Digitized by the Internet Archive
in 2025

https://archive.org/details/englishyddishenc0000paul

ENGLISH-YIDDISH
ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

ENGLISH-YIDDISH

ENCYCLOPEDIC DICTIONARY

A COMPLETE LEXICON AND WORK OF REFERENCE IN ALL DEPARTMENTS OF KNOWLEDGE.

PREPARED UNDER THE EDITORSHIP OF

PAUL ABELSON, PH. D.

PUBLISHED BY

THE JEWISH PRESS PUBLISHING COMPANY

NEW YORK

1915.

ענגליש-אידישעס

ענציקלאָפּעדישעס ווערטערבוך

אַ פאָלשטענדיגע און גענויע איבערזעצונג פון אַלע געברויכליכע ענגלישע ווערטער און פראַזען און אַן ענציקלאָפּעדיע פון וויסענשאַפטליכע און טעכנישע אויסדריקע

רעדאגירט פון

דר. פּאַול אייבעלסאָן

ארויסגעגעבען פון

טהי דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ.

ניו יאָרק

1915

Ref.
A92 A93 A63 2

COPYRIGHT, 1915,
By THE JEWISH PRESS PUBLISHING CO.
ALL RIGHTS RESERVED.

LIST OF COLLABORATORS

EDITOR-IN-CHIEF

Paul Abelson, Ph. D.

ASSOCIATE EDITORS:

Benzion Hoffman

Louis Landau | Morris Terman

CONTRIBUTORS AND TRANSLATORS:

Conrad Bercovici	Isaac Hillman	Abraham S. Sachs
Abraham J. Feldman	Ephraim Ish-Kishur	Kalman Tepper
David Hammond	Benedict Meltzer	Bertha Wiernik
	Meyer Wolodarsky	

די רעדאַקציאָן:

הויפּט רעדאקטאָר

דר. פּאול אייבעלסאָן

מיט־רעדאקטערע:

בן־ציון האָפּמאן (צביון)

מאָריס טערמאן | לואיס לאנדוי (א. וואָהלינער)

מיטארבייטער און איבערזעצער:

אפרים איש־כישור	דוד העמאָנד	אברהם ש. זאקס
קאָנראד בערקאָוויסי	מאיר וואָלאָדארסקי	קלמן טעפּער
יצחק הילמאן	בערטהא וויערניק	ברוך מעלצער
	אברהם פעלדמאן	

DEDICATED

TO THE MEMORY OF

JACOB SAPHIRSTEIN

גאָוויידמעט

דעם אנדענקען פון

יעקב סאַפּירשטיין ז"ל

PUBLISHERS' NOTE

With the publication of this English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, the Jewish Press Publishing Company is continuing the policy inaugurated by its founder, the late Mr. Jacob Saphirstein, who, in a spirit of patriotic service to the country of his adoption and as a contribution to the welfare of the Jewish population of America, conceived a well-matured plan to meet their intellectual needs.

Mr. Saphirstein realized the importance of acquainting the adult Jewish immigrant with American life, American customs and American thought. It was his conviction that the essentials of the American character—a spirit of tolerance, initiative, energy, optimism and love of freedom—were the very ideals animating the Jewish people. He felt, therefore, that the so-called Jewish problem in America was a comparatively simple one. He reasoned that if the adult immigrant Jew were only given the means to know and understand his new environment, the gain to America and to himself would be inestimable.

It was with these ideas in mind that Mr. Saphirstein founded the Jewish Press Publishing Company some twenty-five years ago when the stream of Jewish immigration to America began. His various efforts—"The Hebrew American," a Jewish weekly published in English with a Yiddish vocabulary, the text books for the study of English in the Yiddish language, a small English-Yiddish and Yiddish-English Dictionary, a "History of the United States" with a parallel Yiddish translation, a "History of the Jews in America" in English and Yiddish editions, "The Jewish Morning Journal," "Der Amerikaner"—all these testify to the constancy and the success of his policy.

In planning the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, Mr. Saphirstein had in mind the creation of an epoch-making work in the history of Jewish culture and in the history of the Jew in America. His aim was more than the mere publication of the largest compilation and translation of English words in any foreign language. Such an effort in itself would be a creditable achievement. But his spirit of enterprise soared much higher. He dreamed of a treasure-house of world culture. For the first time, an Encyclopedic Dictionary would put the Yiddish-speaking people into possession of the results of the world's modern scholarship, science and culture.

To the realization of this dream Mr. Saphirstein gave the last four years of his life. Those competent to judge will fully appreciate the great difficulties involved in the carrying out of this project. Organizing and literary skill, scholarship and erudition were, of course, essential to the success of this enterprise. But these qualities alone would not suffice. The peculiar problem of the Yiddish-speaking American required that in conception and structure the work should meet the needs of the least educated no less than those of the best. In short, the situation called for a staff of editors and collaborators who, in addition to the essential qualities of scholarship, had to have a sympathetic understanding of not only American ideas and ideals, but also the ideals and needs of the Jews in general and of the Jews in America in particular.

The result speaks for itself. The English-Yiddish Encyclopedic Dictionary, in its full vocabulary drawn from all departments of knowledge and labor, scientific, mechanical, industrial, artistic, professional and practical, surpasses any other similar work. In all other respects we believe that it compares favorably with the best English and American works of this character. We are confident of a favorable verdict from those who know, and of the fullest support from the public which, in the last analysis, constitute the court of last judgment.

THE JEWISH PRESS PUBLISHING CO.

פאָרוואָרט פון די אַרויסגעבער

מיט דער אויסגאַבע פון דעם "ענגליש-אידישען ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך" מאַכט די "דזשואיש פּרעס פּאַבלישינג קאָ." א נייעם שריט אין דער ריכטונג, וועלכע עס האָט איהר געגעבען איהר גרינדער, יעקב סאַפּירשטיין ז"ל.

אלס אַרויסגעבער, האָט זיך יעקב סאַפּירשטיין געשטעלט א דאָפּעלטע אויפגאַבע: ערשטענס, צו בעקענען דעם אידישען אימיגראַנט מיט זיין נייער היים, מיט איהר שפּראַך, מיט איהר גייסט, מיט איהר געשיכטע און מיט איהרע פּאָליטישע אינסטיטוציאָנען; צווייטענס, העלפען דעם אידען אין זיין שטרעבונג צו וויסען און אויפקלעהרונג.

אָט דיעזע אויפגאַבען זיינען אַוועקגעלעגט געוואָרען אלס פונדאַמענט פאַר דער טהעטיגקייט פון דער "דזשואיש פּרעס פּאַבלישינג קאָ." און זיי זיינען געבליבען דער פונדאַמענט פון איהר טהעטיגקייט אין פערלויף פון 25 יאָהר ביז היינטיגען טאָג. א פיערטעל יאָהרהונדערט האָט יעקב סאַפּירשטיין, אַן דער שפּיצע פון דער "דזשואיש פּרעס פּאַבלישינג קאָ.", אונערמיעדליך פערפאָלגט דיעזע אויפגאַבען. אלע זיינע פערשיעדענע אויסגאַבען זיינען געווען בעלעבט פון דעמזעלבען גייסט און האָבען געהאַט דעמזעלבען צוועק.

"דהי היברו אמעריקען", אַן ענגלישע וועכענטליכע אויסגאַבע מיט אידישע פערטייטשונגען; פערשיעדענע ענגלישע לעהר-ביכער; א קליינעס ענגליש-אידישעס און אידיש-ענגלישעס ווערטערבוך; "א געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאַטען" אין ענגליש מיט א אידישער איבערזעצונג; "די געשיכטע פון די אידען אין אַמעריקא" אין ענגליש און אידיש; "דער מאָרגען זשורנאַל" און "דער אַמעריקאַנער"—אלע דיעזע פערשיעדענע גרעסערע און קלענערע אויסגאַבען פון דער "דזשואיש פּרעס פּאַבלישינג קאָ." זיינען פּראָדוקטען פון איין און דעמזעלבען גייסט און פערקערפּערען איין און דעמזעלבען אידעאַל: בעקענען די אידען מיט אַמעריקא און זיי מאַכען פאַר געבילדעטע מענשען.

יעקב סאַפּירשטיין'ס לעצטע אונטערנעהמונג אין דיעזער ריכטונג איז "דאָס אידיש-ענגלישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערבוך". דיעזער אונטערנעהמונג האָט ער געווידמעט די לעצטע פיער יאָהר פון זיין לעבען. לויט זיין פּלאַן, האָט דאָס בעדאַרפט זיין אַן עפּאָכע-מאַכענדעס ווערק אין דער געשיכטע פון דער אידישער קולטור און אין דער געשיכטע פון די אידען אין אַמעריקא. עס האָט בעדאַרפט זיין א ווערק, וואָס זאָל אַרומנעהמען אלע געביעטען פון וויסענשאַפט, טעכניק, קונסט און ליטעראַטור, זאָל אין זיך פערקערפּערען דאָס לעצטע וואָרט פון וויסענשאַפט און זאָל ענטהאַלטען אלע געברויכליכע ווערטער פון דער ענגלישער שפּראַך פערטייטשט אויף'ן גענויעסטען און פּינקטליכסטען אופן.

עס איז געווען א ריעזיגע, שווערע אונטערנעהמונג. און שווער איז עס געווען ניט נור דערפאַר, ווייל עס האָט זיך געפאָדערט אָרגאַניזאַציאָנס-פעהיגקייט, פיעל ליטעראַרישער טאַלאַנט און א מאַסע וויסען און געלעהרזאַמקייט. די הויפּט-שוועריגקייט איז געווען צוצופּאַסען דאָס ווערק צו די אידישע בעדערפניסע און איבערשאַפען די קולטור-אוצרות אויף א אידישען שטייגער אזוי אז עס זאָל קענען צופריעדענשטעלען דעם העכסט-געבילדעטען און זיין אויף'ן העכסטען אופן ניצליך פאַר דעם ווייניג-געבילדעטען. עס איז דעריבער נויטיג געווען א ספּעציעלער אויסוואַהל פון מענשען פאַר דיעזער אַרבייט מיט ספּעציעלע פעהיגקייטען.

דאָס ריעזיגע ווערק איז ענדליך געשאַפען און יעדער קען זיך אליין איבערצייגען, ווי ווייט עס זיינען דורכגעפיהרט געוואָרען די אויפגאַבען, וועלכע די אַרויסגעבער האָבען זיך געשטעלט.

אין דער גרויסער צאָהל ווערטער, אין די גענויעסטע און פּינקליכסטע פערטייטשונגען פון די ענגלישע ווערטער און אין די ענציקלאָפּעדישע ערקלערונגען שטייגט "דאָס ענגליש-אידישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערבוך" אריבער אלע אנדערע אויסגאַבען פון דעם מין אין אנדערע, ניט-ענגלישע שפּראַכען. אין אלע אנדערע הינזיכטען, גלויבען מיר, קען עס זיך מעהר אָדער ווייניגער פערגלייכען מיט אלע גרויסע עהנליכע ווערק אין ענגליש.

מיר זיינען זיכער, אז דאָס פּובליקום וועט פערשטעהן דעם גרויסען ווערטה פון אונזער ריעזיגער אויסגאַבע און וועט וויסען ווי זי אָבצושעצען.

דזשואיש פּרעס פּאַבלישינג קאָ.

PREFACE

The publishers in their note to the public have indicated the general plan of the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary. The work aims "to put the Yiddish-speaking people into possession of the results of the world's modern science, scholarship and culture." It is for others to judge how far these aims have been realized. For his part, the editor deems it necessary to explain briefly how he met and solved some of the specific problems involved, such as the selection of words, spelling, pronunciation, transliteration, definitions of words, terms, phrases and idiomatic expressions and the use of illustrations and examples.

VOCABULARY

In the selection of words, one result was aimed at, namely, the widest inclusion in strict alphabetical order of words, terms, phrases and idiomatic expressions which are used in all countries where English is spoken. Obsolete, archaic and provincial terms were excluded. Care was taken to make the number of American colloquial and slang expressions as complete as possible.

SPELLING

The problems of spelling which had to be faced were unique and distinctive. The difficulties of English spelling are well known to all. Lexicons of standing in the academic world differ widely on the spelling of many words. For our purpose authoritative choice in the matter of disputed spelling was essential. The staff was therefore obliged to make an exhaustive study of each disputed spelling and to decide in favor of one or the other.

In general, it may be stated that American usage and simplicity of form were the guiding criteria. The scope of the work did not permit any leaning toward spelling reform. In some cases it was absolutely impossible to reject one form of spelling in favor of another. But even in these cases the editor indicated his choice. The word in the less favored form was included, but its definition and use referred by a cross-reference to the spelling chosen by the editor.

PRONUNCIATION

In the matter of pronunciation two problems had to be solved, first, the usual difficulties of accepted variations of pronunciation, and second, the problem of transliterating the pronunciation.

פאָררעדע

די ארויסגעבער פון דעם "ענגליש-אידישען ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך" האָבען שוין אין זייער פאָררעדע אָנגעצייגט דעם פּלאן און די אויפגאבע פון דיזען ווערק. דער צוועק איז געווען צו שאפען פאר אידען א קולטור-ווערק און אן אוצר פון וויסענשאפט, וואָס זאָל אין דערזעלבער צייט זיין א פאָלשטענדיגע זאמלונג פון אלע געברויכליכע ענגלישע ווערטער מיט די גענויעסטע און פּינקליכסטע פּערטייטשונגען. עס בלייבט, נאטירליך, פאר אנדערע צו אורטיילען, ווי ווייט דיזע אויפגאבע איז דורכגעפיהרט געוואָרען. די רעדאקציאָן, פון איהר זייט, רעכענט בלויז פאר נויטיג דאָ צו געבען אייניגע ערקלערונגען וועגען א פּאָר איינצעלהייטען פון דער ארבייט און ווי זי האָט געלעזט די פראגען, וואָס זיינען מיט דער ארבייט געווען פערבונדען, ווי למשל: דער אויסוואהל פון ווערטער און אילוסטראציאָנען, די אויסלעגונג, די אויסשפּראך, די איבערזעצונגען און ערקלערונגען, די איינפיהרונג פון ענגלישע פראזען צו ערקלערען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער א. ז. וו.

דער אויסוואהל פון ווערטער.

אונזער שטרעבונג איז געווען צו געבען אין דעם ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך אלע געברויכליכע ווערטער פון דער ענגלישער שפּראך, אלע ווערטער, וואָס ווערען געברויכט אין דער ליטעראטור און אין לעבען. אויסגעשלאָסען געוואָרען זיינען בלויז פערעלטערטע ווערטער, וועלכע ווערען מעהר ניט געברויכט, און פּראָווינציאליזמען, דאָס הייסט, ווערטער און אויסדריקע, וועלכע ווערען געברויכט בלויז פון א קליינעם טייל פון דער בעפעלקערונג אין געוויסע געגענדען. דערפאר זיינען אָבער אין דעם ווערטערבוך אריין די מייסטע אמעריקאנישע פאָלקס-אויסדריקע און ווערטער פון דעם אמעריקאנישען ענגלישען פאָלקס-זשארגאָן.

אויסלעגונג.

די פראגע פון אויסלעגען די ענגלישע ווערטער איז אָפט געווען א גאנץ שווערע. ווי עס איז בעקאנט, ווערען פיעלע ענגלישע ווערטער פערשיעדענארטיג אויסגעלעגט. עס איז דעריבער נויטיג געווען, אז מיר אליין זאָלען פעסטשטעלען די פּאסיגע אויסלעגונג נאָך אן אויספיהרליכען שטודיום.

אין אלגעמיין האָבען מיר זיך דאָ געהאלטען אָן דער אויסלעגונג, וואָס איז אָנגענומען אין אמעריקא און אָן די איינפאכערע פאָרמען, אויסמיידענדיג די גאָר נייעסטע רעפאָרמען. אין אייניגע פעלע וואו עס איז געווען אונפּראקטיש אויסצולאָזען געוויסע פאָרמען פון אויסלעגען א וואָרט, האָבען מיר געגעבען אלע פערשיעדענע פאָרמען. אָבער אויך אין דיזע פעלע האָבען מיר געמאכט אונזער אייגענעם אויסוואהל דערמיט וואָס מיר האָבען איבערגעזעצט דאָס וואָרט אין דער פאָרם, וואָס איז, נאָך אונזער מיינונג, די ריכטיגסטע און צו דיזען וואָרט האָבען מיר אָבגעשיקט די אנדערע ווערטער.

די אויסשפּראך.

אין דער פראגע פון דער אויסשפּראך האָבען מיר געהאט פאר זיך צוויי פּראָבלעמען: ערשטענס, די פערשיעדענארטיגע אויסשפּראך פון געוויסע ענגלישע ווערטער; צווייטענס, די פּראָבלעם, ווי איבערצוגעבען די אויסשפּראך פון די ענגלישע ווערטער אין אידיש.

דיא ערשטע פּראָבלעם איז געלעזט געוואָרען אויף דעמזעלבען שטייגער ווי די פראגע פון אויסלעגען, דאָס הייסט, נאָך א גענויער אויספאָרשונג, האָבען מיר פעסטגעשטעלט די אויסשפּראך, וועלכע איז, נאָך אונזער מיינונג, די פּאסיגסטע. וואָס אָנבעלאנגט דער צווייטער פּראָבלעם, איז ניט מען האָט געקענט און ניט עס איז געווען ווינשענסווערטה איינצופיהרען ספּעציעלע צייכענס פאר דער אָדער יענער אויסשפּראך פון אן ענגלישען קלאנג, ווייל עס איז מעגליך געווען כמעט גענוי איבערצוגעבען די ענגלישע אויסשפּראך דורך אידישע בוכשטאבען.

וואָס פאר צייכענס מען זאָל ניט איינפיהרען, וועט מען דאָך ניט קענען אין גאנצען ערקלערען, ווי מאנכע ענגלישע קלאנגען און מיטעל-קלאנגען ווערען ארויסגערעדט, ווי למשל, די קלאנגען a, o און u פאר א r. דער אויסלענדער קען זיך בלויז דעמאָלט אויסלערנען די אויסשפּראך פון דיזע קלאנגען, ווען ער הערט, ווי זיי ווערען ארויסגערעדט. אזוי ווי דער אויסלענדער איז גענייגט ארויסצורייפדען th ווי א "ד", האָבען מיר גערעכענט פאר נויטיג איבערצוגעבען דיזע קלאנגען דורך "טה". דער

As in spelling, the necessities of the situation called for a definite choice by the editor after thorough investigation. As to the second, keys for pronunciation and symbols were neither feasible nor desirable. The use of the available Yiddish consonants and vowels and a few special combinations of these was found to be a satisfactory way of transliterating. In almost all cases the sounds and the middle sounds were thus given. In a very few instances it was not possible to do this, such as for example, the proper sound to the letters "o," "a" and "u" before "r." The sound "th" presented special difficulties. This sound, as has been well said, is unteachable though learnable. Since the foreigner is more likely to err by pronouncing the "th" like a "d," we leaned in our transliteration towards "t". The complete scheme of transliteration is explained in the Yiddish preface. The words as transliterated are not syllabified but only separated for the purposes of pronunciation and accent.

DEFINITION

The Yiddish-speaking population of America consists chiefly of adult immigrants and presents the widest variety of intellectual training and capacity, from the university-trained student to the workman whose opportunities for mental development have opened up only with his arrival here. All groups however find the acquisition of English and acquaintance with American life and thought absolute necessities.

It is obvious that the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary will be of great value to the educated immigrant. He will find clear, accurate and comprehensive definitions of those words, terms and phrases that are current among educated classes in the English-speaking world. On the other hand, no less care was given to meet the needs of the untaught. In defining even the most elementary words or terms, it was assumed that the person consulting the dictionary had nothing to unlearn and everything to acquire about the meaning and use in question. By explanation, by illustration, by examples in English or in Yiddish, by cross-reference to synonymous or analogous words, the meaning given in the simplest Yiddish is made clear even to one who possesses only the bare rudiments of an education.

Definition was confined exclusively to the *present* meaning and use of words. The most common meaning and widest use of the words were given first, then shades of meaning. In most instances words which have a special meaning when used in connection with other words were given with these others as phrases. Where necessary for the sake of clearness of defini-

גאַנצער פּלאַן, וואָס מיר האָבען אָנגענומען, צו בעצייכנען די ענגלישע קלאַנגען דורך ענטשפּרעכענדע אידישע, וועט ווייטער איבערגעגעבען אין א בעזונדערער ערקלערונג.

פערטייטשונגען און ערקלערונגען.

אונזער "ענגליש-אידישעס ענציקלאָפּעדישעס ווערטערבוך" איז בעשטימט פאַר אַלע אידען, אָהן אויסנאַהמע, פון דעם העכסט-געבילדעטען ביז דעם אם ווייניגסטען געבילדעטען, פאַר דעם אידען, וואָס הויבט זיך ערשט אָן צו לערנען ענגליש און פאַר דעם אידען, וואָס קען שוין ענגליש. די פערטייטשונגען און ערקלערונגען האָבען דעריבער געמוזט זיין אַזעלכע, וואָס זאָלען קענען צופריעדענשטעלען אַלע קלאַסען אידען. די פערטייטשונגען זיינען קלאָר, פשוט, פינקטליך און אויספיהרליך. עס ווערען געגעבען אַלע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער און אַלע שאַטירונגען פון דיעזע בעדייטונגען. דער וואָס קען שוין ענגליש וועט לערנען נאָך מעהר און ווער עס קען נאָך ניט די ענגלישע שפּראַך וועט פון דעם ווערטערבוך קענען אָנהויבען צו לערנען.

אין דער פערטייטשונג פון די ענגלישע ווערטער האָבען מיר געשטרעבט צו געבען די בעדייטונגען, וועלכע די ווערטער האָבען איצטער. די פעראַלטערטע און פאַרצייטיגע בעדייטונגען זיינען מייסטענס אויסגעלאָזען געוואָרען. אין דער איינאָרדנונג פון די פערשיעדענע בעדייטונגען פון איין און דעמזעלבען וואָרט האָבען מיר זיך געהאַלטען אָן דעם כלל, אז די מעהר געברויכליכע און געוועהנליכע קומען צום ערשטען. ווען געוויסע ענגלישע ווערטער האָבען א ספּעציעלע בעדייטונג אין פערבינדונג מיט אַנדערע ווערטער, ווערט געגעבען די גאַנצע פראַזע און דערצו אין דערזעלבער אַלפאַבעטישער אָרדנונג ווי איינצעלנע ווערטער. אום קלאָרער צו מאַכען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון איין און דעמזעלבען וואָרט, ווערען אָפט די בעדייטונגען נומערירט און עס ווערען אונטען געגעבען ענגלישע פראַזען אונטער ענטשפּרעכענדע נומערען, צו צייגען, ווי דאָס וואָרט ווערט געברויכט.

אין דעם אויסוואהל פון ענגלישע פראַזען צו אילוסטרירען די פערשיעדענע בעדייטונגען פון די ענגלישע ווערטער האָבען מיר זיך געמוזט צופּאַסען צו די ספּעציעלע פאָדערונגען, וועלכע מען קען שטעלען צו אַזא ווערטערבוך ווי אונזערער, און אַנשטאַט צו געבען אויסציגע פון בעקאַנטע ליטעראַרישע ווערק, ווי עס איז אָנגענומען אין די גרויסע ענגלישע ענציקלאָפּעדישע ווערטערביכער, האָבען מיר געגעבען פשוט'ע, אַלטעגליכע פראַזען.

די אידיאָמען, דאָס הייסט, די אייגענאַרטיגע שפּראַך-אויסדריקע, וועלכע לאָזען זיך ניט איבערזעצען בוכשטעבליך אין אַן אַנדער שפּראַך, זיינען ביי אונז איבערגעזעצט פריי, מייסטענס דורך ענטשפּרעכענדע אידישע אידיאָמען.

אילוסטראַציאָנען.

מיט דעם אויסוואהל פון אילוסטראַציאָנען האָבען מיר אויך בעצוועקט די ספּעציעלע צופּאַסונג צו די אידישע פאָדערונגען. די אידישע שפּראַך איז זעהר אָרים אין ווערטער אויף'ן געביעט פון נאַטור-געשיכטע, נאַוויגאַציאָן, ערד-אַרבייט א. ז. וו. דעם אידען פעהלט די בעקאַנטשאַפט מיט פיעלע פאַכען, פּראָפעסיאָנען און מלאכות. עס איז דעריבער ניט נור נויטיג געווען צו שאַפען מאַסען נייע ווערטער, נאָר עס איז אויך נויטיג געווען צו געבען ביי די ווערטער אילוסטראַציאָנען און בילדער, אום קלאָר צו מאַכען זייער בעדייטונג. מיר האָבען, אַלזאָ, אַריינגעבראַכט ספּעציעלע אילוסטראַציאָנען, אויסער די יעניגע וואָס ווערען געוועהנליך געגעבען אין אַלע ווערק פון דעם מין.

דער ענציקלאָפּעדישער טייל.

אין דער צוזאַמענשטעלונג פון דעם ענציקלאָפּעדישען טייל פון ווערטערבוך האָט די רעדאַקציאָן זיך גערעכענט מיט אַלע מעגליכע קלאַסען פון אידישען פאָלק: מיט דעם געבילדעטען אויסלענדער, מיט דעם פּראָפעסיאָנעלען מענשען, מיט דעם סטודענט, מיט דער הויז-ווירטהין, מיט דעם פערמער, מיט דעם בעל-מלאכה און מיט דעם הענדלער. דאָס ווערק איז פול מיט קליינע אַרטיקלען און אָבהאַנדלונגען איבער די פערשיעדענסטע געגענשטענדע. עס זיינען פאַראַן פיעלע טויזענדע ערקלערונגען פון טערמינען אויף'ן געביעט פון נאַטור-וויסענשאַפט, פיזיאָלאָגיע, פּסיכאָלאָגיע, קונסט, פילאָזאָפיע, רעליגיאָן, מאַטעמאַטיק, געשיכטע, פּאָליטיק, פּאָליטישער עקאָנאָמיע, סאָציאָלאָגיע, האַנדעל, אינדוסטריע א. ז. וו.

די ערקלערונגען זיינען שטרענג וויסענשאַפטליך, זיינען פאָרזיכטיג אויסגעאַרבייט און זיינען בע־

tion, the different meanings of a word were grouped numerically and appropriate illustrative examples in English added.

The conventional method of using phrases and quotations from literary masterpieces to illustrate the meaning and use of words was obviously unsuitable for our purpose, since such phrases and quotations can have significance only to those who are well acquainted with English literature. Accordingly, phrases and quotations of ordinary conversational usage were given as a more serviceable aid to definition. Idioms were likewise treated in an original manner. Every idiomatic expression was translated freely by the equivalent Yiddish idiom.

ILLUSTRATIONS

The selection of illustrations requires some explanation. In the field of natural history, seafaring, handicraft and in many other domains there is a paucity of words in the Yiddish language. In parts this deficiency was supplied by suitably coined words, and in such instances the use of illustrations was indispensable. We have also included an abundance of illustrations of the simplest tools, machinery, agricultural implements and utensils in daily use. The Yiddish population of America was largely reared in rural and small suburban communities in Europe. Illustrations of the character mentioned will help these people adapt themselves to the enlarged material surroundings of American city and country life.

ENCYCLOPEDIC MATTER

In the selection of encyclopedic matter, the needs of all groups were considered, those of the educated foreigner, the professional man, the student, the business man, the mother and housewife, the farmer, the artisan and the tradesman. The work abounds in carefully prepared authoritative and up-to-date articles on the most important terms in the field of physical, natural and mental science, of technology and handicraft, of philosophy and art, of religion and theology, of mathematics, of general and American history, of politics, economics and sociology, of commerce, trade and industry, of American customs, manners and life.

The treatment of expressions for ideas which of necessity are matters of controversy was studiously unbiased. The aim throughout has been to define a term exactly in the way in which the group to whom the term belongs would define it.

גרינדעט אויף די נייעסטע וויסענשאפטליכע פאָרשונגען. די טערמינען, וואָס האָבען צו טהאָן מיט אידעאלען, געזעלשאפטליכע ריכטונגען און סאָציאל-פּאָליטישע לעהרען, זיינען אין אונזער ווערטערבוך ערקלערט געוואָרען מיט שטרענגער אונפּארטייאישקייט. אונזער שטרעבונג איז דערביי געווען צו ערקלערען דיעזע טערמינען אזוי ווי זיי ווערען געוועהנליך פערשטאנען פון די אָנהענגער פון די דאָזיגע לעהרען, ריכטונגען אָדער אידעאלען.

די אידישע שפּראך.

איבער הונדערט און צוואנציג טויזענד ענגלישע ווערטער געפינען זיך אין אונזער "ענגליש-אידישען ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך". ענגליש איז די רייכסטע שפּראך וואָס אָנבעלאנגט איהר ווערטער-שאץ. די ענגלישע שפּראך פערמאָגט מעהר ווערטער ווי וועלכע ניט איז אנדערע שפּראך. פאר יעדען בעגריף האָט זי פיעלע פערשיעדענע ווערטער און יעדעס וואָרט האָט פיעלע בעדייטונגען.

אין פערגלייך מיט דער ענגלישער שפּראך איז אונזער אידיש, אלס א יונגע שפּראך, אלס א פאָלקס-שפּראך, אלס א שפּראך מיט זעהר א יונגער און בעשרענקטער ליטעראטור, זעהר און זעהר אָרים.

דיא אידישע שפּראך געפינט זיך איצטער אין פּראָצעס פון ענטוויקלונג און פאָרמירונג. יעדעס נייע ערנסטע ווערק פון פּעראנטוואָרטליכע אידישע שרייבער העלפט מיט דיעזער ענטוויקלונג און פאָרמירונג. מיר גלויבען אָבער, אז עס וועט ניט זיין איבערטריבען, ווען מיר וועלען דאָ מאכען די בעהויפּטונג, אז קיין ווערק האָט נאָך ניט בייגעטראָגען אזוי פיעל צו דער בערייכערונג און פאָרמירונג פון דער אידישער שפּראך, ווי אונזער "ענגליש-אידישעס ענציקלאָפּעדישעס ווערטערבוך".

צו דער איבערזעצונג פון די פיעלע, פיעלע צעהנדליגע טויזענדע ווערטער פון דער אונגעהייער-רייכער ענגלישער שפּראך זיינען מיר צוגעטראָטען מיט דיא געצעהלטע פאָר טויזענד אידישע ווערטער. עס האָבען אונז געפעהלט ווערטער פאר פיעלע אבסטראקטע בעגריפען. מיר האָבען ניט געהאט קיין נעמען פאר הונדערטע פלאנצען, חיות, פיש, אינזעקטען און אזוי ווייטער, וועגען וועלכע דער איד האָט לחלוטין קיין בעגריף ניט און פאר וועלכע ער האָט ניט קיין נעמען אין זיין שפּראך. עס האָבען אונז געפעהלט דיא איינפאכסטע ווערטער צו בעצייכנען אינסטרומענטען. עס האָבען זאָגאר געפעהלט אידישע ווערטער וואָס ווערען געברויכט ביי שניידעריי, שוסטעריי, סטאָלעריי און אזוי ווייטער, ווייל די מייסטע ווערטער פון דיעזען סאָרט זיינען ענטנומען אין רוסלאנד — פון דער רוסישער שפּראך, אין גאליציען און רומעניען — פון דער דייטשער און אין אמעריקא — פון דער ענגלישער.

און דעריבער איז עס אויסגעקומען, אז די מייסטע ענגלישע ווערטער האָט מען אין אונזער ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך ניט נור בעדארפט איבערזעצען, נאָר מען האָט אויך בעדארפט שאפען די נויטיגע ווערטער פאר דער איבערזעצונג אָדער זייערע פאָרמען אָדער ביידע צוזאמען.

דערצו איז געוועזען נאָך איין שוועריגקייט. מען האָט ביי דער איבערזעצונג געמוזט אין זינען האָבען, אז מיט אונזער ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך וועלען זיך בענוצען אידען פון פערשיעדענע לענדער. מען האָט בעדארפט נעהמען אין אנבעטראכט, אז פערשיעדענע זאכען האָבען פערשיעדענע נעמען אין גאליציען, רומעניען, רוסלאנד און אמעריקא.

עס קומט אויף אזא אופן אויס, אז מען האָט זיך ניט אימער געקענט פריי בענוצען אפילו מיט יענע ווערטער, וועלכע זיינען שוין אין געברויך ביי געוויסע טיילען פון אידישען פאָלק, אויס מורא, אז זיי וועלען קלינגען טערקיש פאר אנדערע אידען.

און נייע ווערטער, א גרויסער שטראָם נייע ווערטער האָט זיך אונבעדינגט געפאָדערט, ערשטענס, אום צו קענען איבערזעצען די אונגעהייער-גרויסע צאָהל ענגלישע ווערטער און, צווייטענס, אום צו לעגען דעם פונדאמענט פאר א אידישער שפּראך, וועלכע זאָל קענען געברויכט ווערען אויף אלע געביעטען פון מענשליכען דענקען. די ארבייט איז געווען א ריעזיגע, אָבער זי איז ווערטה געווען די מיה.

צום אלעם ערשטען האָבען מיר אריינגעבראכט אין אונזער ענציקלאָפּעדישען ווערטערבוך אלע יענע וויסענשאפטליכע טערמינען, ווערטער און אויסדריקע, וועלכע האָבען בעקומען בירגער-רעכטע אין אלע שפּראכען פון די ציוויליזירטע פעלקער, וועלכע מען געברויכט שוין טיילוויז ביי אונז און וועלכע מען וועט נאָך מעהר מוזען געברויכען אין דער ווייטערער ענטוויקלונג פון אונזער שפּראך. אום אָבער דיעזע שווערע ווערטער זאָלען ניט בלייבען קיין פּוסטע קלאנגען פאר די געברויכער פון אונזער ווערטערבוך און אום זיי זאָלען קענען אריינגעהן אין געברויך, איז ביי אונז איינגעפיהרט געוואָרען, אז יעדעס וואָרט אזעלכעס זאָל גענוי ערקלערט ווערען אין פּשוט'ע ווערטער.

פאר נעמען פון חיות, פלאנצען, פיש און אזוי ווייטער, פאר וועלכע מען האָט ניט געפינען קיין

INFLUENCE ON THE YIDDISH LANGUAGE

An important result of the publication of the English-Yiddish Encyclopedic Dictionary will be its influence on the development of the Yiddish language. As indicated above, Yiddish is a language of few words when compared with English. It was therefore necessary to adopt and incorporate thousands of words that form a part of the world's languages into the former tongue. In the accomplishment of this task, the standards of orthography and word-formation which were adopted, will undoubtedly have an important influence on the future growth of Yiddish. Students of this phase of language development will be interested in the editor's special note on this subject in the Yiddish preface.

ACKNOWLEDGMENTS

The editor desires to express his thanks to all his colleagues and collaborators, whose cooperation made the success of this vast and unusual undertaking possible.

He is particularly indebted to Mr. Benzion Hoffman, Mr. Louis Landau and Mr. Morris Terman, the associate editors. Their devotion, self-sacrifice, genuine and constant interest in the work, their unfailing industry must forever stand out as a manifestation of the true spirit of scholarship.

To Mr. S. Vaisberg the success of the mechanical details of the work is mainly due. Only those familiar with the printer's art can fully appreciate the technical difficulties involved in the publication of a bilingual dictionary in the Semitic and Aryan languages. Mr. Vaisberg was ably assisted by Mr. M. Milch, Mr. T. Glass and Mr. M. Davidow.

But above all, the editor owes a debt of gratitude to the late lamented Mr. Jacob Saphirstein, the founder and manager of the Jewish Press Publishing Company. His vision it was which conceived the value and significance of the work. The full measure of confidence, sympathy and support which he gave to the editor has made its realization possible.

PAUL ABELSON.

New York, December 21, 1914.

ווערטער אין דער אידישער שפּראַך, האָט מען זיך געמוזט ווענדען צו צוויי שפּראַכען, פון וועלכע אידיש האָט געשעפּט ווערטער־שטאָף מיט דער פולער האַנד — צו דייטש און צו רוסיש. הויפּטזעכליך אָבער האָט מען זיך אין אונזער ווערטערבוך בענוצט מיט דייטשע ווערטער שוין פּשוט דערפאַר, ווייל דייטש איז אַם נעהנטסטען צו אידיש און דייטשע ווערטער פּאַסען זיך אַם בעסטען אריין אין דער אידישער שפּראַך און ווערען לייכטער פערדייהט אין אונזער מאַמע־לשון. רוסישע ווערטער זיינען געברויכט געוואָרען מייסטענס אַזעלכע, וועלכע האָבען זיך שוין מעהר אָדער ווייניגער צוזאַמענגעלעבט מיט אידיש. ניט זעלטען זיינען געברויכט געוואָרען אי דאָס דייטשע אי דאָס רוסישע וואָרט.

אויך די געוועהנליכע אידישע ווערטער איז מען אָפט געווען געצוואונגען צו געבען עטליכע מיט אַמאָל. דאָס האָט מען זיך אַזוי נוהג געווען אין דעם פאַל, ווען די ווערטער זיינען געווען פּראָווינ־ציאַליזמען. דערמיט איז דערגרייכט געוואָרען אַ דאָפּעלטער ציעל: ערשטענס, האָט מען דאָס ענג־לישע וואָרט געמאַכט פערשטענדליך פאַר אַלע אידען און צווייטענס, האָט מען אריינגעבראַכט אין דער אידישער שפּראַך ווייניג־בעקאַנטע ווערטער, וועלכע וועלען וואַהרשיינליך שפּעטער אַלגעמיין אָנגע־נומען ווערען אין דער אידישער ליטעראַטור.

דערפון זאָל אָבער ניט געצויגען ווערען דער פאַלשער שלוס, אַז מיר האָבען גענומען אַלע ווער־טער, וועלכע עס זיינען אונז נור געקומען צו דער האַנד. אין דער צייט, ווען מיר האָבען זיך געגעבען די גרעסטע מיה צו קריגען די נויטיגע ווערטער וואו מיר האָבען זיי נור געקענט געפינען, האָבען מיר זיך אָבער געגעבען נאָך מעהר מיה אויסצוקלייבען די פּאַסיגסטע, דאָס הייסט, אַזעלכע, וואָס זיינען אַם מעהרסטען פערשפּרייט, אָדער זיינען אין זייער פאָרמע נעהנטער צו דער אידישער ליטעראַרישער שפּראַך, צו איהרע גראַמאַטיקאַלישע פאָרמען און צו איהר גייסט. וואו עס האָט זיך נור געלאָזט, האָבען די דייטשע ווערטער בעקומען אַ אידישע פאָרמע.

אריינבריינגענדיג נייע ווערטער און נייע פאָרמען פון ווערטער, האָבען מיר אויך אין זינען געהאַט אויסצואַרבייטען מעהר אָדער ווייניגער פעסטע גראַמאַטיקאַלישע כללים און אָן אויסגעהאַלטענע אויס־לעגונג פון ווערטער.

מיר זיינען זיכער, אַז אין דער ווייטערער ענטוויקלונג פון אידיש וועט אונזער גרויסעס ווערק דיענען אַלס וויכטיגער פאַקטאָר און יעדער אידישער שרייבער און יעדער פאָרשער פון אידיש וועט אונזער ווערטערבוך קענען און מוזען געברויכען אַלס רעפערענץ־בוך.

דאַנקזאַגונגען.

צום שלוס וויל דאָ דער רעדאַקטאָר אויסדריקען זיין הערצליכען דאַנק צו אַלע זיינע קאָלעגען און מיטאַרבייטער, וועלכע האָבען דורך זייער אַרבייט געמאַכט מעגליך דעם ערפאָלג פון דיעזער ריעזיגער, אונגעוועהנליכער אונטערנעהמונג.

ער פיהלט זיך ספּעציעל פערפליכטעט צו די הערן בן־ציון האָפמאַן (צביון), לואיס לאַנדוי (א. וואַהלינער) און מאָררים טערמאַן, זיינע מיט־רעדאַקטערע. בלויז מענשען מיט אמת'ער ליעבע צו דער וויסענשאַפט האָבען געקענט, ווי זיי, ארויסצייגען אַזאַ טיעפען אינטערעס, אַזאַ איבערגעבענהייט און אַזאַ גרינדליכקייט אין דער פערפאָלקאָמונג פון דיעזען ווערק.

הערר סעמיועל וויסבערג האָבען מיר צו פערדאַנקען דעם ערפאָלג פון דער טעכנישער זייט פון דעם ווערטערבוך. נור די יעניגע, וואָס זיינען בעקאַנט מיט'ן דרוק־פאַך, וועלען קענען אָבשאַצען די גרויסע טעכנישע שוועריגקייטען אין אַזאַ אויסגאַבע ווי אונזערע. הערר וויסבערג'ס פעהיגע מיטהעל־פער אין דער טעכנישער אָבטיילונג זיינען געווען הערר מ. מילך, הערר ט. גלאַס און הערר מ. דייווידאָוו.

אָבער די טיעפּסטע דאַנקבאַרקייט און אָנערקענונג פיהלט זיך דער רעדאַקטאָר פערפליכטעט אויס־צודריקען דעם זעליגען יעקב סאַפּירשטיין, דעם גרינדער און פערוואַלטער פון דער "דזשואיש פּרעס פּאָבלישינג קאָ." ער האָט געשאַפען דעם געדאַנק וועגען דיעזער אונטערנעהמונג און ער האָט מעגליך געמאַכט די פערווירקליכונג פון דיעזען געדאַנק דורך זיין צוטריען צו דער רעדאַקציאָן, זיין מיטוויר־קונג און סימפּאַטיע.

פּאַול אייבעלסאָן.

ניו יאָרק, 21טען דעצעמבער, 1914.

ערקלערונג וועגען דער אויסשפּראַך

1. די אויסשפּראַך פון די ענגלישע ווערטער אין אידיש ווערט אין דיזען ווערטערבוך פאַנאַנדערגעטיילט אין בעזונדערע זילבען דורך שטריכעלעך (—).
2. די ווערטער ווערען פאַנאַנדערגעטיילט אין זילבען ניט לויט די גראַמאַטיקאַלישע כללים, נאָר, צוליעב בעקוועמ־ליכקייט, לויט זייער אויסשפּראַך.
3. דער אַקצענט פון אַ וואָרט ווערט אַנגעדייטעט אין ענגליש און אין אידיש דורך דעם צייכען (′).
4. מאַנכע ענגלישע קלאַנגען קענען ניט גענוי איבערגעגעבען ווערען דורך ענטשפּרעכענדע אידישע קלאַנגען, ווי עס איז שוין אַנגעצייגט אין דער פאָררעדע צו דיזען ווערק. אין אַזעלכע פעלע זיינען אין דעם ווערטערבוך אין דער אידישער אויסשפּראַך געברויכט יענע אידישע קלאַנגען, וואָס זיינען אַם נאָהענטסטען צו די ענט־שפּרעכענדע ענגלישע. פאָלגענדע אידישע קלאַנגען האָבען פאָלגענדע בעדייטונג אין דער אויסשפּראַך פון די ענגלישע ווערטער:
   - א) אַה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג אַ.
   - ב) אָה בעצייכענט אַ ברייטען קלאַנג אָ.
   - ג) אָו בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג אָ.
   - ד) עה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג ע.
   - ה) וה בעצייכענט אַ לאַנגען קלאַנג ו.
   - ו) יע בעצייכענט: ערשטענס, אַ לאַנגען קלאַנג י, ווי אין וואָרט ״ליעבע״ אָדער דעם ווייכען קלאַנג ע, ווי אין וואָרט ״יענער״.
   - ז) יעי בעצייכענט דעמזעלבען קלאַנג יע ווי אין וואָרט ״יענער״ מיט אַ צוגאַב פון אַ י צו ענדע.
   - ח) יי בעצייכנען: ערשטענס, אַ צירה (..) אָדער דעמזעלבען קלאַנג ווי אין ״ריידען״; צווייטענס, דעמזעלבען קלאַנג ווי ײַ.
   - ט) אַי בעצייכענט דעמזעלבען קלאַנג ווי עס האָבען ײַ אין וואָרט ״זיין״.
   - י) ײ, ײַה און יה בעצייכנען די צוזאַמענגיסונג פון צוויי קלאַנגען י אָדער אַן אויסגעצויגענעם קלאַנג י.
5. אין דער אידישער אויסשפּראַך פון די קלאַנגען w, gu און qu ווערט אין דיזען ווערטערבוך צוגעגעבען אַ ה, אום צו בעצייכנען די אייגענאַרטיגקייט, מיט וועלכער דיזע קלאַנגען ווערען אַרויסגערעדט אין ענגליש.

פערקירצונגען און ראשי תבות:

אין אידיש.

א. ד. ג. ....און דאָסגלייכען.
א. ז. וו. ....און זאָ ווייטער.
איל. ....אילוסטראַציאָן.
ד. ה. ....דאָס הייסט.
ז. ....זעה.

אין ענגליש.

a. .... adjective
adv. .... adverb
c. .... conjunction
int. .... interjection
n. .... noun
pr. .... pronoun
prep. .... preposition
v. .... verb

LIST OF COLORED PLATES

Pages

BIRDS OF THE UNITED STATES.......................... (between) 126—127

DIAGRAM ILLUSTRATING THE PRIMARY COLORS AND THEIR COMBINATIONS OR TINTS...................... (facing) 250

NORTH AMERICAN FOOD AND GAME FISHES............ (facing) 504

NATIONAL FLAGS.. (between) 506—507

CULTIVATED FRUITS.................................... (between) 538—539

NORTH AMERICAN GAME BIRDS......................... (between) 548—549

GEMS .... (between) 556—557

GRASSES AND THEIR ALLIES........................... (between) 586—587

BLOODVESSELS OF THE HUMAN BODY................. (between) 656—657

BUTTERFLIES AND MOTHS................................ (facing) 904

SPECIMENS OF ORNAMENTAL ENAMELING.............. (facing) 972

A

A, a (איי) דער ערשטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

a *a. and prep.* (ע) א, איין; צו, אין; אויף.

A 1 (איי הוואן) ערשטע זארט; ערשטע קלאסע.

It was a first-class entertainment, it was **A1.**

aal *n.* (אהל) א מין ווארצעל צו פארבען רויט.

aam *n.* (אהם) אן אייל; אזא מאס אין האלאנד צו מעסטען אויל און וויין [אלס וויין מאס האלט זיא 41 ענגלישע גאלאן און אלס אויל-מאס—37].

aard'vark *n.* (ארד'-ווארק) דער ערד-שוויין [אין זיד-אפריקא].

Aardvark

aard'wolf *n.* (ארד'-הוואולף) דער ערד-וואלף [אזא זיד-אפריקאנישע חיה וועלכע איז עהנליך צו א היענע און שפייזט זיך מיט אינזעקטען].

Aardwolf

Aaron'ic *a.* (ע-ראנ'-איק) וואס איז שייך צו אהרן הכהן.

Aaron'ical *a.* (ע-ראנ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די כהנים [וועלכע קימען ארויס פון אהרן הכהן].

Aar'on's-rod *n.* (ער'-אנז-ראד) אהרן'ס שטעקען [אזא ארנאמענט וואס בעשטעהט פון א שטעקען פון וועלכען עס שפראצען בלעטער פון ביידע ענדען, אדער א שטעקען ארום וועלכען עס איז ארומגעדרעהט א שלאנג].

Ab *n.* (עב) דער חודש אב.

A. B. (איי בי) די ראשי תבות פון די ווערטער *Artium Baccalaureus* א בילדונגס טיטול פאר סטודענטען וואס ענדיגען אן אוניווערזיטעט. ז. *bachelor of arts*

ab'aca *n.* (עב'-ע-קא) א מין פלאקס [וואס וואקסט אין אזיען].

ab'acist *n.* (עב'-ע-סיסט) א בעל-חשבון, א רעכנער.

aback' *adv.* (ע-בעק') 1. צוריק; ריקווערטס; צוריקגעטראטען; פון הינטען; פון ווייטען; 2. מיט דעם ווינד אנטקעגען [וועגען א שיף]; מיט די זעגעל אין דער ריכטונג פון ווינד; 3. מבולבל.

1. Eight days **aback.** 2. They lay the sails **aback.** 3. He was taken **aback** when he heard the remark.

abac'tio *n.* (ע-בעק'-שי-או) א מפיל דורך קינסטליכע מיטעל.

abac'tion *n.* (עב-עק'-שאן) דאס אוועקגנב'ענען פיעל בהמות מיט א מאל און זיי אוועקפיהרען.

In the cattle raising districts of the West, **abaction** is a crime severely punished.

abac'tor *n.* (עב-עק'-טאר) א פיה-גנב.

ab'acus *n.* (עב'-ע-קאס) 1. א רעכען-ברעט; א שפיעל-ברעט; 2. דער אויבערשטער טייל פון א זייל.

1. Abacus

2. Abacus

Abad'don *n.* (עב-עד'-אן) דער טייוועל; די העל [גיהנם].

abaft' *adv.* (ע-בעפט') אין דעם הינטער-טהייל פון א שיף; פון הינטען.

aba'lienate *v.* (עב-איי'-ליען-אייט) ענטפרעמדען; אבטרעטען, איבערטראגען דאס רעכט פון אייגענטהום פון איינעם צו אן אנדערן.

aba'lienated *a.* (עב-איי'-ליען-איי-טעד) ענטפרעמדעט, איבערגעטראגען צו אן אנדערען [וועגען אייגענטום]; צופוילט אדער אזוי שטארק בעשעדיגט, אז מען דארף עס אוועקשניידען [אין דער מעדיצין]; צומישט, געשטערט [אין שכל]; פערפוילט.

abaliena'tion *n.* (עב-איי-ליען-איי'-שאן) די איבערטראגונג; די אבטרעטונג; די ענטפרעמדונג; די איבערגעבונג פון אייגענטומסרעכט פון איינעם צום אנדערען.

abalo'ne *n.* (ע-בא-לאו'-ני) א מין פיש מיט א הארטער שאלעכץ; מייער קאפ.

Abalone

abamu'rus *n.* (עב-ע-מיו'-ראס) א פערפעסטיגונג, א צווייטע וואנד צו פערפעסטיגען.

aban'don *v.* (ע-בענ'-דאן) 1. פערלאזען; אוועקווארפען; 2. נאכגעבען; אויפגעבען; לאזען אין שטיך; לאזען געהן, לאזען געהן ווי עס געהט.

1. The sailors may **abandon** a sinking ship.

abandon' *n.* (ע-באנ-דאן') דאס פערלאזען; דאס אין שטיך לאזען; אויסגעלאסענהייט; דאס האלטען זיך פריי.

aban'doned *a.* (ע-בענ'-דאנד) 1. פערלאזען; אויפגעגעבען; אוועקגעווארפען; 2. אויסגעלאסען; איבערגעבען צו זינדיג.

1. The general **abandoned** his position.

aban'doner *n.* (ע בענ'-דאנ-ער) אן אוועקווארפער; א פערלאזער.

aban'doning *n. and a.* (ע-בענ'-דאנ-אינג) 1. דאס פערלאזען; אוועקווארפונג; 2. פערלאזענדיג.

1. The **abandoning** of the friends of youth is contemptible.

2. **Abandoning** all its supplies, the army retreated.

aban'donment *n.* (ע-בענ'-דאנ-מענט) דאס פערלאזען, דאס אויפגעבען, דאס אבטרעטען; דאס פיהרען אן אויסגעלאסענעם לעבען.

abarticula'tion *n.* (עב-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) לייכט בעוועגליכע גליעדער-געלענקען.

abase' *v.* (ע-בייס') 1. ערנידעריגען; אראבזעצען; אראבשלאגען פון מוטה; 2. ארונטערקוקען אויף איינעם מיט פעראכטענדע בליקען.

1. Her look **abases** me. 2. Will she **abase** me?

abased' *a.* (ע-בייסט') דערנידערט, אראבגעשלאגען פון מוטה.

abase'ment *n.* (ע-ביים' מענט) דערמוטיגונג; ערנידעריגונג; נידערשלאגענהייט.

abash' *v.* (ע-בעש') פערשעמען; אין פערלעגענהייט ברייגנען.

abashed' *a.* (ע-בעשט') פערשעהמט; איינגעשראקען, אין פערלעגענהייט.

abash'ing *a.* (ע-בעש'-אינג) פערשעמענדיג; שטעלענדיג אין פערלעגענהייט.

abash'ment *n.* (ע-בעש'-מענט) פערלעגענהייט; בעשטירצונג; פערשעמונג.

aba'table *a.* (ע-ביי'-טעבל) וואס מען קען ארונטעררייסען, אונגילטיג מאכען, צושטערען; אראבזעצען, אומשטויסען.

abate' *v.* (ע-בייט') 1. פערמינדערן; 2. שטילען; ערנידעריגען; אראבשלאגען פון מוטה; 3. ארונטערלאזען [פון פרייז]; אונגילטיג מאכען; מיט איינרעכט אוועקנעהמען.

1. The evils of bad government can be **abated.**

3. He will **abate** from his original demand.

aba'ted *a.* (ע-ביי'-טעד) אבגעהאקט [ווערט מייסטענס געברויכט אין שטיין-הויעריי].

abate'ment *n.* (ע-בייט'-מענט) פערמינדערונג; ראבאט; אראבלאזען פון פרייז; דעפיציט; שטערענדער אומשטאנד; גרינגשעצונג; די בעזיצנעהמונג פון א זאך, אויף וועלכע מען האט קיין רעכט ניט; דיא אונגילטיגמאכונג; קאסירונג פון א משפט, דיא בעזייטיגונג פון אן איבעל.

aba'ter *n.* (ע-ביי'-טער) א פערמינדערער; א פערמינדערונגס מיטעל; א מילדערונגס מיטעל.

ab'atis *n.* (עב'-ע-טיס) א באריקאדע פון בוימער מיט די שפיצען געגען פיינד; א באריקאדע פון שטעכעדיגע דראט.

aba'tor *n.* (ע-ביי'-טאר) א מענש וואס נעהמט עפעס צו מיט אונרעכט, אדער וואס ירש'ענט מיט אונרעכט.

ab'attis *n.* (עב'-ע-טיס) באריקאדע פון בוימער מיט דיא שפיצען געגען פיינד, א באריקאדע פון שטעכעדיגע דראט.

abattoir' *n.* (ע-בע-טו-אר') א שלאכט-הויז.

abb *n.* (עב) [גארען] אזא זארט פאדים בײם וועבען; אזא זארט וואלען-שטאף.

ab'ba *n.* (עב'-ע) א פאטער.

ab'bacy *n.* (עב'-ע-סי) די אמט פון אן אויפזעהער איבער א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

abba'tial *a.* (עב-איי'-שעל) וואס איז שייך צו אן אויפזעהער פון א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

ab'bé *n.* (עב'-איי) אן אויפזעהער, אדער א הויפט פון א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

ab'bess *n.* (עב'-עס) אן אויפזעהערין איבער א קלויסטער פון מאנאשקעס.

ab'bey *n.* (עב'-ע) א קלויסטער, א מאנאסטיר.

ab'bey-lout *n.* (עב'-ע-לאוט) א דומער יונג.

ab'bey-lub'ber *n.* (עב'-ע-לאב'-ער) א דיקער, פוילער מאנאך.

ab'bot *n.* (עב'-אט) א קלויסטער-אויפזעהער [א גייסטליכער וואס האט צו זאגען איבער א מאנאסטיר].

ab'bot-gen'eral *n.* (עב'-אט-דזשענ'-ע-רעל) דער הויפט-אויפזעהער פון די קלויסטערס אדער מאנאסטירען פון א מאנאכען ארדען.

ab'bot in commen'dam (עב'-אט אין קא-מענ'-דעם) א פריוואט פערזאן, וואס האט דעם טיטול פון א קלויסטער אויפזעהער.

ab'botship *n.* (עב'-אט-שיפ) דער אמט פון א קלויסטער אויפזעהער.

abbre'viate *v.* (ע-ברי'-ווי-אייט) אבקירצען; מאכען קירצער, שרייבען מיט ראשי תבות.

abbre'viated *a.* (ע-ברי'-ווי-איי-טעד) אבגעקירצט, געשריבען מיט ראשי תבות.

abbre'viately *adv.* (ע-ברי'-ווי-אייט-לי) אין קורצען.

abbre'viation *n.* (ע-ברי'-ווי-איי-שאן) אבקירצונג; ראשי תבות.

N. Y. is an **abbreviation** of New York.

abbre'viator *n.* (ע-ברי'-ווי-איי-טאר) אן אבקירצער [איינער וואס פערקירצט וואס אנדערע האבען געשריבען]; א שרייבער אין דעם פאפסט'ס קאנצעליאריע.

abbre'viatory *a.* (ע-ברי'-ווי-איי-טא-רי) אבקירצענדיג.

abbre'viature *n.* (ע-ברי'-ווי-איי-טשור) אבקירצונג, אבקירצונגס-צייכען.

abb'-wool *n.* (עב'-הוואול) אזא זארט דינער וואלען-שטאף.

a-b-c *n.* (איי-בי-סי) דאס א-בע-צע, אז בוקע.

ab'dicable *a.* (עב'-די-קעבל) וואס קען אבגעזאגט ווערען, וואס דארף אבדאנקען; וואס קען אראבגעזעצט ווערען.

ab'dicant *n.* (עב'-די-קענט) איינער וואס זאגט זיך אב פון אן אמט; א קעניג וואס זאגט זיך אב פון טראהן; איינער וואס פערשטויסט זיינע קינדער.

ab'dicate *v.* (עב'-די-קייט) אבזאגען; אבדאנקען: אויסשליסען [פון פאמיליע]; זיך צוריקציהען; רעזיגנירען.

Abdul-Hamid **abdicated** the throne of Turkey to his brother.

ab'dicated *a.* (עב'-די-קיי-טעד) אבגעדאנקט, אבגעזאגט זיך פון טראהן.

abdica'tion *n.* (עב-די-קיי'-שאן) ענטזאגונג; דאס אבזאגען זיך פון אן אמט, דאס אבזאגען זיך פון טראהן.

The **abdication** of the king of Servia pleased his subjects.

ab'dicative *a.* (עב'-די-קיי-טיוו) וואס פעראורזאכט דאס אבזאגען זיך אדער אבדאנקען פון אן אמט.

ab'dicator *n.* (עב'-די-קיי-טאר) איינער וואס זאגט זיך אב; איינער וואס דאנקט אב פון אן אמט.

abdo'men *n.* (עב-דאו'-מען) דאס אונטערלייב, בויך.

abdom'inal *a.* (עב-דאמ'-אי-נעל) וואס געהערט צום אונטערלייב; וואס געהערט צום בויך.

abdom'inal aor'ta (עב-דאמ'-אי-נעל איי-אר'-טא) דער גרויסער פולס-אדער וואס געהט דורך'ן בויך און פערצווייגט זיך אין צווי קלענערע פולס-אדערען, וועלכע געהען אריין אין די פיס. ז. איל. "*Bloodvessels of the Human Body*"

Abdomina'les *n.* (עב-דאמ-אי-ניי'-ליז) פיש מיט פלוספעדערען אויפ'ן בויך.

abdom'inally *adv.* (עב-דאמ'-אי-נעל-אי) אויף אדער ארום דעם בויך.

abdom'inal re'gions (עב-דאמ'-אי-נעל רי'-דזשאנז) די בויך-געגענדען [די פערשיעדענע טיילען פון בויך ווי זיי ווערען איינגעטיילט אין דער אנאטאמיע].

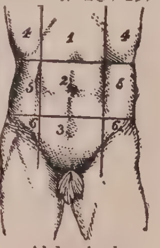

Abdominal Regions

abdom'inal respira'tion (עב-דאמ'-אי-נעל רעס-פי-ריי'-שאן) א טיעפעס אטהעמען, ביי וועלכען עס בעמערקט זיך א בעוועגונג פון בויך.

abdom'inal ring (עב-דאמ'-אי-נעל רינג) אן אינערליכע עפענונג אין דער בויך וואנד נעבען דיך [ירך], וואו דיא געשלעכטליכע טיילען געהען דורך.

abdom'inous *a.* (עב-דאמ'-אי-נאס) וואס אז שייך צום אונטער-לייב, צום בויך; א דיק-בייכיגער.

abdu'cent *a.* (עב-דיו'-סענט) אבציהענדיג [א מעדיצינישער אויסדרוק].

Abducent muscles.

abduct' *v.* (עב-דאקט') אבציהען, אבווענדען; אוועקפיהרען א מענשען מיט געוואלד; אוועקרויבען א מענשען.

abduc'tion *n.* (עב-דאק'-שאן) דאס אוועקרויבען א מענשען; א ביין-ברוך אין געלענק, די טהעטיגקייט פון די אבציהענדע מוסקעלען; די פאדערונג פון אן אנדער בעוויז.

abduc'tor *n.* (עב-דאק'-טאר) דער אבציה-מוסקעל; דער אוועקפיהרער, דער אוועקרויבער.

abeam' *adv.* (ע-ביעמ') קווער, פאפעריק [ביי שיפען].

abear' *v.* (ע-בעהר') אריבערטראגען; דולדען.

abeceda'rian *n.* (איי-בי-סי-דיי'-רי-ען) אן אלף-בית מלמד, א מקרי דרדקי; אן אלף-בית אינגעל; אן אלף-בית, אן א-בע-צע.

abed' *adv.* (ע-בעד') אין בעט, צו בעט.

To be **abed** early, makes one rise betimes.

abele' *n.* (ע-ביל') דער ווייספאפעל [אזא בוים וואס האט ווייסע בלעטער און צווייגען].

a'belmosk *n.* (איי'-בעל-מאסק) ביזעם-קערנער, ביזעמבוים [א קליין בוימעל מיט בעשטענדיג גרינע בלעטער. אויף איהם וואקסען אזעלכע שמעקעדיגע קערנער, וואס ווערען געברויכט אין פארפיום].

a'bel-tree *n.* (איי'-ביל-טרי) ווייספאפעל [אזא בוים, וואס האט ווייסע בלעטער און צווייגען].

aber'devine *n.* (ע-בויר'-דע-וואין) דער משיזשיק [אזא קליין פויגעלע].

Aberdevine

aberr' *v.* (עב-אויר') ארומוואנדערען, בלאנדזשען.

aber'rance *n.* (עב-ער'-ענס) אן אירטום, א טעות; דאס בלאנדזשען, דאס אראבגעהן פון דרך הישר.

aber'rancy *n.* (עב-ער'-ענ-סי) אן אירטום, א טעות; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס בלאנדזשען.

aber'rant *a.* (עב-ער'-ענט) אבווייכענדיג, בלאנדזשענדיג; וואס בלאנדזשעט, וואס געהט אראב פון דרך הישר, נישט נארמאל.

aber'rate *v.* (עב-ער'-אייט) וואנדערען, בלאנדזשען; אראבגעהן פון גלייכען וועג.

aberra'tion *n.* (עב-ער-איי'-שאן) 1. דאס בלאנדזשען, דאס אראבגעהן פון דרך הישר; די אבווייכונג פון אמת אדער פון דער נאטירליכקייט; 2. די שיינבארע בעוועגונג פון די אונבעוועגליכע הימעלסקערפער; 3. די צושפרייטונג פון די ליכט-שטראהלען אין א שפאקטיוו.

1. He suffered from an **aberration** of the mind.

aberra'tional *a.* (עב-ע-ריי'-שאנ-על) וואס בלאנדזשעט, וואס אירט זיך.

aberra'tion of in'tellect (עב-ער-איי'-שאן אוו אינ'-טע-לעקט) אירזין, משוגעת.

aberun'cator *n.* (עב-אויר-אנ'-קיי-טאר) אזא גראב-אייזען צום אויסראטען גראז פון אן ארט; אזא גארטען-שער אבצושערען צווייגען פון בוימער.

abet' *v.* (ע-בעט') אנהעצען; אנרייצען, ערמוטיגען צו טהאן עפעס שלעכטס.

He was aided and **abetted** in the crime.

abet'ment *n.* (ע-בעט'-מענט) דאס צוהעלפען; די אנצייגונג; דאס העצען; ערמוטיגונג, אונטערשטיצונג; לייסטונג.

abet'ting *n. and a.* (ע-בעט'-אינג) 1. דאס צוהעלפען, די אנרייצונג, דאס העצען; 2. צוהעלפענדיג, אנרייצענדיג, אנהעצענדיג.

1. Aiding and **abetting** criminals is punished as a crime. 2. Corrupt officials are often **abetting** criminals.

abet'tor *n.* (ע-בעט'-אר) אנרייצער:

מיט־שולדיגער [אין ראטה, ניט אין טהאט]; אונטערשטיצער; איינער וואס ערמוטיגט צו בעגעהן א פערברעכען.

abevacua'tion *n.* (עב-ע-ווע-קיו-איי'-שאן) טיילווייזע אויסלעדיגונג [מעדיצינישער אויסדרוק].

ab ex'tra (עב עקס'-טרא) פון אויסווענינ.

abey'ance *n.* (ע-ביי'-ענס) 1. די געריכטליכע אבהאלטונג פון א ירושה ביז מען געפינט דעם ריכטיגען יורש; אבוואר־טונג; 2. אונגעוויסהייט, צווייפעל, דאס צווייפלען פון א ריכטער ווי ארויסצוגעבען זיין אורטייל.

2. The decision of the judge is still in **abeyance**.

abhor' *v.* (עב-האר') פעראבשייען, האסען; מיט פעראכטונג ענטזאגען.

The modern age **abhors** war.

abhor'rence *n.* (עב-האר'-ענס) פעראבשייאונג, האס; פעראכטונג.

We look with **abhorrence** at a murderer.

abhor'rency *n.* (עב-האר'-ענ-סי) פעראבשייאונג, פעראכטונג.

abhor'rent *a.* (עב-האר'-ענט) פעראבשייענד, האסענד.

abhor'rently *adv.* (עב-האר'-ענט-לי) אבשייליך, עקעלדיג.

abhor'rer *n.* (עב-האר'-ער) א פעראבשייער, א פעראכטער.

abhor'rible *a.* (עב-האר'-איבל) פעראכטונגסווערטה.

abhor'ring *n. and a.* (עב-האר'-אינג) די פעראכטונג, די פעראבשייאונג; פעראכטענדיג.

abide' *v.* (ע-באיד') 1. ווארטען; אבשטעלען [אבלעגען אויף שפעטער]; פערבלייבען [אויף א פלאץ]; וואהנען; אויסווארטען; 2. האלטען א פערשפרעכען.

1. Let the lady **abide** with us a few days.
2. I shall **abide** by my promise.

abi'der *n.* (ע-באי'-דער) דער בלייבענדער, דער אויסווארטענדער.

abi'ding *a.* (ע-באי'-דינג) 1. וואהנענד, פערבלייבענד; 2. פארטזעצענד.

1. I am **abiding** in this place. 2. My interest in studies is **abiding**.

abi'dingly *adv.* (ע-באי'-דינג-לי) בלייבענדיג, דויערענדיג, וואהנענדיג.

abi'ding-place *n.* (ע-באי'-דינג-פליים) וואהנונגס־ארט; אויפהאלטונגס־פלאץ.

abiet'ic *a.* (עב-אי-עט'-איק) וואס איז שייך צו א טאנענבוים.

abiet'ic ac'id (עב-אי-עט'-איק עס'-איד) א זויערע געמאכט פון דעם פעך, וואס רינט פון טאנענבוימער.

ab'igail *n.* (עב'-אי-גייל) אן אויפוועקטערין; א קאמער־מערכען.

abil'ity *n.* (ע-ביל'-אי-טי) 1. מיטעל; מעגליכקייט; פעהיגקייט; אייגענשאפט; 2. טאלאנט; דאס אימשטאנד זיין אויסצופיהרען א גרויסע אונטערנעהמונג.

1. His financial **ability** is good. 2. He is a man of **ability**.

ab init'io (עב אי-ניש'-אי-או) פון אנהויב.

abintes'tate *a.* (עב-אינ-טעס'-טייט) שטארבענדיג אהן א צוואה.

ab in'tra (עב אינ'-טרא) פון אינווענינ.

abiogen'esis *n.* (עב-אי-או-דזשענ'-ע-סיס) דאס ענטשטעהן, בעשאפען ווערען פון זיך אליין [דאס ענטשטעהן פון לעבען פון ניט לעבעדיגע שטאף].

abiolog'ical *a.* (עב-אי-א-לאדזש'-איק-על) וואס איז שייך צו שטאף, וואס קומט ניט פון לעבעדיגע בעשעפענישען.

ab'ject *a.* (עב'-דזשעקט) געמיין, נידעריג, אונטערטעניג, פערעכטליך, נידערטרעכטיג, פערווארפען, אונטערוווארפען

Benedict Arnold ended his days in **abject** poverty.

abject'edness *n.* (עב-דזשעקט'-עד-נעס) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט; ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

abjec'tion *n.* (עב-דזשעק'-שאן) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

ab'jectly *adv.* (עב'-דזשעקט-לי) נידערטרעכטיג, פערעכטליך, געמיין, פערווארפען.

ab'jectness *n.* (עב'-דזשעקט-נעס) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, ערנידערונג, אונטערטעניגקייט.

abju'dicate *v.* (עב-דזשו'-די-קייט) געריכטליך ענטשיידען געגען—, געריכטליך אבנעהמען דאס אייגענטום.

The United States Supreme Court **abjudicated** the controversy between the public and the gas companies.

abjudica'tion *n.* (עב-דזשו-די-קיי'-שאן) די געריכטליכע ענטשיידונג געגען—, די געריכטליכע אבנעהמונג פון אייגענטום.

abjura'tion *n.* (עב-דזשו-ריי'-שאן) די ענטזאגונג פון עטוואס אונטער א שבועה.

abjura'tion of the realm (עב-דזשו-ריי'-שאן אוו טהי רעלם) ענטזאגונג פון קעניגליכען טהראן.

abju'ratory *a.* (עב-דזשו'-רע-טא-רי) וואס איז שייך צו דעם אבזאגען זיך אונטער א שבועה [ווי דאס אבזאגען זיך פון א קעניג פון טהראן אונטער א שבועה].

abjure' *v.* (עב-דזשור') ענטזאגען זיך פון עטוואס אונטער א שבועה.

abju'rer *n.* (עב-דזשו'-רער) דער וואס זאגט זיך אב אונטער א שבועה: דער וואס דאנקט אב [פון אן אמט].

ablac'tate *v.* (עב-לעק'-טייט) ענטוועהנען [א קינד].

ablacta'tion *n.* (עב-לעק-טיי'-שאן) די ענטוועהנונג פון א קינד.

ablaquea'tion *n.* (עב-לעק-הווי-איי'-שאן) דאס אויפגראבען די ערד ארום א בוים.

abla'tion *n.* (עב-ליי'-שאן) דאס אראבנעהמען, דאס אבשניידען אן אבר פון א קערפער.

ablati'tious *a.* (עב-לע-טיש'-אס) אוועקנעהמענדיג, אוועקשניידענדיג.

ablati'tious force (עב-לע-טיש'-אס פארס) די קראפט וועלכע פערמינדערט די צוציהונגס־קראפט פון דער ערד אין בעצוג צו דער לבנה.

The **ablatitious** force of the moon.

ab'lative *a. and n.* (עב'-לע-טיוו) אוועקנעהמענדיג, אוועקשניידענדיג; דער אבלאטיוו [א בעצייכנונג אין גראמאטיק פאר דער פארם פון אווארט וואס ענטפערט אויף דער פראגע: מיט וואס? מיט וועמען? צ. ב. אין דעם זאץ: "איך בין געגאנגען מיט מיין פריינד" זיינען די ווערטער "מיט מיין פריינד" אין אבלאטיוו].

ablaze' *adv. and a.* (ע-בלייז') פלאמענד, ברענענד; שטארק אויפגערעגט, צוקאכט פון כעס.

He was all **ablaze** with anger.

a'ble *a.* (איי'בל) 1. פערמעגענד; אימשטאנדע: געשיקט; 2. טיכטיג; פעהיג.

1. He is **able** to afford luxuries. 2. To succeed, one must be an **able** man.

a'ble-bod'ied *a.* (איי'בל-באד'-איד) וואס האט א שטארקען קערפער; וואס איז פיזיש שטארק.

Soldiers must be **able-bodied** men.

ab'legate *n.* (עב'-לע-גייט) א ספעציעלער שליח אדער פערטרעטער פון רוימישען פאפסט.

ablega'tion *n.* (עב-לע-גיי'-שאן) א דעפוטאציע.

ablepha'ria *n.* (ע-בלעפ-איי'-רי-ע) דאס ניט האבען קיין ברעמען.

a'ble to pay (איי'בל טו פיי) זיין צאהלונגס פעהיג.

abloca'tion *n.* (עב-לא-קיי'-שאן) דאס פערדינגען, דאס אבגעבען אויף ארענדע, דאס פערפאכטען.

abloom' *a. and adv.* (ע-בלוהם') בליהענד; אין א בליהענדען צושטאנד.

ab'luent *n. and a.* (עב'-לו-ענט) א שטאף וואס ר יניגט; רייניגענד.

abluen'tia *n.* (עב-לי ענ'-שי-ע) בלוט־רייניגענדער אבפיהרונגס־מיטעל.

ablush' *a. and adv.* (ע-בלאש') פערשעמט; רויט ווערענדיג פון שאנדע.

ablu'tion *n.* (עב-ליו'-שאן) אבוואשונג; שווענק־וואסער; טבילה וואסער; דאס טובל זיין.

a'bly *adv.* (איי'-בלי) פעהיג; געשיקט; טיכטיג, ערפאהרען.

ab'negate *v.* (עב'-ני-גייט) אבלייקענען; בעשטרייטען, ניט אנערקענען.

abnega'tion *n.* (עב-ני-גיי'-שאן) אבלייקענונג: ניט אנערקענונג, זעלבסטאויפאפפערונג.

abnega'tor *n.* (עב-ני-גיי'-טאר) אזעלכער, וואס פערלייקענט, לייקענט אב.

abnoda'tion *n.* (עב-נא-דיי'-שאן) דאס אבהאקען די סוקעס פון א בוים.

abnor'mal *a.* (עב-נאר'-מעל) ניט רעגעלמעסיג; אויסערגעוועהנליך, ניט נארמאל.

He has an **abnormal** mind.

abnormal'ity *n.* (עב-נאר-מעל'-אי-טי) אוננארמאלקייט, אויסערגעוועהנליכקייט.

His conduct indicated **abnormality**.

abnor'mally *adv.* (עב-נאר'-מעל-אי) אויף אן אוננארמאלען אופן.

abnor'mity *n.* (עב-נאר'-מיט-אי) אונרעגעלמעסיגקייט; אונגעוועהנליכקייט.

aboard' *adv. and prep.* (ע-באורד') 1. אויפ'ן דעק פון שיף, אויפ'ן באהן, אויפ'ן פערד; אין עקיפאזש; 2. א רופסווארט ביי די אנגעשטעלטע פון שיפען און באהנען א. ז. וו. אז די פאסאזשירען זאלען איינשטייגען.

1. He was **aboard** the ship when it happened. 2. All **aboard** for Chicago!

abode' *n.* (ע-באוד') וואהנונגס ארט; דאס פערבלייבען אין א וואהנונג אויף א געוויסע צייט.

The White House is the **abode** of the President during his term of office.

abol'ish *v.* (ע-באל'-איש) פערניכטען; אבשאפען; מבטל זיין.

Slavery was **abolished** in the United States in 1863.

abol'ishable *a.* (ע-באל'-איש-עבל) פערניכטבאר; דאס וואס מען קען אבשאפען, אונגילטיג מאכען, פערניכטען, אויסראטען, מבטל זיין.

abol'isher *n.* (ע-באל'-איש-ער) א פערניכטער, אבשאפער.

abol'ishment *n.* (ע-באל'-איש-מענט) אבשאפונג, פערניכטונג.

The **abolishment** of slavery cost many lives.

aboli'tion *n.* (עב-א-ליש'-אן) אבשאפונג, פערניכטונג; די אבשאפונג פון

שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

aboli'tional *a.* (עב-א-ליש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אבשאפונג אדער פערניכטונג.

aboli'tionary *a.* (עב-א-ליש'-אנ-ע-רי) פערניכטענד; וואס איז אבצושאפען.

aboli'tionism *n.* (עב-א-ליש'-אנ-איזם) דער פרינציפ פון אבשאפען אדער פערניכטען שקלאפעריי.
Abolitionism was at last triumphant in the United States.

aboli'tionist *n.* (עב-א-ליש'-אנ-איסט) איינער וואס זוכט אבצושאפען אדער פערניכטען [א געזעץ אדער א מנהג].

Aboli'tionists *n.* (עב-א-ליש'-אנ-איסטס) די אבאלוציאניסטען, די יעניגע, וועלכע האבען אגיטירט אבצושאפען שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.
The Abolitionists were those who wished to free the slaves.

aboma'sum *n.* (עב-א-מיי'-סאם) לאבמאגען, פיערטער מאגען [דער הויפט מאגען ביי מעלי גרה'דינע חיות].

aboma'sus *n.* (עב-א-מיי'-סאס) ז. *abomasum*

abom'inable *a.* (ע-באמ'-אי-נעבל) אבשייליך עקעלהאפט, העסליך.
His conduct towards his friends is abominable.

abom'inableness *n.* (ע-באמ'-אי-נעבל-נעס) אבשייליכקייט; שרעקליכקייט; גרוילהאפטיגקייט.

abom'inably *adv.* (ע-באמ'-אי-נעב-לי) אבשייליך, עקעלהאפט, העסליך.

abom'inate *v.* (ע-באמ'-אי-נייט) פעראבשייען; אויסווייכען; האסען.
I abominate the hypocrite.

abomina'tion *n.* (ע-באמ-אי-ניי'-שאן) א זאך וואס ערוועקט שטארקען עקעל, ווידערווילען; אבשייליכקייט, אונווירדיגקייט.
"Your incense is an abomination unto me."

abom'inator *n.* (ע-באמ'-אי-ניי-טאר) איינער וואס פערהאסט, פעראבשייעט.

abord' *n.* (ע-באורד') אנקונפט; אנרעדע; קבלת פנים; בעגריסונג; עמפפאנג.

aborig'inal *n.* (עב-או-רידזש'-אי-נעל) ערשטער, אורשפרינגליכער; דער ערשטער אין לאנד.

aborig'ine *n.* (עב-או-רידזש'-אי-ני) איינער פון די גאר פארצייטיגע איינוואהנער פון א געווימען לאנד.

aborig'ines *n.* (עב-או-רידזש'-אי-ניז) 1. אור-אלטע איינוואהנער פון א לאנד; 2. די אריגינעלע פלאנצען און חיות פון א לאנד.
1. The Indians are the aborigines of America.

abort' *v.* (ע-בארט') מפיל זיין, געבערען פאר דער צייט; מאכען צו מפיל זיין.

abor'ticide *n.* (ע-באר'-טי-סאיד) דאס צושטערען די פרוכט אינוועניג [עס זאל ניט קומען צו א געבורט].

abortifa'cient *n. and a.* (ע-באר-טי-פיי'-שענט) וואס ווירקט מפיל צו זיין; א מיטעל צו מפיל זיין.

abor'tion *n.* (ע-באר'-שאן) אונצייטיגע געבורט, דאס מפיל-זיין; דאס ניט טרעפען, ניט געלינגען.

abor'tional *a.* (ע-באר'-שאנ-על) וואס איז א דורכפאל; וואס איז עהנליך צו א מפיל.

abor'tionist *n.* (ע-באר'-שאנ-איסט) איינער וואס טרייבט אב [וואס גיט מיטלען מפיל צו זיין].

abor'tive *a. and n.* (ע-באר'-טיוו) 1. געבארען פאר דער צייט; א מפיל; 2. ניט געלונגען; ניט פאלקאם ענטוויקעלט.
2. His plans came to an abortive end.

abor'tives *n.* (ע-באר'-טיווז) אבטרייבענדע מיטלען.

abor'tus *n.* (ע-באר'-טאס) א מפיל-קינד.

ab'ou-han'nes *n.* (עב'-או-הענ'-עס) אזא גרויסער אפריקאנער פויגעל וואס פליהט הויך און פלינק.

Abou-Hannes

abound' *v.* (ע-באונד') 1. פול זיין; זיין אין גרויסע מאסען, בעזיצען פיעל; זיין רייך; זיין איבערפילט; 2. האבען פיעל, האבען אן איבערפלוס.
1. America abounds in wealth. 2. A faithful man shall abound with blessings.

aboun'ding *n. and a.* (ע-באונ'-דינג) איבערפלוס, שפע; פול, רייך; איבערפילט.

about' *adv. and prep.* (ע-באוט') 1. אונגעפעהר; בערך; 2. אין בעגריף [ברעה]; 3. וועגען; 4. ארום, מיט.
1. He returned about noon. 2. He is about to undertake a journey. 3. Tell me about your plans. 4. I have no money about me.

about' and about' (ע באוט' ענד ע-באוט') דא און דארט, ארום און ארום.

about' as high (ע-באוט' עז האי) אונגעפעהר אזוי הויך.

about' face (ע-באוט' פיים) זיך אומדרעהען מיט דעם געזיכט צו דער אנדערער זייט [אן אויסדרוק ביי מוסטירען סאלדאטען].

about' right (ע-באוט' ראיט) כמעט ריכטיג, כמעט גערעכט.
You are about right in your statement.

about' the house (ע-באוט' טהי האוס) ערגעץ וואו אין הויז.

about' to do (ע-באוט' טו דו) אין זינען האבען עטוואס צו טהאן.

about' to go (ע-באוט' טו גאו) ברעה אוועקצוגעהן.

above' *adv. and prep.* (ע-באוו') 1. אויבען; איבער; 2. מעהר אלס ... העכער אלס ...
1. They live above our apartment. 2. Lincoln rose above his surroundings.

above' all (ע-באוו' אהל) פריהער פון אלץ; בעסער פון אלץ.
I prefer to live in America above all.

above'board *adv. and a.* (ע-באוו'-באורד) אפענהערציג און עהרליך.
His conduct is aboveboard.

above'-ground *adv. and a.* (ע-באוו'-גראונד) אויף דער ערד; נאך לעבעדיג.

above' his bend (ע-באוו' היז בענד) איבער זיין מעגליכקייט; איבער זיינע כוחות.
It was above his bend to become Ambassador.

above' men'tioned (ע-באוו' מענ'-שאנד) דאס אויבען דערמאהנטע.

above' named (ע-באוו' ניימד) דאס אויבען דערמאהנטע.

above' one (ע-באוו' הוואן) איבער איינעמס שכל.

above' par (ע-באוו' פאר) העכער ווי דער געצייכענטער ווערטה [ביי אקציעס, ווערטהפאפיערען, ווען זייער פרייז שטייגט העכער, ווי דער ווערטה, וואס איז אויף זיי געצייכענט].
The stocks sold two above par (for 102).

above' price (ע-באוו' פראיס) אונשעצבאר.

above' stairs (ע-באוו' סטעהרז) טרעפ ארויף; ארויף, אויבען.

above' the stan'dard (ע-באוו' טהי סטענ'-דערד) העכער פון דער נארמע; צו גוט.

ab o'vo (עב או'-וואו) פון סאמע אנהויב.

abracadab'ra *n.* (עב-רא-קע-דעב'-רא) א מין צויבער-ווארט [דאס זיינען בוכשטאבען אויסגעשטעלט דריי-קאנטיג אזוי, דאס זיי לעזען זיך פון אלע זייטען]; עבראקעדעברא [א קמיע מיט אזא אויפשריפט האט מען געהאלטען פאר א סגולה צו קדחת]; א זינלאזער ווארט.

A B R A C A D A B R A
A B R A C A D A B R
A B R A C A D A B
A B R A C A D A
A B R A C A D
A B R A C A
A B R A C
A B R A
A B R
A B
A

abra'dant *a. and n.* (עב-ריי'-דענט) אברייבענדיג, אבשקראבענדיג, אבקראצענדיג; א געגענשטאנד מיט וואס מען רייבט אדער שקראבעט אב.

abrade' *v.* (עב-רייד') אבשקראבען, אבדרייבען, אבקראצען.

Abranch'ia *n.* (עב-רענק'-אי-א) חיות וואס האבען ניט קיין אטהעמונגס ארגאנען.

abranch'ial *a.* (עב-רענק'-אי-על) אהן אטהעמונגס-ארגאנען.

abranch'iate *a.* (עב-רענק'-אי-אייט) וואס האט ניט קיין אטהעמונגס-ארגאנען; וואס געהער צו די חיות וואס האבען ניט קיין אטהעמונגס-ארגאנען.

abra'sion *n.* (עב-ריי'-זשאן) אבשאבונג; אברייבונג.
The silver spoons were guaranteed against abrasion.

abra'sive *a.* (עב-ריי'-סיוו) האבענדיג די אייגענשאפט אבצורייבען אנדערע זאכען.

abreast' *adv. and a.* (ע-ברעסט') נעבען איינאנדער, זייט ביי זייט, אין א גלייכער שורה.
They walked two abreast in the parade.

abreast' of (ע-ברעסט' אוו) אויף דער גלייכער הויך, אויף דער זעלבער ניווא.
A man should always be abreast of the times.

abreast' with (ע-ברעסט' הוויטה) ז. *abreast of*

ab'ricot *n.* (עב'-רי-קאט) אפריקאזע [א מין פלוים].

abridge' *v.* (ע-ברידזש') פערקירצען; אבקירצען; צוזאמענציהען.
The publisher issued an abridged edition of his large dictionary.

abridg'edly *adv.* (ע ברידזש'-עד-לי) אויף אן אבגעקירצטען אופן.

abridg'er *n.* (ע-ברידזש'-ער) דער אבקירצער; דער וואס גיט איבער דעם תמצית פון א בוך.

abridg'ment *n.* (ע-ברידזש'-מענט) אבקירצונג; אויסצוג פון א בוך אדער שריפט; תמצית פון א בוך.

abridg'ments *n.* (ע-ברידזש'-מענטס) הויזען.

abroach' *adv.* and *a.* (ע-בראוטש') מאכענדיג א לאך אין א פאס צום צאפען; לאזענדיג לויפען דורך די עפענונג פון א פאס; פערברייטענדיג.

abroad' *adv.* (ע-בראהד') דרויסען; אין אויסלאנד; אין דער פרעמד; אויסווערטס; אין אומגאנג.
Many Americans travel **abroad** every summer.

ab'rogable *a.* (עב'-ראו-געבל) וואס קען צוריקגערופען אדער אבגעשאפט ווערען.

ab'rogate *v.* (עב'-ראו-גייט) צוריקרופען, אבשאפען, אונגילטיג מאכען [א געזעץ].
Congress can **abrogate** treaties.

abroga'tion *n.* (עב-ראו-גיי'-שאן) אבשאפונג, פערניכטונג [געזעצע און מנהגים].
Many advocate the **abrogation** of our treaties with Japan.

ab'rogative *a.* (עב'-ראו-גיי-טיוו) וואס שאפט אב, מאכט אונגילטיג אדער רופט צוריק.

ab'rogator *n.* (עב'-ראו-גיי-טאר) איינער וואס רופט צוריק, שאפט אב, אדער מאכט אונגילטיג.

abrood' *adv.* (ע ברוהד') בריהענדיג, אין בריהען [אייער].

abrupt' *a.* (עב-ראפט') איבעראיילט; פלעצליך; גראב; אבגעבראכען; אבגעריכען.
No gentleman is **abrupt** in his speech.

abrup'tedly *adv.* (עב-ראפ'-טעד-לי) דורך אונטערברעכען.

abrup'tion *n.* (עב-ראפ'-שאן) אבברעכונג, פלעצליכע אבברעכונג; אויפרייסונג; א פלעצליכער בעשלוס.

abrupt'ly *adv.* (עב-ראפט'-לי) איבעראיילט; פלעצליך; גראב; אבגעבראכען; אבגעריסען.

abrupt'ness *n.* (עב-ראפט'-נעס) אבגעבראכענהייט; איבערגעאיילטקייט; פלעצליכקייט; אונרוהיגקייט, גראבקייט.

ab'scess *n.* (עב'-סעס) א געשוויר; געשווילאכץ.

ab'scessed *a.* (עב'-סעסט) וואס האט א געשוויר אדער א געשווילעכץ.

abscis'sa *n.* (עב-סיס'-ע) אבסציסע [א מאטעמאטישער נאמען פאר א געוויסע ליניע אדער שטרעקע].

abscis'sion *n.* (עב-סיזש'-אן) אבברייסונג, אבשניידונג; פערניכטונג [אין אן אפעראציע].

abscond' *v.* (עב-סקאנד') פערהעהלען; בערעקען; זיך בעהאלטען; פערשווינדען, ענטלויפען; מאכען פליטה.
He **absconded** with money belonging to the bank.

abscon'der *n.* (עב-סקאנ'-דער) איינער וואס בעהאלט זיך; איינער וואס מאכט פליטה.

abscond'ing *n.* and *a.* (עב-סקאנד'-אינג) ענטלויפונג; בעהאלטונג; ענטלויפענדיג; בעהאלטענדיג.

abscon'sion *n.* (עב-סקאנ'-שאן) ענטלויפונג, בעהאלטונג.

ab'sence *n.* (עב'-סענס) אבוועזענהייט; צערשטרייאונג.
His **absence** was noticed.

ab'sence of mind (עב'-סענס אוו מאינד) צושטרייטקייט.

ab'sent *a.* (עב'-סענט) ניט זייענדיג דערביי, אבוועזענד, צערשטרייט.
He was **absent** from school to-day.

absent' *v.* (עב-סענט') ענטפערנען, אבוועזענד מאכען, זיך צוריקציהען.
You must not **absent** yourself from work.

absenta'neous *a.* (עב-סענט-טיי'-ני-אס) אפט אבוועזענד.

absentee' *n.* (עב-סענ-טי') אבוועזענדער; איינער וואס היט ניט זיין אמט, וואס איז אוועק פון זיין היים, איינער וועלכער האט זיך צוריקגעצויגען.

absentee'ism *n.* (עב-סענ-טיע'-איזם) דאס אבוועזענד זיין, דאס ניט זיין אין דער היים.

ab'senter *n.* (עב'-סענ-טער) אבוועזענדער, דער וואס איז ניט אויף זיין פלאץ.

ab'sently *adv.* (עב'-סענט-לי) אבוועזענד, ניט דערביי; צוריקגעצויגען.

ab'sentment *n.* (עב'-סענט-מענט) דאס אויסענבלייבען, דאס ניט זיין אנוועזענד.

ab'sent-min'ded *a.* (עב'-סענט-מאינ'-דעד) צערשטרייט, צוטראגען.
The professor was so **absent-minded** that he did not hear me.

ab'sent-min'dedness *n.* (עב'-סענט-מאינ'-דעד-נעס) צושטרייטקייט, צוטראגענקייט.

ab'sentness *n.* (עב'-סענט-נעס) דאס אויסענבלייבען, ניט זיין אנוועזענד; צושטרייטקייט; צוטראגענקייט.

ab'sent with leave (עב'-סענט וויטה ליעוו) בעקומען אורלויב.

ab'sent without leave (עב'-סענט הוויטה-אוט' ליעוו) אוועק אהן אורלויב, דעזערטירט.

ab'sinthe *n.* (עב'-סינט) ווערמקרויט; אזא ביטערער ליקער געמאכט פון ווערמקרויט.

absin'thiate *v.* (עב-סינ'-טהי-אייט) מישען מיט ווערימקרויט; ווייקען אין אזא ביטערען ליקער וואס איז געמאכט פון ווערימקרויט.

absin'thium *n.* (עב-סינ'-טהי-אם) די ווערמקרויט פלאנצע.

ab'solute *a.* (עב'-סאו-ליוט) אבסאלוט, אונבעשרענקט, אליינמעכטיג; פריי; פאלקאמען; אונאבהענגיג.
Turkey is no longer an **absolute** monarchy.

ab'solute al'cohol (עב'-סא-ליוט על'-קאו-האל) גאנץ ריינער אלקאהאל, ספּירט.

ab'solute estate' (עב'-סא-ליוט עס-טייט') א נחלה, וואס האט אויף זיך קיין שולדען.

ab'solute fee (עב'-סא-ליוט פיע) א גע'ירש'ענטער גוט-בעזיץ וואס איז פריי פון וועלכע ניט איז בעדינגונגען און בעשרענקונגען.

ab'solutely *adv.* (עב'-סאו-ליוט-לי) דורכאוים; ניט אנדערש; אונבעדינגט; פאלשטענדיג.
Children must, **absolutely**, obey their parents.

ab'soluteness *n.* (עב'-סאו-ליוט-נעס) אונבעשרענקטע געוואלט; פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט; אונאבהענגיגקייט.

ab'solute tem'perature (עב'-סא-ליוט טעמ'-פע-ריי-טשור) אבסאלוטע טעמפעראטור [גערעכענט פון דעם אבסאלוטען נול-פונקט, וואס ליעגט 273 גראד אונטער דעם געוועהנליכען נול-פונקט].
ז. *absolute zero*.

ab'solute ze'ro (עב'-סא-ליוט זי'-ראו) דער אבסאלוטער נול-פונקט [די מעגליכסט נידעריגסטע טעמפעראטור, וואו די בעוועגונג פון דעם שטאף הערט אויף, דאס איז 273 גראד אונטער נול].

absolu'tion *n.* (עב-סאו-ליו'-שאן) פריישפרעכונג; פערגעבונג פון זינד.
On the Day of Atonement we pray for **absolution** from our sins.

ab'solutism *n.* (עב'-סאו-ליו-טיזם) אבסאלוטיזם [דער סיסטעם פון א רעגירונג, אין וועלכער דער הערשער האט די גאנצע מאכט]; דעספאטיזם; טיראניי.

ab'solutist *n.* (עב'-סא-ליו-טיסט) אן אנהענגער, אין רעגיערונג אדער פילאזאפיע, פון דעם פרינציפ פון אונבעגרענעצטער מאכט פון אן אויבערהערשער.

absol'utory *n.* and *a.* (עב-סאל'-יו-טא-רי) האבענדיג די מאכט מוחל צו זיין אדער פערגעבען זינד; דער זינד-פערגעבער; א פריישפרעכענדער אורטייל.

absolve' *v.* (עב-סאלוו') פערצייהען; בעפרייען פון א פפליכט, אדער פערשפרעכונג, מתיר נדר זיין; פערגעבען; פערענדיגען.
He was **absolved** from his promise.

absolvi'tor *n.* (עב-סאל-ווי'-טאר) א געריכטליכע ענטשיידונג אויף בעפרייאונג.

ab'sonant *a.* (עב'-סא-נענט) ניט קלינגענד; אהן טעם; אהן א גראם; וואס שטימט ניט; וואס איז ווייט פון ריכטיגקייט.

ab'sonous *a.* (עב'-סאנ-אס)
ז. *absonant*.

absorb' *v.* (עב-סארב') 1. אריינזויגען, איינשלינגען, אריינציהען אין זיך; 2. זיך אריינטהאן, פערטיעפען.
1. A sponge **absorbs** water. 2. **Absorbed** in his book, he did not hear me.

absorb'able *a.* (עב-סארב'-עבל) וואס האט די אייגענשאפט איינגעזויגען אדער פערשלונגען צו ווערען.

absorb'ent *a.* and *n.* (עב-סארב'-ענט) איינזויגענד; פערשלינגענד; א זאך וואס זויגט איין.

absor'bent ground (עב-סאר'-בענט גראונד) אן איינזויגענדער גרונט [אין מאהלעריי, וואו דער לייוועוונט אדער דאס ברעט אויף וועלכען עס ווערט געמאהלען דאס בילד, ווערט אזוי צוגעריכט, אז דאס אויל פון די פארבען זאל גיך איינגעזויגען ווערען און דאס בילד זאל גיך טרוקען ווערען כדי דער גלאנץ פון די פארבען זאל זיין א שטארקערער].

absorb'ents *n.* (עב-סארב'-ענטס) איינזויגענדע שטאפען.

absorb'ing *a.* (עב-סארב'-אינג) וואס זויגט איין; וואס ציהט אריין אין זיך; וואס פערשלינגט.

absorb'ingly *adv.* (עב-סארב'-אינג-לי) איינזויגענדיג, אריינציהענדיג אין זיך.

absorp'tion *n.* (עב-סארפ'-שאן) דאס איינזויגען; דאס פערשלוקען; דאס פערטיעפען זיך [אין געדאנקען].

absorp'tive *a.* (עב-סארפ'-טיוו) וואס קען איינזויגען אדער פערשלינגען.

absorp'tiveness *n.* (עב-סארפ'-טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט איינצוזויגען אדער צו פערשלינגען.

absquat'ulate *v.* (עב-סקהוואט'-יו-לייט) פליטה מאכען, נעלם ווערען.

abstain' *v.* (עב-סטיין') זיך אבהאלטען, זיך איינהאלטען.
Wise men **abstain** from drinking.

abstain'er *n.* (עב-סטיינ'-ער) א נזיר, א ניט טרינקער.

abste'mious *a.* (עב-סטי'-מי-אס) איינ-

געהאלטען; מעסיג אין עסען און אין טרינקען.

abste'miously *adv.* (עב-סטי'-מי-אס-לי) מיט מעסיגקייט.

abste'miousness *n.* (עב-סטי'-מי-אס-נעס) איינגעהאלטענקייט; מעסיגקייט; ניכטערקייט.

absten'tion *n.* (עב-סטענ'-שאן) דאס איינהאלטען זיך; דאס פערהאלטען אונטער דער מאכט פון אן אפעקון.

absten'tionist *n.* (עב-סטענ'-שאנ-איסט) א צוריקגעהאלטענער, אן אבגעהאלטענער [ווי פון עסען פלייש, טרינקען אלקאהאל, אדער פון שטימען ביי די וואהלען].

absten'tious *a.* (עב-סטענ'-שאס) צוריקגעהאלטען; ניט נאכגעגעבען זיך.

abster' *v.* (עב-סטויר') שטערען, הינדערען; אבשרעקען.

absterge' *v.* (עב-סטוירדזש') אבטריקענען, אבווישען; רייניגען [א וואונד פון מאטעריע].

abster'gent *a. and n.* (עב-סטויר'-דזשענט) א מעדיצין וואס רייניגט; אבווישענדיג; וואס רייניגט [דעם מאגען].

absterse' *v.* (עב-סטוירס') רייניגען, ריין מאכען.

abster'sion *n.* (עב-סטויר'-זשאן) דאס אויסרייניגען, דאס אבווישען.

abster'sive *n. and a.* (עב-סטויר'-סיוו) וואס רייניגט; א זאך וואס רייניגט.

abster'sives *n.* (עב-סטויר'-סיווז) אבפיהרונגסמיטעל.

ab'stinence *n.* (עב'-סטי-נענס) 1. דאס צוריקהאלטען זיך פון געוויסע געוועהנהייטען אדער פון פערגניגען; 2. דאס איינהאלטען זיך פון טרינקען אלקאהאלישע געטרענקע.

1. If we wish to possess, we must practice **abstinence**. 2. **Abstinence** from liquor is possible.

ab'stinency *n.* (עב'-סטי-נענ-סי) 1. דאס צוריקהאלטען זיך פון עפעס; 2. דאס צוריקהאלטען זיך פון עסען געוויסע שפייזען אדער פון טרינקען געוויסע געטרענקע: נזירות.

2. He is an advocate of **abstinency** from drink.

ab'stinent *a. and n.* (עב'-סטי-נענט) אבגעהאלטען, צוריקגעהאלטען, מעסיג; וואס גיט זיך ניט נאך; איינער וואס האלט זיך אב.

ab'stinently *adv.* (עב'-סטי-נענט-לי) מיט צוריקהאלטונג: דורך אבזאגען זיך; דורך איינגעהאלטענקייט.

abstract' *v.* (עב-סטרעקט') אבזונדערן: פערקלענערען; ארויסנעהמען דעם עסענץ; אויסקלייבען, אראבנעהמען.

ab'stract *n. and a.* (עב'-סטרעקט) 1. אן אבסטראקט, וואס לאזט זיך משיג זיין נור מיט'ן שכל; א בעגריף-זאך; 2. אבקירצונג פון א ווערק; דער הויפט-אינהאלט פון א ווערק; 3. אבזונדערונג; אבגעזונדערט; צושטרייט.

1. Mathematics in its higher branches is a very **abstract** subject. 2. The author read an **abstract** of his novel.

abstrac'ted *a.* (עב-סטרעק'-טעד) אראבגענומען, אבגעזונדערט; אבסטראקט, שווער צו בעגרייפען; צושטרייט; ניט אויפמערקזאם.

abstract'edly *adv.* (עב-סטרעקט'-עד-לי) אבסטראקט, אן און פיר זיך, בעזונדער; אבגעזעהן פון...

abstract'edness *n.* (עב-סטרעקט'-עד-נעס) אבגעזונדערטקייט; טיעפקייט אין געדאנקען; דאס זיין אבסטראקט.

abstrac'tion *n.* (עב-סטבעק'-שאן) דאס אראבנעהמען; דאס אבזונדערען; די אבגעשיידענהייט; די צושטרייטקייט; דאס דיסטילירען; א טעארעטישער בעגריף; אן אבסטראקטע אידעע.

abstrac'tionist *n.* (עב-סטרעק'-שאנ-איסט) א טרוימער; אן אידעאליסט; איינער וואס פערנעהמט זיך מיט אבסטראקטע זאכען.

abstrac'tive *a.* (עב-סטרעק'-טיוו) אבזונדערענדיג, אראבנעהמענדיג; וואס איז אבסטראקט; צושטריים.

abstract'ly *adv.* (עב-סטרעקט'-לי) ז. ***abstractedly***

ab'stract mathemat'ics (עב'-סטרעקט מעטה-אי-מעט'-איקס) ריינע מאטעמאטיק.

ab'stractness *n.* (עב'-סטרעקט-נעס) דאס זיין אבסטראקט; אבעזונדערטקייט; טיעפקייט אין געדאנקען; אונבעגרייפליכקייט.

ab'stract of title (עב'-סטרעקט אוו טאיטל) א קורצער אויסצוג פון דאקומענטען, וועגען אייגענטומס-רעכט אויף אונבעוועגליכע גיטער [ווי לאנד, הייזער].

abstruse' *a.* (עב-סטרוס') פערבארגען; ניט קלאר; אונפערשטענדליך.

A book full of **abstruse** ideas.

abstruse'ly *adv.* (עב-סטרוס'-לי) אויף א טיעפזיניגען אדער אונפערשטענדליכען אופן.

abstruse'ness *n.* (עב-סטרוס'-נעס) אונפערשטענדליכקייט; אונבעגרייפליכקייט.

Popular books must be free from **abstruseness**.

abstru'sity *n.* (עב-סטרו'-סי-טי) ז. ***abstruseness***

absurd' *n. and a.* (עב-סוירד') אן אבסורד, אן אונזין; אונזיניג; געגען שכל, נאריש.

He made an **absurd** remark.

absurd'ity *n.* (עב-סוירד'-אי-טי) נארישקייט; אונזין.

absurd'ly *adv.* (עב-סוירד'-לי) אויף א נארישען אופן, אונזיניג.

absurd'ness *n.* (עב-סוירד'-נעס) ז. ***absurdity***

abu'lia *n.* (ע-בו'-לי-א) אזא גייסטיגע קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער פערלירונג אדער אבשוואכונג פון דער ווילענסקראפט.

abuloma'nia *n.* (ע-בו-לא-מיי'-ניא) ז. ***abulia***

abun'dance *n.* (ע-באנ'-דענס) איבערפלוס [שפע], דאס זיין מעהר אלס גענוג; אריבער און אריבער.

We have an **abundance** of land.

abun'dant *a.* (ע-באנ'-דענט) פול מיט..., רייך אין...; איבערפליסיג: איבער גענוג.

Our soil produces **abundant** crops.

abun'dantly *adv.* (ע-באנ'-דענט-לי) איבערפליסיג [בשפע]; גענוג; איבער גענוג; אין גרויסע מאסען.

We are **abundantly** supplied with natural resources.

abun'dant num'ber (ע-באנ'-דענט נאמ'-בער) אין דער אריפמעטיק — אזא צאהל וואס די סומע פון די ציפער דורך וועלכע זי קען געטיילט ווערען, איז גרעסער פון איהר [צ. ב. די צאהל 12 קען געטיילט ווערען דורך 1, 2, 3, 4, 6. די סומע פון דיעזע ציפער איז 16, אלזא גרעסער פון 12].

ab ur'be con'dita (עב אויר'-בי קאנ'-די-טא) זייט דער גרינדונג פון דער שטאדט [דאס מיינט מען רוים, 753 יאהר בעפאר קריסטוס'עס געבורט]; געוועהנליך ווערט עס געשריבען נור אין ראשי תבות **A. U. C.**

abu'sable *a.* (ע-ביו'-זעבל) וואס קען ווערען מיסברויכט, בעליידיגט, שלעכט בעהאנדעלט אדער בעטראגען.

abuse' *n.* (ע-ביוס') שלעכטע בעהאנדלונג; זידלעריי; בעליידיגונג; בעטריגעריי.

Abuse is no argument.

abuse' *v.* (ע-ביוז') 1. שלעכט בעהאנדלען; שלעכט בענוצען; בעטריגען; פערדרעהען א געדאנק; זידלען, בעליידיגען; 2. מיסברויכען.

1. He **abuses** his opponents. 2. A man has a right to make a fool of himself, but he should not **abuse** the privilege.

abuse' of distress' (ע-ביוז' אוו דיס-טרעס') דאס מיסברויכען א משכון [אין בעצוג אויף פערנעהמען בהמות אלס משכון און זיי בענוצען].

abuse' of proc'ess (ע-ביוז' אוו פראס'-עס) דאס מיסברויכען א פראצעס פאר ניט געזעצליכע צוועקען; דאס פערדרעהען דאס געזעץ אין א פראצעס, ווי מאכען פון א קרימינעלע קלאגע בלויז א געלד-קלאגע אדער אומגעקעהרט.

abu'ser *n.* (עב-יו'-זער) א בעטריגער, פערפיהרער, זידלער, לעסטערער, מיסברויכער.

abu'sive *a.* (ע-ביו'-סיוו) זידלענדיג, בעטריגענדיג; שימפפענדיג; וואס זידלט; וואס געברויכט גראבע אויסדריקע.

Abusive readers like the works of **abusive** writers.

abu'sively *adv.* (ע-ביו'-סיוו-לי) אין א בעטריגענדער ארט; אין א בעליידיגענדער ארט.

abu'siveness *n.* (עב-יו'-סיוו-נעס) גראבקייט, מיסברויך, בעליידיגונג, שימפפעריי.

abut' *v.* (ע-באט') 1. זיך גרענעצען; זיך בעריהרען; 2. ארויסשטארצען.

1. The building **abuts** on the highway. 2. The bridge **abuts** against the rock.

Abu'tilon *n.* (ע-ביו'-טי-לאן) א מין פלאנצען וואס וואקסען אין די הייסע געגענדען.

abut'ment *n.* (ע-באט'-מענט) גרענעצונג; בעריהרונג, די שטיצען פון א בריק, די שטיצע.

abut'tal *n.* (ע-באט'-על) גרענעץ.

abut'ted *a.* (ע-באט'-עד) וואס גרענעצט זיך, וואס בעריהרט זיך, וואס שטארצט ארויס.

abut'ter *n.* (ע-באט'-ער) איינער וואס זיין הויז אדער לאנד גרענעצט זיך מיט וועמען עס איז.

abysm' *n.* (ע-ביזם') אן אבגרונד, א טיעפעניש, א תהום.

abys'mal *a.* (ע-ביז'-מעל) אהן א גרונד, זעהר טיעף.

abyss' *n. and v.* (ע-ביס') א תהום, אן אבגרונד, א טיעפעניש; שטירצען אין אבגרונד.

abys'sal *a.* (ע-ביס'-על) אהן א גרונד, טיעף ווי דער ים.

Abyssin'ian *a. and n.* (עב-אי-סינ'-אי-ען) וואס געהערט צו אביסיניען [א לאנד אין אסט-אפריקא]; א מיטגליעד פון דער אביסינישער קירך [זי איז ארגאניזירט געווארען אין פיערטען יאהרהונדערט. לויט די פארשריפטען פון דיעזער קירך זיינען אי שבת, אי זונטאג געוועזען הייליג און פלייש פון טמא בהמות איז געוועזען פערבאטען צו עסען].

A. C. ראשי תבות פון די ווערטער ***account current*** [לויפענדע רעכ-

נונג] אדער פון *anno currente* [דאס לויפענדע יאהר].

aca'cia *n.* (ע-קיי'-שי-ע) ארבעס-בוים, אקאציען בוים [וואקסט אין ווארימע געגענדען, האט קליינע בלעטער און זיינע בליהונגען האבען די פארם פון ארבעס].

Acacia

ac'ademe *n.* (עק'-ע-דים) אקאדעמיע, שולע פון וויסענשאפטען, פילאזאפיע, היסטאריע א. ד. ג.

Ac'ademe *n.* (עק'-ע-דים) דער נאמען פון פלאץ, וואו דער גריכישער פילאזאף פלאטא האט געלערנט מיט זיינע תלמידים אין אטהען.

acade'mial *a.* (עק-ע-די'-מי-על) אקאדעמיש; וואס בעלאנגט צו אן אקאדעמיע.

academ'ic *n.* **and** *a.* (עק-ע-דעמ'-איק) אקאדעמיש, טעארעטיש; אן אקאדעמיקער, א סטודענט, א פראפעסאר, א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

academ'ical *a.* (עק-ע-דעמ'-אי-קעל) אקאדעמיש, טעארעטיש.

academ'ically *adv.* (עק-ע-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף אקאדעמישער ארט.

academ'icals *n.* (עק-ע-דעמ'-איק-עלז) די קליידער וואס די סטודענטען פון א בילדונגס אנשטאלט טראגען, סטודענטען אוניפארם.

academ'ic discus'sion (עק-ע-דעמ'-איק דיס-קאש'-אן) א טעארעטישע דיסקוסיאן, וואס קען קיינע פראקטישע נוצען ניט האבען.

academi'cian *n.* (עק-ע-דע-מיש'-ען) א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

academ'ic propor'tions (עק-ע-דעמ'-איק פרא-פאור'-שאנז) אין מאלעריי — די אקאדעמישע פראפארציאנען [אז אויסגעמאלטע פיגור, וועלכע איז אין גרויס עטוואס ווייניגער ווי א העלפט פון דעם מאדעל, פון וועלכען די פיגור איז געמאלט].

Acad'emism *n.* (ע-קעד'-ע-מיזם) די לעהרע פון דער אקאדעמישער פילאזאפיע.

acad'emist *n.* (ע-קעד'-ע-מיסט) א סטודענט, א מיטגליעד פון אן אקאדעמיע.

acad'emy *n.* (ע-קעד'-ע-מי) אקאדעמיע, שולע פון וויסענשאפטען; פעראיין פון געלעהרטע.

acad'emy fig'ure (ע-קעד'-ע-מי פיג'-יור) א מאדעל-צייכנונג.

acad'emy of design' (ע-קעד'-ע-מי אוו די-זאין') א שול, וואו מען לערענט זיך צייכנען [הויפטזעכליך פאסאנען]; א קונסט-געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו ערציהען קינסטלער אדער בעקענען דעם עולם מיט דער קונסט [דורך קונסט-אויסשטעלונגען און פארלעזונגען].

aca'dialite *n.* (ע-קיי'-די-על-איט) א מין מינעראל פון א רויטליכען קאליר [געפינט זיך אין נײי-שאטלאנד].

Aca'dian *a.* **and** *n.* (ע-קיי'-די-ען) וואס איז שייך צו אקאדיען אדער נײי-שאטלאנד [אין אמעריקא]; א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון אקאדיען אדער נײי-שאטלאנד.

ac'ajou *n.* (עק'-ע-זשו) מאהאגאניע בוים, מאהאגאניע-האלץ.

ac'aleph *n.* (עק'-ע-לעף) אזא מאלוסקעל [א שליימיגע, ווייכע חיה'לע, וואס ליעגט אין א שאלעכץ], א נאמען פאר פערשיעדענע ים חיה'לעך; ים-קראפיווע.

Acaleph

Acale'pha *n.* (עק-ע-לי'-פע) מאלוסקעלען. ז. *acaleph*

acale'phan *n.* (עק-ע-לי'-פען) ז. *acaleph*

acale'phoid *a.* (עק-ע-לי'-פאיד) וואס איז עהנליך צו ים-קראפיווע.

acana'ceous *a.* (עק-ע-ניי'-שיאס) שטעכעדיג.

acan'tha *n.* (ע-קענ'-טהע) דארן, שטאכעל, דער שטעכעדיגער שפיץ פון די פלוספעדערען ביי א פיש, דער ענד פון דער ריקראד [רוקען ביין].

acantha'ceous *a.* (ע קענ-טהיי'-שיאס) דארענדיג, שטעכיג.

acan'thine *a.* **and** *n.* (ע-קענ'-טהין) עהנליך צו א בערישע לאפע; אזא בלעטערפערציערונג אויף דעם שפיץ פון א זייל.

acanthoc'inus *n.* (ע-קענ-טהאס'-אי-נאס) אזא קעפער [זשוק], וואס האט לאנגע געבויגענע הערנער אויף'ן שפיץ קאפ און קליינע שפיציגע הערנער פון ביידע זייטען רוקען און פון ביידע זייטען קאפ. זיין רוקען גלאנצט ווי א שפיגעל.

Acanthocinus

acan'thoid *a.* (ע-קענ'-טהאיד) שטעכיג, דארענדיג.

acanthopteryg'ian *n.* (עק-ענט-טהאפ-טע-רידזש'-אי-ען) דער שטאכעלפלאסער [אזא פיש מיט שטעכעדיגע פלוספעדערען].

acan'thous *a.* (ע-קענ'-טהאס) דארניג, שטעכיג.

acan'thus *n.* (ע-קענ'-טהאס) בערישע לאפע [אזא פלאנצע מיט גרויסע געצאקטע בלעטער; אזא בלעטער-פערציערונג פון א זייל].

Acanthus

acari'asis *n.* (עק-ע-ראי'-ע-סיס) א בײיסונג, שמארצונג.

Acar'ida *n.* (ע-קאר'-אי-דא) א מין קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען.

acar'idans *n.* (ע-קאר'-אי-דענז) מילבענארטיגע חיה'לאך.

acarino'sis *n.* (ע-קער-אי-נאו'-סיס) אזא קראנקהייט וואס קומט פון אזעלכע קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען.

ac'aroid *a.* **and** *n.* (עק'-ע-ראיד) וואס איז שייך צו אזעלכע קליינינקע מילבענארטיגע פאראזיטען בעשעפענישען; מילבענעהנליך; א מילב.

ac'aroid gum (עק'-ע-ראיד גאם) אזא רויטער גומיארטיגער זאפט, וואס קומט פון א געוויסען בוים אין אויסטראליען.

acatalec'tic *a.* **and** *n.* (ע-קעט-א-לעק'-טיק) גאנץ, אהן פעהלער; א געדיכט וואס האט די נויטיגע צאהל זילבען אין יעדער שורה.

acatalep'sia *n.* (ע-קעט-ע-לעפ'-סי-ע) אונדערגרייכבארקייט, אונבעגרייפליכקייט, אונדערקענבארקייט.

acat'alepsy *n.* (ע-קעט'-ע-לעפ-סי) ז. *acatalepsia*

acatalep'tic *a.* (ע-קעט-ע-לעפ'-טיק) אונבעגרייפליך, אונפערשטענדליך.

acau'dal *a.* (ע-קאה'-דעל) אהן אן עק; וואס האט ניט קיין עק.

acaules'cent *a.* (עק-אה-לעס'-ענט) ז. *acauline*

acau'line *a.* (ע-קאה'-לין) וואס איז אהן א שטענגעל [ביי פלאנצען].

acau'lous *a.* (ע-קאה'-לאס) ז. *acauline*

acce'das ad cu'riam (עק-סי'-דעס עד קיו'-רי-עם) א שריפטליכער בעפעהל צו א שעריף אז ער זאל אריבערטראגען א פראצעס פון א נידעריגען געריכט אין א העכערען.

accede' *v.* (עק-סיד') צושטימען, איינוויליגען; נאכפאלגען.

I will accede to your request.

acce'dence *n.* (עק-סי'-דענס) איינוויליגונג; צושטימונג; דאס ערווערבען פון אייגענטהום, א הויכע שטעלע אדער עהרע.

accede' to the throne (עק-סיד' טו טהי טהראון) ארויף אויפ'ן טהראן.

accel'erate *v.* (עק-סעל'-ער-אייט) גיכער מאכען; איילען; ברייגגען אין שנעלער בעוועגונג.

The engineer accelerated the speed of the engine.

accel'eratedly *adv.* (עק-סעל'-ע-ריי-טעד-לי) דורך פערשנעלערונג; דורך שטייגערונג פון דער געשווינדיגקייט.

accel'erated mo'tion *n.* (עק-סעל'-ער-איי-טעד מאו'-שאן) א פערשנעלערטע בעוועגונג.

accel'erating *a.* (עק-סעל'-ער-אייט-אינג) פערגרעסערענדיג די שנעלקייט, איילענדיג.

accelera'tion *n.* (עק-סעל-ער-איי'-שאן) איילע; פערשנעלערונג; דאס ברייגגען אין שנעלע בעוועגונג; דאס איילען.

accelera'tion of the moon (עק-סעל-ע-ריי'-שאן אוו טהי מוהן) די שנעלערע בעוועגונג פון דער לבנה ארום דער ערד [לויט דער טעאריע, אז די לבנה בעוועגט זיך איצט ארום דער ערד שנעלער ווי אין די אלטע צייטען].

accel'erative *a.* (עק-סעל'-ע-ריי-טיוו) וואס שטייגערט די געשווינדיגקייט; וואס האט די נייגונג צו פערשנעלערען.

accel'erator *n.* (עק-סעל'-ער-איי-טאר)

א זאך וואס פערשנעלערט; דער טרייב־מוסקעל.

accel'eratory *a.* (עק-סעל'-ער-איי-טא-רי) אונטעראיילענדיג, פערשנעלערענדיג.

accendibil'ity *n.* (עק-סענ-די-ביל'-אי-טי) ענטצינדבארקייט; דאס האבען די אייגענשאפט זיך אנצוצינדען.

accen'dible *a.* (עק-סענ'-דיבל) ענטצינדבאר, וואס מען קען אנצינדען.

accen'sion *n.* (עק-סענ'-שאן) אנצינדונג; אונטערצינדונג.

ac'cent *n.* (עק'-סענט) 1. בעטאנונג פון א ווארט; אקצענט [נגינה]; 2. אויסשפראכע.

2. He speaks English with a Russian **accent.**

accent' *v.* (עק-סענט') בעטאנען, שטעלען דעם אקצענט, אויסשפרעכען.

accen'tor *n.* (עק-סענ'-טאר) דער ערשטער דיסקאנט אין א כאר; אזא קליין זינג־פויגעלע.

Accentor

accen'tual *a.* (עק-סענ'-טשו-על) ריטהמיש, אין גראמען; וואס געהערט צום אקצענט.

accen'tually *adv.* (עק-סענ'-טשו-על-אי) מיט ריטהם, מיט אקצענט, אין גראמען.

accen'tuate *v.* (עק-סענ'-טשו-אייט) בעטאנען; אונטערשטרייכען.

I want to **accentuate** the views of the party on this question.

accentua'tion *n.* (עק-סענ-טשו-איי'-שאן) די בעטאנונג.

accept' *v.* (עק-סעפט') אננעהמען; עמפפאנגען; ערהאלטען.

Please **accept** my invitation.

acceptabil'ity *n.* (עק-סעפט-ע-ביל'-אי-טי) אננעהמבארקייט, א זאך וואס קען אנגענומען ווערען; א זאך וואס איז צולעסיג.

accept' a bill of exchange' (עק-סעפט' ע ביל אוו עקס-טשיינדזש') אננעהמען א וועקסעל אין האנדעל מיט אויסלאנד.

accept'able *a.* (עק-סעפט'-עבל) אננעהמבאר; ווילקאמען; ווערטה אנצונעהמען מיט פערגניגען.

His company is **acceptable** to everybody.

accept'ableness *n.* (עק-סעפט'-עבל-נעס) ז. *acceptability*

accept'ably *adv.* (עק-סעפט'-עב-לי) בעפרידיגענד; אננעהמבאר, צולעסיג.

He served out his term **acceptably.**

accept'ance *n.* (עק-סעפט'-ענס) אננעהמונג; עמפפאנג.

accept'ance upon' pro'test (עק-סעפט'-ענס א-פאן' פראו'-טעסט) דאס אננעהמען אונטער פראטעסט.

accep'tancy *n.* (עק-סעפ'-טענ-סי) ז. *acceptance*

accept'ant *a.* (עק-סעפט'-ענט) ווילליג אנצונעהמען.

accepta'tion *n.* (עק-סעפ-טיי'-שאן) אננעהמונג; אנגענומענע בעדייטונג פון א ווארט.

accept'ed *a.* (עק-סעפט'-עד) אנגענומען; אלגעמיין אנגענומען.

This dictionary follows the **accepted** spelling of this country.

acceptila'tion *n.* (עק-סעפ-טי-ליי'-שאן) דאס ערהאלטען א קוויט־צעטעל פון דעם גלויביגער ניט בעצאהלענדיג איהם דעם חוב.

accept'ing *n. and a.* (עק-סעפט'-אינג) אננעהמונג; אננעהמענדיג.

accep'tion *n.* (עק-סעפ'-שאן) אויפנאהמע; אנגענומענע בעדייטונג פון א ווארט; הסכמה.

accept'or *n.* (עק-סעפט'-אר) אננעהמער פון א וועקסעל.

ac'cess *n.* (עק'-סעס) צוטריט; צוזאץ; פערמעהרונג; אנפאל [פון א קראנקהייט]; איינטריט.

He has **access** to very prominent people.

acces'sariness *n.* (עק-סעס'-ע-רי-נעס) טיילנעהמונג אין א פערברעכען, מיטשולדיגקייט; בעטייליגונג.

acces'sary *n. and a.* (עק-סעס'-ע-רי) טיילנעהמענד אין א פערברעכען, מיטשולדיג; מיטשולדיגער.

accessibil'ity *n.* (עק-סעס-אי-ביל'-אי-טי) עררייכבארקייט; גרינגקייט צוצוקומען, צוגעלאזענקייט.

acces'sible *a.* (עק-סעס'-איבל) צוגענגליך, לייכט צוצוגעהן; עררייכבאר.

He is **accessible** to all visitors.

acces'sion *n.* (עק-סעש'-אן) פערמעהרונג, צוקומונג; טהראן־בעשטייגונג; צושטימונג, הסכמה; איינטריט.

acces'sional *a.* (עק-סעש'-אנ-על) ניט פון הויפט וויכטיגקייט, צוגעלעגט [אגב אורחא].

acces'sion to the throne (עק-סעש'-אן טו טהי טהראון) די טהראן־בעשטייגונג.

acces'sive *a.* (עק-סעס'-איוו) צוטרעטענדיג, צוגעהענדיג.

accesso'rial *a.* (עק-סע-סאו'-רי-על) וואס נעהמט אנטייל [אין א פערברעכען]; וואס איז א נעבענזאך; ביילויפיג.

acces'sorily *adv.* (עק-סעס'-א-רי-לי) ביילויפיג, אגב אורחא; נעבענזעכליך.

acces'soriness *n.* (עק-סעס'-א-רי-נעס) מיטשולד; דאס זיין בעטייליגט [אין א פערברעכען].

acces'sory *n.* (עק-סעס'-א-רי) טיילנעהמער, מיטשולדיגער; א נעבען זאך.

He was an **accessory** to the crime.

acces'sory con'tract (עק-סעס'-א-רי קאנ'-טרעקט) א קאנטראקט וועלכער ווערט געמאכט צו זיכערען די ערפילונג פון א פריהערדיגען קאנטראקט.

acces'sory obliga'tion (עק-סעס'-א-רי אב-לי-גיי'-שאן) א פערפפליכטונג וואס קומט אגב אורחא [ווי די פערפפליכטונג צו צאהלען פראצענט ביים צאהלען דעם קרן].

acces'sory sounds (עק-סעס'-א-רי סאונדז) מיטקלינגענדע טענער, נעבען־טענער.

ac'cidence *n.* (עק'-סי-דענס) דער טייל פון גראמאטיק וואס לערענט ווי די ווערטער ווערען פערענדערט, ווען זיי קומען אין פערבינדונג איינע מיט די אנדערע.

ac'cident *n.* (עק'-סי-דענט) צופאל; סבה; אונגליקליכער צופאל.

He met with an **accident.**

acciden'tal *a.* (עק-סי-דענ'-טעל) צופעליג; צופעליגערווייזע; אונוויכטיג; נעבענזעכליך.

The election of the candidate was **accidental.**

acciden'tal col'ors (עק-סי-דענ'-טעל קאל'-ארז) שיינבארע קאלירען [ווען דאס אויג קוקט א געוויסע צייט אויף א שטארק העלער פארב און גיט נאכדעם פלעצליך א קוק אויף א ווייסען געגענשטאנד זעהט עס ניט ווייס נאר אן אנדער שיינבארע פארב. ווען דאס אויג האט, למשל, פריהער געקוקט אויף רויט, וועט עס אויף ווייס זעהן גרין, ווען אויף בלוי, וועט עס זעהן געלב א. ז. וו.].

accidental'ity *n.* (עק-סי-דענ-טעל'-אי-טי) צופעליגקייט, אונוויכטיגקייט.

acciden'tal light (עק-סי-דענ'-טעל לאיט) א נעבענזעכליכע ליכט אדער בעלייכטונג [אין מאהלעריי, וואו עס ווערט געמאהלען אויפ'ן פאן פון בילד א בעלייכטונג, וואס גיט ניט דעם ווירקליכען ליכט־עפעקט פון בילד נאר א נעבענזעכליכען עפעקט, ווי למשל, די זונען־שטראלען, וועלכע דרינגען דורך א געדיכטען וואלקען, דער שיין פון די לבנה, א ברענענד לעמפעל א. ז. וו.].

acciden'tally *adv.* (עק-סי-דענ'-טעל-אי) צופעליגערווייזע; דורך א צופאל; אונוויכטיג.

We met on the street **accidentally.**

acciden'talness *n.* (עק-סי-דענ'-טעל-נעס) צופעליגקייט. ז. *accident*

ac'cident-col'umns *n.* (עק'-סי-דענט-קאל'-אמז) בעריכטען איבער אונגליקספעלע [אין די צייטונגען].

ac'cident ma'ker (עק'-סי-דענט מיי'-קער) אן אויסטראכטער פון מארד־געשיכטען.

accip'iter *n.* (עק-סיפ'-אי-טער) א רויב פויגעל, דער האביכט [א געוויסער רויב פויגעל].

accip'itrine *a.* (עק-סיפ'-איט-רין) וואס איז שייך צו א רויב פויגעל.

accis'mus *n.* (עק-סיז'-מאס) א כיטרער, פערשטעלטער אבזאג אדער ענטפער.

accite' *v.* (עק-סאיט') אויפפאדערען; אויפרייצען.

acclaim' *n. and v.* (ע-קליים') געשריי פון צופריעדענהייט; אויסדריקען צופריעדענהייט מיט געשריי; אפלאדירען.

The hero was received with **acclaim.**

acclama'tion *n.* (ע-קלע-מיי'-שאן) הויכער געשריי פון צופריעדענהייט אדער לויב; איינשטימיגע באלדיגע אננאהמע פון א פארשלאג אדער וואהל פון א קאנדידאט.

acclam'atory *a.* (ע קלעמ'-ע-טא-רי) אפלאדירענדיג; בייפאל אויסדריקענדיג.

accli'mate *v.* (ע-קלאי'-מייט) זיך אקלימאטיזירען, זיך צופאסען אדער צוגעוועהנען צו א געוויסען קלימאט [וועגען מענשען].

accli'mated *a.* (ע-קלאי'-מע-טער) געוועהנט געווארען צו דעם קלימאט פון א לאנד.

After some time the immigrants were **acclimated.**

acclima'tion *n.* (עק-לי-מיי'-שאן) דאס צוגעוועהנען זיך צו דעם קלימאט פון א לאנד.

acclimatisa'tion *n.* (ע-קלאי-מע-טי-זיי'-שאן) דאס אקלימאטיזירען זיך; דאס צוגעוועהנען און איינלעבען זיך מיט דעם קלימאט פון א פרעמדען לאנד.

acclimatiza'tion *n.* (ע-קלאי-מע-טי-זיי'-שאן) ז. *acclimatisation*

accli'matize *v.* (ע-קלאי'-מע-טאיז) אקלימאטיזירען, צוגעוועהנען זיך צו א נייעם קלימאט [הויפטזעכליך בענוצט פאר דאס צוגעוועהנען פון חיות און פלאנצען].

accli'matizer *n.* (ע-קלאי'-מע טאי-זער) איינער וואס אקלימאטיזירט [געוועהנט צו] פרעמדע פלאנצען אדער חיות אין א לאנד.

accli'mature *n.* (ע-קלאי'-מע-טשור) די אקלימאטיזירונג, דאס געוועהנען זיך צו א נייעם קלימאט.

acclive' *a.* (ע-קלאיוו') ניט גלאט, בערגיג; בארג ארויף; משופע'דיג.

accliv'ity *n.* (ע-קליוו'-אי-טי) בערגיגקייט; בערגיגער ארט; א משופע'דיגער ארט.

accli'vous *a.* (ע-קלאי'-וואס) ז. *acclive*

accloy' *v.* (ע-קלאי') איבערלאדען, איבערפילען; שעדיגען; פערשמידען א פערד [ווען א נאגעל מיט וועלכען די פאדקאווע ווערט צוגעשלאגען שטעכט זיך אריין אין פלייש פון פערד'ס פוס].

accoil' *v.* (ע-קאיל') בעגריסען, מאכען א קבלת פנים; פערזאמלען זיך; צוזאמענקומען.

ac'colated *a.* (עק'-א-ליי-טעד) וואס האט צוויי אדער מעהר פראפיל-קעפ, וואס זיינען געמאהלען איינער אויף דעם אנדערען [ווי אויף מטבעות אדער מעדאלען].

Accolated Coin

ac'colent *a. and n.* (עק'-א-לענט) וואס וואהנט נאהענט דערביי; איינער וואס וואהנט נאהענט דערביי.

accom'modable *a.* (ע-קאמ'-א-דעבל) אויסגלייכבאר; פאסענד; אנווענדבאר, וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף עפעס; קען צוגעפאסט ווערען.

accom'modate *v.* (ע-קאמ'-א-דייט) 1. טהאן א טובה; 2. צופאסען; 3. בעקוועם מאכען; פערזארגען [מיט שפייז, קליידער, אינטערהאלטונג]; 4. צורעכט מאכען, אויסגלייכען [א שטרייט].

1. I was asked to **accommodate** a friend with a loan. 2. It is hard to **accommodate** ourselves to new conditions. 3. The hotel **accommodates** 100 guests.

accom'modated *a.* (ע-קאמ'-א-דיי-טעד) 1. צוגעפאסט; צורעכט געמאכט; בעקוועם געמאכט; 2. בעזארגט מיט א פלאץ [צו וואהנען אדער שלאפען].

2. The farmer **accommodated** me for the night.

accom'modately *adv.* (ע-קאמ'-א-דייט-לי) אנפאסענדיג, בעקוועם.

accom'modateness *n.* (ע-קאמ'-א-דייט-נעס) פאסליכקייט, אנגעמאסטענהייט; בעקוועמליכקייט.

accom'modating *a.* (ע-קאמ'-א-דייט-אינג) געפעליג.

Some people are very **accommodating**.

accom'modatingly *adv.* (ע-קאמ'-א-דיי-טינג-לי) אויף א בעקוועמען אופן; צוגעפאסט; דורך געפעליגקייט.

accom'modating terms (ע-קאמ'-א-דייט-אינג טיירמז) אנגעהמבארע בעדינגונגען.

accommoda'tion *n.* (ע-קאמ-א-דיי'-שאן) אויסגלייכונג [פון א שטרייט]; בעקוועמליכקייט, געפעליגקייט.

accommoda'tion bill (ע-קאמ-א-דיי'-שאן ביל) א געפעליגקייט-וועקסעל [א וועקסעל, וואס ווערט ארויסגעגעבען נאר צום שיין, פון טובה-וועגען].

accommoda'tion lad'der (ע-קאמ-א-דיי'-שאן לעד'-ער) א טרעפ בעפעסטיגט צו דער אויסען-זייט פון א שיף, צו צוקומען צו אנדערע שיפען.

accommoda'tion train *n.* (ע-קאמ-א-דיי'-שאן טריין) א באהן וואס שטעלט זיך אב ביי יעדער סטאנציע.

accommoda'tive *a.* (ע-קאמ-א-דיי'-טיוו) וואס קען צוגעפאסט ווערען, פאסיג, צוגעפאסט; בעקוועם.

accom'modativeness *n.* (ע-קאמ'-א-דיי-טיוו-נעס) דאס זיין צוגעפאסט; דאס זיין בעקוועם.

accom'modator *n.* (ע-קאמ'-א-דיי-טאר) א פערמיטלער, א שלום-מאכער.

accom'panable *a.* (ע-קאמ'-פען-עבל) געזעלשאפטליך.

accom'panier *n.* (ע-קאמ'-פע-ני-ער) בעגלייטער; מיטשפיעלער [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

accom'paniment *n.* (ע-קאמ'-פע-ני-מענט) בעגלייטונג; בעגלייטונג אין מוזיק.

accom'panist *n.* (ע-קאמ'-פע-ניסט) דער בעגלייטער; מיטשפיעלער.

accom'pany *v.* (ע-קאמ'-פע-ני) בעגלייטען; מיטשפיעלען; זיך חבר'ען מיט...

accom'panying *a.* (ע-קאמ'-פע-ני-אינג) בעגלייטענדיג; מיטגעהענדיג; אנשליסענדיג זיך צו א בעוועגונג.

accom'plice *n.* (ע-קאמ'-פליס) מיטשולדיגער, טיילנעהמער [אין א פערברעכען].

accom'pliceship *n.* (ע-קאמ'-פליס-שיפ) די מיטגענאסענשאפט, מיטשולד.

accom'plicity *n.* (ע קאמ'-פליס-אי-טי) ז. *accompliceship*

accom'plish *v.* (ע-קאמ'-פליש) אויספיהרען; פערפערטיגען; ערווערבען; ערפיילען; ערגרייכען; ענדיגען; דורכפיהרען; פערווירקליכען.

accom'plishable *a.* (ע-קאמ'-פליש-עבל) אויספיהרבאר; אימשטאנדע צו פערווירקליכען.

accom'plished *a.* (ע-קאמ'-פלישט) געבילדעט; פאיקאם; גוט ערצויגען, מיט אלע מעלות.

He is an **accomplished** person.

accom'plished gentle'man (ע-קאמ'-פלישט דזשענטל'-מען) א מיושלם; א מענש מיט אלע מעלות.

accom'plisher *n.* (ע-קאמ'-פליש-ער) איינער וואס ערפילט אדער ערגרייכט עטוואס.

accom'plisher of the law (ע-קאמ'-פליש-ער אוו טהי לאה) א תליון, א הענקער.

accom'plishing *n. and a.* (ע-קאמ'-פליש-אינג) פערווירקליכונג, ערפילונג, פערווירקליכענדיג, ערפילענדיג.

accom'plishment *n.* (ע-קאמ'-פליש-מענט) פערווירקליכונג, ערפילונג.

accom'plishments *n.* (ע-קאמ'-פליש-מענטס) גוטע מעלות; פעהיגקייטען.

He is a man of many **accomplishments**: he is a singer, a writer, a player, and what not.

accord' *n. and v.* (ע-קארד') אויסגלייכען; איבעראיינשטימונג; איבעראיינשטימען; איינשטימיג מאכען; הארמאנירען; איינינג לעבען; אן אקארד [א צוזאמענשטימונג פון קלאנגען]; א סטרונע.

accord'able *a.* (ע-קארד'-עבל) איבעראיינשטימענדיג; הארמאנירענדיג.

accord'ance *n.* (ע-קארד'-ענס) איינקלאנג; איבעראיינשטימונג; הארמאניע; דער איינקלאנג פון שטימען און מוזיק אינסטרומענטען.

accord'ancy *n.* (ע-קארד'-ענ-סי) ז. *accordance*

accord'ant *a.* (ע-קארד'-ענט) איבעראיינשטימיג; אין איינקלאנג; פאסיג; הארמאניש.

accord'antly *adv.* (ע-קארד'-ענט-לי) איבעראיינשטימענדיג, גלייכפערמיג; לויט נאך...

accord'ing *a. and adv.* (ע-קארד'-אינג) ווערליג, לויט... נאך...

According to the latest census, New York is the largest city on the Western Hemisphere.

accord'ingly *adv.* (ע-קארד'-אינג-לי) נאך דעם; ווערליג, אזוי ווי... ווי געהעריג.

Give me orders and I shall act **accordingly**.

accord'ing to apprehen'sion (ע-קארד'-אינג טו עפ-רע-הענ'-שאן) לויט'ן שכל.

accord'ing to cir'cumstances (ע-קארד'-אינג טו סויר'-קאמ-סטענ-סעז) לויט די אומשטענדען.

accord'ing to direc'tion (ע-קארד'-אינג טו די-רעק'-שאן) לויט פארשריפט, לויט אנווייזונג.

accord'ing to law (ע-קארד'-אינג טו לאה) לויט געזעץ, געזעצמעסיג.

accord'ing to or'ders (ע-קארד'-אינג טו אר'-דערז) לויט בעשטעלונגען; לויט פארשריפט, לויט בעפעהל.

accor'dion *n.* (ע-קאר'-די אן) א הארמאניקע.

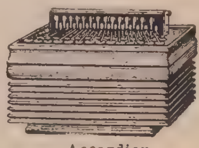

Accordion

accor'dionist *n.* (ע-קאר'-די-אנ-איסט) א הארמאניקע-שפיעלער.

accost' *v.* (ע-קאסט') טרעטען נעהנטער; פערפיהרען א געשפרעך, גריסען; אבשטעלען אײנעם אין גאס.

He **accosted** me on the street and began to talk.

accost'able *a.* (ע-קאסט'-עבל) געשפרעכיג, פריינדליך, צוגענגליך; וואס בעגריסט צו ערשט.

accouche'ment *n.* (ע-קוש'-מאן) ענטבינדונג, דאס געלעגען ווערען, דאס לעגען זיך אין קינפעט.

accoucheur' *n.* (ע-קו-שער') געבורטס העלפער, אקושאר.

accoucheuse' *n.* (ע-קו-שעהז') א העבאמע, אן אקושערין.

account' *n. and v.* (ע קאונט') קאנטא;

רעכענונג ; בעריכט, ערצעהלונג ; גרונד ; פאל; רעכענען, אברעכענען; רעכענונג אבגעבען.

accountabil'ity *n.* (ע-קאונט-ע-ביל'-אי-טי) פעראנטווארטליכקייט ; דאס אבגעבען רעכענונג.

account'able *a.* (ע-קאונט'-עבל) פעראנטווארטליך ; וואס דארף אבגעבען רעכענונג.

We are accountable to the law for our actions.

account'ableness *n.* (ע-קאונט'-עבל-נעס) ז. *accountability*

account'ancy *n.* (ע-קאונט'-ענ-סי) די קונסט פון בוך-פיהרונג [בוך-האלטעריי].

account'ant *n.* (ע-קאונט'-ענט) בוכהאלטער ; ביכער איבערזעהער, רעכענונגס פיהרער.

account'antship *n.* (ע-קאונט'-ענט-שיפ) דער אמט פון א בוכהאלטער.

account'-book *n.* (ע-קאונט'-בוק) דאס קאנטא-בוך.

account' cur'rent (ע-קאונט' קאר'-ענט) לויפענדע רעכענונג [קאנטא קארענט].

account'-day *n.* (ע-קאונט'-דיי) דער טאג, אין יעדע צוויי וואכען פון מאנאט, וואס איז בעשטימט זיך אבצורעכענען מיט די בערזען-מאקלער [אין די אייראפעאישע בערזעס].

account' for (ע-קאונט' פאר) אבגעבען רעכענונג ; אויסקונפט געבען וועגען וואס ; אנגעבען דעם גרונד פון עטוואס ; פעראנטווארטליך זיין פאר עפעס.

account'ing *n.* (ע-קאונט'-אינג) די קונסט פון פיהרען ביכער.

account' of char'ges (ע-קאונט' אוו טשאר'-דזשעז) דער חשבון פון הוצאות.

account' of convey'ance (ע-קאונט' אוו קאנ-וויי'-ענס) רעכנונג פון איבערשיקען סחורה.

account' of disburse'ments (ע-קאונט' אוו דיס-בוירס'-מענטס) די רעכענונג פון אומקאסטען.

account' of settle'ment (ע-קאונט' אוו סעטל'-מענט) די שלוסרעכענונג, די אברעכענונג.

account' ren'dered (ע-קאונט' רענ'-דערד) א רעכנונג וואס ווערט צוגעשטעלט פון א קרעדיטאר [מלוה] צו דעם דעבעטאר [לוה].

accounts' *n.* (ע-קאונטס') די בוכהאלטונג.

account' sales (ע-קאונט' סיילז) פערקויפס-רעכענונג.

accour'age *v.* (ע-קאר'-איידזש) ערמוטיגען ; ערוועקען קוראזש.

accourt' *v.* (ע-קאורט') אויפנעהמען, מכבד זיין ; געבען א פריינדליכען קבלת פנים.

accou'ter *v.* (ע-קו'-טער) פערזארגען, אויסשטאטען, אויספוצען.

accou'tre *v.* (ע-קו'-טער) ז. *accouter*

accou'trement *n.* (ע-קו'-טער-מענט) אויספוצונג, אויסציערונג.

accred'it *v.* (ע-קרעד'-איט) טרויען ; בעגלויבען, בעשטעטיגען, ערקלערען אלס ריכטיג ; בעפאלמעכטיגען ; אנערקענען ; געבען קרעדיט.

accredita'tion *n.* (ע-קרעד-אי-טיי'-שאן) בעגלויביגונג ; אנערקענונג ; בעפאלמעכטיגונג ; דאס אנטרויען.

accred'ited *a.* (ע-קרעד'-אי-טעד) בעגלויביגט ; אנערקענט צו... בעפאלמעכטיגט צו...

accres'cence *n.* (ע-קרעס'-ענס) דער צוואוואקס ; פערמעהרונג ; פערשפרייטונג.

accres'cent *a.* (ע-קרעס'-ענט) צוואוואקסענדיג ; פערמעהרענדיג, פערשפרייטענדיג.

accrete' *a.* and *v.* (ע-קריעט') צונויפגעוואקסען ; בעהעפט ; צונויפגעוואקסען ווערען ; בעהעפט ווערען.

accre'tion *n.* (ע-קרי'-שאן) אנוואקסונג, צוואוואקסונג ; א צונויפוואקסונג [פון צוויי אבגעטיילטע גליעדער] ; פערמעהרונג ; דאס אנטראגען אין אן ארט זאמד אדער ערד דורך דעם שטראם פון א טייך.

accre'tive *a.* (ע-קרי'-טיוו) צוואוואקסענד, זיך פערמעהרענד, פערגרעסערענד.

accrimina'tion *n.* (ע-קרים-אי-ניי'-שאן) אנקלאגע ; בעשולדיגונג אין א פערברעכען.

accroach' *v.* (ע-קראוטש') אנציהען ; רייסען צו זיך.

accroach'ment *n.* (ע-קראוטש'-מענט) דאס רייסען צו זיך ; איינגריף אין דעם אנדערענ'ס רעכטע.

accrue' *v.* (ע-קרוה') צוואוואקסען; צושטעלען ; פערמעהרען, צוקומען, ענטשטעהן.

The bank paid me the accrued interest on my account.

accrue'ment *n.* (ע-קרוה'-מענט) צוואוואקסונג ; ענטשטעהונג.

acct. curt. אן אבקירצונג פון דעם קאמערציעלען אויסדרוק *account current*

accuba'tion *n.* (עק-יו-ביי'-שאן) דאס אנשפארען אדער אנלעהנען זיך ביים עסען [מסובין] ; דאס ליעגען אין קינפעט.

accum'bent *a.* (ע-קאמ'-בענט) ליעגענדיג אנגעלעהנט.

accu'mulate *v.* (ע-קיו'-מיו-לייט) אנזאמלען ; אנקלייבען ; פערמעהרע'

By hard work one may accumulate a fortune.

accu'mulating *n.* and *a.* (ע-קיו'-מיו-לייט-אינג) דאס צונויפזאמלען ; דאס צוזאמענהויפען, אנזאמלענדיג, פערמעהרענדיג [דורך אנזאמלען].

accumula'tion *n.* (ע-קיו-מיו-ליי'-שאן) אנקלייבונג, אנזאמלונג ; פערמעהרונג [דורך אנזאמלען].

accumula'tion of pow'er (ע-קיו-מיו-ליי'-שאן אוו פאו'-ער) די אויפזאמלונג פון ענערגיע ביי א מאשין אין א געוויסער צייט, ווען איהר בעוועגונגס-געשווינדקייט ווערט רעגעלמעסיג פערגרעסערט.

accu'mulative *a.* (ע-קיו'-מיו-לייט-איוו) אנגעזאמעלט ; דורך אנזאמלען ; וואס ווערט אנגעזאמעלט.

accu'mulative judg'ment (ע-קיו'-מיו-ליי-טיוו דזשאדזש'-מענט) א צווייטער געריכטליכער אורטייל געגען א פערזאן, וועלכער טרעט אריין אין קראפט, נאכדעם ווי א פריהערדיגער אורטייל טרעט ארויס פון קראפט.

accu'mulatively *adv.* (ע-קיו'-מיו-לייט-איוו-לי) ז. *accumulative*

accu'mulativeness *n.* (ע-קיו'-מיו-ליי-טיוו-נעס) דאס אנזאמלען ; דאס זיין גענייגט זיך אנצוזאמלען.

accu'mulator *n.* (ע-קיו'-מיו-ליי-טאר) א פערזאן אדער זאך וואס זאמעלט אויף ; אן אקומולאטאר [אזא עלעקטרישע באטאריי וואו עס ווערט אויפגעזאמעלט עלעקטרישע ענערגיע].

ac'curacy *n.* (עק'-יו-רע-סי) אקוראטקייט ; גענויאיגקייט ; פינקטליכקייט.

ac'curate *a.* (עק'-יו-רייט) אקוראט ; גענוי ; פינקטליך.

ac'curately *adv.* (עק'-יו-רייט-לי) מיט פינקטליכקייט ; אקוראט, גענוי.

ac'curateness *n.* (עק'-יו-רייט-נעס) ז. *accuracy*

accurse' *v.* (ע-קוירס') פערפלוכען ; פערשילטען.

accursed' *a.* (ע-קוירסט') שלעכט; פערפלוכט, פערשאלטען.

accur'sedness *n.* (ע-קויר'-סעד-נעס) דאס זיין פערפלוכט.

accus'able *a.* (ע-קיוז'-עבל) וואס איז ווערטה אנגעקלאגט צו ווערען, וואס קען בעשולדיגט ווערען.

accu'sal *n.* (ע-קיו'-זעל) בעשולדיגונג, דאס בעשולדיגען אין א פערברעכען, פערקלאגען.

accus'ant *n.* (ע-קיוז'-ענט) אנקלעגער ; בעשולדיגער.

accusa'tion *n.* (ע-קיו-זיי'-שאן) בעשולדיגונג ; דאס בעשולדיגען אין א פערברעכען ; דאס פערקלאגען.

The accusations against the Jews are false.

accu'sative *n.* and *a.* (ע-קיו'-זע-טיוו) אנקלאגענד ; דער אקוזאטיוו אין גראמאטיק.

accu'satively *adv.* (ע-קיו'-זע-טיוו-לי) אין בעצוג צו דעם אקוזאטיוו [אין גראמאטיק].

accusato'rial *a.* (ע-קיו-זע-טאו'-רי-על) בעשולדיגענד.

accusato'rially *adv.* (ע-קיו-זע-טאו'-רי-על-אי) בעשולדיגענד ; דורך בעשולדיגונג.

accu'satory *a.* (ע-קיו'-זע-טא-רי) אנקלאגענד.

accuse' *v.* (ע-קיוז') אנקלאגען, בעשולדיגען.

Conscience accuses more than law.

accused' *n.* (ע-קיוזד') דער בעשולדיגטער, דער אנגעקלאגטער.

The accused spoke in his own defence.

accu'ser *n.* (ע-קיו'-זער) קלעגער.

accu'singly *adv.* (ע-קיו'-זינג-לי) אנקלאגענדיג, בעשולדיגענדיג.

accus'tom *v.* (ע-קאס'-טאם) צוגעוועהנען, געוועהנט זיין.

Time accustoms us to hardships.

accus'tomable *a.* (ע-קאס'-טאמ-עבל) וואס קען זיך צופאסען אדער צוגעוועהנען.

accus'tomably *adv.* (ע-קאס'-טאמ-ע-בלי) אין בעצוג צו געוועהנהייט.

accus'tomary *a.* (ע-קאס'-טאמ-ע-רי) פאסענד, געזוועהנליך ; לויט דעם מנהג, לויט געוועהנהייט.

accus'tomed *a.* (ע-קאס'-טאמד) צוגעוועהנט, איינגעוועהנט.

He is to be found in his accustomed place.

accus'tomed busi'ness (ע-קאס'-טאמד ביז'-נעס) א געשעפט וואס האט קונדען : אן איינגעפיהרט געשעפט.

ace *n.* (אייס) א טויז [אין קארטען] ; א קלייניגקייט ; א טראפעלע ; א פונקט ; אן איינהייט [פון געוויכט אדער מאס].

Aces

ace'dia *n.* (ע-סי'-די-ע) אזא אוננארמאלער גייסטיגער צושטאנד וואס בעשטעהט אין אבגעלאזענקייט, אונאויפמערקזאמקייט, ניט האבען קיין אינטערעס אין קיין זאך, א. ז. וו.

acen'tric *a.* (ע-סענ'-טריק) ניט אין מיטעלפונקט : אהן א מיטעלפונקט.

ace of spades (איים אוו ספיידז) אַז אַלמנה; טויז פּיק.

Aceph'ala *n.* (ע־סעפ־ע־לאַ) די אַסע־פאַלען [אַזאַ מין ווייכע שליימיגע שאַ־לעכץ חיה'לעך אָהן קעפּ].

acepha'lia *n.* (עס־ע־פיי־לי־אַ) דאַס ניט האָבען קיין קאָפּ.

aceph'alous *a.* (ע־סעפ'־ע־לאַס) 1. אָהן אַ קאָפּ; 2. אָהן אַ ריכטיגען פיהרער; 3. אָהן אַ ריכטיגען אָנפאַנג אָדער מהעכאַ [אין רעדען אָדער שרייבען].

2. An **acephalous** group of men.

ace'-point *n.* (איים־פאָינט) אַ טויז אין קאָרטען; פּונקט איינס אויף אַ שפּיעל־ווירפעל [דאָים].

Ac'era *n.* (עס'־ע־רא) אַזאַ מין מאַלום־קעלען [ווייכע שליימיגע חיה'לעך] וואָס ליעגען אין מושלען.

ac'erate *a.* (עס'־ע־רייט) שפּיציג, שטע־כיג [אַזוי ווי אַ נאָדעל].

acerb' *a.* (ע־סורב') ביטער; האַרט; זויער; שאַרף [אין טעם]; שטרענג; ניט רייף.

acer'bate *v. and a.* (ע־סור'־בייט) פערביטערען, זויער מאַכען, אַרויסברייננגען פון געדולד; פערזויערט, שאַרף.

acer'bity *n.* (ע־סור'־בי־טי) ביטער־קייט; שטרענגקייט; שאַרפקייט; זויער־קייט.

acerb' speech (ע־סורב' ספּיטש) אַ שאַרפע רעדע.

ac'erose *a.* (עס'־אי־ראָום) נאָדעל־פער־מיג [בענוצט פיר בעצייכנונג פון פלאַנ־צען בלעטער].

Some plants have **acerose** leaves.

Acerose Leaves

ac'erous *a.* (עס'־אי־ראָס) ז. ***acerose***

acer'val *a.* (ע־סור'־וועל) עהנליך צו אַ קופּע, אַ הויפען.

acer'vate *v. and a.* (ע־סור'־וויים) אַנלעגען אין קופּעס, אין הויפענס; וואָס וואַקסט אין בינטלעך.

acerva'tion *n.* (ע־סור־ווייי'־שאַן) דאָס צונויפקלייבען אין קופּעס, אין הויפענס.

aces'cence *n.* (ע־סעס'־ענס) פערזויער־טעם.

aces'cency *n.* (ע־סעס'־ענ־סי) ז. ***acescence***

aces'cent *a.* (ע־סעס'־ענט) זויערליך.

acetab'ulum *n.* (עס־ע־טעב'־יו־לאָם) די געלענק אויסהעהלונג.

aceta'rious plants (עס־אי־טיי'־רי־אָס פלענטס) סאַלאַט־פלאַנצען.

ac'etary *n.* (עס'־ע־טיי־רי) אַזאַ זויערע וואָס געפינט זיך אין געוויסע פרוכטען.

ac'etate *n.* (עס'־ע־טייט) אַ זויערער זאַלץ.

ac'etated *a.* (עס'־ע־טיי־טעד) מיט עסיג געזויערט.

acet'ic *a.* (ע־סעט'־איק) זויער ווי עסיג; האָבענדיג די איינענשאַפט פון עסיג.

acet'ic ac'id (ע סעט'־איק עס' איד) עסיג־עסענץ; אַ שטאַרקע זויערע פליסיג־קייט, פון וועלכער עס ווערט געמאַכט עסיג.

acet'ic e'ther (ע־סעט'־איק אי'־טהער) אַזאַ פליסיגקייט וואָס האָט אַ ערפרישענ־דען אַנגענעהמען ריח און אַ אַנגענעהמען ברענענדען געשמאַק.

acetifica'tion *n.* (ע־סעט־אי־פי־קיי'־שאַן) דאָס זויער מאַכען, פערזויערונג.

acet'ify *v.* (ע־סעט'־אי־פאַי) פערזויע־רען; מאַכען דעם טעם פון עסיג; ווערען זויער ווי עסיג.

acetim'eter *n.* (עס־ע־טימ'־ע־טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די שטאַר־קייט פון עסיג.

acetim'etry *n.* (עס־ע־טימ'־עט־רי) דאָס מעסטען די שטאַרקייט פון עסיג.

ac'etin *n.* (עס'־ע־טין) אַצעטין [אַ כעמישע פערבינדונג וועלכע בעשטעהט פון איין מאָלעקול גליצערין און איין אָדער צוויי אָדער דריי מאָלעקולען עסיג־עסענץ].

ac'eto-gel'atin *a.* (עס'־ע־טאָו־דזשעל'־ע־טין) וואָס ענטהאַלט עסיג־זויערע מיט זשעלעטין.

ac'etone *n.* (עס'־ע־טאָון) אַצעטאָן [אַזאַ כעמישע פליסיגקייט מיט אַן אַנגענעהמען ריח און אַ ברענענדען געשמאַק].

acetone'mia *n.* (עס־ע־טאָ־ני'־מי־ע) אַזאַ קראַנקהייט וועלכע קומט פון דעם אַריינדרינגען פון אַצעטאָן [אַ געוויסע כע־מישע פליסיגקייט] אין דאָס בלוט.

ac'etose *a.* (עס'־ע־טאָוס) זויער, זויער־ליך.

acetos'ity *n.* (עס־ע־טאָס'־אי־טי) זויער־ליכקייט.

ac'etous *a.* (עס'־ע־טאָס) זויער; וואָס האָט אַ זויערען געשמאַק.

ac'etous fermenta'tion (עס'־ע־טאָס פויר־מען־טיי'־שאַן) דער פּראָצעס ביי וועלכען ביער אָדער ווייז ווערט זויער.

ace'tum *n.* (ע־סי'־טאָם) עסיג.

acet'ylene *n.* (ע־סעט'־אי־לין) אַצעטי־לען [אַזאַ פאַרבלאָזער גאַז וואָס האָט אַן אונאַנגענעהמען ריח און ברענט מיט זעהר אַ העלען פלאַם].

acetyliza'tion *n.* (עס־ע־טיל־אי־זיי'־שאַן) דער פּראָצעס פון אַ כעמישער פער־בינדונג מיט עסיג־זויערע.

ach *n.* (עטש) אַן אינגדישער מוילבער־בוים.

ache *n. and v.* (אייק) פּיין, שמערץ, וועהטאָג; ליידען יסורים; וועה טהאָן; שמערצען.

Ach'eron *n.* (עק'־ע־ראַן) דער טייך אַכעראָן איבער וועלכען כאַראָן פלעגט פיה־רען די נשמות [אין דער גריכישער מי־טעלאָגיע]; די אונטעראירדישע וועלט.

achiev'able *a.* (ע־טשיוו'־עבל) אויס־פיהרבאַר, ערגרייכבאַר.

An ambition to become educated is **achievable** in the United States.

achiev'ance *n.* (ע־טשיוו'־ענס) די אויספיהרונג פון אַ טהאַט, די דערפיה־רונג ביז צום סוף; אַ גרויסע טהאַט.

achieve' *v.* (ע־טשיוו') אויספיהרען, ערגרייכען.

Hard work **achieves** results.

achieve'ment *n.* (ע־טשיוו'־מענט) אויספיהרונג, אויסצייכנונג.

The discovery of the North Pole was an **achievement**.

achiev'er *n.* (ע־טשיוו'־ער) אַן אויספיה־רער; איינער, וואָס ערגרייכט זיין ציעל.

achi'lary *a.* (ע־קאַי'־לאַ־רי) אָהן ליפּען.

achille'ic ac'id (עק־אי־לי'־איק עס'־איד) אַזאַ כעמישע זויערע וועלכע ווערט גענומען פון בלעטער פון געוויסע פלאַנצען; עקאָניט זויערע.

achille'in *n.* (עק־אי־לי'־אין) אַזאַ כע־מישער שטאָף מיט אַ זעהר ביטערען גע־שמאַק [ווערט בענוצט אין מעדיצין].

achi'lous *a.* (ע־קאַי'־לאָס) אָהן ליפּען.

ach'ing *a.* (אייק'־אינג) שמערצהאַפט; וואָס טהוט וועה.

ach'ing void (אייק'־אינג וואָיד) אומ־טרייסטבאַרער פערלוסט.

Dr. Herzl's death has left an **aching void** among his followers.

achi'ria *n.* (ע־קאַי'־רי־ע) דאָס ניט האָבען קיין הענד.

achlamyd'eous *a.* (עק־לע־מיד'־אי־אָס) נאַקעט, אָהן אַ הילע [ווערט גע־ברויכט נור ביי פלאַנצען].

a'chor *n.* (איי'־קאָר) אַ פּאַרך אויפ'ן קאָפּ, אַ גרינדע; שקרופעל.

achromat'ic *a.* (עק־ראַ־מעט'־איק) אַכראָמאַטיש, פאַרבלאָז; דורכזיכטיג.

The best spectacles are made from **achromatic** glass.

achromat'ically *adv.* (עק־ראַ־מעט'־אי־קעל־אי) ז. ***achromatic***

achromat'ic conden'ser (עק־ראַ־מעט'־איק קאַנ־דענ'־סער) אַזאַ אויסגע־שליפענע גלאָז אין אַ מיקראָסקאָפּ צו קאָנ־צענטרירען די ליכט־שטראַהלען.

achromat'ic glas'ses (עק־ראַ־מעט'־איק גלעס'־עז) אַכראָמאַטישע גלעזער [פאַרבלאָזע, אָהן אַ קאָליר].

achromat'ic lens (עק־ראַ־מעט'־איק לענס) אַן אַכראָמאַטישע לינזע [אַזאַ גלאָז, ווי פון ברילען, אַזוי אויסגעשליפען, אַז דאָס ליכט וואָס געהט דורך איהר דורך איז פאַרבלאָז].

achromatop'sia *n.* (עק־ראַ־מעט־אָפּ'־סי־ע) פאַרבענבלינדהייט [אַזאַ אויגענ־קראַנקהייט, וואָס שטערט צו דערקענען, אָדער זעהן די ריכטיגע פאַרבען פון אַ זאַך].

achro'matopsy *n.* (עק־ראָו'־מעט־אָפּ־סי) ז. ***achromatopsia***

achro'matous *a.* (ע־קראָו'־מע־טאָס) אָהן אַ קאָליר; פון אַ העלערען קאָליר ווי נאָרמאַל.

achron'ic *a.* (עק־ראַנ'־איק) וואָס איז שייך צום ערשיינען פון די שטערן ביי זונאונטערגאַנג און זייער פערשווינדען ביי זונאויפגאַנג.

achron'ical *a.* (עק־ראַנ'־איק על) ז. ***achronic***

acic'ula *n.* (ע־סיק'־יו־לע) שטעכיגע האָר; נאָדלען, אַ דינע געוויקס אויף אַ פלאַנץ אָדער חיה.

acic'ular *a.* (ע־סיק'־יו־לאַר) נאָדעל־פערמיג.

acic'uliform *a.* (ע־סיק'־יו־לי־פאָרם) ז. ***acicular***

ac'id *n.* (עס'־איד) זויערקייט; די זויערע.

acid'ic *a.* (ע־סיד'־איק) וואָס האָט אין זיך אַ סך זויערקייט.

acidif'erous *a.* (עס־איד־איפ'־ער־אָס) וואָס ענטהאַלט אין זיך אַ זויערקייט.

acid'ifiable *a.* (ע־סיד'־אי־פאַי־עבל) וואָס פערזויערט.

acid'ifiant *a.* (ע־סיד'־אי־פי־ענט) ז. ***acidifiable***

acidif'ic *a.* (ע־סיד־איפ'־איק) ז. ***acidifiable***

acidifica'tion *n.* (ע־סיד־אי־פי־קיי'־שאַן) דאָס זויער ווערען; די פערזויע־רונג.

acid'ifier *n.* (ע־סיד' אי פאַי ער) אַ

פערזייערער ; א שטאף, וואס פעראורזאכט פערזויערונג.

acid'ify *v.* (ע-סיד'-אי-פאי) זויערען, אין א זויערקייט פערוואנדלען.

acidim'eter *n.* (עס-אי-דימ'-ע-טער) אן איסטרומענט צו פרובירען די שטארקייט און ריינקייט פון זויערע פליסיגקייטען.

acidimet'ric *a.* (עס-אי-די-מעט'-ריק) וואס האט א שייכות מיט דעם פראבירען די שטארקייט פון זויערע פליסיגקייטען.

acidimet'rical *a.* (עס-אי-די-מעט'-ריק-על) ז. ***acidimetric***

acidim'etry *n.* (עס-אי-דימ'-ע-טרי) דאס פרובירען די שטארקייט פון זויערקייטען.

acid'ity *n.* (ע-סיד'-אי-טי) זויערקייט, שארפקייט [אין טעם].

ac'idness *n.* (עס'-איד-נעס) ז. ***acidity***

acidom'eter *n.* (עס-אי-דאמ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון זויערען.

acid'ulæ *n.* (ע-סיד'-יו-ליע) שפרינגברינעמער פון זויערען מינעראל וואסער.

acid'ulate *v.* (ע-סיד'-יו-לייט) זויער מאכען ; דאס לעבען זויער מאכען.

Life becomes **acidulated** by long suffering.

acid'ulated drops (ע-סיד'-יו-ליי-טעד דראפס) ציטראן-באנבאנס [זויערע צוקערקעס].

acid'ule *n.* (ע-סיד'-יול) אצידול, אייבער-זויערע זאלץ [אזא כעמישער שטאף.]

acid'ulent *a.* (ע-סיד'-יו-לענט) זויער, פערזויערט ; זויער צו מוט, פערדריסליך.

acid'ulous *a.* (ע-סיד'-יו-לאס) זויערליך ; שארפליך.

acid'ulous wa'ter (ע-סיד'-יו-לאס וואה'-טער) אזא זויער מינעראל-וואסער.

acid'ulum *n.* (ע-סיד'-יו-לאם) ז. ***acidule***

ac'ierage *n.* (עס'-אי-ע-ריידזש) דאס בעדעקען א מעטאל מיט אן אייזען-שיכט דורך אן עלעקטרישען פראצעס.

ac'iform *a.* (עס'-אי-פארם) נאדעלפערמיג.

acina'ceous *a.* (עס-אי-ניי'-שיאס) פול מיט קערנער, יאדרעס.

acin'aciform *a.* (ע-סינ'-ע-סי-פארם) עהנליך צו א שווערד, וואס האט די פארם פון א שווערד.

acin'iform *a.* (ע-סינ'-אי-פארם) טרויבענפערמיג, עהנליך צו וויינטרויבען.

ac'inose *a.* (עס'-אי-נאוס) טרויבענפערמיג, פול מיט קערנער.

ac'inous *a.* (עס'-אי-נאס) ז. ***acinose***

ac'inus *n.* (עס'-אי-נאס) א קערענדעל, א יאדרע ; קערען פון א וויינטרויב ; אן איינצעלנע וויינטרויב אין א בינטעל.

acknowl'edge *v.* (עק-נאל'-עדזש) 1. אנערקענען ; 2. מודה זיין ; 3. בעשטעטיגען.

1. The world **acknowledges** the greatness of Abraham Lincoln. 2. I **acknowledge** my mistake. 3. He **acknowledged** the receipt of my letter.

acknowl'edge a deed (עק-נאל'-עדזש ע דיעד) די בעשטעטיגונג פון אן אונטערשריפט אויף אן אבמאך דורך אן אפיציעלען רעגיערונגס בעאמטען [הויפטזעכליך ביים פערקויף פון הייזער און לאנד].

acknowl'edged *a.* (עק-נאל'-עדזשד) אנערקענט, בעשטעטיגט.

acknowl'edging *a.* (עק-נאל'-עדזש-אינג) דאנקבאר.

acknowl'edgment *n.* (עק-נאל'-עדזש-מענט) אנערקענונג ; בעשטעטיגונג.

ac'me *n.* (עק'-מי) דער העכסטער פונקט, דער שפיץ, דער העכסטער קריזיס [אין א קראנקהייט].

The hero reached the **acme** of popularity.

ac'na *n.* (עק'-נע) א פרישץ אויפ'ן געזיכט.

ac'ne *n.* (עק'-ני) ז. ***acna***

acold' *a.* (ע-קאולד') קאלט, פערקיהלט.

acol'ogy *n.* (ע-קאל'-א-דזשי) די לעהרע פון היילמיטעל.

Acoloi'thus *n.* (עק-א-לאי'-טהאס) אזא מין מאטען-פליגען.

acol'othist *n.* (ע-קאל'-א-טהיסט) דער אקאלוט, א שמש אין א קירך, דער הזכרה-מאכער אין א קירך, א העלפער, א בעגלייטער, א קלויסטער-ברודער.

ac'olyte *n.* (עק'-א-לאיט) ז. ***acolothist***

ac'olyth *n.* (עק'-א-ליטה) ז. ***acolothist***

acolyth'ical *a.* (ע-קא-ליטה'-אי-קעל) וואס איז שייך צו אן אקאליט. ז. ***acolothist***

acon'dylous *a.* (ע-קאנ'-די-לאס) אהן קנעכלעך אדער געלענקען.

acon'ic *a.* (ע-קאנ'-איק) וואס איז שייך צו וואלף-ווארצעל. ז. ***aconite***

acon'itate *n.* (ע-קאנ'-אי-טייט) אזא כעמישער זאלץ.

ac'onite *n.* (עק'-א-נאיט) וואלף-וואורצעל [אזא גיפטיג גראז].

Aconite

aconit'ic ac'id (עק-א-ניט'-איק עס'-איד) עקאניט-זויערע [אזא כעמישער שטאף, ער געפינט זיך אויך אין פערשיעדענע פלאנצונגען].

acon'itin *n.* (ע-קאנ'-אי-טין) עקאניטין [אזא מין העכסט ביטערער, גיפטיגער שטאף, וואס ווערט געמאכט פון די ווארצלען פון א געוויסען בוים].

acon'itine *n.* (ע-קאנ'-אי-טין) ז. ***aconitin***

Aconi'tum *n.* (עק-א-נאי'-טאם) ז. ***aconitin***

a'corn *n. and v.* (איי'-קארן) אייכעל-נוס, חזירשער נוס, עסען חזיר-נים.

a'corn-cup *n.* (איי'-קארן-קאפ) דאס שאלכעל פון א חזיר-נוס.

a'corned *a.* (איי'-קארנד) פול מיט חזיר-נים ; אבגעקארמעט מיט חזיר-נים.

a'corn-oil *n.* (איי'-קארן-איל) אויל וואס ווערט געמאכט פון חזיר-נים.

a'corn-shell *n.* (איי'-קארנ-שעל) אזא מושעל וואס האט עהנליכקייט צו א זארט אייכעל.

Acorn-Shell

Ac'orus *n.* (עק'-א-ראס) אזא מין שמעקעדיגע, זיסע ראהר.

acos'mism *n.* (ע-קאז'-מיזם) די פילאזאפישע טעאריע וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון א וועלט אויסער גאט [די בעהויפטונג, אז גאט איז די וועלט און אז אויסער גאט עקזיסטירט ניט קיין בעזונדערע וועלט].

acos'mist *n.* (ע-קאז'-מיסט) איינער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון א וועלט אויסער גאט.

acosmis'tic *a.* (ע-קאז-מיס'-טיק) וואס איז שייך צו דער טעאריע וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון א וועלט אויסער גאט.

acotyle'don *n.* (ע-קאט-אי-לי'-דאן) א פלאנצע, וואס האט ניט קיין קיים-בלעטער [זריעה בלעטער].

acotyle'donous *a.* (ע-קאט-אי-לי'-דאנ-אס) אהן זריעה בלעטער.

The oak is **acotyledonous**.

acou'chy *n.* (ע-קו'-שי) אזא חיה'לע וואס גראבט אין דער ערד.

Acouchy

acou'meter *n.* (ע-קו'-מע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די הער-קראפט [חוש השמיעה].

acou'metry *n.* (ע קו'-מעט-רי) דאס מעסטען פון דער הער-קראפט [חוש השמיעה].

acou'phone *n.* (ע-קו'-פאון) אן איסטרומענט צו ווידערהאלען און צו פערשטארקען דעם קלאנג פון עפעס.

Those who cannot hear well, use some sort of an **acouphone**.

acous'tic *n. and a.* (ע-קוס'-טיק) אקוסטיק ; וואס האט א שייכות צום געהער [חוש השמיעה].

acous'tical *a.* (ע-קוס'-טיק-על) ז. ***acoustic***

acous'tic duct *n.* (ע-קוס'-טיק דאקט) די אויסערע געהער-רעהר פון אויער.

acous'tic in'strument (ע-קוס'-טיק אינ'-סטרו-מענט) א הער-ראהר.

acous'tic nerve (ע-קוס'-טיק נוירוו) געהער-נערוו.

acous'tics *n.* (ע-קוס'-טיקס) אקוסטיק ; די לעהרע פון קלאנג.

ac'qua *n.* (אק'-הווא) ז. ***aqua***

acquaint' *v.* (ע-קהווינט') 1. בעקאנט מאכען ; 2. מיטטיילען, לאזען וויסען.

1. I shall **acquaint** you with my friends. 2. I shall **acquaint** you with the facts in the case.

acquaint'ance *n.* (ע-קהווינט'-ענס) 1. בעקאנטשאפט ; 2. בעקאנטער.

1. His **acquaintance** with English literature is broad. 2. He is an old **acquaintance** of my father.

acquaint'anceship *n.* (ע-קהווינט'-ענס-שיפ) בעקאנטשאפט ; בעקאנטער.

acquaint'ant *n.* (ע-קהווינט'-ענט) בעקאנטער.

acquain'ted *a.* (ע-קהווינ'-טעד) וואס איז בעקאנט, וואס וויים.

acquain'ted with (ע-קהווינ'-טעד הוויטה) בעקאנט זיין מיט... בעקאנט געמאכט מיט...

He **acquainted** his brother **with** my **sister**.

acquest' *n.* (ע-קהוועסט') ערווערבונג ; א זאך ערווארבען דורך מאכט.

acquiesce' *v.* (עק הווי-עס') איינווילינגען ; נאכגעבען ; זיך צופרידען שטעלען.

We must **acquiesce** in the will of God.

acquies'cence *n.* (עק הווי עס'-ענס) איינווייליגונג; נאכגעביגקייט.

acquies'cency *n.* (עק הווי עס'-ענ-סי) ז. *acquiescence*

acquies'cent *a.* (עק-הווי-עס'-ענט) נאכגעבינג.

acquies'cently *adv.* (עק-הווי-עס'-ענט-לי) דורך נאכגיביגקייט.

acquirabil'ity *n.* (ע-קהוואיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ערריייכבאר.

acquir'able *a.* (ע-קהוואיר'-עבל) ערריייכבאר, וואס קען ערווארבען ווערען.
Good manners are **acquirable**.

acquire' *v.* (ע-קהוואיר') ערווערבען; עררייכען; קריגען.
This dictionary helps one to **acquire** a knowledge of English.

acquire'ment *n.* (ע-קהוואיר'-מענט) ערווערבונג.

acquir'er *n.* (ע-קהוואיר'-ער) ערווערבער.

acquis'ible *a.* (ע-קהוויז' איבל) וואס קען ערווארבען ווערען.

acquisi'tion *n.* (עק-הווי-זיש'-אן) 1. ערווערבונג; 2. איינגעהמונג דורך א מלחמה; עראבערונג.
1. The **acquisition** of wealth is a laudable ambition. 2. The **acquisition** of California by the United States was a result of the war with Mexico.

acquis'itive *a.* (ע-קהוויז'-אי-טיוו) ערווערבענדיג; וואס קען ערווערבען.

acquis'itive fac'ulty (ע-קהוויז'-אי-טיוו פעק'-אל-טי) די עמפפינדונגס-פעהיגקייט; די פארשטעלונגס-קראפט.

acquis'itively *adv.* (ע-קהוויז'-אי-טיוו-לי) דורך ערווערבונג.

acquis'itiveness *n.* (ע-קהוויז'-אי-טיוו-נעס) דאס ערווערבען; די נייגונג צו ערווערבען אייגענטום.

acquit' *v.* (ע-קהוויט') בעפרייען, פריישפרעכען.
Juries have a tendency to **acquit** women on trial.

acquit'ment *n.* (ע-קהוויט'-מענט) בעפרייאונג; פריישפרעכונג.

acquit' one's self cred'itably (ע-קהוויט' הוואנז סעלף קרעד'-איט-עב-לי) זעהר גוט דורכפיהרען.

acquit'tal *n.* (ע-קהוויט'-על) פריישפרעכונג, בעפרייאונג [פון א פערברעכען אדער חוב].

acquit'tance *n.* (ע-קהוויט'-ענס) קוויטירונג; בעפרייאונג [פון א חוב אדער בעשולדיגונג].

acquit'ter *n.* (ע-קהוויט'-ער) בעפרייער, פריישפרעכער.

ac'rasy *n.* (עק'-רע-סי) א שלעכטע מישונג פון זאפטען [געברויכט אין דער מעדיצין].

acra'tia *n.* (ע-קריי'-שיא) שוואכקייט, קראפט-פערלוסט.

a'cre *n.* (איי'-קער) מארג, אן אקער לאנד [4840 קוואדראטע יארדס אדער 43,560 קוואדראטנע פוס].

a'creage *n.* (איי'-קער-איידזש) די גרוים פון א פעלד געמאסטען אין אקער אדער אין מארג.

acrecen'cia *n.* (א-קריי-טהענ'-טהי-א) דאס וואקסען; דאס שטייגען.

ac'rid *n. and a.* (עק'-ריד) שארף, בייסענד; א שארפער גיפט.

acrid'ity *n.* (עק-ריד'-אי-טי) ביטערקייט, שארפקייט.

ac'ridly *adv.* (עק'-ריד-לי) מיט ביטערקייט, מיט גאל.

ac'ridness *n.* (עק'-ריד-נעס) ז. *acridity*

acrimo'nious *a.* (עק-רי-מאו'-ני-אס) סארקאסטיש, ביטער, שארף, בייסענד.
At the meeting there was an **acrimonious** debate.

acrimo'niously *adv.* (עק-רי-מאו'-ני-אס-לי) מיט ביטערקייט, סארקאסטיש, בייסענד.

acrimo'niousness *n.* (עק-רי-מאו'-ני-אס-נעס) ביטערקייט, סארקאזם.

ac'rimony *n.* (עק'-רי-מא-ני) שארפקייט; ביטערקייט; סארקאזם.
His speech was full of **acrimony**.

acrit'ical *a.* (ע-קריט'-אי-קעל) אהן א קריזיס [ביי א קראנקהייט].

acritochro'macy *n.* (עק-רי-טאו-קראו'-מע-סי) פארבען-בלינדהייט [אזא אוננארמאלקייט פון די אויגען וואס דריקט זיך אויס אין ניט קענען אונטערשיידען צווישען פארבען].

ac'ritude *n.* (עק'-רי-טיוד) די שארפקייט, די שטרענגקייט.

acroamat'ic *a.* (עק-רא-ע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א טיעפען למוד. ז. *acroamatical*

acroamat'ical *a.* (עק-רא-ע-מעט'-אי-קעל) נור פאר דאס געהער בעשטימט; נור פאר אזעלכע, וואס האבען א ידיעה אין דער זאך; אזא פארמע פון שרייבען און פארלעזען; א טיעפער למוד [א טייל פון אריסטאטעל'ס שריפטען רופען זיך צוליעב זייער פארמע און אינהאלט אקראאמאטיש].

acroat'ic *a.* (עק רא עט'-איק) ז. *acroamatical*

ac'robat *n.* (עק'-רא-בעט) אן אקראבאט, א קאמעדיאנט; א קונצען-מאכער; א שטריק-טענצער; איינער וואס בייט אפט זיינע מיינונגען אין פאליטיק.

acrobat'ic *a.* (עק-רא-בעט'-איק) אקראבאטיש, וואס האט א שייכות מיט א קונצענמאכער.

acrobat'ical *a.* (עק רא בעט'-אי-קעל) ז. *acrobatic*

acrocephal'ic *a.* (עק-רא-סע-פעל'-איק) מיט א הויכען שיידעל [שארבען].
Acrocephalic races.

acrodyn'ia *n.* (עק-רא-דינ'-אי-א) אזא עפידעמישע קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין שטערונגען אין דארם און אין שמערצען און קראמפפ אין די הענד און פיס.

ac'rogen *n.* (עק'-רא-דזשען) אן ארגאניזם וואס וואקסט נור אין דער הויך [אבער ניט אין דער דיק].

acrogen'ic *a.* (עק-רא-דזשענ'-איק) וואס וואקסט נור אין דער הויך. ז. *acrogen*

acrog'enous *a.* (עק-ראדזש'-ע-נאס) ז. *acrogenic*

ac'rolith *n.* (עק'-רא-ליטה) א האלצערנע סטאטוע פון וועלכער דער קאפ, די הענד און די פיס זיינען פון שטיין.

acrol'ithan *a.* (ע-קראל'-אי-טהען) עהנליך צו אן אקראליטיש'ע סטאטוע. ז. *acrolith*

acron'ych *a.* (עק-ראנ'-איק) וואס איז שייך צום ערשיינען פון די שטערן ביי זונ-אונטערגאנג און זייער פערשווינדען ביי זונ-אויפגאנג.
An **acronych** star.

acron'ychal *a.* (עק-ראנ'-אי-קעל) ז. *acronych*

acrop'olis *n.* (עק-ראפ'-א-ליס) אקראפאליס [א ציטאדעל אדער פעסטונג פון אן אלט גריכיש שטאדט, וועלכע איז געבויט אויף א בארג].

acrop'olis of Ath'ens (עק ראפ'-א-ליס אוו עטה' ענז) די אקראפאליס [ציטאדעל] פון אטהען [די בעריהמטע גריכישע שטאדט].

Acropolis of Athens

ac'rospire *n. and v.* (עק'-רא-ספאיר) די ערשטע בלעטלעך וואס וואקסען ארויס פון זאמ; די ארויסגעשפראצטע ווארצעלעך פון תבואה [ביים פערזייהען אדער מאלץ מאכען]; ארויסשפראצען די ערשטע בלעטלעך.

ac'rospired *a.* (עק'-רא-ספאירד) ערשט ארויסגעשפראצט [בלעטלעך אדער ווארצעלעך].

across' *prep. and adv.* (ע-קראס') איבער אייגאנדער; אין דער קווער; הינדערליך; נעגען אייגאנדער; אנטקעגען.
To reach San Francisco we must travel **across** the continent.

across' coun'try (ע-קראס' קאנ'-טרי) קווער דאס פעלד, געהן דורך א פלאץ גראד ניט מיט דעם איינגעטרעטענעם וועג; דער נאהענטסטער וועג.

across' lots (ע-קראס' לאטס) מיט דעם נאהענטסטען וועג.

acros'tic *n. and a.* (ע-קראס'-טיק) א שיר מיט ראשי חרוזים; א שיר וואס די שורות פאנגען זיך אן לויט דעם סדר פון אלף-בית; וואס איז שייך צו אזא שיר.

acros'tical *a.* (ע-קראס'-טיק-על) וואס איז שייך צו א שיר מיט ראשי חרוזים. ז. *acrostic*

acrote'ria *n.* (עק-רא-טי'-רי-ע) שפיצען פון א געביידע מיט סטאטוען-פערצירונגען.

Acroteria

acrote'rial *a.* (עק-רא-טי'-רי-על) וואס איז שייך צו א שפיץ פון א געביידע מיט א סטאטוע-פערציערונג.

acrote'rium *n.* (עק-רא-טי'-רי-אם) א שפיץ פון א געביידע וועלכע איז פערציערט מיט א סטאטוע.

acro'ters *n.* (עק-ראו'-טערז) ז. *acroteria*

acryl'ic ac'id (עק ריל'-איק עס'-איד) אזא כעמיש צונויפגעזעצטע פליסיגקייט וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

act *n. and v.* (עקט); טהאן; האנדלען, טהאט; האנדלונג, פערהאנדלונג; ווירקען; אן אקט [טייל פון א טהעאטער-שטיק]; שפיעלען אויף דער ביהנע.

ac'ta *n.* (עק'-טא) די ספעציעל אקטען, אקטען אדער פראטאקאלען פון א קירכען-געריכט.

act above'board (עקט ע-באוו'-באורד) אפען האנדלען; ניט מאכען קיין קונקעל מונקעלע.

act a part (עקט ע פארט) שפיעלען א טעאטער ראלע.
He acts the part of Shylock well.

act'-drop *n.* (עקט'-דראפ) דער צווישען־אקט פארהאנג [אין טעאטער].

ac'tinal *a.* (עק'-טי-נעל) וואס איז שייך צו דעם פלאץ ארום מויל ביי דעם שטערען־פיש.

act'ing *n. and a.* (עקט'-אינג) 1. ער־פילענדיג די פליכטען פון אן אנדערען פאר א קורצע צייט [אלס ממלא מקום]; 2. דאס שפיעלען [אין טעאטער].
1. Lord Grey was appointed acting governor. 2. Her acting in this play was very fine.

act'ing cap'tain (עקט'-אינג קעפ'-טיין) שטעלפערטרעטענדער קאפיטאן.

act'ing con'sul (עקט'-אינג קאנ'-סאל) שטעלפערטרעטענדער קאנזול.

act'ing-dra'ma *n.* (עקט'-אינג-דרע'-מא) א [ווירקליכע] דראמא, וואס איז בעשטימט צום אויפפיהרונג.

act'ing part'ner (עקט'-אינג פארט'-נער) אן אקטיווער שותף.

Actin'ia *n.* (עק-טינ'-אי-ע) א מין ים בעשעפענישען וועגען וועלכען אייניגע גע־לעהרטע זאגען עס איז א פלאנץ און אנ־דערע אז עס איז א חיה.

actin'ic *a.* (עק-טינ'-איק) וואס האט די אייגענשאפט צו פעראורזאכען ענדערונגען דורך ליכט־שטראהלען [אין כעמיע].

actin'ically *adv.* (עק-טינ'-אי-קעל-אי) ז. *actinic*.

ac'tinism *n.* (עק'-טינ-איזם) די אייגענ־שאפט פון ליכט־שטראהלען צו פעראור־זאכען כעמישע ענדערונגען אין זאכען.
Actinism is in many cases responsible for the fading of carpets.

actin'ograph *n.* (עק-טינ'-א-גרעף) אן אינסטרומענט וואס מעסט און פער־צייכענט די כעמישע ווירקונג פון די זונען־שטראהלען.

ac'tinoid *a.* (עק'-טי-נאיד) שטראהלענד; שטראהלענד ווי דער שטערן־פיש [אזא שטראהלענדער פיש].

actin'olite *n.* (עק-טינ'-א-לאיט) דער שטראהל־שטיין.

actinol'ogy *n.* (עק-טי-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די כעמישע ווירקונג פון ליכט־שטראהלען.

actinom'eter *n.* (עק-טי-נאמ'-ע-טער) דער שטראהלען־מעסטער [אן אינסטרו־מענט צו מעסטען די היץ פון די זונען־שטראהלען].

actinom'etry *n.* (עק-טי-נאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די שטארקייט פון אויס־שטראהלונג [פון פערשיעדענע קערפער].

act in pais (עקט אין פיי) אן אורטייל פון א ריכטער וועלכער איז געמאכט אוי־סער דעם געריכט־הויז און ווערט ניט איינגעשריבען אין די ביכער.

ac'tion *n.* (עק'-שאן) 1. האנדלונג; פער־האנדלונג; 2. פראצעס [משפט]; קלא־גע; 3. טהאט; טהעטיגקייט.
1. The President's action may lead to an abrogation of the treaty. 2. The lawyer brought an action against me. 3. We want action, not words.

ac'tionable *a.* (עק'-שאנ-עבל) קלאגבאר.
To call a man a thief is actionable.

ac'tionably *adv.* (עק'-שאנ-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען פיהרען צו א גע־ריכטליכער קלאגע.

ac'tionary *n.* (עק'-שאנ-ע-רי) דער אק־ציען־בעזיצער, דער אקציאנער.

ac'tion ex contrac'tu (עק'-שאן עקס קאנ-טראק'-טו) א ציוויל־קלאגע, וואס איז בעגרינדעט אויף די אנגענומענע גע־זעלשאפטליכע געזעצען און בעציהונגען.

ac'tion ex delic'to (עק'-שאן עקס דע-ליק'-טאו) א ציוויל־קלאגע וואס קומט צו־ליעב א שלעכטע טהאט.

ac'tionist *n.* (עק'-שאנ-איסט) ז. *actionary*.

ac'tion on appeal' (עק'-שאן אן ע-פיעל') אפעלאציאנס־קלאגע.

ac'tivate *v.* (עק'-טיוו-אייט) אין בע־וועגונג זעצען; אנשטרענגען; ערמוטי־גען צו טהעטיגקייט.

ac'tive *a.* (עק'-טיוו) טהעטיג, ווירקזאם.
He takes an active interest in politics.

ac'tive bonds (עק'-טיוו באנדז) אק־ציען, ווערטה־פאפיערען וואס טראגען א פעסטגעשטעלטען פראצענט פון דעם טאג, וואס זיי זיינען ארויסגעגעבען געווארען.

ac'tive cap'ital (עק'-טיוו קעפ'-אי-טעל) מזומן געלד אדער אייגענטום, וואס קען לייכט געמאכט ווערען צו געלד.

ac'tive com'merce (עק'-טיוו קאמ'-אוירס) אויספוהר־האנדעל אויף אייגענע שיפען.

ac'tive debts (עק'-טיוו דעטס) חובות וואס טראגען פראצענט.

ac'tive list (עק'-טיוו ליסט) די ליסטע, וואו עס זיינען פערשריבען די אפיצירען פון דער ארמעע און פלאט, וועלכע קע־נען גערופען ווערען צום אקטיווען דיענסט [ווי מלחמה].

ac'tively *adv.* (עק'-טיוו-לי) לעבהאפט, ענערגיש.

ac'tive mate'rial (עק'-טיוו מע-טי'-רי-על) דער שטאף וואס מאכט א כעמי־שע ענדערונג אין אן עלעקטרישער אקו־מולאטארען־באטעריי דורך דאס לאדען און ענטלאדען פון עלעקטריציטעט.

ac'tiveness *n.* (עק'-טיוו-נעס) טהעטיג־קייט.

ac'tive prop'erty (עק'-טיוו פראפ'-ער-טי) דאס אקטיוו־פערמעגען [דאס ווירק־ליכע פערמעגען פון א קויפמאן].

ac'tive ser'vice (עק'-טיוו סויר'-וויס) דאס ערפילען פון פפליכטען געגען דעם פיינד [אין מלחמה].

ac'tive-val'iant *a.* (עק'-טיוו-וועל'-יענט) טאפפער, מוטיג, העלדיש, דרייסט.

ac'tive voice (עק'-טיוו וואיס) אין גרא־מאטיק — די אקטיווע פארם.

activ'ity *n.* (עק-טיוו'-אי-טי) ז. *activeness*.

act'less *a.* (עקט'-לעס) גייסטלאז, גע־שמאקלאז.

ac'to *n.* (עק'-טאו) אן אקט, א פאסירונג.

act of bank'ruptcy (עקט אוו בענק'-ראפט-סי) דאס ערקלערען באנקראט.

act of com'mon pas'sage (עקט אוו קאמ'-אן פעס'-איידזש) א געוועהנליכע ער־שיינונג.

act of God (עקט אוו גאד) אן אונ־גליק וואס קומט פון די נאטור־קרעפטען, א געשעהעניש וואס העגנט ניט אב פון א מענשען און וואס א מענש האט ניט געקענט פאראויסזעהן.

act of grace (עקט אוו גרייס) אן אמנעס־טיע, א מאניפעסט, וואס ווערט ארויסגע־געבען פון א נייע רעגיערונג, אדער א קע־ניג ביי זיין טראהן־בעשטייגונג, אדער ביי זיינעם א יובילעאום צו בעפרייען די בע־פעלקערונג פון געוויסע שטראפען, אדער צו פערברייטען איהרע .רעכטען.

act of hon'or (עקט אוו אנ'-אר) די ערבות פאר איינעם צו פערהיטען זיי־נעם א וועקסעל פון געהן צו' פראטעסט.

act of obliv'ion (עקט אוו אב-ליוו'-אי-אן) די אמניסטיע, די אלגעמיינע פער־צייאונג.

act of par'liament (עקט אוו פאר'-לי-מענט) א געזעץ אנגענומען אין פארלא־מענט.

act of set'tlement (עקט אוו סעטל'-מענט) דאס ענגלישע געזעץ פון יאהר 1701 וועגען דער בעפעסטיגונג פון טראהן צו דער איצטיגער רעגירענדער דינאסטיע

ac'tor *n.* (עק'-טאר) פארשטעלער; שוי־שפיעלער, אקטיאר.

act out (עקט אוט) דורכפיהרען, אויס־פיהרען.

act out of char'acter (עקט אוט אוו קער'-עק-טער) ארויספאלען פון דער ראַ־לע, אראבקריכען פון וועג שפיעלענדיג א טעאטער ראלע.

ac'tress *n.* (עק'-טרעס) שוישפיעלערין; אקטריסע.

acts of cassa'tion (עקטס אוו קעס-איי'-שאן) א קאסאציאנס־אורטייל.

acts of dark'ness (עקטס אוו דארק'-נעס) שאנד־טהאטען.

acts of faith (עקטס אוו פייטה) אוי־טאדאפע: געוויסע פארמע פון מתפלל זיין ביי די קאטאליקען.

acts of pen'ance (עקטס אוו פענ'-ענס) דאס מתודה זיין זיך אויף זינד, אויס־דריקען חרטה.

Acts of the Apostles (עקטס אוו טהי ע-פאסלז) די אפאסטאל־געשיכטע [די געשיכטע פון די ערשטע פערשפרייטער פון דער קריסטליכער רעליגיאן].

ac'tual *a.* (עק'-טשו-על) ווירקליך.
The actual condition of the patient is very serious.

ac'tual en'ergy (עק'-טשו-על ענ'-ער-דזשי) ווירקליכע ענערגיע; ענערגיע אין דער פארם פון בעוועגונג.

actualisa'tion *n.* (עק-טשו-על-אי-זיי'-שאן) די פערווירקליכונג.

ac'tualise *v.* (עק'-טשו-על-איז) פער־ווירקליכען.

ac'tualism *n.* (עק'-טשו-על-איזם) די פילאזאפישע טעאריע, וואס בעהויפטעט, אז אלעס וואס עקזיסטירט האט גייסט און ווירקט.

actual'ity *n.* (עק-טשו-על'-אי-טי) ווירק־ליכקייט.

ac'tualize *v.* (עק'-טשו-על-איז) פער־ווירקליכען.
It is difficult to actualize one's ideals.

ac'tually *adv.* (עק'-טשו-על-אי) ווירק־ליך; אהן צווייפעל.
He actually carried out his threat.

ac'tual rela'tion (עק'-טשו-על רי-ליי'-שאן) א פערהעלטניס וואס העגנט אב פון אן אויסערען ווירקליכען פאקט און ניט בלויז פון א וואונש.

ac'tual sin (עק'-טשו-על סין) די זינד פון דעם יחיד.

ac'tual state of mat'ters (עק'-טשו-על סטייט אוו מעט'-ערז) די צייט־אומ־שטענדען; די ווירקליכע לאגע.

actua'rial *a.* (עק-טשו-איי'-רי-על) וואס איז שייך צו א ספעציאליסט אין די רעכנונגען פון לעבענס־פערזיכערונגס גע־זעלשאפטען.

actua'rially *adv.* (עק-טשו-איי'-רי-על-אי) אויף דעם שטייגער פון א ספע־

ציאליסט אין די רעכנונגען פון לעבענס־פערזיכערונגס געזעלשאפטען.

ac'tuary *n.* (עק'-טשו-ער-אי) א קענער פון די רעכנונגען פון לעבענס־פערזיכערונגס געזעלשאפטען.

ac'tuate *v.* (עק'-טשו-אייט) אין גאנג ברייננגען, אין טהעטיגקייט זעצען.

ac'tuated by (עק'-טשו-איי-טעד באי) אנגעטריבען פון..., בעאיינפלוסט פון...

Men of ability, are not **actuated by** low motives.

actua'tion *n.* (עק-טשו-איי'-שאן) די ווירקונג, די ווירקענדע קראפט.

actuos'ity *n.* (עק-טשו-אס'-אי-טי) א שטארקע ווירקזאמקייט.

act upon' (עקט א-פאן') אויף עטוואס ווירקען; האנדלען לויט...

The student **acted upon** the advice of the teacher.

act up to (עקט אפ טו) א צופאסען האנדלונג צו עטוואס; האנדלען לויט פרינציפ, לויט געפיהל א. ז. וו.

A man should **act up to** the sentiments he professes.

ac'uate *v. and a.* (עק'-יו-אייט) שארפען; אנרייצען; מאכען שפיציג; שטעכעדיג; געשארפט; שפיציג.

acu'ity *n.* (ע-קיו'-אי-טי) שארפקייט.

acu'leate *v.* (עק-יו'-לי-אייט) מאכען שפיציג אדער שארף.

acu'leated *a.* (עק-יו'-לי-איי-טעד) שטעכיג; שארף, שפיציג.

acu'leous *a.* (ע-קיו'-לי-אס) אנגעזעצט מיט קליינע שטעכעדיגע האר.

acu'leus *n.* (ע-קיו'-לי-אס) דער שטאכעל; א שטעכיגער דארן.

acu'men *n.* (ע-קיו'-מען) א דורכדרינגענדער שכל; שארפזין.

acu'minate *a. and v.* (ע-קיו'-מי-נייט) שארפען; אבשפיצען; שארף, שפיציג.

acu'minated *a.* (ע-קיו'-מי-ניי-טעד) שארף, שפיציג.

Many trees have **acuminated** leaves.

acumina'tion *n.* (ע-קיו-מי-ניי'-שאן) א שפיץ, א שארף.

acu'minous *a.* (ע-קיו'-מי-נאס) שפיציג, שארפזיניג.

acupunc'tuate *v.* (עק-יו-פאנק'-טשו-אייט) שטעכען מיט א נאדעל. ז. *acupuncture*.

acupunc'ture *n.* (עק-יו-פאנק'-טשור) דאס שטעכען מיט א נאדעל; א נאדעלשטאך [אלס מעדיצינישע אפעראציאן].

acut'angular *a.* (עק-יוט-ענ'-גיו-לער) שפיץ־ווינקעלדיג.

acute' *v. and a.* (ע-קיוט') 1. שארף בטאנען; 2. שפיציג, שארף, שארפזיניג; 3. העפטיג.

3. He suffers **acute** pain.

acute' ac'cent (ע-קיוט' עק'-סענט) א שארף אויסגעשפראכענער אקצענט.

acute' angle *n.* (ע-קיוט' ענגל) א שפיציגער, א שארפער ווינקעל.

acute'-angled *a.* (ע-קיוט'-ענגלד) שפיץ־ווינקעלדיג.

acute'-an'gular *a.* (ע קיוט'-ענ'-גיו-לער) ז. *acutangular*.

acute' disea'ses (ע-קיוט' די-זיע'-זעז) שטארקע, שארפע קראנקהייטען.

acute'ly *adv.* (ע-קיוט'-לי) שפיציג, שארף.

acute'ness *n.* (ע-קיוט'-נעס) שארפקייט; שארפזין.

acute'ness of sounds (ע-קיוט'-נעס אוו סאונדז) די הויכקייט פון די טענער.

acutifo'liate *a.* (ע-קיו-טי-פאו'-לי-אייט) וואס האט שארפע בלעטער.

acyanoblep'sy *n.* (ע-סאי-ע-נאו-בלעפ'-סי) אן אויגען־פעהלער, וואס דריקט זיך אויס אין ניט זעהן די בלויע פארב.

ad. (עד) אן אבקירצונג פון דעם ווארט ; *advertisement* מודעה, אנאנסע, רעקלאמע, בעקאנטמאכונג.

A. D. *Anno Domini* ראשי תבות פון אין דעם יאהר פון קריסטוס געבורט, צ. ב. **A. D.** 1912

ad'age *n.* (עד'-איידזש) שפריכווארט.

ada'gio *n. and a.* (ע-דא'-דזשאו) א מוזיקשטיק וועלכע ווערט לאנגזאם געשפיעלט; לאנגזאם, שטיל [שפיעלען].

Ad'am *n.* (עד'-עם) אדם הראשון.

ad'amant *n.* (עד'-ע-מענט) דימענט, שטאהל, אדאמאנט [א מין עדעלשטיין].

adamante'an *a.* (עד-ע-מען-טי'-ען) הארט ווי דימענט, אונצוברעכבאר.

adaman'tine *a.* (עד-ע-מענ'-טין) דימענטענער; הארט ווי א דימענט, עהנליך צו דימענט.

adaman'tine spar *n.* (עד-ע-מענ'-טין ספאר) דימענטשפאט [א דונקעל ברוינער שטיין אין אינדיען].

Adam'ic *a.* (ע-דעמ'-איק) אזוי ווי אדם הראשון.

Adam'ical *a.* (ע-דעמ'-אי-קעל) ז. *Adamic*.

Adam'ically *adv.* (ע-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן ווי אדם הראשון; נאקעט [ווי אדם הראשון].

Adam'ic earth (ע-דעמ'-איק אוירטה) ענגלישע ערד [א רויטער ליים].

Ad'amite *a.* (עד'-עם-איט) פון אדם הראשון'ס אבשטאמונג; מענשליך.

Ad'am's ale *n.* (עד'-עמז אייל) וואסער.

Ad'am's apple *n.* (עד'-עמז עפל) אדם'ס עפעל [דער קנאפ פון גארגעל].

Ad'am's nee'dle and thread (עד'-עמז ניעדל ענד טהרעד) א מין פלאנצע [וועגען וועלכער די לעגענדע דערצעהלט, אז אדם הראשון האט זי בענוצט אלס נאדעל און פאדים].

adance' *adv. and a.* (ע-דענס') טאנצענדיג.

Adanso'nia *n.* (עד-ען-סאו'-ני-ע) דער אפענברויטבוים אדער באאבאב־בוים [א מין בוים, וואס וואקסט אין אפריקא, אינדיען און אויסטראליען, ער האט פלאכע געטיילטע בלעטער, גרויסע ווייסע בלומען און אויף איהם וואקסט א סארט גרויסע ניס].

adapt' *v.* (ע-דעפט') בעארצופאסען; בייטען [א ליטעראריש ווערק].

A wise man **adapts** himself to circumstances.

adaptabil'ity *n.* (ע-דעפט-ע-ביל'-אי-טי) צופאסונגספעהיגקייט.

adapt'able *a.* (ע-דעפט'-עבל) פעהיג זיך צוצופאסען.

adapt'ableness *n.* (ע-דעפט'-עבל-נעס) ז. *adaptability*.

adapta'tion *n.* (עד-עפ-טיי'-שאן) צופאסונג; אנפאסונג.

adapta'tional *a.* (עד-עפ-טיי'-שאנ-על) וואס ווערט צוגעפאסט איינער צום אנדערען.

adapt'ative *a.* (ע-דעפט'-ע-טיוו) ז. *adaptive*.

adapt'ativeness *n.* (ע-דעפט'-ע-טיוו-נעס) ז. *adaptability*.

adapt'edness *n.* (ע-דעפט'-עד-נעס) ז. *adaptation*.

adapt'ed to (ע-דעפט'-עד טו) אנגעפאסט, צוגעפאסט.

Our soil is **adapted to** the cultivation of a variety of products.

adapt'ed to our merid'ian (ע-דעפט'-עד טו אור מי-ריד'-אי-ען) צוגעפאסט צו אונזער ארט.

adapt'er *n.* (ע-דעפט'-ער) א צופאסער; איינער וואס בעארבייט א ליטעראריש ווערק.

adapt'ive *a.* (ע-דעפט'-איוו) צופאסונגס־פעהיג.

The **adaptive** powers of the Jew are wonderful.

adapt'iveness *n.* (ע-דעפט'-איוו נעס) די פעהיגקייט זיך צוצופאסען.

A'dar *n.* (איי'-דער) דער חודש אדר.

ad'atais *n.* (עד'-ע-טיי-אין) דינער בענגאלישער מוסלין [א ליכטער דאמען־קליידער שטאף].

adawn' *a. and adv.* (ע-דאהן') ווערענדיג טאג, אין בעגינען [אויף טאג].

ad captan'dum (עד קעפ-טענ'-דאם) כדי צו כאפען אדער בעקומען.

add *v.* (עד) צוגעבען, צולעגען, פערמעהרען; צוקומען; מאכען א חבור.

addabil'ity *n.* (עד-ע-ביל'-אי-טי) פערמעהרבארקייט.

add'able *a.* (עד'-עבל) וואס קען צוגערעכנעט ווערען, וואס קען פערמעהרט ווערען.

addec'imate *v.* (ע-דעס'-אי-מייט) טיילען אין צעהן, א צעהנטעל נעהמען.

ad'ded to (עד'-עד טו) צוגעלעגט מיט... פערמעהרען, נאך...

He continually **added** goods **to** his store.

adden'dum *n.* (ע-דענ'-דאם) א צוגעלעגטע זאך; א ביילאגע [צו א בוך]; דער אויבערשטער האלבער טייל פון צאהן ביי צאהן רעדער.

ad'der *n.* (עד'-ער) אטער, פיפערנאטער [א גיפטיגע שלאנג]; א צונויפרעכנער; א רעכען־אפאראט פאר חבור.

ad'der-bolt *n.* (עד'-ער-באולט) די סטרעקאזא, די ליבעלע [א גרויסע פליג].

ad'der-fly *n.* (עד'-ער-פלאי) ז. *adder-bolt*.

ad'der-gem *n.* (עד'-ער-דזשעם) דער שלאנגען־שטיין [א רונדער שטיין אין ענגלאנד, וועלכער, ווי דאס פאלק גלויבט, קען היילען פון א שלאנגען ביס].

ad'der's-grass *n.* (עד'-ערז-גראס) קינדערקרויט [א מין פלאנצע מיט רונדליכע ווארצלען].

ad'der's-mouth *n.* (עד'-ערז-מאוטה) אזא שעהנע נארד־אמעריקאנישע פלאנצע מיט גרינע בליהונג און בלעטער עהנליך צו א שלאנגען־קאפ.

ad'der-stone *n.* (עד'-ער-סטאון) ז. *adder-gem*.

ad'der's-tongue *n.* (עד'-ערז-טאנג) שלאנגען־צונג [א מין פלאנצע].

ad'der's-wort *n.* (עד'-ערז-הוואירט) שלאנגען־קרויט [א מין פלאנצע].

addibil'ity *n.* (עד-אי-ביל'-אי-טי) פערמעהרבארקייט; דאס האבען די פעהיגקייט פערמעהרט צו ווערען.

add'ible *a.* (עד'-איבל) פערמעהרבאר.

ad'dice *n.* (ע'-דיס) דער באנדערהובעל, סטרוג [א קליינג מיט צוויי אויסגעבויגענע הענטלעך אום גלאט אבצוהובלען האלץ].

addict' *v.* (ע-דיקט') זיך איבערגעבען [אונטער אימעצענס אויפזיכט, אדער ווילען]; זיך איבערגעבען צו עטוואס.

addic'tedness *n.* (ע-דיק'-טעד-נעס) איבערגעבענהייט, צוגעבונדענקייט, נייגונג.
The man's **addictedness** to drink proved his ruin.
addic'ted to (ע-דיק'-טעד טו) איבערגעגעבען צו עטוואס.
He is **addicted** to drink.
addic'tion *n.* (ע-דיק'-שאן) איבערגעבענהייט, צוגעבונדענקייט, נייגונג.
ad di'em (עד דאי'-עם) אין דעם טאג.
ad'ding insult' to in'jury (עד'-אינג אינ-סאלט' טו אינ'-דזשו-רי) צום שאדען נאך בעליידיגט ווערען, אי געפאלען אי אויסגעלאכט געווארען.
ad'ding-machine' *n.* (עד'-אינג-מע-שין') א רעכען־מאשין פאר חבור.
ad'ditament *n.* (עד'-אי-טע-מענט) א צוזאץ, צוגאב.
addi'tion *n.* (ע-די'-שאן) צוגאבע, צוזאץ; חבור [אין רעכנען].
addi'tional *a.* (ע-דיש'-אנ-על) צוגעזעצט, פערמעהרט.
addi'tional char'ges (ע-דיש'-אנ-על טשאר'-דזשעז) ביי־הוצאות.
addi'tional du'ty (ע-דיש'-אנ-על דיו'-טי) א שטייער־צושלאג, א געהעכערטע טאקסע.
addi'tional hap'piness *n.* (ע-דיש'-אנ-על העפ'-אי-נעס) א צוגאב צום גליק.
The birth of another child brought **additional happiness** to their home.
addi'tionally *adv.* (ע-דיש'-אנ-על-אי) אלס צוגאב, אלס צוזאץ.
addi'tional pay'ment (ע-דיש'-אנ-על פיי'-מענט) די נאכצאהלונג, צוצאהלונג.
addi'tionary *a.* (ע-דיש'-אנ-ע-רי) ז. *additional*.
ad'ditive *a.* (עד'-אי-טיוו) וואס דארף צונויפגערעכנעט ווערען; פערמעהרבאר.
ad'ditively *adv.* (עד'-אי-טיוו-לי) דורך צונויפרעכענען; דורך פערמעהרען.
ad'ditory *a.* (עד'-אי-טא-רי) פערגרעסערענדיג, צולעגענדיג, וואס קען פערגרעסערט ווערען.
ad'dle *v.* and *a.* (עדל) ליידיג, לעער, הויל; ליידיג מאכען; פערדארבען.
ad'dle-brain *n.* (עדל'-בריין) א דומקאפ, אן אבגעריסענער נאר.
ad'dle-egg *n.* (עדל'-עג) א פויל איי.
ad'dle-head *n.* (עדל'-העד) ז. *addle-brain*.
ad'dle-pate *n.* (עדל'-פייט) ז. *addle-brain*.
ad'dle-plot *n.* (עדל'-פלאט) א שפיעל־פערדארבער.
address' *n.* and *v.* (ע-דרעס') 1. אדרעס, ריכטונג; 2. דאס ווענדען זיך צו אימעצען; 3. אנשטענדיגקייט, טאקט; 4. רעדע, אנשפראכע, צושריפט, ביטשריפט, דאנקשריפט; 5. אדרעסירען; זיך ווענדען צו אימעצען; בעטען.
2. He **addressed** himself to the chairman. 3. He showed much **address** in managing the meeting. 4. The speaker's **address** was very much appreciated. 5. Please **address** the letter to my house.
address' a la'dy (ע-דרעס' ע ליי'-די) א דאמע פריינדליך בעגריסען, איהר קאמפלימענטען מאכען [אוכאזשעווען].
address' a let'ter (ע-דרעס' ע לעט'-ער) אדרעסירען א בריעף, דעם אדרעס אנשרייבען אויף א בריעף.
address'-card *n.* (ע-דרעס'-קארד) וויזיטען־קארט.
addressed' bill (ע-דרעסט' ביל) א וועקסעל, אין וועלכען עס איז אנגעגעבען דער צאהלונגס־ארט.
addressee' *n.* (ע-דרעס-אי') דער, צו וועמען עס ווערט אדרעסירט; אדרעסאט.
The postmaster notified the **addressee** of a letter that had been received.
addres'ser *n.* (ע-דרעס'-ער) אזעלכער, וואס האלט אן אנשפראכע, א ביטע־שטעלער, אדרעס־דערלאנגער; אדרעס־שרייבער.
addres'sing-machine' *n.* (ע-דרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין צו דרוקען אדרעסען.
address' to (ע-דרעס' טו) זיך צופאסען, זיך צוגרייטען, זיך ווענדען צו...
These men **addressed** themselves **to** the task.
add to (עד טו) ... צולעגען עטוואס.
adduce' *v.* (ע-דיוס') בריינגען בעווייזען; בעצייכענען [א געוויסען פונקט].
We can **adduce** evidence of his innocence.
adduce'able *a.* (ע-דיוס'-עבל) אנפיהרבאר, וואס קען געבראכט ווערען [אלס בעווייז].
addu'cent *a.* (ע-דיו'-סענט) אנציהענד [ווערט געברויכט אין דער מעדיצין אלס בעצייכנונג פאר געוויסע מוסקעלען].
addu'cent-muscle *n.* (ע-דיו'-סענט-מאסל) דער אנציהונגס־מוסקעל.
addu'cer *n.* (ע-דיו'-סער) איינער וואס בריינגט בעווייזע; איינער וואס בעצייכענט [א געוויסען פונקט].
addu'cible *a.* (ע-דיו'-סיבל) אנפיהרבאר; וואס קען געבראכט ווערען אלס בעווייז.
adduct' *v.* (ע-דאקט') צוציהען [ווענגען א מוסקעל].
adduc'tion *n.* (ע-דאק'-שאן) די צוציהונג פון א מוסקעל.
adduc'tive *a.* (ע-דאק'-טיוו) צוציהענד, וואס קען צוציהען.
adduc'tor *n.* (ע-דאק'-טאר) אנציהונגס־מוסקעל.
adduc'tor mag'nus (ע-דאק'-טאר מעג'-נאס) די דריי אנציהונגס־מוסקעלען פון דער פאלקע וועלכע פאנגען זיך אן פון די לענדען.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*
add up (עד אפ) צונויפרעכענען.
adel'phia *n.* (ע-דעל'-פי-ע) אוננאטירליכע צונויפוואקסונג [ווי דער סיאמער צווילינג]; עהנליכקייט [פון קראנקהייטען].
adel'phous *a.* (ע-דעל'-פאס) פערברידערט; וואס האבען אין זייערע בליהונג בינטלעך האריגע פעדימלעך [ביי פלאנצען].
ademp'tion *n.* (ע-דעמפ'-שאן) דאס אוועקנעהמען אדער אבנעהמען [פערמעגען אדער רעכטען].
A'den *n.* (איי'-דען) עדן [גן עדן].
adenal'gia *n.* (עד-ענ-על'-דזשי-ע) א שמערץ אין די מאנדלען [האלז דריזען].
adenal'gy *n.* (עד-ענ-על'-דזשי) ז. *adenalgia*.
adeni'tis *n.* (עד-ענ-אי'-טיס) ענטצינדונג אין די מאנדלען [דריזען].
adenog'raphy *n.* (עד-ע-נאג'-רע-פי) די לעהרע וועגען מאנדלען [דריזען].
ad'enoid *a.* (עד'-ענ-איד) מאנדעל־פערמיג; וואס איז שייך צו א מאנדעל, א דריזע [אין האלז].
adenoi'dal *a.* (עד-ע-נאי'-דעל) ז. *adenoid*.
adenolog'ical *a.* (עד-ענ-א-לאדזש'-איק-על) וואס איז שייך צו די לעהרע איבער די מאנדלען [דריזען].
adenol'ogy *n.* (עד-ענ-אל'-א-דזשי) די לעהרע איבער די מאנדלען [דריזען].
adenon'cus *n.* (עד-ע-נאנ'-קאס) דאס אויפגעשוואלען ווערען פון די מאנדלען [דריזען].
adenop'athy *n.* (עד-ע-נאפ'-ע-טהי) א קראנקהייט פון די מאנדלען [דריזען].
adenopharyngi'tis *n.* (עד-ע-נאו-פאר-אינ-דזשאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מאנדלען אין האלז.
adenoph'orous *a.* (עד-ענ-אפ'-א-ראס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס מאנדלען [דריזען].
ad'enose *a.* (עד'-ע-נאוס) עהנליך צו א מאנדעל [דריזען].
adenot'omy *n.* (עד-ען-אט'-א-מי) דער דריזענשניט [דאס שניידען די מאנדלען].
ad'enous *a.* (עד'-ע-נאס) ז. *adenose*.
adept' *n.* and *v.* (ע-דעפט') 1. א מייסטער, א קענער; 2. קענען, ערפאהרען.
1. He is an **adept** in providing amusement for his visitors.
adep'tion *n.* (ע-דעפ'-שאן) ערלאנגונג; ערווערבונג.
adept'ness *n.* (ע-דעפט'-נעס) ערפאהרענהייט, געשיקטקייט, פעהיגקייט.
ad'equacy *n.* (עד'-ע-קהווי-סי) אנגעמאסטענקייט, צוגעפאסטקייט; א גענוגענדע מאס.
We shall not lack for an **adequacy** of funds to build the hospital.
ad'equate *a.* (עד'-ע-קהוויט) צוגעפאסט, אנגעמאסטען; ריכטיג, גענוי.
ad'equately *adv.* (עד'-ע-קהוויט-לי) גענוי, צוגעפאסט, ריכטיג.
I am not **adequately** acquainted with this country to be able to criticise it.
ad'equateness *n.* (עד'-ע-קהוויט-נעס) ז. *adequacy*.
ad extre'mum (עד עקס-טרי'-מאם) צו דעם עקסטרעם, צום אויסערסטען ענד, ביז צום לעצטען סוף.
adfec'ted *a.* (עד-פעק'-טעד) אונריין [אן אויסדרוק אין דער מאטעמאטיק פאר א פארמעל וואס ענטהאלט אין זיך פערשיעדענע אונבעשטימטע גרעסען].
adfec'ted equa'tion (עד-פעק'-טעד אי-קהווי'-שאן) א מאטעמאטישע גלייכונג אין וועלכער די אונבעקאנטע צאהל איז ענטהאלטען אין צווי אדער מעהר פערשיעדענע גראדען, אדער פאטענצען, צ. ב. $A=X+BX^2-PX^3$
adfil'iate *v.* (עד-פיל'-אי-אייט) צושרייבען פאר א זוהן, אדאפטירען; אנשליסען.
ad fi'nem (עד פאי'-נעם) ביז צום סוף.
ad gus'tum (עד גאס'-טאם) נאך איינעמס געשמאק אדער גוסט.
adhere' *v.* (עד-היר') 1. קלעפען, אנקלעפען; 2. אנהענגען; זיך אנהאלטען צו אן אידעע אדער בעוועגונג.
1. The stamp does not **adhere** to the envelope. 2. He **adheres** to his determination to become a farmer.
adher'ence *n.* (עד-היר'-ענס) אנקלעפונג, אנהענגליכקייט אן אימיצען; דאס טריי בלייבען צו אן אידעע.
adher'ent *n.* and *a.* (עד-היר'-ענט) אנהעפטענדיג, אנהענגליך; אנהענגער.
adher'ently *adv.* (עד-היר'-ענט-לי) אנהענגליך, אנהעפטענדיג.
adher'er *n.* (עד-היר'-ער) אנהענגער.
adhere' to the truth (עד-היר' טו טהי טרוטה) זיך האלטען פאר'ן אמת.
adhe'sion *n.* (עד-הי'-זשאן) צונויפקלעפונג; אדהעזיאן [די אייגענשאפט פון שטאפען זיך צונויפצוקלעפען (אין דער פיזיק)]; אנהענגליכקייט.

adhe'sion of wheels to rails (עד-הי'-זשאן אוו הוועילז טו ריילז) די רייַבונג פון די רעדער פון די וואגאנען מיט די רעלסען פון דער באהן, וואס ברענגט דערצו, אז די רעדער זאלען זיך דרעהען און ניט גליטשען.

adhe'sive *a.* (עד-הי'-סיוו) קלעפּענד, אנהענגענד.

adhe'sive en'velope (עד-הי'-סיוו ענ'-וועל-אופּ) א קאנווערט, וואס פערקלעפּט זיך.

adhe'sive la'bel (עד-הי'-סיוו ליי'-בעל) אן אנקלעפּ-צעטעל.

adhe'sively *adv.* (עד-הי'-סיוו-לי) קלעפּיג; אנהענגענדיג.

adhe'siveness *n.* (עד הי'-סיוו נעס) קלעפּיגקייט; אנהענגליכקייט.

adhe'sive plas'ter (עד-הי'-סיוו פּלעס'-טער) אן אנקלעפּ-פּלאסטער.

adhe'sive stamp (עד-הי'-סיוו סטעמפּ) א מארקע צום אנקלעפּען [א בריעף-מארקע].

adhib'it *v.* (עד-היב'-איט) אנווענדען, בענוצען.

ad hoc (עד האק) צו דעם; אין בעצוג צו דעם; בעזאנדערס.

ad hom'inem (עד האמ'-אי-נעם) אין בעצוג צו דער פּערזאן, פון פּערזענליכען כאראקטער.

His reply was in the nature of an argument **ad hominem.**

adhorta'tion *n.* (עד-האר-טיי'-שאן) דאס זאגען אימעצען מוסר; דאס בעלעהרען, א גוטע עצה געבען.

adhor'tatory *a.* (עד-האר'-טע-טא-רי) זאגענדיג אימעצען מוסר; בעלעהרענדיג אימעצען.

adiabat'ic *a.* (עד-אי-ע-בעט'-איק) אדיאבאטיש [אן אויסדרוק אין דער טערמא-דינאמיק (ווערמע-טעאריע) פאר די ענדערונג פון דעם וואלומען פון לופט אדער גאז ניט דורך דערהיצען אדער אבקיהלען].

adiabat'ic line (עד-אי-ע-בעט'-איק לאין) אן אדיאבאטישע ליניע [א ליניע וועלכע שטעלט פאר דעם צוזאמענהאנג צווישען דרוק און וואלומען פון א גאז אדער לופט ווען עס ווערט ניט געווארעמט און ניט געקיהלט]. ז. *adiabatic.*

Adian'tum *n.* (עד-אי-ענ'-טאם) דאס פרויענהאר [א מין פלאנצען מיט גע-טיילטע געדיכטע בלעטער. וואקסען אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא].

Adiantum

adiaph'ora *n.* (עד-אי-עפ'-אר-ע) גלייכגילטיגע זאכען, ניט גוט ניט שלעכט, ניט פליישיג ניט מילכיג [פּארעווע].

adiaph'orism *n.* (עד-אי-עפ'-א-ריזם) רעליגיעזע טאלעראנץ; גלייכגילטיגקייט צו רעליגיאן; גלייכגילטיגקייט.

adiaph'orist *n.* (עד-אי-עפ'-א-ריסט) א גלייכגילטיגער מענש; איינער וואס איז גלייכגילטיג צו רעליגיאן.

adiaph'oron *n.* (עד-אי-עפ'-א-ראן) א גלייכגילטיגע זאך.

adiaph'orous *a.* (עד-אי-עפ'-א-ראס) גלייכגילטיג; ניט שעדליך, ניט ניצליך; נייטראל.

adiaph'orous salt (עד-אי-עפ'-א-ראס סאלט) דאס מיטעל זאלץ, נייטראל זאלץ [אזא כעמישער שטאף].

adieu' *n. and int.* (ע-דיו') אדיע! זייַ געזונד! דער אדיע.

ad indefini'tum (עד אינ-דעפ-אי-נאי'-טאם) ביז דאס אונבעשטימטע; אהן א סוף, גרענצלאז.

ad inf. אן אבקירצונג פון די ווערטער *ad infinitum*

ad infini'tum (עד אינ-פי-נאי'-טאם) ז. *ad indefinitum.*

ad inter'im (עד אינ-טויר'-אים) אין דער געגענווערטיגער צייט.

adi'os *int.* (ע-די'-אס) אדיע! זייַ געזונד!

ad'ipocere *n.* (עד'-אי-פא-סיר) טויטען-פעט [א מין פעטע מאטעריע וואס קומט דורך פוילען פון א טויטען קערפּער].

adipoc'erous *a.* (עד-אי-פאס'-ער-אס) וואס אנבעלאנגט צו טויטען-פעט. ז. *adipocere.*

ad'ipocire *n.* (עד'-אי-פא סיר) ז. *adipocere.*

ad'ipose *n. and a.* (עד'-אי-פאוס) פעט; שמאלציג; פעטס.

ad'iposeness *n.* (עד'-אי-פאוס-נעס) פעטקייט, דיקקייט.

adipo'sis *n.* (עד-אי פאו'-סיס) פעטקייט.

adipos'ity *n.* (עד-אי-פאס' אי טי) ז. *adiposis.*

ad'ipous *a.* (עד'-אי-פאס) ז. *adipose.*

ad'it *n.* (עד'-איט) אן אריינגאנג, א צו-טריט, דורכגאנג; א טונעל וואס פיהרט צו א מינע.

adi'tion *n.* (ע-דיש'-אן) א צוטריט, דאס צוגעהען.

adja'cence *n.* (עד-דזשיי'-סענס) ז. *adjacency.*

adja'cencies *n.* (עד-דזשיי'-סענ-סיז) אומגעגענד, נאכבאר-ערטער.

adja'cency *n.* (עד דזשיי' סען סי) נאהענטקייט, נאכבארשאפט, דאס גרענעצען זיך.

adja'cent *a.* (עד-דזשיי'-סענט) אנגרענ-צענד, וואס ליעגט דערבייַ, נאהענט; אין שכנות.

I saw him walk along the banks of the **adjacent** mill-pond.

adja'cent angles (עד-דזשיי'-סענט ענגלז) נעבען ליעגענדע ווינקלען [אין געאמעטריע].

adja'cently *adv.* (עד-דזשיי'-סענט-לי) אין דער נאכבארשאפט, אין דער נאהנט-קייט.

adject' *v.* (עד-דזשעקט') צולעגען, צו-שטעלען.

adjec'tion *n.* (עד-דזשעק'-שאן) די צולעגונג, דער צוזאץ.

adjecti'tious *a.* (עד-דזשעק-טי'-שאס) צוגעלעגט, צוגעשטעלט.

ad'jectival *a.* (עד'-דזשעק-טיוו-על) וואס האט א שייכות צו א בייווארט [אד-יעקטיוו, אין גראמאטיק]; אזוי ווי א בייווארט.

ad'jectivally *adv.* (עד'-דזשעק טי-וועל-אי) אלס א בייווארט, אויף דעם אופן פון א בייווארט.

ad'jective *n.* (עד'-דזשעק-טיוו) דער אדיעקטיוו [בייַ-ווארט] אין גראמאטיק; א ווארט וואס בעצייכענט די אייגענשאפ-טען פון א געגענשטאנד [ווי גרויס, קליין, ווייס, שווארץ].

ad'jectively *adv.* (עד'-דזשעק-טיוו-לי) אלס אן אדיעקטיוו. ז. *adjective.*

adjoin' *v.* (עד-דזשאין') גרע-צובינדען; צושטעלען, צולעגען איינס צום אנדערען.

Our houses **adjoin** each other.

adjoin'ing *a.* (עד-דזשאינ'-אינג) וואס גרענעצט זיך; וואס ליעגט דערבייַ; צו-געשטעלט.

There is a garden **adjoining** his house.

adjoin'ing room (עד-דזשאינ'-אינג רום) א נעבענצימער, א בענאכבארטער צימער.

adjourn' *v.* (עד-דזשוירן') אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; שליסען א פער-זאמלונג און זי אבלעגען אויף אן אנ-דער טאג.

The meeting **adjourned.**

adjourn'ment *n.* (עד-דזשוירנ'-מענט) אבלעגונג; די אונטערברעכונג פון די זי-צונגען פון א קאנגרעס אדער אירגענד וועלכער פערזאמלונג.

adjourn' si'ne di'e (עד-דזשוירן' סאי'-ני דאי'-אי) אבלעגען אויף אן אונ-בעשטימטע צייט; אבלעגען א זיצונג אדער פערזאמלונג אויף אן אונבעשטימ-טע צייט.

adjudge' *v.* (עד-דזשאדזש') פעראור-טיילען, צו'פסק'ענען; ערקלערען; בע-שטימען; ענטשיידען.

adjudge'able *a.* (עד-דזשאדזש'-עבל) וואס קען פעראורטיילט ווערען.

adjudge'ment *n.* (עד-דזשאדזש'-מענט) ז. *adjudgment.*

adjudg'ment *n.* (עד-דזשאדזש'-מענט) פעראורטיילונג, דאס צו'פסק'ענען, ענט-שיידונג [פון געריכט].

adju'dicate *v.* (עד-דזשו'-די-קייט) ז. *adjudge.*

adjudica'tion *n.* (עד-דזשו-די קיי'-שאן) ז. *adjudgment.*

adju'dicator *n.* (עד-דזשו'-די-קיי-טאר) דער פרייז-ריכטער, דער ריכטער.

ad'jugate *v.* (עד'-דזשו-גייט) פעראייניגען, צוזאמענשליסען.

ad'junct *n. and a.* (עד'-דזשאנקט) חבר; אמטס-געהילף; איינער וואס איז פערבונדען מיט אימעצען אין אמט; צו-געגעבען, פערבונדען, בעגלייטענד [אין אמט].

adjunc'tion *n.* (עד-דזשאנק'-שאן) צוזאץ; בייהילף.

adjunc'tive *n. and a.* (עד-דזשאנק'-טיוו) ז. *adjunct.*

adjunc'tively *adv.* (עד-דזשאנק'-טיוו-לי) פערבינדענדיג, צולעגענדיג.

ad'junctly *adv.* (עד'-דזשאנקט-לי) פערבונדען מיט...; אלס א חבר מיט...

ad'junct profes'sor (עד'-דזשאנקט פּרא-פעס'-אר) אויסערארדענטליכער פּרא-פעסאר [א פּראפעסאר, וואס האט נאך ניט זיין פולען טיטעל, מייסטענס אזוי-כער, וואס איז א געהילף ביי דעם הויפט-פּראפעסאר].

adjura'tion *n.* (עד-דזשו-ריי'-שאן) בעשווערונג; דער נוסח פון א שבועה, א

נדר; א פייערליכע שבועה; א דרינגענדע בקשה.

adju'ratory *a.* (עד-דזשו'-רע-טא-רי) וואס איז שייך צו א פייערליכער שבועה אדער א נדר.

adjure' *v.* (עד-דזשור') ארויפלעגען א שבועה, בעשווערען; דרינגענד בעטען.

adjur'er *n.* (עד-דזשור'-ער) דער בעשווערער, דער וואס לעגט אויף אימעצען ארויף א שבועה.

adjust' *v.* (עד-דזשאסט') אין ארדנונג ברייגנען, צורעכט מאכען; רעכט מאכען; גראד מאכען, אויסגלייכען.

The differences between America and Japan have been **adjusted**.

adjus'table *a.* (עד-דזשאס'-טעבל) וואס קען אויסגעגלייכט ווערען, צורעכט געמאכט ווערען, פערמיטעלט ווערען.

An **adjustable** dispute.

adjus'tably *adv.* (עד-דזשאס'-טע-בלי) אין בעצוג צו אויסגלייכונג, איינארדנונג אדער רעגולירונג.

adjust' a busi'ness (עד-דזשאסט' ע ביזי'-נעס) אבמאכען א געשעפט.

adjust' an account' (עד-דזשאסט' ען ע-קאונט') צורעכט מאכען א חשבון, אויסגלייכען די רעכענונג, מושוה ווערען מיט דער רעכענונג.

adjus'ter *n.* (עד-דזשאס'-טער) ריכטיג מאכער; רעגולירער; פערמיטלער.

adjust'ing *n.* (עד-דזשאסט'-אינג) די רעגולירונג, דאס איינארדנען, דאס ריכטיג איינשטעלען.

adjust'ing-scale *n.* (עד-דזשאסט'-אינג-סקייל) פינקטליכע וואג-שאלען, געלדוואגשאל.

adjust'ing-screw *n.* (עד-דזשאסט'-אינג-סקרוה) מיקראמעטער-שרויף [א שרויף מיט זעהר א דינעם, געדיכטען שרויפענגעווינט].

adjust'ing-tool *n.* (עד-דזשאסט'-אינג-טוהל) א געצייג צו רעגולירען די הארספיראלע אין א טאשען-זייגער.

adjust'ive *a.* (עד-דזשאסט'-איוו) וואס לאזט זיך רעגולירען, צורעכט מאכען, אויסגלייכען.

adjust'ment *n.* (עד-דזשאסט'-מענט) 1. איינארדנונג, רעגולירונג, צורעכט מאכונג; 2. דאס אויסגלייכען, פערמיטלען.

1. The **adjustment** of the parts of a machine. 2. An **adjustment** of the dispute was effected.

adjus'tor *n.* (עד-דזשאס'-טאר) ז. *adjuster*

ad'jutancy *n.* (עד'-דזשוט-ענ-סי) ריכטיגע איינארדנונג; בייהילף; די שטעלע פון אן אדיוטאנט.

ad'jutancy-gen'eral *n.* (עד'-דזשו-טענ-סי-דזשענ'-ער-על) די גענעראל-אדיוטאנט שטעלע.

ad'jutant *n.* (עד'-דזשו-טענט) אדיוטאנט [געהילף פון א הויכען בעאמטען].

ad'jutant-bird *n.* (עד'-דזשו-טענט-בוירד) א שטארך, א בוטשאן.

ad'jutant-gen'eral *n.* (עד'-דזשו-טענט-דזשענ'-ער-על) דער גענעראל-אדיוטאנט [אזא מיליטערישער טיטול].

ad'jutantship *n.* (עד'-דזשו-טענט-שיפ) ז. *adjutancy*

ad'juvant *a. and n.* (עד'-דזשו-ווענט) בעהילפיג, ניצליך; א געהילף, א הילפסמיטעל; א צוזאץ צו א רעצעפט; א ביי-רפואה.

adlega'tion *n.* (עד-לי-גיי'-שאן) דאס פארצייטיגע רעכט פון די פערטרעטער פון די איינצעלנע שטאאטען אין דייטשלאנד, זיך צו בעטייליגען אין דער בעראטונג פון די אלגעמיין דייטשע מלוכה ענינים.

ad lib. אן אבקירצונג פון *ad libitum*

ad lib'itum (עד ליב'-אי-טאם) לויט וואונש, לויט געשמאק.

admanuen'sis *n.* (עד-מענ-יו-ענ'-סים) א שבועה דורך ארויפלעגען די האנד אויף דער ביבעל [אין די אלטע ענגלישע געזעצען].

admeas'ure *v.* (עד-מעזש'-אור) בעשטימען, אויסטיילען.

admeas'urement *n.* (עד-מעזש'-אור-מענט) אויסמעסטונג, צומעסטונג, אבמעסטונג, צוטיילונג [א חלק].

admeas'urer *n.* (עד-מעזש'-אור-ער) איינער וואס טיילט אויס, וואס בעשטימט.

adme'dian *a.* (עד-מי'-די-ען) זייטליכע, פון די זייטען [ביי צייהנער].

admensura'tion *n.* (עד-מענ-סיו-ריי'-שאן) ז. *admeasurement*

admin'icle *n.* (עד-מינ'-איקל) אונטערשטיצונג; הילף.

adminic'ular *a.* (עד-מינ-איק'-יו-לער) אונטערשטיצענדיג, אויסהעלפענדיג.

adminic'ular ev'idence (עד-מי-ניק'-יו-לער עוו'-אי-דענס) אן ערגענצענדער אדער ערקלערענדער בעווייז [אין א געריכט-פראצעס].

adminic'ulary *a.* (עד-מינ-איק'-יו-לע-רי) ז. *adminicular*

adminic'ulum *n.* (עד-מי-ניק'-יו-לאם) א הילף, א שטיצע.

admin'ister *v.* (עד-מינ'-אים-טער) 1. פיהרען, פערוואלטען; אויסטיילען; רעגירען; 2. איינגעבען [רפואות].

1. The President **administers** the affairs of this country. 2. The nurse **administered** medicine to the patient.

admin'ister an oath (עד-מינ'-אים-טער ען אוטה) אימעצען לאזען שווערען, א שבועה געבען.

administe'rial *a.* (עד-מינ-אים-טי'-רי-על) וואס האט א שייכות מיט דער פערוואלטונג.

admin'ister jus'tice (עד-מינ'-אים-טער דזשאס'-טים) משפט'ען.

admin'ister the sac'raments (עד-מינ'-אים-טער טהי סעק'-רע-מענטס) פערטיילען דאס הייליגע אבענד מאהל [א קריסטליכע רעליגיעזע צערעמאניע; סאקראמענט געבען [דער מנהג ביי קריסטען וואס דער גלח גיט א גוסס-קראנקען א שטיקעל הייליג ברויט אין מויל].

admin'istrable *a.* (עד-מינ'-אים-טרעבל) וואס קען פערוואלטעט ווערען.

admin'istrate *v.* (עד-מינ'-אים-טרייט) פערוואלטען, אויסטיילען, דערלאנגען. ז. *administer*

administra'tion *n.* (עד-מינ-אים-טריי'-שאן) פערוואלטונג; רעגירונג; אויסטיילונג.

administra'tional *a.* (עד-מינ-אים-טריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פערוואלטונג.

administra'tion of jus'tice (עד-מינ-אים-טריי'-שאן אוו דזשאס'-טים) דאס משפט'ען.

admin'istrative *a.* (עד-מינ'-אים-טריי-טיוו) פערוואלטענדיג; רעגירענדיג.

admin'istratively *adv.* (עד-מינ'-אים-טריי-טיוו-לי) אין בעצוג צו פערוואלטונג; פון א פערוואלטונגס-שטאנדפונקט.

admin'istrator *n.* (עד-מינ'-אים-טריי-טאר) פערוואלטער, פארשטעהער; דער דורכפיהרער פון א פערשטארבענעמס צואה.

admin'istratorship *n.* (עד-מינ'-אים-טריי-טאר-שיפ) דער אמט פון א פערוואלטער.

administra'tress *n.* (עד-מינ-אים-טריי'-טרעס) פערוואלטערין, פארשטעהערין.

administra'trix *n.* (עד-מינ-אים-טריי'-טריקס) ז. *administratress*

admirabil'ity *n.* (עד-מי-רע-ביל'-אי-טי) בעוואונדערונגס ווירדיגקייט.

ad'mirable *a.* (עד'-מיר-עבל) בעוואונדערונגס ווערטה; איבערראשענד; וואונדערבאר.

The soldier showed **admirable** courage in the battle.

ad'mirableness *n.* (עד'-מיר-עבל-נעס) ז. *admirability*

ad'mirably *adv.* (עד'-מיר-עב-לי) צום בעוואונדערען; פארטרעפליך.

ad'miral *n.* (עד'-מי-רעל) אדמיראל [א טיטול פון א קאמאנדיר פון א קריעגשיף, אפט אויך פון א האנדעלס שיף].

ad'miral of the fleet (עד'-מי-רעל אוו דהי פליעט) דער אדמיראל פון דער פלאטע [דער העכסטער פלאטענאפיציער].

ad'miralship *n.* (עד'-מי-רעל-שיפ) אדמיראל אמט; דער ראנג פון אן אדמיראל.

ad'miral's ship (עד'-מי-רעלז שיפ) די אדמיראל-שיף [די שיף וואו דער אדמיראל געפינט זיך].

ad'miralty *n.* (עד'-מי-רעל-טי) די הויפט פערוואלטונג פון דער פלאטע; דער אדמיראליטעטס-ראט; דאס אדמיראליטעטס-געריכטס ראט; די אדמיראליטעטס-געביידע.

ad'miralty court (עד'-מי-רעל-טי קאורט) דאס אדמיראליטעטס-געריכט.

admira'tion *n.* (עד-מי-ריי'-שאן) בעוואונדערונג; ערשטוינונג; פערעהרונג.

The brave deserve our **admiration**.

admire' *v.* (עד-מאיר') בעוואונדערען, זיך וואונדערען; ערשטוינט ווערען, פערעהרען.

admir'er *n.* (עד-מאיר'-ער) בעוואונדערער, פערעהרער.

admir'ing *n.* (עד-מאיר'-אינג) ז. *admiration*

admir'ingly *adv.* (עד-מאיר'-אינג-לי) מיט ערשטוינונג, מיט בעוואונדערונג; מיט פערעהרונג.

admissibil'ity *n.* (עד-מים-אי-ביל'-אי-טי) צולעסיגקייט, דאס צולאזען.

admis'sible *a.* (עד-מים'-איבל) צולעסיג; וואס קען צוגעלאזען ווערען.

admis'sibleness *n.* (עד-מים'-איבל-נעס) צוגעלאזענקייט; דאס האבען דעם ווערטה צוגעלאזען צו ווערען.

admis'sibly *adv.* (עד-מים'-אי-בלי) צוגעלאזען, ערלויבט; גילטיג.

admis'sion *n.* (עד-מיש'-אן) צולאסונג, צוטריט, איינטריט.

admis'sion-mon'ey *n.* (עד-מיש'-אן-מאנ'-אי) אריינלאז-געלד, איינטריטס-געלד.

admis'sion-tick'et *n.* (עד-מיש'-אן-טיק'-עט) אריינלאז-קארטע, בילעט.

admis'sive *a.* (עד-מים'-איוו) וואס ערלויבט אריינצוגעהן, וואס דערלאזט דעם צוטריט.

admis'sory *a.* (עד-מיס'-א-רי) ז. *admissive*

admit' *v.* (עד-מיט') 1. צוטריט ערלויבען; צולאזען; ארייןלאזען; 2. נאכגעבען, צוגעבען.
1. The United States **admits** all desirable immigrants. 2. I **admit** that you are right.

admit' in'to (עד-מיט' אינ'-טו) אימעצען צולאזען, ערלויבען ארייןצוגעהן.

admit' in'to or'ders (עד-מיט' אינ'-טו אר'-דערז) געבען אן אויסצייכנונגס-מעדאל [ארדען].

admit' one to bail (עד-מיט' הוואן טו בייל) איינעם ארויסלאזען פון פערהאפטונג אויף ערבות.

admits' of no excuse' (עד-מיטס' אוו נאו עקס-קיוז') עס לאזט זיך ניט ענטשולדיגען.

admit'table *a.* (עד-מיט'-עבל) צולעסיג; וואס קען ארייןגעלאזען ווערען.

admit'tance *n.* (עד-מיט'-ענס) צולאזונג; צוטריט; ארייןפיהרונג.

admitta'tur *n.* (עד-מי-טיי'-טויר) א צעטעל, א בעשייניגונג אויפגענומען צו ווערען אין אן אוניווערסיטעט.

admit'tedly *adv.* (עד-מיט'-עד-לי) צוגעבענדיג; אנגעהמענדיג.
The salary of the clerk is **admittedly** small.

admit'ted to an au'dience (עד-מיט'-עד טו ען אה'-די-ענס) צוגעלאזען צו אן אודיענץ [אויסהערונג].

admit'ted to prac'tice (עד-מיט'-עד טו פרעק'-טיס) קריעגען דאס רעכט צו פראקטיצירען אלס דאקטאר.

admit'ted to the bar (עד-מיט'-עד טו טהי באר) קריעגען דאס רעכט אויפצוטרעטען אלס אדוואקאט.

admit'ter *n.* (עד-מיט'-ער) דער איינפיהרער.

admit' the truth (עד-מיט' טהי טרוטה) מודה זיין אויפ'ן אמת.

admit' to (עד-מיט' טו) אימעצען צולאזען, ערלויבען ארייןצוגעהן.

admix' *v.* (עד-מיקס') צומישען.

admix'tion *n.* (עד-מיקס'-טשאן) צומישונג, צוזאץ.

admix'ture *n.* (עד-מיקס'-טשור) צומישונג, צוזאץ.

ad mo'dum (עד מאו'-דאם) אויף דעם אופן; אזוי, ענליך.

admon'ish *v.* (עד-מאנ'-איש) דערמאהנען; ווארנען [מזהיר זיין]; ראטהען; איינריידען; אויסריידען [ד. ה. מאכען א בעמערקונג]; מוסר זאגען.

admon'isher *n.* (עד-מאנ'-איש-ער) א דערמאהנער, איינער וואס ווארנט; א ראטהגעבער; מוסר-זאגער.

admon'ishing *n.* (עד-מאנ'-איש-אינג) דערמאהנונג; ווארנונג [אזהרה].

admon'ishingly *adv.* (עד-מאנ'-איש-אינג-לי) דורך ווארנונג, דורך דערמאהנונג.

admon'ishment *n.* (עד-מאנ'-איש-מענט) א ווארנונג [אזהרה]; אן אויסרייד [בעמערקונג]; אן אויס'מוסר'ונג.

admoni'tion *n.* (עד-מא-ניש'-אן) דערמאהנונג; ווארנונג; אויסרייד [פאר אן אונרעכט].

admoni'tioner *n.* (עד-מא-ניש'-אנ-ער) מוסר-זאגער; איינער וואס ווארנט; א ראטגעבער.

admon'itive *a.* (עד-מאנ'-אי-טיוו) דערמאהנענדיג, ווארנענדיג, מוסר זאגענדיג.

admon'itor *n.* (עד-מאנ'-אי-טאר) ז. *admonisher*

admonito'rial *a.* (עד-מאנ-אי-טאו'-רי-על) ווארנענדיג, מוסר'ענדיג.

admon'itorily *adv.* (עד-מאנ'-אי-טא-רי-לי) דורך ווארנונג; דורך אויס'מוסר'ען.

admon'itory *a.* (עד-מאנ'-אי-טא-רי) ז. *admonitive*

adnas'cence *n.* (עד-נעס'-ענס) דאס זיין צוגעוואקסען אדער צוגעפעסטיגט.

adnas'cent *a.* (עד-נעס'-ענט) צוגעוואקסען, צוגעפעסטיגט [געברויכט ביי פלאנצען].

adnas'cent plant (עד-נעס'-ענט פלענט) פאראזיט-פלאנצע [אזא מין פלאנצע וואס ציהט איהר חיונה פון אן אנדער פלאנצע].
Moss is an **adnascent plant.**

ad'nate *a.* (עד'-נייט) צוזאמענגעהעפט, צוזאמענגעוואקסען [ביי פלאנצען].

adna'tion *n.* (עד-ניי'-שאן) דאס זיין צונויפגעוואקסען [ביי פלאנצען].

ad nau'seam (עד נאה'-סי-עם) ביז צום איבערדריסיג ווערען, ביז צום קראנק ווערען, ביז צום עקלען.
Statements repeated **ad nauseam.**

adner'val *a.* (עד-נויר'-וועל) וואס געהט צום נערוו [אין בעצוג צו אן עלעקטרישען שטראם וואס געהט דורך א מוסקול].

adnom'inal *a.* (עד-נאמ'-אי-נעל) וואס בעלאנגט צו א הויפט-ווארט [שם עצם].

adnomina'tion *n.* (עד-נאמ אי-ניי'-שאן) דאס ווארט-שפיעל [א צוזאמענשטעלונג פון ענליכע ווערטער פון פערשיעדענע בעדייטונגען].

ad'noun *n.* (עד'-נאון) א ביי-ווארט, אן אדיעקטיוו [שם התאר]; א ביי-ווארט וואס ווערט געברויכט אלס הויפט-ווארט.
The **good,** the **true,** the **beautiful.**

ado' *n.* (ע-דו') 1. דאס מאכען א לארם; 2. דאס טהאן; מיהע; דאס מאכען א וועזען.
1. They obeyed without any more **ado.** 2. Much **ado** about nothing.

ado'be *n.* (ע-דאו'-ביי) א ניט-געבערנטער ציעגעל; ליים פון וועלכען מען מאכט ציעגעל.

adoles'cence *n.* (עד-א-לעס'-ענס) יוגענד, יוגענדס אלטער [ביי א מאן פון 14 און ביי א פרוי פון 12].

adoles'cency *n.* (עד-א-לעס'-ענ-סי) ז. *adolescence*

adoles'cent *n.* and *a.* (עד-א-לעס'-ענט) א נאך ניט דערוואקסען אינגעל אדער מיידעל; וואס האלט אין וואקסען.

Ado'nai *n.* (א-דאו'-נאי) אדוני, יהוה [דער נאמען פון גאט אין העברעאיש].

Adone'an *a.* (עד-א-ני'-ען) וואס איז שייך צו אדאניסען. ז. *Adonis*

Adon'ic *a.* (ע-דאנ'-איק) פראנטיש; וואס האט א שייכות צו אדאנים. ז. *Adonis*

Adon'ic verse (ע-דאנ'-איק ווארס) דער אדאנישער פערז [א געוויסע פארם אין שרייבען געדיכטע].

Ado'nis *n.* (ע-דאו'-ניס) אדאנים [א נאמען אין דער גריכישער מיטעלאגיע פון א שעהנעם יונגען מאן, אין וועלכען די געטין ווענוס איז געווען פערליעבט]; א שעהן אינגעל; א בחור א שעהנהייט, א פראנט; אזא מין פלאנצען.

Ado'nis-flow'er *n.* (ע-דאו'-ניס-פלאו'-ער) דאס אדאנים-בלימעל.

Ado'nist *n.* (ע-דאו'-ניסט) איינער וואס האלט פון דער מיינונג, אז די נקודות וועלכע שטעהען געוועהנליך אונטער יהוה זיינען גענומען געווארען פון ווארט אדני אדער אלהים און די אויסשפראכע פון יהוה איז ניט אדני ווי עס איז געוועהנליך אנגענומען, נאר מען ווייס איבערהויפט ניט ווי עס דארף ווערען אויסגעשפראכען.

ad'onize *v.* (עד'-א-נאיז) פוצען; פראנטעווען.

adopt' *v.* (ע-דאפט') 1. אננעהמען; 2. אדאפטירען [א קינד]; מאכען פאר אייגענעם פרעמדער לאנד אדער עטוואס וואס געהערט צו א פרעמדער פערזאן.
1. I never will **adopt** such an opinion. 2. I would like to **adopt** a pretty child.

adoptabil'ity *n.* (ע-דאפ-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ווערען אדאפטירט; דאס וואס קען געמאכט ווערען פאר אייגענעס.

adop'table *a.* (ע-דאפ'-טעבל) וואס קען ווערען אדאפטירט, וואס קען געמאכט ווערען צו אייגענעם.

adop'ted *a.* (ע-דאפ'-טעד) אדאפטירט; אנגענומען; גענומען פאר א קינד.

adop'ted child (ע-דאפ'-טעד טשאילד) אן אדאפטירט קינד [א פרעמד קינד פאר אן אייגענעם צוגענומען].

adop'ted coun'try (ע-דאפ'-טעד קאנ'-טרי) א נייעס פאטערלאנד.

adop'ter *n.* (ע-דאפ'-טער) אן אדאפטירער, איינער וואס האט אנגענומען א פרעמד קינד פאר זיין אייגענעם.

adop'ting *n.* (ע-דאפ'-טינג) דאס אדאפטירען, דאס צונעהמען פאר א קינד.

adop'tion *n.* (ע-דאפ'-שאן) דאס אדאפטירען, דאס צונעהמען א פרעמד קינד פאר אן אייגענעם.

adop'tion con'troversy (ע-דאפ'-שאן קאנ'-טרא-וואיר-סי) די שטרייט-פראגע וועגען דעם אויב גאט האט אדאפטירט קריסטוסען אלס זיין זוהן.

adop'tionism *n.* (ע-דאפ'-שאנ-איזם) די מיינונג, אז קריסטוס איז געבארען געווארען פונקט ווי אלע מענשען נאר שפעטער האט איהם גאט אדאפטירט אלס זיין זוהן.

adop'tious *a.* (ע-דאפ'-שאס) אדאפטירט, אנגענומען.

adop'tive *a.* (ע-דאפ'-טיוו) וואס ווערט אנגענומען; וואס ווערט אדאפטירט.
Adoptive parent or child.

adop'tive fa'ther (ע-דאפ'-טיוו פא'-טהער) דער מאן, וואס נעהמט א פרעמד קינד פאר זיין אייגענעם [דער אדאפטיוו-פאטער].

adop'tively *adv.* (ע-דאפ'-טיוו-לי) אנגעהמבאר, אויף אן אנגענומענעם אופן; דורך אדאפטירונג.

adorabil'ity *n.* (ע-דאור-ע-ביל'-אי-טי) פערעהרונגס ווירדיגקייט, פערגעטערונגס ווירדיגקייט.

ador'able *a.* (ע-דאור'-עבל) פערעהרונגס ווערטה, פערגעטערונגס ווערטה.

ador'ableness *n.* (ע-דאור'-עבל-נעס) פערעהרונגס ווירדיגקייט, פערגעטערונגס ווירדיגקייט.

ador'ably *adv.* (ע-דאור'-ע-בלי) וואס איז ווערטה בעוואונדערט אדער פערגעטערט צו ווערען.

ado'ral *a.* (עד-או'-רעל) וואס איז נאהנט צום מויל.

ado'rally *adv.* (עד-או'-רעל-אי) אין דער ריכטונג פון מויל.

adora'tion *n.* (עד-א-ריי'-שאן) דאס גאט-בעטען; פערעהרונג.

adore' *v.* (ע-דאור') פערעהרען; פערגעטערן.
She **adores** her father.

ador'er *n.* (ע-דאור'-ער) פערגעטערער; פערעהרער.

ador'ing *n.* (ע-דאָר'-אינג) ז. *adoration*
ador'ingly *adv.* (ע-דאָר'-אינג-לי) מיט פערעהרונג, מיט פערגעטערונג.
adorn' *v.* (ע-דאָרן') ציערען, בעציערען, בעשעהנען; בעפוצען.
The interior of the house is **adorned** with paintings.
ador'ner *n.* (ע-דאָר'-נער) א פערציערער, א בעפוצער.
ador'ning *a.* and *n.* (ע-דאָר'-נינג) ציערענד, בעפוצענד; א פערשעהנערונג, א בעפוצונג.
ador'ningly *adv.* (ע-דאָר'-נינג-לי) דורך פערציערונג, דורך בעפוצונג.
adorn'ment *n.* (ע-דאָרנ'-מענט) א פערציערונג, בעשעהנונג; בעפוצונג.
Some women look better without **adornments.**
adorsed' *a.* (ע-דאָרסט') געשטעלט רוקען צו רוקען.
adoscula'tion *n.* (עד-אָס-קיו-ליי'-שאַן) דאס בעפרוכטען די זרע פון א פלאַנץ אדער טהיער דורך אויסערליכע בעריהרונג.
adown' *adv.* and *prep.* (ע-דאַון') ארונטער, אראב; צום גרונד.
ad referen'dum (עד רעפ-ע-רענ'-דאם) ביז א ווייטערדיגע איבערלעגונג.
ad rem (עד רעם) צום פונקט, צו דער זאך, צו דער פראגע.
Your statements are indeed **ad rem.**
adrift' *adv.* and *a.* (ע-דריפט') שווימענדיג; אין דער ווייטער וועלט; געהענדיג וואו די אויגען וועלען טראגען; אויף גאָט'ס בעראָט.
ad'rogate *v.* (עד'-רא-גייט) אדאפּטירען פאר א זוהן דורך א פאָלקס-אבשטימונג אדער דורך אן ערלויבניש פון קייזער [אין אלטען רוים].
Clodius, the enemy of Cicero, was **adrogated** into a plebeian family.
adroga'tion *n.* (עד-רא-גיי'-שאַן) דאס אדאפּטירען איינעם פאר א זוהן, אין די אלטע צייטען אין רוים, דורך א פאָלקס־אבשטימונג אדער דורך אן ערלויבניש פון קייזער.
adroit' *a.* (ע-דראָיט') פלינק, געשיקט, ערפאהרען.
adroit'ly *adv.* (ע-דראָיט'-לי) מיט פלינקקייט, מיט געשיקטקייט, מיט ערפאהרענהייט.
adroit'ness *n.* (ע-דראָיט'-נעס) געשיקטקייט; פלינקקייט; ערפאהרענהייט.
adroop' *adv.* (ע-דרופּ') אין א פערנייגטען אדער געבויגענעם צושטאנד; מיט א געבויגענעם קאָפּ.
adry' *a.* (ע-דראַי') דארשטיג; טרוקען.
adsciti'tious *a.* (עד-סי-טיש'-אַס) פון דער פרעמד געבראכט, פון א ווייטען ארט ארײנגעבראכט; געבארגט; צוגעלעגט; ניט פון הויפּט וויכטיגקייט.
adsciti'tiously *adv.* (עד-סי-טיש'-אַס-לי) ז. *adscititious*
ad'script *n.* (עד'-סקריפּט) א לייבאייגענער, א שקלאַף.
adscrip'tion *n.* (עד-סקריפּ'-שאַן) דאס זיין געבונדען צום באדען [לאַנד] ווי אמאל די לייבאייגענע אין פעאדאלען סיסטעם [פאָנטשטשיזנע]; דאס צושרייבען אימעצען עטוואס [אין דעם זין, אז דאס בעלאַנגט צו איהם].
adscripti'tious *a.* (עד-סקריפּ-טיש'-אַס) געבונדען דורך צוגעהעריגקייט אדער אלס צוגעשריבענער.
adscrip'tive *a.* (עד-סקריפּ'-טיוו) צוגעשריבען; געבונדען צום באדען אלס לייבאייגענער.
adsorp'tion *n.* (עד-סאָרפּ'-שאַן) די קאָנדענזאציאָן [דאס געדיכטער ווערען] פון גאזען ביי דער בעריהרונג מיט פעסטע קערפּער.
adstric'tion *n.* (עד-סטריק'-שאַן) דאס צונויפציהען, א צונויפציהענדער מיטעל [אין דער מעדיצין]. ז. *astriction*
adstrin'gent *n.* and *a.* (עד-סטרינ'-דזשענט) צונויפציהענד; א צונויפציהענדער מיטעל [אין דער מעדיצין.]
ad'sum *int.* (עד'-סאַם) איך בין דא! היער!
adula'ria *n.* (עד-יו-ליי'-רי-ע) אייזשפּאט [אזא פעלדשטיין].
ad'ulate *v.* (עד'-יו-לייט) חנפ'נען, שמייכלען; זיך צולעקען.
adula'tion *n.* (עד-יו-ליי'-שאַן) שמייכלעריי, חניפה.
ad'ulator *n.* (עד'-יו-ליי-טאָר) שמייכלער, חונף.
ad'ulatory *a.* (עד'-יו ליי-טא-רי) שמייכלעריש, חניפה'דיג.
ad'ulatress *n.* (עד'-יו-לייט-רעס) שמייכלעריז, חונפ'טע.
Adul'lamite *n.* (ע-דאל'-ע-מאיט) אן איינוואהנער אדער געבירטיגער פון עדולם; איינער וואס האט זיך צוריקגעצויגען פון די ליבעראלע פארטיי [אין ענגלאנד].
adult' *a.* and *n.* (ע-דאלט') ערוואקסען, פאליעהריג; ערוואקסענער, פאליעהריגער מענש.
adul'terant *n.* (ע-דאל'-טער-ענט) נואף, טריילאזער מאן; פערדארבער, פערפעלשער, שווינדלער, פערפעלשונגס־מיטעל.
adul'terate *v.* and *a.* (ע-דאל'-טער-אייט) זיין טריילאז [א מאן אדער פרוי]; פעלשען [שפּייז, געטרענק]; פערדארבען; געפעלשט.
To **adulterate** food and drugs is now an offense severely punished.
adul'terately *adv.* (ע-דאל'-טער-אייט-לי) געפעלשט [דורך ביימישונג], טריילאז [פון א מאן אדער פרוי].
adul'terateness *n.* (ע-דאל'-טער-אייט-נעס) די פעלשונג; די טריילאזיגקייט.
adultera'tion *n.* (ע-דאל-טע-ריי'-שאַן) פעלשונג, שווינדעל.
adul'terator *n.* (ע-דאל'-טער-איי-טאָר) א פעלשער, א געלד־פעלשער.
adul'terer *n.* (ע-דאל'-טער-ער) נואף, טריילאזער מאן.
adul'teress *n.* (ע-דאל'-טער-עס) זונה; טריילאזע פרוי.
adul'terine *a.* and *n.* (ע-דאל'-טער-אין) געבוירען אונגעזעצליך; פאלש; אן אונגעזעצליך קינד.
adul'terine child (ע-דאל'-טער-אין טשאילד) אן אונגעזעצליך קינד [ממזר].
adul'terous *a.* (ע-דאל'-טער-אַס) טריילאז; פערדארבען; געפעלשט; געצענדיגנעריש.
adul'terously *adv.* (ע-דאל'-טער-אַס-לי) אויף א געפעלשטען אופן; דורך טריילאזיגקייט.
adul'tery *n.* (ע-דאל'-טער-אי) זנות, טריילאזיגקייט; געצענדיענעריי; פערדארבענהייט; פעלשונג.
adult'ness *n.* (ע-דאלט'-נעס) ערוואקסענער אלטער.
adult'-school *n.* (ע-דאלט'-סקול) א שוהל פאר ווייטערע בילדונג; א שוהל פאר ערוואקסענע.
adum'bral *a.* (עד-אמ'-ברעל) שאטענדיג.
adum'brant *a.* (עד-אמ'-ברענט) וואס איז געצייכענט נור אין די אויסערע ליניען; וואס האט עהנליכקייט, וואס איז אין איינינג שטריכען געצייכענט.
adum'brate *v.* (עד-אמ'-ברייט) שאטירען, די אויסערע ליניען צייכענען, סקיצירען.
adumbra'tion *n.* (עד-אם-ברײ'-שאַן) א צייכענונג אין אויסערע ליניען; די שאטירונג אין א צייכענונג; סקיצירונג; סקיצע.
adum'brative *a.* (עד-אמ'-ברי-טיוו) גאנץ שוואך אנגעדייטעט; אין איינינע שטריכען געצייכענט, סקיצירט.
ad'unc *a.* (עד'-אנק) קרום אויסבויגען [ווי דער שנאבעל פון א פויגעל אדער ווי א קרוק].
adun'cal *a.* (עד-אנ'-קעל) ז. *adunc*
adun'cate *v.* and *a.* (עד-אנ'-קייט) קרימען, אויסבויגען קרום; קרום אויסגעבויגען.
adun'city *n.* (עד-אנ'-סי-טי) דאס זיין געבויגען ווי א קרוק.
adun'cous *a.* (עד-אנ'-קאַס) ז. *adunc*
ad un'guem (עד אנ'-גהוועם) אין רעכטען פונקט, פונקט אזוי.
adunque' *a.* (עד-אנק') ז. *adunc*
adusk' *adv.* (ע-דאסק') אין דער דונקעלהייט.
adust' *a.* (ע-דאסט') פערברענט פון היץ; פערסמאליעט, פערדארט; פערברוינט [פון זון].
Adust complexion.
adust'ible *a.* (ע-דאסט'-איבל) פערברענליך; וואס קען פערברענט ווערען.
ad valo'rem (עד וואַ-לאָ'-רעם) לויט דעם ווערטה [געברויכט ביי גרענעץ־אבצאהלונגען אויף איינגעפיהרטע סחורות, אדער ביי דער געצאהלט פון אן אדוואָקאט].
advance' *n.* and *v.* (עד-וואנס') 1. פארשריט; פערבעסערונג; פארווערטס געהן, שטייגען; פערבעסערן; טהאן א פעולה, פארשריט מאכען; פערשנעלערען; 2. פאראויס בעצאהלען; אויסלייגען.
1. The army **advances** to the frontier. 2. I can **advance** you some money if you are in need.
advance'able *a.* (עד-וואנס'-עבל) וואס קען מאכען פארשריטע; וואס קען געבראכט ווערען פארווערטס; וואס קען אויסגעצאהלט ווערען אין פאראויס.
advance'-bill *n.* (עד-וואנס'-ביל) א טשעק, א באנק־אנווייזונג וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א שיף־אייגענטימער אדער זיין פערטרעטער צו די מאטראזען פאר זייער געהאלט פאר א געוויסע צייט [מייסטענס פאר א מאנאט] אין פאראויס.
advanced' *a.* (עד-וואנסט') 1. פארטגעשריטען, געשטיגען; 2. זייענדיג אין דער פאדערשטער רייהה; 3. פאראויסבעצאהלט.
1. This man is **advanced** in age, as well as in studies. 2. We occupy an **advanced** position among the republics of the world.
advanced' opin'ions (עד-וואנסט' א-פינ'-יאַנז) פארשריטליכע מיינונגען, עקסטרעמע אנזיכטען.
advanced' pri'ces (עד-וואנסט' פּראַי־סעז) הויכע פרייזען.
advance'-guard *n.* (עד-וואנס'־גארד) דער אוואנגארד, די מחנה וואס געהט פאראויס [החלוץ].
advance' in price (עד-וואנס' אין פּראַיס) שטייגען אין פרייז.

advance′ment *n.* (עד-ווענס′-מענט) שטייגונג; פארשריט, פעולה; פערגרעסערונג, פערברייטונג.

advance′-note *n.* (עד-ווענס′=נאוט) ז. *advance-bill*

advance′ on the last bid′der (עד-ווענס′ אן דהי לעסט ביד′-ער) אריבערבאַטען דעם לעצטען באטער, געבען דעם העכסטען פרייז [ביי אן אויקציאן].

advan′cer *n.* (עד-ווענ′-סער) פארשרייטענדער; פארשריטמאכער; פערגרעסערער; פארווערטס=ברייננגענדער.

advan′ces *n.* (עד-ווענ′-סעז) דאס אנבאטען, דער פארשלאג; דאס פריינדליכע ענטגעגענ=קומען.

advan′cive *a.** (עד-ווענ′-סיוו) מאכענדיג פארשריטע, דערהויבענדיג, פארויסשרייטענדיג.

advan′tage *n.* and *v.* (עד-ווענ′-טעדזש) נוץ; פארצוג [יתרון], מעלה; ניצליך זיין; נוצען; נוצען ברייננגען.

Good health is an advantage in life's struggles.

advan′taged *a.* (עד-ווענ′-טעדזשד) ביּלכער.

advan′tage-ground *n.* (עד-ווענ′-טעדזש=גראונד) א גינסטיגער פלאץ [א גינסטיגע שטעלונג אין א מלחמה].

advanta′geous *a.* (עד-ווענ-טיי′-דזשאס) ניצליך; מיט מעלות; וואס קען ברענגען פראפיט; וואס גיט א געלעגענהייט עטוואס צו עררייכען.

advanta′geously *adv.* (עד-ווענ-טיי′-דזשאס-לי) פארציגליך, מיט פראפיט, מיט א בעסערע געלעגענהייט.

The store is advantageously situated with reference to the car lines of the city.

advanta′geousness *n.* (עד-ווענ-טיי′-דזשאס-נעס) נוצבארקייט; ניצליכקייט; פּראפיט.

ad′vehent *a.* (עד′-ווי-הענט) וואס ברייננגט, וואס פיהרט.

ad′vent *n.* (עד′-ווענט) אנקונפט; וויכטיגע פאסירונג; די טרעפונג.

With the advent of Independence, America prospered.

Ad′vent *n.* (עד′-ווענט) דאס ערוואר-טעטע קומען פון יעזוס קריסטוס [ביאת המשיח ביי קריסטען]; די 4 זונטאגען פאר ווייּנאכטען [ראזשדעסטווא].

Ad′ventist *n.* (עד′-ווענט-איסט) איינער וואס גלויבט אין קריסטוס′עס ווידערגעבירט.

adventi′tious *a.* (עד-ווענ-טיש′-אס) צופעליג; פרעמד; צוגעלעגט.

adventi′tiously *adv.* (עד-ווענ-טיש′-אס-לי) צופעליג, פרעמד; צוגעלעגט.

adventi′tiousness *n.* (עד-ווענ-טיש′-אס-נעס) דאס זיין צופעליג; דאס זיין פרעמד.

Adven′tual *a.* (עד-ווענ′-טשו-על) וואס איז שייך צו די ווייּנאכטס=תעניתים [די פיער זונטאגען פאר ווייּנאכטען].

adven′ture *n.* and *v.* (עד-ווענ′-טשור) די אונטערנעהמונג פון אן אונזיכערע זאך [ווי א מלחמה אדער א רייזע]; וואונדערליכער צופאל, א זעלטענע פאסירונג; וואגען צו טהאן א ריזיקאלישע זאך; ריזיקירען, וואגען, אין קאן שטעלען.

The author described his adventures in Africa.

adven′tureful *a.* (עד-ווענ′-טשור-פול) דרייסט, פול מיט אונטערנעהמונג.

adven′turer *n.* (עד-ווענ′-טשור-ער) א ריזיקאנט, א ריזיקאלישער אונטערנעהמער; א ספעקולאנט; איינער, וואס איז ארומגעריּנגעלט מיט וואונדער=מעשיות; איינער וואס שטופט זיך אין העכערע געזעלשאפט.

adven′turesome *a.* (עד-ווענ′-טשור-סאם) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש; וואונדערליך; מוטיג.

adven′turesomeness *n.* (עד-ווענ′-טשור-סאם-נעס) דרייסטקייט, דאס וואגען, מוטיגקייט.

adven′turess *n.* (עד-ווענ′-טשור-עס) א דרייסטע פרוי; א פרוי וואס זוכט איהר גליק מיט צווייפעלהאפטע מיטעל. ז. *adventurer*

adven′turous *a.* (עד-ווענ′-טשור-אס) ז. *adventuresome*

adven′turously *adv.* (עד-ווענ′-טשור-אס-לי) דרייסט, מוטיג.

adven′turousness *n.* (עד-ווענ′-טשור-אס-נעס) די נייגונג צו וואגען, ריזיקירען.

ad′verb *n.* (עד′-וואירב) דער אדווערב [בעשטימונגס ווארט, אין גראמאטיק, ווי היינט, מארגען א. ז. וו.].

adver′bial *a.* (עד-וואיר′-בי-על) וואס געהערט אדער איז עהנליך צו דעם בעשטימונגס=ווארט; וואס איז שייך צו א בעשטימונגס=ווארט [אדווערב].

adverbial′ity *n.* (עד-וואיר-בי-על′-אי-טי) די אייגענשאפט פון א בעשטימונגס=ווארט [אדווערב].

adver′bially *adv.* (עד-וואיר′-בי-על-אי) מיט דער אייגענשאפט פון א בעשטימונגס=ווארט [אדווערב].

In the sentence "He talks much," much is used adverbially.

adver′bial phrase (עד-וואיר′-בי-על פרייז) א פראזע פון צוויי אדער מעהרערע ווערטער וואס דיענט אין א זאץ אלס בעשטימונגס=ווארט [אדווערב].

adver′sable *a.* (עד-וואיר′-סעבל) צו ווידער, ענטגעגענ.

adversa′ria *n.* (עד-וואיר-סיי′-רי-ע) א מין ליטערארישער זאמעלבוך; אן אלבאם.

adversa′rious *a.* (עד-וואיר-סיי′-רי-אס) וואס ווירקט דאגעגען; פיינדליך.

ad′versary *n.* and *a.* (עד′-וואיר-סע-רי) געגנער, פיינד, שונא; פיינדליך; וואס איז דער געגענטייל.

A brave man never shrinks from meeting an adversary.

adver′sative *n.* and *a.* (עד-וואיר′-סע-טיוו) דער היפוך; וואס איז אין געגענטייל.

adver′satively *adv.* (עד-וואיר′-סע-טיוו-לי) אין געגענטייל, להיפוך.

ad′verse *a.* and *v.* (עד′-וואירס) וויררקען דאגעגען; וואס איז ענטגעגענגעזעצט.

He expressed an adverse opinion about the feasibility of the plan.

ad′verse for′tune (עד′-וואירס פאר′-טשון) אונגליק.

ad′versely *adv.* (עד′-וואירס-לי) מיט געגנערשאפט; ווירקענדיג דאגעגען.

ad′verseness *n.* (עד′-וואירס-נעס) ווידערשפרוך, פיינדזעליגקייט, עלענד, מיספאלג, אונגליק, נויט; דאס ווירקען דאגעגען.

ad′verse par′ty (עד′-וואירס פאר′-טי) די געגען=פארטיי.

ad′verse posses′sion (עד′-וואירס פא-זעש′-אן) דאס פערנעהמען לאנד אדער הייזער דורך חזקה [ווען איינער פערנעהמט א שטיק לאנד אדער הויז און האלט עס א לאנגע צייט און קיינער האט זיך אויף איהם ניט געקלאגט, ווערט עס גערעכענט אלס זיין אייגענטום].

adversifo′liate *a.* (עד-וואיר-סי-פאו′-לי-אייט) וואס האט בלעטער וועלכע זיינען איינע געגען די אנדערע [ביי פלאנצען].

adver′sity *n.* (עד-וואיר′-סי-טי) אונגליק.

It is honorable to stand by your friends in their adversity.

advert′ *v.* (עד וואירט′) ערינערן, זיך אויף עפּעס בעציהען; אכטונג געבען, אויפמערקזאם ווערען; אנווייזען אויף עפעס; ווארנען, ראטהען.

Let your thoughts advert your tongue ere you speak evil.

adver′tence *n.* (עד-וואיר′-טענס) דאס ווערען אויפמערקזאם; דאס ערינערען, דאס אכטונג געבען, דאס אנווייזען אויף עפעס.

adver′tency *n.* (עד-וואיר′-טענ-סי) אויפמערקזאמקייט.

adver′tent *a.* (עד-וואיר′-טענט) אויפמערקזאם; פארזיכטיג.

adver′tently *adv.* (עד-וואיר′-טענט-לי) מיט אויפמערקזאמקייט, מיט פארזיכט.

advertise′ *v.* (עד-וואיר-טאיז′) עפענטליך בעקאנט מאכען; בענאכריכטיגען; רעקלאמירען, אנאנסירען, מעלדען.

advertise′ment *n.* (עד-וואיר-טאיז′-מענט) בעקאנטמאכונג; נאכריכט; אנאנסע; מעלדונג, מודעה, רעקלאמע.

advertis′er *n.* (עד-וואיר-טאיז′-ער) בעקאנטמאכער; איינער וואס לאזט דרוקען מודעות אין צייטונגען; איינער וואס אנאנסירט אויף פערשיעדענע אופנים.

advertis′ing *n.* and *a.* (עד-וואיר-טאיז′-אינג) דאס בעקאנט מאכען, דאס אנאנסירען; בעקאנטמאכענדיג, אנאנסירענדיג.

advertis′ing-agent *n.* (עד-וואיר-טאיז′-אינג=איי′-דזשענט) א רעקלאמען אגענט [איינער, וואס נעהמט אן מודעות].

advertis′ing-sheet *n.* (עד-וואיר-טאיז′-אינג=שיעט) א בייבלאט מיט אנאנסען, מודעות.

advertis′ing-van *n.* (עד-וואיר-טאיז′-אינג=וועז) דער רעקלאמען=וואגען, א וואגען בעקלעפט מיט מודעות.

advertize′ment *n.* (עד-וואיר-טאיז′-מענט) ז. *advertisement*

advice′ *n.* (עד-וואיס′) 1. ראטה, עצה; 2. נאכריכט; ידיעה, אויסקונפט.

1. Act upon the advice of the experienced.
2. Reliable advices are regularly sent to us by our agents abroad.

advice′-boat *n.* (עד-וואיס′-באוט) א רעפעשען=שיף.

advisabil′ity *n.* (עד-וואי-זע-ביל′-אי-טי) ז. *advisableness*

advi′sable *a.* (עד-וואי′-זעבל) ראטהזאם; פערנינפטיג, איבערלעגט.

He found it advisable to take a vacation.

advi′sableness *n.* (עד-וואי′-זעבל-נעס) ראטהזאמקייט, פערנינפטיגקייט, איבערלעגונג.

advi′sably *adv.* (עד-וואי′-זע-בלי) מיט ראטה, מיט איבערלעגונג, מיט פערנונפט.

advise′ *v.* (עד-וואיז′) ראטהען; מעלדען; איבערלעגען.

advised′ *a.* (עד-וואיזד′) קלוג, בעדאכטזאם, איבערלעגט; בעזארגט מיט אן עצה.

advised′ by (עד-וואיזד′ באי) געראטהען פון...

advi′sedly *adv.* (עד-וואי′-זעד-לי) מיט איבערלעגונג [ניט האסטיג]; מיט אבזיכט; מיט א כיון.

His name was advisedly omitted from the list of speakers.

advi′sedness *n.* (עד-וואי′-זעד-נעס) בעדאכטזאמקייט; נאכדענקונג; איבערלעגונג.

advised' on (עד-וואיזד' אן) קריגען אן עצה איבער עטוואס.

advise'ment *n.* (עד-וואיז'-מענט) עצה, ראטה; בעדאכטזאמקייט; נאכריכט; מעלדונג.

advi'ser *n.* (עד-וואי'-זער) ראטהגעבער; בעל־יועץ.

advise' with one (עד-וואיז' הוויטה הוואן) האלטען זיך מיט איינעם אן עצה.

advise' with your pil'low (עד-וואיז' הוויטה יור פי'-לאו) שלאף זיך אוים וועסטו קליגער ווערען [האלט זיך אן עצה מיט'ן קישען].

advi'sing *n.* (עד-וואי'-זינג) אן עצה, מיינונג.

advi'sory *a.* (עד-וואי'-זא-רי) בעראטענד; וואס גיט א ראטה.
The society's constitution provides for the appointment of an **advisory** committee.

ad vi'vum (עד וואי'-וואם) צום לעבען; ווי לעבעדיג.

ad'vocacy *n.* (עד'-ווא-קיי-סי) אדוואקאטור; פערטיידיגונגס־שריפט; די פערטרעטונג פאר'ן געריכט, פערטיידיגונג.
He spoke in **advocacy** of the bill before the Legislature.

ad'vocate *n. and v.* (עד'-ווא-קייט) אדוואקאט; פערטיידיגען.

ad'vocateship *n.* (עד'-ווא-קייט-שיפ) די אדוואקאטור, פערטיידיגונג, פערטרעטונג [פאר'ן געריכט].

ad'vocator *n.* (עד'-ווא-קיי-טאר) אן אדוואקאט; א בעל יועץ; א שטיצער.

ad'vocatory *a.* (עד'-ווא-קיי-טא-רי) וואס איז שייך צו אן אדוואקאט.

ad'vocatress *n.* (עד'-ווא-קיי-טרעס) א פרוי אן אדוואקאט.

advoca'tus diab'oli (עד-ווא-קיי'-טאס דאי-עב'-א-לאי) איינער וואס האט די עובדה צו זוכען חטאים אויף יענעם.

advowee' *n.* (עד-וואו-אי') דער קירכען־פאטראן [דער בעשיצער פון דער קירך].

advowee' par'amount (עד-וואו-אי'-פאר'-ע-מאונט) דער אויבערהאר פון דער קירך; דער קעניג [אין ענגלאנד].

advow'son *n.* (עד-וואו'זן) דאס פאטראנאטסרעכט, דאס רעכט אנצושטעלען בעאמטע אין א קירך.

adyna'mia *n.* (עד-אי-ניי'-מי-ע) שוואכקייט וואס איז פערורזאכט דורך קראנקהייט.

adynam'ic *a.* (ע-די-נעמ'-איק) שוואך, קראפטלאז.

adynam'ical *a.* (ע-די-נעמ'-איק-על) שוואך, קראפטלאז.

adynam'ic fe'ver (ע-די-נעמ'-איק פי'-ווער) פויל־פיבער [אזא קראנקהייט].

adyn'amy *n.* (ע-דינ'-ע-מי) ז. *adynamia*

ad'ytum *n.* (עד'-אי-טאם) דאס אלערהייליגסטע; קדשי קדשים.

adz *n.* (עדז) א באנדער האק, א באנדער הובעל.

adze *n. and v.* (עדז) האקען מיט א באנדער־האק, הובלען מיט א באנדער הובעל; א באנדער הובעל.

ædic'ula *n.* (אי-דיק'-יו-לע) א קליין הייזעלע.

æ'dile *n.* (אי'-דאיל) פאליציימייסטער; דער אויפזעהער אויף עפענטליכע געביידען, וואס ווערען בענוצט פון פאלק.

ædœol'ogy *n.* (אי-די-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די געשלעכטס־ארגאנען.

æ'gilops *n.* (אי'-דזשי-לאפס) א קליין געשוויר אין אינערען ווינקעל פון אויג [א גערשט אויפ'ן אויג].

æ'gis *n.* (אי'-דזשים) א שילד, א שוץ; אגידע [דער שילד פון דיא געטין מינערווא אין דער גריכישער מיטעלאגיע].

Æo'lian *a. and n.* (אי-או'-לי-ען) פון עאליען [אין גריכענלאנד]; איינער וואס שטאמט פון עאליען; וואס איז שייך צו עאליאנוס [דער גאט פון ווינטען אין דער גריכישער מיטעלאגיע].

æo'lian *a.* (אי-או'-לי-ען) וואס איז שייך צו ווינד.

Æo'lian harp (אי-או'-לי-ען הארפ) ז. *Eolian harp*

Æo'lian lyre (אי-או'-לי-ען לאיר) ז. *Eolian harp*

æ'on *n.* (אי'-אן) די אויביגקייט; דער וועלטגייסט.

æo'nian *a.* (אי-או'-ני-ען) וואס בעלאנגט צו דער אויביגקייט, צום וועלט־גייסט.

æ'on mu'sic (אי'-אן מיו'-זיק) די הארמאניע פון די וועלט־צייטען.

a'er *n.* (איי'-ער) די לופט.

æ'ra *n.* (אי'-רא) ערא, צייטרעכנונג.

a'erate *v.* (איי'-ער-אייט) דורכלופטערען; צוזאמענמישען מיט א גאז; ערהויבען [גייסטיג].

a'erated bread (איי'-ע-ריי-טעד ברעד) פוכקע, אויפגעגאנגענע ברויט.

a'erated wa'ters (איי'-ע-ריי-טעד הווא'-טערז) קויהלען זויערעס מינעראל וואסער.

aera'tion *n.* (איי-ער-איי'-שאן) דאס דורכלופטערען, דאס צוזאמענמישען מיט לופט, דאס פערמישען מיט זויערשטאף.

aera'tor *n.* (איי-ער-איי'-טאר) אן אפאראט פאר דער צונויפמישונג פון גאזען.

ae'rial *a.* (איי-אי'-רי-על) לופטיג, וואס איז אין דער לופטען.

ae'rial fig'ures (איי-אי'-רי-על פיג'-יורז) רוחניות'דיגע פיגורען [ווי די מאהלער ווילען מאהלען שדים, געשפענסטער א. ז. וו.].

ae'rial gills (איי-אי'-רי-על דזשילז) די פליגלען פון אן אינזעקט.

ae'rial im'age (איי-אי'-רי-על אימ'-אידזש) דאס בילד וואס מען זעהט אין א קאנוועקסען [אויסגעבויגען נאך אויסען] שפיעגעל; א מיראזש.

ae'rially *adv.* (איי-אי'-רי-על-אי) לופטיג, גייסטיג.

ae'rial plant (איי-אי'-רי-על פלענט) די לופט־פלאנצע [אזא פלאנצע וואס וואקסט הענגענדיג אין דער לופט, ניט האבענדיג קיין ווארצלען אין דער ערד].

Aer'ides *n.* (איי-ער'-אי-דיז) די אסט־אינדישע לופט־פלאנצען [אזא מין פלאנצען מיט שעהנע בלעטער און זיסע בליהונג].

a'erie *n. and v.* (איי'-ער-אי) נעסט פון רויב־פויגעל; פויגעל־נעסט; א וואהנונג אויף א הויכען ארט; די נייע אויסגעבריהטע פויגעלעך אין א נעסט; עופה'לעך; בויען א נעסט.

aerif'erous *a.* (איי-ער-איפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אין זיך לופט.

aerifica'tion *n.* (איי-ער-אי-פי-קיי'-שאן) די פערוואנדלונג אין לופט; דאס צומישען מיט לופט; די פערבינדונג מיט לופט; פערדאמפפונג.

a'eriform *a.* (איי'-ער-אי-פארם) לופטארטיג, לופטפערמיג.

a'erify *v.* (איי'-ער-אי-פאי) דורכלופטערען; פערוואנדלען אין לופט, פערדאמפפען, פערגאזען.

aerobio'sis *n.* (איי-ע-ראו-באי-או'-סים) דאס לעבען אין אן אטמאספערישע לופט וואס ענטהאלט זויער־שטאף.

aerocli'noscope *n.* (איי-ע-ראו-קלאי'-נא-סקאופ) אזא אפאראט וואס צייגט אן דעם צושטאנד פון וועטער.

a'erodrome *n.* (איי'-ער-א-דראום) א פליה־פלאץ פאר פליה־מאשינען.

aerodynam'ic *a.* (איי-ע-ראו-דאי-נעמ'-איק) וואס איז שייך צו דער קראפט פון דער בעוועגונג פון לופט.

aerodynam'ics *n.* (איי-ער-א-דאי-נעמ'-איקס) די לעהרע פון דער בעוועגונג פון לופטינע קערפער.

aerog'rapher *n.* (איי-ע-ראג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט די לופט.

aerog'raphy *n.* (איי-ע-ראג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון לופט.

aerohy'drous *a.* (איי-ע-ראו-האי'-דראס) וואס ענטהאלט לופט און וואסער.

a'erolite *n.* (איי'-ער-א-לאיט) הימעל־שטיינער; מעטעאר־שטיין [שטיקער שטאף פון הימעלשע קערפער, וואס פאלען אויף דער ערד].

a'erolith *n.* (איי'-ער-א-ליטה) ז. *aerolite*

aerolit'ic *a.* (איי-ער-א-ליט'-איק) וואס איז שייך צו די הימעל שטיינער אדער צו די מעטעאר־שטיינער.

aerolog'ical *a.* (איי-ער-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען לופט.

aerol'ogist *n.* (איי-ער-אל'-א-דזשיסט) דער לופט־פארשער, דער לופט־קענער.

aerol'ogy *n.* (איי-ער-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען לופט.

a'eromancy *n.* (איי'-ע-רא-מענ-סי) נביאות אדער כשוף דורך לופט, ווינדען אדער אנדערע אטמאספערישע ערשיינונגען; פארויסזאגונגען וועגען וועטער.

aerom'eter *n.* (איי-ע-ראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דאס געוויכט פון לופט און גאזען.

aeromet'ric *a.* (איי-ע-רא-מעט'-ריק) וואס האט א שייכות מיט דער לעהרע פון וועגען און מעסטען די לופט.

aerom'etry *n.* (איי-ע-ראמ'-ע-טרי) די לעהרע פון וועגען און מעסטען די לופט און אנדערע גאזען.

a'eronaut *n.* (איי'-ע-רא-נאט) א לופט־שווימער, איינער וואס פליהט אין א באלאן.

aeronaut'ic *a.* (איי-ע-רא-נאט'-איק) וואס האט א שייכות מיט לופט־שווימער.

aeronaut'ical *a.* (איי-ע-רא-נאט'-איק-על) ז. *aeronautic*

aeronaut'ics *n.* (איי-ער-א-נאט'-איקס) די לעהרע וועגען לופט־שווימען.

aeronaut'ism *n.* (איי-ער-א-נאט'-איזם) די לופט־שווימעריי.

a'erophane *n.* (איי'-ער-א-פיין) דינער דורכזיכטיגער שטאף, קרעפ.

aeropho'bia *n.* (איי-ע-רא-פאו'-בי-ע) די מורא פאר לופט, ד. ה. פאר די בעוועגונגען פון דער לופט [א סימפטאם פון הידראפאביע קראנקהייט (ביי געביסענע פון א משוגע'נעם הונד) ווי אויך פון געוויסע היסטערישע קראנקהייטען].

a'erophone *n.* (איי'-ע-רא-פאון) אזא אפאראט צו פערשטארקען דעם קלאנג פון אויסגעשפראכענע ווערטער; א מין דראטלאזער טעלעפאן.

a'erophore *n.* (איי'-ע-רא-פאור) א לופט־אפּאראט צום אטהעמען [פאר פייער־לעשער].

a'erophyte *n.* (איי'-ער-א-פאיט) די לופט־פלאנצע [אזא פלאנצע, וואס וואקסט הענגענדיג אין דער לופט, ניט האבענדיג קיין ווארצלען אין דער ערד].

a'eroplane *n.* (איי'-ער-א-פליין) ערא־פלאן, פליה־מאשין.

a'eroscope *n.* (איי'-ע-רא-סקאופ) אן אפּאראט אויפצוזאמלען מיקראסקאפּישע קערפער פון דער לופט [ווען לופט ווערט געטריבען דורך דיעזען אפּאראט קומט זי ארויס פון איהם פאלשטענדיג ריין, אהן וועלכען עס איז שטויב].

aeros'copy *n.* (איי-ער-אס'-קא-פּי) די בעאבאכטונג פון דער לופט.

a'erosphere *n.* (איי'-ע-רא-ספיער) די אטמאספערע [לופט] וואס רינגעלט ארום דעם ערד־קוגעל.

a'erostat *n.* (איי'-ע-רא-סטעט) א לופט־באלאן.

aerostat'ic *a.* (איי-ע-רא-סטעט'-איק) עראסטאטיש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון דער לופט; וואס איז שייך צו דער קונסט פון לופט־שווימעריי.

aerostat'ical *a.* (איי-ע-רא-סטעט'-איק-על) ז. *aerostatic*.

aerostat'ic bal'ance *n.* (איי-ע-רא-סטעט'-איק בעל'-ענס) אזא אפּאראט צו בעשטימען דאס געוויכט פון דער לופט.

aerostat'ics *n.* (איי-ע-רא-סטעט'-איקס) די עראסטאטיק [די לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון דער לופט].

aerosta'tion *n.* (איי-ע-רא-סטיי'-שאן) די לופט־שווימעריי; די בעוועגונג פון דער לופט; די וויסענשאפט פון לופט־שווימע־ריי.

aerotherapeu'tics *n.* (איי-ע-ראו-טהער-ע-פּיו'-טיקס) די מעטאדע פון הייל־ען קראנקהייטען דורך די ענדערונגען פון לופט־דרוק אין דעם צימער, וואו דער קראנקער געפינט זיך.

aerother'mal *a.* (איי-ע-ראו-טהויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער בענוצונג פון הייסע לופט.

aerother'mal ba'kery (איי-ע-ראו-טהויר'-מעל ביי'-קע-רי) א בעקעריי וואו עס ווערט געבאקען דורך הייסע לופט.

aerot'ropism *n.* (איי-ע-ראט'-רא-פיזם) די מעטאדע אבצואווענדען דעם וואוקס פון פלאנצען־ווארצלען פון זייער נארמא־לער ריכטונג דורך גאזען.

æru'ginous *a.* (אי-רו'-דזשי-נאס) בע־צויגען מיט גרינשפאן [גרינע ראסט].

æru'go *n.* (אי-רו'-גאו) גרינשפאן [גרי־נע ראסט אויף קופער אדער מעסינג].

a'ery *n.* and *a.* (עה'-רי) 1. גייסטיג; ערהאבען; גרינג; 2. א נעסט פון רויב־פויגעל; 3. די קליינע אויסגעבריהטע פייגעלעך אין א נעסט; קליינע קינדער; 4. א הויכע שטעלונג.

1. Aery thoughts; aery fancies.

a'ery-light *a.* (עה'-רי-לאיט) גרינג ווי די לופט.

Æscula'pian *n.* and *a.* (עס-קיו-ליי'-פּי ען) א מעדיצינער; א דאקטאר [מייס־טענס אלס שפאס־נאמען]; וואס איז שייך צו עסקולאפּיוס [דער גאט פון דער מע־דיציין אין דער מיטאלאגיע]; וואס איז שייך צו דער הייל־קונסט.

æs rude (איז רוד) די ערשטע רוימישע מטבעות וועלכע זיינען געמאכט געווארען פון איינפאכע גלאטע שטיקער קופער און האבען געהאט די פולע געוויכט פון זייער ווערטה [די גרעסטע פון זיי האבען גע־וואויגען ביז צוויי פונט].

æs'thete *n.* (עס'-טהיט) ז. *esthete*.

æsthet'ic *a.* and *n.* (עס-טהעט'-איק) עסטעטיש, שעהן, געשמאקפול; עסטעטיק, די לעהרע וועגען שעהנהייט און געשמאק.

æsthet'ical *a.* (עס-טהעט'-אי-קעל) עס־טעטיש.

æsthet'ically *adv.* (עס-טהעט'-אי-קעל-אי) ז. *esthetically*.

æstheti'cian *n.* (עס-טהי-טיש'-ען) ז. *esthetician*.

æsthet'icism *n.* (עס-טהעט'-אי סיזם) ז. *estheticism*.

æsthet'icize *v.* (עס-טהעט'-אי סאיז) ז. *estheticize*.

æsthet'ics *n.* (עס-טהעט'-איקס) די עס־טעטיק, די לעהרע וועגען שעהנקייט און געשמאק.

æs'tival *a.* (עס'-טי-וועל) ז. *estival*.

æs'tivate *v.* (עס'-טי-וויי-ט) ז. *estivate*.

æstiva'tion *n.* (עס-טי-וויי'-שאן) ז. *estivation*.

æt. *æta'tis* אן אבקירצונג פון ווארט

ætat. ז. *æt.*

æta'tis *adv.* (ע-טא'-טיס) אין דעם על־טער.

æ'ther *n.* (אי'-טהער) עטהער. ז. *ether*.

ætiol'ogy *n.* (אי-טי אל'-א דזשי) די לעהרע ווי צו אויספארשען די אורזאכען פון ערשיינונגען; די אויספארשונג פון די אורזאכען פון קראנקהייטען.

aeti'tes *n.* (איי-ע-טאי'-טיז) דער אד־לערשטיין [אזא רונדער שטיין וואס ענט־האלט אין זיך אייזען].

afar' *adv.* (ע-פאר') ווייט, פון דער וויי־טענס.

afeard' *a.* (ע-פיערד') פורכטזאם, מורא האבענדיג.

afeb'rile *a.* (ע-פעב'-ריל) אהן פיבער [היץ קריינק].

A'fer *n.* (איי'-פער) דער זיד־וועסטליכער ווינד.

affabil'ity *n.* (עפ-ע-ביל'-אי-טי) ליעב־ליכקייט, חן, העפליכקייט, לייטזעליגקייט.

af'fable *a.* (עפ'-עבל) ליעבליך, אנגע־נעהם, העפליך.

af'fableness *n.* (עפ'-עבל-נעס) ז. *affability*.

af'fably *adv.* (עפ'-ע-בלי) ליעבליך, אנ־גענעהם; העפליך; מיט חן.

Speak affably to the stranger.

affair' *n.* (ע-פעהר') זאך, ענין, אנגעלע־גענהייט; געשעפט; טהאט.

affair' of hon'or (ע-פעהר' אוו אנ'-אר) א דועל; עהרען אנגעלעגענהייט.

affairs' of love (ע-פעהרז' אוו לאוו) ליעבעס־אנגעלעגענהייטען, ליעבעס אינ־טריגעס.

affect' *v.* (ע-פעקט') 1. מאכען אן איינ־דרוק, א ווירקונג; ריהרען; שטערבען; זיך ציערען; זיך אויספיינען; 2. נאכ־טהאן וואס דער אנדערער טהוט; מאכען אן אנשטעל.

1. His speech affected his audience. 2. He affects the manners of an American.

affect' a stare (ע-פעקט' ע סטעהר) מאכען אן אנשטעל פון פערוואונדערונג.

affecta'tion *n.* (ע-פעק-טיי'-שאן) אויס־פיינעריי; געמאכטקייט; ליעבע, נייגונג.

affecta'tionist *n.* (ע-פעק-טיי'-שאנ-איסט) איינער וואס מאכט אן אנשטעל אדער פיינט זיך אויס.

affect'ed *a.* (ע פעקט'-עד) געריהרט, אנגעגריפען [פון א קראנקהייט]; גענייגט; אויסגעפיינט, פערשטעלט, פערפוצט פון דרויסען; מאכענד אן אנשטעל.

affect'ed by (ע-פעקט'-עד באי) בעאיינ־פלוסט דורך עטוואס.

I was affected by the strength of his arguments.

affect'ed friend'ship (ע-פעקט'-עד פרענד'-שיפ) א געמאכטע [א פאלשע] פריינדשאפט.

affect'ed looks (ע-פעק'-טעד לוקס) פערשטעלטע בליקען.

affect'edly *adv.* (ע-פעקט'-עד-לי) מיט אן אנשטעל [כדי זיך אויסצופיינען]; הי־פאקריטיש.

affect'edness *n.* (ע-פעקט'-עד-נעס) אויספיינעריי; דאס מאכען אן אנשטעל.

affec'ter *n.* (ע-פעק'-טער) א נאכקרימער, א נאכאהמער, אן אנשטעלער.

affectibil'ity *n.* (ע-פעק-טי ביל'-אי-טי) ז. *affectedness*.

affect'ing *a.* (ע-פעקט'-אינג) ריהרענד, מאכענדיג אן אנשטעל.

It was an affecting sight to see them struggle for the piece of bread.

affect'ingly *adv.* (ע-פעקט'-אינג-לי) ז. *affecting*.

affec'tion *n.* (ע-פעק'-שאן) 1. ליידענ־שאפט, צונייגונג, חשק, ליעבע; צערטליכ־קייט; 2. קראנקער צושטאנד, דאס ליידען, די קראנקהייט; געמיטסצושטאנד.

1. I have an affection for him. 2. He suffers from an affection of the throat.

affec'tional *a.* (ע-פעק'-שאנ-על) גע־נייגט; צערטליך; גוטיג, פריינדליך, פול מיט ליעבע.

affec'tionate *a.* (ע-פעק'-שאנ-אייט) מיט חשק, גענייגט, פול מיט ליעבע; צערט־ליך; הערצליך.

affec'tionately *adv.* (ע-פעק'-שאנ-אייט-לי) ז. *affectionate*.

affec'tionateness *n.* (ע-פעק'-שאנ-אייט-נעס) צערטליכקייט, ליבליכקייט; צונייגונג.

affec'tioned *a.* (ע-פעק'-שאנד) גע־ריהרט, גענייגט.

affec'tion of the chest (ע-פעק'-שאן אוו טהי טשעסט) דאס ברוסטליידען.

affec'tive *a.* (ע-פעק'-טיוו) ריהרענד; צערטליך; איינדרוקספאל.

affec'tively *adv.* (ע-פעק'-טיוו-לי) ריהרענד, מיט צערטליכקייט.

affec'tor *n.* (ע-פעק'-טאר) ז. *affecter*.

affeer' *v.* (ע-פיער') אבשאצען אדער פעסטשטעלען א געלד־שטראף א. ד. ג.

affeer'er *n.* (ע-פיער'-ער) אן איינגע־שווארענע פערזאן פון דער רעגיערונג, וואס שאצט אדער שטעלט פעסט די סומען פון געלד־שטראפען, וועלכע דארפען אויף־אימעצען ארויפגעלעגט ווערען.

affeer'ment *n.* (ע-פיער'-מענט) דאס פעסטשטעלען א געלד־שטראף לויט די אומשטענדען פון פאל.

affeer'or *n.* (ע-פיער'-אר) ז. *affeerer*.

af'ferent *a.* (עפ'-ער-ענט) צופיהרענד [אן אויסדרוק אין דער מעדיצין פאר דער בלוטצירקולאציאן פון די גליעדער צום הארצען, אדער פאר די עמפפינדונגען פון די נערוועז, וועלכע גיבען זיך איבער אין מוח].

af'ferent nerves (עפ'-ער-ענט נוירווז) די נערוועז וואס ברייגנען די אויסערע איינדריקע צום מוח.

af'ferent veins (עפ'-ער-ענט וויינז) די אדערען וואס ברייגנען דאס בלוט פון

די אנדערע טיילען פון קערפער צום הארצען.

affettuo'so *a.* (עפ-פעט-טו-או'-זאו) הארציג, מיט געפיהל [ביי געזאנג אדער א פארטראג].

affi'ance *n. and v.* (ע-פאי'-ענס) פערלאבונג, פערלאבען, פער'קנס'ען; פערשפרעכען, פערטרויען [אויף גאט].

affi'anced *a.* (ע-פאי'-ענסט) פערלאבט, פער'קנס'ט, פערשפראכען.

affi'ancer *n.* (ע-פאי'-ען-סער) א שדכן, א תנאים־שרייבער.

affi'ant *n.* (ע-פאי'-ענט) איינער וואס מאכט א געשווארענע ערקלערונג.

affiche' *n.* (ע-פיש') אן אפישע, א פלאקאט [א פאפיער וואס ווערט אויסגעקלעפט אין עפענטליכע פלעצער עטוואס בעקאנט צו מאכען פאר'ן פובליקום].

affida'vit *n.* (עפ-אי-דיי'-וויט) א געשריבענע ערקלערונג געמאכט אונטער א שבועה.

affida'vit-men *n.* (עפ-אי-דיי'-וויט־מען) אונטערגעקויפטע עדות.

affil'iate *v.* (ע-פיל'-אי-אייט) 1. אדאפטירען, צונעהמען פאר א קינד; 2. זיך פערבינדען; זיך שטעלען אין נאהענטע פערבינדונגען.

2. Politicians always **affiliate** with many organizations.

affil'iate a child (ע-פיל'-אי-אייט ע טשאילד) א פרעמדען קינד צושרייבען צו. אימעצען.

affil'iated soci'eties *n.* (ע-פיל'-אי-איי-טעד סא-סאי'-ע-טיז) פעראיינען, וואס זיינען פערבונדען איינער מיט דעם אנדערען; פעראיינען, וואס זיינען פערבונדען דורך א געמיינשאפטליכע צענטראל־פערוואלטונג.

affilia'tion *n.* (ע-פיל-אי-איי'-שאן) אדאפטירונג; דאס צונעהמען פאר א קינד; פערבינדונג.

af'finage *n.* (עפ'-אינ-עדזש) דאס לייטערען, ניי מאכען [פון מעטאלען].

affine' *a. and n.* (ע-פאין') פערוואנדט; א פערוואנדטער [קרוב] דורך הייראט, א מחותן.

affined' *a.* (ע-פאינד') פערוואנדט; פעראייניגט; פערבונדען.

affin'itative *a.* (ע-פינ'-אי-טע-טיוו) וואס שטעהט אין פערוואנדשאפט; וואס האט אן עהנליכקייט.

affin'itatively *adv.* (ע-פינ'-אי-טע-טיוו-לי) דורך פערוואנדשאפט, דורך עהנליכקייט.

affin'ity *n.* (ע-פינ'-אי-טי) 1. פערוואנדשאפט; עהנליכקייט; קרובה'שאפט דורך הייראטה, מחותנ'שאפט; 2. א בעשערטע.

2. He found in her his **affinity**.

affirm' *v.* (ע-פוירם') בעשטעטיגען; בעהויפטען; פערזיכערען; בעווייזען; פייערליך פערשפרעכען פאר'ן געריכט צו זאגען די ווארהייט.

affir'mable *a.* (ע-פויר'-מעבל) וואס קען בעהויפטעט ווערען; וואס קען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

affir'mably *adv.* (ע-פויר'-מעב-לי) מעגליך צו בעהויפטען, מעגליך יא צו זאגען.

affir'mance *n.* (ע-פויר'-מענס) בעשטעטיגונג, בעהויפטונג אויף יא.

affir'mant *n.* (ע-פויר'-מענט) דאס געבען דאס עהרענווארט אין געריכט צו זאגען די ווארהייט אהן א שבועה.

affirma'tion *n.* (ע-פויר-מיי'-שאן) ז. *affirmance*.

affir'mative *a. and n.* (ע-פויר'-מע-טיוו) 1. בעהויפטענדיג; פערזיכערענדיג; 2. צושטימענדיג, בעשטעטיגענדיג, זאגענדיג יא; פאזיטיוו; 3. עטוואס וואס בעשטעטיגט אויף יא; דאס פאזיטיווע [אין געגענזאץ צום נעגאטיווען].

1. The request received an **affirmative** reply. 2. Ten members voted in the **affirmative** and six in the negative.

affir'matively *adv.* (ע-פויר'-מע-טיוו-לי) אויף א צושטימענדען אופן; דורך בעהויפטונג; דורך זאגען יא; פאזיטיוו.

affir'mative quan'tities (ע-פויר'-מע-טיוו קהוואנ'-טי-טיעז) פאזיטיווע גרעסען [אן אויסדרוק אין דער מאטעמאטיק].

affir'matory *a.* (ע-פויר'-מע-טא-רי) ז. *affirmative*.

affir'mer *n.* (ע-פויר'-מער) דער בעהויפטער, דער צושטימער, דער יא זאגער.

affix' *v.* (ע-פיקס') צוזעצען, צוהעפטען; אנהענגען; צושטעלען א בוכשטאב, זילבע, ווארט אדער נאמען [צו א שריפט].

af'fix *n.* (עפ'-איקס) צוזאץ, צוגאב; א צוגעזעצטער אות אדער זילבע צום אנהויב אדער צום סוף פון ווארט. צ. ב. *good-ness, un-able*; א צוגעזעצטע בעפוצונג צו עטוואס.

affix' a seal (ע-פיקס' ע סיעל) ארויפלעגען א זיעגעל [אויף א דאקומענט].

affix'ion *n.* (ע-פיק'-שאן) צוזעצונג; צוהעפטונג; צושטעלונג; אנהענגונג.

affix'ture *n.* (ע-פיקס'-טשור) דאס צוגעקלעפטע; דאס אנגעפעסטיגטע.

affla'tion *n.* (ע-פליי'-שאן) דאס אנבלאזען, דאס אטהעמען

affla'tus *n.* (ע-פליי'-טאס) א הויכע בעגייסטערונג.

afflict' *v.* (ע-פליקט') קוועלען, קריינקען, פערדרוס פערשאפען, דריקען, פייניגען; מאטערען.

afflic'ted *a.* (ע-פליק'-טעד) טיעף בעטריעבט, טיעף געקריינקט.

afflic'ted by (ע-פליק'-טעד באי) נידערגעשלאגען דורך.

afflic'tedness *n.* (ע-פליק'-טעד-נעס) טרויעריגקייט, ערגערנים; קרענקונג; קוועלונג.

afflic'ted with (ע-פליק'-טעד הוויטה) וואס איז געטראפען אדער ליידעט פון [א קראנקהייט].

Immigrants **afflicted** with trachoma are disbarred from landing into the United States

afflic'ter *n.* (ע-פליק'-טער) דריקער, קוועלער, פייניגער.

afflict'ing *a.* (ע-פליקט'-אינג) שמערצליך, קריינקענד, בעטריבענד.

afflict'ingly *adv.* (ע-פליקט'-אינג-לי) ז. *afflicting*.

afflic'tion *n.* (ע-פליק'-שאן) דאס ליידען, ערגערנים, אונגליק, קומער.

afflic'tive *a.* (ע-פליק'-טיוו) קריינקענד, קוועלענד; שמערצליך.

afflic'tively *adv.* (ע-פליק'-טיוו-לי) פערדריסליך, שמערצליך, קריינקענד.

af'fluence *n.* (עפ'-ליו-ענס) איבערפלוס, שפע, רייכטום.

af'fluency *n.* (עפ'-ליו-ענ-סי) ז. *affluence*.

af'fluent *a. and n.* (עפ'-ליו-ענט) רייך, פיעל, בשפע; צופליסענד; א שטראם וואסער וואס לויפט אריין אין א טייך.

af'fluently *adv.* (עפ'-ליו-ענט-לי) מיט רייכקייט, בשפע'דיג, מיט איבערפלוס, צופליסענדיג.

A man **affluently** provided with intellect and wealth.

af'fluentness *n.* (עפ'-ליו-ענט-נעס) ז. *affluence*.

af'flux *n.* (עפ'-לאקס) דאס פלייצונג; פליסען; דער צופלוס, די צושטעמונג.

afflux'ion *n.* (עפ-לאק'-שאן) ז. *afflux*.

af'forage *n.* (עפ'-אר-איידזש) א געוויסער שטייער וואס מען פלעגט אמאל דארפען צאהלען אין פראנקרייך צו דעם הויפט פון א בעצירק פאר דער ערלויבנים צו פערקויפען וויין אדער בראנפען.

afford' *v.* (ע-פאורד') 1. פערשאפען; ארויסגעבען; ארויסברייגנען; בעוויליגען; ערלויבען; 2. זיין אימשטאנד.

1. It **affords** us pleasure to go to the theatre. 2. We can not **afford** to take a vacation.

afford' means (ע-פאורד' מיענז) פערשאפען מיטלען.

affor'est *v.* (ע-פאר'-עסט) פערוואנדלען א פעלד אין א וואלד; שטעלען אונטער די וואלד געזעצען.

afforesta'tion *n.* (ע-פאר-עס-טיי'-שאן) דאס פערוואנדלען לאנד אין וואלד; שטעלען א שטיק לאנד אונטער די עקזיסטירענדע געזעצען וועגען וועלדער.

affor'estment *n.* (ע-פאר'-עסט-מענט) דאס פערוואנדלען א שטיק לאנד אין וואלד.

affor'mative *n.* (ע-פאר'-מע-טיוו) א צוזאץ צו א ווארט דורך וועלכען דאס ווארט ווערט געענדערט.

affran'chise *v.* (ע-פרענ'-טשיז) פריי מאכען, בעפרייען.

affran'chisement *n.* (ע-פרענ'-טשיז-מענט) בעפרייאונג.

affray' *n. and v.* (ע-פריי') איבערשרעקען; שלעגעריי; א קריעג; א טומעל.

affreight' *v.* (ע-פרייט') אנלאדען א שיף מיט משא; דינגען א שיף פאר משא.

Affreight a vessel.

affreight'ment *n.* (ע-פרייט'-מענט) דאס אנלאדען א שיף מיט משא, דאס דינגען א שיף פאר משא.

affright' *n. and v.* (ע-פראיט') ארויפווארפען א מורא; שרעק, מורא.

affrigh'ted at (ע-פראי'-טעד עט) דערשראקען זיך פאר עפעס.

affrigh'ten *v.* (ע-פראי'טן) איינשרעקען.

affright'ful *a.* (ע-פראיט'-פול) שרעקליך; מורא'דיג; שוידערהאפט.

affright'ment *n.* (ע-פראיט'-מענט) שרעק; מורא.

affront' *n. and v.* (ע-פראנט') אנגריף; בעליידיגונג; אנגרייפען; בעליידיגען, בעשימפפען; זיך טרעפען פנים אל פנים [אין קריעג].

affron'ted at (ע-פראנ'-טעד עט) בעליידיגט דורך...

affrontee' *n.* (ע-פראנט-אי') איינער וואס שטעהט נעגען דעם אנדערען פנים אל פנים [אין קריעג]; איינער וואס מען האט איהם געווארפען א בעליידיגונג אין געזיכט.

affront'er *n.* (ע-פראנט'-ער) בעשימפפער, בעליידיגער; אנגרייפער.

affront'ive *a.* (ע-פראנט'-איוו) בעשימפפענדיג, בעליידיגענדיג, אנגרייפענדיג.

affront'iveness *n.* (ע-פראנט'-איוו-נעס) דאס וואס בעליידיגט; דאס שימפפליכע.

affùse' *v.* (ע-פיוז') ארויפגיסען; צוגיסען, בעשפריצען, צונויפמישען איין געטראנק מיט א צווייטען.

affu'sion *n.* (ע-פיו'-זשאן) צוגיסונג;

ארויפגיסונג, בעשפריצונג, צונויפמישונג פון צוויי געטרענקע.

Af'ghan *n.* (עפ'-גען) א געבוירטיגער פון אפגאניסטאן [א לאנד אין אזיע]; אפגאנישע שפראך.

af'ghan *n.* (עפ'-גען) אזא ווייכע וואָלענע געשטריקטע דעקע.

afield' *adv.* (ע-פיעלד') צו, אין, אויף דעם פעלד.

afire' *adv.* (ע-פאיר') אין פייער, אין בראנד; אין פלאמען.

aflame' *adv. and a.* (ע-פליים') ברענענדיג, גליהענדיג; אין פלאמען.
The house is **aflame.**

aflat' *adv. and a.* (ע-פלעט') אויף דער זעלבער פלעכע מיט דעם באדען; פלאך.

aflaunt' *a.* (ע-פלאהנט') בעפוצט, בעציערט.
Women's hats are usually all **aflaunt** with feathers.

afloat' *adv. and a.* (ע-פלאוט) 1. שווימענדיג; אין גאנג; 2. זיך ארומטראגען [ווי למשל, א קלאנג].
2. A rumor about his death was **afloat.**

aflow' *adv. and a.* (ע-פלאו') אין א לויזען, פליסיגען צושטאנד; פליסענד.

aflush' *adv.* (ע-פלאש') אין פייערדיגען צארן.

afoam' *a.* (ע-פאום') שוימיג, שווימענדיג.
The water was all **afoam.**

afoot' *adv.* (ע-פוט') צו פוס; אין גאנג.

afore' *prep., c. and adv.* (ע-פאור') פאראויס; בעפאר; צופאר; פארווערטס.

afore'going *a.* (ע-פאור'-גאו-אינג) וואס געהט פאראויס.

afore'hand *adv.* (ע-פאור'-הענד) פריהער, פאראויס.

afore'mentioned *a.* (ע-פאור'-מענשאנד) וואס איז פריהער דערמאהנט.
The **aforementioned** statement was proven to be true.

afore'named *a.* (ע-פאור'-ניימד) וואס איז פריהער אנגערופען.

afore'said *a.* (ע-פאור'-סעד) וואס איז פריהער געזאגט געווארען.
The **aforesaid** definition is absolutely correct.

afore'thought *a.* (ע-פאור'-טהאהט) וואס איז פריהער איבערגעטראכט געווארען; וואס איז פאראויסבעשטימט.

afore'time *adv.* (ע-פאור'-טאים) אין דער פארגאנגענהייט.
Things accomplished **aforetime** are valuable to us now.

a for'tiori (איי פאר'-שי-או-ראי) דעסטא מעהר.

afoul' *adv. and a.* (ע-פאול') פערטשעפעט; פערפלאנטערט; אין צוזאמענשטויס.
The boat ran **afoul** of the stëamer.

afraid' *a.* (ע-פרייד') דערשראקען, פורכטזאם, בעזארגט.

afraid' of (ע-פרייד' אוו) אין שרעק פאר...
To be **afraid** of death.

afreet' *n.* (ע-פריעט') א בייזער גייסט [ביי די מאחמעדאנער].

afresh' *adv.* (ע-פרעש') פון דאס ניי, איבער א נייס, ווידער א מאל.

Af'rican *n. and a.* (עפ'-רי-קען) וואס האט א שייכות מיט דעם וועלט-טייל אפריקא; אן אפריקאנער; א שווארצער [נעגער].

African'der *n.* (עפ-רי-קענ'-דער) א געבארענער אין דרום אפריקא פון אייראפייאישע עלטערען.

af'rit *n.* (עפ' ריט) ז. *afreet*

afrite' *n.* (עפ-ראיט') ז. *afreet*

afront' *adv.* (ע-פראנט') געגענאיבער; פון פאָרענט; פנים אל פנים.

aft *a. and adv.* (עפט) צום הינטער-טייל פון א שיף; וואס אנבעלאנגט צום הינטער טייל פון א שיף.

af'taba *n.* (עפ'-טע-בא) אזא פערזישער אדער אינדישער וואסער-קרוג [מייסטענס פון מעטאל].

af'ter *a., adv., prep. and c.* (עפ'-טער) נאך, דערנאך; נאכדעם; לויט; וועגען; אין יאגד, זוכענדיג.
After you have spoken to him, she came in.

af'ter-accepta'tion *n.* (עפ'-טער-עק-סעפ-טיי'-שאן) די שפעטער אנגענומענע בעדייטונג.

af'ter-account' *n.* (עפ'-טער-ע-קאונט') די נאכרעכנונג.

af'ter-act *n.* (עפ'-טער-עקט) די שפעטערע האנדלונג.

af'ter a fash'ion (עפ'-טער ע פעש'-אן) געוויסערמאסען.
The work was done **after a fashion.**

af'ter-a'ges *n.* (עפ'-טער-איי'-דזשעז) די צוקונפט; די שפעטערדיגע וועלט.
It will be remembered in the **after-ages.**

af'ter all (עפ'-טער אהל) נאך אלעמען, טראצדעם, ניט אכטענדיג אויף דעם, דאך.
After all, life is not a sad affair.

af'ter-applica'tion *n.* (עפ'-טער-עפ-לי-קיי'-שאן) די שפעטערע אנווענדונג.
The **after-application** of the same remedy did not help.

af'terbirth *n.* (עפ'-טער-בוירטה) דער ארט, שליה, נאכגעבורט.

af'terbrain *n.* (עפ'-טער-בריין) הינטער-מארך [אין קאפ].

af'ter-cab'in *n.* (עפ'-טער-קעב'-אין) הינטער-קאיוטע, ערשטע קלאס קאיוטע [אויף א שיף].

af'terclap *n.* (עפ'-טער-קלעפ) אז אימבערראשענדע פאסירונג; עפעס אונערווארטעטעס.

af'ter-costs *n.* (עפ'-טער-קאסטס) נאכקאסטען, נאכוועהעניש.

af'tercrop *n.* (עפ'-טער-קראפ) נאכערנטע [ארבנעהמען תבואה פון פעלד א צווייטען מאל אין זעלבען יאהר].

af'ter-cure *n.* (עפ'-טער-קיור) א נאך-קור [אז אברוה וואס ווערט גענומען נאך א קוראציע אום צו פערפאלשטענדיגען די ווירקונג וואס זי האט געהאט אויף'ן געזונד].

af'ter-damp *n.* (עפ'-טער-דעמפ) א גאז וואס קלייבט זיך אן אין די קויהלען-גריבער נאך אן אויפרייסונג.

af'ter-days *n.* (עפ'-טער-דייז) יענע וועלט; די צוקונפט.

af'ter-din'ner *a.* (עפ'-טער-דינ'-ער) וואס איז נאך מיטאג, וואס קומט נאך מיטאג.

af'terfeed *n.* (עפ'-טער-פיעד) דאס גראז, וואס וואקסט אב נאך'ן ערשטען מאל שניידען און ווערט, אנשטאט עס צו שניידען נאך אמאל בענוצט אלס פיטערנים.

af'ter-game *n.* (עפ'-טער-גיים) א צווייטער קאן [אין שפיעלען].

af'ter-gland *n.* (עפ'-טער-גלענד) א מאשינען-טייל וואס גרייפט אן וועלכען עס איז טייל פון מעכאניזם און זעצט איהם אין בעוועגונג.

af'terglow *n.* (עפ'-טער-גלאו) די רויטקייט אין הימעל נאך זון-אונטערגאנג.

af'tergrass *n.* (עפ'-טער-גרעס) דאס אבגעוואקסענע גראז נאך'ן שניידען.

af'tergrowth *n.* (עפ'-טער-גראוטה) צואוואוקס, נאכוואוקס.

af'ter-hands *n.* (עפ'-טער-הענדז) שפעטערע ארבייטער.

af'ter-hours *n.* (עפ'-טער-אורז) די שפעטערע שטונדען [נאך דער געוועהנליכער שטונדע].

af'ter-im'age *n.* (עפ'-טער-אימ'-איידזש) דאס שיינבארע בילד וואס עס שטעלט זיך פאר פאר די אויגען ווען מען קעהרט זיך אב נאכדעם ווי מען האט געקוקט אויף עפעס.

af'terings *n.* (עפ'-טער-אינגז) די לעצטע אויסגעמאלקענע מילך.

af'ter-inqui'ry *n.* (עפ'-טער-אינ-קהוואי'-רי) די שפעטערע אונטערזוכונג, די פערשפעטיגטע נאכפראגע.

af'ter-life *n.* (עפ'-טער-לאיף) יענע וועלט.

af'termath *n.* (עפ'-טער-מעטה) דאס צווייטע מאל [אין דעמזעלבען יאהר] שניידען גראז פון די פעלדער; נאכוועהעניש פון עטוואס [ווי די נאכבלייבעניש פון א קראנקהייט, פון א מחלקה א. ז. וו.].

af'ter-mee'ting *n.* (עפ'-טער-מיע'-טינג) א שפעטערדיגע בעגעגעניש, צוזאמענקונפט.

af'termost *a.* (עפ'-טער-מאוסט) אם נעהנסטען צום פאדערסטען טייל פון שיף.

af'ter much ado' (עפ'-טער מאטש ע-דו') נאך פיעל מיה; ענדליך.

af'ter my fan'cy (עפ'-טער מאי פענ'-סי) נאך מיין געשמאק.

afternoon' *n. and a.* (עפ-טער-נון') נאכמיטאגסצייט [די צייט פון 12 בייטאג ביז זון-אונטערגאנג]; וואס איז נאכמיטאג.

af'ternoon far'mer (עפ'-טער-נון פאר'-מער) א פערשלאפענער פערמער; אן אבגעלאזענער מענש.

af'ternoon-la'dies *n.* (עפ'-טער-נון-ליי'-דיז) אזא זארט בלומען וועלכע עפענען זייערע בליהונג נור געגען אבענד.

af'ternoon-ser'vice *n.* (עפ'-טער-נון-סויר'-ווים) דאס מנחה דאווענען; דאס נאכמיטאג געבעט.

af'ter-nour'ishment *n.* (עפ'-טער-נאר'-איש-מענט) שפעטערע נאהרונג.

af'ter-pains *n.* (עפ'-טער-פיינז) נאכוועהעניש [נאך א געבורט].

af'ter-part *n.* (עפ'-טער-פארט) דער הינטערטייל פון א שיף.

af'ter-pay'ment *n.* (עפ'-טער-פיי'-מענט) די נאכצאהלונג.

af'terpiece *n.* (עפ'-טער-פיעס) א נאכשפיעל [אין טהעאטער, א קליינע פארשטעלונג נאך דער הויפט פיעסע]; אונטערשטער טייל פון א שיפסרודער.

af'ter-reck'oning *n.* (עפ'-טער-רעק'-נינג) די נאכפאלגענדע רעכנונג.

af'ter-repen'tance *n.* (עפ'-טער-רי-פענ'-טענס) שפעטערע חרטה.

af'ter-shock *n.* (עפ'-טער-שאק) א צווייטער טרייסעל וואס קומט נאך'ן ערשטען [ווי ביי ערד-ציטערניש].

af'ter-sound *n.* (עפ'-טער-סאונד) א נאך-קלאנג [דער גערויש וואס עס הערט זיך פון א קלאנג נאכדעם ווי דער קלאנג גופא איז שוין פערשוואונדען].

af'ter-state *n.* (עפ'-טער-סטייט) שפעטערער צושטאנד; צוקינפטיגער צושטאנד.

af'ter-taste *n.* (עפ'-טער-טייסט) נאכגעשמאק, נאכטעם.

af'terthought *n.* (עפ'-טער-טהאט) א

פערשפּעטיגטער געדאַנק, אַ פערשפּעטיגטע איבערלעגונג.
My plan to visit him was an **afterthought.**

af'ter-time *n.* (עפ'-טער-טאַים) די שפּעטערע צייט, די צוקונפט, יענע וועלט.

af'terward *adv.* (עפ'-טער-הווארד) נאָכהער; שפּעטער.

af'terwards *adv.* (עפ'-טער-הווארדז) ז. ***afterward***

af'ter-wise *a.* (עפ'-טער-הוואַיז) שפּעט געקומען צום שכל.

af'ter-wit *n.* (עפ'-טער-הוויט) אַ פער-שפּעטיגטער וויץ; אַ צו שפּעט געקומע-נער שכל.

af'ter-wit'ted *a.* (עפ'-טער-הוויט'-עד) וואָס קומט צו שפּעט צום שכל.

af'ter-world *n.* (עפ'-טער-הוואירלד) יענע וועלט; די צוקינפטיגע דורות.

af'ter-wri'ter *n.* (עפ'-טער-ראַי'-טער) שפּעטערדיגער שריפטשטעלער.

af'ter-years *n.* (עפ'-טער-יִירז) שפּע-טערע יאָהרען.

af'ter you (עפ'-טער יו) מען בעט אײ-בער אייער כבוד..., זייט זשע מוחל.

aft'ward *adv.* (עפט'-הווארד) נאָך הינ-טען [ביי אַ שיף].

again' *adv., prep. and c.* (ע-גען') ווידער, איבער אַ נייעס, נאָך אַמאָל.

again' and again' (ע-גען' ענד ע-גען') נאָך אַ מאָל און נאָך אַ מאָל; ווידער און ווידער.

against' *prep.* (ע-גענסט') דערווידער; געגען; אַנטקעגען.

against' rea'son (ע-גענסט' ריע'-זן) געגען דעם שכל הישר.

against' the grain (ע-גענסט' טהי גריין) קאַפּויר, דער נאַטור דערווידער, אַרויף האָר, געגען די האָר.

against' the sun (ע-גענסט' טהי סאַן) אין אַ געגענגעזעצטער ריכטונג צו דער שיינבאַרער בעוועגונג פון דער זון.

against' time (ע-גענסט' טאַים) פריהער ווי די אָבגעלאָפּענע צייט, אַריבעריאַגען די צייט.

agalac'tia *n.* (עג-ע-לעק'-טי-ע) דאָס פעהלען מילך אין די בריסט פון אַ פרוי נאָך אַ געבורט.

agal'lochum *n.* (עג-על'-אַ-קאַם) אַדלער-האָלץ, גן-עדן-האָלץ [וואַקסט אין אינ-דיען].

agalmat'olite *n.* (עג-על-מעט'-אָ-לאַיט) דער בילד-שטיין [אַזאַ ווייכער שטיין, וואָס ווערט בענוצט אין כינאַ פאַר שניצערייַ].

ag'ami *n.* (עג'-ע-מי) אַזאַ גרויסער אַמע-ריקאַנער פויגעל, ער לויפט זעהר גע-שווינד אָבער פליהט שלעכט. ער געוועהנט זיך זעהר גוט צו מענשען.

agam'ic *a.* (ע-געמ'-איק) אָהן געשלעכטס-פאַרונג; וואָס פּראָפּעגירען זיך אָהן גע-שלעכטס-פאַרונג [ביי געוויסע מינים שרצים].

agam'ically *adv.* (ע-געמ'-אי-קעל-אי) אָהן געשלעכטליכע פאַרונג. ז. ***agamic***

ag'amist *n.* (עג'-עמ-איסט) דער אונפער-הייראַטער; געגנער פון חתונה האָבען.

agamogen'esis *n.* (עג-ע-מאָו-דזשענ'-ע-סיס) דאָס פּראָפּעגירען זיך אָהן גע-שלעכטליכע פאַרונג [ביי די גאַנץ נידע-ריגע בעשעפעניש׳ען].

agamogenet'ic *a.* (עג-ע-מאָו-דזשי-נעט'-איק) וואָס ווערט געבאָרען אָהן גע-שלעכטליכע פאַרונג.

agamogenet'ically *adv.* (עג-ע-מאָו-דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) געבאָרען ניט דורך געשלעכטליכע פאַרונג.

ag'amous *a.* (עג'-ע-מאַס) אָהן געשלעכטס-ליכע אָרגאַנען.

ag'amy *n.* (עג'-ע-מי) די צוריקהאַל-טונג פון הייראַטען; די נעגנערשאַפט פון הייראַטען אָדער פון געשלעכטליכע בע-ציהונגען.

ag'ape *n.* (עג'-ע-פּי) אַ ברידערליכער מאָהלצייט ביי די ערשטע קריסטען.

agape' *adv.* (ע-גייפּ') מיט אַן אָפע-נעם מויל [פון בעוואונדערונג אָדער שרעק].

Agapem'one *n.* (עג-ע-פּעמ'-אָ-ני) דער וואָהנאָרט פון ,ליעבע; דער נאָמען פון אַ מין קאָמוניסטישען פעראיין פון מענער און פרויען וועלכער האָט זיך געגרינדעט אין ענגלאַנד אין יאָהר 1846 אונטער דער לייַ-טונג פון אַ געוויסען גייסטליכען מיט דעם נאָמען פּרינס.

Agapor'nis *n.* (עג-ע-פּאָהר'-ניס) אַ מין קליינע אַפריקאַנער פּאַפּוגאַיעס [צו דעם מין געהערען אויך די ליעבעס-פייגלען].

agar'ic *n.* (ע-גער'-איק) דער בלעטער-שוואָם [אַזאַ מין שוועמעל]

agar'ic min'eral (ע-גער'-איק מינ'-ע-רעל) די בארגמילך [אַזאַ ווייכער ווייַ-סער שטיין].

agas'tric *a.* (ע-געס'-טריק) אָהן אַ מאַ-גען, וואָס האָט ניט קיין מאַגען [ביי גע-וויסע קליינע שרצים].

ag'ate *n.* (עג'-עט) [אַ טייַ-רער שטיין]. דער אַגאַט

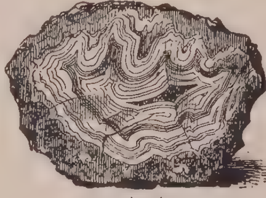

Agate

ag'ate-bur'nisher *n.* (עג'-עט-בויר'-ניש-ער) דער פּאָליר-שטיין.

ag'ate-glass *n.* (עג'-עט-גלעס) אַגאַט-גלאָז [אַזאַ צאַרט גלאָז וואָס ווערט צו-נויפגעשמאָלצען פון פערשיעדענע שטיק-לעך קאָלירטע גלאָז און האָט דאָס אויס-זעהן ווי אַגאַט-שטיין].

ag'ate-snail *n.* (עג'-אייט-סנייל) אַזאַ געדרעהטער מושעל וואָס האָט די פאָרם פון אַן עגבער.

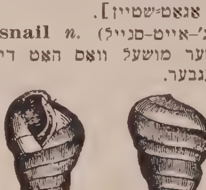

Agate-snails

ag'ate-ware *n.* (עג'-עט-הוועהר) עמאַ-לירטע געשיר.

ag'athism *n.* (עג'-ע-טהיזם) אַגאַטיזם [די בעהויפּטונג, אַז אַלעס האָט אַ נייַ-גונג צום גוטען].

ag'athist *n.* (עג'-ע-טהיסט) אַן אָנהענ-גער פון אַגאַטיזם. ז. ***agathism***

ag'atiform *a.* (עג'-ע-טי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַגאַט-שטיין.

ag'atine *a.* (עג'-ע-טין) וואָס איז שייך צום אַגאַט-שטיין.

ag'atize *v.* (עג'-ע-טאַיז) פערוואַנדלען אין אַגאַט-שטיין.

ag'aty *a.* (עג'-ע-טי) ווי אַגאַט-אַרטיג; ווי דער אַגאַט-שטיין.

Aga've *n.* (ע-גיי'-ווי) די אַגאַווע [אַ מין זיד אַמעריקאַנישע פּלאַנצען].

Agave

agaze' *a. and adv.* (ע-גייז') קוקענ-דיג מיט ערשטוינונג; מיט ערשטוינטע בליקען.

agazed' *a.* (ע-גייזד') קוקענדיג ער-שטוינט.

age *n. and v.* (איידזש) .1 אַלטער [פון מענשען]; .2 צייט אַלטער, דור; לעבענס-דויער; .3 עלטער; פעליעהריגקייט; .4 אַלט מאַכען, אַלט ווערען.
1. He is 50 years of **age.** 2. Ours is a progressive **age.** 3. He is of **age.**

a'ged *a.* (איידזשד) אַלט; בעיאָהרענט; אין יאָהרען.

a'gedly *adv.* (איי'-דזשעד-לי) ווי אַן אַל-טע פּערזאָן.

a'gedness *n.* (איי'-דזשעד-נעס) די אַלטקייט.

age'less *a.* (איידזש'-לעס) אָהן אַ בע-שטימטען אַלטער; וואָס עקזיסטירט אַ זעהר לאַנגע צייט.

a'gency *n.* (איי'-דזשענ-סי) ווירקונג; אַגענטור; טהעטיגקייט.

a'gency-bus'iness *n.* (איי'-דזשענ-סי-ביז'-נעס) אַגענטור-געשעפט.

a'gency-house *n.* (איי'-דזשענ-סי-האַוס) ז. ***agency-business***

a'gency-of'fice *n.* (איי'-דזשענ-סי-אָפ'-איס) קאָמיסיאָנס-קאָנטאָר.

a'gency of Prov'idence (איי'-דזשענ-סי אָוו פּראָוו'-אי-דענס) גאָטס הערשאַפט, השגחה פּרטית.

agen'da *n.* (ע-דזשענ'-דע) נאָטיץ-בוך; אַ פערצייכניס פון אַרבייט וואָס דאַרף גע-טהאָן ווערען.
The committee took up the matters on the **agenda.**

agennet'ic *a.* (עדזש-ע-נעט'-איק) אונ-פּרוכטבאַר.

a'gent *n.* (איי'-דזשענט) אַן אַגענט, אַ גע-שעפטס טרעגער; אַ קאָמיסיאָנער.

a'gent of tru'ancy (איי'-דזשענט אָוו טרו'-ענ-סי) אַ בעאַמטער אין איינינע שטעדט פון שטאַאַט ניו יאָרק [אין אַמע-ריקאַ] וואָס האָט די אויפגאַבע אויפצו-פּאַסען, אַז עס זאָל דורכגעפיהרט ווערען דאָס געזעץ וואָס פאָדערט אַז די קינדער זאָלען רעגעלמעסיג בעזוכען די פאָלקס-שוהל.

age of brass (איידזש אָוו ברעס) די בראָנז צייט. ז. ***age of bronze***

age of bronze (איידזש אָוו בראָנז) די בראָנז צייט [די אוראַלטע צייט, ווען

מען האט זיך נאך ניט בענוצט מיט אייזען און מען האט געמאכט געצייג פון בראנז].

age of chi'valry (איידזש אוו שי'-וועל-רי) די צייט פון ריטערטום [אין מיטעל-אלטער].

age of the moon (איידזש אוו טהי מוהן) די צייט וואס איז פערלאפען זינט די לבנה האט זיך געטראפען מיט דער זון אויף איין מערידיאן [לקוי חמה אדער לקוי לבנה].

a'ger *n.* (איי'-דזשער) א פעלד, א שטיק לאנד.

Ager'atum *n.* (ע-דזשער'-ע-טאם) א מין פלאנצען וואס וואקסען אין די גאנץ ווארימע געגענדען פון דרום אמעריקא.

a'ges ago' (איי'-דזשיז ע-גאו') פאר צייטען.

ageus'tia *n.* (ע-גיוס'-טי-ע) אזא קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין ניט פיהלען דעם חוש הטעם.

age'-worn *a.* (איידזש'-הווארן) אבגעטראגען, אבגענוצט פון עלטער.

ag'ger *n.* (עדזש'-ער) א וועג פאר מיליטערישע צוועקען; [אין אלטען רוים] א פעסטונגס-וואנד אדער בארג אויפגעשאטען פון ערד.

agglom'erate *n., a. and v.* (ענ-לאמ'-ע-רייט) צונויפוויקלען; צוזאמענקייקלען אין א קופע; צוזאמענציהען; געדיכט מאכען; צונויפגעשאטען אין א קופע; א צונויפגעשאטענע קופע.

agglomerat'ic *a.* (ענ-לאמ-ער-עט'-איק) וואס איז צונויפגעווארפען אין א קופע אהן ארדנונג.

agglomera'tion *n.* (ענ-לאמ-ער-איי'-שאן) די צוזאמענוויקלונג, די צוזאמענציהונג, די געדיכט-מאכונג, די צונויפווארפונג אין איין קופע.

agglom'erative *a.* (ענ-לאמ'-ער-ע-טיוו) וואס וויקעלט זיך צונויף, וואס ווערט צונויפגעווארפען אין א קופע.

agglu'tinant *n. and a.* (ענ-לו'-טי-נענט) וואס קלעפט צוזאמען, וואס בעהעפט; א זאך וואס קלעפט צוזאמען.

agglu'tinate *v.* (ענ-לו'-טי-נייט) צונויפקלעפען, צונויפבינדען, צונויפוואקסען.

agglu'tinating *a.* (ענ-לו'-טי-נייט-אינג) קלעפענדיג, צונויפבינדענדיג, צונויפוואקסענדיג.

agglutina'tion *n.* (ענ-לו-טי-ניי'-שאן) דאס צוזאמענקלעפען, דאס בעהעפטען; דאס צונויפוואקסען.

agglu'tinative *a.* (ענ-לו'-טי-נייט-איוו) וואס קען צונויפקלעפען.

ag'grandisable *a.* (עג'-רען-דאי-זעבל) וואס קען פערגרעסערט ווערען, וואס קען פערמעהרט ווערען; וואס קען דערהויבען ווערען אין מאכט אדער עהרע.

aggrandisa'tion *n.* (ע-גרען-די-זיי'-שאן) דאס פערגרעסערען, דאס פערמעהרען; דאס דערהויבען אין מאכט אדער עהרע.

ag'grandizable *a.* (עג'-רען-דאי-זעבל) ז. *aggrandisable*.

aggrandiza'tion *n.* (ע-גרען-די-זיי'-שאן) ז. *aggrandisation*.

ag'grandize *v.* (עג'-רענד-איז) פערגרעסערען, פערמעהרען, פערגרעסערט ווערען, דערהויבען ווערען אין מאכט אדער עהרע.
The United States will not **aggrandize** at the expense of the rights of other countries.

aggrand'izement *n.* (ע-גרענד'-איז-מענט) די פערגרעסערונג, די פערמעהרונג.
All his plans are for his own **aggrandizement** only.

ag'gravate *v.* (עג'-רע-ווייט) 1. שלעכט מאכען, שווערער מאכען; 2. קריינקען; ערגערען; רייצען.
1. Sleeplessness **aggravates** a disease. 2. The children **aggravate** the teacher with their disorder.

ag'gravating *a.* (עג'-רע-ווייט-אינג) ערגערענדיג, רייצענדיג, שטארק אונאנגענעהם.

ag'gravating cir'cumstances (עג'-רע-ווייט-אינג סויר'-קאמ-סטענ-סעז) ערשווערענדע אומשטענדען [ביי א משפט].

ag'gravatingly *adv.* (עג'-רע-וויי-טינג-לי) דורך ערגערען, דורך רייצען; אויף אן אונאנגענעהמען אופן.

aggrava'tion *n.* (עג-רע-וויי'-שאן) דאס ערגער מאכען, די פערשלימערונג; די קריינקונג; ערגערונג.

ag'gravative *n. and a.* (עג'-רע-וויי-טיוו) וואס מאכט שלעכטער; וואס האט די נייגונג צו ערגערען; עטוואס וואס מאכט שלעכטער; עטוואס וואס ערגערט.

ag'gravator *n.* (עג'-רע-וויי-טאר) איינער וואס ערגערט אדער רייצט; איינער וואס מאכט שלעכטער.

ag'gregant *n.* (עג'-רי-גענט) איין צאהל פון א גרופע צאהלען, וואס שטעלען צונויף א סך הכל.

ag'gregate *n., a. and v.* (עג'-רי-גייט) א הויפען; א זאמלונג; צונויפגעזאמעלט; צונויפזאמלען, פעראייניגען.

ag'gregate amount' (עג'-רי-גייט ע-מאונט') דער סך הכל.

ag'gregate an'imals (עג'-רי-גייט ענ'-אי-מעלז) פערשיעדענע חיות, וועלכע געהערען צו איין מין אדער איין פאמיליע.

ag'gregated *a.* (עג'-רי-גיי-טעד) צונויפגעזאמעלט, פעראייניגט.

ag'gregate flow'ers (עג'-רי-גייט פלאו'-ערז) א בינטעל געמישטע בלומען.

ag'gregately *adv.* (עג'-רי-גייט-לי) הויפענווייז, צוזאמען, פעראייניגט; אנגעזאמעלט.

aggrega'tion *n.* (עג-רי-גיי'-שאן) די צונויפהויפונג, די צונויפזאמלונג, די צונויפקלייבונג; פעראייניגונג.

ag'gregative *a.* (עג'-רי-גיי-טיוו) צונויפנעהמענדיג, צונויפקלייבענדיג, צונויפהויפענדיג.

ag'gregator *n.* (עג'-רי-גיי-טאר) דער זאמלער.

aggress' *v.* (ע-גרעס') אנפאלען, אנהויבען דער ערשטער [א קריעג], מאכען אן אטאקע.

aggres'sion *n.* (ע-גרעש'-אן) אן אנגריף; אנפאל; אטאקע.

aggres'sionist *n.* (ע-גרעש'-אן-איסט) איינער וואס מאכט אן אנגריף; איינער וואס פאלט אן אדער אטאקירט.

aggres'sive *a.* (ע-גרעס'-איוו) געניינט צו אטאקירען אדער אנגרייפען; אנגרייפענד, צו ערשט אנגרייפענדיג.
Oppressed peoples ought to be **aggressive** in their own defence.

aggres'sively *adv.* (ע-גרעס'-איוו-לי) אויף א קריעגערישען אופן; דורך אן אנגריף; שטרייט-לוסטיג.

aggres'siveness *n.* (ע-גרעס'-איוו-נעס) קריעגס-לוסטיגקייט, שטרייט-לוסטיגקייט.

aggres'sor *n.* (ע-גרעס'-אר) אן אנגרייפער; אנפאלער; אטאקירער.

aggrie'vance *n.* (ע-גרי'-ווענס) פערדרוס, קומער; ערגערניס; קרענקונג.

ag'gry-beads *n.* (עג'-רי-ביעדז) גלאז-פערעל.

aghast' *a.* (ע-געסט') דערשראקען.

ag'ile *a.* (עדזש'-איל) פלינק, לעבעדיג.

ag'ileness *n.* (עדזש'-איל-נעס) פלינקקייט; לעבעדיגקייט; געשיקליכקייט.

agil'ity *n.* (ע-דזשיל'-אי-טי) ז. *agileness*.

a'ging *n.* (איי'-דזשינג) דאס ווערען אלט.

ag'io *n.* (עדזש'-אי-או) חלפן-געצאהלט; דער קורס-אונטערשיעד פון געלד [פון פערשיעדענע לענדער אדער פון דעמזעלבען לאנד].

agist' *v.* (ע-דזשיסט') קארמענען אדער פיטערען פרעמדע בהמות פאר געצאהלט.

agis'tage *n.* (ע-דזשיס'-טיידזש) דאס פיטערען פרעמדע בהמות אויף אייגענע אדער קהל'שע לאנד; דאס געצאהלט פאר'ן פיטערען; שטייער, אבצאהל.

ag'itate *v.* (עדזש'-אי-טייט) אגיטירען; בעוועגען, ריהרען; אויפרעגען; עפעס בעהאנדלען; רעדען פאר אן אידעע.

ag'itated *a.* (עדזש'-אי-טיי-טעד) אויפגערעגט, בעוועגט.

ag'itating *a.* (עדזש'-אי-טיי-טינג) אגיטירענדיג; אויפרעגענדיג; בעוועגענדיג.

agita'tion *n.* (עדזש-אי-טיי'-שאן) די בעוועגונג, די אגיטאציאן, אויפריהרונג; די פערדיגונג פאר אן אידעע.

agita'tional *a.* (עדזש-אי-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אגיטאציאן.

ag'itative *a.* (עדזש'-אי-טייט-איוו) בעוועגענד, ריהרענד, אויפרעגענד.

agita'to *adv.* (עדזש-אי-טא'-טאו) לעבהאפט [אין מוזיק].

ag'itator *n.* (עדזש'-אי-טיי-טאר) אן אגיטאטאר.

agitato'rial *a.* (עדזש-אי-טיי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אגיטאטאר.

aglare' *a. and adv.* (ע-גלעהר') פינקלענדיג, בליצענדיג [מיט די אויגען].

agleam' *a. and adv.* (ע-גליעם') גלענצענדיג, שטראהלענדיג, פינקלענדיג.
Their faces were **agleam** with a pale light.

ag'let *n.* (עג'-לעט) א מעטאלענער שטיפט בעפעסטיגט צו דעם ענד פון א שנור.

aglim'mer *a. and adv.* (ע-גלימ'-ער) אין שימערענדען ליכט; גלימערענדיג.

aglit'ter *a. and adv.* (ע-גליט'-ער) ז. *aglimmer*.

Aglos'sa *n.* (ע-גלאס'-ע) אזא מין פרעש וואס האבען ניט קיין צונג.

Aglossa

aglos'sal *a.* (ע-גלאס'-על) וואס האט ניט קיין צונג; אהן א צונג.

aglow' *adv. and a.* (ע-גלאו') גליהענד.
The skies are **aglow** with the sunset.

ag'nail *n.* (עג'-נייל) א נאגעל-געשוויר; א היהנער-אויג.

ag'nate *n. and a.* (עג'-נייט) א קרוב נור פון דער זייט פון די מאנסבילען; אגנאטיש, פערוואנדט דורך'ן פאטער'ס צד.

agna'ti *n.* (עג-ניי'-טאי) קרוב'שאפט נור פון דעם צד פון די מאנסבילען אין דער פאמיליע [א יורידישער אויסדרוק].

agnat'ic *a.* (ענ-נעט'-איק) וואס איז שייך צו א קרוב פון פאטער'ס צד אדער בכלל פון דער זייט פון די מאנסבילען אין דער פאמיליע.

agnat'ically *adv.* (ענ-נעט'-איק-על-אי) אגנאטיש. ז. *agnate*

agna'tion *n.* (ענ-ניי'-שאן) לייבליכע קרוב'שאפט פון פאטערס צד.

Agnoë'tæ *n.* (ענ-נא-אי'-טי) א געוויסע קריסטליכע סעקטע, וועלכע האט זיך געהאט געגרינדעט אין 4טען יאהרהונדערט און וועלכע האט געלייקענט אין דער אלוויסענהייט פון גאט. זיי האבען געגלויבט, אז דאס פערגאנגענע וויס גאט דורך געדענקען און די צוקונפט שטעלט ער זיך פאר דורך לאגישע שליסע פון דער געגענווארט.

agno'men *n.* (ענ-נאו'-מען) א צונאמען, א ביינאמען.

agnom'inal *a.* (ענ-נאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א ביינאמען אדער צונאמען.

agnomina'tion *n.* (ענ-נאמ-אי-ניי'-שאן) דאס געבען א צונאמען; דער צוזאמענקלאנג פון ווערטער; א גראם.

agnos'tic *n. and a.* (ענ-נאס'-טיק) אן אגנאסטיקער [א דענקער וואס האלט דאס מען קען ניט גלויבען זאכען וואס קענען נישט בעוויזען ווערען, אז גאט קען מען ניט וויסען און אז דאס וואס מען וויס ניט איז ניטא וואס צו גלויבען]; וואס געהערט צו די אגנאסטיקער; וואס געהערט צו די מיינונגען און אידעען פון די אגנאסטיקער.

agnos'tically *adv.* (ענ-נאס'-טי-קעל-אי) פון אן אגנאסטישען שטאנדפונקט; מיט דער נייגונג צו אגנאסטיציזם; ווי אן אגנאסטיקער. ז. *agnostic*

agnos'ticism *n.* (ענ-נאס'-טי-סיזם) די לעהרען און אידעען פון די אגנאסטיקער. ז. *agnostic*

agnos'tics *n.* (ענ-נאס'-טיקס) די אגנאסטיק [די לעהרע פון די אגנאסטיקער]. ז. *agnostic*

ag'nus *n.* (עג'-נאס) דאס בילד פון א שעפס אלס א בעצייכנונג פאר יעזוס קריסטוס.

ag'nus cas'tus (עג'-נאס קעס'-טאס) קיישבוים [אזא בוים מיט פינגער-פערמיגע בלעטער פון בלוילינען קאליר].

Ag'nus De'i (עג'-נאס די'-אי) גאטס לעמעלע [געברויכט אלס א נאמען פאר יעזוס קריסטוס]; א נשמה-ליכטעל אין קירך; א הייליגע קריסטליכע תפילה; א הייליג קריסטליך בילד מיט דער אבצייכנונג פון א לעמעלע, וואס טראגט א קרייץ.

ago' *adv. and a.* (ע-גאו') פאריבער, פארביי; צוריק, פריהער.

agog' *adv. and a.* (ע-גאג') בעגיריג, נעלוסטיג; אויפגערעגט פון תאוה אדער פון פרייד.

Visitors are expected; therefore, the house is all **agog** with excitement.

agom'eter *n.* (ע-גאמ'-ע-טער) אן איינסטרומענט צום מעסטען אדער רעגולירען דעם עלעקטרישען ווידערשטאנד.

agomphi'asis *n.* (ע-גאם-פאי'-ע-סיס) דאס פערליערען די צייהנער.

agone' *adv. and a.* (ע-גאן') ז. *ago*

agon'ic *a.* (ע-גאנ'-איק) אהן ווינקלען.

ag'onies of sor'row (עג'-א-ניעז אוו סאר'-או) די גרעסטע גייסטיגע יסורים.

ag'onism *n.* (עג'-אנ-איזם) פרייזקאמפף, וועטקאמפף.

ag'onist *n.* (עג'-א-ניסט) איינער וואס קאנקורירט צו געווינען א פרייז.

agonis'tic *a.* (עג-א-ניס'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו א וועטקאמפף; וואס שטרעבט צו מאכען אן איינדרוק; קריגעריש.

agonis'tical *a.* (עג-א-ניס'-טיק-על) ז. *agonistic*

agonis'tics *n.* (עג-א-ניס'-טיקס) די קונסט און לעהרע פון וועט-קאמפף אדער ראנגלען זיך.

ag'onize *v.* (עג'-א-נאיז) מאטערען, קוועלען, אנטהאן גרויסע ליידען; זיך מאטערען, ליידען גרויסע שמערצען; מאכען א גרויסע אנשטרענגונג.

ag'onizing *a.* (עג'-א-נאי-זינג) מיט גרויסע יסורים, העכסט פיינליך, זיך ראנגלענדיג מיט'ן טויט.

He suffered **agonizing** pain after the operation.

ag'onizingly *adv.* (עג'-א-נאי-זינג-לי) ז. *agonizing*

ag'ony *n.* (עג'-א-ני) אגאניע, גסיסה, טויטמאטערניש, שרעקליכע יסורים.

ag'ony of death (עג'-א-ני אוו דעטה) גסיסה.

ag'ony of heat (עג'-א-ני אוו היעט) א שרעקליכע היץ; א גהינום היץ.

ag'ony of love (עג'-א-ני אוו לאוו) ליעבעס יסורים.

ag'ony of tears (עג'-א-ני אוו טיערז) א שטראם טרערען; א פיינליכער געוויין.

agou'ta *n.* (ע-גו'-טא) אזא מין קליינער קראט.

Agouta

agou'ti *n.* (ע-גו'-טי) שוויין קאנינכען [אזא קראליק].

agou'ty *n.* (ע-גו'-טי) ז. *agouti*

agraffe' *n.* (ע-גרעף') א גרויסע שפראנדזשקע אדער העקעל [צום פערשפיעלענען], א קלאמער.

agram'matism *n.* (ע-גרעמ'-ע-טיזם) דאס ניט זיין אימשטאנדע ריכטיג צונויפצושטעלען א גראמאטיקאלישען זאץ.

agram'matist *n.* (ע-גרעמ'-ע-טיסט) איינער וואס קען ניט לעזען און שרייבען; אן עם הארץ.

agraph'ia *n.* (ע-גרעפ'-אי-ע) דאס פערליערען די פעהיגקייט אויסצודריקען א געדאנק דורך שריפט.

agra'rian *n. and a.* (ע-גריי'-רי-ען) איינער וואס איז אן אנהענגער פון א פארטיי וואס פערלאנגט גלייכע ערדפערטיילונג; וואס איז שייך צו דער ערדפערטיילונג; א לאנדסבעזיצער [אגראריער]; א קענער אין לאנדווירטשאפט.

agra'rianism *n.* (ע-גריי'-רי-ען-איזם) די טעאריע פון גלייכע לאנדפערטיילונג; די בעוועגונג פאר גלייכע לאנדפערטיילונג.

agra'rian law (ע-גריי'-רי-ען לאה) לאנדווירטשאפטס געזעץ.

agree' *v.* (ע-גריע') 1. איינשטימען; צוגעבען, איינווילינען; בעשליסען; 2. זיך פערגלייכען; זיין פאסענד.

1. They **agreed** to form a partnership. 2. He **agrees** with my opinion.

agreeabil'ity *n.* (ע-גריע-ע-ביל'-אי-טי) איינשטימיגקייט; אנגענעהמליכקייט, חן.

agree'able *a.* (ע-גריע'-עבל) פאסענד; אנגענעהם; וויליג איינצושטימען.

agree'ableness *n.* (ע-גריע'-עבל-נעס) איינשטימונג; אנגענעהמליכקייט, חן.

agree'ably *adv.* (ע-גריע'-ע-בלי) פאססיג; אנגענעהם, וויליג איינצושטימען.

He was **agreeably** surprised to meet me.

agree' again' (ע-גריע' ע-גען') ווידער איינינ; ווידער גוט-פריינד.

agreed' *int.* (ע-גריעד') אבגעמאכט! ריכטיג! עס בלייבט דערביי!

agree' like cat and dog (ע-גריע' לאיק קעט ענד דאג) שטימען ווי א קאץ מיט א הונד.

agree'ment *n.* (ע-גריע'-מענט) איינשטימונג, פעראייניגונג; אבמאך.

agree'ment in tune (ע-גריע'-מענט אין טיון) הארמאניע.

agree' on some'thing (ע-גריע' אן סאמ'-טהינג) זיך איינינען איבער עפעס.

agree' to (ע-גריע' טו) צופאסען צו...; געפעלען; אננעהמען, צושטימען.

agree' to an of'fer (ע-גריע' טו ען אפ'-ער) אן אנבאט אננעהמען.

agree' to an opin'ion (ע-גריע' טו ען א-פינ'-יאן) צושטימען צו א מיינונג.

agree' togeth'er (ע-גריע' טו-געטה'-ער) זיין איינינ.

agree' upon' (ע-גריע' א-פאן) וועגען עטוואס איינינ ווערען, וועגען עטוואס פשרה ווערען, בעשליסען איבער עטוואס.

They **agreed** upon the terms of the contract.

agree' with (ע-גריע' הוויטה) צופאסען זיך צו...; געפעלען.

This kind of food **agrees** with me.

agres'tial *a.* (ע-גרעס'-טשיעל) דארפיג, פראסט, בויעריש.

When he came to the city, he put off his agrestial habits.

agres'tic *a.* (ע-גרעס'-טיק) בויעריש, דארפיש, פראסט.

agres'tical *a.* (ע-גרעס'-טיק-על) ז. *agrestic*

agres'tic life (ע-גרעס'-טיק לאיף) דאס דארפישע לעבען.

agric'olous *a.* (ע-גריק'-א-לאס) בעשעפטיגענדיג זיך מיט לאנדווירטשאפט; וואס איז שייך צו לאנד-ארבייט.

agricul'tural *a.* (ע-גרי-קאל'-טשור-על) וואס געהערט צו לאנד ארבייט, לאנדווירטשאפטליך.

agricul'tural ant (ע-רי-קאל'-טשור-על ענט) אזא מוראשקע [אמייזע], וועלכע ריינינט אב דעם גרונט פון יעדע גרינס אין דער נאכבארשאפט פון איהר נעסט.

agricul'tural chem'istry (ע-רי-קאל'-טשור-על קעמ'-איס-טרי) אגריקולטור-כעמיע [דער טייל פון כעמיע וואס פערנעהמט זיך מיט די כעמישע אייגענשאפטען און צוזאמענזעצונגען פון פלאנצען, ערד-גרונד, פוטער א. ז. וו.].

agricul'turalist *n.* (ע-רי-קאל'-טשור-על-איסט) אגריקולטוריסט [א וויסענשאפטליכער לאנדווירט]; אן אנהענגער פון אגריקולטור.

agricul'turally *adv.* (ענ-רי-קאל'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו לאנד-ארבייט; אויף א לאנד-ווירטשאפטליכען שטייגער.

agricul'tural machine' (ע-רי-קאל'-טשו-רעל מע שין') א לאנדווירטשאפטס-מאשין, א מאשין פאר ערד-ארבייט.

agricul'tural soci'ety (ע-רי-קאל'-טשור-על סא סאי'-ע-טי) לאנדווירטשאפטליכער פעראיין.

ag'riculture *n.* (עג'-רי-קאל-טשור) ערד ארבייט, לאנד-ווירטשאפט.
agricul'turism *n.* (עג-רי-קאל'-טשור-איזם) די לאנדווירטשאפט אלס וויסענ-שאפט, דאס אגריקולטור סיסטעם.
agricul'turist *n.* (ע-גרי-קאל'-טשור-איסט) א בויער, אן ערד-ארבייטער, א לאנד-ווירטה.
ag'rimony *n.* (עג'-רי-מא-ני) שישקעס, בערעלעך.
agriolog'ical *a.* (עג-רי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צום שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזיר-טען צושטאנד.
agriol'ogist *n.* (עג-רי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזירטען צושטאנד.
agriol'ogy *n.* (עג-רי-אל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון פערגלייכען די מנהגים און געוואהנהייטען פון די מענשען אין זייער אונציוויליזירטען צושטאנד.
agrodol'ce *n.* (עג-ראו-דאול'-טשע) א פעראייניגונג קוין זיס און זויער.
ag'ronome *n.* (עג'-רא-נאום) אן אגרא-נאם [א קענער, א געשטודירטער אין לאנד-ווירטשאפט].
agronom'ic *a.* (עג רא-נאמ'-איק) לאנד-ווירטשאפטליך, וואס געהער צו לאנדווירט-שאפט.
agronom'ical *a.* (עג-רא-נאמ'-אי-קעל) ז. *agronomic*
agronom'ics *n.* (עג-רא-נאמ'-איקס) די וויסענשאפט פון לאנד-פערוואלטונג אדער לאנד-קולטיווירונג.
agron'omist *n.* (ע-גראנ'-א-מיסט) אן אגראנאם, איינער וואס שטודירט אגרא-נאמיע.
agron'omy *n.* (ע-גראנ'-א-מי) אגרא-נאמיע, די וויסענשאפט צו קולטיווירען אדער פערוואלטען לאנד.
agrope' *adv.* (ע-גראופ') טאפענדיג אין דער פינסטער.
Agros'tis *n.* (ע-גראס'-טיס) שטרויס גראזען, ראהר-גראזען [צ' דעם מין גע-הערען די מייסטע פיטערונגס-גראזען].
agrostog'rapher *n.* (ע-גראס-טאג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט די נא-טור און די אייגענשאפטען פון גראזען.
agrostograph'ic *a.* (ע-גראס-טא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בע-שרייבונג פון גראזען.
agrostograph'ical *a.* (ע-גראס-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *agrostographic*
agrostog'raphy *n.* (ע-גראס-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער נאטור און אייגענשאפטען פון גראזען.
agrostolog'ic *a.* (ע-גראס-טא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון גראזען.
agrostolog'ical *a.* (ע-גראס-טא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *agrostologic*
agrostol'ogist *n.* (ע-גראס-טאל'-א-דזשיסט) א קענער אין גראזען.
agrostol'ogy *n.* (ע-גראס-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער באטאנישער ווי-סענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער פארשונג פון גראזען.
aground' *adv.* (ע-גראונד') אויף דעם גרונד, אויף דעם באדען, אויף דער ערד.
agryp'nia *n.* (ע גריפ'-ני-ע) שלאפ-לאזינקייט.
agrypnot'ic *a. and n.* (עג-ריפ-נאט'-איק) וואס שטערט דעם שלאף; וואס מאכט שוואך; א מיטעל צום פערטרייבען דעם שלאף [אין דער מעדיצין].
a'gue *n.* (איי'-גיו) דאס קאלטע פיבער; קאלטע קדחת.
a'gue-cake *n.* (איי'-גיו-קייק) דער פיי-בער קוכען [א געשוואולסט אונטער די ריפען].
a'gued *a.* (איי'-גיוד) האבענדיג פיבער; פיבערהאפטיג, ציטערענדיג ווי פון קאל-טען פיבער.
a'gue-fit *n.* (איי'-גיו-פיט) פיבער אנ-פאל.
a'gue-pow'der *n.* (איי'-גיו-פאו'-דער) א פולווער געגען פיבער.
a'gue-proof *a.* (איי'-גיו-פרוף) וואס האט קיין מורא ניט פאר פיבער, געשיצט פון פיבער.
a'gue-spell *n.* (איי'-גיו-ספעל) א גע-היימניספולער מיטעל, וואס ווירקט געגען פיבער.
a'gue-struck *a.* (איי'-גיו-סטראק) בע-פאלען פון פיבער.
a'gue-tree *n.* (איי'-גיו-טריע) אזא בוים.
a'guish *a.* (איי'-גיו-איש) פיבערהאפט; ציטערענדיג ווי פון קאלטען פיבער.
a'guishness *n.* (איי'-גיו-איש-נעס) פיי-בערהאפטיגקייט.
ag'ynous *a.* (עדזש'-אי-נאס) וואס האט ניט קיין ווייבליכע ארגאנען [ביי פלאנ-צען].
ah *int.* (אה) אה! א! אך... הא!
a'ha *n.* (א'-הא) [א צאם] א פארקאן אין א גראבען [אבצוצאמען א לאנקע פאר א הויז].
ahead' *adv.* (ע-העד') פאר-פארויס, פאר-ווערטס; איבער האלז און קאפ.
ahead of us (ע-העד' אוו אס) בעפאר אונז.
aheap' *adv.* (ע-היעפ') אין א קופע; צונויפגעקארטשעטערהייד.
ahem' *int.* (ע-העם') הם! [אן אויסדרוק פון פערלעגענהייט].
ahold' *adv.* (ע-האולד') אין דער ריכטונג פון ווינד.
The captain's order was: "Lay the ship a-hold!"
ahoy' *int.* (ע-האי') האלא! [אן אויס-רופונגס ווארט פון מאטראזען].
a'i *n.* (א'-אי) אאי [א נאמען פון א געוויסע פוילע חיה, וועלכע האט דריי נע-געל אין יעדער פוס].

Ai

aid' *n. and v.* (אייד') הילפע, שטיצע; העלפען; ביישטעהן.
The strong are here to **aid** the weak.
ai'dance *n.* (איי'-דענס) הילפע, שטיצע.
ai'dant *a.* (איי'-דענט) העלפ-בעהילפיג; העלפענדיג.
aide *n.* (אייד) ז. *aide-de-camp*
aide-de-camp' *n.* (אייד-דע-קאן') אד-יוטאנט.
ai'der *n.* (איי'-דער) העלפער; געהילף; שטיצער.
aid'less *a.* (אייד'-לעס) הילפלאז, אהן הילף; אהן שטיצע.
ai'ery *n. and v.* (איי'-ער-אי) ז. *aerie*
ai'gremore *n.* (איי'-גער-מאור) שטיי-קויהלען פערפארטיגט פאר דעם געברויך פון פאבריצירען שיס-פולווער.
ai'gret *n.* (איי'-גרעט) א מין פויגעל מיט א פעדער-קרוין אויף'ן קאפ; א פע-דער-קרוין, דימאנטשטרויס [אזא צירונג שטיק, וואס פרויען טראגען אין די האר].
aiguille' *n.* (איי-גהוויל') א שארפער שפיץ פון א בארג; אן ענגבער פאר שטיינער.
ai'kinite *n.* (איי'-קינ-איט) א כעמישע שוועפעל-פערבינדונג פון וויסמוט, בליי און קופער. דיעזע פערבינדונג האט א שווארץ-גרויען בליי-קאליר מיט א מעטאלי-שען גלאנץ.
ail *n. and v.* (אייל) דאס זיין ניט אין גאנצען ביים געזונד; קראנק זיין; עפעס פעהלען [אין געזונד]; אונרוהיג זיין.
Something **ails** me, but I can not locate the pain.
Ailan'tus *n.* (איי-לענ'-טאס) א מין בוים, וואס וואקסט אין אזיען.
ai'ling *a.* (איי'-לינג) ניט אין גאנצען [געזונד], קרענקליך.
ail'ment *n.* (אייל'-מענט) שמערץ, קראנק-הייט.
aim *n. and v.* (איים) ציעל, צוועק; אב-זיכט, כונה; שטרעבען; צילעוועט.
aim at (איים עט) 1. שטרעבען צו... 2. צילעוועט אין...
1. To **aim at** distinction is noble. 2. He **aims at** the target.
ai'mer *n.* (איי'-מער) איינער וואס ציי-לעוועט; א בעשטרעבער.
aim'ful *a.* (איימ'-פול) פול מיט שטרע-בונגען אדער מיט אבזיכטען.
aim'fully *adv.* (איימ'-פול-אי) מיט בעשטימטע ציעלען אדער בעשטרעבונגען.
ai'ming-drill *n.* (איי'-מינג-דריל) דאס לערנען סאלדאטען ווי צו צילעוועט ביים שיסען.
ai'ming-stand *n.* (איי'-מינג-סטענד) דער ארט וואו מען דארף האלטען דעם ביקס ביים צילעוועט.
aim'less *a.* (איימ'-לעס) 1. צוועקלאז; 2. ציעללאז.
1. **Aimless** wandering. 2. **Aimless** shooting.
aim'lessly *adv.* (איימ'-לעס-לי) אהן א ציעל; אהן א צוועק.
aim'lessness *n.* (איימ'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בעשטימטען ציעל.
ain't (איינט) אבקירצונג פון *am not* [בין ניט] און *are not* [זיינען ניט].
air *n. and v.* (עהר) 1. לופט; לופטערן; אויס-לופטערן; געניסען פרישע לופט; 2. פערעפענטליכען, ארויסברייגנען אין דער עפענטליכקייט; 3. מעלאדיע, אריע, ליעד; 4. מינע, אויסזעהן, ערשיינונג.
1. **Air** your room and your clothes. 2. I want to **air** my views. 3. He sang a familiar **air**. 4. The lady has a graceful **air**.
air a horse (עהר ע הארס) אויסרייטען א פערד; ארויסלאזען א פערד אויף דער פרישער לופט.
air'-bag *n.* (עהר'-בעג) א לופט-זאק [אזא זאק וואס קען אויפגעבלאזען ווערען און ווערט בענוצט צו הויבען געזונקענע שיפען]; אזא בלאז-זאק וואס ווערט בע-נוצט צו רייניגען די ערד-פורעמס אין אייזען-גיסערייען.
air'-balloon' *n.* (עהר'-בע-לוהן') א לופט-באלאן.
air'-bath *n.* (עהר'-בעטה) א לופט-באד, א ווינד-באד.

air'-bed *n.* (עהר'-בעד) א לופט-מאַטראַץ.
air'-blad'der *n.* (עהר'-בלעד'-ער) די לופט-בלאָז; דער פענכער, די שווים-בלאָז [א בלאָז אנגעפילט מיט לופט אין דעם פאָדערשטען טייל פון א פיש].

Air-bladder

air'-blast *n.* (עהר'-בלעסט) א לופט-שטראָם געטריבען דורך דרוק [אין מע-טאַל שמעלץ-אויווענס].
air'-born *a.* (עהר'-בארן) אהן ממשות, פאַנטאַסטיש, צונויפגעשטעלט פון דער לופט.
air'-borne *a.* (עהר'-באורן) טראַגענדיג זיך אין דער לופטען.
air'-box *n.* (עהר'-באַקס) אַזאַ קוימען פון ברעטער אין קויהלען-גריבער פאַר דעם צוועק פון ווענטילאַציאָן; אַזאַ ראָהר צום צופיהרען לופט אין א שמעלץ-אויווען.
air'-brake *n.* (עהר'-ברייק) א לופט-ברעמזע [די איינריכטונג ביי באהנען אדער טראַמוואַיען איינצוהאַלטען די רע-דער דורך צונויפגעפּרעסטע לופט].
air'-brea'ther *n.* (עהר'-ברי'-טהער) א חיה וואָס אַטהעמט לופט [בעזאָנדערס א ים-חיה וואָס האָט לונגען און אַטהעמט לופט].
air'-brick *n.* (עהר'-בריק) א ציעגעל וואָס האָט לעכער פאַר דעם דורכגאַנג פון לופט, פאַר ווענטילאַציאָנס-צוועקען; אַזאַ מעטאַלענער קעסטעל אין דער גרויס פון א ציעגעל, וואָס האָט לעכער פאַר דעם דורכגאַנג פון לופט.
air'-bub'ble *n.* (עהר'-באַבל) א לופט-בלאָז.
Boiling water gives off **air-bubbles.**
air'-built *a.* (עהר'-בילט) אהן ממשות, געמאַכט פון לופט, איינגעבילדעט.
air'-cam'el *n.* (עהר'-קעמ'-על) א לופט-צימער אין א שיף כדי זי זאָל זיך ניט זעצען צו טיעף אין וואַסער.
air'-car'bureter *n.* (עהר'-קאַר'-ביו-רעט-ער) אַן אַפּאַראַט אין וועלכען לופט קומט אין בעריהרונג מיט פליסיגע הידראָ-קאַרבאָן [א פערבינדונג פון קויהלען-שטאָף מיט וואַסער-שטאָף] און ענטצינדעט עס [ווערט בענוצט ביי גאַז-מאַשינען].
air'-ca'sing *n.* (עהר'-קיי'-סינג) א לופט-איינפאַסונג [אַן איינפאַסונג, וואָס לאָזט ניט דורך קיין לופט, וועלכע ווערט געמאַכט פון אייזען-בלעך ארום א ראָהר כדי איהם אבצוהיטען פון אויסערע טעמ-פּעראַטור ענדערונגען].
air'-castle *n.* (עהר'-קעסל) א לופט-שלאָס.
air'-cav'ity *n.* (עהר'-קעוו'-אי-טי) לופט-רוים [אין מאַשינען].
air'-cell *n.* (עהר'-סעל) די לופט-צעלע [די קליינטשיקע לופט-גריבעלעך אין דעם קער-פּער פון מענשען און חיות].
air'-cham'ber *n.* (עהר'-טשיימ'-בער) לופט-קאַמער; לופט-קאַסטען [ביי מאַשי-נען].
air'-cock *n.* (עהר'-קאַק) א לופט-קראַן [אריינצולאָזען און ארויסצולאָזען לופט ביי געוויסע מאַשינען].
air'-col'or *n.* (עהר'-קאַל'-אָר) הימעל-קאָליר.
air'-coo'ler *n.* (עהר'-קוה'-לער) א לופט-קיהלער [אירגענד וועלכע פאָררי-טונג צו קיהלען די לופט].
air'-cush'ion *n.* (עהר'-קוש'-אָן) א לופט-קישען.
air'-drawn *a.* (עהר'-דראָהן) איינגע-בילדעט; אין דער לופט געשריבען.
air'-dried *a.* (עהר'-דראַיד) געטריקענט אין דער לופט.
air'-duct *n.* (עהר'-דאַקט) א דורכגאַנג פאַר לופט.
ai're *n.* (אי'-רע) אַן אריסטאָקראַט, איי-נער וואָס געהערט צו די העכערע קלאַסען פון דער געזעלשאַפט.
air'-en'gine *n.* (עהר'-ענ'-דזשין) א מאַ-שין וואָס ארבייט דורך געפּרעסטע לופט; א מאַשין, וואָס פרעסט צוזאַמען די לופט.
air'er *n.* (עהר'-ער) א לופטערער, איינער וואָס לופטערט אדער טריקענט.
air'-escape' *n.* (עהר'-עס-קייפּ) א לופט-לאָך, א לאָך דורך וועלכער די לופט געהט ארויס.
air'-fau'cet *n.* (עהר'-פאַה'-סעט) ז. *air-cock*.
air'-fil'ter *n.* (עהר'-פיל'-טער) א לופט-פילטער [אַזאַ אַפּאַראַט צו רייניגען די לופט פון שטויב, רויך א. ד. ג.].
air'-flue *n.* (עהר'-פלו) ז. *air-box*.
air'-gage *n.* (עהר'-גיידזש) אַן אַפּאַראַט וואָס צייגט אָן דעם דרוק פון לופט אדער גאַזען.
air'-gas *n.* (עהר'-געס) אַן ענטצינדבאַ-רער און לייכטענדער גאַז וואָס מען בע-קומט דורך מישען לופט מיט דעם דאַמפף פון פּעטראָלעאום, נאַפט, בענזין אדער גאַזאָלין.
air'-gate *n.* (עהר'-גייט) אַן אונטער-אירדישער וועג אין קויהלען-גריבער, וואָס ווערט הויפּטזעכליך בענוצט פאַר ווענטי-לאַציאָן; אַן עפענונג אין א פורם, אין וועלכען עס ווערט געגאָסען אייזען, פאַר דעם ארויסטריט פון די גאַזען, וואָס קליי-בען זיך דאָרט אָן.
air'-gov'ernor *n.* (עהר'-גאַוו'-ער-נאָר) אַזאַ פאָררריכטונג צו אַפּאַראַטען און מאַשינען צו רעגולירען דעם דרוק אדער דעם צוטריט פון לופט.
air'-gun *n.* (עהר'-גאַן) א ביקס וואָס שיסט דורך געפּרעסטע לופט.
air'-head'ing *n.* (עהר'-העד'-אינג) אַן עפענונג אין א קויהלען-גרוב פאַר דעם צו-טריט פון פרישע לופט.
air'-hol'der *n.* (עהר'-האָול'-דער) לופט-האַלטער; גאַז-מעטער [אַזאַ אַפּאַראַט].
air'-hole *n.* (עהר'-האָול) לופט-לאָך, צוג-לאָך [א לאָך אריינצולאָזען לופט].
air'ified *a.* (עהר'-אי-פאַיד) לופטיג; אהן ממשות, דין.
air'ily *adv.* (עהר'-אי-לי) לייכט, צאַרט, גראַציעז, מונטער.
air'iness *n.* (עהר'-אי-נעס) לופטיגקייט; מונטערקייט, לעבעדיגקייט; דאָס זיין גראַ-ציעז.
air'ing *n.* (עהר'-אינג) דאָס טריקענען, דאָס לופטערען; דאָס געניסען פרישע לופט; דאָס דורכשפּאַציערען זיך, דאָס דורכריי-טען זיך; דאָס דורכפאָהרען זיך.
air'ing-stage *n.* (עהר'-אינג-סטיידזש) א פּלאַטפאָרם אדער ברעטער אויף וועלכע עס ווערען געלעגט מאַטעריאַלען צום טרי-קענען אין דער לופט.
air'ing-yard *n.* (עהר'-אינג-יאַרד) א שפּאַציער-הויף; דער הויף פון א טורמע.
air'-jack'et *n.* (עהר'-דזשעק'-עט) א שווים-יאַק.
air'-lamp *n.* (עהר'-לעמפּ) גאַז-לאַמפּ.
air'less *a.* (עהר'-לעס) לופטלאָז, אהן לופט, דומפּיג.
air'-line *n. and a.* (עהר'-לאַין) א גראַ-דע ליניע, גלייכע אייזענבאַהן ליניע; גלייך.
air'-lock *n.* (עהר'-לאָק) א לופט-קאַמער אין אונטערוואַסער-שיפען.
air'-locomo'tive *n.* (עהר'-לאָ-קאָ-מאָו'-טיוו) א פּניימאַטישער לאָקאָמאָטיוו [א לאָקאָמאָטיוו, וואָס בעוועגט זיך דורך גע-פּרעסטע לופט].
air'-logged *a.* (עהר'-לאָגד) פערהינ-דערט אין דער בעוועגונג דורך דער צו-נויפּפּרעסונג פון לופט [ביי געוויסע מאַ-שינען].
air'-machine' *n.* (עהר'-מע-שין') א ווענטילאַציאָנס-מאַשין [א מאַשין צום אויסלופטערען].
air'-me'ter *n.* (עהר'-מי'-טער) א לופט-מעסטער [אַן אַפּאַראַט וואָס מעסט וויפיעל לופט עס שטראָמט דורך אין אַן ארט].
air'-pas'sage *n.* (עהר'-פּעס'-עדזש) דער וועג דורך וועלכען די לופט געהט אריין אין די לונגען.
air'-pil'low *n.* (עהר'-פּיל'-אָ) לופט-קישען.
air'-pipe *n.* (עהר'-פּאַיפּ) לופט-ראָהר, לופט-שלויך.
air'-plant *n.* (עהר'-פּלענט) א פּלאַנץ וואָס וואַקסט אין דער לופטען.

Air-plants

air'-poise *n.* (עהר'-פּאָיז) לופט-וואָג [א וואָג צום וועגען לופט].
air'-port *n.* (עהר'-פּאָרט) א קליינע לאָך וואָס ווערט געמאַכט אין זייט פון א שיף פאַר דעם צוטריט פון לופט און ליכט.
air'-proof *a.* (עהר'-פּרוף) וואָס לאָזט ניט דורך קיין לופט.
air'-pump *n.* (עהר'-פּאַמפּ) א לופט-פּומפּע.
air'-pyrom'eter *n.* (עהר'-פּאַי-ראָמ'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען הויכע טעמפּעראַטורען.
air'-reg'ulator *n.* (עהר'-רעג'-יו-ליי-טאָר) א לופט-רעגולאַטאָר [אַן אַפּאַראַט צו רעגולירען דעם צוטריט און אויסטריט פון לופט].
air'-reservoir' *n.* (עהר'-רעז'-ער-וואָהר) ז. *air-holder*.
air'-sac *n.* (עהר'-סעק) א לופט זעקעל,

די לופט=זעקלעך אין פערשיעדענע טיילען פון קערפער ביים מענשען און חיות.

air′-shaft *n.* (עהר′-שעפט) לופט שאכט [אן עפענונג אין די קויהלען=גרובען פאר פרישע לופט]; ווענטילאטאר [אן עפענונג אין א הויז פאר פרישע לופט].

air′-ship *n.* (עהר′-שיפ) א לופט=שיף.

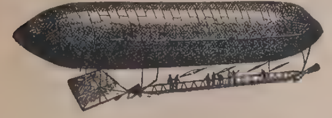

Air-ship

air′-space *n.* (עהר′-ספייס) דער לופט=רוים אדער לופט=אינהאלט פון א צימער.

air′-spring *n.* (עהר′-ספרינג) א פרוזשינע וואס ווערט געדריקט פון צונויפגעפרעסטע לופט [אין פערשיעדענע מאשינען און מעכאניזמען].

air′-stack *n.* (עהר′-סטעק) אזא לופט=קוימען אין קויהלען=גריבער פאר ווענטילאציאן.

air′-stir′ring *a.* (עהר′-סטויר′-אינג) לופט בעוועגענד.

air′-stove *n.* (עהר′=סטאוו) לופט=הייצאויוועז.

air′-thermom′eter *n.* (עהר′=טהערמאמ′-ע-טער) לופט=טערמאמעטער [א טערמאמעטער ביי וועלכען לופט ווערט געברויכט אנשטאט קוועקזילבער].

air′-thread *n.* (עהר′-טהרעד) זומערפאדים [פליהענדע שפינוועבס אין דער לופט, ענדע זומער].

air′-tight *a.* (עהר′-טאיט) לופט=דיכט [פעסט אז קיין לופט קען ניט צוקומען].

air′-tint *n.* (עהר′-טינט) לופט שאטירונג, לופט קאליר.

air′-trap *n.* (עהר′=טרעפ) לופט=אבצוג [אזא ווענטיל ביי מאשינען ארויסצולאזען די איבריגע אנגעזאמעלטע לופט].

air′-trunk *n.* (עהר′-טראנק) אזא גרויסער ווענטילאטאר פאר דער רייניגונג פון דער לופט אין טעאטערם, פערזאמלונגס=זאלען א. ד. ג

air′-valve *n.* (עהר′-וועלוו) לופט=ווענטיל [ביי דאמפפקעסעל ארייגצולאזען לופט].

air′-ves′sel *n.* (עהר′-וועס′-על) א לופט=קאמער, א לופט=בעהעלטער [ביי מאשינען].

air′y *a.* (עהר′-אי) לופטיג, אהן האפט; לוסטיג, לעבעדיג.

air′y no′tions (עהר′-אי נאו′-שאנז) פוסטע פאנטאזיעס; לופט=שלעסער.

air′y schemes (עהר′-אי סקימז) פוסטע פלענער, לופטשלעסער.

aisle *n.* (איל) א דורכגאנג צווישען רייהען פון בײנק אדער שטוהלען אין א טעאטער, אין א קירך אדער א פערזאמלונגס=זאל; א צוגעבויטער פליגעל פון א געביידע.

aisled *a.* (אילד) וואס האט א דורכגאנג; וואס האט א צוגעבויטען פליגעל. ז. *aisle*

ait *n.* (אייט) א קליינער אינזעל אין א טייך.

ajar′ *a. and adv.* (ע-דזשאר′) האלב אפען [א טהיר]; ניט אין איינשטימונג.

Leave the door **ajar.**

ajou′pa *n.* (ע-דזשו′-פע) אזא ביידעל בעדעקט מיט צווייגען אדער בלעטער.

à jour (א זשור) דורכגעשטאכען דורך און דורך; דורכזיכטיג.

aj′utage *n.* (עדזש′-או-טעדזש) א לייקע, אז ארויפגעזעצטער ראהר [פון א שפרינגברונעם].

The discharge of water through an **ajutage.**

ajut′ment *n.* (ע-דזשוט′-מענט) אן ארויסשטארצונג.

ake *n. and v.* (אייק) ז. *ache*

akim′bo *adv.* (ע-קימ′-באו) מיט די הענד אין די באקעם.

Her arms **akimbo,** she silently looked on.

akin′ *adv. and a.* (ע-קין′) פערוואנדט; אין קרוב′שאפט.

a′kin ap′ple (איי′-קין עפל) אזא זארט גאנץ רויטע עפעל [וועלכע וואקסען אין אמעריקא].

ז. איל. *"Cultivated fruits"*

akine′sia *n.* (עק-אי-ני′-סי-ע) פאראליז פון די בעוועגונגס=נערווען; דאס פערלירען די קראפט זיך פריי צו בעוועגען.

à la (א לא) אויף דעם שטייגער, אויף דעם אופן, לויט.

a′la *n.* (איי′-לא) א פאכוועע; א פליגעל.

al′abaster *n. and a.* (על′-ע-בעס-טער) אלבאסטער [א פיינער זארט ווייכער און קלארער מארמאר=שטיין]; אלבאסטערנער.

al′abaster glass (על′-ע-בעס-טער גלעס) מילך=גלאז [אזא ווייס גלאז].

alabas′trian *a.* (על-ע-בעס′-טרי-ען) פון אלבאסטער.

alabas′trine *a.* (על-ע-בעס′-טרין) ווי אלבאסטער; וואס איז שייך צו אלבאסטער.

à la carte (א לא קארט) נאך דער שפייזע=קארטע [א מאלצייט, וואס ווערט גענומען אין א רעסטאראן און ווערט געצאהלט נור פאר די בעשטעלטע שפייזען לויט די פרייזען, וואס פאר יעדער שפייז איז אין דער שפייזע=קארטע אנגעגעבען, אין געגענזאץ צו טאבל=דאט, וואו עס איז פעסטגעשטעלט א געוויסער פרייז פאר דעם גאנצען מאלצייט, גאנץ גלייך אויב מען האט גענומען אלע שפייזען אדער ניט].

alack′ *int.* (ע-לעק′) אך! א וועה!

alac′rious *a.* (ע-לעק′-רי-אס) פרעהליך, מונטער, לעבעדיג.

alac′riously *adv.* (ע לעק′-רי-אס-לי) מונטער, לעבעדיג, פרעהליך.

alac′riousness *n.* (ע-לעק′-רי-אס-נעס) לעבהאפטיגקייט, מונטערקייט, פריידיגקייט; אויגענבליקליכקייט, האסטיגקייט.

alac′rity *n.* (ע-לעק′-רי-טי) 1. לעבהאפטיגקייט, פריידיגקייט, מונטערקייט; 2. אייזלענים, האסטיגקייט.

2. I accepted his offer with **alacrity,** fearing he might change his mind.

Alad′dinist *n.* (ע-לעד′-אינ-איסט) א פריידענקער ביי די מאכמעדאנער.

ala′lia *n.* (ע-ליי′-לי-ע) דאס פערלירען די קראפט צו בעוועגען די געלענקען.

alame′da *n.* (א-לא-מיי′-דא) א שפאציער=גאנג וואס איז פון די זייטען בעפלאנצט מיט בוימער.

alamodal′ity *n.* (א-לא-מאו-דעל′-אי-טי) דאס אנפאסען זיך צו דער מאדע.

alamode′ *adv. and a.* (א-לא-מאוד′) נאך דער מאדע; אנגעפאסט צו דער מאדע.

alamort′ *a.* (א-לא-מארט′) טויטליך.

à-la-mort′ *a.* (א-לא-מארט′) ז. *alamort*

a′lar *a.* (איי′-לאר) וואס אנבעלאנגט צו די פליגלען אדער פאכווע; פליגעלפערמיג.

alarm′ *n. and v.* (ע-לארם′) א לארם, א טרעוואגע; רופען סאלדאטען צו געוועהר; יארמען; בעאונרוהיגען.

The news **alarmed** me.

alarm′-bell *n.* (ע-לארם′=בעל) שטורם=גלאק [א גלאק מיט וועלכען מען קלינגט טרעוואגע].

alarm′-clock *n.* (ע-לארם′=קלאק) א וועקער [א וועק=זייגער].

alarm′-com′pass *n.* (ע-לארם′-קאמ′-פעס) א קאמפאס אויף א שיף וואס האט א געוויסע עלעקטרישע פאררichtונג צו געבען א לארם=סיגנאל ווען די שיף ווייכט אב פון איהר קורס.

alarm′-drum *n.* (ע-לארם′=דראם) א פויק אין וועלכען מען קלאפט טרעוואגע.

alarmed′ at (ע-לארמד′ עט) דערשראקען, איבערראשט פון...

alarm′-fun′nel *n.* (ע-לארם′-פאנ′-על) אזא פילער פאר ביער, ויין אדער אנדערע פליסיגקייטען וואס גיט א לארם=סיגנאל ווען די פאס ווערט פול.

alar′ming *a.* (ע-לאר′-מינג) בעאונרוהיגענדיג.

alar′mingly *adv.* (ע-לאר′-מינג-לי) דורך טרעוואגע; מיט לארם; מיט בעאונרוהיגונג.

alar′mist *n.* (ע-לאר′-מיסט) איינער וואס מאכט א טרעוואגע אדער רעש אומזיסט.

alarm′-lock *n.* (ע-לארם′-לאק) א לארם=שלאס [אזא שלאס וואס ווען מען פאנגט איהם אן צו שליסען אדער אבשליסען פאנגט ער אן צו קלינגען].

alarm′ of fire (ע-לארם′ אוו פאיר) פייער=טרעוואגע.

alarm′-post *n.* (ע-לארם′=פאוסט) א פלאץ, וואו סאלדאטען קלייבען זיך צוזאמען, ווען מען קלאפט טרעוואגע.

alarm′-tel′egraph *n.* (ע-לארם′-טעל′-ע-גרעף) גלאקען=טעלעגראף.

alarm′-watch *n.* (ע-לארם′=הוואטש) א טאשען וועק=זייגער.

a′lary *a.* (איי′-לע-רי) וואס אנבעלאנגט צו פליגלען; וואס האט די פארם פון א פליגעל.

alas′ *int.* (ע-לעס′) אך! א וועה! ליידער!

alas′ for shame! (ע-לעס′ פאר שיים) א חרפה!

alas′ the day! (ע-לעס′ טהי דיי) א, אונגליקליכער טאג! פערפלוכט זאל זיין דער טאג!

alas′ the while! (ע-לעס′ טהי הוואיל) א, אונגליקליכע צייט! פערפלוכט זאל זיין די וויילע!

a′late *a.* (איי′-לייט) געפליגעלט, פליגעלפערמיג [א בעצייכנונג פאר געוויסע פלאנצען אדער פרוכט].

a′lated *a.* (איי′-ליי-טעד) געפליגעלט; פליגעלפערמיג [א בעצייכנונג פאר געוויסע פלאנצען אדער פרוכט].

ala′tion *n.* (ע-ליי′-שאן) דאס האבען פליגלען; די פארם ווי עס בילדען זיך פליגלען ביי אינזעקטען.

alb *n.* (עלב) כאר=העמד [אזא פריסטער=מאנטעל].

al′ba *n.* (על′-בא) דער ווייסער שטאף אין דעם הויפט נערווען סיסטעם.

al′bacore *n.* (על′-בע-קאור) א מין גרויסער פיש.

Albacore

alba′ta *n.* (על ביי′ טא) ווייס=מעטאל [אזא מעטאל וואס איז צוזאמענגעמישט פון קופער, ניקעל און צינק]

al'batross *n.* (על'-בע-טראס) א מין גרויסער ים-פויגעל, מיט זעהר שמאלע פליגלען, וועלכער פליהט זעהר גוט.

Albatross

albe'it *c.* (אהל-בי'-איט) אבוואהל, כאטש, אפילו.

albes'cence *n.* (על-בעס'-ענס) ווייסליכ-קייט; דאס ווערען ווייס.

albes'cent *a.* (על-בעס'-ענט) ווייסליך; וואס ווערט ווייס.

al'bicore *n.* (על'-בי-קאור) ז. *albacore*.

Albigen'sian *n. and a.* (על-בי-דזשענ'-סי-ען) אז אלביגענזער [אז אנהייננער פון א געוויסע קריסטליכע רעפארמער סעק-טע]; וואס אנבעלאנגט צו אלביגענזער.

albi'no *n.* (על-באי'-נאו) אוננאטירליכע ווייסקייט ביי מענשען, חיות און פלאנ-צען; א מענש מיט מילך-ווייסע הויט און האר און מיט העל-רויטע אויגען.

Al'bion *n.* (על'-בי-אן) א פערצייטיגער נאמען פאר גרויס בריטאניען [ענגלאנד].

al'bite *n.* (על'-באיט) דער אלביט [אזא ווייסער שטיין].

albit'ic *a.* (על-ביט'-איק) וואס איז שייך צום אלביט-שטיין.

al'bolith *n.* (על'-בא-ליטה) אזא צע-מענט וועלכער ווערט בענוצט צום פער-קיטען בעשעדיגטע שטיין-ארבייט.

Alb Sun'day (עלב סאנ'-דיי) דער ערשטער זונטאג נאך פאסכא [קריסטלי-כער פסח].

albugin'ea *n.* (על-ביו-דזשינ'-אי-א) א ווייסע פעדימדיגע שטאף פון קערפער; די ווייסעל פון אויג.

albugin'eous *a.* (על-ביו-דזשינ'-אי-אס) וואס אנבעלאנגט צום ווייסעל פון אויג אדער פון אן איי; ענהליך צו איי-ווייס.

albugin'eous hu'mor (על-ביו-דזשינ'-אי-אס יו'-מאר) די וואסערדיגע פייכטיגקייט פון אויג.

albu'ginous *a.* (על-ביו'-דזשי-נאס) ז. *albugineous*.

albu'go *n.* (על-ביו'-גאו) א ווייסער פלעק אין אויג [אזא אויגען-קראנקהייט].

al'bum *n.* (על'-באם) אלבום, בילדער בוך, פאמיליען בוך, עראינערונגס בוך.

albu'men *n.* (על-ביו'-מען) ווייסעל פון אן איי; איי-ווייס [א הויפט שטאף אין דעם קערפער פון אלע לעבעדיגע בעשע-פענישען און אין די מייסטען פלאנצען].

albu'menize *v.* (על-ביו'-מענ-איז) איינ-שמירען מיט ווייסעל פון אן איי.

albu'menoid *a. and n.* (על-ביו'-מענ-איד) ענהליך צו איי-ווייס; א שטאף וואס ענטהאלט איי-ווייס. ז. *albumen*.

albu'min *n.* (על-ביו'-מין) איי-ווייס [א הויפט שטאף אין דעם קערפער פון אלע לעבעדיגע בעשעפענישען און אין די מייסטען פלאנצען].

albuminif'erous *a.* (על-ביו-מי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס איי-ווייס.

albu'miniform *a.* (על-ביו'-מי-ני-פארם) ענהליך צו איי-ווייס.

albuminim'eter *n.* (על-ביו-מי-נימ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען דעם געהאלט איי-ווייס אין אירגענד וועלכע פליסיגקייט.

albu'minin *n.* (על-ביו'-מי-נין) איי-ווייס.

albu'minize *v.* (על-ביו'-מי-נאיז) ז. *albumenize*.

albu'minoid *a.* (על-ביו'-מי-נאיד) ז. *albumenoid*.

albuminoi'dal *a.* (על-ביו-מי-נאי'-דעל) וואס איז שייך צו א שטאף וואס ענטהאלט איי-ווייס.

albu'minose *a.* (על-ביו'-מינ-אוס) וואס ענטהאלט איי-ווייס; וואס איז ענהליך צו אדער איז שייך צו איי-ווייס.

albumino'sis *n.* (על-ביו-מי-נאו'-סיס) אזא צושטאנד פון דעם בלוט ווען עס ענטהאלט מעהר איי-ווייס ווי נויטיג.

albu'minous *a.* (על-ביו'-מינ-אס) ז. *albuminose*.

albu'minousness *n.* (על-ביו'-מי-נאס-נעס) דאס ענטהאלטען איי-ווייס; דאס זיין ענהליך צו איי-ווייס.

al'burn *n.* (על'-בורן) דער ווייס-פיש; דער זאפטיגער ווייסער האלץ-שיכט פון א בוים אונטער דער קארע.

albur'nous *a.* (על-בויר'-נאס) וואס איז שייך צו דעם זאפטיגען ווייסען האלץ-שיכט פון א בוים אונטער דער קארע.

albur'num *n.* (על-בויר'-נאם) דער זאפטיגער ווייסער האלץ-שיכט פון א בוים אונטער דער קארע.

alcaid' *n.* (על-קייד') דער הויפט-בעאמ-טער פון א שלאס אדער פעסטונג; א גע-פענגנים דירעקטאר.

alcal'de *n.* (על-קעל'-די) דער אלקאל-דע [ריכטער אדער בירגערמייסטער אין די שפאניש-שפרעכענדע לענדער].

alcaldi'a *n.* (על-קעל-דיע'-א) דער אמט אדער געריכטס-בעצירק פון דעם אלקאלדע. ז. *alcalde*.

al'cali *n.* (על'-קע-לי) לויגזאלץ; אלקאלי [אזא כעמישער שטאף וואס האט א גרוי-סע נייגונג זיך צו פערבינדען מיט זויער-שטאף, צוגעהט לייכט אין וואסער, פארבט לאקמוס פאפיער בלוי, איז דער טייל פון אש, וואס צוגעהט אין וואסער; איז א וויכ-טיגער טייל פון זייף; צו דער אלקאלי גרופ-פע געהערט: ליטיום, סאדע, פאטאש, רובי-דיום און צעזיום].

alcan'na *n.* (על-קענ'-ע) די קארע פון דער הענא-בוים.

alcayde' *n.* (על-קייד') ז. *alcaid*.

alca'zar *n.* (על-קא'-זאר) א שפאנישער אדער מורישער פאלאץ.

alchem'ic *a.* (על-קעמ'-איק) אלכעמיש, וואס אנבעלאנגט אדער איז פעראורזאכט דורך אלכעמיע. ז. *alchemy*.

alchem'ical *a.* (על-קעמ'-אי-קעל) ז. *alchemic*.

alchem'ically *adv.* (על-קעמ'-אי-קעל-אי) אויף אן אלכעמישען אופן; דורך אלכעמיע.

al'chemist *n.* (על'-קע-מיסט) א קענער פון אלכעמי. ז. *alchemy*.

alchemis'tic *a.* (על-קע-מיס'-טיק) אל-כעמיסטיש, וואס בעלאנגט צו דער אל-כעמיע.

alchemis'tical *a.* (על-קע-מיס'-טי-קעל) ז. *alchemistic*.

alchemis'tically *adv.* (על-קע-מיס'-טי-קעל-אי) דורך אלכעמיע.

alchem'istry *n.* (על-קעמ'-איס-טרי) אלכעמי. ז. *alchemy*.

al'chemy *n.* (על'-קע-מי) דאס אלכעמי [גלויבען אין דעם, אז מען קען די פראסטע מעטאלען פערוואנדלען אין גאלד].

al'chimist *n.* (על'-קי-מיסט) ז. *alchemist*.

al'cohol *n.* (על'-קאו-האל) אלקאהאל, ריינער ספיריט.

alcohol'ic *a. and n.* (על-קא-האל'-איק) וואס ענטהאלט אלקאהאל; פעראורזאכט פון אלקאהאל; א שכור.

alcoholic'ity *n.* (על-קא-האל-איס'-אי-טי) די שטארקייט פון אלקאהאל.

al'coholism *n.* (על'-קא-האל-איזם) אל-קאהאליזם [די קראנקהייט פון צופיעל טרינקען אלקאהאלישע געטרענק].

al'coholizable *a.* (על'-קא-האל-אי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין אלקאהאל; וואס קען ארויסגעבען פון זיך אלקאהאל.

alcoholiza'tion *n.* (על-קא-הא-לי-זיי'-שאן) דאס פערמישען א פליסיגקייט מיט ספי-ריט; די רייניגונג פון ספיריט.

al'coholize *v.* (על'-קא-הא-לאיז) פערוואנ-דלען אין ריינעם ספי-ריט.

alcoholom'eter *n.* (על-קא-האל-אמ'-ע-טער) אלקאהאלאמע-טער [אן אינסטרו-מענט מיט וועלכען מען מעסט די שטארקייט פון אלקאהאל].

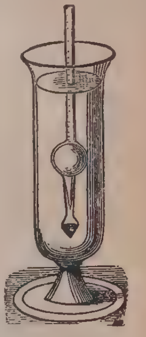

Alcoholometer

Al'coran *n.* (על'-קא-רען) אלקאראן [דאס רעליגיאנס בוך פון די מאהאמע-דאנער].

Alcoran'ic *a.* (על-קא-רענ'-איק) וואס אנבעלאנגט צום אלקאראן. ז. *Alcoran*.

al'cove *n.* (על'-קאוו) א קעמערעל; א פערטיעפונג אין א וואנד וואס האט די פארם פון א קעמערעל.

al'cyon *n. and a.* (על'-סי-אן) דער אייז-פויגעל; רוהיג, שטיל, פריעדליך.

Alcyona'ria *n.* (על-סי-א-ניי'-רי-א) די אלציאנאריען [א געוויסער מין פון קא-ראל-פאליפען, וועלכע זעהען אויס ווי קליי-נינקע ים-שטערען, מיט 8 שטראהלען].

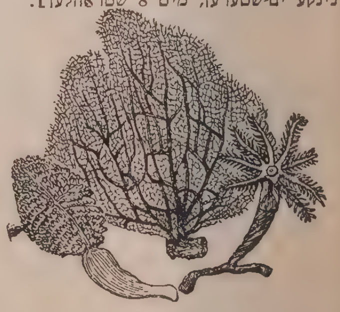

Alcyonaria

alcyon-days *n.* (על'-סי-אן-דייז) טעג פון פאלשטענדיגער רוה; די האלציאנישע טעג [די זיעבען טעג אין אנפאנג און אין ענד ווינטער]

al'dehyde *n.* (על'-די-האיד) אלדעהיד [אזא פליסיגקייט וואס בעשטעהט פון אל-קאהאל פערבונדען מיט וויערשטאף].

al'der *n.* (אהל'-דער) אלכא ערלעבוים, [די קארע פון דיזען בוים ווערט בענוצט פאר פערשיידענע פארבען].

Alder

al'derman *n.* (אהל'-דער-מען) מיט⸗גליעד פון שטאדט⸗ראט; אן אינדיק.

al'dermancy *n.* (אהל'-דער-מען-סי) דאס אמט פון א שטאדט⸗ראט; שטאדט⸗ראט.

alderman'ic *a.* (אהל-דער-מענ'-איק) וואס אנבעלאנגט צום שטאדט⸗ראט אדער צו די מיטגליעדער פון שטאדט⸗ראט.

al'dermanly *a.* (אהל'-דער-מען-לי) ווי א שטאדטס⸗ראט.

al'dermanship *n.* (אהל'-דער-מען-שיפ) דער אמט פון א שטאדט⸗ראט [גלאסני].

al'derman's pace (אהל'-דער-מענז פייס) א לאנגזאמער גאנג; טריט ביי טריט.

Al'derney cow (אהל'-דער-ני קאו) די אלדערני קוה [אזא זארט קליינע קוה מיט קורצע הערנער וואס קומט פון אינזעל אל⸗דערני. זי צייכענט זיך אויס מיט דער פיעלקייט און פעטקייט פון איהר מילך].

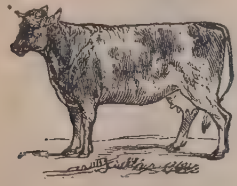

Alderney Cow

Al'dine *n. and a.* (על'-דין) א בוך געדרוקט פון דער אלטער ווענעציאנישער דרוק⸗פירמע אלדוס; וואס אנבעלאנגט צום דרוק פון אלדוס.

ale *n.* (אייל) אלע [ביער אהן אדער מיט וועניג האפען].

aleak' *adv. and a.* (ע-ליק') וואס רינט; אין א רינענדיגען צושטאנד.

a'leatory *a.* (איי'-לי-ע-טא-רי) וואס איז אבהענגיג פון עפעס א צופאל; וואס איז שייך צו שפיעלער אדער שפיעלען [אין געלד].

a'leatory con'tract (איי'-לי-ע-טא-רי קאנ'-טרעקט) א קאנטראקט אדער אב⸗מאך מיט בעדינגונגען, וואס הענגען אב פון אונבעשטימטע צופעלע.

a'leatory sale (איי'-לי-ע-טא-רי סייל) אן אויספערקויף וואס הענגט אב פון אונבעשטימטע צופעלע.

ale'-bench *n.* (אייל'⸗בענטש) א באנק אין אדער ארום א קרעטשמע.

ale'-ber'ry *n.* (אייל'-בער'-אי) ווארמ⸗ביער; אייער⸗ביער; קוואס.

ale'-brew'er *n.* (אייל'-ברוה'-ער) א ביער⸗ברויער.

ale'-con'ner *n.* (אייל'-קאנ'-ער) א ביער פראבירער.

ale'-cost *n.* (אייל'-קאסט) די פרויען⸗מינצע [א פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין ביער ברויען].

alectru'rous *a.* (על-עק-טרו'-ראס) וואס האט אן עק עהנליך ווי פון א האהן.

alee' *adv.* (ע-ליע') געגען דעם ווינד.

ale'-fed *a.* (אייל'-פעד) גענעהרט מיט אלע [ביער אהן אדער מיט וועניג הא⸗פען].

al'egar *n.* (על'-אי-גאר) אזא מין זויערער ביער.

ale'-glass *n.* (אייל'⸗גלעס) א ביער⸗בע⸗כער.

ale'hoof *n.* (אייל'-הוהף) ביער גראז [א פלאנצע וועמעס בלעטער עס ווערען געברויכט אין ביער ברויען].

ale'-house *n.* (אייל'-האוס) א ביער שענק.

ale'-house politi'cian (אייל'-האוס פא-לי-טיש'-ען) א שענק פאליטיקער; א כלומר'שט פאליטיקער, אן "אויף מיר" פאליטיקער.

al'em *n.* (על'-עם) די נאציאנאלע טער⸗קישע פאהן.

alem'bic *n.* (א-לעמ'-ביק) 1. דיסטילירגלאז [אן אפאראט צו דיסטילירען]; 2. עפעס וואס פעראורזאכט אן ענדערונג אין כאראקטער.

2. Suffering from a powerful alembic.

alep'idote *a. and n.* (ע-לעפ'-אי-דאוט) וואס האט ניט קיין שופען; א פיש וואס האט ניט קיין שופען.

alert' *n. and a.* (ע-לוירט') מונטער, לעבעדיג, פלינק; אויפמערקזאם, וואכ⸗זאם; א וואך.

An alert mind.

alert'ly *adv.* (ע-לוירט'-לי) מונטער; פלינק, אויפמערקזאם, וואכזאם.

alert'ness *n.* (ע-לוירט'-נעס) מונטער⸗קייט; לעבעדיגקייט; פלינקקייט; וואכ⸗זאמקייט; אויפמערקזאמקייט.

ale'-stake *n.* (אייל'-סטייק) א שילד פון א שענק [א מאל פלעגט מען פאר אזא שילד געברויכען א צווייג פון א בוים].

ale'-tas'ter *n.* (אייל'-טייס'-טער) א ביער⸗פרובירער.

ale'thoscope *n.* (ע-לי'-טהא-סקאופ) אזא קוק⸗גלאז דורך וועלכען בילדער זע⸗הען זיך מעהר בולט און לעבעדיגער.

ale'-vat *n.* (אייל'-וועט) א ברוי⸗פאס [א גרויסע פאס אין וועלכע עס ווערט געגאסען ביער צום איינשטעהן (אירען אדער גע⸗רען)].

al'evin *n.* (על'-ע-ווין) א יונגער פיש.

ale'-washed *a.* (אייל'-הוואשט) גע⸗ווייקט אין אלע [ביער אהן אדער מיט וועניג האפען].

ale'wife *n.* (אייל'-הוואיף) א שענקערקע [פון א ביער⸗שענק]; א מין נארד⸗אמע⸗ריקאנישער פיש.

Alewife

Alexan'drian *a.* (על-עג-זענ'-דרי-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט אלעק⸗סאנדריע אין עגיפטען [געבויט פון אלעקסאנדער מוקדן אין יאהר 332 פאר קריסטוס געבורט].

Alexan'drian Co'dex (על-עג-זענ'-דרי-ען קאו'-דעקס) א קאפיע פון דער בע⸗וואוסטער גריכישער סעפטואגינטא איבער⸗זעצונג פון תנ"ך, געשריבען אויף פאר⸗מעט, וועלכע געפינט זיך אין לאנדאן אין בריטיש מוזעאום [די קאפיע, נעהמט מען אן, איז געמאכט געווארען אין פינפטען יאהרהונדערט].

Alexan'drine *n.* (על-עגז-ענ'-דרין) דער אלעקסאנדרינישער פערז [בעשטעהט פון זעקס קורצע און זעקס לאנגע זילבען, בייטענדיג זיך].

alex'ia *n.* (ע-לעקס'-אי-א) אזא אויגען⸗קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין ניט קענען זעהען קיין בוכשטאבען און ניט קענען לעזען.

alexiphar'mic *n. and a.* (ע-לעקס-אי-פאר'-מיק) א געגענגיפט; א מיטעל וואס פערניכטעט די ווירקונג פון גיפט; ווירקענדיג אלס געגענגיפט.

alexiter'ic *n. and a.* (ע-לעקס-אי-טער'-איק) אן אויסערליכער מיטעל צו פערהיטען אנשטעקונג [קראנקהייט]; א געגענגיפט; וואס קען פערהיטען פון אנ⸗שטעקונג.

alexiter'ical *a.* (ע-לעקס-אי-טער'-איק-על) וואס ווירקט ווי א געגענגיפט; וואס האט די אייגענשאפט צו פערהיטען פון אנשטעקונג.

ale'-yard *n.* (אייל'-יארד) אזא לאנגער, שמאלער גלאז⸗בעכער.

aleze' *n.* (ע-לייז') א שטיק געוואנד וואס ווערט צונויפגעלעגט אין מעהרערע מאל אונטערצובעטען אין א בעט.

alfal'fa *n.* (על-פעל'-פע) אן אמערי⸗קאנער שייטען⸗פלאנצע [געהערט צו דעם מין פון באב⸗פלאנצען].

alfaqui' *n.* (על-פא-קי') א מאכמעדאני⸗שער רעליגיאנס לעהרער; מאכמעדאנישער גייסטליכער.

al fres'co *adv.* (אל פרעס'-קא) אויף דער פרייער לופט.

The joy of al fresco life.

al'ga *n.* (על'-גא) די אלגע [אזא ים גראז].

Al'gæ *n.* (על'-דזשי) די אלגען [ים גראזען, וועלכע טיילען זיך אין א גאנצע רייה מינים. די נאהרונג ציהען זיי ניט פון די ווארצלען, נאר דורך די בלעטער].

al'gal *a.* (על'-גאל) וואס אנבעלאנגט צו דער אלגע. ז. *alga*

algaro'ba *n.* (על-גע-ראו'-בע) דער ברויט⸗בוים.

al'garot *n.* (על'-גע-ראט) אלגאראט פול⸗ווער [א ווייסער פולווער פון אנטימאן פערבונדען מיט זויער שטאף].

al'garoth *n.* (על'-גע-ראטה) ז. *algarot*

al'gazel *n.* (על'-גע-זעל) די אלגאזעלע [אזא מין חיה].

al'gebra *n.* (על'-דזשעב-רע) אלגעברא [דער טייל פון מאטעמאטיק וואס לערענט צו רעכענען מיט בוכשטאבען און אנדערע צייכענס. די בוכשטאבען האבען ניט קיין בעשטימטען ווערטה, זיי קענען אויף זיין נעגאטיוו ווי פאזיטיוו].

algebra'ic *a.* (על-דזשע-בריי'-איק) וואס אנבעלאנגט צו אלגעברא.

algebra'ical *a.* (על-דזשע-בריי'-אי-קעל) ז. *algebraic*

algebra'ically *adv.* (על-דזשע-בריי'-אי-קעל-אי) דורך אדער מיט אלגעברא.

algebra'ic equa'tion (על-דזשע-בריי'-איק אי-קחוויי'-שאן) אן אלגעברא⸗אישע גלייכונג.

algebra'ic geom'etry (על-דזשע-בריי'-איק דזשי-אמ'-ע-טרי) די בענוצונג פון אלגעבראַ אין לעזען געאָמעטרישע אויפגאבען.

algebra'ic sign (על-דזשע-בריי'-איק סאַין) דער צייכען + אדער — וואס ווערט געשטעלט אין אלגעבראַ פאר יעדען בוכשטאב אדער ציפער.

algebra'ic sum (על-דזשע-בריי'-איק סאם) אן אלגעבראאישע סומע [די סומע וואס ווערט צונויפגערעכענט אין אן אלגעבראאישער פארמעל נעהמענדיג אין בעטראכט יעדען פלוס און מינוס צייכען. צ. ב. 8—3+2—4=+3].

al'gebraist *n.* (על'-דזשע-בריי-איסט) א קענער אין אלגעבראַ.

al'gebraize *v.* (על'-דזשע-בריי-איז) ברייננען אין אן אלגעבראאישע פארם, אויפשטעלען א רעכנונג אין אן אלגעבראאישער פארם.

algerine' *n.* (על-דזשע-רין') א וויכער וואלענער שטאף, א העל געשטרייפטע שאל.

alget'ic *a.* (על-דזשעט'-איק) וואס מאכט שמערצען; וואס איז שייך צו שמערצען.

al'gid *a.* (על'-דזשיד) קאלטליך.

al'gid chol'era (על'-דזשיד קאל'-ע-רא) די אזיאטישע כאלעריע.

algid'ity *n.* (על-דזשיד'-אי-טי) קעלט, פראסט.

algif'ic *a.* (על-דזשיפ'-איק) וואס מאכט קאלט.

algif'ical *a.* (על-דזשיפ'-איק-על) ז. *algific*

al'gist *n.* (על'-דזשיסט) איינער וואס איז א קענער אין די ים-גראזען.

al'goid *a.* (על'-גאיד) וואס קוקט אויס ווי ים גראז. ז. *Algæ*

algolog'ical *a.* (על-גא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען ים-גראזען.

algol'ogist *n.* (על-גאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון ים-גראזען.

algol'ogy *n.* (על-גאל'-א-דזשי) דער טייל פון באטאניק וואס פערנעהמט זיך מיט די ים-גראזען.

Algon'kin *a.* (על-גאנ'-קין) וואס איז שייך צו א געוויסען אינדיאנער שבט וועלכער איז פערשפרייט אין די מזרח שטאאטען פון נארד-אמעריקא ביי די ברעגעס פון אטלאנטישען אקעאן.

Algon'quin *a.* (על-גאנ'-קין) ז. *Algonkin*

al'gor *n.* (על'-גאר) א שטארקע קעלט, פראסט.

al'gorism *n.* (על'-גא-ריזם) די אראבישע ציפער סיסטעם [די ציפער וועלכע מיר געברויכען געווענליך]; אריפמעטיקא; רעכענונגס מעטהאדע.

algoris'mic *a.* (על-גא-ריז'-מיק) אריפמעטיש. ז. *algorism*

al'gorist *n.* (על'-גא-ריסט) א קענער אין אריפמעטיקא.

algoris'tic *a.* (על-גא-רים'-טיק) וואס איז שייך צו די אראבישע ציפער.

al'gorithm *n.* (על'-גא-ריטהם) ז. *algorism*

al'gous *a.* (על'-גאס) וואס איז אנגעפילט מיט ים-גראז; וואס בעלאנגט צו ים-גראז. ז. *Algæ*

a'lias *n. and adv.* (איי'-לי-עס) 1. זאנסט, אנדערש; 2. א פאלשער נאמען.
2. The prisoner had different aliases.

al'ibi *n. and adv.* (על'-אי-באי) אנדערסוואו; אליבי [אבוועזענהייט פון דעם ארט, וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען].
When tried for burglary he was acquitted by proving an **alibi**.

al'ible *a.* (על'-איבל) נאהר-האפט.

al'idade *n.* (על'-אי-דייד) נעהרענדיג; ווינקעלמעסטער [אזא אינסטרומענט, מיט א שפאקטיוו, וועלכער ווערט געברויכט צו מעסטען ווינקלען].

al'ien *n. and a.* (אייל'-יען) פרעמד; אויסלענדיש; א פרעמדער, אויסלענדער, ניט בירגער.

alienabil'ity *n.* (אייל-יען-איי-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו ענטפרעמדען; די מעגליכקייט איבערגעטראגען צו ווערען [פון פערמעגען] פון איין פערזאן צו אן אנדערער.

al'ienable *a.* (אייל'-יען-עבל) אבגעקעהרט; אבגענייגט; וואס קען ווערען ענטפרעמדעט, וואס קען איבערגעטראגען ווערען פון איין פערזאן צו אן אנדערער.
Land is **alienable** according to the laws of the state.

Al'ien Act (אייל'-יען עקט) דאס געזעץ געגען פרעמדע [געזעץ געגען איינוואנדערער, וואס איז דורכגעפיהרט געווארען אין אמעריקאנעם קאנגרעס אין יאהר 1798].

al'ienage *n.* (אייל'-יען-איידזש) די אויסלענדערשאפט [דאס זיין אן אויסלענדער], די פרעמדקייט.

al'ienate *v. and a.* (אייל'-יען-אייט) ענטפרעמדען, איבערטראגען פון איין פערזאן צו אן אנדערער; דערווייטערען; ענטפרעמדעט; אבגענייגט.
He **alienates** his friends by his conduct.

al'ienated *a.* (אייל'-יען-איי-טעד) משוגע, אראב פון זינען.

aliena'tion *n.* (אייל-יען-איי'-שאן) דאס איבערטראגען דאס רעכט אויף אייגענטום פון איין פערזאן צו אן אנדערער; ענטפרעמדונג; אבנייגונג; משוגעת.

aliena'tion of mind (אייל-יען-איי'-שאן אוו מאינד) משוגעת, וואהנזין.

al'ienator *n.* (אייל'-יען-איי-טאר) איינער וואס דערווייטערט, וואס ענטפרעמדעט; א גנב.

Al'ien Bill (אייל'-יען ביל) פרעמדען געזעץ [א געוויסער געזעץ געגען פרעמדע אין ענגלאנד].

alienee' *n.* (אייל-יען-אי') איינער וואס נעהמט איבער ענטפרעמדעטעס אייגענטום.

al'iener *n.* (אייל'-יען-ער) דער ענטפרעמדער, דאס איבערטראגען אייגענטום פון איין פערזאן צו א צווייטער.

al'ien from (אייל'-יען פראם) אבגענייגט, פרעמד פון...
An **alien from** the truth.

al'ienism *n.* (אייל'-יען-איזם) די לעהרע און היילונג פון משוגעת; דאס געברויכען אין ריידען און שרייבען פרעמדווערטער אדער פרעמדע אויסדריקע.

al'ienist *n.* (אייל'-יען-איסט) א משוגעים-דאקטאר.

al'ien-of'fice *n.* (אייל'-יען-אפ'-איס) דאס פרעמדען ביורא.

al'ienor *n.* (אייל'-יען-אר) ז. *aliener*

al'ienship *n.* (אייל'-יען-שיפ) די אויסלענדערשאפט [דאס זיין אן אויסלענדער].

al'ien to (אייל'-יען טו) פרעמד צו...
Luxury is **alien to** his taste.

alif'erous *a.* (ע-ליפ'-ע-ראס) וואס האט פליגלען.

al'iform *a.* (על'-אי-פארם) פליגעלפערמיג; וואס האט די פארמע פון א פליגעל.

alight' *v. and a.* (ע-לאיט') אראבגעהן, אבשטייגען; ארויפגעהן; ברענען; בעלייכטען, אנצינדען; בעלייכטעט.

align' *v.* (ע-לאין') אויסשטעלען אין א גלייכע שורה; זיך אויסשטעלען אין א רייה.
The officer ordered the soldiers to **align**.

align'ment *n.* (ע-לאינ'-מענט) דאס אויסשטעלען אין א גלייכע שורה אדער אין א גראדע ליניע; צדדים [אין א שטרייט].

alike' *adv. and a.* (ע-לאיק') גלייך, עהנליך; אין דערזעלביגער פארם.

a'lim *n.* (א'-לים) א געלערנטער מאן ביי די מאכמעדאנער, א מאכמעדאנישער רעליגיאנס-לעהרער.

al'iment *n. and v.* (על'-אי-מענט) נאהרונג; גייסטיגע נאהרונג; בעזארגען מיט מיטעל.
Thought is the **aliment** of the mind.

alimen'tal *a.* (על-אי-מענ'-טעל) נאהרהאפט; בעזארגענדיג מיט נאהרונג.

alimen'tally *adv.* (על-אי-מענ'-טעל-אי) דורך בעזארגען מיט נאהרונג.

alimen'tariness *n.* (על-אי-מענ'-טע-רי-נעס) נאהרהאפטיגקייט.

alimen'tary *a.* (על-אי-מענ'-טע-רי) נעהרענד, נאהרהאפט, וואס געהערט צו נאהרונג.

alimen'tary canal' (על-אי-מענ'-טע-רי קע-נעל') דער דארם-קאנאל; די געדערים.

Alimentary Canal

alimenta'tion *n.* (על-אי-מענ-טיי'-שאן) נאהרהאפטיגקייט, נאהר-קראפט; ערנעהרונג.

alimen'tative *a.* (על-אי-מענ'-טע-טיוו) וואס אנבעלאנגט צו נאהרונג; נאהרהאפט.

alimen'tiveness *n.* (על-אי-מענ'-טיוו-נעס) דער זיץ פון אפעטיט [אין נערווענסיסטעם].

al'imony *n.* (על'-אי-מא-ני) אונטערשטיצונג; די שטיצע פאר לעבענסמיטעל, וואס א מאן דארף געבען זיין פרוי, ווען

ער האט זיך אבגעטיילט פון איהר, אבער ניט גע'גט.

aline' *v.* (ע-לאין') אויסשטעלען אין א שורה; זיך אויסשטעלען אין א רייה.

aline'ment *n.* (ע-לאינ'-מענט) דאס אויסשטעלען אין א גלייכע שורה; א גראדע ליניע צווישען צוויי פונקטען.

al'iped *n.* (על'-אי-פעד) דער פליגעל-פיסיגער [א חיה וואס האט א פליה-הויט אויף די פיס און קען מיט זיי פליהען (ווי א פלעדער-מויז)].

al'iquant *a.* (על'-אי-קהוועגט) אליקוואנט [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער, וואס טיילט א צווייטע און עס בלייבט איבער א רעסט. צ. ב. 10 געטיילט דורך 3].
3 is an **aliquant** part of 10.

al'iquot *a.* (על'-אי-קהוואט) אליקוואט [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער וואס טיילט א צווייטע אהן א רעסט. צ. ב. 10 געטיילט דורך 5].
5 is an **aliquot** part of 10.

a'lish *a.* (איי'-ליש) עהנליך צו ביער, וואס האט א ביער געשמאק.

alist' *adv. and a.* (ע-ליסט') איינגעבויגען; גענייגט אויף א זייט [ביי א שיף].

aliun'de *adv.* (איי-לי-אנ'-די) פון אן אנדער ארט. ז. ***evidence aliunde***

alive' *adv. and a.* (ע-לאיוו') לעבעדיג, מונטער; לעבעדיגערהייד.
Thank God! he is **alive.**

aliz'arin *n.* (ע-ליז'-ע-רין) אליזארין [אן אראנזש-רויטער שטאף, בענוצט אלס פארב].

aliz'arine *n.* (ע-ליז'-ע-רין) ז. ***alizarin***

alkales'cence *n.* (על-קע-לעס'-ענס) די נייגונג צו ווערען אלקאלי. ז. ***alkali***

alkales'cency *n.* (על-קע-לעס'-ענ-סי) ז. ***alkalescence***

alkales'cent *n. and a.* (על-קע-לעס'-ענט) וואס האט א נייגונג צו ווערען אלקאלי; אן אלקאלי פערבינדונג.

al'kali *n.* (על'-קע-לי) אלקאלי, לויג זאלץ.

alkalif'erous *a.* (על-קע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אלקאלי.

al'kalify *v.* (על'-קע-לי-פאי) מאכען פאר אן אלקאלי; בעקומען די איינענשאפטען פון אן אלקאלי. ז. ***alcali***

alkalim'eter *n.* (על-קע-לימ'-ע-טער) אלקאלימעטער [א דינע גלעזערנע רעהרעל, וועלכע ווערט בענוצט צו מעסטען דעם פראצענט טייל פון אלקאלי אין א כעמישער לעזונג].

alkalim'etry *n.* (על-קע-לימ'-ע-טרי) דאס בעשטימען דעם פראצענט טייל פון אלקאלי אין א געוויסע כעמישע מישונג אדער לעזונג.

al'kaline *a.* (על'-קע-לין) וואס איז שייך צו אן אלקאלי; וואס איז ענטשטאנען פון אן אלקאלי.

al'kaline earths (על'-קע-לין אוירטהס) אלקאלי-ערדען [ווי מאגנעזיום, סטראנטיום א. ז. וו.].

al'kaline salts (על'-קע-לין סאלטס) אלקאלי-זאלץ, לויג-זאלץ.

alkalin'ity *n.* (על-קע-לינ'-אי-טי) די איינענשאפט פון זיין אלקאלי.

al'kalise *v.* (על'-קע-לאיז) מאכען פאר אן אלקאלי.

alkali'zable *a.* (על קע לאי'-זעבל) וואס קען געמאכט ווערען פאר אן אלקאלי.

alkaliza'tion *n.* (על-קע-לי-זיי'-שאן) דאס מאכען פאר אן אלקאלי.

al'kalize *v.* (על'-קע-לאיז) ז. ***alkalise***

al'kaloid *n. and a.* (על'-קע-לאיד) וואס איז שייך צו אן אלקאלי; א געוויסע כעמישע פערבינדונג, וואס ענטהאלט אין זיך אלקאלי.

alkaloi'dal *a.* (על-קע-לאי'-דעל) וואס איז שייך צו די כעמישע פערבינדונגען וועלכע ענטהאלטען אלקאלי.

alkeken'gi *n.* (על-קע-קענ'-דזשי) דער ווינטערקארש [אזא מין פרוכט].

Al'koranist *n.* (על'-קא-רענ-איסט) איינער וואס גלויבט אין קאראן.

all *a., adv. and n.* (אהל) אלע; גאנץ; אין גאנצען; א גאנצעם.

all aboard'! (אהל ע-באורד') אלע זאלען ארייגשטייגען! [אן אויסרוף אויף שיפען און באהנען].

all about' (אהל ע-באוט') איבעראל.

all absorb'ing (אהל עב-סארב'-אינג) וואס פערשלינגט אין גאנצען, וואס פערנעהמט אלעס.

all admir'ing (אהל עד-מאיר'-אינג) פול מיט בעוואונדערונג.

all advised' (אהל עד-וואיזד') גאנץ איבערלעגט.

all aground' (אהל ע-גראונד') אין זעהר א שלעכטער לאגע.

Al'lah *n.* (על'-לא) גאט [אין אראביש].

all alive' (אהל ע-לאיוו') אלע לעבען; אלע זיינען געזונד; אויפגעלעבט.

all alone' (אהל ע-לאון') עלענד; אליין; איינזאם; אונטער פיער אויגען.

all along' (אהל ע-לאנג') די גאנצע צייט, פונ'ם אנהויב ביז'ן סוף; איבעראל; דורכאוים.
I knew that **all along.**

all-amort' *a.* (אהל-ע-מארט') ז. ***alamort***

all and all (אהל ענד אהל) אין אלגעמיין, בכלל.

all and eve'ry one (אהל ענד עוו'-רי הוואן) אלע אינאיינעם.

all and sin'gular (אהל ענד סינ'-גיו-לער) אלע אהן אן אויסנאהם.

allan'toid *a.* (ע-לענ'-טאיד) וואס איז שייך צו דעם הויטזעקעל פון דער עמבריא. ז. ***allantois***

allantoi'dal *a.* (על-ענ-טאי'-דעל) ז. ***allantoid***

allan'tois *n.* (על-ענ'-טא-איס) א הויטזעקעלע וואס געפינט זיך אין די עמבריא [זרע] פון פויגעל, חיות און שרצים.

allantotox'icum *n.* (ע-לענ-טאו-טאקס'-אי קאם) ווארשט-גיפט [אזא גיפט וואס מען געפינט אין בלוט-לעבער-ווארשט].

al'la pri'ma (אל'-לא פרי'-מא) די מעטאדע פון מאלען, וואו די פארבען ווערען געלעגט אויפ'ן לייוועגד אין דיקע מאסען.

all around' (אהל ע-ראונד') ארום און ארום.

all around' sports (אהל ע-ראונד' ספארטס) ספארטסמענער דורך און דורך.
They enjoyed hunting, fishing, swimming, boxing, base-ball, and the rest; in fact, they were **all around sports.**

all as (אהל עז) פונקט ווי...
They were **all as** one on this subject.

all as'pects (אהל עס'-פעקטס) אלע פרטים.

all at once (אהל עט הוואנס) מיט א מאל.

all-ato'ning *a.* (אהל-ע-טאו'-נינג) וואס איז אלעם מכפר.

allay' *n. and v.* (ע-ליי') איינשטילען; צוזאץ, צומישונג, לינדערונג; לינדערען; אבהאלטען [פון כעס].

alla'yer *n.* (ע-ליי'-ער) דער איינשטילער; לינדערונגסמיטעל.

allay'ment *n.* (ע-ליי'-מענט) דאס שטיל אדער רוהיג ווערען; דאס רוהיג ווערען נאך א רעש.

allay' met'als (ע-ליי' מעט'-עלז) לעגירען מעטאלען [צונויפשמעלצען פערשיעדענע מעטאלען אין איינעם].

all bear'ing (אהל בעהר'-אינג) אלעם דולדענדיג, אלעם איבערטראגענדיג.

all but (...אהל באט) אלע אויסער...
All but one.

all but lost (אהל באט לאסט) כמעט ווי פערלארען.

all-command'ing *a.* (אהל-קא-מענד'-אינג) אלהערשענד.

all-comply'ing *a.* (אהל-קאמ-פלאי'-אינג) וואס גיט נאך אלעם.

all-compo'sing *a.* (אהל-קאמ-פאו'-זינג) וואס ערקוויקט אלעם.

all-comprehend'ing *a.* (אהל-קאמ-פרי-הענד'-אינג) אלעס אומפאסענדיג; אלעס ארומנעהמענדיג.

all-comprehen'sive *a.* (אהל-קאמ-פרי-הענ'-סיוו) ז. ***all-comprehending***

all-con'quering *a.* (אהל-קאנ'-קער-אינג) אלעם בעזיעגענדיג, אלעם איבערווינדענדיג.

all-con'scious *a.* (אהל-קאנ'-שאס) אלבעוואוסט.

all-consum'ing *a.* (אהל-קאנ-סיומ'-אינג) אלעס פערשווענדענדיג, אלעס פערצעהרענדיג.

all-creat'ing *a.* (אהל-קרי-אייט'-אינג) אלשעפפעריש.

all day (אהל דיי) א גאנצען טאג; אלטעגליך, איינפאך, פראסט.

all day horse (אהל דיי הארס) אן ארבייטספערד.

all day long (אהל דיי לאנג) א גאנצען טאג.

all-design'ing *a.* (אהל-די-זאינ'-אינג) וואס קען אלעם ערפינדען.

all-destroy'ing *a.* (אהל-די-סטראי'-אינג) וואס צושטערט אלעם.

all-devour'ing *a.* (אהל-די-וואור'-אינג) וואס פערשלינגט אלעם.

all-direc'ting *a.* (אהל-די-רעק'-טינג) וואס פיהרט אלעם אן.

all-discer'ning *a.* (אהל-די-זויר'-נינג) וואס אונטערשיידעט אלעם; וואס דרינגט אלעם דורך.

all-disgraced' *a.* (אהל-דיס-גרייסט') אין גאנצען צו שאנדע געמאכט.

all-dispens'ing *a.* (אהל-דיס-פענס'-אינג) וואס פערטיילט אלעם.

all-dread'ed *a.* (אהל-דרעד'-עד) אלגעפירכטעט; וואס שרעקט אלעמען.

all ears (אהל איערז) הערען מיטביידע אויערען, אויפמערקזאם.

all-eat'ing *a.* (אהל-איט'-אינג) אלעם פערצעהרענד.

all-effic'ient *a.* (אהל-ע-פיש'-ענט) אלווירקענד, אלווירקזאם.

allega'tion *n.* (על-ע-גיי'-שאן) בעהויפטונג; אנגעגעבענע שטעלע [פון א שריפט אדער בוך]; דער זאץ; די ענטשולדיגונג.

allege' *v.* (ע-לעדזש') אנגעבען, ערצעהלען, בעהויפטען; בעשטעטיגען, פערזיכערען.

allege'able *a.* (ע-לעדזש'-עבל) וואס קען געבראכט ווערען אלס בעווייז, אלס בעהויפטונג.

allege'ment *n.* (ע-לעדזש'-מענט) ז. *allegation*.

alleg'er *n.* (ע-לעדזש'-ער) דער בעהויפטער; דער וואס ציטירט א שטעלע פון א שריפט.

alle'giance *n.* (ע-לי'-דזשענס) איבערגעבענהייט, טרייהייט [פון א בירגער צו זיין פאטערלאנד אדער פון א קעניג צו זיין פאלק].

I pledge **allegiance** to my flag and to the Republic for which it stands.

alle'giant *a.* and *n.* (ע-לי'-דזשענט) לאיאל, טריי, איבערגעבען; א לאיאלער אדער טרייער בירגער.

allegor'ic *a.* (על-אי-גאר'-איק) אלעגאריש [בדרך משל, אין א פערשטעלטער שפראך, בלשון סגי נהור].

allegor'ical *a.* (על-אי-גאר'-איק-על) ז. *allegoric*.

allegor'ically *adv.* (על-אי-גאר'-איק-על-אי) אלעגאריש; פערשטעלטערהייד; בדרך משל.

allegor'icalness *n.* (על-אי-גאר'-איק-על-נעס) די אלעגארישע אייגענשאפט; דאס ריידען בדרך משל.

allegorisa'tion *n.* (על-אי-גאר-אי-זיי'-שאן) דאס אלעגאריזירען, דאס ריידען מיט משלים.

al'legoriser *n.* (על'-אי-גא-ראי-זער) אלעגאריסט, איינער וואס רעדט מיט משלים.

allegoriza'tion *n.* (על-אי-גאר-אי-זיי'-שאן) ז. *allegorisation*.

al'legorize *v.* (על'-אי-גאר-איז) אלעגאריזירען, פארשטעלען מיט משלים.

al'legorizer *n.* (על'-אי-גא-ראי-זער) ז. *allegoriser*.

al'legory *n.* (על'-אי-גא-רי) די אלעגאריע, משל; לשון סגי נהור, פערשטעלטע שפראך.

allegret'to *n.* and *a.* (על-לע-גרעט'-טאו) אן אלעגרעטא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר א שטיק, וואס ווערט געשפיעלט אין א צימליך שנעלען טעמפא, אבער נים אזוי שנעל ווי אלעגרא]; שנעל.

alle'gro *n.* and *a.* (על-ליי'-גרא) אן אלעגרא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר א שטיק וואס ווערט געשפיעלט אין א שנעלער טעמפא]; שנעל, לעבהאפט [אין מוזיק].

allelu'ia *int.* (על-ע-לו'-יא) הללויה! לויבט גאט!

all-end'ing *a.* (אהל־ענד'-אינג) אלעס בעענדיגענדיג.

all-enraged' *a.* (אהל־ען-ריידזשד') אין גאנצען אנגעצונדען פון כעס.

alle'viate *v.* (ע-לי'-ווי-אייט) דערלייכטערן; לינדערען; פערגרינגערען.

To **alleviate** pain is the duty of the physician.

allevia'tion *n.* (ע-לי-ווי-איי'-שאן) דערלייכטערונג; לינדערונג; פערגרינגערונג.

alle'viative *n.* and *a.* (ע-לי'-ווי-ע-טיוו) דערלייכטערענדיג, לינדערענדיג, בערוהיגענדיג; לינדערונגס־מיטעל, דערלייכטערונגס־מיטעל

alle'viator *n.* (ע-לי'-ווי-איי-טאר) איינער וואס פערלייכטערט, פערגרינגערט.

alle'viatory *a.* (ע-לי'-ווי-איי-טא-רי) וואס פערלייכטערט, וואס פערגרינגערט.

al'ley *n.* (על'-אי) אלעע [דורכגאנג צווישען צוויי שורות בוימער]; דורכגאנג; געסעל, הינטער־געסעל; א גרויסע שפיעל־באל [ראס].

al'leyed *a.* (על'-איד) ווי אן אלעע; אויסגעשטעלט ווי אן אלעע.

al'leyway *n.* (על'-אי-הוויי) א געסעל.

All'-fa'ther *n.* (אהל'-פא'-טהער) דער פאטער פון אלע [גאט].

all-fired *adv.* and *a.* (אהל־פאירד) גאנץ געוואלטיג, ריעזיג; אויסערארדענטליך [גרויס אדער פיעל].

all flesh (אהל פלעש) 1. אין גאנצען פון פלייש; 2. אלע לעבעדיגע בעשעפענישען.

1. He is **all flesh** and no muscles. 2. And God said: "The end of **all flesh** is come before me."

All Fools' day (אהל פוהלז דיי) דער ערשטער אפריל [ווען עס איז די מאדע איינער דעם אנדערען אבצונארען].

all-forgiv'ing *a.* (אהל־פאר-גיוו'-אינג) אלפערגעבענד.

all-giv'er *n.* (אהל־גיוו'-ער) דער אלגעביגער.

all hail (אהל הייל) עס לעבע!

Allhal'lowmas *n.* (אהל-העל'-א-מעס) אלע הייליגע [א קריסטליכער יום טוב].

All-hal'lown *n.* (אהל־העל'-און) די צייט פון דעם יום טוב פון אלע הייליגע.

All-hal'lows *n.* (אהל־העל'-און) ז. *Allhallowmas*.

Allhal'low-tide *n.* (אהל-העל'-או-טאיד) יום טוב פון אלע הייליגע [א קריסטליכער יום טוב לכבוד די הייליגע— 1־טער נאוועמבער]; די צייט נאהענט פאר דיעזען יום טוב.

all hands ahoy'! (אהל הענדז ע-האי') אלע אויפ'ן שיף־דעק ארויף! אלע הענד הויך! [קאמאנדא־רוף אין דער פלאטע].

all hands aloft'! (אהל הענדז ע-לאפט') ז. *all hands ahoy*.

all-hap'py *a.* (אהל־העפ'-אי) פאלקאמען גליקליך.

allheal *n.* (אהל-היעל) דאס וואונד־קרויט [א נאמען פון א געוויסער פלאנצע].

all help'ing *a.* (אהל העלפ'-אינג) אליהעלפענד [וואס העלפט יעדען].

all-hid' *n.* (אהל-היד') בעהעלטעניש [א מין קינדער־שפיעל].

all-hi'ding *a.* (אהל־האי'-דינג) אלעס פערבארגענדיג.

all-ho'ly *a.* (אהל-האו'-לי) אלהייליג.

all-hon'ored *a.* (אהל־אנ'-ארד) פון אלעמען געעהרט.

alli'able *a.* (ע-לאי'-עבל) וואס קען אריינטרעטען אין א בונד; וואס קען פעראייניגט ווערען אין א בונד.

allia'ceous *a.* (על-אי-איי'-שיאס) קנאבעלארטיג.

alli'ance *n.* and *v.* (ע-לאי'-ענס) א בונד, פעראייניגונג; פערוואנדשאפט; פערבינדען.

allied' *a.* (ע-לאיד') בעהעפט; פעראייניגט.

England and France were **allied** together against Germany.

allied' by blood (ע-לאיד' באי בלאד) בלוטספערוואנדט; אייגען בלוט און פלייש.

alliga'tion *n.* (על-אי-גיי'-שאן) פערבינדונג, פערקניפונג.

al'ligator *n.* (על'-אי-גיי-טאר) אמעריקאנישער קראקאדיל.

Alligator

al'ligator-ter'rapin *n.* (על'-אי-גיי-טאר-טער'-ע-פין) די ריעזען־טשערעפאכע.

Aligator-terrapin

allign' *v.* (ע-לאין') ז. *aline*.

allign'ment *n.* (ע-לאינ'-מענט) ז. *alignment*.

all-impor'tant *a.* (אהל-אים-פאר'-טענט) גאנץ בעזאנדערס וויכטיג.

all-impos'sible *a.* (אהל-אים-פאס'-איבל) גאנץ אונמעגליך.

all in all (אהל אין אהל) אלעס אין גאנצען גענומען.

Taken **all in all**, I prefer a middle course.

all in buff (אהל אין באף) גאנץ נאקעט.

all in flame (אהל אין פליים) גאנץ אין פלאמען; ליידענשאפטליך, היציג.

all-inter'preting *a.* (אהל־אינ-טויר'-פרעט-אינג) אלעס ערקלערענדיג.

allit'eral *a.* (ע-ליט'-ער-על) וואס האט א ווידערהאלונג פון זעלבען קלאנג אדער אות אין אנפאנג פון א רייה נאכפאלגענדע ווערטער.

allit'erate *v.* (ע-ליט'-ע-רייט) ווידערהאלען דעמזעלביגען קלאנג אדער בוכשטאב אין א רייה פון נאכפאלגענדע ווערטער. ז. *alliteration*.

allitera'tion *n.* (ע-ליט-ער-איי'-שאן) אליטעראציאן [דאס איבער'חזר'ען זיך פון אן אות אדער קלאנג אין אנפאנג פון עטליכע נאכפאלגענדע ווערטער. צ. ב. וציב ונכון, וקים, וישר א. ז. וו.].

allit'erative *a.* (ע-ליט'-ער-איי-טיוו) ז. *alliteral*.

allit'eratively *adv.* (ע-ליט'-ע-ריי-טיוו-לי) אין דער פארם פון ווידערהאלען דעמזעלבען קלאנג אדער בוכשטאב אין אנפאנג פון א רייה נאכפאלגענדע ווערטער.

allit'erativeness *n.* (ע-ליט'-ע-ריי-טיוו-נעס) דאס האבען די פארם פון אליטעראציאן. ז. *alliteration*.

allit'erator *n* (ע-ליט'-ע-ריי-טאר) איינער וואס שרייבט מיט אליטעראציאנען. ז. *alliteration*.

all-kind' *a.* (אהל-קאינד') אלגיטיג.

all kinds of... (אהל קאינדז אוו) אלערליי, פערשיעדענע.

all-know'ing *a.* (אהל-נאו'-אינג) אלוויסענד.

all-li'censed *a.* (אהל-לאי'-סענסט) וואס האט דאס רעכט אויף אלעם.

all-lov'ing *a.* (אהל-לאוו'-אינג) אלליעבענד.

all-ma'king *a.* (אהל-מיי'-קינג) אלשאפענד.

all man'ner of (אהל מענ'-ער אוו) אלערליי.

all-matur'ing *a.* (אהל-מע-טיור'-אינג) וואס מאכט אלעם צייטיג.

all-mer'ciful *a.* (אהל-מויר' סי-פול) אלבארמהערציג.

all'ness *n.* (אהל'-נעס) אלגעמיינהייט; פאלשטענדיגקייט; גאנצקייט.

all night (אהל נאיט) די גאנצע נאכט.

all-obey'ing *a.* (אהל-א-ביי'-אינג) וואס אלע געהארכען איהם.

all-obliv'ious *a.* (אהל-אב-ליוו'-אי-אס) וואס מאכט אלעם פערגעסען

al'locate *v.* (על'-א-קייט) 1. אויסטיילען, בעשטימען; 2. בעשטימען דעם ארט.
1. To **allocate** the poor-fund. 2. To **allocate** the scene of the crime.

alloca'tion *n.* (על-א-קיי'-שאן) די בעשטימונג, אויסטיילונג, חלוקה.

alloca'tur *n.* (על-א-קיי'-טויר) א צושטימונג פון א ריכטער אויף א געזעצליכען בעפעהל; די געריכטליכע קאסטענבעשייניגונג.

allochromat'ic *a.* (על-א-קרא-מעט'-איק) וואס איז שייך צו ענדערונג אין קאליר.

alloch'roous *a.* (ע-לאק'-רא-אס) פון פערשיעדענע קאלירען.

allocu'tion *n.* (על-אק-יו'-שאן) א פייערליכע רעדע; ספעציעל א רעדע פון א קייזער אדער גענעראל צו די זעלנער; א רעדע פון א קאטוילישען פריסטער אין קירך.

allo'dial *n. and a.* (ע-לאו'-די-על) פריי פון אבצאהלונגען אדער דיענסט [וועגען לאנד־אייגענטום]; אונאבהענגיג פון א פעאדאל אדער פריץ; ערד־אייגענטום וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פעאדאל.

allo'dialism *n.* (ע-לאו' די-על-איזם) די סיסטעם פון לאנד־בעזיץ וואס איז ניט אונטערווארפען מיט אבצאהלונגען צו פריצים [דער געגענזאץ פון פעאדאליזם].

allo'dialist *n.* (ע-לאו'-די על-איסט) איינער וואס בעזיצט לאנד וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פעאדאל.

allodial'ity *n.* (ע-לאו-די-על'-אי-טי) דאס זיין פריי אדער אונאבהענגיג פון אן אויבערהאר [וועגען לאנד־אייגענטום].

allo'dial lands (ע-לאו'-די-על לענדז) לאנד וואס געהערט פאלשטענדיג צום אייגענטימער; גע'ירש'עט לאנד.

allo'dially *adv.* (ע-לאו'-די-על-אי) אין בעצוג צו א שטיק לאנד וואס בעלאנגט גענצליך צום בעזיצער.

allodifica'tion *n.* (ע-לאד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען די פעאדאלע סיסטעם פון לאנד־אייגענטום אין א פרייע און אונאבהענגיגע.

allo'dium *n.* (ע-לאו'-די-אם) דאס פאלקאמענע בעזיץ אדער אייגענטום פון לאנד; א שטיק לאנד וואס בעלאנגט גענצליך צום בעזיצער.

all of a sud'den (אהל אוו ע סאדן) גאנץ אונגערווארטעט, פלעצליך.

all of us (אהל אוו אס) מיר אלע.

al'lograph *n.* (על'-א-גרעף) אן אבמאך וואס איז ניט געשריבען מיט דער האנדשריפט פון קיינע פון דיא צוויי צדדים.

allomor'phic *a.* (על-א-מאר'-פיק) אלאמארפיש, וואס בעזיצט די אייגענשאפט פון אלאמארפיזם. ז. *allomorphism*

allomor'phism *n.* (על-א-מאר'-פיזם) אלאמארפיזם, די אייגענשאפט וואס געוויסע שטאפען בעזיצען צו ענדערען זייער פארם און דערביי ניט ענדערען זייער צונויפזעצונג אדער נאטור.

all one (אהל הוואן) אלץ איינס.
It is **all one** to me whether I do it one way or another.

allonge' *n.* (ע-לאנדזש') דער שטויס מיט א שווערד ביים פעכטען; לויפשנור [א לאנגע שנור וואס ווערט אנגעבונדען צו א פערד, ווען מען לערענט עם לויפען אין דער רונד]; א שטיקעל פאפיער וואס ווערט צוגעקלעפט צו א טשעק אדער וועקסעל אונטערצושרייבען דעם נאמען, ווען עס איז שוין מעהר קיין פלאץ ניטא אויף דעם וועקסעל גופא.

allonge' wig (ע-לאנדזש' הוויג) א לאנגער גרויסער פארוק וואס מען האט געטראגען אין די צייטען פון לואים דעם 14טען אין פראנקרייך.

al'lopath *n.* (על'-א-פעטה) אלאפאט [איינער וואס האלט פון דער אלאפאטישער מעטאדע אין היילען]. ז. *allopathy*

allopathet'ically *adv.* (על-א-פע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אלאפאטישען אופן.

allopath'ic *a.* (על-א-פעטה'-איק) אלאפאטיש.

allopath'ically *adv.* (על-א-פעטה'-אי-קעל-אי) אויף אן אלאפאטישען אופן.

allop'athist *n.* (ע-לאפ'-ע-טהיסט) ז. *allopath*

allop'athy *n.* (ע-לאפ'-ע-טהי) אלאפאטיע [די מאדערנע מעדיצינישע סיסטעם פון היילען קראנקהייטען אין געגענזאץ צו האמעאפאטיע]. ז. *homeopathy*

al'lophyle *n.* (על'-א-פיל) א פרעמדער; איינער וואס געהערט צו אן אנדער ראסע אדער שטאם.

allophyl'ian *n. and a.* (על-א-פיל'-אי-ען) פון א פרעמדער ראסע; פרעמד; איינער וואס געהערט צו א פרעמדער ראסע אדער שטאם.

allophyl'ic *a.* (על-א-פיל'-איק) וואס איז פון א פרעמדער ראסע: פרעמד.

allot' *v.* (ע-לאט') אויסטיילען; בעוויליגען; בעשטימען פאר אימעצען; געבען יעדערען זיין טייל; אויספלעטען [דורך א גורל].

allot'ment *n.* (ע-לאט'-מענט) צוטיילונג; טייל; אנטייל; אויספלעטונג [דורך גורל], א פלעט.

allot'ment certif'icate (ע לאט'-מענט סויר-טיפ'-אי-קייט) א דאקומענט וועגען די פרטים פון אקציעס, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון אן אקציען־קאמפאניע צו א פערזאן וואס וויל קויפען אקציעס.

allot'ment note (ע-לאט'-מענט נאוט) אן אונטערגעצייכענטער דאקומענט וואס א מאטראז גיט ארויס דעם שיף־אייגענטימער אדער פערוואלטער, אז ער זאל, אין דער צייט וואס ער וועט זיין אויף דער רייזע, אויסצאהלען א טייל פון זיינע שכירות צו זיינע עלטערען, פרוי אדער אנדער פערזאן.

allot'ment of land (ע-לאט'-מענט אוו לענד) דאס פערשרייבען אדער בעשטימען די טיילען לאנד וואס יעדער בעקומט ביי דער צוטיילונג פון קהל'שען לאנד.

allot'ment sys'tem (ע-לאט'-מענט סיס'-טעם) די סיסטעם פון צוטיילען פעלדער אין קלענערע טיילען צווישען לאנדארבייטער אז זיי זאלען זיי בעארבייטען אויף זייער אייגענער רעכנונג.

allot'rious *a.* (ע-לאט'-רי-אס) וואס בעלאנגט צו אן אנדערען; פרעמד.

al'lotrope *n.* (על'-א-טראופ) איינע פון די פארמען וואס אן אלאטראפישער שטאף נעהמט אן. ז. *allotropy*
The diamond is an **allotrope** of carbon.

allotrop'ic *a.* (על-א-טראפ'-איק) אלאטראפיש. ז. *allotropy*

allotrop'ical *a.* (על-א-טראפ'-אי-קעל) ז. *allotropic*

allotrop'ically *adv.* (על-א-טראפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אלאטראפישען אופן.

allot'ropism *n.* (ע-לאט'-רא-פיזם) אלאטראפישע ענדערונגען.

allot'ropy *n.* (ע-לאט'-רא-פי) אלאטראפיע [די אייגענשאפט פון געוויסע שטאפען צו עקזיסטירען אין פערשיעדענע פארמען ניט ענדערענדיג זייער כעמישע צוזאמענזעצונג. צ. ב. קויהלען, דימאנט און גראפיט איז איין און דערזעלביגער שטאף אין פערשיעדענע פארמען]; ארט, פארם.

allot'table *a.* (ע-לאט'-עבל) וואס קען פערטיילט אדער צוטיילט ווערען; וואס קען אויסגעפלעט ווערען.

allottee' *n.* (על-א-טיע') איינער וואס האט בעקומען א טייל.

all o'ver (אהל או'-ווער) אלעם איז פאריבער; אומעטום, גאנץ און גאר.

all o'ver ears in debt (אהל או'-ווער איערז אין דעט) פערשולדיגט ביז איבער די אויערען; אין חובות איבער'ן קאפ.

all-o'verish *a.* (אהל-או'-ווער-איש) ניט אין גאנצען געזונד; ניט גאנץ מונטער.

all-o'verishness *n.* (אהל-או'-ווער-איש-נעס) דאס פיהלען זיך שלעכט, ניט בעקוועם.

all o'ver town (אהל או'-ווער טאון) איבער דער גאנצער שטאדט.

all o'ver with (אהל או'-ווער הוויטה) אבגעטהאן; פארטיג; געענדיגט.
It is **all over with** their friendship.

allow' *v.* (ע-לאו') ערלויבען, בעוויליגען; בערעכטיגען; צוגעבען; בעשטימען; אברעכנען, אבציהען.

allow'able *a.* (ע-לאו'-עבל) צולעסיג, ערלויבט, רעכטמעסיג.

allow'ableness *n.* (ע-לאו'-עבל-נעס) צולעסיגקייט; רעכטמעסיגקייט; ערלויבניס.

allow'ably *adv.* (ע-לאו'-עב-לי) צולעסיג, ערלויבט, ריכטיג, רעכטמעסיג.

allow' a main'tenance (ע-לאו' ע מיינ'-טענ-ענס) געבען חיונה.

allow'ance *n.* (ע-לאו'-ענס) 1. טאשען־געלד, הוצאה; טייל; 2. פערגיטיגונג, ענטשעדיגונג, ראבאט.
1. The school boy receives a weekly **allowance** from his parents. 2. The bill deducted an **allowance** for the damaged goods.

allow'ance in weight (ע-לאו'-ענס אין הווייט) א הכרעה אויף דער וואג.

allow' a sum for leak'age (ע-לאו' ע סאם פאר ליק'-איידזש) אברעכענען א סומע פאר איינפאל [פחת] אין וואג און אין מאס.

allowed fool *n.* (ע לאוד פוהל) א שוטה מפורסם.

allow'edly *adv.* (ע-לאו'-עד-לי) צו־לעסיג.

allowed' to be pret'ty (ע-לאוד' טו בי פריט'-אי) אנערקענט געווארען אלס שעהן.

allow'er *n.* (ע-לאו'-ער) איינער וואס ערלויבט אדער בעוויליגט.

allow'ing for (ע-לאו'-אינג פאר) בע־ריקזיכטיגען, בריינגען אין רעכענונג.

alloy' *n.* (ע-לאי') 1. לעגירונג, צוזאמענ־שמעלצונג פון פערשידענע מעטאלען; דער פראסטערער מעטאל אין דער צוזא־מענשמעלצונג; 2. ביימישונג, פערשלעכ־טערונג.

1. Gold coins of the United States contain 10 per cent. alloy. 2. No joy without alloy.

alloy'age *n.* (ע-לאי'-איידזש) לעגירונג, ביימישונג. ז. *alloy*

alloy'-bal'ance *n.* (ע-לאי'-בעל'-ענס) אזא וואג־שאל צו וועגען מעטאלען.

all-per'fect *a.* (אהל־פויר'-פעקט) העכסט פאלקאמען; גאנץ אויסגעצייכענט.

all-per'fectness *n.* (אהל־פויר'-פעקט-נעס) די העכסטע פאלקאמענהייט.

all-perva'ding *a.* (אהל-פויר-וויי'-דינג) אלדורכדרינגענד; אלעס דורכפאר־שענדיג.

all-pier'cing *a.* (אהל-פיער'-סינג) אלעס דורכבויערענדיג; אלדורכדרינגענד.

all-pow'erful *a.* (אהל־פאו'-ער-פול) אלמעכטיג.

all-praised' *a.* (אהל־פרייזד') אלגע־ריהמט, אלגעלויבט.

all right (אהל ראיט) איז בעסטער ארדנונג; גוט ארום און ארום; פיין, גוט; גאנץ רעכט! ·שוין גוט!

He is all right!

all-round *a.* (אהל-ראונד) אלזייטיג, אין אלע הינזיכטען.

He is an all-round business man.

all-rul'ing *a.* (אהל־רול'-אינג) אלהער־שענד.

All'-saints *n.* (אהל'-סיינטס) אלע הייי־ליגע [א קריסטליכער יום טוב דעם 1טען נאוועמבער].

all-see'ing *a.* (אהל־סי'-אינג) אלזע־הענד.

all-shunned' *a.* (אהל-שאנד') פון אלע־מען אויסגעמידען.

all sorts of (אהל סארטס אוו) 1. אלע מינים; 2. פארטרעפליך, זעהר טיכטיג; מיט אלע מעלות.

1. In his store one can buy all sorts of goods. 2. He is all sorts of a man: a musician, a lawyer, a business man.

All'-souls *n.* (אהל'-סאולז) אלערזעעלען [א קאטוילישער יום טוב דעם 2טען נא־וועמבער].

all'spice *n.* (אהל'-ספאיס) פימענט, ענג־לישער פעפער; ענגעל־געווירץ.

all'spice-tree *n.* (אהל'-ספאיס-טריע) דער פימענט־בוים, דער ענגעל־געווירץ־בוים.

all-suffic'iency *n.* (אהל־סאפ-איש'-ענ-סי) די גרעסטע פאלקאמענהייט.

all-suffic'ient *a.* (אהל־סאפ-איש'-ענט) פאלקאמען.

all's well (אהלז הוועל) אלעס איז אין ארדנונג; אלעס גוט.

All's well that ends well.

all talk and no cider (אהל טאהק ענד נאו סאי-דער) א סך גערעדט און גאר נישט אויפגעטהאן; א סך גערעדט און גארנישט געזאגט.

all-tell'ing *a.* (אהל-טעל' אינג) אלעס ערצעהלענדיג.

all that (אהל טהעט) און דאסגלייכען.

all that time (אהל טהעט טאים) פאר דער גאנצער צייט.

all the bet'ter (אהל טהי בעט'-ער) דעסטא בעסער.

The earlier he comes, all the better for him.

all the rage (אהל טהי ריידזש) שטארק אין דער מאדע, פאפולער.

all there (אהל טהער) פיין, טיכטיג, ער־שטער זארט.

all the same (אהל טהי סיים) אלץ איינס; סאי־ווי־סאי.

Rain or shine, I shall go all the same.

all the time (אהל טהי טאים), שטענדיג, אימער.

I can enjoy myself all the time.

all the town (אהל טהי טאון) די גאנצע שטאדט, די גאנצע בעפעלקערונג פון שטאדט.

all the world (אהל טהי הווארלד) די גאנצע וועלט, יעדער איינער.

all the year (אהל טהי ייר) דאס גאנ־צע יאהר.

all things (אהל טהינגז) אלעס.

All things work together for good.

all-told (אהל-טאולד) אלעס אריינגערע־כענט; צוזאמען.

All told, there were ten of us.

all to one (אהל טו הוואן) אלע געגען איינעם.

all to pie'ces (אהל טו פיע'-סעז) 1. א תל מאכען, אין גאנצען צוקלאפען; 2. אויס־געשעפיעלט.

1. I beat him all to pieces. 2. He went all to pieces from overwork.

all to smash (אהל טו סמעש) קאפוט, א תל.

allude' *v.* (ע-ליוד') געבען אן אנצוהע־רעניש; אנווייזען, מרמז זיין; בעציהען זיך אויף עטוואס.

In his talk he alluded to his trip to Europe.

allud'ing to (ע-ליוד'-אינג טו) מיט א הינדייטונג (רמז).

al'lum *n.* (על'-אם). אלוין [אזא זאלץ].

al'lumette *n.* (על'-יו-מעט) א צינד־העלצעל, א שוועבעלע.

allu'miner *n.* (ע-ליו'-מינ-ער) מאלער, קאלירער.

allu'minor *n.* (ע-ליו'-מי-נאר) ז. *alluminer*

all up with (אהל אפ הוויטה) אלעס געענדיגט.

The doctors declared that it was all up with him.

allure' *v.* (ע-ליור') צוציהען; פערפיה־רען, פערנארען; רייצען.

Many people are allured by false statements, into buying lots on installments.

allure' forth (ע-ליור' פאורטה) צוצי־הען; פערפיהרען, פערנארען; ארויספאדע־רען.

allure'ment *n.* (ע-ליור'-מענט) צוצי־הונג; פערפיהרונג; פערנארונג.

allur'er *n.* (ע-ליור'-ער) צוציהער; פערפיהרער; פערנארער.

allur'ing *a.* (ע-ליור'-אינג) רייצענדיג, צוציהענדיג, פערפיהרענדיג, פערנארענדיג.

allur'ingly *adv.* (ע-ליור'-אינג-לי) פערפיהרעריש.

allur'ingness *n.* (ע-ליור'-אינג-נעס) די צוציהונג; דאס זיין פערפיהרעריש, צו־ציהענד.

allu'sion *n.* (ע-ליו'-זשאן) הינדייטונג, רמז.

Shakespeare's plays contain many allusions to English customs.

allu'sive *a.* (ע-ליו'-סיוו) הינדייטענד, מרמז זייענדיג.

allu'sively *adv.* (ע-ליו'-סיוו-לי) מיט א רמז; דורך הינדייטונג, ברמיזה.

allu'siveness *n.* (ע-ליו'-סיוו-נעס) די ארט פון הינדייטונג, דאס מרמז זיין

allu'sory *a.* (ע-ליו'-סא-רי) הינדיי־טענד, מרמז זייענדיג.

allu'vial *a.* (ע-ליו'-ווי-על) אנגעטראגען דורך א פערפלייצונג.

allu'vial depos'its (ע-ליו'-ווי-על דע-פאז'-איטס). ז. *alluvial formations*

allu'vial forma'tions *n.* (ע-ליו'-ווי-על פאר-מיי'-שאנז) אנגעטראגענע ערד, זאמד, פלאנצען א. ד. ג. דורך א פער־פלייצונג.

allu'vial soil (ע-ליו'-ווי-על סאיל) פערפלייצטעס לאנד, לאנד וואס א פער־פלייצונג האט דארויף אנגעטראגען בלאטע, זאמד, פלאנצען א. ד. ג.

allu'vian *a.* (ע-ליו'-ווי-ען) ז. *alluvial*

allu'vion *n.* (ע-ליו'-ווי-אן) פערפליי־צונג; אנגעטראגענע דורך פערפלייצונג ערד, זאמד, שטיינער א. ד. ג.

allu'vious *a.* (ע-ליו'-ווי-אס) ז. *alluvial*

allu'vium *n.* (ע-ליו'-ווי-אם) בלאטע, זאמד, שטיינדלעך א. ד. ג. פערטראגען און איבערגעלאזען פון א פערפלייצונג.

all-watched' *a.* (אהל־הוואטשט') אויפ־געוועזען, דורכגעוואכט [א נאכט].

all-wise' *a.* (אהל-הוואיז') אלערקלוג־סטער.

all-wor'shiped *a.* (אהל־הוואיר'-שיפט) פון אלעמען פערעהרט.

all-wor'thy *a.* (אהל־הוואיר'-טהי) זעהר ווירדיג, זעהר געאכט.

ally' *n.* and *v.* (ע-לאי') בונדעסגענאסע, איינער מיט וועמען מען פערבינדעט זיך; פערבינדען, פעראייניגען.

al'ma *n.* (על'-מא) אן עגיפטישע זינגע־רין און טענצערין.

Al'macks *n.* (אל'-מעקס) א געוועזער זאל אין לאנדאן, וואו עס פלעגען פאר־קומען אריסטאקראטישע בעלער.

almadi'a *n.* (על-מע-די'-ע) אן אפריקא־נישע קליינע שיפעל פון בוים־קארע; א שנעלע זעגעל־שיף אין מזרח־אינדיען.

Al'magest *n.* (על'-מע-דזשעסט) א בעי־ריהמטער אלטער בוך, וואס ענטהאלט אמאליגע אלטע אסטראנאמישע טעאריען.

alma'gra *n.* (על-מיי'-גרע) שפאנישער ברוינרויט [אזא מעטאל].

al'ma ma'ter (על'-מא מא'-טער) דער בילדונגס אנשטאלט וואו מען האט גענא־סען א בילדונג [מייסטענס געברויכט נור פאר אן אוניווערזיטעט].

al'manac *n.* (אהל'-מע-נעק) קאלענדאר, לוח.

al'manac-ma'ker *n.* (אהל'-מע-נעק־מיי'-קער) א לוח־מאכער.

al'mandin *n.* (על'-מענ-דין) אלמאנ־דין [א מין רויטער עדעלשטיין אין איזען]. ז. *almandine*

al'mandine *n.* (על'-מענ-דין) אזא טייערער שטיין פון רויטליכען קאליר אין פערשידענע שאטירונגען.
ז. איל. *"Gems"*

almigh'tiness *n.* (אהל-מאי'-טי-נעס) אלמעכטיגקייט.

almigh'ty *a.* (אהל-מאי'-טי) אלמעכטיג.

Almigh'ty *n.* (אהל-מאי'-טי) דער אל־מעכטיגער גאט.

almigh'ty dol'lar (אהל-מאי'-טי דאל'-ער) דער אלמעכטיגער דאלער.

al'mond *n.* (א'-מאנד); א מאנדעל; עטוואס וואס האט די פארמע פון א מאנ־דעל.

Almond

al'mond-cake *n.* (א'-מאנד-קייק) דאס נאכגעבליבענע פון מאנדלען ווען עס ווערט פון זיי ארויסגעדריקט דאס אויל.

al'mond-eyes *n.* (א'-מאנד-איז) מאנ דעלפערמיגע אויגען [ווי עס האבען די כינעזער].
Chinamen have **almond-eyes.**

al'mond-fur'nace *n.* (א'-מאנד-פויר'-נייס) א שמעלץ-אויוועז.

al'mond-milk *n.* (א'-מאנד-מילק) מאנ־דעל-מילך.

al'mond-oil *n.* (א'-מאנד-איל) מאנדעל־אויל.

al'mond-paste *n.* (א'-מאנד-פייסט) א קאסמעטישער פראדוקט, וואס בעשטעהט פון א צונויפמישונג פון ביטערע מאנדלען, ווייסעל פון אן איי, רויז-וואסער און ספּי־ריטוס. ווערט בענוצט אלס א מיטעל ווייך צו מאכען די הויט.

al'mond-soap *n.* (א'-מאנד-סאופ) מאנ־דעל-זייף.

al'monds of the throat (א'-מאנדז אוו טהי טהראוט) האלז-מאנדלען [דריי־זען].

al'mond-tree *n.** (א'-מאנד-טריע) א מאנדעל-בוים.

al'moner *n.* (על'-מאנ-ער) נדבות אויס־טהיילער.

al'monership *n.* (על'-מאנ-ער-שיפ) דאס אמט פון א נדבות-אויסטיילער.

al'monry *n.* (על'-מאנ-רי) א הויז וואו מען טיילט נדבות; אן ארעמהויז [הקדש].

al'most *adv.* (אהל'-מאוסט) פאסט, בייא־נאהע, כמעט.

alms *n.* (אהמז) נדבה, נדבות.

alms'-bag *n.* (אהמז'-בעג) א שעהן זעק־קעל מיט וועלכען מען נעהמט קלייבען נדבות אין א קירך איך דער צייט פון גאטעס-דיענסט.

alms'-box *n.* (אהמז'-באקס) א צדקה פושקע.

alms'-chest *n.* (אהמז'-טשעסט) ז. *alms-box*

alms'-deed (אהמז'-דיעד) א וואהלטהאט.

alms'-dish *n.* (אהמז'-דיש) אזא פער־ציערטער טעלער אין א קירך אין וועלכען מען שיט אריין די נדבות וואס מען האט געזאמעלט אין דער צייט פון גאטעס־דיענסט.

alms'-drink *n.* (אהמז'-דרינק) א נדבה-טרונק, שיריים פאר ארימע לייט.

alms'-folk *n.* (אהמז'-פאוק) פערזאנען וועלכע ווערען געשטיצט מיט נדבות.

alms'giver *n.* (אהמז'-גיוו-ער) א בעל צדקה.

alms'giving *n.* (אהמז'-גיוו-אינג) צדקה.

alms'house *n.* (אהמז'-האוס) ארעמהויז [הקדש].

alms'man *n.* (אהמז'-מען) א בעטלער.

al'mug *n.* (על'-מאג) דאס האלץ וואס חירום האט געבראכט פון אופיר צו מאכען די בעפוצונגען פון בית המקדש און מוזי־קאלישע אינסטרומענטען [עצי אלמוגים].

al'nage *n.* (על'-ניידזש) דאס מעסטען מיט אן איל [עלע], בעזאנדערס דאס מעסטען מיט'ן אייל געוואנד אין דעם צאל-אמט [טאמאזשנע] פאר דעם צוועק פון גרענעץ-אבצאהל.

al'nage du'ties (על'-ניידזש דיו'-טיעז) גרענעץ-אבצאהל אויף וואלען-שטאף פער אייל [עלע], אמאל אין ענגלאנד.

al'oe *n.* (על'-או) [א אלאענבוים] אלאי, אלאענבוים, וואס זיינע בלעטער האבען א בי־טערען זאפט, וועלכען מען ברויכט פאר רפואות — וואקסט אין אפריקא].

Aloes

al'oes *n.* (על'-אוז) [א ביי-אלאענזאפט] טערער פעכינער שטאף געמאכט פון אלא־ענבלעטער און בענוצט אלס א רפואה].

al'oes-wood *n.* (על'-אוז-הוואוד) אלא־ענהאלץ.

aloet'ic *a.* (על-א-עט'-איק) פון אלאע, וואס ענטהאלט אלאע. ז. *aloes*

aloet'ical *a.* (על-א-עט' איק-על) ז. *aloetic*

aloet'ics *n.* (על-א-עט'-איקס) רפואות געמאכט פון אלאענזאפט. ז. *aloes*

aloft' *adv.* (ע-לאהפט') הויך אויבען, אי־בער; אין דער הויך: אין דער לופט; אויפ'ן פארדעק פון א שיף; ערהאבען, אין א געהויבענער שטימונג.

alog'ical *a.* (ע-לאדזש'-אי-קעל) אהן לאגיק, ניט לאגיש.

alone' *adv. and a.* (ע-לאון') 1. אליין; 2. צו רוה.
1. I want to be **alone.** 2. Let me **alone.**

alone'ness *n.* (ע-לאונ'-נעס) איינזאמ־קייט; דאס זיין אליין אהן קאמפאניע.

along' *adv. and prep.* (ע-לאנג') 1. מיט, צוזאמען; 2. אין דער לענג.
1. Come **along** with me. 2. We walked **along** the river.

along'shore *adv.* (ע-לאנג'-שאור) אין דער לענג פון ברעג.
We were walking **alongshore.**

along'shore boy (ע-לאנג'-שאור באי) א מאטראז פון א שיף וואס מאכט איהרע רייזען נאהענט פון לאנד.

along'side *adv. and prep.* (ע-לאנג'-סאיד) 1. איינע נעבען די אנדערע; 2. נע־בען, ביי דער זייט.
1. Duty and pleasure do not always lie **alongside.** 2. He walked **alongside** his friend.

alongst' *prep.* (ע-לאנגסט') ז. *along*

aloof' *adv.* (ע-לוהף') וויי־ט, פון וויי־טען; האלטענדיג זיך פון דער ווייטען.
George Washington kept **aloof** from party strife.

aloof'ness *n.* (ע-לוהפ'-נעס) דאס האל־טען זיך פון דער ווייטענס.

alope'cia *n.* (על-א-פי'-סי-א) דאס הא־בען א פליך, דאס פערלירען די האר.

aloud' *adv.* (ע-לאוד') [הויך], לויט אויפ'ן קול.

alow' *adv.* (ע-לאו') אונטען, ניעדריג, טיעף.

alp *n.* (עלפ) א הויכער בארג; איינער פון די אלפען-בערג אין דער שווייץ; א פיטערונגס-פּלאץ אין די אלפּישע בערג.

alpac'a *n.* (על-פעק'-ע) די פערואנישע שעפס [א מין חיה אין דרום אמעריקא וועמעס וואל ווערט בענוצט אויף גע־וואנד]; א דינע געוואנד פון אלפּאקא־וואל.

Alpaca

al'penglow *n.* (על'-פען-גלאו) דאס אל־פען-גליהען [איינע פון די פרעכטיגע נא־טור ערשיינונגען אין די אלפען-בערג ביי זונען-אויפגאנג און זונען-אונטערגאנג ווען די שפּיצען פון די אלפען-בערג וואס זיי־נען בעדעקט מיט שנעע שיינען ווי זיי וואלטען גליהען פון פייער].

al'penhorn *n.* (על'-פען-הארן) דער אל־פען-הארן [אזא לאנגער האלץ-הארן עט־וואס פערבויגען פון איין זייט מיט וועל־כען עס שפּילען די קיה-פאסטוכער אין די אלפען-בערג].

al'penstock *n.* (על'-פען-סטאק) דער אלפען שטעקען [א לאנגער שטעקען מיט אן אייזערנעם שפּיץ בענוצט צום קלעטע־רען אויף בערג].

al'pha *n.* (על'-פא) דער ערשטער אות פון גריכישען אלף בית; דער אנפאנג פון עפעס.

al'pha and ome'ga (על'-פא ענד א-מי'-גא) דער אנהויב און דער סוף.

al'phabet *n.* (על'-פע-בעט) אלף-בית, א-בע-צע.

alphabeta'rian *n.* (על-פע-בע-טיי'-רי-ען) אן אלף=בית איינגעל.

al'phabet-blocks *n.* (על'-פע-בעט-בלאקס) א=בע=צע קלעצלעך [אזא שפיעל=צייג פאר קינדער, וואס בעשטעהט פון קלעצלעך אויף וועלכע עס זיינען געדרוקט אותיות כדי די קינדער זאלען צונויפשטע=לען גאנצע ווערטער].

alphabet'ic *a.* (על-פע-בעט'-איק) אל=פאבעטיש, וואס געהערט צום אלף=בית; נאכ'ן אלף=בית.

alphabet'ical *a.* (על-פע-בעט'-איק-על) ז. *alphabetic*.

alphabet'ically *adv.* (על-פע-בעט'-איק-על-אי) נאכ'ן אלף=בית.

al'phabetize *v.* (על'-פע-בעט איז) אויסשטעלען נאך'ן אלף=בית.

alphe'nic *n.* (על-פע'-ניק) ווייסער גער=שטענצוקער; קאנדעל=צוקער.

Al'pine *a.* (על'-פין) וואס בעלאנגט צו די אלפען=בערג.

Al'pine heights (על'-פין האיטס) די שפיצען פון די אלפען=בערג.

Al'pine mea'dows (על'-פין מע'-דאוז) די אלפען=לאנקעס.

Al'pine pas'tures (על'-פין פעס'-טשורז) די אלפישע פיטערונגס=פלעצער.

Al'pine plants (על'-פין פלענטס) די אלפישע פלאנצען.

alrea'dy *adv.* (אהל-רע'-די) שוין.
He is there **already**.

al'sike *n.* (על'-סיק) אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אלס פוטער פאר בהמות [בליהט אין רונדע קעפלעך פון ווייסען אדער רויטליכען קאליר].

al'so *adv. and c.* (אהל'-סאו) אויך, עבענפאלס; גלייכפאלס; נאך; דערצו; צוגלייך.
The father gave his son some money; **also** much good advice.

alt *a.* (עלט) הויך [אין אלט=שטימע, אין מוזיק].

al'tar *n.* (אהל'-טער) אלטאר, מזבח.

al'tarage *n.* (אהל'-טע-ריידזש) קרבנות; נדבות פאר א קירך אדער שוהל, קרבנות געלד וואס ווערט געגעבען צו די גייסט=ליכע.

al'tar-bread *n.* (אהל'-טער-ברעד) אל=טאר=ברויט אדער הייליג ברויט [אזעל=כע ברויטלעך איז די קאטוילישע און אין אייניגע אנגליקאנישע קירכען וואס ווערען געטיילט צום הייליגען אבענד=מאל].

al'tar-cloth *n.* (אהל'-טער-קלאטה) אל=טארדעקע, אלטארטוך.

al'tar-cush'ion *n.* (אהל'-טער-קוש'-ען) אן אלטאר=קישעלע [אזא קליין קישע=לע וואס ליגענט אויף'ן אלטאר אין קירך אוועקצולעגען אויף איהם דאס געבעט=בוך פון פריסטער].

al'tar-desk *n.* (אהל'-טער-דעסק) א קליינער סטענדער, וואס ווערט ארויפגע=שטעלט אויפ'ן אלטאר אין קירך צו האל=טען אויף איהם דאס געבעט=בוך פון פרים=טער.

al'tarist *n.* (אהל'-טער-איסט) אלטאר=דיענער.

al'tarpiece *n.* (אהל'-טער-פיעס) אזא פערציערטע אבצאמונג וואס ווערט געמאכט הינטער דעם אלטאר אין א קירך.

al'tar-screen *n.* (אהל'-טער=סקרין) אלטאר=שירם.

al'tar-tomb *n.* (אהל'-טער-טום) אזא מצבה אויף א קבר וואס איז געמאכט עהנ=ליך צו אן אלטאר.

al'tarwise *a.* (אהל'-טער-וואיז) אל=טארפערמיג, עהנליך צו אן אלטאר,

al'ter *v.* (אהל'-טער) 1. ענדערן, פער=ענדערן; איבערמאכען; זיך ענדערן; ביי=טען; 2. מסרס זיין, מאכען פאר א סרים.
1. I found it necessary to **alter** my plans. 2. An ox is an **altered** bull.

alterabil'ity *n.* (אהל-טער-ע-ביל'-אי-טי) ענדערליכקייט, פערענדערליכקייט.

al'terable *a.* (אהל'-טער-עבל) פערענ=דערליך; וואס קען פערענדערט ווערען, וואס קען געביטען ווערען.

al'terableness *n.* (אהל'-טער-עבל-נעס) פערענדערליכקייט, דאס האבען די אייגענ=שאפט זיך צו בייטען.

al'terably *adv.* (אהל'-טער-ע-בלי) אויף א פערענדערליכען אופן.

al'terant *n. and a.* (אהל'-טער-ענט) וואס ענדערט; עפעס וואס ענדערט אנדע=רע זאכען; א רפואה וואס מאכט ענדע=רונגען אין קערפער.

altera'tion *n.* (אהל-טע-ריי'-שאן) פער=ענדערונג; ענדערונג; דאס איבעראנדער=שען.

al'terative *n. and a.* (אהל'-טער-ע-טיוו) ז. *alterant*.

al'teratives *n.* (אהל'-טער-ע-טיווז) רפואות, וועלכע פעראורזאכען א גוטע ענ=דערונג.

al'tercate *v.* (על'-טער-קייט) שטרייטען, זיך קריגען, דיספוטירען.

alterca'tion *n.* (על-טער-קיי'-שאן) צאנק, שטרייט, דיספוט.
The tenant had an **altercation** with the janitor.

al'tered *a.* (אהל'-טוירד) געענדערט; וואס איז געמאכט געווארען פאר א סרים.

al'ter e'go (על'-טער אי'-גאו) בעפאל=מעכטיגטער שטעל=פערטרעטער; דאס צוויי=טע איך.

al'terer *n.* (אהל'-טער-ער) דער ענ=דערער.

al'ter for the worse (אהל'-טער פאר טהי הווארס) זיך ענדערן צום שלעכטען.

al'ter i'dem (על'-טער אי'-דעם) אן אנדערער וואס איז פונקט דאסזעלבע.

al'tern *a.* (על'-טורן) אב=בייטענדיג, אב=וועקסלענדיג.

alter'nacy *n.* (על-טויר'-נע-סי) פערענ=דערונג; אומוועקסלונג.

alter'nate *n. and a.* (על-טויר'-נעט) 1. אבוועקסלענדיג, בייטענדיג, געגענזייטיג; 2. איבערהיפענדיג איינע איבער די אנדע=רע; 3. שטעלפערטרעטער.
1. He also submitted an **alternate** proposition. 2. 1, 3, 5, 7 are **alternate** numbers. 3 He was an **alternate** at the convention.

al'ternate *v.* (על'-טויר-נייט) זיך ביי=טען, זיך וועקסלען; זיך בייטען א מאל אום א מאל; געהן היין און צוריק.

alter'nate an'gles (על-טויר'-נעט ענגלז) וועקסעל=ווינקעל, געגענליגענדע ווינקעל [אין דער געאמעטריע].

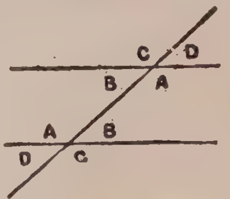

Alternate Angles

alter'nately *adv.* (על-טויר'-נייט-לי) אויף אן אבוועקסלענדיגען אופן, דורך א כסדר'דיגע אבוועקסלונג [ווי טאג און נאכט].

alter'nateness *n.* (על-טויר'-נעט-נעס) דאס בייטען זיך, דאס אבוועקסלען, אומ=וועקסלונג.

alter'nate propor'tion (על-טויר'-נעט פרא-פאור'-שאן) די גלייכע פראפאר=ציאן וואס בלייבט צווישען די ציפער ווען זיי ווערען פערביטען מיט אייננאנדער אין אן אריפמעטישע פראפארציאנס=גלייכונג, צ. ב. $12 : 3 = 16 : 4$ און $12 : 16 = 3 : 4$ אדער אלגעמיין: $a : b = c : d$ און $a : c = b : d$

alterna'tion *n.* (על-טויר-ניי'-שאן) אבוועקסלונג; דאס בייטען זיך.

alter'native *n. and a.* (על-טויר'-נע-טיוו) האבענדיג אדער געבענדיג די ברירה זיך אויסצוקלייבען איינס פון די ביידע; די אלטערנאטיווע [די וואהל, די ברירה].

alter'native demand' (על-טויר'-נע-טיוו דע-מענד') אן אלטערנאטיווע פאדע=רונג [דאס פערלאנגען איינס פון די ביי=דע].

alter'natively *adv.* (על-טויר'-נע-טיוו-לי) אויף אן אופן וואס גיט די ברירה זיך אויסצוקלייבען איינס פון די ביידע.

alter'nativeness *n.* (על-טויר'-נע-טיוו-נעס) אבוועקסלונג, דאס בייטען זיך; די אלטערנאטיווע אייגענשאפט, די ברירה אויסצוקלייבען.

al'ter one's condi'tion (אהל'-טער וואנז קאן-דיש'-אן) ענדערען אימעצענס לאגע.

althæ'a *n.* (על-טהי'-ע) [אזא מין מאלווע די גארטען=פלאנצע].

altho' *c.* (אהל-טהאו') אבוואהל, כאטש, הגם, אפילו [אבקירצונג פון ווארט *although*].

alt'-horn *n.* (עלט'-הארן) דער אלט=הארן [אזא מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט].

although' *c.* (אהל-טהאו') אבוואהל, כאטש, הגם, אפילו.

altil'oquence *n.* (על-טיל'-א-קווענס) א געהויבענע [געפוצטע] שפראך; אן ער=האבענע רעדע.

altil'oquent *a.* (על-טיל'-א-קווענט) הויך=קלינגענד; מיט א געהויבענע [גע=פוצטע] שפראך.

altim'eter *n.* (על-טים'-ע-טער) אלטימע=טער [אן אינסטרומענט צו מעסטען הויכע ערטער (ווי בערג)].

altim'etry *n.* (על-טים'-עט-רי) די מעס=טונג פון הויכע ערטער [ווי בערג].

al'tin *n.* (על'-טין) דער אלטין [א טער=קישע מטבע פון אן ערך 2 דאלער; אן אלטע רוסישע מטבע פון 3 קאפיקעס].

al'titude *n.* (על'-טי-טיוד) די הויכקייט; שפיץ פון א בארג; הויכער גראד; הויכע שטופע; ערהאבענהייט.

altitu'dinal *a.* (על-טי-טיו'-די-נעל) וואס אנבעלאנגט צו הויכקייט. ז. *altitude*.

altiv'olant *a.* (על-טיוו'-א-לענט) הויך=פליהענד.

al'to *n. and a.* (על'-טאו) אלט=שטימע; זינגענדיג אלט=שטימע; הויך.

al'to clef (על'-טאו קלעף) דער אלט=שליסעל [אזא צייכען אין נאטען].

altogeth'er *adv.* (אהל-טו-געטה'-ער) צוזאמען; גאר, גאר אין גאנצען.

al'to-key *n.* (על'-טאו=קי) דער אלט=שליסעל [אזא צייכען אין נאטען].

al'to-octa'vo (על'-טאו-אק-טיי'-וואו) אן אקטאווע העכער [אין דער מוזיק].

al'to-rilie'vo *n.* (אל'-טאו=רי-ליע'-וואו) הויכער רעליעף, א הויכע בולט'קייט.

altrop'athy *n.* (על-טראפּ'-ע-טהי) דאס מיטפיהלען אן אנדערען; סימפּאטיע מיט א פרעמדען.

al'truism *n.* (על'-טרו-איזם) אלטרואיזם [מענשענליעבע אהן אייגען־נוצען, אלס געגענזאץ צו עגאאיזם].

al'truist *n.* (על'-טרו-איסט) אלטרואיסט [איינער וואס ליעבט דעם צווייטען אהן אייגען־נוצען, אלס געגענזאץ צו עגאאיסט].

altruis'tic *a.* (על-טרו-איס'-טיק) אלטרואיסטיש. ז. *altruism*

altruis'tically *a.* (על-טרו-איס'-טיק-על-אי) אויף אן אלטרואיסטישען אופן. ז. *altruism*

al'udel *n.* (על'-יו-דעל) א ראפינירגעפעס, א לייטערונגס־טאפּ פאר כעמישע צוועקען.

al'um *n. and v.* (על'-אם) אלוין [אזא כעמישער זאלץ]; ווייקען אדער איינטונקען אין אלוין וואסער. ז. *allum*

al'um-bat'tery *n.* (על'-אם-בעט'-ע-רי) א גאלוואנישע [עלעקטרישע] באטאריי וואס אין דער פליסיגקייט איז פאראן אלוין־זאלץ.

al'um-earth *n.* (על'-אם־אוירטה) אלוין־ערד.

alu'men *n.* (על-יו'-מען) אלוין ערד, ליים־ערד.

alu'min *n.* (על-יו'-מין) ז. *alumen*

alu'mina *n.* (ע-ליו'-מי-נע) אלומיניום אקסיד [א כעמישע פערבינדונג פון אלומיניום מיט זויערשטאף, געפינט זיך אין ליים ערד].

alu'minate *n. and v.* (ע-ליו'-מי-נייט) דאס אלומינאט [א כעמישע פערבינדונג מיט אלומיניום]; ווייקען אין אלומיניום; בעהאנדלען מיט אלומיניום.

alumin'ic *a.* (על-יו-מינ'-איק) וואס ענטהאלט אדער וואס איז שייך צו אלומיניום.

aluminif'erous *a.* (ע-ליו-מי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער וואס גיט ארויס אלומיניום.

alumin'iform *a.* (על-יו-מינ'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו אלומיניום; וואס איז עהנליך צו אלוין.

alu'minite *n.* (ע-ליו'-מי-נאיט) אלומיניט [ריינער ליים].

alumin'ium *n.* (על-יו-מינ'-אי-אם) אלומיניום [א ווייסער לייכטער מעטאל, וועלכער געפינט זיך אין ליים־ערד].

alumin'ium bronze (על-יו-מינ'-אי-אם בראנז) א מעטאל־לעגירונג וואס בעשטעהט פון 9 טיילען קופּער און 1 טייל אלומיניום.

alumin'ium sil'ver (על-יו-מינ'-אי-אם סיל'-ווער) אלומיניום־זילבער [אלומיניום מיט א צומישונג פון א גאנץ קליינעם טייל זילבער, אן ערך 3 פּראצענט. דאס אלומיניום בעקומט דאן דעם קאליר און דעם גלאנץ פון עכטען זילבער].

alu'minous *a.* (ע-ליו'-מי-נאס) וואס ענטהאלט אין זיך אלוין.

alu'minum *n,* (ע ליו'-מי נאם) ז. *aluminium*

al'umish *a.* (על'-אמ-איש) אלוין־ארטיג.

alum'na *n.* (ע-לאמ'-נע) א געוועזענע שילערין; א פרוי וואס האט געענדיגט א בילדונגס־אנשטאלט.

alum'nal *a.* (ע-לאמ'-נעל) וואס איז שייך צו א געוועזענעם שילער פון א שוהל, צו אזעלכען וואס האט שוין געענדיגט.

alum'ni *n.* (ע-לאמ'-ני) שילער פון א שוהל, בעזאנדערס וועלכע האבען שוין געענדיגט.

alum'niate *n.* (ע-לאמ'-ני-אייט) די צייט וואס מען האלט זיך נאך אין לערנען [ווי א מלאכה אדער פּראפעסיאן], די לעהר־צייט.

alum'nus *n.* (ע-לאמ'-נאס) א געוועזענער שילער, סטודענט; א געענדיגטער פון א בילדונגס־אנשטאלט.

al'um-rock *n.* (על'-אם-ראק) אזא מינעראל פון א גרויען אדער העל־געלבען קאליר.

al'um-stone *n.* (על'-אם-סטאון) ז. *alum-rock*

alu'ta *n.* (ע-ליו'-טא) אזא זארט ווייכער לעדער.

aluta'ceous *a.* (על-יו-טיי'-שיאס) לעדער־פארביג, ברוין־געלב.

al'veary *n.* (על'-ווי-ע-רי) ביענשטאק; דער חלל פון אויער.

al'veated *a.* (על'-ווי-איי-טעד) וואס האט די פארם פון א ביענשטאק.

alve'olar *a.* (על-ווי'-א-לאר) וואס אנבעלאנגט צו די גריבעלעך אדער פערטיעפונגען אין קערפּער; וואס אנבעלאנגט צו די גריבעלעך אין באק־ביין, וואו די צייהנער זיצען.

alveolar'iform *a.* (על-ווי-א-לער'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון די צעלען אין האניג־שטיקער ווי זיי זיינען אין ביענשטאק.

alve'olary *a.* (על-ווי'-א-לע-רי) ז. *alveolar*

alve'olate *a.* (על-ווי'-א-לייט) ווי ביענען־צעלען; צעלענפערמיג [די פארם פון קליינע קעמערלעך].

alve'olated *a.* (על-ווי'-א-ליי-טעד) ז. *alveolate*

alveola'tion *n.* (על-ווי-א-ליי'-שאן) דאס זיין געבויט אין צעלען עהנליך צו די וואקס אין א ביענשטאק; דאס האבען צעלען אדער גריבעלעך.

alveol'iform *a.* (על-ווי-אל'-אי-פארם) האבענדיג די פארם פון צעלען אדער גריבעלעך.

alveoloden'tal *a.* (על-ווי-א-לאו-דענ'-טעל) וואס איז שייך צו די צייהנער און צו די גריבעלעך אין וועלכע זיי זיצען.

alve'olus *n.* (על-ווי'-א-לאס) א ביענען־צעלע, א קליין קעמערעל, א גריבעלע; די גריבעלעך אין באק־ביין, וואו די צייהנער זיצען.

al'veus *n.* (על'-ווי-אס) א קאנאל אדער רעהרעל דורך וועלכען עס פליסט א פליסיגקייט [א מעדיצינישער אויסדרוק].

al'vine *a.* (על'-ווין) וואס אנבעלאנגט צום אונטערלייב [צום בויך אדער געדערים].

al'way *adv.* (אהל'-הוויי) אימער, שטענדיג, אלע מאל.

al'ways *adv.* (אהל'-הוויין) אימער, שטענדיג; כסדר; אלע מאל.

al'ysm *n.* (על'-איזם) די אונרוהיגקייט ביי א קראנקען.

Alys'sum *n.* (ע-ליס'-אם) א מין פלאנצען, וועלכע געהערען צו דער פאמיליע פון זענעפט־פלאנצען, האבען ווייסע אדער געלבליכע בליהונג.

A. M. ראשי תבות פון די ווערטער: *ante meridiem* פאר מיטאג־צייט. ווערט בענוצט אלס א בעצייכנונג פאר דער צייט פון 12 ביינאכט ביז 12 מיטאג־צייט. צ. ב. *10 A. M.* [צעהן אין דער פריה].

am (עם) ז. *be* ביז.
I am your friend

am'adou *n.* (עמ'-ע-דו) דער צונדער־שוואם [אזא שוואם וואס ווערט געברויכט צו מאכען פייער].

amain' *adv.* (ע-מיין') העפטיג, שטארק; מיט דער גאנצער קראפט; מיט געוואלט; פלעצליך, שנעל.

amal'gam *n.* (ע-מעל'-געם) אמאלגאם [א צוזאמענשמעלצונג פון קוועק־זילבער מיט אן אנדער מעטאל]; מישונג, צונויפמישונג.

amal'gamable *a.* (ע-מעל'-גע-מעבל) וואס קען אמאלגאמירט ווערען; וואס קען צונויפגעמישט ווערען.

amal'gamate *v.* (ע-מעל'-גע-מייט) אמאלגאמירען [צונויפמישען קוועקזילבער מיט אן אנדער מעטאל]; מישען, צונויפמישען, פערבינדען, פעראייניגען.

amalgama'tion *n.* (ע-מעל-גע-מיי'-שאן) די אמאלגאמירונג; צונויפמישונג פון קוועקזילבער מיט אן אנדער מעטאל; די פערמישונג פון ראסען; די פערבינדונג.

amal'gamative *a.* (ע-מעל'-גע-מיי-טיוו) וואס האט די נייגונג אדער פעהיגקייט זיך צו פערמישען; פערמישונגס־פעהיג.

amal'gamator *n.* (ע-מעל'-גע-מיי-טאר) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פערשמעלצונג אדער פעראייניגונג פון געשעפטליכע אונטערנעהמונגען; א מאשין וואס אמאלגאמירט מעטאלען מיט קוועקזילבער.

amanuen'sis *n.* (ע-מענ-יו-ענ'-סיס) איינער וועלכער שרייבט וואס דער אנדערער דיקטירט; אן איבערשרייבער; א סעקרעטער ביי א געלעהרטען.

am'aranth *n.* (עמ'-ע-רענטה) די סאמעט־בלום; א פורפור־רויטליכע פארב; א פלאנץ וואס פערוויאנעט קיינמאל נים.

amaran'thine *a.* (עמ-ע-רענ'-טהין) פורפור־רויטליך; אונשטערבליך; וואס אנבעלאנגט צו דער אמאראנט סאמעט־בלום. ז. *amaranth*

amar'ulence *n.* (ע-מער'-יו-לענס) די ביטערקייט.

amaryl'lis *n.* (עמ-ע-ריל'-אים) די נארציס־ליליע [אזא בלום].

Amaryllis

amass' *v.* (ע-מעס') אנקלייבען, צונויפזאמלען.
The merchant amassed a fortune.

amas'sable *a.* (ע-מעס'-עבל) וואס מען קען צונויפזאמלען אדער אנקלייבען.

amas'ser *n.* (ע-מעס'-ער) איינער וואס זאמעלט אן.

amas'sment *n.* (ע-מעס'-מענט) הויפען, קופּע; אנקלייבונג, אנזאמלונג.

amate' *v.* (ע-מייט') זיך חבר'ען, קאמפּאנירען; דערשרעקען; אבשרעקען.

am'ateur *n.* (עמ'-ע-טיור) א דילע־

מאַנט, ניט קיין פּאַכמאַן, ניט קיין פּראָפעסיאָנעלער; אַ קונסט-ליעבהאַבער, וואָס די קונסט איז ניט זיין פּראָפעסיע.

amateur'ish *a.* (עמ-ע-טיור'-איש) דילעטאַנטיש, ניט פּראָפעסיאָנעל, ניט פּאַכמעסיג.

am'ateurism *n.* (עמ'-ע-טיור-איזם) דילעטאַנטיזם, ניט פּאַכמעסיגקייט, קונסט-ליעבעריי.

am'ateurship *n.* (עמ'-ע-טיור-שיפּ) דילעטאַנטיזם. ז. *amateur*

am'ative *a.* (עמ'-ע-טיוו) ליעבענד [גע-שלעכטליך].

am'ativeness *n.* (עמ'-ע-טיוו-נעס) די נייגונג צו געשלעכטליכע ליעבע, ליידענשאַפט.

amato'rial *a.* (עמ-ע-טאָו'-רי-על) וואָס בעלאַנגט צו געשלעכטליכע ליעבע, ליידענשאַפטליך.

amato'rian *a.* (עמ-ע-טאָו'-רי-ען) ז. *amatorial*

amato'rious *a.* (עמ-ע טאָו'-רי-אָס) ז. *amatorial*

am'atory *a.* (עמ'-ע-טאָ-רי) וואָס ערוועקט געשלעכטליכע ליעבע אָדער ליידענשאַפט; גענייגט צו ליעבע.

am'atory po'tion (עמ'-ע-טאָו-רי פּאָו'-שאָן) אַ ליעבעס-טרונק.

amauro'sis *n.* (עמ-אָ-ראָו'-סיס) די ליכטיגע שטאַר [בלינדקייט, וואָס איז ניט צום בעמערקען אויף די אויגען].

amaurot'ic *a.* (עמ-אָ-ראַט'-איק) וואָס האָט די ליכטיגע שטאַר; וואָס אַנבעלאַנגט צו די ליכטיגע שטאַר

amaze' *n. and v.* (ע-מייז') דערשרעקען; איבערראַשען, ערשטוינען, בעטויבען, צוטומלען; דערשרעקונג, ערשטוינונג, איבערראַשונג, פּערוואונדערונג.

amazed' *a.* (ע-מייזד') ערשטוינט, איבערראַשט, בעטויבט, צוטומעלט.

amazed' at (ע-מייזד' עט) ערשטוינט איבער עפּעס.

ama'zedly *adv.* (ע-מיי'-זעד-לי) מיט ערשטוינען; צוטומעלטערהייט.

ama'zedness *n.* (ע-מיי'-זעד-נעס) דאָס דערשרעקען, דאָס ערשטוינען; פּערוואונדערונג; איבערראַשונג, צוטומלונג.

amaze'ment *n.* (ע-מייז'-מענט) דאָס דערשרעקען, דאָס ערשטוינען, איבערראַשונג, פּערוואונדערונג, צוטומלונג.

He listened with **amazement** at the accusation.

ama'zing *a.* (ע-מיי'-זינג) ערשטוינליך, דערשרעקענד, איבערראַשענד, וואונדערבאַר.

The stories of Chinese cruelty are **amazing.**

ama'zingly *adv.* (ע-מיי'-זינג-לי) אויף אַן איבערראַשענדען, ערשטוינענדען אָדער וואונדערבאַרען אופן.

Am'azon *n.* (עמ'-ע-זאָן) די אַמאַזאָנע [אַ קריעגערין אָדער יעגערין אין גריכישער מיטאָלאָגיע]; אַ כוואַטסקע נקבה; דער אַמאַזאָנען-טייך.

Amazo'nian *a.* (עמ-ע-זאָו'-ני-ען) וואָס אַנבעלאַנגט צו דעם אַמאַזאָנען-טייך; אַמאַזאָנענהאַפט, קריעגעריש.

Amazo'nian chin (עמ-ע-זאָו'-ני-ען טשין) אַ מאָרדע אָהן אַ באָרד.

am'bage *n.* (עמ'-ביידזש) אַן אומוועג, אַ ניט גלייכער וועג; דאָס דרעהען זיך, דאָס זיין ניט קלאָר [אין ריידען].

ambas'sador *n.* (עמ-בעס'-ע-דאָר) גע-זאַנדטער [געשיקטער פון אַ רעגיערונג זי צו פּערטרעטען ביי אַן אַנדער רעגיערונג].

ambassado'rial *a.* (עמ-בעס-ע-דאָו'-רי-על) געזאַנדשאַפטליך, וואָס איז שייך צו אַ געזאַנדטען. ז. *ambassador*

ambas'sadress *n.* (עמ-בעס'-ע-דרעס) אַ געזאַנדטע; די פרוי פון אַ געזאַנדטען. ז. *ambassador*

am'ber *n. and a.* (עמ'-בער) בערנשטיין [בורשטין]; בערנשטיין-אַרטיג; בערנשטיין קאָליר, גאָלד-געלב; געמאַכט פון בערנשטיין.

am'ber-beads *n.* (עמ'-בער-ביעדז) בורשטינענע קאָרעלען.

am'ber-col'ored *a.* (עמ'-בער-קאָל'-אָרד) בורשטין-קאָליר; העל-בלאָנד, גאָלד-געלב.

am'bergris *n.* (עמ'-בער-גריס) דער אַמבער [אַזאַ שמעקעדיגער וואַקס וואָס געפינט זיך אין די געדערעם פון אַ געוויסען וואַלפיש אין דעם אינדישען אָקעאַן. דיעזער וואַקס ווערט בענוצט צו מאַכען פּאַרפיום].

am'ber-seed *n.* (עמ'-בער-סיעד) ביזאַם-קערנער [אַזאַ שמעקעדיגער קערענדעל].

am'ber-tree *n.* (עמ'-בער-טריע) אַמבראַ-בוימעל [אַזאַ קליין בוימעל. וואָס וואַקסט אין דרום אַפריקאַ וועלכער האָט אימער גרינע בלעטער און אַ שטאַרק שמעקעדיגען ריח].

am'ber-var'nish *n.* (עמ'-בער-וואַר'-ניש) בורשטין-לאַק [אַזאַ לאַק געמאַכט פון אַ געוויסען בוימער פּעך].

ambidex'ter *n.* (עמ-בי-דעקס'-טער) איינער וואָס קען אַרבייטען מיט דער לינקער האַנד אַזוי גוט ווי מיט דער רעכטער; צוויי-פּנים'דיגער; איינער וואָס דרעהט זיך אויף אַלע זייטען; אַ געריכטס-געשווארענער וואָס נעהמט געלד פון ביידע צדדים.

ambidexter'ity *n.* (עמ-בי-דעקס-טויר'-אי-טי) דאָס קענען בענוצען די רעכטע און די לינקע האַנד מיט דערזעלבער געשיקטקייט; צוויי-פּנים'דיגקייט; דאָס נעהמען געלד פון ביידע צדדים [וועגען אַ געריכטס-געשווארענעם].

ambidex'trous *a.* (עמ-בי-דעקס'-טראָס) וואָס קען אַרבייטען מיט דער לינקער האַנד אַזוי גוט ווי מיט דער רעכטער; צוויי-פּנים'דיג; נעהמענדיג געלד פון ביידע צדדים [וועגען אַ געריכטס-געשווארענעם].

ambidex'trously *adv.* (עמ-בי-דעקס'-טראָס-לי) מיט ביידע הענד, מיט דער לינקער האַנד גלייך ווי מיט דער רעכטער; צוויי-פּנים'דיג; דיענענדיג ביידע צדדים, נעהמענדיג געלד ביי ביידע צדדים [וועגען אַ געריכטס-געשווארענעם].

ambidex'trousness *n.* (עמ-בי-דעקס'-טראָס-נעס) ז. *ambidexterity*

am'bient *n. and a.* (עמ'-בי-ענט) דרעהען זיך אין דער רונד; אַרומרינגלענדיג פון אַלע זייטען; עטוואָס וואָס דרעהט זיך, וואָס רינגעלט אַרום.

ambigu'ity *n.* (עמ-בי-גיו'-אי-טי) דאָפּעלזין; צווייידייטיגקייט, צווייפעלהאַפטיגקייט; אונגעוויסהייט; אונבעשטימטהייט; ספק.

ambig'uous *a.* (עמ-ביג'-יו-אָס) צווייידייטיג, דאָפּעלזיניג; צווייפעלהאַפט; אונזיכער, אונבעשטימט.

ambig'uously *adv.* (עמ-ביג'-יו-אָס-לי) אויף אַ צווייידייטיגען, אונבעשטימטען אופן.

ambig'uousness *n.* (עמ-ביג'-יו-אָס-נעס) ז. *ambiguity*

am'bit *n.* (עמ'-ביט) גרענעץ; אומפאַנג, אומקרייז.

ambi'tion *n.* (עמ-ביש'-אָן) אַמביציאָן; דאָס שטרעבען; דאָס יאָגען זיך נאָך עפּעס.

The **ambition** to get an education can easily be realized in America.

ambi'tionless *a.* (עמ-ביש'-אָן-לעס) אָהן אַמביציאָן. ז. *ambition*

ambi'tious *a.* (עמ-ביש'-אָס) שטרעבזאַם צו דערהויבען זיך אויף אַ הויכע שטופע; בעגיריג; אַמביציעז.

ambi'tiousness *n.* (עמ-ביש'-אָס-נעס) דאָס בעזיצען אַמביציאָן. ז. *ambition*

ambi'tious of (עמ-ביש'-אָס אָוו) שטרעבען נאָך...

am'bitus *n.* (עמ'-בי-טאָס) די אונגערעכטע בעווערבונג פון אַן אַמט אין אַלטען רוים; אומפאַנג, אומקרייז, ראַנד.

am'ble *n. and v.* (עמ'בל) אַ גלאַטעס לאַנגזאַמעס לויפען פון אַ פערד, אַ זאַנפטער גאַנג, ניט שפּרינגענדיג; זאַנפט, ניט שפּרינגענדיג לויפען.

am'ble one (עמבל הוואָן) אימעצענס גאַנג נאָכמאַכען.

am'bler *n.* (עמ'-בלער) אַ פערד, וואָס לויפט גלאַט, זאַנפט, ניט שפּרינגענדיג; איינער, וואָס האָט אַ גלאַטען גאַנג.

am'bling *a.* (עמ'-בלינג) גלאַט לויפענדיג, זאַנפט לויפענדיג אָהן צו שפּרינגען.

am'blingly *adv.* (עמ'-בלינג-לי) מיט אַ לייכטען זאַנפטען גאַנג.

am'bling nag (עמ'-בלינג נעג) אַ פערד, וואָס לויפט גלאַט, וואָס לויפט זאַנפט, ניט שפּרינגענדיג.

am'blygon *n. and a.* (עמ'-בלי-גאָן) אַ שטומפּפווינקעלדיגער דרייעק [אַ געאָמעטרישע דרייעקיגע פיגור, ביי וועלכער איינער פון די דריי ווינקעל איז גרעסער פון 90 גראַד]; שטומפּפווינקעלדיג.

amblyg'onal *a.* (עמ-בליג'-אָ-נעל) שטומפּפווינקעלדיג. ז. *amblygon*

amblyo'pia *n.* (עמ-בלי-אָו'-פּי-אָ) אַ שוואַכע ראיה; האַלבע בלינדקייט [אָהן מערקבאַרע ענדערונגען אין דעם געבוי פון די אויגען].

amblyop'ic *a.* (עמ-בלי-אָפּ'-איק) וואָס אַנבעלאַנגט צו אַ שוואַכע ראיה; האַלב בלינד.

am'blyopy *n.* (עמ'-בלי-אָ-פּי) ז. *amblyopia*

am'bo *n.* (עמ'-באָ) אַן עמוד, וועלכער פלעגט געברויכט ווערען אין פּאַרצייטיגע קירכען, ביי וועלכען דער גלח פלעגט האַלטען זיינע דרשות.

am'bon *n.* (עמ'-באָן) ז. *ambo*

ambro'sia *n.* (עמ-בראָו'-זשיאָ) אַמבראָזיע; געטער-שפּייז [אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע], געשמאַקע שפּייז, עפּעס געשמאַקעס.

ambro'sial *a.* (עמ-בראָו'-זשיעל) שמעקענד, אַמבראָזיש; זעהר געשמאַק.

ambro'sian *a.* (עמ-בראָו'-זשיען) ז. *ambrosial*

am'bry *n.* (עמ'-ברי) אַ שפּייז-אַלמער, אַ שפּייז-קאַמער, אַן אַבלעג-קאַמער; אַן אָרימען-הויז, הקדש.

am'bulance *n.* (עמ'-ביו-לענס) אַמבולאַנץ; אַ האָספּיטאַל-וואַגען; אַ קראַנקען-וואַגען.

am'bulant *a.* (עמ'-ביו-לענט) אַרומשפּאַצירענדיג, אַרומגעהענדיג פון אָרט צו אָרט.

am'bulate *v.* (עמ'-ביו-לייט) אַרומשפּאַצירען, אַרומגעהן פון אָרט צו אָרט.

ambula'tion *n.* (עמ-ביו-ליי'-שאָן) דאָס

ארומגעהן פון איין ארט צום אנדערען, דאס ארומשפאציערען.

am'bulator *n.* (עמ'-ביו-ליי-טאר) א שפאציערגעהער, אן ארומגעהער

am'bulatory *a.* (עמ'-ביו-ליי-טא-רי) ארומשפאציערענדיג, ארומגעהענדיג, ארומ=וואנדלענדיג, האבענדיג די טבע ארומצו=וואנדלען.

ambur'bial *a.* (עמ-בויר'-בי-על) ארומ=געהענדיג ארום א שטאדט; ארומקרייזענ=דיג א שטאדט.

am'bury *n.* (עמ'-בע-רי) אזעלכע ברא=דאוועקס ביי בהמות; א געוויסע קראנק=הייט ביי פלאנצען, וועלכע פערדארבט זיי=ערע ווארצלען.

ambuscade' *n. and v.* (עמ-באס-קייד') א בעהעלטעניס [הינטער א קוסטארניק]; זיך בעהאלטען, אום צו קענען אנפאלען אויף אימעצען; בעפאלען אימעצען פון א בעהעלטעניס.

am'bush *n. and v.* (עמ'-באש) א לויע=רונגס=ארט; דאס ליגען אין א לויערונגס=ארט; דער אנפאל אויף אימעצען פון א לויערונגס=ארט; אן אבטיילונג סאלדאטען, וואס ליעגט אין א לויערונגס=ארט; אנ=פאלען אויף אימעצען פון א לויערונגס=ארט; זיך בעהאלטען אין אן ארט צום לויערען.
They lay in **ambush** for the enemy.

am'bushed *a.* (עמ'-באשט) פערשטעקט אין א בעהאלטענעם ארט, אין א לויע=רונגס=ארט.

ame'ba *n.* (ע-מי'-בע) אמעבא. ז. *amœba*

ame'boid *n. and a.* (ע-מי'-באיד) אן אמעבא; וואס איז ענהליך צו אן אמעבא. ז. *amœba*

ameer' *n.* (ע-מיער') עמיר [א מאחמא=דאנישער הערשער אדער פרינץ]; דער הערשער פון אפגאניסטאן.

am'el-corn *n.* (עמ'-על=קארן) אזא מין זומער ווייץ.

ame'liorable *a.* (ע-מי'-ליא-ריי-בל) וואס קען פערבעסערט ווערען.

ame'liorate *v.* (ע-מי'-ליא-רייט) פער=בעסערען; אויסבעסערען; ווערען בעסער.
The problem of our times is to **ameliorate** the condition of the poor.

ameliora'tion *n.* (ע-מי-ליא-ריי'-שאן) פערבעסערונג, אויסבעסערונג.

ame'liorative *a.* (ע-מי'-ליא-ריי-טיוו) וואס פערבעסערט, וואס פערארורזאכט א פערבעסערונג.
An **ameliorative** medicine.

ame'liorator *n.* (ע-מי'-ליא-ריי-טאר) א פערבעסערער.

a'men *n., adv., int. and v.* (איי'-מען) ריכטיג, וואהר, אמן; דער וואהרער מאן; דאס לעצטע ווארט, דער סוף; ערקלערען פאר ריכטיג; געבען דאס לעצטע ווארט, ענדיגען.

amenabil'ity *n.* (ע-מי-נע-ביל'-אי-טי) פעראנטווארטליכקייט, אונטערווארפענ=הייט, אבהענגיגקייט; צוגענגליכקייט.

ame'nable *a.* (ע-מי'-נעבל) פעראנט=ווארטליך, אונטערווארפען, אבהענגיג; צו=גענגליך.

ame'nableness *n.* (ע-מי'-נעבל-נעס) ז. *amenability*

ame'nable to a charge (ע-מי'-נעבל טו ע טשארדזש) שטעהן אונטער א קלא=גע; טראגען די פעראנטווארטליכקייט פאר א בעשולדיגונג.

amend' *v.* (ע-מענד') אויסבעסערען; פערבעסערען; בעסער ווערען.

amend'able *a.* (ע-מענד'-עבל) פער=בעסערליך; וואס קען פערבעסערט ווערען.

amend'ableness *n.* (ע-מענד'-עבל-נעס) דאס האבען די מעגליכקייט פערבעסערט צו ווערען.

amende' *n.* (ע-מענד') א פערגיטיגונג; א געלדשטראף.

amende' hon'orable (ע-מענד' אנ'-א-רעבל) אן עפענטליכע איבערבעטונג.

amen'der *n.* (ע-מענ'-דער) פערבעסע=רער.

amend'ment *n.* (ע-מענד'-מענט) פערבעסערונג; ענדערונג.
An **amendment** to the Constitution of the United States will soon be adopted.

amends' *n.* (ע-מענדז') פערגיטיגונג פאר שאדען.

a'men I say (איי'-מען אי סיי) איך בין מסכים, איך בין צופריעדען; איך זאג אמן.

amen'ity *n.* (ע-מענ'-אי-טי) אנגענעה=מיגקייט, ליעבליכקייט.

am'ent *n.* (עמ'-ענט) [אזא קאצענבלום] מין בלום].

Aments

amenta'ceous *a.* (עמ-ענ-טיי'-שיאס) וואס זעהט אויס ווי א קאצענבלום; וואס לאזט וואקסען קאצענבלומען.

amen'tia *n.* (ע-מענ'-שיא) גייסטעס=שוואכקייט; אידיאטסטווע.

amen'tum *n.* (ע-מענ'-טאם) די קאצענ=בלום; א שלייערדער רימען פון א שטיינ=ווארפער.

amerce' *v.* (ע-מורס') בעשטראפען מיט געלד, קנס'ענען.

amer'ceable *a.* (ע-מויר'-סעבל) וואס דארף געקנס'ענט ווערען, שטראפבאר.

amerce'ment *n.* (ע-מורס'-מענט) געלד=שטראף, קנס.

amer'cer *n.* (ע-מויר'-סער) א בעשטרא=פער, איינער וואס קנס'עט.

Amer'ican *n. and a.* (ע-מער'-אי-קען) א בירגער פון די פעראייניגטע שטאאטען; אן אמעריקאנער; אמעריקאניש; וואס איז שייך צו אמעריקא.

Amer'ican gol'den plov'er (ע-מער'-אי-קען גאול'דן פלאוו'-ער) אזא אמעריקאנער וואלד=פויגעל [האט לאנגע פליגלען, א קורצען עק, געלב=פארביגע פעדערען און לענגליכע פיס]. ז. איל. *"Game Birds"*

Amer'icanism *n.* (ע-מער'-אי-קען-איזם) אמעריקאניזם [א ווארט, פראזע, אדער מנהג, וואס איז כאראקטעריסטיש אמעריקאניש]; אמעריקאנער פאטריא=טיזם אדער בירגערשאפט.

Americaniza'tion *n.* (ע-מער-אי-קען-אי-זיי'-שאן) אמעריקאניזירונג.

Amer'icanize *v.* (ע-מער'-אי-קען-איז) אמעריקאניזירען.

Ametab'ola *n.* (עמ-ע-טעב'-א-לא) די אינזעקטען, וואס ענדערען ניט זייער גע=שטאלט, וואס געהען ניט דורך די געוועהנ=ליכע ענטוויקלונגס=שטופען פון אינזעקטען.

ametabo'lian *n. and a.* (עמ-עט-א-באו'-לי-ען) אן אינזעקט, וואס ענדערט ניט זיין געשטאלט; וואס איז שייך צו אזעלכע אינזעקטען.

am'ethyst *n.* (עמ'-אי-טהיסט) אזא קווארץ=שטיין פון וויאלעט=בלויען פארב [ז. איל. *"Gems"*]; א מין פלאנצע, וועלכע פערטרייבט שכרות.

amethys'tine *a.* (עמ-אי-טהיס'-טין) וואס קוקט אויס אזוי ווי דער אמעטהיסט שטיין; וואס האט א העלען וויאלעט קא=ליר.

amiabil'ity *n.* (איי-מי-ע-ביל'-אי-טי) ליעבענסווירדיגקייט, פריינדליכקייט, גוט=מוטיגקייט.

a'miable *a.* (איי'-מי-עבל) ליעבענס=ווירדיג, פריינדליך, גוטמוטיג.
Sensible people settle their differences in an **amiable** spirit.

a'miableness *n.* (איי'-מי-עבל-נעס) ליעבענסווירדיגקייט, גוטמוטיגקייט.

a'miably *adv.* (איי'-מי-עב-לי) אויף א ליעבענסווירדיגען אדער גוטמוטיגען אופן.

am'ianth *n.* (עמ'-אי-ענטה) אסבעסט [א מין שטיין, וואס שפאלט זיך אין פע=דים, ווערט בענוצט צו מאכען אזא גע=וואנד, וואס ברענט ניט]; געוואנד גע=מאכט פון אסבעסט.

amian'thiform *a.* (עמ-אי-ענ'-טהי-פארם) אסבעסטארטיג, וואס האט די פארם פון אסבעסט. ז. *amianth*

amian'thoid *a.* (עמ-אי-ענ'-טהאיד) אסבעסטארטיג; הארפערמיג.

am'ianthus *n.* (עמ'-אי-ען-טהאס) ז. *amianth*

amian'tiform *a.* (עמ-אי-ענ'-טי-פארם) ז. *amianthiform*

amian'toid *a.* (עמ-אי-ענ'-טאיד) ז. *amianthoid*

am'iantus *n.* (עמ'-אי-ען-טאס) ז. *amianth*

amicabil'ity *n.* (עמ-אי-קע-ביל'-אי-טי) פריינדליכקייט.

am'icable *a.* (עמ'-איק-עבל) פריינד=ליך, גוט.

am'icableness *n.* (עמ'-איק-עבל-נעס) ז. *amicability*

am'icably *adv.* (עמ'-אי-קעב-לי) אויף א פריינדליכען אופן.
The dispute was **amicably** adjusted.

am'ical *a.* (עמ'-אי-קעל) פריינדשאפטליך.

am'ice *n.* (עמ'-איס) אזא ווייסער שפי=צען=קאלנער, וואס עס טראגט א קאטוילי=שער גלח; אזא הויב, וואס קאטוילישע מאנאכען טראגען.

amicro'bic *a.* (עמ-אי-קראו'-ביק) וואס איז ניט פערארורזאכט פון מיקראבען [ווע=גען א קראנקהייט, וואס איז ניט פערארור=זאכט פון מיקראבען].

amid' *prep.* (ע-מיד') אין מיטען, צווי=שען, אונטער.

amid'ships *adv.* (ע-מיד'-שיפס) אין דעם מיטעלפונקט פון א שיף.

amidst' *prep.* (ע-מידסט') ז. *amid*

amir' *n.* (ע-מיר') דער עמיר. ז. *ameer*

amiss' *n., adv. and a.* (ע-מיס') ניט אזוי; ניט צו דער זאך; אונרעכט, פעהלערהאפט, פערקעהרט, שלעכט; אן אונרעכט, אן איבעל; פאלש, ניט אין דער ארדנונג.

amis'sing *a.* (ע-מיס'-אינג) ניט זייענ=דיג אנוועזענד, פעהלענדיג.

am'ity *n.* (עמ'-אי-טי) פריינדשאפט, גוטע בעציהונגען.

am'ma *n.* (ע'-מע) אן אויפזעהערין פון

א מאנאשקעם קלויסטער [אין גריכישע און סירישע קירכען]; א ברוכגארטעל.

am′man *n.* (עמ′-ען) דער אמאן [א קאנטאן־ריכטער אין דער שווייץ].

am′meter *n.* (עמ′-ע-טער) אן אמפערמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם].

am′mite *n.* (עמ′-איט) דער קארנשטיין [אזא רונדער שטיין].

Am′mon *n.* (עמ′-אן) דער עגיפטישער גאט אמון.

ammo′nia *n.* (ע-מאו′-ני-ע) אמאניאק [אזא גאז], נאשאטיר; שטינק־ספּיריטוס [יום־כפור טראפּענס].

ammo′niac *n.* and *a.* (ע-מאו′-ני-עק) וואס אנבעלאנגט צו אמאניאק; אמאניאק־גומי [אזא זאפט פון א בוים, וואס וואקסט אין פערסיען און ועסט אינדיען].

ammoni′acal *a.* (ע-מא-נאי′-ע-קעל) וואס ענטהאלט אדער איז עהנליך צו אמאניאק. ז. *ammonia*

ammo′nia-me′ter *n.* (ע-מאו′-ני-ע-מי′-טער) אן אפּאראט צום מעסטען דעם אמאניאק־אינהאלט אין א כעמישע לעזונג.

ammo′niate *n.* (ע-מאו′-ני-אייט) אמאניאק פערבונדען מיט מעטאל־אקסיד; אן ארגאנישער שטאף וואס איז רייך אין שטיק־שטאף און וועלכער קען בענוצט ווערען צום פאבריצירען אמאניאק.

ammo′niated *a.* (ע-מאו′-ני-איי-טעד) פערבונדען מיט אמאניאק.

ammon′ic *a.* (ע-מאנ′-איק) וואס איז שייך אדער וואס קומט פון אמאניאק.

ammonifica′tion *n.* (ע-מאנ-אי-פי-קיי′-שאן) דאס אנזעטיגען אדער דורכווייקען מיט אמאניאק.

am′monite *n.* (עמ′-אנ-איט) דער אמאנסהארן [א מין געשלענגעלטע, געדרעהטע מושעל].

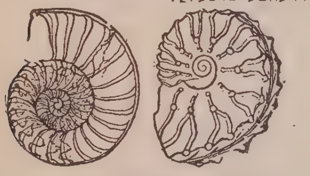

Ammonites

ammo′nium *n.* (ע-מאו′-ני-אם) אמאניום [אזא כעמישער שטאף].

ammuni′tion *n.* (עמ-יו-ניש′-אן) אמוניציאן; קריעגס פּארראטה, קריעגס־מאטעריאל [ווי געוועהר א. ז. וו.]

amnemon′ic *a.* (עמ-ני-מאנ′-איק) וואס קומט דורך פערלירען דעם זכרון.

amne′sia *n.* (עמ-ני′-סי-ע) פערלוסט פון דעם זכרון.

amne′sic *a.* (עמ-ני′-סיק) וואס איז שייך צום פערלירען דעם זכרון

amnes′tic *a.* (עמ-נעס′-טיק) וואס פערורזאכט דאס פערלירען דעם זכרון.

am′nesty *n.* (עמ′-נעס-טי) אמנעסטיע; בעגנאדיגונג, שענקונג.

am′nion *n.* (עמ′-ני-אן) דאס שאפּהייטעל, שליה, וואסערבלאז [דאס הייטעל פון דער עמבריא, קיים, זרע]; דאס הייטעל וואס בעדעקט דאס הינדעלע אין דעם איי.

amnion′ic *a.* (עמ-ני-אנ′-איק) וואס איז שייך צו דעם שאפּהייטעל.

am′nios *n.* (עמ′-ני-אס) ז. *amnion*

amniot′ic *a.* (עמ-ני-אט′-איק) וואס בעלאנגט צו דעם שאפּהייטעל. ז. *amnion*

amniot′ic flu′id (עמ-ני-אט′-איק פלו′-איד) דאס שאפּוואסער [די פליסיגקייט וואס געפינט זיך אין דעם שאפּהייטעל]. ז. *amnion*

amœ′ba *n.* (ע-מי′-בא) אמעבא [אזא מיקראסקאפּישע בעשעפעניש, וואס האט אן איינפאכען פּראטאפּלאזמישען קערפּער]; אן איינצעלנע צעלע פון קערפּער.

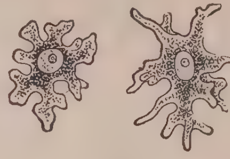

Amœbæ

amœ′ba-move′ment *n.* (ע-מי′-בע-מוהוו′-מענט) די בעוועגונג פון דער פּראטאפּלאזמא [ווען מען בעטראכט א שטיקעל נאקעטע פּראטאפּלאזמא, זעהט מען אז זי האלט זיך אין איין צונויפציהען און פונאנדערציהען].

amœbe′an *a.* (ע-מי-בי′-ען) אבוועקסעלענדיג, בייטענדיג; וואס בעלאנגט צו דער אמעבא. ז. *amœba*

amœbe′an song (ע-מי-בי′-ען סאנג) דער וועקסעלגעזאנג [אזא ליעד וואס ווערט געזונגען פון צוויי אדער מעהרערע פּערזאנען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט, א פערז איבער א פערז (א פסוק איבער א פסוק)].

Amo′mum *n.* (ע-מאו′-מאם) די אינגבער־פלאנצען [א מין שמעקעדיגע פלאנצען].

Amomum

among′ *adv.* and *prep.* (ע-מאנג′) צווישען, אונטער.

among′ oth′er things (ע-מאנג′ אטה′-ער טהינגז) אונטער אנדערעס.

Among other things he told me this also.

amongst′ *prep.* (ע-מאנגסט′) ז. *among*

among′ the rest (ע-מאנג′ טהי רעסט) אונטער אנדערען, צווישען די איבריגע.

amontilla′do *n.* (ע-מאנ-טיל-יע′-דאו) אזא מין העלער, זיסער אבגעלאגערטער ווין.

A′mor *n.* (איי′-מאר) אמאר, דער גאט פון ליעבע [אין מיטאלאגיע].

amore′an *n.* (עמ-א-רי′-ען) אן אמורא [איינער פון די בעלי התלמוד וואס קומען נאך די תנאים].

amoret′to *n.* (עמ-א-רעט′-טא) א פערליעבטער; א קליינער אמור [דער גאט פון ליעבע].

amori′no *n.* (עמ-א-רי′-נא) א קליינער אמור [דער גאט פון ליעבע].

am′orist *n.* (עמ′-א-ריסט) א דאמען־ליעבער, א דאמען־פריינד.

amoro′sa *n.* (עמ-א-ראו′-סא) אן אויסגעלאסענע פרוי, א זונה.

amoro′so *n.* and *a.* (עמ-א-ראו′-סא) צערטליך, ליעבליך [אין דער מוזיק]; א דאמען־פריינד.

am′orous *a.* (עמ′-אר-אס) צערטליך; פערליעבט.

am′orously *adv.* (עמ′-אר-אס-לי) מיט צערטליכקייט, מיט ליעבע; אויף א צערטליכען אופן.

am′orousness *n.* (עמ′-אר-אס-נעס) צערטליכקייט; פערליעבטהייט.

amor′phic *a.* (ע-מאר′-פיק) פארמלאז; ניט קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor′phism *n.* (ע-מאר′-פיזם) פארמלאזיגקייט [אהן א פארמע]; שטאפען, וואס האבען ניט קיין קריסטאל פארם.

amor′phous *a.* (ע-מאר′-פאס) פארמלאז; ניט קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor′phously *adv.* (ע-מאר′-פאס-לי) אהן א פארמע; ניט קריסטאליש; אהן ארדנונג.

amor′phousness *n.* (ע-מאר′-פאס-נעס) ז. *amorphism*

amort′ *a.* (ע-מארט′) לעבענסלאז, בעוואוסטלאז; נידערגעשלאגען.

amortiza′tion *n.* (ע-מאר-טי-זיי′-שאן) דאס איבערגעבען גרונדאייגענטום צו די וועלכע קענען דאס קיינמאל ניט פערקויפען [ווי צו א קירכע]; די פערטיליגונג פון א שולד [ספּעציעל ביי אבצאהלען איהם בּיסלעכווייז פון א געוויסען פאנד]; די אבנוצונג פון מאשינען אדער געביידען ביז עס דארף אויף זייער ארט געשטעלט ווערען נייע.

amor′tize *v.* (ע-מאר′-טאיז) פערקויפען אדער איבערטראגען לאנד אדער אנדערע אונבעוועגליכע גיטער צו א קערפּערשאפט, וועלכע קען עס מעהר ניט פערקויפען אדער איבערגעבען צו אן אנדערען; אבצאהלען א חוב אין ראטען.

amor′tizement *n.* (ע-מאר′-טיז-מענט) אזא בעפּוצונג פון די אויבערשטע טיילען פון א געביידע. ז. *amortization*

amount′ *n.* and *v.* (ע-מאונט′) סומע, סך־הכל, בעטרעף; בעטרעפען; אויסמאכען; דערגרייכען, דערהויבען זיך.

amount′ of bal′ance (ע-מאונט′ אוו בעל′-ענס) פערבליבענער בעטראג.

amour′ *n.* (ע-מוהר′) א ליעבע; א ליעבעס־אינטריגע.

am′pac *n.* (עמ′-פעק) אזא בוים אין אסט־אינדיען וועלכער גיט ארויס א זאפט פון זעהר א גוטען ריח.

ampelog′raphy *n.* (עמ-פע-לאג′-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון ווייך.

ampelop′sis *n.* (עמ-פע-לאפּ′-סיס) אזא קלעטער־פלאנצע.

amper′age *n.* (עמ-פעהר′-איידזש) די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם געמאסטען אין אמפּער־איינהייטען.

ampere′ *n.* (עמ-פעהר′) אמפּער [אן איינהייט מיט וועלכע עס ווערט געמאסטען די שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם. א בעצייכנונג אנגענומען צום אנדענקען פון דעם בעריהמטען פיזיקער אמפּער].

ampere′-hour *n.* (עמ-פעהר′-אור) אן אמפּער־שטונדע [אן עלעקטרישע איינהייט דורך וועלכער עס ווערט געמאסטען וויפיעל עלעקטריציטעט א שטראם פון דער שטארקייט פון איין אמפּער האט געליפערט אין דער צייט פון א שטונדע].

ampere'-me'ter *n.* (עמ-פעהר'-מי'-טער) אן אמפערמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעק־טרישען שטראם].

Ampe'rian *a.* (עמ-פי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם פיזיקער אמפער אדער צו זיינע טהעאריעס.

amperom'eter *n.* (עמ-פע-ראמ'-ע-טער) ז. *ampere-meter*.

am'persand *n.* (עמ'-פער-סענד) דאס צייכען & [ווערט בענוצט אנשטאט „און"].

ampere'-turns *n.* (עמ-פעהר'-טוירנז) די מאס פון דער מאגנעטישער קראפט פון אן עלעקטרישען שטראם וואס פליסט אין א דראט־שפולע. די קראפט איז גלייך צו דער צאהל דראט־וויקלונגען פון דער שפו־לע געדאפעלט מיט דער שטארקייט פון שטראם, וועלכער ווערט געמאסטען אין אמפער.

amphib'ia *n.* (עמ-פיב'-אי-ע) אמפי־ביען, חיות וואס לעבען אי אויף דער יבשה, אי אין וואסער [ווי א פראש, א טשערע־פאכע, קראקאדיל א. ז. וו.].

amphib'ial *a.* (עמ-פיב'-אי-על) וואס איז שייך צו אמפיביען.

amphib'ian *n. nd a.* (עמ-פיב'-אי-ען) א חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה; וואס איז שייך צו א חיה, וואס לעבט אויף דער יבשה און אין וואסער.

amphibiolog'ical *a.* (עמ-פיב-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען די בעשעפעניששען וואס לע־בען אי אין וואסער אי אויף דער יבשה.

amphibiol'ogy *n.* (עמ-פיב-אי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די בעשעפענישען וואס לעבען אי אין וואסער אי אויף דער יבשה.

amphib'ious *a.* (עמ-פיב'-אי-אס) וואס לעבט אויף דער יבשה און אין וואסער.

amphib'iously *adv.* (עמ-פיב'-אי-אס-לי) אזוי ווי א חיה וואס לעבט אין וואַ־סער און אויף דער יבשה.

amphib'iousness *n.* (עמ-פיב'-אי-אס-נעס) דאס לעבען אין וואסער און אויף דער יבשה.

am'phibole *n.* (עמ'-פי-באול) אמפיבאל [אזא פיעל פארביגער מינעראל, וואס איז צונויפגעזעצט פון קאלציום, מאגנעזיום און סיליציום].

amphibol'ic *a.* (עמ-פי-באל'-איק) צווײדייטיג, צווייפעלהאפט; וואס איז שייך צו דעם מינעראל אמפיבאל.

amphibol'ical *a.* (עמ-פי-באל'-איק-על) ז. *amphibolic*.

amphibolog'ical *a.* (עמ-פיב-א-לאדזש'-אי-קעל) צווײדייטיג, דאפעלמיי־ניג.

amphibolog'ically *adv.* (עמ-פיב-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) מיט א צווייפעלהאפ־טער בעדייטונג.

amphibol'ogy *n.* (עמ-פיב-אל'-א-דזשי) דאפעלמיין; דאס געברויכען ווערטער, וואס האבען א צווײדייטיגען מיין.

amphib'oly *n.* (עמ-פיב'-א-לי) דאס געברויכען ווערטער וואס האבען א צוויי־דייטיגען מיין.

amphicar'pic *a.* (עמ-פי-קאר'-פיק) ז. *amphicarpous*.

amphicar'pous *a.* (עמ-פי-קאר'-פאס) וואס גיט ארויס [ווי א בוים] צוויי זאר־טען פרוכט.

amphicar'pous tree (עמ-פי-קאר'-פאס טריע) א בוים אויף וועלכען עס וואקסען צוויי זארטען פרוכט.

amphichi'ral *a.* (עמ-פי-קאי'-רעל) אהן אן אונטערשיעד צווישען רעכטס און לינקס; וואס קען געברויכט ווערען רעכטס און לינקס.

amphic'tyon *n.* (עמ-פיק'-טי-אן) אין אלטען גריכענלאנד, א דעלעגאט צו אן אלגעמיינע גריכישע פערזאמלונג; א בע־ראטונגס־פערזאמלונג אין אלטען גריכענ־לאנד.

amphictyon'ic *a.* (עמ-פיק-טי-אנ'-איק) וואס איז שייך צו אן אלט־גריכישער אל־געמיינער פערזאמלונג.

amphic'tyony *n.* (עמ-פיק'-טי-א-ני) א פעראיין אדער ליגע פון די אלטע גרי־כען פון פערשיעדענע שטעדט מיט דער פערפליכטונג אויסצומיידען מלחמה מיט איינאנדער.

amphicyr'tous *a.* (עמ-פי-סויר'-טאס) אויסגעקרימט פון ביידע זייטען.

amphidro'mia *n.* (עמ-פי-דראו'-מי-א) א קינדס געבורטס־פעסט אין אלטען אטהען [אין גריכענלאנד].

amphige'an *a.* (עמ-פי-דזשי'-ען) וואס געפינט זיך ארום דעם ערד קוגעל אין דערזעלבער ווייטקייט פון עקוואטאר.

amphigor'ic *a.* (עמ-פי-גאר'-איק) אונזיניג; וואס איז אן אבסורד.

am'phigory *n.* (עמ'-פי-גא-רי) אן אונזין, אן אבסורד.

am'phipod *n.* (עמ'-פי-פאד) אן אמ־פיפאד. ז. *Amphipoda*.

Amphip'oda *n.* (עמ-פיפ'-א-דע) אמ־פיפאדען [א מין חיה'לעך פון דער קרעבס פאמיליע, וואס זיינען בעדעקט מיט א הארט־טען שאלאכץ און האבען פיס וואס א טייל פון זיי זיינען גערוכטעט פארווערטס און א טייל ריקווערטס].

Amphipoda

amphip'odal *a.* (עמ-פיפ'-א-דעל) ז. *amphipodous*.

amphip'odan *n.* (עמ-פיפ'-א-דען) ז. *Amphipoda*.

amphip'odous *a.* (עמ-פיפ'-א-דאס) וואס האט פיס אין ביידע ריכטונגען [פארווערטס און ריקווערטס]; וואס איז שייך צו די אמפיפאדען. ז. *Amphipoda*.

amphipro'style *a.* (עמ-פי-פראו'-סטאיל) וואס האט זיילען פון פארענט און פון הינטען [וועגען געביידען].

amphisbæ'na *n.* (עמ-פיס-בי'-נא) די רינגעלשלאנג; אין פאבעל געשיכטען, א שלאנג מיט א קאפ אויף ביידע עקען פון קערפער.

amphisbæ'nic *a.* (עמ-פיס-בי'-ניק) וואס קען זיך בעוועגען פארווערטס און ריקווערטס מיט דער זעלבער לייכטיגקייט; עהנליך צו דער פאבעלהאפטער שלאנג מיט די צוויי קעפ פון ביידע ענדען.

amphisbæ'nous *a.* (עמ-פיס-בי'-נאס) ז. *amphisbænic*.

amphis'cian *n.* (עמ-פיש'-אי-ען) איי־נער פון די איינוואהנער פון די געגענדען ארום עקוואטאר.

amphis'cii *n.* (עמ-פיש'-אי-אי) ז. *amphiscian*.

amphithe'atral *a.* (עמ-פי-טהי'-ע-טרעל) ווי אן אמפיטעאטער.

amphithe'atre *n.* (עמ-פי-טהי'-ע-טער) דאס אמפיטעאטער [די פאלקס־גע־ביידע אין אלטען רוים, רונד געבויט, וואו עס פלעגען געגעבען ווערען פארשטעלונגען פון קעמפפע צווישען מענשען מיט ווילדע חיות, ווי אויך אנדערע פאלקס־אונטער־האלטונגען]; א געביידע וואס איז גע־בויט אין דער פארם פון רוימישען אמ־פיטעאטער; די אויבערשטע גאלעריע אין א טעאטער.

Amphitheatre

amphitheat'ric *a.* (עמ-פי-טהי-עט'-ריק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנ־ליך צו אן אמפיטעאטער.

amphitheat'rical *a.* (עמ-פי-טהי-עט'-ריק-על) וואס אנבעלאנגט צו אן אמפי־טעאטער.

amphitheat'rically *adv.* (עמ-פי-טהי-עט'-רי-קעל-אי) נאך דער פארם פון אן אמפיטעאטער.

Amphit'ryon *n.* (עמ-פיט'-רי-אן) אמ־פיטריאן, דער שטיף־פאטער פון הערקולעס [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

amphit'ryon *n.* (עמ-פיט'-רי-אן) א גאסטווירטה.

amphiv'orous *a.* (עמ-פיוו'-א-ראס) וואס עסט אי פלאנצען אי פלייש.

am'phora *n.* (עמ'-פא-רע) אמפארא [אזא אלטער רוימישער אדער גריכישער וויינקרוג מיט צוויי אויערען און א שפי־ציגען דעק].

Amphoræ

am'phoral *a.* (עמ'-פא-רעל) וואס קוקט אויס ווי אן אמפארא. ז. *amphora*.

amphor'ic *a.* (עמ-פאר'-איק) וואס האט דעם קלאנג, ווי מען בלאזט אין א קריגעל אדער פלעשעל; וואס איז עהנליך צו אן אמפארא. ז. *amphora*.

amphoric'ity *n.* (עמ-פא-ריס'-אי-טי) דאס זיין עהנליך צו דעם קלאנג, וואס הערט זיך ווען מען בלאזט אין א קריגעל אדער פלעשעל.

amphoter'ic *a.* (עמ-פא-טער'-איק) טיילווייז אהין און טיילווייז אהער; נייטראל.

amphris'us but'terfly (עמ-פריס'-אס באט'-ער-פלאי) אזא גרויסער שמע־טערלינג פון ברוינליכער פארב. ז. איל. *"Butterflies"*.

am'ple *a.* (עמפל) גרויס, אונבעגרענצט, בשפע'דיג, פול, ברייט, גערוימיג, רייכליך.

amplec'tant *a.* (עמ-פלעק'-טענט) וואס נעהמט ארום; וואס אומפאסט [ווי בלע־טער פון א פלאנץ אומפאסען דאס שטענ־געל].

am'pleness *n.* (עמפל'-נעס) גרויסקייט, פיעלקייט, ברייטקייט, ניט איינגעשריינטקייט; אויספיהרליכקייט, ווייטלויפיגקייט.

amplex'icaul *a.* (עמ-פלעק'-סי-קאהל) וואס נעהמט ארום, וואס אומפאסט [ווי בלעטער אומפאסען דאס שטענגעל].

am'pliate *v. and a.* (עמ'-פלי-אייט) פערגרעסערען; אויסציהען; ברייטער מאכען; פערגרעסערט; אויסגעצויגען.

amplia'tion *n.* (עמ-פלי-איי'-שאן) פערגרעסערונג, פערברייטערונג; ווייטלויפיגקייט; דאס אבלעגען א געריכטס=אורטייל אויף שפעטער, צו קריגען מעהר בעווייזע.

am'pliative *a.* (עמ'-פלי-ע-טיוו) וואס גיט צו, וואס פערגרעסערט, פערברייטערט.

amplifica'tion *n.* (עמ-פלי-פי-קיי'-שאן) פערגרעסערונג; אן אויספיהרליכע שילדערונג אדער בעשרייבונג.

am'plificative *a.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טיוו) ז. *ampliative*

am'plificator *n.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טאר) איינער וואס ברייטערט אוים אדער פערגרעסערט.

am'plificatory *a.* (עמ'-פלי-פי-קיי-טא-רי) ז. *ampliative*

am'plifier *n.* (עמ'-פלי-פאי-ער) פערגרעסערער; אויסברייטערער.

am'plify *v.* (עמ'-פלי-פאי) פערגרעסערען; פערברייטערען.

am'plitude *n.* (עמ'-פלי-טיוד) גרויסקייט; אומפאנג; ווייטקייט; ברייטקייט; גלאנץ, רייכקייט; אמפליטודע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א געוויסע גרעסע; אן אסטראנאמישער אויסדרוק פאר דעם קרייז=בויגען וואס א שטערען מאכט פון זיין אויפגאנג ביז זיין אונטערגאנג; די גרוים פון קרייז=בויגען וואס א פערפענדיקעל פון א זייגער. מאכט ביי זיין בעוועגונג].

am'ply *adv.* (עמ'-פלי) פאלקאמען, גרינדליך, אויספיהרליך. ז. *ample*
This subject has been **amply** treated by many writers.

ampul'la *n.* (עמ-פאל'-ע) אן אלטרוימישע רונדע קוגעל=פערמיגע פלאש מיט א שמאלען האלז; א כלי אין וועלכער מען האלט דאס זאלב=אויל צום קרוינען א מאנארך; אזא גלעזערנע כלי וואו מען האלט דעם וויין און וואסער פאר'ן אלטאר אין די קאטוילישע קירכען.

ampulla'ceous *a.* (עמ-פא-ליי'-שיאס) פלאשענפערמיג, וואס איז עהנליך צו א רונדער קוגעלפערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

am'pullary *a.* (עמ'-פאל-איי-רי) וואס איז שייך צו א רונדער קוגעל=פערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

ampul'late *a.* (עמ-פאל'-אייט) ז. *ampullary*

ampul'liform *a.* (עמ-פאל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א רונדער קוגעלפערמיגער פלאש מיט א שמאלען האלז.

ampullos'ity *n.* (עמ-פא-לאס'-אי-טי) א באמבאסטישע, אן אויפגעבלאזענע שפראך.

am'putate *v.* (עמ'-פיו-טייט) אמפוטירען; אראבנעהמען א גליעד פון קערפער; אבשניידען די צווייגען פון בוימער.
His left hand was **amputated** in the hospital.

amputa'tion *n.* (עמ-פיו-טיי'-שאן) אמפוטאציאן; דאס אראבנעהמען א גליעד פון קערפער.

amputa'tional *a.* (עמ-פיו-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אמפוטאציאן.

amputa'tor *n.* (עמ-פיו-טיי'-טאר) איינער וואס אמפוטירט [שניידט אראב א גליעד פון קערפער].

am'pyx *n.* (עמ'-פיקס) א האר=שפאנגע [אזא מעטאל=באנד וואס פלעגט אמאל פון פרויען געטראגען ווערען ארום קאפ]; א קאפ=באנד פון א פערד.

amuck' *a. and adv.* (ע-מאק') מערדעריש=ווילד, צוקאכט.

am'ulet *n.* (עמ'-יו-לעט) א צויבער=מיטעל; א קמיע.

amulet'ic *a.* (עמ-יו-לעט'-איק) וואס איז שייך צו א קמיע.

amu'sable *a.* (ע-מיו'-זעבל) וואס קען אמוזירען.

amuse' *v.* (ע-מיוז') אמוזירען, אונטערהאלטען; לוסטיג מאכען; פערשאפען פערגעניגען; די צייט פערטרייבען.

amuse'ment *n.* (ע-מיוז'-מענט) פערגעניגען; לוסטיגקייט; אונטערהאלטונג; צייטפערטרייב.

amu'ser *n.* (ע-מיו'-זער) איינער וואס אמוזירט.

amusette' *n.* (עמ-יו-זעט') אזא לייכטער פעלד=הארמאט.

amu'sing *a.* (ע-מיו'-זינג) אמוזאנט, אונטערהאלטענד; פערגעניגענד; צייטפערטרייבענד; לוסטיג מאכענדיג.

amu'singly *adv.* (ע-מיו'-זינג-לי) אויף אן אמוזאנטען אופן.

amu'sive *a.* (ע-מיו'-זיוו) וואס אמוזירט, וואס מאכט פערגניגען.

amu'sively *adv.* (ע-מיו'-זיוו-לי) אויף אן אופן וואס קען אמוזירען.

amu'siveness *n.* (ע-מיו'-זיוו-נעס) דאס זיין אמוזאנט, דאס קענען אמוזירען.

amyg'dala *n.* (ע-מיג'-דע-לע) א מאנדעל; עפעס וואס איז מאנדעלפערמיג [ווי די מאנדלען אין האלז, אין מארך, א. ז. וו.].

amyg'dalate *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לייט) וואס אנבעלאנגט צו מאנדלען; מאנדעלפערמיג; מאנדעלמילך.

amygdal'ic *a.* (עמ-איג-דעל'-איק) וואס איז געמאכט פון מאנדלען.

amyg'daline *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לין) מאנדעלארטיג; אמיגדאלין [א כעמישער שטאף, איינער פון די בעשטאנדטיילען פון ביטערע מאנדלען].

amygdali'tis *n.* (ע-מיג-דע-לאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מאנדלען [אין האלז].

amyg'daloid *n. and a.* (ע-מיג'-דע-לאיד) מאנדעלפערמיג; דער מאנדעלשטיין [אזא הארטער שטיין].

amygdalot'omy *n.* (ע-מיג-דע-לאט'-א-מי) דאס אויסשניידען די מאנדלען אין האלז.

am'yl *n.* (עמ'-איל) אמיל [א געוויסע כעמישע פערבינדונג].

amyla'ceous *a.* (עמ-אי-ליי'-שיאס) אזוי ווי קראכמאל; קראכמאליג.

am'yl al'cohol (עמ'-איל על'-קאו-האל) אמיל=אלקאהאל [אזא אויליגער פארבלאזער ספיריט].

am'ylene *n.* (עמ'-אי-לין) אמילען [א כעמישע פליסיגקייט, וועלכע מען האט אמאל פרובירט בענוצען אלס שלאפטרונק].

amyl'ic *a.* (ע-מיל'-איק) וואס אנבעלאנגט צו אמיל; וואס פראדוצירט אמיל=אלקאהאל.

amylif'erous *a.* (עמ-אי-ליפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים קראכמאל.

am'ylin *n.* (עמ'-אי-לין) דער טייל פון קראכמאל וואס צוגעהט ניט אין וואסער.

am'yline *n.* (עמ'-אי-לין) ז. *amylin*

am'yl nit'rite (עמ'-איל נאיט'-ראיט) אמיל=ניטריט [אזא געלבליכע שמעקעדיגע פליסיגקייט, בענוצט אין מעדיצין].

amyl'ogen *n.* (ע-מיל'-א-דזשען) דער טייל פון קראכמאל וואס צוגעהט אין וואסער.

an'a *adv.* (ענ'-ע) פון יעדען גלייך [בענוצט אלס צייכען אין שרייבען רעצעפטען]; א בוך מיט אנעקדאטען; אנעקדאטען.

anab'amous *a.* (ענ-עב'-ע-מאס) וואס איז שייך צו אזא זארט פיש, אויף וועלכע עס ווערט געזאגט, אז זיי קענען קלעטערען א קורצע שטרעקע אויף א בוים.

Anabap'tism *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיזם) אנאבאפטיזם, די לעהרע פון די ווידערטויפער. ז. *Anabaptist*

Anabap'tist *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיסט) אנאבאפטיסט, ווידערטויפער [א מיטגליעד פון א קריסטליכע סעקטע, וואס גלויבט, אז דאס טויפען אין דער קינדהייט איז ניט גענוג און אז ביים אויסוואקסען דארף מען א צווייטען מאל טויפען. אזא סעקטע האט זיך געגרינדעט אין דייטשלאנד אין יאהר 1521, זי איז געווען אויף האלב קאמוניסטיש].

anabaptist'ic *a.* (ענ-ע-בעפ-טיסט'-איק) אנאבאפטיסטיש. ז. *Anabaptist*

anabaptist'ical *a.* (ענ-ע-בעפ-טיסט'-איק-על) ז. *anabaptistic*

anabap'tistry *n.* (ענ-ע-בעפ'-טיסט-רי) די לעהרע פון די אנאבאפטיסטען; די סעקטע פון די אנאבאפטיסטען. ז. *Anabaptist*

anabaptize' *v.* (ענ-ע-בעפ-טאיז') איבערטויפען נאך אמאל.

anab'asis *n.* (ע-נעב'-ע-סיס) א מיליטערישער צוג; א מיליטערישע עקספעדיציע; א געוויסע מיליטערישע עקספעדיציע אין דער גריכישער געשיכטע.
The **anabasis** of Napoleon on Russia was a failure.

anab'ole *n.* (ענ-עב'-א-לי) דאס אויסברעכען, דאס שפייען; דאס ארויסברענגען ליחה מיט'ן מויל.

anabol'ic *a.* (ענ-ע-באל'-איק) וואס איז שייך צו אנאבאליזם. ז. *anabolism*

anab'olism *n.* (ע-נעב'-א-ליזם) אנאבאליזם, די רייהע ענדערונגען, וועלכע קומען פאר אין די פערצעהרטע שפייזען ביז זיי פערוואנדלען זיך אין א צעלע פון קערפער. ז. *metabolism*

anacamp'tic *a.* (ע-נע-קעמפ'-טיק) וואס האט די אייגענשאפט צוריקצוווארפען ליכטשטראהלען אדער א קלאנג.

anacamp'tical *a.* (ע-נע-קעמפ'-טיק-על) ז. *anacamptic*

anacamp'tics *n.* (ע-נע-קעמפ'-טיקס) די לעהרע פון דער צוריקווארפונג פון ליכטשטראהלען אדער א קלאנג.

anacathar'tic *a.* (ענ-ע-קע-טהאר'-טיק) ארויסברייננגענדיג ליחה פון נאז אדער מיט'ן מויל.

anachron'ic *a.* (ענ-ע-קראנ'-איק) אנאכראניש, ניט אין דער צייט, וואס שטימט ניט מיט דער צייט אדער דאטום [וועגען פאסירונגען וועלכע ווערען איבערגעגעבען מיט א פאלשען דאטום אדער ניט אין איינקלאנג מיט דער צייט].

anachron'ical *a.* (ענ-ע-קראָנ'-אי–קעל) ז. *anachronic*
anachron'ically *adv.* (ענ-ע-קראָנ'-אי-קעל-אי) אויף אַן אַנאַכראָנישען אופן.
anach'ronism *n.* (ענ-עק'-ראָנ-איזם) אַנאַכראָניזם, אַ פערבינדונג פון פּאַסירונ־גען, וועלכע געהערען צו פערשיעדענע צייטען; אַן אונצייטמעסיגע פּאַסירונג אדער ערשיינונג.
anach'ronist *n.* (ענ-עק'-ראָנ-איסט) איינער וואָס מאַכט אַ כראָנאָלאָגישע פעה־לער, איינער וואָס מאַכט אַ טעות אין אַ דאַטום אדער פערבינדעט פּאַסירונגען פון פערשיעדענע צייטען אונטער איין דאַטום.
anachronis'tic *a.* (ענ-עק-ראָ-ניס'-טיק) אַנאַכראָניש, מיט אַ פעהלער אין צייט־רעכנונג.
anachronis'tical *a.* (ענ-עק-ראָ-ניס'–טי-קעל) ז. *anachronistic*
anach'ronize *v.* (ענ-עק'-ראָנ-איז) מאַכען אַ כראָנאָלאָגישען פעהלער.
anach'ronous *a.* (ענ-עק'-ראָנ-אַס) ז. *anachronistic*
anach'ronously *adv.* (ענ-עק'-ראָנ-אַס-לי) אויף אַן אַנאַכראָנישען אופן.
anaclast'ic *a.* (ענ-ע-קלעסט'-איק) וואָס איז שייך צו דער ברעכונג פון ליכט שטראַהלען; וואָס איז שייך צו דער צו־ריקוואַרפונג פון די לופטוועלען, וואָס ווע־רען געבילדעט פון אַ קלאַנג; צוריקוואַר־פענדיג; שטראַהלענברעכענד.
anaclast'ic glas'ses (ענ-ע-קלעסט'-איק גלעס'-עז) גלעזער וועלכע האָבען די אייגענשאַפט צו ברעכען ליכט־שטראַהלען.
anaclast'ics *n.* (ענ-ע-קלעסט'-איקס) די לעהרע וועגען דער ברעכונג פון ליכט־שטראַהלען.
anacolu'thia *n.* (ענ-ע-קאָ-ליו'-טהי-אַ) דאָס פעהלען פון דער גראַמאַטיקאַלי־שער אויסגעהאַלטענקייט.
anacolu'thic *a.* (ענ-ע-קאָ-ליו'-טהיק) וואָס איז ניט גראַמאַטיקאַליש אויסגעהאַל־טען.
anacolu'thically *adv.* (ענ-ע-קאָ-ליו'-טהי-קעל-אי) אויף אַ ניט אויסגעהאַלטע־נעם גראַמאַטיקאַלישען אופן.
anacolu'thon *n.* (ענ-ע-קאָ-ליו'-טהאָן) אַ זאַץ וואָס איז גראַמאַטיקאַליש פאַלש, אַ ניט אויסגעהאַלטענער זאַץ; אַ זאַץ אין וועלכען עס זיינען אויסגעלאָזען ווערטער.
anacon'da *n.* (ענ-ע-קאָנ'-דע) ריעזענ־שלאַנג; זיד־אַמעריקאַנישער באָאַ.
Anacreon'tic *a.* (ענ-עק-רי-אָנ'-טיק) וואָס איז שייך צו די לירישע ליעבעס־גע־דיכטע פון דעם גריכישען פּאָעט אַנאַקרעאָן.
anacreon'tic *n.* (ענ-עק-רי-אָנ'-טיק) אַ פּאָעמאַ וועגען ליעבע.
anadiplo'sis *n.* (ענ-ע-די-פּלאָ'-סיס) דאָס ווידערהאָלען אַ וואָרט, כדי איהם צו מאַכען איינדרוקספאָלער.
Ours is a good land, a land of milk and honey.
an'adrom *n.* (ענ'-ע-דראָם) אַ פיש וואָס שווימט אַרויס פון ים אין די טייכען.
anad'romous *a.* (ע-נעד'-ראָ-מאַס) וואָס געהט פון ים אַרויף; וואָס שווימט פון ים אין טייך אַריין [ביי פיש].
ana'ea phan'tes (ע-ניי'-אי פענ'-טעס) אַזאַ שמעטערלינג פון דונקעל ווייַ־לעטען פאַרב. ז. איל. *"Butterflies"*
anæ'mia (ע-ני'-מי-ע) ז. *anemia*
anæsthe'sia *n.* (ענ-עס-טהי'-סי-ע) אַנאַסטעזיע [בעוואוסטלאָזיגקייט דורך קראַנקהייט אדער דורך אַ שלאַף־טרונק].
anæsthe'sis *n.* (ענ-עס-טהי'-סיס) ז. *anesthesia*
an'aglyph *n.* (ענ'-ע-גליף) אַ האַלב בולט'ע, רעליעפע בעפּוצונג [ווי אויף אַ געביידע], אַ פלאַכער רעליעף.
anaglyph'ic *a.* (ענ-ע-גליפ'-איק) וואָס אַנבעלאַנגט צו אַ פלאַכען רעליעף.
anaglyph'ical *a.* (ענ-ע-גליפ'-איק-על) ז. *anaglyphic*
anaglyptog'raphy *n.* (ענ-ע-גליפּ-טאָג'-רע-פי) די קונסט פון מאַכען מעדאַ־ליאָן בילדער; די קונסט פון גראַווירען בולט'ע, רעליעפע בילדער.
anago'ge *n.* (ענ-ע-גאָו'-דזשי) אַלעגאָרי־שע אדער מיסטישע בעדייטונג; דאָס פלי־סען [ליחה, בלוט א. ד. ג.] דורך'ן מויל.
anagog'ic *a.* (ענ-ע-גאָדזש'-איק) מיס־טיש; אַלעגאָריש, בדרך משל.
anagog'ical *a.* (ענ-ע-גאָדזש'-אי-קעל) ז. *anagogic*
anagog'ically *adv.* (ענ-ע-גאָדזש'-אי-קעל-אי) אויף אַ מיסטישען אדער אַלעגאָ־רישען אופן.
anagog'ics *n.* (ענ-ע-גאָדזש'-איקס) די מיסטישע אדער אַלעגאָרישע [בדרך משל] פערטייטשונג פון דער ביבעל.
an'agogy *n.* (ענ'-ע-גאָ-דזשי) ז. *anagoge*
an'agram *n.* (ענ'-ע-גרעם) אַנאַגראַם [די פערביטונג פון די אותיות אין אַ וואָרט כדי צו מאַכען אַ נייעם וואָרט].
Evil is an anagram of live.
anagrammat'ic *a.* (ענ-ע-גרעמ-עט'-איק) אַנאַגראַמאַטיש; בילדענדיג אַן אַנאַ־גראַם. ז. *anagram*
anagrammat'ically *adv.* (ענ-ע-גרעמ-עט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אַן אַנאַגראַם.
anagram'matism *n.* (ענ-ע-גרעמ'-ע-טיזם) דאָס מאַכען אַנאַגראַמען. ז. *anagram*
anagram'matist *n.* (ענ-ע-גרעמ'-עט-איסט) אַן אַנאַגראַמען־מאַכער. ז. *anagram*
anagram'matize *v.* (ענ-ע-גרעמ'-עט-איז) מאַכען אַנאַגראַמען. ז. *anagram*
an'agraph *n.* (ענ'-ע-גרעף) רעגיסטער, פערצייכניס.
anakolou'thon *n.* (ענ-ע-קאָ-ליו'-טהאָן) ז. *anacoluthon*
a'nal *a.* (איי'-נעל) וואָס אַנבעלאַנגט צום אחור; וואָס איז אין דעם הינטערשטען טייל פון קערפּער פון אַ חיה אדער פיש.
anal'cime *n.* (ע-נעל'-סים) אַנאַלצים [אַזאַ מינעראַל].
an'alect *n.* (ענ'-ע-לעקט) אַן אויסצוג פון אַ ליטעראַרישער שריפט.
analec'ta *n.* (ענ-ע-לעק'-טאַ) אַן אויס־צוג אדער אויסציגע פון די שריפטען פון אַ פערפאַסער אדער פערפאַסערס; אַ זאַמ־לונג פון געוועהלטע אויסציגע.
analec'tic *a.* (ענ-ע-לעק'-טיק) צוזאַ־מענגעשטעלט פון געוועהלטע שטיקער פון ליטעראַרישע ווערק.
An analectic magazine.
an'alects *n.* (ענ'-ע-לעקטס) אַנאַלעקטען [אויסגעוועהלטע שטיקער פון ליטעראַרי־שע ווערק].
analem'ma *n.* (ענ-ע-לעמ'-ע) דער זו־נענצייגער, אַזאַ ציפערבלאַט פון וועלכען מען קען זעהן דעם צושטאַנד פון דער זון.
analep'sis *n.* (ענ-ע-לעפּ'-סיס) דאָס צוריקקעהרען פון די קרעפטען, די ערהאָ־לונג נאָך אַ קראַנקהייט.
an'alepsy *n.* (ענ'-ע-לעפּ-סי) ז. *analepsis*
analep'tic *n.* and *a.* (ענ-ע-לעפּ'-טיק) צוריקקעהרענדיג צו די קרעפטען נאָך אַ קראַנקהייט; קרעפטיגענד; אַ קרעפטיגונגס־מיטעל.
An analeptic medicine.
analep'tics *n.* (ענ-ע-לעפּ'-טיקס) אַ מעדיצינישעס קרעפטיגונגס־מיטעל
anal'ogal *a.* (ע-נעל'-אָ-געל) עהנליך, גלייך, אַנאַלאָגיש.
analog'ical *a.* (ענ-ע-לאָדזש'-איק-על) אַנאַלאָגיש; עהנליך, גלייך.
analog'ically *adv.* (ענ-ע-לאָדזש'-איק-על-אי) דורך אַנאַלאָגיע אדער עהנליכקייט.
analog'icalness *n.* (ענ-ע-לאָדזש'-איק-על-נעס) דאָס זיין אַנאַלאָגיש, עהנליך, גלייך.
anal'ogise *v.* (ע-נעל'-אָ-דזשאַיז) ער־קלערען דורך אַנאַלאָגיע, דורך אַ משל; מאַכען אַ פערגלייך דורך אַ משל.
anal'ogism *n.* (ע-נעל'-אָ-דזשיזם) אַנאַ־לאָגיזם, דאָס אורטיילען דורך פערגלייכונ־גען און עהנליכקייטען; אַ שלוספאָלגערונג דורך אַנאַלאָגיע.
anal'ogist *n.* (ע-נעל'-אָ-דזשיסט) איי־נער וואָס מאַכט שלוספאָלגערונגען דורך אַנאַלאָגיע.
analogis'tic *a.* (ע-נעל-אָ-דזשיס'-טיק) וואָס איז שייך צו אַן אַנאַלאָגיע. ז. *analogism*
anal'ogize *v.* (ע-נעל'-אָ-דזשאַיז) ז. *analogise*
anal'ogous *a.* (ע-נעל'-אָ-גאַס) אַנאַ־לאָגיש, עהנליך, גלייך.
anal'ogously *adv.* (ע-נעל'-אָ-גאַס-לי) אויף אַן אַנאַלאָגישען אדער עהנליכען אופן.
anal'ogy *n.* (ע-נעל'-אָ-דזשי) אַנאַלאָגיע, עהנליכקייט, גלייכפערמיגקייט.
an'alysable *a.* (ענ'-ע-לאַי-זעבל) וואָס קען אַנאַליזירט, צוגליעדערט ווערען.
an'alysableness *n.* (ענ'-ע-לאַי-זעבל-נעס) דאָס קענען אַנאַליזירט אדער צוגליע־דערט ווערען.
analysa'tion *n.* (ענ-ע-לי-זיי'-שאָן) דאָס אַנאַליזירען; דאָס פונאַנדערנעהמען אדער צוגליעדערונג.
an'alyse *v.* (ענ'-ע-לאַיז) אַנאַליזירען, צוגליעדערען, גרינדליך פונאַנדערקלייבען זיך.
an'alyser *n.* (ענ'-ע-לאַי-זער) איינער וואָס אַנאַליזירט, צוגליעדערט, קלייבט זיך גרינדליך פונאַנדער; אַ צושטרייאונגס־פּריזמאַ [אַזאַ געשליפענע גלאָז פאַר פּיזי־קאַלישע צוועקען].
anal'ysis *n.* (ע-נעל'-אי-סיס) אַנאַליז; צוגליעדערונג; די צוגליעדערונג פון שטאָ־פען אין זייערע כעמישע עלעמענטען; פו־נאַנדערנעהמונג און צוגליעדערונג פון אַ געדאַנק אדער שריפט לויט די הויפּט־פּונקטען.
an'alyst *n.* (ענ'-ע-ליסט) איינער וואָס אַנאַליזירט. ז. *analysis*
analyt'ic *a.* (ענ-ע-ליט'-איק) אַנאַלי־טיש, צוגליעדערט.
analyt'ical *a.* (ענ-ע-ליט'-אי-קעל) ז. *analytic*
analyt'ical chem'istry (ענ-ע-ליט'-אי-קעל קעמ'-איס-טרי) אַנאַליטישע כעמי [דער טייל פון כעמי וואָס בעשעפטיגט זיך מיט פונאַנדערגליעדערען די שטאָפען אויף זייערע גרונד־עלעמענטען].
analyt'ical geom'etry (ענ-ע-ליט'-אי-קעל דזשי-אָמ'-ע טרי) אַנאַליטישע געאָמעטריע [געאָמעטרישע אויפגאַבען

וועלכע ווערען געלעזט מיט דער הילף פון אלגעברא און העכערע מאטעמאטיק דורך א קאארדינאטען-סיסטעם].

analyt'ically *adv.* (ענ-ע-ליט'-איק-על אי) דורך אנאליז, דורך פונאנדערנעהמען אדער צוגליעדערען.

analyt'ic meth'od (ענ-ע-ליט'-איק מעטה'-אד) די אנאליטישע מעטאדע [די מעטאדע אין דענקען דורך וועלכע עס ווערט פעסטגעשטעלט אן אלגעמיינער כלל אדער פרינציפ פון בעקאנטע פרטים; אין געגענזאץ צו דער סינטעטישער. מעטאדע, וואס געהט ארויס פון אן אלגעמיינעם פרינציפ אום פעסטצושטעלען די פרטים].

analyt'ics *n.* (ענ-ע-ליט'-איקס) די אנאליטישע מעטהאדע אין דער וויסענשאפט. ז. *analysis*

an'alyzable *a.* (ענ'-ע-לאי-זעבל) ז. *analysable*

an'alyzableness *n.* (ענ'-ע-לאי-זעבל-נעס) ז. *analysableness*

analyza'tion *n.* (ענ-ע-לי-זיי'-שאן) ז. *analysation*

an'alyze *v.* (ענ'-ע-לאיז) אנאליזירען, צוגליעדערען, גרינדליך פונאנדערקלייבען זיך.

an'alyzer *n.* (ענ'-ע-לאי-זער) איינער וואס אנאליזירט. ז. *analyser*

anamor'phose *v.* (ענ-ע-מאהר'-פאוס) פארשטעלען א בילד נים אין זיין ריכטיגער געשטאלט דורך געוויסע אפטישע מיטעל. ז. *anamorphosis*

anamor'phosis *n.* (ענ-ע-מאהר'-פא-סיס) א צודרעהט אדער צוקרימט בילד [א בילד וואס ווערט אויף א קינסטליכען אופן צוקרימט דורך א קרומען שפיעגעל אדער אויף אן אנדערן אפטישען אופן]; דאס אויסזעהן פון א בילד נים אין זיין ריכטיגער געשטאלט, נאר אין א פראיעקציאן; די פערוואנדלונג פון דער געשטאלט [ביי פלאנצען].

Anamorphosis

anamor'phosy *n.* (ענ-ע-מאהר'-פא-סי) ז. *anamorphosis*

anamor'phous *a.* (ענ-ע-מאהר'-פאס) ארויס פון דער פארם, ארויס פון דער ריכטיגער געשטאלט.

ana'nas *n.* (ע-ניי'-נעס) אנאנאס [אזא פרוכט].

anan'drous *a.* (ענ-ען'-דראס) וואס האט ניט קיין זאמען-שטויב-פעדעם [ביי געוויסע פלאנצען].

anan'thous *a.* (ענ ענ' טהאס) בלומען-לאז; וואס האט ניט קיין בלומען [ביי געוויסע פלאנצען].

an'anym *n.* (ענ'-ע-נים) א נאמען געשריבען אזוי, אז די אותיות קומען אין א פערקעהרטער ארדנונג.

an'apæst *n.* (ענ'-ע-פעסט) דער אנאפעסט [א געוויסע טאקטפארם אין פאעזי, צוויי קורצע זילבען און איין לאנגע].

anapæs'tic *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק) וואס איז שייך צום אנאפעסט. ז. *anapæst*

anapæs'tically *adv.* (ענ-ע-פעס'-טי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן אנאפעסט. ז. *anapæst*

an'apest *n.* (ענ' ע-פעסט) ז. *anapæst*

anapes'tic *a.* (ענ-ע-פעס'-טיק) ז. *anapæstic*

anapes'tical *a.* (ענ-ע-פעס' טיק-על) ז. *anapæstic*

anapes'tically *adv.* (ענ-ע-פעס'-טי-קעל-אי) ז. *anapæstically*

anaph'ora *n.* (ענ-עף'-א-רע) די אנאפער [די ווידערהאלונג פון דעמזעלביגען ווארט אין אנפאנג פון מעהרערע זעצע].

an'arch *n.* (ענ'-ארק) אן אנארכיסט; אן אנהענגער פון דער אנארכיסטישער לעהרע. ז. *anarchism*

anar'chic *a.* (ענ-אר'-קיק) אנארכיסטיש; אהן ארדנונג.

anar'chical *a.* (ענ-אר'-קי-קעל) ז. *anarchic*

an'archism *n.* (ענ'-ארק-איזם) אנארכיזם, די לעהרע וועלכע איז געגען יעדער מלוכה-ארדנונג און פרעדיגט די איינפיהרונג פון אזא געזעלשאפטס-לעבען, וואו עס זאל ניט עקזיסטירען קיין צוואנג און קיין שום אונטערדריקונג פון דעם יחיד דורך דעם כלל; אונארדנונג.

an'archist *n.* (ענ'-ארק-איסט) אן אנארכיסט.

anarchis'tic *a.* (ענ-ארק-איס'-טיק) וואס איז שייך צום אנארכיזם; וואס פרעדיגט אנארכיזם. ז. *anarchism*

an'archy *n.* (ענ'-אר-קי) אנארכיע, אנאַרכיזם. ז. *anarchism*

anar'thropod *n.* (ענ-אר'-טהרא-פאד) אנארטראפאד [א מין בעשעפעניש, וואס האט ניט קיין געלענקען-גליעדער].

Anarthrop'oda *n.* (ענ-אר-טהראפ'-א-דע) די אנארטראפאדען [בעשעפענישען, וואס האבען ניט קיין געלענקען-גליעדער, ווי ווערם א. ז. וו.]

anarthrop'odous *a.* (ענ-אר-טהראפ'-א-דאס) וואס איז שייך צו אן אנארטראפאד. ז. *Anarthropoda*

anar'throus *a.* (ענ-אר'-טהראס) אהן דעם ארטיקעל [אין גראמאטיק]; וואס האט נור א שפור פון גליעדער אדער האט גאר קיין גליעדער ניט [ווענען געוויסע בעשעפענישען].

anasar'ca *n.* (ענ-ע-סאר'-קע) הויט-וואסערזוכט [אזא הויט-קראנקהייט].

anasar'cous *a.* (ענ-ע-סאר'-קאס) וואס איז שייך צו אדער וואס האט הויט-וואסערזוכט.

an'astate *n.* (ענ'-ע-סטייט) דער שטאף וואס ווערט געשאפען דורך דעם אנאבאלישען פראצעס [ז. *anabolism*]; א שטאף וואס ענטוויקעלט זיך פון אן איינפאכערען וויא ער איז דורך דער פערצעהרונג פון ענערגיע.

anastat'ic *a.* (ענ-ע-סטעט'-איק) בולט, וואס ענטהאלט בולט'ע בוכשטאבען.

anastat'ic engra'ving (ענ-ע-סטעט'-איק ענ-גריי'-ווינג) דאס אראבנעהמען א פינקטליכע קאפיע פון א שריפט אדער דרוקזאך אויף א צינק-פלאטע דורך געוויסע כעמישע מיטעל אויף אזא אופן, אז אויף דער פלאטע זאלען די בוכשטאבען זיין בולט און מען זאל מיט איהר קענען דרוקען.

anastat'ic prin'ting (ענ-ע-סטעט'-איק פרינ'-טינג) ז. *anastatic engraving*

anas'tomose *v.* (ע-נעס'-טא-מאוז) צוזאמענבינדען, בעהעפטען [אן איבערגעריסענעם אדער, ארטעריע א. ז. וו.].

anastomo'sis *n.* (ע-נעס-טא-מאו'-סיס) דאס צוזאמענבינדען, בעהעפטען [אן איבערגעריסענעם אדער, ארטעריע א. ד. ג.].

anastomot'ic *a.* (ע-נעס-טא-מאט'-איק) וואס איז שייך צו א פעראייניגונג אדער בעהעפטונג פון אדערען אדער ארטעריען.

anas'trophe *n.* (ע-נעס'-טרא-פי) די איבערשטעלונג פון ווערטער אין א זאץ. Echoed the hills; The hills echoed.

anath'ema *n.* (ע-נעטה'-אי-מע) אנאטהעמא; א קירכענפלוך, א חרם.

anath'ema marana'tha (ע-נעטה'-אי-מע מע-רענ-איי'-טהא) א שטארקער קירכענפלוך אדער חרם [די קללה פון גאט זאל קומען].

anathemat'ical *a.* (ע-נעטה-אי-מעט'-איק-על) פערדאמענדיג; וואס איז שייך צו א חרם.

anathemat'ically *adv.* (ע-נעטה-אי-מעט'-איק-על-אי) לויט דעם חרם פון דער קירך.

anathematiza'tion *n.* (ע-נעטה-אי-מעט-אי-זיי'-שאן) דאס ארייננלעגען אין חרם.

anath'ematize *v.* (ע-נעטה'-אי-מעט-איז) פערפלוכען, ארייננלעגען אין חרם.

anath'ematizer *n.* (ע-נעטה'-אי-מע-טאי-זער) איינער וואס לעגט אריין אין חרם.

anat'ocism *n.* (ע-נעט'-א-סיזם) פראצענט פון פראצענט.

anatom'ic *a.* (ענ-ע-טאמ'-איק) אנאטאמיש, וואס געהערט צו אנאטאמיע. ז. *anatomy*

anatom'ical *a.* (ענ-ע-טאמ'-איק-על) ז. *anatomic*

anatom'ically *adv.* (ענ-ע-טאמ'-איק-על-אי) דורך אנאטאמיע.

anatomisa'tion *n.* (ע-נעט-א-מי-זיי'-שאן) דאס אנאטאמיזירען, דאס צוגליעדערען.

anat'omism *n.* (ע-נעט'-א-מיזם) דאס צוגליעדערען; דאס פערשטעלען א בילד אדער סטאטוע אין אלע אנאטאמישע איינצעלהייטען; די בעהויפטונג, אז דער סוד פון לעבען ליעגט אין דעם אנאטאמישען געבוי פון קערפער, אין געגענזאץ צו דער בעהויפטונג, אז דער סוד פון לעבען ליעגט אין דער נשמה.

anat'omist *n.* (ע-נעט'-א-מיסט) אן אנאטאמיסט; א קענער פון אנאטאמיע. ז. *anatomy*

anatomiza'tion *n.* (ע-נעט-א-מי-זיי'-שאן) דאס צוגליעדערען, דאס צושניידען [ווי א קערפער], דאס אנאטאמיזירען.

anat'omize *v.* (ע-נעט'-א-מאיז) אנא־טאמירען; צערגלידערען, צושניידען.
anat'omizer *n.* (ע-נעט'-א-מאי-זער) א צוגליעדערער; אן אנאטאמיסט.
anat'omy *n.* (ע-נעט'-א-מי) אנאטא־מיע, צערגלידערונגס לעהרע פון קערפער [חכמת הנתוח]; די לעהרע פון קערפער־בוי; א קערפער; סקעלעט.
anat'opism *n.* (ע-נעט'-א-פיזם) אונ־הארמאנישע גרופירונג פון זאכען.
an'cestor *n.* (ען'-סעס-טאר) אן עלטער־פאטער, א שטאם־פאטער.
ancesto'rial *a.* (ען-סעס-טאו'-רי-על) ז. *ancestral*.
ancesto'rially *adv.* (ען-סעס-טאו'-רי-על-אי) פאר־עלטערליך; שטאם־פע־טערליך.
ances'tral *a.* (ען-סעס'-טרעל) וואס בע־ציהט זיך אויף די פאר־עלטערען אדער שטאם־פאטער.
ances'trally *adv.* (ען-סיס'-טרעל-אי) איז בעצוג אויף די פאר־עלטערען אדער שטאם־פאטער.
an'cestry *n.* (ען'-סעס-טרי) פארעלטערן, שטאם.
an'chor *n. and v.* (ען'-קאר) אן אנקער [פון א שיף]; אנקערן; שטעהן געאנ־קערט; ארבלאזען דעם אנקער; א זאך וואס בעפעסטיגט.

Anchor

an'chorable *a.* (ען'-קאר-עבל) וואס קען פעראנקערט ווערען.
an'chorage *n.* (ען'-קאר עדזש) אנקער־פלאץ, אנקערגרונד [דער ארט וואו די שיף אנקערט]; אלע אנקער פון א שיף.
an'chorage-dues *n.* (ען'-קאר-עדזש-דיוז) אנקערגעלד [האפען אבצאהל פון שי־פען].
an'chor bites (ען'-קאר באיטס) דער אנקער גרייפט אן.
an'chor drives (ען'-קאר דראיווז) דער אנקער שלעפט.
an'choress *n.* (ען'-קא-רעס) א פרוי־מעס פרויענצימער וואס זונדערט זיך אב פון דער וועלט; א נזירה.
an'choret *n.* (ען'-קא-רעט) א פרומער מאן וואס זונדערט זיך אב פון דער וועלט; א נזיר.
anchoret'ic *a.* (ען-קא-רעט'-איק) וואס לעבט ווי א נזיר; אבגעזונדערט פון דער וועלט; וואס איז שייך צו א נזיר.
anchoret'ical *a.* (ען-קא רעט'-איק-על) ז. *anchoretic*.
an'choretism *n.* (ען'-קא-רעט-איזם) דאס לעבען אבגעזונדערט פון דער וועלט [נזירות]; דאס זיין אן אבגעזונדערטער פון דער וועלט [נזיר].
an'chor-ground *n.* (ען'-קאר־גראונד) דער אנקער גרונד [דער ארט וואו דער אנקער גרונטעוועט].
an'chor-hold *n.* (ען' קאר-האולד) דאס פעסטהאלטען פון אנקער; זיכערהייט.
an'chor-ice *n.* (ען'-קאר־אים) אייז וואס קלייבט זיך אן אויף דעם גרונט פון א וואסער.
an'choring *n.* (ען'-קאר-אינג) דאס אנ־קערען; דער אנקער־גרונד; אנקער־פלאץ; אנקער־געלד [אבצאהל].
an'chor is apeak' (ען'-קאר איז ע-פיעק') דער אנקער איז ארונטערגעלא־זען.
an'chor is come home (ען'-קאר איז קאם האום) ז. *anchor drives*.
an'chorite *n.* (ען'-קא-ראיט) ז. *anchoret*.
an'choritism *n.* (ען'-קא-ריט-איזם) ז. *anchoretism*.
an'chorless *a.* (ען'-קאר-לעס) וואס איז אהן אן אנקער; וואס איז ניט פעסט אדער שטאנדהאפט.
an'chor of hope (ען'-קאר אוו האופ) שטארקע האפנונג [גאט].
an'chor on (ען'-קאר אן) פעראנקערען.
an'chor-stock *n.* (ען'-קאר־סטאק) דאס אנקער־האלץ [דער האלצערנער טייל פון אנקער].
ancho'vy *n.* (ען-טשאו'-ווי) סארדעל [אזא הערינג־פיש].

Anchovy

an'chylose *n.* (ען'-קי-לאוס) די געלענ־קען־פערוואקסונג; די געלענקען־שטייפ־הייט [אזא קראנקהייט].
anchylo'sis *n.* (ען-קי-לאו'-סיס) ז. *anchilose*.
anchylot'ic *a.* (ען-קי-לאט'-איק) וואס אנבעלאנגט צו דער פערוואקסונג אדער פערשטייפונג פון די געלענקען.
an'cient *n. and a.* (איינ'-שענט) וואס שטאמט פון אורעלטער צייט; אורעלט; אלט, פארצייטיג; אלטער, גרייז־גרויער; א פאהן; א פאהן־טרעגער.
an'cient au'thor (איינ'-שענט אה'-טהאר) א פארצייטיגער מחבר; אן אל־טער קלאסיקער.
an'cient days (איינ'-שענט דייז) אל־טע צייטען.
an'ciently *adv.* (איינ'-שענט-לי) אמאל; פארצייטענס.
an'cientness *n.* (איינ'-שענט-נעס) אלט־קייט, אלטערטום.
an'cient of days (איינ'-שענט אוו דייז) אלט אין טעג [גאט].
an'cientry *n.* (איינ'-שענט-רי) ז. *ancientness*.
an'cillary *a.* (ען'-סי-לע-רי) בעהילפ־ליך, דיענסטבאר; דיענענדיג; אונטערגע־ווארפען.
ancip'ital *a.* (ען-סיפ'-אי-טעל) צוויי־פנים'דיג; צווידייטיג; צוויי־עקיג; צוויי־קעפיג.
ancip'itous *a.* (ען-סיפ'-אי טאס) ז. *ancipital*.
an'cle *n.* (ען'קל) פוס־קנעכעל.
an'come *n.* (ען'-קאם) א בלוט־געשוויר.
an'con *n.* (ען'-קאן) אן עלענבויגען.
an'cone *n.* (ען'-קאון) דער טראג־שטיין, דער אונטערשטער שטיין [אין א גע־ביידע].
an'coral *a.* (ען'-קא-רעל) וואס האט די פארמע פון אן אנקער; וואס אנבעלאנגט צו אן אנקער; געקהימט.
and *c.* (ענד) און.
and all that (ענד אהל טהעט) און דעם גלייכען.
andan'te *n. and a.* (אן-דאנ'-טיי) לאנג־זאם [אין מוזיק]; א מוזיקאלישע קאמ־פאזיציע מיט א לאנגזאמען טאקט.
andanti'no *n. and a.* (אן-דאן-טי'-נא) מעסיג, לאנגזאם [אין מוזיק]; א לאנג־זאמער טאקט [לאנגזאמער פון אנדאנ־טע].
and'iron *n.* (ענד'-אי-ערן) א פייער־אייזען [איינער פון דיא צוויי אייזערנע געשטעלען, אויף וועלכע מען לעגט האלץ צו מאכען א פייער אין א קאמין].

Andirons

androceph'alous *a.* (ען-דרא-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א מענשליכען קאפ מיט דעם קערפער פון א חיה [א ספינקס].
androg'ynal *a.* (ען-דראדזש'-אי-נעל) ווי אן אנדרוגינוס. ז. *androgyne*.
an'drogyne *n.* (ען'-דרא-דזשין) אנדרו־גינוס [איינער וואס האט די געשלעכט־ליכע סמנים אי פון א זכר אי פון א נקבה].
androg'ynic *a.* (ען-דראדזש'-אי-ניק) ז. *androgynal*.
androg'ynos *n.* (ען-דראדזש'-אי-נאס) אן אנדרוגינוס. ז. *androgyne*.
androg'ynous *a.* (ען-דראדזש'-אי-נאס) ז. *androgynal*.
androg'ynus *n.* (ען-דראדזש'-אי-נאס) ז. *androgyne*.
an'droid *n. and a.* (ען'-דראיד) וואס האט א מענשליכע געשטאלט; אן אויטא־מאטישע מאשין וואס האט די געשטאלט פון א מענש און בעוועגט זיך ווי א מענש.
androi'des *n.* (ען-דראי'-דיז) אן אוי־טאמאטישע מאשין, וואס האט די גע־שטאלט פון א מענש און בעוועגט זיך ווי א מענש.
andromor'phous *a.* (ען-דרא-מאר'-פאס) מענליך; וואס האט א מענליכע פארמע.
androph'agous *n. and a.* (ען-דראפ'-ע-גאס) מענשען־פרעסענד, וואס עסט מענ־שען; א מענשען־פרעסער, קאניבאל.
andropho'bia *n.* (ען-דרא-פאו'-בי-א) מענער־פורכט, מענער־פיינדשאפט.
androphonoma'nia *n.* (ען-דרא-פאנ-א-מיי'-ני-ע) אנדראפאנאמאניע [משוגעת צו טויטען מענשען].
an'drosphinx *n.* (ען'-דרא-ספינקס) א ספינקס מיט א מענשען־קאפ [א סטאטוע, וואס האט א קערפער פון א לייב און א קאפ פון א מענשען].
androt'omy *n.* (ען-דראט'-א-מי) דאס צוגליעדערען אדער צושניידען דעם מענש־ליכען קערפער.
and so forth (ענד סאו פאורטה) און אזוי ווייטער.
and so on (ענד סאו אן) און אזוי וויי־טער.

and yet (ענד יעט) און דאך, פונדעסט־וועגען.

an'ecdotal *a.* (ענ'-עק-דאו-טעל) וואס איז שייך צו אן אנעקדאט, עהנליך צו אן אנעקדאט.

an'ecdote *n.* (ענ'-עק-דאוט) אנעקדאט [אן אינטערעסאנט געשיכטעלע וועגען א פערזאן אדער פאסירונג]; א מעשה'לע.
Lincoln was a man of humor; many anecdotes are attributed to him.

anecdot'ic *a.* (ענ-עק-דאט'-איק) ז. *anecdotal*

anecdot'ically *adv.* (ענ-עק-דאט'-אי-קעל-אי) דורך אן אנעקדאט; אויף דעם אופן פון אן אנעקדאט.

an'ecdotist *n.* (ענ'-עק-דאו-טיסט) איי־נער וואס דערצעהלט אנעקדאטען.

anelec'tric *n. and a.* (ענ-ע-לעק'-טריק) ניט עלעקטריש, וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט; א שטאף, וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט.

ane'mia *n.* (ע-ני'-מי-ע) בלוט ארימ־קייט [א קראנקייט אזעלכע ווען אין בלוט זיינען פאראן צו ווייניג רויטע קייקעלעך].

anem'ogram *n.* (ע-נעמ'-א-גרעם) ציי־כענען געמאכט פון אן אויטאמאטישען אפא־ראט וואס מעסט די געשווינדקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anem'ograph *n.* (ע-נעמ'-א-גרעף) אן אינסטרומענט, וואס פערצייכענט אויטא־מאטיש די געשווינדקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anemograph'ic *a.* (ענ-ע-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אן אינסטרומענט וועלכער פערצייכענט אויטאמאטיש די גע־שווינדיגקייט און ריכטונג פון ווינד.

anemog'raphy *n.* (ענ-ע-מאג'-רע-פי) די קונסט צו פערצייכענען אויטאמאטיש די געשווינדיגקייט און די ריכטונג פון ווינד; די בעשרייבונג פון ווינד.

anemolog'ical *a.* (ענ-ע-מא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון פערצייכענען די ריכטונג און געשווינדיג־קייט פון ווינד.

anemol'ogy *n.* (ענ-ע-מאל'-א-דזשי) די לעהרע פון ווינטען.

anemom'eter *n.* (ענ-ע-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינ־דיגקייט און דעם דרוק פון ווינד.

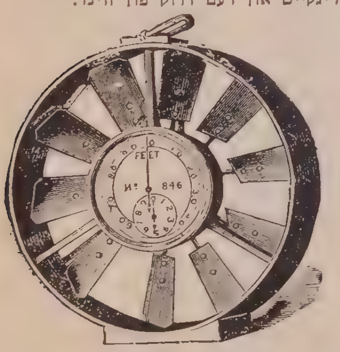

Anemometer

anemomet'ric *a.* (ענ-ע-מאמ-עט'-ריק) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון מעסטען די געשווינדיגקייט און ריכטונג פון ווינד.

anemomet'rical *a.* (ענ-ע-מאמ-עט'-רי-קעל) ז. *anemometric*

anemom'etry *n.* (ענ-ע-מאמ'-עט-רי) די לעהרע פון מעסטען די געשווינדיגקייט פון ווינד און זיין ריכטונג.

anem'one *n.* (ע-נעמ'-א-ני) א ווינד־בלום [אזא פלאנצע].

Anemone

anemon'ic *a.* (ענ-ע-מאנ'-איק) וואס אנבעלאנגט צו, אדער שטאמט פון א ווינד־בלום.

anem'ony *n.* (ע-נעמ'-א-ני) ז. *anemone*

anem'oscope *n.* (ע-נעמ'-א-סקאופ) דער ווינד־ווייזער [אן אינסטרומענט צו ציינען די ריכטונג פון ווינד].

an-end' *adv.* (ענ־ענד') גראד אויפגע־שטעלט, פערפענדיקולאר; אויפ'ן שפיץ; ענדליך, שליסליך.
Fear made his hair stand an-end.

an'eroid *n. and a.* (ענ'-ע-ראיד) וואס ענטהאלט ניט קיין פליסיגקייט [וועגען א געוויסען באראמעטער]; א באראמעטער [אזא אינסטרומענט צו מעסטען דעם לופט־דרוק].

an'eroid barom'eter (ענ'-ע-ראיד בע-ראמ'-ע טער) אנעראיד באראמעטער [אזא אינסטרומענט צום מעסטען דעם לופט־דרוק].

an'esis *n.* (ענ'-ע-סיס) דאס אבנעהמען אדער פערמינדערען זיך פון די סימפטא־מען פון א קראנקהייט; דאס איבערגעהן פון א הויכען טאן אין זיינגען צו א נידע־ריגערען; דאס אנשטעלען די סטרונעס פון א העכערען טאן צו א נידעריגערען.

anesthe'sia *n.* (ענ-עס-טהי'-זי-ע) אנאסטעזיע [בעוואוסטלאזיגקייט דורך קראנקהייט אדער דורך א שלאף טרונק].

anesthet'ic *n. and a.* (ענ-עס-טהעט'-איק) וואס בעלאנגט צו אנעסטעזיע; א שטאף וואס ווירקט אנעסטעטיש [ווי כלא־ראפארם, עטהער א. ז. וו.] ז. *anesthesia*

anesthet'ically *adv.* (ענ-עס-טהעט'-איק-על-אי) בעוואוסטלאזיג; דורך א שלאף־טרונק.

anesthetiza'tion *n.* (ענ-עס-טהעט-אי-זיי'-שאן) דאס אנעסטעזירען [דאס מאכען בעוואוסטלאז אדער אונפיהלענד דורך א שלאף־טרונק].

anes'thetize *v.* (ענ-עס'-טהי-טאיז) אנעסטעזירען [מאכען בעוואוסטלאז מיט א שלאף־טרונק].

anet'ic *a.* (ע-נעט'-איק) וואס לינדערט שמערצען [ווי א מעדיצין].

an'eurism *n.* (ענ'-יו-ריזם) א בלוטיגער געשוויר; געשוואולסט פון פולס־אדער.

aneuris'mal *a.* (ענ-יו-ריז'-מעל) וואס אנבעלאנגט צו א בלוטיגען געשוויר אדער צו געשוואולסט פון פולס־אדער.

an e'ven cast (ען איוון קעסט) גאנץ גלייך, אזוי צו אזוי.

anew' *adv.* (ע-ניו') פון דאס ניי, אי־בער־א־נייס; ווידער אמאל.

anfrac'tuose *a.* (ענ-פרעק'-טשו-אוס) פול מיט קרימונגען; קרום, געדרעהט.

anfractuos'ity *n.* (ענ-פרעק-טשו-אס'-אי-טי) דאס זיין פול מיט קרימונגען; דאס זיין פערדרעהט.

anfrac'tuous *a.* (ענ-פרעק'-טשו-אס) ז. *anfractuose*

anfrac'tuousness *n.* (ענ-פרעק'-טשו-אס נעס) קרימונג, פערדרעהונג.

an'gel *n.* (איינ'-דזשעל) אן ענגעל, א מלאך.

an'gel-fish *n.* (איינ'-דזשעל־פיש) ענ־געל־פיש [א מין פיש].

Angel-fish

an'gelhood *n.* (איינ'-דזשעל-הוד) דאס זיין א מלאך.

angel'ic *a.* (ען-דזשעל'-איק) 1. ווי א מלאך; 2. גוט; 3. וואס אנבעלאנגט צו ענגעל־קרויט.
2. He has an angelic disposition.

angel'ica *n.* (ען-דזשעל'-אי-קע) דאס ענגעל־קרויט [א מין שמעקעדיגע פלאנץ]; א סארט ווייסער קאליפארניער וויין.

Angelica

angel'ical *a.* (ען-דזשעל'-אי-קעל) ז. *angelic*

angel'ically *adv.* (ען-דזשעל'-איק-על-אי) אזוי ווי א מלאך.

angel'icalness *n.* (ען-דזשעל'-אי-קעל-נעס) מלאך'שע אייגענשאפטען.

an'gel-light *n.* (איינ'-דזשעל-לאיט) דאס אויבערשטע ליכט וואס קומט פון די אויבערשטע שויבען אין א גערונדעטען פענסטער.

an'gel of dark'ness (איינ'-דזשעל אוו דארק'-נעס) דער שטן.

angelol'atry *n.* (איינ-דזשעל-אל'-ע-טרי) מלאכים־דיענסט.

angelol'ogy *n.* (איינ-דזשעל-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מלאכים.

an'gelus *n.* (ענ'-דזשע-לאס) אנגעלוס [א געוויסע קאטוילישע תפילה]; דאס קלינגען פון די גלאקען אין די קאטוילישע קירכען פריהמארגענס, מיטאגצייט און אין אבענד.

an'ger *n. and v.* (ענ'-גער) 1. צארן; שמערץ; 2. ערצארנען; ערגערען, אין כעס אריינברייגען; אין כעס ווערען.
1. Never speak in anger. 2. A child's disobedience angers his parents.

an'gerly *adv.* (ענ'-גער-לי) אין צארן, צארנדיג, מיט כעס.

an'gina *n.* (ענ' דזשי-נע) אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'ginal *a.* (ענ'-דזשי-נעל) וואס איז שייך צו אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'gina pec'toris (ענ'-דזשי-נע פעק'-טא-ריס) הארץ-ספאזמעס [אזא הארץ-קראנקהייט].

an'ginose *a.* (ענ'-דזשי-נאוס) וואס איז שייך צו אנגינא [האלז-ענטצינדונג].

an'ginous *a.* (ענ'-דזשי-נאס) ז. *anginose*.

angiog'raphy *n.* (ענ-דזשי-אג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון די אדערען און די איבעריגע בלוטגעפעס פון קערפער.

angio'ma *n.* (ענ-דזשי-או'-מע) א געשווילעכטס וואס קומט פון דעם וואס עס בילדעט זיך א נייע בלוט-געפעס אדער דערפון וואס אן אלטע ברייטעט זיך אויס.

an'giosperm *n.* (ענ'-דזשי-א-ספוירם) א פלאנץ וועמעס זאמען ליעגען אין א שיידעלע [ווי די יאדערעס פון אן עפעל].

angiosper'mal *a.* (ענ'-דזשי-א-ספויר'-מעל) וואס אנבעלאנגט צו פלאנצען וועמעס זאמען ליעגען אין א שיידעלע.

angiosper'matous *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מע-טאס) ז. *angiospermal*.

angiosper'mous *a.* (ענ-דזשי-א-ספויר'-מאס) ז. *angiospermal*.

angiot'omy *n.* (ענ-דזשי-אט'-א-מי) די אויסשניידונג פון דער בלוטגעפעס אין קערפער.

an'gle *n. and v.* (ענ'גל) א ווינקעל [אין געאמעטריע]; א האקען [פון א ווענטקע צו פאנגען פיש]; פאנגען פיש מיט א ווענטקע; אויסכיטרעווען [דורך כיטרעקייט עפעס ארויסבעקומען].

An'gle *n.* (ענ'גל) איינער וואס שטאמט פון שטאם אנגעלן.

an'gled *a.* (ענ'גלד) וואס האט ווינקלען, ווינקעלדיג.

an'gle-me'ter *n.* (ענ'גל-מי'-טער) א ווינקעל מעסטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט ווינקלען].

an'gle of commuta'tion (ענגל אוו קאמ-יו-טיי'-שאן) דער קאמוטאציאנס-ווינקעל [דער ווינקעל, וועלכער בילדעט זיך ווען מען זאל קוקען פון א געוויסע פלאנעט אויף דער זון און ערד].

an'gle of dispart' (ענגל אוו דיס-פארט') דער וויזיר-ווינקעל, דער ווינקעל לויט וועלכען א הארמאט ווערט אנגעשטעלט ביים שיסען, אז די קאנאנע זאל טרעפען אין ציעל.

an'gle of eleva'tion (ענגל אוו על-אי-וויי'-שאן) עלעוואציאנס-ווינקעל, ערהויבונגס-ווינקעל [דער ווינקעל, וואס ווערט געבילדעט ווען מען ציהט א ליניע פון דעם שפיץ פון א דאך אדער א ביים א. ד. ג. צו דעם אויג פון א מענשען, וואס קוקט אויף זיי]; דער ווינקעל נאך וועלכען א הארמאט אדער ביקס ווערט אנגעשטעלט צו טרעפען אין ציעל.

an'gle of emer'gence (ענגל אוו אי מויר'-דזשענס) דער אויסטריטס-ווינקעל פון א ליכט-שטראהל [ווען א ליכט-שטראהל געהט דורך גלאז. וואסער א. ז. וו. איז דער ווינקעל וואס ער בילדעט מיט דעם געגענשטאנד ביים ארויסטרעטען פון איהם אן אנדערער ווי ביים אריינטרעטען אין איהם].

an'gle of in'cidence (ענ'גל אוו אינ'-סי-דענס) דער איינפאלס-ווינקעל [דער ווינקעל, וואס א ליכטשטראהל בילדעט מיט דער אויבערפלעכע פון דער ערד].

an'gle of reflec'tion (ענגל אוו רי-פלעק'-שאן) רעפלעקציאנס-ווינקעל, אויספאלס-ווינקעל [דער ווינקעל וואס א ליכט-שטראהל בילדעט מיט דער פלעכע, פון וועלכער ער ווערט צוריקגעווארפען].

an'gle of refrac'tion (ענגל אוו רי-פרעק'-שאן) דער ברעכונגס-ווינקעל, דער ווינקעל אונטער וועלכען א ליכט-שטראהל געהט ארויס פון א פלעכע וועלכע ער האט דורכגעדרונגען [ווען א ליכט-שטראהל דרינגט דורך א געגענשטאנד געהט ער ארויס אונטער אן אנדער ווינקעל, ווי ער איז אריין].

an'gler *n.* (ענ'-גלער) איינער וואס פאנגט פיש מיט אן אנגעל [ווענטקע].

an'gle-rod *n.* (ענ'גל-ראד) אנגעל-שטעקען; ווענטקע [צום פאנגען פיש].

an'glewise *adv.* (ענ'גל-הוואיז) ווינקעלדיג.

an'gleworm *n.* (ענ'גל-הווארם) א וואָרימעל בענוצט צו פאנגען פיש מיט א ווענטקע.

An'glian *n. and a.* (ענ'-גלי-ען) וואס איז שייך צו די ענגלישע ראסע אדער זייער לאנד; א מיטגליעד פון דער ענגלישער ראסע.

An'glican *n. and a.* (ענ'-גלי-קען) א מיטגליעד פון דער אנגליקאנישער קירך; וואס בעלאנגט צו דער אנגליקאנישער קירך.

An'glicanism *n.* (ענ' גלי-קען-איזם) די פרינציפען פון דער אנגליקאנישער קירך.

An'glicè *adv.* (ענ'-גלי-סי). אין ענגליש.

Anglicisa'tion *n.* (ענ-גלי-סי-זיי'-שאן) דאס אנגליזירען, דאס פערענגלישען.

An'glicise *v.* (ענ'-גלי-סאיז) אנגליזירען, פערענגלישען.

Many foreigners would do well to **Anglicise** their names.

An'glicism *n.* (ענ'-גלי-סיזם) דאס וואס איז אייגענטימליך אדער כאראקטעריסטיש ענגליש [ווי אין ריידען, מאניערען א. ד. ג.]; אן אייגענטימליכער אויסדרוק פון דער ענגלישער שפראך; א ווארט אדער אויסדרוק וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד און נים אין די פעראייניגטע שטאטען פון אמעריקא.

Angliciza'tion *n.* (ענ-גלי-סי-זיי'-שאן) ז. *Anglicisation*.

An'glicize *v.* (ענ'-גלי-סאיז) אנגליזירען, פערענגלישען.

Anglifica'tion *n.* (ענ-גלי-פי-קיי'-שאן) דאס פערענגלישען; דאס ברייננען אין איינקלאנג מיט די ענגלישע אויפפיהרונגען און אידעען.

An'gliform *a.* (ענ'-גלי-פארם) וואס האט די ענגלישע פארמע אדער כאראקטער-שטריכען.

The **Angliform** dialects of Europe.

an'gling *n.* (ענ'-גלינג) דאס פאנגען פיש מיט אן אנגעל [ווענטקע].

An'glo-Amer'ican *a. and n.* (ענ'-גלאו-ע-מער'-אי-קען) וואס איז שייך צו ענגלאנד און אמעריקא; וואס איז פערבונדען מיט ענגלאנד און אמעריקא; וואס איז שייך צו די ענגלענדער, וועלכע האבען זיך בעזעצט אין אמעריקא; אן ענגלענדער, וואס האט זיך בעזעצט אין אמעריקא אדער איז געווארען אן אמעריקאנער בירגער.

Angloma'nia *n.* (ענ-גלאו-מיי'-ני-ע) אנגלאמאניע [אן איבערטריבענע ליעבשאפט פאר אלעם וואס איז ענגלישעס].

Angloma'niac *n.* (ענ-גלאו-מיי-ני-עק) איינער, וואס ליעבט בלינד אלעם וואס איז ענגלישעס.

An'glophobe *n.* (ענ'-גלאו-פאוב) איינער וואס פערהאסט אדער האט מורא פאר אלעם וואס איז ענגליש.

Anglopho'bia *n.* (ענ-גלאו-פאו'-בי-ע) אנגלאפאביע [האס אדער מורא פאר אלעם וואס איז ענגלישעס].

Anglopho'bic *a.* (ענ-גלאו-פאו'-ביק) אנגעשטעקט מיט האס אדער מורא פאר אלעם וואס איז ענגלישעס.

An'glo-Sax'on *n. and a.* (ענ'-גלאו-סעקס'-אן) אן אנגלא-זאקס; וואס איז שייך צו די ענגליש-זאקסישע ראסע; די ענגלישע ראסע; די אלטע ענגלישע שפראך.

ango'la *n.* (ענ-גאו'-לע) אזא לייכטע וואלענע קליידער געוואנד; א סארט הויז-קאץ מיט לאנגע גלאנציגע האר ווי זייד. ז. *angora*.

an'gor *n.* (ענ'-גאר) גייסטיגער אנגסט, הארצקלעמעניש.

ango'ra *n.* (ענ-גאו'-רע) אזא וואלענע געוואנד אדער טוך; א סארט הויז קאץ וועלכע האט לאנגע גלאנציגע האאר ווי זייד.

Ango'ra cat (ענ-גאו'-רע קעט) אנגארא-קאץ [אזא הויז-קאץ מיט לאנגע גלאנציגע האר ווי זייד].

Angora Cat

Ango'ra goat (ענ-גאו'-רע גאוט) די קעמעל-ציעג [אזא ציעג מיט לאנגע ווייכע האר].

Ango'ra rab'bit (ענ-גאו'-רע רעב'-איט) דאס אנגארא-קאנינכען [אזא קראליק]; דער זייד-האז [אזא האז מיט לאנגע ווייכע האר, ווי זייד].

Ango'ra wool (ענ גאו'-רע הוואהל) אנגארא וואל [וואל פון א קעמעל-ציעג].

Angostu'ra bark (ענ-גאס-טיו'-רא בארק) די קארע פון אן אנגאסטורא בוימעל [זעהר א שמעקעדיגע קארע וואס ווערט בענוצט פאר פארפיום און ליקער].

an'grily *adv.* (ענ'-גרי-לי) צארנדיג, מיט כעס, ערגערליך.

He spoke **angrily** at first, but soon after cooled down.

an'griness *n.* (ענ'-גרי-נעס) כעס, צארן.

an'gry *a.* (ענ'-גרי) ערגערליך, צארנדיג; אין כעס.

an'gry at . . . (ענ'-גרי עט) אין כעס אויף . . .

Don't be **angry at** me.

an'gry with the world (ענ'-גרי הוויטה טהי הווארלד) ברוגז מיט דער וועלט, אין כעס אויף דער וועלט.

anguil'liform *n.* (ענ-גוויל'-אי-פארם) די פארם פון א וויונע [אזא פיש, וואס האט די פארם פון א שלאנג].

an'guish *n. and v.* (ענ'-גוויש) אנגסט; ענגסטיגען; קוועלען; קוועלען.

The misfortune of his friends was a source of **anguish** to him.

an'guished *a.* (ענ'-גווישט) געקוועלט, געענגסטיגט.

an'guish of mind (ענ'-גהוויש אוו מאינד) געדריקטע שטימונג; זעעלענאנגסט.

an'gular *a.* (ענ'-גיו-לער) ווינקעלדיג, עקיג.

angular'ity *n.* (ענ-גיו-לער'-אי-טי) ווינקעלדיגקייט, עקיגקייט.

an'gularly *adv.* (ענ'-גיו-לער-לי) מיט ווינקלען; ווינקעלדיג, עקיג.

an'gularness *n.* (ענ'-גיו-לער-נעס) ז. *angularity*

an'gular point (ענ'-גיו-לער פאינט) דער שייטעל פון א ווינקעל [דער פונקט וואו צוויי ליניען וואס בילדען א ווינקעל שניידען זיך].

an'gulate *v. and a.* (ענ'-גיו-לייט) מאכען ווינקעלדיג; האבענדיג ווינקלען, ווינקעלדיג.

an'gulated *a.* (ענ'-גיו-ליי-טעד) ווינקעלדיג, עקיג.

angulom'eter *n.* (ענ-גיו-לאמ'-ע-טער) ווינקעל-מעסטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט ווינקלען].

angulos'ity *n.* (ענ-גיו-לאס'-אי-טי) ווינקעלדיגקייט.

an'gulous *a.* (ענ'-גיו-לאס) ז. *angulated*

angus'tate *a.* (ענ-גאס'-טייט) פערענגט.

angusta'tion *n.* (ענ-גאס-טיי'-שאן) דאס מאכען שמאל; דאס פערשמעלערען.

angus'ticlave *n.* (ענ-גאס'-טי-קלייוו) אזא אויבערמאנטעל מיט פורפור-שטרייפען, ביי די אלטע רוימער.

angustifo'lious *a.* (ענ-גאס-טי-פאו'-לי-אס) שמאל-בלעטערדיג [ביי פלאנצען].

anharmon'ic *a.* (ענ-האר-מאנ'-איק) אונהארמאניש.

anharmon'ical *a.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל) אונהארמאניש.

anharmon'ically *adv.* (ענ-האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונהארמאנישען אופן.

anhela'tion *n.* (ענ-הי-ליי'-שאן) קורצער אטהעם; דאס פערקייכען זיך.

anhe'lous *a.* (ענ-הי'-לאס) קורצאטהעמדיג; סאפענדיג, קייכענדיג.

anhy'drid *n.* (ענ-האי'-דריד) אנהידריד [א זויערע פון וועלכע עס איז אבגעשיידעט איהר וואסערגעהאלט].

anhy'dride *n.* (ענ-האי'-דריד) ז. *anhydrid*

anhy'drite *n.* (ענ-האי'-דראיט) וואסער-פרייע גיפס.

anhy'drous *a.* (ענ-האי'-דראס) וואסער-פריי [אין כעמיע]; פערטריקענט, פערדארט.

anhy'drous al'cohol (ענ-האי'-דראס על'-קא-האול) ריינער אלקאהאל וואס איז פאלשטענדיג פריי פון וואסער.

anigh' *adv.* (ע-נאי') נעבען, נאהענט.

anight' *adv.* (ע-נאיט') ביי נאכט.

anights' *adv.* (ע-נאיטס') ביינאכט, יעדע נאכט, נאכט נאך נאכט.

an'il *n.* (ענ'-איל) אניל [אזא אינדיגא פלאנץ, וואס וואקסט אין וועסט אינדיען און פארבט בלוי]; אניל-פארב, אינדיגא פארב.

an'ile *a.* (ענ'-איל) אלט-ווייבעריש, שוואכזיניג.

Foolish and **anile** ideas.

an'iline *n.* (ענ'-אי-לין) אנילין [דער גרונדשטאף פון אנילין-פארב]; אנילין-פארב.

an'iline pen'cil (ענ'-אי-לין פענ'-סיל) א טינט-בלייסטיפט [אזא בלייסטיפט וואס ווערט געמאכט פון אנילין און גראפיט].

anil'ity *n.* (ע-ניל'-אי-טי) שוואכזיניגקייט; אלט-ווייבערשע עובר-בטל'קייט.

animabil'ity *n.* (ענ-אי-מע-ביל'-אי-טי) לעבהאפטיגקייט; מונטערקייט; בעלעבונג.

animadver'sion *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-שאן) קריטיק; בעמערקונג; אויסרעד, פארוואורף; טאדלונג; בעאבאכטונג, דאס בעגרייפען; דערפיהלונג.

He alluded to the author's work with a feeling of **animadversion.**

animadver'sive *a.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו) וואס בעמערקט, וואס ווערט אויפמערקזאם; וואס האט די פעהיגקייט צו בעמערקען.

animadver'sive fac'ulty (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו פעק'-אל-טי) פעהיגקייט צו בעגרייפען; בעמערקונגס-פעהיגקייט.

animadver'siveness *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-סיוו-נעס) די טבע צו קריטיקירען אדער מאכען פארווירפע; די פעהיגקייט צו בעמערקען און בעגרייפען.

animadvert' *v.* (ענ-אי-מעד-וואירט') בעמערקען, דערפיהלען; אויסרעדען, מאכען פארווירפע; קריטיקירען.

animadver'ter *n.* (ענ-אי-מעד-וואיר'-טער) א קריטיקער, טאדלער.

an'imal *n. and a.* (ענ'-אי-מעל) א טהיער, א חיה; טהיעריש.

animal'cula *n.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לע) מיקראסקאפישע חיה'לעך [קליינע חיה'לעך, וואס מען קען זעהן נור דורך א פערגרעסערונגס-גלאז].

animal'cular *a.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לער) ז. *animalculine*

animal'cule *n.* (ענ-אי-מעל'-קיול) א מיקראסקאפישע חיה'לע.

animal'culine *a.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לין) וואס בעלאנגט צו די מיקראסקאפישע חיה'לעך.

animal'culum *n.* (ענ-אי-מעל'-קיו-לאם) ז. *animalcule*

an'imal fat (ענ'-אי-מעל פעט) שמאלץ, חלב.

an'imal food (ענ'-אי-מעל פוהד) פליישנאהרונג.

an'imal func'tions (ענ'-אי-מעל פאנק'-שאנז) קערפערליכע בעדירפניכע, געמיינשאפטליכע לעבענס-פראצעסען און טהעטיגקייטען ביי מענשען און חיות.

Anima'lia *n.* (ענ-אי-מיי'-לי-ע) טהיער-רייך; די חיות פון דער וועלט.

an'imalism *n.* (ענ'-אי-מעל-איזם) תאוה; טהיערישע ליידענשאפט; טהיערישע נאטור.

an'imalist *n.* (ענ'-אי-מעל-איסט) בעל-תאוה; מאלער אדער שטיין-שניצער פון חיות.

animalis'tic *a.* (ענ-אי-מעל-איס'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו חיות אדער טהיערישע ליידענשאפט.

animal'ity *n.* (ענ-אי-מעל'-אי-טי) טהיערישע אויפפיהרונגען; טהיערישע נאטור; תאוה'דיגע געפיהלען.

In every society there is some struggle between humanity and **animality.**

animaliza'tion *n.* (ענ-אי-מעל-אי-זיי'-שאן) די בעזעצונג פון חיות אין א געוויסער געגענד; דאס ווערען א חיה; די פערוואנדלונג פון שפייזען אין קערפער אין בלוט און פלייש.

an'imalize *v.* (ענ' אי-מעל-איז) פערגרעבען; מאכען טהיעריש.

an'imal king'dom (ענ'-אי-מעל קינג'-דאם) דאס טהיער-רייך; די וועלט פון חיות.

an'imally *adv.* (ענ'-אי-מעל-אי) פיזיש, קערפערליך, גשמיות'דיג.

an'imal mag'netism (ענ'-אי-מעל מעג'-נעט-איזם) טהיערישער מאגנעטיזם [די קראפט פון געוויסע חיות צו ווירקען היפנאטיזירענד].

an'imalness *n.* (ענ'-אי-מעל-נעס) דאס זיין טהיעריש; דאס זיין א חיה.

an'imal pow'er (ענ'-אי-מעל פאו'-ער) די פיזישע קראפט וועלכע ווערט אנגענומען אלס איינהייט, ווי פערד-קראפט א. ד. ג.

an'imal spir'its (ענ'-אי-מעל ספיר'-איטס) לעבעדיגקייט, אויפגעמונטערטקייט, לעבענסלוסט.

College boys and girls are a jolly set; they are always full of **animal spirits.**

an'imate *v. and a.* (ענ'-אי-מייט) בעלעבען; ערמונטערן; בעלעבט, לעבעדיג.

He **animates** the gathering by his wit.

an'imated *a.* (ענ'-אי-מיי-טעד) בעלעבט; לעבהאפט; לעבענסלוסטיג.

an'imatedly *adv.* (ענ'-אי-מיי-טעד-לי) אויף א לעבהאפטען אופן; מיט לעבהאפטיגקייט; מיט מונטערקייט.

an'imateness *n.* (ענ'-אי-מייט-נעס) דאס זיין לעבהאפט, מונטער אדער לעבענסלוסטיג.

an'imater *n.* (ענ'-אי-מיי-טער) איינער וואס בעלעבט; איינער וואס מונטערט אויף צום לעבען.

an'imating *a.* (ענ'-אי-מיי-טינג) אויפמונטערענדיג, בעלעבענדיג.

an'imatingly *adv.* (ענ'-אי-מיי-טינג-לי) אויפמונטערענדיג, בעלעבענדיג.

anima'tion *n.* (ענ-אי-מיי'-שאן) בעלעבונג; לעבהאפטיגקייט; מונטערקייט.

an'imative *a.* (ענ'-אי-מיי-טיוו) בעלעבענדיג; ערמונטערענדיג.

an'imator *n.* (ענ'-אי-מיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט לעבעדיג אדער בעלעבט.

an'ime *n.* (ענ'-אי-מע) אנימע-גומי [אזא סארט אמעריקאנישער גומי].

an'imism *n.* (ענ'-אי-מיזם) אנימיזם, דער גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער; דער גלויבען אין א גייסטיגע וועלט; דער גלויבען אין דער זעלבסטשטענדיגער עקזיסטענץ פון א נשמה; דער גלויבען אין ספיריטואליזם.

an'imist *n.* (ענ'-אי-מיסט) אנימיסט [איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער אדער אין א גייסטיגע וועלט]. ז. *animism*

animis'tic *a.* (ענ-אי-מיס'-טיק) אנימיסטיש, וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער אדער אין א גייסטיגער וועלט; וואס גלויבט אין דער זעלבסטשטענדיגער עקזיסטענץ פון א נשמה אדער אין ספיריטואליזם.

an'imose *a.* (ענ'-אי-מאוס) העפטיג, היציג.

an'imoseness *n.* (ענ'-אי-מאוס-נעס) ערביטערונג, צארן, גרויל, האס, בייזוויליגקייט.

animos'ity *n.* (ענ-אי-מאס'-אי-טי) ז. *animoseness*

an'imus *n.* (ענ'-אי-מאס) אבזיכט, כאראקטער [הויפטזעכליך שלעכטע].

With the **animus** and looks of a murderer, the tyrant approached his servants.

an'is *n.* (ענ'-איס) ז. *anise*

an'ise *n.* (ענ'-איס) אניז [די פלאנצע פון וועלכער מען מאכט די ברענענדע משקה „אניז"].

Anise

anisette' *n.* (ענ-אי-סעט') אניז־ליקער [אזא געטראנק].
an'ker *n.* (ענ'-קער) אן אנקער [אזא וויין־מאס].
an'kle *n.* (ענ'קל) א קנעכעל.
an'kle-bone *n.* (ענקל'-באון) פוס־קנע־כעל.
an'kle-deep *a.* (ענקל'-דיעפ) טיעף ביז די קנעכלעך.
an'klet *n.* (ענ'-קלעט) א רינג ארום קנעכעל פון פוס; א באנד צו פערשטארקערען א שוואכען קנעכעל.

Anklets

ankylo'sis *n.* (ענ-קי-לאו'-סיס) צוזאמענ־וואקסונג פון צוויי ביי־נער [אין קערפער]; א צונויפוואקסונג פון די געלענקען; א שטייפ־קייט אין די געלענקען.
an'na *n.* (ענ'-ע) אן אינדישע מטבע [וועלכע איז ווערטה ארום 3 סענט].
an'nal *n. and a.* (ענ'-על) יעהרליך; יאהרצייט [ביי קאטוילוקען].
an'nalist *n.* (ענ'-על-איסט) געשיכטס־שרייבער, היסטאריקער, כראניקער [ספר הזכרונות שרייבער].
annalis'tic *a.* (ענ-על-איס'-טיק) וואס איז שייך צו היסטארישע ביכער אדער צו א כראניק־שרייבער.
an'nalize *v.* (ענ'-על-איז) פערשרייבען אין די כראניקעס.
an'nals *n.* (ענ'-עלז) כראניקעס [ספרי דברי הימים]; יאהר־ביכער [פאר גע־שיכטע].
an'nate *n.* (ענ'-אייט) *annats* .ז
an'nats *n.* (ענ'-עטס) די ערשטע יעהרלי־ליכע הכנסה פון קירכליכען לאנד [וואס אמאל פלעגט עס געהערען די העכערע גייסטליכע]; דאס יעהרליכע הזכרת נשמות מאכען אין די קאטוילישע קירכען.
annat'to *n.* (ען-עט'-או) אזא געל־רויט־ליכע פארב [בענוצט צו פארבען פוטער, אדער קעז]; א מין בוים.
anneal' *v.* (ע-ניעל') גליהענד מאכען; איינברענען פארבען אין גלאז אדער אין אייזען; לאנגזאם אויסגליהען; קענען אין קיהל־אויווען.
anneal'ing-fur'nace *n.* (ע-ניעל'-אינג-פויר'-נעס) גליה־אויווען.
anneal'ing-ov'en *n.* (ע-ניעל' אינג-אווען) *annealing-furnace* .ז
anneal'ing-pot *n.* (ע-ניעל'-אינג-פאט) אזא פעסט־צוגעמאכטער טאפ אין וועלכען עס ווערען אויסגעגליהט פערשיעדענע זא־כען.
Annel'ida *n.* (ע-נעל'-אי-דע) די רינ־געלווערים [ערד ווערים].
Annel'ides *n.* (ע-נעל'-אי-דיעז) די רויט־ווערים [ווערים וואס האבען רויטעס בלוט].
annex' *n. and v.* (ע-נעקס') 1. צושטע־לען, צוגעבען, צוזעצען, פערבינדען; זיך פעראייניגען; א צוגעגעבענע זאך, א צו־געזעצטער טייל; 2. לקח'נען; צואייגנען.
1. The landlord built an annex to the house. 2. Please do not annex this umbrella. It is mine.
annexa'tion *n.* (ען-עקס-איי'-שאן) צו־געבונג, צוזעצונג, פערבינדונג, פעראייני־גונג; צושטעלונג; אנעקסיאן [צונעהמען און פעראייניגען א פרעמדע טעריטאריע מיט דער אייגענער].
The annexation of Texas to the United States, occurred in 1845.
annexa'tionist *n.* (ען-עקס-איי'-שאנ-איסט) איינער וואס איז צו גונסטען פון אנעקסיאן [צונעהמען און פעראייניגען א פרעמדע טעריטאריע מיט דער אייגענער].
annexed' *a.* (ע-נעקסד') צוגעזעצט, צו־געשטעלט, פעראייניגט, פערבונדען.
annex'ion *n.* (ע-נעק'-שאן) *annexation* .ז
annex'ive *a.* (ע-נעקס'-איוו) וואס שטעלט צו, פעראייניגט, פערבינדט, דער־לעגט.
annex'ment *n.* (ע-נעקס'-מענט) *annexation* .ז
anni'hilable *a.* (ע-נאי'-הי-לעבל) צו־שטערבאר, פערניכטבאר, וואס קען פער־ניכטעט אדער צושטערט ווערען.
anni'hilate *v.* (ע-נאי'-הי-לייט) פער־ניכטען, צושטערען; מאכען א תל.
annihila'tion *n.* (ע-נאי-הי-ליי'-שאן) פערניכטונג, צושטערונג.
annihila'tionism *n.* (ע-נאי-הי-ליי'-שאנ-איזם) די בעהויפטונג דאס די רשעים וועלען ניט האבען קיין תקומה אויף יע־נער וועלט.
annihila'tionist *n.* (ע-נאי-הי-ליי'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט דאס די רשעים וועלען ניט האבען קיין תקומה אויף יענער וועלט.
anni'hilative *a.* (ע-נאי'-הי-ליי-טיוו) צושטערענד, פערניכטענד.
anni'hilator *n.* (ע-נאי'-הי-ליי-טאר) א פערניכטער, א צושטערער.
anni'hilatory *adv.* (ע-נאי'-הי-ליי-טא-רי) *annihilative* .ז
anniver'sarily *adv.* (ען-אי-וואיר'-סע-רי-לי) יעהרליך; אליעהרליך.
anniver'sary *n. and a.* (ען-אי-וואיר'-סע-רי) יאהרצייט; יאהרעס־פעסט; יעהרליך.
anniver'sary day (ען-אי-וואיר'-סע-רי דיי) יאהרעס־פעסט; יאהר־צייט; יו־בילעאום.
July 4th is the anniversary day of our independence.
annomina'tion *n.* (ע-נאמ-אי-ניי'-שאן) געברויך פון ווערטער וואס האבען כמעט דעמזעלבען קלאנג; געברויך פון עטליכע ווערטער, איינס נאך'ן אנדערען, וואס הויבען זיך אן מיט דעמזעלבען אות.
an'notate *v.* (ענ'-א-טייט) אנמערקען; מאכען בעמערקונגען.
annota'tion *n.* (ען-א-טיי'-שאן) אנ־מערקונג; בעמערקונג.
an'notative *a.* (ענ'-א-טי-טיוו) וואס האט א בעמערקונג, וואס איז שייך צו א בעמערקונג.
an'notator *n.* (ענ'-א-טיי-טאר) איינער וואס מאכט בעמערקונגען [פירושים אויף א ווערק].
anno'tatory *a.* (ע-נאו'-טע-טא-רי) *annotative* .ז
annot'to *n.* (ע-נאט'-או) *annatto* .ז
announce' *v.* (ע-נאונס') אנקינדיגען, אנמעלדען; בעקאנטמאכען, אנאנסירען.
The parents announced their daughter's engagement.
announce'ment *n.* (ע-נאונס'-מענט) אנמעלדונג; בעקאנטמאכונג, אנאנסע.
announ'cer *n.* (ע-נאונ'-סער) בעקאנט־מאכער, אנמעלדער.
annoy' *v.* (ע-נאי') פער־בעלעסטיגען; דרום מאכען, דערעסען, פלאגען.
annoy'ance *n.* (ע-נאי'-ענס) ערגערניס, פערדרוס, בעלעסטיגונג.
Whispering at a meeting is a great annoyance to a speaker.
annoy'er *n.* (ע-נאי'-ער) א בעלעסטי־גער, א פייניגער, א פלאגגייסט, א נודניק, איינער וואס דערעסט.
annoy'ing *a.* (ע-נאי'-אינג) בעלעסטי־גענדיג, פלאגענדיג, דערעסענדיג.
annoy'ingly *adv.* (ע-נאי'-אינג-לי) אויף א בעלעסטיגענדיגען אופן; פלאגענ־דיג, דערעסענדיג.
an'nual *a.* (ענ'-יו-על) יעהריג, יעהר־ליך; איינעהריג.
an'nual account' (ענ'-יו-על ע-קאונט') יעהרליכער חשבון.
an'nual bal'ance (ענ'-יו-על בעל'-ענס) יעהרליכער שלוסבאלאנס.
an'nually *adv.* (ענ'-יו-על-אי) יעהרליך, יעדעס יאהר.
an'nual reg'ister (ענ'-יו-על רעדזש'-איס-טער) יאהר־בעריכט [א בוך, וואס ווערט ארויסגעגעבען יעהרליך].
an'nual rings (ענ'-יו-על רינגז) יאהר־רינגען [די רינגען וועלכע בילדען זיך אין דעם האלץ פון די ביימער, פון דיעזע רינ־גען קען מען וויסען ווי אלט א בוים איז].
an'nual val'ue (ענ'-יו-על וועל'-יו) דער ווערטה וואס א געוויסע שטיק איי־גענטום דארף איינטראגען יעהרליך.
annu'itant *n.* (ע-ניו'-אי-טענט) איינער וואס קריגט יעהרליך פענסיע.
annu'ity *n.* (ע-ניו'-אי-טי) יעהרליכע פענסיע, יאהרגעלד; א סומע געלד, וועלכע דארף אויסגעצאהלט ווערען אין יעהרלי־כע ראטען.
annul' *v.* (ע-נאל') פערניכטען, מבטל זיין.
The court annuled the marriage.
an'nular *a.* (ענ'-יו-לער) רינגפערמיג, ווי א רינג.
an'nular eclipse' (ענ'-יו-לער אי-קליפס') די יעהרליכע לקוי חמה.
an'nulary *n. and a.* (ענ'-יו-לע-רי) רינגפערמיג, ווי א רינג; טראגענדיג א רינג; דער רינגפינגער [דער פיערטער פינגער].
an'nulate *a.* (ענ'-יו-לייט) אין רינגע־לעך; רינגפערמיג.
an'nulated *a.* (ענ'-יו-ליי-טער) *annulate* .ז

annula'tion *n.* (ענ-יו-ליי'-שאן) דאס בילדען א קרייז אדער א רינג.

an'nulet *n.* (ענ'-יו-לעט) א קליין רינגעלע; א ווענינג ארויסגעשטארטשטער רינג ארום א זייל.

Annulet

annul'lable *a.* (ע-נאל'-עבל) וואס קען בטל געמאכט ווערען, וואס קען אבגעשאפט ווערען.

annul' or'ders (ע-נאל' אר'-דערז) אויפהעבען אדער בעשטעלונגען צוריקציהען; ארויסגעגעבענע בעפעהלע בטל מאכען.

an'nulose *a.* (ענ'-יו-לאוס) רינגעפערמיג; אין רינגעלעך [ווי מאנכע ווערים].

an'nulus *n.* (ענ'-יו-לאס) די רינגפלעכע וואס איז ענטהאלטען צווישען צוויי קאנצענטרישע קרייזען [א קלענערער קרייז אין א גרעסערען מיט דעמזעלבען צענטער]; א רינג-ענהליכער טייל.

annu'merate *v.* (ע-ניו'-מע-רייט) צו-רעכנען.

annumera'tion *n.* (ע-ניו-מע-ריי'-שאן) צורעכנונג.

annun'ciate *v.* (ע-נאנ'-שי-אייט) אנ-מעלדען, אנזאגען, פאראויסזאגען.

annuncia'tion *n.* (ע-נאנ-שי-איי'-שאן) אנמעלדונג; פערקינדיגונג, אנזאגונג; בשורה.

Annuncia'tion-day *n.* (ע-נאנ-שי-איי' שאן-דיי) בשורה-טאג, אדער מאריע פערקינדיגונג [א קריסטליכער יום טוב דעם 25טען מערץ צום אנדענקען פון דעם מלאך'ס בשורה צו דער הייליגער מאריע, קריסטוסעס מוטער].

annun'ciative *a.* (ע-נאנ'-שי-איי-טיוו) וואס זאגט אן, וואס זאגט פאראוים.

annun'ciator *n.* (ע-נאנ'-שי-איי-טאר) אן אנזאגער; א בשורה בריינגער; א פאר-אויסזאגער. ז. *annunciate*.

an'nus mirab'ilis (ענ'-אס מי-רעב'-אי-ליס) א וואונדערליכער יאהר [א יאהר אין וועלכען עס האבען פאסירט וואונדערליכע זאכען].

The year 1911 went down into history as an annus mirabilis.

an'odal *a.* (ענ'-א-דעל) וואס בעלאנגט צו דער אנאדע. ז. *anode*.

an'ode *n.* (ענ'-אוד) דער פאזיטיווער פאל פון אן עלעקטרישער [גאלוואנישער] באטעריי.

anod'ic *a.* (ע-נאד'-איק) וואס בע-לאנגט צו אן אנאדע. ז. *anode*.

an'odyne *n. and a.* (ענ'-א-דאין) שמערץ שטילענד; מעדיצין צו שטילען שמערצען.

an'odyne neck'lace (ענ'-א-דאין נעק'-לייס) די תליה שטריק.

anod'ynous *a.* (ע-נאד'-אי-נאס) וואס שטילט שמערצען.

anoint' *v.* (ע-נאינט') זאלבען, שמירען מיט אויל.

anoin'ted *n.* (ע-נאינ'-טעד) געזאלבטער [משיח].

anoin'ter *n.* (ע-נאינ'-טער) א זאלבער.

anoin'ting *a.* (ע-נאינ'-טינג) זאלבענדיג.

anoint'ment *n.* (ע-נאינט'-מענט) זאל-בונג.

An'olis *n.* (ענ'-א-ליס) א מין קליינע יאשטשערקעס, וועלכע בייטען די קאלירען אזוי ווי א כאמעלעאן [געפינען זיך אין די ווארעמע געגענדען פון אמעריקא און ווערען געברויכט צום עסען].

Anolis

anom'alism *n.* (ע-נאמ'-ע-ליזם) אונ-רעגעלמעסיגקייט; אנאמאליע, אוננארמאל-קייט.

anomalis'tic *a.* (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק) אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולארנע, ניט נאר-מאל.

anomalis'tical *a.* (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק-על) ז. *anomalistic*.

anomalis'tically *adv.* (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק-על-אי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען אדער אוננארמאלען אופן.

anomalis'tic year (ע-נאמ-ע-ליס'-טיק ייהר) דאס אנאמאליסטישע יאהר [די צייט אין וועלכער די ערד מאכט איהר אומקרייז ארום דער זון, ד. ה. 365 טעג, 6 שעה, 13 מינוטען, 48 סעקונדען].

anom'alous *a.* (ע-נאמ'-ע-לאס) אונ-רעגעלמעסיג; ניט רעגולארנע, ניט נאר-מאל.

The prosecuting attorney was in an anomalous position. His duty required him to bring his friend to trial for murder.

anom'alously *adv.* (ע-נאמ'-ע-לאס-לי) אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולארנע; אויף אן אוננארמאלען אדער אונרעגעלמעסיגען אופן.

anom'aly *n.* (ע-נאמ'-ע-לי) אנאמאליע, אונרעגעלמעסיגקייט; אוננארמאלקייט.

It is an anomaly to find English radicals cheering their King.

anon' *adv.* (ע-נאן') גלייך, באלד, יעצט, אפט, מאנכמאל; דאן.

an'onym *n.* (ענ'-א-נים) [א אנאנים פאלשער אדער פערשטעלטער נאמען]; א פערזאן וואס גיט ניט ארויס זיין נאמען.

anonym'ity *n.* (ע-נא-נימ'-אי-טי) אונ-בעשטימטקייט, אנאנימיטעט; דאס פער-שווייגען דעם נאמען אין שרייבען.

anon'ymous *a.* (ע-נאנ'-אי-מאס) אהן א נאמען, ניט אונטערגעשריבען; וואס האט ניט קיין נאמען.

anon'ymously *adv.* (ע-נאנ'-אי-מאס-לי) אהן א נאמען, אויף אן אנאנימען אופן.

anon'ymousness *n.* (ע-נאנ'-אי-מאס-נעס) אנאנימיטעט; דאס ניט אנגעבען דעם נאמען; דאס ניט האבען קיין נאמען.

The anonymousness of newspaper writing.

Anoph'eles *n.* (ע-נאפ'-ע-ליז) אזא מין מיק, קאמארען [בייסענדיגע פליגעלעך].

an'orexy *n.* (ענ'-א-רעק-סי) דער מאנגעל אין אפעטיט צום עסען.

anoth'er *a. and pr.* (ע-נאטה'-ער) אן אנדערער; נאך איינער.

anoth'er than (ע-נאטה'-ער טהען) אן אנדערער אלס... פערשיעדען אלס...

I am quite another man than what I was before.

anoth'er thing (ע-נאטה'-ער טהינג) עפעס אנדערש.

anot'ta *n.* (ע-נאט'-ע) אזא געלבליך-רויטע פארב.

an'serine *a.* (ענ'-סער-אין) נאריש; אזוי ווי א גאנז; ווי די הויט פון א גאנז; ווי די הויט פון מענשליכען קערפער, וואס ווערט גרייפעלדיג ווען עס איז קאלט.

an'swer *n. and v.* (ענ'-סער) ענטפער; רעכענשאפט, ראפארט; ענטפערן; אבגע-בען ראפארט; טויגען.

an'swer a bill (ענ'-סער ע ביל) בע-צאהלען א וועקסעל.

an'swerable *a.* (ענ'-סער-עבל) בעאנט-ווארטליך; פעראנטווארטליך; טויגליך, גוט.

The owner is answerable for the action of his agent.

an'swerableness *n.* (ענ'-סער-עבל-נעס) פעראנטווארטליכקייט; דאס קענען בעאנטווארטעט ווערען; צוגעפאסטקייט.

an'swerably *adv.* (ענ'-סער-ע-בלי) ענטשפרעכענד; אין פערהעלטניס, בערה, אין דער נויטיגער פראפארציע.

an'swer a claim (ענ'-סער ע קליים) א פאדערונג אנערקענען; בעצאהלען א פאדערונג.

an'swer again' (ענ'-סער ע-גען') אבענטפערען; ווידערשפרעכען.

an'swer a sum'mons (ענ'-סער ע סאמ'-אנס) זיך שטעלען פאר'ן געריכט לויט פאדערונג.

an'swerer *n.* (ענ'-סער-ער) אן ענטפע-רער; א געגנער.

an'swer for (ענ'-סער פאר) גאראנטירען פאר... ערב זיין פאר...

You may give him credit. I will answer for him.

an'swering the pat'tern (ענ'-סער-אינג טהי פעט'-ערן) נאכ'ן מוסטער.

an'swer in law (ענ'-סער אין לאה) שטעלען זיך פאר דעם געריכט.

an'swer in the affir'mative (ענ'-סער אין טהי ע-פויר'-מע-טיוו) מיט יא ענטפערען.

an'swerless *a.* (ענ'-סער-לעס) אהן אן ענטפער.

an'swerlessly *adv.* (ענ'-סער-לעס-לי) מיט אן אונגעניגענדען אדער אונצופריע-דענשטעלענדען ענטפער; אהן א ענטפער.

an'swer no pur'pose (ענ'-סער נאו פויר'-פאוז) ניט ענטשפרעכען דעם צוועק; טויגען אויף כפרות; ניט האבען קיין שייכות צו דער זאך.

an'swer the bell (ענ'-סער טהי בעל) אברופען זיך אויף דעם קלונג; געהן נאכ-זעהן ווער עס קלינגט.

an'swer the door (ענ'-סער טהי דאור) עפענען די טהיר; נאכזעהן ווער עס קלאפט אין טהיר.

an'swer the pur'pose (ענ'-סער טהי פויר'-פאוז) ענטשפרעכען דעם צוועק; צו דער זאך.

an'swer to a name (ענ'-סער טו ע ניים) אברופען זיך אויף א נאמען.

ant *n.* (ענט) אן אמייזע, א מוראשקע [נמלה].

antac'id *n. and a.* (ענט-עס'-איד) רפואה צו זויערקייט אין מאגען; וויר-קענד געגען זויערקייט אין מאגען.

antagonisa'tion *n.* (ענ-טעג-א-ני-זיי'-שאן) אנטאגאניזם, פיינדשאפט, געגנער-שאפט.

antag'onise *v.* (ענ-טעג'-א-נאיז) שטע-לען זיך געגען; אויפרייצען; הינדערען.

antag'onism *n.* (ענ-טעג'-א-ניזם) אנ-טאגאניזם, ווידערשטאנד, געגנערשאפט, פיינדשאפט.

The antagonism between the upper and the lower classes.

antag'onist *n.* (ענ-טעג'-א-ניסט) א פיינד; א געגנער.

antagonis'tic *a.* (ענ-טעג-א-ניס'-טיק) פיינדליך, געגנעריש.

antagonis'tical *a.* (ענ-טעג-א-ניס'-טי-קעל) ז. *antagonistic*.

antagonis'tically *adv.* (ענ-טעג-א-
ניס'-טי-קעל-אי) אויף אן אנטאגאניסטי⸗
שען אופן; אזוי ווי א געגנער.

antagoniza'tion *n.* (ענ-טעג-א-ני-
זיי'-שאן) אנטאגאניזם, פיינדשאפט, געג⸗
נערשאפט.

antag'onize *v.* (ענ טעג' א נאיז)
שטעלען זיך געגען; אויפרייצען; הינדע⸗
רען.

antal'gic *n. and a.* (ענ-טעל'-דזשיק)
וואס לינדערט שמערצען; רפואה צו לינ⸗
דערען שמערצען.

antal'kali *n.* (ענט-על'-קע-לי) א כע⸗
מישער שטאף, וואס פערוואנדעלט אלקא⸗
לין אין זאלץ.

antal'kaline *n.* (ענט-על'-קע-לין)
ז. *antalkali*

antapoplec'tic *a.* (ענט-עפ-א-פלעק'-
טיק) וואס ווירקט געגען אפאפלעקציע.

antarc'tic *a.* (ענט-ארק'-טיק) וואס בע⸗
לאנגט צום זיד⸗פאל; זידליך, דרום⸗זייטיג.

antarc'tic cir'cle (ענט-ארק'-טיק
סויר'קל) דער זידליכער פאלאר⸗קרייז.

antarc'tic o'cean (ענט-ארק'-טיק
או'-שען) דאס זידליכע אייזמעער.

antarc'tic pole (ענט-ארק'-טיק פאול)
דער זיד⸗פאל.

antarc'tic re'gions (ענט-ארק'-טיק
רי'-דזשאנז) זיד⸗פאלאר⸗לענדער [די גע⸗
גענדען ארום זיד⸗פאל].

antarthrit'ic *n. and a.* (ענט-אר-
טהריט'-איק) א מיטעל געגען פאדאגרע,
גיכט [ברעכעניש אין די ביינער]; וואס
היילט פאדאגרע.

antasthmat'ic *n. and a.* (ענט-עסט-
מעט'-איק) אסטמא⸗היילענד; א מיטעל גע⸗
גען אסטמא [קורצער אטהעם].

ant'-bear *n.* (ענט'-בעהר) אמייזען⸗בער
[אזא חיה אין זיד אמעריקא]; דער אפ⸗
ריקאנישער ערד⸗שוויין.

an'te-act *n.* (ענ'-טי-עקט) די פריהער⸗
דיגע האנדלונג אדער טהאט.

an'te-acts *n.* (ענ'-טי-עקטס) זאכען, וואס
זיינען שוין פאריבער.

ant'-ea'ter *n.* (ענט'-איע'-טער) דער
אמייזענפרעסער [אזא חיה וואס פרעסט
מוראשקעס].

Ant-eater

an'te bel'lum (ענ'-טי בעל'-אם) פאר
דער מלחמה; פאר'ן בירגער קריעג אין
די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

anteceda'neous *a.* (ענ-טי-סי-דיי'-ני-
אס) וואס איז פריהער געווען; איידער,
פארהערגעהענד.

antecede' *v.* (ענ-טי-סיד') פארהערגעהן;
שטעהן העכער [אין ראנג, אמט א. ד. ג.].

antece'dence *n.* (ענ-טי-סי'-דענס) דאס
פארהערגעהן; דאס פריהער קומען.

antece'dency *n.* (ענ-טי-סי'-דענ-סי)
ז. *antecedence*

antece'dent *a. and n.* (ענ-טי-סי'-
דענט) וואס קומט פריהער אין צייט;
וואס איז פריהער אין צייט אדער פלאץ;
איינער אדער עפעס וואס קומט פריהער
אין צייט אדער פלאץ; א פאסירונג נאך
וועלכער עס קומט אן אנדערע.

antece'dent cause (ענ-טי-סי'-דענט
קאהז) די אנפאנגס אורזאכע פון א קראנק⸗
הייט.

antece'dents *n.* (ענ-טי-סי'-דענטס)
פערגאנגענהייט [פון א פערזאן].

anteces'sor *n.* (ענ-טי-סעס'-אר) א
פארגענגער, דער וואס איז פריהער געווען
אז אור⸗פאטער, אן עלטער⸗פאטער.

an'techamber *n.* (ענ'-טי-טשיימ-בער)
א פארצימער.

an'techapel *n.* (ענ'-טי-טשעפ-על) די
פאדערקאפעלע [דער פארצימער פון א
קירך].

an'techoir *n.* (ענ'-טי-קהוואיר) א געווי⸗
סער ארט אין א קלויסטער נעבען כאר.

ante'cians *n.* (ענ-טי'-שיענז) די געגנען⸗
בעוואהנער פון דעם ערד קוגעל [די וואס
וואהנען אויף דעם זעלביגען פאראלעל
שטרייף פון ערד⸗קוגעל, נאר אויף ענטגע⸗
גענגעזעצטע זייטען, צ. ב. געוויסע טיילען
פון אמעריקא און טערקיי].

antecommun'ion *n.* (ענ טי-קא-מיונ'-
יאן) אזא תפילה אין א קריסטליכע קירך.

antecur'sor *n.* (ענ-טי-קויר'-סאר) פא⸗
רויסלויפער; פארלויפער.

an'tedate *v. and n.* (ענ'-טי-דייט) אנ⸗
געבען א פריהערדיגע צייט, געבען א פרי⸗
הערדיגע דאטע; פארקומען אין א צייט
פריהער; א פריהערדיגע דאטע.

The American Revolution antedates the Civil War.

antedilu'vial *a.* (ענ-טי-די-ליו'-ווי-
על) פון פאר'ן מבול.

antedilu'vian *a. and n.* (ענ-טי-די-
ליו'-ווי-ען) פון פאר'ן מבול; איינער
אדער עטוואס וואס האט עקזיסטירט פאר'ן
מבול; עטוואס וואס איז שטארק פערעל⸗
טערט.

ante-draw'ing-room *n.* (ענ-טי-
דראה'-אינג-רוהם) א טייל פון א זאל אב⸗
געטיילט דורך א שייד⸗וואנד.

anteflect'ed *a.* (ענ-טי-פלעקט'-עד)
אויסגעבויגען צום פארענט צו.

an'teflexed *a.* (ענ'-טי-פלעקסט) אויס⸗
געבויגען צום פארענט צו.

ant'-egg *n.* (ענט'⸗עג) א מוראשקע⸗איי.

an'telope *n.* (ענ'-טי-לאופ) אנטילאפ
[אזא חיה].

Antelope

antemerid'ian *a.* (ענ-טי-מי-ריד'-
אי-ען) פאר האלבען טאג.

an'te merid'iem (ענ'-טי מי-ריד'-אי-
עם) פאר האלבען טאג [די צייט פון 12
ביינאכט ביז 12 האלבען טאג].

antemet'ic *n. and a.* (ענט-אי-מעט'-
איק) א מעדיצין צו פערמיידען ברעכען;
וואס פערמיידעט ברעכען.

an'te mor'tem (ענ'-טי מאר'-טעם)
פאר דעם טויט.

an'te-mor'tem *a.* (ענ'-טי-מאר'-טעם)
וואס קומט פאר פאר'ן טויט.

The court examined the copy of the victim's ante-mortem statement.

antemun'dane *a.* (ענ-טי-מאנ'-דיין)
וואס איז שייך צו, אדער וואס האט פא⸗
סירט איידער די וועלט איז בעשאפען גע⸗
ווארען.

antena'tal *a.* (ענ-טי-ניי'-טעל) וואס
איז שייך צו דער צייט פאר איינעמס גע⸗
בורט.

anten'na *n.* (ענ-טענ'-א) דאס פיהל⸗
הערענדל אויף דעם קאפ פון אן אינ⸗
זעקט.

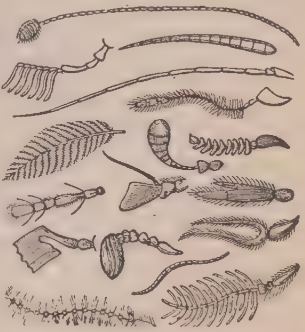

Antennæ

anten'nate *a.* (ענ-טענ'-אייט) וואס
האט א פיהל⸗הארן. ז. *antenna*

antennif'erous *a.* (ענ-טע-ניפ'-ע-ראס)
ז. *antennate*

anten'niform *a.* (ענ-טענ'-אי פארם)
וואס האט די פארם פון א פיהל⸗הארן.
ז. *antenna*

antenup'tial *a.* (ענ-טי-נאפ'-שעל) פאר
דער חתונה.

antepas'chal *a.* (ענ-טי-פעס'-קעל) וואס
איז שייך צו דער צייט פון פאר פסח,
אדער פאסכא.

an'tepast *n.* (ענ'-טי-פעסט) פארגע⸗
שמאק, פארשפייז.

antepenult' *n.* (ענ-טי-פי-נאלט') דרי⸗
טע זילבע פון סוף ווארט.

antepenul'tima *n.* (ענ-טי-פי-נאל'-
טי-מא) ז. *antepenult*

antepenul'timate *n. and a.* (ענ-טי-
פי-נאל'-טי-מייט) וואס איז שייך צו דער
דריטער זילבע פון סוף ווארט; דריטע
זילבע פון סוף ווארט.

antepilep'tic *n. and a.* (ענט-עפ-אי-
לעפ'-טיק) א תרופה געגען פאליגע; וואס
איז א תרופה געגען פאליגע [חולי
נופלים].

antepilep'tical *a.* (ענט-עפ-אי-לעפ'-
טי-קעל) וואס איז א תרופה געגען פא⸗
ליגע.

anteposi'tion *n.* (ענ-טי-פא-זיש'-אן)
דאס שטעלען אין פראנט; דאס שטעלען
א ווארט פריהער.

antepran'dial *a.* (ענ-טי-פרענ'-די-על)
פאר דעם מאהלצייט.

ante'rior *a.* (ענ-טי'-רי-אר) פריהער;
פאראויסשטעהענד, וואס געפינט זיך פון
פארענט.

anterior'ity *n.* (ענ-טי-רי-אר'-אי-טי)
דאס שטעהן אין פארויס; דאס פריהער

זיין ; די העכערע שטעלע אדער ראנג; העכערער עלטער.

ante'rior tib'ial ar'tery (ענ-טי'-ריאר טיב'-אי-על אר'-טע-רי) די פאדערשטע שינביין ארטעריע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

anterolat'eral *a.* (ענ-טי-ראו-לעט'-ער-על) וואס ליגט ביי דער זייט פון פארענט.

an'teroom *n.* (ענ'-טי-רוהם) פארצימער, ווארטצימער.
The patients are waiting in the doctor's anteroom.

antestom'ach *n.* (ענ-טי-סטאמ'-עק) פארמאגען ; קראפ, וואליע [פארמאגען ביי א פויגעל].

an'tetype *n.* (ענ'-טי-טאיפ) פארבילד, מוסטער.

antever'sion *n.* (ענ-טי-וואיר'-שאן) דאס זיין געבויגען צום פארענט [אין בעצוג צו די אינערליכע ארגאנען].

antevert' *a.* (ענ-טי-וואירט') איינגעבויגען צום פארענט [בענוצט אין בעצוג צו די אינערליכע ארגאנען].

anthe'lion *n.* (ענ-טהי'-לי-אן) געגענזון [אזעלכע העלע ליכטרינגעי ארום דעם שאטען פון א געגענשטאנד, וועלכע ווערען פעראורזאכט אין געוויסע געגענדען דורך די זוננשטראהלען, ווען זיי געהען דורך א וואלקען אדער א טומאן].

anthelmin'thic *n. and a.* (ענט-העל-מינ'-טהיק) א מעדיצין צו פערטרייבען ווערעם [אין די געדערים] ; וואס פערטרייבט ווערעם.

anthelmin'tic *n. and a.* (ענט-העל-מינ'-טיק) ז. *anthelminthic*

an'them *n.* (ענ'-טהעם) א כאר-געזאנג אין קירך ; א געזאנג.

An'themis *n.* (ענ'-טהע-מים) ניט עכטע קאמעלען ; פעלד-קאמעלען, פעלד-ראמאשקעס [אזא מין פלאנצען].

an'ther *n.* (ענ'-טהער) שטויב-בייטעל [דער ארט אין א בלום וואו עס ליעגט דער זאמענשטויב].

Anthers

an'theral *a.* (ענ'-טהער-על) וואס אנבעלאנגט צום שטויב-בייטעל. ז. *anther*

antherif'erous *a.* (ענ-טהער-איפ'-ע-ראס) וואס האט א שטויב-בייטעל [ביי פלאנצען].

anthe'sis *n.* (ענ-טהי'-סים) דאס פונאנדערבליהען זיך פון בלומען ; די צייט ווען בלומען בליהען זיך פונאנדער.

ant'-hill *n.* (ענט'-היל) מוראשקעס-בערגעל ; מוראשקעס נעסט.

ant'-hil'lock *n.* (ענט'-היל'-אק) ז. *ant-hill*

antho'bian *n.* (ענ-טהאו'-בי-ען) בלומען-באבעלקע, בלומען זשוק.

anthog'raphy *n.* (ענ-טהאג'-רע-פי) אנטאגראפיע [די בעשרייבונג פון בלומען].

an'thoid *a.* (ענ'-טהאיד) אזוי ווי א בלום.

an'tholite *n.* (ענ'-טהא-לאיט) אן אויסגעגראבענע פערשטיינערטע בלום, אן אבדרוק אין א שטיין וואס האט די פארמע פון א בלום [הויפטזעכליך אין שטיין קויהלען].

antholog'ical *a.* (ענ-טהא-לאדזש'-איק-על) וואס איז שייך צו אן אנטאלאגיע. ז. *anthology*

anthol'ogy *n.* (ענ-טהאל'-א-דזשי) אנטאלאגיע [א זאמלונג פון געוועהלטע לעזע-שטיקער, ספעציעל געדיכטע און פאעמאס]; א בלומען-זאמלונג.

anthoma'nia *n.* (ענ-טהא-מיי'-ני-א) אנטאמאניע [איבערגעטריבענע ליעבע צו בלומען].

anthoma'niac *n.* (ענ-טהא-מיי'-ני-אק) אן אנטאמאניאק [איינער וואס האט אן איבערגעטריבענע ליעבע צו בלומען].

anthoph'agous *a.* (ענ-טהאפ'-ע-גאס) בלומען-פרעסענד.

anthoph'ilous *a.* (ענ-טהאפ'-אי-לאס) וואס ליעבט בלומען [וועגען געוויסע בעשעפענישען, ווי ביענען צ. ב.].

anthoph'orous *a.* (ענ-טהאפ'-א-ראס) וואס האט בלומען [ווי א פלאנצע].

an'thotaxy *n.* (ענ'-טהא-טעק-סי) דאס וואקסען פון בלומען אין א בלומען-שטרויס רונד ארום שטענגעל.

anthoxan'thin *n.* (ענ-טהא-זענ'-טהין) געלע פארב וואס געפינט זיך אין בלומען און געוויסע פרוכטען.

Anthozo'a *n.* (ענ-טהא-זאו'-ע) אנטאזאען [א קלאס בעשעפענישען וואס איז אונבעשטימט צו עס איז חיה אדער פלאנצע].

anthozo'an *n. and a.* (ענ-טהא-זאו'-ען) אזא בעשעפעניש פון דעם מין אנטאזאען ; וואס איז שייך צו די אנטאזאען. ז. *Anthozoa*

anthrac'ic *a.* (ענ-טהרעס'-איק) וואס געהער צו א קארבונקעל, וואס איז קראנק אויף א קארבונקעל. ז. *anthrax*

an'thracite *n.* (ענ'-טהרע-סאיט) אנטראציט [ריינער שטיין-קויהל ; הארטער שטיין-קויהל].

anthracit'ic *a.* (ענ-טהרע-סיט'-איק) ווי אנטראציט. ז. *anthracite*

an'thrax *n.* (ענ'-טהרעקס) שטיין-קויהלען ; קארבונקעל [אזא געפעהרליכע קראנקהייט מייסטענס ביי בהמות, א מאל אויך ביי מענשען].

anthrope'an *a.* (ענ-טהרא-פי'-ען) מענשליך.

anthrop'ic *a.* (ענ-טהראפ'-איק) מענשליך ; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער מענשליכער ראסע.

anthrop'ical *a.* (ענ-טהראפ'-אי-קעל) ז. *anthropic*

anthropobiol'ogy *n.* (ענ-טהרא-פאו-באי-אל'-א-דזשי) אנטראפאלאגיע, די לעהרע וועגען דעם לעבען פון מענשען.

anthropocen'tric *a.* (ענ-טהרא-פא-סענ'-טריק) וואס בעהויפטעט, אז דער מענש איז די קרוין פון דער וועלט [פאר הבריאה]; וואס איז שייך צו דער בעהויפטונג, אז דער מענש איז דער צענטראלער פונקט פון דער בריאה.

anthropogen'esis *n.* (ענ-טהרא-פא-דזשענ'-ע-סים) די אבשטאמונג אדער די ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropogenet'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אבשטאמונג אדער ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropogen'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-דזשענ'-איק) ז. *anthropogenetic*

anthropog'enist *n.* (ענ-טהרא-פאדזש'-ע-ניסט) אן אנהענגער פון די מאדערנע טהעאריען וועגען דער אבשטאמונג און ענטוויקלונג פון מענשען.

anthropog'eny *n.* (ענ-טהרא-פאדזש'-ע-ני) די אבשטאמונג פון מענשען און זיין ענטוויקלונג ; די וויסענשאפט וועגען דער אבשטאמונג פון מענשען און זיין ענטוויקלונג.

an'thropoglot *n.* (ענ'-טהרא-פא-גלאט) א בעשעפעניש וואס האט אזא צונג ווי א מענש, ווי די פאפוגאי צ. ב.

anthropog'ony *n.* (ענ-טהרא-פאג'-א-ני) ז. *anthropogenesis*

anthropograph'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון מענשליכע ראסען.

anthropog'raphy *n.* (ענ-טהרא-פאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער מענשליכער ראסע.

an'thropoid *n. and a.* (ענ'-טהרא-פאיד) עהנליך צו א מענשען, אין מענשליכען געשטאלט ; א מאלפע [אבעזיאנא] פון העכערען זארט.

anthropoi'dal *a.* (ענ-טהרא-פאי'-דעל) עהנליך צו א מענשען, וואס האט א מענשליכע געשטאלט.

anthropol'atry *n.* (ענ-טהרא-פאל'-ע-טרי) די פערגעטערונג אדער די געטליכע פערהייליגונג פון א מענשען.

anthrop'olite *n.* (ענ-טהראפ'-א-לאיט) א פערשטיינערונג פון א מענשליכען קערפער.

anthropolog'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-לאדזש'-איק) אנטראפאלאגיש [וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען מענשען].

anthropolog'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *anthropologic*

anthropol'ogist *n.* (ענ-טהרא-פאל'-א-דזשיסט) אנטראפאלאגיסט [איינער וואס שטודירט די אנטראפאלאגישע וויסענשאפט].

anthropol'ogy *n.* (ענ-טהרא-פאל'-א-דזשי) אנטראפאלאגיע [די לעהרע איבער די מענשליכע ראסע].

an'thropomancy *n.* (ענ'-טהרא-פא-מענ-סי) דאס טרעפען, דאס נביאות-זאגען לויט דער אינגעווייד פון א מענשען.

anthropom'eter *n.* (ענ-טהרא-פאמ'-ע-טער) אנטראפאמעטער [איינער וואס מעסט די גליעדער פון מענשליכען קערפער צוליעב וויסענשאפטליכע צוועקען].

anthropomet'ric *a.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-ריק) וואס געהערט צו דער מעסט-קונסט פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropomet'rical *a.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-רי-קעל) ז. *anthropometric*

anthropomet'rically *adv.* (ענ-טהרא-פא-מעט'-רי-קעל-אי) דורך מעסטען די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropom'etry *n.* (ענ-טהרא-פאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער; די וויסענשאפט וועלכע בעהאנדעלט דאס מעסטען פון די גליעדער פון מענשליכען קערפער.

anthropomor'phic *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פיק) וואס האט א מענשליכע געשטאלט ; וואס איז שייך צו דעם פארשטעלען גאט אין א מענשליכער געשטאלט און נאטור.
The religion of the Greeks was **anthropomorphic.**

anthropomor'phically *adv.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פי-קעל-אי) אין דער גע-שטאלט פון א מענשען [ווענען דער פאר-שטעלונג פון גאט אין א מענשליכער גע-שטאלט].
anthropomor'phism *n.* (ענ-טהרא-פא-מאר' פיזם) אנטראפאמארפיזם, דאס פארשטעלען גאט אין א מענשליכער גע-שטאלט און נאטור.
anthropomor'phist *n.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פיסט) אנטראפאמארפיסט [איינער וואס שטעלט זיך פאר גאט אין א מענש-ליכער געשטאלט און נאטור].
anthropomor'phite *n. and a.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פאיט) איינער וואס גלויבט, דאס גאט האט א מענשליכע גע-שטאלט און געפיהלען; וואס איז שייך צו דעם גלויבען, אז גאט האט א מענשליכע געשטאלט און מענשליכע געפיהלען.
anthropomorphit'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר-פיט'-איק) פארשטעלענדיג זיך גאט אין א מענשליכער געשטאלט און מיט מענשליכע געפיהלען.
anthropomorphit'ical *a.* (ענ-טהרא-פא מאר-פיט'-אי-קעל) ז. *anthropomorphitic*.
anthropomor'phous *a.* (ענ-טהרא-פא-מאר'-פאס) וואס האט א מענשליכע געשטאלט.
anthropopath'ic *a.* (ענ-טהרא-פא-פעטה'-איק) וואס שרייבט צו מענשליכע געפיהלען אדער נייגונגען צו גאט.
anthropopath'ical *a.* (ענ-טהרא-פא-פעטה'-אי-קעל) ז. *anthropopathic*.
anthropopath'ically *adv.* (ענ-טהרא-פא-פעטה'-אי-קעל-אי) דורך צושרייבען גאט מענשליכע געפיהלען און נייגונגען.
anthropop'athism *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-טהיזם) די פארשטעלונג פון גאט מיט מענשליכע געפיהלען און נייגונגען.
anthropop'athy *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-טהי) דאס צושרייבען מענשליכע גע-פיהלען, נייגונגען א. ז. וו. צו גאט.
anthropoph'agi *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-דזשאי) מענשענפרעסער, קאניבאלען.
anthropophagin'ian *n.* (ענ-טהרא-פאפ ע דזשינ'-אי-ען) א מענשען פרעסער
anthropoph'agism *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-דזשיזם) מענשען-פרעסעריי, קאני-באליזם.
anthropoph'agist *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-דזשיסט) א מענשען-פרעסער.
anthropoph'agous *a.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-גאס) וואס פרעסט מענשענפלייש, מענשען-פרעסעריש.
anthropoph'agy *n.* (ענ-טהרא-פאפ'-ע-דזשי) קאניבאליזם, מענשען פרעסעריי.
anthropopho'bia *n.* (ענ-טהרא-פא-פאו'-בי-ע) די מורא פאר מענשען; מענ-שען-האס, שנאה צו מענשען.
anthypnot'ic *n. and a.* (ענ-טהיפ-נאט'-איק) וואס ווירקט נעגען שלאף, א מיטעל נעגען שלאף.
anthypochon'driac *n. and a.* (ענט-היפ-אי-קאנ'-דרי-עק) געגען היפאכאנדריע ווירקענד; א מיטעל געגען היפאכאנדריע [מרה שחורה].
an'ti (ענ'-טי) [דיעזעס] געגען, ווידער וואָרט קומט נור אין צוזאמענהאנג מיט אנדערע ווערטער].
antiaboli'tionist *n.* (ענ-טי-עב-א-ליש' אנ-איסט) א געגנער פון אבשאפונג פון שקלאפעריי; שקלאפען טרייבער.

an'ti-ac'id *n. and a.* (ענ'-טי-עס'-איד) ז. *antacid*.
an'ti-Amer'ican *a.* (ענ'-טי-ע-מער'-אי-קען) אנטי-אמעריקאניש, געגען אמערי-קאנישעס.
an'tiar *n.* (ענ'-טי-ער) [אזא אנטיאר גיפט].
an'ti-arthrit'ic *n. and a.* (ענ'-טי-ער-טהריט'-איק) ז. *antarthritic*.
an'ti-asthmat'ic *n. and a.* (ענ'-טי-עסט-מעט'-איק) וואס ווירקט געגען אסט-מא-קראנקהייט, א מיטעל געגען אסטמא.
antibacchi'us *n.* (ענ-טי-בע-קאי'-אס) דער אנטיבאקכוס [א פארמע אין פאעזיע שרייבען, צווי לאנגע זילבען און איין קורצע].
antibil'ious *a.* (ענ-טי-ביל'-יאס) גע-גען מאגען-קראנקהייט ווירקענד.
antibra'chial *a.* (ענ-טי-ברײ'-קי-על) וואס בעלאנגט צום פאדערארם [צום פא-דערבייז פון האנד].
an'tic *n. and a.* (ענ'-טיק) פאנטאסטיש; קאמיש; לעבערליך; א שפאס; א קאמע-דיע.
The comedian performs **antics** on the stage.
An'tichrist *n.* (ענ'-טי-קראיסט) אנטי-קריסט [א געגנער פון קריסטוס, א פיינד פון קריסטום]; א פאלשער קריסטוס.
antichris'tian *a.* (ענ-טי-קריס'-משיען) געגען קריסטענטהום.
antichris'tianism *n.* (ענ-טי-קריס'-טשיען-איזם) די געגנערשאפט צום קרים-טענטום.
antichron'ical *a.* (ענ-טי-קראנ'-איק-על) מאכענדיג א פעהלער אין דער צייט-רעכנונג; אבווייכענדיג פון דער ריכטיגער צייטרעכנונג.
antich'ronism *n.* (ענ-טיק'-רא-ניזם) דאס אבווייכען פון דער צייטרעכנונג.
antic'ipant *a.* (ענ-טיס'-אי-פענט) וואס קומט אדער ווירקט פאר דער צייט; וואס גיט א פארגעפיהל; ריכטענדיג זיך פון פריהער [ווענען אן אנפאל פון א קראנקהייט וואס דארף קומען].
antic'ipate *v.* (ענ-טיס'-אי-פייט) פאר-פיהלען; ערווארטען; פערנעהמען פרי-הער, פערכאפען.
antic'ipated *a.* (ענ-טיס'-אי-פיי-טעד) ערווארטעט פון פריהער, פאראויסגעפיהלט.
antic'ipate payment (ענ-טיס'-אי-פייט פיי'-מענט) בעצאהלען פאר דער צייט.
antic'ipate pleas'ures (ענ-טיס'-אי-פייט פלעזש'-אורז) זיך אין פאראויס פרע-הען [איבער עטוואס].
antic'ipate sor'rows (ענ-טיס'-אי-פייט סאר'-אוז) זיך פאר דער צייט דאס הארץ אבעסען.
anticipa'tion *n.* (ענ-טיס-אי-פיי'-שאן) 1. א פארגעפיהל; ערווארטונג; 2. פער-כאפונג.
1. Children are full of **anticipation** about their vacations. 2. His remarks proved an **anticipation** of my prepared address.
antic'ipative *a.* (ענ-טיס'-אי-פיי-טיוו) וואס האט א פארגעפיהל; וואס פערכאפט.
antic'ipatively *adv.* (ענ-טיס'-אי-פיי-טיוו-לי) דורך א פארגעפיהל; מיט ער-ווארטונג; דורך פערכאפונג.
antic'ipator *n.* (ענ-טיס'-אי-פיי-טאר) א פערכאפער, א פארלויפער.
antic'ipatory *a.* (ענ-טיס'-אי-פיי-טא-רי) פערכאפענד.
anticlastic *a.* (ענ-טי-קלעס'-טיק) אוים-געבויגען ווי א זאטעל.
anticli'max *n.* (ענ-טי-קלאי'-מעקס) דאס אראבלאזען זיך אין ריידען אדער שרייבען פון א ווינטיגע זאך צו אן אונ-וויכטיגע; דאס אראבפאלען פון דער ארויפגעשטיגענער הויך.
anticli'nal *a. and n.* (ענ-טי-קלאי'-נעל) אויסגעבויגען מיט דער רונדליכער זייט ארויף [בענוצט ביי דער ערד-בע-שרייבונג]; אזא בויגונג.

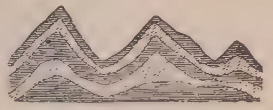
Anticlinal

anticlin'ic *a.* (ענ-טי-קלינ'-איק) ז. *anticlinal*.
an'ticly *adv.* (ענ'-טיק-לי) אויף א פאנ-טאסטישען אדער קאמישען שטייגער.
anticonnu'bial *a.* (ענ-טי-קאנ-יו'-בי-על) געגען חתונה האבען.
anticonstitu'tional *a.* (ענ-טי-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על) געגען דער קאנסטיטו-ציאן פון לאנד.
anticonstitu'tionalist *n.* (ענ-טי-קאנ-סטי-טיו'-שאנ על-איסט) א געגנער פון דער קאנסטיטוציאן.
anticonta'gious *a.* (ענ-טי-קאן-טיי'-דזשאס) וואס הינדערט די אנשטעקונג פון קראנקהייט.
anticonvul'sive *a.* (ענ-טי-קאן-וואל'-סיוו) וואס ווירקט געגען קאנוואולסיע [קראמפף].
An'ti-corn'-law League (ענ'-טי-קארנ'-לאה ליגע) דער פעראיין געגען דעם קארן-געזעץ [דער געזעץ אין ענגלאנד ביז'ן יאהר 1846 וואס האט ארויפגעלעגט גרויסע אבצאהלונגען אויף אריינגעפיהר-טע תבואה].
anticour'tier *n.* (ענ-טי- קאור'-טיער) א געגנער פון קעניג.
an'ticyclone *n.* (ענ'-טי-סאי-קלאון) אנטיציקלאן [א ווירבעל-ווינד].
anticyclon'ic *a.* (ענ-טי-סאי-קלאנ'-איק) וואס אנבעלאנגט צו אן אנטיציקלאן [ווירבעל-ווינד].
antidemocrat'ic *a.* (ענ-טי-דעמ-א-קרעט'-איק) ניט דעמאקראטיש; געגען פאלקסהערשאפט.
antidemocrat'ical *a.* (ענ-טי-דעמ-א-קרעט'-איק-על) ז. *antidemocratic*.
an'tidotal *a.* (ענ'-טי-דאו-טעל) וואס דיענט אלס געגענגיפט.
an'tidotally *adv.* (ענ'-טי-דאו-טעל-אי) אזוי ווי א געגענגיפט; מיט א געגענגיפט.
antido'tary *n.* (ענ-טי-דאו'-טע-רי) גע-געננגיפט; א פלאץ וואו מען מאכט הייל-מיטלען, מעדיצינען.
an'tidote *n. and v.* (ענ'-טי-דאוט) איינגעבען געגענגיפט; געגענגיפט.
Nearly every poison has an **antidote**.
antidot'ical *a.* (ענ-טי-דאט'-אי-קעל) וואס ווירקט אלס געגענגיפט.
antidysenter'ic *n. and a.* (ענ-טי-דיס-ענ-טער'-איק) וואס ווירקט געגען דיזענטעריע; א רפואה געגען דיזענטעריע [די קראנקהייט רוהר, דורכפאל מיט בלוט].
an'ti-emet'ic *n. and a.* (ענ'-טי-אי-מעט'-איק) ז. *antemetic*.
an'ti-epis'copal *a.* (ענ'-טי-אי-פיס'-קא-פעל) געגען דער סיסטעם פון זאבען בי-שאפס [אין דער קריסטליכער רעליגיאן].
an'ti-evangel'ical *a.* (ענ'-טי-אי-וועג-דזשעל'-אי-קעל) געגען דעם וואנגעליום.

antifanat'ic *a.* (ענ-טי-פע-נעט'-איק) געגען פאנאטיזם.

antifeb'rile *n. and a.* (ענ-טי-פעב'-ריל) געגען קדחת; מיטעל געגען קדחת [פיבער].

antifed'eral *a.* (ענ-טי-פעד'-ער-על) אנטיפעדעראל; געגען א בונד פון שטאאטען אדער פארטייען.

antifed'eralism *n.* (ענ-טי-פעד'-ער-על-איזם) אנטיפעדעראליזם [דאס זיין געגען א בונד פון שטאאטען אדער פארטייען].

An'ti-Fed'eralism *n.* (ענ'-טי-פעד'-ער על-איזם) די פרינציפען פון דער אמאליגער אמעריקאנער אנטיפעדעראליסטישער פארטיי. ז. *Anti-Federal party*.

An'ti-Fed'eralist *n.* (ענ'-טי-פעד'-ער-על-איסט) אן אנהענגער פון דער אמאליגער אנטיפעדעראליסטישער פארטיי אין אמעריקא. ז. *Anti-Federal party*.

antifed'eralist *n.* (ענ-טי-פעד'-ער-על-איסט) אן אנטיפעדעראליסט. ז. *antifederalism*.

An'ti-Fed'eral par'ty (ענ'-טי-פעד'-ער-על פאר'-טי) אנטיפעדעראליסטישע פארטיי [די אמאליגע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז געווען געגען דעם, אז די רעגיערונג אין וואשינגטאן זאל זיך פערשטארקערען אויף דער רעכנונג פון די איינצעלנע שטאאטען]

An'ti-Gal'lican *n. and a.* (ענ'-טי-געל'-אי-קען) פיינדליך צו פראנצויזען; א פראנצויזען-פיינד.

antihec'tic *a.* (ענ-טי-העק'-טיק) וואס ווירקט געגען שווינדזוכט.

antihypnot'ic *n. and a.* (ענ-טי-היפ-נאט'-איק) וואס ווירקט געגען שלעפריגקייט; א מיטעל געגען שלאף.

antihypochon'driac *a. and n.* (ענ-טי-היפ-א-קאנ'-דרי-עק) וואס ווירקט געגען היפאכאנדריע; א מיטעל געגען היפאכאנדריע [מרה שחורה].

antihyster'ic *n. and a.* (ענ-טי-היס-טער'-איק) וואס ווירקט געגען היסטעריקע; א מיטעל געגען היסטעריקע.

anti-Jac'obin *n. and a.* (ענ-טי-דזשעק'-א-בין) א יאקאבינער פיינד [יאקאבינער זיינען געווען א רעוואלוציאנערע פארטיי אין פראנקרייך ביי דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן, וועלכע האט אנגעווענדעט געוואלדמיטעל צו בעפעסטיגען די ניי-געגרינדעטע רעפובליק]; פיינדליך צו א יאקאבינער.

antilibra'tion *n.* (ענ-טי-לאי-בריי'-שאן) דאס האלטען אין גלייכגעוויכט, דאס באלאנסירען.

antilog'arithm *n.* (ענ-טי-לאג'-ע-ריטהם) אנטילאגאריטמוס [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א ציפער וואס שטעהט אין א געוויסען צוזאמענהאנג מיט וועלכען עס איז לאגאריטמוס, צ. ב. די ציפער 100 איז אן אנטילאגאריטמוס צו 2, ווייל די ציפער 2 איז דער לאגאריטמוס פון 100. ז. *logarithm*].

antil'ogy *n.* (ענ-טיל'-א-דזשי) אנטילאגיע [זעלבסט-ווידערשפרעכונג].

Antil'ope *n.* (ענ-טיל'-א-פי) די אנטילאפען חיות.

Antilop'idæ *n.* (ענ-טי-לאפ'-אי-די) די אנטילאפען טהיערע; א געוויסער מין חיות וואס זיינען מעלי גרה.

antimacas'sar *n.* (ען-טי-מע-קעס'-ער) א צודעק פאר מעבעל אום צו בעשיצען זיי פון פלעקען; א געשטריקטע צודעק פאר א זאפא צו פערהיטען פון האר-אויל-פלעקען.

an'ti-machine' *a.* (ענ'-טי-מע-שין') געגען דער מאשין [אין דער אמעריקאנער פאליטיק, ווענען דער געגנערשאפט צו דער אנפיהרונג פון דער פאליטיק פון א פארטיי דורך איניגע פערזאנען, וואס מאכען דערפון א לעבען].

antimani'acal *a.* (ענ-טי-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס ווירקט געגען מאניע [מישוגעת].

Antima'son *n.* (ענ-טי-מיי'-סן) געגנער פון די פריימויערער. ז. *freemason*.

Antimason'ic par'ty (ענ-טי-מיי-סאנ'-איק פאר'-טי) אנטיפריימויערער-פארטיי [אן אמאליגע פאליטישע פארטיי אין אמעריקא, געגרינדעט אין שטאאט ניו-יארק אין יאהר 1827, וואס האט געפאדערט, אז פריימויערער זאלען ניט אנגענומען ווערען אויף רעגיערונגס-שטעלען].

antima'sonry *n.* (ענ-טי-מיי'-סנ-רי) געגנערשאפט צו די פריי-מויערער; די פרינציפען פון דער פארטיי וואס בעקעמפפט די פריי-מויערער.

antimatrimo'nial *a.* (ענ-טי-מעט-רי-מאו'-ני-על) געגען הייראטהען.

antim'eter *n.* (ענ-טימ'-ע-טער) א ווינקעל מעסטער [אן אפטישער אינסטרומענט].

antimet'rical *a.* (ענ-טי-מעט'-רי-קעל) ניט ריטמיש; וואס האלט ניט אויס דאס פערזמאס [אין געדיכטען].

antiministe'rial *a.* (ענ-טי-מינ-איס-טי'-רי-על) פיינדליך דעם מיניסטעריום.

antiministe'rialist *n.* (ענ-טי-מינ-איס-טי'-רי-על-איסט) א געגנער פון מיניסטעריום.

antimonar'chial *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קי-על) געגען דער מאנארכישער רעגיערונגס-פארמע [וואו עס רעגיערט א קייזער אדער א קעניג]; געגען מאנארכיע.

antimonar'chic *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קיק) ז. *antimonarchial*.

antimonar'chical *a.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קיק-על) ז. *antimonarchial*.

antimonar'chicalness *n.* (ענ-טי-מאנ-אר'-קי-קעל-נעס) די געגנערשאפט געגען מאנארכיע, דאס זיין געגען א מאנארכישע רעגיערונג.

antimon'archist *n.* (ענ-טי-מאנ'-ארק-איסט) א געגנער פון מאנארכיזם.

antimo'nial *n. and a.* (ענ-טי-מאו'-ני-על) וואס ענטהאלט אדער וואס אנבעלאנגט צו דעם אנטימאניום; א מעדיצין וואס ענטהאלט אנטימאניום [אזא כעמישער שטאף].

antimo'niate *n.* (ענ-טי-מאו'-ני-אייט) אנטימאנזויערעס זאלץ [אזא כעמישער זאלץ].

antimon'ic *a.* (ענ-טי-מאנ'-איק) וואס ענטהאלט אנטימאן.

antimon'ic ac'id (ענ-טי-מאנ'-איק עס'-איד) אנטימאנזויערע.

antimo'nious *a.* (ענ-טי-מאו'-ני-אס) וואס ענטהאלט אנטימאן.

antimo'nious ac'id (ענ-טי-מאו'-ני-אס עס'-איד) אנטימאנזויערע.

an'timonite *n.* (ענ'-טי-מא-נאיט) אנטימאנזויערעס זאלץ.

an'timony *n.* (ענ'-טי-מא-ני) אנטימאן [א כעמישער גרונד-עלעמענט, א מעטאל מיט א ווייסען גלאנציגען קאליר].

antimor'alist *n.* (ענ-טי-מאר'-על-איסט) א געגנער פון מאראל אדער זיטליכקייט.

antimu'sical *a.* (ענ-טי-מיו'-זיק-על) מוזיק-פיינדליך.

antinarcot'ic *n. and a.* (ענ-טי-נאר-קאט'-איק) אנטינארקאטיש, א מיטעל וואס ווירקט געגען א שלאפטרונק.

antina'tional *a.* (ענ-טי-נעש'-אנ-על) אנטינאציאנאל.

antinico'tian *a.* (ענ-טי-ני-קאו'-שי-ען) געגען טאבאק רויכערען.

antino'mian *n.* (ענ-טי-נאו'-מי-ען) איינער וואס גלויבט, דאס פרומקייט בעשטעהט נאר אין גלויבען אין גאט און ניט אין אויפפיהרען זיך מאראליש; וואס לייקענט אין דעם, אז די אנגענומענע מאראלישע געזעצען זיינען א חיוב פאר א גאטס-גלויביגען.

antino'mianism *n.* (ענ-טי-נאו'-מי-ען-איזם) אנטינאמיאניזם [די לעהרע, דאס די וואס גלויבען אין גאט זיינען ניט מחויב זיך אויפצופיהרען לויט די אנגענומענע מאראלישע געזעצען].

antin'omy *n.* (ענ-טינ'-א-מי) דאס ווידערשפרעכען זיך אין א געזעץ; דער ווידערשפרוך פון צוויי געזעצען; א געזעץ, כלל אדער פרינציפ וואס איז א געגענזאץ צו א צווייטען.

antipa'pal *a.* (ענ-טי-פיי'-פעל) געגען דעם פאפסט.

antipapis'tical *a.* (ענ-טי-פע-פיס'-טי-קעל) דעם פאפסטום פיינדליך.

antipar'allel *a.* (ענ-טי-פער'-ע-לעל) וואס לויפט פאראלעל, אבער מיט א געגענגעזעצטער ריכטונג.

antiparalyt'ic *n. and a.* (ענ-טי-פער-ע-ליט'-איק) א תרופה געגען פאראליז, וואס ווירקט געגען פאראליז.

antiparalyt'ical *a.* (ענ-טי-פער-ע-ליט'-איק-על) ווירקענד געגען פאראליז.

antipathet'ic *a.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק) אנטיפאטיש, אונערטרעגליך, דער נאטור דערווידער.

antipathet'ical *a.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על) ז. *antipathetic*.

antipathet'ically *adv.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על-אי) ז. *antipathetic*.

antipathet'icalness *n.* (ענ-טי-פע-טהעט'-איק-על-נעס) די אנטיפאטישקייט; דאס זיין דערווידער.

antipath'ic *a.* (ענ-טי-פעטה'-איק) אנטיפאטיש; אבשטויסענד; אבנייגענד.

antip'athy *n.* (ענ-טיפ'-ע-טהי) אנטיפאטיע, אבנייגונג, אבשטויסונג.
Some Americans, unfortunately, have an antipathy towards a foreigner.

antipatriot'ic *a.* (ענ-טי-פיי-טרי-אט'-איק) אנטיפאטריאטיש; צום פאטערלאנד פיינדליך.

antiperistal'sis *n.* (ענ-טי-פער-אי-סטעל'-סיס) א מיטעל געגען דער מוסקול-בעוועגונג פון די קישקעס אין זייער ארויסטרייבען פון זיך די פערדייהטע שפייזען.

antiperistal'tic *a.* (ענ-טי-פער-אי-סטעל'-טיק) וואס ווירקט געגען דער מוסקול-בעוועגונג פון די קישקעס. ז. *antiperistalsis*.

antiperis'tasis *n.* (ענ-טי-פע-ריס'-טע-סיס) געגענזעצליכע איינענשאפטען; די ווירקונג פון געגענזעצליכע קרעפטען.

antiperistat'ic *a.* (ענ-טי-פער-אי-סטעט'-איק) וואס האט געגענזעצליכע אייגענשאפטען; וואס ווירקען אלס געגענזעצליכע קרעפטען.

antipestilen'tial *a.* (ענ־טי־פעס־טי־לען'־שעל) וואס ווירקט געגען פעסט.

antiphar'mic *n. and a.* (ענ־טי־פאר'־מיק) געגען־גיפט; וואס איז א געגען־גיפט.

antiphlogis'tian *n.* (ענ־טי־פלא־דזשיס'־טשיען) א געגנער פון דער אלטער כעמישער טעאריע, וואס האט בעהויפטעט, אז פייער איז א כעמישער שטאף, וועלכער רופט זיך פלאגיסטאן.

antiphlogis'tic *n. and a.* (ענ־טי־פלא־דזשיס'־טיק) אנטיפלאגיסטיש, געגען דער אלטער טעאריע, אז פייער איז א כעמישער שטאף [דער גריכישער פילאזאף שטאהל האט גענלויבט, אז פייער איז א כעמישער עלעמענט און ער האט איהם א נאמען געגעבען פלאגיסטאן]; וואס ווירקט געגען ענטצינדונג; אנטיפלאגיסט, א מיטעל געגען ענטצינדונג.

an'tiphon *n.* (ענ'־טי־פאן) א גזאנג־שטיק אין א קירך, וואס ווערט געזונגען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט אדער ווי א פסוק אום א פסוק; וועקסעל־כאר; א הימן, א תפילה, א קאפיטעל תהלים וואס ווערט געזונגען.

antiph'onal *a. and n.* (ענ־טיפ'־א־נעל) וואס איז שייך צו א גזאנג־שטיק אין א קירך וואס ווערט געזונגען א פסוק אום א פסוק; א בוך וואס ענטהאלט גזאנג־שטיקער וואס ווערען געזונגען אין דער פארם פון א פסוק אום א פסוק; א כאר־גזאנג־בוך.

antiph'onally *adv.* (ענ־טיפ'־א־נעל־אי) אויף דעם אופן פון קירכען־כאר־גע־זאנג וואס ווערט געזונגען אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט אדער א פסוק אום א פסוק.

antipho'nar *n.* (ענ־טי־פאו'־נער) א גזאנג אין פראגע און אנטווארט; א כאר־גזאנגבוך.

antipho'nary *n.* (ענ־טי־פאו'־נע־רי) ז. **antiphonar**.

an'tiphone *n.* (ענ'־טי־פאון) ז. **antiphon**.

antiphonet'ic *a.* (ענ־טי־פא־נעט'־איק) וואס האבען איין קלאנג, וואס גראמט זיך.

antiph'ony *n.* (ענ־טיפ'־א־ני) דאס זינ־גען די הימנע אדער תפילה א פסוק אום א פסוק; תהלים וואס ווערט געזונגען א פסוק אום א פסוק.

antiph'rasis *n.* (ענ־טיפ'־רע־סיס) אן איראנישער געברויך פון א ווארט אלס דער היפוך פון זיין ווירקליכע בעדייטונג [לשון סגי נהור]; א געגענ־זין.

antiphras'tic *a.* (ענ־טי־פרעס'־טיק) געברויכענדיג איראניש א ווארט אלס דער היפוך פון זיין ווירקליכע בעדייטונג; ריי־דענדיג בלשון סגי נהור.

antiphras'tical *a.* (ענ־טי־פרעס'־טיק־על) ז. **antiphrastic**.

antiphras'tically *adv.* (ענ־טי־פרעס'־טיק על־אי) בלשון סגי נהור.

antiphys'ic *a.* (ענ־טי־פיז'־איק) אנטי־פיזיש, געגען דער נאטור; וואס ווירקט גע־גען ווינד אין די געדערים.

antiphys'ical *a.* (ענ־טי־פיז'־אי־קעל) ז. **antiphysic**.

antip'odal *a.* (ענ־טיפ'־א־דעל) פון דער געגען־זייט; וואס איז שייך צו די געגענ־זייטען פון ערדקוגעל, וואס געפינט זיך אויף די געגען־זייטען פון ערדקוגעל.

an'tipode *n.* (ענ'־טי־פאוד) אנטיפאד [אן איינוואהנער פון דער אנדערער זייט ערד, וועלכער קומט אויס געגען אונז מיט די פיס, צ. ב. די איינוואהנער פון כינא אין בעצוג צו די איינוואהנער פון אמעריקא]; א געגנער; דאס פולע געגענטייל.

antipode'an *a.* (ענ־טיפ־א־די'־ען) ז. **antipodal**.

antip'odes *n.* (ענ־טיפ'־א־דיז) די איינוואהנער פון דער אנדערער זייט ערד, וועלכע קומען אויס געגען אונז מיט די פיס. ז. **antipode**.

antip'odism *n.* (ענ־טיפ'־א־דיזם) דאס זיין אנטיפאדיש. ז. **antipode**.

an'tipoison *n.* (ענ'־טי־פאיזן) געגענ־גיפט.

an'tipope *n.* (ענ־טי־פאופ) א געגענ־פאפסט [איינער וואס וויל אריינעהמען דעם פאפסטליכען טראהן פון דעם רעגיערענ־דען פאפסט].

antipsor'ic *n. and a.* (ענ־טיפ־סאר'־איק) וואס ווירקט געגען קרעץ; א מיטעל וואס ווירקט געגען קרעץ.

antipyret'ic *n. and a.* (ענ־טי־פאי־רעט'־איק) א מעדיצין געגען פיעבער [קדחת]; וואס ווירקט געגען פיעבער.

antipy'rin *n.* (ענ־טי־פאי'־רין) אנטי־פירין [אזא כעמישער צונויפגעזעצטער שטאף].

antipy'rine *n.* (ענ־טי־פאי'־רין) ז. **antipyrin**.

antiqua'rian *n. and a.* (ענ־טי־קהוויי'־רי־ען) אנטיקווארזיש; אלטערטימליך; א קענער, א ליעבהאבער, א פארשער פון אלטערטומס זאכען.

antiqua'rianism *n.* (ענ־טי־קהוויי'־רי־ען־איזם) די ליעבהאבעריי פאר אלטער־טומס זאכען; די נייגונג פאר אלטערטומס פארשונגען.

an'tiquary *n.* (ענ'־טי־קהוויי־רי) דער פארשער, קענער אדער ליעבהאבער פון אלטערטומס זאכען; דער הענדלער מיט אלטערטומס זאכען.

an'tiquate *v. and a.* (ענ'־טי־קהוויט) ערקלערען אלס אלט און נוצלאז; אבשאפען אלס אלט; פעראלטעט.

an'tiquated *a.* (ענ'־טי־קהוויי־טעד) פעראלטעט.

His views of society are **antiquated.**

an'tiquatedness *n.* (ענ'־טי־קהוויי־טעד־נעס) דאס פעראלטעטע; דאס זיין פעראלטעט.

antiqua'tion *n.* (ענ־טי־קהוויי'־שאן) די פעראלטונג; אבשאפונג פון א זאך אלס פעראלטעט.

antique' *n. and a.* (ענ־טיק') אן אנטיק־זאך, אלטערטום; אלט; אלטמאדיש, זעל־טען, אנטיק.

an'tiquely *adv.* (ענ'־טיק־לי) אויף אן אנטיקען אדער אלטמאדישען אופן.

antique'ness *n.* (ענ־טיק'־נעס) אלט־קייט; אלטערטימליכקייט.

anti'quity *n.* (ענ־טיק' הווי־טי) 1. אלטע צייט; אלטערטום; 2. אלטע קונסטווערק.

1\. China is a land of great **antiquity.** 2. Modern Greece is full of **antiquities.**

antirevolu'tion *n.* (ענ־טי־רעוו־א־לו'־שאן) די געגען־רעוואלוציאן.

antirevolu'tionary *a.* (ענ־טי־רעוו־א־לו'־שאנ ע־רי) אנטירעוואלוציאנער, רעוואלוציאנס פיינדליך.

antirevolu'tionist *n.* (ענ־טי־רעוו־א־לו'־שאנ־איסט) א געגנער פון רעוואלוציאן; א מיטהעלפער פון דער געגען רעוואלוציאן.

antisabbata'rian *n.* (ענ טי סעב ע טיי'־רי ען) א געגנער פון שבת, א געגנער פון א שטרענגען אבהיטען שבת אלס פייערטאג.

antiscorbu'tical *n. and a.* (ענ־טי־סקאר־ביו'־טי קעל) וואס ווירקט געגען סקארבוט; א מיטעל געגען סקארבוט־קראנק־הייט.

antiscrip'tural *a.* (ענ־טי־סקריפ'־טשור על) פיינדליך צו דער הייליגער שריפט [תנ"ך].

An'ti-Sem'ite *n.* (ענ'־טי־סעמ'־איט) אן אנטיסעמיט, א פיינד פון דער סעמיטישער ראסע; א יודען־פיינד.

An'ti-Semit'ic *a.* (ענ'־טי־סע־מיט'־איק) אנטיסעמיטיש, יודען־פיינדליך.

An'ti-Sem'itism *n.* (ענ'־טי־סעמ'־אי־טיזם) אנטיסעמיטיזם; יודען־פיינדשאפט.

antisep'sis *n.* (ענ־טי־סעפ'־סיס) דאס ריין מאכען א וואונד פון מיקראבען; דאס רייניגונג פון מיקראבען, אז זיי זאלען ניט פעראורזאכען א קראנקהייט.

antisep'tic *n. and a.* (ענ־טי־סעפ'־טיק) אנטיסעפטיק, א מיטעל, וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען; וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקרא־בען אין קערפער פון א קראנקען.

As a precaution every accidental cut should be washed with an **antiseptic.**

antisep'tical *a.* (ענ־טי־סעפ'־טיק־על) וואס שטערט די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען אין דעם קערפער פון א קראנ־קען.

antisep'tically *adv.* (ענ־טי־סעפ'־טי־קעל־אי) אויף אן אנטיסעפטישען אופן; דורך געברויכען אנטיסעפטישע מיטעל [פאר דער פערניכטונג פון מיקראבען].

ז. **antiseptic**

antisep'ticise *v.* (ענ־טי־סעפ'־טי־סאיז) בעהאנדלען מיט אנטיסעפטישע מיטעל [וואס פערניכטען די מיקראבען].

antisep'ticist *n.* (ענ־טי־סעפ'־טי־סיסט) איינער וואס גלויבט אין אנטיסעפ־טישע בעהאנדלונג פון קראנקהייטען.

ז. **antiseptic**

antisep'ticize *v.* (ענ־טי־סעפ'־טי־סאיז) בעהאנדלען מיט אנטיסעפטישע מי־טעל.

antisep'tion *n.* (ענ־טי־סעפ'־שאן) ז. **antisepsis**.

antisla'very *n. and a.* (ענ־טי־סליי'־וע רי) געגען־שקלאווערייי; דער פרינציפ געגען שקלאווערייי.

antiso'cial *a.* (ענ־טי־סאו'־שעל) ניט געזעלשאפטליך, פיינדליך צו געזעלשאפט.

Many actions may be of benefit to particular individuals but **antisocial** in their effects.

antiso'cialist *a.* (ענ־טי־סאו'־שעל־איסט) א געגנער פון סאציאליזם.

antispasmod'ic *n. and a.* (ענ־טי־ספעז־מאד'־איק) וואס שטילט קרעמפפען; א מיטעל וואס שטילט קרעמפפען.

an'tispast *n.* (ענ'־טי־ספעסט) אנטי־ספאסט [א געדיכט, וואס איז געשריבען אין דער פארם פון איין קורצע זילבע, נאכדעם צוויי לאנגע און ווידער א קור־צע].

antispas'tic *a. and n.* (ענ־טי־ספעס'־טיק) וואס שטילט קרעמפפען; וואס בע־שטעהט פון אנטיספאסטען; א מיטעל צו שטילען קרעמפפען. ז. **antispast**.

antisplenet'ic *a.* (ענ־טי־ספלי־נעט'־איק) וואס ווירקט געגען מעלאנכאליע אדער מרה שחורה.

antis'tes *n.* (ענ־טיס'־טיז) א העכערער גייסטליכער; א פארשטעהער פון גייסט־ליכע.

antis'trophe *n.* (ענ-טיס'-טרא-פי) 1. אנטיסטראפע, געגענפערז [דער צווייטער פערז אין א לירישען געדיכט]; 2. די אומקערונג פון ווערטער ביי זייער ווידערהאלונג.
2. The master of the servant; the servant of the master.

antistroph'ic *a.* (ענ-טי-סטראפ'-איק) אנטיסטראפיש. ז. *antistrophe*

antisyphilit'ic *a.* (ענ-טי-סיפ-אי-ליט'-איק) וואס ווירקט געגען סיפילים.

an'titheism *n.* (ענ'-טי-טהי-איזם) אפיקורסות [ניט גלויבען אין גאט].

an'titheist *n.* (ענ'-טי-טהי-איסט) איינער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון גאט; אן אפיקורוס.

antith'esis *n.* (ענ-טיטה'-ע-סיס) אנטיטעזיס; געגענזאץ; קאנטראסט.

antithet'ic *a.* (ענ-טי-טהעט'-איק) אנטיטעטיש, געגענזעצליך.

antithet'ical *a.* (ענ-טי-טהעט'-איק-על) ז. *antithetic*

antitox'ic *a.* (ענ-טי-טאקס'-איק) וואס ווירקט ווי אנטיטאקסין. ז. *antitoxin*

antitox'in *n.* (ענ-טי-טאקס'-אין) אנטיטאקסין [א געגענגיפט געגען אנשטעקענדע קראנקהייטען, ספעציעל געגען דיפטעריט]; א געגענגיפט; א פליסיגקייט, וועלכע אייניגע פלאנצען טיילען פון זיך אוים און וועלכע פערהיט זיי פון מיקראבען.

antitox'ine *n.* (ענ-טי-טאקס'-אין) ז. *antitoxin*

an'ti-trade *n.* (ענ'-טי-טרייד) איינער פון די ווינטען וואס בלאזען אין די טראפישע געגענדען.

An'ti-Trinita'rian *n. and a.* (ענ'-טי-טרינ-אי-טיי'-רי-ען) וואס לייקענט אין די קריסטליכע דרייאייניגקייט; איינער, וואס לייקענט אין די דרייאייניגקייט.

An'ti-Trinita'rianism *n.* (ענ'-טי-טרינ-אי-טיי'-רי-ען-איזם) די אבלייקענונג פון דער קריסטליכער דרייאייניגקייט.

an'titype *n.* (ענ'-טי-טאיפ) אן אורבילד; א פארבילד.

antivac'cinist *n.* (ענ-טי-וועק'-סי-ניסט) א געגנער פון פאקען שטעלען.

antivene'real *a.* (ענ-טי-ווי-ני'-רי-על) וואס ווירקט געגען ווענערישע [געשלעכטליכע] קראנקהייטען.

antizym'ic *n. and a.* (ענ-טי-זימ'-איק) וואס פערהיט אנשטעקונג [פון א קראנקהייט]; א מעדיצין צו פערהיטען אנשטעקונגען.

antizymot'ic *n. and a.* (ענ-טי-זאי-מאט'-איק) ז. *antizymic*

ant'ler *n.* (ענט'-לער) א פערצווייגטער הארן פון א הירש.

Antlers

ant'lered *a.* (ענט'-לערד) וואס האט צווייגיגע הערנער ווי א הירש.

ant'-li'on *n.* (ענט'-לאי'-אן) די לייבמוראשקע [א מין מוראשקע, וועלכע ציי בענט זיך אוים דערמיט, וואס זי גראבט אוים אין זאמד א גריבעל, בעהאלט זיך דארטען און ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, בעזאנדערס מיט מוראשקעס, וועלכע זי כאפט אריין אין איהר גריבעל].

Ant-lion

antœ'ci *n.* (ענ-טי'-סאי) געגענוואהנער [איינוואהנער פון די געגענזייטען פון דעם ערד קוגעל, ד. ה. אויף דעם זעלבען מערידיאן און אויף דער זעלבער ווייטקייט פון עקוואטאר].

antonoma'sia *n.* (ענט-אנ-א-מיי'-זשיא) דאס בענוצען א טיטול אנשטאט א נאמען [למשל: אייער האהייט, אייער מאיעסטעט]; דאס בענוצען אן אייגען-נאמען אלס כאראקטעריסטיק אדער אייגענשאפט [למשל: "ער איז א נאפאלעאן" אנשטאט א "גרויסער קריעגס-פיהרער" אדער "א שלמה המלך" אנשטאט "חכם"].

anton'omasy *n.* (ענט-אנ'-א-מיי-סי) ז. *antonomasia*

an'tonym *n.* (ענ'-טא-נים) געגענווארט, א ווארט וואס דריקט אוים א געגענזעצליכען בעגריף.
"Friendship" and "hatred" are **antonyms**.

ant'-wren *n.* (ענט'-רען) א ווארבטשיק-ארטיגער פויגעל אין זיד-אמעריקא.

a'nus *n.* (איי'-נאס) די עפנונג אין הינטערלייב [פי טבעת].

an'vil *n.* (ענ'-וויל) קאוואדלע, אמבאס.

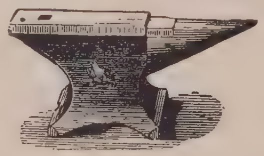

Anvil

an'vil-block *n.* (ענ'-וויל-בלאק) אזא גרויסע קאוואדלע אויף וועלכער עס ווערט געשמיעדט מיט א דאמפף-האמער.

anxi'ety *n.* (ענג-זאי'-ע-טי) אנגסט, זארג, דאס שטארקע פערלאנגען נאך עטוואס.

anx'ious *a.* (ענק'-שאס) ענגסטליך, בעזארגט; אונרוהיג; זעהר גענוי; האבענדיג א שטארקען וואונש, בענקענדיג.
I am **anxious** to see my friend.

anx'iously *adv.* (ענק'-שאס-לי) מיט אנגסט, מיט אונרוהיגקייט, מיט זארג; מיט בענקעניש, מיט א שטארקען וואונש; מיט פינקטליכקייט.

anx'iousness *n.* (ענק'-שאס-נעס) אנגסט, בעזארגטקייט; אונרוהיגקייט; בענקעניש, דרינגענדער וואונש.

an'y *pr. and a.* (ענ'-אי) יעדער; וועלכער עס איז; אירגענד וועלכער; אבי ווער.

an'y and eve'ry (ענ'-אי ענד עוו'-רי) יעדער איינער, איטליכער.

an'ybody *pr.* (ענ'-אי-באד-אי) ווער עס איז, יעדער איינער, איטליכער.

an'ybody else (ענ'-אי-באד-אי עלס) אימיצער אן אנדערער.

an'y fur'ther (ענ'-אי פויר'-טהער) ווייטער.
I refuse to go **any further** in advising you.

an'yhow *adv.* (ענ'-אי-האו) סאי ווי סאי; יעדענפאלס.
I am going to do this, **anyhow**.

an'y lon'ger (ענ'-אי לאנ'-גער) לענגער.
We can not stay here **any longer**.

an'y one (ענ'-אי הוואן) יעדער איינער, איטליכער, ווער עס איז.

an'y one else (ענ'-אי הוואן עלס) אירגענד אן אנדערער.

an'y place (ענ'-אי פלייס) אבי וואו.

an'ything *pr. and adv.* (ענ'-אי-טהינג) וואס עס איז; עטוואס; עפעס; אבי וואס; עטוואס, אביסעל, לחלוטין.

anythinga'rian *n.* (ענ-אי-טהינג-איי'-רי-ען) א גלייכגילטיגער [אין רעליגיאן].

an'ything else (ענ'-אי-טהינג עלס) וואס-עס-איז אנדערש, עפעס אנדערש.
I did not do **anything else**.

an'ything will do (ענ'-אי-טהינג הוויל דו) אבי וואס וועט צופריעדען שטעלען, וועט זיין גוט.

an'yway *adv.* (ענ'-אי-הוויי) ווי עס איז; יעדענפאלס; סאי ווי סאי.

an'yways *adv.* (ענ'-אי-הווייז) ז. *anyway*

an'ywhere *adv.* (ענ'-אי-הוועהר) וואו עס איז; אבי וואו.

an'ywhere else (ענ'-אי-הווער עלס) ערגעץ אנדערשוואו.

an'ywise *adv.* (ענ'-אי-הוואיז) אויף יעדען אופן, אבי וואס פאר אופן.

Ào'nian *a.* (ע-או'-ני-ען) אאניש, וואס איז שייך צו די אלט גריכישע געטער פון קונסט אדער צום ארט, וואו זיי פלעגען זיך געפינען; פאעטיש.

a'orist *n. and a.* (איי'-א-ריסט) אאריסט, די פערגאנגענע צייט פון די גריכישע צייטווערטער [עבר בפעלים]; אונבעשטימט, אונבעגרענעצט [אין בעצוג צו צייט]; וואס איז שייך צו אן אאריסט.

aoris'tic *a.* (איי-א-ריס'-טיק) וואס אנבעלאנגט צו דער פערגאנגענער צייט פון די גריכישע צייטווערטער [אין גראמאטיק]; אונבעשטימט [אין בעצוג צו צייט].

aor'ta *n.* (איי-אר'-טא) אארטא, פולס-אדער [גרויסע בלוט-ארטעריע וואס קומט ארוים פון לינקען זייט פון הארץ].

aor'tal *a.* (איי-אר'-טעל) וואס בעלאנגט צום פולס-אדער. ז. *aorta*

aor'tic *a.* (איי-אר'-טיק) ז. *aortal*

aorti'tis *n.* (איי-אר-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון פולס-אדער.

à outrance' (א או-טראנס') ביז צו דער אויסערסטער גרענעץ, מיט דער גרעסטער העפטיגקייט.

apace' *adv.* (ע-פיים') שנעל, פלינק, האסטיג, גיך.

Apach'e *n.* (ע-פעש'-אי) אן אמעריקאנער אינדיאנער; א פאריזער גאסען-רויבער.

apago'ge *n.* (עפ-ע-גאו'-דזשי) אפאגאגע, דאס בענוצען א שוין בעוויזענעם אמת, ארויסצודרינגען פון איהם אן אנדער אמת [אין דער מאטעמאטיק]; בעווייזען די ריכטיגקייט פון א זאץ דורך צייגען די פאלשקייט פון געגענזאץ [אין דער לאגיק].

apagog'ic *a.* (עפ-ע-גאדזש'-איק) אפאגאגיש. ז. *apagoge*

ap'anage *n.* (עפ'-ע-נעדזש) דאס יאהרגעלד פון א פרינץ; אויסשטייער; אן אבהענגיגע טעריטאריע [א לאנד וואס איז אבהענגיג פון א צווייטען].

apart′ *adv. and a.* (ע-פּארט׳) ביי דער זייט, בעזונדער; פונאנדער; אבגעטיילט.
The old man lived **apart** from his neighbors.

apart′ from one (ע-פּארט׳ פראם הוואן) אבגעטיילט פון אימעצען.

apart′ment *n.* (ע-פּארט׳-מענט) א צי־מער; א וואהנונג; אן אבגעטיילטע וואה־נונג אין א הויז.

apart′ment-house *n.* (ע-פּארט׳-מענט-האוס) א הויז פון איינציגע עטאזש וואס איז איינגעטיילט אין בעזונדערע אבגע־טיילטע וואהנונגען.

apart′ness *n.* (ע-פּארט׳-נעס) דאס זיין אבגעטיילט; דאס זיין פון א זייט אדער פון ווייטען.

apathet′ic *a.* (עפּ-ע-טהעט׳-איק) אפּא־טיש; געפיהללאז; גלייכמוטיג, אבגעלא־זען.

apathet′ical *a.* (עפּ-ע-טהעט׳-איק-על) ז. ***apathetic***

apathet′ically *adv.* (עפּ-ע-טהעט׳-איק-על-אי) אויף אן אפּאטישען אופן; מיט גלייכמוטיגקייט.

apath′ic *a.* (ע-פּעטה׳-איק) אפּאטיש, גלייכמוטיג.

ap′athist *n.* (עפּ׳-ע-טהיסט) איינער וואס ליידעט פון אפּאטיע. ז. ***apathy***

ap′athy *n.* (עפּ׳-ע-טהי) אפּאטיע, גע־פיהללאזיגקייט, גלייכמוטיגקייט, אבגעלא־זענקייט.
The campaign was marked by **apathy.**

ap′atite *n.* (עפּ׳-ע-טאיט) דער אפּאטיט [פאספּארזויערע קאלך].

ape *n. and v.* (אייפּ) אן אפע, אן אבע־זיאנע, א מאלפע; א נאכטהוער, א נאכ־טענצער; נאכטהאן, נאכטאנצען; נאכקרי־מען.

apeak′ *a. and adv.* (ע-פּיעק׳) אויף׳ן שפּיץ; שטעהענד גראד אויף׳ן שפּיץ [ווער־טיקאל].

ape-car′rier *n.* (אייפּ-קער׳-אי-ער) אפּענפּיהרער.

apep′sia *n.* (ע-פּעפּ׳-שיא) פערדייאונגס־לאזיגקייט, דאס ניט קענען פערדייען.

apep′sy *n.* (ע-פּעפּ׳-סי) ז. ***apepsia***

a′per *n.* (איי׳-פּער) א נאכטהוער, א נאכ־טענצער, א נאכקרימער.

ape′rient *n. and a.* (ע-פּי׳-רי-ענט) וואס פיהרט אב; אן אבפיהרונגס־מיטעל.

aper′itive *a.* (ע-פּער׳-אי-טיוו) ז. ***aperient***

aper′tion *n.* (ע-פּויר׳-שאן) אן עפע־נונג.

ap′erture *n.* (עפּ׳-אויר-טשור) אן עפע־נונג.

a′pery *n* (איי׳-פּע-רי) דאס נאכמאכען, ווי אן אפע, דאס נאכטאנצען, דאס נאכ־קרימען; א זאמלונג פון אפען; א פּלאץ וואו מען האלט אפען.

apet′alous *a.* (ע-פּעט׳-על-אס) אהן בלו־מען־בלעטלעך; וואס אנבעלאנגט צו א מין פלאנץ וואס האט ניט קיין בלומען־בלעט־לעך.

apet′alousness *n.* (ע-פּעט׳-על-אס-נעס) דאס פעהלען פון בלומען־בלעטלעך.

a′pex *n.* (איי׳-פּעקס) א שפּיץ, א שפּיץ פון א בארג; דער העכסטער פונקט.

a′pex of the heart (איי׳-פּעקס אוו טהי הארט) דער אונטערשטער שפּיציגער טייל פון הארץ.
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

apha′sia *n.* (ע-פּיי׳-זשיא) דאס פערלי־רען דעם לשון; דאס פערלירען די פעהיג־קייט צו ריידען און שרייבען אדער די פע־היגקייט צו קענען פערשטעהן וואס מען רעדט אדער שרייבט.

apha′sic *n. and a.* (ע-פּיי׳-זיק) איינער וואס האט פערלארען דעם לשון; וואס אנ־בעלאנגט צום פערליערען דעם לשון. ז. ***aphasia***

aph′asy *n.* (עפּ׳-איי-זי) ז. ***aphasia***

aphe′lian *a.* (עפּ-אי׳-לי-ען) וואס איז שייך צו דעם ווייטסטען פונקט פון א פּלאנעט. ז. ***aphelion***

aphe′lion *n.* (עפּ-אי׳-לי-אן) דער ווייט־סטער פונקט פון א פּלאנעט ביז דער זון.

apheliotrop′ic *a.* (ע-פּי-לי-א-טראפּ׳-איק) וואס קעהרט זיך אב פון דער זון אדער פון ליכט [ווענען געוויסע פּלאנ־צען].

apheliotrop′ically *adv.* (ע-פּי-לי-א-טראפּ׳-אי-קעל-אי) אין דער ריכטונג אוועק פון דער זון.

apheliot′ropism *n.* (ע-פּי-לי-אט׳-רא-פּיזם) די נייגונג זיך אבצוקעהרען פון דער זון אדער פון ליכט [ווענען געוויסע פּלאנ־צען].

aphe′mia *n.* (ע-פּי׳-מי-ע) אזא קראנק־הייט ווען איינער פערליערט דעם לשון, אבער פערליערט ניט די פעהיגקייט צו שרייבען.

aphem′ic *a.* (ע-פּעמ׳-איק) וואס האט פערלארען דעם לשון אבער ניט די פע־היגקייט צו שרייבען.

apher′esis *n.* (עפּ-ער׳-ע-סיס) דאס ארויסווארפען א שטומע [ניט אויס־געשפּראכענע] זילבע פון אנפאנג ווארט.

apheret′ic *a.* (עפּ-ע-רעט׳-איק) אבגע־קירצט דורך דאס ארויסווארפען א שטומע זילבע פון אנפאנג ווארט.
"Squire" is the **apheretic** form for "esquire".

aph′id *n.* (עפּ׳-איד) א פלאנץ־לויז [אזא גרינער קליינער אינזעקט, וואס געפינט זיך אויף פּלאנצען].

aphid′ian *n. and a.* (ע-פיד׳-אי-ען) די פלאנץ־לויז; וואס בעלאנגט צו דער פלאנץ־לויז.

a′phis *n.* (איי׳-פיס) בלאטלויז [אזא אינזעקט].

aphlogis′tic *a.* (עפ-לא-דזשיס׳-טיק) וואס ברענט אהן א פלאם.

aphlogis′tic lamp (עפ-לא-דזשיס׳-טיק לעמפּ) א גליה־לעמפעל [ווי די עלעקטרי־שע לעמפעלעך].

apho′nia *n.* (ע-פאו׳-ני-ע) שטארקע הייזעריגקייט, דאס פערליערען די שטימע.

aphon′ic *a. and n.* (ע-פאנ׳-איק) שטום; אהן א קלאנג; שטארק הייזעריג; א שטארק הייזעריגער.

aph′onous *a.* (עפ׳-א-נאס) הייזעריג, אהן א שטימע.

aph′ony *n.* (עפ׳-א-ני) ז. ***aphonia***

aph′orism *n.* (עפ׳-א-ריזם) אפאריזם, א קורצער לעהרשפּרוך, א קלוגע בעלעה־רונג אין קורצע און שארפע ווערטער.

aph′orist *n.* (עפ׳-א-ריסט) אפאריסט; איינער וואס בענוצט אדער פערפאסט אפאריזמען. ז. ***aphorism***

aph′oristic *a.* (עפ׳-א-ריס-טיק) אפא־ריסטיש; קורץ און שארף ווי אן אפא־ריזם. ז. ***aphorism***

aphoris′tical *a.* (עפ-א-ריס׳-טיק-על) ז. ***aphoristic***

aphoris′tically *adv.* (עפ-א-ריס׳-טיק-על-אי) קורץ און שארף [ווי אן אפא־ריזם].

aph′orize *v.* (עפ׳-א-ראיז) מאכען אפא־ריזמען; ריידען אדער שרייבען אין קור־צע און שארפע זעצע.

aph′rite *n.* (עפ׳-ראיט) שווימקאלך [אזא ווייסער גלאנציגער שטיין].

aphrodis′iac *a. and n.* (עפ-רא-דיז׳-אי-עק) אפראדיטיש [וואס רייצט די גע־שלעכטליכע תאוה]; ליידענשאפטליך, תאוה׳דיג; א מיטעל צו רייצען די גע־שלעכטליכע פערלאנגען.

aphrodisi′acal *a.* (עפ-רא-די-זאי׳-ע-קעל) ז. ***aphrodisiac***

Aphrodi′te *n.* (עפ-רא-דאי׳-טי) אפרא־דיטע [אלט־גריכישע געטין פון ליעבע].

aphrodi′te *n.* (עפ-רא-דאי׳-טי) א מין קאלירט זומער־פויגעלע [שמעטערלינג].

aph′thæ *n.* (עפ׳-טהי) שוועמלעך אין מויל [אזא קינדערשע מויל־קראנקהייט].

aph′thous *a.* (עפ׳-טהאס) וואס האט שוועמלעך אין מויל [ביי קינדער].

aphyl′lose *a.* (ע-פיל׳-אוס) אהן בלעטער [ביי פּלאנצען].

aphyl′lous *a.* (ע-פיל׳-אס) ז. ***aphyllose***

apia′rian *a. and n.* (איי-פּי-איי׳-רי-ען) וואס בעלאנגט צו ביענענצוכט [צום האדעווען פון ביענען]; א ביענענציכטער.

a′piarist *n.* (איי׳-פּי-ע-ריסט) א ביע־נענציכטער [וואס האדעוועט ביענען].

a′piary *n.* (איי׳-פּי-ע-רי) ביענען־הויז, ביענשטאק.

ap′ical *a.* (עפּ׳-איק-על) וואס אנבעלאנגט צום שפּיץ, צום העכסטען פונקט. ז. ***apex***

ap′ices *n.* (עפּ׳-אי-סיז) שפּיצען; שפּי־צען פון בערג; די העכסטע פונקטען.

Apic′ian *a.* (ע-פּיש׳-יען) וואס איז שייך צום רוימישען פילאזאף עפּיציוס; וואס איז שייך צו א גענוס־מענש [א מענש וואס האלט, אז מען דארף וואס מעהר געניסען פון דער וועלט]; געשמאק [ווענען שפּייזען].

apic′ulate *a.* (ע-פּיק׳-יו-לייט) שטאכעל־שפּיציג, שטעכעדיג [ביי פּלאנצען].

apic′ulated *a.* (ע-פּיק׳-יו-לייט-עד) ז. ***apiculate***

a′piculture *n.* (איי׳-פּי-קאל-טשור) ביענענצוכט, דאס האדעווען האניג־ביענען.

a′piculturist *n.* (איי׳-פּי-קאל-טשור-איסט) ביענענציכטער; איינער וואס הא־דעוועט האניג־ביענען.

apiece′ *adv.* (ע-פּיס׳) פאר יעדע שטיק, פאר יעדע פערזאן; פאר יעדען.
They received an apple **apiece.**

apiol′ogy *n.* (איי-פּי-אל׳-א-דזשי) די לעהרע ווענען ביענען.

A′pis *n.* (איי׳-פּיס) דער הייליגער אקס פון די אלטע עגיפּטער.

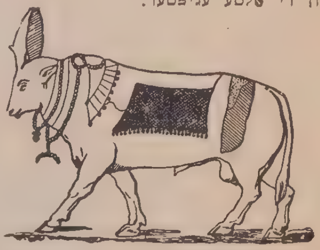

Apis

a′pish *a.* (איי׳-פּיש) נאכטאנצענדיג, נאכטהוענדיג, נאכקרימענדיג ווי אן אבע־זיאנע.

a′pishly *adv.* (איי׳-פּיש-לי) אזוי ווי אן אבעזיאנע [מאלפע].

a′pishness *n.* (איי׳-פּיש-נעס) נאכ־טהוערײ, נאכטאנצעריי.

apit'pat *adv.* (ע־פיט־פעט) מיט שנעלע הארצקלאפעניש.

apiv'orous *a.* (איי־פיוו'־א־ראס) וואס פרעסט ביענען.

aplacen'tal *a.* (ע־פלע־סענ'־טעל) וואס האט ניט קיין פלאצענטע, ארט אדער שליה [וועגען חיות].

Aplacenta'lia *n.* (ע־פלע־סענ־טיי'־לי־ע) א מין חיות וואס האבען ניט קיין פלאצענטא [ארט, שליה].

aplanat'ic *a.* (עפ־לע־נעט'־איק) אהן אבווייכונג; אהן אבוויכונג פון די ליכטשטראהלען; פארגעריכטעט, אז די ליכטשטראהלען זאלען געהן גראד.

aplanat'ic lens (עפ־לע־נעט'־איק לענז) אזא לינזענפערמיגע גלאז דורך וועלכע די ליכטשטראהלען געהן דורך גראד אהן אבווייכונג.

aplanat'ic tel'escope (עפ־לע־נעט'־איק טעל'־ע־סקאופ) אזא טעלעסקאפ [שפאקטיוו] דורך וועלכען די ליכטשטראהלען געהן דורך גראד אהן אבוויכונג.

aplomb' *n.* (ע־פלאז') דרייסטיגקייט, זיכערקייט, פעסטע האלטונג, גראדע האלטונג.

The young man spoke with great aplomb.

aplome' *n.* (עפ־לאום') דער אפלאם, אייזענגראנאט [אזא שטיין].

apnœ'a *n.* (עפ־ני'־ע) אזא צושטאנד ווען מען קען ניט אטהעמען; שטיקונג.

apoc'alypse *n.* (ע־פאק'־ע־ליפס) אפאקאליפס, געוויסע קריסטליכע האלבהייליגע ביכער; ספרים, וואס ענטהאלטען מכלומר'שטדיגע נביאות; די געטליכע ענטפלעקונג.

apocalyp'tic *a.* (ע פאק־ע־ליפ'־טיק) אפאקאליפטיש; רעטזעלהאפט, דונקעל. ז. *apocalypse*.

apoc'opate *v.* (ע־פאק'־א־פייט) אבקירצען א ווארט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע.

apoc'opated *a.* (ע־פאק'־א־פיי־טעד) אבגעקירצט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע פון א ווארט.

"Th' " is the apocopated form of "the".

apocopa'tion *n.* (ע־פאק־א־פיי'־שאן) דאס אבקירצען דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע.

apoc'ope *n.* (ע־פאק'־א־פי) אן אבקירצונג פון א ווארט דורך ארויסווארפען דעם לעצטען אות אדער זילבע; אין מעדיצין — דאס אבשניידען א גליעד.

Apoc'rypha *n.* (ע־פאק'־רי־פע) די אפאקריפען [כתובים אחרונים, בן סירא, חשמונאים און די איבריגע כתובים וועלכע ווערען ניט צוגערעכענט צום תנ"ך].

apoc'rypha *n.* (ע־פאק'־רי־פע) געוויסע קריסטליכע שריפטען, וואס זיינען ניט אריינגענומען אין ברית החדשה; ניט קיין עכטע שריפטען, צווייפעלהאפטע שריפטען.

Apoc'ryphal *a.* (ע־פאק'־רי־פעל) וואס אנבעלאנגט צו די אפאקריפען. ז. *Apocrypha*.

apoc'ryphal *a.* (ע־פאק'־רי־פעל) אונגעוויס, צווייפעלהאפט, פערדעכטיג.

Apoc'ryphally *adv.* (ע־פאק'־רי־פעל־אי) אפאקריפיש; אויף דעם אופן פון די אפאקריפען. ז. *Apocrypha*.

apoc'ryphally *adv.* (ע־פאק'־רי־פעל־אי) אויף א צווייפעלהאפטען אדער פערדעכטיגען אופן.

apoc'ryphalness *n.* (ע־פאק'־רי־פעל־נעס) פערדעכטיגקייט, צווייפעלהאפטיגקייט.

ap'od *n.* and *a.* (עפ'־אד) אהן פיס; א חיה וואס האט ניט קיין פיס; א פיש, וואס האט ניט קיין בויך פלאס־פעדערען.

Ap'oda *n.* (עפ'־א־דע) א מין חיות אהן פיס; א מין פיש וואס האבען ניט קיין בויך פלאס־פעדערען.

ap'odal *a.* (עפ'־א־דעל) וואס אנבעלאנגט צו די חיות אהן פיס; וואס בעלאנגט צו די פיש אהן בויך פלאס־פעדערען.

ap'odan *n.* and *a.* (עפ'־א־דען) וואס איז שייך צו חיות אהן פיס; א מין חיה אהן פיס; א מין פיש אהן בויך פלאס־פעדערען.

ap'ode *n.* and *a.* (עפ'־אוד) ז. *apod*.

apodeic'tic *a.* (עפ־א־דאיק'־טיק) אונבעשטרייטבאר, וואס איז אהן א ספק; אונווידערשפרעכליך.

apodeic'tical *a.* (עפ־א־דאיק'־טיק־על) ז. *apodeictic*.

Ap'odes *n.* (עפ'־א־דיז) א מין פיש אהן בויך פלאס־פעדערען.

apodic'tic *a.* (עפ־א־דיק'־טיק) אונבעשטרייטבאר, וואס איז אהן ספק; אונווידערשפרעכליך.

apodic'tical *a.* (עפ א־דיק' טיק־על) ז. *apodictic*.

apodic'tically *adv.* (עפ־א־דיק'־טיק־על־אי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

ap'odon *n.* (עפ'־א־דאן) ז. *apodan*.

apod'osis *n.* (ע־פאד'־א־סיס) אין גראמאטיק — דער שלוס פון א תנאי־זאץ אדער בעדינגונגס־זאץ.

ap'odous *a.* (עפ'־א־דאס) וואס האט ניט קיין פיס.

apoge'al *a.* (עפ־א־דזשי'־על) וואס איז שייך צו דעם ווייטסטען פונקט פון א פלאנעט ביז דער ערד.

apoge'an *a.* (עפ־א־דזשי'־ען) ז. *apogeal*.

ap'ogee *n.* (עפ'־א־דזשי) דער ווייטסטער פונקט פון א פלאנעטע ביז דער ערד; די אפאגעע, דער העכסטער פונקט.

apog'eny *n.* (ע־פאדז'־ע־ני) געשלעכטליכע אימפאטענץ, די אונפעהיגקייט צו האבען געשלעכטליכען פערקעהר.

ap'ograph *n.* (עפ'־א־גרעף) אן איבערגעשריבענע זאך, א קאפיע.

Apol'lo *n.* (ע־פאל'־או) אפאלא, איינער פון די גרויסע אלט־גריכישע אלימפישע געטער. ער איז דער גאט פון ליכט און לעבען, דער גאט פון מוזיק און פאעזיע.

Apol'lo Belved'ere (ע־פאל'־או בעל־וועד'־ער) די בעריהמטע סטאטוע וואס שטעלט פאר דעם גריכישען גאט אפאלא און וועלכע געפינט זיך אין דער בעלוועדער גאלעריע פון דעם פאפסטליכען וואטיקאן אין רום [דיעזע סטאטוע, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר איינע פון די גרעסטע קינסטלערישע סקולפטור־ארבייטען אין דער וועלט, איז אויסגעגראבען געווארען אם ענדע פון 15טען יאהרהונדערט אין איטאליען פון אונטער אן אלטע רואינע].

apologet'ic *a.* (ע־פאל־א־דזשעט'־איק) פערטיידיגענד, ענטשולדיגענד; וואס בעלאנגט צו א פערטיידיגונג.

apologet'ical *a.* (ע־פאל־א־דזשעט'־אי־קעל) ז. *apologetic*.

apologet'ically *adv.* (ע־פאל־א־דזשעט' אי־קעל־אי) דורך פערטיידיגונג, דורך ענטשולדיגונג.

apologet'ics *n.* (ע־פאל־א־דזשעט'־איקס) אפאלאגעטיק [דער טייל פון דער קריסטליכער רעליגיאנס־לעהרע וואס פערנעהמט זיך מיט צושטעלען פאקטען און בעווייזע וועגען קריסטענטום].

apol'ogise *v.* (ע־פאל'־א־דזשאיז) ז. *apologize*.

apol'ogiser *n.* (ע־פאל'־א־דזשאי־זער) ז. *apologizer*.

apol'ogist *n.* (ע־פאל'־א־דזשיסט) א פערטיידיגער; איינער, וואס בעט אום ענטשולדיגונג, אום פערגעבונג.

apol'ogize *v.* (ע־פאל'־א־דזשאיז) פערטיידיגען, האלטען א פערטיידיגונגס רעדע, זיך ענטשולדיגען, בעטען אום פערגעבונג.

apol'ogizer *n.* (ע־פאל'־א־דזשאי־זער) איינער וואס בעט אום ענטשולדיגונג, א פערטיידיגער.

ap'ologue *n.* (עפ'־א־לאג) אפאלאג, א געדיכט מיט א מוסר השכל, פאבעל.

apol'ogy *n.* (ע־פאל'־א־דזשי) 1. אפאלאגיע; פערטיידיגונג, ענשולדיגונג, א פערטיידיגונגס־רעדע; דאס בעטען אום פערצייהונג; 2. עטוואס וואס פערנעהמט כלומר'שט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך.

2. He wore a crumpled rag as an apology for a hat.

apomecom'eter *n.* (עפ־א־מי־קאמ'־ע־טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען הויכקייטען און ווייטקייטען.

apomecom'etry *n.* (עפ־א־מי־קאמ'־ע־טרי) די מעסטונג פון ווייטקייט און הויכקייט.

aponeuro'sis *n.* (עפ־א־ניו־ראו'־סיס) די אדערדיגע פעדערמעלעך פון די מוסקולען; די הויט, וואס בעדעקט די מוסקולען.

apoph'asis *n.* (ע־פאפ'־ע־סיס) פערלייקענונג; דאס מאכען אן אנשטעל ניט צו ריידען פון עפעס און דאך עם דערמאהנען.

apophlegmat'ic *n.* and *a.* (עפ־א־פלעג־מעט'־איק) וואס ציהט אב ליחה [שליים]; א מיטעל אבצוציהען ליחה [אין דער מעדיצין].

ap'ophthegm *n.* (עפ'־א־טהעם) א שארפזיניגער און בעלעהרענדער שפרוך אין קורצע ווערטער, לעהרשפרוך.

apoph'yge *n.* (ע־פאפ'־אי־דזשי) דער אונטערשטער אבגערונדערטער טייל פון א זייל; דער רונדער פוס אין וועלכען א זייל שטעלט זיך אריין.

apoph'ygy *n.* (ע־פאפ'־אי־דזשי) ז. *apophyge*.

apoph'ysis *n.* (ע־פאפ'־אי־סיס) א צוּוואוקס צו א ביין; אן ארויסגעשטארצטער ביין.

apoplec'tic *n.* and *a.* (עפ־א־פלעק'־טיק) וואס געהערט צו אפאפלעקציע; איינער וואס איהם האט געכאפט די אפאפלעקציע.

apoplec'tical *a.* (עפ־א־פלעק'־טי־קעל) ז. *apoplectic*.

ap'oplex *n.* (עפ'־א־פלעקס) אפאפלעקציע.

ap'oplexed *a.* (עפ'־א־פלעקסט) פון אפאפלעקציע געטראפען; פאראליזירט.

ap'oplexy *n.* (עפ'־א־פלעק־סי) אפאפלעקציע.

ap'oplexy of drunk'enness (עפ'־א־פלעק־סי אוו דראנק'־ענ־עס) טויט שכור; אן אנפאל פון שכרות.

aport' *adv.* (ע־פאורט') לינקס [פון א שיף].

aposiope'sis *n.* (עפ־א־סאי־א־פי'־סיס) דאס ניט דערענדיגען א זאץ אין א רעדע, כדי צו מאכען א געוויסען איינדרוק: די אבברעכונג פון א רעדע, צ. ב.: "זיין האנד־

לונג איז געווען אזעלכע... אבער איך וויל ווייטער וועגען דעם ניט רעדען"].

aposiopes'tic *a.* (עפּ-א-סאי-א-פּעס'-טיק) וואס ברעכט אב די רעדע, וואס דערענדיגט ניט דעם זאץ. ז. *aposiopesis*

aposiopet'ic *a.* (עפּ-א-סאי-א-פּעט'-איק) ז. *aposiopestic*

apos'tasy *n.* (ע-פּאס'-טע-סי) שמד; אבטריניגקייט פון רעליגיאן אדער פּארטיי; דאס אבזאגען זיך פון א נדר.

apos'tate *n.* and *a.* (ע-פּאס'-טייט) א משומד; אן אבטריניגער; געשמדט; אבטריניג.

apostat'ical *a.* (עפּ-אס-טעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו שמד; אבטריניג.

apos'tatize *v.* (ע-פּאס'-טע-טאיז) זיך שמדן, אבטריניג ווערען.

apos'temate *v.* (ע-פּאס'-טי-מייט) אויפרייסען אין א געשוויר; אייטערען.

a posterio'ri (איי פּאס-טי-רי-או'-ראי) אפּאסטעריארי, פון ערפאהרונג, פון טהאטזאכען אן ארויסגעדרונגענער בעוויז; דאס געגענזאץ פון אפּריארי. ז. *a priori*

apos'til *n.* and *v.* (ע-פּאס'-טיל) א בעמערקונג אויף דעם ראנד פון א בוך, א בעמערקונג אויף א דאקומענט; מאכען א בעמערקונג [אויף דעם ראנד פון א בוך אדער אויף א דאקומענט].

apos'tille *n.* (ע-פּאס'-טיל) א בעמערקונג. ז. *apostil*

apos'tle *n.* (ע-פּאסל') אפּאסטאל, שליח; לעהרער פון א גייסטיגע בעקענונג, ווי פון א רעליגיאן; ספּעציעל די ערשטע 12 לעהרער פון דער קריסטליכער רעליגיאן, וועלכע זיינען געשיקט געווארען פון קריסטוס צו פערשפּרייטען דעם קריסטענטום אין דער וועלט.

apos'tleship *n.* (ע-פּאסל'-שיפּ) ז. *apostolate*

apos'tolate *n.* (ע-פּאס'-טא-לייט) דער אמט אדער די שליחות פון אן אפּאסטאל.

apostol'ic *a.* (עפּ-אס-טאל'-איק) אפּאסטאליש, וואס בעלאנגט צו אן אפּאסטאל אדער זיין אמט.

apostol'ical *a.* (עפּ-אס טאל'-אי-קעל) ז *apostolic*

apostol'ically *adv.* (עפּ-אס-טאל'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן אפּאסטאל.

apostol'icalness *n.* (עפּ-אס-טאל'-אי-קעל-נעס) די אייגענשאפט פון זיין אפּאסטאליש; דאס גלויבען אין די לעהרע פון די אפּאסטאלען.

apostol'ic creed (עפּ-אס-טאל'-איק קריעד) די קריסטליכע רעליגיאן לויט די לעהרע פון די אפּאסטאלען.

apostol'ic del'egate (עפּ-אס-טאל'-איק דעל'-אי-גייט) דעם פּאפּסט'ס א דיפּלאמאטישער פערטרעטער פון צווייטען ראנג.

apostolic'ity *n.* (ע-פּאס-טא-ליס'-אי-טי) די אייגענשאפט פון זיין אפּאסטאליש.

apostol'ic succes'sion (עפּ-אס-טאל'-איק סאק-סעש'-אן) די אונאונטערבראכענע רייהע פון איינגעהייליגטע בישאפּס וואס ציהט זיך פון די אפּאסטאלס צייטען ביז היינט [ווי די קאטוילען גלויבען]

apos'trophe *n.* (ע פּאס'-טרא-פי) אפּאסטראף; אנרעדע, א פארמע פון רעדע, ווען דער רעדנער ווייכט אב פון דעם געגענשטאנד וועגען וועלכען עס האנדעלט זיך און ווענדעט זיך צו אן אנדערען, אדער צו א פּערזאן צו וועלכער די רעדע איז בכלל ניט דירעקט געריכטעט, אדער וועלכער איז ניט אנוועזענד; דער צייכען [']. וועלכער קומט אנשטאט ארויסגעלאזענע בוכשטאבען אין ווערטער ווי צ. ב. *couldn't—could not*

apostroph'ic *a.* (עפּ-א-סטראפ'-איק) אפּאסטראפיש. ז. *apostrophe*

apos'trophize *v.* (ע-פּאס'-טרא-פאיז) אנרעדען; שטעלען אן אפּאסטראף אנשטאט אן ארויסגעלאזענעם בוכשטאב.

apoth'ecary *n.* (ע-פּאטה'-אי-קע-רי) אפּטייקער.

apoth'ecary's bill (ע-פּאטה'-אי-קע-ריז ביל) אן אפּטייקערס רעכנונג [א טייערע רעכנונג].

apoth'ecary's shop (ע-פּאטה'-אי-קע-ריז שאפּ) אן אפּטייק.

ap'othegm *n.* (עפּ'-א-טהעם) א קורצער וויכטיגער שפּריכווארט מיט א מאראלישען זין.

apothegmat'ic *a.* (עפּ-א-טהעג-מעט'-איק) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט קורצע וויכטיגע שפּריכווערטער מיט א מאראלישען זין.

apothegmat'ical *a.* (עפּ-א-טהעג-מעט'-איק-על) ז. *apothegmatic*

ap'othem *n.* (עפּ'-א-טהעם) א זענקרעכטע [פּערפּענדיקולארע] ליניע פון דעם מיטעלפּונקט פון א רעגולארען פּאליגאן [פיעל-עק] צו איינע פון זיינע זייטען; דאס אבגעשטאנענע אויפ'ן דעק פון א כלי פון איינגעווייקטע גרינס.

apothe'osis *n.* (עפּ-א-טהי'-א-סיס) פערגעטערונג; דערהויבונג ביז צום הימעל.

apothe'osize *v.* (עפּ-א-טהי'-א-סאיז) פערגעטערען; דערהויבען ביז צום הימעל.

apot'ome *n.* (ע-פּאט'-א-מי) דער אונטערשיעד צווישען דעם גאנצען און דעם נאכפאלגענדען האלבען טאן [אין מוזיק]; דער אונטערשיעד צווישען צוויי ליניעס אדער גרעסען, וועלכע האבען קיין געמיינשאפטליכע מאס [אין מאטעמאטיק].

ap'ozem *n.* (עפּ'-א-זעם) אזא מעדיצין געמאכט פון קרייטעכער.

appall' *v.* (ע-פּאהל') בלאס דערשרעקען; בלאס מאכען; בלאס, בלייך ווערען; צוטומלען.

appal'ling *a.* (ע-פּאהל'-אינג) דערשרעקענד, ענטמוטיגענד.

appal'lingly *adv.* (ע-פּאהל'-אינג-לי) ערשרעקענדיג; צוטומלענדיג פון שרעק; בלייך ווערענדיג פון שרעק.

appal'ment *n.* (ע-פּאהל'-מענט) דערשרעקונג; דאס ווערען בלייך פון שרעק.

ap'panage *n.* (עפּ'-ע-ניידזש) ז. *apanage*

appara'tus *n.* (עפּ-ע-ריי'-טאס) אפּאראט; פּאררריכטונג; כלי פאר עפּעס צו מאכען.

appar'el *n.* and *v.* (ע-פּאר'-על) קליידונג, אנצוג; פּוץ; באנדראזש; קליידען, אנקליידען.

appar'ent *a.* (ע-פּעהר'-ענט) אויגענשיינליך, זיכטליך, דייטליך; אונצווייפעלהאפט; שיינבאר.

appar'ent al'titude (ע-פּעהר'-ענט על'-טי-טיוד) די שיינבארע הויכקייט.

appar'ent diam'eter (ע-פּעהר'-ענט דאי-עמ'-ע-טער) שיינבארער דיאמעטער.

appar'ently *adv.* (ע-פּעהר'-ענט-לי) אויף א שיינבארען אדער זיכטליכען אופן; דייטליך.

appar'ent mag'nitude (ע-פּעהר'-ענט מעג'-ני-טיוד) שיינבארע גרויס.

appar'ent mo'tion (ע-פּעהר'-ענט מאו'-שאן) שיינבארע בעוועגונג [צ. ב. ווען מען פאהרט אין א שיפעל דוכט זיך, אז דער ברעג טייך בעוועגט זיך].

appar'entness *n.* (ע-פּעהר'-ענט-נעס) אויגענשיינליכקייט, געוויסהייט; דייטליכקייט; שיינבארקייט; אויסזעהן.

appar'ent time (ע-פּעהר'-ענט טאים) די ריכטיגע צייט [נאך דער זון].

appari'tion *n.* (עפּ-ע-ריש'-אן) ערשיינונג; דאס זיכטבאר ווערען; איבערנאטירליכע ערשיינונג; גייסטער ערשיינונג; געשפּענסט, שד.

appari'tional *a.* (עפּ-ע-ריש'-אן-על) וואס איז שייך צו אן איבערנאטירליכע ערשיינונג; וואס איז ענליך צו א גייסטער-ערשיינונג; וואס קען ערשיינען; וואס קען ווערען זיכטבאר.

appari'tionist *n.* (עפּ-ע-ריש'-אן-איסט) א גייסטער-זעהער.

appar'itor *n.* (ע-פּעהר'-אי-טאר) א בעדיענער אין א קירכען געריכט; א בעדיענער פון אן אוניווערסיטעט.

appeal' *n.* and *v.* (ע-פּיעל') 1. אויפרוף, אויפפאדערונג, אפּעלאציע; 2. אפּעלירען צו א געריכט; זיך ווענדען; אפּעלירען צו אימעצען, אז ער זאל ענטשיידען.

1. The court decided on the **appeal**. 2. The speaker **appealed** to the audience.

appea'lable *a.* (ע-פּיע'-לעבל) וואס מען קען אפּעלירען.

appea'lant *n.* (ע-פּיע'-לענט) איינער, וועלכער אפּעלירט צו א געריכט.

appealed' to (ע-פּיעלד' טו) אויפגעפאדערט ווערען [צו ענטשיידען א שטרייט].

appea'ler *n.* (ע-פּיע'-לער) ז. *appealant*

appeal' from (ע-פּיעל' פראם) אפּעלירען.

There is no **appeal from** the decision of the United States Supreme Court.

appeal' from the chair (ע-פּיעל' פראם טהי טשעהר) אפּעלירען צו דער פערזאמלונג [פון פּארזיצענדען].

appea'lingly *adv.* (ע-פּיע'-לינג-לי) אפּעלירענדיג; אויפפאדערענדיג, מאכענדיג אן אויפרוף; ווענדענדיג זיך; מיט געבעט.

appea'lingness *n.* (ע-פּיע'-לינג-נעס) דאס אפּעלירען; דאס וועקען סימפּאטיע.

appeal' to arms (ע-פּיעל' טו ארמז) זיך נעהמען צו דער געוועהר; אן אויפרוף צו מלחמה.

appeal' to heav'en (ע-פּיעל' טו העוון) אפּעלירען צו גאט; איבערגעבען די ענטשיידונג צו גאט.

appear' *v.* (ע-פּיער') 1. ערשיינען; דייטליך זיין; אויסזעהן; 2. אויפטרעטען, זיך ווייזען; ערשיינען פאר א געריכט.

1. He **appears** to be in good health. 2. The prisoner **appeared** for trial.

appear' against' one (ע-פּיער' ע-גענסט' הוואן) געגען אימעצען אויפטרעטען.

appear'ance *n.* (ע-פּיער'-ענס) ערשיינונג; דאס ערשיינען; דאס אויפטרעטען; דאס אויסערליכע אויסזעהן; אנבליק; וואהרשיינליכקייט.

Appearances are deceitful.

appear'er *n.* (ע-פּיער'-ער) איינער וואס טרעט ארויס פאר א געריכט; איינער אדער עטוואס וואס זעהט אויס אדער ערשיינט.

appear' for one (ע-פּיער' פאר הוואן) פאר אימעצען אין געריכט אויפטרעטען.

appear' in print (ע-פּיער' אין פּרינט) זיין געדרוקט; ערשיינען פון דרוק.

appear' on the stage (ע-פיער' אן טהי סטיידזש) אויפטרעטען אויף די ביה־נע.

appea'sable *a.* (ע-פיע'-זעבל) וואס קען בערוהיגט אדער איינגעשטילט ווערען; טרייסטבאר.

appea'sableness *n.* (ע-פיע'-זעבל-נעס) בערוהיגונגס מעגליכקייט; דאס קע־נען זיך איינשטילען; די מעגליכקייט זיך איבערצובעטען; די מעגליכקייט זיך צו טרייסטען.

appea'sably *adv.* (ע-פיע'-זעב-לי) דורך בערוהיגונג; טרייסטבאר.

appease' *v.* (ע-פיז') בערוהיגען, בע־זענפטיגען; איינשטילען; טרייסטען; אי־בערבעטען.

appease'ment *n.* (ע-פיז'-מענט) בע־פרידיגונג; בערוהיגונג.

appea'ser *n.* (ע-פיע'-זער) בערוהיגער, איינשטילער.

appea'singly *adv.* (ע-פיע'-זינג-לי) אויף א בערוהיגענדען אדער איינשטילענ־דען אופן.

appea'sive *a.* (ע-פיע'-זיוו) בערוהי־גענד, איינשטילענד.

appellabil'ity *n.* (ע-פעל'-ע-ביל'-אי-טי) דער צושטאנד אדער די מעגליכקייט פון קענען אפעלירט ווערען.

appel'lable *a.* (ע-פעל'-עבל) וואס קען אפעלירט ווערען, וואס שטעהט אונטער אן אפעלאציאן.

appel'lancy *n.* (ע-פעל'-ען-סי) אפעלא־ציאן; די מעגליכקייט צו אפעלירען.

appel'lant *n. and a.* (ע-פעל'-ענט) אפעלירער; קלעגער; אפעלירענדיג; וואס בעלאנגט צו אן אפעלאציאן אדער צום אפעלירער.

ap'pellate *a.* (עפ'-ע-לייט) וואס איז שייך צו אפעלאציאן; וואס געהערט צו אן אפעלאציאנס־געריכט.
An **appellate** court.

appella'tion *n.* (עפ-ע-ליי'-שאן) אנרו־פונג; אויפפאדערונג; בענענונג; דער נא־מען; אפעלאציע.

appel'lative *n. and a.* (ע-פעל'-ע-טיוו) צונאמען, טיטעל; נאמען; גאטונגס־נאמען; וואס צייגט אן א גאטונגס־נאמען [א ווארט וואס בעצייכענט א סך זאכען פון איין מין, ווי צ. ב. דאס ווארט "וואלד" ווערט געברויכט אלס א בעצייכנונג פון א סך בוימער].

appel'latively *adv.* (ע-פעל'-ע-טיוו-לי) מיט א צונאמען; אזוי ווי גאטונגס־נעמען.

appel'latory *a.* (ע-פעל'-ע-טא-רי) וואס בעלאנגט צו אן אפעלאציאן; וואס ענט־האלט אן אפעלאציאן.

appellee' *n.* (עפ-ע-לי') אנגעקלאגטער; דער געגען וועמען מען אפעלירט.

appel'lor *n.* (ע-פעל'-אר) אפעלאנט; קלעגער.

append' *v.* (ע-פענד') אנהענגען, צו־שטעלען, ביילעגען, מוסיף זיין.

appen'dage *n.* (ע-פען'-דעדזש) אנ־האנג, הוספה; דאס צוגעשטעלטע, א צו־זאץ.

appen'dance *n.* (ע-פען'-דענס) א צו־זאץ, אן אנהאנג.

appen'dant *n. and a.* (ע-פען'-דענט) צוגעהעריג; פערבונדען; הוספה; צוזאץ.

appen'dence *n.* (ע-פען'-דענס) ז. *appendance*

appen'dices *n.* (ע-פען'-די-סיז) צוזע־צע; הוספות; צוגאבען; אנהענגונגען.

appendici'tis *n.* (ע-פען-די-סאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

appen'dicle *n.* (ע-פען'-דיקל) א קליי־נער אנהאנג אדער צוגאב.

appendic'ular *a.* (עפ-ען-דיק'-יו-לער) וואס האט א קליינעם אנהאנג אדער צו־גאב [אן אויסדרוק וואס ווערט מייסטענס געברויכט אין אנאטאמיע].

appen'dix *n.* (ע-פען'-דיקס) 1. אנהאנג, צוזאץ, צוגאב; 2. די בלינדע קישקע.
1. The book has an **appendix** full of useful information.

apperceive' *v.* (עפ-ער-סיוו') בעמער־קען, בעגרייפען.

appercep'tion *n.* (עפ-ער-סעפ'-שאן) בעמערקונג, בעגרייפונג מיט פאלשטענדי־גען בעוואוסטזיין.

appertain' *v.* (עפ-ער-טיין') צוגעהערען, געהערען, בעלאנגען.
He is interested in everything that **appertains** to the curing of disease.

appertain'ment *n.* (עפ-ער-טיינ'-מענט) צוגעהער, דאס וואס געהערט צו זיין; דאס וואס בעלאנגט.

ap'petence *n.* (עפ'-אי-טענס) שטאר־קער לוסט; נאטירליכע נייגונג צו...; דאס בעגעהרען; דאס שטרעבען.

ap'petent *a.* (עפ'-אי-טענט) וואס האט א שטארקען חשק; וואס איז שייך צו א שטארקען חשק אדער געלוסט.
He is **appetent** after honors.

ap'petite *n.* (עפ'-אי-טאיט) אפעטיט, בעגירדע; לוסט.

appeti'tion *n.* (עפ-אי-טיש'-אן) דאס פערלאנגען, דאס בעגעהרען; די לוסט.

ap'petitive *a.* (עפ'-אי-טאי-טיוו) וואס איז שייך צו אדער וואס האט אפעטיט; וואס רייצט דעם אפעטיט.

ap'petize *v.* (עפ'-אי-טאיז) אויפרייצען דעם אפעטיט; מאכען אפעטיט.

ap'petizer *n.* (עפ'-אי-טאי-זער) עפעס וואס רופט ארויס אפעטיט.

ap'petizing *a.* (עפ'-אי-טאי-זינג) וואס ציהט צו; וואס מאכט אפעטיט.
This is a very **appetizing** dish.

ap'petizingly *adv.* (עפ'-אי-טאי-זינג-לי) אפעטיטליך.

applaud' *v.* (ע-פלאהד') אפלאדירען, פאטשען בראווא, לויבען.

applau'der *n.* (ע-פלאה'-דער) איינער וואס אפלאדירט אדער לויבט.

applau'dingly *adv.* (ע-פלאה'-דינג-לי) לויבענדיג, אפלאדירענדיג.

applause' *n.* (ע-פלאהז') בייפאל, לויב, דאס אפלאדירען.

applau'sive *a.* (ע-פלאה'-סיוו) לויבענד, אפלאדירענד.

applau'sively *a.* (ע-פלאה'-סיוו-לי) מיט לויב; מיט אפלאדיסמענטען.

ap'ple *n.* (עפל) אן עפעל; אן עפעל־בוים; שווארצאפעל פון אויג.

ap'ple-bee *n.* (עפל'-ביע) פערזאמלונג פון נאכבארן פארצובערייטען עפעל צו טריקענען אדער איינקאכען.

ap'ple-blos'som *n.* (עפל'-בלאס'-אם) עפעל־בליהונג.

ap'ple-cheeked *a.* (עפל'-טשיקט) מיט רויטע פולע באקען.

ap'ple-core *n.* (עפל'-קאור) דאס עפעל־הארץ [די קעמערלעך פון אן עפעל וואו די יאדרעס ליגען].

ap'ple-dump'ling *n.* (עפל'-דאמפ'-לינג) אזא מין עפעל־קוכען.

ap'ple-frit'ter *n.* (עפל־פריט'-ער) אן עפעל־קוכען געבאקען אין פעטס.

ap'ple-green *n.* (עפל'-גריען) עפעל־גרין קאליר. ז. איל *"Colors"*

ap'ple-jack *n.* (עפל'-דזשעק) עפעל־קוואס.

ap'ple-john *n.* (עפל'-דזשאן) יאהאנים עפעל [אזא מין עפעל, וואס פוילט ניט אזוי גיך].

ap'ple-loft *n.* (עפל'-לאפט) עפעל־קא־מער; א בוידעם וואו מען האלט עפעל.

ap'ple-mon'ger *n.* (עפל'-מאנ'-גער) עפעל־הענדלער.

ap'ple of dis'cord (עפל אוו דיס'-קארד) צאנקעפעל [א זאך, צוליעב וואס מען רייסט זיך ארום].
Poverty was the **apple of discord** that caused unhappiness in the family.

ap'ple of love (עפל אוו לאוו') ליע־בעס עפעל, טאמאטע.

ap'ple of the eye (עפל אוו טהי אי) שווארצאפעל פון אויג; א זעהר טייערע זאך.
My son is the **apple of my eye.**

ap'ple-or'chard *n.* (עפל'-אר'-טשארד) עפעל־גארטען.

ap'ple-par'ing *n.* (עפל'-פעהר'-אינג) עפעל־שאלכץ.

ap'ple-pee'ling *n.* (עפל'-פיע'-לינג) ז. *apple-bee*

ap'ple-pie *n.* (עפל'-פאי) עפעל־קוכען.

ap'ple-pip *n.* (עפל'-פיפ) עפעל־יאדרע.

ap'ple-sauce *n.* (עפל'-סאהס) עפעל־זאפט.

ap'ple-tart *n.* (עפל'-טארט) עפעל־טארט.

ap'ple-tod'dy *n.* (עפל'-טאד'-אי) אזא מין פונש אין וועלכען עס ווערען אריינגע־לעגט געבאקענע עפעל.

ap'ple-tree *n.* (עפל'-טריע) אן עפעל־בוים.

appli'able *a.* (ע-פלאי'-עבל) וואס קען אנגעווענדעט ווערען, אנווענדבאר.

appli'ably *adv.* (ע-פלאי'-עב-לי) אנ־ווענדבאר; דורך אנווענדונג.

appli'ance *n.* (ע-פלאי'-ענס) אנווענ־דונג; די אנווענדונג פון א מיטעל; מי־טעל; היילמיטעל; הילפסמיטעל; געצייג, אינסטרומענט.

applicabil'ity *n.* (עפ-לי-קע-ביל'-אי-טי) אנווענדבארקייט.
The argument has no **applicability** to the question before us.

ap'plicable *a.* (עפ'-לי-קעבל) ז. *appliable*

ap'plicableness *n.* (עפ'-לי-קעבל-נעס) ז. *applicability*

ap'plicably *adv.* (עפ'-לי-קע-בלי) אנ־ווענדבאר.

ap'plicant *n.* (עפ'-לי-קענט) אפלי־קאנט; איינער וואס ווענדעט זיך נאך עט־וואס; א קאנדידאט; א פלייסיגער סטו־דענט.

ap'plicate *v. and a.* (עפ'-לי-קייט) אנ־פאסען; אנווענדען, געברויכען; געברויכט, אנגעווענדעט; פראקטיש; קאנקרעט.

ap'plicate num'bers (עפ'-לי-קייט נאמ'-בערז) בענאנטע צאהלען [ציפערן, וועלכע דריקען אויס די צאהל פון געגענ־שטענדע, צ. ב. 3 פוס, 5 טישען א. ז. וו.]

applica'tion *n.* (עפ-לי-קיי'-שאן) אנ־ווענדונג, דאס זוענדען זיך; דאס ווענדען זיך מיט א פערלאנג; אנפאסונג, געברויך; הילפסמיטעל; היילמיטעל; דאס ריכטען די אויפמערקזאמקייט [אויף עטוואס]; פלייסיגקייט.

ap'plicative *a.* (עפ'-לי-קעט-איוו) וואס קען אנגעווענדעט ווערען, אנווענדבאר.

ap'plicatory *a.* (עפ'-לי-קע-טא-רי) אנגעווענדעט, וואס ווענדעט אן, וואס בענוצט; פראקטיש.

applied' *a.* (ע פלאיד') אנגעווענדעט; בענוצט אין דער פראקטיק.
Applied mathematics.

appli'er *n.* (ע-פלאי'-ער) דער וואס ווענדעט אן; דער וואס געברויכט; דער וואס ווענדעט זיך נאך עטוואס; דער וואס איז פלייסיג צו בעקומען עטוואס.

appliqué' *n. and a.* (עפ-לי-קיי') ארויפגעלעגט [וועגען בעפוצונגען]; א בעפוצונג פון איין שטאף אויף אן אנדערען.

apply' *v.* (ע-פלאי') 1. זיך ווענדען, זיך פארשלאגען, בעטען; 2. אנפאסען, אנווענדען, געברויכען; צולעגען, ארויפלעגען.
1. He applies for admission. 2. It is well to apply in life, what we learn in books.

apply' a thing to (ע-פלאי' ע טהינג טו) זיך בענוצען מיט א זאך.

apply' col'ors on cloth (ע-פלאי' קאל'-ארז אן קלאטה) ארויפלעגען קאלירען אויף געוואנט.

apply' for an of'fice (ע-פלאי' פאר ען אפ'-איס) זיך ווענדען וועגען א שטעלע, נאכפרעגען פאר א שטעלע.

apply' for help (ע-פלאי' פאר העלפ) זיך ווענדען נאך הילף.

apply' one's mind (ע-פלאי' הוואנז מאינד) איינעמס געדאנקען אויף עטוואס ווענדען.

apply' one's self (ע-פלאי' הוואנז סעלף) זיך נעהמען צו עטוואס; זיך אבגעבען מיט עפעס; זיך ווענדען.

apply' ver'ses to one (ע-פלאי' וואיר'-סעז טו הוואן) זינגען איינעם א לויבגעזאנג; זאגען איינעם שבחים.

appoggiatu'ra *n.* (עפ-פאדזש-א-טו'-רא) א פערציערונגס-נאטע [א קורצע נאטע אין א מעלאדיע צו פערציערונג].

appoint' *v.* (ע-פאינט') 1. בעשטימען, פעסטזעצען, בעשטעלען, אברעדען; איינריכטען; אויסריכטען; 2. געבען אן אמט, א שטעלע.
1. Please appoint the time and place to talk this matter over. 2. The Mayor appointed him Street Cleaning Commissioner.

appoin'table *a.* (ע-פאינ'-טעבל) בעשטימבאר; ערנענבאר; אנשטעלבאר.

appoin'tee *n.* (ע-פאינ'-טיע) איינער וואס איז ערנענט געווארען צו אן אמט.

appoin'ter *n.* (ע-פאינ'-טער) איינער וואס ערנענט אדער בעשטימט אימעצען אויף א שטעלע.

appoint'ment *n.* (ע-פאינט'-מענט) בעשטימונג, אנשטעלונג, פעסטזעצונג, פעראבריידונג; אויסריכטונג; געהאלט; שטעלע, אמט.

appor'tion *v.* (ע-פאור'-שאן) צוטיילען; טיילען אין גלייכע חלקים; איינטיילען; גלייכמעסיג אדער פערהעלטניסמעסיג פערטיילען; צוטיילען א שטאדט אין קווארטאלען דורך דער הערשענדער פארטיי אויף אזא אופן, דאס זי זאל קענען זיין זיכער מיט א זיעג ביי די וואהלען.

appor'tioner *n.* (ע-פאור'-שאנ-ער) דער פערטיילער, צוטיילער.

appor'tionment *n.* (ע-פאור'-שאנ-מענט) פערטיילונג, די גלייכמעסיגע אדער פערהעלטניסמעסיגע פערטיילונג.

appo'sable *a.* (ע-פאו'-זעבל) וואס קען צונויפגעפאסט ווערען.

appose' *v.* (ע-פאוז') שטעלען זייט ביי זייט; שטעלען איין זאך ביי דער אנדערער.

ap'posite *a.* (עפ'-א-זיט) פאסענד, אנגעמאסטען [צו עטוואס]; שיקליך; נאהענט, זייט ביי זייט.
This argument is very apposite to the case.

ap'positely *adv.* (עפ'-א-זיט-לי) אויף א צוגעפאסטען אופן; שיקליך.

ap'positeness *n.* (עפ'-א-זיט-נעס) שיקליכקייט, אנגעפאסטקייט, אנגעמאסטענקייט [צו עטוואס].

apposi'tion *n.* (עפ-א-זיש'-אן) צוזאץ, צולייג; די אפאזיציאן [אין גראמאטיק איין הויפטווארט (שם) וואס ערקלערט דעם אנדערען, צ. ב. אן אדלער — א פויגעל].

apposi'tional *a.* (עפ-א-זיש'-אנ-על) וואס איז צוגעלעגט, צוגעשטעלט; אלס אפאזיציאן. ז. *apposition*

apprais'able *a.* (ע-פרייז'-עבל) וואס קען געשאצט ווערען.

apprais'al *n.* (ע-פרייז'-על) אבשאצונג; אפיציעלע אבשאצונג [דורך א רעגיערונגס בעאמטען].

appraise' *v.* (ע-פרייז') שאצען, אבשאצען; טאקסירען.

appraise'ment *n.* (ע פרייז'-מענט) שאצונג, אבשאצונג.

apprai'ser *n.* (ע-פריי'-זער) שאצער, אבשאצער.

appre'ciable *a.* (ע-פרי'-שי-עבל) שעצבאר, וואס לאזט זיך לייכט אבשאצען אדער ווירדיגען.

appre'ciably *adv.* (ע-פרי'-שי-עב-לי) שעצבאר, צום שעצען.

appre'ciate *v.* (ע-פרי'-שי-אייט) שעצען; ריכטיג אבשעצען; ווירדיגען; הויך שעצען; שטייגען [אין פרייז].

apprecia'tion *n.* (ע-פרי-שי-איי'-שאן) שעצונג, ווירדיגונג; די ריכטיגע אבשעצונג; דאס שטייגען אין ווערטה.

appre'ciative *a.* (ע-פרי'-שי-איי-טיוו) וואס שעצט, וואס ווירדיגט; וואס אנערקענט דעם ריכטיגען ווערטה.
The lecturer spoke to an appreciative audience.

appre'ciatively *adv.* (ע-פרי'-שי-איי-טיוו-לי) דורך ווירדיגונג, דורך אנערקענונג.

appre'ciativeness *n.* (ע-פרי'-שי-איי-טיוו-נעס) שעצונג; ווירדיגונג; די אנערקענונג פון פולען ווערטה, די ריכטיגע אויפפאסונג.

appre'ciator *n.* (ע-פרי'-שי-איי-טאר) איינער וואס אנערקענט דעם ווערטה, איינער וואס שעצט; אן אפאראט וואס בעשטימט וויפיעל קליי-שטאף עס געפינט זיך אין א געוויסער מאס מעהל.

appre'ciatory *a.* (ע-פרי'-שי-איי-טא-רי) ז. *appreciative*

apprehend' *v.* (עפ-רי-הענד') בעגרייפען; איינזעהן, כאפען, פירכטען; פערהאפטען, נעהמען געפאנגען.

apprehen'der *n.* (עפ-רי-הענ'-דער) דער וואס בעגרייפט, פערשטעהט; דער וואס האט מורא.

apprehensibil'ity *n.* (עפ-רי-הענ-סי-ביל' אי טי) בעגרייפליכקייט; מורא.

apprehen'sible *a.* (עפ-רי-הענ'-סיבל) בעגרייפליך; פערשטענדליך.

apprehen'sion *n.* (עפ-רי-הענ'-שאן) דאס בעגרייפען, אויפפאסונגס-קראפט; פערהאפטונג; דאס נעהמען געפאנגען; ערגרייפונג; בעזארגניס, פורכט; פערדאכט.
Brave men face the future without apprehension.

apprehen'sive *a.* (עפ-רי-הענ'-סיוו) לייכט בעגרייפענד; פעהיג אויפצופאסען; בעזארגט, פורכטזאם; פערדעכטיג.

apprehen'sively *adv.* (ע-פרי-הענ'-סיוו-לי) מיט פעהיגקייט אויפצופאסען; בעזארגט; פורכטזאם; מיט חשד.

apprehen'siveness *n.* (עפ-רי-הענ'-סיוו-נעס) פעהיגקייט צו בעגרייפען; פורכטזאמקייט; פערדראכט, חשד.

apprehen'sive of (ע-פרי-הענ'-סיוו אוו) אין מורא פאר עטוואס; בעזארגט אום עטוואס.

appren'tice *n.* (עפ-רענ'-טיס) לעהרלינג; לעהר-יונג ביי א בעל מלאכה אויף א טערמין מיט א קאנטראקט; שיפס-יונג אין דער אמעריקאנער פלאט; אן אדוואקאט, וואס האט נאך ווענינער ווי 16 יאהר פראקסיס [אמאל אין ענגלאנד].

appren'ticed to (עפ-רענ'-טיסט טו) אין דער לעהרע ביי . . .

appren'tice-fee *n.* (עפ-רענ'-טיס-פיע) לעהר-געלד [וואס מען צאהלט פאר'ן אויסלערנען א מלאכה].

appren'tice sea'man (עפ-רענ'-טיס סיע'-מען) א שיף-יונג; א לעהרלינג אויף א שיף.

appren'ticeship *n.* (עפ-רענ'-טיס-שיפ) לעהר-צייט [פון א לעהר-יונג ביי א בעל מלאכה].

appri'sal *a.* (ע-פראי'-זעל) ז. *appraisal*

apprise' *v.* (ע-פראיז') שאצען; אבשאצען; טאקסירען; לאזען וויסען, בענאכריכטען, ווארנען.

appri'zal *n.* (ע-פראי'-זעל) ז. *appraisal*

apprize' *v.* (ע-פראיז') ז. *apprise*

appriz'er *n.* (ע-פראיז'-ער) ז. *appraiser*

approach' *n. and v.* (ע-פראוטש') זיך נעהנטערען; טרעטען נעהענטער; נאהנט צו אימעצען צוגעהן; דערנעהנטערונג; צוטריט, צוגאנג; צופאהר [צו א הויז].

approachabil'ity *n.* (ע-פראוטש-ע-ביל'-אי-טי) נאהענטקייט; פריינדליכקייט; צוגעלאזענקייט.

approach'able *a.* (ע-פראוטש'-עבל) צוגענגליך; עררייכבאר.

approach'ableness *n.* (ע-פראוטש'-עבל-נעס) ז. *approachability*

approach'er *n.* (ע-פראוטש'-ער) דער, וועלכער דערנעהנט זיך.

approach'ing *a.* (ע-פראוטש'-אינג) דערנעהנטערענדיג זיך, צוטרעטענדיג נעהנטער.

approach'less *a.* (ע-פראוטש'-לעס) אונצוגענגליך; ניט צו דערנעהנטערען.

approach'ment *n.* (ע-פראוטש'-מענט) דערנעהנטערונג; דאס צוטרעטען נעהנטער.

approach' of day (ע-פראוטש' אוו דיי) טאגעס אנברוך; דאס אנהויבען צו טאגען.

ap'probate *v.* (עפ'-רא-בייט) 1. גוטהייסען; 2. ערלויבען.
1. The people approbated the Governor's choice of Commissioner. 2. To approbate a man to sell liquor.

approba'tion *n.* (עפ-רא-ביי'-שאן) די גוטהייסונג; צושטימונג; הסכמה, צופריעדענהייט; בייפאל; דרוקערלויבניש; פראבע; פראבע-צייט אין א קלויסטער.

ap'probative *a.* (עפ'-רא-ביי-טיוו) גוטהייסענד; געבענדיג א הסכמה; צושטימענדיג; סאנקציאנירענדיג.

ap'probativeness *n.* (עפ'-רא-ביי-טיוו-נעס) דאס שטרעבען צו קריגען בייפאל.

ap'probator *n.* (עפ'-רא-ביי-טאר) דער גוט הייסער; צושטימער; פראבירער; בעאורטיילער.

ap'probatory *a.* (עפ'-רא ביי-טא-רי) ז. ***approbative***.

appro'priable *a.* (ע-פראו'-פרי-עבל) וואס קען אבגעלעגט ווערען פאר א געוויסען צוועק; וואס קען אוועקגענומען ווערען פאר זיך.

appro'priate *v. and a.* (ע-פראו'-פרי-אייט) אוועקנעהמען פאר זיך; געברויכען; אבלעגען פאר א געוויסען צוועק; אבגעלעגט פאר א געוויסען צוועק; זאנדערבאר; געהעריג, אנגעמאסטען; וואס אימעצען קומט אדער געהערט; אייגענטהימליך, טיכטיג, בעקוועם.

appro'priately *adv.* (ע-פראו'-פרי-אייט-לי) אויף אן אייגענטימליכען אופן; מיט אנגעמאסטענקייט; אייגענטימליך; טיכטיג; בעקוועם.

appro'priateness *n.* (ע-פראו'-פרי-אייט-נעס) אנגעמאסטענקייט; דאס אנווענדען פאר א בעשטימטען צוועק; אייגענטימליכקייט.

appropria'tion *n.* (ע-פראו-פרי-איי'-שאן) אנאייגנונג; דאס מאכען עטוואס פאר אייגענעם; דאס אנגעאייגנעטעס; פערוועגדונג; די בעשטימונג פאר א געוויסען צוועק; פערוועגדונג פון מלוכה געלדער; די אנווענדונג; די איבערטראגונג פון אייגענטום צו א. גייסטליכע קערפערשאפט.

appro'priative *a.* (ע-פראו'-פרי-איי-טיוו) צואייגנענדיג, מאכענדיג עטוואס פאר אייגענעם; וואס האט די מעגליכקייט אדער נייגונג אנצואייגנען.

appro'priator *n.* (ע-פראו'-פרי-איי-טאר) דער וואס מאכט עטוואס פאר זיין אייגענעם; איינער וואס נעהמט עפעס אוועק פאר זיך.

appro'vable *a.* (ע-פרו'-וועבל) וואס איז ווערטה בייפאל; וואס פערדיענט הסכמה.

appro'vableness *n.* (ע-פרו'-וועבל-נעס) לויבליכקייט; צושטימונגס-ווירדיגקייט.

appro'val *n.* (ע-פרו'-וועל) גוט-הייסונג; צושטימונג; הסכמה.

approve' *v.* (ע-פרוהוו') גוט הייסען, מסכים זיין, אנערקענען.

approve'ment *n.* (ע-פרוהוו'-מענט) דאס מודה זיין זיך און אויסגעבען די חברים [וועגען א פערברעכער]; גוט-הייסונג, צושטימונג, הסכמה, בייפאל.

appro'ver *n.* (ע-פרו'-ווער) א צושטימער, איינער וואס גיט זיין הסכמה; א פערברעכער, וועלכער איז זיך מודה און גיט ארויס די מיטשולדיגע.

approx'imal *a.* (ע-פראק'-סי-מעל) נאהענט צוזאמען.

approx'imate *a. and v.* (ע-פראק'-סי-מייט) נאהענט; נאהענט ברענגען; זיך דערנעהנטערען.

approx'imately *adv.* (ע-פראק'-סי-מייט-לי) כמעט, אונגעפעהר, בערך.

approx'imate val'ue (ע-פראק'-סי-מייט וועל'-יו) אנגנעהערנדער ווערטה [אן אויסדרוק אין מאטעמאטיק פאר א צאהל וואס איז גאנץ נאהענט צו דער געווינשטער אבער דאך ניט פינקטליך גלייך צו איהר].

approxima'tion *n.* (ע-פראק-סי-מיי'-שאן) דערנעהנטערונג; נאהענטקייט.

approx'imative *a.* (ע-פראק'-סי-מיי-טיוו) זיך דערנעהנטערנדיג; אונגעפעהר, בערך, כמעט.

approx'imatively *adv.* (ע-פראק'-סי-מיי-טיוו-לי) ז. ***approximately***.

ap'pulse *n.* (עפ'-אלס) אנשטויסונג; אנקונפט; די שיינבארע אנשטויסונג פון איין פלאנעט צום צווייטען.

appul'sion *n.* (ע-פאל'-שאן) א צוזאמענשטויס; א שטויס.

appul'sive *a.* (ע-פאל'-סיוו) וואס גיט א שטויס; וואס שטויסט זיך אן.

appul'sively *adv.* (ע-פאל'-סיוו-לי) דורך אן אנשטויס אדער צוזאמענשטויס.

appur'tenance *n.* (ע-פויר'-טע-נענס) צוגעהעריגקייט; צוגאב, צולאגע; א זייטיג אייגענטומס-רעכט.

appur'tenant *a. and n.* (ע-פויר'-טע-נענט) וואס אנבעלאנגט צו..; נעבענזעכליך; צוגאב, צולאגע.

a'pricot *n.* (איי'-פרי-קאט) אפריקאזע [א מין פלוים].

Apricot

a'pricot-tree *n.* (איי'-פרי-קאט-טריע) אפריקאזען בוים.

A'pril *n.* (איי'-פריל) דער מאנאט אפריל.

A'pril fool (איי'-פריל פוהל) דער אפריל-נאר [איינער וואס איז אבגענארט געווארען דעם ערשטען אפריל].

A'pril-fool day (איי'-פריל-פוהל דיי) דער ערשטער אפריל.

a prio'ri (איי פראי-או'-ראי) א פריארי [א מיינונג וואס איז ניט בעגרינדעט מיט פאקטען, נאר דער שכל איז מחיב, אז עס איז אזוי].

aprio'rism *n.* (איי-פראי-או'-ריזם) א מיינונג אדער געדאנק וואס דער שכל איז מחיב, אז עס איז אזוי.

aprio'rist *n.* (איי-פראי-או'-ריסט) איינער וואס גלויבט, אז עס עקזיסטירען אזעלכע אמת'ען וואס דער שכל איז זיי מחיב און עס איז ניט נויטיג, אז די ערפאהרונג זאל זיי בעשטעטיגען מיט פאקטען.

aprior'ity *n.* (איי-פראי-אר'-אי-טי) דאס ניט זיין ארויסגעדרונגען פון פאקטען נאר דורך דעם וואס דעם שכל הישר איז עס מחיב.

a'pron *n. and v.* (איי'-פראן) שירץ, פארטוך; אנטהאן א פארטוך.

a'proned *a.* (איי'-פראנד) בעדעקט מיט א פארטוך; אנגעטהאן אין א פארטוך.

a'pron of a gun (איי'-פראן אוו ע גאן) א דעקעל אויף דעם צינד-לאך פון א קאנאנע.

apropos' *adv. and a.* (עפ-רא-פאו') צו דער זאך; צו רעכטער צייט, אויף'ן ריכטיגען ארט; פאסענד, שיקליך; ביי דער געלעגענהייט, אגב אורחא.

apse *n.* (עפס) א רונדליכער פליגעל פון א קירך מיט א רונדליכען דאך.

Apse

ap'sidal *a.* (עפ'-סי-דעל) וואס איז עהנליך אדער אנבעלאנגט צו א רונדליכען פליגעל פון א קלויסטער.

ap'sis *n.* (עפ'-סיס) דער נאהענטסטער אדער ווייטסטער פונקט אין דעם קרייז פון א פלאנעט ווען ער דרעהט זיך ארום די זון; א רונדליכער פליגעל פון א קירך מיט א רונדליכען דאך; אזא קעסטעל אין קלויסטער צו האלטען הייליגע אנדענקונגס-זאכען.

apt *a.* (עפט) פאסענד; געשיקט, פעהיג, גענייגט, בערייט; טויגליך; פערטיג.

Ap'tera *n.* (עפ'-טע-רע) די אינזעקטען וואס האבען ניט קיין פליגלען.

ap'teral *a.* (עפ'-טע-רעל) אהן פליגלען [אינזעקטען]; אהן זיילען ביי די זייטען [א געביידע].

ap'teran *n.* (עפ'-טע-רען) אן אינזעקט אהן פליגלען.

ap'terous *a.* (עפ'-טע-ראס) וואס איז אהן פליגלען.

ap'teryx *n.* (עפ'-טע-ריקס) דער קיווי [א מין פויגעל, אין זעעלאנד, וועלכע האט גאנץ קליינע און אונענטוויקעלטע פליגלען].

Apterix

ap'titude *n.* (עפ'-טי-טיוד) פעהיגקייט, טויגליכקייט, פאסליכקייט, אנגעמאסטענקייט; נייגונג.

apt'ly *adv.* (עפט'-לי) אויף א פאסיגען אופן; מיט פעהיגקייט.

apt'ness *n.* (עפט'-נעס) נייגונג; פעהיג־קייט.

Iron has an **aptness** to rust.

apt'ness to learn (עפט'-נעס טו לוירן) דאס בעגרייפען לייכט דאס לערנען, א גוטע השגה.

apt to break (עפט טו ברייק) לייכט צו צוברעכען.

apt to make one sick (עפט טו מייק הוואן סיק) וואס קען קראנק מאכען.

apt to think (עפט טו טהינק) גענייגט צו גלויבען; שנעל דענקען, שנעל בעגריי־פען.

apyret'ic *a.* (עפ-אי-רעט'-איק) אהן פי־בער.

ap'yrexy *n.* (עפ'-אי-רעק-סי) פיבער־לאזיגקייט; די ווײַלע וואס דעם קראנקען לאזט אב פון פיבער.

apy'rous *a.* (ע-פאי'-ראס) פייערזיכער; וואס קען ניט פערברענט ווערען.

a'qua *n.* (איי'-קהווא) וואסער.

a'qua ammo'niæ (איי'-קהווא ע-מאו'-ני-אי) אמאניום הידראט [שטינק־ספּיריטוס].

a'qua for'tis (איי'-קהווא פאר'-טיס) שיידוואסער.

aquamarine' *n.* (איי-קהווא-מא-רין') אזא בלויליכער אדער גרינליכער עדעל־שטיין; בלוי־גרינליכער קאליר.

a'qua re'gia (איי'-קהווא רי'-דזשי-א) קעניגסוואסער; גאלדשיידוואסער.

aquarelle' *n.* (עק-הווע-רעל') אקווארעל [בילדער געמאהלען אין וואסער־פארבען].

aquaricul'ture *n.* (איי-קהווע-רי-קאל'-טשור) דאס אויפפאסען אן אקוואריום. ז. *aquarium*.

aqua'rium *n.* (ע-קהוויי'-רי-אם) אקוואריום [א קינסטליכער טייך, אדער וואסער־הויז פאר וואסער־טהירע און פלאנצען].

Aquarium

Aqua'rius *n.* (ע-קהוויי'-רי-אס) דער וואסער טרעגער [אזא צייכען אין אסטראנאמיע. דער עלפטער פון די סמנים, מיט וועלכע די שטערן קענער בעצייכענען דעם זונען וועג אויפ'ן הימעל; מזל דלי].

aquat'ic *n.* and *a.* (ע-קהוועט'-איק) וואס וואקסט אדער לעבט אין וואסער; וואסערדיג; וואסער־חיה; וואסער־פלאנץ.

aquat'ical *a.* (ע-קהוועט'-איק-על) וואס וואקסט אדער לעבט אין וואסער.

aquat'ics *n.* (ע-קהוועט'-איקס) וואסער־ספארטס [ווי שווימען, זיך שיפען א. ד. ג.].

a'quatint *n.*, *v.* and *a.* (איי'-קהווע-טינט) א געוויסע פארם פון גראווירען אין קופער; וואס איז שייך צו אזא מין גראווירען; אזוי גראווירען.

aquatin'ta *n.* (איי-קהווע-טינ'-טע) א געוויסע פארם פון גראווירען אין קופער.

a'qua vi'tæ (איי'-קהווא וואי'-טי) דיס־טילירטע ספּיריטס; בראנפען; אלקאהאל.

aq'ueduct *n.* (עק'-הווי-דאקט) וואסער־לייטונג [א קאנאל אדער רעהרען צו ברינגען וואסער פון א ווייטערען ארט].

Aqueduct

a'queous *a.* (איי'-קהווי-אס) וואסערדיג; וואסערארטיג, וואס ענטהאלט וואסער.

a'queous hu'mor (איי'-קהווי-אס יו'-מאר) די וואסעריגע פייכטקייט פון אויג.

a'queousness *n.* (איי'-קהווי-אס-נעס) וועסעריגקייט.

a'queous rocks (איי'-קהווי-אס ראקס) סעדימענטארע שטיינער [וואס בילדען זיך פון די שטאפען וואס ווערען אנגעשווענקט פון וואסער אדער זעצען זיך אב אין וואסער].

a'queous va'por (איי'-קהווי-אס וויי'-פאר) וואסער־דאמפף.

aquif'erous *a.* (ע-קהוויפ'-ער-אס) וואס ברייננגט אדער בעזארגט מיט וואסער.

a'quiform *a.* (איי'-קהווי-פארם) וואסערדיג, אזוי ווי וואסער.

Aq'uila *n.* (עק'-הווי-לא) די אדלער־פויגלען; א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען אין דער אלטער אסטראנאמיע וואס האט די פארם פון אן אדלער.

aq'uiline *a.* (עק'-הווי-לין) וואס בעלאנגט צו אן אדלער; עהנליך צו אן אדלער; געקרימט ווי אן אדלער שנאבעל.

aq'uiline nose (עק'-הווי-לין נאוז) אן אדלער־נאז, א הארבאטע נאז.

a'quose *a.* (איי'-קהוואוס) ז. **aqueous**.

aquos'ity *n.* (ע-קהוואס'-אי-טי) ז. *aqueousness*.

Ar'ab *n.* and *a.* (ער'-עב) אן אראבער; אן אראבישער פערד; וואס איז שייך צו אן אראבער.

ar'ab *n.* (ער'-עב) א היימלאזער; אן ארומוואנדערער.

arabesque' *a.* and *n.* (ער-ע-בעסק') נאכ'ן אראבישען סטיל, נאך אראבישער ארט; אראבעסקע [אזא פאנטאסטישע בע־פוצונג אדער אויסשניצונג].

Arabesque

Ara'bian *n.* and *a.* (ע-ריי'-בי-ען) וואס אנבעלאנגט צו אראביען אדער איה־רע איינוואהנער; אן אראבער.

Ar'abic *n.* and *a.* (ער'-ע-ביק) וואס איז שייך צו אלעם וואס איז אראביש; אראבּיישע שפראך.

Ar'abic fig'ures (ער'-ע-ביק פיג'-יורז) די אראבישע ציפער [די געוועהנליכע ציפער, וועלכע מיר בענוצען אין רעכענען].

Ar'abic gum (ער'-ע-ביק גאם) גומי אראביק [צום קלעפּען].

arabil'ity *n.* (ער-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין פעהיג געאקערט און געזייהט צו ווע־רען; דאס זיין פעהיג קולטיווירט צו ווע־רען [וועגען לאנד].

ar'abine *n.* (ער'-ע בין) אראבין [הויפט שטאף פון גומי].

Ar'abism *n.* (ער'-ע-ביזם) די אראבישע שפראך אייגענטימליכקייט.

Ar'abist *n.* (ער'-ע-ביסט) א געלעהרע־טער אין אראבישע ליטעראטור, וויסענ־שאפט א. ז. וו.

ar'able *a.* (ער'-עבל) וואס מען קען אקערן.

ar'able land (ער'-עבל לענד) לאנד וואס קען געאקערט ווערען [אין געגענזאץ צו וואלד־לאנד, צו לאנקעס א. ד. ג.].

The farmer has much good **arable land**.

arach'nid *n.* (ע-רעק'-ניד) א שפין; א שפינענארטיג חיה'לע.

Arach'nida *n.* (ע-רעק'-ני-דע) דער מין שפינען־ארטיגע בעשעפעניישען.

arach'nidan *n.* and *a.* (ע-רעק'-ניד-ען) וואס אנבעלאנגט צו שפינען אדער שפי־נענארטיגע חיה'לעך; א שפין אדער א שפינענארטיג חיה'לע.

arach'noid *n.* and *a.* (ע-רעק'-נאיד) ווי שפינוועבס; וואס איז שייך צום שפינ־וועבס־הייטעל ארום די געהירען; דאס שפינוועבס־הייטעל ארום די געהירען; די גלאז הויט פון אויג.

arach'noid mem'brane (ע-רעק'-נאיד מעמ'-בריין) דאס שפינוועבס־היי־טעל ארום מארך.

ar'ack *n.* (ער'-עק) אראק [דיסטילירטע רייז־בראנפען].

ara'da *n.* (איי-ריי'-דע) בעארבייט לאנד.

aræ'ostyle *n.* (ע-רי'-א-סטאיל) א גע־ביידע מיט זיילען, וועלכע זיינען ווייט איינע פון די אנדערע.

Arama'ic *n.* and *a.* (ער-ע-מיי'-איק) וואס איז שייך צום לאנד ארם (סיריע און מעסאפאטאמיען); וואס בעלאנגט צו דער אראמיישער שפראך; די אראמישע אדער כאלדייאישע שפראך.

Arame'an *n.* and *a.* (ער-ע-מי'-ען) וואס איז שייך צום לאנד ארם, איה־רע איינוואהנער אדער שפראך; אן איינ־וואהנער פון ארם; די אראמישע שפראך.

Arane'ida *n.* (ער-ע-ני'-אי-דע) די שפי־נען בעשעפענישען.

arane'idan *n.* (ער-ע-ני'-אי-דען) אן אינזעקט וועלכער געהערט צום שפינען־מין.

Aranei'na *n.* (ע-ריי-ני-אי'-נע) ז. *Araneida*.

ara'neose *a.* (ע-ריי'-ני-אוס) ווי א שפין; ווי שפינוועבס; דין און גלאנציג ווי שפינוועבס.

ara'neous *a.* (ע-ריי'-ני-אס) ז. *araneose*.

ar'ar-tree *n.* (אר'-אר-טריע) אזא גרויסער בוים וואס וואקסט אויף די בערג פון מאראקא [דאס האלץ פון דיזען בוים איז הארט און האט א מאהאגאני קא־ליר].

Arar-tree

ara'tion *n.* (ע-ריי'-שאן) דאס אקערן; לאנד בעארבייטונג.

ar'atory *a.* (ער'-ע-טא-רי) וואס געהערט צו ערד ארבייט.

Arauca'ria *n.* (ער-אה-קיי'-רי-ע) אזא זארט טענגען⸗בוימער וואס וואקסען אין זיד⸗אמעריקא און אויסטראליען.

Araucaria

ar'balest *n.* (אר'-בע-לעסט) ז. *arbalist*

ar'balist *n.* (אר'-בע-ליסט) אזא פיילען⸗בויגען.

Arbalist

ar'balister *n.* (אר'-בע-ליס-טער) דער פייל און בויגען שיסער.

ar'biter *n.* (אר'-בי-טער) א פשרה מאכער [איינער וואס ווערט געוועהלט פון צוויי שטרייטענדע פארטייען צו מאכען א פשרה]; דער גוואלדהאבער; איינער וואס האט די מאכט צו אורטיילען ווי ער וויל.

ar'bitrable *a.* (אר'-בי-טרעבל) וואס קען ענטשיעדען ווערען דורך א שיעדס⸗ריכטער; מוטוויליג; נאך דעם אייגענעם ווילען.

ar'bitrage *n.* (אר'-בי-טריידזש) די ענטשיידונג; דער אויסשפרוך [פסק] פון א שיעדס⸗ריכטער [פשרה⸗מאכער]; דאס בערעכענען דעם ווערטה⸗צושטאנד, וואס ווערטה⸗פאפיערען האבען אין דערזעלבער צייט אין פערשיעדענע פלעצער כדי צו מאכען פראפיט; א באנק⸗געשעפט וואס איז געגרינדעט צום קויפען און פערקויפען ווערטה⸗פאפיערען.

ar'bitral *a.* (אר'-בי-טרעל) שיעדס⸗ריכטערליך; פשרה'דיג.

arbit'rament *n.* (אר-ביט'-רע-מענט) די שיעדס⸗ריכטערליכע ענטשיידונג, אויסגלייך, פערגלייך, פשרה; אייגענמעכטיגקייט.

ar'bitrarily *adv.* (אר'-בי-טרע-רי-לי) נאך דעם אייגענעם ווילען; אונבעשרענקט; קאפריזנע; דעספאטיש; מוטוויליג, אייגענווילינ.

ar'bitrariness *n.* (אר'-בי-טרע-רי-נעס) אייגענמעכטיגקייט, מוטוויליגקייט; אייגענמעכטיגע בעשטימונג.

ar'bitrary *a.* (אר'-בי-טרע-רי) ז. *arbitrable*

ar'bitrary deci'sion (אר'-בי-טרע-רי די-סיזש'-אן) א ווילקירליכע ענטשיידונג [אן ענטשיידונג וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם לויט זיין אייגענעם ווילען].

ar'bitrary power (אר'-בי-טרע-רי פאו'-ער) אונבעשרענקטע מאכט.

ar'bitrary prince (אר'-בי-טרע-רי פרינס) אונבעשרענקטער פירסט.

ar'bitrary pun'ishment (אר'-בי-טרע-רי פאנ'-איש-מענט) א ווילקירליכע בעשטראפונג; א זעלבסטמעכטיגע בעשטראפונג.

ar'bitrate *v.* (אר'-בי-טרייט) ענטשיידען, פערמיטלען; א פשרה מאכען; א שיעדס⸗ריכטער זיין.

They agreed to **arbitrate** their differences.

ar'bitrate between' (אר'-בי-טרייט בי-טהווין) מאכען א פשרה צווישען...

He **arbitrates between** capital and labor.

arbitra'tion *n.* (אר-בי-טריי'-שאן) בעאורטיילונג און ענטשיידונג פון שיעדס⸗געריכט.

arbitra'tional *a.* (אר-בי-טריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעאורטיילונג און ענטשיידונג פון א שיעדס⸗געריכט [בוררים געריכט]; וואס שטאמט פון א שיעדס⸗געריכט.

arbitra'tion bond (אר-בי-טריי'-שאן באנד) אן ערבות, א פערזיכערונג צו פאלגען דעם פשרה⸗מאכער.

ar'bitrative *a.* (אר'-בי-טריי-טיוו) וואס איז שייך צו דער בעאורטיילונג און ענטשיידונג פון א שיעדס⸗געריכט [בוררים⸗געריכט]; וואס האט די מאכט פון א שיעדס⸗געריכט.

ar'bitrator *n.* (אר'-בי-טריי-טאר) ענטשיידער, פשרה⸗מאכער, שיעדס⸗ריכטער, אונפארטייאישער ריכטער; איינער וואס ווערט געוועהלט פון צוויי שטרייטענדע פארטייען צו מאכען א פשרה; דער געוואלטהאבער; דער אייגענמעכטיגער; איינער וואס האט די מאכט צו אורטיילען ווי ער וויל.

ar'bitratorship *n.* (אר'-בי-טריי-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די אויפגאבען פון א שיעדס⸗ריכטער.

ar'bitratrix *n.* (אר'-בי-טריי-טריקס) א פשרה⸗מאכערין; א שיעדס⸗ריכטערין.

ar'bitress *n.* (אר'-בי-טרעס) שיעדס⸗ריכטערין; א פרוי וואס ענטשיידעט געוויסע זאכען [ווי מאדע א. ז. וו.].

She is an **arbitress** of fashion.

ar'blast *n.* (אר'-בלעסט) ז. *arbalist*

ar'bor *n.* (אר'-באר) בוים; צווייג; שפינדעל [דער אקס פון א מעכאניזם, וועלכער בריינגט דעם גאנצען מעכאניזם אין בעוועגונג]; א שאטען⸗ביידעל [א ביידעל ארומגעוואקסען מיט בוימער צווייגען אדער ווילדען וויין].

Ar'bor-day *n.* (אר'-באר-דיי) דער בוימער⸗טאג [א מנהג אין אייניגע ערטער פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא וואו עס ווערט בעשטימט א געוויסער טאג אין יאהר אין וועלכען עס ווערען געפלאנצט בוימער אין געוויסע פלעצער מיט דעם צוועק צו ערציהען אין די שוהל⸗קינדער די ליעבע צו בוימער].

arbo'real *a.* (אר-באו'-רי-על) וואס איז שייך צו א בוים אדער בוימער; וואס לעבט אדער געפינט זיך צווישען בוימער.

arbo'reous *a.* (אר-באו'-רי-אס) וואס איז שייך צו בוימער; וואס לעבט אדער געפינט זיך צווישען בוימער; עהנליך צו א בוים; בעדעקט מיט בוימער אדער מיט וואלד.

arbores'cence *n.* (אר-בא-רעס'-ענס) די בוימארטיגע פערצווייגונג.

arbores'cent *a.* (אר-בא-רעס'-ענט) אזוי ווי א בוים; עהנליך צו א בוים; צווייגיג.

arbore'tum *n.* (אר-בא-רי'-טאם) באטאנישער גארטען.

arboricul'tural *a.* (אר-באר-אי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו בוימצוכט.

ar'boriculture *n.* (אר'-באר-אי-קאל-טשור) בוימצוכט [דאס פלאנצען און אויפפאסען פון בוימער].

arboricul'turist *n.* (אר-באר-אי-קאל'-טשור-איסט) א בוימציכטער; א בוימגערטנער.

arboriza'tion *n.* (אר-בא-רי-זיי'-שאן) עטוואס וואס האט די פארם פון א בוים; איינגעדריקטע פיגורען אין שטיינער און שטיין⸗קויהלען, וועלכע זעהען אוים ווי בוימער און פלאנצען.

ar'borize *v.* (אר'-בא-ראיז) מאכען בוימער⸗עהנליך.

ar'borous *a.* (אר'-בא-ראס) וואס אנבעלאנגט צו בוימער; בעוואקסען מיט בוימער.

ar'bor-vine *n.* (אר'-באר⸗וואין) ווילדער וויין [אזא מין גראז, וואס דרעהט זיך אויף שטענגעלעך, וועלכע ווערען אריינגעשטעקט אין דער ערד].

ar'bor-vi'tæ *n.* (אר'-באר⸗וואי'-טי) א מין בוימעלע וואס איז גרין דורכ'ן גאנצען יאהר.

ar'buscle *n.* (אר'-באסל) שטרויך; קוסט; קוסטארניק; בוימעל.

arbus'cular *a.* (אר-באס'-קיו-לער) שטרויכארטיג; עהנליך צו א קוסט אדער צו א בוימעל.

arbus'cule *n.* (אר-באס'-קיול) א טשוב [ווי פון האר אדער פעדערען].

arbus'tive *a.* (אר-באס'-טיוו) בעוואקסען מיט קוסטעס; בעוואקסען מיט וואלד.

arbus'tum *n.* (אר-באס'-טאם) וויינגארטען; בוימגארטען; א קליין וועלדעל.

ar'bute *n.* (אר'-ביוט) ערדבערען בוימעל; פאזעמקעס בוימעל.

ar'butus *n.* (אר'-ביו-טאס) א מין בוימעל וואס איז גרין דורכ'ן גאנצען יאהר; א פאזעמקעס בוימעל; די מאי בלום.

arc *n.* (ארק) אן ארקע, א בויגען [האלב רונדע פיגור]; א טייל פון א קרייז; געוועלב.

arcade' *n.* (אר-קייד') דער אויסגעבויגענער געוועלבטער דורכגאנג; האלב רונדע געביידע.

Arca'dia *n.* (אר-קיי'-די-ע) ארקאדיען [א שעהנע געגענד אין אלט⸗גריכענלאנד, וואס די פאעטען שטעלען פאר אלס א גליקליך לאנד]; א לאנד וואו די מענשען לעבען איינפאך און גליקליך.

Arca'dian *n. and a.* (אר-קיי'-די-ען) וואס איז שייך צו ארקאדיען; איינפאך, דארפיש; אן איינוואהנער פון ארקאדיע; איינער וואס האט א נייגונג צום איינפאכען בויערען לעבען.

Arca'dianism *n.* (אר-קיי'-די-ענ-איזם) דארפישע איינפאכהייט [בעזאנדערס ווי דאס ווערט פארגעשטעלט אין דער ליטעראטור].

Ar'cady *n.* (אר'-קע-די) ז. *Arcadia*

arcane' *a.* (אר-קיין') געהיים, געהיימניספאל; בסוד.

arca'num *n.* (אר-קיי'-נאם) געהיימנים, סוד; געהיים⸗מיטעל.

arch *n., v. and a.* (ארטש) א בויגען; א געוועלב, א האלב רונדער באלקען; א הויפט; דער ערשטער; תבה [נח'ס]; מא⸗

כען האלב־רונד ווי א בויגען אדער א דוהעך; זיך אויסשפרייטען ווי א געוועלב; שלעכט; מוטוויליג; כיטרע; דורכגעטרי־בען; לוסטיג, שפּאַסיש.

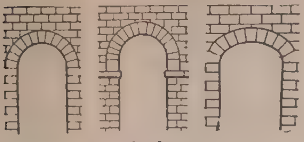

Arches

archæ'an *a.* (אר־קי'־ען) וואס איז שייך צו דער עלטסטער פעריאדע אין דער ערד געשיכטע.

archæolo'gian *n.* (אר־קי־א־לאו'־דזשי־ען) דער ארכעאלאג [דער וואס שטודירט דאס אלטערטום, ווי די קונסט, מנהגים, לעבענסארט א. ז. וו. פון די אלטע צייטען].

archæolog'ic *a.* (אר־קי־א־לאדזש'־איק) וואס געהערט צו ארכעאלאגיע [אלטער־טומס־קענטניס].

archæolog'ical *a.* (אר־קי־א־לאדזש'־אי־קעל) וואס איז שייך צו ארכעאלאגיע [אלטערטומס־קענטניס].

archæolog'ical a'ges (אר־קי־א־לאדזש'־אי־קעל איי'־דזשעז) די שטיין־פע־ריאדע, די בראנז פעריאדע און די אייזען פעריאדע [אין בעצוג צו דער מענשליכער קולטור ווען עס זיינען געמאכט געווארען געצייג פון שטיינער, שפּעטער פון בראנז און נאך שפּעטער פון אייזען].

archæolog'ically *adv.* (אר־קי־א־לאדזש'־אי־קעל־אי) אין בעצוג צו אר־כעאלאגיע. ז. *archæology*

archæol'ogist *n.* (אר־קי־אל'־א־דזשיסט) א קענער פון ארכעאלאגיע; איי־נער וואס שטודירט אלטע מאנומענטען. ז. *archæology*

archæol'ogy *n.* (אר־קי־אל'־א־דזשי) ארכעאלאגיע; אלטערטומס־פארשונג, אל־טערטומס־קענטניס

archa'ic *a.* (אר־קיי'־איק) וואס איז פון א פריהערינע צייט, וואס איז ארוים פון מאדע; אלט; פרימיטיוו.

archa'ical *a.* (אר־קיי'־איק־על) ז. *archaic*

archa'ically *adv.* (אר־קיי'־אי־קעל־אי) אויף א פרימיטיווען אדער פערעלטערטען אופן.

archa'icism *n.* (אר־קיי'־אי־סיזם) אן אלטער סטיל; אן אלטע מאדע; א פער־עלטערטע אלט־מאדישע זאך.

ar'chaism *n.* (אר'־קיי־איזם) א פער־עלטערטע אדער אלט־מאדישע זאך [ווי א ווארט, אן אויסדרוק, א מאדע א. ז. וו.].

archais'tic *a.* (אר־קיי־איס'־טיק) נאכ־מאכענדיג פערעלטערטע אלט־מאדישע זא־כען.

arch and pa'tron (ארטש ענד פּיי'־טראן) אויבערהאר און בעשיצער.

arch'angel *n.* (ארק'־ען־דזשעל) דער הויפּט מלאך, דער ערשטער פון די מלאכים.

archangel'ic *a.* (ארק־ען־דזשעל'־איק) וואס איז שייך צו א הויפּט־מלאך.

arch'-bea'con *n.* (ארטש'־ביע'־קאן) א לייכט־טורם.

archbish'op *n.* (ארטש־ביש'־אפּ) ערצ־בישאף, דער הויפּט־בישאף, ארכיעפּיסקאפּ

archbish'opric *n.* (ארטש־ביש'־אפּ־ריק) ערצבישאפטום [די כּבֿיבה אדער די קהילה פון דעם גרעסטען בישאף].

arch'-botch'er *n.* (ארטש'־באטש'־ער) א גאר גרויסער פּארטאטש.

arch'-brace *n.* (ארטש'־בריים) בויגען־שטיצע [א באלקען אויף וואס עס שטיצט זיך א געוועלב־בויגען].

archbut'ler *n.* (ארטש־באט'־לער) דער הויפּט שענקער פון א קעניגליכען הויף; דער ממונה אויפ'ן קעניגליכען וויין־קעלער; דער הויפּט־קעלנער אין א רעס־טאראן.

archcham'berlain *n.* (ארטש־טשיים'־בער־ליין) ערשטער קאמער־הערר [אין קעניגליכען הויף]; דער הויפּט שאץ־מייסטער [קאזנאטשיי].

archchem'ic *a.* (ארטש־קעמ'־איק) פון העכסטען כעמישען איינפלוס.

arch'count *n.* (ארטש'־קאונט) ערץ־גראף [א טיטעל].

archdea'con *n.* (ארטש־דיע'קן) דער צווייטער פון בישאף [משנה לכהן]; דער שטעלפערטרעטער פון בישאף.

archdea'conship *n.* (ארטש־דיע'קנ־שיפּ) דאס אמט פון א בישאף'ס שטעל־פערטרעטער.

archdi'ocese *n.* (ארטש־דאי'־א־סים) דער בעצירק פון אן ערץ־בישאף.

archdruid *n.* (ארטש־דרו'־איד) א הויפּט־גייסטליכער ביי די פּראצייטיגע בריטען און קעלטען.

archdu'cal *a.* (ארטש־דיו'־קעל) וואס אנבעלאנגט צו אן ערץ־הערצאג אדער גרויס־הערצאג.

archduch'ess *n.* (ארטש־דאטש'־עס) אן ערץ־הערצאגין אדער גרויס־הערצאגין.

archduch'y *n.* (ארטש־דאטש'־אי) ערץ־הערצאגטום אדער גרויס־הערצאגטום [די מלוכה פון אן ערץ־הערצאג אדער גרויס־הערצאג].

archduke' *n.* (ארטש־דיוק') ערץ־הערצאג, גרויס הערצאג [א קעניגליכער טיטול; דער טיטעל פון עסטרייכישען קייזערס זוהן].

archduke'dom *n.* (ארטש־דיוק'־דאם) ז. *archduchy*

arched *a.* (ארטשט) געוועלבט, רונד אויסגעבויגען.

arched but'tress (ארטשט באט'־רעס) א געוועלב שטיץ־באלקען.

arched door (ארטשט דאור) א גע־וועלבטע טהיר [א טהיר, וועלכע איז אויבען רונד].

arched roof (ארטשט רוהף) א גע־וועלבטער רונדער דאך.

arched shot (ארטשט שאט) א שאס פון א בויגען.

arch'-en'emy *n.* (ארטש'־ענ'־ע־מי) גרויסער שונא; דער שטן, דער יצר הרע [אלס דער גרעסטער שונא פון מענשען].

archeolog'ic *a.* (אר־קי־א־לאדזש'־איק) ז. *archæologic*

archeolog'ical *a.* (אר־קי־א־לאדזש'־אי־קעל) ז. *archæological*

archeolog'ically *adv.* (אר־קי־א־לאדזש'־אי־קעל־אי) ז. *archæologically*

archeol'ogist *n.* (אר־קי־אל'־א־דזשיסט) אן ארכעאלאג. ז. *archæologian*

archeol'ogy *n.* (אר־קי־אל'־א־דזשי) ארכעאלאגיע, די וויסענשאפט, וועלכע פארשט אוים פערשידענע קולטור־דענק־מאלער, וואס זיינען פערבליבען פון דיא אלטע צייטען. ז. *archæology*

ar'cher *n.* (אר'־טשער) א בויגען־שיסער.

Archer

ar'cheress *n.* (אר'־טשער־עס) א פרוי, וועלכע שיסט פון א בויגען.

ar'cher-fish *n.* (אר'־טשער־פיש) דער שיס־פיש [אזא ים־פיש וועלכער געפינט זיך אין אסט אינדיען און פּאלינעזיען. פון דיזען פיש ווערט דערצעהלט, אז ער שיסט וואסער־טראפּען ביז 3 אדער 4 פוס הויך אין דער לופט, כדי צו בעשפּריצען די אינזעקטען וואס געפינען זיך אין דער לופט, אז זיי זאלען ארונטערפאלען אין וואסער און דיענען פאר איהם אלס שפּייז].

Archer-fish

ar'chery *n.* (אר'־טשער־אי) דאס בויגען־שיסען, בויגען־שיסעריי; בויגען־שי־סער [קאלעקטיוו].

ar'chetypal *a.* (אר'־קי־טאי־פּעל) וואס אנבעלאנגט צו אן אורשפּרינגליכען בילד, א מוסטער אדער טיפּ.

ar'chetype *n.* (אר'־קי־טאיפּ) דער אורשפּרינגליכער פארבילד אדער טיפּ; א מוסטער.

archetyp'ic *a.* (אר־קי־טיפּ'־איק) ז. *archetypal*

archetyp'ical *a.* (אר־קי־טיפּ'־איק־על) ז. *archetypal*

arch'-fiend *n.* (ארטש'־פיענד) דער גרעסטער שונא, דער שטן, דער אשמדאי.

arch'-foe *n.* (ארטש'־פאו) ז. *arch-fiend*

archher'esy *n.* (ארטש־הער'־ע־סי) גרויסע אפּיקורסות.

archher'etic *a.* (ארטש־הער'־ע־טיק) שטארק אפּיקורסות'דיג.

archher'itic *n.* (ארטש־הער'־אי־טיק) א גרויסער אפּיקורס; כופר בעיקר.

archhyp'ocrite *n.* (ארטש־היפּ'־א־קריט) א גרויסער צבֿועק.

archiepis'copacy *n.* (אר־קי־ע־פּיס'־קא־פּע־סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון אן ערץ־בישאף [א הויכער גייסט־ליכער].

archiepis'copal *a.* (אר־קי־ע־פּיס'־קא־פּעל) וואס געהערט צו אן ערץ־בישאף.

ar'chil *n.* (אר'־קיל) א מין בלויליכער מאך; וויאלעטער פארב ארויסגעקוועטשט פון דעם מאך.

ar'chimage *n.* (אר'־קי־מיידזש) אוי־

בער=מאגיקער [ביי די פערזיער]; א גרויסער מכשף.

archima'gus *n.* (אר-קי-מיי'-גאס) דער העכסטער פריסטער פון די פערזישע מאגיקער אדער פון די וואס דיענען צום פייער; אן אויבער=מאגיקער, א גרויסער מכשף.

archiman'drite *n.* (אר-קי-מענ'-דראיט) ארכימאנדריט, א גלח אין דער גריכישער קירך.

Archime'dean *a.* (אר-קי-מי'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען מאטעמאטיקער און פילאזאף ארכימעדעס [געבארען אין דריטען יאהר=הונדערט פאר קריסטוס].

Archime'dean hydrostat'ic prin'ciple (אר-קי-מי'-די-ען האי-דרא-סטעט'-איק פרינ'-סיפל) ארכימעדס הידראסטאטישער פרינציפ [ד. ה. ווען א קערפער (געגענשטאנד) ווערט אריינגעלעגט אין א פליסיגקייט, פערלירט ער פון זיין געוויכט אזוי פיעל, וויפיעל עס בעטרעפט דאס געוויכט פון דער פליסיגקייט, וועלכע ער האט פערדרענגט, פערנעהמענדיג זיין ארט].

Archime'dean prin'ciple (אר-קי-מי'-די-ען פרינ'-סיפל) ארכימעדס פרינציפ וועגען דער גלייכגעוויכט פון העבעלארעם, ד. ה. ווען אז א שטאנג, וואס איז אונטערגעשטיצט אין א געוויסען פונקט, ווערען אנגעהאנגען פון ביידע זיינע ענדען פערשיעדענע געוויכטער, וועט דער שטאנג נור דאן בלייבען אין גלייכגעוויכט, ווען די געוויכטער וועלען זיך פערהאלטען אומגעקעהרט פראפארציאנעל צו דער לענג פון די שטאנגען=ארעמס, און אז דער דרוק וואס ווערט אויסגעאיבט אויף דעם שטיץ=פונקט פון שטאנג איז גלייך צו דער סומע פון ביידע געוויכטער.

Archime'dean screw (אר-קי-מי'-די-ען-סקרוה) די ארכימעדישע שרויב, די ארכימעדישע וואסערשרויב [אזא ספיראלארטיגע שרויב אין א ראהר צו פומפען וואסער].

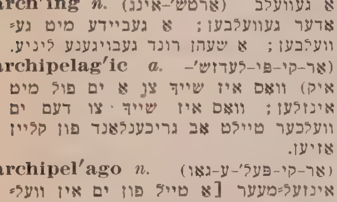

Archimedean Screw

arch'ing *n.* (ארטש'-אינג) א געוועלב אדער געוועלבען; א געביידע מיט געוועלבען; א שעהן רונד געבויגענע ליניע.

archipelag'ic *a.* (אר-קי-פי-לעדזש'-איק) וואס איז שייך צו א ים פול מיט אינזלען; וואס איז שייך צו דעם ים וועלכער טיילט אב גריכענלאנד פון קליין אזיען.

archipel'ago *n.* (אר-קי-פעל'-ע-גאו) אינזעל=מעער [א טייל פון ים אין וועלכען עס געפינען זיך פיעלע אינזלען].

ar'chiplasm *n.* (אר'-קי-פלאזם) ארכיפלאזמע, איינפאכסטער איי=ווייסער שטאף פון יעדען לעבעדיגען ארגאניזם, ווען דיזער שטאף האט נאך ניט אויסגעבילדעט פון זיך קיינע צעלען; אין עמבריאלאגיע— דער שטאף, פון וועלכען עס בילדעט זיך אויס די זרע אדער דער זאמען פון א לעבעדיגען ארגאניזם,

archip'pus *n.* (אר-קיפ'-אס) א מין זומער=פויגעלע [שמעטערלינג]

Archippus

ar'chitect *n.* (אר'-קי-טעקט) בוימייסטער, ארכיטעקט.

ar'chitective *a.* (אר'-קי-טעק-טיוו) וואס געהער צו ארכיטעקטור [בוי=קונסט].

architecton'ics *n.* (אר-קי-טעק-טאנ'-איקס) די לעהרע פון בוי=קונסט [חכמת הבנין]; ארכיטעקטור.

architec'tural *a.* (אר-קי-טעק'-טשור-על) וואס אנבעלאנגט צו בוי=קונסט.

architec'turalist *n.* (אר-קי-טעק'-טשור על-איסט) א קענער אין ארכיטעקטור, איינער וואס שטודירט ארכיטעקטור.

architec'turally *adv.* (אר-קי-טעק'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו ארכיטעקטור; פון אן ארכיטעקטארישען שטאנדפונקט.

architec'tural mate'rials (אר-קי-טעק'-טשור-על מע-טי'-רי עלז) בוי=מאטעריאלען.

ar'chitecture *n.* (אר'-קי-טעק-טשור) בוי=קונסט; ארכיטעקטור.

ar'chitrave *n.* (אר'-קי-טרייוו) די הויפט=באלקען; די קווער=באלקען.

ar'chival *a.* (אר'-קי-וועל) וואס בעלאנגט צו אן ארכיוו.

ar'chive *n.* (אר'-קאיוו) אן ארכיוו [דער ארט וואו עס ליעגען בעהאלטען די היסטארישע דאקומענטען און ביכער פון א לאנד אדער שטאדט].

ar'chivist *n.* (אר'-קי-וויסט) דער וואס פאסט אויף אויפ'ן ארכיוו.

ar'chivolt *n.* (אר'-קי-וואלט) אזא בעפוצונג ארום א געוועלב; א געוועלב וואס שטיצט אונטער א משא; אן איינפאסונג פון א געוועלב.

arch'like *a.* (ארטש'-לאיק) עהנליך צו א בויגען; געוועלב=עהנליך

arch'lute *n.* (ארטש'-ליוט) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט.

arch'ly *adv.* (ארטש'-לי) מוטווילינג; כיטרע; אויף א כיטרען אדער שפאסיגען אופן.

archmar'shal *n.* (ארטש-מאר'-שעל) אויבער=מארשאל.

arch'ness *n.* (ארטש'-נעס) מוטוויליגקייט; צולאזענקייט; כיטרעקייט.

arch of a vault (ארטש אוו ע וואלט) א געוועלב.

arch of the aor'ta (ארטש אוו טהי איי אהר'-טא) דער אויסבויג פון דער גרויסער ארטעריע פון אויבען, ווי זי געהט ארויס פון הארצען.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ar'chon *n.* (אר'-קאן) דער ארכאן [דער ערשטער שטאדט=בעאמטער אין אלטען אטהען, גריכענלאנד].

ar'chonship *n.* (אר'-קאן-שיפ) דער אמט פון אן ארכאן. ז. ***archon***

arch o'ver (ארטש או'-ווער) מאכען א געוועלב איבער...

archpil'lar *n.* (ארטש-פיל'-אר) הויפט=זייל.

archpres'byter *n.* (ארטש-פרעס'-בי-טער) אויבער=פריסטער; אויבער=פריסטער ביי די פרעסביטעריאנער [אזא קריסטליכע סעקטע].

archpriest' *n.* (ארטש-פריעסט') אויבער=פריסטער.

archproph'et *n.* (ארטש-פראפ'-עט) א הויפט=נביא, א גרויכער נביא.

archreb'el *n.* (ארטש-רעב'-על) הויפט=בונטאווטשיק.

archtrai'tor *n.* (ארטש-טריי'-טאר) הויפט=פעררעטער; דער טייוועל.

archtreas'urer *n.* (ארטש-טרעזש'-אור-ער) הויפט שאץ=מייסטער.

arch'way *n.* (ארטש'-הוויי) א געוועלבטער דורכגאנג.

ar'chy *a.* (אר'-טשי) געבויגען; בויגענפערמיג.

arc of oscilla'tion (ארק אוו אס-אי-ליי'-שאן) דער בויגען, וועלכען דער פערפענדיקעל [אונרוהה] פון א זייגער מאכט אין זיין בעוועגונג.

ar'cograph *n.* (אר'-קא-גרעף) א מין אינסטרומענט צו בעצייכענען קרייזען ניט בענוצענדיג קיין מיטעלפונקט.

arcta'tion *a.* (ארק-טיי'-שאן) די צונויפפרעסונג, צונויפציהונג [פון די גערערעם].

arc'tic *a.* (ארק'-טיק) ארקטיש; נארדליך, וואס איז שייך צום נארד=פאל אדער צו די נארד=פאל געגענדען; קאלט.

arc'tic cir'cle (ארק'-טיק סויר'קל) דער נארדליכער פאלאר=קרייז [די קרייז=ליניע אויף'ן גלאבוס וואס געפינט זיך 23 ½ גראד פון נארד=פאל און איז די גרענעץ פון די קאלטע נארד=געגענדען].

arc'tic fox (ארק'-טיק פאקס) דער פאלאר פוקס [א קליינער מין פוקס וואס לעבט אין די קאלטע פאלאר=געגענדען. זיין פעל, וואס צאהלט זיך זעהר טהייער, איז אין זומער בלוילין=גרוי און אין ווינטער — ווייס].

Arctic Fox

arcti'cian *n.* (ארק-טיש'-ען) א פאלאר פארשער [איינער וואס פערנעהמט זיך מיט'ן אויספארשען די געגענדען ארום דעם נארד=פאל].

arc'tic o'cean (ארק'-טיק או'-שען) דער ים הקרח, דאס נארדליכע אייז=מעער.

arc'tic pole (ארק'-טיק פאול) נארד=פאל.

arc'tic re'gions (ארק'-טיק רי'-דזשאנז) ארקטישע געגענדען [די קאלטע געגענדען אין צפון].

ar'cuate *a.* (אר' קיו אייט) געבויגען; נעקרימט; בויגענפערמיג.

ar'cuated *a.* (אר'-קיו-איי טעד) ז. ***arcuate***

arcua'tion *n.* (אר-קיו-איי'-שאַן) דאָס אויסבויגען, אויסבויגענקייט; געקרימט-קייט, דאָס אויסקרימען.

ar'dency *n.* (אר'-רענ-סי) היץ, חשק, אייפער, העפטיגקייט.

ar'dent *a.* (אר'-רענט) גליהענד; הייס; שטאַרק; היציג; פייערדיג; העפטיג.

ar'dently *adv.* (אר'-דענט-לי) פייער-דיג, מיט פייער, היציג, העפטיג; אייפריג.
The question was **ardently** discussed.

ar'dentness *n.* (אר'-דענט-נעס) ז. *ardency*.

ar'dent spir'its (אר'-דענט ספיר'-איטס) דיסטילירטע שפּיריטוס.

ar'dor *n.* (אר'-דאר) בעגירדע, חשק, היץ, גלוט, אייפער, העפטיגקייט.
He threw himself into the movement with much **ardor**.

ar'duous *a.* (אר'-דיו-אַס) שוועריג, מיהזאַם; שווער צו דערלאַנגען.
Sir Moses Montefiore undertook an **arduous** journey to Turkey.

ar'duously *adv.* (אר'-דיו-אַס-לי) שווערליך; מיהזאַם.
A task **arduously** performed.

ar'duousness *n.* (אר'-דיו-אַס-נעס) שוועריגקייט.

are (אר) זיינען. ז. *be*.

are *n.* (אר) (עהר) אר [אַזאַ לאַנד-מאָס פון 100 קוואַדראַט-מעטער אָדער 119.6 קוואַד-ראַט-יאַרד].

a'rea *n.* (איי'-רי-ע) אַ פּאַרפּלאַץ פון אַ געביידע; אַ שטח; אַ פלאַך אויפ'ן קאָפּ; אַזאַ האַר-קראַנקהייט וואָס פּעראורזאַכט זייער אויספאַלען פון קאָפּ; פלעכענאינ-האַלט.

ar'eca *n.* (ער'-אי-קע) די אַרעקאַ [אַזאַ פּאַלמען בוים].

ar'eca-nut *n.* (ער'-אי-קע-נאַט) די אַרעקאַ-נוס.

arefac'tion *n.* (אר-אי-פעק'-שאַן) דאָס טריקענען; אויסטריקנונג.

are'na *n.* (ע-רי'-נע) אַרענאַ, קאַמפּף-פּלאַץ אין אַלט-רוימישען אַמפיטעאַטער, דער שפּיעל-פּלאַץ אין אַ צירקוס; אורין זאַמד [אַזאַ קראַנקהייט אין אורין בלאָז, פּענכבער].

arena'ceous *a.* (אר-אי-ניי'-שיאַס) זאַמ-דיג; זאַמד-אַרטיג; טרוקען.

arena'rious *a.* (ער-אי-ניי'-רי-אַס) זאַמד-אַרטיג, זאַמד-האַלטיג, זאַמדיג.

arena'tion *n.* (ער-אי-ניי'-שאַן) אַ היי-סע זאַמד-באַד.

areng' *n.* (ע-רענג') דער צוקער-פּאַלמען בוים.

aren'ga *n.* (ע-רענ'-גע) ז. *areng*.

ar'enose *a.* (ער'-אי-נאָוס) ז. *arenaceous*.

aren'ulous *a.* (ע-רענ'-יו-לאַס) זאַמדיג, זאַמד-ענטהאַלטענד.

are'ola *n.* (ע-רי'-א-לע) דער רונדער דונקעלער קרייז ארום דיא ברוסט וואַרצ-לען; די צעלען אין אַ געצוועדרק; די צעלע; קליינע פלעכע; אַ שטראַהלען-קרייז.

are'olar *a.* (ע-רי'-א-לער) וואָס ענט-האַלט צעלען; וואָס איז עהנליך צו אַ צעלע.

are'olar tis'sue (ע-רי'-א-לער טיש'-יו) דאָס צעלענגעוועב.

areola'tion *n.* (ע-רי-א-ליי'-שאַן) אַ קליינע פלעכע; צוטיילונג אין צעלען.

ar'eole *n.* (ער'-אי-אָול) ז. *areola*.

areom'eter *n.* (ער-אי-אָמ'-ע-טער) אַרעאָמעטער, וואַסער וואָג, אַן אַפּאַראַט צו בעשטימען דאָס געוויכט פון פליסיגקיי-טען אין פערגלייך מיט וואַסער

areomet'ric *a.* (ער-אי-א-מעט'-ריק) וואָס איז שייך צו אַן אַרעאָמעטער ז. *areometer*.

areomet'rical *a.* (ער-אי-א-מעט'-רי-קעל) ז. *areometric*.

areom'etry *n.* (ער-אי-אָמ'-ע-טרי) אַרעאָמעטריע, בעשטימונג פון דעם ספּע-ציפישען געוויכט פון פליסיגקייטען [דאָס פערגלייכען דאָס געוויכט פון פליסיגקייטען מיט וואַסער].

Areop'agist *n.* (ער-אי-אָפּ'-ע-דזשיסט) אַן אַרעאָפּאַגיט [אַ ריכטער אין דעם העכסטען געריכט אין אַטהען, גריכענלאַנד].

areopagit'ic *a.* (ער-אי-אָפּ-ע-דזשיט'-איק) וואָס איז שייך צו אַן אַרעאָפּאַגיט. ז. *areopagist*.

Areop'agus *n.* (ער-אי-אָפּ'-ע-גאַס) דער אַרעאָפּאַג [דאָס העכסטע געריכט אין אַלטען אַטהען, גריכענלאַנד]; דאָס העכ-סטע געריכט.

ar'gal *n.* (אר'-געל) ניט ריינער וויינ-שטיין.

ar'gala *n.* (אר'-גע-לע) דער בייטעלש-שטאָרך [אַזאַ פויגעל].

Ar'gand *a.* (אר'-גענד) וואָס איז שייך צו אַרגאַנד'ס בעלייכטונג סיסטעם. ז. *Argand burner*.

Ar'gand bur'ner (אר'-גענד בויר'-נער) אַרגאַנדס-ברענער [דער רונדער ברענער פון אַ קעראָסין (נאַפט) לאָמפּ, ערפונדען פון אַרגאַנד אין יאָהר 1783 אין גענף].

Ar'gand lamp (אר'-גענד לעמפּ) אר-גאַנדס לאָמפּ. ז. *Argand burner*.

ar'gent *a.* and *n.* (אר'-דזשענט) זיל-בער-עהנליך; זילבערנער; זילבער-ווייס; גלענצענד ווי זילבער, געמאַכט פון זיל-בער; זילבער; געלד.

argen'tal *a.* (אר-דזשענ'-טעל) וואָס ענטהאַלט זילבער.

ar'gentan *n.* (אר'-דזשען-טען) ניי-זילבער; ניקעל-קופּער.

ar'gentane *n.* (אר'-דזשען-טיין) ז. *argentan*.

ar'gentate *a.* and *n.* (אר'-דזשען-טייט) זילבער-ווייס; זילבערנער; אַזאַ כע-מישע שטאָף וואָס ענטהאַלט זילבער-זאַלץ.

argenta'tion *n.* (אר-דזשען-טיי'-שאַן) בעזילבערונג.

argentau'rum *n.* (אר-דזשען-טאַ'-ראַם) אַ שטאָף וועלכען די אַלטע כעמיקער האָ-בען געגלויבט, אַז ער איז דער הויפּט-עלעמענט פון גאָלד און זילבער.

argen'tic *a.* (אר-דזשענ'-טיק) וואָס בעלאַנגט צו זילבער; וואָס ענטהאַלט זילבער [אַ כעמישע לעזונג].

argentif'erous *a.* (אר-דזשענ-טיפ'-ער אַס) וואָס ענטהאַלט זילבער.

Ar'gentine *a.* and *n.* (אר'-דזשען-טין) וואָס איז שייך צו אַרגענטינאַ [אין דרום-אַמעריקאַ]; אַן איינוואָהנער אָדער ביר-גער פון אַרגענטינאַ.

ar'gentine *a.* and *n.* (אר'-דזשען-טין) זילבעראַרטיג; זילבערנער; ווייס ווי זיל-בער; פון זילבער-פאַרב; זילבער-ריין; זילבער-העל [אַ קלאַנג]; שיעפערשפּאַט [אַזאַ מינעראַל]; דער זילבער-פאַרבינער שטאָף פון די שופּען פון אַ פיש; ווייס מעטאַל בעדעקט מיט זילבער; אַזאַ פיש.

argen'tous *a.* (אר-דזשענ'-טאַס) וואָס איז שייך צו אָדער ענטהאַלט זילבער-זאַלץ.

argen'tum *n.* (אר-דזשענ'-טאַם) זיל-

בער [אַלס איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

ar'gil *n.* (אר'-דזשיל) טעפּער-ליים; ליים.

argilla'ceous *a.* (אר-דזשי-ליי'-שיאַס) ליים-אַרטיג, אַזוי ווי ליים.

argilla'ceous earth (אר-דזשי-ליי'-שיאַס אוירטה) ליימיגע ערד.

argillif'erous *a.* (אר-דזשי-ליפ'-ער-אַס) וואָס ענטהאַלט אָדער גיט אַרויס ליים.

ar'gillite *n.* (אר'-דזשי-לאַיט) אַרגי-ליט; ליים-שיפער [אַזאַ שטיין].

argillit'ic *a.* (אר-דזשי-ליט'-איק) אַזוי ווי ליים-שיפער.

argillocal'cite *n.* (אר-דזשיל-אָו-קעל'-סאַיט) ליים-קאַלך.

argil'lous *a.* (אר-דזשיל'-אַס) ז. *argillaceous*.

Ar'give *a.* and *n.* (אר'-גאַיוו) וואָס איז שייך צו אַרגאָס [אַ פאַרצייטיגע שטאָדט אין גריכענלאַנד]; גריכיש; אַ גריך.

Ar'go *n.* (אר'-גאָו) אַ ארגאָ [אַ שיף די געוויסע לעגענדאַרישע שיף מיט 50 רו-דערס, ביי די אַלטע גריכען].

ar'go *adv.* (ער'-גאָו) אַלזאָ, פאָלגליך, הייסט עס.

ar'gol *n.* (אר'-גאַל) ז. *argal*.

ar'gon *n.* (אר'-גאַן) אַרגאָן [אַ מין שטאָף וואָס געפינט זיך אין דער לופט און איז איינער פון דיא כעמישע גרונד-עלעמענטען].

Ar'gonaut *n.* (אר'-גאָ-נאָהט) איינער וועלכער איז געווען אויף דער שיף „אַרגאָ". [ז. *Argo*]; איינער פון די ער-שטע איינוואַנדערער אין קאַליפאָרניע, בעת מען האָט ענטדעקט דאָרטען די גאָלד-גרובען.

ar'gonaut *n.* (אר'-גאָ-נאָהט) אַן אַרגאָ-נאָוט [אַזאַ ים-מאָלוסקעל].

Argonaut

Argonau'tic *a.* (אר-גאָ-נאָה'-טיק) וואָס געהערט צו דער שיף "אַרגאָ".

argonau'tid *n.* (אר-גאָ-נאָה'-טיד) ז. *argonaut*.

ar'gosy *n.* (אר'-גאָ-סי) אַ גרויסע רייך אַנגעלאָדענע שיף; אַ פלאָטע.

ar'got *n.* (אר'-גאָו) אַ פערשטעלטע גע-מישטע שפּראַך ביי געוויסע קלאַסען מענ-שען, ווי גנבים-שפּראַך, כלי-זמר-שפּראַך, ציגיינער שפּראַך א. ז. וו.

ar'guable *a.* (אר'-גיו-עבל) וואָס מען קען האָבען דעריבער אַ ויכוח; בע-שטרייטבאַר.

ar'gue *v.* (אר'-גיו) שטרייטען, דיספּוטי-רען, האָבען אַ ויכוח, זיך מפלפּל זיין; בעווייזען; בעשולדיגען.
It is useless to **argue** with one, who will not listen to reason.

ar'gue about' (אר'-גיו ע-באַוט') שטרייטען איבער עפּעס, דיספּוטירען אי-בער עפּער

ar'gue against' (אר'-גיו ע-גענסט') שטרייטען, דיספוטירען געגען עטוואס.
He **argued against** the adoption of the motion.

ar'gue a point with one (אר'-גיו ע פאינט הוויטה הוואן) דיסקוטירען, זיך דורכריידען מיט איינעם וועגען אן עניין.

ar'gue for (אר'-גיו פאר) ארגומענטירען, ברייננגען ראיות פאר עטוואס.
The lawyer **argued for** the acquittal of the prisoner.

ar'guer *n.* (אר'-גיו-ער) בעווייזער, ראיות-ברייננגער; ארגומענטירער; פאלעמיקער, בעל ויכוח.

ar'guing *a.* (אר'-גיו-אינג) שטרייטענדיג, דיספוטירענדיג; ברייננגענדיג ראיות; איבערצייגענדיג.

ar'gument *n.* (אר'-גיו-מענט) 1. ארגומענט, בעווייז, ראיה; שטרייט, ויכוח; 2. אינהאלט, קצור.
1. The cannon is the final **argument** of kings. 2. The volume contains the **argument** of the play.

argumen'table *a.* (אר-גיו-מענ'-טעבל) ארגומענטירערבאר, איבער וואס מען קען זיך שטרייטען, איבער וואס מען קען דיספוטירען.

argumen'tal *a.* (אר-גיו-מענ'-טעל) בעווייזענד; שליסענד; על פי שכל.

argumenta'tion *n.* (אר-גיו-מענ-טיי'-שאן) ווארט-שטרייט, בעוויז-ברייננגונג; ויכוח; פאלגערונג, שליסונג פון איין זאך אויף אן אנדערער.

argumen'tative *a.* (אר-גיו- מענ'-טע-טיוו) בעווייזענד; איבערצייגענד.

argumen'tatively *adv.* (אר-גיו-מענ'-טע-טיוו-לי) דורך נעהמען אין בעטראכט ארגומענטען אדער ראיות.

argumen'tativeness *n.* (אר-גיו-מענ'-טע-טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט בעוויזען צו ווערען מיט ראיות אדער ארגומענטען.

ar'gumentator *n.* (אר'-גיו-מענ-טיי-טאר) איינער וואס גיט ארגומענטען אדער ברייננגט ראיות.

ar'gument for (אר'-גיו-מענט פאר) בעוויז פאר...

ar'gument from design' (אר'-גיו-מענט פראם די-זאין') דער ארגומענט, אז די וועלט מוז האבען א בעשעפער, ווייל דער קערפערבוי פון די פערשיעדענע בעשעפענישען איז אזוי קאמפליצירט און אזוי צוגעפאסט פאר געוויסע צוועקען, אז עס קען ניט זיין, אז דאס אלעס זאל קענען בעשאפען ווערען פון זיך.

argumen'tum ad hom'inem (אר-גיו-מענ'-טאם עד האמ'-אי-נעם) אן ארגומענט פון א פערזענליכען כאראקטער [אן ארגומענט וואס זוכט ניט צו איבערצייגען מיט זיין ריכטיגקייט, נאר גרייפט אן די פערזאן].

Ar'gus *n.* (אר'-גאס) ארגוס [א גבור מיט 100 אויגען, אין דער גריכיישער לעגענדע]; א פארזיכטיגער מעניש; א שארפער בעאבאכטער; א מין פויגלען וואס צייכנען זיך אוים מיט דער לאנגקייט פון דיא פליגעל און עק פעדערען; א מין אינזעקטען.

ar'gus-but'terfly *n.* (אר'-גאס-באט-ער-פלאי) ארגוס-שמעטערלינג [אזא מין גרויס זומער-פייגעלע].

Ar'gus-eyed *a.* (אר'-גאס-איד) פארזיכטיג, שארף בעאבאכטענד.

ar'gus-pheas'ant *n.* (אר'-גאס-פעז'-ענט) דער פאווע-פאזאן [אזא גרויסער פויגעל. די „זי" פון דעם מין צייכענט זיך אוים מיט איהר אויסערארדענטליך לאנגען עק].

Argus-pheasant

ar'gus-shell *n.* (אר'-גאס-שעל) פאר-צעלאנשנעקע [אזא ווייכע שליימיגע חיה'לע].

argute' *a.* (אר-גיוט') שארף, שארפזיניג; דורכדרינגענד [וועגען א טאן]; לוסטיג; כיטרע.

arhi'zal *a.* (ע-ראי'-זעל) אהן ווארצלען; וואס איז שייך צו פאראזיטישע פלאנצען וואס האבען ניט קיין ווארצלען אין דער ערד, נאר זיי ציהען זייער יניקה פון אנדערע פלאנצען.

arhi'zous *a.* (ע-ראי'-זאס) אהן ווארצלען. ז. *arhizal*.

a'ria *n.* (איי'-רי-ע) אריע, ליעד, מעלאדיע; נגון; געזאנג; זינג-שטיק אין אן אפערא, וואס ווערט געזונגען פון איין פערזאן.

A'rian *a. and n.* (איי'-רי-ען) אן אריער [איינער וואס געהערט צו דעם אינדא-גערמאנישען שפראכשטאם]; וואס איז שייך צו אן אריער; אן אריאנער [אן אנהענגער פון אריוס, דער גרינדער פון א געוויסע קריסטליכע סעקטע]; וואס איז שייך צו אריוס אדער זיין לעהרע.

A'rianism *n.* (איי'-רי-ען-איזם) אריאניזם; די לעהרע פון אריוס. ז. *Arian*.

ar'id *a.* (ער'-איד) דאר, טרוקען; אהן לעבען; אהן אינטערעס.

ar'idas *n.* (ער'-אי-דעס) אסט-אינדישער גלאטער זייד.

arid'ity *n.* (ע-ריד'-אי-טי) דארקייט, טרוקענקייט; לעבענסלאזיגקייט; דאס ניט האבען קיין אינטערעס.

ar'idness *n.* (ער'-איד-נעס) ז. *aridity*.

A'ries *n.* (איי'-רי-איז) באראן, מזל טלה [איינער פון די צוועלף מזלות]; דער שטורם-באק, מויער-ברעכער [אזא אייזערנער באלקען מיט הערנער צו ברעכען א בעלאגערטע פעסטונג, ביי די אלטע רוימער]. ז. *battering-ram*.

ariet'ta *n.* (ע-רי-עט'-טא) קליינע אריע. ז. *aria*.

aright' *adv.* (ע-ראיט') גראד, רעכט; ריכטיג.

ar'il *n.* (ער'-איל) זאמען-דעקע [דאס הייטעלע וואס בעדעקט די זאמען פון פרוכט].

ariose' *a.* (ער-אי-אוס') מעלאדיש; ווי אן אריע.

ario'so *a.* (ע-רי-או'-סא) עהנליך צו אן אריע.

arise' *v.* (ע-ראיז') אויפשטייגען, אויפשטעהן; אויפשטעהן פון שלאף; אויפשטעהן תחית המתים; זיך אויפהויבען; אויפגעהן [פון דער זון]; אויפשטעהן געגען; ענטשטעהן; ארויסקומען; אויפטרעטען.

aris'ta *n.* (ע-ריס'-טא) די לאנגע פעדעם וואס וואקסען אויף מאנכע פלאנצען אזוי ווי א בארד. [צ. ב. די לאנגע פעדעם אויף ווייץ און גערשטען זאנגען].

ar'istarch *n.* (ער'-אים-טארק) א שטרענגער קריטיקער.

ar'istarchy *n.* (ער'-אים-טאר-קי) א רעגירונג פון די בעסטע מענער.

aris'tate *a.* (ע-רים'-טייט) וואס האבען לאנגע פעדעם אזוי ווי א בארד [ביי פלאנצען].

aristoc'racy *n.* (ער אים-טאק'-רע-סי) אריסטאקראטיע; אדעל; די הערשאפט פון אריסטאקראטיע.

ar'istocrat *n.* (ער'-אים-טא-קרעט) אריסטאקראט; אדעליגער.

aristocrat'ic *a.* (ער-אים-טא-קרעט'-איק) אריסטאקראטיש.

aristocrat'ical *a.* (ער-אים-טא-קרעט'-אי-קעל) ז. *aristocratic*.

aristocrat'ically *adv.* (ער-אים-טא-קרעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אריסטאקראטישען אופן.

aristocrat'icalness *n.* (ער-אים-טא-קרעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין אריסטאקראטיש.

aristoc'ratize *v.* (ער-אים-טאק'-רע-טאיז) מאכען אריסטאקראטיש.

ar'istol *n.* (ער'-אי-סטאול) אזא ברוין-רויטער פודער צונויפגעשטעלט פון יאד און טימאל וואס ווערט בענוצט אנשטאט יאדאפארם.

Aristolo'chia *n.* (ער-אים-טא-לאו'-קי-ע) אזא מין פלאנצען, וואס דרעהען זיך ארום בוימער אדער שטענגלעך.

Aristote'lian *a. and n.* (ער-אים-טא-טי'-לי-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען פילאזאף אריסטאטלעס אדער זיינע ווערק; אן אנהענגער פון אריסטאטלעס [א בעריהמטער גריכישער פילאזאף, געבארען אין יאהר 384 פאר קריסטוס און געשטארבען אין יאהר 322 פאר קריסטוס].

Aristote'lianism *n.* (ער-אים-טא-טי'-לי-ען-איזם) די פילאזאפיע פון אריסטאטעלס.

Aristotel'ic *a.* (ער-אים-טא-טעל'-איק) וואס איז שייך צו אריסטאטלעס אדער צו זיין פילאזאפיע.

ar'ithmancy *n.* (ער'-איטה-מענ-סי) דאס זאגען נביאות דורך צאהלען; דאס טרעפען איינעמס צוקונפט מיט דער הילף פון ציפער.

arith'metic *n.* (ע-ריטה'-מע-טיק) אריפמעטיק; רעכענקונסט.

arithmet'ical *a.* (ער-איטה-מעט'-אי-קעל) אריפמעטיש; וואס איז שייך צו די כללים פון אריפמעטיק.

arithmet'ically *adv.* (ער-איטה-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אריפמעטישען אופן; אין בעצוג צו די אריפמעטישע כללים.

arithmet'ical mean (ער-איטה-מעט'-אי-קעל מיען) אריפמעטישער מיטעלווערטה, דער דורכשנים.

arithmet'ical progres'sion (ער-איטה-מעט'-אי-קעל פרא-גרעש'-אן) די אריפמעטישע פראגרעסיאן, ד. ה. א רייה צאהלען וואו יעדע ווייטעריגע צאהל ווערט גרעסער אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל די פאריגע צאהל איז גרעסער געווארען [ווי למשל, 2, 4, 6, 8, 10, וואו יעדע ווייטעריגע צאהל איז גרעסער איידער די

פריהערינג מיט 2. אין געגנזאץ צו א גע־אמעטרישער פראגרעסיאן]. ז. *geometrical progression*

arithmet'ical propor'tion (ער־איטה־מעט'־אי־קעל פרא־פאיר'־שאן) אן אריפמעטישע פראפארציאן [די גלייכהייט פון צוויי אריפמעטישע בעציהונגען ווי צ. ב. פון די צאהלען 6, 9, 12 וואו 12—9=9—6].

arithmet'ical signs (ער־איטה־מעט'־אי־קעל סאינז) אריפמעטישע צייכענס, ווי =, —, +.

arithmeti'cian *n.* (ע־ריטה־מע־טיש'־ען) רעכענען־מייסטער; א קענער פון אריפ־מעטיק.

Ariz. *Arizona* אבקירצונג פון [אריזאנא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

Ark. *Arkansas* אבקירצונג פון [ארקאנזאס, איינער פון די פעראייניגטע שטאטען פון נארד־אמעריקא].

ark *n.* (ארק) קאסטען; שיפס־קאסטען; [תיבה]; ארון, ארון־קדש

ar'kite *n.* (אר'־קאיט) איינער וועלכער איז געווען אין נח'ס קאסטען.

ark of cov'enant (ארק אוו קאוו'־ע־נענט) אן ארון־קדש.

arles *n.* (ארלז) האנד־געלט.

arm *n. and v.* (ארם) אן ארעם; א צווייג פון א טייך; א צווייג; געוועלט; וואפען־הערב, פאמיליען־צייכען; נעהמען אונטער'ן ארעם; זיך בעוואפענען, זיך צוגרייטען צו א מלחמה; בעוואפענען, בעפעסטיגען; בעשלאגען מיט מעטאל; איינפאסען די מאגנעטען [ביי עלעקטרישע מאשינען].

arma'da *n.* (אר־מיי'־דא) קריעגס־פלא־טע, קריעגס־שיפען.

armadil'lo *n.* (אר־מע־דיל'־או) פאנ־צער־טיער, גארטעל־טיער [אזא אמעריקא־נער חיה'לע וואס איז בעדעקט פון אויבען מיט א הארטער פאנצערפערמיגער שא־לעכץ].

Armadillo

ar'mament *n.* (אר'־מע־מענט) קריעגס־מאכט; קריעגס־פלאטע; קריעגס־בעוואפ־נונג; גרויסע הארמאטען.

armamen'tary *n.* (אר־מע־מענ'־טע־רי) קריעגס־געוועהרקאמער [אן ארט וואו מען האלט קריעגס־געוועהר].

ar'mature *n.* (אר'־מע־טשור) קריעגס ארטיקלען; וואפען; בעוואפנונג; די איינפאסונג פון מאגנעטען [ביי עלעקטרי־שע מאשינען]; עטוואס וואס דיענט אלס פערטיידיגונגס־מיטעל [ביי חיות אדער פלאנצען]; דער אנקער פון אן עלעקטרי־שער מאשין [דער ראטירענדער טייל וועל־כער איז בעוויקעלט מיט די עלעקטרישע קופער־דראטען].

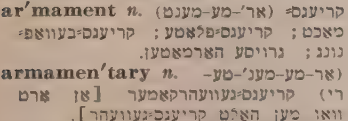

Armature

arm'-chair *n.* (ארם'־טשעהר) לעהנשטול.

armed *a.* (ארמד) בעוואפענט; איינ־געפאסט [מאגנעטען ביי עלעקטרישע מא־שינען].

armed at all points (ארמד עט אהל פאינטס) בעוואפענט אי פאר אן אנפאל, אי פאר פערטיידיגונג.

armed neutral'ity (ארמד ניו־טרעל'־אי־טי) בעוואפענטע נייטראליטעט [א רעגירונג וואס קען אבהיטען די נייטראלי־טעט אין א קריעג דורך דעם, וואס זי איז גוט בעוואפענט].

armed ship (ארמד שיפ) א האנדעלס־שיף איבערגענומען פון דער רעגירונג פאר קריעגס־צוועקען.

armed to the teeth (ארמד טו טהי טיטה) בעוואפענט פון קאפ ביז די פיס.

Arme'nian *n. and a.* (אר־מי'־ני־ען) אן ארמעניער; די ארמענישע שפראך; וואס איז שייך צו ארמעניען.

arm'ful *n.* (ארמ'־פול) א הויפען וואס מען קען האלטען אדער ארומנעהמען מיט די הענד.

arm'-guard *n.* (ארמ'־גארד) א שוץ פאר דער האנד [אין דער אמאליגער בע־וואפנונג]; א באנד ארום דעם האנד־גע־לענק.

arm'hole *n.* (ארמ'־האול) ארם־לאך, ארבעל־לאך [אין א בגד].

armif'erous *a.* (אר־מיפ'־ע־ראס) בע־וואפענט.

ar'miger *n.* (אר'־מי־דזשער) איינער וואס טראגט וואפען; איינער וואס האט דאס רעכט צו טראגען וואפען מיט הער־בען; א וואפען־טרעגער ביי א ריטער.

armig'ero *n.* (אר־מידזש'־ע־ראו) ז. *armiger*

armig'erous *a.* (אר־מידזש'־ע־ראס) וואס טראגט וואפען מיט הערבען.

ar'mil *n.* (אר'־מיל) אן אמאליגער אס־טראנאמישער אינסטרומענט; א באנד ארום דעם האנד־געלענק [אין דער אמא־ליגער בעוואפנונג].

armil'la *n.* (אר־מיל'־ע) ארם־באנד, בראסלעט; דער אייזערנער רינג פון א ראד אין וואס דער אקס בעוועגט זיך.

ar'millary *a.* (אר'־מי־לע־רי) רינג־פערמיג; וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון רינגען, וואס איז שייך צו א רינג.

ar'millary sphere (אר'־מי־לע־רי ספיער) ארמילאר ספערע [אזא אלטער רינג־אפאראט פאר אסטראנאמישע צוועקען].

ar'millated *a.* (אר'־מי־ליי־טעד) מיט ארם־בענדער, מיט רינגען.

arm in arm (ארם אין ארם) געארעמט; פריינדשאפטליך.

They walked arm in arm.

ar'ming *n.* (אר'־מינג) בעוואפנונג; פארברייטונג צו מלחמה; איינפאסונג פון מאגנעטען [ביי עלעקטרישע מאשינען].

ar'ming-press *n.* (אר'־מינג־פרעס) אזא קליינער האנד־פרעס וואס איינבינדער בענוצען צום שטעמפלען ביכער.

Armin'ian *n. and a.* (אר מינ'־אי־ען) ארמיניאנער [אן אנהענגער פון דער קריסטליכער לעהרע פון ארמיניוס, דער גרינדער פון א רעפארמאטארישער סעק־טע אין האלאנד, וועלכע איז ארויסגעטרע־טען געגען די לעהרען פון קאלווין]; וואס איז שייך צו דער לעהרע פון ארמיניוס.

Armin'ianism *n.* (אר־מינ'־אי־ען־איזם) די לעהרע פון ארמיניוס. ז. *Arminian*

armip'otent *a.* (אר־מיפ'־א־טענט) וואס איז א גבור מלחמה.

ar'mistice *n.* (אר'־מיס־טיס) וואפען־שטילשטאנד [א צייטווייליגע אונטער־ברעכונג פון א קריעג].

arm'less *a.* (ארמ'־לעס) ניט בעוואפענט; אהן ארעמס [וועגען געוויסע חיות].

arm'let *n.* (ארמ'־לעט) ארמבאנד צו שיצען די האנד גע־גען א שטויס; א בראסלעט; אן ארם־רינג.

ar'mor *n. and v.* (אר'־מאר) קריעגס־ארטיקלען, קריעגס־געוועהר; א פאנ־צער; א פאנצער־שיף [א קריעגס־שיף וואס איז בע־דעקט מיט שטאל־נע פאנצער פלא־טען; בעדעקען מיט פאנצער פלאטען.

Armor

ar'mor-bear'er *n.* (אר'־מאר־בעהר'־ער) וואפען־טרעגער, נושא כלים [אין די אלטע צייטען פלעגען די קריעגער האבען א ספעציעלע פערזאן, וואס פלעגט זיי אונטערטראגען די וואפען].

ar'mored *a.* (אר'־מארד) בעוואפענט; בעדעקט מיט פאנצער־פלאטען [ווי א קריעגס־שיף].

ar'mored fleet (אר'־מארד פליעט) געפאנצערטע פלאטע [קריעגס־שיפען, וועל־כע זיינען בעשלאגען מיט דיקע שטאל־נע פלאטען].

ar'mored ship (אר'־מארד שיפ) א געפאנצערטע שיף [א שיף בעשלאגען מיט שטאלענע פלאטען].

ar'morer *n.* (אר'־מאר־ער) וואפען־שמיד; וואפען־פאבריקאנט; אן אויפזעהער איבער וואפען.

armo'rial *n. and a.* (אר־מאו'־רי־על) דאס בוך פון פאמיליען־וואפען [הערבען]; וואס געהערט צו פאמיליען־וואפען [די צייכענס ביי די אריסטאקראטישע פאמי־ליעס].

armo'rial bear'ing (אר־מאו'־רי־על בעהר'־אינג) א פאהן מיט א הערב; וואפענשילד, הערב.

armo'rial en'sign (אר־מאו'־רי־על ענ'־סאין) ז. *armorial bearing*

ar'morist *n.* (אר'־מאר־איסט) קענער פון פאמיליען־וואפענס [צייכענס, הער־בען].

ar'mor-plate *n.* (אר'־מאר־פלייט) א פאנצער־פלאטע [א דיקע פלאטע פון שטאל מיט וועלכע מען בעדעקט קריעגס־שיפען].

ar'mor-pla'ted ves'sel (אר'־מאר־פליי'־טעד וועס'־על) א פאנצער־שיף. ז. *armored ship*

ar'mor-pla'ting *n.* (אר'־מאר־פליי'־טינג) דאס בעשלאגען א שיף מיט פאנ־צער־פלאטען.

ar'mory *n.* (אר'־מא־רי) קריעגס גע־וועהר־קאמער; ארסענאל; א קאזארמע; די בעקאנטשאפט מיט פאמיליען־וואפען [הערבען]; וואפען; שפייז־אלמער.

arm'pit *n.* (ארמ'־פיט) די פאכווע.

arms across' (ארמז ע־קראס') פער־לעגטע הענד ווי א קרייץ.

arm's'-end *n.* (ארמז'- ענד) די ענד פון ארם; א קליינע שטרעקע [דערוויי=טערט].

arm's-reach *n.* (ארמז=ריעטש) א שטרעקע וואס מען קען דערגרייכען מיט דער האנד; א ניט ווייטע שטרעקע.

ar'my *n.* (אר'-מי) אן ארמעע [סאל=ראטען].

ar'my chap'lain (אר'-מי טשעפ'-ליין) א מיליטערישער גייסטליכער.

ar'my-corps *n.* (אר'-מי-קאור) אר=מעע=קארפוס [א טייל פון דער ארמעע, וואו אלע וואפענגאטונגען זיינען פערטרע=טען].

ar'my-list *n.* (אר'-מי-ליסט) ארמעע=ליסטע [די ליסטע וואו עס זיינען פערשרי=בען די ראנגעס פון די אפיציערען און די ערטער וואו די ארמעע=טיילען געפינען זיך].

ar'my of lo'custs (אר'-מי אוו לאו'-קאסטס) א מחנה היישעריקען.

ar'my of occupa'tion (אר'-מי אוו אק-יו-פיי'-שאן) די ארמעע וועלכע ווערט איבערגעלאזען אין אן איינגענומענעם ארט איהם אנצוהאלטען.

ar'my of reserve' (אר'-מי אוו רי-זוירוו') א רעזערוו=ארמעע [אן ארמעע וואס ווערט בענוצט אין א נויט, ווען די רעגולערע ארמעע איז צושלאגען].

Ar'my Reg'ister (אר'-מי רעדזש'-איס-טער) ז. *army-list*.

ar'my-worm *n.* (אר'-מי-הוואירם) אר=מעע=ווארעם [אזא לארווא פון א געווי=סען אינזעקט. אפט בעפאלען זיי א שטיק לאנד אין זעהר גרויסע מחנות און פרעסען אב אלע גראזען און פלאנצונגען].

arnat'to *n.* (אר-נעט'-או) ארלעאן=בוים [א קליין בוימעל, וואס וואקסט אין די-ווארימע געגענדען פון אמעריקא, פון וועל=כען עס ווערט געמאכט אזא רויט=געלבע פארב]; ארלעאן=פארב.

ar'nica *n.* (אר'-ני-קע) ארניקא [אזא פלאנצע]; א פליסינקייט וואס ענטהאלט ארניקא=זאפט.

ar'not *n.* (אר'-נאט) ערד=נוס.

arnot'to *n.* (אר-נאט'-או) ז. *arnatto*.

ar'n't (אר'נט) זיינען ניט, זייט ניט [אבגעקירצטע אויסשפראכע פאר *are not*].

ar'nut *n.* (אר'-נאט) ז. *arnot*.

aroint' *v.* (ע-ראינט') צונעהמען, אברא=מען פון וועג; ראמט אב פון וועג! [פנו דרך].

aro'ma *n.* (ע-ראו'-מא) אראמאט; פיי=נער גערוך; א שטאף וואס האט א פיינעם ריח [ריח ניחות].

aromat'ic *a. and n.* (ער-א-מעט'-איק) אראמאטיש; געווירצהאפט, געווירצט; א געווירץ; בשמים.

aromat'ical *a.* (ער-א-מעט'-איק-על) ז. *aromatic*.

aromat'ically *adv.* (ער-א-מעט'-איק-על-אי) מיט אן אנגענעהמען אראמאטישען גערוך.

aromat'ics *n.* (ער א-מעט'-איקס) בשמים, געווירצען.

aromatiza'tion *n.* (ע-ראו-מע-טי-זיי'-שאן) ווירצונג, דאס צוריכטען מיט בשמים.

aro'matize *v.* (ע-ראו'-מע-טאיז) וויר=צען; צוריכטען מיט בשמים.

aro'matous *a.* (ע-ראו'-מע-טאס) ז. *aromatic*.

arose' (ע ראוז') אויפגעשטאנען; אויפ=געגאנגען; זיך אויפגעהויבען. ז. *arise*.

around' *adv.* (ע-ראונד') 1. ארום, רונד=אום, ארום און ארום; 2. נאהענט דערביי.
2. I shall be **around** the clubrooms to-night.

arous'al *n.* (ע-ראו'-זעל) די ערוואכונג, די אויפערשטעהונג.

arouse' *v.* (ע-ראוז') וועקען, אויפוועקען, ערוועקען; אויפרעגען [ווי צארן].

arouse' from sleep (ע-ראוז' פראם סליעפ) אויפוועקען פון שלאף.

arouse' one's atten'tion (ע-ראוז' הוואנז ע-טענ'-שאן) איינעם אויפמערק=זאם מאכען.

arouse' the mind (ע-ראוז' טהי מאינד) דעם גייסט אויפרעגען; די ליי=דענשאפטען אויפרעגען.

arouse' the pas'sions (ע-ראוז' טהי פעש'-אנז) אויפרעגען די ליידענשאפטען.

arow' *adv.* (ע-ראו') אין א שורה, אין א רייה.

aroynt' *v.* (ע-ראינט') ז. *aroint*.

arpeg'gio *n.* (ער-פעדזש'-א) דאס קלינ=גען פון טענער פון אן אקארד איינס נאך דעם אנדערען.

arquebusade' *n.* (אר-קהווי-בא-סייד') וואונד=וואסער [א פארצייטיגע רפואה גע=גען א שוס=וואונד].

arquebusier' *n.* (אר-קהווי-בא-סיער') א ביקסען=שיסער.

ar'rack *n.* (ער'-עק) אראק [דיסטיליר=טער רייז=בראנפען].

arraign' *v. and n.* (ע-ריין') פאדערען צום געריכט; שטעלען צום געריכט; דאס פאדערען אדער דאס שטעלען צום געריכט.

arraign' a pris'oner (ע-ריין' ע פריז'-נער) שטעלען אן ארעסטאנט פאר'ן גע=ריכט.

arraign'ment *n.* (ע-ריינ'-מענט) שטע=לונג פאר געריכט, אנקלאגע.

ar'rak *n.* (ער'-עק) ז. *arrack*.

arrange' *v.* (ע-ריינדזש') ארדנען, איינ=ריכטען; ברענגען אין ארדנונג; אויס=שטעלען אין א רייה; אבמאכען; אברע=דען; קומען צו אן אויסגלייך.
I shall **arrange** to have you meet him.

arrange' an account' (ע-ריינדזש' ען ע-קאונט') מאכען א חשבון; בערעכענען זיך; ליקווידירען א חוב.

arrange'ment *n.* (ע-ריינדזש'-מענט) אויפשטעלונג אין רייהען; איינארדנונג, איינריכטונג; דאס ברענגען אין ארד=נונג; אבמאכונג; פעראברעדונג; אויס=גלייך

arran'ger *n.* (ע-ריינ'-דזשער) דער ארדנער; דער, וועלכער בריינגט אין ארדנונג.

ar'rant *a.* (ער'-ענט) פאלשטענדיג, וואס איז דורכאויס; שלעכט, שענדליך.

ar'rant cow'ard (ער'-ענט קאו'-ארד) א שענדליכער פייגלינג.

ar'rant knave (ער'-ענט נייוו) א יונ=גאטש; א דורכגעטריבענער יונג; א נידע=ריגער לומפ.

ar'rantly *adv.* (ער'-ענט-לי) דורכאויס שלעכט.

ar'rant ras'cal (ער'-ענט רעס'-קעל) ז. *arrant knave*.

ar'rant rogue (ער'-ענט ראהג) ז. *arrant knave*.

ar'rant trai'tor (ער'-ענט טריי'-טאר) א נידערטרעכטיגער פעררעטהער.

ar'rant vil'lain (ער'-ענט וויל'-איין) ז. *arrant knave*.

ar'ras *n.* (ער'-עס) דיוואן, טעפיך; גע=וואנד=טאפעטען.

array' *n. and v.* (ע-ריי') 1. דאס אויס=שטעלען צום שוי אדער צום פערקויף; רייה; 2. די ארדנונג ווי מען שטעלט אויס סאל=דאטען אין א מלחמה; ארדנען, אויס=שטעלען אין א רייה; 3. אנקליידען; בע=פוצען, אויספוצען; פוץ; אנצוג; 4. די ליסטע פון געשווארענע [ריכטער]; דאס איינשרייבען די געשווארענע אין דער ליסטע; אן ארמעע; אן אבטיילונג סאל=דאטען.
1. The peddler showed an **array** of laces. 2. The army was **arrayed** for battle. 3. The bride was **arrayed** for the wedding.

array' with (ע-ריי' הוויטה) אויספוצען, בעקליידען.

arrear' *n. and adv.* (ע-ריער') 1. ריק=שטאנד, שולד, חוב; 2. הינטען=צו; צוריק; 3. הינטער=וואף, נאכצוג [אן אבטיילונג פון דער ארמעע אין מלחמה וואס געהט הינ=טער דער גאנצער ארמעע (המאסף)].
1. Some members are in **arrears** in their dues.

arrear'age *n.* (ע-ריער'-איידזש) ניט דערצאהלטע שולדען; א ריקשטענדיגער חוב; דאס בלייבען נאכשטעליג אדער ריק=שטענדיג.

arrest' *v. and n.* (ע-רעסט') ארעסטירען, ארויפלעגען אן ארעסט אויף זאכען; אב=שטעלען, איינהאלטען; הינדערען; פער=האפטען; פעסטהאלטען [אין זכרון]; זיך פערזיכערען א זאך; איינהאלטונג, הינ=דערונג; פערהאפטונג; פעסטנעהמונג; אזא אויסשלאג ביי פערד אויף די קניע פון די הינטערשטע פיס.

arres'table *a.* (ע-רעס'-טעבל) וואס קען אדער דארף ארעסטירט ווערען.

arrest' of judg'ment (ע-רעסט'- אוו דזשאדזש'-מענט) די איינהאלטונג אדער אבשטעלונג פון א געריכטס=אורטייל

arrest' the atten'tion (ע-רעסט' טהי ע-טענ'-שאן) צושמיעדען די אויפמערק=זאמקייט

arret' *n.* (ע-ריי') א פעראררדנונג [פון איינעם, וואס האט די מאכט צו מאכען פעראררדנונגען]; ענד אורטייל [פון א געריכט]; אן ארעסט.

arrhi'zal *a.* (ע-ראי'-זעל) ז. *arhizal*.

arrhyth'my *n.* (ע-ריטה'-מי) דאס ניט האבען קיין ריטם [וועגען א געדיכט].

arrière' *n.* (ע-ריער') הינטער=וואף, הינ=טער=גארדע, נאכצוג [אן אבטיילונג פון דער ארמעע אין מלחמה, וואס געהט הינ=טער דער גאנצער ארמעע (המאסף)].

arrière'-ban *n.* (ע-ריער'=בען) צוזאמענ=רוף, אויפרוף צו מלחמה.

arrière'-guard *n.* (ע-ריער'-גארד) הינטער=גארדע [א מיליטער=אבטיילונג, וואס געהט הינטער דער ארמעע].

arrière'-pensée' *n.* (ער-יעהר'-פאנ-סיי') א פערבארגענער אדער בעהאלטענער געדאנק; א פערשוויגענער געדאנק.

arrière'-vas'sal *n.* (ע-ריער'-וועס'-על) א וואסאל ביי א וואסאל, אן עבד לעבדים.

arrie'ro *n.* (ער-אי-איי'-ראו) א מויל=עזעל=טרייבער.

ar'ris *n.* (ער'-אים) א שארפער ווינקעל אין א געביידע.

arri'val *n.* (ע-ראי'-וועל) אנקונפט, דאס אנקומען; איינער אדער עטוואס וואס קומט אן; עררייכונג [פון א ציעל].

arri'val place (ע-ראי'-וועל פלייס) אנקונפטס=פלאץ.

arrive' *v.* (ע-ראיוו') אנקומען; פאסי=רען; עררייכען.

arrive' at a conclu'sion (ע-ראיוו' עט ע קאנ-קלו'-זשאן) קומען צו א שלוס.

ar'rogance *n.* (ער'-אַ-גענס) פּרעכהייט, העזה, עזות; איבערמוט, שטאָלץ.
ar'rogancy *n.* (ער'-אַ-גענ-סי) ז. *arrogance*
ar'rogant *a.* (ער'-אַ גענט) פּרעך, חוצפּה'דיג, הויכמוטיג, איבערמוטיג; העזה'דיג שטאָלץ.
ar'rogantly *adv.* (ער'-אַ-גענט-לי) מיט איבערמוט; מיט שטאָלץ.
ar'rogantness *n.* (ער'-אַ-גענט-נעס) ז. *arrogance*
ar'rogate *v.* (ער'-אַ-גייט) האָבען העזה, האָבען צופיעל פּרעטענזיעס; זיין אַן עזות פּנים; זיין פּרעך; זיין איבערמוטיג; זיין שטאָלץ; זיין איינגעבילדעט; פאָדערען מיט העזה; פאָדערען מעהר ווי עס קומט.
arroga'tion *n.* (ער-אַ-גיי'-שאָן) דאָס זיין איבערמוטיג; דאָס זיין חוצפּה'דיג; דאָס פּרעך-זיין; דאָס פאָדערען מעהר ווי-פיעל עס קומט; אונבערעכטיגטע פּרעטענ-זיע.
ar'rogative *a.* (ער'-אַ-גע-טיוו) עזות'-דיג, חוצפּה'דיג; איבערמוטיג; איינגע-בילדעט; מיט אונבערעכטיגטע פּרעטענ-זיעס.
arrondisse'ment *n.* (ע-ראַנ-דיס'-מאָן) אַ בעצירק [אין פראַנקרייך].
ar'row *n.* (ער'-או) אַ פייל פון אַ בויגען.
ar'row-head *n.* (ער'-או-העד) דער שפּיץ פון פייל; פייל-קרויט [אַזאַ פלאַנצע].
ar'rowroot *n.* (ער'-או-רוהט) די פיעל-ווארצעל [אַזאַ פלאַנצע וועלכע ווערט בע-נוצט פאַר שפּייז].

Arrowroot

ar'row-shaped *a.* (ער'-או-שייפּט) פייל-פערמיג; עהנליך צו אַ פייל.
ar'row-stone *n.* (ער'-או-סטאָון) בע-לעמניט-שטיין.
ar'rowy *a.* (ער'-או-אי) שפּיציג ווי אַ פייל, עהנליך צו אַ פייל; שנעל ווי אַ פייל.
arroy'o *n.* (ע-ראָי'-או) אַ קליין טייכעל; אַ טיעפער טרוקענער גראָבען.
arschin' *n.* (אַר-שין') ז. *arshine*
arse *n.* (אַרס) דער הינטער-חלק, תחת.
ar'senal *n.* (אַר'-סע-נעל) אַרסענאַל; געוועהר-לאַגער; געוועהר-פאַבריק.
ar'senate *n.* (אַר'-סע-נייט) ז. *arseniate*
arse'niate *n.* (אַר-סי'-ני-עט) אַרזעניק-זאַלץ [מישאַק].
ar'senic *n.* (אַר'-סע-ניק) אַרזעניק [אַ כעמישער גרונד עלעמענט].
arsen'ic *a.* (אַר-סענ'-איק) וואָס ענט-האַלט אַרזעניק.
arsen'ic ac'id (אַר-סענ'-איק עס'-איד) אַרזעניק-זויערע.
arsen'ical *a.* (אַר סענ'-אי-קעל) וואָס ענטהאַלט אַרזעניק.
ar'senid *n.* (אַר'-סענ-איד) אַ כעמישע פערבינדונג פון אַרזעניק מיט מעטאַל.
ar'senide *n.* (אַר'-סענ-איד) ז. *arsenid*
arse'nious *a.* (אַר-סי'-ני-אָס) וואָס ענט-האַלט אָדער וואָס איז שייך צו אַרזעניק.
ar'senite *n.* (אַר'-סע-נאַיט) אַרזעניק זויער-זאַלץ.
arse'niuret *n.* (אַר-סי'-ניו-רעט) ז. *arsenid*
ar'senous *a.* (אַר'-סע-נאָס) ז. *arsenious*
arsen'uret *n.* (אַר-סענ'-יו-רעט) ז. *arsenid*
arse'ward *adv.* (אַרס'-הוואָרד) ריק-ווערטס.
arshin' *n.* (אַר-שין') אַן אַרשין. ז. *arshine*
arshine' *n.* (אַר-שין') אַן אַרשין [אַ לענ-גען-מאָס אין רוסלאַנד, פּערזיען און טער-קיי. דער רוסישער אַרשין איז אַן ערך 28 צאָל אָדער 71.119 סאַנטימעטער. דער טערקישער איז גלייך אַ מעטער אָדער 39.37 צאָל. דער פּערזישער איז גלייך 1 מעטער מיט 4 סאַנטימעטער].
ar'sis *n.* (אַר'-סיס) די הויבונג פון טאָן; אַ טאָן אָהן אַן אַקצענט [אין מוזיק].
ar'son *n.* (אַר'-סאָן) אונטערצינדונג.
art *n.* and *v.* (אַרט) 1. קונסט; עסטהע-טיק; אַ גילדע, אַ צעך; 2. געשיקטקייט, גע-שיקטקייט; 3. ביזט [דו].
1. The art of music is as old as the human race. 2. There is art in frying eggs. 3. Thou art the only God.
arte'ria *n.* (אַר-טי'-רי-אַ) ז. *artery*
arte'rial *a.* (אַר-טי'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַן אַרטעריע. ז. *artery*
arterialisa'tion *n.* (אַר-טי-רי-על-אַי-זיי'-שאָן) ז. *arterialization*
arterializa'tion *n.* (אַר-טי-רי-על-אַי-זיי'-שאָן) דאָס פערוואַנדלען דאָס אָדערען-בלוט אין פּולס-בלוט [דורך אָטעמען].
arte'rialize *v.* (אַר-טי'-רי-על-אַיז) ענ-דערען דאָס אָדערען-בלוט אין פּולס-בלוט [דורך אָטעמען].
arte'rial naviga'tion (אַר-טי'-רי-על נע ווי גיי'-שאָן) דער פערקעהר פון שיפען אויף טייכען און קאַנאַלען.
arteriog'raphy *n.* (אַר-טי-רי-אָג'-רע-פי) די אַנאַטאָמיע פון די פּולס-אָדערען.
arteriol'ogy *n.* (אַר-טי-רי-אָל'-אָ-דזשי) אַ וויסענשאַפטליכע אבהאַנדלונג וועגען די פּולס-אָדערען.
arterioscléro'sis *n.* (אַר-טי-רי-אָ-סקלע-ראָ'-סיס) די פערדיקונג און פער-שטייפונג פון די אַרטעריען [אַזאַ קראַנק-הייט].
arte'riotome *n.* (אַר-טי'-רי-אָ-טאָום) אַ כירורגישער אינסטרומענט צום עפע-נען אַן אַרטעריע.
arteriot'omy *n.* (אַר-טי-רי-אָט'-אָ-מי) די אַנאַטאָמיע פון פּולס-אָדערען.
arteri'tis *n.* (אַר-טע-ראַי'-טיס) אַן ענטצינדונג פון אַן אַרטעריע אָדער פון די אַרטעריעס.
ar'tery *n.* and *v.* (אַר'-טע-רי) אַרטע-ריע; פּולס-אָדער [איינער פון די אָדערען, וועלכע פיהרען דאָס בלוט פון האַרצען צו די טיילען פון קערפּער]; אַ קאַנאַל, אַ צווייג פון אַ בעוואַסערונגס-סיסטעם; בע-דעקען מיט אַרטעריען אָדער ווי מיט אַר-טעריען.
Arte'sian *a.* (אַר-טי'-זשיען) פון אַר-טעזוס [אַן אַלטע פּראָווינץ אין נאָרד-פראַנקרייך]; אַרטעזיש [וועגען וואַסער פון אַן אַרטעזישען ברונען].
Artesian well ז.
Arte'sian well (אַר-טי'-זשען הוועל) אַן אַרטעזישער ברונעם [אַ ברונעם וואָס ווערט געמאַכט דורך בויערען טיעף אין דער ערד ביז עס ווערט דערגרייכט אַ וואַסער-אָדער].

Artesian Well

art'-exhibi'tion *n.* (אַרט'-עגז-הי-ביש'-אַן) קונסט אויסשטעלונג.
art'ful *a.* (אַרט'-פול) אַרטיסטיש; גע-שיקט; כיטרע, קונסטפאָל; קונסטרייך.
art'fully *adv.* (אַרט'-פול-אי) מיט גע-שיקטקייט; קונסטפאָל; מיט כיטרעקייט.
art'fulness *n.* (אַרט'-פול-נעס) קינסט-ליכקייט, קינסטלערישע בעגאַבונג; ליס-טיגקייט, געשיקטליכקייט.
arthrit'ic *a.* (אַר-טהריט'-איק) וואָס איז שייך צו די געלענקען אָדער גיכט [פּאָ-דאַגראַ].
arthrit'ical *a.* (אַר-טהריט'-אי-קעל) ז. *arthritic*
arthrit'ical pains (אַר-טהריט'-אי-קעל פּיינז) גיכט-שמערצען; אַ וועהטאָג אין די געלענקען.
arthri'tis *n.* (אַר-טהראַי'-טיס) גיכט [ענטצינדונג פון די געלענקען].
arthro'dial *a.* (אַר-טהראָ'-די-על) וואָס איז שייך צו פריי-בעוועגליכע געלענקען.
arthrod'ic *a.* (אַר-טהראָד'-איק) ז. *arthrodial*
arthrodyn'ia *n.* (אַר-טהראָ-דינ'-אי-ע) דער שמערץ אין די געלענקען.
Arthrogas'tra *n.* (אַר-טהראָ-געס'-טרע) אַזעלכע אינזעקטען, וואָס זייער בויך איז צונויפגעשטעלט פון רינגעלעך.
arthrog'raphy *n.* (אַר-טהראָג'-רע-פי) וויסענשאַפטליכע בעשרייבונג פון די גליע-דער-געלענקען.
arthrol'ogy *n.* (אַר-טהראָל'-אָ-דזשי) די אַבטיילונג אין אַנאַטאָמיע, וואָס בע-האַנדעלט די גליעדער-געלענקען; פינגער-שפּראַך פון טויב-שטומע.
Arthrozo'a *n.* (אַר-טהראָ-זאָו'-אַ) קרי-כענדע טהיערע [טהיערע וואָס קריכען אויף זייער בויך].
Arthu'rian *a.* (אַר-טהו'-רי-ען) וואָס איז שייך צו דעם קעניג אַרטהור אָדער צו די לעגענדען וועגען איהם [קעניג אַרטהור ווערט גערעכענט אַלס איינער פון די לעצ-טע קעלטישע קעניגע פון בריטאַניען. ווע-גען איהם זיינען פאַראַן אַ סך לעגענדען און פאַבעלען, נאָר היסטאָריש איז ניט פעסטגעשטעלט, אויב אַזאַ קעניג האָט ווען עס איז עקזיסטירט].
ar'tichoke *n.* (אַר'-טי-טשאָוק) אַרטי-שאָקע [אַ מין פּרוכט, וואָס זעהט אויס ווי אַ שישקע].

Artichoke

ar'ticle *n.* and *v.* (אַר'-טיקל) אַרטיקעל; זאַך; שריפטשטיק; הויפט-זאַץ, הויפט-שטיק, פּונקט; פּאַרלע-גען פּונקט פאַר פּונקט; פעסטזעצען, בעשטי-מען; אַבמאַכען, מאַכען אַ קאָנטראַקט.

ar'ticle by ar'ticle (אר'-טיקל באי אר'-טיקל) פונקט ביי פונקט ; יעדע זאך בעזונדער.

ar'ticled appren'tice (אר'-טיקלד ע-פרענ'-טיס) א לעהרלינג ביי א נאטאריוס.

ar'ticled pu'pil (אר'-טיקלד פיו'-פיל) א שילער, וואס איז אויפגענומען צום אונטערריכט אויף געוויסע בעדינגונגען.

ar'ticled to an attor'ney (אר'-טיקלד טו ען ע-טויר'-ני) פערפליכטעט צו ארבייטען אונטער דער לייטונג פון אן אדוואקאט.

ar'ticle for trea'son (אר'-טיקל פאר טריעזן) בעשולדיגונג אין פעררעטהע געגען דער רעגירונג.

ar'ticle of com'merce (אר'-טיקל אוו קאמ'-אוירס) ווארע ; סחורה.

ar'ticle of food (אר'-טיקל אוו פוהד) שפייז ארטיקעל.

ar'ticle of mer'chandise (אר'-טיקל אוו מויר'-טשענד-איז). ז. *article of commerce*

ar'ticles in demand' (אר'-טיקלז אין די-מענד') קוראנטע ארטיקלען, סחורות וואס געהען זעהר גוט.

ar'ticles of agree'ment (אר'-טיקלז אוו ע-גריע'-מענט) פונקטען פון אן אבמאך ; אן אבמאך.

ar'ticles of demand' (אר'-טיקלז אוו די-מענד') ז. *articles in demand*

ar'ticles of faith (אר'-טיקלז אוו פייטה) די עיקרים פון א רעליגיאן [די אני מאמין'ס]; די פונקטען פון א געשלאסענעם בונד.

ar'ticles of incorpora'tion (אר'-טיקלז אוו אינ-קאר-פא-ריי'-שאן) די שריפט מיט די סטאטוטען וואס א קארפאראציאן אדער פעראיין רייכט איין צו דער רעגיערונג צו בעקומען אן ערלויבניש פאר דער גרינדונג.

ar'ticles of inden'ture (אר'-טיקלז אוו אינ-דענ'-טשור) א לעהר=קאנטראקט [קאנטראקט פאר א לעהר=אינגעל].

ar'ticles of part'nership (אר'-טיקלז אוו פארט'-נער-שיפ) א קאנטראקט פון שותפים, גענאסענשאפט=קאנטראקט.

ar'ticles of the peace (אר'-טיקלז אוו טהי פיעס) א געריכטליכע פערפפליכטונג ניט אנצוגרייפען אדער ניט צו שעדיגען א געוויסע פערזאן, וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף איינעם געגען וועמען עס ווערט אריינגעבראכט א קלאגע, אז ער בעאבזיכטיגט צו טהאן שלעכטס צו יענער פערזאן.

ar'ticles of war (אר'-טיקלז אוו הוואהר) קריעגס=געזעצען.

artic'ular *a.* (אר-טיק'-יו-לער) וואס איז שייך צו די געלענקען.

artic'ular disease' (אר-טיק-יו-לער דיז איז') נעלענקען=קראנקהייט, גליעדערקראנקהייט.

artic'ularly *adv.* (אר-טיק'-יו-לער-לי) אויף א צוגליעדערטען אופן ; איינציגווייז, בפרטיות.

Articula'ta *n.* (אר-טיק-יו-ליי'-טע) גליעדער טהיערע [זייער קערפער בעשטעהט פון רינגעלעך]; חיות וואס קריכען אויף דעם בויך.

artic'ulate *a. and v.* (אר-טיק'-יו-לייט) געגלידערט ; דייטליך ; קלאר און דייטליך אויסשפרעכען ; מיט איינצעלנע זילבען אויסשפרעכען.

To speak English well, one must **articulate** correctly.

artic'ulate an'imal (אר-טיק'-יו-לייט ענ'-אי-מעל) ז. *Articulata*

artic'ulated *a.* (אר-טיק'-יו-ליי-טעד) געגליעדערט ; דייטליך אויסגערעדט.

artic'ulately *adv.* (אר-טיק'-יו-לייט-לי) מיט געלענק=פערבינדונגען ; מיט א קלארער אויסשפראכע; פונקט פאר פונקט; בפרטיות.

artic'ulateness *n.* (אר-טיק'-יו-לייט-נעס) גליעדערונג ; דייטליכקייט [אין דער אויסשפראכע].

articula'tion *n.* (אר-טיק-יו-ליי'-שאן) געלענק ; געלענק=פערבינדונג ; דייטליכע אויסשפראכע ; אויסשפראכע לויט זילבעטיילונג ; די צונויפגעוואקסענע שטעלען אין א פלאנצע [קניפעל]; פערגליעדערונג ; גליעדערונג ; דער קאנזאנאנט.

artic'ulative *a.* (אר-טיק'-יו-ליי-טיוו) וואס איז שייך צו געלענקען אדער געלענקפערבינדונג ; וואס איז שייך צו א דייטליכע אויסשפראכע ; וואס ווערט אויסגעשפראכען זילבע פאר זילבע.

artic'ulator *n.* (אר-טיק'-יו-ליי-טאר) איינער וואס שפרעכט אוים דייטליך די ווערטער ; איינער וואס שטעלט צונויף סקעלעטען ; אן ארטיקולאטאר [אן אפאראט וואס דענטיסטען בענוצען ביי מאכען קינסטליכע צייהנער=געביסען אבצופאסען די ריכטיגע שטעלונג פון מויל].

artic'ulatory *a.* (אר-טיק'-יו-ליי-טא-רי) וואס איז שייך צו דער דייטליכקייט פון דער שפראך.

artic'ulus *n.* (אר-טיק'-יו-לאס) א געלענק=פערבינדונג.

ar'tifice *n.* (אר'-טי-פיס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, א שפיצעל, א שטוקע.

artif'icer *n.* (אר-טיפ'-אי-סער) קינסטלער ; געשיקטער בעל מלאכה ; מעכאניקער ; ערפינדער ; שעפפער.

artifi'cial *a.* (אר-טי-פיש'-על) קינסטליך, ניט נאטירליך ; נאכגעמאכט.

Artificial flowers are worn on women's hats.

artifi'cial day (אר-טי-פיש'-על דיי) דער זונען=טאג [ד. ה. דער טאג גערעכענט פון זון=אויפגאנג ביז זון=אונטערגאנג, ניט קיין מעת לעת].

artifi'cial gem (אר-טי-פיש'-על דזשעם) א פאלשער דימאנט.

artifi'cial heat (אר-טי-פיש'-על היעט) קינסטליכע היץ.

artificial'ity *n.* (אר-טי-פיש-אי-על'-אי=טי) קינסטליכקייט, אוננאטירליכקייט ; נאכגעמאכטקייט.

artifi'cially *adv.* (אר-טי-פיש'-על-אי) אויף א קינסטליכען, אוננאטירליכען אופן; דורך קונסט, דורך געשיקטקייט.

artifi'cial mag'net (אר-טי-פיש'-על מעג'-נעט) קינסטליכער [ניט נאטירליכער] מאגנעט.

artifi'cialness *n.* (אר-טי-פיש'-על-נעס) ז. *artificiality*

artifi'cial num'bers (אר-טי-פיש'-על נאמ'-בערז) לאגאריטמען [אן אבטיילונג אין דער מאטעמאטיק]. ז. *logarithm*

artifi'cial pearls (אר-טי-פיש'-על פוירלז) ניט עכטע פערעל ; גלאז=פערעל.

artifi'cial stone (אר-טי-פיש'-על סטאון) פאלשער עדעל=שטיין, נאכגעמאכטער עדעל=שטיין.

artifi'cial tears (אר-טי-פיש'-על טיערז) פאלשע טרעהרען, קראקאדילען טרעהרען.

artifi'cious *a.* (אר-טי-פיש'-אס) ז. *artificial*

artil'lerist *n.* (אר-טיל'-ער-איסט) דער ארטילעריסט. ז. *artillery*

artil'lery *n.* (אר-טיל'-ע-רי) ארטילעריע ; שווערע שיס=געוועהר ; הארמאטען ; קאנאנען ; ארטילעריע סאלדאטען [סאלדאטען וואס דיענען ביי הארמאטען].

artil'lery dri'ver (אר-טיל'-ע-רי דראי'-ווער) דער אנטרייבער פון די פערד, וועלכע פיהרען די הארמאטען

artil'leryman *n.* (אר-טיל'-ע-רי-מען) א קאנאניער [א סאלדאט וואס דיענט אין ארטילעריע].

ar'tisan *n.* (אר'-טי-זען) קינסטלער, האנדווערקער ; מייסטער.

ar'tist *n.* (אר'-טיסט) קינסטלער, מאהלער, קונסט=האנדווערקער ; אן ארטיסט, אן אקטיאר.

artiste' *n.* (אר-טיסט') א פראפעסיאנעלער טענצער, זינגער א. ד. ג. ; א קינסטלערין ; א קינסטלער אין זיין פאך.

artis'tic *a.* (אר-טיס'-טיק) קינסטלעריש; ארטיסטיש.

artis'tical *a.* (אר-טיס'-טיק-על) ז. *artistic*

artis'tically *adv.* (אר-טיס'-טיק-על-אי) אויף א קינסטלערישען אדער ארטיסטישען אופן.

ar'tist-like *a.* (אר'-טיסט=לאיק) קינסטלעריש.

ar'tistry *n.* (אר'-טיס-טרי) קונסט=ארבייט ; קינסטלערטום.

ar'tist's proof (אר'-טיסטס פרוהף) דער ערשטער אבדרוק פון א קופער=גראווירונג.

art'less *a.* (ארט'-לעס) ניט קינסטלעריש ; איינפאך ; ניט געקינסטעלט, נאטירליך, אויפריכטיג.

art'lessly *adv.* (ארט'-לעס-לי) אויף א נאטירליכען אופן ; מיט אויפריכטיגקייט ; איינפאך.

art'lessness *n.* (ארט'-לעס-נעס) קונסטלאזיגקייט ; איינפאכהייט; נאטירליכקייט.

Artocar'pus *n.* (אר-טא-קאר'-פאס) דער מין בוימער צו וועלכען עס בעלאנגט דער ברויט=בוים.

artocar'pus *a.* (אר-טא-קאר'-פאס) וואס איז שייך צום ברויט=בוים.

art of assay' (ארט אוו ע-סיי') פרובירקונסט [די קונסט צו אונטערזוכען און פרובירען מעטאלען].

art of draw'ing (ארט אוו דראה'-אינג) די צייכען=קונסט.

art of mu'sic (ארט אוו מיו'-זיק) מוזיק=קונסט.

art'-union *n.* (ארט'=יו-ניאן) קונסט=פעראיין.

A'rum *n.* (איי'-ראם) א מין איירא=פעאישע פלאנצען [פון אייניגע פון זיי ווערט פון דיווארצלען געמאכט א געוויסער זארט קראכמאל].

Arunde'lian mar'bles (ער-אנ-די'-ליען מאר'בלז) טאוולען פון מארמאר מיט אויפצייכנונגען פון דער גריכישער געשיכטע.

arundina'ceous *a.* (ע-ראנ-די-ניי'-שיאס) ראהראַרטיגעס גראז ; וואס איז שייך צו ראהראַרטיגעס גראז.

arundin'eous *a.* (ער-אנ-דינ'-אי-אס) מיט ראהר גראז בעוואקסען ; עהנליך צו ראהר גראז.

arus'pex *n.* (ע-ראס'-פעקס) דער הארוספעקס [אין אלטען רוים, א נביאות=זאגער דורך די איננעווייַדען פון די קרבנות].

arus'pice *n.* (ע-ראס'-פיס) ז. *aruspex*

ar'val *n. and a.* (אר'-ווعל) בעגרעבע=

ניש=פעסט ; וואס איז שייך צו א בענרע= בעניש=פעסט ; וואס איז שייך צו בעאר= בייט לאנד.

ar'vel *n. and a.* (אר'-וועל) בעגרעבע= בעניש=פעסט ; וואס איז שייך צו א בע= גרעבעניש=פעסט.

Ar'yan *a. and n.* (אר'-יען) *Arian* .ז

as *c.* (עז) אלס, ווי ; אזוי=ווי ; ווען ; וויל ; וואס אנבעטרעפט.

as advised' (עז עד-וואיזד') לויט בע= ריכט, לויט אויפגאבע.

asafet'ida *n.* (עס-א-פעט'-אי-דא) טייו= פעלס=דרעק [א זעהר שטינקענדיגער זאפט פון געוויסע גראזען].

as agreed' upon' (עז ע-גריעד' א- פאן') ווי בעשלאסען.

as appears' (עז ע-פיערז') ווי עס שיינט.

As'arum *n.* (עס'-ע-ראם) אזא מין שמעקעדיגע פלאנצען מיט קליינע ברוינ= ליכע בליהונג.

as a rule (עז ע רוהל) אין אלגעמיין, בכלל, געוועהנליך.

as....as (עז....עז) אזוי....ווי
They, as well as their friends visited us.

asbes'tic *a.* (עס-בעס'-טיק) וואס איז שייך צו אסבעסט ; וואס ענטהאלט אס= בעסט.

asbes'tiform *a.* (עס-בעס'-טי-פארם) וואס האט די פארם אדער דאס אויסזעהן פון אסבעסט.

asbes'tine *a.* (עס-בעס'-טין) וואס האט די אייגענשאפטען פון אסבעסט ; אונ= ברענבאר.

asbes'toid *a.* (עס-בעס'-טאיד) עהנליך צו אסבעסט.

asbes'tos *n.* (עס-בעס'-טאס) אסבעסט, שטיינפלאקס [אזא ווייסער, גרויער אדער גרין=גרויער פעדעמדיגער מינעראל פון וועלכען עס ווערט אויך געמאכט א מין גע= וואנד וואס ברענט ניט אין פייער].

asbes'tos-stove *n.* (עס-בעס'-טאס- סטאוו) א גאז=אויוועלע, ביי וועלכען די ברענער זיינען בעדעקט מיט אסבעסט.

asbes'tous *a.* (עס-בעס'-טאס) עהנליך צו אסבעסט ; געמאכט פון אסבעסט ; אונ= פערברענליך.

asbes'tus *n.* (עס-בעס'-טאס) *asbestos* .ז

as broad as long (עז בראוד עז לאנג) אזוי ברייט ווי לאנג.

as'caris *n.* (עס'-קע-ריס) שפול=ווארם [א רונדער ווארם, וואס איז נאך ניט צו= גלידערט אין רינגען].

ascend' *v.* (ע-סענד') אויפשטייגען, ארויפשטייגען ; ארויפגעהן ; זיך דער= הויבען ; געהן צוריק [אין צייט] ; געהן צום אנפאנג אדער צום אורשפרונג [ווי פון א טייך].
They ascended the mountain.

ascen'dable *a.* (ע-סענ'-דעבל) צו וואס מען קען דערשטייגען ; אויף וואס מען קען ארויפשטייגען.

ascen'dant *a. and n.* (ע-סענ'-דענט) אויפשטייגענד, אויפגעהענד ; דאס אויפ= שטייגען אין דער הויך : דערגרייכענד דעם העכסטען שפיץ : איבערוועגענד ; הויכ= קייט ; איבערגעוויכט ; בעשטימענדער איינ= פלוס.

ascen'dency *n.* (ע-סענ'-דענ-סי) הויכ= קייט ; שטארקער איינפלוס ; איבערגע= וויכט ; דאס אויפשטייגען אין דער הויך ; דאס דערגרייכען דעם העכסטען שפיץ.
Roosevelt's ascendency in American politics has been continuous.

ascen'dent *a. and n.* (ע-סענ'-דענט) *ascendant* .ז

ascen'ding *a.* (ע-סענ'-דינג) אויפשטיי= גענדיג, אויפגעהענדיג.

ascen'ding lat'itude (ע-סענ'-דינג לעט'-אי-טיוד) די נארדליכע ברייט [א געאגראפישער און אסטראנאמישער אויס= דריק].

ascen'sion *n.* (ע-סענ'-שאן) אויפשטיי= גונג ; די אויפשטייגונג פון א שטערן אין הימעל.

ascen'sional *a.* (ע-סענ'-שאנ-על) אויפ= שטייגענד ; דערהויבענדיג זיך, ערהויבענ= דיג.

ascen'sive *a.* (ע-סענ'-סיוו) *ascensional* .ז

ascent' *n.* (ע-סענט') דאס אויפשטייגען ; דאס ארויפגעהן ; דער הויכער ארט ; די שטייגונג [פון א וועג] ; דער ארויפגאנג.

ascertain' *v.* (עס-אויר-טיין') בעשטי= מען, פעסטזעצען, געוויס מאכען ; אויס= געפינען ; פערזיכערען.
The police entered the house to ascertain the cause of the trouble.

ascertai'nable *a.* (עס-אויר-טיי'- נעבל) בעשטימבאר ; וואס קען נאכגעווי= זען ווערען ; וואס קען גוזאגט ווערען אויף זיכער.

ascertai'nableness *n.* (עס-אויר-טיי'- נעבל-נעס) די מעגליכקייט צו בעשטימען אדער אויסצוגעפינען.

ascertain' a major'ity (עס-אויר- טיין' ע מע-דזשאר'-אי-טי) זיך פערזיכע= רען מיט א מאיאריטעט, מיט א מעהרהייט [אין א פערזאמלונג, קאנגרעס א. ז. וו.].

ascertai'ner *n.* (עס אויר טיי'-נער) איינער וואס פערזיכערט אדער שטעלט פעסט.

ascertain'ment *n.* (עס-אויר-טיינ'- מענט) פעסטשטעלונג ; פעסטזעצונג ; בע= שטימונג, פערזיכערונג ; געוויסהייט.

ascet'ic *a. and n.* (ע-סעט'-איק) אסקע= טיש ; א נזיר, אסקעט [איינער וואס זאגט זיך אב פון אלע תאוות עולם הזה].

ascet'ical *a.* (ע-סעט'-איק-על) אסקע= טיש ; לעבענדיג ווי א אסקעט.

ascet'ically *adv.* (ע-סעט'-איק-על-אי) אויף א אסקעטישען אופן ; אזוי ווי א נזיר.

ascet'icism *n.* (ע-סעט'-אי-סיזם) אס= קעטיזם [די לעהרע און דאס לעבען פון אסקעטען, וועלכע פרעדיגען, אז מען דארף זיך אבשיידען פון אלע תאוות עולם הזה].

ascet'ic life (ע-סעט'-איק לאיף) א נזירות'דיגער לעבען.

asc'ians *n.* (עש'-יענז) מענשען אהן א שאטען [די איינוואהנער פון ארום דעם עקוואטאר, וואו אין געוויסע צייטען פון יאהר, צוליעב דעם שטאנד פון דער זון, ווארפען זיי פון זיך ניט קיין שאטען אום מיטאג=צייט].

Ascid'ia *n.* (ע-סיד'-אי-ע) ים=זעק [א מין ים=חיות, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א פעלארטיגען זאק].

Ascidia

ascid'ian *n. and a.* (ע-סיד'-אי-ען) א ים=זאק [אזא ים=חיה וואס איז בעדעקט מיט א פעלארטיגען זאק] ; וואס איז שייך צו די ים=זעק.

asci'tes *n.* (ע-סאי'-טיז) בויכוואסערזוכט [אזא קראנקהייט].

ascit'ic *a.* (ע-סיט'-איק) בויכוואסער= זיכטיג, קראנק אויף בויך=וואסער=זוכט.

ascit'ical *a.* (ע-סיט'-איק-על) *ascitic* .ז

asciti'tious *a.* (עס-אי-טיש'-אס) צוגע= לעגט, צוגעזעצט ; צופעליג.

Ascle'pias *n.* (עס-קלי'-פי-עס) שוואל= בענקרויט ; מילך=גראז, זייד גראז [אזא מין אמעריקאנער פלאנצען].

ascri'bable *a.* (עס-קראי'-בעבל) וואס איז ציצישרייבען אדער צוצורעכענען ; צו= געשריבען.
The downfall of Spain, is ascribable to her treatment of the Jews.

ascribe' *v.* (עס-קראיב') צושרייבען, צו= רעכענען ; זאגען אויף אימעצען, דאס ער טהוט אדער זאגט א געוויסע זאך.

ascrip'tion *n.* (עס-קריפ'-שאן) צושריי= בונג, צורעכנונג [א טהאט, א מעלה א. ד. ג.].

ascripti'tious *a.* (עס קריפ טיש' אס) וואס איז געבונדען צו דער ערד [וועגען די לייבאייגענע אין דער פעאדאלער צייט, וועלכע פלעגען פערקייפט ווערען צוזאמען מיט דער פעריקויפטער ערד] ; צוגעטשע= פעט, צוגעלעגט ; רעגיסטרירט ; איינגע= שריבען אין פראטאקאל.

as direc'ted (עז די-רעק'-טעד) לויט פארשריפט, לויט אנווייזונג.

as ear'ly as (עז אויר'-לי עז) שוין, נאך.
We were there as early at four o'clock.

ase'ity *n.* (ע-סי'-אי-טי) די זעלבסט= שטענדיגע, אונאבהענגיגע עקזיסטענץ ; דאס עקזיסטירען אהן צו האבען אבגעשטאמט פון אימעצען אדער פון עטוואס ; די זעלבסטעקזיסטענץ.

asep'sis *n.* (ע-סעפ'-סיס) דאס זיין אסעפטיש [אהן פערגיפטענדע מיקראבען].

asep'tic *a.* (ע-סעפ'-טיק) אסעפטיש [אהן פערגיפטענדע מיקראבען] ; פריי פון בלוט=פערגיפטונג.

asep'ticism *n.* (ע-סעפ'-טי-סיזם) די מעדיצינישע אסעפטישע בעהאנדלונג [דאס פערניכטען פון די פערגיפטענדע מיק= ראבען].

aseptic'ity *n.* (עס-עפ-טיס'-אי-טי) דאס זיין אסעפטיש, דאס זיין ריין פון מיק= ראבען.

asep'ticize *v.* (ע-סעפ'-טי-סאיז) מאכען אסעפטיש [פערניכטען די פערגיפטענדע מיקראבען].

asex'ual *a.* (ע-סעק'-שיו-על) זייענדיג א טומטום [ניט קיין זכר און ניט קיין נקבה].

asex'ually *adv.* (ע-סעק'-שיו-על-אי) אויף דעם אופן פון א טומטום, אזוי ווי א טומטום [ניט קיין זכר און ניט קיין נקבה].

as far as (עז פאר עז) אזוי ווייט ווי.

as far as it goes (עז פאר עז איט גאוז) נור ביז א געוויסען פונקט.
His plan is good as far as it goes.

as fol'lows (עז פאל'-אוז) ווי פאלגט, ווי עס שטעהט געשריעבען ווייטער.

as for (עז פאר) וואס איז שייך ; וואס איז נוגע, וואס אנבעלאנגט
As for me, give me liberty, or give me death.

as good (עז גוהד) עבען אזוי גוט.

as good as (עז גוהד עז) אזוי גוט ווי.
He is **as good** **as** his word.

as good as done (עז גוהד עז דאן) אזוי גוט ווי פארטיג.

ash *n., v. and a.* (עש) עשענבוים; יאסינאווערבוים; אש; בעשיטען מיט אש; געמאכט פון אש; עהנליך צו אש.

Ash

ashamed' *a.* (ע-שיימד') בעשעמט, פערשעמט.
I am **ashamed** of the conduct of my friend.

asha'medly *adv.* (ע-שיי'-מעד-לי) מיט שאנדע, מיט פערשעמטהייט.

asha'medness *n.* (ע-שיי'-מעד-נעס) דאס שעמען זיך.

ash'-box *n.* (עש'-באקס) אש-קעסטעל.

ash'-cart *n.* (עש'-קארט) א מיסט-וועגעלע [א וועגעלע אין וועלכען די גאסענקעהרער האלטען די אויסגעקעהרטע מיסט].

ash'-col'or *n.* (עש'-קאל'-אר) אש קאליר, אש-גרוי.

ash'-col'orẹd *a.* (עש'-קאל'-ארד) אש-פארביג; גרוי ווי אש.

ash'en *a.* (עש'-ען) פון עשען האלץ, פון יאסינאווע האלץ; אשיג; עהנליך צו אש.

ash'ery *n.* (עש'-ער-אי) אן ארט, וואו מען שיט ארוים אש; א פאטאש-פאבריק.

ash'es *n.* (עש'-עז) אש; דער איבערעסט פון א טוידטען קערפער.

ash'-fire *n.* (עש-פאיר) א פערשטיקטער פייער.

ash grey (עש גריי) אש-גרוי [קאליר]. ז. איל. *"Colors"*

ash'-hole *n.* (עש'-האול) א לאך, וואו מען שיט אש.

ash'lar *n.* (עש'-לאר) ז. *ashler*

ash'ler *n.* (עש'-לער) א ברוך-שטיין [ניט בעארבייטער שטיין]; א פיער-עקיגער שטיין.

ash'lering *n.* (עש'-לער-אינג) א האלץ-זייל, וואס האלט אונטער דעם דאך-באלקען.

ashore' *adv. and a.* (ע-שאור') אויפ'ן לאנד; אויף דעם ברעג [פון א וואסער]; וואס איז אויפ'ן לאנד אדער אויפ'ן ברעג.

ash'-pan *n.* (עש'-פען) אש-קאסטען [אין אויוועז].

ash'-pit *n.* (עש'-פיט) אש-גרוב.

Ash'toreth *n.* (עש'-טא-רעטה) עשתרות [די הויפט געטין ביי די אלטע כנענים].

ash'-tree *n.* (עש'-טריע) עשענבוים, יאסינאווער בוים.

ash'-tub *n.* (עש'-טאב) א פאס פון עשען-האלץ.

Ash Wednes'day (עש הוועננז'-דיי) אש-מיטוואך [דער ערשטער מיטוואך אין דער קריסטליכער פאסטצייט, ווען די קאטוילים מאכען א געוויסע צערעמאניע מיט אש].

ash'weed *n.* (עש'-הוויעד) ציעגענפוס [אזא פלאנצע].

ash'-wood (עש'-הוואוד) עשען-האלץ.

ash'y *a.* (עש'-אי) וואס איז שייך צו אש; אשיג; אש-פארביג; בלייך.

ash'y pale (עש'-אי פייל) בלייך ווי אש.

A'sian *a.* (איי'-שיען) וואס איז שייך צו אזיע.

Asiat'ic *a. and n.* (איי-שי-עט'-איק) אזיאטיש; וואס איז נוגע צו אזיען; אן אזיאט.

Asiat'ic chol'era (איי-שי-עט'-איק קאל'-ער-ע) די כאלעריע.

as I can (עז אי קען) אויב איך וועל קענען...

aside' *adv. and n.* (ע-סאיד') 1. אויף דער זייט; זייטווערטס; אן א זייט; בעזונדער; 2. עטוואס וואס ווערט געזאגט אזוי, אז עס ווערט ניט געהערט; אויף דער טעאטער-ביהנע — א בעמערקונג פאר זיך אדער א בעמערקונג וואס די מיטשפיעלער דארפען ניט הערען.
1. He called him **aside**, and explained the situation.

aside' from the pur'pose (ע-סאיד' פראם טהי פויר'-פאס) ניט צו דער זאך.

as if (עז איף) פונקט ווי.
I am advising you **as if** you were my son.

asine'go *n.* (עס-אי-ני'-גאו) א קליינער עזעל; א נאר.

as'inine *a.* (עס'-אי-נאין) ווי אן עזעל, עזעלש, נאריש, פער'עקשנ'ט.
His conduct is **asinine**.

asinin'ity *n.* (עס-אי-נינ'-אי-טי) דאס זיין אן עזעל, דאס זיין עזעל-דום.

as is my du'ty (עז איז מאי דיו'-טי) ווי עס איז מיין פליכט.

as is u'sual (עז איז יו'-זשו-על) ווי געוועהנליך.

as it were (עז איט הוואר) גלייך ווי עס וואלט.

ask *v.* (עסק) פרעגען, פאדערען, בעטען, פערלאנגען.

ask about'! (עסק ע-באוט') טראג זיך אב!

ask advice' of (עסק עד-וואיס' אוו) אימעצען פרעגען אן עצה.

ask a fa'vor (עסק ע פיי'-װאר) בעטען א טובה.

ask again' (עסק ע-געז') נאך א מאל בעטען; צוריק פאדערען.

askance' *adv.* (ע-סקענס') אן א זייט; אין דער קרים; מיט איין אויג צוגעמאכט.

askant' *adv.* (ע-סקענט') מיט א זייטענבליק.

ask a price (עסק ע פראיס) פערלאנגען א פרייז.

ask a ques'tion (עסק ע קוועס'-טשאן) שטעלען א פראגע.

ask coun'sel of one (עסק קאונ'-סעל אוו הוואן) פרעגען ביי אימעצען אן עצה.

askew' *adv.* (ע-סקיו') אן א זייט, זייטווערטס; קרום; ניט ריכטיג.

as'king *n.* (עס'-קינג) דאס פרעגען; דאס בעטען; דאס פאדערען; דאס פערלאנגען; די קירכליכע בעקאנטמאכונג פון א חתונה [צו פערהיטען אויב איינער פון דער פאר איז שוין ניט פערהייראט, אדער אויב די חתונה-פאר זיינען ניט צו נאהנטע בלוט-פערוואנדטע].

ask leave (עסק ליעוו) בעטען אורלויב; בעטען ערלויבניס.

ask one in (עסק הוואן אין) אריינרופען.

ask par'don (עסק פאר'-דאן) בעטען אום ענטשולדיגונג.

aslant' *adv. and a.* (ע-סלענט') שרעג; קווער; קרום, אין דער קרים.

asleep' *adv. and a.* (ע-סליעפ') שלאפענדיג; אין שלאף; איינגעשלאפען; געשטארבען.

as long as (עז לאנג עז) אזוי לאנג ווי...
As long as you are here, you may do it.

aslope' *adv. and a.* (ע-סלאופ') אראב אין דער קרים; שרעג, שיעף.

asmear' *adv. and a.* (ע-סמיער') איינגעריכט, איינגעשמיערט; שמיערינ, שמיערענדיג.

asoak' *adv. and a.* (ע-סאוק') אנגעזויגען מיט וואסער; איינגעווייקט.

aso'cial *a.* (ע-סאו'-שעל) ניט געזעלשאפטליך, וואס איז פיינדליך צו אדער געגען געזעלשאפט.

aso'matous *a.* (ע-סאו'-מע-טאס) אונקערפערליך; רוחניות'דיג.

as one man (עז הוואן מען) ווי איין מענש, איינשטימיג.

asp *n.* (עספ) דער עספען-בוים; די עספע [א זעהר גיפטיגע שלאנג, וועלכע געפינט זיך הויפטזעכליך אין עגיפטען].

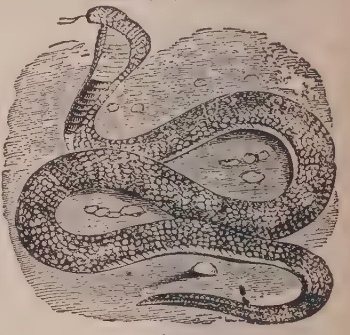
Asp

asparag'inous *a.* (עס-פע-רעדזש'-אי-נאס) עהנליך צו שפארגעל.
This fruit is **asparaginous**.

aspar'agus *n.* (עס-פער'-ע-גאס) שפארגעל [א געוויסע נארהאפטע גארטען פלאנצע].

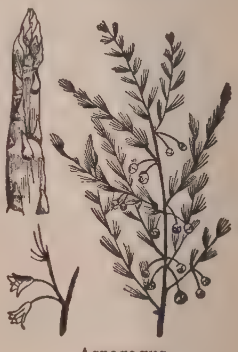
Asparagus

as'pect *n.* (עס'-פעקט) אנבליק, אויסזעהן; מינע, בליק; די לאגע [פון א געגענשטאנד]; ריכטונג; אנזיכט; בעציהונג; פערהעלטנים; די שטעלונג פון די פלאנעטען איינער צום אנדערען.

as'pen *n. and a.* (עס'-פען) דער עספען-בוים; פון עספען-האלץ; ציטערענדיג [ווי א בלאט פון עספען-בוים].

as'pen leaf (עס'-פען ליעף) א בלאט פון אן עספען-בוים.

as'pen tree (עס'-פען טריע) עספען=בוים.

as'pen wood (עס'-פען הוואוד) עספען=האלץ.

as'per *n.* (עס'-פער) רויה, גראב, שארף; א שטארקער הויך [אין דער גריכישער גראמאטיק]; א טערקישע מטבע.

as per (עז פער) לויט, נאך דעם.

as per account' (עז פער ע-קאונט') לויט רעכנונג.

as per advice' (עז פער עד-וואים') לויט בעריכט, לויט אויפגאבע.

as per agree'ment (עז פער ע-גריע'-מענט) לויט אבמאך.

as'perate *v.* (עס'-פע-רייט) רויה מא=כען; מאכען שארסטקע [ניט גלאט].

aspera'tion *n.* (עס-פע-ריי'-שאן) דאס רויה=מאכען, דאס מאכען שארסטקע [ניט גלאט].

asperge' *v.* (עס-פוירדזש') שפרינקלען; שפריצען.

asper'ges *n.* (עס-פויר'-דזשיז) אז אנ=טיפאן אדער א הימנע וואס ווערט געזונ=גען אין קירך פון צוויי כארען איינער נע=גען דעם אנדערען און בעת דעם זינגען שפרינקעלט דער גלח מיט דעם הייליגען וואסער.

aspergil'lum *n.* (עס-פער-דזשיל'-אם) שפרענק=פינזעל [א פינזעל בענוצט אין די קאטויליש קירכען צו שפרענקלען דאס הייליגע וואסער].

asperifo'liate *a.* (עס-פער-אי-פאו'-לי-אייט) וואס האט שארסטיגע בלעטער.

asper'ity *n.* (עס-פער'-אי-טי) רויהייט, שארסטיגקייט; גראבקייט, ניט=גלאטקייט; שארפקייט; שארפער געשמאק; שטרענגקייט.

Asked politely, he answered with **asperity**.

asper'matous *a.* (עס-פויר'-מע-טאס) אהן זאמען.

asper'mous *a.* (עס-פויר'-מאס) ז. *aspermatous*

asperna'tion *n.* (עס-פויר-ניי'-שאן) פעראכטונג.

asperse' *v.* (עס-פוירס') בעשפריצען; פערליימדען, ריידען לשון הרע אויף אי=מעצען; טאדלען; בעשמוצען; אויסלא=כען.

asper'ser *n.* (עס-פויר'-סער) פערליימ=דער, בעל=לשון=הרע; אבלאכער; א פינ=זעל אין די קאטוילישע קירכען צו שפרענק=לען דאס הייליגע וואסער.

asper'sion *n.* (עס-פויר'-שאן) בעשפרי=צונג; דאס בעשפריצען מיט הייליגען וואסער ביי די קאטוליקען; פערליימדונג, לשון=הרע; טאדעל; אבשפאטונג.

asper'sive *a.* (עס-פויר'-סיוו) פערליימ=דעריש, לשון הרע'דיג, אבלאכענדיג.

asper'sively *adv.* (עס-פויר'-סיוו-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן; אבלא=כענדיג.

asperso'rium *n.* (עס-פויר-סאו'-רי-אם) דאס הייליגע וואסער=בעקען [ביי די קאטוליקען]; א פינזעל צו שפרענקלען דאס הייליגע וואסער.

asper'sory *a.* (עס-פויר'-סא-רי) ז. *aspersive*

asphalt' *n. and v.* (עס-פעלט') אס=פאלט, ערד=פעך; פלאסטערען מיט אס=פאלט.

asphalt'-fur'nace *n.* (עס-פעלט'-פויר'-נעס) אז אויוועז אויף רעדער, אין וועלכען מען קאכט אדער שמעלצט אס=פאלט צו בעגיסען א גאס אדער א דאך.

asphal'ter *n.* (עס-פעל'-טער) אז אס=פאלט=ארבייטער, איינער וואס בעגיסט גא=סען אדער דעכער מיט אספאלט.

asphal'tic *a.* (עס-פעל'-טיק) וואס בע=לאנגט צו אספאלט; עהנליך צו אספאלט.

asphal'ting *n.* (עס-פעל'-טינג) דאס פלאסטערען מיט אספאלט.

asphalt' pave'ment (עס-פעלט' פייוו'-מענט) אספאלט פלאסטער.

asphal'tum *n.* (עס-פעל'-טאם) ז. *asphalt*

asphal'tus *n.* (עס-פעל'-טאס) ז. *asphalt*

as'phodel *n.* (עס'-פא-דעל) די בלייך=בלום [אזא ליליען=עהנליכע פלאנצע].

asphyx'ia *n.* (עס-פיק'-סי-ע) דאס אב=שטעלען זיך פון אטעם; דער שיינבא=רער טויט; די דערשטיקונג.

asphyx'iate *v.* (עס-פיק'-סי-אייט) דער=שטיקען; פערארזאכען אן אטהעם=פער=האלטונג.

asphyxia'tion *n.* (עס-פיק-סי-איי'-שאן) דאס דערשטיקט ווערען.

as'pic *n.* (עס'-פיק) די אספע [א זעהר גיפטיגע שלאנג]; א מין לאווענדע [אזא פלאנצע]; פוטשא, סטודען [פערגליווערטע פלייש=זופ מיט צוהאקטען פלייש].

aspir'ant *a. and n.* (עס-פאיר'-ענט) שטרעבענדיג; א שטרעבער; א קאנדי=דאט.

He is an **aspirant** for the Presidential nomination.

as'pirate *v., a. and n.* (עס'-פי-רייט) אויסהויכען א קלאנג פון א בוכשטאב; שטארק מאכען, שארף מאכען א קלאנג פון א בוכשטאב; דאס ארויסציהען אדער אויס=זויגען דורך א לופט=שטראם; וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך הויכען; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך אויס=הויכען.

as'pirated *a.* (עס'-פי-ריי-טער) אויסגעשפראכען דורך הויכען.

aspira'tion *n.* (עס-פי-ריי'-שאן) דאס שטרעבען, דאס סטארען זיך; די הוי=בענדע אויסשפראכע פון א בוכשטאב; דאס ארויסציהען לופט אדער פליסיגקייט דורך א לופט=שטראם; דאס ארויסבלאזען.

as'pirator *n.* (עס'-פי-ריי-טאר) לופט=זויג=אפאראט; א מעדיצינישער אפאראט אויסצוזויגען אייטער [פלאגמע] פון א געשוויר; אזא רייניגונגס=מאשין פאר תבואה [א לופט=זויג מאשין].

aspir'atory *a.* (עס-פאיר'-ע-טא-רי) וואס בעלאנגט צו שטרעבזאמקייט; וואס בעלאנגט צו דער הויכענדער אויסשפראכע פון א בוכשטאב; וואס בעלאנגט צו א לופט=זויגענדען אפאראט; וואס איז שייך צום אטעמען.

aspire' *v.* (עס-פאיר') שטרעבען, שטארק פערלאנגען; זיך אויפהויבען אין דער הויך; אויסהויכען, אויסאטעמען.

To **aspire** to greatness, is a laudable ambition.

aspir'er *n.* (עס-פאיר'-ער) א שטרעבער.

as'pirin *n.* (עס'-פי-רין) אזא ווייסער פולווער, וועלכער ווערט גענוצט פאר א רפואה צו רעוומאטיזם.

aspir'ing *a. and n.* (עס-פאיר'-אינג) שטרעבענדיג צו א העכערע שטעלע; דאס עהרגייציגע שטרעבען; ווירקענדיג אלס לופטזויג אפאראט.

aspir'ingly *adv.* (עס-פאיר'-אינג-לי) דורך אן עהרגייציגען שטרעבען; דורך דאס שטרעבען צו א העכערע שטעלע.

aspir'ingness *n.* (עס-פאיר'-אינג-נעס) די עהרגייציגע שטרעבזאמקייט.

as'pis *n.* (עס'-פיס) ז. *aspic*

asquint' *adv. and a.* (ע-סקהווינט') קוי=קענדיג קרום; קוקענדיג מיט איין אויג. פערמאכט; מיט דעם אויג אן א זייט.

as regards' (עז רי-גארדז') וואס איז שייך, וואס בעטרעפט, וואס איז נוגע; אין אנבעטראכט.

as respects' (עז רי-ספעקטס') וואס אנבעלאנגט, וואס איז שייך, וואס איז נוגע.

ass *n.* (עס) אן עזעל; א גראבער יונג, חמור, שוטה, דומקאפ.

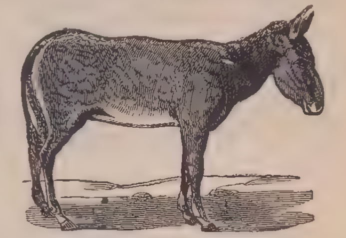

Ass

assafet'ida *n.* (עס-ע-פעט'-אי-דע) ז. *asafetida*

as'sagai *n. and v.* (עס'-ע-גאי) א קליי=נע לייכטע שפיעז בענוצט פון די קאפערס [אין זיד=אפריקא]; טויטען אדער שטע=כען מיט אזא שפיעז.

assa'i *adv.* (עס-א'-אי) זעהר [שנעל אדער לאנגזאם. אז אויסדרוק אין מו=זיק].

assail' *v.* (ע-סייל') אנפאלען, אנגריי=פען; אטאקירען.

Public men are often **assailed**, and their motives are questioned.

assail'able *a.* (ע-סייל'-עבל) אנגרייפ=באר.

assail'ableness *n.* (ע-סייל'-עבל-נעס) די מעגליכקייט אנצוגרייפען.

assail'ant *n. and a.* (ע-סייל'-ענט) אנגרייפענד; אנגרייפער; אטאקירענדיג; אטאקירער.

assail'er *n.* (ע-סייל'-ער) אנגרייפער; אטאקירער.

assail'ment *n.* (ע-סייל'-מענט) אנפאל, אנגריף; אטאקע.

assas'sin *n. and v.* (ע-סעס'-אין) א געדונגענער מערדער, א מערדער; איינער וואס זוכט אימעצען צו מארדען אין גע=היים; מארדען; מארדען אין געהיים.

assas'sinate *v.* (ע-סעס'-אי-נייט) מאר=דען אין געהיים; פערדארבען, פערניכטען.

assassina'tion *n.* (ע-סעס-אי-ניי'-שאן) דאס מארדען אין געהיים [הויפטזעכליך פון א געדונגענעם מערדער].

assas'sinator *n.* (ע-סעס'-אי-ניי-טאר) איינער וואס מארדעט אין געהיים; איי=נער וואס דינגט א מערדער אימעצען צו ערמארדען.

assault' *n. and v.* (ע-סאהלט') אנגריף, אנפאל; אנגרייפען, אנפאלען.

As he was walking in the dark, he was **assaulted** by robbers.

assault'able *a.* (ע-סאהלט'-עבל) אנ=גרייפבאר.

assault' and bat'tery (ע-סאהלט' ענד בעט'-ער-אי) אן אנגריף מיט שלע=געריי.

assault'er *n.* (ע-סאהלט'-ער) אנגריי=פער.

assay' *n. and v.* (ע-סיי') די אונטערזו=כונג אדער פראבירונג פון עפענטליכע מא=סען און געוויכטען; די פראבירונג פון מע=

טאלען [אויב זיי זיינען עכט]; אנאליזירען, אונטערזוכען, פּרובירען; מאכען א פּערזוך.

assay'-bal'ance *n.* (ע-סיי'-בעל'-ענס) פּראביר-וואג.

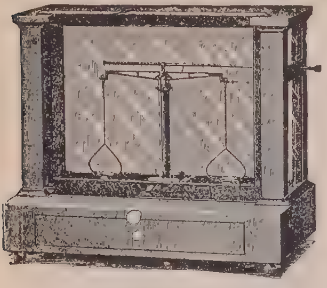

Assay-balance

assay'er *n.* (ע-סיי'-ער) פּראבירער; מעטאל-פּראבירער; מינצען-פּראבירער.

assay'-fur'nace *n.* (ע-סיי'-פויר'-נעס) פּראביר-אויווען [פאר מעטאלען].

assay'ing *n.* (ע-סיי'-אינג) דאס פּרובירען מעטאלען; פּארשפּיעל [אין דער מוזיק].

assay'-mas'ter *n.* (ע-סיי'-מעס'-טער) דער מינץ-פּראבירער [איינער וואס פּראבירט גאלד און זילבער מטבעות אויב זיי זיינען פון ריכטיגען מעטאל און ווערטה].

assay' of arms (ע-סיי' אוו ארמז) די פּראבירונג פון וואפען-געוואלט.

assay'-weight *n.* (ע-סיי'-הווייט) פּראביר-געוויכט.

ass'-dri'ver *n.* (עס'-דראי'-ווער) עזעל-טרייבער.

as'segai *n.* (עס'-ע-גאי) ז. ***assagai***

assem'blage *n.* (ע-סעמ'-בליידזש) צונויפשטעלונג אדער פעראייניגונג [פון טיילען]; פערזאמלונג; צונויפזאמלונג.

assem'ble *v.* (ע-סעמ'בל) 1. פערזאמלען; זיך פערזאמלען, צוזאמענקומען; 2. צונויפשטעלען אדער פעראייניגען [איינצעלנע טיילען].

1. They **assembled** in the hall. 2. The skilled watchmaker must also know how to **assemble** the parts of a clock.

assem'bler *n.* (ע-סעמ'-בלער) פערזאמלער; איינער פון די פערזאמלטע; א צונויפשטעלער [פון מאשינען טיילען].

assem'bling *n.* (ע-סעמ'-בלינג) א פערזאמלונג, א צונויפזאמלונג; דאס צונויפשטעלען און צונויפפּאסען די טיילען פון א מאשין.

assem'bling-bolt *n.* (ע-סעמ'-בלינג-באולט) אזא שרויף וואס האלט צוזאמען איינציגע טיילען פון א מאשין.

assem'bly *n.* (ע סעמ'-בלי) פערזאמלונג; פּאליטישע פערזאמלונג; פעסטפערזאמלונג; דאס אונטערשטע הויז פון דער געזעצגעבענדער פערזאמלונג פון די איינצעלנע שטאאטען אין אמעריקא; דער מיליטער-סיגנאל זיך אויפצוזאמלען און זיך מאכען פארטיג אין וועג.

assem'blyman *n.* (ע-סעמ'-בלי-מען) א' אבגעארדענטער [דעפּוטאט] פון דעם אונטערשטען הויז פון דער געזעצגעבענדער פערזאמלונג פון די איינצעלנע שטאאטען אין אמעריקא.

assem'bly-room *n.* (ע-סעמ'-בלי-רוהם) א פערזאמלונגס-זאל; א טאנץ-זאל.

assent' *n.* and *v.* (ע-סענט') צושטימען, מסכים זיין, איינוויליגען; צושטימונג, איינווילליגונג, הסכמה.

The parents gave their **assent** to the marriage of their daughter.

assenta'tion *n.* (עס-ען-טיי'-שאן) א שקלאפישע צושטימונג; א חניפה'דיגע צושטימונג.

assen'ter *n.* (ע-סענ'-טער) צושטימער, איינער וואס איז מסכים.

assen'tient *a.* and *n.* (ע-סענ'-שיענט) צושטימענדיג, מסכים זייענדיג; א צושטימער.

assen'tingly *adv.* (ע-סענ'-טינג-לי) דורך צושטימונג.

assen'tor *n.* (ע-סענ'-טאר) א צושטימער, איינער וואס איז מסכים; איינער פון די 8 שטימער וואס דארפען לויט געזעץ אונטערשטיצען די נאמינאציאן פון א קאנדידאט צו די פּארלאמענטס-וואהלען אין ענגלאנד און אירלאנד.

assert' *v.* (ע-סירט') בעהויפּטען; אנשפּריכע מאכען [אויף עטוואס]; ערקלערען; פערטיידיגען.

Freedom loving people **assert** their rights.

asser'table *a.* (ע-סיר'-טעבל) וואס קען אנגעהאלטען אדער פערטיידיגט ווערען.

asser'ter *n.* (ע-סיר'-טער) בעהויפּטער; פערטיידיגער; איינער וואס בעשטעהט אויף זיין רעכט.

asser'tion *n.* (ע-סיר'-שאן) בעהויפּטונג; פערטיידיגונג; פערזיכערונג.

The man's **assertions** were proven to be false.

asser'tive *a.* (ע-סיר'-טיוו) בעהויפּטענדיג; געוויס, אויסדריקליך; אהן צווייפעל; דאגמאטיש.

A man may insist upon his rights without being **assertive**.

asser'tively *adv.* (ע-סיר'-טיוו-לי) אויף אן אויסדריקליכען אדער פערזיכערענדען אופן; בעהויפּטענדיג.

asser'tiveness *n.* (ע-סיר'-טיוו-נעס) אויסדריקליכע בעהויפּטונג; געוויסהייט.

assert' one's self (ע-סירט' הוואנז סעלף) פערטיידיגען די רעכטען; אויסאיבען א ווירקונג.

asser'tor *n.* (ע-סיר'-טאר) ז. ***asserter***

asserto'rial *a.* (ע-סיר-טאו'-רי-על) וואס ענטהאלט א בעהויפּטונג; בעהויפּטענדיג; פערטיידיגענד; אויסדריקליך ערקלערענדיג; אין לאגיק — וואס ערקלערט עפּעס פאר ריכטיג, האלט עס אבער ניט פאר נויטווענדיג.

asser'tory *a.* (ע-סיר'-טא-רי) ז. ***assertorial***

assess' *v.* (ע-סעס') בעשטימען שטייער [אבגאבען, פּאדאטקעס]; ארויפלעגען שטייער; אבשאצען, טאקסירען.

This house is **assessed** at $40,000.

assess'able *a.* (ע-סעס'-עבל) אבשאצבאר; וואס דארף צאהלען שטייער.

assess'ably *adv.* (ע-סעס'-ע-בלי) דורך אבשאצען.

assessed' dam'ages (ע-סעסט' דעמ'-עדזש-עז) בעשטימטע סומע פון היזק, וואס דארף בעצאהלט ווערען.

assessed' tax'es (ע-סעסט' טעקס'-עז) דירעקטע שטייערען.

asses'sionary *a.* (ע-סעש'-אנ-ע-רי) בייזיצענד [אין געריכט אלס ראטגעבער].

asses'sionary court (ע-סעש'-אנ-ע-רי קאורט) א געריכט מיט'ן אנטייל פון געשווארענע.

assess'ment *n.* (ע-סעס'-מענט) שטייער [אבגאבען, פּאדאטקעס]; דאס ארויפלעגען שטייער; די שטייער סיסטעם; די אבשאצונג; דער אבשאצונגס-ווערטה.

assess'or *n.* (ע-סעס'-אר) אסעסאר; בייזיצער אין געריכט [זאסיעדאטעל]; א זאכפערשטענדיגער, וועלכער ווערט געוועהלט צו בעראטונג אין א געריכט; א געהילף פון א בעאמטען; אן אסיסטענט אין אן אפּיס; א בעאמטער, וועלכער שאצט אב די שטייער, וואס דארף געצאהלט ווערען.

assesso'rial *a.* (עס-ע-סאו'-רי-על) וואס בעלאנגט צו שטייער-בעאמטע אדער אסעסארס. ז. ***assessor***

as'set *n.* (עס'-עט) ז. ***assets***

as'sets *n.* (עס'-עטס) דאס פערמעגען וואס בלייבט איבער פון א געשטארבענעם צו בעצאהלען זיינע שולדען; דאס איבערגעבליעבענע קאפּיטאל פון א באנקראטירטען קויפמאן צו בעצאהלען זיינע בעלי חובות; פערמעגען; א טייל פון איינעמס פערמעגען.

assev'erate *v.* (ע-סעוו'-ער-אייט) פערשטארקען א פערזיכערונג מיט א שבועה; הייליג פערזיכערען.

assevera'tion *n.* (ע-סעוו-ע-ריי'-שאן) א פערשטארקטע פערזיכערונג דורך א שבועה; א הייליגע פערזיכערונג.

assib'ilate *v.* (ע-סיב'-אי-לייט) ריידען מיט א קוויטשעדיגען קול; שווישטשען.

assibila'tion *n.* (ע-סיב-אי-ליי'-שאן) דאס ריידען מיט א קוויטשעדיגען קול; דאס שווישטשען.

as'sident *a.* (עס'-אי-דענט) אלס בעגלייטענדע קראנקהייט [א קראנקהייט וואס קומט אלס פאלגע פון אן אנדער קראנקהייט]; בעגלייטענד.

assidu'ity *n.* (עס-אי-דיו'-אי-טי) פלייסיגקייט; בעשטענדיגע צוגעטהאנקייט צו עפּעס, איבערהויפּט צום לערנען [התמדה]; איבערגעבענהייט; צודרינגליכקייט

assid'uous *a.* (ע-סיד'-יו-אס) בעשטענדיג פלייסיג, ארבייטזאם; איבערגעבען צו ארבייט.

assid'uously *adv.* (ע-סיד'-יו-אס-לי) מיט איבערגעבענהייט צו דער ארבייט; מיט התמדה.

assid'uousness *n.* (ע-סיד'-יו-אס-נעס) ז. ***assiduity***

assign' *v.* and *n.* (ע-סאין') בעצייכענען; בעשטימען, ערנענען; אנגעבען [א גרונד]; איבערטראגען צו אימעצען; אנווייזען; אסיגנירען; פעסטזעצען; בעפאלמעכטיגטער.

He **assigned** his claim to his friend.

assign'able *a.* (ע-סאינ'-עבל) בעשטימבאר; נאכווייזבאר; איבערטראגבאר;

assign' a rea'son (ע-סאין' ע ריע'זן) אנגעבען אן אורזאכע.

as'signat *n.* (עס'-איג-נעט) אן אסיגנאציע [פּאפּיער-געלד] פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאנערער רעגירונג.

assigna'tion *n.* (עס-איג-ניי'-שאן) פעסטזעצונג; בעצייכנונג; בעשטימונג; בעשטימונג פון ארט און פלאץ צו בעגעגנען זיך [הויפּטזעכליך פון געליעבטע].

assignee' *n.* (עס-אי-ניע') בעפאלמעכטיגטער.

assignee' by deed (עס-אי-ניע' באי דיעד) בעשטימט אלס בעפאלמעכטיגטער דורך א פערזאן.

assignee' in bank'ruptcy (עס-אי-ניע' אין בענק'-ראפּט-סי) א פערזאן צו וועמען עס ווערט איבערגעגעבען דאס אי-

בערגעבליבענע פערמעגען פון א באנקראט עס צו פערטיילען צווישען די בעלי חובות.

assignee' in insol'vency (עס-אי-ניע' אין אינ-סאל'-ווענ-סי). ז. *assignee in bankruptcy*

assignee' of a bank'rupt (עס-אי-ניע' אוו ע בענק'-ראפט) דער בעפאלמעכטיגטער פערוואלטער אויף דעם איבערגעבליבענעם פערמעגען פון א באנקראט.

assign'er *n.* (ע-סאינ'-ער) בעשטימער, ערנענער; אנווייזער; איינער וואס טראגט איבער זיין רעכט איבער עטוואס צו אן אנדערען.

assign'ment *n.* (ע-סאינ'-מענט) בעשטימונג, פעסטזעצונג; אנווייזונג, איבערטראגונג [צו אן אנדערען].

assignor' *n.* (עס-אי-נאר') איינער וואס טראגט איבער זיין רעכט צו אן אנדערען.

assimilabil'ity *n.* (ע-סימ-אי-לע-ביל'-אי-טי) אסימילירבארקייט; די פעהיגקייט זיך צו אסימילירען אדער זיך צו פערגלייכען.

assim'ilable *a.* (ע-סימ' אי-לעבל) אסימילירבאר; פערגלייכבאר, וואס קען פערגליכען ווערען.

assim'ilate *v.* (ע-סימ'-אי-לייט) 1. אסימילירען, אריינגעהמען אין זיך, פערדייען, פערוואנדלען אין אן אנדער שטאף; 2. פערגלייכען, עהנליך מאכען; עהנליך ווערען; פערמישען.

1. The body **assimilates** food and turns it into blood and tissue. 2. America easily **assimilates** its foreign population.

assim'ilateness *n.* (ע-סימ'-אי-לייט-נעס) עהנליכקייט, גלייכקייט.

assimila'tion *n.* (ע-סימ-אי-ליי'-שאן) אסימילאציאן; פערגלייכונג, פערעהנליכונג, עהנליך-מאכונג; פערוואנדלונג אין אן אנדער שטאף; פערשמעלצונג אדער פערמישונג מיט אן אנדער נאציאן.

assim'ilative *a.* (ע-סימ'-אי-ליי-טיוו) וואס ווערט אסימילירט; וואס האט די נייגונג צו אסימילאציאן. ז. *assimilate*

assim'ilative fac'ulty (ע-סימ'-אי-ליי-טיוו פעק'-אל-טי) די אסימילאציאנס-פעהיגקייט.

assim'ilatory *a.* (ע-סימ'-אי-ליי-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו אסימילאציאן; וואס קען אסימילירט ווערען.

ass'ish *a.* (עס'-איש) דום. עזעלהאפט;

assist' *v.* (ע-סיסט') העלפען, שטיצען; ביישטעהן, אויסהעלפען.

assis'tance *n.* (ע-סיס'-טענס) הילף; ביישטאנד; מיטווירקונג.

assis'tant *a. and n.* (ע-סיס'-טענט) בעהילפליך; ביישטעהענד; אונטערשטיצענד; געהילף, העלפער, אסיסטענט.

assis'tant en'gine (ע-סיס'-טענט ענ'-דזשין) א הילפס-מאשינע.

assis'tant mas'ter (ע סיס'-טענט מעס'-טער) הילפס-לעהרער.

assis'ter *n.* (ע-סיס'-טער) א העלפער; א בייזיצער; בייראט.

assis'tantship *n.* (ע-סיס'-טענט-שיפ) דאס אמט אדער שטעלע פון אן אסיסטענט [געהילף].

assist'less *a.* (ע סיסט'-לעס) אהן ביי-הילף; הילפלאז.

assis'tor *n.* (ע-סיס'-טאר) ז. *assister*

assize' *n. and v.* (ע-סאיז') געריכטס-זיצונג; געריכטס-טאג; פערזאמלונג פון די געריכטס-געשווארענע; בעשטימונג; בעשטימען דעם פרייז.

assi'zer *n.* (ע סאי' זער) מארק-מייסטער [רעגירונגס בעאמטער, וועלכער בעשטימט די פרייזען אויף די לעבענס ארטיקלען, וועלכע געהען צום מארק ווי אויך דער וואס פאסט אויף אויף די ריכטיגקייט פון געוויכט און מאסען].

assi'zes *n.* (ע-סאי'-זעז) געריכט פון געשווארענע; געריכטס-טאג; עפענטליכע געריכטס-זיצונג.

ass'-like *a.* (עס'-לאיק) עזעלהאפט; גלייך צו אן עזעל.

associabil'ity *n.* (ע-סאו-שיע ביל'-אי-טי) פעראיינבארקייט; די פעהיגקייט זיך צו פערבינדען אדער פעראייניגען; די פעהיגקייט פון מיטפיהלען אדער מיטליידען [ביי מוסקעלען און נערוועו].

asso'ciable *a.* (ע-סאו'-שיעבל) פעראיינבאר; געזעלשאפטליך; מיטפיהלענד, מיטליידענד [ביי מוסקעלען און נערוועו].

asso'ciableness *n.* (ע-סאו'-שיעבל-נעס) ז. *associability*

asso'ciate *v., a. and n.* (ע-סאו'-שי-אייט) פערבינדען, פעראייניגען; פערבונדען; טיילנעהמער; חבר; העלפער; מיטשולדיגער; בעגלייטען; שטעהן אין פערבינדונג.

asso'ciateship *n.* (ע-סאו'-שי-אייט-שיפ) שותפות, גענאסענשאפט.

associa'tion *n.* (ע-סאו-שי-איי'-שאן) אסאציאציאן; פערבינדונג; פעראייניגונג; געזעלשאפט, חברה, גענאסענשאפט, פעראיין; אידעען-פערבינדונג [די עראינערונג פון איין זאך אין פערבינדונג מיט אן אנדער זאך].

associa'tional *a.* (ע-סאו-שי-איי'-שאנ-על) גענאסענשאפטליך; וואס בעלאנגט צו אסאציאציאן. ז. *association*

associa'tionism *n.* (ע-סאו-שי-איי'-שאנ איזם) די טעאריע וועגען אידעען-פערבינדונגען [די עראינערונג פון איין זאך אין פערבינדונג מיט אן אנדער זאך. צ. ב. דער נאמען פון א גוטען פריינד רופט ארויס אין די געדאנקען זיין אנבליק, זיין וואהנונגס-ארט, זיין בעשעפטיגונג א. ז. וו.]; די קאמוניסטישע סיסטעם פון פוריע. ז. *Fourierism*

associa'tionist *n. and a.* (ע-סאו-שי-איי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער טעאריע וועגען אידעען-פערבינדונגען; אן אנהענגער פון דער קאמוניסטישער סיסטעם פון פוריע; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען אידעען-פערבינדונגען; וואס איז שייך צו דער קאמוניסטישער סיסטעם פון פוריע. ז. *associationism*

asso'ciative *a.* (ע-סאו'-שי-איי-טיוו) פעראייניגענד, פערבינדענד; וואס בעלאנגט צו אסאציאציאן. ז. *association*

asso'ciative fac'ulty (ע סאו'-שי-איי-טיוו פעק'-אל-טי) די פעהיגקייט פון אידעען-פערבינדונג. ז. *associationism*

asso'ciativeness *n.* (ע-סאו'-שי-איי-טיוו-נעס) וואס האט די אייגענשאפט צו ווערען פערבונדען אדער פעראייניגט.

asso'ciator *n.* (ע-סאו'-שי-איי-טאר) א מיטגליעד פון א חברה, א חבר.

assoil' *v.* (ע סאיל') פרייזשפרעכען; בעפרייען; מוחל זיין.

as'sonance *n.* (עס'-א-נענס) די עהנליכקייט פון א קלאנג; דער גלייכער קלאנג פון צוויי ווערטער; עהנליכער אויסדרוק פון געפיהל; איינשטימונג.

as'sonant *a. and n.* (עס'-א-נענט) גלייכקלינגענד; דאס גלייכקלינגענדע ווארט.

as'sonate *v.* (עס'-א-נייט) גלייכקלינגענד מאכען.

as soon as (עז סוהן עז) אזוי גיך ווי..., ווי נאר...

The doctor will come **as soon as** possible.

assort' *v.* (ע-סארט') זארטירען; ארדנען; צוזאמענשטעלען; צוזאמענברייגען; אזארטירען [בעזארגען מיט אלע מינים סחורות]; צופאסען.

assor'ted *a.* (ע-סאר' טעד) 1. זארטירט, געארדענט לויט די פערשיעדענע זארטען אדער מינים; 2. צוגעפארט, צוגעפאסט.

2. They are a well **assorted** pair.

assort'ment *n.* (ע-סארט'-מענט) דאס זארטירען; דאס ארדנען; אן אויסוואהל פון ווארע, אבגעקליבענע סחורה; איינטיילונג, קלאסיפיצירונג.

assort'ment of goods (ע-סארט'-מענט אוו גוהדז) זארטירען סחורות; א לאגער פון סחורות.

ass'-skin *n.* (עס'-סקין) עזעל-פעל; פארמעט.

as sta'ted (עז סטיי'-טעד) ווי דערמאהנט, ווי פריהער געזאגט.

assuage' *v.* (ע-סהווייזש') מילדערען, דערלייכטערען; לינדערען; בערוהיגען; שטילען; בעפריעדיגען; נאכלאזען.

The possession of loyal friends, **assuages** sorrow.

assuage'ment *n.* (ע-סהווייזש'-מענט) מילדערונג; לינדערונג; לינדערונגס-מיטעל; בערוהיגונג.

assua'ger *n.* (ע-סהוויי'-דזשער) איינשטילער, בערוהיגער; לינדערונגס-מיטעל.

assua'sive *a.* (ע-סהוויי'-סיוו) מילדערענד; לינדערענד; ווייך; זאנפט.

assu'mable *a.* (ע-סיו'-מעבל) וואס קען אנגענומען ווערען; וואס מען קען משער זיין.

assume' *v.* (ע-סיום') נעהמען, אננעהמען, איבערנעהמען; זיך נעהמען די פרייהייט, סמייען; נעהמען אויף זיך; משער זיין.

assume' a discourse' (ע-סיום' ע דיס-קאורס') פערפיהרען א שמועס; נעהמען דאס ווארט.

assume' airs (ע-סיום' עהרז) מאכען אן אנשטעל; אננעהמען א וויכטיגע מינע.

He **assumes** the **airs** of a gentleman.

assu'mer *n.* (ע-סיו'-מער) אן איינגעבילדעטער.

assume' the debts of anoth'er (ע-סיום' טהי דעטס אוו ע-נאטה'-ער) איבערנעהמען אן אנדערענס חובות

assume' the offen'sive (ע-סיום' טהי א-פענ'-סיוו) איבערגעהן צום אנגריף; אנגרייפען.

assume' the reins (ע-סיום' טהי ריינז) איבערנעהמען די לייטונג; בעקומען די אויבערהאנד.

assume' upon' one's self (ע-סיום' א-פאן' הוואנז סעלף) שטעלען אויף זיך.

assu'ming *a.* (ע-סיו'-מינג) שטאלץ; העזה'דיג.

assu'mingly *adv.* (ע-סיו'-מינג-לי) אויף א שטאלצען אדער העזה'דיגען אופן.

assump'sit *n.* (ע-סאמפ'-סיט) א ניט אונטערגעחתמ'עטע פערפליכטונג; א פרייוויליגע פערפליכטונג.

assump'tion *n.* (ע-סאמפ'-שאן) אננאהמע; השערה; פאראויסזעצונג; דאס שטעלען אויף זיך; די הימעלפאהרט [דער ארויפגאנג אויפ'ן הימעל, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, פון קריסטוס אדער מאריע]; די אננעהמונג פון א געשטאלט; די אנגענומענע געשטאלט; איינבילדונג; העזה.

assump'tive *a.* (ע-סאמפ'-טיוו) אנגענומען, פאראויסגעזעצט; געבויט אויף השערות.

assump'tively *adv.* (ע-סאמפ'-טיוו-לי) דורך אן השערה אדער א פאראויסזעצונג; אויף דעם אופן פון אן השערה.

assur'able *a.* (ע-שור'-עבל) וואס קען פערזיכערט ווערען; וואס קען אסעקורירט ווערען.

assur'ance *n.* (ע-שור'-ענס) דאס פער־טרויען, זיכערהייט, פערזיכערונג; פער־פפליכטונג; פערשפרעכונג; זיכערער בע־ווייז; א דאקומענטאלער בעווייז אויף'ן רעכט אויף אייגענטום; די פערזיכערונג [פון גאט] אויף עולם הבא; דרייסטקייט; העזה; חוצפה; אסעקורענץ [לעבענס־פער־זיכערונג, פייער־פערזיכערונג א. ד. ג.].

assur'ance of lands (ע-שור'-ענס אוו לענדז) דאס איבערגעבען לאנד דורך א קאנטראקט.

assure' *v.* (ע-שור') פערזיכערען, בעפעס־טיגען; צוזיכערען, פערשפרעכען; אסעקו־רירען [פערזיכערען דאס לעבען, פון פייער, פון אן אונגליקס־פאל א. ד. ג.].

Assure me of your good intentions, and I will trust you implicitly.

as sure as death (עז שור עז דעטה) זיכער ווי דער טויט.

as sure as I live (עז שור עז אי ליוו) אזוי וואהר ווי איך לעב.

assured' *a.* (ע-שורד') פערזיכערט; זיכער; געוויס, איבערצייגט; זעלבסט־צופריעדען; זעלבסטבעוואוסט; דרייסט; העזה'דיג.

assur'edly *adv.* (ע-שור'-עד-לי) זיכער; מיט זיכערהייט; מיט צופערטרויען.

assur'edness *n.* (ע-שור'-עד-נעס) גע־וויסהייט; זיכערהייט; צופערטרויען.

assur'er *n.* (ע-שור'-ער) א פערזיכע־רער; אסעקוראנט.

assur'gent *a.* (ע-סור'-דזשענט) אויפ־שטייגענדיג; שטרייט־לוסטיג; בויגענפער־מיג אויפשטייגענד [ביי בלעטער פון א בוים אדער פלאנצען].

assur'ingly *adv.* (ע-שור'-אינג-לי) פערזיכערענדיג, ארויסרופענדיג צוטרוי, זיכערהייט אדער געוויסהייט.

Assyr'ian *a. and n.* (ע-סיר'-אי-ען) וואס איז שייך צו סיריען [אשור] אדער סיריער [די איינוואהנער פון סיריען]; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון סי־ריען; די סירישע שפראך [אשורית].

Assyriolog'ical *a.* (ע-סיר-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם אויספארשען די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער, ווי זייער היסטאריע, שפראך, קולטור א. ד. ג.

Assyriol'ogist *n.* (ע-סיר-אי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט שטודירען די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער.

Assyriol'ogy *n.* (ע-סיר-אי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די אלטערטימליכקייטען פון די אלטע סיריער, ווי זייער היסטאריע, שפראך, קולטור א. ד. ג.

Astar'te *n.* (עס-טאר'-טי) [די עשתרות] די הויפטגעטין ביי די אלטע כנענים; די לבנה.

astat'ic *a.* (ע-סטעט'-איק) וואס האט ניט קיין בעשטימטע ריכטונג; ניט בעשטענ־דיג, ניט פעסט; אסטאטיש [אונאבהענגיג פון דעם איינפלוס פון דער צוציהונגס־קראפט פון דעם ערד־מאגנעטיזם].

astat'ic needle (ע-סטעט'-איק ניעדל) די אסטאטישע מאגנעט נאדעל [א מאגנעט נאדעל (אין א קאמפאס), וואס איז אזוי איינגעריכטעט, אז זי ווערט ניט בעאיינ־פלוסט פון דער צוציהונגס־קראפט פון דעם ערד־מאגנעטיזם].

astay' *adv.* (ע-סטיי') בילדענדיג א שפי־ציגען ווינקעל [פון אן ארויפגעצויגענעם שיף־אנקער מיט דער ים־אויבערפלעכע].

as'teism *n.* (עס'-טי-איזם) א פיינע, עדעלע איראניע.

as'ter *n.* (עס'-טער) די שטערען־בלום.

aste'ria *n.* (עס-טי'-רי-ע) דער שטערען־זאפיר [אזא טייערער שטיין].

aste'rial *a.* (עס-טי'-רי-על) וואס איז שייך צו אדער איז פערבינדונג מיט די שטערען.

aste'rialite *n.* (עס-טי'-רי-על-איט) א פערשטיינערטער שטערען פיש.

Aste'rias *n.* (עס-טי'-רי-עס) די זעע־שטערען [אזא מין פיש וואס האבען די פארם פון שטערען].

Asterias

Asteri'idæ *n.* (עס-טע-ראי'-אי-די) די שטערען פיש [אזא מין פיש וואס זעהען אויס ווי שטערען].

as'terisk *n.* (עס'-טע-ריסק) שטערענ־דעל; שטערענצייכען [דער צייכען * אין שריפט].

as'terism *n.* (עס'-טע-ריזם) א קליינע גרופע שטערען; דריי־שטערענצייכען [דער צייכען *** אדער *⁎* אין דרוקזאכען].

as'terite (עס'-טע-ראיט) דער שטערענ־שטיין [א גלאנצענדער אפאל].

as'terites *n.* (עס'-טע-ראי-טיז) ז. *asterite*.

astern' *adv. and a.* (עס-טורן') אין דעם הינטערטייל פון שיף; הינטער דער שיף; וואס געפינט זיך הינטען [וועגען א שיף].

The current drives the ship astern.

as'teroid *a. and n.* (עס'-טע-ראיד) שטערענפערמיג; וואס האט שטערענפער־מיגע בלומען; שטערען־פיש; א קליינע גרופע פון קליינע פלאנעטען; די פלאנע־טען גרופע צווישען מארס און יופיטע'.

asteroi'dal *a.* (עס-טע-ראי'-דעל) שטערענפערמיג; וואס איז שייך צו די שטערען־פיש; וואס איז שייך צו דער פלאנעטען גרופע צווישען מארס און יופי־טער.

as the case stands (עז טהי קייס סטענדז) ביי דיזע אומשטענדען, אין דיע־זען פאל.

as the crow flies (עז טהי קראו פלאיז) אין א גלייכער ליניע [ווי א פויגעל פליהט].

astheni'a *n.* (עס-טהע-נאי'-ע) קערפער־שוואכקייט; קראפטלאזיגקייט.

as'theny *n.* (עס'-טהע-ני) ז. *asthenia*.

asth'ma *n.* (עסט'-מע) אסטמא [שווערע אטעמונג].

asthmat'ic *a. and n.* (עסט-מעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אסטמא־קראנקהייט; אן אסטמא־ליידענדער.

as though (עז טהאו) אזוי ווי.

As though he was master.

astigmat'ic *a.* (עס-טיג-מעט'-איק) אס־טיגמאטיש; ליידענד פון אסטיגמאטיזם. ז. *astigmatism*.

astig'matism *n.* (עס-טיג'-מע-טיזם) אסטיגמאטיזם [אן אויגענפעהלער וואס בעשטעהט דארין, וואס די ליכט־שטראהלען קאנצענטרירען זיך ניט אין איין פונקט פון אויג און דאס פערורזאכט א פאלשע פארשטעלונג פון זאכען אדער א שלעכטע ראיה בכלל].

astir' *adv. and a.* (ע-סטויר') אין בעווע־גונג; אין אויפרעגונג; בעוועגט; אויפ־גערעגט.

as to (עז טו) וואס איז שייך, וואס איז נוגע, וואס אנבעלאנגט.

aston'ish *v.* (ע-סטאנ'-איש) איבערראש־שען, ערשטוינען.

aston'ished *a.* (ע-סטאנ'-אישט) ער־שטוינט.

We were astonished to hear the sad news.

aston'ished at (ע-סטאנ'-אישט עט) ערשטוינט איבער עפעס.

aston'ishing *a.* (ע-סטאנ'-איש-אינג) ערשטוינענד; ערשטוינליך.

aston'ishingly *adv.* (ע-סטאנ'-איש-אינג-לי) אויף אן ערשטוינליכען אופן.

aston'ishingness *n.* (ע-סטאנ'-איש-אינג-נעס) דאס ערשטוינליכע; די ער־שטוינליכקייט.

aston'ishment *n.* (ע-סטאנ'-איש-מענט) ערשטוינונג, איבערראשונג.

astoop' *adv.* (ע-סטופ') שרעג, גענייגט, געבויגען.

as to the main (עז טו טהי מיין) וואס איז שייך צום תוך [פון דער זאך].

astound' *v. and a.* (ע-סטאונד') שטארק איבערראשען אדער ערשטוינען; שטארק איבערראשט אדער ערשטוינט.

astoun'ding *a.* (ע-סטאונ'-דינג) שטארק ערשטוינענד.

astoun'dingly *adv.* (ע-סטאונ'-דינג-לי) אויף אן ערשטוינענדען אופן.

astound'ment *n.* (ע-סטאונד'-מענט) דאס ערשטוינען.

astrad'dle *adv. and a.* (ע-סטרעד'ל) רייטענדיג; אין א רייטענדיגען זיצשטאנד.

as'tragal *n.* (עס'-טרע-געל) דער שפרונג־ביין [איבער דעם קנעכעל פון פוס]; א רונד שטענגעל אדער רייפעל אלס פערציערונג פאר א זייל; דער רינג פון הארמאטען־ראהר [פון וואנען עס ווערט אויסגעשאסען].

as'tragals *n.* (עס'-טרע-געלז) שפיעל־צייכען.

astrag'alus *n.* (עס-טרעג'-ע-לאס) דער שפרונג־ביין. ז. *astragal*.

as'tral *a.* (עס'-טרעל) וואס איז שייך צו די שטערען; עהנליך צו שטערען; אויס־געשטערענט.

as'tral lamp (עס'-טרעל לעמפ) אסט־ראל־לאמפ [אזא קעראסין (נאפט) לאמפ וועלכער ברענט זעהר ליכטיג].

astrand' *adv. and a.* (ע-סטרענד') אויף דעם גרונד; געשטראנדעט [וועגען א שיף].

astray' *adv.* (ע-סטריי') אראב פון ריכטיגען וועג; פעראירט; פערבלאנ־דזשעט.

The dog went astray.

astrict' *v.* (עס-טריקט') צוזאמענציהען; צונויפשניערען; איינהאלטען, בעשרענקען.

astric'ion *n.* (עס-טריק'-שאן) צוזאמענ־ציהונג; די ווירקונג פון צוזאמענציהענדע מיטעל [אין דער מעדיצין]; פערשטא־

פונג [פון מאגען]; פערשטאפונג פון מערידען.

astric'tive *a.* (עס־טריק׳־טיוו) וואס ציהט צוזאמען; וואס ווירקט נעגען א לויזען מאגען.

astric'tiveness *n.* (עס־טריק׳־טיוו־נעס) דאס צוזאמענציהען.

astric'tory *a.* (עס טריק׳־טא־רי) ז. *astrictive*

astride' *adv. and a.* (ע־סטראיד׳) ז. *astraddle*

astringe' *v.* (עס־טרינדזש׳) צוזאמענפרעסען, צונויפבינדען, גערינקט ווערען.

astrin'gency *n.* (עס־טרינ׳־דזשען־סי) די צוזאמענציהענדע קראפט.

astrin'gent *a.* (עס־טרינ׳־דזשענט) צוזאמענציהענד.

astrin'gently *adv.* (עס־טרינ׳־דזשענט־לי) אויף א צוזאמענציהענדען אופן.

astrin'gentness *n.* (עס־טרינ׳־דזשענט־נעס) ז. *astringency*

as'trite *n.* (עס׳־טראיט) ז. *asterite*

astrog'nosy *n.* (עס־טראג׳־נא־סי) די שטערען־וויסענשאפט.

astrog'raphy *n.* (עס־טראג׳־רע־פי) די שטערען־בעשרייבונג.

as'trolabe *n.* (עס׳־טרא־לייב) אן אינסטרומענט, וועלכער פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו מעסטען די הויך פון די שטערען.

astrol'atry *n.* (עס־טראל׳־עט־רי) די שטערען־פערגעטערונג.

astrol'oger *n.* (עס־טראל׳־א־דזשער) אסטראלאג, שטערען־זעהער.

astrolog'ic *a.* (עס־טרא־לאדזש׳־איק) אסטראלאגיש; וואס איז שייך צו שטערען־זעהעריי אדער צו דער לעהרע וועגען די שטערען.

astrolog'ical *a.* (עס־טרא־לאדזש׳־איק־על) ז. *astrologic*

astrolog'ical as'pects (עס־טרא־לאדזש׳־איק־על עס׳־פעקטס) די שטעלונג פון די פלאנעטען צווישען זיך.

astrolog'ically *adv.* (עס־טרא־לאדזש׳־איק־על־אי) דורך אסטראלאגיע; אין בעצוג צו שטערען־זעהעריי.

astrol'ogize *v.* (עס־טראל׳־א־דזשאיז) פערנעהמען זיך מיט אסטראלאגיע [מיט דער לעהרע וועגען די שטערען]; זאגען נביאות פון די שטערען.

astrol'ogy *n.* (עס־טראל׳־א־דזשי) אסטראלאגיע [די לעהרע וועגען די שטערען]; שטערען־זעהעריי; נביאות זאגעריי פון די שטערען.

astrometeorol'ogy *n.* (עס־טרא־מי־טי־א־ראל׳־א־דזשי) אסטראמעטעאראלאגיע [דאס בעשטימען דעם וועטער נאך דער שטעלונג פון די שטערען].

astrom'etry *n.* (עס־טראמ׳־ע־טרי) אסטראמעטריע [די אבטיילונג אין דער אסטראנאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער שטעלונג און פון דער הויך פון די שטערען].

astron'omer *n.* (עס־טראנ׳־א־מער) אסטראנאם, שטערען־קענער.

astronom'ic *a.* (עס טרא־נאמ׳־איק) אסטראנאמיש, וואס געהערט צו שטערען־קענטניס.

astronom'ical *a.* (עס־טרא־נאמ׳־איק־על) ז. *astronomic*

astronom'ical char'acters (עס־טרא נאמ׳ איק־על קער׳־עק־טערז) הימעל־צייכען.

astronom'ically *adv.* (עס־טרא־נאמ׳־איק־על־אי) דורך אסטראנאמיע; אין בעצוג צו אסטראנאמיע.

astron'omize *v.* (עס־טראנ׳־א־מאיז) לערנען אסטראנאמיע; אנווענדען די פרינציפען פון אסטראנאמיע.

astron'omy *n.* (עס־טראנ׳־א־מי) אסטראנאמיע, שטערען־קענטניס.

as'troscope *n.* (עס׳־טרא־סקאופ) אסטראסקאפ [שטערען־שפאקטיוו].

astros'copy *n.* (עס־טראס׳־קא־פי) אסטראסקאפיע [די בעאבאכטונג פון די שטערען דורך א שפאקטיוו].

astrut' *adv. and a.* (ע־סטראט׳) שטאלציערענדיג, שטאלץ.

astu'cious *a.* (עס־טיו׳־שאס) ליסטיג, שלוי, כיטרע; שארפזיניג.

astu'city *n.* (עס־טיו׳־סי־טי) ליסטיגקייט, כיטרעקייט; שארפזיניגקייט.

astute' *a.* (עס־טיוט׳) ליסטיג, שלוי, כיטרע; שארפזיניג.
Bismark was an astute politician.

astute'ly *adv.* (עס־טיוט׳־לי) אויף א כיטרען אדער שארפזיניגען אופן.

astute'ness *n.* (עס־טיוט׳־נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, שארפזיניגקייט.

asun'der *adv.* (ע־סאנ׳־דער) אבגעזונדערט; בעזונדער, אויסאנאדער.
The ties of friendship cannot easily be torn asunder.

as we go along' (עז ווי גאו ע־לאנג׳) געהענדיג ווייטער.

as well as (עז וועל עז) אזוי גוט ווי.

as who should say (עז הו שוהד סיי) ווי אימיצער וואלט געזאגט.

aswim' *adv. and a.* (ע־סהווים׳) שווימענדיג.

aswoon' *adv. and a.* (ע־סהוואוהן׳) אין אונמאכט, אין חלשות; אהנמעכטיג.

as yet (עז יעט) ביז אהער; נאך; כל זמן.

asyle' *n.* (ע־סאיל׳) אזיל; צופלוכטס־ארט, שוץ־ארט [פריוט].

asy'lum *n.* (ע־סאי׳־לאם) אזיל; צופלוכטס־ארט, שוץ־ארט [פריוט]; א צדקה־אנשטאלט [פאר יתומים, קראנקע, בלינדע א. ז. וו.].

asymmet'ric *a.* (עס־אי־מעט׳־ריק) ניט סימעטריש, ניט גלייכמעסיג, ניט פראפארציאנעל.

asymmet'rical *a.* (עס־אי־מעט׳־ריק־על) ז. *asymmetric*

asymmet'rically *adv.* (עס־אי־מעט׳־רי־קעל־אי) אויף אן אונסימעטרישען אופן; אהן סימעטריע.

asym'metry *n.* (עס־סימ׳־ע־טרי) דאס זיין ניט סימעטריש אדער ניט גלייכמעסיג.

as'ymptote *n. and a.* (עס׳־אימ־טאוט) די אסימפטאטע [אין דער מאטעמאטיק—א גראדע ליניע צו וועלכע עס האלט זיך אין נעהנטערען א קרומע ליניע, אבער דערגרייכט זי ניט]; וואס איז שייך צו אזא ליניע; דערנעהנטערנד זיך, אבער קיינמאל ניט דערגרייכענד.

asymptot'ic *a.* (עס־אימ־טאט׳־איק) אסימפטאטיש. ז. *asymptote*

asymptot'ical *a.* (עס־אימ־טאט׳־אי־קעל) אסימפטאטיש. ז. *asymptote*

asyn'chronism *n.* (ע־סינ׳־קרא־ניזם) דאס ניט צונויפטרעפען זיך אין צייט; דאס ניט זיין אין גלייכען שריט [וועגען די פאזען ביי עלעקטרישע וועקסעל־שטראם מאשינען].

asyn'chronous *a.* (ע־סינ׳־קרא־נאס) ניט אין דער גלייכער צייט זיך צונויפגעטראפען.

asyn'deton *n.* (ע־סינ׳־דע־טאן) אין רעטאריק אדער רעדע־קונסט — דאס אסינדעטאן, דאס ארויסלאזען פון א זאץ אדער פון א רעדע די פערבינדונגס־ווערטער, כדי צוצוגעבען דער רעדע א שטארקערען אויסדרוק, ווי למשל אין דעם זאץ: "וואשט זיך, רייניגט זיך, פערמיידעט אייערע בייזע טהאטען פון מיינע אויגען, הערט אויף שלעכטס צו טהאן" [ישעיה, א] פעהלט דאס פערבינדונגס־ווארט "און".

at *prep.* (עט) צו; ביי, אויף, אין; מיט; איבער.

at'abal *n.* (עט׳־ע־בעל) קעסעל־פויק.

at a blow (עט ע בלאו) אין איין קלאפ.

at a draught (עט ע דרעפט) מיט איין שלוק, מיט איין מאל.

at'aghan *n.* (עט׳־ע־גען) אזא טערקישער לאנגער קינזשאל.

at a glance (עט ע גלענס) מיט איין קוק.

at a great dis'tance (עט ע גרייט דיס׳־טענס) אין א גרויסען מרחק [פון עפעס].

atala'ya *n.* (ע־טע־לא׳־יא) א וואך־טורם.

at all (עט אהל) גאנץ און גאר; לחלוטין; איבערהויפט.
He knows nothing at all about it.

at all adven'tures (עט אהל עד־ווענ׳־טשורז) אויף אלע פעלע.

at all events' (עט אהל אי־ווענטס׳) אויף אלע פעלע; אויף אלע אופנים.

at a low ebb (עט ע לאו עב) ארונטערגעקומען; אויף א נידריגער מדרגה; אראב פון פרייז.

at'aman *n.* (עט׳־ע־מען) אן אטאמאן [עלטסטער ביי קאזאקען].

atamas'co *n.* (עט־ע־מעס׳־קאו) א מין אמעריקאנער קליינע פלאנצע, וועלכע האט גרויסע ווייסע און רויטליכע בליהונג.

at a me'dium (עט ע מי׳־די־אם) אין דורכשניט, דורכשניטליך.

at an ear'ly date (עט ען אור׳־לי דייט) אין גיכען.

at an'y rate (עט ענ׳־אי רייט) אויף יעדען פאל.

at arm's length (עט ארמז לענגטה) פון דער ווייטענס [וועגען פערזענליכע בעציהונגען]; אונטער שווערע בעדינגונגען.

at a time (עט ע טאים) א מאל.

at'avism *n.* (עט׳־ע־וויזם) אטאוויזם, די פערערבונג פון געוויסע אייגנשאפטען [בעזאנדערס קראנקהייטען]; די נייגונג זיך צוריקצוקעהרען צו אן אלטען טיפ פון פריהערדיגע דורות.

atavis'tic *a.* (עט־ע־וויס׳־טיק) וואס איז שייך צו אטאוויזם. ז. *atavism*

atavis'tically *adv.* (עט־ע־וויס׳־טי־קעל־אי) אויף אן אטאוויסטישען אופן. ז. *atavism*

at a word (עט ע הווארד) מיט איינעם ווארט.

atax'ia *n.* (ע־טעקס׳־אי־ע) אונרעגעלמעסיגקייט אין דער טהעטיגקייט פון די קערפערליכע ארגאנען, הויפזעכליך אין דער בעוועגונג פון די מוסקולען; נערוועזפיבער; אונרעגעלמעסיגקייט אין דעם פערלויף פון א קראנקהייט.

atax'ic *a.* (ע־טעקס׳־איק) אונרעגעלמעסיג [וועגען פערלויף פון א קראנקהייט]. ז. *ataxia*

atax'y (ע־טעקס׳־אי) ז. *ataxia*

at bay (עט ביי) זיך שטעלען ענטגעגען.

at best (עט בעסט) אין בעסטען פאל; העכסטענס.

at call (עט קאהל) אויף דער באלדיגער

פאָדערונג [ביי צאָהלונגען, וועלכע מען דאַרף ניט געבען פריהער צו וויסען, נור מוזען געצאָהלט ווערען גלייך צו דער ערשטער פאָדערונג].

at cur'rent exchange' (עט קאַר'-ענט עקס-טשיינדזש') צום היינטיגען קורס.

at death's door (עט דעטהס דאָור) אויפ'ן שוועל פון טויט.

ate (אייט) *eat* .ז גענעסען.
The beggar **ate** the meal with relish.

at ear'liest conve'nience (עט אויר'-לי עסט קאָנ-ווי' ני ענס) ביי דער ערשטער בעסטער געלעגענהייט.

at ease (עט איעז) רוהיג, ניט בעקוועם; געאיילט זיך.

atech'nic *n.* and *a.* (אַ-טעק'-ניק) אהן טעכנישעם וויסען; אהן וויסען פון קונסט-טעכניק; איינער וואס האט ניט קיין טעכנישעס וויסען.

atech'nical *a.* (אַ-טעק'-ני-קעל) פריי פון טעכניק, פאָפּולער, איינפאַך.

atelier' *n.* (עט-ע-ליעי') [אַן] אַ סטודיאָ אַרבייטס-צימער פון אַ סקולפּטאָר אָדער מאַהלער].

at fin'gers' ends (עט פינ'-גערז ענדז) קלאָר און דייטליך [עפּעס וויסען].

at first (עט פוירסט) צוערשט.

at first blush (עט פוירסט בלאַש) ביים ערשטען קוק.
At the first **blush** we thought they had come from France.

at first dash (עט פוירסט דעש) פון'ם ערשטען מאָל אָן.

at first sight (עט פוירסט סאַיט) ביים ערשטען אַנבליק.

at foot of the pres'ent (עט פוהט אָוו טהי פּרעז'-ענט) דאָ אונטען [ביי אַ בריעף אָדער אַנדער שריפט ווען עס ווערט אנגעוויזען ווענען אַ בעמערקונג צום שלוס].

at foot's pace (עט פוהטס פּייס) טריט ביי טריט, לאַנגזאַם.

at full (עט פול) אין גאַנצען.

at full speed (עט פול ספּיעד) אין דער גרעסטער געשווינדיגקייט; אין פולער האַסט.

at full steam (עט פול סטיעם) מיט פולען דאַמפּף; מיט דער גאַנצער קראַפט.

at gaze (עט גייז) מיט ערשטוינונג אָדער בעוואונדערונג אַנקוקען.

athana'sia *n.* (עטה ע-ניי'-סי-אַ) אונ-שטערבליכקייט.

Athana'sian *a.* (עטה-ע-ניי'-שיען) וואס בעלאַנגט צו אַטהאַנאַסיוס [אַ געוויסער בישאָף אין אַלעקסאַנדריאַ של מצרים אין 4טען יאהר הונדערט].

athan'asy *n.* (עטה-ען'-ע-סי) *athanasia* .ז

at hand (עט הענד) נאָהענט, ביי דער האַנד.

at heart's ease (עט האַרטס איעז) נאָך דעם וואונש פון הארצען; צופריעדען.

a'theism *n.* (איי'-טהי-איזם) אַטהעאיזם, דאָס לייקענען אין גאָט.

a'theist *n.* (איי'-טהי-איסט) אַטהעאיסט, איינער וואס לייקענט אין גאָט.

atheis'tic *a.* (איי-טהי-איס'-טיק) אַטהעאיסטיש; גאָטלאָז; וואס לייקענט אין גאָט.

atheis'tical *a.* (איי- טהי-איס' טיק על) *atheistic* .ז

atheis'tically *adv.* (איי-טהי-איס'-טיק-על-אי) אויף אַן אַטהעאיסטישען אופן; דורך גאָטלאָזיגקייט.

atheis'ticalness *n.* (איי-טהי-איס'-טי-קעל נעס) דאָס זיין אַן אַטהעאיסט, דאָס לייקענען אין דער עקזיסטענץ פון גאָט.

Athenæ'um *n.* (עטה-ע-ני'-אַם) דער טעמפּעל פון דער געטין אַטהענאַ אין אַל-טען גריכענלאַנד; אַן אַקאַדעמיע פאַר וויסענשאַפט אין רוים.

athenæ'um *n.* (עטה-ע-ני'-אַם) אַ ליטע-ראַרישער קלוב; אַ לעזע-צימער.

Athe'nian *a.* and *n.* (ע-טהי'-ני-ען) וואס איז שייך צו אַטהען [אַ שטאָדט אין אַלטען גריכענלאַנד]; וואס איז שייך צו דער קונסט, ליטעראַטור און קולטור פון אַטהען; אַ בירגער פון אַטהען.

athirst' *a.* (ע-טהוירסט') דאָרשטיג.

ath'lete *n.* (עטה'-ליט) אַטלעט, וועט-קעמפּפער; בעל-כח; איינער וואס ענט-וויקעלט די שטאַרקייט פון זיין קערפּער.

athlet'ic *a.* (עטה-לעט'-איק) אַטלעטיש, וואס געהערט צו אַ בעל כח.

athlet'ically *adv.* (עטה-לעט'-איק-על-לי) אויף אַן אַטלעטישען אופן; אַזוי ווי אַן אַטלעט.

athlet'ic frame (עטה-לעט'-איק פריים) אַטלעטישער קערפּער-בוי.

athlet'ic games (עטה-לעט'-איק גיימז) גימנאַסטישע שפּיעלען; קאַמפּף-שפּיעלען.

athlet'icism *n.* (עטה-לעט'-אי-סיזם) קערפּערליכע איבונגען [צו ענטוויקלען און צו שטאַרקען די מוסקולען און דעם קער-פּער].

athlet'ics *n.* (עטה-לעט'-איקס) די אַט-לעטיק, די קונסט פון רינג-קאַמפּף.

athlet'ic sport (עטה-לעט'-איק ספּאָרט) גימנאַסטישע, קערפּערליכע איבונגען.

at home (עט האָום) אין דער היים; היימיש, ווי אין דער היים; אַ געמיטלי-כער עמפּפאַנגס-אָבענד.

athrob' *a.* and *adv.* (ע-טהראָב') קלאַ-פּענדיג, האַמערענדיג; אויף אַ קלאַפּענדען אופן.

athwart' *adv.* (ע-טהוואָהרט') קווער, אין דער קווער; קרום, פערקעהרט; פון איין זייט צו דער צווייטער; אונרעכט; ערגערליך, בייז.

athwart'ships *adv.* (ע-טהוואָהרט'-שיפּס) פון איין ברעג צום צווייטען [אויף אַ שיף].

atip'toe *adv.* (ע-טיפּ'-טאָו) אויף די שפּיצען פון די פינגער, אויף די פּשיפּעס.
She walked into the parlor **atiptoe**.

Atlante'an *a.* (עט-לענ-טי'-ען) וואס איז שייך צום האַלבגאָט אַטלאַס [אין דער לעגענדע ווערט פאַרגעשטעלט, אַז אַט-לאַס האַלט דעם ערד-קוגעל אויף זיינע פּלייצעס].

atlan'tes *n.* (עט-לענ'-טיז) אַטלאַנטען [מענער-פיגורען אַלס זיילען אין אַ גע-ביידע].

Atlantes

Atlan'tic *n.* and *a.* (עט-לענ'-טיק) אַט-לאַנטישער אָקעאַן [וואס טיילט אָב אַמע-ריקאַ פון איירראָפּאַ]; וואס איז שייך צום אַטלאַנטישען אָקעאַן; וואס ליעגט ביים אַטלאַנטישען אָקעאַן; וואס בעלאַנגט צום האַלב-גאָט אַטלאַס. .ז *Atlas*

at large (עט לאַרדזש) ניט פרייען; אין פּולען גרויס, אין פּו-לער איינגעשרענקט; אין פּו-לער אויסבריטונג; ווייט נעשטערעקט; אין גרויסען און גאַנצען; אין אַלגעמיין.

At'las *n.* (עט'-לעס) אַטלאַס [דער גריכי-שער האַלב-גאָט וואס טראָגט דעם ערד-קוגעל אויף זיינע פּליי-צעס]; איינער וואס טראָגט אַ גרויסע משא.

Atlas

at'las *n.* and *v.* (עט'-לעס) אַטלאַס [אַ לאַנד-קאַרטען-זאַמלונג אין דער פאָרם פון אַ בוך]; זיילען פון אַ געביידע אין דער פאָרם פון מענער-פיגו-רען; אַ פּאַפּיערבלאַט פּאָרמאַט פון 33 צאָל לענג און 26 צאָל ברייט; דער ער-שטער ווירבעל-ביין פון האַלז; אַטלאַס-שטאָף [אַזאַ זיידענצייג]; אַטלאַס פּאַ-פּיער; שטיצען, טראָגען אויף די פּלייצעס.

at last (עט לעסט) ענדליך.

at least (עט ליעסט) ווענינסטענס.

at lei'sure (עט לי'-זשור) אין פריי; אַ פרייער צייט.

at length (עט לענגטה) אַם ענ-דע; ענדליך; אויספיהרליך.

at lib'erty (עט ליב'-ער-טי) פריי.

at mid'night (עט מיד'-נאַיט) אים האַלבע נאַכט.

atmolog'ic *a.* (עט-מאָ-לאָדז'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאַפט ווענען דאַמפּף.

atmolog'ical *a.* (עט-מאָ-לאָדז'-איק-על) *atmologic* .ז

atmol'ogist *n.* (עט-מאָל'-אָ-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די נאַטור-געזעצען פון דאַמפּף; אַ קענער אין דער וויסענ-שאַפט פון דאַמפּף.

atmol'ogy *n.* (עט-מאָל'-אָ-דזשי) די וויסענשאַפט ווענען דאַמפּף.

atmom'eter *n.* (עט-מאָמ'-ע-טער) דער אַטמאָמעטער [אינסטרומענט צו מעסטען די פערדאַמפּפונג פון פליסיגקייטען].

at'mosphere *n.* (עט'-מאָס-פיר) אַט-מאָספערע; דער לופט-קרייז, די לופט אַרום דער ערד; אַ מאָס-איינהייט פאַר לופט-דרוק.

atmospher'ic *a.* (עט-מאָס-פער'-איק) אַטמאָספעריש; וואס געהערט צו דעם לופט-קרייז אַרום דער ערד.

atmospher'ical *a.* (עט-מאָס-פער'-איק-על) *atmospheric* .ז

atmospher'ically *adv.* (עט-מאָס-פער'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער אַט-מאָספערע; דורך דעם איינפלוס פון דער אַטמאָספערע.

atmospher'ic pres'sure (עט-מאָס-פער'-איק פּרעש'-אור) דער אַטמאָספערי-שער דרוק [דער דרוק פון דער אַטמאָס-פערע ווערט אין ענגלאַנד גערעכענט גלייך צו דעם דרוק פון אַ קוועקזילבער זייל פון 30 צאָל הויך, אין פראַנקרייך ווערט ער גערעכענט גלייך צו דעם דרוק פון אַ 760 מילימעטער הויכען קוועקזילבער זייל. אין דער טעכניק ווערט דער אַטמאָספערען-דרוק גערעכענט אַלס אַ דרוק פון 15 פונט

אויף א קוואדראט צאל. ווען מען זאגט צ. ב. אז א דאמפף=קעסעל איז געבויט פאר 5 אטמאספערען דרוק, מיינט עס א דרוק פון 75 פונט אויף יעדען קוואדראטצאל].

atmospher'ic rail'way (עט-מאס-פער'-איק רייל'-הוויי) אטמאספערישע אייזענבאהן [אייזענבאהן, וואס ווערט געטריבען דורך לופט דרוק].

at most (עט מאוסט) העכסטענס.

at night (עט נאיט) צו נאכט צו; אין אבענד צייט, ביינאכט.

at noon (עט נוהן) מיטאג=צייט.

at no time (עט נאו טאים) קיינמאל.

at nurse (עט נוירס) אונטער אויפפאסונג; אין דער פפלעגע.

at odds (עט אדז) אונאייניג; ניט שוה בשוה.

He seems to be **at odds** with all his acquaintances.

atoll' *n.* (ע-טאל') א רינגפערמיגער קאראלען אינזעל.

at'om *n.* (עט'-אם) אטאם, אורשטאפטיילכעל [לויט דער השערה ווערט עס פארגעשטעלט אלס דער קלענסטער טיילכעל פון שטאף, וואס קען שוין מעהר ניט געטיילט ווערען]; אונענדליך קליינעס; אונבעדייטענדעס.

atom'ic *a.* (ע-טאמ'-איק) אטאמיסטיש; ווי אן אטאם. ז. *atom*

atom'ically *adv.* (ע-טאמ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן אטאם; אויף דעם אופן פון אן אטאם; פון אן אטאמיסטישען שטאנדפונקט.

atomi'cian *n.* (עט-א-מיש'-ען) אן אנהענגער פון דער אטאמיסטישער טעאריע [ד. ה. אז אלע וועלט=קערפער בעשטעהען פון אטאמען].

atomic'ity *n.* (עט-א-מיס'-אי-טי) אין כעמיע — עקוויוואלענץ, אטאמען=ענטהאלט. ז. *equivalent*

atom'ic the'ory (ע-טאמ'-איק טהי'-א-רי) די אטאמיסטישע טעאריע [די טעאריע, אז די עלעמענטען בעשטעהען פון אטאמען].

atom'ic weight (ע-טאמ'-איק הווייט) אטאם=געוויכט.

atomisa'tion *n.* (עט-אמ-אי-זיי'-שאן) דאס צוטיילען אין אטאמען; דאס צושטויבען [א פליסיגקייט].

at'omiser *n.* (עט'-אמ-אי-זער) א צושטויבונגס אפאראט [אזא שפריצער, וואס צושטויבט א פליסיגקייט]; איינער אדער עטוואס וואס צושטויבט אדער צוטיילט אין אטאמען.

at'omism *n.* (עט'-אם-איזם) די לעהרע וועגען אטאמען.

at'omist *n.* (עט'-אם-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער לעהרע פון אטאמען.

atomis'tic *a.* (עט-א-מיס'-טיק) געהעריג צו אטאמען; צונויפגעשטעלט פון אטאמען. ז. *atom*

atomiza'tion *n.* (עט-אם-אי-זיי'-שאן) דאס צוטיילען אין אטאמען; דאס צושטויבען [א פליסיגקייט].

at'omize *v.* (עט'-אם-איז) צוטיילען אין אטאמען; צומאלען אויף שטויב; צושטויבען א פליסיגקייט.

at'omizer *n.* (עט'-אם-אי-זער) א צושטויבונגס=אפאראט [אזא שפריצער, וואס צושטויבט א פליסיגקייט]; איינער אדער עטוואס וואס צושטויבט אדער צוטיילט אין אטאמען.

atomol'ogy *n.* (עט-א-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען אטאמען.

at'omy *n.* (עט'-א-מי) אן אטאם; א קליינינקע זאך; א קארליק; א סקעלעט; א זעהר מאגערער מענש.

ato'nable *a.* (ע-טאו'-נעבל) וואס מען קען פערגיטיגען, אויסגלייכען אדער מוחל זיין; אויף וואס מען קען תשובה טהאן.

at once (עט הוואנס) מיט א מאל, פלוצלונג.

at one (עט הוואן) אייניג.

They are **at one** on this question.

atone' *v.* (ע-טאון') תשובה טהאן; פערגיטיגען, אויסגלייכען; אבקומען פאר א זינד, בריינגען א קרבן.

It is manly to **atone** for one's mistakes.

at one blow (עט הוואן בלאו) מיט איין קלאפ.

at one bound (עט הוואן באונד) מיט איין שפרונג.

at one bout (עט הוואן באוט) מיט א מאל; מיט איין קלאפ.

at one cast (עט הוואן קעסט) מיט איינמאל, מיט איין ווארף.

at one dash (עט הוואן דעש) מיט איין קלאפ, מיט איין שטריך; פלוצלונג.

atone'ment *n.* (ע-טאונ'-מענט) פערגיטיגונג; איבעראיינשטימונג; דאס אבקומען פאר זינד; דאס תשובה טהאן.

The Day of **Atonement** is a Jewish Fast Day.

ato'ner *n.* (ע-טאו'-נער) פערגיטיגער; בעל תשובה.

at one shot (עט הוואן שאט) מיט איין קלאפ: פלוצלונג, אהן א שום ישוב הדעת.

aton'ic *a. and n.* (ע-טאנ'-איק) א זילבע אדער א ווארט אהן אקצענט; טאנלאז, אהן אקצענט [נגינה]; קראפטלאז, שוואך, אבגעמאטערט.

at'ony *n.* (עט'-א-ני) שלאפקייט; אבגעמאטערטקייט.

atop' *adv. and a.* (ע-טאפ') אין דער הויך, צום שפיץ, צום אויבען.

at par (עט פאר) לויט געצייכענטען ווערטה [ביי ווערטה=פאפיערען אדער אקציעס ווען זיי ווערען פערקויפט צום פרייז, וועלכער איז אויף זיי געצייכענט].

at par'ting (עט פאר'-טינג) ביים שיידען זיך.

at peace (עט פיעס) אין שלום.

America is **at peace** with the world.

at play (עט פליי) ביים שפיעלען.

at pleas'ure (עט פלעזש'-אור) נאך'ן ווילקיר, לויט'ן ווילען.

at pres'ent (עט פרעז'-ענט) יעצט.

atrabila'rian *n. and a.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-ען) מעלאנכאליקער, מרה=שחורה'ניק; מעלאנכאליש; מרה=שחורה'דיג.

atrabila'rious *a.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-אס) מרה=שחורה'דיג, מעלאנכאליש.

atrabila'riousness *n.* (עט-רע-בי-ליי'-רי-אס-נעס) מרה=שחורה, מעלאנכאליע.

atrabil'ious *a.* (עט-רע-ביל'-יאס) מעלאנכאליש, מרה=שחורה'דיג.

at'rament *n.* (עט'-רע-מענט) טינט; עטוואס עהנליך צו טינט; עטוואס מיט וואס מען שווארצט.

atramenta'ceous *a.* (עט-רע-מענ-טיי'-שיאס) טינטיג; שווארץ ווי טינט.

atramen'tal *a.* (עט-רע-מענ'-טעל) ז. *atramentaceous*

atramenta'rious *a.* (עט-רע-מענ-טיי'-רי-אס) וואס טויג צו מאכען טינט; שווארץ ווי טינט.

atramen'tous *a.* (עט-רע-מענ'-טאס) ז. *atramentaceous*

at ran'dom (עט רענ'-דאם) ווי עס וועט אויספאלען; ווי עס וועט זיך טרעפען.

at rest (עט רעסט) רוהיג.

atrip' *adv. and a.* (ע-טריפ') עטוואס ארויפגעצויגען דעם אנקער [פון א שיף].

a'trium *n.* (איי'-טרי-אם) אטריום [פאדערזאל אין די אלט=רוימישע הייזער]; די פארקאמער פון דעם הארץ.

atro'cious *a.* (ע-טראו'-שאס) שוידערליך; גרויזאם.

atro'ciously *adv.* (ע-טראו'-שאס-לי) אויף א שוידערליכען אופן; מיט גרויזאמקייט.

atro'ciousness *n.* (ע-טראו'-שאס-נעס) שוידערליכקייט, גרויזאמקייט.

atroc'ity *n.* (ע-טראס'-אי-טי) ז. *atrociousness*

At'ropa *n.* (עט'-רא-פא) א מין גיפטיגע גראזען.

atroph'ic *a.* (ע-טראפ'-איק) אטראפיש, אבגעצעהרט, אבגעדארט.

at'rophy *n. and v.* (עט'-רא-פי) 1. אטראפיע, אויסצעהרונג, אבמאגערונג; 2. אבפאלען, געהן לאבוד.

2. Many of the apples were **atrophied**.

at'ropin *n.* (עט'-רא-פין) ז. *atropine*

at'ropine *n.* (עט'-רא-פאין) אטראפין [א גיפטיגער כעמישער שטאף].

at sea (עט סיע) אין ים; אונגעווים; פערלארען.

at ser'vice (עט סויר'-ווים) אין דיענסט.

at sight (עט סאיט) פון'ם בלאט, פון נאטען [שפיעלען]; צושטעלען [א וועקסעל צום צאהלען]; תיכף.

at stake (עט סטייק) אבהענגיג פון...

at sta'ted pe'riods (עט סטיי'-טעד פי'-רי-אדז) אין בעשטימטע צייטען.

The inspector visited the building **at stated periods**.

at'taball *n.* (עט'-ע-בעל) ז. *atabal*

attach' *v.* (ע-טעטש') צובינדען; צוזעצען; צוקניפען; בעפעסטיגען; ארויפלעגען אן ארעסט.

attach' a blame (ע-טעטש' ע בליים) א שולד ארויפלעגען [אויף אימעצען].

attach'able *a.* (ע-טעטש'-עבל) וואס קען צוגעבונדען אדער צוגעקניפט ווערען; אויף וואס עס קען ארויפגעלעגט ווערען אן ארעסט.

attach' cred'it (ע-טעטש' קרעד'-איט) עפעס טרויען.

attaché' *n.* (ע-טע-שיי') אטאשע, א ביי געארדענטער, א ספעציעלער מיטגליעד פון א קאנסול אדער סוויטע.

attached' *a.* (ע-טעטשט') צוגעבונדען; צוגעזעצט; צוגעקניפט; צוגעפעסטיגט.

attach'ment *n.* (ע-טעטש'-מענט) בעפעסטיגונג; פערבינדונג; צוגעבונדענקייט; טרייהייט, נייגונג; פארליעבע [צו עטוואס]; אנהענגליכקייט, איבערגעבענהייט; פערהאפטונג; פערהאפטונגס=בעפעהל; דאס ארויפלעגען אן ארעסט [אויף געלד אדער זאכען].

attack' *n. and v.* (ע-טעק') 1. קראנקהייטס אנפאל; אנגריף, אנפאל; 2. אנגרייפען, אנפאלען.

1. The baby had an **attack** of indigestion. 2. The speaker **attacked** the Mayor in his address.

attack'able *a.* (ע-טעק'-עבל) אנגרייפבאר; אויף וואס מען קען אנפאלען.

attack'er *n.* (ע-טעק'-ער) דער אנגרייפער; דער, וועלכער עס פאלט אן.

attacks' *n.* (ע-טעקס') ; אנגריפסווערק ; אנגריפסליניע [ביי בעלאגערונג].

attain' *v.* (ע-טיין') ערגרייכען, ערלאנגען.

attainabil'ity *n.* (ע-טיי-נע-ביל'-אי-טי) ערגרייכבארקייט ; די מעגליכקייט צו ערגרייכען.

attai'nable *a.* (ע-טיי'-נעבל) ערגרייכ-באר ; פראקטיש ; מעגליך.

attai'nableness *n.* (ע-טיי'-נעבל-נעס) דאס זיין ערגרייכבאר.

attain' an ob'ject (ע-טיין' ען אב'-דזשעקט) ערגרייכען דעם צוועק.

attain'der *n.* (ע-טיינ'-דער) די גערי-כטליכע פארשולדיגונג פון אלע רעכטע און פערמעגען פון א פערברעכער ; דאס פער-ארזאכען שאנדע, דאס מאכען א פלעק אויף דעם גוטען נאמען.

attain'ment *n.* (ע-טיינ'-מענט) 1. ער-לאנגונג, ערגרייכונג ; געווין ; 2. טאלענט; קענטניס.

1. He worked hard for the **attainment** of his purpose. 2. Theodore Roosevelt is a man of many **attainments**.

attaint' *n. and v.* (ע-טיינט') פלעק, שאנד-פלעק ; אויספיהרען, אויסווייזען ; בעשימפפען ; בעפלעקען ; פערלירען אלע עהרען און פערמעגענס רעכטען דורך א פעראורטיילונג פאר א פערברעכען ; א וואונד אויף א פוס פון א פערד דורך בע-שמיעדען ; אנשטעקען א קראנקהייט; פער-גיפטען.

attaint'ment *n.* (ע-טיינט'-מענט) די שאנדע ; בעשימפפונג ; די פעראורטיי-לונג צו פערליערען אלע רעכטען ; פעראור-טיילונג ; ארעסט.

attaint' the blood (ע-טיינט' טהי בלאד) פערגיפטען דאס בלוט ; שענדען דאס בלוט.

attain'ture *n.* (ע-טיינ'-טשור) דאס זאראזען, די אנשטעקונג ; שאנדע ; בע-שימפפונג ; פעראורטיילונג צו פערליע-רען אלע רעכטען.

at'tal *n.* (עט'-על) שטיינער און ציעגעל פון אן אראבגעריסענעם מויער.

at'tar *n.* (עט'-ער) עסענץ פון רויזען [א שמעקעדיגער אויל]; רויזען עקס-טראקט.

attem'per *v.* (ע-טעמ'-פער) מעסיגען ; ווייך מאכען ; צופאסען ; שוואכער מא-כען [דורך ביימישונג]; מילדערען, שי-טערער מאכען ; רעגולירען [די טעמפע-ראטור].

attempt' *n. and v.* (ע-טעמפט') 1. פערזוך ; אנגריף ; 2. פראבירען ; אנ-גרייפען ; וואגען ; אונטערנעהמען ; רי-זיקירען.

1. Another **attempt** was made to capture the fort. 2. Wise people do not **attempt** the impossible.

attemptabil'ity *n.* (ע-טעמפט-ע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו פראבירען, צו אונטערנעהמען, אדער צו ריזיקירען.

attempt'able *a.* (ע-טעמפט'-עבל) וואס איז אויסגעזעצט דער געפאהר ; וואס קען ריזיקירט אדער פראבירט ווערען.

attempt' a man's life (ע-טעמפט' ע מענז לאיף) מאכען א מארד-פערזוך אויף איינעם.

attempt'er *n.* (ע-טעמפט'-ער) אונטער-נעהמער ; פראבירער ; ריזיקאנט ; אנ-גרייפער.

attemp'tive *a.* (ע-טעמפ'-טיוו) וואס פראבירט ; וואס וואגט אדער ריזיקירט ; וואס גרייפט אן.

attend' *v.* (ע-טענד') אכטונג געבען, אויפמערקזאם זיין ; בעזארגען ; בעדיע-נען, פפלעגען ; בעגלייטען ; אנוועזענד זיין, בייוואהנען ; פאלגען, ארויסקומען פון...

attend' a mee'ting (ע-טענד' ע מיע-טינג) בייוואהנען א פערזאמלונג.

atten'dance *n.* (ע-טענ'-דענס) 1. אכט, אויפמערקזאמקייט; בעדיענונג; פפלעגע; דיענערשאפט ; 2. אנוועזענהייט, בייוואה-נונג ; בעגלייטונג ; 3. די פערזאנען וואס זיינען אנוועזענד, וואס בעזארגען עמיצען אדער בעגלייטען.

1. The patient received good **attendance**. 2. The **attendance** at the meeting was very large.

atten'dant *a. and n.* (ע-טענ'-דענט) בעגלייטענד ; בעדיענטער ; געזעלשאפ-טער ; בעזוכער.

atten'dant cir'cumstances (ע-טענ'-דענט סויר'-קאמ-סטענ-סעז) בע-גלייטענדע אומשטענדען.

atten'ded by (ע-טענ'-דעד באי) בע-גלייטעט פון...

atten'dingly *adv.* (ע-טענ'-דינג-לי) מיט אויפמערקזאמקייט ; מיט פארזיכטיג-קייט.

attend' one's devo'tion (ע-טענד' וואנז די-וואו'-שאן) דאוונען.

attend' on one (ע-טענד' אן וואן) איינעם בעדיענען, אבפארטיגען.

atten'tate *n.* (ע-טענ'-טייט) אטענטאט [אן אנגריף אויף אימעצענס לעבען]; אונגערעכטע האנדלונג פון א געריכט [פעראורטיילונג נאך א פריישפרעכונג].

atten'tion *n.* (ע-טענ'-שאן) אויפמערק-זאמקייט ; דאס נעהמען אין אכט ; בע-ריקזיכטיגונג ; העפליכקייט.

He gives **attention** to his business.

atten'tive *a.* (ע-טענ'-טיוו) אויפמערק-זאם ; העפליך.

An **attentive** scholar.

atten'tively *adv.* (ע-טענ'-טיוו-לי) מיט אויפמערקזאמקייט ; מיט העפליכקייט.

atten'tiveness *n.* (ע-טענ'-טיוו-נעס) ז. *attention*.

atten'uant *a. and n.* (ע-טענ'-יו-ענט) מאכענדיג דין ; פליסיגער אדער שיטע-רער מאכענדיג ; א מעדיצין וואס מאכט שיטערער אדער פליסיגער דאס בלוט.

atten'uate *v. and a.* (ע-טענ'-יו-אייט) דין מאכען ; דין געמאכט ; שיטע-רער מאכען ; מאגער מאכען ; פערמינ-דערען ; פערקלענערען ; שלאנק ; אב-געמאגערט.

attenua'tion *n.* (ע-טענ-יו-איי'-שאן) דאס מאכען דין אדער שיטער ; אבמא-גערונג ; פערמינדערונג ; פערקלענערונג.

at'ter *n.* (עט'-ער) אייטער, מאטעריע, פלאגמע ; גיפט.

attest' *v. and n.* (ע-טעסט') בעשייני-גען ; בעווייזען ; בערייכטיגען, בעשטע-טיגען ; איינשווערען ; צייגנים ; בעשטע-טיגונג ; אטעסטאט.

attesta'tion *n.* (עט-עס-טיי'-שאן) דער בעוויז דורך עדות ; צייגניס, אטעסטאט ; בעגלויביגונג ; בעשייניגונג.

attes'ter *n.* (ע-טעס'-טער) א צייגע, אן עדות.

attes'tor *n.* (ע-טעס'-טאר) ז. *attester*.

at that (עט טהעט) דערצו.

He is a bright boy, and a good one **at that**.

at that rate (עט טהעט רייט) אויף דעם שטייגער ; מיט דער שנעלקייט ; מיט דער מאס ; מיט דעם פראצענט-זאץ.

at that time (עט טהעט טאים) דע-מאלט.

at the bar (עט טהי באר). פאר'ן געריכט.

Prisoner, at the bar!

at the bed'side (עט טהי בעד'-סאיד) נעבען בעט.

Because of the seriousness of his illness, his children were summoned **at his bedside**.

at the begin'ning (עט טהי בי-גינ'-אינג) אין אנפאנג.

at the bot'tom (עט טהי באט'-אם) צום סוף, ענדליך ; ביים גרונט ; אלס די אורזאכע.

at the command' (עט טהי קא-מענד') אויף בעפעהל.

at the door (עט טהי דאור) ביי דער טהיר.

at the Greek cal'ends (עט טהי גריעק קעל'-ענדז) ווען עס וועט זיין דריי טעג ראש חדש, קיינמאל ניט.

at the head of affairs' (עט טהי העד אוו ע-פעהרז') אן דער שפיצע פון דער רעגירונג ; אן דער שפיצע פון אן אונטערנעהמונג.

at the house (עט טהי האוס). אין הויז.

at the la'test (עט טהי ליי'-טעסט) שפעטעסטענס.

at the low'est calcula'tion (עט טהי לאו'-עסט קעל-קיו-ליי'-שאן) לויט די נידריגסטע בערעכנונג ; מינדעסטענס.

at them, boys! (עט טהעם, בויז!) גרייפט אן [דעם פיינד]!

at the out'side (עט טהי אוט'-סאיד) העכסטענס.

at the rate of (עט טהי רייט אוו) אין דעם ערך פון... אין דער פראפארציע פון...

at the ta'ble (עט טהי טייבל). ביים טיש.

at this mo'ment (עט טהיס מאו'-מענט) יעצט ; אין דער רגע.

at this price (עט טהיס פראיס) פאר דיעזער פרייז.

at this time (עט טהיס טאים). יעצט.

At'tic *a. and n.* (עט'-איק) אטהעניש [פון דער שטאדט אטהען אין גריכענ-לאנד]; ריין קלאסיש ; דער אטהענער [איינער וואס שטאמט פון אטהען].

at'tic *n.* (עט'-איק) א בוידעם, א סאלקע, א מאנסארדע, א בוידעם-שטיבעל.

At'tic base (עט'-איק בייס) דער אטהע-נישער זייל-ענפוס [אין דער ארכיטעק-טור].

At'ticism *n.* (עט'-אי-סיזם) די ליעבע צו אטהען ; עטוואס ריין-גריכיש ; עלע-גאנטער ארט ריידען.

At'ticize *v.* (עט'-אי-סאיז) זיך פיין אויסדריקען ; עלעגאנט ריידען.

At'tic salt (עט'-איק סאהלט) קלאסישער וויץ ; שארפזיניגער וויץ.

at'tic sto'ry (עט'-איק סטאו'-רי) א בוי-דעם-שטיבעל, א מאנסארדע, א סאלקע.

at times (עט טאימז) צייטענווייז, אמאל.

attire' *v. and n.* (ע-טאיר') אנצוג, קליידונג, פוץ ; אנקליידען, פוצען.

attired' *a.* (ע-טאירד') ; געקליידעט געפוצט.

The American woman is well **attired**.

attir'er *n.* (ע-טאיר'-ער) דער אנקליי-דער, דער אויספוצער.

attir'ing *n.* (ע-טאיר'-אינג) פוץ, קליי-דונג.

at'titude *n.* (עט'-אי-טיוד) 1. די שטע-לונג פון קערפער ; שטעלונג ; 2. האל-טונג ; בענעהמונג.

1. He stood in an **attitude** of repose. 2. The President expressed his **attitude** on the immigration question.

attitu'dinal *a.* (עט-אי-טיו'-די-נעל) וואס איז שייך צו דער האלטונג פון קערפער.

attitudina'rian *n.* (עט אי-טיו-די-ניי'-רי-ען) איינער וואס לעגט פיעל ווערטה אויף די האלטונג פון קערפער; איינער וואס מאכט איבונגען אין דער האלטונג פון זיין קערפער.

attitudina'rianism *n.* (עט-אי-טיו-די ניי'-רי-ען-איזם) גיט אויפריכטיגקייט אין ריידען אדער האלטונג; דאס האלטען זיך טעאטראליש; דאס עפעקטירען אדער מאכען אן אנשטעל.

attitu'dinise *v.* (עט-אי-טיו'-די-נאיז) אננעהמען א טעאטראלישע האלטונג; עלעגאנט, טעאטראליש ריידען.

attitu'dinize *v.* (עט-אי-טיו'-די-נאיז) אננעהמען א טעאטראלישע האלטונג; עלעגאנט, טעאטראליש ריידען.

attitu'dinizer *n.* (עט-אי-טיו'-די-נאי-זער) איינער וואס רעדט טעאטראליש אדער האט א טעאטראלישע האלטונג; איינער וואס אפעקטירט אדער מאכט אן אנשטעל.

at'tle *n.* (עטל) ז. *attal*.

attol'lens *n.* (ע-טאל'-ענז) דער הויב=מוסקול.

attol'lent *n. and a.* (ע-טאל'-ענט) אויפהויבענדיג; דער הויב=מוסקול.

attone' *adv.* (ע-טאון') ז. *atone*.

at tongue's end (עט טאנגז ענד) אויף'ן שפיץ צונג.

attorn' *v.* (ע-טוירן') אנערקענען א נייען פריץ, איבערגעבען א נייען פריץ; איבערגעבען עפעס צו אן אנדערען.

attor'ney *n.* (ע-טויר'-ני) אדוואקאט; אגענט; נאטאריוס; בעפאלמעכטיגטער, פערוואלטער.

attor'ney at large (ע-טויר'-ני עט לארדזש) אן אדוואקאט, וועלכער האט א צוטריט צו אלע געריכטען.

attor'ney-gen'eral *n.* (ע-טויר'-ני דזשענ'-ע-רעל) דער פראקוראר [דער אדוואקאט וואס איז אנגעשטעלט צו פערטרעטען די אינטערעסען פון דער שטאאטס=רעגיערונג].

attor'ney-gen'eralship *n.* (ע-טויר'-ני=דזשענ'-ע-רעל-שיפ) דער אמט פון א פראקוראר. ז. *attorney-general*.

attor'neyship *n.* (ע-טויר'-ני-שיפ) אדוואקאטור, אמט פון אן אדוואקאט; דאס אמט פון א בעפאלמעכטיגטען ארער אגענט; די צייט פון א בעפאלמעכטיגונג.

attorn'ment *n.* (ע-טוירנ'-מענט) די איבערגעבונג פון א גוט צו א נייען פריץ; די אנערקענונג פון א נייען פריץ.

attract' *v.* (ע-טרעקט') צוציהען, זיין רייצענד אדער אנציהענד.

Being tall and handsome he **attracts** attention wherever he goes.

attractabil'ity *n.* (ע-טרעק-טע-ביל'-אי-טי) די צוציהונגס=קראפט.

attrac'table *a.* (ע-טרעק'-טעבל) צוציהענד, רייצענד.

attrac'tableness *n.* (ע-טרעק'-טעבל-נעס) ז. *attractability*.

attrac'ter *n.* (ע-טרעק'-טער) דאס וואס ציהט צו.

attrac'tical *a.* (ע-טרעק'-טי-קעל) צוציהענד.

attrac'tile *a.* (ע-טרעק'-טיל) אנציהענד, צוציהענד; רייצענד.

attrac'tingly *adv.* (ע טרעק'-טינג-לי) דורך אנציהונג; אז עס זאל אנציהען.

attrac'tion *n.* (ע-טרעק'-שאן) צוציהונג; אנציהונגס=קראפט, דער רייץ.

attrac'tionally *adv.* (ע טרעק'-שאנ-על-אי) דורך אנציהונגס=מיטעל.

attrac'tive *a.* (ע-טרעק'-טיוו) אנציהענד, צוציהענד; רייצענד.

attrac'tively *adv.* (ע-טרעק'-טיוו'לי) דורך צוציהונג; אויף א רייצענדען אופן.

attrac'tiveness *n.* (ע-טרעק'-טיוו-נעס) צוציהונגס=קראפט; רייץ.

at'trahent *a. and n.* (עט'-רע-הענט) אנציהענד; אן אנציהענדער פלאסטער [פאר א וואונד].

attrib'utable *a.* (ע-טריב'-יו-טעבל) וואס מען קען צואייגנען, צולעגען [צו אימעצען]; וואס מען קען צורעכענען [צו אימעצען].

at'tribute *n.* (עט'-ריב-יוט) דאס אטריבוט; די צוגעשריבענע אדער בייגעלעגטע אייגענשאפט; כאראקטעריסטישער סמן; קענצייכען; גרונד=אייגענשאפט.

attrib'ute *v.* (ע-טריב'-יוט) צושרייבען, אדער צורעכענען עפעס צו איכעצען.

He **attributes** the authorship of this book to me.

attribu'tion *n.* (עט-רי-ביו'-שאן) די צוגעשריבענע אייגענשאפט; די צורעכענונג.

attrib'utive *n. and a.* (ע-טריב'-יו-טיוו) אטריבוטיוו [אין גראמאטיק — א ווארט, וואס בעצייכענט אן אייגענשאפט]; אייגענשאפטליך; צושרייבענד, צורעכענענדיג [עפעס צו אימעצען].

attrib'utively *adv.* (ע-טריב'-יו-טיוו-לי) אין צושרייבען די גרונד=אייגענשאפטען אדער אומשטענדען צו עפעס; אלס אן אטריבוט [אלס א ווארט וואס בעצייכענט אן אייגענשאפט — אין גראמאטיק].

attrite' *a.* (ע-טראיט') אבגעריבען; אבגעניצט; וואס טהוט תשובה אויף זיינד מחמת מורא [ניט קיין פאלקאמענע תשובה]; האבענדיג הארץ שרעקעניש פאר בעגאנגענע זינד.

attrite'ness *n.* (ע-טראיט'-נעס) אבגעריבענקייט, אבגעניצטקייט; הארץ=שרעקעניש פאר בעגאנגענע זינד; תשובה מחמת מורא.

attri'tion *n.* (ע-טריש'-אן) ז. *attriteness*.

attune' *v. and n.* (ע-טיון') איינשטעלען דעם טאן; איינארדנען [א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; בריינגען אין אנקלאנג: מאכען עס זאל קלינגען הארמאניש; די הארמאניע.

at war (עט הוואהר) אין קריעג.

atwirl' *a.* (ע-טהווארל') זיך דרעהענדיג.

atwist' *a.* (ע-טהוויסט') פערפלאנטערט.

at wit's end (עט הוויטס ענד) ניט וויסען זיך קיין עצה צו געבען.

at work (עט הוואירק) ביי דער ארבייט.

at your command' (עט יור קא-מענד') אויף אייער בעפעהל.

at your pleas'ure (עט יור פלעזש'-אור) וויא איהר ווילט.

at your ser'vice (עט יור סויר'-וויס) גרייט צו אייער דיענסט; גרייט צו טהאן אייער בעפעהל.

atyp'ic *a.* (ע-טיפ'-איק) אונרעגעלמעסיג, ניט טיפיש, וואס האט ניט דעם כאראקטעריסטישען טיפ.

atyp'ical *a.* (ע-טיפ'-אי-קעל) ז. *atypic*.

atyp'ically *adv.* (ע-טיפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען אופן; אויף א ניט טיפישען אופן.

au'burn *a. and n.* (אה'-בוירן) דונקעל=ברוין; קאשטאניען=ברוין; קאשטאניען=ברוינער קאליר.

auc'tion *n. and v.* (אהק'-שאן) אויקציאן, עפענטליכע פערשטייגערונג; ליציטאציע; פערשטייגערען.

auc'tionary *a.* (אהק'-שאנ-ע-רי) וואס געהערט צו אן אויקציאן, צו א ליציטאציע.

auctioneer' *n.* (אהק-שאנ-איער') אויקציאנאטאר, פערשטייגערער.

auda'cious *a.* (אה-דיי'-שאס) דרייסט; פרעך; אונפערשעמט; פריי, אפען.

auda'ciously *adv.* (אה-דיי'-שאס-לי) אויף א פרעכען אדער אונפערשעמטען אופן; מיט דרייסטקייט.

auda'ciousness *n.* (אה-דיי'-שאס-נעס) דרייסטיגקייט; פרעכהייט, אונפערשעמטהייט.

audac'ity *n.* (אה-דעס'-אי-טי) ז. *audaciousness*.

audibil'ity *n.* (אה-די-ביל'-אי-טי) הערבארקייט; די מעגליכקייט געהערט צו ווערען.

au'dible *a.* (אה'-דיבל) הערבאר, וואס מען קען הערען; לויט [הויך].

au'dibleness *n.* (אה'-דיבל-נעס) הערבארקייט; דאס קענען געהערט ווערען.

au'dibly *adv.* (אה'-די-בלי) אויף א הערבארען אופן.

au'dience *n.* (אה'-די-ענס) אויסהערונג; א פערזאמלונג פון צוהערער; דאס פובליקום; צולאז צו אן אויסהער; אודיענץ [פון הויכגעשטעלטע פערזאנען].

au'dience-cham'ber *n.* (אה'-די-ענס-טשיימ'-בער) אודיענץ=זאל [דער זאל וואו מען ווערט אויפגענומען צו אן אודיענץ].

au'dience-court *n.* (אה'-די-ענס=קאורט) דאס גייסטליכע אויבערגעריכט [פון ערץ=בישאף].

au'dience-room *n.* (אה'-די-ענס=רוהם) ז. *audience-chamber*.

au'dient *a. and n.* (אה'-די-ענט) צוהערענדיג, איינהערענדיג; א צוהערער; איינער וואס איז אויף פראבע פאר'ן שמד.

audiom'eter *n.* (אה-די-אמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם כח השמיעה פון א מענשען.

audiomet'ric *a.* (אה-די-א-מעט'-ריק) וואס מעסט דעם חוש השמיעה.

audiom'etry *n.* (אה-די-אמ'-ע-טרי) די מעסטונג פון חוש השמיעה.

au'diphone *n.* (אה'-די-פאון) אזא אינסטרומענט וואס גיט א טויבען די מעגליכקייט צו הערען.

au'dit *n. and v.* (אה'-דיט) פערהער; אונטערזוכונג; אונטערזוכונג פון רעכנונגען; רעווידירען רעכנונגען; פערהערען, אונטערזוכען.

au'dit-day *n.* (אה'-דיט-דיי) דער טאג פון אברעכנונג; דער צאהל=טאג.

au'dit-house *n.* (אה'-דיט=האוס) געשעפטס=צימער ביי גרויסע קירכען.

audi'tion *n.* (אה-דיש'-אן) דאס הערען.

au'ditive *a.* (אה'-די-טיוו) וואס בעלאנגט צום חוש השמיעה.

au'dit-of'fice *n.* (אה'-דיט=אפ'-איס) די אויבער=רעכנונגס=קאמער [פון א געשעפטס=פירמא, אדער פון דער רעגירונג].

au'ditor *n.* (אה'-די-טאר) א צוהערער; א רעכנונגס=רעוויזאר [רואה חשבון].

audito'rium *n.* (אה-די-טאו'-רי-אם)

אוידיטאריום [צוהערער=זאל]; פערזאמלונגס זאל; עמפפאנגס=צימער.

au'ditorship *n.* (אה'-די-טאר-שיפ) דער אמט פון א רעכנונגס=רעוויזאר [רואה חשבון].

au'ditory *n. and a.* (אה'-די-טא-רי) הערענדיג; וואס בעטרעפט דעם געהער [חוש השמיעה]; אוידיטאריום, א צוהערער=זאל; א פערזאמלונגס=זאל; וואס איז שייך צו אן אוידיטאריום.

au'ditory nerve (אה'-די-טא-רי נוירוו) געהער=נערוו.

au'ditress *n.* (אה'-די-טרעס) א צוהערעריז.

au'dit-room *n.* (אה'-דיט=רוהם) ז. *audit-house*.

Auge'an *a.* (אה-דזשי'-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען קעניג אויגיאס אין אלטען גריכענלאנד אדער צו זיינע שטאלען אין וועלכע עס זיינען, לויט דער גריכישער לעגענדע, געשטאנען 3 טויזענד אקסען און מען האט זיי 30 יאהר ניט גערייניגט; זעהר פערנאכלעסיגט; שמוציג.

au'ger *n.* (אה'-גער) א גרויסער עגבער, א דריל.

au'ger-shell *n.* (אה'-גער-שעל) שרויבענשנעקע [א ווייך שליימיג חיה'לע וואס דרעהט זיך איין אין א מושעל אזוי ווי א שרויף].

aught *n. and pr.* (אהט) עפעס, וואסעכ=איז.

au'gite *n.* (אה'-דזשאיט) דער אוגיט [אזא שטיין].

augit'ic *a.* (אה-דזשיט'-איק) וואס ענטהאלט אוגיט.

augment' *v.* (אהג-מענט') פערמעהרען, פערגרעסערען; פערשטארקערען; אין גראמאטיק — צוגעבען אן אויגמענט [א צוזאץ=זילבע אין אנפאנג פון א צייט=ווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

By judicious investment he **augmented** his fortune.

aug'ment *n.* (אהג'-מענט) אין גראמאטיק — אן אויגמענט [א צוזאץ=זילבע אין אנפאנג פון א צייטווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

augmen'table *a.* (אהג-מענ'-טעבל) פערמעהרבאר; וואס קען פערגרעסערט ווערען.

augmenta'tion *n.* (אהג-מענ-טיי'-שאן) פערגרעסערונג; פערמעהרונג; צונאהמע; צוזאץ; שטייגערונג; דאס שטייגען [פון פרייז]; אויגמענטאציאן [די שטייגערונג פון טאן אין א וואקאלישען אקארד].

augmen'tative *a. and n.* (אהג-מענ'-טע-טיוו) פערמעהרענדיג; פערגרעסערענדיג; פערשטארקענדיג; שטייגערענדיג; שטייגערענדיג די קראפט פון אן אויסדרוק [אין גראמאטיק]; א ווארט וואס פערשטארקט דעם אויסדרוק פון אן אידעע.

augmen'tatively *adv.* (אהג-מענ'-טע-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון שטייגערען; פערגרעסערענדיג; פערשטארקענדיג.

augmen'ter *n.* (אהג-מענ'-טער) דער פערגרעסערער, פערמעהרער.

augmen'tive *a.* (אהג-מענ'-טיוו) ז. *augmentative*.

Augs'burg Confes'sion (אהגס'-בורג קאנ-פעש'-אן) די פראטעסטאנטישע עקרים פון קריסטליכען גלויבען, אנגענומען אין אויגסבורג פון די פראטעסטאנטען אין יאהר 1530.

au'gur *n. and v.* (אה'-גויר) אין אלטען רוים — אן אוגור, א וואהרזאגער, טרעפער, נביא; פארויסזאגען, טרעפען, נביאות זאגען; דיענען אלס צייכען אדער פארויסזאגונג.

au'gural *a.* (אה'-גיו-רעל) טרעפענדיג אין פארויס; נביאות זאגענדיג; וואס בעלאנגט צו וואהרזאגונג.

au'gurate *v. and n.* (אה'-גיו-רייט) וואהרזאגען; טרעפען; נביאות זאגען [פון פערשיעדענע צייכען]; דאס אמט פון אן אוגור. ז. *augur*.

au'gurial *a.* (אה'-גיו-רי-על) ז. *augural*.

au'gury *n.* (אה'-גיו-רי) וואהרזאגונג, טרעפונג; נביאות זאגעריי [לויט פערשיעדענע צייכען]; א צייכען; דאס, לויט וואס מען זאגט פארויס.

Au'gust *n.* (אה'-גאסט) דער מאנאט אויגוסט.

august' *a.* (אה-גאסט') הויך, ערהאבען, הערליך.

Au'gustin *a.* (אה'-גאס-טין) אויגוסטינער [א מאנאך פון א געוויסען ארדען, געגרינדעט פון דעם הייליגען אויגוסטין].

Au'gustine *n.* (אה'-גאס-טין) ז. *Augustin*.

Augustin'ian *a. and n.* (אה-גאס-טינ'-אי-ען) אן אויגוסטינער; וואס איז שייך צו די אויגוסטינער. ז. *Augustin*.

august'ly *adv.* (אה-גאסט'-לי) ערהאבען, הערליך; מאיעסטעטיש.

august'ness *n.* (אה-גאסט'-נעס) הויכקייט, ערהאבענהייט, הערליכקייט.

auk *n.* (אהק) דער פאפוגאי=טויכער [אזא ים פויגעל אין די ווארימע לענדער].

Auk

au'la *n.* (אה'-לא) הויף; זאל; פעסטזאל [אין אן אוניווערזיטעט].

aula'rian *a. and n.* (אה-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א פעסט=זאל אין אן אוניווערזיטעט; א מיטגליעד פון א פראפעסארען=קאלעגיום אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט.

aulet'ic *a.* (אה-לעט'-איק) וואס איז שייך צו דעם שפיעלען פון א פלייט אדער א פייפעל.

au'lic *a.* (אה'-ליק) וואס געהערט צום קעניגליכען הויף.

Au'lic Coun'cil (אה'-ליק קאונ'-סיל) דער קייזערליכער הויפראט אמאל אין דייטשלאנד; דער עסטרייכישער שטאאטענראט.

aum *n.* (אהם) ז. *aam*.

au'mil *n.* (אה'-מיל) אן אינדישער שטייער=בעאמטער.

aune *n.* (און) אייל, עלע [אלטע פראנצויזישע לענגען=מאס]; ארשין [רוסישע לענגען=מאס].

aunt *n.* (אנט) מומע, טאנטע; עלטערע פרוי; אלטע נעגעריז; שדכנ'טע; א שפיעל אין ווארפען שטעקלעך.

aun'tie *n.* (אנ'-טיע) ז. *aunt*.

aun'ty *n.* (אנ'-טיע) ז. *aunt*.

au'ra *n.* (אה'-רא) הויך, דופט [פון קערפער]; אטמאספערע, לופט; דאס מאגנעטישע מעדיום וואס רינגעלט ארום, ווי די היפנאטיסטען בעהויפטען, יעדען מענשליכען קערפער.

au'ral *a.* (אה'-רעל) וואס בעלאנגט צו די אויערען אדער צום געהער [חוש השמיעה].

au'ral nerve (אה'-רעל נוירוו) דער אויערען נערוו.

au'ral sur'geon (אה'-רעל סויר'-דזשאן) אן אויערען כירורג.

au'rate *a. and n.* (אה'-רייט) וואס האט אויערען; וואס איז עהנליך צו אן אויער; גאלדען, געגילט; א מין בארנע.

au'reate *a.* (אה'-רי-אייט) אבגעגילט; ווי גאלד, גאלדען.

aure'lia *n.* (אה-רי'-לי-ע) די פופע [דער רוהע=צושטאנד פון אן אינזעקט, וועלכער שפינט זיך ארום מיט געוועב און ליעגט ווי טוידט א געוויסע צייט, מייסטענס איבער ווינטער]; אזא מין דורכזיכטיגער פיש, וואס זיין קערפער איז ווי פון פוטשא [סטודען].

aure'lian *a.* (אה-רי'-לי-ען) וואס געהערט צו א פופע. ז. *aurelia*.

au'reole *n. and v.* (אה'-רי-אול) דער שטראהלען=קרוין ארום דער זון; אן עיגול פון שטראהלען ארום א זאך [ווי דער שטראהלען קרוין ארום דעם קאפ פון א הייליגען, לויט ווי עס ווערט געמאהלען אויף בילדער]; ארומרינגלען מיט א שטראהלען=קרוין.

au'reous *a.* (אה'-רי-אס) פון גאלדענעם קאליר; א גאלדענער.

au revoir' (או רע-וואהר') צום וויעדערזעהן.

au'ric *a.* (אה'-ריק) וואס בעלאנגט צו גאלד אדער וואס האט אין זיך גאלד; וואס איז שייך צום דופט פון קערפער. ז. *aura*.

au'ric ac'id (אה'-ריק עס'-איד) גאלד=זויערע [א כעמישער שטאף].

au'ricle *n.* (אה'-ריקל) דער אויסערער טייל פון אויער; עטוואס וואס איז עהנליך צו אן אויער; אן אויער=רעהר [פארטויבע]; דער אויבערשטער דינערער טייל פון הארץ וואס האט די פארם פון אן אויער [אזעלכע טיילען זיינען פאראן 2, א רעכטער און א לינקער].
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

au'ricled *a.* (אה'-ריקלד) ז. *auriculate*.

auric'ula *n.* (אה-ריק'-יו-לע) דאס בערען=אויערעל [א מין פלאנצע], א גארטען ראזע; די אויערעל=שנעקע [אזא חיה'לע].

auric'ular *a.* (אה-ריק'-יו-לער) וואס געהערט צום אויער; וואס איז עהנליך צו אן אויער; הערבאר; געהיים.

auric'ular append'age (אה-ריק'-יו-לער ע-פענד'-איידזש) אן ארויסשטארצונג פון דעם אויבערשטען טייל פון הארץ, וואס האט די פארם פון אן אויערעל.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

auric'ular confes'sion (אה-ריק'-יו-לער קאנ-פעש'-אן) די געהיימע ודוי פאר'ן גלח [ביי די קאטוילִיקען].

auric'ular tradi'tion (אה-ריק'-יו-לער טרע-דיש'-אן) תורה שבעל פה; א זאגע וואס געהט איבער בקבלה.

auric'ular tube (אה-ריק'-יו-לער טיוב) דאס הער=ראהר [אין אויער].

auric'ulate *a.* (אה-ריק'-יו-לייט) וואס הענגט אראב ווי אויערן; עהנליך צו אן אויער.

auric'ulated *a.* (אה-ריק'- יו-ליי-טעד) ז. *auriculate*.

aurif'erous *a.* (אה ריפ'-ער-אס) וואס איז רייך אין גאלד; וואס גיט ארויס גאלד.

au'riflamme *n.* (אה'-רי-פלעם) די אמאליגע קעניגליכע פאהן אין פראנקרייך.

au'riform *a.* (אה'-רי-פארם) עהנליך צו אן אויער.

Auri'ga *n.* (אה-ראי'-גע) דער פוהרמאן [א נאמען פון א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען].

auri'gal *a.* (אה-ראי'-געל) וואס געהערט צו א וואגען.

auriga'tion *n.* (אה-רי-גיי'-שאן) דאס טרייבען א וואגען.

aurig'erous *a.* (אה-רידזש'-ע-ראס) וואס גיט ארויס גאלד.

aurig'raphy *n.* (אה-ריג'-רע-פי) די קונסט צו שרייבען מיט גאלדענע אותיות.

auripigmen'tum *n.* (אה-רי-פיג-מענ' טאם) אפערמענט [אזא מינעראל, וואס ענטהאלט ארזעניק].

au'ris *n.* (אה'-רים) אן אויער.

au'riscalp *n.* (אה'-רי-סקעלפ) אויער=לעפעלע [צום רייניגען די אויערען]; א כירורגישער אויער=אינסטרומענט.

au'riscope *n.* (אה'-רי-סקאופ) אוירים=קאפ [אן אינסטרומענט געברויכט אין דער מעדיצין צום עקזאמענירען דעם אויער].

auris'copy *n.* (אה-רים'-קא-פי) די אונטערזוכונג פון דעם אויער מיט אן אוירים=קאפ.

au'rist *n.* (אה'-ריסט) אן אויערען דאקטאר.

au'rited *a.* (אה'-רי-טעד) וואס האט דאס אויסזעהען פון אן אויער.

au'rochs *n.* (אה'-ראקס) אן אויער=אקס.

Aurochs

Auro'ra *n.* (אה-ראו'-רע) אויראָרא [די געטין פון דער מארגען=רויט ביי די אלטע רוימער].

auro'ra *n.* (אה-ראו'-רע) מארגענשטערן, מארגענרויט.

auro'ra austra'lis (אה-ראו'-רע אס-טריי' לים) דאס זיד=ליכט. ז. *aurora borealis*.

auro'ra borea'lis (אה-ראו'-רע באו-רע-איי'-לים) דאס נארד=ליכט [א געוויסע וואונדערשעהנע נאטור ערשיינונג פון קאלירטע ליכט=שטראהלען אין די געגענדען פון נארד=פאל].

auro'ral *a.* (אה-ראו'-רעל) וואס אנבעלאנגט אדער איז עהנליך צו דער מארגענרויט.

au'rum *n.* (אה'-ראם) גאלד [דאס ריינע גאלד אלס כעמישער עלעמענט].

aus'cultate *v.* (אהס'-קאל-טייט) עקזאמינירען א קראנקען דורך אויסהערען איהם מיט'ן אויער.

ausculta'tion *n.* (אהס-קאל-טיי'-שאן) דאס איינהערען זיך.

aus'picate *v.* (אהס'-פי-קייט) פאראויסזאגען גליק; אונטערנעהמען עטוואס אונטער גינסטיגע פאראויסזאגונגען; אנפאנגען.

aus'pices *n.* (אהס'-פי-סען) 1. נביאות=זאגעריי פון דעם פליהען פון דעם פויגעל, אדער פון אנדערע נאטור ערשיינונגען; פארבעדייטונג; שוץ, אויפזיכט; 2. אויםזיכט.

2. The publication of this dictionary was begun under favorable **auspices.**

auspi'cial *a.* (אהס-פיש'-על) פארבעדייטענד, וואס זאגט פארויס גליק.

auspi'cious *a.* (אהס-פיש'-אס) גליקליך, גינסטיג; וואס זאגט פארויס גליק.

auspi'ciously *adv.* (אהס-פיש'-אס-לי) אויף א גליקליכען אדער גינסטיגען אופן.

auspi'ciousness *n.* (אהס-פיש'-אס-נעס) גוטער סימן; גליק; גינסטיגע אויםזיכטען אויף גליק.

aus'ter *n.* (אהס'-טער) דרום=ווינד.

austere' *a.* (אהס-טיער') הארב, שארף [אין געשמאק]; שטרענג, הארט, גרויזאם; ערנסט; אונפריינדליך; מעסיג; איינפאך; ניט בעפוצט.

austere'ly *adv.* (אהס-טיער'-לי) אויף א שטרענגען אופן; מיט שארפקייט, מיט הארטקייט.

austere'ness *n.* (אהס-טיער'-נעס) שארפקייט; הארבקייט, שטרענגקייט, הארטקייט, גרויזאמקייט; אונפריינדליכקייט.

auster'ity *n.* (אהס-טער'-איט-אי) ז. *austereness*.

aus'tral *a.* (אהס'-טרעל) זידליך [אין דרום זייט].

Australa'sia *n.* (אה-סטרע-ליי'-שא) אויסטראלעזיע [אויסטראליע און די ארומיגע אינזלען].

Australa'sian *a. and n.* (אהס-טרע-ליי'-שען) וואס אנבעלאנגט צו אויסטראלעזיע [אויסטראליע און די ארומיגע אינזלען]; אן אויסטראלעזיער.

Austra'lia *n.* (אהס-טריי'-לי-א) אויסטראליען.

Austra'lian *a. and n.* (אהס-טריי'-ליען) אויכטראליש; אן אויסטראליער.

Aus'tria *n.* (אהס'-טרי-א) עסטרייך.

Aus'trian *a. and n.* (אהס'-טרי-ען) עסטרייכיש; אן עסטרייכער.

au'tarchy *n.* (אה'-טאר-קי) אונבעשרענקטע מאכט; זעלבסט=רעגיערונג.

authen'tic *a.* (אה-טהענ'-טיק) גלויבווירדיג; עכט, ריכטיג, בעשטעטיגט.

We received **authentic** information about the impending war.

authen'tical *a.* (אה-טהענ'-טי-קעל) ז. *authentic*.

authen'tically *adv.* (אה-טהענ'-טי-קעל-אי) גלויבווירדיג, צום גלויבען.

authen'ticalness *n.* (אה-טהענ'-טי-קעל-נעס) גלויבווירדיגקייט; עכטהייט; ריכטיגקייט; דאס זיין בעשטעטיגט.

authen'ticate *v.* (אה-טהענ'-טי-קייט) בעגלויביגען, בעשטעטיגען, ערקלערען פאר ריכטיג, פאר עכט.

authentica'tion *n.* (אה-טהענ-טי-קיי' שאן) בעשטעטיגונג; בעגלויביגונג.

authentic'ity *n.* (אה-טהענ-טים'-אי-טי) ז. *authenticalness*.

authen'ticly *adv.* (אה-טהענ'-טיק-לי) ז. *authentically*.

authen'ticness *n.* (אה-טהענ'-טיק-נעס) ז. *authenticalness*.

au'thor *n.* (אה' טהאר) פעראורזאכער; שעפפער; גרינדער; פערפאסער, מחבר; אויטאר; שריפטשטעלער.

au'thoress *n.* (אה'-טהאר-עס) שעפפעריז; גרינדעריז; פערפאסעריז; שריפטשטעלעריז.

autho'rial *a.* (אה-טהאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פערפאסער.

au'thorisable *a.* (אה'-טהאר-אי-זעבל) וואס קען בערעכטיגט אדער בעשטעטיגט ווערען: וואס קען האבען די אויטאריטעט אדער די געזעצליכע מאכט.

authorisa'tion *n.* (אה-טהאר-אי-זיי'-שאן) בעפאלמעכטיגונג; בעשטעטיגונג; בערעכטיגונג; דאס גילטיג מאכען; דאס געבען די אויטאריטעט; דאס געבען די געזעצליכע מאכט.

authorita'rian *a. and n.* (אה-טהאר-אי-טיי'-רי-ען) וואס איז פאר א הערשערישער מאכט און געגען פערזענליכער פרייהייט; איינער וואס האלט פאר א הערשערישער מאכט.

author'itative *a.* (אה-טהאר'-אי-טיי-טיוו) בעפאלמעכטיגט; מאכט האבענד, וואס האט מאכט אדער א דעה, בעפעהלענד.

An **authoritative** statement was issued by an official of the White House.

author'itatively *adv.* (אה-טהאר'-אי-טיי-טיוו-לי) אויף א בעפעהלענדען אופן; מיט דער נויטיגער בעפאלמעכטיגונג אדער דעה.

author'itativeness *n.* (אה טהאר'-אי-טיי- טיוו-נעס) דאס זיין בעפאלמעכטיגט, בערעכטיגט; גדלות, תקיפות.

author'ity *n.* (אה-טהאר'-אי-טי) אויטאריטעט; געזעצמעסיגע מאכט און געוואלט; דאס אנזעהן; די מאראלישע מאכט; איינפלוס; וויכטיגקייט; גלויבווירדיגקייט; צייגניס; בעפעהל; פאלמאכט; רעגירונג; בעהערדע; ערלויבניס.

au'thorizable *a.* (אה'-טהאר-אי-זעבל) וואס קען בערעכטיגט אדער בעשטעטיגט ווערען: וואס קען האבען די אויטאריטעט אדער די געזעצליכע מאכט.

authoriza'tion *n.* (אה-טהאר-אי-זיי'-שאן) בעפאלמעכטיגונג; בעשטעטיגונג; בערעכטיגונג; דאס גילטיג מאכען; דאס געבען דיא אויטאריטעט; דאס געבען די געזעצליכע מאכט.

The lawyer received an **authorization** from his client to adjust the claim.

au'thorize *v.* (אה'-טהאר-איז) בעפאלמעכטיגען, בערעכטיגען; בעשטעטיגען; געבען די אויטאריטעט; געבען די געזעצליכע מאכט.

Au'thorized Ver'sion (אה'-טהאר-איזד וואיר'-זשאן) די בעשטעטיגטע ענגלישע איבערזעצונג פון דעם תנ"ך [די איבערזעצונג, וועלכע איז אין יאהר 1611 פון קעניג דזשיימס דעם ערשטען בעשטעטיגט געווארען און בעשטימט געווארען צו בענוצען אין די קירכען].

au'thorless *a.* (אה'-טהאר-לעס) אהן א בעראנטען פערפאסער; אנאנים; אהן א בעשעפער; פון קיינעם ניט געשאפען.

au'thorly *a.* (אה'-טהאר-לי) וואס בעלאנגט צו א שריפטשטעלער.

au'thorship *n.* (אה'-טהאר-שיפ) פערפאסערשאפט; שריפטשטעלעריי.

autobiog'rapher (אה-טא-באי-אג'-רע-פער) אויטאביאגראף [איינער וואס בעשרייבט זיין אייגענע לעבענסגעשיכטע].

autobiograph'ic *a.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-איק) אויטאביאגראפיש [די אייגענע לעבענסגעשיכטע בעשרייבענדיג].

autobiograph'ical *a.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-איק-על) ז. *autobiographic*

autobiograph'ically *adv.* (אה-טא-באי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אויטאביאגראפישען אופן.

autobiog'raphist *n.* (אה-טא-באי-אג'-רע-פיסט) ז. *autobiographer*

autobiog'raphy *n.* (אה-טא-באי-אג'-רע-פי) אויטאביאגראפיע [די זעלבסט-פערפאסטע לעבענסגעשיכטע].

au'toboat *n.* (אה'-טא-באוט) א זעלבסט-בעוועגליך שיפעל [א שיפעל וואס ווערט געטריבען דורך א מאטאר].

au'tobus *n.* (אה'-טא-באס) א זעלבסט-בעוועגליכער וואגען [א וואגען וואס ווערט געטריבען פון א מאטאר].

autoch'thon *n.* (אה-טאק'-טהאן) איינער וואס איז ארויסגעוואקסען פון דער ערד גופא [א מין אדם הראשון]; אור-איינוואהנער [פון א לאנד].

autoch'thonal *a.* (אה-טאק'-טהאן-על) ז. *autochthonic*

autochthon'ic *a.* (אה-טאק-טהאנ'-איק) וואס איז שייך צו די אור-איינוואהנער פון לאנד.

autoch'thonous *a.* (אה-טאק'-טהאנ-אס) ז. *autochthonic*

au'toclave *n.* (אה'-טא-קלייוו) א וואול-קאניזאטאר, אן אפאראט צו קאכען אין זעהר א הויכער טעמפעראטור [דער אפאראט בעשטעהט פון א קעסעל צו וועלכען דאס דעקעל איז שטייף צוגעשרויפט. אונטער'ן קעסעל איז א הייצער, וועלכער ווארעמט דאס קעסעל אזוי דאס די טעמפעראטור פון דעם וואסער, וואס געפינט זיך אין איהם, שטייגט זעהר הויך].

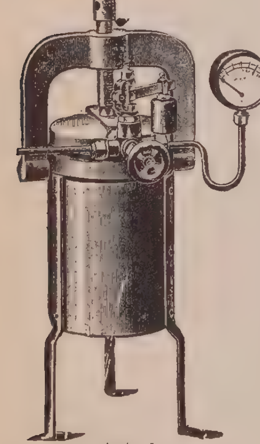

Autoclave

autoc'racy *n.* (אה-טאק'-רע-סי) די אויטאקראטיע, די זעלבסט-הערשאפט.

au'tocrat *n.* (אה'-טא-קרעט) אויטאקראט; זעלבסט-הערשער, אליין-הערשער.

autocrat'ic *a.* (אה-טא-קרעט'-איק) אויטאקראטיש; אליין-הערשענד; ניט בעגרענצט אין מאכט.

autocrat'ical *a.* (אה-טא-קרעט'-איק-על) ז. *autocratic*

autocrat'ically *adv.* (אה-טא-קרעט'-איק-על-אי) אויף אן אויטאקראטישען אופן; אליין-הערשענדיג.

autoc'ratrix *n.* (אה-טאק'-רע-טריקס) די זעלבסט-הערשערין.

autocy'cle *n.* (אה-טא-סאי'-קל) א וועלאסיפעד, וואס ווערט געטריבען פון א מאטאר.

au'to da fe (אה'-טאו דא פיי) אויטאדאפע [די פערברענונג פון אפיקורסים אין שפאניען און פארטוגאל]; די בעראטונג, אדער דאס אורטייל פון דער אינקוויזיציאן; א מצוה.

au'to de fe (או'-טאו דיי פיי) ז. *auto da fe*

autodynam'ic *a.* (אה-טא-די-נעמ'-איק) וואס האט די בעוועגונגס-קראפט אין זיך זעלבסט.

autog'amous *a.* (אה-טאג'-ע-מאס) וואס בעפרוכטעט זיך זעלבסט [וועגען פלאנצען וועלכע בעפרוכטעט זיך מיט זייער אייגענעם בליהונגס-שטויב, אין געגענזאץ צו די פלאנצען וואס ווערען בעפרוכטעט מיט דעם בליהונגס-שטויב פון אנדערע פלאנצען, וועלכער ווערט צו זיי געבראכט דורך'ן ווינד אדער דורך אינזעקטען].

autog'amy *n.* (אה-טאג'-ע-מי) זעלבסט-בעפרוכטונג [ביי פלאנצען].

autoge'neous *a.* (אה-טא-דזשי'-ני-אס) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס ווערט פון זיך אליין געבארען.

autogen'esis *n* (אה-טא-דזשענ'-ע-סיס) זעלבסט-פראדוקציאן; דאס ווערען בעשאפען אונאבהענגיג, פון זיך אליין.

autogen'ic *a.* (אה-טא-דזשענ'-איק) וואס קומט ארויס פון זיך אליין, וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס קען פון זיך אליין צונויפגעלייט ווערען [וועגען צוויי מעטאל-שטיקער וועלכע ווערען צונויפגעלייט דורך שמעלצען די ענדען פון די שטיקער וואס דארפען צונויפגעלייט ווערען].

autog'enous *a.* (אה-טאדזש'-ע-נאס) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען; וואס קומט ארויס פון זיך אליין, וואס קען פון זיך אליין צונויפגעלייט ווערען [וועגען צוויי מעטאל-שטיקער, וואס ווערען צונויפגעלייט דורך שמעלצען די ענדען פון די שטיקער וואס דארפען צונויפגעלייט ווערען].

autog'enously *adv.* (אה-טאדזש'-ע-נאס-לי) דורך בעשאפען ווערען פון זיך אליין; דורך דעם פראצעס פון זעלבסט-צונויפלייטונג [וועגען צונויפלייטען מעטאל-שטיקער דורך שמעלצען זייערע ענדען].

autog'enous sol'dering (אה-טאדזש'-ע-נאס סאל'-דער-אינג) דאס צונויפלייטען מעטאל-שטיקער דורך שמעלצען זייערע ענדען, ניט געברויכענדיג דערביי קיין ספעציעלען לייט-מעטאל.

autog'eny *n.* (אה-טאדזש'-ע-ני) ז. *autogenesis*

autog'ony *n.* (אה-טאג'-א-ני) דאס ענטשטעהן פון איינפאכע ארגאניזמען פון א לעבענסלאזער פליסיגקייט.

au'tograph *a., n. and v.* (אה'-טא-גרעף) אויטאגראף, כתב יד; מיט דער אייגענער האנד געשריבען; אויטאגראפיש; די אייגענע אונטערשריפט; אריגינעלער מאנוסקריפט; אן אויטאגראף-דרוק-מאשין [א מאשין צו דרוקען כתב יד'ען]; שרייבען מיט דער אייגענער האנד; דרוקען מיט אן אויטאגראף-דרוק-מאשין.

autograph'ic *a.* (אה-טא-גרעפ'-איק) אליין-געשריבען; אייגענהענדיג געשריבען; וואס איז שייך צו א טעלעגראף-אפאראט וואס גיט איבער די האנדשריפט און בילדער; געדרוקט מיט אן אויטאגראף-דרוק-מאשין. ז. *autograph*

autograph'ic tel'egraph (אה-טא-גרעפ'-איק טעל'-ע-גרעף) א טעלעגראף וואס גיט איבער די האנדשריפט און בילדער.

autograph'ical *a.* (אה-טא-גרעפ'-איק-על) ז. *autographic*

autograph'ically *adv.* (אה-טא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אויטאגראפישען אופן; דורך אן אייגענהענדיגען שרייבען. ז. *autograph*

autog'raphy *n.* (אה-טאג'-רע-פי) אויטאגראפיע, דאס שרייבען מיט דער אייגענער האנד; דאס דרוקען מיט אן אויטאגראף-דרוק-מאשין; דאס לעזען אלטע, פערשטעלטע דיפלאמאטישע שריפטען.

au'to-inoculabil'ity *n.* (אה'-טאו-אין-אק-יו-לע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט פאר זעלבסט-אנשטעקונג. ז. *auto-inoculation*

au'to-inoc'ulable *a.* (אה'-טאו-אינ-אק'-יו-לעבל) וואס בעזיצט די מעגליכקייט פון זעלבסט-אנשטעקונג; וואס קען זיך ווייטער פערשפרייטען דורך זעלבסט-אנשטעקונג [וועגען א קראנקהייט]. ז. *auto-inoculation*

au'to-inocula'tion *n.* (אה'-טאו-אינ-אק-יו-ליי'-שאן) זעלבסט-אנשטעקונג, דאס אנשטעקען א געזונטען גליעד פון קערפער מיט דעם קראנקהייטס-גיפט פון א קראנקען גליעד פון קערפער פון דערזעלביגער פערזאן [א געוויסע מעטאדע אין דער מעדיציין].

au'tomath *n.* (אה'-טא-מעטה) אויטאדאקט, איינער וואס האט זיך געלערענט אהן דער הילפע פון א לעהרער, א זעלבסט-געלעהרטער.

automat'ic *a.* (אה-טא-מעט'-איק) אויטאמאטיש [זיך זעלבסט בעוועגענדיג]; זיך בעוועגענדיג מעכאניש, אהן בעוואוסטזיין.

automat'ical *a.* (אה-טא-מעט'-איק-על) ז. *automatic*

automat'ically *adv.* (אה-טא-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אויטאמאטישען אופן; אויטאמאטיש, מעכאניש, אהן בעוואוסטזיין.

automatic'ity *n.* (אה-טא-מע-טיס'-אי-טי) דאס זיין אויטאמאטיש; אן אויטאמאטישע בעוועגונג.

autom'atism *n.* (אה-טאמ'-ע-טיזם) דאס זיין אויטאמאטיש; דאס בעוועגען זיך מעכאניש, אהן בעוואוסטזיין; די טעאריע, אז חיות בעוועגען זיך בלויז מעכאניש ווי אויטאמאטען, ד. ה. דורך געוויסע פיזישע געזעצען, אבער ניט דורך וועלכען עס איז בעוואוסטזיין.

autom'atist *n.* (אה-טאמ'-ע-טיסט) איינער וואס מאכט אויטאמאטען [זיך זעלבסט-בעוועגענדע מאשינען]; איינער וואס בעהויפטעט אז חיות בעוועגען זיך בלויז מעכאניש ווי אויטאמאטען, ד. ה. דורך געוויסע פיזישע געזעצען, אבער ניט דורך וועלכען עס איז בעוואוסטזיין.

autom'atize *v.* (אה-טאמ'-ע-טאיז) מאכען אן אויטאמאט [א זיך זעלבסט-בעוועגענדע מאשין].

autom'aton *n.* (אה-טאמ'-ע-טאן) אויטאמאט: א זיך זעלבסטבעוועגענדע קונסט-ווערק; מאשין-מענש.

autom'atous *a.* (אה-טאמ'-ע-טאס) ז. *automatic*.

automo'bile *a.* (אה-טא-מאו'-ביל) זיך זעלבסט=בעוועגנדיג.

automobile' *n. and v.* (אה-טא-מא-ביל') אן אויטאמאביל [א וואגען נעטריבען פון א מאטאר]; פאהרען אין אן אויטאמאביל.

Automobile

automobil'ist *n.* (אה-טא-מא-ביל'-איסט) אויטאמאביליסט [איינער וואס בעזיצט אדער טרייבט אן אויטאמאביל].

automor'phic *a.* (אה-טא-מאהר'-פיק) אורטיילענדיג אנדערע נאך זיך.

automor'phism *n.* (אה-טא-מאהר'-פיזם) דאס אורטיילען אנדערע נאך זיך.

auton'omous *a.* (אה-טאנ'-א-מאס) אויטאנאם, זיך אליין רעגירענדיג; האבענדיג דאס רעכט זיך צו רעגירען נאך אייגענע געזעצען.

auton'omy *n.* (אה-טאנ'-א-מי) אויטאנאמיע, זעלבסט=רעגירונג.

au'tonym *n.* (אה'-טא-נים) א ווערק וואס טראגט דעם מחבר'ס נאמען; א נאמען וואס בעציהט זיך אויף מעהרערע זאכען.

au'topsy *n.* (אה'-טאפ-סי) דאס צושניידען דעם קערפער נאכ'ן טוידט [פאר אונטערזוכונג]; אן אייגענע, א פערזענליכע אונטערזוכונג.

The **autopsy** showed that the man died from natural causes.

autop'tic *a.* (אה-טאפ'-טיק) וואס מען זעהט אליין מיט די אויגען.

autop'tical *a.* (אה-טאפ'-טיק-על) ז. *autoptic*.

autotox'ic *a.* (אה-טא-טאק'-סיק) זיך זעלבסט פערגיפטענדיג. ז. *autotoxin*.

autotox'in *n.* (אה-טא-טאק'-סין) א גיפט וואס ארבייט זיך אויס אין קערפער און שעדיגט איהם אליין.

au'totruck *n.* (אה'-טא-טראק) אן אויטאמאטישער פראכט=וואגען, א פראכט=אויטאמאביל.

au'totype *n. and v.* (אה'-טא-טאיפ) א מעטאדע צו מאכען פאטאגראפיעס אין פארבען; פאקסימיל [א גענויע קאפירטע קאפיע פון א האנד=שריפט]; אזוי פאטאגראפירען אדער קאפירען.

autotyp'ic *a.* (אה-טא-טיפ'-איק) וואס איז נוגע צום פאטאגראפירען מיט פארבען; וואס איז שייך צו א פאקסימיל. ז. *autotype*.

autot'ypy *n.* (אה-טאט'-אי-פי) דאס דרוקען אדער פאטאגראפירען אין פארבען.

au'tumn *n.* (אה'-טאם) הערבסט, אסיען.

autum'nal *a.* (אה-טאמ'-נעל) וואס געהערט צום הערבסט אדער אסיען.

autum'nal e'quinox (אה-טאמ'-נעל אי'-קהווי-נאקס) די צייט אין הערבסט ווען די נאכט איז גלייך מיט דעם טאג [די צייט ווען די זון קרייצט דעם עקוואטאר געהענדיג צו דרום, אונגעפעהר דעם 22טען סעפטעמבער].

auxe'sis *n.* (אהק-סי'-סיס) די איבערטרייבונג אין רעדען, דאס גרעסער מאכען א זאך, ווי זי איז אין דער ווירקליכקייט; דאס מגזם זיין; די פערגרעסערונג פון א ציפער איהר גלייכצומאכען צו אן אנדער ציפער.

auxet'ic *a.* (אהק-סעט'-איק) פערגרעסערענד, העכערענדיג. ז. *auxesis*.

auxil'iar *n. and a.* (אהג-זיל'-יער) בעהילפליך; הילף.

auxil'iaries *n.* (אהג-זיל'-יע-ריעז) אויסלענדישע חיל, געדונגענע חיל.

auxil'iarly *adv.* (אהג-זיל'-יער-לי) דורך הילף.

auxil'iary *n. and a.* (אהג-זיל'-יע-רי) בעהילפליך; העלפער; הילף; א הילפס=צייטווארט [ווי "בין" אין "איך בין געזעסען"].

auxom'eter *n.* (אהק-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פערגרעסערונגס=קראפט [אויף וויפיעל מאל עס פערגרעסערט] פון געוויסע אפטישע אינסטרומענטען.

avail' *n. and v.* (ע-וועיל') זיך נוציג מאכען; זיין פון נוצען, ציהען נוצען, זיך בענוצען; ווערטה, נוצען.

The doctor tried to save the patient, but his efforts did not **avail**.

availabil'ity *n.* (ע-וויי-לע-ביל'-אי-טי) נוצבארקייט; ניצליכקייט; פערווענדבארקייט [פאר א געוויסען צוועק אדער ארבייט]; גילטיגקייט.

avai'lable *a.* (ע-וויי'-לעבל) ניצליך; פערווענדבאר [צו א געוויסען צוועק]; ברויכבאר.

avai'lableness *n.* (ע-וויי'-לעבל-נעס) ז. *availability*.

avai'lably *adv.* (ע-וויי'-לע-בלי) אויף א ניצליכען אדער ברויכבארען אופן.

avai'ling *a.* (ע וויי' לינג) וואס איז נוצבאר, וואס העלפט; וואס איז פערווענדבאר.

avai'lingly *adv.* (ע-וויי'-לינג-לי) אויף א ניצליכען אדער ערפאלגרייכען אופן.

avail'ment *n.* (ע-וועיל'-מענט) נוץ; פראפיט; פארטייל; ערפאלג.

avails' *n.* (ע-וועילז') הכנסה, איננאהמע.

av'alanche *n.* (עוו'-ע-לענטש) א מאסע שנעע און אייז, וואס פאלט פלעצליך אראב פון א בארג אין טהאל; צרות וועלכע קומען א מענשען פלעצליך, אונגעריכטערהייד.

av'alange *n.* (עוו'-ע-לענדזיש) ז. *avalanche*.

avant'-cou'rier *n.* (ע-וואנט'-קו' רי-ער) דער פארלויפער; אנזאגער [מבשר].

avant'-garde *n.* (ע-וואנט'-גארד) אוואנגארד [די פאדערסטע סאלדאטען=אבטיילונג פון אן ארמעע]; די פאדערסטע וואך.

avan'turine *n.* (ע-ווענ'-טיו-רין) אוואנטורין [אזא מינעראל, וואס גלאנצט ווי גאלד].

av'arice *n.* (עוו'-ע-ריס) קארגהייט, געלד=גייץ; זשעדנעקייט.

avaric'ious *a.* (עוו-ע-ריש'-אס) קארג, גייציג; זשעדנע.

avaric'iously *adv.* (עוו-ע-ריש'-אס-לי) אויף א גייציגען אופן; מיט זשעדנעקייט.

avaric'iousness *n.* (עוו-ע-ריש'-אס-נעס) ז. *avarice*.

avast' *int.* (ע-וואסט') האלט! הער אויף!

avatar' *n.* (עוו-ע-טאר') די פערקערפערונג פון גאטהייט [דאס אראבקומען פון א גאטהייט אין א קערפערליכער געשטאלט. אין דער אינדישער מיטאלאגיע]; דאס ארונטערקומען פון א גייסט אויף דער ערד; א מערקווירדיגע ערשיינונג אדער פערקערפערונג; א וואונדערבארע פערקערפערונג אדער דארלעגונג פון אן אבסטראקטער אידעע אין א קאנקרעטער פארם.

avaunt' *int.* (ע-וואהנט') אוועק! אוועק פון דאנען! טראג זיך מיט די ביינער!

a've *int.* (איי'-ווי) עס לעבע! זיי געגריסט! לעב וואהל!

A've Mari'a (איי'-ווי מע-ראי'-ע) אווע מאריא [א קאטוילישע תפילה].

Ave'na *n.* (ע-ווי'-נע) אזא מין גראז; האבער.

avena'ceous *a.* (עוו-אי-ניי'-שיאס) וואס איז עהנליך צו האבער.

avenge' *v.* (ע-ווענדזש') זיך נוקם זיין; ראכע נעהמען, בעשטראפען; זיך אברעכענען.

He will **avenge** the blood of his servants.

avenge'ful *a.* (ע-ווענדזש'-פול) נקמה'דיג; נקמה נעהמענדיג.

aven'ger *n.* (ע-ווענ'-דזשער) ראכע=נעהמער; נקמה=נעהמער.

The Lord is the **avenger** of all.

aven'ger of blood (ע-ווענ'-דזשער אוו בלאד) גואל הדם [דער נעהנטסטער קרוב פון אן ערמארדעטען, וואס דארף נקמה נעהמען פאר זיין בלוט; א מנהג ביי די אמאליגע אידען און ביי אייניגע פעלקער אין אזיען נאך היינט].

aven'gingly *adv.* (ע-ווענ'-דזשינג-לי) נעהמענדיג נקמה.

av'ens *n.* (עוו'-ענז) בענעדיקטען=קרויט [אזא פלאנצע].

av'entaile *n.* (עוו'-ענ-טייל) דאס לופט=לאך פאר'ן נאז און מויל אין דעם פאנצער וואס בעדעקט דעם קאפ, וואס פלעגט געטראגען ווערען אין די אלטע צייטען; דער פאדערשטער טייל פון א קאפ=פאנצער וואס בעדעקט די מארדע און קען אראבגעלאזען ווערען נאך אונטען.

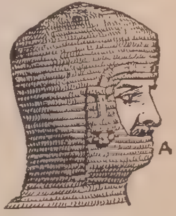

Aventaile

aven'turine *n.* (ע-ווענ'-טיו-רין) ז. *avanturine*.

av'enue *n.* (עוו'-ע-ניו) צוגאנג; א דורכגאנג; א ברייטע גאס; אלעע.

aver' *v.* (ע-וואיר') בעהויפטען, ערקלערען פאר ריכטיג; פערזיכערען; די ריכטיגקייט בעקרעפטיגען.

av'erage *n., v. and a.* (עוו'-ע-ריידזש) מיטלער ווערטה; דורכשניט; דאס מיטעלע פערהעלטניס; פערהעלטניסמעסיג טיילען; בעשטימען א דורכשניטליכען פרייז; בריינגען צו א דורכשניטס סומע; דאס האפען=געלד; דער טייל וואס יעדער פראכט=אייגענטימער דארף בייטראגען פאר דעם שאדען, וועלכען א שיף ליידט פון א שטורם=ווינד אויף'ן ים; אן עקסטרא סומע וואס א פראכט=אייגענטימער צאהלט צום אייגענטימער פון א שיף; צוואנג=דיענסט, פאנישטשיזנע; דורכשניטליך.

av'erage amount' (עוו'-ע-ריידזש ע-מאונט') דער דורכשניטליכער סך הכל.

av'eragely *adv.* (עוו'-ע-ריידזש-לי) איז דורכשניט; מיטעלמעסיג.

aver'ment *n.* (ע-וואיר'-מענט) פּערזי־כערונג; בעקרעפטיגונג, בעשטעטיגונג, בע־ווייז; בעהויפּטונג; די פאָדערונג [אין געריכט] פון איין צד, אז דער אנדערער צד זאָל זיינע בעהויפּטונגען בעווייזען.

aver'rable *a.* (ע-וואיר'-עבל) וואס מען קען בעהויפּטען אדער בעווייזען.

Averrho'ism *n.* (עוו-ע-ראָו'-איזם) די פילאָזאָפיע פון דעם אראבישען פילאָזאָף אווערהאָעס [געבאָרען אין יאהר 1126 אין קאָרדאָווא און געשטארבען אין יאהר 1198. אווערהאָעס איז געווען אן ערקלערער און קאָמענטירערער פון אריסטאָטעלס פילאָזאָ־פיע און א פערטרעטער פון דעם פּרינציפּ, אז די פילאָזאָפיע דארף אבגעטיילט ווע־רען פון רעליגיאָן].

Averrho'ist *n.* (עוו-ע-ראָו'-איסט) אן אנהענגער פון דעם אראבישען פילאָזאָף אווערהאָעס. ז. *Averrhoism*

Averro'ism *n.* (עוו-ע-ראָ'-איזם) ז. *Averrhoism*

Averrois'tic *a.* (עוו-ע-ראָ-איס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם פילאָזאָף אווער־האָעס אדער צו זיין פילאָזאָפיע. ז. *Averrhoism*

av'erruncator *n.* (עוו'-ע-ראַנ-קיי-טאָר) א בוים־שער; א גערטנער־שער.

averse' *a.* (ע-וואירס') אבגענייגט; אבגעקעהרט; אונפריינדליך; ווידערווי־ליג.

He is not averse to receiving help.

averse'ly *adv.* (ע-וואירס'-לי) זייענדיג אבגענייגט; אין דער געגענגעזעצטער ריכ־טונג; מיט ווידערווילען; זייענדיג אב־געקעהרט.

averse'ness *n.* (ע-וואירס'-נעס) ווידער־ווילען; דאס זיין אבגענייגט; דאס זיין דאַנגעגען; דאס אבקעהרען זיך; דאס זיין אונפריינדליך.

aver'sion *n.* (ע-וואיר'-שאַן) ווידערווי־לען, אבנייגונג; דאס וואס רופט ארויס ווידערווילען.

Unlike the English and the Americans, the Europeans have an aversion to sport.

avert' *v.* (ע-וואירט') אבווענדען, אב־קעהרען, אבווענדיג מאכען; זיך אבווענ־דען; אויסמיידען.

aver'ted *a.* (ע-וואיר'-טעד) אבגעווענ־דעט: אבגעקעהרט, אבגעקעהרט אז א זייט.

aver'tedly *adv.* (ע-וואיר'-טעד-לי) אבווענדענדיג; אבקעהרענדיג; אויסמיי־דענדיג.

aver'ter *n.* (ע-וואיר'-טער) איינער אדער עפּעס וואס ווענדעט אב אדער מיידעט אויס.

aver'tible *a.* (ע-וואיר'-טיבל) וואס קען אויסגעמידען אדער געשטערט ווערען.

A'ves *n.* (איי'-וויז) געפליגעל, פויגלען.

a'vian *a. and n.* (איי'-ווי-ען) וואס אנ־בעלאנגט צו פויגלען; א פויגעל.

a'viarist *n.* (איי'-ווי-ע-ריסט) איינער וואס האלט א פויגעל־הויז.

a'viary *n.* (איי'-ווי-ע-רי) א פויגעל־הויז.

avia'tion *n.* (ע-ווי-איי'-שאַן) די קונסט פון פליהען אין דער לופטען.

a'viator *n.* (איי'-ווי-איי-טאָר) א לופט־שווימער; איינער וואס פליהט מיט א פליה־מאשין.

avic'ular *a.* (ע-וויק'-יו-לער) וואס איז שייך צו פויגלען.

a'viculture *n.* (איי'-ווי-קאַל-טשור) פויגעלצוכט [דאס האָדעווען פויגלען].

av'id *a.* (עוו'-איד) זשעדנע, גיעריג.

avid'ity *n.* (ע-וויד'-אי-טי) זשעדנע־קייט; שטארקער חשק; שטארקער אפּע־טיט; בעגיערדע.

avocat' *n.* (עוו-א-קא') אן אדוואָקאט.

avoca'tion *n.* (עוו-א-קיי'-שאַן) דאס איבערטראגען א פּראָצעס פון א נידריגע־רען געריכט צו א העכערען; א נעבען־בעשעפטיגונג; עפּעס וואס ציהט אב אימעצען פון זיין געוועהנליכער בעשעפטי־גונג; א זייטיגע אינטערעסע; אימעצנס רעגעלמעסיגע בעשעפטיגונג.

avoc'atory *a. and n.* (ע-וואָק'-ע-טאָ-רי) צוריקרופענדיג; אברופענדיג; די צו־ריקציהונג פון א בעפעהל.

av'ocet *n.* (עוו'-א-סעט) אזא פויגעל מיט לאנגע פיס און מיט א לאנגען שנא־בעל, וואס איז אויסגעקרימט ארויף־צו.

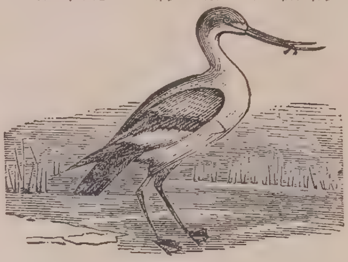

Avocet

avoid' *v.* (ע-וואָיד') פער־מיידען; פּער־הינדערען; אוועקשאפען; ווייכען, זיך דער־ווייטערען; מאכען אונגילטיג.

avoi'dable *a.* (ע-וואָי'-דעבל) פּערמייד־ליך; וואס קען ווערען געמאכט אונגילטיג.

avoi'dably *adv.* (ע-וואָי'-דע-בלי) פּערמיידענדיג; מאכענדיג אונגילטיג.

avoi'dance *n.* (ע-וואָי'-דענס) פּערמיי־דונג; דערווייטערונג, דאס ליידיג ווערען פון א בעשעפטיגונג; דאס אונגילטיג מא־כען.

avoi'der *n.* (ע-וואָי'-דער) איינער וואס פּערמיידעט; איינער וואס מאכט אונגיל־טיג.

avoid'less *a.* (ע-וואָיד'-לעס) אונפער־מיידליך.

avoid' no'tice (ע-וואָיד' נאָו'-טיס) ניט בעמערקט ווערען.

avoirdupois' *n.* (עוו-אר-דיו-פּאָיז') די איינפאכע ענגלישע געוויכט סיסטעם, לויט וועלכער א פונט איז געטיילט אין 16 אונצעס.

avola'tion *n.* (עוו-א-ליי'-שאַן) דאס אוועקפליהען; אויסדונסטונג, אויסדאמפּ־פונג.

av'oset *n.* (עוו'-א-סעט) ז. *avocet*

avouch' *v.* (ע-וואוטש') בע־בעהויפּטען, בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען; פּערזיכערען; גאראנטירען; רעכטפערטיגען; גוטהייסען.

avouch'er *n.* (ע-וואוטש'-ער) א בע־הויפּטער, א פּערזיכערער; א גוטהייסער; אן עדות.

avouch'ment *n.* (ע-וואוטש'-מענט) בע־שטעטיגונג; פּערזיכערונג; בעקרעפטי־גונג; רעכטפערטיגונג; גוטהייסונג.

avow' *v.* (ע-וואו') ערקלערען, בעקענען, בעהויפּטען, מודה זיין [מיט דעם צוועק צו רעכטפערטיגען].

avow'able *a.* (ע-וואו'-עבל) וואס מען קען אפען ערקלערען, וואס מען קען אפען מודה זיין; אנערקענבאר; וואס מען קען רעכטפערטיגען.

avow'ableness *n.* (ע-וואו'-עבל-נעס) די מעגליכקייט אפען צו ערקלערען אדער מודה זיין [און רעכטפערטיגען].

avow'ably *adv.* (ע-וואו'-ע-בלי) דורך אן אפענע ערקלערונג; אויף דעם אופן פון אן אפענער ערקלערונג אדער אפע־נעם מודה זיין זיך [און זיך רעכטפערטי־גען].

avow'al *n.* (ע-וואו'-על) בעקענטניס, בעהויפּטונג, דאס מודה זיין; עפענטליכע ערקלערונג.

avowed' *a.* (ע-וואוד') ער־עפענטליך ער־קלערט; עפענטליך מודה געווען.

He avowed his love to her.

avow'edly *adv.* (ע-וואו'-עד-לי) מיט פרייער עפענטליכער בעקענונג.

avow'edness *n.* (ע-וואו'-עד-נעס) ז. *avowal*

avow'er *n.* (ע-וואו'-ער) א בעהויפּטער, איינער וואס איז זיך מודה.

avow'ry *n.* (ע-וואו'-רי) דאס מודה זיין; די אנערקענונג; די געזעצליכע רעכטפער־טיגונג אדער צושטימונג וועגען אבגענו־מענעם איינענטום.

avul'sion *n.* (ע-וואל'-שאַן) דאס אברייי־סען; א זאך וואס איז מיט געוואלט אב־געריסען; דאס אברייסען און פּערטראגען דעם ערד־בארען דורך א פּערפלייצונג.

avun'cular *a.* (ע-וואנ'-קיו-לאַר) וואס אנבעלאנגט צו אן אנקעל.

await' *v.* (ע-הוויט') ווארטען, ערוואר־טען.

awake' *v. and adv.* (ע-הווייק') אויפ־וועקען; אויפוואכען; וואך; וואכענדיג; מונטער.

awa'ken *v.* (ע-הוויי'-קן) אויפוועקען; ערוואכען.

awake'ner *n.* (ע-הווייק'-נער) וועקער.

awake'ning *n. and a.* (ע-הווייק'-נינג) דאס ערוואכען; דאס ערוואכען פון שלאף; דאס אויפלעבען פון דער רעליגיאָן; ווע־קענדיג, וואס וועקט.

awake'ningly *adv.* (ע-הווייק'-נינג-לי) אויף א וועקענדען אופן; אויף אן ערווא־כענדען אופן.

awa'kenment *n.* (ע-הוויי'-קן-מענט) וואכזאמקייט; ערוואכונג.

awan'ting (ע-הוואהנ'-טינג) פעהלט.

award' *v. and n.* (ע-הוואהרד') אור־טייל; עטוואס וואס ווערט צוגע'פּסקנ'ט; אן אורטייל ארויסגעבען; צוערקענען; צו־פּסק'ען; בעשטימען.

award'able *a.* (ע-הוואהרד'-עבל) וואס מען קען צופּסקנ'ען.

awar'der *n.* (ע-הוואהר'-דער) שיעדס־ריכטער, פּשרה־מאכער, מכריע; איינער וואס פּסקנ'ט צו.

aware' *a.* (ע-הוועהר') אויפמערקזאם, וואכזאם, וויסענד; אינפאָרמירט; נעה־מענדיג זיך אין אכט.

I was aware of your plans.

aware'ness *n.* (ע-הוועהר'-נעס) דאס זיין אינפאָרמירט [דאס האבען ידיעות]; דאס וויסען.

awash' *a. and adv.* (ע-הוואש') גלייך מיט דעם וואסערשפּיעגעל, אויף דער זעל־בער הויך ווי די וואסער אויבערפלעכע; ארויסקומענדיג פון וואסער; געשווינקט, געשליידערט פון דעם וואסער; גענעצט, נאס.

away' *adv.* (ע-הוויי') 1. אוועק; פּאָרט; 2. ניט אנוועזענד; ניט זייענדיג דערביי.

2. Think of me when I will be away.

away' with him! (ע-הוויי' הוויטה הים!) אוועק מיט איהם! זאָל ער אוועק!

awe *n. and v.* (אָה) עהרפורכט [יראת הכבוד]; פּורכט; אין מורא האלטען; עהרפורכט איינפלעסען.

awea'ry *a.* (ע-הוויע'-רי) מיעד; פערמאטערט; איבערדריסיג; צונעגעסען.

aweath'er *a. and adv.* (ע-הוועטה'-ער) צו דער זייט, וואו דער ווינד בלאזט.

awe-comman'ding *a.* (אה-קא-מענ'-דינג) וואס פליסט איין עהרפורכט.

aweigh' *a. and adv.* (ע-הוויי') ארויפגעצויגען אדער ארויפציהענדיג דעם אנקער פון שיף אין דער הויך.

awe in'to obe'dience (אה אינ'-טו א-בי'-די-ענס) דורך מורא ברענגען צו געהארכזאמקייט.

awe'less *a.* (אה'-לעס) אהן מורא; אהן עהרפורכט; וואס האט נים די מאכט צו ערוועקען עהרפורכט.

awe'some *a.* (אה'-סאם) וואס ערוועקט עהרפורכט; מורא'דיג.

awe'-strick'en *a.* (אה'-סטריקן) דורכגעדרונגען מיט עהרפורכט.

awe'-struck *a.* (אה'-סטראק) ***awe-stricken*** .ז

aw'ful *a.* (אה'-פול) וואס ערוועקט גרויס עהרפורכט; מאיעסטעטיש; עהרווירדיג; פורכטזאם; שרעקליך; אונגעהייער.

aw'fully *adv.* (אה'-פול-אי) מיט גרויס עהרפורכט; אויף א מאיעסטעטישען אופן; מיט עהרווירדיגקייט; פורכטזאם, שרעקליך; אונגעהייער.

aw'fulness *n.* (אה'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט עהרפורכט; עהרווירדיגקייט; פורכטזאמקייט.

awhile' *adv.* (ע-הוואיל') א ווייִלע, פאר א קורצער צייט.

a while ago' (ע הוואיל ע-גאו') א קורצע צייט צוריק.

awhirl' *a. and adv.* (ע-הווירל') אין א שטורם; שטורמדיג.

awk *a. and n.* (אהק) אונגעשיקט, אונגעלומפערט; דער פאפוגאי-טויכער. ***auk*** .ז

awk'ward *adv. and a.* (אהק'-הווארד) אונגעשיקט, אונגעלומפערט; אונרוהיג, אין פערלעגענהייט; וואס איז שווער אומצוגעהן דערמיט, וואס פאדערט פארזיכטיגקייט, וואס פערשאפט צרות.
A country lad feels awkward in the city.

awk'ward affair' (אהק'-הווארד ע-פעהר') א נארישע, מיאוס'ע געשיכטע.

awk'wardly *adv.* (אהק'-הווארד-לי) אויף אן אונגעשיקטען, אונגעלומפערטען אופן; אונאנגענעהם, אונבעקוועם.

awk'wardness *n.* (אהק'-הווארד-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט; אונאנגענעהמליכקייט, אונבעקוועמליכקייט, פערלעגענהייט.

awl *n.* (אהל) אן אהל, א שוסטער אהל.

aw'less *a.* (אה'-לעס) ***aweless*** .ז

awl'-shaped *a.* (אהל'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן אהל.

awn *n.* (אהן) דער זאנגען-בארד [די לאנגע פעדים וואס וואקסען ביי מאנכע זאנגען ווי א בארד].

aw'ning *n.* (אה'-נינג) דאכונג, אדער איבערדעק איבער א שיף; א פארהאנג צום שיצען פון רעגען; א לייווענט-דאך.

aw'ny *a.* (אה'-ני) מיט א בארד [ביי זאנגען].

awoke' (ע-הוואוק) זיך אויפגעוואכט, אויפגעכאפט פון שלאף. ***awake*** .ז

awor'king *adv.* (ע-הוואיר'-קינג) ביי דער ארבייט.

awry' *adv. and a.* (ע-ראי') קרום; פערקעהרט; קאסאק; פון דער זייט.
He looks awry.

ax *n. and v.* (עקס) א האק; האקען מיט א האק; ארומהאקען.

ax'al *a.* (עקס'-על) וואס בעלאנגט צו אן אקס.

axe *n. and v.* (עקס) ***ax*** .ז

ax'-head *n.* (עקס'-העד) דער קאפ פון א האק [דער אייזערנער טייל].

ax'-helve *n.* (עקס'-העלוו) דאס הענטעל פון א האק.

ax'ial *a.* (עקס'-אי-על) וואס איז שייך צו אן אקס אדער צענטער-ליניע; וואס געפינט זיך אין דער אקס-ליניע; וואס ציהט אויף אן אקס; וואס בילדעט די צענטער-ליניע.

ax'ial line (עקס'-אי-על לאין) אקס-ליניע [די צענטראלע, מיטעלסטע ליניע]; די מיטעל-ליניע פון א מאגנעט.

ax'ially *adv.* (עקס'-אי-על-אי) אין דער ריכטונג פון אקס.

ax'ial rota'tion (עקס'-אי-על ראָ-טיי'-שאן) א דרעה-בעוועגונג ארום אן אקס.

axif'erous *a.* (עקס-איפ'-ע-ראס) וואס האט נור א שטענגעל אהן צווייגען און אהן בלעטער [וועגען געוויסע פלאנצען].

ax'iform *a.* (עקס'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אקס.

ax'il *n.* (עקס'-איל) די פאכווע; אקסעל; בלאטווינקעל, צווייגווינקעל [דער ווינקעל, וואס עס בילדעט א צווייג מיט'ן שטאם פון בוים].

ax'ile *a.* (עקס'-איל) וואס אנבעלאנגט צו דער צענטער-ליניע אדער אקס-ליניע.

axil'la *n.* (עקס-איל'-א) די פאכווע.

ax'illar *a.* (עקס'-אי-לאר) וואס בעלאנגט אדער איז עהנליך צו אן אקסעל אדער א פאכווע; בעהעפט, צוגעוואקסען [ביי לעבעדיגע בעשעפענישען].

ax'illary *a.* (עקס'-אי-לע-רי) ***axillar*** .ז

ax'illary ar'tery (עק'-סי-לע-רי אר'-טע רי) די אקסעל-ארטעריע.
"Bloodvessels of the Human Body" ז. איל.

ax'inite *n.* (עקס'-אי-נאיט) דער אקסיניט [א שטיין].

ax'iom *n.* (עקס'-אי-אם) א אקסיאמע [א זעלבסטפערשטענדליכער אמת, וואס דארף קיין בעווייז ניט].

axiomat'ic *a.* (עקס-אי-א-מעט'-איק) וואס איז ווי אן אקסיאמע. ***axiom*** .ז

axiomat'ical *a.* (עקס-אי-א-מעט'-איק-על) ***axiomatic*** .ז

axiomat'ically *adv.* (עקס-אי-א-מעט'-איק-על-אי) דורך בענוצען אן אקסיאמע; ווי אן אקסיאמע.

ax'is *n.* (עק'-סיס) די געאמעטרישע אקס; די אקס [אן אקס וועלכע מען שטעלט זיך פאר אין גערדאנקען און וועלכע עקזיסטירט אין דער ווירקליכקייט ניט, צ. ב. די אקס פון ערד-קוגעל].

axle *n.* (עקסל) אן אקס [פון א וואגען].

ax'le-pin *n.* (עקסל'-פין) א סווארען; אן אקס-פלעקעל.

ax'letree *n.* (עק'סל-טריע) די אקסען פון א וואגען.

ax'man *n.* (עקס'-מען) א האָלץ-העקער.

ax'olotl *n.* (עקס'-א-לאטל) א מין סאלאמאנדרע [א וואסער חיה].

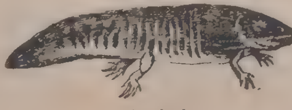

Axolotl

axom'eter *n.* (עק-סאם'-ע-טער) אן אינסטרומענט אבצופאסען ריכטיג די איינפאסונג פון ברילען, אז דער צענטער פון די גלעזלעך זאל אויסקומען ריכטיג מיט דעם צענטער פון די אויגען.

ax'-shaped *a.* (עקס'-שייפט) וואס האט די פארם פון א האק [וועגען בלעטער פון געוויסע פלאנצען]

ax'-stone *n.* (עקס'-סטאון) דער האק-שטיין.

ax'unge *n.* (עקס'-אנדזש) חזיר-פעט; גענזען-שמאלץ; אקסען-שמיערעכץ.

ay *adv. and int.* (איי) אימער, אייביג, בעשטענדיג; אה! [א פערוואונדערונגס-אויסרוף].

aye *adv. and int.* (אי) יא! ריכטיג; ווירקליך; אימער, אייביג, בעשטענדיג; פאר [ביים אבשטימען].

aye'-aye *n.* (אי'-אי) א מין אפע וואס איז עהנליך צו א וועווערקע [געפינט זיך אין מאדאגאסקאר, אפריקא].

Aye-aye

ayes and noes (איז ענד נאוז) די שטימען פאר און געגען [ביים אבשטימען אויף א פערזאמלונג].

ayes have it (איז העוו איט) די מעהרהייט פון די שטימען זיינען פאר.

Aza'lea *n.* (ע-זיי'-לי-א) די אזאליע [א מין בלום].

Azalea

az'imuth *n.* (עז'-אי-מאטה) א האריזאנטאלער קרייז-בויגען וואס איז איינגעשלאסען צווישען דעם מערידיאן פון וועלכען עס איז פלאץ און צווישען א ווערטיקאלען קרייז, וועלכער געהט דורך דעם צענטער פון א שטערן [בענוצט אין אסטראנאמיע פאר דעם צוועק צו בעשטימען דעם ריכטיגען ארט פון א שטערן אין הימעל].

az'imuth cir'cle (עז'-אי-מאטה סויר'קל) א געוויסער טעלעסקאפ [שפאקטיוו] פאר אסטראנאמישע צוועקען.

az'imuth com'pass (עז'-אי-מאטה קאמ'-פעס) דער אזימוט קאמפאס [אן אסטראנאמישער אפאראט מיט א מאגנעט-

נאַדעל און ציפער־בלאַט וואָס ווערט בענוצט אויף שיפען צו בעשטימען דעם ריכטיגען פּלאַץ פון די שטערען אין הימעל, כדי צו וויסען פון זיי די ריכטונג פון דער שיף].

az'imuth di'al (עז'-אי-מאַטה דאַי'-על) אַזאַ זון־זייגער פאַר אַסטראָנאָמישע צוועקען.

azo'ic *a.* (ע-זאָו'-איק) לעבענסלאָז, אָהן לעבען.

azon'ic *a.* (ע-זאַנ'-איק) וואָס בעלאַנגט ניט צו קיין ספּעציעלען געגענד.

az'ote *n.* (עז'-אוט) אַזאָט, שטיק־שטאָף [אַ כעמישער עלעמענט].

az'ote ac'id (עז'-אוט עס'-איד) סאַלפּעטער־זויערע [אַזאַ כעמישער שטאָף].

azot'ic *a.* (ע-זאַט'-איק) וואָס ענטהאַלט אָדער איז ענהליך צו שטיק־שטאָף.

az'otite *n.* (עז'-אָ-טאַיט) סאַלפּעטער־זויערער זאַלץ.

az'otize *v.* (עז'-אָ-טאַיז) זעטיגען אָדער פערבינדען מיט שטיקשטאָף.

azo'tous *a.* (ע-זאָו'-טאָס) סאַלפּעטריג.

azo'tous ac'id (ע-זאָו'-טאָס עס'-איד) סאַלפּעטריגע זויערע.

azotu'ria *n.* (עז-אָ-טיו'-רי-אָ) אַ קראַנקהייט, ביי וועלכער עס ווערט אַרויסגעבראַכט צופיעל אורין [השתנה].

az'ure *n, a. and v.* (עזש'-אור) הימעל־בלוי; הימעל־בלויער קאָליר; פאַרבען מיט אַ הימעל־בלויען קאָליר.
ז. איל. *"Colors"*

az'ure-spar *n.* (עזש'-אור-ספּאַר) בלוי־שפּאַט [אַזאַ מינעראַל].

az'urite *n.* (עזש'-יו-ראַיט) לאַזור־שטיין.

az'ure-stone *n.* (עזש'-אור-סטאָון) ז. *azurite*

az'ygous *a.* (עז'-אי-גאָס) וואָס האָט ניט קיין זיווג, וואָס האָט ניט קיין פּאָר.

az'ym *n.* (עז'-אים) מצה, אונגעזייערטעס ברויט.

az'yme *n.* (עז'-אים) ז. *azym*

azym'ic *a.* (ע-זימ'-איק) וואָס איז ענהליך צו מצה; אונגעזייערט.

az'ymous *a.* (עז'-אי-מאָס) ז. *azymic*

B

B, b (בי) דער צווייטער בוכשטאַב פון דער *a-b-c*

B. A. *Bachelor of Arts* אַבקירצונג פון

baa *n. and v.* (באַ) מעקען [ווי אַ שעפּס]; מעקעריי.

Ba'al *n.* (ביי'-על) דער אָבגאָט בעל ביי די כנענים און סיריער.

Ba'alism *n.* (ביי'-על-איזם) דאָס דיענען דעם גאָט בעל [דער גאָט פון די אַלטע פעניציער אָדער כנענים].

Ba'alist *n.* (ביי'-על-איסט) איינער וואָס דיענט דעם גאָט בעל [דער גאָט פון די אַלטע פעניציער, כנענים].

bab *n.* (בעב) זויגלינג, קליין קינד.

bab'-bal'lads *n.* (בעב'-בעל'-עדז) קינדערשע ליעדער.

bab'blative *a.* (בעב'-לע-טיוו) פּלאַפּלענדיג, פּלוידערענדיג.

bab'ble *n. and v.* (בעבל) פּלאַפּלען; פּלוידערען; מורמלען; פּלוידעריי, פּלאַפּלעריי, מורמעל.

bab'blement *n.* (בעבל'-מענט) פּלאַפּלעריי; פּלוידעריי; מורמעל.

bab'bler *n.* (בעב'-לער) פּלאַפּלער; פּלוידערזאַק.

bab'bling *n. and a.* (בעב'-לינג) פּלוידעריי, פּלאַפּלעריי; פּלוידערענדיג, פּלאַפּלענדיג, מורמלענדיג.

bab'blingly *adv.* (בעב'-לינג-לי) פּלאַפּלענדיג; מורמלענדיג; דורך פּלוידעריי.

bab'bly *a.* (בעב'-לי) פּלוידערענד.

bab'by *n.* (בעב'-אי) אַ זויגלינג, קליין קינד.

babe *n.* (בייב) זויגלינג, קליין קינד.

babe'hood *n.* (בייב'-הוד) ז. *babyhood*

Ba'bel *n.* (ביי'-בעל) דער טהורם פון בבל; אַ צומישעניש, אַ געטומעל; דיא מדינה אָדער שטאָדט בבל.

ba'bel *n.* (ביי'-בעל) אַ צומישעניש, אַ געטומעל.

ba'boo *n.* (באַ'-בוה) אַ טיטעל פון העפליכקייט געברויכט ביי די איינגעבאָרענע אין אָסט אינדיען, ענהליך צו "הערר" אָדער "מיסטער".

babirous'sa *n.* (בעב-אי-רוה'-סאַ) ז. *babirussa*

babirus'sa *n.* (בעב-אי-רוה'-סאַ) דער ווילדער האָרנדיגער אָסט־אינדישער חזיר.

baboon' *n.* (בע-בוהן') פּאַוויאַן [אַזאַ אַבעזיאַנע].

Baboon

babu' *n.* (באַ-בוה') ז. *baboo*

ba'by *n., a. and v.* (ביי'-בי) זויגלינג, קליין קינד; קינדיש; בעהאַנדלען ווי אַ קינד.

ba'by-farm *n.* (ביי'-בי-פאַרם) אַן אָרט וואו מען נעהמט אויף קינדער צו האָדעווען.

ba'by-far'mer *n.* (ביי'-בי-פאַר'-מער) איינער, וועלכער נעהמט אויף קינדער צו האָדעווען.

ba'by-far'ming *n.* (ביי'-בי-פאַר'-מינג) דאָס אַננעהמען קליינע קינדער צום האָדעווען; דאָס אַננעהמען קליינע קינדער אין אַן אַנשטאַלט, וואו מען פּטר'ט זיי.

ba'byhood *n.* (ביי'-בי-הוד) קינדהייט; קינדער־יאָהרען.

ba'by-house *n.* (ביי'בי-האַוס) אַ שטיבעלע פאַר ליאַלקעס.

ba'by in arms (ביי'-בי אין אַרמז) אַ קינד, וועלכע מען מוז נאָך טראָגען אויף דיא הענד.

ba'by in the eye (ביי'-בי אין טהי אַי) דאָס קליין מענשעלע, וואָס מען זעהט אין שוואַרץ־אַפּעל פון אויג.

ba'byish *a.* (ביי'-בי-איש) קינדיש.

ba'byism *n.* (ביי'-בי-איזם) דער צושטאַנד און די נאַטור פון קליינע קינדער.

ba'by-jum'per *n* (ביי'-בי-דזשאַמ'-פער) אַזאַ קינדער שטולכעל אויפגעהאַנגען אויף גומענע שניר צום וויעגען.

ba'by-lin'en *n.* (ביי'-בי-לינ'-ען) קינדער־וועש.

Bab'ylon *n.* (בעב'-אי-לאַן) בבל, די הויפּטשטאָדט פון דעם קעניגרייך בבל.

Babylo'nian *a.* (בעב-אי-לאָו'-ני-ען) פון בבל.

Babylo'nian hour (בעב-אי-לאָו'-ני-ען אור) דער צוועלפטער טייל פון טאָג; די שטונדען פון זונען־אויפגאַנג [אַלס אַנפאַנג פון טאָג].

Babylon'ic *a.* (בעב-אי-לאַנ'-איק) וואָס איז שייך צו בבל.

Babylo'nish *a.* (בעב-אי-לאָו'-ניש) ז. *Babylonian*

ba'by rib'bon (ביי'-בי ריב'-אָן) אַ שמאָל אַטלאַס בענדעל.

ba'by things (ביי'-בי טהינגז) קינדער־שפּיעל־זאַכען.

bac'ca *n.* (בעק'-ע) יאַגדע.

baccalau'reate *n. and a.* (בעק-ע-לאָה'-רי-אייט) דער טיטעל פון אַ באַקאַלאַורעס [אַן אַקאַדעמישע מדרגה. פון בילדונג אין ענגלאַנד און אַמעריקאַ, פאַר אַזעלכע וואָס ענדיגען אַ העכערע בילדונגס־אַנשטאַלט]; וואָס איז שייך צו אַ באַקאַלאַורעס.

baccalau'reate ser'mon (בעק-ע-לאָה'-רי-אייט סויר'-מאָן) אַן אַבשיעדס־רעדע צו שטודענטען, וועלכע האָבען געענדיגט זייער שטודיום אין דער הויכשוהל.

baccara' *n.* (בעק-ע-ראַ') אַ מין קאָרטען־שפּיעל.

baccarat' *n.* (בעק-ע-ראַ') ז. *baccara*

bac'cate *a.* (בעק'-אייט) ווי אַ יאַגדע; וואָס גיט אַרויס יאַגדעס.

bac'cated *a.* (בעק-איי'-טעד) פול מיט יאַגדעס; בעזעצט מיט פּערל.

bacchana'lia *n.* (בעק-ע-ניי'-לי-ע) באַקכוס־פעסט [אַ טרינק־יום־טוב אין אַלטען גריכענלאַנד לכבוד באַקכוס דעם גאָט פון וויין]; וואַקכאַנאַליע, שכרות, הולטאַיסטווע.

bacchana'lian *n. and a.* (בעק-ע-ניי'-לי-ען) אַ באַקכאַנט, שיכור; לעבע־יונג; הולטאַי; וואָס איז שייך צו אַ באַקכאַנט.

bac'chant *n. and a.* (בעק'-ענט)

מעשה שכור; לעבע־יונג; הולטאי, באק־כאנט.

bac'chante *n.* (בעק׳-ענט) א פריס־טערין אדער פרוי וואס דיענט צום גרי־כישען ווייז־גאט באקכוס; אן אונמאראַ־לישע פרוי.

bacchan'tic *a.* (בעק-ען׳-טיק) באקכאנ־טיש. ז. *bacchant*

Bac'chus *n.* (בעק׳-אס) [דער באקכוס גאט פון וויין ביי די אלטע גריכען].

baccif'erous *a.* (בעק-סיפ׳-ער-אס) וואס איוף וואס עס וואקסען יאגדעס.

bac'ciform *a.* (בעק׳-סי-פארם) וואס האט דיא פארמע פון א יאגדע.

bacciv'orous *a.* (בעק-סיוו׳-א-ראס) וואס עסט יאגדעס.

bach'elor *n.* (בעטש׳-על-אר) א בחור, אונפערהייראטער; דער ערשטער אקא־דעמישער טיטעל אין די ענגלישע און אמעריקאנישע העכערע לעהר־אנשטאלטען.

bach'elordom *n.* (בעטש׳-ע-לאר-דאם) בחורשאפט; דאס לעבען אונפערהייראט.

bach'elorhood *n.* (בעטש׳-ע-לאר-הוד) בחורשאפט; דאס לעבען אונפערהייראט; דער ערשטער אקאדעמישער טיטול [אין ענגלאנד און אמעריקא].

bach'elorism *n.* (בעטש׳-ע-לאר-איזם) בחור׳שאפט; דאס לעבען אונפערהייראט.

Bach'elor of Arts (בעטש׳-ע-לאר אוו ארטס) אקאדעמישער טיטול אין די ענג־לישע און אמעריקאנישע אוניווערזיטעטען.

Bach'elor of Sci'ence (בעטש׳-ע-לאר אוו סאי׳-ענס) באקאלאראוס פון וויסענשאפט [אן אקאדעמישער טיטעל].

bach'elor's-but'ton *n.* (בעטש׳-ע-לארז באטן) אזא פלאנצע וואס האט קנאפפערמיגע בלומען.

bach'elor's hall (בעטש׳-ע-לארז האהל) א בחור׳ס היים, אדער א הויז פון וועל־כען די פרוי איז אוועק.

bach'elorship *n.* (בעטש׳-ע-לאר-שיפ) ז. *bachelorhood*

Bacilla'ria *n.* (בע-סי-לעי׳-רי-ע) די באצילאריען [א סארט זעהר קליינע וואס־סער־פלאנצען וואס מען קען זעהן נאר דורך א מיקראסקאפ].

bac'illary *a.* (בעס׳-אי-לע-רי) עהנליך צו א שטעקעל; וואס אנבעלאנגט צו בא־צילען.

bacil'li *n.* (בע סיל׳-אי) באצילען.

Bacilli

bacil'liculture *n.* (בע-סיל׳-אי-קאל־טשור) דאס האדעווען באצילען [מיקרא־סקאפישע בעשעפעניסען] מיט דעם ציעל צו שטודירען זייער ארט לעבען און וויר־קען.

bacil'liform *a.* (בע-סיל׳-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א שטעקעל.

bacil'lus *n.* (בע-סיל׳-אס) א באציל.

back *n., v., a. and adv.* (בעק) 1. דער רוקען, דיא הינטער־זייט פון עפעס; 2. דער קערפער [אין בעצוג צו בעקליי־דונג]; 3. אונטערשטיצען; 4. זיך צוריק בעוועגען, זיך צוריקציהען; צוריקשטוי־סען; 5. וואס געפינט זיך פון הינטען; הינטען, הינטערווייליג, צוריק.

1. The garden is in the **back** of the house. 3. I shall **back** my friend with money for his business. 5. He came **back** from his trip to Chicago.

back a horse against' the field (בעק ע הארס ע-גענסט׳ טהי פיעלד) האל־טען א געוועט פאר איין פערד געגען אלע אנדערע [אין וועט־לויף].

back all astern'! (בעק אהל עס-טוירן׳) רודערט צוריק [מיט דעם הינ־טערטייל פון שיף פאראוים]!

back an an'chor (בעק ען ען׳-קאר) אויפהויבען אן אנקער פון א שיף און צו־בינדען איהם.

back and bel'ly (בעק ענד בעל׳-אי) קליידונג און עסען.

back and forth (בעק ענד פאורטה) הין און צוריק.

The swing goes **back and forth.**

back a war'rant (בעק ע וואר׳-ענט) אויספיהרען א געריכטליכען בעפעהל אימע־צען צו ארעטירען; וועטען אויף עטוואס.

back'bite *v.* (בעק׳-באיט) פערליימדען, בעריידען, רכילות טרייבען.

back'biter *n.* (בעק׳-באי-טער) פער־ליימדער; בעריידער, רכילות־טרייבער.

His troubles with his partner were caused by **backbiters.**

back'biting *n.* (בעק׳-באי-טינג) פער־ליימדונג, רכילות.

back'bitingly *adv.* (בעק׳-באי-טינג-לי) פערליימדעריש, רכילות׳דיג.

back'-blow *n.* (בעק׳-בלאו) א ריק־ווערטס קלאפ; אן אונגעלומפערטער קלאפ.

back'board *n.* (בעק׳-באורד) א הינ־טערשטע לעהנברעט ביי דער זיצבאנק אויף א שיפעל; א רוקען ברעט.

back'bone *n.* (בעק׳-באון) 1. רוקען ביין; 2. שטייפע האלטונג, קוראזש, אונ־בויגבארע ענטשלאסענהייט.

1. He fell and broke his **backbone.** 2. No man can lead others if he has no **backbone.**

back'-door *n.* (בעק׳-דאור) א הינטער־טהיר; א געהיימע טהיר.

back'-down *n.* (בעק׳-דאון) דאס אונ־טערשטיצען מיט עפעס: דאס אונטערלע־גען; דאס אונטערגעבען זיך.

backed *a.* (בעקט) וואס האט א רוקען; וואס זיצט רייטענדיג; וואס לעהנט זיך אן; אונטערגעשטיצט.

back'en *adv. and v.* (בעק׳ן) ז. *back*

back'-end *n.* (בעק׳-ענד) לעצטער טייל.

back'-en'trance *n.* (בעק׳-ען׳-טרענס) א הינטערשטער אריינגאנג.

back'er *n.* (בעק׳-ער) אן אונטערשטי־צער, א העלפער [ספעציעל מיט געלד]; א וועטענדער.

back'fire *v.* (בעק׳-פאיר) מאכען אי־מיסטענע א שרפה, אום אבצוהאלטען א פייער [אום ניט צו לאזען א פייער ווײ־טער זיך צו פערשפרייטען, צינדט מען אומיסטענע אן א געביידע אדער א געוויסע שטרעקע אין וואלד און נאכדעם ווי מען לעשט עס אוים, בלייבט א לעדיגער אדער אבגעברענטער פלאץ, וועלכער ערלויבט ניט דעם אנקומענדען פייער זיך צו פער־שפרייטען ווייטער].

back'-fire *n.* (בעק׳ פאיר) א פייער וואס ווערט אומיסטענע געמאכט, אום אבצושטע־לען א שרפה. ז. *backfire*

back'-friend *n.* (בעק׳-פרענד) א כלימר׳שטדיגער פריינד, א פערבארגענער שונא; אן אונטערשטיצער.

back'-game *n.* (בעק׳-גיים) א מין שפיעל אין ביינדלעך.

backgam'mon *n.* (בעק געמ׳ אן) ז. *back-game*

backgam'mon-board *n.* (בעק-געמ׳-אן-באורד) אזא ברעט וואס ווערט בע־נוצט פאר א געוויסען שפיעל מיט ביינד־לעך [דאס ברעט איז עהנליך צו א דאמ־קעס ברעט, נאר אנשטאט די קעסטעלעך זיינען פאראן אנדערע פיגורען].

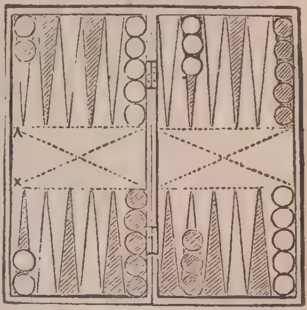

Backgammon-board

back'ground *n.* (בעק׳-גראונד) הינ־טערגרונד.

back'hand *n. and a.* (בעק׳-הענד) מיט דער לינקער זייט פון האנד; א האנד־שריפט וואס דיא בוכשטאבען בויגען זיך צו לינקס; אונגינסטיג, הינטען־ארום.

back'handed *a.* (בעק׳-הענד-עד) מיט דער לינקער זייט פון דער האנד; אונבע־שטימט, צווייידייטיג, סארקאסטיש; גע־דרעהט פערקעהרט [וועגען א שטריק].

back'house *n.* (בעק׳-האוס) אן אבטריט [בית הכסא]; א געביידע הינטער דער הויפט־געביידע.

back'ing *n.* (בעק׳-אינג) אונטערשטי־צונג; צוריקטרעטונג.

back'ing and fil'ling (בעק׳-אינג ענד פיל׳-אינג) אונענטשלאסען.

back'log *n.* (בעק׳-לאג) די שייט האלץ אין אויוועז, וועלכע ברענט אם בעסטען.

back'most *a.* (בעק׳-מאוסט) גאר דער הינטערשטער.

back oars (בעק אורז) רודערן צוריק.

back'-pain'ting *n.* (בעק׳-פיינ׳-טינג) דאס אויסמאהלען מיט פארבען אויף א גלאז נאך א געדרוקט בילד וואס איז אנ־געקלעפט אויף דער אנדערער זייט פון גלאז.

back'-pay'ment *n.* (בעק׳-פיי׳-מענט) נאך ניט אויסגעצאהלטער חוב.

back'piece *n.* (בעק׳-פיעס) דער הינ־טערטייל; דער הינטערטייל פון א פאנ־צער; אזא הייליג בילד אין א קלויסטער.

back'-room *n.* (בעק׳-רוהם) א הינטער־צימער.

back'-seat *n.* (בעק׳-סיעט) א נידריגער שטאנד; א פלאץ ביי דער טהיר, א פלאץ הינטער׳ן אויוועז.

A defeated candidate often has to take a **back-seat** in politics.

back'set *n. and v.* (בעק׳-סעט) צוריק־שטויסונג; אנגרייפען פון הינטען.

back'-set'tlements *n.* (בעק׳-סעטל׳-מענטס) די ווייטעסטע [וועסטליכע] קא־לאניעס אין דיא פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; דיא ווייטע קאלאניעס אין א לאנד.

back'-set'tler *n.* (בעק׳-סעט-לער) אן איינוואהנער פון א ווייטע קאלאניע אין א לאנד [ספעציעל אין דיא ווייטע וועסט־ליכע געגענדען פון דיא פעראייניגטע שטאאטען].

back'-shop *n.* (בעק׳-שאפ) הינטערצי־מער אין א קראם אדער אין א ווערק־שטאט.

back'side *n.* (בעק׳-סאיד) די הינטערשטע זייט; דער הינטערטייל.

backslide' *v.* (בעק-סלאיד׳) אבטריניג ווערען; צוריקווייכען, אבפאלען [ווי פון רעליגיאָן]; פערוואַרפען; פערלאָזען.

backsli'der *n.* (בעק-סלאי׳-דער) 1. איינער וואס פאלט פון עפּעס אב; א משומד; איינער וואס פערלאָזט זיין גלויבען, אדער פּרינציפּען; 2. איינער וואס קעהרט זיך אום צוריק צו זיינע פריהערדיגע זינד.
2. Many reformed drunkards often become **backsliders.**

backsli'ding *n.* (בעק-סלאי׳-דינג) דאס אבפאלען פון גלויבען; שמד; דאס ניט פאלגען די לעהרען פון רעליגיאָן; געזונקענהייט.

backsli'dingness *n.* (בעק-סלאי׳-דינג-נעס) שמד, אבטריניגקייט אדער אבפאלונג פון רעליגיאָן אדער פון געוויסע מאראלע פּרינציפּען; געזונקענהייט.

back'-slum *n.* (בעק-סלאם) א שמוציגע הינטער-גאס; א שמוציגע נאכבארשאפט [אן ארט אין א שטאדט, וואו עס וואהנט דער אבפאל פון דער געזעלשאפט]; א רינטערטהיר.

back'-staff *n.* (בעק׳-סטעף) אן אסטראנאמישער אפאראט צום אויסגעפינען די הויך פון דער זון אויף׳ן ים.

back'stair *n.* and *a.* (בעק׳-סטעהר) די שטיגען פון צוויימען זייט הויז; פּריוואט-אריינגאנג; פלאטקעמאכעריי; רכילות; וואס איז שייך צו א פּריוואט-אריינגאנג, הינטען-ארום, דורך רכילות אדער אינטריגען.

back'stairs *n.* and *a.* (בעק׳-סטעהרז) ז. ***back-stair***

back'stay *n.* (בעק׳-סטיי) א שטיצע פון הינטען; דער שטריק וואס בינדט אן דעם זעגעל צו דער הינטערשטער זייט פון שיף.

back'stitch *n.* and *v.* (בעק׳-סטיטש) דער שטעפּשטאך [ביים נעהען]; שטעפּען.

back'-street *n.* (בעק׳-סטריעט) הינטער-גאס.

back'-string *n.* (בעק׳-סטרינג) א פיהר-שנור [מיט וועלכער מען האלט צו א קינד פון הינטען, ווען עס לערענט זיך געהן].

back'-stroke *n.* (בעק׳-סטראוק) ז. ***back-blow***

back'-sword *n.* (בעק׳ סאורד) איינשניידיגער שווערד [א שווערד וואס האט א שארף בלויז פון א זייט]; א ראפּיער [אזא מין שווערד].

back'swordman *n.* (בעק׳-סאורד-מען) א ראפּיער פעכטער.

back talk (בעק טאהק) צוריק אבענטפערען; פרעך אבענטפערען.
A teacher should not permit **back talk** from pupils.

back the sails (בעק טהי סיילז) צוריקלעגען דעם זעגעל; צוריקגעהן.

back to back (בעק טו בעק) רוקען צו רוקען; מיט׳ן רוקען געקעהרט איינער צום אנדערען.

back'-trick *n.* (בעק׳-טריק) ריקטריט [ביים טאנצען]; אן אויסוועג.

back up (בעק אפּ) אונטערהאלטען אדער שטיצען אימעצען; שטופּען אדער געהן צוריק; איבערקעהרען; אין באלשפּיעל — שטעהן אהינטער [מיט׳ן ציעל אבצוּאוואַרפען דעם באל צוריק בעת ער פליהט פארביי].

back'ward *adv.* and *a.* (בעק׳-הוואָרד) 1. צוריק; ריקווערטס; הינטערוויילעך; אין א געגענגעזעצטע ריכטונג; קאפּויער; 2. צוריקגעבליבען; הינטערשטעליג; ניט פּראגרעסירט; פויל; אונווילליג; פערשפּעטיגט; צוריקגעהאלטען; וואס שטערט; וואס ווירקט געגען; וואס געהט צוריק.
1. On his **backward** journey he visited London. 2. **Backward** children need special training.

back'ward and for'ward (בעק׳-הוואָרד ענד פאר׳-הוואָרד) הין און הער.

back'ward-fruits *n.* (בעק׳-הוואָרד-פרוהטס) שפּעט-פרוכט [פרוכט וואס ווערט שפּעט רייף].

back'wardly *adv.* (בעק׳-הוואָרד-לי) אין א געגענגעזעצטע ריכטונג; ריקווערטס; צוריק; אונווילליג, פויל; ווירקענדיג געגען; אבגענייגט; צוריקגעבליבען.

back'wardness *n.* (בעק׳-הוואָרד-נעס) לאנגזאמקייט; ווידערווילען; הינטערשטעליגקייט; אבגענייגטקייט; פוילקייט; שלאפקייט.

back'wards *adv.* (בעק׳-הוואָרדז) ז. ***backward***

back'wards in du'ty (בעק׳-הוואָרדז אין דיו׳-טי) פערנאכלעסיגט די פפליכטען.

back'water *n.* (בעק׳-הוואָה-טער) דאס רודערען ריקווערטס דורך בייטען די שטעלונג פון דיא רודערס; א שטעהענדעס וואסער; דאס וואסער, וואס ווערט אויפגעהויבען פון די רעדער פון א דאמפּשיף; א צוריקגעהאלטענעס וואסער; דאס ארויסמאכען זיך פון עפּעס.

back'woods *n.* (בעק׳-הוואודז) די ווייטע וועסטליכע וואלד-געגענדען אין אמעריקא; א געגענד וואס קומט ווייניג אין בעריהרונג מיט דער ציוויליזירטער וועלט.

back'woodsman *n.* (בעק׳-הוואודז-מען) איינער וואס וואהנט אין די פערוואָרפענע ווייטע וועלדער.

back'-wound *n.* and *v.* (בעק׳-הוואונד) פערליימדען; פערוואונדען הינטען-ארום; א וואונד אויף׳ן רוקען, א וואונד געמאכט הינטען-ארום.

back'-wound'ing *a.* (בעק׳-הוואונד׳-אינג) פון הינטען פערוואונדעט; פערליימדעט.

back'-yard *n.* (בעק׳-יארד) א הינטער-הויף.

ba'con *n.* (ביי׳-קאן) געריכערט שווייַנען-פלייש.

ba'con-bee'tle *n.* (ביי׳-קאן-ביעטל) אזא זשוק פון העל-ברוינעם קאליר [דאס ווערימעל פון וועלכען דיעזער זשוק ענטוויקעלט זיך איז בעדעקט מיט לאנגע האר און איז בעקאנט דערמיט וואס עס צופרעסט די געשטאפּטע חיות אין מוזעאומס].

Bacon-beetle

ba'con-hog *n.* (ביי׳-קאן-האג) אבגעקארמעטער שוויין [וואס זיין פלייש ווערט געברויכט צו טרוקענען אדער רויכערען].

Baco'nian *a.* and *n.* (בע-קאו׳-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם ענגלישען פילאזאף לארד בעקאן אדער זיינע טעאריען; אן אנהענגער פון לארד בעקאן אדער פון זיינע טעאריען; איינער וואס גלויבט, אז דער אמת׳ער פערפאסער פון שעקספּיער׳ס ווערק איז לארד בעקאן.

bacte'ria *n.* (בעק-טי׳-רי-א) באקטעריען [אזעלכע קליינע מיקראסקאפּישע בעשעפּעכישען].

bacte'rial *a.* (בעק-טי׳-רי-על) וואס בעלאנגט אדער איז עהנליך צו א באקטעריע.

bacte'ricidal *a.* (בעק-טי׳-רי-סאי-דעל) וואס טויטעט דיא באקטעריען.

bacte'ricide *n.* (בעק-טי׳-רי-סאיד) א זאך וואס טויטעט די באקטעריען.

bacte'rioid *a.* (בעק-טי׳-רי-איד) וואס איז עהנליך אדער איז שייך צו באקטעריען.

bacte'rium *n.* (בעק-טי׳-רי-אם) א באקטעריע; א מיקראב.

bac'teroid *a.* (בעק׳-טי-ראיד) ז. ***bacterioid***

bacteroid'al *a.* (בעק-טי-ראיד׳-על) ז. ***bacterioid***

bac'ulus *n.* (בעק׳-יו-לאס) א צויבער שטעקען; א שטאק וואס דיענט אלס צייכען פון הערשאפט.

bad *a.* (בעד) שלעכט; בייז; קרענקליך; שעדליך; אונגעזונד.

bad bar'gain (בעד באר׳-גען) א שלעכט געשעפט; א שלעכטער אבשנים.

bade (בעד) אנגעבאָטען; געבעטען; בעפוילען. ז. ***bid***

bad egg (בעד עג) א שלעכט איי; א ווערטהלאזע ספּעקולאציאָן; א ווערטהלאזער מענש.

bad for'tune (בעד פאר׳-טשון) אן אונגליק.

badge *n.* and *v.* (בעדזש) א צייכען, עטוואס וואס ווערט געטראגען אלס צייכען; בעצייכנען, אויסצייכנען, שטעמפּלען; די אונטערשטע גאלעריע אין א שיף.

badge'less *a.* (בעדזש׳-לעס) אהן אן אבצייכנונג.

badg'er *n.* and *v.* (בעדזש׳-ער) 1 א דאקס [אזא חיה, אין חומש האט זי דעם נאמען תחש]; 2. א בארשט געמאכט פון דאקסען-האר; 3. קוועלען, פּייניגען; 4. ארונטעררייסען פון פּרייז.
3. It is not fair to **badger** a witness. 4. He wants to **badger** the price.

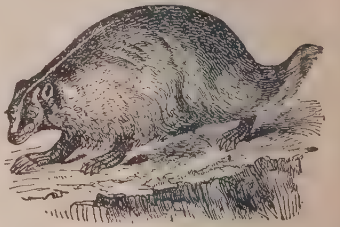
Badger

badg'ering *n.* (בעדזש׳-ער-אינג) דאס קויפען תבואה אדער פּראוויאנט אין איין ארט און פערקויפען אין אן אנדערען צוליעב ריוח.

badg'er-legged *a.* (בעדזש׳-ער-לעגד) מיט איין פוס לענגער פון אנדערען.

bad grace (בעד גרייס) און׳חן; ווידערווילען.

bad gram'mar (בעד גרעמ׳-ער) אן אונגראמאטיקאלישער אויסדרוק, אן אונגראמאטיקאלישע שפּראך.

bad health (בעד העלטה) שלעכטע געזונדהייט; קראנקהייט.

bad hours (בעד אורז) 1. שפּעטע שטונדען; 2. דיא שלעכטע נאכטשטונדען ביי א קראנקען.
1. He keeps **bad hours.**

ba'dian *n.* (ביי'-די-ען) אזא כינעזישע פרוכט.

Badian

badinage' *n.* (בעד-אי-נעזש') שפאס, קאטאוועס.

bad job (בעד דזשאב) א שלעכטער עסק; א שלעכטע ארבייט.

bad lan'guage (בעד לענ'-גהוועדזש) אונהעפליכע אדער גראבע רייד.

bad look (בעד לוק) א שלעכט אויסזעהן.

bad luck (בעד לאק) אן אונגליק.

bad'ly *adv.* (בעד'-לי) זעהר צרה'דיג; דרינגענד; געפעהרליך; ארעמזעליג; קראנק; שלעכט; שווערליך.

bad'ly need'ing (בעד'-לי ניעד'-אינג) דרינגענד נויטיג האבען.

bad'ly off (בעד'-לי אף) אויף צרות.

bad'ness *n.* (בעד'-נעס) שלעכטקייט, בייזקייט.

bad o'dor (בעד או'-דאר) א שלעכטע רעפיטאציע, א שלעכטער נאמען; א שלעכטער גערוך.

bad pa'pers (בעד פיי'-פערז) ווערטהלאזע אקציעס.

bad success' (בעד סאק-סעס') א שלעכטער סוף; א דורכפאל.

baf'feta *n.* (בעפ'-ע-טא) אסט-אינדישער באוועלשטאף.

baf'fle *v.* (בעפל) צום נארען מאכען; צו נישט מאכען; בעטריגען; אבנארען די האפנונגען; ארויסשלאגען פון טאלק; ערשטוינען; שטרעבען אהן ערפאלג.

His unexplained absence baffled all of us.

baf'fle descrip'tion (בעפל דעס-קריפ'-שאן) זיך ניט לאזען בעשרייבען; ניט קענען בעשריבען ווערען.

The beauty of the forest baffles description.

baffled hopes (בעפלד האופס) ענטוישטע, אבגענארטע האפנונגען.

baf'fler *n.* (בעפ'-לער) צוישטערער; צונישט-מאכער; איינער וואס שלאגט ארויס פון טאלק; איינער וואס ענטוישט; א פערניכטענדער געגען-בעווייז; א זאך וואס מאכט איינעם צום שווייגען.

baf'fling *a.* (בעפ'-לינג) טייטשענדיג; צונישט-מאכענד; ארויסשלאגענד פון טאלק.

baf'flingly *adv.* (בעפ'-לינג-לי) מאכענדיג צו נישט; ארויסשלאגענדיג פון טאלק.

baf'fling wind (בעפ'-לינג הווינד) א ווינד וועלכער בייט אפט זיין ריכטונג.

baf'fy-spoon *n.* (בעפ'-אי-ספוהן) אזא פערבויגענער שטעקען, מיט וועלכען מען שפיעלט גאלף.

bag *n.* and *v.* (בעג) א זאק; א בייטעל; א יאגד-בייטעל; א רייזע-זאק; פאקען אין זעק; אויפבלאזען זיך; אנבלאזען [ווי די זעגעל פון א שיף]; פאנגען; ארייןשטעקען אין יאגד-בייטעל; שיסען; ארייןווארפען דעם באל אין ביליארד-בייטעל.

bag and bag'gage (בעג ענד בעג'-עדזש) זאק און פאק.

bagass' *n.* (בע-געס') ז. *bagasse*.

bagasse' *n.* (בע-געס') דער אבפאל פון ציקער ראהר אדער אנדערע פרוכט, נאכדעם ווי דער זאפט ווערט אויסגעדריקט.

bagatelle' *n.* (בעג-ע-טעל') 1. א באגאטעל, קלייניגקייט; 2. טיוואלי-שפיעל [אזא מין ביליארד].

1. To a millionaire the sum of $10,000 is a mere bagatelle.

bagatelle'-board *n.* (בעג-ע-טעל'-באורד) א ברעט בענוצט צום טיוואלי-שפיעל.

baga'zo *n.* (בע-גא'-טהאו) ז. *bagasse*.

bag'-faste'ner *n.* (בעג'-פעס'-נער) דאס שלעסעל פון א טייסטער אדער בייטעל.

bag'-fox *n.* (בעג'-פאקס) א פוקס בעהאלטען אין א זאק [וועלכען ניט געראטענע יעגערס נעהמען מיט אויף דער יאגד און לאזען איהם ארויס צו יאגען זיך נאך איהם ווען עס מאכט זיך ניט קיין אנדערער].

bag'ful *n.* (בעג'-פול) א פולער זאק; א פולער יאגד-בייטעל.

bag'gage *n.* (בעג'-עדזש) באגאזש, רייזע-געפעק; א טויגעניכטס [הויפטזעכליך ווענען א פרוי]; א לוסטיגער יונג.

bag'gageman *n.* (בעג'-עדזש-מען) דער געפעק אדער באגאזש-טרעגער.

bag'gage-mas'ter *n.* (בעג'-עדזש-מעס'-טער) אן אנגעשטעלטער אויף אן אייזענבאהן אדער דאמפף-שיף, וועלכער האט די אויפזיכט איבער'ן באגאזש.

bag'gage-room *n.* (בעג'-עדזש-רוהם) א באגאזש-צימער.

bag'gage-truck *n.* (בעג'-עדזש-טראק) א האנד-וועגעל, אויף וועלכען מען פיהרט איבער באגאזש אויף אן אייזענבאהן-סטאציאן אדער אין א האפען.

bag'ging *n.* (בעג'-אינג) דאס איינפאקען אין זעק; לייוועגד צום פאקען, זאק לייוועגד; דאס פילטרירען אדער דורכזייהען דורך לייוועגד.

bag'gy *a.* (בעג"-אי) וויא א זאק; וואס הענגט ווי א זאק; אויפגעבלאזען ווי א זאק.

He wears baggy trousers.

bag'man *n.* (בעג'-מען) האנדעלס-רייזענדער.

bag'-net *n.* (בעג'-נעט) נעץ-זאק [צו כאפען פיש].

bagn'io *n.* (בענ'-יאו) באד, מרחץ; באדדעל; געפענגנים [אין טערקיי].

bagn'io-keep'er *n.* (בענ'-יאו-קיעפ'-ער) א בעדער.

bagn'io-pan'der *n.* (בענ'-יאו-פענ'-דער) א שקלאפען געפענגנים היטער; א בארדעל-ווירטה.

bag one's self (בעג הוואנז סעלף) זיך אליין ארייננארען אין זאק.

bag'pipe *n.* and *v.* (בעג'-פאיפ) דודעל-זאק אדער זאק-פייף [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס זעהט אויס ווי א זאק]; מאכען עהנליך צו א זאק-פייף.

Bagpipe

bag'piper *n.* (בעג'-פאי-פער) א שפיעלער אויף א דודעל-זאק.

bag'-pud'ding *n.* (בעג'-פוד'-אינג) אזא פודינג געמאכט אין א זעקעל.

bah! *int.* (בא) בא! [אן אויסרוף פון פעראכטונג, שטארקער אונצופרידענהייט אדער אונגלויביגקייט].

bail *n.* and *v.* (בייל) בירגשאפט [ערבות]; דער ערב; געבען ערבות; זיין אן ערב; ארויסנעהמען אן ארעסטירטען אויף ערבות; אן עמער אדער שויפעל אויסצושעפען וואסער פון א שיפעל; אויסשעפען; פערזארגען מיט א געבויגענעם עמער-הענטעל אדער א רייף; א רייף-הענטעל פון אן עמער אדער אן אנדער עהנליכע כלי; אן אבטיילונג אין א שטאל צווישען איין פערד און דעם אנדערען.

bail'able *a.* (בייל'-עבל) וואס מען קען ארויסנעהמען אדער ארויסלאזען אויף ערבות.

bail'able case (בייל'-עבל קיים) א פאל וואו דער אנגעקלאגטער קען ארויסגעלאזען ווערען אויף ערבות.

bail'-bond *n.* (בייל'-באנד) זאלאג [משכון] וואס ווערט געלעגט פאר איינעם וואס ווערט בעפרייט פון ארעסט אונטער ערבות.

bailee' *n.* (ביי-ליע') אן אפוטרופוס.

bai'ler *n.* (ביי'-לער) אן ערב, איינער וואס גיט ערבות; דער וואס נעהמט איבער צו זיין אפעקון [אפוטרופוס] איבער אימיצענס פערמעגען.

bai'ley *n.* (ביי'-לי) די געמויערטע וואנד ארום א שלאס אדער געפענגנים; דער הויף פון א פעסטונג אדער שלאס.

bai'lie *n.* (ביי'-לי) ז. *bailey*.

bai'liff *n.* (ביי'-ליף) לאנדריכטער, ריכטער פון א בעצירק [אויעזד]; גערעכטס-דיענער; דער מאגיסטראט פון א פארשטעדטעל, דארף א. ז. וו.; פערוואלטער פון א גוט.

bai'liwick *n.* (ביי'-לי-הוויק) דער געריכטס בעצירק אדער אמט פון א לאנדריכטער.

bail'ment *n.* (בייל'-מענט) די איבערגעבונג פון איינעמס איינענטום אונטער אימיצענס אויפזיכט פאר א געוויסען צוועק; די ארויסנעהמונג פון אן ארעסטירטען דורך ערבות.

bai'lor *n.* (ביי'-לאר) ז. *bailer*.

bail out (בייל אוט) ארויסנעהמען אויף ערבות.

The arrested peddler was bailed out.

bail'-piece *n.* (בייל'-פיעס) א בעשטעטיגטער דאקומענט פון א געריכט פאר א פערזאן, וואס וויל ארויסנעהמען אן ארעסטירטען אויף ערבות.

bails'man *n.* (ביילז'-מען) אן ערב; איינער וואס נעהמט ארויס אן ארעסטירטען אויף ערבות.

bait *n.* and *v.* (בייט) 1. די צוציהונגס שפייז; צוציהען; 2. אנהעצען, אנרייצען; פלאגען; קוועלען; ערביטערען; רייצונג; 3. האדעווען, שפייזען, כאפען א בייס [אויף א רייזע].

1. To catch fish one must have suitable bait. 2. Some people think it is fun to bait the foreigners.

bait a hook (בייט ע הוק) ארויפשטעקען דאס ווערעמעל אויף'ן אנגעל [אנצולאקען די פיש]; איינעם פערלאקען דורך זיין ליעבלינגס שפייז

bai'ting *n.* (ביי'-טינג) העצע; אנרייצונג; צוציהונג, אנלאקונג.

baize *n.* and *v.* (בייז) אזא דיקער וואָ=

לענער נעוואנד [בענוצט פאר טישטיכער און פארטיערען]; בעדעקען מיט דיזען געוואנד.

baj'adere *n.* (בײ׳-ע-דיער) א זינגערין און טענצערין אין אינדיען.

bake *n. and v.* (בײק) באקען; זיך באקען [אויף דער היץ]; טרוקען ווערען, הארט ווערען [דורך היץ]; געבעק.

bake'house *n.* (בײק׳-האוס) א באקהויז.

ba'ker *n.* (בײ׳-קער) א בעקער; א קליין באק-אויוועלע.

ba'ker-legged *a.* (בײ׳-קער-לעגד) קרומ-פיסיג.

ba'ker's doz'en (בײ׳-קערז דאזן) א בעקערס דוצענט [דרייצעהן אדער פיער-צעהן].

ba'kery *n.* (בײ׳-קער-אי) א בעקעריי.

ba'king *n.* (בײ׳-קינג) דאס באקען; דאס געבעק.

ba'king-dish *n.* (בײ׳-קינג-דיש) באק-שיסעל.

ba'king-pan *n.* (בײ׳-קינג-פען) באק-פאן.

ba'king-plate *n.* (בײ׳ קינג-פלײט) באק-בלעך.

ba'king-pow'der *n.* (בײ׳-קינג-פאו׳-דער) א באק-פראשעק [וואס ווערט גע-ברויכט אנשטאט הייוען].

ba'king-trade *n.* (בײ׳-קינג-טרײד) בעקער האנדווערק.

bak'shish *n.* (בעק׳-שיש) באקשיש [שוחד, כאבאר, א מתנת יד אין טערקיי און אנדערע לענדער אין אריענט].

Balæ'na *n.* (בע-ליע׳-נע) אזא מין פויגלען וואס צייכנען זיך אויס מיט זייער גרויסען קאפ און גרויסען ברייטען שנא-בעל.

balalai'ka *n.* (בעל-ע-לאי׳-קא) די באַ-לאלאיקא [א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט דריי סטרונעס. ווערט געברויכט הויפטזעכליך אין רוסלאנד].

bal'ance *n. and v.* (בעל׳-ענס) 1. דער באלאנס פון א וואג; די וואג; איבער-געוויכט; איבערשוס; דער אונרוה פון א זייגער; גלייכגעוויכט, דאס אויסגלייכען וואג-שאלען; 2. דער באלאנס פון א רעכ-נונג, דער סך הנשאר אין שולדען; א פער-גלייכונג; מאכען דעם באלאנס [אבשטימען רעכנונגען]; 3. אבוועגונג; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה; באלאנסירען, זיך האל-טען אין גלייכגעוויכט; אבוועגען, זיך שלאגען מיט דער דעה.

2. Bookkeepers **balance** their accounts every month. 3. The decision is still in the **balance**.

Balance

bal'anceable *a.* (בעל׳-ענס-עבל) וואס מען קען באלאנסירען. ז. ***balance***

bal'ance account' (בעל׳-ענס ע-קאונט׳) פערגלייכען דעם סך הכל פון דע-בעט און קרעדיט אדער פון אייננאהמען און אויסגאבען; אונטערציהען דעם סך הכל.

bal'ance-beam *n.* (בעל׳-ענס-בים) וואג-באלקען [דער שטאנג פון א וואג]; דער באלאנס-באלקען אין א בעוועגליכער בריק.

bal'ance books (בעל׳-ענס בוקס) בא-לאנסירען די ביכער, בעקומען א ידיעה וועגען צושטאנד פון געשעפט.

bal'ance car'ried for'ward (בעל׳-ענס קער׳-איד פאר׳-הווארד) איבערגע-טראגענער באלאנס, איבער-געטראגען די זאלדא אויף א נייעם בלאט [אין בוך-פיהרונג].

bal'anced in account' (בעל׳-ענסט אין ע-קאונט׳) דורך געגענזייטיגע אב-רעכנונג זאלדירט [אויסגעגליכען, קווי-טירט].

bal'anced ra'tion (בעל׳-ענסד ריי׳-שאן) נאהרהאפטע פוטער פאר בהמות.

bal'ance-fish *n.* (בעל׳-ענס-פיש) דער האמער-פיש [אזא מין היי-פיש].

bal'ance in cash (בעל׳-ענס אין קעש) דער בעשטאנד פון דער קאסע.

bal'ance-ma'ker *n.* (בעל׳-ענס-מײ׳-קער) וואגשאל מאכער.

bal'ance of accounts' (בעל׳-ענס אוו ע-קאונטס׳) אויסגלייכונג פון רעכנונגען.

bal'ance of cash (בעל׳-ענס אוו קעש) ז. ***balance in cash***

bal'ance of pow'er (בעל׳-ענס אוו פאו׳-ער) דאס גלייכגעוויכט צווישען די מעכטע אדער פארטייען; די איבערגע-וויכט, וואס א קליינע פארטיי אין א פאר-לאמענט קען געבען צו איינער פון די גרוי-סע פארטייען, אז זי זאל האבען די מא-יאריטעט.

England holds the **balance of power** in Europe.

bal'ance of trade (בעל׳-ענס אוו טרײד) דער אונטערשייד אין ווערטה צווי-שען אריינגעפיהרטע סחורה אין א לאנד און ארויסגעפיהרטע.

We have a favorable **balance of trade.**

bal'ancer *n.* (בעל׳-ענ-סער) דער וואס וועגט אב; איינער אדער עטוואס וואס האלט אין גלייכגעוויכט; איינער וואס בא-לאנסירט, אז אקראבאט, א שטריק-טענ-צער.

bal'ance-sheet *n.* (בעל׳-ענס-שיעט) א געשעפטס-טאבעלע, וועלכע צייגט דעם ריכטיגען צושטאנד פון א געשעפט אין אלע זיינע פרטים.

bal'ancing *a.* (בעל׳-ענ-סינג) האלטענ-דיג דאס גלייכגעוויכט, באלאנסירענדיג.

bal'ancing-pole *n.* (בעל׳-ענס-אינג-פאול) גלייכגעוויכט שטאנג [א שטאנג געברויכט פון שטריקטענצער אום צו האל-טען דאס גלייכגעוויכט].

bal'as *n.* (בעל׳-עס) ז. ***balas-ruby***

bal'as-ru'by *n.* (בעל׳-עס-רו׳-בי) אזא רובינארטיגער שטיין פון בלאס-רויטען קא-ליר.

balaus'tine *n.* (בע-לאס׳-טין) די בליי-הונג פון דעם ווילדען גראנאט עפעל-בוים.

bal'cony *n.* (בעל׳-קא-ני) באלקאן; גאלעריע

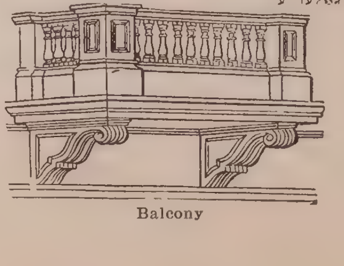

Balcony

bald *n. and a.* (באהלד) קאהל, אהן האר, פליכעוואטע; א גראז פלאץ אויף׳ן שפיץ פון א הויכען בארג; וואס האט א ווייסען פלעק אויף׳ן געזיכט אדער קאפ [ביי פויגעל אדער חיות]; אינהאלטלאז, קראפטלאז; בוכשטעבליך; ניט שעהן, ניט בעפוצט, פשוט; אפען, אונפערשטעלט.

bal'dachin *n.* (בעל׳-דע-קין) באלדא-כין; איבערשפרייטונג; חופה.

baldachi'no *n.* (בעל-דע-קי׳-נאו) ז. ***bladachin***

bald'-buz'zard *n.* (באהלד׳-באז׳-ארד) ביינברעכער [א גרויסער רויבפויגעל וואס בויט זיין נעסט אויף הויכע בערג].

bal'derdash *n.* (באהל׳-דער-דעש) פלוי-דעריי; א מישמאש; א צונויפמישענעס פון געטרענקע.

bald'face *n.* (באהלד׳-פײס) א פערד מיט א ווייסען פלעק אויף׳ן שטערען; פראסטע וויהסקי [אזא בראנפען].

bald'-faced *a.* (באהלד׳-פײסט) מיט א ווייסען קאפ אדער מיט ווייסע פלעקען אויף׳ן קאפ [וועגען חיות].

bald'head *n.* (באהלד׳-העד) א פליי-כעוואטער; אזא הויז-טויב.

bald'-head'ed *a.* (באהלד׳-העד׳-עד) איי-נער וואס האט א פליך.

bald'ly *adv.* (באהלד׳-לי) מיט א פליך; אזוי ווי מיט א פליך.

bald'ness *n.* (באהלד׳-נעס) די קאהל-הייט, פליכעוואטקייט.

bald'pate *n.* (באהלד׳-פײט) א פליי-כעוואטער; אזא ענטעל [קאטשקע] מיט א ווייסען פלעק אויפ׳ן קאפ.

bald'-pa'ted *a.* (באהלד׳-פײ׳-טעד) וואס האט א פליך; פליכעוואטע.

bal'dric *n.* (באהל׳-דריק) א גארטעל, א לענטע; אז אקסעל-לענטע [פון א שווערד].

bal'dy *n.* (באהל׳-די) א פליכעוואטער.

bale *n. and v.* (בײל) נעפעק, פאק; אונגליק, פערדערבעניש; פאקען אין פעק.

Cotton is sold in **bales.**

baleen' *n.* (בע-ליען׳) פיש ביין [ביין פון וואלפיש].

baleen'-knife *n.* (בע-ליען׳-נאיף) אזא געבויגענער מעסער מיט צוויי הענטלעך צום שניידען פיש-ביין.

bale'-fire *n.* (בײל׳-פאיר) סיגנאל-פייער, פייערצייכען [א פייער וואס ווערט גע-מאכט צו דיענען אלס צייכען פון ווייטען].

bale'ful *a.* (בײל׳-פול) זעהר שעדליך, פערדערבליך; עלענד; אונגליקליך.

bale'fully *adv.* (בײל׳-פול-אי) אויף א שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן; עלענד; אונגליקליך.

bale'fulness *n.* (בײל׳-פול-נעס) פער-דערבליכקייט; שעדליכקייט.

bale up (בײל אפ) איינפאקען.

balis'ta *n.* (בע-ליס׳-טא) באליסטא [בליסטאות], ווארף-מאשינע [א מאשי-נע פאר מלחמה צווערקען אין די אלטע צייטען צו ווארפען שטיינער].

balize' *n.* (בע-ליז׳) א לייכט-טורעם; א צייכען פאר שיפען אויף דעם ים.

balk *n. and v.* (באהק) באלקען; גע-גראבענע רינע צווישען בייטען אדער פעל-דער; טוישונג; פערניכטונג; שאדען; אי-בערגעהן, אויסלאזען; פערמיידען עפעס צו טהאן; טוישען; ווידערשרייטען; זיך איינ׳עקשנ׳ען און ניט וועלען געהן פון ארט [ביי פערד].

The burglars were **balked** in their plans.

bal'ker *n.* (באה׳-קער) שאדען-מאכער; צונישט-מאכער; א וועגווייזער פאר הע-

רינג־פישער [ווייזט אין וועלכע ריכטונג די הערינג שווימען].

balk′-staff *n.* (באהק׳-סטעף) א דובינע [צו שלאגען זיך].

bal′ky *a.* (באה׳ קי) איינגע׳עקשנ׳ט; וואס וויל ניט געהן פון ארט.
The mule is the most **balky** of animals.

ball *n. and v.* (באהל) [צום א פילקע שפיעלען]; א קויל; א באל; טאנץ־פעסט; מאכען רונד; מאכען א קויל; אויסקייקלען א רונד קניידעל.

bal′lad *n. and v.* (בעל׳-עד) די באלאדע [ערצעהלונגס געדיכט]; א פאלקס־ליעד; א טאנץ־ליעד; זינגען גאסען ליעדער; פערפאסען א באלאדע.

bal′lader *n.* (בעל׳-עד-ער) איינער וואס שרייבט אדער זינגט באלאדען.

bal′lad-farce *n.* (בעל׳-עד-פארס) קאמי־שע באלאדע מיט מוזיק.

bal′ladism *n.* (בעל׳-עד-איזם) די כא־ראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון בא־לאדען אדער ערצעהלונגס־געדיכטע.

bal′ladist *n.* (בעל׳-עד-איסט) א באלא־דען־דיכטער; א באלאדען־זינגער.

bal′ladize *v.* (בעל׳-עד-איז) שרייבען אדער דערצעהלען אין דער פארם פון א באלאדע אדער ערצעהלונגס־געדיכט.

bal′lad-ma′ker *n.* (בעל׳-עד מיי׳-קער) א באלאדען־שרייבער.

bal′ladmonger *n.* (בעל׳-עד-מאנ-גער) א באלאדען־פערקויפער; א באלאדען־פער־פאסער.

bal′lad-wri′ter *n.* (בעל׳-עד-ראי׳-טער) א באלאדען־שרייבער.

bal′larag *v.* (בעל׳-ע-רעג) שימפפען, זידלען.

bal′last *n. and v.* (בעל׳-עסט) באלאסט; די צוגעלעגטע זאמד און שטיינער אין א שיף, כדי עס זאל האבען דאס נויטיגע גע־וויכט; האלטען אין גלייכגעוויכט; ארויפ־לעגען באלאסט.
A ship without freight must carry **ballast**.

bal′last-en′gine *n.* (בעל׳-עסט-ענ׳-דזשין) א דאמפף־מאשין צו גראבען און צו שלעפען זאמד אדער ערד פון א טייך כדי איהם טיעפער צו מאכען.

bal′last-ham′mer *n.* (בעל׳-עסט-העמ׳-ער) א גרויסער צווייזייטיגער האַ־מער מיט א לאנגען שטיל, וועלכער ווערט בענוצט ביים לעגען רעלסען [שינען] פון אן אייזענבאהן.

bal′last-hea′ver *n.* (בעל׳-עסט-היע׳-ווער) א באלאסט־טרעגער אויף א שיף; א מאשין צו גראבען און שלעפען זאמד אדער ערד פון א טייך איהם טיעפער צו מאכען.

bal′lasting *n.* (בעל׳-עסט-אינג) דאס אנלאדען מיט באלאסט; דאס מאטעריאל וואס ווערט געברויכט פאר באלאסט.

bal′last-ligh′ter *n.* (בעל׳-עסט-לאי׳-טער) א באלאסט־טרעגער אויף א שיף; א פלאכע שיף צום פיהרען באלאסט.

bal′last-trim *n.* (בעל׳-עסט-טרים) א שיף וועלכע האט נור באלאסט אבער ניט קיין פראכט.

ball′-bear′ing *n.* (באהל׳-בעהר׳-אינג) א קוגעל־לאגער [דער לאגער פון אן אקס אדער וואל, וואס איז אויסגעלעגט מיט שטאהלענע קייקלעך, כדי צו פערקלענערען די רייבונג פון אקס אדער וואל, וואס דרעהט זיך אין דיעזען לאגער].

balleri′na *n.* (בעל-לע-רי׳-נא) א בא־לעט־טענצערין.

bal′let *n.* (בעל׳-עט) א קליינע קויל, א קליינע פילקע.

bal′let *n.* (בעל׳-איי) דאס באלעט, ביה־נען־טאנץ אין א טהעאטער.

bal′let-dan′cer *n.* (בעל׳ איי דענ׳-סער) א באלעט־טענצער אדער טענצערין.

bal′let-girl *n.* (בעל׳-איי-גוירל) א באלעט־טענצערין.

bal′let-mas′ter *n.* (בעל׳ איי מעס׳-טער) א באלעט־פיהרער, א באלעט־דירעק־טאר.

bal′ling *n.* (באה׳-לינג) דאס מאכען רונד ווי א קויל; דאס אויסקייקלען אין א קויל.

bal′ling-i′ron *n.* (באה׳-לינג אי׳ ערן) אזא איינגעבויגענער אייזען אבצורייניגען די קאפיטעס פון פערד פון שנעע.

bal′ling-machine′ *n.* (באה׳-לינג-מע-שין׳) א מאשין צו וויקלען באוועל־פאדים אין קנוילען.

ballis′ta *n.* (בע-ליס׳-טא) **balista** .ז

ballis′tic *a.* (בע-ליס׳-טיק) וואס בע־לאנגט צו דער ווארף־מאשין אדער צו דער ארבייט, וואס ווערט מיט איהר געטהאן.

ballis′tics *n.* (בע-ליס׳-טיקס) די קונסט ווי צו געברויכען די ווארף־מאשין; באליסטיק [די לעהרע ווי אויסצורעכענען דעם פליה־וועג פון געווארפענע געגענשטענ־דע, ספעציעל פון ארויסגעשאסענע קוילען].

ball of the earth (באהל אוו טהי אירטה) ערדקוגעל.

ball of the knee (באהל אוו טהי ניע) קניע־ביין.

balloon′ *n.* (בע-לוהן׳) א באלאן, א לופט־באלאן; אזא רונד גלאז־פלעשעל מיט א קורצען האלז, וואס ווערט בענוצט אין כעמישע לאבאראטאריעס.

ballooned′ *a.* (בע-לוהנד׳) אויפגעבלא־זען ווי א באלאן.

balloo′ner *n.* (בע לוה׳ נער) א לופט־באלאן־פליהער.

balloon′-fish *n.* (בע-לוהנ׳-פיש) דער באלאן־פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף ווי א באלאן].

balloon′ine *n.* (בע-לוהנ׳-אין) א פארב מיט וועלכער מען בעדעקט דאס זייד פון באלון, כדי דער גאז זאל ניט קענען דורכ־דרינגען.

balloo′ning *n.* (בע-לוה׳-נינג) דאס פליהען אין א לופט־באלאן; דאס אויפ־הויבען א טומעל מיט לויב־געזאנגען ווע־גען געוויסע ווערטה־פאפיערען, כדי זייער פרייז זאל שטייגען, אדער ווענען א קאנ־דידאט אין פארלאמענט, כדי ער זאל ער־וועהלט ווערען.

balloo′nist *n.* (בעל׳-לוה׳-ניסט) א לופט־באלאן פליהער.

balloon′ry *n.* (בע-לוהנ׳-רי) דאס פלי־הען אין א לופט־באלאן.

bal′lot *n. and v.* (בעל׳-אט) וואהל־גאל־קע; דאס ווארפען פון די גאלקעס; וואהל־צעטעל; די שריפטליכע שטימ־אבגאבע; דאס בעשטימען עפעס דורך א גורל; בא־לאטירען [אבשטימען דורך גאלקעס אדער וואהל־צעטלעך]: בעשטימען דורך ציהען א גורל.

ballotade′ *n.* (בעל-א-טייד׳) דער לופט־שפרונג פון א פערד.

bal′lotage *n.* (בעל׳-אט-עדזש) שטיך־וואהלען [צווייטע וואהלען צווישען צוויי קאנדידאטען, וועלכע האבען ביי די ער־שטע וואהלען געקראגען די מעהרסטע שטי־מען].

bal′lot-box *n.* (בעל׳-אט-באקס) שטימ־קאסטען [דאס קעסטעל וואו מען ווארפט די גאלקעס אדער וואהל־צעטעל ביים אב־שטימען].

bal′lot-box-stuf′fing *n.* (בעל׳-אט-באקס-סטאפ׳-אינג) דאס אנשטאפען דעם שטימ־קאסטען [שטימ־קאסטענס מיט דא־פעל דעקען, וואו עס ווערען ארייגעלעגט פאלשע וואהל־צעטלען אדער גאלקעס, כדי צו פעלשען די אבשטימונג].

bal′loter *n.* (בעל׳-אט-ער) איינער וואס גיט אב זיין שטימע דורך א גאלקע אדער וואהל־צעטעל; א מאשין צום צעהלען און פערצייכענען די גאלקעס אדער וואהל־צעטלעך.

bal′loting *n.* (בעל׳-אט-אינג) דאס בא־לאטירען; דאס אבשטימען.

bal′loting-machine′ *n.* (בעל׳-אט-אינג-מע-שין׳) א מאשין אדער פארריכ־טונג ביים שטימקאסטען צו צעהלען און פערצייכנען די צאהל אבגעגעבענע שטי־מען.

ballotte′ment *n.* (בע-לאט׳-מענט) א געוויסע מעטאדע צו דערגעהן צי איז א פרוי שוואנגער אדער ניט.

ball′-plan′ting *n.* (באהל׳-פלענ׳-טינג) דאס ארויסנעהמען בוימער ביים איבער־פלאנצען צוזאמען מיט דער ערד ארום די ווארצלען.

ball′-proof *a.* (באהל׳-פרוהף) קוילען־זיכער, וואס א קויל קען ניט דורכשיסען.

ball′-room *n.* (באהל׳-רוהם) טאנץ־זאל.

ball′-rub′ber *n.* (באהל׳-ראב׳-ער) קאו־טשוק פון פערו וואס ווערט געוועהנליך טראנספארטירט אין גרויסע קנוילען.

ball′-throm′bus *n.* (באהל׳-טהראמ׳-באס) א פערגליווערטער בלוט־קנויל וואס בילדעט זיך איז הארצען פאר׳ן טויט.

balm *n. and v.* (באהם) באלזאם; זאלב־אויל; א באלזאם־בוים; אזעלכע אראמאטישע פלאנצען; גוטריכענדע זאלב; א מיטעל וואס שטילט שמערצען; טרויסט; באלזאמירען; זאלבען; טרויסטען, בערו־היגען; היילען.

bal′mily *adv.* (באה׳-מי-לי) ארויסגעבענ־דיג באלזאם; שמעקענדיג ווי באלזאם; שטילענדיג די שמערצען.

bal′miness *n.* (באה׳-מי-נעס) דאס זיין ווי באלזאם.

balm′-mint *n.* (באהם׳-מינט) ציטראנענ־מעליסע [אזא הייל־זאלב].

balm of Gile′ad (באהם אוו גיל׳-עד) באלזאם פון גלעד [הייל־באלזאם]; א שנעל־טרויסטענדער מיטעל.

Balm of Gilead

balmor′al *n.* (בעל-מאר׳-על) אזא דיקע געשטרייפטע וואלען־געוואנד, א קלייד גע־מאכט פון אזא שטאף; לייכטע שיך מיט שנירלעך.

bal'my *a.* (באה'-מי) די אייר האַבענדיג גענשאַפּט ווי באַלזאַם; וואָס שמעקט ווי באַלזאַם; אַרויסגעבענדיג באַלזאַם; ערפרישענד, היילענד.

bal'neary *a.* (בעל'-ני-ע-רי) וואָס איז שייך צו באָדען זיך אָדער צו בעדער.

bal'nearies *n.* (בעל'-ני-ע-ריז) די באָד-שטוב אָדער די זאַכען וואָס זיינען נויטיג פאַר באָדען זיך.

bal'neatory *a.* (בעל'-ני-ע-טאָ-רי) וואָס איז שייך צו באָדען זיך אָדער צום אויפזעהער איבער די בעדער.

balneog'raphy *n.* (בעל-ני-אָג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון בעדער, מינעראַלע וואַסערען און זייער היילונגס-אַרט.

balneolog'ical *a.* (בעל-ני-אָ-לאָדזש'-אי-קעל) וואָס איז שייך צו באַלנעאָלאָגיע. *balneology* .ז

balneol'ogy *n.* (בעל-ני-אָל'-אָ-דזשי) באַלנעאָלאָגיע [די וויסענשאַפט וועגען בעדער אַלס אַ הייל-מיטעל].

balneotherapeu'tics *n.* (בעל-ני-אָ-טהער-ע-פיו'-טיקס) די וויסענשאַפט וועגען היילען זיך מיט מינעראַלע וואַסערען אָדער דורך באָדען זיך אין ים און טייכען.

balneother'apy *n.* (בעל-ני-אָ-טהער'-ע-פי) .ז *balneotherapeutics*

bal'otade *n.* (בעל'-אָ-טייד) .ז *ballotade*

bal'sam *n. and v.* (באַהל'-סעם) באַלזאַם, באַלזאַם-בוים; באַלזאַמירען; זאַלבען.

balsam'ic *a.* (באַהל-סעמ'-איק) וואָס איז ווי באַלזאַם; וואָס גיט אַרוים באַלזאַם; וואָס היילט ווי באַלזאַם.

balsam'ical *a.* (באַהל-סעמ'-איק-על) .ז *balsamic*

balsam'ically *adv.* (באַהל-סעמ'-אי-קעל אי) אַזוי ווי באַלזאַם.

balsamif'erous *a.* (באַהל-סע-מיפ'-ע-ראַס) וואָס גיט אַרוים באַלזאַם.

balsami'na *n.* (באַהל-סע-מאַי'-נאַ) .ז *balsamine*

bal'samine *n.* (באַהל'-סעמ-אין) באַלזאַם-פלאַנצע.

bal'samous *a.* (באַהל'-סעמ-אַס) וואָס האָט די איינגענשאַפטען פון באַלזאַם; וואָס ענטהאַלט באַלזאַם.

bal'sam-tree *n.* (באַהל'-סעם-טריע) דער באַלזאַם בוים.

bal'samy *a.* (באַהל'-סעמ אי) עהנליך צו באַלזאַם.

Bal'tic *a.* (באַהל'-טיק) וואָס איז שייך צום באַלטישען ים.

Bal'timore bird (באַהל'-טי-מאָר בויררד) .ז *Baltimore oriole*

Bal'timore o'riole (באַהל'-טי-מאָר אָ'-רי-אָול) אַן אַמעריקאַנער פויגעל פון שוואַרצען קאָליר מיט אַן אָראַנזשען-פאַרביגען בייכעל און שפּיצען-פליגעל.

Balto. *Baltimore* אַבקירצונג פון

ba'lu *n.* (באַ'-לו) אַזאַ ווילדע קאַץ וואָס געפינט זיך אין סומאַטראַ.

bal'uster *n.* (בעל'-אַס-טער) אַ געלענדער [מעקה]; אַ פּאַרענטשע; גאַניק; אַ שטאַנגעטקע פון אַ געלענדער אָדער פּאַרענטשע.

bal'ustered *a.* (בעל'-אַס-טערד) וואָס האָט אַ געלענדער.

balustrade' *n.* (בעל-אַס-טרייד') אַ פּאַרענטשע זיך אָנצוהאַלטען [ביי טרעפּ]; אַ געלענדער [מעקה]; אַ גאַניק.

balustra'ded *a.* (בעל-אַס-טריי'-דעד) וואָס האָט אַ באַלוסטראַדע אָדער אַ פּאַרענטשע.

balustra'ding *n.* (בעל-אַס-טריי'-דינג) דאָס מאַכען אַ פּאַרענטשע איבער אַ גאַניק אָדער איבער טרעפּ; פּאַרענטשעס, גאַניקעס.

bam *n. and v.* (בעם) בעטרינגער; בעטרוג; בעטריגען, אָבנאַרען.

bambi'no *n.* (בעמ-בי'-נאָ) אַ קליין קינד; דאָס קינדער-בילד פון קריסטוס.

bamboo' *n. and v.* (בעמ-בוה') באַמבוס-בוים; באַמבוס-ראָהר; שלאָגען מיט באַמבוס-ראָהר

Bamboo

bamboo'zle *v.* (בעמ-בוה'זל) בעטריגען; אָבנאַרען; אַריינגנאַרען.

bamboo'zlement *n.* (בעמ-בוהזל'-מענט) דאָס בעטריגען; דאָס אַריינגנאַרען.

bambooz'ler *n.* (בעמ-בוהז'-לער) בעטריגער, אָבנאַרער.

bam'bosh *n.* (בעמ'-באַש) אַן אָבנאַרעריי.

bambou'la *n.* (בעמ-בוה'-לאַ) אַזאַ קליינע פּויק פון באַמבוס-ראָהר בעצויגען מיט אַ שעפּסענע פעל; אַ טאַנץ אונטער דעם טאַקט פון אַזאַ פּויק.

ban *n. and v.* (בען) פּערוויזונג; אַרויסטרייבונג; פּערפלוכען; אַריינלעגען אין חרם; אויסשליסען; אַסט-אינדישער מוסלין; עפּענטליכער אויסרוף; עפּענטליכע בעקאַנטמאַכונג; די בעקאַנטמאַכונג אין קירכע וועגען אַ תנאים אָדער חתונה [מיט דעם צוועק זיך צו דערוויסען אויב איינער פון דעם פּאָר איז שוין ניט פּערהייראַט פון פריהער].

ban'al *a.* (בענ'-על) באַנאַל; אַלגעמיין, געמיין, געוועהנליך; איבערגעקייעט; אָבגעדראָשען; אונטערגעוואָרפען דעם פעאָדאַלען [פריצישען] דיענסט.

banal'ity *n.* (בע-נעל'-אי-טי) באַנאַליטעט. ז. *banal*

banan'a *n.* (בע-נען'-ע) באַנאַנע [אַ בעקאַנטע פרוכט וועלכע וואַקסט אין וואַרימע געגענדען]; באַנאַנע-בוים.

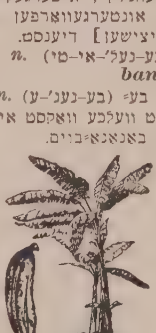
Banana

banc *n.* (בענק) אַ ריכטער-זיץ.

band *n. and v.* (בענד) 1. באַנד, בענדעל; בינדע; פּערבינדונג; באַנדע; אַ מחנה סאָלדאַטען; אַ קאָמפּאַניע מוזיקאַנטען; 2. בינדען, פּערבינדען, פּעראייניגען.

1. The hat has a silk **band.** 2. The neighbors **banded** together to improve their part of the city.

ban'dage *n.* (בענ'-דעדזש) בינדע, פּערבאַנד; באַנדאַזש.

Bandage

ban'dager *n.* (בענ'-דעדזש-ער) איינער וואָס פּערבאַנדאַזשירט אָדער פּערבינדט וואונדען.

ban'dagist *n.* (בענ'-דעדזש-איסט) באַנדאַזשיסט [איינער וואָס מאַכט באַנדאַזשען].

ban'dalore *n.* (בענ'-דע-לאָור) אַזאַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט. ז. *bandore*

bandan'a *n.* (בען-דענ'-ע) אַזאַ גרויסע קאָלירטע טאַשענטוך.

bandan'na *n.* (בען-דענ'-ע) .ז *bandana*

band'box *n.* (בענד'-באָקס) אַ שאַכטעל [צום האַלטען היט און אַנדערע זאַכען].

band'boxical *a.* (בענד'-באָק-סי-קעל) וואָס איז די גרויס ווי אַ שאַכטעל. ז. *bandbox*

band'-coup'ling *n.* (בענד'-קאַפּ'-לינג) דאָס פּעראייניגען די עקען פון אַ באַנד.

band'-dog *n.* (בענד'-דאָג) אַ קייט-הונד; אַזאַ מין גרויסער הונד.

bandeau' *n.* (בען-דאָו') אַ שמאָל בענדעל; אַ שטערען-באַנד.

ban'ded *a.* (בענ'-דעד) וואָס האָט שטרייפען אָדער בענדער; צוגעבונדען מיט אַ באַנד; פּעראייניגט אין אַ פּערבאַנד.

ban'ded struc'ture (בענ'-דעד סטראַק'-טשור) אין געאָלאָגיע — דער געבוי פון אַ פעלז, וועלכער בעשטעהט פון שטיין-שיכטען וואָס ליגען איינע אויף די אַנדערע און אונטערשיידען זיך לויט זייער קאָליר, גרויס, דיקקייט א. ד. ג.; אין מינעראַלאָגיע — אַ מינעראַל [ווי למשל, דער אָניקס], וועלכער איז צוזאַמענגעשטעלט ווי פון בלעטער אָדער שיכטען אַרויפגעלעגט איינע אויף די אַנדערע.

bande'let *n.* (בענד'-לעט) אַ קליין בענדעל; אַ קליין לייסטעל אויף אַ זייל.

ban'der *n.* (בענ'-דער) איינער וואָס בעלאָנגט צו אַ פּערבאַנד אָדער פּעראיין.

ban'deret *n.* (בענ'-דע-רעט) אַ שווייצערישער אַרמעע-קאָמאַנדיר.

banderil'la *n.* (בען-דע-ריל'-יאַ) אַ קליינער שפּיז וואָס ווערט בענוצט אין אָקסען-קאַמפּף אין די צירקען [אין די שפּאַניש-שפּרעכענדע לענדער].

ban'derole *n.* (בענ'-דע-ראָול) אַ באַנדעראָל; אַ קליינע פאָהן.

ban'dit *n.* (בענ'-דיט) באַנדיט; גזלן; רויבער; מערדער.

band'-lea'der *n.* (בענד'-ליע'-דער) דיריגענט; קאַפּעלמייסטער.

band'let *n.* (בענד'-לעט) .ז *bandelet*

band′-mas′ter *n.* (בענד׳-מעס׳-טער) ז. ***band-leader***.

band of mu′sic (בענד אוו מיו׳-זיק) מוזיק ארקעסטער.

ban′dog *n.* (בענ׳-דאג) ז. ***band-dog***.

bandoleer′ *n.* (בענ-דא-ליער׳) אקסעל-רימען; פאטראנענטאש-רימען [פון סאלדאטען אדער יעגער]; פויק-רימען [דער רימען אויף וועלכען מען טראגט דעם פויק].

bandolier′ *n.* (בענ-דא-ליער׳) ז. ***bandoleer***.

ban′doline *n. and v.* (בענ׳-דא-לין) אזא האר-פאמאדע; בענוצען דיעזע האר-פאמאדע.

bandore′ *n.* (בענ-דאור׳) אזא אלטער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, עהנליך צו א גיטארע.

band′-saw *n.* (בענד׳-סאה) א באנד-זעג, אן ענדלאזע זעג [א זעג וואס איז אין זיך געשלאסען ווי א רינג].

bands′man *n.* (בענדז׳-מען) א מוזיקאנט וואס שפיעלט אין אן ארקעסטער; א גרובען-ארבייטער וואס ארבייט ביים שטריק, מיט וועלכען מען שלעפט ארויף די לאדונג פון א שאכט.

band′-stand *n.* (בענד׳-סטענד) די פלאטפארם פאר׳ן ארקעסטער [אין א פארק, א זאל א. ד. ג.].

band′-work *n.* (בענד׳-הוואירק) דאס ארבייטען קאמפאניעס-ווייז; געמיינשאפטליכע ארבייט, קאאפעראציאן.

ban′dy *n., v. and a.* (בענ׳-די) א שפיעל אין פילקעס; א שטאק, מיט וועלכען מען שליידערט די פילקע אין באל-שפיעל;ווארפען אהין און אהער; שטרייטען; מתוכח זיין; געשטרייפט; געקרימט [וועגען פיס].

ban′dy-leg *n.* (בענ׳-די-לעג) אויסגעבויגענער קרומער פוס.

ban′dy-legged *a.* (בענ׳-די-לעגד) קרום-פיסיג; מיט אויסגעבויגענע פיס.

bane *n.* (ביין) טויטליכער גיפט; פערדערבונג; פערניכטונג.

Noise is the **bane** of city life.

bane′berry *n.* (בייג׳-בער-אי) אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען גיפטיגע יאגדעס.

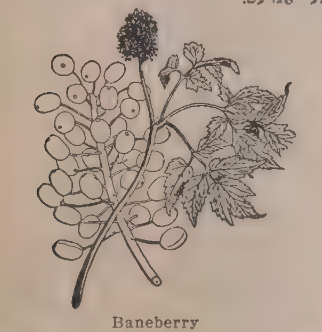

Baneberry

bane′ful *a.* (ביינ׳-פול) גיפטיג; פערניכטענד; טויטליך.

bane′fully *adv.* (ביינ׳-פול-אי) אויף א פערניכטענדען אדער טויטליכען אופן; גיפטיג.

bane′fulness *n.* (ביינ׳-פול-נעס) גיפטיגקייט; פערדערבליכקיים.

bane′wort *n.* (בייג׳-הוואירט) אזא פלאנצע [מיט וועלכער שאף פערגיפטען זיך].

bang *n., v. and adv.* (בענג) שאס; קנאל; קלאפ; שלאג; שטוים; אן אונערווארטעטע, שנעלע בעוועגונג; שלאגען, צושלאגען; איבערטרעפען; א מין בערוישענדער געטראנק געמישט מיט אפיים; גראד אבשניידען; גראד אבגעשניטענע האר, וועלכע הענגען איבער׳ן שטערען; אונטערהאקען דעם עק פון א פערד; פלוצלונג; מיט אן אונערווארטעטען שטארקען קלאפ.

His hair is cut in **bangs**.

bang a door (בענג ע דאור) פערמאכען די טהיר מיט א קלאפ, א זעץ טהאן די טהיר; איבערציינען מיט "שלאגענדע" בעווייזע.

bang′er *n.* (בענג׳-ער) א בעריהמער; אן איבערטריבענער ליגען; א גראבער, שווערער שטעקען.

bang′hy *n.* (בענג׳-אי) אזא באמבוס-שטעקען אין אסט-אינדיען אויף דעם ענד פון וועלכען עס ווערען אנגעהאנגען קערב מיט משא צו טראגען אויף דער פלייצע; א נאשטשע; א טרעגער.

bang′ing *a.* (בענג׳-אינג) געוואלטיג; געוואלטיג גרוים.

ban′gle *n. and v.* (בענגל) אראבהענגען [ווי די אויערען ביי חיות]; אזא פערציערטער בראסלעט, וואס די פרויען אין אסט-אינדיען טראגען אויף די הענד און די פוס-קנעכלעך; א בראסלעט.

Bangles

ban′gle-ear *n.* (בענ׳גל-איער) אראבגעהאנגענער אויער [ווי ביי חיות].

ban′gle-eared *a.* (בענ׳גל-איערד) מיט אראבגעהאנגענע אויערען.

bang up (בענג אפ) אויפשפרינגען; זיך פלעצליך א הויב טהאן; אנפאלען.

bang′-up *a. and adv.* (בענג׳-אפ) פיין, פאלקאם.

ban′gy *n.* (בענ׳-גי) ז. ***banghy***.

ban′ian *n.* (בענ׳-יען) א שלאפראק, קאפטאן; א סוחר אין אינדיען; אינדישער פייגענבוים.

ban′ian days (בענ׳-יען דייז) די טעג אין וועלכע מאטראזען קריגען ניט קיין פלייש.

ban′ian hos′pital (בענ׳-יען האס׳-פי-טעל) א הייל-אנשטאלט פאר טהיערע.

ban′ish *v.* (בענ׳-איש) פערבאנען, ארויסשיקען, פערשיקען.

Spain **banished** the Jews in 1492.

ban′isher *n.* (בענ׳-איש-ער) דער פערבאנער, פערשיקער, פערטרייבער.

ban′ishment *n.* (בענ׳-איש-מענט) פערבאנונג, ארויסשיקונג, פערשיקונג, גלות.

ban′ister *n.* (בענ׳-איס-טער) א געלענדער, א פארענטשע [פון א טרעפ].

ban′jo *n.* (בענ׳-דזשאו) א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט פינף סטרונעס.

bank *n. and v.* (בענק) בערגעל; ברעג; זאמד בערגעל, ריפע זאמד; באנק [פין געלד]; באנק געזעלשאפט; האלטען א באנק; אריינלעגען אין א באנק; פיהרען באנק געשעפטען; מאכען א שוץ-וואנד געגען איבערשוועמונג; זיך בעשיצען אונטער א בערגעל.

ban′kable *a.* (בענ׳-קעבל) וואס קען אנגענומען ווערען אין א באנק [ווי גוטע אסיגנאציעס אדער וועקסלען].

bank′-account′ *n.* (בענק׳-ע-קאונט׳) א באנק-קאנטא.

bank a fire (בענק ע פאיר) בעהאלטען פייער אין אש.

bank′-bill *n.* (בענק׳-ביל) באנקנאט, אסיגנאציע; א געזעץ אין פארלאמענט וועגען באנקגעשעפט.

bank′-book *n.* (בענק׳-בוק) באנק-בוך.

bank dis′count (בענק דיס׳-קאונט) דער באנק-דיסקאנט, דער פראצענט וואס די באנק רעכענט אראב פאר דיסקאנטירען א וועקסעל [ווען למשל, איינער דארף בעקומען געלד אויף א וועקסעל אין א צייט ארום און ער וויל האבען דאס געלד שוין, גיט איהם א באנק געלד אויף דיעזען וועקסעל, נאר מען רעכענט איהם אראב א געוויסען פראצענט].

ban′ker *n.* (בענ׳ קער) באנקיר, געלד-וועקסלער, חלפן; א באנק אויף וועלכער עס ווערען געפארמט ציעגעל; א פערד, וואס קען גוט שפרינגען; א באנק-דעקע.

ban′keress *n.* (בענ׳-קער-עס) באנקיערס פרוי; א פרוי א באנקיער.

bank for loans (בענק פאר לאונז) לייה-באנק.

bank′-hol′iday *n.* (בענק׳-האל׳-אי-דיי) א טאג אין וועלכען די בענק זיינען געשלאסען.

ban′king *n. and a.* (בענ׳-קינג) באנק-געשעפט, וועקסעל קאנטאר; וואס איז שייך צו א באנק אדער א באנקיער; דאס אנשיטען ערד ביים ברעג פון טייך, מאכען א שוץ-וואנד געגען א פערפלייצונג.

ban′king-hours *n.* (בענ׳-קינג אורז) געשעפט-שטונדען פון א באנק.

ban′king-house *n.* (בענ׳-קינג-האוס) באנק-הויז.

ban′king-transac′tions *n.* (בענ׳-קינג-טרענס-עק׳-שאנז) וועקסעל-געשעפטען, באנק-געשעפטען.

bank′-note *n.* (בענק׳-נאוט) אסיגנאציע; באנק-נאט.

bank of clouds (בענק אוו קלאודז) א וואלקען מאסע; א וואלקען-וואנד.

bank of dis′count (בענק אוו דיס׳-קאונט) א דיסקאנטא-באנק [א באנק וואו מען דיסקאנטירט וועקסלען].

bank of is′sue (בענק אוו איש׳-או) א באנק וועלכע האט דאס רעכט ארויסצוגעבען אסיגנאציעס אדער באנקנאטען.

bank of oars (בענק אוו אהרז) רודער באנק [דער ברעט וואו די רודער שטעקען אין א שיפעל].

bank′rupt *n., v. and a.* (בענק׳-ראפט) באנקראט; באנקראטירער, אנזעצער; אונפעהיג צו צאהלען חובות; מאכען באנקראט; ווערען באנקראט.

bank′ruptcy *n.* (בענק׳-ראפט-סי) באנקראט, אנזעץ.

bank′ruptcy commis′sioner (בענק׳-ראפט-סי קא-מיש׳א נער) א געריכטס-בעאמטער, אויף וועמען עס ליעגט די אויפגאבע אויסצופארשען און אורטיילען וועגען מענשען וואס האבען באנקראטירט.

bank′rupt-law *n.* (בענק׳-ראפט-לאה) באנקראט-געזעץ.

bankrupt′s estate (בענק׳-ראפטס-עס-טייט׳) אן אנזעצערס פערמעגען.

bank′rupt sys′tem (בענק׳-ראפט סיס׳ טעם) די געזעצען וועלכע בעציהען זיך אויף באנקראטען.

bank′-share *n.* (בענק׳-שעהר) באנק-אקציע.

bank sha'ving (בענק שיי'-ווינג) דאס קויפען וועקסלען בערעכענענדיג זעהר א הויכע דיסקאנטע.

bank'-stock *n.* (בענק'-סטאק) אקציעס פון א באנק.

bank'-transac'tions *n.* (בענק'-טרענס-עק' שאנז) ז. ***banking-transactions***

bank with... (בענק הוויטה) איינלעגען געלד ביי...

ban'ner *n., v. and a.* (בענ'-ער) א פאהן; בעזארגען מיט א פאהן; וואס איז דער הויפט, וואס איז אן דער שפּיצע.

ban'nered *a.* (בענ'-ערד) טראגענדיג די פאהן; בעזארגט מיט א פאהן.

ban'neret *n.* (בענ'-ער-עט) א קליינע פאהן; א פעהנדעל; איינער וואס האט זיך פערדיענט געמאכט צו טראגען די פאהן; דער פאהנען-הערר.

ban'nerless *a.* (בענ'-ער-לעס) אהן א פאהן.

ban'nerman *n.* (בענ'-ער-מען) דער פאהנען-טרעגער.

ban'nerol *n.* (בענ'-ע ראול) ז. ***banderole***

ban'nister *n.* (בענ'-יס טער) ז. ***banister***

bann'ock *n.* (בענ'-אק) האבער-קוכען; גערשטען-קוכען.

banns *n.* (בענז) אז עפענטליכע בעקאנטמאכונג וועגען א תנאים אדער חתונה [מיט דעם צוועק זיך צו דערוויסען אויב איינער פון דער פאר איז שוין ניט פערהייראט פון פריהער].

ban'quet *n. and v.* (בענ'-קהוועט) באנקעט, א מאהלצייט פאר איינעמס עהרע; פעסט; פעסטליך אונטערהאלטען; מאכען א מאהלצייט צו איינעמס עהרע.

ban'queting *n.* (בענ'-קהוועט-אינג) דאס מאכען א באנקעט; דאס לעבען א גוטען טאג.

ban'queting-hall *n.* (בענ'-קהוועט-אינג-האהל) באנקעט-זאל.

ban'queting-room *n.* (בענ'-קהוועט-אינג-רוהם) באנקעט-צימער, שפּייזע-צימער.

banquette' *n.* (באנ-קעט') אן אויפגעווארפענער בערגעל ערד פון וועלכען סאלדאטען שיסען אויף א בעלאגערטען ארט; א בענקעל [אויף א דיליזשאנס]; א טראטואר.

ban'shee *n.* (בענ'-שיע) א פאבעלהאפטע פרוי וועגען וועלכער די פאלקס-מעשה'לעך אין אירלאנד דערצעהלען, אז וואו זי בעוויזט זיך אין א הויז, שטארבט איינער פון דער פאמיליע.

ban'stickle *n.* (בענ'-סטיקל) אזא פיש מיט א שטעכעדיגען רוקען.

ban'tam *n. and a.* (בענ'-טעם) אזא מין קליינע הינדעלע; א קליין מענשעלע; קליין.

ban'ter *n. and v.* (בענ'-טער) שפּאס, שפּאט; לעכערליך מאכען; אבלאכען; אבשפּאטען.

ban'terer *n.* (בענ'-טער-ער) שפּאטער; אבלאכער; שפּאספויגעל.

ban'tery *a.* (בענ'-טער-אי) פול מיט שפּאס אדער שפּאט.

ban'ting *n.* (בענ'-טינג) דאס האלטען זיך אן א געוויסער דיעטע כדי אבצוצערען די פעטקייט [ווערען מאגערער].

bant'ling *n.* (בענט'-לינג) א קליין קינד; א ממזר.

ban'yan *n.* (בענ'-יען) ז. ***banian***

ban'yan-tree *n.* (בענ'-יען-טריע) דער אינדישער פייגענבוים.

Banyan-tree

ban'zai *int.* (בענ'-זאי) עס לעבע דער קעניג! [אן אויסרוף אין יאפּאן. די ווערטערליכע איבערזעצונג איז: צעהן טויזענד יאהר].

ba'obab *n.* (ביי'-א-בעב) אפענברויט-בוים [א זעהר גרויסער בוים, וואס וואקסט אין צענטראל-אפריקא].

Baobab

baptise' *v.* (בעפּ טאיז') טויפען, שמד'ען; אב'שמד'ען ווייל אדער בראנפען [צוגיסען וואסער].

bap'tism *n.* (בעפּ'-טיזם) די טויפע, די קריסטליכע טבילה.

baptis'mal *a.* (בעפּ-טיז'-מעל) וואס בעלאנגט צו דער טויפע.

baptis'mal font (בעפּ-טיז'-מעל פאנט) דער טויף-שטיין.

baptis'mal vows (בעפּ-טיז'-מעל וואוז) דער טויף-נדר.

Bap'tist *n.* (בעפּ'-טיסט) יאהאן דער טויפער [יוחנן המטבל]; אן אנהענגער אדער מיטגליעד פון דער קריסטליכער באפּטיסטישער סעקטע.

bap'tistery *n.* (בעפּ'-טיס-טער-אי) א מקוה אין א קירכע צום טויפען; דער ארט אין דער קירכע וואו עס געפינט זיך די טויף-מקוה.

Baptis'tic *a.* (בעפּ-טיס'-טיק) וואס בעלאנגט צו דעם גלויבען פון באפּטיסטען [א קריסטליכע סעקטע].

Baptis'tical *a.* (בעפּ-טיס'-טיק-על) ז. ***Baptistic***

Baptis'tically *adv.* (בעפּ-טיס'-טיק-על-אי) אין בעצוג צו דער באפּטיסטישער לעהרע; אויף דעם אופן פון די באפּטיסטען.

bap'tistry *n.* (בעפּ'-טיס-טרי) ז. ***baptistery***

bapti'zable *a.* (בעפּ-טאי'-זעבל) טויפבאר; וואס פאסט זיך צום טויפען.

baptize' *v.* (בעפּ-טאיז') טויפען, שמד'ען; אב'שמד'ען ווייל אדער בראנפען [צוגיסען וואסער].

bapti'zer *n.* (בעפּ-טאי'-זער) א טויפער.

bar *n. and v.* (באר) שטאנג; ריגעל; קווערבאלקען; פערצוימונג; געריכטס-הויז; טאקט אין מוזיק; א קופּע זאמד אין א טייך; דער שענקטיש [אין א שענק]; די קערפּערשאפט פון אדוואקאטען; די הינדערניש; פערריגלען; פערהינדערען; פערניכטען; אויסשליעסען.

bar'acan *n.* (בער'-ע-קען) אזא הילע אין וועלכע די פרויען אין מאראקא און אראביען וויקלען זיך איין.

barb *n. and v.* (בארב) א בארד; עפּעס וואס איז עהנליך צו א בארד; א האקען; א געוויסער מין שפּאנישער פערד; א טערקישע טויב; א מאנאשקע-שלייער; אראבנעהמען די בארד; צומאכען האקענס.

barba'rian *n. and a.* (באר-ביי'-רי-ען) בארבאריש, גרויזאם, אונמענשליך; דער בארבאר, אונמענש; א פרעמדער [ביי די אמאליגע גריכען און רוימער]; ניט קיין קריסט [ביי די ערשטע קריסטען].

barba'rianism *n.* (באר-ביי'-רי-ענ-איזם) דאס זיין בארבאריש, ווילד אכזר'יש.

barbar'ic *a.* (באר-בער'-איק) רויה, אונגעבילדעט, אונמענשליך, נישט ציוויליזירט.

barbar'ically *adv.* (באר-בער'-אי-קעל-אי) אויף א בארבארישען שטייגער; אזוי ווי די בארבארען.

barbarisa'tion *n.* (באר-בע-רי-זיי'-שאן) פערווילדערונג; פערשלעכטערונג.

bar'barism *n.* (באר'-בער-איזם) בארבאריזם; ווילדהייט; גרויזאמקייט; גראבע אונוויסענהייט; גראבע פעהלער אין א שפּראך.

barbar'ity *n.* (באר-בער'-אי-טי) בארבאריי; רויהייט; גרויזאמקייט; אונמענשליכקייט.

barbariza'tion *n.* (באר-בע-רי-זיי'-שאן) ז. ***barbarisation***

bar'barize *v.* (באר'-בע-ראיז) ברייגען צו ווילדקייט אדער בארבאריי; געברויכען גראבע פעהלער אין א שפּראך.

bar'barous *a.* (באר'-בע-ראס) בארבאריש; גרויזאם; רויה; אונמענשליך; גראב; ניט ציוויליזירט; געגען די געזעצען פון דער שפּראך.

bar'barously *adv.* (באר'-בע-ראס-לי) אויף א בארבארישען אופן.

bar'barousness *n.* (באר'-בע-ראס-נעס) גרויזאמקייט; ווילדקייט; אונמענשליכקייט; פעהלערהאפטע שפּראך.

bar'bary ape (באר'-בע-רי אייפּ) די בארבארי-אפּע [א בעקאנטע אפּע אהן אן עק, וועלכע צייכענט זיך אויס מיט איהר פערשטאנד].

Barbary Ape

Bar'bary horse (באר'-בע-רי הארס) דאס בערבער פערד [א קליין פערד פון בערבעריי, אפריקא].

bar'bate *a.* (באר'-בייט) וואס האט א קרוק אדער א האקען; וואס האט א בארד.

bar'bated *a.* (באר'-ביי-טעד) ז. ***barbate***

barbe *n. and v.* (בארב) ז. ***barb***

bar'becue *n. and v.* (באר'-בי-קיו)

בראטען א גאנצען אקס אדער א שוויין; אן אבגעבראטענער גאנצער אקס אדער שוויין; א סעודה אונטער'ן פרייען הימעל וואו עס ווערט אבגעבראטען א גאנצער אקס אדער שוויין.

barbed *a.* (בארבד) וואס האט א קרוק, אדער א האקען; וואס האט א בארד.

barbed wire (בארבד וואיר) שטאכעל-דראט [צוויי אדער עטליכע דראטען צו-זאמענגעדרעהט אין איינעם מיט שטאכ-לען. ווערט בענוצט צו מאכען א צאם ארום א פעלד א. ד. ג.].

bar'bel *n.* (באר'-בעל) בארבוס [אזא פיש]; א מין געשוואולסט ביי פערד אין מויל.

Barbel

bar'bellate *a.* (באר'-בעל-אייט) וואס האט קורצע, שטייפע הערעלעך [ביי פלאנ-צען].

bar'ber *n. and v.* (באר'-בער) בארד-שערער, פריזירער; צירולניק; פריזירען, ראזירען, שערען.

bar'berize *v.* (באר'-בע-ראיז) פריזי-רען, ראזירען, שערען.

bar'berry *n.* (באר'-בער-אי) אזא פלאנ-צע אויף וועלכער עס וואקסען אזעלכע העל-רויטע יאגדעס.

bar'ber's itch (באר'-בערז איטש) אן אויסשלאג פון פרישטשיקלעך אויף'ן גע-זיכט און האלז.

bar'ber-sur'geon *n.* (באר'-בער-סויר'-דזשאן) א פעלדשער.

bar'bet *n.* (באר'-בעט) א מין פויגעל פון ווארימע ערטער; א פודעל הינטעל.

barbette' *n.* (באר-בעט') אן אויפגעשא-טענער ארט פון וואנען הארמאטען שיסען אויף א מויער-וואנד.

bar'bican *n.* (באר'-בי-קען) א מויער-וואנד ארום א געוויסען ארט פון א פעס-טונג אדער שלאס; א בעפעסטיגטער ארט צו שיצען א פעסטונג אדער שלאס; אן עפנונג אין דער מויער-וואנד פון א פעס-טונג פאר ארייננעהמען וואסער.

bar'ble *n.* (בארבל) ז. ***barbel***.

bar'carole *n.* (באר'-קע-ראול) בארקא-ראלע [א וועגעציאנישעס ליעד וואס ווערט געזונגען פון די דארטיגע שיפער]; אן איטאליענישער שיפער.

bar'carolle *n.* (באר'-קע-ראול) ז. ***barcarole***.

bard *n. and v.* (בארד) א דיכטער, א פאעט; א פאנצער פאר א פערד, פאנ-צער פלאטען [אין 16טען יאהרהונדערט]; בעוואפענען א פערד מיט א פאנצער; בעוואפענען [א מענשען] מיט פאנצער פלאטען; א דין פענעץ חזיר-פלייש אדער חזיר-פעט; בעליינגען מיט חזיר-פעט צום איינבראטען; אזא פיש.

bard'ic *a.* (באר'-דיק) פאעטיש.

bard'ism *n.* (באר'-דיזם) דיכטעריי.

bard of Av'on (בארד אוו עיוו'-אן) דער דיכטער פון עוואן [מיט דעם נאמען רופט מען אן דעם ענגלישען דיכטער שעקספיער, וועלכער האט געלעבט אין עוואן, ענג-לאנד].

bare (בעהר) *v. and a.* .1 ענטבלויזען, נאקעט מאכען; אבדעקען; בערויבען; נאקעט; .2 ארעם; בלויז; ווערטהלאז; לעדיג.

1. Children like to walk with **bare** legs.
2. He is making a **bare** living.

bare'back *a. and adv.* (בעהר'-בעק) רייטענדיג אויף א פערד אהן א זאטעל; אויף א ניט-געזאטעלטען פערד.

bare'bone *n.* (בעהר'-באון) א זעהר מאגערע פערזאן; הויט און ביינער.

bare'boned *a.* (בעהר'-באונד) וואס די ביינער זעהען זיך ארויס [זעהר מא-גער].

bare'bones *n.* (בעהר'-באונז) ז. ***barebone***.

bare'faced *a.* (בעהר'-פייסט) פריי, אונ-פערשעמט; מיט אן אפענעם געזיכט; ניט פערמאסקירט.

bare'facedly *adv.* (בעהר' פייסט-לי) ז. ***barefaced***.

bare'foot *a.* (בעהר'-פוט) בארוועס [בארפוס].

bare'footed *a.* (בעהר'-פוט עד) ז. ***barefoot***.

barege' *n.* (בע-רייזש') אזא זארט דינע זיידען אדער בוימוואל צייג פאר דאמען קליידער און שלייערס; אזא פראנצויזי-שער מינעראל וואסער.

bare'headed *a.* (בעהר'-העד-עד) מיט א הוילען קאפ [אהן א היטעל].

bare'legged *a.* (בעהר'-לעגד) מיט נא-קעטע פיס.

bare life *n.* (בעהר לאיף) א לעבען אהן פערגניגען.

bare'ly *adv.* (בעהר'-לי) נאקעט, בלויז, אבגעדעקט; ווערטהלאז; לעדיג; ארעם; קוים.

bare'-necked *a.* (בעהר'-נעקט) מיט א הוילען האלז; מיט א נאקעטען האלז.

bare'ness *n.* (בעהר'-נעס) נאקעטקייט; דחקות, ארעמקייט.

bare truth (בעהר טרוטה) די ריינע ווארהייט; דער נאקעטער אמת.

bare words (בעהר ווארדז) בלויז הוילע ווערטער [ניט איבערצייגענד].

bar'gain *n. and v.* (באר'-גיין) א קויף, א קניה; א האנדעל; פראפיט; א מציאה; אן אבמאך; א קאנטראקט; האנדלען, קוי-פען.

bar'gain and sale (באר'-גיין ענד סייל) א געזעצליכער פערקויפס-קאנ-טראקט.

bar'gain-coun'ter *n.* (באר'-גיין-קאונ'-טער) א טיש אין א קראם, וואו מען לעגט אויס מציאות [רעשטלעך אדער סחורות וועלכע מען פערקויפט פאר רעדוצירטע פרייזען].

bar'gain-day *n.* (באר'-גיין-דיי) א בעשטימטער טאג, ווען מען פערקויפט אין די קראמען רעשטלעך אדער ווארע פאר רעדוצירטע פרייזען.

bargainee' *n.* (באר-גיי-ניע') א קויפער; דער צד וואס שליסט א קאנטראקט עטוואס צו קויפען.

bar'gainer *n.* (באר'-גיי-נער) ז. ***bargainor***.

bar'gain for (באר'-גיין פאר) זיך עט-וואס אויסדינגען; זיך דינגען פאר...

bar'gainor *n.* (באר'-גיין-אר) דער פערקויפער; דער צד וואס שליסט א קאנ-טראקט עטוואס צו פערקויפען.

barge *n. and v.* (בארדזש) בארקע, שיף, לאדקע [צום פיהרען משא]; פיהרען משא אדער טראנספארטירען אויף א בארקע.

barge'-board *n.* (בארדזש'-באורד) אין ארכיטעקטור — אזא אויסגעשניצטע פער-ציערונגס-ברעט וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען די ברעגעס פון דאך וואס שטארצען ארויס איבער דער וואנד.

Barge-board

barge'man *n.* (בארדזש'-מען) א שיפ-פער; איינער וואס האט אויפזיכט איבער א בארקע.

barge'-mas'ter *n.* (בארדזש'-מעס'-טער) דער בעל הבית פון א בארקע; א שיפער.

bar'ghaist *n.* (באר'-גייסט) א רוח, געשפענסט, וואס ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א הונד און וואס זיין ער-שיינען איז א סמן אויף טויט און אונ-גליק.

bar'ghest *n.* (באר'-געסט) ז. ***barghaist***.

bar'guest *n.* (באר'-געסט) ז. ***barghaist***.

bar'ic *a.* (בער'-איק) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט באריום [ז. ***barium***]; וואס איז שייך צום וועגען פון לופט.

baril'la *n.* (בע-ריל'-ע) זאלץ-קרויט [א פלאנץ בענוצט צו מאכען סאדע]; א סאדע געמישט מיט שוועבעל.

bar'-i'ron *n.* (באר'-אי'-ערן) שטאב-איי-זען; שטאנגען-אייזען.

ba'rite *n.* (ביי'-ראיט) נאטירליכער בא-ריום-סולפאט [א מינעראל וואס בעשטעהט פון באריום און שוועפעל].

bar'itone *n. and a.* (בער'-אי-טאון) באריטאן [א שטימע וואס איז צווישען באס און טענאר]; ניט בעטאנט אויף דער לעצטער זילבע; א ווארט, וואס זיין לעצ-טע זילבע איז ניט בעטאנט.

ba'rium *n.* (ביי'-רי-אם) באריום [א זילבער-ווייסער בעמישער עלעמענט פון דער מעטאל-גרופע].

ba'rium sul'phate (ביי'-רי-אם סאל'-פייט) באריום שוועפעלזויער-זאלץ.

bark *n. and v.* (בארק) א דריי מאסטיגע שיף; א בארקע; א קליין שיפעל; קארע [פון א בוים]; אבשיילען די קארע פון א בוים; אבשינדען די הויט; בילען, האוו-קען; שטארק הוסטען.

bar'kantine *n.* (באר'-קען-טין) א דריי מאסטיגע שיף.

bark at (בארק עט) בילען, האווקען אויף...

bark at the moon (בארק עט טהי מוהן) בילען אויף דער לבנה [סתם קא-כען זיך אהן א שום ציעל].

bark'bared *a.* (בארק-בעהרד) אבגע-שיילט די קארע [פון א בוים].

bark'-bed *n.* (בארק-בעד) א טרייב-הויז [א פלאץ אויסגעבעט מיט גארבער-קארע וואו עס ווערען געהאלטען פלאנצען אין ווינטער].

bar'keeper *n.* (באר'-קיפ-פער) שענק-ווירט; שענק בעדיענטער.

bar'ken *v. and a.* (באר'-קען) ווערען

פערהארטעוועט [ווי קארע]; בילדען א
קארע; גארבען, אויסארבייטען אדער פאר=
בען מיט קארע; פון קארע.

bar'kentine *n.* (באר'-קען-טין) ז. *barkantine*

bar'ker *n.* (באר' קער) א בילער, א שרייער, אן אבשפאטער; אן אבשיי=
לער [פון בוימער די קארע].

bar'kery *n.* (באר'-קער-אי) א גארבאר=
נע; א פלאץ, וואו מען האלט קארע.

bark'-galled *a.* (בארק'=גאהלד) וואס
די קארע איז בעשעדיגט [ביי א בוים].

bar'king *n.* (באר'-קינג) דאס אבשיי=
לען די קארע פון א בוים; דאס גארבען
פעל מיט קארע; דאס בילען [פון א הונד].

bark'-pit (בארק'-פיט) א גרוב וואו
די גארבער ווייקען איין די פעל.

barks *n.* (בארקס) דאס בילען, דאס
האווקען.

bark'-stove *n.* (בארק'-סטאוו) ז. *bark-bed*

bark'-tanned *a.* (בארק'-טענד) גע=
גארבט דורך קארע פון א בוים אנשטאט
דורך געוויסע כעמישע מאטעריאלען [ווע=
גען פעל און אנדערע זאכען, וועלכע מען
גארבט].

bark up the wrong tree (בארק אפ
טהי ראנג טריע) טרעפען ווי א בלינד
פערד אין פארקאן [פאלען אויף אן אנ=
דער זאך אנשטאט אויף דער, צו וועלכער
מען האט געשטרעבט].

bar'ky *a.* (באר'-קי) פון קארע; וואס
בעשטעהט פון קארע; בעדעקט מיט קארע.

bar'ley *n.* (באר'-לי) גערשטען, א גערשט;
פערל גריין: גאגעלעך; גערשטענע גרויפען;
גערשטענע מעהל.

Barley

bar'ley-bread *n.* (באר'-לי-ברעד)
גערשטען ברויט.

bar'ley-broth *n.* (באר'-לי=בראטה)
גערשטען זאפט; שטארקער ביער.

bar'leycorn *n.* (באר'-לי-קארן) גערש=
טען=קערענדעל; אונגעפעהר א זעקסטעל
פון א צאל [אינטש].

bar'ley-meal *n.* (באר'-לי=מיעל) גערש=
טען מעהל.

bar'ley-mow *n.* (באר'-לי=מאו) דער
ארט וואו מען לעגט צונויף די גערשטען=
גארבען.

bar'ley-seel *n.* (באר'-לי-סיעל) די
צייט פון שניידען גערשטען.

bar'ley-sug'ar *n.* (באר'-לי-שוג'-ער)
גערשטען צוקער.

bar'ley-wa'ter *n.* (באר' לי הוואה'-
טער) גערשטען=וואסער [דער קליי פון גע=
קאכטע גערשטען=גרויפען].

barm *n.* (בארם) הייוועו; שוים [ביים
איהרען].

bar'-mag'net *n.* (באר'-מעג'-נעט) א
געמאכטער [ניט נאטירליכער] שטאהלענער
מאגנעט אין דער פארם פון א שטענגעל.

bar'maid *n.* (באר'-מייד) שענק=מיידעל;
קעלנערין.

Bar'mecidal *a.* (באר' מי סאי דעל)
ז. *Barmecide*

Bar'mecide *a.* (באר'-מי-סאיד) עהנליך
צו א מעשה פון טויזענד און איין נאכט;
פאנטאסטיש, אילוזאריש, ניט ווירקליך.

bar'-muz'zle *n.* (באר'-מאז'-על) א
מויל=שלאס פאר א פערד, אז ער זאל ניט
קענען בייסען.

Bar-muzzle

bar'my *a.* (באר'-מי) וואס ענטהאלט
הייוועו; הייוועודיג.

barn *n. and v.* (בארן) א שייער, שפייכ=
לער; ברייננען אין שייער.

bar'nacle *n. and v.* (באר'-נעקל)
די רינגעלגאנז=מושעל [אזא מושעל וואס
קלעפט זיך אן צו שיפען, צו שווימענדען
האלץ א. ד. ג. וועגען דיעזער מושעל עק=
זיסטירט א פאלקס לעגענדע, אז די רינגעל=
גאנז ווערט פון איהר געבארען]; א מענש
פון וועמען מען קען זיך ניט אבטשעפען;
א רינגעלגאנז [א מין ווילדע גאנז וועל=
גען וועלכער עס עקזיסטירט א פאלקס לע=
גענדע, אז זיא וואקסט אויף א בוים ביים
ברעג ים אדער אז זי ווערט געבארען פון א
מושעל]; א געוויסער זארט צוים פון א
פערד; בעפעסטיגען; אנברייניגען.

bar'nacle-goose *n.* (באר'-נעקל-גוהס)
די רינגעל=גאנז [אזא מין ווילדע גאנז].

bar'nacle on some one (באר'-נעקל
אן סאם הוואן) זיך אויף איינעם אנלעגען,
זיך ארויפדרינגען אויף אימעצען.

bar'nacles *n.* (באר'-נעקלז) ברילען.

barn'-door *n.* (בארן'-דאור) דער טויער
פון א שייער.

barn'-floor *n.* (בארן'-פלאור) דער
פלאץ וואו מען דרעשט די תבואה אין
שייער.

barn'-fowls *n.* (בארן'=פאולז) הויז=הי=
נער; געפלינעל.

bar'ney *n.* (באר'-ני) א וועגעלע, מיט
וועלכען מען שטופט ארויף א קויהלען=
וואגען אויף א משופע'דיגען ארויפגאנג
[ביי קויהלען=גריבער]; א פויסטען=וועט=
קאמפף; א נארעריי, א נישט=געשטויגענע
זאך.

barn'-owl *n.* (בארן'-אול) דער ווייסער
נאכט=פויגעל [האלט זיך מייסטענס אויף
אין שייערען וואו ער פאנגט מייז].

Barn-owl

barn'-stor'mer *n.* (בארנ'-סטאר'-מער)
דער שפייכלער=שטורמער [א וואנדערענ=
דער אקטיאר, וואס שפיעלט אין פראווינץ
מעהרסטענטיילס אין א שפייכלער אדער
שייער].

barn'-stor'ming *n.* (בארנ'-סטאר'-
מינג) דאס שטורמען דעם שפייכלער אדער
שייער [דאס שפיעלען פון א וואנדערענ=
דער טרופע אקטיארען].

barn'-swal'low *n.* (בארן'-סהוואל'-או)
א שוואלב וועלכע בויעט איהר נעסט אין
א שייער.

Barn-swallow

barn'-yard *n.* (בארן'=יארד) דער הויף
פאר א שייער.

bar of rest (באר אוו רעסט) א פויזע
[אין מוזיק].

bar'ograph *n.* (בער'-א-גרעף) א בארא=
גראף [א באראמעטער, וואס פערצייכענט
פון זעלבסט דעם לופט=דרוק].

barograph'ic *a.* (בער-א-גרעפ'-איק)
וואס איז שייך צו א בארא גראף.
ז. *barograph*

barol'ogy *n.* (בער-אל'-א-דזשי) די לעה=
רע וועגען דער שווערקייט אדער געוויכט
פון קערפער.

barom'eter *n.* (בע-ראמ'-ע-טער) בארא=
מעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם
דרוק פון דער לופט].

baromet'ric *a.* (בער-א-מעט'-ריק) וואס
איז שייך אדער וואס איז געמאסטען מיט
א בארא מעטער.

Barometric changes. Barometric experiments.

baromet'rical *a.* (בער-א-מעט'-ריק-על) ז. *barometric*

baromet'rically *adv.* (בער-א-מעט'-ריק-על-אי) מיט דער הילף פון א באַראָמעטער.

barom'etry *n.* (בע-ראָמ'-ע-טרי) די לערע ווי צו מעסטען דעם דרוק פון דער לופט מיט א באַראָמעטער.

bar'on *n.* (בער'-אַן) באַראָן, פרייהערר [אדעל-טיטעל].

bar'onage *n.* (בער'-אַן-עדזש) דער אדעלשטאנד; באַראָן-ווירדע.

bar'oness *n.* (בער'-אַן-עס) באַראָנעסע, בער'-אַן-עס.

bar'onet *v. and n.* (בער'-אַן-עט) באַ-ראָנעט [אין ענגלאַנד — אַ אדעל-טיטעל, וואָס איז קלענער ווי באַראָן]; בעעהרען מיט'ן טיטעל באַראָנעט.

bar'onetage *n.* (בער'-אַן-עט-איידזש) דער טיטעל פון א באַראָנעט; דער שטאַנד פון דעם קלענערען אדעל [אין ענגלאַנד].

bar'onetcy *n.* (בער'-אַן-עט-סי) דער טיטעל פון א באַראָנעט.

bar'onetship *n.* (בער'-אַן עט-שיפּ) ז. *baronetcy*

baro'nial *a.* (בע-ראָו'-ני-על) וואָס בע-לאַנגט צו א באַראָן אדער צום אדעל-שטאַנד.

bar'onism *n.* (בער'-אַן-איזם) די הער-שאַפט פון באַראָנען; פעאָדאַליזם.

bar'onship *n.* (בער'-אַן-שיפּ) דער טי-טעל אדער ווירדע פון א באַראָן.

bar'ony *n.* (בער'-אַנ-אי) די ווירדע אדער שטאַנד פון א באַראָן; דאָס לאַנד-בעזיץ פון א באַראָן.

baroque' *n. and a.* (בע-ראָוק') אויפ-פאַלענד, זאָנדערליך, זעלטזאַם, וואונדער-ליך; זאָנדערבאַר; פאַנטאַסטיש; א זאַך וואָס האָט א זאָנדערבארע אויסזעהען.

bar'oscope *n.* (בער'-א-סקאָופּ) באַראָ-סקאָפּ [אַ אינסטרומענט וועלכער ווייזט אָן די ענדערונג אין דעם דרוק פון דער לופט].

baroscop'ic *a.* (בער-א-סקאָפּ'-איק) ז. *baroscopical*

baroscop'ical *a.* (בער-א-סקאָפּ'-אי-קעל) וואָס קען ווערען געמאָסטען מיט א באַראָסקאָפּ. ז. *baroscope*

barouche' *n.* (בע-רוהש') א דראָזשקע, א ברישקע.

barouchet' *n.* (בע-רוה-שעי') א קליי-נע דראָזשקע, א קליינע ברישקע.

bar'-posts *n.* (באַר'-פּאָוסטס) די זייטען-סלופּעס פון א גאַרטען-טויער.

barque *n.* (באַרק) א באַרקע, א שיף.

Barque

bar'racan *n.* (בער'-ע-קען) אַזאַ גראָבע שטאָף פון קעמעל-האָר.

bar'rack *n.* (בער'-עק) באַראַק; קאַ-זאַרמע; פעלד-בוידעל.

Soldiers live in barracks.

bar'rack-mas'ter *n.* (בער'-עק-מעס'-טער) דער קאַזאַרמע אינספּעקטאָר.

bar'rack-mas'ter gen'eral (בער'-עק-מעס'-טער דזשענ'-ער-על) דער הויפּט אויפזעהער פון קאַזאַרמעס.

bar'racks *n.* (בער'-עקס) קאַזאַרמעס.

bar'rack-yard *n.* (בער'-עק-יאַרד) קאַזאַרמע הויף.

barracoon' *n.* (בער-ע-קוהן') א קאַזאַר-מע צו האַלטען געפאַנגענע שקלאַפען אין אפריקא.

barracou'ta *n.* (בער-ע קו'-טא) ז. *barracuda*

barracu'da *n.* (בער-ע-קו'-דא) שפּיעז-העכט [אַזאַ גרויסער פיש אין די וועסט-אינדיישע וואַסערען].

bar'rage *n.* (באַר'-עדזש) אַן אָבהאַלט, א שטערונג, א דאַם.

barran'ca *n.* (בע-רענ'-קע) א טיעפער טראַל, אַן אָבגרינד; א פּערטיעפינג אויס-געגראָבען דורך א וואַסער-שטראָם.

barran'co *n.* (בע-רענ'-קאָ) ז. *barranca*

bar'ras *n.* (בער'-עס) טערפּענטין.

bar'rater *n.* (בער'-ע-טער) ז. *barrator*

bar'rator *n.* (בער'-ע-טאָר) א ריכטער וואָס נעהמט כאַבאַר; א געזעץ-פערדרע-הער; אַן אדוואָקאַט וואָס רייצט אַן צו פערפיהרען פּראָצעסען; א קאַפּיטאַן פון א שיף וואָס בעגעהט שווינדעל.

bar'ratorship *n.* (בער'-ע-טאָר-שיפּ) געזעץ-פערדרעהונג; כאַבאַר-נעהמעריי פון ריכטער; אומעהרליכע פּראָצעס-פיהרונגען פון אדוואָקאַטען; אויפהעצונג צו לאָדען זיך; שווינדעל פון א שיף-קאַפּיטאַן.

bar'ratrous *a.* (בער'-ע-טראַס) שולדיג אין באַראַטערי; שווינדלעריש. ז. *barratry*

bar'ratrously *adv.* (בער'-ע-טראַס-לי) דורך באַראַטערי; דורך שווינדעל. ז. *barratry*

bar'ratry *n.* (בער'-ע-טרי) בעטרוג; אדוואָקאַטען שווינדעל; געזעץ-פערדרע-הונג; כאַבאַר-נעהמעריי; שווינדעל פון א שיף-קאַפּיטאַן; אויפהעצונג צו לאָדען זיך.

bar'rel *n. and v.* (בער'-על) פאַס, טון, א צילינדער פון א אוהר; די רעהר פון א ביקס; די סומע וואָס א קאַנדידאַט גיט אויס פאַר א פּאָליטישען אמט [היפּאָטעטיש פאַר אונרייינע צוועקען]; אריינלעגען אין א פאַס; אנפילען א פאַס.

bar'rel-bel'lied *a.* (בער'-על-בעל'-איד) גראָב-בייכיג.

bar'rel campaign' (בער'-על קעמ-פּיין') א וואהל-אגיטאַציע, אין וועלכער מען קויפט שטימען.

bar'rel churn (בער'-על טשוירן) אַזאַ פעסעל צום אויסשלאגען פּוטער.

Barrel Churn

bar'reled *a.* (בער'-עלד) וואָס האָט א ראָהר [ביי א ביקס]; געפּאַקט אין פע-סער; איינגעשלאָסען אין א צילינדער אדער ראָהר.

bar'rel-fe'ver *n.* (בער' על פי' ווער) פלאַשען-פיבער [טרונקזוכט].

bar'rel-hooks *n.* (באַר' על הוקס) א פּאַר אייזערנע קרוקעס, מיט וועלכע מען נעהמט אַן א פאַס.

bar'relled *a.* (בער'-עלד) ז. *barreled*

bar'rel of the ear (בער'-על אוו טהי איער) אויער טראָמעל [דאָס הייטעל אין אויער וואָס נעהמט אויף דעם קלאַנג].

bar'rel of the wheel (בער'-על אוו טהי הוויעל) די וועלע פון שטייער-ראַד [ביי א שיף].

bar'rel-or'gan *n.* (בער'-על-אָר'-גען) א קאַטערינקע; א דרעה-אָרגעל.

bar'rel up (בער'-על אַפּ) אנפילען א פאַס.

bar'ren *n. and a.* (בער'-ען) 1. אונ-פרוכטבאַר וויסט לאַנד; אונפרוכטבאַר [ביי חיות אדער פלאַנצען]; 2. פרוכט-לאָז; אָהן רעזולטאַטען; אונפּראָדוקטיוו; טרוקען; אָרעם; אבגעשמאַקט; אונאינ-טערעסאַנט; וואָס טראָגט קיין פּראָצענט [קאַפּיטאַל].

1. The West has much barren land. 2. The investigation was barren of results.

bar'rener *n.* (בער'-ען-ער) א יאַלעווע קוה [א קוה וואָס קעלבט זיך ניט].

bar'ren ground (בער'-ען גראַונד) אונפרוכטבאַרער שטיין-לאַגער [ווערט גע-ברויכט בנוגע צו א גרונט וואו עס איז ניטאָ אדער עס איז זעהר ווענינ שטיין-קויהלען]; אַן אונפרוכטבאַרער באָדען.

bar'renly *adv.* (בער'-ען-לי) אונפרוכט-באַר; ניט בריינגענדיג קיין פּראָפיט.

bar'ren meas'ures (בער'-ען מעזש'-ורז) די גרויס פון שיכט פון אונניצליכע שטיין-קויהלען, וואָס ענטהאַלט זיך אין א שטיין-קויהלען-לאַגער אין דער ערד.

bar'renness *n.* (בער'-ען-נעס) אונ-פרוכטבאַרקייט; קינדערלאָזיגקייט; טרו-קענקייט; גייסטיגע אָרימקייט; בעדיי-טונגסלאָזיגקייט.

bar'ren-spir'ited *a.* (בער'-ען-ספּיר'-אי-טעד) גייסטלאָז; גייסטאָרעם.

bar'renwort *n.* (בער'-ען-הוואָירט) זאָקען-בלום [אַזאַ בלום וואָס האָט די פאָרם פון א זאָק].

bar'ret *n.* (בער'-עט) א בארעט [אַזאַ פלאַכע סאָלדאַטען היטעל].

bar'retor *n.* (בער'-ע-טאָר) ז. *barrator*

bar'retry *n.* (בער'-ע-טרי) דאָס אַנ-רייצען צו פערפיהרען פּראָצעסען; דאָס פערשפּרייטען רכילות; דאָס אַנרייצען צו מחלוקת [ווען דאָס טהוט אַן אדוואָקאַט כדי ער זאָל האָבען צו פיהרען פּראָצע-סען].

barricade' *n. and v.* (בער-אי-קייד') 1. באַריקאַדע [פערצאַמונג פון וועג אין א מלחמה]; א הינדערניש; 2. פערצאַ-מען, פערשטעלען; פערבאַראַקאַדירען.

1. The mob built a barricade in the street. 2. The gamblers barricaded themselves in the room, and defied the police.

barrica'der *n.* (בער-אי-קיי'-דער) באַריקאַדען-בויער; באַריקאַדען-קעמפּפער.

bar'rier *n. and v.* (בער'-אי-ער) באַריער; שלאַגבוים; פעסטונג; בעפעס-טיגונג; גרענעץ-פעסטונג; פאַרמייער; גרענעץ-שטיין; גרענעץ; שוץ-מויער; הינדערניש, שטערונג; מאַכען א באַריער.

bar'rier-gate *n.* (בער'-אי-ער-גייט) א באַריער טויער. ז. *barrier*

bar'ring *prep.* (באר'-אינג) אויסער; אויסשליעסענד; אויסגענומען; אבגעזעהן פון...
Barring accidents, the plans will be carried out.

bar'ring-out *n.* (באר'-אינג-אוט) די אויסשליסונג [פון אימעצען].

bar'rister *n.* (בער'-איס-טער) יוריסט, געזעץ=קענער, אדוואקאט.

bar'rister at law (בער'-איס-טער עט לאה) אדוואקאט.

bar'-room *n.* (באר'-רום) א שענק.

bar'row *n. and v.* (בער'-או) טאטשקע; פיהרען א טאטשקע; א בערגעל; א קבר=בערגעל; א חזיר א סרים.

bar'rowman *n.* (בער'-או-מען) א טאטשקע=פיהרער.

bar'row-truck *n.* (בער'-או-טראק) א האנד=וועגעל אויף צוויי רעדער צו פיה=רען פראכט.

barse *n.* (בארס) אן אקעז, א בארש [אזא פיש].

bar'-shot *n.* (באר'-שאט) די שטאנגען קוגעל [צוויי קוילען פעראייניגט מיט א שטענגעל, ווערט געברויכט אין מלחמה אויף'ן ים].

Bar-shot

bars of the grate (בארז אוו מהי גרייט) די אייזערנע שטאכעטקעס פון א פארקאן אדער פון א רעשאטקע [ראסט] אין אן אויוועז.

bar'tender *n.* (באר'-טענ-דער) א קעל=נער אין א שענק.

bar'ter *n. and v.* (באר'-טער) דער טויש, טוישהאנדעל; טוישען, בייטען, מאכען חלוף; פערקויפען פאר א קליינעם פרייז.
Barter is a primitive form of trading. Goods are exchanged, not bought and sold.

bar'terer *n.* (באר'-טער-ער) א טויש=הענדלער [איינער וואס פערקויפט ניט זיין וואארע, נאר טוישט זי אוים אויף אנדער וואארע].

bar'tering *n.* (באר'-טער-אינג) טויש=האנדעל.

bar'tizan *n.* (באר'-טי-זען) א שוי=טורעם [א קליינער טורעם מיט קוק=לע=כער צוגעבויט צו א וואנד פון א הויז].

baru'ria *n.* (בע-רוה'-רי-א) א קראנק=האפטע פעררינקטונג פון אוריין [השתנה].

bar'ways *adv.* (באר'-הווייז) האריזאנ=טאל.

bar'wood *n.* (באר'-הוואוד) אפריקא=ניש רויט=האלץ.

bary'ta *n.* (בע-ראי'-טע) באריום=זויערע [א כעמישער שווערער גיפטיגער גרוי=ווייסער פולווער].

bary'tes *n.* (בע-ראי'-טיז) ז. ***barite***

bar'ytone *n. and a.* (בער'-אי-טאון) ז. ***baritone***

ba'sal *a.* (ביי'-סעל) וואס איז שייך צו א באזע אדער גרונדשטאף [אין דער כע=מיע]; פונדאמענטאל; וואס האט א בא=זיס, א גרונד.

basalt' *n.* (בע-סאלט') באזאלט, זיי=לענשטיין [אזא גלאנציגער זיילענפערמי=גער שטיין].

basal'tiform *a.* (בע-סאל'-טי-פארם) עהנליך צו א באזאלט=שטיין.

bas'anite *n.* (בעס'-ע-נאיט) פראביער=שטיין [אזא שווארצער שטיין בענוצט צום פראבירען גאלד].

bas-bleu' *n.* (בא-בלו') א פרוי, וואס מאכט אן אנשטעל אויף געלעהרזאמקייט אדער שרייבעריי.

bas'cinet *n.* (בעס'-סי-נעט) אזא שטא=לענע פאנצער=היטעל [ביי די פארצייטיגע קריעג=פיהרער].

bas'cule *n.* (בעס'-קיול) א באלאנסיר=פאררינקטונג ביי בריקען, וואס איין ענד פון בריק האלט די גלייכגעוויכט פון צוויי=טען ענד [ביים עפענען].

bas'cule-bridge *n.* (בעס'-קיול-ברידזש) א בריק וואס עפענט זיך דורך א באלאנ=סיר=פאררינקטונג, וואס איין ענד פון בריק האלט אין גלייכגעוויכט דעם צווייטען-ענד.

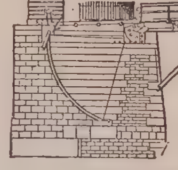
Bascule-bridge

base *n, a. and v.* (בייס) 1. באזיס, גרונד, פונדאמענט; פוס=געשטעל; 2. באזע [גרונדשטאף, הויפטשטאף אין כעמישע פערבינדונגען, וואס בילדעט זאלצען]; א באס [אין מוזיק]; אין בייס=באל שפיעל — איינער פון די פיער ווינקלען פון שפיעל=פעלד; טיעף; 3. נידעריג; פון נידריגער אבשטאמונג, געבארען ניט פון א געזעצליכער הייראט; פאלש; גע=מיין; 4. גרינדען, בעגרינדען; שטעלען, שטיצען; 5. ערנידעריגען; פערפעלשען.
1. The base of the column. 3. His action was base. 4. Base your arguments on facts.

base alloy' (בייס ע-לאי') גרינג=האלטיג [מטבעות וועלכע ענטהאלטען ווע=ניגער גאלד אדער זילבער ווי עס דארף צו זיין].

base'ball *n.* (בייס'-באהל) בייס=באל שפיעל [א געוויסער שפיעל מיט באלען, ווערט געשפיעלט פון צוויי פארטיעס צו 9 יעדע, ווערט זעהר פיעל געשפיעלט אין אמעריקא].

base'-board *n.* (בייס'=באורד) א שמאלע ברעט מיט וועלכע עס ווערען אבגעזוימט פון אונטען די ווענד פון א צימער.

base'-born *a.* (בייס'=בארן) געבארען פון געזעצליך אונפערהייראטע עלטערען [א ממזר].

base'-bred *a.* (בייס'-ברעד) מיט א נידריגער ערציהונג; געמיין; פון א קליי=נעם יחוס.

base'-coin *n.* (בייס'-קאין) פאלש געלד.

base'-court *n.* (בייס'=קאורט) הינטער=שטער הויף פון א הויז; א היהנער=הויף; א נידריגער געריכטס=הויף.

base'-hear'ted *a.* (בייס'-האר'-טעד) מיט געפיהלען פון א פעררעטהער; מיט א פאלש הארץ.

base'less *a.* (בייס'-לעס) גרונדלאז; אונבעגרינדעט.
His accusation is baseless.

base'lessness *n.* (בייס'-לעס-נעס) גרונדלאזיגקייט; דאס ניט האבען קיין באדען אונטער זיך.

base'-line *n.* (בייס'=לאין) די גרונד=ליניע; אין בייס=באל שפיעל — די ליניע וואס פעראייניגט די ווינקלען פון שפיעל=פעלד.

base'ly *adv.* (בייס'-לי) געמיין, ני=דעריג; אלס ממזר.

base'man *n.* (בייס'-מען) איינער פון די 3 שפיעלער אין דעם אמעריקאנישען שפיעל בייס=באל וואס שטעהען ביים צוויי=טען, דריטען און פיערטען ווינקעל=פונקט פון דעם שפיעל=פעלד. ז. ***baseball***

base'ment *n.* (בייס'-מענט) א פונדא=מענט פון א געביידע; א קעלער=וואהנונג.

base'-min'ded *a.* (בייס'-מאינ'-דעד) געמיין געזינט.

base'-min'dedness *n.* (בייס'=מאינ'-דעד-נעס) געמיינהייט; געמיינע געזינונג.

base'ness *n.* (בייס'-נעס) נידעריגקייט, נידערטרעכטיגקייט, געמיינהייט, אונעכט=קייט [פון מעטאלען].

base'-spir'ited *a.* (בייס'-ספיר'-אי-טעד) מיט א נידריגען געמיטה; פייג; מיט א האזען=הארץ; געמיין.

base'-string *n.* (בייס'=סטרינג) באס סטרונע פון א פידעל.

base'-tin *n.* (בייס'=טין) האלב=צין.

bashaw' *n.* (בע-שאה'). דער פאשא [טערקישער גובערנאטאר]; א וויכטיגע פערזענליכקייט; א גאנצער מאכער.

bash'ful *a.* (בעש'-פול) שאמהאפט, שעמעוודיג; שרעקעדיג.

bash'fully *adv.* (בעש'-פול-אי) אויף א שעמעוודיגען אדער שרעקעדיגען אופן.

bash'fulness *n.* (בעש'-פול-נעס) שאמ=האפטיגקייט; שעמעוודיגקייט; שרעקעדיג=קייט.

bash-ibazouk' *n.* (בעש-אי-בע-זוק') באשיבאזוק [א פרייוויליגער סאלדאט פון דער טערקישער ארמיי, וואס האט ניט קיין אוניפארם און בעקומט ניט בע=צאהלט]; א צוואווילדעוועטער סאלדאט.

ba'sic *a.* (ביי'-סיק) וואס ענטהאלט א באזע [אין כעמישע פערבינדונגען צו בילדען א זאלץ]; פונדאמענטאל.

basic'ity *n.* (ביי-סיס'-אי-טי) דאס זיין א באזע [אין כעמיע]. ז. ***base***

ba'sify *v.* (ביי'-סי-פאי) פערוואנדלען אין א זאלץ=באזע דורך כעמישע מיטעל.

bas'il *n.* (בעז'-איל) באזיליען=קרויט [א מין שמעקעדיגע פלאנצע]; געגארבטע שעפסענע פעל; די שרעגע אבגעשארפטע זייט פון א דלאט אדער פון אן אנדער שנייד=געצייג.

bas'ilar *a.* (בעס'-אי-לאר) וואס געפינט זיך אויף דער גרונדפלעכע; וואס געהער צו דעם באזיס פון קאפ=שארבען.

bas'ilar ar'tery (בעס'-אי-לאר אר'-טער-אי) דער הירנגרונד=שלאג=אדער.

bas'ilar bone (בעס'-אי-לאר באון) דער גרונדביין.

basil'ic *n. and a.* (בע-סיל'-איק) קעניג=ליך; וואס איז שייך צו א באסיליקע. ז. ***basilica***

basil'ica *n.* (בע-סיל'-אי-קע) א באסילי=קע, אלטער קעניגליכער פאלאכט; גע=ריכטס=הויז ביי די אלטע רוימער; א קירך געבויט אין באזיליק סטיל; דאס געזעץ=בוך פון קאיזער באזיליוס דעם ערשטען.

basil'ical *a.* (בע-סיל'-אי-קעל) קעניגליך.

basil'ican *a.* (בע-סיל'-אי-קען) וואס איז שייך צו א באסיליקע. ז. ***basilica***

basil'icon *n.* (בע-סיל'-אי-קאן) קעניגס=זאלב, וואונד=זאלב.

bas'ilisk *n. and a.* (בעס'-אי-ליסק) דער באזיליסק [א פאנטאסטישע גיפטי=גע שלאנג, וועגען וועלכער עס ווערט דער=

צעהלט, אז זי טויטעט מיט'ן קוק]; וואס איז עהנליך אדער שייך צו א באזיליסק.

Basilisk

bas'il-weed *n.* (בעז'-איל-הוויער) אזא וואלד־גראז.

ba'sin *n. and v.* (בייסן) באסיין, וואסער בעקען; בעקען; דאס טעלערעל פון א וואג־שאל; קעסעל; רעזערוואר; גרוב; וואס־סער־בעהאלטער; דער שטח לאנד, דורך וועלכען עס פליסט א טייך מיט אלע טייכען און טייכלעך וואס פאלען אין איהם אריין; איינטונקען אין א וואסער־וואנע [הייסע אייזען אבצוהארטען].

bas'inet *n.* (בעס'-אי-נעט) א שטאלען פאנצער־היטעל ביי די פארצייטיגע קריע־גער.

Basinets

ba'sin of a port (בייסן אוו ע פאורט) א באסיין פון א האפען [א טיעפער אויס־געגראבענער ארט אין א האפען וואו שיפען זאלען קענען אריינקומען].

ba'sin-shaped *a.* (בייס'ן-שייפט) וואס האט די פארמע פון א בעקען.

ba'sin-stand *n.* (בייס'ן-סטענד) וואש־טיש.

ba'sis *n.* (ביי'-סיס) גרונד־לאגע, פונדאמענט, שטיצע; גרונדליניע, גרונדפלעכע [אין מאטעמאטיק]; די באזע [גרונד־עלעמענט אין כעמיע וואס ביי זיין פערבינדונג מיט זויערען ווערען גע־בילדעט זאלצען].

ba'sist *n.* (ביי'-סיסט) באס־שפיעלער, באס־זינגער.

bask *v.* (בעסק) [פאר דער זון] זיך וואַרעמען [פאר דער זון].

The people lie on the beach and bask in the sunshine.

bas'ket *n. and v.* (בעס'-קעט) קארב, קאשיק; אריינלייגען אין קארב; ווארפען אין פאפיער־קארב; צוריקווייזען, ניט אנ־נעהמען.

bas'ket-ball *n.* (בעס'-קעט-באהל) אזא באל־שפיעל, ביי וועלכער מען דארף דעם באל אריינווארפען אין איינעם פון צוויי קארבען אדער נעצען.

bas'ket-but'ton *n.* (בעס'-קעט-באטן) א מעטאלענער קנאפ, וואס האט די פארם פון א געפלאכטענעם קארב.

bas'ket-chaise *n.* (בעס'-קעט-שייז) א קארב־וואגען.

bas'ket-fish *n.* (בעס'-קעט־פיש) דער שטערען פיש [אזא פיש וואס האט די פארם פון א שטערען].

Basket-fish

bas'ketful *n.* (בעס'-קעט-פול) אזוי פיעל ווי א קארב קען אריינגעהמען.

bas'ket-handle *n.* (בעס'-קעט-הענדל) קארב־בויגען [אזא אויסגעדריקטער בויגען ביי געביידען].

bas'ket-hilt *n.* (בעס' קעט-הילט) א שווערד־קארב [א קארבפערמיגע פאר־ריכטונג צו דעם האנדגריף פון שווערד, צו שיצען די האנד].

bas'ket-ma'ker *n.* (בעס'-קעט-מיי'-קער) קארב־פלעכטער, קארב־מאכער.

bas'ket-mee'ting *n.* (בעס'-קעט-מיע'-טינג) א פערזאמלונג [מעהרסטענס א רעליגיעזע] וואוהין די פערזאמעלטע ברייינגען מיט שפייז.

bas'ket-rack *n.* (בעס'-קעט-רעק) א געפלאכטענע אדער נעץ־פערמיגע פאליצע פאר געפעק אין די אייזענבאהן־וואגאנען.

bas'ketry *n.* (בעס'-קעט-רי) קארב־ווערק, קארב־ארבייט; קארב־ווארען.

bas'ket-salt *n.* (בעס'-קעט-סאהלט) טיש־זאלץ.

bas'ket-sword *n.* (בעס'-קעט-סאורד) קארב־שווערד. ז. ***basket-hilt***

bas'ketwork *n.* (בעס'-קעט-הוואירק) קאשיק־ארבייט, ריטער־ארבייט; יעדע זאך וואס ווערט געפלאכטען פון ריטער.

bas'king-shark *n.* (בעס'-קינג-שארק) דער ריעזען־האיפיש [אזא גרויסער ים־פיש].

Basking-shark

ba'son *n. and v.* (בייס'ן) ז. ***basin***

Basque *n. and a.* (בעסק) איינער וואס שטאמט אב פון די באסקען [אזא פאלק אין שפאניען]; די שפראך פון די באס־קען; וואס איז שייך צו די באסקען און זייער שפראך.

basque *n.* (בעסק) אזא קורצע דאמען־בלוזע.

basquine' *n.* (בעס-קין') אזא אונטער־קלייד, געטראגען פון די באסקישע און שפאנישע פרויען.

Basqu'ish *n. and a.* (בעסק'-איש) ז. ***Basque***

bas-relief' *n.* (בא-רי-ליעף') א האלב־רעליעפער בילד [וואס דער אבדרוק פון די פיגורען איז נאר א ביסעל בולט].

bass *n, v. and a.* (בייס) דער באס [אין מוזיק]; שווערצער שיעפער שטיין אין קוילען־גרובען; זינגען אדער שפיעלען באס; נידעריג, טיעף [אין דער מוזיק].

bass *n.* (בעס) אמעריקאנער לינדען־בוים; דער ים־וואלף [אזא פיש עהנליך צו א בארש, אקען]: א ראגאזשע, מאטע גע־פלאכטען פון לינדען־בוים קארע.

bass clef (בייס קלעף) באס־שליסעל [אין מוזיק־נאטען].

bass drum (בייס דראם) א גרויסע פויק.

bas'set *n. and v.* (בעס'-עט) א קורץ־פיסיגער יאגד־הונד; אזא קארטען־שפיעל; דורכברעכען א שיכט, ערשיינען אויף דער אבערפלעכע [ביי קויהלען־גרובען].

bas'set-horn *n.* (בעס'-עט-הארן) באס־סעט־הארן [אזא מוזיקאלישער אינסטרו־מענט עהנליך צו א קלארנעט].

bas'set-hound *n.* (בעס'-עט-האונד) אזא יאגד־הונד מיט קורצע פיס.

bass'-horn *n.* (בעס'-הארן) באס־הארן [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

bas'sinet *n.* (בעס'-אי-נעט) ז. ***basinet***

bass'-mat *n.* (בעס'-מעט) א ראגאזשע, א מאטע.

bas'so *n. and a.* (בעס'-א) א באס־זינגער; א באס־שטימע [אין א כאר]; נידריג, טיעף [אין מוזיק].

bass of an or'gan (בייס אוו עז אר'-גען) די באס פייפלעך פון אן ארגעל.

bassoon' *n.* (בע-סוהן') דער באסאן [א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט, אויף וועלכען עס ווערט געשפיעלט בלויז די באס־שטימע].

Bassoon

bassoon'ist *n.* (בע-סוהנ'-איסט) דער באסאן־שפיעלער. ז. ***bassoon***

bass'-sin'ger *n.* (בייס'-סינ'-גער) קאנטראבאסיסט.

bass string (בייס סטרינג) די באס־סטרונע.

bass vi'ol (בייס וואי'-אל) א קאנטרא־באס, א באנדורא; א וויאלין צעלא.

bass'wood *n.* (בעס'-הוואוד) דער אמע־ריקאנער לינדען־בוים.

bast *n.* (בעסט) די אונטערשטע קארע פון א לינדענבוים פון וועלכע עס ווערען געמאכט ראגאזשעס [מאטען].

bas'ta *int.* (בעס'-טא) באסטא! גענוג!

bas'tard *n.* (בעס'-טארד) א ממזר; געבוירען פון א געזעצליך אונפערהייראטע פאר; ניט קיין ריינער צוקער, צוקער פון צווייטען גראד; געפעלשט; אונעכט; פון אונגעוועהנליכען אדער אונגעהייערען פארמאט.

bas'tardise *v.* (בעס'-טאר-דאיז) ערקלע־רען פאר א ממזר.

bas'tard stuc'co (בעס'-טארד סטאק'-או) דינע וואפנע אדער שטוקאטורא.

bas'tard sug'ar (בעס'-טארד שוג'-אר) ז. ***bastard***

bas'tard title (בעס'-טארד טאיטל) דער צווייטער שער־בלאט פון א בוך, וואו עס ווערט בקיצור איבערגעגעבען דער טי־טול פון בוך, וועלכער איז אנגעגעבען אויף'ן ערשטען שער־בלאט.

bas'tardy *n.* (בעס'-טאר-די) די גע־בורט פון א קינד פון געזעצליך אונפער־הייראטע עלטערען; דאס זיין א ממזר.

baste *v.* (בייסט) שלאגען מיט א שטע־קען; סטרינגעווען, אגריגעווען [אננעהען מיט גרויסע שטעך]; טריפען שמאלץ אויף געבראטענעם פלייש.

Bastile′ *n.* (בעס-טיל׳) די באסטיליע [די בעריהמטע געפענגניס־פעסטונג אין פאריז, וועלכע איז צושטערט געווארען אין דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין יאהר 1789].

bastile′ *n. and v.* (בעס-טיל׳) א פעס־טונג, א געפענגניס; איינשפארען אין א פעסטונג אדער געפענגניס.

Bastile

Bastille′ *n.* (בעס-טיל׳) ז. *Bastile*.

bastille′ *n.* (בעס-טיל׳) ז. *bastile*.

bastinade′ *n. and v.* (בעס-טי-נייד׳) דאס שלאגען מיט א שטעקען איבער די פוס־זוילען [א בעשטראפונג אין טערקיי און פערזיען]; א שטעקען, מיט וועלכען מען בעשטראפט אויף אזא אופן; שלאגען איבער די פוס־זוילען.

bastina′do *n.* (בעס-טי-ניי׳ דאו) ז. *bastinade*.

bas′ting *n.* (ביים׳-טינג) דאס שלאגען [מיט א שטעקען]; דאס פייכט מאכען מיט פעטקייט פלייש ביים בראטען; דאס סטריגעווען [נעהען מיט גרויסע שטעך].

bas′ting-la′dle *n.* (ביים׳-טינג-ליידל) בראטען־לעפעל, שוים־לעפעל [לעפעל, מיט וועלכען מען שוימט אב דעם טאפ].

bas′ting-machine′ *n.* (ביים׳-טינג-מע-שין׳) א מאשין צום סטריגעווען.

bas′tion *n.* (בעס׳-טיאן) באסטיאן [אן אויפגעשאטענע ערד־בערגעל וואס איז פון פארענט אויסגעמויערט מיט שטיינער — פאר קריגס־צוועקען].

bas′tionary *a.* (בעס׳-טיאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א באסטיאן, באלווערק. ז. *bastion*.

bas′tioned *a.* (בעס׳-טיאנד) בעשיצט מיט באסטיאנען אדער מיט באלווערק

bas′to *n.* (בעס׳-טאו) [אין טויז טרעף] א געוויסען קארטען־שפיעל].

bat *n. and v.* (בעט) פלעדערמויז; שטאק, דובינקע, באל־שטאק [צום שפיע־לען]; דעריעניגער וואס שלאגט אב דעם באל [ביי באל־שפיעל]; א קלאפ; א קלאפ גיבען מיט א שטאק; ווינקען אדער פינטלען מיט די אויגען; די שנעליגקייט; א פאקזאטעל [פאר אן ארבייטס־פערד]; א ציגעל געטריקענט אויף דער זון.

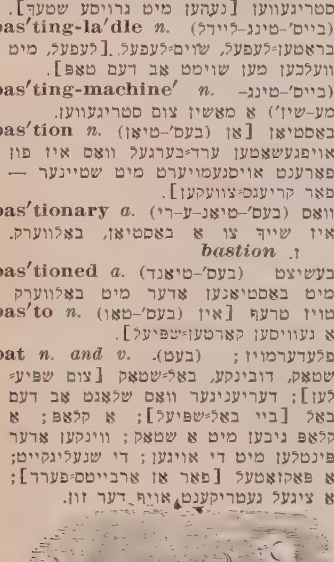

Bat

ba′table *a.* (ביי׳-טעבל) שטרייטיג.

bata′ta *n.* (בע-טא׳-טע) זיסע קארטא־פעל.

batch *n. and v.* (בעטש) 1. א געבעק [וואס ווערט אבגעבאקען אויף איין מאל]; 2. א סך געגענשטענדע, וואס ווערען געמאכט אויף איין מאל; א צונויפזאמלונג פון א סך גלייכע געגענשטענדע; צונויפ־זאמלען א סך גלייכע זאכען; 3. א זאמד־באנק [אין ים אדער טייך]; בעשיצען א זאמד־באנק בערעקענדיג איהם מיט שטיי־נער, אז ער זאל ניט אבגעשווענקט ווערען פון שטראם.

2. He received a batch of letters.

bate *n. and v.* (בייט) שטרייט, צאנק; פערמינדערען; אראבזעצען, אוועקלאזען; זיך פערווינציגערען, פערקלענערען; אויס־שליסען; שלאגען; איינטוייקען.

bateau′ *n.* (בע-טאו׳) א לאנג, פלאך שיפעל; א פאנטאן, א שווימענדער בריק.

bat′-fish *n.* (בעט׳-פיש) דער פליה־פיש.

bat′-fow′ling *n.* (בעט׳-פאו׳-לינג) דאס כאפען פויגלען ביי נאכט דורך פערבלענדען זיי די אויגען מיט ליכט.

bath *n. and v.* (בעטה) א באד; א וואנע; באדען אין א וואנע; אן אלט אידישע פליסיגקייטס מאס [בת].

Bath brick (בעטה בריק) ציגעל־שטיין [צום פוצען מעטאלענע כלים].

Bath chair (בעטה טשעהר) א קראנקען־שטוהל.

bathe *v.* (בייטה) באדען; בענעצען; נעהמען א וואנע.

bathe′able *a.* (בייטה׳-עבל) גרייט צום באדען; וואס מען קען באדען אדער נעצען.

ba′ther *n.* (ביי׳-טהער) דער וועלכער באדט זיך; א באדע־גאסט; איינער וואס באדט [א צוויימען].

ba′thing accomoda′tions (ביי׳-טהינג ע-קאמ-א-דיי׳-שאנז) באדע־איינריכטונ־גען; באדע־בעקוועמליכקייטען.

ba′thing-box *n.* (ביי׳-טהינג־באקס) א ביידעל צום אויסקליידען און אנקליידען זיך ביים באדען.

ba′thing-cap *n.* (ביי׳-טהינג־קעפ) באדע־הויב.

ba′thing-draw′ers *n.* (ביי׳-טהינג־דראה׳-ערז) באדע־הויזען.

ba′thing-machine′ *n.* (ביי׳-טהינג־מע־שין׳) באדע־וואגען [אזא געדעקטער וואגען מיט וועלכען מען פאהרט אריין אין וואסער זיך צו באדען].

ba′thing-man *n.* (ביי׳-טהינג-מען) דער וועכטער אין א באדע־פלאץ.

ba′thing-place *n.* (ביי׳-טהינג־פלייס) באדע־ארט.

ba′thing-room *n.* (ביי׳- טהינג־רוהם) באדע־צימער.

ba′thing-sea′son *n.* (ביי׳-טהינג סיזן) באדע־סעזאן.

ba′thing-tub *n.* (ביי׳-טהינג־טאב) א באדע־וואנע.

bath′-kee′per *n.* (בעטה׳-קיע׳-פער) בעדער.

bath′-kol *n.* (בעטה׳-קאל) א בת־קול.

Bath met′al (בעטה מעט׳-על) מעסינג, טאמבאק [אזא מעטאל, וואס איז צונויפ־געשמאלצען פון צינק און קופער].

bathom′eter *n.* (בע-טהאמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפ־קייט פון וואסער.

bat′horse *n.* (בעט׳-הארס) א פאק־פערד [א פערד וואס פיהרט די געפעק ביי מי־ליטער].

ba′thos *n.* (ביי׳-טהאס) דאס אראבזינקען פון ערהאבענעם צום נידעריגען [אין ריי־דען אדער שרייבען]; א לעכערליכער איבערגאנג פון ערהאבענעם צום נידע־ריגען.

Bath pa′per (בעטה פיי׳-פער) פאסט־פאפיער אין קווארטאל פארמאט.

Bath post (בעטה פאוסט) ז. *Bath paper*.

Bath stone (בעטה סטאון) א געוויסער בוי־שטיין.

bath′-tub *n.* (בעטה׳-טאב) א וואנע.

bathym′eter *n.* (בע-טהימ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפע־ניש פון ימים.

ba′ting *n. and prep.* (ביי׳-טינג) דאס פלאטערען מיט די פליגלען; דאס אוועק־פליהען; דאס איינטוייקען פעל פארבערייי־טענדיג זיי צום גארבען; אברעכענענדיג; אראבנעהמענדיג; אויסשליסענדיג.

batiste′ *n.* (בע-טיסט׳) באטיסט, בא־טיסטלייוונט.

bat′let *n.* (בעט׳-לעט) [א וואש־] פראלניק [א האלץ צום קלאפען די וועש ביים וואשען].

bat′man *n.* (בעט׳-מען) א דיענער ביי מיליטער.

bat′on *n. and v.* (בעט׳-אן) קאמאנדא־שטאק; פאליציי־שטאק; טאקט־שטאק [פון א כאר־דיריזשאר]; שלאגען מיט א שטאק.

Batra′chia *n.* (בע-טריי׳-קי-ע) פראש־טיערע [א גרופע פראש־עהנליכע רעפטי־לען].

batra′chian *a. and n.* (בע-טריי׳-קי-ען) וואס איז שייך צו די פראש־טיערע; א פראש־טיער.

bat′rachite *n.* (בעט׳-רע-קאיט) אזא שטיין וואס האט דעם קאליר פון א פראש.

bat′rachoid *a.* (בעט׳-רע-קאיד) וואס האט די פארם פון א פראש.

bats″man *n.* (בעטס׳-מען) דער וואס האלט דעם קלאפ־שטאק אין ביים־באל שפיעל.

bat′s′-wing *n.* (בעטס׳-הווינג) פלע־דערמויז־פליגעל.

bat′s′-wing bur′ner (בעטס׳-הווינג בויר׳-נער) פלעדערמויז־פליגעל ברענער [אזא ברענער אין גאז־בעליכטונג וואס גיט א ברייטען פלאם, וועלכער האט די פארם פון א פלעדערמויז־פליגעל].

bat′ta *n.* (בעט׳-ע) עקסטרא געהאלט פון די ענגלישע סאלדאטען אין אינדיען; געצאהלט פאר עדות, ארעסטירטע א. ז. וו. [אין אינדיען]; דיסקאונט [אין אינ־דיען].

battal′ion *n.* (בע-טעל׳-יאן) א באטא־ליאן [אן אבטיילונג פון פוס־סאלדאטען, וועלכע איז צונויפגעשטעלט פון עטליכע קאמפאניעס].

battal′ioned *a.* (בע-טעל׳-יאנד) איינ־געטיילט אין באטאליאנען.

bat′tel *n. and v.* (בעטל) די רעכנונג פון אקספארדער אוניווערזיטעט [ענג־לאנד] פאר די אויסהאלטונג פון א סטו־דענט מיט עסען, טרינקען און אלע אנדע־רע אויסגאבען; איינשרייבען זיך אין די ביכער פון אקספארדער אוניווערזיטעט אלס א סטודענט.

bat′ten *n. and v.* (בעטן) פעט ווערען; פעט מאכען; פרעסען, געניסען, לעבען אין וואהלטאג; מיסטינען [א פעלד]; פערשלאגען, פערמאכען מיט א שמאלען ברעטעל; א שמאל האלץ־ברעטעל, א לייסט.

bat'ten door (בעט'ן דאור) א טהיר געמאכט פון שמאלע לייסטלעך.

bat'ten down the hat'ches (בעטן דאון טהי העטש'-עז) בעדעקען די לוקען [די דורכגענגע אין א שיף פון איין דעק צום אנדערען] מיט זעגעלטוך און בעפעסטיגען מיט האלץ=לייסטען.

bat'ten floor (בעטן פלאור) א דיל [פאדלאגע] געמאכט פון שמאלע לייסטלעך.

bat'ter *n. and v.* (בעט'-ער) שלאגען; צושלאגען; שיסען אויף עפעם; א קלאפ; קלאפען; א צייכען פון צובראכענעם דרוקזאץ; אויפגעשלאגענע אייער מיט פערשיעדענע געווירצען; קליי [צום קלעפען]; די משופע'קייט פון א וואנד [אז א וואנד זאל שטעהן זיכערער ווערט זי געבויט עטוואס משופע'דיג]; דער וואס קלאפט אב דעם באל מיט'ן שטאק [ביים בייס=באל שפיעל].

bat'ter at (בעט'-ער עט) אטאקירען עפעם; סטארען זיך צו שטירצען, אומווארפען אדער פערניכטען עפעם.

bat'ter-cake *n.* (בעט'-ער=קייק) א קיכעל פון קוקורוזע=מעהל געבאקען אויף מאסליאנקע אדער סמעטענע.

bat'tered *a.* (בעט'-ערד) צושלאגען, צוקלאפט, צושטערט, אבגעניצט.

bat'terer *n.* (בעט'-ער-ער) איינער וואס צושלאגט אדער צוקלאפט.

bat'tering *a.* (בעט'-ער-אינג) זייענדיג משופע.

bat'tering-charge *n.* (בעט'-ער-אינג-טשארדזש) די גרעסטע צאהל פולווער, מיט וועלכע מען קען אנלאדען א שווערען הארמאט.

bat'tering-ram *n.* (בעט'-ער-אינג=רעם) שטורמבאק, מויערען=ברעכער [א פארצייטיגע מאשינע צו צוברעכען א פעסטונגס=וואנד].

Battering-ram

bat'tering-train *n.* (בעט'-ער-אינג=טריין) א צוג [באהן] מיט קאנאנען [פאר מיליטערישע צוועקען].

bat'tery *n.* (בעט'-ער-אי) דאס שלאגען; שלעגעריי; באטעריי [א געוויסע צאהל הארמאטען פאר בעלאגערונגס=צוועקען]; פעסטונגס=וואנד; אן עלעקטרישע באטעריי, א צונויפשטעלונג פון מעהרערע עלעקטרישע עלעמענטען צו בעקומען א גרעסערע עלעקטרישע קראפט; אין בייס=באל=שפיעל — דער ווארפער און דער כאפער צוזאמען.

bat'ting *n.* (בעט'-אינג) דאס קלאפען וועש מיט א פראלניק; דאס אויסקלאפען בוימוואל מיט א ראהרשטעקען עס צו רייניגען; וואלענע אדער בוימוואלענע דעקעם; דאס אבקלאפען דעם באל מיט'ן שטאק [אין בייס=באל שפיעל].

bat'tle *n. and v.* (בעטל) שלאכט, מלחמה; מלחמה האלטען; שטרייטען, האבען א ויכוח.

bat'tle-ax *n.* (בעטל'-עקס) א האק אלס כלי=זין אין מלחמה.

bat'tled *a.* (בעטלד) אויסגעשטעלט אין שלאכט=ארדנונג; בעזארגט מיט שיסלעכער [ביי א פעסטונג]; פערשטארקט מיט א פעסטונגס=וואנד; וואס מען קעמפפט צוליעב דעם.

bat'tledore *n.* (בעטל'-דאור) דאס שלאגעץ [ביי טענים שפיעל]; א לאפעטע מיט וועלכער מען זעצט ברויט אין אויווען; א פראלניק אדער א רולהאלץ פאר וועש; אזא אייזערנע לאפעטקע מיט א האלץ=הענטעל בענוצט פון גלאז=ארבייטער.

bat'tledoor *n.* (בעטל'-דאור) ז. *battledore*

bat'tle-field *n.* (בעטל'-פיעלד) דאס שלאכט=פעלד.

bat'tle-flag *n.* (בעטל'-פלעג) א מיליטערישער פלאג; א פאהן וואס ווערט געטראגען אין מלחמה.

bat'tle-ground *n.* (בעטל'-גראונד) ז. *battle-field*

bat'tlement *n.* (בעטל'-מענט) שיסלעכער [אין א פעסטונג]; א פעסטונגס=וואנד צום שוץ.

Battlement

bat'tlemented *a.* (בעטל'-מענ-טעד) בעזארגט מיט שוץ=װענד אדער פעסטונגס=ווענד.

bat'tle-piece *n.* (בעטל'=פיעס) א געמאהלטעס בילד פון א מלחמה.

bat'tle roy'al (בעטל ראי'-על) די הויפטשלאכט.

bat'tle-ship *n.* (בעטל'-שיפ) א קריעגס=שיף.

battol'ogy *n.* (בע-טאל'-א-דזשי) פלוידעריי; אונגויטיגע ווידערהאלונג פון ווערטער.

battoule'-board *n.* (בע-טוהל'-באורד) א פארריכטונג מיט פרוזשינעס צום שפרינגען [איבערהויפט אין א צירקוס].

battue' *n.* (בע-טיו') טרייב=יאגד [אזא יאגד, ווען די חיה ווערט ארויסגעטריבען פון איהר בעהעלטענים און ווערט געיאגט צום יעגער]; איינער וואס טויטעט חיות צוליעב פערגניגען.

batture' *n.* (בע-טיור') אנגעטראגענע ערד אין א טייך [הויפטזעכליך טיילען פון דעם דעק פון טייך מיסיסיפי, וועלכע זיינען ניט בעדעקט מיט וואסער אין געוויסע צייטען פון יאהר].

battu'ta *n.* (בע-טו'-טא) מוזיקאלישער טאקט=שלאג; טאקט=בעוועגונג; א באלקאנישער בויערען=טאנץ.

bat'ty *n. and a.* (בעט'-אי) רייז וואס האלט אין וואקסען; א מאס פאר רייז אין אינדיען [120 פונט]; עהנליך צו א פלעדערמויז.

batz *n.* (בעטס) אזא שווייצערישע און דייטשע קליינע מטבע [פון אונגעפעהר 3 סענט].

bat'zen *n.* (בעט'-סען) ז. *batz*

bau'ble *n.* (באהבל) א ווערטהלאזע זאך; א שפיעלכעל; א קינדער=שפיעל; א ווערטהלאזער שפיעל; א סצעפטער [קעניגליכער שטעקען] פון דעם קעניגליכען הויפנאר [אין מיטעלאלטער].

baulk *n.* (באהק) א שטיק ניט בעארבייט פעלד [צווישען בעארבייטע פעלדער].

baux'ite *n.* (באו'-זיט) א מין ווייסע ליים, וואס ענטהאלט אין זיך א גרויסען פראצענט אלומיניום.

bav'in *n.* (בעוו'-אין) שפענדלעך צום מאכען פייער.

bawble *n.* (באהבל) א קינדער=שפיעלכעל.

bawd *n. and v.* (באהד) א פערזאן וואס האלט אן אונאנשטענדיג הויז; א האז; צוזאמענפיהרען מענער און פרויען פאר אונמאראלישע צוועקען.

baw'dily *adv.* (באה'-די-לי) אויסגעלאסען, צולאזען; פערהולטעוועט.

baw'diness *n.* (באה'-די-נעס) אויסגעלאסענהייט, זנות.

baw'dric *n.* (באה'-דריק) ז. *baldric*

bawd'ry *n.* (באהד'-רי) דאס האלטען אן אונאנשטענדיג הויז; דאס צונויפפיהרען מענער און פרויען פאר אונמאראלישע צוועקען; זנות; נבול=פה.

baw'dy *a.* (באה'-די) אויסגעלאסען; טרייבענדיג זנות.

baw'dy-house *n.* (באה'-די=האוס) בארדעל [שאנד=הויז].

bawl *n. and v.* (באהל) אויסרופען, הויך אויסשרייען; א געשריי טהאן פון וועהטאג, פון געפאהר אדער פרייד; א קוויטש אויף'ן אויבער קול.

baw'ler *n.* (באה'-לער) א שרייער, א קוויטשער.

baw'ling *n. and a.* (באה'-לינג) קוויטשענדיג, שרייענדיג; קוויטשעריי.

bay *n., a. and v.* (ביי) א בוכטע [אן אויסגוס פון א ים]; דער פלאץ אין א שייער, וואו מען האלט היי און אנדערע פוטער; נישען [דער צווישענרוים פון די זיילען פון א געביידע אדער בריק]; די לאגע פון א חיה, וואס ווערט געיאגט פון הינד [ווען זי מוז זיך שטעלען אנטקעגען]; א שוץ=וואנד געגען אן איבערשוועמונג; לארבער=בוים; לארבער=קראנץ; קאשטאניען=ברוין; [מייסט געברויכט ביי פערד]; בילען, וואיען.

bayadeer' *n.* (בע-יא-דיער') ז. *bayadere*

bayadere' *n.* (בע-יא-דיער') אן אסט=אינדישע טענצערין.

bay'berry *n.* (ביי'-בער-אי) דער לארבער=בוים; מירטען=בוים; מירטען=אויל.

bayed *a.* (בייד) וואס איז געבויט מיט נישען. ז. *bay*

bay'-horse *n.* (ביי'-הארס) קאשטאניען=ברוינער פערד.

bay'onet *n. and v.* (ביי'-א-נעט) באיאנעט [דער שפיז וואס ווערט צוגעזעצט צו א ביקס]; פערטרייבען אדער דורכשטעכען מיט א באיאנעט.

bay'ou *n.* (באי'-או) קאנאל, אן אבפלוס פון א טייך אדער ים; א פריהעריגער טייל פון א טייך=דעק וואס איז פערוואנדעלט אין אן אזיערא אדער בלאטע.

bay'rum *n.* (ביי'-ראם) א מין פארפיום.

bays *n.* (בייז) לארבער=קראנץ; נישען [ביי געוויסע געביידען]. ז. *bay*

bay'-salt *n.* (ביי'-סאהלט) ים=זאלץ; גראב געמאלענע זאלץ.

bay'-tree *n.* (ביי=טריע) דער לאָרבער=
בוים.

bay'-win'dow *n.* (ביי'-הווינ'-דאו) אַן
אויסגעבויגען פענסטער וואָס בילדעט אַ
נישע אָדער פערטיעפונג; אַ בויגען=פענ=
סטער.

bay'-wood *n.* (ביי'-הוווּד) אַ פּראָסטער
זאָרט מאַהאָגאַני=האָלץ.

bay'-yarn *n.* (ביי'=יאַרן) וואָלענער
פאָדים.

bazaar' *n.* (בע-זאַר') באַזאַר, מאַרק
[בעדעקט מיט אַ געוועלבטען דאַך]; אַן
אויסשטעלונג פון אַרטיקלען צו פערקויפען
פאַר צדקה=צוועקען.

bazar' *n.* (בע-זאַר') ז. *bazaar*

bbl. אַבקירצונג פון וואָרט *barrel*

bbls. אַבקירצונג פון וואָרט *barrels*

B. C. אַבקירצונג פון די ווערטער
before Christ [פאַר קריסטוס'עס גע=
בורט]. ווערט געברויכט צו בעשטימען
אַ פּאַסירונג, וועלכע איז פאָרגעקומען
פאַר דער היינטיגער צייט=רעכנונג, ווי
למשל, דער גריכישער פילאָזאָף סאָקראַ=
טעס איז געשטאָרבען 399 יאָהר פאַר
קריסטוס'עס געבורט.

B. C. E. אַבקירצונג פון די ווערטער
before common era [פאַר דער אַנ=
גענומענער אָדער קריסטליכער צייט=רעכ=
נונג, פאַר קריסטוס'עס געבורט] אָדער פון
Bachelor of Civil Engineering
[אַ געלעהרטען=טיטול פאַר אַן אינזשי=
ניר].

bdel'lium *n.* (דעל'-אי-אַם) אַזאַ זאָרט
שמעקעדיגע גומי; בורשטין [בדולח].

be *v.* (בי) זיין; ווערען; עקזיסטירען;
זיך בעפינדען.

be about' (בי ע-באַוט') 1. זיין אויף'ן
פּלאַץ; 2. האָבען בדעה.

1. I shall **be about** in the forenoon. 2. They **are about** to sail for Europe.

be abroad' (בי ע-בראָהד') זיין בעקאַנט,
פערברייטעט; זיין אויס דעם הויז, אויס
דעם לאַנד, אין דער פרעמד.

beach *n. and v.* (ביעטש) 1. זאַמדינער
ברעג פון ים; פלאַכער ברעג; 2. לאָזען
אַרויפלויפען אַ שיף אויף'ן זאַמד אָדער
ברעג.

1. There is good bathing on the **beach**. 2. The captain **beached** the boat to prevent a shipwreck.

beach'-co'mber *n.* (ביעטש'-קאָו'-מער)
אַ לאַנגע ים=כוואַליע וואָס לויפט לייענגס
דעם ברעג; אַ שכור'ער, פוילער מאַטראָז,
אָדער איינער וואָס טרייבט זיך אַרום אין
די ים=האַפענס.

beached *a.* (ביעטשט) וואָס איז ביים
זאַמדיגען ים=ברעג, וואָס בעשטעהט פון
אַזאַ ברעג; געבליבען שטעקען אויף'ן
פלאַכען ברעג [געשטראַנדעט].

bea'con *n. and v.* (ביע'-קאָן) לייכט=
טורם פאַר שיפען; לאַרם=פייער, צייכען=
פייער; לאַרם=פייער מאַכען; בעלייכטען
פון אַ לייכט=טורם; אויפשטעלען אַ לייכט=
טורם.

bea'conage *n.* (ביע'-קאַנ-איידזש) דאָס
געלד וואָס ווערט געצאָהלט אויף אויפ=
צוהאַלטען לייכט=טורעמס.

be a cred'it (בי ע קרעד'-איט) זיין
אַ ציערונג, אַן עהרע.

He **is a credit** to his family.

bead *n. and v.* (ביעד) קנעפּעלע, קייקעלע,
פּאַטשערקע; פּערל; אַ בלעזעל [וואָס ביל=
דעט זיך ביים אויפשאַקלען ספּיריטוס];
אַזאַ רונד געלעזעל אַבצופּראָבירען די
שטאַרקייט פון ספּיריטוס; אַ שמאָל פּער=
ציערונגס=לייסטעל [אין דער אַרכיטעק=
טור], אַ געזימס; אַן אָנגעפּרעסטער שנור=
פערמיגער קאַנט אין דעם איינבאַנד פון
אַ בוך; בעציערען מיט פּאַטשערקעס.

be a dab (בי ע דעב) זיין אַ מאָדים.

bead'ing *n.* (ביעד'-אינג) אַ פּערציע=
רונגס=לייסטעל, אַ געזימס [אין אַרכיטעק=
טור]; אַן אָבגעפּרעסטער שנורפערמיגער
קאַנט אין דעם איינבאַנד פון אַ בוך; אַ
מיטעל צו בילדען פּערעלדיגע בלעזעלעך
אין בראַנפען ווען מען שאַקעלט עס פונאַנ=
דער [די שטאַרקייט פון בראַנפען בעשטי=
מען אַנדערע דורך די צאָהל פון אַזעלכע
בלעזעלעך].

bea'dle *n.* (ביעדל) אַ דיענער; אַן אויס=
רופער אין אַ געריכטס=הויז; אַ פּעדעל
[אַ העכערער דיענער אין אַן אוניווערזי=
טעט]; אַ קליינער קירכען=בעאַמטער; אַ
שמש.

bea'dlery *n.* (ביע'דל'-רי) דער אַמט
פון אַ געריכטס=דיענער אָדער פון אַן או=
ניווערזיטעטס=דיענער.

bead'man *n.* (ביעד'-מען) אַ פּראָפעסיאָ=
נעלער גאָט=בעטער; אַ גאָט=בעטער פאַר
אַנדערע [ווי ביי אידען אַ געדונגענער
קדיש=זאָגער]; איינער וואָס געפינט זיך
אין אַ צדקה=אַנשטאַלט אָדער ווערט גע=
שטיצט פון אַזאַ אַנשטאַלט.

bead'-proof *n. and a.* (ביעד'-פּרוהף)
דאָס פּראָבירען פון ספּיריטוס דורך די
צאָהל בלעזעלעך וואָס ווערט ביים שאַקלען;
וואָס האַלט אויס די פּראָבע [דורך די
צאָהל בלעזעלעך פון שאַקלען].

bead'-roll *n.* (ביעד'-ראָול) אַ ליסטע
פון די פּערזאָנען, פאַר וועלכע מען דאַרף
מתפלל זיין, ביי די קאַטאָליקען; אַ צע=
טעל פאַר הזכרת נשמות.

beads *n.* (ביעדז) פּערעל=שנור; ראָזענ=
קראַנץ [פּאַטשערקעס]; די פּערל=בלעזעלעך
וואָס בילדען זיך אין ספּיריטוס דורך שאַק=
לען; שמאָלע געזימסען [אין אַרכיטעק=
טור]; פּערל.

beads'man *n.* (ביעדז'-מען)
ז. *beadman*

bead'-tree *n.* (ביעד'-טריע) פּאַטער=
נאָסטער=בוים [אַזאַ בוים אויף וועלכען
עס וואַקסען קליינע האַרטע ניסלעך, וועלכע
ווערען בענוצט פון די קאַטאָליקען פאַר
פּאַטשערקעס [פּאַטערנאָסטער].

bea'dy *a.* (ביע'-די) פּערל=עהנליך;
בעדעקט מיט פּערל; וואָס האָט אַ שוים
[ווי אויפגעטרייסעלטע ספּיריט].

be a foil to (בי ע פאָיל טו) דיענען
אַלס אַ ציערונג צו...

be af'ter (בי עפ'-טער) עפּעס אָדער אי=
מיצען זוכען אָדער פערפאָלגען.

It is the duty of a policeman to **be after** lawbreakers.

bea'gle *n.* (ביעגל) אַ שפּיר=הונד;
אַ קליינער יאַגד=הונד; אַ שפּיאָן; אַ נאָכ=
שפּירער.

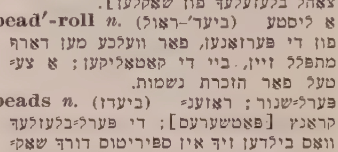

Beagle

be agree'able (בי ע-גריע'-עבל) מיט
עטוואָס איינשטימען אָדער צופריעדען
זיין; איינשטימען מיט אַ פּאָרשלאַג.

be aground' (בי ע-גראַונד') זיין אין
פערלעגענהייט.

beak *n. and v.* (ביעק) שנאָבעל; שפּיץ;
שנויץ; אַ שנאָבעלפערמיגער שפּיץ; אַ
פּאָליציסט; אַ ריכטער; נעהמען אָדער
פּיקען מיט'ן שנאָבעל.

beaked *a.* (ביעקט) צוגעשפּיצט, ווי אַ
שנאָבעל; שנאָבעלפערמיג.

bea'ker *n.* (ביע'-קער) אַ בעכער.

be'-all *n.* (בי'-אָהל) אַלעס וואָס וועט
זיין; אַלעס.

beam *n. and v.* (ביעם) אַ באַלקען, אַ
קראָקווע; די ברייט פון אַ שיף [אין דעם
ברייטעסטען פּלאַץ]; די באַלאַנס=שטאַנג
פון אַ וואָגשאָל; די הויפּט=צוויינ פון אַ
הירש'ס האָרן; ליכט=שטראַהל; שטראַה=
לען; אויסשטראַהלען.

This building has iron **beams**.

beam'-bird *n.* (ביעם'-בוירד) דער פלי=
גען=כאַפּער [אַזאַ מין פויגעל].

beamed *a.* (ביעמד) וואָס האָט באַלקענס;
וואָס האָט הערנער אָדער פול ענטוויקעל=
טע הערנער.

beam'ful *a.* (ביעמ'-פול) העל, שטראַה=
לענד.

bea'mily *a.* (ביע'-מי-לי) מיט העלקייט,
שטראַהלענד.

bea'ming *a.* (ביע'-מינג) וואָס
שטראַהלט; פרעהליך, לוסטיג.

beam'less *a.* (ביעמ'-לעס) אָהן שטראַה=
לען, ניט בעלייכטעט, מאַט.

beam'-tree *n.* (ביעמ'-טריע) דער מעהל=
פרוכט=בוים [עהנליך צו אַ באַרנבוים].

bea'my *a.* (ביע'-מי) שטראַהלענד;
לוסטיג, פרעהליך; עהנליך צו אַ באַלקען;
מיט הערנער.

bean *n.* (ביען) אַ באָב, אַ בעבעל,
אַ פאַסאָליע.

bean'-fed *a.* (ביען'-פעד) גענערעט
מיט באָב.

bean'-har'vester *n.* (ביען'-האַר'-
וועס-טער) אַ מאַשין וואָס גרייט צו באָב=
פלאַנצען צום דרעשען.

bean'-stalk *n.* (ביען'-סטאָהק) דער
שטענגעל פון באָב=פלאַנצען; אַ באָב=
פלאַנצע.

Bear *n.* (בעהר) רוסלאַנד; איינע פון צוויי
געוויסע שטערען=גרופּען.

bear *n. and v.* (בעהר) אַ בער; אַ מין
גערשטען; מאַכען פאַלען דעם ווערטה פון
אַקציעס אויף דער בערזע; טראָגען, פיה=
רען, בעזיצען, אַרויסברייגגען [פּרוכט];
דולדען; ליידען; געבעהרען; זיך פערהאַל=
טען; אויפפיהרען; געהן טיעף אין וואַ=
סער [ביי שיפען].

bear'able *a.* (בעהר'-עבל) טראָגבאַר;
ערטרעגליך; וואָס איז צו דערליידען.

Poverty is more **bearable** than injustice.

bear'ably *adv.* (בעהר'-עב-לי) אויף אַן
ערטרעגליכען אופן; צו דערליידען.

bear age (בעהר איידזש) אויסזעהן
אינגער ווי די יאָהרען.

Although sixty years old, he **bears** his **age** well.

bear a hand (בעהר ע הענד) איילען,
מאַכען שנעל; צולעגען אַ האַנד.

bear and forbear' (בעהר ענד פאָר-
בעהר') ליידען און פערגעבען.

bear an ill'-will (בעהר ען איל'-
הוויל) זיין אונפריינדליך צו אימעצען,
טראָגען האַס צו אימעצען.

bear a propor'tion to (בעהר ע
פּראָ-פּאָור'-שאָן טו) שטעהן אין פער=
העלטניס צו...

bear arms (בעהר אַרמז) דיענען אין
סאָלדאַטען.

bear a spite (בעהר ע ספּאַיט) טראָגען
אַ שנאה [אויף אימעצען].

bear away' (בעהר ע-הוויי) בייקומען; גע־גובר זיין; נעווינען; אבקעהרען די שיף ניט אין דער זייט וואו דער ווינד בלאזט; אוועקטראגען.

bear away' the bell (בעהר ע-הוויי טהי בעל) געווינען דעם פריז אין א וועט־לויף.

bear away' the palm (בעהר ע-הוויי טהי פאהם) ארויסקומען דער זיעגער.

bear back (בעהר בעק) אבטרעטען; צוריקטרייבען [ווי דער ווינד א שיף].

bear'-bai'ting *n.* (בעהר'-ביי'-טינג) א קאמפף צווישען הינט און געפאנגענע בערען [אלס ספארט].

bear com'pany (בעהר קאמ'-פעני-אי) בעגלייטען, מיטגעהן, געזעלשאפט לייסטען.

beard *n. and v.* (ביערד) א בארד; זיך ציהען, זיך צופען די בארד [פון ערגערניש]; ארויסטרעטען געגען אימיצען אין זיין געגענווארט; זיך לאזען וואקסען א ער אנטהאן א בארד; א האקען.

bear date (בעהר דייט) האבען אויף זיך די דאטע [די בעצייכנונג פון צייט], ווען דאס איז געשריבען געווארען אדער ווען דאס איז פארגעקומען.

The letter bears the date of his arrival.

bear'ded *a.* (ביער'-דעד) בארדיג, מיט א בארד.

beard'less *a.* (ביערד'-לעס) אהן א בארד.

beard'lessness *n.* (ביערד'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בארד.

bear down (בעהר דאון) ארונטערשטו־פען, נידערשטירצען; בייקומען, בעזיעגען.

bear down upon' (בעהר דאון א-פאן') דערנעהנטערען זיך צו דער ווינד־זייט, געהן געגען ווינד [ביי א שיף].

bear'er *n.* (בעהר'-ער) טרעגער, איבער־ברייננגער [פון א בריעף]; אן אינהאבער פון א וועקסעל.

bear'er of bur'dens (בעהר'-ער אוו בויר'-דענס) לאסט־טרעגער.

bear'er of despatch'es (בעהר'-ער אוו דעס-פעטש'-עז) א קוריער, איינער וואס טראגט אב און גיט איבער אפיציע־לע דעפעשען.

bear fair in hand (בעהר פעהר אין הענד) קארמענען מיט שעהנע הבטחות.

bear'-gar'den *n.* (בעהר'-גאר'-דן) א בערענ־הויז [א פלאץ וואו מען האלט בע־רען אויף צו ווייזען]; א טומעלדיגער פלאץ.

bear'herd *n.* (בעהר'-הוירד) א בערען־טרייבער.

bear in (בעהר אין) איינגראבען זיך, פערטיעפען זיך אין גרוב [ביי קויהלען גראבען].

bear'ing *n. and a.* (בעהר'-אינג) דאס טראגען, דאס אריבערטראגען; דאס גע־בעהרען; די ספעציעלע בעדייטונג פון א ווארט; די האלטונג, אויפפיהרונג; די פערהעלטניסע פון די טיילען אין א גאנ־צעם; די לענג פון דעם בעפעסטיגטען ענד פון א באלקען ביז צו זיין צווייטען ענד; די ברייטקייט פון א שיף [געמאס־טען אין דעם ברייטעסטען פלאץ]; א לאגער [א מאשינען־טייל וואו עס ווערט אריינגעשטעלט א וואל אדער אקס]; שטי־צענד, אונטערהאלטענד.

bear'ing-rein *n.* (בעהר'-אינג-ריין) א לייצע פון א צוים.

bear in mind (בעהר אין מאינד) הא־בען אין זינען; האלטען אין זכרון; גע־דענקען.

We must bear in mind to keep the promises we make.

bear'ish *a.* (בעהר'-איש) אונ־פלומפ, געלומפערט ווי א בער; ארונטערדריקענד די פרייזען פון אקציעס אויף דער בערזע.

bear'ishly *adv.* (בעהר'-איש-לי) אונגע־לומפערט ווי א בער.

bear'ishness *n.* (בעהר'-איש-נעס) אונ־געלומפערטקייט.

bear'like *a.* (בעהר'-לאיק) ווי א בער.

bear loss (בעהר לאס) טראגען דעם פערלוסט, ליידען דעם שאדען.

bearn *n.* (בעהרן) *barn* ז.

bear off (בעהר אף) דערווייטערען זיך פון ברעג אדער פון אן אנדער זאך; אב־טראגען זיך פון א זאך, כדי ניט אנצו־שטויסען זיך אויף איהר [ביי שיפען אויף'ן ים]; אוועקפיהרען, געווינען, צו־נעהמען [ווי א פריז, למשל].

bear on (בעהר אן) דער־אונטערשטיצען; פיהרען ביז צו א גליקליכען ענד.

bear one a grudge (בעהר וואן ע גראדזש) טראגען א שנאה אויף איי־נעם.

bear out (בעהר אוט) אויפהאלטען; אונטערשטיצען; בעגרינדען; רעכטפער־טיגען.

He who was with me will bear me out that I tried to see you at your office.

bear resem'blance (בעהר רי-זעמ'-בלענס) זיין ענהליך צו...

She bears a striking resemblance to her father.

bear's'-breech *n.* (בעהרז'-בריעטש) די בערען־לאפע [אזא פלאנצע].

bear's'-ear *n.* (בעהרז'-איהר) דאס בער־אויערעל [אזא גארטען־פלאנצע, וועלכע קומט פון די שווייצער אלפען וואס איהרע בלעטער זיינען ענהליך צו דעם אויער פון א בער].

Bear's-ear

bear's'-foot *n.* (בעהרז'-פוט) בערען־פוס [אזא פלאנצע מיט א שלעכטען ריח].

bear's'-grease *n.* (בעהרז'-גריעס) בע־רען־פעט [אלס פאמאדע].

bear'skin *n.* (בעהר'-סקין) בערען־פעל; אזא דיקער מאנטעל־צייג.

bear tes'timony (בעהר טעס'-טי-מא-ני) עדות זאגען, דיענען אלס בעווייז.

bear the bag (בעהר טהי בעג) האלטען דעם טייסטער; זיין דער בעל־הבית איי־בער דעם געלד.

bear the bell (בעהר טהי בעל) זיין דער רעדעלפיהרער.

bear the blame (בעהר טהי בליים) נעהמען אויף זיך די שולד.

bear the mar'ket (בעהר טהי מאר'-קעט) פערשפרייטען פאלשע נאכריכטען אויף דער בערזע אום ארונטערצורייסען דעם פרייז.

bear through (בעהר טהרו) דורכ־פיהרען.

bear up (בעהר אפ) ניט אויפהאלטען; זיין פעסט; לאזען פאלען אדער זינקען; קירעווען די שיף אין דער ריכטונג וואו דער ווינד בלאזט.

bear up with (בעהר אפ הוויטה) מו־טהיג ביישטעהן [א נסיון]; האלטען זיך פעסט, מיט קוראזש; ליידען מיט געדולד.

It is manly to bear up with misfortunes.

bear'ward *n.* (בעהר'-הוואהרד) א בע־רען־האלטער.

bear with (בעהר הוויטה) אויסהאלטען, אריבערטראגען, זיין מילד צו איינעם, מיטפיהלען; אריבערלאזען [ניט געגנע־שטעלען זיך אדער ניט בעשטראפען פאר עפעס]; מיטליידען; מיטטראגען.

bear witness (בעהר הוויט'-נעס) זאגען עדות.

I can bear witness to the truth of this statement.

beast *n.* (ביעסט) בעסטיע, חיה; בהמה; פיער־פיסיגע חיה; א ברוטאלער מענש.

beast'hood *n.* (ביעסט'-הוד) טהיעריש־קייט, ברוטאליטעט.

beas'tily *adv.* (ביעס'-טי-לי) טהיע־ריש, ווי א בעסטיע; ברוטאל.

beas'tish *a.* (ביעס'-טיש) טהיעריש, ברוטאל, געמיין.

beast'liness *n.* (ביעסט'-לי-נעס) דאס זיין א בעסטיע, דאס אויפפיהרען זיך ווי א בעסטיע; ברוטאליטעט, געמיינהייט.

beast'ly *a.* (ביעסט'-לי) טהיעריש; ווי א בעסטיע; ברוטאל, געמיין.

beast of bur'den (ביעסט אוו בויר'-דען) א לאסט־טהיער.

He works as hard as a beast of burden.

beast of car'riage (ביעסט אוו קער'-עדזש) א לאסט־טהיער.

be astray' (בי ע-סטריי') זיין פער־בלאנדזשעט; האבען א טעות; זיין אין פערלעגענהייט.

beat *n., v. and a.* (ביעט) שלאגען, קלאפען, אויסקלאפען, האמערען; שטוי־סען, דרעשען; בעזיעגען; האבען די איי־בערהאנד, איבערטרייבען; בעשווינדלען; איבערזעגלען; דורכיאגען; מיער ווערען; דער שלאג; א יונגאטש, אן אויסוואורף; דאס קלאפען; א פיעל־דורכגעטראטענער שטעג; מיעד, אויסגעמאטערט.

beat a bar'gain (ביעט ע באר'-גען) דינגען זיך.

beat about' (ביעט ע-באוט') שלאגען זיך מיט דער דעה; סטארען זיך אויסצו־געפינען; זיך ארומטרייבען.

beat about' the bush (ביעט ע-באוט טהי בוש) אן אומוועג מאכען; ניט געהן גלייך צום פונקט, זיך ארומ־טרייבען.

beat a charge (ביעט ע טשארדזש) קלאפען טרעוואגע [אין מיליטער].

be at a dis'count (בי עט ע דיס'-קאונט) זיין ארונטער פון פרייז.

beat air (ביעט עהר) האלטען מלחמה מיט דער לופט [פיהרען א צוועקלאזען קאמפף].

beat a par'ley (ביעט ע פאר'-לי) געבען א סיגנאל דורך פויקען מיט א פויק, אז מען וויל פרידליך פערהאנדלען וועגען עפעס מיט'ן שונא.

be at a stand (בי עט ע סטענד) שטעהן בלייבען, דערגרייכען דעם העכסטען פונקט;

זיין אין א פערלעגענהייט, זיין ניט ענט־שלאסען, ניט וויסען וואס צו טהאן; שוואך זיין [וועגען געשעפט].

be at dag'gers drawn (בי עט דעג'־ערז דראהן) זיין אויף מעסערס.

beat down (ביעט דאון) אראבשלאגען, אראבדריקען, אראברייסען.

To beat down the price.

be at ease (בי עט איעז) זיין אונ־זשענירט, זיך פיהלען בעקוועם.

bea'ten *a.* (ביעטן) געשלאגען; בעזיעגט; אויסגעטראטען; אויסגעדראשען, אלט.

bea'ten sub'ject (ביעטן סאב־דזשעקט) אן אבגענוצטע זאך; אבגע־דראשען.

bea'ten track (ביעטן טרעק) אן אויס־געטראטענער וועג.

bea'ten work (ביע'טן הוואירק) איי־זערנע כלים וואס זיינען אויסגעשלאגען אדער אויסגעשמידט מיט א האמער [ניט קיין מאשין־ארבייט]; זאכען מיט אויס־געקלאפטע בולט'ע פיגורען אדער בוכ־שטאבען.

bea'ter *n.* (ביע'־טער) א קלאפ־שלעגער; א טרייבער אויף יאגד [וואס טרייבט ארוים די חיות פון זייער בע־העלטענים כדי די יעגער זאלען זיי קענען שיסען].

beatif'ic *a.* (בי-ע-טיפ'-איק) גליק־זעליג מאכענד; הייליג מאכענד; גע־בענשט.

beatif'ically *adv.* (בי-ע-טיפ'-אי-קעל-אי) דורך גליקזעליגקייט, דורך היי־ליגקייט.

beatifica'tion *n.* (בי-ע-טיפ-אי-קיי'-שאן) גליקזעליגקייט; דאס זיין גע־בענטש.

beatif'ic vi'sion (בי-ע-טיפ'-איק וויזש'־אן) די גליקזעליגקייט פון זעהן גאט [נהנה מזיו השכינה].

beat'ify *v.* (בי-עט'-אי-פאי) פאר היי־ליג ערקלערען, גליקזעליג מאכען.

bea'ting *n.* (ביע'-טינג) דאס קלאפען, דאס שלאגען.

be at is'sue (בי עט איש'-או) זיין אין שטרייט.

beat it! (ביעט איט) טראג זיך אב!

beat'itude *n.* (בי-עט'-אי-טיוד) גליקזעליגקייט; דאס העכסטע גליק; איי־נע פון די 8 גליקזעליגקייט ברכות וואס קריסטוס האט אויסגעשפראכען אין זיין תפלה אויף'ן בארג.

be at large (בי עט לארדזש) זיין פריי.

be at law (בי עט לאה) פיהרען א פרא־צעס.

be at odds (בי עט אדז) זיין צוקריגט, ניט אייניג.

beat off (ביעט אף) צוריקשלאגען, אבשלאגען.

beat off the field (ביעט אף טהי פיעלד) גובר זיין, ארויסשלאגען פון פלאץ.

be at one's book (בי עט הוואנז בוק) שטודירען, לערנען.

be at one's mer'cy (בי עט הוואנז מויר'-סי) זיין אונטער אימיצענס רשות.

beat out of (ביעט אוט אוו) אימיצען ברייננגען דערצו, אז ער זאל זיך פון עטוואס אבזאגען; אבהאלטען פון עטוואס; ביי איינעם אבשלאגען דעם חשק פון עטוואס.

A trader can often be beaten out of his price.

be at pains (בי עט פיינז) זיך בע־מיהען, זיך אנשטרענגען.

be at par (בי עט פאר) זיין גלייך מיט אימעצען; האבען דעם געצייכענטען ווערטה [וועגען ווערטה־פאפיערען].

be at pawn (בי עט פאהן) זיין פער־משכונ'ט, זיין פערזעצט.

be at play (בי עט פליי) זיין אינמיטען, נעהמען אנטייל.

be at some one's dispo'sal (בי עט סאם הוואנז דיס-פאו'-זעל) זיין גרייט אי־מעצען צו דיענען; שטעהן אין אימעצענס רשות.

be at stake (בי עט סטייק) שטעהן אין קאן.

be at stand'still (בי עט סטענד'-סטיל) שטעהן בלייבען, ניט קענען זיך ווייטער ריהרען; זיין אין א פערלעגענ־הייט.

beats the Dutch (ביעטס טהי דאטש) עס קען בעסער ניט זיין.

be at the bot'tom of (בי עט טהי באט'-אם אוו) זיין דער גאנצער מאכער; גרינדליך פערשטעהן א זאך, דערגעהן דעם תוך.

beat the drum (ביעט טהי דראם) קלאפען אין א פויק, מאכען רעקלאמע.

be at the play (בי עט טהי פליי) זיין אויף א פארשטעלונג [אין טעאטער].

beat the rec'ord (ביעט טהי רעק'-ארד) שלאגען דעם רעקארד, איבערשטיי־גען עטוואס, דערגרייכען אזא פונקט וואס קיינער האט עס נאך ניט דערגרייכט.

beat time (ביעט טאים) אויסקלאפען דעם טאקט.

beat up (ביעט אפ) 1. אויסקלאפען, איפטרייסלען; 2. ארויפרייסען [דעם פרייז]; 3. אויפוועקען דורך קלאפען טרעוואגע.

1. To beat up feathers. 2. To beat up the price at auction.

beau *n.* and *a.* (באו) שעהן, גוט, ריכ־טיג, פרעכטיג; א פראנט; א דאמען־פריינד; איינער וואס מאכט ליעבע [אוי־כאזשעוועט].

beau'fet *n.* (באו'-פעט) בופעט [א כלים־שראנק]; א פלאץ צום איבער־בייסען.

beau'-ide'al *n.* (באו'-אי-די'-על) אי־דעאלע שעהנהייט; אידעאלע פארשטע־לונג; עטוואס וואס איז אידעאל [אהן די געוועהנליכע פעהלערען, פאלקאמען דורך און דורך].

beau'ish *a.* (באו'-איש) פראנטיש, ווי א פראנט; ווי א דאמען־פריינד.

beau monde (באו מאהנד) די מאדע־וועלט.

beau'ship *n.* (באו'-שיפ) פראנטעריי; זיין א פראנט, אדער א דאמען־פריינד.

beau'teous *a.* (ביו'-טי-אס) רייצענד, שעהן.

beau'teously *adv.* (ביו'-טי-אס-לי) אין א רייצענדען אופן.

beau'teousness *n.* (ביו'-טי-אס-נעס) שעהנהייט.

beautifica'tion *n.* (ביו-טי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען שעהן; דאס בעפוצען.

beau'tified *a.* (ביו'-טי-פאיד) גע־מאכט שעהן; בעפוצט.

beau'tifier *n.* (ביו'-טי-פאי-ער) דער וואס פערשעהנערט.

beau'tiful *a.* (ביו'-טי-פול) שעהן.

beau'tifully *adv.* (ביו'-טי-פול-אי) אין א שעהנעם אופן.

beau'tifulness *n.* (ביו'-טי-פול-נעס) די שעהנהייט.

beau'tify *v.* (ביו'-טי-פאי) פערשעה־נערען, בעשעהנען, אויסציערען.

beau'tiless *a.* (ביו'-טי-לעס) ניט שעהן, העסליך.

beau'ty *n.* (ביו'-טי) שעהנהייט.

beau'ty-sleep *n.* (ביו'-טי-סליעפ) דער ערשטער שלאף [דער שלאף פאר האלבע נאכט]. .

beau'ty-spot *n.* (ביו'-טי-ספאט) א חן־פלאסטערל [א קליין שווארץ פלאסטע־רעל אויף'ן געזיכט אויסצוזעהן חן'עווי־דיגער].

beaux *n.* (באוז) דאמען־פראנטען; דאמען־פריינד. ז. **beau**

bea'ver *n.* and *a.* (ביע'-ווער) בי־בער; ביבער־פעל; א ביבערן היטעל; א ביבער־פעל'ץ; אן עפנונגס־קלאפע פאר'ן אונטערשטען טייל פון געזיכט אין א פאנ־צער־היטעל [ביי די פארצייטיגע קריע־גער]; קאסטאר [אזא געוואנד]; געמאכט פון ביבער־פעל; געמאכט פון קאסטאר.

Beaver

bea'vered *a.* (ביע'-ווערד) מיט א ביבער־היטעל; מיט א פאנצער־היטעל.

bea'ver-gloves *n.* (ביע'-ווער-גלאווז) הענטשקעס פון ביבער־פעל.

bea'ver-hat *n.* (ביע'-ווער-העט) א קאסטאר־הוט.

bea'verteen *n.* (ביע'-ווער-טיען) מאסעסטער אדער מאנטשעסטער [אזא שטארקער בוימוואל־שטאף פאר ארבייטס־קליידער].

be before' the mast (בי בי-פאור' טהי מעסט) זיין א מאטראז.

be behind' with (בי בי-האינד' הוויטה) זיין ריקשטענדיג מיט עפעס.

It is not pleasant to be behind with one's rent.

be bet'ter off (בי בעט'-ער אף) זיין אין א גוטען צושטאנד, זיך געפינען אין א גוטער לאגע.

be beyond' depth (בי בי-יאנד' דעפטה) זיין איבער די כוחות אדער אי־בער'ן שכל.

be beyond' endu'rance (בי בי-יאנד' ען-דיו'-רענס) אונערטרעגליך זיין.

be brief (בי בריעף) זיך קורץ פאסען.

be'bung *n.* (ביי'-באנג) דאס ציטערען פון א טאן [אין זינגען אדער שפיעלען].

be but a fool to (בי באט ע פוהל טו) זיין א נארניט אין פערגלייך מיט...

becafi'co *n.* (בעק-א-פי'-קאו) די פיי־גענדראסעל [אזא קליינער זינג־פויגעל וועלכע ערנעהרט זיך פון פייגען].

Becafico

becall' *v.* (בי-קאהל') אנרופען מיט מיאוס'ע נעמען; געבען צונעמענישען.

becalm' *v.* (בי-קאהם') בעזענפטיגען, שטילען; איינשטילען; בערוהיגען.

becalm'ing *n.* (בי-קאהמ'-אינג) דאס איינשטילען.

became' (בי-קיים') געווארען. ז. *become*

because' *adv. and c.* (בי-קאהז') ווייל; דערפאר; צוליעב דעם...

beccafi'co *n.* (בעק-א-פי'-קאו) ז. *becafico*

beccafi'go *n.* (בעק-א-פי'-גאו) ז. *becafico*

bech'amel *n.* (בעש'-ע-מעל) אזא מין ווייסע געדיכטע זופ.

bechance' *v. and adv.* (בי-טשענס') בעפאלען, טרעפען; צופעליג.

becharm' *v.* (בי-טשארם') בעצוי-בערן, בעצווינגען.

bêche'-de-mer' *n.* (בייש'-דע-מעהר') א טרעפאנג, ים-שנעקע [אזא קליינער ים-פיש].

be'chic *a. and n.* (ביע'-קיק) וואס היילט א הוסט; א מיטעל געגען הוסטען.

beck *n. and v.* (בעק) א וואונק; א צייכען מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; א קליין טייכעל; מאכען א צייכען מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; א פארב-קעסעל.

beck'et *n. and v.* (בעק'-עט) אזא שלייף אדער קנופ וואס מאטראזען אויף א שיף מאכען צוזובינדען א שטריק; בע-פעסטיגען מיט אזא שלייף אדער קנופ.

beck'on *n. and v.* (בעקן) א וואונק מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ; צורו-פען מיט דער האנד, מיט'ן וואונק; וויני-קען, צושאקלען [מיט דער האנד אדער מיט'ן קאפ].

beclothe' *v.* (בי-קלאוטה') בעקליידען.

becloud' *v.* (בי-קלאוד') פערוואלקע-נען; פינסטער מאכען.

become' *v.* (בי-קאם') ענטשטעהען; ווערען; פאסען, קליידען; זיך שיקען.

become' adap'ted to (בי-קאם' ע-דעפ'-טעד טו) בעקאנט ווערען מיט עטוואס, זיך געוועהנען צו עפעס.

become' insen'sible (בי-קאם' אינ-סענ'-סיבל) פערלירען דאס בעוואוסטזיין.

become' known (בי-קאם' נאון) בע-קאנט ווערען.

become' sta'tionary (בי-קאם' סטיי'-שאנ-ער-אי) בלייבען שטעהן; ניט פרא-גרעסירען.

becom'ing *n. and a.* (בי-קאמ'-אינג) 1. דאס ענטשטעהן, דאס ווערען; 2. פאס-סענד; קליידזאם; אנשטענדיג; שיקליך.
1. He is **becoming** an expert swimmer. 2. She wears a **becoming** hat.

becom'ingly *adv.* (בי-קאמ'-אינג-לי) קליידזאם, פאסענד; אנשטענדיג, שיקליך.

becom'ingness *n.* (בי-קאמ'-אינג-נעס) אנשטענדיגקייט, שיקליכקייט, פאסיגקייט, קליידזאמקייט.

be concerned' (בי קאנ-סוירנד') זיין בעזארגט אום עפעס.

be confined' (בי קאנ-פאינד') געלע-גען ווערען; זיך לעגען אין קינפעט.

be coun'sel for one (בי קאונ'-סעל פאר הוואן) זיין איינעמס אדוואקאט; פיהרען איינעמס פראצעס [אין גריכט].

Becquerel' rays (בעק-רעל' רייז) בעקערעל-שטראהלען [אזעלכע אונזיכט-בארע שטראהלען פון ראדיום ארטיגע שטאפען, אויף דעם נאמען פון פראנצויזי-שען פיזיקער בעקערעל].

becrown' *v.* (בי-קראון') בעקרוינען.

be cur'rent (בי קאר'-ענט) זיך גוט פערקויפען, זיין גאנגבאר [סחורות]; זיין אין מאדע.

bed *n. and v.* (בעד) בעט; געלעגער; א פלאץ צום שלאפען; א נארע; הייראטס-פערבינדונגען; נאכקאמענשאפט; פלוס-דעק; עטוואס ענליך צו א בעט; אונטער-לאג; א מחנה פויגלען אדער חיות צוזא-מען; שיכט [איין זאך וואס ליעגט אויף אן אנדערער, ווי א בלאט אויף א בלאט]; בריינגען צו בעט; בעלעגען [א נור-וואס פערהייראט פאר פאלק, ווי עס איז אמאל געווען דער מנהג]; לעגען שלאפען; זיך לעגען שלאפען; שלאפען; זיך האלטען צונויפגעדרענגט אין א מחנה [ווי חיות אדער פויגעל]; פלאנצען, זייען; לעגען אין שיכטען.

bedab'ble *v.* (בי-דע'בל) בענעצען, בעשפריצען.

bedag'gle *v.* (בי-דע'גל) בעשמוצען; איינריכטען.

bed and board (בעד ענד באורד) שלאפען און עסען [אין בעצוג צו די פפליכטען פון א מאן צו זיין פרוי].

bedar'kened *a.* (בי-דאר'קנד) פער-פינסטערט; אונוויסענד.

bedash' *v.* (בי-דעש') בעשפריצען, איינריכטען.

bedaub' *v.* (בי-דאהב') בעשמוצען, בעשמירען; איינריכטען.

Bed'awi *n.* (בעד'-ע-הווי) א בעדואינער.

bedaz'zle *v.* (בי-דע'זל) בלענדען, פערבלענדען [דורך העלע ליכט].

bedaz'zlingly *adv.* (בי-דעז'-לינג-לי) אויף'ן אופן פון פערבלענדען דורך א הע-לער שיין.

bed'bug *n.* (בעד'-באג) א וואנץ.

bed'-chair *n.* (בעד'-טשעהר) קראנקען-שטוהל; א פארריכטונג צו ערמעגליכען א קראנקען זיך אויפצוזעצען אין בעט.

bed'chamber *n.* (בעד'-טשיימ-בער) א שלאפצימער.

bed'chamber wom'en (בעד'-טשיימ-בער וואימ'-ען) קאמער-פרויען [פון א קעניגין].

bed'clothes *n.* (בעד'-קלאוטהז) בעט-ציינ.

bed'-cur'tains *n.* (בעד'-קויר'-טענז) בעט-פארהאנגען.

bed'ded *a.* (בעד'-עד) וועלכער האט א בעט; וואס ליעגט אין א בעט; וואס איז אויסגעלעגט אין שיכטען אדער אדערען [ביי בערג-מאסען].

bed'ded togeth'er (בעד'-עד טו-געטה'-ער) שלאפענדיג צוזאמען.

bed'ding *n.* (בעד'-אינג) דאס לעגען אין בעט; דאס בעלעגען [א נור-וואס פערהייראט פאר פאלק, ווי עס איז אמאל געווען דער מנהג]; בעטגעוואנד; דאס זיין אויסגעלעגט אין שיכטען [ביי בערג-מאסען]; דער פונדאמענט פון א בנין; דער אונטערבוי, אויף וועלכען עס ליעגט א דאמפף-קעסעל.

bedeaf'en *v.* (בי-דע'פן) טויב מאכען.

bedeck' *v.* (בי-דעק') בעדעקען; צי-רען, אויספוצען.

bed'egar *n.* (בעד'-אי-גאר) ראזען-בערעלע, ראזען-שוואם.

bed'eguar *n.* (בעד'-אי-גאר) ז. *bedegar*

be des'perate (בי דעס'-פע-רייט) זיין גרייט אויף א פערצווייפעלטען שריט.

be destruc'tive of (בי דיס-טראק'-טיוו אוו) עטוואס צושטערען, פערניכטען.

bedev'il *v.* (בי-דעוול') פערטייוולען; טייוועלש בעהאנדלען; בריינגען אין א טייוועלשע לאגע; פייניגען; פערדארבען.

bedev'ilment *n.* (בי-דעוול'-מענט) דאס פערטייוולען; א טייוועלשער ליארם; א טייוועלשע אונארדנונג.

bedew' *v.* (בי-דיו') בעטהויען, בע-פייכטען.

bed'fellow *n.* (בעד'-פעל-או) א בעט-חבר, א מיטשלאפער.

bed'-gown *n.* (בעד'-גאון) נאכט-העמד, שלאף-העמד; מארגען-יאק.

bedi'amonded *a.* (בי-דאי'-ע-מאנ-דעד) בעדעקט אדער בעציערט מיט דיי-מאנטען.

bedight' *v.* (בי-דאיט') בעציערען, בע-פוצען.

bedim' *v.* (בי-דים') פערדונקלען, פער-פינסטערען.

be dis'tanced (בי דיס'-טענסט) ארי-בערגעיאגט ווערען.

bedi'zen *v.* (בי-דאי'זן) זיך פוצען; זיך שעהן קליידען; זיך קליידען וואולגאר-שרייעריש.

bedi'zenment *n.* (בי-דאי'זנ-מענט) דאס פוצען זיך; דאס שעהן קליידען זיך.

Bed'lam *n.* (בעד'-לעם) בעדלאם [א נאמען פון אן אנשטאלט פאר משוגעים אין לאנדאן].

bed'lam *n. and a.* (בעד'-לעם) א משוגעים-הויז; א ווילדער טומעל, א ווילדע אונארדנונג; פאסיג פאר א משוגעים-הויז; משוגע.

bed'lamite *n.* (בעד'-לע-מאיט) וואהנ-זינניגער, משוגענער; ווילדער מענש; איינער וואס איז בעפרייט געווארען פון א משוגעים-הויז, בלויז טיילווייז געהיילט.

bed'lamitish *a.* (בעד'-לעמ-איט-איש) ווי א משוגענער.

bed'lamize *v.* (בעד'-לעמ-איז) משוגע מאכען.

bed'-lin'en *n.* (בעד'-לינ'-ען) בעט-וועש.

bed of ro'ses (בעד אוו ראו'-זעז) רויזען-בעט, גליק און פערגעניגען.

bed of stones (בעד אוו סטאונז) א הארט בעט.

be done (בי דאון) זיין געמאכט, זיין פערטיג.

be done brown (בי דאון בראון) ווע-רען שווארץ, אבגעברענט [פון דער זון]; ווערען אן אבגעברענטער [ווערען אב-געלאכט].

be double (בי דאבל) זיין בעווייבט.

Bed'ouin *n. and a.* (בעד'-או-אין) בעדואין [אן אנגעהעריגער פון א געווי-סען אראבישען וואנדער-שטאם]; אן ארא-בישער גאסען-יונג; איינער וואס פיהרט א וואנדער-לעבען; בעדואיניש; וואס איז שייך צו בעדואינען.

Bed'ouinism *n.* (בעד'-או-אינ-איזם) דאס פיהרען א וואנדער-לעבען.

be down (בי דאון) אריינפאלען אין אונ'חן אדער אונגנאדע.

be down upon' one (בי דאון א-פאן' הוואן) אנפאלען אויף אימעצען; זיך טשעפען מיט אימעצען; זיך אנזעצען אויף אימעצען.

bed'pan *n.* (בעד'-פען) א בעט-ווארמער [אזא ברייטע פלאש אנצואווארעמען דאס בעט איידער מען לעגט זיך]; א נאכט-טאפ.

bed'-piece *n.* (בעד'-פיעס) די פונדא-מענט-פלאטע אויף וועלכע עס ווערט גע-שטעלט א מאשין.

bed′-plate *n.* (בעד′-פּלייט) ז. ***bed-piece***

bed′post *n.* (בעד′-פּאוסט) א בעט⸗פּוס.

bed′-pres′ser *n.* (בעד′ פּרעס′-ער) א לאנג⸗שלאפער, א פּאפּער; א פוילענצער.

bed′quilt *n.* (בעד′-קהווילט) א קאלדרע, א דעקע.

bedrab′ble *v.* (בי-דרע′בל) מאכען נאס און שמוציג.

bedrag′gle *v.* (בי-דרע′גל) מאכען שמוציג; בעשפּריצען מיט בלאטע; מאכען א שלומפּער.

bedrench′ *v.* (בי-דרענטש′) דורכנעצען דורך און דורך.

bedress′ *v.* (בי-דרעס′) אנקליידען.

bed′rid *a.* (בעד′-ריד) בעט⸗לאגעריג: צוגעבונדען צו בעט פון אלטקייט אדער קראנקהייט.

bed′ridden *a.* (בעד′-רידן) ז. ***bedrid***

bed′-right *n.* (בעד′-ראיט) בעט⸗פפליכט, בעט⸗רעכט [ביים פערהייראטען לעבען].

bed′-rock *n.* (בעד′-ראק) דער הארטער גרונד וואס געפינט זיך אונטער דער ווייכערער ערד⸗מאסע; פעלזען⸗גרונד; א פונדאמענט.

bed′room *n.* (בעד′-רוהם) שלאף⸗צימער.

bed′-room *n.* (בעד′-רוהם) פלאץ אין א בעט.

bedrop′ *v.* (בי-דראפּ′) בעטריפען; בעשפּריצען.

be dropped (בי דראפּט) אויפהערען; אויסגעשטראכען ווערען.

bed′-rug *n.* (בעד′-ראג) א בעד⸗טעפּיך [א טעפּיך וואס מען לעגט אוועק פאר׳ן בעט].

bedrug′ *v.* (בי-דראג′) געבען צופיעל רעצעפּטען [בעזאנדערס בעטויבענדע].

be dry (בי דראי) זיין דורשטיג, זשעדנע נאך עפּעס; זיין ניכטער; ניט מעלקען זיך [ביי קיה].

bed′side *n.* (בעד′-סאיד) א פלאץ ארום בעט.

bed′side car′pet (בעד′-סאיד קאר′-פּעט) בעט⸗טעפּיך, בעט⸗קאווימאר.

bed′-sore *n.* (בעד′-סאור) א וואונד וואס ווערט ביי א קראנקען פון לאנג ליעגען אין בעט אויף איין זייט.

bed′spread *n.* (בעד′-ספּרעד) א בעט⸗דעקע.

bed′-spring *n.* (בעד′-ספּרינג) דער פּרוזשינע⸗דעק פון א בעט.

bed′stead *n.* (בעד′-סטעד) בעט⸗געשטעל, א בעט⸗ראהם.

bed′straw *n.* (בעד′-סטראה) שטרוי פון וועלכער עס ווערען געמאכט מאטראצען; אזא מין גראז, וואס פלעגט בענוצט ווערען אין בעטען.

bed′-swer′ver *n.* (בעד′-סהוואיר′-ווער) אונטרייער מאן, אונטרייע פרוי.

bed′tick *n.* (בעד′-טיק) קישען⸗ציך.

bed′time *n.* (בעד′-טאים) די צייט פון געהן שלאפען.

Bed′uin *n.* (בעד′-או-אין) ז. ***Bedouin***

beduke′ *v.* (בי-דיוק′) מאכען פאר א הערצאג; געבען דעם טיטול הערצאג.

bedung′ *v.* (בי-דאנג′) בעמיסטיגען; בעשמוצען.

bedust′ *v.* (בי-דאסט′) בעשטויבען, מאכען שטויביג.

bed′ward *adv.* (בעד′-הווארד) צום בעט.

bedwarf′ *v.* (בי-דהווארף′) קליין מאכען; ניט לאזען וואקסען.

bed′work *n.* (בעד′-הוואירק) לייכטע ארבייט [ארבייט וואס קען געטהאן ווערען ליעגענדיג אין בעט].

bedye′ *v.* (בי-דאי′) אבפארבען.

be dy′ing (בי דאי′-אינג) האלטען ביי דער גסיסה.

bee *n.* (ביע) א ביען; א האניג⸗ביען.

Bee

bee′-bird *n.* (ביע′-בוירד) ז. ***beam-bird***

bee′-bread *n.* (ביע′ ברעד) ביענען⸗ברויט [דער בלומען שטויב וואס די ביענען זאמלען צום עסען]; א פלאנצע, פון וועלכער ביענען זאמלען בלומען⸗שטויב.

beech *n.* (ביעטש) בוכען⸗בוים.

Beech, Flower and Fruit

beech′-mast *n.* (ביעטש′-מעסט) בוכען⸗ניס [אזעלכע דריי⸗עקיגע ניסלעך וואס וואקסען אויף׳ן בוכען⸗בוים און גיבען ארוים פון זיך א ווערטהפאלען אויל].

beech′nut *n.* (ביעטש′-נאט) ז. ***beech-mast***

beech′-oil *n.* (ביעטש′-איל) בוכנוס⸗אויל. ז. ***beech-mast***

beech′-tree *n.* (ביעטש′-טריע) ז. ***beech***

bee′-cul′ture *n.* (ביע′-קאל′-טשור) ביענען⸗צוכט, דאס האדעווען ביענען.

bee′-ea′ter *n.* (ביע′-איע′-טער) ביענען⸗פרעסער [אזא פויגעל וואס עסט ביענען].

beef *n.* (ביעף) אקס, קוה, רינד; רינד⸗פלייש; אקסען⸗פלייש; קוה⸗פלייש.

beef à la mode (ביעף א לא מאוד) שמאר⸗פלייש [פלייש געבראטען מיט פעט און געווירצען].

beef′-cheese *n.* (ביעפ′-טשיעז) צוזאמענגעפרעסטעס רינדפלייש.

beef′-ea′ter *n.* (ביעפ′-איע′-טער) א פלייש⸗עסער; א גוט אבגעקארמעטער יונג [די פראנצויזען רופען די ענגלענדער מיט דעם נאמען].

be effec′tive (בי ע-פעק′-טיוו) זיין ווירקזאם, קרעפטיג, איינדרוקספאל, דיענסט פעהיג.

beef′-head′ed *a.* (ביעפ′-העד′-עד) דום ווי אן אקס; מיט א גראבען אדער פערשטאפּטען קאפּ.

bee′-flow′er *n.* (ביע′-פלאו′-ער) די ביענען⸗בלום.

beef′steak *n.* (ביעף′-סטייק) א ביפשטעק.

beef′-tea *n.* (ביעפ′-טיע) א שטארקע בוליאן⸗זופּ וואס ווערט געקאכט פון געהאקטען אקסען⸗פלייש.

beef′-wit′ted *a.* (ביעף⸗הוויט′-עד) דום ווי אן אקס.

beef′y *a.* (ביעפ′-אי) עהנליך צו אן אקס, דיק⸗פליישיג.

bee′-glue *n.* (ביע′-גלוה) פּארוואקס [אזא קלעפּיגער שטאף וואס די ביענען זאמלען אויסצושמיערען זייער ביענשטאק].

bee′hive *n.* (ביע′-האיוו) ביענשטאק.

bee′house *n.* (ביע′-האוס) ביענען⸗הויז, ביענשטאק.

bee′-kee′per *n.* (ביע′-קיע′-פּער) אייער וואס האדעוועט ביענען.

beele *n.* (ביעל) א ברעך⸗אייזען מיט שארפע עקען פון ביידע זייטען.

bee′-line *n.* (ביע′-לאין) דער גלייכסטער און קירצעסטער וועג.

Beel′zebub *n.* (בי-על′-זי-באב) דער גאט בעל⸗זבוב ביי די פלשתים; דער נאמען פון א מין בילענדע אפען [מאלפעס] אין זיד⸗אמעריקא.

bee′-mas′ter *n.* (ביע′-מעס′-טער) ז. ***bee-keeper***

been (ביען) געוועזען. ז. ***be***
I have been here a week.

be enti′tled (בי ען-טאי′טלד) זיין בערעכטיגט; האבען פּרעטענזיעס.

bee′-or′chis *n.* (ביע′-אר′-קיס) ביענען⸗בלום.

beer *n. and v.* (ביער) ביער; טרינקען ביער.

beer′-bar′rel *n.* (ביער′-בער′-על) ביער⸗פאס.

beer′-house *n.* (ביער′-האוס) ביער⸗שענק; ביער⸗הויז.

beer′ishly *adv.* (ביער′-איש-לי) עהנליך צו ביער; ביעראַרטיג.

beer′-mon′ey *n.* (ביער′-מאנ′-אי) ביער⸗געלד, טרינק⸗געלד.

beer′-shop *n.* (ביער′-שאפּ) ביער⸗שענק.

bee′s′-knee *n.* (ביעז′-ניע) א קליין ביסעלע; א טראפּעלע, א קאפּעטשקע.

bees′tings *n.* (ביעס′-טינגז) קרעקענע [די ערשטע מילך פון א קוה נאך איהר קעלבען זיך].

bees′wax *n.* (ביעז′-הוועקס) ביענען⸗וואקס.

beet *n. and v.* (ביעט) א בורעק, א רוזטע ריב; אנצינדען א פייער.

bee′tle *n., v. and a.* (ביעטל) א גרויסער הילצערנער האמער; א קעפער [אזא באבעלקע, זשוק]; קלאפען מיט א הילצערנעם האמער; ארויסשטארצען; בולט, ארויסגעשטארצט.

bee′tle-brow *n.* (ביע′טל-בראו) אן ארויסשטארצונג, אן אריבערהענגונג.

bee′tle-browed *a.* (ביע′טל-בראוד) מיט גרויסע אראבהענגענדע ברעמען; אנגעכמורעט; וואס דער אויבערשטער טייל שטארצט ארויס אדער הענגט אריבער.

bee′tle-head *n.* (ביע′טל-העד) א פערשטאפּטער קאפּ, א דום⸗קאפּ.

bee′tle-stock *n.* (ביע′טל-סטאק) א שטיל, א הענטעל פון א האמער. ז. ***beetle***

beet′ling *n.* (ביעט′-לינג) דאס קלאפען מיט אזא הילצערנעם האמער.

beet'ling-machine' *n.* (ביעט-לינג-מע-שין) א מאשין מיט װעלכע בעװעגליכע האמערס גלאט צו פרעסען ליינען אדער בוימוואל-שטאף.

beet'-press *n.* (ביעט-פרעס) א פרעס מאשין ארויסצודריקען די זאפט פון בוי-רעקעס [ריבען].

beet'-rad'ish *n.* (ביעט-רעד-איש) רויטע בורעקעס, רויטע ריבען.

beet'-rave *n.* (ביעט-רייוו) *beet-radish* .ז

beet'-root *n.* (ביעט-רוהט) בורעקעס-װארצעל, ריבען-װארצעל.

beet'-root sug'ar (ביעט-רוהט שוג-אר) ריבען-צוקער, בורעקעס-צוקער.

beeve *n.* (ביעוו) א רינד. *beef* .ז

be e'ven with (בי איװן הוויטה) זיין קוויט מיט...

beeves *n.* (ביעווז) רינדער, אקסען, קיה.

befall' *v.* (בי-פאהל) טרעפען, פאסי-רען.

befall'en (בי-פאהל'ן) געטראפען, פא-סירט. *befall* .ז

befeath'er *v.* (בי-פעטה-ער) בעדע-קען מיט פעדערען.

befell' (בי-פעל) געטראפען, פאסירט. *befall* .ז

befit' *v.* (בי-פיט) פאסען. זיך שיקען; The President must live as befits his position.

befit'ting *a.* (בי-פיט-אינג) פאסענד; צוטרעפענד.

Befitting dress. Befitting words.

befit'tingly *adv.* (בי-פיט-אינג-לי) אויף א פאסענדען שטייגער; אנשטענדיג.

beflat'ter *v.* (בי-פלעט-ער) מאכען קאמפלימענטען; בעשיטען מיט חניפה-רייד.

beflecked' *a.* (בי-פלעקט) בעדעקט מיט פלעקען.

beflow'er *v.* (בי-פלאו-ער) בעדעקען מיט בלומען.

befoam' *v.* (בי-פאום) בעדעקען מיט שוים.

befog' *v.* (בי-פאג) בעדעקען מיט א נעבעל [טומאן]; פערפינסטערען; אינ-קלאר מאכען; פערנעבלען [א נעגענשטאנד אדער פראגע].

He befogs the issue in the debate.

befool' *v.* (בי-פוהל) נארען, אבנארען, צום נארען מאכען, בעטריגען.

before' *adv., prep. and c.* (בי-פאור) פאר; בעפאר, איידער; פאראער, פריהער; פאראויס.

before' com'mon e'ra (בי-פאור' קאמ'-אן אי'-רא) פאר דער געוועהנליכער צייט-רעכנונג.

before' God (בי-פאור' גאד) פאר גאטס אנגעזיכט.

before'hand *adv.* (בי-פאור-הענד) פאראויס; צופאר, פאראער, פארלויפיג, דערוויילע.

before' long (בי-פאור' לאנג) אין קור-צען, באלד.

before' men'tioned (בי-פאור' מענ-שאנד) אויבען-דערמאהנט, פריהער דער-מאהנט.

before' one's face (בי-פאור' הוואנז פיים) אימעצען אין געזיכט.

before' the fire (בי-פאור' טהי פאיר) ביי דעם פייער.

before' the foot'-lights (בי-פאור' טהי פוט'-לאיטס) אויף דער ביהנע [אין טעאטער].

before'time *adv.* (בי-פאור-טאים) א מאל, פארצייטען.

be for some'thing (בי פאר סאמ-טהינג) זיין פאר עפעס, האלטען מיט עפעס, ניצליך זיין פאר עפעס.

befoul' *v.* (בי-פאול) בעשמוצען, בע-פלעקען.

be free of (בי פריע אוו) בעקומען א פרייען צוטריט צו...; זיין פריי; נים זיין פעראנטוואָרטליך.

befriend' *v.* (בי-פרענד) בעהאנדלען פריינדליך, בעגינסטיגען; אונטערשטיצען.

befriend'ment *n.* (בי-פרענד-מענט) בעגינסטיגונג, פריינדליכע בעהאנדלונג.

befriend' one's self (בי-פרענד' הוואנז סעלף) האבען די אייגענע גוטען אין זינען.

befringe' *v.* (בי-פרינדזש) בעפוצען מיט פרענזען [פראנגען].

befud'dle *v.* (בי-פאד'ל) שטארק איינ-שכור'ען.

beg *v.* (בעג) בעטען; בעטלען.

I beg to notify you of your election to membership.

beg accep'tance of (בעג עק-סעפ'-טענס אוו) בעטען אנצונעהמען עפעס.

I beg your kind acceptance of the offer.

begad' *int.* (בי-געד) בנאמנות.

beg all descrip'tion (בעג אהל דעס-קריפ'-שאן) זיין אונבעשרייבבאר, זיין אונמעגליך בעשריבען צו װערען.

began' (בי-גען) אנגעהויבען; אנגע-פאנגען. *begin* .ז

He began his address by telling a story.

begass' *n.* (בי-געס) *bagasse* .ז

begem' *v.* (בי-דזשעם) בעזעצען מיט טהייערע שטיינער.

beget' *v.* (בי-געט) געבעהרען, האבען א קינד [הויפטזעכליך װעגען א פאטער]; פעראורזאכען.

They will marry and beget children.

beget'ter *n.* (בי-געט-ער) דער פאטער, דער שעפפער.

beget'ting *n.* (בי-געט-אינג) דאס שא-פען, דאס ברייגגען אויף דער וועלט; דאס וואס איז געשאפען, דאס וואס איז געבראכט געווארען אויף דער וועלט.

beg'gable *a.* (בעג-עבל) וואס קען אויסגעבעטעלט װערען.

beg'gar *n. and v.* (בעג-ער) בעטלער; מאכען פאר א בעטלער, פעראַרימען; בע-רויבען; איינער וואס מאכט אין א דע-באטע א בעהויפטונג וועלכע ער בעווייזט נים; א יונגאטש; א חברה-מאן; איבער-שטייגען.

beg'gar-boy *n.* (בעג-ער-באי) בעט-לער-יונג.

beg'gardom *n.* (בעג-ער-דאם) בעט-לעריי; א בעטלער-חברה.

beg'garhood *n.* (בעג-ער-הוד) בעט-לעריי; בעטלער [קאלעקטיוו].

beg'garliness *n.* (בעג-ער-לי-נעס) בעטלעריי, קבצנות; דלות; געמיינהייט, לומפיגקייט.

beg'garly *a.* (בעג-ער-לי) זעהר ארעם; בעטלעריש; געמיין, לומפיג.

beg'gar-maid *n.* (בעג-ער-מייד) בעט-לער-מיידעל.

beg'gar-man *n.* (בעג-ער-מען) בעט-לער.

beg'gar-wom'an *n.* (בעג-ער-וואומ-ען) בעטלערקע.

beg'gary *n.* (בעג-ער-אי) בעטלעריי; גרויס ארימקייט, דלות; א בעטלער-חברה.

beg'ging *n.* (בעג-אינג) דאס בעטלען; בעטלעריי.

beg'ging-fri'ar *n.* (בעג-אינג-פראי-ער) בעטלער-מאנאך.

beg'ging-let'ter *n.* (בעג-אינג-לעט-ער) א בעטעל-בריעף.

beg'gingly *adv.* (בעג-אינג-לי) בעט-לעריש, אויף א בעטלערישען אופן.

Beg'hard *n.* (בעג-ארד) דער בעגהארד [א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע וועלכע האט עקזיסטירט אין מיטעלאלטער אין האלאנד]. *Beguin* .ז

begild' *v.* (בי-גילד) בע-פערגאלדען, גילטען.

begin' *v.* (בי-גין) אנהויבען. אנפאנגען

begin'ner *n.* (בי-גינ-ער) אנפאנגער, אנהויבער.

begin'ning *n. and a.* (בי-גינ-אינג) אנפאנג, התחלה, אנהויב; אנהויבענדיג.

begin' the world (בי-גין' טהי הווארלד) אנפאנגען לעבען; זיך שאפען אן עקזיסטענץ.

begird' *v.* (בי-גוירד) ארומגארטלען; ארומרינגלען; איינשליסען.

begir'dle *v.* (בי-גויר'דל) ארומרינגלען, ארומגארטלען.

beg leave (בעג ליעוו) ערלויבניש בעטען.

beg'lerbeg *n.* (בעג-לער-בעג) א טער-קישער גענעראל-גובערנאטאר.

beg'lerbeglic *n.* (בעג-לער-בעג-ליק) א טערקישע גובערניע.

begnaw' *v.* (בי-נאה) צו-, צובייסען גריזשענען.

begone' *int.* (בי-גאהן) פארט! אוועק! מארש!

beg one's bread (בעג הוואנז ברעד) בעטלען געהן; לעבען פון בעטלען.

beg one's way (בעג הוואנז הוויי) זיך דורכשנארען א וועג.

Bego'nia *n.* (בי-גאו-ני-ע) דאס שיעפ-בלאט [אזא מין פלאנצען מיט קאלירטע בלעטער, וועלכע וואקסען אין ווארימע גע-גענדען].

be good at (בי גוד עט) טויגען צו עפעס, זיין פעהיג צו עפעס, פערשטעהן גוט א זאך.

He is good at figures.

be goose'berry (בי גוס-בער-אי) בע-גלייטען א פערליעבט פארעל.

begot' (בי-גאט) געבארען, געגעבען גע-בורט. *beget* .ז

beg par'don (בעג פאר'-דאן) בעטען פערציהונג, ענטשולדיגונג.

begrime' *v.* (בי-גראים) פערשמוצען, פעראונריינינען.

begrudge' *v.* (בי-גראדזש) בענײדען, מקנא זיין, נים פערגינען.

beg the ques'tion (בעג טהי קוועס'-טשאן) בעהויפטען עטוואס אין א דעבאטע, וואס דארף ערשט בעוויזען ווערען; ברויי-כען אין א דעבאטע א בעוויז, וואס דער בעוויז גופא דארף נאך ערשט בעוויזען ווערען.

Beg'uard *n.* (בעג-ארד) *Beghard* .ז

beguile' *v.* (בי-גאיל) בעטריגען, נארען; פערברענגען די צייט אנגענעהם; פער-טרייבען די לאנגוויילינקייט; איבערמא-כען ווי דורך כשוף; אונטערהאלטען.

beguile'ment *n.* (בי-גאיל-מענט) בע-טרוג, אבנארעריי.

beguil'er *n.* (בי-גאיל-ער) בעטריגער, נארער, רמאי.

Begu'in *n.* (בעג-איין) איינער וואס גע-הערט צו די בעגוואינישע קריסטליכע אס-קעטישע סעקטע.

Begu'ine *n.* (בעג'-אין) א פרוי וואס געהערט צו דער בעגואינישער סעקטע.
begum' *v.* (בי-גאם') בעדעקען מיט גומי.
be'gum *n.* (בי'-גאם) א מחמד'אנישע אדער אינדישע פירסטין.
begun' (בי-גאן') אנגעפאנגען; אנגעהויבען. ז. ***begin***.
behalf' *n.* (בי-האף') נוצען, טובה; [***in behalf*** ווערט מייסטענס געברויכט מיט]
I write in **behalf** of my friend.
behang' *v.* (בי-העגג') בעהענגען.
behave' *v.* (בי-הייוו') זיך גוט אויפ-פיהרען; זיך גוט פערהאלטען; זיך גוט בענעהמען.
Children must be taught to **behave**.
behav'ior *n.* (בי-הייוו'-יאר) אויפפיה-רונג; בענעהמונג.
behead' *v.* (בי-העד') אראבנעה-מען דעם קאפ.
behead'ing *n.* (בי-העד'-אינג) דאס קעפען, דאס אראבהאקען דעם קאפ.
beheld' (בי-העלד') געזעהן, דערזעהן. ז. ***behold***.
behe'moth *n.* (בי-הי'-מאטה) ריעזען אקס, וואסער אקס, ניל פערד [פון העב-רעאישען ווארט "בהמות"].
be'hen *n.* (בי'-העז) [אזא טויבען-קראפ פלאנצע].
behest' *n.* (בי-העסט') בעפעהל.
behind' *adv. and prep.* (בי-האינד') הינטער, הינטען, צוריק; פון הינטען, הינטער זיך, נאך זיך, הינטערווערטס, אין הינטערגרונד; הינטערשטעליג.
behind'hand *adv. and a.* (בי-האינד'-הענד) צוריקשטעהענד; צוריק; פויל; הינטערשטעליג.
behind' one's back (בי-האינד'-וואנז בעק) הינטער אימעצענס רוקען [אין געהיים].
behind' one's time (בי-האינד'-וואנז טאים) זיך פערשפעטיגט האבען.
behind' the cur'tain (בי-האינד' טהי קויר'-טען) הינטער די קוליסען, בסוד, אין געהיים.
behind' the scenes (בי-האינד' טהי סיענז) פון הינטער די קוליסען [אזעל-כעס וואס די עפענטליכקייט ווייס ניט דערפון].
behind' the times (בי-האינד' טהי טאימז) אבגעשטאנען פון דער צייט; ניט בעקאנט מיט די נייעסטע פאסירונגען פון דער צייט; האלטען זיך מיט אלטע אידעען אדער מנהגים וואס פאסען ניט צו דער צייט.
behold' *v.* (בי-האולד') זעהן, אנקוקען, בעטראכטען; דערזעהן; זעה!
behol'den (בי-האול'-דן) פערפפליכטעט, פערבונדען; דאנקשולדיג.
behol'der *n.* (בי-האול'-דער) צושויער, צוזעהער, בעאבאכטער.
behol'ding *n. and a.* (בי-האול'-דינג) דאס אנקוקען; דאס בעטראכטען; פער-פפליכטעט; דאנקשולדיג; אנציהענד, בע-צויבערענד.
behol'dingness *n.* (בי-האול'-דינג-נעס) פערפפליכטונג, דאנק-שולדיגקייט.
behoof' *n.* (בי-הוהף') נוצען, טובה.
behoove' *v.* (בי-הוהוו') פאסען, אנפאס-סען; זיין נויטיג פאר...
It **behooves** us to save for a rainy day.
behowl' *v.* (בי-האול') אנבילען.
The dog **behowls** the moon.
beild *n. and v.* (ביעלד) בעשיצען; שוץ; שוץ-פלאץ.

be in a box (בי אין ע באקס) זיין אין א פערלעגענהייט; זיין אויף צרות.
be in ac'tion (בי אין עק'-שאן) טהע-טיג זיין, אין בעוועגונג זיין, ווירקען.
be in a dry ditch (בי אין ע דראי דיטש) זיך פיהלען זיכער און בעקוועם.
be in a reg'ular fanteeg' (בי אין ע רעג'-יו-לער פען-טיעג') זיין פאלשטענ-דיג צוטומעלט, ניט וויסען בין ארור המן לברוך מרדכי.
be in atten'dance (בי אין ע-טענ'-דענס) זיין בערייט; בעדיענען; זיין בע-שעפטיגט; אומגעהן ארום עפעס אדער אימעצען; זיין אנוועזענד.
be in awe of (בי אין אה אוו) מורא האבען פאר עפעס.
be in black (בי אין בלעק) זיין אין טרויער.
be in cash (בי אין קעש) זיין ביי געלד.
be in chan'cery (בי אין טשענ'-סער-אי) זיין באנקראט.
be in coun'tenance (בי אין קאונ'-טע-נענס) האבען חן.
be in debt (בי אין דעט) זיין אין חובות.
be in depth (בי אין דעפטה) וויסען גרינדליך א זאך, זיין ווי ביי זיך אין דער היים.
be in dif'ficulties (בי אין דיפ'-אי-קאל-טיעז) זיין אין א געלד-פערלעגענ-הייט.
be in funds (בי אין פאנדס) זיין ביי געלד.
be'ing *a. and n.* (בי'-אינג) עקזיסטי-רענד, זייענד; געגענווערטיג; ווייל; דאס זיין; וועזען; בעשעפעניש; עקזיסטענץ.
be in good gra'ces (בי אין גוד גריי'-סעז) האבען חן [ביי אימעצען].
be in lea'ding strings (בי אין ליע'-דינג סטרינגז) זיין ניט זעלבסטשטענדיג.
be in mour'ning (בי אין מאור'-נינג) זיין אין טרויער.
be in one's cups (בי אין הוואנז קאפס) זיין מלא, שכור.
be in one's el'ement (בי אין הוואנז על'-אי-מענט) זיין גוט אויפגעלעגט.
be in suspense' (בי אין סאס-פענס') זיין אונענטשלאסען, זיין אין צווייפעל.
be in the bri'ers (בי אין טהי בראי'-ערז) זיין אין דער קלעם.
be in the dark (בי אין טהי דארק) טאפען אין דער פינסטערניש.
be in the downs (בי אין טהי דאונז) זיין ארונטערגעפאלען ביי זיך.
be in the dumps (בי אין טהי דאמפס) זיין שלעכט געשטימט.
be in the fash'ion (בי אין טהי פעש'-אן) געהן נאך דער מאדע.
be in the right (בי אין טהי ראיט) האבען רעכט, זיין גערעכט.
be in the run'ning (בי אין טהי ראנ'-אינג) שטרעבען אדער יאגען זיך נאך עטוואס.
be in the same boat (בי אין טהי סיים באוט) האבען דעמזעלבען שיקזאל [גורל].
be in the same box (בי אין טהי סיים באקס) האבען דיעזעלבע צרה, זיין אין דערזעלבער לאגע.
be in the straw (בי אין טהי סטראו) ליעגען אין קינפעט.
be in the sulks (בי אין טהי סאלקס) זיין שלעכט געשטימט, זיין אין א שלעכ-טער לוינע.

be it remem'bered (בי איט רי-מעמ'-בערד) זאל דערמיט געגעבען ווע-רען צו וויסען; זאל מען אין זינען האבען.
bejew'el *v.* (בי-דזשו'-על) מיט טהייערע שטיינער פערציערען.
be jog'ging (בי דזשאג'-אינג) אוועק-געהן, אבטראגען זיך.
beknave' *v.* (בי-נייוו') רופען איינעם מיט א שלעכטען נאמען; רופען לומפ. ז. ***knave***.
beknight' *v.* (בי-נאיט') מאכען פאר א ריטער.
beknown' *a.* (בי-נאון') בעקאנט.
Bel *n.* (בעל) [באאל] דער נאמ בעל אין לאנד בבל.
bela'bor *v.* (בי-ליי'-באר) אנבערעכען די ביינער; בעארבייטען; בעארבייטען דורך א-רגומענטען.
After much **belaboring** he was convinced.
belace' *v.* (בי-לייס') [מיט צובינדען] א שנור אדער שטריקעל]; בעזעצען מיט שפיצען [קרוזשעווע].
bela'dy *v.* (בי-ליי'-די) רופען א פרוי "ליידי".
be laid up (בי לייד אפ) ליעגען צו בעט; ליעגען קראנק.
belate' *v.* (בי-לייט') פערשפעטיגען, אבהאלטען.
bela'ted *a.* (בי-ליי'-טעד) פערשפעטיגט.
belaud' *v.* (בי-לאהד') בעשיטען מיט שבחים.
belay' *v.* (בי-ליי') פערשפארען דעם וועג; בעלאגערען; צובינדען; בעפעסטיגען; היטען, לויערען; בעלעגען, בעפוצען.
belay' a rope (בי-ליי' ע ראופ) בעפעס-טיגען אדער צובינדען א שטריק.
belay'ing-pin *n.* (בי-ליי'-אינג-פין) אזא האלצערנער אדער אייזערנער שטיפט צו בעפעסטיגען א לויפענדען שטריק.
belay' some one's way (בי-ליי' סאם הוואנז וועי) אימעצען דעם וועג פער-שטעלען; אימעצען אויפלויערען.
belch *v.* (בעלטש) 1. גרעפסען; 2. ארויסשטויסען פון זיך מיט גוואלט.
1. If you eat radishes you will **belch**. 2. The volcano **belches** fire.
bel'cher *n.* (בעל'-טשער) א גרעפסער; א בונטעס האלז-טוך מיט א דונקעל בלויען גרונד און גרויסע ווייסע פינטעלעך.
belch out (בעלטש אוט) ארויסגרעפסען; אויסשפייען.
bel'dam *n.* (בעל'-דעם) אלטע פרוי; מכשפה.
bel'dame *n.* (בעל'-דיים) ז. ***beldam***.
belea'guer *v.* (בי-ליע'-גער) בעלאגע-רען; ארומרינגלען.
belea'guerer *n.* (בי-ליע'-גער-ער) דער בעלאגערער.
belem'nite *n.* (בע-לעמ'-נאיט) דונער-שטיין אדער פינגער-שטיין [אזא ביין פון אן אמאליגער חיה וואס האט די פארם פון א פינגער]; א חיה, וואס האט אזא ביין.
bel esprit' *n.* (בעל עס-פריה') א וויצ-לינג.
bel'fry *n.* (בעל'-פרי) גלאקען-טהורם.
Bel'gian *n. and a.* (בעל'-דזשיען) וואס איז שייך צו בעלגיען; א בעלגיער, איינער וואס שטאמט פון בעלגיען.
Be'lial *n.* (בי'-ליעל) דער שטן; א רוח רעה; זינדיגקייט [פון העברעאישען "בליעל"].
beli'bel *v.* (בי-לאי'-בעל) פערלוימדען, ריידען לשון-הרע; פערלוימדען אין דער פרעסע.

belie' *v.* (בי-לאי') ליגען זאגען; רכילות טרייבען, מוציא שם רע זיין; אויסטראכטען; בעווייזען אלס פאלש, ווידערשפרעכען; ניט נאכקומען עפעס, ענטווישען; פארשטעלען אין א פאלשען ליכט.
His actions **belie** his promises.

belief' *n.* (בי-ליעף') דאס צופערטרויען; גלויבען, אמונה; איבערצייגונג; אן אנגענומענע מיינונג; א זאך אין וואס מען גלויבט.

believabil'ity *n.* (בי-ליע-ווע-ביל'-אי-טי) גלויבהאפטיגקייט.

belie'vable *a.* (בי-ליע'-וועבל) גלויבליך, גלויבהאפט.

belie'vableness *n.* (בי-ליע'-וועבל-נעס) גלויבהאפטיגקייט.

believe' *v.* (בי-ליעוו') האבען צופערטרויען; גלויבען; דענקען; פערטרויען.

belie'ver *n.* (בי-ליע'-ווער) גלויבער, איינער וואס גלויבט [מאמין]; איינער וואס האט צופערטרויען.

belie'ving *n. and a.* (בי-ליע'-ווינג) גלויבענדיג; דאס גלויבען, אמונה.

belie'vingly *adv.* (בי-ליע'-ווינג-לי) מיט גלויבען; מיט צופערטרויען.

belike' *adv.* (בי-לאיק') וואהרשיינליך; פיליייכט.

beliked' *a.* (בי-לאיקט') בעליעבט.

belike'ly *adv.* (בי-לאיק'-לי) וואהרשיינליך; פיליייכט.

belit'tle *v.* (בי-ליט'ל) קליין מאכען, פערקלענערען, ערנידריגען.

bell *n. and v.* (בעל) גלאק; בלומענבעכערל; דאס מעקען פון א הירש; א בלעזעל [אויף א פליסיגקייט]; אויסזעהן ווי א גלאק; קלינגען; אויפהענגען א גלאק, מאכען א גלאק; מעקען ווי א הירש.

belladon'na *n.* (בעל-ע-דאנ'-ע) בעלאדאנא, ווילדע יאגדע [אזא גיפטיגע יאגדע וואס וואקסט אויף א גיפטיגען בוימעל. זיי זיינען אמאל בענוצט געווארען פון פרויען פאר שעהנהייט צוועקען, איצט ווערען זיי בענוצט אין פיעלע מעדיצינען, צו שטילען וועהטאג, געגען ספאזמען א. ד. ג.].

Belladonna

bell'-boy *n.* (בעל'-באי) א אינגעל וואס עפענט די טהיר [ווען מען קלינגט]; א האטעל-דיענער [וואס רופט זיך אב אויף'ן קלינגען פון די געסט].

bell'-clap'per *n.* (בעל'-קלעפ'-ער) דער צונג פון א גלאק.

belle *n. and a.* (בעל) א שעהנע יונגע דאמע, די אלער שעהנסטע; שעהן, פראכטפאל, בעצויבערענד.
She is the **belle** of the town.

belled *a.* (בעלד) בעהאנגען מיט גלאקען.

belles'-let'tres *n.* (בעל'-לעט'ר) די שעהנע ליטעראטור [די אבטיילונג פון ליטעראטור, וועלכע ענטהאלט פאעזיע, ערצעהלונגען און קונסט-קריטיק].

bellet'rist *n.* (בע-לעט'-ריסט) ז. ***bellelettrist***

bellelet'trist *n.* (בע-לעט'-ריסט) בעלעטריסט [איינער וואס שרייבט ראמאנען, ערצעהלונגען, נאוועלען, סקיצען א. ז. וו.]; א קענער פון שעהנער ליטעראטור.

bell'-fash'ioned *a.* (בעל'-פעש'-אנד) גלאקענפערמיג.

bell'-flow'er *n.* (בעל'-פלאו'-ער) גלאקענבלום.

bell'-foun'der *n.* (בעל'-פאונ'-דער) גלאקען-גיסער.

bell'-foun'dry *n.* (בעל'-פאונ'-דרי) גלאקען-גיסעריי.

bell'-glass *n.* (בעל'-גלעס) גלאז-גלאק [אזא גלעזערנע גלאקענפערמיגע כלי צו בעדעקען עטוואס].

bell'-hang'er *n.* (בעל'-הענג'-ער) איינער וואס הענגט אויף גלאקען.

bell'-har'ness *n.* (בעל'-האר'-נעס) א פערד-געשפאן מיט גלעקלעך.

bel'licose *a.* (בעל'-אי-קאוס) קריעגעריש [וואס האט ליעב צו פיהרען קריעג]; וואס האט א קריעגערישען כאראקטער, וואס איז קריעגעריש געשטימט.
He was **bellicose** by temperament.

bel'lied *a.* (בעל'-איד) בייכיג, דיק, קיילעכדיג.

bellig'erence *n.* (בע-לידזש'-ע-רענס) דאס פיהרען מלחמה.

bellig'erency *n.* (בע לידזש'-ע רענ-סי) דאס זיין אריינגעצויגען אין א מלחמה.

bellig'erent *n. and a.* (בע-לידזש'-ע-רענט) וואס ליעבט קריעג, קריעגעריש; וואס האט א קריעגערישען כאראקטער; וואס איז שייך צו א מלחמה; אריינגעצויגען אין א מלחמה; די קריעג-פיהרענדע מאכט.
His attitude was **belligerent**.

Bel'lis *n.* (בעל'-אים) גענזען-בלום, מארגאריטקע.

bell'-less *a.* (בעל'-לעס) אהן גלאקען.

bell'man *n.* (בעל'-מען) א נאכט-וועכטער; אן אויסרופער [אין גאס] וואס קלינגט מיט א גלאק.

bell'-met'al *n.* (בעל'-מעט'-על) גלאק-מעטאל [מעטאל צוזאמענגעמישט פון קופער, ציין, שפיאלטער און אנטימאניע].

bell of a flow'er (בעל אוו ע פלאו'-ער) בלומען-בעכער [דער אונטערשטער טייל פון א בלום אין וועלכען די בלומען-בלעטער זיינען איינגעפאסט].

bel'lon *n.* (בעל'-אן) א שניידענדער בויך-שמערץ, וואס קומט פון ארבייטען מיט בליי-פארב.

bel'low *n. and v.* (בעל'-או) ברילען, מעקען, בעקען [ווי אן אקס]; שרייען, שטורמען; א הויכער געשריי; דאס ברילען, דאס מעקען, דאס בעקען; דאס ברויזען [פון ווינד אדער ים].

bel'lowing *n.* (בעל'-או-אינג) דאס ברילען, דאס ברויזען [פון ווינד].

bel'lows *n.* (בעל'-אוז) בלאז-זאק.

Bellows

bell'-pep'per *n.* (בעל'-פעפ'-ער) שפאנישער פעפער.

bell'-pull *n.* (בעל'-פול) דאס הענטעל אדער דער דראט מיט וועלכען מען ציהט א גלעקעל.

bell'-ring'er *n.* (בעל'-רינג'-ער) גלאקען-קלינגער אין א קירכע; אן אויטאמאטישע פארריכטונג ביי לאקאמאטיווען צו קלינגען.

bell'-rope *n.* (בעל'-ראופ) גלאקען-שטריק.

bell'-shaped *a.* (בעל'-שייפט) גלאקענפערמיג.

bell the cat (בעל טהי קעט) אנהענגען דער קאץ א גלעקעל, עטוואס געפעהרליכעס אונטערנעהמען [לויט דעם משל, אז די מייז האבען בעשלאסען אנצוהענגען דער קאץ א גלעקעל].

bell'-tow'er *n.* (בעל'-טאו'-ער) גלאקען-טהורם.

bell'-weth'er *n.* (בעל'-הוועטה'-ער) א באראן מיט א גלאק, וועלכער געהט פאראויס דער סטאדע; א רעדעל-פיהרער.

bel'ly *n. and v.* (בעל'-אי) בויך; דער מיטעלער טייל פון עפעס; אנפילען, אויפבלאזען.

bel'ly-ache *n.* (בעל'-אי-אייק) בויכוויטאג.

bel'ly-band *n.* (בעל'-אי-בענד) א בויך גארטעל.

bel'ly-bound *a.* (בעל'-אי-באונד) הארטלייביג; וואס ליידט פון פערשטאפונג [עצירות].

bel'ly cares (בעל'-אי קעהרז) דאס זארגען פאר דעם בויך, דאגות-חיונה.

bel'lyful *n.* (בעל'-אי-פול) גענוגקייט, א גענוגע מאס שפייז.

bel'ly-god *n.* (בעל'-אי-גאד) א געשמד'טער האלז; איינער וואס זיין העכסטער אידעאל איז דער בויך, א זולל וסובא.

bel'ly-piece *n.* (בעל'-אי-פיעס) דער בויך פון א פיעדעל.

bel'ly-pinched *a.* (בעל'-אי-פינטשט) אויסגעמארעט פון הונגער.

bel'ly-slave *n.* (בעל'-אי-סלייוו) איינער וואס איז א שקלאף צו זיין בויך, א פרעסער.

bel'ly-tim'ber *n.* (בעל'-אי-טימ'-בער) אכילה, מאטעריאל אנצושטאפען דעם בויך.

bel'ly-worm *n.* (בעל'-אי-הוואירם) בויך-ווארם, שפולען-ווארם.

belong' *v.* (בי-לאנג') בעלאנגען; געהערען, אנגעהן, בעטרעפען.
Porto Rico **belongs** to the United States.

belong'ing *n. and a.* (בי-לאנג'-אינג) צוגעהעריג; דאס וואס געהערט צו אימיצען אדער צו א זאך; אייגענטום.

belong'ings *n.* (בי-לאנג'-אינגז) דאס וואס געהערט אימיצען; אייגענטום.

belord' *v.* (בי-לארד') געבען דעם טיטול "לארד".

beloved' *n.* (בי-לאווד') א געליעבטער.

belov'ed *a.* (בי-לאוו'-עד) געליעבט, ווערטה, טייער.

belov'ed sin (בי-לאוו'-עד סין) א ליעבלינגס-זינד.
Smoking is my **beloved sin**.

be low (בי לאו) זיין א יורד, אן ארונטערגעקומענער.

below' *adv. and prep.* (בי-לאו') אונטער; אונטען; נידריגער.

below' par (בי-לאו' פאר) אונטערן ווערטה [ביי ווערטה-פאפיערען ווען זיי ווערען פערקויפט אונטער זייער געצייכנטען ווערטה].

below' stairs (בי-לאו' סטעהרז) אין'ם קעלער, אין'ם אונטערשטען טייל הויז, אונטען.

below' the gang'way (בי-לאו' טהי גענג'-הוויי) וואס געהערט צו דער אפאזיציאן [אין פארלאמענט].

below' the stan'dard (בי-לאו' טהי סטענ'-דערד) אונטער דער נארמע.

below' ze'ro (בי-לאו' זיע'-ראו) אונטער דעם פריהרונגס-פונקט [אויף'ן טערמאמעטער]; קעלט-גראדען.

belt *n. and v.* (בעלט) גארטעל; אומגארטלען; ריעמען, ריטער-גארטעל; אזא

קראנקהייט ביי שאף; ארומרינגלען ווי מיט א גארטעל; שמייסען.

bel'ted *a.* (בעל'-טעד) ארומגענארטעלט; ארומגענארטעלט מיט א ריטער-גארטעל; געטראגען פאר'ן גארטעל.

bel'ting *n.* (בעל'-טינג) דאס מאטע-ריאל פאר רימענס; רימענס.

belt'-shif'ter *n.* (בעלט'-שיפ'-טער) א פארריכטונג אריבערצורוקען א טרייב-רימען פון א מאשין פון איין ראד אויף א צווייטען.

belu'ga *n.* (בע-לוה'-גא) דער ווייס-וואלפיש [א מין ווייסער גרויסער פיש אין די קאלטע ימים].

Be'lus *n.* (ביע'-לאס) *Bel* .ז.

belvedere' *n.* (בעל-ווע-דיער') א טורם-עהנליכער איפבוי אויף א הויז; א גא-לעריע; א זומער-הויז, א לוסט-שלאס; א בעלוועדער.

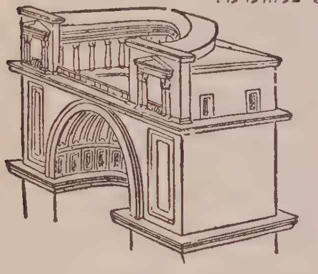
Belvedere

Bel'zebub *n.* (בעל'-זי-באב) .ז *Beelzebub*

be mare's'-nes'ting (בי מעהרז'-נעס'-טינג) זיך יאגען נאך פוסטע חלומות.

bemaze' *v.* (בי-מייז') פערווירען, צו-טומלען.

bemire' *v.* (בי-מאיר') בעדעקען מיט בלאטע, פערזינקען אין בלאטע.

bemir'ror *v.* (בי-מיר'-אר) אבשפיגלען.

be mista'ken (בי מיס-טיי'-קן) האבען א טעות, לעבען אין טעות.

bemoan' *v.* (בי-מאון') בעקלאגען, בע-יאמערען, בעוויינען.

bemoa'nable *a.* (בי-מאו'-נעבל) וואס איז צו בעקלאגען אדער צו בעוויינען.

bemock' *v.* (בי-מאק') אויסלאכען; פערשפאטען.

bemoi'sten *v.* (בי-מאי'סן) בענעצען, פייכט מאכען.

be'mol *n.* (ביי'-מאל) [א מוזי-קאלישער צייכען פאר א האלבע נאטע נידריגער פון טאן].

bemon'ster *v.* (בי-מאנ'-סטער) א שרעקענסבילד פארשטעלען, פערוואנדלען אין א שרעקענסבילד.

bemourn' *v.* (בי-מאורן') בעוויינען, בעקלאגען.

bemud'dle *v.* (בי-מאד'ל) צוטומלען.

bemuf'fle *v.* (בי-מאפ'ל) איינוויקלען.

bemuse' *v.* (בי-מיוז') פערזינקען אין חלומות; פערציהען מיט א נעבעל; צו-טומלען.

ben *n.* *and adv.* (בען) אינווענינ פון הויז; אין זאל; זאל-צימער; דער בעהען-בוים; בעהען-נוס; א בארג-שפיץ.

bench *n.* *and v.* (בענטש) באנק; הובעל-באנק; געריכטס-באנק; די ריכטער; גע-בען אן עהרען-זיץ; בעזארגען מיט בענק; אוועקזעצען אויף א באנק.

bench'-clamp *n.* (בענטש'-קלעמפ) אזא קלאמער פון א ווארשטאט-באנק מיט וועלכען עס ווערען איינגעקלעמט די גע-גענשטענדע וועלכע דארפען בעארבייט ווערען.

bench'-drill *n.* (בענטש'-דריל) א דריל אדער בויערער וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

ben'cher *n.* (בענ'-טשער) אן עלטערער מיטגליעד ביי די ענגלישע אדוואקאטען.

bench'-hook *n.* (בענטש'-הוק) אזא צייהנערדיגער קלאמער פון א הובעל-באנק וועלכער האלט אן דאס שטיק האלץ וואס ווערט געהובעלט.

bench'-lathe *n.* (בענטש'-לייטה) א קליינע טאק אדער דרעקסעל מאשינקע וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

bench-show' *n.* (בענטש-שאו') אן אויס-שטעלונג פון חיות [ספעציעל פון הינד].

bench'-stop *n.* (בענטש'-סטאפ) אזא קלאמער פון א ווארשטאט-באנק מיט וועלכען עס ווערט בע-פעסטיגט דער געגענ-שטאנד וועלכער ווערט בעארבייט.

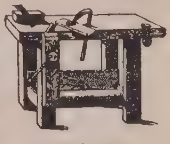
Bench-stop

bench'-vise *n.* (בענטש'-וואיס) א שרויב-שטאק וואס ווערט בעפעסטיגט צו א ווארשטאט-באנק.

bench'-war'rant *n.* (בענטש'-הוואר'-ענט) א פערהאפטונגס-בעפעהל [א פא-פיער וואס א ריכטער שרייבט אונטער, אז מען זאל אימעצען ארעסטירען און ברייני-גען אין געריכטס-הויז].

bend *n.* *and v.* (בענד) קרימען, בויגען; איינבויגען; בעפעסטיגען, צובינדען; צווינ-גען; אונטערווארפען; זיין אריבערגעבוי-גען אדער אריבערגעהאנגען; זיך בויגען, זיך נייגען; זיך פערניגען, בוקען; ריכ-טען; ווענדען; בויגונג, קרימונג; א דיא-גאנאלער שרעגבאלקען [א באלקען גע-לעגט פון ווינקעל צו ווינקעל]; אן עמבלע-מע מיט א דיאגאנאלען שטרייף וואס איז געצייכענט פון אויבערשטען לינקען ווינקעל צו דעם אונטערשטען רעכטען ווינקעל.

ben'dable *a.* (בענ'-דעבל) בויגזאם, וואס מען קען בויגען.

bend a bow (בענד ע באו) אנציהען א בויגען.

ben'ded *a.* (בענ'-דעד) געבויגען, קרום.

ben'der *n.* (בענ'-דער) בויגער, קרימער; שפאס; א פוס.

ben'ding *n.* *and a.* (בענ'-דינג) בוי-גענדיג; געקרימט, קרום; אריבערהענגענ-דיג; דאס בויגען; די קרימונג.

bend'let *n.* (בענד'-לעט) א קליינער שרעג-באלקען.

bends *n.* (בענדז) די בויכשטיקער, די ריפען פון א שיף.

bend'-sin'ister *n.* (בענד'-סינ'-איס-טער) אן עמבלעם מיט א דיאגאנאלען שטרייף, וואס איז געצייכענט פון אויי-בערשטען רעכטען ווינקעל צום אונטער-שטען לינקען ווינקעל.

bend steps (בענד סטעפס) זיך לאזען געהן ערגענץ-וואו.

bend the brow (בענד טהי בראו) קנייטשען דעם שטערן.

bend the knee (בענד טהי ניע) איינ-בויגען די קניע; זיך בויגען פאר אימע-צען, ווערען א נכנע.

ben'e *n.* (בענ'-ע) [אזא פלאנצע] זעזאם וואס וואקסט אין די ווארימע לענ-דער. פון דער פלאנצע ווערט גע-מאכט אזא מין אויל וואס ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון זייף און אויך צום פעלשען אליווען-אויל. די קערנד-לעך ווערען גע-ברויכט אלס א שפייז. די בלע-טער ענטהאלטען א מין קלעפיגען שטאף].

Bene-plant

beneath' *adv.* *and prep.* (בי-ניטה') אונטער; אונטען, נידריגער.

Benedic'ite *n.* (בענ-אי-דיס'-אי-טי) אזא קריסטליכע תפילה וואס ווערט גע-זונגען אין קירך; די נאטען צו דיעזער תפילה.

benedic'ite *n.* (בענ-אי-דיס'-אי-טי) א בענשונג, א זעגנונג. א ברכה

ben'edict *n.* (בענ'-אי-דיקט) איינער וואס האט ערשט חתונה געהאט, א יונגער בעל הבית'על.

Benedic'tine *n.* *and a.* (בענ-אי-דיק'-טין) 1. וואס בעלאנגט צו דעם קריסטלי-כען הייליגען בענעדיקט; 2. א מאנאך אדער מאנאשקע פון דעם ארדען וואס דער הייליגער בענעדיקט האט געגרינדעט; 3. אזא זארט ליקער.

3. After dinner they drank a **Benedictine**.

benedic'tion *n.* (בענ-אי-דיק'-שאן) זעגען; ברכה; איינזעגנונג, בענשונג; די ברכה פון א הייליגער פערזאן.

benedic'tional *n.* (בענ-אי-דיק'-שאנ-על) א קאטוילישער רעליגיעזער בוך, וואו עס געפינען זיך פערשיעדענע ברכות וועל-כע ווערען געברויכט ביי פערשיעדענע רע-ליגיעזע צערעמאניעס.

benefac'tion *n.* (בענ-אי פעק'-שאן) א וואהלטהאט, א נדבה; גנאדע.

benefac'tor *n.* (בענ-אי-פעק'-טאר) וואהלטהעטער, בעל צדקה.

An inventor is a **benefactor** of humanity.

benefac'tress *n.* (בענ-אי-פעק'-טרעס) א וואהלטהעטערין, א בעלת-צדקה.

ben'efice *n.* (בענ'-ע-פיס) דאס האבען איינקונפט פון קירכען-גיטער.

ben'eficed *a.* (בענ'-ע-פיסט) האבענדיג איינקונפט פון קירכען-גיטער.

benef'icence *n.* (בי-נעפ'-אי-סענס) וואהלטהעטיגקייט; פריינדשאפט, גוטס טוהן.

benef'icency *n.* (בי-נעפ'-אי-סענ-סי) דאס זיין וואהלטהעטיג.

benef'icent *a.* (בי-נעפ'-אי-סענט) וואהל-טהעטיג, גוט.

beneficen'tial *a.* (בי-נעפ-אי-סענ'-שעל) וואהלטהעטיג, גוטהערציג, פריינדליך.

benef'icently *adv.* (בי-נעפ'-אי-סענט-לי) אויף א וואהלטהעטיגען אופן; גוט-הערציג.

benefi'cial *a.* (בענ-אי-פיש'-על) פאר-טיילהאפט; העלפבאר; וואס ברייננט פראפיט; וואס גיט דאס רעכט צו ציהען נוצען [ווי פון אייגענטום].

He found his trip abroad **beneficial** to his health.

benefi'cially *adv.* (בענ-אי-פיש'-על-אי) אויף א פארטיילהאפטען אדער ניצ-ליכען אופן; ברייננענדיג פראפיט.

benefi'cialness *n.* (בענ-אי-פיש'-על-נעס) נוצליכקייט, פארטיילהאפטיגקייט.

benefi'ciary *n. and a.* (בענ-אי-פיש'-אי-ע-רי) אבהענגיג פון צדקה; איינער וואס קריגט א טייל פון קירכען-צדקה; א סטודענט וואס קריגט א סטיפענדיע.

ben'efit *n. and v.* (בענ'-אי-פיט) .1 וואהלטהאט; נוץ; פארדינסט; געפעליגקייט; .2 טעאטער פארשטעלונג פיר א יי-מיצענס שטיצע; .3 נוצען; פראפיטירען, געווינען, פערדיענען; ציהען נוצען.

3. Your advice will benefit me.

ben'efit of na'ture (בענ'-אי-פיט אוו ניי'-טשור) די הילף פון דער נאטור [ביי קראנקען].

ben'efit soci'ety (בענ'-אי-פיט סא-סאי'-ע-טי) ז. *benevolent society*

benev'olence *n.* (בי-נעוו'-א-לענס) גוטע טהאט, וואהלטהאט; וואהלטהעטיג-קייט.

benev'olency *n.* (בי-נעוו'-א-לען-סי) ז. *benevolence*

benev'olent *a.* (בי-נעוו'-א-לענט) וואהלטהעטיג; גיטיג.

Baron de Hirsch left much of his wealth for benevolent purposes.

benev'olent fund (בי-נעוו'-א-לענט פאנד) אונטערשטיצונגס-פאנד.

benev'olently *adv.* (בי-נעוו'-א-לענט-לי) אויף א וואהלטהעטיגען אופן; גיטיג, פריינדליך.

benev'olent soci'ety (בי-נעוו'-א-לענט סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין פאר גע-גענזייטיגער אונטערשטיצונג.

benight' *v.* (בי-נאיט') איינוויקלען אין פינסטערנעס, בעדעקען מיט די נאכט-שא-טענס; פערפינסטערען די מוחות.

benight'ed *a.* (בי-נאיט'-עד) .1 בעפא-לען פון נאכט; .2 פערפינסטערט; אונ-וויסענד.

2. Where there are no schools the community is benighted.

benign' *a.* (בי-נאין') גיטיג, מילד, גינסטיג, ליעבפול.

benig'nant *a.* (בי-ניג'-נענט) גיטיג, גינסטיג; מילד; ניט שטארק, ניט שעד-ליך [וועגען מעדיצינען].

benign' disease' (בי-נאין' דיז-איז') א גינסטיג פערלויפענדע קראנקהייט.

benig'nity *n.* (בי-ניג'-ני-טי) גוטי-קייט, מילדקייט; גינסטיגקייט.

benign'ly *adv.* (בי-נאין'-לי) אויף א מילדען אדער גינסטיגען אופן; גיטיג, ליעבפול.

ben'ison *n.* (בענ'-איזן) זעגען, ברכה.

ben'jamin *n.* (בענ'-דזשע-מין) בענ-זאע-בוים [וואקסט אין אפריקא, האט זעהר א גוטען ריח און ווערט בענוצט צו מאכען פארפיום].

ben'ne *n.* (בענ'-ע) ז. *bene*

ben'-nut *n.* (בענ'-נאט) [א בעהען-נוס] זארט ניס פון וועלכע עס ווערט געמאכט אויל].

ben'shie *n.* (בענ'-שיע) ז. *banshee*

bent *a. and n.* (בענט) .1 געבויגען, געביגעט, געריכטעט; בויגונג; אנשטרענ-גונג, שפאנונג; די ריכטונג פון אויג; .2 נייגונג; שטימונג; .3 די ווירקליכע בע-דייטונג; .4 שטרויס-גראז [א דיק גראז]; א פלאץ בעוואקסען מיט שטרויס-גראז.

1. The old man's back is bent. 2. He has a bent for music.

bent on (בענט אן) האבען גרויס חשק צו עטוואס.

Young people are ever bent on having a good time.

benumb' *v.* (בי-נאם') .1 בעטויבען; מאכען געפיהללאז; .2 מאכען טעמפיג, דום.

1. The cold benumbs my hands and feet. 2. Ignorance will benumb the greatest brain.

benumbed' *a.* (בי-נאמד') בעטויבט, טעמפיג [גייסטיג אדער פיזיש].

benumbed'ness *n.* (בי-נאמד'-נעס) ז. *benumbment*

benumb'ment *n.* (בי-נאמ'-מענט) בע-טויבונג, טעמפקייט.

ben'zene *n.* (בענ'-זין) אזא לייכט ענטצינדליכע פליסיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט פון קויהלען-טער; גערייניגטער פעטראלעאום [בענזין].

ben'zin *n.* (בענ'-זין) בענזין [ווערט געמאכט פון פעטראלעאום].

ben'zine *n.* (בענ'-זין) ז. *benzin*

ben'zoate *n.* (בענ'-זא-אייט) בענזאע-זויערעס זאלץ [אזא כעמישער זאלץ].

benzo'ic *a.* (בענ-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דעם זאפט פון בענזאע-בוים.

ז. *benzoin*

benzo'ic ac'id (בענ-זאו'-איק עס'-איד) בענזאע-זויערע [אזא שמעקעדיגער כעמיש צוזאמענגעזעצטער שטאף וואס ענט-האלט דעם זאפט פון בענזאע-בוים, ווערט בענוצט אלס ווייררויך אין קאטוילישע קיר-כען].

ben'zoin *n.* (בענ'-זא-אין) בענזאע-גומי, בענזאע-זאפט [אזא גומי-ארטיגער זאפט פון בענזאע-בוים, האט זעהר א גוטען ארמאט און ווערט בענוצט אין פארפיו-מען און אלס ווייררויך אין קאטוילישע קיר-כען].

ben'zol *n.* (בענ'-זאול) אזא לייכט-ענט-צינדליכע פליסיגקייט וואס ווערט געמאכט פון קויהלען-טער.

ben'zolin *n.* (בענ'-זא-לין) ז. *benzol*

be obliged' (בי א-בלאידזשד') זיין דאנקשולדיג.

be of a par'ty (בי אוו ע פאר'-טי) אנטייל נעהמען.

be of disser'vice (בי אוו דיס-סויר'-ווים) שאדען [אימעצען]; שטעהן [אי-מעצען] אין וועג.

be of force (בי אוו פאורס) שטארק זיין, פעסט זיין.

be on back (בי אן בעק) זיין הילפ-לאז, ניט וויסען וואס צו טהאן אדער זאגען.

be on dis'tant terms (בי אן דיס'-טענט טוירמז) זיין [מיט אימעצען] פון דער ווייטען.

be on the advance' (בי אן טהי עד-וועגס') שטייגען, שטייגען אין פרייז.

be on the feed (בי אן טהי פיעד) זוכען שפייז.

be on the fence (בי אן טהי פענס) זיצען צווישען צוויי שטוהלען [וואקלען זיך צווישען צוויי פאליטישע פארטייען און ניט בעשליסען צו וועלכער צוצו-שטעהן].

be on the par'ish (בי אן טהי פער'-איש) נעהמען קצבה פון קהל.

be on thorns (בי אן טהארנז) זיצען אויף שפילקעס.

be out (בי אוט) זיין אויסען.

Don't be out late!

be pack'ing! (בי פעק'-איגג) טראג זיך אב!

bepaint' *v.* (בי-פיינט') אבפארבען.

bepatched *a.* (בי-פעטשט') בעדעקט מיט לאטעס.

beplas'ter *v.* (בי-פלעס'-טער) בעדע-קען מיט פלאסטער.

bepow'der *v.* (בי-פאו'-דער) פודערען; בעשיטען מיט פודער.

bepraise' *v.* (בי-פרייז') שטארק לויבען.

bequeath' *v.* (בי-קהוויטה') אבזאגען א ירושה אין א צואה; איבערגעבען בירושה.

Most people bequeath their possessions to their family.

bequea'thable *a.* (בי-קהוויע'-טהעבל) וואס קען אבגעזאגט ווערען אין א צואה אלס ירושה; וואס קען איבערגעהן בירושה.

bequea'thal *n.* (בי-קהוויע'-טהעל) דאס אבזאגען א ירושה אין א צואה.

bequea'ther *n.* (בי-קהוויע'-טהער) איי-נער וואס זאגט אב א ירושה אין א צואה.

bequeath'ment *n.* (בי-קהוויטה'-מענט) דאס אבזאגען א ירושה.

bequest' *n.* (בי-קהוועסט') דאס אבזאגען א ירושה אין א צואה; עטוואס וואס ווערט איבערגעלאזט אדער וואס געהט אי-בער בירושה.

beras'cal *v.* (בי-רעס'-קעל) מאכען פאר א לומפ.

berate' *v.* (בי-רייט') שילטען, זיך קריגען.

ber'berry *n.* (בער'-בער-אי) אזא פלאנ-צע, אויף וועלכער עס וואקסען אזעלכע העל-רויטע יאגדעס.

Berberry

bereave' *v.* (בי-ריעוו') בערויבען, אוועקרויבען.

bereaved' *a.* (בי-ריעווד') .1 בערויבט; .2 פערארימט.

1. We were bereaved of our friends.

bereave'ment *n.* (בי-ריעוו'-מענט) בע-רויבונג; פערלוסט.

They wrote to express their sympathy in my bereavement.

berea'ver *n.* (בי-ריע'-ווער) א בערוי-בער.

bereft' (בי-רעפט') בערויבט.

ז. *bereave*

berg *n.* (בוירג) אן אייז-בארג.

ber'gamot *n.* (בויר'-גע-מאט) בערגא-מאטענציטראן [אזא זארט ציטראן וואס האט א גוטען ארמאט, זיין זאפט ווערט בענוצט פאר פארפיום]; פארפיום וואס ווערט געמאכט פון בערגאמאטען; בער-גאמאטענבארנע; אזא זארט טעפיך [נאך דער שטאדט בערגאמא אין איטאליען]; א זארט שמעקטאבאק.

ber'gander *n.* (בויר'-גען-דער) די בראנד-ענטעל אדער בראנד-גאנז [אזא גרויסער פויגעל וואס האלט זיך אויף ביים ים].

berg'mehl *n.* (בוירג'-מייל) בערגמעהל [אזא גאנץ דינע שטויביגע ערד].

berhyme' *v.* (בי־ראַים) בעזינגען אין גראַמען.

berime' *v.* (בי־ראַים) ז. ***berhyme***.

beringed' *a.* (בי־רינגד') אַרומגערינ־געלט מיט רינגען.

berm *n.* (בוירם) אַ שמאָל שטעגעלע צווישען אַ פעסטונגס־וואַנד און דעם גראַ־בען וואָס געפינט זיך ביי איהם.

ber'nacle *n.* (בויר'־נעקל) די רינגעל־גאַנז. ז. ***bernacle-goose***.

ber'nacle-goose *n.* (בויר'־נעקל־גוהס) די רינגעל־גאַנז [אַ מין ווילדע גאַנז, ווע־גען וועלכער עס עקזיסטירט אַ לעגענדע, אַז זי וואַקסט אויף אַ בוים ביים ברעג פון ים, אָדער אַז זי ווערט געבאָרען פון אַ מושעל. די גאַנז האָט אַ שוואַרצען שנאָ־בעל, אַ שוואַרצען קאָפּ און האַלז מיט וויי־סע שטרייפען; דער קאָליר פון די פעדע־רען איז אַ טונקעלער מיט ווייסע פעדע־רען ביים עק].

Bernacle-goose

ber'nicle *n.* (בויר'־ניקל) די רינגעל־גאַנז. ז. ***bernacle-goose***.

ber'nicle-goose *n.* (בויר'־ניקל־גוהס) ז. ***bernacle-goose***.

bernouse' *n.* (בויר־נוהס') אַזאַ־ברייטע וואָלענע מאַנטעל־הילע וואָס ווערט געטראַ־גען אין פערשיעדענע ערטער פון אַפריקאַ; אַזאַ דאַמען מאַנטעל־הילע.

ber'ry *n.* and *v.* (בער'־אי) בעערע, יאַגדע; קלייבען יאַגדעס; אַרויסגעבען יאַגדעס; שלאָגען; דרעשען.

ber'rybrown *a.* (בער'־אי־בראַון) העל־ברוין.

ber'serk *n.* (בויר'־סוירק) אַ ווילדער קריעגער אין די אַלטע צייטען אין סקאַנ־דינאַוויען.

ber'serker *n.* (בויר'־סויר־קער) ז. ***berserk***.

berth *n.* and *v.* (בוירטה) אַנקער־פּלאַץ [די סטאַנציע פון אַ שיף וואו זי ווערט געאַנקערט]; אַן אָרט צום שלאָפען אין אַ שיף אָדער באַהן־וואַגאָן; אַ שטעלע; פעראַנקערען אַ שיף; אַנווייזען אַ שלאָף־אָרט אויף אַ שיף.

ber'thage *n.* (בויר'־טהעדזש) דער פּלאַץ אין האַפען וואָס אַ שיף קריגט זיך צו פעראַנקערען; די אָבצאָהלונג פאַר דעם אַנקער־פּלאַץ אין האַפען.

ber'yl *n.* (בער'־איל) דער בעריל [אַזאַ קריסטאַל־אַרטיגער עדעלשטיין, געפינט זיך אין פערשיעדענע קאָלירען].

ber'ylline *a.* (בער'־אי־לין) עהנליך צו אַ בעריל־שטיין; וואָס האָט אַ בלוי־גרינע פאַרב.

besaint' *v.* (בי־סיינט') מאַכען פאַר אַ הייליגען.

bescoun'drel *v.* (בי־סקאַונ'־דרעל) רופען איינעם לייראַק, אויסוואורף.

be sea'ted (בי סיע'־טעד) זעצט אייך.

beseech' *v.* (בי־סיטש') שטאַרק בעטען, דרינגענד בעטען.

besee'chingly *adv.* (בי סיע'־טשינג־לי) שטאַרק בעטענדיג.

beseem' *v.* (בי־סיעם') זיך פּאַסען, צופּאַ־סען; זיין ווירדיג, ווערטה זיין.

besee'mingly *adv.* (בי־סיע'־מינג־לי) אויף אַ צוגעפּאַסטען אָדער ווירדיגען אופן.

beset' *v.* (בי־סעט') 1. בעלאַגערען; בעזעצען, אַרומזעצען; 2. בעאונרוהיגען; זיין בעזעצט.

2. A mother is always **beset** with household cares.

beset'ting *a.* (בי־סעט'־אינג) בעלאַ־גערענדיג; לויערענדיג.

beset'ting sin (בי־סעט'־אינג סין) אַ לויערענדע זינד, אַ זינד וואָס בעהערשט איינעם.

Drink was his **besetting sin.**

beshrew' *v.* (בי־שרו') פערווינשען; וועה־געשריען!

beshroud' *v.* (בי־שראַוד') איינוויקלען אין תכריכים.

beshrou'ded *a.* (בי־שראַו'־דעד) איינ־געוויקעלט אין תכריכים.

beside' *adv.* and *prep.* (בי־סאַיד') נע־בען; אויסער; אויסער דעם; אַ חוץ דעם; איבער.

beside' one's self (בי־סאַיד' הוואַנז סעלף) אויסער זיך; אַראָב פון זינען.

beside' one's wit (בי־סאַיד' הוואַנז הוויט) ניט ביים פערשטאַנד.

besides' *adv.* and *prep.* (בי־סאַידז') ז. ***beside***.

beside' the cush'ion (בי־סאַיד' טהי קוש'־אָן) ניט טרעפען; ניט דערגרייכען אַ ציעל.

beside' the mark (בי־סאַיד' טהי מאַרק) ניט צום פּונקט, ניט צו דער טעמאַ.

beside' the pur'pose (בי־סאַיד' טהי פּויר'־פּאָס) ווייט פון צוועק.

It is **beside the purpose** to talk about how it might have been done.

besiege' *v.* (בי־סידזש') בעלאַגערען; אַרומרינגלען.

besieged' *a.* (בי־סידזשד') בעלאַגערט; אַרומגערינגעלט.

besie'ger *n.* (בי־סיע'־דזשער) אַ בע־לאַגערער.

besie'ging ar'my (בי־סיע'־דזשינג אַר'־מי) בעלאַגערונגס־אַרמעע.

besing' *v.* (בי־סינג') בעזינגען.

beslave' *v.* (בי־סלייוו') פערשקלאַפען.

beslav'er *v.* (בי־סלעוו'־ער) בעגאַווע־רען, בעדעקען מיט שפּייעכץ, לאָזען רינען שפּייעכץ פון מויל; בעדעקען מיט חניפה.

beslime' *v.* (בי־סלאַים') בעדעקען מיט שלאַם, בעשמוצען.

beslob'ber *v.* (בי־סלאָב'־ער) ז. ***beslaver***.

beslub'ber *v.* (בי־סלאַב'־ער) בעשפּרי־צען, בעשמוצען, פערשמירען.

besmear' *v.* (בי־סמיער') בעשמירען, בעשמוצען.

besmirch' *v.* (בי־סמוירטש') בעשמוצען.

besmoke' *v.* (בי־סמאָוק') פעררויכע־רען; אַנפילען מיט רויך; אויסרויכערען; רויכערען [ווי פלייש א. ז. וו.].

besoil' *v.* (בי־סאָיל') בעפלעקען, בע־שמוצען.

be'som *n.* and *v.* (בי'־זאָם) אַ בעזים; קעהרען מיט אַ בעזים.

besot' *v.* (בי־סאָט') טעמפּ מאַכען; דום מאַכען; שכור מאַכען; פערבלענדען די אויגען.

besot'ted *a.* (בי־סאָט'־עד) טעמפּ; דום; פער'שכור'ט.

besot'tedness *n.* (בי־סאָט'־עד־נעס) טעמפּקייט; פערדומטקייט; פער'שכור'ט־קייט.

besot'tingly *adv.* (בים־סאָט'־אינג־לי) אויף אַ דומען אָדער טעמפּען אופן; אויף אַ פערשכור'טען שטייגער.

besought' (בי־סאָהט') געבעטען. ז. ***beseech***.

I **besought** my friend to help me in my sickness.

bespan'gle *v.* (בי־ספּענ'גל) בעפּוצען מיט פליטערלאַך.

bespat'ter *v.* (בי־ספּעט'־ער) בעשפּייען; בעשפּריצען מיט שמוץ; פערליימדען.

bespeak' *v.* and *n.* (בי־ספּיעק') בע־שטעלען; בעטען; בעצייכנען; אַ בע־שטעלטע זאַך; אַ טעאַטער־בענעפיס.

May I **bespeak** your interest in my welfare?

bespeaks' a mas'ter (בי־ספּיעקס' ע מעס'־טער) עס ווייזט אויף אַ מייסטער־האַנד.

The painting **bespeaks** the hand of a **master.**

bespeck'le *v.* (בי־ספּעקל') מאַכען פּלע־קען; בעפלעקען.

bespew' *v.* (בי־ספּיו') אויסברעכען; בעשפּייען מיט אויסגעבראָכענע.

bespit' *v.* (בי־ספּיט') בעשפּייען.

besplash' *v.* (בי־ספּלעש') בעשפּריצען.

bespoke' (בי־ספּאָוק') בעשטעלט, געבע־טען, בעצייכענט. ז. ***bespeak***.

bespo'ken (בי־ספּאָו'קן) בעשטעלט, גע־בעטען. ז. ***bespeak***.

bespot' *v.* (בי־ספּאָט') בע־בעפלעקען; שפּרענקלען; צייכענען מיט פּלעקען.

bespout' *v.* (בי־ספּאַוט') אַפּעקטירט, באָמבאַסטיש ריידען אָדער פּאַרליי־ענען.

bespread' *v.* (בי־ספּרעד') אַריבער־דעקען; צודעקען.

besprin'kle *v.* (בי־ספּרינ'קל) בע־שפּרענקלען; בעשפּריצען.

bespurt' *v.* (בי־ספּוירט') אויסלויפען, אויסשטראָמען.

besput'ter *v.* (בי־ספּאַט'־ער) בעשפּרי־צען; בעשפּייען.

Bes'semer *n.* (בעס'־אי־מער) מעטאַלען וועלכע ווערען פאַבריצירט נאָך דער מע־טאָדע פון בעסמער [דער קויהלענשטאָף ווערט פון רויה־מעטאַל אַרויסגענומען דורך טרייבען אַ שטראָם לופט ווען דאָס מעטאַל ווערט געשמאָלצען].

best *n.*, *a.*, *v.* and *adv.* (בעסט) דאָס בעסטע; מעגליכעס; דער בעסטער גרעס־טעל טייל; פון בעסטען זאַרט; איבער־טרעפען; בעקומען דאָס בעסטע; אין בעס־טען פאַל; אַם בעסטען; אין העכסטען גראַד.

best advan'tage (בעסט עד־וועני'־טיידזש) בעסטער נוץ, בעסטער געברויך.

The dressmaker used the material to the **best advantage.**

bestain' *v.* (בי־סטיין') בעפלעקען, בע־שמוצען.

best condi'tioned (בעסט קאָנ־דיש'־אָנד) קרעפטיג, געזונד.

best cut (בעסט קאַט) די בעסטע שטיק־לעך פלייש פון סאַמע מיטען.

bestead' *v.* (בי־סטעד') אימעצען ניצ־ליך זיין; בעהילפיג זיין.

bested' *a.* (בי־סטעד') געשטעלט אין אַ לאַגע; געפינענדיג זיך אין אַ צושטאַנד [גוטע אָדער שלעכטע]; געשטימט.

bes'tial *a.* (בעס'־טשעל) טהיעריש; ווי אַ בעסטיע; גראָב, ווילד.

bestial'ity *n.* (בעס־טשעל'־אי־טי) בעס־טיאַליטעט; גראָבקייט; אונמענשליכקייט; געשלעכטליכער פערקעהר מיט אַ חיה.

bes'tialize *v.* (בעס'-טשעל-איז) מאַכען פאַר אַ בעסטיע; מאַכען ברוטאַל, גראָב, ווילד.

bes'tially *adv.* (בעס'-טשעל-אי) אויף אַ ברוטאַלען אופן; ווילד, גראָב; אַזוי ווי אַ בעסטיע.

bestia'rian *n.* (בעס-טי-איי'-רי-ען) אַ צער-בעל-החיים'ניק; איינער וואָס איז געגען דעם, מען זאָל געברויכען לעבעדיגע חיות פאַר מעדיצינישע עקספּערימענטען [וואָס איז געגען וויוויסעקציאָן].

bestick' *v.* (בי-סטיק') בעשטעקען; בעשטעכען פון אַלע זייטען; דורכשטעכען; מאַכען שטעך.

bestir' *v.* (בי-סטויר') בעוועגען, ריהרען; ברייננען אין בעוועגונג.

bestir' one's self (בי-סטויר' הוואָנז סעלף) זיך ריהרען; זיך אַנשטרענגען, זיך איילען.

best'-maid *n.* (בעסט'-מייד) דאָס מיידעל וואָס איז ביי דער זייט פון דער כלה ווען זי געהט צו דער חופה [אַ מין אונטער-פיהרערקע].

best'-man *n.* (בעסט'-מען) דער בחור וואָס איז ביי דער זייט פון חתן ווען ער געהט צו דער חופה [אַ מין אונטערפיהרער].

best man alive' (בעסט מען ע-לאַיוו') דער בעסטער מענש אין דער וועלט.

best of all (בעסט אָוו אָהל) אַם בעסטען; אַב ליעבסטען.

bestorm' *v.* (בי-סטאָרם') נעהמען מיט שטורם; אַנפאַלען מיט שטורם.

bestow' *v.* (בי-סטאָו') אויפ-אַבלעגען; בעוואָרען; פּערווענדען; אויפּווענדען; שפּענדען; שענקען; געבען; געבען פאַר אַ ווייב, פערהייראַטען.

bestow'able *a.* (בי-סטאָו'-עבל) וואָס מען קען אָוועקגעבען, וואָס מען קען אויפ-בעוואַהרען. ז. *bestow*

bestow'al *n.* (בי-סטאָו'-על) געבונג, שענקונג. ז. *bestow*

bestow'ment *n.* (בי-סטאָו'-מענט) ז. *bestowal*

bestrad'dle *v.* (בי-סטרעד'ל) ז. *bestride*

bestreak' *v.* (בי-סטריעק') בעדעקען מיט שטריכען; בעשטריכלען.

bestrew' *v.* (בי-סטרו') בעשפּרענקלען; בעשטרייען; צושטרייען.

bestrid' (בי-סטריד') איבערגעטרע-טען; אַריבערגעשפּרייזט; פונאַנדערגע-שפּרייט די פיס. ז. *bestride*

bestrid'den (בי-סטריד'ן) ז. *bestrid*

bestride' *v.* (בי-סטראַיד') איבער-שרייטען, איבערטרעטען; איבערשפּריי-זען; פונאַנדערשפּרייטען די פיס; רייטען.

bestrode' (בי-סטראָוד') ז. *bestrid*

bestrow' *v.* (בי-סטראָו') ז. *bestrew*

best step for'ward (בעסט סטעפ פאָר'-וואָרד) לויפען מיט'ן גרעסטען איפּעט.

bet *n.* and *v.* (בעט) 1. אַ וועט; 2. וועט-טען.

1. Shall I place a bet? 2. To bet is to gamble.

betag' *v.* (בי-טעג') בעפּוצען מיט נאָ-לויינגען.

betake' *v.* (בי-טייק') אוי-; זיך ווענדען; בערגעבען; זיך אויף עטוואָס בערופען; זיך ערגעץ בעגעבען.

betake' to one's heels (בי-טייק' טו הוואַנז היעלז) מאַכען פליטה; נעהמען די פיס אויף דער פּלייצע.

be'tel *n.* (ביטל) [אַזאַ פּעפּער] בעטעל-פּעפּער פלאַנצע].

be'tel-nut *n.* (בי'טל-נאַט) בעטעל-נוס [אַזאַ נוס וואָס וואַקסט אויף אַ געוויסען פּאַלמען-בוים אין אָסט אינדיען].

Betel-nut

bête noire (בייט נו-אַר') אַ זאַך וואָס מען האָט פיינט אָדער פאַר וועלכער מען האָט מורא.

beth'-din *n.* (בייט'-דין) בית-דין.

be the bet'ter for (בי טהי בעט'-ער פאָר) זיך פערבעסערען.

beth'el *n.* (בעטה'-על) אַ קירך פאַר מאַטראָזען; אַ סעקטאַנטישע קירך.

bethink' *v.* (בי-טהינק') זיך איבער-לעגען, זיך בעדענקען, נאָכדענקען.

bethought' (בי-טהאָט') אי-בעדענקט, בעדענקט. ז. *bethink*

I bethought myself and changed my plans.

bethump' *v.* (בי-טהאַמפּ') קלאַפּען מיט אַ שווערען דומפּפען קלאַנג.

bethwack' *v.* (בי-טהוועק') שטאַרק קלאַפּען.

betide' *v.* (בי-טאַיד') טרעפען, געשעהן, פּאַסירען.

Woe betide the man who will betray his country.

betime' *adv.* (בי-טאַים') בעצייטען, פריה, באַלד; אין דער פריה.

betimes' *adv.* (בי-טאַימז') ז. *betime*

beto'ken *v.* (בי-טאָו'קן) בעצייכנען; אַנדייטען, ווייזען פאָראויס; פערשפּרע-כען.

bet on (בעט אָן) וועטען פאַר עפּעס. He bet on the wrong horse.

bet'ony *n.* (בעט'-אָ-ני) בעטאָניען-גראָז [די וואָרצלען פון דיעזען גראָז פלעגט מען אַמאָל בענוצען אַלס ברעך-מיטעל].

betook' (בי-טוק') זיך געווענדעט, זיך בעגעבען. ז. *betake*

They betook themselves to their homes.

betray' *v.* (בי-טריי') פערפיהרען, אָב-נאַרען, בעטריגען; אַרויסגעבען; איבער-געבען [אַ שטאָדט צום פיינד]; מסר'ן, אַרויסזאָגען [אַ סוד]; פערראַטען; אָנצייי-גען.

betray'al *n.* (בי-טריי'-על) בעטרוג; פערראַט. ז. *betray*

betrayed' in'to tears (בי-טרייד' אינ'-טו טיערז) ניט ווילענדיג געריהרט ווערען ביז צו טרעהרען.

betray'er *n.* (בי-טריי'-ער) בעטריגער; מוסר; פּערעטהער.

betroth' *v.* (בי-טראָוטה') פערלאָבען, פער'קנס'ען; פערשפּרעכען מיט אימיצען חתונה צו האָבען.

betroth'al *n.* (בי-טראָוטה'-על) פער-קנס'ונג, תנאים, פערלאָבונג; אַ הייראַטס-פערשפּרעכונג.

betroth'ment *n.* (בי טראָוטה'-מענט) ז. *betrothal*

bet round (בעט ראַונד) וועטען אויף מעהרערע פערד אויף איין מאָל [אין וועטלויפען ביי פערד].

betrust' *v.* (בי-טראַסט') פערטרויען, אַנפערטרויען [אימיצען עטוואָס].

bet'ter *a.*, *n.*, *adv.* and *v.* (בעט'-ער) בעסער; אַנגענעהמער, זיכערער; געבע-סערט; דאָס בעסערע; ערפאָלגרייכער; גרינדליכער; פאָלקאָמענער; מעהר; בע-סער מאַכען; איבערטרעפען; פערבעסע-רען; זיך בעסערען; בעסער ווערען; אַז עלטסטער אָדער העכערער [אין ראַנג, ווערדע, טיטעל א. ז. וו.]; אַ וועטענדער, איינער וואָס וועט זיך.

bet'ter en'vied than pit'ied (בעט'-ער ענ'-וויעד טהען פּיט'-איעד) בעסער זאָל מען מיר מקנא זיין איידער מען זאָל אויף מיר רחמנות האָבען.

bet'ter half (בעט'-ער האַף) די גרע-סערע העלפט; "די בעסערע העלפט" [אַ ווייב].

bet'terment *n.* (בעט'-ער-מענט) פער-בעסערונג; דאָס בעסער ווערען; די פער-בעסערונג פון לאַנד אָדער הייזער.

bet'ters *n.* (בעט'-ערז) בעסערע לייט; אנגעזעהענערע; פּאַרנעהמערע; פּאַרגעזעצ-טע פּערזאָנען.

bet'ting *n.* (בעט'-אינג) דאָס וועטען. Betting is gambling.

bet'ting book (בעט'-אינג בוק) וועט-בוך [אַ בוך וואו די וועטען ווערען איינ-געשריבען].

bet'ty *n.* (בעט'-אי) אַ מאַנספּערזאָן וואָס מישט זיך אין די הויזליכע אַרבייט פון דער פרוי, אָדער אַזעלכער וואָס איז אַנ-געשטעלט צו טהאָן הויזליכע ווייבערשע אַרבייט; אַ גנב'ס אַ געצייג אויפצוברעכען טהירען; אַזאַ בארן-עהנליך פּלעשעל, אין וועלכען מען האַלט אַליוון-אויל.

betu'men *n.* (בי-טיו'-מען) ערד פעך, אַספאַלט.

between' *prep.* and *adv.* (בי-טהוויען') צווישען, אונטער.

between'-decks *n.* and *adv.* (בי-טהוויען'-דעקס) דאָס צווישען-דעק [אין אַ שיף]; אין דעם צווישען-דעק.

between' ourselves' (בי-טהוויען' אור-סעלווז') צווישען אונז גערעדט; צווישען אונז זאָל דאָס בלייבען, זאָל עס בלייבען בסוד.

betwixt' *prep.* and *adv.* (בי-טהוויקסט') ז. *between*

be up and do'ing (בי אַפּ ענד דו'-אינג) צו דער אַרבייט!

be upon' one's beha'vior (בי אַ-פּאָן' הוואָנז בי-היי'-וויאָר) זיין פערזאַנט-וואָרטליך פאַר אימיצענס גוטען בענעה-מען זיך.

bev'el *n.*, *v.* and *a.* (בעוו'-על) אַ שרע-גע אָדער שיע-פע ריכטונג; אַ שרעג-מאָס [אַ געצייג צו מעסטען ווינקלען]; שיעף, שרעג, קרום; זיך נייגען אין דער קרים; שרעג שניי-דען; אַבשניידען.

Bevels

bev'el-an'gle *n.* (בעוו'-על-ענגל) אַ שיעפער אָדער שרעגער ווינקעל.

bev'eled *a.* (בעוו'-עלד) האָ-בענדיג אַ שרעגע ריכטונג; גע-פאַרמט מיט אַ שרעגען ווינקעל; שיעף, שרעג, קרום.

bev'el-gear *n.* (בעוו'-על-גיער) האַנישע צאָהנרעדער [צווי ציינפּנעשטעלטע רע-

דער בײ וועלכע די צייהנער זיינען שרעג און וועלכע בילדען איינע מיט דער צווייטער א גלייכען ווינקעל].

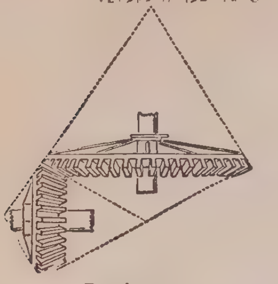

Bevel-gear

bev'eling *n. and a.* (בעוו'-על-אינג) א שרעגע ריכטונג; האבענדיג א שרעגע ריכטונג.

bev'elled *a.* (בעוו'-עלד) ז. ***beveled***

bev'elling *a.* (בעוו'-על-אינג) ז. ***beveling***

bev'el-wheels *n.* (בעוו'-על-הוויעלז) ז. ***bevel-gear***

bev'erage *n.* (בעוו'-ע-ריידזש) געטרענק, משקה.

bev'y *n.* (בעוו'-אי) א מחנה פויגלען; א קליינע טרופע אדער קאמפאניע; א קליינע קאמפאניע פון מיידלעך אדער פרויען.

bewail' *v.* (בי-הווייל') בעוויינען; בעקלאגען.

bewai'ling *n.* (בי-הוויי'-לינג) דאס בעקלאגען, דאס בעוויינען.

bewai'lingly *adv.* (בי-הוויי'-לינג-לי) בעקלאגענדיג, בעוויינענדיג.

bewail'ment *n.* (בי-הווייל'-מענט) דאס בעקלאגען, דאס בעוויינען.

beware' *v.* (בי-הוועהר') זיך היטען; היט זיך!

Beware of the dog!

beweep' *v.* (בי-הוויעפ') בעוויינען; בעקלאגען.

bewet' *v.* (בי-הוועט') בענעצען, בעפייכטען.

bewig' *v.* (בי-הוויג') אנטהאן א פארוק.

bewigged' *a.* (בי-הוויגד') טראגענדיג א פארוק.

bewil'der *v.* (בי-הוויל'-דער) צומישען; פעראירען; פערטומלען.

bewil'deredness *n.* (בי-הוויל'-דערד-נעס) פערווירונג; פערטומלונג; צומישונג.

bewil'deringly *adv.* (בי-הוויל'-דער-אינג-לי) אויף א פערווירטען אדער צומישטען אופן.

bewil'derment *n.* (בי-הוויל'-דער-מענט) פערווירונג, פערטומלונג; צומישונג.

All received the sad news in **bewilderment.**

bewim'ple *v.* (בי-הווימ'פל) בעדעקען מיט א שלייער.

bewin'ter *v.* (בי-הווינ'-טער) מאכען ווי ווינטער.

bewitch' *v.* (בי-הוויטש') בעצויבערען; פער'כשופ'ען.

The charms of poetry **bewitch** our souls.

bewitched'ness *n.* (בי-הוויטשט'-נעס) דאס זיין בעצויבערט אדער פער'כשופ'ט.

bewitch'er *n.* (בי-הוויטש'-ער) א בעצויבערער.

bewitch'ery *n.* (בי-הוויטש'-ער-אי) בעצויבערונג.

bewitch'ing *a.* (בי-הוויטש'-אינג) בעצויבערענד, רייצענד.

bewitch'ingly *adv.* (בי-הוויטש'-אינג-לי) מיט חן; רייצענד, בעצויבערענד.

bewitch'ment *n.* (בי-הוויטש'-מענט) די קראפט צו בעצויבערען; בעצויבערונג.

be with child (בי הוויטה טשאילד) שוואנגערען, זיין טראגעדיג.

bewon'der *v.* (בי-הוואנ'-דער) אנפילען מיט וואונדער, מאכען אימעצען זיך וואונדערען; בעוואונדערען.

bewrap' *v.* (בי-רעפ') איינוויקלען.

bewrapped' *a.* (בי-רעפט') איינגעוויקעלט.

bey *n.* (ביי) [א טערקישער גובערנאטאר; א טיטול פון פרינצען און אפיציערען אין טערקיי].

bey'lik *n.* (ביי'-ליק) א פראווינץ וואו עס רעגירט א ביי [אין טערקיי].

beyond' *adv. and prep.* (בי-יאנד') איבער; אויף יענער זייט; אויסער, הינאויס; הינטער; שפעטער; מעהר אלס...; יענע זייט.

beyond' all (בי-יאנד' אהל) איבער אלץ.

beyond' belief' (בי-יאנד' בי-ליעף') אונגלויבליך.

beyond' concep'tion (בי-יאנד' קאנ-סעפ'-שאן) אונבעגרייפליך.

beyond' debate' (בי-יאנד' די-בייט') אונבעשטרייטבאר; אהן צווייפעל.

The story is true **beyond debate.**

beyond' dis'pute (בי-יאנד' דיס-פיוט) ז. ***beyond debate***

beyond' expecta'tion (בי-יאנד' עקס-פעק-טיי'-שאן) איבער אלע ערווארטונגען.

beyond' expres'sion (בי-יאנד' עקס-פרעש'-אן) ניטא קיין ווערטער עס אויסצודריקען; אונבעשרייבליך.

beyond' meas'ure (בי-יאנד' מעזש'-אור) איבער יעדער מאס.

beyond' one's means (בי-יאנד' הוואנז מיענז) איבער די מיטלען.

beyond' our el'ement (בי-יאנד' אור על'-אי-מענט) איבער אונזער מעגליכקייט.

beyond' reach (בי-יאנד' ריעטש) ניט צו דערגרייכען.

beyond' recov'ery (בי-יאנד' רי-קאוו'-ער-אי) אונהיילבאר, פערלארען.

beyond' redemp'tion (בי-יאנד' רי-דעמפ'-שאן) אהן רעטונג; רעטונגסלאז.

beyond'-sea *a.* (בי-יאנד'-סיע) וואס קומט פון יענער זייט ים; אויסלענדיש.

beyond' seas (בי-יאנד' סיעז) אויף יענער זייט ים; אין אויסלאנד.

beyond' the reach of law (בי-יאנד' טהי ריעטש אוו לאה) אונערדרייכבאר פון געזעץ; אויסער די גרענעצען פון געזעץ.

bey'ship *n.* (ביי'-שיפ) דער אמט פון א ביי. ז. ***bey***

bez'an *n.* (בעז'-ען) בענגאלישער בוימוואל-שטאף.

bez'ant *n.* (בעז'-ענט) אזא אלטע גאלדענע מטבע וועלכע איז ארויסגעגעבען געווארען פון דער אמאליגער ביזאנטישער רעגירונג.

bez-ant'ler *n.* (בעז-ענט'-לער) דער צווייטער אונטערשטער צווייג פון הירשהערנער.

bez'el *n. and v.* (בעז'-על) די שרעגפלעכע, שרעג-קאנט; שארפער קאנט, דער שארף פון א דלאט; דער פלאץ אין א רינג וואו עס ווערט איינגעפאסט דער שטיין; אבשרעגען, אבקאנטען.

bezique' *n.* (בי-זיעק') א מין קארטענשפיעל.

be'zoar *n.* (בי'-זאור) דער בעזאארשטיין [אזא שטיין וואס מען געפינט אין דעם מאגען פון אייניגע חיות און בהמות, בעזונדערס ביי די, וואס זיינען מעלה גרה, אין כינא ווערט דיזער שטיין בענוצט אלס א רפואה].

bezoar'dic *n. and a.* (בעז-א-אר'-דיק) וואס ענטהאלט בעזאאר-שטיין; א מעדיצין וואס איז געמאכט פון בעזאאר-שטיין; א געגענגיפט. ז. ***bezoar***

be'zoar-goat *n.* (בי'-זאור-גאוט) בעזאאר-ציעג [אזא ווילדע ציעג, וואס ביי איהר אין מאגען געפינט זיך דער בעזאאר-שטיין]. ז. ***bezoar***

bhang *n.* (בענג) די טרוקענע בלעטער פון א געוויסער פלאנצע וועלכע ווערט אין אינדיען בענוצט צום רויכערען.

bian'gular *a.* (באי-ענ'-גיו-לער) צווייווינקעלדיג; צווייעקיג.

bian'gulate *a.* (באי-ענ'-גיו-לייט) ז. ***biangular***

bian'nual *a.* (באי-ענ'-יו-על) וואס פאסירט צוויי מאל א יאהר; אלע האלבע יאהר.

bian'nually *adv.* (באי-ענ'-יו-על-אי) צוויי מאל יעהרליך.

bi'as *n., a., v. and adv.* (באי'-עס) די קרומע ריכטונג; די קרומע ריכטונג פון א קויל; די קראפט וואס ציהט אב א קויל פון דער גראדער ריכטונג; ריכטונג, נייגונג; די קראפט פון א ליידענשאפט אדער פערלאנג; צוועק; שטרעבען; אבזיכט; שיעף, שרעג; שרעג געשניטען; א שרעגער שניט; נייגונג צו איין זייט; פאראורטייל; געבען די שווער-געוויכט צו איין זייט; ווענדען; בעאיינפלוסען.

bi'as of a bowl (באי'-עס אוו ע באול) די נייגונג פון א קויל אין א בעשטימטער זייט [ביי קוגעל-שפיעל]. ז. ***bowler***

bi'as of in'terest (באי'-עס אוו אינ'-טע-רעסט) די מאכט פון עגאאיזמוס [אייגעננוץ].

biauric'ulate *a.* (באי-א-ריק'-יו-לייט) מיט צוויי פארקאמערען אין הארצען [ביי געוויסע חיות]; וואס האט צוויי אויערעהנליכע ארויסשטארצונגען [ווי למשל, ביי א בלאם].

biax'al *a.* (באי-עקס'-על) מיט צוויי אקסען [געברויכט ביי אפטיק].

Biaxal eye-glass.

biax'ial *a.* (באי-עקס'-אי-על) ז. ***biaxal***

bib *n. and v.* (ביב) דאס גאווער-פארטעכעל פון א קליין קינד; א פארטעכעל; פיעל טרינקען, זויפען.

biba'cious *a.* (בי-ביי'-שאס) געניינט צום טרונק.

bib'-a'pron *n.* (ביב'-איי'-פראן) א נאווער-פארטעכעל פאר קינדער.

bib'ber *n.* (ביב'-ער) טרינקער, שכור.

Bi'ble *n.* (באיבל) [תנ"ך]; די ביבעל דאס אלטע און נייע טעסטאמענט [דער אידישער תנ"ך מיט דעם קריסטליכען עוואנגעליום].

Bi'ble-oath *n.* (באי'בל-אוטה) א שבועה ביי דער תורה.

bib'lical *a.* (ביב'-לי-קעל) ביבליש, וואס געהערט צו דער ביבעל.

bib'lically *adv.* (ביב'-לי-קעל-אי) ביבליש, לויט דער ביבעל.

Bib'licism *n.* (ביב'-לי-סיזם) די לעהרע פון דער ביבעל; דאס האלטען זיך פאר דער ביבעל.

Bib'licist *n.* (ביב'-לי-סיסט) איינער וואס קען גוט די ביבעל; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דער ביבעל.

bib'lioclast *n.* (ביב'-לי-א-קלעסט) א ביבליאקלאסט [איינער וואס שעדיגט אדער פערניכטעט ביכער].

bib'liograph *n.* (ביב'-לי-א-גרעף) א ביבליאגראף, א ביכער-קענער, א קענער אין ביבליאגראפיע. ז. *bibliography*

bibliog'rapher *n.* (ביב-לי-אג'-רע-פער) א ביבליאגראף, א ביכער-קענער, א קענער אין ביבליאגראפיע. ז. *bibliography*

bibliograph'ic *a.* (ביב-לי-א-גרעפ'-איק) ביבליאגראפיש, וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון ביכער און זייערע פערפאסער.

bibliograph'ical *a.* (ביב-לי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *bibliographic*

bibliograph'ically *adv.* (ביב-לי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א ביבליאגראפישען אופן. ז. *bibliographic*

bibliog'raphy *n.* (ביב-לי-אג'-רע-פי) ביבליאגראפיע [די בעשרייבונג פון ביכער, זייער אינהאלט, פערפאסערס א. ז. וו.]; א פערצייכניס פון ביכער אדער פערפאסערס וועגען א געוויסע טעמע; בקיאות אין ביכער.

bibliol'ater *n.* (ביב-לי-אל'-ע-טער) א ביכער-פערהייליגער, איינער וואס האלט הייליג יעדעס ווארט פון א בוך; איינער וואס האלט הייליג יעדעס ווארט פון דער ביבעל; א פערהייליגער פון דער ביבעל.

bibliol'atry *n.* (ביב-לי-אל'-ע-טרי) שטארקע פערעהרונג פון ביכער; די אבערגלויבישע פערעהרונג פון דער ביבעל.

bibliolog'ical *a.* (ביב-לי-א-לאדזש'-אי-קעל) ביבליאלאגיש, וואס איז שייך צו דער קענטניס פון דער ביבעל. ז. *bibliology*

bibliol'ogy *n.* (ביב-לי-אל'-א-דזשי) ביבליאלאגיע; ביכער-קענטניס; ביבלישע ליטעראטור אדער ביבלישע לעהרע וועגען גאט.

bib'liomancy *n.* (ביב'-לי-א-מענ-סי) א מין ווארפען גורל דורך עפענען א ספר, בעזאנדערס די ביבעל.

biblioma'nia *n.* (ביב-לי-א-מיי'-ני-ע) ביכער משוגעת [אן איבערטריבענע יאגעניש נאך ביכער זאמלען].

biblioma'niac *n.* (ביב-לי-א-מיי'-ני-עק) א פערקאכטער ליעבהאבער פון ביכער, איבערהויפט פון זעלטענע.

bibliomani'acal *a.* (ביב-לי-א-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס איז שייך צו יאגעניש נאך ביכער. ז. *bibliomania*

bibliom'anism *n.* (ביב-לי-אמ'-ע-ניזם) ז. *bibliomania*

biblioph'agist *n.* (ביב-לי-אפ'-ע-דזשיסט) א ביכער-פרעסער; א ביכער-שלינגער.

bib'liophile *n.* (ביב'-לי-א-פיל) א ביכער-ליעבהאבער.

biblioph'ilism *n.* (ביב-לי-אפ'-אי-ליזם) דאס ליעב האבען ביכער.

bibliopo'lar *a.* (ביב-לי-א-פאו'-לאר) וואס איז שייך צום בוכהאנדעל אדער בוכהענדלער.

bib'liopole *n.* (ביב'-לי-א-פאול) בוכהענדלער, מוכר ספרים [הויפטזעכליך פון אלטע און זעלטענע ביכער].

bibliopol'ic *a.* (ביב-לי-א-פאל'-איק) וואס איז שייך צום ביכער-פערקויף אדער ביכהענדלער.

bibliop'olist *n.* (ביב-לי-אפ'-א-ליסט) ז. *bibliopole*

bibliopolis'tic *a.* (ביב-לי-אפ-א-ליס'-טיק) ז. *bibliopolic*

bibliothe'ca *n.* (ביב-לי-א-טהי'-קע) ביבליאטהעק, א פלאץ וואו עס ווערען געהאלטען ביכער; א זאמלונג פון ביכער.

Bib'list *n.* (ביב'-ליסט) ז. *Biblicist*

bib'lus *n.* (ביב'-לאס) פאפירוס-פלאנצע [א פלאנצע אויף וועמענס בלעטער די אלטע עגיפטער פלעגען שרייבען].

bib'ulous *a.* (ביב'-יו-לאס) אזוי ווי א שוואם; איינזויגענד ווי א שוואם; שכור'ענד; וואס קומט פון שכרות.

bib'ulously *adv.* (ביב'-יו-לאס-לי) אויף דעם אופן ווי א שוואם, איינזויגענדיג ווי א שוואם; שכור'ענדיג.

bicap'itate *a.* (באי-קעפ'-אי-טייט) צוויי-קעפיג.

bicap'sular *a.* (באי-קעפ'-סיו-לער) וואס האט צוויי זוימען-קאפסלען [ביי פלאנצען].

bicar'bonate *n.* (באי-קאר'-בא-נייט) דאפעל קויהלענזויערעס זאלץ [א מין כעמישער זאלץ].

bicar'bonate of pot'ash (באי-קאר'-בא-נייט אוו פאט'-עש) דאפעל קויהלענזויערעס קאלי [אזא כעמישע פערבינדונג].

bicar'bonate of so'da (באי-קאר'-בא-נייט אוו סאו'-דע) דאפעל קויהלענזויערעס נאטראן [טרינק-סאדע].

bice *n.* (באיס) בלאס-בלויער אדער בלאס-גרינער קאליר [אין מאלעריי].

bicen'tenary *n.* and *a.* (באי-סענ'-טע-ניי-רי) א צוויי-הונדערט-יעהריגע פעריאדע; א צוויי-הונדערט-יעהריגער יובילעאום; וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי הונדערט יאהר; וואס איז שייך צו א צוויי-הונדערט-יעהריגער פעריאדע.

bicenten'nial *a.* and *n.* (באי-סענ-טענ'-אי-על) וואס פאסירט איין מאל אין צוויי הונדערט יאהר; א צוויי-הונדערט-יעהריגע פעריאדע.

biceph'alous *a.* (באי סעפ'-על-אס) צוויי-קעפיג.

bi'ceps *a.* and *n.* (באי'-סעפס) צוויי-קעפיג; א מוסקול, וואס האט צוויי קאפ-ענדען [דער ארעם מוסקול]; מוסקול-קראפט פון דעם ארעם.

bichlo'rid *n.* (באי-קלאו'-ריד) דאפעל כלאר זאלץ.

bicip'ital *a.* (באי-סיפ'-אי-טעל) צוויי-קעפיג; וואס האט צוויי קאפ-ענדען [ביי א מוסקול].

bick'er *v.* and *n.* (ביק'-ער) שטרייטען, זיך שלאגען; זיך שלענגלען; זיך שנעל היין און הער בעוועגען; בורבלען; לויפען שנעל; א שטרייט; א צאנקעריי.

bick'erer *n.* (ביק'-ער-ער) א שטרייטער, א בעל-מחלוקה.

bick'ering *n.* (ביק'-ער-אינג) א שטרייט, א צאנקעריי.

bick'ern *n.* (ביק'-אורן) א שפיציגער אייזען; א צוויי שפיציגע קאוואדלע [אמבאס].

bi'color *a.* (באי'-קאל-אר) ז. *bicolored*

bi'colored *a.* (באי'-קאל-ארד) פון צוויי קאלירען.

bi'corn *a.* (באי'-קארן) צוויי-הארנדיג; וואס האט צוויי הערנער.

bicor'nute *a.* (באי-קאר' ניוט) ז. *bicorn*

bicor'poral *a.* (באי-קאר'-פא-רעל) דאפעל קערפערדיג; וואס האט צוויי קערפערס [ווי עס ווערען פאנטאסטיש געמאהלען איינינע חיות].

bicru'ral *a.* (באי-קרו'-רעל) וואס האט צוויי פיס.

bicus'pid *a.* and *n.* (באי-קאס'-פיד) צוויי-שפיציג; דער ערשטער באק-צאהן נאכ'ן אויגען-צאהן [ביקוספידאט].

bicus'pidate *a.* (באי-קאס'-פיד-אייט) צוויי-שפיציג. ז. *bicuspid*

bi'cycle *n.* (באי'-סיקל) א וועלאסיפעד.

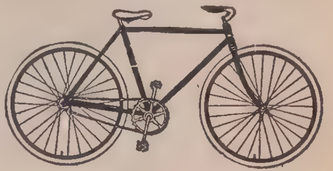

Bicycle

bi'cyclist *n.* (באי'-סי-קליסט) דער וואס פאהרט אויף א וועלאסיפעד.

bid *n.* and *v.* (ביד) 1. אן אנבאט; 2. אנבאטען [א פרייז]; פארלעגען; איינלאדען. 3. הייסען, בעפעהלען; בעטען; איינלאדען; ווינשען [ביים געזעגענען זיך אדער ביים בעגעגענען זיך]; לאזען וויסען, פראקלאמירען.

1. Bids were received for the contract to construct the railroad. 2. He bid highest and received the contract.

bidac'tyl *a.* (באי-דעק'-טיל) מיט צוויי פינגער.

bid adieu' (ביד ע-דיו') זאגען זיי געזונד, לעב וואהל.

bid'dable *a.* (ביד'-עבל) געהארכזאם.

bid defi'ance (ביד דע-פאי'-ענס) אויסלאכען זיך פון עמוואס; מיט פעראכטונג צוריקווייזען; ניט אבשרעקען זיך.

The speaker **bid defiance** to his critics.

bid'den (בידן) אנגעבאטען. ז. *bid*

The clerk was **bidden** to appear before the manager.

bid'der *n.* (ביד'-ער) באטער, אנבאטער, פארלעגער; בעטער; איינלאדער; בעפעהלער.

bid'ding *n.* (ביד'-אינג) א בעפעהל; דאס באטען [אויף אן אויקציאן]; איינלאדונג; דאס לאזען וויסען, פראקלאמירונג.

bid'dy *n.* (ביד'-אי) הויזליכעס געפליגעל; א הוהן.

Bid'dy *n.* (ביד'-אי) א דיענסט-מיידעל.

bide *v.* (באיד) 1. ווארטען; ערווארטען; אבווארטען; אבווארטען די ריכטיגע צייט; וואוינען; בלייבען; 2. דולדען, ערטראגען.

1. **Bide** a while. 2. He patiently **bides** his time.

biden'tal *a.* and *n.* (באי-דענ'-טעל) צוויי-צייהניג; וואס האט צוויי צייהנער; אין אלטען רוים — א מאנומענט וואס האט בעצייכענט א פלאץ וואו א בליץ איז געפאלען.

biden'tate *a.* (באי-דענ'-טייט) צוויי-צייהניג.

bidet' *n.* (בי-דעט') א קליין פערד.

bid fair (ביד פעהר) געבען גוטע אויסזיכטען.

bid for an ar'ticle (ביד פאר ען אר'-טיקל) זיך דינגען פאר א זאך.

bidig'itate *a.* (באי-דידזש'-אי-טייט) ז. *bidactyl*

bi'ding *n.* (באי'-דינג) ערווארטונג; וואהנונג, אויפהאלטונגס-ארט.

bid wel'come (ביד וועל'-קאם) ווילקאמען זאגען [אימעצען].

bien'nial *a.* and *n.* (באי-ענ'-אי-על) צוויי-יעהריג; עטוואס וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי יאהר; א פלאנצע,

ביי וועלכער עס נעהמט צוויי יאהר ארויסצוברייננגען די בליהונג און די פרוכט [דאס ערשטע יאהר די בליהונג און דאס צווייטע — די פרוכט].

bien'nially *adv.* (באי-ענ'-אי-על-אי) אלע צוויי יאהר.

bier *n.* (ביער) א טרונע.

biest'ings *n.* (בים'-טינגז) ז. ***beestings***

bifa'cial *a.* (באי-פיי'-שיעל) וואס האט צוויי געזיכטער; וואסביידע זייטען האבען איין אויסזעהן; וואס ביידע זייטען האבען אן אונגלייכען אויסזעהן [אין באטאניק].

bifa'rious *a.* (באי פיי'-רי-אס) צווייפאך; געטיילט אין צווייען; געארדענט אין צוויי רייהען.

bifa'riously *adv.* (באי-פיי'-רי-אס-לי) אין צווייען; צווייפאך.

bi'fer *n.* (באי'-פויר) א פלאנצע, וואס בליהט אדער וואס גיט פרוכט צוויי מאל א יאהר.

bif'fin *n.* (ביפ'-אין) א געבאקענער פלאך=געפרעסטער עפעל.

bi'fid *a.* (באי'-פיד) צוטיילט אדער געשפאלטען אין צוויי; גאפעל=פערמיג.

bif'idate *a.* (ביפ'-אי-דייט) ז. ***bifid***

biflo'rous *a.* (באי-פלאו'-ראס) צוויי=בלומיג, האבענדיג צוויי זארטען בלומען.

Bifo'cal lens (באי-פאו'-קעל לענז) ברילען=גלעזלעך, וועלכע בעשטעהען פון צוויי טיילען: דער אויבערשטער טייל איז צו קוקען אין דער ווייטקייט און דער אונטערשטער צום לייענען, שרייבען א. ד. ג.

Bifo'cal spec'tacles (באי-פאו'-קעל ספעק'-טעקלז) ז. ***Bifocal lens***

bi'fold *a.* (באי'-פאולד) צווייפאך, דאפעלט; צווייארטיג.

bifo'liate *a.* (באי-פאו'-לי-אייט) צוויי=בלעטערדיג [ביי פלאנצען].

bi'form *a.* (באי'-פארם) צווייפערמיג, וואס האט צוויי געשטאלטען.

bifor'mity *n.* (באי-פאר'-מי-טי) די דאפעל=געשטאלט.

bifron'ted *a.* (באי-פראנ'-טעד) וואס האט צוויי געזיכטער.

bifur'cate *a.* (באי-פויר'-קייט) געטיילט אין צוויי אבצווייגונגען.

bifur'cated *a.* (באי-פויר'-קיי-טעד) ז. ***bifurcate***

bifur'cately *adv.* (באי-פויר'-קייט-לי) אין צוויי אבצווייגונגען.

bifurca'tion *n.* (באי-פויר-קיי'-שאן) צוטיילונג אין צוויי אבצווייגונגען.

bifur'cous *a.* (באי-פויר'-קאס) ז. ***bifurcated***

big *a.* and *n.* (ביג) גרוים, הויך; דיק; גרוים ביי זיך, ערהאבען; שוואנגער, אין די הויכע מאנאטען; אזא זארט ווינטער גערשטען.

bigam'ic *a.* (בי-געמ'-איק) וואס איז שייך צו ביגאמיע. ז. ***bigamy***

big'amist *n.* (ביג'-ע-מיסט) ביגאמיסט [א מאן, וואס האט צוויי ווייבער, אדער א פרוי וואס האט צוויי מענער].

big'amous *a.* (ביג'-ע-מאס) ז. ***bigamic***

big'amy *n.* (ביג'-ע-מי) ביגאמיע, צוויי=ווייבעריי אדער צוויי=מענעריי; דער פערברעכען פון האבען צוויי ווייבער אדער צוויי מענער.

bigaroon' *n.* (ביג-ע-רוהן') אזא זארט קארשען [וויים אויף איין זייט און רויט אויף דער צווייטער].

big-bell'ied *a.* (ביג=בעל'-איד) דיק=בייכיג; שוואנגער.

big-bod'ied *a.* (ביג=באד'-איד) דיק=לייביג.

big bug (ביג באג) ז. ***big gun***

big drink (ביג דרינק) א גרויסע גלאז בראנפען.

bigem'inate *a.* (באי-דזשעמ'-אי-נייט) דאפעל=געפארט; מיט דאפעל=פאריגע בלעטער [ביי פלאנצען].

bigg *n.* (ביג) א זארט ווינטער=גערשטען.

big'gin *n.* (ביג'-אין) א קינדערהויב; א שלאפמיצקע; א קאפע=זייער; א קליין שיפעל.

big gun (ביג גאן) א גרויסער מענש; א גרויסער מאכער [א גרויסער קנאקער].

big'horn *n.* (ביג'-הארן) דער גרוים=הארן [אזא זארט שעפס מיט גרויסע הערנער].

bight *n.* (באיט) א בוכט, אן אויסגעבויגענער ברעג פון ים; אויסגעבויגענער טייל פון עפעס.

big'ness *n.* (ביג'-נעס) די גרוים פון עפעס; גרויסקייט [אין מאס].

Bigno'nia *n.* (ביג-נאו'-ני-ע) די טרו=מייטען=בלומען [א מין פלאנצען וואס שלענגלען זיך ארום בוימער און האבען טרומייטען=פארמיגע בלומען].

big'ot *n.* and *a.* (ביג'-אט) שטרענג=גלויביגער, שטארקער מאמין, פאנאטיקער, איינער וואס קען ניט דולדען יענעמס מיינונג אדער איבערציינונג; שטרענג=גלויביג, בלינד=גלויביג.

big'oted *a.* (ביג'-אט-עד) בלינד=גלויביג, פאנאטיש; אונטאלעראנט.

big'otry *n.* (ביג'-אט-רי) פאנאטיזם, בלינד=גלויביגקייט; דאס ניט קענען דולדען יענעמס מיינונג אדער איבערציינונג.

big'-soun'ding *a.* (ביג'-סאונ'-דינג) הויכקלינגענד; וואס האט א הויכען קלאנג.

big toe (ביג טאו) דער גראבער פוס=פינגער.

big'wig *n.* (ביג'-הוויג) א מאכער; א פיהרער אין געזעלשאפט; א רעדעל=פיהרער; א וויכטיגע פערזאן.

bijou' *n.* (בי-זשו') א ציערונג; א שעהנע קונסטווערק.

bijou'terie *n.* (בי-זשו'-טריע) ציערונג, תכשיטין.

bijou'try *n.* (בי-זשו'-טרי) ז ***bijouterie***

biju'gate *a.* (באי-דזשו'-גייט) וואס האט צוויי בלעטער=פאר [ביי פלאנצען].

biju'gous *a.* (באי-דזשו'-גאס) ז. ***bijugate***

bike *n.* (באיק) ז. ***bicycle***

bila'biate *a.* (באי-ליי'-בי-אייט) וואס האט צוויי ליפען.

bil'ander *n.* (ביל'-ענ-דער) א קליינע האנדעלס=שיף וואס געהט ניט ווייט פון ברעג.

bilat'eral *a.* (באי-לעט'-אי-רעל) צוויי=זייטיג, וואס האט צוויי זייטען; אין באטאניק — וואס האט צוויי פערשיעדענע זייטען; אין ביאלאגיע — וואס האט סימעטרישע זייטען.

bilat'eral con'tract (באי-לעט'-ע-רעל קאנ'-טרעקט) א געזעצליכער אבמאך מיט גלייכע פערפפליכטונגען פון ביידע צדדים.

bilat'erally *adv.* (באי-לעט'-אי-רעל-אי) צווייזייטיג; אויף ביידע זייטען. ז. ***bilateral***

bil'berry *n.* (ביל'-בער-אי) היידעל=בערע, ברוסניצע [אזא מין יאגדע].

bil'bo *n.* (ביל'-באו) דער קלינג פון א שווערד; א ראפיר [אזא קליינער שווערד]; א שטעקען בענוצט צו בעשטראפען פערברעכער אויף שיפען; אזא אייזערנער שטאנג מיט צוויי פערשיבבארע רינגען און א שלאס צום ענד [אין די אלטע צייטען בענוצט צו שמידען געפאנגענע].

bilboquet' *n.* (ביל-בא-קעט') דער פאנג=בעכער [א מין שפיעלצייג פון האלץ]; אן אינסטרומענט צו קרייזלען האר.

bild'stein *n.* (בילד'-סטאין) דער בילד=שטיין. ז. ***agalmatolite***

bile *n.* (באיל) די גאל; א פערביטערט געפיהל; שלעכטער מוטה; מרה=שחורה.

bile'-duct *n.* (באיל'-דאקט) דער גאל=קאנאל אין מענשליכען קערפער. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

bile'stone *n.* (באיל'-סטאון) גאלשטיין.

bilge *n.* and *v.* (בילדזש) דער בויך פון א פאס; דער בויך פון א שיף; קריגען א לאך אין בויך אדער אין דעק פון שיף; אנגעשוואלען ווערען, זיך אויסברייטען.

bilge'-pump *n.* (בילדזש'-פאמפ) א וואסער=פומפע אויסצופומפען דאס וואסער פון א שיף.

bilge'-wa'ter *n.* (בילדזש'-וואה'-טער) דאס וואסער וואס זאמעלט זיך אן אויף'ן דעק פון שיף.

bil'gy *a.* (ביל'-דזשי) וואס האט די איינגעשאפטען אדער דעם ריח ווי דאס וואסער וואס זאמעלט זיך אן אויף דעם דעק פון א שיף.

bil'iary *a.* (ביל'-אי-ע-רי) גאליג, וואס געהערט צו דער גאל.

bil'iary cal'culus (ביל'-אי-ע-רי קעל'-קיו-לאס) גאלשטיין.

bil'iary or'gans (ביל'-אי-ע-רי אר'-גענז) די קערפער=ארגאנען וואס טיילען אוים גאל [דער לעבער, דער גאל=פענכער, דער מאגען און די קליינע קישקע].

Biliary Organs

bilin'gual *a.* (באי-לינ'-גהוועל) צוויי=שפראכיג; אויסגעדריקט אין צוויי שפראכען.

bilin'guous *a.* (באי-לינ'-גהוואס) מיט צוויי צינגער; ריידענדיג צוויי שפראכען.

bil'ious *a.* (ביל'-יאס) שלעכט=מוטהיג; מרה שחורה'דיג; גאלקראנק; מאנענליידענד.

bil'iousness *n.* (ביל'-יאס-נעס) גאל=קראנקהייט; מאגענקראנקהייט [וואס קומט פון דער גאל].

bil'ious tem'perament (ביל'-יאס טעמ'-פער-ע-מענט) א פערביטערטע נאטור; אן אויפגערעגטער טעמפעראמענט.

bilit'eral *a.* and *n.* (באי-ליט'-ע-רעל) וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען; א זילבע אדערווארט וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען.

bilk *n. and v.* (בילק) ענטווישען; בעטריגען; זיך ארויסדרעהען פון א בעל־חוב; מאכען פליטה; מאכען איינעם קאליע דעם שפיעל [אין קארטען]; בעטרוג; שווינדעל; א שווינדלער.

bill *n. and v.* (ביל) א שטרייט=האק [אזא אלטע געוועהר]; א שנאבעל; א שפיץ אויף דער ארט פון א שנאבעל; האק; גארטען=מעסער; רעכנונג, ליסטע, צעטעל; געזעץ=פראיעקט; רעצעפט; וועקסעל; באנק=נאטע; בעקאנט מאכען; זיך שנעבלען [ווי פויגעל טהוען עס פון ליעבע].

bill'-account' *n.* (ביל'-ע-קאונט') דאס וועקסעל=קאנטא.

bill and coo (ביל ענד קוה) לעבען ווי א פאר טויבען.

bill'-board *n.* (ביל'-באורד) א ברעט אויף וועלכען עס ווערען אנגעקלעפט אנאנסען, בעקאנטמאכונגען א. ד. ג.; אזא ארויסגעשטארצט ברעט בעדעקט מיט אייזען אויף א שיף, אויף וועלכען עס ווערט ארויפגעלעגט דער אנקער.

bill'-book *n.* (ביל'-בוק) וועקסעל=קאפיר בוך.

bill'-bro'kerage *n.* (ביל'-בראו'-קער-עדזש) וועקסעל קורטאזש [דאס געלד וואס א וועקסעל מאקלער בעקומט פאר זיין ארבייט].

bill'-bus'iness *n.* (ביל'-ביז'-נעס) באנק=געשעפט.

billed *a.* (בילד) וואס האט א שנאבעל.

bil'let *n. and v.* (ביל'-עט) בילעט, קוויטעל, צעטעל; קווארטיר צעטעל [פאר סאלדאטען אין א פריוואט הויז]; א שייטעל האלץ; אן אייזערנע אדער שטאלענע שטאנג; אנווייזען א קווארטיר [פאר סאלדאטען]; שטעלען סאלדאטען אין קווארטיר [אין פריוואטע הייזער].

bil'let-doux' *n.* (ביל'-ע-דוה') א ליעבעס בריוועלע.

bil'let-head *n.* (ביל'-עט-העד) אזא רונד קלעצעל אין דער פראנט פון א וואלפיש=שיפעל צו ציהען אויף איהם דעם שטריק וואס איז בעפעסטיגט צו דעם גע־טויטעטען וואלפיש.

bill'-head *n.* (ביל'-העד) א רעכנונגס=בלאנק [א בלאנק פאר רעכנונגען אויף וועלכען עס איז פון אויבען געדרוקט דער נאמען און דער אדרעס פון דער פירמא].

bill'-hol'der *n.* (ביל'-האול'-דער) 1. אייגענטימער פון וועקסלען; 2. א פארטפעל צו האלטען וועקסלען.

2. Bill-holders are a convenience in business.

bil'liard *n.* (ביל'-יארד) ביליארד=שפיעל.

bil'liard-ball *n.* (ביל'-יארד-באהל) א ביליארד=קוגעל.

bil'liard-green *n.* (ביל'-יארד-גריען) א העל=גרינער קאליר [ווי דער קאליר פון ביליארד=טוך].

bil'liard-mar'ker *n.* (ביל'-יארד-מאר'-קער) איינער וואס פערשרייבט ביי ביליארד=שפיעל דעם גאנג פון שפיעל; אן אפאראט צו פערצייכנען דעם גאנג פון ביליארד=שפיעל.

bil'liard-pock'ets *n.* (ביל'-יארד-פאק'-עטס) ביליארד בייטלען.

bil'liards *n.* (ביל'-יארדז) ביליארד שפיעל.

bil'liard-stick *n.* (ביל'-יארד-סטיק) ביליארד=שטעקען.

bil'liard-ta'ble *n.* (ביל'-יארד-טייבל) דאס ביליארד; ביליארד=טיש.

bill in eq'uity (ביל אין עק'-הווי-טי) א קלאגע=שריפט אין געריכט, אין וועלכער דער קלעגער בעגרינדעט זיין קלאגע און פאדערט גערעכטיגקייט.

bil'ling *n.* (ביל'-אינג) דאס שנעבלען זיך [ביי טויבען]; דאס קושען זיך, דאס צערטלען זיך.

bil'lingsgate *n.* (ביל'-אינגז-גייט) א שפראך פון מארק=ווייבער.

bil'lion *n.* (ביל'-יאן) א ביליאן [א מיליאן מיליאנען 1,000,000,000,000; אין פראנקרייך און אמעריקא טויזענד מיליאן 1,000,000,000].

bil'lionth *n. and a.* (ביל'-יאנטה) א ביליאנטע טייל; זייענדיג א ביליאנטע טייל. ז. *billion*.

bill'-job'ber *n.* (ביל'-דזשאב'-ער) וועקסעל=אבקויפער.

bill'-job'bing *n.* (ביל'-דזשאב'-אינג) וועקסעל=אבקויפעריי.

bill'man *n.* (ביל'-מען) א סאלדאט בעוואפענט מיט אזא אלטע געוועהר וואס האט די פארם פון א האק.

bill of admeas'urement (ביל אוו עד-מעזש'-אור-מענט) א מעסט=צעטעל [א צעטעל וואו עס איז, למשל, אנגעגעבען דאס געוויכט פון דער משא אין א שיף].

bill of adven'ture (ביל אוו עד-ווענ'-טשור) א שריפט וועלכע איז אונטערגעשריבען פון א קויפמאן, שיפס=אייגענטימער אדער קאפיטאן צו צייגען, אז די סחורה וואס ווערט געשיקט מיט א געוויסער שיף איז ניט אויף זיין ריזיקע און אז ער, דער אונטערשריבענער, איז נור פעראנטווארטליך פאר דער צושטעלונג פון דער סחורה.

bill of an an'chor (ביל אוו ען ענ'-קאר) דער שפיץ פון א שיף=אנקער.

bill of attain'der (ביל אוו ע-טיינ'-דער) א בעפעהל פון פארלאמענט, וואס פער'משפט איינעם צום טויט.

bill of car'riage (ביל אוו קער'-איידזש) א פראכט=צעטעל.

bill of cost (ביל אוו קאסט) קאסטען=רעכנונג; איינקויפס=רעכנונג.

bill of cred'it (ביל אוו קרעד'-איט) א בריעף וואס ווערט איינעם געגעבען צו א קויפמאן, אז ער זאל איהם געבען סחורה אויף קרעדיט אדער זאל איהם בארגען געלד; פאפיער געלד, אן אסיגנאציע.

bill of discov'ery (ביל אוו דיס-קאוו'-ע-רי) א צושריפט פון א געריכט צו איין צד צו ברייגנען דאקומענטען, וועלכע קענען דיענען דעם אנדערען צד אלס בעווייזע.

bill of divorce' (ביל אוו די-וואורס') א גט [ספר כריתות].

bill of divorce'ment (ביל אוו די-וואורס'-מענט) ז. *bill of divorce*.

bill of en'try (ביל אוו ענ'-טרי) אן אויספיהרליכע פערשרייבונג פון סחורות וועלכע ווערען אריינגעפיהרט און ארייסגעפיהרט דורך א טאמאזשניע [צאל־הויז].

bill of excep'tions (ביל אוו עק-סעפ'-שאנז) א פארמעלע שריפטליכע איינווענדונג געגען אן אורטהייל פון געריכט.

bill of exchange' (ביל אוו עקס-משיינדזש') א געלד=אנווייזונג, א וועקסעל.

bill of fare (ביל אוו פעהר) שפייזע=קארטע [א פערצייכנונג פון שפייזען אין א רעסטאראן].

bill of freight (ביל אוו פרייט) א פראכט=בריעף [א צעטעל וואו עס איז פערשריבען די פראכט וואס ווערט געשיקט און איהר געוויכט].

bill of health (ביל אוו העלטה) אן אפיציעלע צייגניס פאר א שיף וועגען דעם געזונדס=צושטאנד פון איהר מאנשאפט ווען זי קומט אן אין א האפען.

bill of la'ding (ביל אוו ליי'-דינג) א שיף=פערלאדונגס=שיין [א בעשייניגונג וואס דער קאפיטאן פון א שיף גיט ארויס וועגען אנגענומענע לאדונג אויף א שיף]; א פערלאדונגס=שיין פון א באהן.

The cotton planter borrowed money on his bill of lading.

bill of par'cels (ביל אוו פאר'-סעלז) א רעכנונג וואס דער פערקויפער גיט דעם קויפער, וואו עס זיינען פערצייכענט די פרייזען און די סחורות, וועלכע ער האט געקויפט.

bill of partic'ulars (ביל אוו פאר-טיק'-יו-לארז) א שריפט, אין וועלכער עס זיינען אויספיהרליך אנגעגעבען די פרטים פון אן עניז, וועלכער איז פארגעבראכט געווארען אין א פראצעס אין אן אלגעמיינער פארם.

bill of revi'vor (ביל אוו רי-וואי'-וואר) אן ערלויבניש פון געריכט וויעדער אויפצונעהמען א פראצעס ווען איינער פון די צדדים איז געשטארבען.

Bill of Rights (ביל אוו ראיטס) דאס געזעץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וועגען די פערזענליכע רעכטען און פרייהייטען פון די בירגער; דאס ענגלישע געזעץ פון יאהר 1689 וועגען די פערזענליכע רעכטען און פרייהייטען פון די בירגער אין ענגלאנד און וועגען דעם רעכט פון קעניג וויליאם און זיינע יורשים אויף דעם ענגלישען טהראן אויסער די יעניגע, וועלכע וועלען געהערען צו דער רוימיש=קאטוילישער רעליגיאן.

bill of sale (ביל אוו סייל) קויפקאנטראקט; א שריפטליכע בעשייניגונג וואס גיט דאס רעכט צו פערקויפען א משכון ווען ער ווערט ניט אויסגעלייזט צו דער צייט.

bill of the play (ביל אוו טהי פליי) דער רעפערטואר פון טעאטער=פארשטעלונגען; אן אפישע.

bil'lon *n.* (ביל'-אן) א מעטאל וואס בעשטעהט פון גאלד אדער זילבער געמישט מיט קופער.

bil'lot *n.* (ביל'-אט) א שייט [האלץ].

bil'low *n. and v.* (ביל'-או) א ים=כוואליע; א אינד, א וועלע; ברויזען, שטורמען ווי די כוואליעס אויף'ן ים.

bil'lowy *a.* (ביל'-או-אי) בעדעקען זיך מיט גרויסע כוואליעס, ברויזענדיג, שטורמענדיג ווי די כוואליעס פון ים.

bill pay'able (ביל פיי'-עבל) א וועקסעל אדער אירגענד וועלכער שולד=צעטעל.

The trial balance showed many bills payable.

bill'-pos'ter *n.* (ביל'-פאוס'-טער) א צעטעל=קלעפער; איינער וואס קלעפט רעקלאמען.

bill receiv'able (ביל רע-סיעוו'-עבל) א וועקסעל אדער שולד=צעטעל אין די הענד פון דעם וועמען מען דארף צאהלען.

bill'-stamp *n.* (ביל'-סטעמפ) א וועקסעל מארקע [רעגיערונגס=מארקען אלס אבצאהל אויף וועקסעל=פאפיער].

bill'-stick'er *n.* (ביל'-סטיק'-ער) ז. *bill-poster*.

bil'ly *n.* (ביל'-אי) א קורצער דיקער שטאק; א פאליציי=שטאק.

Bil'ly *n.* (ביל'-אי) אן אבקירצונג פון דעם נאמען *William*.

Bil'ly-blind *n.* (ביל'-אי-בלאינד) א גוטער אדער שלעכטער מלאך וואס לויט דעם גלויבען פון פאלק האלט זיך אויף אין די הייזער.

bil'lycock *n.* (ביל'-אי-קאק) אזא שטייפער רונדער פילצהוט.

bil'ly-goat *n.* (ביל'-אי-גאוט) א ציגענבאק.

bilo'bate *a.* (באי-לאו'-בייט) געטיילט אין צוויי לאפען [ווי למשל, בלעטער].
A bilobate leaf.

bilob'ular *a.* (באי-לאב'-יו-לער) ז. *bilobate*.

biloc'ular *a.* (באי-לאק'-יו-לאר) געטיילט אין צוויי צעלען; וואס האט צוויי צעלען.

Bim'ana *n.* (בימ'-ע-נע) אין זאאלאגיע—דער קלאס צוויי⸗הענדיגע [מענשען].

bi'manous *a.* (באי'-מע-נאס) צווייהענדיג, וואס האט צוויי הענד.

bimen'sal *a.* (באי-מענ'-סעל) צווייּמאנאטליך, וואס קומט פאר יעדע צוויי מאנאטען.

bimes'trial *a.* (באי-מעס'-טרי-על) צוויי⸗מאנאטליך; וואס ציהט זיך צוויי מאנאט.

bimet'alism *n.* (באי-מעט'-על-איזם) בימעטאליזם [דאס נוצען פון ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער, פאר געזעצליך געלד].

bimetal'lic *a.* (באי-מע-טעל'-איק) וואס בעשטעהט פון צוויי מעטאלען; וואס איז שייך צום בענוצען ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער פאר געלד.

bimet'allism *n.* (באי-מעט'-על-איזם) ז. *bimetalism*.

bimet'allist *n.* (באי-מעט'-על-איסט) איינער וואס איז דאפיר אז פאר געלד זאלען בענוצט ווערען די ביידע מעטאלען, גאלד און זילבער.

bimetallis'tic *a.* (באי-מעט-ע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו בימעטאליזם. ז. *bimetalism*.

bimonth'ly *a.* (באי-מאנטה'-לי) וואס פאסירט איין מאל אין צוויי חדשים, צוויי מאנאטליך.

bin *n. and v.* (בין) קאסטען; בעהעלטער, לאגער; וויין⸗קעלער; אוועקלעגען אין א בעהעלטער אדער וויין⸗קעלער.

bi'nary *n. and a.* (באי'-ניי-רי) צוויי⸗פאכיג; בעשטעהענדיג פון צוויי איינהייטען; דאפעלט; געפארט; די צווייהייט; די צאהל פון צוויי.

bi'nate *a.* (באי'-נייט) וואס וואקסט פארווייז.

binau'ral *a.* (בינ-אה'-רעל) וואס האט צוויי אויערען; וואס איז שייך צו צוויי אויערען.

bind *n. and v.* (באינד) איינבינדען; בינדען; פערבינדען; פערקניפען; צונויפבינדען; פערפפליכטען; אבהאלטען, הינדערען; געדיכט אדער שטייף ווערען; מאכען א זוים; א שלייף; א קנופ; א פערבינדונג; א בינטעל; האפען⸗פלאנצע.

bind an appren'tice (באינד ען ע-פרענ'-טיס) איינעם אין די לעהרע אבגעבען.

bind by oath (באינד באי אוטה) בינדען דורך א שבועה.

bind down (באינד דאון) פערפפליכטען.

bin'der *n.* (באינ'-דער) בינדער; בוכבינדער; א צייטווייליגער איינבאנד, אן ארומהילונג פאר פאפירען.

bin'dery *n.* (באינ'-דער-אי) בינדעריי; בוכבינדעריי.

bind in (באינד אין) בעשרענקען; איינשרענקען; איינהאלטען.

bin'ding *n. and a.* (באינ'-דינג) דאס בינדען; דער פערבאנד; דער איינבאנד [פון א בוך]; די איינפאסונג; א זאך וואס בינדט, בעשרענקט אדער פערפפליכטעט; א זוים; בינדער; פערבינדענדיג, פערפפליכטענדיג.

bin'dingly *adv.* (באינ'-דינג-לי) פערבינדליך; אין א פערבינדענדער, פערפפליכטענדער ארט.

bin'dingness *n.* (באינ'-דינג-נעס) פערבינדליכקייט; דאס זיין פערפפליכטעט.

bin'ding-wire *n.* (באינ'-דינג-הוואיר) בינד⸗דראט [אזא ווייכער זארט דראט וואס ווערט בענוצט צונויפצובינדען שטיקער מעטאל, וועלכע דארפען צונויפגעלייט ווערען].

bind'weed *n.* (באינד'-הוויעד) בינדגראז [אזא גראז].

bine *n.* (באין) א טרוקענער צווייג; א וואנע; א צעבער; דאס שטענגעל פון א קלעטערענדער פלאנצע.

bing'-bang ! *int.* (בינג'-בענג) פיף⸗פאף! טראך⸗טראך!

bin'nacle *n.* (בינ'-עקל) קאמפאס⸗הויז [דאס קעסטעל אויף א שיף, וואו עס שטעהט דער קאמפאס].

bin'ocle *n.* (בינ'-אקל) א בינאקעל, אן אפערא⸗גלאז.

binoc'ular *a.* (באי-נאק'-יו-לער) צוויי אויגיג; וואס דיענט פאר ביידע אויגען צוגלייך [ווי א בינאקעל].
A binocular microscope.

binocular'ity *n.* (באי-נאק-יו-לער'-אי-טי) דאס נוצען פאר ביידע אויגען צו גלייך; דאס בענוצען ביידע אויגען צו גלייך.

binoc'ularly *adv.* (באי-נאק'-יו-לער-לי) מיט ביידע אויגען, מיט דער הילף פון ביידע אויגען.

binoc'ular tel'escope (באי-נאק'-יו-לער טעל'-ע-סקאופ) א דאפעל⸗שפאקטיוו [צו קוקען מיט ביידע אויגען].

binoc'ulate *a.* (באי-נאק'-יו-לייט) צוויי⸗אויגיג.

bino'mial *n. and a.* (באי-נאו'-מי-על) א בינאם, א צווייגליעדערדיגע צאהל [ווי 16+14 אדער 5—25, אלגעמיין $a \mp b$]; בינאמיש, צווייגליעדערדיג; וואס האט צוויי נעמען.

binom'inal *a.* (באי-נאמ'-אי-נעל) וואס האט צוויי נעמען.

binom'inous *a.* (באי-נאמ'-אי-נאס) ז. *binominal*.

binot'onous *a.* (באי-נאט'-א-נאס) צווייטאניג; וואס האט צוויי טענער.

binox'ide *n.* (באי-נאק'-סיד) דאפעלער זויער⸗שטאף; א לעזונג וואס ענטהאלט צוויי טיילען זויערשטאף.

bi'oblast *n.* (באי'-א-בלעסט) א בילדענדע צעלע; א גאנץ קליינע מאסע פון פראטאפלאזמע [לעבעדיגער אורשטאף] וואס בילדעט א צעלע.

biodynam'ics *n.* (באי-א-דאי-נעמ'-איקס) דער טייל פון דער ביאלאגישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער בעוועגונגס⸗טהעטיגקייט פון לעבענדע ארגאניזמען.

biogen'esis *n.* (באי-א-דזשענ'-ע-סיס) די לעהרע אז לעבען קען ארויסקומען נור פון לעבעדיגע זאכען.

biog'eny *n.* (באי-אדזש'-ע-ני) די ענטוויקלונג פון לעבעדיגע בעשעפענישען; די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון לעבענדע ארגאניזמען.

bi'ograph *n. and v.* (באי'-א-גרעף) א קינעמאטאגראף [ז. *cinematograph*]; א קורצע ביאגראפיע [לעבענס⸗בעשרייבונג]; שרייבען א קורצע ביאגראפיע.

biog'rapher *n.* (באי-אג'-רע-פער) א ביאגראף, א לעבענס⸗בעשרייבער [איינער וואס בעשרייבט די לעבענס⸗געשיכטע פון אימיצען].

biograph'ic *a.* (באי-א-גרעפ'-איק) ביאגראפיש, וואס איז שייך צו לעבענס⸗בעשרייבונג.

biograph'ical *a.* (באי-א-גרעפ'-איק-על) ז. *biographic*.

biog'raphize *v.* (באי-אג'-רע-פאיז) בעשרייבען די לעבענס⸗געשיכטע פון אימיצען.

biog'raphy *n.* (באי-אג'-רע-פי) א ביאגראפיע, לעבענס⸗בעשרייבונג.

biolog'ical *a.* (באי-א-לאדזש'-איק-על) ביאלאגיש; וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען לעבעדיגע ארגאניזמען.

biolog'ically *adv.* (באי-א-לאדזש'-איק-על-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון ביאלאגיע. ז. *biology*.

biol'ogy *n.* (באי-אל'-א-דזשי) ביאלאגיע, לעהרע וועגען לעבען און לעבעדיגע וועזען.

biomet'ricist *n.* (באי-א-מעט'-רי-סיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטאטיסטיק וועגען דעם דורכשניטליכען דויער פון דעם מענשליכען לעבען; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטאטיסטיק פון דער צאהל און גרויס פון די גליעדער פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

biomet'rics *n.* (באי-א-מעט'-ריקס) דער טייל פון דער סטאטיסטיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער צאהל און גרויס פון די גליעדער פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

biom'etry *n.* (באי-אמ'-ע-טרי) די סטאטיסטיק וועגען דעם דורכשניטליכען דויער פון מענשליכען לעבען; די סטאטיסטיק פון דער צאהל און גרויס פון די גליעדער ביי לעבעדיגע ארגאניזמען.

bion'ic *a.* (באי-אנ'-איק) אין ביאלאגיע — וואס האט די אייגענשאפטען פון א לעבעדיגען ארגאניזם.

bion'omy *n.* (באי-אנ'-א-מי) א וויסענשאפט וועגען די געזעצע פון לעבען.

bi'oplasm *n.* (באי'-א-פלעזם) ביאפלאזם, די לעבעדיגע אורשטאף [די ערשטע ארגאנישע לעבעדיגע שטאף, פון וועלכער אלע לעבעדיגע בעשעפענישען האבען זיך ענטוויקעלט].

bi'oplast *n.* (באי'-א-פלעסט) ז. *bioblast*.

bioplas'tic *a.* (באי-א-פלעס'-טיק) ביאפלאסטיש, וואס בעשטעהט פון א ביאפלאזם. ז. *bioplasm*.

biot'ical *a.* (באי-אט'-אי-קעל) וואס איז שייך צום לעבען.

biot'ics *n.* (באי-אט'-איקס) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער לעבענס⸗טהעטיגקייט און אייגענשאפטען פון לעבעדיגע ארגאניזמען.

bip'arous *a.* (ביפ'-ע-ראס) געבעהרענדיג צוויי קינדער מיט אמאל; האבענדיג א צווילינג.

"Copyrighted by the Massachusetts Aubudon Society."

1. Cedar Bird (**Ampelis Cedrorum**)
2. Chickadee (**Parus Atricapillus**)
3. Song Sparrow (**Melospiza Fasciata**)
4. Cardinal (**Cardinalis Cardinalis**)
5. Wood Pewee (**Horizopus Virens**)
6. Red-eyed Vireo (Vireo Olivaceus)
7. Black-throated Green Warbler (**Dendroeca V**
8. Chestnut-sided Warbler (**Dendroeca Pennsilv**
9. Baltimore Oriole (**Icterus Galbula**)
10. Chimney Swift (**Chaetura Pelagica**)
11. Scarlet Tanager (**Piranga Erythromelas**)
12. Cowbird (**Molothrus Ater**)

Golden-crowned Kingle (**Regulus Satrapa**)
Tree Swallow (**Tachycineta Bicolor**)
Bluebird (**Sialia Sialis**)
Kingbird (**Tryannus Tyrannus**)
Wood Thrush (**Turdus Mustelinus**)
Rose-breasted Grosbeak (**Zamelodia Ludoviciana**)

19. Oven-bird (**Siurus Aurocapillus**)
20. Indigo Bunting (**Passerina Cyanea**)
21. Maryland Yellow-throat (**Geothlypis Trichas**)
22. Redstart (**Setophaga Ruticilla**)
23. Least Flycatcher (**Empidonax Minimus**)
24. Purple Finch (**Carpodacus Purpureus**)

bipar'ted *a.* (באי-פאר'-טעד) וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען.

bipar'tible *a.* (באי-פאר'-טיבל) וואס קען זיך טיילען אין צווייען.

bipar'tient *a.* (באי-פאר'-טי-ענט) ז. ***bipartible***.

bipar'tile *a.* (באי-פאר'-טיל) טיילענדיג אין צוויי טיילען.

bipar'tite *a.* (באי-פאר'-טאיט) געטיילט אין צווייען; וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען.

biparti'tion *n.* (באי-פאר-טיש'-אן) טיילונג אין צוויי טיילען.

bi'ped *n. and a.* (באי'-פעד) צוויי=פיסיג; וואס האט צוויי פיס; א צוויי=פיסיגע חיה.

bi'pedal *a.* (באי'-פעד-על) צווייפיסיג; וואס געהט אויף צוויי פיס.

bipen'nate *a.* (באי-פענ'-אייט) צוויי=פליגעלדיג; וואס האט צוויי פליגלען; דאפעל=פעדער=שפאלטיג. ז. ***bipinnatifid***.

bipen'nated *a.* (באי פענ'-איי-טער) ז. ***bipennate***.

bipet'alous *a.* (באי-פעט'-ע-לאס) וואס האט צוויי בלומען=בלעטלעך.

bipinnat'ifid *a.* (באי-פי-נעט'-אי-פיד) דאפעל=פעדער=שפאלטיג [ביי פלאנצען, וואס האבען פעדערען=עהנליכע בלעטער, וועלכע וואקסען פארוויין].

bi'plane *n.* (באי'-פליין) ביאפלאן [א פליה=מאשין מיט צוויי פלעכען איינע איבער די אנדערע].

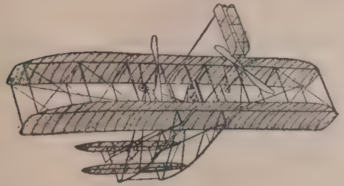

Biplane

bipo'lar *a.* (באי-פאו'-לאר) וואס האט צוויי פאלען; וואס האט צוויי מאגנעט=פאלען [ווי איינינע עלעקטרישע מאשינען].

bipolar'ity *n.* (באי-פא-לער'-אי-טי) ביאפאלאריטעט [א פיזיקאלישער אויסדרוק צו בעצייכענען דעם צושטאנד פון א זאך וואס האט צוויי פאלען].

biquad'rate *n. and a.* (באי-קהוואד'-רייט) א ביאקוואדראט, א דאפעלטער קוואדראט [אין מאטעמאטיק — א צאהל וועלכע קומט פון א ציפער וואס ווערט צוויי מאל געדאפעלט מיט זיך אליין, צ. ב. 4×4=16 און 16×16=256, די צאהל 256 איז דער ביאקוואדראט פון 4]; וואס איז שייך צו א ביאקוואדראט.

biquadrat'ic *n. and a.* (באי-קהוואד-רעט'-איק) ז. ***biquadrate***.

bira'diate *a.* (באי-ריי'-די-אייט) וואס האט צוויי שטראהלען.

birch *n. and v.* (בוירטש) א בירקען=בוים [בעראזע]; א ריטעל פון א בירקען=בוים; שמייסען מיט א רוט [פון א בירקען=בוים].

birch'-broom *n.* (בוירטש'-ברוהם) א בעראזעווער בעזעם [א בעזעם פון בעראזעווע (בירקען) ריטלעך].

bir'chen *a.* (בויר'-טשען) וואס איז שייך צו א בירקען=בוים; געמאכט פון בירקען=האלץ.

birch'-wine *n.* (בוירטש'-הוואין) בירקען=בוים=זאפט, סולע [אין פריהלינג גיבען די בירקען=ביימער ארויס אזא זיסליכען וואסער, וואס דיענט אלס אנגענעהמער טרונק].

bird *n. and v.* (בוירד) א פויגעל; פאנגען אדער שיסען פויגעל.

bird'-bai'ting *n.* (בוירד'-ביי'-טינג) פויגעל=פאנג דורך נעצען.

bird'-cage *n.* (בוירד'-קיידזש) א פויגעל=שטייגעלע.

bird'-call *n.* (בוירד'-קאהל) א צוציהונגס=פייפעלע פאר פויגעל [דאס פייפעלע מאכט נאך דאס צוויטשערען פון פויגעל].

bird'-catch'er *n.* (בוירד'-קעטש'-ער) פויגעל=כאפער.

bir'der *n.* (בויר'-דער) איינער וואס האדעוועט פויגלען, א פויגעל=ציכטער; א פויגעל=כאפער.

bird'-fan'cier *n.* (בוירד'-פענ'-סי-ער) פויגעל=ליעבהאבער; א פויגעל=הענדלער.

bir'die *n.* (בויר'-דיע) א קליין פויגעלע; אן עופה'לע [קליין קינד]; פויגעלע [א פערצייהונגס=נאמען].

bir'ding *n.* (בויר'-דינג) פויגעל=פאנג.

bird'like *a. and adv.* (בוירד'-לאיק) ווי א פויגעל, עהנליך צו א פויגעל.
Birdlike rose the aeroplane.

bird'lime *n.* (בוירד'-לאים) פויגעל=קליי [א קלעפעדיגע זאך, מיט וועלכער מען כאפט פויגעל].

bird'lime *v.* (בוירד'-לאים) אנשמירען מיט פויגעל=קליי. ז. ***bird-lime***.

bird'ling *n.* (בוירד'-לינג) א קליין פויגעלע.

bird'man *n.* (בוירד'-מען) פויגעל=פאנגער; פויגעל=הענדלער; א לופט=שווימער.

bird'nesting *n.* (בוירד'-נעס-טינג) דאס ארויסנעהמען די פויגעל פון זייערע נעסטען.

bird of Miner'va (בוירד אוו מי-נויר'-ווע) נאכט=פויגעל [סאווא].

bird of night (בוירד אוו נאיט) די נאכט=פויגעל [סאווא].

bird of par'adise (בוירד אוו פער'-ע-ראיס) דאס גן=עדן פויגעלע [א גוט בעקאנט פויגעלע מיט בעזאנדערס שעהנע פעדערען].

Bird of Paradise

bird of pas'sage (בוירד אוו פעס'-ערדזש) צוג=פויגעל, וואנדער=פויגעל [א פויגעל וואס וואנדערט אין פריהלינג פון א ווארימען קלימאט אין א קעלטערען און פליהט אין הערבסט צוריק].

bird of prey (בוירד אוו פריי) א רויב=פויגעל.

bird'-seed *n.* (בוירד'-סיעד) פויגעל=זאט [א מין קאנאפליעס וואס דיענט אלס נאהרונג פאר פויגלען].

bird'-sel'ler *n.* (בוירד'-סעל'-ער) א פויגעל=הענדלער.

bird's'-eye *n. and a.* (בוירדז'-אי) אן אויבערפליכטיגער קוק; געזעהן פערביילויפענדיג; אלגעמיין, אויבערפלעכליך; אזא זארט פיינער דין=געשניטענער טאבאק.

bird's'-eye view (בוירדז'-אי וויו) פויגעל=פערספעקטיווע [פון אויבען, פון דער הויך געזעהן].

bird's'-eye wood (בוירדז'-אי הוואוד) מאזער האלץ.

bird's'-mouth *n.* (בוירדז'-מאוטה) אזא אויסשניט אין אן ענד פון א באלקען איהם צונויפצופאסען מיט אן אנדער באלקען.

bird's'-nest *n.* (בוירדז'-נעסט) פויגעל=נעסט; אזא פלאנצע, וואס האט די פארם פון א פויגעל=נעסט.

bird'-wit'ted *a.* (בוירד'-הוויט'-עד) שוואכקעפיג; אויבערפלעכליך, אונאויפמערקזאם.

bi'reme *n.* (באי'-רים) אזא אלט=רוימישע צוויי=רודער שיף.

biret'ta *n.* (בי-רעט'-א) אזא קליין היטעלע וואס קאטוילישע גלחים טראגען אין קירך; א קאלאטכען; א יארמולקע; א צימער=היטעל.

bir'gander *n.* (בויר'-גענ-דער) ז. ***bergander***.

birt *n.* (בוירט) א שטיינבוט [אזא פלאכער פיש ווי א פלאנדערקע].

birt'-fish *n.* (בוירט'-פיש) ז. ***birt***.

birth *n.* (בוירטה) געבורט; דאס געבארען ווערען; הערקונפט; ענטשטעהונג; אנקער=פלאץ.

birth'day *n.* (בוירטה'-דיי) געבורטס=טאג; דער אנפאנג פון יעדער זאך.

birth'day suit (בוירטה'-דיי סיוט) נאקעטקייט.

birth'-hour *n.* (בוירטה'-אור) די געבורטס=שטונדע.

birth'-mark *n.* (בוירטה'-מארק) א מיט=געבארענער צייכען אויף'ן קערפער.

birth'night *n.* (בוירטה'-נאיט) געבורטס=נאכט.

birth'place *n.* (בוירטה'-פלייס) געבורטס=פלאץ.

birth'-rate *n.* (בוירטה'-רייט) די געבורט=ראטע [דער פראצענט=זאץ פון ניי=געבארענע לויט דער בעפעלקערונג פון א שטאדט אדער לאנד. מייסטענס ווערט עס גערעכענט פון יעדע טויזענד].

birth'right *n.* (בוירטה'-ראיט) געבורטס=רעכט; בכורה=רעכט [אין בעצוג צו ירושה].

birth'-song *n.* (בוירטה'-סאנג) געבורטס ליעד.

bis *adv.* (ביס) ביס, צוויי מאל, צו ווידערהאלען נאך אמאל.

bis'cotin *n.* (בים'-קא-טין) א צוקער=פלעצעל; א צוקער=לעקעכעל.

bis'cuit *n.* (בים'-קיט) צוויעבאק, געטריקענטע געבעק; ניט קיין געגלאזירטע פארצעלאיענע אדער ליימענע כלים.

bisect' *v.* (באי-סעקט') טיילען אין צוויי; טיילען אין צוויי טיילען.

bisec'tion *n.* (באי-סעק'-שאן) טיילונג אין צוויי טיילען; איינער פון צוויי טיילען.

bi'sexed *a.* (באי'-סעקסט) ז. ***bisexual***.

bisex'ual *a.* (באי-סעק'-שו-על) וואס

האט ביידע, אי ווייבליכע אי מענליכע גע־שלעכטס־ארגאנען, וואס איז אן אנדרוגינוס.

bish'op *n.* (ביש׳־אפ) בישאף, אן אוי־בער־גלח; אזא געטראנק געמאכט פון וויין, אראנדזשען און צוקער; דער לויפער [אפי־ציער] אין שאך־שפיעל.

bish'opric *n.* (ביש׳־אפ־ריק) דער ארט איבער וועלכען א בישאף האט צו זאגען; דאס אמט פון א בישאף; די קאנצעלאריע פון א בישאף.

bisk *n.* (ביסק) א קרעפטיגע זופ.

bis'muth *n.* (ביז׳־מאטה) ווי־סמוט [א מין רויטליכער ברעקעלדיגער מעטאל, וועלכער ווערט געברויכט אין פארבען און אין מעדיצין].

bis'muthal *a.* (ביז׳־מאטה־על) וויסמוט־עהנליך; וואס איז שייך צו וויסמוט.

bis'muthic *a.* (ביז׳־מאטה־איק) ז. *bismuthal*

bis'muthic-glance *n.* (ביז׳־מאטה־איק־גלענס) וויסמוט־גלאנץ [רויהער וויס־מוט].

bi'son *n.* (באי׳־סאן) ביפעל, אויער־אקס [א. מין ווילדער אמעריקאנער הארבא־טער אקס].

Bison

bi'sontine *a.* (באי׳־סאנ־טין) עהנ־ליך צו אן אויער־אקס; וואס איז שייך צו אן אויער־אקס.

bisque *n.* (ביסק) צוויעבאק; ניט גלא־זירטע כלים פון פארצעלאי אדער ליים; א קרעפטיגע זופ.

bissex'tile *n.* and *a.* (בי־סעקס׳־טיל) אן עבור־יאהר [אייגענטליך בעדייטעט דיעזעס ווארט "צווייזעקסיג", אן עבור־יאהר הייסט אזוי, ווייל ער האט אין דער צאהל פון זיינע טעג צוויי זעקסען— 366, אן איינפאכער יאהר האט 365 טעג]; וואס איז שייך צו אן עבור־יאהר.

bissex'tile day (בי־סעקס׳־טיל דיי) דער 366־טער טאג פון [קאלענדער] עבור־יאהר.

bissex'tus *n.* (בי־סעקס׳־טאס) דער 29־טער טאג פון מאנאט פעברואר, אין אן עבור־יאהר.

bis'ter *n.* (ביס׳־טער) ביסטער, רוס־ברוין [א דונקעל־ברוינע פארב געמאכט פון רוס, סאזשע].

bis'tered *a.* (ביס׳־טערד) געפארבט מיט רוס־ברוין; שווארצליך.

bis'tort *n.* (ביס׳־טארט) דער נאטער־ווארצעל [א מין פלאנצע].

bis'toury *n.* (ביס׳־טו־רי) א לאנצעט [א קליין שמאל מעסערעל, וואס דאקטוי־רים בענוצען פאר קליינע אפעראציאנען].

bis'tre *n.* (ביס׳־טער) ז. *bister*

bisul'cate *a.* (באי־סאל׳־קייט) וואס האט געשפאלטענע קאפיטעס [מפרים פרסה].

bisul'cous *a.* (באי־סאל׳־קאס) ז. *bisulcate*

bisul'phid *n.* (באי־סאל׳־פיד) א כעמי־שע פערבינדונג פון שוועפעל מיט אן אנ־דער עלעמענט דורך וועלכער עס ווערט גע־בילדעט א שוועפעל־פערבינדונג, וואס ענט־האלט צוויי אטאמען שוועפעל און איין אטאם פון דעם אנדערען עלעמענט.

bisul'phite *n.* (באי־סאל׳־פאיט) א מין שוועפעל־זויערע, אין וועלכער דאס וואס־סער־שטאף פערנעהמט העלפט דעם פלאץ פון מעטאל.

bit *n.* and *v.* (ביט) א ביס; א ביסעל, א שטיקעל; ענבער; [ברויט]; א ביסען אין א צוים פון א פערד [דאס אייזענשטיק פון א צוים וואס ווערט געלעגט ביים פערד אין מויל]; א קליינע מטבע; איינצוימען א פערד; גע־ביסען; איינגעצוימט. ז. *bite*

bit'-bri'dle *n.* (ביט׳־בראידל) דאס אייזענשטיק פון א צוים וואס ווערט גע־לעגט דעם פערד אין מויל.

bit by bit (ביט באי ביט) שטיקלעכווייז.

bitch *n.* (ביטש) א צוינ.

bite *n.* and *v.* (באיט) פער־בייסען; פער־וואונדען; שטעכען, שמארצען; כאפען, פאסען, גרייפען; בעטריגען; א ביס; א ביסען; בעטרוג; בעטריגער.

bite'less *a.* (באיט׳־לעס) וואס בייסט ניט; ניט געפעהרליך.

bite off (באיט אף) אבבייסען.

bi'ter *n.* (באי׳־טער) איינער וואס בייסט; בעטריגער; א פיש וואס לאזט זיך פער־נארען אויף א ווענטקע.

bite the dust (באיט טהי דאסט) קייען די ערד, ליעגען אין דער אדמה.

bite up (באיט אפ) צובייסען.

bi'ting *n.* and *a.* (באי׳־טינג) דאס ביי־סען; דאס שטעכען; דאס שמארצען, דאס פערוואונדען; דאס בעטריגען; דאס כא־פען; בייסענדיג; שמערצליך; שניידענד [פון קעלט]; שארף; שטעכעדיג; שניי־דיג [אין ריידען], סארקאסטיש.

bi'tingly *adv.* (באי׳־טינג־לי) בייסע־דיג; שטעכעדיג; שניידענד; שניידיג, שטעכיג, שארף, סארקאסטיש.

bi'tingness *n.* (באי׳־טינג־נעס) שארפ־קייט; שטעכעדיגקייט; שניידיגקייט.

bit of blue (ביט אוו בלו) אביסעל האפנונג.

bit'-stock *n.* (ביט׳־סטאק) דאס הענטעל פון אן ענבער.

bitt *n.* and *v.* (ביט) אן אייזערנער אדער הילצערנער שטעהענדער זייל אויף א שיף, צו וועלכען עס ווערען צוגעבונ־דען שטריק; בעפעסטיגען מיט שטריק אויף אזעלכע זיילען.

bit'ten (ביט׳ן) געביסען. ז. *bite*

The child was **bitten** by a mad dog.

bit'ter *n.*, *a.* and *v.* (ביט׳־ער) ביטער, שארף, בייסענד; שטרענג; אונפריינדליך; גרויזאם; שלעכט; שמערצליך; א ביטע־רע זאך; א ביטערע מעדיצין; מאכען בי־טער; פערביטערען; צובינדען שטריק אויף א שיף אויף אן אייזערנעם אדער הילצערנעם זייל. ז. *bitt*

bit'ter cold (ביט׳־ער קאולד) א ביטערע קעלט; א שניידענדע קעלט.

bit'ter en'emies (ביט׳־ער ענ׳־ע־מיעז) ביטערע שונאים.

bit'terish *a.* (ביט׳־ער־איש) ביטערליך.

bit'terly *adv.* (ביט׳־ער־לי) מיט בי־טערקייט; אויף א שמערצליכען, ביי־סענדען, גרויזאמען אופן.

bit'terly afflic'ted (ביט׳־ער־לי ע־פליק׳־טעד) שמערצליך בעטריבט.

bit'tern *n.* (ביט׳־ערן) דער רייהערשנא־בעל [אזא וואלד־פויגעל]; אין זאלץ־פאבריקאציאן — דאס זאלץ־וואסער וואס בלייבט איבער, ווען די זאלץ האט זיך אויסקריסטאליזירט; אזא ביטערע געמי־שעכץ וואס ווערט געברויכט צום פעלשען ביער.

bit'terness *n.* (ביט׳־ער־נעס) ביטער־ניס; ביטערקייט; קומער.

bit'ters *n.* (ביט׳־ערז) א געטראנק וואס ווערט געמאכט פון ביטערע גראזען; א ביטערע מעדיצין; אן אבפיהרונגס־מיטעל.

bit'ter-salt *n.* (ביט׳־ער־סאלט) ביטער־זאלץ.

bit'ter-sear'ching *a.* (ביט׳־ער־סויר־טשינג) שארף איינשניידענדיג.

bit'ter-spar *n.* (ביט׳־ער־ספאר) בזטער־שפאט [אזא קריסטאל מינעראל].

bit'tersweet *n.* (ביט׳־ער־סהוויעט) דאס ביטער־זים [אזא דיקע קלעטערנדיגע פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען רויטע יאגדעס, איהרע צווייגען האבען א ביטער־זיסען טעם].

Bittersweet

bit'ter-sweet *a.* and *n.* (ביט׳־ער־סהוויעט) ביטער־זים; אנגענעהם און שמערצליך אין איין און דערזעלבער צייט; עטוואס וואס איז ביטער־זים; עטוואס וואס איז שמערצליך און אנגענעהם אין איין און דערזעלבער צייט.

bit'ter-vetch *n.* (ביט׳־ער־וועטש) וויקע [א מין גראז מיט בלויע און רויטע בלי־טהען און אוואל־שפיציגע בלעטלעך].

Bitter-vetch

bit'ter weath'er (ביט׳־ער הוועטה׳־ער) שלעכטער וועטער.

bit'ting *n.* (ביט׳־אינג) דאס אויס־לערנען א יונג פערד צו געהן איינגעצוימט.

bitume' *v.* (בי־טיום׳) בעשמירען, בע־בעדעקען מיט פעך אדער אספאלט; אויס־פעכען; אספאלטירען.

bitumed' *a.* (בי־טיומד׳) בעשמירט מיט פעך אדער אספאלט, אויסגעפעכט.

bitu'men *n.* (בי־טיו׳־מען) נאפט, פעט־טראלעאום; ערד־פעך, אספאלט.

bitu'minous *a.* (בי-טיו'-מי-נאס) וואס געהערט צו אדער ענטהאלט ערד-פעך, אס-פאלט אדער פעטראלעאום.

bi'valence *n.* (באי'-וויי-לענס) צוויי-ווערטיגקייט [דער אויסדרוק ווערטינקייט אין כעמיע גיט אן וויפיעל אטאמען וואס-סער-שטאף אן עלעמענט מוז האבען ביי זיין פערבינדונג מיט איהם. צווייווערטיג מיינט, אז דער עלעמענט האט נויטיג צוויי אטאמען וואסער-שטאף].

bi'valent *a.* (באי'-וויי-לענט) צווייוועריטיג. ז. *bivalence*.

bi'valve *n. and a.* (באי'-וועלוו) א מו-שעל וואס בעשטעהט פון צוויי דעקלעך; א חיה'לע, וואס ליעגט אין אזא מושעל; א פרוכט וואס איהר זוימען-קערנער קעס-טעלע שפאלט זיך אין צווייען; צוויי-שאליג; צווייידעקעלדיג.

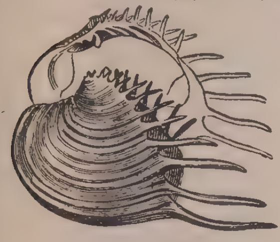

Bivalve Shell

bi'valved *a.* (באי'-וועלווד) צווייידע-קעלדיג; צוויישאליג. ז. *bivalve*.

bival'vous *a.* (באי-וועל'-וואס) ז. *bivalved*.

bival'vular *a.* (באי-וועל'-וויו-לער) וואס האט צוויי דעקלעך; צוויישאליג. ז. *bivalve*.

bi'vaulted *a.* (באי'-וואל-טעד) דאפעלט געוועלבט; וואס האט צוויי געוועלבען.

biv'ious *a.* (ביוו'-אי-אס) וואס האט צוויי וועגען, וואס פיהרט אויף צוויי וועגען.

biv'ouac *n. and v.* (ביוו'-או-עק) בי-וואואק [א פעלדלאגער פאר סאלדאטען אונטער'ן פרייען הימעל]; לאגערען אויף'ן פרייען פעלד.

biweek'ly *a., adv. and n.* (באי-הוויעק'-לי) צווייוועכענטליך; איין מאל אין צוויי וואכען; א צווייוועכענטליכע אויסגאבע.

He is the editor of a biweekly magazine.

bizarre' *a.* (בי-זאר') אינגעווהנליך; פאנטאסטיש.

blab *n. and v.* (בלעב) פלוידערער, דער וואס פלוידערט אויס א סוד; פלוידערען, אויספלוידערען.

blab'ber *n. and a.* (בלעב'-ער) פלוידע-רער, אויספלוידערער; דער וואס זאגט אויס א סוד; געשוואלען, אנגעשוואלען, ארויסשטארצענד.

blab out (בלעב אוט) אויספלוידערען.

black *n., a. and v.* (בלעק) שווארץ; שווארצליך; דונקעל; פינסטער; געהיימ-ניספול; טרויעריג; שרעקליך; שווארצער קאליר; שווארצע פארב; שווארצע קליי-דונג; א שווארצער, א נעגער; שווארץ ווערען; שווארץ מאכען.

black'amoor *n.* (בלעק'-ע-מוהר) איי-נער וואס שטאמט פון דער שווארצער ראַ-סע; א נעגער.

black and blue (בלעק ענד בלו) ברוין און בלוי [צושלאגען].

black and white (בלעק ענד הוואיט) שווארץ אויף ווייס [געשריבען].

black art (בלעק ארט) שווארצע קונסט, כשוף.

black ar'tist (בלעק אר'-טיסט) שווארץ-קינסטלער, מאגיקער; צויבערער.

black'ball *n. and v.* (בלעק'-באהל) א שווארצע גאלקע; ווארפען שווארצע גאל-קעס [ביים שטימען]; אימיצען דורכ-ווארפען ביי דער אבשטימונג.

black'-bass *n.* (בלעק'-בעס) דער שווארץ-פיש [א מין עסבארער פיש. געפינט זיך אין די אמעריקאנער וואסערען]

Black-bass

black'-bee'tle *n.* (בלעק'-ביעטל) א שווארצער פריים [אינזעקט].

black'berry *n.* (בלעק'-בער-אי) שווארצע יאגדע.

black'bird *n.* (בלעק'-בוירד) דראסעל [א מין זינג פויגעלע מיט שווארצע פע-דערען].

Blackbird

black'board *n.* (בלעק'-באורד) שווארצער טאוועל [דער שווארצער שול-ברעט צום שרייבען מיט קרייד].

black book (בלעק בוק) שווארצער רעגיסטער, שווארצעס בוך אין די ענגלישע מאנאסטירען וואו עס זיינען פערשריבען די כללים און מנהגים פון מאנאסטיר; א בוך וואו עס ווערען פערשריבען די פער-זאנען וועמען עס קומט א שטראף א. ז. וו.

black'-bor'dered *a.* (בלעק'-באור-דערד) מיט א שווארצען ראנד.

black'-browed *a.* (בלעק'-בראוד) מיט שווארצע ברעמען; פינסטער, אנגעכמורעט [בליק].

black'burnian warb'ler (בלעק'-בויר ני-ען הווארב'-לער) אזא קליינער שעהנער פויגעל וואס געפינט זיך אין די אמעריקאנער וועלדער.

Blackburnian Warbler

black'cap *n.* (בלעק'-קעפ) דער שווארץ-קאפ [אזא פויגעל מיט א שווארצען קאפ]; אזא מין שווארצע יאגדעס; א שטארק פערברוינטער געבאקענער עפעל.

black cap (בלעק קעפ) א גלח'ש יאר-מולקע; די שווארצע הוט וואס אן ענגלי-שער ריכטער טהוט אן ביים אויסשפרוך פון א טויט-אורטייל.

black'-cat'tle *n.* (בלעק'-קעטל) פיה צים שלאכטען.

black cher'ry (בלעק טשער'-אי) דער שווארצער קארש, דער שווארצער קארשענבוים [אן אמעריקאנער בוים מיט קליינע שווארצע קארשען. דאס האלץ פון דיעזען בוים איז זעהר ווערטהפאל].

Black Cherry

black clus'ter (בלעק קלאס'-טער) בור-גונדישע ווייןטרויבען.

black'cock *n.* (בלעק'-קאק) דער בירקען-האהן [אזא מין אינדיק].

black cof'fee (בלעק קאפ'-אי) שווארצער קאפע [אהן מילך].

black coun'try (בלעק קאנ'-טרי) דאס שווארצע לאנד [א פראווינץ אין מיטעל-ענגלאנד וואו דורך דעם רויך פון פיעלע פאבריקען איז אלעס פערשווארצט].

black'-cur'rant *n.* (בלעק'-קאר'-ענט) שווארצער וויינפערל-בוים; שווארצע וויינ-פערלעך.

black day (בלעק דיי) אן אונגליקליכער טאג.

black'-death *n.* (בלעק'-דעטה) דער שווארצער טויט [די פעסט פון 14טען יאהרהונדערט אין ענגלאנד].

black deed (בלעק דיעד) א פערברעכע-רישע טהאט.

black di'amonds (בלעק דאי'-ע-מאנדז) קויהלען.

black'-drop *n.* (בלעק דראפ) אפיום-עסיג-טראפען.

black'-ea'gle *n.* (בלעק'-איגל) דער שטיין-אדלער; שווארצער אדלער.

black'en *v.* (בלעק'ן) אבשווארצען; שווארץ מאכען; פערשווארצען איינעמס נאמען; שווארץ ווערען.

blacke'ner *n.* (בלעק'נ-ער) איינער וואס מאכט אדער ווערט שווארץ.

black'-ex'tract *n.* (בלעק'-עקס'-טרעקט) אן עקסטראקט פון קאקעלס-קערנער צו פעלשען ביער.

black'ey *n.* (בלעק'-אי) א שווארצער, א נעגער.

black'-eye *n.* (בלעק'-אי) א בלוי אויג [פון א קלאפ].

black'-eyed *a.* (בלעק'-איד) שווארץ-אויגיג.

black'faced *a.* (בלעק'-פייסט) ברונעט, דונקעל-פארביג [געזיכט].

black'fish *n.* (בלעק'-פיש) ליפ-פיש [אזא מין פיש].

Blackfish

black'-flag *n.* (בלעק'-פלעג) די שווארץ-צע פאהן [פון ים-רויבער].

black'-fri'ar *n.* (בלעק'-פראי'-ער) א גלח

פון א דאמיניקאנער ארדען, געקליידעט אין שווארצען.
black′-game *n.* (בלעק׳-גיים) ז. *blackcock*.
black′-grouse *n.* (בלעק׳-גראוס) דער בירקען־האהן [אזא אינדיק].

Black-grouse

black′guard *n.* (בלעק׳-גארד) א לומפ, אן אויסוואורף.
black′guardism *n.* (בלעק׳-גארד-איזם) לומפעריי; די אויפפיהרונג פון אן אויסוואורף; א געמיינע שפראך; נבול פה.
black guil′lemot (בלעק גיל׳-ע-מאט) אזא ים־פויגעל מיט א שארפען שטארקען שנאבעל.

Black Guillemot

black′-gum *n.* (בלעק׳-גאם) אמעריקא־נער טופעלא־בוים [עס וואקסען אויף איהם שווארץ־בלויע יאגדעס, זיין האלץ איז זעהר שטארק].
black′-haired *a.* (בלעק׳-העהרד) שווארץ־הארינ.
Black Hand (בלעק הענד) די שווארצע האנד [א געהיימע פערברעכערישע געזעל־שאפט אין סיציליען, איטאליען]; איינער וואס פרעסט אוים געלד דורך סטראשו־נגען [ביי די איטאליענער].
The Black Handers are extorting money from the Italians by threats.
black′-hear′ted *a.* (בלעק׳-האר׳-טעד) וואס האט א שלעכט הארץ.
black′-hole *n.* (בלעק׳-האול) א פינסטע־רער קאמערעל אין א געפענגנים; א מי־ליטער־געפענגניס.
black′ing *n.* (בלעק׳-אינג) שוהוואקס; שווארצע פארב צום אבשווארצען לעדער.
black′ing-brush *n.* (בלעק׳-אינג-בראש) א שטיפעל־בערשטעל.
black′-i′ron *n.* (בלעק׳-אי׳-ערן) ניט קיין פערצינטע אייזען־בלעך.
black′ish *a.* (בלעק׳-איש) שווארצליך.
black′-jack *n.* (בלעק׳-דזשעק) א קליי־נער אייכענבוים [דעמבע]; געברענטע צו־קער צו פארבען ספירטוס; א לאגעל, א שלויך, א קרוג; גפעפלשטע פוטער; די פאהן פון ים־רויבער; א תליה; צינק־בלענדע [רויהער צינק].
black′-knot *n.* (בלעק׳-נאט) א פעסטער שלייף וואס איז ניט פונאנדערצובינדען.
black′-lead *n.* (בלעק׳-לעד) גראפיט; א גראפיט־בלייפעדער.
black′lead *v.* (בלעק׳-לעד) בעדעקען מיט גראפיט.
black′leg *n.* (בלעק׳-לעג) א קארטען־שפיעלער, א שווינדלער; א בעטריגער; אזא פוס־קראנקהייט ביי בהמות.

black′-let′ter *n.* and *a.* (בלעק׳-לעט׳-ער) פעטע שריפט, שווארצע שריפט, גא־טיש׳ע שריפט; געשריבען אדער געדרוקט אין דיזעזער שריפט.
black′-list *n.* (בלעק׳-ליסט) די שווארצע ליסטע [א ליסטע וואו איינער פער־שרייבט די נעמען פון פערזאנען, וועל־כע האבען זיך שלעכט אויפגעפיהרט. ביי פאבריקאנטען ווערען צ. ב. אין דער שווארצער ליסטע פערשריבען סטרייקענדע אר־בייטער, אגיטאטארען א. ז. וו. ביי סוחרים ווערען פערשריבען פערזאנען וואס האבען באנקראטירט א. ז. וו.].
black′list *v.* (בלעק׳-ליסט) פערשריי־בען אין דער שווארצער ליסטע.
ז. *black-list*.
black′mail *n.* and *v.* (בלעק׳-מייל) לא־יחרץ געלד, געלד פאר׳ן שווייגען [פערלאנגטע געלד פאר ניט דערצעהלען אויף אימעצען אמת׳ע אדער אויסגע־טראכטע שאנד־טהאטען]; ציהען לא יחרץ געלד.
black Mari′a (בלעק מע-ראי׳-ע) א פאליציי־וואגען פאר פערברעכער [פאט־רול וואגען].
black′-mar′tin *n.* (בלעק׳-מאר׳-טין) די מויער־שוואלב.
Black Mon′day (בלעק מאנ׳-דיי) דער אונגליקליכער מאנטאג [ביי קינדער דער ערשטער טאג נאך וואקאציע (פריי־טעג פון שוהל) ווען מען דארף צוריקגעהן אין שוהל].
black′-monk *n.* (בלעק׳-מאנק) דער בענעדיקטינער מאנאך [די בענעדיקטינער געהען שווארץ געקליידעט].
black′moor *n.* (בלעק׳-מוהר) ז. *blackamoor*.
black′ness *n.* (בלעק׳-נעס) שווארצ־קייט, שווארצער קאליר; דונקעלקייט; אב־שייליכקייט; זינדיגקייט; נאכט.
black of the eye (בלעק אוו טהי אי) שווארצאפעל פון אויג.
black′-peo′pled *a.* (בלעק׳-פיפעלד) בעפעלקערט פון שווארצע מענשען.
black pop′lar (בלעק פאפ׳-לער) דער שווארצער פאפעל־בוים.
black′-pud′ding *n.* (בלעק׳-פוד׳-אינג) בלוט־ווורשט.
black′rust *n.* (בלעק׳-ראסט) אזא קראנקהייט פון ווייץ און אנדערע פלאנ־צען.
black sheep (בלעק שיעפ) א פלעק אין דער משפחה.
black′smith *n.* (בלעק׳-סמיטה) אן איי־זען־שמיעד.
black′smithing *n.* (בלעק׳-סמיטה-אינג) אייזען שמיעדעריי.
black′snake *n.* (בלעק׳-סנייק) אזא שווארצע שלאנג; אזא דיקער בייטש גע־פלאכטען פון קוה־פעל.
black′strap *n.* (בלעק׳-סטרעפ) אזא געטראנק פון שנאפס געמישט מיט סיראפ; אזא בילינער וויין וואס מאטראזען טרינ־קען.
black′stripe *n.* (בלעק׳-סטראיפ) ז. *blackstrap*.
black′tail *n.* (בלעק׳-טייל) אזא הירש מיט א שווארצען עק; אזא מין פיש.
black′thorn *n.* (בלעק׳-טהארן) דער שווארץ־דארן [אזא שטעכעדיג קליין בוי־מעל]; א שפאציער־שטאק געמאכט פון א שווארץ־דארן ביימעל.
black-throa′ted green warb′ler (בלעק טהראו׳-טעד גריען הווארב׳-לער) א קליין אמעריקאנער פויגעל פון גרינלי־כען קאליר, מיט א שווארצע העלזעל.
ז. *"Birds of the U. S."* איל.
black′-tressed *a.* (בלעק׳-טרעסט) מיט שווארצע לאקען.
black′-veined white but′terfly (בלעק׳-וויינד הוואיט באט׳-ער-פלאי) אזא קליינער ווייסער שמעטערלינג [זו־מער־פויגעלע] מיט שווארצע אדערלעך אין די פליגלען.
black vom′it (בלעק וואמ׳-איט) דאס געלע קדחת.
black′-walnut *n.* (בלעק׳-הוואל-נאט) דער אמעריקאנער שווארצער וועלש־נוס בוים.
black′-work *n.* (בלעק׳-הווארק) גראָ־בע שמיעד־ארבייט.
black′y *n.* (בלעק׳-אי) א נעגער; א שווארצער פויגעל; א שווארצע חיה.
blad *n.* and *v.* (בלעד) א פאטש; פאטשען; א שטיק; א פארטפעלל; עט־ליכע צונויפגעלעגטע בויגען פון לעש־פא־פיער.
blad′der *n.* and *v.* (בלעד׳-ער) פענכער; בלאטער; בלאז; אריינלעגען אין א פענ־כער.
blad′der-help *n.* (בלעד׳-ער-העלפ) דער בלאזען־שטאנג [א מין פלאנצע].
blad′der-nut *n.* (בלעד׳-ער-נאט) אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען פימפער־נים.
blad′der-sen′na *n.* (בלעד׳-ער-סענ׳-ע) דער בלאזען־שטרויך [אזא קליין בוימעל מיט געלבע בלומען, וועלכע ווערען געברויכט אלס אבפיהרונגס־מיטעל].
blad′derwort *n.* (בלעד׳-ער-הווירט) דער וואסער־שלויך [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו פענ־כערס].
blad′dery *a.* (בלעד׳-ער-אי) בלאזען־ארטיג; מיט בלאזען.
blade *n.* and *v.* (בלייד) א גריין בלע־טעל פון א בוים אדער פלאנץ; א שטענ־געל פון א פלאנץ; א קלינגעל [פון א מעסער אדער שווערד]; א לעבהאפטער מענש; ארייןשטעלען א קלינגעל.
blade′-bone *n.* (בלייד׳-באון) שולטער־ביין [דער דריי־עקיגער ביין פון דעם רוקען גלייך אונטער דעם אקסעל].
bla′ded *a.* (בליי׳-דעד) וואס האט בלעט־לעך׳ וואס איז צונויפגעשטעלט פון בלעט־לעך; וואס האט א קלינגעל; וואס איז צונויפגעשטעלט פון לאנגע שמאלע בלעט־לעך [וועגען געוויסע מינעראלען]
blade′-met′al *n.* (בלייד׳-מעט׳-על) דאס מעטאל פון וואס מען מאכט שווערדען.
blade of a saw (בלייד אוו ע סאה) א זעג [די אייזען־פלאטע פון זעג].
blade of youth (בלייד אוו יוטה) ערשטע יוגענד־צייט.
blain *n.* (בליין) געשוויר, געשוויר אויף׳ן צונג; בלעזעל אויף׳ן לייב; א וואַ־סער־בלאז.
bla′mable *a.* (בליי׳-מעבל) בעשול־דיגונגס ווערטה, טאדעלהאפט; פעהלער־האפט.
bla′mableness *n.* (בליי׳-מעבל-נעס) טאדעלווירדיגקייט; פעהלערהאפטיגקייט.
bla′mably *adv.* (בליי׳-מעב-לי) צום טאדלען; אויף א טאדעלהאפטען אופן.
blame *n.* and *v.* (בליים) טאדעל, שולד, בעשולדיגונג; בעשולדיגען; טאדלען; פערדאמען.

bla'meable *a.* (בליי׳-מעבל) ז. ***blamable***
bla'meably *adv.* (בליי׳-מעב-לי) ז. ***blamably***
blamed *a.* (בליימד) געטאדעלט; פערדאמט; בעשולדיגט.
No one could be **blamed** for the accident.
blame'ful *a.* (בליימ׳-פול) טאדעלהאפט, בעשולדיגונגס-ווערטה, פעהלערהאפט.
blame'fully *adv.* (בליימ׳-פול-אי) אויף א טאדעלהאפטען אופן.
blame'fulness *n.* (בליימ׳-פול-נעס) טאדעלהאפטיגקייט.
blame'less *a.* (בליימ׳-לעס) טאדעללאז; אונשולדיג, אהן פעהלערען.
blame'lessly *adv.* (בליימ׳-לעס-לי) אויף א טאדעללאזען אופן; אונשולדיג; אהן פעהלערען.
blame'lessness *n.* (בליימ׳ לעס נעס) אונשולדיגקייט; טאדעללאזיגקייט.
bla'mer *n.* (בליי׳-מער) טאדלער; פעהלער-זוכער
blame'worthiness *n.* (בליימ׳-הוואיר-טי-נעס) דאס זיין ווערטה געטאדעלט אדער בעשולדיגט צו ווערען.
blame'worthy *a.* (בליימ׳-הוואיר טהי) בעשולדיגונגס-ווערטה; טאדלונגס-ווערטה.
blanc *n.* (בלענק) א ווייסע פארב [הויפטזעכליך פאר׳ן געזיכט]; א מין סאאוס
blan'card *n.* (בלענ׳-קארד) בלאנקארדס [אזא זארט לייוועגט פאבריצירט אין פראנקרייך].
blanch *v.* (בלענטש) ווייס מאכען, בלייכען; ווייס ווערען; בעשעהניגען. צופארבען; אבבריהען אז עסענווארג מיט הייסען וואסער; איינווייקען אין הייסען וואסער.
blan'cher *n.* (בלענ׳-טשער) א בלייך-מאכער, א ווייס-מאכער.
blan'ching *n.* (בלענ׳-טשינג) דאס בלייכען, דאס ווייס-מאכען.
blanc-mange' *n.* (בלא-מאנזש׳) אזא מין געקאכטער זשעלאטין [סטודען] מיט מאנדלען.
blanc-manger' *n.* (בלא-מאנ-זשי׳) ז. ***blanc-mange***
bland *a.* (בלענד) מילד, זאנפט, גוטיג, שמייכעלדיג.
His **bland** manner of speech deceives no one.
blan'dish *v.* (בלענ׳-דיש) לאשטשען; מאכען קאמפלימענטען; מאכען אנגענעהם
blan'dished *a.* (בלענ׳ דישט) געלאשטשעט, געמאכט קאמפלימענטען.
blan'disher *n.* (בלענ׳ דיש-ער) איינער וואס לאשטשעט אדער מאכט קאמפלימענטען.
blan'dishing *n. and a.* (בלענ׳-דיש-אינג) חניפה; קאמפלימענטען; מילד; שמייכעלדיג; לאשטשענדיג.
blan'dishment *n.* (בלענ׳-דיש מענט) חניפה; גלאטע רייד; שמייכעליי; קאמפלימענטען.
bland'ness *n.* (בלענד׳-נעס) גוטמוטהיגקייט; מילדקייט; זאנפטמיטה
blank *n. and a.* (בלענק) ווייסקייט; בלייכקייט; ליידיגער ארט; אונבעשריבענעס פאפיער; א פאפיער-בלאנק; א פארמולאר; שים-ציעל; א פערז אהן גראמען: ווייס, בלייך: בלאס; בעשטירצט; פערוואונדערט; פערטומעלט; בעשעמט; לעער, ליידיג, אונפערשריבען.
blank aston'ishment (בלענק עס-טאנ׳-איש-מענט) שפראכלאזעס ערשטוינען; דאס בלייבען אהן לשון פון ערשטוינונג.
blank'-book *n.* (בלענק׳-בוק) א בוך מיט בלאנקען [צו מאכען פערצייכנונגען, חשבונות א. ז. וו.].
blank car'tridge (בלענק קאר׳-טרידזש) א פוסטע שים-פיסטאנע.
blank cred'it (בלענק קרעד׳-איט) אפענער קרעדיט; וועקסעל קרעדיט.
blank dice (בלענק דאיס) א גלאטער שפיעל-ווירפעל [אהן אוינען].
blank door (בלענק דאור) א בלינדע טהיר [א פערמויערטע טהיר].
blan'ket *n. and v.* (בלענ׳-קעט) וואלענע בעט-דעקע; דעקע, קאלדרע; פערד-דעקע; אזא אינדיאנער מאנטעל; בעדעקען מיט א קאלדרע.
blan'keting *n.* (בלענ׳-קעט-אינג) דאס שליידערען אדער ארומווארפען אין א דעקע; שטאף פון וועלכען מען מאכט בעט-דעקען; א צאהל קאלדרעס.
blank indorse'ment (בלענק אינ-דארס׳-מענט) דאס אונטערשרייבען א בלאנקען וועקסעל [ניט קיין אויסגעפילטען].
blank'ly *adv.* (בלענק׳-לי) אלס ווייס, ארים ליידיג; גלאט אוועק, אהן צערעמאניעס; אהן איבריגע רייד; גאר פשוט.
blank'ness *n.* (בלענק׳-נעס) ווייסקייט, בלייכקייט, ליידיגקייט.
blank paper (בלענק פיי׳-פער) אונבעשריבען פאפיער.
blank verse (בלענק ווארס) א פערז אהן גראמען.
blank win'dow (בלענק ווינ׳-דאו) א בלינד פענסטער [פערמויערט].
blare *v. and n.* (בלעהר) לארמען; ארויסלאזען א שטימע פון א טרומייט; בעקען [ווי א שעפס אדער קאלב]; הויך שרייען; דאס בעקען; א לארם.
blar'ney *n. and v.* (בלאר׳-ני) שמייכעליי, חניפה; חנפ׳נען, קאמפלימענטען מאכען.
blasé' *a.* (בלע-זיי׳) זאט מיט פערגניגען; לעבענס-זאט.
blash *v.* (בלעש) בעשפריצען, דורכנעצען.
blaspheme' *v.* (בלעס-פים׳) לעסטערן [איבערהויפט גאט און הייליגע לייט], פליכען.
blasphe'mer *n.* (בלעס-פי׳-מער) לעסטערער: א גאט-לעסטערער [מחרף ומגדף שם יהוה].
blas'phemous *a.* (בלעס׳-פי-מאס) לעסטערליך; גאטס-לעסטערליך.
blas'phemously *adv.* (בלעס׳-פי-מאס-לי) מיט לעסטערונג, מיט גאטעס-לעסטערונג.
blas'phemy *n.* (בלעס׳-פי-מי) לעסטערונג; גאטעס-לעסטערונג.
blast *n. and v.* (בלעסט) שאל [תרועה]; דאס בלאזען; ווינדשטויס; דאס אויפרייסען פון פולווער, עקספלאזיאן; לופט-עקספלאזיאן אין א קוהלען-גרוב: אויסטריקעניש אדער בראנד פון תבואה; אזא קראנקהייט פון שעפסען; שלאגען; טרומייטען; בלאזען; פערברענען; עקספלאדירען; פּלאצען; צושטערען; צושיסען [שטיינער]; פערדאמען.
blas'ted *a.* (בלעס׳-טעד) פערדאמט, פערפלוכט.
blas'ter *n.* (בלעס׳-טער) דער שפרענגער [וואס צושיסט שטיינער דורך פולווער]; דער שלאגער, בלאזער; צושטערער.
blast'-fur'nace *n.* (בלעסט׳-פויר׳-נעס) א שמעלץ-אויוועו, ביי וועלכען עס ווערט בענוצט א לופט-שטראם.
blast'-hole *n.* (בלעסט׳-האול) שפרענג-לאך [דאס לאך וואו מען לעגט אריין דאס פולווער ביים צושיסען שטיינער].
blas'ting *n. and a.* (בלעס׳-טינג) דאס אויפרייסען דורך אן עקספלאזיאן; פערוויסטונג דורך א געוויטער; דאס אויפרייסען שטיינער דורך עקספלאזיאנס-מאטעריאל; בעשעדיגט פון בליץ; צושטערט.
blast me! (בלעסט מיט!) דער רוח [טייפעל] זאל מיך נעהמען!
blas'toderm *n.* (בלעס׳-טא-דירם) די קיים-הויט פון א צעלע.
blast'-pipe *n.* (בלעסט׳-פאיפ) דאמפף-צוג-ראהר [ביי א דאמפף-מאשין].
bla'tant *a.* (בליי׳-טענט) שרייענדיג; הויך ריידענדיג; לארמענדיג.
bla'tantly *adv.* (בליי׳-טענט-לי) אויף א שרייענדיגען אדער לארעמדיגען אופן.
blath'er *n. and v.* (בלעטה׳-ער) נארישקייט; פלוידעריי; א פלאפלער; ריידען נארישקייט; פלוידערען; פלאפלען.
blath'erskite *n.* (בלעטה׳-ער-סקאיט) א פוסטער בעריהמער; א פלוידערזאק; א שטיק נארנישט.
blat'ter *n. and v.* (בלעט׳-ער) מאכען לארם; בעקען, פלוידערען; פלוידעריי; לארם.
blat'terer *n.* (בלעט-ער-ער) א הויפ-פלאפלער; א פוסטער בעריהמער; א פלוידערזאק.
blay *n.* (בליי) דער אוקעליי-פיש. ז. ***bleak***
blaze *n. and v.* (בלייז) פלאם; העלער שיין; שטראהלענדעס ליכט; בעקאנטמאכונג; א ווייסער פלעק אויף דעם שטערען פון א פערד אדער קוה; א ווייסער פלעק אויף א בוים; אויפפלאמען; אויפפלאקערען; לייכטען; בעקאנט מאכען; זיכטבאר מאכען.
There was a trail **blazed** in the forest.
blaze away' (בלייז ע-הוויי׳) ארבשיסען; שטארק שיסען; ארבייטען מיט חשק און מיט התמדה.
blaze out (בלייז אוט) ארויסלאזען א פלאם, אויפשיינען; אויפפלאקערען; ווערען שטארק אויפגערעגט; רעדען מיט כעס.
bla'zer *n.* (בליי׳-זער) עטוואס וואס לייכט שטארק אדער איז שטארק הייס און גליהענד; א לייכטער, קורצער, העלער פלאנעל פאלטא; א שיסעל אונטער וועלכער עס געפינט זיך א נעשטעל צו האלטען הייסע קוהלען, כדי די שיסעל צו האלטען הייס; א בעקאנט-מאכער.
blaze up (בלייז אפ) אויפפלאקערען; זיך אנצינדען פון צארן.
bla'zing *a.* (בליי׳-זינג) פלאמענד, ברענענד, לייכטענד; בעקאנט מאכענד; זיכטבאר מאכענד.
bla'zingly *adv.* (בליי׳-זינג-לי) אויף א פלאמענדען, ברענענדען אדער לייכטענדען אופן; בעקאנט מאכענדיג, זיכטבאר מאכענדיג.
bla'zing-star *n.* (בליי׳-זינג-סטאר) א קאמעט וואס ווערט געצייכענט אלס א וואפען אדער א הערב; אזא פלאנצע.
bla'zon *n. and v.* (בלייזן) א וואפען-שילד; ארויסשטעלען צום שיין; בעשעהנען; בעקאנטמאכונג; ארויסצייגונג פון גלאנץ; בעשרייבונג פון פאמיליען וואפען; בעפוצען מיט וואפען [אזעלכע אבצייכנונגען ביי די אדעליגע פאמיליעס].

bla'zonry *n.* (בלײי׳זנ-רי) די קענטנים פון בעשרייבען די פרעשיערענע וואפענס; א וואפענשילד; א דעקאראציאן; אויס־שטעלונג צום שיין.

bleach *n. and v.* (בליטש) בלייכען שטאף, פארבען אויף ווייס; וויים ווערען; דאס בלייכען.

blea'cher *n.* (בליע׳-טשער) איינער וואס בלייכט [שטאף]; אזא וואנע צום בלייכען [שטאף].

blea'chery *n.* (בליע׳-טשער-אי) א פלאץ צום בלייכען שטאף.

blea'ching *n.* (בליע׳-טשינג) דאס בליי־כען, דאס ווייסען [ווייס מאכען].

blea'ching-ground *n.* (בליע׳-טשינג-גראונד) א פלאץ צו בלייכען שטאף.

blea'ching-pow'der *n.* (בליע׳-טשינג-פאו׳-דער) בלייך־פולווער.

bleak *n. and a.* (בליעק) דער אוקעליי־פיש [אזא קליינער פיש וועמענס שופען עס ווערען בענוצט צו מאכען קינסטליכע פערעל]; ליידיג; קאלט; ווינדיג; אומעטיג.

Bleak

blea'kish *a.* (בליע׳-קיש) אומעטיגליך; ווינדיג; קאלטליך; ליידיגליך.

blea'kishly *adv.* (בליע׳-קיש-לי) ז. *bleakish*

bleak'ly *adv.* (בליעק׳-לי) קאלט; אומעדינג.

bleak'ness *n.* (בליעק׳-נעס) קעלט; אומעטיגקייט.

blear *a. and v.* (בליער) טריפענד פון די אויגען; דונקעל; פערדונקלען; קראנק מאכען די אויגען פון וויינען.

bleared *a.* (בליערד) מיט קראנקע אויגען פון וויינען.

blear'edness *n.* (בליער׳-עד-נעס) דאס טרעהרען פון די אויגען; די פערדונקעלונג.

blear'-eyed *a.* (בליער׳-איד) וואס האט טרעהרעדיגע אויגען; וואס זעהט ניט קלאר; קורצזיכטיג.

blear'-eyes *n.* (בליער׳-איז) טרעהרע־דיגע אויגען [אזא אויגען־קראנקהייט].

blear'iness *n.* (בליער׳-אי-נעס) ז. *blearedness*

bleat *n. and v.* (בליעט) דאס מעקען פון שאף אדער קעלבער; מעקען.

blea'ting *n. and v.* (בליע׳-טינג) דאס מעקען פון שאף אדער קעלבער; מעקענ־דיג ווי א שעפס.

bleb *n.* (בלעב) בלעזעל, וואסער־בלעזעל; א בלאטער.

bleb'by *a.* (בלעב׳-אי) בלעזעלדיג; בע־דעקט מיט בלאזען.

bled (בלעד) בלוט געלאזען; געבלוטעט. ז. *bleed*

bleed *v.* (בליעד) 1. בלוטען; בלוט לאזען; לאזען אן אדער; אבצאפען די זאפט פון עפעס; פערגיסען אימעצענס בלוט [טוי־טען אדער פערוואונדען]; אבבלייכען [א פארב]; אנווערען געלד; אויספרעסען פון אימעצען געלד; 2. טרויעריג פיהלען; הא־בען שטארק מיטלייד מיט אימעצען.

1. Many upon seeing others **bleed** are ready to faint themselves. 2. My heart **bleeds** for him.

blee'der *n.* (בליע׳-דער) דער וואס לאזט בלוט דורך עפענען אן אדער; איינער וואס ליידעט פון בלוטען.

blee'ding *n. and a.* (בליע׳-דינג) דאס לאזען אן אדער; דאס בלוטען; דאס אבצ־לויפען מיט בלוט; דאס אבצאפען די זאפט פון א בוים אדער פלאנצע; בלוטענד.

blee'ding condi'tion (בליע׳-דינג קאנ-דיש׳-אן) א געפעהרליכער צושטאנד דורך אבלויפען מיט בלוט.

The patient was taken to the hospital in a **bleeding condition.**

blee'ding in'struments (בליע׳-דינג אינ׳-סטרו-מענטס) אינסטרומענטען מיט וועלכע מען עפענט אויף אן אדער צו לאזען בלוט.

blem'ish *n. and v.* (בלעמ׳-איש) פעה־לער, בראק, מום; שאנדע, שאנדפלעק; בע־פלעקען אימעצענס נאמען; קאליקע; שע־דיגען.

blem'ihsed *a.* (בלעמ׳-אישט) געשע־דיגט; געמאכט פאר א קאליקע; בעפלעקט [די עהרע].

blem'ishless *a.* (בלעמ׳-איש-לעס) אהן א פעהלער.

blench *v., a. and adv.* (בלענטש) אבּ־שפרינגען צוריק; זיך צוריקציהען, צוריק־געהן; פערהינדערען; בלייך ווערען; מא־כען וויים; אויף כלומר׳שטע אדער אונ־בעדייטענדע אבצאהלונגען.

blend *n. and v.* (בלענד) צונויפמישען; א געמישעכץ; סארט, מין [פון א געמי־שעכץ].

blende *n.* (בלענד) בלענדע, צינק־ערץ [צינק אין פערבינדונג מיט שוועפעל ווי ער ווערט געוועהנליך געפונען אין שטיי־נער].

blen'der *n.* (בלענ׳-דער) דער פערמי־שער; א בערשטעל צום מישען; א מא־שין צום צונויפמישען פערשיעדענע מינים מעהל, טרוקענע פארבען א. ד. ג.

blen'ding *n.* (בלענ׳-דינג) צונויפמי־שונג; די פעראייניגונג פון די כאראקטע־ריסטישע אייגענשאפטען פון ביידע עלטע־רען ביי א פארונג פון צוויי פערשיעדענע מינים.

blen'dous *a.* (בלענ׳-דאס) בלענדעארטיג. ז. *blende*

blennorrhe'a *n.* (בלענ-א-רי׳-א) א שטארקער שליים־פלוס; א טריפער [אזא געשלעכטס־קראנקהייט].

blen'ny *n.* (בלענ׳-אי) דער שליים־פיש [אזא קליינער ים־פיש].

blent (בלענט) געמישט. ז. *blend*

bless *v.* (בלעס) בענשען, וויג־שען גליק; בעגליקען; לויבען.

bles'sed *a.* (בלעס׳-עד) הייליג; גליקליך; געבענשט.

bles'sed fool (בלעס׳-עד פוהל) א פער־דאמטער נאר.

bles'sedly *adv.* (בלעס׳-עד-לי) אויף א געבענשטען אופן; גליקליך; גליקזעליג.

bles'sed mem'ory (בלעס׳-עד מעמ׳-א-רי) זכרונו לברכה.

bles'sedness *n.* (בלעס׳-עד-נעס) גליק־זעליגקייט; דאס זיין געבענשט אדער גליקליך.

bles'sed this'tle (בלעס׳-עד טהיסל) די קארבען־דיסטעל [אזא שטעכעדיגע פלאנ־צע].

Bles'sed Vir'gin (בלעס׳-עד וואיר׳-דזשין) די הייליגע יונגפרוי [מאריא, די מוטער פון יעזוס קריסטוס].

bles'ser *n.* (בלעס׳-ער) דער בענשער; דער בעגליקער.

bles'sing *n. and a.* (בלעס׳-אינג) גליק; זעגען, ברכה; וואהלטהאט; בענשענדיג.

bless me ! (בלעס מי) אוי וועה איז־מיר!

bless my soul ! (בלעס מאי סאול) א, וואס הער איך! איז דאס מעגליך!

bless one's stars (בלעס הוואנז סטארז) זיין צופריעדען מיט׳ן שיקזאל.

blest (בלעסט) געבענשט, גליקליך. ז. *bless*

blet *n. and v.* (בלעט) פוילען פון אינ־וועניג [ווי רייפע פרוכט]; דאס אנפאנ־גען פוילען ביי רייפע פרוכט.

blew (בלוה) געבלאזען. ז. *blow*

The wind **blew.**

blight *n. and v.* (בלאיט) בראנד [אזא קראנקהייט פון פלאנצען]; א לייכטע פא־ראליזירונג [לעהמונג] דורך פערקיהלונג; פערניכטען; פערדארבען.

bligh'ted *a.* (בלאי׳-טעד) פערדארבען.

bligh'ted corn (בלאי׳-טעד קארן) בראנד־קארן [אבגעדארטער קארן אויף׳ן פעלד].

bligh'ted hopes (בלאי׳-טעד האופס) צושטערטע האפנונגען.

bligh'ting *a.* (בלאי׳-טינג) פערניכטענ־דיג אדער פערדארבענדיג דורך בראנד; פאראליזירענדיג.

bligh'tingly *adv.* (בלאי׳-טינג-לי) דורך בראנד.

blind *a., n. and v.* (בלאינד) בלינד, דונקעל; שוואך; אהן איבערלעגונג; אונ־וויסענד; געהיים; ניט זיכטבאר; א פערהאנג איבער א פענסטער אדער לא־דען צו פערשטעלען דעם שיין; בלענדע [צינק־ערץ]; אן אבזיכט; א מיין; א תירוץ, אן אויסרייד; א בעהעלטעניש; בלינד מאכען, בלענדען.

blin'dage *n.* (בלאינ׳-דעדזש) ביי מילי־טער—א שוץ־וואנד געמאכט פון האלץ און ערד צו פערבארגען די סאלדאטען וואס ליגען בעהאלטען ערגעץ וואו; אזעלכע פערד־ברילען פון לעדער, וואס שטערען דעם פערד צו זעהן פון דער זייט.

blind al'ley (בלאינד על׳-אי) א זאק־גאס [א גאס וואס האט ניט קיין ארויסגאנג].

blind as a bat (בלאינד עז ע בעט) בלינד ווי א פלעדערמויז, שטאק בלינד.

blind as a bee'tle (בלאינד עז ע ביטל) שטאק בלינד.

blind as a buz'zard (בלאינד עז ע באז׳-ארד) שטאק בלינד.

blind'-bee'tle *n.* (בלאינד׳-ביטל) דער מאי־קעפער [אזא גרויסע באבעלע, זשוק].

blind bud (בלאינד באד) א קנאספע פון א פלאנצע וואס ברייננט ניט ארויס קיין בליטהען אדער פרוכט.

blin'ded *a.* (בלאינ׳-דעד) מיט שטארען [אויף די פענסטער]; מיט אראבגעלאזע־נע שטארען.

blin'der *n.* (בלאינ׳-דער) איינער וואס מאכט בלינד, א פערד־בריל.

blind'-fish *n.* (בלאינד׳-פיש) דער בלינד־פיש [אזא פיש וואס האט בלינדע אויגען].

blind'fold *a. and v.* (בלאינד׳-פאולד) בלינד, מיט צונעדעקטע אויגען; אונבע־דאכטזאם, אונאיבערלעגט; צודעקען די אויגען; פערפיהרען.

blind'folded *a.* (בלאינד׳-פאול-דעד) מיט פערבונדענע אויגען.

blind gal'lery (בלאינד געל׳-ער-אי) א געהיימער גאנג.

blin'ding *a. and n.* (בלאינ׳-דינג) מא־כענדיג בלינד; דאס מאכען בלינד; דאס

אויסשיטען מיט זאמד א פריש ברוקירטע גאס כדי אויסצופילען די קליינע לעכער וואס זיינען געבליבען צווישען די שטיינער.

blin'dingly *adv.* (בלאינ׳-דינג-לי) אויף א בלינד־מאכענדען אופן.

blind'-ink *n.* (בלאינד׳-אינק) בלענדען־טינט [אזא זארט טינט מיט וועלכען מען שרייבט פאר בלינדע. דער טינט האט די אייגענשאפט וואס די בוכשטאבען וועלכע ווערען מיט איהם געשריבען ווערען בולט, אז מען קען זיי אנטאפען מיט די פינגער].

blind'less *a.* (בלאינד׳-לעס) אהן שטארען [וועגען פענסטער].

blind'ly *adv.* (בלאינד׳-לי) בלינדערהייט; אומגעזעהן; אהן איבערלעגונג: אהן אייגענעם פערשטאנד: אהן אן עפנונג.

blind'man *n.* (בלאינד׳-מען) א בלינדער; א בעאמטער אין פאסט, וואס האט די אויפגאבע צו לעזען די שלעכט אדער פאלש געשריבענע אדרעסען אויף בריעף.

blind'man's-buff' *n.* (בלאינד׳-מענז-באף׳) בלינדע קוה אדער כאפעניש [אזא שפיעל].

blind'man's hol'iday (בלאינד׳-מענז האל׳-אי-דיי) פינסטערנים, דונקעלהייט; בין השמשות.

blind mares (בלאינד מעהרז) אונזיניגע מעשות.

blind'ness *n.* (בלאינד׳-נעס) בלינדהייט; אונוויסענהייט

blind'-rea'der *n.* (בלאינד׳-ריע׳-דער) א בעאמטער אין פאסט וואס האט די אויפגאבע צו לעזען די שלעכט אדער פאלש געשריבענע אדרעסען פון בריעף.

blind side (בלאינד סאיד) די שוואכע זייט; דער אונבעשיצטער טייל.

blind'stitch *v.* (בלאינד׳-סטיטש) נעהען מיט בלינד־שטעך [אזא זארט אויסנעהען, וואו די שטעך זעהען זיך נאר אויף איין זייט פון דעם שטאף].

blind'worm *n.* (בלאינד׳-הוואירם) דער בלינדער ווארם [אזא שלאנגען־עהנליכער ווארם].

blink *n. and v.* (בלינק) א פינטעל מיט׳ן אויג; א וואונק מיט׳ן אויג; א בליאסק; אן אויגענבליק; ווינקען; בליאסקען; פינטלען.

blink'ard *n.* (בלינק׳-ארד) איינער וואס פינטעלט מיט די אויגען; א דומער, טעמפער מענש; איינער וואס איגנארירט אדער ווייכט אויס עפעס.

blin'ker *n.* (בלינ׳-קער) איינער וואס גלאצט אדער פינטעלט מיט די אויגען; פערד־ברילען [אזעלכע לעדערנע קלאפעס צו פערשטעלען דעם פערד׳ס אויגען עס זאל נים קוקען פון די זייטען].

blin'kers *n.* (בלינ׳-קערז) פערד־ברילען; ברילען

blink'-eyed *a.* (בלינק׳-איד) וואס האט פינטעלדיגע אויגען.

blin'king *a.* (בלינ׳-קינג) פינטעלדיג אדער ווינקענדיג מיט די אויגען.

blin'kingly *adv.* (בלינ׳-קינג-לי) אויף א ווינקענדען אופן.

blin'ky *a.* (בלינ׳-קי) וואס פינטעלט אדער ווינקט מיט די אויגען.

bliss *n.* (בליס) העכסטעס גליק, גליקזעליגקייט.

bliss'ful *a.* (בליס׳-פול) גליקזעליג: העכסט גליקליך.

bliss'fully *adv.* (בליס׳-פול-אי) אויף א העכסט גליקליכען אופן; גליקזעליג.

bliss'fulness *n.* (בליס׳-פול-נעס) גליקזעליגקייט.

blis'ter *n. and v.* (בליס׳-טער) בלאטער, בלעזעל אויף דער הויט; בלאזען ציהען; קריגען בלאטערען; פעראורזאכען ליידען [ווי פון בלאטערען]; פעראורזאכען ליידען [ווי פון שאנדע].

blis'ter-bee'tle *n.* (בליס׳-טער-ביעטל) א שפאנישע פליעג [אזא גיפטיגע פליעג, וואס ווען זי ווערט צוגעלעגט צו דער הויט, ווערט דארטען אנגעצויגען א בלאז. דיעזע פליעג ווערט דעריבער געטריקענט און בענוצט אלס א פלאסטער אנצוציהען בלאטערען].

blis'tered *a.* (בליס׳-טערד) בלאטערדיג; פול מיט בלאזען.

blis'ter-fly *n.* (בליס׳ טער פלאי) ז. *blister-beetle*

blis'terous *a.* (בליס׳-טער-אס) פול מיט בלאזען אדער בלאטערען.

blis'ter-plas'ter *n.* (בליס׳-טער-פלעס-טער) בלאזען־פלאסטער; שפאנישע פליעג. ז. *blister-beetle*

blis'ter-steel *n.* (בליס׳-טער-סטיעל) בלאזען־שטאהל, צעמענט־שטאהל [אזא זארט שטאהל].

blis'tery *a.* (בליס׳-טער-אי) בלאטערדיג, פול מיט בלאטערען אדער בלאזען.

blite *n.* (בלאיט) אזא מין שפינאט [עסבארע פלאנצע].

blithe *a.* (בלאיטה) פרעהליך; מונטער, לעבעדיג, לוסטיג.

blithe'ful *a.* (בלאיטה׳-פול) ז. *blithe*

blithe'ly *adv.* (בלאיטה׳-לי) פרעהליך, מונטער, לוסטיג, לעבעדיג.

blithe'ness *n.* (בלאיטה׳-נעס) דאס זיין מונטער, לעבעדיג, לוסטיג אדער פרעהליך.

blithe'some *a.* (בלאיטה׳-סאם) ז. *blithe*

blithe'someness *n.* (בלאיטה׳-סאם-נעס) מונטערקייט, לעבעדיגקייט, פרעהליכקייט.

bliz'zard *n.* (בליז׳-ארד) א שטארקער שנעע־שטורם; א זאלפ [דאס אויסשיסען פון עטליכע ביקסען מיט אמאל]; א פלעצליכער איבערפאל, אן אטאקע.

bliz'zardous *a.* (בליז׳-ארד-אס) עהנליך צו א שנעע־שטורם.

bliz'zardly *a.* (בליז׳-ארד-לי) ז. *blizzardous*

bloat *n., v. and a.* (בלאוט) מאכען אויפגעשוואלען; אויפשוועלען, אויפלויפען: אויפגעשוואלען; אויפגעלאפען; אויפבלאזען; רויכערען, טריקענען דורך רויכערען: גערויכערט; א טויגעניכטס, א שכור.

bloa'ted *a.* (בלאו׳-טעד) 1. אויפגעבלאזען, אויפגעשוואלען; אויפגעלאפען; 2. אנגעבלאזען ביי זיך, גאוה׳דיג.

2. Our neighbor acts as though he was a bloated aristocrat.

bloa'tedness *n.* (בלאו׳-טעד-נעס) אויפגעשוואלענהייט, אויפגעבלאזענהייט.

bloa'ter *n.* (בלאו׳-טער) גערויכערטער, געוויאנזעלטער הערינג.

blob *n.* (בלאב) א בלאז; א וואסערבלאז; אן אויפגעלאפענע דיקע אונטער־ליפ.

blob'ber *n.* (בלאב׳-ער) א בלאטער, א בלאז.

blob'ber-lip *n.* (בלאב׳-ער ליפ) דיקע ליפ.

blob'ber-lipped *a.* (בלאב׳-ער-ליפט) דיק־ליפיג.

block *n. and v.* (בלאק) בלאק, קלאץ; שטיק; א הייזער־קווארטאל; א ווינקעלקלעצעל; פערשפארען, פערצאמען דעם וועג; א הינדערניש; הינדערען; אן אונגעלומפערטער מענש [א שטיק קלאץ]; א בינטעל ווערטה־פאפיערען וואס ווערען געקויפט אדער פערקויפט מיט איין מאל; אזא בעפעסטיגט רעדעל אויף וועלכען עס ציהט זיך א שטריק צו הויבען משא.

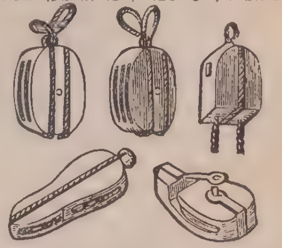

Blocks

blockade' *n. and v.* (בלא-קייד׳) בלאקאדע, די איינשליסונג אדער בעלאגערונג פון א פעסטונג אדער האפען דורך קריעגסשיפען; מאכען א בלאקאדע דורך קריעגסשיפען.

In the Civil War the Southern ports were blockaded by the Federal fleet.

blocka'der *n.* (בלא-קיי׳-דער) איינער וואס בעלאגערט א פעסטונג אדער האפען מיט קריעגס־שיפען; א קריעגס־שיף, וואס נעהמט אנטהייל אין בעלאגערונג.

blockade'-run'ner *n.* (בלא-קייד׳-ראנ׳-ער) א בלאקאדען־ברעכער; א קריעגסשיף וואס ברעכט דורך א בלאקאדע [אבשפארונג].

blockade'-run'ning *n.* (בלא-קייד׳-ראנ׳-אינג) דאס דורכברעכען א בלאקאדע [אבשפארונג].

block'-book *n.* (בלאק׳-בוק) אבריימנאטיצבוך, אבריים־קאלענדאר.

block'head *n.* (בלאק׳-העד) דומקאפ, גראבער קאפ.

block'house *n.* (בלאק׳-האוס) א קליין מיליטער־הייזעל ביי א פעסטונג.

block'ing *n.* (בלאק׳-אינג) דאס בלאקאדירען [אבשפארען]. דאס בלאק־ווערק [קלעצער צום אונטערשפארען].

block'ish *a.* (בלאק׳-איש) נאריש, דום, אומגעלומפערט.

block'ishness *n.* (בלאק׳-איש-נעס) אומגעלומפערטקייט; דומהייט.

block out (בלאק אוט) אויסשליסען.

block'-prin'ting *n.* (בלאק׳-פרינ׳-טינג) דער האלץ־דרוק [וואו די אותיות זיינען געמאכט פון האלץ].

block'-tin *n.* (בלאק׳-טין) צין נאך׳ן רייניגען ווען עס ווערט אויסגעגאסען אין שטיקער.

block up (בלאק אפ) פערצאמען, אבשפארען.

blo'mary *n.* (בלו׳-מער-אי) א פלאץ וואו עס ווערט געמאכט שמיעדאייזען דירעקט פון אייזען־ערץ.

blond *n. and a.* (בלאנד) בלאנד; בלאנדע האר; א בלאנדין; א בלאנדינע; אזא זארט זיידענשפיצען.

blonde *n. and a.* (בלאנד) בלאנד [וועגען א פרוי]; א בלאנדינע.

blond'ness *n.* (בלאנד׳-נעס) דאס זיין בלאנד.

blood *n. and v.* (בלאד) בלוט; פערגאסענעס בלוט; דאס לעבען; טעמפעראמענט; ליידענשאפט; אבשטאמונג; בלוטיג מאכען.

blood′-cell *n.* (בלאַד′-סעל) א בלוט־קיי־ קעלע, א בלוט־קאָרפּוסקעל.

Blood-cells

blood′-col′ored *a.* (בלאַד′-קאַל′-ארד) בלוטפאַרביג.

blood′ed *a.* (בלאַד′-עד) פון ריינעם בלוט, פון גוטער אָבשטאַמונג [ביי פערד]; האָבענדיג בלוט פון א בעזונדע־ רען טעמפּעראַמענט.

blood for blood (בלאַד פאָר בלאַד) בלוט פאַר בלוט, [נפש תחת נפש]

blood′-guilt *n.* (בלאַד′-גילט) די שולד פון בלוט פערגיסען.

blood′-guil′tiness *n.* (בלאַד′-גיל′-טי- נעס) די שולדיגקייט אין בלוט־פערגיסען [אין טויטען א מענשען].

blood′-guil′ty *a.* (בלאַד′-גיל′-טי) שולדיג אין בלוט פערגיסען.

blood′-heat *n.* (בלאַד′-היעט) די נאַטיר־ ליכע וואַרימקייט פון בלוט [אונגעפעהר 99 גראַדען נאָך פּאַהרענהייט׳ס טער־ מאָמעטער אדער 37 גראַד צעלזיוס].

blood′-horse *n.* (בלאַד′-האָרס) א פול־ בלוטיג פערד [אַן אַראַביש פערד].

blood′-hot *a.* (בלאַד′-האַט) וואַס האָט די טעמפּעראַטור פון בלוט.

blood′hound *n.* (בלאַד′-האונד) א בלוט־ הונד [א מין שפּיר־הונד וואָס האָט א שאַרפען חוש הריח און מיט וועלכען מען בעדיענט זיך נאָכצושפּירען א פערוואונדע־ טעם טהיער אדער אַן אַנטלאָפענעם מענ־ שען]; א בלוט־דורשטיגער פערפאָלגער.

Bloodhound

blood′ied *a.* (בלאַד′-איד) בלוטיג; בעדעקט מיט בלוט; גרויזאַם.

blood′ily *adv.* (בלאַד′-אי-לי) בלוטיג, גרויזאַם; אויף א בלוטיגען אדער גרוי־ זאַמען אופן; מיט א נייגונג צו בלוט־ פערגיסונג.

blood′iness *n.* (בלאַד′-אי-נעס) דאָס זיין בלוטיג; די גרויזאַמקייט; די בלוט־ פערגיסונג.

blood′less *a.* (בלאַד′-לעס) אָהן בלוט; בלייך; בלוטלאָז; אָהן לעבען, טויט; אונ־ שולדיג; אָהן בלוט־פערגיסען; אָהן פייער, אָהן טעמפּעראַמענט, קאַלטהערציג.

blood′let *v.* (בלאַד′-לעט) בלוטען; בלוטלאָזען; אָדערלאָזען.

blood′letter *n.* (בלאַד′-לעט-ער) ז. ***bleeder***

blood′letting *n.* (בלאַד′-לעט-אינג) דאָס בלוטלאָזען, דאָס אָדערלאָזען.

blood′like *a.* (בלאַד′-לאַיק) בלוט־ עהנליך.

blood′-mon′ey *n.* (בלאַד′-מאַנ′-אי) געלד געצאָהלט פאַר בלוט פערגיסען.

blood′-or′ange *n.* (בלאַד′-אָר′-ענדזש) בלוט־אַפּעלסין [אינוועניג רויטער אַפּעל־ סין].

blood′-red *a.* (בלאַד′-רעד) בלוטרויט.

blood′-rela′tion *n.* (בלאַד′-רי-ליי′- שאַן) א בלוטס־פערוואַנדטער; א קרוב.

blood′-rela′tionship *n.* (בלאַד′-רי- ליי′-שאַן-שיפּ) בלוטס־פערוואַנדשאַפט; קרוב׳שאַפט.

blood′root *n.* (בלאַד′-רוהט) בלוט־ קרויט [א מין בלוט־רויטע פלאַנצע].

blood′-sac′rifice *n.* (בלאַד′-סעק′-רי- פאַיס) בלוט־אָפּפער [א קרבן פון א חיה אדער אַן עוף].

blood′shed *n.* (בלאַד′-שעד) בלוטפער־ גיסונג.

blood′shedder *n.* (בלאַד′-שעד-ער) א בלוט־פערגיסער; א מערדער.

blood′shedding *n.* (בלאַד′-שעד-אינג) דאָס בלוט־פערגיסען.

blood′shot *a.* (בלאַד′-שאַט) רויט און ענטצינדעט [וועגען די אויגען].

blood′-spav′in *n.* (בלאַד′-ספּעוו′-אין) א געשוויילעכץ פון דעם געלענק אדער אין דעם פוס פון א פערד.

blood′-stain *n.* (בלאַד′-סטיין) א בלוט־ פלעק.

blood′stain *v.* (בלאַד′-סטיין) בעפלעקען מיט בלוט.

blood′-stained *a.* (בלאַד′-סטיינד) בע־ פלעקט מיט בלוט; שולדיג אין בלוט־פער־ גיסונג.

blood′stone *n.* (בלאַד′-סטאָון) רויט־ אייזען־שטיין, בלוט־שטיין [א מין גרינער שטיין מיט רויטע פלעקען ווי בלוט].

blood′-stroke *n.* (בלאַד′-סטראָוק) בלוט־שלאַג; אַפּאָפּלעקסיע.

blood′sucker *n.* (בלאַד′-סאַק-ער) א פּיאַווקע; א פּאַראַזיט; א בלוט־זויגער; א געלד־אויספּרעסער; א מערדער.

blood′-suck′ing *a.* (בלאַד′-סאַק′-אינג) בלוט־זויגענד; געלד־אויספּרעסענד.

blood′-swollen *a.* (בלאַד′-סוואָולן) אויפגעלאָפען מיט בלוט.

blood′thirstiness *n.* (בלאַד′-טהוירס- טי נעס) בלוטדורשטיגקייט.

blood′thirsty *a.* (בלאַד′-טהוירס-טי) בלוטדורשטיג.

blood′-ves′sel *n.* (בלאַד′-וועס′-על) בלוט־געפעס, אַן אָדער.

blood′-warm *a.* (בלאַד′-וואָרם) בלוט־ וואַרם.

blood′y *a. and v.* (בלאַד′-אי) בלוטיג; בלוט־רויט; בלוטענהליך; בלוטגיעריג; גרויזאַם; אונגעהייער; פערדאַמט; פער־ פלוכט; בעפלעקען מיט בלוט.

blood′y flag (בלאַד′-אי פלעג) די בלוט־ פאָהן [די פאָהן מיט וועלכער מען פאָ־ דערט אַרויס צום קאַמפּף].

blood′y flux (בלאַד′-אי פלאַקס) די רויטע רוהר [א שטאַרק לויז לייב מיט בלוט־אָבפיהרונג], דיזענטעריע.

blood′y Mar′y (בלאַד′-אי מער′-אי) די בלוטיגע מאַריא [די קאַטוילישע קעניגין מאַריא פון ענגלאַנד 1553—58].

blood′y-min′ded *a.* (בלאַד′-אי- מאַינ′ דעד) אכזריות׳דיג; בלוטגיעריג.

blood′y-red *a.* (בלאַד′-אי-רעד) בלוט־ רויט.

blood′y sweat (בלאַד′-אי סהוועהט) בלוטיגער שווייס.

bloom *n. and v.* (בלוהם) בלי־ בלום; הונג; דאָס בליהען; אַרויסגעבען בלומען אדער בליהונג; בליהען אין געזונד; א בליהענדע געזיכטס־פאַרב; א בליהענדע שעהנהייט; א זאַרט ראַזשינקעס; א געהאַ־ מערטע אדער געפּרעסטע שטיק אייזען.

bloo′mary *n.* (בלוה′-מער-אי) א פלאַץ, וואו עס ווערט געמאַכט שמיעד־אייזען דירעקט פון אייזען־ערץ. אָהן פריהער צו מאַכען דערפון גוס־אייזען.

bloo′mer *n.* (בלוה′-מער) א פרויען הויזען־קלייד; א פרוי וואָס טראָגט א הוי־ זען־קלייד.

bloo′mery *n.* (בלו′-מער-אי) ז. ***bloomary***

bloo′ming *a. and n.* (בלוה′-מינג) 1. בליהענד; בליהענד שעהן; פריש און שעהן; דאָס בליהען; 2. אַן אַריבערגע־ צויגענער הויך אויף פּאָליטור [לאַק]; 3. פלאַטערנדיגער, פערדאַמטער.

1. The flowers are **blooming**. 3. He talked like a **blooming** idiot.

bloo′mingly *adv.* (בלוה′-מינג-לי) בלי־ הענדיג.

bloom of youth (בלוהם אָוו יוטה) די יונגע פריהלינגס־יאָהרען.

bloo′my *a.* (בלוה′-מי) פול מיט בלומען; בליהענד; וואָס זעהט אויס ווי בעדעקט מיט בליהונגס־שטויב; פריש, יוגענדליך.

blos′som *n. and v.* (בלאַס′-אַם) בלי־ הונג; - דאָס בליהען; אַרויסגעבען בלי־ הונג.

blos′somed *a.* (בלאַס′-אַמד) בעדעקט מיט בליהונג.

blos′somless *a.* (בלאַס′-אַם-לעס) אָהן בלומען; אָהן בליהונג.

blot *n. and v.* (בלאַט) טינט־פלעק, קלעק; שאַנד־פלעק; פלעקען, קלעקען, בעשמוצען; אַרויסנעהמען א פלעק; אויסמעקען; אָב־ קלעקען מיט לעש־פּאַפּיער.

blotch *n. and v.* (בלאַטש) א בלאָטער; א לישאַי, א פּרישטש; א רויטער הויט־ פלעק; אַזא קראַנקהייט פון הינד; בע־ דעקען מיט לישאַיעס אדער מיט פּריש־ טשעס.

blotched *a.* (בלאַטשד) בעדעקט מיט לי־ שאַיעס אדער מיט פּרישטשעס.

blotch′y *a.* (בלאַטש′-אי) ז. ***blotched***

blot out (בלאַט אוט) אויסשטרייכען, אויסמעקען.

blot′ter *n.* (בלאַט′-ער) קלעקס־פּאַפּיער, לעש־פּאַפּיער; א נאָטיץ־ביכעל; די פער־ צייכנונג פון טעגליך פּאַסירענדע אַרעסטען אין פּאָליציי אַפּיס.

blot′ting-book *n.* (בלאַט′-אינג-בוק) א שרייב־אונטערלאַגע פון לעש־פּאַפּיער.

blot′ting-pad *n.* (בלאַט′-אינג-פּעד) מעהרערע צוזויפּגעלעגטע איינע אויף די אַנדערע לעש־פּאַפּיער־בלעטער.

blot′ting-pa′per *n.* (בלאַט′-אינג-פּיי′- פּער) לעש־פּאַפּיער, קלעקס־פּאַפּיער.

blouse *n.* (בלאַוז) א בלוזע.

blow *n. and v.* (בלאָו) דער שלאָג, דער שטויס; דאָס בלאָזען; בלאָזען, וועהען; אויפבלאָזען; מאַכען שפּרינגען אין די לופט; אויסזוידלען, פערשפּאַטען; זאָגען ליגען, דערצעהלען הרים וגבעות; בלומען; בליהונג; אַרויסברייינגען בליהונג; בלי־ הען.

blow′-ball *n.* (בלאָו′-באָהל) די פּוסט־ בלום; דאָס קעפּעל פון א געוויסער פלאַנ־ צע נאָכדעם ווי די בליהונג איז אַראָבגע־ פאַלען וואָס ווערט לייכט צובלאָזען [אדו־ וואַנטשיק, אין רוסיש].

blow′er *n.* (בלאָו′-ער) א בלאָזער; א גלאָז־בלאָזער; א בלאָז־מאַשין; א וואַל־

פיש; א ליגנער, א בעריהמער; א פלאַ־
צע וואס ברײנגט ארוים בליהונג.

blow-fly *n.* (בלאָו־פלאי) א פלייש־פליג.

blow hot and cold (בלאָו האַט ענד קאולד) זײן אונענטשלאָסען, בײטען די מײנונגען.

blow in (בלאָו אין) שמעלץ־אײנהײצען א אויוועז.

blow in a win'dow (בלאָו אין ע װינ'־דאָו) צוברעכען פענסטער־שייבען.

blow'ing *a.* and *n.* (בלאָו'־אינג) װינ־דיג; שטורמדיג; דאס בלאָזען; דאס בליהען.

blow'ing-machine' *n.* (בלאָו'־אינג־מע־שין') א בלאָז מאשין [אין מעטאַל שמעלצערייען].

blow'ing-mold *n.* (בלאָו'־אינג־מאָולד) אין דער גלאָז־פאבריקאציאָן — א מע־טאַלענער פורעם אבצוגיסען פלעשער און עהנליכע זאכען.

blow'ing-up *n.* (בלאָו'־אינג־אַפּ) דאס אויפבלאָזען, דאס אויפרייסען אין דער לופט; בעריהמעריי, דאס דערצעהלען וואס נים געשטויגען און נים געפלויגען.

blow off (בלאָו אָף) אַרויסשטראָמען אדער אַרויסרייסען זיך מיט גוואלט אדער מיט א גערויש [וועגען דאמפף, גאז א. ד. ג.].

blow one's nose (בלאָו הוואַנז נאָוז) שנייצען די נאָז.

blow one's self (בלאָו הוואַנז סעלף) זיך טראַקטירען; בלײבען אהן אַטעם [ווי פון לויפען].

blow'-out *n.* (בלאָו'־אַוט) א פרעסעריי, א הוליאַנקע.

blow out (בלאָו אַוט) נים האבען קיין אטעם; האבען אויסגעהויכט די נשמה; אויסבלאָזען, אויסלעשען.

blow out one's brains (בלאָו אַוט הוואַנז בריינז) ארייניאָגען זיך א קויל אין קאָפּ.

blow o'ver (בלאָו אָו'־ווער) פערשווינ־דען; פאַריבערגעהן; פערגעסען ווערען; נים ווערען; זיך אבטראָגען פון דער וועלט.

blow'pipe *n.* and *a.* (בלאָו'־פּאַיפּ) א בלאָז־ראָהר [אויפצובלאָזען פייער]; וואס אין שייך צו א בלאָז־ראָהר.

blow up (בלאָו אַפּ) פליהען אין דער לופט; אויפרייסען, עקספּלאָדירען; אנ־פאנגען שטאַרקער בלאָזען [וועגען א ווינד].

blow'-up *n.* (בלאָו'־אַפּ) דאס אויפרייס־לען; א קריגעריי.

blow upon' (בלאָו א־פּאָן') אויסשפּוי־קען; מאכען א שלעכטען נאָמען; פּער־שרייען; לאנגווייליג מאכען דורך מעה־רערע מאָל ווידערהאָלען.

blow'-valve *n.* (בלאָו'־וועלוו) בלאָז־ווענטיל, לופט־ווענטיל [ביי מאשינען].

blow'zabelle *n.* (בלאָו'־זעבעל) א פרוי מיט רויטע, דיקע באַקען.

blowze *n.* (בלאָוז) א פרוי מיט א רויט־טען פעטען פּנים.

blowzed *a.* (בלאָוזד) וואס האט א רויט־טען און פעטען פּנים.

blow'zy *a.* (בלאָו'־זי) ז. *blowzed*.

blub'ber *n.* and *v.* (בלאַב'־ער) פיש־טראַן; שטאַרק וויינען; זיך אנוויינען געשוואָלענע אויגען.

blub'bered *a.* (בלאַב'־ערד) אויפגע־שוואָלען.

blub'ber-lip *n.* (בלאַב'־ער־ליפּ) א גע־שוואָלענע ליפּ, א דיקע ליפּ.

blu'cher *n.* (בלו'־טשער) א האַלב־שטי־וועל [אזעלכע הויכע שיך].

bludge'on *n.* (בלאַדזש'־אָן) א קורצער שטאָק מיט איין ענד א דיקערען צום שלאָ־גען.

The robber attacked the peddler with a bludgeon.

blue *a.,* *v.* and *n.* (בלו) בלוי; פערזאָ־טיש, וואהלקענעוודיג [וועגען פרויען]; פארבען בלוי; מרה שחורה'דיג; בע־טריבט; זעהר פרום; אונאנשטענדיג; בלויע פארב, הימעל־פארב; דער הימעל, דער ים; א וואהלקענעוודיגע פרוי.

blue'-bag *n.* (בלו'־בעג) א פּאַרטפעל פאר דאָקומענטען.

blue'beard *n.* (בלו'־ביערד) א מאן אן אכזר [צו זיין ווייב].

blue'bell *n.* (בלו'־בעל) גלאָקען־בלום [א מין פלאנצע מיט בלויע בלימעלעך וואס קוקען אוים ווי גלעקלעך].

blue'berry *n.* (בלו'־בער־אי) בלויע יאגדע.

blue'bird *n.* (בלו'־בוירד) דער בלוי־פויגעל [אן אמעריקאנער פויגעל פון בלוי־ליכען קאָליר מיט א רויט־געלבליכען ביי־כעל]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

blue'-black *n.* and *a.* (בלו'־בלעק) שווארץ־בלוי; געברענטע עלפאנט־ביין, עלפאנט־ביין שווארץ.

blue'-blind *a.* (בלו'־בלאינד) בלינד פאר דער בלויער פארב [אונפעהיג צו אונטערשיידען די בלויע פארב פון אנדע־רע פארבען].

blue'-blood *n.* (בלו'־בלאַד) בלוי בלוט [יחסנים, אריסטאָקראַטען, יחסנ'ישע בלוט].

blue'bonnet *n.* (בלו'־באַנ־עט) די בלוי־מייזע אדער סיניצע [א קליין זינג־פויגע־לע מיט א זעהר קורצען און גלייכען שנאָ־בעל, מיט א לאנגען עק און פיס, נאר מיט קורצע פליגלען. פליהט שלעכט, לעבט אין געזעלשאַפטען און ערנעהרט זיך מיט אינ־זעקטען]; די קארן־בלום [א ווילד גראָז מיט בלויע בלימלעך, וואס וואקסט צווישען קארן]; דער נאָמען פון שאָטלענדישע סאָל־דאַטען, בעת שאָטלאנד איז נאָך געווען א בעזונדערע מלוכה.

blue book (בלו בוק) דאס בלויע בוך [אין ענגלאנד דאס בוך וואס ענט־האַלט די דיפּלאָמאַטישע קארעספאנדענץ; אין אמעריקא, דאס בוך וואו עס ווערען פערצייכענט די רעגירונגס בעאמטע].

blue'bottle *n.* (בלו'־באָטל) די קארן־בלום [א ווילד גראָז מיט בלויע בלימלעך, וואס וואקסט צווישען קארן. ווערט בענוצט אין מעדיצין און אויך צו־מאכען גע־ווייסע פארבען]; דער פלייש־פרעסער אדער די פלייש־פליג [א מין אינזעקט פון א בלוי־מעטאַלענעם קאָליר און מיט צוויי פאָר פליג־לען. האט די געוואוהנ־הייט ארומצופליהען ארום פלייש און זויגען פון געפאלענע נבלות]; א פּאָליציי־סקער אדער אן אויפזעהער אין א שול, וועלכער טראָגט א בלויען ראָק.

Bluebottle

blue'breast *n.* (בלו'־ברעסט) די בלוי־האלז [א קליין פויגעלע מיט א העל־בלויען

פלעק אויף'ן האלז און ברוסטעל און מיט א רויטליכען עק. געפינט זיך אין די קעל־טערע צפון־געגענדען פון אייראָפּא און אזיען און צייטענווייז אויך אין אלאסקא].

blue'cap *n.* (בלו'־קעפּ) אזא פיש מיט בלויע פלעקען אויפ'ן קאָפּ; די קארן־בלום; דער בלויליכער דאמפף וואס בע־ווייזט זיך ארום די לאמטערנעס פון די קויהלען גרעבער אלס א צייכען, אז אין גרוב געפינט זיך געפעהרליכער אויפריי־סענדער גאז.

blue'coat *n.* (בלו'־קאָוט) איינער וואס טראָגט א בלויע אוניפאָרם; אן אמערי־קאנער סאָלדאט; א פּאָליציסט.

blue'-col'ored *a.* (בלו'־קאָל'־ארד) פון בלויען קאָליר.

blue cop'peras (בלו קאָפּ'־ער־עס) קופּער־וויטריאָל.

blue'-dev'ils *n.* (בלו'־דעווילז) א גע־דריקטע שטימונג; מרה שחורה.

blue'-eyed *a.* (בלו'־איד) בלוי־אויגיג, וואס האט בלויע אויגען.

blue'fish *n.* (בלו'־פיש) שמויץ־קאָפּ, בלוי־פיש [אזא פיש פון א בלויליכען פארב].

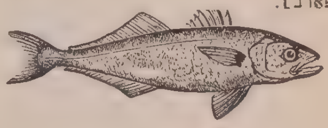

Bluefish

blue'-grass *n.* (בלו'־גרעס) א מין גראָז פון בלויליכען פארב וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות.

blue'-gum *n.* (בלו'־גאַם) א בלויליכע פארב פון צאהנפלייש [יאסלעס] וואס קומט פון בליי־פערגיפטונג; אזא אוים־טראַלישער גומי־בוים.

blue her'on (בלו הער'־אָן) אזא גרוי־סער פויגעל מיט א לאנגען האלז און לאַנ־גע פיס און פון בלויליכען קאָליר.

Blue Heron

blue'-jack'et *n.* (בלו'־דזשעק'־עט) א מאַטראָז; א פּאָליציסט.

blue'-jay *n.* (בלו'־דזשיי) א מין אמערי־קאנישער פויגעל. ז. *jay*.

blue'-john *n.* (בלו'־דזשאָהן) פּלוס־שפּאַט [אזא מין שטיין].

blue'-laws *n.* (בלו'־לאָהז) שטרענגע געזעצע וועגען אבהיטען זונטאג.

blue'-light *n.* (בלו'־לאַיט) בלויע בענ־גאַלישע פייערווערק.

blue'ly *adv.* (בלו'־לי) בלויליך, מיט א בלויען קאָליר.

blue'-mass *n.* (בלו'־מעס) אזעלכע בלויע פּילען, וואס ענטהאלטען אין זיך קוועקזילבער און רויזען־אויל.

blue'-moon *n.* (בלו'־מוהן) א בלויע לבנה [ד. ה. קיינמאָל נים].

blue'ness *n.* (בלו׳-נעס) בלויקייט; מרה־שחורה׳דיגקייט; בעטריבטקייט; פעדאנטיזם; וואהלקענעוודיגקייט [פון פרויען]; שטארקע פרומקייט.

blue'-nose *n.* (בלו׳-נאוז) בלוי־נאז [אזוי ווערען גערופען די איינוואהנער פון נויי־שאטלאנד צוליעב זייערע בלויע נעזער וואס זיי בעקומען דארט אין די ווינטערדיגע גרויסע קעלטען].

blue'-oint'ment *n.* (בלו׳-אינט׳-מענט) א זאלב וואס ענטהאלט אין זיך קוועקזילבער.

***blue'-pe'ter** *n.* (בלו׳-פי׳-טער) א בלויע פאהן מיט א ווייסען קוואדראט אויף אנדערלעס־שיפען, וואס בעווייזט אז די שיף איז פארטיג צום אבגעהן.

blue'-rib'bonism *n.* (בלו׳-ריב׳-אנ-איזם) דאס טראגען א בלויען באנד אדער סטענגעל אלס צייכען פון פאלשטענדיגער צוריקגעהאלטענקייט פון שארפע געטרענקע.

blue'-rib'bonist *n.* (בלו׳-ריב׳-אנ-איסט) איינער וואס טראגט א בלויען באנד אדער סטענגעל אלס צייכען פון פאלשטענדיגער צוריקגעהאלטענקייט פון שארפע משקאות.

blue'-ru'in *n.* (בלו׳-רו׳-אין) שלעכטער בראנפען אדער ראם.

blues *n.* (בלוז) אומעדיגקייט, טרויעריגקייט, בעטריעבטקייט, מרה־שחורה׳דיגקייט.

blue'-stock'ing *n. and a.* (בלו׳-סטאק׳-אינג) בלויע זאקען; א פרוי וואס האט פרעטענזיעס אויף געלעהרזאמקייט און ליטעראטור; א וואהלקענעוודיגע; וואס טראגט בלויע זאקען; איינפאך, ניט פאראדנע געקליידעט.

blue'-stone *n.* (בלו׳-סטאון) בלויישטיין, קופער־וויטריאל [אזא מינעראל].

blu'et *n.* (בלו׳-עט) אזא פלאנצע וואס האט בלויע בליהונג.

blue'throat *n.* (בלו׳-טהראוט) די בלוי־האלז [אזא קליין פויגעלע מיט א העלבלויען פלעק אויף׳ן האלז]. ז. **bluebreast**.

blue'-veined *a.* (בלו׳-וויינד) וואס האט בלויע אדערען.

blue'-vit'riol *n.* (בלו׳-וויט׳-רי-אל) קופער־וויטריאל [אזא מינעראל].

blue'-winged teal (בלו׳-הווינגד טיעל) א זארט אמעריקאנער ענטעל [האט א בלוליכען האלז און פליגעל]. ז. איל. ***"Game Birds"***.

blu'ey *a.* (בלו׳-אי) בלויליך.

bluff *n., a. and v.* (בלאף) א שטארק משופע׳דיגער ברעג פון א טייך; וואס איז משופע׳דיג; אויפגעשוואלען; פלומפ, דיק; אויפגעבלאזען; אנשרעקען; אן אבנארעריי; אבנארען דורך בעריהמעריי; פויקער [א קארטען־שפיעל].

bluff'ness *n.* (בלאפ׳-נעס) פאלשקייט, גראבקייט [אין זיטען אדער שפראך].

blu'ing *n.* (בלו׳-אינג) א שטאף וואס פארבט בלוי, אינדיגא־בלוי; פרייסיש־בלוי; דאס מאכען בלוי.

blu'ish *a.* (בלו׳-איש) בלויליך.

blun'der *n. and v.* (בלאנ׳-דער) א פערזעהן, א פעהלער; מאכען א פערזעהן; זיך שטרויכלען; זיך פערפלאנטערען.

blun'derbuss *n.* (בלאנ׳-דער-באס) א קליינע האנד־ביקס; א נארישער פלוט.

blun'derer *n.* (בלאנ׳-דער-ער) א מבולבל; א צוטראגענער קאפ; א פלוט.

blun'derhead *n.* (בלאנ׳-דער-העד) א דומקאפ; א נארישער פלוט.

blun'dering *n. and a.* (בלאנ׳-דער-אינג) פערפלאנטערענדיג; מבולבל׳דיג; מעשה פלוט; ניט איבערלעגט; אן אונגעשיקטער פערזעהן.

blun'deringly *adv.* (בלאנ׳-דער-אינג-לי) דורך אן אונגעשיקטען פערזעהן.

blun'der out (בלאנ׳-דער אוט) זיך ארויסכאפען, ארויספלאצען.

blun'ders *n.* (בלאנ׳-דערז) גראבע פערזעהנס; פלאנטערס.

He makes many **blunders** in his work.

blun'der upon' (בלאנ׳-דער א-פאן׳) אנשטויסען זיך אויף עטוואס דורך א בלינדען צופאל.

blunge *v.* (בלאנדזש) מישען ליים מיט וואסער מיט א שויפעל.

blun'ger *n.* (בלאנ׳-דזשער) א שויפעל מיט וועלכען מען פערמישט ליים מיט וואסער.

blunt *a., v. and n.* (בלאנט) שטומפף; טעמפ; אונגעשליפען; אפענהערציג; גראב; זיך גראב בענעהמען; איינפאך, פראסט ריידען, ניט מאכען קיין צערעמאניעס; טעמפ מאכען; שטומפף מאכען; אבשוואכען [דעם אפעטיט אדער חשק]; מזומן געלד.

blun'tish *a.* (בלאנ׳-טיש) שטומפף, טעמפ.

blun'tishness *n.* (בלאנ׳-טיש-נעס) טעמפקייט, שטומפקייט, אונגעלומפערטקייט, איינפאכקייט, פראסטקייט, אפענהערציגקייט [אין א לייכטער פארם].

blunt'ly *adv.* (בלאנט׳-לי) 1. שטומפף, טעמפ; 2. אפען און פראסט, אהן צערעמאניעס, אפענהערציג.

2. He **bluntly** told him the truth.

blunt'ness *n.* (בלאנט׳-נעס) טעמפקייט; אונגעלומפערטקייט; שטומפיגקייט; איינפאכקייט, פראסטקייט; אפענהערציגקייט.

blunt the ap'petite (בלאנט טהי עפ׳-אי-טאיט) אבשוואכען דעם אפעטיט.

blunt'-wit'ted *a.* (בלאנט׳-הוויט׳-עד) דום, נאריש.

blur *n. and v.* (בלויר) קלעק, פלעק; שאנדפלעק; בעפלעקען; בעפלעקען אימעצענס נאמען; אויסווישען, אויסמעקען.

blur out (בלויר אוט) אויסמעקען, אויסשטרייכען; פערטיליגען.

blur o'ver (בלויר או׳-ווער) פערמעקען; פערניכטען.

blur'ry *a.* (בלויר׳-אי) פול מיט פלעקען; אונקלאר.

blurt *v. and n.* (בלוירט) ריידען אונבעזאנען; זיך ארויסכאפען; ארויספלאצען; דאס ארויספלאצען.

blurt out (בלוירט אוט) זיך ארויסכאפען, ארויספלאצען.

blush *n. and v.* (בלאש) דאס רויט ווערען פון שאנדע; רויט ווערען; זיך פערשעמען; א רויטער אדער רויטליכער קאליר; א רויטליכע אדער ראזע נעזיכטספארב; א פליכטיגער בליק; א האסטיגער קוק.

blush'er *n.* (בלאש׳-ער) איינער וואס ווערט רויט, איינער וואס פערשעמט זיך.

blush'ful *a.* (בלאש׳-פול) שעמעוודיג; רויט ווי פון שאנדע.

blush'fully *adv.* (בלאש׳-פול-אי) מיט שעמעוודיגקייט, מיט רויטקייט ווי פון שאנדע.

blush'ing *n. and a.* (בלאש׳-אינג) דאס רויט ווערען פון שאנדע אדער פערלעגענהייט; שעמעוודיג; פרייש בליהענד, בליהענד ווי א רויז.

blush'ingly *adv.* (בלאש׳-אינג-לי) אויף א שעמעוודיגען אופן.

blush'less *a.* (בלאש׳-לעס) אונפערשעמט.

blus'ter *n. and v.* (בלאס׳-טער) לארם, טומעל; שטורם; גרויסע בעריהמעריי; א לארעמדיגער אבער פוסטער געשפרעך; שטורמען; מאכען לארם, טומעל.

blus'terer *n.* (בלאס׳-טער-ער) א לארעמדיגער בעריהמער.

blus'tering *a.* (בלאס׳-טער-אינג) לארעמדיג; שטירמיש; בעריהמעריש.

blus'teringly *adv.* (בלאס׳-טער-אינג-לי) אויף א לארעמדיגען אדער שטירמישען אופן; אויף א בעריהמערישען אופן.

blus'terous *a.* (בלאס׳-טער-אס) ז. ***blustering***.

blus'tery *a.* (בלאס׳-טער-אי) ז. ***blustering***.

B. M. E. אן אבקירצונג פון די ווערטער ***Bachelor of Mechanical Engineering*** [א געלעהרטען־טיטעל] ז. ***mechanical engineering***.

B'nai B'rith (בנאי בריטה) דער אמעריקאניש־אידישער ארדען בני ברית.

bo *int.* (באו) בוה! [א ווארט, וועלכעס ווערט געברויכט איבערצושרעקען א קינד].

bo'a *n.* (באו׳-א) באא [אזא גרויסער ניט גיפטיגער שלאנג]; א באא וואס די פרויען טראגען אויפ׳ן האלז [ווערט געמאכט פון פעלץ אדער פעדערען].

bo'a-constric'tor *n.* (באו׳-א-קאנ-סטריק׳-טאר) ריזען־שלאנג, באא.

Boa-constrictor

boar *n.* (באור) דער עבער, א חזיר אן "ער"; אן "ער" פון איינינע אנדערע חיות.

board *n. and v.* (באורד) 1. ברעט; טיש; 2. קעסט; 3. בעאמטע; א קאלעגיום; פערצייכנונגס־ברעט, שרייב־ברעט [ווי אין א שוהל]; קערפערשאפט פון פערוואלטער; 4. דעק פון א שיף; אויסלעגען מיט ברעטער; שפייזען, עסען ביי אימעצען; געבען קעסט; בעקעסטיגען; בעדעקען מיט ברעטער; געהן אויפ׳ן דעק פון א שיף.

2. He pays $10 a week **board.** 3. The **board** held a meeting.

boar'dable *a.* (באור׳-דעבל) וואס קען אנגעלאדען ווערען [ווי א שיף]; אויף וואס מען קען ארויפשטייגען [ווי א שיף אדער וואגאן].

board and board (באורד ענד באורד) זייט ביי זייט; נאהענט איינס צום אנדערען.

board and men (באורד ענד מען) א שאך־ברעט מיט די פיגורען.

boar'ded floor (באור׳-דעד פלאור) א פאדלאגע [דיל] געדעקט מיט ברעטער.

boar'der *n.* (באור׳-דער) פאנסיאנער, איינער וואס האט ביי אימעצען קעסט און קווארטיר; די מענשען אויף א קריעגס־שיף וואס דרינגען אריין אין דעם שונא׳ס שיף.

boar'ding *n.* (באור׳-דינג) ברעטער; דאס בעדעקען מיט ברעטער; דאס זעצען

זיך אויף א שיף; דאס אריינדרינגען אין א שיף מיט גוואלד; קעסט און קוואר־טיר.

boar'ding-car *n.* (באור'-דינג-קאר) א וואגאן, אין וועלכען אייזענבאהן־ארביי־טער עסען אדער שלאפען.

boar'ding-house *n.* (באור'-דינג־האוס) א הויז וואו מען דינגט זיך צו קווארטיר און קעסט.

boar'ding-of'ficer *n.* (באור'-דינג-אפ'-אי-סער) א בעאמטער אין צאל־הויז [טאמאזשנע] וואס בעזוכט די שיפען וועלכע קומען אריין אין האפען נאכצוזעהן זייערע פאפיערען און ניט דערלאזען, אז עס זאלען איינגעשמוגעלט ווערען סחורות אהן אבצאהלונג.

boar'ding-pike *n.* (באור'-דינג-פּאיק) אזא קורצער שפיז מיט וועלכען מאטראזען אויף א שיף זיינען בעוואפענט.

boar'ding-place *n.* (באור'-דינג־פּלייס) ז. *boarding-house*

boar'ding-school *n.* (באור'-דינג־סקוהל) א שוהל וואו די שילער עסען און שלאפען.

board of commis'sioners (באורד אוו קא-מיש'-אנ-ערז) א פערוואלטונגס קאלעגיום; א קאמיסיאן.

board of control' (באורד אוו קאנ-טראל') קאנטראל־אמט.

board of cus'toms (באורד אוו קאס'-טאמז) שטייער־אמט, צאל־אמט.

board of guar'dians (באורד אוו גאר'-די-ענז) א קאמיטע וואס זארגט פאר ארימע.

board of health (באורד אוו העלטה) דאס געזונדהייטס־אמט; מעדיצינאל קא־לעגיום.

board of trade (באורד אוו טרייד) האנדעלס־מיניסטעריום; האנדעלס־קאמער.

board'-rule *n.* (באורד'-רוהל) אזא גע־מעה'רינטע לינייקע [ליניאל] מיט וועל־כער מען קען אויסגעפינען די צאהל קוואד־ראט־פוס פון א ברעט ניט רעכענענדיג.

board'-school *n.* (באורד'-סקוהל) אן עלעמענטאר־שוהל, אן אנפאנגס־שוהל, אין ענגלאנד [אונטער דער אויפזיכט פון א קאמיסיע וואס ווערט ערוועהלט פון די שטייערען־צאהלער].

board'-wa'ges *n.* (באורד'-הוויי'-דזשעס) א געוויסע געצאהלט צו הויזליכע דיענערשאפט פאר זייער עסען און קוואר־טיר.

board'-walk *n.* (באורד'-הוואהק) א שפאציער־וועג פון ברעטער ביים ים אדער ביי א טייך.

boar'-fish *n.* (באור'-פיש) דער זונען־פיש [האט א מויל ווי א שנוק].

Boar-fish

boar'ish *a.* (באור'-איש) חזיר'ש; גראב; גרויזאם, ווילד.

boar'-spear *n.* (באור'-ספּיער) אזא מין שפיזע מיט וועלכער מען געהט אויף יאגד אויף חזירים.

boar'-this'tle *n.* (באור'-טהיסל) אזא מין שטעכיגע פלאנצע [גענזע־דיסטעל].

boast *n. and v.* (באוסט) 1. בעריהמעריי; זיך בעריהמען; עטוואס מיט וואס מען בעריהמט זיך; 2. אויסהאקען א בילד פון א שטיין אין גראבע שטריכען [ניט אין גאנצען בעארבייטען]; ניט גאר גלאט ארומהאקען א שטיין.

1. He boasts of his power over me.

boas'ter *n.* (באוס' טער) בעריהמער.

boast'ful *a.* (באוסט'-פול) בעריהמעריש.

boast'fully *adv.* (באוסט'-פול-אי) אויף א בעריהמערישען אופן.

boast'fulness *n.* (באוסט'-פול-נעס) דאס בעריהמען זיך; בעריהמעריי.

boas'ting *n. and a.* (באוס'-טינג) בע־ריהמעריי; זיך בעריהמענדיג; דאס ארומהאקען א שטיין אין גראבע שטריכען.

boas'tingly *adv.* (באוס'-טינג-לי) בע־ריהמעריש, דורך בעריהמעריי.

boast'less *a.* (באוסט'-לעס) אהן בע־ריהמעריי.

boast of (באוסט אוו) בעריהמען זיך מיט...

boat *n. and v.* (באוט) א קליין שיף; א שיפעל, לאדקע; פאהרען מיט א לאדקע.

boa'table *a.* (באו'-טעבל) וואס קען דורכגעפאהרען ווערען מיט לאדקעס אדער מיט שיפען.

boa'tage *n.* (באו'-טיידזש) דאס טראנ־ספארטירען מיט א שיף; דער פרייז פאר טראנספארטירען מיט א שיף; דער אינ־האלט פון א שיף.

boat a riv'er (באוט ע ריוו'-ער) ארי־בערפאהרען א טייך מיט א שיף.

An order was given to the army to boat the river.

boat'bill *n.* (באוט'-ביל) דער שיף־שנאבעל־פויגעל [אזא פויגעל, וואס זיין שנאבעל איז ענליך צו א שיפעל].

Boatbill

boat'-bridge *n.* (באוט'-ברידזש) א שווימענדער בריק [א בריק וואס איז גע־בויט געווארען אויף שיפעך].

boat'-buil'der *n.* (באוט'-ביל'-דער) א שיף־בויער.

The ship was constructed by a famous boat-builder.

boa'ter *n.* (באו'-טער) א שיפער.

boat'-fly *n.* (באוט'-פלאי) וואסער־וואנץ [אזא אינזעקט וואס שווימט אויפ'ן רו־קען].

boat'ful *n.* (באוט'-פול) די לאדונג פון א שיף, אזוי פיעל ווי א שיף קען אריינ־נעהמען.

boat'-hook *n.* (באוט'-הוק) א שטאנג מיט א קרוק ביים ענד צום ציהען אדער שטויסען א שיפעל.

boat'-house *n.* (באוט'-האוס) א הויז ביים טייך אדער ים, וואו עס ווערען אוועק־געשטעלט שיפלעך.

boa'ting *n.* (באו'-טינג) דאס פאהרען מיט שיפלעך; דאס אריבערפיהרען מיט שיפלעך.

boat'-in'sect *n.* (באוט'-אינ'-סעקט) ז. *boat-fly*

boat'-like *a.* (באוט'-לאיק) ענליך צו א שיפעל.

boat'man *n.* (באוט'-מען) שיפס־מאן, שיפער.

boat'-ra'cing *n.* (באוט'-ריי'-סינג) די וועטפאהרט פון שיפען [דאס פערוועט־מען זיך ווער עס וועט שנעלער רודערען].

Boat-racing is a very common sport.

boat'-rope *n.* (באוט'-ראופּ) א שטריק מיט וועלכער מען בינדט צו א שיף.

boat'-rud'der *n.* (באוט'-ראד'-ער) שיף רודער.

boat'-shaped *a.* (באוט'-שייפּט) וואס האט די פארם פון א שיפעל.

The boat-shaped hat is out of style.

boats'man *n.* (באוטס'-מען) ז. *boatman*

boat'-staff *n.* (באוט'-סטעף) מאנשאפט פון א שיף.

boat'swain *n.* (באוט'-סוויין) א באטס־מאן [אפיציער אויף א שיף].

boat'swain's mate (באוט'-סוויינז מייט) א געהילף פון א באטסמאן.

bob *n. and v.* (באב) א זאך וואס וויעגט זיך אדער באמבעלט זיך [ווי א הענגענדער שטריק, קייט א. ז. וו.]; א הענגענד שטריקעל וואס צום ענד איז צוגעבונדען א בליי אדער שטיין; א רעדעל געמאכט פון דיקען לעדער בענוצט צום פאלירען מע־טאל; אזא דריי אדער פיער עקיגער ראה־מען וואס דרעהט זיך אויף אן אקס [ביי מאשינען]; א שילינג; אן אינפאנטעריע סאלדאט [פוס סאלדאט]; א שליטען; א קלאפ; א בוכץ; א לויז, א פליגע; דאס אויסשפיעלען א מעלאדיע אויף גלא־קען; קורץ מאכען צוליעב פוץ [ווי א בארד אדער דעם עק פון א פערד]; קורצער פארוק; פאנגען אאל פיש מיט אזא ווענטקע; שלאגען; קלאפען; שפא־טען; בעליידיגען; חוזק מאכען; בעטרי־גען; זיך באמבלען, וויעגען אהער און אהין.

bob a cour'tesy (באב ע קויר'-טסי) מאכען א העפליכען קניקס.

bob'-apple *n.* (באב'-עפל) א שפיעל פון קינדער צו כאפען מיט די ציינער אן עפעל, וועלכער הייגנט אויף א פאדעם.

bob'bin *n. and v.* (באב'-אין) שפולע; אזא שפולקע צום פלעכטען נעץ־שפיצען [קלעפעל־ארבייט]; א שמאל בענדעל אדער א דין שטריקעל פון באוועל אדער פלאקס; א בינטעל פלאקס; וויק־לען אויף שפולעס.

bob'bin and fly'-frame (באב'-אין ענד פלאי'-פריים) אזא שפול־מאשין אין וועבערייען.

bob'binet *n.* (באב'-אין-עט) נעץ־שפיצען [קלעפעל־ארבייט].

bob'bin-frame *n.* (באב'-אין־פריים) א שפול־מאשין.

bob'bin-machine' *n.* (באב'-אין-מע-שין') א קלעפעל־מאשין [א מאשין צו שטריקען אזעלכע נעץ־שפיצען].

bob'bin-net *n.* (באב'-אין-נעט) ז. *bobbinet*

bob'bin-work *n.* (באב'-אין-הוואירק) נעקלעפעלטע ארבייט [אזעלכע נעץ־שפי־צען].

bob'bish *a.* (באב'-איש) געזונד, פרעה־ליך, גוט געשטימט.

bob'-cher'ry *n.* (באב'-טשער'-אי) אזא

קינדערשפיעל אנצוכאפען מיט די צייהנער א קארש וואס הייגגט אויף א פאדעם.

bob'-jer'om *n.* (באב'-דזשויר'-אם) אזא קורץ=געשארענער פארוק.

bob'-ma'jor *n.* (באב'-מיי'-דזשאר) דאס שפיעלען אויף גלאקען; א גרויסע קלינגעריי.

bob'olink *n.* (באב'-א-לינק) די רייז=פויגעלע [א געוויסע אמעריקאנישע זינג=פויגעלע מיט א ברייטען, פערשפיצטען און אויסגעבויגענעם שנאבעל ווי ביי א פאפוגאי. אין פריהלינג פליהען דיעזע פויגלען מאסענווייז אין צפון ביז קענעדע און אין יענער צייט זיינען די זכרים בעדעקט מיט שווארצע און ווייסע פעדערען און די נקבות מיט געלבע און ברוינע. אין הערבסט פליהען זיי צום דרום ביז פאראגוואי, און אין יענער צייט זיינען די זכרים עהנליך צו די נקבות לויט זייער קאליר. אין דרום=אמעריקא שטעלען זיי זיך אב על פי רוב אויף רייז=פעלדער].

Bobolink

bob'-sled *n.* (באב'=סלעד) אזא שליטעל.

bob'tail *n.* (באב'-טייל) אן אבגעשארענער עק; א פערד מיט אן אבגעשארענעם עק.

bob'tail car (באב'-טייל קאר) אזא קליינער טראמוואי געפיהרט פון איין פערד אויף וועלכען דער אנטרייבער איז אויך דער קאנדוקטאר.

bob'tail coat (באב'-טייל קאוט) א קורץ רעקעל.

bob'tailed *a.* (באב'-טיילד) וואס האט אן אבגעשארענעם עק.

bob'tail wig (באב'-טייל הוויג) א קורץ=געשארענער פארוק.

bob'-white *n.* (באב'=הוואיט) א וואכטעל; א פעלד=הוהן.

bo'cal *n.* (באו'-קעל) א גלעזערנער סלאי מיט א ברייטען קורצען האלז; דער מונדשטיק פון א מוזיקאלישען בלאז=אינסטרומענט [ווי פון א טרומייט, קלארנעט א. ד. ג.].

boc'asine *n.* (באק'-ע-סין) דינער שטייף=לייווענד.

bock *v.* (באק) ברעכען, מייקען, א פליוך טהאן.

bock'-beer *n.* (באק'=ביער) א סארט שטארק באיעריש ביער [ווערט געברויט אין דייטשלאנד אין דעצעמבער און יאנואר און ווערט געטרונקען אין מערץ].

bock'ing *n.* (באק'-אינג) א גראבער וואלענער שטאף; א מין געריכערטער הערינג.

bod'dice *n.* (באד'-איס) א מידער, א שניר=לייבעל, א פעסטע טאליע [ביי דאמען=קליידער].

bod'dle *n.* (באדל) א קליינע שאטלענדישע קופערנע מטבע.

bode *n. and v.* (באוד) אן אנזאגער; פארויסזאגען [שלעכטס].

bode'ful *a.* (באוד'-פול) פארויסזאגענדיג; שרעקענדיג.

bod'ice *n.* (באד'-איס) ז. *boddice*.

bod'ied *a.* (באד'-איד) וואס האט א קערפער.

bod'iless *a.* (באד'-אי-לעס) קערפערלאז, אהן א קערפער; ניט קערפערליך [שאינו גוף].

He is neither a soulless body, nor a **bodiless** soul.

bod'iliness *n.* (באד'-אי-לי-נעס) א קערפערליכעס וועזען.

bod'ily *adv. and a.,* (באד'-אי-לי) 1 קערפערליך, וואס געהערט צום קערפער; אין פערבינדונג מיט דעם קערפער;ווירקליך; מאטעריעל; 2. אין גאנצען, קאמפלעט, פאלשטענדיג.

1. The minister is interested in matters of spirit. He has no knowledge of the **bodily** part of us. 2. He wants to carry this furniture away **bodily**.

bo'ding *n. and a.* (באו'-דינג) פארויסזאגונג [הויפטזעכליך אויף שלעכטס]; א שלעכטער סימן; פארויסזאגענדיג; געבענדיג א פארצייכען [אויף שלעכטס]; שרעקענדיג.

bo'dingly *adv.* (באו'-דינג-לי) פארויסזאגענדיג [אויף שלעכטס]; שרעקענדיג.

bod'kin *n.* (באד'-קין) אן אל [פון א שוסטער]; א גאנץ דיקע שפילקע; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען נעהמט ארויס בוכשטאבען פון דרוקזאץ.

bod'kin-work *n.* (באד'-קין-הוואירק) שטיקעריי ארבייט.

bodle *n.* (באדל) א קליינע שאטלענדישע קופערנע מטבע.

Bodlei'an *a.* (באד-לי'-ען) וואס איז שייך צו דער ביבליאטהעק פון דעם אוניווערסיטעט פון אקספארד [וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1597 דורך טהאמאס באדלי].

bod'y *n.* (באד'-אי) קערפער; גוף; רומפף; לייב; פעראיין; קערפערשאפט; טרופע, קאמפאניע; דער הויפטטייל [פון א זאך]; די גרונדלאגע; דער שטאף, דאס מאטעריאל; דער הויפט אינהאלט; א פערזאן; א בעשעפעניש; א ממשות'דיגער געגענשטאנד [קערפער]; א סיסטעמע; די הויפט=זאך, דער עיקר.

bod'y-cloth *n.* (באד'-אי=קלאוטה) א פערד=דעקע; א קלייד.

bod'y-clothes *n.* (באד'-אי=קלאוטהז) קליידער; א פערד=דעקע.

bod'y-coat *n.* (באד'-אי-קאוט) א טאליע=ראק; א פרינץ=אלבערט ראק.

bod'y-col'or *n.* (באד'-אי=קאל'-אר) דעק=פארב [א פארב וואס לעשט ניט דורך נאר בלייבט ליעגען פון אויבען].

bod'y cor'porate (באד'-אי קאר'-פא-רייט) די געשלאסענע קערפערשאפט; א געזעלשאפט וואס לעבט אונטער אן ארגאניזירטער פאליטישער רעגיערונג.

bod'y-guard *n.* (באד'-אי-גארד) לייב=וואך; לייב=גווארדיע.

bod'y-horse *n.* (באד'-אי-הארס) דער צווייטער פערד פון א פיער=געשפאן.

bod'y-lin'en *n.* (באד'-אי-לינ'-ען) אונטער=וועש; לייב=וועש.

bod'y-louse *n.* (באד'-אי-לאוס) א לויז, א קאפ=לויז.

bod'y of a buil'ding (באד'-אי אוו ע ביל'-דינג) דער הויפט=טייל פון א געביידע.

bod'y of a coach (באד'-אי אוו ע קאוטש) דער וואגען=קאסטען [דער וואגען אהן די אקסען און רעדער].

bod'y of a discourse' (באד'-אי אוו ע דיס-קאורס') דער אינהאלט פון א שמועס.

bod'y of a for'tress (באד'-אי אוו ע פאר'-טרעס) די הויפט=פעסטונג.

bod'y of an ar'my (באד'-אי אוו ען אר'-מי) דער הויפט=קארפוס פון אן ארמעע.

bod'y of a ship (באד'-אי אוו ע שיפ) דער רומפף פון א שיף [דער קערפער פון א שיף אהן די מאשינען, מאסטען א. ז. וו.].

bod'y of civ'il law (באד'-אי אוו סיוו'-איל לאה) די זאמלונג פון ציוויל=געזעצען.

bod'y of man'kind (באד'-אי אוו מען'-קאינד) דאס מענשען=געשלעכט.

bod'y of nobil'ity (באד'-אי אוו נא-ביל'-אי-טי) דער גענזאמטער אדעל.

bod'y of reserve' (באד'-אי אוו רי-זירוו') א רעזערוו=ארמעע [די סאלדאטען, וואס האבען אבגעדיענט זייער טערמין און קענען צוריקגערופען ווערען אין א נויט=פאל, ווי מלחמה א. ד. ג.].

bod'y pol'itic (באד'-אי פאל'-אי-טיק) פאליטישע קערפערשאפט, דער שטאאט.

Our body politic is based on the principle of the rule of the majority.

bod'y-ser'vant *n.* (באד'-אי-סויר'-וענט) א לייב=דיענער, א לאקיי.

bod'y-snatch'er *n.* (באד'-אי-סנעטש'-ער) א לייכען=רויבער [איינער וואס גנב'עט טויטע קערפער פאר געוויסע צוועקען].

bod'y-snatch'ing *n.* (באד'-אי-סנעטש'-אינג) לייכען=רויב [דאס גנב'ענען טויטע קערפערס].

bog *n., v. and a.* (באג) א זומפ; אן אבטריט; ארומקייקלען אין בלאטע; זינקען אין זומפ; א ניט=גוטער, א שד; א טייוועל; דרייסט, פרעך, העזה'דיג; האבען שטוהלגאנג; אבגעשטעלט ווערען, געהינדערט ווערען.

bog'-bean *n.* (באג'-ביען) ביטער=גראז [אזא פלאנצע].

bog'berry *n.* (באג'-בער-אי) מאך=יאגדע.

bog'-earth *n.* (באג'-אירטה) מאך=ערד.

bo'gey *n.* (באו'-גי) א ניט=גוטער, א לץ, א שד, א טייוועל.

bo'geyism *n.* (באו'-גי-איזם) דאס גלויבען אדער מורא האבען פאר שדים אדער רוחות.

bog'gard *n.* (באג'-ארד) א ניט=גוטער, א שד, א טייוועל.

bog'gart *n.* (באג'-ארט) ז. *boggard*.

bog'gle *n. and v.* (באגל) א ניט=גוטער, א שד, א טייוועל; א קרוג, וואס האט די פארמע פון א מענשען; זיך אבשרעקען; צווייפלען; צוריקטרעטען; אויסווייכען; דאס אבשרעקען זיך; פערפושען; מאכען א ניט=געשיקטע פראבע; פערפושטע ארבייט.

bog'gle o'ver (באגל או'-ווער) צווייפלען איבער עפעס.

bog'gy *a.* (באג'-אי) זומפיג, בלאטיג.

bog'-hole *n.* (באג'-האול) א גרוב אין וועלכער מען גיסט אויס שמוץ; אן אבטריט=גרוב.

bog'house *n.* (באג'-האוס) אן אבטריט, בית הכסא.

bo'gie *n.* (באו'-גי) א ניט=גוטער, א שד, א טייוועל; א קויהלען=וואגאן; אזא וואגאן אויף רעלסעס אין א זעג=מיהל, וועלכער פיהרט צו די קלעצער צום זעג.

bo'gie-truck *n.* (באו'-גי-טראק) א קויהלען=וואגאן; אזא וואגאן אויף רעלסעס אין א זעג=מיהל, וועלכער פיהרט צו די קלעצער צום זעג.

bog′-i′ron ore (באָג'-אַי'-ערן אור) זומפּ־אײַזנשטײן [רױהער אײַזן װאָס מען געפינט אין זומפּען].
bog′-land *n.* (באָג'-לענד) זומפּיג לאַנד.
bog′-lan′der *n.* (באָג'-לענ'-דער) אײַ־נער װאָס װאױנט אין זומפּיגע געגענדען; אַן אירלענדער.
bo′gle *n.* (באָו'גל) אַ ניט־גוטער, אַ שד, אַ טײװעל.
bog′-moss *n.* (באָג'-מאָס) מאָך; טאָרף.
bog′-oak *n.* (באָג'-אָוק) אײַכענהאָלץ [דעמבע] װאָס װערט געפונען אין זומ־פּען [דאָס האָלץ האָט אַ שװאַרצליכע קאָ־ליר].
bog′-ore *n.* (באָג'-אור) ז. *bog-iron ore*
bog′-rush *n.* (באָג'-ראַש) שטריק־גראָז [אַזאַ פּלאַנצע].
bog′-spav′in *n.* (באָג'-ספּעװ'-אין) אַזאַ געשװיר אויף דעם אונטערשטען פוס־קניא־כעל בײַ אַ פערד.
bog′-trot′ter *n.* (באָג'-טראָט'-ער) אַן אײַנװאוינער פון זומפּיגע געגענדען; אַן אירלענדער.
bog′-trot′ting *a.* (באָג'-טראָט' אינג) געהענד איבער זומפּען, לעבענדיג אין זומפּען.
bo′gus *n. and a.* (באָו'-גאָס) 1. ניט־עכט, פאַלש; 2. שטאַרקער ספּיריטוס; אַזאַ שנאַפּס געמישט מיט סיראָפּ גע־טרונקען פון מאַטראָזען.
1. He paid his debt with a bogus check.
bo′gusly *adv.* (באָו'-גאָס-לי) ניט עכט; דורך שװינדעל.
bo′gus mon′ey (באָו'-גאָס מאָנ'-אי) פאַלש געלד.
bo′gus pa′per (באָו'-גאָס פּײ'-פּער) אַ צײַטונג װאָס איז אױסגעפּילט מיט פּוס־טע זאַכען און ליגענס.
bog′wort *n.* (באָג'-הװאָירט) מאָך־יאַגדעס, ברוסניצע. ז. *cranberry*
bo′gy *n.* (באָו'-גי) אַ שד, לץ, אַ ניט־גו־טער. ז. *bogey*
bo′gyism *n.* (באָו'-גי-איזם) ז. *bogeyism*
bohea′ *n.* (באָו-היע') טהעע; אַ זאָרט פּראָסטע שװאַרצע טהעע.
Bohe′mia *n.* (באָו-היע'-מי-ע) דאָס לאַנד בעהמען; ציגײַנערשאַפט; די לוסטי־גע װעלט פון אַקטיאָרען, ליטעראַטען און קינסטלער.
Bohe′mian *n. and a.* (באָו-היע'-מי-ען) װאָס איז שײַך צו בעהמען; אײַנער װאָס שטאַמט פון בעהמען; די בעהמישע שפּראַך; ציגײַנעריש; אַ ליטעראַט, אַ קינסטלער װאָס פיהרט אַ לײַכטע, פרײַע און אַן אונגעשטערטע לעבען.
Bohe′mianism *n.* (באָו-היע'-מי-ענ-איזם) דאָס פיהרען אַ פרײַע, ניט נאָך די אָנגענומענע זיטען, אונגעשטערטע לע־בען [פון ליטעראַטען און קינסטלער].
bo′hor *n.* (באָו'-האָר) אַזאַ װעסט־אַפרי־קאַנישער הירש אָדער אַנטילאָפּ.
boil *n. and v.* (באָיל) אַ געשװיר; קאָכען, זידען; זיך קאָכען; זיך אויפרעגען.
boil away′ (באָיל ע-הװײ') אױסדאַמפּ־פען; קאָכענדיג.
boil down (באָיל דאַון) ז. *boil away*
boiled *a.* (באָילד) געקאָכט, געזאָטען; װאָס האָט דערגרײכט דער זידע־פּונקט.
boiled down to a point (באָילד דאַון טו ע פּאָינט) אַרויסגעהױבען דעם עיקר, דעם תמצית.
The lawyer boiled down his arguments to one point.

boiled meat (באָילד מיעט) געקאָכטע פלייש.
boi′ler *n.* (באָי'-לער) אַ קאָך־קעסעל; אַ דאַמפּף־קעסעל; אײַנער װאָס קאָכט אָדער זידעט עפּעס אויף.
boi′ler-com′pound *n.* (באָי'-לער-קאָמ'-פּאַונד) אַ שטאָף אויפצולעזען קע־סעל־שטײן [דאָס װאָס זעצט זיך אַב אויף'ן דעק און אויף די זײַטען פון אַ קעסעל].
boi′ler-ma′ker *n.* (באָי'-לער-מײ'-קער) אַ קעסעל־מאַכער, אַ קעסעל־שמיעד; אַ קלײנער בעאַמטער אין דער פּלאַטע פון די פעראײניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא.
boi′ler-scale *n.* (באָי'-לער-סקײל) קע־סעל־שטײן [דאָס װאָס זעצט זיך אַב אויף דעם דעק און די זײַטען פון אַ קעסעל].
boi′lery *n.* (באָי'-לער-אי) אַ פּלאַץ צום קאָכען; אַ קאָך־אַפּאַראַט; אַ פּלאַץ װאו עס װערט געמאַכט זאַלץ דורך אױסדאַמפּ־פען דאָס װאַסער אין װעלכען דאָס זאַלץ געפינט זיך.
boi′ling *n. and a.* (באָי'-לינג) קאָכענ־דיג; זײַענדיג אויפגעקאָכט, אויפגערעגט; דאָס קאָכען, דאָס זידען.
boi′ling heat (באָי'-לינג היעט) זיעדע־היץ [די היץ װאָס ברײנגט צום קאָכען].
boi′ling hot (באָי'-לינג האָט) קאָכענד הײס.
boi′lingly *adv.* (באָי'-לינג-לי) קאָכענ־דיג; זײַענדיג אויפגעקאָכט, אויפגערעגט.
boi′ling-point *n.* (באָי'-לינג-פּאָינט) זיעדע־פּונקט [די טעמפּעראַטור בײַ װעל־כע אַ פליסיגקײט פאַנגט אַן קאָכען. װאַ־סער צ. ב. פאַנגט אַן קאָכען בײַ 100 גראַד צעלזיוס אָדער 212 גראַד פאַהרענהײט].
boi′ling spring (באָי'-לינג ספּרינג) אַ הײסער קװאַל.
boil o′ver (באָיל אָו'-װער) אַריבערקאָ־כען, אַריבערלױפען.
boil o′ver with rage (באָיל אָו'-װער װיטה רײדזש) װערען שטאַרק אין כעס, צוקאָכט װערען פון כעס.
boil to piec′es (באָיל טו פּיעס'-ען) גוט צוקאָכען.
boil up (באָיל אַפּ) אויפקאָכען.
bois′terous *a.* (באָיס'-טער-אָס) לאַרעמ־דיג; העפטיג, שטירמיש; ברױזענד.
The boisterous lads were arrested for disorderly conduct.
bois′terously *adv.* (באָיס'-טער-אָס-לי) לאַרעמדיג, מיט שטורם; העפטיג; ענער־גיש; ברױזענד.
bois′terousness *n.* (באָיס'-טער-אָס-נעס) דאָס לאַרמען; דאָס ברױזען; דאָס שטורמען.
bois′terous youth (באָיס'-טער-אָס יוטה) אַ יונגער הײס־קאָפּ.
bold *a. and v.* (באָולד) דרײסט, ניט צוריקגעהאַלטען; סמעלע; פרעך, העזה־דיג; װערען פרעך; בולט, דײַטליך פאַר'ן אויג; מישופּע'דיג, סטײל; טיעף גלײך בײַם ברעג [בײַ טײַכען אָדער ימים].
bold ea′gle (באָולד איעגל) אַן אויס־טראַלישער אָדלער.
bold′-face *n.* (באָולד'-פײס) עזות־פּנים; אונפערשעמטער; בולט'ער אות, שװאַר־צער דרוקשריפט.
bold′-faced *a.* (באָולד'-פײסט) פרעך; אונפערשעמט; מיט בולטע, שװאַרץ־גע־דרוקטע אותיות.
bold′ly *adv.* (באָולד'-לי) פרעך, אונ־פערשעמט; אויף אַ פרעכען אָדער אונ־פערשעמטען אופן.

bold′ness *n.* (באָולד'-נעס) דרײסטקײט, שטײפקײט; פרעכהײט, עזות.
bold shore (באָולד שאָור) מישופּע־דיגער ברעג פון אַ טײַך אָדער ים.
bold′-spir′ited *a.* (באָולד'-ספּיר'-אי-טעד) װאָס האָט קוראַזש; װאָס האָט אַ דרײסטען מוטה.
bold word (באָולד הװאָירד) אַ שטאַרק װאָרט, אַן אַפּעגהערציג װאָרט.
bole *n.* (באָול) אַ שטאַם פון אַ בױם; אַ בלומען־שטענגעל; אַזאַ קלײן שיפעל; אַזאַ װײכער פעטער לײם; די זאַמען־קאַפּסעל [בײַ אַ פּלאַנצע]; אַזאַ אַלטע תבואה מאָס.
bole′ro *n.* (באָ-לײ'-ראָו) אַזאַ שפּאַנישער טאַנץ; מוזיק צו אַזאַ טאַנץ.
Bole′tus *n.* (באָ-לי'-טאָס) דער ראָהר־שװעמעל.
boll *n. and v.* (באָול) די זאַמען־קאַפּסעל [בײַ פּלאַנצען]; קריגען זאַמען־קאַפּסלען; אַזאַ אַלטע תבואה מאָס.
bol′lard *n.* (באָל'-אַרד) אַ באַלקען אין אַ האַפען אַנצובינדען אַ שיף.
bol′lard-tim′bers *n.* (באָל'-אַרד-טימ'-בערז) אַזעלכע קלעצער װאָס װערען געברױכט בײַם בױען שיפען.
bol′ling *n.* (באָו'-לינג) אַ קלאָץ, דער שטאַם פון אַ בױם אָהן דעם שפּיץ און אָהן די צװײַגען.
bolom′eter *n.* (באָ-לאָמ'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען גאַנץ קלײנע אױסשטראַהלונגען פון װאַרעמקײט.
bolomet′ric *a.* (באָו-לאָ-מעט'-ריק) װאָס איז שײַך צום אינסטרומענט מיט װעלכען מען קען מעסטען גאַנץ קלײנע אױסשטראַהלונגען פון װאַרעמקײט.
bol′ster *n. and v.* (באָול'-סטער) אַזאַ קאָפּ־קישעלע; אַ קאָפּ־שטיצע; אַ פּאָלסטער; אונטערשטיצען מיט אַ פּאָלסטער אָדער קישען; אױסשטאָפּען, אױספּאָלסטערען; צולעגען אַ קאָמפּרעס.
bol′sterer *n.* (באָול'-סטער-ער) אַן אונ־טערשטיצער; אַ פּאָלסטערער.
bol′stering *n.* (באָול'-סטער-אינג) אַ שטיצע; אַ קאָפּ־שטיצע.
bol′stering-match *n.* (באָול'-סטער-אינג-מעטש) אַ שטיפערײ פון קינדער אין שלאָף־צימער דורך װאַרפען זיך מיט די קישענס.
bol′ster out (באָול'-סטער אױט) אױס־בעטען מיט קישענס; פּאָלסטערען.
bol′ster up (באָול'-סטער אַפּ) פערטײדי־גען, אונטערשטיצען; פּראָװערטס ברײנגען.
bolt *n., v. and adv.* (באָולט) אַ באָלצען, אַ שטיפט; אַ דיקער שטיפט מיט אַ שרויב בײַם ענד; אַ פערריקער, אַ ריגעל; אַ פײל פון אַ בויגען; אַ בליץ; אַ צילינדער־זיפּ אין אַ מיהל צום בײַטלען מעהל; פּיס־קאַנדאַלען; דאָס אױסזעצען [דורכגעהן, צו־טראָגען] פון אַ פערד; דאָס צוריקציהען זיך פון אַ פּאָליטישער קאָנװענציאָן, װאו עס װערען בעשטימט די פּאַרטײ־קאַנדי־דאַטען, אָלס פּראָטעסט פון אונצופרידענ־הײט; דאָס אַבזאָגען זיך צו שטימען פאַר דעם קאַנדידאַט פון דער אײגענער פּאַר־טײ; פערריגלען, פערפעסטיגען מיט אַ באָלצען; זיפּען, בײַטלען; פּלאַצען, אַרויס־פּלאַצען, אױסשיסען; צוריקציהען זיך אַלס פּראָטעסט פון אַ פּאָליטישער קאָנװענציאָן, װאו עס װערען בעשטימט די פּאַרטײ־קאַנדידאַטען; ניט שטימען פאַר דער אײ־גענער פּאַרטײ; שנעל, בליץ־שנעל; פּלוצ־ליג.
bolt′-au′ger *n.* (באָולט'-אָה'-גער) אַזאַ גרויסער עגבער.

bol'ter *n.* (באול'-טער) צילינדער־זיפּ אין א מיהל צום בייטלען מעהל; א פערזאן, וואס פערלאזט זיין פאליטישע פארטיי אין דער צייט פון די וואהלען אדער וואס ציהט זיך צוריק פון א פארטיי־קאנווענציאן אלס פראטעסט; א פערד וואס געהט דורך [זעצט אויס]; אזא נעץ פון פאדים צו כאפען פיש; א זיפּ צו בייטלען מעהל.

bolt'head *n.* (באולט'-העד) דיסטיליר־געפעס [אזא גלעזערנער געפעס מיט א לאנגען האלז].

bolt in (באולט אין) פלוצים אריינפאלען, אריינפאלען ווי א יון אין סוכה.

bol'ting *n.* (באול'-טינג) דאס פערריגלען; א בינטעל שטרוי; דאס זיפּען; דאס איבערייסען מיט א פאליטישער פארטיי. ז. *bolt*

bol'ting-cloth *n.* (באול'-טינג-קלאטה) זיפּ־שטאף [דער שטאף וואס ווערט געברויכט פאר זיפּען אדער בייטעל־צילינדער].

bol'ting-house *n.* (באול'-טינג האוס) בייטעל־קאמער [דער פלאץ אין א מיהל, וואו דאס מעהל ווערט געבייטעלט].

bol'ting-hutch *n.* (באול'-טינג-האטש) דער בייטעל־קאסטען [וואו דאס געבייטעלטע מעהל שיט זיך אריין].

bol'ting-machine' *n.* (באול'-טינג-מע שין') זיפּ־מאשין; בייטעל־מאשין.

bol'ting-mill *n.* (באול'-טינג-מיל) ז. *bolting-machine*

bolt'-knife *n.* (באולט'-נאיף) אזא בוכבינדער־מעסער.

bolt of canvas (באולט אוו קענ'-וועס) א שטיק זעגעל־טוך פון 30 ביז 50 יארד לאנג.

bolt out (באולט אוט) אויסזיפּען; אויספארשען.

bolt'-rope *n.* (באולט'-ראופ) אזא שטריק מיט וועלכען עס ווערט ארומגעזוימט א זעגעל פון א שיף.

bolt'sprit *n.* (באולט'-ספרים) אזא באלקען וואס שטעקט ארוים פון דעם נאז [פאדערטייל פון א שיף].

bolt up (באולט אפ) בעפעסטיגען; צונויפבינדען.

bolt upright' (באולט אפ-ראיט') שטעהענדיג גראד.

There he stood **bolt upright.**

bo'lus *n.* (באו' לאס) א גרויסער פיל [אין מעדיצין]; אן אונאנגענעהמע זאך וואס מוז געדולדעט ווערען; אן אונאנגענעהם ווארט וואס מען מוז אראבשלינגען.

bom *n.* (באם) א מין גרויסע שלאנג.

bo'ma *n.* (באו'-מא) א רונדער פלאץ ארומגעצוימט מיט בוימלעך אדער פלעקער.

bo'mahnut *n.* (באו'-מא-נאט) אזעלכע זוימען פון א בוימעל אין אפריקא, וואס ווערט בענוצט צו גארבען פעל.

bomb *n. and v.* (באם) קנאל, שאל; באמבע; קנאלען, שאלען; באמבארדירען, שיסען מיט באמבעס.

bombard' *v. and n.* (באם-בארד') באמבארדירען; שיסען מיט באמבעס; א קאנאנע; אזא מין שיף; א לעדערנע כלי פאר משקאות.

bombardier' *n.* (באם-באר-דיער') באמבארדיער, ארטילעריסט [א סאלדאט ביי הארמאטען]; דער באמבארדיער־קעפער [אזא זשוק, באבעלקע]; אזא פראש.

bombardier'-bee'tle *n.* (באם-באר-דיער'-ביעטל) דער באמבארדיער־קעפער [אזא זשוק, באבעלע וואס מען געפינט אונטער שטיינער].

bombard'ment *n.* (באם-בארד'-מענט) באמבארדירונג; דאס שיסען מיט באמבעס.

bombar'don *n.* (באם-באר'-דאן) אזא גרויסער טרומייט.

bombardo'ne *n.* (באם-באר-דאו'-נע) ז. *bombardon*

bombasin' *n.* (באם בע-זין') ז. *bombasine*

bombasine' *n.* (באם-בע-זיען') אזא דינער זיידענשטאף; אזא שטאף וואס אויבען איז זייד און אונטען איז וואל.

bom'bast *n. and a.* (באם'-בעסט) באמבאסטיק, הויכקלינגענדע ווערטער; געשוואלענע אויסדריקע; באמבאסטיש.

bombas'tic *a.* (באם-בעס'-טיק) באמבאסטיש, וואס בעשטעהט פון געשוואלענע הויכקלינגענדע אויסדריקע.

bombas'tical *a.* (באם-בעס'-טי-קעל) ז. *bombastic*

bom'bastry *n.* (באם'-בעס-טרי) באמבאסטיק; באמבאסטישע, הויכקלינגענדע, געשוואלענע אויסדריקע.

Bom'bax *n.* (באם'-בעקס) דער זיידבוימוואל בוים [א בוים וואס וואקסט אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

bombazeen' *n.* (באם-בע-זיען') ז. *bombasine*

bombazine' *n.* (באם-בע זיען') ז. *bombasine*

bomb'-chest *n.* (באם'-טשעסט) א קעסטעל מיט באמבעס אדער שיס־פּילווער.

bom'bic *a.* (באם'-ביק) וואס איז שייך צו א זייד־ווארעם.

bom'bilate *v.* (באם'-בי-לייט) זשוזשען [ווי א ביען].

bomb'-ketch *n.* (באם'-קעטש) א שיף צום פיהרען באמבעס.

bomb'-proof *a. and n.* (באם'-פּרוהף) באמבען־זיכער [וואס האט קיין מורא פאר א באמבע]; א טייל פון א פעסטונג וואס איז באמבען־זיכער.

bomb'shell *n.* (באם'-שעל) א באמבע; א קאפּסעל פון א באמבע.

bom'bus *n.* (באם'-באס) דאס זשוזשען אין די אויערען [אזא קראנקהייט].

Bom'bus *n.* (באם'-באס) אזא מין ביענען.

bomb'-ves'sel *n.* (באם'-וועס'-על) ז. *bomb-ketch*

bom'bycid *a. and n.* (באם'-בי-סיד) וואס איז שייך צו מאטען אדער רויפּען; א מאט, מאיל; רויפּע. ז. *Bombycidæ*

Bombyc'idæ *n.* (באם-בים'-אי-דיע) מאיל אדער מאטען־אינזעקטען [אזעלכע פליגעלעך וואס צופרעסען קליידער]; רויפּען; זיידען־רויפּען [פון וועלכע עס קומען ארוים די זיידענע ווערעם].

bombycid'ean *n. and a.* (באם-בי-סיד'-אי-ען) ז. *bombycid*

Bom'byx *n.* (באם'-ביקס) דער מין אינזעקטען צו וועלכען עס געהערען די מאטען און זיידען־ווערעם.

bon *a.* (באן) גוט.

bo'na fi'de (באו'-נע פאי'-די) אין גוטען גלויבען, טריי; עהרליך; ריכטיג.

The act was done **bona fide.**

bo'na fi'de ev'idence (באו'-נע פאי'-די עוו'-אי-דענס) עדות אויף וועלכע מען קען זיך פערלאזען.

bo'na fi'des (באו'-נע פאי'-דיז) ז. *bona fide*

bonan'za *n.* (בא-נענ'-זע) א גרויסע מאסע ערץ [רויהער מעטאל] וואס ווערט געפונען אין א מינע; א געלונגענע אונטערנעהמונג; א גליק.

Bonan'za mines (בא-נענ'-זע מאינז) די זילבער מינען אין נעווארא [אמעריקא], וואו עס איז געפונען געווארען א גרויסע מאסע זילבער.

Bo'napartean *a.* (באו'-נע-פאר-טי-ען) וואס איז שייך צו באנאפארט [דער פאמיליען־נאמען פון נאפאלעאן דעם ערשטען איז געווען באנאפארט].

Bo'napartism *n.* (באו'-נע-פאר-טיזם) די פאליטישע סיסטעם פון נאפאלעאן באנאפארט.

Bo'napartist *n.* (באו'-נע-פאר-טיסט) אן אנהענגער פון דער באנאפארטישער דינאסטיע אדער פון דער פאליטישער סיסטעם פון נאפאלעאן באנאפארט; איינער וואס וויל צוריק איינפיהרען אין פראנקרייך א קעניגרייך פון דער באנאפארטישער דינאסטיע.

bona'sus *n.* (בא-ניי'-סאס) דער אויער־אקס.

bonbon' *n.* (באנ-באן') באנבאנס, קאנפעקט; צוקערקע.

bon-chré'tien *n.* (באן-קריי'-שען) די קריסטבארנע [אזא טייערער זארט בארנעם].

bond *n. and v.* (באנד) א באנד; א קעט; א שטריק; עטוואס וואס בינדט צוזאמען; צובונד; פערבינדונג; פערפליכטונג; התחייבות; משכון; א לייב־אייגענער; א קנעכט; שולדען־פערשרייבונג; אבליגאציאן; ערבות; אויסשטעלען א פערשרייבונג איבער עטוואס; פער'משכון'ען; פער'משכון'ען פאר אן ערבות; פערבינדען; געבען אונבעוועגליכע אייגענטום אלס א משכון פאר אן ערבות; פערבינדען; פערבינדען ציגעל אדער שטיינער מיטאנאנדער דורך ליים אדער צעמענט.

bon'dage *n.* (באנ'-דיידזש) קנעכטשאפט; פערפליכטונג.

In Egypt, the Jews were held in **bondage.**

bond'-cred'itor *n.* (באנד'-קרעד'-אי-טאר) אן אבליגאציאנס־קרעדיטאר [א קרעדיטאר וואס איז פערזיכערט דורך אן ערבות פון אונבעוועגליכען אייגענטום].

bond'-debt *n.* (באנד'-דעט) אבליגאציאנס־שולד [א שולד וואס איז געזיכערט דורך אן ערבות פון אונבעוועגליכען אייגענטום].

bon'ded *a.* (באנ'-דעד) געזיכערט דורך אן אבליגאציאן [דורך אן ערבות אויף אונבעוועגליכען אייגענטום]; פער'משכונ'ט; אוועקגעלעגט אונטער אבליגאציאן.

bon'ded ware'house (באנ'-דעד ווערהר'-האוס) א מאגאזין, וואו מען האלט סחורות, אויף וועלכע מען איז שולדיג צאל אדער שטייער, ביז זיי ווערען פערקויפט פון זייער אייגענטהימער וועלכער צאהלט דאן איין דער רעגיערונג וואס עס קומט פון איהם.

bon'der *n.* (באנ'-דער) איינער וואס לעגט אוועק סחורה, אויף וועלכע עס דארף געצאהלט ווערען שטייער אדער צאל, אין א רעגיערונגס־מאגאזין, ביז די סחורה וועט פערקויפט ווערען; א בינדשטיין [אין א געמויערטער וואנד].

bond goods (באנד גוהדז) אוועקלעגען סחורה, פאר וועלכע מען דארף צאהלען שטייער אדער צאל, אין א רעגיערונגס־

מאגאזין, ביז וואנען די סחורה ווערט פערקויפט.

bond'maid *n.* (באנד'-מייד) שקלאפין, דיענסט-מיידעל.

bond'man *n.* (באנד' מען) קנעכט, שקלאף.

bond of indem'nity (באנד אוו אינ-דעמ'-ני-טי) אן ענטשעדיגונג ערבות, אז ערבות וואס ווערט געגעבען צו בעצאהלען פאר פערלוסט אדער שאדען.

bond of obliga'tion (באנד אוו אב-לי-גיי'-שאן) א שולד-שיין; א שולד-פערשרייבונג.

bonds *n.* (באנדז) קעטען, געפאנגענשאפט; ווערטה-פאפיערען, אקציעס.

bond'-ser'vant *n.* (באנד'-סויר'-וועננט) א לייב-אייגענער, א שקלאף.

bond'-ser'vice *n.* (באנד'-סויר'-וויס) לייב-אייגענשאפט; שקלאפעריי.

bond'-slave *n.* (באנד'-סלייוו) א שקלאף, א שקלאפין.

bonds'man *n.* (באנדז'-מען) אן ערב; איינער וואס גיט אלס ערבות זיין אונבעוועגליך אייגענטום; א שקלאף.

bond'-stone *n.* (באנד'-סטאון) א בינד-שטיין [אין א געמויערטער וואנד].

bonds'woman *n.* (באנדז'-הוואומ-ען) א לייב-אייגענע, א שקלאפין.

bond'woman *n.* (באנד'-הוואומ-ען) ז. *bondswoman*.

bone *n. and v.* (באון) ביין, קנאכען; ארויסנעהמען די ביינער, ארייגזעצען פיש-ביין; צו'גנב'ענען; צואווארפען ווי א הונד א ביין; זיך נעהמען פלייסיג צו דער ארבייט.

bone'-ache *n.* (באון'-אייק) א ברעכעניש אין די ביינער.

bone'-ash *n.* (באון'-עש) אש פון פערברענטע ביינער.

bone'-black *n.* (באון'-בלעק) געברענטע עלפאנט-ביין; קויהלען פון פערברענטע ביינער.

bone'-brea'ker *n.* (באון'-בריי'-קער) דער ים-אדלער, דער ביינברעכער [אזא רויב-פויגעל].

boned *a.* (באונד) וואס האט ביינער; ביינערדיג.

bone'-dust *n.* (באון'-דאסט) ביינער-שטויב [געמאהלענע ביינער צו מיסטיגען פעלדער].

bone'-earth *n.* (באון'-אוירטה) אש פון פערברענטע ביינער.

bone'-glue *n.* (באונ'-גלו) ביינער-קליי [אזא זארט קליי וואס ווערט געמאכט פון ביינער].

bone'-house *n.* (באון'-האוס) א טרונע.

bone in'to (באון אינ'-טו) זיך פלייסיג נעהמען צו עטוואס.

bone'less *a.* (באונ'-לעס) אהן ביינער.

bone'-manure' *n.* (באון'-מע-ניור') ביינער-מעהל [צומאהלענע ביינער פאר מיסטיגונג פון פעלדער].

bone'-mill *n.* (באון'-מיל) א מיהל פאר מאהלען ביינער.

bone of conten'tion (באון אוו קאנ-טענ'-שאן) דער צאנק-עפעל; דער שטרייט-פונקט; דער ביין איבער וועלכען מען רייסט זיך; די אורזאכע פון א מחלוקה.

Tripoli was the **bone of contention** in the war between Italy and Turkey.

bones *n.* (באונז) ביינדלעך [צום שפיעלען]; סקעלעט; טויטער קערפער.

bone'set *n. and v.* (באונ'-סעט) א מין ביטער מעדיצינייש גראז [האמבורגער טהעע]; היילען צובראכענע ביינער; צוריק ארייננשטעלען אויף זיין ארט אן אויסגעלונקענעם גליעד.

bone'-set'ter *n.* (באון'-סעט'-ער) איינער וואס היילט צובראכענע ביינער אדער שטעלט אריין צוריק אויף זייער ארט אויסגעלונקענע גליעדער [ווערט געברויכט אויף אזעלכען, וואס איז ניט קיין דאקטאר].

bone'-spav'in *n.* (באון'-ספעוו' אין) א ביינערדיגער אנוואוקס אויף דעם אונטערשטען קנעכעל פון א פערד'ס פוס.

bon'fire *n.* (באנ'-פאיר) א גרויסער פייער אין א פרייען פלאץ פאר אילומינאציאן אדער פאר אמוזירונג; א פייער, אויף וועלכען מען פערברענט עפענטליך אפיקורסים אדער אפיקורס'ישע ביכער.

bonhomie' *n.* (באנ-א-מיע') א גוטמוטיגע נאטור; גוטברודערשאפט; אפענהערציגקייט.

Bon'iface *n.* (באנ'-אי-פיים) א בעל אכסניא; א הויז-אייגענטימער.

boni'to *n.* (בא-ני'-טאו) דער ברייט-פיש [אזא ים-פיש פון בלויליכען פארב].

Bonito

bon jour (באן זשור) גוטען מארגען.

bon mot (באן מאו) א גוט ווארט, א וויץ.

bonne *n.* (באן) א באנע [א מיידעל צו קינדער].

bonne bouche (באן בוש) א געשמאקער ביסען, א נאשעריי.

bon'net *n. and v.* (באנ'-עט) א בארעט; א היטעלע; א פרויענהוט; א פאסאן-הוט; א שטרייף זעגעלטוך צו פערלענגערען די זעגעל פון א שיף; אזא ראהמען אויסגעפלאכטען מיט דראט ווי א נעץ ביי א דאמפף-מאשין צו פערהיטען אז פונקען זאלען וויים ניט שפריצען; אזא דראט-נעץ צו בעדעקען די עפנונג פון א מינע; אזא אייזערנער דעקעל פון א ווענטיל אדער אן אייזענראהר; אן אריבערבאטער אויף אן אויקציאן וואס האט די אויפגאבע אויפצוהויבען דעם פרייז; אריבערציהען דאס היטעל איבער די אויגען.

bon'net-boards *n.* (באנ'-עט-באורדז) קארדאן פון וועלכע מען מאכט דעם פאסאן פון פרויען-היט.

bon'neted *a.* (באנ'-עט-ער) וואס טראגט א בארעט, א היטעלע.

bon'net-macaque' *n.* (באנ'-עט-מע-קעק') אזא אבעזיאנע, מאלפע וועלכע געפינט זיך אין ציילאן און קען זיך צו אן אנדער קלימאט ניט צוגעוועהנען.

bon'net-mon'key *n.* (באנ' עט-מאנ'-קי) ז. *bonnet-macaque*

bon'net-pep'per *n.* (באנ' עט פעפ'-ער) אזא מין שפאנישער פעפער.

bon'net-piece *n.* (באנ'-עט-פיעס) אזא גאלדענע מטבע פון דזשיימס דעם 5טען, אן אמאליגער שאטלענדיישער קעניג.

bon'nily *adv.* (באנ'-אי-לי) פיין, היבש, מונטער, לוסטיג, פרעהליך.

bon'niness *n.* (באנ'-אי-נעס) פרעהליכקייט; ליסטיגקייט; שעהנקייט.

bon'ny *a.* (באנ'-אי) לוסטיג, פרעהליך, מונטער, היבש, פיין.

bon'nyclabber *n.* (באנ'-אי-קלעב-ער) זויערמילך; א געטראנק געמאכט פון ביער געמישט מיט סמעטענע אדער מאסליאנקע [פוטער-מילך].

bon'-ton' *n.* (באן'-טאן') באן טאן, גוטער טאן; פיינע מאניערען; מאניערען און מאדע פון דער הויכער געזעלשאפט; די הויכע געזעלשאפט.

bo'nus *n. and v.* (באו'-נאס) א געשענק צו אן אנגעשטעלטען אויסער זיין געצאהלט; א פרעמיום; א געשענק פאר א הלואה א חוץ די צינזען; דאס געלד וואס אן אקציענהענדלער קריגט א חוץ זיין חלק אין די פערדיענסטען; געבען א פרעמיום, א געשענק.

bon'-vivant' *n.* (באנ'-ווי-וואן') א לעבעמאן; א גוטער ברודער.

bon voyage' (באן ווא-יאזש') א גליקליכע רייזע.

bo'ny *a.* (באו'-ני) קנאכיג, ביינערדיג; וואס האט גרויסע ביינער; אבגעמאגערט ביז די ביינער; הארט ווי ביין.

bo'ny tis'sue (באו'-ני טיש'-או) דאס ביין-געוועב [די צוזאמענשטעלונג פון די צעלען וואס בילדען דעם ביין].

Bony Tissue

bonze *n.* (באנז) א בודיסטישער מאנאך אדער פריסטער [הויפטזעכליך אין כינא און יאפאן].

boo'by *n. and a.* (בוה'-בי) א נארישער יונג, א שוטה; אזא ים-פויגעל; נאריש, דום.

Booby

boo'by-hut *n.* (בוה'-בי-האט) א פערדעקטער שליטען.

boo'byish *a.* (בוה'-בי-איש) נאריש, דום.

Boo'dha *n.* (בו'-דא) בודא [דער גרינדער פון דער בודיסטישער רעליגיאן].

Boo'dhism *n.* (בו'-דיזם) די בודיסטישע רעליגיאן.

boo'dle *n.* (בוהדל) כאבאר, שווינדעל; כאבאר וואס ווערט געגעבען צו אונטערקויפען בעאמטע; דאס גאנצע פעקעל; האק און פאק.

boo'dler *n.* (בוה'-דלער) א בעאמטער וואס נעהמט כאבאר; איינער וואס פערקויפט זיין שטימע פאר כאבאר.

boo'dy *v.* (בוה' די) ברוגז אויסזעהן; ברוגז זיין.

Come, don't **boody** with me.

boohoo' *int. and v.* (בוה-הוה') הו-הו

[דער קלאנג פון וויינען אויף'ן קול]; שרייען הויך.

book *n. and v.* (בוק) א בוך; די ביבעל; איינשרייבען אין א בוך; בעשטעלען אדער זיך פערזארגען מיט עפעס אין פארויס [ווי מיט א רייזע־בילעט]; טראנספארטירען.

book'-account' *n.* (בוק'-ע-קאונט') די קאנטא [אין א האנדעלס־בוך].

book'binder *n.* (בוק'-באינ-דער) איינבינדער, בוכבינדער.

book'bindery *n.* (בוק'-באינ-דער-אי) א בוכבינדעריי.

book'binding *n.* (בוק'-באינ-דינג) דאס איינבינדען ביכער; די מלאכה פון בוכבינדעריי.

book'case *n.* (בוק'-קייס) א ביכער־שראנק; א ביכער־אלמער.

book'-debt *n.* (בוק'-דעט) די בוך־שולד [א שולד וואס איז איינגעשריבען נור אין שולד־בוך].

book down (בוק דאון) פערשרייבען; פערצייכענען.

booked *a.* (בוקט) איינגעשריבען אין בוך; בעזארגט, טראנספארטירט.

booked for (בוקט פאר) פאר עטוואס בעשטימט זיין.

I am booked for a lecture next week.

book'ful *n. and a.* (בוק'-פול) אנגעשטאפט מיט ביכער [אויף איינעם וואס האט געלעזען פיעל ביכער נאר ער האט זיי ניט גוט פערדייט]; אזוי פיעל ווי א בוך ענטהאלט.

book in boards (בוק אין באורדז) א בוך אין טאוולען.

book'ing *n.* (בוק'-אינג) דאס פערשרייבען אין א בוך; דאס פערזארגען זיך מיט עפעס אין פארויס [ווי מיט א באהן אדער שיפס־בילעט].

book'ing-clerk *n.* (בוק'-אינג-קלוירק) אן אנגעשטעלטער אין א פירמע וואס פערשרייבט אין בוך; אן אנגעשטעלטער וואס פערקויפט באהן־בילעטען; א פערקויפער פון בילעטען אין א טעאטער, צירקוס א. ז. וו.

book in sheets (בוק אין שיעטס) ניט קיין איינגעבונדענער בוך.

book'ish *a.* (בוק'-איש) וואס האט ליעב צו לעזען ביכער; וואס איז אריינגעטהאן אין ביכער; וואס איז בעקאנט מעהר מיט ביכער ווי מיט'ן פראקטישען לעבען; וואס איז גענומען פון ביכער; געלערענט; פעדאנטיש.

book'ishly *adv.* (בוק'-איש-לי) אריינגעטהאן אין ביכער; פעדאנטיש.

book'ishness *n.* (בוק'-איש-נעס) דאס זיין אריינגעטהאן אין ביכער; דאס זיין פעדאנטיש; דאס זיין גענומען פון ביכער.

book'keeper *n.* (בוק'-קיע-פער) בוכהאלטער.

book'keeping *n.* (בוק'-קיע-פינג) בוכהאלטונג.

book'-learned *a.* (בוק'-לוירנד) בעלעזען; בעקאנט מיט ביכער מעהר ווי מיט'ן פראקטישען לעבען.

book'-lear'ning *n.* (בוק'-לויר'-נינג) ביכער געלעהרזאמקייט, ביכער קענטניסע; דאס לערנען פון ביכער און ניט פון פראקטישען לעבען.

book'less *a.* (בוק'-לעס) אהן ביכער; אונגעלערענט, אונוויסענד.

book'let *n.* (בוק'-לעט) א קליין ביכעלע.

book'-louse *n.* (בוק'-לאוס) די ביכער־לויז [אן אינזעקט וואס פרעסט אלטע ביכער].

book'-ma'ker *n.* (בוק'-מיי'-קער) איינער וואס שרייבט אדער דרוקט ביכער; א ביכער־שמיערער; א פראפעסיאנעלער וועטער אדער ספעקולאנט אויף פערד [ביי וועט־לויפען].

book'-ma'king *n.* (בוק'-מיי'-קינג) דאס בינדען אדער דרוקען ביכער; ביכער־שרייבעריי, ביכער־שמירעריי; דאס וועטען זיך אדער ספעקולירען אויף פערד [ביי וועט־לויפען].

book'man *n.* (בוק'-מען) א ביכער־מענש, א געלערענטער, א געשטודירטער; איינער וואס איז מעהר בעקאנט מיט ביכער ווי מיט'ן פראקטישען לעבען.

book'-mark *n.* (בוק'-מארק) א לעזע־צייכען [וואס ווערט אריינגעלעגט אין א בוך צו וויסען וואו מען האלט].

book'monger *n.* (בוק'-מאנ-גער) א בוך־הענדלער.

book'-mus'lin *n.* (בוק'-מאז'-לין) א גאנץ דינער מוסלין.

book'-name *n.* (בוק'-ניים) א בוך־נאמען, א וויסענשאפטליכער נאמען [א נאמען פון א חיה אדער פלאנצע וואס ווערט בענוצט נור אין וויסענשאפטליכע ביכער אבער ניט אין דער געוועהנליכער פאלקס־שפראך].

book'-no'tice *n.* (בוק'-נאו'-טיס) א קורצע איבערזיכט אדער נאטיץ וועגען א בוך אין א זשורנאל אדער א צייטונג.

book'-oath *n.* (בוק'-אותה) א שבועה ביי דער תורה.

book of accounts' (בוק אוו ע-קאונטס') קאנטא־בוך.

Book of Books (בוק אוו בוקס) די ביבעל.

book of commis'sions (בוק אוו קא-מיש'-אנז) וואָרענבעשטעלונגס־בוך.

book of en'tries (בוק אוו ענ'-טריעז) דאס בוך אין וועלכען עס ווערט פערשריבען אלעס וואס עס קומט פאר אין געשעפט.

Book of Es'ther (בוק אוו עס'-טהער) מגילת אסתר.

book'-of'fice *n.* (בוק'-אפ'-איס) א קאנטאר וואו מען פערקויפט בילעטען.

book of in'voices (בוק אוו אינ'-וואי-סעז) פאקטורא־בוך [דאס בוך וואו עס ווערען אוועקגעלעגט די רעכנונגען פון בעשטעלטע סחורה].

Book of Jud'ges (בוק אוו דזשאד'-דזשעז) שופטים [דאס צווייטע בוך פון נביאים ראשונים].

Book of Lamenta'tions (בוק אוו לע-מענ-טיי'-שאנז) מגילת איכה.

book of medita'tion (בוק אוו מע-די-טיי'-שאן) א בוך פון תפלות.

book of pur'chases (בוק אוו פויר'-טשע-סעז) וואָרענאיינקויפס־בוך, נאטיץ־בוך.

book of receipts' & expen'ditures (בוק אוו רי-סיטס' ענד עקס-פענ'-די-טשורז) דאס איינגאהמע און אויסגאבע־בוך [דאס בוך וואו עס ווערט פערשריבען די הוצאה און הכנסה פון געשעפט].

Book of Revela'tion (בוק אוו רעוו-אי-ליי'-שאן) דעם הייליגען יאהאן'ס אפענבארונג אדער דער אפאקאליפסעס [די לעצטע שריפט פון'ם נייעם טעסטאמענט, וואס ווערט פון דער קריסטליכער קירך צוגעשריבען צו דעם אפאסטאל יאהאן].

book of sales (בוק אוו סיילז) וואָרענפערקויף־בוך.

Book of Sam'uel (בוק אוו סעמ'-יו-על) ספר שמואל.

Book of the Dead (בוק אוו טהי דעד) אין דעם פארצייטיגען עגיפטען — א זאמלונג פון תפילות, וועלכע האבען געזאלט העלפען דער נשמה נאך'ן טויט אויסצומיידען געפאהרען און שטערונגען.

book of the four kings (בוק אוו טהי פאור קינגז) א טאליע [א טעשעל קארטען].

book pla'ces (בוק' פליי'-סען) איינגעהמען פלעצער אין א וואגאן, אויף א שיף א. ז. וו.

book'-plate *n.* (בוק'-פלייט) א צעטעל מיט דעם נאמען פון איינענטימער וואס ווערט אנגעקלעפט צו א בוך.

book'-rack *n.* (בוק'-רעק) א סטענדער; א לעזע־פולט.

book'seller *n.* (בוק'-סעל-ער) ביכער־הענדלער, מוכר ספרים.

book'selling *n.* (בוק'-סעל-אינג) דאס פערקויפען ביכער.

book'-shelf *n.* (בוק'-שעלף) א ביכער־פאליצע.

book'-shop *n.* (בוק'-שאפ) א בוכהאנדלונג.

book'-stall *n.* (בוק'-סטאהל) אזא סטענדער אויף וועלכען מען לעגט אוים אלטע ביכער צום פערקויפען.

book'-stand *n.* (בוק'-סטענד) א סטענדער; ביכער־פאליצעס.

book'-store *n.* (בוק'-סטאור) א בוכהאנדלונג, א ביכער־קראם.

book'-trade *n.* (בוק'-טרייד) בוך־האנדעל, בוך־געשעפט.

book'-worm *n.* (בוק'-הוואירם) בוך־ווארעם [אזא אינזעקט וואס צופרעסט ביכער]; א מתמיד אין לערנען, איינער וואס גראבט זיך אין ביכער.

book'-wri'ting *n.* (בוק'-ראי'-טינג) דאס שרייבען ביכער.

boom *n. and v.* (בוהם) קווערשטאנג פון א שיף פאר דעם זעגעל; א הויכער שטאנג אלס א צייכען פאר שיפען; זאוואלע, פערשפאר־האלץ, פערשפאר־שטאנג; זיך שטארק בעוועגען, ריהרען; שנעל זעגלען; אויפזעצען אלע זעגלען; א דומפער, פערשטיקטער קלאנג; שרייען מיט א דומפען פערשטיקטען קול; אויספויקען; אויפבלאזען; שטייגען פלוצים אין פרייז; ווערען לעבעדיג אין געשעפט; מאכען לעבעדיג; שטארק אגיטירען, פויקען וועגען עפעס אדער אימעצען; דאס פויקען, טומלען אדער אגיטירען פאר עפעס אדער אימעצען.

boo'merang *n.* (בוה'-מע-רענג) א מין געוועהר פון הארטען האלץ וואס קען געווארפען ווערען אזוי אז עס קעהרט זיך אום צוריק צום פלאץ פון וואנען עס איז געווארפען געווארען; א פלאן וואס ברייננגט פערקעהרטע רעזולטאטען ווי די וואס מען האט פון איהם ערווארטעט; א גרוב געגראבען פאר אן אנדערען און אליין אין איהר אריינגעפאלען.

boo'ming *n. and a.* (בוה'-מינג) דאס ארויסלאזען א דומפפען פערשטיקטען קול; טהעטיג, לעבעדיג, ריהרעוודיג.

boom of a har'bor (בוהם אוו ע האר'-באר) דער האפען־בוים [אזא שטאנג צום אבשפארען דעם האפען].

boom'-town *n.* (בוהמ'-טאון) א שטאדט וואס איז רייך אדער בעריהמט געווארען

דורך ספעקולאציאנען אויף לאנד-אייגענ-טום; א שטארט וואס איז ענטשטאנען צו-ליעב לאנד-ספעקולאציאנען.

boon *n. and a.* (בוהן) א מתנה; א וואהלטהאט, א געפעליגקייט; מונטער, פרעהליך; לוסטיג; א שטענגעל פון פלאקס ווען דאס פלאקס איז פון איהם אראבגענומען.

boon compan'ion (בוהן קאמ-פען'-יאן) א לוסטיגער קאמפאניאן; א לוסטי-גער מיטטרינקער.

boor *n.* (בוהר) פויער; גראבער מענש.

boor'ish *a.* (בוהר'-איש) פויעריש; גראב; אונגעבילדעט.

boor'ishly *adv.* (בוהר'-איש-לי) ז. ***boorish***

boor'ishness *n.* (בוהר'-איש-נעס) גראב-קייט; אונגעבילדעטקייט.

boose *n. and v.* (בוהז) פיעל טרינקען, שכור'ען; א שטארקער געטראנק; א קוה-שטאל.

boo'ser *n.* (בוה'-זער) א שכור, א טרינ-קער.

boost *n. and v.* (בוהסט) אויפהויבען, אונטערשטופען; העלפען צו קומען צו מאכט; א שטיצע, א הילף.
The monopolist restricts the supply in order to boost the price.

boos'ter *n.* (בוהס'-טער) א מיטעל צו פערשטארקען די עלעקטרא-מאטארישע קראפט פון אן עלעקטרישען וועקסעל-שטראם; אן אונטערשטופער.

boo'sy *a.* (בוה'-זי) שכור; לוסטיג פון שכרות.

boot *n. and v.* (בוהט) א-; שטיוועל; א שטיוועל; געבען א בריק; דער שפאנישער שטיוועל [אזא אינסטרומענט צו פייניגען]; פייניגען מיט דעם שפאני-שען שטיוועל; א נוצען, געווין; צוגאב; א הכרעה, א קייפ; דיענען, ניצען.

boot'-black *n.* (בוהט'-בלעק) א שטי-וועל-פוצער.

boo'ted *a.* (בוה'-טעד) וואס טראגט שטיוועל; מיט שטיוועל.

bootee' *n.* (בוה-טיע') א האלב-שטיוועל; א דאמען-שטיוועל; א קינדער-שטיוועל.

booth *n.* (בוהטה) א ביידעל, בודקע, א מארק-בוד.

boo'thage *n.* (בוה'-טהעדזש) אבצאה-לונג, שטייערען פאר מארק-ביידלעך.

booth'-kee'per *n.* (בוהטה'-קיע'-פער) א פערקויפער אין א מארק-בוד.

boot'-hook *n.* (בוהט'-הוק) א שטיוועל-ציהער; א שטיוועל-האקען [צום צוקנעפ-לען שטיוועל].

boot'-hose *n.* (בוהט'-האוז) וואליקעס; בעזונדערע כאליאווען וואס מען טראגט אויף די שיך.

boo'tied *a.* (בוה'-טיד) אנגעלאדען מיט רויב, אנגעלאדען מיט אנגערויבטע זאכען.

boo'tikin *n.* (בוה'-טי-קין) א שטי-וועלע; א ווייכער שטיוועל אדער הענטש-קע וואס עס פלעגען אמאל טראגען מענ-שען וואס האבען געליטען פון גיכט [פאָ-דאגרא].

boo'ting *n.* (בוה'-טינג) דאס פייניגען מיט דעם שפאנישען שטיוועל. ז. ***boot***

boot'jack *n.* (בוהט'-דזשעק) א שטיוועל-ציהער [אזא ביינקעלע אראבצוציהען שטיוועל].

boot'-last *n.* (בוהט'-לעסט) א שטיוועל-קאפול, א שטיוועל-לייסט [פאנאנדערצי-ציהען שטיוועל].

boot'-leg *n.* (בוהט'-לעג) א שעפט [כאליעווע] פון א שטיוועל.

boot'less *a.* (בוהט'-לעס) אהן ערפאלג, צוועקלאז, אהן נוצען, אהן פראפיט.

boot'lessly *adv.* (בוהט'-לעס לי) נוצלאז; ערפאלגלאז.

boot'lessness *n.* (בוהט'-לעס-נעס) אונ-נוציגקייט, נוצלאזיגקייט.

boot'-lick *n.* (בוהט'-ליק) א קריכער, אן אונטערלעקער, א חונף.

boot'maker *n.* (בוהט' מיי-קער) א שוסטער.

boot of the coach (בוהט אוו טהי קאוטש) דאס קעסטעל אונטער דער קעלנע [פון א וואגען].

boot'-pat'tern *n.* (בוהט'-פעט'-ערן) א מוסטער אויסצושניידען די שטיקער לע-דער פון וועלכע עס ווערען גענעהט שטי-וועל.

boot'-pow'der *n.* (בוהט'-פאו'-דער) טאלק-פודער [פודער פאר ענגע שיך, אום זיי לייכטער ארויפצוציהען אויף'ן פוס].

boot'-pulls *n.* (בוהט'-פולז) ז. ***boot-hook***

boots *n.* (בוהטס) דער שטיוועל-פוצער [א דיענער אין א האטעל וואס פוצט די שטיוועל פון די געסט].

boots and sad'dles (בוהטס ענד סעדלז) דאס צונויפרופען די קאוואלעריע-סאלדאטען פאר מוסטירען [אויף די פערד].

boot'-stock'ings *n.* (בוהט'-סטאק'-אינגז) וואליקעס וועלכע ווערען אריבער-געצויגען איבער די שטיוועל.

boot'-strap *n.* (בוהט'-סטרעפ) אן אויער פון א שטיוועל [מיט וואס מען ציהט ארויף דעם שטיוועל אויף'ן פוס].
A man can not lift himself by his own boot-straps.

boot'-stretch'er *n.* (בוהט'-סטרעטש'-ער) אן אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען שיך.

boot'-top *n.* (בוהט'-טאפ) דער שטיוועל-שעפט [כאליעווע].

boot'-top'ping *n.* (בוהט'-טאפ'-אינג) דאס פארבען אדער רייניגען דעם אויי-בערשטען טייל פון שיף, וואס איז איבער'ן וואסער; דאס רייניגען די זייטען פון א שיף פון גראז, בלאטע א. ד. ג.

boot'-tree *n.* (בוהט'-טריע) ז. ***boot-last***

boo'ty *n.* (בוה'-טי) רויב [אין מלחמה], גערויבטע זאכען; פלינדערונג; א פריז, א געווינס.

booze *n. and v.* (בוהז) זיך אנטרינקען, אנ'שכור'ען; א שטארקער געטראנק.

boozed *a.* (בוהזד) אנגע'שכור'ט, צומישט.

boo'zer *n.* (בוה'-זער) א שכור, א טרינ-קער.

boo'zily *adv.* (בוה'-זי-לי) אין א שכור'-ען, בעטרונקענעם צושטאנד.

boo'ziness *n.* (בוה'-זי-נעס) שכרות.

boo'zy *a.* (בוה'-זי) שכור, לוסטיג פון שכרות.

bo-peep' *n.* (באו-פיעפ') בעהעלטענים-שפיעל.

borac'ic *a.* (בא-רעס'-איק) וואס בע-שטעהט פון באראקס, וואס איז שייך צו באראקס.

borac'ic ac'id (בא-רעס'-איק עס'-איד) באר-זויערע [א כעמישע פערבינ-דונג פון באר מיט זויער-שטאף און וואַ-סער-שטאף].

bo'racite *n.* (באו'-רע-סאיט) באראציט, באר-זויערע מאגנעזיע.

bor'age *n.* (באר'-איידזש) בארעטש, אונערקע-גראז [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אלס סאלאט, ווי אויך אלס מע-דיצינישעס מיטעל].

Borage

Boras'sus *n.* (בא-רעס'-אס) א מין אפריקאנער פאלמען-ביום.

bo'rate *n.* (באו'-רייט) באר-זויערע זאלץ.

bo'rax *n.* (באו'-רעקס) באראקס [א זאלץ וואס ענטשטעהט פון דער פערבינ-דונג פון באר-זויערע מיט סאדא. ווערט בענוצט אלס אנטיסעפטישער מיטעל. ווערט אויך בענוצט צום רייניגען מע-טאל].

bordat' *n.* (באר-דעט') אזא דינער בוימוואל-שטאף.

bor'der *n. and v.* (באהר'-דער) ראנד, זוים, בארט; ברעג; גרענעץ [פון א לאנד]; לאנד, טעריטאריע; איינפאסונג; איינפאסען; בעגרענצען; גרענצען; אב-זוימען.

bordereau' *n.* (באר-דע-ראה') א ביכעל וואס ענטהאלט איינצעלהייטען וועגען ביי-ליעגענדע דאקומענטען.

bor'derer *n.* (באהר'-דער-ער) גרענעץ-בעוואהנער [איינער וואס וואהנט נאהענט פון גרענעץ].

bor'derers on the sea (באהר'-דער-ערז אן טהי סיע) מענשען וואס וואהנען ביים ברעג ים.

bor'dering *n.* (באהר' דער-אינג) דאס מאכען א ראנד אדער זוים; דער שטאף פון א ראנד אדער זוים.

bor'dering-town *n.* (באהר'-דער-אינג טאון) א גרענעץ-שטאדט.

bor'der-land *n.* (באהר'-דער-לענד) לאנד אויף דער גרענעץ צווישען צוויי מדינות; גרענעץ, צווישענשייד.

Bor'ders *n.* (באהר'-דערז) דאס לאנד צווישען ענגלאנד און שאטלאנד.

bor'der war (באהר'-דער וואהר) א מלחמה ביים גרענעץ.

bor'dure *n.* (באהר' דיור) דער זוים, דער ראנד; די איינפאסונג.

bore *n. and v.* (באור) בויערער, ענבער; בעלעסטיגונג; נודניק, בעלעסטיגער; בוי-ערען, אויסבויערען; דורכדרינגען; בע-לעסטיגען נאכאנאנד; לאנגווייליגען; א הוי-כע כוואליע.

bore (באור) ז. ***bear*** געטראגען.

bo'real *a.* (באו'-רי-על) צו צפון זייט, צפון'דיג; וואס איז שייך צו צפון אדער צום צפון-ווינד.

Bo'reas *n.* (באו'-רי-עס) דער קאלטער צפון ווינד; דער גאט פון צפון ווינד [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

bore'cole *n.* (באור'-קאול) גרינקרויט [אזא מין קרויט וואס פארמירט זיך ניט אין קעפלעך].

bore'dom *n.* (באָור׳-דאַם) גודניקעס; דאָס בעלעסטיגט ווערען, דאָס געלאַנגווײלט ווערען; לאַנגווײליג־קייט.
Such foolish talk is commonly heard in boredom.
bor'er *n.* (באָור׳-ער) אַן ענבער, אַ בע־לעסטיגער; אַ גודניק; אַ ים־וואָרעם; אַזאַ האָלץ־וואָרעם.
bo'ric *a.* (באָו׳-ריק) וואָס בעשטעהט פון באָראַקס; וואָס איז שייך צו באָראַקס.
bo'ric ac'id (באָו׳-ריק עס׳-איד) ז. *boracic acid*.
bo'ride *n.* (באָו׳-רײד) אַ כעמישע פער־בינדונג פון באָר מיט אַ מעטאַל.
bor'ing *n.* (באָור׳-אינג) דאָס בויערען; אַ דורכגעבויערטע לאָך; דאָס לאַנגווײלען, בעלעסטיגען.
bor'ing-machine' *n.* (באָור׳-אינג-מע-שין׳) אַ בויערער אָדער אַ דריל־מאַשין.
bor'ings *n.* (באָור׳-אינגז) ענבער־שפּענער [די שפּענדלעך וואָס פאַלען אָב ביים בויע־רען].
born (באָרן) געבאָרען; איינגעבאָרען. ז. *bear*.
born again' (באָרן ע-גען׳) ניי געבאָרען ווערען אין גייסט און כאַראַקטער; זיך אין גאַנצען אומענדערען.
borne (באָורן) געטראַ־גען; אונטערשטיצט. ז. *bear*.

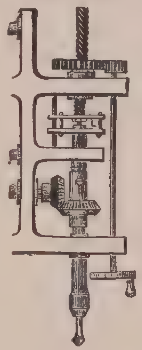
Boring-machine

bornous' *n.* (בויר-נוהס׳) ז. *bornouse*.
bornouse' *n.* (בויר-נוהס׳) אַזאַ וואָלענער מאַנטעל [ביי די וואַנדערנדע בעדואינען].
bo'ron *n.* (באָו׳ ראַן) באָר [אַ כעמישער גרונד־עלעמענט פון וועלכען עס בילדעט זיך באָר־זויערע, באָר־זאַלץ א. ד. ג.].
bor'ough *n.* (באָר׳-אָו) שטאָדט, שטאָדט־בעצירק; אַ וואַהל־בעצירק; געמיינדע.
bor'ough-el'der *n.* (באָר׳-אָו-על׳-דער) אַ פאָרשטעהער פון שטאָדט, דער שטאָדט־עלטסטער.
bor'ough-head *n.* (באָר׳-אָו-העד) ז. *borough-elder*.
bor'ough-mas'ter *n.* (באָר׳-אָו-מעס׳-טער) דער בירגער־מייסטער.
bor'oughmonger *n.* (באָר׳-אָו-מאַנ-גער) אַ פּאָליטישער מאַכער, וואָס פלעגט פערשאַכערען שטימען ביי די וואַה־לען אין קליינע פערוואָרפענע שטעדטלעך אין אַמאָליגען ענגלאַנד.
bor'oughmongering *n.* (באָר׳-אָו-מאַנ-גער-אינג) דער מסחר מיט וואַהל־רעכט פון די קליינע פערוואָרפענע שטעדט־לעך, אין אַמאָליגען ענגלאַנד.
bor'ough-rate *n.* (באָר׳-אָו-רייט) די שטאָדטישע אָבצאָהלונג.
bor'ough-town *n.* (באָר׳-אָו-טאַון) אַן אינקאָרפּאָרירטע שטאָדט.
bor'row *n. and v.* (באָר׳-אָו) באָרגען, אַנטלייהען; נעהמען פון אַ פרעמדער קווע־לע; אַן אָרט וואו מען נעהמט ערד אָנ־צופילען דערמיט ערגעץ אַן אַנדער אָרט.
bor'rower *n.* (באָר׳-אָו-ער) 1. איינער וואָס באָרגט ביי אימעצען; 2. אַ פּלאַגיא־טאָר [איינער וואָס בענוצט זיך מיט פרעמדער ליטעראַרישער אַרבייט און שרייבט אונטער זיין אייגענעם נאָמען].
1. Neither a borrower nor a lender be.
2. Some literary men are borrowers.

bor'rowing *n.* (באָר׳-אָו-אינג) דאָס לייהען, דאָס באָרגען ביי אימעצען.
bors'holder *n.* (באָהרס׳-האָול דער) ז. *borough-elder*.
bos'cage *n.* (באַס׳-קעדזש) בוש, קליינער וועלדעל, קוסטאַרניק.
bosh *n. and v.* (באַש) נאַרישקייט, שטות; האַנדלען נאַריש; קאָליע מאַכען.
bosh'bok *n.* (באָש׳-באַק) אַ וואַלד־באָק.
bosk *n.* (באַסק) אַ קליינער געדיכטער וועלדעל.
bos'kage *n.* (באַס׳-קעדזש) ז. *boscage*.
bos'ket *n.* (באַס׳-קעט) אַ קליין וועלדעל.
bos'ky *a.* (באַס׳-קי) וואַלדיג, בעדעקט מיט אַ וועלדעל.
bos'ky a'cres (באַס׳-קי אייקרז) דורך בוימלעך אָבגעטיילטע לאַנד.
bo'som *n., v. and a.* (בוה׳-זאַם) דער בוזים, די ברוסט; האַלטען אין געהיים; פערבאָרגען אין האַרצען; צודריקען צום האַרצען; געהיים, אינטים, פערטרויט.
bo'som friend (בוה׳-זאַם פרענד) אַ בוזים־פריינד [אַ נאָהנטער, אינטימער פריינד].
bo'som in'terest (בוה׳-זאַם אינ׳-טע-רעסט) אַ ליעבלינגס־אידעע, אַ ליעבלינגס־פּלאַן.
bo'som lov'er (בוה׳-זאַם לאַוו׳-ער) אַ הייס־געליעבטער.
bo'som of the sea (בוה׳-זאַם אָוו טהי סיע) טיעפעניש פון ים.
bo'som-pock'et *n.* (בוה-זאַם פּאַק׳-עט) אַ בוזעם־קעשענע.
bo'som se'cret (בוה׳-זאַם סי׳-קרעט) אַ וויכטיגער סוד.
bo'som sin (בוה׳-זאַם סין) אַ געהיי־מע זינד.
bo'som thief (בוה׳-זאַם טהיעף) אַ היי־מישער גנב.
bos'quet *n.* (באַס׳-קעט) ז. *bosket*.
boss *n., v. and a.* (באָס) גוז, געוויקס אויף׳ן קערפּער; הויקער; קנאַפּ [פון מע־טאַל אָדער ביין אַלס פערצירונג]; אַר־בייטס־לייטער [אַן ארויסשטאַרצונג אי־בער די געפּאַדערטע דיקקייט וואָס ווערט געמאַכט ביי מאַשינען־טיילען צו קענען גוט בעאַרבייטען די פלעכען וואָס קומען זיך צו־נויף]; בעל־הבית פון אַ פאַבריק; דער מייסטער אין אַ פאַבריק אָדער ווערק־שטאָט; דער בעל־הבית פון אַ פּאָליטישער פּאַרטיי [אין אַמעריקאַ]; אַ פיהרער, אַ הויפּט; אַ פורעם צום אויסדריקען אָדער אויסהאַקען געגענשטענדע פון מעטאַל; אַזעלכע בולט׳ע פערצירונגען אין אַרכי־טעקטור; מאַכען הויקערדיג; מאַכען בולט; פערוואַלטען, אויפּפּאַסען; הויפּט; פון בעסטען סאָרט, פון ערשטער קלאַסע.
bos'sage *n.* (באַס׳-איידזש) אַזאַ אַרויס־שטאַרצענדער שטיין אין אַ געביידע.
bossed *a.* (באָסט) הויקערדיג, בולט; בעפּוצט מיט קנעפּ; אויפגעפּאַסט; בע־וועלטיגט.
bos'sism *n.* (באַס׳-איזם) דאָס בעלי־בת׳עווען אין אַ פּאָליטישער פּאַרטיי, די קאָנטראָלע פון אַ פּערזאָן איבער אַ פּאָ־ליטישער פּאַרטיי.
boss it (באָס איט) בעלי־בת׳עווען.
boss one about' (באָס וואַן ע-באַוט׳) ז. *boss one around*.
boss one around' (באָס וואַן ע-ראַונד׳) בעלי־בת׳עווען איבער אימעצען, האָבען די פולע דעה איבער אימעצענס האַנדלונגען.

bos'sy *n. and a.* (באָס׳-אי) בעפּוצט מיט קנעפּ; בעלי־בת׳עווענדיג; געוועל־טיגענדיג; אַ קעלבל.
bos'ton *n.* (באָס׳-טאַן) אַזאַ קאָרטען־שפּיעל [דער נאָמען שטאַמט פון דער שטאָדט באָסטאָן].
bot *n.* (באָט) די רויפּע [וואָרימעל], פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך די פערד־פליעג; די פערד־פליעג.
bot. אַ פאַרקירצונג פון *botanic*
Botal's' duct (באָ-טעלז׳ דאַקט) אַ בלוט־אָדער וואָס פונקציאָנירט נור ביי קינדער אין זייער מוטער׳ס בויך, נאָך דער געבורט אָבער הערט ער אויף צו פונקציא־נירען.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*
botan'ic *a.* (באָ-טענ׳-איק) וואָס איז שייך צו באָטאַניק [די לעהרע וועגען פלאַנצען].
botan'ical *a.* (באָ-טענ׳-איק-על) ז. *botanic*.
botan'ical gar'den (באָ-טענ׳-איק-על גאַר׳-דן) אַ באָטאַנישער גאָרטען.
botan'ically *adv.* (באָ-טענ׳-איק-על-אי) ווי אַ באָטאַניקער; בנוגע צו באָ־טאַניק.
botan'ics *n.* (באָ-טענ׳-איקס) באָטאַניק [די לעהרע וועגען פלאַנצען].
bot'anise *v.* (באָט׳-ע-נאַיז) זוכען און זאַמלען פלאַנצען פאַר באָטאַנישע צוועקען; באָטאַניש אונטערזוכען; שטודירען דאָס לעבען פון פלאַנצען.
bot'anist *n.* (באָט׳-ע-ניסט) באָטאַני־קער, פלאַנצען־קענער.
bot'anize *v.* (באָט׳-ע-נאַיז) זוכען און זאַמלען פלאַנצען פאַר באָטאַנישע צוועקען; באָטאַניש אונטערזוכען; שטודירען דאָס לעבען פון פלאַנצען.
bot'any *n.* (באָט׳-ע-ני) באָטאַניק; פלאַנצען־לעהרע.
botar'go *n.* (באָ-טאַר׳-גאָו) וואורשטלעך פון איטאַליענישען קאַוויאַר.
botch *n. and v.* (באָטש) אַ פאַר־טאַטש, איבערפיהרער, פערדאַרבער; שלעכ־טע אַרבייט, פּאַרטאַטשעריי; פערלאַטען; פערריכטען ווי אַ פּאַרטאַטש; צונויפשטו־קעווען ווי עס איז.
botched job (באָטשט דזשאָב) אַ פאַר־טאַטשקע שטיקעל אַרבייט.
A skilled workman will never make a botched job.
botch'er *n.* (באָטש׳-ער) אַ פּאַרטאַטש; אַ לאַטוטניק.
botch'ery *n.* (באָטש׳-ער-אי) פאַרטאַטש־קע אַרבייט.
botch up (באָטש אַפּ) צונויפּפּאַרטאַ־טשען; צונויפשטוקעווען ווי עס איז.
botch'y *a.* (באָטש׳-אי) פּאַרטאַטשעוועט.
bot'-fly *n.* (באָט׳-פלאַי) פערד־פליג.
both *a., pr., adv. and c.* (באָוטה) ביידע; ביידע צוזאַמען; ביידע צוגלייך; פונקט אַזוי; צוגלייך.
both'er *n. and v.* (באָטה׳-ער) שטערען, ניט צו רוה לאָזען; דרעהען אַ קאָפּ, נו־דיען; קאָפּדרעהעניש, כלאָפּאָט, זאָרג.
bothera'tion *n.* (באָטה-ע-ריי׳-שאַן) דאָס דרעהען אַ קאָפּ; דאָס מאַכען זאָרג; בעלעסטיגונג.
both'ersome *a.* (באָטה׳-ער-סאַם) אומ־אנגענעהם; נודנע; לעסטיג.
both'-han'dedness *n.* (באָוטה׳-הענ׳-דעד-נעס) דאָס קענען בענוצען מיט דער־זעלבער לייכטקייט ביידע הענד ביי דער אַרבייט, דאָס קענען אַרבייטען מיט דער

לינקער האנד אזוי גוט ווי מיט דער רעכטער.

both'-sides rogue (באטה'-סאידז ראוג) א מענש, וואס רעדט איינס און מיינט עפעס אנדערש; איינער וואס איז גוט מיט אלע, וואס איז אי אהין, אי אהער.

bo'-tree *n.* (באו'-טריע) א הייליגער פייגען־בוים ביי די בודיסטען.

bot'ryoid *a.* (באט'-רי-איד) ז. *botryoidal*

botryoi'dal *a.* (באט-רי-אי'-דעל) ענהליך צו א הענגעל ווינטרויבען [וועגען געוויסע מינעראלען].

bots *n.* (באטס) א מין ווערים וואס געפינען זיך אין אינגעווייד פון פערד, אונטער דער פעל פון קיה און אין די נאזלעכער פון שאף.

bott *n.* (באט) ז. *bot*

bot'tle *n. and v.* (באטל) פלאש; א לאגעל; אנפילען פלעשער; א בינטעל; א בינטעל היי; בינדען אין בינטלעך.

bot'tle-bel'lied *a.* (באטל'-בעל'-איד) וואס האט א בויך ווי א פלאש, וואס האט א גרויסען בויך.

bot'tle-bird *n.* (באטל'-בוירד) דער פלאש־פויגעל [אזא פויגעל וואס בויט זיין נעסט אין דער פארם פון א פלאש.

bot'tle-brush *n.* (באטל'-בראש) א בערשטעל צום רייניגען פלאשען; אזא זארט פלאנצע.

bot'tle-case *n.* (באטל'-קיים) אזא געפלאכטענע בעדעקונג פון א פלאש.

bot'tled *a.* (באטלד) וואס איז אין פלאשען; דיק־בייכיג

bot'tled spi'der (באטלד ספאי'-דער) א בייכיגע שפין.

bot'tle-flow'er *n.* (באטל' פלאו' ער) א קארן־בלום.

bot'tle-friend *n.* (באטל'-פרענד) א גוטער ברודער צו א גלעזעל וויין.

bot'tle-glass *n.* (באטל'-גלעס) פלאשען־גלאז [א פראסטער זארט גלאז]

bot'tle-green *a.* (באטל'-גריען) טונקעל־גרין.

bot'tle-hol'der *n.* (באטל'-האול'-דער) אזא געצייג אנצוהאלטען די פלאש ביי די גלאז־בלאזער ארבייטער.

bot'tle-jack *n.* (באטל'-דזשעק) א שפיען צום בראטען.

bot'tlenose *n.* (באטל'-נאוז) א בלויע רויטע נאז פון א שכור.

bot'tle-nosed *a.* (באטל'-נאוזד) וואס האט אן אוגערקע נאז [א דיק אויפגעשוואלענע נאז פון שכור'ען].

bot'tle-pump *n.* (באטל'-פאמפ) אן אפאראט טרוקען צו מאכען א פלאש, אין וועלכער עס איז געווען פליסיגקייט.

bot'tler *n.* (באט'-לער) איינער וואס זיין בעשעפטיגונג איז אנצוגיסען וויין, ספירוטוס א. ד. ג. אין פלאשען.

bot'tle-rack *n.* (באטל'-רעק) א פלאשען־געשטעל [א געשטעל וואו צו האלטען פלאשען].

bot'tle-screw *n.* (באטל' סקרוה) א לארקען־ציהער.

bot'tle-shaped *a.* (באטל'-שייפט) פלאשענפערמיג.

bot'tle-stand *n.* (באטל'-סטענד) א פלאשען אינטערלאגע [וואו מען שטעלט אוועק פלאשען טריקענען].

bot'tle-tit *n.* (באטל'-טיט) פלאשען־עק [אזא פויגעלע מיט א לאנגען עק].

bot'tle-tree *n.* (באטל'-טריע) פלאשען־בוים [אזא אויסטראלישער בוים, וואס זיין שטאם האט די פארמע פון א פלאש].

Bottle-tree

bot'tle up (באטל אפ) בעגעדענקען; בעהאלטען אין זכרון.

bot'tle-wax *n.* (באטל'-הוועקס) פלאשען־זיעגעל־לאק.

bot'tling-machine' *n.* (באט'-לינג-מע-שין') א מאשינקע צו פילען און פערקארקען פלאשען.

bot'tom *n., v. and a.* (באט'-אם) באדען, גרונט; דעק פון עפעס; הינטער־חלק; דער זיץ פון א שטול; אבגרונד פון א וואסער; פלאכלאנד; הייוועז [וואס זעצט זיך אב פון א פליסיגקייט]; דער קנאפעל און זויל פון א שוך; אונטערשטער טייל פון עפעס; גרונדפארב; אויפוויקלען; בעגרינדען; אריינשטעלען א דעק; אריינשטעלען א זיץ אין א שטול; ארויפלעגען זוילען און קנאפעל אויף שיך; לעגען די גרונדפארב; זיך גרינדען אויף...; דערגרונטעווען; וואס געפינט זיך אויף'ן גרונט; וואס געפינט זיך סאמע הינטען, וואס איז דאס נידריגסטע אדער אונטערשטע; פונדאמענטאל.

bot'tom chairs (באט'-אם טשעהרז) ארויפשלאגען אדער אריינפלעכטען א זיץ אין א שטול.

bot'tom-dol'lar *n.* (באט'-אם-דאל'-אר) דער לעצטער דאלער אין קעשענע

bot'tomed *a.* (באט'-אמד) וואס האט א דעק; שטארק געבויט, געזונד

bot'tom-land *n.* (באט'-אם-לענד) פרוכטבארע פלאכלאנד; לאנדשטרעקע ביים ברעג פון א טייך.

bot'tomless *a.* (באט'-אם-לעס) אהן א גרונד, אונענדליך טיעף; אהן א דעק.

bot'tomless pit (באט'-אם-לעס פיט) דער אבגרונד פון גיהנם.

bot'tom of the stairs (באט'-אם אוו טהי סטעהרז) אונטערשטע טרעפ.

bot'tomry *n.* (באט'-אם-רי) דאס בארגען געלד אויף א שיף [די שיף אלס משכון].

bot'tomry-bond *n.* (באט'-אם-רי-באנד) דער לייה־קאנטראקט פון א פערמשכונ'טע שיף.

bot'tomry-let'ter *n.* (באט'-אם-רי לעט'-ער) ז. *bottomry-bond*

bot'tom up a cask (באט'-אם אפ ע קעסק) אריינשטעלען א דעק אין א פאס.

bou'doir *n.* (בוה'-דו-אר) בודואר [א פריוואט־צימער פון א דאמע מייסטענס אויפצונעהמען אינטימע געסט].

bouffe *n.* (בוף) א קאמישע אפערא.

bouge *n. and v.* (בוהדזש) די בויך פון א פאס; א פאס; מאכען א לאך אין דעק.

bough *n. and v.* (באו) א צווייג פון א בוים; בעדעקען מיט צווייגען; מאכען א שאטען מיט צווייגען.

bough'-pot *n.* (באו'-פאט) א גרויסער בלומען־טאפ; א בלומען־וואזע; א בוקעט.

bought (באהט) געקויפט. ז. *buy*

bou'gie *n.* (בו'-דזשי) א וואקסענע ליכט; א בויגזאמער זאנד [א כירורגישער אינסטרומענט וואס ווערט אריינגעפיהרט אין די קאנאלען פון מענשליכען קערפער].

bouil'lon *n.* (בול'-יאן) בוליאן [ריינער זופ פון פלייש].

boul'der *n. and v.* (באול'-דער) א גרויסער פערוואָרפענער פעלזענשטיין; גלאט אבוייבען, אבשלייפען.

boul'der-clay *n.* (באול'-דער-קליי) אזא פעסטע ליים.

boul'der-head *n.* (באול'-דער-העד) א מין דאמבע וואס ווערט געמאכט פון א רייה אריינגעשלאגענע קלעצער ביים ים, כדי צו שיצען דעם ברעג פון די ים־כוואליעס.

bou'levard *n.* (בו'-לע-ווארד) בולוואר [א ברייטע גאס צום שפאציערען, געוועהנליך געפלאנצט מיט בוימער פון ביידע זייטען].

boulim'ia *n.* (בו-לימ'-אי-א) אן אוננאטירליכער אפעטיט [אזא קראנקהייט].

bou'limy *n.* (בו'-לי-מי) ז. *boulimia*

bounce *n., v. and adv.* (באונס) א פלעצליכער שפרונג; א שטארקער קלאפ; א לארם; א קנאל, א טראסק; א בעריהמעריי, א גרויסער ליגען; מאכען עס זאל אבשפרינגען; אבשפרינגען; פלעצליך אבשפרינגען; פלעצליך; ארויסווארפען, אויסשליסען, ארויסטרייבען פון א שטעלע.

bounce'able *a.* (באונס'-עבל) וואס קען אבשפרינגען [ווי א פילקע]; וואס האט די נייגונג צו בעריהמעריי אדער זאגען ליגען.

boun'cer *n.* (באונ'-סער) שפרינגער; בעריהמער, לארם־מאכער; גרויסער ליגנער; א גרויסער ליגען; א גרויסע שטארקע פערזאן; א שטארקער יונג וואס ווערט געהאלטען אין א האטעל, אין א רעסטאראן אדער טהעאטער ארויסצוּוואַרפען ניט־געוואונשטע געסט; עטוואס זעהר גרויסעס.

boun'cing *a.* (באונ'-סינג) לעבעדיג; גרויס, שטארק; זאגענדיג ליגען; בעריהמענדיג זיך; איבערטרייבענד; אונגעהייער גרויס.

boun'cingly *adv.* (באונ'-סינג-לי) קנאלענדיג; טומעלדיג; מיט אימפעט; קרעפטיג; מיט בעריהמעריי.

bound *n., v. and a.* (באונד) גרענעץ; שפרונג; לאזען שפרינגען; אבשפרינגען; שפרינגען; גרענעצען; בעגרענצען, איינשרענקען; איינשליסען; געבונדען; פערפליכטעט, צוגעבונדען; זיכער, געוויס; געהענדיג אדער זיך קלייבענדיג צו געהן צו א בעשטימטען פלאץ.

boun'dary *n.* (באונ'-דע-רי) גרענעץ.

boun'ded *a.* (באונ'-דעד) וואס האט א גרענעץ; בעגרענצט; געבונדען, פערפליכטעט.

boun'dedness *n.* (באונ'-דעד-נעס) דאס זיין בעגרענעצט אדער בעשרענקט; דאס זיין געבונדען אדער פערפפליכטעט.

boun'den *a.* (באונ'-דען) פערבונדען, דרינגענד, פערפפליכטעט.

It is the **bounden** duty of the physician to treat poor patients without charge.

boun'der *n.* (באונ'-דער) דער וואס בע־

גרענעצט; דער וואס צייכענט אָן די גרענעצען.

bound for (באונד פאָר) וואס געהט קיין...

bound in (באונד אין) ארומרינגלען; איינשליסען.

bound in con'science (באונד אין קאָנ'-שענס) מאָראליש פערפפליכטעט זיין.

bound'less *a.* (באונד'-לעס) גרענצלאָז, אהן א גרענעץ; אהן א סוף; אונענדליך.

bound'lessly *adv.* (באונד'-לעס-לי) אהן א גרענעץ, אהן א סוף.

bound'lessness *n.* (באונד'-לעס-נעס) אונבעגרענצטקייט; אונבעשרענקטהייט; אונענדליכקייט.

bound out and in (באונד אוט ענד אין) וואס געהט אהין און צוריק [וועגען א שיף].

bound to one's good beha'vior (באונד טו הוואנז גוד בי-היי'-וויאָר) מוזען אבגעבען רעכנונג פאר זיין אויפפיהרונג.

boun'teous *a.* (באונ'-טי-אָס) גיטיג; פרייגיעביג; וואהלטהעטיג; ליבעראל.

boun'teously *adv.* (באונ'-טי-אָס-לי) מיט גיטיגקייט; אויף א פרייגיעביגען, ליבעראלען אופן.

boun'teousness *n.* (באונ'-טי-אָס-נעס) פרייגיעביגקייט, וואהלטהעטיגקייט; גוטסקייט.

boun'teth *n.* (באונ'-טעטה) א פרייוויליגע בעלוינונג איבער די פערשפּראָכענע געצאהלט.

boun'tiful *a.* (באונ'-טי-פול). פרייגיעביג; וואהלטהעטיג; ליבעראל; גרויסמוטהיג.

The harvest this year is **bountiful**.

boun'tifully *adv.* (באונ'-טי-פול-אי) אויף א פרייגיעביגען אדער וואהלטהעטיגען אופן; ליבעראל; גרויסמוטיג.

boun'tifulness *n.* (באונ'-טי-פול-נעס) מילדקייט; א ברייטע האנד; וואהלטהעטיגקייט; גרויסמוטהיגקייט.

boun'tith *n.* (באונ'-טיטה) ז. ***bounteth***

boun'ty *n.* (באונ'-טי) פרייגיעביגקייט, וואהלטהאט, פריי־ גיעביגקייט; א פרעמיום, א געשענק.

boun'ty-jum'per *n.* (באונ'-טי-דזשאמ'-פּער) א סאָלדאט וואס טרעט אריין אין ארמעע צוליעב א ספּעציעלער בעלוינונג און אנטלויפט נאכדעם [ווי עס איז געווען דער פאל מיט פיעלע בעת דעם בירגער־קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שווינדלער.

boun'ty-mon'ey *n.* (באונ'-טי-מאָנ'-אי) האנד־געלד; א רעגיערונגס־פּרעמיע פאר אינדוסטריעלע אונטערנעהמונגען.

bouquet' *n.* (בו-קיי') בוקעט, בינטעל בלומען.

Bour'bon *n.* (בוהר'-באָן) בורבאָן [א מיטגליעד פון געוועזענעם פראנצויזישען קייזערליכען הויז; א קאָנזערוואטיווער מענש; א מיטגליעד פון דער דעמאָקראטישער פארטיי אין אמעריקא.

bour'bon *n.* (בוהר'-באָן) אזא זארט בראנפען.

bourgeois' *n.* and *a.* (בוהר-זשואַ') בורזשואַ, א בירגער; א קליין־בירגער; וואס בעלאנגט צום קליין־בירגערטום.

bourgeois' *n.* (בויר-דזשאָיס') א זארט קליינע דרוק־שריפט.

bourgeoisie' *n.* (בוהר-זשו-א-זיע') דאס בירגערטום; די מיטעלע קלאסע פון פאלק.

bour'geon *n.* and *v.* (בוהר'-דזשאָן) ארויסשפּראָצען, ארויסוואקסען; ארויסלאזען נייע קנאָספּען אדער שפּראָצונגען; א שפּראָצונג, א קנאָספּע; א שיידעל פון א בוך.

bourn *n.* (באורן) דאס וואס בעגרענעצט; א גרענעץ; א ציעל; א קליינער טייך; א פאָנטאַן; א קוואל.

bourne *n.* (באורן) ז. ***bourn***

bourse *n.* (בוהרס) די בערזע.

bouse *n.* and *v.* (באוז) טרינקען.

bou'sy *a.* (בוה'-זי) שכור, בעטרונקען.

'bout ('באוט) ז. ***about***.

bout *n.* (באוט) א שלייף, א שלינגע, א קנופּ; קלאפּ, שלאג; פּראָבע, פערזוך; זויפעריי, טרינקעריי; א רונדגאנג אהין און צוריק; רייהע; אן אנפאל [פון א קראנקהייט].

bouts-rimés' *n.* (באו-רי-מיי') געגעבענע ענד־גראמען [די לעצטע גראמען־ווערטער אליין אהן די שורות].

bo'vate *n.* (באָו'-ווייט) א שטח ערד, וואס איין אקס קען בעארבייטען [אן אמאָליגע ענגלישע מאָס].

bo'vid *n.* and *a.* (באָו'-וויד) א חיה וואס איז מעלה גרה און האט צוויי הערנער; וואס איז שייך צו אזא חיה.

Bo'vidæ *n.* (באָו'-ווי-דיע) דער מין חיות וואס זיינען מעלה גרה און האבען צוויי הערנער.

Bovi'næ *n.* (באָו-וואי'-ניע) רינדפיה; גרעסערע חיות וואס האבען הערנער.

bo'vine *n.* and *a.* (באָו'-ווין) א רינדפיה; וואס איז שייך צו רינדפיה; דום; טעמפּ.

bo'vine vac'cine (באָו'-ווין וועק'-סין) פּאָקען־שטאָף גענומען פון א בהמה.

bow *n.* and *v.* (באו) איינבויגען דעם קאָפּ; זיך פערבויגען אלס בעגריסונג; ווערען איינגעבויגען; בויגען; זיך נייגען; זיך בוקען; אויסגעבויגענקייט; פערבייגונג; פערנייגונג; דער פאָדערשטער אויסגעבויגענער טייל פון א שיף.

bow *n.* and *v.* (באו) דער בויגען [האלב־רונדע אויסגעבויגענע פיגור אדער שיס־בויגען]; א סמיק פון א פידעל; א שלייף; אויסבויגען; איינבויגען; זיין אויסגעבויגען.

bow'-ac'tion *n.* (באָו'-עק'-שאָן) דאס פיהרען דעם סמיק איבער'ן פידעל.

bow'-an'chor *n.* (באָו'-ענ'-קאָר) דער פאָדערשטער אנקער פון שיף.

bow'-arm *n.* (באָו'-אָרם) די רעכטע האנד ביים פידעל־שפּיעלען; די לינקע האנד ביים שיסען מיט א בויגען.

bow assent' (באו עס-ענט') זיך א בויג טהאָן פאר א סמן אז מען איז איינפערשטאנדען מיט אימעצענס רייד.

bow'-backed *a.* (באָו'-בעקט) וואס האט א קרומען רוקען.

bow'-bear'er *n.* (באָו'-בעהר'-ער) א וואלד־בעאמטער [וואס האט אמאל אין ענגלאנד בעדארפט ארעסטירען יעדען וואס האט איבערגעטראטען די תקנות פון'ם וואלד־דעפּארטאמענט].

bow'-bent *a.* (באָו'-בענט) אויסגעבויגען ווי א בויגען.

bow'-boy *n.* (באָו'-באָי) דער קליינער בויגען־שיסער; דער גאָט אמור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער גאט פון ליעבע, ער ווערט פארגעשטעלט אלס א קליין אינגעל וואס שיסט פון א בויגען].

bow'-case *n.* (באָו'-קייס) א שייד, וואו מען האלט א פייל־בויגען.

bow'-com'passes *n.* (באָו'-קאָמ'-פּעס-עז) א בויגען־צירקעל [א צייכען אינסטרומענט].

bow down (באו דאון) איינבויגען; קניען, זיך בויגען; שלום מאכען מיט עפּעס, זיך אונטערגעבען.

bow'-drill *n.* (באָו'-דריל) א בויגען־דריל [אן אינסטרומענט צום בויערען לעכער].

bow'el *n.* (באָו'-על) דער אינגעווייד; אינערליכער טייל.

bow'el-complaint' *n.* (באָו'-על-קאָמ-פּליינט') בויך־וועהטאָג.

bow'els *n.* (באָו'-עלז) אינגעווייד, געדערים; דאס אינערע; צערטליכקייט, רחמנות.

The child's **bowels** are not in order. They do not move regularly.

bow'els of the earth (באָו'-עלז אָוו טהי אוירטה) דאס אינערליכע פון דער ערד.

Coal is found in the **bowels of the earth.**

bow'er *n.* (באָו'-ער) א פּריוואט־צימער; א בודואר: א שאטען־ביידעל פון צווייגען; דער פאָדערשטער אנקער פון א שיף; דער פויער אין קארטען [אונטער]; א מילך־פאכטער; א שפּיעלער אויף שטרייך אינסטרומענטען · איינער וואס בויגט זיך; איינער וואס בויגט; דער בויג־מוסקעל.

bow'er-bird *n.* (באָו'-ער-בוירד) אזא פויגעל וואס מאכט זיך א נעסט פון צווייגען.

bow'er-maid *n.* (באָו'-ער-מייד) א קאמער יונגפער [א בעדיענטע ביי א הויף־געשטעלטער דאמע].

bow'er-thane *n.* (באָו'-ער-טהיין) א קאמער־הערר.

bow'er-wom'an *n.* (באָו'-ער-הוואומ'-ען) ז. ***bower-maid***

bow'ery *n.* and *a.* (באָו'-ער-אי) שאטענדיג; א פערמע; א לענדליכער וואהנארט.

Bow'ery *n.* (באָו'-ער-אי) א בעוואוסטע גאס אין ניו־יארק.

bow'-grace *n.* (באָו'-גרייס) אזא אייזערנער ראהם וואס לעגט זיך ארום א שיף, אז דאס אייז זאל איהר ניט בעשעדיגען.

bow'-hand *n.* (באָו'-הענד) די רעכטע האנד ביים פידעל שפּיעלען; די לינקע האנד ביים שיסען פון א בויגען.

bow'-head *n.* (באָו'-העד) אזא וואלפיש מיט אן אויסגעבויגענעם קאָפּ.

bow'-head'ed *a.* (באָו'-העד'-עד) וואס האט אן אויסגעבויגענעם קאָפּ [ווי א געוויסער וואלפיש].

bow'ie-knife *n.* (באָו'-אי-נאַיף) אזא אמעריקאנער לאנגער ברייטער שטעך־מעסער.

bow'-in'strument *n.* (באָו'-אינ'-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער שטרייך־אינסטרומענט [אן אינסטרומענט אויף וועלכען מען שפּיעלט מיט א סמיק, ווי א פידעל א. ד. ג.].

bow'-knot *n.* (באָו'-נאָט) א שלייף.

bowl *n.* and *v.* (באָול) א שיסעל; בעקען; בעכער; אויסהוילונג, פערטיעפונג; א קוגעל: רונדע זאך; פּילקע, באל; קייקלען; שפּיעלען אין באל [קייקלען].

bowl'der *n.* (באָול'-דער) ז. ***boulder***

bowl'der-wall *n.* (באָול'-דער-הוואהל) א וואנד, געמויערט פון ברעג־שטיינער וואס דאס וואסער האט רונד געמאכט.

bow'-leg *n.* (באָו'-לעג) א קרומער אויסגעבויגענער פוס.

bow′-legged *a.* (באו′-לעגד) מיט אויסגעבויגענע פיס.

bow′ler *n.* (באו′-לער) איינער וואס שפיעלט אין קוגעל [מען קייקעלט באלען, מיט וועלכע מעןווארפט אום הילצערנע פיגורען]; איינער וואסווארפט צו דעם באל אין קריקעט=שפיעל.

bow′line *n.* (באו′-לין) א שטריק צו ציהען א שיף=זעגעל צום ווינד.

bow′line-bri′dle *n.* (באו′-לין-בראידל) א צוג=באנד פון א שיף=זעגעל צו וועלכען עס ווערט צוגעבונדען די שטריק מיט וועלכע מען האלט אז די זעגעל נעגען ווינד.

bow′ling *n.* (באו′-לינג) דאס צוואווארפען דעם באל אין קריקעט=שפיעל; דער קוגעל=שפיעל. ז. *bowler*

bow′ling-al′ley *n.* (באו′-לינג-על′-אי) א פלאץ פאר קוגעל=שפיעל. ז. *bowler*

bow′ling-crease *n.* (באו′-לינג-קריעס) געצייכענטע שטריכען אויף דער ערד ביים קריקעט=שפיעל.

bow′ling-green *n.* (באו′-לינג-גריען) א פלאץ פאר קריקעט אדער קוגעל=שפיעל. ז. *bowler*

bow′ling-ground *n.* (באו′-לינג-גראונד) ז. *bowling-green*

bowl out (באול אוט) ארוים פון קאן [אין קריקעט=שפיעל].

bowls *n.* (באולז) באל=שפיעל, קריקעט=שפיעל, קוגעל=שפיעל. ז. *bowler*

bow′man *n.* (באו′-מען) א בויגען=שיסער.

bow′man *n.* (באו′-מען) דער ערשטער רודערער אין א רודער=שיפעל.

bow of a key (באו אוו ע קיע) א שליסעל=רינג.

bow of a sad′dle (באו אוו ע סעדל) דער אויסבויג פון א זאטעל.

bow one's self out (באו הוואנז סעלף אוט) פערנייגענדיג זיך אוועקגעהן.

bow out (באו אוט) העפליך משלח זיין.

bow′-pen *n.* (באו′-פען) א צירקעל מיט א רייספעדער אדער בליישטיפט.

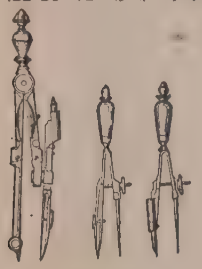

Bow-pens

bow′-pie′ces *n.* (באו′-פיע′-סעז) שיפס=קאנאנען [אין פאדערשטען טייל שיף].

bow′-pin *n.* (באו′-פין) א שליסעל פון א יאך אין וועלכען מען שפאנט איין אקסען.

bow′pot *n.* (באו′-פאט) א וואזע מיט בלומען; א בלומען=שטרוים.

bow′-saw *n.* (באו′-סאה) א געבויגענע זעג.

bowse *v.* (באוז) ארויפשלעפען אין דער הויך פון א שיף; זיך אנ׳שכור׳ען.

bow′-shot *n.* (באו′-שאט) א ביינג׳שאס; די ווייטקייט ווי מען קען שיסען א פייל פון א בויגען [כמטחוה קשת].

bow′sprit *n.* ((באו′-ספריט)) דער שטאנג וועלכער שטארצט ארוים פון דעם פאדערטייל פון א שיף.

bow′string *n. and v.* (באו′-סטרינג) די שטריק אנצוציהען א בויגען; א שטריק צום בינדען אדער צום דערווערגען [אין טערקיי]; דערווערגען מיט א שטריק.

bow the back (באו טהי בעק) בויגען דעם רוקען, זיך אונטערווארפען.

bow the ear to one (באו טהי איער טו הוואן) אימעצען אויסהערען.

bow′-wow! *n. and int.* (באו′-הוואו) האו=האו [דאס בילען פון הינד]; א הונד [אין דער קינדער=שפראך].

bow′yer *n.* (באו′-יער) א פייל און בויגען=מאכער.

box *n. and v.* (באקס) קאסטען; פושקע, שאכטעל, קעסטעל; אזא פוסטער אייזערנער צילינדער [בענוצט אין פערשיעדענע מאשינען]; לאזשע [אין טהעאטער]; די קעלנע [דער ארט וואו דער פוהרמאן זיצט]; א פעקעל פרעזענטען; אן אבגעצאמטער פלאץ; א צעלע [אין א געפענגניס, משוגעים=הויז א. ז. וו.]; א יעגער=הייזעל; בוקסבוים; א שלאג, קלאפ; זיך שלאגען מיט די קולאקעס [באקסען]; ארייגלעגען אדער איינשליסען אין א קאסטען; מאכען אן איינשניט אין א בוים צו נעהמען זיין זאפט.

box and dice (באקס ענד דאים) דאס ווירפעל=שפיעל [אזא שפיעל מיט פיערקאנטיגעביינדלעך].

box and nee′dle (באקס ענד ניעדל) דער ים=קאמפאס.

box′berry *n.* (באקס′-בער′-אי) באקס=בערע [א מין יאגדע].

box′-coat *n.* (באקס′-קאוט) אזא שווערער ברייטער אויבערמאנטעל וואס פוהרמאנעס טראגען; א רייזע=מאנטעל.

box′-coil *n.* (באקס′-קאיל) אזא אפאראט פאר דאמפף=הייצונג, וועלכער בעשטעהט פון א רייהע רעהרען וואס געהען געבויגען הין און הער.

box′-crab *n.* (באקס′-קרעב) אזא ראק [א קרעבס].

Box-crab

box′-el′der *n.* (באקס′-על′-דער) א מין בוים [אין צפון אמעריקא].

box′en *a.* (באקס′ן) וואס איז שייך צו בוקסען=בוימער; געמאכט פון בוקסען=האלץ.

box′er *n.* (באקס′-ער) א באקסער, א פויסט=קעמפפער, איינער וואס איז געלערענט זיך צו שלאגען מיט׳ן קולאק; א מיטגליעד פון א געוויסע כינעזיישע געהיימע געזעלשאפט; איינער וואס פערפאקט קאסטענס.

box′haul *v.* (באקס′-האהל) פיהרען א שיף אין דער זייט פון ווינד אנשטאט אנטקעגען ווינד; אויסקירעווען א שיף.

box′ing *n.* (באקס′-אינג) דאס באקסען, דער פויסט=קאמפף; דאס איינפאקען אין א קאסטען; דאס מאטעריאל פון וואס מען מאכט קאסטענס; די זייטען פון א פענסטער=ראהם; דאס גיבען פרעזענטען.

box′ing-day *n.* (באקס′-אינג דיי) דער ערשטער וויינאכטס=טאג, ווען מען טיילט פרעזענטען.

box′ing-glove *n.* (באקס′-אינג-גלאוו) א באקסער=הענטשקע [אזא הענטשקע וואס ווערט געברויכט אין פויסט=קאמפף].

box′ing-match *n.* (באקס′-אינג-מעטש) א פויסט=וועט=קאמפף.

box′-i′ron *n.* (באקס′-אי′-ערן) א פלעט=אייזען.

box it (באקס איט) איבערזאגען אז אויפגאבע ווי א וואסער, פון פארענט און פון הינטען.

box′-kee′per *n.* (באקס′-קיע′-פער) דער אויפפאסער אויף די לאזשעס אין טהעאטער.

box′-lob′by *n.* (באקס′-לאב′-אי) דער פאדער=צימער פון די טהעאטער=לאזשעס.

box′-lock *n.* (באקס′-לאק) א בלאט=שלאס [ווי דער פון א טהיר].

box′-ma′ker *n.* (באקס′-מיי′-קער) קאסטען אדער קאפער=מאכער.

box′-of′fice *n.* (באקס′-אפ′-איס) דער קאנטאר אין א טעאטער וואו מען פערקויפט בילעטען.

box on the ear (באקס אן טהי איער) א פאטש.

box′-ope′ner *n.* (באקס′-אופ′-נער) ז. *box-keeper*

box′-stall *n.* (באקס′-סטאהל) א שטאל וואו יעדעס פערד אדער בהמה ווערט געהאלטען בעזונדער און ניט אנגעבונדען.

box′-steps *n.* (באקס′-סטעפס) טרעפלעך צום ארויפגעהן אויף א טראמוואי וואס זיינען פערשטעלט ביי די זייטען.

box the compass (באקס טהי קאמ′-פעס) איבערצעהלען די קאמפאס=פונקטען, אין דעם בעשטימטען סדר אויף א שיף; בייטען די ריכטונג פון א שיף, אויסקירעווען א שיף.

box′-thorn *n.* (באקס′-טהארן) דער באקס=דארן [א מין פלאנצע].

box′-tick′et *n.* (באקס-טיק′-עט) א בילעט פאר א טהעאטער=לאזשע.

box′-tree *n.* (באקס′-טריע) בוקסען=בוים.

box′wood *n.* (באקס′-הוואוד) א הארטער האלץ וואס טאקערס און שניצער בענוצען; בוקסען=בוים=האלץ.

boy *n.* (באי) אינגעל; יונגער בחור; יונגער מאן; א יונגער דיענער.

boy′ar *n.* (באי′-אר) דער באיאר [א רוסישער אדעליגער].

boy′ard *n.* (באי′-ארד) ז. *boyar*

boyau′ *n.* (בוא-יאו′) א פערבינדונגס=גראבען פון א פעסטונג.

boy′cott *n. and v.* (באי′-קאט) באיקאט, חרם; באיקאטירען, ארייגלעגען אין חרם [זיך אבזונדערען פון איינעם, ניט האבען מיט איהם קיין מגע ומשא, ניט קויפען ביי איהם, ניט פערקויפען א. ז. וו.].

boy′cotter *n.* (באי′-קאט-ער) איינער וואס באיקאטירט.

boy′cotting *n.* (באי′-קאט-אינג) דאס באיקאטירען, דאס ארייגלעגען אין חרם.

boy′er *n.* (באי′-ער) א טראנספארט=שיף.

boy′hood *n.* (באי′-הוד) אינגעלשע יאהרען; בחור=יאהרען; יונגווארג, יוגענד.

boy in but′tons (באי אין באט׳נז) א לויף=יונג [א אינגעל אויף שליחות].

boy′ish *a.* (באי′-איש) אינגעלש, ווי א אינגעל.

boy′ish days (באי′-איש דייז) די אינגעלשע יאהרען.

boy′ishly *adv.* (באי′-איש-לי) מעשה אינגעל.

boy′ishness *n.* (באי′-איש-נעס) קינדעריי; דאס זיין א אינגעל.

boy'ism *n.* (באָי'-איזם) *boyishness* .ז

boys in blue (באָיז אין בלו) די בלויע געקליידעטע יונגען [אין דער צייט פון אַמעריקאַנער בירגער-קריעג האָט מען אַזוי גערופען די נאָרדליכע סאָלדאַטען נאָך זייערע בלויע אוניפאָרמס].

boys will be boys (באָיז הוויל בי באָיז) קינדער בלייבען קינדער.

bo'za *n.* (באָו'-זע) אַזאַ געטראַנק אין עגיפּטען.

brab'ble *n. and v.* (בּרעבּל) קריגען זיך מיט כעס אָדער לאַרם; אײַפעריג דעבאַטירען איבער אַ ניט-וויכטיגע זאַך; אַ קריגעריי; אַ לאַרמדיגע דעבאַטע.

brab'blement *n.* (בּרעבּל-מענט) אַ שרייעדיגע, לאַרמדיגע דעבאַטע; אַ לאַרעמדיגע מחלקה; אַ רייסעריי.

brab'bler *n.* (בּרעבּ'לער) אַ שרייער; איינער וואָס רייסט זיך אַרום איבעראַל.

brab'bling *a.* (בּרעבּ'-לינג) לאַרעמדיג, שרייענדיג, רייסענדיג זיך.

brac'cate *a.* (בּרעק'-אייט) וואָס האָט פיס בעוואַקסען מיט פעדערען ביז צו די נעגעל.

brace *n. and v.* (בּרייס) באַנד; רימען; אַ פערבינדונג; דאָס זיין צונויפגעבונדען; אַ באַלקען-פערבינדונג; אַ פּאָר; קלאַמער אין שריפט ()‚ []; שטייף מאַכען, צוזאַמענבינדען; שניידען; אַ דריל [צו דרעהען דעם עגבער]; דרילען מיט אַ דריל; אַ שטריק וואָס איז צוגעבונדען צו די קוואָערשטאַנגען פון אַ שיף'ס זעגעלבוים; אַ קוואָערשטאַנג פון אַ זעגעלבוים.

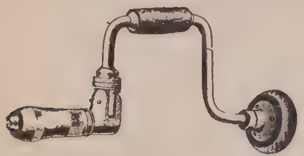

Brace

brace aback' (בּרייס ע-בעק') אויסדרעהען די זעגעל-שטאַנגען אויף הינטען [צו ווענדען די שיף].

brace about' (בּרייס ע-באַוט') איבערדרעהען די זעגעל-שטאַנגען פון אַ שיף אין אַן אומגעקעהרטער ריכטונג.

braced *a.* (בּרייסט) אינאיינאַנדער פערפּאַכטען.

brace'-drill *n.* (בּרייס'-דריל) אַזאַ האַנד-בויערער אָדער האַנד-דריל צום בוירען לעכער אין מעטאַל.

brace'let *n.* (בּרייס'-לעט) אַרמבאַנד, בּראַסלעט.

bra'cer *n.* (בּריי'-סער) אַ טראַנק; אַ גורט; רימען; אַ בינדע; אַ קרעפטיגונגס-מיטעל.

bra'ces *n.* (בּריי'-סעז) הויזענטרעגער, שלייקעס.

brace the nerves (בּרייס טהי נוירווז) שטאַרקען די נערווען.

brace the sails in (בּרייס טהי סיילז אין) אַנציהען די זעגעל אויף די זעגעלשטאַנגען.

brace the yards (בּרייס טהי יאַרדז) אַנציהען מיט'ן שטריק די זעגעל-שטאַנגען.

brace up (בּרייס אַפּ) אַנשטרענגען די ענערגיע; זיך מאַכען קוראַזש.

Brace up! Do not lose courage.

bra'chial *a.* (בּריי'-קי-על) וואָס איז שייך צום אָרם [פון דער האַנד].

bra'chial ar'tery (בּריי'-קי-על אַר'-טע-רי) די אָרם-אַרטעריע פון דער פּאַכווע ביז'ן עלענבויגען.

"*Bloodvessels of the Human Body*" .ז. איל

bra'chiate *a.* (בּריי'-קי-אייט) וואָס האָט ווייט אויסגעשפּרייטע צווייגען [ווי פּאַנאַנדערגעשפּרייטע הענד].

brach'iopod *n. and a.* (בּרעק'-אי-אָ-פּאָד) אַ מאָלוסקעל, וועלכער ליעגט אין אַ מושעל, וואָס בעשטעהט פון צוויי דעקלעך; וואָס איז שייך צו אַזאַ מאָלוסקעל.

Brachiop'oda *n.* (בּרעק-אי-אָפּ'-אָ-דאַ) אַזעלכע מאָלוסקעלען וועלכע ליעגען אין מושלען, וואָס בעשטעהען פון צוויי דעקלעך.

bra'chium *n.* (בּריי'-קי-אָם) דער אויבערשטער טייל פון אָרם [פון שולטער ביז'ן עלענבויגען]; אַן אַרויסשטאַרצונג [ביי חיות אָדער פלאַנצען] וואָס איז ענהליך צו אַ האַנד.

brachyceph'alous *a.* (בּרעק-אי-סעפ'-ע-לאָס) וואָס האָט אַ קורצען קאָפּ-שאַרבען [ביי מענשען].

brachyg'rapher *n.* (בּרע-קיג'-רע-פער) אַ סטענאָגראַף.

brachyg'raphy *n.* (בּרע-קיג'-רע-פי) סטענאָגראַפיע.

brachyl'ogy *n.* (בּרע-קיל'-אָ-דזשי) די קונסט זיך קורץ אויסצודריקען אין ריידען.

Brachyp'teri *n.* (בּרע-קיפּ'-טע-ראי) אַ מין קורצפליגעלדיגע פויגעל.

brachyp'terous *a.* (בּרע-קיפּ'-טע-ראָס) קורצפליגעלדיג.

bra'cing *n. and a.* (בּריי'-סינג) צונויפבינדונג, צוזאַמענפעסטיגונג; קרעפטיגענד; דערפרישענד, דערקוויקענד.

Mountain air is bracing.

bra'cing air (בּריי'-סינג עהר) פרישע, ערקוויקענדע לופט.

brack'en *n.* (בּרעק'-ען) פאַרן אָדער פּאַפּאָראָטניק [אַזאַ פלאַנצע]. *fern* .ז

brack'et *n. and v.* (בּרעק'-עט) לייסט; אונטערלאַגע; אַן אונטערלאַגס-שטיצע; אַן אונטערלאַגס-שטיצע פאַר אַ סטאַטוע וועלכע שטאַרצט אַרויס פון דער וואַנד פון אַ געביידע; אַן עקיגער קלאַמער [] אין שריפט און דרוק; אַן איינשלייסונגס-צייכען { } ; עפּעס וואָס האַלט זאַכען צוזאַמען; אַ פלאַטפאָרמע ביים

Bracket

אריינגאַנג אין אַ שאַכטע [מיינע]; שטעלען אין עקיגע קלאַמער אָדער איינשלייסונגס-צייכענס.

brack'eting *n.* (בּרעק'-ע-טינג) לייסטען וואָס ווערען אַנגעקלאַפּט צום סופיט [סטעליע] אַנצוהאַלטען די קאַרניזען.

brack'ets *n.* (בּרעק'-עטס) עקיגע קלאַמער [ ].

brack'et with (בּרעק'-עט הוויטה) שטעלען אין איין רובריק; שטעלען אויף אַ גלייכער שטופע מיט...

brack'ish *a.* (בּרעק'-איש) עטוואָס נעזאַלצען [ווענען וואַסער].

brack'ishness *n.* (בּרעק'-איש-נעס) דאָס זיין אַ ביסעל געזאַלצען [ווענען וואַסער].

bract *n.* (בּרעקט) אַ קליין בלעטעל אויף דעם שטענגעל פון אַ בלום; אַ דעקבלאַט [איינע פון די בלעטלעך וועלכע בילדען דעם דעק פון אַ בלום]; אַ דין שטיקעל בלעך אין דער פאָרם פון אַ מטבע פאַר פערציערונגען.

Bracts

brac'teal *a.* (בּרעק'-טי-על) וואָס איז ענהליך צו אַ דעקבלאַט. *bract* .ז

brac'teate *n. and a.* (בּרעק'-טי-אייט) וואָס האָט דעק-בלעטער; אַזאַ אַלטע זילבערנע מטבע. *bract* .ז

brac'ted *a.* (בּרעק'-טעד) וואָס האָט אַ דעק-בלאַט. *bract* .ז

brac'teolate *a.* (בּרעק'-טי-אָ-לייט) *bracted* .ז

brac'teole *n.* (בּרעק'-טי-אָול) אַ הויב-בלאַט [אַ קליין שמאָל בלעטעל וואָס וואַקסט אויף דעם שטענגעל פון אַ בלום].

brad *n. and v.* (בּרעד) אַזאַ טשוועקע [נאָגעל] מיט אַ האַלבען קעפּעל, וואָס איז פערבוינגען אויף איין זייט אַנשטאָט אַ קעפּעל; צושלאָגען מיט האַלבקעפּיגע טשוועקעס.

brad'-awl *n.* (בּרעד'-אָהל) אַן אָהל צו מאַכען לעכער פאַר האַלבקעפּיגע טשוועקעס.

bradoon' *n.* (בּרע-דוהן') אַזאַ אייזענדעל פון אַ פערד-צוים, וואָס ווערט אריינגעלעגט דעם פערד אין מויל.

brad'ypod *n.* (בּרעד'-אי-פּאָד) דאָס פויל-טהיער [אַזאַ חיה וואָס בעוועגט זיך זעהר לאַנגזאַם].

brag *n. and v.* (בּרעג) .1 זיך ריהמען, זיך בעריהמען; .2 בעריהמעריי; אַ בעריהמער; עפּעס מיט וואָס מען שטאָלצירט אָדער מיט וואָס מען קען זיך בעריהמען; אַזאַ קאָרטען-שפּיעל.

1. He brags about his achievements. 2. He is full of brag.

braggado'cio *n.* (בּרעג-ע-דאָ'-שיאָו) אַ בעריהמער; אַ פּוסטער בעריהמער; פּוסטע בעריהמעריי.

brag'gart *n. and a.* (בּרעג'-ערט) אַ בעריהמער; בעריהמעריש.

Brah'ma *n.* (בּראַ'-מע) [דער בּראַהמאַ אַלערהעכסטער גאָט אין דער הויפּט אינדישער רעליגיאָן].

brah'ma *n.* (בּראַ'-מע) אַזאַ זאָרט גרויסע היהנער, מערקישע היהנער.

Brah'man *n.* (בּראַ'-מען) אַ בּראַמין, אַ מיטגליעד פון דער ערשטער קאַסטע אין אינדיען [דאָס אינדישע פאָלק טיילט זיך אין פיער קאַסטעס (שטאַנדען), די ערשטע קאַסטע איז די אַלערהייליגסטע און צו איהר געהערען די גייסטליכע].

Brahman'ic *a.* (בּראַ-מענ'-איק) וואָס איז שייך צו די בּראַמינען און זייער גלויבען. *Brahman* .ז

Brahman'ical *a.* (בּראַ-מענ'-אי-קעל) *Brahmanic* .ז

Brah'manism *n.* (בּראַ'-מען-איזם) די לעהרע אָדער די רעליגיאָן פון די בּראַמינען אין אינדיען.

Brah'min *n.* (בּראַ'-מין) *Brahman* .ז

Brahmin'ic *a.* (ברא-מינ'-איק) ז. *Brahmanic*

Brahmin'ical *a.* (ברא-מינ'-אי-קעל) ז. *Brahmanic*

brah'miny *a.* (בראַ'-מי-ני) פערהײליגט פון בראַמינען; געווידמעט פון בראַמינען צום גאָט סיווא.

braid *n. and v.* (ברייד) 1 פלעכטען, וועבען; 2. אַ צאָפּ; 3. אַ שנור, פּאָזמאַנ־טער.

1. Braid your locks with rosy twine. 2. She wears her hair in braids. 3. The dress is ornamented with braids.

brai'ded *a.* (בריי'-דעד) צוזאַמענגע־וועבט, צוזאַמענגעפלאָכטען.

brai'ding *n.* (בריי'-דינג) דאָס פלעכטען, דאָס וועבען; געפלאָכטענע אָדער געוועב־טע זאַכען.

brai'ding-machine' *n.* (בריי'-דינג מע-שין') אַ מאַשין צום פלעכטען.

brail *n. and v.* (בריילּ) אַזאַ שטריק אנצובינדען די זעגעל פון אַ שיף: אַזאַ לעדער־ריעמענדעל צו בינדען די פליגעל פון אַ פויגעל; בינדען די פליגעל פון אַ פויגעל; אַנבינדען די זעגעל פון אַ שיף.

brain *n. and v.* (ברײן) מאַרך; געהירן. פערשטאַנד; ארויסזעצען דעם מאַרך פון קאָפּ; שפּאַלטען דעם קאָפּ.

brained *a.* (בריינד) מיט קאָפּ, מיט מח; געשפּאָלטען דעם מח.

brain'-fag *n.* (בריינ'-פעג) גייסטיגע מיעדקייט

brain'-fe'ver *n.* (בריין'-פי'-ווער) מאַרך־ענטצינדונג.

brain'less *a.* (בריינ'-לעס) אָהן מח, אָהן שכל.

He is a dull and brainless fellow.

brain'lessness *n.* (בריינ'-לעס-נעס) דאָס ניט האָבען קיין שכל; אַ פוסטער מח.

brain'pan *n.* (בריינ'-פען) דער קאָפּ־ שאַרבען [דאָס ביינערנע קעסטעל וואו עס ליעגט דער מאַרך]

brain'-sick *a.* (בריינ'-סיק) קראַנק אויף'ן שכל; ניט אין גאַנצען ביים זינען.

brain'-sick'ness *n.* (בריין'-סיק'-נעס) מישוגעת, צומישטקייט

brain'-work *n.* (בריין'-הוואירק) קאָפּ־ אַרבייט

braise *n. and v.* (בריײז) דעמפּפען פלייש מיט גרינסען; געדעמפּפּט פלייש

brait *n.* (ברייט) דער רויהער אונגעשלי־ פענער דימענט.

braize *n. and v.* (בריײז) דעמפּפען פלייש מיט גרינסען, געדעמפּפּט פלייש

brake *n. and v.* (ברייק) אַזאַ לאַפּעטעק צו ריינינגען פלאַקס; אַזאַ וואַגען צום גע־וועהנען יונגע אָדער ווילדע פערד צום פאָהרען; דאָס אײזענדעל פון צוים. וואָס דאָס פערד האַלט אין מויל: דאָס הענטעל פון אַ פּומפּ: אַזאַ גרויסע בּאַראַנעוואָ [ביי ערד אַרבייט]: אַ דאָרנקוסט [אַ פלאַנץ בעוואַקסען מיט דערנער און קליינע ווילדע בוימלעך]: אַ ברעמזע, אַ טאָרמאָז [אַזאַ פּאָררינכטונג אָבצוהאַלטען די רעדער פון אַ וואַגען. באַהן. אויטאָמאָביל א. ז. וו אַז זיי זאָלען זיך אויפהערען דרעהען]; ברעמזען [איינהאַלטען די רעדער פון אַ וואַגען].

brake'-block *n.* (בריייק-בלאָק) אַזאַ האָלץ אָדער אײזען־קלעצעל. וואָס ווערט בענוצט אַלס ברעמזע [צום אָנדריקען די רעדער פון אַ וואַגען, אַז זיי זאָלען זיך אויפהערען דרעהען].

brake'man *n.* (בריייק-מען) אַ ברעמזער [דער וואָס האָט אויפצופּאַסען אויף די ברעמזען (די איינריכטונג איינצוהאַלטען די רעדער, אַז זיי זאָלען זיך אויפהערען דרעהען) אויף אַ אייזענבאַהן].

brake'-shoe *n.* (בריייק'-שוה) דער ברעמזען־שוך [אַ שטיק האָלץ אָדער מעטאַל וואָס איז רונד אויס־געהוילט, מיט וועלכען עס ווערען איינגע־קלעמט די רעדער פון אַ וואַגען אָדער אַ וואַ־גאָן, ווען מען וויל זיי אָבשטעלען אין לויפען].

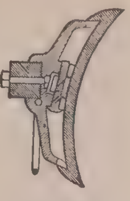
Brake-shoe

brakes'man *n.* (ברייקס'-מען) ז. *brakeman*

brake'-wheel *n.* (בריייק'-הווילעל) דאָס ברעמזע־ראַד [אַזאַ האַנד־ראַד אויף דער פּלאַטפאָרם פון אַ וואַגאָן צו רעגולירען די ברעמזען].

bra'ky *a.* (בריי'-קי) פול מיט דערנער, אָדער ווילדען שטעכעדיגען גראָז

bram'ble *n. and v.* (ברעמבל) שווארצע יאַגדע; אַזאַ מין קראַפּיווע; קלייבען שווארצע יאַגדעס.

bram'bleberry *n.* (ברעמ'בל בער-אי) שווארצע יאַגדע.

bram'ble-bush *n.* (ברעמ'בל-בוש) אַ קוסט פון שווארצע יאַגדעס; פיעל אַזעל־כע קוסטעס צוזאַמען.

bram'bled *a.* (ברעמבלד) בעוואַקסען מיט קוסטעס פון שווארצע יאַגדעס

bram'ble-finch *n.* (ברעמ'בל-פינטש) דער בערג־פינק [אַזאַ פויגעלע].

bram'ble-net *n.* (ברעמ'בל-נעט) אַ נעץ צו פאַנגען פויגעל

bram'bling *n.* (ברעמ'-בלינג) ז. *bramble-finch*

bram'bly *a.* (ברעמ'-בלי) ז. *brambled*

Bra'min *n.* (בראַ'-מין) ז. *Brahman*

Bramin'ic *a.* (ברא-מינ'-איק) ז. *Brahmanic*

bran *n. and v.* (ברען) [דער די־] קלייען קער אָבפאַל פון מעהל וואָס קומט פון דער שאָלעכץ פון די קערנער]; איינטונקען אין אַ קלייען־וואַנע

bran'-bread *n.* (ברען'-ברעד) קלייען־ ברויט; ברויט פון ניט געבייטעלטער מעהל.

bran'card *n.* (ברענ'-קאַרד) אַזאַ טראַג־ בעטעל [נאָסילקע] וואָס ווערט אויפגעהאַנ־ גען צווישען צוויי פערד.

branch *n., v. and a.* (ברענטש) אַ צווייג: אַ קליינער טייך: אַ דיפּלאָם פון אַ לאָטסמאַן אָדער שטייערמאַן פון אַ שיף; אַ רעהער פון אַ ארעמלייכטער: אַ אָב־טיילונג פון אַ געשעפט אָדער פעראיין; זיך פערצווייגען; זיך טיילען אין אָבטיי־לונגען; וואָס האָט אָדער בעשטעהט פון צווייגען; בעפּוצען מיט צווייגען אָדער בלו־מען [אין שטיקעריי און וועב־אַרבייט]; וואָס איז אַ אָבטיילונג פון עפּעס

branch'-bank *n.* (ברענטש-בענק) אַ באַנק־פיליאַלע, אַ באַנק־אָבטיילונג.

branched *a.* (ברענטשט) פערצווייגט: געבלימט [אין שטיקעריי און וועב־אַר־בייט].

bran'cher *n.* (ברענ'-טשער) אַ זאַך וואָס לאָזט פון זיך ארויס צווייגען; אַ יונגער פויגעל וואָס הויבט אָן צו פערלאָזען דעם נעסט און זיך זעצען אויף די צווייגען פון בוימער.

bran'chery *n.* (ברענ'-טשער-אי) אַ פערצווייגונג.

bran'ches of knowl'edge (ברענ'-טשעז אָוו נאָל'-עדזש) צווייגען פון דער ווייסענשאַפט

branch estab'lishment (ברענטש עס־טעב'-ליש-מענט) אַ געשעפטס אָבטיילונג, אַ צווייג־געשעפט

bran'chia *n.* (ברענ'-קי-ע) אַ זשאַבערע [דער אָרגאַן מיט וואָס אַ פיש אָטהעמט].

bran'chial *a.* (ברענ'-קי-על) וואָס גע־ הערט אָדער ליעגט נאָהענט צו זשאַבערעס [די אָרגאַנען מיט וועלכע אַ פיש אָטהעמט].

bran'chiate *a.* (ברענ'-קי-אייט) וואָס האָט זשאַבערעס.

bran'chiness *n.* (ברענ'-טשי-נעס) די פערצווייגונג.

bran'ching *a.* (ברענ'-טשינג) וואָס האָט צווייגען; וואָס לאָזט ארויס פון זיך צוויי־גען.

bran'ching lark'spur (ברענ'-טשינג לאַרק' ספּור) אַ זאָרט פעלד־בלום

bran'chiopod *n. and a.* (ברענ'-קי-אָ-פּאָד) אַ מין וואַסער־מהיערע [פון דער קרעבס־פאַמיליע] וועלכע האָבען זייערע זשאַבערעס [אָטהעמונגס־אָרגאַנען] ביי די פיס; מיט זשאַבערעס אויף די פיס.

branch'less *a.* (ברענטש'-לעס) אָהן צווייגען; נאַקעט.

branch'let *n.* (ברענטש'-לעט) אַ קליין צווייגעלע אָדער קליינע אָבטיילונג, אַ פערצווייגונג פון אַ צווייג, אַן אָבטיילונג פון אַן אָבטיילונג.

branch'-line *n.* (ברענטש'-לאַין) אַ צווייג־באַהן [אַ צווייג פון דער הויפּט־ליניע].

branch of busi'ness (ברענטש אָוו ביז'-נעס) אַ געשעפטס־אָבטיילונג.

branch off (ברענטש אָף) זיך אָבצווייגען

branch out (ברענטש אוט) זיך פער־ברייטען; זיך פערצווייגען

bran'chy *a.* (ברענ'-טשי) צווייגיג, פול מיט פאַנאַנדערגעשפּרייטע צווייגען; בע־שאָטענט פון צווייגען.

brand *n. and v.* (ברענד) אַ האָלאַ־ וועשקע; אַזאַ קראַנקהייט פון פלאַנצען; אַ פלעק; אַן אויסגעברענטער צייכען; אַ פאַבריק־צייכען: דער זאָרט [סחורה]; אַן אויסגעברענטער צייכען ביי אַ פערברעכער; אַ גלאַנציגע שווערדקלינג; אַן אייזען צום אויסברענען בוכשטאַבען: אויסברענען אַ צייכען ביי אַ פערברעכער מיט אַ הייסען אייזען; שטעמפּלען מיט שאַנדע אימעצענס נאָמען.

bran'der *n.* (ברענ'-דער) איינער וואָס ברענט אויס מיט אַ ברען־אײזען; אַ סטו־דענט פון צווייטען יאָהר אין די דייטשע אוניווערזיטעטען.

brand'-goose *n.* (ברענד'-גוהס) די רויטגאַנז אָדער קאַזאַרקע [אַזאַ ווילדע קליינע גאַנז וואָס האַלט זיך אין די קאַל־טע נעגענדען איז דער נאָרד]

bran'died *a.* (ברענ'-דיעד) געמישט, פערשטאַרקט אָדער איינגעלעגט אין בראַנ־פען.

brand'-i'ron *n.* (ברענד'-אי'-ערן) אַן אייזען אויף אויסברענען צייכענס; אַן אייזען־געשטעל ארויפצולעגען ברענענדעס האָלץ; אַ דריי־פוס.

bran'dish *v. and n.* (ברענ'-דיש) וויע־גען, פאָכען, שווינגען, שליידערען; דאָס

שווינגען, דאס שאקלען, דאס שליידערען, דאס פאכען

The cavalry **brandished** their swords and went into battle.

bran'disher *n.* (ברענ'-דיש-ער) אייִנער וואס פאכט [ווי מיט א שווערד].

bran'dishing *n.* (ברענ'-דיש-אינג) דאס פאכען מיט א שווערד.

brand'ling *n.* (ברענד'-לינג) אן איינֿיעהריגער לאקס [פיש]; א קליינער רויטליכער ווארעם [ווערט בענוצט צום פיש פאנגען]

brand'-new *a.* (ברענד'-ניו) שפאגעל ניי.

brand of dis'cord (ברענד אוו דיס'-קארד) די אורזאכע פון מחלוקה.

bran'dy *n. and v.* (ברענ'-די) בראנפען [געמאכט פון פרוכט]; מישען מיט בראנפען.

bran'dy-bot'tle *n.* (ברענ'-די-באטל) די געלבע וואסער־ליליע [אזא בלום]

bran'dy-faced *a.* (ברענ'-די-פייסט) מיט א פער'שכור'טען פנים; פער'שכור'ט.

bran'dy-fruit *n.* (ברענ'-די-פרוט) פרוכט אויפגעגאסען מיט בראנפען [ווי ווינשעל א. ז. וו.].

bran'dy-shop *n.* (ברענ'-די-שאפ) א בראנפען געשעפט.

bran'gle *v. and n.* (ברענגל) זיך קריעגען; א מחלקה.

bran'gler *n.* (ברענ'-גלער) א בעל־מחלוקה.

brank *n.* (ברענק) רעטשקע, גריקע, בוכווייצען.

branks *n.* (ברענקס) א צוים [פאר א פערד]; אזא צוים, וועלכע מען פלעגט אמאל אנטהאן א פרוי'ען ארורה אין ענגלאנד און שאטלאנד.

bran'kursine *n.* (ברענ'-קויר-סין) די בערען־לאפע [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו די לאפעס פון א בער].

bran'le *n.* (בראנל). אזא מין טאנץ

bran'lin *n.* (ברענ'-לין) ז. *brandling*

bran'-new *a.* (ברענ'-ניו) ז. *brand-new*

bran'ning *n.* (ברענ'-אינג) דאס איינווייקען אין קלייען־וואסער [שטאף פאר'ן פארבען אדער פעל פאר'ן גארבען]

bran'ny *a.* (ברענ'-אי) וואס ענטהאלט קלייען; וואס איז עהנליך צו קלייען.

brant *n. and a.* (ברענט) ז. *brent*

brant'-fox *n.* (ברענט'-פאקס) דער רויטפוקס [אזא פוקס איז שוועדען וואס איז קלענער ווי דער געוועהנליכער פוקס]

brant'-goose *n.* (ברענט'-גוהס) ז *brand-goose*

brash *v., n. and a.* (ברעש) צושמעטערען אין פיצלעך; געבען א קלאפ מיט דער טיהר [האסטיג פערמאכען]: א קלאפ; א טראסק; א קראנקהייטס־אנפאל; א זויערקייט אין מויל [פון מאגען פערדארבונג]; ברעכיג, קרוכקע; אויפגערעגט, וואס ווערט גיך אין כעס; לויפען פאראוים; א הויפען מיסט; א געוויטער. א שטורם

bra'sier *n.* (בריי'-זשער) קופערשמיד; א קויהלען־פאן.

brasil' *n.* (ברע-זיל') ז. *brazil*

brass *n., a. and v.* (ברעס) מעש [א מעטאל צוזאמענגעשטעלט פון קופער מיט צינק]; א בעפוצונג פון מעש; מוזיקאלישע אינסטרומענטען פון מעש; מעשגעשיר; געמאכט פון מעש; בעדעקען מיט מעש; אזא אלטע אייראפעאישע לענגען־מאס

brass'age *n.* (ברעס'-איידזש) א געוויסער פראצענט וואס ווערט גענומען פאר די קאסטען פון מאכען מטבעות.

bras'sard *n.* (ברעס'-ארד) ז. *brassart*

bras'sart *n.* (ברעס'-ארט) דער פאנצער־טייל וואס בעדעקט דעם ארעם מיט די האנד [אין די פארצייטיגע געוועהר].

brass'-band *n.* (ברעס'-בענד) ארקעסטער פון בלאז־אינסטרומענטען

brass'-bound *a.* (ברעס'-באונד) בעשלאגען מיט מעש.

brass'-foil *n.* (ברעס'-פאיל) גאנץ דינע בלעך פון ניי־זילבער

brass'-foun'der *n.* (ברעס'-פאונ'-דער) א מעש־גיסער [איינער וואס מאכט אדער גיסט כלים פון מעש].

bras'siness *n.* (ברעס'-אי-נעס) דאס מעשענע אויסזעהן; זיין פון מעש.

brass in'strument (ברעס אינ'-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט [ווי א טרומייט א. ד. ג.].

brass'ish *a.* (ברעס'-איש) געמאכט פון מעש

brass'-leaf *n.* (ברעס' ליעף) ז. *brass-foil*

brass'-plate *n.* (ברעס'-פלייט) די מעשענע פלאטע [מיט'ן נאמען אויף דער טהיר]

brass'-vis'aged *a.* (ברעס'-וויז'-עדזשר) פרעך, עזות'דיג, אונפערשעמט, מיט א קופערנעם שטערען.

brass'-wire *n.* (ברעס'-הוואיר) מעש־דראט.

bras'sy *a. and n.* (ברעס'-אי) וואס האט די אייגענשאפטען אדער דאס אויסזעהן פון מעש; א הילצערנער שטעקען מיט א מעשענעם קנאפ צום שפיעלען גאלף ז. *golf*

The coloring of the material was **brassy.**

brat *n.* (ברעט) א קינד; א פאסקודנע קינד; א קינדער גאווער־פארטוכעל

brat'tle *v. and n.* (ברעטל) דונערען; מאכען א לארם; לויפען מיט א גערויש, אדער קלאפעריי; א קלאפעריי, א גערויש; דאס לויפען מיט א קלאפעריי; אן אנפאל.

brava'do *n. and a.* (ברע-וויי'-דאו) בעריהמערישע דרייסטקייט; בעריהמעריש דרייסט.

brave *a., v. and n.* (בריייוו) בראוו, מוטיג, אונערשראקען, העלדיש; עדעל; פרעכטיג; טיכטיג; גרויסארטיג; וואונדערליך; דרייסט ארויסגעהן געגען עפעס; טהאן עפעס גרויסעס; זיך שטעלען אנטקעגען; טהאן אויף להכעיס; זיך ריהמען; א העלד, א דרייסטער.

brave'ly *adv.* (בריייוו'-לי) מוטיג, דרייסט, בראוו, העלדיש; פרעכטיג, וואונדערליך; אונערשראקען; טיכטיג; גרויסארטיג; עדעל

brave out (בריייוו אוט) עטוואס דרייסט דורכפיהרען.

bra'very *n.* (בריי'-ווער-אי) העלדישקייט; העלדענמוטה; אונדערשראקענהייט; פרעכטיגקייט

bra'vish *a.* (בריי'-וויש) גאנץ העלדיש, בראוו, מוטהיג, דרייסט.

bravis'simo *int.* (ברא-ווים'-אי-מאו) אויסגעצייכענט! וואונדערליך גוט!

bra'vo *int.* (ברא'-וואו) בראווא, גוט געמאכט! זעהר גוט!

bra'vo *n.* (בריי'-וואו) א באנדיט, א מערדער.

bravu'ra *n. and a.* (ברע-וואו'-רע) בראוואורא [א מוזיקאלישער אויסדרוק פאר ליעדער אדער אריען וועלכע ווערען געזונגען מיט קאלאראטור און; מיט בעזונדערע קינסטערישע אגווענדונגען פון דער שטים]; פרעכטיג, קינסטלעריש געזונגען

brawl *n. and v.* (בראהל) שרייען אויף'ן קול; לארמען; רוישען [פון א טייך]; זיך קריגען, מאכען קולות; לארעמדיג שטרייטען; א לארעמדיגע מחלוקה; א לארם; א געשריי, א געפילדער; אזא פראנצויזישער טאנץ

braw'ler *n.* (בראה'-לער) א בעל מחלוקה, א שרייער.

braw'ling *n. and a.* (בראה'-לינג) א לארעמדיגע קריגעריי; לארעמדיג שטרייטענדיג מיט לארעם; מאכענדיג א גערויש ווי פון רוישענדען וואסער

braw'lingly *adv.* (בראה'-לינג-לי) לארעמענדיג; שטרייטענדיג מיט לארם; אויף א לארעמדיגען אופן.

brawn *n.* (בראהן) דאס פלייש פון די מוסקעלדיגע טיילען פון קערפער; פלייש פון אן אבגעקארמעטען חזיר; אן אבגעקארמעטער חזיר; גוט ענטוויקעלטע מוסקעלען; מוסקעל־קראפט; דער ארם; אזא מאכל פון געהאקטען פלייש, צונויפגעפרעסט ווי קעז.

braw'ner *n.* (בראה'-נער) א געקוילעטער אבגעקארמעטער חזיר

braw'niness *n.* (בראה'-ני-נעס) די מוסקעל־קראפט; דאס זיין אבגעהארטעט אין קערפער.

braw'ny *a.* (בראה'-ני) מוסקעלדיג; שטארק; אבגעהארטעט; וואס האט שטארקע מוסקעלען

brax'y *n. and a.* (ברעק'-סי) רוהר־קראנקהייט פון שעפסען; דאס פלייש פון רוהר־קראנקע שעפסען, קראנק אויף רוהר; וואס קומט פון רוהר־קראנקע שעפסען.

bray *n. and v.* (בריי) גערויש; געשריי; געשריי פון אן עזעל; רוישען; ארויסלאזען א געשריי; שרייען ווי אן עזעל; צוקלאפען; צושטויסען; א שטיקעל בערגיג אדער מישופע'דיג לאנד.

bray'er *n.* (בריי'-ער) איינער וואס שרייט ווי אן עזעל; א געצייג צום דין מאכען אדער צום צורייבען די דרוק־פארב ביים דרוקען.

bray'ing *n. and a.* (בריי'-אינג) דאס געשריי פון אן עזעל; שרייענד ווי אן עזעל.

braze *v.* (בהייז) בעדעקען אדער בעפוצען מיט מעש אדער בראנז; לייטען מיט מעש.

bra'zen *a. and v.* (ברייזן) 1. געמאכט פון מעש; וואס איז שייך צו מעש; זעהר שטארק; 2. אונפערשעמט; אונפערשעמט זיין; האבען א קופערנעם שטערען

2. His **brazen** manners offend everybody.

bra'zen age (ברייזן איידזש) בראנזענער צייטאלטער [יענע גאנץ אלטע צייט ווען מען האט נאך ניט געוואוסט פון אייזען און אלע געצייג זיינען געמאכט געווארען פון בראנז]

bra'zen down (ברייזן דאון) בריינגען [אימעצען] צום שטיל־שווייגען אויף אן אונפערשעמטען אופן

bra'zen-face *n.* (בריי'זן-פיים) אן עזות פנים; אן אונפערשעמטער. א מענש מיט א קופערנעם שטערען

bra'zen-faced *a.* (בריי'זן-פייסט) אונפערשעמט, עזות'דיג; מיט א קופערנעם שטערען

bra'zenly *adv.* (בריי'זנ-לי) מיט עזות; מיט אונפערשעמטקייט.

bra'zenness *n.* (ברייז׳נ-נעס) די עהנ־ליכקייט צו מעש; אונפערשעמטהייט.
bra'zen out (ברייזן אוט) אונפערשעמט בעהויפטען.
bra'zier *n.* (בריי׳-זשער) קופערשמיד; א קויהלען־פאן.
brazil' *n.* (ברע-זיל׳) בראזיליען־האלץ [אזא שווערער האלץ פון בראזיליען און אנדערע ווארעמע געגענדען אין אמערי־קא].
brazilet'to *n.* (ברעזי-אי-לעט׳-או) ברא־זילעט־האלץ [אזא האלץ עהנליך צו דעם בראזיליען־האלץ].
brazilet'to wood (ברעזי-אי-לעט׳-או הוואוד) ז. *braziletto*
Brazil'ian *n. and a.* (ברע-זיל׳-יען) וואס איז שייך צו בראזיליען [א לאנד אין זיד אמעריקא]; איינער וואס שטאמט פון בראזיליען.
Brazil'-nut *n.* (ברע-זיל׳-נאט) בראזי־ליען־קאשטאנעס [אזא מין קאשטאניען־נים וואס וואקסען אין בראזיליען און אנ־דערע ווארעמע געגענדען].

Brazil-nut

brazil'-wood *n.* (ברע-זיל׳-הוואוד) ז. *brazil*
bra'zing-tongs *n.* (בריי׳-זינג-טאנגז) לייט־אייזענס [אזא געצייג וואס ווערט געברויכט ביים לייטען פון מעטאלען].
breach *n. and v.* (בריעטש) דאס ברע־כען; דאס צוברעכען; דאס דורכרייסען; דאס אונטערברעכען [פון פריינדליכע בע־ציהונגען]; א צובראכענע זאך; ברוך; לאך; ריס; דאס ווארפען כוואליעס; ברע־כען; דורכברעכען; דורכרייסען; אונטער־ברעכען [פריינדליכע בעציהונגען]; ברע־כען אן אבמאך; ברעכען דאס ווארט.
breach'ful *a.* (בריעטש׳-פול) פול מיט שפאלטען.
breach of arrest' (בריעטש אוו ע-רעסט׳) דאס אונטערברעכען א הויז־ארעסט אהן צו נעהמען ערלויבניס [ווע־גען אן אפיציער אין דער ארמעע, וועלכער האט בעקומען הויז־ארעסט אלס שטראף].
breach of con'tract (בריעטש אוו קאנ׳-טרעקט) דאס ברעכען א קאנטראקט אדער אן אבמאך.
breach of cus'tom (בריעטש אוו קאס׳-טאם) דאס ברעכען א מנהג.
breach of du'ty (בריעטש אוו דיו׳-טי) דאס ניט ערפילען אן ארויפגעלעגטע פפליכט.
breach of faith (בריעטש אוו פיטה) דאס ברעכען די טרייהייט; פערראט.
breach of hon'or (בריעטש אוו אנ׳-אר) דאס ניט נאכקומען א פפליכט; פער־לעצונג פון עהרע אדער פפליכט.
breach of law (בריעטש אוו לאה) דאס עובר זיין אויף׳ן געזעץ.
breach of peace (בריעטש אוו פיעס) אונארדנונג, פריעדענס־שטערונג.
breach of priv'ilege (בריעטש אוו פריוו׳-אי-לעדזש) דאס איבערטרעטען דאס רעכט פון א פארלאמענטארישער אינ־סטיטוציאן.
breach of prom'ise (בריעטש אוו פראמ׳-איס) דאס ברעכען דאס ווארט; דאס ברעכען א פערשפרעכען חתונה צו האבען מיט אימעצען.
breach of the sea (בריעטש אוו טהי סיע) די ברעכונג פון די כוואליעס [ווען דער ים שטורעמט].
breach of trust (בריעטש אוו טראסט) דאס ברעכען דעם צוטרוי.
brea'chy *a.* (בריע׳-טשי) ווילד, וואס מען קען ניט האמעווען [ווענען הויז־פיה].
bread *n.* (ברעד) פרנסה, לע־בענס־אונטערהאלט; ברויט.
bread'-and-but'ter *a.* (ברעד׳-ענד-באט׳-ער) וואס זוכט חיונה; וואס איז נאך אין די קינדער־יאהרען, וואס איז נאך ניט דערוואקסען [אין דעם עלטער ווען מען גיט עסען פוטער־ברויט].
bread'-bas'ket *n.* (ברעד׳-בעס׳-קעט) ברויט־קארב; דער מאגען.
bread'-corn *n.* (ברעד׳-קארן) תבואה פון וועלכער מען מאכט ברויט [ווי קארן, ווייץ א. ז. וו.].
bread'fruit *n.* (ברעד׳-פרוט) די פרוכט פון ברויט־בוים.
bread'fruit-tree *n.* (ברעד׳-פרוט-טריע) ברויט־פרוכט־בוים [א בוים וועל־כער וואקסט אויף די אינזלען פון דעם זידליכען ים, וואס זיינע פרוכט ווערען גע־געסען אנשטאט ברויט].

Breadfruit-tree

bread'less *a.* (ברעד׳-לעס) אהן ברויט, מחוסר לחם.
bread'-pud'ding *n.* (ברעד׳-פוד׳-אינג) ברויט־פודינג.
bread'-room *n.* (ברעד׳-רוהם) דער ברויט־קאמער [וואו מען האלט ברויט אויף א שיף].
bread'-sauce *n.* (ברעד׳-סאהס) א סאוס געמאכט פון מילך מיט געריבענע ברויט, פעפער און ציבעלעס.
bread'stuff *n.* (ברעד׳-סטאף) תבואה פון וועלכע עס ווערט געמאכט ברויט [ווי קארן, ווייץ א. ז. וו.].
breadth *n.* (ברעדטה) די ברייט [מאס].
breadth'less *a.* (ברעדטה׳-לעס) וואס האט ניט קיין ברייט [אין מאס].
breadth'ways *adv.* (ברעדטה׳-הוועיז) אין דער ברייט.
breadth'wise *adv.* (ברעדטה׳-הוואיז) אין דער ברייט.
bread'-tree *n.* (ברעד׳-טריע) ז. *breadfruit-tree*
bread'winner *n.* (ברעד׳-הווינ-ער) איינער וואס ערנעהרט זיך און אנדערע מיט זיינע פערדיענסטען; איינער וואס איז אבהענגיג פון זיינע טעגליכע פערדיענ־סטען.
break *v. and n.* (ברייק) צו־ברעכען; רייסען; צוברעכען; צושטערען; דורכ־ברעכען; אראבברעכען, איינברעכען; אויפברעכען; אונטערברעכען; אבגעוועה־נען; אראבזעצען פון א שטעלע; איבער־טרעטען א געזעץ; האמעווען, ברעכען אי־מעצענס נאטור; אנזעצען, ווערען באנק־ראט; ער־ווינען; בעגינען [ווי דער טאג]; אויסבייטען [געלד]; זיך ענדע־רען; צובראכען ווערען; צורייסען ווערען; ווערען געבראכען [אין געזונד]; א ברא־ך; עפנונג; אונטערברעכונג; די ענדערונג פון דער שטימע [אין זינגען]; א פלעצ־ליכע ענדערונג פון די פרייזען אויף דער בערזע; דאס אבברעכען די פריינדשאפט.
break a bank (ברייק ע בענק) רואיני־רען א באנק.
break'able *a.* (ברייק׳-עבל) צוברעכליך; וואס קען צובראכען ווערען.
break'ableness *n.* (ברייק׳-עבל-נעס) די מעגליכקייט צובראכען צו ווערען.
break a cus'tom (ברייק ע קאס׳-טאם) ברעכען א מנהג; אבגעוועהנען זיך פון עטוואס.
break a fall (ברייק ע פאהל) אונטער־ברעכען אדער אבהאלטען דאס פאלען [פון עטוואס].
break'age *n.* (ברייק׳-עדזש) דאס צו־ברעכען; דער שאדען דורך צוברעכען; די פערגיטיגונג פאר צובראכענע סחורה.
break a horse to bri'dle (ברייק ע הארס טו בראידל) געוועהנען א פערד צום רייטען [געוועהנען צו דער צוים].
break a horse to har'ness (ברייק ע הארס טו האר׳-נעס) געוועהנען א פערד צו שפאנגעצייג און פאהרען.
break a jest (ברייק ע דזשעסט) מאכען קאטאוועס.
break a knot (ברייק ע נאט) אויס־פלאנטערען א פלאנטער.
break a lance (ברייק ע לענס) זיין געגען עטוואס, ארויסטרעטען אלס א געג־נער; זיך ארייגלאזען אין א וכוח.
break a law (ברייק ע לאה) איבער־טרעטען א געזעץ.
break a match (ברייק ע מעטש) צובלא־זען א שידוך.
break an oath (ברייק ען אוטה) ברע־כען א שבועה.
break a path (ברייק ע פעטה) זיך דורכברעכען א וועג.
break a rule (ברייק ע רול) ניט פאלגען א תקנה.
break asun'der (ברייק ע-סאנ׳-דער) צוברעכען.
break away' (ברייק ע-הוויי׳) אנטלויפ־פען, זיך ארויסרייסען און אנטלויפען; פלוצים פערשוואונדען ווערען.
break bread (ברייק ברעד) עסען; עסען צוזאמען [אלס צייכען פון פריינד־שאפט].
Since you are my friend I shall **break bread** with you.
break bulk (ברייק באלק) אנהויבען; אויסלאדען [א שיף]; אוועקנעהמען א טייל פון א לאדונג אדער סתם פון א צאהל וואהרע.

break′-cir′cuit *n.* (ברייק′-סויר′-קיט) א שטראם=אונטערברעכער [א פארריכטונג צו אונטערברעכען און צו שליסען אן עלעקטריישען שטראם].

break cov′er (ברייק קאוו′-ער) ארויסקומען פון בעהעלטענים.

break′down *n.* (ברייק′-דאון) א דורכפאל; דאס צוזאמענברעכען; א ווילדער, רווישענדער טאנץ ביי די נעגערס.

break down (ברייק דאון) צוזאמענברעכען אין געזונד; באנקראטירען; דורכפאלען אין אן אונטערנעהמונג; ארונטעררייסען, צוברעכען.

break entail′ (ברייק ען-טייל′) מבטל זיין די בעשרענקונגען פון א ירושה. ז. *entail*.

break′er *n.* (ברייק′-ער) ברעכער, צוברעכער; צושטערער; א כוואליע, וואס קלאפט זיך אב אן ברעג אדער אן א פעלז; א צוימער [פון חיות].

break′fast *n. and v.* (ברעק′-פעסט) פריהשטיק; פריהשטיקען.

break′fast time (ברעק′-פעסט טאים) פריהשטיק=צייט.

break forth (ברייק פאורטה) ארויסברעכען אין...; פלוצום אנפאנגען; ארויספלאצען.

break ground (ברייק גראונד) אקערען א פעלד; עטוואס אנפאנגען.

break in (ברייק אין) איינברעכען, איינגעוועהנען.

Break in a horse.

break in the hori′zon (ברייק אין טהי הא-ראי′-זאן) א בליץ אין האריזאנט.

break in′to a run (ברייק אינ′-טו ע ראן) אנהויבען צו לויפען.

break in′to laugh′ter (ברייק אינ′-טו לאפ′-טער) אויסברעכען אין געלעכטער.

break in′to tears (ברייק אינ′-טו טיערז) אויסברעכען אין א געוויין.

break in upon′ (ברייק אין א-פאן′) אנפאלען; זיך אריינברעכען, מיט געוואלט ארייננדרינגען.

break loose (ברייק לוהס) זיך מיט געוואלט בעפרייען; זיך ארויסרייסען מיט געוואלט.

break′man *n.* (ברייק′-מען) ז. *brakeman*.

break′neck *a. and n.* (ברייק′-נעק) געפעהרליך; וואס מען קאן ברעכען דעם האלז; א געפעהרליכער ארט [וואו מען קען ברעכען האלז און נאקען]; א געפעהרליכע אונטערנעהמונג.

break of day (ברייק אוו דיי) טאגעס=אנברוך, בעגינען, דאס אנפאנגען צו טאגען.

break off (ברייק אף) אבברעכען; אבלאזען; אונטערברעכען; אויפגעבען.

break off a hab′it (ברייק אף ע העב′-איט) אויפגעבען אדער פערלאזען א געוואהנהייט.

break of weath′er (ברייק אוו וועטה′-ער) דאס ענדערען זיך פון וועטער.

break one's fast (ברייק הוואנז פעסט) אנבייסען, אבפאסטען.

break one's head (ברייק הוואנז העד) שפאלטען אימעצען דעם קאפ.

break one's health (ברייק הוואנז העלטה) ברעכען אימעצענס געזונד.

break one's heart (ברייק הוואנז הארט) ברעכען אימעצענס הארץ.

break one's pride (ברייק הוואנז פראיד) ברעכען אימעצענס שטאלץ.

break one's prom′ise (ברייק הוואנז פראמ′-איס) ניט האלטען א פערשפרעכען צו אימעצען.

break one's rest (ברייק הוואנז רעסט) אימעצענס רוהע שטערען.

break o′pen (ברייק או′פן) אויפברעכען.

break out (ברייק אוט) אויסברעכען; האבען אן אויסשלאג [אויף דער הויט].

break pris′on (ברייק פריזן) אנטלויפען פון געפענגניס.

break ranks (ברייק רענקס) ארויספאלען פון רייה, פערלאזען די רייהען [אין דער ארמעע].

break si′lence (ברייק סאי′-לענס) אונטערברעכען דאס שטיל=שווייגען.

break step (ברייק סטעפ) ניט מארשירען אין טריט.

break′-teeth words (ברייק′-טיעטה הוואירדז) שווערע ווערטער [די צייהן צו צוברעכען].

break the back (ברייק טהי בעק) ברעכען דעם רוקען [ווי פון א שווערער משא].

break the back of (ברייק טהי בעק אוו) ברעכען די קראפט פון עפעס; אבשוואכען; אבטהאן די שווערסטע, וויכטיגסטע טייל פון אן ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

break the bank (ברייק טהי בענק) נעהמען די באנק, געווינען [אין דעם קארטען=שפיעל באנק].

break the ice (ברייק טהי אים) ברעכען דעם אייז [מאכען אן אנפאנג, איבערקומען די ערשטע שוועריגקייט]; איבערקומען די ערשטע פערלעגענהייט ביי א נייער בעקאנטשאפט.

break the law (ברייק טהי לאה) איבערטרעטען דעם געזעץ.

break the seal (ברייק טהי סיעל) עפענען; אויספאקען; אויסזאגען א סוד.

break through (ברייק טהרוה) זיך דורכברעכען א וועג, בייקומען אלע הינדערניסע; זיך ארויסדרעהען פון א שטראף עובר זייענדיג דאס געזעץ.

break up (ברייק אפ) אויפברעכען, אויפרייסען; אבברעכען, פערמאכען, אויפלעזען [ווי א פערזאמלונג].

break′-up *n. and a.* (ברייק′-אפ) אן אונטערברעכונג; אן אויפלעזונג [ווי פון א פערזאמלונג]; וואס איז שייך צו א שליסונג, ענדונג אדער אויפלעזונג פון עפעס.

break′water (ברייק′-הוואה-טער) האפענדאמבע [א פארריכטונג אין א האפען איהם צו שיצען פון בעשעדיגונג פון די כוואליעס].

break with (ברייק הוויטה) זיך צוקריגען [מיט אימעצען].

bream *v. and n.* (בריעם) אבריינינגען דעם גרונט פון א שיף; א בראסען אדער לעשטש [אזא טייך=פיש].

Bream

breast *n. and v.* (ברעסט) ברוסט; הארץ; געמיט; געוויסען; דער טייל פון א מאשין, אן וועלכען מען שפארט זיך אן מיט דער ברוסט ביים ארבייטען; זיך שטעלען ברוסט צו ברוסט, דרייסט זיך ענטגעגענשטעלען.

breast′-bone *n.* (ברעסט′=באון) דער ברוסט=ביין.

breast′-deep *a.* (ברעסט′-דיעפ) ביז'ן ברוסט.

breas′ted *a.* (ברע″-טעד) בריסטיג.

breast′-fast *n.* (ברעסט′-פעסט) א דיקע שטריק מיט וועלכע מען בינדט צו א שיף צום האפען.

breast′-height *n.* (ברעסט′-האיט) אזא משופע'דיגע וואנד אין א פעסטונג אויף וועלכער די סאלדאטען לעהנען זיך אן ביים שיסען.

breast′-high *a.* (ברעסט′-האי) ביז'ן ברוסט.

breast′-hooks *n.* (ברעסט′-הוקס) אזעלכע געבויגענע קווער=באלקענס צו בעפעסטיגען דעם פראנט פון א שיף.

breas′ting *n.* (ברעס′-טינג) אזא אויסגעבויגענער ראהמען אין וועלכען עס דרעהט זיך א וואסער=ראד.

breas′ting-knife *n.* (ברעס′-טינג=נאיף) אזא געבויגענער שוסטער=מעסער גלאט צו מאכען די קנאפעל פון שיך.

breast′-knot *n.* (ברעסט′=נאט) א ברוסט=שלייף.

breast′pin *n.* (ברעסט′-פין) א בראש; א ברוסט=שפילקע; א בוזעם=נאדעל.

breast′plate *n.* (ברעסט′-פלייט) א ברוסט=פאנצער; א ברוסט=שילד; דער חשן פון כהן גדול ביי אידען [אזא פיערקאנטיגע פלאטע אין וועלכער עס זיינען געוועז איינגעפאסט צוועלף טייערע שטיינער]; אזא רימען איבער דער ברוסט פון א פערד אין שפאנגעצייג.

breast′-plow *n.* (ברעסט′-פלאו) אזא גראב=אייזען [לאפאטע] וואס דער שטיל איז אזוי געמאכט, אז מען זאל איהם קענען אנשפארען צו דער ברוסט ביים גראבען.

breast′-pock′et *n.* (ברעסט′=פאק′-עט) ברוסט=קעשענע.

breast′-pump *n.* (ברעסט′=פאמפ) אזא קליינער זויג=אפאראט צום ארויסציהען מילך פון דער ברוסט.

breast the waves (ברעסט טהי הווייווז) געהן געגען שטראם.

breast′-wheel *n.* (ברעסט′-הוויעל) אזא וואסער=ראד.

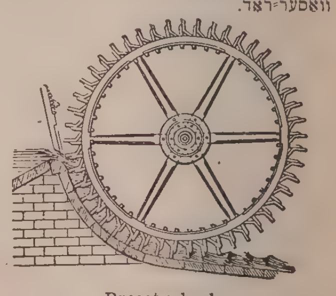

Breast-wheel

breast′work *n.* (ברעסט′-הוואירק) אויפגעשאטענע בערגלעך ערד אין פעסטונגסווערק, וואס גרייכט די סאלדאטען ביז'ן ברוסט און דיענט אלס שוץ געגען פיינד.

breath *n.* (ברעטה) דאס אטהעם; אטהעמען; אן אטהעמצוג; א הויך; א פויזע אבצוציהען דעם אטהעם, א רגע; ניט קיין ממשות'דיגע זאך.

breath'able *a.* (בריעטה'-עבל) וואס מען קען אטהעמען.

breathe *v.* (בריעטה) לעבען; אטהעמען; אבציהען דעם אטהעם; אויסאטהעמען; בלאזען; הויכען; דאמפפען, אויסדאמפפען; ארויסזאגען, ארויסמורמלען; ארויסברייננגען פון מויל; עפענען אן אדער.

breath'ed *a.* (ברעטהט) אטהעמענדיג; פעריִשמאיעט, סאפענדיג; פערכאפט דער אטהעם.

breathe in'to (בריעטה אינ'-טו) איינהויכען; אריינבלאזען.

breathe one's last (בריעטה הוואנז לעסט) ארויסלאזען דעם לעצטען אטהעם, שטארבען.

breathe out (בריעטה אוט) אויסהויכען, אויסאטהעמען.

brea'ther *n.* (בריע'-טהער) איינער וואס אטהעמט; איינער וואס שעפטשעט, מורמעלט אדער זאגט עפעס; א לעבעדיגער; עטוואס אזעלכעס וואס מאכט צום אטהעמען.

breathe revenge' (בריעטה רי-וועגדזש') אטהעמען נאך ראכע, ברענען מיט נקמה.

breathe upon' (בריעטה א-פאן') אנבלאזען, אנהויכען.

brea'thing *n.* (בריע'-טהינג) דאס אטהעמען; א הויך; א שטילער זיפץ; א שטילער געבעט; דאס אויסשפרעכען; א לייכטע לופט-בעוועגונג; א זאנפט ווינטעלע; א זאנפטע בעאיינפלוסונג; קערפער איבונגען [פאר די ענטוויקלונג פון די לונגען]; א פויזע אויף אבציהען דעם אטהעם.

brea'thing-hole *n.* (בריע' טהינג האול) א לופט-לאך.

brea'thing-place *n.* (בריע'-טהינג-פלייס) רוה-פלאץ; רוה-פונקט; אן עפנונג, א לופט-עפנונג; א צעזור. ז. *cesura*.

brea'thing-time *n.* (בריע'-טהינג-טאים) רוה-צייט; פויזע.

brea'thing-while *n.* (בריע'-טהינג-הוואיל) ז. *breathing-time*.

breath'less *a.* (ברעטה'-לעס) אהן אטהעם; טויט; פערסאפעט.

breath'lessness *n.* (ברעטה'-לעס-נעס) אטהעמלאזינקייט; דאס שווערע אטהעמען.

breath'less speed (ברעטה'-לעס ספיעד) א געשווינדקייט וואס פערכאפט דעם אטהעם; א זעהר גרויסע געשווינדקייט.

breath'less with joy (ברעטה'-לעס הוויטה דזשאי) אויסער זיך פון פרייד.

brec'cia *n.* (ברעטש'-יע) דאס טרימער-געשטיין [אזא מין שטיין וועלכער ווערט ארויסגעווארפען פון וואולקאנישע בערג].

brecc'iated *a.* (ברעטש' אי-איי-טעד) וואס בעשטעהט פון טרימער-געשטיין. ז. *breccia*.

bred (ברעד) ערצויגען, אויסגעהאדעוועט. ז. *breed*.

bred in the bone (ברעד אין טהי באון) איינגעקארענייעט, איינגעוואקסען אין די ביינער.

What is **bred in the bone** will never come out of the flesh.

bred out (ברעד אוט) רעגענערירט, געזונקען אויף א נידריגערער שטופע.

breech *n. and v.* (בריעטש) דער הינטערטייל; דער הינטערסטער טייל פון א הארמאט; אנטהאן הויזען; כאפען שמיץ.

breech'-band *n.* (בריעטש'-בענד) דער רימען פון שפאנגצייג וואס ווערט אנגעטהאן א פערד אונטער'ן עק.

breech'es *n.* (בריטש' עז) אונטער-הויזען; הויזען.

breech'es-buoy *n.* (בריטש'-עז-באי) אזא רעטונגס-גארטעל [פון דערטרונקענע ווערען] וואס האט די פארמע פון א פאר קורצע הויזען.

breech'ing *n.* (בריטש'-אינג) דער רימען פון שפאנגצייג, וועלכער קומט אונטער דעם פערד'ס עק.

breech'-loa'der *n.* (בריעטש'-לאו'-דער) אזא ביקס, וועלכע ווערט אנגעלאדען פון אן עפנונג, וואס געפינט זיך אונטען.

Breech-loader

breech'-loa'ding *a.* (בריעטש'-לאו'-דינג) וואס איז שייך צו א ביקס, וועלכע ווערט געלאדען פון אונטען.

breech the guns (בריעטש טהי גאנז) אנלאדען די קאנאנען.

breed *v. and n.* (בריעד) קינדלען, פלאדעווען; ערציהען; וואקסען; אויסבריהען; גאטונג, שלאג, סארט; שטאם, הערקונפט; ראסע; געבורט; אויסבריהונג.

breed'-bate *n.* (בריעד'-בייט) דער בעל-מחלוקה.

bree'der *n.* (בריע'-דער) איינער אדער איינע וואס האדעוועט, פלאדיעט אדער גיט געבורט; אן ערציהער; איינער וואס לאזט בריהען; איינער וואס האדעוועט חיות אדער עופות.

bree'ding *n.* (בריע'-דינג) דאס געבערען, דאס ערציהען; דאס האדעווען.

bree'ding-cage *n.* (בריע'-דינג-קיידזש) א שטייגעל אין וועלכען מען האלט א פאר פויגעלעך פאר דעם צוועק פון לעגען אייער און בריהען; א שטייגעל צו האלטען איינזעקטען פאר וויסענשאפטליכע צוועקען.

bree'ding-pen *n.* (בריע'-דינג-פען) א שטאל, וואו עס ווערען געהאלטען צוכט-בהמות אדער צוכט-געפליגעל; א שטייג מיט אייניגע עופות צו דער אויסשטעלונג [מייסטענס פיער "זיען" און איין "ער"].

breed of hor'ses (בריעד אוו האר'-סעז) א צוכט-פערד [א פערד פון א גוטען מין].

breeze *n. and v.* (בריעז) א זאנפט, געשמאק ווינטעלע; א פערד-פליעג; א לארעמדיגע מחלוקה; זאנפט בלאזען; אויסגעקעהרטע מיסט פון א שטוב [וויא'ש, אבפאל א. ז. וו.].

breeze'-fly *n.* (בריעז'-פלאי) א פערד-פליעג.

breeze'less *a.* (בריעז'-לעס) שטיל, אהן א ברעקעל ווינד.

bree'zy *a.* (בריע'-זי) לופטיג, ווינטיג; בעלעבט; מיט גייסט.

brent *a. and n.* (ברענט) מיִשפע, גראד, הויך; די רויטגאנז אדער קאזארקע. ז. *brand-goose*.

brent'-goose *n.* (ברענט'-גוהס) די רויט-גאנז, די קאזארקע. ז. *brand-goose*.

breth'ren *n.* (ברעטה'-רען) ברידער [אלס פריינד, מיטגליעדער פון איין געזעלשאפט א. ד. ג.].

Bret'on *n.* (ברעט'-אן) א געבארענער אין ברעטאן [א פראווינץ אין צפון פון פראנקרייך]; די שפראך פון די ברעטאנער.

brett *n.* (ברעט) א בריטשקע.

bret'tice *n.* (ברעט'-איס) ברעטער-שטיצע פאר דעם דאך פון א קויהלען-גרוב צו פערהיטען ער זאל ניט איינפאלען אדער אלס לופט-צוג.

breve *n.* (בריוו) דער צייכען פון דעם לענגסטען קלאנג אין מוזיק, דער גאנצער טאקט; דער צייכען פון פערקירצונג אויף וואקאלען [˘]; א קלאנג-שריפט.

brevet' *n. and v.* (ברי-וועט') א פאפיער וועלכער מעלדעט, אז אן אפיציער איז דערהויבען געווארען צו א העכערען ראנג אהן א העכערונג פון געהאלט; אזוי דערהויבען צו א העכערען ראנג; א דיפלאם; א פאטענט.

bre'viary *n.* (ברי'-ווי-איי-רי) א קצור פון א רוימיש-קאטוילישען געבעט-בוך; אויסצוג, קצור.

bre'viature *n.* (ברי'-ווי-איי-טשור) אבקירצונג.

brevier' *n.* (ברע-וויער') א מין קליינע סארט דרוק-שריפט.

This line is set in **brevier** type.

brevipen'nate *n. and a.* (ברעוו-אי-פענ'-אייט) וואס האט קורצע פליגעל; א פויגעל וואס האט קורצע פליגעל.

breviros'tral *a.* (ברעוו-אי-ראס'-טרעל) ז. *brevirostrate*.

breviros'trate *a.* (ברעוו-אי-ראס'-טרייט) וואס האט א קורצען שנאבעל.

brev'ity *n.* (ברעוו'-אי-טי) קורצקייט; דאס אבקירצען פון א שריפט,ווארט א. ז. וו.

brew *v. and n.* (ברוה) בריִיען [ביער אדער מעד]; מישען; צובריִיטען; פלאנעווען; צונויפגעמישט ווערען; צוגעבריִיטעט ווערען; אויפרודערען; די געבריי; א געבריִיטעם געטראנק.

brew'age *n.* (ברוה'-איידזש) מישונג; געטראנק; א געמישטער געטראנק.

brew'er *n.* (ברוה'-ער) ברויער, ביער-ברויער.

brew'ery *n.* (ברוה'-ער-אי) א ברויעריי; א ביער-ברויעריי.

brew'-house *n.* (ברוה'-האוס) ז. *brewery*.

brew'ing *n.* (ברוה'-אינג) דאס בריִיען; דאס געבריי; דאס צונויפמישען; דאס צונויפזאמלען זיך פון געוויטער-וואלקענס.

brew'is *n.* (ברוה'-איס) ברויט [הויפט-זעכליך די סקארינקע] איינגעטונקט אין זופ אדער מילך.

brew'ster *n.* (ברוה'-סטער) די ברויעריַן; דער ברויער.

bri'ar *n.* (בראי'-ער) דארן-קוסט, קוס-טארניק.

bri'bable *a.* (בראי'-בעבל) וואס מען קאן אונטערקויפען מיט כאבאר.

bribe *n. and v.* (בראיב) כאבאר, לאפקע, שוחד, בעשטעכונג; עטוואס וואס פערפירט; בעשטעכען; געבען כאבאר.

An official who takes a **bribe** is a traitor to his country.

bribe'less *a.* (בראיב'-לעס) וואס קען ניט אונטערגעקויפט ווערען דורך כאבאר.

bri'ber *n.* (בראי'-בער) איינער וואס גיט כאבאר.

bri'bery *n.* (בראי'-בער-אי) בעשטעכונג, דאס אונטערקויפען דורך כאבאר; דאס נעהמען כאבאר.

bric'-à-brac *n.* (בריק'-ע-ברעק) אנטיקען-זאמלונג; שענע פערציערונגען, ווער-

כע האבען ניט קיין גרויסען קינסטלערי־
שען ווערטה.

brick *n., v. and a.* (בריק) ; ציגעל; געמויערט פון צי־
געל; אן אויסגעצייכענטער מענש; א
וואויל'ער בחור.

brick'bat *n. and v.* (בריק'-בעט) אן
אבגעבראכענע שטיק ציגעל; בעווארפען
מיט שטיקער ציגעל.
The mob brickbatted the police.

brick'-built *a.* (בריק'-בילט) געבוים פון
ציגעל, געמויערט.

brick'-bur'ner *n.* (בריק'-בויר'-נער)
א ציגעל־ברענער.

brick'-col'or *n.* (בריק'-קאל'-אר) די
ציגעל־פארב, דאס ציגעל־רויט.

brick'-dust *n.* (בריק'-דאסט) ציגעל־
שטויב; ציגעל־מעהל [אנגעריבענע צי־
געל].

brick'-earth *n.* (בריק'-אוירטה) ציגעל־
ליים [פון וואס מען מאכט ציגעל].

brick'-field *n.* (בריק'-פיעלד) א פלאץ,
וואו מען מאכט ציגעל.

brick'ing *n.* (בריק'-אינג) ציגעל־אר־
בייט.; פלאסטער־ארבייט, וואס זעהט אויס
ווי געמאכט פון ציגעל.

brick'-kiln *n.* (בריק'-קיל) א ציגעל־אוי־
ווען [אן אויווען, אין וועלכען עס ווערען
געברענט ציגעל]; א הויפען ציגעל אויפ־
געלעגט צום ברענען איבער א פייער.

brick'layer *n.* (בריק'-לייי-ער) א מויע־
רער.

brick'le *a.* (בריקל) ; פערגענדערליך; וואס
ברעכט זיך.

brick'-machine' *n.* (בריק'-מע-שין')
א ציגעל־מאשין [מאשין צו מאכען צי־
געל].

brick'maker *n.* (בריק'-מיי-קער) א
ציגעל־מאכער.

brick'-ma'son *n.* (בריק'-מייסן) א
מויערער.

brick'nogging *n.* (בריק'-נאג-אינג) א
ציגעלוואנד אויסגעמויערט אין א האלץ־
ראהמען.

brick'-tea *n.* (בריק'-טיע) צונויפגע־
דריקטע טהעע אין דער פארם פון ציגעל.

brick'work *n.* (בריק'-הוואירק) מויעריי.

brick'works *n.* (בריק'-הוואירקס) א צי־
געלניע.

brick'-yard *n.* (בריק'-יארד) א פלאץ,
וואו מען מאכט ציגעל; א ציגעלניע.

bri'dal *a. and n.* (בראי'-דעל) האכ־
צייטליך, וואס געהערט צו חתונה; א
חתונה.

bri'dal cham'ber (בראי'-דעל טשיימ'-
בער) דאס צימער, וואו מען פיהרט די
חתן כלה.

bri'dal guest (בראי'-דעל געסט)
חתונה גאסט.

bri'dal par'ty (בראי'-דעל פאר'-טי)
א חתונה מאהל־צייט.

bri'dal wreath (בראי'-דעל ריעטה)
חתונה־קראנץ.

bri'dal-wreath *n.* (בראי'-דעל-ריעטה)
אזא פלאנצע מיט ווייסע בלומען; א
חתונה קראנץ.

bride *n.* (בראיד) א כלה; אן אקוירשט
פערהייראטע יונגע פרוי.

bride'-cake *n.* (בראיד'-קייק) דער קו־
כען אדער טארט, וועלכער ווערט געגע־
בען אויף א חתונה לכבוד דער כלה.

bride'-cham'ber *n.* (בראיד'-טשיימ'-
בער) כלה־צימער.

bride'groom *n.* (בראיד'-גרוהם) א חתן;
אן אקוירשט פערהייראטער יונגער מאן.

bride'maid *n.* (בראיד'-מייד) א פריינ־
דין פון דער כלה, וואס בעגלייט זי צו
דער חופה.

bride'man *n.* (בראיד'-מען) א פריינד
פון חתן, וואס בעגלייט איהם צו דער
חופה.

bride'ship *n.* (בראיד'-שיפ) כלה'שאפט;
דאס זיין א כלה.

brides'maid *n.* (בראידז'-מייד)
ז. ***bridemaid***

brides'man *n.* (בראידז'-מען)
ז. ***brideman***

bride'well *n.* (בראיד'-הוועל) א געפענג־
ניס; א געפענגניס אין א פאליציי־ציר־
קעל.

bridge *n. and v.* (ברידזש) 1. א בריק;
א שטעג [א הענגעל, אויף וועלכען עס
ציהען זיך אן די סטרונעס פון א פידעל];
דער נאז־רוקען [דער אויבערשטער טייל
פון דער נאז צווישען די אויגען]; אזא
קארטען־שפיעל, עהנליך צו וויסט; 2. ארי־
בערגעהן, איבערקומען; מאכען א בריק;
מאכען א וועג דורך א בריק.
1. The bridge is across the river. 2. The brook is bridged over by plank.

bridge'-board *n.* (ברידזש'-באורד) א
טרעפ־ברעט [א ברעט מיט שטאפלען
אויף צו בעפעסטיגען טרעפ].

bridge'-head *n.* (ברידזש'-העד) א
פערפעסטיגונג פון דעם ענד פון א בריק
פון וועלכען מען קען ערווארטען, אז דער
פיינד וועט אנקומען.

bridge'less *a.* (ברידזש'-לעס) אהן א
בריק.

bridge of sighs (ברידזש אוו סאיז)
דער זיפצען־בריק [א בעוואוסטער בריק
אין ווענעדיג, אויך א בריקעל אין ניו־
יארק וואס פיהרט פון דער טומס־געפענג־
ניס צום געריכט].

bridge o'ver (ברידזש או'-ווער) ארי־
בערציהען א בריק; אריבערגעהן, אי־
בערקומען.

bridge'work *n.* (ברידזש'-הוואירק)
דאס איינשליסען א רייה קינסטליכע ציינער
אין די נאטירליכע ציינער.

bri'dle *n. and v.* (בראידל) א צוים פון
א פערד; אזא פארריכטונג אין א מאשין
צו רעגולירען איהר גאנג; האלטען אין
צוים; איינצוימען; האלטען פערריסען
דעם קאפ [ווי אן איינגעצוימט פערד].

bri'dle-bit *n.* (בראי'דל-ביט) דאס איי־
זענדעל פון א צוים וואס ווערט ארייננגע־
לעגט אין מויל פון פערד.

bri'dle-hand *n.* (בראי'דל-הענד) די
האנד מיט וועלכער מען האלט די צוים
פון פערד [די לינקע האנד פון א רייי־
טער].

bri'dle one's tongue (בראידל הוואנז
טאנג) איינהאלטען אימעצענס צונג.

bri'dle-path *n.* (בראי'דל-פעטה)
א שמאלער וועג, וואס מען קען דורכפאה־
רען נור רייטענדיג.

brid'ler *n.* (בראיד'-לער) איינער וואס
האלט אין צוים; אן איינצוימער.

bridoon' *n.* (ברי-דוהן') אזא לייכטע
צוים פון א פערד.

brief *n., a. and v.* (בריעף) אבגעקירצט;
קורץ; וואס דויערט ווייניג; אויסגעדריקט
אין ווייניג ווערטער; א קלאגע־שריפט;
א שריפטליכער בעפעהל צו ערשיינען
פאר'ן געריכט; אזא פאפסטליכער בריעף;
א קורצער אויסצוג פון אן אדוואקאט פאר
א פראצעס; אבקירצען, קורץ מאכען.

brief'less *a.* (בריעפ'-לעס) אהן א קלא־
גע־שריפט; וואס האט ניט קיין קליענטען
[אן אדוואקאט].
A briefless lawyer.

brief'ly *adv.* (בריעפ'-לי) קורץ, אין
קורצען; בקצור;

brief'ness *n.* (בריעפ'-נעס) קורצקייט;
דאס קורץ אבפאסען א שריפט.

bri'er *n.* (בראי'-ער) א שטעכעדיגע פלאנ־
צע; א דארן־קוסט.

bri'er-bird *n.* (בראי'-ער-בוירד) דער
גאלד־פינק [אזא פויגעלע].

bri'er-wood *n.* (בראי'-ער-הוואוד)
אזא האלץ פון וועלכען עס ווערען געמאכט
לולקעס [פיפקעס].

bri'ery *a.* (בראי'-ער-אי) דארנדיג;
שטעכיג.

brig *n.* (בריג) א צוויי־מאסטיגע שיף; א
געפענגניס־צימער אויף א קריעגס־שיף.

Brig

brigade' *n. and v.* (ברי-גייד') ברי־
גאדע [א גרויסע אבטיילונג סאלדאטען,
וועלכע שטעהט אונטער דעם בעפעהל פון
א בעזונדערען גענעראל]; א קאמאנדע;
א גרופע; איינטיילען אין בריגאדען;
איינטיילען אין גרופען [אין זאלדאגיע].

brigade'-ma'jor *n.* (ברי-גייד'-מיי'-
דזשאר) בריגאדע־מאיאר [א געהילף פון
א בריגאדען־גענעראל].

brigadier' *n.* (ברינ-ע-דיער') א ברינא־
דע־גענעראל [א גענעראל, וואס האט צו
בעפעהלען איבער א בריגאדע].

brigadier'-gen'eral *n.* (ברינ-ע-
דיער'-דזשענ'-ע-רעל) ז. ***brigadier***

brig'and *n.* (בריג'-ענד) א רויבער; א
וואלד־רויבער.

brig'andage *n.* (בריג'-ען-דיידזש) רוי־
בעריי, דאס לעבען פון רויבעריי; אן אר־
גאניזירטע רויבער־באנדע.

brig'andine *n. and a.* (בריג'-ען-דין)
א פאנצער־העמד; עהנליך צו א פאנצער־
העמד.

brig'antine *n.* (בריג'-ען-טין) א קליינע
צוויי־מאסטיגע שיף; א פאנצער־העמד.

bright *n. and a.* (בראיט) שעהן, העל,
גלענצענד; קלאר, דורכזיכטיג, פערשטענד־
ליך; ליכטיג; האפנונגספול; מונטער,
פרעהליך; וויציג; געשיקט; ליכטיגקייט,
העלקייט, קלארקייט.

bright'-bur'ning *a.* (בראיט־בויר'-
נינג) ברענענדיג מיט א העלען פלאם.

bright col'or (בראיט קאל'-אר) א העל־
לע פארב.

bright'en *v.* (בראיטן) ; העל מאכען;
פרעהליך מאכען; וויציג מאכען; ווערען
העל; ווערען פרעהליך; גלענצען.

bright'-eyed *a.* (בראיט'-איד) מיט
שטראהלענדע אויגען.

bright eyes (בראיט איז) שטראהלענדע אויגען.

bright'ish *a.* (בראיט'-איש) גלענצענד, בלישטשענד; מונטער, פרעהליך, וויציג.

bright'ly *adv.* (בראיט'-לי) מיט גלאנץ; אויף א גלענצענדען אופן; מונטער, פרעהליך.

bright'ness *n.* (בראיט'-נעס) גלאנץ; קלארקייט; מונטערקייט; פרעהליכקייט; וויציגקייט; געשיקטקייט; העלקייט, קלארקייט.

bright pros'pects (בראיט פראס-פעקטס) גלענצענדע אויסזיכטען; האפנונגספולע אויסזיכטען.

Bright's disease' (בראיט'ס דיז-איז') א געוויסע נירענקראנקהייט [בעשריבען פון אן ענגלישען דאקטאר בראיט].

bright'some *a.* (בראיט'-סאם) זעהר העל, זעהר גלענצענד.

bright'-work *n.* (בראיט'-הוואירק) מעטאלענע בעציערונגען.

brig'nole *n.* (בריג'-ניאל) אזא זארט געטריקענטע פלוימען.

brill *n.* (בריל) א ים-פלאנדערקע, ים-בוט [אזא בריטער פלאטשיגער פיש].

bril'liance *n.* (בריל'-יענס) גלאנץ, פראכט.

bril'liancy *n.* (בריל'-יענ-סי) פרעכטיגקייט; גלאנץ.

The **brilliancy** of diamonds is the reason for their value.

bril'liant *a. and n.* (בריל'-יענט) גלענצענד, בלישטשענד; א בריליאנט; א זעהר העלע ליכט אין פייערווערק; אזא בוימוואל-שטאף מיט בולט'ע אויסגעוועבטע פיגורען; א גאנץ קליינע דרוקשריפט.

bril'liantine *n.* (בריל'-יענ-טין) אזא טייערער קליידער-שטאף.

bril'liantly *adv.* (בריל'-יענט-לי) אויף א בריליאנטענעם אדער גלענצענדען אופן.

bril'liantness *n.* (בריל'-יענט-נעס) גלאנץ, פראכט.

brills *n.* (ברילז) ברעמען-האר ביי א פערד.

brim *n. and v.* (ברים) ראנד, ברעג, זוים; אנפילען ביז'ן ראנד; זיין פול ביז'ן ראנד.

brim'ful *a.* (ברים'-פול) פול ביז'ן ברעג; גאנץ פול.

A glass **brimful** of wine.

brimmed *a.* (ברימד) פול ביז'ן ראנד; מיט א ראנד.

brim'mer *n.* (ברים'-ער) א פולער בעכער.

brim'ming *a.* (ברים'-אינג) אנפילענדיג ביז'ן ראנד.

brim o'ver (ברים או'-ווער) אריבערלויפען [איבער'ן ראנד].

brim'stone *n. and a.* (ברים'-סטאון) שוועבעל; אזא געלבער גרויסער שמעטערלינג [ז. *brimstone butterfly*]; שוועבעלדיג; העל-געלב.

brim'stone but'terfly (ברים'-סטאון באט'-ער-פלאי) אזא געלבער גרויסער שמעטערלינג.

brim'stony *a.* (ברים'-סטא-ני) שוועבעלדיג; וואס ענטהאלט שוועבעל.

brin'ded *a.* (ברינ'-דעד) געשטרייפט; געשפרענקעלט; געקעסטעלט [ביי שטאף].

brin'dle *n.* (ברינדל) דאס זיין געשטרייפט, געקעסטעלט, געשפרענקעלט אדער פון געמישטע פארבען [ביי שטאף].

brin'dled *a.* (ברינדלד) געשטרייפט, געקעסטעלט, געשפרענקעלט.

brine *n. and v.* (בראין) זאלצוואסער; טרערען; דער ים; איינטונקען אין זאלצוואסער; איינזאלצען.

brine'-pan *n.* (בראינ'-פען) די זאלץ-פאן [אזא פלאכע כלי אין וועלכער זאלצוואסער ווערט פערדאמפט כדי ארויסצוקריגען דאס זאלץ].

brine'-spring *n.* (בראינ'-ספרינג) א קוואל פון געזאלצענעם וואסער.

bring *v.* (ברינג) ברענגען; אוועקפיהרען; מיטברענגען; פעראורזאכען.

bring about' (ברינג ע-באוט') פעראורזאכען, ברענגען אין בעוועגונג; צו שטאנדע ברענגען; אויספיהרען; ערגרייכען.

bring along' (ברינג ע-לאנג') מיטברענגען.

bring an ac'tion (ברינג ען עק'-שאן) אויפטרעטען מיט א קלאגע.

The landlord is planning to **bring an action** against his tenant.

bring away' (ברינג ע-הוויי') אוועקטראגען, אוועקפיהרען.

bring disgrace' upon' (ברינג דיס-גרייס' א-פאן') מאכען [אימעצען] צו שאנדע.

bring disrepute' upon' (ברינג דיס-רי-פיוט' א-פאן') מאכען [אימעצען] א שלעכטען נאמען.

bring down the house (ברינג דאון טהי האוס) ארויסרופען אפלאדיסמענטען ביי די צוהערער.

bring'er *n.* (ברינג'-ער) דער ברענגער, דער איבערברענגער.

bring'er up (ברינג'-ער אפ) דער ערציהער; אנפיהרער.

bring for'ward (ברינג פאר'-הווארד) ארויסקריגען, ארויסברענגען; פארווערטס ברענגען; פארברענגען.

bring home to (ברינג האום טו) פאלשטענדיג בעווייזען, אז עס זאל קיין צווייפעל ניט בלייבען; מאכען פיהלען.

bring in (ברינג אין) אריינברענגען; איינטראגען; אוועקשטעלען אין א בעזונדערען צושטאנד.

bring'ing *n. and a.* (ברינג'-אינג) דאס ברענגען; ברענגענדיג.

bring'ing up (ברינג'-אינג אפ) די ערציהונג.

bring in'to no'tice (ברינג אינ'-טו נאו'-טיס) בעקאנט מאכען.

bring in'to ques'tion (ברינג אינ'-טו קהוועס'-טשאן) ארויפברענגען אויף די רייד.

bring in'to the field (ברינג אינ'-טו טהי פיעלד) ארויסשטעלען; פיהרען די ארמעע צום שלאכט-פעלד.

bring in'to troub'le (ברינג אינ'-טו טראבל) אריינברענגען אין א צרה.

bring low (ברינג לאו) ערנידעריגען.

bring off (ברינג אף) בעפרייען, אויסלייזען; אראבפיהרען פון א געדאנק, פלאן א. ז. וו.

bring on (ברינג אן) אריינברענגען; ארויסרופען, פעראורזאכען; ברענגען צו עפעס, צווינגען צו עפעס.

bring one's self to do (ברינג הוואנז סעלף טו דו) פועל'ען ביי זיך עפעס צו טהאן.

bring out (ברינג אוט) אויפדעקען; ארויסברענגען; ארויסגעבען, פערעפענטליכען; אויסגעפינען דורך רעכענען אדער סברות.

bring o'ver (ברינג או'-ווער) אריבערטראגען, אריבערברענגען, אריבערפיהרען; בעקעהרען [צו אנדערע איבערציינגונגען, צו אן אנדער גלויבען, צו אן אנדער פארטיי].

bring round (ברינג ראונד) פיהרען צום געוואונשטען ציעל; אימעצען איבערריידען; צו זיך ברענגען [פון א בעוואוסטלאזען צושטאנד].

bring suit (ברינג סוט) געריכטליך אנקלאגען, פערפיהרען א פראצעס.

bring the hand in (ברינג טהי הענד אין) געוועהנען די הענד צו דער ארבייט.

bring to (ברינג טו) ברענגען צו...; צווינגען, פעראורזאכען; ברענגען צו זיך, ברענגען צום בעוואוסטזיין.

bring to account' (ברינג טו ע-קאונט') ברענגען אין רעכנונג; ברענגען צו רעכנונג.

bring to a close (ברינג טו ע קלאוס) ברענגען צו א שלוס, ברענגען צו א סוף.

bring to an is'sue (ברינג טו ען איש'-או) ברענגען צו אן ענד.

bring to a stan'dard (ברינג טו ע סטענ'-דארד) ברענגען אונטער איין כלל.

bring to bear (ברינג טו בעהר) מאכען עס זאל האבען א ווירקונג; גילטיג מאכען.

bring to book (ברינג טו בוק) ברענגען אין חשבון.

bring to grass (ברינג טו גרעס) אנידערווארפען.

bring to ham'mer (ברינג טו העמ'-ער) פערקויפען אויף אן אויקציאן.

bring to jus'tice (ברינג טו דזשאס'-טיס) פערקלאגען צום געריכט.

bring to light (ברינג טו לאיט) אויפדעקען; ענטפלעקען.

bring to mind (ברינג טו מאינד) דערמאהנען.

bring to noth'ing (ברינג טו נאטה'-אינג) פערניכטען, מאכען צו גארנישט.

bring to or'der (ברינג טו אר'-דער) ברענגען אין ארדנונג.

bring to pass (ברינג טו פעס) דורכפיהרען, פערווירקליכען.

bring to rea'son (ברינג טו ריע'זן) ברענגען צום שכל.

bring to remem'brance (ברינג טו רי-מעמ'-ברענס) דערמאהנען.

bring to ru'ins (ברינג טו רו'-אינז) צום אונטערגאנג ברענגען.

bring to terms (ברינג טו טוירמז) צווינגען איינצוגעהן אויף בעדינגונגען; אונטערטהעניג מאכען, דעמיטיגען.

bring to the earth (ברינג טו טהי אוירטה) בעערדיגען, מקבר זיין.

bring to the front (ברינג טו טהי פראנט) ברענגען אין דער עפענטליכקייט.

bring to the gang'way (ברינג טו טהי געגנ'-הוויי) בעשטראפען מיט שמייץ א מאטראז [אויף די שיף-פלאנקען]. ז. *gang*.

bring to wits (ברינג טו הוויטס) ברינגען צום שכל.

bring un'der a head (ברינג אנ'-דער ע העד) פערשרייבען אונטער א בעשטימטער רובריק.

bring up (ברינג אפ) אויפהויבען; פערטיילען גלייכמעסיג דעם דרוק אויף'ן פאפיער ביי א דרוק-מאשין; ערציהען, אויפהאדעווען; פארברענגען; צו איבערלעגונג; אבשטעלען א שיף דורך פעראנקערען; אבשטעלען א פערד.

bring up an'chor (ברינג אפ ענ'-קאר) פעראנקערען.

bring upon' knees (ברינג א-פאַן' ניעז) אונטעריאָכען, מאַכען אונטערטהעניג.
bring up short (ברינג אַפּ שאָרט) פעסט אַנציהען [ביי אַ פערד די לייצעס].
bring up the rear (ברינג אַפּ טהי ריער) צונויפשטעלען דעם הינטערשטען טייל פון דער אַרמעע; קאָמאַנדירען דעם הינטערשטען טייל פון דער אַרמעע.
bri'nish *a.* (בראַי'-ניש) זאַלציג, געזאַלצען.
bri'nishness *n.* (בראַי'-ניש-נעס) געזאַלצענקייט; אַ זאַלץ־טעם.
brink *n.* (ברינק) ברעג; ראַנד.
bri'ny *a.* (בראַי'-ני) זאַלציג, געזאַלצען.
bri'ny deep (בראַי'-ני דיעפּ) דער ים.
bri'ny depths (בראַי'-ני דעפּטהס) ז. *briny deep*.
bri'ony *n.* (בראַי'-אָ-ני) [אַ] די צווינריב מין גיפטיגע פלאַנצע].
brisk *a. and v.* (בריסק) פריש, ריהרעוודיג, פלינק, מונטער, לעבעדיג; טהעטיג; העל; קרעפטיג, שטאַרק; גלענצענד; פיי־קעלדיג; ווערען טהעטיג; ווערען לעבהאַפט.
brisk demand' (בריסק די-מענד') אַ שטאַרקע, אַ לעבהאַפטע נאַכפראַגע [נאָך סחורות].
bris'ket *n.* (בריס'-קעט) דאָס ברוסט־שטיק ביי טהיערע.
brisk'ly *adv.* (בריסק'-לי) לעבעדיג, מונטער; פלינק; טהעטיג.
brisk'ness *n.* (בריסק'-נעס) מונטערקייט, לעבעדיגקייט; ריהרעוודיגקייט; פלינקקייט; דאָס גלענצען, דאָס פינקלען [פון געטרענקע].
brisk'ness of trade (בריסק'-נעס אָוו טרייד) די לעבעדיגקייט אין געשעפט.
brisk sale (בריסק סייל) אַ שנעלער אָבזאַץ [פון סחורות].
brisk up (בריסק אַפּ) אויפמונטערען, מאַכען לעבהאַפט.
bris'tle *n. and v.* (בריסל) באָרשט־האָר, שטייפע האָר; חזיר־האָר; שטעהן גלייך ווי באָרשט־האָר; שטעלען די האָר דיבאָם [פון צאָרן]; איינמאַכען אַ חזיר־האָר אין אַ דראָטווע [פון אַ שוסטער]; זיין בעדעקט ווי מיט באָרשט־האָר; געדיכט בעדעקט אָדער אויסגעשפרייט ווי מיט באָרשט־האָר.
Brushes are made from **bristles**.
bris'tle-bear'ing *a.* (בריס'ל-בעהר'-אינג) וואָס האָט באָרשט־האָר [ביי חיות].
bris'tled *a.* (בריסל'ד) וואָס האָט שטייפע האָר; וואָס האָט באָרשט־האָר.
bris'tle up (בריסל אַפּ) אויפפאַקען, אין כעס ווערען.
bris'tle with (בריסל הוויטה) זיין אָנגעפיקעוועט [ווי מיט שטייפע האָר].
His remarks **bristle with** wit.
bris'tle with arms (בריסל הוויטה אָרמז) זיין בעוואָפענט פון קאָפּ ביז די פיס.
bris'tliness *n.* (בריס'-לי-נעס) דאָס זיין באָרשטיג; דאָס האָבען באָרשט־האָר.
bris'tling *a.* (בריס'-לינג) שטעהענדיג שטייף ווי באָרשט־האָר, ווי חזיר־האָר.
bris'tly *adv.* (בריס'-לי) באָרשטיג; שטעכענדיג.
Bris'tol-board *n.* (בריס'-טאָל-באָורד) אַזאַ גוטער דיקער גלאַטער זאָרט צייכען־פאַפּיער.
Bris'tol brick (בריס'-טאָל בריק) אַזאַ טייערער זאָרט ציגעל.
Bris'tol di'amond (בריס'-טאָל דאַי'-ע-מאַנד) אַן אונעכטער, אַ פאַלשער דימענט.
Bris'tol pa'per (בריס'-טאָל פּיי'-פּער) אַ גוטער זאָרט צייכען־פאַפּיער.
Bris'tol stone (בריס'-טאָל סטאָון) ז. *Bristol diamond*.
Bris'tol wa'ter (בריס'-טאָל הוואָה'-טער) אַזאַ מינעראַל־וואַסער [אין דער געגענד פון בריסטאָל, ענגלאַנד].
brit *n.* (בריט) אַ יונגער הערינג; בעשעפעניש, מיט וועלכע אַ וואַלפיש שפייזט זיך.
Brit'ain *n.* (בריטן) בריטאַניען, ענגלאַנד.
Britan'nia *n.* (ברי-טען'-אי-ע) בריטאַניען, ענגלאַנד.
britan'nia *n.* (ברי-טען'-אי-ע) בריטאַניע־מעטאַל [אַזאַ צונויפגעשמאָלצענער מעטאַל פון צין, קופּער און אַנטימאָן].
Britan'nia met'al (ברי-טען'-אי-ע מעט'-על) בריטאַניע־מעטאַל [אַזאַ צונויפגעשמאָלצענער מעטאַל פון צין, קופּער און אַנטימאָן].
Britan'nic *a.* (ברי-טען'-איק) בריטיש, ענגליש; וואָס געהערט צו בריטאַניען [ענגלאַנד].
britch'ka *n.* (בריטש'-קאַ) ז. *britska*.
brite *v.* (בראַיט) זיין אָדער ווערען איבערגעוואַקסען [ביי תבואה].
Brit'ish *n. and a.* (בריט'-איש) וואָס געהערט צו בריטאַניען [ענגלאַנד]; די איינוואוינער פון בריטאַניען; דיא שפּראַך פון די אַלטע בריטאַנען אָדער בריטען.
Brit'on *n.* (בריט'-אָן) בריטאַניער, אַ בריטאַנער, אַן ענגלענדער.
brits'ka *n.* (בריטס'-קאַ) אַ ברישקע [אַזאַ לייכטער רוסישער וואַגען צום אויספאָהרען].
brit'tle *a.* (בריטל) ברעקעלדיג, ברעכליך; וואָס ברעכט זיך לייכט.
brit'tleness *n.* (בריטל'-נעס) ברעקעלדיגקייט, ברעכליכקייט.
brit'tlewood plum (בריטל'-הוואוד פלאַם) פלאַם] אַזאַ זאָרט אַמעריקאַנער קליינע, רונדע, רויטליכע פלוים.
ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.
bro. - *brother* אַבקירצונג פון
broach *n. and v.* (בראָוטש) אַ בראַט־שפּיז, אַ שפּיז; אַ שפּיין; אַ שפּיציגער נעצייג [ווי אַ דריל]; אַ שפּילקע, אַ שפּילדעל; אַנשטעכען אויף אַ שפּיז; דורכשטעכען; דורכבויערען אַ פאַס צום אַנצאַפּען; אויסדריקען, אַרויסגעבען, אַנפאַנגען וועגען עטוואָס צו ריידען; אַרויסלאָזען פערגיסען.
They discussed many matters, but the subject of marriage was never **broached**.
broa'cher *n.* (בראָו'-טשער) אַנצאַפּער; עפענער; ערשטער אַרויסגעבער אָדער בעקאַנטמאַכער.
broad *a. and n.* (בראָהד) ברייט, ווייט; אומפאַנגנסרייך; פון גרויסער בעדייטונג; שטאַרק; גרויס; העל; אָפען; פריי, אונבעשרענקט; אַזאַ שאַרפער נעצייג צום דרעקסלען [רונדע זאַכען].
broad'ax *n.* (בראָהד'-עקס) אַ טישלער־האַק.
broad'-backed *a.* (בראָהד'-בעקט) מיט אַ ברייטען רוקען; מיט ברייטע פלייצעס.
broad'bill *n.* (בראָהד'-ביל) אַזאַ ווילדע קאַטשקע [ענטעל] מיט אַ ברייטען שנאַבעל.
broad'brim *n.* (בראָהד'-ברים) אַ הוט מיט אַ ברייטען ראַנד; אַ קוואַקער [אַ מיטגליעד פון אַ געוויסער רעליגיעזער סעקטע]. ז. *Quaker*.
broad'-brimmed *a.* (בראָהד'-ברימד) מיט אַ ברייטען ראַנד; וואָס טראָגט אַ הוט מיט אַ ברייטען ראַנד.
broad'cast *n., a. and adv.* (בראָהד'-קעסט) 1. דאָס פערזייהען קערנער מיט דער האַנד; אויסגעזייהט מיט דער האַנד; דורכזייהען מיט דער האַנד; 2. ברייט פערשפּרייט.
2. The circulars were distributed **broadcast**.
broad'-ches'ted *a.* (בראָהד'-טשעס'-טעד) ברייט־ברוסטיג.
Broad Church (בראָהד טשורטש) ליבעראַלע פּאַרטיי אין דער ענגלישער קירכע.
broad'cloth *n.* (בראָהד'-קלאָטה) אַ גוטער טוך [פאַר מענער־קליידער].
broad day'light (בראָהד דיי'-לאַיט) העלער טאָג.
broa'den *v.* (בראָהדן) ברייט מאַכען; ברייט ווערען; ברייטער מאַכען די אַנזיכטען, וויסען אַ. ז. וו.
broad'-eyed *a.* (בראָהד'-איד) גרויס־אויגיג, ווייטזעהענד; וואָס האָט אַ ווייטען בליק.
broad'-fron'ted *a.* (בראָהד'-פראַנ'-טעד) מיט אַ ברייטען שטערען.
broad'-gage *a.* (בראָהד'-גיידזש) וואָס די רעלסען זיינען ווייטער אָבגערוקט איינער פון דעם אַנדערען ווי געוועהנליך [ביי אייזענבאַהנען]; וואָס האָט אַ ברייטען שכל.
broad'horn *n.* (בראָהד'-האָרן) אַזאַ פלאַכע שיף.
broad'-horned *a.* (בראָהד'-האָרנד) מיט ווייט אויסגעברייטעטע הערנער.
broa'dish *adv.* (בראָה'-דיש) ברייטליך; פריי.
broad'-leaved *a.* (בראָהד'-ליעווד) וואָס האָט ברייטע בלעטער; ברייטבלעטערדיג.
broad'ly *adv.* (בראָהד'-לי) ברייט; גרויס; ווייט.
broad'-min'ded *a.* (בראָהד'-מאַינ'-דעד) מיט אַ ברייטען קוק אויף זאַכען; טאָלעראַנט.
broad'ness *n.* (בראָהד'-נעס) ברייטקייט [אין מאָס]; ברייטקייט, פרעכהייט, גראָבהייט.
broad'-piece *n.* (בראָהד'-פּיעס) אַזאַ אַלטע ענגלישע מטבע.
broad'-ribbed *a.* (בראָהד'-ריבד) מיט ברייטע ריפּען; מיט ברייטע שטרייפען.
broad'-seal *n.* (בראָהד'-סיעל) דער אָפיציעלער זיגעל פון אַ רעגיערונג.
broad'-shoul'dered *a.* (בראָהד'-שאָול'-דערד) מיט ברייטע פלייצעס.
broad'side *n. and adv.* (בראָהד'-סאַיד) 1. די זייט פון אַ שיף; דאָס אויסשיסען מיט אַלע קאַנאָנען אויף איין זייט פון אַ שיף מיט איין מאָל; אַן איבערפאַל; 2. אַ בלאַט פאַפּיער געדרוקט פון איין זייט; אַ פלאַקאַט, אַ פלוג־שריפט; 3. מיט דער זייט געריכטעט צו אַ געוויסען פונקט.
1. The fleet fired a **broadside** at the enemy.
broad'-sigh'ted *a.* (בראָהד'-סאַי'-טעד) ווייטזיכטיג; וואָס האָט אַ ווייטען בליק.
broad'-spea'king *a.* (בראָהד'-ספּיע'-קינג) אָפען גערעדט; גערעדט אין אַ גראָבער, וואולגאַרער שפּראַך.
broad'-spread *a.* (בראָהד'-ספּרעד) ווייט פערברייטעט.

broad′stone *n.* (בראהד′-סטאון) א פיער=עקיגער שטיין. ז. ***ashler***

broad′sword *n.* (בראהד′-סאורד) א מין שווערד מיט א ברייטער קלינג.

broad′way *adv.* (בראהד′-הוויי) אין דער ברייט.

Broad′way *n.* (בראהד′-הוויי) הויפט=גאס אין ניו יארק און אין פיעלע אנדערע אמעריקאנער שטעדט.

broad′wise *adv.* (בראהד′-הוואיז) אין דער ברייט.

Brobdingnag′ian *a. and n.* (בראב-דינג-נעג′-אי-ען) וואס איז שייך צו "בראבדינגנעגיע", דאס לאנד פון די ריעזען [א פאנטאסטיש לאנד אין אן ערצעהלונג פון דעם ענגלישען שריפטשטעלער סוויפט]; ריעזיג; א ריעזיגע פערזאן.

brocade′ *n.* (ברא-קייד′) בראקאט, זייַדענשטאף דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער=פעדים; אזא בראנז=פולווער וואס ווערט בענוצט פאר בעפוצונג.

broca′ded *a.* (ברא-קיי′-דעד) דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער פעדים; געקליידעט אין זיידענס וואס איז דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער=פעדים [בראקאט]; בעפוצט מיט בלומען [וועגען שטאפען].

bro′cage *n.* (בראו′-קיידזש) אן אבמאך געשלאסען דורך א מעקלער; מעקלעריי; מעקלעריי=געלד.

broc′ard *n.* (בראק′-ערד) א קורצער יו=רידישער גרונדזאץ; א קורצער יורידישער כלל.

broc′atel *n.* (בראק′-ע-טעל) א דיקער שטאף געוועבט אין בלומען [געברויכט צו בעציהען מעבעל]; אזא מירמעלשטיין.

broc′atelle *n.* (בראק′-ע-טעל) ז. ***brocatel***

broc′coli *n.* (בראק′-א-לי) שפארגעל=קרויט, בראקאל [אזא מין קרויט].

brochure′ *n.* (בראו-שור′) א קונטרס, א בוך פון עטליכע זייטלעך, א בראשורע.

brock *n.* (בראק) א דאכס [אזא מין חיה]; אן ארבייטספערד; א שוויין.

brock′et *n.* (בראק′-עט) א צוויי=יעהריגער רויטער הירש; אזא זיד=אמעריקאנישער הירש.

brock′-faced *a.* (בראק′-פייסט) וואס האט א ווייסען פלעק אויף׳ן געזיכט [ווי א דאכס].

brod *n. and v.* (בראד) אן אינסטרומענט מיט א שארפען שפיץ; א שטאק מיט א שארף=שפיציגען אינסטרומענט; שטעכען.

brod′dle *v.* (בראדל) שטעכען; מאכען לעכער.

brode′kin *n.* (בראוד′-קין) א האלבשטיוועל.

brog *n. and v.* (בראוג) א שפיציגער אינסטרומענט [ווי אן אהל]; א שפיצעל [וואס מען טהוט איינעם אב]; שטעכען מיט אן אהל.

bro′gan *n.* (בראו′-גען) אזא גראבער שווערער שוך.

brogue *n.* (בראוג) 1. אזא אלטער מין שוך; א גרויסער הילצערנער שוך; 2. א דיאלעקטישע אויססשפראך [הויפטזעכליך וועגען דער אירלענדיש=ענגלישער אויסשפראך].

2. He speaks English with an Irish **brogue**.

broi′derer *n.* (בראי′ דער ער) שטיקער, אויסנעהער, אויסהאפטער.

broil *n. and v.* (בראיל) 1. איינדאמפפען [פלייש]; בראטען; שוויצען, צובראטען ווערען פון היץ; 2. טומעל, לארם, שטרייט, אויפרוהר.

1. They had **broiled** chicken for dinner.

broiled bones (בראילד באונז) געבראטענע שריים פון עופות.

broi′ler *n.* (בראי′-לער) איינער וואס בראט; דאס וואס בראט זיך; א היהנדעל וואס איז גוט צום בראטען; א הייסער טאג; אן אייזענבאהן=וואגאן מיט פארריכטונגען צו בראטען שפייז; א בראט-אויוועלע.

broi′ling *a.* (בראי′-לינג) זעהר הייס.

The children played in the **broiling** sun.

bro′kage *n.* (בראו′-קיידזש) מעקלער=געשעפט; מעקלעריי; מעקלער=געלד; אן אבמאך וואס ווערט געשלאסען דורך א מעקלער.

broke *v.* (בראוק) מעקלערען, זיין א מעקלער.

broke (בראוק) ז. ***break*** צובראכען.

The servant **broke** a dish.

bro′ken *a.* (בראוקן) 1 געבראכען, צובראכען; אנגעזעצט; ניט גאנץ; בערגיג; 2. ניט ריכטיג; ניט גראמאטיקאליש; ניט פליסיג.

2. A foreigner often speaks **broken** English.

bro′ken-backed *a.* (בראו′קן בעקט) געקרימט, אויסגעבויגען; מיט א געבראכענעם רוקען.

bro′ken-bel′lied *a.* (בראו′קן-בעל′-איד) וואס ליידעט פון א ברוך.

bro′ken-down *a.* (בראו′קן-דאון) רואינירט; געבראכען.

We found him **broken-down** from overwork.

bro′ken health (בראו′קן העלטה) געבראכענע געזונדהייט, שוואכקייט, קראנקהייט.

bro′ken heart (בראו′קן הארט) א געבראכען הארץ; א געדריקט געמיט.

He died of a **broken** heart.

bro′ken-hear′ted *a.* (בראו′קן-האר′-טעד) מיט א געבראכען הארץ; מיט א געדריקטען געמיט.

bro′kenly *adv.* (בראו′קנ-לי) אין א געבראכענער שפראך; אונטערבראכען; שטיקערווייז.

bro′ken man (בראו′קן מען) א רואינירטער מענש [פיזיש, גייסטיג אדער פינאנציעל].

bro′kenness *n.* (בראו′קנ-נעס) אונגלייכקייט; צובראכענקייט.

bro′ken of′ficer (בראו′קן אפ′-אי-סער) אן אבגעזאגטער בעאמטער.

bro′ken sleep. (בראו′קן סליעפ) אן אונטערבראכענער שלאף.

bro′ken spir′it (בראו′קן ספיר′-איט) א געדריקט געמיט.

bro′ken voice (בראו′קן וואיס) א געבראכענע [שוואכע] שטימע.

bro′ken-win′ded *a.* (בראו′קנ-הווינ′-דעד) וואס האט א קורצען אטהעם.

bro′ker *n.* (בראו′-קער) מעקלער; איינער וואס פערלייהט געלד אויף משכנות; א בערזען=מעקלער.

bro′kerage *n.* (בראו′-קער-איידזש) א מעקלעריי=געשעפט; אן אבמאך געשלאסען דורך א מעקלער; מעקלער=געלד.

bro′ma *n.* (בראו′-מא) קאקאא=פולווער, טרינק=קאקאא.

bro′mal *n.* (בראו′-מעל) א כעמישע פערבינדונג פון בראם און אלקאהאל.

bro′mate *v. and n.* (בראו′-מייט) פערבינדען אדער דורכווייקען מיט בראם; בראם=זויער=זאלץ.

bromatog′raphy *n.* (בראו-מע-טאג′-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון שפייזען.

bromatol′ogy *n.* (בראו-מע טאל′-א-דזשי) די לעהרע וועגען שפייז.

brome *n.* (בראום) בראם [איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען].

brome′-grass *n.* (בראום′-גרעס) אזא גראז וואס ווערט געזייהט אלס פוטער פאר פיה.

bro′mic *a.* (בראו′-מיק) וואס איז שייך צו בראם. ז. ***brome***

bro′mic ac′id (בראו′-מיק עס′-איד) בראם=זויערע [א כעמישע פערבינדונג].

bro′mid *n.* (בראו′-מיד) ז. ***bromide***

bro′mide *n.* (בראו′-מיד) דאס בראמיד [א כעמישע פערבינדונג פון בראם מיט אן אנדער עלעמענט].

bro′mide of potas′sium (בראו′-מיד אוו פא-טעס′-אי-אם) בראם=קאליום [א זאלץ, וואס בעשטעהט פון בראם און קאליום].

bro′min *n.* (בראו′-מין) ז. ***brome***

bro′mine *n.* (בראו′-מין) בראם. ז. ***brome***

bro′mism *n.* (בראו′-מיזם) אזא קראנקהייט וואס קומט פון צופיעל געברויכען בראמיד [אזא כעמישער שטאף].

bro′mize *v.* (בראו′-מאיז) בעהאנדלען מיט בראמיד [ביי פאטאגראפיעס].

bro′moform *n.* (בראו′-מא-פארם) אזא פארבלאזע וואויל=שמעקעדיגע פליסיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט פון אלקאהאל, בראם און פאטאש.

bromog′raphy *n.* (בראו-מאג′-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון שפייזען.

bro′mo-i′odized *a.* (בראו′-מאו-אי′-א דאיזד) אנגעזאפט מיט בראם=יאד [אזא כעמישער שטאף בענוצט אין פאטאגראפיע].

bro′muret *n.* (בראו′-מיו-רעט) ז. ***bromide***

bro′mureted *a.* (בראו′-מיו-רעט-עד) אנגעזאפט אדער פערבונדען מיט בראם.

Bro′mus *n.* (בראו′-מאס) ז. ***brome-grass***

bro′myrite *n.* (בראו′-מי-ראיט) נאטירליכער זילבער בראמיד [האט א געלבגרינע פארב].

bron′chi *n.* (בראנ′-קי) די לופט=רעהרען אין די לונגען.

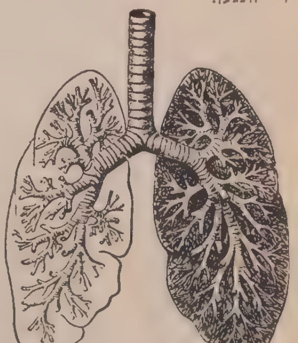

Bronchi

bron′chia *n.* (בראנ′-קי-א) די לופט=רעהרען=צווייגען פון דעם אטהעמונגס=אפאראט.

bronch′ial *a.* (בראנ′-קי-על) וואס איז

שייך צו די לופטרעהרען=צווייגען פון דעם אטהעמונגס=אפאראט.

bron'chic *a.* (בראנ'-קיק) ז. *bronchial*

bronchi'tis *n.* (בראנ-קאי'-טיס) בראנכיטיס [די ענטצינדונג פון די לופט=רעהרען=צווייגען פון אטהעמונגס=אפאראט].

bron'cho *n.* (בראנ'-קאו) א ווילדער אדער האלב=ווילדער פערד אין נארד=וועסט פון אמעריקא, אן אינדיאנער קליין פערדעל.

bron'chocele *n.* (בראנ'-קא-סיל) א קראפ; א גיידער, אן אנגעשוואלענע האלז וואס היינגט אראב ווי א גיידער.

bronchopneumo'nia *n.* (בראנ-קאו-ניו-מאו'-ני-א) לונגען=ענטצינדונג.

bronchopneumoni'tis *n.* (בראנ-קאו-ניו-מא-נאי'-טיס) ז. *bronchopneumonia*

bronchot'omy *n.* (בראנ-קאט'-א-מי) דאס מאכען א שניט אין די לופטרעהרען [אלס אפעראציאן].

bron'chus *n.* (בראנ'-קאס) איינער פון די צוויי לופטרעהרען=פערצווייגונגען פון די לונגען.

bron'co *n.* (בראנ'-קאו) א ווילדער אדער האלב=ווילדער פערד אין נארד=וועסט אמעריקא, א קליין אינדיאנער פערדעל.

bronte'um *n.* (בראנ-טי'-אם) אזא מא=שין אין טעאטער נאכצומאכען דעם רויש פון א דונער [אין די אלטע צייטען].

bron'tolith *n.* (בראנ'-טא-ליטה) א דו=נער=שטיין.

brontol'ogy *n.* (בראנ-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען דונער.

bronze *n., a. and v.* (בראנז) בראנז; א קונסט=ווערק פון בראנז; א בראנז=קא=ליר; פרעכהייט, אונפערשעמטהייט; גע=מאכט פון בראנז; בראנזירען, געבען דעם קאליר פון בראנז; אבהארטען; מאכען אונעמפפינדליך.

bronze'-col'or *n.* (בראנז'-קאל'-אר) בראנז=פארב.

bronzed *a.* (בראנזד) געפארבט אין א בראנז=קאליר.

bronzed skin (בראנזד סקין) די בראנז=הויט [א מין קראנקהייט].

bronze'-liq'uid *n.* (בראנז'-ליק'-הוויד) א פליסיגקייט געמישט מיט בראנז=פולווער צום פארבען.

bronze'-paint *n.* (בראנז' פיינט) בראנז=פארב.

bronze'-pow'der *n.* (בראנז'-פאו'-דער) בראנז=פולווער [פאר פארב].

bronze'wing *n.* (בראנז'-הווינג) א נא=מען פון א געוויסען מין אויסטראלישע טויבען [צוליעב זייער בראנז=קאליר].

bron'zify *v.* (בראנ'-זי-פאי) גיסען פיגורען פון בראנז; מאכען עהנליך צו בראנז.

bron'zine *a.* (בראנ'-זין) עהנליך צו בראנז; בראנז=פארביג.

bron'zing *n.* (בראנ'-זינג) דאס בראנ=זירען [דאס בעדעקען מיט א בראנז=קא=ליר].

bron'zing-machine' *n.* (בראנ'-זינג-מע-שין') א בראנזיר=מאשין [א מאשין צו בעשיטען טאפעטען אדער אנדערע פאב=ריקאטען מיט בראנז=פולווער].

bron'zist *n.* (בראנ'-זיסט) א בראנז=גיסער, א בראנז=ארבייטער.

bron'zy *a.* (בראנ'-זי) בראנז=עהנליך.

brooch *n. and v.* (ברוהטש) א בראש, צירונג, שמוק; אויספוצען מיט צירונג; אן איינפארביג בילד.

brood *n. and v.* (ברוהד) 1. בריהען, אויסבריהען, אויסזיצען [ווי היהנער זי=צען אויפ אייער]; נאכטראכטען, פיעל נאכדענקען; האדעווען; צערטלען; אויס=בריהונג; 2. דאס וואס איז אויסגעבריהט; אויסגעבריהטע פויגעלעך; קינדער [פון חיות אדער פויגלען].

2. The hen is watching her **brood**.

broo'der *n.* (ברוה'-דער) אזא פאר=ריכטונג פאר קינסטליכע אויסבריהונג פון אייער.

brood'-hen *n.* (ברוהד'-העז) א בריהע=דיגע הוהן; א קוואקעדיגע הוהן.

broo'ding *a.* (ברוה'-דינג) בריהענדיג; נאכדענקענדיג, פערטיעפט אין עטוואס.

brood'-mare *n.* (ברוהד'-מעהר) צוכט=פערד, מוטער=פערד.

brood o'ver (ברוהד או'-ווער) 1. איבער עטוואס בריהען; זיך פערטיעפען איבער עטוואס; 2. זיך גריזשענען איבער עט=וואס, טרויערען.

2. The miser **brooded over** the loss of his money.

broo'dy *a.* (ברוה'-די) בריהענדיג.

brook *n. and v.* (ברוק) 1. א באך, א קליינער טייך; 2. דולדען, פערטראגען.

2. The policeman will **brook** no interference in the discharge of his duty.

brook'let *n.* (ברוק'-לעט) א טייכעל.

brook'lime *n.* (ברוק'-לאים) אזא פלאנצע מיט בלויע בלומען וואס וואקסט ביי טייכען.

brook'-mint *n.* (ברוק'-מינט) די וואַ=סער=מינצע [אזא פלאנצע מיט א פעפער=מינגין ריח].

brook trout (ברוק טראוט) א געוויסער עסבארער פיש אין די אמעריקאנער וואַ=סערען. ז. איל. *"Fishes"*

brook'weed *n.* (ברוק'-הוויעד) אזא וואסער=פלאנצע.

broom *n. and v.* (ברוהם) א בעזים; א בעזים=שטרויך [אזא פלאנצע מיט לאנ=גע דינע צווייגען און געלבע בלומען]; קעהרען [ווי מיט א בעזים]; אבריייניגען דעם דעק פון א שיף.

broom'-corn *n.* (ברוהם'-קארן) דאס נעגערקארן [אזא רויטליך גראז אין אמע=ריקא, וואס וואקסט אויס ביז 10 פוס הויך].

broom'-grass *n.* (ברוהם'-גרעס) ז. *brome-grass*

broom'-land *n.* (ברוהם'-לענד) ווילד פערוואקסען, ניט געאקערט לאנד.

broom'-root *n.* (ברוהם'-רוהט) בעזים=ווארצעל [אזעלכע ווארצלען פון וועלכע מען מאכט בעזימער].

broom'staff *n.* (ברוהם'-סטעף) א בע=זים=שטעקען.

broom'stick *n.* (ברוהם'-סטיק) א בע=זים=שטעקען.

broom'-tree *n.* (ברוהם'-טריע) דער בעזים=בוים [אזא בוים וואס וואקסט אויף די בערג פון יאמאיקא און האט בעזים=פערמיגע צווייגען].

broom'weed *n.* (ברוהמ'-הוויעד) בעזים=גראז [אזא גראז וואס וואקסט אין ווארימע געגענדען פון אמעריקא און ווערט בענוצט צו מאכען בעזימער].

broo'my *a.* (ברוה'-מי) פערוואקסען מיט ווילדען גראז; וואס איז שייך צו א בעזים.

bros. אבקירצונג פון *brothers*

brose *n.* (ברוהז) א געקעכטס פון האבער=מעהל אדער גערשטען=מעהל.

broth *n.* (בראהטה) א געדיכטע געווירצ=טע פלייש=זופ.

broth'el *n.* (בראטה'-על) בארדעל, הורענהויז.

broth'er *n. and v.* (בראטה'-ער) ברו=דער; מיטמענש; בעהאנדלען ווי א ברו=דער.

broth'er chip (בראטה'-ער טשיפ) א האנדווערקס=ברודער; א טעכיער.

broth'er-ger'man *n.* (בראטה'-ער-דזשויר'-מען) לייבליכער ברודער [פון איין פאטער און מוטער].

broth'erhood *n.* (בראטה'-ער-הוד) ברידערשאפט; א ברידערליכע געזעל=שאפט.

broth'er-in-law' *n.* (בראטה'-ער=אין=לאה') א שוואגער.

broth'erless *a.* (בראטה'-ער-לעס) אהן א ברודער.

broth'erlike *a.* (בראטה'-ער-לאיק) אזוי ווי א ברודער.

broth'erliness *n.* (בראטה'-ער-לי-נעס) ברידערליכקייט.

broth'er-love *n.* (בראטה'-ער-לאוו) ברודער=ליעבע.

broth'erly *a.* (בראטה'-ער-לי) ברידער=ליך; ווי א ברודער.

broth'ers in afflic'tion (בראטה'-ערז אין ע-פליק'-שאן) ליידענס=ברידער, אחים לצרה.

broth'ers in arms (בראטה'-ערז אין ארמז) וואפען=ברידער [וואס קעמפפען צוזאמען].

brough'am *n.* (ברוה'-עם) א קארעטע מיט פיער אדער צוויי רעדער.

brought (בראהט) נעבראכט. ז. *bring*

brow *n.* (בראו) ברעהם; שטערן; גע=זיכטס=אויסדרוק; ברעג, ראנד [פון א בארג, למשל].

brow'-ant'ler *n.* (בראו'-ענט'-לער) דער ערשטער ארויסגעוואקסענער הארן פון א הירש.

brow'beat *v.* (בראו'-ביעט) זיך פער=האלטען מיט העזה, זיך גראב בענעהמען געגען איפעצען.

The lawyer had a habit of **browbeating** witnesses.

brow'beater *n.* (בראו'-ביע-טער) אן עזות פנים; אן אונפערשעמטער; א טי=ראן, אן אכזר.

brow'-bound *a.* (בראו'-באונד) בע=קרוינט [מיט א לארבערקראנץ].

brow'less *a.* (בראו'-לעס) אונפערשעמט.

brown *n., a. and v.* (בראון) ברוין; ברוין מאכען; א ברוינע פארב.

brown'-bess *n.* (בראון'-בעס) אזא אל=טער ביקס וואס פלעגט אמאל בענוצט ווע=רען אין דער ענגלישער ארמעע.

brown'bill *n.* (בראונ'-ביל) אזא אלטע געוועהר בענוצט אמאל פון די ענגלישע פוס=סאלדאטען.

brown'-bread *n.* (בראון'-ברעד) שווארץ ברויט.

brown'-coal *n.* (בראון'-קאול) ברוין=קויהלען [אזא זארט שטיין=קויהלען].

brown'-george *n.* (בראון'-דזשארדזש) אזא גרויסער ליימענער קרוג.

Brow'nian the'ory (בראו'-ני-ען טהי'-א-רי) די טעאריע פון דר. בראון [וועלכער טיילט קראנקהייטען אין אזעל=כע וואס קומען פון צופיעל ערגעגונג און אין אזעלכע וואס קומען פון צו ווניג ער=רעגונג].

brow'nie *n.* (בראו'-ני) א גוטער גייסט,

א גוטער רוח [ביי די שאטלענדער]; א קארליק.

brow'ning *n.* (בראו'–נינג) דאס מאכן ברוין; אזא רעוואלווער.

brow'nish *a.* (בראו'–ניש) ברוינליך.

Brow'nism *n.* (בראו'–ניזם) די לערע פון ראבערט בראון [דער פוריטאנער, וועלכער האט זיך אבגעריסן פון דער ענגלישער קירך אין יאהר 1580 און האט געגרינדעט אן אונאבהענגיגע קריסטליכע סעקטע]; אונאבהענגיגקייט פון דער קירך.

Brow'nist *n.* (בראו'–ניסט) אן אנהענגער פון ראבערט בראון [דער פוריטאנער, וועלכער האט זיך אבגעריסן פון דער ענגלישער קירך און האט געגרינדעט אן אונאבהענגיגע קריסטליכע סעקטע]; אן אנהענגער פון דר. בראו'ס מעדיציניש טעאריע. ז. *Brownian theory*.

Brownis'tic *a.* (בראו–ניס'–טיק) וואס איז שייך צו דער לערע פון ראבערט בראון. ז. *Brownism*.

Brownis'tical *a.* (בראו–ניס'–טי–קעל) ז. *Brownistic*.

brown'ness *n.* (בראונ'–נעס) די ברוינקייט.

brown pa'per (בראון פיי'–פער) פאקפאפיער.

brown rat (בראון רעט) דער געוועהנליכער הויז־ראץ.

brown'-rust *n.* (בראון'–ראסט) דער ווייץ־בראנד [אזא קראנקהייט פון ווייץ וואס בעקומט א רונקעלע פארב].

brown'stone *n.* (בראון'–סטאון) דער רונקעלער זאמדשטיין.

brown'-stout *n.* (בראון'–סטאוט) דאס פעל־שטארקער פארטער־ביער.

brown stud'y (בראון סטאד'–אי) דאס פאנטאזירען; א טרוימעריי; פערטיפטקייט אין געדאנקען; צערשטרייטקייט [פון פערטראכטקייט אדער טרוימעריי].

brown'wort *n.* (בראונ'–הווירט) ברוין־ווארצעל [א מין פלאנצע].

brow'ny *n.* (בראו'–ני) ז. *brownie*.

brow of hea'ven (בראו אוו העוון) די הויכקייט פון הימעל.

brow'-post *n.* (בראו'–פאוסט) א קווער־באלקען.

browse *n.* and *v.* (בראוז) יונגע גרינע צווייגלעך אדער בלעטער מיט וועלכע מען קען פיטערן בהמות אדער חיות; דאס פיטערען בהמות אדער חיות מיט גרינע צווייגלעך אדער בלעטער; פיטערען בהמות אדער חיות מיט גרינע צווייגען אדער בלעטער; זיך פיטערען.

browse'-wood *n.* (בראוז'–הוואוד) גרינע צווייגען אדער בוימלעך וואס בהמות אדער חיות קענען עסען.

brow'sing *n.* (בראו'–זינג) א פלאץ וואו בהמות אדער חיות פיטערען זיך מיט גרינע צווייגען און קליינע בוימלעך.

browze *n.* and *v.* (בראוז) ז. *browse*.

bru'ang *n.* (ברו'–ענג) דער מאלאיאישער זון־בער [ער האט א שווארצע גלאנציגע פעל מיט א ווייסן פלעק אויף דער ברוסט. ער ווערט לייכט צוגעוועהנט צו מענשען].

bru'in *n.* (ברו'–אין) א בער.

bruise *v.* and *n.* (ברוהז) צוקוועטשען, פערוואונדען דורך קוועטשען; צושטויסען; צורייבען; צוקלאפען; שלאגען מיט די פויסטען; מאכען ברוין און בלוי; קוועטשונג; א בייל [וואס קומט פון א קוועטש אדער קלאפ].

The child fell and bruised its face.

bruised arms (ברוהזד ארמז) צובראכענע געוועהר.

brui'ser *n.* (ברוה'–זער) א צוקוועטשער, א שלאגער; א באקסער, א פויסט־וועטקעמפפער; אזא געצייג צום שלייפען די גלעזער פון א טעלעסקאפ; א שטוים־מאשין; א ביעטשקארניע.

brui'sing *n.* (ברוה'–זינג) דאס אברייניגען פלאקס פון די שפאלעס; דאס דריקען וויינטרויבען זיי ווייכער צו מאכען, בעפאר מען מאכט פון זיי וויין.

bruit *n.* and *v.* (ברוהט) א קלאנג; א גערוויש; א הויכער קלאנג; ארויסלאזען א קלאנג; אויסרופען מיט א הויכער שטימע; פערשפרייטען א קלאנג; בעקאנט מאכען.

bruit'er *n.* (ברוהט'–ער) איינער וואס רופט אויס מיט א הויכער שטימע; איינער וואס פערשפרייט א קלאנג אדער מאכט בעקאנט.

Brumaire' *n.* (ברוה–מעהר') דער צווייטער מאנאט אין דעם קאלענדאר, וואס איז איינגעפיהרט געווארען אין דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן.

bru'mal *a.* (ברו'–מעל) ווינטערדיג; וואס איז שייך צו ווינטער.

bru'mal sol'stice (ברו'–מעל סאל'–סטיס) דער העכסטער פונקט אויף'ן הימעל פון דער ווינטער־זון.

brum'magem *n.* and *a.* (בראמ'–ע–דזשעם) א ביליגע נאכמאכונג; נאכגעמאכט, געפעלשט, שרייעריש־ביליג.

bru'mous *a.* (ברו'–מאס) ווינטערדיג; פערכמארעט; אומעדיג.

brunette' *n.* and *a.* (ברו–נעט') א ברונעטקע [א פרויענצימער וואס האט טונקעלע האר, טונקעלע אויגען און א טונקעלע געזיכטס־פארב]; וואס האט א טונקעלע געזיכטס־פארב.

brun'ion *n.* (בראנ'–יאן) בלוט־פערשקעס, נעקטארינען־פערסיקעס [אזא פרוכט עהנליך צו א פלוים מיט א ווייכער פוכיגער הויט].

Bruno'nian *n.* (ברו–נאו'–ני–ען) א שטודענט פון דער בראון אוניווערזיטעט אין פראווידענס; אן אנהענגער פון דער מעדיצינישער טעאריע פון דאקטאר בראון. ז. *Brownian theory*.

Bruno'nian the'ory (ברו–נאו'–ני–ען טהי'–א–רי) ז. *Brownian theory*.

brunt *n.* (בראנט) א העפטיגער שטויס; אנפאל; אנגריף; העפטיגקייט; היץ פון קאמפף.

Leaders must be ready to bear the brunt of the conflict.

brush *n.* and *v.* (בראש) א בארשט; א בערשטעל; א פארבער; א פינזעל; אן עק פון א פוקס; א קוסט; א בינטעל, א שטרויס; א צוזאמענשטויס; א שטרויך; א שנעלע דורכרייזע; בערשטען; אבפוצען מיט א בארשט; שמירען אדער בעמאלען מיט'ן פינזעל; לייכט בעריהרען אדער בעווענען; אויפרעגען.

brush across' the coun'try (בראש ע–קראס' טהי קאנ'–טרי) א שנעלע רייזע דורך דאס לאנד.

brush along'! (בראש ע–לאנג') אוועק; טראג זיך! רוק זיך!

brush'er *n.* (בראש'–ער) איינער וואס בערשט.

brush'iness *n.* (בראש'–אי–נעס) דאס זיין בערשטיג אדער שארסטיג.

brush'ing *n.* and *a.* (בראש'–אינג) דאס בערשטען; פרינק, שנעל.

brush'ing-machine' *n.* (בראש'–אינג–מע–שין') א בארשט־מאשין [פאר רייניגען און אבלעגען די האר פון הויט אדער פאר רייניגען וואנט].

brush'-like *a.* (בראש'–לאיק) אזוי ווי א בארשט, עהנליך צו א בארשט.

brush'-ma'ker *n.* (בראש'–מיי'–קער) א בערשטער [בערשטעל מאכער].

brush'man *n.* (בראש'–מען) א פארבער.

brush'ment *n.* (בראש'–מענט) א וועלדעל פון קליינע בוימלעך.

brush'-mon'key *n.* (בראש'–מאנ'–קי) די אמעריקאנער זיידענאפע [אזא אבזויאנא, מאלפע].

brush'-ore *n.* (בראש'–אור) אזא זארט אייזען־ערץ.

brush'-plow *n.* (בראש'–פלאו) אזא שטארקער אקער־אייזען צו אויפאקערען ערד וואס איז בעוואקסען מיט קוסטארניקעס.

brush'-pull'er *n.* (בראש'–פול'–ער) א מאשין אויסצורייסען קוסטארניקעס.

brush'-tailed *a.* (בראש'–טיילד) וואס האט א האריגען עק עהנליך צו א בעזים.

brush'-tongued *a.* (בראש'–טאנגד) וואס האט א שארסטיגען צונג [הויפטזעכליך וועגען א געוויסען מין פאפוגאיען].

brush'-tur'key *n.* (בראש'–טויר'–קי) אזא זארט אינדיק אין אויסטראליען וועלכער לעבט אין קוסטארניקעס.

brush up (בראש אפ) 1. אבפוצען מיט א בארשט; 2. אבפרישען עטוואס פערגעסענעס.

2. He brushed up his Latin before taking the examination.

brush'-wheel *n.* (בראש'–הוויעל) א בארשט־ראד, א ראד אהן צייהנער [פריקציאנס־ראד].

brush'wood *n.* (בראש'–הוואוד) א וועלדעל פון קוסטארניקעס; אבגעשניטענע קוסטארניקעס אדער בוימער־צווייגען.

brush'y *a.* (בראש'–אי) ווי א בארשט; לאנג־האריג; שארסטיג, בארשטיג.

brusk *a.* (בראסק) טעמפ; גראב; אהן דרך ארץ; פון בראנז קאליר.

brusk'ly *adv.* (בראסק'–לי) גראב, אהן דרך ארץ.

brusk'ness *n.* (בראסק'–נעס) גראבהייט.

He met his visitors in a spirit of bruskness.

brusque *a.* (בראסק) ז. *brusk*.

brusque'ly *adv.* (בראסק'–לי) ז. *bruskly*.

brusque'ness *n.* (בראסק'–נעס) ז. *bruskness*.

Brus'sels sprouts (בראס'–עלז ספראוטס) בריסעלער רויזען־קרויט.

Brussels Sprouts

bru'tal *a.* (ברו'-טעל) ברוטאַל; טהיעריש; ווילד; אונמענשליך.

bru'talism *n.* (ברו'-טעל-איזם) ברוטאַליטעט, אונמענשליכקייט.

brutal'ity *n.* (ברו-טעל'-אי-טי) ברוטאַליטעט, אונמענשליכקיים, ווילדקיים, גרויזאַמקייט.

brutaliza'tion *n.* (ברו-טעל-אי-זיי'-שאַן) דאַס מאַכען ווילד, אונמענשליך, גרויזאַם.

bru'talize *v.* (ברו'-טעל-איז) האַנדלען אונמענשליך; ווילד מאַכען; ווערען ברוטאַל.

bru'tally *adv.* (ברו'-טעל-אי) ברוטאַל, אונמענשליך; ווילד, גרויזאַם, טהיעריש.

brute *n. and a.* (ברוט) אַ חיה; אונמענש; אַ ברוטאַלער מענש; ברוטאַל; גרויזאַם; אונוויסענד; גראָב; נאַריש.

brute'hood *n.* (ברוט'-הוד) דאַס זיין ברוטאַל, אונוויסענד; דאַס זיין אַן אונמענש.

brute weight (ברוט הווייט) ברוטאַ־געוויכט [געוויכט פון סחורה מיט דער פּערפּאַקונג]; דאַס גאַנצע געוויכט, די גאַנצע שווערקייט.

brutifica'tion *n.* (ברו-טי-פי-קיי'-שאַן) דאַס מאַכען ברוטאַל, אונוויסענד, דום; דאַס ווערען אַן אונמענש, אונוויסענד, דום.

bru'tify *v.* (ברו'-טי-פאַי) מאַכען ווילד, אונוויסענד, דום.

bru'tish *a.* (ברו'-טיש) טהיעריש; גראָב; גרויזאַם; נאַריש; ווילד; ברוטאַל.

bru'tishly *adv.* (ברו'-טיש-לי) אויף אַ גרויזאַמען, ווילדען, טהיערישען, גראָבען אָדער דומען אופן.

bru'tishness *n.* (ברו'-טיש-נעס) ווילדקייט, אונמענשליכקייט.

bru'tism *n.* (ברו'-טיזם) ברוטאַליטעט; אונמענשליכקייט; גראָבקייט; ווילדקייט פון אַ חיה.

bru'tum ful'men (ברו'-טאַם פאַל'-מען) אַ פּוסטער דונער; אַ פּוסטער סטראַשונגאַק.

Bry'anite *n.* (בראַי'-ענ-איט) איינער וואָס גלויבט אין די פּאָליטישע פּרינציפּען פון וויליאַם דזש. ברייען [אַ בעוואוסטער פיהרער פון דער דעמאָקראַטישער פּאַרטיי אין די פּעראייניגטע שטאַאַטען]; אַן אַנהענגער פון דער סעקטע ביבעל־קריסטען [געגרינדעט אין ענגלאַנד פון איינעם וויליאַם ברייען אין יאָהר 1815].

bryol'ogy *n.* (בראַי-אָל'-אָ-דזשי) דער טייל פון דער באָטאַניק, וואָס בעשעפטיגט זיך מיט מאָה.

bryo'nia *n.* (בראַי-אָו'-ני-ע) די צויןריב [אַזאַ פּלאַנצע וואָס ווערט געברויכט אין דער מעדיצין].

bry'ony *n.* (בראַי'-אָ-ני) ז. *bryonia*

Bryozo'a *n.* (בראַי-אָ-זאָו'-אַ) בריאָזאָען [אַזעלכע קליינע חיה'לעך וועלכע שטעהען נאָהנט צו פּלאַנצען, ווי קאָראַלען א. ד. ג.].

bryozo'an *n. and a.* (בראַי-אָ-זאָו'-ען) איינער פון די בריאָזאָען; וואָס איז שייך צו די בריאָזאָען. ז. *Bryozoa*

bryozo'id *n. and a.* (בראַי-אָ-זאָו'-איד) ז. *bryozoan*

B. S. אַן אַבקירצונג פון די ווערטער *Bachelor of Science*, באַקאַלאָרוס פון וויסענשאַפט [אַן אַקאַדעמישער טיטול].

B. Sc. ז. *B. S.*

Bt. אַבקירצונג פון *baronet*

bu. אַבקירצונג פון *bushel*, אַ שעפעל [אַ מאָס פון אַכט מעפּ].

buansu' *n.* (בו-אַנ-סו') אַזאַ ווילדער הונד אין צפון אינדיען.

buansu'ah *n.* (בו-אַנ-סו'-אַ) ז. *buansu*

bub *n.* (באַב) [אַ זויערטייג ראַשטשינע געברויכט אַנשטאָט הייוועז]; אַ שטאַרקער געטראַנק; אַ ברוסט פון אַ פרוי; אַ אינגעל.

bu'baline *a.* (ביו'-בע-לין) וואָס איז שייך אָדער עהנליך צו אַ בופעל־אָקס.

bu'balis *n.* (ביו'-בע-ליס) אַ גרויסער אַפריקאַנער אַנטילאָפּ [אַזאַ חיה].

bub'ber *n.* (באַב'-ער) אַ טרינקער.

bub'ble *n. and v.* (באַבל) אַ בלעזעל, וואַסער־בלעזעל; אַ שווינדלעריי; אַ שווינדלערישע ספּעקולאַציאָן; פאַלשער שיין, פּוסטע זאַך; טוישונג; טוישען; זיך בלעזלען; מאַכען בלעזלען; פליסען מיט אַ שטילען גערויש [ווי אַ קליין טייכעל]; פערגיסען טרעהרען.

bub'ble com'pany (באַבל קאָמ'-פּע-ני) אַ שווינדלערישע געזעלשאַפט.

bub'bler *n.* (באַב'-לער) אַ מין פיש וועלכער געפינט זיך אין אַמעריקאַ אין דעם טייך אָהייאָ; אַ שווינדלער.

bub'bling *a.* (באַב'-לינג) זיך בלעזלענדיג; שטיל רוישענדיג.

bub'bling-fish *n.* (באַב'-לינג-פיש) אַזאַ פיש. ז. *bubbler*

bub'bly *a.* (באַב'-לי) בלעזעלדיג; פול מיט בלעזלעך.

bub'by *n.* (באַב'-אי) ווייבליכע ברוסט, ציצקע; אַ קליין אינגעל.

bu'bo *n.* (ביו'-באָו) אַ געשוויר; אַ געשוויר אויף די געשלעכטס־אָרגאַנען.

bubon'ic *a.* (ביו-באָנ'-איק) וואָס איז שייך צו אַ דריזען־געשווילעכץ אָדער צו אַ געשוויר אויף די געשלעכטס־אָרגאַנען.

bubon'ic plague (ביו-באָנ'-איק פּלייג) די בובאָנישע פּעסט [שוואַרצע פּעסט].

bubo'nocele *n.* (ביו-באָו'-נאָ-סיעל) אַ ברוך [קילע].

buc'an *n. and v.* (באַק'-ען) ז. *buccan*

bucaneer' *n.* (באַק-ע-ניער') אַ ים־רויבער; איינער פון די אַמאָליגע פראַנצויזישע קאָלאָניסטען וואָס האָבען זיך בעזעצט אין האַיטי און טאָרטוגאַס, וועלכע פלעגען זיך פערנעהמען מיט געיעג אויף ווילדע בהמות און רויכערען זייער פלייש.

bucaneer'ish *a.* (באַק-ע-ניער'-איש) ווי אַ ים־רויבער.

buc'ca *n.* (באַק'-ע) די באַקען מיט דעם מויל.

buc'cal *a.* (באַק'-על) וואָס איז נוגע צום מויל אָדער באַק.

buc'cal glands (באַק'-על גלענדז) באַקען־דריזען.

buc'can *n. and v.* (באַק'-ען) אַ ביידעל וואו מען רויכערט פלייש; אַ פּלאַץ אין וועסט אינדיען, וואו מען טרינקט קאַפע אָדער קאַקאַאָ; שניידען פלייש אין לאַנגע שטיקער און רויכערען.

buccaneer' *n.* (באַק ע ניער') ז. *bucaneer*

buccaneer'ish *a.* (באַק-ע-ניער'-איש) ז. *bucaneerish*

buccella'tion *n.* (באַק סע ליי'-שאַן) די צוטיילונג אין קליינע שטיקלעך.

buc'cin *n.* (באַק'-סין) ז. *buccina*

buc'cina *n.* (באַק'-סי-נע) אַזאַ אַלטער מוזיקאַלישער אינסטרומענט עהנליך צו אַ טרומייט; אַ האָרן־טרומייט.

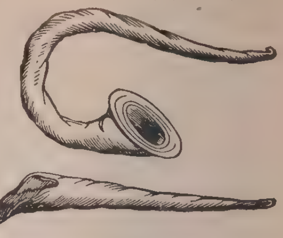

Buccinæ

buc'cinal *a.* (באַק'-סי-נעל) טרומייטען־פערמיג; וואָס קלינגט ווי אַ טרומייט. ז. *buccina*

buccola'bial *a.* (באַק-אָו ליי'-בי-על) וואָס איז שייך צו דער באַק און ליפּ.

buc'cula *n.* (באַק'-יו-לאַ) דאָס פלייש אונטער דער מאָרדע.

Bucel'las *n.* (ביו-סעל'-עס) ווייסער פּאָרטוגעזישער וויין.

bucen'taur *n.* (ביו-סענ'-טאָהר) אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע — אַזאַ בריאה האַלב מענש האַלב אָקס.

Bucen'taur *n.* (ביו-סענ'-טאָהר) אַזאַ פּאַראַדנע שיף פּאַרצייטען אין ווענעדיג.

bu'chu *n.* (ביו'-קיו) אַזאַ פּלאַנצע וואָס וואַקסט אין זיד אַפריקאַ [זי האָט אַ זעהר אַראָמאַטישען גערוך און ווערט פיעל בענוצט אין מעדיצין].

buck *n. and v.* (באַק) אַ באַק; דער זכר פון הירשען אָדער אַנטילאָפּען; אַ נעגער אָדער אינדיאַנער [מאַנסביל]; אַ לעבעמאַן, אַ פראַנט; לויג [צום וואַשען וועש]; דאָס אויסטראַגען פון אַ פערד; די ברוסט; דער קערפּער פון אַ וואַגען; אַ ראַהמען; אַזאַ ליימענער טאָפּ; דער גערויש וואָס אַ שטיין מאַכט פאַלענדיג אין וואַסער; דאָס שטויסען מיט די הערנער, ווי אַ באַק; בויגען; אויסטראַגען [ווי אַ פערד]; ברעכען; צובינדען די הענד צו די קניע אַלס אַ שטראָף; אַראָבוואַרפען דעם רייטער פון זיך [ביי אַ פערד]; איינווייקען וועש אין לויג; צוברעכען ערץ [רויהער אויסגעגראָבענער מעטאַל] אויף שטיקער; זיך פּאַרען [ביי האָזען, קראָליקעס א. ז. וו.].

buckay'ro *n.* (באַ-קיי'-ראָו) אַ רייטענדער פּאַסטוך אין די וועסט־טיילען פון די פּעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ.

buck'-bas'ket *n.* (באַק'-בעס'-קעט) אַ קאָרב פאַר שמוציגע וועש.

buck'-bean *n.* (באַק'-ביען) ז. *bog-bean*

buck'board *n.* (באַק'-באָורד) אַזאַ וואַגען אויף פיער רעדער מיט אַ לאַנגע ברעט, וואָס האָט אַ זיץ איבער'ן מיטען.

buck'-co'ney *n.* (באַק'-קאָו'-ני) דער זכר פון קראָליקעס.

buck'er *n.* (באַק'-ער) איינער וואָס צוברעכט ערץ [רויהע אויסגעגראָבענע מעטאַלען]; אַזאַ פלאַכער האַמער צו ברעכען ערץ; אַ רייטענדער פּאַסטוך אין די וועסט־טיילען פון די פּעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ.

buck'et *n. and v.* (באַק'-עט) וואַסער־עמער, עמער; דער קאָלבען פון אַ וואַסער־פּומפּ; שעפּען וואַסער מיט אַן עמער; גיסען פון אַן עמער; זיך שנעל בעוועגען.

buck'etful *n.* (באַק'-עט-פול) אַזוי פיעל ווי אַן עמער קען האַלטען.

buck'et-shop *n.* (באַק'-עט-שאָפּ) אַזאַ

פּלאַץ וואו מען שפּעקולירט אויף קליינע סומען אין בערזען-אַקציעס, ניט מיינענדיג זיי צו קויפען.

buck'et-valve *n.* (באַק'-עט-וועלוו) אַזאַ לופט-ווענטיל ביי דאַמפף-מאַשינען.

buck'eye *n.* (באַק'-אַי) פערד-קאַשטאַנעם [אַזעלכע ניס]; אַזאַ פלאַכע זעגעל-שיף.

Buck'eye *n.* (באַק'-אַי) אַ צונאָמען פאַר די געבאָרענע פון דעם שטאַאַט אָהאַיאָ אין אַמעריקאַ [צוליעב די פיעל פערד-קאַשטאַנעם, וואָס וואַקסען אין דעם שטאַאַט].

buck'-eyed *a.* (באַק'-אַיד) וואָס האָט אַ פלעק אָדער בעלעם אויף'ן אויג [וועגען פערד].

Buck'eye State (באַק'-אַי סטייט) דער שטאַאַט אָהייאָ. ז. *Buckeye*.

buck'eye tree (באַק'-אַי טריע) אַ פערד-קאַשטאַניען-בוים.

buck'-fe'ver *n.* (באַק'-פי'-ווער) יעגער-פיבער [די אויפרעגונג פון אַ יעגער ווען ער דערזעהט אַ הירש].

buck'-goat *n.* (באַק'-גאָוט) אַ ציגענבאָק.

buck'horn *n.* (באַק'-האָרן) דער שטאָף פון וואָס הירשען אָדער באָק-הערנער בעשטעהען.

buck'-hound *n.* (באַק'-האַונד) אַ הירש-הונד.

buck'ing *n.* (באַק'-אינג) דאָס פּאָרען זיך פון האָזען, קראָליקעס א. ז. וו.; דאָס איינווייקען וועש אין לויג; דאָס צושטויסען ערץ [רויהע אויסגעגראָבענע מעטאַלען]; דאָס צוטראָגען, דאָס אַרונטערוואַרפען [וועגען פערד].

buck'ing-i'ron *n.* (באַק'-אינג-אַי'-ערן) אַ געצייג צום צושטויסען ערץ.

buck'ing-stool *n.* (באַק'-אינג-סטוהל) אַ וואַש-באַנק [אַ געשטעל אויף וואָס מען שטעלט אַרויף די וואַש-וואַנע, די באַליע].

buck'ing-time *n.* (באַק'-אינג-טאַים) די צייט פון פּאָרען זיך [ביי חיות].

buck'ish *a.* (באַק'-איש) וואָס איז שייך צו אַן אויסגעלאַסענעם יונג [אַ נאָכלויפער נאָך פרויען]; ווי' אַ פּוסטער פראַנט.

buck'ishness *n.* (באַק'-איש-נעס) דאָס פּוסטע פראַנטעווען; דאָס יאָגען זיך נאָך פרויען.

buck'ism *n.* (באַק'-איזם) ז. *buckishness*.

buck'-jum'per *n.* (באַק'-דזשאַמ'-פער) אַ פערד וואָס טראָגט אויס [וואָס וואַרפט אַראָב דעם רייטער פון זיך].

buck'le *n. and v.* (באַקל) אַ שנאַל, כפּראַנטשקע; אַ געקרויזטער האָר-לאָק; בעפעסטיגען מיט אַ שנאַל; קרויזען [די האָר]; צושטימען; זיך נעהמען אָדער זיך אַריינטהאָן מיט חשק אין עטוואָס; בויגען; זיך לאָזען בויגען; זיך שלאָגען.

buck'le-beg'gar *n.* (באַקל'-בעג'-ער) איינער וואָס איז מסדר קדושין, ניט האָבענדיג קיין רעכט דאַרויף.

buck'le down to work (באַקל דאַון טו הוואָירק) נעהמען זיך מיט התמדה צו דער אַרבייט.

buck'le in (באַקל אין) בעפעסטיגען מיט אַ שנאַל; איינשנירען, פעסט אַרומנעהמען.

buck'le one's self (באַקל הוואַנז סעלף) זיך מיט התמדה נעהמען צו דער אַרבייט.

buck'le on one's ar'mor (באַקל אָן הוואַנז אַר'-מאָר) זיך בעוואָפענען; אָנטהאָן דעם פּאַנצער.

buck'ler *n. and v.* (באַק'-לער) שילד, פּאַנציר; אַ רוקען-שטיק [אַ שטיק פלייש פון דעם רוקען פון אָקסען]; בעשיצען, אונטערשטיצען, פערטיידיגען.

buck'le to one (באַקל טו הוואַן) זיך אַנשליסען צו אימיצען.

buck'le to some'thing (באַקל טו סאַמ' טהינג) זיך נעהמען צו עטוואָס.

buck'-rab'bit *n.* (באַק' רעב'-איט) דער זכר פון קראָליקעס.

buck'ram *n., a. and v.* (באַק'-רעם) שטייף-לייווענד; שטייף; שטייף מאַכען.

buck'-saw *n.* (באַק'-סאָה) אַ האַנד-זעג צום זעגען האָלץ.

buck's'-horn *n.* (באַקס'-האָרן) אַזאַ פלאַנצע מיט שפּיציגע בלעטער.

buck'-shot *n.* (באַק'-שאָט) גרויסע שראָט [בליי-קייקעלעך] צום שיסען הירשען.

buck'skin *n.* (באַק'-סקין) באָק-לעדער; די פעל פון אַ באָק; אַ פערד וואָס האָט דעם קאָליר פון באָק-לעדער.

buck'-stall *n.* (באַק'-סטאָהל) אַ נעץ צו פאַנגען הירשען.

buck'thorn *n.* (באַק'-טהאָרן) דער קרייץ-דאָרן [אַזאַ פלאַנצע וואָס ווערט געברויכט אין דער מעדיצין].

bu'cku *n.* (ביו'-קיו) ז. *buchu*.

buck'-wag'on *n.* (באַק'-הוועג'-אָן) ז. *buckboard*.

buck'wash *v.* (באַק'-הוואָש) וואַשען וועש אין לויג.

buck'washing *n.* (באַק'-הוואָש-אינג) דאָס וואַשען וועש אין לויג.

buck'wheat *n.* (באַק'-הוויעט) בוכווייץ, רעטשקע, גריקע.

buck'wheat-tree *n.* (באַק'-הוויעט-טריע) אַזאַ קליין אימער גרין בוימעל מיט ווייסער בליהונג.

bucol'ic *n. and a.* (ביו-קאַל'-איק)
1. אידיליש, אויף'ן לענדליכען שטייגער;
2. ווי אַ פּאַסטוך; אַ פּאַסטוכער-ליעד;
3. אַ פערפאַסער פון פּאַסטוכער-ליעדער; אַ ישובניק, אַ פערמער.

1. A home with **bucolic** surroundings is the proper place to bring up children.

bucol'ical *a.* (ביו-קאַל'-אי-קעל) אידיליש, אויף'ן לענדליכען שטייגער; ווי אַ פּאַסטוך.

bu'crane *n.* (ביו'-קריין) אַ געשניצטער אָקסען-קאָפּ אַלס בעפּוצונג פון אַ געביידע.

bucra'nium *n.* (ביו-קריי' ני אָם) ז. *bucrane*.

bud *n. and v.* (באַד) שפּראָץ-אויגעלע, קנאָספּע [אַ נאָך ניט פאַנאַנדערגע-בליהטע בליהונג אָדער נאָך ניט פאַנאַנדערגעלאָזענע בלעטלעך]; דאָס אַרויסשפּראָצען קנאָספּען; אַ יונג מיידעל; אַרויס-שפּראָצען קנאָספּען; איבער-זעצען אַ קנאָספּע פון אַ בוים אין די אויפגעשני-טענע קאָרע פון אַן אַנדער בוים; אָבפּרעסען קנאָס-פּען [דורך פויגעל]; שפּראָצען; אָנהויבען ענט-וויקלען.

Bud

bud'ded *a.* (באַד'-עד) בעדעקט מיט קנאָספּען.

Bud'dha *n.* (בו'-דאַ) בודאַ, דער גרינ-דער פון דער בודיסטישער רעליגיאָן [גע-לעבט מיט 6 הונדערט יאָהר פאַר קריסטוס געבורט אין אינדיען]: אַ רעליגיעזער רע-פאָרמער; אַ רעליגיאָנס-לעהרער.

Bud'dhism *n.* (בו'-דיזם) בודיזם [די רעליגיאָן פון בודאַ, וועלכע איז פערשפּרייט אין צענטראַל און זיד אַזיען].

Bud'dhist *n. and a.* (בו'-דיסט) איי-נער וואָס גלויבט אין בודיזם, אַ בודיסט; וואָס איז שייך צו בודיזם, בודיסטיש.

Buddhis'tic *a.* (בו-דיס'-טיק) בודיס-טיש, וואָס איז נוגע צו בודאַ אָדער צו דער בודיסטישער רעליגיאָן.

bud'ding *a. and n.* (באַד'-אינג) יונג, אויפבליהענדיג; דאָס אַרויסשפּראָצען פון קנאָספּען; דאָס איבערפלאַנצען אַ קנאָס-פּע פון איין פלאַנצע אין אַ צווייטער.

bud'ding-knife *n.* (באַד'-אינג-נאַיף) אַזאַ גערטנער-מעסער אויסצושניידען די קאָרע פון בוים אַרום די קנאָספּען [ביים איבערפלאַנצען די קנאָספּען פון איין בוים אויף אַ צווייטען].

bud'dle *n. and v.* (באַדל) דאָס אָב-וואַשען די ערד פון ערץ [רויהע אויס-געגראָבענע מעטאַל]; אָבוואַשען ערץ.

Bude light (בוד לאַיט) זויערשטאָף-פלאַם.

budge *n., v. and a.* (באַדזש) שעפּ-סענע פעל; אַ פוּלווער קעסטעל; זיך בע-וועגען; זיך ריהרען פון אָרט; נאָכגעבען; שטייף, פאַרמעל; פעדאַנטיש; סכאָלאַסטיש; בעפּוצט מיט שעפּסענע פעל; איינער וואָס גנב'עט זיך אַריין אין אַ הויז אָדער קראָם צו גנב'ענען.

budg'er *n.* (באַדזש'-ער) איינער וואָס ריהרט זיך כסדר פון זיין אָרט; אַ ריה-רעוודיגער.

budg'et *n.* (באַדזש'-עט) דער בודזשעט [דער פינאַנץ-פּלאַן פאַר איינגאַהמען און אויסגאַבען, בעזאָנדערס פון דער רעגיע-רונג]; אַ בייטעל, אַ זעקעל; אַ פּעקעל, אַ זאַמלונג; פּאָרראַט, זאַפּאַס.

budg'etary *a.* (באַדזש'-ע-טע-רי) וואָס איז שייך צו אַ בודזשעט.

bud'let *n.* (באַד'-לעט) אַ קליינע קנאָספּע.

bud'mash *n.* (באַד'-מעש) אַ לומפּ, אַן אויסוואָרף.

buff *n., a. and v.* (באַף) לעדער פון פון אַ בופלאָקס; אַ לעדערנער רייט-יאַק; לעדער-קאָליר; געלבער קאָליר; אַ פּאָליר-ראָד פאַר מעטאַלען; געמאַכט פון בופלאָקס-לעדער; פּוסטע דבורים, דברים בטלים; אַ שוטה; נאַקעטע הויט; פּאָלירען מעטאַ-לען; אָבשטויסען, אָבשוואַכען די קראַפט פון אַ צוזאַמענשטויס [ווי אַ פּופער]. ז. *buffer*.

buf'falo *n.* (באַפ'-ע-לאָו) בופעל-אָקס, בופלאָקס.

Buffalo

buf'falo-bug *n.* (באַפ' ע-לאָו באַג) אַזאַ מאַטען-פליגעלע [מאָל] וואָס צו-פרעסט טעפּיכער [קאָווי]ערען].

buf'falo-chips *n.* (באַפ'-ע-לאָו-טשיפּס) מיסט פון בופעל-אָקסען.

buf'falo-grass *n.* (באַפ'-ע-לאָו-גרעס)

עלפעננראז [אזא קליינער גראז אויף די ראקי בערג (פעלזען־בערג) אין אמעריקא].

buf′falo-moth *n.* (באפ׳-ע-לאו-מאטה) ז. *buffalo-bug*.

buf′falo-robe *n.* (באפ׳-ע-לאו-ראוב) די פעל פון א בופעל־אקס.

buff′-coat *n.* (באפ׳-קאוט) אזא לעדער־נער ראק וואס סאלדאטען טראגען; א סאלדאט.

buf′fer *n.* (באפ׳-ער) [אזא פופער (באפ׳-ער) עלאסטישע פארריכטונג ביי אייזענבאהן־וואגאנען, אבצושוואכען דעם קלאפ, ווען זיי שטויסען זיך צוזאמען בעת דער בע־וועגונג]; איינער אדער עטוואס וואס שוואכט אב א צוזאמענשטויס; א שוטה, א דומקאפ.

buf′fer-bar *n.* (באפ׳-ער-באר) א פופער פון א וואגאן [אזא אייזענשטאנג מיט א רונדער אייזערנער פלאטע אין דעם ענד פון א וואגאן וועלכע איז בעפעסטיגט מיט א פרוזשינע אויפצונעהמען דעם קלאפ ביי דער אנשטויסונג מיט א צווייטען וואגאן. אזעלכע פופער ווערען געמאכט צו צוויי אין יעדען ענד פון וואגאן].

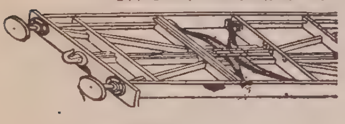

Buffer-bar

buf′fer-block *n.* (באפ׳-ער-בלאק) פופער־קישען [די אייזען־פלאטע וואס איז ביים ענד פון דעם בופערשטאנג אין א וואגאן]. ז. *buffer-bar*.

buf′fer-head *n.* (באפ׳-ער-העד) ז. *buffer-block*.

buf′fer-spring *n.* (באפ׳-ער-ספרינג) בופער־פרוזשינע [די פרוזשינע וועלכע מאכט דעם בופער עלאסטיש אבצושוואכען דעם קלאפ]. ז. *buffer*.

buffet′ *n.* (בו-פיי׳) א בופעט־שראנק; בופעט [א טיש מיט אנגעשטעלטע עסענ־ווארג און געטרענק].

buf′fet *n. and v.* (באפ׳-עט) א קלאפ מיט׳ן פויסט; שלאגען, שטויסען, געבען קולאקעס.

buf′feter *n.* (באפ׳-עט-ער) א פויסטען־שלעגער.

buf′feting *n.* (באפ׳-עט-אינג) א גע־שלעג; א קלאפ מיט׳ן פויסט.

buf′fetings *n.* (באפ׳-עט-אינגז) קלעפ.

buf′fing *n.* (באפ׳-אינג) דאס אב־שאבען די פעל מיט מעסערס זי דינער צו מאכען.

buf′fing-appara′tus *n.* (באפ׳-אינג-עפ-ע-ריי׳-טאס) פופער־פארריכטונג ביי אייזענבאהנען. ז. *buffer*.

buf′fing-block *n.* (באפ׳-אינג-בלאק) ז. *buffer-block*.

buf′fing-lathe *n.* (באפ׳-אינג-לייטה) א דרעהבאנק אויף וועלכער עס ווערט פא־לירט מעטאל.

buf′fing-machine′ *n.* (באפ׳-אינג מע-שין׳) א פאליר־מאשין פאר מעטאל.

buf′fing-spring *n.* (באפ׳-אינג-ספרינג) ז. *buffer-spring*.

buff′-jer′kin *n.* (באפ׳-דזשויר׳-קין) אזא לעדערנער אונטעריאק.

buf′fle *n. and v.* (באפל) בופלאקס; אזא ענטעל [קאטשקע] אין נארד אמע־ריקא [זי האט א בלויען שנאבעל און א גרויסען פעדערדיגען קאפ]; ריידען מיט א גראבער שטימע; טהון עפעס אומ־געשיקט.

buf′fle-head *n.* (באפל׳-העד) א דומ־קאפ.

buf′fle-head′ed *a.* (באפל׳-העד׳-עד) דום, נאריש.

buf′fle-horn *n.* (באפל׳-הארן) אזא הארטער זארט האלץ וואס וואקסט אין זיד אפריקא.

buf′fle-wood *n.* (באפל׳-הוואוד) ז. *buffle-horn*.

buf′fo *n.* (בופ׳-או) א קאמיקער אקטיאר אין אן אפערא.

buffoon′ *n. and a.* (בא-פוהן׳) א קא־מיקער, א שפאס־מאכער, א בדחן, א קלאון; בדחנ׳יש, קלאוניש.

buffoon′ery *n.* (בא-פוהנ׳-ער-אי) פא־יאצעריי, שפאס [איבערהויפט גראבער, געמיינער שפאס].

buffoon′ish *a.* (בא-פוהנ׳-איש) קא־טאוועסדיג; שפאסהאפטיג; ווי א קלאון.

buffoon′ism *n.* (בא-פוהנ׳-איזם) בדחנות; פאיאצעריי; שפאס־מאכעריי.

buffoon′-like *a.* (בא-פוהן׳-לאיק) עהנליך צו א קלאון; בדחנות׳דיג.

buffoon′ly *a.* (בא-פוהנ׳-לי) מעשה קלאון.

buf′fo-sing′er *n.* (בופ׳-או-סינג׳-ער) א קאמיק־זינגער אין א קאמישער אפערא.

buff′-wheel *n.* (באפ׳-הוויעל) א פאליר־ראד [א ראד פון האלץ אדער לעדער צו פאלירען מעטאל].

buf′fy *a.* (באפ׳-אי) פון ברוין־געלבען קאליר.

bu′fonite *n.* (ביו׳-פאנ-איט) א פער־שטיינערטער צאהן פון א פיש.

bug *n. and v.* (באג) א וואנץ; פערניכטען וואנ־צען, פערפאלגען וואנצען.

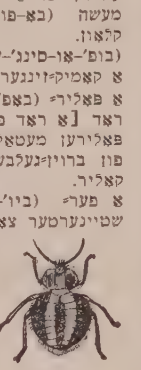

Bug

bug′aboo *n.* (באג׳-ע-בוה) א שרעקענס־בילד, א סטראשידלע.

bug′bear *n., v. and a.* (באג׳-בעהר) א שרע־קענס־בילד, א סטראשידלע; איינשרעקען מיט א פוסטען שרעק; וואס פעראורזאכט אומזיסטען שרעק.

bug′ger *n.* (באג׳-ער) פעדעראסט, א סדומ׳ניק [אוננאטירליכער געשלעכטלי־כער פערקעהר פון א זכר מיט א זכר]; געשלעכטליכער פערקעהר מיט חיות; אן אינזעקטען־זאמלער; איינער וואס פארשט דעם לעבען פון. אינזעקטען.

bug′gery *n.* (באג׳-ער-אי) פעדעראס־טיע, סדומ׳עריי; געשלעכטליכער פער־קעהר מיט חיות. ז. *bugger*.

bug′giness *n.* (באג׳-אי-נעס) דאס זיין פול מיט וואנצען.

bug′gy *n. and a.* (באג׳-אי) בעלעסטיגט פון וואנצען אדער אינזעקטען; א לייכ־טער וואגען צום אויספאהרען; א קליין וועגעל צו פיהרען קויהלען פון די קויה־לען־גרובען.

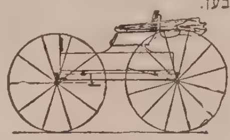

Buggy

bug′gy-boat *n.* (באג׳-אי-באוט) אזא שיפעל אויף וועלכען מען קען אנטהאן רע־דער און עס בענוצען פאר א וואגען.

bug′gy-plow *n.* (באג׳-אי-פלאו) אזא אקעראייזען מיט א פארריכטונג צום זי־צען פאר׳ן אקערער.

bu′gle *n. and v.* (ביוגל) א יעגער־הארן; א פעלד־הארן [א מעשענער מוזי־קאלישער אינסטרומענט ביי מיליטער צו געבען סיגנאלען]; בלאזען מיט א פעלד־הארן; א בלישטשענדער שווארצער גלאז־פערעל; וואס האט דעם קאליר פון אזא גלאז־פערעל.

bu′gle-call *n.* (ביו׳גל-קאהל) א סיג־נאל פון א פעלד־הארן.

bu′gle-horn *n.* (ביו׳גל-הארן) יאגד־הארן, יעגער־הארן; פעלד־הארן [ביי מיליטער].

bu′gler *n.* (ביו׳-גלער) איינער וואס גיט סיגנאלען מיט א פעלד־הארן; א סיגנאליסט [א סאלדאט וואס גיט סיגנא־לען מיט א פעלד־הארן].

bu′gloss *n.* (ביו׳-גלאס) אקסען־צונג [א מין פלאנצע וועלכע האט בלעטער וואס זיינען עהנליך צו א צונג פון אן אקס].

bug′wort *n.* (באג׳-הווירט) וואנצען־קרויט [אזא פלאנצע].

buhl *n.* (בוהל) אזעלכע מעטאלענע פער־צירונגען פון געלד־קאליר אין מעבעל־אר־בייט; מעבעלשטיקער פערצירט מיט מע־טאלענע פיגורען און אוזארען.

buhl′-fur′niture *n.* (בוהל׳-פויר׳-ני-טשור) מעבעל מיט אוזארען פון מעטאל.

buhl′-saw *n.* (בוהל׳-סאה) א לויב־זעג [אזא קליין האנד־זעגעל צום אויסזע־גען אוזארען אין מעבעל פאר מעטאל־פערצירונגען].

buhl′-work *n.* (בוהל׳-הווירק) ז. *buhl*.

buhr *n.* (בויר) ז. *buhrstone*.

buhr′-dres′ser *n.* (בויר׳-דרעס׳-ער) אזא געצייג שארף צו מאכען א מילשטיין.

buhr′stone *n.* (בויר׳-סטאון) א מין שטיין פון וועלכען מען מאכט מיל־שטיינער.

build *n. and v.* (בילד) בויען; גרינדען; זיך עטאבלירען; די פארם, די בוי־ארט; געבוי.

build cas′tles in the air (בילד קעסלז אין טהי עהר) בויען שלעסער אין דער לופט.

buil′der *n.* (ביל׳-דער) בוימייסטער.

buil′ding *n.* (ביל׳-דינג) דאס בויען; געביידע, בנין.

buil′ding-lease *n.* (ביל׳-דינג-ליעס) א קאנטראקט אויף לאנד אויף א בעשטימ־טע צאהל יאהרען צו בויען דארט הייזער, ווען עס נעהט אריבער די צייט פון קאנ־טראקט קעהרט זיך אום דאס לאנד מיט די הייזער צום לאנד־אייגענטהימער.

buil′ding-plan *n.* (ביל׳-דינג-פלען) בוי־פלאן.

buil′ding-plot *n.* (ביל׳-דינג-פלאט) בוי־פלאץ.

build up (בילד אפ) אויפפויערען, צו־בויען, אנבויען; בעבויען מיט הייזער.

build upon′ a rock (בילד א-פאן׳ ע ראק) בויען אויף א פעלזען־שטארקען פונדאמענט; זיך אויף עטוואס פעסט און זיכער פערלאזען.

built (בילט) ז. *build*. געבויט.
The house was well built.

buk′shee *n.* (באק׳-שיע) א צאהל־מייסטער אין אינדיען [וואס צאהלט אויס די סאלדאטען זייער געהאלט].

buk'shish *n.* (באַק׳ שיש) ז. *bakshish*.
bulb *n. and v.* (באַלב) ציבעלעס־עהנליכע פלאַנצען; אַ פלאַנצע מיט אַ רונדען וואָרצעל ווי אַ ציבעלע; אַ באַל, אַ קוגעל; אַן אַרויסשטאַרצונג אין דער פאָרם פון אַ קוגעל; אַרויסשטאַרצען [ווי אַ קוגעל].
bulba'ceous *a.* (באַל־ביי׳־שאַס) קיילעכדיג, רונד, וואָס האָט די פאָרמע פון אַ ציבעלע אָדער בולבע.
bul'bar *a.* (באַל׳־באַר) רונדליך, קיי־לעכדיג; וואָס האָט די פאָרמע פון אַ בולבע אָדער ציבעלע.
bulbed *a.* (באַלבד) וואָס האָט די פאָרמע פון אַ ציבעלע; קיילעכדיג, רונדליך; רונדעקעדיג.
bulbif'erous *a.* (באַל־ביפ׳־ע־ראַס) וואָס גיט אַרויס ציבעלעס־עהנליכע פלאַנצען.
bul'biform *a.* (באַל׳־בי־פאָרם) ציבעלע־פאָרמיג; קנויל־פאָרמיג.
bulb'let *n.* (באַלב׳־לעט) אַ קליינע זאָרט ציבעלע; אַ זייטיגע קיילעכדיגע שפּראָצונג; אַ זייטיגע קנאָספּע.
bulb of a tooth (באַלב אָוו ע טוהטה) דער נערוו פון צאָהן.
bulb of hair (באַלב אָוו העהר) דער וואָרצעל פון אַ האָר.
bulb of the eye (באַלב אָוו טהי אַי) אויגען אַפּעל [דאָס אויג].
bul'bose *a.* (באַל׳ באָוס) וואָס גיט אַרויס ציבעלעס־עהנליכע פלאַנצען; וואָס איז שייך צו אַזעלכע פלאַנצען.
bul'bous *a.* (באַל׳־באַס) ז. *bulbose*.
bul'bul *n.* (באַל׳־באַל) אַ פּערזישער נאַכ־טיגאַל.
bul'bule *n.* (באַל׳־ביול) ז. *bulblet*.
bul'by *a.* (באַל׳־בי) ז. *bulbar*.
Bul'gar *n.* (באַל׳־גאַר) אַ בולגאַריער [איינער וואָס שטאַמט פון בולגאַריען]. אַ בולגאַר [איינער פון אַן אַמאָליגער ראַסע וואָס האָט געלעבט אין די געגענדען פון דעם איצטיגען רוסלאַנד ביי די טייכען דאָן, דונאַי און וואָלגאַ].
Bulga'rian *n. and a.* (באַל־גיי׳־רי־ען) וואָס איז שייך צו די בולגאַרען אָדער בולגאַריען; איינער וואָס שטאַמט פון בולגאַריען; די בולגאַרישע שפּראַך. ז. *Bulgar*.
Bulgar'ic *n. and a.* (באַל־גער׳־איק) וואָס איז שייך צו די אַלטע בולגאַרען אָדער צו די טשערעמיסען און מאָרדווינען וואָס שטאַמען פון זיי; די שפּראַך פון די אַלטע בולגאַרען אָדער פון די פעלקער וואָס שטאַמען פון זיי. ז. *Bulgar*.
bulge *n. and v.* (באַלדזש) 1. דער ברייטסטער טייל פון אַ פעסעל; 2. אויפ־שוועלען אין דער מיטען; 3. רינען; קרי־גען אַ לאָך און אַנגעהמען וואַסער.
2. The boys' pockets **bulged** with apples.
bulim'ia *n.* (ביו־לים׳־אי־ע) הייס־הונגער [אַ קראַנקהייט פון בעשטענדיג זיין הונגעריג].
bulim'ic *a.* (ביו־לים׳־איק) וואָס איז שייך צו דער קראַנקהייט פון זיין בע־שטענדיג הונגעריג.
bu'limy *n.* (ביו׳־לי־מי) ז. *bulimia*.
bulk *n. and v.* (באַלק) שטיק; מאַסע; די גאַנצע לאַדונג פון אַ שיף; דער קער־פּער פון אַ לעבעדיגען בעשעפעניש; די גרויס; די צאָהל; אויפשוועלען; גרויס וואַקסען.
bulk'head *n.* (באַלק׳־העד) אַ שייד־וואַנד אָדער צווישענוואַנד אין אַ שיף אָדער אין אַ טונעל.
bul'kiness *n.* (באַל׳־קי־נעס) דאָס זיין גרויס אין מאָס; די מאַסע; דיק־לייביג־קייט.
bul'ky *a.* (באַל׳־קי) דיק, גרויס, שווער; גרויסלייביג; פּלומפּיג.
bull *n. and v.* (בול) אַ בול, בוהאַי, אַ אָקס; דער זכר פון וואַלפיש; איינער וואָס ספּעקולירט אויף דער בערזע מיט די הויבונג פון די פּרייזען; אַבגעשוואַכ־טער גראָג [אַזאַ אַלקאָהאָל געטראַנק דורך וואַסער]; די בולע [אַ פּאַפּסטליכער אוקאַז]; אַ צופּלאָנטערטע שפּראַך; שטרע־בען צו הויבען דעם פּרייז פון אַקציעס אויף דער בערזע.
Bull *n.* (בול) דער מזל שור [איינער פון די 12 הימלישע מזלות].
bul'la *n.* (באַל׳־ע) אַן אויפגעריסענער וואַסער־בלאָז; אַזאַ צירונגס־שטיק, וואָס האָט די פאָרמע פון אַ רונדען קאַפּסעל; אַ זיגעל אויף אַ דאָקומענט.
bul'lace *n.* (בול׳־אייס) אַזאַ זאָרט פלוים; אַזאַ בוים אין וועסט אינדיען, אויף וועלכען עס וואַקסען אַזעלכע אייער־פערמיגע גרינע פּרוכט וואָס האָבען זעהר אַ גוטען ריח; אַזאַ זאָרט ווייַנטרויבען.
bul'lace-tree *n.* (בול׳ אייס טריע) אַזאַ בוים אין וועסט אינדיען, אויף וועל־כען עס וואַקסען אייערפערמיגע גרינע פּרוכט, וואָס האָבען זעהר אַ גוטען ריח.
bullan'tic *a.* (באַ־לען׳־טיק) וואָס אַנ־בעלאַנגט צו אַ פּאַפּסטליכע בולע [אוקאַז].
bul'lary *n.* (באַל׳־ע־רי) אַ זאַמלונג פון פּאַפּסטליכע אוקאַזען; אַ פאַבריק וואו עס ווערט פערפּאַרטיגט זאַלץ [דורך פערדאַמפּפען דאָס וואַסער וואָס ענטהאַלט אין זיך זאַלץ].
bul'late *a.* (באַל׳־אייט) וואָס איז בע־דעקט מיט בלאָזען אָדער מיט בלאַטערען.
bulla'tion *n.* (באַ ליי׳ שאַן) דאָס אויפרייסען בראָזען.
bull'-bai'ting *n.* (בול׳־ביי׳־טינג) דאָס אַנרייצען פון הינד אויף אָקסען [אַזאַ שפּיעל אַמאָל אין ענגלאַנד].
bull'-beef *n.* (בול׳־ביעף) אָקסען־פלייש [בול פלייש]; האַרט פלייש.
bull'beggar *n.* (בול׳־בעג־אַר) אַ סטראַ־שידלע; אַ שרעקענס־בילד.
bull'-boat *n.* (בול׳־באָוט) אַזאַ אינ־דיאַנער שיפעל בעדעקט מיט אָקסען־פעל.
bull'-calf *n.* (בול׳־קאַהף) אַן עקסעל; אַ דימער יונג.
bull'dog *n.* (בול׳־דאָג) אַ בולדאָג [אַזאַ קליינער דרייסטער שטאַרקער הונד].
bull'doze *v.* (בול׳־דאָוז) 1. איינשרעקען; פערפּאַלגען פאַר מיינונגען; 2. שמייסען.
1. A coward is often too ready to **bulldoze** others.
bull'dozer *n.* (בול׳ דאָ זער) איינער וואָס שרעקט אימעצען איין; אַ רעוואָל־ווער; אַ מאַשין צו בויגען אייזערנע שטאַנ־גען.
bul'len-nail *n.* (בול׳ ען ניייל) אַ טאַ־פּעציער־נאָגעל [אַזאַ קורצער נאָגעל מיט אַ רונדען גרויסען קעפּעל בענוצט ביי פּאָל־סטער אַרבייט].
bul'let *n.* (בול׳־עט) שיס־קוגעל, קויל.
bul'let-bag *n.* (בול׳־עט־בעג) אַזאַ לע־דערנער קעסטעלע צו האַלטען קוילען.
bul'let-head'ed *a.* (בול׳־עט־העד׳־עד) רונדקעפּיג; דום.
bul'letin *n. and v.* (בול׳־ע־טין) אַ בו־לעטין, אָפיציעלער בעריכט; אַ בעקאַנט־מאַכונג פון אַ נייעס; אַן אָפיציעלע פּע־ריאָדישע אויסגאַבע פון אַ פּאַרטיי אָדער פעראיין וואו עס ווערען געדרוקט בעריכ־טען און בעקאַנטמאַכונגען; בעקאַנט מאַ־כען דורך אַ בולעטין וועלכער ווערט אויס־געקלעפּט אין עפענטליכע פּלעצער.
bul'letin-board *n.* (בול׳־ע־טין־באָורד) אַ שוואַרצע ברעט, וואו עס ווע־רען אַנגעקלעפּט פערשידענע בעקאַנטמאַ־כונגען.
bul'letinist *n.* (בול׳־ע־טין־איסט) דער וואָס שרייבט אָדער קלעפּט אויס בולע־טינס.
bul'let-mold *n.* (בול׳־עט־מאָולד) אַ פאָרעם פאַר גיסען קוילען.
bul'let-probe *n.* (בול׳ עט פּראָוב) אַ זאָנד אויף אויסצוגעפינען אַן אַריינ־געשאָסענע קויל אין קערפּער [אַזאַ כי־רורגישער אינסטרומענט].
bul'let-proof *a.* (בול׳־עט־פּרוהף) קוילען זיכער [וואָס לאָזט ניט דורכגעהן קיין קויל].
bul'let-shot *n.* (בול׳־עט־שאָט) דער שאָס פון אַ ביקס.
bul'let-wood *n.* (בול׳ עט וואוד) אַזאַ זאָרט זעהר שטאַרק דונקעל ברוין האָלץ אין אינדיען.
bull'-faced *a.* (בול׳־פייסט) וואָס האָט אַ גרויסע גראָבע געזיכט [אַן אָקסענער פּנים].
bull'-feast *n.* (בול׳־פיעסט) ז. *bull-fight*.
bull'-fight *n.* (בול׳־פאַיט) אַן אָקסען־קאַמפּף [אַזאַ קאַמפּף וואָס ווערט פאָרגע־שטעלט אַלס שפּיעל אין שפּאַניען צווי־שען מענשען און אָקסען].
bull'-fight'ing *n.* (בול׳־פאַיט׳־אינג) ז. *bull-fight*.
bull'finch *n.* (בול׳־פינטש) אַ מין זינג־פויגעלע מיט אַ שוואַרץ קעפּעל און בלוי־ליכען קערפּער.

Bullfinch

bull'fist *n.* (בול׳־פיסט) דער באָוויסט אָדער אַדוואַוואַנטשיק [אַזאַ מין פלאַנצע].
bull'fly *n.* (בול׳־פלאַי) אַזאַ פּיהו־פליג [אַ פליג וואָס קלעפּט מייסטענס צו פיה].
bull'frog *n.* (בול׳ פראָג) דער אָקסען־פראָש [אַ מין גרויסער פראָש, זשאַבע פון שמוציג־ברוינליכען פאַרב].

Bullfrog

bull'-fron'ted *a.* (בול׳־פראַנ׳־טעד) וואָס האָט אַן אָקסענע געזיכט.

bull'head *n. and a.* (בול׳-העד) א דומקאפ, אן אקסענקאפ; דום; א נאמען פון פערשידענע זארטען פיש; דער אויסטראַלישער האיפיש; א בעקאנטער אמעריקאַנער פיש מיט א שפיציגען דינעם הערנדעל אויף דער נאז און צוויי אזעלכע הערנדלעך אונטער׳ן מויל; אזא קליינער שווארצער וואסער־אינזעקט. ז. איל. *"Fishes"*

bull'-head'ed *a.* (בול׳-העד׳-עד) וואס האט אן אקסענעם קאפ; דום.

bull'-head'edness *n.* (בול׳-העד׳-עד-נעס) דאס האבען אן אקסען־קאפ; דומהייט.

bul'liform *a.* (בול׳-אי-פארם) ענליך צו א בלאז.

bul'ling *n.* (בול׳-אינג) דאס אויפרייסען א פעלז דורך שיס־פולווער.

bul'lion *n.* (בול׳-יאן) שטאבעם גאלד און זילבער; א גאלד אדער זילבער מטבע וועלכע איז ארוים פון קורס און ווערט נור אנגענומען אלס איהר מעטאל ווערטה; א צוגויפגעדרעהטע שנור פאר בעפוצונג [קוטאס].

bul'lioner *n.* (בול׳-יאנ-ער) א הענדלער מיט גאלד און זילבער [אין שטאַבען, אין שטיקער].

bul'lion-fringe *n.* (בול׳-יאן-פרינדזש) א פראנגען־שנור, א פרענז־שנור [קוטאס].

bul'lionism *n.* (בול׳-יאנ-איזם) בוליאַניזם [די טעאריע וועלכע פאדערט דאס געלד זאל בעשטעהן נאר פון מעטאל (גאלד אדער זילבער) אדער אויף פון פאפיער־געלד וואס קען אויסגעוועקסעלט ווערען אויף גאלד און זילבער].

bul'lionist *n.* (בול׳-יאנ-איסט) איינער וועלכער האלט פון דער טעאריע פון בוליאניזם. ז. *bullionism*

bul'lish *a.* (בול׳-איש) וואס האלט אין שטייגען אין פרייז [אויף דער בערזע].

bul'list *n.* (בול׳-איסט) דער שרייבער פון די פאפסטליכע אוקאזען.

bull moose (בול מוהס) דער "ער" פון די מוז־טהיערע [אזא גרויסע שטארקע הירש־עהנליכע חיה אין נארד־אמעריקא מיט זעהר ברייטע פלאטשיגע הערנער]. ז. *moose*

Bull Moose Par'ty (בול מוהס פאר׳-טי) די בול־מוז פארטיי [א פראגרעסיווע פאליטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1912 פון דעם געוועזענעם פרעזידענט טהעאַדאר רוזוועלט אלס אפאזיציאן צו דער אַלטער רעפובליקאנער פארטיי, פון וועלכער רוזוועלט איז פריהער געווען דער פיהרער].

Bull Moos'er (בול מוהס׳-ער) אן אנהענגער פון דער בול־מוז פארטיי. ז. *Bull Moose Party*

Bull Moos'es (בול מוהס׳-עס) אן אנהענגעריין פון דער בול־מוז פארטיי. ז. *Bull Moose Party*

bull'-neck *n.* (בול׳-נעק) א ברייטער קארק [ווי פון אן אקס].

bull'-necked *a.* (בול׳-נעקט) וואס האט א קארק ווי אן אקס.

bul'lock *n.* (בול׳-אק) א יונגער עקסעל; אן אקס; א פאפסטליכער אוקאז.

bul'lock's-eye *n.* (בול׳-אקס-אי) א קליין רונד פענסטערל פון דיקען גלאז; אזא מין פלאנצע.

bull'-ring *n.* (בול׳-רינג) אן ארענא, אן אמפיטעאטער, וואו עס קומען פאר אקסען־קעמפפע. ז. *bull-fight*

bull'-roar'er *n.* (בול׳-ראור׳-ער) אזא שטעקעל וואס ווערט געדרעהט אויף א שטריקעל און מאכט דערביי א שטארקען געוויש [א קינדער־שפיעלכעל].

bull's'-eye *n.* (בולז׳-אי) דער מיטעל־פונקט פון א ציעל צום שיסען; א קליינער דונקעלער וואלקען, וואס זאגט אן אויף א שטורם; א קליינע רונדע עפענונג פאר לופט אדער ליכט; א רונד שטיקעל דיקע גלאז, קאנוועקס [בולט] פון איין זייט, וואס ווערט אריינגעשטעלט אלס א פענסטערעל; א קליינע לאנטערנע מיט א רונדע קאנוועקסע גלאז; א רונדע קאנוועקסע גלאז אין א מיקראסקאפ; א שאס וואס טרעפט פונקט אין ציעל; אזא קאלירטע צוקערקע; א נאמען פון א געוויסען שטערען.

bull'-snake *n.* (בול׳-סנייק) אזא אונגיפטיגער גרויסער שלאנג, וואס מאכט א שטארקען געוויש ווען ער ווערט געשטערט פון זיין רוה.

bull's piz'zle (בולז פיזל׳) דער גיד, דאס געשלעכטס גליעד פון אן אקס.

bull'-stag *n.* (בול׳-סטעג) א בעשניטענער אקס.

bull'-ter'rier *n.* (בול׳-טער׳-אי-ער) אזא מין יאגד־הונד.

bull'-trout *n.* (בול׳-טראוט) די לאקס־פארעלע [אזא פיש].

bull'-voiced *a.* (בול׳-וואיסט) וואס האט א הויכע גראבע שטימע [ווי אן אקס].

bull'-whip *n.* (בול׳-הוויפ) א לעדערנער בייטש.

bul'ly *n., a. and v.* (בול׳-אי) 1. צאנקער, קריגער, בעל מחלוקה; 2. לארמען, צאנקען; דאקוטשען; סטראשען, שרעקען; 3. אויסגעצייכענט; פיין, גוט.
2. The loafer bullied the peddler. 3. I am well; I feel bully.

bul'ly-beg'gar *n.* (בול׳-אי-בעג׳-ער) א סטראשידלע.

bul'ly-boy *n.* (בול׳-אי-באי) א פרעהליכער יונג.

bul'lying *a.* (בול׳-אי-אינג) שרעקענדיג; זידלענדיג.

bul'ly out (בול׳-אי אוט) ארויסקריגען דורך א סטראשונאַק.

bul'lyrag *v.* (בול׳-אי-רעג) זיך ארומרייסען, שימפפען, זידלען.

bul'ly-rook *n.* (בול׳-אי-רוק) א בויאן, א סקאנדאליסט.

bul'rush *n.* (בול׳-ראש) דער בינזע [אזא פלאנצע פון וועלכער עס ווערען געמאכט די געפלאכטענע זיצען פון שטוהלען].

bul'rushy *a.* (בול׳-ראש-אי) פול מיט בינזען [אזא מין פלאנצע]; עהנליך צו בינזען. ז. *bulrush*

bul'wark *n. and v.* (בול׳-הווארק) א שוץ־וואנד; א פעסטונגס־וואנד; בעפעסטיגען מיט א פעסטונגס־וואנד; שיצען.

bum *n. and v.* (באם) א שיכור; א טוינגעניכטס; א ליידיגגעהער; א פוסט און פאסניק; פיהרען א לעבען פון א פוסט און פאסניק אדער פון א שכור; דער הינטער חלק; זשוזשען, רוישען; א לוסטיגע געזעלשאפטליכע פערזאמלונג.

bumbai'liff *n.* (באם-ביי׳-ליף) א פאַליציי בעאמטער, וואס האט אויסצופיהרען שטראפען אויף פער׳משפט׳ע אין געריכט.

bum'blebee *n.* (באמ׳בל-ביע) אזא גרויסע האריגע ביען [וועלכע ברומט ווען זי פליהט].

Bumblebee

bum'bledom *n.* (באמ׳בל-דאם) די גדלות, די אנגעבלאזענקייט, די פוסטע גאוה פון א בעאמטען.

bum'boat *n.* (באמ׳-באוט) א שיף וואס פיהרט פראוויאנט.

bum'-brush'er *n.* (באמ׳-בראש׳-ער) א לעהרער וואס האט ליעב צו שמייסען.

bum'kin *n.* (באמ׳ קין) אזא קורצער שטאנג פון האלץ אדער אייזען אלס א שפארע אויף א שיף.

bum'mer *n.* (באמ׳-ער) א פוסט און פאסניק, אן ארומטרייבער.

bump *n. and v.* (באמפ) 1. נוז, בייל, געשוויר; שלאג, קלאפ; 2. שלאגען; מאַכען א געשלעג; געבען א קלאפ; 3. זיך אנשטויסען מיט א קלאפ.
3. The automobile bumped into a telegraph pole.

bum'per *n., v. and a.* (באמ׳-פער) א שלעגער; א בעכער פול ביז׳ן ראנד; א שוץ־קלאץ אויף א שיף נעגען בעשעדיגונג פון אייז; א פולגעפאקטער טעאטער צו א בענעפיס; א מאשין צוזאמענצוקלאפען פילץ [פאר היט]; אנפילען ביז׳ן ראנד; האלטען א טאסט; איבערפליסיג, רייך, פיעל; גוט.

bum'ping-post *n.* (באמ׳-פינג-פאוסט) א דיקער האלץ־קלאץ, וואס ווערט בעפעסטיגט ביי דעם ענד פון אן אייזענבאהן־ליניע ניט צו דערלאזען, אז די וואגאנען זאלען אריבערלויפען דעם ענד פון די רעלסען [שינעס].

bump'kin *n.* (באמפ׳-קין) אן אומגעלומפערטער מענש [א באלוואן]; א קלאָץ; א דארפישער נאר; אזא קורצער שטאנג פון האלץ אדער אייזען אלס א שפארע אויף א שיף.

bump'kinly *a.* (באמפ׳-קינ-לי) נאריש, אומגעלומפערט; ווי א פאיאץ אדער קלאָון.

bump'tious *a.* (באמפ׳-שאס) גאוה׳דיג, גדלות׳דיג, אנגעבלאזען, העזה׳דיג; געניינגט צו מחלוקות.

bump'tiously *adv.* (באמפ׳-שאס-לי) מיט גאוה; מיט העזה; ווי א בעל מחלוקה.

bump'tiousness *n.* (באמפ׳-שאס-נעס) נארישע גאוה; פוסטע גדלות, אנגעבלאזענקייט.

bun *n.* (באן) א קליינער רונדער ברויט־קוכען; א זארט ביסקווים; אן עק פון א האז; א טרוקען פלאנצען־שטענגעל; אזא שפיעל מיט א פלאכען דעקל.

bunch *n. and v.* (באנטש) 1. א בייל; א בייל; מאכען א בייל; א הויקער, הארב; א בינטעל; וואקסען אין בינטלעך; 2. צונויפבינדען אין בינטלעך; 3. א חבריא, א כנופיה.
3. They are intimate friends; they belong to the same bunch.

bunch of five (באנטש אוו פאיוו) דאס בינטעל פינגער [די פינף פינגער פון האנד].

bun'chy *a.* (באנ׳-טשי) וואקסענדיג

אין בינטלעך; פול מיט בינטלעך; ווי א בינטעל; הויערדיג.

bun'co *v. and n.* (באנ'-קאו) בעשווינד־לען, בערויבען; א שווינדלער־שפּיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בעשווינדלען און בערויבען.

bun'co-game *n.* (באנ'-קאו-גיים) שווינדלער־שפּיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בעשווינדלען און בערויבען.

bun'co-joint *n.* (באנ'-קאו-דזשאינט) א פּלאץ, וואוהין מען פערנארט איינעם, אום איהם צו בעשווינדלען אדער בערוי־בען.

bun'co-man *n.* (באנ'-קאו-מען) ז. *bunco-steerer*.

bun'combe *n.* (באנ'-קאם) פוסטע פראזען.

bun'co-steer'er *n.* (באנ'-קאו-סטיער'-ער) א שווינדלער וועלכער פערנארט אן אנגעקומענעם פרעמדען אין א קארטען־שפּיעל אדער אין אן אנדער שפּיעל און בערויבט איהם.

bund *n.* (באנד) א שפּאציער־וועג לענגס א טייך.

bund *n.* (בונד) א בונד, א פעראיין.

Bun'desrat *n.* (בונ'-דעס-ראט) דער פעדעראטיווער ראט פון דער דייטשער אימפּעריע, וואו די רעגיערונגען פון די 26 דייטשע שטאאטען האבען זייערע פער־טרעטער; דער פעדעראטיווער ראט פון דער שווייצער רעפובליק [דער רעגיע־רונגס־ראט].

Bun'desrath *n.* (בונ'-דעס ראט) ז. *Bundesrat*.

bun'dle *n. and v.* (באנדל) בינטעל, פּעקעל; צוזאמענבינדען אין א פּעקעל, מאכען א פּעקעל; אב'פּטר'ען שנעל און אהן צערעמאניעס; אוועקגעהן שנעל און אהן צערעמאניעס.

bun'dle off (באנדל אף) פּטור ווערען פון אימעצען שנעל און אהן צערעמאניעס.

bun'dle out (באנדל אוט) ארויסטרייבען, ארויסיאגען.

bun'dle-pil'lar *n.* (באנ'דל-פּיל' אר) בינטעל־זייל [א זייל פון א געבויידע וואס האט די פארם פון א בינטעל זיי־לען].

bung *n. and v.* (באנג) שפּונד [פּער־שטאפּער פון א פעסעל]; א שפּונד־לאך; פערשפּונדעווען.

bun'galow *n.* (באנ'-גע-לאו) אן איינ־שטאקיגעס הויז מיט א ווערענדע ארום; א גארטען־הויז.

Bungalow

bunged up (באנגד אפּ) צושלאגען, צופּלאפּט; אויסגעמאטערט.

bung'-hole *n.* (באנג' האול) שפּונד־לאך [פון א פאס].

bun'gle *v. and n.* (באנגל) פערדארבען; מאכען פּארטאטשנע ארבייט; טהון עפּעס אונגעשיקט אדער אונגעלומפּערט; פּאר־טאטשעריי.

The carpenter bungled the job.

bun'gler *n.* (באנ'-גלער) א פּארטאטש, פּארטאטש־נע; אומגעלומפּערט.

bun'gling *a.* (באנ'-גלינג) The bungling workman deserves no sympathy.

bun'glingly *adv.* (באנ'-גלינג-לי) אויף אן אומגעלומפּערטען אופן; מעשה פּאר־טאטש.

bun'ion *n.* (באנ'-יאן) א געשוואולסט אונטער דעם גראבען פוס־פינגער; א היה־נער־אויג.

bunk *n. and v.* (באנק) א שלאפבאנק; א געלעגער אויף א שיף פון א מאטראז; געהן שלאפען.

bun'ker *n.* (באנ'-קער) א באנק; א קאסטען.

bun'ko *v. and n.* (באנ'-קאו) בעשווינד־לען, בערויבען; א שווינדלער־שפּיעל וואו מען נארט אריין א פרעמדען איהם צו בע־שווינדלען און בערויבען.

bun'ko-steer'er *n.* (באנ'-קאו-סטיער'-ער) א שווינדלער וואס נארט אריין אן אנגעקומענעם פרעמדען אין א קארטען־שפּיעל אדער אין וועלכען עס איז אנדער שפּיעל אום איהם צו בערויבען.

bun'kum *n.* (באנ'-קאם) ז. *buncombe*.

bunn *n.* (באן) ז. *bun*.

bun'ny *n.* (באנ'-אי) א קראליק.

Bun'sen bur'ner (באנ'-זען בויר'-נער) א בונזען־ברענער [א גאז־ברענער, וועל־כער איז אזוי איינגעריכטעט, דאס צום ברען־גאז זאל אויף צוגעמישט ווערען לופט. דער פלאם פון אזא ברענער איז ניט קיין לייכטענדער, אבער זעהר א היי־סער און ווערט בענוצט פאר כעמישע און טעכנישע צוועקען. דיעזען ברענער האט ערפונדען א געוויסער דייטשער כע־מיקער בונזען].

bunt *n. and v.* (באנט) שטויסען מיט די הערנער [ווי א ציגע]; א שטויס מיט די הערנער; דער מיטען פון א זעגעל; דער מיטען פון א נעץ; א קראנקהאפטער אנוואוקס אויף ווייץ־קערנער; ווערען אויפגעבלאזען ווי א זעגעל.

bun'ted *a.* (באנ'-טעד) געשעדיגט דורך א קראנקהאפטען אנוואוקס [וועגען ווייץ־קערנער].

bun'ter *n.* (באנ'-טער) א פּרוי וועלכע קלייבט לומפּען [שמאטעס] אין די גא־סען; א פּראסטע פרוי.

bun'tine *n.* (באנ'-טין) וואס פון ציייג מען מאכט א פלאג.

bun'ting *n.* (באנ'-טינג) דאס שטויסען מיט די הערנער; א קלאץ פאר א שפּארע; דאס אויפגעבלאזען ווערען [ווי א זע־געל]; דאס זיפּען; פלאג־שטאף [פון וואס א פלאג ווערט געמאכט]; פלאג־טוך פון א שיף; א מין ווארבייטשיק־פויגעל.

bun'ting-crow *n.* (באנ'-טינג-קראו) די נעבעל־קראהע [אזא פויגעל].

bunt'line *n.* (באנט'-לין) א שטריק צום אנשטעלען די זעגלען נעגען ווינד.

bunt'line-cloth *n.* (באנט'-לין-קלאטה) די פוטער פון א זעגעל [אין די ערטער וואו די שטריק זייגען בעפעסטיגט].

bun'yon *n.* (באנ'-יאן) ז. *bunion*.

buoy *n. and v.* (באי) באיע, אנ־קער־צייכען [א פאס אדער שטיק האלץ צוגעבונדען צום אנקער, וועלכער שווימט אויף'ן וואסער און ציינט אן די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען]; א לע־בענס־רעטער [פאר איינעם וואס איז אריינגעפאלען אין וואסער זיך צו ראטע־וועז]; שווימען, מאכען שווימען; ניט לא־זען אראבפאלען פון מוטה.

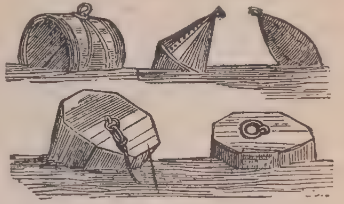
Buoys

buoy'age *n.* (באי'-איידזש) די באיעס אנצואווייזען די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען אויף'ן ים. ז. *buoy*.

buoy'ancy *n.* (באי'-ען-סי) שווים־איי־גענשאפט; שווים־קראפט; פריידיגקייט; בטחון; לעבעדיגקייט.

buoy'ant *a.* (באי'-ענט) 1. שווימענדיג; וואס האט די איינענשאפט צו שווימען; וואס איז לייכט און קען ניט זינקען; 2. פרעהליך, לעבעדיג; האפנונגספול.

2. He has a buoyant spirit.

buoy'antly *adv.* (באי'-ענט-לי) מיט לוסטיגקייט, מיט לעבעדיגקייט, מיט בטחון.

buoy'ing *n.* (באי'-אינג) דאס האלטען אויף דער אויבערפלעכע פון וואסער; שטיצע.

buoy'-rope *n.* (באי'-ראופ) די שטריק מיט וואס די באיע איז צוגעבונדען צום אנקער. ז. *buoy*.

bur *n. and v.* (בויר) דער שארסטיגער שאלעכץ פון א נוס אדער פון אנדערע פּרוכט; אזא שטעכעדיגע פלאנצע; דער ליבטקרייז ארום דער לבנה; א נאמען פון פערשידענע געצייג; דאס שטיקעל מע־טאל, וואס ווערט ארויסגעדריקט ביים דורכשטעכען מעטאל־פלאטען; שארסטי־גע זייד; דאס אויסשפּרעכען דעם בוכ־שטאב "ר" פון האלז [דאס ריידען מיט'ן "ר"]; מאכען א גרילצענדען גערויש; ריידען מיט'ן "ר".

bur'bot *n.* (בויר'-באט) שטעך־פיש [אזא פיש מיט שטעכער ביים ענד קאפּ].

Burbot

bur'den *n. and v.* (בוירדן) לאסט, משא; דרוק; דער טייל פון א געדיכט, וואס ווערט ווידערהאלט צו ענדע פון יע־דען פערז; די באס־שטימע [אין מוזיק]; עטוואס וואס ווערט אפט ווידערהאלט; בעלאדען מיט משא; בעלאסטען, בעדרי־קען.

bur'dener *n.* (בויר'דנ-ער) דער, וועלכער עס לאדט אן משא; א בעדריקער.

bur'den of proof (בוירדן אוו פרוהף) די פפליכט וואס ליעגט אויף איינעם פון די צדדים, וועלכע געהען צום געריכט, פעסטצושטעלען אן אנגעגעבענעם פאקט דורך בעווייזע, ווען ניט וועט דער אור־טייל פון ריכטער אויספאלען געגען איהם.

bur'densome *a.* (בויר'דנ-סאם) שווער; דריקענד; בעלעסטיגענד.

The peasants find the tax burdensome.

bur'densomely *adv.* (בויר'דנ-סאם-לי) אויף א בעלעסטיגענדען אדער דרי־קענדען שטייגער.

bur'densomeness *n.* (בויר'דנ-סאם-נעס) לעסטיגקייט, בעלעסטיגונג, בעדרי־קונג.

bur′dock *n.* (בויר′-דאַק) די קלעטע אדער רעפּייניק [אזא שטעכעדיגע פלאַנצע].

bur′-drill *n.* (בויר′-דריל) אזא צאָהן-בויערער [אַ דענטיסטישער אינסטרומענט].

bu′reau *n.* (בּיו′-ראָו) ביוראָ, שרייב-טיש; טישקעסטעל; קאָמאָד; אַ קאָנטאָר; אַן אַמטס-צימער; אַ רעגיערונגס-דעפּאַרטאַמענט.

bureau′cracy *n.* (ביו-ראָו′-קרע-סי) ביוראָקראַטישע פערוואַלטונג [אַ רעגיערונג, וואו די הויפּטמאַכט ליעגט אין די הענד פון די אַדמיניסטראַטיווע בעאַמטע]; ביוראָקראַטיע [דאָס בעאַמטענטום].

bu′reaucrat *n.* (ביו′-ראָ-קרעט) אַ ביוראָקראַט; אַן אַנהענגער פון ביוראָקראַטישע פערוואַלטונג. ז. *bureaucracy*

bureaucrat′ic *a.* (ביו-ראָ-קרעט′-איק) וואָס איז נוגע צו בעאַמטע אדער בעאַמטען-הערשאַפט, ביוראָקראַטיש. ז. *bureaucracy*

bureaucrat′ical *a.* (ביו-ראָ-קרעט′-אי-קעל) ז. *bureaucratic*

bureaucrat′ically *adv.* (ביו-ראָ-קרעט′-אי-קעל-אי) אויף אַ ביוראָקראַטישען אופן. ז. *bureaucracy*

bureau′cratist *n.* (ביו-ראָו′-קרע-טיסט) ז. *bureaucrat*

Bu′reau of Corpora′tions (ביו′-ראָו אָוו קאָר-פּאָ-ריי′-שאַנז) די קאָרפּאָראַציאָנס-ביוראָ [אַ רעגיערונגס-דעפּאַרטאַמענט אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ וואָס האָט די אויפזיכט איבער קאָרפּאָראַציאָנען]. ז. *corporation*.

Bu′reau of Educa′tion (ביו′-ראָו אָוו עד-יו קיי′-שאָן) בילדונגס-ביוראָ [פון דער אַמעריקאַנער רעגיערונג].

Bu′reau of Engra′ving and Prin′ting (ביו′-ראָו אָוו ען-גריי′-ווינג ענד פּרינ′-טינג) די ביוראָ פון דער ווערטהפּאַפּיערען-דרוקעריי פון דער אַמעריקאַנער רעגירונג.

Bu′reau of Immigra′tion (ביו′-ראָו אָוו אימ-אי-גריי′-שאָן) אימיגראַציאָנס-ביוראָ [אַ רעגיערונגס-דעפּאַרטאַמענט אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ וואָס האָט די אויפזיכט איבער אימיגראַציאָן.

Bu′reau of In′sular Affairs′ (ביו′-ראָו אָוו אינ′-סיו-לאַר ע-פעהרז′) אַ רעגיערונגס-דעפּאַרטאַמענט אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ וואָס האָט די אויפזיכט איבער דער פערוואַלטונג פון די פיליפּינען אינזלען.

Bu′reau of La′bor (ביו′-ראָו אָוו ליי′-באָר) די אַרבייטס-ביוראָ [אַ דעפּאַרטאַמענט אין מיניסטעריום פון אַרבייט און קאָמערץ אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

Bu′reau of Statis′tics (ביו′-ראָו אָוו סטע-טיס′-טיקס) די סטאַטיסטישע ביוראָ פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ [דיעזע ביוראָ האָט די אויפגאַבע צו זאַמלען און צו פערעפענטליכען סטאַטיסטיקס איבער האַנדעל און אַרבייט, שיף-פערקעהר, איינפוהר און אויספוהר, אימיגראַציאָן א. ד. ג.].

burette′ *n.* (ביו-רעט′) אזא גלעזערנע רעהר פאַר כעמישע צוועקען; אזא געציערטער ווייןקרוג.

burg *n.* (בוירג) אַ בעפעסטיגטע שטאָדט. ז. *borough*

bur′-gage *n.* (בויר′-גיידזש) אזא מעטאַלענע אונטערלאַגס-פּלאַטע פאַר דימענט-פּאַסער.

bur′gage *n.* (בויר′-גיידזש) דאָס דינגען ערד ביי דער רעגיערונג פאַר צינז אָבצאָהלונג.

bur′gall *n.* (בויר′-גאָהל) אַ עסבאָרער פיש וואָס געפינט זיך אין די וואַסערען פון די ניי-ענגלאַנד שטאַאַטען פון נאָרד-אַמעריקאַ. ז. איל. "*Fishes*"

bur′gamot *n.* (בויר′-גע-מאָט) ז. *bergamot*

bur′ganet *n.* (בויר′-גע-נעט) אזא העלם [מעטאַלענע היטעל] וואָס פלעגט געטראַגען ווערען פון קריעגער אין 16טען יאָהר-הונדערט.

burgeois′ *n.* (בור-זשו-אַ′) ז. *bourgeois*

bur′geon *v. and n.* (בויר′-דזשאָן) ז. *bourgeon*

bur′gess *n.* (בויר′-דזשעס) אַ בירגער, אַ געמיינדע בירגער; אַ דעפּוטאַט פון אַ וואַהל בעצירק אין פּאַרלאַמענט; אַ מאַגיסטראַט.

bur′gess-ship *n.* (בויר′-דזשעס-שיפּ) בירגערשאַפט.

burg′grave *n.* (בויר′-גרייוו) בורג-גראַף [אַן אַמאָליגער טיטול אין איינינע אייראָפּעאישע לענדער פאַר דעם אויבערהאַר פון אַ שטאָדט אדער אַ פעסטונג].

burg′gravess *n.* (בויר′-גרייוו-עס) אַ בורג-גרעפין. ז. *burggrave*

burgh *n.* (בוירג) ז. *burg*

bur′ghal *a.* (בויר′-געל) וואָס איז שייך צו אַ שטאָדט אדער געמיינדע.

bur′gher *n.* (בויר′-גער) אַ בירגער פון אַ שטאָדט.

bur′ghermaster *n.* (בויר′-גער-מעס-טער) ז. *burgomaster*

bur′ghership *n.* (בויר′-גער-שיפּ) דאָס שטאָדט-בירגעררעכט.

burgh′master *n.* (בוירג′-מעס-טער) ז. *burgomaster*

burg′lar *n.* (בוירג′-לער) אַן איינברעכער [אַ גנב וואָס ברעכט איין אין אַ הויז].

burg′lar-alarm′ *n.* (בוירג′-לער-ע-לאַרם′) אַ גלעקעל ביי אַ טהיר, פענסטער א. ד. ג. אַלס פערזיכערונגס-מיטעל געגען גנבים.

burg′lar-alarm′ lock (בוירג′-לער-ע-לאַרם′ לאַק) אַ שלאָס מיט אַ פאָרריכטונג צו קלינגען [אַלס פערזיכערונגס-מיטעל געגען גנבים].

burgla′rious *a.* (בוירג-ליי′-רי-אַס) וואָס איז שייך צו איינברעכעריי [פון אַ גנב]; איינברעכעריש.

burgla′riously *adv.* (בוירג-ליי′-רי-אַס-לי) דורך איינברעכען; מיט דער אָבזיכט איינצוברעכען; ווי אַן איינברעכער.

burg′larize *v.* (בוירג′-לער-איז) איינברעכען אין אַ הויז צו גנב′ענען.

burg′lar-proof *a.* (בוירג′-לער-פּרוהף) זיכער געגען איינברעכונג [ווי אַ געביידע, אַן אייזערנער קאַסע-שראַנק א. ז. וו.].

burg′lary *n.* (בוירג′-לער-אי) דאָס איינברעכען פון אַ גנב; גנבה דורך איינברעכען.

bur′gle *v.* (בוירגל) זיך איינברעכען, מיט דעם צוועק צו גנב′ענען.

burg′master *n.* (בוירג′-מעס-טער) ז. *burgomaster*

bur′gomaster *n.* (בויר′-גאָ-מעס-טער) בירגערמייסטער [דער הויפּט פון אַ שטאָדט, אַ גאָלאָוואַ]; דער אייז-פויגעל.

bur′gonet *n.* (בויר′-גאָ-נעט) ז. *burganet*

bur′goo *n.* (בויר′-גוה) געדיכטע קאַשע געקאָכט פון האָבער-מעהל; אזא זופּ געקאָכט מיט פערשיעדענע פליישען און גרינסען.

bur′grave *n.* (בויר′-גרייוו) ז. *burggrave*

burgra′viate *n.* (בויר-גריי′-ווי-אייט) דאָס אַמט אדער טיטול פון אַ בורג-גראַף. ז. *burggrave*

Bur′gundy *n.* (בויר′-גאַנ-די) וויין, וועלכער ווערט געמאַכט אין בורגונדיע, פראַנקרייך.

bur′iable *a.* (בער′-אי-עבל) צו בעגראָבען.

bur′ial *n.* (בער′-אי-על) בעגרעבנים, קבורה, בעערדיגונג; בעערדיגונגס אָרט.

bur′ial-case *n.* (בער′-אי-על-קייס) אַ טרונע וועלכע לאָזט ניט צו קיין לופט.

bur′ial-club *n.* (בער′-אי-על-קלאָב) אַ שטערבע-קאַסע.

bur′ial-feast *n.* (בער′-אי-על-פיעסט) קבורה-מאָלצייט [ביי די קריסטען ווערט געמאַכט אַ מאָלצייט נאָכדעם ווי מען איז מקבר דעם טויטען].

bur′ial-ground *n.* (בער′-אי-על-גראָונד) אַ בית עולם.

bur′ial-place (בער′-אי-על-פּליים) אַ בית עולם.

bur′ial-ser′vice *n.* (בער′-אי-על-סויר′-וויס) די רעליגיעזע צערעמאָניע ביים מקבר זיין אַ טויטען; אַ הספד אויפ′ן קבר; קדיש אויפ′ן קבר.

bur′ier *n.* (בער′-אי-ער) אַ קברן, טויטענגרעבער.

bu′rin *n.* (ביו′-רין) גראַוויר-שטיפט [אזא געצייג צום גראַווירען אין שטאָל].

Burin

burke *v.* (בוירק) מאָרדען אימעצען מיט דער אָבזיכט צו פערקויפען דעם קערפּער פאַר אַנאַטאָמישע צוועקען צו שטודענטען וואָס לערנען זיך מעדיצין; אָבשאַפען פון דער וועלט; פריי ווערען פון עטוואָס דורך אַן אונדירעקטען מיטעל.

bur′ker *n.* (בויר′-קער) אַ מערדער, וואָס פערקויפט דעם טויטען קערפּער פון דעם ערמאָרדעטען צו מעדיצין שטודענטען פאַר אַנאַטאָמישע צוועקען.

bur′king *n.* (בויר′-קינג) דאָס מאָרדען מענשען צו פערקויפען זייערע טויטע קערפּער צו מעדיצין שטודענטען פאַר אַנאַטאָמישע צוועקען.

burl *n. and v.* (בוירל) אַרויסציהען קניפּלעך פון געוועבטען שטאָף; צופּען וואָל מיט דער האַנד; אַ קניפּעל אין אַ פאָדים; אַ סוק פון אַ בוים.

bur′lace *n.* (בויר′-לייס) אזא זאָרט וויינטרויבען.

bur′lap *n.* (בויר′-לעפּ) אזא זאָרט פּאַק-טוך צום פערפּאַקען סחורה.

burlesque′ *a., n. and v.* (בויר-לעסק′) לוסטיג, לאַכענדיג; אַ בורלעסק [אַ לוסטיגע אָבלאַכענדע אדער חוזק מאַכענדע פאָרשטעלונג אין אַ טעאַטער], אַ קאַריקאַטור; לוסטיג פאָרשטעלען; לעכערליך מאַכען.

burles′quer *n.* (בויר-לעס′-קער) איינער וואָס מאַכט לוסטיג אדער לעכערליך.

burlet′ta *n.* (בויר-לעט′-ע) בורלעסק-אָפּעראַ [אַ לייכטע קאָמישע אָפּעראַ].

bur'ling-machine' *n.* (בויר׳-לינג-מע-שין) א מאשין ארויסצוציהען קניפּלעך פון וואָלענשטאָף.

bur'ly *a.* (בויר׳-לי) 1. קערפּערליך גרויס, דיק; 2. וואָס האָט סוקען [ווי א בוים].
1. He was a **burly** fellow. He weighed 300 pounds.

burn *v. and n.* (בוירן) פערברענען; ברענען; אויסברענען; שטראַהלען; זיין צוהיצט; זיין נאָהענט צו א בעהאַלטענער זאַך וואָס ווערט געזוכט, כמעט טרעפען [אין געוויסע שפּיעלען]; דאָס ברענען; א פייער-שאָדען; א בראַנד-וואונד; דאָס אויסברענען וואַלד; תבואה-בראַנד, געטריידע-בראַנד [אזא קראַנקהייט ביי תבואות].

burn away' (בוירן ע-הוויי) אָבברענען; פערברענען.

burn day'light (בוירן דיי׳-לאַיט) פערשווענדען צייט אומניציג [ברענען ליכט אין העלען טאָג].

bur'ner *n.* (בויר׳-נער) דער ברענער פון א לאָמפּ; איינער וואָס פערברענט אָדער צינדעט אָן.

bur'net *n.* (בויר׳-נעט) די בעכער-בלום [א גראָז-אַרטיגע פּלאַנצע. איהר וואָרצעל ווערט געברויכט אין פאָלקס-מעדיצין געגען צייהן-וועהטאָג און געגען מאַגען-שוואַכקייטען]

Burnet

bur'net-rose *n.* (בויר׳-נעט-ראָוז) די שאָטלענדישע רויז [זעהר א שטעכיגע איירָאָפּעאישע און אזיאַטישע רויז מיט 9 קליינע בלעטלעך און מיט געלב-רויטע אָדער ווייסע בליטהען].

bur'ning *n. and a.* (בויר׳-נינג) דאָס ברענען אָדער פערברענען; ברענענדיג; הייס, היציג; וואָס פעראורזאַכט אויפרעגונג אָדער בעגייסטערונג; שטאַרק, מעכטיג.

bur'ning-bush *n.* (בויר׳-נינג-בוש) א ברענענדער בוש [קוסטאַרניק]; דאָס עמבלעם פון די פּרעסביטעריאַנער [א געוויסע פּראָטעסטאַנטישע קריסטליכע סעקטע] וואָס ווערט געצייכענט אלס א ברענענדער בוש [קוסטאַרניק] מיט דער הינדייטונג אויף דעם ברענענדען און ניט פערברענענדען סנה, וואָס משה רבנו האָט געזעהן, וועגען וועלכען עס ווערט דערצעהלט אין חומש; א נאָמען פון פערשיעדענע קוסטאַרניקעס און פּלאַנצען.

bur'ning-glass *n.* (בויר׳-נינג-גלעס) א ברען-גלאָז.

bur'ning-mir'ror *n.* (בויר׳-נינג-מיר׳-אָר) א ברען-שפּיגעל.

bur'ning-point *n.* (בויר׳-נינג-פּוינט) דער ברען-פּונקט, דער גראַד היץ, ווען אויילען הויבען אן צו ברענען.

bur'nish *n. and v.* (בויר׳-ניש) פּאָלירען, מאַכען גלאַנציג; א גלאַנץ.

bur'nisher *n.* (בויר׳-ניש-ער) פּאָלירער; פּאָליר-אייזען, פּאָליר-געצייג.

bur'nishing *n.* (בויר׳-ניש-אינג) דאָס פּאָלירען.

burn one's fin'gers (בוירן וואָנז פינ׳-גערז) זיך די פינגער פערברענען [מאַכען א שלעכט געשעפט].

burnoose' *n.* (בויר-נוס׳) א בורנוס [אזא ברייטער וואָלענער מאַנטעל מיט א קאַפּישאָן].

burnous' *n.* (בויר-נוס׳) *burnoose* ז.

burn out (בוירן אוט) אויסברענען.

burnt *a.* (בוירנט) געברענט, פערברענט.

burnt'-ear *n.* (בוירנט׳-איער) געטריידע-בראַנד [אזא קראַנקהייט ביי תבואות].

burn the can'dle at both ends (בוירן טהי קענדל עט באָוטה ענדז) ברענען דאָס ליכט פון ביידע עקען [פערשווענדען קרעפטען אָדער געלד].

burn the mid'night oil (בוירן טהי מיד׳-נאַיט איל) לערנען אָדער ארבייטען ביי נאַכט.

burnt'-of'fering *n* (בוירנט׳-אָפ׳-ער-אינג) פייער-אָפּפער [קרבן עולה].

burnt'-sac'rifice *n.* (בוירנט׳-סעק׳-רי-פאַיס) *burnt-offering* ז.

burn up (בוירן אָפּ) פערברענען, פערצעהרען; פערברענט ווערען, פערניכטעט ווערען.

burr *n. and v.* (בויר) *bur* ז.

bur'rage *n.* (בויר׳-עדזש) *borage* ז.

bur'rel *n.* (באַר׳-על) אזא דיקע רויטליכע געוואַנד וואָס פלעגט אמאָל בענוצט ווערען פאַר קליידער.

bur'rel-fly . *n.* (באַר׳-על-פלאַי) אזא רויטליכע פערד-פליעג.

bur'rell *n.* (באַר׳-על) *burrel* ז.

bur'rel-shot *n.* (באַר׳-על-שאָט) א קאַרטעטש [אזא באַמבע אנגעפילט מיט שטיקלעך אייזען, נעגעל, שטיינדלעך א. ז. וו. צום שיסען פון האַרמאַטען].

burrh'stone *n.* (בויר׳-סטאָון) אזא שטיין פון וועלכען עס ווערען געמאַכט מיהל-שטיינער.

bur'ro *n.* (באַר׳-או) אזא קליינער אייזעל.

bur'row *n. and v.* (באַר׳-או) 1. א נאָרע פון קראָליקעס; א הויפען אָבפאַל ביים ארייננאַנג אין א שאַכט; א קרויז; ליגען אין א נאָרע אין דער ערד; 2. אויסגראָבען; זיך איינגראָבען.
2. Beavers **burrow** under rivers and build dams.

bur'ry *a.* (בויר׳-אי) שאַרסטיג, שטעכיג.

bur'sa *n.* (בויר׳-סאַ) אין אנאָטאָמיע און זאָאָלאָגיע — א בייטעל.

bur'sar *n.* (בויר׳-סער) שאַץ-מייסטער, קאַסירער פון אן אוניווערזיטעט אָדער געמיינדע; א סטיפּענדיאַנט [א סטודענט וואָס בעקומט שטיצע פון אן אונטערשטיצונגס-פאָנד].

bursa'rial *a.* (בויר-סיי׳-רי-על) וואָס איז שייך צו א שאַץ-מייסטער אָדער קאַסיר; בנוגע צו א סטודענט, וואָס בעקומט שטיצע פון אן אונטערשטיצונגס-פאָנד.

bur'sarship *n.* (בויר׳-סער-שיפּ) דער אַמט פון א שאַץ-מייסטער אָדער קאַסיר; די קאַסע פון אן אוניווערזיטעט אָדער קלויסטער; א סטיפּענדיע פאַר א סטודענט פון אן אוניווערזיטעט.

bur'sary *n.* (בויר׳-סע-רי) די קאַסע פון אן אוניווערזיטעט אָדער א קלויסטער; א סטיפּענדיע-פאָנד אין אן אוניווערזיטעט פאַר אָרימע סטודענטען.

burse *n.* (בוירס) א זאַק, א בייטעל, א טייסטער; אן אונטערשטיצונגס-פאָנד אין אוניווערזיטעט פאַר אָרימע סטודענטען.

burst *v. and n.* (בוירסט) פּלאַצען, אויפרייסען; ריס, שפּאַלט; אויפרייסונג; בראָך.

burs'ter *n.* (בוירס׳-טער) איינער וואָס צוברעכט אָדער צושמעטערט.

burst forth (בוירסט פאָורטה) אויסברעכען [א פייער, א וואולקאַן א. ז. וו.]; ארויספּלאַצען.

burst in'to laugh'ter (בוירסט אינ׳-טו לאַפ׳-טער) ארויספּלאַצען מיט א געלעכטער.

burst in'to leaf (בוירסט אינ׳-טו ליעף) ארויסלאָזען בלעטער [ביי ביימער].

burst in'to tears (בוירסט אינ׳-טו טיערז) אויסברעכען אין א געוויין.

burst in upon' one (בוירסט אין א-פּאָן׳ וואָן) אויף אימעצען אנפאַלען.

bur'stone *n.* (בויר׳-סטאָון) אזא שטיין פון וועלכען עס ווערען געמאַכט מיהל-שטיינער.

burst up (בוירסט אָפּ) עקספּלאָדירען; צוזאַמענברעכען; באַנקראָטירען.

burst upon' one's ear (בוירסט א-פּאָן׳ וואָנז איער) רייסען איינעמס אויערען דורך הויך שרייען.

burst upon' one's sight (בוירסט א-פּאָן׳ וואָנז סאַיט) זיך איינעם פּלוצלונג בעווייזען.

burst with laugh'ing (בוירסט וויטה לאַפ׳-אינג) פּלאַצען פון געלעכטער.

burt *n.* (בוירט) פלאָנדערקע, שטיינבוט [אזא פלאַטשיגער פיש].

bur'then *n. and v.* (בויר׳-טהען) *burden* ז.

bur'ton *n.* (בויר׳-טאָן) דאָס צוג-ווערק אויף א שיף [די פּאַררייכטונג ארויפצוהויבען משא אויף א שיף].

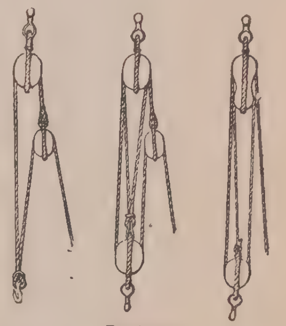
Burtons

bur'y *v.* (בער׳-אי) בעערדיגען, מקבר זיין; פערבאָרגען; בעהאַלטען; פערדעקען פון אויג.

bur'ying *n.* (בער׳-אי-אינג) דאָס בעגרעבנים; דאָס בעגראָבען.

bur'ying-bee'tle *n.* (בער׳-אי-אינג-ביטל) דער גראָבער-קעפער, דער גראָבער-זשוק [ווערט אזוי גערופען, ווייל דיעזער אינזעקט בעגראָבט די טויטע קערפּער פון קליינע חיה׳לעך, אין וועלכע ער לעגט זיינע אייעלעך].

bur'ying-ground *n.* (בער׳-אי-אינג-גראַונד) א בעגרעבנים-אָרט; א בית-עולם.

bur'ying-place *n.* (בער׳-אי-אינג-פּליים) בעגרעבנים-אָרט; מקום קבורה; בית עולם.

bur'y in obliv'ion (בער׳-אי אין אָב-ליוו׳-אי אָן) איבערגעבען צו דער פערגעססענהייט.

bur'y the hatch'et (בער׳-אי טהי העטש׳-עט) שליסען פריעדען.

bus *n.* (באס) אַן אָמניבוס.

bus'by *n.* (באַז'-בי) אַ הויך פעלצען היטעל וואס געוויסע ענגלישע סאָלדאַטען טראַגען.

Busby

bush *n. and v.* (בוש) בוש, קוסט, אַ פּלאַץ בעוואַקסען מיט קליינע בוימלעך, קוסטאַרניק; אַ שניידערישער פינגערהוט; דער עק פון אַ פּוקס; בעשלאַג אָדער אויספּוטערונג פון אַ פּערטיעפונג מיט אַ האַרטערען מעטאַל; וואַקסען ווי אַ קוסטאַרניק; אויספּוטערען מיט האַרטערען מעטאַל; בראַנעווען ערד בעוואַקסען מיט קוסטעס.

bush. אַבקירצונג פון *bushel*, אַ שעפעל [אַ מאָס פון אַכט טעפּ].

bush'el *n. and v.* (בוש'-על) אַ שעפעל [אין ענגלישע און אַמעריקאַנישע מאָס פון אַכט טעפּ]; אַ גרויסע מאָסע; אַ שניידערישער פינגערהוט; אויספּוטערונג אָדער בעשלאַג פון פּערטיעפונגען מיט האַרטערען מעטאַל; פעררי̇כטען אָדער אַרויספּאַרטיגען קליידער.

bush'elage *n.* (בוש'-על-איידזש) אַ טאַקסע אָבצאָהלונג פון יעדען בושעל.

bush'eler *n.* (בוש'-על-ער) אַ קליידערפּעררי̇כטער; אַ שניידער-געהילף צו פּעררי̇כטען אָדער אַרויספּאַרטיגען קליידער.

bush'eller *n.* (בוש'-על-ער) ז. ***busheler***

bush'elman *n.* (בוש'-על-מען) ז. ***busheler***

bush'elwoman *n.* (בוש'-על-וואומ-ען) אַ פרוי וואס פעררי̇כטעט קליידער, אַ געהילפין ביי אַ שניידער צו פעררי̇כטען אָדער אַרויספּאַרטיגען קליידער.

bush'-har'row *n.* (בוש'-הער'-או) אַ בראָנע צו בראַנעווען ערד וואס איז בעוואַקסען מיט בוימלעך.

bush'-hook *n.* (בוש'-הוק) אַזאַ קרומע דיקע קאָסע אָדער שנייד-מעסער אָבצושניידען קליינע בוימלעך.

bush'iness *n.* (בוש'-אי-נעס) דאָס זיין בעדעקט מיט קוסטעס; געדיכטקייט.

bush'ing *n.* (בוש'-אינג) אַ מעטאַל רינג אָדער צילינדער וואס ווערט בענוצט אויסצופּוטערען אַ לאָך פון אַ ראָד אָדער פון אַ צילינדער.

Bush'man *n.* (בוש'-מען) [אַ בושמאַן] אַנגעהעריגער פון אַ געוויסען נעגערשטאַם אין אויסטראַליען].

bush'man *n.* (בוש'-מען) אַ קאָלאָניסט אין אַן אונבעוואָהנטען לאַנד [ווי אויסטראַליען]; אַ וואַלד-איינוואוהנער.

bush'-met'al *n.* (בוש'-מעט'-על) אַזאַ האַרטער מעש וואס ווערט געמאַכט פון אַ קאָמפּאָזיציע פון קופּער און צין.

bush'ranger *n.* (בוש'-ריינ-דזשער) אַ וואַלד-בעוואָהנער; אַן אַנטלאָפענער אַרעסטאַנט אין אויסטראַליען, וועלכער האַלט זיך אויף אין די וועלדער.

bush'-shrike *n.* (בוש'-שראַיק) דער בוש-פויגעל [אַ זיד-אַמעריקאַנער וואַנדער-פויגעל].

bush'whacker *n.* (בוש'-הוועק-ער) איינער וואס טרייבט זיך אַרום אין די וועלדער; אין אַמעריקאַנער בירגער-קריעג — אַ סאָלדאַט וואס האָט געפיהרט גוערילאַ קריעג; אַזאַ שניידמעסער צום אָבשניידען קוסטעס.

bush'whacking *n.* (בוש'-הוועק-אינג) דאָס דורכבערכען זיך אַ-וועג דורך קוסטעס; דאָס פאָהרען אויף אַ שיפעל, זיך אַנהאַלטענדיג אַן די קוסטעס ביים ברעג; דאָס אָבשניידען די קוסטעס מיט אַזאַ ספּעציעלען שנייד-מעסער; גוערילאַ-קריעג [אין איינצעלנע, קליינע גרופּען, דורך אונערוואַרטעטע איבערפאַלען].

bush'y *a.* (בוש'-אי) ווי אַ קוסט; בעוואַקסען מיט קוסטעס; אויסגעשפּרייט ווי אַ קוסט; וואס איז פערפּלאָנטערט ווי אַ קוסט.

bus'ied *a.* (ביז'-איד) בעשעפטיגט.

bus'ily *adv.* (ביז'-אי-לי) בעשעפטיגט, פערנומען; מיט אַן אָנשטעל צו זיין שטאַרק בעשעפטיגט.

bus'iness *n. and a.* (ביז'-נעס) געשעפט, עסק; בעשעפטיגונג; וואס איז שייך צו בעשעפטיגונג.

bus'iness card (ביז'-נעס קאַרד) אַ געשעפטס-וויזיטען-קאַרטע [אַ קאַרטע אויף וועלכער עס איז געדרוקט דער נאָמען, די בעשעפטיגונג און דער אַדרעס פון דער פערזאָן].

bus'iness drags (ביז'-נעס דרעגז) די געשעפטען געהען שוואַך.

bus'inesslike *a.* (ביז'-נעס-לאַיק) געשעפטסמעסיג.

busk *n. and v.* (באַסק) אַ שטיקעל פישביין אָדער שטאָהל, וואס קומט אין קאָרסעטען; אַ קאָרסעט אָדער עטוואָס עהנליכעס צום איינציהען דעם קערפּער; זיך פאַרטיג מאַכען; אויסריכטען; אַנקליידען.

busked *a.* (באַסקט) איינגעשנירט [אין אַ קאָרסעט].

bus'kin *n.* (באַס'-קין) אַ האַלבשטיפעל; אַ פרויען-שנור-שוך; אַזאַ מין שנירשטיפעל, וואס די אַלטע פּיעקער פּלעגען טראַגען; אַ טראַגעדישע דראַמאַ.

bus'kined *a.* (באַס'-קינד) טראַגענדיג האַלבשטיפעל; טראַגיש.

bus'kin-style *n.* (באַס'-קין-סטאַיל) טראַגישע שרייב-פאָרם.

buss *n. and v.* (באַס) אַ קוש; אַ שמאַקטשע מיט די ליפּען; קושען; שמאַקטשען מיט די ליפּען; אַן אָמניבוס; אַנקליידען זיך פאַרטיג מאַכען.

bust *n. and v.* (באַסט) 1 אַ ברוסטבילד; אַ ביוסט, אַ רומפּף; 2. אַ ניט געראָטענע אונטערנעהמונג; ניט האָבען קיין ערפאָלג; פּלאַצען; 3. שטעמפּלען שפּעסען; אַ צייכען, אַ שטעמפּעל אויף שפּעסען.

1. He [illegible] a **bust** of Shakespeare in his library. 2. At this rate his business will soon **bust**.

bus'tard *n.* (באַס'-טערד) אַ טראָפּע, אַ דראַכוואַ [אַ מין גרויסער ווילדער פויגעל].

Bustard

bus'ted *a.* (באַס'-טעד) באַנ-געפּלאַצט, קראַטירט, רואינירט.

bus'ter *n.* (באַס'-טער) עפּעס וואס איז זעהר גרויס; אַ גרויסער שטורם-ווינד; אַ גרויסער שרייער, אַ לאַרעם-מאַכער; אַ גרויסער טרינקער.

bustle *n. and v.* (באַסל) טומעל, לאַרם, צונויפלויף; איילענעס; לאַרמען, מאַכען טומעל; אַ טורנור [פון אַ דאַמען קלייד].

bust'ler *n.* (באַס'-לער) אַ ריהרעוודיגער מענש, אַן אונרוהיגער קאָפּ.

bus'to *n.* (באַס'-טאָו) אַ ברוסט-בילד, ביוסט; סטאַטוע.

bus'y *a. and v.* (ביז'-אי) 1. בעשעפטיגט; פערנומען; 2. זיך בעשעפטיגען פלייסיג.

1. We are all **busy** at work. 2. I shall **busy** myself about the book which I am writing.

bus'ybody *n.* (ביז'-אי-באַד-אי) אַ קאָכלעפעל, אַ פערזאָן וואס מישט זיך אין אַלעם און וואו מען בעט איהם ניט.

bus'y-brain *n.* (ביז'-אי-ברעין) אַן אונרוהיגער קאָפּ, אַ פּראָיעקטען-מאַכער.

bus'y-day *n.* (ביז'-אי-דיי) אַ טאָג ווען מען איז זעהר פערנומען.

bus'y-min'ded *a.* (ביז'-אי-מאַינ'-דעד) וואס איז אַ ריהרעוודיגער גייסט.

but *adv., prep. and c.* (באַט) 1. אָבער; נאָר; 2. אַנדערן, אויסער, סיידען; 3. אייִדער; אַלס; דאָך; בלויז.

1. I shall go, **but** you must come along. 2. We would have failed, **but** for his help.

but a while since (באַט ע הוואַיל סינס) ערשט ניט לאַנג.

butch'er *n. and v.* (בוטש'-ער) פלייִשער, קצב; שלאַכטער; אַ גרויזאַמער מערדער; אַ פערטאַטש; שלאַכטען, קוילענען; מאָרדען אויף אַ גרויזאַמען אופן; פערטאַטשעווען.

butch'er-bird *n.* (בוטש'-ער-בוירד) טויט-פויגעל [אַזאַ רויב-פויגעל וואס האָט די נאַטור צו טויטען פיעל מעהר ווי ער האָט נויטיג צום עסען און די געטויטעטע בעשעפענישען העננט ער אויס אויף דערנער].

Butcher-bird

butch'erer *n.* (בוטש'-ער-ער) ז. ***butcher***

butch'erly *a.* (בוטש'-ער-לי) מערדעריש, בלוטגיעריג; ווי אַ קצב.

butch'er-meat *n.* (בוטש'-ער-מיט) ז. ***butcher's meat***

butch'er-row *n.* (בוטש'-ער-ראָו) פלייש-מאַרק; יאַטקעס.

butch'er's-broom *n.* (בוטש'-ערז-ברוהם) אַזאַ שטעכעדיגע האַרטע פּלאַנצע [וועלכע ווערט געברויכט צו מאַכען קעהר-בעזימער פאַר קצבים].

butch'er's cleav'er (בוטש' ערז קליעוו'-ער) די האַק פון אַ קצב.

butch'er's meat (בוטש'-ערז מיעט) פריש פלייש, פלייש פון געקוילעטע בהמות, אין געגענזאץ צום פלייש פון געשאסענע יאגד חיות.

butch'ery *n.* (בוטש'-ער-אי) קצבות; ברוטאלער מארד; מאסען־מארד; שלאכט־הויז.

bute *n.* (ביוט) שענהייט [אן אפקירצונג פון דעםווארט *beauty*].

He is a bute.

but'-end *n.* (באט־ענד) דער דיקערער ענד פון עפעס [ווי דער דיקערער ענד פון א ביקס].

but for (באט פאר) אהן; ווען נישט.

but just (באט דזשאסט) אקערשט, אט ערשט.

but'ler *n.* (באט'-לער) א קעלנער, דער קעלנער־מייסטער אין א קעניגליכען הויף [וואס האט אויפצופאסען אויף די וויין־קעלערען].

but'lerage *n.* (באט'-לער-איידזש) דער וויין־קאמער וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט פון הויזקעלנער; די אבצאהלונג אויף אריינגעפיהרטען וויין.

but'lership *n.* (באט'-לער-שיפ) דאס אמט פון א קעלנער [אין א קעניגליכען הויף].

but'lery *n.* (באט'-לער אי) א שפייז און וויין־קאמער.

but'ment *n.* (באט'-מענט) ז. *abutment*

but'-shaft *n.* (באט' שעפט) א קליינע פייל [צום שיסען].

but spar'ingly (באט ספעהר'-אינג-לי) זעהר ווניג.

but'-strap *v.* (באט'-סטרעפ) צונויפ־שווייסען צוויי שטיקלעך מעטאל ענד צו ענד.

butt *n. and v.* (באט) דער ענד פון א געגענשטאנד; א פאס צו האלטען וויין; אזא וויין־מאס; א שטוים; דער אבוך [דיקע זייט] פון א האק; א שיס־ציעל; איינער אדער עטוואס איבער וועמען אדער איבער וואס מען מאכט חוזק; א ציעל; א גרענעץ; שטויסען מיט'ן קאפ אדער מיט די הערנער; ארומשניידען די קאנטען פון א ברעט צו מאכען עס פיערעקיג; גרענ־צען, אנשטויסען; ארויסשטארצען.

butte *n.* (ביוט) אן אבגעזונדערטער בארג; א שפיץ־בארג.

butt'-end *n.* (באט'-ענד) דער קאלבען פון א ביקס; דער דיקער ענד פון עפעס.

but'ter *n. and v.* (באט'-ער) פוטער; בעשמירען מיט פוטער; חנפ'נען; אין קארטען־שפיעל אדער עהנליכע שפיעלען — שטעלען אין קאן דעם פריהריגען געווינס מיט נאך א צוגאב; א חיה וואס שטויסט מיט די הערנער; א מאשין אבצווזעגען און פערגלייכען די ענדען פון ברעטער.

but'ter-and-eggs *n.* (באט'-ער-ענד-עגז) דאס גליטשען זיך אויף איין פוס און פון צייט צו צייט צוקלאפען מיט דעם קנא־פעל און שפיץ פון דעם צווייטען פוס; אזא זארט בלום וואס בעזיצט א שאטירונג פון צוויי געלבע פארבען.

but'ter-boat *n.* (באט'-ער־באוט) א כלי פאר צושמאלצענער פוטער.

but'ter-box *n.* (באט'-ער-באקס) א כלי צו האלטען פוטער.

but'tercup *n.* (באט' ער-קאפ) די פו־טער־בלום. ז. *butter-flower*

but'ter-fin'gered *a.* (באט'-ער-פינ'-גערד) אונגעשיקט; מיט ליימענע פינגער.

but'ter-fin'gers *n.* (באט'-ער־פינ'-גערז) יעכערדיגע הענד, לייכענע פינגער [איינער וואס האט נים קיין געשיקטע הענד].

but'ter-fish *n.* (באט'-ער-פיש) דער פוטער־פיש [אזא פלאטשיגער פיש, וועל־כער האט א גלאטע און ווייכע הויט וואס גיהלט זיך אין האנד ווי פיטער].

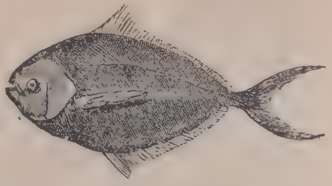

Butter-fish

but'ter-flow'er *n.* (באט'-ער-פלאו'-ער) די פוטער־בלום [א העל־געלבע בלום מיט קיילעכדיגע בליטהען און פאנאנדער־געטיילטע בלעטלעך].

but'terfly *n.* (באט' ער פלאי) זומער־פויגעלע, שמעטערלינג.

but'terfly-shaped *a.* (באט'-ער-פלאי־שייפט) וואס האט די פארם פון א שמע־טערלינג.

but'terfly - valve *n.* (באט'-ער-פלאי-וועלוו) שמעטער־לינגס־ווענטיל [א געוויסער זארט ווענ־טיל געברויכט ביי דאמפף־מאשינען].

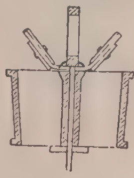

Butterfly-valve

but'terin *n.* (באט'-ער-אין) ז. *butterine*

but'terine *n.* (באט'-ער-אין) מארגאריז, קינסטליכע פוטער.

but'teris *n.* (באט'-ער-אים) אזא שמיער־געצייג געברויכט ארומצושניידען די קא־פיטעס פון פערד ביים בעשמידען.

but'terman *n.* (באט'-ער-מען) א פו־טערניק, איינער וואס האנדעלט מיט פו־טער.

but'termilk *n.* (באט'-ער-מילק) פו־טער־מילך, מאסליאנקע.

but'ternut *n.* (באט'-ער-נאט) פוטער־נוס [א מין זאפטיגער, זיסער נוס וואס וואקסט אין אמעריקא]; אין צייט פון בירגער־קריעג אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא — א סאלדאט פון די זיד־שטאאטען.

but'ter-print *n.* (באט'-ער־פרינט) א הילצערנער שטעמפעל צום שטעמפלען פו־טער.

but'ter-tooth *n.* (באט'-ער-טוהטה) א ברייטער פאדערשטער צאהן.

but'ter-tree *n.* (באט'-ער־טריע) פוטער־בוים [א מין בוים, וועלכער וואקסט אין אסט־אינדיען און אפריקא און גיט ארויס פון זיך אזא מין פוטער־עהנליכען שטאף].

but'terwoman *n.* (באט'-ער-הוואומ-ען) א פוטער־פערקויפעריז.

but'terwort *n.* (באט'-ער-הווארט) פוטער־קרויט [א מין פלאנצע].

but'tery *n. and a.* (באט'-ער-אי) וואס איז עהנליך צו פוטער; פוטערדיג; וואס האט ליימענע הענד; א שפייז־קאמער.

but'tery-bar *n.* (באט'-ער-אי־באר) א פאליצע אויף'ן טהירעל פון א שפייז־קא־מער.

but'tery-hatch *n.* (באט'-ער-אי־העטש) א טהירעל צו א שפייז־קאמער.

butt in (באט אין) זיך ארייגשטויסען, אריינשטעקען דעם קאפ [אין אימעצענס געשעפטען].

It is not the part of wisdom, to **butt into** other people's affairs.

but'ting-joint *n.* (באט'-אינג-דזשאינט) א צונויפשליסונג פון די ענדען פון צוויי שטיקער האלץ אדער מעטאל.

but'tock *n.* (באט'-אק) הינטער־חלק, געזעס, אחור: הינטערטייל פון א שיף.

but'ton *n. and v.* (באטן) קנאפ, קנע־פעל; א קנאספע [פון א פלאנצע]; צו־קנעפלען, פערשפילען; צונעהען קנעפלעך; זיך קענען פערשפילען.

but'ton-bush *n.* (באטן'־בוש) די קאפ בלום [א בלום וועלכע וואקסט אין נארד אמעריקא און האט די פארם פון א קנאפ].

Button-bush

but'ton-ear *n.* (באטן'-איער) אן אראב־הענגענדער אויער וואס דעקט צו די עפ־נונג [ווי ביי אייניגע הינד].

but'toner *n.* (באטנ'-ער) איינער וואס שפילעט צו קנעפ; א האקען צום פער־קנעפלען שיך אדער הענטשקעס.

but'ton-fast'ner *n.* (באט'נ-פעס'-נער) אזא קלאמער צו בעפעסטיגען קנעפלעך.

but'ton-flow'er *n.* (באט'נ-פלאו'-ער) די קנאפ־בלום [אזא בלומען־פלאנצע וואס וואקסט אין די הייסע געגענדען פון אמע־ריקא].

but'tonhole *n. and v.* (באטנ'-האול) א קנאפ־לאך; מאכען קנאפ־לעכער; צוהאל־טען פאר'ן לאץ; האבען א געשפרעך אדער אן אינטערוויו.

but'tonhole ma'ker (באטנ'-האול מיי'-קער) איינער וואס מאכט קנאפ־לעכער.

but'ton-hook *n.* (באטן'-הוק) א האקען צום פערקנעפלען שיך אדער הענטשקעס.

but'ton-ma'ker *n.* (באטן'־מיי'-קער) א קנעפעל־מאכער.

but'tonwood *n.* (באטנ'-הוואוד) די אמעריקאנער פלאטאנע אדער טשינאר [אזא נידריגער בוים וואס וואקסט אויף די וועסט־אינדיישע אינזלען, זיין האלץ איז זעהר הארט און שווער].

but'tony *a.* (באטנ'-אי) בעפוצט מיט קנעפ.

but'tony boy (באטנ'-אי באי) א לויף־אינגעל [א אינגעל אויף שליחות].

but'tress *n. and v.* (באט'-רעס) א שטיץ־זייל [פאר א בריק אדער געביי־דע]; שטיצע; שטיצען; שטיצען מיט א שטיץ־זייל.

but'ty *n.* (באט'-אי) א שותף, א חבר; איינער וואס נעהמט אן א קאנטראקט, אדער איז א שותף פון א קאנטראקטאר ארויסצוגראבען קויהלען פון א קויהלען־גרוב.

but'ty-gang *n.* (באט'-אי-גענג) א קאמפאניע ארבייטער וואס נעהמען איבער קאלעקטיוו א געוויסען טייל פון אן ארבייט.

but'-weld *n.* (באט'-הוועלד) א צונויפשווייסונג פון צוויי שטיקלעך אייזען.

butyra'ceous *a.* (ביו-טי-ריי'-שיאס) פוטעראַרטיג, פוטערדיג; עהנליך צו פוטער.

bu'tyrate *n.* (ביו'-טי-רייט) פוטערזויערע זאלץ [אזא כעמישער שטאף].

butyr'ic *a.* (ביו-טיר'-איק) וואס קומט ארויס פון פוטער.

butyr'ic ac'id (ביו-טיר'-איק עס'-איד) אזא וואסערדיגע פארבלאזע פליסיגקייט וואס קומט פון איבערגעזויערטע מילך.

bu'tyrin *n.* (ביו'-טי-רין) א כעמישע פערבינדונג פון גליצערין מיט דער פליסיגקייט וואס קומט פון איבערגעזויערטע מילך.

bu'tyrine *n.* (ביו'-טי-רין) ז. ***butyrin***

bu'tyrous *a.* (ביו'-טי-ראס) ז. ***butyraceous***

bux'om *a.* (באק'-סאם) מונטער, לעבעדיג, פרעהליך, פלינק, געזונד און פריש.
She was a bright, **buxom** girl, full of life.

box'omly *adv.* (באק'-סאם-לי) מיט מונטערקייט, מיט לעבעדיגקייט, מיט קראפט.

bux'omness *n.* (באק'-סאם-נעס) מונטערקייט; לעבהאפטיגקייט; פלינקייט; געזונדהייט, פרישקייט.

buy *v.* (באי) קויפען; אונטערקויפען; פערהאנדלען וועגען קויפען עפעס.

buy'able *a.* (באי'-עבל) קויפבאר, וואס קען געקויפט ווערען.

buy a dead bar'gain (באי ע דעד באר'-גען) קויפען פאר חצי חנם.

buy a pig in a poke (באי ע פיג אין ע פאוק) קויפען א קאץ אין א זאק.

buy at first hand (באי עט פוירסט הענד) קויפען פון דער ערשטער קוועלע.

buy'er *n.* (באי'-ער) קויפער, קונה.

buy gol'den opin'ions (באי גאול'דן א-פינ'-יאנז) סטארען זיך צו נושא חן זיין.

buy in (באי אין) צוריק אבקויפען [ביי אן אויקציאן].

buy'ing *n.* (באי'-אינג) דאס קויפען.

buy'ing up (באי=אינג אפ) דער קויף, אויפקויף.

buy one off (באי הוואן אף) אימעצען אונטערקויפען, בעשטעכען; אבקויפען איינעם.

buy one out (באי הוואן אוט) אבקויפען, איבערנעהמען א געשעפט ביי אימעצען.

buy one's time (באי הוואנז טאים) פערקירצען די צייט פון דער לעהרע דורך בעצאהלונג.

buy up (באי אפ) אויפקויפען [פאר ספעקולאציאן].

buz *v.* (באז) גנב'ענען פון די קעשענעס.

buz'-nap'per *n.* (באז'-נעפ'-ער) א קעשענע=גנב.

buzz *n. and v.* (באז) זשומען [ווי א ביען]; שעפטשען, מורמלען; פלוידערען; אויספלוידערען, פערשפרייטען שטילערהייד א קלאנג; זשומעריי; שעפטשעריי, מורמלעריי; פלוידעריי; א קלאנג וואס ווערט שטילערהייד פערשפרייט.

buzz about' (באז ע-באוט') אויספלוידערען.

buz'zard *n.* (באז'-ערד) א בוסארד [אזא רויב=פויגעל].

Buzzard

buzz'fly *n.* (באז'-פלאי) די שוועב=פליעג.

buz'zer *n.* (באז'-ער) איינער וואס זשומעט, שעפטשעט אדער פלוידערט אויס; א שטילער זשומענדער סיגנאל אדער אלארם; א פאליר=ראד פאר מעסערס און אנדערע עהנליכע זאכען; א קעשענע=גנב.

buz'zing *a.* (באז'-אינג) זשומענדיג; מורמלענדיג, שעפטשענדיג, פלוידערענדיג.

buz'zingly *adv.* (באז'-אינג-לי) אויף א זשומענדיגען אופן; מיט זשומעריי.

buzz'-saw *n.* (באז'-סאה) א רונדע זעג.

by *prep., adv. and n.* (באי) דורך, פון; צו, נאך; מיט; נעבען, נעבענזעבליך, ביי, נאהענט, פארביי; א זאך, צו וועלכער מען ציעלט ניט דירעקט; א צופאל; דאס זיין אום [ניט גראד].

by ac'cident (באי עק'-סי-דענט) דורך א צופאל, צופעליג.

by adven'ture (באי עד-ווענ'-טשור) צופעליג, דורך א צופאל.

by advice' of (באי עד-וואיס' אוו) לויט דער עצה פון.

by aid of (באי. אייד אוו) מיט דער הילף פון...

by all means (באי אהל מיענז) געוויס, דורכאויס, אויף יעדען פאל.

by and again' (באי ענד ע-גען') פון צייט צו צייט, ווען ניט ווען, אפט.

by and by (באי ענד באי) א ביסעל שפעטער, באלד, אין א קליינע ווייל, אט אין דער מינוט.

by and large (באי ענד לארדזש) אין אלגעמיין; אין אלע הינזיכטען.
Taken **by and large**, the plan was not a bad one.

by anticipa'tion (באי ענ-טיס-אי-פיי'-שאן) אין פאראויס; אין פאראויס בעצאהלען.

by appoint'ment (באי ע-פאינט'-מענט) לויט פעראברעדונג.

by asser'tion (באי ע-סויר'-שאן) לויט בעהויפטונג.

by attor'ney (באי ע-טויר'-ני) דורך א בעפאלמעכטיגטען, דורך א שטעלפערטרעטער.

by'-bid'der *n.* (באי'-ביד'-ער) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו שטייגען די פרייזען אויף אן אויקציאן [ליציטאציע].

by birth (באי בוירטה) פון געבורט.

by blood (באי בלאד) דורך פערוואנדשאפט.

by'-blow *n.* (באי'-בלאו) א צופעליגער קלאפ.

by chance (באי טשענס) דורך א צופאל.

by coach (באי קאוטש) מיט א פוהר, פער אקס.

by command' (באי קא-מענד') אויף בעפעהל.

by'-concern'ment *n.* (באי'-קאנ-סוירנ'-מענט) א זייטיגער עסק; א נעבענזאך.

by con'sequence (באי קאנ'-סי-קהווענס) פאלגליך.

by con'tract (באי קאנ'-טרעקט) לויט קאנטראקט, לויט אבמאך.

by'-cor'ner *n.* (באי'-קאר'-נער) אן אבגעלעגענער ווינקעל; א פריוואטער ווינקעל.

by course (באי קאורס) נאך דער רייה נאך.

by course of na'ture (באי קאורס אוו ניי'-טשור) מיט דער נאטור.

by day (באי דיי) ביי טאג.

by'-day *n.* (באי'-דיי) א פרייער טאג [פון ארבייט, פון בעשעפטיגונג].

by degrees' (באי די-גריעז') ביסלעכווייז, שטופענווייז.

by descrip'tion (באי דעס-קריפ'-שאן) לויט א בעשרייבונג.

by'-design' *n.* (באי'-די-זאין') א זייטיגע כונה; א בעזונדערער מיין.

by design' (באי די-זאין') בכיון.
It was **by design** that the result of the dispute was settled in this way.

by dint of (באי דינט אוו) דורך.
He became rich **by dint of** hard work.

bye *n.* (באי) א צופאל; דאס זיין ניט די הויפטזאך אדער הויפט=ציעל; דאס זיין אום. ז. ***by***

by ears (באי איערז) נאך'ן געהער.

bye-bye *int.* (באי-באי) זיי געזונד! לעב וואהל!

by'-effect' *n.* (באי'-ע-פעקט') א זייטיגע, ניט=בעאבזיכטיגטע ווירקונג אדער רעזולטאט.

by'-end *n.* (באי'-ענד) א בעהאלטענע כונה; א פריוואט אינטערעס.

by fits and starts (באי פיטס ענד סטארטס) שפרינגענדיג, היפענדיג, ניט סיסטעמאטיש; רוקענדיג און שטופענדיג.

by force (באי פאורס) מיט געוואלט.

by for'tune (באי פאר'-טשון) צופעליג, דורך א צופאל.

by'gone *a. and n.* (באי'-גאהן) 1. פערגאנגען; 2. דאס פערגאנגענע.
1. All this happened in a **bygone** age. 2. Now for peace, and let **bygones** be **bygones**.

by good luck (באי גוד לאק) גליקליכערוויזע, צום גוטען גליק.

by halves (באי האווז) אונפאלשטענדיג, אונפאלקאם.

by heart (באי הארט) אויף אויסווענינג.

by hon'or (באי אנ'-אר) אויף עהרען ווארט.

by hook or by crook (באי הוק אר באי קרוק) מיט רעכט אדער אונרעכט, קרום אדער גלייך, אויף יעדען פאל.

by'-in'terest *n.* (באי'-אינ'-טער-עסט) א פריוואט=אינטערעס.

by Jin'go! (באי דזשינ'-גאו) ווארהאפטיג! אויף נאמנות! ווי איך לעב! צו אלע רוחות!

by'-key *n.* (באי'-קיע) א ביישליסעל, א צווייטער שליסעל.

by land (באי לענד) מיט דער יבשה.

by'-lane *n.* (באי'-ליין) א זייטען=געסעל, א נעבענגעסעל; א פריוואט=וועג.

by last advic'es (באַי לעסט עד־וואַיס־עז) לויט די לעצטע בעריכטען.

by'-law *n.* (באַי־לאָה) אַ נעבען־געזעץ; אַן אָרטס־געזעץ; אַ ספּעציאַל־געזעץ, אַ נעבען־סטאַטוט.

by leaps (באַי ליעפּס) שפּרינגענדיג, אונסיסטעמאַטיש.

by let'ter (באַי לעט־ער) דורך אַ בריעף.

by means of (באַי מיענז אָוו) דורך. The burglar was caught by means of a clever ruse.

by meas'ure of (באַי מעזש־אור אָוו) דורך.

by mere chance (באַי מיער טשענס) דורך אַ בלויזען צופאַל.

by mistake' (באַי מיס־טייק) דורך אַ פערזעהן.

by'-mo'tive *n.* (באַי־מאָו־טיוו) אַ נעבען־מאָטיוו; אַ זייטיגע כונה; אַן אייגענניציגע בעהאַלטענע כונה

by much (באַי מאַטש) אום פיעל, מיט אַ סך.

by my soul (באַי מאַי סאָול) אַזוי לעבען זאָל איך.

by'-name *n. and v.* (באַי־ניים) אַ צו־נאָמען; געבען אַ צונאָמען.

by no means (באַי נאָו מיענז) דורכאויס ניט, אויף קיין פאַל ניט.

by now (באַי נאַו) איצט, אצינד. He must be there by now.

by occa'sion (באַי אָ־קיי־זשאָן) ביי געלעגענהייט, צופעליגערווייזע.

by occupa'tion (באַי אָק־יו־פּיי־שאָן) לויט פּראָפעסיאָן נאָך.

by'-pas'sage *n.* (באַי־פּעס־עדזש) אַ זייטיגער דורכגאַנג.

by'-path *n.* (באַי־פּעטה) אַ זייטען־וועג, הינטערוועג; אַ הינטערפּיסעל, בעטרוג.

by'-pee'ping *a.* (באַי־פּיע־פּינג) וואָר־פענדיג בליקען אָן אַ זייט.

by'-place *n.* (באַי־פּליים) אַ פערוואָר־פענער אָרט.

by'-play *n.* (באַי־פּליי) אַ צווישען־שפּיעל, אַ בעזונדערער שפּיעל [אין טע־אַטער]; אַ זייטיגע זאַך.

by'-prod'uct *n.* (באַי־פּראָד־אַקט) אַ נעבען־פּראָדוקט [ביים פאַבריצירען].

by'-pur'pose *n.* (באַי־פּויר־פּאָס) אַ בעהאַלטענע כונה, אַ זייטיגער מיין.

by rail (באַי רייל) מיט'ן באַהן.

by rea'son (באַי ריעזן) צוליעב דעם, דערפאַר, דעריבער.

by rea'son that (באַי ריעזן טהעט) ווייל; צוליעב דעם.

by'-road *n.* (באַי־ראָוד) אַ זייטען־וועג.

Byro'nian *a.* (באַי־ראָו־ני־ען) וואָס איז שייך צו לאָרד באַיראָן [דער בעריהמ־טער ענגלישער דיכטער] אָדער צו זיין אַרט שרייבען.

Byron'ic *a.* (באַי־ראָנ־איק) ז. *Byronian*.

Byron'ical *a.* (באַי־ראָנ־אי־קעל) ז. *Byronian*.

Byron'ically *adv.* (באַי־ראָנ־אי־קעל־אי) לויט דעם אַרט שרייבען פון לאָרד באַיראָן.

By'ronism *n.* (באַי־ראָנ־איזם) די כאַ־ראַקטעריסטיק פון לאָרד באַיראָנס פּאָעזיע, סטיל א. ד. ג.

by'-room *n.* (באַי־רוהם) אַ נעבען־צי־מער, אַ זייטיג צימער.

by rota'tion (באַי ראָ־טיי־שאָן) נאָך דער רייהע נאָך.

by rote (באַי ראָוט) אויף אויסווענדיג.

by rule (באַי רול) לויט געזעץ.

by'-speech *n.* (באַי־ספּיעטש) דאָס אָב־ווייכען פון דער טעמע אין אַ רעדע; אַ זייטיגע רעדע, אַ צופעליגע רעדע.

bys'solite *n.* (ביס־אָ־לאַיט) דער שטראַהל־שטיין.

bys'sus *n.* (ביס־אַס) אַ גאַנץ דינער ליינען־שטאָף ביי די אַלטע עגיפּטער; גרוב־שימעל [אַזאַ פלאַנצע].

by'stander *n.* (באַי־סטענ־דער) צו־קוקער, צושויער; אַ זייטיגער צוקוקער.

by'-sta'tion *n.* (באַי־סטיי־שאָן) אַ נע־בען־סטאַציאָן.

by stealth (באַי סטעלטה) פער'גנב'עטער־הייט; בגנבה.

by steps (באַי סטעפּס) ביסלעכווייז, טריט ביי טריט.

by'-street *n.* (באַי־סטריעט) אַ זייטען־גאַס.

by'-term *n.* (באַי־טוירם) אַ ניט רעגו־לערער טערמין אָדער ניט רעגולערע צייט; אַ טערמין אין אַ שוהל, אין וועלכען עס ווערט עטוואָס געטהאָן ניט נאָך דער רע־גולערער אָרדנונג [ווי אַ טערמין פאַר אַן עקזאַמען וואָס קומט פאָר ניט אין דער רעגולערער אָרדנונג א. ד. ג.].

by the board (באַי טהי באָורד) זיין אין גאַנצען פערניכטעט אָדער צושטערט.

by the book (באַי טהי בוק) פּינקטליך ווי פון בוך, אות פאַר אות.

by the bulk (באַי טהי באַלק) אַגולנע, הורטאָם; אין גאַנצען; מיט האַק און פּאַק; אין גאַנצען גענומען; אין דורכשניט.

by the by (באַי טהי באַי) אַגב אורחא.

by the bye (באַי טהי באַי) ז. *by the by*.

by the day (באַי טהי דיי) פון טאָג. He is working by the day.

by the grace of God (באַי טהי גרייס אָוו גאָד) דורך גאָטס גנאָד.

by the piece (באַי טהי פּיעס) אויף'ן שטיק, שטיקווייז.

by this means (באַי טהיס מיענז) דורך דעם.

by this time of day (באַי טהיס טאַים אָוו דיי) איצט.

by trade (באַי טרייד) פון פאַך. By trade he is a mechanic.

by turns (באַי טוירנז) נאָך דער רייהע נאָך; אַבוועקסלענדיג.

by'-view *n.* (באַי־וויו) אַ פּריוואַטע אַנ־זיכט, אַן אייגענניציגער שטאַנדפּונקט.

by vir'tue of (באַי וואיר־טשו אָוו) דורך, אַ דאַנק דעם...

by'-walk *n.* (באַי־וואָהק) אַ פּריוואַ־טער איינזאַמער שפּאַציער.

by'-wal'ker *n.* (באַי־וואָה־קער) איי־נער וואָס געהט מיט הינטער־פּיסלעך, אַ בעטריגער, אַ רמאי.

by wa'ter and land (באַי וואָה־טער ענד לענד) אויפ'ן וואַסער און אויף דער יבשה.

by'way *n.* (באַי־וויי) אַ זייטען־וועג; אַ הינטער־וועג; אַ הינטערפּיסעל.

by way of (באַי וויי אָוו) דורך, נאָך דער אַרט פון... They returned by way of Boston.

by way of jest (באַי וויי אָוו דזשעסט) אין שפּאַס.

by'word *n.* (באַי־וואירד) שפּריכוואָרט [הויפּטזעכליך אַזעלכער וואָס דריקט אויס שפּאָט און פעראַכטונג]; איינער וואָס רופט אַרויס אַלגעמיינע שפּאָט און פער־אַכטונג.

by word of mouth (באַי וואירד אָוו מאַוטה) מינדליך.

by'-work *n.* (באַי־וואירק) אַ נעבען־געביידע, אַ נעבען־אַרבייט.

byz'ant *n.* (ביז־ענט) ז. *bezant*.

Byzan'tian *a. and n.* (בי־זענ־שיען) ביזאַנטיש, נאָכ'ן ביזאַנטישען סטיל אָדער מוסטער [די איצטיגע שטאָדט קאָנסטאַנ־טינאָפּאָל האָט זיך אַמאָל גערופען בי־זאַנץ]; אַן איינוואוינער פון ביזאַנץ [קאָנסטאַנטינאָפּאָל].

Byzan'tine *a.* (בי־זענ־טין) ביזאַנטיש. ז. *Byzantian*.

Byz'antinism *n.* (ביז־ענ־טינ־איזם) די ביזאַנטישע קולטור, דער ביזאַנטישער גייסט, די ביזאַנטישע קונסט.

C

C, c (סי) דער דריטער בוכשטאַב פון דער *a-b-c*

C *n.* (סי) צע, אַ מוזיקאַלישער צייכען פאַר'ן ערשטען טאָן פון טאָן־לייטער.

Caa'ba *n.* (קאָ־באַ) קאַאַבאַ [דער הייליג־גער מאַכמעדאַנישער טעמפּעל אין מעקאַ]

cab *n. and v.* (קעב) אַזאַ פערמאַכטע קאַ־רעטע; פאַהרען אין אַ פערמאַכטע קאַרע־טע; אַן אַלטע אידישע מאָס פון אַנדער־האַלבען קוואָרט [קב].

cabal' *n. and v.* (קע־בעל) אַ באַנדע גע־היימע בונטאָווטשיקעס; מאַכען אַ געהיי־מען בונד; אינטריגירען.

cab'ala *n.* (קעב־ע־לע) קבלה; אַ גע־היימע, מיסטישע לעהרע.

cabalas'sou *n.* (קעב־ע־לעס־או) די ריעזען־אַרמאַדילאַ. ז. *armadillo*.

cab'alism *n.* (קעב־ע־ליזם) די לעהרע פון קבלה.

cab'alist *n.* (קעב־ע־ליסט) אַ בעל־קבלה, אַ מקובל.

cabalis'tic *a.* (קעב־ע־ליס־טיק) וואָס האָט אַ געהיימע, מיסטישע בעדייטונג; וואָס געהערט צו די מקובלים.

cabalis'tical *a.* (קעב־ע־ליס־טיק־על) ז. *cabalistic*.

cab'alize *v.* (קעב־ע־לאַיז) געברויכען די שפּראַך פון קבלה.

cabal'ler *n.* (קע־בעל־ער) אינטריגאַנט, פּיאַטעק־מאַכער.

cab'alline *a.* (קעב־ע־לין) וואָס געהערט אָדער וואָס פּאַסט צו פערד.

cab'aret *n.* (קעב־ע־רעט) אַ קאַבאַרעט

[א שענק אדער רעסטאראַן מיט לייכטע טעאטער־פארשטעלונגען]; א שענק, א וויין־הויז; א טהעע אדער קאפע סערוויז.

cab'as *n.* (קעב'-ע) א פרויען האנד־בייטעל; א קערבעל פאר פייגען.

cabas'sou *n.* (קע-בעס'-או) א מין פאנ־צער־טהיער אדער גארטעל־טהיער. ז. *armadillo*.

cab'bage *n. and v.* (קעב'-עדזש) 1. קרויט; וואקסען ווי א קעפעל קרויט; 2. נעהמען יתור [וואס א שניידער גנב'עט אראב פון דעם שטאף, וואס מען גיט איהם צו נעהען]; דאס נעהמען יתור.
2. Your tailor cabbages yards of material.

cab'bage-but'terfly *n.* (קעב'-עדזש-באט'-ער פלאי) א זומער־פויגעלע וואס קומט ארוים פון דעם קרויט־ווארם.

Cabbage-butterfly

cab'bage-cat'erpillar *n.* (קעב'-עדזש-קעט'-ער-פיל-ער) דער קרויט־ווארם.

cab'bage-flea *n.* (קעב'-עדזש-פליע) דער קרויט־קעפער [אזא קליינער זשוק, וועלכער איז שעדליך פאר קרויט].

cab'bage-fly *n.* (קעב'-עדזש-פלאי) די קרויט־פליעג [אזא פליעג, וואס פער־דארבט די קרויט פלאנצען].

cab'bage-gar'den *n.* (קעב'-עדזש-גארדן) קרויט־גארטען.

cab'bage-head *n.* (קעב'-עדזש־העד) א קעפעל קרויט; א קרויט־קאפ [א שוטה, א דומקאפ].

cab'bage-let'tuce *n.* (קעב'-עדזש-לעט' איס) קרויט־סאלאטע.

cab'bage-palm *n.* (קעב'-עדזש־פאהם) אזא מין פאלמען־בוים וועמענס בלעטער עס ווערען געברויכט אלס גרינס צום עסען.

cab'bage-rose *n.* (קעב'-עדזש־ראוז) די קרויט־רויזע.

cab'bage-stalk *n.* (קעב'-עדזש־סטאהק) דער קרויט־שטענגעל.

cab'bage-tree *n.* (קעב'-עדזש־טריע) דער קרויט־בוים [אזא בוים וואס האט דיקע ווייכע בלעטער].

cab'bage-worm *n.* (קעב'-עדזש־הווארם) דער קרויט־ווארם.

cab'in *n. and v.* (קעב'-אין) קאיוטע אין א שיף; הייזעל, שטיבעל; וואוי־נען אין א שטיבעל; איינשליסען אין א שטיבעל.

cab'in-boy *n.* (קעב'-אין־באי) אן אינגעל וואס בעדיענט די אפיצירען פון א שיף; דער געהילף פון א סטוארט [פראוויאַנט פערוואלטער] אויף א שיף.

cab'inet *n. and a.* (קעב'-אי-נעט) 1. קאבינעט, צימער; א פריוואטער בע־ראטונגס־צימער; 2. שופלאדען־קעסטעל, עלמערל; 3. קערפערשאפט פון מיניסטא־רען [מיניסטארען־ראט]; פריוואט, גע־היים, פערטרויליך; וואס איז שייך צו א קאבינעט; בעלאנגענדיג צום מיניסטארען־ראט.
2. I bought a large mahogany cabinet. 3. The cabinet of the United States is responsible for its actions to the President only.

cab'inet coun'cil (קעב'-אי-נעט קאונ'-סיל) מיניסטארען־ראט; א בעראטונג פון מיניסטארען; א געהיימע עצה; א פריי־וואטע בעראטונג.

cab'inet-ma'ker *n.* (קעב'-אי נעט־מיי' קער) א מעבעל־טישלער [מעבעל־סטאליער].

cab'inet of coins (קעב'-אי־נעט אוו קאינז) א געלד־קעסטעל [צו האלטען מטבעות].

cab'inet pian'o (קעב'-אי-נעט פי-ענ'-או) א פיאנינא [קלענער אין פארמאט פון א פיאנא].

cab'inet pic'ture (קעב'-אי-נעט פיק'-טשור) א קאבינעט בילד [א קליינעס בילד].

cab'inet-work *n.* (קעב'-אי-נעט־הוואירק) טישלער־ארבייט [מעבעל].

cab'in-mate *n.* (קעב'-אין־מייט) א מיטבעוואהנער אין א קאיוטע [פון א שיף].

cab'in pas'senger (קעב'-אין פעס'-ענדזש-ער) קאיוטע־פאסאזשיר [א פא־סאזשיר פון ערשטע אדער צווייטע קלאס אויף א שיף].

ca'ble *n. and v.* (קיי'בל) 1. קאבעל, א שטארקע אנקער־שטריק אדער קייט; 2. בעפעסטיגען מיט א קאבעל; 3. א דראַ־טענע שטריק; די טעלעגראפישע דראט־שטריק איבער'ן ים; 4. טעלעגראפירען איבער'ן ים [מיט דעם קאבעל]; 5. אויס־פילען דעם חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאטעריאל [אין ארכיטעקטור].
1. The anchor is fastened to a cable. 3. The Pacific cable was laid in 1903. 4. The correspondent cabled the news to America.

ca'ble-car *n.* (קיי'בל־קאר) א וואגאן פון א זייל־באהן. ז. *cable-railroad*.

ca'bled *a.* (קיי'בלד) מיט די אנקער־שטריק בעפעסטיגט; אויסגעפילט דעם חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאטע־ריאל.

ca'blegram *n.* (קיי'בל-גרעם) א קא־בעל־דעפעשע [א טעלעגראמע פון איבער'ן ים].

ca'ble-rail'road *n.* (קיי'בל־רייל־ראוד) א זייל־באהן [א באהן וואס ווערט בעטריבען דורך א דראט־שטריק, וועלכע געהט דורך די רעדער און ווערט געצויגען פון א קראפט־מאשין].

ca'ble-road *n.* (קיי'בל־ראוד). ז. *cable-railroad*.

ca'ble's-length *n.* (קיי'בלז לענגטה) א צעהנטעל פון א ים מייל [אונגעפעהר 600 פוס].

ca'blet *n.* (קיי'-בלעט) קליינע אנקער־שטריק אדער קייט.

ca'bleway *n.* (קיי'בל־הוויי) ז. *cable-railroad*.

ca'bling *n.* (קיי'-בלינג) דאס שיקען א טעלעגראמע איבער'ן ים; דאס אויספילען א חלל פון א זייל מיט רונדע שטיקער מאטעריאל.

cab'man *n.* (קעב'-מען) אן איזוואש־טשיק, א פוהרמאַן [פון א קארעטע].

caboo'dle *n.* (קע-בוה'דל) די גאנצע חברה; דאס גאנץ פעקעל.

caboose' *n.* (קע-בוהס') דאס קיך־צימער אין א שיף; א וואגאן, וואס ווערט צוגע־טשעפעט צו א פראכט־צוג, פאר'ן קאנדוק־טאר.

cab'otage *n.* (קעב'-א-טעדזש) א שיף־פאהרט לענגס דעם ברעג.

cabriolet' *n.* (קעב רי א ליי') אן איין־פערדיגע צוויי־זיצעדיגע קארעטע.

caca'o *n.* (קע-קיי'-או) דער שאקאלאדע־בוים.

cach'alot *n.* (קעש'-א-לאט) א מין וואל־פיש.

cache *n. and v.* (קעש) ערד־קעלער; א גרוב אין דער ערד אוועקצולעגען שפייז־פראדוקטען; בעהאלטען שפייז־פראדוק־טען אין א גרוב.

cachec'tic *a.* (קע-קעק'-טיק) וואס האט פערדארבענע געבליטען.

cachec'tical *a.* (קע קעק' טיק-על) ז. *cachectic*.

cachet' *n.* (קעש-איי') א זיגעל, א שטעמ־פעל.

cachex'y *n.* (קע קעק' סי) קראנקהייט פון קערפער, פערדארבענע געבליטען.

cachinna'tion *n.* (קעק-אי-ניי'-שאן) א הויכער געלעכטער.

cach'olong *n.* (קעש'-א-לאנג) אן אפאל־שטיין פון מילך־קאליר.

cachou' *n.* (קע-שו') אזא מין צוקערקע.

cacique' *n.* (קע-סיק') דער טיטעל פון אן איינגעבארענעם פרינץ אין מעקסיקא, פערו, האאיטי און אנדערע געגענדען פון אמעריקא.

cack *n. and v.* (קעק) קאקען, געהן אויף נקיות; דרעק; א קינדערשע שיכעל [אויף שוסטער לשון].

cack'le *n. and v.* (קעקל) קארקען, לאכען מיט א כארכעל; קוואק־טשען; פוסטע רייד, פלוידעריי.

cack'ler *n.* (קעק' לער) א פויגעל וואס קוואקטשעט; א פלאפלער.

cacochym'ia *n.* (קעק א קימ' אי א) פערדארבענע בלוטען [וואס קומען פון שלעכטער נאהרונג אדער אונפערדייאונג].

cacochym'ic *a. and n.* (קעק-א-קימ'-איק) וואס ליידט פון פערדארבענע בלו־טען; איינער וואס ליידט אויפ'ן מאגען דורך שלעכטע פערדייאונג; איינער וואס ליידט פון פערדארבענע בלוטען.

cacochym'ical *a.* (קעק-א-קימ'-איק-על) מיט פערדארבענע בלוטען.

cacodæ'mon *n.* (קעק-א-די'-מאן) א בייזער גייסט, א טייפעל, א דבוק.

cacode'mon *n.* (קעק-א-די'-מאן) ז. *cacodæmon*.

cacoe'thes *n.* (קעק-א-אי'-טהיז) א שלעכטע געוואהנהייט, שלעכטע ניקען.

cacoe'thes loquen'di (קעק-א-אי'-טהיז לאק-הווענ'-די) א תאוה צו ריידען, א ריידע קראנקהייט.

cacoe'thes scriben'di (קעק-א-אי'-טהיז סקרי-בענ'-די) א תאוה צו שריי־בען.

cacog'rapher *n.* (קע-קאג'-רעפ-ער) א שלעכטער שרייבער, א פאטשקון.

cacograph'ic *a.* (קעק-א גרעפ'-איק) שלעכט געשריבען, געפאטשקעט.

cacog'raphy *n.* (קע-קאג'-רע-פי) דאס שלעכטע שרייבען, פאטשקעריי, דאס שריי־בען מיט גרייזען.

cacol'ogy *n.* (קע-קאל'-א-דזשי) א שלעכטער סטיל אין ריידען און שרייבען; א שלעכטע אויסשפראכע.

cacophon'ic *a.* (קעק-א-פאנ'-איק) וואס קלינגט אונאנגענעהם, וואס גרילצט אין די אויערען.

cacophon'ical *a.* (קעק-א-פאנ'-איק-על) ז. *cacophonic*.

cacoph'onous *a.* (קע-קאפ'-א נאס) ז. *cacophonic*.

cacoph'ony *n.* (קע-קאפ'-א-ני) א שלעכטער קלאנג, א גרילצענדער קלאנג [א קלאנג אהן הארמאניע].

Cacta'ceæ *n.* (קעק טיי' סי אי) קאק־טוס [אזא מין ראהארטיגע פלאנצען, וואס וואקסען אין וויסטע ווארימע גע־גענדען].

cacta'ceous *a.* (קעק-טיי'-שיאס) וואס איז שייך צו דער קאקטוס-פּלאַנצע. ז. *Cactaceæ*

cac'tus *n.* (קעק'-טאס) דער קאקטוס. ז. *Cactaceæ*

cacu'men *n.* (קע-קיו'-מען) א שפּיץ.

cacu'minate *v.* (קע-קיו'-מי-נייט) צו-שפּיצען; מאכען שפּיציג.

cad *n.* (קעד) א יונג; א גראבער יונג, (קעד) אַן אונערצויגענער מענש; א קאנדוקטאר אויף אן אמניבוס; א געהילף ביי א בעל-מלאכה.

cadas'ter *n.* (קע-דעס'-טער) א דעטא-לירטע פערצייכנים פון לאנד און פערמע-גען פון א שטאדט אדער געגענד פאר דעם צוועק פון שטייער.

cadav'er *n.* (קע-דעוו'-ער) א טויטער קערפּער.

cadav'eric *a.* (קע-דעוו'-ער-איק) וואס איז שייך צו א טויטען קערפּער.

cadav'erous *a.* (קע-דעוו'-ער-אס) בלייך ווי א טויטער; וואס איז שייך צו א טויטען קערפּער.

cadav'erously *adv.* (קע-דעוו'-ער-אס-לי) ווי א טויטער.

cadav'erousness *n.* (קע-דעוו'-ער-אס-נעס) דאס זיין א ב-מנן; דאס אויס-זעהן ווי א טויטער.

cad'-bait *n.* (קעד'-בייט) דאס ווערימעל פון וואס עס קומט ארוים דאס וואסער-מאטען-פליגעלע.

cad'dice *n.* (קעד'-איס) געקרעפּטע וואַ-לען-באנד; דאס ווערימעל פון וואס עס קומט ארוים דאס וואסער-מאטען-פליגעלע.

cad'die *n.* (קעד'-אי) א לויף-אינגעל [א אינגעל אויף שליחות]; א אינגעל וואס טראגט נאך די שטעקלעך ביי גאלף-שפּיע-לער.

cad'dis *n.* (קעד'-איס) ז. *caddice*

cad'dis-fly *n.* (קעד'-איס-פלאי) דאס וואסער-מאטען-פליגעלע.

Caddice-fly

cad'dish *a.* (קעד'-איש) פּראסט, געמיין, גראב.

cad'dis-worm *n.* (קעד'-איס הוואירם) ז. *caddice*

cad'dy *n.* (קעד'-אי) א קליין מעטאלען קעסטעל צום האלטען טהעע; א קליין פעּ-קעל טהעע; א לויף-אינגעל; א אינגעל וואס טראגט נאך די שטעקלעך ביי גאלף-שפּיעלער; א ווערימעל פון וועלכען עס קומט ארוים דאס וואסער-מאטען-פליגעלע.

cad'dy-spoon *n.* (קעד'-אי-ספּוהן) א טהעע-לעפעלע.

cade *n.* and *v.* (קייד) א פעסעל; איי-דעל און זאנפט בעהאנדלען.

ca'dence *n.* and *v.* (קיי'-דענס) דער פאל; דאס זינקען; דער פאל פון דעם טאָן אין ריידען און לייענען; דאס אראבזינ-קען פון טאָן ביים ענדע פון א זאץ [אין ריידען, לייענען און זינגען]; די הארמאָ-נישע ענדונג פון א שטיק מוזיק מיט דעם זעלבען טאָן-ארט, ווי זי איז אנגעפאנגען געווארען; א טריל צום ענד פון א מוזיק שטיק; אומקעהרען זיך צום ערשטען טאָן-ארט; דער טאקט [אין מוזיק און טאָנען]; מעסטען דעם טאקט [אין מוזיק].

ca'dency *n.* (קיי'-דען-סי) א ריטמישער אקארד [אין מוזיק]; א גלייכמעסיגקייט פון בעוועגונג.

cadene' *n.* (קע-דין') א פּראסטער זארט טערקישער קאווער [טעפּיך].

caden'za *n.* (קע-דענ'-זע) א קונציגע ענדונג פון א שטיק מוזיק [וואס דער שפּיעלער אדער זינגער מאכט אום ארוים-צורופען אפּלאדיסמענטען].

cade'-oil *n.* (קייד'-איל) וואכאלדער-אויל [א זאָ שטארקער אויל פון א נעוויסען זארט האלץ, וועלכער ווערט בענוצט אין מעדיצין].

cadet' *n.* (קע-דעט') א קאדעט, א פריי-וויליגער סאלדאט; א לעהרלינג אין א מיליטער-שולע צו ווערען אן אפּיציער; דער מיזיניק [דער אינגסטער זוהן]; א יונגער מיטגליעד אין אן ארגאניזאציאָן.

cad'ew *n.* (קעד'-יו) ז. *caddice*

cade'-worm *n.* (קייד'-הוואירם) ז. *caddice*

cadge *v.* (קעדזש) טראגען א משא; טראגען צו פערקויפען; געהן בעטלען.

cadg'er *n.* (קעדזש'-ער) איינער וואס טראגט פוטער, אייער, היהנער א. ז. וו. פון לאנד אויפ'ן מארק; איינער וואס מאכט א לעבען פון בעטלען.

ca'di *n.* (קיי'-די) דער קאדי [א טער-קישער ריכטער].

cadillac' *n.* (קעד-אי-לעק') א זארט בארנע.

Cadme'an *a.* (קעד-מי'-ען) וואס איז שייך צו קאדמוס [וועגען וועלכען די לע-גענדע דערצעהלט, אז ער האט פון פעני-ציען [כנען] געבראכט אין גריכענלאנד דעם אלף בית פאר די גריכישע שריפט].

cad'mia *n.* (קעד'-מי-ע) דער צינק-שפּאט [אזא מינעראל].

cad'mium *n.* (קעד' מי אם) קאדמיום [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

cadu'cean *a.* (קע-דיו'-סי-ען) וואס גע-הערט צום שטאק פון דעם האנדעלס גאָט מערקור [אין דער גריכיישער מיטאלאגיע].

cadu'ceus *n.* (קע-דיו'-סי-אס) דער שטאק פון דעם האנדעלס-גאָט מערקור [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

cadu'city *n.* (קע-דיו'-סי-טי) דער פּע-ריאָד אין לעבען, ווען מען פאנגט אן ווע-רען שוואכער; שוואכקייט.

cadu'cous *a.* (קע-דיו'-קאס) וואס האט די נייגונג אראבצופאלען; וואס האלט ביים אראבפאלען.

cæ'cal *a.* (סיע'-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו דער בלינדער קישקע; וואס האט א פערמאכטען ענד ווי די בלינדע קישקע.

Cæ'cias *n.* (סיע' סי-עס) דער צפון-מזרח-ווינד.

cæ'city *n.* (סיע'-סי-טי) די בלינדקייט.

cæ'cum *n.* (סיע'-קאם) די בלינדע קיש-קע.

Cænozo'ic *a.* (סיע-נא-זאו'-איק) וואס ענטהאלט די איצטיגע פארמען פון לעבען [שייך צו דער צייט צווישען דער דריי-טער און פיערטער פעריאדע אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד].

cæ'rule *a.* (סיע' רול) הימעל-בלוי.

Cæ'sar *n.* (סיע'-זער) צעזאר, א רוי-מישער קייזער; א זעלבסט-הערשענדער קייזער.

Cæsa'rean *a.* (סי-זיי'-רי-ען) וואס איז עהנליך צו א צעזאר.

Cæsa'rian *a.* (סי-זיי'-רי-ען) ז. *Cæsarean*

Cæ'sarism *n.* (סיע'-זער-איזם) צעזאַ-ריזם, מיליטערישער דעספּאטיזם, מיליטע-רישע הערשאפט; דער פערלאנג אלעס צו בעהערשען.

cæs'pitose *a.* (סעס'-פּי-טאוס) וואס איז עהנליך צו גראז-ערד; בינטעלדיג; וואס וואקסט אין בינטלעך.

cæsu'ra *n.* (סי-זיו'-רע) [א צעזור פויזע אדער אבשטעל אין א שורה פון א געדיכט]; א פויזע, אן אונטערברעכונג.

cæsu'ral *a.* (סי-זיו'-רעל) וואס איז שייך צו א צעזור. ז. *cæsura*

café' *n.* (קא-פיי') קאפע; קאפע-הויז; רעסטאראן.

café' chantant' (קא-פיי' שאנ-טאן') א קאפע שאנטאן, א קאפע הויז, וואו עס ווערען געגעבען לייכטע ביהנען-פארשטעלונ-גען, מוזיק א. ד. ג. צו אמוזירען די בע-זוכער.

caf'eine *n.* (קעפ'-אי-אין) קאפע געמישט מיט ציקאריע.

café' noir' (קא-פיי' נואר') שווארצע קאפע [אהן מילך].

caffe'ic *a.* (קעפ-אי'-איק) וואס איז נוגע צו אדער קומט פון קאפע.

caffe'ic ac'id (קעפ-אי'-איק עס'-איד) קאפע-זויערע [אזא כעמישער שטאף].

caffe'in *n.* (קע-פי'-אין) דער קאפעאין [עסענץ פון קאפע].

caffe'ine *n.* (קע-פי' אין) ז. *caffein*

caffe'inism *n.* (קע-פי'-אינ-איזם) א קראנקהייט וואס קומט פון טרינקען פיעל קאפע.

caf'tan *n.* (קעפ'-טען) א קאפטאן.

cag *n.* (קעג) א קליינע שטארקע פעסעל.

cage *n.* and *v.* (קיידזש) א שטייג, שטייג פון עופות; געפענגניס; פערשפּאַ-רען אין א שטייג; מאכען עהנליך צו א שטייג.

cage'-bird *n.* (קיידזש'-בוירד) א פויגעל וואס ווערט געהאלטען אין א שטייג.

cage'ling *n.* (קיידזש'-לינג) א פויגעל וואס איז אין א שטייג.

cage of a stair'case (קיידזש אוו ע סטעהר'-קיים) דאס טרעפּען-הויז [דער ארט וואו דער טרעפּ שטעהט].

cag'mag *n.* (קעג'-מעג) אן אלטע הארטע גאנז; הארטע פלייש.

cahoot' *n.* (קע-הוהט') שותפות, חברותא.

caic' *n.* (קא-איק') א לאנגע שמאלע שיפעל.

Cai'man *n.* (קיי'-מען) א מין קראקאדי-לען וואס געפינען זיך אין די הייסע גע-גענדען פון אמעריקא.

Cainozo'ic *a.* (קאי-נא-זאו'-איק) ז. *Cænozoic*

caique' *n.* (קא-איק') א לאנגע, שמאלע שיפעל; אזא פּאפּוגאי [אין דרום אמע-ריקא].

cairn *n.* (קעהרן) א הויפען שטיינער.

cairn'gorm *n.* (קעהרנ'-גאהרם) אזא קווארץ-שטיין פון א פעררויכערטען געלב-ברוינעם קאליר.

cais'son *n.* (קיי'-סאן) אמוניציאנס-וואַ-גען, א וואגען פאר קריגס-ארטיקלען; באכבען-קאסטען; אזא קאסטען, וואס ווערט בענוצט ביים בויען דעם פונדאמענט פון א געביידע אין וואסער.

cai'tiff *n.* and *a.* (קיי'-טיף) א נעמיינער

קערל; א ניעדערטרעכטיגער יונג; גראב, געמיין, נידערטרעכטיג.

caj'eput *n.* (קעדזש'-אי-פוט) אזא קליי־נער מירטען־בוים.

caj'eput-oil *n.* (קעדזש' אי-פוט-איל) מירטען־אויל.

caj'eput-tree *n.* (קעדזש'-אי-פוט-טריע) ז. *cajeput*

cajole' *v.* (קע-דזשאול') חנפ'נען, לאש־טשען.

cajole'ment *n.* (קע-דזשאול'-מענט) חניפה, לאשטשעריי.

cajo'ler *n.* (קע-דזשאו'-לער) חונף, אונ־טערלעקער, שמייכלער, איינער וואס לאש־טשעט.

cajo'lery *n.* (קע-דזשאו'-לער-אי) חניפה, לאשטשעריי.

cajo'lingly *adv.* (קע-דזשאו'-לינג-לי) לאשטשענדיג, חנפ'נדיג.

cake *n.* and *v.* (קייק) א קוכען, א קי־כעל; א שטיקעל; א שטיק; מאכען א קוכען; צונויפפרעסען אין איין שטיק.

cake'-bread *n.* (קייק'-ברעד) זעמעל, קוכען.

cake of coals (קייק אוו קאולז) גע־פרעסטע שטיינקויהלען [וואס האבען די פארמע פון קוכענס].

cake of ice (קייק אוו אייס) אן אייז־קריהע.

cake of soap (קייק אוו סאופ) א שטיק זייף.

ca'ky *a.* (קיי'-קי) וואס, ווי א קוכען, האט די פארם פון א קוכען.

Cal. אבקירצונג פון *California* [איי־נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

cal'abash *n.* (קעל'-ע-בעש) קאלאבאשע [אזא קירבעסארטיגע פרוכט, וואס איהר שאלעכץ ווערט בענוצט אלס געפעס]; א געפעס פון קאלאבאשע שאלעכץ.

Calabashes

cal'abash-tree *n.* (קעל'-ע-בעש-טריע) דער קאלאבאשען־בוים. ז. *calabash*

Calabash-tree

calaboose' *n.* (קעל-ע-בוהס') א געפענג־ניס.

calade' *n.* (קע-לייד') א משופע'דיג ארט אין א רייט־פלאץ [צום דרעסירען פערד].

Cala'dium *n.* (קע-ליי'-די-אם) א'קליינע פאמיליע פון די טראפישע אמעריקאנישע פלאנצען מיט גרויסע בונטע בלעטער.

cal'aite *n.* (קעל'-ע-איט) דער טירקיז [א מין טייערער שטיין].

calaman'co *n.* (קעל-ע-מענ'-קאו) וואל־אטלאס; א קלייד געמאכט פון וואל־אטלאס.

calaman'der-wood *n.* (קעל-ע-מענ'-דער-הוואוד) קאלאמאנדער־האלץ [אזא הארט האלץ, וואס ווערט געברויכט פאר מעבעל. וואקסט אין ציילאן].

cal'amar *n.* (קעל'-ע-מער) דער טינט־פיש [אזא פיש וואס ווען מען יאגט זיך נאך איהם, לאזט ער ארויס פון זיך אזא שווארצע פליסיגקייט, וועלכע מאכט דאס וואסער דונקעל און מען קען איהם מעהר ניט זעהן].

cal'amary *n.* (קעל'-ע-מע רי) ז. *calamar*

cal'ambac *n.* (קעל'-עמ-בעק) קאלאמ־באק־האלץ [אזא שמעקעדיגע האלץ].

calamif'erous *a.* (קעל-ע-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס ראהרפערמיגע פלאנצען.

cal'amin *n.* (קעל' ע מין) צינק־ערץ [רויהער צינק ווי ער ווערט אויסגעגרא־בען]; אזא זארט גאלוואניזירט אייזען.

cal'amine *n.* (קעל'-ע-מין) ז. *calamin*

cal'amint *n.* (קעל'-ע-מינט) בארג־מע־ליסע, בארג־מיאטע, א מין שטארק דופ־טענדעס גראז [ווערט געברויכט אין מע־דיצין].

cal'amite *n.* (קעל'-ע-מאיט) קאלאמיט [אזא ווייסליכער קריסטאל־פערמיגער מי־נעראל].

calam'itous *a.* (קע-לעמ'-אי-טאס) עלענד, טרויעריג, יאמערפול, אונגליקליך.

calam'itously *adv.* (קע-לעמ'-אי-טאס-לי) אויף אן עלענדען אדער אונגליקליכען אופן; יאמערליך, טרויעריג, אונגליקליך.

calam'itousness *n.* (קע-לעמ'-אי-טאס-נעס) א טרויעריגע לאגע, א קלעגלי־כער צושטאנד.

calam'ity *n.* (קע-לעמ'-אי-טי) עלענד, אונגליק.

cal'amus *n.* (קעל'-ע-מאס) שילף־ראהר [אזא פלאנצע].

calan'do *adv.* (קע-לענ'-דאו) אין מוזיק — לאנגזאם נאכלאזען די טעמפא און שטארקייט פון טאן.

calan'dra *n.* (קע-לענ'-דרע) די בארג־לערכע [א מין זינג־פויגעל]; דער שוואר־צער קארן־ווארם.

cal'apash *n.* (קעל'-ע-פעש) ז. *calipash*

calash' *n.* (קע-לעש') א לייכטע קארעטקע [קאליאסקע]; די צונויפפעלעגטע בויד פון א קארעטע.

cal'athiform *a.* (קעל'-ע-טהי-פארם) האלב־רונד האלב־קיילעכדיג.

cal'car *n.* (קעל'-קאר) אן ארויסשטאר־צונג, א שפארע, א שפארען־עהנליכע ארויסשטארצונג; א שמעלץ־אויווען אין א גלאז־פאבריק.

cal'carate *a.* (קעל'-קע-רייט) מיט שפא־רען [ווי די פיס פון א האהן].

calca'reo-argilla'ceous *a.* (קעל-קיי'-רי-או-אר-דזשי-ליי'-שיאס) וואס בע־שטעהט פון קאלך און ליים.

calcareosilic'eous *a.* (קעל-קיי-רי-או-סי-ליש'-אס) וואס בעשטעהט פון קאלך און קיעזעל־ערד.

calcareosul'phurous *a.* (קעל-קיי-רי-או-סאל'-פאר-אס) וואס ענטהאלט קאלך און שוועבעל.

calca'reous *a.* (קעל-קיי'-רי-אס) וואס בעשטעהט פון קאלך, וואס ענטהאלט קאלך.

calca'reous earth (קעל-קיי'-רי-אס אוירטה) קאלך־ערד.

calca'reousness *n.* (קעל-קיי'-רי-אס-נעס) קאלכהאלטיגקייט, דאס ענטהאלטען אין זיך קאלך.

calca'reous spar (קעל-קיי'-רי-אס ספאר) דער קאלך־שטיין.

calcarif'erous *a.* (קעל-קע-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס קאלך.

calcar'iform *a.* (קעל-קער'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון שפארען.

cal'ceated *a.* (קעל'-סי-איי-טעד) בע־שוכט, טראגענדיג שיך.

cal'cedon *n.* (קעל'-סע-דאן) כאלצעדאן, א מין טייערער ווייסער שטיין.

cal'cedony *n.* (קעל'-סעד-א-ני) ז. *calcedon*

cal'ceiform *a.* (קעל'-סי-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פאנטאפעל.

Calceola'ria *n.* (קעל-סי-א-ליי'-רי-א) די פאנטאפעל־בלומען [אזא מין בלומען וואס האבען די פארם פון פאנטאפעל].

cal'ces *n.* (קעל'-סיז) פיאטקעס, קולנעס. ז. *calx*

cal'cic *a.* (קעל'-סיק) וואס ענטהאלט קאלך; וואס איז נוגע צו דעם מעטאל קאלציום.

calcif'erous *a.* (קעל-סיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט קאלך.

calcif'ic *a.* (קעל-סיפ'-איק) פערבונדען מיט קאלך.

calcifica'tion *n.* (קעל-סי-פי-קיי'-שאן) דאס פערבינדען מיט קאלך [פון וואס עס בילדעט זיך קאלך־שטיין].

cal'ciform *a.* (קעל'-סי-פארם) וואס זעהט אויס ווי קאלך אדער קרייד; וואס שטארצט ארויס ווי א קנאפעל.

cal'cify *v.* (קעל'-סי-פאי) פערוואנדלען קאלך אין שטיין [דורך פעראייניגונג פון קאלך מיט קויהלען־זויערע].

cal'cimine *n.* and *v.* (קעל'-סי-מין) א פיינער זארט קאלך צום קאלכען הייזער; קאלכען.

cal'cinable *a.* (קעל'-סי-נעבל) וואס קען פערקאלכט ווערען [דורך פייער].

cal'cinate *v.* (קעל'-סי-נייט) פערוואנד־לען אין קאלך.

calcina'tion *n.* (קעל-סי-ניי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין קאלך.

cal'cinatory *n.* (קעל'-סינ-ע-טא-רי) א כלי צו ברענען קאלך.

cal'cine *v.* (קעל'-סין) פערוואנדלען אין פולווער אדער אין קאלך דורך פייער; זיך פערקאלכען; בראטען.

cal'cined gyp'sum (קעל'-סינד דזשיפ'-סאם) פאריזער פלאסטער.

cal'cinize *v.* (קעל'-סי-נאיז) ז. *calcine*

cal'cite *n.* (קעל'-סאיט) קאלציט אדער קאלציט־קארבאנאט [א קאלך־מינעראל].

calcit'ic *a.* (קעל-סיט'-איק) וואס בע־שטעהט פון קאלציט אדער קאלציום־קאר־באנאט.

cal'citrant *a.* (קעל'-סי-טרענט) ווידער־שפעניסטיג, בריקעדיג.

cal'cium *n.* (קעל'-סי-אם) קאלציום [אזא מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

cal'cium light (קעל'-סי-אם לאיט)

דאס קאלציום ליכט, דאס דרומאנדישע ליכט [אזא שטארקעם העל ווייסעס ליכט וואס ווערט ערהאלטען דורך לאזען א שטראם זויער־שטאף און א שטראם וואסער־שטאף אויף א שטיק קאלך־שטיין].

calcog'rapher *n.* (קעל-קאג'-רע-פער) קרייד־צייכנער, פאסטעל־צייכנער [איינער וואס מאהלט בילדער מיט קרייד־פארבען].

calcograph'ical *a.* (קעל-קא-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קרייד־צייכנונג.

calcog'raphy *n.* (קעל-קאג'-רע-פי) קרייד־צייכנונג, פאסטעל־צייכנונג.

calc'-sin'ter *n.* (קעלק־סינ'-טער) דער טראפף־שטיין [דער שטיין וואס בילדעט זיך פון קאלכהאלטיגען וואסער].

calc'-spar *n.* (קעלק־ספאר) קאלך־שפאט [אזא קאלכהאלטיגער מינעראל].

calc'-tuff *n.* (קעלק־טאף) אזא קאלכ־האלטיגער מינעראל.

cal'culable *a.* (קעל'-קיו-לעבל) וואס קען געצעהלט אדער בערעכענט ווערען.

cal'culary *a. and n.* (קעל'-קיו-לע-רי) וואס האט א שייכות צו דער שטיין־קראנקהייט; א פערהארטעוועטע קייקעלע אין א בארנע.

cal'culate *v.* (קעל'-קיו-לייט) 1. צעהלען, רעכנען, אויסרעכנען, בערעכנען, צוזאמענרעכנען; 2. דענקען, מיינען.

1. Astronomers can **calculate** the date of an eclipse of the moon. 2. I **calculate** on meeting you there.

cal'culate a nativ'ity (קעל'-קיו-לייט ע נע-טיוו'-אי-טי) אויסרעכענען די שטעלונג פון די מזלות אדער שטערן צו דער צייט פון איינעם'ס געבורט.

cal'culating *a.* (קעל'-קיו-ליי-טינג) בערעכענענדיג, וואס לאזט זיך בערעכענען; וואס מען קען אויסרעכענען אדער פאראויסזעהן צום אייגענעם נוצען.

cal'culating-machine' *n.* (קעל'-קיו-ליי-טינג־מע-שין') א רעכען־מאשין.

calcula'tion *n.* (קעל-קיו-ליי'-שאן) בערעכנונג; שאצונג; צוזאמענרעכנונג; אויסרעכנונג פון קאסטען.

cal'culative *a.* (קעל'-קיו-ליי-טיוו) וואס איז אויסגערעכנט; וואס איז אויסצורעכענען.

cal'culator *n.* (קעל'-קיו-ליי-טאר) רעכנער, בערעכנער; אן אבשאצער.

cal'culatory *a.* (קעל'-קיו-ליי-טא-רי) וואס איז שייך צו בערעכנונגען אדער אויסרעכנונגען.

cal'culi *n.* (קעל'-קיו-לאי) קליינע שטיינדלעך; אורין שטיינער [אזא קראנקהייט]; די העכערע מאטעמאטיק [דיפערענציאל רעכנונג].

cal'culous *a.* (קעל'-קיו-לאס) שטייניג; הארט ווי שטיין; קראנק אויף שטיין־קראנקהייט.

cal'culus *n.* (קעל'-קיו-לאס) א קליין שטיינדעל; אורין־שטיין, בלאזען־שטיין; די העכערע מאטעמאטיק [דיפערענציאל־רעכנונג].

cal'dron *n.* (קאהל'-דראן) א גרויסער קעסעל.

caleche' *n.* (קע-לעש') ז. *calash*

Caledo'nian *a. and n.* (קעל-ע-דאו'-ני-ען) וואס איז נוגע צו שאטלאנד; שאטלענדיש; א שאטלענדער.

calefa'cient *a. and n.* (קעל-ע-פיי'-שיענט) וואס ווארעמט, וואס היצט; עפעס וואס פעראורזאכט היץ.

calefac'tion *n.* (קעל-ע-פעק'-שאן) דאס היים מאכען; דאס זיין דערהיצט.

calefac'tive *a.* (קעל-ע-פעק'-טיוו) וואס קען היים מאכען; וואס רופט ארוים היץ.

calefac'tor *n.* (קעל-ע-פעק'-טאר) אזא קליינער אויווען.

calefac'tory *a.* (קעל ע פעק' טא רי) ז. *calefactive*

cal'efy *v.* (קעל'-ע-פאי) מאכען ווארים; דערהיצען; זיך דערווארעמען, זיך דערהיצען.

cal'endar *n. and v.* (קעל'-ען-דער) קאלענדאר, לוח; פערשרייבען אין א קאלענדאר.

cal'endar-clock *n.* (קעל'-ען-דער-קלאק) א גרויסער וואנד־זייגער, וואו די ווייזערס צייגען אויף די טעג פון וואך און מאנאט.

cal'endar month (קעל'-ען-דער מאנטה) א קאלענדאר מאנאט [א מאנאט פון יאהר, ווי ער איז אין לוח].

cal'endary *a.* (קעל'-ען-דע-רי) וואס איז שייך צו א קאלענדאר אדער לוח.

cal'ender *n. and v.* (קעל'-ען-דער) א פרעס־מאשין אין דער פאבריקאציאן פון געוואנד און פאפיער; פרעסען, פלעטען.

cal'enderer *n.* (קעל'-ען-דער-ער) איינער וואס ארבייט ביי א פרעס־מאשין פון געוואנד אדער פאפיער.

cal'endrer *n.* (קעל'-ען-דרער) ז. *calenderer*

Calen'dula *n.* (קע-לענ'-דיו-לע) די רינגעל־בלום אדער טויטען־בלום [אזא פלאנצע וואס בליהט כמעט דאס גאנצע יאהר. די בליהונג ווערט בענוצט אין מעדיצין]

cal'enture *n.* (קעל'-ען-טשור) אזא פיבער־קראנקהייט.

cales'cence *n.* (קע-לעס'-ענס) דאס ווארים ווערען; דאס דערהיצט ווערען.

calesh' *n.* (קע-לעש') ז. *calash*

calf *n.* (קאהף) א קאלב; קאלב־לעדער; א נאר; די איקרע פון פוס.

calf'-bind'ing *n.* (קאהף־באינ'-דינג) קאלב־לעדער איינבאנד [פראנץ־באנד].

calf'-leath'er *n.* (קאהפ'-לעטה'-ער) קאלב־לעדער.

calf'-like *a. and adv.* (קאהפ'-לאיק) עהנליך צו א קאלב; ווי א קאלב; נאריש.

calf's'-head *n.* (קאהפס'-העד) קאלבס־קאפ [אזא פלאנצע אין קאליפארניען].

calf'skin *n.* (קאהפ'-סקין) קאלב־פעל.

calf's'-pluck *n.* (קאהפס'-פלאק) א קעלבערנער אינגעווייד.

cal'iber *n.* (קעל'-אי-בער) 1. קאליבער, דאס דיאמעטער פון א צילינדער־לאך; די גרויס פון דער שיס־לאך אין א ביקס; די גרויס פון א קויל; 2. גייסטעס־פעהיגקייט.

2. The editor is a man of high **caliber**.

cal'iber-com'passes *n.* (קעל' אי בער־קאמ'-פעס-עז) אן אינסטרומענט צום מעסטען דאס דיאמעטער פון רונדע זאכען.

cal'iber-gage *n.* (קעל'-אי-בער-גיידזש) אזא געצייג צו מעסטען דעם קאליבער אדער דיאמעטער פון רונדע זאכען.

cal'iber-rule *n.* (קעל'-אי-בער-רוהל) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו בעשטימען דאס געוויכט פון מעטאלענע באלען, דורכדעם וואס עס ווערט געמאסטען זייער דיאמעטער.

cal'iber-square *n.* (קעל'-אי-בער-סקהוועהר) אזא אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינערליכען אדער אויסערליכען דיאמעטער פון רונדע זאכען.

calibo'gus *n.* (קעל-אי-באו'-גאס) אן אמעריקאנער משקה פון ראם און ביער.

cal'ibrate *v.* (קעל'-אי-ברייט) קאליבירען, בעשטימען דעם קאליבער [ווי דעם דיאמעטער און די גראדען פון א טערמאמעטער־גלעזעל]; בעשטימען דעם פערהעלטנים־ווערטה [ווי פון א וואג, א מעסט־אינסטרומענט א. ד. ג.].

calibra'tion *n.* (קעל-אי-ברויי'-שאן) דאס בעשטימען דעם קאליבער פון א טערמאמעטער [ווי דעם דיאמעטער פון גלעזעל און דיא גראדען]; דאס בעשטימען די טיילונג פון א סקאלע [ווי פון א וואג, א מעסט־אינסטרומענט א. ד. ג.].

cal'ibre *n.* (קעל'-אי-בער) ז. *caliber*

Cal'iburn *n.* (קעל'-אי-בוירן) דער שווערד פון פערצייטיגען קעניג ארטהור פון ענגלאנד.

Cal'iburno *n.* (קעל'-אי-בויר-נא) ז. *Caliburn*

cal'ice *n.* (קעל'-איס) א בעכער.

cal'ices *n.* (קעל'-אי-סיז) די בעכער־לעך פון בלומען; בעכערס.

cal'ico *n. and a.* (קעל'-אי-קאו) קאליקא, קארטון, ציץ; געמאכט פון קאליקא.

cal'ico-prin'ter *n.* (קעל'-אי-קאו־פרינ'-טער) א דרוקער פון ציץ [קארטון].

cal'ico-prin'ting *n.* (קעל'-אי קאו־פרינ'-טינג) דאס דרוקען די אוזארען אויף ציץ [קארטון].

calic'ula *n.* (קע-ליק'-יו-לע) דאס בלעטער־בעכערל פון א בלום.

calic'ular *a.* (קע-ליק'-יו-לער) וואס האט די פארם פון א בלום־בעכערל.

calid'ity *n.* (קע-ליד'-אי-טי) היץ.

ca'lif *n.* (קיי'-ליף) קאליף [דער נאכפאלגער פון מאחמעד, דער הויפט־פיהרער אדער קעניג ביי מאחמעדאנער].

ca'lifate *n.* (קיי'-לי-פייט) די הערשאפט פון א קאליף.

Califor'nian *a. and n.* (קעל-אי-פאר'-ני-ען) וואס איך שייך צו קאליפארניע [איינער פון די שטאאטען פון נארד־אמעריקא ביים פאסיפיק]; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון קאליפארניע.

cali'go *n.* (קע-לאי'-גאו) א שוואכע ראיה, א דונקלען אין די אויגען.

cal'igraph *n.* (קעל'-אי-גרעף) א פאר־שריפט צום שעהן שרייבען.

calig'rapher *n.* (קע-ליג'-רע-פער) א קאליגראף [איינער וואס שרייבט מיט א שעהנער האנדשריפט].

calig'raphist *n.* (קע-ליג' רע פיסט) ז. *caligrapher*

calig'raphy *n.* (קע-ליג'-רע פי) קאליגראפיע, די קונסט פון שעהן שרייבען.

cal'ipash *n.* (קעל'-אי-פעש) דער טייל פון א שילד־קרעטע, וואס געהערט צו איהר אויבערשטער שאלאכין.

cal'ipee *n.* (קעל'-אי-פיע) דער טייל פון א שילד־קרעטע, וואס געהערט צו איהר אונטערשטער שאלאכין.

cal'iper *n. and v.* (קעל'-אי-פער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דאס דיאמעטער פון רונדע זאכען; מעסטען דאס דיאמעטער.

Calipers

ca'liph (קיי'-ליף) ז. *calif*

ca'liphate *n.* (קיי'-לי-פייט) *califate* .ז

ca'liphship *n.* (קיי'-ליף-שיפ) דאס אמט אדער די הערשאפט פון א קאליף.

calisa'ya *n.* (קעל-אי-סיי'-יע) כינא־קארע [אזא קארע פון א בוים וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין געגען פיבער].

calisthen'ics *n.* (קעל-איס-טהענ'-איקס) געזונדס־גימנאסטיק [לייכטע איבונגען פאר דער ענטוויקלונג פון דער שטארקייט פון קערפער].

calk *v. and n.* (קאהק) פערשטאפען די שפאלטען אדער לעכער אין א שיף; בע־שמידען א פערד מיט שארפע פאדקא־וועס; שארף מאכען די פאדקאוועס פון א פערד; די שפיצען פון א פאדקאווע; א שטיקעל אייזען מיט שפיצען וואס ווערט צוגעקלאפט צום קנאפעל פון א שוך, צו פערהיטען פון אויסגליטשען; אראבגעה־מען א קאפיע פון א צייכנונג; בעדעקען א צייכנונג מיט קרייד [כדי צו קאפירען].

calk'er *n.* (קאהק'-ער) איינער וואס פער־שטאפט די שפאלטען אדער לעכער פון א שיף.

calk'in *n.* (קאהק'-אין) די שפיצען פון א פערדישער פאדקאווע; א שטיקעל אייזען מיט שפיצען צוגעשלאגען צו דעם קנאפעל פון א שטיוועל צו פערהיטען פון אויס־גליטשען.

calk'ing *n.* (קאהק'-אינג) דאס פערשטא־פען די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף; דאס קאפירען א צייכנונג.

calk'ing-i'ron *n.* (קאהק'-אינג-אי'-ערן) אזא דלאט געברויכט ביים פערשטאפען די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף.

calk'ing-tool *n.* (קאהק'-אינג-טוהל) א געצייג צו פערשטאפען לעכער אדער שפאלטען פון א שיף.

call *v. and n.* (קאהל) רופען; איינלא־דען; שרייען; אויסרופען; בעזוכען; מאכען א קורצען בעזוך; פאדערען; א רוף; א געשריי; פאדערונג; א פייף.

cal'la *n.* (קעל'-ע) קאלא, א פלאנצע מיט גרויסע ווייסע בליהונג.

call again' (קאהל ע-גען') צוריקרופען; איבער'חזר'ען; קומט נאך א מאל! [אז איינלאדונג ווען איינער געהט אוועק פון א בעזוך, אז ער זאל נאך א מאל בעזוכען].
We have enjoyed your visit. **Call again!**

call aside' (קאהל ע-סאיד') אוועקרופען אן א זייט.

call a spade a spade (קאהל ע ספייד ע ספייד) רופען זאכען מיט דעם ריכ־טיגען נאמען.

call at an inn (קאהל עט ען אין) אבּ־שטעלען זיך אין אן אכסניה.

call at a place (קאהל עט ע פלייס) צוגעהן אין אן ארט, אריינגעהן ערגעץ וואו.

call atten'tion (קאהל ע טענ'שאן) אויפמערקזאם מאכען.

call away' (קאהל ע-הוויי') אוועקרופען.

call back (קאהל בעק) צוריקרופען, צו־ריקנעהמען [דאס ווארט].
He was compelled to **call back** his words.

call'-bird *n.* (קאהל'-בוירד) דער רוף־פויגעל [אזא פויגעל, וועלכער ווערט אויסגעלערענט אריינצופיהרען אנדערע פויגעל אין נעץ].

call down (קאהל דאון) 1. ארונטעררו־פען; 2. אויסריידען, פארווירפע מאכען.
2. The manager **called** him **down** for his mistake.

call down cur'ses upon' (קאהל דאון קויר'-סעז א-פאן') בעטען קללות אויף אימעצען.

call'er *n.* (קאהל'-ער) א רופער; א בעזוכער.

call for (קאהל פאר) פאדערען, פער־לאנגען; אבשטעלען א קורצען וויזיט, אריינגעהן אויף א ווייל [צו אימעצען וועגען וואס].

call for a wit'ness (קאהל פאר ע וויט'-נעס) נעהמען פאר אן עדות.

call for din'ner! (קאהל פאר דינ'-ער) קומט צו מיטאג־עסען!

call for some'thing (קאהל פאר סאמ'-טהינג) פרעגען אויף עפעס; עפעס פער־לאנגען; בעשטעלען.

call forth (קאהל פאורטה) ארויסרופען; זעצען אין בעוועגונג.
Italy's attack upon Tripoli **called forth** universal protest.

cal'lid *a.* (קעל'-איד) געאיבט, ספעציאלי־זירט; כיטרע.

callid'ity *n.* (קעל-איד'-אי-טי) איינגע־איבטקייט, ספעציאליזירטקייט; כיטרע־קייט.

cal'lidness *n.* (קעל'-איד-נעס) *callidity* .ז

cal'ligraph *n.* (קעל'-אי-גרעף) *caligraph* .ז

callig'rapher *n.* (קע-ליג'-רע-פער) *caligrapher* .ז

calligraph'ic *a.* (קעל-אי-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון שעהן שרייבען, קאליגראפיש.

calligraph'ical *a.* (קעל-אי-גרעפ'-איק-על) *calligraphic* .ז

calligraph'ically *adv.* (קעל-אי-גרעפ'-איק-על-אי) אויף א שעהן געשרי־בענעם אופן; קאליגראפיש.

callig'raphist *n.* (קע-ליג'-רע-פיסט) *caligrapher* .ז

callig'raphy *n.* (קע-ליג'-רע-פי) *caligraphy* .ז

call in (קאהל אין) איינמאהנען, איינ־קאלעקטירען; ארויסנעהמען פון געברויך; אריינרופען, איינלאדען.

call'ing *n.* (קאהל'-אינג) דאס רופען; דאס אויסרופען די נעמען; די צוזאמענרו־פונג; א פראפעסיאן, בערוף; די מיסיאן.

call in ques'tion (קאהל אין קוועס'-טשאן) ארויסרופען א צווייפעל, צווייפלען.

call in'to (קאהל אינ'-טו) 1. אריינרופען, איינלאדען; 2. צונויפרופען.
1. The visitor was **called into** the house.
2. The professor was **called into** consultation about the patient.

Calli'ope *n.* (קע-לאי'-א-פי) די מוזע פון מליצה און עפישע געדיכטע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

calli'ope *n.* (קע-לאי'-א-פי) אן ארגעל וואס שפיעלט דורך דאמפף־פייפלען.

callipash' *n.* (קעל'-אי-פעש) *calipash* .ז

cal'liper *n.* (קעל'-אי-פער) *caliper* .ז

callisthen'ic *a.* (קעל-איס-טהענ'-איק) וואס איז נוגע צו געזונדס־גימנאסטיק.

callisthen'ics *n.* (קעל-איס-טהענ'-איקס) געזונדס־גימנאסטיק.

call'-loan *n.* (קאהל'-לאון) אן הלואה וואס דארף בעצאהלט ווערען צו יעדער צייט ווען דער מלוה וועט עס פאדערען.

call names (קאהל ניימז) געבען א צו־נאמען; זידלען.

call off (קאהל אף) אברופען; אבהאל־טען.
The appointment with the dentist was **called off.**

call of the house (קאהל אוו טהי האוס) די צונויפרופונג פון די מיטגליע־דער פון דעם פארלאמענט; דאס אויס־רופען אלע מיטגליעדער פון פארלאמענט ביים נאמען; דער נאמען־אויסרוף [צום אבשטימען].

call on (קאהל אן) אויפפאדערען; בע־טען, מתפלל זיין; מאכען א קורצען ווי־זיט.

callos'ity *n.* (קע-לאס'-אי-טי) פערהאר־טונג פון דער הויט [פון מענשליכען קער־פער].

cal'lot *n.* (קעל'-אט) *calote* .ז

cal'lous *a. and v.* (קעל'-אס) הארט, פערהארטעט: הארטהערציג; אבגעהאר־טעט; געשוואלען און גלאט; אבהארטען; מאכען הארט.

cal'lous-beaked *a.* (קעל'-אס-ביעקט) וואס האט א הארטען שנאבעל.

cal'lously *adv.* (קעל'-אס-לי) אויף אן אבגעהארטעטען אופן.

cal'lousness *n.* (קעל'-אס-נעס) דאס זיין הארט; דאס זיין אבגעהארטעט [ווע־גען קערפער]; הארט־הערציגקייט.

call out (קאהל אוט) 1. אויסרופען; ארויסרופען; 2. ארויספאדערען [צום קאמפף].
2. The men were **called out** on strike.

call o'ver (קאהל או'-ווער) ארויסרופען, איבערלעזען [א ליסטע פון נעמען].

call o'ver the coals (קאהל או'-ווער טהי קאולז) פאדערען דין וחשבון; שטארק קריטיזירען אן אנגעשטעלטען.
For his conduct he was **called over the coals** by his manager.

cal'low *a.* (קעל'-או) נאקעט; אהן פעדע־רען; נאך ניט בעוואקסען מיט פעדערען.

call the roll (קאהל טהי ראול) פארלייע־נען פון א ליסט די נעמען פון די אנוועזענדע מיטגליעדער פון א פארלאמענט אדער פון אן אנדער קערפערשאפט.

call to account' (קאהל טו ע-קאונט') פאדערען רעכענונג אדער אן ערקלערונג.

call togeth'er (קאהל טו-געטה'-ער) צוזאמענרופען.

call to grace (קאהל טו גרייס) בעטען רחמים.

call to mem'ory (קאהל טו מעמ'-א-רי) דערמאנען.

call to mind (קאהל טו מאינד) דער־מאנען [וועגען עפעס].

call to naught (קאהל טו נאהט) אי־מעצען ארונטערמאכען, מאכען צו גאר־נישט.

call to one (קאהל טו וואן) אימעצען צורופען; אימעצען רופען צו הילף.

call to or'der (קאהל טו אר'-דער) רופען צו ארדנונג, עפענען א פערזאמ־לונג.

call to the atten'tion (קאהל טו טהי ע-טענ'-שאן) מאכען אויפמערקזאם; צי־הען די אויפמערקזאמקייט.
Permit me to **call** this matter **to** your **attention.**

call to the bar (קאהל טו טהי באר) ערלויבען איינעם אויפצוטרעטען אלס אד־וואקאט.

call to the chair (קאהל טו טהי טשעהר) אויסקלייבען פאר א פארזיצענ־דען.

call up (קאהל אפ) אויפוועקען; פאר־בריינגען; מאהנען; צורופען; אברופען מיט'ן טעלעפאן.

call upon' one (קאהל א-פאן' וואן) בעטען, מאהנען, אנרופען מיט'ן

נאָמען; זיך ווענדען צו אימעצען, איהם אנרופענדיג ביים נאָמען.
The chairman called upon him to address the meeting.

cal'lus *n.* (קעל'-אַס) א פערהאַרטונג; א פערהאַרטעװעטע הויט; דער פערהאַר־טעװעטער שטאָף וואָס בילדעט זיך ביים פערוואַקסען פון א געבראָכענעם ביין.

calm *n., a. and v.* (קאַהם) 1. שטיל, רו־היג; געלאַסען; זאַנפט; אונגעשטערט; 2. שטילקייט; רוהיגקייט; ווינד־שטילקייט; רוה; 3. בערוהיגען, בעזענפטיגען.
1. The sea is calm to-day. 2. There is an atmosphere of calm in this home. 3. Please calm yourself.

cal'mative *n. and a.* (קעל'-מע-טיוו) א בערוהיגונגס־מיטעל; וואָס ווירקט בערו־היגענד.

cal'mer *n.* (קאַה'-מער) דער בערוהיגער, איינשטילער.

calm'ness *n.* (קאַהמ'-נעס) רוהיגקייט; רוהע; בערוהיגונג; איינשטילונג.

Cal'muck *n.* (קעל'-מאַק) א קאַלמיק. ז. **Kalmuck**.

calm'y *a.* (קאַה'-מי) רוהיג; שטיל; זאַנפט, געלאַסען.

calog'raphy *n.* (קע-לאָג'-רע-פי) ז. **caligraphy**.

cal'omel *n.* (קעל'-א-מעל) קאַלאָמעל [א כעמישע פערבינדונג פון כלאָר מיט קוועקזילבער, ווערט בענוצט אלס מעדי־צין].

calores'cence *n.* (קעל-א-רעס'-ענס) די אויפזאַמלונג פון אונזיכטבארע ווערמע־שטראַהלען אין איין פונקט מיט דער הילף פון א ברענ־גלאַז אדער שפּיגעל, אז זיי זאָלען לייכטען און קענען צינדען.

calor'ic *n. and a.* (קע-לאָר'-איק) היץ; וואָס געהערט צו היץ.

calor'ic en'gine (קע-לאָר'-איק ענ'-דזשין) א מאַשין וועלכע ווערט בעטריבען דורך הייסע לופט.

calor'ifier *n.* (קע-לאָר'-אי-פאַי-ער) דער היץ־אַפּאַראַט.

calorif'ic *a.* (קעל-א-ריפ'-איק) וואָס קען אַרויסגעבען היץ; וואָס קען דערהי־צען.

calorifica'tion *n.* (קע-לאָר-אי-פי-קיי'-שאַן) דאָס אַרויסגעבען היץ.

calorim'eter *n.* (קעל-א-רימ'-ע-טער) קאַלאָרימעטער [אן אַפּאַראַט צו מעסטען היץ].

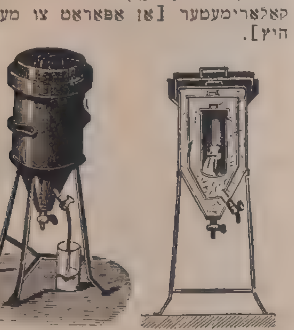
Calorimeter

calorimet'ric *a.* (קעל-א-רי-מעט'-ריק) וואָס איז שייך צו א קאַלאָרימעטער [א היץ־מעסטער].

calorimet'rical *a.* (קעל-א-רי-מעט'-ריק-על) ז. **calorimetric**.

calorim'etry *n.* (קעל-א-רימ'-ע-טרי) די היץ־מעסטונג.

cal'ory *n.* (קעל'-א-רי) א קאַלאָריום, אן איינהייטס־מאָס פאַר היץ אדער וואַרעמ־קייט [די מאָס ווארעמקייט, וועלכע פאַ־דערט זיך אנצוּוואַרעמען איין קילאָגראַם וואַסער ביז 1 גראַד צעלזיוס].

calote' *n.* (קע-לאָוט') א הויב, א יאַר־מולקע; א פלאַכער רונדער געוועלב.

calotte' *n.* (קע-לאָט') ז. **calote**.

cal'otype *n.* (קעל'-א-טאַיפ) דאָס פאַטאָ־גראַפירען דירעקט אויף פאַפּיער [אן אַל־טע פאָרם פון פאַטאָגראַפירען].

caloy'er *n.* (קע-לאָי'-ער) א גריכישער מאָנאַך.

calp *n.* (קעלפּ) קאַלך אדער זאַמד שטיין, וואָס ענטהאַלט אין זיך שטיקלעך קויהלען.

cal'trap *n.* (קעל'-טרעפּ) דער פוס־שטע־כער [אזא אַלט געוועהר מיט שפּיצען וואָס פלעגט אנגעשטעקט ווערען אין דער ערד אויף דעם וועג, וואו דער שונא פלעגט דאַרפען דורכגעהן, כדי די סאָלדאַטען אדער די פערד זאָלען זיך צושטעכען די פיס].

Caltrap

cal'trop *n.* (קעל'-טראָפּ) ז. **caltrap**.

calum'ba *n.* (קע-לאַמ'-בע) די קאַלאַמ־באַ־פלאַנצע.

cal'umet *n.* (קעל'-יו-מעט) אזא טאַבאַק־לולקע, וועלכע ווערט ביי די אַמעריקאַנער אינדיאַנער געברויכט אַלס א צייכען פון פריעדען אדער קריעג.

calum'niate *v.* (קע-לאַמ'-ני-אייט) פערליימדען.

calumnia'tion *n.* (קע-לאַמ-ני-איי'-שאַן) פערליימדונג.

calum'niator *n.* (קע-לאַמ'-ני-איי-טאָר) א פערליימדער.

calum'niatory *a.* (קע-לאַמ'-ני-ע-טאָ-רי) פערליימדעריש.

calum'nious *a.* (קע-לאַמ'-ני-אַס) פער־ליימדעריש.

calum'niously *adv.* (קע-לאַמ'-ני-אַס-לי) אויף א פערליימדערישען אופן.

cal'umny *n.* (קעל'-אַמ-ני) פערליימ־דעריי.

Cal'vary *n.* (קעל'-ווע-רי) דאָס בערגעל לעבען ירושלים, אויף וועלכען מען האָט, לויט דער לעגענדע, געקרייציגט יעזוס'ען.

cal'vary *n.* (קעל'-ווע-רי) א צלם מיט דער פיגור פון געקרייציגטען יעזוס.

calve *v.* (קאַהוו) זיך קעלבען, זיך אַב־קעלבען.

calves *n.* (קאַהווז) קעלבער.

calves'-snout *n.* (קאַהווז'-סנאַוט) אזא פלאַנצע וואָס איהרע זוימען־קאַפּסעל איז ענהליך צו א קעלבערנעם קאָפּ.

Cal'vinism *n.* (קעל'-ווינ-איזם) די לעהרע פון קריסטליכען רעפאָרמאַטאָר דזשאָהן קאַלווין [געבאָרען 1509, גע־שטאָרבען 1564].

Cal'vinist *n.* (קעל'-ווינ-איסט) א קאַל־ויניסט [איינער וואָס געהט נאָך דער לעהרע פון דעם קריסטליכען רעפאָרמאַטאָר קאַלווין].

Calvinis'tic *a.* (קעל-ווינ-איס'-טיק) וואָס איז שייך צו קאַלווין אדער זיין לעה־רע.

Cal'vinize *v.* (קעל'-ווינ-איז) איבער־געהן צום קאַלוויניזם. ז. **Calvinism**.

calv'ish *a.* (קאַה'-וויש) ווי א קאַלב.

calx *n.* (קעלקס) קאַלך, קרייד; דער ביין פון דער פּיאַטע [קולנע].

calx vi'va (קעלקס וואַי'-ווע) אונגעלאַ־שענער קאַלך.

calyc'iform *a.* (קע-ליס'-אי-פאָרם) בעכערפערמיג [ביי פלאַנצען].

calyc'inal *a.* (קע-ליס'-אי-נעל) וואָס איז שייך צו א בלומ־בעכערעל; בעכער־פערמיג [ביי פלאַנצען].

cal'ycine *a.* (קעל'-אי-סין) ז. **calycinal**.

cal'ycle *n.* (קעל'-איקל) אויסען־בעכערעל [דאָס אונטערשטע בלעטער־בעכערעל אין וועלכען עס זיצט די בלום].

cal'ycled *a.* (קעל'-איקלד) וואָס האָט אן אויסען־בעכערעל [ביי בלומען].

ז. **calycle**

calyc'ulate *a.* (קע-ליק'-יו-לייט) ז. **calycled**.

calyc'ulated *a.* (קע-ליק'-יו-לייט-עד) ז. **calycled**.

calyp'ter *n.* (קע-ליפּ'-טער) א הויב, א דעקעל; מאָך־הויב [ביי מאָך].

calyp'tra *n.* (קע-ליפּ'-טרע) ז. **calypter**.

cam *n. and a.* (קעם) א הויב־צאַפּען אויף א ראַד אדער אַקס [אן אַרויסשטאַרצונג פון א ראַד אדער אַקס אין מאַשינען פאַר דעם צוועק פון אן אונרעגולערע בעוועגונג]; געבויגען, איינגעבויגען.

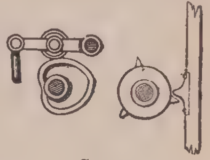
Cams

cam'aieu *n.* (קעמ'-אי-יו) א רעליעפע [בולט'ע] געקריצטע פיגור אויף אן עדעל־שטיין אדער אין א מושעל; א בילד גע־מאָהלען אין איין פאַרב דורך שאַטירונגען.

camaril'la *n.* (קעמ-ע-ריל'-ע) א קאַמאַ־רילא, א הויף־קליקע [א פּאָלקספּיינדליכע קליקע ביים הויף וואָס זוכט צו ווירקען אויפ'ן מאָנאַרך אין רעגירונגס־אנגעלעגענ־הייטען].

cam'ber *n. and v.* (קעמ'-בער) א קריי־מונג, א וועלבונג; אויסבויגען, אויסוועל־בען.

cam'bered *a.* (קעמ'-בערד) געקרימט, אויסגעבויגען, געוועלבט.

cam'bering *a.* (קעמ'-בער-אינג) בויי־גענד; געבויגען, געוועלבט.

cam'bial *a.* (קעמ'-בי-על) וואָס איז שייך צו געלד־וועקסלען.

cam'bist *n.* (קעמ'-ביסט) געלד־וועקסלער, חלפן [פון אויסלענדיש געלד].

cam'bistry *n.* (קעמ'-ביס-טרי) די קענט־ניס פון געלד־וועקסעל, מאָס און געוויכט.

cam'bium *n.* (קעמ'-בי-אַם) דער דיקער זאַפט וואָס געפינט זיך אין א בוים צווי־שען דער קאָרע און האָלץ.

camb'let *n.* (קעמ'-לעט) קאַמלעט [א קליידער־שטאָף].

cam'boge *n.* (קעמ'-באָודזש) אזא רויט־ליכע גומי אדער פעך־זאַפט.

camboose' *n.* (קעמ-בוס') די קיך פון א שיף; א וואַגאָן וואָס ווערט צוגע־טשעפּעט צו א פראַכט־צוג, פאַרן קאָנדוק־טאָר און די אנדערע אנגעשטעלטע.

cam'brel *n.* (קעמ'-ברעל) א פערדס הינ־טערשטער פוס.

Cam'brian *a.* (קעמ'-ברי-ען) וואָס איז נוגע צו קעמבריע אדער וועילס [אין ענג־לאַנד]; אין געאָלאָגיע — וואָס איז שייך צו דער קעמברישער פעריאָדע פון דער ערד געשיכטע.

cam'bric *n.* (קיימ'-בריק) אזא דינער לייוונט־שטאָף.

came (קיים). געקומען. ז. *come*
cam'el *n.* (קעמ'-על) א קעמעל.

Camel

cam'el-backed *a.* (קעמ'-על-בעקט) א הויקערדינער; וואס האט א הויקער ווי א קעמעל.
cam'el-bird *n.* (קעמ'-על-בוירד) דער אפריקאנער שטרויס-פויגעל.
cam'el-dri'ver *n.* (קעמ'-על-דראַי'-ווער) א קעמעל-טרייבער.
cam'eleer *n.* (קעמ'-ע-ליער) א קעמעל-טרייבער; א רייטער אויף א קעמעל.
came'leon *n.* (קע-מי'-לי-אָן) כאמע-לעאָן [אזא בעשעפעניש וואס בייט איהרע קאלירען].
camel'lia *n.* (קע-מעל'-יא) די קאמעלע [אזא טעע פלאנצע]; די יאפאנישע ראזע.
cam'elopard *n.* (קעמ'-ע-לאָ-פארד) דער זשיראף [אזא חיה מיט א גפלעקטע פעל און א גאנץ לאנגען האלז].
cam'el's hair (קעמ'-עלז העהר) קעמעל-וואָל.
cam'eo *n.* (קעמ'-אי-או) אן עדעל-שטיין אדער מושעל אין וועלכע עס זיינען אויס-געקריצט רעליעפע [בולט'ע] פיגורען.
cam'era *n.* (קעמ'-ע-רע) א פאטאגראפי-שע קאמערא [אן אפאראט צו פאטאגרא-פירען].
cam'eral *a.* (קעמ'-ע-רעל) וואס איז שייך צו די פינאנסען פון שטאאט אדער צום שאץ-קאמער.
cameralis'tic *a.* (קעמ-ע-רע-ליס-טיק) וואס איז נוגע צו די פינאנסען פון שטאאט.
cameralis'tics *n.* (קעמ-ע-רע-ליס'-טיקס) שטאאטס-פינאנס וויסענשאפט.
cam'era lu'cida (קאמ'-ע-רא ליו'-סי-דא) אזא אפאראט, דורך וועלכען מען קען פראיעקטירען דעם שאטען פון א געגענ-שטאנד אויף א בלאט פאפיער און איהם קאפירען.
cam'era obscu'ra (קאמ'-ע-רא אב-סקיו'-רא) קאמערא אבסקורא [א פינסטע-רער קאמער, א פאטאגראפישער אפא-ראט].
cam'era-stand *n.* (קעמ'-ע-רע-סטענד) דער געשטעל פון א פאטאגראפישען אפא-ראט.
cam'erate *v.* (קעמ'-ע-רייט) בויגען, וועלבען.
cam'erated *a.* (קעמ'-ע-ריי-טעד) איינ-געטיילט אין צימערען; געוועלבט.
camera'tion *n.* (קעמ-ע-ריי'-שאַן) דאס איינטיילען אין צימערען; די וועלבונג.
camerlin'go *n.* (קעמ-ער-לינ'-גאו) דער שאץ-מייסטער (קאזנאטשיי) פון פאפסט.
camise' *n.* (קע-מיס') אזא ברייטע העמד וואס ווערט געטראגען אין די מזרח לענדער; א מאר-גען-קלייד.
cam'let *n.* (קעמ'-לעט) קאמלעט [אזא קליידער-שטאף].
cam'mock *n.* (קעמ'-אַק) א מין סטרוטש-קע-גראז מיט שטעכיגע בלעטלעך. וואקסט אפט אויף קופעס מיסט און ביי די ברע-גען פון פעלדער; אן אויסגעבויגענער שטעקען [בעזאנדערס אזא, וועלכער ווערט בענוצט אין געוויסע שפיעלען מיט א באל]; דאס שפיעל מיט א באל, וואו עס ווערט געברויכט אן אויסגעבויגענער שטע-קען אדער קלעצעל.
cam'omile *n.* (קעמ'-א-מאיל) קאמעלען טהעע.
Camor'ra *n.* (קע-מאר'-א) די קאמארא [א געהיימער פערברעכערישער פעראיין אין נעאפאל, איטאליען].
cam'ous *a.* (קעמ'-אס) [וועגען א נאז] פלאטשיג; וואס האט א פלאטשיגע נאז.
camp *n. and v.* (קעמפ) 1. א לאגער פון מיליטער; א געצעלטען-לאגער; ארוים-געהן אין לאגער; 2. זיך בעזעצען צייטווייליג אין א געצעלט; 3. שטרייטען, קעמפ-פען, מלחמה האלטען.
1. The army **camped** on the plains. 2. The boys spent their vacation **camping.**
campaign' *n. and v.* (קעמ-פיין') 1 מלחמה, פעלדצוג; קאמפף; 2. פאליטי-שער וואהל-קאמפף; 3. זיך בעטייליגען אין א קאמפף.
1. The **campaign** against Tripoli has begun. 2. Every year there is an electoral **campaign.**
campaign'er *n.* (קעמ-פיינ'-ער) איינער וואס האט זיך בעטייליגט אין א קאמפף אדער מלחמה.
campaign' wig (קעמ-פיין' וויג) אזא גרויסער פארוק וואס די אדעליגע פלעגען אמאל טראגען.
campa'na *n.* (קעמ-פיי'-נע) א גלאקען-פערמיגע שיסעל אדער דעקעל.
campan'iform *a.* (קעמ-פענ'-אי-פארם) גלאקען-פערמיג.
campani'le *n.* (קעמ-פע-ני'-לע) א גלאָ-קען-טורעם.
campanil'iform *a.* (קעמ-פע-ניל'-אי-פארם) ז. *campaniform*
campanol'ogy *n.* (קעמ-פע-נאל'-א-דזשי) די קונסט פון גיסען גלאקען; דאס קלינגען מיט גלאקען.
campan'ula *n.* (קעמ-פענ'-יו-לע) די גלאקען-בלום.
campan'ulate *a.* (קעמ-פענ'-יו-לייט) גלאקענפערמיג, ווי א גלאק.
camp'-bed *n.* (קעמפ'-בעד) דאס פעלד-בעט [אין לאגער].
camp'-cei'ling *n.* (קעמפ'-סי'-לינג) אזא איבערלאגע [סטעליע] וואס האט די פארמע פון א געצעלט-דאך.
campes'tral *a.* (קעמ-פעס'-טרעל) וואס איז שייך צו א פרייען פעלד; וואס וואקסט אויף'ן פעלד.
camp'-fight *n.* (קעמפ'-פאיט) א דועל.
camp'-fol'lower *n.* (קעמפ' פאל'-א-ער) איינער וואס געהט נאך מיליטער אין לאגער פאר געשעפטס-צוועקען אדער דארט צו טהאן ארבייט.
cam'phene *n.* (קעמ'-פין) קעמפין [גע-רייניגטער טערפענטין-אויל].
cam'phine *n.* (קעמ'-פין) ז. *camphene*
cam'phor *n.* (קעמ'-פאר) קאנפער.
cam'phorate *v., a. and n.* (קעמ'-פאר-אייט) איינרייבען מיט קאנפער; וואס איז שייך צו קאנפער, איינגעריבען מיט קאנ-פער; קאנפער-זאלץ.
cam'phorated *a.* (קעמ'-פא-ריי-טעד) איינגעריבען מיט קאנפער.
camphor'ic *a.* (קעמ-פאר'-איק) וואס געהערט צו קאנפער.
cam'phor-oil *n.* (קעמ'-פאר-איל) קאנ-פער-אויל.
cam'phor-tree *n.* (קעמ'-פאר-טריע) דער קאנפער-בוים [דער בוים פון וועמעס האלץ מען בעקומט דעם קאנפער].

Camphor-tree

cam'ping *n.* (קעמ'-פינג) דאס זיין אין לאגער.
cam'ping-bed *n.* (קעמ'-פינג-בעד) ז. *camp-bed*
cam'pion *n.* (קעמ'-פי-אן) אזעלכע נעל-קענארטיגע בלומען.
camp'-ket'tle *n.* (קעמפ'-קעטל) דער פעלד-קעסעל [וואו מען קאכט פאר די סאלדאטען, ווען זיי זיינען אין לאגער].
camp'-mee'ting *n.* (קעמפ'-מיע'-טינג) א פערזאמלונג אין וואלד אדער אויף'ן פעלד פאר רעליגיעזע צוועקען.
camp out (קעמפ אוט) א אויפשלאגען א לאגער אויף דעם פרייען פעלד.
camp'-stool *n.* (קעמפ'-סטוהל) א צו-נויפלעג-שטוהל [מיטצונעהמען מיט זיך].
cam'pus *n.* (קעמ'-פאס) דער פלאץ אויף וועלכען עס געפינט זיך אן אוניווערזי-טעט; דער הויף פון אן אוניווערזיטעט.
camp'-vin'egar *n.* (קעמפ'-ווינ'-אי-גער) אזא געמיש פון עסיג מיט פעפער און אנדערע געווירצען.
cam'-wheel *n.* (קעמ'-הוויעל) דוימענ-ראד [אזא מאשין-רעדעל מיט אן ארוים-שטארצונג פאר אונרעגעלמעסיגע אדער און-טערבראכענע בעוועגונגען אין געוויסע טיי-לען פון דער מאשין].
cam'wood *n.* (קעמ'-הוואוד) פארב-האלץ [אזא מין האלץ].
can *v. and n.* (קען) קענען, וויסען, האבען די מעגליכקייט; זיין אימשטאנד: קענטנים, דאס וויסען; א קאן, א קענ-דעל; ארייגלייגען אין א קאן.
Can'ada bal'sam (קענ'-ע-דע באל'-סעם) קאנאדע-באלזאם, קאנאדישער טער-פענטין.
Can'ada goose (קענ'-ע-דע גוהס) די אמעריקאנער ווילדע גאנז.
Can'ada rice (קענ'-ע-דע ראיס) האבער-רייז.
Cana'dian *a. and n.* (קע-ניי'-די-ען) וואס איז נוגע צו קאנאדע; איינער וואס שטאמט פון קאנאדע.

Canada Goose

Cana'dian red trout (קע-ניי'-די-ען רעד טראוט) דער קאנאדישער רויט-פיש [אזא קליינער רויטער פיש אין די וואַ-סערען פון קאנאדע]. ז. איל. "*Fishes*"
canaille' *n.* (קע-נייל') די נידעריגע שיכ-טען פון פאלק, דער גראבער המון.
canal' *n. and v.* (קע-נעל') קאנאל; רעהר; וואסער-קאנאל; רינע; דורכשניי-דען מיט קאנאלען.
canal'age *n.* (קע-נעל'-איידזש) דאס גראבען קאנאלען; דאס קאנאל-סיסטעם;

קאנאל־אבצאהל [פארן דורכפאהרען א קאנאל].

canalic'ulate *a.* (קענ-ע-ליק-יו-לייט) קאנאלפערמיג; אויסגעהעלט.

canalic'ulated *a.* (קענ-ע-ליק-יו-ליי-טעד) ז. *canaliculate*

canaliza'tion *n.* (קע-נעל-אי-זיי'-שאן) דאס גראבען קאנאלען; דאס שאפען פערבינדונגען דורך קאנאלען.

canal'ize *v.* (קע-נעל'-איז) דורכגראבען קאנאלען; פערוואנדלען אין א קאנאל.

canal'-lock *n.* (קע-נעל'-לאק) דער וואסער אבשלוס אין א קאנאל אין דעם ארט וואו שיפען דארפען דורכגעלאזען ווערן.

Canal-lock

canard' *n.* (קע-נארד') אן אויסגעטראכטע מעשה; א משונה'דיגער ליגען.

The newspaper story of the accident proved to be a **canard**.

cana'ry *n. and a.* (קע-ניי'-רי) א קאנאריק, א קאנאריען־פויגעל; דער קאליר פון א קאנאריק [העל־געלב]; וויין פון די קאנאריען־אינזלען; העל־געלב.

cana'ry-bird *n.* (קע-ניי'-רי-בוירד) א קאנאריק, קאנאריען־פויגעל.

cana'ry-col'ored *a.* (קע-ניי'-רי-קאל'-ארד) קאנאריען־פויגעל־קאליר [העל־געלב].

cana'ry-finch *n.* (קע-ניי'-רי-פינטש) ז. *canary-bird*

cana'ry-grass *n.* (קע-ניי'-רי-גרעס) אזא גראז וואס וואקסט אויף די קאנאריען־אינזלען [זיינע זאמען ווערען בענוצט אלס פוטער פאר קאנאריקעס].

cana'ry-seed *n.* (קע-ניי'-רי-סיעד) די זאמען פון קאנאריען גראז.

canas'ter *n.* (קע-נעס'-טער) אזא ראהר־קארב צום פערפאקען טאבאק; אזא זארט רויכער־טאבאק.

canas'ter tobac'co (קע-נעס'-טער טא-בעק'-או) קאנאסטער [אזא מין רויכער־טאבאק].

can'-buoy *n.* (קען'-באי) באיע, אנקער צייכען [א פעראנקערטע פאס אדער שטיק האלץ אין ים, וועלכער צייגט אן די געפעהרליכע ערטער פאר שיפען].

can'cel *v. and n.* (קענ'-סעל) 1. אויסשטרייכען, אויסמעקען; 2. צוריקציהען, אנולירען; 3. דאס פערניכטען א טייל פון א דרוק־זאך אין דרוקעריי איידער עס קומט אין דער עפענטליכקייט.

2. Owing to my ill health, I shall be obliged to **cancel** my lecture engagements.

cancela'tion *n.* (קענ-סע-ליי'-שאן) דאס אויסשטרייכען, דאס פערמעקען; דאס צוריקציהען.

A manufacturer dislikes the **cancelation** of an order.

cancella'rean *a.* (קענ-סע-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם קאנצלער [דער ערשטער מיניסטער].

cancella'reate *a.* (קענ-סע-ליי'-רי-אייט) ז. *cancellarean*

can'cellate *a.* (קענ'-סע-לייט) געצפערמיג; געטיילט אין קעסטעלעך, דורכגעקרייצט.

can'cellated *a.* (קענ'-סע-ליי-טעד) צוטיילט אין אבטיילונגען; נעץ־פערמיג געטיילט.

cancella'tion *n.* (קענ-סע-ליי'-שאן) ז. *cancelation*

can'cer *v. and n.* (קענ'-סער) קרעבס, ראק; קרעבס־געשוויר, קרעבס־קראנקהייט; זיך איינוואורצלען אדער זיך איינפרעסען ווי א ראק.

Can'cer *n.* (קענ'-סער) מזל סרטן.

can'cerate *v.* (קענ'-סע-רייט) קרעבס־ארטיג ווערען.

cancera'tion *n.* (קענ-סע-ריי'-שאן) דאס וואקסען פון א ראק [קרעבס־קראנקהייט].

can'cerous *a.* (קענ'-סע-ראס) קרעבס־ארטיג, ווי א קרעבס; קראנק אויף א ראק [קרעבס].

can'cerously *adv.* (קענ'-סע-ראס-לי) אויף דעם אופן פון א ראק [קרעבס].

can'cerousness *n.* (קענ'-סע-ראס-נעס) דאס זיין ווי א קרעבס [ראק]; דאס קראנק זיין אויף א ראק.

can'criform *a.* (קענ'-קרי-פארם) וואס האט די פארם פון א קרעבס [ראק].

can'crine *a.* (קענ'-קרין) וואס האט די אייגענשאפטען פון א קרעבס [ראק].

candela'brum *n.* (קענ-דע-ליי'-בראם) א קאנדעלאבער [א רעהרענליכטער], א מנורה.

can'dent *a.* (קענ'-דענט) ווייס־גליהענד.

can'did *a.* (קענ'-דיד) אונפארטייאיש, אפענהערציג, אויפריכטיג.

One **candid** opinion is worth more than a dozen flatteries.

can'didacy *n.* (קענ'-די-דיי-סי) די קאנדידאטור, דאס זיין א קאנדידאט.

The governor's **candidacy** for the Presidency has already been announced.

can'didate *n.* (קענ'-די-דייט) א קאנדידאט [איינער וואס זוכט אדער ווערט פארגעשלאגען פאר אן אמט].

can'didateship *n.* (קענ'-די-דייט-שיפ) ז. *candidacy*

can'didature *n.* (קענ'-די-דיי-טשור) ז. *candidacy*

can'didly *adv.* (קענ'-דיד-לי) ז. *candid*

can'didness *n.* (קענ'-דיד-נעס) אפענהערציגקייט; אויפריכטיגקייט.

can'died *a.* (קענ'-דיד) בעצוקערט.

can'dite *n.* (קענ'-דאיט) דער קאנדיט [אזא קאנאדישער שטיין].

can'dle *n.* (קענדל) א ליכט.

can'dleberry *n.* (קענ'דל-בער-אי) די פרוכט פון דער וואקס־מירטע.

Candleberry

can'dleberry-tree *n.* (קענ'דל-בער-אי-טריע) דער וואקס־מירטען־בוים.

can'dle-bomb *n.* (קענ'דל-באם) א ליכט־באמבע [א גלאז־קוגעל אנגעפילט מיט וואסער, וואס ווערט דערהיצט דורך א ליכט און עקספלאדירט פון דעם דרוק פון דעם וואסער־דאמפף וואס פאנגט זיך אן בילדען אין איהם].

can'dle-case *n.* (קענ'דל-קייס) א ליכט־קעסטעל [א רונדע קעסטעל וואו מען האלט ליכט].

can'dle-coal *n.* (קענ'דל-קאול) קאנעל־קויהלען [א זעהר גוטער הארטער זארט קויהלען].

can'dle-end *n.* (קענ'דל-ענד) דער אבגעברענטער קנויט פון א ליכט [א שנויץ].

can'dle-fish *n.* (קענ'דל-פיש) דער ליכט־פיש [א קליינער ים־פיש, וועלכער איז זעהר פעט און ווערט בענוצט צום פאבריצירען פיש־אויל וואס ווערט אפט געברויכט אנשטאט לעבער־טראן. ער ווערט אויך צוליעב זיין פעטקייט בענוצט פון די פישערס אלס א ליכט, צום ברענען, מען שטעקט אין איהם אריין א קנויטעל און מען צינדט עס אן].

can'dle-hol'der *n.* (קענ'דל-האול'-דער) 1. א לייכטער; 2. א צולייכטער; א צוהעלפער אין א געשעפט אדער אונטערנעהמונג.

2. He is not an important man in the business. He is only a **candle-holder**.

can'dle-light *n.* (קענ'דל-לאיט) די בעלייכטונג פון א ליכט.

can'dle-ma'ker *n.* (קענ'דל-מיי'-קער) א ליכט־ציהער.

Can'dlemas *n.* (קענ'דל-מעס) א קריסטליכער יום טוב דעם צווייטען פעברואר, וועלכער ווערט געפייערט דורך אנצינדען פיעל ליכט.

can'dle-mine *n.* (קענ'דל-מאין) שמאלץ־גרוב.

can'dle-mold *n.* (קענ'דל-מאולד) א ליכט־פורם [צום גיסען ליכט].

can'dle-pow'er *n.* (קענ'דל-פאו'-ער) ליכט־קראפט [די בעלייכטונגס־קראפט פון א נעוויסע ליכט, וועלכע ווערט אנגענומען אלס אן איינהייט צו מעסטען די שטארקייט פון אנדערע בעלייכטונגען].

can'dle-safe *n.* (קענ'דל-סייף) דער ליכט־שפארער [א פארריכטונג, אז דאס ליכט זאל ניט גיך אויסשמעלצען].

can'dle-screen *n.* (קענ'דל-סקריען) דער ליכט־שירעם [א פארריכטונג, אז דאס ליכט זאל ניט בלענדען די אויגען].

can'dle-snuf'fer *n.* (קענ'דל-סנאפ'-ער) ליכט־פוצער [אזא צוואנגעל צום אבשנייצען דעם קנויט פון ליכט].

can'dlestick *n.* (קענ'דל-סטיק) א לייכטער.

can'dle-wick *n.* (קענ'דל-הוויק) א קנויט פון א ליכט.

can'dor *n.* (קענ'-דאר) אפענהערציגקייט, אויפריכטיגקייט.

In all **candor** I must say your contention is not supported by facts.

can'dy *n. and v.* (קענ'-די) קאנפעקטען, צוקערקעס; בעצוקערען, איבערצוקערען.

can'dytuft *n.* (קענ'-די-טאפט) דער בוים־זענף [א פלאנצע].

cane *n. and v.* (קיין) 1. ראהר, טראסטניק; צוקער־ראהר; 2. שפאציר־שטאק; 3. שלאגען מיט א שטאק.

3. The teacher **caned** the boy with a **cane**.

cane'-brake *n.* (קיין'-בריעק) א פלאץ בעוואקסען מיט ראהר; א קוסטארניק פון ראהר.

cane'-hole *n.* (קיין'-האול) א גריבעל צום איינפלאנצען דעם צוקער־ראהר.

cane'-mill *n.* (קיין'-מיל) א צוקער-מיהל.

can'ephore *n.* (קעני-ע-פאור) א סטא-טוע, וועלכע שטעלט פאר א יונגע פרוי מיט א קארב אויפ'ן קאפ.

cane'-plat'ing *n.* (קיין'-פלעט'-אינג) געפלאכטענעס פון ראהר.

canes'cence *n.* (קע-נעס'-ענס) א ווייס-ליכער קאליר.

canes'cent *a.* (קע-נעס'-ענט) ווייסליך, ווייס-גרוי.

cane'-trash *n.* (קיין'-טרעש) דאס אי-בערגעבליבענע פון אויסגעפרעסטע צוקער-ראהר.

can'-hook *n.* (קען'-הוק) אזא קרוק גענוצט ביים ארויפציהען פעסער.

Canic'ula *n.* (קע-ניק'-יו-לע) דער שטערן זיריוס [הונד-שטערן].

canic'ular *a.* (קע-ניק'-יו-לער) וואס איז שייך צו דעם שטערען זיריוס.

Can'icule *n.* (קעני-אי-קיול) ז. *Canicula*

canine' *a.* **and** *n.* (קע-נאין') הינטיש; דאס האבען די נאטור פון א הונד; א הונד; אן אויגען-צאהן [איינער פון די שפיציגע צייהנער נאך וועלכע עס הויבען זיך אן די באק-צייהנער].

canine' ap'petite (קע-נאין' עפ'-אי-טאיט) א הינטישער אפעטיט.

canine' let'ter (קע-נאין' לעט'-ער) דער בוכשטאב R [וועגען זיין קלאנג גערופען „דער הינטישער בוכשטאב"].

canine' mad'ness (קע-נאין' מעד'-נעס) די משוגעת פון א הונד; וואסער-פורכט [א קראנקהייט וואס קומט פון דעם ביס פון א משוגענעם הונד].

canine' teeth (קע-נאין' טיעטה) אויגען-צייהנער [די שפיציגע צייהנער פוןביידע זייטען נאך וועלכע עס הויבען זיך אן די באק-צייהנער].

canine' tooth (קע-נאין' טוהטה) אן אויגען-צאהן. ז. *canine teeth*

can'ister *n.* (קען'-איס-טער) א קליין טהעע-קעסטעל; א מעטאלען קעסטעלע וואו מען האלט דאס הייליגע ברויט אין די קאטוילישע קירכען.

can'ister-shot *n.* (קען'-איס-טער-שאט) א קארטעטש, שראפנעל [אזא באמבע אנגעפילט מיט שטיקלעך אייזען, שטיינ-לעך א. ד. ג.].

can'ker *n.* **and** *v.* (קען'-קער) דער קרעבס [אזא קראנקהייט ביי פלאנצען און חיות]; קרעבס-ווארים [אזא ווארים וואס פרעסט אב פלאנצען און צושטערט זיי]; א צושטערער, א פערדארבער; צופרעסען; פערדארבען ווערען; פערשמוצען, זארא-זען, אנשטעקען; קריגען א קרעבס [ראק].

can'ker-bit *a.* (קען'-קער-ביט) צופרע-סען, פערדארבען [פון קרעבס-ווערים].

can'ker-blos'som *n.* (קען'-קער-בלאס'-אם) צופרעסענע בלום [פון א קרעבס-ווא-רים].

can'kered *a.* (קען'-קערד) צופרעסען [פון קרעבס-ווערים]; פערדריסליך, בייז, שלעכט געשטימט.

can'kerous *a.* (קען'-קער-אס) צופרע-סען, פערדארבען, צושטערט [פון א קרעבס-ווארים]; אייטערדיג.

can'ker sor'row (קען'-קער סאר'-או) די נאגענדע זארג.

can'ker-worm *n.* (קען'-קער-הוואירם) אזא ווארים וועלכער צושטערט פלאנצען און פרוכט.

can'kery *a.* (קען'-קער-אי) צופרעסען; פערראסט; פערדריסליך, בייז, שלעכט גע-שטימט.

can'na *n.* (קען'-א) אזא טראפישע ראהר-ענהליכע פלאנצע; א שטיל, פוס אדער הענטעל פון א פערציערטען געגענשטאנד; אזא לענגען-מאס אין איטאליען; בוים-וואל גראז.

Canna

can'nabine *n.* (קען'-ע-באין) זאפט פון האנף [קאנאפליע].

canned goods (קענד גודז) פרוכטען אדער גרינסען וועלכע ווערען קאנזערווירט אין גוט פערמאכטע בלעכענע פושקעס.

can'nel *n.* (קען'-על) דער שארף פון א כעסער אדער פון א געצייג.

can'nel-coal *n.* (קען'-על-קאול) אזא זארט הארטע קויהלען וועלכע ברענען מיט א העלען פלאם.

can'ner *n.* (קען'-ער) א פערפאקער [איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים פער-פאקען פרוכט, גרינסען, פלייש א. ז. וו. אין פעסט פערמאכטע בלעכענע פושקעס].

can'nery *n.* (קען'-ע-רי) א פאבריק וואו מען פערפאקט פרוכטען אדער גרינסען, פלייש א. ז. וו. אין פעסט פערמאכטע בלע-כענע פושקעס.

This fruit was preserved in a cannery in central New York.

can'nibal *n.* **and** *a.* (קען'-אי-בעל) א קאניבאל, איינער וואס עסט מענשליכע פלייש; א חיה וואס עסט דאס פלייש פון חיות פון איהר אייגענעם מין; מענשענ-פרעסעריש.

cannibal'ic *a.* (קען-אי-בעל'-איק) מענ-שענפרעסעריש.

can'nibalism *n.* (קען'-אי-בעל-איזם) קאניבאליזם, מענשענפרעסעריי; גרויזאמ-קייט, ווילדקייט.

cannibalis'tic *a.* (קען-אי-בעל-איס'-טיק) קאניבאליש, מענשענפרעסעריש.

can'nibally *adv.* (קען'-אי-בעל-אי) ווי א קאניבאל [מענשענפרעסער].

can'nie *a.* **and** *adv.* (קען'-אי) זיכער, אהן נעפאהר; פארזיכטיג; געשיקט; קינסט-לעריש; געאיבט; מעסיג, ניט פערשווענ-דעריש; מילד, זאנפט, רוהיג, שטיל; גוט; גליקליך.

can'nikin *n.* (קען'-אי-קין) א קליינע פענדעל.

can'niness *n.* (קען'-אי-נעס) שלויהייט, פארזיכטיגקייט.

can'non *n.* **and** *v.* (קען'-אן) קאנאנע, הארמאט; א צילינדער-שטיק מיט א לאך אין וועלכען עס דרעהט זיך אן אקס אדער שפינדעל; דאס אייזענדעל פון א צוים, וואס ליגענט ביים פערד אין מויל; אויס-שיסען פון א הארמאט.

cannonade' *n.* **and** *v.* (קען-אן-אייד') א קאנאנאדע, א שיסעריי פון קאנאנען [אויפ'ן פיינד]; בעשיסען מיט קאנאנען.

cannona'ding *n.* (קען-אן-איי'-דינג) די שיסעריי פון קאנאנען.

can'non-ball *n.* (קען'-אן-באל) דער קאנאנען-קוגעל, א גראנאט.

can'non-bit *n.* (קען'-אן-ביט) דאס איי-זענדעל פון א צוים וואס ליגט ביים פערד אין מויל.

can'non-bone *n.* (קען'-אן-באון) דער פוס-ביין פון קניע ביז'ן קנעכעל [ביי פיער-פיסיגע חיות].

cannoneer' *n.* (קען-אן-איער') א קא-נאניער, אן ארטילעריסט [א סאלדאט וואס דינט ביי הארמאטען].

cannoneer'ing *n.* (קען-אן-איער'-אינג) די קונסט צו שיסען פון הארמאטען.

can'non-foun'der *n.* (קען'-אן-פאונ'-דער) דער קאנאנען-גיסער.

can'non-met'al *n.* (קען'-אן-מעט'-על) קאנאנען-מעטאל [דאס מעטאל פון וואס עס ווערען געמאכט קאנאנען].

can'non-proof *a.* (קען'-אן-פרוהף) קא-נאנען-זיכער [וואס קען ניט דורכגעשאסען ווערען פון א הארמאט].

can'nonship *n.* (קען'-אן-שיפ) ארטי-לעריע.

can'non-shot *n.* (קען'-אן-שאט) קא-נאנען-קוגעל; קאנאנען-שאס [די ווייט-קייט וואס א קאנאנען-שאס קען דערגריי-כען].

can'not (קען'-אט) קען ניט.

can'nular *a.* (קען'-יו-לער) וואס האט די פארם פון א ראהר.

can'ny *a.* **and** *adv.* (קען'-אי) זיכער, אהן נעפאהר; פארזיכטיג; געשיקט; קינ-סטלעריש; געאיבט; מעסיג, ניט פער-שווענדעריש; מילד, זאנפט, רוהיג, שטיל; גוט; גליקליך.

The Scotch like the Jews are a canny folk.

canoe' *n.* **and** *v.* (קע-נוה') א קליין שיפעל וועלכעס ווערט געמאכט פון שטאם פון א בוים אדער פון קארע; א קליין שי-פעל; זיך שיפען אין א קליינעם שיפעל.

cañ'on *n.* **and** *v.* (קען'-יאן) א טיעפער, שמאלער טהאל צווישען צוויי משופע'דיגע בערג; ארייננעהן אין א טיעפען, שמאלען טהאל [וועגען א טייך].

can'on *n.* (קען'-אן) א געזעץ, א פער-ארדנונג; געזעצען און פעראררדנונגען פון דער קירך; די פול אנערקענטע הייליגע שריפטען פון דער קריסטליכער קירך; א פערצייכניש פון די קריסטליכע הייליגע; א קירכען-בעאמטער, א גייסטליכער; א סיסטעמע צו מעסטען סימעטרישע פיגו-רען דורך דאס מעסטען פון איין גליעד אדער איין טייל; א מעלאדיע וועלכע ווערט געשפיעלט אדער געזונגען פון צוויי אדער מעהרערע אין אזא ארדנונג, דאס נאכדעם ווי איינער פון די זינגער אדער שפיעלער האט אנגעפאנגען די מעלאדיע, פאנגט זי דער צווייטער אן פון אנהויב א. ז. וו.; א זאמלונג פון מאטעמאטישע פארמולעס; א כלל צו לעזען געוויסע מא-טעמאטישע אויפגאבען פון איין כאראק-טער; א פונדאמענטאלער גרונד-געזעץ אין דער לאגיק; א פארשריפט פאר אפאטהע-קערס ווי צו מאכען רפואות; א גרויסער שריפט צום דרוקען ביכער

can'on-bone *n.* (קען'-אן-באון) ז. *cannon-bone*

can'oness *n.* (קען'-אַנ-עס). אַ מאַנאַשקע.

canon'ic *a.* (קע-נאַנ'-איק) קאַנאָניש, וואָס איז שייך צו די הייליגע אָנערקענטע שריפטען פון דער קירך; געזעצליך; אָנערקענט.

canon'ical *a.* (קע-נאַנ'-איק-על) ז. *canonic*.

canon'ical age (קע-נאַנ'-איק-על איידזש) דאָס קאַנאָנישע אַלטער [דאָס אַלטער וואָס איז נויטיג צו קריגען אַ קירכליכען אַמט].

canon'ical books (קע-נאַנ'-איק-על בוקס) ז. *canon of Scripture*.

canon'ical hours (קע-נאַנ'-איק-על אורז) געוויסע שטונדען אין טאָג וועלכע דאַרפען, לויט די פאָרשריפטען פון דער קירך, פערנומען ווערען מיט תפילות.

canon'ical law (קע-נאַנ'-איק-על לאָה) ז. *canon law*.

canon'icalness *n.* (קע-נאַנ'-איק-על-נעס) דאָס זיין קאַנאָניש, דאָס זיין קירכליך הייליג.

canon'ical sins (קע-נאַנ'-איק-על סינז) טוידט-זינד [די זינד וועלכע פלעגען בעשטראָפט ווערען נאָך די אַמאָליגע קירכען-געזעצען מיט'ן טוידט].

canon'icate *n.* (קע-נאַנ'-אי-קייט) דער אָפּיס אָדער אַמט פון אַ קירכען-בעאַמטען אָדער גייסטליכען [קאַנאָניק].

canonic'ity *n.* (קען-אַ-ניס'-אי-טי) ז. *canonicalness*.

can'onism *n.* (קען'-אַנ-איזם) דאָס האַלטען זיך פאַר די קאַנאָנישע געזעצען און מנהגים.

can'onist *n.* (קען'-אַנ-איסט) אַ קענער פון די קאַנאָנישע געזעצען און מנהגים.

canonis'tic *a.* (קען-אַ-ניס'-טיק) קאַנאָניסטיש, וואָס איז שייך צו די קירכען-געזעצען און פעראָרדנונגען.

canonis'tical *a.* (קען-אַ-ניס'-טיק-על) ז. *canonistic*.

canoniza'tion *n.* (קען-אַנ-אי-זיי'-שאַן) דאָס הייליג מאַכען [דאָס ערקלערען איינעם צווישען די הייליגע פון דער קירך].

can'onize *v.* (קען'-אַנ-איז) ערקלערען פאַר אַ הייליגען, איינשרייבען צווישען די הייליגע פון דער קירך.

can'on law (קען'-אַנ-לאָה) קאַנאָנישע געזעצען [קירכליכע געזעצען און פאָרשריפטען].

can'on of Scrip'ture (קען'-אַן און סקריפּ'-טשור) די טיילען פון דער ביבעל, וועלכע זיינען אָנערקענט פון דער קירך אַלס פאָל הייליג; די קאַנאָנישע ביכער [וואו עס זיינען פערשריבען די דינים און מנהגים פון דער קירך].

can'onry *n.* (קען'-אַנ-רי) דער אָפּיס אָדער דער אַמט פון אַ קאַנאָניק [גייסטליכען].

can'opy *n. and v.* (קען'-אָ-פּי) אַ באַלדאַכין, אַן איבערדעק, אַ חופה; דער הימעל; אַזאַ פערציערונגס-דעקעל איבער פענסטער אָדער טהירען פון אַ געביידע; איבערשפּרייטען מיט אַן איבערדעק.

can'opy-bed *n.* (קען'-אָ-פּי-בעד) אַ הימעל-בעט [אַזאַ הויכע בעט אַרומגעהאָנגען מיט גאַרדינען].

can'opy of heav'en (קען-אָ-פּי אָוו העווען) דאָס הימעלס-געוועלב.

cano'rous *a.* (קע-נאָו'-ראָס) מוזיקאַליש, גוט קלינגענד, מעלאָדיש.

cano'rously *adv.* (קע-נאָו'-ראָס-לי) מעלאָדיש, גוט קלינגענד.

cano'rousness *n.* (קע-נאָו'-ראָס-נעס) דאָס זיין מוזיקאַליש, מעלאָדיש.

can't (קענט) *can not* אַבקירצונג פון [קען ניט].

cant *a., n. and v.* (קענט) צביעות'דיג, היפּאָקריטיש; גנבים-שפּראַך, כליזמער-שפּראַך, קידער-ווידער לשון; אַ קאַנט, אַן עק; אַזאַ שיפּס-באַלקען; אַ באַלקען וואָס איז פון צוויי זייטען אָבגעזעגט [פאַר לענג]; דאָס זיין געבויגען אויף אַ זייט; אַ שטויס; בויגען אויף אַ זייט, מאַכען משופּע'דיג; אויסבויגען; אַ שיף אויף אַ זייט; אַ שטויס געבען; אַ וויינענדיגע אָדער רחמנות'דיגע מאַניער פון ריידען [ווי פון בעטלער, בעטענדיג אַ נדבה]; אַ צביעות'דיגע מאַניער פון ריידען [דורך געברויכען פרומע ווערטער]; עטוואָס געגעבען אויף צדקה; ריידען אויף קידער-ווידער לשון, גנבים-שפּראַך, כלי-זמר-שפּראַך א. ז. וו.; פערקויפען דורך אויקציאָן [מאַרג]; ווערען שטאַרק, צוריק קומען צו די כחות; קרעפטיג, שטאַרק; קרום, שרעג, משופּע.

canta'bile *a.* (קען-טאַ'-בי-לי) ליריש; פליסענד [אין דער מוזיק].

can'table *a.* (קען'-טעבל) וואָס קען געזונגען ווערען.

can'taliver *n.* (קען'-טע-ליוו-ער) אַ שפּאַרע פון שטיין אָדער אייזען, וועלכער שטאַרצט אַרויס פון וואַנד צו האַלטען אויף זיך אַ באַלקאָן אָדער דעם דאַך.

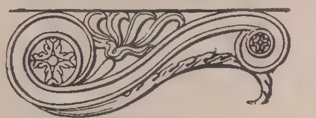
Cantaliver

can'taloup *n.* (קען'-טע-לופּ) קאַנטאַלופּ [אַזאַ זאָרט קליינער קירבים וועלכער ווערט געגעסען רויערהייד].

cantan'kerous *a.* (קען-טענ'-קע-ראָס) וואָס צייכענט זיך אויס מיט אַ להכעיס'דיגער נאַטור, וואָס האָט אַ נאַטור פון אַ בעל מחלוקה; בייז, גיפטיג [אין כאַראַקטער].

cant a price (קענט ע פּראַיס) באַטען אַ פּרייז.

canta'ta *n.* (קען-טאַ'-טאַ) אַ געשיכטע אין פערזען צו זינגען פון איין פּערזאָן אונטער דער בעגלייטונג פון אַ מוזיקאַלישען אינסטרומענט; אַ מוזיקאַלישע קאָמפּאָזיציאָן צו אַ דראַמע וואָס ווערט נור געזונגען און ניט געשפּיעלט.

cantatri'ce *n.* (קען-טע-טריע'-טשע) אַ פּראָפעסיאָנעלע זינגערין.

canteen' *n.* (קען-טיען') אַ כלי צו האַלטען וואַסער אָדער בראָנפען, וועלכע סאָלדאַטען טראָגען מיט זיך; אַ סאָלדאַטען-שענק אין אַ לאַגער וואו עס ווערען פערקויפט שפּייזען און געטרענקע.

can'ter *n.* (קענ'-טער) 1. אַ לייכטער גאַלאָפּ; רייטען אין אַ לייכטען גאַלאָפּ; 2. אַ פּראָפעסיאָנעלער בעטלער; 3. אַ באַטער אויף אַן אויקציאָן [מאַרג].

1. He rode the horse in a canter.

canthar'ides *n.* (קען-טהער'-אי-דיז) שפּאַנישע פליגען [פאַר מעדיצינישע צוועקען].

cant'-hook *n.* (קענט'-הוק) אַ שטאַנג מיט אַן אייזערנעם קריק צו שלעפּען באַלקענס.

Cant-hook

can'thus *n.* (קענ'-טהאָס) דער אויגענווינקעל.

can'ticle *n.* (קענ'-טיקל) אַ לויב אָדער דאַנק געזאַנג צו גאָט [פון דער ביבעל].

Can'ticles *n.* (קען'-טיקלז) שיר השירים, אַ ספר פון תנ"ך.

can'ticoy *n.* (קען'-טי-קאָי) אַ טאַנץ [הויפּטזעכליך אַ רעליגיעזער] ביי די אַמעריקאַנער אינדיאַנער; אַן אונטערהאַלט מיט טענץ.

can'tilever *n.* (קען'-טי-לעוו-ער) ז. *cantaliver*.

can'tiliver *n.* (קען'-טי ליוו-ער) ז. *cantaliver*.

can'tillate *v.* (קען'-טי-לייט) פאַרלעזען האַלב-זינגענדיג [ווי אידישע תפילות].

cantilla'tion *n.* (קען-טי-ליי'-שאַן) דאָס פאַרלעזען האַלב-זינגענדיג [ווי אידישע תפילות].

cantine' *n.* (קען-טין') ז. *canteen*.

can'ting *a.* (קען'-טינג) וואָס רעדט מיט אַ וויינענדיגען, רחמנות'דיגען קול.

can'ting-coin *n.* (קען'-טינג-קאָין) אַ דריי-עקיגער קלעצעל אונטערצושטעלען אונטער אַ פעסעל, אַז זי זאָל זיך ניט וואַקקייקלען.

can'tle *n.* (קענטל) אַ ווינקעל, אַ טייל, אַן אָבגעבראָכען שטיק; דאָס אויסגעבויגענע שטיק אין דעם הינטערשטען טייל פון אַ זאַטעל.

can'to *n.* (קען'-טאָו) אַ טייל פון אַ פּאָעמע; סאָפּראַנאָ שטים; די העכסטע שטימע אין אַ קאָנצערט.

can'to fer'mo (קען'-טאָו פוער'-מאָו) אַ סקאַרבאָווער נגון; די טראַדיציאָנעלע מוזיק פון דער קריסטליכער קירך.

can'ton *n. and v.* (קען'-טאַן) אַ קאַנטאָן, אַ בעצירק; אַ גובערניע; אַ טייל אָדער אַ שטיקעל לאַנד; אַ טייל, אַ שטיק; אַ ווינקעל; אַן עק; איינטיילען אין קאַנטאָנען, גובערניעס אָדער בעצירקען.

canton' *v.* (קען-טאָן') איינקוואַרטירען סאָלדאַטען אין בעזונדערע אָבטיילונגען.

can'tonal *a.* (קען'-טאַנ-על) וואָס געהערט צו אַ קאַנטאָן אָדער בעצירק; וואָס ענטהאַלט קאַנטאָנען אָדער בעצירקען.

can'toned *a.* (קען'-טאַנד) וואָס אויף די זייטען זיינען ווינקלען אָדער אויף די זייטען זיינען פּאַראַן אַרויסגעשטאַרצטע טיילען [וואוגען געוויסע געביידען].

can'tonize *v.* (קען'-טאַנ-איז) איינטיילען אַ לאַנד אין קאַנטאָנען אָדער בעצירקען.

Ireland was cantonized among ten Englishmen.

can'tonment *n.* (קען'-טאַנ-מענט) אַ טייל פון אַ שטאָדט וואו סאָלדאַטען זיינען איינקוואַרטירט; אַ לאַגער פון סאָלדאַטען; אַ מיליטער קוואַרטיר [פאַר אַן אַרמעע].

cantoon' *n.* (קען-טוהן') אַ באַרכענט אָדער סאַמעט עהנליכער בוימוואָל-שטאָף.

can'tor *n.* (קען'-טאַר) אַ קאַנטאָר, אַ חזן; דער געזאַנג-מייסטער אין אַ קירך.

can'toral *a.* (קען'-טאָ-רעל) וואָס איז שייך צו אַ חזן, אַ קאַנטאָר אָדער געזאַנג-מייסטער אין אַ קירך.

can'tred *n.* (קענ'-טרעד) אַ בעצירק [פון 100 דערפער] אין הוויילס [ענגלאַנד].

can'ty *a.* (קענ'-טי) פרעהליך, לעבעדיג.

My friend is a canty fellow.

Canuck' *n. and a.* (קע-נאַק') אַ קאַנאַדער, אַן איינגעבאָרענער פון קאַנאַדע [אַלס אַ זידעל-נאָמען]; קאַנאַדיש.

can'vas *n., a. and v.* (קען'-וועס) גראָבע לייווענד, שיף-זעגעל; זעגעל-לייווענד;

קאנווע [אזא שטאף מיט לעכלעך צום אויסנעהען פיגורען]; געמאכט פון זעגעל-לייוווענד; בעדעקען מיט זעגעל-לייוווענד.

can'vasback *n.* (קענ'-וועס-בעק) א מין ענטעל וואס געפינט זיך אין נארד-אמעריקא ביים ברעג פון אטלאנטישען ים. ז. איל. *"Game birds"*

can'vasback duck (קענ'-וועס-בעק דאק) ז. *canvasback*

can'vass *v. and n.* (קענ'-וועס) 1. פרופען, נאכזוכען, אויספארשען; אויספארשען דורך א דעבאטע; 2. דיסקוטירען, דעבאטירען; 3. נאכפארשען אימעצענס מיינונג; נאכפארשען מיינונגען דורך געהן אויספרעגען; ריידען צו אימעצען אום צו ווירקען אויף איהם ער זאל שטימען פאר א געוויסע פערזאן אדער געזעץ; ארומגעהן צווישען די איינוואהנער נאכפארשען זייערע מיינונגען און זוכען ווירקען אויף זיי, אז זיי זאלען שטימען פאר א געוויסע פערזאן אדער געזעץ; 4. ארומגעהן זוכען אדער בעטען בעשטעלונגען, אבאנעמענטען א. ז. וו.; 5. דאס נאכפארשען אימעצענס מיינונג צו וויסען פאר וועלכען קאנדידאט ער וועט שטימען ביי די וואהלען; אן אבשאצונג פון שטימען וועלכע זיינען אבגעגעבען געווארען פאר א קאנדידאט אדער געזעץ; דאס געהן זוכען אדער בעטען שטימען ביי די וואהלען; 6. א דיסקוסיאן, א דעבאטע.
2. We are likely to **canvass** the sentiment. 3. My friend asks me to **canvass** the district for votes. 4. He earns his living **canvassing** subscriptions for a magazine. 5. No previous **canvass** was made for me.

can'vasser *n.* (קענ'-וועס-ער) איינער וואס געהט זוכען שטימען פאר א קאנדידאט ביי די וואהלען; איינער וואס געהט זוכען בעשטעלונגען; איינער וואס צעהלט נאך די שטימען, וועלכע זיינען אבגעגעבען געווארען ביי וואהלען.

can'vas-work *n.* (קענ'-וועס-הוואירק) אויסגענעהטע פיגורען אויף קאנווע.

ca'ny *a.* (קיי'-ני) ראהר; געמאכט פון ראהר מיט ראהר בעוואקסען.

can'yon *n.* (קענ'-יאן) א טיפער טהאל צווישען צוויי משופע'דיגע בערג.
The Rocky Mountains have many **canyons.**

canzo'ne *n.* (קענ-זאו'-ניי) א לירישעס ליעד אין איטאליענער סטיל.

canzonet' *n.* (קענ-זא-נעט') א קורצעס ליעד, א לייכטע אריע.

caou'tchouc *n.* (קוה'-טשוק) קויטשוק, גומעלאסטיק.

caou'tchouc tree (קוה'-טשוק טריע) א קויטשוק-בוים.

Caoutchouc Tree

cap *n. and v.* (קעפ) א היטעל; א מיצעל, א קעפקע, א יארמאלקע; א צודעק; א קאפ, א שפיץ; בעדעקען; אנטהאן א היטעל אדער יארמאלקע.

cap. *capital* אבקירצונג פון ווארט

capabil'ity *n.* (קיי-פע ביל'-אי-טי) פעהיגקייט, מויגליכקייט; דאס זיין אימשטאנד.

ca'pable *a.* (קיי'-פעבל) פעהיג, געשיקט; אימשטאנד.

ca'pableness *n.* (קיי'-פעבל-נעס) געשיקליכקייט; פעהיגקייט; דאס זיין אימשטאנד.

ca'pably *adv.* (קיי'-פע-בלי) מיט פעהיגקייט, מיט געשיקטקייט.

capa'cious *a.* (קע-פיי'-שאס) גרויס, געראם.
The hippopotamus has a **capacious** mouth.

capa'ciously *adv.* (קע-פיי'-שאס-לי) אויף א געראמען אופן; אין א גרויסען גראד.

capa'ciousness *n.* (קע-פיי'-שאס-נעס) געראמקייט, גרויסקייט.

capac'itate *v.* (קע-פעס'-אי-טייט) פעהיג, טיכטיג, געשיקט מאכען.

capacita'tion *n.* (קע-פעס-אי-טיי'-שאן) דאס מאכען פעהיג.

capac'ity *n.* (קע-פעס'-אי-טי) 1. דער רוים, די געראמקייט, גרוים; דער קוביק-אינהאלט; 2. די פעהיגקייט עפעס צו בעגרייפען, גייסטעס פעהיגקייט; 3. בעשעפטיגונג.
1. The **capacity** of the tank is 100 gallons. 2. His **capacity** for work is wonderful. 3. He acts in the **capacity** of bookkeeper.

capac'ity for heat (קע-פעס'-אי-טי פאר היעט) די היץ וואס איז נויטיג צו הויבען די טעמפעראטור פון א געגענשטאנד אויף איין גראד.

cap and bells (קעפ ענד בעלז) א מיצעל מיט גלעקלעך [א קלאון-מיצעל].

cap and crouch (קעפ ענד קראוטש) זיך נייגען און בויגען.

cap a pair of boots (קעפ ע פעהר און בוהטס) צומאכען קעפלעך [פארשוה] צו שטיוועל.

cap-a-pie *adv.* (קעפ-ע-פי') פון קאפ ביז די פים.
Armed at all points, exactly, **cap-a-pie.**

capar'ison *n.* (קע-פער'-אי-סאן) א שעהנע געפוצטע דעקע פון א פערד; שעהנע קליידער; אן אויסשטייער.

capar'isoned *a.* (קע-פער'-אי-סאנד) בעדעקט מיט א שעהנע געפוצטע דעקע [וועגען א פערד]; בעדעקט, בעפוצט.

cap'-cloud *n.* (קעפ'-קלאוד) א ווייסער וואלקען וואס בעדעקט דעם שפיץ פון א בארג ווי א היטעל.

cape *n.* (קייפ) א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים; א שפיץ; א פעלערינע; א מאנטעל-קאלנער.

cape'-chis'el *n.* (קייפ'-טשיז'-על) אזא שמאלער דלאט אויסצוהאקען ריצען אדער שפאלטען אין מעטאל.

caped *a.* (קייפט) מיט א קאלנער, מיט א פעלערינע.

cap'elan *n.* (קעפ'-ע-לען) דער צווערג-לאקס [א קליינער לאקס פיש אין די וואסערען פון גרענלאנד].

cap'ellet *n.* (קעפ'-ע-לעט) אזא געשוואולסט אויף א פערדס פוס.

capell'meister *n.* (קע-פעל'-מאיס-טער) א קאפעלמייסטער, א דירינענט פון אן ארקעסטער.

ca'per *n. and v.* (קיי'-פער) א שפרונג, א טאנץ; שפרינגען; די קנאספע פון דעם קאפער-שטרויך [אזא פלאנצע].

ca'per about' (קיי'-פער ע-באוט') ארומשפרינגען.
He **capers about** like a lamb.

ca'per-bush *n.* (קיי'-פער-בוש) דער קאפער-שטרויך [אזא פלאנצע וואס וואקסט אויף אלטע ווענד און פעלזען].

Caper-bush

ca'per-cut'ting *a.* (קיי'-פער-קאט-אינג) ארומשפרינגענדיג, ארומטאנצענדיג.

ca'perer *n.* (קיי'-פער-ער) א לופטשפרינגער; א טענצער.

ca'per-tree *n.* (קיי'-פער-טריע) דער קאפער-בוים [א קליין בוימעל אין אויסטראליען אויף וועלכען עס וואקסען גרויסע פרוכט ווי אפעלסינען].

cap'ful *n.* (קעפ'-פול) א פולע היטעל, א ביסעל.

cap'ful of wind (קעפ'-פול אוו ווינד) א שוואכער ווינד.

ca'pias *n.* (קיי'-פי-עס) א שריפטליכער פערהאפטונגס-בעפעהל.

capiba'ra *n.* (קעפ-אי-ביי'-רא) דער ים-חזיר.

Capibara

capilla'ceous *a.* (קעפ-אי-ליי'-שאס) עהנליך צו האר.

capil'lament *n.* (קע-פיל'-ע-מענט) א דינער פעדימעל, ווי א האר; א פאדים-דינער בלומען שטענגעל.

cap'illariness *n.* (קעפ'-אי-ליי-רי-נעס) קאפילאריטעט. ז. *capillarity*

capillar'ity *n.* (קעפ-אי-לער'-אי-טי) קאפילאריטעט [די פיזיקאלישע איינגעשאפט פון פליסיגקייטען זיך ארויפצוציהען אין דער הויך אין דינע רעהרלעך, אדער די איינגעשאפט פון פליסיגקייטען זיך צו פארמירען אין טראפענס, זיך אויסצושפרייטען אויף א פלעכע ווי אויל אויף וואסער אדער אין געוואנד א. ז. וו.]; דאס זיין ווי א האר, דאס האבען די עהנליכקייט צו א האר.

cap'illary *a.* (קעפ'-אי-לע-רי) ווי א האר, דין ווי א האר; וואס איז שייך צו קאפילאריטעט. ז. *capillarity*

cap'illary attrac'tion (קעפּ'-אי-לע-רי ע-טרעק'-שאן) די איינענשאפּט פון פליסיגקייטען זיך ארויפצוציהען אין דער הויך אין א דין רעהרעלע.

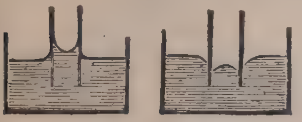

Capillary Attraction

cap'illary tube (קעפּ'-אי-לע-רי טיוב) א קאפּילאר רעהרעל [אזא גאנץ דין רעהרעלע. ווען אזא רעהרעלע ווערט אריינגעשטעלט אין וואסער, ציהט זיך דאס וואסער אין איהם ארויף אין דער הויך; וואס דינער דאס רעהרעלע איז, אלץ העכער ציהט זיך אין איהם ארויף דאס וואסער].

cap'illary veins (קעפּ'-אי-לע-רי וויינז) האר-דינע אדערלעך.

cap'illary ves'sels (קעפּ'-אי-לע-רי וועס'-עלז) ז. *capillary veins*

capil'lature *n.* (קע-פּיל'-ע-טשור) א קודלע האר.

capil'liform *a.* (קע-פּיל'-אי-פארם) הארפערמיג, האר-עהנליך.

cap'illose *a.* (קעפּ'-אי-לאוס) האריג.

cap'ital *n. and a.* (קעפּ'-אי-טעל) דער קאפּ פון א זייל; קאפּיטאל, געלד; דער קרן; הויפּטשטאדט; אנפאנגס-בוכשטאב, גרויסער בוכשטאב; הויפּט; אויסגעצייכענט.

cap'ital cit'y (קעפּ'-אי-טעל סיט'-אי) די הויפּט-שטאדט.

Washington is the capital city of the United States.

cap'ital crime (קעפּ'-אי-טעל קראים) א טוידט-פערברעכען.

capitalisa'tion *n.* (קעפּ-אי-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *capitalization*

cap'italism *n.* (קעפּ'-אי-טעל-איזם) קאפּיטאליזם, דאס קאנצענטרירטע קאפּיטאל פון דער וועלט אלס מאכט; די געזעלשאפטליכע סיסטעמע, וועלכע בעגינסטיגט די אויפזאמלונג פון קאפּיטאל אין איינצעלנע הענד.

cap'italist *n.* (קעפּ' אי טעל-איסט) א קאפּיטאליסט, א רייכער.

capitalis'tic *a.* (קעפּ-אי-טעל-איס'-טיק) קאפּיטאליסטיש.

capitaliza'tion *n.* (קעפּ אי-טעל אי-זיי'-שאן) קאפּיטאליזירונג, פערוואנדלונג אין קאפּיטאל; דאס מאכען צו געלד; דאס פערוואנדלען אין אקציעס דעם ווערטה פון א געשעפט; דאס ניצען פון גרויסע בוכשטאבען אין אנפאנג פון ווערטער, אין שריפט אדער דרוק.

cap'italize *v.* (קעפּ'-אי-טעל-איז) 1. קאפּיטאליזירען, פערוואנדלען אין קאפּיטאל; מאכען צו מזומן געלד [אבנעהמען א גרעסערע סומע געלד מיט איין מאל פאר אן איינקונפט וואס קומט אריין ביסלעכווייז]; 2. פערוואנדלען אין ווערטה-פּאפּיערען אדער אקציעס דעם ווערטה פון א געשעפט; 3. אנפאנגען מיט א גרויסען בוכשטאב.

1. I want to capitalize my pension and rents. 2. The company is capitalized for $1,000,000.

cap'ital let'ters (קעפּ'-אי-טעל לעט'-ערז) גרויסע בוכשטאבען, אנפאנגס-בוכשטאבען [מיט וועלכע מען פאנגט אן א זאץ, א נאמען א. ז. וו.].

cap'itally *adv.* (קעפּ'-אי-טעל-אי) פערלירענדיג דעם קאפּ, דורך טויט-שטראף; אויף אן אויסגעצייכענטען אופן.

cap'itally convic'ted (קעפּ'-אי-טעל-אי קאן-וויק'-טעד) בעשולדיגט אין א קרימינעלען פערברעכען, פאר וועלכען עס קומט טוידט-שטראף.

cap'italness *n.* (קעפּ' אי טעל-נעס) דאס זיין גרויס; דאס זיין אויסגעצייכענט.

cap'ital offense' (קעפּ'-אי-טעל א-פענס') ז. *capital crime*

cap'ital pun'ishment (קעפּ'-אי-טעל פאנ'-איש מענט) טוידט-שטראף.

cap'ital stock (קעפּ'-אי-טעל סטאק) דער קרן, גרונד-קאפּיטאל.

cap'itate *a.* (קעפּ'-אי-טייט) קאפּפערמיג, עהנליך צו א קאפּ [ביי פלאנצען].

capita'tion *n.* (קעפּ-אי-טיי'-שאן) קאפּ-שטייער; קאפּ-צאהל [די צאהל פון מענשען אין א שטאדט אדער לאנד].

capita'tion tax (קעפּ-אי-טיי'-שאן טעקס) קאפּ-שטייער.

cap'ite *n.* (קעפּ'-אי-טי) דאס פּריצישע רעכט אין מיטעל-אלטער-צייט אויף לאנד-אייגענטום, וועלכע זיי פלעגט געגעבען ווערען דירעקט פון קעניג.

Cap'itol *n.* (קעפּ'-אי-טאל) קאפּיטאל, דער טעמפּעל פון דעם רוימישען גאט יופּיטער אין רוים; די קאנגרעס-געביידע [פּארלאמענט] אין וואשינגטאן; די לעגיסלאטור-געביידע [לאנדס-פּארלאמענט] אין די איינצעלנע שטאאטען פון אמעריקא.

Cap'itoline *a.* (קעפּ'-אי-טא-לאין) וואס איז שייך צום קאפּיטאל אין רוים [דער טעמפּעל פון גאט יופּיטער].

capit'ulant *n.* (קע-פּיט'-יו-לענט) איינער וואס קאפּיטולירט, גיט זיך אונטער דעם פיינד.

capitulan'te *n.* (קא-פּי-טו-לאנ'-טע) א פּאדריאדטשיק.

capit'ular *n. and a.* (קע-פּיט'-יו-לאר) געזעץ-בוך פון א קירכען-מיניסטעריום; א מיטגליעד פון א קירכען-ראטה; וואס בעלאנגט צו א קאפּיטעל [פון א בוך]; וואס בעלאנגט צו א קירכען-ראטה; וואס וואקסט אין קעפּלעך.

capit'ulary *a. and n.* (קע-פּיט'-יו-לע-רי) ז. *capitular*

capit'ulate *v.* (קע-פּיט'-יו-לייט) 1. פערפאסען א שריפט אין קאפּיטלען; שליסען אן אבמאך; 2. קאפּיטולירען, זיך אונטערגעבען דעם פיינד.

2. The army was willing to capitulate.

capitula'tion *n.* (קע-פּיט-יו-ליי'-שאן) די קאפּיטולאציאן, דאס אונטערגעבען זיך דעם פיינד; דער אבמאך וואס א קייזער אין דער אמאליגער רוים פלעגט שליסען פאר דער קרוינונג מיט די בירגער, וועגען געוויסע קאנצעסיאנען; דער אבמאך וואס די טערקישע סולטאנען פלעגען שליסען מיט אויסלענדישע מעכטע וועגען קאנצעסיאנען.

capit'ulator *n.* (קע-פּיט'-יו-ליי טאר) איינער וואס קאפּיטולירט, וואס גיט זיך אונטער דעם פיינד.

capit'ulatory *a.* (קע-פּיט'-יו-ליי-טא-רי) קורץ געפאסט, אנגעשריבען אין קאפּיטלען; וואס איז שייך צו קאפּיטולאציאן [אונטערגעבען זיך דעם פיינד].

capit'ulum *n.* (קע-פּיט'-יו-לאם) דער קאפּ פון א ביין; בלומען-קאפּ.

capi'vi *n.* (קע-פּי'-ווי) קאפּאיוו-באלזאם.

cap'lin *n.* (קעפּ'-לין) א מין קליינער שטאק-פיש · א לעדערנער רימענדעל פון א דרעש-שלעגעל.

cap'nomancy *n.* (קעפּ' נא-מענ-סי) נביאות-זאגעריי פון דעם אויפשטייגען אדער בעוועגונג פון רויך.

cap of all the fools (קעפּ אוו אהל טהי פוהלז) דער גרעסטער נאר אויף דער וועלט.

ca'pon *n. and v.* (קיי'-פאן) א קאפּ-האהן [א האהן וועלכען מען האט מסרס געווען]; מאכען פאר א קאפּ-האהן.

caponiere' *n.* (קעפּ-א-ניער') א לויף-גראבען [א בעשיצטער גראבען אין א פעסטונג וועלכער פיהרט פון איין ארט צו א צווייטען].

ca'ponize *v.* (קיי'-פאנ-איז) מסרס זיין א האהן, מאכען פאר א קאפּ-האהן.

caponniere' *n.* (קעפּ-א-ניער') ז. *caponiere*

capot' *n. and v.* (קע-פּאט') דאס געווינען אלע פונקטען [40] אין פּיקעט-שפּיעל; געווינען אלע פונקטען אין פּיקעט-שפּיעל.

capote' *n.* (קע-פּאוט') א קאפּאטע, א לאנגער מאנטעל מיט א קאפּישאן.

cap'padine *n.* (קעפּ'-ע-דין) א שלעכטער זארט זייד [ווערט געמאכט פון די לעצטע זייד-פעדים, וועלכע ווערען אראבגענומען פון די זייד-ווערים].

cap'per *n.* (קעפּ'-ער) א געצייג אנצובריינגען די צינד-היטעלעך צו באמבעס; א שפּיון; א היטעל-מאכער; אן אנגעשטעלטער באטער ביי אויקציאנען [ליציטאציעס, טארגעס].

cap'-piece *n.* (קעפּ'-פּיעס) טראג-באלקען, אויבער-שוועל, אויבערשטעביישטידעל [משקוף] ביי טהירען און פענסטער.

cap'reolate *a.* (קעפּ'-רי-א-לייט) וואס האט אדער איז עהנליך צו פעדים.

capre'olus *n.* (קע-פּרי'-א-לאס) דער פעדים-עהנליכער טייל פון א פלאנצע, וואס דרעהט זיך ארום עפּעס אום זיך אנצוהאלטען; אזא ווילדע ציג.

capric'cio *n.* (קע-פּריטש'-יא) א מוזיקאלישע אדער מאהלערישע שטיק אין א פרייע, אונרעגולערע און אפט ווילדע און קאפּריזנע פארם; קאפּריז.

capriccio'so *adv.* (קע-פּרי-טשיאו'-סא) פאנטאסטיש [וועגען מוזיק].

caprice' *n.* (קע-פּרים') קאפּריז.

capri'cious *a.* (קע-פּריש' אס) קאפּריזנע.

capri'ciously *adv.* (קע-פּריש'-אס-לי) אויף א קאפּריזנעם אופן.

capri'ciousness *n.* (קע-פּריש'-אס-נעס) קאפּריזנעקייט.

Cap'ricorn *n.* (קעפּ'-רי-קארן) מזל גדי [אין דער אסטראנאמיע].

cap'ricorn *n.* (קעפּ'-רי-קארן) א שטיין-באק.

cap'ricorn beetle (קעפּ'-רי-קארן ביעטל) דער באק-קעפער [אזא זשוק].

cap'rid *a.* (קעפּ'-ריד) וואס געהערט צו דעם ציגען-מין; וואס איז שייך צו א ציג.

caprifo'lium *n.* (קעפּ-רי-פאו'-לי-אם) דאס ציגען-בלאט [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער האבען די עהנליכקייט צו א ציגען-קאפּ].

cap'riform *a.* (קעפּ'-רי-פארם) וואס זעהט אוים ווי א ציעג, וואס איז עהנליך צו געוויסע קערפּער-טיילען פון א ציעג.

cap'rin *n.* (קעפּ'-רין) דער שטאף וואס געפינט זיך אין פּוטער, וועלכער גיט דעם געשמאק און דעם ריח, וואס פּוטער האט.

cap'rine *a. and n.* (קעפּ'-רין) עהנליך צו א ציעג; דער שטאף וואס געפינט זיך אין פּוטער, וועלכער גיט דעם געשמאק און דעם ריח וואס פּוטער האט.

cap'riole *n. and v.* (קעפּ'-רי-אוֹל) א שפּרונג; אזא אויסגעלערענטער שפּרונג פון א פערד מיט די הינטערשטע פיס; שפּרינגען, מאכען א שפּרונג.

cap'riped *a.* (קעפּ'-רי-פּעד) וואס האט פיס ווי פון א ציג

cap'-sheaf *n.* (קעפּ'-שיעף) דאס אויבערשטע, דאס העכסטע; העכסטע מדרגה.

Cap'sicum *n.* (קעפּ'-סי-קאם) אזא מין אמעריקאנער פעפער-פלאנצען.

capsize' *v. and n.* (קעפּ-סאיז') זיך איבערקעהרען, אומקעהרען; אומפאלען; אן איבערקעהרען זיך.

cap'stan *n.* (קעפּ'-סטען) א הויב-מאשין אויף א שיף [אזא פּעטעל-עהנליכער ראד אויף אן אקס צו הויבען משא אויפ'ן שיף].

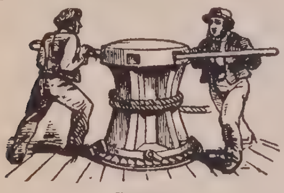

Capstan

cap'stone *n.* (קעפּ'-סטאון) דער אויבערשטער שטיין פון א געביידע.

cap'sular *a.* (קעפּ'-סיו-לאר) פּוסט ווי א קאפּסול, עהנליך צו א קאפּסול.

cap'sulate *a.* (קעפּ'-סיו-לייט) איינגעשלאסען אדער איינגעפּאסט אין א קאפּסול.

cap'sulated *a.* (קעפּ'-סיו-ליי-טעד) ז. *capsulate*

capsula'tion *n.* (קעפּ-סיו-ליי'-שאן) דאס איינשליסען אדער איינפּאסען אין א קאפּסול.

cap'sule *n.* (קעפּ'-סיול) א קאפּסול; דער זאמען-קאפּסול ביי פלאנצען.

cap'suled *a.* (קעפּ'-סיולד) ז. *capsulate*

cap'tain *n. and v.* (קעפּ'-טיין) קאפּיטאן, הויפּטמאן; דער בעסטער שילער אין א שול; דער הויפּט פון א פּארטיי אין קריקעט-שפּיעל; קאמאנדעווען, זיין א הויפּטמאן.

cap'taincy *n.* (קעפּ'-טיין-סי) דאס אמט פון א קאפּיטאן.

cap'tain-gen'eral *n.* (קעפּ'-טיין-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל-פעלדמארשאל, דער עלטסטער איבער אן ארמעע.

cap'tain-lieuten'ant *n.* (קעפּ'-טיין-ליו-טענ'-ענט) אן אפיציער וואס האט דעם טיטול קאפּיטאן נאר בעקומט געהאלט אלס לייטענאנט.

cap'tain of foot (קעפּ'-טיין אוו פוט) א קאפּיטאן פון פוס-סאלדאטען.

cap'tain of horse (קעפּ'-טיין אוו הארס) א קאפּיטאן פון קאוואלעריע.

cap'tain-pash'a *n.* (קעפּ'-טיין-פּעש'-א) אן אמאליגער טיטעל אין טערקיי פאר דעם פלאט-מיניסטער און פון דעם ערשטען אדמיראל.

cap'tainship *n.* (קעפּ'-טיין-שיפּ) דער אפּיס אדער דער אמט פון א קאפּיטאן.

cap the cli'max (קעפּ טהי קלאי'-מעקס) געהן ביז צום אויסערען, אריבער-טרעטען אלע גרענעצען.

cap'tion *n.* (קעפּ'-שאן) פערהאפטונג; האפּטס-בעפעהל; איבערשריפט אדער טיטעל פון א דאקומענט אדער אן ארטיקעל.

cap'tious *a.* (קעפּ'-שאס) שווער צופרידען צו שטעלען, קריגעריש, וואס זוכט רק חסרונות.

His captious criticism is destructive of harmony.

cap'tiously *adv.* (קעפּ'-שאס-לי) זוכענדיג רק חסרונות; אויף א קריטיקירענדען אופן.

cap'tiousness *n.* (קעפּ'-שאס-נעס) די נאטור זיך צו קריגען, אדער צו זוכען חסרונות.

cap'tivate *v.* (קעפּ'-טי-ווייט) 1. בעצויבערען; 2. פערשקלאפען.

1. He was captivated by her beauty.

cap'tivating *a.* (קעפּ'-טי-וויי-טינג) בעצויבערענד.

Her manners are captivating.

captiva'tion *n.* (קעפּ-טי-וויי'-שאן) דאס בעצויבערען, דאס בעצויבערט ווערען.

cap'tive *n. and a.* (קעפּ'-טיוו) א קריעגס-געפאנגענער; א שקלאף; וואס איז גענומען געפאנגען; וואס ווערט געהאלטען אין געפאנגענשאפט.

cap'tive state (קעפּ'-טיוו סטייט) די געפאנגענשאפט.

captiv'ity *n.* (קעפּ-טיוו'-אי-טי) געפאנגענשאפט; דאס זיין אין קריעגס-געפאנגענשאפט.

cap'tor *n.* (קעפּ'-טאר) א כאפּער, איינער וואס נעהמט געפאנגען [א פערזאן אדער א שיף].

cap'turable *a.* (קעפּ'-טשור-עבל) וואס קען געפאנגען ווערען.

cap'ture *n. and v.* (קעפּ'-טשור) דאס נעהמען אין געפאנגענשאפט; דאס אוועקנעהמען מיט געוואלט; דאס כאפּען אדער פאנגען; א זאך וואס איז אוועקגענומען געווארען מיט געוואלט; אוועקנעהמען מיט געוואלט; נעהמען אין געפאנגענשאפט; כאפּען, פאנגען.

Capuchin' *n.* (קעפּ-יו-שין') א קאפּוצינער [א מיטגליעד פון א געוויסען מאנאכען ארדען, געגרינדעט אין יאהר 1528 אין איטאליען].

capuchin' *n.* (קעפּ-יו-שין') א קאפּושאן; אזא אבעזיאנע [מאלפּע] אין זיד-אמעריקא; אזא מין טויבען.

cap'ucine *n.* (קעפּ'-יו-סין) אזא אבעזיאנע [מאלפּע] אין זיד-אמעריקא; אזא שעהנער רויטליכער אראנזש-קאליר.

cap'ut *n.* (קעפּ'-אט) דער קאפּ; דאס געזעצליכע רעכט פון א בירגער.

cap'ut mor'tuum (קעפּ'-אט מאר-טשו-אם) א טויטער קאפּ; א זאך פון וועלכע עס איז אבגענומען געווארען איהר ווערטה.

cap vers'es (קעפּ ווארס'-עז) שנעל פערלעזען פערזען, וועלכע פאנגען זיך אן מיט א בעשטימטען בוכשטאב.

cap wea'ner (קעפּ וויע'-נער) א שלאס וואס מהוט זיך אן אויף דער נאז ביי קיה, זיי זאלען ניט קענען זיך אליין אבזויגען די מילך [דער שלאס שטערט זיי אבער ניט צום עסען].

Cap Weaner

capyba'ra *n.* (קעפּ-אי-ביי'-רא) ז. *capibara*

car *n.* (קאר) קריעגס וואגען; וואגאן; רייט-וואגען; דאס בילד-פון זיבען שטערען אין אסטראנאמיע.

carabineer' *n.* (קאר-ע-בי-ניער') א קא-ראבינער [א סאלדאט וואס איז בעוואפענט מיט א קאראבינער-ביקס].

car'acal *n.* (קער'-ע-קעל) א מין ווילדע קאץ אין נארד-אפריקא און זיד-וועסט אזיען.

caracar'a *n.* (קער-ע-קער'-א) א געוויסער זיד-אמעריקאנער פויגעל, ער האט א לאנגען עק, א שווארצען קרוממען שנאבעל, געלבע פיס און ווייס-געלבע געשפּריצטע פעדערען.

Caracara

car'ack *n.* (קער'-עק) אזא זארט אלטע פּארטוגעזישע אדער שפּאנישע שיף וואס פלעגט בענוצט ווערען פאר קריעגס-צוועקען און פאר פראכט.

car'acole *n. and v.* (קער'-ע-קאול) א האלבע אומדרעהונג רעכטס אדער לינקס פון א פערד ביים רייטען; געדרעהטע טרעפּ; ארומדרעהען א פערד אין האלבע רונדונגען ביים רייטען.

car'acoli *n.* (קער'-ע-קאל-אי) א לעגירונג [צונויפשמעלצונג] פון גאלד, זילבער און קופּער.

car'acoly *n.* (קער'-ע-קאל-אי) ז. *caracoli*

carafe' *n.* (קע-רעף') א קאראפע, קא-ראפין, וואסער-פלאש.

carageen' *n.* (קער-ע-גיען') אזא עס-בארער רויטליכער מאך וואס וואקסט אויף פעלזען אין ים [זעהר פערשפּרייט אין ענגלאנד און אירלאנד].

caragheen' *n.* (קער-ע-גהיען') ז. *carageen*

car'amel *n.* (קער'-ע-מעל) קאראמעל [אזא צוקערקע].

Car'anx *n.* (קער'-ענקס) אזא מין פיש וועלכע זיינען פלאך און ברייט.

car'apace *n.* (קער'-ע-פּיים) דער הארטער שאלאכץ וואס בעדעקט מאנכע בעשעפענישען ווי א ראק, א טשערעפּאכע א. ד. ג.

car'at *n.* (קער'-עט) א קאראט [א גע-וויכטס-איינהייט פאר עדעלשטיינער, וואס איז גלייך צו 205 מיליגראם, אדער און-געפעהר א 152-טעל פון אן אונץ אדער א 240-טער טייל פון א לויט]; א 24-טער טייל, בעזאנדערס ביי דער בעשטימונג פון דעם ווערטה פון גאלד [ריינער גאלד איז פון 24 קאראט, ווען זעקס 24-טעל, למשל, איז צונעמישט פון אן אנדער מעטאל, דאן איז דאס גאלד פון 18 קאראט. געוועהנליכע גאלד-ציערונג אין אמעריקא איז פון 14 קאראט גאלד].

car'avan *n.* (קער'-ע-ווען) א קאראוואן, א קאמפּאניע פון רייזענדע הענדלער אין

אפריקא אדער אזיען [געוועהנליך מיט קעמלען]; א גרויסע קאמפאניע רייזענדער מיט געפעק; א גרויסער געדעקטער וואגען, וואס פיהרט א קאמפאניע רייזענדער; א גרויסער טראנספארט וואגען.

caravan'sary *n.* (קער-ע-וועג'-סע-רי) א גאסטהויז פאר קאראוואנען אין אזיען.

car'avel *n.* (קער'-ע-וועל) א לייכטע שיף אין פארטוגאל און שפאניען אין 15טען יאהר=הונדערט; אזא טערקישע פראכט=שיף.

car'away *n.* (קער'-ע-הוויי) פעלד=קימעל [פלאנצע].

car'away com'fits (קער'-ע-הוויי קאמ'-פיטס) צוקער=געבעק מיט קימעל.

car'bid *n.* (קאר'-ביד) א כעמישע צוזאמענזעצונג פון קויהלען=זויערע מיט א מעטאל.

car'bide *n.* (קאר'-באיד) ז. *carbid*

car'bine *n.* (קאר'-באין) א רייטער=פלינט [א מין קורצער ביקס].

carbineer' *n.* (קאר-בי-ניער') א קאראבינער, א סאלדאט וועלכער איז בעוואפענט מיט א רייטער=פלינט. ז. *carbine*

car'bo *n.* (קאר'-באו) א נאמען פון געוויסע שווארצע וואסער=פויגלען.

carbohy'drate *n.* (קאר-בא-האי'-דרייט) קארבא=הידראט, א כעמישע פערבינדונג פון-קויהלען=שטאף [6 אטאמען] מיט וואסער [וואסער=שטאף און זויער=שטאף], ווי צוקער, קראכמאל א. ד. ג.

carbohy'drous *a.* (קאר-בא-האי'-דראס) וואס בעלאנגט צו קארבא=הידראט. ז. *carbohydrate*

carbol'ic *a.* (קאר-באל'-איק) פון קארבאל, וואס בעלאנגט צו קארבאל.

carbol'ic ac'id (קאר-באל'-איק עס'-איד) קארבאל=זויערע [א שטאף, וועלכען מען בעקומט פון טער=אויל; ווערט בענוצט צו אנטיסעפטישע צוועקען און אלס גיפט].

car'bolize *v.* (קאר'-באל-איז) דורכווייקען אדער אנזעטיגען מיט קארבאל=זויערע.

car'bon *n.* (קאר'-באן) קויהלען=שטאף [א כעמישער עלעמענט].

carbona'ceous *a.* (קאר-בא-ניי'-שיאס) וואס געהערט צו אדער וואס ענטהאלט קויהלען=שטאף.

Carbona'rism *n.* (קאר-בא-נא'-ריזם) די פרינציפען און די האנדלונגען פון די קארבאנארער. ז. *Carbonaro*

Carbona'ro *n.* (קאר-בא-נא'-ראו) א מיטגליעד פון אן אמאליגער געהיימער געזעלשאפט אין נעאפאל איטאליען [געגרינדעט אין יאהר 1808 מיט דעם צוועק איינצופיהרען א רעפובליק אין נעאפאל].

car'bonate *n. and v.* (קאר'-בא-נייט) קארבאנאט, קויהלען=זויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג פון קויהלען=זויערע מיט קאלציום, קופער אדער אנדער מעטאל]; אנזעטיגען, דורכווייקען מיט קויהלען=זויערע.

carbona'ted *a.* (קאר-בא-ניי'-טעד) וואס ענטהאלט קויהלען=זויערע.

car'bonate of so'da (קאר'-בא-נייט אוו סאו'-דא) סאדע.

carbona'tion *n.* (קאר-בא-ניי'-שאן) דאס מאכען א כעמישע פערבינדונג מיט קויהלען=זויערע.

car'bon di'oxid (קאר'-באן דאי'-אקס-איד) קויהלען=זויערע. ז. *carbonic acid*

carbon'ic *a.* (קאר-באנ'-איק) וואס בעלאנגט צו קויהלען=שטאף, וואס קומט פון קויהלען=שטאף.

carbon'ic ac'id (קאר-באנ'-איק עס'-איד) קויהלען=זויערע [א גאז וואס בעשטעהט פון 12 טיילען קויהלען=שטאף און 32 טיילען זויער=שטאף, געפינט זיך אין די אויסגעאטעמטע לופט פון מענשען און חיות].

carbon'ic ox'id (קאר-באנ'-איק אקס'-איד) קויהלען=זויער=שטאף.

carbonif'erous *a.* (קאר-באנ-איפ'-ער-אס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארוים קויהלען אדער קויהלען=שטאף.

carbonif'erous age (קאר-בא-ניפ'-ע-ראס איידזש) די צייט=אלטער פון דער ערד ווען עס האט זיך אין איהר אנגעפאנגען בילדען שטיין=קויהלען [אין געאלאגיע].

carbonif'erous forma'tion (קאר-בא-ניפ'-ע-ראס פאר-מיי'-שאן) די קויהלען=בילדונג; די פעריאדע פון דער ערד ווען עס האבען זיך אין איהר אנגעפאנגען בילדען שטיין=קויהלען.

carbonif'erous pe'riod (קאר-בא-ניפ'-ע-ראס פי'-רי-אד) ז. *carboniferous age*

car'bonise *v.* (קאר'-בא-נאיז) פערקויהלען; פערוואנדלען אין קויהלען אדער קויהלען=שטאף, בעדעקען, בעשטרייכען מיט קויהל.

carboniza'tion *n.* (קאר-בא-ני-זיי'-שאן) פערקויהלונג; דאס פערוואנדלען אין קויהל.

car'bonize *v.* (קאר'-בא-נאיז) פערקויהלען; פערוואנדלען אין קויהלען אדער קויהלען=שטאף; בעדעקען, בעשטרייכען מיט קויהל.

car'bon-points *n.* (קאר'-באנ'-פאינטס) די צוויי קויהלען=שטעקלעך פון אן עלעקטרישער בויגען=לאמפע.

car'boy *n.* (קאר'-באי) א גרויסע רונדע גלעזערנע פלאש, וועלכע איז איינגעפאסט אין א קערבעל אדער קעסטעל.

Carboy

car'-brake *n.* (קאר'-ברייק) א ברעמזע [טארמאז אבצוהאלטען די בעוועגונג פון די רעדער פון א באהן=וואגאן.

car'-bum'per *n.* (קאר'-באמ'-פער) א בופער פון א וואגאן. ז. *buffer*

car'buncle *n.* (קאר'-באנקל) א קארבונקעל, א בלאטער; א בייזער געשוויר; קארפונקעל [א טייערער שטיין].

car'buncled *a.* (קאר'-באנקלד) בעפוצט מיט קארפונקעל=שטיינער; פול מיט בלאטערען, מיט בייזע געשווירען.

carbun'cular *a.* (קאר-באנ'-קיו-לער) וואס איז עהנליך צו א קארבונקעל, א בייזע געשוויר; רויט, ענטצינדעט.

carbuncula'tion *n.* (קאר-באנ-קיו-ליי'-שאן) דאס פערדארבען ווערען פון יונגע צווייגלעך און יונגע פלאנצען פון היץ אדער קעלט.

car'buret *v. and n.* (קאר'-ביו-רעט) פערבינדען מיט קויהלען=שטאף; א קויהלען=שטאף פערבינדונג.

car'bureted *a.* (קאר'-ביו-רעט-עד) מיט קויהלען=שטאף פערבונדען.

car'bureter *n.* (קאר'-ביו-רעט-ער) אן אפאראט צוצומישען קויהלען=וואסער=שטאף צו ניט לייכטענדע גאזען, זיי צו מאכען לייכטענד.

car'buretor *n.* (קאר'-ביו-רעט-אר) ז. *carbureter*

car'buretted *a.* (קאר'-בי-רעט-עד) ז. *carbureted*

car'buretted hy'drogen (קאר'-ביו-רעט-עד האי'-דרא דזשען) קויהלען=וואסער=שטאף [א פערבינדונג פון קויהלען=שטאף מיט וואסער=שטאף].

car'buretter *n.* (קאר'-ביו-רעט-ער) ז. *carbureter*

car'burettor *n.* (קאר'-ביו-רעט-אר) ז. *carbureter*

carburisa'tion *n.* (קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) ז. *carburization*

car'burise *v.* (קאר'-ביו-ראיז) ז. *carburize*

carburiza'tion *n.* (קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס פערבינדען מיט קויהלען=שטאף, בעזאנדערס דאס פערגרעסערען דעם קויהלען=שטאף=אינהאלט פון אייזען.

car'burize *v.* (קאר'-ביו-ראיז) פערבינדען מיט קויהלען=שטאף; צומישען קויהלען=וואסער=שטאף צו א ניט לייכטענדען גאז איהם לייכטענד צו מאכען.

car'cajou *n.* (קאר'-קע-דזשו) דער פיעל=פרעסער [אזא חיה].

car'canet *n.* (קאר'-קע-נעט) א האלז=באנד בעזעצט מיט גאלד אדער דימאנטען.

car'case *n.* (קאר'-קעס) ז. *carcass*

car'cass *n.* (קאר'-קעס) א נבלה; דער קערפער פון א גרויסער חיה אדער בהמה; א סקעלעט אדער ראהם פון א הויז אדער שיף; א חורבה, די רעשטען פון א חרוב'ען הויז אדער חרוב'ער שיף; א באמבע.

car'cass of a ship (קאר'-קעס אוו ע שיפ) דער סקעלעט אדער ראהם פון א שיף.

car'cer *n.* (קאר'-סער) א געפענגעניס, א קארצער, א טורמע.

carcino'ma *n.* (קאר-סי-נאו'-מא) א ראק, א קרעבס [אלס קראנקהייט].

carcinom'atous *a.* (קאר-סי-נאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו א ראק, א קרעבס [אלס קראנקהייט]; עהנליך צו א ראק; גענייגט צו ווערען קראנק אויף א ראק.

car'cinous *a.* (קאר'-סי-נאס) ז. *carcinomatous*

car'cinus *n.* (קאר'-סי-נאס) א ראק, א קרעבס.

card *n. and v.* (קארד) א קארטע; א קארט [צום שפיעלען]; א בארשט [פון דראט] צו בערשטען וואל אדער פלאקס; בערשטען וואל אדער פלאקס מיט א בארשט.

car'damom *n.* (קאר'-דע-מאם) קארדאמאם [אן אסט=אינדישע פלאנצע וואס איהרע קערנער ווערען געברויכט אלס געווירץ].

card'-bas'ket *n.* (קארד'-בעס'-קעט) א פערציערט קערבעלע צו האלטען וויזיט=קארטען.

card'board *n.* (קארד'-באורד) קארדאן=פאפיער, פאפ.

card'-case *n.* (קארד'-קייס) א קעסטעלע אדער שיידעל פאר וויזיט=קארטען צו האלטען אין קעשענע.

car'der *n.* (קאר'-דער) א וואל אדער פלאקס בערשטער; אן אויפזעהער איבער די בערשטער אבטיילונג אין א וועבעריי=פאבריק; אזא מין ביען.

car'dia *n.* (קאר'-די-ע) דאס הארץ; דער אויבערשטער טייל פון מאגען וואו עס קומט אריין דער שפייז=ראהר [וישט, שלונד].

car'diac *a. and n.* (קאר'-די-עק) .1 וואס געהערט צום הארצען; וואס שטארקט דאס הארץ; .2 וואס שטארקט דעם מוט; .3 וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען טייל פון מאגען; .4 א מע־דיצין וואס שטארקט דעם מאגען.
1. The patient is suffering from a cardiac affection.

cardi'acal *a.* (קאר-דאי'-עק-על) וואס געהערט צום הארצען; וואס שטארקט דאס הארץ; וואס שטארקט דעם מוט; וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען טייל פון מאגען.

car'diac or'ifice (קאר'-די-עק אר'-אי-פיס) די אויבערשטע עפענונג פון מא־גען וואו דער שפייז־ראהר קומט אריין.

cardial'gia *n.* (קאר-די-על'-דזשי-ע) הארץ־ברענען; מאגען־ברענען.

cardial'gic *a.* (קאר-די-על'-דזשיק) וואס איז שייך צו הארץ־ברענען אדער מאגען־ברענען.

cardial'gy *n.* (קאר-די על'-דזשי) ז. *cardialgia*

car'dinal *n. and a.* (קאר'-די-נעל) .1 קארדינאל [איינער פון די הויכע קאטוילישע גייסטליכע, פון וועלכע עס ווערט געוועהלט א פאפסט]; א מין קור־צער מאנטעל; .2 אזא זעהר רויטע פארב; .3 פונדאמענטאל; הויפטזעכ־ליך; פון בעזאנדערער וויכטיגקייט.
3. A student should first master the cardinal principles of the subject he is studying.

car'dinalate *n.* (קאר'-די-נעל-אייט) דאס אמט, ראנג, ווירדע פון א קארדי־נאל.

car'dinal-bird *n.* (קאר'-די נעל-בוירד) אזא אמעריקאנער פויגעל פון רוי־טען קאליר מיט א טשובריק אויף'ן קאפ.

Cardinal-bird

car'dinal-flow'er (קאר'-די-נעל-פלאו'-ער) אזא נארד אמעריקאנישע פלאנצע וואס האט גרויסע רויטע בלומען.

car'dinal gros'beak (קאר'-די-נעל גראוס'-ביעק) אזא רויטער פויגעל מיט א טשובריק אויף'ן קאפ. ז. *cardinal-bird*

Cardina'lis *n.* (קאר-די-ניי'-ליס) אזא מין רויטע פויגלען מיט קורצע פליגלען און לאנגע עקען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].
ז. איל. *"Birds of the U. S."*

car'dinal num'ber (קאר'-די-נעל נאמ'-בער) א קארדינאל־צאהל [ווי די צאהלען: איינס, צוויי, דריי א. ז. וו. צום אונטערשייד פון די ארדנונגס־צאהלען: ערשטער, צווייטער, דריטער א. ז. וו.].

car'dinal points (קאר'-די-נעל פאינטס) די פיער הימעלס־געגענדען [מזרח, מערב, צפון און דרום].

car'dinalship *n.* (קאר'-די-נעל-שיפ) ז. *cardinalate*

car'dinal signs (קאר'-די-נעל סאינז) פיער געוויסע וואנדער־שטערען [אין אסטראנאמיע].

car'dinal straw'berry (קאר'-די-נעל סטראה'-בער-אי) א מין גרויסע אמערי־קאנער ערד־בערען [פאזומקעס].
ז. איל. *"Cultivated fruits"*

car'dinal vir'tues (קאר'-די-נעל וואיר'-טשוז) די פונדאמענטאלע מדות פון א גוטען כאראקטער, בעזאנדערס אין דער אלטער פילאזאפיע די פיער מדות: גערעכטיגקייט, שכל, מוטה און געדולד.

car'dinal winds (קאר'-די-נעל הווינדז) די פיער הויפט־ווינדען [ווי מזרח־ווינד, מערב־ווינד, דרום־ווינד און צפון־ווינד].

car'ding *n.* (קאר'-דינג) דאס בערשטען וואל, פלאקס אדער בוימוואל; א ראלע וואל אדער בוימוואל, וועלכע עס געהט ארויס פון דער בארשט־מאשין; דאס שפיעלען אין קארטען.

car'ding-machine' *n.* (קאר'-דינג-מע-שין') א מאשין צו בערשטען וואל אדער פלאקס.

car'diograph *n.* (קאר'-די-א-גרעף) קארדיאגראף, אן אפאראט צו פערצייכע־נען די צאהל בעוועגונגען פון הארץ.

cardiog'raphy *n.* (קאר-די-אג'-רע-פי) אן אנאטאמישע בעשרייבונג פון דעם הארץ; די אונטערזוכונג פון דעם הארץ דורך א קארדיאגראף. ז. *cardiograph*

cardiol'ogy *n.* (קאר-די-אל'-א דזשי) די וויסענשאפט פון דער אנאטאמיע פון דאס הארץ.

cardi'tis *n.* (קאר-דאי'-טיס) הארץ־ענטצינדונג.

card'-ma'ker *n.* (קארד'-מיי'-קער) איינער וואס מאכט קארטען; איינער וואס מאכט בערשט צו בערשטען וואל אדער פלאקס.

card'-match *n.* (קארד'-מעטש) א שפיעל־פארטיי [אין קארטען]; אזא זארט שוועבעלער.

cardoon' *n.* (קאר-דון') אזא גרינס וועלכע ווערט גענעסען אין פראנקרייך און שפאניען.

card'-par'ty *n.* (קארד'-פאר'-טי) א קארטען־שפיעל־געזעלשאפט

card'-rack *n.* (קארד'-רעק) א קארטען־האלטער [א רעהמעל אדער קעסטעל צו האלטען וויזיט־קארטען].
He filled the card-rack with cards taken from a box on the table.

card'-recor'der *n.* (קארד'-רי-קאר'-דער) א זייגער וואס איז פערבונדען מיט א מעכאניזם, וועלכער פערצייכענט אויף א קארטע די צייט וואס ווערט פערברויכט אויף וועלכער עס איז ארבייט.

cards *n.* (קארדז) קארטען; קארטען־שפיעל.

card'-shar'per *n.* (קארד'-שאר'-פער) א פראפעסיאנעלער קארטען־שפיעלער, א קארטען־שווינדלער, א שולער.

card'-shar'ping *n.* (קארד'-שאר'-פינג) קארטען־שווינדלעריי, שולעריי.

card'-sys'tem *n.* (קארד'-סיס'-טעם) די קארטען־סיסטעם, די סיסטעם פון מאכען נאטיצען, פראטאקאלירען אדער רעגיסטרי־רען יעדען פונקט אדער פאסטען אויף א בעזונדערער קארטע.

Car'duus *n.* (קאר'-דיו-אס) אזא מין שטעכעדיגע פלאנצען.

care *n. and v.* (קעהר) .1 זארג; .2 פארזיכטיגקייט, אכטונג; .3 אכטונג־געבונג, אויפזעהונג, פערוואלטונג; אכ־טונג געבען; זארגען; זיך בעמיהען; זיך קימערען; זיך אין אכט נעהמען.
1. His first care is his dress. 2. She took great care not to let him know of her sorrow. 3. I will take care of the sleeping child.

care about' (קעהר ע-באוט') אכטונג געבען אויף... זארגען פאר...

care a fig (קעהר ע פיג) זיך קימערען ווי איבער א שמעק טאבאק
I do not care a fig for your claims.

care a snap (קעהר ע סנעפ) קימערען ווי די וואנד, אארען ווי דער פאריאהרי־גער שנעע.

care a straw (קעהר ע סטראה) ז. *care a fig*

care'-crazed *a.* (קעהר'-קרייזד) משוגע פון דאגות.

care'-defy'ing (קעהר'-די פאי'-אינג) א מענש אהן דאגות.

careen' *v. and n.* (קע-ריען') .1 זיך איינבויגען אויף זייט [ווי א שיף]; איינבויגען א שיף אויף איין זייט צו מא־כען אין איהר רעפעראטור; .2 דאס ליע־גען פון א שיף אויף איין זייט; דער פלאץ וואו מען לעגט אוועק א שיף אויף איין זייט איהר צו פעררייכטען.
1. The ship careens around one point. 2. It was a ship laid on the careen.

caree'nage *n.* (קע-ריע'-נעדזש) די קאסטען פאר דאס פעררייכטען פון א שיף; דער פלאץ וואו מען פעררייכט א שיף.

caree'ning *n.* (קע-ריע'-נינג) דאס איינבויגען זיך אויף איין זייט; דאס איינבויגען א שיף אויף איין זייט צו מא־כען אין איהר רעפעראטור.

career' *n. and v.* (קע-ריער') .1 דער פלאץ, וואו עס ווערט געהאלטען דאס וועט־לויפען פון פערד; דער וועג; דאס לויפען גאלאפ; .2 די קאריערע, לעבענס־וועג, לעבענס־בעשעפטיגונג; .3 שנעל לויפען.
2 He decided to make teaching his career.

care for (קעהר פאר) אכטונג געבען אויף, זארגען פאר.
The child was well cared for.

care'ful *a.* (קעהר'-פול) פארזיכטיג.

care'fully *adv.* (קעהר'-פול-אי) מיט פארזיכט, מיט אויפמערקזאמקייט.

care'fulness *n.* (קעהר'-פול-נעס) פאר־זיכטיגקייט.

care'ful of (קעהר'-פול אוו) בעזארגט וועגען; אויפמערקזאם צו העלפען אדער שטיצען.

care'less *a.* (קעהר'-לעס) נאכלעסיג, אבגעלאזען; אהן דאגות, מונטער.

care'less about' (קעהר'-לעס ע-באוט') אונפארזיכטיג, ניט איבערלעגענט.
Do not be careless about your spelling.

care'lessly *adv.* (קעהר'-לעס-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט, מיט נאכלעסיגקייט.

care'lessness *n.* (קעהר'-לעס-נעס) אונפארזיכטיגקייט, נאכלעסיגקייט, אונ־אויפמערקזאמקייט.

care'less of (קעהר'-לעס אוו) ז. *careless about*

care'-lined *a.* (קעהר'-לאינד) גע־קנייטשט פון דאגות [וועגען גזיכט].

caress' *n. and v.* (קע-רעס') אויסדרוק פון ליעבע דורך לאשטשען; אומארמען; לאשטשען.

caress'ing *a.* (קע רעס' אינג) אומאר־מענד, לאשטשענד.

caress'ingly *adv.* (קע-רעס'-אינג-לי) אומארעמענדיג, לאשטשענדיג.

ca'ret *n.* (קיי'-רעט) איינשאלטונגס=צייכען [דער צייכען ∧, וועלכער ווערט בענוצט אין שרייבען אדער אין אויסבעסערען דרוק=זאכען, אום אנצוצייגען, אז אויף דעם פלאץ דארף אריינגעשטעלט ווערען א ווארט, א שורה, א זאץ א. ז. וו.].

care'taker *n.* (קעהר'-טיי-קער) אן אויפפאסער; אן אויפפאסער אויף א הויז.

care'-tuned *a.* (קעהר'-טיונד) פעראומערט, אראב פון מוט צוליעב זארג.

care'-worn *a.* (קעהר'-הוואורן) אלט פון דאגות; פעראומערט און פערזארגט.
He was weary and care-worn.

Ca'rex *n.* (קיי'-רעקס) אזא מין פלאנצען עהנליך צו גראז קוסטעס וואס וואקסען אין פייכטע ערטער.

car'go *n.* (קאר'-גאו) די לאדונג פון א שיף.

car'iboo *n.* (קער'-אי-בוה) דער אמעריקאנער הירש [געפינט זיך אין די נארדליכע טיילען פון לאנד].

car'ibou *n.* (קער'-אי-בוה) ז. *cariboo*

Car'ica *n.* (קער'-אי-קע) א מין פלאנצען אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא.

car'icature *n. and v.* (קער'-אי-קע-טשור) א קאריקאטור, א לעכערליכע פארשטעלונג, א לעכערליך בילד; פארשטעלען אין א לעכערליכער ארט; מאכען א קאריקאטורע.

car'icaturist *n.* (קער' אי-קע-טשור-איסט) א קאריקאטוריסט, איינער וואס שטעלט עפעס פאר אין לעכערליכע בילדער; א קאריקאטורען=צייכנער.

car'icous *a.* (קער'-אי-קאס) וואס איז שייך צו א פייג; עהנליך צו א פייג.

car'icous tu'mor (קער'-אי-קאס טיו'-מאר) אזא צוּוואוקס [גוז], געשוואולסט אויף'ן קערפער, וואס איז עהנליך צו א פייג.

ca'ries *n.* (קיי'-רי-איז) א קאריוס [אזא קראנקהייט פון די צייהנער, וואס קומט פון פוילען פון דעם דענטין (דער שטאף פון וואס די צייהנער בעשטעהען)].

car'illon *n.* (קער'-אי-לאן) דאס גלאקען=שפיעל [א רייהע פון פערשיעדענע גלעקלעך אויף וועלכע מען שפיעלט אוים מעלאדיען]; דאס קלינגען שנעל מיט עטליכע גרויסע גלאקען אויף אמאל.

cari'na *n.* (קע-ראי'-נע) דאס בלומען=שיפעלע [א טייל פון א געוויסע בלום וואס האט די עהנליכקייט צו א שיפעל].

car'inate *a.* (קער'-אי-נייט) וואס האט די פארם ווי דער גרונד באלקען [קיעל] פון א שיף [בעזאנדערס ביי פלאנצען].

car'iole *n.* (קער'-אי-אול) א מין קליינע אפענע קארעטע.

carios'ity *n.* (קיי-רי-אס'-אי-טי) דאס ליידען פון א קאריוס [ביי צייהנער]; דאס פוילען פון א ביין. ז. *caries*

ca'rious *a.* (קיי'-רי-אס) וואס איז אנגעגריפען פון א קאריוס [ביי א צאהן]; זייענדיג צופרעסען [ווי אויסגעראסטע אייזען].

ca'riousness *n.* (קיי'-רי-אס נעס) ז. *cariosity*

cark *n. and v.* (קארק) א משא, א לאסט, א פעקעל דאגות אדער צרות; בעלאדען, בעלאסטען; בעלאסטען מיט דאגות.

car'king *a.* (קאר'-קינג) וואס מאכט דאגות; בעאונרוהיגענדיג, ערגערענדיג.

carl *n.* (קארל) א פויער, א גראבער יונג.

carl'-hemp *n.* (קארל'-העמפ) די ווייבליכע האנף=פלאנצע וואס טראגט די זוימען.

car'lin *n.* (קאר'-לין) אן אלטע פרוי; אן אלטע מכשפה [אלס זידעל=ווארט פאר א פרוי].

Carli'na *n.* (קאר-לאי'-נע) א מין דארן=פלאנצען.

car'line *n.* (קאר'-לין) אן אלטע פרוי; אן אלטע מכשפה [אלס זידעל=ווארט פאר א פרוי]; אזא דארן=פלאנצע.

car'line this'tle (קאר'-לין טהיסל) ז. *Carlina*

carli'no *n.* (קאר-לי'-נאו) אזא אלטע איטאליענישע זילבערנע מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אן ערך 16 אמעריקאנער סענט; א סארדיניער אלטע גאלד=מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אן ערך 28 אמעריקאנער דאלאר.

Car'lism *n.* (קאר'-ליזם) די בעוועגונג וואס האט געוואלט מאכען דאן קארלאס פאר א קעניג אין שפאניען [אין דער ערשטער העלפט פון 19=טען יאהרהונדערט].

Car'list *n.* (קאר'-ליסט) אן אנהענגער פון דאן קארלאס, וואס האט געוואלט ווערען דער קעניג פון שפאניען [אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט].

car'-load *n.* (קאר'-לאוד) די משא וואס א פראכט=וואגאן קען פיהרען [אן ערך 30 טויזענד פונט].

car'lock *n.* (קאר' לאק) פיש=קליי [א קליי וואס ווערט געמאכט פון די פענכערם פון פיש].

Carlovin'gian *n. and a.* (קאר-לא-ווינ'-דזשי-ען) וואס איז נוגע צו דעם אמאליגען פראנצויזישען קעניג שארלמאן [אין 8טען יאהרהונדערט]; א פרינץ אדער קעניג וואס שטאמט פון דער פאמיליע שארלמאן.

Carly'lean *a.* (קאר-לאי' לי-ען) ז. *Carlylian*

Carly'lian *a.* (קאר-לאי'-לי-ען) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו די געדאנקען, מיינונגען אדער סטיל פון דעם בעריהמטען שאטלענדישען שריפטשטעלער טהאמאס קארלאיל [געבארען 1795, געשטארבען 1881].

Carmagnole' *n.* (קאר-מא-ניאל') אזא טאנץ און ליעד פון דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין יאהר 1789.

car'man *n.* (קאר'-מען) א פוהרמאן; א קאנדוקטאר.

car'man peach (קער'-מען פיעטש) אזא זארט פערסיקעס.
ז. איל. *"Cultivated fruits"*

Car'melite *n. and a.* (קאר'-מע-לאיט) א מאנאך פון דעם קריסטליכען הייליגען פעראיין כרמל אין סיריען; וואס געהערט צו דעם פעראיין פון די מאנאכען פון כרמל.

car'melite *n.* (קאר'-מעל-איט) אזא זארט בארנעס [בארן]; אזא וואלען=שטאף.

car'mine *n.* (קאר'-מין) קארמין [אזא טייערע רויטע פארב].
ז. איל. *"Colors"*

carmin'ic *a.* (קאר-מינ'-איק) וואס איז רויט ווי קארמין; וואס ווערט געמאכט פון קארמין.

carn *n.* (קארן) א הויפען שטיינער אלס א צייכען [גל עד].

car'nage *n.* (קאר'-נעדזש) בלוט=באד; ברוטאלע שלאכט; פאגראם.

car'nal *a.* (קאר'-נעל) 1. בלוטיג; פלייש=גיעריג; 2. פליישליך; תאוה'דיג; מגושם'דיג.
2. He is sunk in carnal pleasure.

car'nalism *n.* (קאר'-נעל-איזם) פלייש=לוסט; תאוה.

car'nalist *n.* (קאר'-נעל-איסט) א בעל תאוה.

car'nalite *n.* (קאר'-נעל-איט) אזא מילך=ווייסער אדער רויטליכער מינעראל.

carnal'ity *n.* (קאר-נעל'-אי-טי) פלייש=לוסט, תאוה. ז. *carnalism*

car'nalize *v.* (קאר'-נעל איז) מאכען תאוה'דיג, זיך ארא‌בלאזען צו תאוות.

car'nally *adv.* (קאר'-נעל-אי) ז. *carnal*

car'nal-min'ded *a.* (קאר'-נעל-מאינ'-דעד) וואס איז א בעל תאוה, וואס איז אבגעגעבען צו מגושם'דיגע תאוות.

car'nal-min'dedness *n.* (קאר'-נעל-מאינ'-דעד-נעס) פלייש=לוסט, תאוה.

car'nalness *n.* (קאר'-נעל-נעס) ז. *carnalism*

carna'tion *n.* (קאר-ניי'-שאן) פלייש=קאליר; דאס מאהלען אויף א בילד נאקעטע טיילען פון א מענשליכען קערפער: די גארטען=נעלקע [אזא בלום וואס האט א פלייש=קאליר].

Carnation

carna'tioned *a.* (קאר-ניי'-שאנד) וואס האט א פלייש=קאליר.

carne'lian *n.* (קאר-ני'-ליען) אזא טייערער שטיין, וואס האט א פלייש=קאליר.

car'neous *a.* (קאר'-ני אס) פליישיג, וואס האט די אייגענשאפטען פון פלייש; וואס האט א פלייש=קאליר.

car'neous fi'bres (קאר'-ני-אס פאיברז) פלייש=פאזערען, מוסקול=פאזערען [די פלייש=פערימלעך פון וועלכע די מוסקולען בעשטעהן].

car'ney *n. and v.* (קאר'-ני) אזא מויל=קראנקהייט ביי פערד; חניפה; זיך אונטער'חנפ'ענען.

carnifica'tion *n.* (קאר-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פערפליישען, דאס פערוואקסען מיט פלייש.

car'nify *v.* (קאר'-ני-פאי) פערפליישען, פערוואקסען מיט פלייש; דיק ווערען.

car'nival *n.* (קאר'-ני-וועל) קארנעוואל [א קאטוילישער יום טוב וועלכער ווערט געפייערט אין די קאטוילישע לענדער דורך מאסקען און פראצעסיאנען פאר זייער פאסט=צייט]; א פאלקס=יום טוב אין וועלכען עס בעטייליגען זיך גרויסע מאסען מענשען [מייסטענס אין מאסקען].

Carniv'ora *n.* (קאר-ניוו'-א-רא) דער מין חיות וועלכע געהערען צו דער גרופע פון פלייש=עסער [ווי בערען, וועלף, הינט א. ז. וו.].

carniv'ora *n.* (קאר-ניוו'-א-רא) חיות וואס נעהרען זיך מיט פלייש.

carnivorac'ity *n.* (קאר-ני-ווא-רעס'-אי-טי) דער אפעטיט אדער די לוסט צו פלייש.

carniv'oral *a.* (קאר-ניוו'-א-רעל) וואס איז שייך צו די חיות וועלכע נעהרען זיך מיט פלייש.

car'nivore *n.* (קאר'-ני-וואור) א פלייש־עסענדע חיה.

carniv'orous *a.* (קאר-ניוו'-א-ראס) וואס עסען אדער שפייזען זיך מיט פלייש [וועגען חיות].

carniv'orously *adv.* (קאר-ניוו'-א-ראס-לי) שפייזענדיג זיך מיט פלייש.

carniv'orousness *n.* (קאר-ניוו'-א-ראס-נעס) דאס שפייזען זיך מיט פלייש.

car'nose *a.* (קאר'-נאוס) פליישיג, וואס איז שייך צו פלייש.

carnos'ity *n.* (קאר-נאס'-אי-טי) א פלייש־געוויקס [א גוז].

car'nous *a.* (קאר'-נאס) פליישיג; וואס איז שייך צו פלייש.

car'ny *n. and v.* (קאר'-ני) חניפה; חנפ'ענען.

car'ob *n.* (קער'-אב) יאהאניס־ברויט־בוים [אזא בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסט א זארט בעבלעך]; די פרוכט פון יאהאניס־ברויט־בוים.

car'ob-bean *n.* (קער'-אב-ביען) יאהאניס־ברויט [די בעבלעך פון דעם יאהאניס־ברויט־בוימעל].

car'ob-tree *n.* (קער'-אב-טריע) ז. *carob*

car'ol *n. and v.* (קער'-אל) א פרעהליכעס ליעד; א לויבגעזאנג; זינגען; פרעהליך זינגען; לויבען מיט געזאנג.

car'olin *n.* (קאר'-א-לין) אן אלטע דייטשע גאלדענע מטבע; א שוועדישע גאלדענע מטבע, וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 2 אמעריקאנער דאלאר.

caroli'na all'spice (קער-או-לאי'-נע אהל'-ספאיס) די זים־פלאנצע [א געוויסע וועסט־אינדישע פלאנצע].

Carolina Allspice

car'oling *n.* (קער'-אל-אינג) א לויב־געזאנג; א געזאנג פון פרייד.

Carolin'gian *n. and a.* (קער-א-לינ'-דזשי-ען) ז. *Carlovingian*

Carolin'ian *n. and a.* (קער-א-לינ'-אי-ען) וואס איז נוגע צו נארד, אדער זיד קאראלאינע; אן איינוואהנער פון נארד אדער זיד קאראלאינע [איינע פון די שטאאטען אין נארד־אמעריקא].

carolit'ic *a.* (קער-א-ליט'-איק) בעפוצט מיט צווייגען און בלעטער [ביי זיילען פון א געביידע].

car'olling *n.* (קער'-אל-אינג) ז. *caroling*

car'olus *n.* (קער'-א-לאס) אן אלטע ענגלישע גאלדענע מטבע אין ווערטה פון אן ערך פינף אמעריקאנער דאלאר.

car'om *n. and v.* (קער'-אם) דאס אנקלאפען צוויי אדער דריי ביליארד קוילען מיט איין שטויס פון קיע [ביליארד־שטעקען]; געבען א קונציגען שטויס, ווי מיט א קיע אין ביליארד־שפיעל.

car'omel *n.* (קער'-א-מעל) ז. *caramel*

carot'id *n. and a.* (קע-ראט'-איד) די הויפט ארטעריע פון האלז וואס פיהרט דאס בלוט צום מארך; וואס איז שייך צו דער הויפט ארטעריע פון האלז.

carot'idal *a.* (קע-ראט'-איד-על) וואס איז שייך צו דער הויפט ארטעריע פון האלז.

carot'id ar'teries (קע-ראט'-איד אר'-טע-ריז) די הויפט ארטעריען פון האלז [איינע רעכטס און די צווייטע לינקס]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

carou'sal *n.* (קע-ראו'-זעל) א טרינק־פעסט; א גרויסע טרינקעריי.

carouse' *v. and n.* (קע-ראוז') זויפען, שוועכען, פיעל טרינקען; א טרינק־פעסט.

car'ousel *n.* (קער'-או-זעל) א קארוסעל [הילצערנע פערדלעך אדער אזעלכע וויעגען וואס דרעהען זיך אין דער רונד].

carou'ser *n.* (קע-ראו'-זער) א טרינקער, א שוועכער, א שכור.

carou'singly *adv.* (קע-ראו'-זינג-לי) דורך שכור'ען, שוועכען.

carp *n. and v.* (קארפ) קארפ [א פיש]; אויסזעצען פעהלערען, טאדלען, זידלען.

Carp

car'pal *a. and n.* (קאר'-פעל) וואס איז שייך צום האנד־געלענק; וואס איז שייך צו דעם ווארצעל פון אן אינזעקט'ס פליגעל; האנד־געלענק; האנד־ווארצעל־ביין [דער ביין וואו די האנד־פלעכע פאנגט זיך אן].

car'pal bone (קאר'-פעל באון) דער האנד־ווארצעל־ביין [דער ביין וואו די האנד־פלעכע פאנגט זיך אן].

car'pal joint (קאר'-פעל דזשאינט) דאס האנד־געלענק.

carp at (קארפ עט) טאדלען, אויסזעצען פעהלערען אהן א גרונד.
Do not **carp at** my action.

Carpa'thian *a.* (קאר-פיי'-טהי-ען) וואס איז שייך צו די קארפאטען־בערג [אין עסטרייך].

Carpa'thians *n.* (קאר-פיי'-טהי-ענז) די קארפאטען־בערג [אין עסטרייך].

car'pel *n.* (קאר'-פעל) אן איינפאכער פעסטיל [ווייבליכער ארגאן ביי פלאנצען].

car'pellary *a.* (קאר'-פע-ליי-רי) וואס איז שייך צו אן איינפאכען פעסטיל [ווייבליכער ארגאן ביי פלאנצען].

carpel'lum *n.* (קאר-פעל'-אם) ז. *carpel*

car'penter *n. and v.* (קאר'-פענ-טער) א טישלער, א בוי־טישלער, א סטאליאר; טהאן טישלער־ארבייט.

car'penter-bee *n.* (קאר'-פענ-טער-ביע) אזא ביען וואס מאכט זיך איהר נעסט אין שטיקער האלב־פערפוילטען האלץ, וואו זי האקט אויס מיט איהר שארפען הארטען שטאכעל מעהרערע קעמערלעך און לעגט אין זיי איהרע אייער.

Carpenter-bee

car'penter's adze (קאר'-פענ-טערז עדז) א טישלער־הובעל.

car'penter's ax (קאר'-פענ-טערז עקס) א בוי־טישלער־האק.

car'penter's bench (קאר'-פענ-טערז בענטש) א הובעל באנק; א ווארשטאט פון א סטאליאר.

car'penter's work (קאר'-פענ-טערז הוואירק) טישלער־ארבייט, בוי־ארבייט.

car'pentry *n.* (קאר'-פענ-טרי) טישלעריי, סטאליעריי, בוי־ארבייט.

car'per *n.* (קאר'-פער) איינער וואס טאדעלט אהן א גרונד.

car'pet *n. and v.* (קאר'-פעט) קאוויאר, טעפיך; דיוואן; בעדעקען מיט א טעפיך; אויסשפרייטען א טעפיך.

car'pet-bag *n., v. and a.* (קאר'-פעט-בעג) 1. א רייזע־זאק [געמאכט פון טעפיך־שטאף]; 2. לעבען אדער האנדלען ווי א וואנדערענדער ספעקולאנט [איינער וואס זיין גאנצער פערמעגען בעשטעהט ניט מעהר ווי אין דעם וואס ער פיהרט אין זיין רייזע־זאק און קוקט נאר אוים אויף ספעקולאציעס אין דעם ארט וואו ער קומט]; 3. וואס פיהרט פאליטיק אויף דעם שניט פון א וואנדערענדען ספעקולאנט. ז. *carpet-bagger*
3. I mean real politics but no **carpet-bag** politics.

car'pet-bag'ger *n.* (קאר'-פעט-בעג'-ער) איינער וואס זיין גאנצער פערמעגען בעשטעהט ניט מעהר ווי אין דעם וואס אין זיין רייזע־זאק געפינט זיך און קוקט נאר אוים אויף ספעקולאציעס אין דעם ארט וואו ער קומט; א פרעמדער וואס פלעגט קומען און זיך בענוצען מיט די אונארדנונגען אין דעם פאליטישען צושטאנד פון די זיד־שטאאטען פון אמעריקא נאך דעם בירגער־קריעג צו בעקומען דעם איינפלוס אויף די בעפרייטע נעגערם און אויסנוצען זייערע שטימען פאר זיינע צוועקען [הויפטזעכליך פלעגט מען אזוי רופען די וואס פלעגען קומען פון די אמעריקאנער נארד־שטאאטען].

car'pet-bag'gism *n.* (קאר'-פעט-בעג'-איזם) דאס פיהרען פאליטיק אויף דעם שניט פון וואנדערענדע ספעקולאנטען. ז. *carpet-bagger*

car'pet-bea'ter *n.* (קאר'-פעט-ביע'-טער) א טעפיך־רייניגער [איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט רייניגען טעפיכער דורך אויסקלאפען פון זיי דעם שטויב]; א מאשין צום אויסקלאפען דעם שטויב פון טעפיכער.

car'pet-bee'tle *n.* (קאר'-פעט-ביעטל) אזא גרויסער זשוק [וועלכער צופרעסט טעפיכער און אנדערע וואלען־שטאף].

car'pet-brush *n.* (קאר'-פעט-בראש) אזא בארשט צום רייניגען טעפיכער.

car'pet-bug *n.* (קאר'-פעט-באג) ז. ***carpet-beetle***

car'pet-dance *n.* (קאר'-פעט-דענס) א לייכטע, היימישע טאנץ=אונטערהאלטונג [וואו די טעפיכער ווערען ניט אוועקגענומען, ווי דאס ווערט געטהאן ביי א באל].

car'pet-friend *n.* (קאר'-פעט-פרענד) ניט קיין איבערגעגעבענער פריינד, א פריינד נאר אויף שמחות.

He is only a **carpet-friend.** He shares our joys, but not our sorrows.

car'pet-knight *n.* (קאר'-פעט-נאיט) א ריטער וואס האט קיין פולווער ניט געשמעקט; א זאלאן=העלד.

car'pet-mon'ger *n.* (קאר'-פעט-מאנ'-גער) א טעפיך=הענדלער; איינער וואס לעבט אין לוקסוס און פערגניגען.

car'pet-rod *n.* (קאר'-פעט-ראד) א טעפיך=שטאנג [צום פעסטהאלטען דעם טעפיך אויף די טרעפ].

car'pet-snake *n.* (קאר'-פעט-סנייק) אזא גרויסע אויסטראלישע שלאנג [איהר הויט האט פערשיעדענע קאלירען].

car'pet-strai'ner *n.* (קאר'-פעט-סטריי'-נער) אזא געצייג אויסצושפרייטען א טעפיך.

car'pet-stretch'er *n.* (קאר'-פעט-סטרעטש'-ער) ז. ***carpet-strainer***

car'pet-swee'per *n.* (קאר'-פעט-סהוויע'-פער) אזא בעזים צום רייניגען טעפיכער און ארויסצונעהמען פון זיי דעם שטויב.

car'pet-thread *n.* (קאר'-פעט-טהרעד) אזא זארט שטארקער פאדים צום צונויפנעהען טעפיכער.

car'pet-wire *n.* (קאר'-פעט-הוואיר) אזא דראט מיט וועלכען עס ווערט פעסט געהאלטען דער טעפיך אויף'ן טרעפ.

carphol'ogy *n.* (קאר-פאל'-א-דזשי) דאס צופען פון היץ די בעט=געוואנד פון א קראנקען, וואס ליעגט אין פיבער.

car'ping *n. and a.* (קאר'-פינג) טאדלענדיג אדער קריטיקירענדיג אהן א גרונד; טאדעל, גרונדלאזע קריטיק, פעהלער=זוכעניש.

car'ping crit'ic (קאר'-פינג קריט'-איק) גרונדלאזע קריטיק; א קריטיקער, וואס זוכט נור חסרונות.

car'polite *n.* (קאר'-פא-לאיט) פערשטיינערטע פרוכט [פרוכט, וועלכע איז פערוואנדעלט געווארען אין שטיין].

carpol'ogy *n.* (קאר-פאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פרוכט.

car'pus *n.* (קאר'-פאס) האנד=געלענק; האנד=ווארצעל, האנד=ווארצעל=ביין [דער ביין וואו די האנד=פלעכע פאנגט זיך אן].

car'rack *n.* (קער'-עק) ז. ***carack***

carrageen' *n.* (קער-ע-גיען') ז. ***carageen***

carragheen' *n.* (קער-ע-גיען') ז. ***carageen***

car'rat *n.* (קער'-עט) ז. ***carat***

car'raway *n.* (קער'-ע-הוויי) ז. ***caraway***

car'riable *a.* (קער'-אי-עבל) וואס קען געטראגען ווערען.

car'riage *n.* (קער'-אידזש) א קארעטע; דאס טראגען; דאס פיהרען, דאס פיהרען סחורה אדער פערזאנען; טראנספארט=געשעפט; די אויסגאבען אויף פוהר אדער טראנספארט; אויפפיהרונג.

car'riageable *a.* (קער'-אידזש-עבל) וואס קען טראנספארטירט אדער געפיהרט ווערען מיט א קארעטע.

car'riage-beam *n.* (קער'-אידזש-ביעם) דער דייקסעל [דאס קוואר=שטענגעל פון א וואגען, צו וועלכען די פערד ווערען געשפאנט].

car'riage-com'pany *n.* (קער'-אידזש קאמ'-פע-ני) רייכע לייט וואס פאהרען אין אייגענע קארעטען.

car'riage-drive *n.* (קער'-אידזש-דראיוו) דער צופאהר צו א הויז פאר קארעטען.

car'riage-free *a.* (קער'-אידזש-פריע) פריי פון צאהלען טראנספארט=געלד.

car'riage-lif'ter *n.* (קער'-אידזש-ליפ'-טער) א מאשין צום הויבען שווערע משא.

car'riage-paid *a.* (קער'-אידזש=פייד) פאסט=פריי, פראנקא, פאר טראנספארט בעצאהלט.

car'riageway *n.* (קער'-אידזש הוויי) א וועג פאר פוהרען אדער קארעטען [ווי אויף א בריק, אין א גאס א. ד. ג.]; א פאהר=וועג.

car'rick *n.* (קער'-איק) ז. ***carack***

car'rick-bend *n.* (קער'-איק-בענד) אזא שלייף אדער קנופ וואס מאטראזען מאכען צו בעהעפטען צוויי שטריק.

Carrick-bend

car'ried *a.* (קער'-איד) ניט אין גאנצען ביים פערשטאנד; ניט בכח צו בעגרייפען פשוט'ע זאכען.

car'rier *n.* (קער'-אי-ער) א טרעגער.

car'rier-pige'on *n.* (קער'-אי-ער פידזש'-אן) א פאסט=טויב [א געלערענטע טויב מיט וועלכע מען שיקט בריעף].

Carrier-pigeon

car'rion *n.* (קער'-אי-אן) א נבלה, א פגר; א ווערטהלאזער מענש אדער זאך.

car'rion-bee'tle *n.* (קער'-אי-אן-ביעטל) אזא זשוק [קעפער] וואס שפייזט זיך מיט נבלה=פלייש.

car'rion-crow *n.* (קער'-אי-אן-קראו) א קראהע, א וואראנע.

car'rion-fee'der *n.* (קער'-אי-אן פיע'-דער) א חיה וואס עסט נבלות.

car'rion-flow'er *n.* (קער'-אי-אן-פלאו'-ער) אזא פלאנצע וואס האט דעם ריח פון א נבלה.

car'rion-hawk *n.* (קער'-אי-אן-האהק) א רויב=פויגעל וואס עסט נבלות.

car'rion-vul'ture *n.* (קער'-אי-אן-וואל'-טשור) דער גייער אדער שווארצער אדלער [רויב=פויגלען וואס עסען נבלות].

car'rom *n.* (קער'-אם) ז. ***carom***

carronade' *n.* (קער-א-נייד') אזא קליינער, לייכטער הארמאט.

car'rot *n.* (קער'-אט) א מער, א מעררִיב; צונויפגעראלטע טאבאק; רויטע האר, א רויטער קאפ.

car'rotiness *n.* (קער'-אט-אי-נעס) רויטקייט פון די האר; רויט=געלבע פארב.

car'roty *a.* (קער'-אט-אי) וואס האט רויטע האר; ענהליך אין פארב צו מערען.

car'rousel *n.* (קער'-או-זעל) ז. ***carousel***

car'ry *v. and n.* (קער'-אי) טראגען; בריינגען; פיהרען; אנפיהרען; אריבערפיהרען; אריינפיהרען; אוועקפיהרען; מיטפיהרען; מיטנעהמען; אוועקטראגען, אוועקרייסען; זיך האלטען, האלטען דעם קאפ; האבען אדער האלטען אין א געוויסער ריכטונג; לאנד וואס איז אבגעטיילט פון א וואסער וואס ווערט אריבערגעפאהרען מיט א שיפעל.

car'ry a brave form (קער'-אי ע ברייוו פארם) אויסזעהען שעהן.

car'ry a jest (קער'-אי ע דזשעסט) טרייבען שפאס.

car'ryall *n.* (קער'-אי-אהל) אזא געדעקטער פיער=רעדערדיגער לייכטער, קליינער וואגען געשפאנט צו איין פערד, א פאמיליע=וואגען.

car'ry a mo'tion (קער'-אי ע מאו'-שאן) דורכפיהרען א פארשלאג [אויף א פערזאמלונג].

car'ry a price (קער'-אי ע פראיס) קאסטען.

car'ry a ques'tion (קער'-אי ע קהוועס'-טשאן) ז. ***carry a motion***

car'ry arms (קער'-אי ארמז) טראגען וואפען; זיין א סאלדאט אין דער ארמעע; האלטען דעם ביקס גלייך אנטקעגען דער פלייצע.

car'ry a town (קער'-אי ע טאון) 1. איינגעהמען א שטאדט. 2. געווינען די וואהלען אין א שטאדט.

1. The rebels in china **carried** many **towns.** 2. The governor **carried** our **town** by a large majority.

car'ry away' (קער'-אי ע-הוויי') הינרייסען [פון די געפיהלען]; אוועקנעהמען; אוועקרייסען.

car'ry coals to New'castle (קער'-אי קאולז טו ניו'-קעסל) גיסען וואסער אין ים; ארויסווארפען ארבייט אויף גארניט [פיהרען קויהלען אין ניו=קעסטעל, וואס איז דער ארט פון קויהלען].

car'ry eve'rything (קער'-אי עוו'-רי-טהינג) אלעס אוועקרייסען, יעדען ווידערשטאנד בעזיעגען.

car'ry false (קער'-אי פאהלס) אבווייכען פון דער גערעדער ריכטונג; אראבגעהן פון גלייכען וועג.

car'ry forth (קער'-אי פאורטה) ארויסטראגען פארויס; ארויסשטעלען פאר די אויגען; בעהויפטען עטוואס.

car'ry for'ward (קער'-אי פאר'-הווארד) אריבערטראגען [א חשבון אויף א צווייטען בלאט פון בוך].

car'rying *n. and a.* (קער'-אי-אינג) דאס טראגען, דאס פיהרען; א טראנספארט געשעפט; טראגענדיג, פיהרענדיג; וואס פאדערט זיך ניט צו בעצאהלען האפען=געלד.

car'rying-on *n.* (קער'-אי-אינג-אן) ווילדע שטיפעריי, סקאנדאלעזע אויפפיהרונג.

car'rying-trade *n.* (קער'-אי-אינג-טרייד) טראנספארט=האנדעל.

car'rying-traf'fic *n.* (קער'-אי-אינג-טרעפ'-איק) ז. ***carrying-trade***

car'ry in'to effect' (קער'-אי אינ'-טו ע פעקט') פערווירקליכען, אויספיהרען.

car'ry in'to execu'tion (קער'-אי אינ' טו עק-סי-קיו'-שאן)
ז. *carry into effect*

car'ry in'to the book (קער'-אי אינ'-טו טהי בוק) אריינטראגען אין בוך [פערשרייבען].

car'ry it (קער'-אי איט) איינגעהמען, די אויבערהאנד בעקומען.

car'ry low (קער'-אי לאו) האלטען דעם קאפ אראבגעלאזען [וועגען א פערד].

car'ry off (קער'-אי אף) 1. אוועקטרא-גען; אוועקפיהרען; 2. טויטען.
2. My friend was **carried off** by pneumonia.

car'ry off a prize (קער'-אי אף ע פראיז) געווינען א פריז, ערהאלטען א פרעמיע.

car'ry on (קער'-אי אן) 1. אנפיהרען, פארטזעצען; 2. שטיפען, קעהרען מעשים.
1. Turkey is **carrying on** a war with Italy.
2. In the absence of the teacher the boys **carried on** in the room.

car'ry on a busi'ness (קער'-אי אן ע ביז'-נעס) פיהרען א געשעפט.

car'ry on a cause (קער'-אי אן ע קאהז) פיהרען א פראצעס, א משפט.

car'ry on a design' (קער'-אי אן ע די-זאין') זיך פיהרען נאך א געוויסען פלאן.

car'ry on a law'suit (קער'-אי אן ע לאה'-סיוט) פיהרען א פראצעס, א מישפט.

car'ry on a siege (קער'-אי אן ע סיעדזש) בעלאגערען.

car'ry one's self (קער'-אי הוואנז סעלף) זיך אויפפיהרען, זיך בענעהמען.

car'ry one's self high (קער'-אי הוואנז סעלף האי) פיהרען זיך שטאלץ, איבערמוטיג.
He is too proud. He is **carrying himself high**.

car'ry out (קער'-אי אוט) 1. ארויס-טראגען, ארויספיהרען; 2. דערפיהרען ביז צום ענד, אויספיהרען, דערענדיגען.
2. I want to **carry out** my purpose.

car'ry o'ver (קער'-אי או'-ווער) ארי-בערטראגען, אריבערפיהרען; אריבער-טראגען [א חשבון] אויף א צווייטען בלאט].

car'ry the bell (קער'-אי טהי בעל) זיעגען, געווינען.

car'ry the day (קער'-אי טהי דיי) זיעגען, געווינען.
The Italians **carried the day** against the Turks.

car'ry the house (קער'-אי טהי האוס) קריגען גרויסע אפלאדיסמענטען [אין טעאטער].

car'ry the point (קער'-אי טהי פאינט) דערגרייכען דעם ציעל.

car'ry the world before' one (קער'-אי טהי הווירלד בי-פאור' הוואן) האבען גרויס ערפאלג, זיין איבעראל זיעג-רייך.
It happens, that even ambitious men fail to **carry the world before them**.

car'ry through (קער'-אי טהרוה) דורכפיהרען, אויספיהרען.

car'ry to account' (קער'-אי טו ע-קאונט') אריינטראגען אין חשבון.

car'ry too far (קער'-אי טו פאר) איבערטרייבען; אריבערכאפען די מאס.

car'ry up (קער'-אי אפ) ארויפפיהרען ארויפטראגען; ארויפבריינגען.

car'ry well (קער'-אי הוועל) האלטען הויך דעם קאפ [וועגען פערד]; זיך גוט האלטען, זיך גוט בענעהמען.

car'ry with a high hand (קער'-אי הוויטה ע האי הענד) זיך פיהרען מיט איבערמוט [ביד רמה].

car'-seal *n.* (קאר'-סיעל) א וואגאן-פלאמבע [ביי אן איזנבאהנ'עגלאהדענעם פראכט-וואגאן ווערט דורכגעצויגען א דראט דורכ'ן שלאס און אויף די ענדען פון דראט ווערט דורך אזא געצייג ארויפגע-פרעסט א געוויסע פלאמבע פון בליי אדער אנדער ווייכען מאטעריאל; אום צו עפענען דעם וואגאן מוז מען דורכשניידען דעם דראט אדער אראברייסען די פלאמ-בע].

car'-spring *n.* (קאר'-ספרינג) א וואגאן-פרוזשינע [א פרוזשינע וועלכע האט דעם צוועק צו פערקלענערען דאס טרייס-לען פון וואגאנעם ביים פאהרען].

car'-star'ter *n.* (קאר'-סטאר'-טער) אזא פרושינע ביי א טראמוויי-וואגאן וואס האט דעם צוועק צו פערלייכטערען איהם זיך צו ריהרען פון ארט, ווען ער האט זיך אבגעשטעלט; דער וואס גיט דעם סיגנאל אויף אן אייזענבאהן אבצו-פאהרען פון דער סטאציאן.

cart *n.* and *v.* (קארט) א צוויי-רעדער-דיגער לייכטער וועגעל צו פיהרען משא; פיהרען סחורה אין א צוויי-רעדערדיגען לייכטען וועגעל.

car'tage *n.* (קאר'-טיידזש) פוהר-לוין; דאס פיהרען אין א צוויי-רעדערדיגען וועגעל.

car'taret *n.* (קאר'-טע-רעט) א נארע צום שלאפען.

cart'-bote *n.* (קארט'-באוט) דאס האלץ וועלכעס אן ארענדאר איז געווען בע-רעכטיגט צו נעהמען צו מאכען געצייג צו בעארבייטען לאנד [אין די אלטע ענגלי-שע געזעצען].

carte *n.* (קארט) א קליינע פאטאגראפישע קארטע [וויזיט פאטאגראפיע]; א שפיי-זע-קארטע [אין א רעסטאראן]; א גע-וויסע בעוועגונג מיט דער האנד אין פעכ-טען מיט א שווערד.

carte blanche (קארט בלאנש) אן אונ-בעשרענקטע בעפאלמעכטיגונג; אן ער-לויבניש אהן וועלכע עס איז בעשרענקונ-גען און בעדינגונגען.

carte'-de-visite' *n.* (קארט'-דע-ווי-זיט') א קליינע פאטאגראפישע קארטע [אונ-געפעהר די גרויס פון א וויזיט-קארטע].

car'tel *n.* (קאר'-טעל) אן אויסליפערונגס אבמאך [אן אבמאך צווישען קריעג-פיה-רענדע לענדער זיך צו בייטען מיט די קריעגס-געפאנגענע]; א שריפטליכע ארויספאדערונג צום קאמפף אדער דועל; א שיף וואס פיהרט קריעגס-געפאנגענע צום אבבייטען; א קארטע.

car'tel-ship *n.* (קאר'-טעל-שיפ) א שיף וואס פיהרט קריעגס-געפאנגענע צום אב-בייטען [לויט דעם אבמאך וואס ווערט אפט געמאכט צווישען צוויי קריעג-פיה-רענדע לענדער].

car'ter *n.* (קאר'-טער) א פוהרמאן; איינער וואס פיהרט א צוויי-רעדערדיגען וועגעל מיט משא אדער סחורה.

Carte'sian *a.* and *n.* (קאר-טי'-זשיען) וואס איז שייך צום פראנצויזישען פילא-זאף און מאטעמאטיקער דעקארט און זיין פילאזאפישע סיסטעם [געלעבט אין 17טען יאהר-הונדערט]; איינער וואס איז אן אנהענגער פון דעקארט.

Carte'sian coor'dinates (קאר-טי'-זשיען קא-אר'-די-נייטס) די קאארדינא-טען סיסטעם אין דער מאטעמאטיק וועל-כע דער פראנצויזישער פילאזאף און מא-טעמאטיקער דעקארט האט ערפונדען אין יאהר 1637 [די קאארדינאטען סיסטעם גיט די מעגליכקייט צו בעשטימען די לא-גע פון וועלכען עס איז פונקט אין א פלע-כע אדער רוים]; די ליניע y—o ווערט גערופען ארדינאטע, די ליניע x—o — אבסציסע.

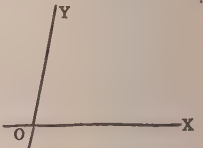

Cartesian Coordinates

Carte'sian dev'il (קאר-טי'-זשיען דעוויל) דער קארטעזיאנישער טייוועלע [אזא שפיעל-צייג וועלכער בערוהט אויף די געזעצען פון דער פיזיק וועגען דער שווערקייט פון שטאפען. עס בעשטעהט פון א פיגור וואס ווערט מייסטענס געמאכט אין דער פארם פון א טייוועל. אינווענדיג איז די פיגור פוסט. דער אויבערשטער טייל איה-רער איז אנגעפילט מיט לופט, דער אונטערשטער טייל—מיט וואסער. דאס טיי-וועלע ווערט אריינגעשטעלט אין א פלאש וואס איז כמעט פול מיט וואסער און פעסט פערמאכט מיט א גומינע פראבקע. ווען מען גיט די פראבקע א דריק מיט'ן פינ-גער ווערט די לופט אין פלאש צוזאמענגעפרעסט. די צונויפגע-פרעסטע לופט דריקט דאס וואסער אין פלאש און עס דרינגט אריין מעהר וואסער אין דער פיגור פון טייוועלע און עס לאזט זיך אראב נידריגער צום דעק פון פלאש. הערט מען אויף די פראבקע צו דריקען, דאן הויבט זיך דאס טייוועלע ווידער אויף העכער. דריקענדיג אזוי די פראבקע און אויפהערענדיג, מאכט מען, אז דאס טייוועלע זאל טאנצען אין פלאש ארויף און אראב].

Cartesian Devil

Carte'sian di'ver (קאר-טי'-זשיען דאי'-ווער) ז. *Cartesian devil*

Carte'sian geom'etry (קאר-טי'-זשיען דזשי-אמ'-עט-רי) אנאליטישע גע-אמעטריע [בעגרינדעט פון דעקארט, דיענט צו בעשטימען די לאגע פון פונק-טען אין א פלעכע אדער רוים דורך קא-ארדינאטען].
ז. *Cartesian coordinates*

Carte'sianism *n.* (קאר-טי'-זשיע-ניזם) די פילאזאפיע פון דעם פראנצוי-זישען פילאזאף דעקארט.

Carte'sian meas'ure of force (קאר-טי'-זשיען מעזש'-אור אוו פאורס) דאס מעסטען קראפט אין פערהעלטניס מיט דער געשווינדיגקייט אויף דעם גרונד פון דער בעאבאכטונג, אז עס איז נויטיג דיזעלבע קראפט צו הויבען איין פונט משא צוויי פוס הויך ווי די וואס איז נויטיג צו הויבען צוויי פונט משא איין פוס הויך.

cart'ful *n.* (קארט'-פול) אזוי פיעל ווי א וואגען קען ארייננעהמען.

Carthagin'ian *a. and n.* (קאר-טהע-דזשינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו קארטהאגא [אן אמאליגע בעריהמטע שטאדט אין נארד-אפריקא, וואו עס געפינט זיך איצט טוניס, געגרינדעט פון די פעניציאנער אין דעם 9טען יאהרהונדערט בעפאר קריסטוס געבורט]; אן איינוואהנער פון קארטהאגא.

cartham'ic *a.* (קאר-טהעמ'-איק) וואס איז שייך צו דעם רויטען פארבשטאף, וועלכער ווערט געמאכט פון דער זאפלאר-פלאנצע [אזא זאפראן-ארטיגע פלאנצע].

car'thamin *n.* (קאר'-טהע-מין) א רויטער פארבשטאף וואס ווערט געמאכט פון דער זאפלאר-פלאנצע [אזא זאפראן-ארטיגע פלאנצע].

car'thamine *n.* (קאר' טהע מין) ז. *carthamin*.

car'thamus *n.* (קאר-טהע-מאס) די זאפלאר-פלאנצע [אזא זאפראן-ארטיגע פלאנצע פון וועלכע עס ווערט געמאכט רויטע פארב].

cart'-horse *n.* (קארט'-הארס) א פערד וואס שלעפט א צוויי-רעדערדיגען וועגעל מיט משא אדער סחורה.

Carthu'sian *n. and a.* (קאר-טהיו'-זשיען) א מאנאך אדער א מאנאשקע פון דעם קארטהויזער ארדען [א קריסטליכער ארדען געגרינדעט אין יאהר 1086 אין פראנקרייך]; א שילער פון א געוויסער שוהל אין לאנדאן וועלכע האט עקזיסטירט ביז דעם יאהר 1872; וואס איז שייך צו א קארטהויזער מאנאך.

car'tilage *n.* (קאר'-טי-לעדזש) כראמשקע, בראשטש, קנארפעל [אזא ווייסער הארטליכער שטאף אין פלייש].

car'tilage-bone *n.* (קאר'-טי-לעדזש-באון) כראמשקע-ביין.

cartilag'inous *a.* (קאר-טי-לעדזש'-אי-נאס) כראמשקעדיג, קנארפעלדיג; ענהליך צו כראמשקע. ז. *cartilage*.

Car'tist *n.* (קאר'-טיסט) אן אונטערשטיצער אדער אנהענגער פון דער שפאנישער און פארטוגעזישער קאנסטיטוציאן.

cart'-jade *n.* (קארט-דזשייד) א פערד א פגירה; א לאסט-פערד.

cart'-load *n.* (קארט'-לאוד) די לאדונג פון א וואגען; א סך, א גרויסע מאסע.

cart'man *n.* (קארט'-מען) איינער וואס שטופט א צוויי-רעדערדיגען וועגעל מיט משא אדער סחורה.

cartog'rapher *n.* (קאר-טאג'-רע-פער) א קארטאגראף, לאנד-קארטען-צייכנער, א צייכנער פון געאגראפישע קארטען.

cartograph'ic *a.* (קאר-טא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו קארטאגראפיע. ז. *cartographer*.

cartograph'ical *a.* (קאר-טא-גרעפ'-איק-על) ז. *cartographic*.

cartograph'ically *adv.* (קאר-טא-גרעפ'-איק-על-אי) דורך קארטאגראפיע.

cartog'raphy *n.* (קאר-טאג'-רע-פי) קארטאגראפיע, די קונסט פון צוזאמענשטעלען לאנדקארטען; די צוזאמענשטעלונג פון געאגראפישע קארטען; די צייכנונג פון לאנד-קארטען.

car'tomancy *n.* (קאר'-טא-מען-סי) נביאות דורך קארטען; דאס ווארפען קארטען.

car'ton *n.* (קאר'-טאן) קארטאן, טאקטור, פאפ [אזא דיקער פאפיער פון וועלכען מען מאכט קעסטלעך]; א קארטאן-קעסטעל, א פאפקע.

car'tonnage *n.* (קאר'-טאנ-אייזש) קארטאן, טאקטור, פאפ, טאוועל-פאפיער.

carton'-pierre' *n.* (קאר-טאנ'-פיער') אזא זארט קארטאן וועלכער ווערט געברויכט אין דער ארכיטעקטור צו מאכען ארנאמענטען פאר געביידען.

cartoon' *n. and v.* (קאר-טוהן') א צייכנונג וואס ווערט געמאכט אויף א שטארקען פאפיער צו בענוצען אלס מוסטער פאר דעקאראציאנס-צוועקען; א צייכנונג; א קאריקאטור-צייכנונג [פון א פערזאן אדער וואס שטעלט פאר א פאסירונג]; צייכענען א קאריקאטור.

cartoon'ist *n.* (קאר-טוהנ'-איסט) א צייכנער פון קאריקאטורען. ז. *cartoon*.

cartouche' *n.* (קאר-טוש') א פאטראנען-קעסטעל [א קעסטעל צום האלטען שיס-פאטראנען]; אזא פאנטאסטיש אויסגעמאלטער אדער אויסגעשניצטער קליינער שילד פאר אן אויפשריפט.

car'tridge *n.* (קאר'-טרידזש) דער הילז פון א פאטראנע [פון א ביקס].

car'tridge-bag *n.* (קאר'-טרידזש-בעג) אזא זעקעל אין וועלכען מען האלט א קארטעטש [צום שיסען].

car'tridge-belt *n.* (קאר'-טרידזש-בעלט) א פאטראנען-גארטעל [אזא גארטעל וואס איז געמאכט, אז מען זאל קענען טראגען איהם שיס-פאטראנען].

car'tridge-box *n.* (קאר'-טרידזש-באקס) א פאטראנען-קעסטעל.

car'tridge-case *n.* (קאר'-טרידזש-קייס) א פאטראנען-קעסטעל; א פאטראנען הילז.

car'tridge-gage *n.* (קאר'-טרידזש-גיידזש) אזא זארט שטאל-בלעך וואס ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון שיס-געוועהר.

car'tridge-loa'der *n.* (קאר'-טרידזש-לאו'-דער) אזא אפאראט צום אנלאדען קארטעטשען.

car'tridge-pa'per *n.* (קאר'-טרידזש-פיי'-פער) אזא זארט שטארקער שארסטיגער פאפיער, וועלכער ווערט בענוצט צום צייכנען.

car'tridge-pouch *n.* (קאר'-טרידזש-פאוטש) אזא פאטראנען-קעסטעל אויסגעפוטערט מיט שעפסענע פעל.

car'tridge-wire *n.* (קאר'-טרידזש-וואיר) צינד-דראט [אויפצורייסען א מינע].

car'-truck *n.* (קאר'-טראק) דער רעדער-געשטעל פון א וואגאן.

car'tulary *n.* (קאר'-טיו-לע-רי) א זאמלונג פון דאקומענטען, פראטאקאלען א. ד. ג. [ווי פון א מאנאסטיר]; א צימער וואו אזעלכע דאקומענטען ווערען געהאלטען; א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט אויף אזעלכע פאפיערען.

cart'way *n.* (קארט'-הוויי) א וועג צום פאהרען.

cart'wright *n.* (קארט'-ראיט) א וואגען-מאכער.

car'ucage *n.* (קער'-או-קיידזש) דאס אקערען לאנד; אן אמאליגער שטייער אויף לאנד וואס איז געווען פעסטגעשטעלט אויף יעדע הונדערט אקער.

car'ucate *n.* (קער'-או-קייט) א שטיק לאנד וואס קען אויפגעאקערט ווערען פון איין אקער-אייזען [א פארצייטיגע מאס פון לאנד, אן ערך 100 אקער].

car'uncle *n.* (קער'-אנקל) א פלייש-געוויקס אויפ'ן קערפער; דער קאם פון א האהן.

carun'cula *n.* (קע-ראנ'-קיו-לא) ז. *caruncle*.

carun'cular *a.* (קע-ראנ'-קיו-לער) וואס האט א פלייש-געוויקס; וואס האט א קאם [ביי עופות].

carun'culous *a.* (קע-ראנ'-קיו-לאס) ז. *caruncular*.

ca'rus *n.* (קיי'-ראס) פאלשטענדיגע בעוואוסטלאזיגקייט, די לעצטע גסיסה.

caru'to *n.* (קע-רו'-טאו) אזא פרעכטיגע בלוי-שווארצליכע פארב, וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסע פרוכט.

car'vacrol *n.* (קאר'-ווע-קראל) אזא קלעפיגער אויליגער שטאף מיט א זעהר אונאנגענעהמען ריח און א שארפען געשמאק וואס ווערט געמאכט פון קימעל-אויל. פלעגט בענוצט ווערען אלס מיטעל צו צאהן-וועהטאג.

car'val *n.* (קאר'-וועל) אזא ליעד, א באלאדע.

carve *v.* (קארוו) 1. צושניידען; צושניידען אין שטיקלעך; 2. שניצען; אויסשניצען; זיך בעשעפטיגען מיט שניצעריי; 3. זויער ווערען.

1. Carve meat and bread for the guests.

carve for one's self (קארוו פאר הוואנז סעלף) אליין פאר זיך זארגען; האנדלען ווי איינעם געפעלט; זיך פיהרען אונאבהענגיג.

car'vel *n.* (קאר'-וועל) אזא אלטע שפאנישע אדער פארטוגעזישע שיף; א קארב; א ליעד, א באלאדע.

car'vel-built *a.* (קאר'-וועל בילט) געבויט אזוי, אז די ברעטער קומען ניט ארויף איינס איבער דאס צווייטע, נאר ווערען הארט צוגעפאסט איינס צום אנדערען [ביי דעם בוי פון שיפען].

car'vel-work *n.* (קאר'-וועל-הווירק) דאס צונויפשטעלען און צונויפפאסען די ברעטער אדער די פלאטען פון א שיף הארט איינס צו דעם אנדערען.

car'ven *a.* (קאר'ווען) אויסגעקריצט, אויסגראווירט, אויסגעשניצט.

carve one's way (קארוו הוואנז הוויי) דורכשלאגען זיך א וועג.

carve out (קארוו אוט) 1. אויסשניידען, אויסשניצען; 2. זיך דערשלאגען [צו עפעס].

2. He carved out a career for himself.

car'ver *n.* (קאר'-ווער) איינער וואס שניידט פלייש אדער ברויט; א שניצער, סקולפטאר; א גרויסער טיש-מעסער.

car'ving *n.* (קאר'-ווינג) דאס שניידען, דאס שניצען, שניצעריי, סקולפטור.

car'ving-fork *n.* (קאר'-ווינג-פארק) א גרויסער גאפעל צו האלטען דאס פלייש ווען מען צושניידט עס.

car'ving-knife *n.* (קאר'-ווינג-נאיף) א גרויס מעסער צום שניידען פלייש.

car'ving-tools *n.* (קאר'-ווינג-טוהלז) שניצער-געצייג.

car'-wheel *n.* (קאר'-הוויעל) א ראד פון א וואגאן.

caryat'ic *a.* (קע-רי-עט'-איק) וואס איז שייך צו זיילען וועלכע זיינען געמאכט אין דער פארם פון פרויען-פיגורען [אין געביידען].

caryat'id *n. and a.* (קע-רי-עט'-איד) א זייל פון א געביידע געמאכט אין דעם געשטאלט פון א פרויען-פיגור; וואס איז שייך צו אזא זייל.

caryatide'an *a.* (קע-רי-עט-אי-די'-ען) אונטערשטיצט פון זיילען וואס האבען דעם געשטאלט פון פרויען-פיגורען [ביי געביידען].

caryat'ides *n.* (קע-רי-עט'-איד-איז) זיילען פון א געביידע געמאכט אין דעם גע=
שטאלט פון פרויען=פיגורען.

Caryatides

Cary'ocar *n.* (קע-ראי'-א-קער) אזא
מין בוימער אין די ווארעמע נעגענדען פון
אמעריקא [עם וואקסט אויף זיי א מין
זעהר גרויסע ניס פון וועלכע עס ווערט
געמאכט אויל. אנדערע בוימער דערוואק=
סען ביז 100 פוס הויך].

caryophyl'lous *a.* (קער-אי-א-פיל'-
אס) עהנליך צו נעלקען=בלומען.

casa've *n.* (קע-סא'-ווע) אזא פלאנצע
אין אפריקא און אין די ווארעמע געגענ=
דען פון אמעריקא, וועלכע ווערט בענוצט
אלס שפייז; מעהל געמאכט פון די ווארצ=
לען פון דיזער פלאנצע.

cas'cabel *n.* (קעס'-קע-בעל) אזא קנאפ
אין דעם הינטערען טייל פון א הארמאט.

cascade' *n. and v.* (קעס-קייד') א קליי=
נער וואסערפאל; קאסקאדען=שאלטונג, סע=
ריען=שאלטונג פון עלעקטרישע באטערייען
[א פערבינדונג פון א רייהע עלעקטרישע
באטערייען אויף דעם אופן, אז דער נע=
גאטיווער פאל פון איין באטעריי ווערט
פערבונדען מיט דעם פאזיטיווען פאל פון
דער אנדערער א. ז וו.]; מאכען א וואַ=
סער=פאל; מאכען א קאסקאדען=שאלטונג
ביי עלעקטרישע באטערייען.

cascaril'la *n.* (קעס קע ריל' ע) די
שמעקעדיגע קארע פון קאסקארילא=בוים
[אזא קליין בוימעל וואס וואקסט אין
וועסט=אינדיען].

case *n. and v.* (קיים) ; 1. א שיידעל;
א שייד פון א בוך; א שאכטעל; א פאו=
דעל; א קאפסעל; א קעסטעל; אן אל=
מער; א שריפט=קאסטען [אין א דרוקע=
ריי]; דער האליץ=ראהם פון א טיהר;
דער קערפער פון א געביידע; אן איבער=
צוג, א דעקע, א הילע; א פעל; 2. די קא=
זוס [א בעצייכנונג אין גראמאטיק פאר
די ענדערונגען פון דער פארם פון הויפט=
ווערטער ווען זיי קומען אין פערבינדונג
מיט די ווערטער: פון, דעם, צום א. ז. וו.
צ. ב. דער מענש, דעם מענשענס, צום מענ=
שען]; 3. דער פאל, אומשטאנד, אופן,
זאך; 4. קראנקהייטס=געשיכטע, קראנק=
הייטס-פאל; 5. געריכטס פאל, געריכטס=
פראצעס, משפט; 6. ו'ער כאראקטער, א
פערזאן וואס צייכענט זיך אוים מיט זיין
כאראקטער [צום גוטען אדער שלעכטען];
7. אריינלעגען אין א שייד; איינפאסען
אין א קאפסעל; איבערציהען, בעדעקען.
3. The case in point is no criterion to judge by. 4. The patient explained the case to the doctor. 5. The case was tried by lawyers at the last term. 6. I can tell you what a terribly hard case he has been.

ca'seate *v.* (קיי'-סי-אייט) ווערען עהנ=
ליך צו קעז.

casea'tion *n.* (קיי-סי-איי'-שאן) די
פערדיכטונג פון מילך צו קעז; דאס פער=
וואנדלען זיך אין א קעז=פערמיגע מאסע.

case'-bear'er *n.* (קיים'-בעהר'-ער) א
ווערעמעל וואס שפינט זיך ארום אין א
הילע [די ווערים פון וועלכע עס ענטוויק=
לען זיך שמעטערלינגע און אנדערע זו=
מער=פויגעלעך].

case'-bear'ing *a.* (קיים'-בעהר'-אינג)
וואס איז בעדעקט מיט א הילע [ביי גע=
וויסע ווערים].

case'-bot'tle *n.* (קיים'-באטל) א פלאש
[מייסטענס א פיערקאנטיגע] וועלכע
ווערט געהאלטען אין א קעסטעל.

case'-har'den *v.* (קיים'-הארדן) האר=
טעווען, הארט מאכען די אויבערפלעכע [ווי
פערוואנדלען די אויבערפלעכע פון אן איי=
זערנעם געגענשטאנד אין שטאל]; פער=
הארטעווען.

case'-har'dened *a.* (קיים'-האר'דנד)
וואס איז פערהארטעוועט פון אויסען [ווי
אייזערנע געצייג וו'ירען פערהארטעוועט];
אונפערשעמט, וואס האט קיין עהרע=געפיהל.

case'-harde'ning *n.* (קיים'-הארד'-
נינג) דאס פערהארטעווען די אויבערפלע=
כע פון אייזען פערוואנדלענדיג עס אין
שטאל.

ca'seic *a.* (קיי'-סי-איק) וואס איז שייך
צו קעז, וואס קומט פון קעז.

ca'sein *n.* (קיי'-סי-אין) [דער קעזעאין
קעז=שטאף אין מילך און אין פערשיעדע=
נע אנדערע שפייז=פראדוקטען]; אזא מין
קליי [צום קלעפען].

ca'seine *n.* (קיי'-סי-אין) ז. *casein*

case'-knife *n.* (קיים'-נאיף) א מעסער
וואס ווערט געהאלטען אין א שייד.

case'-lock *n.* (קיים'-לאק) א קאסטען=
שלאס וואס ווערט בעפעסטיגט צו א טהיר.

case'-ma'ker *n.* (קיים' מיי'-קער) א
שאכטעל=מאכער, א פאודעל=מאכער; א
שיידעל=מאכער [פאר ביכער].

case'mate *n.* (קיים'-מייט) א קאזעמאט,
א שטיינערנער געוועלב=קאמער אין דער
וואנד פון א פעסטונג; א קעלער=געוועלב
אין א פעסטונג פאר ארעסטאנטען; א
טורמע=קאמער.

case'mate-car'riage *n.* (קיים'-מייט-
קער'-עדזש) אזא וואגען צום אויפשטע=
לען קאזעמאט=הארמאטען.

case'mated *a.* (קיים'-מיי-טעד) וואס
האט קאזעמאטען.

case'mate-gun *n.* (קיים'-מייט-גאן)
קאזעמאטען=הארמאט.

case'mate-truck *n.* (קיים'-מייט-
טראק) אזא וואגען אויף דריי רעדער צום
פיהרען הארמאטען.

case'ment *n.* (קיים'-מענט) א פענסטער=
ראהם וואס איז געמאכט געווארען צו
עפענען אויף זאוויעסעם ווי א טהיר.

case'mented *a.* (קיים'-מענ-טעד) וואס
האט פליגעל=פענסטער.

case'ment-win'dow *n.* (קיים'-מענט-
הווינ' דאו) א פליגעל=פענסטער [אזוינע
פענסטער וואס עפענען זיך אויף זאוויע=
סעם ווי א טהיר].

case of con'science (קיים אוו קאנ'-
שענס) א זאך וואס בעלאנגט צום געווי=
סען.

case of emer'gency (קיים אוו אי-
מויר'-דזשענ סי) א דרינגענדער נויט=פאל.

ca'seous *a.* (קיי'-סי-אס); אזוי ווי קעז;
וואס איז שייך צו קעז.

casern' *n.* (קע-זוירן') א קאזארמע.

case'-shot *n.* (קיים'-שאט) א שראפנעל,
א קארטעטש [צום שיסען].

ca'seum *n.* (קיי'-סי-אם) ז. *casein*

case'-work *n.* (קיים'-הוואירק) שריפט=
זעצעריי; דאס מאכען טאוולען צום איינ=
בינדען ביכער, דאס מאכען שיידלעך צו
ביכער.

case'-worm *n.* (קיים'-הוואירם) דאס
ווערעמעל פון וועלכען עס קומט ארוים
די וואסער=מאטען פליעג.

cash *n. and v.* (קעש) מזומן, באאר
געלד; אויסבייטען א געלד=אנווייזונג
אויף מזומן.

cash'-account' *n.* (קעש'-ע-קאונט')
דער חשבון פון געלד וואס קומט אריין
אדער ווערט אויסגעצאהלט פון דער קא=
סע; דער קרעדיט פון א געוויסע סומע
וואס עס ווערט געגעבען פון א באנק צו
א פערזאן אדער א פירמע [דער יעניגער
וואס האט אזא קרעדיט אין א באנק קען
צו יעדער צייט נעהמען געלד ביז דער
סומע וואס איז פעסטגעשטעלט פאר
איהם].

cash'-book *n.* (קעש'-בוק) דאס קאסע=
בוך [א בוך אין וועלכען מען שרייבט
אריין טעגליך די איינגאמע און אויסגאבע
פון מזומן געלד].

cash'-box *n.* (קעש'-באקס) א געלד=
קעסטעל.

cash'-boy *n.* (קעש'-באי) א איינגעל
אין א געשעפט וואס טראגט דאס געלד
פון די קונים צום קאסיר.

cash'-car'rier *n.* (קעש' קער'-אי-ער)
אזא מעכאנישע איינריכטונג אין א געשעפט
אבצושיקען צום קאסיר דאס געלד וואס
דער פערקויפער נעהמט ביי די קונים.

cash'-cred'it *n.* (קעש'-קרעד'-איט)
באנק=קרעדיט. ז. *cash-account*

cash'-day *n.* (קעש'-דיי) צאהל=טאג.

cash'er-box *n.* (קעש'-ער-באקס) אזא
טיש וואס ווערט בענוצט אין גלאז=פאברי=
קען ביים בלאזען גלאז.

cashew' *n.* (קע-שוה') דער אקאיאו=
בוים [אזא מין גום=בוים וואס וואקסט
אין די ווארימע
געגענדען פון אמע=
ריקא]; די ניס פון
אקאיאו=בוים.

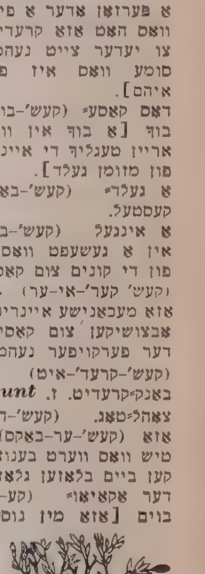

Cashew-nuts

cashew'-nut *n.*
(קע - שוה' - נאט)
אזא זארט גרויסע
ניס וועלכע וואק=
סען אויף דעם
אקאיאו=בוים פון
וועלכע עס ווערט
געמאכט א געווי=
סער זארט אויל
וואס האט א זיס=
ליכען געשמאק.

cashew'-tree *n.* (קע-שוה'-טריע) דער
אקאיאו=בוים. ז. *cashew*

cash'-girl *n.* (קעש'-גוירל) א מיידעל
אין א געשעפט וואס נעהמט דאס געלד
פון די קונים און טראגט אב צום קאסיר.

cashier' *n. and v.* (קעש-איר') 1 א
קאסיר; 2. ענטזאגען פון א שטעלע, ארוים=
ווארפען, ארויסטרייבען פון א שטעלע
אדער אמט.
2. The deserter was cashiered from the army.

cashier'er *n.* (קעש-איר'-ער) אן ענט=
זאגער, אן אבשאפער.

cash'-kee'per *n.* (קעש'-קיע'-פער) א
קאסיר.

cash'mere *n. and a.* (קעש'-מיער) קאשמיר [דינער וואלען=שטאף]; געמאכט פון קאשמיר.

cash'mere goat (קעש'-מיער גאוט) די קאשמיר=ציעג.

Cashmere Goat

cash'mere shawl (קעש'-מיער שאהל) א קאשמיר=שאל [שאלען וועלכע מען פלעגט א מאל מאכען אין דער שטאדט קאשמיר, אינדיען].

cashmerette' *n.* (קעש-מי-רעט') אזא דינער וואלען=שטאף עהנליך צו קאשמיר.

Cashme'rian *a.* (קעש-מי'-רי-ען) וואס איז שייך צום לאנד אדער שטאדט קאשמיר אין אינדיען.

cash'-note *n.* (קעש'-נאוט) א געלד=אנווייזונג.

cashoo' *n.* (קע-שוה') אן אראמאטישע פעך=זאפט פון אקאציען=בוימער.

cash'-pur'chase *n.* (קעש'-פויר'-טשעז) דאס קויפען פאר מזומן.

cash up (קעש אפ) איינקאסירען.

ca'sing *n.* (קיי'-סינג) א שייד; אן איבערצוג; א ראהם; אן איינפאסונג.

ca'sing-pa'per *n.* (קיי'-סינג-פיי'-פער) פאק=פאפיער.

casi'no *n.* (קע-סי'-נאו) א קלוב, א געזעלשאפטס=הויז, א הויז פאר פערזאמלונגען; א דארפישע הייזעל; אזא שפיעל אין קארטען.

cask *n. and v.* (קעסק) א פעסעל; אנגיסען אין א פעסעל.

cas'ket *n. and v.* (קעס'-קעט) א קעסטעל צו האלטען ציערונג; אריינלייגען אין א קעסטעל.

casque *n.* (קעסק) א פאנצער=היטעל, א העלם.

cas'sate *v.* (קעס'-אייט) אויסקאסירען, פערניכטען, ארויסנעהמען פון געברויך.

cassa'tion *n.* (קע-סיי'-שאן) דאס אויסקאסירען, דאס פערניכטען, דאס אויסמעקען.

cassa'va *n.* (קע-סא'-ווע) אזא שפייז=פלאנצע אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא; מעהל וואס ווערט געמאכט פון די ווארצלען פון דיזער פלאנצע

Cassava Branch

casse'-pa'per *n.* (קעס'-פיי'-פער) אבפאל פון פאפיער ביי פאפיער=פאבריקאציאן.

cas'serole *n.* (קעס'-ע-ראול) א קאסטרול, א בראט=פאן; א קאסטרוליכעל, געבראטענס, א געריכט געמאכט אין א קאסטרול.

Casserole

Cas'sia *n.* (קעש'-יע) די קאסיא=פלאנצען פון וועמענס קארע עס ווערט גענומען קאסיא=צימרינג.

cas'sia *n.* (קעש'-יע) קאסיא=צימרינג [אזא זארט צימרינג אדער קאנייל].

cas'sia-bark *n.* (קעש'-יע-בארק) קאסיא=צימרינג.

cas'sia-buds *n.* (קעש'-יע-באדז) די פרוכט פון דער קאסיא=פלאנצע.

cas'sia-oil *n.* (קעש'-יע-אויל) צימרינג=אויל, וואס ווערט געמאכט פון דער קאסיא=פלאנצע.

cas'sia-pulp *n.* (קעש'-יע-פאלפ) דאס פלייש פון דער קאסיא=פלאנצע [ווערט געברויכט אלס אבפיהרונגס=מיטעל].

cassid'eous *a.* (קע-סיד'-אי-אס) וואס איז עהנליך צו א פאנצער=היטעל [אזעלכע פלאנצען=בלעטער].

cas'simere *n.* (קעס'-אי-מיר) קאזימיר [אזא וואלען=שטאף פאר מענער=קליידער].

cassine' *n.* (קע-סין') א קליינע דארפישע הייזעל; א הייזעל וועלכע שטעהט אליין אויפ'ן פעלד.

Cassin'ian *a. and n.* (קע-סינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו איינעם וואס שטאמט פון דער איטאליענער=פראנצויזישער פאמיליע קאסיני [האט ארויסגעגעבען פיער דורות בעקאנטע אסטראנאמען]; א קאסיני.

cassi'no *n.* (קע-סי'-נא) אזא קארטען=שפיעל.

Cassiope'ia *n.* (קעס-אי-א-פי'-יא) מזל בתולה [אין דער אלטער אסטראנאמיע].

cas'sock *n.* (קעס'-אק) א מאנטעל פון א גייסטליכען; א ברייטער מיליטער=מאנטעל.

cas'socked *a.* (קעס'-אקט) אנגעטהאן אין א מאנטעל פון א גייסטליכען אדער אין א מיליטער=מאנטעל.

cas'solette *n.* (קעס'-א-לעט) א קעסטעל צו האלטען פארפיומען.

cas'sowary *n.* (קעס'-א-הווע-רי) אזא מין גרויסער שטרויס פויגעל אין אויסטראליען [ער צייכענט זיך אויס מיט זיין בעזאנדערס שנעלען לויפען].

Cassowary

cast *v., a. and n.* (קעסט) 1. ווארפען; אוועקווארפען; פערווארפען; 2. ווענדען, ריכטען [א בליק]; 3. גיסען [אין א פורם]; שמעלצען; 4. צוטיילען די ראלען פון א פיעסע צווישען די אקטיארען; 5. מפיל זיין; 6. אויסרעכענען; פראיעקטירען; 7. נאכדענקען: נייגען, איינבויגען [א שיף]; 8. זוכען די שפור פון חיות ביי יאגד; 9. אוועקגעווארפען [אלס אן אונניצליכע זאך]; פערדאמט; 10. דאס ווארפען; א ווארף; 11. א בליק, א ווארף מיט'ן אויג; 12. א לייכטער אנוואורף פון פארב, א לייכטע שאטירונג פון פארב; 13. אן אויסגעגאסענער פורם, אן אבדרוק פון א פורם; א שטעמפעל; א פורם צום אבגיסען מעטאל=זאכען; 14. א כאראקטער אדער כאראקטעריסטיק; 15. א פארציאן [פוטער פאר בהמות]; א פאר, עטליכע; א געוויסע פארציאן וואסער ביי ביער=ברויען; 16. א מינע, מאניער, מאדע.

1. The boys **cast** stones at the birds. 2. **Cast** your eyes to heaven and pray. 3. The workmen **cast** iron into the mould. 4. The manager **cast** the parts of the "Merchant of Venice." 6. Let us **cast** how to accomplish it. 11. She has a **cast** in her eye which disfigures her appearance. 12. The painting has a **cast** of blue. 15. Carry a **cast** of hay to the horses.

cast a bal'lot (קעסט ע בעל'-אט) ווארפען א גאלקע אין שטים=קאסטען; אבגעבען א שטימע.

cast about' (קעסט ע-באוט') נאכטראכטען, איבערלעגען זיך, זוכען אן עצה.

He will have to **cast about** for a way out of his troubles.

cast a brand upon' (קעסט ע ברענד א-פאן') בראנדמארקען; שטעלען צום שאנד=קלאץ.

cast a damp (קעסט ע דעמפ) אבשלאגען די פליגלען.

cast an'chor (קעסט ענ'-קאר) ווארפען דעם אנקער [פון א שיף].

cas'tanet *n.* (קעס'-טע-נעט) א קאסטאניעט [אזא מין שפאנישער מוזיק=אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי קליינע פלאטען פון האלץ אדער ביין].

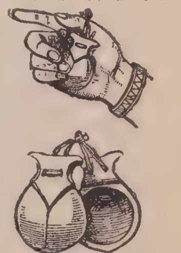

Castanet

cast a shad'ow (קעסט ע שעד'-או) ווארפען א שאטען.

cast aside' (קעסט ע-סאיד') אוועקווארפען אלס אן אונניציגע זאך.

cast away' (קעסט ע-הוויי') אבווארפען, פערווארפען; אוועקווארפען; מאכען צו גארנישט, אונניצליך מאכען; שטראנדען, אונטערגעהן [וועגען א שיף].

castaway' *n. and a.* (קעסט-ע-הוויי') א ווערטהלאזער אדער פערווארפענער מענש; אן אויסוואורף; אן אוועקגעווארפענער; אן אוועקגעווארפענע זאך; אוועקגעווארפען, רואינירט, צובראכען.

cast back (קעסט בעק) זיך דערמאנען דאס פערגאנגענע, זיך ווענדען צו אלטע זכרונות; ארויסווייזען אן עהנליכקייט צו אור=עלטערען.

cast behind' (קעסט בי-האינד') אונבעאכטעט לאזען, אוועקווארפען.

The garbage was **cast behind** the fence.

cast beyond' the moon (קעסט בי-יאנד טה' מוהן) זיך ארייינלאזען אין ווילדע השערות.

cast by (קעסט באי) פערווארפען, אבווארפען.

cast down (קעסט דאון) נידערוואַרפען; ערנידריגען, דעמיטיגען.

caste *n.* (קעסט) אַ קאַסטע, אַ שטאַנד אדער קלאַס מענשען וועלכע האַלטען זיך אבגעזונדערט פון די אַנדערע; אַ שטאַנד אדער קלאַס מענשען, וועלכע זיינען אויסגעטיילט פון די אַנדערע מיט זייער רייכקייט, טיטול, פּראָפעסיאָן אדער פּריווילעגיעס.

cas'tellan *n.* (קעס'-טע-לען) אַ קאָמאַנדיר אדער אויפזעהער פון אַ שלאָס.

cas'tellany *n.* (קעס'-טע-לע-ני) דאָס לאַנד פון אַ שלאָס; דאָס אַמט פון אַ שלאָס-אויפזעהער אדער אַ קאָמאַנדיר.

cas'tellar *a.* (קעס'-טע-לער) וואָס איז שייך אדער בעלאַנגט צו אַ שלאָס.

cas'tellate *n.* (קעס'-טע-לייט) דאָס לאַנד און די רעכטען פון אַ שלאָס.

cas'tellated *a.* (קעס'-טע-ליי-טעד) אַרומגעבויט מיט שוץ-ווענד ווי אַ שלאָס; וואָס איז געבויט ווי אַ שלאָס.

castella'tion *n.* (קעס טע ליי'-שאָן) דאָס בעפעסטיגען אַ הויז ווי אַ שלאָס אדער מאַכען עס זאָל אויסזעהן ווי אַ שלאָס.

cas'telry *n.* (קעס'-טעל-רי) די רעכטען פון אַ שלאָס-בעזיצער; דאָס לאַנד וואָס געהערט צו אַ שלאָס.

cas'ter *n.* (קעס'-טער) אַ וואַרפער; אַ רעכנער; איינער וואָס טיילט איין די ראָלען פון אַ פּיעסע צווישען אַקטיאָרען; אַ רעדעל פון מעבעל-פיסלעך; אַ פלעשעל וואָס האָט אַ דעקעל מיט לעכלעך [בענוצט פאַר זאַלץ, פעפער אדער אַנדערע געווירצען וועלכע ווערען געגעבען צום טיש].

cast forth (קעסט פאָרטה) אַרויסוואַרפען; אַרויסלאָזען [ווי אַ פלאַנצע לאָזט אַרויס וואָרצלען].

cast'-gate *n.* (קעסט'-גייט) דער קאַנאַל דורך וועלכען דאָס געשמאָלצענע מעטאַל ווערט אַריינגעגאָסען אין פורם.

cast'-horse *n.* (קעסט'-האָרס) אַן אַבגענוצטער און אויסגעאַרבייטער פערד.

cas'tigate *v.* (קעס'-טי-גייט) בעשטראָפען; אַבשמייסען; אויס'מוסר'ען.

castiga'tion *n.* (קעס-טי-גיי'-שאָן) דאָס בעשטראָפען; דאָס אַבשמייסען; דאָס אויס'מוסר'ען.

cas'tigator *n.* (קעס'-טי-גיי-טאָר) אַ בעשטראָפער, אַן אויסבעסערער, אַן אויס'מוסר'ער.

cas'tigatory *a.* (קעס'-טי-גיי-טאָ-רי) וואָס איז שייך צום בעשטראָפען אדער אויסצו'מוסר'ען.

Cas'tile soap (קעס'-טיל סאָופּ) קאַסטיליאַנישע זייף.

Castil'ian *a. and n.* (קעס-טיל'-יען) וואָס איז שייך צו קאַסטיליען [דאָס אַמאָליגע קעניגרייך אין שפּאַניען, וועלכע איז איצט געטיילט אין אַלט און ניי קאַסטיליען]; אַ קאַסטיליאַנער.

cas'ting *n.* (קעס'-טינג) דאָס גיסען [פון מעטאַלען]; דאָס גוס-שטיק; אַ פּלאַן, אַ פּראָיעקט; דאָס וואַרפען.

cas'ting-box *n.* (קעס'-טינג-באָקס) אין גיסערייען — די כלי וואו מען האַלט דאָס געשמאָלצענע מעטאַל.

cas'ting-la'dle *n.* (קעס'-טינג-ליידל) אַזאַ גרויסע אייזערנע לעפעל וואָס ווערט געברויכט ביים גיסען מעטאַל.

cas'ting-net *n.* (קעס'-טינג-נעט) אַ וואַרף-נעץ [אַזאַ נעץ צום פאַנגען פיש, וועלכער ווערט לאַנג ניט געהאַלטען אין וואַסער, נאָר ער ווערט אַרויסגעצויגען גלייך ווי ער איז געוואָרפען געוואָרען].

cas'ting-pit *n.* (קעס'-טינג-פּיט) דער פּלאַץ אין אַן אייזען-גיסעריי וואו די פאָרעמס צום גיסען געפינען זיך.

cas'ting-pot *n.* (קעס'-טינג-פּאָט) אַ טיגעל, אַ שמעלץ-טאָפּ [פאַר מעטאַלען].

cas'ting-press *n.* (קעס'-טינג-פּרעס) אַזאַ פּרעס אין אַ גיסעריי פאַר מעטאַלען וועלכע ווערען געשמאָלצען אונטער אַ געוויסען דרוק.

cas'tings *n.* (קעס'-טינגז) גוס-שטיקער [זאַכען וואָס זיינען געמאַכט פון גוס-אייזען].

cas'ting-slab *n.* (קעס'-טינג-סלעב) די פּלאַטע פון אַ טיש וואָס ווערט געברויכט אין גלאָז-פאַבריקען צום גיסען גלאָז-פּלאַטען.

cas'ting-ta'ble *n.* (קעס'-טינג-טייבל) אַזאַ טיש אין גלאָז-פאַבריקען אויף וועלכען עס ווערען געגאָסען גלאָז-פּלאַטען.

cas'ting-vote *n.* (קעס'-טינג-וואָוט) די ענטשיידענדע שטימע [די שטימע פון דעם פּרעזיצענדען וועלכער ענטשיידעט אויף אַ פערזאַמלונג אדער אין אַ געזעצגעבענדע קערפּערשאַפט, ווען די שטימען פאַר און געגען זיינען צוטיילט גלייך אויף גלייך].

cas'ting-weight *n.* (קעס'-טינג-הווייט) דאָס געוויכט וואָס ציהט אַראָב די וואָגשאָל, אַ הכרעה.

cast in one's lot with (קעסט אין וואַנז לאָט הוויטה) טיילען דעם גורל [שיקזאַל].

cast in the teeth of (קעסט אין טהי טיעטה אָוו) דערלאַנגען אַ גאָב [טאַדלען, אויסזידלען].

cast'-i'ron *n. and a.* (קעסט'-אי'-ערן) טשוגון, גוס-אייזען; געמאַכט פון גוס-אייזען.

cast'-i'ron facts (קעסט'-אי'-ערן פעקטס) אייזערנע פאַקטען [פאַקטען וועלכע מען קען ניט אַבלייקענען].

cast'-knit'ting *n.* (קעסט'-ניט'-אינג) אַזאַ מין שטריקעריי אדער העקעל-אַרבייט וואו די אויגלעך ווערען אַנגעהויבען פון דער לינקער זייט.

cas'tle *n. and v.* (קעסל) אַ שלאָס, אַ פעסטונגס-פּלאַץ; דער טורעם אדער ראָך אין שאַך-שפּיעל; ראָכירען [אומשטעלען דעם קעניג מיט'ן טורעם אין שאַך-שפּיעל].

Castle

cas'tle-buil'der *n.* (קעסל'-ביל'-דער) איינער וואָס בויט לופט-שלעסער, אַ פאַנטאַזיאָר, אַ טרוימער.

cas'tle-buil'ding *n.* (קעסל'-ביל'-דינג) דאָס בויען לופט-שלעסער, דאָס פאַנטאַזירען, טרוימען.

cas'tled *a.* (קעסלד) וואָס האָט אַ שלאָס [וועגען אַ פּלאַץ].

cas'tle-ditch *n.* (קעסל'-דיטש) אַ גראָבען אַרום אַ שלאָס.

cas'tle-guard *n.* (קעסל'-גאַרד) די שלאָס-וואַך [די היטער]; שטייער צו ערהאַלטען די שלאָס-וואַך.

cas'tle in the air (קעסל אין טהי עהר) אַ לופט-שלאָס.

cas'tlery *n.* (קעסל'-רי) ז. *castelry*.

cas'tle-stead *n.* (קעסל'-סטעד) אַ שלאָס און די אַרומיגע געביידען וועלכע געהערען צו איהם.

cas'tlet *n.* (קעס'-לעט) אַ קליינער שלאָס.

cas'tle-ward *n.* (קעסל'-הוואָהרד) ז. *castle-guard*.

cas'tlewick *n.* (קעסל'-הוויק) דאָס לאַנד וואָס געהערט צו אַ שלאָס.

cast light (קעסט לאַיט) בעלייכטען, וואַרפען אַ ליכט, קלאָר מאַכען.

I want to **cast light** on the subject.

cast lots (קעסט לאָטס) וואַרפען גורל.

cast of char'acters (קעסט אָוו קער'-עק-טערז) די פערטיילונג פון די ראָלען אין אַ פּיעסע.

cast of dra'pery (קעסט אָוו דריי'-פּע-רי) די פאָרם פון פאַלטען אין געוואַנד.

cast'-off *a.* (קעסט'-אָף) אַבגעוואָרפען, אַבגעלעגט אַן אַ זייט; בעשטימונג פון דעם פּלאַץ פון דרוק-זאַץ; אַן אַבגענוצטע זאַך.

cast off (קעסט אָף) אַוועקוואַרפען; אַבבינדען אַ שיף פון איהר פּלאַץ און זי לאָזען געהן; פערענדיגען און פערפעסטיגען די לעצטע אויגלעך אין שטריקען; אין דרוקעריי — בעשטימען דעם פּלאַץ וואָס אַ שטיק זאַץ דאַרף פערנעהמען, כדי עס זאָל זיך קענען אַריינשטעלען וואו עס איז נויטיג.

cast off cop'y (קעסט אָף קאָפּ'-אי) אויסרעכענען די צאָהל ווערטער אין אַ מאַנוסקריפּט, כדי צו וויסען וואָס פאַר אַ פּלאַץ עס וועט פאַרנעהמען אין דרוק.

cast of green (קעסט אָוו גריען) אַ שאַטירונג פון גרין [אַ פאַרב וואָס פאַלט אַריין אין גרין].

cast of pe'riods (קעסט אָוו פּי'-רי-אָדז) דער בוי פון די פּעריאָדען אין אַן אויפזאַץ [לויט די גראַמאַטיקאַלישע כללים].

cast of the eye (קעסט אָוו טהי אַי) אַ וואַרף מיט'ן אויג; אַ לייכטער קרומער קוק.

cast of verse (קעסט אָוו וואַירס) דער פערזען-בוי [אין דיכטונג].

cast on (קעסט אָן) צוריקוויזען, ענטזאַגען; אַנפאַנגען מאַכען אויגלעך אין שטריקעריי.

cas'tor *n.* (קעס'-טאָר) אַ ביבער; אַ ביבער-היטעל; אַ זייד-הוט; קאַסטאָר-טוך [אַ דיקער וואָלען-שטאָף פאַר מאַנטלען] געמאַכט פון ביבער-פעל; אַזאַ רויט-ברוינליכער שמעקענדיגער שטאָף וועלכען מען בעקומט פון אַ געוויסען טייל פון דער ביבער-הויט [ווערט בענוצט אין פּאַרפיום]; אַזאַ מינעראַל.

Cas'tor and Pol'lux (קעס'-טאָר ענד פּאַל'-אַקס) דער צווילינג קאַסטאָר און פּאָלוקס, די צוויי זיהן פון דעם גאָט יופּיטער וועלכע לעדאַ האָט איהם געבאָרען [אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע]; מזל תאומים [אין אַסטראָנאָמיע]; בוזעם-פריינד.

cas'tor-beans *n.* (קעס'-טאר-ביענז) ריצינוס-בעבלעך [פון וועלכע עס ווערט געמאכט ריצען-אויל].

casto'reum *n.* (קעס-טאו'-רי-אם) אזא רויט-ברוינליכער, שמעקעדיגער שטאף, וועלכען מען בעקומט פון א געוויסען טייל פון דער ביבער-הויט וואס ווערט געטריקענט און בענוצט אין פארפיום.

cas'tor-hat *n.* (קעס'-טאר-העט) א ביבער-הוט.

castor'ic *a.* (קעס-טאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם רויט-ברוינליכען שטאף וואס ווערט גענומען פון א געוויסען טייל פון דער ביבער-הויט פאר פארפיום.

Castori'na *n.* (קעס-טא-ראי'-נע) די חיות וועלכע געהערען צו דעם ביבער-מין.

cas'torine *n.* (קעס'-טא-רין) אזא זארט סאמעט.

cas'torite *n.* (קעס'-טא-ראיט) אזא מינעראל וואס ענטהאלט אין זיך אלומיניום און ליטיום.

cas'tor-oil *n.* (קעס'-טאר-איל) ריצען-אויל.

cas'tor-oil plant (קעס'-טאר-איל פלענט) די ריצען-אויל-פלאנצע.

Castor-oil Plant

cast out (קעסט אוט) צוריקווייזען, פערווארפען; ארויסטרעטען מיט'ן לשון; דערלאנגען א גאב.

castrameta'tion *n.* (קעס-טרע-מי-טיי'-שאן) דאס אויפשטעלען א לאגער פאר מיליטער; דער פלאן פון א לאגער.

cas'trate *v., a. and n.* (קעס'-טרייט) קאסטרירען, מסרס זיין, מאכען פאר א סרים; פערקריפלען, צוקאליעטשען, אבטויטען; קאסטרירט [געמאכט פאר א סרים]; א סרים, יעוונוך.

cas'trater *n.* (קעס'-טריי-טער) איינער וואס איז מסרס.

castra'tion *n.* (קעס-טריי'-שאן) דאס מסרס זיין.

castra'to *n.* (קעס-טרא'-טאו) א קאסטראט [א מאנספערזאן וועלכען מען האט מסרס געווען אין דער פריהער יוגענד כדי זיין שטימע (סאפראנא) זאל זיך ניט ענדערען].

cast'-shad'ow *n.* (קעסט'-שעד'-או) די שאטען-שאטירונגען פון א בילד כדי דעם געמאהלענעם געגענשטאנד בולט'ער צו מאכען.

cast'-steel *n.* (קעסט'-סטיעל) גוס-שטאהל.

cast the bal'ance (קעסט טהי בעל'-ענס) ארא‌בציהען די וואגשאל.

cast the coat (קעסט טהי קאוט) זיך ענדערען.

cast the dra'peries (קעסט טהי דריי'-פער-איז) צייכענען די פאלטען פון די קליידער פון א פיגור; אנווארפען די הויפט-ליניען פון א בילד.

cast up (קעסט אפ) בערעכענען, אויסרעכענען; אויסברעכען; טאדלען, פארווירפע מאכען; דערהויבען, אויפשטייגען.

cast upon' (קעסט א-פאן') זיך בעציהען, נעהמען אין בעצוג.

cas'ual *a. and n.* (קעזש'-יו-על) 1. צופעליג, געלעגענטליך; 2. א פערזאן וואס בעקומט שוץ פאר א נאכט אין אן ארבייטס-הויז אדער פאליציי-הויז; איינער וואס בעקומט הילף אין א האספיטאל אין אן אונגליקס-פאל; אן ארבייטער וואס ווערט ניט רעגעלמעסיג בעשעפטיגט.

1. He made a casual remark.

casual'ity *n.* (קעזש-יו-על'-אי-טי) דאס זיין צופעליג.

cas'ually *adv.* (קעזש'-יו-על-אי) דורך א צופאל, צופעליגערווייזע.

I became acquainted with him casually.

cas'ualness *n.* (קעזש'-יו-על-נעס) די צופעליגקייט; דער צופאל. ז. *casuality*

cas'ualty *n.* (קעזש'-יו-על-טי) אן אונגליקס-פאל [וואס איז פערבונדען מיט פערוואונדונג אדער טויט].

There were many casualties in that battle.

cas'ualty insur'ance (קעזש'-יו-על-טי אין-שור'-ענס) אונפאל-פערזיכערונג [די פערזיכערונג פון אונגליקספעלע ווי פערוואונדונג אדער טויט].

cas'ual wards (קעזש'-יו-על וואהרדז) א נאכט-אזיל, אן אויפהאלטונגס-ארט פאר מענשען אהן א היים.

cas'uist *n.* (קעזש'-יו-איסט) א קאזואיסט, א בעל מפלפל, א סאפיסט; איינער וואס ענטשיידעט פראגען וועגען מאראל אדער גוטער אויפפיהרונג.

casuis'tic *a.* (קעזש-יו-איס'-טיק) קאזואיסטיש, פלפול'דיג, סאפיסטיש; וואס איז שייך צו געוויסענס-פראגען.

casuis'tical *a.* (קעזש-יו-איס'-טיק-על) ז. *casuistic*

casuis'tics *n.* (קעזש-יו-איס'-טיקס) קאזואיסטיק, פלפול, סאפיזם; די ענטשיידונג פון געוויסענס-פראגען אדער פראגען פון מאראל בנוגע צו די פרינציפען פון גוט און שלעכט.

cas'uistry *n.* (קעזש' יו איסט רי) ז. *casuistics*

cas'ula *n.* (קעס'-או-לא) אזא גלח'שער מאנטעל.

ca'sus bel'li (קיי'-סאס בעל'-אי) די אורזאכע פון א מלחמה.

cat *n. and v.* (קעט) א קאץ; א פרוי א רכילות'ניצע; דער קאץ-פיש; דער אויבערשטער האקען פון א שיף-אנקער; קאצען-הונד שפיעל; אזא שמאלע און טיעפע שיף; ווארפען דעם אנקער פון א שיף ביז צו זיין אויבערשטען האקען; פאנגען קאץ-פיש.

catabap'tist *n.* (קעט-ע-בעפ'-טיסט) א געגנער פון באפטיזם [א געוויסע רעפארם-ריכטונג אין קריסטענטום].

catab'asis *n.* (קעט-עב'-ע-סיס) דאס געהן אראב, דאס זינקען.

catabat'ic *a.* (קעט ע בעט'-איק) ביסלעכווייז ארונטערגעהענדיג.

catabol'ic *a.* (קעט-ע-באל'-איק) וואס איז עהנליך אדער נוגע צו קאטאבאליזם. ז. *catabolism*

catab'olism *n.* (קע-טעב'-א-ליזם) קאטאבאליזם, די רייה ענדערונגען, וועלכע קומען פאר אין א צעלע אדער ארגאניזם, ביי וועלכע דער לעבענס-שטאף אדער די פראטאפלאזמע זינקט אראב אויף דער שטופע פון אבפאל-שטאפען. ז. *metabolism*

catacaus'tic *n. and a.* (קעט-ע-קאהס'-טיק) אזא קרומע ליניע וואס בילדעט זיך ביי דער רעפלעקציאן [צוריקווארפונג] פון ליכט-שטראהלען; וואס איז שייך צו דער ליניע וועלכע ווערט געבילדעט דורך דער רעפלעקציאן פון ליכט-שטראהלען.

catachre'sis *n.* (קעט-ע-קרי'-סיס) א פאלשער מליצה'דיגער אויסדרוק, אדער א פאלשע פערבינדונג פון ווערטער [צ. ב. טרינקען פון אן עלעפאנט-ביין הארן, וועלגערען מיט א גלעזערנעם וואלגער-האלץ א. ז. וו.]; דאס בענוצען א ווארט פאלש מאכענדיג א טעות אין דער ריכטיגער אבשטאמונג פון דיזען ווארט.

catachres'tic *a.* (קעט-ע-קרעס'-טיק) וואס ענטהאלט פאלשע אדער ווייטלויפיגע אויסדריקע. ז. *catachresis*

catachres'tical *a.* (קעט-ע-קרעס'-טי-קעל) ז. *catachrestic*

catachres'tically *adv.* (קעט-ע-קרעס'-טי-קעל-אי) ז. *catachrestic*

catachthon'ic *a.* (קעט-עק-טהאנ'-איק) וואס געפינט זיך אונטער דער אויבערפלעכע פון דער ערד; אונטער-אירדיש.

cat'aclysm *n.* (קעט'-ע-קליזם) א ערד-קאטאסטראפע דורך וועלכע מען ערקלערט די געוויסע געאלאגישע ענדערונגען אויף דעם ערד-קוגעל; א פלעצליכע קאטאסטראפע, וואס מאכט א חורבן.

cataclys'mal *a.* (קעט-ע-קליז'-מעל) וואס איז נוגע צו דער טעאריע פון קאטאסטראפען אין געאלאגיע.

cataclysmat'ic *a.* (קעט-ע-קליז-מעט'-איק) ז. *cataclysmal*

cataclys'mic *a.* (קעט-ע-קליז'-מיק) ז. *cataclysmal*

cataclys'mist *n.* (קעט-ע-קליז'-מיסט) איינער וואס האלט פון דער טהעאריע אז די ענדערונגען אויף דעם ערד-קוגעל זיינען געקומען פון קאטאסטראפען.

cat'acomb *n.* (קעט'-ע-קאום) א קאטאקאמבע, א הייל פון קברים.

catacous'tics *n.* (קעט-ע-קוס'-טיקס) דער טייל פון אקוסטיק אין פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעפלעקציאן [אבקלאנג, ווידערהאל, עכא] פון קלאנגען.

catadiop'tric *a.* (קעט-ע-דאי-אפ'-טריק) וואס איז שייך צו דער רעפלעקטירונג [צוריקווארפונג] און ברעכונג פון ליכט-שטראהלען.

catadiop'trical *a.* (קעט-ע-דאי-אפ'-טרי-קעל) ז. *catadioptric*

catadiop'trics *n.* (קעט-ע-דאי-אפ'-טריקס) דער טייל פון אפטיק, וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט דער רעפלעקטירונג [צוריקווארפונג] און ברעכונג פון ליכט-שטראהלען.

cat'adrome *n.* (קעט'-ע-דראום) א הויב-מאשין וועלכע ווערט גענוצט ביים בויען הייזער; א פיש וואס שווימט אראב אין ים ארויסצולאזען פון זיך די רייגען [איקרא].

catad'romous *a.* (קע-טעד'-רא-מאס) וואס שווימט אראב [וועגען געוויסע פיש וועלכע שווימען ארויס פון די טייכען אין ים ארויסצולאזען פון זיך די רייגען [איקרא].

cat'afalque *n.* (קעט'-ע-פעלק) א קאטאפאלק, די מטה אויף וועלכער א טויטער ווערט געלעגט, א טויטען-וואגען.

catagmat'ic *a.* *and* *n.* (קעט-עג-מעט'-איק) וואס האט די איינגעשאפט צו פער-היילען צובראכענע ביינער פון קערפער; א מיטעל וואס קען פערהיילען צובראכענע ביינער [אין דער מעדיצין].

catagmat'ical *a.* (קעט-עג-מעט'-אי-קעל) וואס קען פערהיילען צובראכענע ביינער.

Cat'alan *n.* *and* *a.* (קעט'-ע-לען) א געבארענער פון קאטאלאניען [א געוויסע פראווינץ אין שפאניען]; די קאטא-לאנישע שפראך; וואס איז שייך צו קא-טאלאניען.

catalec'tic *a.* (קעט-ע-לעק'-טיק) פעה-לענדיג [א זילבע אדער צוויי אויסצופי-לען די מאס פון א פערז]; אזא פערז.

catalep'sis *n.* (קעט-ע-לעפ'-סיס) אזא היסטערישע קראנקהייט, וואס איז פער-בונדען מיט קרעמפפען [קאנוואולסיעס].

cat'alepsy *n.* (קעט'-ע-לעפ-סי) קאטא-לעפסיע [אזא היסטערישע קראנקהייט וואס איז פערבונדען מיט קרעמפפען אדער קאנ-וואולסיעס].

catalep'tic *a.* (קעט-ע-לעפ'-טיק) וואס איז שייך אדער איז ענליך צו דער קראנקהייט קאטאלעפסיע. ז. **catalepsy**.

catalex'is *n.* (קעט-ע-לעק'-סיס) די אונפאלשטענדיגקייט פון דער מאס אין דער ענד פון א פערז; די אונפאלשטענ-דיגקייט פון דער מאס אין א פערז [אין דיכטונג].

cat'alogue *n.* *and* *v.* (קעט'-ע-לאג) א קאטאלאג; פערצייכנים; מאכען א קאטא-לאג, אריינטראגען אין א קאטאלאג.

cat'aloguer *n.* (קעט'-ע-לאג-ער) איי-נער וואס שטעלט צונויף קאטאלאגען.

Catal'pa *n.* (קע-טעל'-פא) א מין קליינע אמעריקאנער בוימער וועלכע האבען גרוי-סע בלעטער און גרויסע בליהונג.

catal'ysis *n.* (קע-טעל'-אי-סיס) א כע-מישע ענדערונג, וואס ווערט פעראורזאכט דורך אן עלעמענט, וועלכער בלייבט אליין אונפערענדערט; די כעמישע ווירקונג דורך בעריהרונג.

catalyt'ic *a.* (קעט-ע-ליט'-איק) וואס פעראורזאכט א כעמישע ענדערונג בליי-בענדיג אליין אונפערענדערט [ווענען געוויסע כעמישע עלעמענטען]. ז. **catalysis**.

catalyt'ical *a.* (קעט-ע-ליט'-אי-קעל) ז. **catalytic**.

catamaran' *n.* (קעט-ע-מע-רען') א טראפט; א שפאציער-שיפעל; א פליט [פון באלקענס].

catame'nia *n.* (קעט-ע-מי'-ני-ע) די מאנאטליכע רעגעל פון פרויען [נידה].

catame'nial *a.* (קעט-ע-מי'-ני-על) וואס איז שייך צו דער מאנאטליכער רעגעל פון פרויען.

cat'amite *n.* (קעט'-ע-מאיט) א אינגעל וואס ווערט געהאלטען פאר משכב זכור, פעדעראסטיע [אוננאטירליכער געשלעכטס-פערקעהר].

cat'amount *n.* (קעט'-ע-מאונט) א בערג-קאץ, א ווילדע קאץ; א לעמפערט.

catamoun'tain *n.* (קעט-ע-מאונ'-טען) ז. **catamount**.

catanad'romous *a.* (קעט-ע-נעד'-רא-מאס) וואס נעהען רעגעלמעסיג איבער פון ים-וואסער צו טייך-וואסער און אומגע-קעהרט [ווענען געוויסע זארטען פיש].

cat'-and-dog' *a.* *and* *n.* (קעט'-ענד-דאג') 1. וואס רייסען זיך ווי א קאץ מיט א הונד; 2. קאצען-הונד [אזא שפיעל].
1. Some couples lead a **cat-and-dog** life.

catan'dromous *a.* (קע-טענ'-דרא-מאס) ז. **catanadromous**.

cat'apasm *n.* (קעט'-ע-פעזם) שטרוי-פולווער [אזא טרוקענער פולווער וואס מען פלעגט א מאל בענוצען פאר מעדיצי-נישע צוועקען].

catapha'sia *n.* (קעט-ע-פיי'-זשיא) אזא קראנקהייט וועלכע דריקט זיך אויס אין שטערונגען אין דער שפראך דורך דעם וואס דער קראנקער ווידערהאלט איין ווארט עטליכע מאל.

cataphon'ic *a.* (קעט-ע-פאנ'-איק) וואס קומט פון אן אבקלאנג, ווידערהאל, עכא; וואס איז שייך צו אן אבקלאנג.

cataphon'ics *n.* (קעט-ע-פאנ'-איקס) ז. **catacoustics**.

cataph'ora *n.* (קע-טעפ'-א-רא) אזא מין לעטארגישער שלאף [הינהער-פלעגט].

cataphor'ic *a.* (קעט-ע-פאר'-איק) וואס האט די קראפט צו בעוועגען [ווענען אן עלעקטרישען שטראם].

cat'aphract *n.* *and* *a.* (קעט'-ע-פרעקט) אזא פארצייטיגער שופען-פאנצער; דער פאנצער פון געוויסע פיש אדער חיות, ווי פון א משערעפאכע א. ד. ג.; ארומגע-צאמט, בעשיצט.

Cataphrac'ta *n.* (קעט-ע-פרעק'-טא) דער מין פאנצער-טהיערע [די יעניגע חיות און פיש וואס האבען אויף זיך אזא פאנצער-ארטיגען צודעק].

cat'aphracted *a.* (קעט'-ע-פרעק-טעד) וואס איז בעדעקט מיט א פאנצער [ביי חיות].

cataphrac'ti *n.* (קעט-ע-פרעק'-טאי) פאנצער-טרעגער [די יעניגע סאלדאטען אין אלטען רוים, וואס פלעגען טראגען פאנצערס].

Cataphrac'ti *n.* (קעט-ע-פרעק' טאי) די מינים פיש וואס האבען א פאנצער-ארטיגע בעדעקונג.

cataphrac'tic *a.* (קעט-ע-פרעק'-טיק) ווי מיט א פאנצער; ענליך צו א פאנצער.

cataphys'ic *a.* (קעט-ע-פיז'-איק) וואס איז נעגען דער נאטור.

cataphys'ical *a.* (קעט-ע-פיז'-אי-קעל) ז. **cataphysic**.

cat'aplasm *n.* (קעט'-ע-פלעזם) א וויי-כער פלאסטער, א ווייכער אומשלאג.

cat'aplexy *n.* (קעט'-ע-פלעק-סי) א פלעצליכער נערוועז-שלאג וואס פאראלי-זירט.

cat'apult *n.* (קעט'-ע-פאלט) א פאר-צייטיגע ווארף-מאשינע פאר שטיינער, שפיזען א. ד. ג., בענוצט פאר די צוועקען פון מלחמה.

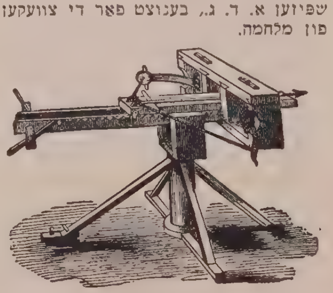

Catapult

catapul'tic *a.* (קעט-ע-פאל'-טיק) וואס איז שייך צו א ווארף-מאשין.

catapultier' *n.* (קעט-ע-פאל-טיער') איינער וואס ווארפט שטיינער אדער שפי-זען מיט א ווארף-מאשין.

cat'aract *n.* (קעט'-ע-רעקט) וואסער-פאל; די גרויע שטאר [אזא מין אויגען-קראנקהייט].

catarac'tous *a.* (קעט-ע-רעק'-טאס) וואס איז שייך צו דער גרויער שטאר [אזא אויגען-קראנקהייט].

catarrh' *n.* (קע-טאר') האלז קאטער; אדער נאז-קאטער.

catarrh'al *a.* (קע-טאר'-על) וואס איז שייך צו קאטער.

catarrh'eous *a.* (קע-טאר'-אי-אס) ז. **catarrhal**.

Catarrhi'na *n.* (קעט-ע-ראי'-נא) דער מין חיות צו וועלכע עס געהערען א געוויסע זארט אפען [מאלפעס] ווי די גארילא, שימפאנזע, אוראנג א. ד. ג.

Catarrhi'ni *n.* (קעט-ע-ראי'-נאי) ז. **Catarrhina**.

catarrh'ish *a.* (קע-טאר'-איש) ז. **catarrhal**.

catarrh'ous *a.* (קע-טאר'-אס) ז. **catarrhal**.

catastal'tic *a.* (קעט-ע-סטעל'-טיק) וואס האלט אב, וואס ציהט צונויף, וואס שטילט דאס לויפען פון בלוט [אין דער מעדי-צין].

catas'tasis *n.* (קע-טעס'-טע-סיס) דער טייל פון א רעדע וואו דער רעדנער גיט איבער פאקטען אין אזא בעלייכטונג וואס זאל געווינען די מיינונג פון די הערער פאר דער זאך וואס ער פערטיידיגט; די פערוויקלונג פון דער געשיכטע [אין די אלטע גריכישע דראמען]; די בעשאפענ-הייט אדער צושטאנד פון קערפער.

catas'terism *n.* (קע-טעס'-טע-ריזם) א קאטאלאג [א פערצייכנים] פון די הימעל-שטערען.

catas'trophe *n.* (קע-טעס'-טרא-פי) 1. א קאטאסטראפע, א חורבן, אן איבער-קעהרעניש; אן אונגליק; 2. די פונאנדער-וויקלונג און צוזאמענשטויס פון די פאסי-רונגען אין דעם שלוס פון א דראמא.
1. Here was a mighty revolution; the most horrible **catastrophe** that nature ever yet saw. 2. The **catastrophe** of the last act in the play is very stirring.

catastroph'ic *a.* (קעט-עס-טראפ'-איק) וואס איז שייך אדער ענליך צו א קא-טאסטראפע.

catas'trophism *n.* (קע-טעס'-טרא-פיזם) די טעאריע, וועלכע בעהויפטעט, אז די געאלאגישע ענדערונגען פון דעם ערד-קוגעל זיינען געקומען דורך קאטאסטראפען.

catas'trophist *n.* (קע-טעס'-טרא-פיסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע פון געאלאגישע קאטאסטראפען. ז. **catastrophism**.

Cataw'ba *n.* (קע-טאה'-בע) אזא מין אמעריקאנער רויטליכע ווייטרויבען; דער וויין וואס איז געמאכט פון דיזע וויינ-טרויבען.

cat'-bird *n.* (קעט'-בוירד) דער קאץ-פוי-געל [אזא קאלירטער אמעריקאנער פויגעל, דאס קעפעל און דער עק שווארץ און דער הינטערשטער טייל פון בייכעל רויטליך. זיין שרייען איז ענליך צו דעם מיאוקען פון א קאץ].

Cat-bird

cat'-boat *n.* (קעט'-באוט) אזא שיפעל.

cat′call *v. and n.* (קעט′-קאהל) מיאוקען ווי א קאץ; א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס מאכט נאך דאס מיאוקען פון א קאץ; א קאצען-געשריי.

catch *v. and n.* (קעטש) 1. פאנגען, כאפען; 2. אנגרייפען, אננעהמען; 3. זיך אנשטעקען מיט א קראנקהייט; 4. דאס כאפען, דאס אנגרייפען, דאס פאנגען; 5. א פאנג; דער פיש פאנג.

3. In the spring one is apt to **catch** cold easily. 5. The fishermen had a lucky **catch.**

catch′able *a.* (קעטש′-עבל) וואס קען געכאפט ווערען.

catch a cold (קעטש ע קאולד) זיך פערקיהלען.

catch a glimpse of (קעטש ע גלימפס אוו) כאפען א קוק.

Let us **catch a glimpse of** the city's show places.

catch′-all *n.* (קעטש′-אהל) א זאך וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען: א קארב אדער זאך וואו מען האלט פערשיעדענע זאכען.

catch a per′son's eye (קעטש ע פויר′-סאנז אי) ציהען אויף זיך די אויפמערקזאמקייט פון אימעצען.

catch at (קעטש עט) כאפען זיך פאר [עפעס], צוטרעפען פונקט די צייט; זיך פארטשעפען אין [עפעס]; זיך צוטשעפען.

catch a Ta′tar (קעטש ע טא′-טאר) כאפען א קאזאק [כאפען אזעלכען וואס לאזט זיך ניט נעהמען].

catch′-drain *n.* (קעטש′-דריין) א רינע אבצופיהרען דאס וואסער פון א פלאץ.

catch′er *n.* (קעטש′-ער) א כאפער.

catch′-fart *n.* (קעטש′-פארט) א לאקיי.

catch′-fee′der *n.* (קעטש′-פיע′-דער) א גרובען פאר בעוואסערונג פון לאנד.

catch flies (קעטש פלאיז) כאפען פליעגען; פוילענצען, פטר'ען צייט אויף נארישקייט; שטעהן ווי א ליימענער גולם.

catch′-fly *n.* (קעטש′-פלאי) די פעךנעלקע [א מין פלאנצע וועלכע זוינט איין אין זיך קליינע פליעגען און אינזעקטען און ערנעהרט זיך פון זיי].

catch′-hook *n.* (קעטש′-הוק) אזא אייזען-שטאנג מיט א קרוק וועלכער ווערט בענוצט ביים פאבריצירען גרויסע אייזערנע רעהרען.

catch′ing *a.* (קעטש′-אינג) 1. פאקענד, אנציהענד, בעצויבערענד; 2. אנשטעקענד [ווענען א קראנקהייט].

1. He sang a **catching** melody. 2. Measles is a **catching** disease.

catch it (קעטש איט) כאפען א גאב.

catch it hot (קעטש איט האט) קריגען גוט אנגעזידעלט, כאפען א גאב.

catch′-land *n.* (קעטש′-לענד) לאנד וואס איז ניט גענוי בעשטימט וועמען עס געהערט.

catch′-line *n.* (קעטש′-לאין) א קורצע שורה פון קלענערען שריפט צווישען צוויי לאנגע שורות פון גרעסערען שריפט; א שלום שורה.

catch′-match *n.* (קעטש′-מעטש) אן אבמאך וואס ווערט געשלאסען אין האסט, ביי וועלכען איין צד נארט-זיך.

catch′-mead′ow *n.* (קעטש′-מעד′-או) א לאנקע וואס ווערט בעוואסערט פון א בארג-קוואל אדער טייכעל.

catch′ment *n.* (קעטש′-מענט) די אבציהונג פון וואסער [פון א פלאץ].

catch′ment-ba′sin *n.* (קעטש′-מענט בייסן) דער פלאץ פון וואנען דאס וואסער ווערט אבגעצויגען אין א טייך.

catch of a door (קעטש אוו ע דאור) א קליאמקע, א גריף פון א טהיר.

catch of a lock (קעטש אוו ע לאק) דאס צינגעל פון א שלאס.

catch on (קעטש אן) זיך אנכאפען, זיך אנהאלטען; בעגרייפען.

Be careful how you **catch on** to a moving car.

catch one a blow (קעטש הוואן ע בלאו) אריינוואַרפען איינעם א פאטש.

catch one on the hip (קעטש הוואן אן טהי היפ) בעקומען די אויבערמאכט איבער אימעצען; כאפען א שוואכערען פון זיך.

catch one's breath (קעטש הוואנז ברעטה) כאפען דעם אטעם.

catch one's death (קעטש הוואנז דעטה) געהן אויף א זיכערען טויט.

catch on to (קעטש אן טו) בעגרייפען.

After a few more illustrations the students were able to **catch on to** the thought of the lecturer.

catch′penny *n. and a.* (קעטש′-פעני) א ביליגער ארטיקעל וואס ווערט אויסגעפוצט און אויסגעשטעלט צו כאפען קונים, א זאך וואס ווערט אויסגעשטעלט צוצוציהען קויפער; געמאכט צו פערדיענען געלד.

catch′pole *n.* (קעטש′-פאול) א כאפשטאנג [אזא וואפען געברויכט אין מיטעל-אלטער צו כאפען די אנטלאפענע פון פיינד]; א שטייער-זאמלער; א פאליציי-בעאמטער וואס ארעסטירט פאר ניט צאהלען שולדען.

catch′up *n.* (קעטש′-אפ) אזא געדיכטע זופ געמאכט פון טאמאטען [פאמידארען], צוקער, סאדע און אנדערע געווירצען.

catch up (קעטש אפ) א וועקכאפען; א הויב געבען; זיך א הויב טהאן; שנעל בעגרייפען; דעריאגען.

In spite of his sickness he was able to **catch up** with his work.

catch′water *n.* (קעטש′-הוואה-טער) קינסטליכע בעוואסערונג פון לאנד. ז. *catchwork*.

catch′weed *n.* (קעטש′-הוויעד) קלעפקרויט [א מין קלעפיגער גראז].

catch′word *n.* (קעטש′-הווארד) 1. א פאקענד ווארט [א ווארט אדער שפרוך וואס דער גרויסער עולם כאפט עס אויף]; 2. א שטיך-ווארט [אין א טעאטער-שטיק דאס ווארט, מיט וועלכען איין אקטיאר ענדיגט ריידען און דער אנדערער דארף אנפאנגען]; 3. א לאזונגס-ווארט פון א פארטיי.

3. "Good government" is the **catchword** of municipal reformers.

catch′work *n.* (קעטש′-הווארק) די קינסטליכע בעוואסערונג פון לאנד דורך געגראבענע קאנאלען פון דערבייאיגע בערג.

catch′y *a.* (קעטש′-אי) פאקענד, אנציהענד, רייצענד.

catechet′ic *a.* (קעט-אי-קעט′-איק) וואס בעשטעהט פון פראגע און אנטווארט [אזא אינטעררינכטס-מעטאדע].

catechet′ical *a.* (קעט-אי-קעט′-אי-קעל) ז. *catechetic*.

catechet′ically *adv.* (קעט-אי-קעט′-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט, דורך פראגע און אנטווארט.

catechet′ics *n.* (קעט-אי-קעט′-איקס) די מעטאדע פון אינטעררינכט דורך פראגע און אנטווארט.

catechisa′tion *n.* (קעט-אי-קי-זיי′-שאן) דאס עקזאמענירען דורך פראגען; דאס אונטעררינכטען דורך פראגע און אנטווארט.

cat′echise *v.* (קעט′-אי-קאיז) ז. *catechize*.

cat′echism *n.* (קעט′-אי-קיזם) א קאטעכיזם, אן עלעמענטאר-בוך צום לערנען רעליגיאן אין דער פארם פון פראגע און אנטווארט; אן עלעמענטאר-בוך וואו עס זיינען פערצייכענט די פרינציפען פון וועלכע עס איז וויסענשאפט אדער לעהרע; די מעטאדע פון אונטעררינכטען דורך פראגע און אנטווארט.

catechis′mal *a.* (קעט-אי-קיז′-מעל) וואס איז שייך צו א קאטעכיזם; וואס איז אין דעם סטיל פון א קאטעכיזם. ז. *catechism*.

cat′echist *n.* (קעט′-אי-קיסט) איינער וועלכער אונטעררינכטעט מיט דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט; א רעליגיאנס-לעהרע לויט'ן קאטעכיזם.

catechis′tic *a.* (קעט-אי-קיס′-טיק) וואס איז נוגע צו א קאטעכיזם; וואס האט דעם כאראקטער פון א קאטעכיזם.

catechis′tical *a.* (קעט-אי-קיס′-טי-קעל) ז. *catechistic*.

catechis′tically *adv.* (קעט-אי-קיס′-טי-קעל-אי) דורך פראגע און אנטווארט; אויף דעם אופן פון א קאטעכיזם.

catechiza′tion *n.* (קעט-אי-קי-זיי′-שאן) דאס עקזאמענירען דורך פראגען; דאס אונטעררינכטען דורך פראגע און אנטווארט.

cat′echize *v.* (קעט′-אי-קאיז) אונטעררינכטען דורך דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט, הויפטזעכליך די אונטעררינכט פון דער קריסטליכער רעליגיאן אין דיעזער פארם; עקזאמענירען דורך פראגען.

cat′echizer *n.* (קעט′-אי-קאי-זער) איינער וואס אונטעררינכטעט דורך פראגע און אנטווארט, בעזאנדערס די ערשטע עלעמענטען פון דער קריסטליכער רעליגיאן.

cat′echu *n.* (קעט′-אי-טשו) א נאמען פון פערשיעדענע עקסטראקטען וועלכע ווערען געמאכט פון דער קארע און פרוכטען פון פערשיעדענע פלאנצען.

catechu′men *n.* (קעט-אי-קיו′ מען) איינער וואס פאנגט אן זיך בעקענען מיט די ערשטע כללים פון וועלכע עס איז וויסענשאפט, רעליגיאן אדער לעהרע; אן אנפאנגער.

catechu′menal *a.* (קעט-אי-קיו′-מע-נעל) וואס איז שייך צו אן אנפאנגער. ז. *catechumen*.

catechu′menate *n.* (קעט-אי-קיו′-מע-נייט) דאס אנפאנגען לערנען די ערשטע כללים פון רעליגיאן; דאס אנפאנגען בעקענען זיך מיט די ערשטע פרינציפען פון א וויסענשאפט אדער לעהרע.

catechumen′ical *a.* (קעט-אי-קיו-מען′-אי-קעל) ז. *catechumenal*.

categor′ical *a.* (קעט-אי-גאר′-אי-קעל) 1 קאטעגאריש, קורץ און שארף, בעשטימט, אונבעדינגט, אויסדריקליך, דורכאוים; 2. וואס בעלאנגט צו א געוויסע קאטעגאריע, אבטיילונג, מין.

1. The judge demanded a **categorical** answer to his question.

categor′ically *adv.* (קעט-אי-גאר′-אי-קעל-אי) אויף א קאטעגארישען אופן; אויסדריקליך, אונבעדינגט, דורכאוים, בעשטימט.

categor'icalness *n.* (קעט-אי-גאר'-אי-קעל-נעס) ענטשלאסענע בעשטימטהייט; דאס זיין קאטעגאריש.

cat'egories of Ar'istotle (קעט'-אי-גא-ריז אוו ער'-איס-טאטל) די צעהן קאטעגאריעס אין דער פילאזאפיע פון אריסטאטל [וועלכע זיינען: שטאף (חומר), קוואנטיטעט (כמות), קוואליטעט (איכות), שייכות, ארט, צייט, צושטאנד, בעזיץ, ווירקונג, ערדענונג אדער ליידענשאפט].

cat'egorist *n.* (קעט'-אי-גא-ריסט) איינער וואס טיילט איין אין קאטעגאריען.

cat'egory *n.* (קעט'-אי-גא-רי) א קאטעגאריע, א גאטונג, א מין, אן אבטיילונג; אן אלגעמיינער לאגישער בעגריף.

catelec'trode *n.* (קעט-אי-לעק'-טראוד) דער נעגאטיווער פאל פון א וואלטאאישע עלעקטרישע באטעריי.

cate'na *n.* (קע-טי'-נע) א קייט.

catena'rian *a.* (קעט-אי-ניי'-רי-ען) ווי א קייט.

cat'enary *n. and a.* (קעט'-אי-ניי-רי) די געבויגענע ליניע וואס עס בילדעט זיך ווען מען האלט א קייט פאר ביידע ענדען ניט אנציהענדיג זיי; ענהליך צו א קייט.

cat'enate *v.* (קעט'-אי-נייט) צונויפקייטלען, צונויפבינדען ווי די רינגעלעך פון א קייט.

catena'tion *n.* (קעט-אי-ניי'-שאן) דאס צונויפקייטלען, דאס צונויפבינדען די רינגעלעך פון א קייט; די פערבינדונג פון איינצעלנע טיילען; א צונויפבינדונג.

caten'ulate *a.* (קע-טען'-יו-לייט) וואס בעשטעהט פון רינגעלעך ווי א קייט.

ca'ter *v. and n.* (קיי'-טער) 1. צושטעלען, בעזארגען, שאפען לעבענס מיטעל, צושטעלען שפייז; 2. שניידען שרעג, באלכסון, ווי א דיאגאנאל; 3. א פיערטעל [א קארט אדער א שפיעל-ווירפעל מיט פיער פונקטען].
1. He caters for the best hotels.

ca'ter-cor'nered *a.* (קיי'-טער-קאר'-נערד) געשטעלט שרעג, באלכסון, דיאגאנאל-פערמיג.

ca'ter-cous'in *n.* (קיי'-טער-קאזן) אן אינטימער פריינד.

ca'ter-cous'inship *n.* (קיי'-טער-קאז'-שיפ) אינטימע פריינדשאפט.

ca'terer *n.* (קיי'-טער-ער) א שפייז-פערזארגער, איינער וואס שטעלט צו שפייז; א צושטעלער פון פערשיעדענע בעדירפניסע.

ca'teress *n.* (קיי'-טער-עס) א פרוי וואס שטעלט צו שפייז; א שפייז-פערזארגערין.

cat'erpillar *n.* (קעט'-ער-פיל-ער) די לארווע, דער ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפעטער אן אינזעקט, ווי א זומער-פויגעלע אדער שמעטערלינג א. ד. ג.

cat'erpillar-catch'er *n.* (קעט'-ער-פיל-ער-קעטש'-ער) שמעטערלינג כאפער [אזא פויגעל].

cat'erpillar-hun'ter *n.* (קעט'-ער-פיל-ער-האנ'-טער) ז. *caterpillar-catcher*.

cat'erwaul *v.* (קעט'-ער-וואהל) מיאויקען ווי א קאץ; מאכען א קאצען-מוזיק.

cat'erwauling *n.* (קעט'-ער-וואהל-אינג) קאצען-געשריי, קאצען-מוזיק.

cat'-eyed *a.* (קעט'-איד) וואס האט קעצישע אויגען.

cat'fish *n.* (קעט'-פיש) דער קאץ-פיש [אזא פיש וואס ווען מען נעהמט איהם ארויס פון וואסער לאזט ער ארויס א געשריי וואס איז ענהליך צו דעם מיאוקען פון א קאץ].

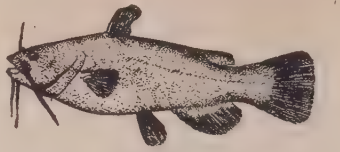
Catfish

cat'-foot *n.* (קעט'-פוט) א קאצען-פוס, א פוס וואס איז ענהליך צו א קאצען-פוס.

cat'-foot'ed *a.* (קעט'-פוט'-עד) וואס האט פיס ענהליך צו די ווי פון א קאץ; שטיל, אהן א גערויש.

cat'gut *n.* (קעט'-גאט) סטרונעס אדער שטריק געמאכט פון די קישקעס פון שעפסען אדער אנדערע חיות.

cat'gut-scra'per *n.* (קעט'-גאט-סקריי'-פער) א פידעל-קראצער, א מכלומר'שטדיגער פידלער.

cath'arism *n.* (קעטה'-ע-ריזם) דאס ריין מאכען א פלעכע דורך כעמישע מיטעל.

Cath'arist *n.* (קעטה'-ע-ריסט) איינער וואס בעשטרעבט צו מעהר ריינקייט אלס אנדערע בעזיצען עס; א פוריטאנער.

cathariza'tion *n.* (קעטה-ע-רי-זיי'-שאן) דאס ריינינגען, דאס מאכען כעמיש ריין.

cath'arize *v.* (קעטה'-ע-ראיז) מאכען פאלשטענדיג ריין.

cathar'ma *n.* (קע-טהאר'-מא) דרעק, צאה.

cathar'sis *n.* (קע-טהאר'-סיס) די אבריינינגונג, די אבפיהרונג [בעזאנדערס דורך אן אבפיהר-מיטעל].

cathar'tic *a. and n.* (קע-טהאר'-טיק) ריינינגענד; אן אבריינינגונגס מיטעל, אבפיהרונגס מיטעל.

cathar'tical *a.* (קע-טהאר'-טי-קעל) ריינינגענד; וואס פיהרט אב.

cathar'tically *adv.* (קע-טהאר'-טי-קעל-אי) דורך אבריינינגונג, דורך אבפיהרונג.

cathar'ticalness *n.* (קע-טהאר'-טי-קעל-נעס) אבריינינגונג, אבפיהרונג.

cat'-head *n.* (קעט'-העד) אן אייזערנער באלקען אין פארדערשטען טייל פון שיף אויף וועלכען מען הויבט אויף דעם אנקער.

cat'head *v.* (קעט'-העד) אנבינדען דעם אנקער צום אנקער-באלקען.

cath'edra *n.* (קעטה'-אי-דרא) קאטהעדער, דער שטוהל פון א בישאף אין א קאטהעדראל-קירך; דער שטוהל פון א פראפעסאר אין אן אוניווערזיטעט.

cathe'dral *n.* (קע-טהי'-דרעל) קאטהעדראלע, די קירך פון א בישאף.

cathedral'ic *a.* (קעטה-אי-דרעל'-איק) וואס איז שייך צו א קאטהעדראל-קירך.

cath'eter *n.* (קעטה'-ע-טער) א קאטהעטער [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אבציהען אורין (השתנה) ווען עס געהט ניט אב אויפ'ן נאטירליכען וועג].

cath'eterism *n.* (קעטה'-ע-טער-איזם) דאס בענוצען א קאטהעטער. ז. *catheter*.

catheteriza'tion *n.* (קעטה-ע-טער-אי-זיי'-שאן) דאס אריינשטעלען א קאטהעטער. ז. *catheter*.

cath'eterize *v.* (קעטה'-ע-טער-איז) זיך בענוצען מיט א קאטהעטער. ז. *catheter*.

cath'odal *a.* (קעטה'-א-דעל) וואס איז שייך צו א קאטהאדע. ז. *cathode*.

cath'ode *n.* (קעטה'-אוד) א קאטהאדע [דער נעגאטיווער פאל פון אן עלעקטרישער באטאריי אדער פון אן עלעקטרישען שטראם].

cath'ode pho'tograph (קעטה'-אוד פאו'-טא-גרעף) ז. *cathodograph*.

cath'ode rays (קעטה'-אוד רייז) קאטהאדען שטראהלען [אזעלכע עלעקטרישע שטראהלען וואס לייכטען ווי פאספאר. זיי ווערען געשאפען אין א לופט אויסגעפומפטען רעהרעל דורך א געוויסען עלעקטרישען שטראם].

cathod'ic *a.* (קע-טהאד'-איק) וואס איז שייך צו א קאטהאדע. ז. *cathode*.

cathod'ograph *n.* (קע-טהאד'-א-גרעף) א פאטאגראפיע וואס ווערט גענומען דורך רענטגען [X] שטראהלען.

cath'olic *a.* (קעטה'-א-ליק) 1. אלוועלטליך; אלעס אומפאסענד, אלעס ארומנעהמענדיג; 2. פריי פון פאראורטיילע; ברייט-הערציג; אלעס בעגרייפענד.
2. He is catholic in his sympathies.

Cath'olic *a. and n.* (קעטה'-א-ליק) קאטויליש; א קאטויליק.

Cathol'icise *v.* (קע-טהאל'-אי-סאיז) בעקעהרען אדער איבערגעהען צום קאטוילישען גלויבען.

Cathol'icism *n.* (קע-טהאל'-אי-סיזם) קאטויליציזם, קאטוילישע אמונה.

catholic'ity *n.* (קעטה-א-ליס'-אי-טי) אלגעמיינהייט · אלוועלטליכקייט
Catholicity of taste is the highest mark of culture.

Cathol'icize *v.* (קע-טהאל'-אי-סאיז) בעקעהרען אדער איבערגעהן צום קאטוילישען גלויבען.

cath'olicness *n.* (קעטה'-א-ליק-נעס) די אלגעמיינהייט, די אלוועלטליכקייט.

cat'-hook *n.* (קעט'-הוק) דער קרוק אדער האקען פון דעם אנקער-באלקען אויף א שיף צו וועלכען דער אנקער ווערט בעפעסטיגט.

cath'oscope *n.* (קעטה'-א-סקאופ) א מאשין צו זייגען רענטגען [X] שטראהלען.

cat-ice *n.* (קעט-איס) א גאנץ דינער אייז אויף א וואסער.

cat'ion *n.* (קעט'-אי-אן) [די] קאטיאן עלעקטרישע טיילכעלעך וואס זאמלען זיך ביי עלעקטרא-כעמישע פראצעסען ארום דעם נעגאטיווען פאל].

cat'kin *n.* (קעט'-קין) די קאצען-בלום; די צווייטע אונפרוכטבארע בליהונג פון געוויסע בוימער.

cat'-lap *n.* (קעט'-לעפ) אן ארעם געטראנק [וואס פאסט פאר קעץ]; טהעע-געטראנק.

cat'-like *a.* (קעט'-לאיק) ווי א קאץ; זיך אונטער'גנב'ענענדיג; אין דער שטיל.
The woman was of a cat-like disposition.

cat'ling *n.* (קעט'-לינג) א קעצעלע.

cat'linite *n.* (קעט'-לי-נאיט) אזא רויטער שטיין וועלכער ווערט בענוצט פון די אינדיאנער אין אמעריקא צו מאכען לולקעס [פיפקעס].

cat'mint *n.* (קעט'-מינט) אזא שמעקעדיגער גראז.

cat'-nap *n.* (קעט'-נעפ) א דרעמעל, א קורצער לייכטער שלאף.

cat'nip *n.* (קעט'-ניפ) ז. *catmint*.

cat-o'-moun'tain *n.* (קעט-א-מאונ'-טיין) די בערג-קאץ, א מין טיגער.

cat-o'-nine'-tails *n.* (קעט-א-נאינ'-טײלז) אזא קאנטשוק מיט 9 לעדערנע לאקשען.

catop'ter *n.* (קע-טאפ'-טער) א גלאז וואס רעפלעקטירט [ווארפט צוריק] די ליכט-שטראהלען; א שפיעגעל פון א דאקטאר צו אונטערזוכען קראנקע.

catop'tric *a.* (קע-טאפ'-טריק) וואס איז שייך צו רעפלעקטירטעס ליכט [דאס ליכט וואס ווערט צוריקגעווארפען פון א שפיגעל].

catop'trical *a.* (קע-טאפ'-טרי-קעל) ז. *catoptric*.

catop'trically *adv.* (קע-טאפ'-טרי-קעל-אי) דורך רעפלעקציאן [פון ליכט שטראהלען].

catop'trics *n.* (קע-טאפ'-טריקס) שפיגעל-לעהרע [דער טייל פון אפטיק אין פיזיק וועלכע ערקלערט די אייגענשאפטען פון רעפלעקטירטען (צוריקגעווארפענעם) ליכט, בעזאנדערס פון שפיגלען און פאלירטע געגענשטענדע].

catop'tromancy *n.* (קע-טאפ'-טרא-מענ-סי) א מין כשוף אין פארצייטיגע יאהרען וואס פלעגט געמאכט ווערען פאר א קראנקען דורך אריינשטעלען א שפיגעל אין וואסער צו זעהן דעם קראנקענס געזיכט אין איהם.

catop'tron *n.* (קע-טאפ' טראן) ז. *catopter*.

cat'-owl *n.* (קעט'-אול) א געוויסע נאכט-פויגעל [נאכט-אוילע] וועלכע האט א געזיכט עהנליך צו א קאץ.

cat'-pipe *n.* (קעט'-פאיפ) ז. *catcall*.

cat'-salt *n.* (קעט'-סאהלט) אזא זארט זאלץ וואס מען געברויכט ביים מאכען זייף.

cat's'-cra'dle *n.* (קעטס'-קריידל) אב-נעהמעניש, עטעל-בעטעל [אזא קינדער-שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס איינער מאכט אויס פון א פאדים א געוויסע סימעטרישע פיגור וועלכע ער האלט אויף ביידע הענד און דער צווייטער נעהמט זי אראב מיט זיינע ביידע הענד ענדערענדיג זי אויף אן אנדערע סימעטרישע פיגור].

cat's'-ear *n.* (קעטס'-איער) דאס קאצען אויער [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנליך צו קאצען-אויערען].

cat's'-eye *n.* (קעטס'-אי) אזא זארט זעהר הארטער קווארץ וואס האט א געלבליכען שימער.

cat'-shark *n.* (קעט'-שארק) אזא האי-פיש אין די וואסערען פון קאליפארניען [אמעריקא].

cat's'-head *n.* (קעטס'-העד) אזא זארט גרויסער עפעל.

cat'-sil'ver *n.* (קעט'-סיל'-ווער) קאצען-זילבער, זילבער-גלימער [אזא מינעראל].

Cats'kill Moun'tains (קעטס'-קיל מאונ'-טיינז) די קעטסקיל בערג אין אמעריקא.

cat'skin *n.* (קעט'-סקין) קאצען-פעל.

cat's'-meat *n.* (קעטס'-מיעט) פלייש-אבפאל [פאר קעץ און הינד].

cat's'-milk *n.* (קעטס'-מילק) אזא פלאנצע.

cat's'-paw *n.* (קעטס'-פאה) א נאר אלס ווערקצייג אין די הענד פון אנדערע.
He foolishly became a cat's-paw of the conspirators.

cat's'-purr *n.* (קעטס'-פויר) דאס מיאוקען פון א קאץ; א מין כריפען אין ברוסט ווי דאס מיאוקען פון א קאץ [אלס א ברוסט-קראנקהיים].

cat'-squir'rel *n.* (קעט'-סקהוואר'-על) אזא זארט וועווערקע.

cat's'-tail *n.* (קעטס'-טייל) אזא מין גראז.

cat'-stop'per *n.* (קעט'-סטאפ'-ער) א שטריק אדער קייט צוצובינדען דעם אנקער צום אנקער-באלקען. ז. *cat-head*.

cat'sup *n.* (קעט'-סאפ) ז. *catchup*.

cat'-tail *n.* (קעט'-טייל) דער אינערליכער טייל פון אנקער-באלקען אויף א שיף.

cat'tail *n.* (קעט'-טייל) ז. *cat's-tail*.

cat'tish *a.* (קעט'-איש) ווי א קאץ.

cat'tle *n.* (קעטל) פיה, רינד-פיה.

cat'tle-fair *n.* (קעטל'-פעהר) פיה-מארק.

cat'tle-fee'der *n.* (קעטל'-פיע'-דער) אזא פארריכטונג צו פערטיילען פוטער פאר בהמות אין זייערע קאריטעס אין א רעגולערער גלייכער מאס.

cat'tle-guard *n.* (קעטל'-גארד) אזא פארריכטונג צו שיצען בהמות, אז זיי זאלען ניט ארויף אויף אן אייזענבאהן-וועג.

cat'tle-pen *n.* (קעטל'-פען) אן ארט וואו מען שפארט איין בהמות.

cat'tle-plague *n.* (קעטל'-פליינ) רינדער-פעסט [א געוויסע פיה-קראנקהייט].

cat'tle-range *n.* (קעטל'-ריינדזש) אן אפענער, ניט ארומגעצאמטער פלאץ וואו בהמות קענען ארומגעהן און זיך פיטערען.

cat'tle-run *n.* (קעטל'-ראן) א גרויסער פיטערונגס-פלאץ פאר בהמות.

cat'tle-show *n.* (קעטל'-שאו) אן אויס-שטעלונג פון בהמות.

cat'tle-stall *n.* (קעטל'-סטאהל) אזא פארריכטונג אנצובינדען בהמות צו דער קאריטע.

cat'ty *n.* (קעט'-אי) אזא כינעזישע גע-וויכט פון אן ערך איין פונט מיט א דריטעל.

Cauca'sian *n. and a.* (קאה-קיי'-זשיען) וואס איז שייך צו קאווקאז; וואס איז שייך צו דער ווייסער מענשען-ראסע [די קאווקאזישע ראסע]; די ווייסע מענשען-ראסע.

Cau'casus *n.* (קאה'-קע-סאס) קאווקאז.

cau'cus *n. and v.* (קאה'-קאס) א לאקאלע געשלאסענע פארפערזאמלונג פון א פאליטישע פארטיי צו נאמינירען קאנדידאטען פאר וואהלען אדער עמטער [צו אזא פערזאמלונג ווערען נור צוגעלאזען בעקאנטע מיטגליעדער]; א געשלאסענע פערזאמלונג פון די פיהרער פון א פארטיי אין קאנגרעס [אמעריקאנער פארלאמענט] אדער אין די אנדערע געזעצגעבענדע אנשטאלטען; א פארפערזאמלונג פון די פערוואלטער און אנדערע פעראינטערעסירטע פערזאנען אין א געשעפט; אבהאלטען א פארפערזאמלונג.

cau'da *n.* (קאה'-דא) אן עק אדער עטוואס עהנליכעס צו אן עק.

cau'dad *adv.* (קאה'-דעד) אין דער ריכטונג פון עק, צום עק צו.

cau'dal *a.* (קאה'-דעל) וואס געהערט צום עק; וואס איז עהנליך צו אן עק; וואס איז אין דער ריכטונג פון עק.

cau'dal fin (קאה'-דעל פין) די עק-פלוספעדערען פון א פיש.

cau'dally *adv.* (קאה'-דעל-אי) צום עק צו.

cau'date *a.* (קאה'-דייט) וואס האט אן עק.

cau'dated *a.* (קאה'-דיי-טעד) ז. *caudate*.

cauda'tion *n.* (קאה-דיי'-שאן) דאס האבען אן עק.

cau'dex *n.* (קאה'-דעקס) דער שטאם פון א בוים; דער שטאם פון א פאלמען-בוים; א צווייג פון א בוים אויף וועלכען עס וואקסען קליינע צווייגעלעך.

cau'diduct *v.* (קאה'-די-דאקט) ציהען צוריק, ציהען צום עק צו.

cau'dle *n. and v.* (קאהדל) קראפט-זופ [אזא קרעפטיגענדע זופ וועלכע ווערט געקאכט פאר קראנקע]; קראפט-זופ קאכען.

cau'dle-cup *n.* (קאה'דל-קאפ) אזא כלי אין וועלכער מען האלט קראפט-זופ.

caudotib'ial *a.* (קאה-דא-טיב'-אי-על) וואס בעפעסטיגט דעם עק צום קערפער.

cauf *n.* (קאהף) א פיש-קאסטען [א קאסטען מיט וואסער צו האלטען לעבעדיגע פיש].

caught (קאהט) געכאפט, געפאנגען, זיך אנגעשטעקט. ז. *catch*.

cauk *n.* (קאהק) קרייד; דער פאדערשטער שארף פון א פערדישע פאדקאווע.

cau'ker *n.* (קאה'-קער) א ביסעל ספּי-ריטוס צום אויסטרינקען; א גרויסער ליגען; דער פאדערשטער שארף פון א פערדישע פאדקאווע.

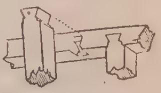
Cauking

cau'king *n.* (קאה'-קינג) אזא שלוס-פוגע וואס פערבינדעט צוויי האלץ-שטיקער.

caul *n.* (קאהל) א נעץ, א האר-נעץ [וואס פרויען טראגען צו האלטען אין ארדנונג די האר]; א קאפ-מיצקע; די הויט אין בויך וועלכע נעהמט ארום די געדערים; א געבורטס הייבעלע [אזא הויט וואס בעדעקט דעם קאפ ביי אנדערע קינדער ווען זיי ווערען געבארען].

cauld'rife *a.* (קאהלד'-ראיף) קיהל, קאלט.

caul'dron *n.* (קאהל'-דראן) ז. *caldron*.

caules'cent *a.* (קאה-לעס'-ענט) וואס האט א שטאם איבער דער ערד [ביי פלאנצען].

cau'licle *n.* (קאה'-ליקל) א קליינער שטאם פון א פלאנצע [אים אנפאנג שפראצונג פון דער זריעה].

caulic'olus *a.* (קאה-ליק'-א-לאס) וואס וואקסט אויף א שטאם.

caulif'erous *a.* (קאה-ליפ'-ע-ראס) ז. *caulescent*.

cau'liflower *n.* (קאה'-לי-פלאו-ער) בלומען-קרויט.

cau'liform *a.* (קאה'-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א פלאנצען-שטאם אדער פלאנצען-שטענגעל.

cau'linar *a.* (קאה'-לי-נער) ז. *cauline*.

cau'linary *a.* (קאה'-לי-נע-רי) וואס בעלאנגט צום פלאנצען-שטאם אדער פלאנצען-שטענגעל.

cau'line *a.* (קאה'-לין) וואס וואקסט אויף א פלאנצען-שטאם אדער פלאנצען-שטענגעל; וואס איז שייך צו א פלאנצען-שטאם.

caulk *v.* (קאהק) ז. *calk*.

caul'ker *n.* (קאה'-קער) ז. *calker*.

caul'king *n.* (קאה'-קינג) ז. *calking*.

cau'lome *n.* (קאה'-לאום) דער שטאם פון א פלאנצע.

caun'ter *n.* (קאהנ'-טער) א לאדונג אין קויהלען אדער ערץ-גריבער [מינען] וואס ווערט געפיהרט ניט מיט דעם זעלבינען וועג, אויף וועלכען די געוועהנליכע הויפט-לאדונגען ווערען געפיהרט.

caun'ter-lode *n.* (קאהנ'-טער-לאוד) ז. *caunter*

Cau'rus *n.* (קאה'-ראס) דער נארד-וועסט ווינד וועלכער איז אין איטאליען זעהר שטורמדיג.

cau'sable *a.* (קאה'-זעבל) וואס קען פעראורזאכט ווערען; אויספיהרבאר; וואס קען פערווירקליכט ווערען.

cau'sal *a. and n.* (קאה'-זעל) 1. וואס פעראורזאכט; וואס איז אן אורזאכע; וואס בריינגט רעזולטאטען; וואס האט א ווירקונג; וואס איז שייך צו אן אורזאכע; 2. א פראזע [אין גראמאטיק] וואס דריקט אויס אן אורזאכע.

1. There is a **causal** relation between virtue and happiness. 2. The sentence has a **causal** clause.

cau'sal defini'tion (קאה'-זעל-דעפ-אי-ניש'-אן) אן ערקלערונג וואס דריקט אויס די אורזאכע, וועלכע פאדערט זיך פאר דער עקזיסטענץ פון א געוויסען געגענשטאנד.

causal'gia *n.* (קאה-זעל'-דזשי-א) א ברענענדער וועהטאג.

causal'ity *n.* (קאה-זעל'-אי-טי) דאס וואס בילדעט אן אורזאכע; די ווירקונג פון אן אורזאכע; די בעציהונגען צווישען אורזאכע און ווירקונג, דער צוזאמענהאנג פון אורזאכע און ווירקונג.

cau'sally *adv.* (קאה'-זעל-אי) אין בעצוג צו אן אורזאכע; דורך דעם צוזאמענהאנג פון אורזאכע און ווירקונג.

cau'salty *n.* (קאה'-זעל-טי) די ערד-שיכטע אויף ערץ [רויהע מעטאלען] וואס ווערט אראבגענומען דורך וואשען.

causa'tion *n.* (קאה-זיי'-שאן) דאס פעראורזאכען; דער צוזאמענהאנג צווישען אורזאכע און ווירקונג.

causa'tionism *n.* (קאה-זיי'-שאנ-איזם) די טעאריע וועגען דעם צוזאמענהאנג צווישען אורזאכע און ווירקונג [דער פרינציפ, אז יעדע פאסירונג מוז זיין א רעזולטאט פון א פריהערדיגער פאסירונג וועלכע האט זי פעראורזאכט און וועלכע האט געצוואונגען אז זי זאל קומען].

causa'tionist *n.* (קאה-זיי'-שאנ-איסט) איינער וואס איז אן אנהענגער פון דעם פרינציפ אין פילאזאפיע וועגען אורזאכע און ווירקונג. ז. *causation*

cau'sative *a. and n.* (קאה'-זע-טיוו) וואס ווירקט אלס אורזאכע; וואס איז אן אורזאכע; וואס פעראורזאכט; א צייטווארט אדער הויפטווארט [אין גראמאטיק] וואס ערקלערט אן אורזאכע.

cau'satively *adv.* (קאה'-זע-טיוו-לי) דורך אן אורזאכע.

causativ'ity *n.* (קאה-זע-טיוו'-אי-טי) דאס האבען די אייגענשאפט צו ווירקען אלס אורזאכע.

cause *n. and v.* (קאהז) 1. אן אורזאכע; א גרונד; 2. א געריכטס-פראצעס; א שטרייט אדער דיסקוסיאנס-זאך; 3. א געשעפט, אונטערנעהמונג; 4. אינטערעסע, גונסטען; 5. פעראורזאכען; צווינגען.

1. He has **cause** for complaint. 2. The court tries **causes**. 5. Blood-poison **caused** his untimely death.

cause'less *a.* (קאהז'-לעס) אהן אן אורזאכע; גרונדלאז, אונבעגרינדעט.

cause'lessly *adv.* (קאהז'-לעס-לי) ז. *causeless*

cause'lessness *n.* (קאהז'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין אורזאכע; דאס זיין גרונדלאז.

cause of ac'tion (קאהז אוו עק'-שאן) דער צושטאנד פון פאקטען וועלכע בערעכטיגען צו פערפיהרען א פראצעס.

cau'ser *n.* (קאה'-זער) דער פעראורזאכער.

caus'erie *n.* (קאוז-רי) אן אונטערהאלטונגס-געשפרעך, א געמיטליכער שמועס, א פלוידעריי; א פרייע דיסקוסיאן.

causeuse' *n.* (קאו-זעז') א קליינע זאפע, אויף וועלכער נור צוויי פערזאנען קענען זיצען.

cause'way *n. and v.* (קאהז'-הוויי) א שאסיי [א ברוקירטער וועג]; א טראטואר, א זייט-גאנג פון א גאס אדער וועג; מאכען א שאסיי; ברוקירען א גאס אדער וועג.

causid'ical *a.* (קאה-סיד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו אן אדוואקאט.

caus'tic *a. and n.* (קאהס'-טיק) 1. ברענענד, וואס ברענט אויס [ווי געוויסע כעמישע שטאפען]; 2. בייסענד, שארף, סארקאסטיש [ווי א קריטיק אדער וויץ]; 3. א ברענענדער אדער אויסברענענדער מיטעל; 4. א בייסענדע קריטיק; סארקאזם.

2. Never before was his humor so **caustic.**

caus'tical *a.* (קאהס'-טי-קעל) ברענענד; וואס ברענט אויס; בייסענד, סארקאסטיש.

caus'tic al'cohol (קאהס'-טיק על'-קא-האל) א כעמישער פראדוקט וואס בעשטעהט פון סאדא און אלקאהאל [ווערט בענוצט אין דער מעדיצין אלס אויסברענונגס מיטעל].

caus'tically *adv.* (קאהס' טי קעל אי) אויף א בייסענדען אדער סארקאסטישען אופן.

caus'tic curve (קאהס'-טיק קיורוו) די ברענ-ליניע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א בינטעל ליכט-שטראהלען, וועלכע טרעטען ארויס פון א פונקט און ווערען רעפלעקטירט (צוריקגעווארפען) פון א פלעכע אדער פון א קרומער ליניע].

caustic'ity *n.* (קאהס-טיס'-אי-טי) די ברענענדע קראפט [פון געוויסע שטאפען]; די אייגענשאפט צו זיין ברענענד; סארקאזם; שארפקייט, בייסיקייט [פון א שפראך, קריטיק אדער וויץ].

caus'ticness *n.* (קאהס'-טיק-נעס) ז. *causticity*

caus'tic pot'ash (קאהס'-טיק פאט'-עש) פאטאש-הידראט [א כעמישער ווייסער הארטער און ברענענדער שטאף וואס לעזט זיך לייכט אויף אין וואסער. ווערט בענוצט אין מעדיצין אלס אויסברענונגס מיטעל. אין דער אינדוסטריע ווערט ער בעזאנדערס בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון זייף].

caus'tic so'da (קאהס'-טיק סאו'-דע) נאטריום-הידראט [א כעמישער ווייסער און ברענענדער שטאף, וועלכער האט דיזעלבע אייגענשאפטען ווי פאטאש-הידראט און ווערט אויך בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון זייף].

caus'tify *v.* (קאהס'-טי-פאי) פערוואנדלען אין א ברענענדען שטאף אדער מיטעל.

cau'sus *n.* (קאה'-סאס) שטארקער פיבער.

cau'terant *n.* (קאה'-טער-ענט) א ברענענדער, אויסברענענדער שארפער שטאף [אין מעדיצין].

cauterisa'tion *n.* (קאה-טער-אי-זיי'-שאן) ז. *cauterization*

cau'terise *v.* (קאה'-טער-איז) ז. *cauterize*

cau'terism *n.* (קאה'-טער-איזם) דאס בענוצען אן אויסברענונגס-מיטעל.

cauteriza'tion *n.* (קאה-טער-אי-זיי'-שאן) דאס אויסברענען א וואונד מיט א הייסען אייזען אדער מעדיצין.

cau'terize *v.* (קאה'-טער-איז) אויסברענען א וואונד מיט א הייסען אייזען אדער מעדיצין.

cau'terizing-i'ron *n.* (קאה'-טער-איז-אינג-אי'-ערן) א ברען-אייזען [אויסצוברענען וואונדען].

cau'tery *n.* (קאה'-טער-אי) דאס אויסברענען א וואונד מיט א ברען-אייזען אדער מעדיצין; א ברען אייזען [צום אויסברענען וואונדען].

cau'tery-elec'trode *n.* (קאה'-טער-אי-לעק'-טראוד) די דראטען פון אן עלעקטרישע באטאריי וועלכע ווערט בענוצט צום אויסברענען וואונדען דורך עלעקטריציטעט.

cau'ting-i'ron *n.* (קאה'-טינג-אי'-ערן) ז. *cauterizing-iron*

cau'tion *n. and v.* (קאה'-שאן) 1. פארזיכטיגקייט; 2. ווארנונג, אזהרה; 3. ווארנען, מזהיר זיין, אנזאגען.

2. A word of **caution** given in time is worth more than a lecture of reproof.

cau'tionary *a.* (קאה'-שאנ-ע-רי) וואס ווארענט פון געפאהר; וואס ענטהאלט א ווארנונג; וואס דיענט אלס ערבות אדער משכון.

cau'tionary town (קאה'-שאנ-ע-רי טאון) א שטאדט וועלכע ווערט געגעבען פון איין רעגיערונג צו דער צווייטער אלס א משכון פאר א חוב.

cau'tioner *n.* (קאה'-שאנ-ער) א ראטהגעבער; איינער וואס ווארענט פון א געפאהר; אן ערוב.

cau'tion-mon'ey *n.* (קאה'-שאן-מאנ'-אי) ערבות געלד.

cau'tionry *n.* (קאה'-שאנ-רי) דאס געבען ערבות פאר אימיצען.

cau'tious *a.* (קאה'-שאס) פארזיכטיג, בעהיטזאם.

We made a **cautious** ascent of the mountain.

cau'tiously *adv.* (קאה'-שאס-לי) מיט פארזיכטיגקייט, מיט בעהיטזאמקייט.

cau'tiousness *n.* (קאה'-שאס-נעס) פארזיכטיגקייט; בעהיטזאמקייט.

cavalcade' *n.* (קעוו-על-קייד') א פאראד מארש אויף פערד אדער אין קארעטען.

cavalier' *n., a. and v.* (קעוו-ע-ליער') א קאוועלעריסט, א [בעוואפענטער] רייטער; א ריטער; א קאוואליער; אן אויפגעשטעטענער בערגנעל פון ערד אין א פעסטונגס-ווערק; העלדיש; ריטערליך; מונטער; האפערדיג, שטאלץ, איבערמוטיג; זיך האלטען ווי א קאוואליער [צו א דאמען]; זיך האלטען שטאלץ.

Cavalier' *n. and a.* (קעוו-ע-ליער') אן אנהענגער פון קעניג קארל דעם ערשטען אין ענגלאנד אין זיין קאמפף מיט דעם פארלאמענט; וואס איז שייך צו דער פארטיי פון קעניג קארל דעם ערשטען.

cavalier'ish *a.* (קעוו-ע-ליער'-איש) וואס איז שייך צו א קאוואליער; וואס אנבעלאנגט צו דער פארטיי פון קעניג קארל דעם ערשטען אין ענגלאנד.

cavalier'ism *n.* (קעוו-ע-ליער'-איזם) האפערדיגקייט, שטאלצקייט; דאס אויפפיהרען זיך און לעבען פון קאוואליערען.

cavalier'ness *n.* (קעוו-ע-ליער'-נעס) דאס זיין א קאוואליער.

cavallard' *n.* (קעוו-ע-לארד') א צוג פון פערד אדער מויל-אייזלען.

cav'alry *n.* (קעװ'-על-רי) קאַװאַלעריע [רײַט־סאָלדאַטן].

cav'alryman *n.* (קעװ'-על-רי-מען) אַ קאַװאַלעריסט [אַ רײַט־סאָלדאַט].

cavass' *n.* (קע-װעס') אַ קאַװאַס, אַ טערקישער פּאָליציי־בעאַמטער, אַ מיליטערישער קוריער װאָס בענלייט אַ טערקישען הויכען בעאַמטען.

cavati'na *n.* (קעװ-ע-טי'-נא) אַ קורצע מעלאָדיע אָהן בענלייטונג; אַ קורצע אייגפאַכע אַריע.

cava'tion *n.* (קע-װײ'-שאַן) דאָס אויס־גראָבען פון דעם פונדאַמענט פון אַ געביידע.

cava'zion *n.* (קע-װײ'-זשאַן) ז. *cavation*

cave *n.* (קייװ) אַ הויל; אויסהוילען, אויסגראָבען.

ca'veat *n.* (קיי'-װי-עט) אַ גערינטליכע װאָרנונג [צו פערהיטען עס זאָל ניט קומען צו אַ פּראָצעס]; אַ װאָרנונג; אַ װאָרנק.

ca'veat emp'tor (קיי'-װי-אַט עמפּ'-טאָר) זאָל זיך דער קויפער היטען [אַן אויסדרוק בענוצט אין געשעפטס שפּראַך אַלס װאָרנונג פאַר אַ קונה, אַז ער זאָל װיסען װאָס ער קויפט].

Caveat emptor, let the buyer beware before he purchases.

ca'veator *n.* (קיי'-װי-איי-טאָר) איינער װאָס ברײנגט אַריין אַ גערינטליכע װאָרנונג.

cave'-dwell'er *n.* (קייװ'-דװעל'-ער) אַ הויל־בעװאָהנער, אַ מענש פון דער פאָר־היסטאָרישער ראַסע װעלכער האָט נאָך ניט געװאוסט פון בויען געצעלטען אָדער הייזער און האָט געלעבט אין אַ הויל.

cave in (קייװ אין) 1. איינפאַלען, זיינקען, איינשטירצען; 2. זיך אונטערגעבען.

1. The roof of the house caved in. 2. If you enter into a contest, don't cave in in the middle of the fight.

cav'el *n.* (קעװ'-על) אַ טייל, אַ חלק; אַ לאָז.

cave'man *n.* (קייװ'-מען) ז. *cave-dweller*

cav'endish *n.* (קעװ'-ען-דיש) אַזאַ אַמע־ריקאַנער טאַבאַק.

cav'ern *n. and v.* (קעװ'-ערן) אַ גרויסע הויל; אויסהוילען.

cav'erned *a.* (קעװ'-ערנד) אויסגעהוילט, פּוסט; װאָהנענדיג אין אַ הויל; געפונען אין אַ הויל.

cavernic'olous *a.* (קעװ-ער-ניק'-אָ-לאָס) װאָהנענדיג אין הוילען.

cav'ernous *a.* (קעװ'-ער-נאָס) פול מיט הוילען; װאָס ענטהאַלט הוילען; טיעף אויסגעהוילט.

cav'ern out (קעװ'-ערן אוט) אויסגראָבען װי אַ הויל.

caver'nulous *a.* (קע װאיר'-ניו לאָס) פול מיט הוילען.

cav'esson *n.* (קעװ'-ע-סאַן) אַזאַ צוים פאַר פערד װעלכע מען איבט איין פאַר אַ צירקוס.

cave'-swal'ow *n.* (קייװ'-סװאָל'-אָו) אַזאַ שװאַלב װאָס מאַכט איהר נעסט אין הוילען.

cavet'to *n.* (קע-װעט'-אָ) אַזאַ אויס־געהוילטער אָדער רונדער געזימס פאַר אַ קאַרניז.

cav'ezon *n.* (קעװ'-ע-זאַן) ז. *cavesson*

caviar' *n.* (קעװ-אי-אַר') קאַװיאַר [איקרע], רייגען פון געװיסע פיש װעלכע װערען פערבערייטעט אַלס אַ דעליקאַטעס־שפּייז].

caviare' *n.* (קעװ-אי-אַר') ז. *caviar*

cav'icorn *a. and n.* (קעװ'-אי-קאָרן) װאָס האָט אויסגעהוילטע הערנער [װי אַ קוה, אַ ציעג א. ד. ג.]; אַ חיה מיט אויסגעהוילטע הערנער [בעזאָנדערס פון די װאָס זיינען מעלה גרה].

Cavicor'nia *n.* (קעװ-אי-קאָר'-ני-אַ) דער מין חיות װאָס געהערט צו דער גרופּע װאָס האָבען אויסגעהוילטע הערנער [װי אָקסען, שעפּסען, ציגען, אַנטילאָפּען א. ד. ג.].

cav'il *v. and n.* (קעװ'-איל) 1. קרי־טיקירען, טאַדלען אָהן אַ גרונד; זוכען חסרונות; 2. אַ גרונדלאָזע קריטיק; אַ פּריטשעפּקע.

1. The true critic never cavils.

cav'iler *n.* (קעװ'-איל-ער) איינער װאָס טאַדעלט אָהן אַ גרונד; אַ בעל מחלוקה; איינער װאָס זוכט פּריטשעפּקעס.

cav'iling *n. and a.* (קעװ'-איל-אינג) דאָס קריטיקירען אָהן אַ גרונד; דאָס זוכען חסרונות אָדער פּריטשעפּקעס; קרי־טיקירענדיג אָהן אַ גרונד; זוכענדיג חסרונות.

cav'ilingly *adv.* (קעװ'-איל-אינג-לי) דורך גרונדלאָזער קריטיק; דורך זוכען חסרונות.

cav'iller *n.* (קעװ'-איל-ער) ז. *caviler*

cav'illing *n. and a.* (קעװ'-איל-אינג) ז. *caviling*

cav'illingly *adv.* (קעװ'-איל אינג-לי) ז. *cavilingly*

cav'in *n.* (קעװ'-אין) אַ הויל־װעג, אַן אונטעראירדישער װעג.

cav'itary *a.* (קעװ'-אי-טיי-רי) אויסגע־הוילט; װאָס האָט אַן אויסהוילונג; װאָס האָט אַ חלל.

cav'itied *a.* (קעװ'-אי-טיד) ז. *cavitary*

cav'ity *n.* (קעװ'-אי-טי) אַן אויסהוילונג; אַ חלל; אַ הויל.

The dentist filled a cavity in my tooth.

ca'vo-rilie'vo *n.* (קאַ'-װאָ-רי-ליעי'-װאָ) אַזאַ סקולפּטור־אַרבייט ביי װעל־כער דאָס בולט'ע בילד, װאָס װערט גע־שניצט אָדער אויסגעהאַקט, געפינט זיך אין אַ פערטיעפונג.

cavort' *v.* (קע-װאָרט') שפּרינגען, אַרומ־שפּרינגען [װי אַ פערד].

ca'vum *n.* (קיי'-װאָם) אַ חלל, אַן אויס־הוילונג פון קערפּער [װי דער חלל פון ברוסטקאַסטען אָדער פון הארצען].

ca'vy *n.* (קיי'-װי) אַ ים חזיר'על.

caw *v. and n.* (קאָה) קראַקען װי אַ קראָהע אָדער װאָראָנע; קרעכצען; דאָס קראַקען פון אַ קראָהע אָדער װאָראָנע.

cawk *n.* (קאָהק) אַ מין קאַלך־שטיין.

cay *n.* (קיי) אַ קליינער אינזעל אָדער פעלזען אין דעם גאָלף פון מעקסיקאָ.

Cayenne' pep'per (קאַי-ען' פּעפּ'-ער) דער שפּאַנישער פּעפער.

cay'man *n.* (קיי' מען) אַן אַמעריקאַנער קראָקאָדיל.

cayo'te *n.* (קע-יאָו'-טע) אַזאַ הונד־עהנלי־כע אָדער װאָלף־עהנליכע חיה אין אַמעריקאַ.

cayuse' *n.* (קאַ-יוס') אַ קליין פערדעל, אַ פּאָני.

cazique' *n.* (קע-זיק') אַן אינדיאַנער הויפּטלינג.

C. E. די ראָשי תבות פון די װערטער *civil engineer*

cease *v.* (סיעס) 1. אויפהערען; אָבלאָ־זען, נאָכלאָזען; ענדיגען; 2. אַברוהען [פון דער אַרבייט].

1. The chairman requested that we cease talking. 2. On a holiday we cease from our labors.

cease'less *a.* (סיעס'-לעס) אָהן אַן אויפ־הער; אָהן אונטערברעכען; אָהן אַן ענד.

cease'lessly *adv.* (סיעס'-לעס-לי) און־אויפהערליך.

cease'lessness *n.* (סיעס'-לעס-נעס) אונאויפהערליכקייט; אונענדליכקייט.

ceb'id *n.* (סעב'-איד) אַזאַ מאַלפּע [אַפּע], װעלכע געהערט צו דעם מין װאָס האָבען 36 ציינער אין מויל.

Ceb'idæ *n.* (סעב'-אי-דיע) אַ מין מאַל־פּעס [אַפּען], װאָס צייכענען זיך אויס דערמיט, װאָס זיי האָבען 36 ציינער אין מויל אַנשטאַט 32 װי די אַנדערע מינים האָבען עס.

Cebi'næ *n.* (סי-באַי'-ניע) אַ געװיסער מין אַמעריקאַנער מאַלפּעס [אַפּען].

Ce'bus *n.* (סי'-באָס) דער מין זיד־אַמערי־קאַנער לאַנג־עקיגע מאַלפּעס [אַפּען].

ce'cils *n.* (סי'-סילז) אַזעלכע פלייש־קניידלעך װאָס װערען געבראַטען אויפ'ן פּאַן.

ce'cograph *n.* (סי'-קאָ-גרעף) אַ שרייב־מאַשין פאַר בלינדע.

ce'cum *n.* (סי'-קאָם) די בלינדע קישקע [אַ קורצע קישקע אין דיא געדערעם װעל־כע איז אָפען נור פון איין ענד].

ce'dar *n. and a.* (סי'-דער) אַ צעדער־בוים; צעדער־האָלץ; װאָס איז שייך צו אַ צעדער־בוים אָדער צעדער־האָלץ.

Cedar of Lebanon

ce'dar-bird *n.* (סי'-דער בוירד) אַזאַ אַמעריקאַנער פויגעל פון ברוינער פאַרב און מיט אַ גרויסען טשוביק אויפ'ן קאָפּ פון רויטליכע אָדער געלבע פעדערען. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

ce'dared *a.* (סי'-דערד) בעדעקט מיט צעדער־ביימער; געמאַכט פון צעדער־האָלץ.

ce'dar-gum *n.* (סי'-דער-גאָם) אַזאַ זאַפט פון אַ מין צעדער־ביימער פון די זיד־אַפריקאַנישע בערג, װערט בענוצט אין דער מעדיצין פאַר פערשיעדענע פּלאַסטער.

ce'dar-lark *n.* (סי'-דער-לאַרק) ז. *cedar-bird*

ce'darn *a.* (סי'-דערן) װאָס איז שייך צו צעדער־האָלץ; װאָס איז געמאַכט פון צעדער־האָלץ.

ce'dar-tree *n.* (סי'-דער-טריע) אַ צע־דער־בוים.

ce'dar-wood *n.* (סי'-דער-װוּד) צע־דער־האָלץ.

cede *v.* (סיד) אָבטרעטען; נאָכגעבען; אײַנטערגעבען.

Mexico ceded California to the United States.

cedil'la *n.* (סי-דיל'-אַ) אַ צייכען אין

דער פראנצויזישער און אין איינִיגע אנדערע שפראכען אונטער דעם בוכשטאב c [ç] צו צייגען דאס מען מוז עס לעזען אלס "s" און ניט אלס "k".

ce'drene *n.* (סי'-דרין) אזא כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין צעדער-אויל.

ce'drine *a.* (סי'-דרין) וואס געהערט צו צו צעדער-בוימער; פון צעדער-האלץ.

ce'drium *n.* (סי'-דרי-אם) דער פעך-זאפט פון צעדער-בוימער [ווערט בענוצט איינצורייבען וואלען-שטאף צו פערהיטען פון מאטען (מאיל)].

ce'drola *n.* (סי'-דרא-לע) אזא קריסטא-ליזירטער כעמישער שטאף וועלכער ווערט ערהאלטען פון צעדער-אויל.

ceil *v.* (סיעל) בעדעקען מיט ברעטער אדער אויספלאסטערען די סטעליע [אויבערלאגע, באלקען פון א הויז].

ceiled *a.* (סיעלד) וואס האט א סטעליע [אן אויבערלאגע, באלקען, סופיט].

cei'ling *n.* (סיע'-לינג) סטעליע, סופיט [אויבערלאגע, באלקען].

cei'linged *a.* (סיע'-לינגד) וואס האט א סטעליע [אויבערלאגע, באלקען, סופיט].

cel'adon *n.* (סעל'-ע-דאן) א בלאס-גרינער אדער גרוי-גרינער קאליר.

cel'andine *n.* (סעל'-ען-דאין) אזא פלאנצע מיט קליינע העל-געלבע בליהונג [די זאפט פון דיעזער בליהונג, וועלכע האט א ביטערען טעם, ווערט מאנכעסמאל בענוצט פאר אן אבפיהרונגס-מיטעל].

cel'ebrant *n.* (סעל'-אי-ברענט) איינער וועלכער פייערט א יום-טוב לכבוד עפעס אדער אימעצען; דער פריסטער, אין רוימיש-קאטוילישע און אנגליקאנישע קירכען, וואס האלט אב די מעסע.

cel'ebrate *v.* (סעל'-אי-בריים) 1. לויבען, ערהויבען; אויסצייכנען; 2. פייערען, מאכען א יום-טוב לכבוד עפעס אדער אימעצען.

1. We celebrate the deeds of our heroes. 2. A patriot celebrates every holiday.

cel'ebrated *a.* (סעל'-אי-בריי-טעד) 1. בעריהמט; 2. געפייערט.

1. Maimonides was a celebrated Jewish philosopher in the middle ages.

cel'ebrater *n.* (סעל'-אי-בריי-טער) איינער וואס פייערט א יום-טוב.

celebra'tion *n.* (סעל-אי-בריי'-שאן) אנדענקונגס פייער; פייערונג; דאס פייערען א יום-טוב.

cel'ebrator *n.* (סעל' אי ברײ-טאר) ז. *celebrater*.

celeb'rities *n.* (סי לעב'-רי-טיז) בעריהמטע פערזאנען.

celeb'rity *n.* (סי-לעב'-רי-טי) בעריהמטהייט; א בעריהמטע פערזאן.

His good deeds have gained for him a wide celebrity.

celer'ity *n.* (סי-לער'-אי-טי) שנעלקייט; גיכקייט.

Celery

cel'ery *n.* (סעל'-ע-רי) סעלערי [אזא גארטען-פלאנצע וואס ווערט געגעסען רויה און געקאכט].

celeste' *a.* (סי-לעסט') הימעל-בלוי.

celes'tial *a. and n.* (סי-לעס'-טשיאל) הימליש; א הימעל-איינוואהנער.

Celes'tial Empire' (סי-לעס'-טשיאל עמ פאיר') דאס הימעלישע רייך [אזוי ווערט גערופען דאס לאנד כינא].

celes'tially *adv.* (סי-לעס'-טשיאל-אי) הימליש, אויף א הימלישען שטיינער.

Celes'tial Throne (סי-לעס'-טשיאל טהראון) דער כסא הכבוד.

ce'liac *a.* (סי'-לי-עק) וואס איז שייך צו דעם חלל פון בויך; וואס איז שייך צום בויך.

cel'ibacy *n.* (סעל'-אי-בע-סי) דאס זיין אונפערהייראט; דאס אונפערהייראטע לעבען.

Celibacy of the clergy is a rule of the Catholic religion.

cel'ibate *n., a. and v.* (סעל'-אי-בייט) אן אונפערהייראטע פערזאן; אונפערהייראט; פיהרען אן אונפערהייראט לעבען.

cel'ibatist *n.* (סעל'-אי-ביי-טיסט) אן אונפערהייראטע פערזאן; איינער וואס האלט פון דעם פרינציפ אז מען דארף ניט הייראטען.

cell *n.* (סעל) א צעלע, א קליינעם צימערל; אן איינגעשלאסענער רוים; א צימער אין א געפענגניס; א צימערעל פון א מאנאך אדער מאנאשקע אין א קלויסטער; אן איינצעלנע עלעקטרישע באטאריי; א גאנץ קליין קעסטעלע.

cel'la *n.* (סעל'-ע) דאס מיטעל-צימער פון אן אלט-גריכישען אדער רוימישען טעמפעל.

cel'læform *a.* (סעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א צעלע; עהנליך צו א צעלע [אין אויסזעהן אבער ניט אין דער נאטור].

cell'-an'imal *n.* (סעל'-ענ'-אי-מעל) א בעשעפעניש וואס בעשטעהט נור פון איין צעלע.

cel'lar *n.* (סעל'-ער) א קעלער.

cel'larage *n.* (סעל'-ער איידזש) דער רוים וואס א קעלער פערנעהמט; א קעלער-סיסטעם [א רייהע פון קעלערען]; קעלער-געלד [וואס מען צאהלט פאר אוועקשטעלען עטוואס אין א קעלער].

cel'lar-book *n.* (סעל'-ער-בוק) א בוך אין וועלכען עס זיינען פערשריבען די ווײנען און אנדערע געטרענקע וועלכע געפינען זיך אין א וויין-קעלער.

cel'larer *n.* (סעל'-ער-ער) א ממונה אויף די קעלערען אין א קלויסטער, וואו עס ווערען געהאלטען שפייזען און געטרענקע; איינער וואס האלט א וויין-קעלער, א וויין-הענדלער.

cel'laret *n.* (סעל'-ער-עט) א וויין-אלמערעל.

cel'lar-flap *n.* (סעל'-ער-פלעפ) א האלץ-טהיר צו א קעלער.

cel'laring *n.* (סעל'-ער-אינג) א קעלער-סיסטעם [א רייהע פון קעלערען].

cel'larist *n.* (סעל'-ער-איסט) ז. *cellarer*.

cel'lar-rat *n.* (סעל' ער-רעט) א בעאמטער אין א צאל-הויז [טאמאזשנע] וואס האט אויפצופאסען אויף אבגעשטעלטע אימפארטירטע סחורה [אלס א שפאט נאמען].

celled *a.* (סעלד) וואס בעשטעהט פון צעלען.

cellif'erous *a.* (סע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטוויקעלט פון זיך א צעלע.

cel'liform *a.* (סעל'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו א צעלע [אין דעם אויסזעהן אבער ניט אין דער נאטור].

cel'lo *n.* (טשעל'-או) א וויאלין-טשעלא [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א פידעל, אבער פיעל גרעסער].

cell'-sub'stance *n.* (סעל'-סאב'-סטענס) דער שטאף פון וואס א צעלע בעשטעהט, די פראטאפלאזמע.

cell the'ory (סעל טהי'-א-רי) די צעלען-טעאריע [די טעאריע וועלכע בעהויפטעט אז אלע ארגאניזמען בעשטעהען פון צעלען און אז יעדע צעלע איז א פראדוקט פון אן אנדער צעלע].

cel'lula *n.* (סעל'-יו-לא) א צימערעל.

cel'lular *a.* (סעל'-יו-לאר) וואס בעשטעהט פון צעלען; וואס איז שייך צו א צעלע.

Cellula'res *n.* (סעל-יו-ליי'-ריז) דער מין פלאנצען וואס בעשטעהען פון א צעלען-געוועב [ווי מאך].

cel'lular the'ory (סעל'-יו-לאר טהי'-א-רי) ז. *cell theory*.

cel'lulated *a.* (סעל' יו ליי טעד) וואס איז געפארמט פון צעלען.

cel'lule *n.* (סעל'-יול) א קליינע צעלע; א קליין צימערעל.

cellulif'erous *a.* (סעל-יו-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטוויקעלט פון זיך צעלען.

celluli'tis *n.* (סעל-יו-לאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם צעלען-געוועב [אין מעדיצין].

cel'luloid *n.* (סעל' יו לאיד) צעלולאיד [אזא פאבריצירטער מאטעריאל וואס האט די עהנליכקייט צו ביין. ווערט צונויפגעשטעלט פון שיס-בוימוואל, קאמפער און נאך איינִיגע שטאפען].

cel'lulose *n. and a.* (סעל'-יו-לאוס) צעלולאזע [דער הויפט-שטאף פון פלאנצען]; וואס בעשטעהט פון צעלולאזע; וואס בעשטעהט פון צעלען.

cellulo'sic *a.* (סעל-יו-לאו'-סיק) וואס בעשטעהט פון צעלולאזע. ז. *cellulose*.

celos'tomy *n.* (סי-לאס'-טא-מי) דאס ריידען מיט א פוסטע שטימע.

Cel'sius thermom'eter (סעל'-סי-אס טהער-מאמ'-ע-טער) דער צעלזיוס טערמאמעטער.

ז. *centigrade thermometer*.

celt *n.* (סעלט) אזא מין דלאט פון שטיין אדער בראנז געברויכט אלס געוועהר אין גאנץ אלטע צייטען.

Celts

Celt *n.* (סעלט) א קעלט [איינער וואס שטאמט פון די וועסט-איירָאפייאישע אור-פעלקער פון וועלכע עס שטאמען די פראנצויזען, אירלענדער א. ז. וו.].

Cel'tic *a. and n.* (סעל'-טיק) וואס איז שייך צו די קעלטישע פעלקער אדער זייער שפראך; די קעלטישע שפראך.

Cel'ticism *n.* (סעל'-טי-סיזם) די מנהגים און געוואהנהייטען פון די קעלטישע פעלקער; א קעלטישער אויסדרוק.

Celt'-In'dic *a.* (סעלט'-אינ'-דיק) וואס איז שייך צו אן אריער; וואס שטאמט פון דער אינדא-איירָאפעאישער ראסע.

cement' *n. and v.* (סי-מענט') 1. צעמענט; וואפנע געמישט מיט זאמד און וואסער; צעמענט-פולווער [אין וועלכע

מען האלט שטיקער אייזען בעת מען ברענט עס איבער אין שטאהל]; א שטיין=ארט, וועלכע בעשטעהט פון צוזאמענגעקלעפטע זאמד [ווי פארפיר]; דער צאהן=קיט [די אינטערישטע צעמענט פארמיגע בעדעקונג פון צאהן, וועלכע מאכט איהם שטייף אין קינבאק]. 2. פערבינדען אין א בונד פון פריינדשאפט; פערפעסטיגען מיט צעמענט, צונויפקלעפען; פעסט ווערען.

2. Mutual interests have **cemented** our friendship.

cemen'tal *a.* (סי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו צעמענט; וואס איז פון צעמענט

cementa'tion *n.* (סעמ-ענ-טיי'-שאן) דאס צעמענטירען, די פערפעסטיגונג מיט צעמענט; צעמענטאציאן [דאס האלטען אייזען אין צעמענט=פולווער בעת מען ברענט עס איבער אין שטאהל].

cementa'tion-box *n.* (סעמ-ענ-טיי'-שאן-באקס) אזא קאסטען געמאכט פון שמיעדע=אייזען, אין וועלכען עס ווערט געברענט אייזען אין צעמענט, צו פערוואנדלען עס אין שטאהל.

cemen'tatory *a.* (סי-מענ'-טע-טא-רי) וואס צעמענטירט, וואס קלעפט צונויף איין זאך מיט דער אנדערער.

cemen'ter *n.* (סי-מענ'-טער) דער וואס צעמענטירט; דאס וואס פערבינדט.

cemen'ting-fur'nace *n.* (סי-מענ'-טינג פויר'-נעס) דער אויווען אין וועלכען מען ברענט אייזען אין צעמענט, עס צו פערוואנדלען אין שטאהל.

cemen'ting-ov'en *n.* (סי-מענ'-טינג-אוון) ז. *cementing-furnace*

cementi'tious *a.* (סעמ-ענ-טיש'-אס) וואס איז שייך צו צעמענט; וואס קען דיענען אלס צעמענט; וואס האט די אייגענשאפטען פון צעמענט.

cement'-mill *n.* (סי-מענט'-מיל) א מיהל וואו עס ווערט געמאהלען צעמענט.

cement'-stone *n.* (סי-מענט'-סטאון) צעמענט=שטיין [א שטיין פון וועלכען מען מאכט צעמענט].

cemete'rial *a.* (סעמ-אי-טי'-רי-על) וואס בעלאנגט צו א בית=עולם.

cem'etery *n.* (סעמ'-אי-טער-אי) א בית עולם, בעגרעבניס ארט.

cen'obite *n.* (סענ'-א-באיט) א סענאביט, א מאנאך, וואס וואהנט צוזאמען מיט אנדערע מאנאכען אין א מאנאסטיר.

cenobit'ic *a.* (סענ-א-ביט'-איק) וואס לעבט אין א געזעלשאפט פון מאנאכען; וואס איז שייך צו א סענאביט.
ז. *cenobite*

cenobit'ical *a.* (סענ-א ביט'-אי קעל) ז. *cenobitic*

cenog'amy *n.* (סי-נאג'-ע-מי) דאס האבען געמיינשאפטליכע ווייבער און מענער ווי ביי געוויסע פרימיטיווע שבטים.

cen'otaph *n.* (סענ'-א-טעף) א קענאטאף, א פוסטער קבר אדער א מצבה וואס איז געמאכט געווארען צום אנדענקען פון א מענשען וועלכער איז געשטארבען און בעערדיגט געווארען אין אן אנדער ארט.

cenotaph'ic *a.* (סענ-א-טעפ'-איק) ווי א קענאטאף. ז. *cenotaph*

Cenozo'ic *a.* (סיע-נא-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דער פעריאדע אין דער געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון דער ערד, ווען אויף איהר האבען זיך אנגעהויבען ענטוויקלען די שפעטערע מינים פון חיות און פלאנצען [ווי די טערטיער און קווארטיער פעריאדען].

cense *v.* (סענס) רויכערען ווייררויך; ברענען בשמים.

cen'ser *n.* (סענ'-סער) א פייער=פאן [די פאן אין וועלכער מען רויכערט ווייררויך פאר'ן אלטאר].

cen'sor *n. and v.* (סענ'-סאר) א צענזאר; א טאדלער; א קריטיקער; איינער פון די הויפט שטאדט=בעאמטע אין אלטען רוים; א משגיח אין די אלטע אוניווערזיטעטען; איינער פון די הויפט=בעאמטע פון כינא [די „אויגען און אויערען" פון כינעזישען קייזער]; קריטיקירען, טאדלען.

censo'rial *a.* (סענ-סאו'-רי-על) וואס איז נוגע צום צענזאר; צענזאריש.

Editors too often assume a **censorial** attitude.

censo'rious *a.* (סענ-סאו'-רי-אס) קריטיש, שטעכעדיג; בייסענד; מיט א שטרענגער קריטיק.

censo'riously *adv.* (סענ-סאו'-רי-אס-לי) אויף א שטרענגען, קריטישען אופן.

censo'riousness *n.* (סענ-סאו'-רי-אס-נעס) דאס קריטיקירען; דאס טאדלען; דאס געפינען חסרונות.

cen'sorship *n.* (סענ'-סאר-שיפ) דאס אמט פון א צענזאר; די צייט וויפיעל עס דויערט דיעזעס אמט; די טהעטיגקייט פון א צענזאר.

cen'surable *a.* (סענ'-שור-עבל) טאדעלהאפט, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

cen'surableness *n.* (סענ'-שור-עבל-נעס) טאדעלהאפטיגקייט.

cen'sure *n. and v.* (סענ'-שור) צענזור; קריטיק; טאדעל; דאס אורטיילען וועגען א זאך, דאס געפינען חסרונות; דאס ארויפלעגען א שטראף; קריטיקירען, געפינען חסרונות; טאדלען; בעשטראפען.

cen'surer *n.* (סענ'-שור-ער) א צענזאר, א קריטיקער, א טאדלער.

cen'sus *n.* (סענ'-סאס) צענזוס, פאלקס=צעהלונג [די צעהלונג פון די איינוואהנער פון א לאנד, לויט זייער עלטער, געשלעכט, בעשעפטיגונג א. ז. וו.].

cent *n.* (סענט) א סענט [א קופערנע מטבע וואס איז א הונדערטעל טייל פון אן אמעריקאנער און קאנאדער דאלאר].

cen'tal *a. and n.* (סענ'-טעל) וואס איז נוגע צו אדער בעשטעהט פון הונדערט; אן ענגלישע וואג פון הונדערט פונט [צו מעסטען תבואה].

cen'tare *n.* (סענ'-טעהר) א קוואדראט=מעטער [א פלעכע וואס איז אין דער לייננג א מעטער און אין דער ברייט א מעטער].

cen'taur *n.* (סענ'-טאהר) דער צענטאוור [א משונה'דיגע בעשעפעניס, האלב מענש און האלב פערד אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

Centaur

Centau'rus *n.* (סענ-טאה'-ראס) א צוזאמענזעצונג פון שטערען אין דער פארם פון א צענטאוור [א בעשעפענים האלב מענש און האלב פערד].

cen'taury *n.* (סענ'-טאה-רי) אזא פלאנצע.

centa'vo *n.* (טהענ-טא'-וואו) א סענט, א הונדערטעל טייל פון א דאלאר אדער פעזא [אין די זיד אמעריקאנישע שטאאטען].

centena'rian *n. and a.* (סענ-טע-ניי'-רי-ען) א הונדערט יעהריגער מענש; וואס געהערט צו א יאהרהונדערט.

cen'tenary *a. and n.* (סענ'-טע-נע-רי) וואס איז נוגע צום צאהל הונדערט אדער צו א יאהרהונדערט; א פעריאדע פון הונדערט יאהר; דאס הונדערט=יאהריגע יובילעאום.

centen'nial *a. and n.* (סענ-טענ'-אי-על) הונדערט יעהריג; וואס דויערט הונדערט יאהר; וואס פערענדיגט א יאהרהונדערט; וואס עס טרעפט זיך איינמאל אין א יאהרהונדערט; א הונדערט=יאהריגעס יובילעאום.

In 1876 we celebrated the **centennial** of our independence.

cen'ter *n. and v.* (סענ'-טער) דער צענטער, מיטעלפונקט, דער הויפט פונקט, די הויפט זאך; דער צענטער, די מיטעלפארטיי אין פארלאמענט; די קלעריקאלע פארטיי אין דייטשלאנד; שטעלען אויף דעם מיטעלפונקט; זיך צוזאמענטרעפען אין מיטעלפונקט, צוזאמענלויפען אין מיטעלפונקט; קאנצענטרירען זיך.

cen'ter-bar *n.* (סענ'-טער-באר) אזא שטיפט צו וועלכען עס ווערט בעפעסטיגט דער בויערער אין א דריל.

cen'ter-bit *n.* (סענ'-טער-ביט) א מין עגבער צום בויערען לעכער.

cen'ter-chis'el *n.* (סענ'-טער-טשיז'-על) אזא שפיציגער שארפער געצייג צום אנצייכענען דעם צענטער אין מעטאל וואס דארף ווערען געבויערט אדער געדרילט.

cen'ter-drill *n.* (סענ'-טער-דריל) אזא קליינער דריל [בויערער] וואס ווערט בענוצט צום בויערען נים קיין טיעפע לעכער אין די ענדען פון אן אקס, וועלכע זיינען נויטיג איהם ארייצושטעלען אין דרעהבאנק אויף אבצוטאקען.

cen'tering *n.* (סענ'-טער-אינג) דאס קאנצענטרירען אין איין פונקט די הילצערנע געוועלבס=ארבייט צום אויסמויערען געוועלבטע געביידען.

cen'terpiece *n.* (סענ'-טער-פיעס) מיטעל=שטיק [אן ארנאמענט וואס ווערט אויסגעמאכט אין צענטער פון א געגענשטאנד ווי פון א סופיט, טיש א. ד. ג.].

cen'ter-pin *n.* (סענ'-טער-פין) די נאדעל אויף וועלכער עס האלט זיך דער ווייזער פון א קאמפאס.

cen'ter-punch *n.* (סענ'-טער-פאנטש) אזא שפיציגער שטאלענער געצייג אנצוצייכענען דעם צענטער פון א לאך וואס דארף געבויערט ווערען אין מעטאל.

cen'ter-rail *n.* (סענ'-טער-רייל) א רעלסע וועלכע ווערט געלעגט צוליעב א געוויסען צוועק צווישען די צוויי געוועהנליכע רעלסעס פון אן אייזענבאהן=וועג.

cen'ter-saw *n.* (סענ'-טער-סאה) אזא מאשין צום שפאלטען האלץ=קלעצלעך אויף שייטען צו מאכען הענטלעך פאר העק, האמערס א. ד. ג.

cen'ter-sec'ond *a.* (סענ'-טער-סעק'-אנד) וואס האט דעם זעקונדען=ווייזער אין צענטער צוזאמען מיט דעם שטונדען און מינוטען=ווייזער [ביי זייגערס].

cen'ter-tools *n.* (סענ'-טער-טוהלז) די געצייג פון אן איינבינדער [בוך-בינדער] וועלכע ווערט בענוצט פאר די גאלד-פערציערונגען פון ביכער.

centes'imal *n. and a.* (סענ-טעס'-אי-מעל) א הונדערט-חלק; א הונדערטס; וואס איז געטיילט אין הונדערט.

centes'imally *adv.* (סענ-טעס'-אי-מעל-אי) אין הונדערטלעך.

centes'imate *v.* (סענ-טעס'-אי-מייט) אויסקלייבען איינעם פון הונדערט.

centesima'tion *n.* (סענ-טעס-אי-מיי'-שאן) דאס בעשטראפען איינעם פון יעדע הונדערט [אן אלטער מנהג ביי א מרידה פון סאלדאטען].

cen'tiare *n.* (סענ'-טי-עהר) ז. *centare.*

centicip'itous *a.* (סענ-טי-סיפ'-אי-טאס) הונדערטקעפיג, וואס האט הונדערט קעפ.

cen'tigrade *a.* (סענ'-טי-גרייד) וואס איז צוטיילט אין הונדערט גראדען.

cen'tigrade thermom'eter (סענ'-טי-גרייד טהער-מאמ'-ע-טער) א טערמאמעטער, וועלכער איז פון דעם פריהר-פונקט ביז דעם זיד-פונקט צוטיילט אין הונדערט גראדען [צעלסיוס טערמאמעטער].

cen'tigram *n.* (סענ'-טי-גרעם) א סענטיגראם [אזא געוויכט וואס איז א הונדערטעל פון א גראם].

cen'tiliter *n.* (סענ'-טי-לי-טער) א סענטיליטער [א פליסיגקייטס-מאס וואס ענטהאלט א הונדערטעל פון א ליטער].

centil'lion *n.* (סענ-טיל'-יאן) הונדערט טויזענד אדער א מיליאן.

centime' *n.* (סאנ-טים') א סאנטים [א פראנצויזישע מטבע וואס איז א הונדערטעל טייל פון א פראנק].

cen'timeter *n.* (סענ'-טי-מי-טער) א סאנטימעטער [אזא לענג-מאס, וואס איז א הונדערטעל פון א מעטער].

cen'tiped *n.* (סענ'-טי-פעד) אזא פיעל-פיסיגער ווארים

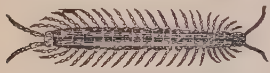

Centiped

cen'tipedal *a.* (סענ'-טי-פע-דעל) וואס איז שייך צו דעם פיעל-פיסיגען ווארים.

cent'ner *n.* (סענט'-נער) א צענטנער [א וואג וואס ענטהאלט הונדערט איינהייטען, זי איז פערשיעדען אין פערשיעדענע לענדער, מייסטענס אבער 100 פונט].

cen'to *n.* (סענ'-טאו) א מוזיקאלישע אדער ליטערארישע זאמלונג.

centoc'ulated *a.* (סענ-טאק'-יו-ליי-טעד) וואס האט הונדערט אויגען.

cen'trad *adv.* (סענ'-טרעד) געריכטעט צום מיטעל-פונקט, צום צענטער.

cen'tral *a.* (סענ'-טרעל) וואס איז שייך צו א מיטעלפונקט אדער צענטער; וואס ענטהאלט א צענטער; צענטראל; וואס געהט דורך דעם צענטער אדער מיטעלפונקט.

cen'tral eclipse' (סענ'-טרעל אי-קליפס') א פאלשטענדיגע לקוי חמה אדער לקוי לבנה.

cen'tralism *n.* (סענ'-טרעל-איזם) צענטראליזאציאן; פאליטישע קאנצענטרירונג [ד. ה. אז אלעס זאל רעגירט ווערען פון איין צענטער].

cen'tralist *n.* (סענ'-טרעל-איסט) א צענטראליסט, איינער וואס איז אן אנהענגער פון א צענטראלער רעגירונג.

central'ity *n.* (סענ-טרעל'-אי-טי) צענטראליטעט; דאס זיין צענטראל, דאס זיין אין מיטעלפונקט.

centraliza'tion *n.* (סענ-טרעל-אי-זיי'-שאן) דאס קאנצענטרירען, דאס ברייננען צו א מיטעלפונקט; צענטראליזאציאן [פון פאליטישער מאכט].

cen'tralize *v.* (סענ'-טרעל-איז) ברייננען צו א מיטעלפונקט; צענטראליזירען [די רעגירונג פון א לאנד אדער שטאדט].

cen'tralized *a.* (סענ'-טרעל-איזד) צענטראליזירט.

cen'tralizer *n.* (סענ'-טרעל-אי-זער) איינער וואס איז אן אנהענגער פון א צענטראלער רעגירונג.

cen'trally *adv.* (סענ'-טרעל-אי) אין מיטעלפונקט; אין דער ריכטונג צום צענטער.

cen'tralness *n.* (סענ'-טרעל-נעס) דאס זיין צענטראל.

cen'tral point (סענ'-טרעל פאינט) דער מיטעלפונקט.

cen'tre *n. and v.* (סענטר) 1. צענטרום, מיטעלפונקט; 2. ברייננען אין מיטעלפונקט; פעראייניגען אין איין פונקט, קאנצענטרירען.

1. They live in the centre of the city.
2. His interests are centred in his family.

cen'tre of grav'ity (סענטר אוו גרעוו'-אי-טי) דער שווערפונקט [דער פונקט, אין וועלכען א געגענשטאנד קען זיך האלטען אין גלייכגעוויכט, אז איין זייט זאל ניט אריבערוועגען די אנדערע].

cen'tre of mo'tion (סענטר אוו מאו'-שאן) דער דרעהע-פונקט [דער פונקט אין א זיך דרעהענדען געגענשטאנד, וועלכער בלייבט אונבעוועגט אין דער צייט, ווען זיינע אלע אנדערע טיילען בעוועגען זיך ארום איהם, ווי למשל, דער פאל פון דער ערד, וועלכער איז אונבעוועגט אין דער צייט ווען די גאנצע ערד בעוועגט זיך ארום איהם].

cen'tric *a.* (סענ'-טריק) צענטריש; פערבונדען מיט א צענטראלען פונקט; געזעצט אין מיטעלפונקט.

cen'trical *a.* (סענ'-טרי-קעל) ז. *centric*

centrical'ity *n.* (סענ-טרי-קעל'-אי-טי) ז. *centrality.*

cen'tricalness *n.* (סענ'-טרי-קעל-נעס) דאס זיין אין צענטער אדער אין מיטעלפונקט.

centric'ity *n.* (סענ-טריס'-אי-טי) דאס זיין פערבונדען מיט א צענטער; דאס זיין אין מיטעלפונקט.

centrif'ugal *a.* (סענ-טריפ'-יו-געל) צענטריפוגאל, וואס לויפט אדער וואס שטרעבט צו דערווייטערען זיך פון צענטער.

centrif'ugal drill (סענ-טריפ'-יו-געל דריל) א צענטריפוגאל דריל [אזא דריל אדער בויערער וואס האט א שוואונג-ראד אויף אנצוהאלטען א גלייכמעסיגע דרעהע-בעוועגונג].

centrif'ugal force (סענ-טריפ'-יו-געל פאורס) די צענטריפוגאלע קראפט [די קראפט וועלכע שטויסט אב, דערווייטערט פון מיטעלפונקט].

centrif'ugally *adv.* (סענ-טריפ'-יו-געל-אי) אויף א צענטריפוגאלען שטייגער; שטרעבענדיג אין א ריכטונג צו דערווייטערען זיך פון צענטער.

centrif'ugal machine' (סענ-טריפ'-יו-געל מא-שין') א צענטריפוגאלע מאשין [ווערט בענוצט צום פומפען וואסער, צו ווענטילירען קויהלען-גריבער א. ד. ג.].

centrif'ugal pump (סענ-טריפ'-יו-געל פאמפ) א צענטריפוגאל-פומפ [אזא זיך דרעהענדע וואסער פומפ וועלכע ארבייט דורך צענטריפוגאלע קראפט].

centrif'ugence *n.* (סענ-טריפ'-יו-דזשענס) די צענטריפוגאלע קראפט; די בעשטרעבונג זיך צו דערווייטערען פון צענטער.

centrim'anent *a.* (סענ-טרים'-ע-נענט) בלייבענדיג אין צענטער; בלייבענדיג אין מארך-צענטער.

centrip'etal *a.* (סענ-טריפ'-ע-טעל) צענטריפעטאל, וואס לויפט אדער שטרעבט אין דער ריכטונג צום צענטער [דער געגענזאץ פון צענטריפוגאל].

centrip'etal force (סענ-טריפ'-ע-טעל פאורס) די צענטריפעטאלע קראפט, די קראפט וואס טרייבט צום צענטער, צום מיטעלפונקט.

centrip'etalism *n.* (סענ-טריפ'-ע-טעל-איזם) די שטרעבונג צום צענטער. די צענטריפעטאלע בעוועגונג [וועלכע שטרעבט צום צענטער].

centrip'etally *adv.* (סענ-טריפ'-ע-טעל-אי) אויף א צענטריפעטאלען שטייגער; שטרעבענדיג צום מיטעלפונקט.

centrip'etal press (סענ-טריפ'-ע-טעל פרעס) א צענטריפעטאלער פרעס [אזא פרעס וואס איז געבויט אויף דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלע קראפט וועלכע טרייבט צום צענטער].

centrip'etal pump (סענ-טריפ'-ע-טעל פאמפ) א צענטריפעטאלע פומפ [אזא זיך דרעהענדע וואסער-פומפ, וואס ארבייט דורך דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלער קראפט].

centrip'etal rail'way (סענ-טריפ'-ע-טעל רייל'-הוויי) א באהן אויף איין רעלס [געבויט אויף דעם פרינציפ פון צענטריפעטאלער קראפט].

centrip'etence *n.* (סענ-טריפ'-ע-טענס) די שטרעבונג צום צענטער; די צענטריפעטאלע קראפט.

centrip'etency *n.* (סענ-טריפ'-ע-טענ-סי) ז. *centripetence.*

centrobar'ic *a.* (סענ-טרא-בער'-איק) וואס איז שייך צום שווערפונקט; וואס איז שייך צו דער מעטאדע אויסצוגעפינען דעם שווערפונקט. ז. *centre of gravity.*

centrobar'ic meth'od (סענ-טרא-בער'-איק מעטה'-אד) די מעטאדע אויסצוגעפינען דעם שווערפונקט פון א געגענשטאנד [ד. ה. דעם פונקט אין וועלכען דער געגענשטאנד קען געהאלטען ווערען אין גלייכגעוויכט].

cen'troid *n.* (סענ'-טראיד) דער צענטער פון א מאסע [אין מאטעמאטיק].

centrolec'ithal *a.* (סענ-טרא-לעס'-אי-טהעל) וואס האט אין מיטען א געלכעל.

centrolin'ead *n.* (סענ-טרא-לינ'-אי-עד) אן אינסטרומענט צום צייכנען ליניען וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער.

centrolin'eal *a. and n.* (סענ-טרא-לינ'-אי-על) וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער [ביי ליניען]; אן אינסטרומענט צום צייכנען ליניען וואס לויפען זיך צונויף אין איין צענטער.

cen'trum *n.* (סענ'-טראם) א צענטער, א מיטעלפונקט.

cen'tum *n.* (סענ'-טאם) א הונדערט.

centum'vir *n.* (סענ-טאמ'-וויר) דער צענטומוויר [א פריעדענס-ריכטער אין אלטען רוים].

centum'viral *a.* (סענ-טאמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו א צענטומוויר. ז. *centumvir*.

centum'virate *n.* (סענ-טאמ'-ווי-רייט) דאס אמט פון א צענטומוויר, פון דעם פריעדענס-ריכטער אין אלטען רוים; א קערפערשאפט פון הונדערט פערזאן.

cen'tuple *a. and v.* (סענ'-טיופל) הונדערט-פאכיג; נע'כפל'ט אין הונדערט מאל; כפל'ען אין הונדערט מאל.

centu'plicate *v.* (סענ-טיו'-פלי-קייט) פערהונדערט-פאכען, כפל'ען אין הונדערט מאל; מאכען הונדערט מאל אזוי פיעל.

centu'rial *a.* (סענ-טיו'-רי-על) הונדערט-יעהריג; וואס איז שייך צו א יאהר-הונדערט.

cen'turied *a.* (סענ'-טשו-ריד) וואס דויערט הונדערטע יאהרען.

centu'rion *n.* (סענ-טיו'-רי-אן) א רוי-מישער אפיציר איבער הונדערט סאלדא-טען; שר מאה.

cen'tury *n.* (סענ'-טשו-רי) א יאהר-הונדערט; א פעריאדע פון הונדערט יאהר; איינער פון די 193 טיילען, אויף וועלכע עס איז געווען צוטיילט דאס אלט רוימישע פאלק; א ראטע סאלדאטען אין אלטען רוים.

cen'tury-plant *n.* (סענ'-טשו-רי-פלענט) דער אמעריקאנער אלאע [א מין בוים, וועגען וועלכען מען האט אמאל גערענקט, אז ער בליהט איין מאל אין הונדערט יאהר].

ceph'alad *adv.* (סעפ'-ע-לעד) צום קאפ צו, אין דער ריכטונג פון קאפ.

cephalag'ra *n.* (סעפ-ע-לעג'-רא) גיכט [פאדאגרע] אין קאפ.

cephalal'gia *n.* (סעפ-ע-לעל'-דזשי-א) קאפשמערצען.

cephalal'gic *a. and n.* (סעפ-ע-לעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו קאפ-שמערץ; א רפואה צו קאפ-שמערץ.

ceph'alalgy *n.* (סעפ'-ע-לעל-דזשי) ז. *cephalalgia*.

cephal'ic *a. and n.* (סע-פעל'-איק) וואס בעטרעפט דעם קאפ: וואס איז גע-שטעלט אדער געריכטעט צום קאפ; א מיטעל צו קאפשמערצען.

cephali'tis *n.* (סעפ-ע-לאי'-טיס) מארך-ענטצינדונג.

cephaliza'tion *n.* (סעפ-ע-לי-זיי'-שאן) די קאנצענטרירונג פון די וויכטיגסטע קערפער-טיילען נאהנט צום קאפ [וועגען א געוויסער טעאריע אין ביאלאגיע. דאס ביי דער ענטוויקלונג פון חיות בעמערקט זיך די טענדענץ דאס די וויכטיגסטע טיילען פון קערפער פערנעהמען זייער פלאץ נאהנט צום קאפ, אדער אז די טיילען פון קערפער, וועלכע זיינען נאהנט צום קאפ ווי אויך דער קאפ גופא זיינען בעסער אויסגעבילדעט].

ceph'alize *v.* (סעפ'-ע-לאיז) פעראור-זאכען, אז די טיילען פון קערפער, וועלכע זיינען נעהנטער צום קאפ, זאלען זיין בע-סער ענטוויקעלט אדער אויסגעבילדעט.

ceph'alized *a.* (סעפ'-ע-לאיזד) וואס דער קאפ און די נאהנטע גליעדער צו איהם זיינען בעסער ענטוויקעלט אדער אויסגעבילדעט.

cephalodyn'ia *n.* (סעפ-ע-לא-דינ'-אי-ע) א שמערץ אין די קאפ-מיסקעלען.

cephalogen'esis *n.* (סעפ-ע-לא-דזשענ'-ע-סיס) די ענטוויקלונג פון קאפ אדער פון מארך.

cephalog'raphy *n.* (סעפ-ע-לאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון קאפ.

ceph'aloid *a.* (סעפ'-ע-לאיד) וואס האט די פארם פון א קאפ; וואס איז שייך צום קאפ.

cephalol'ogy *n.* (סעפ-ע-לאל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען קאפ.

cephalom'eter *n.* (סעפ-ע-לאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צום מעסטען די פעריטיעדענע ווינקלען פון די קאפ-ביי-נער.

cephalom'etry *n.* (סעפ-ע-לאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען דעם קאפ אדער די קאפ-ביינער.

ceph'alo-or'bital *a.* (סעפ'-ע-לאו-אר'-בי-טעל) וואס איז שייך צום קאפ און די אויגען-לעכער.

ceph'alopod *a. and n.* (סעפ'-ע-לא-פאד) וואס איז שייך צו די סעפאלאפא-דען; איינער פון דעם מין סעפאלאפאדען. ז. *Cephalopoda*.

Cephalop'oda *n.* (סעפ-ע-לאפ'-א-דע) די סעפאלאפאדען, קאפ-פיסיגע [א מין ווייכע ים-חיה'לעך פון דעם קלאס מאלוס-קען, ביי וועלכע די פיס אדער די בעוועגונגס-ארגאנען און די ארגאנען צו בע-קומען נאהרונג געהען ארוים פון קאפ].

ceph'alopode *n.* (סעפ'-ע-לא-פאוד) ז. *cephalopod*.

cephalopod'ic *a.* (סעפ-ע-לאו-פאד'-איק) וואס איז נוגע צו די סעפאלאפאדען. ז. *Cephalopoda*.

cephalop'odous *a.* (סעפ-ע-לאפ'-א-דאס) ז. *cephalopodic*.

ceph'alotome *n.* (סעפ'-ע-לא-טאום) אזא צוואנג-אינסטרומענט וואס ווערט גע-ברויכט ביי שווערע געבורטען איינצוקלע-מען דעם קינדס קאפ.

cephalot'omy *n.* (סעפ-ע-לאט'-א-מי) דאס עפענען דעם קאפ; דאס אבנעהמען א קינד ביי א שווערען געבורט מיט אזא צוואנג-אינסטרומענט.

ceph'alotribe *n.* (סעפ'-ע-לא-טראיב) אזא אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט צונויפצודריקען דעם קינד'ס קאפ ביי שווערע געבורטען.

ceph'alotripsy *n.* (סעפ'-ע-לא-טריפ-סי) דאס געברויכען אן אינסטרומענט צו-נויפצודריקען דעם קינדס קאפ ביי שווע-רע געבורטען.

ceph'alous *a.* (סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קאפ [אין געגענזאץ צו די חיות, וועל-כע האבען ניט קיין קעפ].

Ce'pheus *n.* (סי'-פיוס) [א סעפעאוס בילד פון א געוויסע שטערען-צוזאמענזע-צונג אין די אלטע אסטראנאמיעס].

cera'ceous *a.* (סי-ריי'-שיאס) עהנליך צו וואקס.

cera'go *n.* (סי-ריי'-גאו) ביענען-שפייז [א געוויסער שטאף וועלכער געפינט זיך אין בלומען פון וועלכע ביענען נעהמען זייער שפייז].

ceram'ic *a.* (סע-רעמ'-איק) וואס געהערט צו קעראמיק אדער טעפעריי [די קונסט צו מאכען כלים פון ליים, פארצעליי א. ד. ג.].

ceram'ics *n.* (סע-רעמ'-איקס) קערא-מיק [די קונסט פון טעפעריי ארבייט].

cer'amist *n.* (סער'-ע-מיסט) א קערא-מיסט [דער וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פלאסטישע קונסט; דער וואס מאכט וואזען א. ד. ג.

ceramograph'ic *a.* (סער-ע-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו קעראמא-גראפיע. ז. *ceramography*.

ceramog'raphy *n.* (סער-ע-מאג'-רע-פי) קעראמאגראפיע, דער שטודיום פון דער טעפעריי-קונסט, ווי קינסטלער-וואזען א. ד. ג.

cerar'gyrite *n.* (סע-ראר'-דזשי-ראיט) הארן-זילבער, זילבער-כלאריד [אזא וויי-כער מינעראל וואס זעהט אויס ווי וואקס און פון וועלכען עס ווערט געוואונען זיל-בער].

cer'asin *n.* (סער'-ע-סין) קארשען-גומי [א מין גומי, וואס נעהמט זיך פון קאר-שען- אדער פלוימען-ביימער. שיידעט זיך אונטער פון גומיראביקע דערמיט, וואס זי קען פאנאדערגעלאזען ווערען אין קאל-טען וואסער].

cer'asine *a.* (סער'-ע-סין) הארן-ארטיג [וועגען מינעראלען].

ceras'inous *a.* (סע-רעס'-אי-נאס) וואס ענטהאלט קארשען-גומי. ז. *cerasin*.

ceras'tes *n.* (סע-רעס'-טיז) די אפרי-קאנישע הארנוויפער [א מין גיפטיגע שלאנג].

ce'rate *n. and a.* (סי'-רייט) א זאלב פון וואקס און בוים-אויל; וואס האט א הייטעל איבער'ן שנאבעל [ביי געוויסע רויב-פויגלען].

ce'rated *a.* (סי'-רע-טעד) געוועקסט, בעדעקט מיט וואקס.

cer'atin *n.* (סער'-ע-טין) דער גרונד-שטאף פון הארן.

cer'atine *n.* (סער'-ע-טין) ז. *ceratin*.

cerati'tis *n.* (סער-ע-טאי'-טיס) ענט-צינדונג פון דער הארן-הויט [פון אויג].

cer'atoid *a.* (סער'-ע-טאיד) הארניג; עהנליך צו הארן.

cer'atose *a.* (סער'-ע-טאוס) הארניג.

cerau'nic *a.* (סע-ראה'-ניק) וואס איז בענגלייט פון דונערען און בליצען.

Cerbe'rean *a.* (סויר-בי'-רי-ען) וואס איז שייך צו צערבערוס, א הונד מיט דריי קעפ, וואס היט די טויערען פון גיהנום [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

Cer'berus *n.* (סויר'-בע-ראס) צערבע-רוס, דער דרייקעפיגער הונד, וועלכער איז געשטעלט צו היטען דעם גיהנום [אין די לעגענדען פון די אלטע גריכען].

cerch'nus *n.* (סוירק'-נאס) דאס אטהע-מען מיט א געראוש אדער כריפ; היי-זעריגקייט.

cere *n. and v.* (סיר) א מין וואקס; א הייטעל אויף'ן שנאבעל פון געוויסע רויב-פויגלען; בעדעקען מיט וואקס.

ce'real *n. and a.* (סי'-רי-על) געטריי-דע: גרעזער, וועלכע האבען זאנגען מיט קערנער, ווי למשל: קארן, ווייץ, האבער א. ד. ג.; וואס איז שייך צו געטריידע.

ce'realin *n.* (סי'-רי-ע-לין) א כעמישער פראדוקט, וואס ענטהאלט א סך שטיק-שטאף (אזאט), וועלכער געפינט זיך אין קלייען.

ce'realine *n.* (סי'-רי-ע-לין) ז. *cerealin*.

cerebel'lar *a.* (סער-אי-בעל'-ער) וואס איז נוגע צום אונטערשטען אדער הינ-טערשטען טייל פון מארך.

cerebel'lic *a.* (סער-אי-בעל'-איק) ז. *cerebellar*.

cerebelli'tis *n.* (סער-אי-בע-לאי'-טיס)

אז ענטצינדונג פון דעם אונטערשטעם טייל פון מארך.

cerebellospi'nal *a.* (סער-אי-בעל-או-ספאי'-נעל) וואס געהערט צו דעם הינטער-שטעם טייל פון קאפ-מארך און צום רוקען-מארך.

cerebel'lous *a.* (סער-אי-בעל'-אס) ז. *cerebellar*

cerebel'lum *n.* (סער-אי-בעל'-אם) דער אונטערשטער אדער הינטערשטער טייל פון דעם מארך.

cer'ebral *a.* (סער'-אי-ברעל) וואס גע-הערט צום מארך.

cer'ebralism *n.* (סער'-אי-ברעל-איזם) די טעאריע, אז יעדע גייסטעס טהעטיג-קייט שטאמט פון דער טהעטיגקייט פון מארך.

cer'ebralist *n.* (סער'-אי-ברעל-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז יעדע גייסטעס טהעטיגקייט שטאמט פון דער טהעטיגקייט פון מארך.

cerebraliza'tion *n.* (סער-אי-ברעל-אי-זיי'-שאן) דאס אויסשפרעכען דורך אנדריקען די צונג צום גומען.

cer'ebralize *v.* (סער'-אי-ברעל-איז) אויסשפרעכען דורך צודריקען דעם שפיץ צונג צום גומען.

cer'ebrate *v.* (סער'-אי-בריים) ארויס-ווייזען קאפ-ארבייט.

cerebra'tion *n.* (סער-אי-ברוי'-שאן) די טהעטיגקייט פון מארך.

cer'ebric *a.* (סער'-אי-בריק) פון דעם מארך; וואס בעלאנגט צו דעם מארך; וואס קומט פון דעם מארך.

cereb'riform *a.* (סע-רעב'-רי-פארם) ווי מארך; וואס האט די פארם פון מארך.

cer'ebrin *n.* (סער'-אי-ברין) דער ניט פאספאריזירטער שטיק-שטאף [אזאט] וואס מען בעקומט אויף א כעמישען וועג פון מארך אדער נערוועז.

cer'ebrine *n. and a.* (סער'-אי-ברין) דער ניט פאספאריזירטער שטיק-שטאף [אזאט], וואס מען בעקומט אויף א כע-מישען וועג פון מארך אדער נערוועז; וואס איז שייך צום מארך.

cerebri'tis *n.* (סער-אי-בראי'-טיס) מארך-ענטצינדונג; ענטצינדונג פון דעם אויבערשטען פאדערטייל פון מארך.

cer'ebrize *v.* (סער'-אי-בראיז) ז. *cerebrate*

cer'ebroid *a.* (סער'-אי-בראיד) וואס איז שייך צום מארך.

cerebromedul'lary *a.* (סער-אי-בראו-מי-דאל'-ע-רי) וואס איז שייך צו דעם רוקען-מארך און צו דעם קאפ-מארך.

cerebrop'athy *n.* (סער-אי-בראפ'-ע-טהי) מרה שחורה, מעלאנכאליע וועלכע פיהרט צו משוגעת.

cerebrophysiol'ogy *n.* (סער-אי-בראו-פיז-אי-אל'-א-דזשי) די פיזיאלא-גיע פון דעם מארך.

cerebrosenso'rial *a.* (סער-אי-בראו-סען-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו דעם מארך און צו דער עמפפינדונג פון די חושים.

cerebrospi'nal *a.* (סער-אי-בראו-ספאי'-נעל) וואס איז שייך צו דעם רו-קען-מארך און צו דעם קאפ-מארך.

cer'ebrum *n.* (סער'-אי-בראם) מארך; דער אויבערשטער פאדערטייל פון מארך.

cere'cloth *n.* (סיר'-קלאטה) געוואנד וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער [גע-וואנד דורכגעווייקט אדער בעדעקט מיט וואקס אדער גומי].

cere'ment *n.* (סיר'-מענט) א וואקס-טוך, אין וועלכע מען וויקעלט איין טויטע נאכדעם ווי מען האט זיי באלזאמירט; תכריכים.

ceremo'nial *a. and n.* (סער-אי-מאו'-ני-על) וואס איז שייך צו א צערעמאניע; לויט'ן מנהג, פארמאל; צערעמאניש; דער צערעמאניאל; דער מנהג.

ceremo'nialism *n.* (סער-אי-מאו'-ני-על-איזם) דאס אבהיטען צערעמאניעס.

ceremonial'ity *n.* (סער-אי-מאו-ני-על'-אי-טי) צערעמאניעלער שטייגער.

ceremo'nially *adv.* (סער-אי-מאו'-ני-על-אי) צערעמאניש, מיט צערעמאניע

ceremo'nialness *n.* (סער-אי-מאו'-ני-על-נעס) דאס זיין צערעמאניעל.

ceremo'nious *a.* (סער-אי-מאו'-ני-אס) מיט צערעמאניע, צערעמאניש, פארמאל.

ceremo'niously *adv.* (סער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף א צערעמאנישען שטיי-גער; מיט פארמאליטעט

ceremo'niousness *n.* (סער-אי-מאו'-ני-אס-נעס) פינקטליכקייט; פארמאלי-טעט; דאס מאכען צערעמאניעס.

cer'emony *n.* (סער'-אי מא-ני) צע-רעמאניע, פארמאליטעט

ce'reous *a.* (סי'-רי-אס) צו ענליך צו וואקס; פון וואקס.

Ce'res *n.* (סי'-ריז) צערערע, די געטין פון קארן און פון פעלד-ארבייט [אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

ce'resin *n.* (סי'-רי-סין) אזא וואקס-ענליכער שטאף, וועלכער ווערט אפט גע-ברויכט אנשטאט ביענען-וואקס.

ce'resine *n.* (סי'-רי-סין) ז. *ceresin*

Ce'reus *n.* (סי'-רי-אס) אזא מין פלאנ-צען מיט גרויסע בלומען, וועלכע בליהען אם מייסטען ביינאכט.

cer'evis *n.* (סער'-אי-וויס) אזא קליין היטעלע וואס ווערט געטראגען פון דייט-טשע סטודענטען, וועלכע געהערען צו גע-וויסע סטודענטען-פעראיינען.

cerge *n.* (סוירדזש) א גרויסע וואקסענע ליכט וועלכע ברענט פאר'ן אלטאר אין די קאטוילישע קירכען.

cerif'erous *a.* (סי-ריף'-ע-ראס) וואס גיט פון זיך ארויס וואקס [ביי פלאנצען].

ce'rin *n.* (סי'-רין) דער טייל פון ביע-נען-וואקס וואס צוגעהט אין אלקאהאל [אונגעפעהר 70 ביז 80 פראצענט פון ביענען-וואקס בעשטעהט פון א שטאף וואס צוגעהט אין אלקאהאל]; אזא וואקס-ענ-ליכער שטאף.

ce'rine *n.* (סי'-רין) ז. *cerin*

cerise' *n. and a.* (סע-ריז') קארשען-קאליר; וואס האט א קארשען-קאליר.

ce'rite *n.* (סי'-ראיט) דאס צעריט [א זעהר זעלטענער מינעראל, וועלכער ווערט געפונען אין קופער מינען. ער האט א בלאס-ראזען אדער א בלאס-רויטען קא-ליר]; א מין מאלוסקעל [פון די ווייכע ים-חיה'לעך].

ce'rium *n.* (סי'-רי-אם) [א]. סיריום [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען].

cer'nuous *a.* (סור'-ניו-אס) וואס העננט אראב.

ce'rograph *n.* (סי'-רא-גרעף) א שריפט אדער אויסגראווירונג אויף וואקס; א בילד אין וואקס-קאלירען.

cerograph'ic *a.* (סי-רא-גרעפ'-איק) וואס איז נוגע צום שרייבען אויף וואקס.

cerograph'ical *a.* (סי-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *cerographic*

cerog'raphist *n.* (סי-ראג'-רע-פיסט) איינער וואס שרייבט אויף וואקס.

cerog'raphy *n.* (סי-ראג'-רע-פי) די קונסט צו שרייבען אדער גראווירען אויף וואקס.

cero'lein *n.* (סי-ראו'-לי-אין) אזא שטאף וואס מען בעקומט פון ביענען-וואקס דורך קאכען אין אלקאהאל.

ce'romancy *n.* (סי'-רא-מען-סי) דאס כישוף-מאכען אדער נביאות-זאגען דורך טריפען צושמאלצענע וואקס אין וואסער.

ce'romel *n.* (סי'-רא-מעל) אזא פלאסטער צו וואונדען געמאכט פון וואקס און הא-ניג.

ceroplas'tic *a. and n.* (סי-רא-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון מאכען בילדער פון וואקס; דאס מאכען בילדער פון וואקס.

ce'rosin *n.* (סי'-רא-סין) אזא וואקס-ענליכער שטאף.

ce'rosine *n.* (סי'-רא-סין) ז. *cerosin*

cerot'ic *a.* (סי-ראט'-איק) וואס איז שייך צו ביענען-וואקס; וואס ווערט גע-מאכט פון ביענען-וואקס.

cerot'ic ac'id (סי-ראט'-איק עס'-איד) אזא פעטליכע זויערע וואס געפינט זיך אין ביענען-וואקס.

cer'rial *a.* (סער'-אי-על) וואס איז שייך צו דעם ביטערען אייכען-בוים [דעמ-בע].

cer'ris *n.* (סער'-איס) דער ביטערער אייכען-בוים [דעמבע].

cer'tain *a.* (סויר'-טען) 1. זיכער, גע-ווים, בעשטימט; 2. א געוויסער [מענש אדער געגענשטאנד].

1. I am certain about the truth of my statement. 2. A certain man called on me with a proposition.

cer'tainly *adv.* (סויר'-טען-לי) געוויס, בעשטימט, אהן שום ספק.

I shall certainly keep my promise.

cer'tainness *n.* (סויר'-טען-נעס) גע-וויסהייט, זיכערהייט; בשטימטהייט.

His certainness made us feel confident.

cer'tainty *n.* (סויר'-טען-טי) ז. *certainness*

cer'tes *adv.* (סויר'-טיז) געוויס, זיכער, בעשטימט.

cer'tifiable *a.* (סויר'-טי-פאי-עבל) וואס קען בעשטעטיגט ווערען.

certif'icate *n. and v.* (סויר-טיפ'-אי-קיים) א צייגניס, א שיין; א דאקומענט, וואס בעשטעטיגט עפעס אפיציעל; גע-בען א שריפטליכע צייגניס.

certifica'tion *n.* (סויר-טי-פי-קיי'-שאן) דאס געבען א שריפטליכע צייגניס; דאס בעשטעטיגען.

cer'tified cop'y (סויר'-טי-פאיד קאפ'-אי) אן אפיציעל בעשטעטיגטע קאפיע פון א געריכטס-פראטאקאל וואס ווערט ארויס-געגעבען פון א בעאמטען וואס איז אנגע-שטעלט אין געריכט פאר דיעזען צוועק.

cer'tifier *n.* (סויר'-טי-פאי-ער) איינער וואס בעשטעטיגט; איינער וואס בעשטע-טיגט דורך א שריפטליכען צייגניס.

cer'tify *v.* (סויר'-טי-פאי) בעשטעטי-גען, בעצייגען; מיטטיילען; בעקאנט מא-כען.

The notary certifies to the genuineness of the signature.

certiora'ri *n.* (סויר-שי-א-ריי'-ראי) א שריפט פון א העכערען געריכט צו א קלענערען וועגען צושיקען איהם די פער-האנדלונגען פון א געוויסען פראצעס [משפט] אום עס דורכצוזעהן.

cer'titude *n.* (סויר'-טי-טיוד) זיכערהייט, פערזיכערונג.

cert'-mon'ey *n.* (סוירט'-מאנ'-אי) אזא קאפ=געלד, וואס די איינוואהנער פלעגען אמאל צאהלען צו די פריצים.

ceru'lean *a.* (סי-רו'-לי-ען) הימעל=בלוי, העל=בלוי.

ceru'lean blue (סי-רו'-לי-ען בלו) ז. *cerulean*.

cerules'cent *a.* (סער-או-לעס'-ענט) וואס האט א בלויליכען קאליר.

ceru'leum *n.* (סי-רו'-לי-אם) א בלויער פארב=שטאף.

ceru'men *n.* (סי-רו'-מען) אויער=וואקס [די געלבע מאטעריע, וואס מען רייניגט ארויס פון אויער].

ceruminif'erous *a.* (סי-רו-מי-ניפ'-ע ראס) וואס גיט ארויס אויער=וואקס. ז. *cerumen*.

ceru'minous *a.* (סי-רו'-מי-נאס) וואס איז שייך צו אויער=וואקס, וואס ענטהאלט אויער=וואקס.

ce'ruse *n. and v.* (סי'-רוהס) בליי=ווייס, א מין ווייסער פודער [ווערט בענוצט אלס קאסמעטיק]; וואשען מיט בליי=ווייס; פודרען זיך מיט ווייסען פודער.

cer'vical *a. and n.* (סויר'-ווי-קעל) וואס געהערט צום האלז; א טייל פון האלז.

cervici'tis *n.* (סויר-ווי-סאי'-טיס) אן ענטצינדונג אויף'ן האלז.

cervicodyn'ia *n.* (סויר-ווי-קא-דינ'-אי-א) האלז=קראמפף.

cer'vicorn *a.* (סויר'-ווי-קארן) וואס איז פערצווייגט ווי די הערנער פון א הירש.

cer'vine *a.* (סויר'-ווין) וואס געהערט צו הירשען; פון א דונקעל=ברוינעם קאליר.

cer'vix *n.* (סויר'-וויקס) דער קארק, דער הינטערשטער טייל פון האלז.

cesar'owitch *n.* (סי-זער'-א-וויטש) ז. *czarevitch*.

ces'pitose *a.* (סעס'-פי-טאוס) וואס וואקסט אין נידריגע קוסטעם.

ces'pitous *a.* (סעס'-פי-טאס) ז. *cespitose*.

cess *n. and v.* (סעס) א שטייער; א טאקסע; בעלעגען מיט א שטייער; פערנאכלעסיגען א פפליכט.

ces'sant *a.* (סעס'-ענט) רוהענדיג; אויפהערענדיג; אבשטעלענדיג [א בעוועגונג אדער טהעטיגקייט].

cessa'tion *n.* (סע-סיי'-שאן) אן אויפהער, אן אויפהערונג; אן אבשטעלונג; אן אברוה.

There was a cessation of work yesterday owing to lack of material.

cessa'tion of arms (סע-סיי'-שאן אוו ארמז) וואפען=שטילשטאנד [אן אונטערברעכונג פון א מלחמה אויף א געוויסע צייט].

ces'sion *n.* (סעש'-אן) דאס אונטערגעבען זיך; דאס רעזיגנירען; דאס אבזאגען זיך פון עטוואס; דאס אויפגעבען.

ces'sionary *a.* (סעש'-אנ-ע-רי) אויפגעבענדיג; נאכגעבענדיג; אבטרעטענדיג.

ces'sionary bank'rupt (סעש'-אנ-ע-רי בענק' ראפט) א באנקראט, ביי וועלכען דער אנזעצער האט אבגעטרעטען זיין פערמעגען צו זיינע קרעדיטארען.

cess'-pipe *n.* (סעס'-פאיפ) א ראהר דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער און שמוץ פון אן אבטריטס=גרוב.

cess'pool *n.* (סעס'-פוהל) אבטריטס=גרוב [א גרוב פאר שמוציג וואסער און אונריינקייטען].

ces'tus *n.* (סעס'-טאס) א גארטעל; א מין הענדשקע צום קעמפפען ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער.

cesu'ra *n.* (סי-זשו'-רע) די צעזור, די קורצע אבטיילונגס=פויזען אין א שורה פון א ליעד [אין לעהר=ביכער ווערט די צעזור אנגעוויזען דורך א ליניע, ווי למשל: „הו'-ליעט || הו'-ליעט || ביי'-זע || ווינ'-טען היינט'-איז || איי'-ער || צייט"].

cesu'ral *a.* (סי-זשו'-רעל) וואס איז שייך צו א צעזור. ז. *cesura*.

Ce'ta *n.* (סי'-טא) דער מין זויג=טהיערע וואס לעבען אין וואסער, ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

Ceta'cea *n.* (סי-טיי'-סי-ע) ז. *Ceta*.

ceta'cean *a.* (סי-טיי'-שיען) וואס איז נוגע צו דעם מין זויג=טהיערע וואס לעבען אין וואסער, ווי די וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.; וואס איז שייך צום וואלפיש.

ceta'ceous *a.* (סי-טיי'-שיאס) וואס בעלאנגט צום וואלפיש.

Ce'te *n.* (סי'-טי) ז. *Ceta*.

ce'tic *a.* (סי'-טיק) וואס איז שייך צום וואלפיש.

ce'tin *n.* (סי'-טין) צעטין [אזא פעטליכער קריסטאליזירטער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון דעם קאפ פון א וואלפיש].

ce'tine *n.* (סי'-טין) ז. *cetin*.

cetolog'ical *a.* (סי-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער נאטור=געשיכטע פון זויג=טהיערע וועלכע לעבען אין וואסער, ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

cetol'ogist *n.* (סי-טאל'-א-דזשיסט) א קענער אין נאטור=געשיכטע פון זויג=טהיערע וועלכע לעבען אין וואסער.

cetol'ogy *n.* (סי-טאל'-א-דזשי) די נאטור=געשיכטע פון די זויג=טהיערע וועלכע לעבען אין וואסער ווי וואלפיש, דעלפינען א. ד. ג.

ce'tus *n.* (סי'-טאס) א וואלפיש.

Ceylonese' *n.* (סיע-לאנ-איס') וואס איז שייך צום אינזעל ציילאן; אן איינוואהנער פון ציילאן.

ceylon'ite *n.* (סיע-לאנ'-איט) דער צעלאניט [אזא דונקעלער מינעראל וועלכער געפינט זיך אין ציילאן].

chack *v.* (טשעק) 1. אבשלאגען; אבקוועטשען; א שניט טהאן; א כאפ טהאן; 2.ווארפען מיט'ן קאפ ארויף און אראב [ביי אן איינגעצוימטען פערד].

1. He chacked his finger by shutting the door.

chad *n.* (טשעד) ברעקליך, אבפאל, פסולת; א טרוקענע צווייג.

chæ'todon *n.* (קיע'-טא-דאן) דער קליפפיש [א פיש ביי וועלכען די צייהנער זיינען עהנליך צו האר. לעבט אין די ימים פון די ווארעמע לענדער].

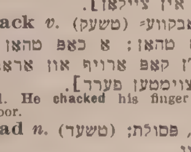

Chætodon

chafe *v. and n.* (טשייף) 1. ווארעמען, אנווארעמען; צוהיצען; אריינברייננגען אין כעס; צורייבען מיט'ן האנד; אראברייסען, אבשינדען [די פעל]; זיין אויפגעבראכט, צוהיצט; 2. היץ; בייזקייט; צארן; ערגערניש, אויפגערעגטקייט פון אונגעדולד.

1. He chafes under restraint.

cha'fer *n.* (טשיי'-פער) א כעסן; א פייער=טאפ; דער קאראפוזיק [א מין זשוק].

chafe'-wax *n.* (טשייפ'-הוועקס) אן אנגעשטעלטער אין קאנצעלאריע [אין די אמאליגע ענגלישע געריכטען], וועמעס ארבייט איז געווען ווארעמען דעם טריף=וואקס צו שטעמפלען די פאפיערען.

chaff *n. and v.* (טשעף) 1. מעקענע; סעטשקע; פסולת; די אונטערשטע שיסעלבלעטעלעך אין געוויסע בלומען; א מין דינע ים=גראז; 2. דברים בטלים, שפאסעריי; אבלאכען, חוזק מאכען.

1. We must separate the wheat from the chaff. 2. You are not serious, your talk is all chaff.

chaff'-cut'ter *n.* (טשעף'-קאט'-ער) א מאשין צו האקען סעטשקע.

chaf'fer *v. and n.* (טשעפ'-ער) האנדלען, שאכערען; קויפען; דינגען זיך; פלוידערען; האנדעל; ווארע, סחורה.

chaf'ferer *n.* (טשעפ'-ער-ער) דער וואס דינגט זיך; א קונה; א מציאה=הענדלער.

chaf'finch *n.* (טשעפ'-אינטש) דער בוכפינק, זיאבליק [א מין אייראפעאישער זינג=פויגעל].

chaff'y *a. and n.* (טשעפ'-אי) פול מיט מעקענע; ווי מעקענע; לייכט, ניט בעשטענדיג; דער בוכפינק. ז. *chaffinch*.

cha'fing *n.* (טשיי'-פינג) דאס ווארעמען, דאס רייבען; דאס דערהיצען.

cha'fing-dish *n.* (טשיי'-פינג-דיש) א כלי אין וועלכע מען האלט הייסע וואסער אדער קויהלען אום עפעס אנצווארעמען.

cha'fing-gear *n.* (טשיי'-פינג-גיער) ווייכע שטאפען, מיט וועלכע מען וויקעלט ארום די שטריק און געהילץ אויף א שיף כדי זיי זאלען זיך ניט רייבען איינע אן די אנדערע און אנצינדען זיך.

chagrin' *n. and v.* (שע-גרין') קומער, פערדרוס, ערגערניס; ערגערען; מאכען פערדרוס.

chagrined' *a.* (שע-גרינד') געערגערט.

chain *n. and v.* (טשיין) א קייט; קאנדאלען; די צונויפבינדונג; צונויפקייטען; פערפעסטיגען; פעריקלאפען; אנטהאן א קייט.

The prisoner was chained by the guard.

chain'-bear'er *n.* (טשיינ'-בעהר'-ער) דער וואס טראגט די מעס=קייט ביים פערמעסטען לאנד.

chain'-bolt *n.* (טשיין'-באולט) א קייטעל=רינגעל פון א טהיר.

chain'-bridge *n.* (טשיין'-ברידזש) א בריק אויף קייטען; דער הייננ=בריק.

chain'-ca'ble *n.* (טשיין'-קייבל) די אנקער=קייט [אויף א שיף].

chain'-gang *n.* (טשיין'-גענג) א גרופע קאטארזשניקעס, וואס ארבייטען צוזאמען געשמיעדט אין קייטען.

chain'less *a.* (טשיינ'-לעס) אהן קייטען; וואס קען ניט געבונדען ווערען.

chain'let *n.* (טשיינ'-לעט) א קליינע קייטעל.

chain of moun'tains (טשיין אוו מאונ'-טענז) די בערג=קייט [א רייה פון בערג].

chain of rea'soning (טשיין אוו

ריע'זנ-אינג) א קיים פון ארגומענטע, וואס איין ארגומענט איז ארויסגעדרונגען פון דעם אנדערען.

chain'-pump *n.* (טשיין'-פּאמפּ) א קייטען=פּומפּ [א מין פּומפּ וואס בעשטעהט פון א געשלאָסענע קייט, וועלכע איז אנגעטהאן אויף צוויי צייהן=רעדלעך. צו דער קייט זיינען צוגעטשעפּעט אזעלכע עמערלעך, וועלכע דרעהען זיך צוזאמען מיט איהר אזוי, אז קומענדיג אונטען, שעפּען זיי אן וואסער און ארויפדרעהענדיג זיך ארויף, גיסען זיי דאס אויס].

chain'-rule *n.* (טשיין'-רוהל) די קעטען=רעגעל [אין מאטעמאטיק].

chain'-shot *n.* (טשיין'-שאָט) צוויי צוזאמענגעקייטעטע קוילען [צום שיסען].

chain'-stitch *n.* (טשיין'-סטיטש) דער קייטען=שטיך [אזא נאָט וואס פלעכט זיך ווי א קייטעל].

chain'-wheel *n.* (טשיין'-הוויעל) א צאהן=ראד אויף וועלכען עס איז אנגעטהאן א קייט.

chain'-work *n.* (טשיין'-הוואירק) קייטען=ארבייט; דאס פלעכטען ווי א קייטעל.

chair *n. and v.* (טשעהר) א שטוהל; א אמט; א קאפעדרע; די אייזערנע קלעצלעך צו וועלכע עס זיינען צוגעשרויפט די רעלסען פון אן אייזענבאהן; אריינזעצען אדער טראגען אין א שטוהל; טראגען אין טריאומף; אריינפיהרען אין אמט; אוועקזעצען אויף'ן טהראן.

chair'-bot'tom *n.* (טשעהר'-באָט'-אָם) דער שטוהל=זיץ.

chair'-days *n.* (טשעהר'-דייז) דער אבענד פון לעבען, די רוהע=טעג פון עלטער.

chair'man *n.* (טשעהר'-מען) פארזיצענדער [פון א פערזאמלונג].

chair'manship *n.* (טשעהר'-מען-שיפּ) דאס אמט פון א פארזיצענדען.

chair of ease (טשעהר אָוו איז) רוהע=שטוהל; דער רוהע=שטוהל פון עלטער.

chair of jus'tice (טשעהר אָוו דזשאס'-טיס) דאס געריכטליכע אמט.

chair of state (טשעהר אָוו סטייט) דער קייזערליכער שטוהל מיט'ן באלדאכין איבער איהם.

chaise *n.* (שייז) א קאליאסקע [א לייכטער וועגעל].

chalced'ony *n.* (קעל-סעד'-א-ני) דער כאלצעדאן [א מין טייערער ווייסער שטיין].

chalced'onyx *n.* (קעל-סעד'-א-ניקס) א מין טייערער שטיין וואו וויים און גרוי בייטען זיך שיכטענווייז איינע נאך די אנדערע.

chal'cocite *n.* (קעל'-קא-סאיט) קופּער=סולפיד [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קופּער און שוועפעל].

chal'cograph *n.* (קעל'-קא-גרעף) קופּער=שטיך [גראווירונג אין קופּער אדער בראנז].

chalcog'rapher *n.* (קעל-קאג'-רע-פער) א קופּער=שטעכער [איינער וואס גראווירט אין קופּער אדער בראנז].

chalcog'raphy *n.* (קעל-קאג'-רע-פי) דאס גראווירען אין קופּער אדער בראנז.

chalcop'yrite *n.* (קעל-קאפּ'-אי-ראיט) קופּעראייזען=סולפיט [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קופּער, אייזען און שוועפעל].

Chalda'ic *a. and n.* (קעל-דיי'-איק) כאלדייאיש; די כאלדייאישע שפּראך. ז. ***Chaldean***

Chalde'an *n. and a.* (קעל-די'-ען) וואס איז נוגע צו בבל אדער כשדים; א כאלדייער, א באבילאניער.

Chal'dee *a. and n.* (קעל'-דיע) כאלדייאיש; וואס איז שייך צו בבל; די כאלדייאישע שפּראך.

chal'dron *n.* (טשאהל'-דראָן) א קוילען=מאס פון 36 שעפעל.

chalet' *n.* (שע-ליי') א שווייצארישע בויערען=הייזעל; א הויז וואס איז געבויט לויט דעם שווייצארישען סטיל.

chal'ice *n.* (טשעל'-איס) א בעכער אדער שיסעלע; דער בעכער וועלכען מען בענוצט אין קירך ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס.

chal'iced *a.* (טשעל'-איסט) מיט א בעכער, מיט א שיסעלע [ווי דאס שיסעלע פון א בלום].

chalk *n. and v.* (טשאהק) קרייד, קאלך; צייכנען מיט קרייד.

chalk'-box *n.* (טשאהק'-באקס) א קעסטעל, אין וועלכען עס ווערט געהאלטען צוריבענע קרייד מיט וואס אקראבאטען בעשמירען די הענד און פיס, אז זיי זאלען זיך ניט אויסגליטשען.

chalk'-cut'ter *n.* (טשאהק'-קאט'-ער) דער קרייד=גרעבער.

chalk'-draw'ing *n.* (טשאהק'-דראה'-אינג) א קרייד=צייכנונג.

chalk'-hol'der *n.* (טשאהק'-האול'-דער) דער קרייד=האלטער, שטיפט=האלטער.

chal'kiness *n.* (טשאה'-קי-נעס) דאס בעשטעהן פון קרייד.

chal'king *n.* (טשאה'-קינג) דאס צייכנען מיט קרייד; דער ערשטער ענטוואורף פון א בילד; דאס בעשיטען [פעלדער] מיט קרייד.

chalk out (טשאהק אוט) פערצייכנען מיט קרייד; פערשרייבען אויף'ן חוב; ענטזאגען פון שטעלע.

chalk'-pit *n.* (טשאהק'-פּיט) א קרייד=גרוב.

chalk'stone *n.* (טשאהק'-סטאון) אזא שטייניגער שטאף אין די געלענקען ביי קראנקע אויף גיכט [פּאדאגרא]; א שטיק קרייד.

chal'ky *a.* (טשאה'-קי) קאלכיג, קריידיג.

chal'lenge *v. and n.* (טשעל'-ענדזש) 1. פאָדערען, אויפפאָדערען; 2. ארויספאָדערען צו א קאמף; אויפפאָדערונג צו א קאמף.

1. The story **challenges** continued interest.
2. Italy's **challenge** of war was accepted by Turkey.

chal'lengeable *a.* (טשעל'-ענ-דזשעבל) אויפפאָדערליך; וועמען מען קען אויפפאָדערען; וועמען מען קען בעשולדיגען; וואס מען קען פאָדערען.

chal'lenger *n.* (טשעל'-ענ-דזשער) אויפפאָדערער; איינער וועלכער פאָדערט אימעצען אויף [ווי צו א דועל אדער וועט].

chal'lis *n.* (שעל'-אי) אזא לייכטער וואָלען=שטאף.

chal'ly *n.* (שעל'-אי) ז. ***challis***

chalyb'eate *a. and n.* (קע-ליב'-אי-איט) וואס ענטהאלט אייזען [ווי געוויסע מינעראל=וואסערען אדער מעדיצינען]; וואס האט א בלויליכע שטאהלפארב; מינעראל וואסער אדער מעדיצין וואס ענטהאלט אייזען.

chalyb'eous *a.* (קע-ליב'-אי-אס) וואס האט א בלויליכע שטאהל=פארב.

cham'ber *n. and v.* (טשיימ'-בער) צימער; קאמער [געזעצגעבענדע פערזאמלונג]; א רוים; דער קוילען=רוים פון א הארמאט אדער ביקס; פערנעהמען א צימער, לאזשירען.

cham'ber-coun'cil *n.* (טשיימ'-בער-קאונ'-סיל) א געהיימער ראטה; א פריוואטע בעראטונג.

cham'ber-coun'sel *n.* (טשיימ'-בער-קאונ'-סעל) ז. ***chamber-counselor***

cham'ber-coun'selor *n.* (טשיימ'-בער-קאונ'-סעל-אר) אן אדוואקאט וועלכער ערשיינט ניט אין געריכט, נאר גיט עצות צו זיינע קליענטען פריוואט.

cham'bered *a.* (טשיימ'-בערד) איינגעטיילט אין צימערען.

cham'ber-fel'low *n.* (טשיימ'-בער-פעל'-או) א צימער=חבר [איינער וואס וואהנט מיט אימעצען אין איין צימער].

cham'ber-hang'ings *n.* (טשיימ'-בער-הענג'-אינגז) טאפּעטען; פארהאנגען.

cham'bering *n.* (טשיימ'-בער-אינג) הוליאניע; צולאזענקייט.

cham'berlain *n.* (טשיימ'-בער-לין) דער שאץ=מייסטער [דער בעאמטער וואס האט די אויפזיכט אויף די געלדער פון שטאדט]; דער שאץ=מייסטער פון א געזעלשאפט; א קאמער=דיענער, א צימער=אויפזעהער.

cham'berlet *n.* (טשיימ'-בער-לעט) א קליין קעמערעל.

cham'berleted *a.* (טשיימ'-בער-לעט-עד) צוטיילט אין קליינע קעמערלעך.

cham'berletted *a.* (טשיימ'-בער-לעט-עד) ז. ***chamberleted***

cham'ber-lye *n.* (טשיימ'-בער-לאי) אורין, השתנה.

cham'bermaid *n.* (טשיימ'-בער-מייד) א קאמער=מיידעל, א צימער=מיידעל.

cham'ber-mas'ter *n.* (טשיימ'-בער-מעס'-טער) א שוסטער וואס ארבייט ביי זיך אין דער היים מיט אייגענע מאטעריאל און פערקויפט זיין ארבייט אין געשעפטען.

cham'ber-mu'sic *n.* (טשיימ'-בער-מיו'-זיק) קאמער=מוזיק [מוזיק וואס איז פערפאסט צו שפּיעלען אין א קליינעם זאל].

cham'ber of com'merce (טשיימ'-בער אָוו קאמ'-אירס) האנדעלס=קאמער [א פריייוויליגער פערבאנד פון די סוחרים פון א שטאדט צו בעשיצען זייערע האנדעלס=אינטערעסען].

cham'ber of dep'uties (טשיימ'-בער אָוו דעפּ'-יו-טיז) די פראנצויזישע דעפּוטירטען=קאמער [פּארלאמענט].

cham'ber-pot *n.* (טשיימ'-בער-פאט) נאכט=טאפּ.

cham'ber-prac'tice *n.* (טשיימ'-בער-פּרעק'-טיס) די פּראקטיק פון אן אדוואקאט, וואס טרעט ניט אויף אין געריכט, נאר גיט זיינע קליענטען עצות אין פּריוואט.

cham'ber-robe *n.* (טשיימ'-בער-ראוב) א שלאף=ראָק.

cham'ber-wom'an *n.* (טשיימ'-בער-הוואומ'-ען) א קאמער=פרוי [א דיענסט, וועלכע ברענגט אין ארדנונג די צימערען אין הויז].

chame'leon *n.* (קע-מיע'-לי-אָן) כאמעלעאן [א מין יאשטשעריצע וואס בייט איהרע קאלירען].

cham'fer *v. and n.* (טשעמ'-פער) אויסשניידען רינעס; א קליינע רינע; קנייטשען.

cham'frain *n.* (טשעמ'-פריין) א מע=

טאלענער פאנציר פאר דעם קאפ פון א פערד בשעת מלחמה, געברויכט אין מיטעלאלטער.

cham'fret *n. and v.* (טשעמ'-פרעט) ז. *chamfer*

cham'fron *n.* (טשעמ'-פראן) ז. *chamfrain*

cham'ois *n.* (שעמ'-אי) געמזע [א מין ווילדע ציג פון וועלכער מען קריגט דעם זעמיש-לעדער]: זעמיש-לעדער.

Chamois

cham'omile *n.* (קעמ'-א-מאיל) קאמילען-טהעע [ראמאשקע].

champ *v. and n.* (טשעמפ) קייען שנעל; גריזשען; דאס קייען און שלינגען אין איין צייט [ווי ביי א פערד]; דאס פעלד, דער גרונט פון א געשניצטען שילד, פון א גראווירע א. ד. ג.

champagne' *n.* (שעמ-פיין') שאמפאניער [וויין].

champaign' *a. and n.* (שעמ-פיין') וואס איז נוגע צו א פלאך-לאנד; פלאך; א פלאכעס לאנד, א פלעכע; א פעלד.

cham'pertor *n.* (טשעמ'-פער-טאר) דער וואס קויפט אב פראצעסען אדער דאס רעכט צו מאהנען פון אן אנדערען; א יאבעדניק.

champign'on *n.* (שעמ-פינ'-יאן) דער שאמפיאן [א מין שוועמעל]; שוועמלעך.

cham'pion *n., v. and a.* (טשעמ'-פי-אן) 1. א קעמפפער; א העלד; דער גרעסטער בריה אין שפיעל אדער וועט-קאמפף; 2. ארויסטרעטען אין קאמפף ווי א העלד פאר עטוואס; 3. הויפט, העכסט.

1 The New York baseball team is **champion**. 2. Emile Zola **championed** the cause of Dreyfus.

cham'pionship *n.* (טשעמ'-פי-אנ-שיפ) דאס העלדענטום; דאס זיין אדער האבען די עהרע צו זיין דער ערשטער אין א שפיעל אדער אין א וועט-קאמפף.

champlevé' *n. and a.* (שעמפ-לע-וויי') וואס איז געמאכט מיט פערטיעפונגען אויף אויסצופילען מיט עמאל [ביי עמאלירען מעטאל]; די קונסט פון אזעלכע עמאלירארבייט.

ז. איל. *"Ornamental enamelry"*

chan *n.* (קאן) כאן [טאטארישער קעניג].

chance *n., a. and v.* (טשענס) 1. א נעלעגענהייט, א צופאל, א שאנס; א גליק; צופעליג; 2. פאסירען, טרעפען, פארקומען; 3. ריזיקירען, פראבירען טהאן.

2. Tell us what has **chanced** to-day. 3. It may be a dangerous undertaking, but I will **chance** it.

chan'cel *n.* (טשענ'-סעל) דער אבגעצאמטער כאר אין א קירכע; דער אלטאר.

chan'cellor *n.* (טשענ'-סעל-אר) קאנצלער, ערשטער מיניסטער; פרעזידענט; א ריכטער פון דעם העכסטען געריכט אין ענגלאנד.

chan'cellor of a di'ocese (טשענ'-סעל-אר אוו ע דאי'-א-סים) דער אפיציעלער ראטהגעבער פון א בישאף.

chan'cellor of a univer'sity (טשענ'-סעל-אר אוו ע יו-ני-וואיר'-סי-טי) דער רעקטאר פון אן אוניווערזיטעט [דער העכסטער בעאמטער פון אוניווערזיטעט].

Chan'cellor of the Exchequ'er (טשענ'-סעל-אר אוו טהי עקס-טשעק'-ער) דער פינאנס-מיניסטער אין ענגלאנד.

chan'cellorship *n.* (טשענ'-סעל-אר-שיפ) קאנצלערשאפט, דאס אמט פון ערשטען מיניסטער.

chan'cel-screen *n.* (טשענ'-סעל-סקריען) אן אבטיילונג אין א קירך וואו דער כאר זינגט.

chan'cel-ta'ble *n.* (טשענ'-סעל-טייבל) דער אלטאר-טיש [אין א קירך].

chance'-med'ley *n.* (טשענס'-מעד'-לי) דאס פערוואונדען אדער טוידטען בשוגג [אומגערן] אין זעלבסט-פערטיידיגונג.

chan'cery *n.* (טשענ'-סער-אי) די קאנצעלאריע; דאס גערעכטיגקייטס-געריכט [א געריכט, וואו די צדדים ווערען גע'משפט ניט לויט די געוועהנליכע געזעצען, נאר לויט דעם פערשטאנד און גערעכטיגקייטס-געפיהל פון ריכטער]; דאס העכסטע געריכט [אין ענגלאנד].

chan'cre *n.* (שענ'-קער) דער שאנקער [א מין ווענערישע קראנקהייט].

chan'crous *a.* (שענ'-קראס) שאנקערדיג, געשווירארטיג.

chan'cy *a.* (טשענ'-סי) צופעליג, ריזיקאליש.

chandelier' *n.* (שענ-דע-ליער') א הייגלייכטער מיט רעהרען.

chand'ler *n.* (טשענד'-לער) ליכט-הענדלער; ליכט-מאכער; א קרעמער.

chand'lery *n.* (טשענד'-לער-אי) א ליכט-קראם; ליכט-וואארע.

change *n. and v.* (טשיינדזש) 1. ענדערען, בייטען, וועקסלען, אומענדערען; 2. אומענדערונג; 3. קליין-געלד.

1. The passengers **changed** cars. 2. There is no **change** in the weather. 3. I have no **change** with me.

changeabil'ity *n.* (טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

chan'geable *a.* (טשיינ'-דזשעבל) וואס ענדערט זיך; אונבעשטענדיג.

chan'geableness *n.* (טשיינ'-דזשעבל-נעס) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיגקייט; פערענדערונג.

chan'geably *adv.* (טשיינ'-דזשע-בלי) דורך ענדערונג; אונבעשטענדיג.

change col'or (טשיינדזש קאל'-אר) 1. בייטען דעם קאליר; 2. בייטען די מיינונגען אדער די אויפפיהרונג.

2. He **changed** his colors. He is a conservative now.

change for the bet'ter (טשיינדזש פאר טהי בעט' ער) בעסער ווערען.

change'ful *a.* (טשיינדזש'-פול) פערענדערליך; אונבעשטענדיג.

change hands (טשיינדזש הענדז) בייטען; פערקויפט ווערען.

The house **changed** hands.

change'less *a.* (טשיינדזש'-לעס) וואס ענדערט זיך ניט; בעשטענדיג.

change'lessness *n.* (טשיינדזש'-לעס-נעס) דאס בלייבען אונפערענדערט; דאס ניט ענדערען זיך.

change'ling *n. and a.* (טשיינדזש'-לינג) א פערביטענעס קינד [בעזאנדערס אין די פאלקס-לעגענדען, וואו די פעען גנב'ענען אוועק שעהנע קינדער און לאזען איבער אויף זייער ארט מאוס'ע]; אומגעביטען, פערביטען.

change of life (טשיינדזש אוו לאיף) די פעריאדע אין דעם לעבען פון א פרוי, ווען זי הערט אויף צו האבען מענסטרואציע [מאנאטליכע רעגעל].

change one's mind (טשיינדזש הוואנז מאינד) בייטען די מיינונגען.

He **changed** his mind just once too often.

chan'ger *n.* (טשיינ'-דזשער) א חלפן, א געלד-וועקסלער; א שענקער [פון ביער].

change sides (טשיינדזש סאידז) איבערגעהן צו אן אנדער פארטיי.

chan'nel *n. and v.* (טשענ'-על) א קאנאל [פאר וואסער]; א רינע; א קוועלע; דורכשניידען קאנאלען; מאכען רינעס.

chan'nel of in'tercourse (טשענ'-על אוו אינ'-טער-קאורס) א פערבינדונגס-קאנאל.

chan'son *n.* (שענ'-סאן) א באלאדע [א מין געדיכט].

chant *n. and v.* (טשענט) זינגען; א ליעד, געזאנג; א ניגון.

chan'ter *n.* (טשענ'-טער) א זינגער, א חזן, א קירכען-זינגער.

chan'tey *n.* (טשענ'-טי) אן ארבייטס-געזאנג פון מאטראזען.

chan'ticleer *n.* (טשענ'-טי-קליער) שאנטיקלער [דער נאמען פון האהן אין די מעשה'לעך וועגען חיות].

chan'tress *n.* (טשענ'-טרעס) א זינגערין.

chan'try *n.* (טשענ'-טרי) א קאפעלע, א קליינע קירך, וואו מען איז מתפלל אלע טאג פאר דער נשמה פון דעם, וועלכער האט זי געבויט אדער געלאזען ספּעציעלע געלד, כדי מתפלל צו זיין פאר איהם; אן ארומגעצאמטער קבר.

cha'os *n.* (קיי'-אס) כאאס; אונארדנונג; א פארמלאזע מאסע; תהו ובהו.

chaot'ic *a.* (קיי אט'-איק) כאאטיש; אהן ארדנונג; ווי א פארמלאזע מאסע.

chaot'ically *adv.* (קיי-אט'-אי-קעל-אי) אויף א כאאטישען אופן.

chap *n. and v.* (טשעפ) א ריס, א שפאלט [אין פלייש]; א יונג; דער אויבערשטער אדער אונטערשטער טייל פון מויל; קינבאק, מארדע; שפאלטען; טרעסטשען; האנדלען; וועהלען; אננעהמען; ענדגילטיג איינשטימען.

chaparral' *n.* (טשעפ ע רעל') א געדיכטער קוסטען-וועלדעל.

chap'-book *n.* (טשעפ'-בוק) א מעשה-ביכעל, א בראשורקע [וואס מען פלעגט אמאל קויפען ביי רייזענדע מוכר ספרים'ניקעס].

chape *n.* (טשייפ) א העקעל; א ספראנזשקע; דאס מעטאלענע בלעכעל פון דעם אונטערשטען טייל פון א שווערדען-שייד; דאס בלעכעל אויף א רימען; דער אייזערנער רינגעל פון דעם אונטערשטען טייל פון א שטעקעל.

chapeau' *n.* (שע-פאו') א הוט; א מיליטער-הוט בעפוצט מיט פעדערען.

chap'el *n.* (טשעפ'-על) קאפעלע, א צוגעבויטער פליגעל צו א קירך; א קאפעליע, א כאר פון זינגער אדער מוזיקאנטען.

chape'less *a.* (טשייפ'-לעס) אהן א ספראנזשקע; אהן דעם אונטערשטען אייזענדעל פון א שטעקעל אדער רימען.

chap'ellany *n.* (טשעפ'-על-ע-ני) א קאפעלע, וואס איז אן אבטיילונג פון א גרעסערער קירך; א קירכליכע איינריכטונג וואס איז אונטערווארפען אונטער אן אנדערער איינריכטונג.

chap'elry *n.* (טשעפּ׳-על-רי) דער בע־
צירק פון א קאפעלע [קירך].

chap'eron *n. and v.* (שעפּ׳-ע-ראָן)
א בעגלייטער און בעשיצער פון א פרוי
אין געזעלשאפטליכע פלעצער [ווי טעא־
טער, באלער, פערזאמלונגען א. ז. וו.];
א פערהייראטע פרוי וואס בעגלייט א יונג
מיידעל אין געזעלשאפטליכע פלעצער; אזא
קליינער שילד מיט אויפשריפטען וואס
מען פלעגט אמאל ביי גרויסארטיגע לויות
בעפעסטיגען צו די קעפ פון די פערד וועל־
כע פלעגען פיהרען די טרונע; דער קאפ־
שילד פון אן אינזעקט; בעגלייטען א יונג
מיידעל אדער א' יונגע פרוי אין א גע־
זעלשאפטליכען פלאץ [וואו די בעגלייטע־
רין איז א עלטערע פערהייראטע פרוי].

chap'eronage *n.* (שעפּ׳-ע-ראָנ-
איידזש) דאס בעגלייטען א יונגע פרוי
אדער מיידעל [וואו די בעגלייטערין איז
אן עלטערע, פערהייראטע פרוי].

chap'fallen *a.* (טשאפּ׳-פאָהלן) ענטמוי־
טהיגט, אראבגעפאלען ביי זיך.

chap'iter *n.* (טשעפּ׳-אי-טער) דער אויי־
בערשטער טייל פון א זייל.

chap'lain *n.* (טשעפּ׳-לען), א קאפלאן,
א גייסטליכער פון א קעניג אדער אנדער
הויכער פערזאן; א גייסטליכער אין דער
ארמעע אדער אין אנדערע געזעלשאפטלי־
כע אינסטיטוציאנען; א פריוואטער סעק־
רעטער פון דער עלטעסטער אויפזעהערין
אין א פרויען־מאנאסטיר.

chap'laincy *n.* (טשעפּ׳-לענ-סי) דאס
אמט פון א קאפלאן אדער גלח.

chap'lainship *n.* (טשעפּ׳-לענ-שיפּ)
דאס אמט פון א גייסטליכען; די איינ־
קונפט אדער בעזיץ פון א קירך.

chap'let *n.* (טשעפּ׳-לעט) א גירליאנדע,
א קראנץ; דער רויזען־קראנץ אדער פא־
טשערעס [דאס הייליגע שנירעל מיט
שווארצע קייקעלעך ביי די קאטאליקען];
א קליינע קאפעלע [קירך]; אזא קראנץ־
פערציערונג פון א זייל.

chap'man *n.* (טשעפּ׳-מען) א קליינער
הענדלער, א סוחר'ל.

chap'pie *n.* (טשעפּ׳-אי) א פראנט, א
יונגער בחור.

chap'ter *n.* (טשעפּ׳-טער) א קאפיטעל; א
געגענשטאנד; א פערזאמלונג פון גייסטליכע.

chap'ter-house *n.* (טשעפּ׳-טער-האוס)
דאס קאפיטעל־הויז [די געביידע ביי א
קאטעדראל אדער קירך, וואו דער ראטה
פון גייסטליכע פערוואלטעט איבער די
ענינים פון דער קירך].

chap'ter of ac'cidents (טשעפּ׳-טער
און עק׳-סי-דענטס) א סדרה פון צרות;
דער צופאל.

chap'trel *n.* (טשעפּ׳-טרעל) דער קאפ
פון א זייל וואס האלט אונטער א גע־
וועלב־בויגען.

char *v., n. and a.* (טשאר) פערברע־
נען צו קויהל, פער'שרפ'ן; גליהענדע קויה־
לען; א מין פיש [געהערט צום מין
לאקס]; אן אמאליגע מאס וויין [אן ערך
145 גאלאנס]; א קופע זאמד, אן אנגע־
טראגענער אינזעל אין א שטראם; האלב־
אפען.

char-à-bancs' *n.* (שאר-א-באן׳) א שא־
ראבאן [א לייכטע קארעטע מיט בייינק־
לעך אין דער ברייט].

char'acter *n.* (קער׳-עק-טער) 1. כאראק־
טער; 2. נאטור; 3. בוכשטאב.

1. A good **character** is better than a good reputation. 2. The **character** of the Oriental nations is different from the European. 3. This dictionary is printed in English and Hebrew **characters**.

char'acterism *n.* (קער׳-עק-טער-איזם)
א כאראקטעריסטישער צייכען.

characteris'tic *n. and a.* (קער-עק-
טע-ריס׳-טיק) כאראקטעריסטיש.

characteris'tically *adv.* (קער-עק-
טע-ריס׳-טי-קעל-אי) אויף א כאראקטע־
ריסטישען אופן.

characteriza'tion *n.* (קער-עק-טער-
אי-זיי׳-שאן) די כאראקטעריזירונג, די
בעשרייבונג פון די כאראקטעריסטישע
סמנים.

char'acterize *v.* (קער׳-עק-טער-איז)
כאראקטעריזירען, אנגעבען די נאטור
אדער דעם כאראקטער; בעצייכנען.

char'acterless *a.* (קער׳-עק-טער-לעס)
כאראקטערלאז, אהן א כאראקטער.

char'acter-mon'ger *n.* (קער׳-עק-
טער-מאנ׳-גער) א בעריידער, א טאדלער.

char'actery *n.* (קער׳-עק-טער-אי) דאס
וואס כאראקטעריזירט; א כאראקטעריסטי־
שער צייכען; דאס כאראקטעריזירען.

charade' *n.* (שע-רייד׳) א שאראדע
[א מין רעטענישעס מיט ווארט־זילבען].

char'bon *n.* (שאר׳-באָן) א קליינער
שווארצער צייכען אין דער גריבעלע פון
א פערד'ס ווינקעל־צאהן; א מילץ־פיבער;
די קארבונקעל [א מין פעסט־געשוויר].

char'coal *n.* (טשאר׳-קאָול) האלץ־
קויהלען.

char'coal cray'on טשאר׳-קאָול קריי׳-
אן) צייכען־קויהל.

char'coal-i'ron *n.* (טשאר׳-קאָול-אי׳-
ערן) א געוויסער גוטער זארט אייזען וואס
ווערט פראדוצירט מיט דער הילף פון
האלץ־קויהלען; א פלעט־אייזען [בינעל־
אייזען] וואס ווערט הייס געמאכט מיט
האלץ־קויהלען.

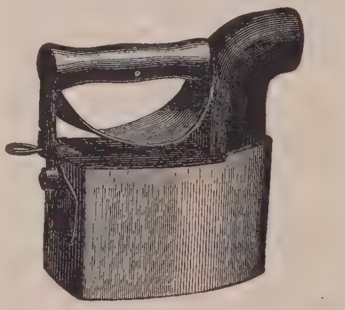

Charcoal-iron

chard *n.* (טשארד) די אויבערשטע בלע־
טער פון אן ארטישאקע [אזא פלאנצע].

chardoon' *n.* (טשאר-דוהן׳) די ארטי־
שאקע [א מין גארטען־פלאנצע אין די ווא־
רימע לענדער].

chare *v.* (טשעהר) טהאן טאג־ארבייט;
טהאן פערשיעדענע קליינע ארבייט.

charge *n. and v.* (טשארדזש) 1. אנקלא־
גע, בעשולדיגען; 2. בערעכענען [א
פרייז]; 3. אויפזיכט, השגחה; אמט;
4. בעשולדיגונג, קלאגע; 5. אנגריף; 6.
אנלאדען [א ביקס, אן עלעקטרישע באטע־
ריי א. ד. ג.]; 7. אנפילען, פערנעהמען,
אנפאקען; 8. אנווייזען, אנצייגען א ריכ־
טונג, זאגען ווי זיך צו פיהרען.

1. He is **charged** with a crime. 2. I was **charged** $2 for the hat. 3. He is in **charge** of the office. 4. He pleaded not guilty to the **charge**. 5. The cavalry **charged** the enemy. 6. The hunter **charged** his gun. 7. He **charged** his mind with principles. 8. The judge **charged** the jury.

char'geable *a.* (טשאר׳-דזשעבל) בע־
שווערליך, לעסטיג; וואס קאסט צו טייער;
פון וואס מען דארף צאהלען שטייערען
אדער גרענעץ־צאל; בעשולדיגט.

char'geableness *n.* (טשאר׳-דזשעבל-
נעס) לעסטיגקייט, קאסטשפיעליגקייט;
צאל־פליכטיגקייט [דאס דארפען צאהלען
גרענעץ־צאל].

char'geable to one (טשאר׳-דזשעבל
טו הוואן) צושרייבען צו איינעם די שולד
אדער די פעראנטווארטליכקייט.

The wreck of the train was **chargeable** to the engineer.

chargé' d'affaires' (שאר-זשיי׳ דע-
פעהר׳) איינער וואס פערנעהמט די שטע־
לע פון א געזאנדטען [אמבאסאדאר] אין
דער צייט פון זיין אבוועזענהייט; א
צייטווייליגער שטעלפערטרעטער, א בע־
אמטער וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם
פלאץ פון זיין פארזיצענדער.

charge'ful *a.* (טשארדזש׳-פול) קאסט־
באר, טהייער.

charge'less *a.* (טשארדזש׳-לעס) קאס־
טענלאז, אהן קאסטען; וואלוועל.

charge'man *n.* (טשארדזש׳-מען) אן
אויפפאסער אויף ארבייטער, א פארמאן.

charge one with some'thing
(טשארדזש הוואן וויטה סאמ׳-טהינג)
ארויפלעגען עפעס אויף אימעצען, געבען
אימעצען אן אויפטראג אדער בעשטעלונג.

char'ger *n.* (טשאר׳-דזשער) דער בעשול־
דיגער; א גרויסע שיסעל; א קריגס־פערד.

char'ges *n.* (טשאר׳-דזשעז) קאסטען.

I received the goods with the **charges** prepaid.

char'ges of car'riage (טשאר׳-דזשעז
אוו קער׳-איידזש) פראכט־געלד, די קאס־
טען פאר איבערפיהרען עפעס.

char'ges of convey'ance (טשאר׳-
דזשעז אוו קאנ-וויי׳-ענס) טראנספארט־
קאסטען.

charge to one's account' (טשארדזש
טו הוואנז ע-קאונט׳) צושרייבען צו איי־
נעמס רעכנונג.

charge upon' one (טשארדזש א-פאָן׳
הוואן) איינעם אנקלאגען, פארווארפען.

charge with (טשארדזש וויטה) איינעם
איבערגעבען א געשעפט; שיקען איינעם
אין א שליחות; הייסען איינעם עפעס
טהאן; בעאויפטראגען.

The mother is **charged with** the care of her children.

char'ily *adv.* (טשעהר׳-אי-לי) פארזיכ־
טיג, בעהיטזאם; מעסיג, שפארזאם.

char'iness *n.* (טשעהר׳-אי-נעס) פאר־
זיכטיגקייט; בעהיטזאמקייט.

char'iot *n. and v.* (טשער׳-אי-אט) א
וואגען, א קארעט; א רייט־וואגען; א
קריגס־רייט־וואגען; פאהרען אין א רייט־
וואגען.

Chariot

charioteer' *n. and v.* (טשער-אי-א-
טיער׳) דער אנטרייבער אין א רייט־ווא־

געז; א מין ים-פיש [געפינט זיך ארום בראזיליען און די קאריבישע אינזלען]; טרייבען א רייטוואגען [זיין דער קוטשער, דער שמייסער].

char'iot-race *n.* (טשער'-אי-אט-רייס) א וועטלויף אין רייטוואגענס [אין די אלטע צייטען].

char'itable *a.* (טשער'-אי-טעבל) וואס וואס איז שייך צו צדקה; וואהלטהעטיג, גוטווילינג, מילד צו ארימע.

char'itableness *n.* (טשער'-אי-טעבל-נעס) גוטסקייט; דאס ליעב האבען צו געבען צדקה.

char'itably *adv.* (טשער'-אי-טע-בלי) דורך וואהלטהעטינקייט, מיט גוטסקייט.

char'ity *n.* (טשער'-אי-טי) גוטסקייט; וואהלטהעטינקייט; מיטלייד; מענשענליעבע; צדקה.

char'ity begins' at home (טשער'-אי-טי בי-גינז' עט האום) די ערשטע צדקה איז געבען א נדבה זיך אליין; דאס אייגענע העמד איז נעהנטער צום לייב.

char'ity-school *n.* (טשער'-אי-טי-סקוהל) א שוהל פאר ארימע קינדער.

charivar'i *n.* (שער-אי-ווער'-אי) קאצען-מוזיק [לצנות'דיגע מוזיק מיט א פייפעריי און קלאפעריי].

chark *v.* (טשארק) ברענען ביז קויהל, פערוואנדלען אין קויהל.

char'latan *n.* (שאר'-לע-טען) א שארלאטאן, א בעטריגער.

charlatan'ic *a.* (שאר-לע-טענ'-איק) שארלאטאניש.

charlatan'ical *a.* (שאר-לע-טענ'-אי-קעל) שארלאטאניש, בעטריגעריש.

charlatan'ically *adv.* (שאר-לע-טענ'-אי-קעל-אי) אויף א שארלאטאנישען אופן.

char'latanism *n.* (שאר'-לע-טענ-איזם) שארלאטאנסטווע.

char'latanry *n.* (שאר'-לע-טענ-רי) שארלאטאנעריי; בעטרוג.

Charles's law (טשארלז לאה) דאס פיזיקאלישע געזעץ, וואס בעהויפטעט, אז ווען די טעמפעראטור פון א גאז ווערט געענדערט וועהרענד דער דרוק אויף איהם בלייבט דערזעלבינער, דאן וועט דער וואלומען [אומפאנג, אויסשפרייטונג] פון גאז זיך פערגרעסערען אויף $\frac{1}{273}$-סטעל פאר יעדען גראד צעלזיוס וואס די טעמפעראטור ווערט געשטיגען, אדער אויב דער וואלומען פון גאז בלייבט דערזעלבינער, דאן וועט זיך פערגרעסערען זיין דרוק פראפארציאנעל מיט דער שטייגערונג פון דער טעמפעראטור, וועלכע ווערט געמאסטען פון מינוס 273, ד. ה. פון דעם אבסאלוטען נול-פונקט [דיעזעס געזעץ איז ענטדעקט געווארען צו ערשט פון דעם פראנצויזישען פיזיקער אלעקסאנדער שארל, געבארען אין יאהר 1746, געשטארבען 1823].

Charles's Wain (טשארלז' הויין) א צוזאמענשטעלונג פון זיבען שטערען וועלכע איז בעקאנט אין אסטראנאמיע אונטער דעם נאמען "דער גרויסער בער".

char'lock *n.* (טשאר'-לאק) ווילדע פעלדזענעפט.

char'lotte *n.* (שאר'-לאט) א שטרודעל אנגעפילט מיט פרוכט, סמעטענע, ווארעניע א. ז. וו.

char'lotte russe (שאר'-לאט רוס) א טארט געפילט מיט אויפגעשלאגענע שמאנט אדער פרוכט; א פלאדען.

charm *n. and v.* (טשארם) 1. כשוף, צויבער; א קמיע; רייץ; מילדקייט, ליעבליכקייט, ליעבענסווירדיגקייט; 2. בעצויבערען.

1. She is a woman of much charm.

char'mer *n.* (טשאר'-מער) א צויבערער, א צויבערין.

char'ming *a.* (טשאר'-מינג) מילד, ליעבליך, ליעבענסווירדיג; בעצויבערענד.

char'mingly *adv.* (טשאר'-מינג-לי) מעשה כישוף, כישופ'דיג, בעצויבערענד.

char'mingness *n.* (טשאר'-מינג-נעס) מילדקייט, ליעבליכקייט, ליעבענסווירדיגקייט, חן, דאס וואס בעצויבערט.

char'nel *n. and a.* (טשאר'-נעל) אן ארט וואו עס ווערען געהאלטען די ביינער פון טויטע; וואס ענטהאלט די ביינער פון טויטע.

char'nel-house *n.* (טשאר'-נעל-האוס) אן ארט פאר די ביינער פון טויטע.

char'pie *n.* (שאר'-פי) פלאקס געמאכט פון אלטע לייווענד [מען נעהמט פאנאנדער דאס לייווענד פאדימווייז און פון די פאדים מאכט מען ווידער פלאקס].

char'red *a.* (טשארד) פערברענט אויף קויהל.

char'ry *a.* (טשאר'-אי) וואס איז שייך צו האלץ-קויהלען; ווי האלץ-קויהלען.

chart *n. and v.* (טשארט) קארטע, לאנדקארטע; צייכנען א לאנדקארטע.

charta'ceous *a.* (קאר-טיי'-שיאס) פאפיער-ארטיג; וואס איז עהנליך צו פאפיער [ביי פלאנצען].

char'ter *n. and v.* (טשאר'-טער) 1. א פאטענט; פריווילעגיע; א פאפיער פון דער רעגיערונג וועלכע בעשטעטיגט די ארגאניזאציאן פון א קערפערשאפט; 2. דינגען [א שיף]; 3. ארויסגעבען א פאטענט אדער ערלויבנים; ארויסגעבען א רעגיערונגס-בעשטעטיגונג פאר אן ארגאניזאציאן.

1. The society secured a charter from the State. 2. The party chartered a boat for the trip.

Char'ter Oak (טשאר'-טער אוק) א היסטארישער דעמב אין הארטפארד [שטאאט קאנעקטיקוט, פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא], וואו די אמאליגע אמעריקאנער קאלאניסטען האבען בעהאלטען די געשריבענע פריווילעגיעס פון די ניי-ענגלישע קאלאניעס, ווען דער פערטרעטער פון דעם ענגלישען קעניג האט אין יאהר 1687 געוואלט דעם דאזיגען דאקומענט צוריקקריגען [דער בוים איז פערניכטעט געווארען אין יאהר 1856].

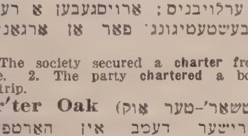

Charter Oak

char'ter-par'ty *n.* (טשאר'-טער-פאר'-טי) א קאנטראקט פון פערדינגען שיפען.

Char'tism *n.* (טשאר'-טיזם) דער טשארטיזם [די גרויסע בעוועגונג פון ענגלישען ארבייטער-קלאס אין ערשטען העלפט פון 19טען יאהרהונדערט מיט דער פאדערונג פון ראדיקאלע פאליטישע רעפארמען].

Char'tist *n. and a.* (טשאר'-טיסט) א טשארטיסט [אן אנטייל-נעהמער אין דער טשארטיסטישער בעוועגונג]; וואס איז פערבונדען מיט טשארטיזם.

ז. *Chartism*

chartog'rapher *n.* (קאר-טאג'-רע-פער) ז. *cartographer*

chartograph'ic *a.* (קאר-טא-גרעפ'-איק) ז. *cartographic*

chartog'raphist *n.* (קאר-טאג'-רע-פיסט) ז. *cartographer*

chartog'raphy *n.* (קאר-טאג'-רע-פי) ז. *cartography*

Chartreuse' *n.* (שאר-טרעהז') דער מאנאסטיר פון די קארטוזיאנע מאנאכען [אין פראנקרייך].

chartreuse' *n.* (שאר-טרעהז') שארטרעז [א בעוואוסטער ליקער].

char'tulary *n.* (קאר'-טיו-ליי-רי) אן אנגעשטעלטער אין די אלטע קירכען, וועלכער פלעגט דארפען אכטונג געבען אויף די דאקומענטען און פערשיעדענע געשריבענע פאפיערען, וואס האבען זיך געפונען אין קלויסטער; דאקומענטען פון א קלויסטער; דאס צימער וואו די דאקומענטען געפינען זיך.

char'woman *n.* (טשאר'-הוואומ-ען) א טאג-ארבייטערין.

char'y *a.* (טשעהר'-אי) פארזיכטיג, בעהיטזאם; קארג, שפארזאם.

cha'sable *a.* (טשיי'-סעבל) וואס מען קען יאגען אדער נאך וואס מען קען זיך נאכיאגען.

chase' *n. and v.* (טשייס') יאגען, אוועקטרייבען; איינפאסען; זיך נאכיאגען נאך עפעס; די יאגד; איינפאסונג; א ראהם פון א דרוקער, אין וועלכען עס ווערט איינגעשלאסען די אויפגעזעצטע שריפט.

cha'ser *n.* (טשיי'-סער) א יעגער; א נאכיאגער; א שיף וואס יאגט נאך אן אנדער שיף; א יאגד-הארמאט [אויף געוויסע שיפען]; א קורצער רימען מיט וועלכען מען שפילעט צו די אויפגעדרעהטע פארהאנגען אין א קארעט; א גראווירער; א ראד וואס צוקוועטשט אדער צוברעקעלט אויף שטיקלעך.

chasm *n.* (קעזם) א שפאלט, עפנונג; א תהום.

chasmed *a.* (קעזמד) מיט שפאלטען, מיט עפנונגען.

chas'my *a.* (קעז'-מי) שפאלטיג, פול מיט שפאלטען.

chasse *n.* (שעס) דער יאגד; דער ארון, דער קאסטען, אין וועלכען עס ליגען די ביינער פון א הייליגען; א קליין גלעזעל שנאפס אדער ליקער נאך'ן עסען אדער נאך קאפע.

chassé' *n. and v.* (שא-סיי') די שאסיי [אן ארט בעוועגונג אין טאנצען]; טאנצען א שאסיי.

chasse'pot *n.* (שעס'-פאו) א געוויסער סארט ביקסען אין דער פראנצויזישער ארמעע.

chasseur' *n.* (שע-סויר') א יעגער; א סאלדאט פון דער לייכטער פעכאטע אדער קאוואלעריע.

chaste *a.* (טשייסט) 1. צנועה'דיג, פרום, ריין פון זינד; 2. בעשיידען, איינפאך.

1. Girls should be trained to be chaste. 2. The style of this building is chaste.

chaste'ly *adv.* (טשייסט'-לי) איינפאך, בעשיידען; מיט צניעות.

cha'sten *v.* (טשייסן) 1. אויסבעסערען; 2. שטראפען, מוסר'ען; בעשטראפען.

1. Defeat chastens the proud.

chaste'ness *n.* (טשייסט'-נעס) אונשולדיגקייט; ריינקייט; צניעות.

chaste'ning *n. and a.* (טשיים'-נינג) דאס שטראפען, דאס מוסר'ען; בעשטראפונג; וואס בעסערט אויס דורך בעשטראפען ארער דיסציפלין.

chastise' *v.* (טשעס-טאיז') שטראפען מיט ריטער; דיסציפלינירען.

chas'tisement *n.* (טשעס'-טיז-מענט) שטראף, מוסר; בעשטראפונג.

chasti'ser *n.* (טשעס-טאי'-זער) דער שטראפער, בעשטראפער.

chas'tity *n.* (טשעס'-טי-טי) צניעות, אונשולדיגקייט.

chas'uble *n.* (טשעס'-יובל) א מין גלח'ישער בגד אהן ארבעל [א מאנטעל וואס ווערט געטראגען פון גלח אין קירך ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס].

chat *n. and v.* (טשעט) 1. שמועסען, א שמועס; 2. די קאמענקע, א קליין זינגפויגעלע; 3. א קאץ; 4. דאס קעצכען [א מין בלום]; 5. א צווייג; אן אבשפראצונג; 6. א קינד.

1. We had a chat on our veranda.

château' *n.* (שע-טאו') א שלאס, א פאלאץ; א לאנדהויז.

chat'elain *n.* (שעט'-ע-ליין) א פערוואלטער פון א שלאס; א פריץ וואס האט געהאט רעכט צו האבען אן אייגענעם שלאס [אין די אמאליגע צייטען אין פראנקרייך].

chat'elaine *n.* (שעט'-ע-ליין) די פערוואלטערין אדער בעזיצערין פון א שלאס; א קייטעל אדער קייטלעך אויף וועלכע עס ווערען געהאלטען די שליסלען פון א שלאס.

chat'ellany *n.* (שעט'-ע-ליי-ני) ז. *castellany*.

chatoy'ant *n. and a.* (שע-טאי'-ענט) מיט שפיעלענדע קאלירען; דאס קאצענאויג [א מין מינעראל, ביי וועלכען עס גיסען זיך איבער די קאלירען, ווען ער איז געפאלירט].

chatoy'ment *n.* (שע-טאי'-מענט) דער שפיעל פון קאלירען.

chat'tel *n.* (טשעט'-על) בעוועגליכעס אייגענטום, מטלטלין.

chat'telism *n.* (טשעט'-על-איזם) דאס זיין א בעוועגליך אייגענטום; דאס בעזיצען אזא אייגענטום.

chat'telize *v.* (טשעט'-על-איז) אריינרעכענען אין בעוועגליכע גיטער; ברענגען צו דער מדרגה פון מטלטלין.

chat'tel mort'gage (טשעט'-על מאהר-גיידזש) מטלטלין אלס משכון.

chat'ter *n. and v.* (טשעט'-ער) קוויטשען, צוויטשערען [ווי א פויגעל], קריצען [מיט די ציינער]; פלוידערען; פלאפלען; קוויטשעריי; א פלוידעריי, פלאפלעריי.

chat'terbox *n.* (טשעט'-ער-באקס) א פלוידערזאק.

chat'terer *n.* (טשעט'-ער-ער) א פלוידערער; א מין פויגעל.

chat'ty *n. and a.* (טשעט'-אי) אזא ליימענער וואסער-קרוג [אין אסט-אינדיען]; וואס פלאפלעט; וואס רעדט דברים בטלים.

chat'-wood *n.* (טשעט'-הוואוד) אבגעבראכענע צווייגלעך; שפענער אויף אונטערהייצען.

chaud'-med'ley *n.* (שאוד'-מעד'-לי) דער מארד וואס איז בעגאנגען געווארען ביי אן אויפרעגונג, אין א געשלעג א. ד. ג. [אין יוריספרודענץ].

chauf'fer *n.* (שאה'-פער) א קליין אויוועלע פאר כעמישע צוועקען.

chauffeur' *n.* (שאו-פער') דער שאפער [אן אויטאמאביל טרייבער]; א קליין אויוועלע פון אייזען-בלעך פאר כעמישע צוועקען.

Chautau'qua Lit'erary and Scientif'ic Cir'cle (טשאה-טאה'-קווא ליט'-ע-רע-רי ענד סאי-ען-טיפ'-איק סוירקל) א פעראיין אין אמעריקא וואס האט די אויפגאבע צו ערמוטיגען זעלבסט-בילדונג און היים-שטודיום אין פערבינדונג מיט דער זומער-שוהל וואס איז אויסגעבויט אין טשאטאקווא אין שטאאט ניו יארק.

chau'vinism *n.* (שאו'-ווי-ניזם) שאוויניזם [איבערטריבענער אדער פאנאטישער פאטריאטיזם].

chau'vinist *n.* (שאו'-ווי-ניסט) א שאוויניסט [א היציגער פאטריאט].

chauvinis'tic *a.* (שאו-ווי-ניס'-טיק) שאוויניסטיש.

chaw *v.* (טשאה) קייען.

chay *n.* (שיי) א ווארצעל אויף צוויי רעדער; א בריטשקע.

cheap *a.* (טשיעפ) ביליג, וואלוועל; געמיין.

chea'pen *v.* (טשיפן) ארונטערלאזען פון פרייז; ביליג מאכען, ערנידערינגען.

cheape'ner *n.* (טשיעפ'-נער) וואס לאזט ארונטער דעם פרייז; וואס מאכט וואלוועל.

cheap Jack (טשיעפ דזשעק) א מציאות-זוכער, א קליינער הענדלער אויף א יריד.

cheap'ly *adv.* (טשיעפ'-לי) וואלוועל; אויף א ביליגען אופן.

cheap'ness *n.* (טשיעפ'-נעס) ביליגקייט, וואלוועלקייט.

cheat *n. and v.* (טשיעט) 1. א שווינדעל; א שטוקע; א בעטרוג; א בעטריגער; בעטריגען, בעשווינדלען; 2. אויסדרעהען זיך פון עפעס.

1. He cheats at cards. 2. The grave was cheated out of its victim.

chea'table *a.* (טשיע'-טעבל) וואס קען לייכט אבגענארט אדער פערפיהרט ווערען.

chea'ter *n.* (טשיע'-טער) א בעטריגער, א שווינדלער.

chea'tery *n.* (טשיע'-טער-אי) שווינדעל, בעטרוג.

chea'ting *a.* (טשיע'-טינג) בעטריגעריש; שווינדלעריש; אונעהרליך; פאלש, ניט עכט.

chea'tingly *adv.* (טשיע'-טינג-לי) אויף א שווינדלערישען אדער בעטריגערישען אופן.

cheat the gal'lows (טשיעט טהי געל'-אז) ארויסדרעהען זיך פון דער תליה.

cheat the worms (טשיעט טהי הווארמז) ארויס מיט'ן לעבען [פון א קראנקהייט].

check *n. and v.* (טשעק) א טשעק, א געלד-אנווייזונג [איבערהויפט אויף א באנק]; א בילעט; א צייכען וואס ווערט בעפעסטיגט צו באגאזש, פון וועלכען מען גיט א קאפיע צום רייזענדען; א טרוקענער מאהלצייט; אבהאלטונג, שטערונג; דאס אנזאגען שאך [אין שאך-שפיעל, ווען דער קעניג איז אין געפאהר]; שטערען [אין עטוואס], אבהאלטען, פערהאלטען; צייכענען, מאכען סמנים; אנזאגען שאך.

check'-account' *n.* (טשעק'-ע-קאונט) טשעק-קאנטא [די קאנטא אין א באנק אויף וועלכער מען קען געבען טשעקס].

check an account' (טשעק ען ע-קאונט') אבשטימען א רעכנונג [צו זעהן אויב ער איז ריכטיג].

check'-book *n.* (טשעק'-בוק) דאס טשעק-בוך.

checked' *a.* (טשעקט) אין קעסטעלעך [קארירט].

check'er *n.* (טשעק'-ער) א קאנטראלער; איינער וואס שפיעלט אין דאמקעס; א דאמקע-קעסטעלע; א פעשקע.

check'erberry *n.* (טשעק'-ער-בער-אי) דאס ווינטער-גרין [אזא פלאנצע וואס בלייבט אויך גרין אין ווינטער]; די יאגדעס פון דיזער פלאנצע.

check'er-board *n.* (טשעק'-ער-באורד) א שאך-ברעט.

check'ered *a.* (טשעק'-ערד) פערשידענפארביג; געקעסטעלט, געשטרייפט, קארירט.

check'ers *n.* (טשעק'-ערז) דאס שפיעל אין דאמקעס.

check'erwork *n.* (טשעק'-ער-הווירק) א קארירטער מוסטער, א מוסטער אין קעסטעלעך.

check'-exper'iment *n.* (טשעק'-עקס-פער'-אי-מענט) אן עקספערימענט וואס ווערט געמאכט צו קאנטראלירען אן אנדער עקספערימענט אויב ער איז ריכטיג.

check'-hook *n.* (טשעק'-הוק) א פאר-ריכטונג אבצוהאלטען וועלכע עס איז צו שנעלע בעוועגונג; א האקען אויף א זאטעל צו האלטען דעם ענד פון די לייצעס.

check'less *a.* (טשעק'-לעס) וואס קען ניט אבגעהאלטען ווערען; אונגעשטערט.

check'-list *n.* (טשעק'-ליסט) א ליסטע אין וועלכער פערזאנען אדער זאכען זיינען פערשריבען נאך דעם אלף בית; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ליסטע פון אלע שטים-בערעכטיגטע פון שטאדט אדער בעצירק, כדי אויסצומיידען שווינדעל ביי די וואהלען.

check'mate *n. and v.* (טשעק'-מייט) 1. שאך און מאט [דער לעצטער גאנג אין שאך-שפיעל מיט וועלכען מען מאכט מאט]; 2. איבערווארפען; צושטערען; געווינען, זיעגען.

2. Our plans were checkmated by our opponents.

check'-rein *n.* (טשעק'-ריין) די לייצע וואס ציהט זיך פון צוים צום זאטעל און צווינגט דאס פערד צו האלטען דעם קאפ אויפגעהויבען.

checks of con'science (טשעקס אוו קאנ'-שענס) געוויסענסביסע.

check someone's talk (טשעק סאם-הוואנז טאהק) איינעם פערמאכען דאס מויל, מאכען איהם שווייגען.

check'-sys'tem *n.* (טשעק'-סיס'-טעם) א סיסטעם אין פאבריקען צו קאנטראלירען די צייט ווען די ארבייטער קומען און געהען אוועק פון דער ארבייט.

check'-ta'ker *n.* (טשעק'-טיי'-קער) דער וואס נעהמט צו די בילעטען אין טהעאטער.

check'y *a.* (טשעק'-אי) געקעסטעלט; אין דער פארמע פון א שאך-ברעטעל [ביי שילדען און הערבען].

cheek *n. and v.* (טשיעק) 1. א באק; 2. א קופערנער שטערען, אונפערשעמטהייט; ארויסטרעטען מיט חוצפה געגען איינעם.

2. It was cheek to ask me to do this for him.

cheek'-band *n.* (טשיעק'-בענד) דאס בענדעל פון א טשיפיק, דער אונטערשטער רימען פון צוים ביי א פערד.

cheek'-bone *n.* (טשיעק'-באון) דער באקען-ביין.

cheek by jowl (טשיעק באי דזשאול)

אונטער פיער אויגען; אין גוט־ברודער־
שאפט.
cheeked *a.* (טשיעקט) [גראבע] מיט
באקען.
cheek'iness *n.* (טשיעק'־אי־נעס) דרייס־
טיגקייט, אונפערשעמטהייט.
chee'ky *a.* (טשיע'־קי) מיט דרייסטקייט,
פרעך, אהן בושה.
cheep *v.* *and* *n.* (טשיעפ) קוויטשען,
פישטשען [ווי א יונג פויגעלע]; א שוואַ־
כער קוויטש.
cheer *n.* *and* *v.* (טשיער) לעבעדיגקייט,
פרעהליכקייט; כיבוד; א סעודה; בעגרי־
סען; אויפנעהמען; אויפמונטערען; מאַ־
כען אוואציעס, אפלאדירען; אנרייצען.
cheer'er *n.* (טשיער'־ער) דער אויפמונ־
טערער; דער הורא־שרייער.
cheer'ful *a.* (טשיער'־פול) פרעהליך,
לעבעדיג, מונטער.
The patient showed much improvement. He was cheerful all morning.
cheer'fully *adv.* (טשיער'־פול־אי)
פרעהליך, מונטער; לעבעדיג; גוטמוטהיג.
cheer'fulness *n.* (טשיער'־פול־נעס)
פרעהליכקייט, לעבעדיגקייט, מונטערקייט.
cheer'iness *n.* (טשיער'־אי־נעס) פרעה־
ליכקייט; לעבעדיגקייט; גוטמוטיגקייט.
cheer'ing *a.* (טשיער'־אינג) בעלעבענד,
ערמוטיגענד.
cheer'less *a.* (טשיער'־לעס) אהן פריי־
דען, אבהענטיג, מוטלאז.
cheer'lessly *adv.* (טשיער'־לעס־לי)
אויף אן אבהענטיגען אדער מוטלאזען
אופן; אהן פריידען.
cheer'lessness *n.* (טשיער'־לעס־נעס)
אבהענטיגקייט, מוטלאזיגקייט.
cheer'ly *adv.* (טשיער'־לי) לעבעדיג,
פרעהליך.
cheer on (טשיער אן) צוגעבען מוטה
אדער קוראזש דורך שרייען הורא; מאַ־
כען אוואציעס.
cheers *n.* (טשיערז) הורא־געשרייען.
cheer up (טשיער אפ) לוסטיג! לע־
בעדיג! אויפמונטערען, פרעהליך מאכען.
cheer'y *a.* (טשיער'־אי) פרעהליך, לע־
בעדיג, מונטער.
cheese *n.* (טשיעז) קעז.
cheese-cake *n.* (טשיעז'־קייק) א קעז־
קוכען [א פלאדען מיט קעז].
cheese'-cement' *n.* (טשיעז'־סי־מענט)
א מין קיט [צו צונויפקלעפען פארצעלאן].
cheese'-cloth *n.* (טשיעז'־קלאטה) שי־
טערע לייווענד [לייווענד פון וועלכע מען
מאכט קעז־זעקלעך].
cheese'-fly *n.* (טשיעז'־פלאי) די קעז־
פליג [א מין שווארצע פליגעלע וואס האלט
זיך אויף אין קעז].
cheese'-hop'per *n.* (טשיעז'־האפ'־ער)
דער קעז־ווערימעל [פון וועלכען עס ענט־
וויקעלט זיך די קעז־פליג].
cheese'-ma'ker *n.* (טשיעז'־מיי'־קער)
א מין פלאנצע אין אפגאניסטאן און צפון
אינדיען [די פרוכטען פון דיזער פלאנצע
האבען דעם טעם פון אבגעזעצטע זויער־
מילך].
cheese'-mite *n.* (טשיעז'־מאיט) דער
קעז־מילב.
cheese'monger *n.* (טשיעז'־מאן־גער)
א קעז־הענדלער.
cheese'-par'ing *n.* *and* *a.* (טשיעז'־
פעהר'־אינג) 1. די פערטריקענטע קארקע
[אויבערשטע הייטעל] פון קעז; 2. קארג־
שאפט; קמצנות; קארג; קמצנות'דיג.
2. Congress did some cheese-paring with the appropriation bills.

cheese'-press *n.* (טשיעז'־פרעס) א קעז־
פרעס.
cheese'-ren'net *n.* (טשיעז'־רענ'־עט)
די לאב־קרויט [א מין גראז מיט א מילך־
זאפט].
cheese'-toas'ter *n.* (טשיעז'־טאס'־
טער) אזא גאפעל צו באקען קעז אויף'ן
פייער; א שווערד.
chees'y *a.* (טשיעז'־אי) קעזיג, אזוי ווי
קעז.
cheet *v.* (טשיעט) פיפטשען [ווי א
פויגעלע].
chee'tah *n.* (טשיע'־טא) *chetah* ז.
chef *n.* (שעף) דער שעף, דער עלטסטער;
דער אויבער־קוכער.
chef-d'œu'vre *n.* (שע־דע'וור) א מייַ־
סטערווערק; אן אויסגעצייכענטע, פראכט־
פאלע זאך.
cheg'oe *n.* (טשעג'־או) אזא פליי.
chigoe ז.
che'la *n.* (קיע'־לא) שערען, קלעשטשעס
[ווי ביי א ראק].
che'late *a.* (קיע'־לייט) וואס האט שערען
אדער קלעשטשעס [ווי א ראק].
chelif'erous *a.* (קיע־ליפ'־ע־ראס) וואס
האט שערען אדער קלעשטשעס [ווי א
ראק].
chelo'nian *n.* *and* *a.* (קע־לאו'־ני־ען)
וואס איז שייך אדער איז ענהליך צו א
טשערעפאכע; א טשערעפאכע־ענהליכע בע־
שעפעניש.
chem'ic *n.* *and* *a.* (קעמ'־איק) וואס
איז שייך צו כעמיע; כעמיש; כלאריד
פון וואפנע [אזא פליסיגקייט וואס ווערט
בענוצט ביי פארבען קליידער].
chem'ical *a.* (קעמ'־אי־קעל) כעמיש,
וואס געהערט צו כעמיע.
chem'ical ac'tion (קעמ'־אי־קעל עק'־
שאן) כעמישע ווירקונג [די ווירקונג אין
א מאלעקול אדער צווישען די מאלעקולען
פון שטאף, דורך וועלכער די אטאמען
ענדערען זייער לאגע, טיילען זיך אדער
בעהעפטען זיך א. ז. וו.].
chem'ical affin'ity (קעמ'־אי־קעל ע־
פינ'־אי־טי) די כעמישע פערוואנדשאפט
[אין דער כעמיע זיינען פאראנען שטאפען
וועלכע פעראייניגען זיך זעהר לייכט מיט
איינאנדער, ווען זיי קומען נאר אין בע־
ריהרונג. אזעלכע שטאפען זיינען כעמיש
פערוואנדט, קרובים].
chem'ical anal'ysis (קעמ'־אי־קעל
ע־נעל'־אי סיס) א כעמישע אנאליזע. די
פאנאנדערשיידונג פון צונויפגעזעצטע קער־
פער אין זייערע כעמישע גרונד־עלעמענ־
טען, ווי למשל, די פונאנדערשיידונג פון
וואסער אין זויער־שטאף און וואסער־
שטאף א. ד. ג.
chem'ical change (קעמ'־אי־קעל
טשיינדזש) א כעמישע ענדערונג, אן ענ־
דערונג דורך וועלכער דער בעטרעפענדער
שטאף בעקומט אנדערע אייגענשאפטען,
אין געגענזאץ צו א פיזיקאלישע ענדערונג
וואו דער שטאף ענדערט נור זיין גע־
שטאלט אבער ניט זיינע אייגענשאפטען.
צ. ב. ווען א שטיק קופער ווערט געשמאל־
צען, געצויגען אין דינע דראטען אדער
צופיילט אין דינעם שטויב איז די ענדע־
רונג נור א פיזיקאלישע, ווייל דא האט
זיך געענדערט נור די געשטאלט פון דעם
שטיק קופער אבער ניט די אייגענשאפטען.
ווען מען לעגט אבער אריין קופער אין
זאלפעטערזויערע וועט די ענדערונג וואס
קומט דאן פאר אין דעם קופער שוין זיין
א כעמישע, ווייל קופער איז זאלפעטער־
זויערע פערוואנדעלט זיך אין קופער־ניט־
ראט, א כעמישער שטאף וואס האט גאנץ
אנדערע אייגענשאפטען ווי קופער.
chem'ical combina'tion (קעמ'־אי־
קעל קאמ־בי־ניי'־שאן) א כעמישע פער־
בינדונג, א פערבינדונג פון צוויי אדער
מעהרערע עלעמענטען, וועלכע בילדען א
נייעם שטאף מיט נייע אייגענשאפטען,
וועלכע געפינען זיך ניט אין די איינצעל־
נע עלעמענטען, ווען זיי זיינען בעזונדער.
chem'ical decomposi'tion (קעמ'־
אי־קעל די־קאמ־פא־זיש'־אן) די טיילונג
אדער פאנאנדערשיידונג פון שטאפען אויף
זייערע גרונד־עלעמענטען דורך כעמישע
מיטעל.
chem'ical equa'tion (קעמ'־אי־קעל
אי־קהוויי'־שאן) א כעמישע גלייכונג, א
סימבאלישער אויסדרוק אין בוכשטאבען
אין דער פארם פון אן אלגעבראאישער
גלייכונג, וועלכער ווערט בענוצט פארצו־
שטעלען א כעמישע רעאקציאן [ריקוויר־
קונג] פון צוויי שטאפען, ווען זיי ווערען
פעראייניגט.
chem'ical equiv'alent (קעמ'־אי־קעל
ע־קהוויו'־ע־לענט) דער כעמישער עק־
וויוואלענט. ז. *equivalent*
chem'ical fire'-en'gine (קעמ'־אי־
קעל פאיר'־ענ'־דזשין)
ז. *fire-extinguisher*
chem'ical force (קעמ'־אי־קעל פאורס)
די כעמישע קראפט, די קראפט וועלכע
פערבינדעט די אטאמען אין א מאלעקול
און וועלכע פעראורזאכט די כעמישע ענ־
דערונגען ווען פערשיעדענע אדער אונגלייַ־
כע מאלעקולען ווערען געבראכט אונטער
געוויסע בעדינגונגען אין בעריהרונג.
chem'ical for'mula (קעמ'־אי־קעל
פאר'־מיו־לא) א כעמישע פארמול, א סימ־
באלישער אויסדרוק, וואס ווערט בענוצט
פארצושטעלען די כעמישע צונויפשטעלונג
פון שטאפען. צ. ב. די כעמישע פארמול
פון וואסער איז H_2O, דאס מיינט, אז
וואסער בעשטעהט פון 2 אטאמען וואסער־
שטאף $[H_2]$ און 1 אטאם זויער־שטאף
[O].
chem'ically *adv.* (קעמ'־אי־קעל־אי)
כעמיש, אויף א כעמישען אופן.
chem'ical nota'tion (קעמ'־אי־קעל
נא־טיי'־שאן) די סיסטעם פון כעמישע
בעצייכנונגען אדער בענענונגען [די אב־
געקירצטע נעמען אדער סימבאלען" מיט
וועלכע די כעמישע עלעמענטען ווערען
בעצייכענט און ווי זיי ווערען געשריבען
אין די כעמישע פארמולעס].
chemise' *n.* (שע־מיעז') א פרויען־העמד;
די שטיינער מיט וועלכע מען לעגט ארום
אן אנגעשאטענעם וואל [ביים בויען פעס־
טונגען].
chemisette' *n.* (שעמ־אי־זעט') א שע־
מיזעטקע [אזא מין פרויען אונטער־יאַ־
קעל].
chem'ism *n.* (קעמ'־איזם) כעמישע פער־
וואנדשאפט; כעמישע קראפט אדער וויר־
קונג. ז. *chemical affinity*
chem'ist *n.* (קעמ'־איסט) א כעמיקער, א
קענער פון כעמיע.
chem'istry *n.* (קעמ'־יס־טרי) כעמיע
[די וויסענשאפט וועגען די עלעמענטען פון
שטאף, זייערע אייגענשאפטען און פערבינ־
דונגען].
Chen *n.* (קען) דער מין שנעע־גענז.
chenille' *n.* (שע־ניעל') אזא וויכער
זיידענער אדער וואלענער שנירעל, וואס
דיענט צו אויסנעהען און האפטען.

cheque *n.* (טשעק) א טשעק, באנק־אנ־ווייזונג.

cheq'uer *n.* (טשעק'־ער) ז. *checker*

chequ'ey *a.* (טשעק'־א) ז. *checky*

cher'if *n.* (שער'־איף) ז. *sherif*

cher'ish *v.* (טשער'־איש) ליעבען, לאש־טשען; שיצען.
Every man cherishes the memory of his childhood.

cher'isher *n.* (טשער'־איש־ער) דער וואס ליעבט, אדער שעצט עפעס; בעשי־צער; פפלעגער; אייפזיהער; אויפהאל־טער.

cher'ishment *n.* (טשער'־איש־מענט) דאס פיהלען א ליידענשאפט צו עפעס; די שעצונג.

cheroot' *n.* (שע־רוהט') א סארט ביליגע סיגארען, וועלכע זיינען לאנג און דין.

cher'ry *n., a. and v.* (טשער'־אי) קארש; רויטליך; מיט רויטע באקען; מאכען רויט.

cher'ry-bird *n.* (טשער'־אי־בוירד) דער צעדער־פויגעל; די איוואלגא [אזא איירא־פעאיש זינג־פוינעלע].

cher'ry-bounce' *n.* (טשער'־אי־באונס') קארשען־שנאפס, ווישניאק, וויינשעל.

cher'ry-bran'dy *n.* (טשער'־אי־ברענ'־די) קארשען־בראנפען, ווישניאק, וויינשעל.

cher'ry-cheeked *a.* (טשער'־אי־טשיעקט) מיט רויטע באקען.

cher'ry-col'ored *a.* (טשער'־אי־קאל'־ארד) וואס האט א קארשען־קאליר.

cher'ry-pit *n.* (טשער'־אי־פיט) דאס קארשען־ביינדעל; דאס קינדער־שפיעל אין קארשען־ביינדלעך.

cher'sonese *n.* (קויר'־סא־נים) א האלב־אינזעל.

chert *n.* (טשוירט) דער הארט־שטיין [א מין מינעראל].

cher'ub *n.* (טשער'־אב) דער כרוב; א מלאך; א שעהנעס קינד.

cheru'bic *a.* (טשע־רו'־ביק) ווי א מלאך; וואס איז עהנליך צו א כרוב; שעהן ווי א כרוב.

cheru'bical *a.* (טשע־רו'־בי־קעל) ז. *cherubic*

cheru'bim *n.* (טשע־רו'־בים) כרובים.

cherubim'ic *a.* (טשער־או־בים'־איק) ווי די כרובים.

cher'up *n. and v.* (טשער'־אפ) פיפטשען, צוויטשערען ווי א פויגעל; א צוויטשעריי.

cher'vil *n.* (טשויר'־וויל) אזא גראז.

chess *n.* (טשעס) שאך; שאך־שפיעל.

chess'-board *n.* (טשעס'־באורד) דאס שאך־ברעטעל.

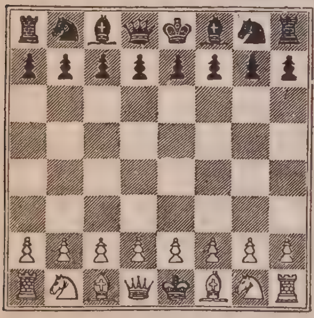

Chess-board

ches'sel *n.* (טשעס'־על) א פגרם־אויס־צי־פרעסען קעז, א קעז־זעקעל.

chess'man *n.* (טשעס'־מען) איינע פון די פיגורען אין שאך־שפיעל.

chess'-pla'yer *n.* (טשעס'־פליי'־ער) א שאך־שפיעלער.

chest *n.* (טשעסט) קאסטען; ברוסט־קאסטען; די ברוסט.

ches'ted *a.* (טשעס'־טעד) ברוסטיג.

Ches'terfieldian *a.* (טשעס'־טער־פיעל'־די־ען) ווי פון גראף טשעסטער־פיעלד [א בעקאנטער ענגלישער פאליטי־קער, געבארען 1694, געשטארבען 1773, וועלכער האט זיך אויסגעצייכענט מיט זייע־נע עלעגאנטע מאניערען און זיין נאמען איז געבליבען אלס כאראקטעריסטיק פאר עלעגאנטקייט].

chest'-foun'der *n.* (טשעסט'־פאונ'־דער) ענגברוסטיגקייט, דער קורצער אטהעם [פון א פערד].

chest'-foun'dering *n.* (טשעסט'־פאונ'־דער־אינג) דאס סאפען פון א פערד.

chest'-meas'ure *n.* (טשעסט'־מעזש'־אור) די מאס אדער דער אומפאנג פון דער ברוסט.

chest'nut *n. and a.* (טשעס'־נאט) קאש־טאניע, העל־ברוין, קאשטאניען־קאליר.

Chestnut

chest'nut-coal *n.* (טשעס'־נאט־קאול) א געוויסער זארט קליינע אנטראציט קויה־לען.

chest'nut horse (טשעס'־נאט הארס) א ברוינער פערד.

chest'nut-si'ded warb'ler (טשעס'־נאט־סאי'־דעד הווארב'־לער) אן אמעריקא־נער מאלינאווקע [קליין זינג פוינעלע]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

chest'nut-tree *n.* (טשעס' נאט־טריע) דער קאשטאניען־בוים.

chest of draw'ers (טשעסט אוו דראה'־ערז) א קאמאד.

che'tah *n.* (טשיע'־טא) דער יאגד־לעמ־פערט [א מין לעמפערט, וועלכען מען ברויכט אין אינדיען אין יאגד נאך אנטי־לאפען און ווילדע ציגען].

Chetah

chevale'ment *n.* (שע־וועל'־מאן) אן אונטערשפארע [א קלאץ וואס האלט אונ־טער די געביידע אין דער ציים ווען מען בויט איבער דעם אונטערשטען טייל].

chev'alet *n.* (שעוו'־ע־ליי) דער בריקעל, די ברעטעלע וואס האלט אונטער די נאטוי־נעס אין א פידעל און אנדערע מוזיקאלישע אינסטרומענטען מיט סטרונעס.

cheval'-glass *n.* (שע־וועל'־גלעס) א טרימא, א גרויסער טואלעט־שפיגעל.

chevalier' *n.* (שעוו־ע־ליער') א רייטער; א ריטער; א קאוואליער.

cheval'-screen *n.* (שע־וועל'־סקריען) א שירמע אין א ראהם וואס האלט זיך אויף א פוס.

chevaux'-de-frise *n.* (שע־וואו'־דע־פריעז) א קלאץ אנגעשלאגען מיט אייזער־נע שפיציגע שטעקלעך [דיענט אלס א וועהר־מיטעל אין מלחמה צו פערצאמען דעם וועג פאר דעם שונא'ס קאוואלעריע].

Chev'iot *n.* (טשעוו'־אי־אט) א שעפס פון דעם מין "שעוויאט" [נאך דעם נאמען פון אזא ארט אין ענגלאנד, וואו דיזער מין געפינט זיך].

chev'iot *n.* (טשעוו'־אי־אט) שעוויאט [א מין צייג].

chev'ron *n.* (שעוו'־ראן) דער שעווראן [צוויי פאסען ארויפגענעהט אויף'ן ארבעל, וואו זייערע שפיצען זיינען פעראייניגט און בילדען אוים א ווינקעל, א צייכען אויף די מונדירען פון נידעריגען גראד אפיציע־רען]; אין ארכיטעקטור — א געוויסע ציק־צאק [זיג־זאג] פערציערונג.

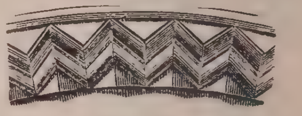

Chevron

chev'y *n.* (טשעוו'־אי) א געיעג; אזא קינ־דער שפיעל; אן אויסגעשריי [פון יעגער].

chew *n. and v.* (טשוה) קייען; איבער־לעגען; ווידערקייען, מעלה גרה זיין; זיך גוט איבערלעגען; א קיי.

chew'ing-gum *n.* (טשוה'־אינג־גאם) קיי־גומי [אזא זארט קאנפעקטען וואס ווערען געמאכט פון א גומי־זאפט].

chewink' *n.* (טשיע־הווינק') א מין פוי־געל.

chew the cud (טשוה טהי קאד) מעלה גרה זיין; זיך איבערלעגען, מישב זיין.

Chi'an *n. and a.* (קאי'־ען) וואס איז שייך צו כיאס [אן אינזעל נעבען גריכענ־לאנד]; א כיאנער, אן איינוואהנער פון כיאס.

chiaroscu'ro *n.* (קיא־ראס־קוה'־ראו) ליכט און שאטען; די מעטאדע פון מאכען בילדער אויף'ן גרונד פון געגענזאץ צווישען ליכט און שאטען.

Chias'modon *n.* (קאי־עס'־מא־דאן) א מין פיש וועלכע האבען אן אונגעהייער־גרויסען מאגען און קענען איינשלינגען פיש, וועלכע זיינען פיעל גרעסער פון זיי.

Chiasmodon

chias'tolite *n.* (קאי־עס'־טא־לאיט) דער כיאסטאליט [א מין מינעראל וואס צייכענט זיך אוים מיט זיינע סימעטרישע פיגורען ווען ער ווערט געשניטען קווער].

Chiastolite

chibouk' *n.* (טשי־בוהק') א טערקישע לולקע [פיפקע] וואס האט א גראדען לאנ־גען ציבוק.

chibouque' *n.* (טשי־בוהק') ז. *chibouk*

chic *n. and a.* (שיעק) לויט'ן מאדיש;

לעצטען פאסאן; געשיקטקייט; קענטשאפט; שיק, עלעגאנץ.

chicane' *n. and v.* (שי-קיין') נארעריי, פערדרעהעריי, שטוקעס, אינטריגעס; א מין שפיעל אין פילקעס, מיאטשיקעס; פערדרעהען, אבנארען, בעשווינדלען.

chica'ner *n.* (שי-קיי'-נער) א פערדרעהער, פערנארער [דער וואס פערדרעהט א זאך מיט פשט'לעך און תרוצים]; א שווינדלער.

chica'nery *n.* (שי-קיי'-נער-אי) פערדרעהעריי, שווינדלעריי.

chic'cory *n.* (משיק'-א-רי) ציקאריע.

chi'cha *n.* (טשיע'-טשא) [אזא טשיטשא] מין בוים אין די ווארימע לענדער. ער גיט ארויס א מין קלעפיגען שטאף, פון זיינע זאמען מאכט מען אויל און די קארע ווערט געברויכט פאר שטריק, פאפיער און פערשיעדענע פלעכט־ארבייט]; א מין אראנזש־רויטע פארב. ז. *chico*.

Chicha

chick *n. and v.* (טשיק) א הינדעלע; א שפאלט; א דינער פארהאנג איבער'ן פענסטער אדער טהיר [אין אסט־אינדיען]; ארויסשפראצען.

chick'abiddy *n.* (טשיק'-ע-ביד-אי) א הינדעלע [אין קינדער־שפראך].

chick'adee *n.* (טשיק'-ע-דיע) א קליינער אמעריקאנישער שווארץ־קעפיגער פויגעל. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

chick'aree *n.* (טשיק'-ע-ריע) די אמעריקאנער רויטע וועווערקע.

chick'en *n.* (טשיק'-ען) א הוהן; א קליין הינדעלע.

chick'en-breas'ted *a.* (טשיק'-ען-ברעס'-טעד) מיט אן ענגער הויכער ברוסט.

chick'en-gum'bo *n.* (טשיק'-ען-גאמ'-באו) א היהנער־זופ געקאכט מיט אקרע [א מין גראז וואס גיט צו א געשמאקען ריח].

chick'en-hear'ted *a.* (טשיק'-ען-האר'-טעד) שרעקעדיג.

chick'en-pox *n.* (טשיק'-ען-פאקס) ווינד־פאקען [א מין קראנקהייט].

chick'ling *n.* (טשיק'-לינג) א קליין יונג היהנדעלע; א מין ארבעס.

chick'ling-vetch *n.* (טשיק'-לינג-ועטש) א מין ארבעס.

chick'-pea *n.* (טשיק'-פיע) אזא ארבעס.

chick'weed *n.* (טשיק'-הוויעד) די שטערן־מיערע [א מין פלאנצע].

chi'co *n.* (טשיע'-קאו) א מין אראנזש־רויטע פארב, וועלכע מען מאכט אין אמעריקא פון די בלעטער פון א געוויסען בוים.

chid'den (טשידן) געלאערעמט. ז. *chide*.

chide *v.* (טשאיד) זיך בייזערען, אנשרייען.

To chide a child is not always good.

chi'der *n.* (טשאי'-דער) א קריגער; א לארם־מאכער.

chi'ding *n.* (טשאי'-דינג) דאס אויס־מוסר'ען; דאס אנבייזערען זיך; א לארם אדער געפילדער.

chi'dingly *adv.* (טשאי'-דינג-לי) אויף א קריעגערישען אדער צאנקערישען אופן.

chief *n. and a.* (טשיעף) דער הויפט, העכסטער; א נאטשאלניק, הויפטמאן, עלטסטער; דער אויבערשטער טייל פון א שילד; הויפט, העכסט.

chief jus'tice (טשיעף דזשאס'-טיס) פארזיצענדער אין א געריכט; אב בית דין.

chief'less *a.* (טשיעף'-לעס) אהן א הויפטמאן, אהן אן אנפיהרער.

chief'ly *adv. and a.* (טשיעפ'-לי) הויפטזעכליך; בעזאנדערס; וואס איז שייך צו א הויפט.

chief'ship *n.* (טשיעף'-שיפ) די שטעלע פון אן אנפיהרער.

chief'tain *n.* (טשיעפ'-טיין) א הויפטמאן, א פיהרער.

chief'taincy *n.* (טשיעפ'-טיינ-סי) די קאפיטאנשאפט, אדער די געגענד וואס שטעהט אונטער זיין הערשאפט.

chief'tainship *n.* (טשיעפ'-טיינ-שיפ) דאס אמט פון א הויפטמאן אדער פיהרער.

chiff'-chaff *n.* (טשיף'-טשעף) אן איירָאפייאיש זינג־פויגעלע.

Chiff-chaff

chif'fon *n.* (שיפ'-אן) זעהר דינע מול אדער גאז [דורכזיכטיגער צייג].

chiffonnier' *n.* (שיפ-א-ניער') א הויכער קאמאד, א שיפאניער.

chig'gre *n.* (טשיג'-ער) ז. *chigoe*.

chig'non *n.* (שיע'-ניאן) א שיניאן [א געוויסע פארם פון מאכען די האר אין א הויכע פריזור פון הינטען].

chig'oe *n.* (טשיג'-או) א מין וועסט־אינדישע פליי.

chil'blain *n. and v.* (טשיל'-בליין) א פערקיהלונגס־געשוויר; אן עריטעמא [א מין ענטציגדונג פון הויט]; ווירקען עס זאלען זיך ענטוויקלען פערקיהלונגס־געשווירען.

child *n.* (טשאילד) א קינד; א קליין קינד.

child'-bear'ing *n. and a.* (טשאילד'-בעהר'-אינג) דאס געבערען קינדער; דאס קינדלען; געבערענדיג קינדער.

child'bed *n.* (טשאילד'-בעד) קינדבעט, קינפעט.

child'birth *n.* (טשאילד'-בוירטה) קינד־געבורט, דאס געבערען א קינד.

Chil'dermas *n.* (טשיל'-דער-מעס) דער יום טוב פון די אונשולדיגע קינדער [ווערט געפייערט דעם 28טען דעצעמבער אין דער קאטוילישער און אנגליקאנישער קירך].

Chil'dermas day (טשיל'-דער-מעס דיי) ז. *Childermas*.

child'hood *n.* (טשאילד'-הוד) די קינדהייט.

chil'ding *n. and a.* (טשאיל'-דינג) ז. *child-bearing*.

chil'dish *a.* (טשאיל'-דיש) קינדיש, נאריש; קליין.

chil'dishly *adv.* (טשאיל'-דיש-לי) מעשה קינד; קינדיש.

chil'dish-min'ded *a.* (טשאיל'-דיש-מאינ'-דעד) איינפאך, אהן קונסט, קינדיש.

chil'dish-min'dedness *n.* (טשאיל'-דיש-מאינ'-דעד-נעס) איינפאכקייט; דאס זיין קינדיש, איינפאך.

chil'dishness *n.* (טשאיל'-דיש-נעס) קינדישקייט, נארישקייט, קליינינקייט.

child'-kill'er *n.* (טשאילד'-קיל'-ער) א קינדער־מערדער.

child'-kill'ing *n.* (טשאילד'-קיל'-אינג) קינדער־מערדעריי.

child'less *a.* (טשאילד'-לעס) אהן קינדער; קינדערלאז.

child'lessness *n.* (טשאילד'-לעס-נעס) קינדערלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין קינדער.

child'like *a.* (טשאילד'-לאיק) ווי א קינד; קינדיש; געהארכזאם.

child'likeness *n.* (טשאילד'-לאיק-נעס) דאס זיין עהנליך צו א קינד; דאס זיין איינפאך ווי א קינד.

child'ren *n.* (טשילד'-רען) קינדער.

child'-wife *n.* (טשאילד'-הוואיף) א זעהר יונגע פרוי.

chil'iad *n.* (קיל'-אי-עד) א פעריאדע פון טויזענד יאהר; א טויזענד.

chil'iarch *n.* (קיל'-אי-ארק) א קאמאנדיר פון טויזענד סאלדאטען; א פאלקאווניק.

chil'iasm *n.* (קיל'-אי-עזם) דער ביליאזם [די לעהרע פון דער אלטער קריסטליכער קירכע, אז קריסטוס וועט ווידער ערשיינען, וועט בעזיעגען נעראן'ען און וועט הערשען טויזענד יאהר און ערשט נאך דיזער צייט וועט זיין א צווייטע און ווירקליכע תחית המתים].

chil'iast *n.* (קיל'-אי-עסט) דער ביליאסט, דער אנהענגער פון דער ביליאסטישער לעהרע. ז. *chiliasm*.

chilias'tic *a.* (קיל'-אי-עס-טיק) ביליאסטיש, וואס איז שייך צו דער ביליאסטישער לעהרע. ז. *chiliasm*.

chill *a., n. and v.* (טשיל) קיהל, קאלט, פראסטיג; קעלט; א פראסט; קאלט מאכען; ציטערען, שוידערען.

chilled *a.* (טשילד) פערפרארען, פערגליווערט פון קעלט.

He was chilled to the bone from exposure.

chill'iness *n.* (טשיל'-אי-נעס) קיהלקייט, קאלטקייט; א שוידער, א טרייסעל.

chill'y *a. and adv.* (טשיל'-אי) קאלטליך; שוידערענד.

Chilog'natha *n.* (קאי-לאג'-נע טהא) א מין ווערים וואס האבען פיעל פיס.

Chilop'oda *n.* (קאי-לאפ'-א-דא) די הונדערט־פיסיגע [א מין ווערים].

chil'ver *n.* (טשיל'-ווער) א יונג שעפעלע.

chim'bley *n.* (טשימ'-בלי) א קוימען.

chime *n. and v.* (טשאים) 1. דער הארמאנישער איינקלאנג פון פערשיעדענע אינסטרומענטען; דער גלאקען־קלאנג;

הארמאניש קלינגען; האלטען זיך אין איינקלאנג; זיין צוזעפאסט; 2. דער ראנד פון א פאס, וואס שטארצט ארויס איבער'ן דעק; 3. די רינגע אויף'ן דעק פון א שיף.
1. The chimes of this church are famous for their music.

chime'-clock *n.* (טשאים'-קלאק) דער שפיעל-זייגער [א זייגער אין וועלכען עס שפיעלט זיך ביים שלאגען די שטונדען].

chime in with (טשאים אין הוויטה) זיין איינשטימיג מיט...; זיין פון גלייכע מיינונגען.
A weak character is ready to **chime in with** the opinions of others.

chime'ra *n.* (קי-מי'-רא) א לעגענדא-רישע משונה'דיגע חיה מיט דריי קעפ, פון א לייב, פון א באק און פון א דראקאן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; א פוסטע פאנטאזיע; א פאלשע איינבילדונג.

chimere' *n.* (שי-מיער') דער אויבער-מאנטעל אהן ארבעל, וועלכען עס טראגט א בישאף.

chimer'ical *a.* (קי מער'-אי-קעל) כי-מעריש; וואס קען ניט פערווירקליכט ווע-רען.

chimer'ically *adv.* (קי-מער'-אי-קעל-אי) אויף א כימערישען, פאנטאסטישען אופן.

chim'ney *n.* (טשים'-ני) א קוימען; א קאמין.

chim'ney-board *n.* (טשים'-ני-באורד) א קוימען-ברעטעל, א זאסלאנקע.

chim'ney-cap *n.* (טשים'-ני-קעפ) א קארניז פון א קוימען; אזא דעקעל וואס דרעהט זיך איבער א קוימען [צו פער-היטען, אז דער ווינד זאל ניט טרייבען דעם רויך צוריק אין קוימען אריין].

chim'ney-cor'ner *n.* (טשים'-ני-קאהר'-נער) א ווינקעל ביים אויווען.

chim'ney-flue *n.* (טשים'-ני-פלוה) א קוימען-רעהר.

chim'ney-hook *n.* (טשים'-ני-הוק) דער קרוק אין אויווען אויף וועלכען מען הענגט אויף א קעסעל.

chim'ney-jack *n.* (טשים'-ני-דזשעק) אזא דעקעל וואס דרעהט זיך איבער א קוימען. ז. *chimney-cap*

chim'ney-mon'ey *n.* (טשים'-ני-מאנ'-אי) דער קוימען-שטייער [א שטייער וואס מען פלעגט צאהלען אין מיטעל-אלטער פאר יעדען קוימען פון הויז].

chim'neypiece *n.* (טשים'-ני-פיעס) דער קאמין-געזימס.

chim'ney-pot *n.* (טשים'-ני-פאט) אזא קאלפאק איבער א קוימען צו פערשטאר-קען דעם לופט-צוג פאר'ן רויך.

chim'ney-shaft *n.* (טשים'-ני-שעפט) דער אויבערשטער טייל פון קוימען וואס שטארצט ארויס איבער'ן דאך.

chim'ney-stack *n.* (טשים'-ני-סטעק) א גרופע פון קוימענס אויף'ן דאך.

chim'ney-stalk *n.* (טשים'-ני-סטאהק) א גרויסער קוימען [ווי פון א פאבריק].

chim'ney-swal'low *n.* (טשים'-ני-סהוואל'-או) די שוואלב, וועלכע בויט געוועהנליך איהר נעסט אויף אדער ארום א קוי-מען.

Chimney-swallow

chim'ney-sweep *n.* (טשים'-ני-סהוויעפ) א קוימען-קעהרער.

chim'ney-swee'per *n.* (טשים'-ני-סהוויע'-פער), ז. *chimney-sweep*

chim'ney-swift *n.* (טשים' ני-סהוויפט) אזא שוואלב וועלכע בויט געוועהנליך איהר נעסט אויף א דאך ארום א קוימען.
ז. איל. *"Birds of the U. S."*

chim'ney-top *n.* (טשים'-ני-טאפ) דער אויבערשטער טייל פון א קוימען.

chim'ney-valve *n.* (טשים' ני-וועלוו) א קוימען-דעקעל [צום עפענען און פער-מאכען דעם קוימען].

chimpan'zee *n.* (טשים-פען'-זיע) די שימפאנזע [א מין אפריקאנישע אפע, וועלכע האט גרויס עהנליכקייט צו א מענ-שען].

Chimpanzee

chin *n. and v.* (טשין) א מארדע, א קין; ריידען מיט זיכערהייט אדער חוצפה; שמועסען.

Chi'na *n.* (טשאי'-נע) כינא, קיטאי.

chi'na *n.* (טשאי'-נע) פארצעלאן, פארצע-ליי; פארפאר.

Chi'na as'ter (טשאי'-נע עס'-טער) די כינעזישע גארטען-אסטער [אזא בלום].

chi'na-clay *n.* (טשאי'-נע-קליי) פאר-צעלאן-לעהם.

chi'na-grass *n.* (טשאי'-נע-גרעס) א מין קראפיווע.

Chi'naman *n.* (טשאי'-נע-מען) א כינע-זער, א קיטאיעץ.

Chi'na-or'ange *n.* (טשאי'-נע-אר'-ענדזש) א מאנדארינקע [א רויטער אפעל-סין].

chi'na-shop *n.* (טשאי'-נע-שאפ) א פארצעלאן-געשעפט, א קראם פון פארצע-לייענע כלים.

Chi'natown *n.* (טשאי'-נע-טאון) א כינעזישער קווארטאל אין א שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

chi'naware *n.* (טשאי'-נע הוועהר) פארצעלייענע כלים.

chin'-band *n.* (טשין'-בענד) א בענ-דעל פון א הוט, וואס ווערט פערבונדען אונטער דער מארדע.

chin'capin *n.* (טשינ'-קע-פין) אזא קליין קאשטאניען-בוימעל.

chinch *n.* (טשינטש) א וואנץ; א גע-טריידע-וואנץ. ז. *chinch-bug*

chinch'-bug *n.* (טשינטש'-באג) דער געטריידע-וואנץ [אזא וואנץ-עהנליכער אינזעקט וועלכער איז זעהר שעדליך פאר ווייץ, מאאיס און אנדערע זארטען תבואות].

chinchil'la *n.* (טשינ-טשיל'-א) די שינ-שילע [א מין אמע-ריקאנישע וועווער-קע]; די רויכווארג פון א שינשילע; א מין דיקער שווע-רער געוואנד פאר ווינטערדיגע פרוי-ען-קליידער.

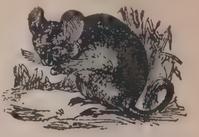
Chinchilla

chin'-cough *n.* (טשינ'-קאהף) קאקליוש, קייך-הוסט.

chine *n. and v.* (טשאין) א שטיק רוקען-ביין מיט'ן פלייש ארום איהם [צום קאכען]; דער רוקען; רוקען-ביין; א בארג-רוקען; שטיקער ערד וואס שטארצען ארויס פון וואסער; ברעכען דעם רוקען.

chined *a.* (טשאינד) וואס האט א פעס-טען רוקען.
They are steel-chined rascals.

Chinee' *n.* (טשאי-ניע') א כינעזער, א קיטאיעץ.

chine'-hoop *n.* (טשאינ'-הופ) דער לעצטער רייף פון א פאס.

Chinese' *a. and n.* (טשאי-ניס') וואס אנבעלאנגט צו כינא; א כינעזער; די כינעזישע שפראך.

Chinese' ink (טשאי-ניס' אינק) שווא-רצער טוש [אזא טינט].

Chinese' junk (טשאי-ניס' דזשאנק) א כינעזישע זעגעל-שיף.

Chinese Junk

chin'gle *n.* (טשינגל) זאמד וואס איז ריין פון שמוץ.

chin'-jerk *n.* (טשין'-דזשוירק) די קראמפפהאפטע צוזאמענציהונג פון די קין-באקען מוסקולען ביי א פלעצליכען קלאפ אין מארדע.

chink *n. and v.* (טשינק) א ריס, א שפאלט; קלינגעלד; זיך שפאלטען; ארויס-געבען א קלאנג; מאכען קלינגען.

chin'kapin *n.* (טשינ'-קע-פין) אזא קליין קאשטאניען בוימעל.

chink'-bug *n.* (טשינק'-באג) ז. *chinch-bug*

chin'ky *a.* (טשינ'-קי) מיט ריצען אדער מיט שפאלטען.

chinned *a.* (טשינד) מיט א מארדע.

chin'-piece *n.* (טשין'-פיעס) ז. *chin-band*

chin'-scab *n.* (טשין'-סקעב) אזא קראנקהייט ביי שעפסען.

chinse *v.* (טשינס) פערשטאפען א שפאלט פון א שיף מיט פאקולע [אב-פאל פון פלאקס].

chin'sing-i'ron *n.* (טשינ'-סינג-אי'-ערן) אזא שפיציגער אייזען מיט וועל-

כען מען פערשטאפט שפאלטען פון א שיף מיט פאקעלע [אבפאל פון פלאקס].

chin′-strap *n.* (טשין′-סטרעפ) דער רימען וואס פערבינדעט דעם האלז=רימען און דעם נאז=באנד אין די שפאן=געצייג פון א פערד.

chints *n.* (טשינטס) ציץ, פערקאל, קארטון.

chintz *n.* (טשינטס) ז. *chints*

chip *n. and v.* (טשיפ) א שפאן; א ברעקעל; זענגעל=שפענער; צושניידען אויף שטיקלעך; שפאלטען; שניצען; הובלען; פאנאנדערברעכען זיך; פאנאנדערשפאלטען זיך.

chip′-ax *n.* (טשיפ′-עקס) א שאב=אייזען, א סקראב=אייזען; א הובעל.

chip′-bird *n.* (טשיפ′-בוירד) אזא אמעריקאנער פייגעל [האט א רויטען טשוביקעל אויף'ן קעפעל און א גרוי בייכעל, בויט א האר=נעץ=פערמיגען נעסט און לעגט גרינע אייעלעך מיט דונקעלע פלעקען].

chip′-brea′ker *n.* (טשיפ′-בריי′-קער) אזא מעטאלענע פלאטע וואס ווערט בעפעסטיגט פון פארענט צו א הובעל=באנק.

chip in (טשיפ אין) ביישטייערען.
Boys, let us chip in and buy grapes!

chip′-knife *n.* (טשיפ′-נאיף) א האק=מעסער.

chip′muck *n.* (טשיפ′-מאק) ז. *chipmunk*

chip′munk *n.* (טשיפ′-מאנק) א חיה'לע ענליך צו א וועווערקע.

chip off (טשיפ אף) אבשפאלטען, אבהאקען.

chip of the old block (טשיפ אוו טהי אולד בלאק) אין טאטען געראטען.

chip′per *n., v. and a.* (טשיפ′-ער) דער שניצער; שניצען, סקראבען; פייפען, טשירקען [ביי פויגלען]; מונטער, לעבעדיג.

chip′ping *n.* (טשיפ′-אינג) דאס צוהאקען, צוברעכען אויף פיצלעך; א שטיקעלע; א שפאן.

chip′ping-bird *n.* (טשיפ′-אינג-בוירד) ז. *chip-bird*

chip′ping-chis′el *n.* (טשיפ′-אינג-טשיז′-על) אזא דלאט מיט וועלכען מען האקט ארום די פסגלת פון גוס=אייזען=שטיקער ווען מען נעהמט זיי ארויס פון פורם.

chip′ping-machine′ *n.* (טשיפ′-אינג-מע-שין′) אזא מאשין צום האקען פארב=האלץ.

chip′ping-piece *n.* (טשיפ′-אינג-פיעס) דאס איבריגע מאטעריאל וואס ווערט צוגעגעבען צו גוס=אייזען=שטיק פאר דער בעארבייטונג.

chip′ping-spar′row *n.* (טשיפ′-אינג-ספער′-או) ז. *chipping-bird*

chip′ping-squir′rel *n.* (טשיפ′-אינג-סקהוואר′-על) ז. *chipmunk*

chip′ping-up *n.* (טשיפ′-אינג-אפ) די אויבערפלעכליכע אבשטימונג פון א פיאנא.

chip′py *a. and n.* (טשיפ′-אי) מיט א סך שפענער; אזא פויגעל. ז. *chip-bird*

chi′ragon *n.* (קאי′-רע-גאן) א שרייב=מאשין פאר בלינדע.

chirag′ra *n.* (קאי-רעג′-רא) גיכט [פאדאגרע] אין א האנד.

chirag′ric *a.* (קאי-רעג′-ריק) וואס האט גיכט [פאדאגרע] אין א האנד.

chirag′rical *a.* (קאי-רעג′-רי-קעל) ז. *chiragric*

chirk *v. and a.* (טשוירק) טשירקען, צוויטשערען ווי א פויגעל; זיין מונטער און לעבעדיג; גוט געשטימט, מונטער, פרעהליך.

chirm *n. and v.* (טשוירם) טשירקען, צוויטשערען ווי א פויגעל; דאס טרויעריגע צוויטשערען פון פויגעל פאר א שטורם.

chirognom′ic *a.* (קאי-ראג-נאמ′-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דערקענען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך די ליניען פון זי נע הענד.

chirog′nomy *n.* (קאי-ראג′-נא מי) די לעהרע ווי צו דערקענען דעם כאראקטער פון א מענשען דורך די ליניען פון זיינע הענד.

chi′rograph *n.* (קאי′-רא-גרעף) א דאקומענט [ווי א קאנטראקט, א צוואה א. ד. ג.] געשריבען מיט דער האנד; א האנד=געשריבענער דופליקאט [א דאקומענט אין צוויי קאפיעס פארביידע צדדים, געשריבען אויף פאפיער. אין דער יידיגער צייל צווישען ביידע קאפיעס ווערט על פי רוב אנגעשריבען מיט גרויסע בוכשטאבען דאסווארט *chirograph* און דאס פאפיער ווערט איבערגעשניטען דורך דיזע בוכשטאבען אין צווייען].

chirog′raphary *a.* (קאי-ראג′-רע-פע-רי) וואס איז געשריבען מיט דער אייגענער האנדשריפט.

chirog′rapher *n.* (קאי-ראג′-רע-פער) א שרייבער; אן איבערשרייבער; א האנד=וואהרזאגער.

chirograph′ic *a.* (קאי-רא-גרעפ′-איק) האנדשריפטליך; וואס איז שייך צו האנד=וואהרזאגעריי.

chirograph′ical *a.* (קאי-רא-גרעפ′-איק-על) ז. *chirographic*

chirog′raphist *n.* (קאי ראג′ רע פיסט) א האנד=וואהרזאגער.

chirog′raphy *n.* (קאי-ראג′-רע פי) האנדשריפט; האנד=וואהרזאגעריי.

chirolog′ical *a.* (קאי-רא-לאדזש′-אי-קעל) וואס איז שייך צו פינגער=שפראך.

chirol′ogist *n.* (קאי-ראל′-א-דזשיסט) איינער וואס רעדט אויף פינגער=שפראך.

chirol′ogy *n.* (קאי-ראל′-א-דזשי) כיראלאגיע, פינגער=שפראך, האנד=שפראך [אזוי ווי די שפראך פון שטומע].

chi′romancer *n.* (קאי′-רא-מען-סער) א האנד=וואהרזאגער [איינער וואס זאגט נביאות וועגען דער צוקונפט פון פערזאנען נאך די שטריכען פון זייערע הענד].

chi′romancy *n.* (קאי′-רא-מען-סי) האנד=וואהרזאגעריי, די נביאות=זאגונג פון די שטריכען פון האנד [חכמת היד].

chi′romant *n.* (קאי′-רא-מענט) ז. *chiromancer*

chiroman′tic *a.* (קאי-רא-מענ′-טיק) וואס איז שייך צו האנד=וואהרזאגעריי.

chiroman′tical *a.* (קאי-רא-מענ′-טי-קעל) ז. *chiromantic*

chi′romantist *n.* (קאי′-רא-מען-טיסט) ז. *chiromancer*

chiròn′omer *n.* (קאי-ראנ′-א-מער) א לעהרער פון זשעסטיקולאציאן [איינער וואס לערענט ווי צו בעוועגען די הענד ביים רעדען אדער דיריזשירען א כאר].

chironom′ic *a.* (קאי-רא נאמ′-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע אדער קונסט פון זשעסטיקולאציאן [בעוועגונגען פון די הענד ביים רעדען אדער ביים דיריזשירען א כאר].

chiron′omy *n.* (קאי-ראנ′-א-מי) די לעהרע ווי אזוי צו זשעסטיקולירען, בעוועגען מיט די הענד ביים האלטען א רעדע אדער דיריזשירען א כאר.

chi′roplast *n.* (קאי′-רא-פלעסט) דער האנד=פיהרער [אן אינסטרומענט צום רעגולירען די האנד ביי אנפאנגער אין פיאנא=שפיעלען].

chi′ropod *n.* (קאי′-רא-פאד) די פיער=הענדיגע חיה [די אפע].

chirop′odist *n.* (קאי-ראפ′-א-דיסט) א רופא, וואס שניידט אוים היהנער=אויגען אדער מאזאליעס.

chirop′odous *a.* (קאי ראפ′-א-דאס) וואס איז שייך צו פיער=הענדיגע חיות [אפען].

chirop′ody *n.* (קאי ראפ′ א די) די קונסט פון אויסשניידען היהנער=אויגען אדער מאזאליעס.

chiropom′pholyx *n.* (קאי רא-פאמ′-פא-ליקס) אזא הויט=קראנקהייט פון די הענד.

chirop′ter *n.* (קאי-ראפ′-טער) א פלעדערמויז.

chirop′teran *n.* (קאי-ראפ′-טע-רען) ז. *chiropter*

chirop′terous *a.* (קאי-ראפ′-טע-ראס) וואס האט א פליה=הויט צווישען די פוס=פינגער ווי א פלעדערמויז.

chirosoph′ical *a.* (קאי-רא-סאפ′-אי-קעל) וואס איז שייך צו האנד=וואהרזאגעריי.

chiros′ophist *n.* (קאי-ראס′-א-פיסט) ז. *chiromancer*

chiros′ophy *n.* (קאי-ראס′-א-פי) ז. *chiromancy*

chirp *n. and v.* (טשוירפ) צוויטשערען, טשירפען [פיפצען ווי א פויגעלע]. גרילצען; פרעהליך מאכען; א פיפץ, א צוויטשער.

chir′per *n.* (טשויר′ פער) א פויגעל אדער אינזעקט וואס טשירפעט, פיפצעט אדער גרילצט.

chir′ping *a.* (טשויר′-פינג) לוסטיג, פרעהליך; פיפצענדיג, צוויטשערענדיג, גרילצענדיג.

chir′pingly *adv.* (טשויר′-פינג-לי) ז. *chirping*

chir′py *a.* (טשויר′-פי) וואס פיפצעט, וואס צוויטשערט; מונטער, פרעהליך, לעבעדיג.

chirr *v.* (טשויר) ווארקען ווי א טויב; צירפען, צוויטשערען.

chirr′up *v. and n.* (טשיר′-אפ) לעבעדיג מאכען, פרעהליך מאכען; צירפען, צוויטשערען, פיפצען, גרילצען; א פיפצעריי, א צוויטשעריי.

chirr′upy *a.* (טשיר′-אפ-אי) לעבעדיג, מונטער.

chirur′geon *n.* (קאי-רויר′-דזשאן) א כירורג [א דאקטאר וואס מאכט אפעראציאנען].

chirur′gery *n.* (קאי-רויר′-דזשע-רי) כירורגיע, דאס אפערירען א קראנקען טייל פון קערפער.

chirur′gic *a.* (קאי-רויר′-דזשיק) כירורגיש, וואס געהערט צו די היילונג פון וואונדען אדער צו אפעראציאנען.

chirur′gical *a.* (קאי-רויר′-דזשי-קעל) ז. *chirurgic*

chi′sel *n. and v.* (טשיז′-על) א דלאט, א מייסעל; שניצען אדער אויסהאקען אין שטיין אדער מעטאל; אויסהאקען, ארומהארען.

chis′eled *a.* (טשיז′-עלד) ארימגעהאקט

מיט א דלאט אדער מייסעל; רייז ארומגעהאקט.

chis'elled *a.* (טשיז'-עלד) ז. ***chiseled***

chis'el-point *n.* (טשיז'-על-פאינט) א שפיץ וואס האט די פארם פון א דלאט.

chis'el-shaped *a.* (טשיז'-על-שייפט) וואס האט די פארם פון א דלאט אדער מייסעל.

chis'ley *a.* (טשיז'-לי) שטייניג, ליימיג [וועגען ערד].

chit *n.* *and* *v.* (טשיט) דער ערשטער שפראצלינג, דאס שפראץ=קערנדעל; דער עמבריאן; א קליין קינד; ארויסשפראצען.

chit'al *n.* (טשיט'-על) אזא וואסערשלאנג אין דעם אסט=אינדישען ים.

chit'arah *n.* (טשיט'-ע-רא) אזא זייגדען און בוימוואל צייג וואס ווערט געוועבט אין טערקיי.

chit'-chat *n.* (טשיט'-טשעט) געפלוידער, פלוידעריי.

chi'ton *n.* (קאי'-טאן) דער כיטאן [א מין העמד וועלכעס עס פלעגען טראגען די אלטע גריכען].

Chi'ton *n.* (קאי'-טאן) אזא מין מאלוסקען [קליינע, ווייכע, שליימיגע ים=חיה'לעך].

chit'ter *v.* (טשיט'-ער) צירפען, צווי=טשערען, פיפצען.

chit'ty *a.* (טשיט'-אי) קליין, אונבעדייטענד, קינדיש; בעדעקט מיט זומער=שפרענקלעך אדער בראדאווקעס.

chit'ty-face *n.* (טשיט'-אי-פיים) א קינדישע געזיכט; א געזיכט בעדעקט מיט זומער=שפרענקלעך.

chivalresque' *a.* (שיוו-על-רעסק') ריטערליך, קאוואליער=ארטיג; וואס איז שייך צו ריטערשאפט.

chiv'alric *a.* (שיוו'-על-ריק) ריטערליך; וואס אנבעלאנגט צו ריטערשאפט.

chiv'alrous *a.* (שיוו'-על-ראס) ריטערליך, קריגעריש, העלדיש; מוטהיג, דרייסט.

chiv'alrously *adv.* (שיוו'-על-ראס-לי) מעשה העלד; ווי א ריטער.

chiv'alrousness *n.* (שיוו'-על-ראס-נעס) ריטערליכקייט, העלדישקייט.

chiv'alry *n.* (שיוו'-על-רי) העלדישקייט; ריטערשאפט.

chives *n.* (טשאיווז) בלומען=פעדימלעך.

chiv'y *n.* (טשיוו'-אי) ז. ***chevy***

chla'mys *n.* (קליי'-מיס) א כלאמידע [אלט=גריכישער אויבערמאנטעל]; א פורפורנע היטעלע וועלכע עס טראגען די אויבערגייסטליכע [ווי א בישאף, א קארדינאל א. ד. ג.].

chloracet'ic *a.* (קלאו-רע-סעט'-איק) וואס איז געמאכט פון כלאר און עסיגעסענין.

chlo'ral *n.* (קלאו'-רעל) כלאראל [א צוזאמענגעזעצטער גיפטיגער שטאף פון כלאר מיט ספיריט].

chlo'ralism *n.* (קלאו'-רעל-איזם) א קראנקהייט וואס קומט פון געברויכען כלאראל.

chlo'ralist *n.* (קלאו'-רעל-איסט) אייגער וואס איז צוגעוועהנט צו דעם געברויך פון כלאראל.

chlo'ralize *v.* (קלאו'-רעל-איז) ברייגען אינטער דער ווירקונג פון כלאראל.

chlo'rate *n.* (קלאו'-רייט) כלאר=זויערזאלץ.

chlore *v.* (קלאור) שטעלען אונטער דער ווירקונג פון כלאר [ביי דער פארבונג פון שטאפען].

chlo'ric *a.* (קלאו'-ריק) וואס איז שייך צו כלאר; וואס ענטהאלט כלאר.

chlo'ric ac'id (קלאו'-ריק עס'-איד) כלאר=זויערע [אזא פליסיגקייט].

chlo'rid *n.* (קלאו'-ריד) כלאריד [א כעמישע פעראייניגונג פון כלאר מיט אן אנדער עלעמענט].

chlo'ridate *v.* (קלאו'-רי-דייט) בעדעקען מיט כלאר=זילבער [ווי עס ווערט געטהאן מיט פאטאגראפישע פלאטען].

chlorid'ic *a.* (קלא-ריד'-איק) כלארידיש; וואס ענטהאלט אין זיך כלאר.

chlo'ridize *v.* (קלאו'-רי-דאיז) פערבינדען מיט כלאר [ווי דאס ווערט געטהאן מיט זילבער=ערץ אום צו בעקומען ריינע זילבער]; בעדעקען מיט כלאר=זילבער [ווי דאס ווערט געטהאן ביי פאטאגראפישע פלאטען].

chlo'rin *n.* (קלאו'-רין) כלאר [א כעמישער גרונד עלעמענט, וואס האט א גריןגעלבען קאליר און איז גיפטיג].

chlo'rinated *a.* (קלאו'-רי-ניי-טעד) וואס ענטהאלט כלאר.

chlorina'tion *n.* (קלאו-רי-ניי'-שאן) דאס אונטערווארפען אונטער דער. ווירקונג פון כלאר.

chlo'rine *n.* (קלאו'-רין) ז. ***chlorin***

chlo'rinize *v.* (קלאו'-רי-נאיז) פערבינדען מיט כלאר.

chloriod'ic *a.* (קלאור-אי-אד'-איק) וואס איז א פערבינדונג פון כלאר און יאד.

chlori'odine *n.* (קלאור-אי'-א-דין) א פערבינדונג פון כלאר און יאד.

chlo'rite *n.* (קלאו'-ראיט) דער כלאריט; גרינער טאלק [אזא מינעראל וואס האט א גראז=גרינליכען קאליר].

chlorit'ic *a.* (קלא-ריט'-איק) וואס ענטהאלט כלאריט. ז. ***chlorite***

chlo'ritoid *n.* (קלאו'-רי-טאיד) א מינעראל וואס געהערט צו דער כלאריט=גרופע.

chlo'rize *v.* (קלאו'-ראיז) ז. ***chlorinize***

chlorocal'cite *n.* (קלאו-רא-קעל'-סאיט) קאלציום=כלאריד [אזא מינעראל וואס ווערט מייסטענס געפונען אין דער לאווא וואס ווערט ארויסגעווארפען פון דעם פייער=שפייענדיגען בארג וועזיף].

chlorocarbo'nic *a.* (קלאו-רא-קאר-באנ'-איק) וואס בעשטעהט פון דער כעמישער פערבינדונג פון כלאר מיט קויהלען=זויערע.

chlorocar'bonous *a.* (קלאו-רא-קאר'-בא-נאס) ז. ***chlorocarbonic***

chlo'rochrous *a.* (קלאו'-רא-קראס) וואס האט א גרינליכען קאליר.

chlo'rodyne *n.* (קלאו'-רא-דאין) א בעטויבענד און שמערץ=איינשטילענד מיטעל.

chlo'roform *n.* *and* *v.* (קלאו'-רא-פארם) כלאראפארם [א צוזאמענגעזעצטער שטאף פון כלאר=גאז און ספיריט]; א שלאפטרונק; כלאראפארמירען, איינשלעפערען, בעטויבען.

chlorofor'mic *a.* (קלאו-רא-פאר'-מיק) וואס איז שייך צו כלאראפארם.

chloroformiza'tion *n.* (קלאו-רא-פאר-מי-זיי'-שאן) דאס כלאראפארמירען.

chlo'roid *a.* (קלאו'-ראיד) וואס איז שייך צו דער ווירקונג פון כלאר.

chlorom'eter *n.* (קלא-ראמ'-ע-טער) א כלאראמעטער, אן אינסטרומענט אויסצומעסטען די בלייכונגס=קראפט פון כלאר=האלטיגע שטאפען [כלאר=האלטיגע שטאפען האבען די אייגענשאפט אבצובלייכען פארבען].

chloromet'ric *a.* (קלאו-רא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו כלאראמעטריע. ז. ***chlorometry***

chlorom'etry *n.* (קלא-ראמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די פארבען=בלייכונגס=קראפט פון כלאר=האלטיגע שטאפען.

chlo'rophyl *n.* (קלאו'-רא-פיל) כלאראפיל [דער גרינער שטאף אין די בלעטער פון א פלאנצע, וועלכער אסימילירט די נאהרונגס=מאטעריאלען].

chlo'rophyll *n.* (קלאו'-רא-פיל) ז. ***chlorophyl***

chlorophylla'ceous *a.* (קלאו-רא-פי-ליי'-שיאס) וואס ענטהאלט כלאראפיל. ז. ***chlorophyl***

chlorophyl'lian *n.* (קלאו-רא-פיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו כלאראפיל. ז. ***chlorophyl***

chloroplatin'ic *a.* (קלאו-רא-פלע-טינ'-איק) וואס בעשטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון כלאר און פלאטין.

chloro'sis *n.* (קלא-ראו'-סים) בלייכזוכט וואס קומט פון בלוט=ארימקייט.

chlorot'ic *a.* (קלא-ראט'-איק) בלייכזיכטיג, בלוט=ארים.

chlo'rous *a.* (קלאו'-ראס) וואס איז שייך צו כלאר אדער צו פערבינדונגען מיט כלאר.

chlo'rous ac'id (קלאו'-ראס עס'-איד) כלאר=זויערע.

choa'ty *a.* (טשאו'-טי) דיק, פעט.

chock *n.* *and* *v.* (טשאק) א פערשטאפונגס=פלעקעל, א פערשפארונגס=פלעקעל; א קלין; א שטוים, אן אנגריף; פערשטאפען, פערשפארען; אנגרייפען.

chock'-a-block *a.* *and* *adv.* (טשאק'-ע-בלאק) פול מיט א ווערך, מיט א קייפ; אנגעפאקט.

chock'-and-block *a.* *and* *adv.* (טשאק'-ענד-בלאק) ז. ***chock-a-block***

chock'-block *n.* (טשאק'-בלאק) אזא ברעמזע=פארריכטונג אבצושטעלען אדער איינצוהאלטען די רעדער פון א וואגען.

chock'-full *a.* (טשאק'-פול) פול ווי אן אויג.

choc'olate *n.* *and* *a.* (טשאק'-א-לייט) שאקאלאד; געמאכט פון אדער פערמישט מיט שאקאלאד; מיט א שאקאלאד=קאליר.

choc'olate-drops *n.* (טשאק'-א-לייט-דראפס) שאקאלאד=באנבאנס [צוקערקעס].

choc'olate-house *n.* (טשאק'-א-לייט-האוס) א קאנפעקטען=געשעפט, א שאקאלאד=געשעפט; א קאפע=הויז.

choc'olate-mill *n.* (טשאק'-א-לייט-מיל) א שאקאלאד=פאבריק.

choc'olate-nut *n.* (טשאק'-א-לייט-נאט) די בעבלעך פון דעם קאקאא=בוים [פון וועלכען עס ווערט געמאכט שאקאלאד].

choc'olate-tree *n.* (טשאק'-א-לייט-טריע) דער קאקאא=בוים.

choice *n.* *and* *a.* (טשאים) 1. וואהל; ברירה; דאס אויסקלייבען; דער אויסגעקליבענער; 2. גוט, פארטרעפליך.

1. The election did not result in a choice.
2. The dress was made of choice material.

choice'less *a.* (טשאים'-לעס) אהן ברירה, געצוואונגען.

choice'ly *adv.* (טשאים'-לי) אויסגעצייכענט, אויסערוועהלט, פארטרעפליך.

choice'ness *n.* (טשאים'-נעס) דאס זיין

אויסגעצייכענט, פארטרעפליך; דאס זיין אבגעקליבען.

choir *n. and v.* (קהוואיר) [פון] א כאר (זינגער]; דער קאר אין א קירך [דער פלאטץ וואו די זינגער שטעהען אדער די גלחים זיצען]; זינגען אין כאר.

choir'-boy *n.* (קהוואיר'-באי) א איגגעל וואס זינגט אין א כאר.

choir'-lea'der *n.* (קהוואיר'-ליע'-דער) ז. *choirmaster*

choir'man *n.* (קהוואיר'-מען) א זינגער פון א כאר.

choir'master *n.* (קהוואיר'-מעס-טער) א כאר-דיריגענט.

choir'-or'gan *n.* (קהוואיר'-אר'-גען) אן ארגעל.

choir'-screen *n.* (קהוואיר'-סקריען) אזא אבצאמונג וואס ווערט געמאכט אין א קירך פאר'ן כאר.

choir'-ser'vice *n.* (קהוואיר'-סויר'-ווים) די תפילות אין קירך וואס ווערען געזונגען פון דער כאר.

choke *v. and n.* (טשאוק) .1 דערשטיקען, דערווערגען, פערשטיקען; שטיקען זיך; .2 א פעראיינגנגטע [ביים ענדע] לאך פון א הארמאט; .3 דער עק פון א ראקעט; .4 דער אפענער פלאץ אין מיטען שטאדט וואו עס געפינט זיך דער מארק [אין אינ-דיען].

1. He choked with laughter.

choke'berry *n.* (טשאוק'-בער-אי) אזא אמעריקאנער קוסטען-בוימעל; די יאגדעס פון דיזען קוסטען-בוימעל.

choke'-bore *n. and v.* (טשאוק'-באור) א פערקלענערטע [ביים ענדע] לאך פון א ביקס; א ביקס מיט אזא לאך; מאכען אזא לאך.

choke'-cher'ry *n.* (טשאוק'-טשער'-אי) א מין ביטערער ווילדער קארש.

choke'-damp *n.* (טשאוק'-דעמפ) שטי-קענדער, קויהלען-זויערער גאז [אין א קויהלען-שאכטע].

chokedar' *n.* (טשאו-קע-דאר') א וועכ-טער, א פאליצייסקער [אין אינדיען].

choke'-full *a.* (טשאוק'-פול) אנגע-פאקט; פול ווי אן איג.

The room was choke-full of people.

choke'-pear *n.* (טשאוק'-פעהר) אזא בארנע וואס האט א שטארקען זויערען טעם.

cho'ker *n.* (טשאו'-קער) דער אדער דאס וואס שטיקט, דערווערגט; דאס וואס מאכט שווייגען, אן ארגומענט, אויף וועל-כען מען קען נים ענטפערען; א הויכער קראגען.

cho'king *a.* (טשאו'-קינג) שטיקענד, ווערגענד.

cho'ky *a.* (טשאו'-קי) שטיקענד; ווער-גענד.

To stay in a choky room is unhealthy.

chol'agogue *n.* (קאל'-ע-גאג) א מעדי-צינישער מיטעל צו פערמעהרען די ביל-דונג פון גאל אין קערפער.

cholangioi'tis *n.* (קא-לען-דזשי-א-אי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די גאל-קאנאלען.

cholecysti'tis *n.* (קאל-אי-סים-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער גאל.

choledog'raphy *n.* (קאל-אי-דאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער גאל.

chol'eic *a.* (קאל'-אי-איק) וואס איז שייך צו דער גאל.

chol'er *n.* (קאל'-ער) גאל; ביטערניש, צארן.

chol'era *n.* (קאל'-ע-רא) כאלעריע.

cholera'ic *a.* (קאל-ע-ריי'-איק) וואס איז שייך צו כאלעריע.

chol'era infan'tum (קאל'-ע-רא אינ-פען'-טאם) כאלערינקע, בויך-קרעמפפען [ביי קליינע קינדער].

chol'era mor'bus (קאל'-ע-רא מאר'-באס) בויך-קרעמפפען, א שטארקער בויך-וועהטאג [ביי דערוואקסענע].

chol'eric *a.* (קאל'-ע-ריק) גאליק; וואס ווערט שנעל אין כעס; וואס ערגערט זיך, וואס רעגט זיך אויף.

chol'eriform *a.* (קאל' ע-רי-פארם) וואס איז עהנליך צו כאלעריע.

chol'erine *n.* (קאל'-ע-רין) דיא ערשטע שטופע פון כאלעריע; כאלערינקע [א לייכטע פארם פון כאלעריע].

chol'eroid *a.* (קאל'-ע-ראיד) וואס איז שייך צו כאלעריע.

cholester'ic *a.* (קאל-עס-טער'-איק) וואס איז שייך צו קאלעסטעריז.

ז. *cholesterin*

choles'terin *n.* (קא-לעס'-טע-רין) קא-לעסטערין [א ווייסער, פעטליכער שטאף, וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע טיילען פון קערפער, בעזונדערס אין גאל און אין די נערוועז].

choles'terine *n.* (קא-לעס'-טע-רין) ז. *cholesterin*

cho'liamb *n.* (קאו'-לי-עמב) דער קא-ליאמבוס, דער הינקענדער יאמבוס [א גע-וויסע פארם פון שרייבען ליעדער, וואו דער פערז בעשטעהט פון א יאמביישען טרימעטער מיט א טראכעאוס אויף'ן לעצ-טען פוס].

choliam'bic *a. and n.* (קאו-לי-עמ'-ביק) וואס איז שייך צו דעם קאליאמבוס; דער קאליאמבוס. ז. *choliamb*

chol'ic *a.* (קאל'-איק) וואס איז שייך צו דער גאל.

chomp *v.* (טשאמפ) צו- קייען, בייסען, גריזשען.

chon'dral *a.* (קאנ'-דרעל) וואס איז שייך צו כראמשקע [קנארפעל, כראשץ].

chon'drin *n.* (קאנ'-דרין) דער תמצית פון כראמשקע [וואס בעקומט זיך ווען מען קאכט עס אוים אין וואסער. ווען דאס קיהלט זיך אב, ווערט דאס פערגליווערט ווי סטודען].

chon'drine *n.* (קאנ' דרין) ז. *chondrin*

chondri'tis *n.* (קאנ-דראי'-טים) די ענטצינדונג פון דער כראמשקע (קנאר-פעל, כראשטש).

chon'drodite *n.* (קאנ'-דרא-דאיט) אזא העל-געלבער ברעקעלדיגער מינעראל.

chondrog'raphy *n.* (קאנ-דראג'-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג וועגען קנארפעל-פלייש [כראמשקע].

chon'droid *a.* (קאנ'-דראיד) וואס איז עהנליך צו כראמשקע, וואס איז שייך צו דער כראמשקע.

chondrol'ogy *n.* (קאנ-דראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קנארפעל-פלייש [כראמ-שקע].

chondrom'eter *n.* (קאנ-דראמ'-ע-טער) א וואג-שאל צו וועגען תבואה.

chondropteryg'ian *n.* (קאנ-דראפ-טע רידזש' אי ען) דער קנארפעל-פיש [א פיש, וועלכער האט א כראמשקע-סקעלעט].

Chondros'tei *n.* (קאנ-דראס'-טי-אי) די קנארפעל-פיש [דער מין פיש וואס זייער סקעלעט בעשטעהט הויפטזעכליך פון כראמשקע].

chon'drotome *n.* (קאנ'-דרא-טאום) אזא מעסער צום שניידען כראמשקע [קנארפעל].

chondrot'omy *n.* (קאנ-דראט'-א-מי) דאס שניידען כראמשקע [קנארפעל]; די צוגלידערונג פון כראמשקע

choo'sable *a.* (טשו'-זעבל) וואס מען קען אויסגעוועהלט ווערען; ווינשענסווערטה.

choose' *v.* (טשוהז) וועהלען, אויסקלייבען; פערלאנגען; אבשטעלען זיך אויף איינס פון די ביידע.

Choose the right and shun evil.

choo'ser *n.* (טשוה'-זער) א וועהלער, אן אויסקלייבער.

choo'sing *a.* (טשוה'-זינג) אויסקלייר-בענדיג, אויסוועהלענדיג.

choo'singly *adv.* (טשוה'-זינג-לי) דורך אויסוואהל.

chop *v. and n.* (טשאפ) צו- .1 האקען, שניידען; שפאלטען; זיך באפען, זיך צו-כאפען; טוישען, בייטען; .2 א שטיק; א פלייש-ריפעלע צום בראטען; שפאלט, שניט, ריץ.

1. The boy came to chop the firewood. 2. He ordered a chop for his breakfast.

chop about' *v.* (טשאפ ע-באוט') זיך פלוצלונג ענדערען.

chop'-cher'ry *n.* (טשאפ'-טשער'-אי) אזא שפיעל, וואו מען הענגט אויף א קארש אויף א פאדים און מען דארף איהם אנכא-פען מיט די ציינהנער.

chop'fallen *a.* (טשאפ'-פאהלן) ארונ-טערגעפאלען ביי זיך, זעהר שטארק אוים-געמאטערט.

chop'-house *n.* (טשאפ'-האוס) א גאר-קיך [ספעציעל פון ביפשטעקס און בראַ-טענס].

chop in (טשאפ אין) אונטערברעכען; אונגעריכט קומען, פלוצלונג אריינפאהרען.

chopine' *n.* (טשא-פין') זעהר א הויכער קאריק פון א פרויען-שוך; א שאפען [א פראנצויזישע מאס פאר פליסיגקייטען].

chop'-logic *n.* (טשאפ'-לאדזש-איק) א דיספוטאנט; א בעל פלפול; א האר-שפאל-טער; פערדרעהטע לאגיק.

chop'ness *n.* (טשאפ'-נעס) אזא מין לאפעטע.

chop off (טשאפ אף) אבהאקען.

chop out with (טשאפ אוט הוויטה) ארויספלאצען, ארויסטרעטען פלוצים מיט לשון.

chopped *a.* (טשאפט) צוהאקט.

chop'per *n.* (טשאפ'-ער) א פלייש-האַ-קער ביי א קצב; א גארטען-לאפעטע.

chop'ping *a.* (טשאפ'-אינג) וואס שטראמט אין קליינע, געבראכענע וועלען [כוואליעס].

chop'ping-block *n.* (טשאפ'-אינג-בלאק) א האק-קלאץ [ווי ביי א קצב].

chop'ping-board *n.* (טשאפ'-אינג-באורד) א האק-ברעט [ווי אין קיך].

chop'ping-knife *n.* (טשאפ'-אינג-נאיף) א האק-מעסער.

chop'ping-mill *n.* (טשאפ'-אינג-מיל) א מיהל וואו עס ווערט גראב געמאהלען תבואה אלס פוטער פאר בהמות.

chop'ping sea (טשאפ'-אינג סיע) א שטורעמדיגער ים [וואו די כוואליעס ברעכ-כען זיך און ווערען צוהאקט].

chop'ping-tray *n.* (טשאפ'-אינג-טריי) אזא הילצערנע מולטער צו האקען פלייש.

chop'py *a.* (טשאפ'-אי) פול מיט שפאל-טען; צוטרעשטשעט; בעדעקט מיט קליי-נע, קורצע, געבראכענע וועלען [כוואַ-ליעס].

chops *n.* (טשאפס) דאס מויל; די באק; די קינבאק.

chops and chan'ges (טשאָפּס ענד טשיינ'–דזשעז) וועקסעל־פּעלע, ענדערונ־גען, א מאָל אַרויף א מאָל אַראָב.

chop'-sticks *n.* (טשאָפּ־סטיקס) קליינע שטעקעלעך, וועלכע די כינעזער און יאַפּאַנע־זער בענוצען צום עסען אַנשטאַט מעסער און גאָפּעל.

Chop-sticks

chop-su'ey *n.* (טשאָפּ–סו'–אי) אַזאַ מין כינע־זישער געריכט פון גע־קאָכטע הוהן אָדער חזיר מיט גרינסען געקאָכט אין זייער אייגענעם סאָוס.

chop up (טשאָפּ אַפּ) צוהאַקען אין שטיקלעך; צוואַקכאַפּען.

chorag'ic *a.* (קאָ–רעדזש'–איק) וואָס איז שייך צום כאָראַגוס [כאָר־דירינענט אין אַלט־גריכישען טעאַטער].

chora'gus *n.* (קאָ–ריי'–גאָס) דער כאָראַ־גוס [כאָר־דירינענט אין טעאַטער ביי די אַלטע גריכען].

cho'ral *a.* and *n.* (קאָו'–רעל) 1. וואָס געהערט צו א כאָר; 2. דער כאָראַל [א מוזיקאַלישע קאָמפּאָזיציאָן וואָס דאַרף גע־זונגען ווערען פון כאָר].

1. He organized a choral society.

cho'ral-book *n.* (קאָו'–רעל־בוק) א זאַמלונג פון מוזיקאַלישע קאָמפּאָזיציאָנען פאַר א כאָר; א זאַמלונג פון כאָר־ליעדער.

cho'rale *n.* (קאָו'–רעל) א מוזיקאַלישע קאָמפּאָזיציאָן פאַר א כאָר.

chora'leon *n.* (קאָ–ריי'–לי–אָן) אַזאַ קירכען־אָרגעל.

cho'ralist *n.* (קאָו'–רעל–איסט) א כאָר־זינגער; א פערפאַסער פון כאָר מוזיק.

cho'rally *adv.* (קאָו'–רעל–אי) אויף דעם אופן פון א כאָר; אין כאָר.

cho'ral ser'vice (קאָו'–רעל סוירו'–וויס) א גאָטעס־דיענסט מיט מוזיק.

chorau'la *n.* (קאָ–ראָה'–לאַ) דאָס צי־מער אין א קירך וואו דער כאָר מאַכט פּראָבע.

chord *n.* and *v.* (קאָהרד) א סטרונע; א שטריקעל; אַן אַקאָרד [א האַרמאָנישע צוזאַמענגיסונג פון מוזיקאַלישע טענער]; א כאָרדע [א בעצייכענונג אין געאָמעטריע פאַר א גראַדע ליניע וואָס שניידט דורך א קרייז ניט אין צענטער]; קלינגען האַר־מאָניש.

chor'dal *a.* (קאָהר'–דעל) וואָס איז שייך צו א סטרונע אָדער אַן אַקאָרד.

chordom'eter *n.* (קאָהר–דאָמ'–ע–טער) אַזאַ אינסטרומענט צו מעסטען די דיק פון סטרונעס אָדער שטריק.

chore *n.* (טשאָור) די גע־הויז־אַרבייט; די קליינע, שטענדיגע אַרבייט אין א הויז, אויף א פערמע א. ד. ג.

chore'a *n.* (קאָ–רי'–ע) וויטעס־טאַנץ [א מין קאָנוואולסיווע נערוועו־קראַנק־הייט].

chore'al *a.* (קאָ–רי'–על) וואָס איז שייך צו וויטעס־טאַנץ; וואָס ליידעט פון וויטעס־טאַנץ. ז. *chorea*.

chore'-boy *n.* (טשאָור'–באָי) א יונג וואָס טהוט די שטענדיגע אַרבייט אין א הויז, אויף א פערמע א. ד. ג.

choreg'raphy *n.* (קאָ–רעג'–רעפ–אי) כאָרעאָגראַפיע [דאָס פערפאַסען באַלע־טען].

chore'ic *a.* (קאָ–רי'–איק) ז. *choreal*.

chore'iform *a.* (קאָ–רי'–אי–פאָרם) וואָס איז שייך אָדער איז ענהליך צו דער קראַנק־הייט וויטעס־טאַנץ.

chore'oid *a.* (קאָ–רי'–אויד) ז. *choreiform*.

chorepis'copus *n.* (קאָו–ריע–פּיס'–קאָ–פּאָס) דער כאָרעפּיסקאָפּ [א הויכער גייסטליכער אין ראַנג צווישען א בישאָף און פּרעסביטער].

chore'us *n.* (קאָ–רי'–אָס) דער כאָרעאָס [א פאָרם פון שרייבען געדיכטע, וואו די טאַקטען, אויף וועלכע יעדע שורה איז איינגעטיילט, בעשטעהען פון צוויי זילבען און דער אַקצענט איז אויף דער ערשטער:

א'–וואָס || קלינגט'–איהר || קיר'–כען || גלאָ'–קען ||
הערט'–שוין || אויף'–גע || נוג'–גע || שרא'–קען].

cho'riamb *n.* (קאָו'–רי–עמב) דער כאָרי־אַמבוס [א פאָרם פון שרייבען געדיכ־טע, וואו די טאַקטען, אויף וועלכע יעדע שורה איז איינגעטיילט, בעשטעהען פון פיער זילבען: די ערשטע און די פיער־טע לאַנגע און די צוויי מיטעלע — קורצע, ווי | — ◡ ◡ — | — ◡ ◡ — |].

choriam'bus *n.* (קאָ–רי–עמ'–באָס) ז. *choriamb*.

cho'ric *a.* (קאָו'–ריק) וואָס איז שייך צו א כאָר.

cho'rion *n.* (קאָו'–רי–אָן) די אויסערע הייטעל, אין וועלכער עס האַלט זיך דער עמבריאָ [די זאַמען־פּרוכט אין דער גע־בעהר־מוטער, פון וועלכע דאָס קינד ענט־וויקעלט זיך].

cho'rist *n.* (קאָו'–ריסט) א כאָריסט, כאָר־זינגער, משורר.

chor'ister *n.* (קאָר'–איס–טער) א זינ־גער; א זינגער אין א קירכען־כאָר; דער פיהרער פון א כאָר.

cho'rograph *n.* (קאָו'–ראָ–גרעף) אַזאַ אינסטרומענט וואָס ווערט בענוצט ביים אויפנעהמען א פּלאַן פון א לאַנדשאַפט.

chorog'rapher *n.* (קאָ–ראָג'–רע–פער) א כאָראָגראַף, א לאַנד־בעשרייבער [בע־זאָנדערס איינער וואָס אונטערזוכט די ערטער וועלכע ווערען דערמאָנט אין היס־טאָריע און בעשטימט זייער ריכטיגען פּלאַץ].

chorograph'ic *a.* (קאָו–ראָ–גרעפ'–איק) כאָראָגראַפיש, לאַנד־בעשרייבענד.

chorograph'ical *a.* (קאָו–ראָ–גרעפ'–אי–קעל) ז. *chorographic*.

chorograph'ically *adv.* (קאָו–ראָ–גרעפ'–אי–קעל–אי) אויף א כאָראָגראַפישען שטייגער. ז. *chorography*.

chorog'raphy *n.* (קאָ–ראָג'–רע–פי) כאָ־ראָגראַפיע [די בעשרייבונג פון א לאַנד; איבערהויפּט די בעצייכנונגען פון פּלע־צער וועלכע זיינען דערמאָהנט אין אַלטע שריפטען].

cho'roid *a.* (קאָו'–ראָיד) ווי די אויסערע הייטעל פון א זאַמען־אייעלע. ז. *chorion*.

cho'roid coat (קאָו'–ראָיד קאָוט) דאָס מיטעלע הייטעל פון אויג־אַפּעל.

chorolog'ical *a.* (קאָו–ראָ–לאָדזש'–אי–קעל) וואָס איז שייך צו לאַנד־בעשרייבונג; וואָס איז שייך צו דער געאָגראַפישער פערטיילונג פון חיות און פלאַנצען.

chorol'ogist *n.* (קאָ–ראָל'–אָ–דזשיסט) א קענער פון לאַנד־בעשרייבונג, איינער וואָס שטודירט די געאָגראַפישע פערטיי־לונג פון חיות און פלאַנצען.

chorol'ogy *n.* (קאָ–ראָל'–אָ–דזשי) די וויסענשאַפט פון לאַנד־בעשרייבונג; די וויסענשאַפט פון דער געאָגראַפישער פער־טיילונג פון חיות און פלאַנצען [ד. ה. וועלכע חיות און פלאַנצען אין יעדען לאַנד געפינען זיך].

choroma'nia *n.* (קאָו–ראָ–מיי'–ני–אַ) כאָראָמאַניע [אַן אומנאָרמאַלער חשק צום טאַנצען].

chorom'etry *n.* (קאָ–ראָמ'–ע–טרי) די קונסט פון לאַנד־מעסטונג.

cho'rus *n.* and *v.* (קאָו'–ראָס) א כאָר, א קאָמפּאַניע זינגער; א מוזיק־שטיק וואָס ווערט געזונגען אין כאָר; זינגען אין כאָר, מיט'ן גאַנצען עולם.

chose *n.* (שאָוז) [א רעכטס־אָביעקט] א זאַך, א גענענשטאַנד, וועלכע קען זיין אײ־מעצענס אייגענטום].

chose (טשאָוז) אויסגעקליבען, אויסגע־וועהלט. ז. *choose*.

cho'sen *a.* (טשאָוזן) אויסגעוועהלט, אויסגעקליבען.

chough *n.* (טשאָף) [א מין קראָהע א] שוואַרצער פויגעל].

chouse *v.* and *n.* (טשאָוס) בעטריגען; אָבנאַהען א שטוקע, בעשווינדלען; א שווינדלער, בעטריגער; א טערקישער אײ־בערזעצער.

chow'-chow *a.* and *n.* (טשאַו'–טשאַו) געמישט; פערשידענעס; א געמישעכץ; א געריכט פון געמישטע איינגעווייערטע אָרטיקלען.

chow'der *n.* and *v.* (טשאַו'–דער) פיש אָדער אויסטריצעס נעקאָכט מיט געמיזע; קאָכען פיש אָדער אויסטריצעס מיט געמיזע.

chow'ry *n.* (טשאַו'–רי) א סאָרט בעזימעל אָדער פעכער צו פערטרייבען פליעגען [דינענט אין אייניגע ערטער פון אזיען אַלס א סימבאָל פון קעניגליכער מאַכט].

chrematis'tics *n.* (קריע–מע–טיס'–טיקס) די לעהרע וועגען בעזיץ אָדער רייכטום; פּאָליטישע עקאָנאָמיע.

chrestomath'ic *a.* (קרעס–טאָ–מעטה'–איק) וואָס איז שייך צו א כרעסטאָמאַטיע. ז. *chrestomathy*.

chrestomath'ical *a.* (קרעס–טאָ–מעטה'–אי–קעל) ז. *chrestomathic*.

chrestom'athy *n.* (קרעס–טאָמ'–ע–טהי) כרעסטאָמאַטיע, א מוסטער־זאַמלונג [א לעזע־בוך פאַר שילער, וואָס איז צוזאַמענ־געשטעלט פון שטיקלעך ליטעראַטור פון פערשיעדענע שרייבער].

chrism *n.* and *v.* (קריזם) זאַלבונגס־אויל [א זאַלב, וואָס ווערט געברויכט אין די קירכען ביי פערשיעדענע רעליגיעזע צע־רעמאָניעס]; זאַלבען מיט'ן הייליגען זאַלב.

chris'mal *a.* and *n.* (קריז'–מעל) וואָס געהערט צו דער זאַלבונג אָדער צום זאַל־בונגס אויל; דער אויל־קריגעל [אין קיר־כע]. ז. *chrism*.

chrisma'tion *n.* (קריז–מיי'–שאָן) די בעשמירונג מיט זאַלבונגס־אויל [א רע־ליגיעזע צערעמאָניע אין די קאַטוילישע און אַנדערע קירכען].

chris'matory *n.* (קריז'–מע–טאָ–רי) דער אויל־קריגעל [א קריגעל אין וועלכען מען האַלט זאַלבונגס־אויל פאַר געוויסע רע־ליגיעזע צערעמאָניעס אין די קאַטוילישע און אַנדערע קירכען].

chris'om *n.* (קריז'–אָם) דאָס קינד, וועלכעס שטאַרבט אין ערשטען מאָנאַט נאָך'ן געבורט.

chris'om-child *n.* (קריז'–אָם–טשאַילד) אַן אומשולדיגעס קינד.

chris'om-cloth *n.* (קריז'–אָם–קלאָטה) דאָס טויף־קלייד [א שטיק געווייהטע ליי־

וועגד, אין וועלכען מען פלעגט אמאל איינוויקלען דאס קינד באלד נאך'ן טויפען].

Christ *n.* (קראיסט) יעזוס קריסטוס.

Christ'-child *n.* (קראיסט'-טשאילד) דאס בילד פון קריסטוס אלס קינד.

christ'-cross *n.* (קריס'-קראס) א קרייצ-צייכען אלס אן אונטערשריפט; דער אנהויב און דער סוף.

christ'cross-row *n.* (קריס'-קראס-ראו) אן א-בע-צע [*a-b-c*].

chris'ten *v.* (קריסן) טויפען; געבען א נאמען [ביי קריסטען].

Chris'tendom *n.* (קריס'נ-דאם) קריסטענטום, די קריסטליכע וועלט: אלע די, וואס האלטען זיך אן קריסטליכען גלויבען.

chris'tening *n.* (קריס'נ-אינג) דאס טויפען; דאס געבען א נאמען [ביי קריסטען].

Christ'hood *n.* (קראיסט'-הוד) קריסטענטום.

chris'tian *n.* (קריס'-טשען) א דענישע גאלדענע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 4 אמעריקאנער דאלאר.

Chris'tian *n. and a.* (קריס'-טשען) א קריסט; דער וואס פיהרט זיך אויף לויט די פרינציפען פון די קריסטליכע לעהרען; קריסטליך; וואס האלט זיך אן דעם קריסטליכען גלויבען; וואס פיהרט זיך אויף לויט די פרינציפען פון קריסטענטום.

Christian'ity *n.* (קריס-טשי-ענ'-אי-טי) קריסטענטום; די קריסטליכע רעליגיאן.

Christianiza'tion *n.* (קריס-טשענ-אי-זיי'-שאן) דאס בעקעהרען צום קריסטענטום.

Chris'tianize *v.* (קריס'-טשענ-איז) קריסטליך מאכען; בעקעהרען צום קריסטליכען גלויבען.

Chris'tianizer *n.* (קריס'-טשענ-אי-זער) דער וואס בעקעהרט צום קריסטענטום.

Chris'tian name (קריס'-טשען ניים) דער טויף-נאמען, דער ערשטער נאמען.

Chris'tian Sci'ence (קריס'-טשען סאי'-ענס) אזא סיסטעם צו היילען קערפערליכע און גייסטיגע קראנקהייטען געבויט אויף'ן גלויבען, אז אלץ אין דער וועלט איז געטליך און גייסטיג, און דעריבעד אויב דעם מענשען טהוט עפעס וועה, איז דיזער וועהטאג ניט מעהר ווי זיין איינבילדונג, וועלכע איז צו איהם געקומען דורך זיין ניט רעליגיעזער, ניט קריסטליכער אויפפיהרונג. און דעריבער אויב דער מענש איז מיט אן אמת פרום און קריסטליך, קען צו איהם אזא איינבילדונג ניט קומען און דערפון. איז ער ממילא געזונד [דיעזע סיסטעם איז געגרינדעט אין אמעריקא פון פרוי עדדי אין יאהר 1866].

Chris'tian so'cialism (קריס'-טשען סאו'-שעל-איזם) דער קריסטליכער סאציאליזם [די סאציאליסטישע ריכטונג אין אמעריקא, וועלכע בעהויפטעט, אז דער מאדערנער סאציאליזם קען פערווירקליכט ווערען דורך א פאלשטענדיגע דורכפיהרונג פון די פרינציפען און לעהרען פון קריסטענטום]; א געוויסע בעוועגונג אין ענגלאנד אין יאהר 1850 וואס איז בעשטאנען פון א געמיש פון סאציאליסטישע און קריסטליכע פרינציפען.

Christ'less *a.* (קראיסט'-לעס) ניט קריסטליך; וואס פיהרט זיך אויף ניט לויט די קריסטליכע לעהרען; וואס גלויבט ניט אין קריסטוס.

Christ'like *a.* (קראיסט'-לאיק) קריסטליך.

Christ'liness *n.* (קראיסט'-לי-נעס) דאס זיין קריסטליך.

Christ'ly *a.* (קראיסט'-לי) קריסטליך.

Christ'mas *n.* (קריס'-מעס) ווייהנאכטען [דער יום-טוב לכבוד קריסטוס'ס געבורטסטאג].

Christ'mas box (קריס'-מעס באקס) א ווייהנאכטס-מתנה.

Christ'mas cake (קריס'-מעס קייק) דער ווייהנאכטען-קוכען.

Christ'mas car'ol (קריס'-מעס קער'-אל) דאס ווייהנאכטס-ליעד [א ליעד וואס ווערט געזונגען אין ווייהנאכטען לכבוד קריסטוס'ס געבורט].

Christ'mas eve (קריס' מעס איעוו) ווייהנאכטס-אבענד.

Christ'mas pie (קריס'-מעס פאי) ווייהנאכטס-פאשטעט-קוכען.

Christ'mas pud'ding (קריס'-מעס פוד'-אינג) ווייהנאכטס-פודינג.

Christ'mas rose (קריס'-מעס ראוז) קריסט-ווארצעל [א מין פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען ראזען-עהנליכע בלומען און וועלכע בליהט אין ווינטער].

Christ'mas tale (קריס'-מעס טייל) די מעשה פון ווייהנאכטען.

Christ'mas-tide *n.* (קריס'-מעס-טאיד) די ווייהנאכטס-צייט, דער סעזאן פון ווייהנאכטען [פון 25טען דעצעמבער ביז דעם 6טען יאנואר].

Christ'mas tree (קריס'-מעס טריע) דער ווייהנאכטס-בוים [א יאלקע].

Christocen'tric *a.* (קריס-טא-סענ'-טריק) וואס איז שייך צו דער טענדענץ פון שטעלען קריסטוס'ען אין דעם צענטער פון דער וועלט-געשיכטע.

Christolog'ical *a.* (קריס-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען קריכטוס.

Christol'ogy *n.* (קריס-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קריסטוס.

Christoph'any *n.* (קריס-טאפ'-ע-ני) די פארשטעלונג פון קריסטוס ערשיינונג נאך זיין טויט.

Christ's'-thorn *n.* (קראיסטס'-טהארן) אזא דארן-בוימעלע, וועגען וועלכען די קריסטליכע לעגענדע דערצעהלט, אז מען האט פון איהם געמאכט דעם דארן-קראנץ אויף קריסטוס'עס קאפ.

chro'ma *n.* (קראו'-מא) אן ארט גאמא פון מוזיקאלישע טענער; אן עדעלע פארם פון ריידען ניט צו בעליידיגען די צוהערער; די שאטירונגען פון קאלירען אין זייער פערשטארקונג שטופענווייז [ווי למשל פון גרוי ביז ווייס].

Chro'ma *n.* (קראו'-מא) א מין אינזעקטען מיט שופען-פליגעלעך [די פליגעלעך האבען דעם אויסזעהן ווי שופען פון א פיש].

chromam'eter *n.* (קרא-מעמ'-ע-טער) א כראמאמעטער [אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט צום אנשטעלען דעם טאן פון פיאנאס].

chro'mascope *n.* (קראו'-מע-סקאופ) אן אפטישער אפאראט צו ווייזען געוויסע עפעקטען פון קאלירען.

chro'mate *n.* (קראו'-מייט) א זאלץ פון כראם-זייערע [א כעמישער פראדוקט].

chromat'ic *a.* (קרא-מעט'-איק) פארבינג; וואס איז שייך צו פארבען; וואס ווערט געשפיעלט אין פרעמדע טענער, ניט לויט דעם געוועהנליכען טאן-לייטער.

chromat'ic attach'ment (קרא-מעט' איק ע טעטש' מענט) אן אפאראט וואס ווערט צוגעשטעלט צו א דרוקמאשין צום דרוקען אין מעהרערע פארבען.

chromat'ic inten'sity (קרא-מעט'-איק אינ-טענ'-סי-טי) די שטארקייט פון א פארבען-שאטירונג וועלכע געהט שטופענווייז פון בלאסערע קאלירען צו העלערע.

chromat'ic prin'ting (קרא-מעט'-איק פרינ'-טינג) פארבען-דרוקעריי [א דרוקזאך אין פערשיעדענע פארבען און שאטירונגען עהנליך צום רעגען-בויגען].

chromat'ic prin'ting-press (קרא-מעט' איק פרינ'-טינג-פרעס) א דרוקמאשין צום דרוקען מיט מעהרערע פארבען אויף א מאל.

chromat'ics *n.* (קרא-מעט'-איקס) די פארבען-לעהרע; די לעהרע אדער וויסענשאפט וועגען קאלירען.

chromat'ic type (קרא-מעט'-איק טאיפ) אזעלכע בוכשטאבען וועלכע ווערען בענוצט צום דרוקען אין פארבען [ד. ה. אז יעדער בוכשטאב זאל זיין געדרוקט אין מעהרערע פארבען].

chro'matize *v.* (קראו'-מע-טאיז) דורכווייקען מיט כראם.

chromatog'enous *a.* (קראו-מע-טאדזש' ע-נאס) וואס בילדעט פארבען.

chro'matograph *n.* (קראו' מע טא-גרעף) אן אפאראט צו בילדען פערשיעדענע שאטירונגען פון קאלירען.

chromatog'raphy *n.* (קראו-מע-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון קאלירען.

chromatol'ogy *n.* (קראו-מע-טאל'-א-דזשי) די קאלירען-לעהרע; די וויסענשאפט וועגען קאלירען.

chromatom'eter *n.* (קראו-מע-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען אדער אונטערשיידען קאלירען.

chromatop'sia *n.* (קראו-מע-טאפ'-סי-א) אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען פאר די אויגען שוועבען קאלירען, וועלכע זיינען אין דער ווירקליכקייט ניטא אדער ווען מען זעהט זאכען ניט אין זייער ווירקליכען קאליר.

chro'matopsy *n.* (קראו'-מע-טאפ-סי) ז. *chromatopsia*.

chro'matoscope *n.* (קראו'-מע-טא-סקאופ) דער כראמאטאסקאפ [אן אינסטרומענט צו פעראייניגען פערשיעדענע קאלירען וואס שיינען אב פון בעזונדערע אויבערפלעכען].

chro'matrope *n.* (קראו'-מע-טראופ) דער כראמאטראפ [אזא מין שפיעל-צייג וואס בעשטעהט פון א רעדעל וועלכער איז געצייכענט מיט פערשיעדענע קאלירען אין אזא ארדנונג, דאס ווען מען דרעהט איהם דוכט זיך, אז שטראמען קאלירען פליהען פון צענטער אדער צו איהם].

chrome *n. and v.* (קראום) כראם [א מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד עלעמענטען]; כראמירען [אן ארט וואשען ביי קליידער-פארבער].

chrome'-black *n.* (קראומ'-בלעק) כראם-שווארץ [אזא פארב אין קליידער-פארבעריי].

chrome'-col'or *n.* (קראומ'-קאל'-אר) כראם-פארב [א פארב וואס איז געמאכט פון א געוויסע כראם-זאלץ].

chrome'-green *n.* (קראומ'-גריען) כראם גרין [א פארב געמישט פון כראם-געל מיט פריסישע בלוי].

chrome'-or'ange *n.* (קראומ'-אר'-ענדזש) אזא העל-געלבע פארב.

chrome'-red *n.* (קראָום׳-רעד) כראָם־רויט [אַ העל־רויטע פאַרב].

chrome'-yel'low *n.* (קראָום׳-יעל׳-אָו) כראָם־געלב [אַ העל־געלבע פאַרב].

chro'mic *a.* (קראָו׳-מיק) וואָס איז שייך צו אָדער בעשטעהט פון כראָם.

chro'mic ac'id (קראָו׳-מיק עס׳-איד) כראָם־זויער [אַ כעמישער פּראָדוקט].

chromiom'eter *n.* (קראָו-מי-אָמ׳-ע-טער) [אַן אַפּאַראַט צו פּרובירען וואַסער אויף וויפיעל עס איז ריין פון פאַרב־שטאָפען.

chro'mite *n.* (קראָו׳-מאַיט) דער כראָ־מיט, אַ מין מינעראַל, וואָס ענטהאַלט כראָם; די ערץ פון כראָם־אייזען.

chro'mium *n.* (קראָו׳-מי-אָם) כראָם [אַ מעטאַל, איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען. אין ריינעם צושטאַנד האָט ער דעם אויסזעהען פון אַ העל־גרינעם פּולווער פון קליינע קריסטאַלכעלעך].

chro'mo *n.* (קראָו׳-מאָו) פערקירצונג פון ***chromolithograph***

chro'mogen *n.* (קראָו׳-מאָ-דזשען) די פאַרב־שטאָף פון פלאַנצען.

chro'mograph *n.* (קראָו׳-מאָ-גרעף) אַ העקטאָגראַף. ז. ***hectograph***

chromolith'ograph *n. and v.* (קראָו-מאָ-ליטה׳-אָ-גרעף) אַ בילד געדרוקט אין פאַרבען; דרוקען בילדער אין פאַרבען.

chromolithog'rapher *n.* (קראָו-מאָ-לי-טהאָג׳-רע-פער) דער וואָס דרוקט בילדער אין פאַרבען.

chromolithograph'ic *a.* (קראָו-מאָ-ליטה-אָ-גרעפ׳-איק) וואָס איז געדרוקט אין פאַרבען; וואָס איז שייך צו כראָמאָ־ליטאָגראַפיע.

chromolithog'raphy *n.* (קראָו-מאָ-לי-טהאָג׳-רע-פי) כראָמאָליטאָגראַפיע [דאָס דרוקען בילדער אין פערשיעדענע פאַרבען].

chromoph'orous *a.* (קראָ-מאָפ׳-אָ-ראָס) וואָס גיט ארויס קאָלירען.

chromophotog'raphy *n.* (קראָו-מאָ-פאָ-טאָג׳-רע-פי) דאָס פאָטאָגראַפירען אין פערשיעדענע קאָלירען.

chro'mosphere *n.* (קראָו׳-מאָ-ספיער) דער שיכט פון גליהענדען רויטען גאַז, וואָס רינגעלט ארום די זון.

chromospher'ic *a.* (קראָו-מאָ-ספער׳-איק) וואָס איז שייך צו דעם גליהענדען רויטען שיכט, וואָס רינגעלט ארום די זון.

chro'motype *n.* (קראָו׳-מאָ-טאַיפּ) אַ פאָטאָגראַפישער פּראָצעס, וואו עס ווערט בענוצט אַ געוויסער כראָם־זאַלץ אלס דער הויפּט ליכט־עמפּפינדליכער פאַקטאָר [אַזאַ ארט פאָטאָגראַפיע ווערט געברויכט ספּע־ציעל צו פאָטאָגראַפירען פלאַנצען מיט זייערע קאָלירען]; אַ פאָטאָגראַפישעס בילד אין קאָלירען; אַ כראָמאָליטאָגראַף.

chromotyp'ic *a.* (קראָו-מאָ-טיפּ׳-איק) וואָס איז שייך צו פאַרבען־דרוקעריי. ז. ***chromotype***

chromotypog'raphy *n.* (קראָו-מאָ-טאַי-פּאָג׳-רע-פי) פאַרבען־דרוקעריי.

chro'mous *a.* (קראָו׳-מאָס) וואָס איז שייך צו אָדער וואָס בעשטעהט פון כראָם־מעטאַל.

chron'ic *a.* (קראָנ׳-איק) כראָניש; לאַנג־שטעהענד, דויערנד.

He is suffering with **chronic** indigestion.

chron'ically *adv.* (קראָנ׳-אי-קעל-אי) אויף אַ כראָנישען אָדער דויערנדען אופן.

chronic'ity *n.* (קראָ-ניס׳-אי-טי) דאָס זיין כראָניש; דאָס לאַנג דויערען.

chron'icle *n. and v.* (קראָנ׳-איקל) אַ פּנקס; אַ כראָניק; אַ צייט־געשיכטע [אַ פערצייכנונג פון פאַקטען און פּאַסירונגען לויט די דאַטען, אין וועלכע זיי זיינען געשעהען, און ניט לויט זייער אינערליכער פערבינדונג]; פערשרייבען אין כראָניקעס.

The history of the Jews of Russia can be written on the basis of numerous **chronicles.**

chron'icler *n.* (קראָנ׳-אי-קלער) אַ כראָ־ניקעס שרייבער; אַ פערצייכנער פון פּאַסי־רונגען.

chron'ogram *n.* (קראָנ׳-אָ-גרעם) דאָס כראָנאָגראַם [דאָס יאָהר פון אַ געוויסער געשעהענים, וועלכע ווערט אָנגעצייגט דורך בוכשטאַבען אין אַ זאַץ. למשל, דער ווילנער גאון איז געשטאָרבען אין יאָהר תקנ״ח. וועןן מען בעצייכענט דאָס יאָהר תקנ״ח מיט די בוכשטאַבען פון זאַץ: ״ויעל אליהו בסערה השמים״ — איז דאָס אַ כראָנאָגראַם].

chronogrammat'ic *a.* (קראָנ-אָ-גרע-מעט׳-איק) כראָנאָגראַמאַטיש; וואָס איז שייך צו אַ כראָנאָגראַם. ז. ***chronogram***

chronogrammat'ical *a.* (קראָנ-אָ-גרע-מעט׳-אי-קעל) ז. ***chronogrammatic***

chronogrammat'ically *adv.* (קראָנ-אָ-גרע-מעט׳-אי-קעל-אי) אויף אַ כראָנאָ־גראַמאַטישען אופן. ז. ***chronogram***

chronogram'matist *n.* (קראָנ-אָ-גרעמ׳-ע-טיסט) אַ שרייבער פון כראָנאָ־גראַמען. ז. ***chronogram***

chron'ograph *n.* (קראָנ׳-אָ-גרעף) אַ כראָנאָגראַם. ז. ***chronogram***; אַן אינ־סטרומענט, וועלכער בעצייכענט גענוי די צייט פון אַ פּאַסירונג [ווי אַן ערד־ציטער־ניש, די ערשיינונג פון אַ קאָמעט א. ד. ג.]; אַן אינסטרומענט צו מעסטען קליינע אינ־טערוואַלען פון צייט [ווי האַלבע סעקונ־דען, פיערטעל סעקונדען א. ז. וו.].

chronog'rapher *n.* (קראָ-נאָג׳-רע-פער) אַ כראָניקעס שרייבער.

chronol'oger *n.* (קראָ-נאָל׳-אָ-דזשער) אַ כראָנאָלאָגיסט [איינער וואָס פערשרייבט פאַקטען און געשעהעניסען לויט די דאַטען, אין וועלכע זיי האָבען פּאַסירט איינע נאָך די אַנדערע, און ניט לויט זייער אינערלי־כער פערבינדונג].

chronolog'ical *a.* (קראָנ-אָ-לאָדזש׳-אי-קעל) וואָס געהערט צו כראָנאָלאָגיע. ז. ***chronology***

It is interesting to know the different events in the history of America in their **chronological** order.

chronolog'ically *adv.* (קראָנ-אָ-לאָדזש׳-אי-קעל-אי) אויף אַ כראָנאָלאָגי־שען אופן; לויט דעם סדר פון דיא פּאַסי־רונגען.

chronol'ogist *n.* (קראָ-נאָל׳-אָ-דזשיסט) ז. ***chronologer***

chronol'ogize *v.* (קראָ-נאָל׳-אָ-דזשאַיז) אָרדענען לויט אַ כראָנאָלאָגישען סדר; צונויפשטעלען פּאַסירונגען נאָך דעם סדר פון זייערע דאַטען.

chronol'ogy *n.* (קראָ-נאָל׳-אָ-דזשי) די כראָנאָלאָגיע [אַ פערצייכניס פון היסטאָ־רישע פאַקטען לויט די דאַטען אין וועלכע זיי האָבען פּאַסירט איינע נאָך די אַנדערע און ניט לויט זייער אינערליכער פערבינ־דונג].

A knowledge of **chronology** is essential to historians.

chronom'eter *n.* (קראָ-נאָמ׳-ע-טער) דער כראָנאָמעטער [אַן אינסטרומענט צו מעסטען די צייט, ווי אַ זייגער אָדער אַנ־דערע אַזעלכע אינסטרומענטען]; אַ מעט־ראָנאָם, אַ טאַקט־מעסטער [אין מוזיק].

chronomet'ric *a.* (קראָנ-אָ-מעט׳-ריק) וואָס געהערט צו צייט־מעסטונג; וואָס איז שייך צו אַ כראָנאָמעטער; געמאָסטען מיט אַ כראָנאָמעטער.

chronomet'rical *a.* (קראָנ-אָ-מעט׳-רי-קעל) ז. ***chronometric***

chronom'etry *n.* (קראָ-נאָמ׳-ע-טרי) די קונסט צו רעכענען די צייט; דאָס רע־כענען די צייט, צוטיילענדיג איהר אויף בעזונדערע חלקים.

chron'oscope *n.* (קראָנ׳-אָ-סקאָופּ) דער כראָנאָסקאָפּ [אַן אינסטרומענט וואָס בע־ווייזט זעהר קליינע אינטערוואַלען פון צייט, ווי אַ צעהנטעל אָדער אַ הונדערטסטעל פון אַ סעקונדע].

chronos'copy *n.* (קראָ-נאָס׳-קאָ-פּי) די קונסט צו מעסטען גאַנץ קליינע צייט־אינ־טערוואַלען.

chrys'alid *n. and a.* (קריס׳-ע-ליד) די אינזעקטען־פּופּע; וואָס איז שייך צו אַן אינזעקטען־פּופּע. ז. ***chrysalis***

chrys'alis *n.* (קריס׳-ע-ליס) די אינ־זעקטען־פּופּע, די קוקאָלקע [אַ געוויסע פאָרם אין דער ענטוויקלונג פון אַן אינ־זעקט: פון ווערימעל, וואָס געהט ארויס פון אייעלע, ענטוויקעלט זיך די אינזעק־טען־פּופּע און פון דיזער פּופּע — דער אינזעקט אליין].

chrysan'themum *n.* (קרי-סענ׳-טהי-מאָם) די גאָלד־בלום.

chryselephan'tine *a.* (קריס-על-ע-פענ׳-טין) געמאַכט פון גאָלד און העלפ־פאַנד־ביין.

chrys'oberyl *n.* (קריס׳-אָ-בער-איל) אַזאַ גרין־געלבליכער עדעלשטיין.

chrys'ograph *n.* (קריס׳-אָ-גרעף) אַ מאַנוסקריפּט וואָס איז געשריבען מיט גאָלדענע אותיות.

chrysog'raphy *n.* (קרי-סאָג׳-רע-פי) קריזאָגראַפיע [די קונסט צו שרייבען מיט גאָלדענע בוכשטאַבען]; דאָס האַפטען מיט גאָלד.

chrys'oid *n.* (קריס׳-איד) אַזאַ לעגירונג פון מעטאַל וואָס איז ענליך צו גאָלד [בע־שטעהט פון קופּער, אַלומיניום און זיל־בער].

chrys'olite *n.* (קריס׳-אָ-לאַיט) דער קרי־זאָליט [אַ טייערער גרינער שטיין, גע־פינט זיך אין עגיפּטען און בראַזיליען].

chrys'oprase *n.* (קריס׳-אָ-פּריז) דער קריזאָפּראַז, דער גרינער כאַלצעדאָן [אַ מין עדעלשטיין]. ז. איב. ***"Gems"***

chub *n.* (טשאָב) [אַזאַ דיק־קאָפּ פיש]; איינער וואָס איז קורץ און דיק.

chub'biness *n.* (טשאָב׳-אי-נעס) דאָס זיין דיק און פעט.

chub'by *a.* (טשאָב׳-אי) קורץ און דיק; רונד; פריש און שעהן.

The child has a **chubby** face.

chub'-cheeked *a.* (טשאָב׳-טשיעקט) וואָס האָט פולע, דיקע באַקען.

chub'-faced *a.* (טשאָב׳-פייסט) האָבענ־דיג אַ דיק, רונד געזיכט.

chuck *v. and n.* (טשאָק) קוואָקטשען, שרייען ווי אַ הוהן; געבען אַ לייכטען שטויס; אַ קניפּ טהאָן אין בעקעל; אַ וואָרף טהאָן; דאָס קוואָקטשען [פון אַ הוהן]; טייבעלע! [אַ צערטליכער צורוף]; אַ קניפּ; אַ לייכטער שטויס; אַ ים־מוישעל; אַ זויט רינד־פלייש [דער פאָדער־פיער־טעל]; אַ קליין שטיינדעל; אַזאַ קלעצעל צו אַ טאָק־מאַשין; אַ סורקע [אַ מין חיה׳לע].

chuck'-far'thing *n.* (טשאָק׳-פאַר׳-טהינג) אַ מין קינדערשע שפּיעל, ביי וועל־

כער מען שנעלט אריין א קופערנע מטבע אין א גריבעלע.

chuck'-full *a.* (טשאַק'-פול) *choke-full* .ז

chuck'ie *n.* (טשאַק'-אי) א הינדעלע.

chuck'-lathe *n.* (טשאַק'-לייטה) אזא טאָק-מאַשין.

chuck'le *v. and n.* (טשאַקל) .1 כיכען, לאַכען איינגעהאַלטענערהייד אין זיך; קוואָקטשען ווי א הוהן; גלעטען אונטער דער מאָרדע; .2 דאָס כיכיקען; אן איינגעהאַלטענער געלעכטער.

1. We chuckled at his remarks.

chuck'le-head *n.* (טשאַקל'-העד) א גראָבער קאָפּ, א פויערשער קאָפּ.

chuck'le-head'ed *a.* (טשאַקל'-העד'-עד) וואָס האָט א גראָבען קאָפּ; דום, נאַריש.

chuff *n. and a.* (טשאַף) א פּראָסטער יונג; דאָרפיש, גראָב, אָהן ערציהונג.

chuf'fily *adv.* (טשאַפ'-אי-לי) אויף א גראָבען אופן; דום, נאַריש.

chuf'finess *n.* (טשאַפ'-אי-נעס) גראָבקייט; דיקקייט.

chuf'fy *a.* (טשאַפ'-אי) גראָב אין כאַראַקטער; מיט גראָבע באַקען.

chug *v.* (טשאַג) פאַנגען פיש דורך אויסגעהאַקטע לעכער אין אייז.

chug'ger *n.* (טשאַג'-ער) איינער וואָס כאַפּט פיש דורך אויסגעהאַקטע לעכער אין אייז.

chug'ging *n.* (טשאַג'-אינג) דאָס פאַנגען פיש דורך אויסגעהאַקטע לעכער אין אייז.

chum *n. and v.* (טשאַם) .1 א לייב-חבר; איינער פון צוויי פריינד, וועלכע וואוינען אין איין צימער [ווי סטודענטען]; .2 שטיקלעך געאיילטע פיש, וואָס מען טשעפּעט אָן אויף א ווענטקע צו כאַפּען פיש; .3 דער בלאָק אין וועלכען עס שמעלט זיך אריין א כלי אום זי צו דרעהען [אין טעפּעריי]; .4 א ביידעל; א הייזקע; .5 פערנעהמען א צימער נאָך מיט איינעם, מיט א לייב-חבר; אננעהמען אלס חבר פון צימער; .6 כאַפּען פיש מיט געאיילטע שטיקלעך פיש, וואָס מען טשעפּעט אָן אויף דער ווענטקע.

1. We have been chums from childhood. 5. They chummed through their student days at the university.

chum'mage *n.* (טשאַמ'-עדזש) שכנות אין איין צימער, קאַמעראַדשאַפט; דער טייל פון הוצאות וואָס פאַלט אויף יעדען איינעם פאַר געמיינשאַפטליכעס וואָהנען אין איין צימער.

chum'my *a.* (טשאַמ'-אי) וואָס ווערט לייכט א לייב-חבר; אינטים בעפריינדעט.

chump *n.* (טשאַמפּ) א קלאָץ; א גראָ-בעס און קורצעס קלעצעל; א דומער יונג, א "פלאָקען".

chump'-end *n.* (טשאַמפּ'-ענד) דער דיקער ענד פון א פאַלקע; א דיקער ענד.

chunk *n.* (טשאַנק) .1 א גראָבע און קורצע זאַך; .2 א גראָבער און קורצער מענש; .3 א מין אינדישע שפּיעל.

1. The child is holding a chunk of ice in his hand.

chunk'head *n.* (טשאַנק'-העד) דער קופער-קאָפּ שלאַנג.

chun'ky *a.* (טשאַנ'-קי) גראָב און קורץ.

church *n. and a.* (טשוירטש) א קירך, א קלויסטער; וואָס איז שייך צו א קירך.

church'-bell *n.* (טשוירטש'-בעל) דער קירכען-גלאָק.

church'-bred *a.* (טשוירטש'-ברעד) ער-צויגען צו דיענען דער קירך; רעליגיעז ערצויגען.

church'-due *n.* (טשוירטש'-דיו) די אבצאָהלונג וואָס מיטגליעדער פון א קירך צאָהלען אויף איהר אויסהאַלטונג.

church'-go'er *n.* (טשוירטש'-גאָו'-ער) א קירכען-בעזוכער, איינער וואָס געהט אין קירך.

church'-go'ing *a.* (טשוירטש'-גאָו'-אינג) וואָס געהט אין קירך.

A church-going man.

church his'tory (טשוירטש היס'-טאָ-רי) קירכען-געשיכטע.

church'ism *n.* (טשוירטש'-איזם) דאָס האַלטען זיך שטרענג אן די דינים און מנהגים פון קירך.

church'-land *n.* (טשוירטש'-לענד) קיר-כען-לאַנד [לאַנד וואָס בעלאַנגט צו א קירך].

church'-law *n.* (טשוירטש'-לאָה) קיר-כען-רעכט.

church'less *a.* (טשוירטש'-לעס) אָהן א קירך, ניט בעלאַנגענדיג צו קיין קירך.

church'-like *a.* (טשוירטש'-לאַיק) ווי א קירך; פרום, רעליגיעז.

church'liness *n.* (טשוירטש'-לי-נעס) קירכליכקייט.

church'ly *a.* (טשוירטש'-לי) קירכליך; וואָס בעלאַנגט צו דער קירך.

church'man *n.* (טשוירטש'-מען) א גייסטליכער; אן אנהענגער פון דער קירך.

church'manlike *a.* (טשוירטש'-מען-לאַיק) ווי א גייסטליכער; וואָס איז שייך צו א גייסטליכען.

church'manship *n.* (טשוירטש'-מען-שיפּ) דאָס זיין א גייסטליכער אדער א מיטגליעד פון א קירך.

church'-mem'ber *n.* (טשוירטש'-מעמ'-בער) א מיטגליעד פון א קירך.

church'-mem'bership *n.* (טשוירטש'-מעמ'-בער-שיפּ) די מיטגליעדערשאַפט פון א קירך.

church'-mouse *n.* (טשוירטש'-מאַוס) א קירכען-מויז [אלס א ביישפּיעל פאַר גרויס ארימקייט, ווייל אין א קירך קען א מויז גאָר נישט בעקומען צום עסען].

Poor as a church-mouse.

church'-mu'sic *n.* (טשוירטש'-מיו'-זיק) קירכען-מוזיק.

Church of Rome (טשוירטש אוו ראָום) די קאַטוילישע קירך.

church'-pow'er *n.* (טשוירטש'-פּאַו'-ער) די קירכען-געוואַלט, די מאַכט פון דער קירך.

church'-rate *n.* (טשוירטש'-רייט) קיר-כען-שטייער.

church ser'vice (טשוירטש סויר'-וויס) די גאָטעס-דיענסט אין קירך · דער סידור-תפילות אין קירך.

church'ship *n.* (טשוירטש'-שיפּ) קיר-כענשאַפט; דאָס זיין ארגאַניזירט אין א קירך; דאָס האָבען איינענע געבעט-הייזער.

church text (טשוירטש טעקסט) אין דרוקעריי — אזא ענגליבע שמאָלע שריפט [ווערט אזוי גערופען, ווייל אין דיעזער שריפט דרוקט מען אָפט רעליגיעזע ביכער].

This is Church Text.

church'-town *n.* (טשוירטש'-טאַון) א שטעדטעל אדער דאָרף וואָס איז ניט וויים פון א קירך.

church'warden *n.* (טשוירטש'-וואָרדען) דער פאַרשטעהער און אויפזעהער פון דער קירך [אין ענגלאַנד]; דער באַק-לאַן [א מין פויגעל].

church'wardenship *n.* (טשוירטש'-וואָרדען-שיפּ) דאָס אמט פון א קירכען-פאַרשטעהער.

church'way *n.* (טשוירטש'-וועי) דער וועג וואָס פיהרט צו א קירך; א שטע-געלע אין א קירכען-בית-עלמין.

church'woman *n.* (טשוירטש'-וואָומ-ען) א פרוי וואָס בעלאַנגט אלס מיטגליעד אין א קירך, בעזאָנדערס אין דער אנגלי-קאַנישער קירך.

church'-work *n.* (טשוירטש'-וואָירק) קירכען-ארבייט.

church'-writ *n.* (טשוירטש'-ריט) א שריפט פון א קירכליכען געריכט.

chur'chy *a.* (טשויר'-טשי) קירכליך.

church'yard *n.* (טשוירטש'-יאַרד) א קריסטליכער בית-עולם.

church'yard cough (טשוירטש'-יאַרד קאָהף) א שווינדזיכטיגער הוסט.

churl *n. and a.* (טשוירל) א גראָבער יונג, א פּראָסטאַק; א קמצן; נאַריש, גראָב.

chur'lish *a.* (טשויר'-ליש) פויעריש, אונגעבילדעט, גראָב, איינגעניציג, איינגע-עקשנ'ט.

chur'lishly *adv.* (טשויר'-ליש-לי) אויף א גראָבען אופן.

chur'lishness *n.* (טשויר'-ליש-נעס) גראָבקייט; קאַרגשאַפט.

churn *n. and v.* (טשוירן) א קאַלאַטוקע [א כלי אין וועלכער מען שלאָגט אויס פּוטער]; שלאָגען פּוטער.

chur'ning *n.* (טשויר'-נינג) .1 דאָס אויסשלאָגען פּוטער; .2 דאָס קוואַנטום [מאָס] פּוטער, וואָס ווערט אויסגעשלאָגען פאַר איין מאָל.

1. Churning butter is tiresome work. 2. We make 10 pounds of butter at one churning.

churn'-jum'per *n.* (טשוירן'-דזשאַמ'-פּער) א בראָד-אייזען [אזא לאַנגער אייזען מיט א שטאַלענעם שפּיץ, וואָס ווערט געברויכט ביים ברעכען שטיינער].

churn'-milk *n.* (טשוירן'-מילק) מאָס-ליאַנקע [מילך וואָס בלייבט נאָך פון אויס-געשלאָגענע פּוטער].

churn'-owl *n.* (טשוירן'-אַול) דער צי-געגן-מעלקער [א מין נאַכט-פויגעל].

churn'-staff *n.* (טשוירן'-סטאַף) א שטע-קעל מיט א ברעטעל ביים ענד מיט וועל-כען מען שלאָגט פּיטער.

churr'-worm *n.* (טשויר'-וואָירם) א מין גריל.

chute *n.* (שוט) .1 אזא איינגעבויגענע רינע, דורך וועלכער זאַכען ווערען אראָב-געגליטשט פון אויבען אראָב; .2 א שטרו-דעל, א שטאַרקער שטראָם דורך וועלכען מען טרייבט געהילץ; .3 אן אפּגענער פּלאַץ אין א דאַמבע דורך וועלכער מען לאָזט דורך פּליטען.

1. The bag was thrown into the cellar through a chute.

chyla'ceous *a.* (קאַי-ליי'-שיאָס) וואָס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון מילך-זאַפט.

chyle *n.* (קאַיל) קילוס [דער נאַהרונגס-זאַפט פון שפּייזען וואָס ווערט איבערגע-קאָכט אין די געדערים נאָכדעם ווי ער קומט פון מאָגען].

chylifac'tion *n.* (קאַי-לי-פעק'-שאָן) די פּערוואַנדלונג פון שפּייזען אין נאַהרונגס-זאַפט.

chylifac'tive *a.* (קאַי-לי-פעק'-טיוו) וואָס בילדעט אויס דעם נאַהרונגס-זאַפט פון שפּייזען. ז. *chyle*

chylif'erous *a.* (קאַי-ליפ'-ע-ראָס) וואָס

ענטהאלט דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייז־זען.

chylif'ic *a.* (קאי־ליפ׳־איק) וואס פער־וואנדעלט די שפייזען אין נאהרונגס־זאפט.

chylifica'tion *n.* (קאי־לי־פי־קיי׳־שאן) די פערוואנדלונג פון שפייזען אין נאה־רונגס־זאפט. ז. *chyle*.

chylif'icatory *a.* (קאי־ליפ׳־אי־קוי־טא רי) וואס שאפט דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען.

chy'lify *v.* (קאי׳־לי־פאי) פערוואנדלען אין נאהרונגס־זאפט. ז. *chyle*.

chy'lous *a.* (קאי׳־לאס) וואס בעשטעהט פון דעם נאהרונגס־זאפט פון שפייזען.

chyme *n.* (קאים) קימוס [שפייז וואס איז איבערגעקאכט אין מאגען און איז אריין אין די קישקעס].

chymif'erous *a.* (קאי־מיפ׳־ע־ראס) וואס ענטהאלט איבערגעקאכטע שפייז פון מאגען.

chymifica'tion *n.* (קאי־מי־פי־קיי׳־שאן) דאס פערוואנדלען שפייז אין קימוס. ז. *chyme*.

chy'mify *v.* (קאי׳־מי־פאי) פערוואנדלען די שפייז אין קימוס. ז. *chyme*.

chy'mous *a.* (קאי׳־מאס) וואס איז שייך צו די איבערגעקאכטע שפייז וואס געהט ארויס פון מאגען אין די קישקעס.

ciba'rian *a.* (סי־ביי׳־רי־ען) וואס איז שייך צו דער סטרוקטור אדער געבוי פון די מויל־ארגאנען.

ciba'rious *a.* (סי־ביי׳־רי־אס) וואס איז שייך צו עסענווארג; עסבאר, וואס מען קען עסען.

cib'ol *n.* (סיב׳־אל) שארלאט [א מין קליינע ציבעלע].

cibo'rium *n.* (סי־באו׳־רי־אם) דער באלדאכין, די חופה איבער׳ן אלטאר [אין א קירך]; די כלי, אין וועלכער מען האלט דאס היילינע ברויט אין קירך.

cica'da *n.* (סי קיי׳־דע) דער בוים־גריל [א מין אינזעקט].

cic'atrice *n.* (סיק׳־ע־טרים) א שראם, א נארב [דאס צייכען וואס בלייבט פון א פערהיילטער וואונד].

cicatri'cial *a.* (סיק־ע־טריש׳־על) וואס איז שייך צו א שראם אדער נארב.

cic'atricle *n.* (סיק׳־ע־טריקל) די נארבע [אין באטאניק — דער פלאץ, וואו דער ווייבליכער ארגאן פון דער פלאנצע עמפ־פאנגט די מענליכע פלאנצליכע זריעה]; דער בלוטס־טראפען אויף א יעלכעל פון אן איי.

cic'atrisive *a* (סיק׳־ע־טראי־סיוו) וואס ווירקט עס זאל זיך אויסבילדען א שראם אדער נארב [עס זאל זיך פערהיילען די וואונד].

cica'trix *n.* (סי קיי׳־טריקס) ז. *cicatrice*.

cic'atrizant *n. and a.* (סיק׳־ע־טראי־זענט) א מיטעל וואס ציהט צונויף א וואונד און עס בלייבט נור א שראם אדער נארב; וואס בילדעט אויס א שראם [נאך דער אויסהיילונג פון וואונד].

cicatriza'tion *n.* (סיק־ע־טרי־זיי׳־שאן) די היילונג פון א וואונד.

cic'atrize *v.* (סיק׳־ע־טראיז) היילען א וואונד; איבערגעצויגען ווערען מיט א הויט.

cic'ely *n.* (סיס׳־ע־לי) די שירם־פלאנצע [פון דעם מין פלאנצען וואס וואקסען אין דער פארם פון א זונען־שירם].

Ci'cer *n.* (סאי׳־סער) אזא מין שייטען־פלאנצען, וועלכע וואקסען אין אזיען און ביי די ברעגען פון מיטעל־לענדישען ים.

cicero'ne *n.* (סיס־ע־ראו׳־ני) א פרעמ־דען־פיהרער [איינער וואס פיהרט ארום א פרעמדען און ווייזט איהם אלע מערק־ווירדיגקייטען פון א פלאץ].

Cicero'nian *a.* (סיס־ע־ראו׳־ני־ען) וואס איז שייך צו ציצעראָ [א בעריהמ־טער רוימישער קאנסיל און רעדנער].

cichoria'ceous *a.* (סי־קאו־רי־איי׳־שיאס) וואס בעלאנגט צו אדער איז עהנ־ליך צו ציקאריע.

Cicho'rium *n.* (סי־קאו׳־רי־אם) די פלאנצען פון דעם ציקאריע מין.

cicis'beism *n.* (סי־סיס׳־בי־איזם) קאמ־פלימענטען־מאכעריי צו א פרוי; דאס זיין א גאלאנטער קאוואליער.

cicis'beo *n.* (סי־סיס׳־בי־או) א הויז־פריינד און פערעהרער פון א פערהייראַ־טער פרוי; א נאכלויפער נאך פרויען.

ci'der *n.* (סאי׳־דער) עפעל־קוואס, עפעל־וויין.

ci'der-mill *n.* (סאי׳־דער־מיל) די פאב־ריק וואו עס ווערט געמאכט עפעל־קוואס.

ci'der-press *n.* (סאי׳־דער־פרעס) דער פרעס מיט וועלכען מען מאכט עפעל־קוואס.

ci-devant' *a.* (סי־דע־וואן׳) וואס איז געוועזען; פון א מאל, פון פריהער.

cierge *n.* (סירדזש) א וואקסענע ליכט, וואס ברענט נעבען אלטאר [אין קירך].

C. I. F. *carriage, insurance, freight* ראשי תבות פון [די אלגעמיינע פראכט־קאסטען].

cigar' *n.* (סי־גאר׳) א ציגאר.

cigar'-bun'dler *n.* (סי־גאר׳־באנ׳־דלער) אזא מאשין וואס פאקט ציגארען אין פעקלעך.

cigarette' *n.* (סיג־ע־רעט׳) א ציגארעט, א פאפיראס.

cigarette'-pa'per *n.* (סיג־ע־רעט׳־פיי׳־פער) פאפיראס־פאפיער.

cigar'-fish *n.* (סי־גאר׳־פיש) דער ציגאר־פיש [אזא פיש וואס האט די פארם פון א ציגאר].

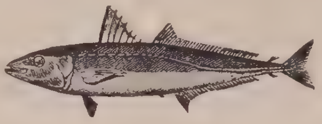

Cigar-fish

cigar'-hol'der *n.* (סי־גאר׳־האול׳־דער) א ציגארען־שפּיץ.

cigar'-press *n.* (סי־גאר׳־פרעס) א פרעס וואס ווערט בענוצט צונויפצופרעסען צי־גארען וועלכע דארפען פערפאקט ווערען אין קעסטעלעך.

cil'ia *n.* (סיל׳־אי־ע) די האר פון די אויגען־ברעמען [ווימפערען]. ז. *cilium*.

cil'iary *a.* (סיל׳־אי־איי־רי) וואס גע־הערט צו די אויגען־ברעמען [ווימפערען]; וואס איז אין אדער ארום דעם אויג.

cil'iate *a.* (סיל׳־אי־אייט) וואס האט קליינע הערעלעך. ז. *cilium*.

cil'iated *a.* (סיל׳־אי־איי־טעד) ז. *ciliate*.

cil'ium *n.* (סיל׳־אי־אם) די האר פון די אויגען־ברעמען [ווימפערען]; א גע־וויקס, אן ארויסשטארצונג אין דער פארם פון א קליין הערעלע ביי א צעלע אדער מיקראסקאפישע חיה׳לע, וועלכע דיענט איהר אלס דער ארגאן פון פערנעהמען נאה־רונג; איינע פון די קלייניקע הערעלעך ביי די ראנדען פון א בלום אדער פון א בלאט.

ci'meter *n.* (סי׳־מי־טער) א פאלאש, א טערקישער שווערד.

Ci'mex *n.* (סאי׳־מעקס) דער מין וואנ־צען־אינזעקטען.

ci'mex *n.* (סאי׳־מעקס) א וואנץ.

cimi'ceous *a.* (סי־מיש׳־אס) פול מיט וואנצען.

cim'icine *n.* (סימ׳־אי־סין) דער שטינ־קענדיגער שטאף וואס א וואנץ לאזט ארויס פון זיך.

cim'olite *n.* (סימ׳־א־לאיט) דער צימא־ליט [א מין ווייסע ליים. אין אלטערטום פלעגט מען דאס ברויכען אלס א רפואה צו א רויז־ענטצינדונג].

cinch *n. and v.* (סינטש) 1. א ברייטער זאטעל־גארטעל פון פערדען־האר, לייוועגד אדער לעדער; 2. א לייכטע שטעלע; 3. אן ארבייט, וועלכע איז לייכטער וויא מען מיינט; 4. ארומבינדען א זאטעל־גארטעל; ברייגגען לייכט צו א שלום; 5. צווינגען. ווייז.

2. His job is a cinch. 3. It is a cinch to solve this problem. 4. His influence cinched the matter.

Cincho'na *n.* (סינ־קאו׳־נא) דער מין בוימער צו וועלכען עס געהער דער כינין־קארע בוים [וואקסט אין פערו, זיד־אמע־ריקא].

Cinchona

cincho'na *n.* (סינ־קאו׳־נא) כינין־קארע [וואס ווערט געברויכט אלס מעדיצין].

cincho'na-tree *n.* (סינ־קאו׳־נא־טריע) דער כינין־בוים.

cinchon'ic *a.* (סינ־קאנ׳־איק) וואס איז שייך צו כינין־קארע.

cin'chonine *n.* (סינ׳־קא־נין) צינקא־נין [א כעמישער פראדוקט פון די קארע פון כינין־בוימער].

cinc'ture *n.* (סינק׳־טשור) א גארטעל, בעזאנדערס דער זיידענער גארטעל פון א גלח; דאס וואס איז עהנליך צו א גארטעל; יעדע זאך וואס רינגעלט ארום און שליסט איין אין זיך, וויא א צאם, א צירקוס א. ד. ג.; דער געזימס, קארניז ארום א זייל.

cinc'tured *a.* (סינק׳־טשורד) ארומגע־רינגעלט; ארומגעזוימט.

cin'der *n.* (סינ׳־דער) 1. אויסגעברענטע קויהלען, אש; 2. שלאק, דיא אבגעפאלענע שטיקלעך פון איבערגעברענטע אייזען בעת׳ן שמידען.

1. The house burned down to cinders.

cin'der-cone *n.* (סינ׳־דער־קאון) אן ערד־שיכט וואס האט זיך געבילדעט פון די איבערגעברענטע מאטעריאלען וועלכע א פייער־שפייענדער בארג האט פון זיך ארויסגעווארפען.

cin'der-frame *n.* (סינ׳ דער פריים) פונקען־זיפ [א מין זיפ אויף א קוימען פון א לאקאמאטיוו צו פערהאלטען די פונקען].

cin'der-path *n.* (סינ׳־דער־פעטה) א

וועג וואס איז אויסגעשאטען מיט אויסגעברענטע קויהלען אדער אבפאל פון געברענטען אייזען.

cin'der-sif'ter *n.* (סינ'-דער-סיפ'-טער) אזא שויפעל אדער זיפ ארויסצונעהמען די אויסגעברענטע קויהלען פון אש.

cin'der-tub *n.* (סינ'-דער-טאב) אזא אייזערנער קאסטען וואס ווערט געשטעלט צו א שמעלץ-אויווען ארייצונעהמען די אבפאל [שלאק] פון די געשמאלצענע מעטאלען.

cin'der-wench *n.* (סינ'-דער-הווענטש) ז. *cinder-woman*

cin'der-wom'an *n.* (סינ'-דער-הוואומ'-ען) אן ארעמע פרוי וואס גראבט זיך אין אש צו זוכען דארטען קויהלען.

cin'der-wool *n.* (סינ'-דער-הוואול) מינעראל-וואל [אזא פעדימדיגע וואליגע מאסע וואס ווערט ערהאלטען ווען מען לאזט א שטראם לופט אדער דאמפף אויף געשמאלצענע מעטאל-שלאקען וואס גיסט זיך פון א שמעלץ-אויווען].

cin'dery *a.* (סינ'-דער-אי) ווי אויסגעברענטע קויהלען; וואס איז עהנליך צו אויסגעברענטע קויהלען אדער שלאק [פון אייזען].

cinera'ceous *a.* (סינ-ע-ריי'-שיאס) אזוי ווי אש, פון אש-קאליר.

Cinera'ria *n.* (סינ-ע-ריי'-רי-א) אזא מין קליינע בוימלעך מיט קליינע געלבע בליהונג [וואקסט מייסטענס אין זיד-אפריקא].

cin'erary *a.* (סינ'-ע-ריי-רי) וואס אנבעלאנגט צו אש אדער ענטהאלט אין זיך אש.

cin'erary urn (סינ'-ע-ריי-רי אוירן) א טאפ אדער א וואזע, וואו מען האלט דאס אש פון א פערברענטען קערפער.

cinera'tion *n.* (סינ-ע-ריי'-שאן) דאס פערברענען עפעס צו אש.

cine'reous *a.* (סי-ני'-רי אס) ז. *cineraceous*

cineres'cent *a.* (סינ-ע-רעס'-ענט) וואס האט אן אש-קאליר; וואס איז געווארען גרוי.

cineri'tious *a.* (סינ-ע-ריש'-אס) אש-גרוי; וואס האט אן אש-קאליר.

cin'nabar *n.* (סינ'-ע-באר) דער ציננאבער [א צוזאמענגעזעצטער מינעראל פון קוועקזילבער און שוועבעל]; א מין רויטע פארב [פון אן אסט-אינדישען בוים]

cin'nabar-green *n.* (סינ'-ע באר-גריען) כראם-גרין [אזא פארב].

cinnabar'ic *a.* (סינ-ע-בער'-איק) וואס איז שייך צו ציננאבער, וואס ענטהאלט ציננאבער. ז. *cinnabar*

cin'nabarine *a.* (סינ'-ע-באר-אין) ז. *cinnabaric*

cin'namic *a.* (סינ'-ע-מיק) וואס אנבעלאנגט צו אדער שטאמט פון צימרינג.

cin'namon *n.* (סינ'-ע-מאן) צימרינג, קאנייל; דער צימרינג בוים.

cin'namon bear (סינ'-ע-מאן בעהר) דער אמעריקאנער שווארצער בער

cin'namon-brown *n.* (סינ'-ע-מאן-בראון) א שווארץ-ברוינער קאליר.

cin'namon-oil *n.* (סינ'-ע-מאן-איל) צימרינג-אויל.

cin'namon-stone *n.* (סינ'-ע-מאן-סטאון) צימשטיין [אזא עדעלשטיין פון א געלב-ברוינעם קאליר].

cin'namon-su'et *n.* (סינ'-ע-מאן-סיו'-עט) אזא פעטליכער שטאף וואס מען בעקומט פון די רייפע פרוכט פון צימרינג-בוים.

cin'namon-tree *n.* (סינ'-ע-מאן-טריע) דער צימרינג-בוים.

Cinnamon-tree

cin'namon-wa'ter *n.* (סינ'-ע-מאן-הוואה'-טער) אזא מעדיצין געמאכט פון צימרינג-אויל און וואסער.

Cinoster'num *n.* (סינ-א-סטער'-נאם) א מין קליינע שילדקרעטען [טשערעפאכעס], וואס האלטען זיך אויף אין טייכען.

cinque *n.* (סינק) א פינפטעל [אין קארטען אדערווירפלעך].

cinque-cen'tist *n.* (טשינ-קהווע-טשענ'-טיסט) א שרייבער אדער קינסטלער פון דעם 16טען יאהרהונדערט.

cinque-cen'to *n.* and *a.* (טשינ-קהווע-טשענ'-טא) דער 16טער יאהרהונדערט [אין בעצוג צו איטאליען און בעזאנדערס צו דער קונסט פון יענער פעריאדע]; וואס האט געלעבט אין 16טען יאהרהונדערט; וואס איז געשאפען געווארען אין 16טען יאהרהונדערט [אין בעצוג צו די קונסטווערק פון יענער צייט].

cinque'foil *n.* (סינק'-פאיל) די פינגער-קרויט [א מין פלאנצע מיט פינף-עקיגע בלעטער], א מין פינף-עקיגער פענסטער אדער ארנאמענט פון א געביידע [גאטישער סטיל].

cinque'-pace *n.* (סינק'-פיים) דער פינף-שריט-טאנץ [אן אלטער פראנצויזישער טאנץ, וואס פלעגט אויסגעפיהרט ווערען מיט בעוועגונגען פון פינף שריט].

ci'pher *n.* and *v.* (סאי'-פער) א נול; א גארנישט, א מענש אדער זאך וואס האט ניט קיין ווערטה; א שיפער, א מעטאדע צו שרייבען, אז א זייטיגער מענש זאל עס ניט קענען איבערלייענען; דער שליסעל פון א שיפער; א מאנאגראם [בוכשטאבען אדער איניציאלען פון א נאמען וואס זיינען איינגעפלאכטען איינע אין די אנדערע]; שרייבען ציפערען; רעכענען מיט ציפערען, שרייבען מיט א שיפער-כתב.

ci'pherer *n.* (סאי'-פער-ער) א רעכענער; איינער וואס איז געאיבט אין שרייבען מיט שיפער אדער מיט געהיימע צייכענס.

ci'phering *n.* (סאי'-פער-אינג) דאס רעכענען; דאס לערנען אריפמעטיק.

ci'phering-book *n.* (סאי'-פער-אינג-בוק) אן אריפמעטיק-העפט, א העפט צו פערשרייבען אריפמעטישע אויפגאבען.

ci'phering-slate *n.* (סאי' פער-אינג-סלייט) א רעכען-טאוועל.

ci'pher-key *n.* (סאי'-פער-קיע) א שליסעל אויפצולעזען א שיפרירטען [פערשטעלטען] שריפט.

cip'olin *n.* (סיפ'-א-לין) א גרינליכער מארמאר-שטיין.

Circe'an *a.* (סויר-סיע'-ען) וואס געהערט צו סירסע [א שעהנע יונגע מכשפה אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

circen'sial *a.* (סויר-סענ'-שיעל) וואס איז שייך צום רוימישען צירקוס.

circen'sian *a.* (סויר-סענ'-שיען) וואס אנבעלאנגט צום אדער וואס האט פאסירט אין רוימישען צירקוס.

cirsen'sian games (סויר-סענ'-שיען גיימז) צירקוס-שפיעל.

cir'cinal *a.* (סויר'-סי-נעל) צונויפגעראלט ווי א ספיראלע פון אויבען אראב [ביי בלעטער פון געוויסע פלאנצען]; איינגעראלט ווי א ספיראל [ווי דער שטעכערעל, דאס נעזעל פון א באבעלקע].

cir'cinate *a.* (סויר'-סי-נייט) וואס דרעהט זיך ווי א רינג, וואס וואקסט אין דער פארם פון רינגלעך [ביי די צווייגען און בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cir'cinately *adv.* (סויר'-סי-נייט-לי) אין דער פארם פון א רינג אדער ספיראלע.

circina'tion *n.* (סויר-סי-ניי'-שאן) דאס זיין רינג-פערמיג, דאס וואקסען אין דער פארם פון א רינג.

cir'cle *n.* and *v.* (סוירקל) א קרייז; א רינג; א קיילעכדיגע זאך; א גרופע מענשען [א קלאס, געזעלשאפט]; א קרייז פון אידעען אדער וויסענשאפטען; א לאגישער קרייז [א מין פלפול, וואו די ערשטע זאך איז געדרונגען פון דער צווייטער און די צווייטע איז צוריק געדרונגען פון דער ערשטער]; א בעצירק; אן אינסטרומענט וואו דער הויפט-טייל בעשטעהט פון א קרייז וואס איז צוטיילט אויף גלייכע גראדען; ארומקרייזען; ארומרינגלען; ארומדרעהען.

cir'cle-cut'ter *n.* (סויר'קל-קאט' ער) אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט פון אפטיקער אויסצוהאקען א קרייז אין דינעם גלאז.

cir'cled *a.* (סוירקלד) רונד, אין דער פארם פון א קרייז.

cir'cle in (סוירקל אין) איינשליסען אין עפעס, ארומרינגלען מיט עפעס; איינקרייזען.

cir'cle-i'ron *n.* (סויר'קל-אי'-ערן) א רונדער אייזען-ראהר צום אויסהאקען רונדע פלאטען.

cir'cler *n.* (סויר'-קלער) איינער וואס קרייזט אדער דרעהט זיך ארום עטוואס.

cir'cle-squar'er *n.* (סויר'קל-סקהוועהר'-ער) איינער וואס נעהמט זיך צו מאכען א קוואדראט פון א קרייז; איינער וואס נעהמט זיך אן צו טהאן אן אונמעגליכע זאך.

cir'clet *n.* (סויר'-קלעט) א קליינער קרייז; א ציערונג אויף'ן קאפ אדער אויף די קליידער אין דער פארם פון א רינג; א קיילעכדיגע זאך.

cir'cuit *n.* (סויר'-קיט) א קרייז-בעוועגונג; די ארומרינגלונג; דער פלאץ וואס איז איינגעשלאסען אין א קרייז; דאס ארומפאהרען פון א ריכטער אדער פון אן אנדער בעאמטען איבער די ערטער וואו ער דארף זיין לויט זיין אמט; דער בעצירק אין וועלכען דער ריכטער דארף ארומפאהרען; דער וועג, איבער וועלכען עס לויפט דורך אן עלעקטרישער שטראם פון איין פאלוס ביז'ן צווייטען.

cir'cuit-brea'ker *n.* (סויר'-קיט-בריי'-קער) א מעכאניזם, וועלכער פערבינדט אדער ברעכט אונטער אויטאמאטיש אן

עלעקטרישען שטראם אין געוויסע אינטער־וואַלען פון צייט.

cir'cuit-clo'ser *n.* (סויר־קיט־קלאָו'־זער) א שטראם־שליסער [א פאַררירכטונג צו שליסען אַן עלעקטרישען שטראם].

circu'itous *a.* (סויר־קיו'־אי־טאַס) ארו־מיג; וואס געהט מיט ארומיגע וועגען [נים דירעקט].

They ascended the mountain by a circuitous road.

circu'itously *adv.* (סויר־קיו'־אי־טאַס־לי) מיט אַן ארומיגען וועג [נים דירעקט].

circu'itousness *n.* (סויר־קיו'־אי־טאַס־נעס) די ארומיגקייט; דאָס זיין נים די־רעקט.

circu'ity *n.* (סויר־קיו'־אי־טי) דאָס בע־וועגען זיך אין א קרייז; דאָס געהן ארום נים מיט'ן גלייכען וועג; דאָס זיין קרייז־פערמיג.

cir'culable *a.* (סויר'־קיו־לעבל) וואס קען זיך בעוועגען אדער דרעהען אין א קרייז.

cir'cular *n.* and *a.* (סויר'־קיו־לער) רונד, קיילעכדיג; קרייז־פערמיג; א ציר־קולאַר, א געדרוקטע שריפט וואס ווערט פאַנאַנדערגעשיקט צו פערשיעדענע פערזא־נען און אנשטאַלטען.

cir'cular arc (סויר'־קיו־לער ארק) א צירקעל־בויגען [אין מאַטעמאַטיק].

cir'cular con'stant (סויר'־קיו־לער קאָנ'־סטענט) דאָס פערהעלטניס פון דעם קרייז־אומפאנג צו זיין דיאַמעטער [אין מאַטעמאַטיק].

circular'ity *n.* (סויר־קיו־לער'־אי־טי) דאָס זיין קרייז־פערמיג; רונדקייט, קיילעכ־דיגקייט; א רונדע, קיילעכדיגע זאַך.

cir'cularize *v.* (סויר'־קיו־לער־איז) מאַ־כען א קרייז; פערטיילען אדער פאַנאַנדער־שיקען צירקולאַרען.

cir'cular let'ter (סויר'־קיו־לער לעט'־ער) א צירקולאַר־בריעף [א געדרוקטער בריעף, וואס ווערט פאַנאַנדערגעשיקט צו פערשיעדענע מענשען און אנשטאַלטען].

cir'cular let'ter of cred'it (סויר'־קיו־לער לעט'־ער אוו קרעד'־איט) קרעדיט־בריעף [א בריעף וואס איינער קריעגט פון א באַנק צו ווייזען אז מען קען איהם גע־טרויען].

cir'cular lines (סויר'־קיו־לער לאַינז) טריגאנאמעטרישע ליניען [אזעלכע ליניען אין דער מאַטעמאַטיק וועלכע שטעהען אין א געוויסען צוזאַמענהאַנג].

cir'cularly *adv.* (סויר'־קיו־לער־לי) אין א קרייז; אין דער פאָרם פון א קרייז.

cir'cular mo'tion (סויר'־קיו־לער מאָו'־שאַן) א קרייז־בעוועגונג.

cir'cular saw (סויר'־קיו־לער סאָה) א רונדע זעג.

cir'cular stair'case (סויר'־קיו־לער סטעהר'־קיים) א שווינדעל־טרעפ [א טרעפ וואס דרעהט זיך ווי א ספּיראַלע].

cir'cular style (סויר'־קיו־לער סטאַיל) [די דער בויגען־סטיל אין ארכיטעקטור, די פאָרמע פון בנינים, וואו די פענסטער, די טהירען און אנדערע טיילען ווערען גע־בויט רונדליך, ווי א האַלבער בויגען].

cir'culate *v.* (סויר'־קיו־לייט) קייקלען; פערברייטען; צירקולירען; פערשפּרייטען.

A rumor of the President's death was circulated.

cir'culating dec'imal (סויר'־קיו־ליי־טינג דעס'־אי־מעל) א פּעריאָדישע דעצי־מאַל־ברוכצאַהל [אזא דעצימאַל ברוכצאַהל, וואס בעשטעהט פון געוויסע צאַהלען, וועל־כע חזר'ן זיך אונענדליך איבער. צ. ב.: 0.354354354...].

cir'culating li'brary (סויר'־קיו־ליי־טינג לאַי'־ברע־רי) א ביבליאָטעק, פון וועלכער מען גיט ארויס ביכער אהיים.

cir'culating me'dium (סויר'־קיו־ליי־טינג מי'־די־אָם) א גאַנגבאַרע מטבע, צירקולירענדעס געלד.

Paper money, as well as gold and silver, is our circulating medium.

circula'tion *n.* (סויר־קיו־ליי'־שאַן) צירקולאַציאָן, די פערברייטונג, פערשפּריי־טונג.

The paper has a large circulation.

circula'tion of bills (סויר־קיו־ליי'־שאַן אוו בילז) די צירקולאַציאָן פון פּאַ־פּיער־געלד.

circula'tion of the blood (סויר־קיו־ליי'־שאַן אוו טהי בלאָד) די בלוט־צירקו־לאַציאָן.

cir'culatory *a.* (סויר'־קיו־לע־טאָ־רי) וואס צירקולירט; וואס בעוועגט זיך אין א קרייז.

cir'culatory let'ter (סויר'־קיו־לע־טאָ־רי לעט'־ער) א צירקולאַר־בריעף; א צירקולאַר.

cir'culus *n.* (סויר'־קיו־לאַס) א קרייז.

circumam'biency *n.* (סויר־קאָם־עמ'־בי־ענ־סי) דאָס ארומרינגלען; דאָס זיין ארומגערינגעלט.

circumam'bient *a.* (סויר־קאָם־עמ'־בי־ענט) ארומרינגלענדיג; וואס רינגעלט ארום.

circumam'bulate *v.* (סויר־קאָם־עמ'־ביו־לייט) ארומגעהן, געהן ארום און ארום.

circumambula'tion *n.* (סויר־קאָם־עם־ביו־ליי'־שאַן) דאָס געהן ארום און ארום.

circumam'bulator *n.* (סויר־קאָם־עמ'־ביו־ליי־טאָר) איינער וואס געהט ארום און ארום.

circumam'bulatory *a.* (סויר־קאָם־עמ'־ביו־ליי־טאָ־רי) וואס געהט ארום און ארום.

cir'cumcenter *n.* (סויר'־קאָם־סענ־טער) דער צענטער פון א קרייז וועלכער ווערט געמאַכט ארום א דריי־עק אדער אנ־דערע געאָמעטרישע פיגורען.

cir'cumcircle *n.* (סויר'־קאָם־סוירקל) א קרייז וואס ווערט געמאַכט ארום וועלכע עס איז געאָמעטרישע פיגור [ווי א דריי־עק, פינף־עק א. ד. ג.].

cir'cumcise *v.* (סויר'־קאָם־סאַיז) בע־שניידען, מל זיין.

cir'cumcised *a.* (סויר'־קאָם־סאַיזד) בעשניטען, גע'מל'ט.

cir'cumciser *n.* (סויר'־קאָם־סאַי־זער) א בעשניידער, א מוהל.

circumci'sion *n.* (סויר־קאָם־סיזש'־אַן) די בעשניידונג, מילה.

circumduct' *v.* (סויר־קאָם־דאַקט') פּיה־רען ארום און ארום; פּיהרען אדער בע־וועגען אין א קרייז.

circum'ference *n.* (סויר־קאָמ'־פע־רענס) די קרייז־ליניע; דער אומקרייז.

The circumference of a circle is three and one-seventh times the diameter.

circum'ferent *a.* (סויר־קאָמ'־פע־רענט) וואס רינגעלט ארום; וואס מאַכט א קרייז־ליניע.

circumferen'tial *a.* (סויר־קאָם־פע־רענ'־שעל) וואס איז שייך צו א קרייז־לי־ניע; וואס רינגעלט ארום; מיט אַן ארום־וועג, נים דירעקט.

circumferen'tially *adv.* (סויר־קאָם־פע־רענ'־שעל־אי) אויף דעם אופן פון א קרייז־ליניע; אין בעציג צו א קרייז־ליניע.

circumferen'tor *n.* (סויר־קאָם־פע־רענ'־טאָר) אזא אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען; א קליין רעדעל מיט גראַדען, מיט וועלכע מען מעסט די לענג פון א שינע ארום א ראָד.

circumflect' *v.* (סויר־קאָם־פלעקט') אויסבויגען רונד; שטעלען א סירקומפלעקס אויף א בוכשטאַב. ז. *circumflex*.

circumflec'tion *n.* (סויר־קאָם־פלעק'־שאַן) די אויסבויגונג; דאָס אויסבויגען רונד; דאָס ארויפשטעלען א סירקומפלעקס אויף א בוכשטאַב. ז. *circumflex*.

cir'cumflex *n.*, *a.* and *v.* (סויר'־קאָם־פלעקס) א סירקומפלעקס [א צייכען אין דער פאָרם פון א דעכעלע (^) איבער געוויסע בוכשטאַבען (בעזאָנדערס אין דער פראַנצויזישער שפּראַך)]; בעצייכענען מיט א סירקומפלעקס; אויסגעבויגען ווי א סיר־קומפלעקס [אין אנאַטאָמיע פון געוויסע גליעדער פון קערפּער]; בעצייכנען אדער אויסשפּרעכען א בוכשטאַב מיט א סירקומ־פלעקס.

circumflex'ion *n.* (סויר־קאָם־פלעק'־שאַן) ז. *circumflection*.

circum'fluence *n.* (סויר־קאָמ'־פלו־ענס) די ארומפליסונג ארום און ארום מיט וואַסער; די ארומרינגלונג מיט וואַ־סער.

circum'fluent *a.* (סויר־קאָמ'־פלו־ענט) ארומרינגלענדיג מיט וואַסער [ווי וואַסער וואס רינגעלט ארום אַן אינזעל].

circum'fluous *a.* (סויר־קאָמ'־פלו־אַס) ז. *circumfluent*.

circumfora'neous *a.* (סויר־קאָם־פאָ־ריי'־ני־אַס) וואס וואַנדערט ארום; וואס געהט איבער די הייזער; וואס איז נע־ונד.

circumful'gent *a.* (סויר־קאָם־פאָל'־דזשענט) וואס שיינט ארום און ארום; וואס שיינט אויף א ברייטער שטרעקע.

circumfuse' *v.* (סויר־קאָם־פיוז') גי־סען ארום עפּעס, ארומגיסען; בעגיסען.

circumfu'sion *n.* (סויר־קאָם־פיו'־זשאַן) די ארומגיסונג; בעגיסונג; פער־ברייטונג.

circumgy'rate *v.* (סויר־קאָם־דזשאַי'־רייט) זיך אומדרעהען; אומדרעהען עפּעס ארום און ארום.

circumgyra'tion *n.* (סויר־קאָם־דזשאַי־ריי'־שאַן) די אומדרעהונג; די בעוועגונג ארום און ארום זיך, דאָס דרע־הען זיך.

circumgy'ratory *a.* (סויר־קאָם־דזשאַי'־רע־טאָ־רי) וואס דרעהט זיך ארום און ארום.

circumincess'sion *n.* (סויר־קאָם־אינ־סעש'־אַן) די דריי־איינינקייט [די טעאָלאָגישע לעהרע, אז גאָט ענטפּלעקט זיך אין דריי געשטאַלטען, וואס אַלע דריי זיינען איינע און דיזעלבע זאַך].

circumin'sular *a.* (סויר־קאָם־אינ'־סיו־לער) וואס רינגעלט ארום אַן אינזעל.

circumja'cence *n.* (סויר־קאָם־דזשיי'־סענס) דאָס זיין ארומגעלעגט אדער ארומ־געשטעלט ארום און ארום.

circumja'cent *a.* (סויר־קאָם־דזשיי'־סענט) וואס איז אנגעלעגט אדער אנגע־שטעלט ארום און ארום; וואס ליעגט ארום און ארום.

circumjo'vial *n.* and *a.* (סויר־קאָם־דזשאָו'־ווי־על) וואס דרעהט זיך ארום דעם שטערען יופּיטער; איינע פון די

לבנות, וועלכע דרעהען זיך ארום דעם שטערען יופיטער.

circumli'tion *n.* (סוירקאם-ליש'-אן) די פּראקטיק און מעטאדען צו פארבען מארמארנע סטאטועט [ביי די אלטע גריכען און רוימער].

circumlocu'tion *n.* (סוירקאם-לא-קיו'-שאן) דאס שיטען מיט ווערטער דארטען, וואו מען קען זאגען קורץ און שארף; דאס ריידען ניט גלייך צום ענין.

A direct style without **circumlocution** is a characteristic of this author.

circumlocu'tional *a.* (סוירקאם-לא-קיו'-שאנ-על) וואס איז געזאגט ניט גלייך צום ענין, נאר מיט פיעל אנדריידעניש און אנצוהערעניש; מיט צופיעל רייד.

circumlocu'tionary *a.* (סוירקאם-לא-קיו'-שאנ-ע-רי). ז. *circumlocutional*.

Circumlocu'tion Of'fice (סוירקאם-לא-קיו'-שאן אפ'-איס) א סאטיריישער נאמען פאר אזא רעגיערונגס-אנשטאלט, וועלכער איז צופיעל ביוראקראטיש, מיט צופיעל קאנצעלארשטשינע און פערציהט א זאך זעהר לאנג.

circumloc'utory *a.* (סוירקאם-לאק'-יו-טא רי) איסדריקענד אין פיעלע ווערטער דאס, וואס מען קען זאגען מיט איין ווארט.

circummerid'ian *a.* (סוירקאם-מי-ריד'-אי-ען) וואס איז ארום מערידיאן. ז. *meridian*.

circumnav'igable *a.* (סוירקאם-נעוו'-אי-געבל) וואס קען ארומגערייזט ווערען מיט א שיף.

circumnav'igate *v.* (סוירקאם-נעוו'-אי-גייט) רייזען מיט א שיף ארום דער וועלט.

Magellan was the first to **circumnavigate** the globe.

circumnaviga'tion *n.* (סוירקאם-נעוו-אי-גיי'-שאן) דאס רייזען מיט א שיף ארום דער וועלט.

circumnav'igator *n.* (סוירקאם-נעוו'-אי-גיי-טאר) דער, וואס רייזט מיט א שיף ארום דער וועלט.

circumnu'clear *a.* (סוירקאם-ניו'-קלי-ער) וואס רינגעלט ארום א ביינדעל אדער א יאדרע.

circumnu'tate *v.* (סוירקאם-ניו'-טייט) איינבויגען אין א רונדער ריכטונג [ווי ביי געוויסע פלאנצען און גרעזער, ביי וועלכע די אויבערשטע קעפעל פערביינגט זיך רונד].

circumnuta'tion *n.* (סוירקאם-ניו-טיי'-שאן) דאס פערבויגען רונד [ווי ביי געוויסע פלאנצען ביי וועלכע די אויבערשטע קעפעלעך פערבייגען זיך רונד].

circumoc'ular *a.* (סוירקאם-אק'-יו-לער) וואס רינגעלט ארום דאס אויג.

circumo'ral *a.* (סוירקאם-או'-רעל) וואס רינגעלט ארום דאס מויל.

circumpo'lar *a.* (סוירקאם-פאו'-לער) וואס איז נאהענט צו, אדער וואס דרעהט זיך ארום דעם נארדליכען אדער זידליכען פאל פון דער ערד אדער פון הימעל [בנוגע צו געוויסע שטערען].

circumpo'lar star (סוירקאם-פאו'-לער סטאר) דער שטערען וואס איז נאהענט צום ערד-פאל.

circumposi'tion *n.* (סוירקאם-פא-זיש'-אן) דאס ארומרינגלען; דאס זיין ארומגעשטעלט; דאס ארומשטעלען.

circumre'nal *a.* (סוירקאם-רי'-נעל) וואס געפינט זיך ארום די ניערען.

circumro'tary *a.* (סוירקאם-ראו'-טע-רי) וואס דרעהט זיך ווי א ראד.

circumro'tate *v.* (סוירקאם-ראו'-טייט) דרעהען ווי א ראד.

circumrota'tion *n.* (סוירקאם-רא-טיי'-שאן) דאס ארומדרעהען ווי א ראד; דאס דרעהען זיך ארום און ארום.

circumro'tatory *a.* (סוירקאם-ראו'-טע-טא-רי) וואס דרעהט זיך ווי א ראד.

circumscis'sile *a.* (סוירקאם-סיס'-איל) וואס עפענט זיך ווי א רונדער קאפּסול [ביי פלאנצען].

circumscri'bable *a.* (סוירקאם-סקראי'-בעבל) וואס קען ארומגעשריבען אדער ארומגעצייכענט ווערען.

circumscribe' *v.* (סוירקאם-סקראיב') צייכנען א ליניע ארום און ארום; ארומשרייבען.

circumscribed' *a.* (סוירקאם-סקראיבד') 1. איינגעשלאסען אין א קרייז; 2. בעשרענקט.

2. The duties of the Mayor are **circumscribed** by the city charter.

circumscri'ber *n.* (סוירקאם-סקראי'-בער) דער אדער דאס וואס שליסט איין אין א קרייז; וואס בעשרענקט.

circumscrip'tion *n.* (סוירקאם-סקריפּ'-שאן) דאס זיין בעשרענקט, ארומגעגרענעצט; דאס בעגרענעצען; די בעשרענקונג; די איינשליסונג; דאס איינהאלטען; די פעריפעריע [די ליניע וואס רינגעלט ארום און בעצייכענט די פארם פון א קערפער אדער פיגור].

circumscrip'tive *a.* (סוירקאם-סקריפּ'-טיוו) איינשרענקענד; וואס ברייננגט אונטער געוויסע גרענעצען.

circumso'lar *a.* (סוירקאם-סאו'-לער) וואס רינגעלט ארום די זון; וואס געפינט זיך ארום דער זון.

cir'cumspect *a.* (סויר'-קאם-ספעקט) ארומקוקענדיג זיך ארום און ארום; פארזיכטיג.

circumspec'tion *n.* (סוירקאם-ספעק'-שאן) גרויסע פארזיכטיגקייט.

cir'cumspectly *adv.* (סויר'-קאם-ספעקט-לי) פארזיכטיג.

cir'cumspectness *n.* (סויר'-קאם-ספעקט-נעס) פארזיכטיגקייט.

cir'cumstance *n.* and *v.* (סויר'-קאם-סטענס) צושטאנד, אומשטאנד; צופאל; איינצעלהייט; קלייניגקייט; גענויקייט, אויספיהרליכקייט; שטעלען אין א געוויסע לאגע; זיין אונטער געוויסע אומשטענדען.

cir'cumstanced *a.* (סויר'-קאם-סטענסט) געשטעלט אין א לאגע.

He was so **circumstanced** that he could not accept the proposition.

cir'cumstances *n.* (סויר'-קאם-סטענ-סעז) די אומשטענדען; די לאגע, דער מעמד.

The new **circumstances** in this case entirely alter the situation.

circumstan'tial *n.* and *a.* (סוירקאם-סטענ'-שעל) אויספיהרליך, פּדראבנע, גענוי; ציפעליג, ביילויפיג; וואס ווענדט זיך אן געוויסע אומשטענדען; א זייטיגער צופאל, אן אינדירעקטער פאל.

circumstan'tial ev'idence (סוירקאם-סטענ'-שעל עוו'-אי-דענס) דער אומשטענדליכער בעווייז [א בעווייז וועגען איינעמס שולד אין א פערברעכען, ווען מען האט איהם בעת דעם פערברעכען ניט געכאפט, נאר דער לאגישער שלוס פון אלע אומשטענדען בעווייזט, אז קיין אנדערער אויסער איהם האט דעם פערברעכען ניט בעגאנגען].

circumstantial'ity *n.* (סוירקאם-סטענ-שי-על'-אי-טי) אויספיהרליכקייט; צופעליגקייט.

circumstan'tiate *v.* (סוירקאם-סטענ'-שי-אייט) בעשרייבען פּדראבנע, אנגעבען אלע איינצעלהייטען, געבען א גענויע בעשרייבונג.

circumstantia'tion *n.* (סוירקאם-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס אנגעבען אלע אומשטענדען פון דער זאך; דאס שטעלען אין א בעשטימטער לאגע.

circumtor'sion *n.* (סוירקאם-טאר'-שאן) די טארזיאנס-קראפט [די עלאסטישע קראפט, דורך וועלכע א זאך דרעהט זיך אב צוריק, ווען זי איז פערדרעהט]

cir'cumtriangle *n.* (סויר'-קאם-טראי-ענגל) א דריי-עק ארום וועלכען עס איז ארומגעשריבען א קרייז.

circumval'late *v.* and *a.* (סוירקאם-וועל'-אייט) ארומצוימען מיט א פעסטונגס-וואנד; ארומשטעלען מיט א רייה פון מיליטערישע בעפעסטיגונגען; ארומגערינגעלט מיט א פעסטונגס-וואנד.

circumvalla'tion *n.* (סוירקאם-ווע-ליי'-שאן) דאס ארומרינגלען א פלאץ מיט בעפעסטיגונגען [פארטען].

circumvent' *v.* (סוירקאם-ווענט') אריבערטרעטען דעם געזעץ דורך א המצאה; איבערכיטרעווען.

circumven'tion *n.* (סוירקאם-ווענ'-שאן) דאס אריבערטרעטען דעם געזעץ דורך א המצאה; דאס איבערכיטרעווען.

circumven'tive *a.* (סוירקאם-ווענ'-טיוו) וואס טרעט אריבער דעם געזעץ דורך אן איינפאל; איבערגעשפיצט, כיטרע.

circumven'tor *n.* (סוירקאם-ווענ'-טאר) דער וואס טרעט אריבער דעם געזעץ דורך א המצאה; דער וואס כיטרעוועט איבער.

circumvolu'tion *n.* (סוירקאם-וואָ-ליו'-שאן) דאס דרעהען זיך אין דער רונד; דאס זיין צונויפגעראלט.

cir'cus *n.* (סויר'-קאס) א צירק [אן ארט וואו מען שטעלט אויס חיות אדער מען מאכט קונצען מיט זיי]; אן ארומרינגלונג.

cir'rate *a.* (סיר'-אייט) וואס האט גע-גרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך. ז. *cirrus*.

cir'rated *a.* (סיר'-איי-טעד) וואס איז געגרייזעלט ווי א ראנקע. ז. *cirrus*.

cirrho'sis *n.* (סי-ראו'-סיס) א כראנישע ענטצינדונג פון לעבער.

cirrhot'ic *a.* (סי-ראט'-איק) וואס איז קראנק מיט א כראנישער ענטצינדונג פון לעבער.

cirrif'erous *a.* (סי-ריפ'-ע-ראס) גריי-זעלדיג; בעוואקסען מיט ראנקען. ז. *cirrus*.

cir'riform *a.* (סיר'-אי-פארם) ראנקען-פערמיג [ענליך צו די ראנקען פון א פלאנצע]. ז. *cirrus*.

cirrig'erous *a.* (סי-רידזש'-ע-ראס) מיט געגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך.

cir'rigrade *a.* and *n.* (סיר'-אי-גרייד) וואס בעוועגט זיך דורך די געגרייזעלטע פעדימלעך אדער הערעלעך [ביי געוויסע חיה'לעך און פלאנצען]; דאס וואס בעוועגט זיך אויף אזא אופן.

cir'riped *a.* (סיר'-אי-פעד) וואס האט פיס ווי געגרייזעלטע פעדימלעך.

cir'ripede *a.* (סיר'-אי-פיעד) ז. *cirriped*.

cir'ro-cu'mulus *n.* (סיר'-א-קיו'-מיו-

לאַס) א פּערערען־וואַלקען [א וואַלקען, וואָס האָט די פאָרם פון א מאַסע פּערערען].
cir'rose *a.* (סיר'-אָס) וואָס האָט ראַנ־קען, געגרייזעלטע פעדימלעך אָדער הערע־לעך [ביי געוויסע פלאַנצען און קליינע חיה'לעך]; וואָס האָט א טשוב אויף'ן קאָפּ פון דינע האָריגע פּערערען [ביי געוויסע פויגלען]; וואָס איז שייך צו א וואַלקען, וואָס זעהט אויס ווי א מאַסע פּערערען.
cirros'tomous *a.* (סי-ראָס'-טאָ-מאָס) וואָס האָט דינע געגרייזעלטע הערעלעך ארום מויל.
cir'ro-stra'tus *n.* (סיר'-אָ-סטריי'-טאָס) א וואַלקען וואָס האָט די פאָרם פון א מאַסע פּערערען, וועלכע ליגען ווי שיכטען איינע אויף די אַנדערע.
cir'rous *a.* (סיר'-אָס) ז. *cirrose*.
cir'rus *n.* (סיר'-אָס) די ראַנקע [געגריי־זעלטע פעדימלעך אָדער הערעלעך ביי געוויסע פלאַנצען און חיה'לעך]; דער פּערערע־וואַלקען [א לייכטער וואַלקען וואָס האָט די פאָרם פון א מאַסע פּערערען].
cir'socele *n.* (סויר'-סאָ-סיעל) א קראַנק־הייט, ווען די אָדערען ווערען אונגעראַמעלט ברייט.
cir'soid *a.* (סויר'-סאָיד) וואָס נעהמט זיך פון, אָדער כאַראַקטעריזירט זיך מיט, דער אויסברייטונג פון א בלוט־אָדער.
cisal'pine *a.* (סיס-על'-פּין) וואָס איז אויף דער זייט פון די אַלפּישע בערג [אין בעצוג צו רוים — אויף דער זיד־זייט פון די אַלפּישע בערג].
cisatlan'tic *a.* (סיס-עט-לענ'-טיק) וואָס געפינט זיך אויף דיעזער זייט [בנוגע צו דעם וואָס רעדט] פון אַטלאַנטישען אָקעאַן.
cise'leur *n.* (סיזע'-לויר) אן אויסגיסער, דער וואָס גיסט אויס פערשיעדענע פיגו־רען פון מעטאַל, בעזונדערס פון בראָנז.
cise'lure *n.* (סיזע'-ליור) דאָס אויסגי־סען פיגורען פון מעטאַל.
cispa'dane *a.* (סיס-פּיי'-דיין) וואָס איז אויף דער דרום־זייט פון דעם טייך פּאָ [אין איטאַליען].
Cispa'dane Repub'lic (סיס-פּיי'-דיין רי-פּאַב'-ליק) די רעפּובליק, וועלכע נאַ־פּאָלעאָן דער ערשטער האָט געגרינדעט אין צפון איטאַליען ארום דעם טייך פּאָ.
cis'soid *n.* (סיס'-אָיד) ז' ציסאָידע [א געוויסע קרומע ליניע אין מאַטעמאַ־טיק].
cissoi'dal *a.* (סיס-אָי'-דעל) וואָס איז ענליך צו א ציסאָידע. ז. *cissoid*.
cist *n.* (סיסט) א קעסטעל; א קאָרב; א שטיינערנער קבר ביי די פּראַצייטיגע פעלקער.
Cister'cian *n.* (סיס-טויר'-שיען) א מאָ־נאַך פון סיסטערשיען מאָנאַכען־אָרדען.
cis'tern *n.* (סיס'-טוירן) א ציסטערנע, א רעזערוואָאַר צו האַלטען פליסיגקייטען, ווי וואַסער א. ד. ג.
cistophor'ic *a.* (סיס-טאָ-פאָר'-איק) וואָס איז שייך צו א סיסטאָפאָרוס. ז. *cistophorus*.
cistoph'orus *n.* (סיס-טאָפ'-אָ-ראָס) די סיסטאָפאָרוס [אן אַלט־גריכישע זילבער־נע מטבע פון קליין־אזיען].
Cis'tus *n.* (סיס'-טאָס) א מין קוסטעס פון סיסטוס־רויזען, וואָס זיינען גרין דעם גאַנצען יאָהר.
cit *n.* (סיט) א שטאָדט־איינוואָהנער; א קליין־בירגער, בעזונדערס איינער פון די אָרעמסטע און גראָבסטע איינוואָהנער פון לאָנדאָן.
ci'table *a.* (סאַי'-טעבל) וואָס מען קען ציטירען [בריינגען א שטעלע פון איינעמס שריפטען אָדער רעדען].
cit'adel *n.* (סיט'-ע-דעל) ציטאַדעלע, דער שטאַרקסטער און בעפעסטיגסטער טייל אין א פעסטונג.
The enemy carried the **citadel** of the fort by storm.
cita'tion *n.* (סאַי-טיי'-שאָן) א פאָר־לאַדונגס־צעטעל [פאָוועסטקע]; א ציטאַ־טע, אן אויסצוג פון א בוך אָדער א שריפט.
ci'tatory *a.* (סאַי'-טע-טאָ-רי) וואָס האָט דעם כאַראַקטער אָדער פאָרם פון א צי־טאַטע [אויסצוג פון א בוך אָדער שריפט].
cite *v.* (סאַיט) ציטירען, בריינגען אן אויסצוג פון א בוך אָדער א שריפט.
The lawyer **cited** many decisions in support of his argument.
ci'ter *n.* (סאַי'-טער) דער פאָרלאַדער, דער וואָס רופט ארויס; איינער וואָס צי־טירט א שרייבער.
cith'ara *n.* (סיטה'-ע-רא) אן אַלט־גריכישע לירע.
cith'arist *n.* (סיטה'-ע-ריסט) דער וואָס שפּיעלט אויף א לירע, וועלכע די אַלטע גריכען פלעגען בענוצען.
citharis'tic *a.* (סיטה-ע-ריס'-טיק) וואָס איז שייך צו אן אַלט־גריכי־שער לירע.
cith'er *n.* (סיטה'-ער) א ציטרע [אזא מוזיקא־לישער אינסטרומענט].

Cither

cith'ern *n.* (סיטה'-ערן) ז. *cither*.
cit'ified *a.* (סיט'-אי-פאַיד) שטאָדטיש; אויסגעפּיינט, אויסנעציערט.
Country folk easily become **citified**.
cit'izen *n.* (סיט'-איזן) א בירגער.
cit'izeness *n.* (סיט'-איזן-עס) א ביר־גערין.
cit'izen of the world (סיט'-איזן אָוו טהי וואָירלד) דער וועלט־בירגער.
cit'izenry *n.* (סיט'-איזן-רי) דאָס ביר־גערטום.
cit'izenship *n.* (סיט'-איזן-שיפּ) ביר־גערשאַפט; די רעכטען און פּריווילעגיעס פון זיין א בירגער.
cit'rate *n.* (סיט'-רייט) ציטראָן־זויער־זאַלץ.
cit'ric *a.* (סיט'-ריק) וואָס איז בעקומען געוואָרען פון א ציטראָן אָדער פון א פּרוכט אזוי ווי א ציטראָן.
cit'ric ac'id (סיט' ריק עס'-איד) די ציטראָן־זויערע [א וויסער זעהר שאַר־פער עסענץ וואָס געפינט זיך אין ציטראָ־נען און אַנדערע אזעלכע פּרוכטען].
cit'rine *a. and n.* (סיט'-רין) וואָס איז שייך צו א ציטראָן [לעמאָן]; וואָס האָט א ציטראָן־געלבען קאָליר; דער ציטראָן־קאָליר; דער ציטרין [א מין מינעראַל].
cit'rinous *a.* (סיט'-רי-נאָס) וואָס איז שייך צו א ציטראָן [לעמאָן]; וואָס האָט א ציטראָן קאָליר.
citrom'eter *n.* (סי-טראָמ'-ע-טער) דער ציטראָמעטער [אן אינסטרומענט צו מעס־טען וויפיעל ציטראָן־זויערע עס געפינט זיך אין דעם זאַפט פון ציטראָנען און אַנ־דערע אזעלכע פּרוכטען].
cit'ron *n.* (סיט'-ראָן) א מין ציטראָן־פּרוכט, וואָס איז ווענינער זויער ווי די געוועהנליכע ציטראָנען; פּאָמעראַנצען, די געפּרעגעלטע שאָלעכץ פון דיזע ציטראָנען; דער בוים אויף וועלכע דיעזער זאָרט ציטראָנען וואַקסען; א מין קאַוואַן [וואַ־סער־מעלאָן].
cit'ron-tree *n.* (סיט'-ראָן-טריע) דער ציטראָנען־בוים.
cit'ron-wa'ter *n.* (סיט'-ראָן-הוואָה'-טער) ציטראָן־וואַסער [א מין לימאָנאַד פון די שאָלאַכץ פון ציטראָנען].
cit'ron-wood *n.* (סיט'-ראָן-הוואוד) האָלץ פון ציטראָנען־בוים.
cit'ron-yel'low *n.* (סיט'-ראָן-יעל'-אָו) א ציטראָן־געלבע פאַרב.
cit'rul *n.* (סיט'-ראָל) א קאַוואַן, א וואַ־סער־מעלאָן.
cit'rus *n.* (סיט'-ראָס) דער ציטראָנען־בוים.
cit'tern *n.* (סיט'-ערן) ז. *cither*.
cit'y *n.* (סיט'-אי) א שטאָדט.
cit'y author'ities (סיט'-אי אָה-טהאָר'-אי-טיז) שטאָדט־בעאַמטע, דער שטאָדט־ראַט.
cit'y court (סיט'-אי קאָורט) דער שטאָדט־געריכט.
cit'y ed'itor (סיט'-אי עד'-אי-טאָר) דער רעדאַקטאָר פון די לאָקאַלע נייעס [אין אַמעריקאַנער צייטונגען].
cit'y fa'thers (סיט'-אי פאַ'-טהערז) דער שטאָדט־ראַט, די שטאָדט בעאַמטע.
cit'y gate (סיט'-אי גייט) דער שטאָדט־טויער; דער אריינגאַנג צו דער שטאָדט.
cit'y hall (סיט'-אי האָהל) די שטאָדט פערוואַלטונגס געביידע.
cit'y i'tem (סיט'-אי אַי'-טעם) א שטאָדט־טיש שטיקעל נייעס [אין די אַמעריקאַנער צייטונגען].
cit'y man (סיט'-אי מען) א געשעפטס־מענש; א שטאָדט־מענש.
Cit'y of Ref'uge (סיט'-אי אָוו רעפ'-יודוש) אן עיר המקלט [איינע פון די 6 שטעדט וואָס זיינען בעשטימט געוואָרען פון משה רבינו אין ארץ ישראל אלס א רעטונגס־אָרט פאַר פערזאָנען, וואָס האָבען אונגעוואָרען גע'הרג'עט א מענשען].
cit'y walls (סיט'-אי הוואָהלז) די שטאָדט־מויערען, די שטאָדט־פעסטונג.
cit'yward *adv.* (סיט'-אי-הוואָרד) אין דער ריכטונג צו דער שטאָדט.
cive *n.* (סאַיוו) א מין קליינע ציבעלע.
civ'et *n.* (סיוו'-עט) דער ציבעט [א פעטליכע זאַפט וואָס ווערט אויסגעטיילט פון דער ציבעט־קאַץ און ווערט בענוצט אין פּאַרפיום].
civ'et-cat *n.* (סיוו'-עט-קעט) די ציבעט־קאַץ [א מין חיה, וועלכע האָט אונטערן עק א בייטעל מיט א שאַרף־ריכענדען שטאָף].

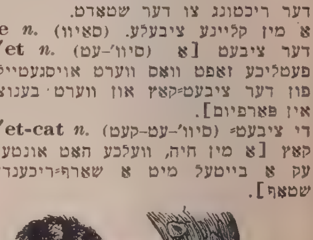
Civet-cat

civ'ic *a.* (סיוו'-איק) בירגערליך; וואָס איז שייך צו דער פערוואַלטונג איבער פאָלקס־ענינים.
I am interested in **civic** affairs.
civ'ics *n.* (סיוו'-איקס) עלעמענטאַרע שטאַאַטס־וויסענשאַפט.
The study of **civics** teaches us about the conduct of government.

civ'il *a.* (סיוו'-איל) 1. בירגערליך; 2. ציוויליזירט; 3. העפליך, אנשטענדיג.
3. Any question deserves a civil answer.

civila'tion *n.* (סיוו-אי-ליי'-שאן) דאס זיין בעטרונקען, שכור.

civ'il broils (סיוו'-איל בראילז) בירגערליכע אונרוהען, בונטען.

civ'il code *n.* (סיוו'-איל קאוד) א זאמלונג פון געזעצען בנוגע צו ציוויל-רעכט [דיני ממונות].

civ'il crown (סיוו'-איל קראון) א בירגער-קרוין [א קראנץ פון לארבער-בלעטער, וועלכען מען פלעגט אין אלטען רוים אנטהאן אויף'ן קאפ פון א סאלדאט, וואס האט גערעטעוועט דעם לעבען פון א בירגער אין מלחמה].

civ'il day (סיוו'-איל דיי) א מעת-לעת [פון האלבע נאכט ביז האלבע נאכט].

civ'il death (סיוו'-איל דעטה) דער בירגערליכער טויט [ווען דער פערבראכער פערלירט אלע זיינע בירגערליכע רעכט].

civ'il disabil'ity (סיוו'-איל דיס-ע-ביל'-אי-טי) דאס ניט האבען געוויסע בירגערליכע רעכטע.

civ'il doc'tor (סיוו'-איל דאק'-טאר) א דאקטאר פון יוריספרודענץ, א יוריסט.

civ'il engineer' (סיוו'-איל ענ-דזשי-ניער') א ציוויל-אינזשענער [א אינזשענער פון בויען וועגען, בריקען, אייזענבאנען א. ד. ג.].

civ'il engineer'ing (סיוו'-איל ענ-דזשי-ניער'-אינג) די אינזשענער-קונסט צו בויען באהנען, בריקען א. ד. ג.

civil'ian *n. and a.* (סי-וויל'-יען) א ציוויל-מענש [וואס דיענט ניט אין מיליטער און ניט אין דער קירך]; וואס איז שייך צו א ציוויליסט; א קענער פון בירגער-רעכט.

civ'ilist *n.* (סיוו'-אי-ליסט) א ציוויליסט, א ציוויל-מענש. ז. *civilian*

civil'ity *n.* (סי-וויל'-אי-טי) העפליכקייט, אנשטענדיגקייט.
The official received us with proper civility.

civ'ilizable *a.* (סיוו'-אי-לאי-זעבל) ציוויליזירבאר; פעהיג צו ווערען ציוויליזירט.

civiliza'tion *n.* (סיוו-אי-לי-זיי'-שאן) ציוויליזאציאן; בילדונג.

civ'ilize *v.* (סיוו'-אי-לאיז) בילדען, אויסבילדען; ציוויליזירען.

civ'ilized *a.* (סיוו'-אי-לאיזד) געבילדעט, אויסגעעדעלט; ציוויליזירט.

civilizee' *n.* (סיוו-אי-לאי-זיע') איינער וואס איז אדער וואס ווערט ציוויליזירט.

civ'ilizer *n.* (סיוו'-אי-לאי-זער) דער ציוויליזאטאר, דער וואס ציוויליזירט.

civ'il law (סיוו'-איל לאה) דאס ציוויל-געזעץ [דער קאדעקס פון געזעצען וואס זיינען שייך צו דיני-ממונות]; די סיסטעם פון רוימישען ציוויל-רעכט, וואס איז אריין אין די געזעצגעבונג פון די מאדערנע נאציאנען.

civ'il lib'erty (סיוו'-איל ליב'-ער-טי) די פערזענליכע נאטירליכע פרייהייט, וועלכע איז אויף אזוי פיעל נור בעשרענקט דורך געזעצען אויף וויפיעל עס איז נויטיג פאר דעם געזעלשאפטליכען וואהל.

civ'il life (סיוו'-איל לאיף) דאס ציוויל לעבען [דער לעבענס-ארט פון די שטאדטישע בירגער וואס בעלאנגען ניט צום מיליטער אדער צו די גייסטליכע].

civ'il list (סיוו'-איל ליסט) די ציוויל-ליסט [די הוצאות אדער דער בודזשעט פון דער קעניגליכער פאמיליע אין א קאנסטיטוציאנעלער מלוכה].

civ'illy *adv.* (סיוו'-אי-לי) אויף א בירגערליכען אדער ציוויליזירטען שטייגער; אנשטענדיג; העפליך.

civ'il mar'riage (סיוו'-איל מער'-אידזש) א ציווילע הייראט [אהן די רעליגיעזע צערעמאניעס].

civ'il of'ficer (סיוו'-איל אפ'-איס-ער) א ציוויל-בעאמטער [ניט קיין מיליטערישער א־ער גייסטליכער].

civ'il rights (סיוו'-איל ראיטס) בירגער-רעכטע [די פיער פרייהייטען פון יעדער קאנסטיטוציאנעלער מלוכה: די פרייהייט פון פערזאן, פון רעליגיאן, פון דער פרעסע און פון בעשעפטיגונג].

Civ'il Rights Act (סיוו'-איל ראיטס עקט) דאס געזעץ פון יאהר 1875, אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערבאט די אויסשליסונג פון אירגענד וועלכען מענשען פון אן עפענטליכען פלאץ, ווי א האטעל, טעאטער א. ד. ג. צוליעב ראסען מאטיווען.

Civ'il Rights Bill (סיוו'-איל ראיטס ביל) דאס געזעץ פון יאהר 1866, אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער אנערקענט גלייכע בירגער-רעכטע פאר אלע מענשען וואס זיינען געבארען געווארען אין דיא פעראייניגטע שטאאטען אהן שום אונטערשיעד פון ראסע און קאליר [אנגענומען ספעציעל צו בעשטימען די פאלשטענדיגע בירגער-רעכטע פון די, וועלכע זיינען פריהער געווען שקלאפען].

civ'il ser'vice (סיוו'-איל סיור'-וויס) ציוויל-דיענסט [עפענטליכע רעגיערונגס-דיענסט אויסער מיליטער-דיענסט, פלאטען-דיענסט און ריכטער-אמט].

Civ'il-ser'vice Act (סיוו'-איל-סויר'-וויס עקט) דאס געזעץ פון יאהר 1871 אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס גיט דעם פרעזידענט דאס רעכט פעסטצושטעלען די כללים וואס עס פאדערט זיך פון פערזאנען ווען זיי ווילען בעקומען א רעגיערונגס-אמט. דער פרעזידענט דארף אין דעם פרט נור זעהן, אויב די בעטרעפענדע פערזאן פאסט פאר'ן אמט, ניט נעהמען אבער אין אנבעטראכט די פארטיי-אנגעהעריגקייט.

Civ'il-ser'vice Commis'sioners (סיוו'-איל-סויר'-וויס קא-מיש'-אנ-ערז) א קאמיסיע, וועלכע עקזאמענירט די, וואס ווילען אריינטרעטען אין ציוויל-דיענסט.

civ'il soci'ety (סיוו'-איל סא-סאי'-ע-טי) די בירגערליכע געזעלשאפט [די בירגער פון א שטאדט אדער לאנד וואס בעלאנגען ניט צו מיליטער אדער צו די גייסטליכע].

civ'il state (סיוו'-איל סטייט) דער בירגער שטאנד.

civ'il strife (סיוו'-איל סטראיף) בירגער-אונרוהען, בירגער-קריעג.

civ'il suit (סיוו'-איל סיוט) א בירגער-פראצעס [א פראצעס וועגען דיני ממונות].

civ'il tu'mult (סיוו'-איל טיו'-מאלט) ז. *civil strife*

civ'il war (סיוו'-איל הוואהר) בירגער-קריעג.

civ'il year (סיוו'-איל ייהר) דער ראלענדאר יאהר [פון ערשטען יאנואר ביז'ן ערשטען יאנואר].

civ'ism *n.* (סיוו'-איזם) בירגערשאפט; פאטעריאנדס-ליעבע.

clab'ber *v.* (קלעב'-ער) פערגליווערט ווערען [ווי זויערמילך].

clach'an *n.* (קלעכ'-ען) א קליין דערפעל [אין שאטלאנד]; א גרויסע שטיינערנע טרונע [סארקאפאג], וועלכע איז אין דערזעלבער צייט א מין מצבה.

clack *n. and v.* (קלעק) א גראגער, קאלאקאטקע; א קלאפער [אין א מיהל]; קלאפעריי; פלוידעריי; דער פלאפלער [דער צונג]; קלאפען; פלוידערען.

clack'-box *n.* (קלעק'-באקס) א קעסטעל מיט ווענטילען [דעקלעך וואס עפענען זיך און פערמאכען זיך אויטאמאטיש] אין לאקאמאטיווען אין אנדערע מאשינען.

clack'-dish *n.* (קלעק'-דיש) א הילצערנע פושקע מיט א קלאפענדען דעקעל, אין וועלכע בעטלער פלעגען אמאל קלייבען נדבות.

clack'-door *n.* (קלעק'-דאור) אן אייזערנע אדער קופערנע ברעטעלע, וועלכע פערדעקט דאס לאך אין א ווענטיל-קעסטעל.

clack'er *n.* (קלעק'-ער) א קלאפער; א גראגער [צו שרעקען פייגלען]; א פלאפלער.

clack'-valve *n.* (קלעק'-וועלוו) א ווענטיל [דעקעל] מיט איין אויערעל און א פאמפע.

clad *a.* (קלעד) געקליידעט.
In winter we must be warmly clad.

claim *v. and n.* (קליים) 1. פאדערען עפעס; פרעטענדירען; בעהויפטען א זאך; טענה'ן; 2. די פאדערונג, די פרעטענזיע אויף עפעס; דאס בעהויפטען א זאך; 3. ערד-אייגענטום, אויף וועלכע מען קען אנווייזען א רעכט.
1. She claims to be 20 years of age. 2. Italy is laying claim to Tripoli.

clai'mable *a.* (קליי'-מעבל) וואס קען געפאדערט ווערען.

clai'mant *n.* (קליי'-מענט) דער פרעטענדירער; איינער וואס פאדערט עפעס [לויט'ן רעכט].

claim'-no'tice *n.* (קליים'-נאו'-טיס) א נאטיץ, וועלכע א קאלאניסט אין די מערב-געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען הענגט אויף צו מעלדען, אז דאס שטיקעל לאנד, וואס ער האט פערנומען, געהערט צו איהם.

clair'-obscure' *n.* (קלעהר'-אב-סקיור') ז. *chiaroscuro*

clairvoy'ance *n.* (קלעהר וואי' ענס) העל-זעהונג; די זעהונג פון זאכען, וועלכע א געוועהנליך אויג קען ניט זעהן [ווי מען גלויבט וועגען מענשען וואס געפינען זיך אין אן אונגארמאלען גייסטיגען צושטאנד]; די דורכדרינגליכקייט, דאס בעגעהמען א זאך טיעף און שנעל.

clairvoy'ant *n. and a.* (קלעהר-וואי'-ענט) העל-זעהענד; זעהענד פערבארגענע זאכען; א מענש, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער האט די קראפט צו זעהן זאכען, וועלכע א געוועהנליך אויג קען ניט זעהן.

clam *n., v. and a.* (קלעם) די וועגנוס-מושעל [א מין אמעריקאנער עסבארע מאלוסקעל, ביי וועלכער די מושעל בעשטעהט פון צוויי מולטערלעך]; אן אויסגעלענגטע קופע [ווי פון צינעל]; דער צוזאמענקלאנג פון פיעל גלאקען מיט איין מאל; זוכען אדער אויסגראבען וועגנוס-מישעלען; רריינגען אויף אלע גלאקען מיט איין מאל; מאכען קלינגען א גלאק מיט א פערדומפטען קלאנג; צוזאמענגרייטשען;

צונויפקלעפען; קלעפיג; ווייך, פייכט און קלעפיג.

clam'ant *a.* (קלעמ'-ענט) רופענד נאך הילף; דרינגענד; שרייענד.

clam'-bake *n.* (קלעמ'-בייק) א פיקניק ביים ברעג פון ים, וואו מען עסט געבאקענע ווענוס-מושלען.
The society celebrated its anniversary with a clam-bake at the seashore.

clam'ber *v. and n.* (קלעמ'-בער) קלעטערן; דאס קלעטערען.

clam'mer *n.* (קלעמ'-ער) א מין קלאמער אויף א שטריק, מיט וועלכען מען כאפט חיות און פלאנצען פון גרונט ים; איינער וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט פאנגען און פערקויפען ווענוס-מושלען.

clam'mily *adv.* (קלעמ'-אי-לי) קלעפעדיג; קאלט און פייכט-קלעפעדיג.

clam'miness *n.* (קלעמ'-אי-נעס) קלעפעריגקייט.

clam'ming *n.* (קלעמ'-אינג) דאס זוכען און פאנגען ווענוס-מושלען. ז. *clam*.

clam'my *a.* (קלעמ'-אי) קלעפעדיג.

clam'or *n. and v.* (קלעמ'-אר) 1. א הויכער געשריי, א שטארקער געשריי; א שטארקע פאדערונג; 2. הויך שרייען; שטארק פאדערען אדער שטרייטען.
2. The audience clamored to hear the speaker of the day.

clam'orer *n.* (קלעמ'-אר-ער) א שרייער, א לארם-מאכער.

clam'orous *a.* (קלעמ'-אר-אס) שרייענדיג, לארמענדיג; שטארק פאדערענדיג.

clam'orously *adv.* (קלעמ'-אר-אס-לי) דורך געשריי אדער לארם; מיט א הויכען געשריי.

clam'orousness *n.* (קלעמ'-אר-אס-נעס) דאס זיין לארעמדיג אדער שרייעריש.

clamp *n. and v.* (קלעמפ) א קלאמער, א קלאמער-אייזען [אזא געצייג עמוואס איינצוקלעמען אום צו האלטען פעסט]; בעפעסטיגען אדער פעסטהאלטען מיט א קלאמער; אן אויפגעשטעלטע קופע ציגעל צום אויסברענען; ברענען ציגעל וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אין א קופע; א קופע שטיין-קויהלען צום אויסברענען אויף האקאס-קויהלען.

clamp'-dog *n.* (קלעמפ'-דאג) אזא קלאמער-שרויב-שטאק.

Clamp-dog

clam'per *n.* (קלעמ'-פער) אזא אייזען מיט שפיצען וואס ווערט צוגעשלאגען צו שיך, כדי זיך נים אויסצוגליטשען געהענדיג אויף'ן אייז.

clam'ping *n.* (קלעמ'-פינג) דאס ברענען ציגעל וועלכע זיינען צונויפגעשטעלט אין א קופע; צוזאמענקלאמערען מיט א קלאמער-אייזען.

clamp'-screw *n.* (קלעמפ'-סקרו) א קלאמער-שרויב-שטאק [אזא טישלער-געצייג].

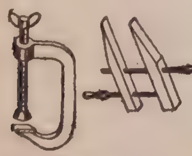
Clamp-screws

clam'-shell *n.* (קלעמ'-שעל) די מושעל פון אזעלכע קליינע קרעבס-עהנליכע חיה'לעך; דאס מויל.

clam'-tongs *n.* (קלעמ'-טאנגז) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו כאפען ווענוס-מושלען. ז. *clam*.

clan *n.* (קלען) א שטאם [שבט]; א קליקע; א סעקטע; א באנדע.

clandes'tine *a.* (קלען-דעס'-טין) בסוד, געהיים; פער'גנב'עט, בגנבה.
The lovers held a clandestine meeting.

clandes'tinely *adv.* (קלען-דעס'-טין-לי) אין געהיים; פריוואט.

clandes'tineness *n.* (קלען-דעס'-טין-נעס) דאס זיין געהיים; דאס האלטען בסוד.

clang *n. and v.* (קלענג) שאלען, קלינגען; א קלאנג, א שאל [תרועה].

clan'gor *n. and v.* (קלענ'-גאר) א שאל [תרועה]; א מעטאלענער קלאנג; שאלען; קלינגען.

clan'gorous *a.* (קלענ'-גא-ראס) קלינגענד, שאלענד.

clank *n. and v.* (קלענק) א מעטאלענער קלונג, א קלינגעריי; קלינגען.
The clank of chains was heard.

clan'nish *a.* (קלענ'-איש) וואס איז שייך צו א שטאם [שבט]; פעראייניגט, צונויפגעבונדען ווי א שטאם.

clan'nishly *adv.* (קלענ'-איש-לי) אויף דעם אופן פון א שטאם [שבט].

clan'nishness *n.* (קלענ'-איש-נעס) דאס זיין פעראייניגט און צוזאמענהאלטען ווי א שטאם [שבט].

clan'ship *n.* (קלענ'-שיפ) דאס זיין פעראייניגט אין א פאמיליע אדער שבט.

clans'man *n.* (קלענז'-מען) א מיטגליעד פון א שבט.

clap *v. and n.* (קלעפ) 1. קלאפען, שלאגען; פאטשען מיט די הענד; 2. אפלאדירען; זיך געבען די הענד; 3. א קלאפ, א טראסק, א זעץ; 4. דאס אפלאדירען דורך פאטשען מיט די הענד; 5. א טריפער [א וועגערישע קראנקהייט].
1. Children like to clap hands. 3. A clap of thunder disturbed his thoughts.

clap a pis'tol (קלעפ ע פיס'-טאל) אנשטעלען א רעוואלווער.

clap a trick (קלעפ ע טריק) אבטהאן א שפיצעל.

clap a writ (קלעפ ע ריט) לאדען איינעם א שריפטליך צום געריכט.

clap'board *n. and v.* (קלעפ'-בארד) א דאך-שינדעל; אזא לאנג דין ברעטעל וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען די אויסען-זייט פון א הילצערנעם הויז; בעשלאגען א הויז מיט ברעטער.

clap'-bread *n.* (קלעפ'-ברעד) שאטישע קוכען [פון האבער-מעהל].

clap'-cake *n.* (קלעפ'-קייק) ז. *clap-bread*.

clap'-doc'tor *n.* (קלעפ'-דאק'-טאר) א דאקטאר פאר וועגערישע קראנקהייטען [אלס שפאט-נאמען]; א דאקטאר א פושער.

clap eyes on (קלעפ איז אן) ריכטען די אויגען, קוקען; זעהן.

clap hands (קלעפ הענדז) זיך געבען די הענד ביי דעם שליסען אן אבמאך; זיך געבען די הענד; פאטשען מיט די הענד [ווי קינדער].

•**clap hold of** (קלעפ האולד אוו) פלעצליך גראב אנכאפען.

clap hold on (קלעפ האולד אן) ז. *clap hold of*.

clap in (קלעפ אין) אריינשלאגען.

clap'-net *n.* (קלעפ'-נעט) א שלאגנעץ [אזא פויגעל-נעץ וואס פערקלאפט זיך פון זיך אליין].

clap of thun'der (קלעפ אוו טהאנ'-דער) א דונער-שלאג.

clap on sails (קלעפ אן סיילז) אנציהען די זעגעל.

clap'per *n.* (קלעפ'-ער) א קלאפער, א הענד-פאטשער, אן אפלאדירער; דאס ציינגעל [קלעפעל] פון א גלאק; א קלאפ-האמערעל.

clap'per-bill *n.* (קלעפ'-ער-ביל) אזא שטארך.

clap'perclaw *v.* (קלעפ'-ער-קלאה) זידלען, שימפפען; שלאגען; דראפען.

clap'pering *n.* (קלעפ'-ער-אינג) דאס ציהען דאס ציינגעל [קלעפעל] פון א גלאק.

clap'per-valve *n.* (קלעפ'-ער-וועלוו) א קלאפ-ווענטיל [אזא ווענטיל אויף א זאווישסקע אין א דאמפף-מאשין].

clap'-stick *n.* (קלעפ'-סטיק) א קלעפעל, א גראגער פון א נאכט-וועכטער.

clap'trap *n. and a.* (קלעפ'-טרעפ) 1. קונצען אין רעדען אדער שפיעלען ארויסצורופען אפלאדיסמענטען; 2. געמאכט נאר צו קריגען אפלאדיסמענטען.
1. His speech was nothing but claptrap.

clap up (קלעפ אפ) שנעל אבטהאן; איינשפארען אין געפענגניס.

clap up togeth'er (קלעפ אפ טו-געטה'-ער) שנעל צונויפפאקען.

claque *n.* (קלעק) געדונגענע בראווא-פאטשער אין א טהעאטער.
The claque in the theatre was very large that evening.

claqueur' *n.* (קלע-קויר') א קליאקער [א געדונגענער בראווא-פאטשער אין א טהעאטער].

clarabel'la *n.* (קלער-ע-בעל'-א) אן ארגעל וואס האט אין זיין טאן-רעגיסטער האלצערנע פייפלען [וועלכע גיבען א ווייכען אנגענעהמען טאן].

Clare *n.* (קלעהר) א מאנאשקע פון דעם ארדען סענט-קלער.

clare'-obscure' *n.* (קלעהר'-אב-סקיור') דאס העל-דונקעל [אין מאלען].

clar'et *n. and a.* (קלער'-עט) קלארעט-וויין- [א מין פראנצויזישער רויטער וויין]; רויט-וויין; וואס האט דעם קאליר פון קלארעט-וויין.

clar'et-cup *n.* (קלער'-עט-קאפ) אזא קאלטער זומער-געטראנק.

clarifica'tion *n.* (קלער-אי-פי-קיי'-שאן) דאס לייטערן, דאס רייניגען, דאס קלאר מאכען; דאס קלערען אדער לייטערען פליסיגקייטען.

clar'ifier *n.* (קלער'-אי-פאי-ער) עמוואס וואס לייטערט אדער רייניגט; א כלי אין וואס מען לייטערט אדער קלערט פליסיגקייטען.

clar'ify *v.* (קלער'-אי-פאי) 1 קלאר מאכען; 2. ריין מאכען; לייטערען.
1. Not all writers are able to clarify their thoughts.

clar'inet *n.* (קלער'-אי-נעט) א קלארנעט [אזא מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט].

Clarinet

clarinet'tist *n.* (קלער-אי-נעט'-איסט) א קלארנעט-שפיעלער.

clar'ion *n.* (קלער'-אי-אָן) א קלאריאָן [אַזאַ טרומייט]; אַ קלאַנג וואָס איז ענליך צו דעם וואָס קומט פון אַ קלאַריאָן.
We heard the clarion call to duty.

clarionet' *n.* (קלער-אי-אַ-נעט') ז. *clarinet*

claris'onous *a.* (קלע-ריס'-אַ-נאָס) וואָס האָט אַ קלאָרען, ריינעם קלאַנג.

cla'ro-obscu'ro *n.* (קלאַ'-ראָו-אַב-סקוה'-ראָו) ז. *chiaroscuro*

cla'ry *n.* (קליי'-רי) אַ מין גראָז, וואָס מען בענוצט אין אַ זאַלב פאַר די אויגען.

cla'ry-wa'ter *n.* (קליי'-רי-הוואָ'-טער) אַ מין געטראַנק, וואָס ווירקט גוט אויף די פערדייאונג.

clash *n.* and *v.* (קלעש) צוזאַמענשטויסען, אַבשלאָגען אַן עפּעס; קומען אין אַ צוזאַמענשטויס; ווידערשפּרעכען; דער קלאַפּ ביי אַ צוזאַמענשטויס.
There was a clash between the landlord and his tenant.

clash'ing *n.* (קלעש'-אינג) דאָס אָנשטויסען זיך איינע אויף די אַנדערע; דאָס אַבקלאַפּען זיך איינע אויף די אַנדערע; דער שטרייט, ויכוח.

clash'ingly *adv.* (קלעש'-אינג-לי) אין אַ צוזאַמענשטויס; אין אַ ווידערשפּרוך.

clash of opin'ion (קלעש אָוו אָ-פּינ'-יאָן) אַ צוזאַמענשטויס פון געגענזעצליכע מיינונגען.

clasp *n.* and *v.* (קלעספּ) אַ קלאַמער, אַ העקעל; אַ ספּראַנדזשקע: אומאַרמונג; פעסט אַנגעהמען מיט דער האַנד; שטאַרק אומאַרמען, שטאַרק אַרומנעהמען.

clas'per *n.* (קלעס'-פּער) דער אָדער דאָס וואָס אומאַרעמט, וואָס כאַפּט אַרום; די ראַנקע [דאָס דינע צווייגעלע פון געוויסע פלאַנצען, ווי אַ ווייגשטאָק א. ד. ג.], וואָס דרעהט זיך אַרום עפּעס, כדי אויפצוהאַלטען די פלאַנצע; אַ ספּעציעלער אָרגאַן, מיט וועלכען אַ בעשעפעניס פון איין געשלעכט כאַפּט אַרום און האַלט נעבען זיך איינע פון צווייטען געשלעכט, ווי ביי פיעלע אינזעקטען, פיש א. ד. ג.

clas'pered *a.* (קלעס'-פּערד) וואָס האָט ראַנקען אָדער אומאַרמונגס-אָרגאַנען.

clasp'-hook *n.* (קלעספּ'-הוק) אַ פּאָר העקלעך, וואָס פעראייניגען זיך דורך אַ רינגעל.

clasp'-knife *n.* (קלעספּ'-נאַיף) אַ מעסער וואָס לעגט זיך אַריין אין שטיל, אַ טאַשען-מעסער.

clasp'-lock *n.* (קלעספּ'-לאַק) אַ שלאָס מיט אַ פּרוזשינע.

clasp'-nail *n.* (קלעספּ'-נייל) אַ טשוואָק, ביי וועלכען דאָס קעפּעל איז מיט שפּיצען וואָס דרינגען אַריין אין האָלץ.

class *n.* and *v.* (קלעס) אַ קלאַס [אין אַ שוהל]; אַ גרופּע פון מענשען אָדער זאַכען, וואָס זיינען מעהר אָדער ווייניגער ענליך איינע צו די אַנדערע לויט די אייגענשאַפטען אָדער לויט די אומשטענדען; אַ שטאַנד; קלאַסיפיצירען; איינטיילען לויט'ן סדר.

class'able *a.* (קלעס'-עבל) וואָס קען קלאַסיפיצירט ווערען; וואָס קען זיין צוגערעכענט צו אַ געוויסען קלאַס.

class'-day *n.* (קלעס'-דיי) אין די אַמעריקאַנער העכערע שוהלען — דער טאָג אין ענדע פון סעזאָן, ווען קיין געוועהנליכע למודים קומען ניט פאָר, און די שילער פון די העכערע קלאַסען, וואָס ענדיגען דיעזען יאָהר, דעקלאַמירען, זינגען א. ד. ג.

class'-fel'low *n.* (קלעס'-פעל'-אָו) אַ חבר פון דעם זעלבען קלאַס; אַ חבר פון איין חדר.

class'ible *a.* (קלעס'-איבל) ז. *classable*

clas'sic *a.* and *n.* (קלעס'-איק) קלאַסיש; מוסטערהאַפט; וואָס איז שייך צו דער אַלט-גריכישער און רוימישער קולטור; אַ קלאַסיקער, אַ פערפאַסער פון הויכען ראַנג, אַ מוסטערהאַפטער שרייבער; אַ קלאַסישעס ווערק.

clas'sical *a.* (קלעס'-אי-קעל) קלאַסיש; מוסטערהאַפט; וואָס איז שייך צו אַ קלאַס אָדער ראַנג; וואָס איז שייך צו קלאַסיפיצירונג.
He is an authority on the classical languages.

clas'sicalism *n.* (קלעס'-אי-קעל-איזם) קלאַסישער סטיל; קלאַסיציזם; דאָס קענען די אַלט-גריכישע און רוימישע ליטעראַטור.

clas'sicalist *n.* (קלעס'-אי-קעל-איסט) אַ קענער פון דער אַלט-גריכישער און רוימישער ליטעראַטור; אַ שטאַרקער אַנהענגער פון דער קלאַסישער [גריכיש-רוימישער] קונסט.

classical'ity *n.* (קלעס-אי-קעל'-אי-טי) דאָס זיין הויך, מוסטערהאַפט, אָדער פון ערשטער ראַנגע [ווי אין דער ליטעראַטור].

clas'sical Lat'in (קלעס'-אי-קעל לעט'-אין) קלאַסישע אָדער אַלטע לאַטיין.

clas'sically *adv.* (קלעס'-אי-קעל-אי) אויף אַ קלאַסישען אופן, מוסטערהאַפט, אויף דער אַרט פון מוסטערהאַפטע פערפאַסערס.

clas'sicalness *n.* (קלעס'-אי-קעל-נעס) ז. *classicality*

clas'sicism *n.* (קלעס'-אי-סיזם) קלאַסיציזם; דער קלאַסישער סטיל אָדער אויסדריקע; דאָס אַנגעהמען אָדער נאָכאַהמען די אַלטע גריכיש-רוימישע ליטעראַטור און קונסט.

clas'sicist *n.* (קלעס'-אי-סיסט) אַ קענער פון דער קלאַסישער [גריכיש-רוימישער] שפּראַך און ליטעראַטור; אַ קלאַסיציסט [איינער וואָס פאָדערט, אַז די הויפּט לימודים אין די מיטעלע שוהלען זאָלען זיין גריכיש און לאַטיין].

clas'sicize *v.* (קלעס'-אי-סאַיז) מאַכען קלאַסיש; ווירקען מען זאָל אַנגעהמען דעם אַלטען גריכיש-רוימישען סטיל.

clas'sic lear'ning (קלעס'-איק לויר'-נינג) די אַלט-קלאַסישע געלעהרזאַמקייט [דאָס קענען די שפּראַך און ליטעראַטור פון די אַלטע גריכען און רוימער].

clas'sic style (קלעס'-איק סטאַיל) דער קלאַסישער סטיל [דער סטיל פון די אַלטע גריכען און רוימער אין פערשיעדענע פאָרמען פון ליטעראַטור און קונסט].

clas'sifiable *a.* (קלעס'-אי-פאַי-עבל) וואָס קען קלאַסיפיצירט ווערען, וואָס קען איינגעטיילט ווערען אין קלאַסען.

classif'ic *a.* (קלע-סיפ'-איק) וואָס איז שייך צו קלאַסיפיקאַציאָן; קלאַסען-בילדענד; אונטערשיידענד.

classifica'tion *n.* (קלעס-אי-פי-קיי'-שאָן) קלאַסיפיקאַציאָן, איינטיילונג אין קלאַסען.

clas'sificator *n.* (קלעס'-אי-פי-קיי-טאָר) דער וואָס קלאַסיפיצירט, וואָס טיילט איין אין קלאַסען.

clas'sificatory *a.* (קלעס'-אי-פי-קע-טאָ-רי) וואָס געהערט צו דער איינטיילונג אין קלאַסען; וואָס לאָזט זיך איינטיילען אין קלאַסען.

clas'sifier *n.* (קלעס'-אי-פאַי-ער) דער קלאַסיפיצירער, איינטיילער אין קלאַסען; דער סמן, מיט וועלכען מען בעצייכענט יעדען קלאַס ביים קלאַסיפיצירען.

clas'sify *v.* (קלעס'-אי-פאַי) קלאַסיפיצירען, זאָרטירען.

clas'sis *n.* (קלעס'-איס) אַ קירכען-געריכט ביי געוויסע קריסטליכע סעקטען.

class'man *n.* (קלעס'-מען) אין דיא ענגלישע אוניווערזיטעטען — איינער וואָס איז דורכגעגאַנגען דעם שלוס-עקזאַמען און איז אַנגענומען אין עהרען-קלאַס.

class'mate *n.* (קלעס'-מייט) אַ קלאַס-קאַמעראַד, אַ חבר פון דעם זעלבען קלאַס.

clas'tic *a.* (קלעס'-טיק) וואָס צובערעכט אָדער פעראורזאַכט צו צוברעכען אין טיילען; צוזאַמענגעשטעלט פון שטיקעלעך; ברעקעלדיג.

clat *n.* and *v.* (קלעט) אַ קופּע; בהמה'שע מיסט; פאַנאַנדערשיטען מיסט איבער'ן פעלד; אַבשניידען די שמוציגע קאַלטענעוואַטע וואָל פון אַ שעפּס.

clath'rate *a.* (קלעטה'-רייט) געבויט ווי אַ גראַטע [ביי געוויסע פלאַנצונגען און חיות].

clat'ter *n.* and *v.* (קלעט'-ער) רוישען; קלאַטשען; פּילדערען; פּלאַפּלען; פּלוידערען; אַ ליאַרם, געפּילדער; פּלוידערייַ.

clat'teringly *adv.* (קלעט'-ער-אינג-לי) מיט אַ ליאַרם, מיט אַ געפּילדער.

clau'dent *a.* (קלאָה'-דענט) וואָס עפענט זיך און פערמאַכט זיך [ווי די ברעמען פון אַן אויג]; וואָס דריקט זיך צונויף און לאָזט זיך פאַנאַנדער [ווי די מוסקולען].

clause *n.* (קלאָהז) אַ זאַץ אָדער נעבענזאַץ [אין גראַמאַטיק]; אַ פּאַראַגראַף [אין אַ דאָקומענט]; אַ ספּעציעלע בעדינגונג [ווי אין אַ קאָנטראַקט א. ד. ג.].

claus'tral *a.* (קלאָהס'-טרעל) קלויסטערליך, וואָס איז שייך צו אַ קלויסטער; ענליך צו אַ קלויסטער.

claustropho'bia *n.* (קלאָהס-טראָ-פאָו'-בי-אָ) די מורא צו זיין אין אַ פּלאַץ, וועלכער איז אַרומגעצאַמט און פערשלאָסען [אַ מין גייסטיגע קראַנקהייט].

clau'sular *a.* (קלאָה'-זשו-לאַר) וואָס בעשטעהט פון זעצע אָדער אַרטיקלען.

clau'sure *n.* (קלאָה'-זשור) דער שלאָס פון אַ בוך [דער העקעל, וועלכער פערשליסט ביידע טאָוולען איינע צו דער אַנדערער].

cla'vate *a.* (קליי'-ווייט) ווי אַ קלין [וואָס איז פון אונטען דינער און פון אויבען דיקער]; גוזעוואַטע, סוקעוואַטע, מיט שפּיצען, מיט ברעגלעך; ווי אַ טשוואָק.

cla'vated *a.* (קליי'-וויי-טעד) ז. *clavate*

cla'vately *adv.* (קליי'-ווייט-לי) אין דער פאָרם פון אַ קלין [אונטען דינער און אויבען דיקער].

clav'ecin *n.* (קלעוו'-ע-סין) אַ קלאַוועסין [אַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט].

clav'ellated *a.* (קלעוו'-ע-ליי-טעד) וואָס קומט פון איבערגעברענטע האָלץ [אין כעמיע].

cla'ver *n.* (קליי'-ווער) פּוסטע רייד; דברים בטלים.

claviatur' *n.* (קלעוו-אי-ע-טוהר') אַ קלאַוויאַטורע [אין אַ פּיאַנאָ אָדער אָרגעל].

clav′ichord *n.* (קלעוו′-אי-קארד) א קלאווירקארד, א פארטאפיאנא.

clav′icle *n.* (קלעוו′-איקל) דער שליסעל־ביין [דער ביין וואס געהט פון האלז ביי דער פלייצע צו דעם ברוסט־ביין].

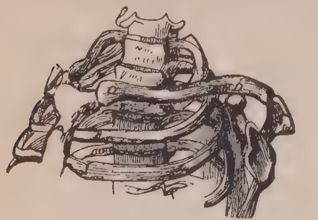

Clavicle

clavic′ular *a.* (קלע-וויק′-יו-לאר) וואס אנבעלאנגט צו דעם שליסעל־ביין.

clavic′ular ar′tery (קלע-וויק′-יו-לאר אר′-טע רי) די שליסעל־ביין ארטעריע. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

clavic′ulate *a.* (קלע-וויק′-יו-לייט) וואס האט א שליסעל־ביין.

clavier′ *n.* (קלע-וויער′) א קלאוויער, א פארטאפיאנא; דאס ברעט פון א קלאוויער וואו די קלאווישען [די ביינדלעך] זיינען.

clav′iform *a.* (קלעוו′-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קלין אדער האק.

clav′iger *n.* (קלעוו′-אי-דזשער) איינער וואס האלט די שליסלען פון א הויז.

cla′vis *n.* (קליי′-וויס) א שליסעל; א שליסעל צו א שיפרירטען שריפט.

claw *n. and v.* (קלאה) א שארפער נאגעל [ביי חיות]; א געצייג מיט א שפאלט; קראצען אדער צורייסען מיט די שארפע נעגעל; קראצען.

claw′back *n.* (קלאה′-בעק) א רוקען־קראצער.

clawed *a.* (קלאהד) וואס האט שארפע נעגעל.

claw′-foot *n. and a.* (קלאה′-פוט) א פוס פון א טיש אדער אנדער מעבעלשטיק וואס איז עהנליך צו א פוס פון א פויגעל; וואס האט פיס מיט נעגעל.

claw′-foot′ed *a.* (קלאה′-פוט′-עד) וואס האט פיס מיט שארפע נעגעל.

claw′-ham′mer *n.* (קלאה′-העמ′-ער) א האמער אויבען מיט א שפאלט [צום ארויסציהען נעגעל]; א פראק.

claw′-sick *a.* (קלאה′-סיק) וואס איז קראנק אויף קלויען־זייכע [אזא קראנקהייט פון די פיס ביי בהמות].

claw′-sick′ness *n.* (קלאה′-סיק′-נעס) קלויען־זייכע [אזא קראנקהייט פון די פיס ביי בהמות].

clay *n. and v.* (קליי) ליים; בעדעקען מיט ליים צו בעמיסטיגען דאס פעלד; רייניגען מיט ליים.

clay′-brained *a.* (קליי′-בריינד) דום, נאריש.

clay′-cold *a.* (קליי′-קאולד) קאלט ווי ערד; אהן לעבען.

clay′-col′ored *a.* (קליי′-קאל′-ארד) וואס האט דעם קאליר פון ליים.

clay′-daubed *a.* (קליי′-דאהבד) בעשמירט מיט ליים.

clayed *a.* (קלייד) בעדעקט מיט ליים, בעמיסטיגט, געקאלכט.

clay′ey *a.* (קליי′-אי) ליימיג; בעשמירט מיט ליים.

clay′-ground *n.* (קליי′-גראונד) א ליימיגער באדען.

clay′ing *n.* (קליי′-אינג) דאס בעזייטיגען פון פארבען אין דער צוקער־פאבריקאציאן דורך דעם געברויך פון ליים.

clay′ish *a.* (קליי′-איש) ליימיג; עהנליך צו ליים.

clay′-kiln *n.* (קליי′-קיל) אזא אויווען צום אויסברענען ליים.

clay′-mill *n.* (קליי′-מיל) א מיהל צום מאלען ליים.

clay′more *n.* (קליי′-מאור) א פערצייטיגער שאטלענדישער גרויסער שווערד.

clay′-pit *n.* (קליי′-פיט) א גרוב וואו מען גראבט ליים.

clay′-yel′low *a.* (קליי′-יעל′-או) ליים־געלב.

cleam *v.* (קליעם) בעשמיערען מיט ליים; בעשמיערען; פלאסטערען.

clean *a. and v.* (קליען) ריין, נעט; אין גאנצען, פאלשטענדיג; רייניגען, ריין מאכען.

clean bill of health (קליען ביל אוו העלטה) א צייגניס, אז די שטאדט אדער שיף געפינט זיך אין א גוטען געזונדס־צושטאנד [אין צייט פון קאראנטין].

clean′-cut *a.* (קליען′-קאט) 1. פון גוטען כאראקטער; פון א שעהנער פארם; 2. שארף, צום פונקט.

1. He is a **clean-cut** gentleman. 2. The lawyer made a **clean-cut** argument.

clea′ner *n.* (קליע′-נער) א פערזאן אדער זאך וואס רייניגט.

clean field (קליען פיעלד) א פעלד וואס איז אויסגערייניגט פון ווילדע גראז.

clean forgot′ten (קליען פאר-גאט′ן) אין גאנצען פון זכרון ארוים.

clean gone (קליען גאהן) גאר משוגע.

clean′-han′ded *a.* (קליען′-העג′-דעד) אונשולדיג, ריין פון שולד; זייענדיג א נקי־כפים.

clean hands (קליען הענדז) א נקי־כפים, אן עהרליכער, אן אונשולדיגער.

clea′ning *n.* (קליע′-נינג) דאס ריינמאכען; די נאכגעבורט [פון געבורטס־ארט] ביי חיות.

clea′ning-machine′ *n.* (קליע′-נינג-מע-שין′) א רייניגונגס־מאשין אין זייד־וועבערייען צו רייניגען די זייד־פעדים.

clea′nish *a.* (קליע′-ניש) ריינליך.

clean′lily *adv.* (קלענ′-לי-לי) ריינליך; געשיקט, נעט.

clean′-limbed *a.* (קליען′-לימד) מיט א רעגעלמעסיגער פראפארציאנעלער פיגור.

clean′liness *n.* (קלענ′-לי-נעס) ריינקייט, זויבערקייט.

Cleanliness is next to godliness.

clean′ly *adv.* (קליענ′-לי) ריינליך; אויף א ריינעם אופן; אנשטענדיג; אין גאנצען, פאלשטענדיג.

clean′ly *a.* (קלענ′-לי) ריין, זויבער.

clean′ness *n.* (קליענ′ נעס) ז. ***cleanliness***

clean′ness of hands (קליענ′-נעס אוו הענדז) אונשולדיגקייט.

clean out (קליען אוט) אבנעהמען דאס לעצטע; אברייניגען; אויסרייניגען; אויספערקויפען; ארויסווארפען.

cleanse *v.* (קלענז) רייניגען, פוצען גייסטליך אדער קערפערליך; אבוואשען, אברייניגען.

clean′ser *n.* (קלענ′-זער) רייניגער, פוצער; א זאך וואס רייניגט, א רייניגונגס מיטעל.

clean′-shaped *a.* (קליען′-שייפט) שעהן געבויט, פראפארציאנעל געוואקסען.

clean′sing *a. and n.* (קלענ′-זינג) רייניגענדיג, פוצענדיג; צום רייניגען; דאס רייניגען; דער שמוץ וואס ווערט אבגערייניגט.

clean thing (קליען טהינג) דאס ריכטיגסטע, דאס גלייכסטע, דאס אויפריכטיגסטע.

It would have been the **clean thing** to say at once that no debate would be allowed on the subject.

clean′-up *n.* (קליען′-אפ) א גענערעלע רייניגונג.

clear *a. and v.* (קליער) קלאר; דייטליך; העל; ריין; ריין פון שולד; בעשיינפערליך; פריי; גאנץ; נעטא [פערדיענסט]; גענצליך; ערקלערען; קלאר מאכען; רייניגען; בעפרייען, אב׳פטר׳ען.

clear accounts′ (קליער ע-קאונטס′) אויסגלייכען א רעכנונג; קוויטירען א רעכנונג.

clear a debt (קליער ע דעט) בעצאהלען א חוב.

clear a dif′ficulty (קליער ע דיפ′-אי-קאל-טי) גובר זיין א שוועריגקייט.

clear′ance *n.* (קליער′-ענס) 1. קלארמאכונג; אוועקראמונג; אברייניגונג; 2. די ערלויבנים וואס א צאל־אמט גיט א שיף אבצוזעגלען; 3. א צווישען־רוים, שפיעל־רוים [צווישען טיילען פון א מאשין]; 4. די אבצאהלונג פון א חוב; דער רעכנונגס־אויסגלייך פון טשעקס אדער באנק־אנווייזונגען.

1. They made a **clearance** to the interior of the mine. 2. The captain secured his **clearance** papers. 3. There is too much **clearance** between the cylinder cover and the piston.

clear a port (קליער ע פאורט) ארויסגעהן פון האפען.

clear arch (קליער ארטש) דער אויבערשטער טייל פון פענסטער אין א קירך.

clear as mud (קליער עז מאד) קלאר ווי באב־יויך [אונפערשטענדליך].

clear a store (קליער ע סטאור) מאכען אן אויסכערקויף אין א קראם, זי אבצוליידיגען.

clear away′ (קליער ע-הוויי′) אבראמען, אוועקנעמען.

clear case (קליער קייס) אן אונצווייפעלהאפטע זאך.

clear coast (קליער קאוסט) זיכערער ברעג [פון א ים].

clear con′science (קליער קאנ′-שענס) א ריינער געוויסען.

clear′er *n.* (קליער′-ער) רייניגער; א זאך וואר רייניגט.

clear′-eyed *a.* (קליער′-איד) וואס האט א קלארע אויג; שארפזיכטיג; שארפזיניג.

clear for ac′tion (קליער פאר עק′-שאן) מאכען פארטיג צום קאמפף.

clear gain (קליער גיין) ריינער אדער נעטער פראפיט.

clear′-grit *a.* (קליער′-גריט) אפענהערציג, ריין, ענטשלאסען; אונצווייפעלהאפט.

clear′-head′ed *a.* (קליער′-הער′ ער) מיט א קלארען קאפ.

clear′ing *n.* (קליער′-אינג) דאס מאכען ריין; דאס ריינוואשען פון שולד; א שטיק לאנד פריי פון בוימער; דאס אויסגלייכען די חשבונות אין דעם געמיינשאפטליכען געשעפטס־לאקאל וואס באנקירען האבען פאר גענענזייטיגע אברעכנונגען פון געלד־אנווייזונגען.

clear′ing-house *n.* (קליער′-אינג-האוס) א געשעפטס־הויז פאר געמיינשאפט־

ליכע באנק=אברעכנונגען, וואו עס ווערען אויסגעגליכען די רעכנונגען פון געלד אנווייזונגען, טשעקס א. ד. ג. פון פערשיעדענע באנקען.

clear'ing-plow *n.* (קליער'-אינג-פלאו) אזא גרויסער אקער=אייזען מיט וועלכען מען אקערט אויף נייע, נאך קיין מאל ניט געאקערטעס לאנד.

clear'ing-sale *n.* (קליער'-אינג סייל) אן אויספערקויף.

clear'ly *adv.* (קליער'-לי) קלאר, איינפאך, בעשיינפערליך.

clear'ness *n.* (קליער'-נעס) דורכזיכטיגקייט, קלארקייט, העלקייט; דייטליכקייט.

clear off a crime (קליער אף ע קראים) אראבווארפען דעם חשד פון א פערברעכען.

clear out (קליער אוט) נעהמען דעם וועג, מאכען פליטה; אויסרייניגען, אויסראמען; אבנעהמען פון אימעצען אלעס וואס ער האט; ארויסווארפען, ארויסטרייבען.

clear rec'ord (קליער רעק'-ארד) א ריינע רעפוטאציע, א ריינער נאמען.

clear'-sigh'ted *a.* (קליער'-סאי'-טעד) שארפזיכטיג; וואס האט א וויטען בליק אין דער צוקונפט.

clear'-sigh'tedness *n.* (קליער'-סאי'-טעד נעס) שארפזיכטיגקייט; דאס האבען א קלארען פערשטאנד; דאס האבען א וויטען בליק אין דער צוקונפט.

clear'starch *v.* (קליער'-סטארטש) שטייף מאכען מיט קראכמאל.

clear'starcher *n.* (קליער'-סטאר-טשער) איינער וואס קראכמאלט וועש.

clear'-swing *n.* (קליער'-סהווינג) א גינסטיגע געלעגענהייט; א פרייער שוואונג.

clear the bow'els (קליער טהי באו'-עלז) אברייניגען די געדערים, נעהמען אן אבפיהרונג.

clear the hold (קליער טהי האולד) אויסלאדען [א שיף].

clear the house (קליער טהי האוס) פערלאזען דאס הויז.

clear the ta'ble (קליער טהי טייבל) אבראמען פון טיש.

clear the way! (קליער טהי וויי!) טרעט אב! מאך א ווארע!

clear the weeds (קליער טהי הוויעדז) יעטען, אויסרייניגען פון א גארטען די ווילדע גראז.

clear ti'tle (קליער טאיטל) אונבעשטרייטבארעס רעכט און בעווייזע אויף ערד=אייגענטום.

clear'-toned *a.* (קליער טאונד) הויך קלינגענד.

clear up (קליער אפ) 1. העל ווערען, ליכטיג ווערען; 2. קלאר ווערען אין געדאנק.

1. The weather will **clear up** soon. 2. Further study will **clear up** the matter.

clear up the brow (קליער אפ טהי בראו) זיך אויפמונטערען, זיך אויסטשוכען.

clear weath'er (קליער הוועטה'-ער) שעהנער וועטער.

cleat *v. and n.* (קליעט) בעפעסטיגען מיט ברעטלעך אדער אייזענדלעך; א ברעטעל אדער א שטיקעל אייזען בלעך וואס ווערט בענוצט עפעס צו בעפעסטיגען.

Cleat

clea'vability *n.* (קליע'-ווע-ביל-אי-טי) דאס קענען געשפאלטען ווערען.

clea'vable *a.* (קליע'-וועבל) וואס לאזט זיך שפאלטען.

clea'vage *n.* (קליע'-וויידזש) דאס שפאלטען; דאס זיין צושפאלטען; א שפאלט; א טיילונג; א נייגונג אין געוויסע מינעראלען זיך צו שפאלטען.

cleave *v.* (קליעוו) שפאלטען, צושפאלטען, דורכשפאלטען; קלעפען; זיך אנקלעפען; בעהעפטען; בלייבען טריי.

clea'ver *n.* (קליע'-ווער) א שפאלטער, א צושפאלטער; די האק פון א קצב מיט וועלכער ער האקט פלייש; א האק מיט וועלכער מען שפאלט האלץ.

clea'ving-knife *n.* (קליע'-ווינג-נאיף) א שפאלט=מעסער [אזא מעסער צו שפאלטען האלץ].

clef *n.* (קלעף) נאטען=שליסעל [אזא צייכען אין נאטען].

cleft *n. and a.* (קלעפט) א שפאלט; געשפאלטען.

cleft'-graft *v.* (קלעפט'-גרעפט) אריינפלאנצען א צווייגעל פון איין בוים אין דעם אנדערען דורך איינשפאלטען [מרכיב זיין].

cleft hoof (קלעפט הוף) א געשפאלטענע קאפיטע.

cleft leaf (קלעפט ליעף) א געשפאלטען בלאט [א בלאט, ביי וועלכען דער ראנד ארום און ארום איז אויפגעשפאלטען אדער אויסגעשניטען].

Cleft Leaf

cleg *n.* (קלעג) א פערד=פליעג.

clem *v.* (קלעם) איינקלעמען, איינקוועטשען; אבהאלטען דורך איינקלעמען; הינדערען; פערהונגערען; לאזען פערהונגערען.

Clem'atis *n.* (קלעמ'-ע-טיס) א מין ווילדע וויינטרויבען=פלאנצען, וועלכע זיינען פערשפרייט אין פערשיעדענע לענדער אין פערשיעדענע פארמען.

Clematis

clem'ency *n.* (קלעמ'-ען-סי) 1. בארמהערציגקייט; גנאדע; רחמנות; מילדקייט; צערטליכקייט; 2. מילדקייט פון וועטער.

1. The judge showed **clemency** in sentencing the prisoner. 2. My coming depends upon the **clemency** of the weather.

clem'ent *a.* (קלעמ'-ענט) נארמהערציג; צערטליך; מילד.

clem'ently *adv.* (קלעמ'-ענט-לי) מיט בארמהערציגקייט; מיט רחמנות; מיט מילדקייט.

clench *v. and n.* (קלענטש) איינקלעמען; בעפעסטיגען, צונויפדריקען; פערפעסטיגען א טשוואק פון דער אנדערער זייט, פערניטעווען; צונויפדריקען די האנד אין א פויסט; צונויפבייסען די צייהנער; פעסטשטעלען דורך אן אונבעשטרייטבארען ארגומענט; זיך ארומכאפען איינער דעם אנדערען; א קלאמער, א פעסט=האלטער; א כאפ, אן אנגריף.

clenched fist (קלענטשט פיסט) א צונויפגעדריקטער פויסט.

clench'er *n.* (קלענטש'-ער) א בעפעסטיגער, אן איינקלעמער, א פערניטער; א געצייג צו פערניטען אדער צו פערבויגען א טשוואק פון דעם אנדערען ענד; אן אונבעשטרייטבארער בעווייז אדער ארגומענט.

clench'-nail *n.* (קלענטש'-נייל) א טשוואק וואס ווערט פערניטעט פון דעם אנדערען ענד.

clench'-ring *n.* (קלענטש'-רינג) א רינג וואס די ענדען קומען אריבער איינער אויף דעם אנדערען [ווי א רינג פאר שליסלען].

clepe *v.* (קליפ) אנרופען ביים נאמען; געבען א נאמען; איינלאדען; רופען; אויסשרייען.

clep'sydra *n.* (קלעפ'-סי-דרא) אזא פארצייטיגער וואסער זייגער.

cleptoma'nia *n.* (קלעפ-טא-מיי'-ני-א) קלעפטאמאניע [א גייסטיגע קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין וועלען גנב'נען].

cleptoma'niac *n. and a.* (קלעפ-טא-מיי'-ני-עק) א פערזאן וואס ליידעט פון קלעפטאמאניע [וועלען גנב'נען]; וואס איז שייך צו קלעפטאמאניע.

cler'gy *n.* (קלויר'-דזשי) קירכלייט, גייסטליכע, גלחים; די גייסטליכקייט.

cler'gyable *a.* (קלויר'-דזשי-עבל) וואס האט דאס רעכט צו בעקומען די פריווילעגיעס אדער די איינקינפטע פון גייסטליכע.

cler'gyman *n.* (קלויר'-דזשי-מען) א גייסטליכער, א גלח.

cler'gyman's sore throat (קלויר'-דזשי-מענז סאור טהראוט) אזא כראנישער האלז=קאטאר וואס קומט אפט פאר ביי עפענטליכע רעדנער.

cler'ic *a. and n.* (קלער'-איק) וואס אנבעלאנגט צו גייסטליכע; א גייסטליכער, א גלח; א שרייבער אין א הייליגען ארדען.

cler'ical *a. and n.* (קלער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו גייסטליכע אדער צו א גייסטליכען; א גייסטליכער, א גלח; א קלעריקאל, איינער וואס שטיצט דעם איינפלוס און די פאליטישע מאכט פון די גייסטליכע; וואס איז שייך צו א שרייבער.

cler'ical er'ror (קלער'-אי-קעל ער'-אר) א שרייב=פעהלער אין א דאקומענט.

cler'icalism *n.* (קלער'-אי-קעל-איזם) קלעריקאליזם, די מאכט און דער איינפלוס פון די גייסטליכע; די אונטערשטיצונג פון דער מאכט און איינפלוס פון די גייסטליכע.

clerical'ity *n.* (קלער-אי-קעל'-אי-טי) קלעריקאליזם; דאס זיין קלעריקאל.

cler'ical la'bor (קלער'-אי-קעל ליי'-באר) שרייבעריי, די ארבייט פון שרייבען; די ארבייט פון א ביורא=אנגעשטעלטען אדער א געשעפטס=בעדיענטען.

cler'isy *n.* (קלער'-אי-סי) דער געלעהרטען=שטאנד [געלעהרטע]; די גייסטליכקייט.

clerk *n.* (קלוירק) א שרייבער; א געהילף, א האנדעלס=געהילף; א געשעפטס=בעדיענטער; א קירכען=בעאמטער; א שריי=

בער אין א געריכט, אין א שטאָדט פערוואלטונג אדער אין א געזעצגעבענדען אנשטאלט.

cler'king *n.* (קלויר'-קינג) די ארבייט פון א שרייבער, די ארבייט פון א ביורא=אנגעשטעלטען אדער געשעפטס=בעדיענטען.

clerk'like *a.* (קלוירק'-לאַיק) עהנליך צו א שרייבער; געלערענט, שטודירט.

clerk'liness *n.* (קלוירק'-לי-נעס) נעלעהרזאמקייט.

clerk'ly *a.* (קלוירק'-לי) וואס אנבעלאנגט, אדער איז עהנליך, צו א שרייבער; געלערענט.

clerk'ship *n.* (קלוירק'-שיפ) דאס אמט פון א שרייבער, פון א ביורא=אנגעשטעלטען אדער פון א געשעפטס=בעדיענטען.

cle'romancy *n.* (קלי'-ראַ-מענ-סי) דאס טרעפען די צוקונפט דורך ווארפען גורל.

cleron'omy *n.* (קלי-ראנ'-אַ-מי) ירושה.

clev'er *a.* (קלעוו'-ער) געשיקט, פעהיג; קלוג; ארטיג; גוטמוטיג.

clev'erish *a.* (קלעוו'-ער-איש) געשיקט, פעהיג, קלוג.

clev'erly *adv.* (קלעוו'-ער-לי) געשיקט, פעהיג; קלוג, עהרליך, אנשטענדיג.

clev'erness *n.* (קלעוו'-ער-נעס) געשיקטקייט, פעהיגקייט; קלוגקייט; ארטיגקייט; א גוטער כאראקטער.

clev'is *n.* (קלעוו'-איס) א מין אויסגעבויגענער אייזען וואס האט די פארם פון א U.

clew *n.* (קלוה) 1. א קנויל; 2. א שפור, א סליאד; 3. דער ווינקעל פון א זעגעלשיף.

2. The detectives found a clew about the mysterious murder.

click *n. and v.* (קליק) דאס קלאפען, דער טיק=טאק פון א זייגער; דער קרוק אדער דער אייזערנער ציינגעל וואס געהט אריין אין א צאהן=ראד, כדי אבצוהאלטען דעם גאנג פון א מאשין; א ספעציעלער קלאנג אין דער אויסשפראכע ביי פערשיעדענע פעלקער, ווי די האטענטאטען א. ד. ג.; לייכט אנקלאפען; א קלאפ טהאן מיט איין מאל אהן א ווידערהאלונג [ווי דער שאס פון א רעוואלווער].

click'er *n.* (קליק'-ער) דער ארייינשלעפער, דער וואס שטעהט ביי'ם טהיר פון מאגאזין און שלעפט אריין קונים; דער צושניידער פון לעדער אין א שוך=פאבריק; דער מעטראנפאזש אין א דרוקעריי [דער וואס שטעלט צונויף דעם זאץ אין זייטען און פערפערטיגט עס צום דרוקען]; דאס אייזערנע ציינגעל, וואס פאלט אריין צווישען די שפיצען פון א צייהן=רעדעל און פערהאלט דעם גאנג פון א מאשין.

click'et *n.* (קליק'-עט) דער רינג אדער די קליאמקע, מיט וועלכער מען קלאפט אן אין טהיר.

click'-pul'ley *n.* (קליק'-פול'-אי) א צייהן=רעדעל מיט אן אייזערנעם ציינגעל, וועלכער האלט איהם אב אין זיין דרעהען זיך.

Clidas'tes *n.* (קלאַי-דעס'-טיעז) א מין רעפטיל=בעשעפעניסען פון די פארהיסטארישע צייטען.

cli'ency *n.* (קלאַי'-ענ-סי) דאס זיין א קליענט.

cli'ent *n.* (קלאַי'-ענט) 1. א קליענט [איינער וואס שטעלט אן אן אדוואקאט צו פערטיידיגען זיינע אינטערעסען]; 2. א פליעבייער, וועלכער שטעהט אונטער'ן שוץ פון א פאטריציער און האט בנוגע צו איהם געוויסע פפליכטען [אין אלטען רוים]; איינער וואס געפינט זיך אונטער'ן שוץ און אבהענגיגקייט פון אן אנדערען.

1. The lawyer has many clients.

cli'entage *n.* (קלאַי'-ענ-טעדזש) דער צושטאנד פון זיין א קליענט; קליענטען.

cli'ental *a.* (קלאַי'-ענ-טעל) וואס איז שייך צו א קליענט אדער א קערפערשאפט פון קליענטען.

clien'telage *n.* (קלאַי-ענ'-טע לעדזש) קליענטשאפט; א גרופע מענשען וואס זיינען אימעצענס קליענטען; מענשען וואס געפינען זיך אונטער איינעמס שוץ.

clien'telary *a.* (קלאַי-ענ'-טע-לע-רי) וואס איז שייך צו קליענטשאפט.

clientele' *n.* (קלאַי-ענ-טיעל') א קערפערשאפט פון קליענטען, פון אנהענגער אדער אבהענגיגע.

cli'entship *n.* (קלאַי'-ענט-שיפ) די לאַגע פון זיין א קליענט.

cliff *n.* (קליף) א הויכער, משופע'דיגער פעלזען=שטיין; א טיעפער שפאלט צווישען בערג.

cliff'-swal'low *n.* (קליפ'-סוואל'-אָו) די פעלזען=שוואלב [א שוואלב, וועלכע בויט איהר נעסט צווישען די שפאלטען פון א פעלז].

cliff'y *a.* (קליפ'-אי) צושפאלטען; מיט שפאלטען [ביי פעלזען].

cli'ma *n.* (קלאַי'-מאַ) א געוויסע מאס פון לאנד ביי די אלטע רוימער [א קוואדראט פון 60 פוס אין דער לענג און אין דער ברייט].

climacter'ic *n. and a.* (קלאַי-מעק-טער'-איק) די קריזיס אדער ענדערונגס=פעריאָדע אין מענשליכען לעבען, די יאהרען=שטופען, אין וועלכע דער מענש ענדערט זיך; וואס איז שייך צו א קריטישער פעריאָדע אדער צו אן ענדערונגס=צייט.

climacter'ical *a. and n.* (קלאַי-מעק-טער'-אי-קעל) ז. *climacteric*.

climacter'ic teeth'ing (קלאַי-מעק-טער'-איק טיעטה'-אינג) דאס וואקסען פון צייהנער אין זעהר א שפעטיגע פעריאָדע פון לעבען [אין דעם עלטער צווישען 63 און 81 יאהר].

cli'mate *n.* (קלאַי'-מעט) דער קלימאט [די בעדינגונגען פון א לאנד לויט איהר ווארעמקייט, קאלטקייט, טרוקענקייט אדער פייכטקייט].

climat'ic *a.* (קלאַי-מעט'-איק) וואס איז שייך צום קלימאט.

climat'ically *adv.* (קלאַי-מעט'-אי-קעל-אי) לויט'ן קלימאט; בנוגע צום קלימאט.

climatic'ity *n.* (קלאַי-מע-טיס'-אי-טי) די פעהיגקייט צו אקלימאטיזירען זיך, צוצופאסען זיך צו די ארומיגע אומשטענדען.

cli'matize *v.* (קלאַי'-מע-טאַיז) אקלימאטיזירען זיך, צוגעוואהנען זיך צו נייע בעדינגונגען פון א לאנד.

climatograph'ical *a.* (קלאַי-מע-טאַ-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קלימאטאגראפיע. ז. *climatography*.

climatog'raphy *n.* (קלאַי-מע-טאג'-רע-פי) קלימאטאגראפיע [די בעשרייבונג פון קלימאטען].

climatolog'ical *a.* (קלאַי'-מע-טאַ-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קלימאטאלאגיע. ז. *climatology*.

climatolog'ically *adv.* (קלאַי-מע-טאַ-לאדזש'-אי-קעל-אי) קלימאטאלאגיש, אויף דעם ארט פון דער לעהרע וועגען קלימאטען.

climatol'ogist *n.* (קלאַי-מע-טאל'-אַ-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די קלימאטען פון פערשיעדענע לענדער.

climatol'ogy *n.* (קלאַי-מע-טאל'-אַ-דזשי) קלימאטאלאגיע [די לעהרע וועגען קלימאטען].

climatom'eter *n.* (קלאַי-מע-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט, וועלכער פערצייכענט די ענדערונגען פון די בעדינגונגען, צוליעב וועלכע עס הויבט זיך אדער עס ווערט נידריגער די טעמפעראטור פון א געוויסען געגענד.

cli'max *n.* (קלאַי'-מעקס) דער קלימאקס, די שטייגערונג אין רעדען אדער שרייבען [אן אויסדרוק פון עטליכע פראזען, וואו דאס לעצטע וויכטיגעווארט פון איין פראזע דיענט אלס דאס ערשטע וויכטיגע ווארט אין דער צווייטער, ווי למשל: "קומער בעשאפט געדולד; פון געדולד קומט ארויס ערפאהרונג; ערפאהרונג פיהרט מיט זיך האפנונג, און האפנונג האלט אונטער אונזער לעבען"]; דער העכסטער פונקט.

climb *n. and v.* (קלאַים) קלעטערען; ארויפקריכען; אויפהויבען זיך; דאס קלעטערען ארויף; דאס אויפהויבען זיך.

climb'able *a.* (קלאַים'-עבל) וואס מען קען דארויף ארויפקלעטערען.

climb'er *n.* (קלאַים'-ער) איינער וואס קלעטערט; א פלאנצע וואס דרעהט זיך ארום אן אנדערע און וואקסען; א מין פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער; א לאַקאמאָטיוו, וואס נעהמט איבער א צייהנינער רעלסע צו קלעטערען ארויף א בארג.

climb'ing-boy *n.* (קלאַים'-אינג-באָי) א יונגער אינגעל א קוימען=קעהרער, וועלכער קלעטערט אינעווייניג אין קוימען.

climb'ing-fern *n.* (קלאַים'-אינג-פוירן) דאס קלעטערענדע פארן=קרויט [א מין פלאנצע אין די טראפישע לענדער].

climb'ing-fish *n.* (קלאַים'-אינג-פיש) אזא פיש וואס קלעטערט אויף בוימער.

climb'ing-i'rons *n.* (קלאַים'-אינג-אַי'-ערנז) שפּיציגע אייזענס בעפעסטיגט צו די פיס כדי צו קלעטערען אויף בוימער, סלופעס א. ז. וו.

climb'ing-perch *n.* (קלאַים'-אינג-פוירטש) ז. *climbing-fish*.

clime *n.* (קלאַים) א געגענד.

clinan'thium *n.* (קלי-נענ'-טהי-אַם) דער ווייבליכער ארגאַן ביי די קאמפאזים=פלאנצען.

clinch *v. and n.* (קלינטש) איינקלעמען, בעפעסטיגען, צונויפדריקען; פערפעסטיגען א טשוואָק פון דער אנדערער זייט, פערניטעווען: צונויפדריקען דעם פויסט; צונויפבייסען די צייהנער; פעסטשטעלען דורך אן אונבעשטרייטבארען ארגומענט; זיך ארומכאפען; א קלאמער.

clin'cher *n.* (קלינ'-טשער) ז. *clencher*.

clin'cher-built *a.* (קלינ'-טשער-בילט) געשיליוועט, בעשלאגען מיט ברעטלעך אזוי, אז דער ברעג פון איין ברעטעל נעהמט ארויף אויף דעם צווייטען.

clin'cher-work *n.* (קלינ'-טשער-הוואירק) קלינקער=ארבייט; דאס שילעווען, דאס בעשלאגען מיט ברעטלעך ברעג אויף ברעג.

cling *v.* (קלינג) זיך אנהאלטען פעסט; צוקלעפען זיך, ווי א נאס קלייד צום קערפער.

The immigrant does not cling to his foreign habits.

cling'stone *n. and a.* (קלינג'-סטאון) וואס האט דאס פלייש צוגעקלעפט צום ביינדעל [וועגען פרוכטען]; א פרוכט פון דעם מין.

clin'ic *n. and a.* (קלינ'-איק) א קלינישע לעקציע [א מעדיצינישע לעקציע פון א פראפעסאר, וועלכער ערקלערט פאר די סטודענטען א געוויסע קראנקהייט ביי דעם בעט פון חולה]; וואס איז שייך צו א קליניק.

clin'ical *a.* (קלינ'-אי-קעל) קליניש, וואס איז שייך צו א קליניק.

clin'ical lec'ture (קלינ'-אי-קעל לעק'-טשור) א מעדיצינישע לעקציע, וועלכע א פראפעסאר האלט ביים בעט פון א קראנקען.

clin'ically *adv.* (קלינ'-אי-קעל-אי) אויף א קלינישען אופן; ביים בעט פון חולה.

clini'cian *n.* (קלי-ניש'-ען) א קליניקער, א דאקטאר וואס פראקטיצירט מעדיצין; דער וואס האלט קלינישע לעקציעס.

clin'icist *n.* (קלינ'-אי-סיסט) ז. *clinician*

clinique' *n.* (קלי-ניק') ז. *clinic*

clink *v. and n.* (קלינק) קלינגען; ארויסלאזען א קלונג; א קלינגעריי; א קלונג.
The clink of coin is pleasant to the miser.

clink'er *n.* (קלינק'-ער) דאס וואס לאזט ארויס א קלונג; די פסולת וואס שטעלט זיך אב פון מינעראלען נאך דעם שמעלצען; איבערגעברענטע ציגעל; שטיקער לאווא פון א פייערשפייענדיגען בארג.

clink'er-built *a.* (קלינק'-ער-בילט) געבויט מיט ברעטלעך בעשלאגען א ברעג אויף א ברעג. ז. *clincher-built*

clink'er-pla'ting *n.* (קלינק'-ער-פליי'-טינג) ז. *clincher-built*

clink'stone *n.* (קלינק'-סטאון) דער קלינגשטיין, פאנאליט [א מינעראל].

clin'kum-clan'kum *n. and a.* (קלינ'-קאם-קלענ'-קאם) א וויעדערהאלענדע קלינגעריי; וואס קלינגט אהן אויפהער.

cli'noid *a.* (קלאי'-נאיד) וואס האט די פארם פון א בעט [ווערט געברויכט אין דער מינעראלאגיע צו בעצייכנען געוויסע מינעראלען].

clinom'eter *n.* (קלאי-נאמ'-ע-טער) א בערגוואג [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטייגונג (משופע'דיגקייט) פון א בארג]; א וואסערוואג [וואס טישלער און בוימייסטערס געברויכען].

clinomet'ric *a.* (קלאי-נא-מעט'-ריק) וואס אנבעלאנגט צו א וואסערוואג אדער בערגוואג. ז. *clinometer*

clinom'etry *n.* (קלאי-נאמ'-ע-טרי) די מעטאדע צו מעסטען די שטייגונג [משופע'דיגקייט] פון בערג.

clin'quant *n.* (קלינ'-קענט) פליטער גאלד [געלבע קופער].

clip *v. and n.* (קליפ) אבשניידען, אבשערען; ארומשניידען [צו מאכען קלענער]; אבקירצען [אווארט]; קירצער מאכען; צונויפקלעמען, צונויפפרעסען, צונויפשליסען; לויפען; א קלאמער [עטוואס איינצוקלעמען]; די אבגעשארענע וואל פון שעפסען; א פאטש, א קלאפ מיט דער האנד.

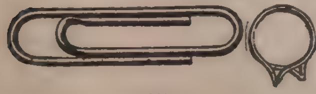

Clips

clipped mon'ey (קליפט מאנ'-אי) ארומגעשניטענע מטבעות [וואס האבען אין זיך ווייניגער וואג ווי עס דארף זיין].

clip'per *n.* (קליפ'-ער) א שערער; א מין שנעלע שיפעל; א שנעלער לויפער; א זעהר קלוגע פערזאן; עטוואס וואס איז פון דער ערשטער פראבע.

clip'per of reputa'tion (קליפ'-ער אוו רעפ-יו-טיי'-שאן) א פערלוימדער, א רכילות'ניק.

clip'pers *n.* (קליפ'-ערז) א שערמאשינקע.

clipp'fish *n.* (קליפ'-פיש) געטריקענטע געזאלצענע פיש.

clip'ping *n. and a.* (קליפ'-אינג) דאס אבשניידען, דאס אבשערען; עפעס וואס איז אבגעשניטען אדער אבגעשארען געווארען; אן אויסשניט פון א צייטונג; פלינק; קלוג; פון ערשטע פראבע.

clip'ping-machine' *n.* (קליפ'-אינג-מע-שין') א שערמאשין [פאר שעפסען און פערד].

clip'ping-time *n.* (קליפ'-אינג-טאים) די צייט ווען מען שערט שעפסען; פינקטליכע צייט, רעכטע צייט, פאסענדסטע צייט.

clip the king's Eng'lish (קליפ טהי קינגז אינ'-גליש) קאליעטשען, צוקריפלען די שפראך.

clip'-winged *a.* (קליפ'-הווינגד) מיט ארומגעשניטענע פליגלען.
Since his defeat he acts as if he were clip-winged.

clique *n.* (קליעק) א קליקע, א קאמפאניע, א באנדע.

cli'quish *a.* (קליע'-קיש) וואס בעלאנגט צו א קליקע אדער באנדע; וואס ארבייט אין גייסט פון א קליקע.

cli'quishness *n.* (קליע'-קיש-נעס) דאס בעלאנגען צו א קליקע; די ארבייט אין גייסט פון א קליקע.

cli'quism *n.* (קליע'-קיזם) דער גייסט אדער די טענדענץ פון א קליקע.

clish'-clash *adv.* (קליש'-קלעש) דורך א צוזאמענשטויס; מיט אן אבקלאפ.

cli'toris *n.* (קלאי'-טא-ריס) די קליטאריס [דער ערעגער אין דעם געשלעכטליכען פרויען-ארגאן].

clitori'tis *n.* (קלאי-טא-ראי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער קליטאריס. ז. *clitoris*

clit'ter-clat'ter *n.* (קליט'-ער-קלעט'-ער) פלוידעריי, פלאפלעריי.

clives *n.* (קלאיווז) א העקעל מיט א סגרוזשינקע, וועלכע דערלאזט ניט איהם אופמאכען זיך.

cloa'ca *n.* (קלא-איי'-קא) אן אבצוגס-קאנאל [פאר אונרייניגקייטען]; אן אבגוס; אן אבגוס-גרוב [די גרוב אין א הויף וואו עס ווערט אויסגעגאסען אונרייניגקייטען]; דער אבפיהרונגס-קאנאל ביי פיש, רעפטיליען, אינזעקטען א. ד. ג.

cloak *n. and v.* (קלאוק) א מאנטעל; א צודעק; בעדעקען מיט א מאנטעל; פערשטעלען; אינטריגירען; פלאנעווען אין געהיים.

cloak'-bag *n.* (קלאוק'-בעג) א טשעמאדאן, א מאנטעל-זאק.

cloa'king *n.* (קלאו'-קינג) דאס בעדעקען מיט א מאנטעל; צייג אויף א מאנטעל.

cloak'-pin *n.* (קלאוק'-פין) א קליידער-העקעל, קליידער-שפילקע.

cloak'-room *n.* (קלאוק'-רוהם) א קליידער-צימער, א גארדעראבען-צימער [א זייטען-צימער אין א טעאטער אדער זאל וואו מען לעגט אוועק מאנטלען, היט א. ד. ג.].

cloak'-strap *n.* (קלאוק'-סטרעפ) א טראג-רימען [אין וועלכען מען בינדט איין א מאנטעל].

clock *n.* (קלאק) א זייגער; אן אויסגענעהטע פיגור אויף א זאק; א מין זשוק.

clock'-case *n.* (קלאק'-קיים) דער קאפסעל פון א זייגער [די דעקלעך].

clocked *a.* (קלאקט) בעפוצט מיט אויסגענעהטע פיגורען.

clock'-face *n.* (קלאק'-פיים) דאס ציפערבלאט פון א זייגער.

clock'-ma'ker *n.* (קלאק'-מיי'-קער) א זייגער-מייסטער, אן אוהר-מאכער.

clock'-set'ter *n.* (קלאק'-סעט'-ער) איינער וואס רעגולירט זייגערס.

clock'-star *n.* (קלאק'-סטאר) א צייט-שטערען; דאס רעגולירען א זייגער לויט דער לאגע פון א געוויסען שטערען [ביי אסטראנאמען].

clock'-stock'ing *n.* (קלאק'-סטאק'-אינג) א זאק מיט אויסגענעהטע פיגורען.

clock'-tow'er *n.* (קלאק'-טאו'-ער) א שטאדט-זייגער, א טהורעם-זייגער.

clock'-tur'ret *n.* (קלאק'-טאר'-עט) א קליינער טהורעם-זייגער.

clockwise *adv.* (קלאק'-הוואיז) אין דער ריכטונג ווי עס געהען די ציינגער פון א זייגער; פינקטליך ווי אן אוהר.

clock'work *n. and a.* (קלאק'-הווארק) דער מעכאניזם פון א זייגער; א רעגעלמעסיגע ארבייט [ווי די ארבייט פון א מאשין]; רעגולאר.
He is as punctual as clockwork.

clod *n. and v.* (קלאד) א קאם, א קלומפ ערד אדער ליים; דער גוף פון מענשען [דער חומר]; א ליימענער גולם, א בולוואן; אויסלעגען מיט קלומפעס ערד אדער שטיינער.

clod'-crush'er *n.* (קלאד'-קראש'-ער) אזא לאנגע ראלע אנגעזעצט ארום און ארום מיט שפיצען וואס ווערט בענוצט ביי לאנד-ארבייט צו צוברעכען די קלומפעס ערד פון א פריש אויסגעאקערט פעלד.

clod'dish *a.* (קלאד'-איש) קלומפיג, ווי א קאם ערד; גראב, אומגעלומפערט.

clod'dishness *n.* (קלאד'-איש-נעס) אומגעלומפערטקייט; גראבקייט.

clod'dy *a.* (קלאד'-אי) קלומפיג, קאמעוואטע; גראב, אומגעלומפערט.

clod'hopper *n.* (קלאד'-האפ-ער) א ליימענער גולם, א בולוואן; אן אומגעלומפערטער מענש.

clod'hopping *a.* (קלאד'-האפ-אינג) אומגעלומפערט; ווי א ליימענער גולם.

clod'pate *n.* (קלאד'-פייט) א ליימענער גולם, א דומער יונג.

clod'pated *a.* (קלאד'-פיי-טער) נאריש, אומגעלומפערט.

clod'pole *n.* (קלאד'-פאול) א נאר, א שוטה; א דומער יונג, א פויערשער קאפ; א פרא אדם.

clod'poll *n.* (קלאד'-פאל) ז. *clodpole*

clo'es *n.* (קלאוז) אבקירצונג פון *clothes*

cloff *n.* (קלאף) א צולאגע [הכרעה] צו געוויכט אויף איינפאל [ביי פערשיעדענע סחורות וועלכע ווערען פערקויפט אויף געוויכט].

clog *v. and n.* (קלאג) 1. בעלאדען, איבערלאדען; הינדערען, איינהאלטען [די בעוועגונג פון א ראד]; פערשפארען דעם וועג; 2. א לאסט; א הינדער-

נים; 3. א קלאָץ; 4. א שוך מיט א דיקער הילצערנער פּאַדעשווע [זויל] און הויכען קנאַפּעל, א טאַנץ־שוך צום אויסקלאַפּען דעם טאַקט.

1. Reaction often **clogs** the wheels of progress.

clog'-dance *n.* (קלאָג'-דענס) א טאַנץ אין שיך וואָס האָבען הילצערנע פּאַדעשוועס [זוילען] און קנאַפּעל צום אויסקלאַפּען דעם טאַקט.

clog'-dan'cer *n.* (קלאָג'-דענ'-סער) א האָלץ־שיך־טענצער.

clog'-dan'cing *n.* (קלאָג'-דענ'-סינג) דאָס טאַנצען אין האָלץ־שיך.

clogged with busi'ness (קלאָגד הוויטה ביז'-נעס) איבערלאָדען מיט אַרבייט.

The office is **clogged with** an accumulation of business.

clog'giness *n.* (קלאָג'-אי-נעס) הינדערניס, שטערעניש; פערהאַלטונג, אָבשפּאַרונג.

clog'ging *n.* (קלאָג'-אינג) א הינדערניס; א זאַך וואָס הינדערט אָדער פערשפּאַרט.

clog'gy *a.* (קלאָג'-אי) וואָס הינדערט, וואָס שטערט, וואָס פערהאַלט.

clog one's stom'ach (קלאָג וואַנז סטאָמ'-עק) איבערעסען זיך, צופיעל אָנפּאַקען דעם מאָגען.

clog upon' an estate' (קלאָג אַ-פּאָן' ען עס-טייט') שולדען אויף א גוטבעזיץ.

cloisonné' *n. and a.* (קלאָי-סאָ-ניי') וואָס איז געמאַכט אין אָבטיילונגען [ביי געוויסע עמאַל־אַרבייט]; אַזאַ עמאַל־אַרבייט וואָס דאָס מעטאַל איז אויסגעמאַכט אין צעלען און אָנגעפילט מיט עמאַל.

clois'ter *n. and v.* (קלאָיס'-טער) א קלויסטער, א מאָנאַסטיר; איינשליסען אין א קלויסטער; אָבזונדערען פון דער וועלט.

clois'tered *a.* (קלאָיס'-טערד) אַרומגערינגעלט מיט זיילען ווי אין א קלויסטער; אָבגעשלאָסען אין א קלויסטער; אָבגעזונדערט פון דער וועלט.

clois'terer *n.* (קלאָיס'-טער-ער) אן איינוואָהנער פון א מאָנאַסטיר אָדער קלויסטער, א מאָנאַך.

clois'tral *a.* (קלאָיס'-טרעל) וואָס איז שייך צו א מאָנאַסטיר אָדער קלויסטער; אָבגעזונדערט פון דער וועלט.

clois'tress *n.* (קלאָיס'-טרעס) א מאָנאַשקע.

clon'ic *a.* (קלאָנ'-איק) קראַמפּפהאַפט, טרייסלענד, וואַרפענד, צוקענד [פון ספּאַזמעס].

clonic'ity *n.* (קלאָ-נים'-אי-טי) דאָס קלעמפּפען, דאָס צוקען אָדער טרייסלען [פון ספּאַזמעס].

clon'ic spasm (קלאָנ'-איק ספּעזם) קאָנוואָלסיווער קראַמפּף [אַזאַ ספּאַזמעס־קראַנקהייט].

cloof *n.* (קלוהף) קאָפּיטע, א קלויע.

cloot *n.* (קלוהט) א געשפּאָלטענע קאָפּיטע [קלויע].

Cloo'tie *n.* (קלוה'-טי) דער שטן, דער טייוועל; דער טייוועל מיט די צושפּאָלטענע קאָפּיטעס.

close *a. and adv.* (קלאָוס) פערמאַכט; פערשטאָפּט; צוגעשלאָסען, צוגעמאַכט; אָבגעשלאָסען אין א געפענגניס; ענג; שטיקענד; געדיכט, שטייף; שטאַרק; איינזאַם; קאַרג, קנאַפּ, בצמצום, שפּאָרזאַם; בעהאַלטען; אין געהיים, בסוד; נאָהענט [אין צייט אָדער רוים]; נאָהענט איינער צום אַנדערען; שטרענג לאָגיש.

close *v. and n.* (קלאָוז) צושליסען; צומאַכען; פערשליסען; פערמאַכען; איינשליסען; צונויפשליסען; פעסט צונויפפּאַסען; פעראייניגען; שליסען, ענדיגען; פאַרטיג מאַכען; זיך שליסען, זיך ענדיגען; א שלוס, אן ענד; אן איינגעשלאָסענער רוים אָדער פּלאַץ; אן אַרומגעצאַמטע שטיק לאַנד; אן אַרומצאַמונג.

close a cir'cuit (קלאָוז ע סויר'-קיט) שליסען אן עלעקטרישען קרייז [אַז דער עלעקטרישער שטראָם זאָל פליסען].

close atten'tion (קלאָוס ע-טענ'-שאָן) שטאַרקע אויפמערקזאַמקייט.

close'-ban'ded *a.* (קלאָוס'-בענ'-דעד) פעסט פערבונדען; אין געדיכטע מאַסען.

close'-barred *a.* (קלאָוס'-באַרד) פעסט פערשלאָסען.

close'-bod'ied *a.* (קלאָוס'-באָד'-איד) וואָס פּאַסט ריכטיג צום קערפּער.

close by (קלאָוס באַי) גאַנץ נאָהענט; האַרט דערביי.

Their house stood **close by** the brook.

close by the wind (קלאָוס באַי טהי הווינד) גאַנץ נאָהענט צום ווינד [ביי א שיף].

close corpora'tion (קלאָוס קאָר-פּאָ-ריי'-שאָן) א געשלאָסענער פעראיין [א פעראיין וואָס נעהמט אויף א בעשרענקטע צאָהל מיטגליעדער און די פעראַנטוואָרטליכע בעאַמטע ווערלען מייסטענס אַליין זייערע נאָכפאָלגער].

close correspon'dence (קלאָוס קאָר-ע-ספּאָנ'-דענס) א פערטרויטער אָדער געהיימער בריעף־וועקסעל.

close'-couched *a.* (קלאָוס'-קאַוטשט) פערבאָרגען, בעהאַלטען.

close'-cur'tained *a.* (קלאָוס'-קויר'-טיינד) אַרומגעדעקט מיט פּאָרהאַנגען.

closed curve (קלאָוזד קוירוו) א געשלאָסענע ליניע [ווי א קרייז, למשל].

close elec'tion (קלאָוס אי-לעק'-שאָן) א וואַהל וואו די קעמפּפענדע פּאַרטייען האָבען בעקומען כמעט א גלייכע שטימענצאָהל.

close fight (קלאָוס פאַיט) א געשלעג אין וועלכען עס איז שווער צו ענטשיידען ווער עס האָט געוואונען.

close'-fis'ted *a.* (קלאָוס'-פיס'-טעד) קאַרג.

close'-fis'tedness *n.* (קלאָוס'-פיס'-טעד נעס) קאַרגקייט.

close'-grained *a.* (קלאָוס'-גריינד) שטייף, צוזאַמענגעפּרעסט, פעסט.

close'-han'ded *a.* (קלאָוס'-הענ'-דעד) ז. *close-fisted*.

close'-han'dedness *n.* (קלאָוס'-הענ'-דעד-נעס) ז. *close-fistedness*.

close'-hauled *a.* (קלאָוס'-האָהלד) וואָס זעגעלט גאַנץ נאָהענט צום ווינד [ביי א שיף].

close inqui'ry (קלאָוס אינ-קהוואַי'-רי) גענויע נאָכפאָרשונג.

close'ly *adv.* (קלאָוס'-לי) איינגעשלאָסען; געהיים; געדיכט; אויפמערקזאַם.

close'ly connec'ted (קלאָוס'-לי קאָ-נעק'-טעד) ענג פערבונדען.

They are **closely connected** in business.

close'ly rela'ted (קלאָוס'-לי רי-ליי'-טעד) אין נאָהענטע קרובה'שאַפט, דורך נאָהענטע פערוואַנדשאַפט.

close'ly writ'ten (קלאָוס'-לי ריטן) געדיכט געשריבען.

close mat'ter (קלאָוס מעט'-ער) עטוואָס געדרוקטעס אָדער געשריבענעס מיט ווייניג אָבשטעלען [פּאַראַגראַפען].

close'ness *n.* (קלאָוס'-נעס) געדיכטקייט, שטייפקייט; ענגקייט; נאָהענטקייט; אָבגעשלאָסענהייט.

close of naviga'tion (קלאָוז אָוו נעוו-אי-גיי'-שאָן) ענדע פון נאַוויגאַציאָן [ווען דאָס וואַסער ווערט פערפראָרען און די שיפען קענען ניט געהען].

close of night (קלאָוז אָוו נאַיט) פאַרטאָג.

close out (קלאָוז אַוט) אויספערקויפען.

close'-pent *a.* (קלאָוס'-פּענט) ענג פערשלאָסען.

close'-quar'ters *n.* (קלאָוס'-קהוואָר'-טערז) א בעפעסטיגטער אָרט אויף א שיף, וואו די מאַטראָזען קענען זיך פערטיידיגען אין צייט פון אָנפאַל; א נאָהענטער צוזאַמענשטויס מיט'ן פיינד.

clo'ser *n.* (קלאָו'-זער) איינער וואָס בעשליסט אָדער בעענדיגט.

clo'ser of debates' (קלאָו'-זער אָוו די-בייטס') דער לעצטער רעדנער אין א דעבאַטע; דער וואָס ענטשיידעט ווער עס האָט מנצח געווען אין א דעבאַטע.

close'-sea'son *n.* (קלאָוס'-סיזן) דער טייל פון יאָהר ווען עס איז פערבאָטען צו פאַנגען געוויסע פיש און שיסען חיות.

close shave (קלאָוס שייוו) א גלאַטע, ריינע אָבראַזירונג; א קוים־קוימעדיגע רעטונג פון א געפאַהר.

close'-shaved *a.* (קלאָוס-שייווד) ריין געגאָלט [ראַזירט].

close'-sha'ver *n.* (קלאָוס'-שיי'-ווער) א קמצן, א קאַרגער.

close'-shut *a.* (קלאָוס'-שאַט) פערקאַרקעוועט, פערשטאָפּט.

close'-stool *n.* (קלאָוס'-סטוהל) א צוגעדעקטע קעסטעלע וואָס ענטהאַלט א נאַכטכלי [א נאַכט־שטול].

clos'et *n., v. and a.* (קלאָז'-עט) א צימער; אן אַלמער איינגעבויט אין וואַנד; אן אָבטריט, איינשליסען, אָבשליסען זיך פאַר א בעראַטונג אין א פּריוואַטען צימער; געהיים.

clos'eted *a.* (קלאָז'-עט-עד) פערמאַכט; פערבאָרגען; אָבגעשלאָסען אין א פּריוואַט־צימער.

They were **closeted** in the manager's office for one hour.

close the door (קלאָוז טהי דאָור) פערשליסען די טהיר.

close'-time *n.* (קלאָוס'-טאַים) ז. *close-season*.

clos'eting *n.* (קלאָז'-עט-אינג) דאָס אָבהאַלטען א געהיימע בעראַטונג.

close to (קלאָוס טו) נאָהענט צו, האַרט דערביי.

close'-tongued *a.* (קלאָוס'-טאַנגד) געהיים, שווייגענדיג.

close to the ground (קלאָוס טו טהי גראַונד) האַרט צו דער ערד.

close transla'tion (קלאָוס טרענס-ליי'-שאָן) א גענויע איבערזעצונג.

clos'et sin (קלאָז'-עט סין) א פערבאָרגענע זינד.

close type (קלאָוס טאַיפּ) א געדיכטע שריפט.

close up (קלאָוז אַפּ) פערשליסען, צושליסען.

close upon' (קלאוז א-פאן') איינינג ווערען.

close with (קלאוז הוויטה) איינינג ווערען, מושוה ווערען.

close with an of'fer (קלאוז הוויטה ען אפ'-ער) אננעהמען א פארשלאג.

close with the en'emy (קלאוז הוויטה טהי ענ'-ע-מי) פעכטען מיט דעם פיינד.

close with the land (קלאוז הוויטה טהי לענד) קומען נאהענט צו לאנד [ביי א שיף].

close writs (קלאוס ריטס) פערזיגעלטע געהיימע דאקומענטען.

closh *n.* (קלאש) אזא פיס=קראנקהייט ביי בהמות.

clo'sing *a. and n.* (קלאו'-זינג) פערמאכענד, פערשליסענד; ענדיגענד; אן ענדע; דאס ענדיגען.

clo'sing-machine' *n.* (קלאו'-זינג-מע-שין') א נעה=מאשין פאר לעדער אדער דיקע געוואנד; א מאשין צו דרעהן שטריק.

clo'sing-price *n.* (קלאו'-זינג-פראיס) דער לעצטער מקח.

clo'sure *n. and v.* (קלאו'-זשור) איינשליסונג; שלוס, ענד; שלוס פון דעבאטען כדי איבערצוגעהן צום שטימען: ענדיגען דורך שלוס פון דעבאטען און איבערגעהן צום שטימען.

clot *n. and v.* (קלאט) א שטיק פערגליווערטע מאסע; ווערען פערגליווערט; פערגליווערען; בעדעקען מיט קלומפעס אדער פערהארטעוועטע שטיקער.

cloth *n. and a.* (קלאטה) 1. צייג, טוך, געוואנט; א טישטוך; לייווענט; קליידונג; 2. געמאכט פון צייג.
2. The overcoat has a **cloth** lining.

cloth'-bag *n.* (קלאטה'-בעג) א רייזע=זאק.

cloth'-beam *n.* (קלאטה'-ביעם) דער וועבער=שטאק.

cloth'-boot *n.* (קלאטה'-בוהט) שיך פון צייג [פון טוך].

clothe *v.* (קלאוטה) אנקליידען; בעדעקען, איינוויקלען, איינהילען; בעזארגען מיט קליידונג.

clothed *a.* (קלאוטהד) אנגעקליידעט; בעדעקט [מיט עהרע].

clothed with ab'solute pow'er (קלאוטהד הוויטה עב'-סא-ליוט פאו' ער) פערטרויט מיט אונבעשרענקטער מאכט.

clothes *n.* (קלאוטהז) קליידער; וועש; בעט=וועש.

clothes'-bas'ket *n.* (קלאוטהז'-בעס'-קעט) א קארב וואו מען האלט וועש.

clothes'-brush *n.* (קלאוטהז'-בראש) א קליידער=בערשטעל.

clothes'-dry'er *n.* (קלאוטהז'-דראי'-ער) א פאררייכטונג צום טריקענען וועש.

clothes'-horse *n.* (קלאוטהז'-הארס) אזא ראהם צום טריקענען וועש.

clothes'-line *n.* (קלאוטהז'-לאין) א שטריק צום הענגען וועש צו טריקענען.

clothes'-moth *n.* (קלאוטהז'-מאהטה) מאטען [מאיל].

clothes'-pin *n.* (קלאוטהז'-פין) דער וועש=קלאמער [אזא האלץ=גאפעלע וואס ווערט בענוצט צום איינקלעמען די וועש צום שטריק אויף וועלכען עס ווערט אויפגעהאנגען צום טריקענען].

clothes'-press *n.* (קלאוטהז'-פרעס) א קליידער=שראנק; א פרעס צום פרעסען וועש.

clothes'-sprin'kler *n.* (קלאוטהז'-ספרינ'-קלער) אזא כלי צו בעשפריצען קליידער אדער וועש וועלכע מען דארף אויספרעסען.

clothes'-wring'er *n.* (קלאוטהז'-רינג'-ער) א פאררייכטונג צום אויסדריקען דאס וואסער פון נאסע וועש.

cloth'-hall *n.* (קלאטה'-האהל) א מארק צום פערקויפען וואלען=שטאף.

cloth'ier *n.* (קלאוטה'-יער) א הענדלער מיט פארטיגע קליידער; א קליידער=מאכער; א טוך=הענדלער; א טוך=מאכער.

clo'thing *n.* (קלאו'-טהינג) קליידונג, קליידער=וואארען.

cloth'-lap'per *n.* (קלאטה'-לעפ'-ער) איינער וואס לעגט צונויף אדער ראלט צוזאמען טוך.

cloth'-manufac'tory *n.* (קלאטה'-מענ-יו-פעק'-טא-רי) טוך=פאבריק.

cloth'-manufac'ture *n.* (קלאטה'-מענ-יו-פעק' טשור) טוך=פאבריקאציאן.

cloth'-mar'ket *n.* (קלאטה'-מאר'-קעט) א טוך=קראם.

cloth'-mer'chant *n.* (קלאטה'-מויר'-טשענט) א טוך=הענדלער.

cloth'-pa'per *n.* (קלאטה'-פיי'-פער) אזא זארט דיקעס גלאטעס פאפיער וואס ווערט בענוצט ביים פרעסען וואלען=שטאף.

cloth'-plate *n.* (קלאטה'-פלייט) די קליינע מעטאלענע פלאטע אין א נעה=מאשין אויף וועלכע עס ווערט געלעגט דאס צייג צום נעהען און דורך וועלכער די נאדעל געהט דורך.

cloth'-press *n.* (קלאטה'-פרעס) אזא פרעס פאר וואלען=שטאף.

cloth'-shear'er *n.* (קלאטה'-שיער'-ער) א טוך=שערער [דער וואס שערט אב די איבריגע הערעלעך וואס קומען ארויס אויפ'ן טוך ביים וועבען].

cloth'-stretch'er *n.* (קלאטה'-סטרעטש'-ער) א פערזאן אדער א מאשין וואס ציהט אויס טוך.

cloth'-tes'ter *n.* (קלאטה'-טעס'-טער) א מאשין וואס פראבירט די שטארקייט פון צייג.

cloth'-trade *n.* (קלאטה'-טרייד) לייווענד=האנדעל; טוך=האנדעל.

cloth'-wea'ver *n.* (קלאטה'-וויע'-ווער) לייווענד=וועבער, טוך=וועבער.

cloth'-wheel *n.* (קלאטה'-הוויעל) א רעדעל בעדעקט מיט טוך פאר דעם צוועק צו פאלירען געוויסע מאטעריאלען; דאס רעדעל אין א נעה=מאשין וואס בעטרייבט די פלאטע וועלכע טרייבט דאס צייג וואס ווערט גענעהט.

cloth'-wor'ker *n.* (קלאטה'-הוואיר'-קער) א טוך=ארבייטער.

cloth'-yard *n.* (קלאטה'-יארד) אן אלטע מאס פון 27 צאל צו מעסטען געוואנד.

cloth'-yard shaft (קלאטה'-יארד שעפט) א מין פארצייטיגע ענגלישע פייל [פון א פיילענבויגען], וואס האט געהאט די לענג פון א יארד.

clot'ted *a.* (קלאט'-עד) פול מיט קלומפען, מיט הארטע שטיקלעך אדער מיט צונויפגעגליווערטע מאסען.

clot'ty *a.* (קלאט'-אי) פול מיט קלומפען, מיט הארטע שטיקלעך אדער צונויפגעגליווערטע מאסען.

clô'ture *n.* (קלאו'-טוהר) שלוס פון דעבאטען כדי איבערצוגעהן צום שטימען.

cloud *n. and v.* (קלאוד) 1. א וואלקען; דונקעלהייט; בעדעקען מיט א וואלקען; פערוואלקענען; 2. פערדאכט, צווייפעלהאפטיגקייט; 3. אזא מין לייכטער דורכזיכטיגער וואלען=צייג, וואס פרויען בענוצען אלס קאפ=בעדעקונג.
2. His reputation is under a **cloud**.

cloud'berry *n.* (קלאוד'-בער-אי) א מין מאלענע [יאגדע].

cloud'-built *a.* (קלאוד'-בילט) געבויט פון וואלקענס; פאנטאסטיש, כימעריש.
And so vanished in smoke my **cloud-built** palace.

cloud'-burst *n.* (קלאוד'-בוירסט) א וואלקען=ברוך, א גרויסער גוס=רעגען.

cloud'-capped *a.* (קלאוד'-קעפט) מיט וואלקענס בעקרוינט, וואס גרייכט ביז די וואלקענס.
The Alps have many **cloud-capped** mountains.

cloud'-compel'ler *n.* (קלאוד'-קאמ-פעל'-ער) דער וואס זאמעלט און טרייבט צונויף די וואלקענס [א בעצייכנונג פאר דעם גאט צעאוס אדער יופיטער אין דער רוימיש=גריכישער מיטאלאגיע].

cloud'-compel'ling *a.* (קלאוד'-קאמ-פעל'-אינג) צונויפטרייבענדיג די וואלקענס [וועגען דעם גאט יופיטער אדער צעאוס אין דער רוימיש=גריכישער מיטאלאגיע].

cloud'-drift *n.* (קלאוד'-דריפט) אבגעטיילטע וואלקען=שטיקער.

cloud'-eclipsed' *a.* (קלאוד'-אי-קליפסט') פערדונקעלט פון וואלקען.

clou'dily *adv.* (קלאו'-די-לי) מיט וואלקענס; דונקעל; פערוואלקענט.

clou'diness *n.* (קלאו'-די-נעס) דאס זיין פערוואלקענט; דונקעלהייט.

clou'ding *n.* (קלאו'-דינג) דאס אויסזעהן ווי פערוואלקענט; די אונרעגעלמעסיגע פערטיילונג פון ליכט און שאטען; די אונרעגעלמעסיגע פערטיילונג פון א קאליר.

cloud'-kiss'ing *a.* (קלאוד'-קיס'-אינג) קושענדיג די וואלקענס, שטרעבענדיג אין דער הויך.

cloud'-land *n.* (קלאוד'-לענד) די וועלט פון פאנטאזיעס אדער כימערעס.
Your plans belong to **cloud-land**; they are not based on anything.

cloud'less *a.* (קלאוד'-לעס) ניט וואלקענדיג, ריין, קלאר.

cloud'lessly *adv.* (קלאוד'-לעס-לי) אהן וואלקען, ניט פערוואלקענט.

cloud'let *n.* (קלאוד'-לעט) א וואלקענדעל.

cloud'-rack *n.* (קלאוד'-רעק) ז. *cloud-drift*.

cloud'-ring *n.* (קלאוד'-רינג) א רינג פון וואלקענס.

cloud'-top'ped *a.* (קלאוד'-טאפט) וואס דער שפיץ איז בעדעקט מיט וואלקענס.

clou'dy *a.* (קלאו'-די) וואלקענדיג; דונקעל.

clou'dy pil'lar (קלאו'-די פיל'-ער) דער וואלקען=זייל [עמוד הענן].

clough *n.* (קלאף) א שמאלער טהאל.

clour *n. and v.* (קלור) א פעלד; א קלאפ, א פאטש; געבען א קלאפ אדער א פאטש.

clout *n. and v.* (קלאוט) אן אניטשע, א לופעטע, א שמאטע, א לאפען, א וויש=טוך; א ווינדעל; א לאטע; א קלאפ; א שוך=נאגעל; דער מיטעל=פונקט פון א שיס=ברעט; אן אייזען=פלאטע אויף א וואגען=אקס; פערלאטען; בעדעקען; אבווישען, אברייבען מיט א לאפען; צוקלאפען, בעפעסטיגען מיט נעגעל, קלאפען, שלאגען.

clou'ted *a.* (קלאו'-טעד) פערלאטעט,

צונויפגעשטוקעוועט פון שטיקלעך; צונג־שלאגען, בעפעסטיגט מיט נעגעל.

clou'ting *n.* (קלאו־טינג) דאס שלאגען, דאס קלאפען.

clout'-nail *n.* (קלאוט־נייל) א שוך־נאגעל.

clove *n.* (קלאווו) [נע־] נעלקעןגעווירץ [נע־גע־].

clove (קלאווו) געשפאלטען, געטיילט. ז. *cleave*

clove'-bark *n.* (קלאווו־בארק) נעלקען־צימרינג.

clove'-cin'namon *n.* (קלאווו־סינ־ע־מאן) ז. *clove-bark*

clove'-gil'lyflower *n.* (קלאווו־דזשיל־אי־פלאו־ער) נעלקען־געווירץ־בלום [נעגעלעך־בלום].

clo'ven (קלאו'ווען) געשפאלטען, געטיילט. ז. *cleave*

clo'ven-foot'ed *a.* (קלאו'ווען־פוט־עד) מיט געשפאלטענע קלויען [מפרים פרסה].

clo'ven hoof (קלאו'ווען הוף) צושפאל־טענע קאפיטע; א מייוועלשער כאראקטער.
He shows his **cloven hoofs**. He only means to make trouble.

clo'ven-hoofed *a.* (קלאו'ווען־הופט) וואס האט צושפאלטענע קאפיטעס [מפרים פרסה].

clove'-pink *n.* (קלאווו־פינק) די גאר־טען־נעלקע.

clo'ver *n.* (קלאו־ווער) [אז קלעע זארט ניצליכער גראז אין לאנד־ווירט־שאפט].

clo'vered *a.* (קלאו־ווערד) בעוואקסען מיט קלעע [אזא גראז].

clo'ver-grass *n.* (קלאו־ווער־גרעס) ז. *clover*

clo'ver-hull'er *n.* (קלאו־ווער־האל־ער) א מאשין אויסצודרעשען די זוימען פון דעם קלעע־גראז.

clo'ver-sick *a.* (קלאו־ווער־סיק) אויס־געמאגערט פון א צו לאנגען בענוצען פאר וואקסען קלעע־גראז [וועגען לאנד].

clo'very *a.* (קלאו־ווער־אי) פול מיט קלעע־גראז.

clown *n.* and *v.* (קלאון) א גראבּיאן; אן אונגעלומפערטער מענש; א נאר; א פויער; א קלאון, א פאיאץ; זיך אויפפיהרען ווי א קלאון אדער פאיאץ; שפּיעלען דעם פּא־יאץ.

clow'nery *n.* (קלאו־נער־אי) גראב־קייט, אונגעלומפערטקייט, אונערצויגענהייט, קייט; דאס זיין א פאיאץ.

clow'nish *a.* (קלאו־ניש) אונערצויגען, גראב, דום, אונגעלומפערט.

clow'nishly *adv.* (קלאו־ניש־לי) ז. *clownish*

clow'nishness *a.* (קלאו־ניש־נעס) גראבקייט; אונגעלומפערטקייט; אונער־צויגענקייט.

clow'nist *n.* (קלאו־ניסט) א קלאון, א פאיאץ.

cloy *v.* (קלאי) פערנאגלען, ארייננשלאגען א נאגעל; איבערפילען; אנשטאפען; זעט־טיגען.

cloy'less *a.* (קלאי־לעס) וואס קען ניט זעטיגען.

C. L. S. C. ראשי תבות פון די ווערטער *Chautauqua Literary and Scientific Circle*

club *n.* and *v.* (קלאב) א געזעלשאפט, א פעראיין, א קלוב, א חברה; א קנויל; א קניפעל [אזא קורצער שטאק מיט א די־קען ענד וואס ווערט בענוצט אלס א וואַ־פען]; זיך פעראייניגען אום עטוואס צו

גרינדען; אויפזאמלען א פאנד פאר וועל־כען עס איז צוועק; פערדרעהען די האר אין א קנויל.

clubabil'ity *n.* (קלאב־ע־ביל־אי־טי) דאס זיין קלוב־פעהיג [דאס זיין פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט].

club'able *a.* (קלאב־עבל) קלוב־פעהיג [פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעלשאפט].

club a mus'ket (קלאב ע מאס־קעט) נעהמען א ביקס פערקעהרט אום צו שלא־גען מיט'ן הילצערנעם קאלבען.

clubbed *a.* (קלאבד) וואס האט די פארם פון א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; געשלאגען מיט א קניפעל.

club'ber *n.* (קלאב־ער) איינער וואס שלאגט מיט א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; איינער וואס בע־לאנגט צו א קלוב.

club'bing *n.* (קלאב־אינג) דאס שלא־גען מיט א קניפעל [א קורצער שטאק מיט א דיקען ענד]; דאס בעקומען די פארם פון א קניפעל.

club'bish *a.* (קלאב־איש) גראב, פויע־ריש: וואס קען פעראייניגט ווערען אין א געזעלשאפט; וואס איז קלוב־פעהיג.

club'by *a.* (קלאב־אי) קלוב־פעהיג.

club'-fist *n.* (קלאב־פיסט) א גראבער פויסט, א ברוטאלער קערל.

club'-fis'ted *a.* (קלאב־פיס־טעד) וואס האט א גראבען פויסט.

club'foot *n.* (קלאב־פוט) א קלומפ־פוס [א קרומער אדער אויסגעדרעהטער פוס פון געבורט].

club'-foot'ed *a.* (קלאב־פוט־עד) קלומפ־פיסיג, וואס האט א קרומען אדער אויסגעדרעהטען פוס פון געבורט.

club'-foot'edness *n.* (קלאב־פוט־עד־נעס) דאס האבען א קרומען אדער אויס־געדרעהטען פוס פון געבורט.

club'-head'ed *a.* (קלאב־העד־עד) גראב־קעפיג.

club'-house *n.* (קלאב־האוס) א קלוב.

club'-law *n.* (קלאב־לאה) דאס פויסט־רעכט; דאס רעכט פון ברוטאלער גוואלט.

club'man *n.* (קלאב־מען) איינער וואס טראגט אדער שלאגט מיט א קניפעל [שטאק, דובינקע].

club'-man *n.* (קלאב־מען) א קלוב־מענש, א מיטגליעד פון א קלוב.

club'-mas'ter *n.* (קלאב־מעס־טער) א פערוואלטער פון א קלוב.

club'-moss *n.* (קלאב־מאהס) א מין ניד־ריגע מאך־פלאנצע [וואקסט אין די פייכ־טע טארף־געגענדען].

club'-room *n.* (קלאב־רוהם) א קלוב־לאקאל; א צימער, וואו א פעראיין האלט אב זיינע פערזאמלונגען און וואו די מיט־גליעדער קומען זיך אונטערהאלטען.

club'root *n.* (קלאב־רוהט) אזא קראנק־הייט ביי קרויט וואס האט די פארם פון גרויסע אויפגעשוואלענע בלאטערען.

club'-rush *n.* (קלאב־ראש) אזא פלאנ־צע וואס וואקסט ביי טייכען.

club'-shaped *a.* (קלאב־שייפט) וואס האט די פארם פון א קניפעל [אזא קור־צער שטאק מיט א דיקען ענד].

club'ster *n.* (קלאב־סטער) א פרעה־ליכער קאמפאניאז: א קלוב־בעזוכער.

cluck *v.* and *n.* (קלאק) קוואקטשען; א קוואקט־שריי [ווי פון א הוהן].

cluck'ing *n.* (קלאק־אינג) דאס קוואק־טשען [פון א הוהן].

cluck'ing-hen *n.* (קלאק־אינג־העז) א קוואקטשעדיגע הוהן; א הוהן וואס זיצט אויף אייער.

clue *n.* and *v.* (קלו) .1 א קנויל; .2 א שפור; .3 פיהרען אויף א שטריקעל.
2. The detectives found a **clue** about the mysterious murder.

clum *v.* (קלאם) גראב אנכאפען.

clum'ber *n.* (קלאמ־בער) אזא קליינער קורץ־פיסיגער הונד.

clump *n.* and *v.* (קלאמפ) א קאם, א קלומפ; א קלאץ; א צוזאמענגעקלעפטע שטיק; א בינטעל, א גרופע; א דיקע פאדעשווע [זויל] וואס איז בעפעסטיגט צו א פראסטען שוך; א קליינער געקרויז־טער האר־לאק; געהן שווער און אונגעלומ־פערט.

clump'-boot *n.* (קלאמפ־בוהט) א שווע־רער גראבער שוך.

clum'per *n.* (קלאמ־פער) א גרויסע שטיק; א גרויסע שטיק אבגעפאלענע פעל־זען.

clum'pers *n.* (קלאמ־פערז) שווערע גראבע שיך.

clum'ping *n.* (קלאמ־פינג) דאס קרויז־זען די האר מיט פריזיר צווענגלעך.

clumps *n.* (קלאמפס) אזא שפיעל אין פראגע און אנטווארט.

clum'py *a.* (קלאמ־פי) קלומפיג, קאמא־וואטע, מאסיוו.

clumse *v.* and *n.* (קלאמס) ווערען שטייף, פערגליווערט ווערען פון קעלט אדער פון שרעק; א שוטה, א ליימענער גולם, אן אונגעלומפערטער יונג.

clum'sily *adv.* (קלאמ־זי־לי) אויף אן אונגעלומפערטען אופן.

clum'siness *n.* (קלאמ־זי־נעס) אונגע־שיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

clum'sy *a.* (קלאמ־זי) אונגעשיקט, אונ־געלומפערט.
She is **clumsy** in appearance because she is so fat.

clum'sy-boots *n.* (קלאמ־זי־בוהטס) גרויסע, שווערע שיך.

clunch *n.* and *a.* (קלאנטש) פערהארטע־טע ליים: פעסט, מאסיוו.

clun'chy *a.* (קלאנ־טשי) וואס ענטהאלט פערהארטעטע ליים.

clung (קלאנג) *cling* .ז. אנגעקלאמערט.
The child **clung** to the breast of the mother and would not let go.

clung *a.* (קלאנג) איינגעשרומפען; פער־דארט.

clu'peoid *a.* (קלו־פי־איד) וואס אנ־בעלאנגט צו אדער האט די פארם פון הערינג.

clus'ter *n.* and *v.* (קלאס־טער) .1 א גרופע [פון פערזאנען אדער זאכען]; א בינטעל, א פעקעל, א טשוב, א קופע, א זאמלונג; .2 מאכען אין בינטלעך, אין טשובעס אדער אין קופעס; וואקסען אין בינטלעך.
1. He is holding in his hands a **cluster** of grapes.

clus'teringly *adv.* (קלאס־טער־אינג־לי) אין בינטלעך.

clus'tery *a.* (קלאס־טער־אי) בינטעל־ארטיג.

clutch *v.* and *n.* (קלאטש) גרייפען, פאקען; איינקלעמען; א גריף; א קלויע, א קאפיטע; א פויסט; א מאשינען טייל וואס האט דעם צוועק צו אונטערברעכען די פערבינדונג פון די בעוועגליכע טיילען פון א מעכאניזם; די צאהל אייער וואס א הוהן בריהט אויס פאר איין מאל.

clutch'-drill *n.* (קלאטש'-דריל) אזא בויערער [דריל] וואס ווערט געדרעהט דורך א הענטעל און בויערט נור ווען ער ווערט געדרעהט אין איין ריכטונג.

clutch'-fist *n.* (קלאטש'-פיסט) א' פערמאכטע האנד [צ קמצן].

clut'ter *n. and v.* (קלאט'-ער) זאכען צונויפגעווארפען אהן אן ארדנונג; א מישענינע; אן אונארדנונג; מאכען אן אונארדנונג, א מישענינע; א לארם, א טומעל; לארמען, טומלען.

clut'terment *n.* (קלאט'-ער-מענט) א טומעל, א לארם.

cly *n.* (קלאי) א קעשענע [אויף גנבים שפראך].

cly'faking *n.* (קלאי'-פיי-קינג) דאס גנב'ענען פון די קעשענעס [אויף גנבים שפראך].

clyp'eate *a.* (קליפ'-אי-אייט) שילדארטיג.

clyp'eiform *a.* (קליפ'-אי-אי-פארם) ז. *clypeate*

clyp'eus *n.* (קליפ'-אי-אס) א פארצייטיגער גרויסער רונדער שילד [פאר קריגסצוועקען].

clys'ter *n.* (קליס'-טער) קליסטיר, קאנע.

clys'terize *v.* (קליס'-טער-איז) מאכען א קליסטיר.

clys'ter-pipe *n.* (קליס'-טער-פאיפ) די גומענע קישקע פון א קליסטיר.

cne'mis *n.* (ני'-מיס) דער שיןביין [דער פוסביין צווישען קניע און קנעכעל].

Co. אן אבקירצונג פון די ווערטער: 1. "Company"; 2. "County"

1. Jewish Press Publishing **Co.** 2. Cold Spring Putnam **Co.**, N. Y.

c. o. ראשי תבות פון די ווערטער: "*care of*"; ווערט געשריבען אויף אן אדרעס פון א בריעף, ווען איינער קריעגט זיינע בריעף אויף דער אדרעסע פון אן אנדערען; מאנכעס מאל ווערט עס געשריבען: %

Mr. M. Smith, c|o Mr. J. Jones.

coacer'vate *v. and a.* (קאו-ע-סויר'-וייט) צונויפזאמלען, אנהויפען; צונויפגעהויפט, צונויפגעזאמעלט.

coacerva'tion *n.* (קא-עס-איר-וויי'-שאן) די אנהויפונג, די אנזאמלונג.

coach *n. and v.* (קאוטש) 1. א קארעטע; א פאסאזשיר וואגאן פון א באהן; 2. א פערזאן, וואס איז בעשעפטיגט צו איינלערנען אטלעטען צום וועטקאמפף; א פריוואטער לעהרער; 3. איינאיבען, איינלערנען; פארבערייטען צום עקזאמען.

2. The baseball team has an able **coach**; he trains the fellows well. 3. He is employed to **coach** the students for the college examinations.

coach and four (קאוטש ענד פאור) א געשפאן מיט פיער פערד.

coach'-bit *n.* (קאוטש'-ביט) דאס אייזענדעל פון א פערד'ס צוים צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די לייצעס.

coach'-box *n.* (קאוטש'-באקס) די קאזלעס [דער זיץ פאר דעם קוטשער].

coach'-dog *n.* (קאוטש'-דאג) אזא קליינער הינטעל וויים אין שווארץ געפלעקט.

coached *a.* (קאוטשט) אין קארעטע; איינשטודירט, איינגעאיבט.

coached up (קאוטשט אפ) צונויפגעקויעטשט, צונייפגעדריקט, צונויפגעפאקט.

coa'chee *n.* (קאו'-טשיע) א קוטשער.

coach'-fare *n.* (קאוטש'-פעהר) פוהרגעלט.

coach'-fel'low *n.* (קאוטש'-פעל'-או) א פערד, וואס איז איינגעשפאנט אין א קארעטע צוזאמען מיט אן אנדער פערד; א נאהענטער קאמעראד.

coach'ful *n.* (קאוטש'-פול) אזוי פיעל וויפיעל א קארעטע קען ארייננעהמען.

coach'-hire *n.* (קאוטש' האיר) ניץגעלד פאר א קארעטע.

coach'-horse *n.* (קאוטש'-הארס) א שפאןפערד, א פאהרפערד.

coa'ching *n.* (קאו'-טשינג) דאס פאהרען שפאצירען אין קארעטען; דאס איינשטודירען, דאס איינאיבען.

coach'maker *n.* (קאוטש'-מיי-קער) א קארעטעןמאכער.

coach'man *n.* (קאוטש'-מען) א קוטשער.

coach'manship *n.* (קאוטש'-מען-שיפ) די קענטשאפט פון א קוטשער [צו פאהרען מיט א קארעטע].

coach'-mas'ter *n.* (קאוטש'-מעס'-טער) איינער וואס פערדינגט קארעטען.

coach'-of'fice *n.* (קאוטש'-אפ'-איס) א קאנטאר צו פערדינגען קארעטען.

coach'-stand *n.* (קאוטש'-סטענד) דער ארט וואו עס שטעהען קארעטען אדער דראזשקעס צום פערדינגען.

coach'-step *n.* (קאוטש'-סטעפ) דאס טרעפעל אויף וועלכען מען שטייגט איין אין א קארעטע.

coach'-trim'mer *n.* (קאוטש'-טרימ'-ער) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט ביים ארויסענדיגען און מאכען די בעפוצונג פון קארעטען.

coach'-whip *n.* (קאוטש'-הוויפ) אזא שמאלע פלאג אויף א קריעגסשיף.

coact' *v.* (קא-עקט') צווינגען, נויטען.

co-act' *v.* (קאו-עקט') ווירקען צוזאמען.

coac'tion *n.* (קא-עק'-שאן) דאס צווינגען, דאס נויטען, צוואנג.

coac'tive *a.* (קא-עק'-טיוו) צווינגענדיג, נויטענדיג.

co-ac'tive *a.* (קאו-עק'-טיוו) ווירקענדיג צוזאמען.

coac'tively *adv.* (קא-עק'-טיוו-לי) דורך צוואנג; אויף א צווינגענדען אופן.

co-activ'ity *n.* (קאו-עק טיוו'-אי-טי) די צוזאמענווירקונג; דאס ווירקען צוזאמען.

co-ac'tor *n.* (קאו-עק'-טאר) איינער וואס ווירקט צוזאמען מיט אנדערע.

coadapta'tion *n.* (קאו-עד-עפ-טיי'-שאן) די געגענזייטיגע צופאסונג.

coadap'ted *a.* (קאו-ע-דעפ'-טעד) געגענזייטיג צוגעפאסט.

coadja'cence *n.* (קאו-ע-דזשיי'-סענס) די געגענזייטיגע נאהענטקייט; די נאהענטקייט פון איין זאך צו דער אנדערער; דאס נאהענט זיין איינער צום אנדערען.

coadja'cent *a.* (קאו-ע-דזשיי'-סענט) נאהענט איינער צום אנדערען.

coad'jument *n.* (קא-עדזש'-או-מענט) געגענזייטיגע הילף.

coadjust' *v.* (קאו-ע-דזשאסט') צופאסען איינס צו דאס אנדערע.

coadjust'ment *n.* (קאו-ע-דזשאסט'-מענט) די געגענזייטיגע צופאסינג.

coad'jutant *a. and n.* (קא-עדזש'-או-טענט) העלפענדיג איינער דעם אנדערען, שטיצענדיג זיך געגענזייטיג; מיטווירקענדיג; א מיטווירקער, א קאלעגע.

coadjute' *v.* (קאו-ע-דזשוט') געמיינשאפטליך ווירקען; געגענזייטיג זיך העלפען.

coadju'tive *a.* (קאו-ע-דזשו'-טיוו) שטיצענדיג אדער העלפענדיג זיך געגענזייטיג; ווירקענדיג געמיינשאפטליך.

coadju'tor *n.* (קאו-ע-דזשו'-טאר) א מיטווירקער, העלפער, געהילף; א קאלעגע; א געהילף פון א בישאף.

coadju'torship *n.* (קאו-ע-דזשו'-טאר-שיפ) מיטהילף, מיטווירקונג.

coadju'tress *n.* (קאו-ע-דזשו'-טרעס) א מיטווירקערין, א העלפערין, אן אסיסטענטין.

coadju'trix *n.* (קאו ע דזשו'-טריקס) ז. *coadjutress*

coad'juvant *a. and n.* (קא-עדזש'-או-וענט) העלפענדיג, מיטווירקענדיג; אן אסיסטענט, א העלפער.

coad'unate *a.* (קא עד'-יו נייט) פעראייניגט.

coad'unated *a.* (קא עד'-יו-ניי טעד) ז. *coadunate*

coaduni'tion *n.* (קא-עד-יו-ניש'-אן) פעראייניגונג.

coadven'ture *v. and n.* (קאו-עד-וועג'-טשור) נעהמען אנטייל מיט אנדערע אין א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולאציאן; א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולאציאן אין וועלכע מעהרערע זיינען בעטייליגט.

coadven'turer *n.* (קאו-עד-וועג'-טשור-ער) איינער וואס נעהמט אנטייל מיט אנדערע אין א געוואגטע אונטערנעהמונג אדער ספעקולאציאן.

coæ'val *n.* (קאו-אי'-וועל) איינער וואס איז אין איין עלטער מיט אן אנדערען; איינער וואס לעבט אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען.

coa'gency *n.* (קאו-איי'-דזשענ-סי) געמיינשאפטליכע מיטארבייטערשאפט; געמיינשאפטליכע קרעפטען.

coa'gent *n.* (קאו-איי'-דזשענט) מיטארבייטער; מיטהעלפער; מיטשולדיגער.

coagulabil'ity *n.* (קא-עג-יו-לע-ביל'-אי-טי) די טבע פון געוויסע פליסיגקייטען [ווי מילך אדער בלוט] פערגליווערט צו ווערען.

coag'ulable *a.* (קא-עג' יו לעבל) וואס קען פערגליווערט ווערען.

coag'ulant *n.* (קא-עג'-יו-לענט) א שטאף וואס מאכט פערגליווערען פליסיגקייטען.

coag'ulate *v.* (קא-עג'-יו-לייט) פערגליווערען; פערגליווערט ווערען.

coagula'tion *n.* (קא-עג-יו-ליי'-שאן) דאס פערגליווערען, דאס ווערען פערגליווערט; א פערגליווערטע מאסע.

coag'ulative *a.* (קא-עג'-יו-ליי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו פערגליווערען; וואס מאכט פערגליווערען.

coag'ulator *n.* (קאו עג' יו ליי טאר) א געגענשטאנד וואס פערגליווערט אנדערע זאכען.

coag'ulatory *a.* (קא-עג'-יו-ליי-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו פערגליווערען.

coag'ulum *n.* (קא-עג'-יו-לאם) א פערגליווערטע מאסע; א פערגליווערטעס שטיק בלוט.

co'-aid *n.* (קאו'-אייד) א מיטהעלפער, א געהילף.

coak *n. and v.* (קאוק) קאקאסקויהלען; א האלץצאפפען [דער ענד פון א שטיק האלץ וואס איז געמאכט ער זאל זיך ארייןפאסען אין א לאך פון אן אנדער שטיק האלץ]: פעראייניגען צוויי שטיקער האלץ דורך א צאפפען.

coal *n. and v.* (קאול) א קויהל; מאכען צו קויהל; בעזארגען מיט קויהלען; ברענען

קויהלען; צייכנען מיט קויהל; ווערען צו קויהל.

coal'-barge *n.* (קאול'-בארדזש) א פלאַכע שיף צום טראנספּארטירען קויהלען.

coal'-ba'sin *n.* (קאול'-בייסן) קויהלען=באסיין [דער שטח ערד, וואו עס געפינען זיך שטיין=קויהלען].

coal'-bas'ket *n.* (קאול'-בעס'-קעט) א קויהלען=קארב.

coal'-bed *n.* (קאול'-בעד) אן אדער פון שטיין=קויהלען אונטער דער ערד.

coal'-bin *n.* (קאול'-בין) אן אבטיילונג אין א קעלער צו האלטען קויהלען.

coal'-black *a. and n.* (קאול'-בלעק) שווארץ ווי קויהל; א טיעף=שווארצע פארב.

coal'-box *n.* (קאול'-באקס) א קויהלען=קאסטען.

coal'-brea'ker *n.* (קאול'-בריי'-קער) א פערזאן אדער מאשין וואס צוהאקט שטיין=קויהלען פון גרויסע שטיקער אין קלענערע.

coal'-bun'ker *n.* (קאול'-באנ'-קער) א קויהלען=קאמער [בעזאנדערס אויף א דאמפף=שיף].

coal'-car *n.* (קאול'-קאר) א קויהלען=וואגאן.

coal'-cart *n.* (קאול'-קארט) א קויהלען=וואגען.

coal'-dust *n.* (קאול'-דאסט) קויהלען=שטויב.

coalesce' *v.* (קאו-ע-לעס') זיך פעראייניגען; צונויפוואקסען; זיך פעראייניגען אין איין פארטיי.

Two political parties sometimes **coalesce** and the new organization is unlike either of the original ones.

coales'cence *n.* (קאו-ע-לעס'-ענס) פעראייניגונג; צונויפוואקסונג, צונויפשמעלצונג.

coales'cency *n.* (קאו-ע-לעס'-ענ-סי) די נייגונג זיך צו פעראייניגען, צונויפוואקסען אדער זיך צונויפצושמעלצען.

coales'cent *a.* (קאו-ע-לעס'-ענט) צונויפוואקסענדיג; פעראייניגענדיג זיך; צונויפשמעלצענדיג זיך.

coal'-exchange' *n.* (קאול'-עקס-טשיינדזש') א קויהלען=בערזע [א פּלאַץ וואו עס ווערט פערקויפט קויהלען אין גרויסע מאסען].

coal'-field *n.* (קאול'-פיעלד) א שטיין=קויהלען=פעלד [א באדען, אונטער וועלכען עס געפינען זיך שטיין=קויהלען].

coal'-fire *n.* (קאול'-פאיר) א פייער פון שטיין=קויהלען.

coal'fish *n.* (קאול'-פיש) דער שווארצער מערלאן [אזא שווארצער פיש].

coal'-forma'tion *n.* (קאול'-פאר-מיי'-שאן) שטיין=קויהלען פארמאציאן [דער משך ווען עס האבען זיך אבגעלעגט שיכטען פון שטיין=קויהלען אין דער אינערע פון דער ערד].

coal'-gas *n.* (קאול'-געס) קויהלען=גאז [דער גאז וואס ענטשטעהט פון ברענען קויהלען]; לייכט=גאז.

coal'-hea'ver *n.* (קאול'-היע'-ווער) א קויהלען=טרעגער.

coal'-hod *n.* (קאול'-האד) א שויפעל צו שיטען קויהלען אין אויוועז.

coal'-hole *n.* (קאול'-האול) דאס לאך אין טראטואר ביי א הויז דורך וועלכען עס ווערט אריינגעשאטען קויהלען אין קעלער.

coal'-hulk *n.* (קאול'-האלק) א שיף וואס שטעלט צו קויהלען פאר דאמפף=שיפען, וועלכע געפינען זיך אין אויסלענדישע האפענס.

co'alite *v. and a.* (קאו'-ע-לאיט) פעראייניגען; צוזאמענגעגאסען, פעראייניגט.

coali'tion *n.* (קאו-ע-ליש'-אן) א קאאליציאן, א פערבאנד, פעראייניגונג.

For the time being all opposed to the President were in a **coalition**.

coali'tionist *n.* (קאו-ע-ליש'-אנ-איסט) דער אנהענגער פון א קאאליציאן; א מיטגליעד פון א פעראייניגונג.

co-ally' *n.* (קאו-ע-לאי') דער מיט=חבר אין א קאאליציאן אדער פערבינדונג.

coal'-man *n.* (קאול'-מען) א קוילען=הענדלער; איינער וואס טראגט פאנאנדער קויהלען אין די הייזער.

coal'-meas'ures *n.* (קאול'-מעזש'-אורז) די ערד=שיכטען, אין וועלכע עס געפינען זיך אדערען פון שטיין=קויהלען.

coal'-mer'chant *n.* (קאול'-מויר'-טשענט) א קויהלען=הענדלער.

coal'-me'ter *n.* (קאול'-מי'-טער) א קויהלען=מעסטער.

coal'-mine *n.* (קאול'-מאין) קויהלען=גרוב, קויהלען=מינע.

coal'-mi'ner *n.* (קאול'-מאי'-נער) דער שטיין=קויהלען=גרעבער.

coal'-mi'ning *a.* (קאול'-מאי'-נינג) וואס איז שייך צום גראבען שטיין=קויהלען.

coal'-mouse *n.* (קאול'-מאוס) די קויהל=מויז [אזא מויז מיט א שווארץ קעפעל און העלזעל].

coal'-oil *n.* (קאול'-אויל) פעטראלעאום, ערד=אויל.

coal'-pit *n.* (קאול'-פּיט) א קויהלען=גרוב.

coal'-pock'et *n.* (קאול'-פאק'-עט) א געביידע צו האלטען קויהלען.

coal'-scut'tle *n.* (קאול'-סקאטל) אן אייזערנער עמער צו האלטען קויהלען.

coal'-ship *n.* (קאול'-שיפּ) א שיף צו טראנספארטירען קויהלען.

coal'-slack *n.* (קאול'-סלעק) דער שטויב פון שטיין=קויהלען.

coal'-slate *n.* (קאול'-סלייט) שווארצע גריפעל=שטיין.

coal'-stove *n.* (קאול'-סטאוו) אן אויוועז וועלכער ווערט געהייצט מיט שטיין=קויהלען; אן אויוועז אין וועלכען עס ווערען געברענט אנטראציט=קויהלען.

coal'-tar *n.* (קאול'-טאר) קויהלען=סמאָלע; קויהלען=פעך, קויהלען=טער.

coal'-tit *n.* (קאול'-טיט) ז. *coal-mouse*.

coal tongs (קאול טאנגז) א פייער=צוואנג [אזא צוואנג אנצונעהמען הייסע קויהלען].

Coal Tongs

coal'-wharf *n.* (קאול'-הווארף) דער פלאץ וואו מען לאדעט אויס קויהלען פון די שיפען.

coal'-works *n.* (קאול'-הוואירקס) דער פלאץ וואו מען גראבט שטיין=קויהלען.

coa'ly *a.* (קאו'-לי) וואס ענטהאלט קויהלען; פול מיט קויהלען.

coal'-yard *n.* (קאול'-יארד) דער קויהלען=לאגער [דער הויף וואו עס ליעגען שטיין=קויהלען].

coa'ming *n.* (קאו'-מינג) א שורה פון אויפגעשטעלטע שטיינער ארום א ברונען אדער גרוב.

coap'tate *v.* (קא-עפּ'-טייט) צוזאמענפאסען, ווי צ. ב. די טיילען פון א צובראכענעם ביין א. ד. ג.

coapta'tion *n.* (קאו-עפּ-טיי'-שאן) דאס צופאסען, בעהעפטען צוויי פונאנדערגעטיילטע זאכען.

co'aptator *n.* (קאו'-עפּ-טיי-טאר) א כירורגישער אפאראט צום צוזאמענפאסען די טיילען פון א צובראכענעם ביין און זיי צוזאמענהאלטען ביז זייער צוזאמענוואקסען.

coarcta'tion *n.* (קאו-ארק-טיי'-שאן) דאס צוזאמענציהען, צונויפפרעסען.

coarse *a.* (קאורס) 1. גראב; ניט עדעל, ניט ארטיג; 2. וואולגאר; אונאנגענעהם.

2. Peasants eat **coarse** food, while those of higher station eat fine things.

coarse'-grained *a.* (קאורס'-גריינד) ניט גלאט געהובעלט; ניט עדעל, וואולגאר.

coarse'ly *adv.* (קאורס'-לי) גראב, געמיין, נידריג.

coarse'ness *n.* (קאורס'-נעס) גראבקייט.

coarticula'tion *n.* (קאו-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) די פערבינדונג פון די געלענקען.

coasses'sor *n.* (קאו-ע-סעס'-אר) דער מיט=בעזיצער, דער שותף אין אייגענטום; א מיט=אבשאצער.

coast *n. and v.* (קאוסט) דער ברעג פון ערד ביים ים; דער גרענעץ פון א לאנד; די געגענדען היגטער'ן גרענעץ; דאס אראבגליטשען זיך אויף א שליטעלע אראב א בארג; פאהרען אויף א שיף אדער רייזען ארום ברעג; האלטען זיך מיט דער שיף נאהענט פון ברעג; גליטשען זיך [ווי אויף א שליטעלע בארג=אראב]; דאס לאזען לויפען א באהן אדער טראמוואי בארג=אראב אהן דאמפף אדער עלעקטרישער קראפט.

coas'ter *n.* (קאוס'-טער) דער וואס פאהרט אויף א שיף נאהענט פון ברעג; די שיף וואס האלט זיך נאהענט פון ברעג.

coast'-guard *n.* (קאוסט'-גארד) פאליציי פון ים=ברעג; די מענשען פון לעבענסרעטונג סטאנציאן; א מיטגליעד פון וואסער=ברעג פאליציי אדער פון לעבענס=רעטונג סטאנציאן.

coas'ting *n.* (קאוס'-טינג) 1. דאס פאהרען אויף א שיף ארום דעם ברעג, פון פארט צו פארט; 2. דאס גליטשען זיך אויף א שליטעלע בארג=אראב.

2. In winter boys enjoy **coasting** down the hills on their sleds.

coas'ting-naviga'tion *n.* (קאוס'-טינג-נעוו-אי-גיי'-שאן) ברעג=נאוויגאציאן [דאס פאהרען פון שיפען ארום די ברעגען פון לאנד].

coas'ting-trade *n.* (קאוס'-טינג-טרייד) דער האנדעל וואס ווערט אנגעפיהרט צווישען פערשיעדענע פארטען אין לאנד, דורך שיפען, וועלכע געהען נאהענט ארום ברעג.

coas'ting-ves'sel *n.* (קאוס'-טינג-וועס'-על) א ברעג=שיף [א קלענערע שיף וואס געהט ניט ארויס אין אפענעם ים, נאר האלט זיך ניט ווייט פון ברעג].

coast'ward *adv.* (קאוסט'-הווארד) צום ברעג צו.

coast'wards *adv.* (קאוסט'-הווארדז) ז. *coastward*.

coast'wise *adv. and a.* (קאוסט'-הוואיז) איבער דער לענג פון ברעג; וואס געהט ביים ברעג.

coat *n. and v.* (קאוט) א אויבער=מאנטעל, א ראק; אמטס=קליידונג; א פרויען=ראק; די נאטירליכע קליידונג פון א חיה, ווי די הויט, האר, וואל א. ד. ג.; בעקלייךען, בעדעקען.

coat'-ar'mor *n.* (קאוט'-אר'-מאר) א וואפען=ראק [א געפלאכטענער אייזערנער

פאַנצער, וועלכען עס פלעגט טראָגען א ריטער].

coatee' *n* (קאָו-טי') א רעקעל, א זשאַ־קעט, א קורצער סאָלדאַטסקער מונדיר.

co'ati *n.* (קאָו'-ע-טי) די נאָז־טהיער [אזא חיה מיט זעהר א לאַנגען נאָז, לעבט אין די וואַרעמע געגענדען פון אמע־ריקא].

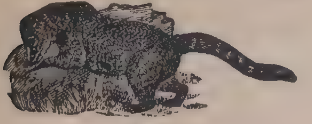

Coati

coa'ting *n.* (קאָו'-טינג) בעקליידונג; בעדעקונג; צייג פאַר רעק אדער מאַנטלען.
Pills with sugar coating are easier to swallow than those without.

coat of arms (קאָוט אָוו אַרמז) אַן איבער־מאַנטעל, וועלכען מען פלעגט אין מיטעלאַלטער טראָגען איבער'ן פאַנצער און אויף וועלכען עס פלעגט זיין אויסגע־נעהט דער הערב פון באַראָן [יעדער באַ־ראָן האָט געהאַט זיין הערב]; א וואַפען־שילד.

coat of fence (קאָוט אָוו פענס) א פאַנ־צער.

coat of mail (קאָוט אָוו מייל) א פאַנ־צער־העמד [א געפלאָכטענער אייזערנער פאַנצער פון די פאַרצייטיגע ריטער].

coats of an on'ion (קאָוטס אָוו ען אַנ'-יאָן) ציבעלע־שאָלעכץ.

coats of the eye (קאָוטס אָוו טהי אַי) די אויגען־הייטלעך, אויגען־לעדלעך.

coat'-tail *n.* (קאָוט'-טייל) די פאָלע פון א ראָק.

coax *v.* (קאָוקס) ווירקען אויף איינעם מיט זיסע רייד אדער מיט חניפה: אַנ־פיהרען איינעם מיט טאַקט און איידעל־קייט; לאַשטשען, חנפ'ענען.
We had to coax the child to take the medicine.

coax'er *n.* (קאָוק'-סער) א חונף, א שמייכלער, אַן אונטערלעקער.

coax'ing *n.* (קאָוק'-סינג) חניפה, שמייכ־לעריי, דאָס חנפ'נען.

coax'ingly *adv.* (קאָוק'-סינג-לי) מיט חניפה; דורך שמייכלעריי.

cob *n.* (קאָב) א קיילעכדיגער שטיק, ווי א נוס; דאָסביינדעל פון א פרוכט; א לאַבען ברויט א. ד. ג.; דאָס דיקע קעפעל פון א מאַאיס־פלאַנצע; א שטאַרקער פערד מיט קורצע פיס; א שוואַן [א זכר]; א שפין; א געמיש פון ליים מיט שטרוי, פון וואָס מען מויערט ליים־הייזער; א שפּאַנישער דאָלאַר.

co'balt *n.* (קאָו'-באָלט) דער קאָבאָלט [א מעטאַל מיט א שטאָהל־גרויען קאָליר עהנליך צו ניקעל].

co'balt blue (קאָו'-באָלט בלו) דאָס קאָבאָלט־בלוי [א בלויע פאַרב וואָס ווערט געמאַכט פון קאָבאָלט].

co'balt-glance *n.* (קאָו'-באָלט-גלענס) דער קאָבאָלט־גלאַנץ [א זילבער־ווייסער מעטאַל מיט א רויטליכען אבגלאַנץ].

cobal'tic *a.* (קאָו-באָל'-טיק) וואָס ענט־האַלט אין זיך קאָבאָלט; וואָס איז עהנ־ליך צו קאָבאָלט.

co'baltin *n.* (קאָו'-באָל-טין) ז. *cobalt-glance*.

cob'ble *n. and v.* (קאָבל) א גלאַטער, קיילעכדיגער שטיין, וועלכען מען בענוצט צו ברוקירען גאַסען; א רונד בערנעל; א ביינדעל פון א פרוכט; פערלאַטען [צוריסענע שיך]; מאַכען פאַרטאַטשנע ארבייט.

cob'bler *n.* (קאָב'-לער) א שוסטער; א פאַרטאַטש, א לאַטוטניק; א זיסער און קאַלטער זומער־געטראַנק, וועלכען מען טרינקט דורך א שטרויעלע; א טאָרט גע־באַקען מיט פרוכט.

cob'bler-fish *n.* (קאָב'-לער-פיש) א מין פיש וואָס געפינט זיך אין די וואַרעמע וואַסערן פון נאָרד אמעריקא.

cob'blery *n.* (קאָב'-לער-אי) שוסטעריי.

cob'blestone *n.* (קאָבל'-סטאָון) א גלאַ־טער ברוק־שטיין.

cob'bling *a.* (קאָב'-לינג) שוסטעריש; פאַרטאַטשנע.

cob'cab *n.* (קאָב'-קעב) פרויען שטעק־שיך [אין אָסט־אינדיען].

cob'coals *n.* (קאָב'-קאָולז) גרויסע שטי־קער שטיין־קויהלען.

cob'-horse *n* (קאָב'-האָהרס) א שטאַרקער פערד מיט קורצע פיס.

co'bia *n.* (קאָו'-בי-א) א מין פיש מיט א שפינדעל־פערמיגען אויסזעהן און מיט א ברייטליכען פלאַטשיגען קאָפ.

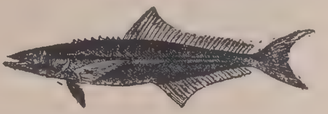

Cobia

cob'-i'ron *n.* (קאָב'-אי'-ערן) דער פייער־באָק [אַן אייזערנער געשטעל, אויף וועל־כען מען ברענט האָלץ אין א קאַמין].

co-bish'op *n.* (קאָו-ביש'-אָפּ) א מיט־בי־שאָף [ווען צוויי בישאָפען זיינען איבער איין געמיינדע].

cob'le *n.* (קאָבל) א פלאַכע פישער־שי־פעלע.

cob'-loaf *n.* (קאָב'-לאָוף) א גרויסער לאַבען ברויט.

cob'nut *n.* (קאָב'-נאַט) א מין נוס; א קינדער־שפּיעל מיט אַזעלכע ניס.

cob'-pink *n.* (קאָב'-פינק) א מין גרויסע נעלקען־בלום.

co'bra *n.* (קאָו'-ברא) ז. *cobra-de-capello*.

co'bra-de-capel'lo *n.* (קאָו'-ברא-דע-קע פעל'-אָו) די קאָבראַ־שלאַנג [א מין זעהר גיפטיגע שלאַנג מיט א צודעק אויף'ן קעפּעל. לעבט אין הייסע לענדער].

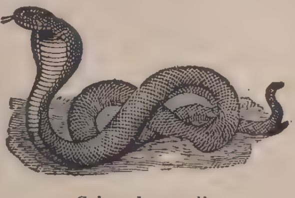

Cobra-de-capello

co'bric *a.* (קאָו'-בריק) וואָס איז שייך צו דער קאָבראַ־שלאַנג.

co'briform *a.* (קאָו'-ברי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון א קאָבראַ־שלאַנג; וואָס איז עהנליך אדער פערוואַנדט צו דער קאָבראַ־שלאַנג.

cob'stone *n.* (קאָב'-סטאָון) ז. *cobblestone*.

co'burg *n.* (קאָו'-בורג) א זאָרט גע־קרעפּטער האַלב־וואָל שטאָף [ווערט גע־מאַכט פון וואָל און באַוועל אדער פון וואָל און זייד].

cob'-wall *n.* (קאָב'-הוואָהל) א ליימענע וואַנד. ז. *cob*.

cob'web *n., a. and v.* (קאָב'-הוועב) שפּין־וועב, פּאַוטינע; א פּאַסטקע, א נעץ; געמאַכט פון שפּין־וועב; עהנליך צו א שפּין־וועב; בעדעקען מיט שפּין־וועב; אבריינעגען פון שפּין־וועב.

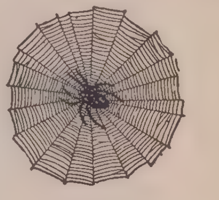

Cobweb

cob'webbed *a.* (קאָב'-הוועבד) בעדעקט מיט שפּין־וועב [פּאַוטינע].

cob'webby *a.* (קאָב'-הוועב-אי) אַזוי ווי שפּין־וועב; בעדעקט מיט שפּין־וועב.

cob'web lawn (קאָב'-הוועב לאָהן) א שלייער־טוך.

cob'webs of antiq'uity (קאָב'-הוועבז אָוו ען-טיק'-הווי-טי) פערשטויבטע אַל־טערטום, אַלטע שמות.

cob'webs on the brain (קאָב'-הוועבז אָן טהי ברײן) אייגענע משוגעת'ען.

co'ca *n.* (קאָו'-קא) געטריקענטע בלעט־לעך פון א געוויסע דרום־אמעריקאַנישע פלאַנצע [אין געוויסע פּרטים איז עס עהנ־ליך צו טהעע און ווערט געטרונקען אַלס א הייל־מיטעל]; דיעזע פלאַנצע; אין יאַ־פּאַן — א געוויסע מעססעל צו מעסטען רייז [אַן ערך פינף בושעלס].

co'cain *n.* (קאָו'-קע-אין) קאָקאַאין [אַזאַ כעמישע פליסיגקייט וואָס ווערט בענוצט אַלס בעטויבונגס־מיטעל].

co'caine *n.* (קאָו'-קע-אין) ז. *cocain*.

coccif'erous *a.* (קאָק-סיפ'-ע-ראָס) וואָס טראָגט יאַגדעס.

coccyg'eal *a.* (קאָק-סידזש'-אי-על) וואָס איז נוגע צום אונטערשטען טייל פון רו־קען־ביין [חוט השדרה].

coc'cyx *n.* (קאָק'-סיקס) דער אונטער־שטער טייל פון רוקען־ביין [חוט השדרה], דער צוואַוואוקס, וואָס הויבט אָן אויסביל־דען דעם עק.

co'chin *n.* (קאָו'-טשין) אַזאַ זאָרט גרוי־סע הוהן אדער האָהן מיט טשובעס פעדע־רען אויף די פיס און א קורצען עק.

co'chin-chi'na *n.* (קאָו'-טשין-טשאַי'-נאַ) אַזאַ זאָרט גרויסע הוהן, וועלכע איז אַמאָל געבראַכט געוואָרען פון קאָכין־כינאַ.

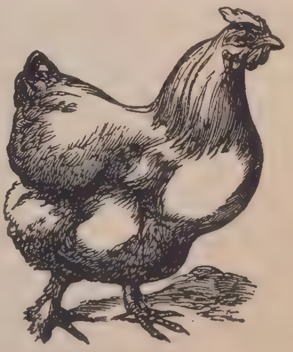

Cochin-china

coch'ineal *n.* (קאטש׳-אי-ניעל) די קא־כעניל [א מין פארב וואס ווערט גענומען פון אויסגעטריקנטע קאכעניל־פליגען]; די קאכעניל־פליג.

Cochineal Insect

coch'lea *n.* (קאק׳-לי-ע) איינער פון די אינעווייניגסטע טיילען פון אויער [אין דער פארמע פון א ספיראל־מושעל].

coch'lean *a.* (קאק׳-לי-ען) וואס האט די פארמע פון א שנעק־מושעל; עהנליך צו א ספיראלע [ביי געוויסע אינזעק־טען]; וואס האט די פארמע פון א לע־פעל [ביי געוויסע בלומען־בלעטער].

coch'lear *a. and n.* (קאק׳-לי-ער) וואס איז שייך צום אינערליכען ספיראלען טייל פון אויער; אין דער פארם פון א לעפעל [ביי בלעטער פון פלאנצען]; אזא לעפעל אין די עוואנגעלישע קירכען.

cochlea're *n.* (קאק-לי-איי׳-ריע) א לעפעל מעדיצין.

cochlear'iform *a.* (קאק-לי-ער׳-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א שנעק־מושעל [ביי געוויסע אינזעקטען]; וואס האט דיא פארמע פון א לעפעל [ביי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

coch'leary *a.* (קאק׳-לי-ע-רי) געדרעהט ווי א ספיראלע אדער ווי א שרויף; עהנליך צו א ספיראלע אדער צו א שרויף.

coch'leate *a.* (קאק׳-לי-אייט) געשלענ־געלט, געדרעהט, ווי א שנעק־מושעל.

coch'leated *a.* (קאק׳-לי-איי-טעד) ז. *cochleate*.

cock *n. and v.* (קאק) א האהן; א זכר פון יעדען מין פויגעל; א פיהרער, א קעמפפער [אין ענגלאנד]; א הילצערנער קראן, א שפונט צו קאנטראלירען דעם שטראם פון א פליסיגקייט; דער האהן פון א ביקס [דאס העמערעל וואס מען דריקט צו ביים אויסשיסען]; דער וויי־זער פון א זון־זייגער; דער וועטער־האהן [א האהן אויסגעמאכט פון א ברעטעל אדער בלעך וועלכער ווערט געשטעלט אויף דעכער, אז ער זאל זיך קענען דרעהען נאך דער ריכטונג פון ווינד]; א קליינע שפיציגע קופע פון היי, שטרוי א. ד. ג.; א קליין שיפעל, א לאדקע; די נאדעל פון א וואג־שאל; אויפהויבען דעם האהן פון א ביקס אדער רעוואלווער ווען מען איז גרייט צו שיסען; געהן מיט אן אויפגע־הויבענעם קאפ, אויסזעהן קוואטסקע; דאס ארויפבויגען די פאלעס [ברעגעס] פון א הוט.

cock'-a-hoop' *a. and adv.* (קאק׳-ע-הופ׳) שטאלץ, טריאומפירענד; אויפ׳ן הויכען פערד.

cock'-and-bull' *a.* (קאק׳-ענד-בול׳) געגען שכל, אונגלויבליך.

cockatoo' *n.* (קאק-ע-טוה׳) די קאקא־דו [א מין פאפוגיי].

Cockatoo

cock'atrice *n.* (קאק׳-ע-טריס) א פאנ־טאסטישע שלאנג אין געשטאלט פון א האהן, וועלכע קען כלומר׳שט טויטען מיט׳ן בליק פון אויג [א הערב־צייכען].

cock'-bead *n.* (קאק׳-ביעד) א פוסטער פערעל, וועלכע איז גרעסער און זעהט זיך ארויס מעהר ווי די אנדערע פערעל אויף׳ן שנירעל.

cock'boat *n.* (קאק׳-באוט) א קליין שיפ־פעל.

cock'chafer *n.* (קאק׳-טשיי-פער) א מין זשוק [קעפער].

cock'crow *n.* (קאק׳-קראו) [די בעגינען צייט ווען דער האהן קרעהט].

cock'crowing *n.* (קאק׳-קראו-אינג) ז. *cockcrow*.

cock'ed-hat' *n.* (קאקט׳-העט׳) א היטעל מיט אן ארויפגעדרעהטען דאשיק; א צע־טעלע צונויפגעלעגט דריי־עקיג.

cock'er *n. and v.* (קאק׳-ער) א מין הינטעל, וועלכען מען בענוצט אין יאגד אויף וואלד־שנעפען; איינער וואס גיט זיך אב מיט העהנער־קאמפף; פערצערטלען; באלעווען; צופיעל נאכגעבען.

cock'erel *n.* (קאק׳-ער-על) א יונגער העהנדעל.

cock'eye *n.* (קאק׳-אי) א קאסאקע אויג.

cock'eyed *a.* (קאק׳-איד) מיט קאסאקע אויגען.

cock'-fight *n.* (קאק׳-פאיט) א העהנער־געפעכט, א העהנער־געשלעג [א מין ספארט, וואו העהנער, ספעציעל געלערנ־טע דערצו, שלאגען זיך].

cock'-figh'ter *n.* (קאק׳-פאי׳-טער) איי־נער וואס גיט זיך אב מיט דעם ספארט פון העהנער־געשלעג.

cock'-figh'ting *n.* (קאק׳-פאי׳-טינג) דער ספארט אדער שפיעל פון העהנער־געשלעג.

Cock-fighting is a common sport in Cuba.

cock'horse *n. and adv.* (קאק׳-הארס) א פערדעל וואס וויעגט זיך [אלס שפיעל־צייג]; רייטענדיג; ווי רייטענדיג.

cock'ish *a.* (קאק׳-איש) מעשה האהן; העזה׳דיג, פרעך, שטאלץ.

cock'ishness *n.* (קאק׳-איש-נעס) פרעכ־הייט, אונפערשעמטהייט, עזות, שטאלץ, איינבילדונג.

cock'le *n. and v.* (קאקל) א מין גראז; קנייטשען, צוזאמענקנייטשען; די הארץ־מושעל [אזא מאלוסקעל וואס ליעגט אין אזא מושעל וואס האט די פארם פון א הארץ. די מושעל ווערט געברויכט פאר פערשיעדענע פערציערונגען].

cock'le-boat *n.* (קאקל׳-באוט) א לייכט שיפעל.

cock'le-shell *n.* (קאקל׳-שעל) די הארץ־מושעל. ז. *cockle*.

cock'loft *n.* (קאק׳-לאפט) א מאנסארדע, א מעזאנין [א צימער אונטער׳ן דאך].

cock'-mas'ter *n.* (קאק׳-מעס׳-טער) דער וואס האדעוועט און לערנט קאמפף־העהנער.

cock'-match *n.* (קאק׳-מעטש) העהנער־וועט־קאמפף.

cock'-met'al *n.* (קאק׳-מעט׳-על) א וויי־כער מעטאל וואס בעשטעהט פון צוויי טיי־לען קופער און איין טייל בליי. ווערט בע־נוצט פאר פערשיעדענע כלים.

cock'ney *n.* (קאק׳-ני) א געבארענער פון לאנדאן [ווערט געברויכט ווענען א לאנדאנער וואס האט בעקומען א קנאפע ערציהונג].

cock'ney di'alect (קאק׳-ני דאי׳-ע-לעקט) די שפראך פון לאנדאנער המון.

cock'neydom *n.* (קאק׳-ני-דאם) לאנ־דאן און אומגעגענד [אלס שימפפווארט].

cock'neyism *n.* (קאק׳-ני-איזם) די שפראך און אויפפיהרונגען פון לאנדאנער המון.

cock of the roost (קאק אוו טהי רוסט) א מענש וואס גדול׳ט זיך, קוראזשעט זיך, וואס מאכט פון זיך א גאנצען העלד.

cock of the school (קאק אוו טהי סקוהל) דער רעדעל־פיהרער.

cock of the walk (קאק אוו טהי וואהק) איינער וואס האט בייגעקומען אלע הינדערניסע; א פיהרער, א הויפט־מאן.

cock of the wood (קאק אוו טהי וואוד) אן אויער־האהן [א מין ווילדער האהן].

cock'pit *n.* (קאק׳-פיט) דער פלאץ, וואו עס קומט פאר דאס שפיעל פון העהנער־קאמפף [א מין שפיעל וואו ספעציעל גע־לערנטע דערצו העהנער שלאגען זיך]; א האספיטאל־צימער אין די אמאליגע קריעגס־שיפען.

cock'roach *n.* (קאק׳-ראוטש) א פרייס.

Cockroach

cocks'comb *n.* (קאקס׳-קאום) דער קאם פון א האהן; א מין פלאנצע וואס זעהט אויס ווי דער קאם פון א האהן; דאס רויטע היטעלע פון א הויף־נאר [א מענש וואס פלעגט זיך מאכען נאריש און משוגע ביי די אמאליגע פריצים].

cocks'head *n.* (קאקס׳-העד) א שיי־טען־פלאנצע מיט קליינע בעבלעך.

cock'spur *n.* (קאק׳-ספויר) העהנער־שע שפארען; א מין דארן־פלאנצע.

cock'spur-grass *n.* (קאק׳-ספויר-גרעס) א מין שטרוי־ארטיגער גראז.

cock'-sure *a. and adv.* (קאק׳-שור) גאנץ זיכער.

cock'-sure'ness *n.* (קאק׳-שור׳-נעס) פאליטענדיגע זיכערקייט; פאלקאמענע איבערצייגונג.

cock'swain *n.* (קאק׳-סוויין) דער רו־דערער, דער פיהרער פון א קליין שיפעל.

cock′tail *n.* (קאק′-טייל) א מין שנאפס צוגעפערטיגט מיט געוויסע בשמים; א פויגעל, ביי וועלכען דער עק איז ווי ביי א האהן; א מין אייראפעאישער אינזעקט; א מענש וואס האט ניט בעקומען קיין גוטע ערציהונג.

cock′-wa′ter *n.* (קאק′-הוואה′-טער) א שטראם וואסער אבצושווייקען די זאמד פון ערץ [רויהער מעטאל].

cock′weed *n.* (קאק′-הוויעד) דאס פעפער=קרויט [א מין פלאנצע].

cock′y *a.* (קאק′-אי) פרעך, שטאלץ; מונטער, לעבעדיג.

co′co *n.* (קאו′-קאו) ז. *cocoa*.

co′coa *n.* (קאו′-קאו) די פאלמע, אויף וועלכער עס וואקסען קאקאס=ניס; קאקאא, שאקאלאד; די קערענדלעך פון וועלכע מען מאכט קאקאא אדער שאקאלאד.

co′coanut *n.* (קאו′-קא-נאט) קאקאס=נוס.

co′coanut mat′ting (קאו′-קא-נאט מעט′-אינג) ראגאזשעס געמאכט פון די קארע פון קאקאס=פאלמען.

co′coanut-oil *n.* (קאו′-קא נאט איל) קאקאס=אויל [אויל וואס מען בעקומט פון די קאקאס=ניס].

co′coanut-tree *n.* (קאו′-קא-נאט-טריע) דער קאקאס=נוס בוים.

Cocoanut-tree

co′coa-oil *n.* (קאו′-קאו-איל) ז. *cocoanut-oil*.

co′coa-plum *n.* (קאו′-קאו-פלאם) די קאקאס=פלוים.

co′coa-pow′der *n.* (קאו′-קאו-פאו′-דער) א זארט שיס=פולווער פון א ברוינעם קאליר.

co′coa-roas′ter *n.* (קאו′ קאו ראוס′-טער) א קאקאא=ברענער [אזא פאן אדער אויוועלע צום ברענען קאקאא אדער קאפע].

co′coa-tree *n.* (קאו′-קאו-טריע) ז. *cocoanut-tree*.

cocoon′ *n.* (קא-קוהן′) דער קאקאן [דאס פאוטינע=געוועב, אין וועלכען זייד=ווערים וויקלען זיך איין].

cocoo′nery *n.* (קא-קוה′-נער-אי) א פלאץ וואו מען האדעוועט זייד=ווערים.

coc′tile *a.* (קאק′ טיל) דירכגעברענט [ווי ציגעל, וועלכע מען ברענט דורך אין אן אויווען].

cod *n.* *and* *v.* (קאד) א שטאק=פיש [א געוויסער ווערטהפאלער ים=פיש, פון וועלכען עס ווערט געמאכט לעבער=טראן]; א שאלעכץ, א סטרוטשקע, א שייט; א ביי=טעל; דער בויך; איינהילזען; בעדעקען זיך מיט א שאלעכץ.

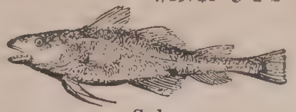

Cod

C. O. D. (סי. או. די.) די ראשי תבות פון *cash on delivery*, בעצאהלען ביים בעקומען די סחורה.

The package was forwarded C. O. D. and was paid for when it arrived at the house.

co′da *n.* (קאו′-דא) די קאדא [די ענדע וואס ווערט צוגעשריבען צו א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן און אין וועלכער עס ווערען איבערגע′חזר′ט איינינע פריהעריגע טיילען].

cod′ded *a.* (קאד′-עד) איינגעשלאסען אין א שייט אדער סטרוטשקע [ווי באב, ארבעס א. ד. ג.].

cod′der *n.* (קאד′-ער) דער וואס פאנגט שטאק=פיש; די שיף, וועלכע מען בענוצט צו כאפען שטאק=פיש.

cod′dle *v.* *and* *n.* (קאדל) 1. לייכט זידען אדער קאכען [ווי מען קאכט פרוכט]; 2. לאשטשען, פערצערטלען; 3. דער ווייכלינג, א פערצערטעלטער, איידעל=ערצויגענער מענש.

2. Indulgent parents foolishly coddle their children.

code *n.* (קאוד) א קאדעקס, א געזעץ=בוך [א בוך, וואו עס זיינען צוזאמענגעקליבען און סיסטעמאטיזירט די געזעצען פון לאנד].

codeb′tor *n.* (קאו-דע′-טאר) דער מיט=שולדיגער, דער וואס איז נאך מיט איינעם שולדיג א חוב.

codefen′dant *n.* (קאו-די-פענ′-דענט) דער מיט=אנגעקלאגטער, דער וואס איז נאך מיט איינעם אנגעקלאגט אין א פערברעכען.

co′dex *n.* (קאו′-דעקס) א קאדעקס, א סיסטעמאטישע צוזאמענקלייבונג פון רעגעלען, תקנות; אן אלטער כתב=יד [בעזונדערס פון די הייליגע שריפטען]; א בוך, וואו עס זיינען סיסטעמאטיש צוזאמענגעקליבען די געזעצען פון א לאנד.

cod′fish *n.* (קאד′-פיש) דער שטאק=פיש.

cod′fish aristoc′racy (קאד′-פיש ע-ריס-טאק′ רע-סי) פוסטע אריסטאקראטיע; אויפגעקומענע נגידים.

cod′-fish′er *n.* (קאד′-פיש′-ער) דער וואס פאנגט שטאק=פיש.

cod′-fish′ery *n.* (קאד′-פיש′-ער-אי) דאס פאנגען שטאק=פיש; דער האנדעל מיט שטאק=פיש; דאס ארט וואו מען פאנגט שטאק=פיש.

codg′er *n.* (קאדזש′-ער) א קארגער מענש, א קמצן; אן אלטער חברה=מאן; א מאדנער מענש; א גוט=ברודער.

cod′ical *a.* (קאד′-אי-קעל) וואס איז שייך צו א קאדעקס אדער צו א סיסטעמאטישער זאמלונג פון געזעצען.

cod′ices *n.* (קאד′-אי-סיז) קאדעקסען.

cod′icil *n.* (קאד′-אי-סיל) א צוזאץ אדער א צוגעשריבענער שטיק צו א צואה.

codicil′lary *a.* (קאד-אי-סיל′-ע-רי) וואס דיענט אלס צוזאץ צו א צואה.

codifica′tion *n.* (קאד-אי-פי-קיי′-שאן) די סיסטעמאטישע איינארדנונג און אריינטראגונג פון א געזעץ אין געזעץ=בוך.

cod′ifier *n.* (קאד′-אי-פאי-ער) איינער וואס סיסטעמאטיזירט און טראגט אריין געזעצע אין געזעץ=בוך.

cod′ify *v.* (קאד′-אי-פאי) סיסטעמאטיש ארדנען און אריינטראגען געזעצע אין געזעץ=בוך.

To codify laws requires exceptional ability. Conflicting statutes must be harmonized.

codivi′sion *n.* (קאו-די-וויזש′-אן) די איינטיילונג אדער קלאסיפיצירונג לויט צוויי בעזונדערע מאדוסען אדער פרינציפען [ווי למשל, א דריי=עק אין געאמעטריע ווערט איינגעטיילט ערשטענס לויט זיינע ווינקלען און צווייטענס לויט זיינע זייטען].

cod′le *v.* *and* *n.* (קאדל) ז. *coddle*.

cod′ling *n.* (קאד′-לינג) א יונגער שטאק=פיש; אן אונצייטיגער עפעל, וועלכען מען קען עסען נור געבאקטערהייד; פריה=צייטיגע עפעל צום קאכען.

cod′ling-moth *n.* (קאד′-לינג-מאהטה) אן עפעל=ווארים, עפעל=פליג.

cod′-liv′er *n.* (קאד′-ליוו′-ער) דער לעבער פון א שטאק=פיש.

cod′-liv′er oil (קאד′-ליוו′-ער איל) פיש=טראן, לעבער=טראן [ווערט געברויכט אלס מעדיצין].

coe *n.* (קאו) א קליינע ביידעל פון ברעטער אין א קויהלען=גרוב.

cœ′cum *n.* (סיע′-קאם) די בלינדע קישקע. ז. *cæcum*.

coed′itor *n.* (קאו-עד′-אי-טאר) א מיט=רעדאקטאר.

coeduca′tion *n.* (קאו-עד-יו-קיי′-שאן) דאס שטודירען פון מענער און פרויען אין דעמזעלבינען קלאס אדער שוהל.

Co-education as a system is declining.

coeduca′tional *a.* (קאו-עד-יו-קיי′-שאנ-על) וואס איז שייך צו דעם שטודירען פון מענער און פרויען אין דעמזעלבינען קלאס אדער שוהל; וואס ערלויבט פרויען און מענער צו שטודירען אין איין שוהל.

coeffect′ *n.* (קאו-ע-פעקט′) א ביי=ווירקונג, א נעבען=ווירקונג.

coef′ficacy *n.* (קאו-עפ′-אי-קע-סי) די מיטווירקונג פון צוויי אדער עטליכע עלעמענטען ארויסצובריינגען איין זאך.

coeffi′ciency *n.* (קאו-ע-פיש′-ענ-סי) מיטווירקונג, צוזאמענווירקונג.

coeffi′cient *a.* *and* *n.* (קאו-ע-פיש′-ענט) מיטווירקענד, צוזאמענווירקענד; איינער אדער עפעס וואס ווירקט מיט אנדערע צוליעב איין ציעל; א קאעפיציענט [א ציפער אדער בוכשטאב וואס ווערט געשטעלט פאר אן אלגעבראאישען אויסדרוק, מיט וועלכען ער דארף גע′כפל′ט ווערען; אין פיזיק — א ציפער אדער בוכשטאב וואס צייגט אן דעם גראד פון אן איינענשאפט פון א שטאף].

coeffi′ciently *adv.* (קאו-ע-פיש′-ענט-לי) דורך מיטווירקונג, דורך צוזאמענווירקונג.

coe′horn *n.* (קאו′-האהרן) א קליינער הארמאט.

coel′der *n.* (קאו-על′-דער) א מיט=עלטסטער, איינער וואס שטעהט מיט נאך איינעם בראש.

cœ′lebs *n.* (סיע′-לעבס) א בחור, אן אונפערהייראטער מאן.

coelec′tion *n.* (קאו-אי-לעק′-שאן) דאס אויסקלייבען פאר אן אמט איינעם צוזאמען מיט אנדערע.

Cœlen′tera *n.* (סי-לענ′-טע-רא) די פלאנצען=טהיערע [דער מין בעשעפעניסען וואס האבען א חלל, וועלכער פערנעהמט

זייער גאנצען קערפער און וועלכער פונקצי־אנירט אי אלס פערדייאונגס־סיסטעם אי אלס בלוט־צירקולאציאנס־סיסטעם (צו דעם מין געהערען די זשעלאטין־פיש, קארא־לען א. ד. ג.)].

Cœlentera'ta *n.* (סי־לענ־טע־ריי'־טא) ז. ***Cœlentera***

cœlen'terate *a. and n.* (סי־לענ'־טע־רייט) וואס איז שייך צו די בעשעפעני־שען, וועלכע האבען א חלל, וואס פער־נעהמט זייער גאנצען קערפער; א בעשע־פעניש פון דיעזען מין. ז. ***Cœlentera***

cœles'tin *n.* (סי־לעס'־טין) דער קע־לעסטין [א מין מינעראל]; די קעלעס־טינא [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

cœ'liac *a.* (סי'־לי־עק) ז. ***celiac***

cœ'liac flux (סי'־לי־עק פלאקס) א שלשול, א שוואכער מאגען מיט ווייטא־גען.

cœ'liac pas'sion (סי'־לי־עק פעש'־אן) ז. ***cœliac flux***

cœ'lo-naviga'tion *n.* (סי'־לאו־נעוו־אי־גיי'־שאן) דער ארט נאוויגאציאן [שיף־פאהרען], וואו די לאגע פון שיף אין מיט'ן ים ווערט בעשטימט ניט דורך'ן קאמפאס, נאר לויט דער לאגע פון א נע־וויסען שטערען אדער פלאנעט.

coemp'tion *n.* (קא־עמפ'־שאן) דאס אויסקויפען א גאנצען ארטיקעל, כדי דער־נאך צו קענען קאנטראלירען זיין פרייז אויף'ן מארק.

coemp'tor *n.* (קא־עמפ'־טאר) דער וואס קויפט אויס מיט א מאל די גאנצע סחורה, כדי נאכדעם צו קענען קאנטראלירען דעם פרייז פון דיעזען ארטיקעל אויף'ן מארק.

cœ'nobite *n.* (סי'־נאו־באיט) ז. ***cenobite***

cœno'bium *n.* (סי־נאו'־בי־אם) א מא־נאסטיר, א גרופע מאנאכען וואס לעבען אלע צוזאמען; א צוזאמענגעקלעפטע מא־סע פון נידריגע פלאנצען־חיות.

coe'qual *a. and n.* (קאו־אי'־קהוועל) גלייך מיט אן אנדערען [פון דעם זעלבען ראנג אדער שטאנד]; דאס וואס איז גלייך צו אן אנדער זאך.

coequal'ity *n.* (קאו־אי־קהוואל'־אי־טי) גלייכהייט, דאס זיין גלייך מיט אן אנ־דערען.

coe'qually *adv.* (קאו־אי'־קהוועל־אי) אויף א גלייכען שטייגער מיט אן אנדע־רען.

coe'qualness *n.* (קאו־אי'־קהוועל־נעס) ז. ***coequality***

coerce' *v.* (קא־אורס') צווינגען.
A monopolist can **coerce** the public to pay him high prices for his goods.

coer'cer *n.* (קא־אויר'־סער) דער וואס צווינגט; דער וואס בעשרענקט אדער האלט איין.

coer'cible *a.* (קא־אויר'־סיבל) וואס קען איינגעשרענקט ווערען, וואס איז צום איינשרענקען; וואס לאזט זיך צווינגען.

coer'cibleness *n.* (קא־אויר'־סיבל־נעס) די איינגעשרענקטקייט, געצוואונגע־קייט.

coer'cion *n.* (קא־אויר'־שאן) איינשרענ־קונג; צוואנג.

coer'citive *a. and n.* (קא־אויר'־סי־טיוו) וואס קען צווינגען אדער איינשרענ־קען; דאס וואס צווינגט.

coer'cively *adv.* (קא־אויר'־סיוו־לי) מיט צוואנג, אנווענדענדיג צוואנגס־רעכט.

coer'civeness *n.* (קא־אויר' סיוו נעס) דאס זיין צוואנגהאפטיג אדער איינשרענ־קענד.

coessen'tial *a.* (קאו־ע־סענ'־שעל) פון גלייכען וועזען, גלייך אין עצם.

coessential'ity *n.* (קאו־ע־סענ־שי־על'־אי־טי) דאס זיין פון דעם זעלבען וועזען; דאס זיין בעצם גלייך.

coessen'tially *adv.* (קאו־ע־סענ'־שעל־אי) אין וועזען גלייך; בעצם גלייך.

coestab'lishment *n.* (קאו־עס־טעב'־ליש־מענט) א געשעפט וואס ווערט אנגע־פיהרט פון שותפים.

coestate' *n.* (קאו־עס־טייט') א גוט אדער שטאאט וואס בעשטעהט פון בעזונ־דערע פעראייניגטע טיילען.

coeta'nean *n.* (קאו־אי־טיי'־ני־ען) איינער וואס איז פון דעם זעלבען אלטער מיט נאך איינעם.

coeta'neous *a.* (קאו־אי־טיי'־ני־אס) פון דעם זעלבען אלטער מיט נאך איינעם.

coeta'neously *adv.* (קאו־אי־טיי'־ני־אס־לי) ז ***coetaneous***

coeter'nal *a.* (קאו־אי־טויר'־נעל) וואס עקזיסטירט מיט נאך עטוואס פון אייביג אן.

coeter'nally *adv.* (קאו־אי־טויר'־נעל־אי) דורך גלייכער אייבינקייט.

coeter'nity *n.* (קאו־אי־טויר'־ני־טי) גלייכע אייביגקייט; דאס עקזיסטירען מיט נאך איינעם פון אייביג אן.

coe'val *a. and n.* (קא־אי'־וועל) גלייכ־צייטיג; פון דעם זעלביגען אלטער; איי־נער וואס איז מיט אן אנדערען פון דעם זעלביגען אלטער.

coexec'utor *n.* (קאו־עג־זעק'־יו־טאר) דער וואס איז בעשטימט מיט נאך איי־נעם אויסצופיהרען די צוואה פון א גע־שטארבענעם; דער וואס פיהרט אויס מיט נאך איינעם דעם פסק־דין.

coexec'utrix *n.* (קאו־עג־זעק'־יו־טריקס) א מיט־עקזעקוטארין [די וואס פיהרט אויס מיט נאך אימעצען די צוואה פון א געשטארבענעם].

coexist' *v.* (קאו־עג־זיסט') עקזיסטירען אדער בעשטעהען גלייכצייטיג מיט אן אנ־דערען.

coexis'tence *n.* (קאו־עג־זיס'־טענס) דאס עקזיסטירען אדער בעשטעהן אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען.

coexis'tent *a. and n.* (קאו־עג־זיס'־טענט) וואס עקזיסטירט אין דער זעלבער צייט מיט אן אנדערען; א זאך וואס עק־זיסטירט אין דער זעלבער צייט אדער וואס איז אונמיטעלבאר פערבונדען מיט אן אנ־דערער.

coexpand' *v.* (קאו־עקס־פענד') פאנאנ־דערשפרייטען אדער אויסשטרעקען צוזא־מען אויף א גלייכען אופן; אויסציהען אויף דער זעלבער שטרעקע.

coextend' *v.* (קאו־עקס־טענד') זיך גלייך אויסשטרעקען מיט אן אנדערען.

coexten'sion *n.* (קאו־עקס־טענ'־שאן) גלייכע אויסשטרעקונג אדער אויסברייי־טונג פון איין זאך מיט אן אנדערער.

coexten'sive *a.* (קאו־עקס־טענ'־סיוו) וואס שטרעקט זיך אוים גלייך ווייט; וואס פערנעהמט דעם גלייכען שטח אדער די גלייכע צייט.

coexten'sively *adv.* (קאו־עקס־טענ'־סיוו־לי) ז. ***coextensive***

coexten'siveness *n.* (קאו־עקס־טענ'־סיוו־נעס) דער צושטאנד אדער די איי־גענשאפט פון האבען דיזעלבע אויסשטרע־קונג ווי אן אנדער זאך.

cof'fee *n.* (קאפ'־אי) קאווע, קאפע; די בעבלעך פון א קאפע־בוים; דער קא־פע־בוים.

cof'fee-bean *n.* (קאפ'־אי־ביען) א קאפע־בעבעל.

cof'fee-ber'ry *n.* (קאפ'־אי־בער'־אי) ז. ***coffee-bean***

cof'fee-blight *n.* (קאפ'־אי־בלאיט) א מיקראסקאפישער שוועמעל, וועלכער בריינגט גרויסען שאדען די קאפע־בוימער.

cof'fee-bug *n.* (קאפ'־אי־באג) אן אינ־זעקט וואס האלט זיך אויף אויף קאפע־בוימער און בריינגט זיי שאדען.

cof'fee-clea'ner *n.* (קאפ'־אי־קליע'־נער) אן אפאראט, מיט וועלכען מען שיילט אוים די קאפע־בעבלעך פון די שיי־טען; א מאשין וואס רייניגט רויהע קאפע.

cof'fee-cup *n.* (קאפ'־אי־קאפ) א קא־פע־טאס.

cof'fee-house *n.* (קאפ'־אי־האוס) א קאפע־הויז.

cof'fee-mill *n.* (קאפ'־אי־מיל) א מיהל־כעל, אין וועלכער מען מאהלט קאפע.

cof'fee-plant *n.* (קאפ'־אי־פלענט) א קאפע־בוימעל.

Coffee-plant

cof'fee-planta'tion *n.* (קאפ'־אי־פלענ־טיי'־שאן) א קאפע־פלאנטאציע [א לאנד־בעזיץ וואו עס ווערט געפלאנצט קאפע].

cof'fee-pot *n.* (קאפ'־אי־פאט) א קא־פע־קאן.

cof'fee-roas'ter *n.* (קאפ'־אי־ראוס'־טער) איינער וועלכער ברענט קאפע־בעבלעך צו מאהלען זיי; א מאשין צו ברענען קאפע־בעבלעך.

cof'fee-room *n.* (קאפ'־אי רוהם) א קאפע־הויז; א גארקיך.

cof'fee-set *n.* (קאפ'־אי־סעט) א קאפע־סערוויז [אלע כלים וואס זיינען נויטיג פאר צוגרייטען און טרינקען קאפע].

cof'fee-shop *n.* (קאפ'־אי־שאפ) א קא־פע־הויז; א קראם וואו מען פערקויפט קאפע.

cof'fee-tree *n.* (קאפ'־אי־טריע) דער קאפע־בוים.

cof'feine *n.* (קאפ'־אי־אין) ז. ***caffein***

cof'fer *n. and v.* (קאפ'־ער) א קאס־טען, א קופערט; א געלד־קאסטען; אזא זארט פערציערונגס־ארבייט אויף א סופיט [סטעליע]; אריינלעגען אין א קאסטען.

cof'fer-dam *n.* (קאפ'־ער־דעם) א קא־פער־דאם [א פעסטער קאסטען וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א טייך אדער אין אן אנדער וואסער־פלאץ פאר דעם צוועק אויס־צופומפען דאס וואסער אויף דעם ארט, אום מען זאל קענען לעגען א פונדאמענט פאר א געביידע וואס דארף דארטען געבויט

ווערען, ווי א בריק א. ד. ג.]; אזא גומי מיט קלאמערען וואס דענטיסטען בענוצען ארומצולעגען ארום א צאהן, וועלכען מען דארף פלאמבירען, אז קיין שפייעכץ זאל צו איהם ניט צוקומען; איינע פון די פעסט אבגעשלאסענע קאמערען אין א קריעגס־שיף, וואס האבען די אויפגאבע ניט ארייינצולאזען קיין וואסער אין שיף, ווען איהרע זייטען ווערען דורכגעשאסען [אזעלכע קאמערען ווערען געמאכט אין די זייטען פון שיף, זיי ווערען אויסגעשטאפט מיט א געוויסען מאטעריאל און בילדען א דאפעל־וואנד].

cof'ferer *n.* (קאפ'-ער-ער) אן אויבערבעאמטער אין אמאליגען קעניגליכען הויף פון ענגלאנד, וואס האט נעהאט די אויפזיכט אויף אלע אנדערע הויף־בעאמטע.

cof'fer-work *n.* (קאפ'-ער-הוואירק) אזא זארט פערציערונגס־ארבייט אויף א סופיט [סטעליע].

cof'fin *n.* and *v.* (קאפ'-אין) א טרונע, א זארג, א טויטען־קאסטען; אריינלעגען אין א טרונע; פערשליסען און בעהאלטען פון דער שיין.

cof'fin-bone *n.* (קאפ'-אין-באון) דער ביין פון א פערד'ס פוס, וואס איז אין דער קאפיטע.

cof'fin-ma'ker *n.* (קאפ'-אין-מוי'-קער) א טרונע־מאכער.

cof'fle *n.* (קאפל) א קאמפאניע שקלאפען געפיהרט אויף'ן מארק צום פערקויף.

cofound' *v.* (קאו-פאונד') גרינדען צוזאמען.

cofoun'der *n.* (קאו-פאונ'-דער) א מיט־גרינדער.

cog *n.* and *v.* (קאג) דער צאהן פון א ראד; א קליין שיפעל; א שטוקע, א שפיצעל, בעטרוג; א געפעלשטער שפיעל־ביינדעל [וועלכער ווערט אנגעגאסען מיט בליי]; מאכען צייהנער אין א ראד; חנפ'ענען, בעטריגען; זיך אנטשעפען, זיך צוטשעפען; בערעדען, אנרעדען; שפיעלען מיט פאלשע שפיעל־ביינדלעך.

co'gency *n.* (קאו'-דזשענ-סי) מאכט צו איבערצייגען, גלויבליכקייט.

co'gent *a.* (קאו'-דזשענט) שטארק איבערצייגענד.

A logician can always give **cogent** arguments.

co'gently *adv.* (קאו'-דזשענט-לי) אויף א שטארק איבערצייגענדען אופן.

cogged dice (קאגד דאיס) פאלשע שפיעל־ביינדלעך [וועלכע זיינען אנגעגאסען מיט בליי].

cog'ger *n.* (קאג'-ער) א חונף, א בעטריגער.

cog'ging *n.* (קאג'-אינג) דאס בעטריגען דורך פאלשע שפיעל־ביינדלעך.

cog'gle *n.* (קאגל) א קליין שיפעל.

cog'gly *a.* (קאג'-לי) ניט איינגעשטעלט, ניט פעסט, ניט שטענדיג.

cogitabil'ity *n.* (קאדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) דענקבארקייט.

cog'itable *a.* (קאדזש'-אי-טעבל) דענקבאר; וואס לעגט זיך אויף'ן שכל.

cog'itate *v.* (קאדזש'-אי-טייט) ערנסט דענקען; בעדענקען; זיך טיעף ארייינדענקען.

cogita'tion *n.* (קאדזש-אי-טיי'-שאן) דאס דענקען: דאס נאכדענקען.

cog'itative *a.* (קאדזש'-אי-טיי-טיוו) נאכדענקענדיג; וואס קען זיך ארייינדענקען.

cog'itatively *adv.* (קאדזש'-אי-טיי-טיוו-לי) דורך נאכדענקען.

cog'ito er'go sum (קאדזש'-אי-טאו ער'-גאו סאם) איך דענק, פאלגליך עקזיסטיר איך [א פילאזאפישער אויסדרוק פון'ם פראנצויזישען פילאזאף דעקארט].

co'gnac *n.* (קאו'-ניאק) קאניאק; פראנצויזישער בראנפען.

cog'nate *n.* and *a.* (קאג'-נייט) 1. פון דעם זעלבען מין; וואס האט א שייכות; 2. פערוואנדטע, קרובים.

1. The lecturer spoke about the tariff and **cognate** subjects.

cog'nateness *n.* (קאג'-נייט-נעס) קריבה'שאפט, פערוואנדשאפט.

cognat'ic *a.* (קאג-נעט'-איק) פערוואנדט.

cogna'tion *n.* (קאג-ניי'-שאן) פערוואנדטשאפט; קרובה'שאפט; עהנליכקייט אין נאטור אדער כאראקטער.

cogni'tion *n.* (קאג-ניש'-אן) וויסענשאפט, קענטניס; דאס וויסען.

cog'nitive *a.* (קאג'-ני-טיוו) וואס האט די מעגליכקייט צו וויסען אדער צו לערנען; וואס איז שייך צו וויסענשאפט אדער קענטניס.

cognizabil'ity *n.* (קאג-ני-זע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו וויסען, פערשטעהן אדער בעגרייפען; די מעגליכקייט אונטערזוכט און געפראבירט צו ווערען.

cog'nizable *a.* (קאג'-ני-זעבל) וואס קען בעגריפען אדער פערשטאנען ווערען; וואס קען אונטערזוכט אדער פראבירט ווערען.

cog'nizably *adv.* (קאג'-ני-זעב-לי) ז. *cognizable*.

cog'nizance *n.* (קאג'-ני-זענס) ערקענטניס, קענטניס; דאס בעגרייפען, דאס פערשטעהן; געריכטליכע ערקענונג; ערקונדיגונג פון געריכט וועגען א פערברעכען.

The judge took **cognizance** of the absence of the prisoner.

cog'nizant of (קאג'-ני-זענט אוו) וואס האט די קענטניס פון... וואס איז בעקאנט מיט... וואס קען זיך ערקונדיגען.

I was made **cognizant of** the exact facts in the case.

cog'nize *v.* (קאג'-נאיז) בעגרייפען, פערשטעהן, וויסען.

cognizee' *n.* (קאג-ני זיע') אימעצער וועמען עס איז געריכטליך צוגעשטימט געווארען דאס אייגענטומס־רעכט אויף א שטיק לאנד.

cog'nizor *n.* (קאג'-ני-זאר) איינער וואס טרעט אב דורך געריכט צו אימעצען זיין רעכט אויף א שטיק לאנד.

cogno'men *n.* (קאג-נאי'-מען) א פאמיליען־נאמען; א צונאמען, א ביינאמען.

cognom'inal *n.* and *a.* (קאג-נאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א פאמיליען־נאמען; וואס האט דעמזעלבען נאמען; איינער וואס האט דעם זעלבען נאמען.

cognom'inate *v.* and *a.* (קאג-נאמ'-אי-נייט) געבען א צונאמען; וואס האט א צונאמען.

cognomina'tion *n.* (קאג-נאמ-אי-ניי'-שאן) א פאמיליען־נאמען; א צונאמען.

cognom'ine *adv.* (קאג-נאמ'-אי-ני) דורך א צונאמען.

cognos'cence *n.* (קאג-נאס'-ענס) קענטניס, ערקענטניס; דאס וויסען.

cognoscen'te *n.* (קאו-ניאו-שענ'-טע) א מבין, א פערשטעהער.

cognoscibil'ity *n.* (קאג-נאס-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין ערקענבאר; בעגרייפליכקייט, פערנעהמבארקייט.

cognos'cible *a.* (קאג-נאס'-איבל) ערקענבאר, בעגרייפליך; וואס מען רעט וויסען; וואס איז אונטערווארפען א געריכטליכע אונטערזוכונג.

cognos'citive *a.* (קאג-נאס'-אי-טיוו) האבענדיג די פעהיגקייט צו ערקענען אדער וויסען.

cognos'citive fac'ulty (קאג-נאס'-אי-טיוו פעק' אל-טי) ערקענונגס פעהיגקייט.

cogno'vit *n.* (קאג-נאו'-וויט) א געשריבענע אנערקענונג פון דעם אנגעקלאגטען דאס דער קלעגער האט רעכט.

co-guar'dian *n.* (קאו-גאר'-די-ען) א מיט־אפעקון, מיט־אפטרופוס.

cog'ware *n.* (קאג'-הוועהר) אזא גראבע געוואנד וואס פלעגט געברויכט ווערען פון דער ארעמער בעפעלקערונג אין ענגלאנד ביז'ן ענדע פון 16טען יאהרהונדערט.

cog'-wheel *n.* (קאג'-הוויעל) א צאהן־ראד.

cohab'it *v.* (קא-העב'-איט) לעבען צוזאמען ווי א מאן מיט א פרוי [אפט ביי פערזאנען וועלכע זיינען ניט געזעצליך פערהייראט]; געשלעכטליך פערקעהרען.

cohab'itant *n.* (קא-העב'-אי-טענט) א מיט־בעוואהנער, איינער וואס וואהנט מיט א צווייטען אין דעם זעלבען הויז.

cohabita'tion *n.* (קא-העב-אי-טיי'-שאן) דאס בייזאמען לעבען ווי א מאן און פרוי [אפט וועגען פערזאנען וואס זיינען ניט געזעצליך פערהייראט]; דער אקט פון געשלעכטליכען פערקעהר.

cohab'iter *n.* (קא-העב'-אי-טער) ז. *cohabitant*.

coheir' *n.* (קאו-עהר') א מיט־יורש, איינער וואס איז בערעכטיגט מיט נאך איינעם צו א ירושה.

coheir'ess *n.* (קאו-עהר'-עס) א מיט־יורש'טע, איינע וואס איז בערעכטיגט צו א טייל ירושה.

coheir'ship *n.* (קאו-עהר'-שיפ) די מיט־ערבשאפט.

cohere' *v.* (קא-היער') צוזאמענהעפטען, צוזאמענקלעפען, צונויפפאסען; זיין לאגיש צונויפגעפאסט אדער צונויפגעבונדען; איבעראיינשטימען, מותאם ווערען.

coher'ence *n.* (קא-היער'-ענס) צוזאמענהאנג; פערבינדונג; צונויפפאסונג.

This author's style is always characterized by **coherence**.

coher'ency *n.* (קא-היער'-ענ-סי) ז. *coherence*.

coher'ent *a.* (קא-היער'-ענט) צוזאמענהענגענד; צונויפגעפאסט; לאגיש צונויפגעבונדען; מיט א טאלק.

He was so frightened, that he could give no **coherent** answer as to what happened.

coher'ently *adv.* (קא-היער'-ענט-לי) אין צוזאמענהאנג; אין א לאגישער פערבינדונג; מיט א טאלק.

coher'er *n.* (קאו-היער'-ער) א קאהערער [אזא קליינעם גלעזערנעם רעהרעל אנגעפילט מיט קליינע שטיקלעך זילבער און ניקעל וועלכעס ווערט בענוצט אין דראטלאזע טעלעגראפיע פאר דעם עלעקטרישען קאנטאקט].

coher'itor *n.* (קאו-הער'-אי-טאר) א מיט־יורש.

cohesibil'ity *n.* (קא-הי-זי-ביל'-אי-טי) די קאהעזיאנס־קראפט [די פיזיקאלישע איינגענשאפט דורך וועלכע די מאלעקולען פון א שטאף האלטען זיך צוזאמען און בילדען אן איינהייטליכע מאסע]; די צונויפקלעפונג; דאס צוזאמענהאלטען זיך.

cohe'sible *a.* (קא-הי'-זיבל) קאהעזיאנס־פעהיג. ז. *cohesion*.

cohe'sion *n.* (קא-הי'-זשאן) קאהעזיאן

[די פיזיקאלישע אייגענשאפט פון די מאלעקולען (טיילכלעך) פון שטאף זיך צו האלטען צוזאמען און בילדען אן איינהייטליכע, איינפערמיגע מאסע]; דאס זיין צונויפגעקלעפט אדער פעראייניגט.

cohe'sive *a.* (קא-הי׳-סיוו) צוזאמענהענגענד, וואס האלט זיך צוזאמען; וואס האט די אייגענשאפט פון קאהעזיאן; צונויפקלעפענד.

The bandage is held on by **cohesive** plaster.

cohe'sively *adv.* (קא-הי׳-סיוו-לי) אין צוזאמענהאלטונג; דורך קאהעזיאן. ז. ***cohesion***

cohe'siveness *n.* (קא-הי׳-סיוו-נעס) ז. ***cohesibility***

cohib'it *v.* (קא-היב׳-איט) אבהאלטען, הינדערן.

cohibi'tion *n.* (קאו-הי-ביש׳-אן) הינדערניש, אבהאלטונג.

co'hobate *v.* (קאו׳-הא-בייט) נאך אמאל דיסטילירען.

cohoba'tion *n.* (קאו-הא-ביי׳-שאן) דאס נאך אמאל דיסטילירען.

co'hort *n.* (קאו׳-הארט) אן אבטיילונג סאלדאטען; אן אבטיילונג פוס־סאלדאטען אין אלטען רוים; א גרופע פלאנצען אדער חיות וואס געהערען צו איין מין.

coif *n. and v.* (קאיף) א יארמולקע; אן אדוואקאטען יארמולקע [אזא יארמולקע וואס אדוואקאטען טראגען אין איינגע לענדער ווען זיי טרעטען אויף אין געריכט]; א הויב; בעדעקען מיט א הויב.

coif'fure *n.* (קאיפ׳-יור) א קאפ־פוץ; א האר־פריזור.

coign *n.* (קאין) א ווינקעל; א שפיץ.

coign of van'tage (קאין אוו וועני׳-טיידזש) אן אויסגעצייכענטע פאזיציע.

coil *v. and n.* (קאיל) אויפוויקלען ווי א קנויל אדער ספיראלע; זיך צונויפוויקלען ווי א קנויל אדער ספיראלע; געוויקעלטע שטריק; אן עלעקטרישער קופער־דראט וואס איז געוויקעלט ווי א ספיראלע; א גרופע אייזערנע רעהרען וואס זיינען צונויפגעשטעלט אין דער פארם פון א ספיראלע, ווי ביי דאמפף־הייצונג; לארם; טומעל.

coin *n. and v.* (קאין) א מינץ, א מטבע; א ווינקעל, א קלין; פרעגען אדער גיסען מטבעות; פאבריצירען, ערפינדען, אויסטראכטען.

coi'nable *a.* (קאי׳-נעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין מטבעות.

coi'nage *n.* (קאי׳-נעדזש) די פרעגונג פון מטבעות; מינץ־געלד; געצאהלט פאר די פרעגונג פון מטבעות; פאבריצירונג.

coin'-assor'ter *n.* (קאינ׳-ע-סאר׳-טער) א מאשין צו זארטירען מטבעות לויט זייער גרויס און געוויכט.

coin a tale (קאין ע טייל) אויסטראכטען א מעשה.

coin'-bal'ance *n.* (קאינ׳-בעל׳-ענס) א ספעציעלע פינקטליכע וואג פאר וועגען מטבעות.

coincide' *v.* (קאו-אינ-סאיד׳) צוזאמענטרעפען אין איין פונקט; איבעראיינשטימען.

My judgment **coincides** with your opinion on the question.

coin'cidence *n.* (קא-אינ׳-סי-דענס) צוזאמענטרעפונג אין איין צייט אדער איין פונקט; איבעראיינשטימונג; א צופעליגע איבעראיינשטימונג.

It was a **coincidence** that Thomas Jefferson and John Adams died on the anniversary of the signing of the Declaration of Independence.

coin'cident *a.* (קא-אינ׳-סי-דענט) צוזאמענטרעפענד; איבעראיינשטימענד.

coinciden'tal *a.* (קא-אינ-סי-דענ׳-טעל) וואס טרעפט זיך צונויף אין איין צייט אדער אין איין פונקט.

coinciden'tally *adv.* (קא-אינ-סי-דענ׳-טעל-אי) דורך צונויפטרעפען אין איין צייט אדער אין איין פונקט; דורך איבעראיינשטימונג.

coin'cidently *adv.* (קאו-אינ׳-סי-דענט-לי) ז. ***coincidentally***

coinci'der *n.* (קאו-אינ-סאי׳-דער) דער וואס שטימט איין מיט אן אנדערען.

coin'-coun'ter *n.* (קאינ׳-קאונ׳-טער) א מאשינקע צו צעהלען געלד [מטבעות].

coin'dicant *a. and n.* (קאו-אינ׳-די-קענט) וואס דערלעגט נאך א סמן אדער סימפטאם; וואס שטימט איין מיט אן אנדער סמן אדער סימפטאם; א גלייכער סמן אדער סימפטאם וואס ציינט אז דיזעלבע זאך וואס אן אנדערער.

coindica'tion *n.* (קאו-אינ-די-קיי׳-שאן) א צייכען אדער סימפטאם וואס ווייזט דיזעלבע זאך וואס אן אנדערער.

coi'ner *n.* (קאי׳-נער) א מינצען־פרעגער [איינער וואס שטעמפעלט מטבעות]; אן אויסטראכטער.

coinhab'itant *n.* (קאו אינ-העב׳-אי-טענט) א מיט־בעוואהנער [איינער וואס וואהנט צוזאמען מיט אנדערע].

coinhab'iting *n.* (קאו-אינ-העב׳-אי-טינג) דאס וואהנען צוזאמען.

coinher'itance *n.* (קאו-אינ-הער׳-אי-טענס) די מיט־ערבשאפט [א ירושה אין וועלכער צוויי אדער מעהרערע זיינען בעטיילינגט].

coinher'itor *n.* (קאו-אינ-הער׳-אי-טאר) דער מיט־יורש.

coi'ning-press *n.* (קאי׳-נינג-פרעס) א מאשין צום פרעגען [אבשטעמפלען] מטבעות.

coin'less *a.* (קאינ׳-לעס) ניט האבענדיג א פרוטה.

coin mon'ey (קאין מאנ׳-אי) 1. מינצען געלד; 2. פיעל געלד פערדיענען [שמיעדען געלד].

1. Congress has the power to **coin money**.
2. He is **coining money** out of his business.

coinstanta'neous *a.* (קאו-אינ-סטענ-טיי׳-ני-אס) וואס פאסירט אין דערזעלבער צייט.

coinsure' *v.* (קאו-אינ-שור׳) פערזיכערען אימעצענס לעבען צוזאמען מיט אנדערע.

cointense' *a.* (קאו-אינ-טענס׳) פון דערזעלביגער אנשטרענגונג אדער ווירקזאמער קראפט, ווי אן אנדערער; פון גלייכער אנשטרענגונג אדער קראפט.

cointen'sion *n.* (קאו-אינ-טענ׳-שאן) דאס זיין פון דערזעלביגער קראפט אדער אנשטרענגונג.

cointen'sity *n.* (קאו-אינ-טענ׳-סי-טי) ז. ***cointension***

coin'terest *n.* (קאו-אינ׳-טער-עסט) געמיינשאפטליכע אינטערעסע.

coin words (קאין הוואירדז) ערפינדען אדער אויסטראכטען נייע ווערטער.

Authors often **coin** new **words**.

coir *n.* (קאיר) פעדים אדער שטריק געמאכט פון דער קארע פון קאקוס־ניס־פאלמען.

coire *n.* (קאיר) ז. ***coir***

coit *n. and v.* (קאיט) עפעס וואס ווערט געווארפען צו א געוויסען ציעל; א שים־ציעל; ווארפען. ז. ***quoit***

coi'tion *n.* (קא-איש׳-אן) פעראייניגונג, צוזאמענקונפט; דער אקט פון געשלעכטליכען פערקעהר.

co'itus *n.* (קאו׳-אי-טאס) ז. ***coition***

coju'ror *n.* (קאו-דזשו׳-ראר) דער וואס שווערט פאר׳ן אנדערען אז מען קען איהם גלויבען.

coke *n. and v.* (קאוק) קאקאס־קויהלען [ווערען ערהאלטען דורך עטוואס דורכברענען איינפאכע שטיין־קויהלען]; פערוואנדלען איינפאכע שטיין־קויהלען אין קאקאס־קויהלען.

coke'-kiln *n.* (קאוק׳-קיל) אן אויווען וואו מען ברענט איינפאכע שטיין־קויהלען אויף קאקאס־קויהלען.

coke'-ov'en *n.* (קאוק׳-אוון) ז. ***coke-kiln***

co'kernut *n.* (קאו׳-קער-נאט) קאקאס־ניס.

co'king *n.* (קאו׳-קינג) דאס פערוואנדלען איינפאכע שטיין־קויהלען אין קאקאס־קויהלען.

co'king-kiln *n.* (קאו׳-קינג-קיל) ז. ***coke-kiln***

co'king-ov'en *n.* (קאו׳-קינג-אוון) ז. ***coke-kiln***

col *n.* (קאל) א שמאלער טאל צווישען צוויי בערג.

Col. אן אבקירצונג פון ווארט ***colonel***

cola'borer *n.* (קאו-ליי׳-באר-ער) א מיט־ארבייטער.

col'ander *n.* (קאל׳-ענ-דער) א זייער; א פילטער.

col'arin *n.* (קאל׳-ע-רין) די האלז פון א זייל.

cola'tion *n.* (קא-ליי׳-שאן) דאס אויסזייען, דאס פילטרירען.

col'ature *n.* (קאל׳-ע-טשור) דאס דורכזייען; דאס וואס ווערט דורכגעזייט; א זייער, א פילטער.

Col'chicum *n.* (קאל׳-קי-קאם) א מין זאפראן־פלאנצען וועלכע ווערען בענוצט אין דער מעדיצין.

col'cothar *n.* (קאל׳-קא-טהער) ענגליש־רויט [אזא רויט־ברוינליכער פולווער וואס ווערט ערהאלטען פון איבערגעראסטעטען אייזען].

cold *a. and n.* (קאולד) 1. קאלט, פראסטיג; 2. גלייכגילטיג; אהן געפיהל; 3. קעלט, פערקיהלונג; קאטער; 4. פון א בלויליכען עפעקט [אין בילדער מאהלעריי].

2. His manner of speech is **cold**. 3. He suffers from a **cold**. 4. He paints in **cold** colors.

cold applica'tions (קאולד עפ-לי-קיי׳-שאנז) קאלטע אומשלעגע, קאלטע קאמפרעסען.

cold as char'ity (קאולד עז טשער׳-אי-טי) אהן מיט־געפיהל [קאלט ווי צדקה].

cold as Christ'mas (קאולד עז קריס׳-מעס) ביטער קאלט [ווי אין ווייהנאכטס־צייט].

cold blood (קאולד בלאד) געלאסענהייט; קאלט־בלוטיגקייט.

cold'-blood'ed *a.* (קאולד׳-בלאד׳-עד) 1. קאלטבלוטיג, אהן געפיהל; 2. וואס האט קאלטעס בלוט [ווי פיש א. ד. ג.].

1. He is a **cold-blooded** villain. 2. Reptiles, amphibians and fishes, are **cold-blooded** animals.

cold'-chis'el *n.* (קאולד׳-טשיז׳-על) א דלאט אדער שטעמאייזען פון פערהארטעוועטע שטאל].

cold com'fort (קאולד קאמ'-פארט) א שוואכע טרייסט.
It is cold comfort for the living that the dead rest in peace.
cold'-cream *n.* (קאולד'-קריעם) אזא קיהלענדע זאלב פאר די הויט.
cold discourse' (קאולד דיס-קאורס') א קאלטע, ניט אינטערעסאנטע רעדע.
cold'-drawn *a.* (קאולד'-דראהן) ארויס-געצויגענע אהן דער הילף פון היץ [וועגען אייזען].
cold'-ham'mer *v.* (קאולד'-העמ'-ער) קאלט שמיעדען [ביי מעטאלען ווען זיי ווערען געשמיעדט קאלטערהייט].
cold'-ham'mering *n.* (קאולד'- העמ'-ער-אינג) דאס שמיעדען מעטאל קאלטערהייט.
cold'-hear'ted *a.* (קאולד'-האר'-טעד) קאלטהערציג; גלייכגילטיג; ניט האבענדיג קיין מיטגעפיהל.
cold'-hear'tedly *adv.* (קאולד'-האר'-טעד-לי) אויף א קאלטהארציגען אופן; דורך גלייכגילטיגקייט.
cold'-hear'tedness *n.* (קאולד'- האר'-טעד-נעס) קאלט-הארציגקייט; גלייכגילטיגקייט.
cold'ish *a.* (קאולד'-איש) קיהל.
cold jest (קאולד דזשעסט) א פוילער וויץ.
cold'-kind *a.* (קאולד-קאינד) קאלט, אבער ליעבליך.
cold'ly *adv.* (קאולד'-לי) אויף א קאלטען שטייגער; אהן געפיהל; גלייכגילטיג.
cold'-mo'ving *a.* (קאולד'-מו'-ווינג) גלייכגילטיג, אהן אינטערעסע.
cold'ness *n.* (קאולד'-נעס) קאלטקייט; גלייכגילטיגקייט.
cold purse (קאולד פוירס) א לעדיג בייטעלע, א לעדיגער טייסטער.
cold'-short *a.* (קאולד'-שארט) וואס ברעכט זיך ווען עס איז אבגעקיהלט [ווי א מעטאל].
Cold-short iron.
cold'-shoul'der *v.* (קאולד'-שאול'-דער) זיך קאלט בענעהמען, אויפנעהמען קאלט אדער גלייכגילטיג.
cold'-slaw *n.* (קאולד'-סלאה) א געריכט פון פערשיעדענע דין צושניטענע גרינסען; א קרויט-סאלאד.
cold'-sore *n.* (קאולד'-סאור) אן אויס-שלאג אויף די הויט פון קעלט [הויפטזעכליך ארום מויל].
cold stor'age (קאולד סטאור'-איידזש) אן אייז-קאמער [וואו מען לעגט אוועק פראדוקטען, הויפטזעכליך עסענווארג, וואס דארפען ליעגען אויף קעלט, אז זיי זאלען ניט פערדארבען ווערען].
cold'-sweat'ing *n.* (קאולד'-סוועט'-אינג) די מעטאדע אין גארבעריי ארבייטען צונעהמען די האר פון פעל דורך ווייקען זיי איינינגע טעג אין קעסלען אונטער א שטראם קאלטעם וואסער.
cold'-tin'ning *n.* (קאולד'-טינ'-אינג) די מעטאדע אויסצוצינען כלים מיט צין-אמאלגאם [צין געמישט מיט קוועקזילבער].
cold wave (קאולד הוועיוו) א קאלטע ליפט-כוואליע [דורך וועלכע עס ווערט פלוצים קאלט].
cold without' (קאולד וויטה-אוט') א ריינער שנאפס אהן וועלכען עס איז בייגעמיש.
cole *n.* (קאול) קרויט; א קופע היי; נידערטרעכטיגקייט; פאלשקייט.
co-legatee' *n.* (קאו-לעג-ע-טיע') א מיט-יורש לויט צוואה.

cole'-mouse *n.* (קאול'-מאוס) ז. *coal-mouse*.
Coleop'tera *n.* (קאו-לי-אפ'-טע-רא) דער מין פליגען וואס האבען הארטע פליעגעל-דעקלעך איבער זייערע געוועהנליכע פליעגלען [זשוקעס, קעפער].
coleop'teral *a.* (קאו-לי-אפ'-טע-רעל) וואס האט הארטע פליגלען-דעקלעך; וואס איז ווי א קעפער [זשוק].
coleop'terist *n.* (קאו-לי-אפ'-טע-ריסט) א קענער אדער פארשער פון פליגען אדער קעפער.
coleop'terous *a.* (קאו-לי-אפ'-טער-אס) ז. *coleopteral*.
cole'rape *n.* (קאול'-רייפ) א ריב [אזא זיסער גארטען-גרינס וואס איז עהנליך צו רעטיך].
cole'-seed *n.* (קאול'-סיעד) ריבען-זאט; א ריב.
cole'-slaw *n.* (קאול'-סלאה) א געריכט פון פערשיעדענע דין צושניטענע גרינסען; קרויט-סאלאט.
colessee' *n.* (קאו-לע-סי') א מיט-שכן; א מיט-ארענדאר.
coles'sor *n.* (קאו-לעס'-אר) א שותף אין ארויסגעבען א קאנטראקט ביים פערדינגען א הויז אדער לאנד.
cole'wort *n.* (קאול'-הווארט) קרויט; קרויט-פלאנצע; יונגע קרויט וואס איז נאך אין בלעטער און ניט אין קעפ.
col'ic *n.* (קאל'-איק) 1. א שטארקער קרעמפף אין די געדערים אדער אין בויך [הויפטזעכליך וואס קומט פון א צו לויזען מאגען]; 2. קרעמפף אין בויך ביי קליינע קינדער, וואס קומט פון זויגען א לעדיגע פלאש.
2. The baby suffers from colic.
col'icky *a.* (קאל'-אי-קי) וואס איז שייך צו קרעמפף אין די געדערים; וואס ליידט פון קרעמפף אין די געדערים.
col'ic-root *n.* (קאל'-איק-רוהט) אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין דער מעדיצין געגען קרעמפף אין די געדערים.
col'in *n.* (קאל'-אין) א מין קוראפאטקע [אזא פויגעל].
Colise'um *n.* (קאל-אי-סי'-אם) דער קאליסעאום [דער אמפיטעאטער אין אלטען רוים].
colise'um *n.* (קאל-אי-סי'-אם) א קאלאסעאום [א גרויסע געביידע פאר אויסשטעלונגען, פאר טעאטער-אויפפיהרונג, פאר גרויסע פערזאמלונגען א. ד. ג.].
coli'tis *n.* (קא-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון גרימדארם
coll *v.* (קאל) אבשניידען, אבשערען; פערשטריקען אין א נעץ, ארומכאפען ווי מיט א נעץ.
collab'orate *v.* (קא לעב'-א-רייט) מיטארבייטען [בעזאנדערס אין א ליטעראַרישער אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].
collabora'tion *n.* (קא-לעב-א-ריי'-שאן) די מיטארבייטשאפט [בעזאנדערס אין ליטעראַרישער אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].
collab'orator *n.* (קא-לעב'-א-ריי-טאר) א מיטארבייטער [בעזאנדערס אין ליטעראַרישער אדער וויסענשאפטליכער ארבייט].
collapse' *v.* and *n.* (קא-לעפס') 1. צוזאמענפאלען, איינפאלען; חרוב ווערען; צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט אדער קראנקהייט]; 2. דאס איינפאלען; דאס חרוב ווערען; דאס צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט]; 3. א פאלשטענדיגער דורכפאל [פון אן אידעע אדער אונטערנעהמונג].
1. The building collapsed before it was completed. 2. He suffered a collapse from overwork. 3. The movement for a third party in the election collapsed.
collapsed' *a.* (קא-לעפסט') איינגעפאלען, חרוב; צוזאמענגעבראכען.
collap'sible *a.* and *n.* (קא-לעפ'-סיבל) 1. וואס קען צונויפברעכען; 2. וואס מען קען צונויפקלאפען, צונויפלעגען אדער צונויפדריקען; א שיפעל וואס קען צונויפגעלעגט ווערען.
2. Collapsible drinking-cups are necessary for travelers.
collap'sion *n.* (קא-לעפ'-שאן) דאס צוזאמענפאלען, דאס צוזאמענברעכען [פון שוואכקייט].
col'lar *n.* and *v.* (קאל'-ער) א קאלנער, א קראגען; א כאמוט פון א פערד; אנטהאן א קאלנער; כאפען ביים קראגען; צונויפראלען א שטיקעל פלייש און פערבינדען.
col'lar-awl *n.* (קאל'-ער-אהל) אן אהל פון א זאטלער [רימער] מיט וועלכען עס ווערען גענעהט כאמוטען פון פערד.
col'larbags *n.* (קאל'-ער-בעגז) ווייץ-בראנד [אן אויסדארונג פון ווייץ אין וואקסען].
col'lar-beam *n.* (קאל'-ער-ביעם) א קווער-באלקען.
col'lar-block *n.* (קאל'-ער-בלאק) אזא קלעצעל וואס זעטלער [רימער] בענוצען ביים נעהען א כאמוט.
col'lar-bone *n.* (קאל'-ער-באון) דער שליסעל-ביין. ז. *clavicle*.
col'lard *n.* (קאל'-ארד) אזא זארט אמעריקאנער קרויט מיט דיקע פליישיגע בלעטער [וואקסט ניט אין קעפ].
col'lared *a.* (קאל'-ערד) וואס האט א האלז-באנד; וואס איז שייך צו א האלזבאנד אדער צו א קאלנער.
col'lared beef (קאל'-ערד ביעף) אקסען-פלייש, פון וועלכען עס זיינען ארויסגענומען די ביינער און וואס איז צונויפגעראלט און איבערגעבונדען מיט שטריקלעך.
col'laret *n.* (קאל'-ער-עט) א קרעגעלע, א דאמען-קראגען, א שפיצען-קראגען; א האלז-פאנצער.
col'larette *n.* (קאל'-ער-עט) ז. *collaret*.
col'larless *a.* (קאל'-ער-לעס) אהן א קראגען.
colla'table *a.* (קא-ליי'-טעבל) פערגלייכבאר.
collate' *v.* (קא-לייט') פערגלייכען און נאכזעהן; פערגלייכען כדי צו פראבירען [בעזאנדערס מאנוסקריפטען אדער סטאטיסטיק].
The critic collated all the manuscripts of Milton.
collat'eral *a.* and *n.* (קא-לעט'-ע-רעל) 1. וואס איז זייט ביי זייט מיט אן אנדער זאך; איבעראיינשטימיג; גלייך מיט...; עפעס וואס האט די זעלבע זייטען וואס אן אנדער געגענשטאנד; 2. א ניט דירעקטע שייכות; 3. א ווערטה-זאך וואס ווערט געגעבען אלס ערבות אדער גאראנטיע.
2. A collateral argument clarified the debate. 3. I borrowed money in the bank giving my note and collateral security.
collat'eral cir'cumstances (קא-לעט'-ע-רעל כויר' קאמ-סטענ-סעז) זייטיגע אומשטענדען.
collat'eral ev'idence (קא-לעט'-ע—

רעל עוו'-אי-דענס) אן אונדירעקטער בעווייז; א נעבען⸗בעווייז.

Collateral evidence often brings out the truth better than direct proof.

collat'erally *adv.* (קא-לעט'-ע-רעל-אי) זייט ביי זייט; אונדירעקט.

collat'eralness *n.* (קא-לעט'-ע-רעל-נעס) דאס זיין זייט ביי זייט; די אונדירעקטע פערוואנדשאפט.

collat'eral secu'rity (קא-לעט'-ער-על סי-קיו'-רי-טי) געלד אדער אייגענטום איינגעלעגט אלס פערזיכערונג אדער גאראנטיע.

collat'eral trust'-bonds (קא-לעט'-ע-רעל טראסט'-באנדז) ווערטה⸗פאפיערען אדער אקציעס וואס ווערען ארויסגעגעבען פון א געזעלשאפט, וועלכע ווערען גאראנטירט אדער געזיכערט דורך די ווערטה⸗פאפיערען, וועלכע זי האט אין בעזיץ, פון אן אנדער געזעלשאפט. דער פראצענט וואס עס ווערט געצאהלט פון אזעלכע אקציעס איז קלענער ווי דער פראצענט וואס עס ווערט געצאהלט פון די ווערטה⸗פאפיערען דורך וועלכע זיי זיינען פערזיכערט. דער אונטערשיעד אין דעם פראצענט ווערט געזאמעלט אלס א לעשונגס⸗פאנד [אבצוצאהלען די סומע אויף וועלכע די אקציעס זיינען ארויסגעגעבען געווארען].

collate' to (קא-לייט' טו) דערהויבען צו דעמזעלבען גראד, שענקען די גלייכע פריווילעגיע.

colla'tion *n.* (קא-ליי'-שאן) א פערגלייך פון איין זאך מיט דער אנדערער; דאס פערגלייכען [בעזאנדערס מאנוסקריפטען, ציפער אדער סטאטיסטיק]; דאס לעזען ווענען דעם לעבען פון די קריסטליכע הייליגע [בעזאנדערס אין די קלויסטערס פון די מאנאכען]; א לייכטער מאהלצייט.

colla'tive *a.* (קא-ליי'-טיוו) פערגלייכענדיג מיט אנאנדער.

colla'tor *n.* (קא-ליי'-טאר) א פערגלייכער; איינער וואס פערגלייכט מאנוסקריפטען אדער אויסגאבען פון ביכער; איינער וואס פערגלייכט אימעצען אין א פריווילעגיע.

col'league *n.* (קאל'-איג) א קאלעגע, אן אמטס ברודער; א חבר.

colleague' *v.* (קא-ליעג') ארבייטען צוזאמען אין איין אמט אדער קאנטאר.

colleagued' with (קא-ליעגד' הוויטה) פערבונדען, אריין אין חברה.

col'leagueship *n.* (קאל'-איג-שיפ) קאלעגיאליטעט; די אמטסגענאסענשאפט; דאס זיין א קאלעגע.

col'lect *n.* (קאל'-עקט) א קורצע תפלה אין א קירך; א קורצע תפלה.

collect' *v.* (קא-לעקט') זאמלען, צונויפקלייבען, צונויפמאכען; איינמאהנען.

collec'table *a.* (קא-לעק'-טעבל) וואס קען געזאמעלט ווערען; וואס קען איינגעמאהנט ווערען.

collecta'nea *n.* (קאל-עק-טיי'-ני-א) א זאמלונג פון געוועהלטע זעצע פון פערשיעדענע שריפטשטעלער.

collecta'neous *a.* (קאל-עק-טיי'-ני-אס) צוזאמענגעקליבען, צונויפגעזאמעלט.

collect'ed *a.* (קא-לעקט'-עד) 1. פערזאמעלט; צונויפגעזאמעלט; 2. געפאסט, זעלבסט בעהערשט, געלאסען.

1. He collected coins for amusement. 2. He met the danger in a collected manner.

collec'tedly *adv.* (קא-לעק'-טעד-לי) מיט זעלבסט⸗בעהערשונג; מיט געפאסטען מוטה, געלאסען.

He spoke quite calmly and collectedly.

collec'tedness *n.* (קא-לעק'-טעד-נעס) דאס פאסען מוט.

collec'tible *a.* (קא-לעק'-טיבל) ז. *collectable*.

collec'ting-box *n.* (קא-לעק'-טינג-באקס) א בלעכערנע קעסטעל פאר קאלעקציאנען פון פלאנצונגען אדער אינזעקטען.

collec'tion *n.* (קא-לעק'-שאן) 1. דאס זאמלען; א זאמלונג; 2. א זאמלונג פון נדבות; 3. דאס איינמאהנען שולדען.

1. He has a collection of good books. 2. They took up a collection for the poor widow. 3. My collections this week are good.

Collec'tion Act (קא-לעק'-שאן עקט) דאס געזעץ פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא פון יאהר 1799 וועגען איינטיילען דאס לאנד אין בעצירקען פאר דעם צוועק פון איינמאהנען אבצאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

collec'tive *a.* and *n.* (קא-לעק'-טיוו) קאלעקטיוו, געמיינשאפטליך, צוזאמען; דאס זאמעלווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א זאמלונג פון פיעלע גלייכע זאכען (ווי „וואלד"—פון פיעלע בוימער, „פאלק"—פון פיעלע מענשען, א. ז. וו.)].

collec'tive ac'tion (קא-לעק'-טיוו עק'-שאן) א געמיינשאפטליכע טהעטיגקייט.

collec'tive bar'gaining (קא-לעק'-טיוו באר'-גיי-נינג) אן אבמאך וועגען ארבייטס⸗לויהן און ארבייטס⸗בעדינגונגען צווישען אונטערנעהמער אדער א פעראיין פון אונטערנעהמער פון איין זייט און די ארבייטער אלס ארגאניזירטע גרופע אדער קערפערשאפט פון דער אנדערער זייט; אן אבמאך צווישען אן אונטערנעהמער מיט אן ארבייטער⸗יוניאן.

collec'tively *adv.* (קא-לעק'-טיוו-לי) צוזאמען; געמיינשאפטליך.

The citizens of the state collectively considered, must protect their country.

collec'tiveness *n.* (קא-לעק'-טיוו-נעס) די געזאמטהייט; די פעראייניגונג; א מאסע; א סך.

collec'tive noun (קא-לעק'-טיוו נאון) א זאמעלווארט. ז. *collective*.

collec'tivism *n.* (קא-לעק'-טיוו-איזם) קאלעקטיוויזם, סאציאליזם, דער פרינציפ, אז די געמיינשאפט אדער דער שטאאט דארף קאנטראלירען די פראדוקציאן און די פראדוקציאנס⸗מיטעל און אז פריוואט⸗אייגענטום דארף אבגעשאפט ווערען.

collec'tivist *n.* and *a.* (קא-לעק'-טיוו-איסט) איינער וואס איז אן אנהענגער פון קאלעקטיוויזם; וואס איז שייך צו דעם קאלעקטיוויזם. ז. *collectivism*.

collectivis'tic *a.* (קא-לעק-טי-וויס'-טיק) וואס איז שייך צו קאלעקטיוויזם. ז. *collectivism*.

collectiv'ity *n.* (קאל-עק-טיוו'-אי-טי) די געמיינשאפט; דאס בירגערטום אלס גאנצעס.

collect' one's self (קא-לעקט' הוואנז סעלף) זיך צונויפנעהמען מיט די קרעפטען, זיך פאסען, קומען צו זיך.

collec'tor *n.* (קא-לעק'-טאר) א זאמלער; אן אנטיקען⸗זאמלער; א געלד⸗מאהנער; אן איינקאסירער; א קאלעקטאר פון אן עלעקטרישע מאשין [דער טייל פון אן עלעקטרישע מאשין וואו עס זאמעלט זיך אויף די עלעקטריציטעט].

collec'torate *n.* (קא-לעק'-טא-רייט) דאס אמט פון א געלד מאהנער אדער איינקאסירער; דער בעצירק פון אן איינקאסירער.

collec'torship *n.* (קא-לעק'-טאר-שיפ) ז. *collectorate*.

collec'tress *n.* (קא-לעק'-טרעס) אן איינקאסירערין.

colleg'atary *n.* (קא-לעג'-ע-טע-רי) א מיט⸗יורש.

col'lege *n.* (קאל'-עדזש) א גימנאזיום; א הויך⸗שוהל; אן אבטיילונג פון אן אוניווערזיטעט; א פעראיין, א קארפאראציאן.

col'lege of wit'-crack'ers (קאל'-עדזש אוו הוויט'-קרעק'-ערז) א חברה לצים, א חברה קיבעצער, א קיבעצארניע.

colle'gial *a.* (קא-לי'-דזשי-על) וואס געהערט צו א גימנאזיום אדער צו א הויך⸗שוהל.

colle'gian *n.* (קא-לי'-דזשי-ען) א סטודענט פון א הויך⸗שוהל.

colle'giate *a.* and *n.* (קא-לי'-דזשי-איים) וואס געהערט צו א גימנאזיום אדער צו א הויך⸗שוהל; א סטודענט.

colle'giate church (קא-לי'-דזשי-אייט טשוירטש) א פעראייניגונג פון קירכען וואס האבען געמיינשאפטליכע גייסטליכע; א קריסטליכע סעקטע אין ענגלאנד וואס האט נים אין איהר קירך קיין בישאף.

collen'chyma *n.* (קא-לענ'-קי-מא) אזא פארם פון א דיקען צעלען⸗געוועב ביי קרויט⸗ארטיגע פלאנצען.

col'let *n.* and *v.* (קאל'-עט) דער ארט פון א רינג, וואו דער שטיין איז איינגעפאסט; א קראגען; א האלזבאנד; אזא קראגען וואס די קאטוילישע גייסטליכע טראגען; איינפאסען א שטיין אין א רינג.

collet'ic *a.* and *n.* (קא-לעט'-איק) קלייעדיג, קלעפיג; א קלעפ⸗מיטעל.

collide' *v.* (קא-לאיד') זיך צוזאמענשטויסען.

The ships collided in mid-ocean.

col'lie *n.* (קאל'-אי) א שעפסען⸗הונד [א הונד וואס ווערט מייסטענס בענוצט פון פאסטוכער צו היטען שעפסען].

col'lier *n.* (קאל'-יער) א קויהלען⸗גרעבער; א קויהלען⸗שיף.

col'liery *n.* (קאל'-יער-אי) א קויהלען⸗גרוב; דער קויהלען⸗האנדעל.

col'ligate *v.* (קאל'-אי-גיים) צוזאמענבינדען, פערבינדען.

colliga'tion *n.* (קאל'-אי-גיי'-שאן) א צוזאמענבינדונג; א לאגישע פערבינדונג פון פאקטען.

col'limate *v.* (קאל'-אי-מיים) ברייגען אין דער זעלביגער ליניע [ווי די אקסען⸗ליניען פון די צוויי גלעזער אין א טעלעסקאפ]; מאכען פאראלעל; אנשטעלען ריכטיג א טעלעסקאפ.

col'limating *a.* (קאל'-אי-מיי-טינג) מאכענדיג פאראלעל; אנשטעלענדיג ריכטיג די גלעזער פון א טעלעסקאפ.

col'limating eye'piece (קאל'-אי-מיי-טינג אי'-פיעס) אזא אפטישע גלאז אויסצוגעפינען דעם פעהלער פון א טעלעסקאפ וואס איז נים ריכטיג אנגעשטעלט.

collima'tion *n.* (קאל-אי-מיי'-שאן) דאס אנשטעלען ריכטיג א טעלעסקאפ.

col'limator *n.* (קאל'-אי-מיי-טאר) א ריכטיג אנגעשטעלטער טעלעסקאפ וואס ווערט בענוצט אנצושטעלען ריכטיג אנדערע טעלעסקאפען.

collin'ear *a.* (קא-לינ'-אי-אר) ליעגענדיג אויף דער זעלביגער גראדער ליניע.

collin'eate *v.* (קא-לינ'-אי-אייט) ברייגען אין דער זעלביגער גראדער ליניע; ריכטען אין א גראדע ליניע; ליגען אין דערזעלביגער ליניע מיט צוואס אנדערעס.

collinea'tion *n.* (קאַ-לין-אי-איי'-שאַן) דאָס ברענגען עטוואָס אין דערזעלביגער ליניע מיט אַן אַנדער זאַך.

collin'gual *a.* (קאַ-לינ'-גוועל) וואָס רעדט דיזעלבע שפּראַך.

colliq'uable *a.* (קאַ-ליק'-הוועבל) שמעלצבאַר ; וואָס קען צושמאַלצען ווערען.

col'liquant *a.* (קאַל'-אי-קהוועגט) וואָס קען געשמאַלצען ווערען.

col'liquate *v.* (קאַל'-אי-קהווייט) שמעלצען.

colliqua'tion *n.* (קאַל-אי-קהוויי'-שאַן) שמעלצונג ; צונויפשמעלצונג.

colliq'uative *a.* (קאַ-ליק'-הווע-טיוו) שמעלצענדיג.

colliq'uativeness *n.* (קאַ-ליק'-הווע-טיוו-נעס) דאָס שמעלצען.

colliquefac'tion *n.* (קאַ-ליק-הווי-פעק'-שאַן) צוזאַמענשמעלצונג.

colli'sion *n.* (קאַ-ליזש'-אַן) אַ צוזאַמענשטויסונג ; דער געגענזאַץ, אַנטאַגאַניזם.

col'locate *v.* (קאַל'-אַ-קייט) צוזאַמענשטעלען, צוזאַמענזעצען ; פאַנאַנדערטיילען דאָס געלד, וואָס מען האָט אויסגעלייזט פון פערקויף פון פערמעגען [נאָך אַ געריכטליכען פערקויף] צווישען די בעלי=חובות.

colloca'tion *n.* (קאַל-אַ-קיי'-שאַן) צוזאַמענשטעלונג, צוזאַמענבינדונג ; דאָס ברייננגען אַ זאַך אין אַ געוויסען צוזאַמענהאַנג מיט אַן אַנדערער ; דאָס פאַנאַנדערטיילען צווישען די בעלי=חובות דאָס געלד וואָס איז אויסגעלייזט געוואָרען פון אַ געריכטליכען פערקויף פון פערמעגען.

collo'dion *n.* (קאַ-לאָו'-די-אַן) ז. *collodium*.

collo'dium *n.* (קאַ-לאָו'-די-אַם) קאַלאָדיום [אַ פליסיגקייט וואָס בעשטעהט פון פּיראָקסילין, עפיר און ספּירים. דיענט פאַר פערשיעדענע ניצליכע צוועקען, ווי אין מעדיצין, אין פאָטאָגראַפיע א. ז. וו.].

col'loid *a.* and *n.* (קאַל'-אויד) וואָס איז עהנליך צו זשעלאַטין אָדער קליי ; האַלב=געדיכט ; ניט קריסטאַליזירט ; אַ האַלב=געדיכטע זאַך, ווי איי=ווייס א. ד. ג.

colloi'dal *a.* (קאַ-לאָי'-דעל) וואָס איז שייך צו זשעלאַטין [אַ מין פערגליווערטע פליסיגקייט, ווי שטודען, פּעטשאַ א. ז. וו.].

col'lop *n.* (קאַל'-אַפּ) אַן אָבגעשניטענער שטיקעל פלייש.

collo'quial *a.* (קאַ-לאָו'-קהווי-על) וואָס ווערט געברויכט אין געוועהנליכער שפּראַך, אָבער ניט אין ליטעראַטור.

"I am game" is a **colloquial** expression for "I stand by my word."

collo'quialism *n.* (קאַ-לאָו'-קהווי-על-איזם) אַ וואָרט אָדער פראַזע וואָס ווערט בענוצט אין דער געוועהנליכער שפּראַך אָבער ניט אין ליטעראַטור.

collo'quialize *v.* (קאַ-לאָו'-קהווי-על-איז) ברויכען אין דער שפּראַך ניט ליטעראַרישע אויסדריקע.

collo'quially *adv.* (קאַ-לאָו'-קהווי-על-אי) דורך געוועהנליכע, ניט ליטעראַרישע אויסדריקע.

col'loquist *n.* (קאַל'-אַ-קהוויסט) איינער וואָס נעהמט אַנטייל אין אַ געשפּרעך, בעזונדערס אַ געשפּרעך וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון אַ דעבאַטע, ויכוח.

col'loquy *n.* (קאַל'-אַ-קהווי) אַ געשפּרעך [בעזונדערס אַזאַ, וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון אַ דעבאַטע].

collude' *v.* (קאַ-ליוד') שליסען מיט איינעם אַ געהיימען אָבמאַך אַרויסצושטעלען זיך מיט איהם כלומרשט אַלס געגנער מיט דעם ציעל צו בעשווינדלען איינעם.

collu'der *n.* (קאַ-ליו'-דער) דער וואָס שליסט מיט איינעם אַ געהיימען אָבמאַך אַרויסצושטעלען זיך מיט איהם כלומרשט אַלס געגנער מיט דעם ציעל צו בעשווינדלען איינעם.

collu'sion *n.* (קאַ-ליו'-זשאַן) אַ געהיימער אָבמאַך צווישען צוויי אָדער עטליכע פּערזאָנען, דורך וועלכען זיי ווייזען זיך אַרויס כלומרשט אַלס געגנער און אין דער ווירקליכקייט האַלטען זיי יד=אחת מיט דעם ציעל צו בעטריגען איינעם.

The opposing lawyers were in **collusion** to betray the interests of the plaintiff.

collu'sive *a.* (קאַ-ליו'-סיוו) וואָס איז אָבגעמאַכט געוואָרען אין געהיים אַרויסצושטעלען זיך כלומרשט אַלס געגנער פאַר אַ בעטריגערישען צוועק.

He tried to secure a divorce by **collusive** methods.

collu'sively *adv.* (קאַ-ליו'-סיוו-לי) אויף דעם אָרט פון אַ געהיימען אָבמאַך אַרויסצושטעלען זיך כלומרשט אַלס געגנער, כדי איינעם צו בעשווינדלען.

collu'siveness *n.* (קאַ-ליו'-סיוו-נעס) דער שווינדעל, וואו מענשען שטעלען זיך אַרויס כלומרשט אַלס געגנער און אין דער ווירקליכקייט זיינען זיי יד=אחת מיט'ן ציעל צו בעטריגען איינעם.

collu'sory *a.* (קאַ-ליו'-סאַ-רי) בעטריגעריש ; געהיים אָבגעמאַכט אַרויסצושטעלען זיך כלומרשט אַלס געגנער מיט צוועקען פון בעטרוג.

col'ly *n.* (קאַל'-אי) ז. *collie*.

collyr'ium *n.* (קאַ-ליר'-אי-אַם) אויגען=וואַסער [אַזאַ וואַסער צו שווענקען די אויגען].

col'ly-wobbles *n.* (קאַל'-אי-הוואַבלז) אַ וואָלגאַרער אויסדרוק פאַר בויך=שטעכענים, בויך=וועהטאָג.

Colo. אָבקירצונג פון *Colorado* [איינער פון די פעראייניגטע שטאַאטען פון נאָרד=אַמעריקאַ].

col'ocynth *n.* (קאַל'-אַ-סינטה) דער ביטערער קירבעס, די שדים=עפּעל [אַ מין ביטערע פרוכט וואָס וואַקסט אין די וואַרעמע לענדער פון אַזיען].

cologne' *n.* (קאַ-לאָון') אָ=דע=קאָלאָן [אַ מין פּאַרפיום].

Cologne' wa'ter (קאַ-לאָון' הוואָה'-טער) אָ=דע=קאָלאָן.

co'lon *n.* (קאָו'-לאַן) דער דאָפּעל=פונקט אין שרייבען [:]; די גרים=קישקע אין בויך.

colo'nel *n.* (קויר'-נעל) אַ פּאָלקאָווניק.

colo'nelcy *n.* (קויר'-נעל-סי) דאָס אַמט פון אַ פּאָלקאָווניק.

colo'nel-gen'eral *n.* (קויר'-נעל-דזשענ'-ער-על) דער קאָמאַנדירענדער גענעראַל.

colo'nelship *n.* (קויר'-נעל-שיפּ) ז. *colonelcy*.

colo'nial *a.* and *n.* (קאַ-לאָו'-ני-על) וואָס געהערט צו אַ קאָלאָניע ; וואָס בילדען אויס אַ קאָלאָניע [וועגען בעשעפּענישען וואָס לעבען אין קאָלאָניעס אָדער אין גרופּען]; אַ מיטגליעד אָדער בירגער פון אַ קאָלאָניע.

colo'nialism *n.* (קאַ-לאָו'-ני-על-איזם) דער דיאַלעקט, די אויסשפּראַך וואָס ווערט געברויכט אין די קאָלאָניעס ; די לעבענס=אָרט אין די קאָלאָניעס.

colo'nialize *v.* (קאַ-לאָו'-ני-על-איז) קאָלאָניזירען ; גרינדען קאָלאָניעס.

colo'nially *adv.* (קאַ-לאָו'-ני-על-אי) קאָלאָניסטיש ; אויף אַ קאָלאָניאַלען אופן.

colo'nial prod'uce (קאַ-לאָו'-ני-על פּראָד'-יוס) קאָלאָניאַלע סחורות.

col'onist *n.* (קאַל'-אַ-ניסט) 1. אַ קאָלאָניסט ; 2. אַ פלאַנץ אָדער חיה וואָס איז אַריבערגעבראַכט געוואָרען פון אַן אַנדער לאַנד.

2. Tea as a cultivated plant is a **colonist** in America.

coloni'tis *n.* (קאַל-אַ-נאַי'-טיס) אַן ענטציגדונג פון דער גראָבער קישקע.

coloniza'tion *n.* (קאַל-אַ-ני-זיי'-שאַן) די גרינדונג פון אַ קאָלאָניע ; קאָלאָניזאַציאָן, די בעזעצונג פון מענשען אין אַ פרעמדען לאַנד.

coloniza'tionist *n.* (קאַל-אַ-ני-זיי'-שאַנ-איסט) אַן אַנהענגער פון דער קאָלאָניזאַציאָנס=סיסטעם ; דער וואָס שטרעבט צו בעזעצען מענשען אין קאָלאָניעס [בעזונדערס אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאטען, דער וואָס האָט געפאָדערט מען זאָל קאָלאָניזירען די בעפרייטע נעגערס אין אַפריקאַ].

col'onize *v.* (קאַל'-אַ-נאַיז) גרינדען אַ קאָלאָניע, בעזעצען מענשען אין אַ פרעמדען לאַנד.

col'onizer *n.* (קאַל'-אַ-נאַי-זער) דער קאָלאָניזירער, דער וואָס גרינדעט קאָלאָניעס.

col'onizing *a.* (קאַל'-אַ-נאַי-זינג) וואָס האָט די שטרעבונג צו גרינדען קאָלאָניעס.

The British are a **colonizing** people.

colonnade' *n.* (קאַל-אַ-נייד') אַ קאָלאָנאַדע [אַ ראַנד אָדער אַ שורה פון זיילען אין אַ געביידע].

Colonnade

colonna'ded *a.* (קאַל-אַ-ניי'-דעד) וואָס האָט אַ קאָלאָנאַדע אָדער אַ צייל פון זיילען.

colo'nus *n.* (קאַ-לאָו'-נאַס) אַ קאָלאָן [אַן ערד=אַרבייטער וואָס האָט געדיענט אַלס לייב=אייגענער ביי די אַלטע רוימער]; אַ קאָלאָניסט.

col'ony *n.* (קאַל'-אַ-ני) 1. אַ קאָלאָניע ; אַ בעזעצונגס אָרט אין אַ פרעמדען לאַנד; 2. אַ שטיק לאַנד וואָס אַ מדינה נעהמט צו אין אַן אַנדער לאַנד דאָרט צו בעזעצען איהרע בירגער ; 3. אַ קוואַרטאַל אין אַ שטאָדט וואו עס לעבען אויסלענדער.

3. The Russian **colony** in New York is on the East Side of Manhattan Island.

col'ophon *n.* (קאַל'-אַ-פאַן) אַן אויסדרוק אָדער אַ פּסוק אויף דער לעצטער זייט פון אַ בוך.

colophon'ic *a.* (קאַל-אַ-פאַנ'-איק) וואָס בעקומט זיך פון קאָלאָפאָניום. ז. *colophony*.

col'ophonite *n.* (קאַל'-אַ-פאַ-נאַיט) קאָלאָפאָניט, פעך=גראַנאַט [אַ מין מינעראַל].

col'ophony *n.* (קאַל'-אַ-פאַ-ני) קאָלאָפאָניום [אַ האַלב=דורכזיכטיגע פעך, מיט וועלכער מען רייבט אָן דעם סמיק פון אַ פידעל].

coloquin'tida *n.* (קאַל-אַ-קהווינ'-טי-

(דאס) די שדים־עפעל [א מין ביטערע פרוכט].

col'or *n. and v.* (קאל'-אר) 1. קאליר, פארב; שיין; 2. א גאטונג, א סארט; 3. א מאסקע אונטער וועלכער מען פערשטעלט דעם ריכטיגען געשטאלט; א סימבאל, א צייכען; אן אונטערשיידונגס־צייכען אדער פארב; 4. פארבען; צופארבען, פערגרעסערען; 5. מגזם זיין; 6. רויט ווערען.

5. Do not **color** your statements. Tell the exact truth. 6. She **colored** from shame.

col'orable *a.* (קאל'-אר-עבל) שיינבאר; דאס וואס קען געפארבט ווערען; פערשטעלט אין בענעהמונג אדער רייד.

col'orableness *n.* (קאל'-אר-עבל-נעס) שיינבארע ריכטיגקייט, ריכטיגקייט לויט'ן אויסזעהן [אבער ניט אין דער ווירקליכקייט].

col'orably *adv.* (קאל'-אר-ע-בלי) אויף א שיינבארען אופן.

Colora'do bee'tle (קאל-א-רא'-דא ביעטל) דער קארטאפעל־וואנץ [אזא אינזעקט וואס בעשעדיגט קארטאפעל].

col'orant *n.* (קאל'-אר-ענט) א פארבענדע שטאף.

colora'tion *n.* (קאל-א-ריי'-שאן) דאס בענוצען פארבען; פארבונג.

colora'tional *a.* (קאל-א-ריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו קאליר; וואס פארבט.

col'orature *n.* (קאל'-אר-ע-טשור) די קאלאראטור, די בעציערונג פון א מעלאדיע דורך טרילענדע און געגרייזעלטע טענער.

col'or-bear'er *n.* (קאל'-אר-בעהר'-ער) דער פאהן־טרעגער אין ארמעע אדער אויף א פאראד.

col'or-blind *a. and n.* (קאל'-אר-בלאינד) פארבען־בלינד, וואס קען ניט אונטערשיידען צווישען געוויסע פארבען; איינער וואס קען ניט אונטערשיידען צווישען געוויסע פארבען.

col'or-blind'ness *n.* (קאל'-אר-בלאינד'-נעס) פארבען־בלינדקייט, דאס ניט קענען אונטערשיידען צווישען פארבען [א געוויסע אוננארמאליטעט פון אויג, ווען דעם מענשען ווייזט זיך אויס רויט אלס בלוי, גרין אלס גרוי א. ז. וו.].

col'or-box *n.* (קאל'-אר-באקס) דאס פארבען־קעסטעל [ביי מאלער].

col'or-chart *n.* (קאל'-אר-טשארט) א פארבען־טאבעלע [א ברעטעל אדער א בלאט, וואס איז בעדעקט מיט פערשיעדענע קאלירען מיט ליניען צווישען זיי, כדי צו זעהן דעם אונטערשייד פון פערשיעדענע פארבען].

col'or-cir'cle *n.* (קאל'-אר-סירקל) א רונדע ברעטעל, וועלכע איז בעדעקט מיט די פארבען: רויט, אראנזש, געלב, גרין, בלוי, וויאלעט און פורפור.

col'or-combina'tion *n.* (קאל'-אר-קאמ-בי-ניי'-שאן) דאס צופאסען קאלירען איינע צו די אנדערע.

col'or-con'trast *n.* (קאל'-אר-קאנ'-טראסט) דער קאנטראסט פון קאלירען [ווי ווייס און שווארץ].

col'ored *a.* (קאל'-ארד) קאלירט; צוגעפוצט, ניט ריכטיג; פון נעגערשער אבשטאמונג.

col'orer *n.* (קאל'-אר-ער) דער וואס מאלט מיט פארבען; א שמירער [ניט קיין קינסטלער]; א בעל־מגזם.

col'or-guard *n.* (קאל'-אר-גארד) די פאהן־וואך [א וואך ארום דעם פלאג פון אן פאלק, ראטע אדער פון א פעסטונג].

colorif'ic *a.* (קאל-א-ריפ'-איק) וואס גיט ארוים א קאליר; וואס איז שייך צו פארבען.

colorim'eter *n.* (קאל-א-רימ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון קאליר ביי פארב־שטאפען.

colorimet'ric *a.* (קאל-א-רי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום קאליר־מעסטער [אן אינסטרומענט, וואס מעסט די שטארקייט פון קאליר].

colorim'etry *n.* (קאל-א-רימ'-ע-טרי) דאס בעשטימען די שטארקייט פון קאליר ביי פערשיעדענע פארב־שטאפען דורך א קאליר־מעסטער.

col'orine *n.* (קאל'-אר-אין) א טרוקענער עקסטראקט פון מארענא [א מין גראז ביי וועלכער דיווארצלען ענטהאלטען געוויסע פארב־שטאפען].

col'oring *n.* (קאל'-אר-אינג) די פארבונג; דאס צוגעבען א קאליר; צוזאמענמישונג פון פארבען אין מאלען; די שיינבארקייט פון א זאך [בעזאנדערס ווען זי זעהט זיך ארוים ניט אין איהר ריכטיגען געשטאלט].

col'oring mat'ter (קאל'-אר-אינג מעט'-ער) פארב־שטאף, פיגמענט.

col'orist *n.* (קאל'-אר-איסט) א מאלער; א קינסטלער אין מאלעריי וואס קאמבינירט גוט די פארבען.

col'orless *a.* (קאל'-אר-לעס) אהן קאליר; אהן פארב; אהן בולט'ע כאראקטער־שטריכען.

col'orlessness *n.* (קאל'-אר-לעס-נעס) די פארבלאזיגקייט.

col'orman *n.* (קאל'-אר-מען) דער וואס האנדעלט מיט פארבען.

col'or-prin'ting *n.* (קאל'-אר-פרינ'-טינג) דאס דרוקען אין פערשיעדענע פארבען.

col'ors *n.* (קאל'-ארז) די פארבען פון א פאהן; א פאהן.

The Stars and Stripes are the American **colors**.

col'or-sensa'tion *n.* (קאל'-אר-סענ-סיי'-שאן) די פארבען־עמפפינדונג [דאס זעהן פערשיעדענע קאלירען].

col'or-sense *n.* (קאל'-אר-סענס) דער חוש צו עמפפינדען פארבען.

col'or-ser'geant *n.* (קאל'-אר-סאר'-דזשענט) א וואך־מייסטער צו היטען די פאהן פון פאלק אדער ראטע.

col'or-varia'tion *n.* (קאל'-אר-וויי-רי-איי'-שאן) פערשיעדענארטיגקייט פון קאליר ביי איינעם און דעמזעלבען מין חיות [אין זאאלאגיע].

colos'sal *a.* (קא-לאס'-על) קאלאסאל, ריעזענהאפט, זעהר גרויס.

colos'sally *adv.* (קא-לאס'-על-אי) ריעזענהאפט, זעהר גרויס.

Colosse'um *n.* (קאל-א-סיע'-אם) דער קאליסעאום [רוימישער אמפיטעאטער].

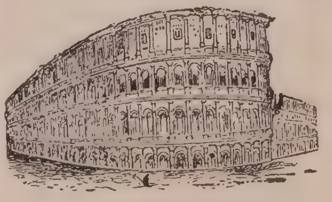

Colosseum

colos'sus *n.* (קא-לאס'-אס) א קאלאס, א ריעזיגער זייל אדער סטאטוע.

colostra'tion *n.* (קאל-אס-טריי'-שאן) א קינדער־קראנקהייט וואס קומט פון זויגען ביי דער מוטער די ערשטע מילך נאך'ן געבערען.

colost'rum *n.* (קא-לאס'-טראם) די ערשטע מילך וואס בילדעט זיך אויס אין די בריסט נאך'ן געבערען.

col'portage *n.* (קאל'-פאור-טעדזש) די פערטיילונג פון דער ביבעל אדער אנדערע רעליגיעזע ביכער פאר ביליגע פרייזען אדער אומזיסט, דורך אן אנגעשטעלטע פערזאן פון א פעראיין אדער פון א מיסיאן.

col'porter *n.* (קאל'-פאור-טער) א רייזענדער אגענט וואס איז אנגעשטעלט פון א פעראיין אדער מיסיאן צו פערטיילען די ביבעל אדער אנדערע רעליגיעזע ביכער פאר ביליגע פרייזען אדער אומזיסט.

col'porteur *n.* (קאל'-פאור-טער) ז. *colporter*.

colt *n. and v.* (קאולט) א יונג פערד, א זשערעבטשיק, א לאשיק; א לעבעדיגע, פרעהליכע פערזאן; א פריץ, אן אנפאנגער; א שטריק מיט א קנופ ביים ענד [צום שלאגען]; שלאגען מיט א שטריק וואס האט א קנופ ביים ענד.

colt'-ale *n.* (קאולט'-אייל) ביער־געלד וואס א שמיעד בעקומט, ווען ער בעשמיעדט דאס ערשטע מאל א זשערעבטשיק [א יונג פערד].

col'ter *n.* (קאול'-טער) אזא שטאלענער מעסער אדער שארפער רעדעל וואס ווערט בעפעסטיגט צו אן אקער־אייזען פון פארענט פאר דעם צוועק דורכצושניידען דעם גרונד אום עס זאל זיין לייכטער פאר'ן אקער־אייזען צו אקערען.

colt'-e'vil *n.* (קאולט'-איוול) אזא ענטצינדונג אדער געשווילעכץ אין די געשלעכטליכע ארגאנען ביי יונגע פערד.

col'tish *a.* (קאול'-טיש) ווי א יונגער פערדעל; לעבעדיג, מונטער.

col'tishly *adv.* (קאול'-טיש-לי) ווי א יונג פערדעל; אויף א לעבעדיגען, פרעהליכען שטייגער.

colt'-like *a.* (קאולט'-לאיק) ווי א יונגער פערדעל.

colts'foot *n.* (קאולטס'-פוט) אזא פלאנצע. וואס איהרע בלעטער פלעגען אמאל זעהר פיעל בענוצט ווערען אין מעדיצין.

colt's'-tooth *n.* (קאולטס'-טוהטה) דער מילך־צאהן ביי א פערד.

col'ubrine *a.* (קאל'-יו-ברין) וואס איז שייך צו שלאנגען.

Colum'ba *n.* (קא-לאמ'-בא) א מין טויבען.

colum'ba *n.* (קא-לאמ'-בא) אזא כלי, וואס האט געהאט דאס אויסזעהן פון א טויב, אין וועלכער מען פלעגט אין די מיטעלאלטערליכע קירכען האלטען דאס הייליגע ברויט.

columba'rium *n.* (קאל-אמ-ביי'-רי-אם) א טויבען־הייזעל; א קעמערל אין א טויבען־הייזעל.

col'umbary *n.* (קאל'-אמ-בע-רי) ז. *columbarium*.

Colum'bia *n.* (קא-לאמ'-בי-א) די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אלס א מליצה אויסדרוק].

Colum'biad *n.* (קא-לאמ'-בי-עד) אן עפישעס געדיכט [העלדען־געדיכט] איבער אמעריקא.

colum'biad *n.* (קא-לאמ'-בי-עד) אזא שווערער הארמאט.

Colum'bian *a.* (קא-לאמ'-בי-ען) וואס איז שייך צו די פעראייניטע שטאאטען

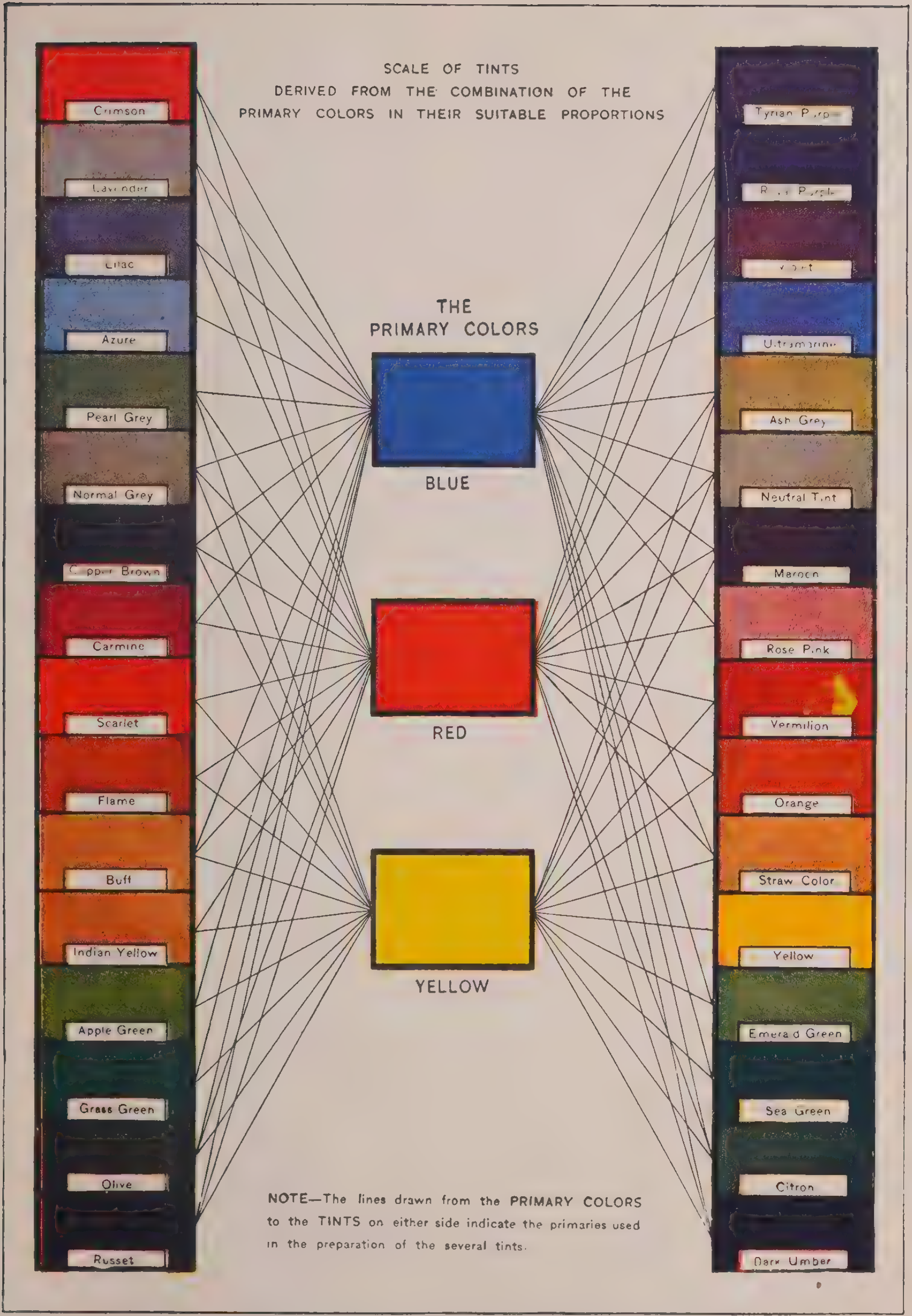

DIAGRAM ILLUSTRATING THE PRIMARY COLORS
AND THEIR COMBINATIONS OR TINTS

פון אמעריקא [אלס א מליצה אויסדרוק]; וואס איז שייך צו קריסטאפער קאלומבוס, דעם ענטדעקער פון אמעריקא.

colum′bic *a.* (קא-לאמ׳-ביק) וואס איז שייך צו דעם כעמישען עלעמענט קאלומביום. ז. *columbium*

colum′bic ac′id (קא-לאמ׳-ביק עס׳-איד) קאלומביום זויערע [אזא ווייסער פולווער וואס קומט פון א כעמישע פערבינדונג פון קאלומביום מיט כלאר-זויערע].

colum′biform *a.* (קא-לאמ׳-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א טויב.

col′umbine *a. and n.* (קאל׳-אמ-בין) וואס איז שייך צו א טויב; וואס איז ענליך צו א טויב; וואס האט דעם קאליר פון א טויב; די אקליי [אזא גארטען-פלאנצע, וואס איהרע בלעטלעך זעהן אויס ווי טויבען-קעפלעך].

colum′bium *n.* (קא-לאמ׳-בי-אם) קאלומביום [א מעטאל וואס האט א גרויען קאליר ווי שטאל; איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

col′umel *n.* (קאל׳-יו-מעל) א קליינער זייל.

columel′la *n.* (קאל-יו-מעל׳-א) א קליין שטעקעלע אדער שטענגעלע; א קליינער זייל; דאס מיטעלסטע שטענגעלע אין א בלום; דאס ביינדעל אינוועניג אין מיטען פון אויער; אזא קליין שטענגעלע אין צענטער פון געוויסע מושלען.

col′umn *n.* (קאל׳-אם) א זייל; א רובריק; אן עמוד פון א בוך; א שפאלט פון א צייטונג; א קאלאנע אדער רייה סאלדאטען ווי זיי געהען אין א מארש.

colum′nar *a.* (קא-לאמ׳-נאר) וואס האט די פארם פון א זייל; וואס איז געפארמט אין זיילען.

col′umned *a.* (קאל׳-אמד) פערזארגט מיט אדער אונטערשטיצט פון זיילען; אויסגעשטעלט אין רייהען אדער ציילען.

columnia′tion *n.* (קא-לאמ-ני-איי׳-שאן) דאס אויסשטעלען זיילען; דאס אויסשטעלען אין רייהען.

col′umn-rule *n.* (קאל׳-אם-רוהל) אזא מעשענע שמאלע לינייקע וואס ווערט בענוצט אין דרוקערייען צום אבטיילען די צייטונגס שפאלטען איינעם פון דעם אנדערען.

colure′ *n.* (קא-ליור׳) דער דעקלינאציאנס-קרייז [איינער פון די צוויי קרייזען אין געאגראפיע אדער אסטראנאמיע וועלכע קרייצען זיך און שניידען דעם וועלט-רוים אין פיער טיילען].

col′y *n.* (קאל׳-אי) די מויז-פויגעל.

col′za *n.* (קאל׳-זא) די פעלד-ריב.

col′za-oil *n.* (קאל׳-זא-איל) פעלד-ריבען-איל.

co′ma *n.* (קאו׳-מע) דער בלעטערדיגער שפיץ פון א בוים; הערעלעך פון פלאנצען-קערנער; די וואלהענדיגע בעדעקונג פון א קאמעט; הינהער-פלעט, לעטארגיע.

co′mal *a.* (קאו׳-מעל) וואס איז שייך צו הינהער-פלעט אדער לעטארגיע; וואס איז שייך צו דעם בלעטערדיגען שפיץ פון א בוים.

co′mate *a. and n.* (קאו׳-מייט) א חבר, א קאמפאניאן; הארינ. ז. *coma*

co′matose *a.* (קאו׳-מע-טאוס) לעטארגיש; ענליך צו הינהער-פלעט אדער לעטארגיע.

co′matous *a.* (קאו׳-מע טאס) ז. *comatose*

comb *n. and v.* (קאום) א קאם [צום קאמען די האר]; א קאם פון א האהן; די האניג-צעלע ווי זי ליעגט אין ביענשטאק; א טהאל וואס האט די פארם פון א בעקען; קאמען די האר; בערשטען פלאקס אדער די וואל.

com′bat *n. and v.* (קאמ׳-בעט) א קאמפף, א שטרייט; קעמפפען, שטרייטען; בעקעמפפען.

combat′able *a.* (קאמ-בעט׳-עבל) וואס קען בעשטריטען ווערען; וואס קען בעקעמפפט ווערען.

com′batant *n.* (קאמ׳-בע-טענט) א קעמפפער, א קאמפפס-גיעריגער; א שטרייטער.

com′bative *a.* (קאמ׳-בע-טיוו) קריעגעריש, שטרייטלוסטיג.

com′batively *adv.* (קאמ׳-בע-טיוו-לי) שטרייטלוסטיג; אויף א קריעגערישען אופן.

com′bativeness *n.* (קאמ׳-בע-טיוו-נעס) שטרייטלוסטיגקייט; דאס זיין קריעגעריש.

comb′-brush *n.* (קאומ׳-בראש) א בערשטעל צום רייניגען א קאם.

combed *a.* (קאומד) וואס האט א קאם.

co′mber *n.* (קאו׳-מער) א קעמער, איינער וואס קעמט [האר, פלאקס אדער וואל].

comb′-hon′ey *n.* (קאומ׳-האנ׳-אי) האניג מיט די וואקס-צעלען ווי עס ליעגט אין ביענשטאק.

combi′nable *a.* (קאמ-באי׳-נעבל) פעראייינבאר; וואס לאזט זיך פעראייניגען; וואס מען קען קאמבינירען.

combina′tion *n.* (קאמ-בי-ניי׳-שאן) א קאמבינאציאן, א פעראייניגונג פון פערשיעדענע טיילען צו בילדען עטוואס גאנצעס; א פערבינדונג.

The poultry dealers formed **a combination** to control prices.

combina′tional *a.* (קאמ-בי-ניי׳-שאנעל) וואס קען קאמבינירט ווערען; וואס לאזט זיך פעראייניגען; וואס איז שייך צו א קאמבינאציאן.

combi′native *a.* (קאמ באי׳ נע-טיוו) וואס לאזט זיך קאמבינירען אדער פעראייניגען.

combi′natory *a.* (קאמ-באי׳-נע-טא-רי) ז. *combinative*

combine′ *v. and n.* (קאמ-באין׳) קאמבינירען, פעראייניגען, פערבינדען; זיך פערבינדען; א קאמבינאציאן; א געהיימע פערשווערונג; א קאנספיראציע.

combined′ *a.* (קאמ-באינד׳) פערבונדען, פעראייניגט.

combi′ner *n.* (קאמ-באי׳-נער) איינער אדער עפעס וואס פערבינדט אדער פעראייניגט.

comb′ing *n.* (קאומ׳-אינג) דאס קעמען אדער בערשטען; דאס וואס מען בערשט אדער קעמט ארויס; דאס פערשטעקען די שפאלטען פון א שיף מיט אבפאל פון פלאקס.

comb′ing-machine′ *n.* (קאומ׳-אינג-מע-שין׳) א בערשט-מאשין פאר וואל.

comb′-saw *n.* (קאומ׳-סאה) א האנדזעג צו מאכען קאמען.

combust′ *v.* (קאמ-באסט׳) פערברענען; דערהיצען, אנצינדען.

combustibil′ity *n.* (קאמ-באס-טי-ביל׳-אי טי) פערברענליכקייט; דאס קענען פערברענט ווערען.

combus′tible *a. and n.* (קאמ-באס׳-טיבל) וואס קען זיך לייכט אנצינדען; פערברענליך; וואס קען זיך לייכט אויפרענען אדער זיך אנצינדען פון צארן; מאטעריאל וואס קען זיך לייכט אנצינדען.

combus′tibleness *n.* (קאמ-באס׳-טיבל-נעס) ז. *combustibility*

combus′tion *n.* (קאמ-באס׳-טשאן) פערברענונג; ברענבארקייט.

Oxygen is essential for any process of **combustion.**

combus′tive *a.* (קאמ-באס׳-טיוו) וואס פערברענט, וואס ענטצינדעט זיך.

comb′y *a.* (קאומ׳-אי) ווי האניג-צעלען [דער האניג און דער וואקס ווי עס ליעגט אין ביענשטאק].

come *v.* (קאם) קומען; ערשיינען; פאסירען; ערדייכען; ארויסשפראצען.

come about′ (קאם ע-באוט׳) געשעהן, פאסירען; זיך אומקעהרען; זיך בייטען.

come across′ (קאם ע-קראס׳) צופעליג אימעצען טרעפען; אנשטויסען זיך אן עטוואס.

Walking on the street I **came across** my friend.

come a day af′ter the fair (קאם ע דיי עפ׳-טער טהי פעהר) קומען נאך אלעמען, קומען צום אויסשפייעניש.

come af′ter (קאם עפ׳-טער) נאכפאלגען, נאכקומען.

come along′ (קאם ע-לאהנג׳) מיטגעהן, געהן; קום מיט! לאמיר געהן!

Come along, we can not wait.

come amiss′ (קאם ע-מיס׳) זיין ניט קיין געבעטענער גאסט; קומען אין א ניט געוווינשטער צייט אדער ארט.

come and go (קאם ענד גאו) שפרייזען הין און צוריק; ערשיינען און פערשווינדען; בייטען די פארבען אין פנים.

come around′ (קאם ע-ראונד׳) 1. אנקומען; 2. צוריק גוט ווערען, זיך איבערבעטען; 3. קומען צו זיך, זיך ערהאלען, געזונד ווערען; 4. אריינגנארען מיט חניפה׳דיגע רייד.

2. He will forget his anger and **come around.** 3. He is sick but is **coming around.**

come-at′-able *a.* (קאם-עט׳-עבל) דערגרייכבאר; צו וועמען מען קען צוקומען.

Although President of the company he is very **come-at-able.**

come away′ (קאם ע-הוויי׳) ארויסשפראצען; אנפאנגען ארויסקומען; אבטיילען; אבברעכען

come by (קאם באי) 1. נאהענט פערבייגעהן; 2. דערגרייכען, זיך ארויפארבייטען.

2. He has **come by** his fortune honestly.

come by the lee (קאם באי טהי ליע) פערלירען דעם ווינד [ביי א זעגעל-שיף].

come by the worst (קאם באי טהי הוואירסט) כאפען א מפלה.

come cur′rent (קאם קאר׳-ענט) פערעפענטליכט ווערען.

come′dian *n.* (קא-מיע׳-די-ען) אן אקטיאר וואס שפיעלט קאמישע ראלען; אן אקטיאר, א שוישפילער.

comédienne′ *n.* (קא-מיי-די-ען׳) אן אקטריסע וואס שפיעלט קאמישע ראלען; אן אקטריסע.

come down (קאם דאון) 1. אראבנידערען, זיך אראבלאזען; אראבגעהן; 2. פאלען אין פרייז; 3. צוטרעטען נעהענטער צו די פוס-ליכט אויף דער טעאטער-ביהנע.

2. Potatoes have **come down** in price.

come′-down *n.* (קאמ׳-דאון) אן ארונטערפאל; א פלעצליכע ענדערונג צום שלעכטען אין אימעצענס אומשטענדען; א צוריק-פאל; א מפלה.

come down a peg (קאם דאון ע פעג) אביסעל נאכלאזען די אנגעצויגענע סטרונעס.

come down from the walls (קאם דאון פראם טהי וואהלז) זיך צוריקציהען; פערלאזען די פאזיציע.

come down on (קאם דאון אן) אנפא־לען פלעצליך אויף... מאכען אן אנגריף אויף...

come down upon′ (קאם דאון א־פאן′) ז. *come down on.*

com′edy *n.* (קאמ′-ע-די) א לוסטשפּיעל; א קאמעדיע.

come forth (קאם פאורטה). ארויסקומען.

come full upon′ (קאם פול א־פאן′) גראד אנטקעגען קומען.

come high (קאם האי) זיין טייער.
Good living comes high.

come in! (קאם אין!) הערייז! [ווען איינער קלאפּט אן אין טהיר און מען הייסט אריינקומען].

come in (קאם אין) אריינקומען, ער־שיינען; דערגרייכען [א ציעל]; קעלבען זיך [ביי בהמות]; אנהויבען; אנהויבען בענוצען; אריינטרעטען [אין אן אמט]; קומען אלס פּראפיט, פּראדוקט א. ז. וו.

come in clip′ping-time (קאם אין קליפ′-אינג-טאים) קומען אין דער רעכ־טער צייט.

come in for (קאם אין פאר) כאפּען א חלק; בעקומען.
He came in for a lot of money through the death of his uncle.

come in for one (קאם אין פאר הוואן) זיך פערבאיינינגען מיט אימעצען; איינטרע־טען אלס מיטגליעד, מאכען שותפות.

come in sight (קאם אין סאיט) זיך בע־ווייזען, זיכטבאר ווערען.

come in′to (קאם אינ′-טו) מסכים זיין; זיך פערבאיינינגען מיט אימעצען; אויס־העלפען אימעצען; בעקומען אין בעזיץ.

come in′to one′s head (קאם אינ′-טו הוואנז העד) 1. צוטרעפען צופעליג אימעצענס א געדאנק; 2. אריינגעהמען זיך עטוואס אין קאפּ.
2. It came into his head to run for Congress.

come in way (קאם אין הוויי) שטעלען זיך אין וועג; שטערען.

come in with (קאם אין הוויטה) 1. אריינפאלען מיט עטוואס א נייעס; אריינפאלען פלעצליך אין די רייד; 2. אונ־טערברעכען מיט עטוואס.
1. He came in with a new proposition. 2. He came in with a laugh.

come it strong (קאם איט סטראנג) זיך שטארק נעהמען [צו עפּעס].

come life, come death (קאם לאיף, קאם דעטה) אויף לעבען און טויט.

come′liness *n.* (קאמ′-לי-נעס) ליעבליכ־קייט; חן; פּאסיגקייט; אנשטענדיגקייט.

come′ly *a.* (קאמ′-לי) ליעבליך, מיט חן; פאסיג; אנשטענדיג.

come low (קאם לאו) זיין בויליג.

come near (קאם ניער) 1. דערנעהענ־טערען זיך; עהנליך ווערען; 2. כמעט.
2. You come near guessing my age.

come nigh (קאם נאי) ז. *come near.*

come of (קאם אוו) ארויסשטאמען.
They come of noble lineage.

come of age (קאם אוו איידזש) מינדיג, פולי־יעהריג ווערען.

come-off′ *n.* (קאמ-אף′) א רעזולטאט; אן אויסרייד, א תירוץ אום ארויסצודרעהען זיך.

come off (קאם אף) זיך דערווייטערען; אוועקגעהן; זיך בעפרייען, זיך ראטעווען; פּאסירען, געשעהן; פערלאזען די יבשה און זיך זעצען אויף א שיף.

come off blue (קאם אף בלו) שלעכט אבשניידען.

come off brisk′ly (קאם אף בריסק′-לי) זיך ארויסדרעהען ווי א בריה.

come off clear (קאם אף קליער) ארויסגעהן ריין אדער פריי; גוט אבשניי־דען.

come on (קאם אן) פארשריטע מאכען; פּראגרעסירען.

come on! (קאם אן!) קום! קום אקארשט אהער! פּראביר נור!

come on the par′ish (קאם אן טהי פער′-איש) פאלען דער קהלה צו לאסט.

come on with the dust (קאם אן הוויטה טהי דאסט) צאהל, ברודער; צאהל די מטבע, ארויס מיט′ן גראשען.

come out (קאם אוט) דורכמאכען, ארויס־קומען; ארויסגעהן; ערשיינען; פערעפענט־ליכט ווערען; מאכען אן איינדרוק; פּארגע־שטעלט ווערען אין דער געזעלשאפט, ארויסקומען צווישען לייטען.

come′-ou′ter *n.* (קאמ′-אוי′-טער) דער ארויסטרעטער פון א גלויבען, א כופר בעיקר.

come out of (קאם אוט אוו) ארויסקו־מען, אבשטאמען; ענדיגען, פארטיג ווע־רען.

come out with (קאם אוט הוויטה) פער־עפענטליכען.
The candidate came out with a declaration of principles.

come o′ver (קאם או′-ווער) אריבער־קומען פון יענער זייט; אריבערגעהן; אריבערטרעטען [צו א פּארטיי].

com′er *n.* (קאמ′-ער) דער אנקומער; איינער וואס קומט פון ערגעץ.

come short (קאם שארט) צו קורץ קו־מען; האבען מאנגעל.

come short of (קאם שארט אוו) 1. כמעט דערגרייכען; 2. צו קורץ קומען; פיהלען מאנגעל; 3. דורכלאזען א געלע־גענהייט.
1. He came short of achieving his ambition.

come stea′lingly (קאם סטיע′-לינג-לי) איבערראשען אונטערגע׳גנב׳עטערהייד.

comes′tible *a.* and *n.* (קא-מעס′-טיבל) עסבאר, וואס קען געגעסען ווערען; א זאך צום עסען.

com′et *n.* (קאמ′-עט) א קאמעט [א וואנ־דער־שטערן מיט אן עק].

Comet

cometa′rium *n.* (קאמ-ע-טיי′-רי-אם) אן אסטראנאמישער אינסטרומענט פאר־צושטעלען דעם גאנג פון קאמעטען.

com′etary *a.* (קאמ′-ע-טע-רי) וואס געהערט צו א קאמעט.

com′et-fin′der *n.* (קאמ′-עט-פאינ′-דער) קאמעטען־זוכער [א קליינער טע־לעסקאפּ צו דערקענען קאמעטען].

comet′ic *a.* (קא-מעט′-איק) ז. *cometary.*

com′et-like *a.* (קאמ′-עט-לאיק) עהנליך צו א קאמעט, ווי א קאמעט.

come to (קאם טו) 1. צו זיך קומען, זיך ערהאלען; 2. ערגרייכען; 3. קומען צו...; 4. מסכים זיין.
1. He came to himself. 2. The episode came to an end. 3. Let us come to an understanding.

come to a head (קאם טו ע העד) צייטיג ווערען; אויפרייסען [ביי א גע־שוויר].

come to an agree′ment (קאם טו ען ע-גריע′-מענט) מושוה ווערען.

come to an arrange′ment (קאם טו ען ע-ריינדזש′-מענט) מושוה ווערען.

come to an′chor (קאם טו ענ′-קאר) פעראנקערען [א שיף]; אבשטעלען זיך.

come to an understan′ding (קאם טו ען אנ-דער-סטענ′-דינג) קומען צו אן איבעראיינשטימונג; מושוה ווערען.

come to a stand (קאם טו ע סטענד) דערגרייכען דעם העכסטען פּונקט; בלייבען שטעהן, ניט קענען ווייטער געהן.

come to blows (קאם טו בלאוז) קומען צו א געשלעג, קומען צו א געפעכט.

come to dust (קאם טו דאסט) זיך פערוואנדלען אין שטויב [שטארבען].

cometog′raphy *n.* (קאמ-עט-אג′-רע-פי) די בעשרייבונג פון קאמעטען.

come to grief (קאם טו גריעף) שלעכט ענדיגען; זיך טרעפען מיט אן אונגליק.

come to ham′mer (קאם טו העמ′-ער) פערקויפט ווערען אויף אן אויקציאן.

come to hand (קאם טו הענד) ער־האלטען.
Your letter of recent date has come to our hands.

come to know (קאם טו נאו) ערפאה־רען, זיך דערוויסען.

come to light (קאם טו לאיט) ארויס־קומען פאר דער שיין; פערעפענטליכט ווע־רען.

come to man′s estate (קאם טו מענז עס-טייט′) מינדיג ווערען, פולי־יעהריג ווע־רען.

come to noth′ing (קאם טו נאטה′-אינג) ניט קומען צו קיין רעזולטאט; גאר־נישט אויספיהרען.

come to nought (קאם טו נאהט) ווע־רען צו גארנישט.

come to one′s self (קאם טו הוואנז סעלף) קומען צו זיך, זיך ערהאלען.

come to pass (קאם טו פעס) פּאסירען, געשעהן.

come to quar′ters (קאם טו קהוואר′-טערז) קומען צו א געשלעג.

come to rest (קאם טו רעסט) קומען צו דער אייביגער רוה, נפטר ווערען.

come to terms (קאם טו טוירמז) זיך איינינגען, דורכקומען, מושוה ווערען.

come to the chalk (קאם טו טהי טשאהק) האלטען א פערשפּרעכען, ערפילען א פליכט.

come to the close (קאם טו טהי קלאוז) קומען צו א געשלעג.

come to the parish (קאם טו טהי פער′-איש) פאלען קהל צו לאסט.

come to the pres′ence (קאם טו טהי פרעז′-ענס) בעקומען אן אוידיענץ, ווערען פארגעשטעלט.

come to the scratch (קאם טו טהי סקרעטש) קומען צו דער ענטשיידונג אדער צום ענטשיידונגס־קאמפף.

come to time (קאם טו טאים) זיין

גרייט; ערפילען די ערווארטונגען; זיך ניט ארויסמאכען.

come true (קאם טרוה) ערפילט ווערען, בעשטעטיגט ווערען.

come up (קאם אפ) ארויפקומען; ארויסשפראצען; ווערען אין מאדע.

come upon′ (קאם א-פאן′) 1. איבערפאלען; זיך טרעפען; 2. ערשיינען.
2. My friend **came upon** the scene of the accident.

come upon′ the town (קאם א-פאן′ טהי טאון) לעבען אויף קהל׳ס רעכנונג.

come up smi′ling (קאם אפ סמאי′-לינג) זיך אויסלאכען פון אן אונגליק אדער דורכפאל.

come up to expecta′tions (קאם אפ טו עקס-פעק-טיי′-שאנז) דערגרייכען אן ערווארטעטען ציעל.

come up to the scratch (קאם אפ טו טהי סקרעטש) זיך שטעלען מוטיג צום קאמפף; אנפאנגען עטוואס מיט מוט.

come up with (קאם אפ הוויטה) דערגרייכען, דעריאגען; זיך אברעכענען, בעשטראפען.

come what may! (קאם הוואט מיי) זאל קומען וואס עס וויל! מיך ארט ניט וואס עס וועט זיין.

come your ways (קאם יור הווייז) געה זיך געזונטערהייד!

com′fit *n.* (קאמ′-פיט) צוקערווערק; קאנפעקט; געטריקענטע פרוכט וואס ווערט בעצוקערט.

com′fit-ma′ker *n.* (קאמ′-פיט-מיי′-קער) א קאנדיטאר, א צוקערבעקער.

com′fort *v. and n.* (קאמ′-פארט) 1. מאכען בעקוועם, אנגענעהם; 2. טרייסטען; דערקוויקען; 3. א טרייסט; דערקוויקונג; 4. בעקוועמליכקייט.
2. "Comfort, comfort ye my people."

com′fortable *a. and n.* (קאמ′-פאר-טעבל) בעקוועם; אזא דיקע בעט⸗דעק.

com′fortableness *n.* (קאמ′-פאר-טעבל-נעס) בעקוועמליכקייט.

com′fortably *adv.* (קאמ′-פאר-טע-בלי) מיט קאמפארט; אויף אן אנגענעהמען אדער בעקוועמען אופן.

com′forter *n.* (קאמ′-פאר-טער) אן אונטערשטיצער; א וואלענער האלזשארף; אזא בעט⸗דעק.

Com′forter *n.* (קאמ′-פאר-טער) דער אלטרייסטענדער [גאט].

com′fortless *a.* (קאמ′-פארט-לעס) אהן שום בעפרידיגונג; טרייסטלאז.

com′fortlessly *adv.* (קאמ′-פארט-לעס-לי) דורך טרייסטלאזיגקייט; דורך אונבעפריעדיגונג.

com′fortlessness *n.* (קאמ′-פארט-לעס-נעס) טרייסטלאזיגקייט; אונבעפריעדיגונג.

com′frey *n.* (קאמ′-פרי) א מין פלאנצע, וואס איהר שטענגעל איז בעדעקט מיט לאנגע דיקע האר.

com′ic *a. and n.* (קאמ′-איק) וואס איז שייך צו א קאמעדיע; א קאמיקער, א קאמישער אקטיאר.

com′ic ac′tor (קאמ′ איק עק′-טאר) דער קאמיקער; א קאמישער אקטיאר.

com′ical *a.* (קאמ′-אי-קעל) קאמיש, שפאסהאפט, לעכערליך.

comical′ity *n.* (קאמ-אי-קעל′-אי-טי) דאס זיין קאמיש; לעכערליכקייט; א שפאסיגע זאך.

com′ically *adv.* (קאמ′-אי-קעל-אי) אויף א קאמישען אופן.

com′icalness *n.* (קאמ′ אי-קעל-נעס) לעכערליכקייט, שפאסהאפטיגקייט.

com′ic art (קאמ′-איק ארט) די קונסט פארצושטעלען קאמישע זאכען; די קאמעדיען⸗קונסט.

com′ic op′era (קאמ′-איק אפ′-ע-רא) די קאמישע אפערע; א טהעאטער וואו מען שפיעלט לייכטע אפערעס.

com′ic song (קאמ′-איק סאנג) א קאמישע ליעד.

com′ing *n.* (קאמ′-אינג) דאס אנקומען; דאס שפראצען.

com′ing forth (קאמ′-אינג פאורטה) ענטשטעהענד, וואס ענטשטעהט.

com′ing-in *n.* (קאמ′-אינג-אין) דער אריינגאנג, דאס אנקומען.

com′ing out (קאמ′-אינג אוט) דאס ארויסטרעטען אין דער געזעלשאפט [ווען א יונג פרייליין אין דער אריסטאקראטישער געזעלשאפט הויבט אן שטעהן אין שידוכים און טרעט דאס ערשטע מאל ארויס אויף בעלער].

comique′ *n.* (קא-מיק′) א קאמיקער [אקטיאר].

comi′tia *n.* (קא-מיש′-יא) די קאמיציען [די אלט⸗רוימישע פאלקס⸗פערזאמלונגען, אויף וועלכע עס פלעגען בעשלאסען ווערען געוויסע מלוכה⸗פראגען, ווי אננעהמען אדער פערווארפען געוויסע געזעצען א. ד. ג.].

comi′tial *a.* (קא-מיש′-יעל) וואס איז שייך צו די געזעצגעברישע פאלקס⸗פערזאמלונגען ביי די אלטע רוימער.

com′ity *n.* (קאמ′-אי-טי) העפליכקייט, ארטיגקייט, דרך⸗ארץ.
We are on terms of **comity** with all nations.

com′ma *n.* (קאמ′-א) די קאמא [,], דאס ביי⸗שטריכעלע אין שריפט; קליינע אינטערוואלען צווישען טענער [אין מוזיק].

command′ *v. and n.* (קא-מענד′) בעפעהלען; קאמאנדעווען; הערשען; האבען א מאראלע ווירקונג; געוועלטיגען; דאס קאמאנדעווען; א בעפעהל; א קאמאנדע; הערשאפט.

comman′dancy *n.* (קא-מענ′ דענ סי) דאס אמט פון וויצע⸗קעניג אין די שפאנישע קאלאניען.

commandant′ *n.* (קאמ-ען-דאנט′) א קאמאנדאנט [דער קאמאנדיר איבער א פעסטונג אדער מיליטער].

commandeer′ *v. and n.* (קאמ-ען-דיער′) שטעלען אין אקטיווען מיליטער⸗דיענסט [וועגען מיליץ]; אוועקנעהמען פריוואט⸗אייגענטום פאר מיליטער⸗צוועקען אדער פאר קהל׳שע נוצען; אוועקנעהמען פון איינעם וואס קען זיך ניט העלפען; דאס שטעלען אין אקטיווען מיליטער⸗דיענסט; דאס אוועקנעהמען אייגענטום פאר מיליטערישע צוועקען.

comman′der *n.* (קא-מענ′-דער) א קאמאנדיר, א נאטשאלניק; דער אפיציער אונטער׳ן קאפיטאן אויף א קריעגס⸗שיף; דער קאמאנדאר [דער העכסטער בעאמטער פון א גייסטליכען ריטער⸗ארדען אין מיטעלאלטער]; דער קלאץ, מיט וועלכען מען קלאפט צו די שטיינער אויף א נייעם ברוק; דאס קעסטעל אדער די ברעטלעך, אין וועלכע מען פערגיפסעוועט אן אויסגעבראכענעם אדער אויסגעלונקענעם אבר, ווי א האנד, א פוס א. ד. ג.; די פרוזשינע, מיט וועלכער מען ציהט אז א הוט און מען גיט איהר צו א רונדע פארם.

comman′der-in-chief′ *n.* (קא-מענ′-דער-אין-טשיעף′) דער הויפט קאמאנדיר פון אן ארמעע, דער פעלד⸗מארשאל.

Comman′der of the Faith′ful (קא-מענ′-דער אוו טהי פייטה′-פול) דער הערשער פון די גלויבינע [דער טיטול פון די מוסולמאנישע קאליפען און סולטאנען].

comman′dership *n.* (קא-מענ′-דער-שיפ) דאס אמט פון א קאמאנדיר.

comman′dery *n.* (קא-מענ′-דער-אי) דאס אמט פון א קאמאנדאר [הויפט⸗פיהרער פון א גייסטליכען ריטער⸗ארדען אין מיטעלאלטער]; דער מאיאנטעק וואס בעלאנגט צום ריטער⸗ארדען אונטער דער אויפזיכט פון קאמאנדאר; דאס הויז, וואו די ווערטעראנען פון ארדען פלעגען זיך אויפהאלטען.

comman′ding *a.* (קא-מענ′-דינג) בעפעהלעריש; מעכטיג; וואס איז שייך צום אמט אדער צום בעצירק פון א קאמאנדיר.

comman′dingly *adv.* (קא-מענ′-דינג-לי) מעשה קאמאנדיר; ווי א נאטשאלניק; מיט פולער מאכט.

command′ment *n.* (קא-מענד′-מענט) א געבאט, א בעפעהל; איינע פון די עשרת הדברות; מאכט, געוועלטיגקייט.

command′ my ser′vices (קא-מענד′ מאי סויר′-ווי-סעז) איך שטעה אייך צו דיענסט.

comman′dry *n.* (קא-מענ′-דרי) ז. *commandery*.

commeas′urable *a.* (קא-מעזש′-אור-עבל) גלייכמעסיג, וואס האט א גלייכע מאס.

commeas′ure *v.* (קא-מעזש′-אור) צומעסטען און צוגלייכען איין זאך צו אן אנדערער; זיין צוגעמאסטען אדער גלייך צו אן אנדער זאך.

comme il faut (קאם איל פאו) ווי עס בעדארף זיין; גוט; צוגעפאסט, אויסגעצייכענט.

commem′orate *v.* (קא-מעמ′-א-רייט) עראינערען; פייערן איינעם׳ס אנדענקען.
We should **commemorate** the birthday of Washington.

commemora′tion *n.* (קא-מעמ-א-ריי′-שאן) עראינערונג; א פעסט אין אנדענקונג פון אימעצען.

commem′orative *a.* (קא-מעמ′-א-רע-טיוו) עראינערענד; וואס איז שייך צום יום⸗טוב פון עראינערונג.

commem′orator *n.* (קא-מעמ′-א-ריי-טאר) איינער וואס פייערט אדער עראינערט אימעצענס אנדענקונג.

commem′oratory *a.* (קא-מעמ′-א-רע-טא-רי) וואס דיענט צום אנדענקען.

commence′ *v.* (קא-מענס′) אנפאנגען, אנהויבען; ווערען.

commence′ment *n.* (קא-מענס′-מענט) דער אנפאנג; דער אנהויב; דער טאג אין די ענגלישע און אמעריקאנישע העכערע שוהלען ווען די געענדיגטע שילער בעקומען זייערע דיפלאמען.

commen′cer *n.* (קא-מענ′-סער) דער אנפאנגער.

commend′ *v.* (קא-מענד′) לויבען; רעקאמענדירען, פארשטעלען אלס גוט.

commen′dable *a.* (קא-מענ′-דעבל) וואס איז ווערטה רעקאמענדירט צו ווערען; וואס איז ווערטה צו לויבען, לויבענסווערטה.
His action in saving the life of the child was **commendable** in the highest degree.

commen′dableness *n.* (קא-מענ′-דעבל-נעס) די ווירדיגקייט רעקאמענדירט צו ווערען; דאס זיין לויבענסווערטה.

commen′dably *adv.* (קא-מענ′-רע-בלי) לויבענסווירדיג; אויף א לויבענסווירדיגען אופן.

commen'dam *n.* (קא-מענ'-דעם) א קירכען=גוט וואס איז אבגעגעבען אונטער דער אויפזיכט פון א זייטיגער פערזאן ביז די קירך וועט האבען איהר אייגענעם פאסטאר [אזוי פלעגט אפט פאסירען אין מיטעלאלטער ווען א בישאף, נאכדעם ווי ער האט פערלאזען זיין שטעלע אלס בישאף, פלעגט פונדעסטוועגען בלייבען דער בעל=הבית און פערוואלטער איבער די קירכען=גיטער].

commen'datary *n.* (קא-מענ'-דע-טע-רי) דער צייטווייליגער פערוואלטער פון קירכען=גיטער. ז. *commendam*

commenda'tion *n.* (קאמ-ען-דיי'-שאן) לויב; עמפפעהלונג; גוט=זאגונג; הסכמה; בעגריסונג; אין פעאדאלע רעכט — דאס איבערגעבען זיך פון א מענשען מיט זיין פערמעגען אונטער'ן שוץ און געוועלטיגקייט פון א פריץ [פעאדאל].

com'mendator *n.* (קאמ'-ען-דיי-טאר) איינער וואס פערוואלטעט צייטווייליג איבער קירכען=גיטער, ניט זייענדיג קיין בישאף. ז. *commendam*

commen'datory *a.* (קא-מענ'-דע-טא-רי) לויבענד; עמפפעהלענד; רעקאמענדירענד; וואס פערוואלטעט צייטווייליג קירכען=גיטער אנשטאט דעם בישאף.

commen'datory ab'bot (קא-מענ'-דע טא-רי עב'-אט) ז. *abbot in commendam*

commen'datory let'ters (קא-מענ'-דע-טא-רי לעט'-ערז) רעקאמענדאציאנס=בריעף [וואס איין בישאף פלעגט שרייבען דעם צווייטען, רעקאמענדירענדיג איינעם פון זיינע גייסטליכע מען זאל איהם בעהילפיג זיין].

commen'der *n.* (קא-מענ'-דער) אן עמפפעהלער, א רעקאמענדירער; א לויבער.

commend' me to (קא-מענד' מי טו) גריסט פון מיר; זאגט א גוט ווארט פאר מיר; רעקאמענדירט מיך.
Commend me to your employer.

commen'sal *n. and a.* (קא-מענ'-סעל) א טיש=חבר, איינער מיט וועלכען מען עסט ביי איין טיש; חיות און פלאנצען, וואס זיינען פעראייניגט און ערנעהרען זיך צוזאמען, אבער איינער איז ניט דעם צווייטענס פאראזיט; עסענדיג ביי איין טיש; פעראייניגט מיט'ן אנדערען, אבער ניט אלס פאראזיט [ביי חיות און פלאנצען].

commensal'ity *n.* (קאמ-ען-סעל'-אי-טי) טיש=געזעלשאפט; דאס עסען מיט פיעלע פערזאנען ביי איין טיש; דאס ערנעהרען זיך צוזאמען, אבער ניט איינע פון די אנדערע [ביי געוויסע חיות און פלאנצען].

commensurabil'ity *n.* (קא-מענ-שו-רע-ביל'-אי-טי) דאס האבען א געמיינשאפטליכע מאס; דאס קענען זיין געמאסטען מיט איין מאסשטאב [ווי א מייל און א יארד קענען זיין געמאסטען דורך פוס]; גלייכמעסיגקייט, גלייכקייט אין מאס.

commen'surable *a.* (קא-מענ'-שו-רעבל) וואס קען געמאסטען ווערען מיט איין מאסשטאב; וואס קען צוגעפיהרט ווערען צו איין מאס [ווי טעג און שטונדען קענען אויסגערעכענט ווערען אין מינוטען]; גלייכמעסיג, גלייך אין מאס.

commen'surableness *n.* (קא-מענ'-שו-רעבל-נעס) ז. *commensurability*

commen'surably *adv.* (קא-מענ'-שו-רע-בלי) דורך מעסטען מיט איין מאסשטאב; אויף א גלייכמעסיגען אופן.

commen'surate *v. and a.* (קא-מענ'-שו-רייט) בריינגען צו איין מאס [ווי למשל: געוויסע צאהלען פון שטונדען, מינוטען און סעקונדען אויסדריקען אין איין צאהל סעקונדען]; מאכען גלייכמעסיג; וואס קען געבראכט ווערען צו איין מאס; ענטשפרעכענד, פראפארציאנעל, לפי ערך.

commen'surately *adv.* (קא-מענ'-שו-רעט-לי) אויף א פראפארציאנעלען אדער גלייכמעסיגען שטייגער; דורך בריינגען צו איין מאס.

commensura'tion *n.* (קא-מענ-שו-ריי'-שאן) גלייכמעסיגקייט, פערהעלטנים, פראפארציע; דאס האבען א געמיינשאפטליכע מאס.

com'ment *v. and n.* (קאמ'-ענט) קאמענטירען, מאכען ערקלערונגען, מאכען פירושים; ערקלערונג, פירוש.

com'mentaries *n.* (קאמ'-ען-טע-ריז) 1 קאמענטאריען, פירושים, ערקלערונגען; 2. מעמוארען; טאגע=ביכער.
1. There are many commentaries on the Bible.

com'mentary *n.* (קאמ'-ען-טע-רי) אן ערקלערונג אויף עפעס, א פירוש.

com'mentate *v.* (קאמ'-ען-טייט) מאכען ערקלערונגען, מאכען פירושים.

commenta'tion *n.* (קאמ-ען-טיי'-שאן) דאס קאמענטירען, דאס מאכען א פירוש.

commen'tative *a.* (קא-מענ'-טע-טיוו) וואס מאכט אדער וואס ענטהאלט פירושים.

com'mentator *n.* (קאמ'-ען-טיי-טאר) דער קאמענטאטאר, דער וואס מאכט פירושים.

commentato'rial *a.* (קא-מען-טע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א קאמענטאטאר אדער פירושים מאכער.

com'menter *n.* (קאמ'-ען-טער) ז. *commentator*

com'mentor *n.* (קאמ'-ען-טאר) ז. *commentator*

com'merce *n. and v.* (קאמ'-אוירס) קאמערציע, האנדעל, פערקעהר; א מין קארטען=שפיעל; האבען געזעלשאפטליכע פערבינדונגען; געזעלען זיך.

com'merce at large (קאמ'-אוירס עט לארדזש) דער וועלט=האנדעל.

commer'cer *n.* (קא-מויר'-סער) איינער וואס איז מיט אן אנדערען אין געזעלשאפטליכען אדער האנדעלס=פערקעהר.

commer'cial *a.* (קא-מויר'-שעל) וואס געהערט צום האנדעל, בעשעפטיגט מיט האנדעל; ניט גאנץ כעמיש=ריין.

commer'cial adven'turer (קא-מויר'-שעל עד-ווענ'-טשו-רער) א ספעקולאנט.

commer'cial affairs' (קא-מויר'-שעל ע-פעהרז') האנדעלס=אנגעלעגענהייטען; געשעפטען, מסחר.

commer'cial correspon'dence (קא-מויר'-שעל קאר-ע-ספאנ'-דענס) האנדעלס=קארעספאנדענץ.

commer'cial court (קא-מויר'-שעל קאורט) דאס האנדעלס=געריכט.

commer'cial direc'tory (קא-מויר'-שעל די-רעק'-טא-רי) האנדעלס אדרעס=בוך.

commer'cial estab'lishment (קא-מויר'-שעל עס-טעב'-ליש-מענט) א פירמע, א האנדעלס=הויז.

commer'cial geog'raphy (קא-מויר'-שעל דזשי-אג'-רע-פי) קאמערציעלע געאגראפיע [דאס שטודיום פון דער געאגראפישער פערטיילונג פון פראדוקטען, וואו זיי ווערען פאבריצירט א. ד. ג.].

commer'cial in'tercourse (קא-מויר'-שעל אינ'-טער-קאורס) דער האנדעלס=פערקעהר; מסחר.

commer'cialism *n.* (קא-מויר'-שעל-איזם) געשעפטס=פרינציפען; דער איינפלוס פון געשעפטס=פרינציפען אויפ'ן לעבען; קאמערציעלע מנהגים, קאמערציעלע אויסדריקע.

commer'cialist *n.* (קא-מויר'-שעל-איסט) א געשעפטסמאן, א קאמערסאנט.

commer'cialize *v.* (קא-מויר'-שעל-איז) פערוואנדלען אין א מסחר=זאך אדער אין א סחורה.

commer'cial law (קא-מויר'-שעל לאה) האנדעלס=רעכט; געזעצען וואס זיינען שייך צו האנדעל.

commer'cial let'ter (קא-מויר'-שעל לעט'-ער) האנדעלס=בריעף; א געוויסער פארמאט פון שרייב=פאפיער.

commer'cially *adv.* (קא-מויר'-שעל-אי) געשעפטסמעסיג; פון געשעפטס שטאנדפונקט.

commer'cial na'vy (קא-מויר'-שעל ניי'-ווי) די האנדעלס=פלאטע.

commer'cial note (קא-מויר'-שעל נאוט) א געוויסער פארמאט פון שרייב=פאפיער.

commer'cial pa'per (קא-מויר'-שעל פיי'-פער) פאפיערען וואס ווערען געברויכט אין מסחר, ווי וועקסלען א. ד. ג.

commer'cial rela'tions (קא-מויר'-שעל רי-ליי'-שאנז) האנדעלס פערבינדונגען, האנדעלס=בעציהונגען.

commer'cial style (קא-מויר'-שעל סטאיל) סוחר'ישער סטיל [דער ארט פון שרייבען האנדעלס=בריעף].

commer'cial trav'eler (קא-מויר'-שעל טרעוו'-לער) א קאמי=וואיאזשאר [א רייזענדער פון א האנדעלס=פירמע].

commerge' *v.* (קא-מוירדזש') צוזאמענמישען.

commer'gence *n.* (קא-מויר'-דזשענס) דאס צוזאמענמישען, פערמישונג [ווי בלוט=פערמישונג].

commina'tion *n.* (קאמ-אי-ניי'-שאן) א דראהונג, א סטראשונאק.

commin'atory *a.* (קא-מינ'-ע-טא-רי) סטראשענדיג, דראהענדיג.

commin'gle *v.* (קא-מינ'גל) אויסמישען, צוזאמענמישען; זיך צוזאמענמישען [מיט מענשען]
The different nationalities in America commingle easily.

commin'gling *a.* (קא-מינ'-גלינג) צונויפמישענדיג אין איין מאסע.

com'minute *v. and a.* (קאמ'-אי-ניוט) צורייבען אויף פיצעלעך; צופולווערען; צוריבען, צוטיילט אויף קליינינקע טיילען.

comminu'tion *n.* (קאמ-אי-ניו'-שאן) צורייבונג, צופולווערונג.

commis'erable *a.* (קא-מיז'-ע-רעבל) וואס פערדיענט מיטלייד אדער מיטגעפיהל.

commis'erate *v.* (קא-מיז'-ע-רייט) מיטפיהלען, רחמנות האבען.

commisera'tion *n.* (קא-מיז-ע-ריי'-שאן) דאס מיטפיהלען, דאס האבען מיטלייד.

commis'erator *n.* (קא-מיז'-ע-ריי-טאר) איינער וואס האט מיטלייד.

commissa'rial *a.* (קאמ-אי-סיי'-רי-על) וואס איז שייך צו א קאמיסאר. ז. *commissary*

commissa'rial stores (קאמ-אי-סיי'-רי-על סטאורז) זאפאסען [פארראט] פון פראוויאנט פאר מיליטער.

commissa'riat *n. and a.* (קאמ-אי-סיי'-רי-עט) די אינטענדאנטסטווע [א פערוואלטונגס=אבטיילונג אין דער ארמעע וועלכע בעזארגט זי מיט פראוויאנט]; וואס איז שייך צו דער אינטענדאנטסטווע.

com'missary *n.* (קאמ'-אי-סע-רי) א קאמיסאר; א פראוויאנט=מייסטער; א בעאמטער אדער בעפאלמעכטיגטער, וואס ווערט געשיקט אויף א ספעציעלע שליחות.

com'missary-gen'eral *n.* (קאמ'-אי-סע-רי-דזשענ'-ע-רעל) דער הויפט=נאטשאלניק פון אינטענדאנטסטווע, דער הויפט=פראוויאנט=מייסטער.

com'missaryship *n.* (קאמ'-אי-סע-רי-שיפ) דאס אמט פון א פראוויאנט=מייסטער.

commis'sion *n. and v.* (קא-מיש'-אן) 1. א קאמיסיאן, אן אויפטראג; א פאלמאכט, אן אמט; 2. געבען אן אויפטראג; בעפאלמעכטיגען.

1. The immigration **commission** reports to Congress. 2. He was **commissioned** to sign the treaty.

commis'sion-a'gent *n.* (קא-מיש'-אן-איי'-דזשענט) א קאמיסיאנער, איינער וואס דיענט אלס דעם צווייטענס אגענט צו קויפען אדער פערקויפען פאר איהם סחורות און פאר זיין ארבייט בעקומט ער קאמיסיע [א געוויסען פראצענט פון מקח פון די געקויפטע אדער פערקויפטע סחורות].

commissionaire' *n.* (קא-מיש-אנ-עהר') א שליח, שיק=איינגעל; א פאקטער אין א האטעל; א קאמיסיאנער.

commis'sion-busi'ness *n.* (קא-מיש'-אן-ביז'-נעס) א קאמיסיאנס=געשעפט.

commis'sioned of'ficer (קא-מיש'-אנד אפ'-אי-סער) אן אפיציער פון העכערען ראנג [אנהויבענדיג פון לייטענאנט].

commis'sioner *n.* (קא-מיש'-אנ-ער) א קאמיסיאנער; איינער וואס פיהרט אויס א שליחות; א בעפאלמעכטיגטער פערטרעטער פון דער רעגיערונג; א פערוואלטער פון א געוויסען דעפארטאמענט.

Commis'sioner of Ag'riculture (קא-מיש'-אנ-ער אוו עג'-רי-קאל-טשור) דער הויפט פון אגריקולטור=דעפארטאמענט.

commis'sioner of deeds (קא-מיש'-אנ-ער אוו דיעדז) א מין נאטאריוס, וועלכער נעהמט אויף א שבועה.

Commis'sioner of Educa'tion (קא-מיש'-אנ-ער אוו עד-יו-קיי'-שאן) דער הויפט פון פאלקס=בילדונג=דעפארטאמענט.

Commis'sioner of Immigra'tion (קא-מיש'-אנ-ער אוו אימ-אי-גריי'-שאן) דער הויפט פון אימיגראציאנס=דעפארטאמענט [דער הויפט=בעאמטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס האט אויפצופאסען אויף דער איינוואנדערונג פון פרעמדע אין לאנד].

Commis'sioner of La'bor (קא-מיש'-אנ-ער אוו ליי'-באר) א בעאמטער פון דער רעגיערונג וועמעס אויפגאבע איז צו אונטערזוכען און ברייגנען א ראפארט וועגען אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו די ארבייטער און זייערע אינטערעסען.

Commis'sioner of Rail'roads (קא-מיש'-אנ-ער אוו רייל'-ראודז) א בעאמטער וועמעס אויפגאבע איז אכטונג צו געבען אז עס זאלען דורכגעפיהרט ווערען די געזעצען און פעראָרדנונגען בנוגע צו די אייזענבאהנען, אבגעבען א ראפארט וועגען זייער צושטאנד און רעקאמענדירען פערשיעדענע נויטיגע אומענדערונגען.

commis'sionership *n.* (קא-מיש'-אנ-ער-שיפ) דאס אמט פון א פערוואלטער איבער א רעגיערונגס=דעפארטאמענט.

commis'sioners of excise' (קא-מיש'-אנ-ערז אוו עק-סאיז') די בעאמטע פון אקציז=קאמיטעט, וועלכע גיבען ארויס פאטענטען צו שיינקער און גיבען אכטונג עס זאלען אבגעהיט ווערען די אקציז=געזעצען.

commis'sioners of high'ways (קא-מיש'-אנ-ערז אוו האי'-הווייז) די בעאמטע, וועלכע האבען אויפזיכט אויף די וועגען, בריקען און אנדערע קאמוניקאציאנס=מיטלען פון א געוויסען געגענד.

commis'sion-mer'chant *n.* (קא-מיש'-אן מויר'-טשענט) דער קאמיסיאנער, דער וואס קויפט אדער פערקויפט סחורות פאר'ן צווייטען און בעקומט דערפאר קאמיסיאן [א געוויסען פראצענט פון מקח פון די געקויפטע אדער פערקויפטע סחורות].

commis'sion of lu'nacy (קא-מיש'-אן אוו לו'-נע-סי) א קאמיסיאן וואס ווערט געזעצט פון געריכט צו בעשטימען אויב א פערזאן איז משוגע אדער ניט.

commis'sural *a.* (קא-מיש' או רעל) פעראייניגענד, פערבינדענד, פון א פערבינדונגס=פינקט.

com'missure *n.* (קאמ'-אי-שור) דער פערבינדונגס=פונקט פון צוויי טיילען, ווי די ווינקלען פון די ליפען; א פערבינדונג; א נאהט.

commit' *v.* (קא-מיט') איבערגעבען, אנפערטרויען; בעגעהן [א פערברעכען]; מאכען [א פעהלער]; ארייינזעצען [אין געפענגניס]; ריזיקירען; פערפפליכטען.

commit'ment *n.* (קא-מיט'-מענט) א פערהאפטונגס=בעפעהל; דאס אבשיקען אין געפענגניס; די איבערגאבע פון א פארגעשלאגענעם געזעץ אין א קאמיסיע צו בעטראכטען; א פערפפליכטונג.

The judge signed the **commitment** papers.

commit' one's self (קא-מיט' הוואנז סעלף) 1. זיך פערפפליכטען; 2. זיך איבערגעבען.

1. I **commit** myself to support your candidacy. 2. I **commit** myself to your care.

commit'table *a.* (קא-מיט'-עבל) וואס קען פערהאפטעט ווערען.

commit'tal *n.* (קא-מיט'-על) ז. *commitment*.

commit'tee *n.* (קא-מיט'-אי) א קאמיטעט [פערזאנען וועלכע מען גיט איבער עפעס צו פערוואלטען].

I was appointed to serve on a **committee**.

commit'teeman *n.* (קא-מיט'-אי-מען) א מיטגליעד פון א קאמיטעט.

commit'tee-room *n.* (קא-מיט' אי רוהם) דאס צימער וואו דער קאמיטעט האלט זיינע זיצונגען.

commit'ter *n.* (קא-מיט'-ער) דער וואס בעגעהט א פערברעכען; דער וואס גיט איבער א זאך אדער א מענשען אונטער דער אויפזיכט פון אן אנדערען.

commit'ting mag'istrate (קא-מיט'-אינג מעדזש'-איס-טרייט) א ריכטער, וואס האט די מאכט ארייינצוזעצען אין טורמע.

commit' to mem'ory (קא-מיט' טו מעמ'-א-רי) איינ'חזר'ען א זאך, אויסלערנען אויף אויסוויינינג.

Children are taught to **commit** prayers to memory.

commit' to obliv'ion (קא-מיט' טו אב-ליוו'-אי-אן) אויסמעקען פון זכרון, עוקר=מן=השרש זיין.

commix' *v.* (קא-מיקס') צוזאמענמישען, פעראייניגען; זיך אויסמישען.

commix'ture *n.* (קא-מיקס'-טשור) דאס צוזאמענשמישען; דאס זיין אויסגעמישט; אן אויסמישונג; א פערבינדונג.

commode' *n.* (קא-מאוד') א קאמאד; נאכט=טאפ.

commo'dious *a.* (קא-מאו'-די-אס) בעקוועם; טויגליך; גוט צוגעפאסט.

commo'diously *adv.* (קא-מאו'-די-אס-לי) אויף א בעקוועמען אדער טויגליכען אופן.

commo'diousness *n.* (קא-מאו'-די-אס-נעס) בעקוועמליכקייט; טויגליכקייט.

commod'ity *n.* (קא-מאד'-אי-טי) א פראדוקט, אן ארטיקעל.

com'modore *n.* (קאמ'-א-דאור) א קאמאנדיר פון עטליכע קריעגס=שיפען [העכער אין ראנג פון א קאפיטאן און נידריגער פון אן אדמיראל].

com'mon *n., a. and v.* (קאמ'-אן) אלגעמיין; געמיינזאם; געוועהנליך; איינפאך, פראסט, פשוט; אלטעגליך; אפט; בירגערליך [ניט אריסטאקראטיש]. א קהל'שער פלאץ; געמיינשאפטליכקייט; געמיינשאפטליך לעבען; האבען א געמיינשאפטליכעם רעכט אויף א קהל'שען פלאץ.

com'monable *a.* (קאמ'-אנ-עבל) געמיינשאפטליך; וואס קען זיך פיטערען אויף קהל'שע לאנקעס.

com'monage *n.* (קאמ'-אנ-עדזש) דאס געמיינשאפטליכע רעכט אויף עפעס; קהל'שע פיטערנים, דאס רעכט זיך צו בענוצען מיט קהל'שע פיטערנים.

com'monalty *n.* (קאמ'-אנ-על-טי) דער פראסטער עולם.

com'mon bail (קאמ'-אן בייל) אן ערבות פון צוויי מענשען אז דער בעשולדיגטער וועט קומען צום געריכט צו דער בעשטימטער צייט.

com'mon cher'ry (קאמ'-אן טשער'-אי) זויערע קארשען.

com'mon coun'cil (קאמ'-אן קאונ'-סיל) שטאדט=ראטה [מוניציפאליטעט].

com'mon-coun'cilman *n.* (קאמ'-אן-קאונ'-סיל-מען) א מיטגליעד פון שטאדט=ראטה [מוניציפאליטעט].

com'mon cri'er (קאמ'-אן קראי'-ער) א העראלד [אן אויסרופער אין עפענטליכע פלעצער בעקאנט צו מאכען עטוואס דעם פאלק].

com'mon divi'sor (קאמ'-אן די-וואי'-זאר) דער געמיינשאפטליכער טיילער [אין אריפמעטיק די יעניגע צאהל אויף וועלכע עס טיילען זיך אהן א רעסט צוויי אדער מעהרערע צאהלען. צ. ב. די צאהל 3 איז דער געמיינשאפטליכער טיילער פון 6, 9, 12, 15 א. ז. וו.].

com'moner *n.* (קאמ'-אנ-ער) אן איינפאכער בירגער [איינער פון פראסטען פאלק, ניט פון אדעל]; א מיטגליעד פון דעם ענגלישען פארלאמענט; איינער וואס האט אן אנטייל אין קהל'שע ערד.

com'money *n.* (קאמ'-אנ-אי) א געוועהנליכער שפיעל=צייכען.

com'mon-hall *n.* (קאמ'-אן-האהל) די קהל=שטוב.

com'mon law (קאמ'-אן לאה) דאס סיסטעם פון געזעצען אין די ענגליש=שפרעכענדע לענדער, וואס שטעהט ניט אין איינקלאנג מיט דער סיסטעם פון די אלט=רוימישע געזעצען; דאס ניט געשרי=

בענע געזעץ [א געזעץ וואס קומט אריין
אין געברויך דורך דער פראקטיק פון גע־
ריכטס־ענטשיידונגען אדער פון אלגעמיי־
נע פאלקס־מנהגים].

com'mon-law'yer *n.* (קאמ'-אן-לאה'-
יער) איינער וואס איז א קענער אין די
געזעצען וואס ווערען פראקטיצירט אין די
ענגליש־שפרעכענדע לענדער; א קענער אין
די אונגעשריבענע געזעצע.
ז. *common law*.

com'mon-loom *n.* (קאמ'-אן-לוהם)
א האנד־וועב־שטוהל.

com'monly *adv.* (קאמ'-אנ-לי) גע־
וועהנליך, איינפאך.

com'mon meas'ure (קאמ'-אן מעזש'-
אור) ז. *common divisor*.

com'mon mil'let (קאמ'-אן מיל'-עט)
אזא געטריידע־גראז.
ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

com'mon mul'tiple (קאמ'-אן מאל'-
טיפל) א צאהל וועלכע טיילט זיך אהן
א רעסט אויף אלע אנגעגעבענע צאהלען.
צ. ב. די צאהל 24 טיילט זיך אויף 6 און 4.

com'monness *n.* (קאמ'-אן-נעס) איינ־
פאכקייט; געוועהנליכקייט; פראסטקייט;
געמיינשאפטליכקייט.

com'mon noun (קאמ'-אן נאון) א נא־
מונגס־נאמען [א ווארט וואס בעצייכענט
א גאנצען מין].

com'mon nui'sance (קאמ'-אן ניו'-
סענס) איינער וואס בעלעסטיגט אדער שע־
דיגט די געמיינשאפט.

com'mon of pas'ture (קאמ'-אן או
פעס'-טשור) דאס רעכט צו פיטערען
בהמות אויף א צווייטענס לאנקעס.

com'monplace *a., n. and v.* (קאמ'-
אנ-פליים) 1. ניט ניי, ניט אריגינעל; א
ניט אריגינעלע, אבגעדראשענע בעמער־
קונג אדער בעהויפטונג; מאכען אן אב־
געדראשענע, ניט אריגינעלע בעמערקונג
אדער בעהויפטונג; 2. פערצייכענען אין
א נאטיץ־בוך.

1. His remarks are **commonplace**.

com'monplace-book *n.* (קאמ'-אנ-
פליים-בוק) א טאגע־בוך, א ספר הזכרונות,
א נאטיץ־בוך.

com'monplace-man *n.* (קאמ'-אנ-
פליים-מען) א פשוט'ער מענש; א ניט
אינטערעסאנטער מענש.

com'monplaceness *n.* (קאמ'-אנ-
פליים-נעס) אונאינטערעסאנטקייט; דאס
זיין ניט אריגינעל.

Com'mon Pleas (קאמ'-אן פליעז)
ציוויל־פראצעסען [פראצעסען וועגען געלד
זאכען אדער וועגען אנדערע אנגעלעגענ־
הייטען וואס האבען ניט קיין קרימינעלען
כאראקטער].

com'mon pray'er (קאמ'-אן פרעהר)
דאס געוועהנליכע קירכען־געבעט־בוך.

com'mon recov'ery (קאמ'-אן רי-
קאוו'-ער-אי) א פיקטיווער פראצעס
[אמאל אין ענגלאנד] אום צו מאכען דעם
אייגענטימער פון לאנד פאר א געזעצליכען
אייגענטימער.

com'mons *n.* (קאמ'-אנז) מענשען פון
פראסטען פאלק, דאס פראסטע פאלק;
דער פעבעל; מיטגליעדער פון דעם אונטער־
הויז פון דעם ענגלישען פארלאמענט.

com'mon school (קאמ'-אן סקוהל)
די פאלקס־שוהל.

com'mon scold (קאמ'-אן סקאולד) א
פרוי א שרייערקע, א שילטערקע, וואס
קריגט זיך כסדר מיט די שכנים.

com'mon-sense' *a.* (קאמ'-אנ-סענס)
מיט'ן גראדען שכל.

com'mon sense (קאמ'-אן סענס) דער
גלייכער פשוט'ער שכל, דער פראקטישער
פערשטאנד.

An ounce of **common sense** is worth a pound of theory.

commonsen'sible *a.* (קאמ'-אנ-סענ'-
סיבל) וואס האט א גראדען שכל; וואס
צייגט ארויס פערשטאנד.

com'mon-sized *a.* (קאמ'-אנ-סאיזד)
פון געוועהנליכער גרויס.

com'mon ti'ger moth (קאמ'-אן
טאי'-גער מאטה) אזא זומער־פויגעלע.
ז. איל. *"Butterflies"*

com'mon time (קאמ'-אן טאים) אין
מוזיק — דער גראדער טאקט [די איינ־
טיילונג פון טאקט אין צוויי אדער פיער
גלייכע טיילען, הויפטזעכליך אין דעם
פיער־פיערטעלדיגען טאקט]; דער גע־
וועהנליכער טאנץ־לייטער.

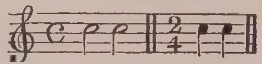

Common Time

com'monweal *n.* (קאמ'-אנ-הוויעל)
דאס וואהל פון פאלק, טובת הכלל.

com'monwealth *n.* (קאמ'-אנ-
הוועלטה) דאס פאלק; א רעפובליק; א
שטאאט, וואו די רעגירונג ווערט געוועהלט
פון פאלק; א שותפות־חברה פון אקטיאַרען.

Com'monwealth *n.* (קאמ'-אנ-
הוועלטה) די ענגלישע רעפובליק וועלכע
האט עקזיסטירט פון יאהר 1649 ביז
1653.

Com'monwealth of Eng'land
(קאמ'-אנ-הוועלטה או אינ'-גלענד)
ז. *Commonwealth*.

com'morance *n.* (קאמ'-א-רענס) א
וואהן־ארט.

com'morancy *n.* (קאמ'-א-רענ-סי)
ז. *commorance*.

com'morant *a.* (קאמ'-א-רענט) וואהנ־
האפט [א יורידישער אויסדרוק].

commo'tion *n.* (קא-מאו'-שאן) אן
אויפרוהר, א טומעל; אן אויפשטאנד; אן
אויפרעגונג.

commove' *v.* (קא-מוהוו') ברייגנען
אין אויפרעגונג.

com'munal *a.* (קאמ'-יו-נעל) וואס איז
שייך צו דער פאריזער קאמונע פון 1871;
וואס בעלאנגט צו דער געמיינדע אדער
צום פאלק; קאמוניסטיש; געמיינשאפט־
ליך.

com'munal affairs' (קאמ'-יו-נעל
ע-פערהז') קהל'שע אנגעלעגענהייטען.

com'munalism *n.* (קאמ'-יו-נעל-איזם)
קאמונאליזם, דער פרינציפ פון אויטא־
נאמיע [זעלבסט־רעגירונג] פאר יעדע
געמיינדע אדער בעצירק און אז דער גאנ־
צער שטאאט זאל זיין א פעדעראציאן פון
דיזען זעלבסטשטענדיגע געמיינדען [א
טעאריע וואס האט געהאט בעזאנדערס
פיעל אנהענגער אין פראנקרייך].

com'munalist *n.* (קאמ'-יו-נעל-איסט)
א קאמונאליסט, אן אנהענגער פון דעם
פרינציפ פון קאמונאליזם.
ז. *communalism*.

communalis'tic *a.* (קאמ-יו-נע-ליס'-
טיק) וואס איז שייך צו קאמונאליזם.
ז. *communalism*.

com'munard *n.* (קאמ'-יו-נארד) א
קאמונאליסט; א מיטגליעד פון דער פראנ־
צויזישער קאמונע פון יאהר 1871.

com'mune *n. and v.* (קאמ'-יון) א גע־
מיינדע מיט אן אייגענער פערוואלטונג;
די פערוואלטונג פון א געמיינדע; מוני־
ציפאליטעט [שטאדט־פערוואלטונג] אין
פראנקרייך; די דארף־קאמונע אין רוס־
לאנד [מיר]; די געשפרעכס־אונטערהאל־
טונג אדער אויסטויש פון מיינונגען.

commune' *v.* (קא-מיון') א פיהרען
פריינדליכען געשפרעך, אויסטוישען מיי־
נונגען אדער געפיהלען.

commu'ne bo'num (קא-מיו'-ני
באו'-נאם) טובת הכלל.

com'mune of Par'is (קאמ'-יון או
פער'-איס) א רעוואלוציאנערער קאמיטעט
וועלכער האט פערטראטען דעם פלאץ פון
דער שטאדט־רעגירונג פון פאריז אין
דער צייט פון דער פראנצויזישער רעוואָ־
לוציאן אין 1789 און וועלכער האט באלד
איבערגענומען די רעגיערונג פון דעם גאנ־
צען לאנד; די פאריזער קאמונע פון יאהר
1871.

com'muner *n.* (קאמ'-יו-נער) א מיט־
גליעד פון א געמיינדע; אן אנהענגער פון
קאמונאליזם. ז. *communalism*.

communicabil'ity *n.* (קא-מיו-ני-
קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען מיטגעטיילט
ווערען; דאס האבען די מעגליכקייט צו
זיין געמיינשאפטליך פאר עטליכע זאכען.

commu'nicable *a.* (קא-מיו'-ני-קעבל)
וואס קען מיטגעטיילט ווערען; אנשטע־
קענד.

Good manners are very **communicable**.

commu'nicableness *n.* (קא-מיו'-ני-
קעבל-נעס) דאס קענען מיטגעטיילט ווע־
רען.

commu'nicably *adv.* (קא-מיו'-ני-
קעב-לי) דורך מיטטיילונג.

commu'nicant *n.* (קא-מיו'-ני-קענט)
1. א מיטגליעד פון א קריסטליכער סעק־
טע; 2. איינער וואס נעהמט אנטייל אין
הייליגען אבענדמאל [אין דער קריסטלי־
כער קירך].

1. He is a **communicant** of the Episcopal Church.

commu'nicate *v.* (קא-מיו'-ני-קייט)
מיטטיילען; קארעספאנדירען; שטעהן אין
פערבינדונג אדער פערקעהר.

I **communicated** the news to him.

communica'tion *n.* (קא-מיו-ני-קיי'-
שאן) 1. מיטטיילונג; בריעף־פערקעהר,
קארעספאנדענץ; 2. פערבינדונג, צוזאמענ־
רעדונג; 3. די אנטיילנאהמע אין הייליג־
גען אבענדמאהל.

1. I received your **communication**. 2. Evil **communications** corrupt good manners.

communica'tion-valve *n.* (קא-מיו-
ני-קיי'-שאן-וועלוו) דער פערבינדונגס־
ווענטיל [דער ווענטיל אין דעם דאמפף־
ראהר פון א דאמפף־מאשין וואס פערביני־
דעט דעם דאמפף־קעסעל מיט'ן צילינדער].

commu'nicative *a.* (קא-מיו'-ני-קיי-
טיוו) מיטטיילענד; גרייט מיטצוטיילען.

Being in a **communicative** mood he told us his life story.

commu'nicatively *adv.* (קא-מיו'-ני-
קיי-טיוו-לי) דורך מיטטיילונג; דורך
בערייטקייט מיטצוטיילען.

commu'nicativeness *n.* (קא-מיו'-ני
קיי-טיוו-נעס) די גרייטקייט מיטצוטיי־
לען; רעדעוודינקייט.

commu'nicator *n.* (קא-מיו'-ני-קיי-
טאר) איינער אדער עפעס וואס טיילט
מיט.

commu'nicatory *a.* (קא-מיו'-ני-קיי-
טא-רי) וואס טיילט מיט; וואס בעלעהרט.

commu'nion *n.* (קא-מיו'-ניאן) צוזא־

מענרערונג; פריינדליכער פערקעהר; געמיינשאפט, חברותא; א קריסטליכע קערפערשאפט פון איין גלויבען; גלויבענסגענאסענשאפט; דאס הייליגע אבענדמאהל [די קריסטליכע קירכליכע צערעמאניע פון פערזוכען ברויט און וויין אלס אנדענקען פון לעצטען אבענדמאהל פון קריסטוס מיט זיינע תלמידים].

commu'nionable *a.* (קא-מיו'-ניאנ-עבל) וואס קען אריינטרעטען אין געמיינשאפט אדער חברותא.

commu'nional *a.* (קא-מיו'-ניאנ-על) וואס איז שייך צו א געמיינשאפט אדער חברותא.

commu'nion-cloth *n.* (קא-מיו'-ניאנ-קלאטה) דער טישטוך מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר צום הייליגען אבענדמאהל [אין דער קריסטליכער קירך].

commu'nion-cup *n.* (קא-מיו'-ניאנ-קאפ) דער וויין-בעכער ביי דעם הייליגען אבענדמאהל [אין דער קריסטליכער קירך].

commu'nion-ser'vice *n.* (קא-מיו'-ניאנ-סויר'-ווים) דאס גאטעס-דיענסט אין דער קריסטליכער קירך ביים הייליגען אבענדמאהל.

commu'nion-ta'ble *n.* (קא-מיו'-ניאנ-טייבל) דער אלטאר אין דער קריסטליכער קירך.

com'munism *n.* (קאמ'-יו-ניזם) קאמוניזם, די סאציאליסטישע לעהרע, וועלכע פאדערט די איינארדנונג פון דער געזעלשאפט אזוי, אז דאס גאנצע רייכטום [ערד, פאבריקען א. ד. ג.] זאל געהערען צום שטאאט אדער צו דער געמיינדע; געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

com'munist *n.* (קאמ'-יו-ניסט) א קאמוניסט, אן אנהענגער פון קאמוניזם. ז. *communism*.

communis'tic *a.* (קאמ-יו-ניס'-טיק) קאמוניסטיש, וואס אנבעלאנגט צו קאמוניזם.

communis'tical *a.* (קאמ-יו-ניס'-טי-קעל) ז. *communistic*.

communis'tically *adv.* (קאמ-יו-ניס'-טי-קעל-אי) אויף א קאמוניסטישען אופן.

commu'nity *n.* (קא-מיו'-ני-טי) א געמיינדע, קהילה; א געזעלשאפט; געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

commu'nity of goods (קא-מיו'-ני-טי אוו גודז) געמיינשאפטליכעס אייגענטום.

commutabil'ity *n.* (קא-מיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען זיך פערטוישען, אומבייטען אויף אן אנדער זאך; די פערטוישבארקייט.

commu'table *a.* (קא-מיו'-טעבל) וואס קען פערטוישט ווערען אדער אומגעביטען ווערען אויף אן אנדער זאך; וואס קען אויסגעוועקסעלט ווערען.

commu'tableness *n.* (קא-מיו'-טעבל-נעס) ז. *commutability*.

commuta'tion *n.* (קאמ-יו-טיי'-שאן) אומענדערונג, אויסוועקסלונג; די אימבייטונג פון א געריכטליכע שטראף פון א גרעסערע אויף א קלענערע; די אומענדערונג פון איין זארט צאהלונג אויף אן אנדער זארט.

commuta'tion-tick'et *n.* (קאמ-יו-טיי'-שאן-טיק'-עט) א בילינגער אייזענבאהן בילעט צו פאהרען עטליכע מאהל הין און צוריק.

commu'tative *a.* (קא-מיו'-טע-טיוו) טויישענד, אויסוועקסלענד; גענענזייטיג.

commu'tative jus'tice (קא-מיו'-טע-טיוו דזשאס'-טיס) גענענזייטיגע גערעכטיגקייט, א טובה פאר א טובה.

commu'tatively *adv.* (קא-מיו'-טע-טיוו-לי) דורך טוישונג, דורך וועקסלונג.

com'mutator *n.* (קאמ'-יו-טיי-טאר) אן אינסטרומענט צו ענדערען די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם; א קאמוטאטאר, א קאלעקטאר [דער טייל פון אן עלעקטרישער מאשין, צו וועלכען עס קומען זיך צונויף אלע וויקלונגס-דראטען פון אנקער און פון וועלכען עס ווערט דורך מעטאל אדער קויהלען בערשטלעך גענומען דער עלעקטרישער שטראם].

commute' *v.* (קא-מיוט') 1. אומענדערען, אויסטוישען, אויסוועקסלען; 2. אומבייטען א שטראף אויף א קלענערע; 3. רעגולירען אדער ענדערען אן עלעקטרישען שטראם; 4. צאהלען מיט איינמאל אנשטאט אין א רייה פון צאהלונגען [ווי למשל, ווען איינער צאהלט אב פאר אזא אייזענבאהן בילעט, מיט וועלכען ער קען ארומפאהרען הין און צוריק, און דארף ניט צאהלען יעדעס מאל בעזונדער].

2. The Governor commuted his prison sentence from 5 to 2 years.

commu'ter *n.* (קא-מיו'-טער) איינער וואס פערבייט; איינער וואס בענוצט זיך מיט א בילינגערען אייזענבאהן בילעט צו פאהרען עטליכע מאהל הין און צוריק.

co'mose *a.* (קאו'-מאוס) האריג, בעוואקסען מיט האר.

com'pact *n.* (קאמ'-פעקט) אן אבמאך, א קאנטראקט.

They drew up a compact.

compact' *a.* and *v.* (קאמ-פעקט') קאמפאקט, צונויפגעפרעסט, שטייף פעראייניגט, געדיכט, צוזאמענגעבונדען; צונויפפרעסען, שטייף פעראייניגען, געדיכט מאכען; שליסען א קאנטראקט.

compac'tedness *n.* (קאמ-פעק'-טעד-נעס) געדיכטקייט, צונויפגעפרעסטקייט, געדרענגטקייט; דאס זיין קאמפאקט.

compac'tible *a.* (קאמ-פעק'-טיבל) וואס מען קען פעראייניגען, צונויפפרעסען אדער מאכען קאמפאקט.

compact'ly *adv.* (קאמ-פעקט'-לי) געדיכט, שטייף; קורץ און גענוי, קאמפאקט.

compact'ness *n.* (קאמ-פעקט'-נעס) געדיכטקייט; פעסטקייט; קאמפאקטקייט.

compac'ture *n.* (קאמ-פעק'-משור) דאס פערבינדען אדער פעראייניגען; אן ענגע פערבינדונג.

compa'ges *n.* (קאמ-פיי'-דזשיז) די פערבינדונג, די סיסטעם פון גלידערונג [פון א קערפער].

compan'ion *n.* (קאמ-פענ'-יאן) א קאמפאניאן, א חבר, א בעגלייטער, א שותף; א קאמפאניאנקע [א פרויענצימער וואס דיענט ביי דער צווייטער אלס איהר מיט-בעגלייטערין]; א מיטגליעד פון אן עהרען-ארדען; א יונג, א מענש פון נידריגען גראד; א פענסטערעל אויף א דעק פון א שיף, דורך וועלכען עס געהט דורך ליכט אין אן אונטערשטער קאיוטע; דאס דעקעל פון אזא פענסטערעל.

compan'ionable *a.* (קאמ-פענ'-יאנ-עבל) געזעליג, מיט וועלכען מען קען זיין חבר.

compan'ionableness *n.* (קאמ-פענ'-יאנ-עבל-נעס) גוט-ברודערשאפט; דאס קענען ווערען א גוט-ברודער.

compan'ionably *adv.* (קאמ-פענ'-יאנ-ע-בלי) אויף'ן שטייגער פון גוט-ברודערשאפט.

compan'ion-hatch *n.* (קאמ פענ'-יאנ-העטש) א הילצערנער דעכעל איבער די טרעפ פון דעק צו די קאיוטע [אין א שיף].

compan'ion in arms (קאמ-פענ'-יאן אין ארמז) קאמפפס-גענאסע, א חבר אין מלחמה.

compan'ion-lad'der *n.* (קאמ-פענ'-יאן-לעד'-ער) די טרעפ וואס פיהרט פון אויבערשטען דעק צו דער קאיוטע אין א שיף.

compan'ionless *a.* (קאמ-פענ'-יאנ-לעס) אהן געזעלשאפט, אהן חברים.

compan'ionship *n.* (קאמ-פענ'-יאנ-שיפ) חבר'שאפט, געזעלשאפטליכע פערבינדונג; גוט-ברודערשאפט.

compan'ionway *n.* (קאמ-פענ'-יאנ-הוויי) א טרעפ פון דעק צו די קאיוטען אין א שיף.

com'pany *n.* (קאמ'-פע-ני) א קאמפאניע, א געזעלשאפט; געסט; א ראטע סאלדאטען.

com'pany-kee'per *n.* (קאמ'-פע-ני-קיע'-פער) א פרעהליכער יונג אין געזעלשאפט; א ליובאווניק.

com'pany of a ship (קאמ'-פע-ני אוו ע שיפ) די קאמאנדע פון א שיף [די מאטראזען צוזאמען מיט די אפיצירען].

com'parable *a.* (קאמ'-פע-רעבל) וואס קען פערגליכען ווערען.

com'parableness *n.* (קאמ'-פע-רעבל-נעס) די פערגלייכבארקייט.

com'parably *adv.* (קאמ'-פע-רע-בלי) פערגלייכונגסווייז.

com'parate *n.* (קאמ'-פע-רייט) א זאך אדער עטליכע זאכען וואס קענען פערגליכען ווערען צו אנדערע.

comparati'val *a.* (קאמ-פער-ע-טאי'-וועל) פון א פערגלייכונגס-שטופע [אין גראמאטיק] ז. *comparative degree*.

compar'ative *n.* and *a.* (קאמ-פער'-ע-טיוו) וואס איז שייך צו א פערגלייכונג; וואס פאלגט פון א פערגלייכונג; פערהעלטניסמעסיג; אין גראמאטיק — וואס דריקט אוים א העכערע אדער נידעריגערע שטופע [ווי צ. ב. "בעסער" איז א העכערע שטופע פון "גוט"]; די פערגלייכענדע שטופע פון ביייווערטער. ז. *comparative degree*.

compar'ative anat'omy (קאמ-פער'-ע-טיוו ע-נעט'-א-מי) די פערגלייכענדע אנאטאמיע [דער טייל פון אנאטאמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט אונטערזוכען און פערגלייכען דעם אנאטאמישען געבוי פון פערשיעדענע חיות אין פערגלייך מיט דעם מענשען].

compar'ative degree' (קאמ-פער'-ע-טיוו די-גריע') די פערגלייכענדע שטופע פון ביי-ווערטער [אין גראמאטיק], ווי למשל דאס ווארט "בעסער" שטעלט מיט זיך פאר די פערגלייכענדע שטופע פון "גוט".

compar'ative gram'mar (קאמ-פער'-ע-טיוו גרעמ'-ער) די פערגלייכענדע שפראך-וויסענשאפט [די גראמאטיקאלישע אונטערזוכונג פון פערשיעדענע שפראכען און זייערע בעציהונגען צו איינאנדער].

compar'atively *adv.* (קאמ-פער'-ע-טיוו-לי) אין פערגלייך; פערהעלטניסמעסיג.

The value of a pound of silk is comparatively greater than a pound of wool.

compar'ative sci'ences (קאמ-פער'-ע-טיוו סאי'-ענס-עז) פערגלייכענדע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען, וועלכע ברייננען ארוים זייערע כללים אויף'ן

גרונד פון פערגלייכען זאכען איינע צו די אנדערע].

compare' *v.* (קאַמ-פּעהר׳) פערגלייכען; גלייך זיין צו עפּעס; אויסדריקען די פערגלייכונגס-שטופען [אין גראַמאַטיק].

compar'er *n.* (קאַמ-פּעהר׳-ער) א פער-גלייכער.

compar'ison *n.* (קאַמ-פּער׳-אי-סאַן) פערגלייכונג; פערגלייך.

comparti'tion *n.* (קאַמ-פּאַר-טיש׳-אַן) דאָס צוטיילען; א טיילונג.

compart'ment *n.* (קאַמ-פּאַרט׳-מענט) אַן אַבטיילונג.

com'pass *n. and v.* (קאַמ׳-פּעס) א קאָמפּאַס [אַזאַ קאַפּסעל אין וועלכען עס איז איינגעפּאַסט א בעוועגליכע מאַגנעטי-שע נאָדעל, וועלכע שטעלט זיך אימער איין ווי יעדער פּרייער מאַגנעט, אין דער ריכטונג פון צפון און דרום. ווערט בע-נוצט פאַר שיפען און פאַר רייזענדע אום ניט אראַבצובלאָנדזשען פון וועג]; א צירקעל [א געצייג צום צייכענען]; א קרייז; א בעגרענעצטער רוים; א גרענעץ; ארומ-רינגלען; איינשליסען אין א קרייז; ארומ-קרייזען; ערווייכען, דערהאַלטען, בעקוי-מען; פּערענדיגען.

Compasses

com'passable *a.* (קאַמ׳-פּעס-עבל) וואָס קען איינגעשלאָסען ווערען אין א קרייז; וואָס קען ארומגערינגעלט ווערען; וואָס קען ערריכט ווערען.

com'pass-bowl *n.* (קאַמ׳-פּעס-באָול) ז. *compass-box*.

com'pass-box *n.* (קאַמ׳-פּעס-באַקס) דער קאָמפּאַס-קאַפּסעל [דער קאַפּסעל פון קאָמפּאַס אין וועלכען עס איז איינגע-פּאַסט די מאַגנעט-נאָדעל].

com'pass-brick *n.* (קאַמ׳-פּעס-בריק) אַן אויסגעבויגענער ציעגעל.

com'pass-card *n.* (קאַמ׳-פּעס-קאַרד) די רונדע קאַרטעל פון דעם קאָמפּאַס אויף וועלכער עס זיינען אנגעגעבען די ריכטונ-גען פון די וועלט-זייטען ווי מזרח, מערב א. ז. וו.

Compass-card

com'pass-di'al *n.* (קאַמ׳-פּעס-דאַי׳-על) א האַנד-קאָמפּאַס, א קאָמפּאַס-אוהר.

com'passed *a.* (קאַמ׳-פּעסט) ערריכט, דערהאַלטען, פּערענדיגט.

com'pass-flow'er *n.* (קאַמ׳ פּעס פלאַו׳-ער) די קאָמפּאַס-בלום [אַזאַ בלום אויף וועלכער עס ווערט געזאָגט, אַז איה-רע אונטערשטע בלעטער וואַקסען אימער אין דער ריכטונג פון צפון און דרום].

com'pass-head'ed *a.* (קאַמ׳-פּעס-העד׳-עד) קרייז-פערמיג [אַז אויסדרוק געברויכט אין ארכיטעקטור].

com'passing *a. and n.* (קאַמ׳-פּעס-אינג) אויסגעבויגען [ווענען דעם האָלץ פון וועלכען מען בויט שיפען]; דאָס אויס-בויגען דאָס האָלץ פון וועלכען מען בויט א שיף.

compas'sion *n.* (קאַמ-פּעש׳-אַן) מיט-לייד, מיטגעפיהל, רחמנות.

compas'sionate *v. and a.* (קאַמ-פּעש׳ אַנ-אייט) מיטלייד האָבען, רחמנות האָבען; וואָס האָט מיטלייד, וואָס פיהלט מיט.

No heart is truly great and generous that is not also tender and **compassionate.**

compas'sionately *adv.* (קאַמ-פּעש׳-אַנ-אייט-לי) מיט רחמנות; דורך מיט-לייד אָדער מיטגעפיהל.

compas'sionateness *n.* (קאַמ-פּעש׳-אַנ-אייט נעס) רחמנות, מיטגעפיהל; דאָס האָבען מיטלייד.

com'pass-nee'dle *n.* (קאַמ׳-פּעס-ניעדל) די מאַגנעט-נאָדעל פון א קאָמפּאַס.

com'pass one's desire' (קאַמ׳-פּעס וואָנז די-זאַיר׳) פערווירקליכען אָדער ערריכען א וואונש.

com'pass-plane *n.* (קאַמ׳-פּעס-פּליין) א רונדער הובעל צום אויסהובלען א בולט׳ע רונדע פלעכע.

com'pass-plant *n.* (קאַמ׳-פּעס-פּלענט) די קאָמפּאַס-פּלאַנצע.
ז. *compass-flower*.

com'pass-saw *n.* (קאַמ׳-פּעס-סאָה) א לאָך-זעג, א לויב-זעג [אַזאַ קליינע שמא-לע זעג וואָס ווערט בענוצט אויסצוזעגען פערשיעדענע מוסטערען אין האָלץ-ברעט-לעך].

com'pass the end (קאַמ׳-פּעס טהי ענד) דערגרייכען דעם ציעל.

com'pass-tim'ber *n.* (קאַמ׳-פּעס-טימ׳-בער) אויסגעבויגענע האָלץ.

com'pass-win'dow *n.* (קאַמ׳-פּעס-ווינ׳-דאָו) א פענסטער וואָס איז פון אויבען רונד.

compatibil'ity *n.* (קאַמ-פּעט-אי-ביל׳-אי-טי) פערטרעגליכקייט, דאָס לעבען בשלום; פעראייניבאַרקייט [פון צוויי זאַ-כען מיטאַנאַנדער]; איבעראיינשטימיג-קייט.

compatibil'ity of tem'pers (קאַמ-פּעט-אי-ביל׳-אי-טי אָוו טעמ׳-פּערז) די איבעראיינשטימיגקייט אָדער גלייכאַרטיג-קייט פון כאַראַקטערע.

compat'ible *a.* (קאַמ-פּעט׳-איבל) פער-טרעגליך, פעראיינבאַר; איבעראיינשטי-מיג.

compat'ibleness *n.* (קאַמ-פּעט׳-איבל-נעס) ז. *compatibility*.

compat'ibly *adv.* (קאַמ-פּעט׳-אי-בלי) אויף א פערטרעגליכען אופן; דורך פער-איינבאַרקייט.

compa'triot *n.* (קאַמ-פּיי׳-טרי-אַט) א לאַנדסמאַן.

compa'triotism *n.* (קאַמ-פּיי׳-טרי-אַט-איזם) דאָס זיין א לאַנדסמאַן.

compear' *v.* (קאַמ-פּיער׳) ערשיינען אין געריכט.

compear'ance *n.* (קאַמ-פּיער׳-ענס) דאָס ערשיינען פאַר׳ן געריכט.

compear'er *n.* (קאַמ-פּיער׳-ער) איינער וואָס ערשיינט אין געריכט.

compeer' *n.* (קאַמ-פּיער׳) א קאַמעראַד, א קאָמפּאַניאָן, א חבר, א מיט-ברודער.

compel' *v.* (קאַמ-פּעל׳) צווינגען, נויטען.

I was **compelled** to appeal for help.

compel'lable *a.* (קאַמ-פּעל׳-עבל) וואָס קען געצוואונגען ווערען.

compel'lably *adv.* (קאַמ-פּעל׳-ע-בלי) מיט גוואַלד, דורך צוואַנג.

compella'tion *n.* (קאַמ-פּע-ליי׳-שאַן) בעגריסונגס-וואָרט; טיטול, נאָמען, בענע-נונג [ווען מען ווענדעט זיך צו איינעם מיט א שריפט אָדער אַנשפּראַכע].

compel'lative *n. and a.* (קאַמ-פּעל׳-ע-טיוו) דער טיטול אָדער נאָמען מיט וועלכען א פּערזאָן ווערט בעגריסט אָדער אַנגערופען; וואָס איז שייך צו א טיטול אָדער נאָמען.

compel'latory *a.* (קאַמ פּעל׳-ע-טאָ-רי) צווינגענדיג.

compel'ler *n.* (קאַמ-פּעל׳-ער) איינער וואָס צווינגט.

compel'lingly *adv.* (קאַמ-פּעל׳-אינג-לי) אויף א צווינגענדען אופן.

com'pend *n.* (קאַמ׳-פּענד) א קצור פון עפּעס. ז. *compendium*.

compen'dious *a.* (קאַמ-פּענ׳-די-אַס) קורץ, בקצור; קורץ געפּאַסט.

His work is a **compendious** text book on chemistry.

compen'diously *adv.* (קאַמ-פּענ׳-די-אַס-לי) אויף אַן אַבגעקירצטען אופן; בקצור.

compen'dium *n.* (קאַמ-פּענ׳-די-אַם) א קיצור פון עפּעס; אַן אויסצוג; א קור-צע אַבפאַסונג.

compen'sate *v.* (קאַמ-פּענ׳-סייט) ענט-שעדיגען, בעלוינען, פּערגיטיגען; אויס-גלייכען, נגענזייטיג אויסגלייכען.

compensa'tion *n.* (קאַמ-פּען-סיי׳-שאַן) 1. ענטשעדיגונג, בעלוינונג, פּערגיטיגונג; אויסגלייכונג; 2. געגענזייטיגע אַבערבע-נונג; 3. דאָס שאַפען גלייכגעוויכט [אין דער מעכאַניק].

1. We receive **compensation** for our work.

compensa'tion-bal'ance *n.* (קאַמ-פּען-סיי׳-שאַן-בעל׳-ענס) דער קאָמפּענזאַ-ציאָנס-ראָד פון א כראָנאָמעטער אוהר [דאָס רעדעל אין א כראָנאָמעטער וואָס האָט די אויפגאַבע צו ווירקען געגען דעם איינפלוס פון דער טעמפּעראַטור אויף דער בעוועגונג פון מעכאַניזם. ווי בעקאַנט געהט אַ אוהר אין קעלט שנעלער, אין וואַרעמ-קייט — לאַנגזאַמער].

compensa'tion-pen'dulum *n.* (קאַמ-פּען-סיי׳-שאַן-פּענ׳-דיו-לאַם) דאָס קאָמ-פּענזאַציאָנס-פּענדעל [א פּערפּענדיקעל (אונרוה) פון א זייגער וואָס איז אַזוי געמאַכט, דאָס זיין לענג זאָל זיך ניט ענ-דערען מיט דער ענדערונג פון דער טעמ-פּעראַטור, ד. ה. ער זאָל אין דער קעלט ניט קירצער ווערען און אין וואַרעמקייט — ניט לענגער ווערען. אַזאַ פּערפּענדי-קעל ווערט צונויפגעשטעלט פון פערשיע-דענע מעטאַלען].

compen'sative *a.* (קאַמ-פּענ׳-סיי-טיוו) אויסגלייכענדיג; פּערגיטיגענדיג.

compen'sativeness *n.* (קאַמ-פּענ׳-סיי-טיוו-נעס) אויסגלייכונג, פּערגיטיגונג.

com'pensator *n.* (קאַמ׳-פּען-סיי-טאָר) איינער אָדער עטוואָס וואָס גלייכט אויס; א מאַגנעט אָדער א שטיק אייזען ביי א קאָמפּאַס צו ווירקען געגען לאָקאַלע איינ-פליסע אויף די מאַגנעט-נאָדעל.

compen'satory *a.* (קאמ-פענ'-סיי-טא-רי) וואס פערגיטיגט אדער ענטשעדיגט; וואס גלייכט אויס.

compen'satory dam'ages (קאמ-פענ'-סיי-טא רי דעמ'-עדזש-עז) די בעצאהלונג פון היזק; די ענטשעדיגונג פאר פערוואונדונג.

compete' *v.* (קאמ-פיט') קאנקורירען, בעשטרעבען צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפעס אדער אריבעריאגען.
We will **compete** for the prize.

com'petence *n.* (קאמ'-פי-טענס) געניטקייט; פעהיגקייט;, טויגליכקייט, געשיקטקייט; צולעסיגקייט; גוטע אויסקומענים, גענוגענדע חיונה; פאסיגקייט; קאמפעטענץ, אויטאריטעט; מאכט.
I doubt his **competence** to decide this question.

com'petency *n.* (קאמ'-פי-טענ-סי) ז. *competence*

com'petent *a.* (קאמ'-פי-טענט) געניט; געאייגנעט; קאמפעטענט, פעהיג, טויגליך, געשיקט; פאסענד; וואס האט א מאכט אדער אויטאריטעט.
He feels **competent** to do the work.

com'petently *adv.* (קאמ'-פי-טענט-לי) אויף א קאמפעטענטען אופן; מיט פעהיגקייט; מיט געניטקייט; פאסענד.

competi'tion *n.* (קאמ-פי-טיש'-אן) קאנקורענץ, די בעשטרעבונג צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפעס אדער אריבערצויאגען.

compet'itive *a.* (קאמ-פעט'-אי-טיוו) וואס קאנקורירט; וואס איז שייך צו קאנקורענץ.

compet'itive examina'tion (קאמ-פעט'-אי-טיוו עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א קאנקורענץ עקזאמען [אן עקזאמען אין וועלכען עס האלט אוים דער, וועלכער ענטפערט אם בעסטען].

compet'itor *n.* (קאמ-פעט'-אי-טאר) א קאנקורענט.

compet'itress *n.* (קאמ-פעט' אי-טרעס) א קאנקורענטין.

compila'tion *n.* (קאמ-פי-ליי'-שאן) א קאמפילאציאן, א זאמלונג פון אויסציגע פון פערשיעדענע פערפאסערם; דאס זאמלען מאטעריאל פון געוויסע קוועלען פאר א בוך אדער ארטיקעל; א בוך אדער ארטיקעל וועלכער איז צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע אויסציגע.
The **compilation** of the book took three years.

com'pilator *n.* (קאמ'-פי-ליי-טאר) א קאמפילאטאר [איינער וואס שטעלט צונויף ביכער אדער ארטיקלען פון אויסציגע פון פערשיעדענע פערפאסערם].

compil'atory *a.* (קאמ-פאיל'-איי-טא-רי) וואס איז שייך צו א קאמפילאציאן. ז. *compilation*

compile' *v.* (קאמ-פאיל') קאמפילירען, צונויפשטעלען א בוך אדער אן ארטיקעל פון פערשיעדענע אויסציגע פון פערפאסערם; צונויפזאמלען און צונויפשטעלען מאטעריאלען פון פערשיעדענע ליטערארישע קוועלען.
He is about to **compile** a dictionary.

compi'ler *n.* (קאמ-פאי'-לער) א קאמפילאטאר, א זאמלער פון ארטיקלען פון פערשיעדענע פערפאסערם, איינער וואס שטעלט צונויף א בוך אדער אן ארטיקעל פון פערשיעדענע אויסציגע.

compla'cence *n.* (קאמ-פליי'-סענס) פערגניגען; צופריעדענהייט.

compla'cency *n.* (קאמ-פליי'-סענ-סי) ז. *complacence*

compla'cent *a.* (קאמ-פליי'-סענט) פערגניגט, צופריעדען; אנגענעהם.

compla'cently *adv.* (קאמ-פליי'-סענט-לי) מיט פערגניגען; מיט בעפריעדיגונג, מיט צופריעדענהייט.

complain' *v.* (קאמ-פליין') זיך בעקלאגען; קלאגען, אנקלאגען; יאמערען.

complai'nant *n.* (קאמ-פליי'-נענט) איינער וואס בעקלאגט זיך; א קלעגער, אן אנקלאגער.

complai'ner *n.* (קאמ-פליי'-נער) איינער וואס בעקלאגט זיך כסדר; איינער וואס זוכט פעהלערען.

complai'ning *n. and a.* (קאמ-פליי'-נינג) דאס בעקלאגען זיך; בעקלאגענדיג זיך.

complai'ningly *adv.* (קאמ-פליי'-נינג-לי) דורך בעקלאגען זיך; מיט אן אויסדרוק פון אונצופריעדענהייט.

complaint' *n.* (קאמ-פליינט') בעקלאגונג; א קלאגע [פאר א געריכט]; א קראנקהייט.

com'plaisance *n.* (קאמ'-פליי-זענס) דאס פריינדליכע בענעהמען זיך; געפעליגקייט.

com'plaisant *a.* (קאמ'-פליי-זענט) פריינדליך, געפעליג.

com'plaisantly *adv.* (קאמ'-פליי-זענט-לי) מיט פריינדליכקייט; אויף א פריינדליכען אופן.

com'plaisantness *n.* (קאמ'-פליי-זענט-נעס) פריינדליכקייט.

com'planate *v. and a.* (קאמ'-פליי-נייט) מאכען גלייך, מאכען גלאט; גלייך, גלאט; וואס ליעגט אין איין פלעכע [אין בעצוג צו בלעטער פון פלאנצען].

complec'ted *a.* (קאמ-פלעק'-טעד) צוזאמענגעוועבט, פערוויקעלט; פון א געוויסער געזיכטס-פארב.

com'plement *n. and v.* (קאמ'-פלי-מענט) א פולע מאס אדער צאהל; א פאלקאמענער צושטאנד: פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט; ערגענצונג; א נעבענליעגענדער ווינקעל [אין געאמעטריע]; פול מאכען, אויספילען די מאס אדער די צאהל.

complemen'tal *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טעל) ערגענצענד, פול מאכענד.

complemen'tary *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי) ז. *complemental*

complemen'tary an'gles (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי ענגלז) ווינקלען וואס בעטרעפען צוזאמען די סומע פון 90 גראד.

complete' *a. and v.* (קאמ-פליט') פאלקאמען, פאלשטענדיג; גענצליך; פאלשטענדיג מאכען, ערגענצען; פערפאלקאמענען.

complete' bo'som (קאמ-פליט' בו'-זאם) א הארציגער מענש; א טרייער, איבערגעגעבענער פריינד.

comple'tedness *n.* (קאמ-פלי'-טעד-נעס) דאס זיין פערענדיגט; דאס זיין פאלשטענדיג; גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

complete'ly *adv.* (קאמ-פליט'-לי) פאלשטענדיג; גענצליך; פאלקאמען.

complete'ness *n.* (קאמ-פליט'-נעס) פאלקאמענהייט; פאלשטענדיגקייט.

comple'tion *n.* (קאמ-פלי'-שאן) ערגענצונג; פערענדיגונג; פערפאלקאמונג.
The **completion** of this dictionary was eagerly awaited by many.

comple'tive *a.* (קאמ-פלי'-טיוו) ערגענצענד; פערענדיגענד.

com'plex *a. and n.* (קאמ'-פלעקס) צוזאמענגעזעצט; צונויפגעשטעלט; קאמפליצירט; שווירעג; פיעלטייליג; עטוואס וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון צוזאמענהענגענדע טיילען; א זאמלונג פון טיילען וועלכע שטעהען אין א צוזאמענהאנג ווי די טיילען פון א סיסטעם.

com'plexed *a.* (קאמ'-פלעקסט) פערוויקעלט; קאמפליצירט.

complex'ion *n.* (קאמ-פלעק'-שאן) געזיכטס-פארב; דאס אויסזעהן.
Even healthy people have often a pale **complexion**.

complex'ional *a.* (קאמ-פלעק'-שאנ-על) וואס געהערט צו דער געזיכטס-פארב; וואס אנבעלאנגט צום אויסזעהען.

complex'ionary *a.* (קאמ-פלעק'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דער געזיכטס-פארב.

complex'ioned *a.* (קאמ-פלעק'-שאנד) וואס האט א געוויסע געזיכטס-פארב.

complex'ion wa'ter (קאמ-פלעק'-שאן הוואה'-טער) שעהנהייטס-וואסער [אזא וואסער צו וואשען דאס געזיכט].

complex'ity *n.* (קאמ-פלעקס'-אי-טי) פערוויקלונג; צוזאמענגעזעצטהייט.
The labor question is one of great **complexity**.

com'plexly *adv.* (קאמ'-פלעקס-לי) אויף א פערוויקעלטען אדער צוזאמענגעזעצטען אופן.

complex'us *n.* (קאמ-פלעקס'-אס) א צוזאמענזעצונג אדער צונויפבינדונג.

compli'able *a.* (קאמ-פלאי'-עבל) נאכגיעביג; צושטימיג.

compli'ance *n.* (קאמ-פלאי'-ענס) נאכגיעביגקייט; צושטימונג.
I expect an immediate **compliance** with my demands.

compli'ancy *n.* (קאמ-פלאי'-ענ-סי) ז. *compliance*

compli'ant *a.* (קאמ-פלאי'-ענט) נאכגיעביג; צושטימיג.

compli'antly *adv.* (קאמ-פלאי'-ענט-לי) דורך נאכגיעביגקייט, דורך צושטימונג.

com'plicacy *n.* (קאמ'-פלי-קע-סי) דאס זיין קאמפליצירט, פערוויקעלט; א פערוויקעלטער ענין.

com'plicate *v. and a.* (קאמ'-פלי-קייט) קאמפליצירען, פערוויקלען, פערפלאנטערען, פערפלעכטען; קאמפליצירט, פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

com'plicated *a.* (קאמ'-פלי-קיי-טעד) קאמפליצירט, פערוויקעלט, פערפלאנטערט, פערפלאכטען.

com'plicatedness *n.* (קאמ'-פלי-קיי-טעד-נעס) דאס זיין צונויפגעלעגט אדער צונויפגעפלאכטען צוזאמען.

com'plicately *adv.* (קאמ'-פלי-קייט-לי) אויף א קאמפליצירטען, פערוויקעלטען אופן.

com'plicateness *n.* (קאמ'-פלי-קייט-נעס) דאס זיין קאמפליצירט, פערוויקעלט.

complica'tion *n.* (קאמ-פלי-קיי'-שאן) קאמפליצירונג, פערוויקלונג, צונויפפלעכטונג, פערפלאנטערונג.

com'plicative *a.* (קאמ'-פלי-קיי-טיוו) וואס מאכט קאמפליצירט, וואס פערוויקעלט.

complic'ity *n.* (קאמ-פליס'-אי-טי) די מיטשולדיגקייט אין א פערברעכען.
The **complicity** of the prisoners in the crime was established in court.

compli'er *n.* (קאמ-פלאי'-ער) איינער וואס גיט נאך אדער שטימט גלייך איין.

com'pliment *n. and v.* (קאמ'-פלי-מענט) א קאמפלימענט; א לויב; א חניפה; מאכען קאמפלימענטען; לויבען; גראטולירען, בעגליקווינשען.

complimen'tarily *adv.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי-לי) אויף א העפליכען אדער שמייכעלהאפטען אופן.

complimen'tary *a.* (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי) שמייכעלהאפט, חניפה'דיג; העפליך.
You are very complimentary.

complimen'tary col'or (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי קאל'-אר) איינער פון די צוויי קאלירען, וואס ווען זיי ווערען פערבונדען גיבען זיי ארויס א ווייסען קאליר.

complimen'tary tick'ets (קאמ-פלי-מענ'-טע-רי טיק'-עטס) פרייע בילעטען וואס ווערען געגעבען אוים העפליכקייט.

com'plimenter *n.* (קאמ'-פלי-מענ-טער) א קאמפלימענטען-מאכער, א שמייכלער.

com'pliments of the sea'son (קאמ'-פלי-מענטס אוו טהי סיזון) יום-טוב-גרוס [ווי א כשר'ער פסח, א פרעהליכער יום-טוב, לשנה טובה תכתבו, א גמר חתימה טובה א. ד. ג.].
Accept the compliments of the season from me.

com'plin *n.* (קאמ'-פלין) די לעצטע בייאנאכטיגע תפילה אין קירך.

com'pline *n.* (קאמ'-פלין) ***complin*** ז.

com'plot *n.* (קאמ'-פלאט) א קאמפלאט, א געהיימער בונד, א פערווערונג, א קאנספיראציע.

complot' *v.* (קאמ-פלאט') מאכען א קאמפלאט, מאכען א בונט; זיך פעראייניגען געגען אימעצען אין געהיים; מאכען א פערשווערונג אדער א קאנספיראציע.

complot'ment *n.* (קאמ-פלאט'-מענט) דאס מאכען א קאמפלאט, פערשווערונג אדער קאנספיראציע.

complot'ter *n.* (קאמ-פלאט'-ער) א פערשווערער, א קאנספיראטאר, א קאמפלאט-מאכער.

complot'tingly *adv.* (קאמ-פלאט'-אינג-לי) דורך א פערשווערונג, דורך א קאמפלאט אדער קאנספיראציע.

comply' *v.* (קאמ-פלאי') נאכגעבען; טהאן איינעמס וואונש; פאלגען.
I shall comply with your request and will send you a copy of my last article.

com'po *n.* (קאמ'-פאו) די צוזאמענזעצונג [פון פערשיעדענע שטאפען]; מינק [אזא צונויפמישונג פון פערשיעדענע שטאפען מיט וואס מען טינקעוועט ווענד אדער סטעליעס].

compo'né *a.* (קאמ-פאו'-נע) ***componed*** ז.

componed' *a.* (קאמ-פאונד') צונויפגעשטעלט פון קליינע קוואדראטען אין צוויי פארבען [וועגען הערבען אדער שילדען].

compo'nency *n.* (קאמ-פאו'-נען-סי) די צונויפזעצונג, דער בעשטאנד.

com'ponend *n.* (קאמ'-פא-נענד) עטוואס וואס איז צונויפגעשטעלט אדער צונויפגעזעצט.

compo'nent *n. and a.* (קאמ-פאו'-נענט) א בעשטאנדטייל, איינער פון די גרונד-טיילען פון וועלכע עפעס איז צוזאמענגעזעצט; וואס איז א בעשטאנדטייל.
Oxygen is a component part of water.

componen'tal *a.* (קאמ-פא-נען'-טעל) וואס איז שייך צו א בעשטאנדטייל.

compo'nent of a force (קאמ-פאו'-נענט אוו ע פאורס) א קראפט-קאמפאנענט [אן אויסדרוק אין דער מעכאניק פאר דעם בעשטאנדטייל פון א רעזולטירענדער קראפט].

comport' *v.* (קאמ-פאורט') איינשטימען; פאסען; זיין צוגעפאסט; זיך בענעהמען, זיך אויפפיהרען.

compor'table *a.* (קאמ-פאור'-טעבל) וואס שטימט איין; וואס איז צוגעפאסט.

comport'ment *n.* (קאמ-פאורט'-מענט) אויפפיהרונג, בענעהמונג.

compose' *v.* (קאמ-פאוז') צוזאמענזעצען; פערפאסען; ברייננגען אין ארדנונג; בערוהיגען; שליכטען; זעצען [דרוקשריפט]; צונויפשטעלען דעם זאץ [אין דרוקעריי]; קאמפאנירען.

composed' *a.* (קאמ-פאוזד') רוהיג; געלאסען; געזעצט, ערנסט.

compo'sedly *adv.* (קאמ-פאו'-זעד-לי) אויף א רוהיגען, געלאסענעם אופן; מיט ערנסט, מיט געזעצטקייט.

compo'sedness *n.* (קאמ-פאו'-זעד-נעס) געלאסענהייט, רוהיגקייט, געזעצטקייט.

composed' of (קאמ-פאוזד' אוו) צוזאמענגעזעצט פון..., בעשטעהט פון...
Water is composed of oxygen and hydrogen.

compose' one's mind (קאמ-פאוז' וואנס מאינד) זיך בערוהיגען.

compose' one's self (קאמ-פאוז' וואנס סעלף) זיך פאסען; זיך בערוהיגען.

compo'ser *n.* (קאמ-פאו'-זער) א קאמפאזיטאר, א פערפאסער פון מוזיק; א צוזאמענשטעלער; א בערוהיגער, א שליכטער פון שטרייטיגקייטען.

compo'sing *n. and a.* (קאמ-פאו'-זינג) דאס זעצען [פון שריפט אין א דרוקעריי], דאס צונויפשטעלען דעם זאץ [אין דרוקעריי]; דאס פערפאסען; דאס צונויפשטעלען; בערוהיגענד.

compo'sing draught (קאמ-פאו'-זינג דרעפט) א בערוהיגענדער געטראנק.

compo'sing-frame *n.* (קאמ-פאו'-זינג-פריים) דער ראהם אין וועלכען עס איז אריינגעשטעלט דער שריפט-קאסטען [אין א דרוקעריי].

compo'sing-machine' *n.* (קאמ-פאו'-זינג-מע-שין') א שריפט-זעץ-מאשין.

compo'sing-room *n.* (קאמ-פאו'-זינג-רוהם) דאס צימער אין א דרוקעריי, וואו דער זאץ ווערט צונויפגעשטעלט און פארטיג געמאכט צום דרוקען.

compo'sing-rule *n.* (קאמ-פאו'-זינג-רוהל) די זעץ-ליניע [א מעשענע אדער שטאלענע דינע ליניע וואס ווערט בענוצט פון האנד-שריפט-זעצער ביים צונויפשטעלען די שורות].

compo'sing-stand *n.* (קאמ-פאו'-זינג-סטענד) ***composing-frame*** ז.

compo'sing-stick *n.* (קאמ-פאו'-זינג-סטיק) דער ווינקעל-האקען [אזא קליינער אייזערנער ראהם וואס ווערט בענוצט פון האנד-שריפט-זעצער ביים זעצען שורות].

Composing Stick

Compos'itæ *n.* (קאמ-פאז'-אי-טי) דער מין פלאנצען וואס זייערע בליהונגען זעהען אויס ווי זיי וואלטען בעשטעהן פון פיעלע קליינע בלומען [דאס איז דער פערשפרייטעסטער פלאנצען מין אין דער וועלט, ער צעהלט זיך ביז 10 טויזענד ארטען].

compos'ite *a. and n.* (קאמ-פאז'-איט) צוזאמענגעזעצט [פון טיילען]; עטוואס וואס איז צוזאמענגעזעצט פון טיילען.

compos'ite arch (קאמ-פאז'-איט ארטש) א רונדונג פון א געביידע וואס איז צונויפגעשטעלט פון מעהרערע קרייזען.

compos'ite flow'ers (קאמ-פאז'-איט פלאו'-ערז) אזא מין בלומען וואס זייערע בליהונגען זעהען אוים ווי זיי וואלטען בעשטעהן פון פיעלע קליינע בלומען.

compos'ite joint (קאמ-פאז'-איט דזשאינט) א געלענק וואס ערלויבט צו מאכען אי האריזאנטאלע אי ווערטיקאלע בעוועגונג.

compos'ite num'bers (קאמ-פאז'-איט נאמ'-בערז) צאהלען וועלכע קענען צוטיילט ווערען אהן א רעסט פון אנדערע צאהלען, וועלכע זיינען העכער אלס 1. צ. ב. די צאהלען 4, 6, 8, 9, א. ז. וו. די צאהל 3 אדער 7 א. ד. ג. געהערען אלזא ניט צו אזעלכע צאהלען.

compos'ite pho'tograph (קאמ-פאז'-איט פאו'-טא-גרעף) א בילד צוזאמענגעשטעלט פון עטליכע פאטאגראפישע בילדער.

composi'tion *n.* (קאמ-פא-זיש'-אן) א קאמפאזיציאן [א מוזיקאלישע פערפאסונג]; א צוזאמענזעצונג; א צוזאמענגעזעצטע זאך; א פערפאסונג; אן אויפזאץ; א דרוק-זאץ.

composi'tion cloth (קאמ-פא-זיש'-אן קלאטה) לייוואנד וואס איז דורכגענומען מיט אזא שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער.

composi'tion deed (קאמ-פא-זיש'-אן דיעד) אן אויסגלייך אבמאך צווישען א קרעדיטאר און זיין דעביטאר [מלוה און לוה].

composi'tion met'al (קאמ-פא-זיש'-אן מעט'-על) א מעטאל וואס איז צוזאמענגעזעצט פון קופער, צינק א. ד. ג.; מעש.

compos'itive *a.* (קאמ-פאז'-אי-טיוו) צוזאמענזעצענד; צוזאמענגעזעצט.

compos'itor *n.* (קאמ-פאז'-אי-טאר) א זעצער אין א דרוק, א שריפטזעצער; א זעצער וואס שטעלט צונויף דעם זאץ אין עמודים; א זעץ-מאשין [אין א דרוקעריי].

com'pos men'tis (קאמ'-פאס מענ'-טיס) מיט א קלארען קאפ.

com'post *n. and v.* (קאמ'-פאוסט) קאמפאסט [א צוזאמענמישונג פון פערשיעדענע זאכען, וואס דיענט צו בעמיסטיגען א פעלד]; בעמיסטיגען א פעלד מיט קאמפאסט.

compo'sure *n.* (קאמ-פאו'-זשור) דאס צוזאמענזעצען, א צוזאמענזעצונג; געזעצטקייט, ערנסטקייט; רוהיגקייט.

compota'tion *n.* (קאמ-פא-טיי'-שאן) דאס טרינקען אדער שכור'ען צוזאמען.

com'pote *n.* (קאמ'-פאוט) קאמפאט [געקאכטע פרוכט].

compotier' *n.* (קאמ-פאו-טי-איי') א גלעזערנע כלי אין וועלכער מען האלט קאמפאט.

com'pound *a. and n.* (קאמ'-פאונד) צוזאמענגעזעצט, צוזאמענגעמישט; א פראדוקט פון צוזאמענגעמישטע מאטעריאלען; אן ארומגעצאמטער הויף מיט אלע זיינע געביידען [אין אסט-אינדיען].

compound' *v.* (קאמ-פאונד') צוזאמענ-

זעצען, פערבינדען, צוזאמענמישען; קוימען צו א פשרה אין א מחלוקה; קומען צו א פערשטענדיגונג דורך אן אבמאך וועגען קויפען סחורות אויף א נידעריגערען פרייז אדער ארונטערלאזען א געוויסע סומע פון א חוב; אויסבילדען, גרינדען, פארמירען.

compoun'dable *a.* (קאמ-פאונ'-רעבל) וואס מען קען צוזאמענמישען.

com'pound addi'tion (קאמ'-פאונד ע-דיש'-אן) געמישטער חבור, א חבור פון צוויי אדער מעהרערע פערשיעדענע זאכען פון איין ארט צ. ב. פון ארשין, פוס און צאלל.

compoun'der *n.* (קאמ-פאונ'-דער) א צוזאמענזעצער, צוזאמענמישער.

com'pound frac'tion (קאמ'-פאונד פרעק'-שאן) א ברוך=צאהל פון א ברוך=צאהל, ווי צ. ב. א העלפט פון צוויי דריטעל.

com'pound in'terest (קאמ'-פאונד אינ'-טער-עסט) פראצענט אויף פראצענט.

com'pound met'al (קאמ'-פאונד מעט'-על) די לעגירונג [א צוזאמענשמעלצונג פון צוויי אדער עטליכע מעטאלען].

com'pound num'ber (קאמ'-פאונד נאמ'-בער) א צאהל וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון צוויי אדער עטליכע זאכען פון דעם זעלבען ארט, ווי למשל, 3 שטונדען מיט 30 מינוט מיט 40 סעקונדען.

com'pound ra'tio (קאמ'-פאונד ריי'-שיאו) א צוזאמענגעזעצטע פערהעלטנים פון צאהלען, ד. ה. א פראפארציאן, וועלכע בעקומט זיך פון כפל'ען צוויי אדער עטליכע אנדערע פראפארציאנען, ווי למשל, די פערהעלטנים פון 6 צו 15 בעקומט זיך פון כפל'ען די פראפארציאנען 2 צו 3 און 3 צו 5. [(3:5)×(2:3)=6:15].

com'pound screw (קאמ'-פאונד סקרוה) א קאמבינירטע שרויף [א שרויף וואס איהר שרויבענגאנג איז פערשיעדענארטיג: אדער דער שרויבענגאנג איז אין איין ארט דינער און אין דעם צווייטען דיקער, אדער ער געהט אין איין ארט רעכטס און אין דעם אנדערען ארט לינקס].

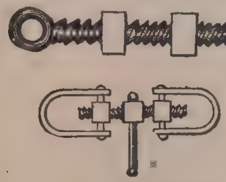

Compound Screws

com'pound sen'tence (קאמ'-פאונד סענ'-טענס) א צוזאמענגעזעצטער זאץ [א זאץ, וועלכער איז צוזאמענגעשטעלט פון צוויי אדער עטליכע גראמאטיקאליש זעלבסטשטענדיגע זעצע, ווי למשל, די זון איז אויפגעגאנגען, עס איז געווארען ליכטיג און עס האט זיך אנגעהויבען דער טאג].

com'pound word (קאמ'-פאונד הוואירד) א צוזאמענגעזעצט ווארט [א ווארט וואס איז צוזאמענגעזעצט פון צוויי אדער עטליכע ווערטער, ווי למשל, אונטער=געהן, דאמפף=מאשין א. ד. ג.].

comprehend' *v.* (קאמ-פרי-הענד') צוזאמענפאסען, ענטהאלטען; בעגרייפען.
Mathematics is a subject which many find difficult to **comprehend**.

comprehen'der *n.* (קאמ-פרי-הענ'-דער) דער וואס פאסט ארום; דער וואס בעגרייפט.

comprehen'dible *a.* (קאמ-פרי-הענ'-דיבל) ז. *comprehensible*

comprehensibil'ity *n.* (קאמ-פרי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס זיין פערשטענדליך אדער בעגרייפליך.

comprehen'sible *a.* (קאמ-פרי-הענ'-סיבל) בעגרייפליך; פערשטענדליך.

comprehen'sibleness *n.* (קאמ-פרי-הענ'-סיבל-נעס) בעגרייפליכקיים; דאס קענען זיין בעגרייפליך.

comprehen'sibly *adv.* (קאמ-פרי-הענ'-סי-בלי) פערשטענדליך; אויף א בעגרייפליכען שטייגער.

comprehen'sion *n.* (קאמ-פרי-הענ'-שאן) דאס בעגרייפען; דאס אומפאסען; די פעהיגקייט צו בעגרייפען; די השגה; אין לאגיק — די סומע פון אלע אייגענשאפטען, וועלכע ענטהאלטען זיך אין בעגריף וועגען א געוויסער זאך, ווי למשל, אין בעגריף "מענש" ענטהאלטען זיך די אייגענשאפטען: שכל, געפיהל, זיטליכקייט א. ז. וו.

comprehen'sive *a.* (קאמ-פרי-הענ'-סיוו) אומפאסענד; וואס קען פיעל אומפאסען אדער ענטהאלטען; וואס קען פערשטעהן אדער בעגרייפען.

comprehen'sively *adv.* (קאמ-פרי-הענ' סיוו-לי) דורך בעגרייפען, פערשטעהן אדער אומפאסען.

comprehen'siveness *n.* (קאמ-פרי-הענ'-סיוו-נעס) די פעהיגקייט פיעל צו בעגרייפען אדער צו ענטהאלטען.

compress' *v.* (קאמ-פרעס') צוזאמענדריקען; צונויפפרעסען.

com'press *n.* (קאמ'-פרעס) א קאמפרעס; אן אינסטרומענט צוזאמענצופרעסען זאכען.

compressed' *a.* (קאמ-פרעסט') צוזאמענגעדריקט, צונויפגעפרעסט.

compressed' air (קאמ-פרעסט' עהר) צונויפגעפרעסטע לופט [דיענט אלס טרייבקראפט אין א מאשין אנשטאט דאמפף א. ד. ג.]

compressed'-air en'gine (קאמ-פרעסט'-עהר ענ'-דזשין) א מאשין וואס ווערט געטריבען דורך צונויפגעפרעסטע לופט [אנשטאט דאמפף א .ד. ג.].

compressed' type (קאמ-פרעסט' טאיפ) א געוויסער סארט שמאלער דרוק=שריפט.

compressibil'ity *n.* (קאמ-פרעס-אי-ביל'-אי טי) צוזאמענדריקבארקייט, דאס קענען זיין צוזאמענגעדריקט.

compress'ible *a.* (קאמ-פרעס'-איבל) צוזאמענדריקבאר, וואס מען קען צוזאמענדריקען.

compress'ibleness *n.* (קאמ-פרעס'-איבל-נעס) ז. *compressibility*

compressicau'date *a.* (קאמ-פרעס-אי-קאה'-דייט) מיט א צוזאמענגעדריקטען עק [ביי געוויסע חיות].

compres'sion *n.* (קאמ-פרעש'-אן) צוזאמענדריקונג; דאס צוזאמענדריקען; דאס זיין צוזאמענגעדריקט.

compress'ive *a.* (קאמ-פרעס'-איוו) צוזאמענדריקענד, וואס קען צוזאמענדריקען.

compress'or *n.* (קאמ-פרעס'-אר) איינער אדער עפעס וואס דריקט צוזאמען; א צונויפפרעסער.

comprise' *v.* (קאמ-פראיז') ענטהאלטען; ארומנעהמען.
The German Empire **comprises** a number of separate states.

comprize' *v.* (קאמ-פראיז') ז. *comprise*

com'promise *n. and v.* (קאמ'-פרא-מאיז) א קאמפראמיס, א פשרה צווישען צוויי שטרייטענדע צדדים, וואו ביידע לאזען עפעס ארונטער פון זייערע פאדערונגען; אן איינפערשטענדנים פון צוויי שטרייטענדע צדדים, אז זייער זאך זאל איבערגעגעבען ווערען צו בוררים; קאמפראמעטירען, מאכען צו שאנד; מאכען א קאמפראמיס, קומען צו א פשרה דורך ארונטערלאזען געוויסע פאדערונגען.

com'promiser *n.* (קאמ'-פרא-מאי-זער) א פשרה=מאכער; דער וואס קאמפראמעטירט.

comp'tant *n.* (קאונ'-טענט) מזומן, בארעס געלד.

comptrol'ler *n.* (קאנ-טראו'-לער) א קאנטראלער, אן אויפזעהער, א רעגולירער, הויפטזעכליך איינער וואס רעגולירט די ביכער און פינאנסען פון דער רעגיערונג.

comptrol'lership *n.* (קאנ-טראו'-לער-שיפ) דאס אמט פון א קאנטראלער.

compul'satory *a.* (קאמ-פאל'-סע-טא-רי) געצוואונגען; געטריבען דורך א קראפט.

compul'sion *n.* (קאמ-פאל'-שאן) צוואנג, נויטיגונג; דאס טרייבען דורך א קראפט.

compul'sive *a.* (קאמ-פאל'-סיוו) צווינגענד; טרייבענד דורך א קראפט.

compul'sively *adv.* (קאמ-פאל'-סיוו-לי) אויף א צווינגענדען אופן; געצוואונגענערהייט.

compul'siveness *n.* (קאמ-פאל'-סיוו-נעס) ז. *compulsion*

compul'sorily *adv.* (קאמ-פאל'-סא-רי-לי) מיט צוואנג, דורך צוואנג

compul'soriness *n.* (קאמ-פאל'-סא-רי-נעס) דער צוואנג, דאס זיין צווינגענד.

compul'sory *a.* (קאמ-פאל'-סא-רי) צווינגענד; געטריבען דורך א קראפט; אבליגאטאריש.

compunc'tion *n.* (קאמ-פאנק' שאן) געוויסענסביסע, חרטה.

compunc'tionless *a.* (קאמ-פאנק'-שאנ-לעס) אהן געוויסענסביסע; אהן חרטה.

compunc'tious *a.* (קאמ פאנק'-שאס) וואס האט חרטה; פול מיט געוויסענסביסע.

compunc'tiously *adv.* (קאמ-פאנק'-שאס-לי) מיט געוויסענסביסע אדער מיט חרטה.

compurga'tion *n.* (קאמ-פויר-גיי'-שאן) די בעשטעטיגונג מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען'ס שבועה גלויבען [א געוויסע פארם פון דער אלטענגלישער געריכטס=פיהרונג, וואו דער בעשולדיגטער פלעגט האבען רעכט צו ברייגנען צוועלף בעקאנטע פערזאן וועלכע פלעגען שווערען, אז מען קען גלויבען דעם אנגעקלאגטען'ס שבועה וועגען זיין אונשולד און דערמיט פלעגט מען איהם בעפרייען].

com'purgator *n.* (קאמ'-פויר-גיי-טאר) איינער וואס בעשטעטיגט אונטער א שבועה אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען.

compurgato'rial *a.* (קאמ-פויר-גע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו דער בעשטעטיגונג מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען אין זיין אונשולד.

compur'gatory *a.* (קאמ-פויר'-גע-טא-רי) וואס איז שייך צום עדות, וועלכער בעשטעטיגט מיט א שבועה, אז מען קען דעם אנגעקלאגטען גלויבען אין זיין אונשולד.

computabil'ity *n.* (קאמ-פיו-טע-ביל'-אי-טי) די אייגענשאפט פון קענען צוזאמענגערעכנט אדער געצעהלט ווערען.

compu'table *a.* (קאמ-פיו'-טעבל) וואס מען קען צוזאמענרעכנען אדער צעהלען.

computa'tion *n.* (קאמ-פיו-טיי'-שאן) צוזאמענרעכנונג; צעהלונג; די סומע, וואס האט זיך בעקומען פון צוזאמענרעכנונג אדער צונויפצעהלונג.

compute' *v.* (קאמ פיוט') צוזאמענרעכנען, צעהלען.

compu'ter *n.* (קאמ-פיו'-טער) דער צוזאמענרעכנער.

com'rade *n.* (קאמ'-רעד) א קאמעראד, א חבר, א גענאסע.

com'radeship *n.* (קאמ'-רעד-שיפ) חבר'שאפט; דאס זיין א קאמעראד.

con *n., v. and adv.* (קאן) לערנען אויף אויסווענדיג; נאכדענקען; פיהרען א שיף; די פאזיציאן אין וועלכע דער וואס פיהרט א שיף געפינט זיך; געגען [פון ווארט *contra*].

con amo're (קאן א-מאו'-ריי) מיט ליעבע, מיט געפיהל, הארציג.

cona'tion *n.* (קא-ניי'-שאן) דאס שטרעבען צו...; דער פערלאנג.

co'native *a.* (קאו'-נע-טיוו) וואס איז שייך צום שטרעבען אדער צום פערלאנג.

cona'tus *n.* (קא-ניי'-טאס) די שטרעבונג; דאס שטרעבען פון א קערפער אין א געוויסער ריכטונג.

concat'enate *v. and a.* (קאן-קעט'-ע-נייט) פערקייטלען, צוזאמענקייטלען; צוזאמענגעקייטעלט, פערבונדען איינע מיט די אנדערע.

concatena'tion *n.* (קאן-קעט-ע-ניי'-שאן) פערקייטלונג, צוזאמענקייטונג; א רייה פון זאכען איינע צוזאמענגעקייטעלט מיט די אנדערע.

concava'tion *n.* (קאן-קע-ווי' שאן) דאס מאכען קאנקאוו [אויסגעבויגען פון אינווענינ].

con'cave *a. and n.* (קאנ'-קייוו) קאנקאוו, אויסגעבויגען פון אינווענינ; געוועלביג; א זאך וואס איז אויסגעבויגען פון אינווענינ.

con'cavely *adv.* (קאנ'-קייוו-לי) אויף א קאנקאווען אופן.

con'cave mir'ror (קאנ'-קייוו מיר'-אר) א קאנקאווער שפיגעל [א שפיגעל וואס איז האלב רונד אויסגעבויגען פון אינווענינ].

con'caveness *n.* (קאנ'-קייוו-נעס) דאס זיין קאנקאוו, די אויסגעבויגענקייט פון אינווענינ.

concav'ity *n.* (קאנ-קעוו'-אי-טי) די אויסהוילונג, דאס זיין קאנקאוו [אויסגעבויגען פון ·אינווענינ]; א קאנקאווע אויבערפלעכע.

conca'vo-con'cave *a.* (קאנ-קיי'-וואו-קאנ'-קייוו) קאנקאוו [אויסגעהוילט] פוןביידע זייטען.

conca'vo-con'vex *a.* (קאנ-קיי'-וואו-קאנ'-וועקס) פון איין זייט קאנקאוו און פון דער אנדערער זייט קאנוועקס [האלברונד אריינגעבויגען פון איין זייט און האלב-רונד ארויסגעבויגען פון דער אנדערער זייט].

conceal' *v.* (קאנ-סיעל') פערבארגען, בעהאלטען.

concea'lable *a.* (קאנ-סיע'-לעבל) וואס מען קען פערבארגען אדער בעהאלטען.
There is nothing **concealable** from God.

concealed' *a.* (קאנ-סיעלד') פערבארגען, בעהאלטען, פערדעקט.

concea'ledly *adv.* (קאנ-סיע'-לעד-לי) פערבארגענערהייט, בעהאלטענערהייט.

concea'ledness *n.* (קאנ-סיע'-לעד-נעס) בעהאלטענקייט, פערבארגענקייט.

concea'ler *n.* (קאנ-סיע'-לער) דער פערבארגער; דער וואס בעהאלט.

conceal'ment *n.* (קאנ-סיעל'-מענט) די פערבארגונג, בעהאלטונג; דאס פערדעקען אדער דאס זיין פערדעקט; דער ארט וואו מען קען זיך בעהאלטען.

concede' *v.* (קאנ-סיד') נאכגעבען; אונטערגעבען זיך; אנערקענען אלס א רעכט אדער אלס ריכטיג; דערלאזען א זאך.
Turkey would not **concede** Italy's claim to Tripoli.

conce'ded *a.* ((קאנ-סי'-דעד) ערלויבט; נאכגעגעבען; אנערקענט אלס א רעכט אדער ריכטיג.
He **conceded** many privileges to the people.

conce'dedly *adv.* (קאנ-סי'-דעד-לי) לויט דער נאכגעבונג; לויט דער אנערקענונג אלס גערעכט אדער ריכטיג.

conce'der *n.* (קאנ-סי'-דער) דער וואס גיט נאך; דער וואס אנערקענט אלס גערעכט אדער ריכטיג.

conceit' *n.* (קאנ-סיט') איינבילדונג; א צו הויכע מיינונג איבער זיך; א פאנטאסטישע איינבילדונג, א פאנטאסטישער פערלאנג; א וויץ, א שארפזיניגער געדאנק; א מאדנער ארטיקעל אדער צייכנונג; די בעגרייפונגס-קראפט; יעדע זאך וואס מען קען בעגרייפען אדער פערשטעהן.

concei'ted *a.* (קאנ-סי'-טעד) איינגעבילדעט; מיט א צו הויכע מיינונג איבער זיך; פול מיט פאנטאסטישע אידעען אדער פערלאנגען.

concei'tedly *adv.* (קאנ-סי'-טעד-לי) דורך איינבילדונג; עגאאיסטיש, האלטענדיג זעהר שטארק פון זיך אליין.
He speaks **conceitedly** of his actions.

concei'tedness *n.* (קאנ-סי'-טעד-נעס) דאס האלטען זעהר פיעל פון זיך אליין; דאס איינבילדען זיך.

conceivabil'ity *n.* (קאנ-סיע-ווע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו בעגרייפען אדער פערשטעהן אן עניין.

concei'vable *a.* (קאנ-סיע'-וועבל) בעגרייפליך, דענקבאר.
It is **conceivable** that war should be abolished.

concei'vableness *n.* (קאנ-סיע'-וועבל-נעס) בעגרייפליכקייט; דענקבארקייט.

concei'vably *adv.* (קאנ-סיע'-ווע-בלי) דורך בעגרייפען; אויף א דענקבארען אופן.

conceive' *v.* (קאנ-סיעוו') בעגרייפען, פאסען א זאך; מאכען זיך א פארשטעלונג אדער בעשאפען אן אידעע וועגען עפעס; דורכגעדרונגען ווערען מיט אן אידעע אדער געפיהל; פארמולירען אדער אויסדריקען אין ווערטער א געוויסע זאך; ווערען בעפרוכטעט, שוואנגער ווערען; האלטען עפעס פאר ריכטיג; מיינען, דענקען; אויסבילדען אלס א פרוכט, אנהויבען צו ענטוויקלען אין מוטער'ס בויך.

concei'ver *n.* (קאנ-סיע'-ווער) דער וואס בעגרייפט; דער וואס מאכט זיך א פארשטעלונג.

concei'ving *n.* (קאנ-סיע'-ווינג) דאס בעגרייפען; דאס בעפרוכטען זיך, דאס שוואנגער ווערען.

concen'ter *v.* (קאנ-סענ'-טער) קאנצענטרירען, קומען אדער ברייגגען צו אן אלגעמיינעם פונקט; צוזאמענקומען אין איין פונקט.

con'centrate *v., a. and n.* (קאנ'-סענ-טרייט) קאנצענטרירען, צוזאמענברייגגען אין איין פונקט; מאכען שטארקער, געדיכטער; אין כעמיע — מאכען שטארקער אדער ריינער, דערווייטערענדיג די וויכטיגע ניט וויכטיגע עלעמענטען; אין בערגארבייט — אבטיילען דאס מעטאל אדער ערץ פון די ערד און שטיינער, מיט וועלכע דאס ווערט צוזאמען אויסגעגראבען; געבראכט געווארען צו א שטארקערען אדער ריינערען צושטאנד; דאס וואס איז געבראכט געווארען צו א שטארקערען אדער ריינערען צושטאנד.

con'centrated *a.* (קאנ'-סענ-טריי-טעד) קאנצענטרירט, געבראכט געווארען צו איין אלגעמיינעם פונקט; שטארקער אדער ריינער געווארען דורך א כעמישע קאנצענטרירונג.

concentra'tion *n.* (קאנ-סענ-טריי'-שאן) דאס קאנצענטרירען, דאס ברייגגען צו איין פונקט; צוזאמענדרענגונג; די כעמישע קאנצענטרירונג [דאס פערשטארקען די אייגענשאפטען פון א געוויסען כעמישען פראדוקט דורך דערווייטערען די וויכטיגע, ניט וויכטיגע עלעמענטען]; דאס אבטיילען פון אויסגעגראבענע מעטאלען די שטיקער ערד אדער שטיין, מיט וועלכע זיי זיינען בעהעפט.

concen'trative *a.* (קאנ-סענ'-טרע-טיוו) וואס האט א נייגונג צו קאנצענטרירען אדער צוזאמענברייגגען אין איין פונקט; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך קאנצענטרירונג.

concen'trativeness *n.* (קאנ-סענ'-טרע-טיוו-נעס) קאנצענטרירונג; די פעהיגקייט אדער קראפט צו ברייגגען צו איין פונקט אדער זיך קאנצענטרירען.

con'centrator *n.* (קאנ'-סענ-טריי-טאר) א קאנצענטרירער, איינער אדער עפעס וואס ברייגגט צוזאמען אין איין פונקט; א דראט אדער אן אנדער זאך, וואס האלט צוזאמען די קויל און די פאטראנע, כדי דער שאס פון ביקס זאל זיין א ווייטערער און שטארקערער; די מאשין וועלכע טיילט אב ערץ [אויסגעגראבענע רויהע מעטאלען] פון דער ערד און שטיינער, מיט וועלכע זי איז צוזאמענגעוואקסען.

concen'tre *v.* (קאנ-סענ'טר) ז. *concenter*.

concen'tred gra'vy (קאנ-סענ'-טערד גריי'-ווי) שטארק איינגעקאכטע פלייש-זופ.

concen'tric *a.* (קאנ-סענ'-טריק) קאנצענטריש, האבענדיג א געמיינשאפטליכען מיטעלפונקט, ווי למשל, א רייה קרייזען, וועלכע רינגלען ארום איין מיטעלפונקט.

concen'trical *a.* (קאנ-סענ'-טרי-קעל) ז. *concentric*.

concen'trically *adv.* (קאנ-סענ'-טרי-קעל-אי) אויף א קאנצענטרישען אופן. ז. *concentric*.

concentric'ity *n.* (קאנ-סענ-טריס'-אי-טי) דאס זיין קאנצענטריש, דאס האבען איינעם און דעמזעלבען מיטעלפונקט.

con'cept *n.* (קאנ'-סעפט) אן אלגעמיינער בעגריף [ווי למשל, "א פיער-פיסיגע חיה" איז אן אלגעמיינער בעגריף, וועלכער שליסט איין אלע חיות וואס האבען פיער פיס].

concep'tacle *n.* (קאנ-סעפ'-טעקל) דאס וואס ענטהאלט עפעס, א כלי; די שיסעלע ביי געוויסע פלאנצען.

concep'tion *n.* (קאנ-סעפ'-שאן) דאס

בעגרייפען; די פעהיגקייט אויסצובילדען אלגעמיינע בעגריפע; א בעגריף, אן אידעע, א מיינונג; א פלאן; אן ערפינדונג; דאס בעפרוכטען זיך אדער שוואנגער ווערען; דער אנהויב פון לעבענס=ענטוויקלונג ביי א קינד אין מוטער׳ס בויך; דער אנהויב, די ערשטע שטופע פון ענטוויקלונג.

concep'tionalist *n.* (קאנ-סעפ׳-שאנ-על-איסט) אן אנהענגער פון דער קאנצעפציאנאליסטישער לעהרע. ז. ***conceptualism***

concep'tionist *n.* (קאנ-סעפ׳-שאנ-איסט) ז. ***conceptionalist***

concep'tive *a.* (קאנ-סעפ׳-טיוו) וואס קען בעגרייפען; וואס קען בעפרוכטעט ווערען.

concep'tual *a.* (קאנ-סעפ׳-טשו-על) וואס איז שייך צו א,בעגריף.

concep'tualism *n.* (קאנ-סעפ׳-טשו-על איזם) די פסיכאלאגישע לעהרע אז די קלאסען=נעמען [ווי מין, חיה א. ד. ג.] זיינען ניט בלויז נעמען, נאר זיי זיינען אידעען, וועלכע עקזיסטירען ווירקליך אין געדאנק, כאטש אויסערן געדאנק, אלס געגענשטענדע עקזיסטירען זיי ניט. [דיזע לעהרע טרעט ארויס אלס נעגענזאץ צום נאמינאליזם, וועלכער בעהויפטעט אז די קלאסען=נעמען זיינען בלויז נעמען, און צום רעאליזם, וועלכער בעהויפטעט אז די קלאסען=נעמען זיינען ווירקליכע געגענשטענדע].

concep'tualist *n.* (קאנ-סעפ׳-טשו-על-איסט) דער אנהייננער פון דער קאנצעפציאנאליסטישער לעהרע. ז. ***conceptualism***.

conceptualis'tic *a.* (קאנ-סעפ-טשו-ע-ליס׳-טיק) וואס איז שייך צו דער קאנצעפציאנאליסטישער לעהרע. ז. ***conceptualism***

concern' *v. and n.* (קאנ-סוירן׳) האבען א שייכות צו עפעס; נוגע זיין אדער בעלאנגען צו אימעצען; זיין וויכטיג פאר עפעס אדער פאר אימעצען; פעראינטערעסירען זיך אדער אבגעבען זיך מיט א זאך; בעאונרוהיגען זיך וועגען עפעס; א וויכטיגע זאך, אן עניין, אן עסק; אונרוהיגקייט אדער זארג וועגען עפעס; א געשעפט; א גרויסע, שווערע זאך.

concerned' *a.* (קאנ-סוירנד׳) בעקימערט, פעראינטערעסירט; בעטראפען.

He is much **concerned** over his failure to hear from his brother.

concer'nedly *adv.* (קאנ-סויר׳-נעד-לי) בנוגע צו עפעס; מיט אונרוהיגקייט.

concerned' par'ties (קאנ-סוירנד׳ פאר׳ טיעז) די פעראינטערעסירטע צדדים.

concer'ning *prep.* (קאנ-סויר׳-נינג) אין בעצוג צו; וואס איז שייך צו; וואס בעטרעפט; וועגען.

Concerning your inquiry, I beg to state as follows.

concern'ment *n.* (קאנ-סוירנ׳-מענט) אינטערעס, עסק, אנגעלעגענהייט; בעציהונג; זארג, בעקימערונג; טיילנאהמע; וויכטינקייט.

con'cert *n.* (קאנ׳-סערט) א קאנצערט, א מוזיקאלישע אונטערהאלטונג; א הארמאניע; אן איבעראיינשטימונג; אן אברייד.

concert' *v.* (קאנ-סוירט׳) אברעדען, בעשפרעכען; מאכען א פלאן; געבען אן עצה; איינריכטען.

concertan'te *a. and n.* (קאנ-טשייר-טאנ׳-טע) הארמאניש; א מוזיק=שטיק וואס איז פאסענד פאר א קאנצערט; א מוזיק=שטיק פאר צוויי אדער מעהר סאלא שטימען אדער אינסטרומענטען מיט דער בעגלייטונג פון ארקעסטער אדער אהן זיין בעגלייטונג.

concertan'te parts (קאנ-טשייר-טאנ׳-טע פארטס) די סאלא טיילען אין א קאנצערט.

concer'tative *a.* (קאנ-סויר׳-טיי-טיוו) וואס זוכט זיך רק צו קריעגען.

concer'ted *a.* (קאנ סויר׳-טעד) נעגענזייטיג איבעראיינגעשטימט; געמאכט א פלאן; געבראכט אין בעציהונג; פערבונדען דורך א פלאן, וואו יעדער איינציגער האט א געוויסען טייל ארבייט וואס פיהרט צום צוועק; איינגעארדנעט אין טיילען פאר איינציגע שטימען אדער אינסטרומענטען [ביי א קאנצערט].

con'cert-grand *n.* (קאנ׳-סערט-גרענד) א גרויסע פארטאפיאנא פאר דער בענוצונג אין א גרויסען קאנצערט=זאאל.

concerti'na *n.* (קאנ-סער-טי׳-נע) א קאנצערטינא [אזא מוזיקאלישער זעקסקאנטיגער אינסטרומענט עהנליך צו א הארמאניקע].

concerti'no *n.* (קאנ-טשייר-טי׳-נאו) א קליינער קאנצערט.

concer'tion *n.* (קאנ-סויר׳-שאן) אן איינארדנונג, א צופאסונג.

con'cert-mas'ter *n.* (קאנ׳-סערט-מעס׳-טער) א קאנצערט=מייסטער, א קאפעל=מייסטער; דער ערשטער פידעל=שפיעלער אין א קאנצערט.

concert'ment *n.* (קאנ-סוירט׳-מענט) ז. ***concertion***

con'cert-mu'sic *n.* (קאנ׳-סערט-מיו׳-זיק) קאנצערט=מוזיק.

concer'to *n.* (קאנ-טשייר׳-טאו) ז. ***concertante***

con'cert-piece *n.* (קאנ׳-סערט-פיעס) א מוזיק=שטיק פאר א קאנצערט.

con'cert-pitch *n.* (קאנ׳-סערט-פיטש) קאמערטאן, שטימגאפעל.

conces'sion *n.* (קאנ-סעש׳-אן) א קאנצעסיאן, א בעוויליגונג פון א פריווילעגיע; אן ערלויבניס; נאכגעבונג.

The Americans have secured some valuable **concessions** in China.

conces'sionary *a. and n.* (קאנ-סעש׳-אנ איי-רי) 1. געבענדיג אן ערלויבניס; געבענדיג א קאנצעסיאן; נאכגעבענדיג; בעוויליגענדיג; 2. איינער וואס האט בעקומען א קאנצעסיאן אדער אן ערלויבניס.

2. He is **concessionary** of the privilege to keep a hotel in the park.

conces'sioner *n.* (קאנ-סעש׳-אנ-ער) איינער וואס האט בעקומען אדער פערלאנגט א קאנצעסיאן.

conces'sionist *n.* (קאנ-סעש׳-אנ-איסט) איינער וואס מאכט אדער איז צו גונסטען פון מאכען קאנצעסיאנען.

conces'sive *a.* (קאנ-סעס׳-איוו) נאכגעבענד, ערלויבענד, בעוויליגענד; קאנצעסיוו [אין בעצוג צו א גראמאטיקאלישען זאץ וואס ענטהאלט א בעדינגונג, וועלכע ענדערט ניט דעם רעזולטאט], צ. ב.

He may slay me, yet will I trust him.

conces'sively *adv.* (קאנ-סעס׳-איוו-לי) מיט בעוויליגונג; דורך ערלויבניס.

concet'to *n.* (קאנ-טשעט׳-א) א וויץ; א וויציגער איינפאל אדער אויסדרוק.

conch *n.* (קאנק) א מושעל; א גרויסער ים=מושעל; אזא טרומייט וואס האט די פארם פון א ים=מושעל; דער אויער=מושעל [דער אויסערער טייל פון אויער].

con'cha *n.* (קאנ׳-קע) דער אויער=מושעל [דער אויסערער טייל פון אויער]; דאס ביינדעל אין נאז, וואס איז עהנליך צו א מושעל.

con'chifer *n.* (קאנ׳-קי-פער) אזא מושעל-טהיער [א חיה׳לע וואס איז בעדעקט מיט א שאלעכץ].

conchif'erous *a.* (קאנ-קיפ׳-ע-ראס) וואס האט א מושעל [וועגען מאלוסקעלען].

con'chiform *a.* (קאנ׳-קי-פארם) וואס האט די פארם פון א מושעל.

con'chite *n.* (קאנ׳-קאיט) א פערשטיינערטער מושעל.

conchit'ic *a.* (קאנ-קיט׳-איק) וואס בעשטעהט פון מושלען, וואס ענטהאלט מושלען [וועגען מארמאר=שטיין אדער אנדערע שטיינער וואס ענטהאלטען אין זיך מושלען].

con'choid *a. and n.* (קאנ׳-קאיד) וואס איז אויסגעבויגען אזוי ווי א מושעל; א געוויסע געבויגענע מאטעמאטישע ליניע.

conchoi'dal *a.* (קאנ-קאי׳-דעל) וואס איז אויסגעבויגען ווי א מושעל.

concholog'ical *a.* (קאנ-קא-לאדזש׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען מושלען און מושעל=טהיערע.

conchol'ogist *n.* (קאנ-קאל׳-א-דזשיסט) א קענער אין דער לעהרע וועגען מושלען און מושעל=טהיערע.

conchol'ogy *n.* (קאנ-קאל׳-א דזשי) די לעהרע וועגען מושלען און מושעל=טהיערע.

con'chus *n.* (קאנ׳-קאס) דער קאפ=שארבען: דאס לאך וואו דאס אויג זיצט [ארביט].

conchyla'ceous *a.* (קאנ-קי-ליי׳-שיאס) וואס איז עהנליך צו א מושעל; וואס איז שייך צו א מושעל.

conchylia'ceous *a.* (קאנ-קיל-אי-איי׳-שיאס) ז. ***conchylaceous***

conchyl'iated *a.* (קאנ-קיל׳-אי-איי-טעד) וואס ווערט געמאכט פון מושלען אדער מושעל=טהיערע [וועגען געוויסע פארבען].

conchyliol'ogist *n.* (קאנ-קיל-אי-אל׳-א-דזשיסט) ז. ***conchologist***

conchyliol'ogy *n.* (קאנ-קיל-אי-אל׳-א-דזשי) ז. ***conchology***

conchyl'ious *a.* (קאנ-קיל׳-אי אס) וואס איז שייך צו מושלען.

conchyl'ium *n.* (קאנ-קיל׳-אי-אם) דער מושעל פון א מאלוסקעל.

con'ciator *n.* (קאנ׳-סי-איי-טאר) איינער אויף א גלאז=פאבריק וואס וועגט און טיילט איין די מאטעריאלען, פון וועלכע עס ווערט געמאכט גלאז.

concierge' *n.* (קאנ-סיערזש׳) א שווייצאר [אין א האטעל אדער פריוואט=הויז]; א טהיר=וועכטער [פון א געפענגניס]: א הויז=אויפזעהער.

concierge'rie *n.* (קאנ-סיערזש׳-רי) דאס קאנטאר=צימער פון א הויז=אויפזעהער אדער פון א שווייצאר אין א האטעל.

Concierge'rie *n.* (קאנ-סיערזש׳-רי) א געוויסע געפענגניס אין פאריז.

concil'iar *a.* (קאנ-סיל׳-אי-אר) וואס איז שייך צו א בעראטונג אדער א בעראטונגס=פערזאמלונג.

concil'iary *a.* (קאנ-סיל׳-אי ע רי) ז. ***conciliar***

concil'iate *v.* (קאנ-סיל׳ אי אייט) געווינען, ערווערבען; אויסגלייכען, שלום מאכען.

concil'iating *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טינג) איבערבעטענדיג; שלום מאכענדיג; ערווערבענדיג, געווינענדיג.
His words were **conciliating.**

concilia'tion *n.* (קאנ-סיל-אי-איי'-שאן) איבערבעטונג; אויסגלייכונג; דאס מאכען שלום.

concil'iative *a.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טיוו) וואס גלייכט אויס; וואס בעט איבער; וואס מאכט שלום; וואס איז שייך צו אן אויסגלייך־געריכט.

concil'iator *n.* (קאנ-סיל'-אי-איי-טאר) אן איבערבעטער; א שלום־מאכער.

concil'iatory *a.* (קאנ-סיל'-אי-א-טא-רי) אויסגלייכענדיג, איבערבעטענדיג, שלום־מאכענדיג.

concil'ium *n.* (קאנ-סיל'-אי-אם) א בעראטונג, א בעראטונגס־פערזאמלונג.

concin'nity *n.* (קאנ-סינ'-אי-טי) פאסיגקייט; צוזאמענהאנג; הארמאניע.

concin'nous *a.* (קאנ-סינ'-אס) פאסיג, געשמאקפאל, אנגענעהם, הארמאניש.

concise' *a.* (קאנ-סאיס') קורץ, קורץ געפאסט, אויסגעדריקט אין קורצע ווערטער.
His arguments were **concise.**

concise'ly *adv.* (קאנ-סאיס'-לי) אויף א קורץ געפאסטען אופן; אין קורצע ווערטער.

concise'ness *n.* (קאנ-סאיס'-נעס) דאס זיין קורץ געפאסט, דאס אויסדריקען אין קורצע ווערטער.
The **conciseness** of his arguments won the debate.

conci'sion *n.* (קאנ-סיזש'-אן) ז. *conciseness*.

conclama'tion *n.* (קאנ-קליי-מיי'-שאן) אן אויסרוף; אן אויסגעשריי.

con'clave *n.* (קאנ'-קלייוו) א געשלאסענע פערזאמלונג [א פערזאמלונג וואו זייטיגע ווערען ניט צוגעלאזען]; א פערזאמלונג פון קארדינאלען אויסצואוועהלען א פאפסט; דאס צימער וואו דיא קארדינאלען פערזאמלען זיך צו וועהלען א פאפסט; דאס קארדינאלען־קאלעגיום.

con'clavist *n.* (קאנ'-קלע-וויסט) א גייסטליכער וואס בעדיענט א קארדינאל, וועהרענד ער איז פערנומען ביי דער קארדינאלען־פערזאמלונג וועלכע וועהלט א פאפסט.

conclude' *v.* (קאנ-קלוד') ענדיגען, מסיים זיין; בעשטימען, שליסען, דרינגען; בעשליסען; ענטשיידען; אויפהערען, אבשטעלען; אבשליסען; איינשליסען.

conclu'der *n.* (קאנ-קלו'-דער) איינער וואס בעשליסט אדער ענטשיידעט.

conclu'dible *a.* (קאנ-קלו'-דיבל) וואס קען ענטשיידען אדער בעשלאסען ווערען.

conclu'ding *a.* (קאנ-קלו'-דינג) ענדיגענדיג, שליסענדיג, ציהענדיג א שלוס.

conclu'ding line (קאנ-קלו'-דינג לאין) א קליינע שטריק וועלכע איז בעפעסטיגט צום מיטען פון די שטופען פון א שטריקלייטער אויף א שיף.

conclu'sion *n.* (קאנ-קלו'-זשאן) ענדע, שלוס; בעשלוס; ענטשיידונג; ענד־רעזולטאט.

conclu'sive *a.* (קאנ-קלו'-סיוו) ענטשיידענד; שליסענד, ענדיגענד; וואס פיהרט צו א לאגישען שלוס.

conclu'sive ev'idence (קאנ-קלו'-סיוו עוו'-אי-דענס) אן איבערצייגענדער בעווייז וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען.

conclu'sively *adv.* (קאנ-קלו'-סיוו-לי) אויף אן ענטשיידענדען אופן; דורך אן ענדליכען בעשלוס.

conclu'siveness *n.* (קאנ-קלו'-סיוו-נעס) ענטשיידונגס־קראפט; בעשליסונגס־קראפט; ענטשיידענהייט.
The **conclusiveness** of the proof against the prisoner was undoubted.

conclu'sory *a.* (קאנ-קלו'-סא-רי) ז. *conclusive*.

concoct' *v.* (קאנ-קאקט') צופערדייען; צונויפמישען און פארבערייטען א געריכט אדער געטראנק; מאכען א פלאן.

concoc'ter *n.* (קאנ-קאק'-טער) א פערדייאונגס־מיטעל; איינער וואס מאכט פלענער.

concoc'tion *n.* (קאנ-קאק'-שאן) דאס צונויפמישען אדער פארבערייטען א געריכט אדער געטראנק; א צונויפגעמישטער געריכט אדער געטראנק; די פערדייאונג.

concoc'tor *n.* (קאנ-קאק'-טאר) ז. *concocter*.

concol'or *a.* (קאנ-קאל'-אר) פון איין קאליר; גלייכפערמיג אין קאליר.

concol'orate *a.* (קאנ-קאל'-אר-אייט) וואס האט דעם זעלביגען קאליר.

concol'orous *a.* (קאנ-קאל'-אר-אס) ז. *concolor*.

concom'itance *n.* (קאנ-קאמ'-אי-טענס) דאס זיין צוזאמען אדער אין פערבינדונג מיט אן אנדערען; דאס צוזאמענבעשטעהען; די בעגלייטונג.

concom'itancy *n.* (קאנ-קאמ'-אי-טענ-סי) ז. *concomitance*.

concom'itant *a. and n.* (קאנ-קאמ'-אי-טענט) בעגלייטענד; זייענדיג צוזאמען אדער פערבונדען [מיט אימעצען]; א זאך וואס איז צוזאמען אדער פערבונדען מיט אן אנדערער.

concom'itantly *adv.* (קאנ-קאמ'-אי-טענט-לי) אין בעגלייטונג; אין פערבינדונג.

con'cord *n.* (קאנ'-קארד) הארמאניע, איבעראיינשטימונג [אין מיינונגען, אנזיכטען א. ד. ג.]; די הארמאניע אדער געגענזייטיגע צופאסונג פון זאכען; די הארמאניע פון טענער.

concord' *v.* (קאנ-קארד') הארמאנירען, איבעראיינשטימען; מאכען הארמאניש.

concor'dance *n.* (קאנ-קאר'-דענס) איבעראיינשטימונג; הארמאניע; א קאנקארדאנציע [א בוך, אין וועלכען די ווערטער אדער פסוקים פון געוויסע ווערק זיינען אויסגעשטעלט נאך'ן אלף־בית מיט דער פערצייכנונג פון די ערטער, וואו זיי געפינען זיך, ווי די קאנקארדאנציע פון דער ביבעל].

concor'dant *a.* (קאנ-קאר'-דענט) איבעראיינשטימענד; הארמאנירענד.

concor'dantly *adv.* (קאנ-קאר'-דענט-לי) אויף א הארמאנישען אופן.

concor'dat *n.* (קאנ-קאר'-דעט) א קאנקארדאט, אן אבמאך צווישען א רעגיערונג און דעם פאפסט, אדער צווישען דעם שטאאט און דער קירכע.

concor'dial *a.* (קאנ-קאר'-דזשיעל) הארמאניש.

concor'porate *v.* (קאנ-קאר'-פא-רייט) פערדייען; פעראייניגען אין איין קערפערשאפט.

con'course *n.* (קאנ'-קאורס) א צוזאמענלויף, א געדרענג; א מענגע [זאכען אדער מענשען]; אן אפענער פלאץ וואו מענשען פערזאמלען זיך.

con'crement *n.* (קאנ'-קרי-מענט) א פעסטע מאסע; א צונויפוואקסונג.

concresce' *v.* (קאנ-קרעס') צונויפוואקסען.

concres'cence *n.* (קאנ-קרעס'-ענס) א צוזאמענוואקסונג; דאס וואקסען.

concres'cible *a.* (קאנ-קרעס'-איבל) וואס קען צוזאמענוואקסען.

con'crete *a. and n.* (קאנ'-קריט) פערבונדען אין א פעסטע מאסע; וואס בעשטעהט פון א פעסטער מאסע; א פעסטע מאסע, א קערפערליכע זאך; א געמיש פון זאמד, צעמענט, קליינע שטיינדלעך און אספאלט וועלכע ווערט צונויפגעדריקט אין א פעסטע מאסע; קאנקרעט, ממשות'דיג.

concrete' *v.* (קאנ-קריט') ווערען איין מאסע אדער איין שטיק; פערבינדען אין א פעסטע איינהייטליכע מאסע.

con'cretely *adv.* (קאנ'-קריט-לי) אויף א קאנקרעטען, ממשות'דיגען אופן.

con'creteness *n.* (קאנ'-קריט-נעס) דאס זיין קאנקרעט, ממשות'דיג; דאס זיין א פעסטע, איינהייטליכע מאסע.

con'crete noun (קאנ'-קריט נאון) א נאמען פון א קאנקרעטען, ממשות'דיגען געגענשטאנד.

con'crete num'ber (קאנ'-קריט נאמ'-בער) א בעזאנדערע צאהל [א צאהל וועלכע בעצייכענט א קאנקרעטע זאך, צ. ב. 3 יארד, 5 מענשען א. ד. ג.].

con'crete-press *n.* (קאנ'-קריט-פרעס) א מאשין וואס פרעסט צונויף א געמיש פון זאמד, צעמענט, שטיינדלעך און אספאלט אין שטיקער פעסטער מאסע.

concre'tion *n.* (קאנ-קרי'-שאן) דאס ווערען איין מאסע; א פעסטע מאסע; דאס זיין קאנקרעט, ממשות'דיג.

concre'tional *a.* (קאנ-קרי'-שאנ-על) וואס האט זיך געבילדעט פון א פערבינדונג אין א פעסטער מאסע; וואס איז שייך צו א קאנקרעטע, ממשות'דיגע זאך.

concre'tionary *a.* (קאנ-קרי'-שאנ-ע-רי) ז. *concretional*.

con'cretism *n.* (קאנ'-קרי-טיזם) דאס בעטראכטען אן אבסטראקטע זאך אלס קאנקרעט.

concre'tive *a.* (קאנ-קרי'-טיוו) וואס האט די קראפט צו בילדען פון איינצעלנע טיילען א פעסטע מאסע; וואס פעראורזאכט א פערדיכטונג פון דער מאסע.

concre'tively *adv.* (קאנ-קרי'-טיוו-לי) אויף א פערדיכטענדען אופן; דורך פערדיכטונג פון איינצעלנע טיילען אין א פעסטער מאסע.

concre'tize *v.* (קאנ-קרי'-טאיז) קאנקרעטיזירען, געבען ממשות'דיגעס, בעשטימטעס.

concre'tor *n.* (קאנ-קרי'-טאר) א מאשין וואס פערוואנדעלט סיראפ אין א פעסטע מאסע.

concrimina'tion *n.* (קאנ-קרימ-אי-ניי'-שאן) די מיטבעשולדיגונג.

concu'binage *n.* (קאנ-קיו'-בי-נעדזש) דאס צוזאמענלעבען מיט א פרוי אהן געזעצליכער הייראט; די פרייע הייראט [אהן רעליגיעזע און געזעצליכע פארשריפטען]; דאס זיין א קעבס־ווייב; דאס האלטען א קעבס־ווייב.

concu'binal *a.* (קאנ-קיו'-בי-נעל) וואס איז שייך צו פרייע הייראט; וואס אנבעלאנגט צו האלטען א קעבס־ווייב.

concubina'rian *a.* (קאנ-קיו-בי-ניי'-רי-ען) וואס לעבט מיט א פרוי דורך פרייע הייראט; וואס האט א קעבס־ווייב.

concu'binary *a.* (קאנ-קיו'-בי-ניי-רי) ז. *concubinal*.

con'cubine *n.* (קאנ'-קיו-באין) א קעבס־ווייב.

concu′piscence *n.* (קאנ-קיו′-פּי-סענס) תאוה [פון זנות]; שטארקער חשק; גרויסער אפעטיט.

concu′piscent *a.* (קאנ קיו′-פּי-סענט) תאוה'דיג צו זנות; וואס האט א גרויסען חשק.

concu′piscible *a.* (קאנ-קיו′-פּי-סיבל) וואס האט א תאוה צו זנות; וואס האט גרויס חשק.

concur′ *v.* (קאנ-קויר′) זיך צוזאמענטרעפען [אין כאראקטער, מיינונגען א. ד. ג.]; אינשטימען; פעראייניגען; מיטווירקען; צוזאמענפאלען אין איין טאג [ווי צוויי ימים-טובים].

I concur in your judgment of the matter.

concur′rence *n.* (קאנ-קויר′-ענס) צוזאמענפאלונג, צוזאמענטרעפונג [אין צייט, מיינונגען א. ד. ג.]; איבעראיינשטימונג; מיטווירקונג.

concur′rence of jurisdic′tion (קאנ-קויר′-ענס אוו דזשו-ריס-דיק′-שאן) א געריכטליכע ענטשיידונג וואס קען ארויסגעגעבען ווערען פון צוויי פערשיעדענע געריכטס-אינסטיטוציאנען.

concur′rency *n.* (קאנ-קויר′-ען-סי) ז. *concurrence*

concur′rent *n. and a.* (קאנ-קויר′-ענט) איינשטימענדיג; מיטווירקענדיג; געמיינשאפטליך; פעראייניגט; איינער וואס שטימט איין.

concur′rently *adv.* (קאנ-קויר′-ענט-לי) אויף אן איינשטימענדען אופן; אין געמיינשאפט; אין פעראייניגונג.

concur′rentness *n.* (קאנ-קויר′-ענט-נעס) ז. *concurrence*

concur′rent resolu′tion (קאנ-קויר′-ענט רעז-א-ליו′-שאן) א רעזאלוציאן וועלכע איז אנגענומען געווארען פון אמעריקאנער קאנגרעס [פון רעפרעזענטאנטען-הו׳ז און פון סענאט], וואס דארף ניט די אונטערשריפט פון פרעזידענט; א רעזאלוציאן וועלכע איז אנגענומען געווארען פוןביידע הייזער פון אן ארטיגען פארלאמענט [לעגיסלאטור] אין אמעריקא.

concuss′ *v.* (קאנ-קאס′) שוידערען, טרייסלען; צווינגען, נויטען.

concus′sion *n.* (קאנ-קאש′-אן) שוידערונג, ערציטערונג, טרייסלונג; דאס ערציטערען [ווי פון א צוזאמענשטויס]; א מארך צוטרייסלונג [וואס קומט פון א פאל אדער קלאפ]; דאס ארויספרעסען געלד אדער ווערטה-זאכען דורך צוואנג.

concus′sive *a.* (קאנ-קאס′-איוו) וואס ערציטערט, וואס טרייסעלט אויף; וואס מאכט שוידערען.

concu′tient *a.* (קאנ-קיו′-שי-ענט) וואס קומט פלעצליך אין א צוזאמענשטויס; וואס שטויסט זיך צוזאמען מיט גוואלט.

condemn′ *v.* (קאנ-דעם′) פערדאמען, פעראורטיילען; ערקלערען אלס ווערטהלאז אדער שעדליך.

We must condemn his action as unworthy of him.

condem′nable *a.* (קאנ-דעמ′-נעבל) וואס איז צו פערדאמען אדער צו פעראורטיילען; וואס איז שענדליך; וואס איז צו פעראכטען.

condemn′ a ship (קאנ-דעם′ ע שיפּ) ערקלערען אן אלטע שיף פאר אונטויגליך; קאנפיסקירען א שיף.

condemna′tion *n.* (קאנ-דעמ-ניי′-שאן) 1. פערדאמונג; פעראורטיילונג; בעשטראפונג; 2. קאנפיסקירונג, די צונעהמונג פון פריוואט-אייגענטום פאר קהל'שע צוועקען.

1. Refusal to arbitrate disputes merits **condemnation**. 2. The city **condemned** his land for school purposes.

condem′natory *a.* (קאנ-דעמ′-ניי-טא-רי) פערדאמענד; פעראורטיילענד.

condemned′ *a.* (קאנ-דעמד′) 1. פערדאמט, פעראורטיילט; 2. ערקלערט געווארען אלס ווערטהלאז אדער שעדליך.

2. A load of **condemned** provisions was destroyed by the Health Inspector.

condemned′ cell (קאנ-דעמד′ סעל) דער קאמער אין א געפענגניס וואו עס ווערט געהאלטען א פער'משפט'ער צום טויט ביז דער אורטייל ווערט איבער איהם אויסגעפיהרט.

condemned′ ward (קאנ-דעמד′ וואהרד) ז. *condemned cell*

condem′ner *n.* (קאנ-דעמ′-נער) א פערדאמער; א פעראורטיילער.

condensabil′ity *n.* (קאנ-דענ-סע-ביל′-אי-טי) דאס קענען געדיכט אדער קאמפאקט ווערען; דאס קענען צוזויפגעפרעסט ווערען.

conden′sable *a.* (קאנ-דענ′-סעבל) וואס קען געדיכט געמאכט ווערען; וואס קען ווערען קאמפאקט; וואס קען צוזויפגעפרעסט ווערען.

Vapor is **condensable**.

conden′sate *n.* (קאנ-דענ′-סייט) דער שטאף וואס ווערט פערדיכטעט אדער צוזויפגעפרעסט.

condensa′tion *n.* (קאנ-דענ-סיי′-שאן) דאס געדיכט מאכען; דאס צוזויפפרעסען; דאס צוזויפפרעסען פיעל געדאנקען אין קורצע ווערטער; דאס מאכען קאמפאקט; דאס פערדיכטען גאז אדער דאמפף צו א פליסיגקייט.

conden′sative *a.* (קאנ-דענ′-סע-טיוו) וואס האט די נייגונג געדיכט אדער קאמפאקט צו ווערען; וואס האט די קראפט צוזויפצופרעסען.

condense′ *v.* (קאנ-דענס′) געדיכט מאכען, קאמפאקט מאכען; צוזאמענפרעסען; צוזויפפרעסען פיעל געדאנקען אין קורצע ווערטער; פערדיכטען גאז אדער דאמפף צו א פליסיגקייט.

He was told to **condense** the essay.

condensed′ *a.* (קאנ-דענסט′) געדיכט, קאמפאקט; צוזויפגעפרעסט; קורץ אויסגעדריקט.

condensed′ milk (קאנ-דענסט′ מילק) קאנדענזירטע מילך [מילך וואס ווערט צוגעגרייט מיט צוקער און ווערט פערדיכטעט דורך קאכען און לאזען אויסדאמפפען. אפט ווערט עס אזוי לאנג געקאכט און אויסגעדאמפפט ביז עס בלייבט נור א פולווער].

conden′sedness *n.* (קאנ-דענ′-סעד-נעס) דאס זיין געדיכט, קאמפאקט אדער צוזויפגעפרעסט.

condensed′ style (קאנ-דענסט′ סטאיל) א געדרענגטער סטיל [אן ארט שרייבען וואס איז קורץ און האט פיעל אינהאלט].

condensed′ type (קאנ-דענסט′ טאיפּ) א שמאלער דרוק-שריפט.

conden′ser *n.* (קאנ-דענ′-סער) איינער וואס מאכט געדיכט אדער קאמפאקט; א צוזאמענפרעסער; אן אפאראט וואס פערוואנדעלט גאז אדער דאמפף אין א פליסיגקייט; אן אפאראט ביי א דאמפף-מאשין וואס האט די אויפגאבע צו פערוואנדלען דעם אבגענוצטען דאמפף אין וואסער; אן עלעקטרישער אפאראט וואס זאמעלט אויף עלעקטריציטעט.

conden′sery *n.* (קאנ-דענ′-סער-אי) א פאבריק וואו עס ווערט געמאכט קאנדענזירטע מילך. ז. *condensed milk*

conden′sing-en′gine *n.* (קאנ-דענ′-סינג-ענ′-דזשין) א דאמפף-מאשין וואס האט אן אפאראט צו פערדיכטען דעם אבגענוצטען דאמפף אין וואסער.

condescend′ *v.* (קאנ-די-סענד′) זיך אראבלאזען [צו א קלענערען פון זיך].

The professor **condescended** to talk to the coachman.

condescen′dence *n.* (קאנ-די-סענ′-דענס) דאס אראבלאזען זיך [צו א קלענערען פון זיך].

condescen′ding *a.* (קאנ-די-סענ′-דינג) אראבלאזענדיג זיך [צו א קלענערען פון זיך].

His **condescending** air makes me tired. He acts as if he were better than the rest of us.

condescen′dingly *adv.* (קאנ-די-סענ′-דינג-לי) דורך אראבלאזען זיך [צו א קלענערען פון זיך].

condescen′sion *n.* (קאנ-די-סענ′-שאן) דאס אראבלאזען זיך [צו א קלענערען פון זיך].

condign′ *a.* (קאנ-דאין′) ווי פערדיענט, ווי ווערטה [אין בעצוג צו א שטראף].

The robbers received **condign** punishment for their crime.

condig′nity *n.* (קאנ-דיג′-ני-טי) פערדיענסט אדער ווערטה פון מענשליכע האנדלונג; דער שכר, וואס א מענש קען פאדערען פון גאט פאר זיינע אויפפיהרונגען און האנדלונגען.

condign′ly *adv.* (קאנ-דאינ′-לי) נאך פערדיענסט, לויט ווערטה [אין בעצוג צו א שטראף].

He was **condignly** punished.

con′diment *n.* (קאנ′-די-מענט) א פריפראווע אדער געווירץ וואס גיט צו געשמאק צום עסען.

An Italian dinner is always rich with **condiments**.

condimen′tal *a.* (קאנ-די-מענ′-טעל) וואס איז שייך צו א פריפראווע אדער געווירץ.

condisci′ple *n.* (קאנ-די-סאי′-פּל) א שוהל-קאמעראד.

condite′ment *n.* (קאנ-דאיט′-מענט) א פריפראווע; געווירץ, איינגעמאכטס.

condi′tion *n. and v.* (קאנ-דיש′-אן) 1. דער צושטאנד, די לאגע, די אייגענשאפט; דער מצב, דער מעמד; 2. די פארבעדינגונג, א פאקט, וועלכער איז נויטיג אז דער צווייטער פאקט זאל פאסירען; אן אבמאך; אויסנעהמען א תנאי, מאכען בעדינגונגען.

1. The **condition** of the patient has improved. 2. The plan will succeed only if the **conditions** laid down are carried out.

condi′tional *a.* (קאנ-דיש′-אנ-על) וואס הענגט אב פון א תנאי; בעדינגונגס-מעסיג.

My promise to visit you is **conditional**. I shall not come if I am too busy.

condi′tional clause (קאנ-דיש′-אנ-על קלאהז) א תנאי-זאץ [א זאץ וואס ענטהאלט א בעדינגונג].

I shall come if I am in good health.

condi′tional conjunc′tion (קאנ-דיש′-אנ-על קאנ-דזשאנק′-שאן) א פערבינדונגס-ווארט וואס דריקט אויס א תנאי, ווי למשל: „איך וועל מיט איהם ריידען, אויב איך וועל איהם זעהן".

condi′tional fee (קאנ-דיש′-אנ-על פיע) לאנד-אייגענטום וואס ווערט אוועקגעגעבען אויף געוויסע בעדינגונגען;

לאנד-אייגענטום וואס ווערט אוועקגעגעבען מיט דער בעדינגונג, אז עס זאל איבערגעהן בירושה נור צו געוויסע מינים יורשים.

conditional'ity *n.* (קאנ-דיש-אנ-על-אי-טי) די אייגענשאפט צו דיענען אלס בעדינגונג.

condi'tionally *adv.* (קאנ-דיש'-אנ-על-אי) לויט די בעדינגונגען.

condi'tional par'don (קאנ-דיש'-אנ-על פאר'דן) דאס מוחל זיין מיט א געוויסען תנאי.

condi'tional phrase (קאנ-דיש'-אנ-על פרייז) א בעדינגונגס-זאץ [ווי למשל: "איך וועל צו דיר קומען, אויב איך וועל האבען צייט"].

condi'tional sale (קאנ-דיש'-אנ-על סייל) א פערקויף פון סחורה מיט דער בעדינגונג, אז דער פערקויפער קען עס צוריק אבקויפען אויף געוויסע תנאים; א פערקויף פון סחורה, וואו דער קויפער, כאטש ער האט שוין בעקומען די סחורה, רעכענט זיך דאך נים אלס איהר אייגענטהימער, ביז ער וועט נים אויספיהרען געוויסע בעדינגונגען.

condi'tional sen'tence (קאנ-דיש'-אנ-על סענ'-טענס) א תנאי-זאץ [אין גראמאטיק].

condi'tionate *a.* and *v.* (קאנ-דיש'-אנ-אייט) אונטער בעדינגונגען; מאכען בעדינגונגען; שטעלען אין א בעשטימטען צושטאנד; רעגולירען.

condi'tioned *a.* and *n.* (קאנ-דיש'-אנד) בעשרענקט אדער אונטערגעווארפען אונטער געוויסע בעדינגונגען; אבהענגיג; וואס געפינט זיך אין א [גוטען אדער שלעכטען] צושטאנד אדער לאגע; וואס האט א [גוטען אדער שלעכטען] כאראקטער אדער טעמפעראמענט; וואס געפינט זיך אונטער בעשטימטע אומשטענדען אדער פערהעלטניסע; אין פיזיאלאגיע — די וועלט אויף וויפיעל זי איז בעדינגט און רעלאטיוו [אין געגענזאץ צו דאס, וואס איז אבסאלוט אדער אונבעדינגט].

condi'tio si'ne qua non (קאנ-דיש'-אי-או סאי'-ני קהווא נאן) א בעדינגונג, אהן וועלכער די זאך קען ניט עקזיסטירען.

condo'latory *a.* (קאנ-דאו'-לע-טא-רי) וואס דריקט אויס מיטגעפיהל מיט איינעמס אונגליק.

condo'latory epis'tle (קאנ-דאו'-לע-טא-רי אי-פיס'ל) א בריעף וואו מען דריקט אויס מיטגעפיהל מיט אימעצענס אונגליק.

condole' *v.* (קאנ-דאול') אויסדריקען מיטגעפיהל מיט איינעמס אונגליק.

condo'lence *n.* (קאנ-דאו'-לענס) דאס אויסדריקען מיטגעפיהל אין יענעמס טרויער.

Many people sent expressions of **condolence** to him in his bereavement.

condo'ler *n.* (קאנ-דאו'-לער) דער וואס צייגט ארויס מיטגעפיהל צו איינעמס טרויער.

condomin'ium *n.* (קאנ-דא-מינ'-אי-אם) א שותפות'דיגער בעזיץ פון אייגענטום; דאס קעניגען אדער הערשען בשותפות.

condona'tion *n.* (קאנ-דא-ניי'-שאן) מחילה, פערגעבונג, פערצייהונג.

condone' *v.* (קאנ-דאון') מוחל זיין, פערגעבען, פערצייהען.

condone'ment *n.* (קאנ-דאונ'-מענט) ז. *condonation*

con'dor *n.* (קאנ'-דאר) דער קאנדאר, א מין אמעריקאנישער גייער אדער קארשון [א גרויסער רויב-פויגעל].

Condor

condottie're *n.* (קאנ-דאט-טיעי'-רע) דער הויפטלינג פון א באנדע געדונגענע סאלדאטען [אין 14טען און 15טען יאהרהונדערטען].

conduce' *v.* (קאנ-דיוס') ניצליך זיין, בעהילפליך זיין; העלפען צוצופיהרען צו א ציעל.

Health certainly **conduces** to happiness.

condu'cible *n.* and *a.* (קאנ-דיו'-סיבל) בעהילפיג; וואס דיענט מיט צו פיהרען צו א ציעל; דאס, וואס העלפט צוצופיהרען צו א ציעל.

condu'cibleness *n.* (קאנ-דיו'-סיבל-נעס) דיענליכקייט, ניצליכקייט, בעהילפליכקייט.

condu'cibly *adv.* (קאנ-דיו'-סי-בלי) בעהילפליך; מיט ניצליכקייט; ניצליך.

condu'cive *a.* (קאנ-דיו'-סיוו) דיענליך, ניצליך, בעהילפליך.

condu'civeness *n.* (קאנ-דיו'-סיוו-נעס) דאס זיין א מיטהעלפער אין אויספיהרען א ציעל.

conduct' *v.* (קאנ-דאקט') 1. פיהרען; לייטען, פערוואלטען; 2. זיך אויפפיהרען; 3. בעגלייטען; 4. איבערגעבען [היץ, ענערגיע א. ז. וו.].

1. He **conducts** his business well. 2. He **conducts** himself as a gentleman should. 3. He **conducted** us home.

con'duct *n.* (קאנ'-דאקט) פיהרונג; אויפפיהרונג; לייטונג; בעגלייטונג; פערוואלטונג.

His **conduct** is that of a gentleman.

con'duct-book *n.* (קאנ'-דאקט-בוק) א בוך וואו עס ווערט פערשריבען די אויפפיהרונג און די פעהיגקייטען פון יעדען סאלדאט אין דער אמעריקאנער ארמעע; דאס שוהל-בוך וואו עס ווערט פערשריבען די אויפפיהרונג פון די שילער.

conductibil'ity *n.* (קאנ-דאק-טי-ביל'-אי-טי) די לייטונגס-פעהיגקייט [די פעהיגקייט פון מעטאלען אדער אנדערע שטאפען דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conduc'tible *a.* (קאנ-דאק'-טיבל) וואס קען איבערגעגעבען ווערען אדער איבערגעבען [היץ, עלעקטריציטעט א. ז. וו.].

conduc'tion *n.* (קאנ-דאק'-שאן) איבערפיהרונג, לייטונג; די פיהרונג אדער לייטונג פון עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט.

conduc'tive *a.* (קאנ דאק' טיוו) לייטענד, לייטונגס-פעהיג [ווענען שטאפען וואס לאזען דורך עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conductiv'ity *n.* (קאנ-דאק-טיוו'-אי-טי) לייטונגס-פעהיגקייט [די אייגענשאפט פון שטאפען דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

con'duct-mon'ey *n.* (קאנ'-דאקט-מאנ'-אי) די אבצאהלונג וואס קארל דער ערשטער אין ענגלאנד האט ארויפגעלעגט אויף'ן פאלק צו בעצאהלען די רייזע-קאסטען פון זיינע סאלדאטען.

conductom'eter *n.* (קאנ-דאק-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פעהיגקייט פון פערשיעדענע מאטעריאלען דורכצולאזען ווארימקייט.

conduc'tor *n.* (קאנ-דאק'-טאר) 1. א פיהרער, אן אנפיהרער; א פערוואלטער; 2. א קאנדוקטאר [פון א באהן]; 3. א כאר-פיהרער [דיריזשאר]; 4. א לייטענדער געגענשטאנד [א זאך וואס לאזט דורך עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט, אדער וואס קען אריבערפיהרען ענערגיע פון איין ארט צו א צווייטען].

1. He is the **conductor** of an orchestra. 2. His brother got a job as a railroad **conductor**. 4. Copper is a good **conductor** of electricity.

conduc'tor's part (קאנ-דאק'-טארז פארט) די נאטען וואס זיינען געשריבען פאר'ן כאר-פיהרער [דיריזשאר].

conduc'tory *a.* (קאנ-דאק'-טא-רי) לייטונגס-פעהיג [ווענען מאטעריאלען וואס האבען די אייגענשאפט דורכצולאזען עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

conduc'tress *n.* (קאנ-דאק'-טרעס) א פיהרערין; א פערוואלטערין; א בעגלייטערין.

con'duit *n.* and *v.* (קאנ'-דיט) א ראהר; א קאנאל; א וואסערלייטונג; אן אונטעראירדישער וועג; פיהרען; לייטען.

Electric wires are carried in **conduits** under ground.

con'duit-pipe *n.* (קאנ'-דיט-פאיפ) א וואסער-ראהר; א לייטונגס-ראהר.

condu'plicant *a.* (קאנ-דיו'-פלי-קענט) צונויפגעלעגט אין צווייען, פערדאפעלט.

condu'plicate *v.* and *a.* (קאנ-דיו'-פלי קייט) פערדאפלען; צונויפלעגען אין צווייען; פערדאפעלט; צונויפגעלעגט אין צווייען.

condu'plicated *a.* (קאנ-דיו'-פלי-קיי-טעד) פערדאפעלט; צונויפגעלעגט אין צווייען.

conduplica'tion *n.* (קאנ-דיו-פלי-קיי'-שאן) א פערדאפלונג.

con'dyle *n.* (קאנ'-דיל) א געלענק-קאפ [דער רונדער ענד פון א ביין אין דעם ארט פון א געלענק].

con'dyloid *a.* (קאנ'-די-לאיד) וואס איז ענהליך צו א געלענק-קאפ פון א ביין.

con'dylus *n.* (קאנ'-די-לאס) ז. *condyle*

cone *n.* and *v.* (קאון) 1. א קאנוס [א רונדע פיגור, וואס פערשמעלט זיך גראדענווייז ארויף-צו ווי א היטעל צוקער]; 2. א שישקע פון א סאסנע אדער יעגלע-בוים; מאכען קאנוס-פערמיג.

cone'-billed *a.* (קאונ'-בילד) וואס האט א קאנוס-פערמיגען שנאבעל.

cone'-gear *n.* (קאונ'-גיער) דער בעטריב פון א מעכאניזם דורך קאנישע רעדער [רעדער וואס האבען די פארם פון א היטעל צוקער].

cone of rays (קאון אוו רייז) א בינטעל ליכט-שטראהלען וואס האט די פארם פון א קאנוס.

cone of sug'ar (קאָן אוו שוג'-אר) א היטעל צוקער.

cone'-shaped *a.* (קאונ'-שייפט) וואס זעהט אוים ווי א קאנוס.

cone'-shell *n.* (קאונ'-שעל) א מושעל פון א מאלוסקעל וואס האט די פארם פון א קאנוס.

cone'-wheel *n.* (קאונ'-הוויעל) א קאנוס-ראד [א רעדעל אין דער פארם פון א קאנוס וואס ווערט בענוצט אין מאשינען פאר רעגולירען די געשווינדקייט].

con'fab *n.* (קאנ'-פעב) א פלוידעריי; א שמועס.
I took part in a **confab** with some friends.

confab' *v.* (קאנ-פעב') פלוידערען, שמועסען.

confab'ulate *v.* (קאנ-פעב'-יו-לייט) פלוידערען, שמועסען.

confabula'tion *n.* (קאנ-פעב-יו-ליי'-שאן) שמועסעריי, פלוידעריי.

confab'ulator *n.* (קאנ-פעב'-יו-ליי-טאר) איינער וואס שמועסט אדער פלוידערט.

confarrea'tion *n.* (קאנ-פער-אי-איי'-שאן) א רעליגיעזע צערעמאניע פון חתונה האבען ביי די העכערע קלאסען פון אלטען רוים [די צערעמאניע פלעגט בעשטעהן פון עסען א מין קוכען פון בעזאלצענע מעהל].

con'fect *n.* (קאנ'-פעקט) א צוקערקע, א קאנפעקט.

confec'tion *n.* (קאנ-פעק'-שאן) א צוזאמענמישונג; א קאנפעקט; א מעדיצינישע געמישעכץ אלס א רפואה.

confec'tionary *n. and a.* (קאנ-פעק'-שאן-ע-רי) א קאנדיטאר, א צוקער-בעקער; וואס איז שייך צו א צוקער-בעקעריי.

confec'tioner *n.* (קאנ-פעק'-שאן-ער) א צוקערניק, צוקער-בעקער, קאנדיטאר.

confec'tionery *n.* (קאנ-פעק'-שאן-ער-אי) א קאנדיטאריי, א צוקער-בעקעריי; צוקערגעבעק, צוקערקעס; קאנפעקטען.

confed'eracy *n.* (קאנ-פעד'-ער-איי-סי) א קאנפעדעראציאן; א קאנטראקט צווישען עטליכע פערזאנען אדער מלוכות אונטערצושטיצען איינע די אנדערע אין דערגרייכען א געמיינשאפטליכען ציעל; א פעראייניגונג, א ליעג; א פערשווערונג; א קאנספיראציע.

confed'eral *a.* (קאנ-פעד'-ער-על) וואס איז שייך צו א קאנפעדעראציאן: צוזאמענגעשטעלט פון קאנפעדערירטע מלוכות [פון מלוכות וואס האבען זיך פערבונדען מיט א קאנטראקט].

confed'erate *a., n. and v.* (קאנ-פעד'-ער-אייט) פעראייניגט אין א ליעג; קאנפעדערירט, פערבונדען דורך א קאנטראקט; איינער וואס איז פערבונדען מיט אנדערע אין א ליעג אדער אין א קאנספיראציע [פערשווערונג]; קאנפעדערירען, פעראייניגען מיט א געוויסען קאנטראקט אדער התחיבות'ען.

Confed'erate *a. and n.* (קאנ-פעד'-ער-אייט) וואס איז שייך צו דער קאנפעדעראציאן פון די דרום-אמעריקאנישע שטאאטען: אן אנהענגער אדער סאלדאט פון דיעזע שטאאטען. ז. *Confederate States of America*

Confed'erate States of Amer'ica (קאנ פעד'-ער-אייט סטייטס אוו ע-מער'-אי-קא) די קאנפעדערירטע שטאאטען פון אמעריקא [די עלף דרום-אמעריקאנישע שטאאטען, וועלכע האבען זיך אין יאהר 1861 פעראייניגט מיט דעם ציעל אבצוטיילען זיך פון די צפון-אמעריקאנישע שטאאטען].

confedera'tion *n.* (קאנ פער ע-ריי'-שאן) א קאנפעדעראציאן, א בונד, א פעראייניגונג.

confed'erative *a.* (קאנ-פעד'-ער-ע-טיוו) וואס איז שייך צו א קאנפעדעראציאן.

confer' *v.* (קאנ-פויר') 1. געבען במתנה; טהאן א געפעליגקייט; 2. פערגלייכען; בעשפרעכען, מישב זיין זיך מיט אימעצען.
1. A man in public life is in a position to **confer** favors upon his friends. 2. I shall **confer** with my advisers before giving my decision.

conferee' *n.* (קאנ-פויר-אי') איינער מיט וועמען מען איז זיך מישב אדער וועמען מען שענקט עפעס.

con'ference *n.* (קאנ'-פע-רענס) א קאנפערענץ, אונטערהאנדלונג, בעשפרעכונג; א פערזאמלונג צו דיסקוטירען און בעשטימען וועגען געוויסע פראגען; א פעראייניגונג פון פרעדיגער.
A **conference** of Jewish farmers.

confer'rable *a.* (קאנ-פויר'-עבל) וואס קען בעשפראכען ווערען; וואס קען געגעבען ווערען.

confer'rer *n.* (קאנ-פויר'-ער) דער ווער עס איז זיך מישב אדער גיט עפעס.

Confer'va *n.* (קאנ-פויר'-ווא) קאנפערווא [א זא מין גרינע פעדימדיגע וואסער-גראזען].

conferva'ceous *a.* (קאנ-פויר-וויי'-שיאס) וואס איז שייך צו א קאנפערווא [א זא גרין פעדימדיג גראז].

confer'val *a.* (קאנ-פויר'-וועל) ז. *confervaceous*

confer'vite *n.* (קאנ-פויר'-וואיט) א זא פערשטיינערטע פלאנצע [געפינט זיך הייפטזעכליך אין דער קאלך-פארמאציאן].

confer'void *a.* (קאנ-פויר'-וואיד) ענליך צו א קאנפערווא [א גרינע, פעדימדיגע וואסער-פלאנצע].

confess' *v.* (קאנ-פעס') מודה זיין זיך; צושטימען; בעקעהרען זיך צו א געוויסער אידעע אדער גלויבען; אנערקענען; ערקלערען זיך אלס אנהענגער פון א געוויסער אידעע אדער אמונה; דערווייזען אדער אנווייזען אויף א זאך; מתודה זיין זיך פאר'ן גלח.

confessed' *a.* (קאנ-פעסט') אנערקענט; אויף וואס מען האט מודה געווען; וואס מען האט דערוויזען; צו וואס מען האט זיך בעקעהרט.

confess'edly *adv.* (קאנ פעס' ער-לי) דורך אנערקענען, דורך מודה זיין זיך.

confes'sion *n.* (קאנ פעש'-אן) צוגעבינג, אנערקענונג; ודוי.

confes'sional *n. and a.* (קאנ-פעש'-אנ-על) א מין חדר'ל אין א קירכע, וואו דער גלח זיצט בשעת מען איז זיך פאר איהם מתודה אויף די זינד; וואס איז שייך צום מתודה זיין זיך פאר'ן גלח; וואס איז שייך צו דער בעקעהרונג צו א געוויסען גלויבען.

confes'sionalist *n.* (קאנ-פעש'-אנ-על-איסט) דער גלח פאר וועמען מען איז זיך מתודה אויף די זינד.

confes'sionary *a. and n.* (קאנ-פעש'-אנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דאס מתודה זיין זיך פאר א גלח; א מין אלקערעל אין אלטאר פון א קירכע, וואו מען האלט פערשיעדענע פערהייליגטע זאכען.

confes'sionist *n.* (קאנ-פעש'-אנ-איסט) א לוטהעראנער וועלכער האלט זיך אן דעם אוגסבורגער אני מאמין [די אני מאמין'ס פון דער לוטהעראנישער קירך, וועלכע זיינען אויסגעארבייט געווארען אין אוגסבורג אין יאהר 1530]; איינער וועלכער געהט אויף קדוש-השם פאר זיין אמונה.

confes'sion of faith (קאנ-פעש'-אן אוו פייטה) רעליגיעזער אני מאמין.

confes'sor *n.* (קאנ-פעס'-אר) איינער וואס איז זיך מודה אויף זיינע זינד; א גייסטליכער פאר וועלכען איינער איז זיך מתודה אויף זיינע זינד; איינער, וועלכער געהט אויף קדוש-השם פאר זיין אמונה.

confidant' *n.* (קאנ-פי-דענט') א פערטרויטער פריינד; איינעמס א בעל-סוד.
He has but one **confidant**—his brother.

confidante' *n.* (קאנ-פי-דענט') א פערטרויטע פריינדין.
She is my **confidante**.

confide' *v.* (קאנ-פאיד') פערטרויען, זיך פערלאזען.
It is an error to **confide** in all or in none.

con'fidence *n.* (קאנ'-פי-דענס) 1. אמונה, בטחון, צוטרויאונג; דאס, וואס מען פערטרויט דעם אנדערען; 2. וואס מען גיט איבער בסוד.
1. **Confidence** is the foundation of all business success. 2. This information was given me in **confidence**. I can not divulge it.

con'fident *a.* (קאנ'-פי-דענט) איבערצייגט, זיכער, אהן ספק; זיכער אין זיך; וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין.
To be **confident** of success is half the achievement.

confiden'tial *a.* (קאנ-פי-דענ'-שעל) פערטרויליך; געהיים, בסוד.
He is my **confidential** adviser.

confiden'tially *adv.* (קאנ-פי-דענ'-שעל-אי) אין געהיים, בסוד; מיט פערטרויען.

con'fidently *adv.* (קאנ'-פי-דענט-לי) מיט צוטרויען; אהן צווייפעל.

con'fidentness *n.* (קאנ'-פי-דענט-נעס) זעלבסטפערטרויען; זיכערקייט; איבערצייגונג; בטחון.

confi'der *n.* (קאנ-פאי'-דער) איינער וואס האט צוטרויען אדער וואס גלויבט אין דעם אנדערען.

confi'ding *a.* (קאנ-פאי'-דינג) פול מיט צוטרויען, פול מיט בטחון..

confi'dingly *adv.* (קאנ-פאי'-דינג-לי) מיט פולען צוטרויען.

confi'dingness *n.* (קאנ-פאי'-דינג-נעס) דאס צוטרויען; דאס פערלאזען זיך אויף איינעם.

configura'tion *n.* (קאנ-פיג-יו-ריי'-שאן) די אויסערע געשטאלט, דאס אויסערליכע אויסזעהען פון א זאך; אין אסטראנאמיע — דער אספעקט, דער אויסזעהען ווי אזוי די שטערען און פלאנעטען זיינען גרופירט.

confin'able *a.* (קאנ-פאינ'-עבל) וואס מען קען בעגרענצען; וואס קען בעגרענעצט ווערען.

con'fine *n.* (קאנ'-פאין) א גרענעץ; לאנד ביים גרענעץ.

confine' *v.* (קאנ-פאין') 1. בעגרענצען; 2. איינשפארען.
1. I had to **confine** my wants. 2. I was **confined** in prison.

confined' *a.* (קאנ-פאינד') בעשרענקט; בעגרענעצט; איינגעשפארט [ווי אין געפענגנים]; פערשטאפט [די געדערעם].

confined' for room (קאנ-פאינד' פאר רוהם) בעשרענקט אין פלאץ.

confined' of a child (קאנ-פאינד' אוו ע טשאילד) אין קינפעט ליעגען.

confine'less *a.* (קאנ-פאינ'-לעס) גרענעצלאז, אהן א גרענעצ, אהן אן ענד.

confine'ment *n.* (קאָנ-פאַינ'-מענט) בע־גרענצונג; בעשרענקונג; פערהאַפטונג; קינדבעט.

confi'ner *n.* (קאָנ-פאַי'-נער) איינער וואָס לעבט ביים גרענעץ; אַ שכן; איינער אָדער עטוואָס וואָס בעגרענעצט אָדער בע־שרענקט.

confin'ity *n.* (קאָנ-פינ'-אי-טי) נאָכבאַר־שאַפט.

confirm' *v.* (קאָנ-פוירם') בעשטעטיגען, בעפעסטיגען, בעשטעטיגען [אשר וקים]; קאָנפירמירען [אריינגעהמען אין דעם בונד פון אַ רעליגיאָן, ווי בר־מצוה].

confir'mable *a.* (קאָנ-פויר'-מעבל) וואָס קען בעוויזען אָדער בעשטעטיגט ווערען.

confirma'tion *n.* (קאָנ-פויר-מיי'-שאָן) בעשטעטיגונג; נייע בעוויזע וואָס בע־שטעטיגען און בעפעסטיגען; קאָנפירמאַ־ציאָן [די אריינבריינגונג אין דעם בונד פון אַ רעליגיאָן, ווי בר־מצוה].

confir'mative *a.* (קאָנ-פויר'-מע-טיוו) וואָס קען בעשטעטיגען, וואָס קען בעווייזען.

confir'matively *adv.* (קאָנ-פויר'-מע-טיוו-לי) אויף אַ בעשטעטיגענדען אופן.

con'firmator *n.* (קאָנ'-פויר-מיי-טאָר) איינער וואָס בעשטעטיגט.

confir'matory *a.* (קאָנ-פויר'-מע-טאָ-רי) וואָס בעשטעטיגט, וואָס בעקרעפטיגט [אַ בעוויין].

confirmed' *a.* (קאָנ-פוירמד') בעשטע־טיגט, בעקרעפטיגט, בעפעסטיגט; פעסט איינגעוואָרצעלט; קאָנפירמירט [אריינגע־בראַכט אין דעם בונד פון אַ רעליגיאָן, ווי בר־מצוה].

confirmed' drun'kard (קאָנ-פוירמד' דראָנ'-קאַרד) אַן איינגעוואָרצעלטער שכור.

confir'medly *adv.* (קאָנ-פויר'-מעד-לי) אויף אַ בעשטעטיגטען אופן; דורך פעסט־זעצונג, דורך בעקרעפטיגונג.

confir'medness *n.* (קאָנ-פויר'-מעד-נעס) דאָס בעשטעטיגען, דאָס בעקרעפטי־גען, דאָס זיין פעסט איינגעוואָרצעלט.

confirmee' *n.* (קאָנ-פויר-מיע') איינער צו וועמען עס איז עטוואָס צוגעזיכערט אָדער בעשטעטיגט.

confir'mer *n.* (קאָנ-פויר'-מער) איינער וואָס בעשטעטיגט; אַן עדות וואָס בעשטע־טיגט.

confir'mingly *adv.* (קאָנ-פויר'-מינג-לי) אויף אַן אופן וואָס בעשטעטיגט אָדער בעקרעפטיגט.

confis'cable *a.* (קאָנ-פיס'-קעבל) וואָס קען קאָנפיסקירט ווערען, וואָס קען אַוועקגענומען ווערען דורך דער רעגיערונג פאַר קהל'שע צוועקען.

confisca'table *a.* (קאָנ-פיס-קיי'-טעבל) ז. *confiscable*.

con'fiscate *v.* (קאָנ'-פיס-קייט) קאָנפיס־קירען, אַוועקנעהמען; אַוועקנעהמען פריי־וואַס־אייגענטום דורך דער רעגיערונג.

They were ordered to **confiscate** his property.

confisca'tion *n.* (קאָנ-פיס-קיי'-שאָן) קאָנפיסקירונג, אַוועקנעהמונג [פון אייגענ־טום].

Confisca'tion Act (קאָנ-פיס-קיי'-שאָן עקט) דאָס געזעץ וואָס איז אַרויסגעגע־בען געוואָרען אין די פעראייניגטע שטאַ־טען פון אַמעריקאַ אין אַנהויב פון בירגער־קריעג אין יאָהר 1861 וועגען קאָנפיסקירען די גיטער, וועלכע זיינען בענוצט געוואָרען פאַר די צוועקען פון אויפשטאַנד.

con'fiscator *n.* (קאָנ'-פיס-קיי-טאָר) איינער וואָס קאָנפיסקירט; איינער וואָס נעהמט אַוועק אייגענטום אין נאָמען פון דער רעגיערונג.

confis'catory *a.* (קאָנ-פיס'-קע-טאָ-רי) וואָס קאָנפיסקירט, וואָס נעהמט אַוועק.

con'fiture *n.* (קאָנ'-פי-טיור) זיס־גע־קאָכטעס פלייש; קאָנפעקטען.

confla'grant *a.* (קאָנ-פליי'-גרענט) ברענענד.

confla'grate *v.* (קאָנ-פליי'-גרייט) ברע־נען, פערברענען.

conflagra'tion *n.* (קאָנ-פליי-גריי'-שאָן) אַ גרויסע שרפה.

Chicago suffered from a **conflagration**.

con'flagrative *a.* (קאָנ'-פליי-גריי-טיוו) וואָס מאַכט ברענען.

confla'tion *n.* (קאָנ-פליי'-שאָן) אַ גע־וויסע קאָמבינאַציאָן וואָס ווערט געמאַכט ביים אויסבעסערען אַ פעהלערהאַפטען זאַץ, אין אַ וויכטיגען דאָקומענט, דורך פערגליי־כען די לענג פון די שורות פון דעם פעה־לערהאַפטען זאַץ און פון דעם אויסגעבע־סערטען, און פון זיי ביידען נאָכדעם צוי־נויפשטעלען אַ נייעם זאַץ, וואָס אונטער־שיידעט זיך אי פון דעם פעהלערהאַפטען אי פון דעם אויסגעבעסערטען, וואָס איז געמאַכט געוואָרען פון איהם.

con'flect *a.* (קאָנ'-פלעקט) געדיכט; אין בינטלעך.

con'flict *n.* (קאָנ'-פליקט) אַ קאָנפליקט; אַ שטרייט; אַ צוזאַמענשטויס; אַ קאַמפף.

At every election the opposing parties are in **conflict**.

conflict' *v.* (קאָנ-פליקט') קומען אין אַ קאָנפליקט; קומען אין אַ צוזאַמענשטויס; קומען צו אַ ווידערשפּרוך, זיך סותר זיין; קעמפּפען, שטרייטען.

The interests of labor and capital do not always **conflict**.

conflic'ting *a.* (קאָנ-פליק'-טינג) וואָס קומט צו אַ ווידערשפרוך; וואָס איז זיך סותר.

The evidence was very **conflicting**.

conflic'tive *a.* (קאָנ-פליק'-טיוו) שטריי־טיג; ווידערשפּרעכענד.

con'fluence *n.* (קאָנ'-פלו-ענס) 1. אַ צוזאַמענפלוס פון טייכען אָדער אַנדערע וואַסערען אין איין אָרט; דער אָרט וואו צוויי אָדער מעהרערע טייכען טרעפען זיך צונויף; צוזאַמענלויף פון מענשען; 2. אַ געדרענג; 3. דאָס גלייך ווערען אין פאָרם [ווענען ווערטער].

1. New York is at the **confluence** of two rivers. 2. There is a **confluence** of people in the streets of New York.

con'fluent *n. and a.* (קאָנ'-פלו-ענט) 1. צוזאַמענפליסענד; צונויפגיסענדיג זיך ווי צוויי טייכען וועלכע קומען זיך צוזאַ־מען; 2. צונויפּוּאַקסענדיג ווי צוויי ביי־נער אָדער בלעטער; 3. אַ טייך וואָס פאַלט אַריין אין אַן אַנדערען.

3. The Mohawk is a **confluent** of the Hudson.

con'fluent col'ors (קאָנ'-פלו-ענט קאָל'-אָרז) קאָלירען וואָס גיסען זיך צוי־נויף, אַזוי אַז עס איז גיט קענטיג דער איבערגאַנג פון איין קאָליר צום צווייטען.

con'fluently *adv.* (קאָנ'-פלו-ענט-לי) אויף אַ צוזאַמענפליסענדען אופן.

con'flux *n.* (קאָנ'-פלאַקס) אַ צוזאַמענ־פלוס; אַ צוזאַמענלויף; אַ געדרענג.

confluxibil'ity *n.* (קאָנ-פלאַק-סי-ביל'-אי-טי) די נייגונג פון פליסיגקייטען זיך צונויפצוגיסען.

conflux'ible *a.* (קאָנ-פלאַק'-סיבל) וואָס האָט די נייגונג צונויפצופליסען.

conflux'ibleness *n.* (קאָנ-פלאַק'-סיבל-נעס) ז. *confluxibility*.

conform' *v.* (קאָנ-פאָרם') צופּאַסען; זיך צופּאַסען; ברייגנען אין האַרמאָניע; מאַכען אַז עס זאָל שטימען.

A gentleman will always **conform** to the usages of good breeding.

conformabil'ity *n.* (קאָנ-פאָר-מע-ביל'-אי-טי) דאָס זיין צוגעפּאַסט; דאָס קענען זיך צופּאַסען.

confor'mable *a.* (קאָנ-פאָר'-מעבל) 1. צוגעפּאַסט; אַנגעמאָסטען; 2. געהאָרכ־זאַם; גרייט צו פאָלגען.

1. This machine is **conformable** to the model. 2. He is **conformable** to the rules of the institution.

confor'mableness *n.* (קאָנ-פאָר'-מעבל-נעס) ז. *conformability*.

confor'mably *adv.* (קאָנ-פאָר'-מע-בלי) אויף אַ צוגעפּאַסטען אופן; אין איינקלאַנג; אין האַרמאָניע.

confor'mance *n.* (קאָנ-פאָר'-מענס) דאָס זיין צוגעפּאַסט; דאָס זיין עהנליך.

conforma'tion *n.* (קאָנ-פאָר-מיי'-שאָן) גלייכפערמיגקייט; צופּאַסונג; דער געבוי פון קערפּער.

confor'mer *n.* (קאָנ-פאָר'-מער) איי־נער וואָס געהאָרכט אָדער פאָלגט; איינער וואָס פאָלגט ווי עס שטעהט געשריבען.

confor'mist *n.* (קאָנ-פאָר'-מיסט) אַ קאָנפאָרמיסט, אַן אַנהענגער פון דער אַנ־גליקאַנישער קירך.

confor'mity *n.* (קאָנ-פאָר'-מי-טי) גלייכפערמיגקייט, עהנליכקייט; צופּאַסונג; איבעראיינשטימונג.

confound' *v.* (קאָנ-פאַונד') צומישען; צונויפמישען; פערטומלען; מאַכען אַ צוי־מישעניש; ערשטוינען.

confoun'ded *a.* (קאָנ-פאַונ'-דעד) צוי־מישט; ערשטוינט; פערדאַמט; זעהר און זעהר.

Not wishing to be **confounded** by their accusers the persons confessed.

confoun'ded lie (קאָנ-פאַונ'-דעד לאַי) אַ פערדאַמטער ליגען.

confoun'dedly *adv.* (קאָנ-פאַונ'-דעד-לי) צום ערשטוינען; פערדאַמט.

confoun'dedness *n.* (קאָנ-פאַונ'-דעד-נעס) צומישטקייט; ערשטוינונג.

confoun'der *n.* (קאָנ-פאַונ'-דער) אַ צוי־מישער; אַ פערטומלער; איינער וואָס מישט צונויף איין זאַך מיט דער צווייטער.

confound' it! (קאָנ-פאַונד' איט) פער־דאַמט!

confrater'nity *n.* (קאָנ-פרע-טויר'-ני-טי) ארדען־ברודערשאַפט · אַ געזעל־שאַפט, אַ פעראיין, אַן אָרדען.

confrère' *n.* (קאָנ-פרעהר') אַ קאָלעגע, אַ קאַמעראַד, אַ חבר.

confrica'tion *n.* (קאָנ-פרי-קיי'-שאָן) רייבונג.

confront' *v.* (קאָנ-פראַנט') שטעהן פנים אל פנים; שטעלען זיך אין אַפענער גענ־נערשאַפט.

Not wishing to be **confronted** by their accusers the prisoners confessed.

confronta'tion *n.* (קאָנ-פראַנ-טיי'-שאָן) דאָס שטעהן פנים אל פנים; דאָס שטעלען אויג אויף אויג אַרויסצוברייננגען דעם אמת.

confront'ment *n.* (קאָנ-פראַנט'-מענט) דאָס שטעלען פנים אל פנים.

confusabil'ity *n.* (קאָנ-פיו-זע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען צומישט אָדער פער־פּלאָנטערט ווערען.

confu'sable *a.* (קאָנ-פיו'-זעבל) וואָס קען צומישט אָדער צופּלאָנטערט ווערען; וואָס קען שטעלען אין אַ פערלעגענהייט אָדער מביש זיין.

confuse′ *v.* (קאנ-פיוז′) צומישען; אין אונארדנונג ווארפען; צופלאנטערען די רעיונות; שטעלען אין א פערלעגענהייט; מביש זיין.

confused′ *a.* (קאנ-פיוזד′) צומישט, פערפלאנטערט; אונקלאר; פערשעמט; פערלארען זיך.

confu′sedly *adv.* (קאנ-פיו′-זעד-לי) אין אונארדנונג; צומישט; צופלאנטערט.

confu′sedness *n.* (קאנ-פיו′-זעד-נעס) דאס זיין צומישט, פערפלאנטערט אדער אין פערלעגענהייט.

confu′sion *n.* (קאנ-פיו′-זשאן) צומישעניש, אונארדנונג; פערניכטונג, פערוויסטונג; דאס זיין צומישט, פערפלאנטערט; פערלעגענהייט; דאס פערשעמט ווערען.

confu′sion of tongues (קאנ-פיו′-זשאן אוו טאנגז) די צומישונג פון שפראכען ביים בויען דעם טהורעם אין בבל [דור ההפלגה].

confu′sive *a.* (קאנ-פיו′-סיוו) וואס האט די נייגונג צוצומישען זיך; צופלאנטערט; וואס איז געבראכט אין אונארדנונג.

confu′table *a.* (קאנ-פיו′-טעבל) וואס קען אבגעלייקענט ווערען דורך בעווייזע.

confuta′tion *n.* (קאנ-פיו-טיי′-שאן) די אבלייקענונג, דאס בעווייזען, אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.

confute′ *v.* (קאנ-פיוט′) אבלייקענען דורך בעווייזע, בעווייזען אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.

His argument was so cogent that it was hard to confute it.

confu′ter *n.* (קאנ-פיו′-טער) איינער וואס לייקענט אב דורך בעווייזע; איינער וואס בעווייזט, אז די זאך אדער די בעהויפטונג איז פאלש.

congé′ *n.* (קאהנ-זשיי′) דאס נעהמען אבשייד; די ענטלאסונג פון אן אמט; א פערנייגונג.

con′geable *a.* (קאנ′-דזשיע-עבל) מיט די פולע ערלויבנים פון געזעץ.

congeal′ *v.* (קאנ-דזשיעל′) פערוואנדלען פון א פליסיגקייט אין א הארטע זאך; פערפרירען, פערגליווערען; ווערען הארט.

congeal′able *a.* (קאנ-דזשיעל′-עבל) וואס קען פערפרארען אדער פערגליווערט ווערען; וואס קען פערהארטעוועט ווערען.

congeal′ableness *n.* (קאנ-דזשיעל′-עבל-נעס) דאס קענען פערגליווערט אדער פערהארטעוועט ווערען.

congeal′edness *n.* (קאנ-דזשיעל′-עד-נעס) דאס זיין פערגליווערט אדער פערהארטעוועט.

congeal′ment *n.* (קאנ-דזשיעל′-מענט) פערפרירונג, פערגליווערונג.

con′gee *n.* and *v.* (קאנ′-דזשיע) פערנייגען זיך; אבשייד נעהמען; ענטלאסען פון אן אמט; אבשייד; ענטלאסונג; דאס וואסער אין וועלכען רייז ווערט געקאכט [אין אסט-אינדיען ווערט דאס געברויכט אלס שפייז פאר אינוואלידען].

congela′tion *n.* (קאנ-דזשי-ליי′-שאן) פערפרירונג, פערגליווערונג; א פערהארטעוועטע, פערגליווערטע אדער פערפרארענע זאך.

con′gener *n.* (קאנ′-דזשי-נער) א זאך אדער בעשעפענים וואס איז פון דעם זעלבען מין.

congener′ic *a.* (קאנ-דזשי-נער′-איק) עהנליך; וואס איז פון דעם זעלבען מין.

congener′ical *a.* (קאנ-דזשי-נער′-איק-על) ז. *congeneric*

congen′erous *a.* (קאנ-דזשענ′-ע-ראס) פון דעם זעלבען מין אדער נאטור; פון דער זעלבער אבשטאמונג.

congenet′ic *a.* (קאנ-דזשי-נעט′-איק) וואס האבען דיעזעלבע אבשטאמונג; בעשאפען געווארען אין איין צייט אדער דורך איין אורזאך.

conge′nial *a.* (קאנ-דזשיע′-ניעל) פערוואנדט, איינשטימיג אדער עהנליך איינער צום אנדערען לויט'ן געשמאק און כאראקטער; פון דער זעלבער אייגענשאפט.

congenial′ity *n.* (קאנ-דזשיע-ני-על′-אי-טי) דאס זיין עהנליך צום אנדערען לויט'ן כאראקטער אדער לויט די אייגענשאפטען.

conge′nially *adv.* (קאנ-דזשיע′-ניעל-אי) אויף דעם אופן פון עהנליכקייט אדער נאהענטקייט איינע צו די אנדערע.

congen′ital *a.* (קאנ-דזשענ′-אי-טעל) וואס עקזיסטירט פון געבורט אן; איינגעבארען; ווי א געבארענער מום.

His blindness is congenital.

congen′itally *adv.* (קאנ-דזשענ′-אי-טעל-אי) פון געבורט אן.

con′ger *n.* (קאנ′-גער) ז. *conger-eel*

con′ger-eel *n.* (קאנ′-גער-איעל) א ים-אאל-פיש [א זא שלאנגען-ארטיגער פיש].

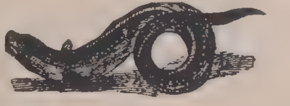

Conger-eel

conge′ries *n.* (קאנ-דזשיע′-רי-איעז) א קופע, א מאסע, א הויפען.

congest′ *v.* (קאנ-דזשעסט′) ווערען צוזאמענגעפאקט אדער צוזאמענגעדריקט; פעראורזאכען א צונויפזאמלונג פון בלוט אין איין ארט פון קערפער.

conges′ted *a.* (קאנ-דזשעס′-טעד) 1. צוזאמענגעדריקט, שטארק צוזאמענגעפאקט; צונויפגעזאמעלט אין איין ארט; 2. אנגעלאפען מיט בלוט אדער מאטעריע.

1. Poverty and wealth, ignorance and culture, live side by side in the congested East Side of New York. 2. The lungs may be congested by cold.

conges′tion *n.* (קאנ-דזשעס′-טשאן) א צוזאמענדריקונג, א צונויפזאמלונג אין איין ארט; אנקלייבונג פון בלוט און מאטעריע אין אן ארט פון קערפער.

conges′tion of popula′tion (קאנ-דזשעס′-טשאן אוו פאפ-יו-ליי′-שאן) צונויפשפארונג, געדיכטקייט פון דער בעפעלקערונג.

conges′tive *a.* (קאנ-דזשעס′-טיוו) צונויפגעדריקט, צונויפגעזאמעלט אין איין ארט; וואס אנבעלאנגט די אנקלייבונג פון בלוט און מאטעריע אין קערפער.

con′giary *n.* (קאנ′-דזשי-ע-רי) די פאנאנדערטיילונג פון קארן, אויל, וויין און געלד וואס דער רוימישער קיסר פלעגט געבען במתנה דעם פאלק אדער די סאלדאטען.

con′gius *n.* (קאנ′-דזשי-אס) א זא מאס צו מעסטען פליסיגקייטען אין אלטען רוים [אן אכט-חלק פון אן אמפארא].

conglo′bate *v.* and *a.* (קאנ-גלאו′-בייט) צונויפוויקלען אין א קנויל, צוזאמענראלען; צוזאמענגעוויקעלט אין א קנויל.

congloba′tion *n.* (קאנ-גלא-ביי′-שאן) צוזאמענוויקלונג אין א קנויל; א רונדע זאך.

conglom′erate *v.*, *a.* and *n.* (קאנ-גלאמ′-ע-רייט) צוזאמענקייקלען, צונויפהויפען אין איין קופע אהן אן ארדנונג; צוזאמענגעקליבען אהן אן ארדנונג אין איין קופע; וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע שטיקלאך שוואך צוזאמענגעקלעפט איינע מיט די אנדערע; א קאנגלאמעראט, א צוזאמענקלייבונג פון פערשיעדענארטיגע שטיקלעך שוואך צונויפגעקלעפטע איינע מיט די אנדערע; א פעלזענשטיין וואס בעשטעהט פון א מאסע פון צוזאמענגעקלעפטע שטיינדלעך, זאמד, מושלען א. ד. ג.

conglomerat′ic *a.* (קאנ-גלאמ-ע-רעט′-איק) ז. *conglomeritic*

conglomera′tion *n.* (קאנ-גלאמ-ע-ריי′-שאן) א קופע פון זאכען, וואס זיינען צוזאמענגעווארפען אהן אן ארדנונג; דאס צוזאמענהויפען אין איין מאסע; די צוזאמענקלעפונג פון פערשיעדענארטיגע שטיקלעך אין איין מאסע.

conglomerit′ic *a.* (קאנ-גלאמ-ע-ריט′-איק) וואס איז צונויפגעקייקעלט, צונויפגעקנוילט, צונויפגעוויקעלט.

conglu′tinant *a.* and *n.* (קאנ-גלוה′-טי-נענט) צוזאמענקלעפענד, פעראייניגענד; א רפואה וואס מאכט פערוואקסען א וואונד.

conglu′tinate *v.* and *a.* (קאנ-גלוה′-טי-נייט) צוזאמענקלעפען; צונויפקלייען; צוזאמענגעקלעפט, פעראייניגט.

The broken parts of the bones conglutinated within three days.

conglutina′tion *n.* (קאנ-גלוה-טי-ניי′-שאן) צוזאמענקלעפונג, פעראייניגונג.

conglu′tinative *a.* (קאנ-גלוה′-טי-נע-טיוו) וואס קען צוזאמענקלעפען אדער פעראייניגען.

conglu′tinator *n.* (קאנ-גלוה′-טי-ניי-טאר) דאס וואס קלעפט צוזאמען; א רפואה וואס פערהיילט א וואונד.

conglu′tinous *a.* (קאנ-גלוה′-טי-נאס) קלעפיג, וואס קען פערקלייען.

conglu′tinously *adv.* (קאנ-גלוה′-טי-נאס-לי) קלעפיגערהייט; דורך קלעפיגקייט.

con′go *n.* (קאנ′-גאו) א זא מין אמעריקאנער וויונע [א זא שלאנגען-פערמיגער פיש וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה]; א מין אפריקאנער טאנץ.

con′go-eel *n.* (קאנ′-גאו-איעל) ז. *congo*

con′gou *n.* (קאנ′-גו) א סארט שווארצער כינעזישער טהעע.

congrat′ulant *a.* (קאנ-גרעט′-יו-לענט) גראטולירענדיג, אבגעבענדיג מזל-טוב, ווינשענדיג גליק.

congrat′ulate *v.* (קאנ-גרעט′-יו-לייט) גראטולירען, גליקווינשען, אבגעבען מזל-טוב.

I congratulate you upon the birth of a son.

congratula′tion *n.* (קאנ-גרעט-יו-ליי′-שאן) גראטולאציאן, גליקווינשונג.

congrat′ulator *n.* (קאנ-גרעט′-יו-ליי-טאר) א גראטולירער, א גליקווינשער.

congrat′ulatory *a.* (קאנ-גרעט′-יו-ליי-טא-רי) גראטולירענדיג, גליקווינשענדיג, אבגעבענדיג מזל-טוב.

con′gregate *v.* and *a.* (קאנ′-גרי-גייט) פערזאמלען, צוזאמענקומען; זיך פערזאמלען; פערזאמעלט; וואס איז שייך צו א פערזאמלונג; ענג; פעסט.

congrega′tion *n.* (קאנ-גרי-גיי′-שאן) א רעליגיעזע געמיינדע, קהלה; א פערזאמלונג; א געמיינדע.

congrega′tional *a.* (קאנ-גרי-גיי′-שאנ-על) וואס איז שייך צו א רעליגיעזע

נעמיינדע, קהלה; וואס איז שייך צו א פערזאמלונג.

congrega'tionalism *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איזם) די זעלבסט-פערוואלטונג פון יעדער קירך בעזונדער.

Congrega'tionalism *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איזם) די פרינציפען פון דער אונאבהענגיגער אויטאנאמער קירך [א געוויסע קריסטליכע סעקטע וועלכע האט זיך צוערשט געגרינדעט אין ענגלאנד און האט זיך שפעטער שטארק פערשפרייט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. דער גרונד-פרינציפ פון דיזער סעקטע איז, אז יעדע קירך דארף עקזיסטירען זעלבסטשטענדיג און אז עס דארף ניט זיין קיין הויפט, וואס זאל שטעהן בראש פון אלע קירכען].

congrega'tionalist *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איסט) א פערזאן וואס איז אן אנהענגער פון דער זעלבסט-פערוואלטונג פון קירכען.

Congrega'tionalist *n.* (קאנ-גרי-גיי'-שאנ-על-איסט) א מיטגליעד פון דער אונאבהענגיגער אויטאנאמער קירך.
ז. *Congregationalism*.

con'gress *n.* (קאנ'-גרעס) א קאנגרעס; א צוזאמענקונפט.

Con'gress *n.* (קאנ'-גרעס) דער קאנגרעס, די געזעצגעבענדע קערפערשאפט [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעשטעהט פון די דירעקט געוועהלטע פאלקס-פערטרעטער און פון סענאטארען [אונטער-הויז און אויבער-הויז].

congres'sional *a.* (קאנ-גרעש'-אנ-על) וואס געהערט צו א קאנגרעס.

Congres'sional *a.* (קאנ-גרעש'-אנ-על) וואס איז שייך צו דעם קאנגרעס [פארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Con'grəssman *n.* (קאנ'-גרעס-מען) א מיטגליעד פון דעם קאנגרעס [איבערהויפט פון אונטער-הויז] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

con'greve *n.* (קאנ'-גריוו) א מין שוועבעלע.

Con'greve rock'et (קאנ'-גריוו ראקעט) אזא גרויסער ראקעט מיט אן אייזערנעם קאפסעל, וועלכער ווערט געברויכט צום שיסען.

congrue' *v.* (קאנ-גרוה') איבעראיינקומען, מושוה ווערען.

con'gruence *n.* (קאנ'-גרו-ענס) צופאסונג; איבעראיינשטימונג; גלייכפערמיגקייט; גלייכע טיילבארקייט דורך דער זעלביגער צאהל [וועגען א געוויסע מאטעמאטישע פארמול וואס שטעלט פאר די בעציהונג פון דריי צאהלען, וואו די דיפערענץ פון צוויי ווערט געטיילט דורך די דריטע]; דאס פערנעהמען דעם גלייכען פלאץ אדער רוים [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

con'gruency *n.* (קאנ'-גרו-ענ-סי) ז. *congruence*.

con'gruent *a.* (קאנ'-גרו-ענט) איבעראיינשטימענד; פאסענד; גלייכפערמיג; גלייך טיילבאר דורך דערזעלביגער צאהל; וואס פערנעהמט דעם גלייכען פלאץ אדער רוים [וועגען געאמעטרישע פיגורען].
ז. *congruence*.
This should be a congruent example.

con'gruently *adv.* (קאנ'-גרו-ענט-לי) אויף א צופאסענדען אופן; אין הארמאניע און איבעראיינשטימונג.

congru'ity *n.* (קאנ-גרו'-אי-טי) איבעראיינשטימונג; צופאסונג; דאס פאסען איינער צום אנדערען; די גלייכקייט פון צוויי פיגורען [אין געאמעטריע].
The congruity of the evidence was surprising.

con'gruous *a.* (קאנ'-גרו-אס) איבעראיינשטימענד; גוט צוגעפאסט; ווי אנגעמאסטען; פונקט גלייך [וועגען געאמעטרישע פיגורען]; גלייך טיילבאר [וועגען צוויי צאהלען וואס זייער דיפערענץ קען געטיילט ווערען אהן א רעסט דורך א דריטע].

con'gruously *adv.* (קאנ'-גרו-אס-לי) דורך א הארמאנישע צופאסונג; דורך איבעראיינשטימונג; אויף א פינקטליך איבעראיינשטימענדען אופן [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

con'gruousness *n.* (קאנ'-גרו-אס-נעס) ז. *congruity*.

con'ic *n. and a.* (קאנ'-איק) וואס האט די פארם פון א קאנוס [א פיגור וואס האט די פארם פון א היטעל צוקער]; א קאנוס-שניט [א שניט וואס ווערט געמאכט דורך א קאנוס, דורך וועלכען עס בעקומט זיך א געוויסע עליפסען-פערמיגע ליניע].

con'ic-acute' *a.* (קאנ'-איק-ע-קיוט') וואס האט די פארם פון א קאנוס מיט א שארפען שפיץ.

con'ical *a.* (קאנ'-אי-קעל) וואס האט די פארם פון א קאנוס.

con'ically *adv.* (קאנ'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון א קאנוס.

con'icalness *n.* (קאנ'-אי-קעל-נעס) די קאנוס-פארם; דאס האבען די פארם פון א קאנוס.

con'ic frus'tum (קאנ'-איק פראס'-טאם) א שטומפפער קאנוס [א קאנוס פון וועלכען דער שפיץ איז אבגעשניטען].

conic'ity *n.* (קא-ניס'-אי-טי) דאס זיין קאנוס-פערמיג.

conicocylin'drical *a.* (קאנ-אי-קאו-סי-לינ'-דרי-קעל) קאניש; וואס האט די פארם פון א צילינדער וואס פערשמעלערט זיך פון איין ענד צום צווייטען אין דער פארם פון א קאנוס.

con'icoid *n.* (קאנ'-אי-קאיד) א מאטעמאטיש פיגור וואס בעקומט זיך דורך דעם שניט פון א קאנוס.

con'ic-o'vate *a.* (קאנ'-איק-או'-וועיט) אוואל [איי-פערמיג] און קאניש.

con'ics *n.* (קאנ'-איקס) דער מאטעמאטישער טייל וואס ווענען קאנוס-שניט [דורך וועלכען עס ווערען פארגעשטעלט געוויסע מאטעמאטישע פיגורען].

con'ic sec'tion (קאנ'-איק סעק'-שאן) א קאנוס-שניט [אין דער מאטעמאטיק — די פיגור וואס עס קומט ארויס ווען מען שניידט דורך א קאנוס].

co'nifer *n.* (קאו'-ני-פער) אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען שישקעס (עהנליך ווי אויף די סאסנע-בוימער].

Conif'eræ *n.* (קא-ניפ'-ע-ריע) די קאניפערען, די נאדעל-בוימער [דער מין בוימער צו וועלכע עס געהערען די סאסנעס, די טאנען א. ד. ג.].

conif'erous *a.* (קא-ניפ'-ע-ראס) וואס האט שישקעס [ווי די סאסנע-בוימער]; וואס בעלאנגט צו פלאנצען אויף וועלכע עס וואקסען שישקעס.

co'niform *a.* (קאו'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א קאנוס.
In the distance we see the coniform mountain.

coniros'ter *n.* (קאו-ני-ראס'-טער) א פויגעל וואס האט א קאנוס-פערמיגען שנאבעל.

coniros'tral *a.* (קאו-ני-ראס'-טרעל) וואס האט א קאנוס-פערמיגען שנאבעל.

Coniros'tres *n.* (קאו-ני-ראס'-טריז) דער מין פויגלען וועלכע האבען קאנוס-פערמיגע שנאבלען.

conjec'turable *a.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעבל) וואס מען קען זיך משער זיין.

conjec'tural *a.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל) וואס איז געבויט אויף א השערה.

conjec'turalist *n.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל-איסט) איינער, וואס בויט אויף השערות.

conjectural'ity *n.* (קאנ-דזשעק-טשו-רעל'-אי-טי) דאס מאכען השערות; דאס זיין געבויט אויף א השערה.

conjec'turally *adv.* (קאנ-דזשעק'-טשו-רעל-אי) דורך א השערה.

conjec'ture *n. and v.* (קאנ-דזשעק'-טשור) א השערה; משער זיין.
We can only conjecture on the age of the earth.

conjec'turer *n.* (קאנ-דזשעק'-טשור-ער) איינער וואס איז משער; א טרעפער.

conjoin' *v.* (קאנ-דזשאין') צוזאמענבינדען, פעראייניגען; זיך פערבינדען אין א פעראיין; זיך פעראייניגען.

conjoined' *a.* (קאנ-דזשאינד') פעראייניגט; פערבונדען.

conjoi'nedly *adv.* (קאנ-דזשאי'-נעד-לי) דורך פערבינדונג, דורך פעראייניגונג; צוזאמען; פעראייניגט.

conjoint' *a.* (קאנ-דזשאינט') פעראייניגט, פערבונדען.

conjoint'ly *adv.* (קאנ-דזשאינט'-לי) צוזאמען, פעראייניגט; דורך פעראייניגונג, דורך פערבינדונג.
Let us act conjointly.

con'jugacy *n.* (קאנ'-דזשו-גיי-סי) די בעציהונג פון זאכען וועלכע זיינען צונויפגעפארט.

con'jugal *a.* (קאנ'-דזשו-געל) וואס אנבעלאנגט צו הייראט; וואס אנבעלאנגט צו די בעציהונגען צווישען מאן און פרוי.

conjugal'ity *n.* (קאנ-דזשו-געל'-אי-טי) דאס פערהייראטע לעבען.

con'jugally *adv.* (קאנ'-דזשו-געל-אי) דורך הייראט; אויף א פערהייראטען אופן.

con'jugate *n., a. and v.* (קאנ'-דזשו-גייט) קאניוגירען, בויגען [אנגעבען אלע גראמאטישע פארמען פון א צייט-ווארט (פעל)]; פעראייניגען צוויי פערשיעדענע צעלען פון פלאנצען כדי ארויסצוברענגען א נייעם מין; פעראייניגט פארוויז; וואס שטעהען אין א וועקסעלזייטיגער אדער געגענזייטיגער בעציהונג [וועגען געוויסע צאהלען אין דער מאטעמאטיק, ווי צ. ב. $\frac{7}{3}$ און $\frac{3}{7}$ א. ד. ג.]; א ווארט וואס שטעהט אין ענגער בעציהונג מיט אן אנדערען.

con'jugated *a.* (קאנ'-דזשו-גיי-טעד) פעראייניגט פארוויז; וואס שטעהען אין א וועקסעלזייטיגער אדער געגענזייטיגער בעציהונג [וועגען געוויסע צאהלען אין מאטעמאטיק]; קאניוגירט, געבויגען [וועגען די גראמאטיקאלישע פארמען פון א צייטווארט].

conjuga'tion *n.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאן) קאניוגאציאן, נטית הפעלים, בייגונג [דאס אנגעבען אלע פארמען פון א צייט-ווארט (פעל), ווי צ. ב. פקד, פקדתי, פקדת א. ז. וו.]; א פעראייניגונג פון צוויי פערשיעדענע צעלען פון פלאנצען ארויסצו-

ברייננגען א נייעם מין; א צונויפוואקסונג פון פלאנצען=צעלען.

conjuga'tional *a.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער בייגונג פון צייט=ווערטער; וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון פלאנצען=צעלען. ז. ***conjugation***

conjuga'tionally *adv.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאנ-על-אי) דורך קאניוגאציאן. ז. ***conjugation***

conjuga'tion-bod'y *n.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאן-באד'-אי) אין ביאלאגיע — א שטיקעל פראטאפלאזמע וואס איז פעראייניגט מיט אן אנדערער צום בילדען די פרוכט.

conjuga'tion-cell *n.* (קאנ-דזשו-גיי'-שאן סעל) א צעלע וואס איז פעראייניגט מיט אן אנדערער צו בילדען די פרוכט.

con'jugative *a.* (קאנ'-דזשו-גיי-טיוו) וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון צוויי פערשיעדענע פלאנצען=צעלען.

conju'gial *a.* (קאנ-דזשו'-דזשי-על) ז. ***conjugal***

conjunct' *a.* (קאנ-דזשאנקט') פערבונדען, פעראייניגט.

conjunc'tion *n.* (קאנ-דזשאנק'-שאן) 1. פערבינדונג; פעראייניגונג; צוזאמענטרעפונג; די צוזאמענטרעפונג פון פלאנעטען אדער שטערען אין דעם זעלבען מערידיאן; 2. א בינד=ווארט [אין גראמאטיק].

2. The word "and" is a conjunction.

conjunc'tional *a.* (קאנ-דזשאנק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בינד=ווארט [אין גראמאטיק]; וואס איז שייך צו א פערבינדונג.

conjunc'tionally *adv.* (קאנ-דזשאנק'-שאנ-על-אי) אויף דעם אופן פון א פערבינדונג.

conjuncti'va *n.* (קאנ-דזשאנק-טאי'-ווא) דאס אינערע הייטעל פון אויגען=לעדעל וואס בעדעקט דעם אויגען=אפעל.

conjuncti'val *a.* (קאנ-דזשאנק-טאי'-וועל) וואס איז שייך צו דעם אינערען הייטעל פון אויגען=לעדעל.

conjunc'tive *a.* (קאנ-דזשאנק'-טיוו) פערבונדען, פערבינדענד; די בעדינגטע פארם פון צייט=ווערטער [די גראמאטיקאלישע פארם וואס דריקט אויס א תנאי אדער בעדינגונג];

conjunc'tively *adv.* (קאנ-דזשאנק'-טיוו-לי) צוזאמען; אין פערבינדונג.

conjunc'tiveness *n.* (קאנ-דזשאנק'-טיוו-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט צו פערבינדען; דאס קענען פערבונדען ווערען.

conjunctivi'tis *n.* (קאנ-דזשאנק-טי-ואי'-טיס) די ענטצינדונג פון דעם אינערען הייטעל פון אויגען=לעדעל.

conjunct'ly *adv.* (קאנ-דזשאנקט'-לי) אין פערבינדונג; צוזאמען; צוזאמען מיט...

conjunct' rights (קאנ-דזשאנקט' ראיטס) געמיינשאפטליכע רעכטען [רעכטען וועלכע געהערען צו עטליכע פערזאנען צוזאמען].

conjunc'ture *n.* (קאנ-דזשאנק'-טשור) א קריטישער צושטאנד; דאס צונויפטרעפען זיך פון אומשטענדען.

conjura'tion *n.* (קאנ-דזשו-ריי'-שאן) די בעשווערונג מיט א הייליגען נאמען; דאס מאכען כשוף.

con'jure *v.* (קאנ'-דזשויר) מאכען כשוף; בעשווערען די גייסטער.

conjure' *v.* (קאנ-דזשור') בעשטווערען מיט א הייליגען נאמען; בעשווערען; דרינגענד בעטען; בעשווערען אין דעם נאמען פון גאט; זיך בינדען דורך א שבועה צוזאמען מיט אנדערע.

con'jure down (קאנ'-דזשויר דאון) בעשווערען די גייסטער, אז זיי זאלען פערשווינדען.

conjure'ment *n.* (קאנ-דזשור'-מענט) בעשווערונג; שטארקע ביטע.

con'jurer *n.* (קאנ'-דזשויר-ער) א גייסטער=בעשווערער, א מכשף, א צויבערער; א קונצען=מאכער.

con'jure up (קאנ'-דזשויר אפ) בעשווערען די גייסטער, אז זיי זאלען ארויפקומען.

con'juror *n.* (קאנ'-דזשויר-אר) ז. ***conjurer***

con'juring trick (קאנ'-דזשויר-אינג טריק) א קונץ, א פאקום.

conk *n.* (קאנק) די נאז; א פערטרויליכער אדער געהיימער שמועס.

conn *n.* and *v.* (קאן) ז. ***con***

connas'cence *n.* (קא-נעס'-ענס) געבורט פון צוויי אדער מעהר אין דער זעלבער צייט.

connas'cency *n.* (קא- נעס'-ענ-סי) ז. ***connascence***

connas'cent *a.* (קא-נעס'-ענט) אין דערזעלבער צייט געבארען.

con'nate *a.* (קאנ'-אייט) מיטגעבארען; פון דער זעלבער אבשטאמונג; פון דעם זעלבען כאראקטער; צונויפגעוואקסען [וועגען פלאנצען].

con'nate leaves (קאנ'-אייט ליעווז) צונויפגעוואקסענע בלעטער.

conna'tion *n.* (קא-ניי'-שאן) דאס זיין צוזאמענגעוואקסען פון געבורט; דאס זיין מיטגעבארען; דאס זיין פון דער זעלבער אבשטאמונג.

conna'tional *a.* (קא-ניי'-שאנ-על) פון דער זעלבער אבשטאמונג; צונויפגעוואקסען פון געבורט.

connat'ural *a.* (קא-נעטש'-או-רעל) פון דער זעלבער נאטור; עהנליך אין כאראקטער; נאהענט פערוואנדט; מיטגעבארען.

connatural'ity *n.* (קא-נעטש-או-רעל'-אי-טי) די מיטגעבארענשאפט; דאס זיין פון דער זעלבער נאטור.

connat'urally *adv.* (קא-נעטש'-או-רעל-אי) פון דער זעלבער נאטור, פון דער זעלבער אבשטאמונג; דורך מיטגעבארענשאפט.

connat'uralness *n.* (קא-נעטש'-או-רעל-נעס) ז. ***connaturality***

conna'ture *n.* (קא-ניי'-טשור) די עהנליכקייט אין דער נאטור; די גלייכקייט אין כאראקטער.

connect' *v.* (קא-נעקט') פערבינדען, צוזאמענבינדען, פעראייניגען.

The Panama Canal **connects** the Atlantic with the Pacific Ocean.

connec'tedly *adv.* (קא-נעק'-טעד-לי) דורך פערבינדונג; דורך צוזאמענהאנג.

connec'ting-link *n.* (קא-נעק'-טינג-לינק) א פערבינדונגס=גליעד [עטוואס וואס פערבינדט טיילען אין א סעריע].

The ape is considered the **connecting-link** between man and the lower animals.

connec'ting-rod *n.* (קא-נעק'-טינג-ראד) א פערבינדונגס=שטאנג [אן אייזערנער שטאנג, וועלכער פערבינדט צוויי בעוועגליכע טיילען פון א מאשין].

connec'tion *n.* (קא-נעק'-שאן) פערבינדונג; פערוואנדשאפט; בעקאנטשאפט; צוזאמענהאנג; שייכות.

I do not see the **connection** between your arguments and the question at issue.

connec'tional *a.* (קא-נעק'-שאנ-על) פערבינדענד; וואס איז שייך צו א פערבינדונג; וואס איז שייך צו א סעקטע.

connec'tive *a.* and *n.* (קא-נעק'-טיוו) פערבינדענד; וואס האט די אייגענשאפט צו פערבינדען; א בינד=ווארט.

connec'tively *adv.* (קא-נעק'-טיוו-לי) אין פערבינדונג; געמיינשאפטליך, צוזאמען.

connec'tor *n.* (קא-נעק'-טאר) איינער אדער עפעס וואס פערבינדט.

con'ner *n.* (קאנ'-ער) אן אויפזעהער, אן אינספעקטאר; א פרובירער; א פאכמאן, א ספעציאליסט; איינער וועלכער גיט בעפעהלע צום שטייערמאן ווי צו פיהרען די שיף; אזא פיש.

con'nex *n.* (קאנ'-עקס) א קאמבינאציאן פון פונקטען און ליניען, וועלכע שטעלען פאר א געאמעטרישע פיגור.

connex'ion *n.* (קא-נעק'-שאן) ז. ***connection***

connex'ional *a.* (קא-נעק'-שאנ-על) ז. ***connectional***

connex'ity *n.* (קא-נעק'-סי-טי) דאס זיין פערבונדען.

con'ning *n.* (קאנ'-אינג) דאס איינחזר'ען א לעקציאן; דאס געבען בעפעהלען צום שטייערמאן ווי צו פיהרען די שיף

connip'tion *n.* (קא-ניפ'-שאן) ספאזמעס; א היסטערישער אנפאל.

conni'vance *n.* (קא-נאי'-ווענס) דאס מאכען זיך ניט זעהענדיג אדער ניט וויסענדיג; דאס לאזען געהן ווי עס געהט; דאס קוקען דורך די פינגער.

connive' *v.* (קא-נאיוו') זיך מאכען ניט זעהענדיג אדער ניט וויסענדיג; לאזען געהן ווי עס געהט; קוקען דורך די פינגער.

In some countries the officers of the law often **connive** at the violation of the law.

conni'vent *a.* (קא-נאי'-ווענט) וואס לויפט זיך צוזאמען אין איין פונקט; וואס קומט אין בעריהרונג.

conni'ver *n.* (קא-נאי'-ווער) איינער וואס מאכט זיך ניט זעהענדיג אדער ניט וויסענדיג [איינער וואס קוקט דורך די פינגער].

conni'ving *a.* (קא-נאי'-ווינג) וואס מאכט זיך ניט זעהענדיג און ניט וויסענדיג [קוקענדיג דורך די פינגער].

connoisseur' *n.* (קאנ-אי-סויר') א קענער, א מבין [הויפטזעכליך אין קונסט].

connoisseur'ship *n.* (קאנ-אי-סויר'-שיפ) קענערשאפט, מבינות [הויפטזעכליך אין קונסט].

con'notate *v.* (קאנ'-א-טייט) צוגעבען א צווייטע בעדייטונג; צוגעבען א זאך נאך א בעדייטונג אויסער איהר אייגענע.

connota'tion *n.* (קאנ-א-טיי'-שאן) דאס צוגעבען נאך א בעדייטונג; א נעבען=בעדייטונג; דאס וואס א ווארט דריקט אויס; דאס וואס א ווארט ענטהאלט אין זיך.

conno'tative *a.* (קא-נאו'-טע-טיוו) האבענדיג נאך א בעדייטונג אויסער דער אייגענער בעדייטונג; וואס דריקט אויס א נעבען=בעדייטונג.

connote' *v.* (קא-נאוט') ז. ***connotate***

conno'tive *a.* (קא-נאו'-טיוו) ז. ***connotative***

connu'bial *a.* וואס (קא-ניו'-בי-על)
אנבעלאנגט צו הייראט.

connubial'ity *n.* (קא-ניו-בי-על'-אי-
טי) דאס זיין פערהייראט.

connu'bially *adv.* (קא-ניו'-בי-על-אי)
אויף א פערהייראטעטען אופן; ווי מאן
און ווייב.

connu'merate *v.* (קא-ניו'-מע-רייט)
צוזאמענצעהלען.

connumera'tion *n.* (קא-ניו-מע-ריי'-
שאן) די צוזאמענצעהלונג.

connutri'tious *a.* (קאנ-יו-טריש'-אס)
ארייגגעזויגען מיט דער נאהרונג; וואס
קומט פון דער נאהרונג [וועגען קראנק=
הייטען וואס שטעהען אין פערבינדונג
מיט'ן זויגען].

co'noid *a. and n.* וואס (קאו'-נאיד)
איז עהנליך צו א קאנוס אדער צו א הי=
טעל צוקער; א קאנאיד [א געוויסע גע=
אמעטרישע פיגור].

conoi'dal *a.* וואס גע= (קא-נאי'-דעל)
הערט אדער וואס איז עהנליך צו א קא=
נוס. ז. *cone*.

conoi'dally *adv.* אין (קא-נאי'-דעל-אי)
א קאנוס=פארם.

conoi'dic *a.* (קא-נאי'-דיק)
ז. *conoidal*.

conoi'dical *a.* (קא-נאי'-די-קעל)
ז. *conoidal*.

conominee' *n.* איי= (קאו-נאמ-אי-ני')
נער, וואס ווערט פארגעשלאגען אויף א
שטעלע צוזאמען מיט אן אנדערען אדער
מיט אנדערע.

conoscen'te *n.* (קאו-נאו-שענ'-טע)
ז. *cognoscente*.

con o'ver איינ'חזר'ען, (קאן או'-ווער)
אויסלערנען אויף אויסווענינ.

con'quer *v.* בעזיעגען, ביי= (קאנ'-קער)
קומען, איינגעהמען, מנצח זיין; געווינען
עפיס דורך א זיעג.

The general conquered the city.

con'querable *a.* וואס (קאנ'-קער-עבל)
קען בעזיעגט אדער איינגענומען ווערען.

con'querableness *n.* (קאנ'-קער-עבל-
נעס) בעזיעגבארקייט.

con'queress *n.* א זיעג= (קאנ'-קער-עס)
גערין.

con'queror *n.* א בעזיעג= (קאנ'-קער-אר)
גער, אן איינגעהמער.

con'quest *n.* א זיעג, (קאנ'-קהוועסט)
א נצחון; די בעזיעגטע אדער איינגענו=
מענע זאך; דאס געווינען [אימיצענס צו=
נייגונג].

consan'guine *a. and n.* (קאנ-סענ'-
גהווין) פון דעמזעלבען בלוט, בלוט=פער=
וואנדט; א בלוט=פערוואנדטער.

consanguin'eal *a.* (קאנ-סענ-גהווינ'-
אי-על) בלוט=פערוואנדט, פון דעם זעלבען
בלוט.

consanguin'ean *a.* (קאנ-סענ-גהווינ'-
אי-ען) ז. *consanguineous*.

consanguin'eous *a.* (קאנ-סענ-גהווינ'-
אי-אס) פון דעם זעלבען בלוט, בלוט=
פערוואנדט; פון דערזעלבער אבשטאמונג
[הויפטזעכליך פון איין פאטער און ניט
פון איין מוטער].

consanguin'ity *n.* (קאנ-סענ-גהווינ'-
אי-טי) בלוט=פערוואנדשאפט, אבשטאמונג
פון דיעזעלבע עלטערען.

con'science *n.* געוויסען; (קאנ'-שענס)
דאס בעוואוסטזיין; געוויסענהאפטינקייט,
עהרליכקייט; יושר.

con'scienceless *a.* (קאנ'-שענס-לעס)
געוויסענלאז; אהן יושר.

con'science mon'ey (קאנ'-שענס מאנ'-
אי) געוויסענס=געלד [געלד וואס איינער
בעצאהלט צו בערוהיגען זיין געוויסען,
ווי פאר א פערגעסענעם חוב, פאר גע=
גנב'עטע שטייער א. ד. ג.].

con'scienceless *a.* (קאנ'-שענס-לעס)
געוויסענסלאז, אהן געוויסען, אהן יושר.

con'science-smit'ten *a.* (קאנ'-שענס-
סמיטן) געפייניגט פון געוויסענסביסע.

con'science-strick'en *a.* (קאנ'-שענס-
סטריקן) ז. *conscience-smitten*.

conscien'tious *a.* (קאנ-שי-ענ'-שאס)
געוויסענהאפט.

He is a conscientious worker.

conscien'tiously *adv.* (קאנ-שי-ענ'-
שאס-לי) אויף א געוויסענהאפטען אופן.

conscien'tiousness *n.* (קאנ-שי-ענ'-
שאס-נעס) געוויסענהאפטינקייט.

con'scionable *a.* גע= (קאנ'-שאנ-עבל)
וויסענהאפט; יושר'דיג.

con'scionableness *n.* (קאנ'-שאנ-עבל-
נעס) געוויסענהאפטינקייט.

con'scious *a.* זעלבסט= (קאנ'-שאס)
בעוואוסט, בעוואוסטזיניג, פיהלענד.

con'scious lov'ers (קאנ'-שאס לאוו'-
ערז) געליעבטע וואס האבען זיך ערקלערט
אין ליעבע.

con'sciously *adv.* מיט (קאנ'-שאס-לי)
בעוואוסטזיין.

con'sciousness *n.* (קאנ'-שאס-נעס)
דאס בעוואוסטזיין.

conscript' *v.* נעהמען (קאנ-סקריפט')
רעקרוטען.

con'script *n. and a.* (קאנ'-סקריפט)
א רעקרוט; איינגעשריבען, רעגיסטרירט.

con'script fa'thers (קאנ'-סקריפט
פא'-טהערז) די אלט=רוימישע סענאטארען.

conscrip'tion *n.* (קאנ-סקריפ'-שאן)
דאס נעהמען רעקרוטען.

conscrip'tional *a.* (קאנ-סקריפ'-שאנ-
על) וואס איז שייך צום נעהמען רעקרוטען.

con'secrate *v.* הייליג= (קאנ'-סי-קרייט)
גען צו עפעס, מקדיש זיין; איינווייהען,
מחנך זיין.

The first Jewish temple was consecrated by King Solomon.

con'secrated *a.* (קאנ'-סי-קריי-טעד)
געהייליגט, מחנך געווען, איינגעווייהט.

con'secratedness *n.* (קאנ'-סי-קריי-
טעד-נעס) דאס זיין הייליג, דאס זיין איינ=
געווייהט.

consecra'tion *n.* (קאנ-סי-קריי'-שאן)
הייליגונג צו עפעס; איינווייהונג.

I was present at the consecration ceremony of the synagogue.

con'secrator *n.* (קאנ'-סי-קריי-טאר)
איינער וואס הייליגט עפעס, איינער וואס
איז מחנך אדער ווייהט איין.

con'secratory *a.* (קאנ'-סי-קריי-טא-
רי) הייליגענד, הייליג מאכענד, איינוויי=
הענד.

con'secratory pray'er (קאנ'-סי-
קריי-טא-רי פרעהר) אן איינווייהונגס=
געבעט [א געבעט וועז עס ווערט עטוואס
איינגעהייליגט אדער ערעפענט].

consecta'neous *a.* (קאנ-סעק-טיי'-ני-
אס) וואס פאלגט אלס א נאטירליכע קאנ=
זעקווענץ.

consecu'tion *n.* (קאנ-סי-קיו'-שאן)
די בעציהונג צווישען אורזאכע און פאל=
גע; קאנזעקווענץ, שלוספאלגערונג.

consec'utive *a.* (קאנ-סעק'-יו-טיוו)
פאלגענדיג איינס נאך דעם אנדערען כסדר.

Hamlet's ghost appeared on two consecutive nights.

consec'utive chords (קאנ-סעק'-יו-
טיוו קארדס) אקארדען [אין מוזיק] וואס
קומען כסדר איינע נאך די אנדערע.

consec'utively *adv.* (קאנ-סעק'-יו-
טיוו-לי) אין דער רייהע איינס נאכ'ן אנ=
דערען; כסדר.

consen'sion *n.* איינ= (קאנ-סענ'-שאן)
שטימונג אין געדאנקען אדער געפיהלען.

consen'sual *a.* (קאנ-סענ'-שו-על)
וואס עקזיסטירט דורך די פרייוויליגע
איינשטימונג פון די צדדים; וואס ווערט
ארויסגערופען פון דער מיט=עמפפינדליכ=
קייט צווישען פערשיעדענע טיילען פון
קערפער.

consen'sus *n.* אלגע= (קאנ-סענ'-סאס)
מיינע איינשטימינקייט; איינשטימינקייט,
איינינקייט; אלגעמיינע מיינונג.

consen'sus of opin'ion (קאנ-סענ'-
סאס אוו א-פינ'-יאן) די אלגעמיינע מיי=
נונג.

The consensus of opinion of the meeting was in favor of the candidate.

consent' *v. and n.* 1. איינ= (קאנ-סענט')
וויליגען, צושטימען, מסכים זיין; 2. איינ=
וויליגונג, צושטימונג; הסכמה.

1. Will he consent? 2. He gave his consent to their marriage.

consentane'ity *n.* (קאנ-סענ-טע-ני'-
אי-טי) איבעראיינשטימונג.

consenta'neous *a.* (קאנ-סענ-טיי'-ני-
אס) איבעראיינשטימענד, צושטימענד,
פאסענד, צוגעפאסט.

consenta'neously *adv.* (קאנ-סענ-
טיי'-ני-אס-לי) דורך צופאסונג; דורך
איינשטימונג; דורך נאכגעבען.

consenta'neousness *n.* (קאנ-סענ-
טיי'-ני-אס-נעס) דאס צושטימען, דאס אי=
בעראיינשטימען; דאס זיין פאסיג; דאס
נאכגעבען.

consen'ter *n.* דער (קאנ-סענ'-טער)
וואס וויליגט איין, וואס שטימט צו.

consen'tient *a.* (קאנ-סענ'-שיענט)
איינשטימיג, גלייכפערמיג.

con'sequence *n.* (קאנ'-סי-קהווענס)
1. פאלגע, קאנזעקווענץ, שלוס, שלוס=פאל=
גערונג; דאס וואס קומט ארויס פון א
טהאט; דאס וואס עס ווערט ארויסגע=
דרונגען פון עטוואס; 2. בעדייטונג, וויכ=
טיגקייט.

1. The consequence of all this was, that we were all satisfied. 2. He is a man of no consequence.

con'sequences *n.* (קאנ'-סי-קהווענס-
עז) רעזולטאטען, פאלגען; א שפיעל, אין
וועלכער איינער פון די שפיעלער שרייבט
אן א נאמען. דער צווייטער א בייווארט,
דער דריטער א צייט=ווארט [א פעל],
יעדער שרייבט פאר זיך אזוי אז די אנ=
דערע זאלען ניט וויסען, וואס ער שרייבט,
און צו ענדע לייענט מען איבער דיא פרא=
זע, וואס ווערט צונויפגעשטעלט פון אלע=
מענס ווערטער.

con'sequent *a. and n.* (קאנ'-סי-
קהווענט) קאנזעקווענט, אויסגעהאלטען;
פאלגענד; וואס איז געדרונגען פון עטוואס;
ציהענדיג שליסע אדער דרינגענדיג פון איין
זאך אויף א צווייטער, אן ארויסגעדרונ=
גענער שלוס.

consequen'tial *a.* (קאנ-סי-קהווענ'-
שעל) וואס פאלגט פון א טהאט; וואס מוז
געדרונגען ווערען פון א בעהויפטונג;
בעדייטענד, וויכטיג; וואס מאכט אן אנ=
שטעל; איינגעבילדעט ביי זיך.

consequential'ity *n.* (קאנ-סי-קהווענ-
שעל'-אי-טי) גדלות, גאוה; וויכטיגקייט;
שלוס=פאלגערונג.

consequen'tial los'ses (קאנ-סי-
קהווענ'-שעל לאס'-עז) א שאדען, וואס
קומט ניט דירעקט פון דער זאך, פאר

וועלכער מען קלאַגט איינעם אין געריכט, נאָר אַלס רעזולטאַט פון דעם קלאָגען.

consequen'tially *adv.* (קאַנ-סי-קהווענ'-שעל-אי) אַלס פאָלגע; פאָלגענדיג אין געהעריגער אָרדנונג; שפּעטער; נאָכדעם; אויף אַן אונאונטערבראָכענעם אופן; מיט איינבילדונג; מיט אַן אָנשטעל; מיט וויכטיגקייט.

consequen'tialness *n.* (קאַנ-סי-קהווענ'-שעל-נעס) גאוה; דאָס מאַכען אַן אָנשטעל; גדלות.

con'sequently *adv.* (קאַנ'-סי-קהווענט-לי) פאָלגליך, ממילא, דעריבער.

con'sequentness *n.* (קאַנ'-סי-קהווענט-נעס) אַ לאָגישער צוזאַמענהאַנג.

conser'tion *n.* (קאַנ-סויר'-שאַן) דאָס צופּאַסען, דאָס צוזאַמענפּאַסען.

conser'vable *a.* (קאַנ-סויר'-וועבל) וואָס קען אַבגעהיט ווערען פון קאַליע ווערען אָדער פון בעשעדיגט ווערען.

conser'vancy *n.* (קאַנ-סויר'-וועג-סי) די אויפהאַלטונג, די אַבהיטונג, די בעשיצונג.

conser'vant *a.* (קאַנ-סויר'-וועגט) אויפהאַלטענדיג; אַבהיטענדיג; בעשיצענדיג.

conserva'tion *n.* (קאַנ-סויר-וויי'-שאַן) דאָס אויפהאַלטען; דאָס אַבהיטען; דאָס בעשיצען.

Forest planting is only one of the methods of **conservation** of our natural resources.

Conserva'tion Move'ment (קאַנ-סויר-וויי'-שאַן מוהוו'-מענט) די בעוועגונג אין די פאַראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ אַבצוהיטען פון פערניכטונג די נאַטירליכע רייכטימער פון לאַנד ווי וועלדער, וואַסערקראַפט א. ד. ג.

conserva'tion of en'ergy (קאַנ-סויר-וויי'-שאַן אָוו ענ'-ער-דזשי) די אויפהאַלטונג פון ענערגיע [דאָס געזעץ פון דער נאַטור, אַז קיין ענערגיע געהט ניט פערלאָרען, אַז די סומע ענערגיע וואָס אויף דער וועלט איז פאַראַן איז אימער דיזעלבע, נאָר זי בייט איהרע פאָרמען].

conser'vatism *n.* (קאַנ-סויר'-ווע-טיזם) קאָנזערוואַטיזם, די נייגונג אָנצוהאַלטען אַלטע איינריכטונגען; די געגנערשאַפט צו נייע איינפיהרונגען און ענדערונגען; די פּרינציפּען פון אַ קאָנזערוואַטיווער פּאַרטיי.

conser'vative *a. and n.* (קאַנ-סויר'-ווע-טיוו) אַבהיטענדיג, בעשיצענדיג פון קאַליע ווערען אָדער פון בעשעדיגט ווערען; וואָס איז געגען נייע איינריכטונגען [געזעלשאַפטליכע, פּאָליטישע און רעליגיעזע]; שטאַנדהאַפט; אַ קאָנזערוואַטיווער מענש.

Conser'vative *n. and a.* (קאַנ-סויר'-ווע-טיוו) אַ מיטגליעד פון דער קאָנזערוואַטיווער פּאַרטיי [בעזאָנדערס אין ענגלאַנד]; וואָס איז שייך צו דער קאָנזערוואַטיווער פּאַרטיי אָדער איהרע מיטגליעדער.

conser'vatively *adv.* (קאַנ-סויר'-ווע-טיוו-לי) אויף אַ קאָנזערוואַטיווען אופן.

conser'vativeness *n.* (קאַנ-סויר'-ווע-טיוו-נעס) קאָנזערוואַטיזם; די בעשטרעבונג אויפצוהאַלטען און אַבצוהיטען.

con'servator *n.* (קאַנ'-סויר-ויי-טאָר) אַ פערהיטער, אַ בעשיצער; אַן אויפזעהער.

He is a **conservator** of the peace.

conser'vatory *a. and n.* (קאַנ-סויר'-ווע-טאָ-רי) וואָס קען פערהיטען עפּיס פון קאַליע ווערען אָדער פון בעשעדיגט ווערען; אַ פּלאַץ, וואו מען קען האַלטען זאַכען אַזוי, אַז זיי זאָלען ניט קאַליע ווערען און ניט בעשעדיגט ווערען [מעהרסטענטייל אַ פּלאַץ פאַר פּלאַנצען, אַן אָראַנזשעריי]; אַ קאָנזערוואַטאָריע [אַ מוזיקשוהל]; אַ שוהל.

conserve' *v.* (קאַנ-סורוו') קאָנזערווירען, איינמאַכען פרוכטען, מאַכען איינגעמאַכץ; בעשיצען; אויפהאַלטען, אַבהיטען.

con'serve *n.* (קאַנ'-סורוו) איינגעמאַכטע פרוכט [איינגעצוקערטע פרוכט אַז עס זאָל קענען לאַנג שטעהן].

conser'ver *n.* (קאַנ-סויר'-ווער) ערהאַלטער, היטער, שיצער; דער וואָס מאַכט איין פרוכטען.

consid'er *v.* (קאַנ-סיד'-ער) בעטראַכטען; נאָכדענקען; אונטערזוכען; אַכטען; נעהמען אין אָנבעטראַכט; בעלוינען פאַר געוויסע דיענסטע; בעטראַכטען אַלס...

We must **consider** the possible obstacles, as well as the expected advantages of the plan.

consid'erable *a.* (קאַנ-סיד'-ער-עבל) בעדייטענד, וויכטיג; בעמערקענסווערטה; בעדייטענד אין צאָהל אָדער מאָס.

A **considerable** crowd was assembled in front of the hall.

consid'erableness *n.* (קאַנ-סיד'-ער-עבל-נעס) וויכטיגקייט.

consid'erably *adv.* (קאַנ-סיד'-ער-ע-בלי) אויף אַ בעמערקענסווערטהען אופן; אין אַ בעדייטענדען גראַד.

consid'er apart' (קאַנ-סיד'-ער ע-פּאַרט') בעטראַכטען בעזונדער, אויסערהאַלב עטוואָס.

consid'erate *a.* (קאַנ-סיד'-ער-אייט) אַכטענדיג אַ צווייטענ'ס געפיהלען; אויפמערקזאַם, ערנסט, ניט שטרענג, פריינדליך, גוטמוטיג.

He is **considerate** in his dealings with his clerks.

consid'erately *adv.* (קאַנ-סיד'-ער-אייט-לי) 1. מיט איבערלעגונג; נעהמענדיג אין בעטראַכט; 2. מיט העפליכקייט אָדער פריינדליכקייט.

2. He very **considerately** offered me his umbrella.

consid'erateness *n.* (קאַנ-סיד'-ער-אייט-נעס) איבערלעגונג; פאַרזיכטיגקייט; דאָס אַכטען יענעמ'ס געפיהלען; דאָס נעהמען אין בעטראַכט יענעמ'ס אומשטענדען.

considera'tion *n.* (קאַנ-סיד-ע-ריי'-שאַן) בעטראַכטונג, איבערלעגונג; אַכטונג, אָנבעטראַכט; בעלוינונג; בעדייטונג, וויכטיגקייט; אָנזעהן; איינפלוס; ריקזיכט; די סומע אָדער זאַך וואָס ווערט אין אַ קאָנטראַקט פעסטגעשטעלט אַלס אַ בעלוינונג פאַר עטוואָס.

consid'erative *a.* (קאַנ-סיד'-ער-איי-טיוו) איבערלעגט, פאַרזיכטיג, בעטראַכט.

consid'ering *a.* (קאַנ-סיד'-ער-אינג) בעטראַכטענד; נעהמענדיג אין אָנבעטראַכט.

consid'ering cir'cumstances (קאַנ-סיד'-ער-אינג סויר'-קאַמ-סטענס-עז) לויט די אומשטענדען.

He did well, **considering** the **circumstances**.

consid'eringly *adv.* (קאַנ-סיד'-ער-אינג-לי) מיט איבערלעגונג.

consid'er yourself' at home (קאַנ-סיד'-ער יור-סעלף' עט האום) מאַך זיך ווי ביי זיך אין דער היים; פיהל זיך היימיש.

consign' *v.* (קאַנ-סאַין') איבערטראָגען צו אימעצען; צושיקען; אָנפערטרויען; איינוויליגען, ווידמען, בעשטימען.

consig'natary *n.* (קאַנ-סיג' נע-טיי-רי) אַ פּערזאָן, צו וועלכער עפּיס ווערט איבערגעטראָגען אָדער איבערגעגעבען; אַן אַגענט.

consigna'tion *n.* (קאַנ-סיג-ניי'-שאַן) איבערטראָגונג, איבערגעבונג; אונטערצייכנונג; דאָס איינלעגען ביי אַ דריטער פּערזאָן געלד, איבער וועלכען צוויי מענשען קריגען זיך.

consig'natory *n.* (קאַנ-סיג'-נע-טאָ-רי) איינער, וואָס שרייבט זיך אונטער אויף אַ דאָקומענט צוזאַמען מיט אַנדערע.

consig'nature *n.* (קאַנ-סיג'-נע-טשור) די פולע אונטערשריפט; איינעמ'ס אונטערשריפט, וואָס קומט צוזאַמען מיט אַנדערע אונטערשריפטען.

con'signe *n.* (קאַנ'-סאַין) בעפעהלע; ספּעציעלע בעפעהלע וואָס ווערען געגעבען צום סאָלדאַט אויף דער וואַך, אַ צייכען וואָס ווערט געגעבען דער מיליטערישער וואַך.

consigné' *n.* (קאַנ-סי-ניעי') אַן אָפיציער פון דער אַרמעע אָדער פלאָטע, וואָס ווערט בעשטראָפט דערמיט, וואָס ער טאָר ניט פערלאָזען זיין וואָהנונג [הויז אַרעסט].

consigned' goods (קאַנ-סאַינד' גודז) סחורה געגעבען צו פערקויפען אויף קאָמיסיאָן.

consigned' mon'ey (קאַנ-סאַינד' מאַנ'-אי) איינגעלעגטעס געלט.

consignee' *n.* (קאַנ-סאַי-ני') די פּערזאָן צו וועלכער עפּעס ווערט איבערגעטראָגען אָדער איבערגעגעבען; אַ געשעפטס-אַגענט.

consig'ner *n.* (קאַנ-סאַי'-נער) איינער וואָס שיקט אָדער טרויט אָן סחורה צו אַ צווייטען.

consignif'icant *a.* (קאַנ-סיג-ניפ'-אי-קענט) גלייכבעדייטענד.

consignifica'tion *n.* (קאַנ-סיג-ני-פי-קיי'-שאַן) גלייכע בעדייטונג.

consignif'icative *a. and n.* (קאַנ-סיג-ניפ'-אי-קיי-טיוו) גלייכבעדייטענד; עטוואָס וואָס האָט אַ גלייכע בעדייטונג.

consign'ment *n.* (קאַנ-סאַינ'-מענט) סחורה וואָס ווערט אָנפערטרויט אַן אַגענט צום פערקויפען; אַ פּראַכט בריעף אָדער דאָקומענט, דורך וועלכען מען גיט איבער אָדער מען פערטרויט אַ געשעפטס-אַגענט סחורה.

consign'ment account' (קאַנ-סאַינ'-מענט ע-קאַונט') פאַקטורען-רעכנונג; אַ רעכנונג וועגען טראַנספּאָרט סחורה וועלכע ווערט געשיקט צו אַ געשעפטס-אַגענט.

consign'ment in spe'cie (קאַנ-סאַינ'-מענט אין ספּי'-שיע) דאָס איבערשיקען מזומן געלט.

consign'ment of goods (קאַנ-סאַינ'-מענט אָוו גודז) דאָס איבערשיקען סחורה; אַ טראַנספּאָרט סחורה.

consig'nor *n.* (קאַנ-סאַי'-נאָר) איינער וואָס שיקט אָדער טרויט אָן סחורה צו אַן אַנדערען.

consign' to si'lence (קאַנ-סאַין' טו סאַי'-לענס) בעגראָבען אויף אייביג.

consign' to wri'ting (קאַנ-סאַין' טו ראַי'-טינג) אויפשרייבען, פערצייכנען.

consil'iary *a.* (קאַנ-סיל'-אי-איי-רי) בעראַטהענד; וואָס איז שייך צו אַ בעראַטהונג.

consil'ience *n.* (קאַנ-סיל'-אי-ענס) צוזאַמענקונפט; צוזאַמענטרעפונג.

consil'ient *a.* (קאַנ-סיל'-אי-ענט) וואָס שטימט איין; פּאַסענד; וואָס טרעפט זיך צונויף.

consim'ilar *a.* (קאַנ-סימ'-אי-לער) עהנליך.

consimil'itude *n.* (קאַנ-סי-מיל'-אי-טיוד) געמיינזאַמע עהנליכקייט.

consist' *v.* (קאַנ-סיסט') צובעשטעהן;

זאמענהאלטען; זיין; הארמאנירען; זיין
אין איינשטימונג; זיין צוזאמענגעשטעלט
פון טיילען.

consis'tence *n.* (קאנ-סיס'-טענס)
איינשטימונג; פעסטקייט; געדיכטקייט;
צוזאמענהאלטונג; צוזאמענזעצונג; דויער;
שטאנדהאפטיגקייט; בעשטאנד; הארמא-
ניע; די הארמאנירענדע פערבינדונג פון
די טיילען אין דעם גאנצען; די נאטור,
דער כאראקטער, דער צושטאנד פון עט-
וואס; איינהייטליכקייט, גלייכמעסיגקייט;
קאנזעקווענץ.

consis'tency *n.* (קאנ-סיס'-טענ-סי)
ז. *consistence*.

consis'tent *a.* (קאנ-סיס'-טענט) קאנ-
זעקווענט; פעסט; וואס איז אין איינ-
קלאנג; טריי צו זיך זעלבסט; אויסגע-
האלטען; שטאנדהאפט.
His opposition to the plan was consistent throughout.

consis'tently *adv.* (קאנ-סיס'-טענט-
לי) אויף א קאנזעקווענטען שטייגער;
מיט שטאנדהאפטיגקייט; אין איינקלאנג.
To command confidence, a man must act consistently.

consisto'rial *a.* (קאנ-סיס-טאו'-רי-על)
וואס איז שייך צו דער אספה פון גייסט-
ליכע וואס פערוואלטען די קירך.

consisto'rian *a.* (קאנ-סיס-טאו'-רי-
ען) ז. *consistorial*.

consis'tory *n.* and *a.* (קאנ-סיס'-טא-
רי) א קירכען-פערוואלטונג; אן אספה פון
גייסטליכע; א קירכליכער געריכט; וואס
אנבעלאנגט צו א קירכען-פערוואלטונג
אדער א קירכען-געריכט.

conso'ciate *v.* (קאנ-סאו'-שי-אייט) צו-
זאמענברייננגען א בעראטונג פון קירכען-
פערטרעטער; פעראייניגען; פערזאמלען.

consocia'tion *n.* (קאנ-סאו-שי-איי'-
שאן) א קערפערשאפט פון קירכען-פער-
טרעטער; א סינאד.

consocia'tional *a.* (קאנ-סאו-שי-איי'-
שאן-על) וואס אנבעלאנגט א קערפער-
שאפט פון קירכען-פערטרעטער.

conso'lable *a.* (קאנ-סאו'-לעבל)
טרייסטבאר.

consola'tion *n.* (קאנ-סא-ליי'-שאן)
טרייסט, נחמה.
The memory of a heroic death is sometimes the best consolation for the living.

consola'tion match (קאנ-סא-ליי'-
שאן מעטש) א וועט-קאמפף, אין וועל-
כען עס נעהמען אנטייל פערזאנען, וואס
האבען פערלארען אין א פריהעריגען וועט-
קאמפף און וואס ווערט פעראנשטאלט צו
ערמוטיגען די אנטייל-נעהמער.

consola'tion race (קאנ-סא-ליי'-שאן
רייס) ז. *consolation match*.

consol'atories *n.* (קאנ-סאל'-ע-טא-
ריז) א טרייסט-בריעף, א טרייסט-רעדע.

consol'atory *a.* (קאנ-סאל'-ע-טא-רי)
טרייסטענד.

con'sole *n.* (קאנ'-סאול)
א קאנזאל, אזא פערציערטע
אונטערשפארע, וואס האלט
אונטער א באלקען אדער גע-
זימס; א לייסט וואס האלט
אונטער א מאשין.

Console

console' *v.* (קאנ-סאול')
טרייסטען.

conso'ler *n.* (קאנ-סאו'-
לער) א טרייסטער.

con'sole-ta'ble *n.* (קאנ'-סאול-טייבל)
א טיש, וואס די פיס זיינען אויסגע-
שניצט ווי קאנזאלען [שפיעגעל-טיש].

consol'idant *a.* and *n.* (קאנ-סאל'-
אי-דענט) בעפעסטיגענד; וואס פערהיילט
וואונדען; א מיטעל צו פערהיילען וואונדען.

consol'idate *v.* (קאנ-סאל'-אי-דייט)
בעפעסטיגען, מאכען פעסט; פעראייניגען,
צונויפפרעסען; מאכען געדיכט; פעראיי-
ניגט ווערען; זיין צוזאמענגעדריקט.

consol'idated *a.* (קאנ-סאל'-אי-דיי-
טער) פעראייניגט; פעסט צונויפגעצויגען,
צוזאמענגעפרעסט.

consol'idated bonds (קאנ-סאל'-אי-
דיי-טער באנדז) קאנזאלידירטע אקציעס
[אקציעס אדער ווערטה-פאפיערען, בע-
זאנדערס פון אייזענבאהנען, וועלכע זיי-
נען געזיכערט דורך אן ערבות פון דער
גאנצער באהן-ליניע מיט אלע איהרע צוויי-
גען].

consolida'tion *n.* (קאנ-סאל-אי-דיי'-
שאן) פעסט-מאכונג; פעראייניגונג; דאס
צונויפציהען זיך אין א קאמפאקטע מא-
סע; דאס ווערען פעראייניגט.
All the gas companies in the city entered into the consolidation.

consolida'tion locomo'tive (קאנ-
סאל-אי-דיי'-שאן לאו-קא-מאו'-טיוו) א
לאקאמאטיוו צו פיהרען שווערע פראכט-
צוגען.

consolida'tion of ac'tions (קאנ-
סאל-אי-דיי'-שאן אוו עק'-שאנז) דאס
פעראייניגען צוויי אדער עטליכע געריכטס
פראצעסען אין איינעם [אין פאל ווען
איינער און דערזעלבער אנקלאגער איז
איינער און דערזעלבער צייט האט אריינ-
געטראגען עטליכע אנקלאגען אויף איי-
נעם און דעמזעלבען מענשען].

consol'idative *a.* (קאנ-סאל'-אי-דיי-
טיוו) וואס קען פעסט מאכען אדער פער-
אייניגען; וואס קען פערהיילען א וואונד.

con'sols *n.* (קאנ'-סאלז) די ענגלישע
דריי-פראצענטיגע שטאאטס-ווערטה פאפי-
רען, וועלכע זיינען צום ערשטען מאל
ארויסגעגעבען געווארען דורך'ן אקט פון
פארלאמענט אין יאהר 1751 צו דעקען די
חובות פון דער מלוכה.

consommé' *n.* (קאנ-סא-מיי') א בוליאן,
א ריינע שטארקע יויך פון פלייש-זאפט.

con'sonance *n.* (קאנ'-סא-נענס) א צו-
זאמענקלאנג, אן איינקלאנג פון טענער;
אן אקארד; איינשטימיגקייט, הארמאניע,
אחדות.

con'sonancy *n.* (קאנ'-סא-נענ-סי)
ז. *consonance*.

con'sonant *n.* and *a.* (קאנ'-סא-נענט)
הארמאנירענד; איינשטימענד; וואס איז
שייך צו א קאנסאנאנט; א קאנסאנאנט
[אן אות וואס קען ניט ארויסגעשפראכען
ווערען אהן א וואקאל, ווי: ב, ג, ד].
B, C, D are consonants.

con'sonantal *a.* (קאנ'-סא-נענ-טעל)
וואס געהערט צו א קאנסאנאנט.
ז. *consonant*.

con'sonantly *adv.* (קאנ'-סא-נענט-לי)
הארמאניש; איינשטימענד; אין איינ-
קלאנג.

con'sonantness *n.* (קאנ'-סא-נענט-
נעס) די איבעראיינשטימונג; דאס זיין
אין איינקלאנג.

con'sort *n.* (קאנ'-סארט) א חבר; א
שותף; א מיט-ברודער; דער מאן אדער
דאס ווייב; א פעראייניגונג; א שיף וואס
בעגלייט א צווייטע שיף.

consort' *v.* (קאנ-סארט') פעראייניגען
זיך; בעהעפטען זיך; זיין בחברותא.
A young man should not consort with idlers.

con'sortship *n.* (קאנ'-סארט-שיפ) גע-
נאסענשאפט, חברותא.

con'sound *n.* (קאנ'-סאונד) די בייז-
וואורץ [א מין פלאנצע].

conspec'tus *n.* (קאנ-ספעק'-טאס) א-
לגעמיינער איבערבליק [איבער דעם גאנ-
צען געגענשטאנד]; א קאנספעקט, א קיצור
[פון א ווערק אדער ווערקע].

conspic'uous *a.* (קאנ-ספיק'-יו-אס)
אנזיכטיג; אנגעזעהען; דייטליך; וואס
ווארפט זיך אין די אויגען.
He occupies a conspicuous position in the business world.

conspic'uously *adv.* (קאנ-ספיק'-יו-
אס-לי) קלאר, דייטליך; אויף א וויכטי-
גען אדער אנגעזעהענעם אופן.

conspic'uousness *n.* (קאנ-ספיק'-יו-
אס-נעס) אנזיכטיגקייט; קלארקייט, דייט-
ליכקייט; אנגעזעהענקייט.

conspir'acy *n.* (קאנ-ספיר'-ע-סי) א
קאנספיראציע, א געהיימער בונד פון צוויי
אדער עטליכע פערזאנען צו בעגעהן א
אונגעזעצליכע זאך; א פערשווערונג; א
צוזאמענטרעפונג פון פאקטען אדער צו-
שטענדע; א פעראייניגונג צוליעב א גע-
וויסען ציעל.

conspir'ant *a.* (קאנ-ספאיר'-ענט) איינ-
טריגירענד; וואס זוכט צו מאכען א פער-
שווערונג געגען אימעצען.

conspir'ator *n.* (קאנ-ספיר'-ע-טאר)
א קאנספיראטאר, א פערשווערער, איינער
וואס געהערט צו א געהיימען בונד מיט'ן
ציעל צו בעגעהן א פערברעכען; א מיא-
טיזשניק, א בונטאווישטשיק.

conspir'atress *n.* (קאנ-ספיר'-ע-טרעס)
א קאנספיראטאריז, א פרויענצימער וואס
בעלאנגט צו א געהיימען בונד צו בעגעהן
אן אונגעזעצליכע אדער אונערלויבטע זאך.

conspire' *v.* (קאנ-ספאיר') מאכען א
פערשווערונג; זיך פעראייניגען געגען אי-
מעצען אין געהיים; איבעראיינשטימען,
מיטהעלפען איינער דעם אנדערען אין
שטרעבען צו איין ציעל [אין א פערשווע-
רונג].

conspir'er *n.* (קאנ-ספאיר'-ער) א קאנ-
ספיראטאר, איינער וואס איז פעראייניגט
מיט אנדערע אין א פערשווערונג געגען
אימעצען; א בונטאווישטשיק.

conspir'ingly *adv.* (קאנ-ספאיר'-אינג-
לי) דורך פערשווערונג; אויף א קאנספי-
ראטיווען אופן.

conspir'ing pow'ers (קאנ-ספאיר'-
אינג פאו'-ערז) צוזאמענווירקענדע קרעפ-
טע.

con'stable *n.* (קאנ'-סטעבל) א פאלי-
צייסקער, א פאליציי-בעאמטער.

con'stableship *n.* (קאנ'-סטעבל-שיפ)
דער אמט פון א פאליציסט.

constab'ulary *n.* and *a.* (קאנ-סטעב'-
יו-לע-רי) וואס געהערט צו אדער וואס
בעשטעהט פון פאליציסטען; די פאלי-
ציי.

con'stancy *n.* (קאנ'-סטענ-סי) די דויי-
ערהאפטיגקייט; די שטאנדהאפטיגקייט;
די בעשטענדיגקייט; טריישאפט, טריי-
הייט.

con'stant *a.* and *n.* (קאנ'-סטענט)
שטאנדהאפטיג; קאנסטאנט; אונפערענ-
דערליך; טריי; דויערהאפט; בעשטענ-
דיג; עטוואס וואס איז אונפערענדערליך
[א קאנסטאנטע].
He was her constant attendant at the ball.

Constantinopol'itan *n.* and *a.* (קאנ-
סטענ-טי-נא-פאל'-אי-טען) וואס איז
שייך צו דער שטאדט קאנסטאנטינאפאל

[די הויפט־שטאדט פון טירקיי]; וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון קאנסטאנטינאפאל; אן איינוואהנער פון קאנסטאנטינאפאל.

con'stantly *adv.* (קאנ'-סטענט-לי) אונפערענדערליך; בעשטענדיג; מיט שטאנדהאפטיגקייט; מיט אונפערענדערליכקייט; דויערהאפט.

con'stantness *n.* (קאנ'-סטענט-נעס) ז. *constancy*.

con'stat *n.* (קאנ'-סטעט) א געריכטליכע צייגניס [אין ענגלאנד]; אן אפיציעלע אבשריפט פון א פאטענט אדער פון אן אנדער דאקומענט.

constate' *v.* (קאנ-סטייט') קאנסטאטירען, בעשטעטיגען; איבערצייגען; פעסטשטעלען.

con'stellate *v.* (קאנ'-סטע-לייט) אויספוצען מיט שטערען־בילדער; אויסשטערנען, אויסזעצען מיט שטערען.

constella'tion *n.* (קאנ-סטע-ליי'-שאן) א צוזאמענשטעלונג פון שטערען; א זאמלונג פון שעהנהייטען אדער בעריהמטהייטען [זאכען אדער מענשען].

constel'latory *a.* (קאנ-סטעל'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו א צוזאמענשטעלונג פון שטערען; וואס איז שייך צו א זאמלונג פון שעהנהייטען אדער בעריהמטהייטען.

consterna'tion *n.* (קאנ-סטויר-ניי'-שאן) נידערגעשלאגענהייט; א גרויסע שרעק־איבערראשונג.
The announcement of the declaration of war was received with **consternation**.

con'stipate *v.* (קאנ'-סטי-פייט) פערשטאפען; פערשטאפען דעם מאגען.

con'stipated *a.* (קאנ'-סטי-פיי-טעד) פערשטאפט; הארטלייביג.

constipa'tion *n.* (קאנ-סטי-פיי'-שאן) פערשטאפונג; מאגען־פערשטאפונג, עצירות.

constit'uency *n.* (קאנ-סטיטש'-יו-ען-סי) די וועהלערשאפט, די וואהל־מענער [די פערזאנען, וועלכע וועהלען א פערטרעטער]; א קערפערשאפט וועלכע האט אן אלגעמיינעם פערטרעטער און צו וועמען ער איז פעראנטווארטליך.
A Congressman is responsible to his **constituency**.

constit'uent *a. and n.* (קאנ-סטיטש'-יו-ענט) 1. וואס איז א בעשטאנדטייל; 2. וואס האט די מאכט צו וועהלען א פערטרעטער; 3. איינער וואס וועהלט אדער העלפט וועהלען א פאלקס־פערטרעטער; איינער וואס שטעלט אן א פערטרעטער.
1. Oxygen and hydrogen are the **constituent** parts of water. 2. He looked up to his **constituents** for re-election.

Constit'uent Assem'bly (קאנ-סטיטש'-יו-ענט ע-סעמ'-בלי) די קאנסטיטואירענדע פערזאמלונג [א פערזאמלונג אויסצוארבייטען א קאנסטיטוציע פאר א לאנד, הויפטזעכליך וועגען דער פראנצויזישער קאנסטיטואירענדער פערזאמלונג פון יאהר 1789 וועהרענד דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן].

constit'uent bod'y (קאנ-סטיטש'-יו-ענט באד'-אי) א וואהל־קערפערשאפט [וועהלער].

con'stitute *v.* (קאנ'-סטי-טיוט) פעסטזעצען; גרינדען, איינארדנען; בילדען, אויסמאכען; ווערען א בעשטאנדטייל.

con'stituted *a.* (קאנ'-סטי-טיו-טעד) געגרינדעט; פעסטגעזעצט; איינגעארדנעט; אויסגעמאכט; בעשטימט; געוועהלט.

con'stituted author'ities (קאנ'-סטי-טיו-טעד אה-טהאר'-אי-טיז) די בעהערדען [די בעאמטע, נאטשאלסטווא].
The Mayor is the head of the **constituted** authorities in the city.

con'stituter *n.* (קאנ'-סטי-טיו-טער) איינער וואס בעשטימט; א גרינדער.

constitu'tion *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן) 1. א קאנסטיטוציאן [געשריבענע גרונדגעזעצען פון א לאנד אדער פון א פעראיין]; אן איינריכטונג; אן איינארדנונג; 2. דער געבוי פון קערפער; 3. דער בעשטאנד; די צוזאמענזעצונג.
1. The **constitution** of the United States of America was established in 1789. 2. The physical **constitution** of his body is all that can be desired.

constitu'tional *a. and n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על) קאנסטיטוציאנעל, וואס שטימט מיט די געשריבענע גרונד־געזעצען; וואס איז שייך צום קערפער־געבוי; וואס הענגט אב פון קערפער־געבוי אדער טעמפעראמענט; א שפאציערגאנג פאר'ן געזונד; א שנאפס פאר'ן געזונד.
He takes his **constitutional** daily.

constitu'tionalism *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על-איזם) קאנסטיטוציאנעלע פרינציפען; די פרינציפען פון א קאנסטיטוציאן אדער פון א קאנסטיטוציאנעלער רעגיערונג.

constitu'tionalist *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על-איסט) אן אנהענגער פון א קאנסטיטוציאנעלער פארם פון רעגיערונג; אן אנהענגער פון דער עקזיסטירענדער קאנסטיטוציאן פון א לאנד.

constitutional'ity *n.* (קאנ-סטי-טיו-שאן-על'-אי-טי) דאס זיין קאנסטיטוציאנעל.

constitu'tionalize *v.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על-איז) געהן שפאציערען צוליעב דעם געזונד.

constitu'tionally *adv.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על-אי) 1. בטבע; נאך דער נייגונג; נאטירליך; לויט דעם קערפער־בוי אדער לויט טעמפעראמענט; 2. קאנסטיטוציאנעל; אין בעצוג צו דער קאנסטיטוציאן.
1. **Constitutionally**, he is a good boy. 2. Religious freedom is **constitutionally** guaranteed to the inhabitants of the United States.

constitu'tional mon'archy (קאנ-סטי-טיו'-שאן-על מאנ'-אר-קי) א קאנסטיטוציאנעלע מאנארכיע [א לאנד־וואס ווערט רעגיערט דורך א קאנסטיטוציאן אבער האט אויך א קעניג אדער א קייזער].

constitu'tionist *n.* (קאנ-סטי-טיו'-שאן-איסט) א קאנסטיטוציאנאליסט, איינער וואס האלט זיך פאר דער קאנסטיטוציאן פון לאנד.

con'stitutive *a.* (קאנ'-סטי-טיו-טיוו) וואס שטעלט פעסט; וואס בילדעט; גרונדזעכליך, וועזענטליך; וואס איז א בעשטאנדטייל; געזעצגעבענד.

con'stitutively *adv.* (קאנ'-סטי-טיו-טיוו-לי) אויף א וועזענטליכען אדער גרונדזעכליכען אופן.

con'stitutive parts (קאנ'-סטי-טיו-טיוו פארטס) בעשטאנדטיילען [די טיילען וואס שטעלען צוזאמען א גאנצע זאך].

con'stitutive pow'er (קאנ'-סטי-טיו-טיוו פאו'-ער) געזעצגעבענדע מאכט.

con'stitutor *n.* (קאנ'-סטי-טיו-טאר) איינער וואס בילדעט אויס, איינער וואס מאכט; איינער וואס פערשפרעכט צו צאהלען די חובות פון אן אנדערען.

constrain' *v.* (קאנ-סטריין') צווינגען, נויטען; אבהאלטען מיט גוואלט; הינדערען; דריקען, בינדען.

constrai'nable *a.* (קאנ-סטריי'-נעבל) וואס קען געצוואונגען ווערען; וואס קען פערהינדערט ווערען אדער צוריקגעהאלטען ווערען.

constrained' *a.* (קאנ-סטריינד') געצוואונגען; צוריקגעהאלטען.

constrainedly *adv.* (קאנ-סטריי'-נעד-לי) מיט צוריקהאלטונג; געצוואונגענערהייט.

constrai'ner *n.* (קאנ-סטריי'-נער) איינער וואס צווינגט; איינער וואס האלט צוריק.

constraint' *n.* (קאנ-סטריינט') צוריקהאלטונג; צוואנג; הינדערונג; שוועריגקייט.

constrict' *v. and a.* (קאנ-סטריקט') צוזאמענדריקען, צוזאמענציהען; בינדען; צוזאמענפרעסען; צוזאמענגעצויגען, צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט.

constric'ted *a.* (קאנ-סטריק'-טעד) צוזאמענגעצויגען, צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט.

constric'tion *n.* (קאנ-סטריק'-שאן) דאס צוזאמענציהען, דאס צוזאמענדריקען אדער צוזאמענפרעסען; דאס זיין צוזאמענגעדריקט אדער צוזאמענגעפרעסט.

constric'tive *a.* (קאנ-סטריק'-טיוו) וואס האט א נייגונג צוזאמענצוציהען אדער צוזאמענצודריקען.

constric'tor *n.* (קאנ-סטריק'-טאר) א צוזאמענציהער; א צוזאמענדריקער; א מין גרויסע שווארצע שלאנג פון דרום אמעריקא; דער ריזען־שלאנג [וועלכער וויקעלט זיך ארום זיין רויב און צודריקט עם].

constric'tor mus'cle (קאנ-סטריק'-טאר מאסל) דער צוזאמענציהונגס־מוסקעל.

constringe' *v.* (קאנ-סטרינדזש') צוזאמענציהען; צוזאמענדריקען.

constrin'gent *a.* (קאנ-סטרינ'-דזשענט) צוזאמענציהענד; צוזאמענדריקענד

construct' *v.* (קאנ-סטראקט') צוזאמענשטעלען פערשיעדענע טיילען אויף זייער פלאץ; בויען; צייכענען געאמעטרישע פיגורען אדער פלענער, קאנסטרואירען; צונויפשטעלען א זאץ אדער א געשיכטע.

construc'ter *n.* (קאנ-סטראק'-טער) איינער וואס בויט, א בוי־מייסטער; איינער וואס שטעלט צונויף.

construc'tion *n.* (קאנ-סטראק'-שאן) קאנסטרוקציאן, געבוי; דאס בויען; געביידע; א געאמעטרישע פיגור וועלכע איז געצייכענט לויט געגעבענע בעדינגונגען; דאס צייכענען געאמעטרישע פיגורען מיט א צירקעל און אנדערע צייכען־אינסטרומענטען; דאס צונויפשטעלען זעצע לויט די גראמאטיקאלישע כללים; א צוזאמענזעצונג; די אויסטייטשונג, די ערקלערונג.

construc'tional *a.* (קאנ-סטראק'-שאן-על) וואס איז שייך צו א קאנסטרוקציאן. ז. *construction*.

construc'tionally *adv.* (קאנ-סטראק'-שאן-על-אי) אויף א קאנסטרוקטיווען אופן, דורך קאנסטרוקציאן.

construc'tionist *n.* (קאנ-סטראק'-שאן-איסט) איינער וואס טייטשט אוים א געזעץ אדער אבמאך.

construc'tion of equa'tions (קאנ-סטראק'-שאן אוו אי-קהוויי'-שאנז) די אויפשטעלונג פון מאטעמאטישע גלייכונגען [דאס אויסשטעלען מאטעמאטישע

אויפגאבעז אין דער פארם אז זיי זאלעז קענעז געלעזט ווערעז].

construc'tion-way *n.* (קאנ-סטראק'-שאנ-הוויי) א צייטווייליגער וועג, וואס ווערט געמאכט צו פיהרען מאטעריאלען ביים בויען אן אייזענבאהן.

construc'tive *a.* (קאנ-סטראק'-טיוו) וואס קען בענוצט ווערען צום בויען אדער צום צוזאמענשטעלען; וואס איז שייך צו א קאנסטרוקציאן; וואס איז אויסגע-טייטשט געווארען.

construc'tively *adv.* (קאנ-סטראק'-טיוו-לי) אויף א קאנסטרוקטיווען אופן; דורך אויסטייטשען; דורך א לאגישען ארויסדרינגען; פאר דעם צוועק פון בויען.

construc'tiveness *n.* (קאנ-סטראק'-טיוו-נעס) די נייגונג צו קאנסטרואירען, די נייגונג עפעס אויסצובויען אדער צו-זאמענצושטעלען.

construc'tive works (קאנ-סטראק'-טיוו הוואירקס) קונסט-געביידען; אייזענ-באהנען אדער בריקען-בוי.

construc'tor *n.* (קאנ-סטראק'-טאר) ז. *constructer*.

construc'ture *n.* (קאנ-סטראק'-טשור) דאס רעכט, לויט'ן ענגלישען געזעץ, פון אן איינגענטימער פון א הויז, וועלכער האט פערבויט אין איהר מאטעריאלען, וואס בע-לאנגען צו אן אנדערען, צו האלטען דיזע מאטעריאלען פאר זיינע אייגענע נאכ-דעם ווי ער האט בעצאהלט פאר זיי זייער פריהערען אייגענטימער.

con'strue *v.* (קאנ'-סטרוה) איבערזע-צען, אויסטייטשען, ערקלערען; צונויפ-שטעלען א זאץ לויט די כללים פון גראַ-מאטיק.

Judges of the Supreme Court of the United States are called upon to **construe** the constitution.

consubstan'tial *a.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל) וואס האט דיזעלביגע נאטור; וואס בעשטעהט פון איין עצם [וועזען].

consubstan'tialism *n.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל-איזם) דאס קריסטליכע גלויי-בען, אז יעזוס קריסטוס און גאט איז איין און דערזעלביגער עצם [וועזען]; דאס קריסטליכע גלויבען וועגען דער פעראייניגונג פון דעם הייליגען ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל מיט דעם בלוט און פלייש פון קריסטוס.
ז. *consubstantiation*.

consubstan'tialist *n.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל-איסט) איינער וואס גלויבט אין די קריסטליכע דריי איינינקייט [פון פאטער, זוהן און הייליגער גייסט].

consubstantial'ity *n.* (קאנ-סאב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין פון איין עצם [וועזען]; דאס זיין פון איין נא-טור.

consubstan'tially *adv.* (קאנ-סאב-סטענ'-שעל-אי) זייענדיג פון איין עצם [וועזען] אדער פון איין נאטור.

consubstan'tiate *a.* (קאנ-סאב-סטענ'-שי-אייט) ז. *consubstantial*.

consubstantia'tion *n.* (קאנ-סאב-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס גלויבען פון גע-וויסע קריסטליכע סעקטען, אז דאס היי-ליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענד-מאהל און דאס פלייש און בלוט פון קריס-טוס האבען נור אינערליכע פערבינדונגען מיטאיינאנדער, אבער דאס ברויט און וויין ווערט ניט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש פון קריסטוס, אין געגענזאץ צו דעם גלויבען פון די קאטוילוקען, וואס בעהויפטען, אז דאס הייליגע ברויט און וויין ווערט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש פון קריסטוס.

con'suetude *n.* (קאנ'-סהווי-טיוד) זיי-טע, מנהג; דאס צו וואס איינער איז צו-געוועהנט; א שטענדיגע חבר'שאפט.

consuetu'dinal *a.* (קאנ-סהווי-טיו'-די-נעל) געוועהנליך, לויט'ן מנהג.

consuetu'dinary *a.* (קאנ-סהווי-טיו'-די-נע-רי) געוועהנליך, לויט'ן מנהג.

con'sul *n.* (קאנ'-סאל) א קאנסול, אן אגענט פון א מלוכה אין אן אויסלענדי-שער שטאדט צו בעשיצען די בירגער פון זיין מלוכה און פערטיידיגען זייערע אינ-טערעסען; איינער פון די צוויי הויפט-בעאמטע אין דער אלטער רוימישער רע-פובליק; איינער פון די דריי הויפט-בע-אמטע אין דער פראנצויזישער רעפובליק פון יאהר 1799 ביז 1805.

con'sular *n.* and *a.* (קאנ'-סיו-לער) וואס געהערט צו א קאנסול; א געוועזע-נער קאנסול, אדער דער טיטול קאנסול אהן אן אמט אין אלטען רוים; א גוי-בערנאטאר פון א פראווינץ פון דער אלט-רוימישער מלוכה.

con'sulate *n.* (קאנ'-סיו-לייט) א קאנ-סולאט, דאס אמט פון א קאנסול; די גיי-טער וואס בעלאנגען צום קאנסול; א מלוכה וואס ווערט רעגירט דורך קאנסו-לען.

con'sul-gen'eral *n.* (קאנ'-סאל-דזשענ'-ע-רעל) גענעראל-קאנסול [א בע-אמטער פון מיניסטעריום פון אויסערען, וועלכער האט די אויפזיכט איבער אלע קאנסולאטען אין א פרעמדער מדינה].

con'sulship *n.* (קאנ'-סאל-שיפ) דאס אמט און ווירדע פון א קאנסול.

consult' *v.* (קאנ-סאלט') זיך בעראטען, זיך מישב זיין; בעטראכטען; פרעגען אן עצה.

I shall **consult** my advisers before giving my decision.

consul'table *a.* (קאנ-סאל'-טעבל) מיט וועלכען מען קען זיך אן עצה האלטען.

consul'tant *n.* (קאנ-סאל'-טענט) א קאנסולטאנט, א דאקטאר וואס ווערט איינגעלאדען צו א צווייטען דאקטאר מיישב צו זיין זיך מיט איהם וועגען א קראנקען.

consul'tary *a.* (קאנ-סאל'-טע-רי) וואס איז שייך צו א בעראטונג.

consulta'tion *n.* (קאנ-סאל-טיי'-שאן) א ישוב הדעת; נאכדענקונג; א בערא-טונג.

consul'tative *a.* (קאנ-סאל'-טע-טיוו) וואס איז שייך צו א בעראטונג; וואס קען געבען אן עצה.

consul'tatory *a.* (קאנ-סאל'-טע-טא-רי) בעראטענד.

consul'ter *n.* (קאנ-סאל'-טער) איינער וואס פרעגט אן עצה אדער אויסקינפטע וועגען א זאך.

consul'ting room (קאנ-סאל'-טינג רוהם) אונטערזוכונגס-צימער [פון א דאק-טאר].

consul'tive *a.* (קאנ-סאל'-טיוו) וואס איז שייך צו א בעראטונג; וואס איז בע-שלאסען געווארען נאך א ישוב הדעת; וואס איז גוט בעטראכט געווארען.

consult' one's pil'low (קאנסאלט' וואנז פיל'-או) זיך בעראטען מיט דער קיי-שען [דורכשלאפען זיך און אויפשטעהן מיט א קלארען קאפ צו בעטראכטען א זאך].

consul'tor *n.* (קאנ-סאל'-טאר) ז. *consulter*.

consu'mable *a.* (קאנ-סיו'-מעבל) וואס קען פערצעהרט ווערען.

consu'mable by fire (קאנ-סיו'-מעבל באי פאיר) וואס קען פערברענט ווערען.

consume' *v.* (קאנ-סיום') פערצעהרען; פערברויכען; אויסבריינגען; אויסנוצען; פערניכטען; פערצעהרט ווערען, פערניכ-טעט ווערען.

We **consume** more wheat than any other country in the world.

consu'medly *adv.* (קאנ-סיו'-מעד-לי) געוואלטיג, מעכטיג.

consu'mer *n.* (קאנ-סיו'-מער) א פער-צעהרער, א פערברויכער.

consu'mingly *adv.* (קאנ-סיו'-מינג-לי) דורך פערצעהרונג.

consum'mate *a.* (קאנ-סאמ'-עט) פאל-קאמען; געבראכט צום העכסטען פונקט; צוגעפיהרט צום ענד-ציעל.

The negotiations were conducted with **consummate** skill.

con'summate *v.* (קאנ'-סאמ-אייט) פאלקאמען מאכען; ברייינגען צום העכ-סטען פונקט; צופיהרען צום ענד-ציעל.

The negotiations for the treaty were at last **consummated**.

consum'mate fool (קאנ-סאמ'-עט פוהל) א שוטה מופלג, א גרויסער טיפוש.

consum'mately *adv.* (קאנ-סאמ'-עט-לי) אויף א פאלשטענדיגען אופן.

consumma'tion *n.* (קאנ-סא-מיי'-שאן) פערפאלקאמענונג; ענדע; שלום פון א זאך.

consum'mative *a.* (קאנ-סאמ'-ע-טיוו) וואס איז פערפאלקאמט; וואס איז פערענדיגט.

con'summator *n.* (קאנ'-סא-מאי-טאר) איינער וואס פערפאלקאמט; איי-נער וואס פערענדיגט.

consump'tion *n.* (קאנ-סאמפ'-שאן) שווינדזוכט, אויסצעהרונג; דאס פערברוי-כען; פערצעהרונג; פערניכטונג.

consump'tive *n.* and *a.* (קאנ-סאמפ'-טיוו) שווינדזיכטיג; פערצעהרענדיג, פערניכטענדיג; איינער וואס איז קראנק אויף שווינדזוכט [סוכאטא].

consump'tively *adv.* (קאנ-סאמפ'-טיוו-לי) אויף א פערצעהרענדען אדער פערניכטענדען אופן; דורך שווינדזוכט.

consump'tiveness *n.* (קאנ-סאמפ'-טיוו-נעס) די נייגונג צו ווערען שווינד-זיכטיג; שווינדזיכטיגקייט.

con'tact *n.* (קאנ'-טעקט) בעריהרונג, צוזאמענטרעפונג.

I came in **contact** with them on my journey to Europe.

con'tact ac'tion (קאנ'-טעקט עק'-שאן) די כעמישע ווירקונג וואס א שטאף מאכט אויף דעם צווייטען דורך בעריהרונג.

con'tact-brea'ker *n.* (קאנ'-טעקט-בריי'-קער) א שטראם-אונטערברעכער [אזא אפאראט צום אונטערברעכען און צו שליסען אן עלעקטרישען שטראם].

con'tact-lev'el *n.* (קאנ'-טעקט-לעוו'-על) אן אינסטרומענט, וואס ווערט גע-ברויכט צו בעשטימען קליינע אונטערשיי-דע ביים אויסמעסטען די לענג פון א זאך.

contac'tual *a.* (קאנ-טעק'-טשו-על) בנוגע צום צוזאמענטרעפען אדער צום קומען אין בעריהרונג; וואס ווערט ארויס-גערופען דורך בעריהרונג.

conta'gion *n.* (קאנ-טיי'-דזשאן) אנ-שטעקונג; אנשטעקענדע קראנקהייט; פער-פעסטעטע לופט.

conta'gioned *a.* (קאנ-טיי'-דזשאנד) אנגעשטעקט.

conta'gionist *n.* (קאַנ-טיי'-דזשאַנ-איסט) איינער וואָס גלויבט אין דעם אַנשטעקענדען כאַראַקטער פון געוויסע קראַנקהייטען.

conta'gious *a.* (קאַנ-טיי'-דזשאַס) אַנשטעקענד; וואָס שטעקט אַן מיט קראַנקהייטען, שעדליך, אונגעזונד.
Panic is more **contagious** than enthusiasm.

conta'giously *adv.* (קאַנ-טיי'-דזשאַס-לי) דורך אַנשטעקונג.

conta'giousness *n.* (קאַנ-טיי'-דזשאַס-נעס) דאָס זיין אַנשטעקענד.

conta'gium *n.* (קאַנ-טיי'-דזשי-אַם) אַנשטעקונג; דער שטאָף, דורך וועלכען מען שטעקט זיך אַן פון אַ קראַנקען.

contain' *v.* (קאַנ-טיין') ענטהאַלטען; צוריקהאַלטען, זיך צוריקהאַלטען.
This barrel **contains** old wine.

contain'able *a.* (קאַנ-טיינ'-עבל) וואָס קען ענטהאַלטען אָדער צוריקגעהאַלטען ווערען.

contain'er *n.* (קאַנ-טיינ'-ער) דער אָדער דאָס וואָס ענטהאַלט.

contam'inable *a.* (קאַנ-טעמ'-אי-נעבל) וואָס קען בעפלעקט, בעשמוצט אָדער פערדאַרבען ווערען; וואָס קען פעראונרייניגט ווערען אָדער פעראונרייניגען.
The water supply of this city passes through a **contaminable** district.

contam'inate *v.* (קאַנ-טעמ'-אי-נייט) בעפלעקען, פערשמוצען; מאַכען אונריין, פעראונרייניגען; פערדאַרבען.

contam'inated *a.* (קאַנ-טעמ'-אי-ניי-טעד) בעשמוצט, בעפלעקט; פעראונרייניגט; פערדאַרבען.

contamina'tion *n.* (קאַנ-טעמ-אי-ניי'-שאַן) בעפלעקונג, בעשמוצונג; פעראונרייניגונג; פערדאַרבונג.
Unclean streets easily lead to a **contamination** of the whole city with disease.

contam'inative *a.* (קאַנ-טעמ'-אי-ניי-טיוו) בעפלעקענד, בעשמוצענד; פעראונרייניגענד; פערדאַרבענד.

contan'go *n.* (קאַנ-טענ'-גאָו) די סומע געלד וואָס אַ קויפער פון ווערטה=פאַפיערען אויף דער לאָנדאָנער בערזע דאַרף בעצאַהלען, ווען ער בעצאַהלט ניט אין אַ בעשטימטען טאָג פאַר די געקויפטע ווערטה=פאַפיערען.

contan'go day (קאַנ-טענ'-גאָו דיי) אַ בעשטימטער טאָג אויף דער לאָנדאָנער בערזע, ווען די קויפער פון ווערטה=פאַפיערען, וואָס צאַהלען ניט אָב פאַר די געקויפטע ווערטה=פאַפיערען, דאַרפען בעצאַהלען דערפאַר וואָס זיי מאַכען ניט די איינצאַהלונג.

contemn' *v.* (קאַנ-טעם') פעראַכטען, גרינגשעצען.

contem'nedly *adv.* (קאַנ-טעמ'-נעד-לי) מיט פעראַכטונג; מיט גרינגשעצונג.

contem'ner *n.* (קאַנ-טעמ'-נער) דער וואָס פערהאַלט זיך מיט פעראַכטונג אָדער גרינגשעצונג.

contem'ningly *adv.* (קאַנ-טעמ'-נינג-לי) ז. *contemnedly*.

contem'plable *a.* (קאַנ-טעמ'-פּלעבל) וואָס ווערט בעטראַכט, אָדער בעאָבאַכטעט; וואָס ווערט בעאַבזיכטיגט; וועגען וואָס מען דענקט נאָך.

contem'plate *v.* (קאַנ-טעמ'-פּלייט) 1. נאָכדענקען, בעטראַכטען; בעאָבאַכטען; 2. בעאַבזיכטיגען.
1. I shall **contemplate** over it and let you know. 2. I **contemplate** going to Palestine.

contempla'tion *n.* (קאַנ-טעמ-פּליי'-שאַן) 1. נאָכדענקונג; 2. בעאַבזיכטיגונג; 3. בעטראַכטונג, בעאָבאַכטונג.
1. I was absorbed in **contemplation** when she came in.

contem'plative *n. and a.* (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו) נאָכדענקענדיג, פאַרשענדיג; פערזונקען אין געדאַנקען; איינער וואָס פערנעהמט זיך מיט נאָכדענקען וועגען עפּעס, איבערהויפּט וועגען רעליגיעזע זאַכען; אַ מאָנאַך, אַ נזיר; אַ מאָנאַך פון דעם מאַריאַ מאַגדאַלענאַ אָרדען.

contem'plative fac'ulty (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו פעק'-אַל-טי) די דענקונגס=קראַפט.

contem'platively *adv.* (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו לי) מיט אַ גענויעם בעטראַכטען; דורכדרינגענד מיט'ן געדאַנק.

contem'plativeness *n.* (קאַנ-טעמ'-פּלע-טיוו-נעס) דאָס נאָכדענקען, דאָס טראַכטען.

con'templator *n.* (קאַנ'-טעמ-פּליי-טאָר) איינער וואָס דענקט נאָך.

contemporane'ity *n.* (קאַנ-טעמ-פּאָ-רע-ני'-אי-טי) גלייכצייטיגקייט, דאָס זיין אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדערען.

contempora'neous *a.* (קאַנ-טעמ-פּאָ-ריי'-ני-אַס) גלייכצייטיג, וואָס לעבט אָדער פּאַסירט אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדער פערזאָן אָדער זאַך.

contempora'neously *adv.* (קאַנ-טעמ-פּאַ-ריי'-ני-אַס-לי) גלייכצייטיג, אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדער פערזאָן אָדער זאַך.

contempora'neousness *n.* (קאַנ-טעמ-פּאַ-ריי'-ני-אַס-נעס) גלייכצייטיגקייט, דאָס זיין אין דער זעלבער צייט מיט אַן אַנדער פערזאָן אָדער זאַך.

contem'porary *a. and n.* (קאַנ-טעמ'-פּאַ-רע-רי) גלייכצייטיג; גלייכצייטיג עקזיסטירענד אין דעמזעלבען אָרט [ווי אַ צייטונג, אַ זשורנאַל א. ד. ג.]; איינער וואָס לעבט אין איין צייט מיט אַן אַנדערען.
Washington and Lafayette were **contemporaries**.

contempt' *n.* (קאַנ-טעמפּט') פעראַכטונג; דאָס פעראַכטען; דאָס מבזה זיין; דאָס זיין פעראַכטעט אָדער פערשעמט; דאָס בעליידיגען די עפענטליכע מאַכט [די געזעצגעבענדע איינריכטונג, דאָס געריכט=הויז, דעם ריכטער א. ד. ג.].

contemptibil'ity *n.* (קאַנ-טעמפּ-טי-ביל'-אי-טי) דאָס זיין פעראַכטליך אָדער פעראַכטונגס=ווערטה; אונווירדיגקייט.

contemp'tible *a.* (קאַנ-טעמפּ'-טיבל) פעראַכטונגס=ווערטה; פעראַכטליך; אונווירדיג; נידעריג, געמיין; פעראַכטעט; ערנידעריגט, בעליידיגט.

contemp'tibleness *n.* (קאַנ-טעמפּ'-טיבל-נעס) פעראַכטליכקייט, אונווירדיגקייט.

contemp'tibly *adv.* (קאַנ-טעמפּ'-טי-בלי) אויף אַ פעראַכטליכען אָדער אונווירדיגען אופן.

contempt' of court (קאַנ-טעמפּט' אָוו קאָורט) דאָס ניט פאָלגען דעם געריכט, דאָס בעליידיגען אַ ריכטער אין געריכט.

contemp'tuous *a.* (קאַנ-טעמפּ'-טשו-אַס) פול מיט פעראַכטונג; פרעך; מיט גאוה; מיט בייזקייט, מיט גאל.

contemp'tuously *adv.* (קאַנ-טעמפּ'-טשו-אַס-לי) אויף אַ פרעכען אָדער פעראַכטונגספאָלען אופן; מיט גאוה, מיט בייזקייט, מיט גאל.

contemp'tuousness *n.* (קאַנ-טעמפּ'-טשו-אַס-נעס) פעראַכטונג צו אַנדערע; פרעכהייט.

contend' *v.* (קאַנ-טענד') בעהויפּטען עפּעס אין אַ דעבאַטע אָדער וכוח; שטרייטען; קעמפּפען פאַר עפּעס; סטאַרען זיך עפּעס צו דערגרייכען אָדער פערטיידיגען; פיהרען אַ וכוח, דעבאַטירען.

conten'dent *n.* (קאַנ-טענ'-דענט) דער וואָס שטרייט געגען אַן אַנדערען; דער אַנטאַגאָניסט, דער צד=שכנגד.

conten'der *n.* (קאַנ-טענ'-דער) אַ שטרייטער; אַ דעבאַטאַנט.

conten'ding *a.* (קאַנ-טענ'-דינג) זיך שטרייטענדיג, דעבאַטירענדיג.

conten'ement *n.* (קאַנ-טענ'-אי-מענט) אין געזעצגעבונג — דאָס, וואָס בעלאַנגט צו אַ הויז, ווי אַ שטיקעל לאַנד, וועלכעס דאָס הויז מוז האָבען אַרום זיך א. ד. ג.

content' *a., n. and v.* (קאַנ-טענט') צופרידען; צופרידענהייט; בעפרידיגען, צופרידען שטעלען; צופרידען זיין; בענוגענען זיך.

conten'ted *a.* (קאַנ-טענ'-טעד) 1. צופרידען; 2. אָהן זאָרג; רוהיג; 3. נאָכגיעביג, ווילליג.
1. Men are **contented** to be laughed at for their wit, but not for their folly.

conten'tedly *adv.* (קאַנ-טענ'-טעד-לי) מיט צופרידענהייט; רוהיג; אָהן זאָרג; מיט נאָכגיעביגקייט; ווילליג.

conten'tedness *n.* (קאַנ-טענ'-טעד-נעס) צופריעדענהייט.

conten'tion *n.* (קאַנ-טענ'-שאַן) מחלוקת, אַ קריעג, אַ שטרייט, אַ קאָנפליקט, אַ דיספּוט; די זאַך, איבער וועלכער דער שטרייט געהט אָן; אַן אַרגומענט, אַ ראיה אין אַ וכוח.

conten'tious *a.* (קאַנ-טענ'-שאַס) שטרייטיג, קריגעריש; איינרייסענדיג.

conten'tious ar'gument (קאַנ-טענ'-שאַס אַר'-גיו-מענט) אַן אַרגומענט אין אַ דעבאַטע, וועלכער ווערט אַרויסגעשטעלט נור מיט דעם ציעל צו האַמפּערען זיך און צו פערטומלען דעם געגנער.

conten'tiously *adv.* (קאַנ-טענ'-שאַס-לי) מיט צאַנקעריי, דורך האַמפּערען זיך; אויף אַ קריעגערישען אָדער שטרייטינגען אופן.

conten'tiousness *v.* (קאַנ-טענ'-שאַס-נעס) די נייגונג צו שטרייטען אָדער צו קריגען זיך.

content'less *a.* (קאַנ-טענט'-לעס) אָהן בעפרידיגונג, אונצופרידען.

content'ment *n.* (קאַנ-טענט'-מענט) דאָס זיין בעפרידיגט; צופרידענהייט.

contents' *n.* (קאַנ-טענטס') אַלץ וואָס ענטהאַלט זיך אין אַ געוויסער זאַך אָדער אין געוויסע גרענעצען; אינהאַלט; אינהאַלטס=פערצייכנים.

conter'minal *a.* (קאַנ-טויר'-מי-נעל) וואָס גרענעצט זיך מיט עפּעס.

conter'minous *a.* (קאַנ-טויר'-מי-נאַס) זיך גרענצענד, נאָהנט; וואָס גרענעצט זיך מיט אַן אַנדער זאַך; וואָס האָט דעם זעלביגען שטח; פון דעם זעלביגען קלאַס [אין זאָאָלאָגיע].

con'test *n.* (קאַנ'-טעסט) אַ קאַמפּף, אַ שטרייט, אַ געשלעג; אַ דיספּוט, אַ וכוח.
The race was a **contest** of endurance, not of skill.

contest' *v.* (קאַנ-טעסט') שטרייטען איבער אַ זאַך; דיספּוטירען; קעמפּפען פאַר עפּעס; שלאָגען זיך, מלחמה האַלטען.
The soldiers **contested** every inch of ground in the battle.

contes'tant *n.* (קאנ-טעס'-טענט) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געפעכט, אין א קריעג אדער אין א דיספוט.

con'text *n.* (קאנ'-טעקסט) צוזאמענהאנג פון איין טייל פון א רעדע, בוך א. ד. ג. מיט דעם אנדערען.

contex'tual *a.* (קאנ-טעקס'-טשו-על) וואס איז שייך צו א שטעלע אדער אויסצוג [פון א בוך]; שטימענד מיט'ן טעקסט.

contex'tually *adv.* (קאנ-טעקס'-טשו-על-אי) איינשטימענדיג מיט'ן טעקסט; דורך'ן איבערגעבען ווארט ביי ווארט.

contex'tural *a.* (קאנ-טעקס'-טשו-רעל) וואס געהערט צו דער צוזאמענזעצונג, צום געבוי אדער צו דער סיסטעם פון צוזאמענשטעלונג פון א קערפער.

contex'ture *n.* (קאנ-טעקס'-טשור) די צוזאמענזעצונג, צוזאמענשטעלונג; דער געבוי פון עפעס; דער ארט אדער די סיסטעם ווי אזוי א קערפער אדער א זאך איז צוזאמענגעשטעלט.

con thanks (קאן טהענקס) דאנקען.

contigu'ity *n.* (קאנ-טי-גיו'-אי-טי) א נאהענטע בעריהרונג, נאהענטקייט; א רייהע זאכען, וואס פאלגען אונאויפהערליך איינע נאך דער צווייטער; אידעען-פערבינדונגען [א פסיכאלאגישער געזעץ, דאס ווען צוויי אדער מעהרערע פארשטעלונגען זיינען ענג פערבונדען צווישען זיך און איין פארשטעלונג ווערט ארויסגערופען, פאלגען אויך די איבריגע].

contig'uous *a.* (קאנ-טיג'-יו-אס) וואס איז נאהענט, וואס קומט אין בעריהרונג, וואס גרענעצט זיך.

contig'uous an'gles (קאנ-טיג'-יו-אס ענגלז) נעבען-ליעגענדע ווינקלען [אין געאמעטריע].

contig'uously *adv.* (קאנ-טיג'-יו-אס-לי) דורך בעריהרונג.

con'tinence *n.* (קאנ'-טי-נענס) מעסיגקייט; ענטהאלטזאמקייט; נזירות; זעלבסט-בעהערשונג [אין בעצוג צו לייבעדענשאפטען]; אן אונאונטערבראכענע רייהע.

con'tinency *n.* (קאנ'-טי-נען-סי) ז. *continence*

con'tinent *a.* and *n.* (קאנ'-טי-נענט) איינגעהאלטען [אין די תאוות]; א זעהר גרויסע שטיק יבשה, א וועלט-טהייל, א קאנטינענט.

Con'tinent *n.* (קאנ'-טי-נענט) אייראפא אויסער די בריטאנישע אינזלען [אין דעם זין געברויכען דאס ווארט די ענגלענדער, אום אונטערצושיידען די איבריגע טיילען פון אייראפא פון די ענגלישע בעזיצונגען אין אייראפא. אזוי פלעגט מען אויך רופען ענגלאנד אין אמעריקא, בעת די פעראייניגטע שטאאטען האבען בעלאנגט צו ענגלאנד און בעת דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].

continen'tal *a.* and *n.* (קאנ-טי-נענ'-טעל) וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א קאנטינענט, צו א גרויסער שטיק יבשה [אין געגענזאץ צו אלעם וואס בעלאנגט אדער האט א שייכות צו אינזלען]; אן איינוואהנער פון א קאנטינענט [הויפטזעכליך פון דעם אייראפעאישען קאנטינענט, ווי עס ווערט אנגענומען אין ענגלאנד]; אן ענגלישער סאלדאט אין אמעריקא בעת דער רעוואלוציאן אין די פעראייניגטע שטאאטען.

Continen'tal Con'gress (קאנ-טי-נענ'-טעל קאנ'-גרעס) דער קאנטינענטאלער קאנגרעס [אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן — א קערפערשאפט פון פערטרעטער פון די דרייצעהן ענגליש-אמעריקאנישע קאלאניעס, וועלכע האבען שפעטער זיך פעראייניגט אין די איצטיגע פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

continen'talist *n.* (קאנ-טי-נענ'-טעל-איסט) אן איינוואהנער פון א קאנטינענט [אין געגענזאץ צו אן איינוואהנער פון אן אינזעל].

continen'tal sys'tem (קאנ-טי-נענ'-טעל סיס'-טעם) דער פלאן פון נאפאלעאן דעם ערשטען אבצושפערען דעם ענגלישען האנדעל מיט גאנץ אייראפא [לויט א בעפעהל פון נאפאלעאן'ען איז ענגלאנד אין יאהר 1806 ערקלעהרט געווארען אונטער א בלאקאדע און אלע ענגלענדער, וואס מען האט געכאפט אין פראנקרייך און אין די לענדער, וואס זיינען געווען פערבונדען מיט פראנקרייך, זיינען ערקלערט געווארען פאר קריעגס-געפאנגענע].

con'tinently *adv.* (קאנ'-טי-נענט-לי) אין א צוריקגעהאלטענער פארם; דורך זעלבסט-בעהערשונג [פון תאוות].

contin'gence *n.* (קאנ-טינ'-דזשענס) צופעליגקייט; צופאל.

contin'gency *n.* (קאנ-טינ'-דזשענ-סי) ז. *contingence*

contin'gent *a.* and *n.* (קאנ-טינ'-דזשענט) צופעליג; מעגליך בלויז אונטער געוויסע אומשטענדען אדער בעדינגונגען; וואס איז אבהענגיג פון..., וואס ווענדט זיך אן...; ניט זיכער; ניט פעסט בעשטימט; צופעליגקייט; צופאל; קאנטינגענט [א געוויסע צאהל, בעזאנדערס א געוויסע צאהל סאלדאטען]; א צאהל סאלדאטען, וואס יעדע פון די פעראייניגטע מלוכות שטעלען צו אדער דארפען צושטעלען בעת א מלחמה.

contin'gently *adv.* (קאנ-טינ'-דזשענט-לי) אונטער געוויסע אומשטענדען; בתנאי; צופעליגערווייזע; אונגעפעהר.

contin'ual (קאנ-טינ'-יו-על) וואס ווערט ניט אונטערבראכען; אונאויפהערענד; וואס ווידערהאלט זיך זעהר אפט.

contin'ually *adv.* (קאנ-טינ'-יו-על-אי) אהן אויפהער; ניט אונטערבראכען; שטענדיג.

contin'ualness *n.* (קאנ-טינ'-יו-על-נעס) דאס דויערען אהן אן אויפהער; דאס זיין אונאויפהערענד; שטענדיגקייט.

contin'uance *n.* (קאנ-טינ'-יו-ענס) שטענדיגקייט; אויפהאלטונג; אונאויפהערונג; דאס דויערען; דאס אבלעגען א געריכטס-פראצעס פון איין בעשטימטער צייט אויף א צווייטער.

continua'tion *n.* (קאנ-טינ-יו-איי'-שאן) פארזעצונג.

contin'uative *a.* and *n.* (קאנ-טינ'-יו-ע-טיוו) וואס דריקט אויס בעשטענדיגקייט; אן אויסדרוק פון בעשטענדיגקייט; א פערבינדונגס-ווארט.

contin'uatively *adv.* (קאנ-טינ'-יו-ע-טיוו-לי) אין פארזעצונג; אויף א דויערענדען שטייגער.

contin'uator *n.* (קאנ-טינ'-יו-איי-טאר) דער פארזעצער.

contin'ue *v.* (קאנ-טינ'-יו) פארזעצען; אנהאלטען; געדויערען; פארמציהען; I shall continue my friendly relations with you.

contin'ued *a.* (קאנ-טינ'-יוד) פארזעצט; פארטגעצויגען; דויערענד.

contin'ued frac'tion (קאנ-טינ'-יוד פרעק'-שאן) א ברוך-צאהל, פון וועלכער דער צעהלער [די צאהל איבער'ן שטריך] איז אן איינס און דער נענער [די צאהל אונטער'ן שטריך] בעשטעהט פון א גאנצער צאהל צוזאמען מיט א ברוך-צאהל, פון וועלכער דער צעהלער איז ווידער אן איינס און דער נענער איז ווידער א גאנצע צאהל צוזאמען מיט א ברוך-צאהל, פון וועלכער דער צעהלער איז ווידער אן איינס א. ז. וו., ווי למשל:

$$2+\cfrac{1}{2+\cfrac{1}{3+\cfrac{1}{4+\cfrac{1}{5+\cfrac{1}{6+}}}}}$$ א. ז. וו.

contin'uer *n.* (קאנ-טינ'-יו-ער) ז. *continuator*

contin'uing *a.* (קאנ-טינ'-יו-אינג) דויערענד, אויפהאלטענד, פארטציהענד, פארטזעצענד.

contin'uingly *adv.* (קאנ-טינ'-יו-אינג-לי) אהן א הפסקה; דויערענד כסדר. The attorney questioned him continuingly.

continu'ity *n.* (קאנ-טי-ניו'-אי-טי) דאס זיין אונאויפהערענד; אונאונטערבראכענקייט; צוזאמענהאנג.

contin'uous *a.* (קאנ-טינ'-יו-אס) צוזאמענהאנגענד; כסדר דויערענד; אונאונטערבראכען.

contin'uously *adv.* (קאנ-טינ'-יו-אס-לי) אויף א כסדר דויערענדען, אונאויפהערענדען אופן.

contin'uousness *n.* (קאנ-טינ'-יו-אס-נעס) אונאונטערבראכענקייט; דויער.

contor'niate *n.* and *a.* (קאנטאהר'-ני-אייט) וואס האט א געקארבטען ראנד; א מטבע אדער מעדאל מיט א געקארבטען ראנד.

contort' *v.* (קאנ-טאהרט') אויסדרעהען, אויסבויגען, פלעכטען.

contor'ted *a.* (קאנ-טאהר'-טעד) אויסגעדרעהט, פערקרימט, צובויגען.

contor'tion *n.* (קאנ-טאהר'-שאן) דאס דרעהען זיך אדער פלעכטען; דאס זיין פערדרעהט; דאס פערקרימען א גליעד פון קערפער; דאס אנווערען דעם נאטירליכען צושטאנד.

contor'tionist *n.* (קאנ-טאהר'-שאנ-איסט) א קונצענמאכער וואס ברעכט זיך.

contor'tive *a.* (קאנ-טאהר'-טיוו) וואס איז שייך אדער האט א נייגונג צו דרעהען, אדער ברעכען זיך; וואס איז פערקרימט, צובויגען.

con'tour *n.* (קאנ'-טוהר) די קאנטור, די אויסערע שטריכען פון א פיגור.

contour' *v.* (קאנ-טוהר') די לעגען קאנטור, מאכען אויסערע שטריכען פון א פיגור.

contour'ing *n.* (קאנ-טוהר'-אינג) דאס בעצייכנען די שטריכען פון א פיגור.

contour'-line *n.* (קאנ-טוהר'-לאין) די ליניע וועלכע בעצייכענט אויף וויפיעל א שטיק לאנד איז העכער איבער די אויבערפלעכע פון וואסער.

con'tra *adv.* and *prep.* (קאנ'-טרא) אנטקעגען; געגען.

con'traband *n.* and *a.* (קאנ'-טרע-בענד) קאנטראבאנד, פערבאטענע סחורה; פערבאטען [אריינצופיהרען אין א לאנד אדער ארויסצופיהרען].

con'trabandism *n.* (קאנ'-טרע-בענ-דיזם) דאס דורכ'גנב'ענען דורך'ן גרענעץ.

con'trabandist *n.* (קאנ'-טרע-בענ-דיסט) א קאנטראבאנדיסט, דער... וואס גנב'עט דורך סחורה דורך'ן גרענעץ.

con'trabass *n.* (קאנ׳-טרא-ביים) א קאנטראבאס [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].

con'trabassist *n.* (קאנ׳-טרא-בעס-איסט) דער וואס שפּיעלט אויף׳ן קאנטראבאס.

contrabas'so *n.* (קאנ-טרא-בעס׳-סא) ז. *contrabass*.

con'tra bo'nos mo'res (קאנ׳-טרא באו׳-נאוס מאו׳-ריעז) אונזיטליך, אונמאראליש; ניט לויט די אנגענומענע מאראל אדער זיטען.

con'tract *n.* (קאנ׳-טרעקט) א קאנטראקט, אבמאך; פערלאבונג [תנאים].

contract' *v.* (קאנ-טרעקט׳) צוזאמענציהען; פערקלענערען; פערקירצען; צונויפגעצויגען ווערען; קלענער ווערען, קירצער ווערען; פערלאבען; מאכען א קאנטראקט; ערווערבען.

contract' a hab'it (קאנ-טרעקט׳ ע העב׳-איט) זיך איינגעוועהנען אין עפּעס.

contrac'tant *n.* (קאנ-טרעק׳-טענט) איינער פון די צדדים ביים שליסען א קאנטראקט.

contract' debts (קאנ-טרעקט׳ דעטס) מאכען חובות.

contrac'ted *a.* (קאנ-טרעק׳-טעד) צוזאמענגעצויגען; איינגעננוצינג; שמאל־קעפּיג; בעשרענקט, בעגרענצט [אין מיטעל צום לעבען אדער אין געלעגענהייטען]; וואס איז בעשטימט געווארען דורך אן אבמאך; פערלאבט.

contrac'tedly *adv.* (קאנ-טרעק׳-טעד-לי) אויף א צונויפגעצויגענעם אדער פערקירצטען אופן; אויף א בעשרענקטען אופן; דורך איינגעננוציגקייט.

contrac'tedness *n.* (קאנ-טרעק׳-טעד-נעס) צונויפגעצויגענקייט, קורצקייט; געמיינהייט, איינגעננוציגקייט; דאס זיין קורץ געפּאסט.

contract' friend'ship (קאנ-טרעקט׳ פרענד׳-שיפּ) שליסען פריינדשאפט.

contractibil'ity *n.* (קאנ-טרעק-טי-ביל׳-אי-טי) די איינגענשאפט צו קענען צוזאמענגעצויגען אדער איינגעשרומפּען ווערען.

contrac'tible *a.* (קאנ-טרעק׳-טיבל) וואס קען צוזאמענגעצויגען אדער איינגעשרומפּען ווערען.

contrac'tibleness *n.* (קאנ-טרעק׳-טיבל-נעס) ז. *contractibility*.

contrac'tile *a.* (קאנ-טרעק׳-טיל) וואס קען זיך צוזאמענציהען; וואס קען איינשרומפּען; וואס קען זיך צונויפלעגען [ווי געוויסע גליעדער פון אינזעקטען, צ. ב. די פּיסלעך וואס קענען זיך צונויפלעגען הארט לעבען קערפּער, אזוי אז עס איז זיי קוים צו בעמערקען].

contractil'ity *n.* (קאנ-טרעק-טיל׳-אי-טי) די פעהיגקייט זיך צוזאמענצוציהען, איינלויפען אדער איינשרומפּען.

contrac'ting *a.* (קאנ-טרעק׳-טינג) מאכענדיג א קאנטראקט.

contrac'tion *n.* (קאנ-טרעק׳-שאן) 1. דאס איינלויפען, איינשרומפּען אדער צוזאמענציהען זיך; 2. אבקירצונג [פון א ווארט אדער ארטיקעל]; 3. די צוזאמענציהונג אדער קרימונג פון די געלענקען, קראמפּף פון גליעדער, לעהמונג פון גליעדער; 4. אן אבגעקירצטע מעטאדע צו מאכען געוויסע רעכנונגען; 5. דאס ערווערבען.

1. Cold causes a **contraction** of the blood.
2. "Can't" is a **contraction** of "can not."
5. The **contraction** of debts is a bad habit.

contrac'tional *a.* (קאנ-טרעק׳-שאנ-על) וואס איז איינגעשרומפּען, צונויפגעצויגען אדער איינגעלאפען; פעראורזאכט דורך איינשרימפּען אדער איינלויפען.

contrac'tionist *n.* (קאנ-טרעק׳-שאנ-איסט) איינער וואס איז דערפאר, אז עס זאל איינגע׳ערענגט ווערען די צירקולאציאן פון פּאפּיער־געלד אין לאנד.

contrac'tion-rule *n.* (קאנ-טרעק׳-שאן-רוהל) דער כלל פון א מאדעל־מאכער פאר מעטאל־גיסערייען צו מאכען דעם מאדעל עטוואס גרעסער אויף דעם סמך וואס דאס מעטאל וואס קיהלט זיך אב נאך׳ן אבגיסען לויפט איין [פאר גוס־אייזען צ. ב. ווערט אויף צוויי פוס לענג גערעכענט ¼ צאל אויף איינלויפען].

contrac'tive *a.* (קאנ-טרעק׳-טיוו) וואס האט א נייגונג זיך צונויפצוציהען, איינשרומפּען אדער איינלויפען; וואס לויפט איין אדער ציהט זיך צוזאמען.

contrac'tor *n.* (קאנ-טרעק׳-טאר) איינער וואס שליסט א קאנטראקט; איינער פון די צדדים וואס שליסען א קאנטראקט; א פּאדריאטשיק, א ליפערטאנט; א בוי־אונטערנעהמער; א צונויפציהונגס־מוסקעל.

contrac'tual *a.* (קאנ-טרעק׳-טשו-על) וואס קומט פון א קאנטראקט אדער אבמאך; וואס האט דעם כאראקטער פון א קאנטראקט.

contrac'ture *n.* (קאנ-טרעק׳-טשור) די צונויפציהונג פון א מוסקעל; דאס איינציהען זיך אדער קורצער ווערען פון א מוסקעל.

contrac'tured *a.* (קאנ-טרעק׳-טשורד) וואס ליידט פון א צונויפגעצויגענעם מוסקעל; צונויפגעצויגען [ווענען א מוסקעל].

con'tra-dance *n.* (קאנ׳-טרא-דענס) א געגענטאנץ [א טאנץ פון פיער פּארלעך איינע געגען די אנדערע].

contradict' *v.* (קאנ-טרע-דיקט׳) ווידערשפּרעכען; אבלייקענען.

I must **contradict** your statement.

contradic'table *a.* (קאנ-טרע-דיק׳-טעבל) וואס קען ווידערשפּראכען ווערען; וואס קען אבגעלייקענט ווערען; וואס קען בעשטריטען ווערען.

contradic'ter *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-טער) איינער וואס ווידערשפּרעכט; איינער וואס לייקענט אב.

contradic'tio in adjec'to (קאנ-טרע-דיק׳-שי-או אין ע-דזשעק׳-טאו) א ווידערשפּרוך אין דעם עצם פון דער זאך [ווי צ. ב. טרוקענע וואסער, הייסע אייז א. ד. ג.].

contradic'tion *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-שאן) ווידערשפּרעכונג; אבלייקענונג; געגענזעצליכקייט.

The Abolitionists pointed out the **contradiction** between slavery and the Constitution.

contradic'tion in terms (קאנ-טרע-דיק׳-שאן אין טוירמז) א פראזע וואס ענטהאלט א ווידערשפּרוך אין זיך [ווי צ. ב. א רונדער קווארדראט].

contradic'tious *a.* (קאנ-טרע-דיק׳-שאס) וואס איז גענייגט שטענדיג צו ווידערשפּרעכען, אבצולייקענען, קריטיקירען אדער קריגען זיך.

contradic'tiously *adv.* (קאנ-טרע-דיק׳-שאס-לי) אויף א ווידערשפּרעכענדען אופן.

contradic'tive *a.* (קאנ-טרע-דיק׳-טיוו) וואס ענטהאלט א ווידערשפּרוך; וואס איז געגענזעצליך.

contradic'tively *adv.* (קאנ-טרע-דיק׳-טיוו-לי) דורך א ווידערשפּרוך.

contradic'tor *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-טאר) ז. *contradicter*.

conradic'torily *adv.* (קאנ-טרע-דיק׳-טא-רי-לי) אויף א ווידערשפּרעכענדען אופן.

contradic'toriness *n.* (קאנ-טרע-דיק׳-טא-רי-נעס) א ווידערשפּרוך; געגענזעצליכקייט.

contradic'tory *n. and a.* (קאנ-טרע-דיק׳-טא-רי) וואס איז פּונקט דער געגענזאץ; ווידערשפּרעכענד; א געדאנק וואס איז פּונקט דער געגענזאץ פון אן אנדערען.

contradistinct' *a.* (קאנ-טרע-דיס-טינקט׳) וואס אונטערשיידעט זיך דייטליך פון אן אנדער זאך.

contradistinc'tion *n.* (קאנ-טרע-דיס-טינק׳-שאן) דאס אונטערשיידען דורך א געגענזאץ.

contradistinc'tive *a.* (קאנ-טרע-דיס-טינק׳-טיוו) וואס אונטערשיידעט זיך דורך א געגענזאץ.

contradistin'guish *v.* (קאנ-טרע-דיס-טינ׳-גהוויש) אונטערשיידען צווישען צוויי אדער עטליכע זאכען אויף וויפיעל זיי זיינען געגענזעצליך איינע צו די אנדערע.

contrageomet'ric *a.* (קאנ-טרע-דזשי-א-מעט׳-ריק) וואס בעצייכענט א בעציהונג צווישען דריי צאהלען אין דער מאטעמאטישער פארמעל: a(a—b)=b(b—c)

contraharmon'ical *a.* (קאנ-טרע-האר-מאנ׳-אי-קעל) וואס איז אין געגענזאץ צו הארמאניע.

contrain'dicant *n.* (קאנ-טרע-אינ׳-די-קענט) דאס וואס ווייזט אן דעם היפוך.

contrain'dicate *v.* (קאנ-טרע-אינ׳-די-קייט) אנווייזען א הייל־מעטאדע וועלכע איז געגען די געוועהנליכע אנגענומענע.

contraindica'tion *n.* (קאנ-טרע-אינ-די-קיי׳-שאן) א סימפּטאם אדער קראנקהייטס־צייכען, וועלכער בעווייזט דאס מען טאר ניט אנווענדען די געוועהנליכע מעטאדען פון קורירען, וואס די קראנקהייט וואלט זאנסט געפאדערט.

contral'to *n. and a.* (קאנ-טרעל׳-טאו) קאנטער־אלטא [אין מוזיק, די שטימע צווישען סאפּראנא און טענאר]; א זינגער מיט א קאנטער־אלטא שטימע; וואס אנבעלאנגט צו קאנטער־אלטא.

con'tra-oc'tave *n.* (קאנ׳-טרע-אק׳-טייוו) די קאנטער־אקטאווע [די צווייטע אקטאווע אין דער מוזיק, וועלכע ווערט בעצייכענט מיט דאפּעלטע בוכשטאבען, ווי *CC, DD.* א. ד. ג.].

con'traplex *a.* (קאנ׳-טרע-פּלעקס) וואס איז שייך צום טעלעגראפירען אויף איין דראט איןביידע געגענגעזעצטע ריכטונגען.

contrapose' *v.* (קאנ-טרע-פּאוס׳) איבערשטעלען די טיילען פון א זאץ אויף דעם אופן, אז ער זאל געבען א גאנץ אומגעקעהרטע בעדייטונג. ז. *contraposition*.

contraposi'tion *n.* (קאנ-טרע-פּא-זיש׳-אן) דאס איבערשטעלען די טיילען פון א זאץ אויף אזא אופן, אז עס קומט ארויס א גאנץ אומגעקעהרטער געדאנק [צ. ב. דעם זאץ: "אויב די טינט וועט מאכען א שווארצען פלעק, וועסטו זי ניט

פערגיסען" איבערשטעלען אין אזא פארם:
"אויב דו וועסט זי פערגיסען, וועט די
טינט ניט מאכען קיין שווארצען פלעק"];
ענטגעגענשטעלונג.
contrap'tion *n.* (קאנ-טרעפ'-שאן) א
פלאן; אן איינפאל.
contrapun'tal *a.* (קאנ-טרע-פאנ'-טעל)
אין מוזיק — וואס געהערט צום קאנטרא-
פונקט אדער צו דער קונסט פון פערבינדען
מעלאדישע טיילען אין איין הארמאנישע
גאנצע. ז. *counterpoint*.
contrapun'tally *adv.* (קאנ-טרע-פאנ'-
טעל-אי) אויף דעם אופן פון פעראייניגען
מעלאדישע טיילען אין איין הארמאנישע
גאנצע.
contrapun't'st *n.* (קאנ-טרע-פאנ'-
טיסט) דער וואס איז פראקטיצירט אין
קאנטראפונקטען, אין דער קונסט פון פער-
אייניגען מעלאדישע טיילען אין איין
הארמאנישע גאנצע.
contr'ar'co *n.* (קאנ-טראר'-קא) ניט
קיין ריכטיגע בעוועגונג פון סמיק איבער'ן
פידעל.
contrari'ety *n.* (קאנ-טרע-ראי'-ע-טי)
דער ווידערשפרוך; דער היפוך; דער גע-
גענזאץ; די געגענזעצליכקייט.
contrari'ety of posi'tion (קאנ-טרע-
ראי'-ע-טי אוו פא-זיש'-אן) די געגענ-
זעצליכקייט פון דער לאגע, ווען איין זאך
געפינט זיך פונקט אויף א געגענזעצלי-
כער פאזיציאן ווי די אנדערע, ווי למשל,
די צוויי פאלען פון דער ערד.
contrari'ety of qual'ity (קאנ-טרע-
ראי'-ע-טי אוו קוואל'-אי-טי) די בעצי-
הונגען פון אייגענשאפטען, וועלכע זיינען
געגענזעצליך איינע צו די אנדערע, ווי
למשל, קאלט און ווארעם, ליכט און פינ-
סטער א. ז. וו.
con'trarily *adv.* (קאנ'-טרע-רי-לי)
להיפוך, פונקט פערקעהרט.
con'trariness *n.* (קאנ'-טרע-רי-נעס)
נעגנערשאפט, אפאזיציאן; אומגעקעהרט-
קייט; איינגעשפארטקייט, הארטנעקיגקייט.
con'trariwise *adv.* (קאנ'-טרע-רי-
הוואיז) פונקט פערקעהרט; אומגעקעהרט;
להיפוך.
His habit is to act **contrariwise**.
con'trary *a., adv. and n.* (קאנ'-טרע-
רי) פערקעהרט, געגען; וואס געפינט זיך
אין געגענזאץ; וואס האט די נייגונג
שטענדיג צו זיין צוואווידער; להיפוך,
אומגעקעהרט; א זאך וואס געפינט זיך
אין געגענזאץ צו דער צווייטער.
con'trary-min'ded *a.* (קאנ'-טרע-רי-
מאינ'-דעד) וואס דענקט פערקעהרט; מיט
א געגענזעצליכער מיינונג.
contrast' *v.* (קאנ-טרעסט') שטעלען
אין געגענזאץ; פערגלייכען פערשיעדענע
זאכען, כדי צו בעווייזען זייער קאנ-
טראסט; שטעהן אין געגענזאץ צו עפעס.
con'trast *n.* (קאנ'-טרעסט) א קאנ-
טראסט, א היפוך; א דירעקטער געגענ-
זאץ; דאס פערגלייכען צוויי אדער מעהר
פערשיעדענע זאכען, כדי צו זעהן דעם גע-
גענזאץ צווישען זיי.
con'tra-stim'ulant *n. and a.* (קאנ'-
טרע-סטימ'-יו-לענט) וואס ווירקט געגען
אן אויפרעגונג; א רפואה אדער א מיטעל
אבצושוואכען די ווירקונג פון אן אויפרע-
גונג.
contras'tive *a.* (קאנ-טרעס'-טיוו) וואס
פאלגט פון א קאנטראסט; וואס איז צו-
ליעב דעם געגענזאץ.
con'trate *a.* (קאנ'-טרייט) וואס האט
נעגעל אדער צייהנער, וועלכע זיינען איינ-
געארדענט פונקט פערקעהרט ווי געוועהנ-
ליכע [ווערט געברויכט געוועהנליך ביי
צייהן-רעדלעך פון א זייגער].
con'tra-ten'or *n.* (קאנ'-טרע-טענ'-
אר) קאנטרא-טענאר [א מיטעלע שטימע
צווישען דיסקאנט און טענאר].
contravalla'tion *n.* (קאנ-טרע-וועל-
ליי'-שאן) א רייה אנגעשאטענע בערג-
לעך ערד וואס דיענט אז ארמעע, ווען
זיי בעלאגערען א שטאדט, אלס שוץ גע-
גען די פלוצליכע אטאקעס פון פיינד.
contravene' *v.* (קאנ-טרע-וויען') קו-
מען אין קאנפליקט מיט עפעס; האנדלען
געגען אימעצען; איבערטרעטען.
We can not **contravene** the laws of nature and remain in good health.
contrave'ner *n.* (קאנ-טרע-וויע'-נער)
דער וואס האנדעלט געגען אימעצען; דער
וואס טרעט איבער [דעם געזעץ]; דער
וואס שטעלט זיך געגען.
contraven'tion *n.* (קאנ-טרע-ווענ'-
שאן) דאס שטעלען זיך געגען; דאס אי-
בערטרעטען אדער עובר זיין עפים.
contrayer'va *n.* (קאנ-טרע-יויר'-ווע)
א מין שמעקענדער ווארצעל פון צענ-
טראל-אמעריקא, ווערט בענוצט אין מעדי-
צין אלס א מיטעל פון אויפרעגונג און
שטארקונג.

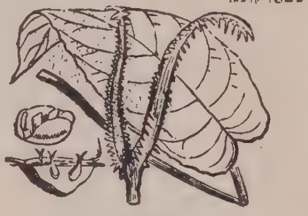
Contrayerva

contre'-dance *n.* (קאנטר'-דענס) א מין
פראנצויזישער טאנץ; די מוזיק צו די-
זען טאנץ.
contre'temps *n.* (קאנטר'-טאן) אן אונ-
ערווארטעטע און אונאנגענעהמע פאסי-
רונג; א בייטונג אין טאקט [אין מוזיק].
contrib'ual *a.* (קאנ-טריב'-יו-על) וואס
בעלאנגט צום זעלבען שבט.
contrib'ute *v.* (קאנ-טריב'-יוט) ביי-
שטייערן; מנדב זיין; מיטווירקען.
I shall **contribute** to the funds of my party.
contribu'tion *n.* (קאנ-טרי-ביו'-שאן)
1. ביישטייערונג; נדבה; 2. מיטווירקונג;
בייטראג; 3. שטייער; קאנטריבוציע, מס.
1. He sent his **contribution** to the hospital. 2. His book is a **contribution** to science. 3. The conqueror levied a **contribution**.
contribu'tional *a.* (קאנ-טרי-ביו'-
שאנ-על) וואס איז שייך צו ביישטייערונג.
contrib'utive *a.* (קאנ-טריב'-יו-טיוו)
ביישטייערענד; וואס נעהמט אנטייל;
וואס ווירקט מיט.
contrib'utor *n.* (קאנ-טריב'-יו-טאר)
א ביישטייערער; א מיטארבייטער אין
א צייטונג אדער זשורנאל; דער וואס
ווירקט מיט.
contrib'utory *a. and n.* (קאנ-טריב'-
יו-טא-רי) וואס נעהמט אנטייל אין עפעס;
וואס ווירקט מיט; א מיטווירקער, אן
אנטייל-נעהמער; א מיטגליעד פון אן אק-
ציען-געזעלשאפט, וועלכער — לויט דעם
ענגלישען געזעץ — איז פערפליכטעט ביי-
צושטייערען אין צאהלונג, אויב די געזעל-
שאפט באנקראטירט.
con'trite *n. and a.* (קאנ'-טראיט) ני-
דערגעשלאגען דורך געוויסענסביסע; א
נידערגעשלאגענער דורך געוויסענסביסע;
א בעל-תשובה.
con'tritely *adv.* (קאנ'-טראיט-לי) מיט
נידערגעשלאגענקייט; מיט יסורים פון גע-
וויסענסביסע.
con'triteness *n.* (קאנ'-טראיט-נעס)
ז. *contrition*.
contri'tion *n.* (קאנ-טריש'-אן) נידער-
געשלאגענקייט דורך געוויסענסביסע; חרטה
אויף זינד.
contrit'urate *v.* (קאנ-טריטש'-יו-
רייט) צוזאמענרייבען; איינרייבען אין
איינעם.
contri'vable *a.* (קאנ-טראי'-וועבל)
וואס קען געפלאנט ווערען; וואס קען ער-
פונדען ווערען דורך אן איינפאל.
contri'vance *n.* (קאנ-טראי'-וועגס)
דאס מאכען א פראיעקט אדער א פלאן;
דאס פאלען אויף אן המצאה ווי צו דער-
גרייכען א געוויסען ציעל; א פלאן, א
סכעמע, אן ערפינדונג; אן איינפאל.
This clothes drier is a wonderful **contrivance**.
contrive' *v.* (קאנ-טראיוו') פראיעקטי-
רען, פלאנעווען; ערפינדען; עררייכען
דורך קונץ-שטיק.
He **contrived** a way to cross the border.
contri'ver *n.* (קאנ-טראי'-ווער) אן ער-
פינדער; איינער וואס קלערט אויס פרא-
יעקטען אדער פלאנען; איינער וואס האט
אייגפעלע אין ערפינדונגען.
control' *n. and v.* (קאנ-טראול') קאנ-
טראלע; אויפזיכט; דאס אכטונג געבען,
דאס רעגולירען; קאנטראלירען; אויפ-
זעהען; אויפהאלטען.
control'-exper'iment *n.* (קאנ-
טראול'-עקס-פער'-אי-מענט) א קאנטרא-
לירענדער עקספערימענט, אן עקספערימענט
וואס מען מאכט פעסטצושטעלען די בעדינ-
גונגען, לויט וועלכע עס דארף געמאכט ווע-
רען אן אנדער עקספערימענט.
controllabil'ity *n.* (קאנ-טראו-לע-
ביל'-אי-טי) דאס קענען קאנטראלירט ווע-
רען.
control'lable *a.* (קאנ-טראו'-לעבל)
וואס קען זיין אונטער א קאנטראלע אדער
אויפזיכט.
control'ler *n.* (קאנ-טראו'-לער) קאנ-
טראלער [א בעאמטער וואס קאנטראלירט
די פינאנסען פון א רעגיערונג אדער קאר-
פאראציאן]; הערשער; איינער וואס האט
די מאכט צו קאנטראלירען אדער רעגו-
לירען.
control'ler-gen'eral *n.* (קאנ-טראו'-
לער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל קאנ-
טראלער [א העכערער בעאמטער, וועל-
כער האט אויפזיכט איבער געוויסע דע-
פארטאמענטען פון דער רעגיערונג.
control'lership *n.* (קאנ-טראו'-לער-
שיפ) דאס אמט פון א קאנטראלער.
ז. *controller*.
control'ment *n.* (קאנ-טראול'-מענט)
דאס קאנטראלירען; די מאכט צו קאנ-
טראלירען; דאס איינהאלטען.
controver'sial *a.* (קאנ-טרא-וואיר'-
שעל) וואס געהערט צו שטרייטיגקייטען
אדער ויכוחים; פאלעמיש.
If we wish to live in peace we must eliminate all **controversial** questions from our conversations.
controver'sialist *n.* (קאנ-טרא-וואיר'-
שעל-איסט) איינער וואס פיהרט ויכוחים;
א פאלעמיקער.
controver'sially *adv.* (קאנ-טרא-

וואיר' שעל-אי) אויף א פאלעמישען שטייגער.

con'troversy *n.* (קאנ'-טרא-וואיר-סי) א דיספוט, א שטרייט, א ויכוח; דער קאמפף צווישעןביידע געגנערישע צדדים אין געריכט; די זאך, איבער וועלכער דער שטרייט קומט פאר; די פראגע, איבער וועלכער עס דארף ענטשיעדען ווערען.

controvert' *v.* (קאנ-טרא-ווירט') דיספוטירען, ארויסטרעטען געגען מיט ארגומענטען; בעשטרייטען עפעס דורך דיסקוסיאן.

controver'ter *n.* (קאנ-טרא-וואיר'-טער) איינער וואס שטרייט געגען אימעצען אדער פיהרט אן א ויכוח; א פאלעמיקער.

controver'tible *a.* (קאנ-טרא-וואיר'-טיבל) וואס קען בעשטריטען ווערען דורך דיסקוסיאן.

controver'tibly *adv.* (קאנ-טרא-וואיר'-טי-בלי) דורך א שטרייט אדער דורך א ויכוח.

controver'tist *n.* (קאנ-טרא-וואיר'-טיסט) א שטרייטער, א דיספוטאנט, א פאלעמיקער.

contuma'cious *a.* (קאנ-טיו-מיי'-שאס) איינגעשפארט, עקשן'דיג; וואס וויל זיך ניט אונטערווארפען דעם געזעץ אדער קאנטראלע; אונגעהארכזאם.

contuma'ciously *adv.* (קאנ-טיו-מיי'-שאס-לי) איינגעשפארט; איינגע'עקשן'ט; אונגעהארכזאם.

contuma'ciousness *n.* (קאנ-טיו-מיי'-שאס-נעס) ז. *contumacy*

contumac'ity *n.* (קאנ-טיו-מעס'-אי-טי) ז. *contumacy*

con'tumacy *n.* (קאנ'-טיו-מע-סי) איינגעשפארטקייט, עקשנות; אונגעהארכזאמקייט צו דעם געזעץ אדער בעפעהל פון ריכטער צו ערשיינען אין געריכט.

contume'lious *a.* (קאנ-טיו-מי'-לי-אס) שימפפליך; גראב; אונפערשעהמט; פערעכטליך.

contume'liously *adv.* (קאנ-טיו-מי'-לי-אס-לי) מיט פעראכטונג; מיט חוצפה; אונפערשעמט, גראב.

contume'liousness *n.* (קאנ-טיו-מי'-לי-אס-נעס) גראבקייט; חוצפה; זידלעריי.

con'tumely *n.* (קאנ'-טיו-מי-לי) גראבע רייד; זידלעריי; שימפף=ווערטער.

contuse' *v.* (קאנ-טיוז') צוקוועטשען, מאכען א בייל.

contu'sion *n.* (קאנ-טיו'-זשאן) א צוקוועטשונג; א בייל וואס קומט פון א קלאפּ אדער קוועטשונג, וואו די הויט בלייבט גאנץ; דאס צושטויסען אויף פולווער.

contu'sive *a.* (קאנ-טיו'-סיוו) מאכענדיג א בייל; צוקוועטשענדיג.

conun'drum *n.* (קא-נאנ'-דראם) א רעטענעם; א קלאץ=קשיה; א ווארטשפיעל.

co'nus *n.* (קאו'-נאס) ז. *cone*

convalesce' *v.* (קאנ-ווע-לעס') גענעזען ווערען [נאך א קראנקהייט]; קומען צו זיך.

convales'cence *n.* (קאנ-ווע-לעס'-ענס) דאס לאנגזאמע צוריקגעווינען די קרעפטען נאך א שוואכקייט אדער קראנקהייט.

convales'cency *n.* (קאנ-ווע-לעס'-ענ-סי) ז. *convalescence*

convales'cent *a. and n.* (קאנ-ווע-לעס'-ענט) וואס אנבעלאנגט צו דעם לאנגזאמען צוריקגעווינען די קרעפטען נאך א קראנקהייט; א פאציענט וואס האלט זיך אין ערהאלען נאך א קראנקהייט.

convales'cently *adv.* (קאנ-ווע-לעס'-ענט-לי) צוריקגעווינענדיג די קרעפטען נאך א קראנקהייט.

convec'tion *n.* (קאנ-וועק'-שאן) די שטרעמונג פון ווארעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאזען צוליעב דער בעוועגונג פון די טיילען, וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערווארעמט [ווען וואסער צ. ב. ווערט געווארעמט, ווערט בעשאפען דורך דעם א בעוועגונג אדער שטרעמונג פון די לופט אדער וואסער=טיילען. די טיילען, וועלכע זיינען אנגעווארעמט, שפרייטען זיך אויס, זיי ווערען שיטערער און דעריבער לייכטער, זיי שטרעמען אלזא ארויף=צו. די קעלטערע טיילען, וועלכע זיינען שווערער, שטרעמען אראב=צו, אום צו פערנעהמען דעם ארט פון די אנגעווארעמטע טיילען, וועלכע האבען זיך אויפגעהויבען אין דער הויך. עס קומט אלזא פאר א שטראם=בעוועגונג פון די אנגעווארעמטע און פון די קעלטערע טיילען]; די איבערטראגונג, די שטרעמונג פון איין ארט צום צווייטען.

convec'tive *a.* (קאנ-וועק'-טיוו) פערורזאכט דורך דער שטרעמונג פון ווארעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאזען וואס קומט פון דער בעוועגונג פון די טיילען, וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערווארעמט. ז. *convection*

convec'tively *adv.* (קאנ-וועק'-טיוו-לי) דורך די שטרעמונג פון ווארעמקייט אין פליסיגקייטען אדער גאזען וואס קומט פון דער בעוועגונג פון די טיילען וועלכע זיינען ניט גלייכמעסיג דערווארעמט.

conve'nable *a.* (קאנ-ווי'-נעבל) וואס קען צונויפגערופען אדער פערזאמעלט ווערען.

The meeting adjourned **convenable** at the call of the chairman.

convene' *v.* (קאנ-וויען') צוזאמענרופען; ארויסרופען; זיך פערזאמלען.

conve'ner *n.* (קאנ-ווי'-נער) איינער וואס רופט צוזאמען א פערזאמלונג.

conve'nience *n.* (קאנ-ווי'-ניענס) 1. בעקוועמליכקייט; 2. פאסיגקייט; שיקליכקייט.

1. The house has many **conveniences**. 2. I am ready to call at your **convenience**.

conve'niency *n.* (קאנ-ווי'-ניען-סי) ז. *convenience*

conve'nient *a.* (קאנ-ווי'-ניענט) בעקוועם; פאסיג; וואס איז צו דער האנד.

conve'niently *adv.* (קאנ-ווי'-ניענט-לי) פאסיג; בעקוועם; אהן שוועריגקייט, מיט לייכטקייט.

conve'nient speed (קאנ-ווי'-ניענט ספיעד) די מעגליכסטע שנעלקייט.

con'vent *n.* (קאנ'-ווענט) א מאנאסטיר; א קערפערשאפט פון מאנאכען און מאנאשקעס.

conven'tical *a.* (קאנ-וועג'-טי-קעל) וואס איז שייך צו א מאנאסטיר אדער צו א קערפערשאפט פון מאנאכען און מאנאשקעס.

conven'ticle *n.* (קאנ-וועג'-טיקל) א פערזאמלונג [הויפטזעכליך א געהיימע פערבאטענע צוזאמענקונפט פאר רעליגיעזע צוועקען]: אין דער ענגלישער געשיכטע — א רעליגיעזע פערזאמלונג פון די וואס האבען ניט איינגעשטימט מיט דער ענגלישער אפיציעלער קירך: א געביידע פאר רעליגיעזע פערזאמלונגען.

conven'ticler *n.* (קאנ-וועג'-טי-קלער) איינער וואס נעהמט אנטייל אדער שטיצט א געהיימע רעליגיעזע פערזאמלונג; א מיטגליעד פון א געוויסער שאטלענדישער רעליגיעזער סעקטע.

conven'tion *n.* (קאנ-וועג'-שאן) קאנווענציאן; דאס צוזאמענקומען; א צוזאמענקונפט; אויסגלייך; אבמאך; פעראייניגונג; איבעראיינשטימונג [אלס א גרונד פאר א מנהג, אינסטיטוציאן א. ד. ג.]; א קאנווענציאן.

conven'tional *a.* (קאנ-וועג'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קאנווענציאן אדער אבמאך; וואס איז קאנווענציאנעל, אלגעמיין אנגענומען; וואס איז גענייגט זיך צו האלטען אן אלגעמיין אנגענומענע מנהגים.

What is **conventional** is not necessarily good.

conven'tionalise *v.* (קאנ-וועג'-שאנ-על-איז). ז. *conventionalize*

conven'tionalism *n.* (קאנ-וועג'-שאנ-על-איזם) קאנווענציאנאליזם, די אנהענגליכקייט צו אלעם וואס איז אלגעמיין אנגענומען; פארמאליזם; אלגעמיין אנגענומענע מנהגים.

conven'tionalist *n.* (קאנ-וועג'-שאנ-על-איסט) א קאנווענציאנאליסט, איינער וואס איז אן אנהענגער פון דעם אלגעמיין אנגענומענעם; א פארמאליסט; איינער וואס שליסט אן אבמאך.

conventional'ity *n.* (קאנ-וועג-שאנ-על'-אי-טי) קאנווענציאנאליטעט; אנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאפט; קינסטליכקייט [וואס איז ניט נאטירליך].

conventionaliza'tion *n.* (קאנ-וועג-שאנ-על-אי-זיי'-שאן) דאס וואס שטאמט פון דער נייגונג צו זיין קאנווענציאנעל, זיך צו האלטען אן דעם אלגעמיין=אנגענומענעם.

conven'tionalize *v.* (קאנ-וועג'-שאנ-על-איז) מאכען עטוואס קאנווענציאנעל; ברייגנען אונטער דעם איינפלוס פון דאס קאנווענציאנעלע; טהון עטוואס אויף'ן אלגעמיין=אנגענומענעם שטייגער.

conven'tionally *adv.* (קאנ-וועג'-שאנ-על-אי) לויט קאנווענציאנאליטעט; לויט מנהג, ווי אלגעמיין=אנגענומען.

conven'tionary *a.* (קאנ-וועג'-שאנ-ע-רי) האנדלענד אונטער אן אבמאך; וואס איז אבגעשלאסען געווארען דורך אן אבמאך.

conven'tioner *n.* (קאנ-וועג'-שאנ-ער) א מיטגליעד פון א קאנווענציאן.

conven'tions of soci'ety (קאנ-וועג'-שאנז אוו סא-סאי'-ע-טי) אנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאפט.

A cultured man must not act contrary to the **conventions of society**.

conven'tion trea'ty (קאנ-וועג'-שאן טרי'-טי) אן אבמאך צווישען שטאאטען.

conven'tual *n. and a.* (קאנ-וועג'-טשו-על) וואס געהערט צו א מאנאסטיר; א מאנאך; א מאנאשקע.

converge' *v.* (קאנ-וואירדזש') האבען א נייגונג זיך צוזאמענצולויפען אין איין פונקט; ברייגנען נאהענט, צונויפברייגנען שטופענווייז אין איין פונקט; פיהרען צו אן אלגעמיינעם רעזולטאט, צו אן אלגעמיינעם שלום.

All the avenues **converge** toward the City Hall.

conver'gence *n.* (קאנ-וואיר'-דזשענס) די שטופענווייזע דערנעהנטערונג צו איין

פונקט; דאַס בעגעגענען זיך אין איין פונקט.

conver′gency *n.* (קאַנ-וואַיר′-רזשענ-סי) ז. *convergence*

conver′gent *n. and a.* (קאַנ-וואַיר′-רזשענט) וואָס האָט אַ נייגונג זיך צוזאַמענצוקומען אָדער וואָס קומט זיך צוזאַמען אין איין פונקט; פיהרענדיג צו אַן אַלגעמיינעם רעזולטאַט אָדער שלום; אַן אונענדליכע דעצימאַל ברוך-צאָהל [ווי 1:3=.3333...]

conver′ging *a.* (קאַנ-וואַיר′-רזשינג). וואָס דערנעהנטערט זיך שטופּענווייז; וואָס האָט די נייגונג זיך צוזאַמענצוקומען אויף איין פונקט.

conver′sable *a.* (קאַנ-וואַיר′-סעבל) וואָס איז גענייגט, וואָס קען פיהרען אַ געשפּרעך; בערעדזאַם, בערעדעוודיג, געזעליג.

conver′sableness *n.* (קאַנ-וואַיר′-סעבל-נעס) בערעדזאַמקייט, בערעדעוודיגקייט, געזעליגקייט.

conver′sably *adv.* (קאַנ-וואַיר′-סע-בלי) אויף אַ בערעדעוודיגען אָדער פאַמיליאַרען שטייגער; מיט געזעליגקייט.

con′versant *a.* (קאַנ′-וואַיר-סענט) וואָס איז בעקאַנט מיט...; וואָס פערקעהרט מיט...; וואָס איז נאָהענט מיט...; ערפאַהרען; וואָס האָט אַ שייכות צו...; וואָס בעשעפטיגט זיך אָדער אינטערעסירט זיך מיט...; פערטרויט.

con′versantly *adv.* (קאַנ′-וואַיר-סענט-לי) אויף אַ פערטרויטען, פאַמיליאַרען שטייגער.

conversa′tion *n.* (קאַנ-וואַיר-סיי′-שאַן) אַ געשפּרעך; אַ פערטרויליכע אונטערהאַלטונג; פערקעהר; געשלעכטליכער פערקעהר; אַ געזעלשאַפטליכע צוזאַמענקונפט [הויפּטזעכליך מיט דעם צוועק צו בעשפּרעכען ליטעראַטור און קונסט-פראַגען].

conversa′tional *a.* (קאַנ-וואַיר-סיי′-שאַנ-על) וואָס געהערט צו אַ געשפּרעך; אונטערהאַלטענד, געזעליג.

conversa′tional gram′mar (קאַנ-וואַיר-סיי′-שאַנ-על גרעמ′-ער) אַ גראַמאַטיק צום לערנען ריידען.

conversa′tionalist *n.* (קאַנ-וואַיר-סיי′-שאַנ-על-איסט) איינער וואָס האָט טאַלענט צו פיהרען אַן אונטערהאַלטונגס-געשפּרעך.

conversa′tionally *adv.* (קאַנ-וואַיר-סיי′-שאַנ-על-אי) דורך שמועסען; אויף אַן אונטערהאַלטענדען אופן; מיט געזעליגקייט.

conversa′tional tal′ents (קאַנ-וואַיר-סיי′-שאַנ-על טעל′-ענטס) אונטערהאַלטונגס-טאַלאַנט [די פעהיגקייט צו אונטערהאַלטען מיט אינטערעסאַנטע געשפּרעכען].

conversa′tionism *n.* (קאַנ-וואַיר-סיי′-שאַנ-איזם) אַ וואָרט אָדער אַ פראַזע, וואָס ווערט געוועהנליך געברויכט אין אַ פערטרויליכען געשפּרעך.

conversa′tionist *n.* (קאַנ-וואַיר-סיי′-שאַנ-איסט) ז. *conversationalist*

conversa′tion-tube *n.* (קאַנ-וואַיר-סיי′-שאַן-טיוב) אַ שפּרעך-רעהר, וואָס ווערט געברויכט ווען מען רעדט מיט טויבע.

conversazio′ne *n.* (קאַנ-ווער-סעט-סי-אָ′-נע) אַ געזעלשאַפטליכע צוזאַמענקונפט [הויפּטזעכליך צו בעשפּרעכען ליטעראַטור און קונסט-פראַגען].

con′verse *n. and a.* (קאַנ′-וואַירס) אַ געשפּרעך; אונטעררעדונג; אומגאַנג; פערקעהר; געשלעכטליכער פערקעהר; דאַס געגענטייל; אַן אומגעקעהרטער זאַץ [למשל יעדע פון די זעצע: „נעגערס זיינען שוואַרץ" און „שוואַרצע מענשען זיינען נעגערס" זיינען אומגעקעהרט אין בעצוג פון איינעם צום צווייטען]; אומגעקעהרט; אומגעענדערט; געגענזייטיג.

converse′ *v.* (קאַנ-וואַירס′) פיהרען אַ געשפּרעך; האָבען אַן אונטעררעדונג; האָבען אומגאַנג, פערקעהרען.

con′versely *adv.* (קאַנ′-וואַירס-לי) אויף אַ פערקעהרטען אופן.

conver′ser *n.* (קאַנ-וואַיר′-סער) איינער וואָס נעהמט אנטייל אין אַ געשפּרעך.

conver′sible *a.* (קאַנ-וואַיר′-סיבל) וואָס קען אומגעענדערט ווערען, וואָס קען פערוואַנדעלט ווערען אין דעם געגענזאַץ.

conver′sing *n.* (קאַנ-וואַיר′-סינג) אַ געשפּרעך; פערקעהר.

conver′sion *n.* (קאַנ-וואַיר′-שאַן) אומענדערונג; אומוואַנדלונג; דער איבערגאַנג פון איין רעליגיאָן אָדער פּאַרטיי צו אַ צווייטער; דאַס תשובה-טהאָן; אין לאָגיק — די אומקעהרונג פון אַ זאַץ [ווי למשל: פערוואַנדלען דעם זאַץ "נעגערס זיינען שוואַרץ" אין — "שוואַרצע מענשען זיינען נעגערס"]; אין מיליטער — אומקעהרען דעם פראָנט; דאַס פערכאַפּען פרעמד אייגענטום.

convert′ *v.* (קאַנ-וואַירט′) אומקעהרען, אומענדערען, אומוואַנדלען; בעקעהרען צו אַן אַנדער גלויבען; פערווענדען [פאַר אַ נייעם געברויך]; אונגעזעצליך פערכאַפּען פרעמד אייגענטום; אומקעהרען אַ זאַץ [אין לאָגיק]; ברענגען דערצו, אַז איינער זאָל אָנהויבען תשובה צו טהאָן.

con′vert *n.* (קאַנ′-וואַירט) איינער וואָס בייט זיין רעליגיאָן אָדער זיינע פּרינציפּען; אַ בעל-תשובה.

conver′ter *n.* (קאַנ-וואַיר′-טער) איינער וואָס בעקעהרט אימעצען צו זיין גלויבען; אַ מאַשין, דורך וועלכער מען ענדערט די פאָרמע פון מעטאַלען.

convertibil′ity *n.* (קאַנ-וואַיר-טי-ביל′-אי-טי) די פעהיגקייט צו ווערען אומגעענדערט, אומגעוואַנדעלט, אומגעביטען.

conver′tible *a.* (קאַנ-וואַיר′-טיבל) וואָס קען אומגעוואַנדעלט, אומגעביטען, איבערגעענדערט ווערען; וואָס קען אָנגעווענדעט ווערען פאַר אַ נייעם געברויך; וואָס קען בעקעהרט ווערען.

conver′tible bonds (קאַנ-וואַיר′-טיבל באַנדז) אַ שולד-צעטעל וואָס אַן אַקציען-קאָמפּאַניע גיט אַרויס אויף אַ חוב, מיט דער בעדינגונג, אַז ווען דער אייגענטימער פון דיזען צעטעל וויל, קען ער בעקומען אַקציעס פון דער קאָמפּאַניע פאַר דער סומע געלד וואָס איהם קומט.

conver′tibleness *n.* (קאַנ-וואַיר′-טיבל-נעס) ז. *convertibility*

conver′tible sys′tem (קאַנ-וואַיר′-טיבל סיס′-טעם) די וועקסעל-סיסטעם [אין לאַנד-ווירטהשאַפט].

conver′tible terms (קאַנ-וואַיר′-טיבל טוירמז) פאַלשטענדיג עהנליכע אין בעדייטונג אויסדריקע; סינאָנימען.

conver′tibly *adv.* (קאַנ-וואַיר′-טי-בלי) אויף אַ געגענזייטיגען אופן; דורך אומענדערונג, אומוואַנדלונג, אומבייטונג.

conver′tor *n.* (קאַנ-וואַיר′-טאָר) אַן עלעקטרישער אַפּאַראַט וואָס פערוואַנדעלט עלעקטריציטעט פון הויכע שפּאַנונג [וואָלט] צו נידריגע.

con′vex *n. and a.* (קאַנ′-וועקס) קאַנוועקס, רונד אויסגעבויגען נאָך אויסען; אַ פלעכע וואָס איז רונד אויסגעבויגען נאָך אויסען.

con′vexed *a.* (קאַנ′-וועקסט) וואָס איז געמאַכט קאַנוועקס [רונד אויסגעבויגען נאָך אויסען].

convex′edly *adv.* (קאַנ-וועקס′-עד-לי) אויף אַ קאַנוועקסען אופן.

convex′edness *n.* (קאַנ-וועקס′-עד-נעס) דאָס זיין קאַנוועקס.

convex′ity *n.* (קאַנ-וועקס′-אי-טי) דאָס זיין קאַנוועקס [רונד אויסגעבויגען פון אויסענווענדיג].

con′vexly *adv.* (קאַנ′-וועקס-לי) אין אַ קאַנוועקסער פאָרם [רונד אויסגעבויגען פון אויסענווענדיג].

con′vexness *n.* (קאַנ′-וועקס-נעס) ז. *convexity*

convex′o-con′cave *a.* (קאַנ-וועקס′-אָ-קאַנ′-קייוו) פון איין זייט קאַנוועקס און פון דער אַנדערער זייט קאָנקאַוו [פון איין זייט רונד אויסגעבויגען פון אויסווענדיג און פון דער אַנדערער זייט רונד אויסגעבויגען פון אינווענדיג].

convex′o-con′vex *a.* (קאַנ-וועקס′-אָ-קאַנ′-וועקס) פון ביידע זייטען קאַנוועקס.

convex′o-plane *a.* (קאַנ-וועקס′-אָ-פּליין) פון איין זייט קאַנוועקס [רונד אויסגעבויגען נאָך אויסווענדיג] און פון דער אַנדערער זייט פלאַך.

convey′ *v.* (קאַנ-וויי′) 1. טראָגען; אַי-בערטראָגען, איבערגעבען; 2. אַרויסזאָגען, אויסדריקען.

1. The steamer **conveyed** the dead body of the admiral. 2. Please **convey** my best wishes to your wife.

convey′able *a.* (קאַנ-וויי′-עבל) וואָס קען איבערגעטראָגען אָדער איבערגעגעבען ווערען.

convey′ a mea′ning (קאַנ-וויי′ ע מיע′-נינג) אויסדריקען, בעדייטען.

The sentence as written **conveys a** different **meaning** than the author intended.

convey′ance *n.* (קאַנ-וויי′-ענס) דאָס איבערטראָגען, דאָס טראַנספּאָרטירען אָדער איבערפיהרען פון איין אָרט אויף דעם אַנדערען; דאָס איבערטראָגען דאָס רעכט אויף אייגענטום פון איין פּערזאָן צום אַנדערען; טראַנספּאָרטאַציאָנס-מיטעל [וועגען אָדער באַהנען וואָס טראַנספּאָרטירען מענשען אָדער סחורה].

convey′ancer *n.* (קאַנ-וויי′-ענ-סער) איינער וואָס טראָגט איבער דאָס רעכט אויף אייגענטום פון איין פּערזאָן צו אַן אַנדערען.

convey′ancing *n.* (קאַנ-וויי′-ענ-סינג) דאָס אויסשטעלען געזעצליכע פּאַפּיערען וועגען איבערטראָגען דאָס רעכט אויף אייגענטום פון איין פּערזאָן צום אַנדערען; געזעצען בנוגע דאָס רעכט אויף אייגענטום.

convey′er *n.* (קאַנ-וויי′-ער) אַ טראַנספּאָרטירער [איינער וואָס שיקט איבער סחורות אָדער זאַכען פון אָרט צו אָרט]; אַ געצייג אָדער אַנדערער מיטעל צו אַי-בעטראָגען זאַכען פון אָרט צו אָרט.

convey′ one's self (קאַנ-וויי′ הוואַנז סעלף) זיך בעגעבען [געהן ערגעץ וואו].

convey′or *n.* (קאַנ-וויי′-אָר) ז. *conveyer*

convict′ *v.* (קאַנ-וויקט′) גערעכטליך ער-קלערען אַלס שולדיג אין אַ פערברעכען; איבערצייגען די שולד אָדער די זינד פון אימעצען.

con′vict *n.* (קאַנ′-וויקט) איינער וואָס איז פון געזעץ געפונען געוואָרען שולדיג אין אַ פערברעכען; אַ פעראורטיילטער.

con'vict col'onies (קאָנ'–וויקט קאָל'–אָ–ניעז) קאָלאָניעז וואוהין מען שיקט פערורטיילטע פערברעכער.

convic'tion *n.* (קאָנ–וויק'–שאָן) .1 איבערצייגונג; דאָס זיין איבערצייגט; דאָס גלויבען אין אַ זאַך אויף'ן גרונד פון איבערצייגענדע ראיות; .2 פעראורטיילונג; דאָס ערקלערען גערעכליך שולדיג אין אַ פערברעכען; דאָס זיין ערקלערט שולדיג.

1. A man of convictions will never recede from his opinion. 2. After his conviction he was sent to prison.

convince' *v.* (קאָנ–ווינס') איבערצייגען.

convince'ment *n.* (קאָנ–ווינס'–מענט) איבערצייגונג.

convin'cer *n.* (קאָנ–ווינ'–סער) דאָס וואָס איז איבערצייגענד; איינער וואָס קען איבערצייגען.

convin'cible *a.* (קאָנ–ווינ'–סיבל) וואָס קען איבערצייגט ווערען.

convin'cingly *adv.* (קאָנ–ווינ'–סינג–לי) איבערצייגענד.

convin'cingness *n.* (קאָנ–ווינ'–סינג–נעס) די איבערצייגונגס־קראַפט.

con'vive *n.* (קאָנ'–וואַיוו) אַ גוט־ברודער; אַ גאַסט צו אַ סעודה, אַן אורח בײם טיש.

conviv'ial *a.* (קאָנ–וויוו'–אי–על) וואָס געהערט צו אַ שמחה; יום־טוב'דיג, פרעהליך, מונטער.

conviv'ialist *n.* (קאָנ–וויוו'–אי–על–איסט) איינער וואָס איז פרעהליך און אונטערהאַלטענד אויף אַ שמחה.

convivial'ity *n.* (קאָנ–וויוו–אי–על'–אי–טי) פרעהליכקייט אין אונטערהאַלטונג; גוט־ברודערשאַפט.

conviv'ially *adv.* (קאָנ–וויוו'–אי–על–אי) פרעהליך, מונטער, יום־טוב'דיג.

convoca'tion *n.* (קאָנ–וואָ–קיי'–שאָן) פערזאַמלונג; דאָס צוזאַמענקומען אויף אדער צונויפרופען אַ פערזאַמלונג; די פערזאַמלונג פון גייסטליכע פון דער אַנגליקאַנישער קירך וועגען קירכליכע ענינים.

convoke' *v.* (קאָנ–וואָוק') צוזאַמענרופען אויף אַ פערזאַמלונג; אריינקריגען אין די איינענע הענד; אריינבעקומען אונטער דער איינענער מאַכט.

con'volute *n.* and *a.* (קאָנ'–וואָ–ליוט) צוזאַמענגעראָלט אדער צונויפגעוויקעלט; עפּיס וואָס איז צונויפגעוויקעלט.

con'voluted *a.* (קאָנ'–וואָ–ליו–טעד) צוזאַמענגעראָלט, צונויפגעוויקעלט.

convolu'tion *n.* (קאָנ–וואָ–ליו'–שאָן) דאָס זיין צונויפגעוויקעלט אדער צונויפגעראָלט; דאָס צונויפראָלען אדער צונויפוויקלען; דאָס דרעהען זיך ארום און ארום, ווי אַ ספּיראַל.

con'volutive *a.* (קאָנ'–וואָ–ליו–טיוו) ז. *convoluted*

convolve' *v.* (קאָנ–וואָלוו') צוזאַמענראָלען; צונויפוויקלען.

convol'vulus *n.* (קאָנ–וואָל'–וויו–לאָס) די ווינדע אדער די וויונע [אַ מין פלאַנצע].

convoy' *v.* (קאָנ–וואָי') קאָנוואָאירען, בעגלייטען אויף'ן וועג כדי צו בעשיצען [ווי קריעגס־שיפען קאָנוואָאירען אַ טראַנספּאָרט־שיף, אדער סאָלדאַטען קאָנוואָאירען פּראָקט־צוגען]; בעגלייטען אַלס אַ וועג־ווייזער אדער שיצער.

con'voy *n.* (קאָנ'–וואָי) קאָנוואָי, אַ שוץ־בעגלייטער; עפּעס וואָס ווערט געפיהרט אונטער שוץ־בעגלייטונג; דאָס קאָנוואָאירען; דאָס זיין בעגלייטעט פון אַ שיצענדע קראַפט.

convulse' *v.* (קאָנ–וואָלס') טרייסלען; ערשיטערען; קרעמפּען; אריינברייגנען אין קאָנוואָלסיעז.

convul'sion *n.* (קאָנ–וואָל'–שאָן) ערשיטערונג; קראַמפּף; קאָנוואָלסיע; אין געאָלאָגיע — אַ קאַטאַקליזם אדער קאַטאַסטראָפע, אַ פּלוצליכע ענדערונג אין דער פאָרמע פון דער ערד.

convul'sionary *a.* (קאָנ–וואָל'–שאָן–ע–רי) קראַמפּפהאַפט; וואָס פעראורזאַכט קראַמפּף; איינער וואָס ליידעט פון קאָנוואָלסיאָנס־קראַנקהייטען.

convul'sion fit (קאָנ–וואָל'–שאָן פיט) דאָס קרעמפּען, אַנפאַל פון קראַמפּף.

convul'sions of laugh'ter (קאָנ–וואָל'–שאָנז אָוו לאַפ'–טער) דאָס קייקלען זיך פון געלעכטער, דאָס פּלאַצען פון געלעכטער.

convul'sive *a.* (קאָנ–וואָל'–סיוו) קרעמפּיג, קראַמפּפהאַפט.

convul'sively *adv.* (קאָנ–וואָל'–סיוו–לי) מיט קאָנוואָלסיען, קראַמפּפהאַפטיג.

convul'siveness *n.* (קאָנ–וואָל'–סיוו–נעס) קראַמפּפהאַפטיגקייט.

co'ny *n.* (קאָו'–ני) אַ קראָליק; די פעל פון אַ קראָליק.

co'ny-bur'row *n.* (קאָו'–ני–באָר'–או) די נאָרע אדער דאָס לאָך פון אַ קראָליק.

coo *v.* and *n.* (קוה) ארויסגעבען אַ קול ווי אַ טויב; רעדען צערטליך, ווייך און ליעבליך; דאָס ווארקען פון אַ טויב.

cooc'cupant *a.* (קאָו–אָק'–יו–פּענט) וואָס פערנעהמען אדער בעזיצען צוזאַמען.

coo'er *n.* (קוה'–ער) אַ טויב; איינער וואָס רעדט צערטליך און ליעבליך; איינער וואָס צערטעלט מיט ליעבעס־ווערטער.

coo'ing *n.* (קוה'–אינג) דאָס ווארקען פון אַ טויב.

coo'ingly *adv.* (קוה'–אינג–לי) ווארקענדיג ווי אַ טויב.

cook *n.* and *v.* (קוק) אַ קוכער, אַ קעכין; קאָכען; נאָרען, פעלשען, שווינדלען.

cook'-book *n.* (קוק'–בוק) אַ קאָך־בוך.

cook'er *n.* (קוק'–ער) אַן אויוועלע צוזאַ מען מיט אַ קעסעל צום קאָכען.

cook'ery *n.* (קוק'–ע–רי) די קאָך־קונסט; אַ קיך.

cook'ie *n.* (קוק'–אי) קליינע קוכענס.

cook'ing-stove *n.* (קוק'–אינג–סטאָוו) אַ קאָך־אויווען.

cook'ing-range *n.* (קוק'–אינג–ריינדזש) ז. *cooking-stove*

cook'ish *a.* (קוק'–איש) ווי אַ קוכער.

cook'-maid *n.* (קוק'–מייד) אַ קעכין.

cook'-room *n.* (קוק'–רוהם) אַ קיך.

cook'-shop *n.* (קוק'–שאָפּ) אַ קיך; שיפס־קיך.

cook's mate (קוקס מייט) אַ געהילף ביי אַ קוכער.

cook some one's goose (קוק סאַם וואָנס גוהס) אַנמאַכען איינעם געברענטע צרות.

cook'y *n.* (קוק'–אי) ז. *cookie*

cool *a., n.* and *v.* (קוהל) קיהל; קאַלט־בלוטיג; אונפריינדליך, קאַלט; קיהלקייט; קיהלען; ערפרישען; זיך אָבקיהלען.

cool as a cu'cumber (קוהל עז עַ קיו'–קאַמ–בער) קיהל, קאַלטבלוטיג; וואָס קען זיך בעהערשען.

cool'-cup *n.* (קוהל'–קאָפּ) אַ קאַלטער געטראַנק.

coo'ler *n.* (קוה'–לער) אַ קיהלונגס־מיטעל; אַ קיהלונגס־אַפּאַראַט; אַ תפיסה [אין דער גנבים־שפּראַך].

cool fish (קוהל פיש) אַ קאַלטער לונג און לעבער.

cool'-head'ed *a.* (קוהל'–העד'–עד) קאַלטבלוטיג, איבערלעגט.

coo'lie *n.* and *a.* (קוה'–לי) אַ קולי [אַן אזיאַטישער פּראָסטער ארבייטער; אין אַמעריקאַ — אַ כינעזישער ארבייטער, איבערהויפּט אַ קאָנטראַקט־ארבייטער]; וואָס אַנבעלאַנגט צו אַ קולי.

coo'ling card (קוה'–לינג קאַרד) אַ שלעכטע קאָרט.

coo'ling-ov'en *n.* (קוה'–לינג–אָוו'ן) אַ קיהל־אויווען.

coo'ling-vat *n.* (קוה'–לינג–וועט) אַ קיהל־פאַס.

cool'ish *a.* (קוהל'–איש) עטוואָס קיהל.

cool'ly *adv.* (קוהל'–אי) אויף אַ קיהלענדען אופן; מיט איבערלעגונג; אויף אַ קאַלטבלוטיגען שטייגער; מיט גלייכגילטיגקייט; אויף אַן אונפריינדליכען, קאַלטען שטייגער.

cool'ness *n.* (קוהל'–נעס) קיהלקייט; קאַלטבלוטיגקייט; אַבגעפרעמדקייט.

People noticed that a coolness had existed between us for some time.

cool one's heels (קוהל וואָנס היעלז) לאָזען ווארטען.

coo'ly *n.* (קוה'–לי) ז. *coolie*

coom *n.* (קוהם) סאַזשע; די אויסגענוצטע וואָגען־שמירעכץ, וואָס דרעהט זיך ארויס פון דער לאָך פון אַ ראָד; אַפּילקעס, זעגעל שפּענער; זעגשטויב; אַן אַלטע ענגלישע מאָס פון פיער בושעל.

coon *n.* and *v.* (קוהן) דער וואַש־בער, שופּ, יענאָט [אַזאַ חיה'לע]; אַ כיטרער מענש; קריכען ווי אַ וואַש־בער אויף אַ בוים; אַ נעגער.

coon'-bear *n.* (קוהן'–בעהר) אַזאַ בער־עהנליכע חיה אין די בערג פון טיבעט.

coon's age (קוהנז איידזש) אַ לאַנגע צייט; אַן אייביגקייט.

coop *n.* and *v.* (קוהפּ) אַ שטייג פאַר געפליגעל; אַן ענגער פּלאַץ; אַ געוויסע האָלענדישע מעסטעל; אַ פּעסעל; איינשפּאַרען אין אַ שטייג אדער בכלל אין אַן ענגען פּלאַץ.

coopee' *n.* (קוה–פּי') אַ מין בעוועגונג אין טאַנצען.

coo'per *n.* and *v.* (קוה'–פּער) אַ באָנד־דער [איינער וואָס מאַכט פעסער]; אַזאַ ענגלישער ביער; מאַכען אדער פעררי־כטען פעסלעך; פערדארבען, פעלשען.

coo'perage *n.* (קוה'–פּער–עדזש) די ווערקשטאַט פון אַ באָנדער; דער פּרייז פאַר באָנדער־ארבייט; באָנדער־ארבייט.

coop'erant *n.* and *a.* (קאָ–אָפּ'–ע–רענט) מיטווירקענד; איינער אדער עפּעס וואָס ווירקט צוזאַמען מיט אַנדערע.

coop'erate *v.* (קאָ–אָפּ'–ע–רייט) מיט־ווירקען.

coopera'tion *n.* (קאָ-אָפּ-ע-ריי'–שאָן) מיטווירקונג; אַ קאָאָפּעראַציאָן, אַ גענאָסענשאַפט.

coopera'tionist *n.* (קאָ-אָפּ-ע-ריי'–שאָנ–איסט) אַ מיטגליעד פון אַ קאָאָפּעראַטיווער געזעלשאַפט אדער גענאָסענשאַפט.

coop'erative *a.* (קאָ–אָפּ'–ע–ריי–טיוו) מיטווירקענד, ארבייטענדיג צוזאַמען פאַר אַ געמיינשאַפטליכען צוועק.

coop'erative soci'ety (קאָ–אָפּ'–ע–ריי–טיוו סאָ–סאַי'–ע–טי) אַ קאָאָפּעראַטיווע געזעלשאַפט [אַ געזעלשאַפט פאַר

בשותפות'ע פראדוקציאן אדער פאר בשותפות'ען פערקויף].

coop'erator *n.* (קא-אפ'-ע-ריי-טאר) א מיטווירקער; א מיטארבייטער; א מיטגליעד פון א קאאפעראטיווער געזעלשאפט.

coo'pering *n.* (קוה'-פער-אינג) באנדעריי.

coo'pery *n.* (קוה'-פער-אי) באנדעריי; כלים וואס ווערען געמאכט פון א באנדער.

coopt' *v.* (קא-אפט') קאאפטירען; אויפנעהמען אלס מיטגליעד דורך וואהל, וועהלען, אויסוועהלען, הויפטזעכליך צוואוועהלען נייע מיטגליעדער צו א קאמיטעט, געזעלשאפט א. ד. ג. דורך די מיטגליעדער גופא.

coop'tate *v.* (קא-אפ'-טייט) ז. *coopt*.

coopta'tion *n.* (קאו-אפ-טיי'-שאן) אן אויסוואהל; וואהל, געמיינזאמער אויסוואהל, הויפטזעכליך א צוואוואהל פון נייע מיטגליעדער פון א געזעלשאפט, קאמיטעט א. ד. ג. דורך די מיטגליעדער גופא.

coo'rash *n.* (קוה'-ראש) א מין שמארצונג וואס קומט פון אונריינקייט [די קראנקהייט איז פערשפרייט צווישען די נידריגע קלאסען אין אפריקא].

coordain' *v.* (קאו-אר-דיין') קאארדינירען, בעשטימען פאר עפעס צוזאמען מיט אנדערע.

coor'dinal *a.* (קא-אר'-די-נעל) וואס זיינען פון דערזעלבער קלאסען-אבטיילונג [וועגען חיות אדער פלאנצען].

coor'dinate *n., a. and v.* (קא-אר'-די-נייט) גלייכשטעלען מיט אנדערע אין אמט, ראנג א. ד. ג.; ברייגנען אין ריכטיגער ארדנונג; הארמאניש פעראייניגען; וואס איז גלייך אין ווערטה, בעדייטונג, ראנג א. ד. ג.; עטוואס וואס איז פון דעמזעלבען קלאס, פון דערזעלבער וויכטיגקייט, פון דעמזעלבען ראנג מיט אנדערע.

coor'dinately *adv.* (קא-אר'-די-נייט-לי) אין דעמזעלבען ראנג; אין א גלייכער מאס; פון דערזעלבער בעדייטונג און וויכטיגקייט.

coor'dinateness *n.* (קא-אר'-די-נייט-נעס) דאס זיין גלייכגעשטעלט אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coordina'tion *n.* (קא-אר-די-ניי'-שאן) די גלייכשטעלונג אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coor'dinative *a.* (קא-אר'-די-ניי-טיוו) וואס דריקט אויס גלייכקייט אין ראנג, אמט א. ד. ג.

coordina'tory *a.* (קא-אר'-די-ניי-טא-רי) וואס איז שייך אדער וואס העלפט צו דער גלייכשטעלונג אין אמט, ראנג, בעדייטונג א. ד. ג.

coot *n.* (קוהט) די וואסער-הוהן [א מין וואסער-פויגעל]; א גולם, א נאר.

Coot

coo'ter *n.* (קוה'-טער) א מין טורטעל-טויב.

cop *n. and v.* (קאפ) דער שפיץ אדער קאפ פון עפעס; א משוב אויף א פויגעלס קאפ; אזא שפולע אויף וועלכע מען וויקעלט אן זייד; א קנויל פאדים אין דער פארם פון א קאנוס, וועלכער ווערט אנגעוויקעלט פון א שפינעריי-מאשין; א פאליציסט; ארעסטירען.

copai'ba *n.* (קא-פיי'-בא) קאפייווא-באלזאם [אזא באלזאם-זאפט וואס ווערט גענומען פון געוויסע פלאנצען (ער האט א שטארקען איינגענארטיגען אראמאט און א שארף ביטערליכען געשמאק. ווערט בענוצט אין דער מעדיצין)].

copai'va *n.* (קא-פיי'-ווא) ז. *copaiba*.

copai'vic *a.* (קא-פיי'-וויק) וואס איז שייך צו קאפייווא-באלזאם. ז. *copaiba*.

co'pal *n.* (קאו'-פעל) דער קאפאל [א מין הארטער פעך וואס ווערט ארויסגעגעבען פון פערשיעדענע טראפישע בוימער. ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון לאק].

co'pal-tree *n.* (קאו'-פעל-טריע) דער קאפאל-בוים [דער בוים פון וועלכען עס ווערט גענומען דער קאפאל-פעך].

copar'cenary *n.* (קא-פאר'-סע-נע-רי) די מיט-ערבשאפט [דאס זיין א מיט-יורש].

copar'cener *n.* (קא-פאר'-סע-נער) א מיט-יורש.

copar'ceny *n.* (קא-פאר'-סע-ני) א גלייכער חלק אין א ירושה.

copart'ner *n.* (קא-פארט'-נער) א טייל-האבער; א שותף.

copart'nership *n.* (קא-פארט'-נער-שיפ) שותפות.

copart'nery *n.* (קא-פארט'-נער-אי) א קאנטראקט וועגען שותפות.

copay'va *n.* (קא-פיי'-ווא) ז. *copaiba*.

cope *n. and v.* (קאופ) 1. א פריסטער-מאנטעל; 2. א קאפ-בעדעקונג; עפעס וואס איז אויסגעשפרייט איבער'ן קאפ [ווי א דאך, א געוועלב, דער הימעל א. ז. וו.]; 3. אנטהאן א פריסטער-מאנטעל; 4. אויסשפרייטען א געוועלב, בעדעקען מיט א געוועלב; 5. בייקומען.

5. I can not **cope** with this difficulty.

Cope

co'peck *n.* (קאו'-פעק) א קאפיקע [א קליינע רוסישע קופערנע מטבע, וואס איז א הונדערטע חלק פון א רובעל און האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר א האלבען אמעריקאנער סענט].

Coper'nican *n. and a.* (קא-פער'-ני-קען) וואס איז שייך צו דער לעהרע פון דעם בעריהמטען אסטראנאם קאפערניקוס אדער צו זיין לעהרע, לויט וועלכער די ערד דרעהט זיך ארום דער זון [האט געלעבט פון יאהר 1473 ביז 1543]; אן אנהענגער פון קאפערניקוס לעהרע.

cope'stone *n.* (קאופ'-סטאון) א נעזימס-שטיין.

copho'sis *n.* (קא-פאו'-סיס) טויבקייט.

cop'ier *n.* (קאפ'-אי-ער) אן איבערשרייבער; א קאפירער; א נאכטוהער.

co'ping *n.* (קאו'-פינג) א נעזימס פון א וואנד, אן אבדאך פון א וואנד.

co'pious *a.* (קאו'-פי-אס) פול; צאהלרייך, א סך; איבערגענוג; מיט א גרויסער שפע.

The students took **copious** notes of the lecture.

co'piously *adv.* (קאו'-פי-אס-לי) בשפע; איבערגענוג; מיט א פולער אדער צאהלרייכער מאס.

co'piousness *n.* (קאו'-פי-אס-נעס) פולקייט; שפע; א צאהלרייכע מאס, אן איבערפילטע מאס.

copla'nar *a.* (קאו-פליי'-נאר) וואס ליעגט אין דערזעלביגער פלעכע.

cop'land *n.* (קאפ'-לענד) דאס שפיץ-לאנד [א שטיק לאנד וואס האט די פארם פון א שפיציגען ווינקעל].

copo'lar *a.* (קאו-פאו'-לאר) וואס האט דעמזעלביגען פאל [א מאטעמאטישער אויסדרוק].

copop'sia *n.* (קא-פאפ'-סי-א) אן אבשוואכונג פון דער זעהונגס-קראפט, א שוואכע ראיה.

coppé' *a.* (קא-פיי') מיט א פעררייסענעם קאפ [וועגען הערבען-צייכנונגען].

copped *a.* (קאופט) אנגעטהאן אין א פריסטער-מאנטעל; בעדעקט מיט א דאך אדער געוועלב. ז. *cope*.

copped *a.* (קאפט) שפיציג, וואס האט די פארמע פון א קאנוס.

cop'pel *n.* (קאפ'-על) א שמעלץ-טאפ; א טיגעל.

cop'per *n., a. and v.* (קאפ'-ער) קופער; א גרויסער קופערנער קעסעל; דער פערדייאונגס-אפאראט [דער מאגען]; א קופערנע פלאטע; א קליינע קופערנע מטבע; אזא ראלע צום אויפוויקלען דראט; א שמעטערלינג פון קופער-פארב; וואס איז עהנליך צו קופער; וואס איז פון קופער; בעדעקען מיט קופער.

cop'peras *n.* (קאפ'-ע-רעס) אייזען-זולפאט, גרינער וויטריאל [אזא כעמישער שטאף. ווערט בענוצט אין דער מעדיצין, אין פאטאגראפיע, אין פארבען א. ז. וו.].

cop'perbelly *n.* (קאפ'-ער-בעל-אי) א געוויסע ניט-גיפטיגע אמעריקאנער שלאנג וואס האט א קופער-פארבינען בויך.

cop'per-bit *n.* (קאפ'-ער-ביט) א לייט-אייזען מיט א קופערנעם ענד.

cop'per-bot'tomed *a.* (קאפ'-ער-באט'-אמד) מיט א קופערנעם דעק; מיט א קופער-בעדעקטען דעק.

cop'per brown (קאפ'-ער בראון) קופער-ברוין. ז. איל. *"Colors"*.

cop'per-cap'tain *n.* (קאפ'-ער-קעפ'-טען) איינער וואס רופט זיך מיט'ן נאמען קאפיטאן, ניט האבענדיג קיין רעכט דערצו.

cop'per-coin *n.* (קאפ'-ער-קאין) קופער-געלט.

cop'per-col'or *n.* (קאפ'-ער-קאל'-אר) קופערפארב.

cop'per-col'ored *a.* (קאפ'-ער-קאל'-ארד) פון קופערפארב, ספעציעל וועגען די אמעריקאנער אינדיאנער.

cop'pered *a.* (קאפ'-ערד) קופער-פארבינג.

cop'per-faced *a.* (קאפ'-ער-פייסט) בעדעקט פון אויבען מיט קופער.

cop′per-fas′tened *a.* (קאפ′-ער-פעסנד) בעשלאגען מיט קופער.

cop′per-glance *n.* (קאפ′-ער-גלענס) קופער=זולפאט [א כעמישע פערבינדונג פון קופער און שוועבעל].

cop′perhead *n.* (קאפ′-ער-העד) די אמעריקאנער קופער=שלאנג [א גיפטיגע שלאנג פון גאלד=ברוינער פארב פון צוויי ביז דריי פוס די לענג]; א צונאמען מיט וועלכען מען פלעגט רופען איינעם פון די נארד=שטאאטען אין אמעריקא, וואס האט סימפאטיזירט מיט די אויפשטענדיגע פון די זיד=שטאאטען אין דער צייט פון דעם בירגער=קריעג אין אמעריקא.

cop′pering *n.* (קאפ′-ער-אינג) דאס בעשלאגען מיט קופער.

cop′perish *a.* (קאפ′-ער-איש) וואס ענטהאלט קופער; וואס איז עהנליך צו קופער.

cop′perize *v.* (קאפ′-ער-איז) אנזעטיגען מיט א קופער=לעזונג אדער מיט קופער=זאלץ.

cop′per-laced *a.* (קאפ′-ער-לייסט) בעפוצט מיט קופער=גאלונען.

cop′per-nick′el *n.* (קאפ′-ער-ניק′-על) קופער=ניקעל [אזא מעטאל].

cop′perplate *n.* and *a.* (קאפ′-ער-פלייט) א קופער=פלאטע אויף וועלכער עס איז אויסגראווירט א צייכנונג; אן אבדרוק פון אזא פלאטע; אויסגעקריצט אויף א קופער=פלאטע.

cop′per-sheet *n.* (קאפ′-ער-שיעט) קופער=בלעך.

cop′persmith *n.* (קאפ′-ער-סמיטה) א קופער=שמיעד.

cop′perwing *n.* (קאפ′-ער-הווינג) א שמעטערלינג פון קופער=פארב.

cop′per-wire *n.* (קאפ′-ער-הוואיר) קופער=דראט.

cop′perwork *n.* (קאפ′-ער-הוואירק) קופער=ארבייט.

cop′per-works *n.* (קאפ′-ער-הוואירקס) א קופער=ווערקשטאט.

cop′per-worm *n.* (קאפ′-ער-הוואירם) דער שיף=ווארעם, דער בויערער=ווארעם.

cop′pery *a.* (קאפ′-ער-אי) קופערדיג; וואס ענטהאלט קופער; וואס האט די אייגענשאפטען פון קופער.

cop′pice *n.* (קאפ′-איס) א געדיכט וועלדעל פון קליינע ביימעלעך [הויפטזעכליך אזא וואס מען האקט אוים פון צייט צו צייט].

cop′ple *n.* (קאפל) א שפיץ; א שפיץ ווי פון א קאנוס.

cop′ple-crown *n.* (קאפל′-קראון) א טשוב אויף′ן קאפ פון א פויגעל.

cop′pled *a.* (קאפלד) צוגעשפיצט; עהנליך צו א קאנוס.

cop′ra *n.* (קאפ′-רא) קאפרא [די געטריקנטע קערנער פון קאקאא=נים, וועלכע ווערען געשיקט פון די פאסיפישע אינזלען אין איירא‎פא].

copres′ence *n.* (קאו-פרעז′-ענס) דאס ביי=זיין; דאס זיין צוזאמען מיט אנדערע.

cop′rolite *n.* (קאפ′-רא-לאיט) אזא הארטע רונדע שטיינמאסע וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אבפאל [עקסקרימענטען] פון חיות, בעזאנדערס פון רעפטיליען און פיש.

cop′rolith *n.* (קאפ′-רא-ליטה) א פערהארטעוועטע קנויל אין די געדערים [ווי צאה אדער עטוואס אנדערש]: אזא הארטע רונדע שטיינמאסע, וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אבפאל [עקסקרימענטען] פון חיות, בעזאנדערס פון רעפטיליען און פיש.

coproph′agan *n.* (קא-פראפ′-ע-גען) א מיכט=זשוק.

coproph′agist *n.* (קא-פראפ′-ע-דזשיסט) א חיה וואס עסט צאה [עקסקרימענטען].

coproph′agous *a.* (קא-פראפ′-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט צאה [עקסקרימענטען].

coproph′ilous *a.* (קא-פראפ′-אי-לאס) וואס וואקסט אויף מיסט; וואס ליעבט מיסט [וועגען געוויסע אינזעקטען].

copse *n.* (קאפס) ז. *coppice*.

copse′wood *n.* (קאפס′-הוואוד) ז. *coppice*.

cop′sy *a.* (קאפ′-סי) בעוואקסען מיט קליינע געדיכטע בוימעלעך.

Copt *n.* (קאפט) א קאפט, א געבארענער עגיפטיאנער, א מצרי [צום אונטערשייד פון די אראבער אין עגיפטען]; אן עגיפטישער קריסט.

Cop′tic *a.* and *n.* (קאפ′-טיק) קאפטיש, וואס איז שייך צו די קאפטען [געבארענע עגיפטיאנער]; א קאפט; די קאפטישע שפראך.

cop′ula *n.* (קאפ′-יו-לא) א בינד=ווארט, דאס ווארט אין א זאץ, וואס פערבינדט דעם סוביעקט מיט דעם פרעדיקאט [ווי דאס ווארט „איז" אין די זעצע: ניו יארק איז גרויס; ראטשילד איז רייך]; פערבינדונגס=גליעד, א פערבינדונגס=ביין; געשלעכטליכער פערקעהר.

cop′ular *a.* (קאפ′-יו-לאר) וואס איז שייך צו אדער האט די אייגענשאפטען פון א בינדע=ווארט. ז. *copula*.

cop′ulate *v.* (קאפ′-יו-לייט) זיך פארען [ווי זכר און נקבה].

copula′tion *n.* (קאפ-יו-ליי′-שאן) דאס צוזאמענפארען, בעהעפטען; געשלעכטליכער פערקעהר.

cop′ulative *n.* and *a.* (קאפ′-יו-ליי-טיוו) וואס פעראייניגט אדער פארט צוזאמען; א בינד=ווארט. ז. *copula*.

cop′ulatively *adv.* (קאפ′-יו-ליי-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון א בינד=ווארט; דורך פערבינדונג, דורך פארונג.

cop′ulatory *a.* (קאפ′-יו-ליי-טא-רי) וואס איז שייך צו א צוזאמענפארונג אדער צום געשלעכטליכען פערקעהר; וואס פעראייניגט, וואס פערבינדט.

cop′y *n.* and *v.* (קאפ′-אי) א מאנוסקריפט (כתב=יד); א קאפיע; א נאכגעמאכטע זאך; אן עקזעמפלאר; א געוויסער פארמאט פון שרייב=פאפיער פון 16×20 צאל; איבערשרייבען; נאכמאכען; קאפירען.

cop′y-book *n.* (קאפ′-אי-בוק) א פארשריפטס=העפט [א העפט נאכצושרייבען פאר אזעלכע וואס פאנגען זיך אן לערנען שרייבען]; א שרייב=העפט.

cop′yer *n.* (קאפ′-אי-ער) ז. *copier*.

cop′y from life (קאפ′-אי פראם לאיף) קאפירען פון דער נאטור, קאפירען פון לעבען.

cop′ygraph *n.* (קאפ′-אי-גרעף) א העקטאגראף [אזא פערגליווערטע כעמישע מאסע וואס ווערט בענוצט צו מאכען קאפיעס פון שריפטען].

cop′yhold *n.* (קאפ′-אי-האולד) אין ענגלאנד — בעזיץ אויף צינז=לאנד, וואו דער בעזיצער קען בעווייזען זיין רעכט דורך א קאפיע פון די ביכער פון דעם לאנד=הערר [לארד]. דאס לאנד געהערט צום בעזיצער און ווערט גערעכענט ווי זיין אייגענטום ווי לאנג ער צאהלט די צינזען.

cop′y-hol′der *n.* (קאפ′-אי-האול′-דער) אזא ראהם אדער קלאמער אין וועלכען א שריפטזעצער האלט דעם מאנוסקריפט [כתב=יד] ביים זעצען; א העלפער ביים לעזען קארעקטור [דער וואס האלט דעם מאנוסקריפט און לעזט פאר ביים מאכען די קארעקטור פון א דרוקשריפט].

cop′yholder *n.* (קאפ′-אי-האול-דער) א בעזיצער פון צינז=לאנד, וועגען וועלכען דער בעזיצער האט א קאפיע פון די ביכער פון דעם לאנד=הערר [לארד]. דאס לאנד ווערט גערעכענט פאר דאס אייגענטום פון בעזיצער ווי לאנג ער צאהלט די צינזען.

cop′ying-clerk *n.* (קאפ′-אי-אינג-קלוירק) אן אנגעשטעלטער צו מאכען קאפיעס פון שריפטען.

cop′ying-ink *n.* (קאפ′-אי-אינג-אינק) קאפיער=טינט [אזא טינט וואס ווערט בענוצט פאר שריפטען וועלכע דארפען קאפירט ווערען].

cop′ying-machine′ *n.* (קאפ′-אי-אינג-מע-שין′) א קאפיער=מאשין.

cop′ying-pa′per *n.* (קאפ′-אי-אינג-פיי′-פער) קאפיער=פאפיער.

cop′ying-press *n.* (קאפ′-אי-אינג-פרעס) א קאפיער=פרעס.

cop′ying-rib′bon *n.* (קאפ′-אי-אינג-ריב′-אן) דאס טינט=באנד פון א שרייב=מאשין.

cop′yist *n.* (קאפ′-אי-איסט) א קאפיערער; אן איבערשרייבער; א נאכמאכער.

cop′y-mon′ey *n.* (קאפ′-אי-מאנ′-אי) געצאהלט פאר איבערשרייבען; שרייבער=געצאהלט.

cop′yright *n.* and *v.* (קאפ′-אי-ראיט) ליטערארישע אייגענטומס=רעכט [דאס געזעצליכע אייגענטומס=רעכט אויף א פערפאסונג אדער אירגענד וועלכע אנדערע קינסטליכע אדער נייסטיגע ארבייט]; פערזיכערען אדער שיצען דאס ליטערארישע אייגענטומס=רעכט.

coquet′ *v.* (קא-קעט′) קאקעטירען, מאכען חנ′דלעך; זוכען צו געפעלען.

co′quetry *n.* (קאו′-קעט-רי) קאקעטעריי.

coquette′ *n.* (קא-קעט′) א קאקעטקע, א פרוי וואס מאכט חנ′דלעך; א פרוי וואס זוכט צו געפעלען.

coquet′tish *a.* (קא-קעט′-איש) קאקעטיש, עהנליך צו א קאקעטקע.

coquet′tishly *adv.* (קא-קעט′-איש-לי) אויף א קאקעטישען אופן.

coqui′na *n.* (קא-קי′-נא) אזא ווייכליכער שטיין וועלכער בעשטעהט פון ים=מושלען און ווערט בענוצט אלס בוי=מאטעריאל.

cor′acle *n.* (קאר′-עקל) א קליינע פישער=שיפעל פון פעל איבערגעצויגען איבער צוזאמענגעשטעלטע שטעקלעך.

cor′acoid *n.* and *a.* (קאר′-ע-קאיד) וואס האט די פארמע פון א שנאבעל פון א ראב [וואראנע]; דער ביין וואס בעהעפט זיך מיט′ן אקסעל=ביין.

cor′al *n.* and *a.* (קאר′-על) קאראלען, קארעלען [אזא הארטער שטיינארטיגער שטאף פון ראזען קאליר וואס בילדעט זיך אין דער פארם פון בוימלעך אויפ′ן גרונט פון ים פון אזעלכע קליינע ים=

חיה'לעך (פאליפען)]; א בעשעפעניש וואס פראדוצירט קאראלען; אזא פלאנצע וואס וואקסט אין זיד-אפריקא; געמאכט פון קאראלען; וואס איז עהנליך צו קאראלען.

Coral

cor'al-di'ver *n.* (קאר'-על-דאי'-ווער) דער קאראלען-פישער, דער וואס זוכט קאראלען אויף'ן דעק פון ים.

cor'al-fish'er *n.* (קאר'-על-פיש'-ער) ז. *coral-diver*.

cor'al-fish'ery *n.* (קאר'-על-פיש'-ער-אי) קאראלען-פאנגעריי, דאס זוכען קאראלען אויף'ן דעק פון ים.

cor'al-fish'ing *n.* (קאר'-על-פיש'-אינג) ז. *coral-fishery*.

cor'al is'land (קאר'-על אי'-לענד) א קאראלען-אינזעל [אן אינזעל, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין מיטען ים דורך דעם וואס די שטרעמונג פון וואסער האט אנגעטראגען זאמד אויף די קאראלען און דערמיט האט זיך אויסגעבילדעט א שטיק יבשה].

coralla'ceous *a.* (קאר-ע-ליי'-שיאס) וואס אנבעלאנגט צו אדער האט די אייגענשאפטען פון קאראלען.

cor'alled *a.* (קאר'-עלד) מיט קאראלען בעזעצט; וואס האט קאראלען.

corallif'erous *a.* (קאר-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס קאראלען.

coral'liform *a.* (קא-רעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון קאראלען; וואס איז עהנליך צו קאראלען.

Coralli'na *n.* (קאר-ע-לאי'-נא) די קאראלינען [אזא מין ים-גראזען וואס האבען א ראזען קאראלען קאליר. וואקסען מייסטענס אין די ימים פון די הייסע געגענדען].

cor'alline *n. and a.* (קאר'-ע-לין) וואס בעשטעהט פון קאראלען; וואס ענטהאלט אדער זעהט אויס ווי קאראלען; רויטליך ווי קאראלען; אזא ראזע-פארב; דאס קאראלין-גראז [אזא ים-גראז וואס האט דעם קאליר פון קאראלען]; א קאראלען-עהנליכע בעשעפעניש.

cor'allite *n.* (קאר'-ע-לאיט) דאס ים-חיה'לע [פאליפ] וואס בילדעט קאראלען.

corallit'ic *a.* (קאר-ע-ליט'-איק) וואס ענטהאלט קאראלען; וואס איז עהנליך צו קאראלען.

cor'alloid *n. and a.* (קאר'-ע-לאיד) קאראלענארטיג; עהנליך צו קאראלען; א מין קאראל-פאליפ [פון די קליינינקע ים-חיה'לעך].

coralloi'dal *a.* (קאר-ע-לאי'-דעל) קאראלענארטיג, עהנליך צו קאראלען.

cor'al-mud *n.* (קאר'-על-מאד) ניט-צוזאמענגעוואקסענער קאראל; שטיקלעך קאראל, וואס זיינען ניט פעראייניגט.

cor'al-plant *n.* (קאר'-על-פלענט) די קאראל-פלאנצע [א פלאנצע מיט ראזע בלומען און געדיכטע בלעטער, ווערט קולטיווירט אין די גערטנער פון אינדיען].

cor'al-rag *n.* (קאר'-על-רעג) אין געאלאגיע — די קאלך-שיכט פון דער ערד, וואו עס געפינען זיך פיעל פערשטיינערטע קאראל-חיה'לעך.

cor'al reef (קאר'-על ריעף) א מין פעלז וואס איז אויסגעבילדעט פון קאראלען און שטעקט ארויס פון ים.

cor'alroot *n.* (קאר'-על-רוהט) קאראלען-ווארצעל [אזא פלאנצע].

cor'al-snake *n.* (קאר'-על-סנייק) אזא שלאנג מיט רויט-ראזע שטרייפען.

cor'al-tree *n.* (קאר'-על-טריע) דער קאראלען-בוים [א מין בוים אדער קוסט מיט געדיכטע בלעטער און רויט-ראזע בלומען. וואקסט געוועהנליך אין אמעריקא, אפריקא און אינדיען].

cor'al-wood *n.* (קאר'-על-הוואוד) קאראלען-האלץ [רויטע מעבעל-האלץ פון זיד-אמעריקא].

cor'alwort *n.* (קאר'-על-הוואירט) ז. *coralroot*.

cor'al-zone *n.* (קאר'-על-זאון) די טיעפקייט פון ים, וואו מען געפינט פיעל קאראלען; דער ים-שטח, וואו מען קען געפינען קאראלען.

co'ram pop'ulo (קאו'-רעם פאפ'-יו-לאו) פאר'ן קהל; פאר די אויגען פון די צושויער.

cor'anach *n.* (קאר'-ע-נעק) א קלאגליעד, א טרויער-ליעד, וואס פלעגט אמאל געזונגען ווערען ביי א לויה אין אירלאנד און שאטלאנד.

corb *n.* (קאהרב) אן אייזערנער קארב, (מיט וועלכען מען הויבט אויף שטיינקויהלען פון די שאכטען; אין ארכיטעקטור — א נישע, א פערטיעפונג אין וואנד, וואו מען שטעלט א וואזע, א סטאטוע א. ד. ג.

cor'ban *n.* (קאהר'-בען) א קרבן נדר.

cor'beil *n.* (קאהר'-בעל) א קליינער קארב, וועלכען מען פילט אן מיט ערד און מען שטעלט אויף דער וואנד פון פעסטונג, כדי צו בעשיצען זיך געגען דעם שונא'ס קוילען; אין ארביטעקטור — א סקולפטור-ארבייט צו בעפוצען א געביידע אין דער פארם פון א קערבעל מיט בלומען, מיט פרוכטען א. ד. ג.

cor'bel *n. and v.* (קאהר'-בעל) אין ארכיטעקטור — דער קראגשטיין [א שטיק שטיין, האלץ אדער אייזען, וואס שטארצט ארויס פון וואנד, כדי אויפצוהאלטען די קראקוועס פון דאך א. ד. ג.]; אויפהאלטען עפעס אויף קראגשטיינער.

cor'bel-ta'ble *n.* (קאהר'-בעל-טייבל) א פאראפעט, א ווענטעל אדער א צייל פון זיילען, וואס האלט זיך אויף קראגשטיינער.

cor'bil *n.* (קאהר'-ביל) ז. *corbel*.

cord *n. and v.* (קאהרד) א שנירעל, א שטריקעל; קייטען [אין זינען פון יאך, פייניגונג, פערשקלאפונג]; א קלאפטער, אן ענגלישע מאס פאר האלץ וואס ענטהאלט 128 קוביק פוס אדער 8 פוס לאנג, 4 פוס הויך און 4 פוס ברייט; א געוויסע לענג-מאס [23 ⅝ ענגלישע פוס]; א געוויסע מאס פון לאנד [73 ⅜ קוואדראטע יארד]; פערבינדען מיט א שטריק; אויסלעגען [האלץ אדער שטיינער] אין קלאפטערס.

cor'dage *n.* (קאהר'-דערזש) שטריקווערק [ווי די קאנאטען און אנדערע זאכען פון שטריק אויף א שיף].

cor'date *a.* (קאהר'-דייט) הארצפערמיג; וואס האט די פארם פון דעם הארץ-צייכען [אויף קארטען].

cor'dately *adv.* (קאהר'-דייט-לי) אין דער פארם פון א הארץ.

cor'ded *a.* (קאהר'-דער) געבונדען מיט שטריק; געשטרייפט; אויסגעלעגט אין קלאפטער [וועגען האלץ וואס איז אויסגעלעגט אין קלאפטער].

Cordelier' *n.* (קאהר-דע-ליעהר') א פראנציסקאנער מאנאך; א נאמען פון א פאליטישען קלוב אין פאריז אין דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן.

cor'delle *n. and v.* (קאהר'-דעל) א געדרעהטער שטריק, א קאנאט; ציהען א שיף מיט א קאנאט.

cor'dial *a. and n.* (קאהר'-דזשעל) הארציג, הערצליך, פריינדליך; וואס מאכט פרעהליך, מונטער; וואס שטארקט; א מיטעל צו שטארקען דאס הארץ, א מיטעל צו ערמונטערען [אין מעדיצין]; א זיסער, שמעקעדיגער ליקער.

cordial'ity *n.* (קאהר-דזשעל'-אי-טי) הארציגקייט, ווארעמע פריינדליכקייט.

He received me with great cordiality.

cor'dially *adv.* (קאהר'-דזשעל-אי) הארציג; מיט ווארעמע פריינדליכע געפיהלען.

Hoping to hear from you, I am cordially yours.

cor'dialness *n.* (קאהר'-דזשעל-נעס) ז. *cordiality*.

cor'diform *a.* (קאהר'-די-פארם) וואס האט די פארם פון א הארץ.

cordille'ra *n.* (קאהר-דיל-יעי'-רא) א קייט פון בערג.

cor'don *n.* (קאהר'-דאן) א קארדאן, שיפען אדער סאלדאטען וואס האלטען וואך; א גרופע מענשען וואס בעוואכען א פלאץ, אז קיינער זאל אהן ערלויבניס אהין ניט אריינקומען און פון דארט ניט ארויסגעהן; א שנור [אלס בעציערונג אויף קליידער, אויך אלס צייכען פון א ראנג אדער פון אנגעהעריגקייט צו אן ארדען].

cor'dovan *n.* (קאהר'-דא-ווען) שפאנישער לעדער; לעדער פון פערדען-פעל.

cord'-sling *n.* (קאהרד'-סלינג) א שטיין-שליידערער מיט לאנגע שטריק אדער רימענס.

cord'-stitch *n.* (קאהרד'-סטיטש) א קייטען-שטיך [אזא נאט אין שטיקעריי, וואס זעהט אויס געפלאכטען ווי א קייטעל].

cor'duroy *n. and v.* (קאהר'-דיו-ראי) א דיקער געשטרייפטער באוועל-שטאף; וואס איז געמאכט פון דיעזען שטאף אדער איז געשטרייפט ווי דיעזער שטאף; א וועג אויסגעלעגט מיט קלעצלעך; אויסלעגען א בלאטיגען וועג מיט קלעצלעך.

cor'duroy road (קאהר'-דיו-ראי ראוד) א וועג וואס איז אויסגעפלאסטערט מיט קלעצלעך.

cord'wain *n.* (קאהרד'-הויין) שפאנישער לעדער.

cord'wainer *n.* (קאהרד'-הויי-נער) א לעדער-ארבייטער; א שוסטער.

cord'wainery *n.* (קאהרד'-הוויי-נער-אי) דאס ארבייטען ביי לעדער; שוסטעריי.

cord'-wood *n.* (קאהרד'-הוואוד) קלאפטער-האלץ [האלץ געשניטען אין דער לענג פון א קלאפטער].

cord'-work *n.* (קאהרד'-הוואירק) שטיקעריי.

core *n. and v.* (קאור) דאס אינווענינסטע פון עפעס; דער קערן, דאס הארץ; דאס צענטראלע, דאס וויכטיגסטע, דער עצם; דאס הארץ פון א פרוכט, וואו עס געפינען זיך די זוימען אדער די יאררעס; א קערן פון ליים אדער זאמד וואס ווערט ארייגעשטעלט אין א פורעם צו גיסען מעטאל-שטיקער, וועלכע האבען א חלל; די צאהל ארבייטס-שטונדען ביי מינען-ארבייטער; א לעבער-קראנקהייט ביי שאף; אן אייטער-קראנקהייט ביי קיה; ארויסנעהמען דאס אינוועניגסטע פון א פרוכט, ארויסנעהמען די יאדרעס; מאכען א קערן פאר א פורעם צום גיסען מעטאלען; גיסען מעטאלען אין א פורעם מיט א קערן; איינזאלצען און פערפערטיגען צום טריקענען [הערינג].

co-re'gent *n.* (קאו-רי'-דזשענט) א מיט-הערשער.

core'less *a.* (קאור'-לעס) אהן ביינער-מארך; שוואך, קראפטלאז.

corelig'ionist *n.* (קאו-רי-לידזש'-אנ-איסט) איינער וואס בעלאנגט צו דערזעלבער רעליגיאן.

core'-wheel *n.* (קאור'-הוויעל) א מאשין-ראד וואס זיינע צייהנער זיינען געשניטען פון אינווענינ און וועלכער ווערט בעטריבען פון אן אנדער צאהן-ראד וואס לויפט אין איהם.

Core-wheel

corf *n.* (קארף) א קארב, אין וועלכען מען טראגט איבער קויהלען אין די קויהלען-מינען; אן ענגלישע מאס פאר קויהלען.

coria'ceous *a.* (קאו-רי-איי'-שיאס) וואס איז געמאכט פון לעדער אדער וואס איז ענהליך צו לעדער.

corian'der *n.* (קאו-רי-ען'-דער) דער קאריאנדער [א מין געווירץ-פלאנצע]; די פרוכט פון די קאריאנדער-פלאנצע.

Corin'thian *a.* (קא-רינ'-טהי-ען) וואס אנבעלאנגט צו קארינטה [א פארצייטיגע גריכישע שטאדט] אדער איהר בויקונסט; רייך; אויסגעלאסען, תאוה'דיג.

co'rium *n.* (קאו'-רי-אם) די אונטערשטע הויט-שיכט.

cork *n., v. and a.* (קאהרק) דער קארקען-בוים; די קארע פון א קארקען-בוים; א קארק, א פראפקע; פערשטאפען מיט א קארק; פערשטאפען דאס מויל, צווינגען צו שווייגען; אויסשמירען מיט א צוברענטען קארק; געמאכט פון קארק.

cor'ker *n.* (קאהר'-קער) איינער וואס פערשטאפט, פערקארקעוועט; אן אינסטרומענט פונאנדערצוציהען שיף; דאס וואס האקט אב א געשפרעך אדער דעבאטע; אן ארגומענט, אויף וועלכען מען קען ניט ענטפערען; עטוואס וואס מאכט דאס ווייטערע דיסקוטירען פון א פראגע אוננויטיג אדער אונמעגליך; איינער וואס ברענגט א שטרייט צו אן ענדע; א געלונגענער עקזאמפעל.

cor'kiness *n.* (קאהר'-קי-נעס) דאס זיין ענהליך צו א קארק.

cork'ing *a.* (קאהרק'-אינג) פיין, גרויסארטיג, אויסגעצייכענט.
We had a perfectly corking time.

cork'-jack'et *n.* (קאהרק'-דזשעק'-עט) א שווים-יאק [א יאק פון קארקען-האלץ אויפצוהאלטען א שווימער אויף'ן וואסער].

cork'-machine' *n.* (קאהרק'-מע-שין') א מאשין צו מאכען קארקעס.

cork'screw *n., a. and v.* (קאהרק'-סקרוה) א קארקענציהער, א פראפענציהער; וואס האט די פארמע פון א קארקענציהער; דרעהען זיך ווי א קארקען-ציהער.

cork'-tree *n.* (קאהרק'-טריע) דער קארקען-בוים [דער בוים וואס פון זיין קארע ווערען געמאכט קארקעס].

Cork-tree

cor'ky *a.* (קאהר'-קי) קארקען-ארטיג; איינגעצויגען, פערוועלקט; וואס שמעקט מיט קארק [ווי וויין].

corm *n.* (קאהרם) א פלאנצע מיט א דיקען שטענגעל ענהליך צו א ציבעלע.

cor'morant *n. and a.* (קאהר'-מא-רענט) א באקלאן [א גרויסער ים-פויגעל מיט א שטארקען קרומען שנאבעל און א לאנגען האלז. ער צייכענט זיך אויס דערמיט וואס ער איז זעהר פרעסעריש]; א זולל וסובא, א פרעסער; וואס האט די איינענשאפטען פון א באקלאן [זולל וסובא].

Cormorant

corn *n. and v.* (קאהרן) קוקורוזע, מאיס, טערקישע ווייץ; קארן; געטריידע; א היהנעראויג; איינזאלצען; צומאלען אויף קערנדלעך.

corn'-ball *n.* (קאהרנ'-באהל) א קניידעל פון קוקורוזע, אייער און צוקער.

corn'bind *n.* (קאהרנ'-באינד) די אקער-ווינדע [א מין ווילד גראז, וואס וואקסט אויף די וועגען פון די פעלדער, איבערהויפט וואו עס איז פערזייהט געטריידע].

corn'-blade *n.* (קאהרנ'-בלעד) דער בלאט פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-bread *n.* (קאהרנ'-ברעד) ברויט געבאקען פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cake *n.* (קאהרנ'-קייק) א טארט אדער קוכען געבאקען פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-chand'ler *n.* (קאהרנ'-טשענד'-לער) א תבואה-הענדלער.

corn'-clea'ner *n.* (קאהרנ'-קליע'-נער) א מאשין, וועלכע טיילט אויס די קערנער פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ] און רייניגט זיי.

corn'-cob *n.* (קאהרנ'-קאב) דער זאנג פון קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cock'le *n.* (קאהרנ'-קאקל) די קארנראד [א מין מאנקרויט, וואקסט אין פריהלינג ביים אקערען די פעלדער, האט גיפטיגע קערנער].

corn coun'try (קאהרן קאנ'-טרי) א לאנד וואס פראדוצירט קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-crake *n.* (קאהרנ'-קרייק) דער וואכטעל-קעניג [א מין פויגעל וואס געפינט זיך צווישען די תבואות אין פעלדער].

corn'-crib *n.* (קאהרנ'-קריב) א שייער צו טריקענען קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-cut'ter *n.* (קאהרנ'-קאט'-ער) א שנייד-מאשין [צו שניידען תבואות]; איינער וואס שניידט אויס היהנער-אויגען [מאזאלעס].

corn'-dodg'er *n.* (קאהרן'-דאדזש'-ער) א קיכעל פון קוקורוזע-מעהל.

corn'-drill *n.* (קאהרנ'-דריל) א מאשין צום זייהען קוקורוזע.

cor'nea *n.* (קאהר'-ני-ע) די הארן-הויט פון אויג.

cor'neal *a.* (קאהר'-ני-על) וואס איז שייך צו דער הארן-הויט פון אויג.

corned *a.* (קאהרנד) איינגעזאלצען און געפעקעלט, ווי געפעקעלטע פלייש.

corned beef (קאהרנד ביעף) געפעקעלטע רינד-פלייש.

cor'nel *n.* (קאהר'-נעל) דער קארנעל קארשענבוים [א קליין בוימעלע וועלכעס בליהט אין פריהלינג מיט קליינע געלבע בלימעלעך און דערנאך וואקסען אויס אויף איהם א מין רויטליכע קארשען].

corne'lian *a.* (קאהר-ניע'-ליען) וואס איז שייך אדער וואס איז ענהליך צום קארנעל-קארשענבוים.

cor'neous *a.* (קאהר'-ני-אס) פון הארן; הארן-ארטיג.

cor'ner *n. and v.* (קאהר'-נער) א ווינקעל, א ראג; אזא דריי-עקיגע געצייג [בענוצט אין בוך-בינדעריי צו בעפוצען די ווינקלען פון א בוך]; דאס מאנאפאליזירען אדער דאס ארייכנאפען דעם גאנצען זאפאס פון סחורה אויף'ן מארק, כדי צו קאנטראלירען דעם מקח; דאס פערשפארען אין א ווינקעל, דאס צודריקען צו דער וואנד [דאס ארויסגעהן אין א ויכוח מיט אזא ארגומענט, אויף וועלכען דער געגנער קען ניט ענטפערען]; פערטרייבען אין א ווינקעל, צושפארען צו דער

וואנד ; שטעלען אין פערלעגענהייט ; אויס= קויפען די גאנצע סחורה אויף'ן מארק, כדי דערנאך צו קאנטראלירען די מקחים.

cor'nered *a.* (קאהר'–נערד) .1 וואס האט עקען, ווינקלען ; .2 צוגעשפארט צו דער וואנד, געבראכט אין א פערלעגענהייט.

2. He was cornered by my arguments.

cor'ner-house *n.* (קאהר'–נער–האוס) א ווינקעל=הויז.

cor'ner-piece *n.* (קאהר'–נער–פיעס) א ווינקעל=שטיק [א שטיקעל אייזען אדער אנדער מעטאל אין דער פארמע פון א "ד" צו פערשטארקען צוויי שטי= קער וואס געהען זיך צונויף אין א ווינ= קעל].

cor'ner-post *n.* (קאהר'–נער–פאוסט) א ווינקעל=באלקען, ווינקעל=סלופ.

cor'ner-stone *n.* (קאהר'–נער–סטאון) דער ווינקעלשטיין פון א געביידע ; דער גרונדשטיין, יסוד.

The committee arranged for the laying of the corner-stone of the synagogue.

cor'ner-tooth *n.* (קאהר'–נער–טוהטה) א ווינקעל=צאהן אדער באק=צאהן ביי א פערד [וואקסט אויס ווען דאס פערד איז אלט פיער א האלב יאהר].

cor'nerwise *adv.* (קאהר'–נער–הוואיז) מיט'ן ווינקעל פאראויס ; שרעג, באלכסון, דיאגאנאל.

cor'net *n.* (קאהר'–נעט) [א קארנעט א מין מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט] ; א פלאג, א פאהן ; א פאהנענטרעגער ; א קאוואלעריע=אפיציר פון נידריגען ראנג ; א מין אלטפרענקיש היטעל.

cor'net-à-pis'tons *n.* (קאהר'–נעט–ע–פיס'–טאנז) קארנעט=א=פיסטאן [א מוזי= קאלישער בלאז=אינסטרומענט].

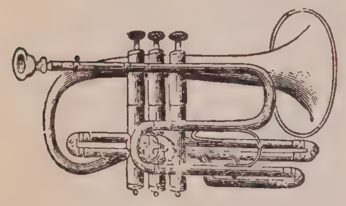

Cornet-a-Pistons

cor'netcy *n.* (קאהר'–נעט–סי) דאס אמט פון א פלאג=טרעגער אדער פון אן אפיציר פון נידריגען ראנג [אין דער קאוואלע= ריע].

cor'neter *n.* (קאהר'–נעט–ער) א טרו= באטש, דער וואס בלאזט אין א טרובע.

cor'nettist *n.* (קאהר'–נעט–איסט) איי= נער וואס שפיעלט אויף'ן קארנעט.
ז. *cornet*.

corn'-exchange' *n.* (קאהרן'–עקס–טשיינדזש') געטריידע=בערזע [דער ארט וואו תבואות ווערען געקויפט און פער= קויפט].

corn'-fac'tor *n.* (קאהרן'–פעק'–טאר) א מעקלער פון תבואות.

corn'-fan *n.* (קאהרן'–פען) אזא זיפּ אבצוטיילען די תבואות פון די מעקענע.

corn'-field *n.* (קאהרן'–פיעלד) א פעלד בעוואקסען מיט קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

corn'-flag *n.* (קאהרן'–פלעג) דער שווערטעל [אזא מין פלאנצע מיט רויי= טע אדער ווייסע בלומען].

corn'-floor *n.* (קאהרן'–פלאור) דער פערהארטעוועטער, גלאטער באדען פון א שייער, אויף וועלכען מען דרעשט תבואה.

corn'-flow'er *n.* (קאהרן'–פלאו'–ער) די קארן=בלום [א בלויע בלום וועלכע וואקסט צווישען תבואה].

corn'-frit'ter *n.* (קאהרן'–פריט'–ער) א קוכען פון צוריבענע קוקורוזע [טערקישע ווייץ] מיט מילך און אייער.

corn'-hus'ker *n.* (קאהרן'–האס'–קער) א מאשין אויסצושיילען קוקורוזע פון די שאלעכץ.

corn'-hus'king *n.* (קאהרן'–האס'–קינג) א פערזאמלונג פון פריינד און שכנים ביי א פערמער צו העלפען איהם אויסדרעשען די קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

cor'nice *n.* (קאהר'–ניס) א קארניז, א גע= זימס פון א געביידע ; א לייסטעל ארום די ווענד אין א צימער אויף וועלכען מען הענגט אויף בילדער.

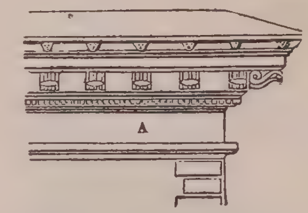

Cornice

cor'nicle *n.* (קאהר'–ניקל) א קליינער הארן ; א פלאץ אין דעם קערפער פון א פלאנץ=לויז, דורך וועלכען זי גיט ארויס אזא זיסע פליסיגקייט.

cornic'ulate *a.* (קאהר–ניק'–יו–לייט) וואס האט הערנער ; וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

cornif'ic *a.* (קאהר–ניפ'–איק) וואס ברייננגט ארויס הערנער אדער הארן= שטאף ; וואס פערהארטעוועט ווי הארן.

cor'niform *a.* (קאהר'–ני–פארם) וואס האט די פארם פון א הארן.

cornig'erous *a.* (קאהר–נידזש'–ע–ראס) וואס האט הערנער.

cor'ning-house *n.* (קאהר'–נינג–האוס) א פולווער=מיהל.

Cor'nish *n. and a.* (קאהר'–ניש) וואס איז שייך צו קארנוואל [א גראפשאפט אין ענגלאנד] ; די אלטע שפראך פון קארנוואל.

cor'nist *n.* (קאהר'–ניסט) איינער וואס שפיעלט אויף א קארנעט.

corn'-land *n.* (קאהרן'–לענד) א תבואה= פעלד.

corn'-laws *n.* (קאהרן'–לאהז) די ענג= לישע געזעצע פון די יאהרען 1436—1842 וועגען דעם אבצאהל אויף אריינגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע תבואה.

corn'less *a.* (קאהרן'–לעס) וואס האט ניט קיין תבואה.

corn'-loft *n.* (קאהרן'–לאפט) א שפייכ= לער.

corn'-mar'ket *n.* (קאהרן'–מאר'–קעט) א תבואה=מארק.

corn'-mer'chant *n.* (קאהרן'–מויר'=טשענט) א תבואה=הענדלער.

corn'-me'ter *n.* (קאהרן'–מי'–טער) איי= נער וואס מעסט תבואה ; אן אפיציעלער תבואה=מעסטער.

corn'-mill *n.* (קאהרן'–מיל) א מיהל צו מאהלען קוקורוזע.

corn'-mint *n.* (קאהרן'–מינט) די אקערמינצע [אזא פלאנצע].

corn'-pipe *n.* (קאהרן'–פאיפ) א שטרוי= רעהרעל.

corn'-plan'ter *n.* (קאהרן'–פלענ'–טער) אזא מאשין צום זייהען קוקורוזע [טער= קישע ווייץ].

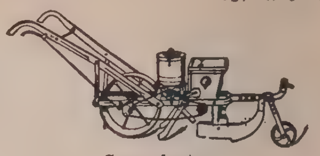

Corn-planter

corn'-plas'ter *n.* (קאהרן'–פלעס'–טער) א היהנעראויגען=פלאסטער.

corn'-pop'py *n.* (קאהרן'–פאפ'–אי) די אקערמאהן אדער די קלאטשרויז [אזא בלום].

corn'-rent *n.* (קאהרן'–רענט) פאכט= צינזען אין ענגלאנד, וואס ווערען גע= צאהלט ניט מיט געלד, נאר מיט תבואה.

corn'-rose *n.* (קאהרן'–ראוז) ז. *corn-poppy*.

corn'-sal'ad *n.* (קאהרן'–סעל'–עד) פעלד=סאלאט [אזא פלאנצע].

corn'-shuck *n.* (קאהרן'–שאק) די שאלעכץ פון קוקורוזע=קערנער.

corn'-spir'it *n.* (קאהרן'–ספיר'–איט) קוקורוזע=בראנפען.

corn'-stalk *n.* (קאהרן'–סטאהק) א שטענגעל פון א קוקורוזע=פלאנצע.

corn'-starch *n.* (קאהרן'–סטארטש) קראכמאל געמאכט פון קוקורוזע ; קוקורו= זע=מעהל.

corn'stone *n.* (קאהרן'–סטאון) דער רויי= טער קאלך=שטיין.

corn'-trade *n.* (קאהרן'–טרייד) תבואה= האנדעל.

cornuco'pia *n.* (קאהר–ניו–קאו'–פי–א) דער פילהארן [א צייכען פון איבער= פלוס, פון רייכקייט] ; א הארנפערמיגע כלי אנגעפילט מיט ניס און צוקערגעבעקס.

Cornuco'pia *n.* (קאהר–ניו–קאו'–פי–א) א מין הארנפערמיגע גראזען.

cornute' *a.* (קאהר–ניוט') וואס האט הערנער ; הארנפערמיג.

cornu'ted *a.* (קאהר–ניו'–טעד) ז. *cornute*.

corn'-van *n.* (קאהרן'–וועו) א מאשין וואס רייניגט אב די תבואה=קערנער פון דער מעקענע.

corn'-wee'vil *n.* (קאהרן'–הוויע'–וויל) דער שווארצער קארן=ווארם [אזא אינ= זעקט וואס שעדיגט תבואה].

cor'ny *a.* (קאהר'–ני) וואס איז עהנליך צו קארן ; וואס ענטהאלט אדער וואס איז פול מיט קארן ; וואס פראדוצירט קארן; וואס איז געמאכט פון קארן ; וואס שמעקט ווי קארן ; שכור.

cor'ol *n.* (קאר'–אל) ז. *corolla*.

corol'la *n.* (קא–ראל'–א) א בלומען= קרוינדעל [די אינווענינגסטע בלעטלעך ביי א בלום].

corolla'ceous *a.* (קאר–א–ליי'–שיאס) אומקרענצענד ; וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א בלומען=קרוינדעל ; וואס שליסט איין ווי א קראנץ.

cor'ollary *n.* (קאר'–א–לע–רי) א שלוס וואס פאלגט ממילא פון א פריהער בע= וויזענעם אמת ; א זאך, וואס ווערט בע= וויזען אויף דעמזעלבען שטייגער ווי דאס פריהערינע.

The necessity for good citizenship is an essential corollary of the principle of good government.

coro'na *n.* (קא–ראו'–נא) א קרוין ; א

בלומען־קראנץ מיט וועלכען מען פלעגט אין רוים בעציערען די קעפ פון זיעגרייכע ארמעע־פיהרער; דער שטראהלען־קרייז ארום א הימלישען קערפער; דער שטראהלען־קרייז פון דער נארד־ליכט; דער שפיץ פון קאפ; דער פלאכער טייל פון א געזימס; דער טייל פון צאהן וואס איז איבער די יאסלעס.

cor'onach *n.* (קאר'־א־נעק) ז. *coranach*.

cor'onal *n. and a.* (קאר'־א־נעל) א קרוין; א קראנץ; דער שטערנביין; וואס געהערט צום שפיץ פון קאפ; וואס איז שייך צום שטראהלען־קרייז ארום א הימלישען קערפער; קרוינארטיג; רונד.

cor'onally *adv.* (קאר'־א־נעל־אי) אין דער פארם פון א קרוין; אויף א רונדען שטייגער.

cor'onal su'ture (קאר'־א־נעל סיו'־טשור) די נאהט וואס בילדעט זיך אויף דעם פלאץ, וואו די שטערנביינער פון קאפ זיינען פעראייניגט.

cor'onary *n. and a.* (קאר'־א־נע־רי) וואס איז שייך צו א קרוין אדער א קראנץ; ארומרינגלענדיג; דער קליינער ביין אין אונטערשטען טייל פון א פערדס פוס.

cor'onary ar'tery (קאר'־א־נע־רי אר'־טע־רי) איינע פון די צוויי ארטעריען וואס שפייזען די הארץ־מוסקולען מיט בלוט.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

cor'onary vein (קאר'־א־נע־רי וויין) איינער פון די בלוט־אדערען וואס געפינען זיך אין די הארץ־מוסקולען.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

corona'tion *n.* (קאר־א־ניי'־שאן) די קאראנאציע; די קרוינונג; די הייראטס־צערעמאניע אין גריכענלאנד און אין רוסלאנד, וואס בעשטעהט אין דעם וואס דער גלח לעגט ארויף אויף די קעפ פון די פערהייראטע מעשענע קרוינען אדער בלומען־קראנצען.

corona'tion-oath *n.* (קאר־א־ניי'־שאן־אוטה) די שבועה וואס דער געקרוינטער הערשער גיט בעת זיין קרוינונג.

cor'oner *n.* (קאר'־א־נער) א בעאמטער, וועמעס אויפגאבע בעשטעהט הויפטזעכליך צו מאכען אונטערזוכונגען וועגען פערדעכטיגע טויטען־פעלע.

cor'oner's court (קאר'־א־נערז קאורט) א קאראנער'ס געריכטס־הויז.

cor'oner's in'quest (קאר'־א־נערז אינ'־קהוועסט) דעם קאראנער'ס געריכטס־אונטערזוכונג וועגען א פערדעכטיגען טויטען־פאל.

cor'oner's ju'ry (קאר'־א־נערז דזשו'־רי) א געריכט פון געשווארענע אונטער דעם קאראנער'ס פארזיץ, וואס דארף אורטיילען וועגען א פערדעכטיגען טויטען־פאל.

cor'onet *n.* (קאר'־א־נעט) א קרוין [פון די אדעליגע און פון די מיטגליעדער פון דער קעניגליכער פאמיליע]; א קראנץ; א פרויען־קאפ־בעציערונג; אין דער פארמע פון א האלבען קרייז; די אויבערשטע טייל פון א פערד'ס קאפיטע; א קרייז פון ביינדלעך, האר א. ד. ג. ביי דעם עק פון א קערפער־גליעד ביי אינזעקטען.

coro'niform *a.* (קא־ראו'־ני־פארם) קרוינפערמיג.

cor'onoid *a.* (קאר'־א־נאיד) קראנצפערמיג; וואס האט די פארם פון א שנאבעל פון א ווארענע [ראב].

cor'onule *n.* (קאר'־א־ניול) דאס פוך ביגטעלע אויף זאמען־קערנער.

cor'poral *n. and a.* (קאהר'־פא־רעל) קערפערליך, פיזיש, גשמיות'דיג, וואס אנבעלאנגט צום חומר; א קאפראלנער [אן אונטער־אפיציר אין דער ארמעע]; א לייוועמטענע דעקע, מיט וועלכער מען דעקט צו די הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענד־מאהל אין דער קריסטליכער קירך.

corpora'le *n.* (קאהר־פא־ריי'־לי) א לייוועמטענע דעקע, מיט וועלכער מען דעקט צו די הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענד־מאהל אין די קריסטליכע קירכען.

corporal'ity *n.* (קאהר־פא־רעל'־אי־טי) קערפערליכקייט; דאס זיין קערפערליך, גשמיות'דיג.

cor'porally *adv.* (קאהר'־פא־רעל־אי) קערפערליך.

cor'poral oath (קאהר'־פא־רעל אוטה) א שבועה, וועלכע מען גיט אנריהרענדיג דערביי א הייליגע זאך.

cor'poral pun'ishment (קאהר'־פא־רעל פאנ'־איש מענט) קערפערליכע שטראף, לייב־שטראף.

cor'poralship *n.* (קאהר'־פא־רעל־שיפ) דאס אמט פון א קאפראלנער [אן אונטער־אפיציר אין דער ארמעע].

cor'porate *v. and a.* (קאהר'־פא־רייט) פעראייניגט; וואס אנבעלאנגט צו קארפאראציאן; געמיינשאפטליך, קאלעקטיוו; פעראייניגען; זיך פעראייניגען.

cor'porate bod'y (קאהר'־פא־רייט באד'־אי) א קארפאראציאן; א פעראייניגונג פון איינינע פערזאנען פאר א געמיינשאפטליכען צוועק אדער אונטערנעהמונג.

cor'porate fran'chise (קאהר'־פא־רייט פרענ'־טשיז) א פריווילעגיע וואס א קארפאראציאן קריגט פון א רעגיערונג.

cor'porately *adv.* (קאהר'־פא־רייט־לי) אלס א גאנצע קערפערשאפט; אויף א גשמיות'דיגען שטייגער.

cor'porateness *n.* (קאהר'־פא־רייט־נעס) דאס זיין פעראייניגט אין א קארפאראציאן.

corpora'tion *n.* (קאהר־פא־ריי'־שאן) א קארפאראציאן [א קערפערשאפט, וואס האט דאס געזעצליכע רעכט אויף בעשטימטע אונטערנעהמונגען און ווערט פון געזעץ אנערקענט אלס יורידישע פערזאן; די רעכטע און די טהעטיגקייט פון א קארפאראציאן זיינען ניט אבהענגיג פון די מיטגליעדער וואס שטעלען זי צוזאמען]; א בעל־הבת'יש בייכעל.

corpora'tion-bill *n.* (קאהר־פא־ריי'־שאן־ביל) א געזעץ וועגען קארפאראציאנען.

corpora'tion coun'sel (קאהר־פא־ריי'־שאן קאונ'־סעל) אן אדוואקאט, וואס איז אנגעשטעלט ביי א שטאדט־פערוואלטונג; אן אדוואקאט פון א קארפאראציאן.

cor'porative *a.* (קאהר'־פא־רע־טיוו) וואס איז פעראייניגט אין א קארפאראציאן; וואס האט א שייכות צו א קארפאראציאן.

cor'porator *n.* (קאהר'־פא־ריי־טאר) א מיטגליעד פון א קארפאראציאן, הויפטזעכליך אזעלכער, וואס איז געווען פון די גרינדער פון דער קארפאראציאן.

corpo'real *a.* (קאהר־פאו'־רי־על) קערפערליך, פיזיש, גשמיות'דיג.

corpo'realist *n.* (קאהר־פאו'־רי־על־איסט) איינער וואס גלויבט ניט דאס עס עקזיסטירט א גייסט בעזונדער פון קערפער].

corporeal'ity *n.* (קאהר־פאו־רי־על'־אי־טי) דאס זיין קערפערליך, גשמיות'דיג.

corpore'ity *n.* (קאהר־פא־רי'־אי־טי) דאס זיין קערפערליך, גשמיות'דיג.

cor'posant *n.* (קאהר'־פא־זענט) א קנויל עלעקטרישע ליכט וואס זעהט זיך אפט ארום א שיף אין א שטורמדיגען וועטער.

corps *n.* (קאור) א קערפערשאפט; א קארפוס [אן ארמעע סאלדאטען]; א סטודענטישע געזעלשאפט [אין די דייטשע אוניווערזיטעטען].

corps d'armée' *n.* (קאור־דאר־מיי') א קארפוס [אן ארמעע סאלדאטען].

corps de garde (קאור דע גארד) א וואך; א פלאץ וואו א וואך געפינט זיך.

corps de réserve' (קאור דע רע־זערוו') דער רעזערוו קארפוס [סאלדאטען וואס ווערען געהאלטען אויסער דער שלאכט גרייט צו קומען צו הילף זייערע חברים אין שלאכט, ווען עס וועט נויטיג זיין].

corps diplomatique' (קאור דיפ־לא־מע־טיק') דער דיפלאמאטישער קארפוס [די פערטרעטער פון אויסלענדישע רעגיערונגען אין א לאנד].

corpse *n.* (קאהרפס) א מת, א טויטער קערפער [הויפטזעכליך פון א מענשען].

corpse'-can'dle *n.* (קאהרפס'־קענדל) א ליכט, וואס מען שטעלט אוועק לעבען א מת; די ליכט־שיין וואס מען זעהט אפט אויף די קברים אויף בית־עלמין'ס.

corpse'-gate *n.* (קאהרפס'־גייט) אן אבדאך ביים אריינגאנג אין א קירכען־הויף, וואו מען האלט די טרונע מיט'ן טויטען־קערפער, ווען עס קומט אוים צו ווארטען אויף דעם גלח.

corps vo'lant (קאור וואו'־לענט) א לייכטע ארמעע־אבטיילונג וואס איז בעשטימט פאר שנעלע בעוועגונגען אין צייט פון מלחמה.

cor'pulence *n.* (קאהר'־פיו־לענס) פולקייט, פעטקייט, דיקקייט.

cor'pulency *n.* (קאהר'־פיו־לענ־סי) ז. *corpulence*.

cor'pulent *a.* (קאהר'־פיו־לענט) גענעצט, פעט, דיק; וואס האט א גרויסען דיקען קערפער.

cor'pulently *adv.* (קאהר'־פיו־לענט־לי) דורך דיקקייט; צוליעב דעם גרויסען אויסזעהן פון קערפער.

cor'pus *n.* (קאהר'־פאס) א קערפער; א מאטעריעלער געגענשטאנד; די זאמלונג פון עלעמענטען אדער פאקטען גענומען צוזאמען.

cor'puscle *n.* (קאהר'־פאסל) א קליין קערפערל; א קליין טיילכעלע שטאף; א צעלע.

corpus'cular *a.* (קאהר־פאס'־קיו־לער) וואס געהערט צו קליינע טיילכעלעך שטאף; וואס בעשטעהט פון אדער צוטיילט זיך אין קליינע טיילכעלעך שטאף.

corpuscula'rian *n. and a.* (קאהר־פאס־קיו־ליי'־רי־ען) וואס בעשטעהט פון קליינע טיילכעלעך שטאף; וואס אנבעלאנגט צו די אטאמישע פילאזאפיע [די פילאזאפיע וואס וויל ערקלערען אלע נאטור ערשיינונגען דורך די שטענדיגע בע־

וועגונגען און פערשיעדענע פערבינדונגען פון די אטאמען]; אן אנהענגער פון די אטאמישע פילאזאפיע.

corpus'cule *n.* (קאהר-פאס'-קיול) ז. *corpuscle*

cor'pus delic'ti (קאהר'-פאס דע-ליק'-טי) די הויפט=פאקטען, וועלכע בעווייזען, אז דער בעשולדיגטער האט בעגאנגען א געוויסען פערברעכען.

Cor'pus Ju'ris Canon'ici (קאהר'-פאס דזשו'-ריס קע-נאנ'-אי-סי) די זאמלונג פון אלע דינים און תקנות פון דער קאטוילישער קירך.

Cor'pus Ju'ris Civ'ilis (קאהר'-פאס דזשו'-ריס סיוו'-אי-ליס) די זאמלונג אדער קאדעקס פון דער גאנצער רוימישער געזעצגעבונג [דער קאדעקס פון דעם ביזאנטישען קייזער יוסטיניאן].

cor'racle *n.* (קאר'-עקל) ז. *coracle*

corra'diate *v.* (קא-ריי'-די-אייט) קאנצענטרירען אין איין פונקט.

corradia'tion *n.* (קא-ריי-די-איי'-שאן) דאס קאנצענטרירען אין איין פונקט [ווי דאס קאנצענטרירען פון ליכטשטראהלען אין א ברען=גלאז].

corral' *v. and n.* (קא-רעל') אריינטרייבען אין אן ארומגעצאמטען פלאץ; פאנגען; צונעהמען פאר זיך; צודריקען צום וואנד [אין א ויכוח]; אן ארומגעצאמטער פלאץ; א שטעלכעל.

correct' *v. and a.* (קא-רעקט') פערבעסערען; קארעגירען; טאדלען, שטראפען; קארעקט, ריכטיג, אקוראט.

It is easier to make mistakes than to **correct** them.

correc'table *a.* (קא-רעק'-טעבל) וואס קען אויסגעבעסערט ווערען.

correc'tion *n.* (קא-רעק'-שאן) דאס פערריכטען אדער אויסבעסערען; אויסבעסערונג; דאס אויסבעסערען איינעם דורך מוסר אדער בעשטראפונג.

correc'tional *a.* (קא-רעק'-שאנ-על) 1. וואס פיהרט צום אויסבעסערען; 2. וואס בעסערט אוים [ווי א געוויסע שוהלע וואס בעסערט אוים שלעכטע קינדער].

2. The delinquent boy was sent to a **correctional** institution.

correc'tive *a. and n.* (קא-רעק'-טיוו) וואס קען אויסבעסערען; וואס בעסערט אוים; עפעס וואס קען פערבעסערען דאס, וואס איז שעדליך אדער ניט ריכטיג.

correc'tively *adv.* (קא-רעק'-טיוו-לי) פערבעסערענד; אויף'ן אופן פון פערבעסערונג.

correct'ly *adv.* (קא-רעקט'-לי) ריכטיג; אהן פעהלערען.

correct'ness *n.* (קא-רעקט'-נעס) פינקטליכקייט; ריכטיגקייט; דאס זיין קארעקט.

correc'tor *n.* (קא-רעק'-טאר) דער פערבעסערער; איינער וואס בעסערט אוים פעהלערען; איינער וואס בעסערט אוים דורך מוסר.

correg'idor *n.* (קא-רעדזש'-אי-דאהר) דער הויפט מאגיסטראט פון א שפאנישער שטאדט.

cor'rei *n.* (קאר'-אי) א הייל אין א בארג.

correlate' *v.* (קאר-אי-לייט') צופאסען צוויי אדער עטליכע זאכען, אז זיי זאלען זיך געפינען אין אן אינערליכע פערבינדונג; שטעלען אין א גענענזייטיגער בעציהונג; זיין אין אן אינערליכע שייכות מיט נאך איינעם אדער מיט נאך עפעס.

Our teacher **correlates** the subjects of history and geography.

cor'relate *a. and n.* (קאר'-אי-לייט) וואס געפינט זיך אין אן אינערליכען צוזאמענהאנג; אין א געגענזייטיגער בעציהונג; דאס וואס געפינט זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנדער זאך.

correla'tion *n.* (קאר-אי-ליי'-שאן) געגענזייטיגע בעציהונג; די שייכות פון צוויי אדער עטליכע זאכען וואס זיינען צוזאמענגעבונדען איינע מיט די אנדערע.

correl'ative *a. and n.* (קא-רעל'-ע-טיוו) וואס בעציהט זיך אויף עפעס; וואס געפינט זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנדער פערזאן אדער זאך; געגענזייטיג ווירקענד איינע אויף די אנדערע; אין גראמאטיק—וואס געפינען זיך אין א געגענזייטיגער בעציהונג [ווי די ווערטער: ענטוועדער—אדער; אויף ווי=פיעל — אויף אזוי פיעל א. ד. ג.]; אזעלכע ווערטער.

correl'atively *adv.* (קא-רעל'-ע-טיוו-לי) דורך געגענזייטיגע בעציהונג.

correl'ativeness *n.* (קא-רעל'-ע-טיוו-נעס) דאס בעציהען זיך איינער אויף'ן אנדערען; די געגענזייטיגע שייכות פון זאכען, וואס געפינען זיך אין א געוויסער פערבינדונג.

correspond' *v.* (קאר-ע-ספאנד') ענטשפרעכען, זיין צוגעפאסט צו עפעס; זיין אין דעם זעלביגען ערך ווי אן אנדער זאך; איבעראיינשטימען; קארעספאנדירען, בריעף שרייבען איינע צו די אנדערע.

correspon'dence *n.* (קאר-ע-ספאנ'-דענס) ענטשפרעכונג, צוגעפאסטקייט איינע צו די אנדערע; גלייכקייט, איבעראיינשטימונג; בריעף=וועקסעל; קארעספאנדענץ; פריינדליכע בעציהונגען.

correspon'dency *n.* (קאר-ע-ספאנ'-דענ-סי) ז. *correspondence*

correspon'dent *a. and n.* (קאר-ע-ספאנ'-דענט) פאסענד; געהעריג; א קארעספאנדענט; איינער מיט וועמען מען פיהרט אן געוויסע בעציהונגען דורך בריעף=וועקסעל.

correspon'dently *adv.* (קאר-ע-ספאנ'-דענט-לי) דורך צופאסען איינע צו די אנדערע; דורך בריעף=וועקסעל.

correspon'ding *a.* (קאר-ע-ספאנ'-דינג) 1. ענטשפרעכענד; 2. שטעהענדיג אין דערזעלבער בעציהונג; 3. זייענדיג צוגעפאסט איינער צום אנדערען; 4. אנפיהרענדיג א בריעף=וועקסעל.

2. We have **corresponding** positions in different offices. 4. We have been **corresponding** for some years.

correspon'ding an'gles (קאר-ע-ספאנ'-דינג ענגלז) אין געאמעטריע — קארעספאנדירענדע אדער גענענאיבערליעגענדע ווינקלען [ווי די ווינקלען 1 און 5 אדער 3 און 7 אין דער צייכנונג].

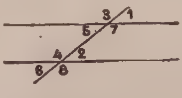

Corresponding Angles

correspon'ding clerk (קאר-ע-ספאנ'-דינג קלוירק) אן אנגעשטעלטער אין א קאנטאר, וואס פיהרט די קארעספאנדענץ.

correspon'dingly *adv.* (קאר-ע-ספאנ'-דינג-לי) אויף א צוגעפאסטען שטייגער; ענטשפרעכענד.

correspon'ding sec'retary (קאר-ע-ספאנ'-דינג סעק'-רי-טע-רי) א סעקרעטער פון א פעראיין וואס פיהרט די קארעספאנדענץ פון פעראיין.

cor'ridor *n.* (קאר'-אי-דאהר) א קארידאר, א דורכגאנג אין א געביידע.

corrigibil'ity *n.* (קאר'-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) דאס קענען זיין אויסגעבעסערט [ווי געוויסע שלעכטע מדות וואס קענען אויסגעבעסערט ווערען].

cor'rigible *a.* (קאר'-אי-דזשיבל) וואס קען אויסגעבעסערט אדער פערריכט ווערען.

cor'rigibleness *n.* (קאר'-אי-דזשיבל-נעס) ז. *corrigibility*

corri'val *n., a. and v.* (קא-ראי'-וועל) א קאנקורענט, איינער וואס שטרייט מיט'ן אנדערען אין דערגרייכען די זעלביגע זאך; קאנקורירענד; קאנקורירען.

corrob'orant *n. and a.* (קא-ראב'-א-רענט) וואס קרעפטיגט; א מעדיצין צום קרעפטיגען.

corrob'orate *v.* (קא-ראב'-א-רייט) בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען [גאנץ אונאבהענגיג זאגען דאס זעלבע וואס איינער האט געזאגט און דערמיט בעשטעטיגען זיינע רייד].

The plaintiff testified. The evidence of five other witnesses **corroborated** his testimony.

corrob'orater *n.* (קא-ראב'-א-ריי-טער) איינער וואס בעשטעטיגט אדער בעקרעפטיגט [אימעצענס רייד].

corrobora'tion *n.* (קא-ראב-א-ריי'-שאן) דאס בעקרעפטיגען, דאס בעשטעטיגען; עפעס וואס איז בעשטעטיגט.

corrob'orative *n. and a.* (קא-ראב'-א-ריי-טיוו) וואס בעשטעטיגט; וואס קרעפטיגט; א קרעפטיגונגס=מיטעל.

corrob'oratory *a.* (קא-ראב'-א-ריי-טא-רי) וואס קרעפטיגט.

corrode' *v.* (קא-ראוד') צופרעסען, אויספרעסען [הויפטזעכליך וועגען כעמישער ווירקונג].

The action of the air tends to **corrode** iron.

corro'dent *a. and n.* (קא-ראו'-דענט) צופרעסענד; א כעמישער שטאף וואס צופרעסט.

corrodibil'ity *n.* (קא-ראו-די-ביל'-אי-טי) דאס וואס קען צופרעסען ווערען [דורך א כעמישער ווירקונג].

corro'dible *a.* (קא-ראו'-דיבל) וואס קען צופרעסען ווערען [דורך א כעמישער ווירקונג].

corrosibil'ity *n.* (קא-ראו-סי-ביל'-אי-טי) ז. *corrodibility*

corro'sible *a.* (קא-ראו'-סיבל) ז. *corrodent*

corro'sion *n.* (קא-ראו'-זשאן) דאס צופרעסען [הויפטזעכליך דורך כעמישע ווירקונג].

corro'sive *a. and n.* (קא-ראו'-סיוו) צופרעסענד; עפעס וואס צופרעסט [ווי א כעמישער שטאף].

corro'sively *adv.* (קא-ראו'-סיוו-לי) דורך צופרעסונג; אויף א צופרעסענדען אדער צושטערענדען אופן; ווי א צופרעסענדער כעמישער שטאף.

corro'siveness *n.* (קא-ראו'-סיוו-נעס) די איינגענשאפט פון קענען צופרעסען; אן איינגענשאפט פון א כעמישען שטאף וואס צופרעסט.

corro'sive sub'limate (קא-ראו'-סיוו סאב'-לי-מייט) קוועקזילבער=כלאריד [אזא כעמישער שטאף וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון גלייכע טיילען פון געוועהנליכע זאלץ און קוועקזילבער].

corrosiv'ity *n.* (קאר-א-סיוו'-אי-טי) ז. *corrosiveness*

cor'rugant *a.* (קאר'-או-גענט) וואס קען

זיך קנייטשען, אדער זיך אויסלעגען אין פאלדען; וואס קען צוזאמענגעשרומפען ווערען.

cor'rugate *v. and a.* (קאר'-או-גייט) צוקנייטשען; אויסלעגען אין פאלדען; צוקנייטשט, אויסגעלעגט אין פאלדען, צוזאמענגעשרומפען.

cor'rugated *a.* (קאר'-או-גיי-טעד) גענקנייטשט, צוזאמענגעשרומפען.

cor'rugated pa'per (קאר'-או-גיי-טעד פיי'-פער) דיקעס, שארסטקעס פאקפאפיער, גענקנייטשט אין פאלדען, אום עס צו מאכען עלאסטיש.

corruga'tion *n.* (קאר-או-גיי'-שאן) קנייטשונג; א קנייטש; דאס זיין גענקנייטשט אדער אין פאלדען.

cor'rugator *n.* (קאר'-או-גיי-טאר) אין מעדיצין — א מוסקעל וואס ציהט צונויף אין קנייטשען [ווי למשל דער אויגענברעמען־מוסקעל].

corrupt' *v. and a.* (קא-ראפט') קארופטירען, פערדארבען, ברייגנען צו א צושטאנד פון פוילען; פערפעלשען; אראבפיהרען פון גוטען וועג; אונטערקויפען; געבען שוחד; אנשטעקען, פערגיפטען [מיט קראנקהייטען]; ווערען קארופט; ווערען אונריין, פערדארבען, פערפוילט; פערדארבען; אונעהרליך; אראבגעפיהרט פון גוטען וועג; אונטערגעקויפט; פערפעלשט; פאלש.

corrup'ted *a.* (קא-ראפ'-טעד) פערדארבען; אונריין, פערפעלשט; אונטערגעקויפט; אראבגעפיהרט פון גוטען וועג.

corrup'ted prac'tice (קא-ראפ'-טעד פרעק'-טיס) שוחד, בעשטעכונג, דאס אונטערקויפען אימיצען, דאס זיין אונטערגעקויפט.

corrup'ter *n.* (קא-ראפ'-טער) פערדערבער, פערפיהרער; פערפעלשער.

corruptibil'ity *n.* (קא-ראפ-טי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט, מעגליכקייט אדער נייגונג צו ווערען פערדארבען, פערפיהרט, פערפעלשט אדער אונטערגעקויפט.

corrup'tible *a.* (קא-ראפ'-טיבל) וואס קען ווערען פערפעלשט, פערדארבען אדער פערפוילט; וואס קען ווערען קארופט, וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון גלייכען וועג; וואס קען אונטערגעקויפט ווערען.

corrup'tibleness *n.* (קא-ראפ'-טיבל-נעס) דאס קענען פערדארבען ווערען אדער פערפעלשט ווערען; די נייגונג אנצונעהמען שוחד, מאראליש פערדארבען ווערען.

corrup'tibly *adv.* (קא-ראפ'-טי-בלי) אויף א פערדארבענדען אופן; דורך פערפעלשונג; דורך שוחד.

corrup'tion *n.* (קא-ראפ'-שאן) קארופציאן; פערדארבונג; פערדארבענהייט; דאס פוילען; דאס פערפעלשען; פעלשונג; אונעהרליכקייט; אונריינקייט; דאס זיין אדער דאס ווערען אונטערגעקויפט; שוחד; אייטער פון א וואונד; דער שאנדפלעק, וואס א פערברעכער ברייגנט דורך זיין פערברעכען זיין פאמיליע.

corrup'tionist *n.* (קא-ראפ'-שאנ-איסט) א פערטיידיגער פון קארופציאן אדער פון מאראלישער פערדארבענהייט; איינער וואס גיט שוחד [כאבאר].

corrup'tive *a.* (קא-ראפ'-טיוו) קארופטירענד, וואס האט די פעהיגקייט צו פערדארבען אדער אנצושטעקען [מיט א קראנקהייט].

corrupt'less *a.* (קא-ראפט'-לעס) וואס קען נים קארופטירט ווערען; וואס קען נים פערדארבען ווערען; עהרליך.

corrupt'ly *adv.* (קא-ראפט'-לי) אויף א פערדארבענעם אדער פערדארבענדען אופן; דורך אונעהרליכקייט; דורך קריגען כאבאר אדער זייטיגע אונגעזעצליכע און אונעהרליכע הכנסות פון אן אמט.

corrupt'ness *n.* (קא-ראפט'-נעס) דאס זיין קארופטירט, פערדארבען, אונעהרליך; דאס זיין פויל אדער פערפעלשט.

corrupt'ress *n.* (קא-ראפט'-רעס) איינע וואס פערדארבט, פיהרט אראב פון דרך הישר.

cor'sac *n.* (קאהר'-סעק) דער קארסאק [א סטעפען־פוקס].

cor'sage *n.* (קאהר'-סאזש) א קארסאזש [דער אויבערשטער טייל פון א פרויען־קלייד פון דער טאליע ביז'ן האלז, אויסער די ארבעל].

cor'sair *n.* (קאהר'-סעהר) א ים־רויבער; א רויבער־שיף; אזא פיש.

cor'sak *n.* (קאהר'-סעק) ז. *corsac*

corse *n.* (קאהרס) א מת; א טויטער קערפער [הויפטזעכליך פון א מענשען].

cor. sec. אן אבקירצונג פון *corresponding secretary*

corse'let *n. and v.* (קאהרס'-לעט) א פאנצער־קלייד; א ברוסט־פאנצער; דער טייל פון קערפער ביי אינזעקטען, וואו עס געפינען זיך די פליגעלעך און די פיסלעך; ארומנעהמען מיט א פאנצער אדער ווי מיט א פאנצער.

cor'set *n. and v.* (קאהר'-סעט) א קארסעט; איינשנורעווען אין א קארסעט.

cors'let *n. and v.* (קאהרס'-לעט) ז. *corselet*

cors'ned *n.* (קאהרס'-נעד) א געהייליגט שטיקעל ברויט אדער קעז, וואס מען פלעגט אין ענגלאנד אין מיטעלאלטער געבען אויפעסען א בעשולדיגטען, אום אויסצוגעפינען, אויב ער איז שולדיג [מען האט דאן געגלויבט, אז אויב דער בעשולדיגטער איז ווירקליך שולדיג, וועט ער פון דעם שטיקעל ברויט אדער קעז קראנק ווערען].

cors'sy *a.* (קאהר'-סי) קארופט.

cortège' *n.* (קאהר-טייזש') א סוויטע; בעגלייטונגס־בעדיענטע; א פראצעסיאן; א פראצעסיאן ביי א לויה.

Cor'tes *n.* (קאהר'-טעס) דער שפאנישער אדער פארטוגעזישער פארלאמענט.

cor'tex *n.* (קאהר'-טעקס) א קארע, א שאלעכץ; די קארע פון א ביניז־בוים; עטוואס וואס איז קארע־ארטיג [וועגען קערפער־טיילען ביי מענשען און חיות]; די אויבערשטע שיכט [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי די אויבערשטע שיכט פון מארך א. ד. ג.].

cor'tical *a.* (קאהר'-טי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו קארע; אויסערליך, וואס דעקט צו פון אויבען, וואס בעלאנגט צו דער אויבערשטער שיכט [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי דער אויבערשטער טייל פון מארך].

cor'ticate *a.* (קאהר'-טי-קייט) וואס האט א קארע אדער א דיקע שאלעכץ.

cor'ticated *a.* (קאהר'-טי-קיי-טעד) ז. *corticate*

cor'ticating *a.* (קאהר'-טי-קיי-טינג) וואס דיענט אלס קארע, שאלעכץ אדער אויסערליכער צודעק; וואס בילדעט די קארע.

cortica'tion *n.* (קאהר-טי-קיי'-שאן) דאס אויסבילדען זיך אין א קארע אדער א שאלעכץ.

cortic'ic *a.* (קאהר-טיס'-איק) וואס איז געמאכט פון אדער האט א שייכות צו קארק.

corticif'erous *a.* (קאהר-טי-סיפ'-ע-ראס) וואס ברייגנט ארוים קארע אדער עפעס וואס איז עהנליך צו קארע.

cortic'iform *a.* (קאהר-טיס'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו קארע.

cortici'ic *a.* (קאהר-טי-סינ'-איק) ז. *corticic*

cor'ticose *a.* (קאהר'-טי-קאוס) וואס איז געמאכט פון קארע; וואס איז ווי קארע; וואס האט אויף זיך א דיקע שאלעכץ; וואס האט אן אויסערליכען צודעק [אלס מעדיצינישער אויסדרוק, ווי די אויבערשטע שיכט פון מארך];

cor'ticous *a.* (קאהר'-טי-קאס) ז. *corticose*

corun'dum *n.* (קא-ראנ'-דאם) קארונד, דימאנטשפאט, אלומיניום־אקסיד [ווערט געברויכט צום פאלירען. די קאלירטע טיילען פון'ם קארונד זיינען עדעל־שטיינער].

corus'cate *v.* (קא-ראס'-קייט) פינקלען; גלענצען; פלוצלונג אויפפלאמען, אויפבליצען.

corusca'tion *n.* (קאר-אס-קיי'-שאן) דאס פינקלען, בלישטשען, פלאמען, בליצען; דאס פלוצלונגע אויפפלאמען אדער אויפבליצען; ליכט־גלאנץ.

corve *n.* (קאהרוו) ז. *corf*

corvée' *n.* (קאהר-וויי') געצוואונגענע ארבייט [ווי פעררירכטען וועגען א. ד. ג.] פאר דעם הערשער אדער אייגענטימער פון לאנד [אין דער פעאדאלער ארדנונג].

corvette' *n.* (קאהר-וועט') א קארוועטע [א קליינע הילצערנע קריעג־שיף].

corvet'to *n.* (קאהר-וועט'-או) ז. *curvet*

cor'vine *a.* (קאהר'-ווין) וואס געהערט צו דעם מין וואראנעס אדער קראהען; וואס איז עהנליך צו א וואראנע.

Corvul'tur *n.* (קאהר-וואל'-טער) א מין אפריקאנישע קראהען, וואס האבען שנאבלען ווי א קארשון.

Cor'vus *n.* (קאהר'-וואס) דער מין ראבען; א נאמען פון א געוויסער גרופע פון פיער שטערען [אין דער אלטער אסטראנאמיע].

cor'vus *n.* (קאהר'-וואס) אן אינסטרומענט, וואס איז פון די אלטע רוימער געברויכט געווארען צו צוברעכען פעסטונגסווענט אדער שיפען.

cor'ybant *n.* (קאר'-אי-בענט) אזא גאטהייט אין אלטען פריגיען [אין קליין אזיען]; א גלח אין דעם טעמפעל פון דער פריגישער געטין סיבעלע; א פאנאטיש־גלויביגער; א קאריבאנט [איינער וואס קומט אריין אין ווילדען עקסטאז, וואס ווערט ווילד, וואס ווערט ווילד און משוגע פון עקסטאז אזוי אז ער הויבט אן צו זעהן פאנטאסטישע בילדער].

coryban'tiasm *n.* (קאר-אי-בענ'-טי-עזם) ז. *corybantism*

coryban'tic *a.* (קאר-אי-בענ'-טיק) ווילד אויפגערעגט; וואס איז אין א ווילדען עקסטאז; וואס ליידט פון קאריבאנטיזם [אזא משוגעת, ווען מען זעהט וואכענד פאנטאסטישע בילדער].

cor'ybantism *n.* (קאר'-אי-בענ-טיזם) קאריבאנטיזם [א פאטאלאגישער צושטאנד, ווען דער קראנקער זעהט וואכענד פאנטאסטישע בילדער].

cor'ymb *n.* (קאר'-אימב) ביי פלאנצען, וועלכע די בלומען אדער די פרוכטען וואקסען אין א פלאכען אדער האלב-רונדען בינטעל.

Corymb

corym'biate *a.* (קא-רים'-בי-אייט) ארויסברייננגענדיג בלומען אדער פרוכטען אין פלאכע אדער האלב-רונדע בינטלעך [וועגען פלאנצען].

corym'biated *a.* (קא-רים'-בי-איי-טעד) ז. ***corymbiate***

corymbif'erous *a.* (קאר-אים-ביפ'-ע-ראס) ז. ***corymbiate***

corym'bose *a.* (קא-רים'-באוס) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו פלאנצען, וואס זייערע פרוכטען אדער בלומען וואקסען אין פלאכע אדער האלב-רונדע בינטלעך.

corym'bous *a.* (קא-רים'-באס) ז. ***corymbose***

coryphæ'us *n.* (קאר-אי-פי'-אס) ז. ***corypheus***

coryphée' *n.* (קא-רי-פיי') די הויפט-טענצערין אדער הויפט-טענצער אין א באלעט.

coryphe'us *n.* (קאר-אי-פי'-אס) דער פיהרער פון די כאר-טענץ אין דער אלטער גריכישער דראמא; דער פיהרער פון א כאר; א פיהרער.

cory'za *n.* (קא-ראי'-זא) קאטער [אן ענטצינדונג אין נאז און אין האלז וואס קומט פון פערקיהלונג].

cose'cant *n.* (קאו-סי'-קענט) די קאזעקאנטע [אן אויסדרוק אין דער טריגאנאמעטריע צו בעצייכנען א געוויסע בעציהונג פון צוויי זייטען פון א דריי-עק צו זיינע ווינקלען. דיזע בעציהונג ווערט אימער אויסגעדריקט אין א צאהל, וואס איז העכער ווי 1, אדער וואס קען זיין גלייך צו 1].

cosec'tional *a.* (קאו-סעק'-שאנ-על) אין באטאניק — וואס בעלאנגט צו דער זעלביגער סעקציאן [נאטירליכע גרופע].

cos'en *v.* (קאזן) אבנארען, ארייננארען.

cosen'tient *a.* (קאו-סענ'-שיענט) בעמערקענד אדער פיהלענד צוזאמען מיט אנדערע.

co'sey *a.* (קאו'-זי) בעקוועם, ווארם, געמיטליך.

He retired to his **cosey** study and began to read.

cosh'er *v.* (קאש'-ער) שפייזען מיט זיסע זאכען, צערטלען; זיין פריינדליך מיט איינעם; פיהרען א שמועס; צווינגען צו געבען כיבוד אדער אונטערהאלטונג, ווי שפייז, וואהנונג א. ד. ג.

cosh'ering *n.* (קאש'-ער-אינג) דאס רעכט פון פעאדאל [פריץ] אין מיטעלאלטער צו וואהנען ביי זיינע אונטערטהאנען און לעבען אויף זייער רעכנונג.

cosh'ery *n.* (קאש'-ער-אי) ז. ***coshering***

cosig'natory *a. and n.* (קאו-סיג'-נע-טא-רי) וואס איז פערבונדען מיט אן אנדערען אין אונטערשרייבען א קאנטראקט; איינער, וועלכער שרייבט אונטער מיט נאך אנדערע א קאנטראקט.

Nearly all the nations of the world were **cosignatories** to the Hague arbitration treaty.

cosignif'icative *a.* (קאו-סיג-ניפ'-אי-קיי-טיוו) וואס האט דיזעלביגע בעדייטונג.

co'sily *adv.* (קאו'-זי-לי) מיט בעקוועמליכקייט; אויף א בעקוועמליכען אופן.

cos'inage *n.* (קאז'נ-עדזש) בלוט-פערוואנדשאפט.

co'sine *n.* (קאו'-סאין) קאזינוס [אן אויסדרוק אין דער טריגאנאמעטריע וועלכער בעצייכענט א געוויסע בעציהונג פון צוויי זייטען פון א דריי-עק אין בעצוג צו דעם ווינקעל, וועלכען זיי שליסען איין. דיזע בעציהונג ווערט אימער אויסגעדריקט אין א געוויסער צאהל, וואס קען ניט זיין העכער ווי 1].

cos'mete *n.* (קאס'-מיעט) א הויכער בעאמטער אין אלט-גריכענלאנד, וועלכער האט געהאט די אויפזיכט איבער דער ערציהונג פון יונגע לייט צו מאכען פון זיי גוטע בירגער.

cosmet'ic *a. and n.* (קאז-מעט'-איק) פערשעהנערענד; וואס גיט צו שעהנקייט; קאסמעטיקע, מיטלען צו מאכען שעהנער דעם קערפער, ווי פודרע, פארפיומען, א. ד. ג.].

cosmet'ical *a.* (קאז-מעט'-אי-קעל) ז. ***cosmetic***

cosmetol'ogy *n.* (קאז-מי-טאל'-א-דזשי) די לעהרע ווי אזוי אויפצוהאלטען דעם קערפער שעהן און ריין.

cos'mic *a.* (קאז'-מיק) וואס געהערט צום קאסמאס [ז. ***cosmos***] וואס איז שייך צו דער פילאזאפישער לעהרע וועגען קאסמאס; אונגעהויער בריים; אין אסטראנאמיע — וואס עס קומט פאר אין הימעל פאר'ן זונען-אויפגאנג.

cos'mical *a.* (קאז'-מי-קעל) ז. ***cosmic***

cos'mically *adv.* (קאז'-מי-קעל-אי) בנוגע צום קאסמאס [ז. ***cosmos***]; מיט'ן זונען-אויפגאנג.

cos'mism *n.* (קאז'-מיזם) די פילאזאפישע שטה וועגען וועלט-אל געגרינדעט אויף דער ענטוויקלונגס-לעהרע.

cosmocrat'ic *a.* (קאז-מא-קרעט'-איק) וואס איז שייך צו אן אלוועלטליכער מאנארכיע.

cosmog'onal *a.* (קאז-מאג'-א-נעל) קאסמאגאניש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען די בעשאפונג פון דער וועלט.

cosmogon'ic *a.* (קאז-מא-גאנ'-איק) קאסמאגאניש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון דער וועלט.

cosmogon'ical *a.* (קאז-מא-גאנ'-איק-על) ז. ***cosmogonic***

cosmog'onist *n.* (קאז-מאג'-א-ניסט) דער וואס בעשרייבט די ענטשטעהונג פון וועלט-אל; דער וואס איז בעקאנט מיט די לעהרען וועגען די ענטשטעהונג פון דער וועלט.

cosmog'ony *n.* (קאז-מאג'-א-ני) די לעהרע וועגען די ענטשטעהונג פון דער וועלט.

cosmog'rapher *n.* (קאז-מאג'-רע-פער) דער וואס שטודירט קאסמאגראפיע [די בעשרייבונג פון דער ערד און הימלען].

cosmograph'ic *a.* (קאז-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו קאסמאגראפיע.

cosmograph'ical *a.* (קאז-מא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***cosmographic***

cosmograph'ically *adv.* (קאז-מא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א קאסמאגראפישען ארט, אויף'ן ארט פון בעשרייבען די ערד מיט די שטערען און פלאנעטען.

cosmog'raphist *n.* (קאז-מאג'-רע-פיסט) ז. ***cosmographer***

cosmog'raphy *n.* (קאז-מאג'-רע-פי) קאסמאגראפיע [בעשרייבונג און צייכנונגען פון דער ערד און די הימלען].

cos'molabe *n.* (קאז'-מא-לייב) ז. ***astrolabe***

cosmol'atry *n.* (קאז-מאל'-ע-טרי) דאס דיענען די וועלט און איהרע ערשיינונגען אלס א גאט.

cosmolog'ic *a.* (קאז-מא-לאדזש'-איק) ז. ***cosmological***

cosmolog'ical *a.* (קאז-מא-לאדזש'-איק-על) קאסמאלאגיש, וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען די געזעצען וואס הערשען אין וועלט-אל.

cosmolog'ically *adv.* (קאז-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א קאסמאלאגישען ארט, לויט דער לעהרע וועגען די געזעצען, וועלכע הערשען אין וועלט-אל.

cosmol'ogist *n.* (קאז-מאל'-א-דזשיסט) דער וואס פארשט די פראבלעמען פון קאסמאלאגיע. ז. ***cosmology***

cosmol'ogy *n.* (קאז-מאל'-א-דזשי) קאסמאלאגיע [די לעהרע וועגען וועלט-אל, וועגען זיינע עלעמענטען און געזעצען].

cosmom'etry *n.* (קאז-מאמ'-ע-טרי) וועלט-אויסמעסטונג; דאס אויסמעסטען פון דער וועלט [דורך גראדען, מינוטען, געאגראפישע לענג, געאגראפישע בריים א. ד. ג.].

cosmoplas'tic *a.* (קאז-מא-פלעס'-טיק) וואס געהערט צו דער אויסבילדונג פון דער וועלט.

cosmopol'itan *a. and n.* (קאז-מא-פאל'-אי-טען) קאסמאפאליטיש; וואס בעלאנגט צו דער גאנצער וועלט; ניט פערבונדען מיט קיין בעשטימטען ארט; פריי פון לאקאלע און נאציאנאלע פאראורטיילען; וואס פיהלט זיך אין אלע טיילען פון דער וועלט ווי ביי זיך אין דער היים; ברייט פערשפרייט איבער דער וועלט [ווי למשל, געוויסע מינים פלאנצונגען אדער חיות]; א קאסמאפאליט, א וועלט-בירגער.

cosmopol'itanism *n.* (קאז-מא-פאל'-אי-טענ-איזם) ז. ***cosmopolitism***

cosmop'olite *a. and n.* (קאז-מאפ'-א-לאיט) אלגעמיין; קאסמאפאליטיש; א וועלט-בירגער; איינער וואס איז היימיש אין דער גאנצער וועלט; א פלאנץ אדער חיה וואס געפינט זיך אומעטום.

cosmopolit'ical *a.* (קאז-מא-פא-ליט'-אי-קעל) קאסמאפאליטיש; וואס בעלאנגט ניט צו קיין נאציאן.

cosmop'olitism *n.* (קאז-מאפ'-א-לאי-טיזם) וועלט-בירגערשאפט.

cosmora'ma *n.* (קאז-מא-רא'-מא) א מין פאנאראמע, אין וועלכער דער צושויער זעהט א סעריע בילדער פון לאנדשאפטען, שטעדט און געביידען אין זייער נאטירליכער גרויס.

cos'mos *n.* (קאז'-מאס) דער קאסמאס [די גאנצע וועלט מיט די הימלען און שטערען אלס א הארמאנישע גאנצע].

cos'moscope *n.* (קאז'-מא-סקאופּ) אן אינסטרומענט צו צייגען די פּאזיציאָן, די בעציהונג און די בעוועגונג פון דער זון, ערד און לבנה.

cos'mosphere *n.* (קאז'-מא-ספיער) אן אפּאראט וואס צייגט די פּאזיציאָן פון דער ערד בנוגע צו בעשטימטע שטערען.

cos'motheism *n.* (קאז'-מא-טהיע-איזם) די לעהרע, אז גאט און די וועלט איז איינע און דיזעלבע זאך; פּאנטהעאיזם.

cosmothet'ic *a.* (קאז-מא-טהעט'-איק) וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון אן אויסערליכער וועלט [עולם האצילות].

Cosne *n.* (קאָן) א מין רויטער וויין [ווערט פּראָדוצירט אין פראנקרייך].

Cos'sack *n.* (קאס'-עק) א קאזאק.

cos'sas *n.* (קאס'-עז) אינדישער מוסלין [אזא מין דינער לייווענד].

cos'set *n. and v.* (קאס'-עט) א לעמעלע, וואס איז אויפגעהאָדעוועט געווארען אהן דער מוטער; א ליעבלינג; צערטלען; איידעל ערציהען.

cost *v. and n.* (קאהסט) אויסרופען דעם פרייז [ווי אויף א בערזע]; פאדערען אדער פרעגען דעם מקח; קאסטען; זיין די אורזאכע פון א פערלוסט; דער מקח, פרייז; די אויסגאבען, הוצאות; דער ווערטה; די רעכנונג.

cas'ta *n.* (קאס'-טא) א ריפּ; א ראנד, א זייט.

cos'tal *a.* (קאס'-טעל) וואס געהערט צו די ריפּען אדער צום זייט פון קערפּער.

cos'tate *a.* (קאס'-טייט) מיט ריפּען.

cos'tated *a.* (קאס'-טיי-טעד) ז. ***costate***

costean' *v.* (קאס-טיען') אונטערזוכען א שאכטע [מינע] דורך גראבען טיעפע גריבער אין דעם באדען פון דער שאכטע.

costea'ning *n.* (קאס-טיע'-נינג) דאס אונטערזוכען א שאכטע [מינע] דורך גראבען טיעפע גריבער אין באדען פון דער שאכטע.

costean'-pit *n.* (קאס-טיען'-פּיט) אן אויסגעגראבענע גרוב צו אונטערזוכען דעם באדען פון א שאכטע [מינע].

cos'ter *n.* (קאס'-טער) ז. ***costermonger***

cos'ter-boy *n.* (קאס'-טער-באי) א אינגעל וואס פערקויפט אין גאס פרוכט, גרינסען א. ד. ג.

cos'termonger *n. and a.* (קאס'-טער-מאנ-גער) א גאסען-פערקויפער פון פרוכט, גרינסען א. ד. ג. וואס שרייט אויס זיין סחורה; געלדזיכטיג; געמיין.

cost'-free *adv.* (קאהסט'-פריע) קאסטענפריי.

costicar'tilage *n.* (קאס-טי-קאר'-טי-לײדזש) ריפּ-כראמישקע.

costif'erous *a.* (קאס-טיפ'-ע-ראס) וואס האט ריפּען.

cos'tiform *a.* (קאס'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון א ריפּ.

costiser'vical *a.* (קאס-טי-סויר'-ווי-קעל) וואס איז שייך צו די ריפּען און האלז.

costispi'nal *a.* (קאס-טי-ספּאי'-נעל) וואס האט ריפּען און א רוקען-ביין [וועגען חיות].

cos'tive *a.* (קאס'-טיוו) וואס ליידט פון פערשטאפּונג [עצירות]; הארטלייביג.

cos'tively *adv.* (קאס'-טיוו-לי) מיט פערשטאפּונג [עצירות].

cos'tiveness *n.* (קאס' טיוו-נעס) פערשטאפּונג [עצירות].

cost'less *a.* (קאהסט'-לעס) אהן קאסטען, וואס קאסט גארנים.

cost'liness *n.* (קאהסט'-לי-נעס) טהייערקייט, קאסטשפּיעליגקייט.

cost'ly *a. and adv.* (קאהסט'-לי) טהייער, קאסטשפּיעליג; אויף א טהייערען, קאסטשפּיעליגען אופן.

I received a **costly** birthday gift.

cost'mary *n.* (קאסט'-מע-רי) פרויען-מינצע [א גארטען-פלאנצע וואס וואקסט אין זיד-אייראפּא און האט זעהר גוט שמעקענדע בלעטער].

cost'-price *n.* (קאהסט'-פּראיס) קאסטען-פרייז [קרן].

The goods were sold at **cost-price.**

cos'trel *n.* (קאס'-טרעל) אזא אלטע לייטענע אדער הילצערנע פלאש מיט צוויי אויערען.

cost'-sheet *n.* (קאהסט'-שיעט) א קאסטען-רעכנונג פון אן אונטערנעהמונג.

cos'tume *n.* (קאס'-טיום) א קאסטיום.

costume' *v.* (קאס-טיום') אנטהאן א קאסטיום; זיך אויספּוצען אין א קאסטיום [ווי פאר א באל א. ד. ג.].

cos'tumed *a.* (קאס'-טיומד) אויסגעפּוצט אין א קאסטיום.

The mourners we-e **costumed** in black.

costu'mer *n.* (קאס-טיו'-מער) איינער וואס פערפארטיגט אדער פערבארגט קאסטיומען [פאר בעלער, טעאטער א. ד. ג.].

cost what it may (קאהסט הוואט איט מיי) עס מעג קאסטען וואס עס וויל; עס מעג דונערען און בליצען.

cosupreme' *n. and a.* (קא-סו-פּריעם') א מיט-רעגיערער, מיט-הערשער; מיט-הערשענד.

cosure'ty *n.* (קא-שור'-טי) א מיט-ערוב [דער וואס איז מיט נאך איינעם ערוב פאר אימעצען].

co'sy *n. and a.* (קאָ'-זי) בעקוועם,ווארעם; אזא קאלפּאק מיט וועלכען מען בעדעקט א טהעע-קענדעל, אז דיא טהעע זאל ניט קאלט ווערען.

cot *n.* (קאט) א דארפישעס הייזעל; א בעטעל; א וויגעלע; א שיידעלע [אויף א פינגער צו פערהיטען איהם פון א וואונד].

cotan'gent *n.* (קאָ-טענ'-דזשענט) א קאטאנגענטע [א געוויסע בעציהונג צווישען די זייטען-ליניעס פון דריי-עק אין טריגאנאמעטריע].

cot'-bed *n.* (קאט'-בעד) א וויגעלע.

cot'betty *n.* (קאט'-בעט-אי) א מאן אין א ספּאדניצע [א מאן וואס טהוט די הויז-ארבייט פון דער פרוי].

cote *n.* (קאוט) א שעפּסען-שטאל.

côtelette' *n.* (קאָ-טע-לעט') א קאטלעט.

cotempora'neous *a.* (קאָ-טעמ-פּא-ריי'-ני-אס) ז. ***contemporaneous***

cotem'porary *n. and a.* (קאָ-טעמ'-פּא-רע-רי) ז. ***contemporary***

coten'ancy *n.* (קאָ-טענ'-ען-סי) דאס זיין א מיט-בעוואהנער אדער א מיט-פּאכטער [פון א הויז].

coten'ant *n.* (קאָ-טענ'-ענט) א מיט-בעוואהנער [אין א הויז].

co'terie *n.* (קאָ'-טע-רי) א געזעלשאפט, א קרייז פון פּערזאנען וואס פערזאמלען זיך פאר וויסענשאפטליכע אדער ליטעראַרישע אונטערהאלטונגען אדער דיסקוסיאנען.

coter'minous *a.* (קאָ-טויר'-מי-נאס) ז. ***conterminous***

cot'gare *n.* (קאט'-גייר) אבפאל פון וואל אדער פלאקס.

cothur'nal *a.* (קא-טהויר'-נעל) וואס איז שייך צו די קורצע שטיוועל [האלב-שטיוועל] וואס די גריכישע אדער רוימישע אקטיארען פלעגען טראגען ביים שפּיעלען; טראגיש; וואס איז שייך צו דראמא.

cothur'nate *a.* (קא-טהויר'-נייט) אנגעטהאן אין קורצע שטיוועל [האלב-שטיוועל]; טראגיש.

cothur'nated *a.* (קא-טהויר'-ניי-טעד) ז. ***cothurnate***

cothur'nus *n.* (קא-טהויר'-נאס) אזעלכע קורצע שטיוועל [האלב-שטיוועל] וואס די גריכישע אדער רוימישע אקטיארען פלעגען טראגען ביים שפּיעלען; א טראגעדיע.

cotic'ular *a.* (קא-טיק'-יו-לער) וואס איז שייך צו א שארפשטיין; וואס איז עהנליך צו א שארפשטיין.

coti'dal *a.* (קאָ-טאי'-דעל) פון גלייכער פלוט [אין בעצוג צו דער הויבונג פון וואסער אין ים וואס פערגיסט דעם ברעג יעדען טאג אין דערזעלבער צייט].

cotil'lion *n.* (קא-טיל'-יאן) קאטיליאן [א מין טאנץ]; א מין וואלענע געוואנד פון ווייס און שווארץ פאר פרויען-קליידער.

cot'land *n.* (קאט'-לענד) דאס לאנד וואס געהערט צו א הייזעל.

cot'quean *n.* (קאט'-קהוויען) א מאן וואס טהוט פרויען-ארבייט; א מאן-עהנליכע פרוי.

cotrustee' *n.* (קאָ-טראס-טיע') א מיט-נאמן [דער ווער עס איז א נאמן נאך מיט איינעם].

cots'wold *n.* (קאטס'-הוואולד) אן אפען גרין-בעוואקסען פעלד וואס ווערט בענוצט פאר פיטערען שעפּסען.

cot'tage *n.* (קאט'-עדזש) א דארפיש אדער איינפאך הייזעל; א ניט זעהר גרויס הויז אין א זומער-פּלאץ אדער אין א פארשטאדט; א הויז אין א פערגניגונגס-פּלאץ.

cot'tage cheese (קאט'-עדזש טשיעז) צווארעך.

cot'taged *a.* (קאט'-עדזשד) פערבויט מיט קליינע הייזעך.

cot'tager *n.* (קאט'-ע-דזשער) איינער וואס וואהנט אין א דארפישען הייזעל אדער אין א הויז אין א פערגניגונגס-פּלאץ.

cot'ter *n.* (קאט'-ער) איינער וואס וואהנט אין א קליין דארפיש הייזעל; א קלין [א קייל] צו פערפעסטיגען א מאשינען-טייל, אז ער זאל זיצען פעסט און זאל זיך ניט דרעהען

cot'ter-drill *n.* (קאט'-ער-דריל) אזא דריל צום בויערען לעכער וואו עס דארף אריינגעשלאגען ווערען א קלין [א קייל].

cot'tered *a.* (קאט'-ערד) צונויפגעשלאסען מיט א קלין [א קייל].

cot'terel *n.* (קאט'-ער-על) א קלין [קייל] צו בעפעסטיגען א מאשינען-טייל, ער זאל זיצען פעסט און ניט דרעהען זיך.

cot'tier *n.* (קאט'-אי-ער) איינער וואס וואהנט אין א דארפיש הייזעל.

cot'ton *n., a. and v.* (קאטן) וואטע; באוועל; באוועל-פאדים; באוועל-שטאף; באוועל-פלאנצע; געמאכט פון באוועל; ווערען פוכיג ווי וואטע; צופּאסען; ווערען נאהנט; קומען אין א נאהנטע שייכות; בעקומען א נייגונג צו עטוואס.

cot'tonade *n.* (קאטנ'-אייד) דיקע באוועלנע שטאף.

cot'ton-cake *n.* (קאטנ'-קייק) דער קוכען וואס בלייבט פון די באוועל=זוימען נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דאס אויל.

cot'ton flan'nel (קאטן פלענ'-על) באוועל=פלאנעל [אזא פוכיגער באוועל=שטאף].

cot'ton-gin *n.* (קאטנ'-דזשין) א מאשין צו רייניגען באוועל פון די באוועל=קערנער.

cot'ton goods (קאטן גודז) באוועלנע סחורה.

cot'ton-grass *n.* (קאטנ'-גרעס) וואל=גראז [אזא פלאנצע וואס האט אויף זיך א וואטען=עהנליכע פוך].
ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

cot'ton is king (קאטן איז קינג) דאס באוועל הערשט [וועגען דער הערשאפט פון די רייכע באוועל=פלאנטאטארס אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פאר דעם בירגער=קריעג צו בעפרייען די נעגער פון שקלאפעריי].

cot'tonize *v.* (קאטנ'-איז) מאכען עהנליך צו באוועל.

cot'tonizing *n.* (קאטנ'-אי-זינג) דאס צובערייטען פלאקס אדער האנף אזוי, אז מען זאל עס קענען שפינען אויף באוועל=מאשינען.

cot'ton-lord *n.* (קאטנ'-לאהרד) א רייכער באוועל=פאבריקאנט.

cot'ton-machine' *n.* (קאטנ'-מע-שין') א מאשין צו שפינען באוועל.

cot'ton-manufac'tory *n.* (קאטנ'-מענ-יו-פעק'-טא-רי) א באוועל=פאבריק.

cot'ton-mill *n.* (קאטנ'-מיל) ז. *cotton-manufactory*

cottonoc'racy *n.* (קאטנ-אק'-רע-סי) די הערשאפט אדער פאליטישער איינפלוס פון די רייכע באוועל=פלאנטאטארס אין די זיד=שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, בעזאנדערס פאר דעם בירגער=קריעג צו בעפרייען די נעגער פון שקלאפעריי.

cot'ton-pick'er *n.* (קאטנ'-פיק'-ער) א מאשין אראבצונעהמען באוועל פון פעלד; א מאשין צום רייניגען באוועל פון שמוץ נאכדעם ווי עס איז אראבגענומען פון פעלד.

cot'ton-plant *n.* (קאטנ'-פלענט) די באוועל=פלאנצע.

Cotton-plant

cot'ton-plan'ter *n.* (קאטנ'-פלענ'-טער) איינער וואס פראדוצירט באוועל, א באוועל=פלאנטאטאר; א מאשין צום פלאנצען באוועל.

cot'ton-pow'der *n.* (קאטנ'-פאו'-דער) אן אויפרייסענדער פולווער וואס ווערט געמאכט פון שיס=וואטע.

cot'ton-press *n.* (קאטנ'-פרעס) א פרעס=מאשין צונויפצופרעסען באוועל אין פעק.

cot'ton-rush *n.* (קאטנ'-ראש) ז. *cotton-grass*

cot'ton sat'in (קאטן סעט'-אין) סאטין, באוועל=אטלאס.

cot'ton-seed *n.* (קאטנ'-סיעד) די זוימען [זאט] פון דער באוועל=פלאנצע.

cot'ton-seed clea'ner (קאטנ'-סיעד קליע'-נער) א מאשין צום רייניגען די זוימען [זאט] פון דער באוועל=פלאנצע.

cot'ton-seed meal (קאטנ'-סיעד מיעל) די קערנער פון דער באוועל=פלאנצע נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דאס אויל.

cot'ton-seed oil (קאטנ'-סיעד איל) דאס אויל וואס ווערט געמאכט פון די זוימען [זאט] פון דער באוועל=פלאנצע.

cot'ton-shrub *n.* (קאטנ'-שראב) ז. *cotton-plant*

cot'ton-stai'ner *n.* (קאטנ'-סטיי'-נער) אזא אינזעקט וואס בעפארבט די באוועל=פלאנצען אין א רויטליכען אדער געלבליכען קאליר.

Cot'ton States (קאטן סטייטס) די שטאאטען אין אמעריקא וואו עס ווערט אם מייסטען געפלאנצט באוועל [ווי אלאבאמא, מיסיסיפי א. ד. ג.].

cot'ton-sweep *n.* (קאטנ'-סהוויעפ) אזא קליינער אקער=אייזען וואס ווערט בענוצט ביי דער בעארבייטונג פון באוועל=פעלדער.

cot'tontail *n.* (קאטנ'-טייל) דער וואלד=קראליק [וואלד=קאנינכען].

cot'ton-this'tle *n.* (קאטנ'-טהיסל) אזא דארן=פלאנצע, וואס האט א ווייסען קאליר.

cot'ton-thread *n.* (קאטנ'-טהרעד) באוועלנע פאדים.

cot'ton-tree *n.* (קאטנ'-טריע) אזא קליין בוימעל וואס זיינע זוימען [זאט] זיינען בעדעקט מיט אזא דינעם פוך.

cot'ton vel'vet (קאטן ווען'-וועט) באוועל=סאמעט [א נאכגעמאכטער סאמעט פאבריצירט פון באוועל].

cot'ton-waste *n.* (קאטנ'-הווייסט) דער אבפאל פון באוועל ביי דער פאבריצירונג פון וואטע אדער באוועל=פאדים.

cot'tonweed *n.* (קאטנ'-הוויעד) אזא ווילד גראז וואס איז בעדעקט מיט פוכיגע הערעלעך.

cot'tonwood *n.* (קאטנ'-הוואוד) אזא זארט פאפעל=בוים אין אמעריקא.

cot'ton-wool *n.* (קאטנ'-הוואול) דער רויער באוועל=פוך ווי ער ווערט אראבגענומען פון פעלד.

cot'ton-worm *n.* (קאטנ'-הוואירם) דער באוועל=ווארים [אזא ווארים וואס ברייגנט פיעל שאדען די באוועל=פלאנטאציעס].

cot'tony *a.* (קאטנ'-אי) ווי וואטע; פוכיג.

cot'ton-yarn *n.* (קאטנ'-יארן) ז. *cotton-thread*

cot'trel *n.* (קאט'-רעל) אזא אונטערשטעל פאר א טאפ וואס ווערט געשטעלט אויף א פייער.

cot'yla *n.* (קאט'-אי-לא) א געלענק=אויסהוילונג [די אויסהוילונג פון א געלענק=ביין וואס זעהט אויס ווי א שיסעלע].

cot'yle *n.* (קאט'-אי-לי) אזא אלטע גריכישע פליסינגקייטס=מאס; אזא קליינע טרינק=כלי; א געלענק=אויסהוילונג.

cotyle'don *n.* (קאט-אי-לי'-דאן) דאס זוימען=בלעטעל, דאס ערשטע בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זוימען [זאט].

cotyle'donal *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-על) וואס איז שייך צו א זוימען=בלעטעל אדער צו דעם ערשטען בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זוימען [זאט].

cotyle'donar *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-אר) ז. *cotyledonal*

cotyle'donary *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-איי-רי) ז. *cotyledonous*

cotyle'donous *a.* (קאט-אי-לי'-דאנ-אס) וואס האט זוימען=בלעטער [וועגען פלאנצען].

cotyl'iform *a.* (קא-טיל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א געלענק=אויסהוילונג, וואס האט די פארם פון א שיסעלע.

cot'yloid *a.* (קאט'-אי-לאיד) עהנליך צו א שיסעלע; עהנליך צו א געלענק=אויסהוילונג.

couch *v.* and *n.* (קאוטש) אוועקלעגען, זיך אוועקלעגען [צום רוהען]; לעגען אויף א בעט; זיך צונויפקארטשען [ווי א ליעגענדע חיה]; זיך אנבויגען ווי אונטער א שווערער משא; זיך בעהאלטען; צווינגען זיך צו בעהאלטען; זיך צודריקען צום פלאץ, וואו מען ליעגט; לעגען אין שיכטען; אויסשטיקען פיגורען אויף שטאף מיט זייד אדער מיט גאלד=בענדלעך; אנשטעלען א שפיעז ווי צום שטעכען; אויסדריקען אין ווערטער; אויסשטעכען די שטאר [א געוויסע אפעראציאן פאר אזא אויגען=קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט]: אויסרייסען דאס ווילדע גראז פון פעלד; א געלעגער; א קושעטקע; א רוהע=פלאץ פאר חיות; ווילד גראז.

cou'chant *a.* (קאו'-טשענט) ליעגענדיג; ליעגענדיג צונויפגעקארטשעט; איינגעבויגען; ליעגענדיג מיט אן אויפגעהויבענעם קאפ [וועגען פיגורען פון חיות אויף א הערב]; שלאפענדיג אין א פלאץ; געפינענדיג זיך.

cou'cher *n.* (קאו'-טשער) איינער וואס מאכט אן אפעראציאן אויף אן אויג וואס איז בלינד געווארען פון שטאר; א רעגיסטער=בוך פון א קארפאראציאן אדער פון א קלויסטער.

couch'-fel'low *n.* (קאוטש'-פעל'-או) א שלאפקאמעראד, א מיטוואהנער אין א צימער.

couch'-grass *n.* (קאוטש'-גרעס) ווילד גראז אויף תבואה=פעלדער.

cou'ching *n.* (קאו'-טשינג) דאס אויסשטעכען די שטאר [א געוויסע אפעראציאן פאר אזא אויגען=קראנקהייט]; דאס איינבויגען זיך; דאס אויסשטיקען אויף שטאף פיגורען מיט זיידענע אדער גאלדענע בענדלעך: דאס אויסרייסען דאס ווילד=גראז פון פעלדער; דער רוהע=פלאץ פון ווילדע חיות.

cou'ching-nee'dle *n.* (קאו'-טשינג-ניעדל) א נאדעל=פערמיגער מעדיצינישער אינסטרומענט, וואס ווערט געברויכט צו מאכען אן אפעראציאן אויף שטאר [אזא אויגען=קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט].

couch in terms (קאוטש אין טוירמז) אויסדריקען אין ווערטער, אויסדריקען אין געוויסע פארמען.

couch'less *a.* (קאוטש'-לעס) וואס האט ניט וואו דעם קאפ צוצושפארען, וואס האט ניט קיין בעט.

cou'gar *n.* (קוה'-גאר) דער קוגואר, דער אמעריקאנער פאנטהער [אזא ווילדע חיה].

Cougar

cough *n. and v.* (קאהף) א הוסט; הוסטען.

cough down (קאהף דאון) אראבהוסטען [דורך הוסטען צווינגען א רעדנער אויפצוהערען ריידען].

cough'-drop *n.* (קאהפ'-דראפ) הוסט-צוקערקעס; צוקערקעס געגען הוסטען.

cou'gher *n.* (קאה'-פער) איינער וואס הוסט.

cou'ghing *n.* (קאה'-פינג) דאס הוסטען.

cou'gouar *n.* (קוה'-גו-אר) ז. *cougar*

cou'guar *n.* (קוה'-גו-אר) ז. *cougar*

could *v.* (קוד) געקענט. ז. *can*

I could not help it; I had to speak out.

coulomb' *n.* (קוה-לאם') א קאלאמב [אן איינהייט צו מעסטען עלעקטריציטעט. א קאלאמב איז די מאס עלעקטריציטעט וואס א שטראם פון 1 אמפער ליפערט אין 1 זעקונדע].

coul'ter *n.* (קאול'-טער) ז. *colter*

coun'cil *n.* (קאונ'-סיל) א בעראטונגס=פערזאמלונג; א בעראטונג; א קערפערשאפט וואס איז ערוועהלט אדער בעשטימט געווארען צו שאפען געזעצע אדער צו העלפען דער רעגיערונג אין דער פערוואלטונג; א געזעצגעבענדע קערפערשאפט.

coun'cil-board *n.* (קאונ'-סיל-באורד) דער טיש, ארום וועלכען די בעראטונגס=פערזאמלונג זיצט; די בעראטונגס=קערפערשאפט.

coun'cil-cham'ber *n.* (קאונ'-סיל-טשיימ'-בער) דאס בעראטונגס=צימער.

coun'cil-house *n.* (קאונ'-סיל-האוס) דאס ראטה=הויז.

coun'cillor *n.* (קאונ'-סיל-אר) ז. *councilor*

coun'cilman *n.* (קאונ'-סיל-מען) א מיטגליעד פון א שטאדט=ראטה.

coun'cil of war (קאונ'-סיל אוו הוואר) א קריעגס=ראטה.

coun'cilor *n.* (קאונ'-סיל-אר) א ראטהס=מיטגליעד; דער פארזיצענדער פון א בעראטהונגס=פערזאמלונג.

coun'cil-proof *a.* (קאונ'-סיל-פרוהף) טויב צו יעדען ראטה.

coun'sel *n. and v.* (קאונ'-סעל) א בעראטהונג; א ראטה; דאס נאכדענקען; איבערלעגונג; א פלאן; אן אבזיכט; א ראטה=געבער; אן אדוואקאט; ראטהען; געבען אן עצה; לערנען; ווארענען.

coun'sel-keep'er *n.* (קאונ'-סעל-קיעפ'-ער) א בעל סוד.

coun'sel-keep'ing *n.* (קאונ'-סעל-קיעפ'-אינג) דאס האלטען א סוד.

coun'sellor *n.* (קאונ'-סעל-אר) ז. *counselor*

coun'selor *n.* (קאונ'-סעל-אר) א ראטה=געבער, אן אדוואקאט.

coun'selorship *n.* (קאונ'-סעל-אר-שיפ) דאס אמט פון א ראטה=געבער.

count *v. and n.* (קאונט) צעהלען, צוזאמענצעהלען; רעכנען, בערעכנען; פעררעכנען; בעטראכטען; אננעהמען אלס...; נעהמען אין אנבעטראכט; זיך פערלאזען אויף...; האבען א ווערטה, א בעדייטונג; בעשפרעכען א געזעצליכען פאל אין געריכט; דאס צעהלען, דאס רעכנען; די צאהל [וואס מען קריעגט רעכנענדיג אדער צעהלענדיג]; ווערטה, בעדייטונג; דער געזעצליכער קלאגע=פונקט; אין מוזיק — דער ריטם, דאס צעהלען דעם טאקט; א גראף.

coun'table *a.* (קאונ'-טעבל) וואס מען קען צעהלען אדער אויסרעכנען.

coun'tenance *n. and v.* (קאונ'-טע-נענס) דאס געזיכט; דאס אויסזעהן; די מינע; די האלטונג; פריינדליכעס אויסזעהן; בעגינסטיגונג; אונטערשטיצונג; ערמונטערונג; פיינעס אויסזעהן; פיינע האלטונג; בעגינסטיגען, אונטערשטיצען, ערמוטיגען; שטיצען, העלפען; זיין גוט און פריינדליך.

coun'tenancer *n.* (קאונ'-טע-נען-סער) אן אונטערשטיצער, א בעשיצער.

coun'ter *n., v., a., adv. and prep.* (קאונ'-טער) איינער וואס צעהלט אדער רעכענט; איינער וואס שאצט אב; איינער וואס קאנטראלירט געשעפטס=ביכער, אן אויבער=בוכהאלטער; א מעכאניזם וואס צעהלט די אומדרעהונגען פון א מאשין; א זאך וואס ווערט געברויכט צו האלטען די צאהל [ווי למשל שטיקלעך מעטאל, ביין אדער האלץ וואס ווערען געברויכט אין א שפיעל אנשטאט געלד; שפיעל=גאלקעס]; א צאהל=טיש [א טיש אין א קראם, ביי וועלכען מען בעצאהלט פאר דער געקויפטער סחורה]; א געפענגניס פאר בעלי=חובות [אין ענגלאנד]; עטוואס וואס איז דאס געגענטייל אדער וואס ווערט ענטגעגענגעזעצט; א קאנטערטענאר [אין מוזיק]; דער טייל פון א פערד'ס ברוסט וואס איז צווישען די פלייצעס און דעם האלז; א קאפ [דער הינטערשטער טייל פון שוך]; א בעגעגעניש, א צוזאמענשטויס; ענטפערען מיט א קלאפ [ביי א געפעכט]; ארויפלעגען קאפען [אויף שיך]; אנטקעגענשטעלען זיך; קומען אין צוזאמענשטויס; ענטגעגענגעזעצט, וואס איז דער היפוך; ניט ריכטיג; אין א פערקעהרטער ריכטונג; אין געגענזאץ; געגען; געגענאיבער, פערקעהרט.

counteract' *v.* (קאונ-טער-עקט') 1. שטערען, האנדלען געגען; 2. געגענווירקען.

2. It is hard to counteract the evil effects of a neglected childhood.

counterac'tant *n.* (קאונ-טער-עק'-טענט) עטוואס וואס ווירקט דאגעגען אדער וואס האט א געגען=ווירקונג.

counterac'tion *n.* (קאונ-טער-עק'-שאן) געגען=ווירקונג; שטערונג; ווידערשטאנד.

counterac'tive *a.* (קאונ-טער-עק'-טיוו) ענטגעגענווירקענדיג; וואס האט א געגענווירקונג, וואס ציינט ארויס א ווידערשטאנד.

counterac'tively *adv.* (קאונ-טער-עק'-טיוו-לי) דורך געגען=ווירקונג.

coun'ter-a'gent *n.* (קאונ'-טער-איי'-דזשענט) עטוואס וואס האט א געגען=ווירקונג אדער וואס ווירקט אין א פערקעהרטער ריכטונג; עטוואס וואס איז א שטערונג.

coun'ter-approach' *n.* (קאונ'-טער-ע-פראוטש') גריבער וואס די בעלאגערטע אין א פעסטונג מאכען אין דער ריכטונג פון די בעלאגערער, כדי אויף זיי אנצופאלען אדער זיי צו שטערען צוצוקומען צו דער פעסטונג.

coun'ter-attrac'tion *n.* (קאונ'-טער-ע-טרעק'-שאן) אן ענטגעגענגעזעצטע צוציהונג; א צוציהונג וואס ווירקט מיט דערזעלבער קראפט, אבער אין א פערקעהרטער ריכטונג; א צוציהונג וואס איז א געגענזאץ אין דער נאטור אדער אין דער ריכטונג; א מיטעל אבצוציהען פון עפעס.

Playgrounds and parks are necessary in the city as counter-attractions to the unwholesome but attractive allurements of the streets.

coun'ter-attrac'tive *a.* (קאונ'-טער-ע-טרעק'-טיוו) וואס ציהט צו אין א פערקעהרטער ריכטונג אדער אויף אן ענטגעגענגעזעצטען שטייגער; וואס ציהט אב פון עפעס.

counterbal'ance *v. and n.* (קאונ-טער-בעל'-ענס) דיענען אלס א געגענגעוויכט; אויסגלייכען די וואגשאלען מיט געוויכט; אויסגלייכען; ווירקען מיט דערזעלבער קראפט; האבען דיזעלבע ווירקונג; פערנעהמען דעם פלאץ פון...; גלייכגעוויכט; דיזעלבע מאכט, ווירקונג אדער איינפלוס.

coun'ter-bass *n.* (קאונ'-טער-בייס) דער קאנטרא=באס [אין מוזיק].

coun'ter-bat'tery *n.* (קאונ'-טער-בעט'-ער-אי) א הארמאטען=באטעריי וואס ווערט אנגעשטעלט געגען דעם שונא'ס א באטעריי.

coun'ter-bill *n.* (קאונ'-טער-ביל) א געגענצעטעל; א געגענרעכנונג.

coun'terblast *n.* (קאונ'-טער-בלעסט) א געגען=עקספלאזיאן, א געגען=מינע.

coun'ter-bond *n.* (קאונ'-טער-באנד) א געגען=פערזיכערונג [ווען איינער גיט ארויס א ציינגנים, אז ער האט ביים צווייטען געקראגען א פערזיכערונג].

coun'terbrace *n.* (קאונ'-טער-בריים) דער אויבערשטער קוואר=שטאנג פון דעם שיף=מאסט וואס איז ניט געגען ווינד.

counterbrace' *v.* (קאונ-טער-בריים') בינדען די מאסט=שטאנגען אין געגענגעזעצטע ריכטונגען.

counterbuff' *v.* (קאונ-טער-באף') צוריקשטויסען.

coun'terbuff *n.* (קאונ'-טער-באף) דאס צוריקשטויסען; א געגענשטויס. א געגענקלאפ; א שטויס וואס שטעלט אב אדער טרייבט צוריק.

coun'terchange *n.* (קאונ'-טער-טשיינדזש) די אומבייטונג פון איין זאך אויף אן אנדערער; געגענטויש.

counterchange' *v.* (קאונ-טער-טשיינדזש') געגענטוישען [געבען און נעהמען אין טויש]; אומבייטען איין זאך אויף אן אנדערער; פערשיעדען מאכען.

coun'tercharge *n.* (קאונ'-טער-טשארדזש) א געגענקלאגע, דאס מאכען אן אנקלאגע געגען דעם אנקלאגער.

countercharge' *v.* (קאונ-טער-טשארדזש') אנקלאגען דעם אנקלאגער.

coun'tercharm *n.* (קאונ'-טער-טשארם) א געגענצויבער; דאס וואס קען געגענווירקען געגען צויבער אדער כשוף.

countercharm' *v.* (קאונ-טער-טשארם')

געגענווירקען נעגען איינעמס צויבער מיט דעם איינגענעם צויבער; בעצויבערען דעם בעצויבערער.

coun'tercheck *n.* (קאונ'-טער-טשעק) א געגענשטערונג, א מניעה געגען א מניעה.

countercheck' *v.* (קאונ-טער-טשעק') געגענווירקען; אבהאלטען.

coun'ter-claim *n.* (קאונ'-טער-קליים) א געגען־טענה, דאס מאהנען פון דעם, וועלכער מאהנט.

coun'ter-cou'rant *a.* (קאונ'-טער-קוה'-ראנט) וואס לויפען אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [ווענען צוויי חיות וואס זיינען אויסגעמאלט אויף א הערב].

coun'ter-cur'rent *n.* (קאונ'-טער-קאר'-ענט) א געגענשטראם; דאס לויפען אין געגענזעצליכער ריכטונג.

coun'ter-deed *n.* (קאונ'-טער-דיעד) א געגען־אקט [א געהיימע שריפט, וועלכע איז מבטל די פריהער אנגענומענע בעשטימונג פון געריכט].

coun'ter-drain *n.* (קאונ'-טער-דריין) א קאנאווע אדער א גראבען, וואס ציהט זיך נעבען א קאנאל, כדי אבצוציהען דאס איבריגע וואסער פון קאנאל.

counterdraw' *v.* (קאונ-טער-דראה') מאהלען אדער צייכענען אויף דורכזיכטיגען מאטעריאל, ווי דינע לייווענד, געאוילטע פאפיער א. ד. ג.

coun'ter-ev'idence *n.* (קאונ'-טער-עוו'-אי-דענס) א געגען־בעווייז; א בעווייז, וועלכער איז סותר דעם פאריגען בעווייז.

coun'terfeit *v., a. and n.* (קאונ'-טער-פיט) נאכמאכען, קאפירען, זיין ענהליך; אונגעזעצליך נאכמאכען אדער נאכדרוקען א זאך [ווי מאכען פאלש געלד, דרוקען פאלשע ווערטה־פאפיערען]; זיך פערשטעלען, מאכען אז מען זאל מיינען וועגען איינעם אנדערש ווי ער איז אין דער ווירקליכקייט; נאכגעמאכט, קאפירט; געפעלשט; פערשטעלט, היפאקריטיש; א נאכמאכונג; נאכאהמונג; א קאפיע פון אן אריגינאל; א פארטרעט; אן אונגעזעצליכע נאכמאכונג פון א זאך מיט דעם ציעל ארויסצוגעבען זי אלס אן אריגינאל [ווי פאלש געלד, פאלשע פאסטמארקען א. ד. ג.].

coun'terfeit book (קאונ'-טער-פיט בוק) א בוך וואס איז אונגעזעצליך איבערגעדרוקט געווארען.

coun'terfeit coin (קאונ'-טער-פיט קאין) פאלש געלד.

coun'terfeiter *n.* (קאונ'-טער-פיט-ער) א פעלשער [פון געלד אדער ווערטה־פאפיערען]; א פערשטעלטער מענש, א צבועק.

coun'terfeiting *n.* (קאונ'-טער-פיט-אינג) דאס מאכען פאלש געלד אדער פאלשע ווערטה־פאפיערען.

coun'terfeitly *adv.* (קאונ'-טער-פיט-לי) מעשה נאכמאכער; פערשטעלטערהייט.

coun'ter-fer'ment *n.* (קאונ'-טער-פויר'-מענט) א געגענמיטעל געגען אירען אדער געהרען [ווי א געגענמיטעל צו הייווען].

coun'terfoil *n.* (קאונ'-טער-פאיל) דאס געגען־בלאט אדער קאנטראל־בלאט [דער טייל פון א טשעק אדער פון אן אנדער דאקומענט, וועלכער פערבלייבט אין בוך נאכדעם ווי דעם טשעק אדער דעם דאקומענט האט מען אויסגעריסען, און אויף וועלכען עס איז פערצייכענט דאס וואס עס איז געווען געשריבען אין דעם אויסגעריסענעם טייל].

coun'ter-force *n.* (קאונ'-טער-פאורס) געגענקראפט.

coun'terfort *n.* (קאונ'-טער-פאורט) אן אונטערשטיצונגס־באלקען, א פאדפארע; א פעלז וואס הייגגט אראב פון א בארג.

coun'ter-fugue *n.* (קאונ'-טער-פיוג) די קאנטראפוגע [א געוויסע פארמע אין מוזיק, ביי וועלכער איינע און דיזעלבע מעלאדיע ווערט איבערגעזונגען פון פערשיעדענע טענער אויף פערשיעדענע אופנים].

coun'tergage *n.* (קאונ'-טער-גיידזש) דאס בעצייכנען די גרויס פון די פוגעס און פוגען־לעכער ביים צונויפשטעלען ברעטער אז זיי זאלען זיך אריינפאסען איינע אין דער אנדערער.

coun'ter-guard *n.* (קאונ'-טער-גארד) דער קאנטר־גארד [א קליינער וואל פון ערד, וואס ציהט זיך נעבען די פאדערשטע וועגד פון א פעסטונג און דיענט איהר אלס בעשיצונג].

coun'ter-in'fluence *v.* (קאונ'-טער-אינ'-פלו-ענס) געגענווירקען; אבשטעלען אדער קאנטראלירען [א בעוועגונג פון א זאך] דורך א געגען־ווירקונג.

coun'ter-ir'ritant *a. and n.* (קאונ'-טער-איר'-אי-טענט) וואס רופט ארויס אן ענטציגדונג אדער אויפרייצונג אין א געוויסען טייל פון קערפער, כדי צו ווירקען געגען אן ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין א צווייטען טייל; א מעדיצינישער מיטעל, וואס רופט ארויס אן אויפרייצונג, כדי צו ווירקען געגען א קרענקליכען צושטאנד אין א צווייטען טייל.

coun'ter-ir'ritate *v.* (קאונ'-טער-איר'-אי-טייט) ארויסרופען אן ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין איין טייל פון קערפער כדי צו ווירקען געגען די ענטצינדונג אדער אויפרייצונג אין א צווייטען טייל.

coun'ter-irrita'tion *n.* (קאונ'-טער-איר-אי-טיי'-שאן) די געגענרייצונג. ז. *counter-irritate*.

coun'ter-jum'per *n.* (קאונ'-טער-דזשאמ'-פער) א טיש־שפרינגער [א הומאריסטישער אויסדרוק וועגען א פריקאזטשיק אדער א משרת אין א קראם].

coun'ter-lath *n.* (קאונ'-טער-לעטה) א געהילץ־לאטע געלעגט קווער אין א וואנד.

coun'ter-light *n.* (קאונ'-טער-לאיט) דאס געגען־ליכט [ליכט־שטראהלען, וואס פאלען אויף א בילד און ווירקען אזוי, אז געוויסע פיגורען קומען צוליעב דעם ארויס ניט גוט].

coun'termand *n.* (קאונ'-טער-מענד) א בעפעהל אדער א בעשטעלונג וואס איז מבטל דעם פאריגען בעפעהל אדער בעשטעלונג; דאס צוריקרופען א בעפעהל אדער בעשטעלונג.

countermand' *v.* (קאונ-טער-מענד') 1. צוריקרופען; נעהמען צוריק א בעשטעלונג; 2. זיך שטעלען געגען א בעפעהל דורך געבען אן אנדערען וואס איז מבטל דעם פריהערדיגען.

1. The customer **countermanded** the order.
2. The general **countermanded** his order to march.

counterman'dable *a.* (קאונ-טער-מענ'-דעבל) וואס מען קען צוריקרופען.

coun'termarch *n.* (קאונ'-טער-מארטש) ריקמאריש: א פאלשטענדיגע ענדערונג אין איינעמס אויפפיהרונגען; א געוויסע ארט מושטירונגען פון סאלדאטען, ביי וועלכע די וואס שטעהען אין פראנט טרעטען אב צוריק און די וואס זיינען געשטאנען הינטען טרעטען ארויס אין פראנט.

countermarch' *v.* (קאונ-טער-מארטש) צוריק מארשירען, אבטרעטען צוריק.

coun'termark *n.* (קאונ'-טער-מארק) א צייכען וואס ווערט צוגעגעבען צו נאך א צייכען [ווי דער צווייטער אדער דריטער צייכען אויף א קאסטען סחורה, וואס בעלאנגט צו עטליכע סוחרים, אז דער קאסטען קען געעפענט ווערען נור אין דער אנוועזענהייט פון אלע אייגענטהימער]; א קאנטערמארקע; א צייכען אדער נומער אויף א מטבע, וואס בעווייזט ווען זי איז אויסגעגאסען געווארען; א געמאכטע גריבעל אין צאהן פון א פערד צו בעווייזען, אז דאס פערד איז כלומרשט איננער ווי אין דער ווירקליכקייט.

countermark' *v.* (קאונ-טער-מארק') מאכען א צווייטען צייכען אלס א סימן פון עכטקייט; מאכען א גריבעלע אין א פערד'ס צאהן [אז מען זאל מיינען, אז עס איז איננער].

coun'termine *n.* (קאונ'-טער-מאין) א געגען־מינע [א מינע וועלכע ווערט נעגראבען פון די בעלאגערטע כדי צוצושטערען דעם פיינד'ס מינע]; א געגען־פלאן; א געהיימער פלאן [צו ווירקען געגען דעם שונא'ס פלאן].

countermine' *v.* (קאונ-טער-מאין') גראבען א מינע כדי אויפצורייסען דעם שונא'ס מינען; פלאנעווען אין געהיים צו צושטערען דעם געגנער'ס פלענער.

coun'ter-mo'tion *n.* (קאונ'-טער-מאו'-שאן) א געגען־בעוועגונג.

coun'ter-mo'tive *n.* (קאונ'-טער-מאו'-טיוו) א געגען־מאטיוו, א געגען־טענה.

coun'termove *v.* (קאונ'-טער-מוהוו) א געגען־צוג, געגען־בעוועגונג.

countermove' *v.* (קאונ-טער-מוהוו') בעוועגען אדער ציהען אין א געגענזעצליכער ריכטונג.

coun'ter-move'ment *n.* (קאונ'-טער-מוהוו'-מענט) א בעוועגונג וואס געפינט זיך אין געגענזאץ צו א צווייטער בעוועגונג.

coun'termure *n.* (קאונ'-טער-מיור) א געמויערטע וואנד וואס שטיצט אונטער א צווייטע וואנד.

countermure' *v.* (קאונ-טער-מיור') אונטערשטיצען א מויער מיט א צווייטען מויער.

coun'ter-negotia'tion *n.* (קאונ'-טער-ני-גאו-שי-איי'-שאן) אן אונטערהאנדלונג אין געגענזאץ צו אן אנדער אונטערהאנדלונג.

coun'ter-noise *n.* (קאונ'-טער-נאיז) א געגען־לארעם [א לארעם צו פערהילכען אן אנדער לארעם].

coun'ter-o'pening *n.* (קאונ'-טער-אופ'-נינג) א געגען־עפענונג, אן עפענונג אין דער צווייטער זייט [בעזאנדערס אן עפענונג אין א געשוויר געגען דער פריהעריגער עפענונג].

coun'ter-or'der *n.* (קאונ'-טער-אר'-דער) א געגען־בעפעהל [א בעפעהל מבטל צו מאכען דעם ערשטען בעפעהל].

coun'ter-pace *n.* (קאונ'-טער-פיים) א געגען־שריט אדער געגען־תקנה [א תקנה אין געגענזאץ צו אן אנדערער תקנה].

coun'terpane *n.* (קאונ'-טער-פיין) א געשטעפטע בעט־דעקע אדער קאלדרע.

coun'terpart *n.* (קאונ'-טער-פארט) דער ענטשפרעכענדער טייל [א שטיק וואס איז צוגעפאסט אדער עהנליך צו אן אנדער שטיק], א דופליקאט, א קאפיע; א געגענזייטיגעס ציינגים [ווי דער צעטעל אדער שטר, וועלכען דער קויפער גיט דעם פערקויפער, אז ער האט ביי איהם געקויפט, און דער געגען־שטר וועלכען דער פערקויפער גיט דעם קויפער, אז ער האט איהם פערקויפט]; א פערזאן אדער א זאך וואס איז פונקט עהנליך צו אן אנדערען לויט דעם אויסזעהן, כאראקטער, ווירקונג א. ד. ג.; איינער פון צוויי טיילען, וועלכע זיינען פונקט צוגעפאסט איינער צום צווייטען [ווי דער אבדרוק פון א שטעמפעל איז פונקט צוגעפאסט צום שטעמפעל אליין]; די געגען־שטימע [ווי דאס זינגען פון באס אלס געגען־שטימע צום זינגען פון דיסקאנט].

coun'ter-pas'sant *a.* (קאונ'-טער-פעס'-ענט) וואס געהען אין ענטגעגענגעזעצטע ריכטונגען [וועגען חיות וואס זיינען אויסגעקריצט אדער אויסגעמאהלט אויף א הערב].

coun'ter-peti'tion *n.* (קאונ'-טער-פע-טיש'-אן) א געגען־פעטיציאן [ווען א גרופע מענשען דערלאנגען א בקשה געגען א בקשה פון א פריהערדיגער גרופע].

coun'ter-plea *n.* (קאונ'-טער-פליע) א געגען־טענה; אן ערווידערונג געגען א טענה.

counterplead' *v.* (קאונ-טער-פליעד') טענה'ן פערקעהרט; אבלייקענען.

coun'ter-plot *n.* (קאונ'-טער-פלאט) א פראיעקט אדער פערשווערונג צו צושטערען די ווירקונג פון אן אנדער פראיעקט אדער פערשווערונג.

counterplot' *v.* (קאונ-טער-פלאט') מאכען א פערשווערונג געגען אן אנדער פערשווערונג.

coun'terpoint *n.* (קאונ'-טער-פאינט) דער קאנטראפונקט [די קונסט צוזאמענצושטעלען שטיקער פון מעלאדיען אזוי, אז עס זאל אויסקומען איין הארמאנישעס און מעלאדישעס גאנצע]; די קונסט פון מוזיקאלישער קאמפאזיציאן אין אלגעמיין.

coun'terpoise *n.* (קאונ'-טער-פאיז) געגען־געוויכט; דאס זיין אין גלייכגעוויכט מיט אן אנדער זאך אדער קראפט; יעדע קראפט, וואס איז גלייך צו אן אנדערער און ווירקט אין געגענזאץ צו איהר.

counterpoise' *v.* (קאונ-טער-פאיז') ווירקען אין געגענזאץ אלס גלייכע קראפט; זיין אין גלייכגעוויכט; באלאנסירען.

coun'ter-poi'son *n.* (קאונ'-טער-פאיזן) א געגען־גיפט.

counterpon'derate *v.* (קאונ-טער-פאנ'-דע-רייט) אויסגלייכען אין געוויכט.

coun'ter-prac'tice *n.* (קאונ'-טער-פרעק'-טיס) די פראקטיק אין געגענזאץ צו אן אנדער פראקטיק.

coun'ter-pres'sure *n.* (קאונ'-טער-פרעש'-אור) געגענדרוק, א קראפט וואס דריקט אין געגענזאץ צו אן אנדער גלייכען דרוק.

coun'ter-proj'ect *n.* (קאונ'-טער-פראדזש'-עקט) א געגען־פראיעקט.

coun'ter-proof *n.* (קאונ'-טער-פרוהף) א קאפיע פון א גראווירונג.

counterprove' *v.* (קאונ-טער-פרוהוו') קאפירען פון א גראווירונג.

coun'ter-revolu'tion *n.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאן) א קאנטר־רעוואלוציאן [א רעוואלוציאן געגען דער פריהער געמאכטער רעוואלוציאן].

coun'ter-revolu'tionary *a.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א קאנטר־רעוואלוציאן.
ז. ***counter-revolution***

coun'ter-revolu'tionist *n.* (קאונ'-טער-רעוו-א-ליו'-שאנ-איסט) דער וואס מאכט א קאנטר־רעוואלוציאן.

coun'terroll *n.* (קאונ'-טער-ראול) אין דער אלט־ענגלישער געזעצגעבונג — א קאפיע פון קלאגען, געריכטליכע נאכפארשונגען א. ד. ג. אונטער דער אויפזיכט פון א בעשטימטען בעאמטען.

coun'ter-round *n.* (קאונ'-טער-ראונד) א גרופע אפיצירען וואס געהען ארום צו קאנטראלירען די וואך.

coun'ter-sa'lient *a.* (קאונ'-טער-סיי'-לי-ענט) וואס שפרינגען אב איינער פון צווייטען [וועגען פיגורען אויף א הערב].

coun'terscarp *n.* (קאונ'-טער-סקארפ) די אויסערליכע משופע'דיגע זייט פון א וואל פון א פעסטונג.

coun'ter-scuf'fle *n.* (קאונ'-טער-סקאפל) רייסעריי, קריגעריי.

counterseal' *v.* (קאונ-טער-סיעל') אונטער'חתמ'ען זיך צוזאמען מיט נאך איינעם.

countersecure' *v.* (קאונ-טער-סי-קיור') געבען א צווייטע זיכערהייט [ערבות].

coun'ter-secu'rity *n.* (קאונ'-טער-סי-קיו'-רי-טי) ערבות פאר אן ערב.

coun'ter-shaft *n.* (קאונ'-טער-שעפט) א וואל אדער אקס, וואס איז פערבונדען מיט דעם הויפט־וואל צו בעטרייבען מאשינען אדער מעכאניזם.

coun'tersign *n.* (קאונ'-טער-סאין) אן אונטערשריפט פון א נידריגען בעאמטען אויף א דאקומענט צו בעשטעטיגען די ריכטינקייט פון א העכערען בעאמטען'ס אונטערשריפט; א מיליטערישער פאראל [פאסיר־ווארט].

countersign' *v.* (קאונ-טער-סאין') בעשטעטיגען מיט אן אונטערשריפט די אונטערשריפט פון א העכערען בעאמטען.

coun'ter-sig'nal *n.* (קאונ'-טער סיג'-נעל) א געגען־סיגנאל, א סיגנאל אלס ענטפער צו אן אנדער סיגנאל.

coun'ter-sig'nature *n.* (קאונ'-טער-סיג'-נע-טשור) די אונטערשריפט פון סעקרעטער אדער פון אן אנדערען נידריגערען בעאמטען צו בעשטעטיגען די חתימה פון העכערען בעאמטען.

coun'tersink *v.* and *n.* (קאונ'-טער-סינק) אויסבויערען א גריבעל אין האלץ אדער אנדערע מאטעריאל [ביים אריינדרעהען א שרויף א. ד. ג.], כדי דאס קעפעל פון שרויף זאל אויסקומען פלאך מיט'ן האלץ; דאס אויסבויערען אזא גריבעל.

coun'ter-state'ment *n.* (קאונ'-טער-סטייט'-מענט) א געגען־בעהויפטונג, א הכחשה, אן אבלייקענונג.

coun'ter-stat'ute *n.* (קאונ'-טער-סטעטש'-אוט) א געגען־סטאטוט; א געזעץ וואס ווידערשפרעכט אן אנדער געזעץ.

coun'ter-step *n.* (קאונ'-טער-סטעפ) א געגען־שריט.

coun'ter-stroke *n.* (קאונ'-טער-סטראוק) א קלאפ צוריק, א קלאפ פאר א קלאפ.

coun'ter-sure'ty *n.* (קאונ'-טער-שוהר'-טי) ערבות פאר אן ערב.

coun'ter-sway *n.* (קאונ'-טער-סוויי) געגען־געוואלט, געגען־ווירקונג.

coun'ter-tal'ly *n.* (קאונ'-טער-טעל'-אי) א קוויטאנציע פאר אן אנדער קוויטאנציע.

coun'ter-ten'or *n.* (קאונ'-טער-טענ'-אר) א הויכער טענאר אדער אן אלטא.

coun'ter-time *n.* (קאונ'-טער-טאים) דער ווידערשטאנד פון א פערד ביי זיינע ניט־ריכטיגע בעוועגונגען, ווייל מען האט איהם שלעכט געלערענט אדער ווייל ער איז א קאפריזנער; ווידערשטאנד, אפאזיציאן.

coun'ter-trench *n.* (קאונ'-טער-טרענטש) א געגען־טראנשיי [א גראבען נעבען א פעסטונג, וועלכע די בעלאגערטע האבען אויסגעגראבען געגען דער טראנשיי (גראבען) פון די בעלאגערער].

coun'terturn *n.* (קאונ'-טער-טוירן) דער העכסטער פונקט אין דער פאנאנדערוויקלונג פון דראמאטישע האנדלונגען אין א שוישפיעל.

coun'tervail *n.* (קאונ'-טער-ווייל) א געוויכט אדער קראפט וואס איז גלייך צו אן אנדער געוויכט אדער קראפט און קען איהר געגענווירקען; פערגיטיגונג.

countervail' *v.* (קאונ-טער-ווייל') ווידערשטעהן מיט דערזעלבער קראפט אדער געוויכט; דיענען אלס א גלייכע ווערטה אדער קראפט; פערגיטיגען.

countervalla'tion *n.* (קאונ-טער-ווע-ליי'-שאן) דאס מאכען פעסטונגען ארום דעם שונא'ס פעסטונג.

coun'terview *n.* (קאונ'-טער-וויו) א מיינונג, וואס איז דער היפוך פון אן אנדער מיינונג.

coun'terweight *n.* (קאונ'-טער-הווייט) געגען־געוויכט.

counterwheel' *v.* (קאונ-טער-הוויעל') מאכען א קאנטר־מארש, קעהרען זיך צוריק [געברויכט אין מיליטער].

counterwork' *v.* (קאונ-טער-הוואירק') ארבייטען דאגעגען; געגענווירקען; שטערען דורך א געגען־ווירקונג.

coun'terwork *n.* (קאונ'-טער-הוואירק) די ארבייט דאגעגען, געגען־ווירקונג; א זאך וואס איז געטהאן אין היפוך צו אן אנדער זאך.

coun'tess *n.* (קאונ'-טעס) א גרעפין.

coun'ting-house *n.* (קאונ'-טינג-האוס) א געשעפטס־קאנטאר.

coun'ting-room *n.* (קאונ'-טינג-רוהם) ז. ***counting-house***

count'less *a.* (קאונט'-לעס) אונצעהלבאר, זעהר פיעל.

count'-out *a.* (קאונט'-אוט) וואס פערלירט ביי די וואהלען דורך א שווינדעל ביים צעהלען די אבגעגעבענע שטימען.

count out (קאונט אוט) בעזיעגען א קאנדידאט פאר אן אמט דורך שווינדלען ביים צעהלען די אנגעגעבענע שטימען ביי די וואהלען.

count o'ver (קאונט או'-ווער) נאכצעהלען; נאכרעכענען, קאנטראלירען א רעכענונג.

coun'trified *a.* (קאנ'-טרי-פאיד) דארפיש, בויעריש, פערגרעבט.

coun'trify *v.* (קאנ'-טרי-פאי) מאכען דארפיש אדער בויעריש [אין אויסזעהן אדער אויפפיהרונג].

coun'try *n.* and *a.* (קאנ'-טרי) א געגענד, א לאנד, א טעריטאריע, א פאטער־

לאנד; דער דארפישער טייל פון א געגענד; די בעפעלקערונג פון א לאנד; די ערד אדער פעלז אין א מינע, דורך וועלכער עס ציהט זיך דער מינעראל=אדער; וואס אנבעלאנגט דעם דארף; דארפיש, בויעריש, גראב.

coun'try-bred *a.* (קאנ'-טרי-ברעד) ערצויגען אין דארף.

coun'try-dance *n.* (קאנ'-טרי-דענס) אנגלייז [אזא טאנץ].

coun'try-gen'tleman *n.* (קאנ'-טרי-דזשענטל'-מען) א גוטסבעזיצער, א פריץ.

coun'try-house *n.* (קאנ'-טרי-האוס) א לאנד=הויז.

coun'try John (קאנ'-טרי דזשאהן) א קליין=שטעדטעלדיגער נאר.

coun'trylike *a.* (קאנ'-טרי-לאיק) דארפיש.

coun'tryman *n.* (קאנ'-טרי-מען) א לאנדסמאן; א דארפסמאן, אן ערד=ארבייטער.

coun'try-rock *n.* (קאנ'-טרי-ראק) א פעלז אין א מינע, דורך וועלכער עס געהט דורך א מינעראל=אדער.

coun'try-seat *n.* (קאנ'-טרי-סיעט) די דארפס=וואהנונג פון א גוטסבעזיצער, פון א פריץ.

coun'try-side *n.* (קאנ'-טרי-סאיד) א טייל פון א לאנד; א שטיק לאנד; א נאכבארשאפט; די בעפעלקערונג פון א טייל פון א לאנד.

coun'trywoman *n.* (קאנ'-טרי-הוואומען) א לאנדס=פרוי; א דארפס=פרוי.

count'ship *n.* (קאונט'-שיפ) דער טיטעל גראף אדער לארד.

count the cost (קאונט טהי קאהסט) פארויס אויסרעכענען די מעגליכע אדער וואהרשיינליכע אויסגאבען און ריזיקע פון אן אונטערנעהמונג.

count'-wheel *n.* (קאונט'-הוויעל) דאס רעדעל אין א זייגער, וואס בריינגט דעם זייגער אויסצוקלינגען די שטונדען.

coun'ty *n. and a.* (קאונ'-טי) א בעצירק, אן אדמיניסטראטיווער טייל פון א לאנד אדער שטאאט [אין די אלטע צייטען — די בעזיצונגען פון א גראף אדער לארד, א גראפשאפט]; די בעפעלקערונג פון א בעשטימטען בעצירק אדער גראפשאפט; וואס איז שייך צו א בעצירק אדער גראפשאפט.

coun'ty clerk (קאונ'-טי קלוירק) דער סעקרעטער פון דער בעצירק=פערוואלטונג [ער איז אפט אויך אין דערזעלבער צייט דער סעקרעטער פון דעם בעצירק=געריכט].

coun'ty cor'porate (קאונ'-טי קאהר'-פא-רייט) א שטאדט [אין ענגלאנד און אירלאנד] וואס ווערט זעלבסטשטענדיג אדמיניסטראטיוו פערוואלטעט אונאבהענגיג פון דעם בעצירק, צו וועלכען זי בעלאנגט.

coun'ty court (קאונ'-טי קאורט) א בעצירקס=געריכט.

coun'ty pal'atine (קאונ'-טי פעל'-עטין) א גראפשאפט אין ענגלאנד [אין די אלטע צייטען], וואס האט געהאט בעזונדערע פריווילעגיעס [דער אייגענטימער פון דיזע גראפשאפטען האט געהאט דיזעלבע מאכט וואס דער קעניג האט געהאט אין זיין פאלאץ. אזעלכע גראפשאפטען זיינען געווען דריי: לאנקאסטער, טשעסטער און דורהאם].

coun'ty rates (קאונ'-טי רייטס) שטייערען וואס די איינוואהנער פון א בעצירק צאהלען פאר בעצירק=אויסגאבען [ווי פעררריכטען בריקען, תפיסות א. ד. ג.].

coun'ty-seat *n.* (קאונ'-טי סיעט) ז. *county town*.

coun'ty-town *n.* (קאונ'-טי-טאון) די הויפט=שטאדט פון א קאונטי [בעצירק, גראפשאפט].

coup *v. and n.* (קאופ) איבערקעהרען; איבערגעקעהרט ווערען; אויסקעהרען [אויסלעדיגען]; פאלען; דאס איבערקעהרען; דאס איבערקעהרען זיך; א פאל; אן אויסטויש, א האנדעל [מיט פערד און בהמות]; א וואגען=לאדונג.

coup *n.* (קוה) א קלאפ [הויפטזעכליך א שטארקער אונערווארטעטער קלאפ]; אן איבערפאל; א זיעג.

coup de grâce (קוה דע גראס) א רחמנות=קלאפ [א שטארקער קלאפ, מיט וועלכען מען טויטעט א פעראורטיילטען צום טויט אדער א פערוואונדעטע חיה, כדי נימ צו לאזען זיי מאטערען זיך]; עטוואס דורך וואס מען בעקומט אן ענטשידענעם זיעג איבער'ן געגנער.

coup de main (קוה דע מען) אן אונערווארטעטער איבערפאל [אין מלחמה]; אן אונערווארטעטע ענטשידענע טהאט.

coup de soleil' (קוה דע סאו-ליי') זונענשטיך.

coup d'état' (קוה דיי-טא') אן אונערווארטעטע ענטשידענע ענדערונג [אין פאליטיק]; אן אונערווארטעטע איבערקעהרעניש אין די רעגיערונגס=פארמען צו גונסטען פון א פערזאן אדער פארטיי, וואס ווערט דערגרייכט דורך אונגעזעצליכע מיטלען, דורך גוואלט אדער אינטריגען.

coup de théâ'tre (קוה דע טיי-א'טר) א טעאטראלע איבערראשונג; א סענזאציאנעלע ערשיינונג אויף דער ביהנע וואס האט דעם צוועק ארויסצורופען איבערראשונג און בעוואונדערונג.

coup d'œil (קוה דוי) א בליק; אן אלגעמיינער איבערבליק; די פעהיגקייט צו מאכען אין מלחמה א שנעלען איבערבליק איבער דעם שונא'ס פאזיציעס און שנעל אויסנוצען פאר זיך דעם שונא'ס פעהלערען.

coupé' *n.* (קו-פיי') א קופע [א בעזונדערע אבטיילונג אין א וואגאן]; א וועגעל מיט צוויי זיץ=פלעצער; די פאדערשטע אבטיילונג אין א פראנצויזישער גאסען=באהן אדער דיליזשאנס; אזא בעוועגונג אין טאנצען.

coupee' *n.* (קוה-פיע') אזא בעוועגונג אין טאנצען.

coup'le *n. and v.* (קאפל) א פאר; א פארעל [א מאן און פרוי]; צוויי גלייכע, פאראלעלע קרעפטע וואס ווירקען אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [אזעלכע קרעפטע רופען געוועהנליך ארוים קרייז=בעוועגונגען]; צונויפפארען; בעהעפטען, פעראייניגען [איבערהויפט פארווייז]; פערהייראטען; פארען [חיות].

coup'led *a.* (קאפלד) צונויפגעפארט; פעראייניגט, צוזאמענגעשלאסען [פארווייז].

coup'ler *n.* (קאפ'-לער) איינער אדער עטוואס וואס פארט צונויף, פעראייניגט אדער שליסט צוזאמען צוויי זאכען.

coup'let *n.* (קאפ'-לעט) א קופלעט [אין פאעזיע — צוויי שורות איינע נאך די אנדערע וואס גראמען זיך].

coup'ling *n.* (קאפ'-לינג) דאס פארען; דאס פעראייניגען צוויי זאכען; דאס הייראטען; געשלעכטליכער פערקעהר; עפעס וואס ווערט בענוצט צו בעהעפטען צוויי זאכען.

coup'ling-box *n.* (קאפ'-לינג-באקס) א קופעלונג=מופע [א מופע וואס פערבינדט 2 וואלען].

Coupling-box

coup'ling-chain *n.* (קאפ'-לינג-טשיין) א פערבינדונגס=קייט, א קייט וואס בינדט צוזאמען צוויי וואגאנען.

coup'ling-link *n.* (קאפ'-לינג-לינק) א רינג וואס פעראייניגט צוויי זאכען אדער וואס פעראייניגט צוויי טיילען פון א קייט אזוי, אז מען קען זיי אבטשעפען איינעם פון דעם צווייטען.

coup'ling-strap *n.* (קאפ'-לינג-סטרעפ) אזא רימען וואס פעראייניגט צוויי פערד אין א געשפאן.

cou'pon *n.* (קו'-פאן) א קופאן, א קוויטאנציע אויף ווערטה=פאפיערען, אויף וועלכער עס זיינען בעצייכענט די פראצענטען וואס די ווערטה=פאפיערען בריינגען איין [אין בעשטימטע צייטען ווערען די קופאנען אבגעשניטען און מען קריעגט אויף זיי אויסגעצאהלט די פראצענטען]; א טייל פון א טעאטער=בילעט, וועלכער ווערט אבגעריסען; א טייל פון א לאטעריי=צעטעל; א צייגניס וואס בערעכטיגט צו עפעס.

cou'pon tick'et (קו'-פאן טיק'-עט) א בילעט, וואס בערעכטיגט אריינצוקומען אין אן אונטערהאלטונגס=פלאץ און בעשטעהט פון צוויי טיילען, איינער פון וועלכע ווערט אבגעריסען ביים אריינקומען אין דעם אונטערהאלטונגס=פלאץ.

coup the crans (קוה טהי קראן) ווערען אויסגעקעהרט, איבערגעקעהרט.

cour'age *n.* (קאר'-עדזש) מוט, טאפפערקייט, אונערשראקענהייט, ענטשלאסענהייט, דרייסטקייט.

coura'geous *a.* (קא-ריי'-דזשאס) מוטיג, טאפפער, אונערשראקען, דרייסט.

coura'geously *adv.* (קא-ריי'-דזשאס-לי) מיט מוט, מיט טאפפערקייט, מיט אונערשראקענהייט, מיט דרייסטקייט.

coura'geousness *n.* (קא-ריי'-דזשאס-נעס) דאס זיין מוטיג, טאפפער, דרייסט, אונערשראקען; מוט, טאפפערקייט.

courant' *n. and a.* (קו-רענט') א מין טאנץ; מוזיק פאר אזא טאנץ; לויפענד.

cou'rier *n.* (קו'-ריער) א קוריער, א שליח; א דיענער וואס מען שיקט פאראויס צו בעזארגען אלע בעקוועמליכקייטען פאר דעם אנקומענדען בעל=הבית.

course *n. and v.* (קאורס) לויף; גאנג; פערלויף; לויף=וועג; וועט=לויף; קאריערע; ריכטונג; ארדנונג, רייה; געוואהנהייט; געוועהנליכע, בעשטימטע ריכטונג אדער ארדנונג; קורס [בערזע=קורס, א קורס אין שטודיום א. ד. ג.]; אויפפיהרונג; מעטאדע; מיטעל; א סיסטעמאטישע רייה אדער סעריע; מאנאטליכע בלוט=רייניגונג ביי פרויען; א יאגד מיט הינט; פיהרען א יאגד; לויפען, יאגען, פערפאלגען; פליסען.

course of exchange' (קאורס אוו עקס-טשיינדזש') דער וועקסעל=קורס.

course of trade (קאורס אוו טרייד) דער גאנג פון דעם האנדעל.

cour'ser *n.* (קאור'-סער) א שנעל פערד; א קריעגס=פערד; א יעגער [מיט הינד].

cour'sing *n.* (קאור'-סינג) א יאגד מיט

הינד; די רעגולירונג פון דער לופט־רייניגונג אין שאכטען [מינען].

court *n., v. and a.* (קאורט) א הויף; א פאלאַץ פון א הערשער; א קורץ געסעל פערבויט פון דריי זייטען; די איינוואהנערשאפט פון א פאלאץ [דער הערשער, זיין פאמיליע און דיענערשאפט]: א געריכטס־הויז; א געריכטס־אינסטאנץ; א פערזאמלונג פון א קערפערשאפט אדער פון איהרע הויפט־מיטגליעדער; דאס אבגעבען כבוד א הערשער; העפליכקייט; די קונסט צו געפעלען; חניפה; וואס איז שייך צום הויף פון א קעניג אדער פירסט; זוכען צו געפעלען, צו געווינען חן אין יענעמס אויגען; חנפ'נען; זיך שדכנ'ען, זיך ליעבען אין...; איינלאדען; שטרעבען צו ערווערבען; אויסדריקען ליעבע.

court'-bred *a.* (קאורט'-ברעד) ערצויגען אין קעניגליכען הויף; וואס האט עלעגאנטע מאניערען.

court'-card *n.* (קאורט'-קארד) א שפיעל־קארט מיט א פיגור [מלך, מלכה, אונטער].

court'-chap'lain *n.* (קאורט'-טשעפ'-לען) א הויף־פרעדיגער, א גלח אין א קעניגליכען אדער פירסטליכען הויף.

court'-cupb'oard *n.* (קאורט'-קאב'-ארד) א בופעט, א קרעדענץ־טיש.

court'-day *n.* (קאורט'-דיי) א געריכטס־טאג, א טאג, ווען דאס געריכט איז אפען.

court'-dress *n.* (קאורט'-דרעס) הויף־קליידער [וואס מען טראגט ביי געוויסע צערעמאניעס אין קעניגליכען הויף].

cour'teous *a.* (קויר'-טי-אס) העפליך; עלעגאנט; פריינדליך; גוטמוטיג.

cour'teously *adv.* (קויר'-טי-אס-לי) מיט העפליכקייט; מיט פריינדליכקייט; אויף א גוטמוטיגען שטייגער.

cour'teousness *n.* (קויר'-טי-אס-נעס) העפליכקייט, פריינדליכקייט, גוטמוטיגקייט.

cour'ter *n.* (קאור'-טער) איינער וואס שטרעבט צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען דורך שמייכלעריי און חניפות; איינער וואס שדכנ'ט זיך.

cour'tesan *n.* (קויר'-טי-זען) א קורטיזאנקע [א פראסטיטוטקע].

cour'tesanship *n.* (קויר'-טי-זענ-שיפ) פראסטיטוציאן.

cour'tesy *n.* (קויר'-טי-סי) העפליכקייט; שעהנע, עלעגאנטע מאניערען; פריינדליכקייט, גוטמוטיגקייט, אויפמערקזאמקייט, געפעליגקייט, בעגינסטיגונג; אלגעמיינע צושטימונג; עטוואס וואס איז אנגענומען אלס מנהג [אין געגענזאץ צו זאכען וואס ווערען בעשטימט פון געזעץ].

courte'sy *n. and v.* (קוירט'-סי) א קניקס; מאכען א קניקס [זיך פערנייגען איינבויגענדיג דערביי די קניע].

cour'tezan *n.* (קויר'-טי-זען) ז. *courtesan*.

cour'tezanship *n.* (קויר'-טי-זענ-שיפ) ז. *courtesanship*.

court'-fash'ion *n.* (קאורט'-פעש'-אן) זיטען פון קעניגליכען הויף.

court'-fa'vor *n.* (קאורט'-פיי'-וואר) א פאוואריט, א ליעבלינג פון קייזערליכען הויף.

court'-fool *n.* (קאורט'-פוהל) דער הויף־נאר [א מענש וואס מאכט זיך נארייש און וועלכען א קעניג אדער פריץ פלעגט האלטען אין זיין הויף צוליעב פרעהליכקייט]

court'-hand *n.* (קאורט'-הענד) די אלטע גאטהישע שריפט, וואס ווערט גע־ברויכט אין ענגלאנד ביי שרייבען אפיציעלע דאקומענטען.

court'-house *n.* (קאורט'-האוס) גע־ריכטס־הויז; אין דרום פון די פעראייניגטע שטאאטען — א שטעדטעל אדער דארף, וואו עס געפינט זיך א געריכטס־הויז.

cour'tier *n.* (קאור'-טשיער) א בעזוכער אין קעניגליכען הויף; איינער וואס שטרעבט צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען דורך שמייכלעריי און חניפות.

cour'tierly *a.* (קאור'-טשיער-לי) ווי א הויף־בעזוכער; מיט גוטע מאניערען, העפליך.

court'-la'dy *n.* (קאורט'-ליי'-די) א הויף־דאמע.

court'-leet *n.* (קאורט'-ליעט) א גע־ריכטס־הויז וואו קליינע פערברעכענס ווע־רען גע'משפט [אין ענגלאנד].

court'-life *n.* (קאורט'-לאיף) דאס הויף־לעבען [דאס לעבען אין קייזערליכען אדער פריצישען הויף].

court'-like *a.* (קאורט'-לאיק) העפליך, איידעל, עלעגאנט.

court'liness *n.* (קאורט'-לי-נעס) העפליכקייט.

court'ly *a. and adv.* (קאורט'-לי) וואס איז שייך צו א הויף אדער צום הויף־לעבען; העפליך, עלעגאנט, שמייכלעריש, מעשה חונף; אויף אן עלעגאנטען אופן; אויף א העפליכען שטייגער.

court'-mar'tial *n. and v.* (קאורט'-מאר'-שעל) קריעגס־געריכט; א מיליטער־געריכט; משפט'ן אין א מיליטער־געריכט.

court'-mour'ning *n.* (קאורט'-מאור'-נינג) הויף־טרויער [טרויער וואס ווערט געהאלטען אין קייזערליכען הויף נאכ'ן טוידט פון איינעם פון דער קייזערליכער פאמיליע].

Court of Appeals' (קאורט או ע־פיעלז') דער אפעלאציאנס־געריכט.

court of chan'cery (קאורט אוו טשענ'-סער-אי) א געריכט, וואו עס ווערט גע'משפט ניט לויט דעם געשריבענעם געזעץ, נאר לויט'ן יושר; דאס העכסטע גע־ריכט אין ענגלאנד.

Court of Claims (קאורט אוו קליימז) א געריכט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין וואשינגטאן] וואס האט די אויפגאבע צו אונטערזוכען געלד־קלאגען געגען דער רעגיערונג; אין איינינע שטאאטען א בעצירקס־געריכט, וואס האט צו טהאן מיט די פינאנציעלע אנגעלע־גענהייטען פון דעם בעצירק.

Court of Com'mon Pleas (קאורט או, קאמ'-אן פליעז) א געריכט אין איי־ניגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פאר ציווילע און קרימינעלע קלאגען פון דעם גאנצען שטאאט אדער בלויז פון א בעצירק [קאונטי]; די אפע־לאציאנס־אבטיילונג פון דעם העכסטען גע־ריכט אין ענגלאנד.

court of con'science (קאורט אוו קאנ'-שענס) אן אמאליגער געריכט אין ענגלאנד, וואס זיין אויפגאבע איז געווען אויפצומאהנען אדער שענקען קליינע חובות.

court of eq'uity (קאורט אוו עק'-ווי-טי) ז. *court of chancery*.

court of fac'ulties (קאורט אוו פעק'-אל-טיז) דאס קירכליכע געריכט אין ענג־לאנד אונטער דער אויפזיכט פון ערצבי־שאף פון קאנטעבורי.

court of guard (קאורט אוו גארד) א וואך־קאמער אין א פעסטונג; א פעסטונג־וואך.

court of inquir'y (קאורט אוו אינ־קהוואיר'-אי) א געריכט וואס אונטערזוכט די קלאגען געגען סאלדאטען און אפיצי־רען און בעשליסט אויב די אנגעקלאגטע דארפען געשטעלט ווערען פאר א קריעגס־געריכט.

Court of King's Bench (קאורט אוו קיננז בענטש) דאס העכסטע געריכט אין ענגלאנד, וואס בעשטעהט פון 5 ריכטער און וואו דער קעניג אליין פלעגט פאר־צייטענס זיין אנוועזענד.

court of rec'ord (קאורט אוו רעק'-ארד) א העכערער געריכט [וואו דער גאנ־צער פראצעס מיט די טענות פון די צדדים ווערען פערשריבען אין פראטאקאלען].

court of request' (קאורט אוו רי־קהוועסט') אן אמאליגער געריכט אין ענג־לאנד, וואס זיין אויפגאבע איז געווען אויפצומאהנען קליינע חובות; אן אמאלי־גער ענגלישער געריכט פאר מענשען וואס האבען זיך געווענדעט צום קעניג מיט גנאד־ביטען.

court of trade (קאורט אוו טרייד) האנדעלס־געריכט.

court'-plas'ter *n.* (קאורט'-פלעס'-טער) א פלאסטער צו בעדעקען קליינע וואונדען.

court'-rolls *n.* (קאורט'-ראולז) גע־ריכטס־פראטאקאלען.

court'ship *n.* (קאורט'-שיפ) דאס שדכנ'ען זיך צו א פרויענצימער.

court'yard *n.* (קאורט'-יארד) אן ארומ־געצאמטער הויף ארום א הויז.

cous'in *n.* (קאזן) א קוזין, א שוועס־טערקינד; א פערוואנדטער.

cous'in ger'man (קאזן דזשויר'-מען) א שוועסטערקינד [א שני בשני].

cous'inhood *n.* (קאזנ'-הוד) די פער־וואנדשאפט פון שוועסטערקינדער.

cous'inly *a.* (קאזנ'-לי) ווי עס פאסט פאר א שוועסטערקינד.

cous'inry *n.* (קאזנ'-רי) בלוט־פערוואנד־שאפט, קרובה'שאפט.

cous'inship *n.* (קאזנ'-שיפ) ז. *cousinhood*.

couteau' *n.* (קוה-טאו') א מעסער; א לאנגער מעסער מיט צוויי שארפען.

couteau' de chasse (קוה-טאו' דע שאס) א יעגער־מעסער.

couvade' *n.* (קוה-וואד') די קואוואדע [א מנהג ביי געוויסע ווילדע פעלקער, אז בעת דאס ווייב געהט צו קינד, לעגט זיך דער מאן אין בעט, שרייט, קרעכצט און ער בעקומט די אויפפאסונג און גוטע שפייזען ווי א קינפעטארין].

cove *n. and v.* (קאוו) א קליינע בוכטע, א קליינער וואסער־אויסגוס אין יבשה; א שמאלער טהאל צווישען בערג; א קאנ־קאווער [רונד אויסגעבויגען נאך אינווע־נינג] דאך, א געוועלב־סטעליע; א מאן, א יונג; מאכען א געוועלב איבער עפעס.

coved cei'ling (קאוווד סיע'-לינג) א קאנקאווע, האלב־רונדיגע סטעליע.

cov'enant *n. and v.* (קאוו'-ע-נענט) אן אבמאך, א בונד; א קאנטראקט; דער צוזאג, די הבטחה [פון גאט]; אבמאכען; שליסען א בונד.

cov'enant-brea'ker *n.* (קאוו'-ע-נענט-בריי'-קער) דער קאנטראקט ברע־כער; דער וואס האלט ניט זיין הבטחה.

cov'enanted *a.* (קאוו'-ע-נען-טעד)

וואס פֿערנעהמט א שטעלע ארער אן אמט אונטער א קאנטראקט.

covenantee' *n.* (קאוו-ע-נענ-טיע') איינער וועלכער נעהמט א בעשטעלונג אונטער א קאנטראקט.

cov'enanter *n.* (קאוו'-ע-נענ-טער) איינער פון די צדדים וואס שליסען א קאנטראקט.

Cov'enanter *n.* (קאוו'-ע-נענ-טער) איינער פון די מענשען אין שאטלאנד, וועלכע האבען אין 17טען יאהרהונדערט געשלאסען א בונד צו פערטיידיגען די פרעסביטעריאנישע קירך געגען דער אנגליקאנישער.

cov'enantor *n.* (קאוו'-ע-נענ-טאר) איינער פון די צדדים וואס האבען זיך פערפליכטעט דורך א קאנטראקט.

Cov'ent Gar'den (קאוו'-ענט-גארדן) א גרויסער פרוכט=מארק [אין לאנדאן]; דאס גרויסע אפערא=טעאטער [אין לאנדאן].

cov'entry-blue *n.* (קאוו'-ענ-טרי-בלוה) א פיינער בלויער פאדים צום שטיקען און האפטען [געמאכט אין קאווענטרי, ענגלאנד].

cov'er *v. and n.* (קאוו'-ער) בעדעקען; בעהאלטען; בעשיצען; אנטהאן די הוט; גרייטען צום טיש; דורכגעהן א געוויסע שטרעקע; זיצען אויף עפּעס; א צודעק; א דאך; זאכען וואס זיינען נויטיג צום טיש ביים עסען; א קאנווערט; א בוך=איינבאנד.

cov'ered *a.* (קאוו'-ערד) צוגעדעקט, בעהאלטען, בעשיצט, מיט דעם הוט אויף'ן קאפּ; געבונדען [ווענען א בוך]; געגרייט [ווענען א טיש].

cov'ered way (קאוו'-ערד הוויי) א פערשטעלטער דורכגאנג [קארידאר] אין א פעסטונג אלס בעשיצונג פון דעם פיינד'ס קאנאנען.

cov'ering *n.* (קאוו'-ער-אינג) איבערצוג, בעדעקונג; דעק, צודעק; בעקליידונג; פערהילונג; דאס ארויפלעגען א דאך.

cov'erlet *n.* (קאוו'-ער-לעט) א דעק; א בעט=דעק.

cov'erlid *n.* (קאוו'-ער-ליד) ז. *coverlet*

cov'er-side *n.* (קאוו'-ער-סאיד) א יאגד=געגענד.

cov'ert *a. and n.* (קאוו'-אוירט) צוגעדעקט, פערבארגען, בעהאלטען, אבגעזונדערט, געהיים; פערשטעלט, בעשיצט; פערהייראט [ווענען א פרוי — א יורידישער אויסדרוק]; א בעשיצונג, בעהעלטעניש; עטוואס וואס דעקט צו, בעהאלט אדער בעשיצט; שירמען; דאס פערשטעלען זיך; אן אויסרייד; אן ענטשולדיגונג; א געדיכט בעוואקסענער ארט אין וואלד; א שאטענדיגער פלאץ; א בעהעלטעניש פון ווילדע חיות; א הורטע [א מחנה] עופות.

cov'ert-bar'on *n.* (קאוו'-אוירט-בער'-אן) ז. *coverture*

cov'ertly *adv.* (קאוו'-אוירט-לי) אין געהיים; בסוד; פריוואט; אויף א פערבארגענעם אדער בעהאלטענעם שטייגער.

cov'ertness *n.* (קאוו'-אוירט-נעס) פערבארגענהייט; דאס טהאן עפּעס בסוד, אין געהיים, פריוואט.

cov'erture *n.* (קאוו'-אויר-טשור) דער פערהייראטער שטאנד פון א פרוי [ווען די פרוי געפינט זיך אונטער דעם מאן'ס שוץ און האט קיין רעכט ניט, לויט דעם געזעץ, צו שליסען געזעצליכע אבמאכען אהן דעם מאן'ס ערלויבנים].

cov'ert-way *n.* (קאוו'-אוירט-הוויי) ז. *covered way*

cov'et *v.* (קאוו'-עט) שטארק בעגעהרען; געלוסטען; חשק האבען צו עפּעס וואס בעלאנגט צו א צווייטען; האבען זינדיגע אדער אונגעזעצליכע פערלאנגען; ווילען עפּעס קריגען אויף אן אונגערעכטען אדער אונגעזעצליכען אופן.

"Thou shalt not **covet**" is the tenth commandment.

cov'etable *a.* (קאוו'-ע-טעבל) וואס מען קען געלוסטען, בעגעהרען.

cov'eter *n.* (קאוו'-ע-טער) איינער וואס געלוסט אדער בעגעהרט.

cov'eting *a.* (קאוו'-ע-טינג) בעגיעריג, געלוסטענדיג, גייציג.

cov'etingly *adv.* (קאוו'-ע-טינג-לי) מיט א שטארקען בעגעהר; מיט גרויס חשק.

cov'etiveness *n.* (קאוו'-ע-טיוו-נעס) דאס געלוסטען; דאס בעגעהרען; דאס זיין גיעריג.

cov'etous *a.* (קאוו'-ע-טאס) וואס האט שטארק חשק, וואס געלוסט, בעגעהרט; גיעריג, האבזיכטיג, גייציג, קארג; וואס שטרעבט עטוואס צו קריגען אויף אן אונגערעכטען אדער אונגעזעצליכען אופן.

cov'etously *adv.* (קאוו'-ע-טאס-לי) מיט שטארקען חשק; מיט בעגעהר; מיט גיערינקייט, דורך גייצינקייט.

cov'etousness *n.* (קאוו'-ע-טאס-נעס) שטארקער חשק; געלוסט; גיערינקייט.

cov'ey *n.* (קאוו'-אי) א הורטע [מחנה] פויגלען; א קאמפּאניע; א מאן; א יונג.

cov'in *n.* (קאוו'-אין) א געהיימע פערבינדונג אימיצען צו שעדיגען אדער צו בעשווינדלען.

co'ving *n.* (קאו'-ווינג) א האלב=רונדע ארויסשטארצונג ביי א געביידע.

cow *n. and v.* (קאו) א קוה; א פיינלינג; א קוימען=דעכעלע, וואס דרעהט זיך מיט'ן ווינד; אזא אויטאמאטישע ברעמזע [טארמאז] צו פערהאלטען די רעדער פון א וואגען ווען ער פאהרט בארג=אראב; איינשרעקען.

coward *n. and a.* (קאו'-ערד) א פחדן, א טרוס, א פיינלינג; שרעקעדיג, פייג.

cow'ardice *n.* (קאו'-ער-דיס) פיינהייט, שרעקעדינקייט.

cow'ardlike *a.* (קאו'-ערד-לאיק) ווי א פיינלינג; פייג.

cow'ardliness *n.* (קאו'-ערד-לי-נעס) ז. *cowardice*

cow'ardly *a. and adv.* (קאו'-ערד-לי) שרעקעדיג; פייג; אזוי ווי א פיינלינג.

cow'ardship *n.* (קאו'-ערד-שיפּ) ז. *cowardice*

cow'bane *n.* (קאו'-ביין) א מין פלאנצע וואס איז שעדליך פאר בהמות.

cow'berry *n.* (קאו'-בער-אי) א מין יאגדע.

cow'-bird *n.* (קאו'-בוירד) א מין אמעריקאנישער שווארצער פויגעל [געפינט זיך אפט לעבען די סטאדעס פיה].

ז. איל. *"Birds of the U. S."*

cow'-black'bird *n.* (קאו'-בלעק'-בוירד) ז. *cow-bird*

cow'-boy *n.* (קאו'-באי) א פּאסטוך פון קיה; א רייטענדער פּאסטוך אין די סטעפּעס פון די מערב=טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און קאנאדא.

cow'-bun'ting *n.* (קאו'-באנ'-טינג) ז. *cow-bird*

cow'-catch'er *n.* (קאו'-קעטש'-ער) א שינען=רייניגער [אזא פארריכטונג אין פראנט פון אן אייזענבאהן=לאקאמאטיוו אבצוראמען פון די שינען [רעלסען] פערשיעדענע שטערונגען.

cow'-doc'tor *n.* (קאו'-דאק'-טאר) א וועטערינאר [א דאקטאר וואס היילט בהמות].

cow'er *v.* (קאו'-ער) זיך צונויפקארטשען, זיך איינבויגען [אויס שרעק אדער שאנדע]; נידערגעשלאגען ווערען.

cow'-fee'der *n.* (קאו'-פיע'-דער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט רינד=פיה=צוכט; א קיה=פּאסטוך.

cow'hage *n.* (קאו'-ערדזש) אזא פלאנצע בעדעקט מיט שטעכיגע הערעלעך; די שטעכיגע הערעלעך פון דער פלאנצע [די הערעלעך, געמישט מיט האניג ווערען געברויכט אנשטאט ווערימקרויט].

cow'herd *n.* (קאו'-הוירד) א פּאסטוך פון קיה.

cow'hide *n., a. and v.* (קאו'-האיד) א פעל פון א קוה; א לעדערנער בייטש; וואס איז געמאכט פון קוה=לעדער; שמייסען מיט א לעדערנעם בייטש.

cow'-house *n.* (קאו'-האוס) א שטאל פאר קיה.

cow in milk (קאו אין מילק) א פרישמעלקעדיגע קוה.

cow'ish *n. and a.* (קאו'-איש) ווי א קוה; ווי א בהמה; שרעקעדיג, פייג; א פלאנצע אין שטאאט ארעגאן אין אמעריקא, וואס איז ענליך צו קארטאפעל.

cow'itch *n.* (קאו'-איטש) ז. *cowhage*

cow'-kee'per *n.* (קאו'-קיע'-פער) א קיה=פּאסטוך; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט רינד=פיהצוכט.

cow'-kee'ping *n.* (קאו'-קיע'-פינג) די רינד=פיהצוכט.

cowl *n.* (קאול) א קאפּושאן [א מין קאפּ=צודעק צוגענעהט צום מאנטעל, וואס ווערט געטראגען פון מאנאכען]; א מאנטעל מיט א קאפּושאן; א מאנאך; א דעקעל אין דער פארמע פון א קאפּושאן איבער'ן קוימען; דיא דראטענע זיפּ וואס טהוט זיך אן אויף א קוימען פון א לאקאמאטיוו; א צעבער.

cowled *a.* (קאולד) מיט א קאפּושאן; וואס טראגט א קאפּושאן; וואס האט די פארם פון א קאפּושאן [ביי געוויסע בלעטער פון פלאנצען].

cow'-leech *n.* (קאו'-ליעטש) א וועטערינאר [א דאקטאר פאר בהמות].

cow'-lee'ching *n.* (קאו'-ליע'-טשינג) דאס היילען קראנקע בהמות.

cow'-lick *n.* (קאו'-ליק) א צושויבערטער משוב האר [וואס זעהט אויס ווי די האר פון א קעלבעל'ס פעל ווען די קוה האט עס געלעקט].

cow'-man *n.* (קאו'-מען) איינער וואס גיט זיך אב מיט רינד=פיהצוכט.

co-wor'ker *n.* (קאו-הוואיר'-קער) א מיטארבייטער.

cow'-pars'nip *n.* (קאו'-פּארס'-ניפּ) די בערען=לאפּע [א מין פלאנצע, ביי וועלכער די בלעטער און בליטהען האבען די פארם פון א בערען=לאפּע].

cow'-pea *n.* (קאו'-פּיע) א מין ארבעס אדער בעבלעך, וואס ווערט געזייהט אין די דרום=אמעריקאנישע שטאאטען.

cow'-po'ny *n.* (קאו'-פאו'-ני) א פאני [א קליין פערדעל] וואס ווערט בע־נוצט ביי פאשען בהמות.
cow'pox *n.* (קאו'-פאקס) קוה־פאקען [א מין אנשטעקענדע קראנקהייט פון בהמות].
cow'-punch'er *n.* (קאו'-פאנטש'-ער) א מאן וואס גיט אכטונג אויף גרויסע סטא־דעס פיה [אין דער וועסט פון די פער־אייניגטע שטאאטען].
cow'-quakes *n.* (קאו'-קהווייקס) אזא מין גראז. ז. *quaking-grass*
cow'rie *n.* (קאו'-רי) ז. *cowry*
cow'ry *n.* (קאו'-רי) א מין קליינע מויער־קאפ [בענוצט אלס קליינגעלד ביי געוויסע ווילדע פעלקער אין אפריקא].

Cowry

cow'-shed *n.* (קאו'-שעד) א שטאל פאר קיה.
cow'slip *n.* (קאו'-סליפ) א מין ענגלי־שע ווילדע בלום, וואס וואקסט אין די פעראייניגטע שטאאטען [דיענט אלס מי־טעל איינצוויטלען א וועהטאג].
cow'-tree *n.* (קאו'-טריע) דער קוה־בוים אדער מילך־בוים [אזא בוים אין זיד־אמעריקא וואס ענטהאלט א ווייסלי־כע מילך־עהנליכע פליסיגקייט].
cow'-weed *n.* (קאו'-הוויעד) דער קער־בעל [אזא פלאנצע].
cow'-wheat *n.* (קאו'-הוויעט) וואכטעל־ווייץ [אזא מין ווילד גראז].
cox'a *n.* (קאקס'-א) דער ערשטער גע־לענק פון פוס נעבען קערפער ביי געוויסע חיה'לעך [ווי אינזעקטען].
cox'al *a.* (קאקס'-על) וואס איז שייך צום ערשטען געלענק פון פוס ביי אינזעקטען.
cox'comb *n.* (קאקס'-קאום) א רויטער קאם, ווי דער קאם פון א האהן, וואס די קונצען־מאכער און הויף־נארען פלעגען טראגען אויף זייערע היטעל; דאס היטעל פון א הויף־נאר; דער שפיץ פון קאפ אדער דער קאפ אליין; א פוסטער פראנט.
coxcomb'ical *a.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל) ווי א פוסטער יונג אדער פראנט; גאוה'דיג.
coxcomb'ically *adv.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל-אי) מעשה פראנט.
cox'combry *n.* (קאקס'-קאום-רי) פראנ־טישע פיהרונגען.
coxcom'ical *a.* (קאקס-קאמ' אי-קעל) ז. *coxcombical*
coxcom'ically *adv.* (קאקס-קאמ'-אי-קעל-אי) ז. *coxcombically*
cox'swain *n.* (קאקס'-סהוויין) דער רו־דערער [פון א שיפעל].
coy *a. and v.* (קאי) בעשיידען, צניעות'־דיג; וואס האלט זיך פון דער ווייטענס; ניט פאמיליאר; גלעטען; לאשטשען; צוציהען; זיין בעשיידען; האלטען זיך אז א זייט.
coy'ish *a.* (קאי'-איש) צניעות'דיג; שע־מעוודיג; בעשיידען.
coy'ly *adv.* (קאי'-לי) אויף א בעשיידע־נעם אופן; ניט עזות'דיג; צוריקגעהאל־טען.
coy'ness *n.* (קאי'-נעס) צוריקגעהאלטענ־קייט; צניעות, בעשיידענקייט.

coyo'te *n.* (קא-יאו'-טע) דער ביל־וואלף [א מין אמעריקאנישער וואלף וואס בילט ווי א הונד].

Coyote

coy'pou *n.* (קאי'-פוה) דער זומפ־ביבער [א זיד־אמעריקאנער ביבער וואס לעבט אין זומפען].
coz *n.* (קאז) א שוועסטערקינד [אבגע־קירצט פון *cousin*].
coz'en *v.* (קאזן) בעטריגען; בעשווינד־לען; פערנארען.
coz'enage *n.* (קאז'נ-עדזש) בעטרוג; שווינדעל; דאס בעטריגען איינעם.
coz'ener *n.* (קאז'נ-ער) א בעטריגער; איינער וואס בעשווינדעלט.
coz'ening *n.* (קאז'נ-אינג) דאס בעטרי־גען; דאס בעשווינדלען.
co'zy *a. and n.* (קאו'-זי) בעקוועם, אנ־גענעהם, געמיטליך; א קאלפאק איבער א טהעע־קענדעל.
C. P. A. אבקירצונג פון די ווערטער *Certified Public Accountant*
cr. אן אבקירצונג פון *credit* און *creditor*
craal *n.* (קראהל [ביי די) א דערפעל [ביי די ווילדע אין אפריקא].
crab *n. and v.* (קרעב) א קראב [א מין ראק]; די קראב־לויז. [ז. *crab-louse*]; א הויב־מאשין [אזא מאשין ארויפצוצי־הען אדער אויפצוהויבען משא]; א מין קליינע ביטער־זויערליכע ווילדע עפעל; דער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע עפעל; כאפען קראבען אדער ראַ־קעס; מאכען הינטערטריט ווי א ראק; אויפרייצען, אויפרעגען.

Crab

Crab *n.* (קרעב) [א געוויסע מזל סרטן [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען אין הימעל].
crab'-ap'ple *n.* (קרעב'-עפל) א ווילדער ביטער־זויערליכער עפעל.
crab'bed *a.* (קרעב'-עד) מיט א זויערען טעם; ברונז'דיג, אנגעבלאזען; ניט איינ־פאך, אונדייטליך, שוועה צו לעזען אדער צו פערשטעהן; אונאינטערעסאנט [וועגען א שרייבער אדער א בוך].

crab'bedly *adv.* (קרעב'-עד-לי) מיט א זויערען טעם; אויף א שווערען, פער־דרעהטען, אונפערשטענדליכען אדער אונ־אינטערעסאנטען אופן.
crab'bedness *n.* (קרעב'-עד-נעס) ברונז'קייט, אנגעבלאזענקייט; שווערקייט, ניט פערשטענדיגקייט.
crab'-ea'ter *n.* (קרעב'-איע'-טער) דער קראבען־עסער [אזא חיה עהנליך צו א פוקס וואס איהר ליעבלינגס־שפייז זיי־נען קראבען]; אזא פויגעל אדער פיש, וואס עסט קראבען.

Crab-eater

crab'-grass *n.* (קרעב'-גרעס) קאמ־גראז [אזא מין גראז].
crab'-louse *n.* (קרעב'-לאוס) די פילץ־לויז [אזא לויז וואס פרעסט זיך איין אין די האר פון קערפער].
crab's'-claw *n.* (קרעבז'-קלאה) די ראק־שערען [דער אונטערשטער טייל פון די פיס פון א ראק וואס זעהט אויס ווי שע־רען].
crab'stock *n.* (קרעב'-סטאק) א יונ־גער ווילדער עפעל־בוים.
crab'-tree *n.* (קרעב'-טריע) דער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען ווילדע ביטער־זויערע עפעל.
crack *n., v. and a.* (קרעק) א שפאלט; א ריס; א פעהלער; א חסרון; א קנאק, א קראך; שנעון; א טירוף; א מטורף; שפאלטען; קנאקען; ברעכען; בעריהמען זיך; עפענען [א פלאש] מיט א קנאק; אויסגעצייכענט.
crack a bot'tle (קרעק ע באטל) איופ־קארקעווען א פלאש; מאכען "לחיים" מיט איינעם.
crack'ajack *n. and a.* (קרעק'-ע-דזשעק) א קינסטלער אין זיין פאך [אי־בערהויפט אין ספארט]; אויסגעצייכענט־ליך.
crack a joke (קרעק ע דזשאוק) דער־צעהלען א וויץ; מאכען א שפאס.
crack'-brained *a.* (קרעק'-בריינד) משוגע; מטורף'דיג.
cracked *a.* (קרעקט) צוּפלאצט; צו־שפאלטען; צוריסען; צובראכען; געברא־כען אדער ענדערענדיג זיך [וועגען א שטימע]; געשעדיגט; ניט פאלקאם; מטורף'דיג.
cracked in the nod'dle (קרעקט אין טהי נאדל) מטורף'דיג, משוגע'נעוואטע.
crack'er *n.* (קרעק'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צושפאלט, צוברעכט אדער צושטויסט [שטיינער]; א מאשין צו צו־שטויסען שטיינער; א צוויבאק, א סוכאר־קע; א פייערווערק; א בעריהמעריי; א ליגען; אזא ענטעל־עהנליכער פויגעל; א פאפוגאי.
crack'erjack *n. and a.* (קרעק'-ער-דזשעק) ז. *crackajack*
crack hand (קרעק העגד) דער ערשטער אין זיין פאך; א' גומער בעל־מלאכה.
crack horse (קרעק הארס) דאס הויפט פערד ביים וועט־לויפען.
crack'ing *n.* (קרעק'-אינג) דאס צוברע־כען; דאס פלאצען.

crack'ing tools (קרעק'-אינג טוהלז) ברעכאייזענס: גנבים=ווערקצייג צום אויפברעכען שלעסער א. ד. ג.

crack jokes (קרעק דזשאוקס) זיך חכמ'נען.

crack'le *n. and v.* (קרעקל) קראכען, פלאצען; קנאקען, טרעשטשען [ווי ביים ברענען]; בעדעקען עפעס מיט א נעץ פון קליינינקע שפעלטעלעך [ווי פארצעלליי אדער גלאז]; א קנאק, א טרעשטש [ווי ביים ברענען]; א קליין שפעלטעל; א נעץ פון קליינינקע שפעלטעלעך [אויף פארצעלליי אדער גלאז].

crack'led *a.* (קרעקלד) בעדעקט מיט א נעץ פון קליינינקע שפעלטעלעך [ווענען פארצעלליי אדער גלאז].

crack'ling *n.* (קרעק'-לינג) דאס קנאקען, טרעשטשען; די פערברוינטע הויט פון געפרעגעלטען חזיר=פלייש; חזיר=גריבענעס.

crack'nel *n.* (קרעק'-נעל) אזא סוכארקע, אזא צוויבאק.

crack'nels *n.* (קרעק'-נעלז) חזיר=גריבענעס.

crack of doom (קרעק אוו דוהם) דער סיגנאל פאר דעם גרויסען יום הדין [דער טאג, ווען, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, יעזוס וועט נאך אמאל לעבעדיג ווערען און די וועלט וועט אונטערגעהן].

crack of the fin'ger (קרעק אוו טהי פינ'-גער) גלייך אויף'ן ארט; איינס און צוויי.

He will do so in a crack of the finger.

crack'-skull *n.* (קרעק'-סקאל) א מטורף.

cracks'man *n.* (קרעקס'-מען) אן איינברעכער.

cra'dle *n. and v.* (קריידל) א וויעגעל; א געבורטס=פלאץ; אבשטאמונג; א קאסע צוזאמען מיט א גראבלע צום שניידען און אין דערזעלבער צייט צונויפצושארען די אבגעשניטענע תבואה; א פאררִיכטונג אין די גאלד=שאכטען אבצוטיילען דאס גאלד פון דער זאמד; א טראג=בעט; וויעגען; איינוויעגען; געהן ארום א קינד; אברייניגען גאלד פון זאמד; שניידען תבואה.

cra'dle-clothes *n.* (קריי'דל-קלאוטהז) די קליידער פון א וויעג=קינד; דאס בעטגעוואנד פאר א וויעג=קינד.

cra'dle-scythe *n.* (קריי'דל-סאיטה) א קאסע צוזאמען מיט א גראבלע צום שניידען און אין דערזעלבער צייט צונויפשארען די תבואה.

cra'dling *n. and a.* (קריי'-דלינג) וויעגענדיג; קינדהייט; דאס געהן ארום א וויעג=קינד; א האלץ=געשטעל צו וועלכען מען קלאפט אן די לייסטען צו מאכען א געוועלב.

craft *n. and v.* (קרעפט) א מלאכה, א האנדווערק; פאכמאנשאפט; קונסט, געשיקטקייט, כיטרעקייט [איבערהויפט אין מאכען און אויספיהרען פלענער צום שלעכטען]; א צעך, א גילדע; א שיף אדער שיפען [בכלל]; מאכען גוטע ארבייט; בויען; מאכען קונצען.

craf'tily *adv.* (קרעפ'-טי-לי) דורך כיטרעקייט; מיט געשיקטקייט; אויף א קונסטפלען אופן.

craf'tiness *n.* (קרעפ'-טי-נעס) געשיקטקייט, כיטרעקייט, קינסטליכקייט.

crafts'man *n.* (קרעפטס'-מען) א בעל מלאכה, א האנדווערקער, א פאכמאן, א קינסטלער; א מיטגליעד פון א צעך אדער פון א גילדע.

craf'ty *a.* (קרעפ'-טי) וואס איז געשיקט אין א מלאכה אדער קונסט; וואס איז געשיקט אין מאכען און אין אויספיהרען פלענער, הויפטזעכליך פאר שלעכטע צוועקען; כיטרע; וואס איז שייך צו א מלאכה; שווינדלעריש.

crag *n.* (קרעג) א שפיציגער, שארסטיגער [ניט גלאטער] פעלזענשטיין; א שארסטיגער אבגעבראכענער פעלז אדער טייל פון א פעלז; די מושעל=זאמד ערד=שיכט [אין געאלאגיע]; א קראפ [א וואליע, א פארדערמאגען ביי עופות].

crag'ged *a.* (קרעג'-עד) פול מיט אבגעבראכענע פעלזענשטיינער; שארסטיג, ניט גלאט, בעדעקט מיט שארפע שפיצען און בערגלעך.

crag'gedness *n.* (קרעג'-עד-נעס) דאס זיין פול מיט צובראכענע, שארסטיגע, שפיציגע פעלזען.

The craggedness of many mountains makes it hard to climb them.

crag'giness *n.* (קרעג'-אי-נעס) ז. *craggedness*

crag'gy *a.* (קרעג'-אי) ז. *cragged*

crags'man *n.* (קרעגז'-מען) איינער וואס קען געשיקט קלעטערען אויף שפיציגע בערג=פעלזען [איבערהויפט אויף די פעלזען ביים ברעג ים צו זאמלען אייער און פאנגען וואסער=פויגלען].

crake *n. and v.* (קרייק) וואכטעל=קעניג [א מין פויגעל]; א קראהע, א ראב, א וואראנע; קראקען [ווי א קראהע].

cra'ker *n.* (קריי'-קער) א בעריהמער.

cram *v. and n.* (קרעם) אנשטאפען, איינבערפילען; זיך שטאפען מיט שפייז; אבקארמענען עופות; אנשטאפען זיך דעם קאפ [לערנענדיג פיעל פאר אן עקזאמען]; זאגען ליגענס; דאס אנשטאפען דעם קאפ [לערנענדיג פיעל פאר אן עקזאמען]; עטוואס וואס מען לערענט אויס אויף שנעל; א ליגען.

Cram'be *n.* (קרעמ'-בי) ים=קרויט [א מין פלאנצען מיט ווייסע בלומען, וועלכע וואקסען ביים ברעג ים].

cram'bo *n. and v.* (קרעמ'-באו) א שפיעל אין גראמען [איינער גיט א ווארט אדער א גאנצע שורה און דער צווייטער דארף צו דעם ווארט אדער צו דער שורה געפינען א גראם]; א ווארט וואס גראמט זיך מיט א צווייטען; שפיעלען אין גראמען.

crame *n.* (קריים) א קרעמעל; א שטעל; א פלאץ וואו מען האלט סחורה; א פעקעל סחורה, דעם הויזירערס [פעדלער'ס] פעקעל סחורה.

cram'mer *n.* (קרעמ'-ער) איינער וואס שטאפט זיך אליין אדער יענעם אן דעם קאפ פאר אן עקזאמען; א ליגען.

cramp *n., a. and v.* (קרעמפ) קראמפף, ספאזמעס; אן אייזערנער קרוק אדער קלאמער, מיט וועלכער מען פערקרעמפעוועט אדער קלאמערט איין צוויי שטיקער האלץ; קלאמערעס [א מין פרעס אין דער פארמע פון א ח מיט א שרויף פון איין זייט, מיט וועלכען עס ווערען צוזאמענגעפרעסט צוויי אדער עטליכע זאכען]; א קאפול [ביי א שוסטער]; צוזאמענגעפרעסט, צונויפגעקרעמפעוועט; פערדרעהט, פערצוקט [ווי א געוויסער כתב וואס איז שווער צו לייענען]; קראמפפען; פערארורזאכען א קראמפף אדער ספאזמעס; צונויפפרעסען; פערקרעמפעווען; אויסציהען לעדער אויף א קאפול; איינשרענקען; הינדערען, מאכען א מניעה.

cramp'-fish *n.* (קרעמפ'-פיש) דער עלעקטריציטעט=פיש [אזא מין פיש וואס לאזט ארויס פון זיך עלעקטריציטעט ווען מען ריהרט איהם אן].

cramp'-i'ron *n.* (קרעמפ'-אי'-ערן) אן אייזערנער קלאמער צו פערקרעמפעווען צוויי שטיקער האלץ.

cram'pit *n.* (קרעמ'-פיט) דאס בלעכעל, מיט וועלכען עס איז בעשלאגען דער אונטערשטער טייל פון א שייד פון א שווערד; אן אייזערנער קלאמער צו פערקרעמפעווען צוויי שטיקער האלץ; די פארם פון א שווערדען=שייד אויף א הערב.

cram'pon *n.* (קרעמ'-פאן) אן אייזען צוגעפעסטיגט צו די שיך [צו העלפען קלעטערען]; אן אינסטרומענט, וועלכער בעשטעהט פון צוויי אייזערנע קרוקעס וואס הענגען אויף איין קייט צו הויבען שווערע משאות; א מין צוגעגעבענער ווארצעל ביי געוויסע פלאנצען, מיט וועלכע זיי האלטען זיך אן אן עפעס און קלעטערען אין דער הויך [ווי ווילדע וויין].

cram'poon *n.* (קרעמ'-פוהן) ז. *crampon*

cram'py *a.* (קרעמ'-פי) וואס ליידט פון קראמפף אדער ספאזמען.

cra'nage *n.* (קריי'-נעדזש) דאס נעצאהלט פאר אויפהויבען משא מיט א הויבמאשין; דאס רעכט צו בענוצען א הויבמאשין ארויסצוהויבען משא פון א שיף אויף א לאנדונג=ארט.

cran'berry *n.* (קרענ'-בער-אי) א מאך=יאגדע אדער א ברוסניצע [א מין רויטליכע יאגדע]; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען מאך=יאגדעס אדער ברוסניצעס.

cran'berry-tree *n.* (קרענ'-בער-אי-טריע) אזא בוימעל אדער קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען מאך=יאגדעס אדער ברוסניצעס.

cranch *v.* (קרענטש) צודריקען; כראמשקען, צומאלען.

cran'dall *n.* (קרענ'-דעל) א מין האמער וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון שפיציגע שטאהלענע שטעקלעך, מיט וועלכע מען קלאפט ארום א שטיין.

crane *n. and v.* (קריין) דער זשוראוול אדער קראניך [א גרויסער פויגעל מיט לאנגע פיס און א לאנגען האלז]; א הויבמאשין [אזא מאשין איבערצוטראגען שווערע משאות]; אן אייזערנער שטאנג איבער אן אויווען אדער קאמין, אויף וועלכען מען הענגט אויף א טאפ אדער א קעסעל; א ליווער, מיט וועלכען מען צאפט וויין פון א פאס; אויסציהען דעם האלז [ווי א קראניך].

Crane

crane'-fly *n.* (קריינ'-פלאי) אזא אינזעקט מיט לאנגע פיס.

crane's'-bill *n.* (קריינז'-ביל) א מין געראניום=פלאנצען, ביי וועלכע די פרוכט

איז מיט א לאנגען שפיץ; א צוואנג וואס זעהט אויס ווי דער שנאבעל פון א קרא־ ניך [ווערט בענוצט פון דאקטוירים ביי אפעראציעס].

cra'nial *a.* (קריי'-ני-על) וואס אנבע־ לאנגט צום שארבען פון קאפ; וואס איז שייך צו דעם טייל פון שארבען וועלכער ענטהאלט דעם מארך.
Uncivilized people have comparatively smaller cranial capacity.

craniog'nomy *n.* (קריי-ני-אג'-נא-מי) די לעהרע אדער די מעטאדע צו מעסטען די פארמען פון שארבען אלס א מיטעל צו אורטיילען וועגען כאראקטער און פע־ היגקייטען פון מענשען.

cra'niograph *n.* (קריי'-ני-א-גרעף) אן אינסטרומענט צו מאכען אן אבביל־ דונג פון מענשליכען שארבען מיט א בע־ צייכנונג פון אלע זיינע וויכטיגסטע פונק־ טען.

craniog'raphy *n.* (קריי-ני-אג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון שארבען אדער שיידעל פון קאפ.

craniolog'ical *a.* (קריי-ני-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דעם שארבען פון מענשליכען קאפ.

craniol'ogist *n.* (קריי-ני-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס קען די לעהרע ווע־ גען דעם שארבען פון קאפ.

craniol'ogy *n.* (קריי-ני-אל'-א-דזשי) קראניאלאגיע [די לעהרע וועגען דעם שארבען פון מענשליכען קאפ].

craniom'eter *n.* (קריי-ני-אמ'-ע-טער) א קראניאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם קאפ־שארבען].

craniomet'ric *a.* (קריי-ני-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום מעסטען דעם קאפ־שארבען.

craniomet'rical *a.* (קריי-ני-א-מעט'-רי-קעל) ז. *craniometric*

craniom'etry *n.* (קריי-ני-אמ'-עט-רי) קראניאמעטריע [די קונסט צו מעסטען דעם שארבען פון קאפ].

cra'nium *n.* (קריי'-ני-אם) דער שאר־ בען פון קאפ.

crank *n., v. and a.* (קרענק) א קורבעל, אן אויסגעבויגענע הענטעל פון א מאשין; א געקרעפטער [געבויגענע היז און צוריק] וואל פון א מאשין; אן אייזערנער קלא־ מער; א געוויסער אינסטרומענט צו בע־ שטראפען ארעסטאנטען אין טורמע [בע־ שטעהט פון א ראד, ווי דער וואסער־ראד פון א דאמפף־שיף, וועלכען דער ארעס־ טאנט דארף דרעהען אין א פאס פול מיט זאמד]; א מטורף, א קאפריזניק, א מא־ ניאק; דרעהען זיך; אויסבויגען אין דער פארם פון א קורבעל; צומאכען אן אויס־ געבויגענע הענטעל צו א ראד; וואס קען זיך לייכט איבערקעהרען [וועגען א שיף וואס האט א שמאלען דעק אדער וואס האט ווייניג באלאסט]; שוואנקענד; אין א שוואנקענדער לאגע; מונטער; פעסט ביי זיך.

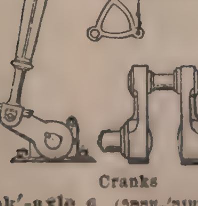
Cranks

crank'-axle *n.* (קרענק'-עקסעל) אן אקס, וועלכער איז צווישען די רעדער אויסגע־ בויגען אראב־צו, כדי דער וואגען־קאסטען זאל זיצען נידריגער; דער טרייב־אקס אין א לאקאמאטיוו.

crank'-bird *n.* (קרענק'-בוירד) דער קליינער האלץ־פיקער אדער ריאטעל [א מין פויגעל].

crank'-brace *n.* (קרענק'-בריים) א גע־ בויגענער קלאמער אדער קרעמפע [אזא טישלער־געצייג צום איינקלעמען שטיקער האלץ וואס דארפען בעארבייט ווערען].

cranked *a.* (קרענקט) וואס האט א קור־ בעל [אן אויסגעבויגענע הענטעל] צו דרעהען.

crank'-hook *n.* (קרענק'-הוק) דער שטאנג אין א טאקער־מאשין, וועלכער פער־ איינגיגט דאס טרעט־ברעטעל מיט'ן ראד.

cran'kiness *n.* (קרענ'-קי-נעס) דאס האבען קאפריזען אדער משוגעת'ען; דאס שוואנקען, די נייגונג איבערצוקעהרען זיך.

crank'-shaft *n.* (קרענק'-שעפט) א קור־ בעל־וואל [א וואל וואס דרעהט זיך דורך אן אויסגעבויגען הענטעל].

crank'-si'ded *a.* (קרענק'-סאי'-דעד) וואס וואקעלט זיך אויף ביידע זייטען, וואס קען זיך איבערקעהרען [ווי א לייכ־ טע שיף מיט א שמאלען דעק].

cran'ky *a.* (קרענ'-קי) קאפריזנע, משוגע; וואס קען זיך איבערקעהרען; מונטער; זיכער אין זיך.

cran'nied *a.* (קרענ'-איד) פול מיט שפאלטען אדער ריצען.

cran'ny *n., a. and v.* (קרענ'-אי) א שפאלט, א ריץ, אן אינסטרומענט צו מא־ כען די העלזלעך פון פלעשער; לוסטיג, מונטער; ווערען פול מיט שפאלטען אדער ריצען; אריינדרינגען דורך א שפאלט.

cran'tara *n.* (קרענ'-טע-רא) דער פייע־ ריגער קרייץ [א הילצערנער צלם מיט ארומגעברענטע ברעגעס, וועלכער פלעגט אמאל דיענען אין שאטלאנד אלס סיגנאל צוזאמענצוקלייבען זיך אויף מלחמה].

crape *n. and v.* (קרייפ) קרעפ [א מין דינער טוך וועלכען מען טראגט בשעת טרויער]; גרייזלען; בעדעקען מיט קרעפ אלס א צייכען פון טרויער.

crape'-cloth *n.* (קרייפ'-קלאהטה) קרעפ; שווארצע וואלענע צייג, וועלכע מען בע־ נוצט אלס טרויער־קליידער.

crape'-fish *n.* (קרייפ'-פיש) אן איינגע־ זאלצענער און איינגעפרעסטער שטאק־ פיש. ז. *cod*

crap'ulence *n.* (קרעפ'-יו-לענס) שכרות; דער קאצעניאמער, דער קרענק־ ליכער צושטאנד נאך'ן איבער'שיכור'ען זיך.

crap'ulent *a.* (קרעפ'-יו-לענט) אנ־ גע'שיכור'ט; בעזויפען.

crash *v. and n.* (קרעש) קראכען; קנא־ קען; צוברעכען זיך מיט א קראך; צו־ ברעכען, צושמעטערען מיט א קראך; א קנאק, א קראך; דאס ברעכען, דאס צו־ שמעטערען; דער באנקראט; א קארב פול מיט שערבלעך און שטיקער גלאז, וואס ווערט בענוצט אין א טעאטער פארצושטע־ לען א ברעכעריי פון שויבען א. ד. ג.; א מין גראבער לייווענד צו פאקען סחורות אדער איינדעקען זאכען.

cra'sis *n.* (קריי'-סיס) דער טעמפערא־ מענט, דער בוי פון'ם קערפער; די צוזא־ מענגיסונג פון צוויי פערשידענע וואקא־ לען אין איין לאנגען וואקאל אדער דיפ־ טאנג.

crass *a.* (קרעס) גראב, רויה, טעמפ.
Such statements show crass ignorance on the part of a speaker.

crassamen'tum *n.* (קרעס-ע-מענ'-טאם) א קנויל [פון עפעס וואס ווערט צונויפגעדריקט]; די געדיכטע טיילען פון בלוט; א פערגליווערטע שטיק.

crass'itude *n.* (קרעס'-אי-טיוד) דיק־ קייט, רויהייט, גראבקייט, געדיכטקייט.

crass'ly *adv.* (קרעס'-לי) מיט גראבקייט; אויף א דומען, אונוויסענדען אופן.

crass'ness *n.* (קרעס'-נעס) דיקקייט, גראבקייט, רויהייט, געדיכטקייט, דומהייט.

crate *n.* (קרייט) א פאק־קארב [הויפט־ זעכליך פאר גלעזערנע און פארצעלייענע כלים].

cra'ter *n.* (קריי'-טער) די עפענונג אין א פייער־שפייענדען בארג; א וויין־כלי [ביי די אלטע גריכען]; אן אויסהוילונג וואס בילדעט זיך פון דער עקספלאזיאן פון א מינע.

Crater

crater'iform *a.* (קרע-טער'-אי-פארם) וואס זעהט אויס ווי די עפענונג פון א פייער־שפייענדען בארג, וואס איז אויס־ געהוילט אין דער פארם פון אן איבערגע־ קעהרטען קאנוס [די איבערגעקעהרטע פארם פון א היטעל צוקער].

craunch *v.* (קראנטש) צוגריזען, צוביי־ סען.

cravat' *n. and v.* (קרע-וועט') א קרא־ וואט, א האלזטוך; אנטהאן א האלזטוך.

crave *v.* (קרייוו) שטארק בעטען, פער־ לאנגען; שמאכטען, לעכצען נאך עפעס; מאהנען שטארק א חוב.
My appetite craves simple food.

cra'ven *n., a. and v.* (קרייווען) פייג, שרעקעדיג; א פייגלינג; מאכען שוואך, פייג, מוטלאז.

cra'ver *n.* (קריי'-ווער) איינער וואס בעט שטארק אדער פערלאנגט עפעס.

cra'ving *n.* (קריי'-ווינג) א שטארקער פערלאנג, בעגעהר; דאס בענקען; א שטארקער אפעטיט.

cra'vingly *adv.* (קריי'-ווינג-לי) מיט שטארקען בעגעהר.

cra'vingness *n.* (קריי'-ווינג-נעס) דאס בעגעהרען שטארק; זעהנזיכטיגקייט.

craw *n.* (קראה) דער קראפ [די וואליע] פון א פויגעל; דער מאגען ביי חיות.

craw'fish *n. and v.* (קראה'-פיש) א טייך־קרעבס [ראק]; איינער וואס טרעט צוריק, ענטזאגט זיך פון זיינע איבערציי־ גונגען; א פאליטישער אבטריניגער; קרי־ כען ווי א ראק [צוריקוועגס אדער אן א זייט].

Crawfish

crawl *n. and v.* (קראהל) קריכען, פויזען [ווי א ווארים]; אריינמאכען זיך, אריינגנב׳ענען זיך; שוידערען [ווי ווען ווערים וואלטען געקראכען איבער׳ן לייב]; שוויבלען און גריבלען [וועגען ווערים א. ד. ג.]; דאס קריכען, דאס פויזען; א פישבעהאלטער [אן אבגעצאמטער פלאץ ביים ים, וואו מען האלט פיש].

craw'ler *n.* (קראה׳-לער) איינער אדער עטוואס וואס קריכט; א קריכעדיגע בעשעפעניש [א ווארים, א שלאנג].

craw'lingly *adv.* (קראה׳-לינג-לי) אויף א קריכענדען שטייגער.

crawl in'to one's hole (קראהל אינ׳-טו הוואנז האול) אוועקגעהן אן אבגעשמיסענער.

craw'ly *a.* (קראה׳-לי) וואס רופט ארויס אן עמפפינדונג ווי ווען א ווארים קריכט איבער׳ן לייב.

cray *n.* (קריי) אנגעשאטענע ערד אדער א געביידע ביים ברעג פון א טייך אלס בעשיצונג געגען א פערפלייצונג.

cray'fish *n.* (קריי׳-פיש) א טייך-קרעבס. ז. *crawfish*.

cray'on *n., a. and v.* (קריי׳-אן) פאסטעל, קרייאן [געברויכט צום צייכנען. ווערט געמאכט פון פערשיעדענע מינעראלען, ווי רויטע אדער שווארצע קרייד, אדער פאבריצירט פון א קרייד-מאסע, געפארבט און פערשטארקט מיט וואקס, זייף א. ד. ג.]; צייכנען מיט א פאסטעל-שטיפט; א פאסטעל-צייכנונג; געמאכט פון פאסטעל; סקיצירען, אנווארפען אויף פאפיער; פלאנעווען.

cray'onist *n.* (קריי׳-אנ-איסט) איינער וואס צייכענט אדער מאהלט מיט פאסטעל-שטיפטען. ז. *crayon*.

craze *n. and v.* (קרייז) שפאלטען, זיך שפאלטען [הויפטזעכליך וועגען דער גלאזור פון כלים]; משוגע מאכען; משוגע ווערען; א שפאלט [איבערהויפט אין דער גלאזור פון כלים]; משוגעת; א משוגע׳נער פערלאנג; א משוגע׳נע ליידענשאפט [מעהרסטענטייל אזא, וואס כאפט ארום גאנצע גרופען מענשען, ווי די מאניע צו קויפען אלטע מעבעל, זאמלען אלטע מטבעות א. ד. ג.].

crazed *a.* (קרייזד) משוגע, פעררוקט; צושפאלטען [וועגען דער גלאזור אויף כלים].

cra'zedness *n.* (קריי׳-זעד-נעס) צובראכענקייט, שוואכקייט; משוגעת, פעררוקטקייט.

cra'zily *adv.* (קריי׳-זי-לי) אין א צובראכענעם צושטאנד; אויף א משוגע׳נעם אופן.

cra'ziness *n.* (קריי׳-זי-נעס) משוגעת, פעררוקטקייט.

cra'zing *n.* (קריי׳-זינג) צושפאלטונג [וועגען דער גלאזור אויף כלים].

cra'zy *a.* (קריי׳-זי) 1. משוגע, פעררוקט; וואס האט א משוגע׳נעם פערלאנג, א מאניע; שוואך; 2. צובראכען [וועגען א געביידע, א שיפעל א. ד. ג.].

2. They got a crazy boat to carry them to the island.

cra'zy-bone *n.* (קריי׳-זי-באון) דער עלענבויגען-ביין.

cra'zy-quilt *n.* (קריי׳-זי-קהווילט) א קאלדרע אדער א דעקע וואס איז אויסגענעהט און בעציערט מיט פערשיעדענע שטיקלעך קאלירטע זייד און אנדערע מאטעריאלען אין א פאנטאסטישער, ניט רעגעלמעסיגער ארדנונג.

cra'zy-work *n.* (קריי׳-זי-הוואירק) אזא מין אויסנעהען [קאלדרעס, דעקען א. ד. ג.]. ז. *crazy-quilt*.

creak *v. and n.* (קריעק) סקריפען, קנאקען; א סקריפ.

crea'king *n. and a.* (קריע׳-קינג) דאס סקריפען, דאס קנאקען; סקריפענדיג, קנאקענדיג.

The wagon was heard **creaking** on the highway.

crea'ky *a.* (קריע׳-קי) וואס סקריפעט, וואס קנאקט.

cream *n. and v.* (קריעם) שמאנט, סמעטענע; דאס וואס איז ענליך צו שמאנט [ווי געוויסע פליסיגקייטען אדער זאלבען]; דער תמצית, דער עיקר פון א זאך; א זיסע זאך וואס ווערט געמאכט פון שמאנט מיט צוקער; א נאמען פון געוויסע רפואות; אראבנעהמען די שמאנט; אויסקלייבען דאס בעסטע; בעדעקען זיך מיט שמאנט; שוימען.

cream'-cheese *n.* (קריעם׳-טשיעז) שמאנט-קעז [אזא ווייכער קעז, וואס ווערט געמאכט פון ניט אבגעשמאנטע מילך].

cream'-col'ored *a.* (קריעם׳-קאל׳-ארד) פון ווייס-געלבען קאליר, פון קרעם קאליר.

crea'mer *n.* (קריע׳-מער) אן אפאראט, מיט וועלכען מען טיילט אב מילך פון שמאנט; א כלי צו האלטען סמעטענע.

crea'mery *n.* (קריע׳-מע-רי) א פלאץ וואו מען האלט מילך אום צו מאכען סמעטענע; א געשעפט וואו מען מאכט פוטער; א פלאץ וואו מען פערקויפט סמעטענע.

cream'-faced *a.* (קריעם׳-פייסט) בלייך, בלאס; מיט א צושראקענעם פנים.

crea'miness *n.* (קריע׳-מי-נעס) דאס זיין מיט שמאנט; דאס האבען די אייגענשאפטען פון שמאנט.

crea'ming-pan *n.* (קריע׳-מינג-פען) א לאדעשקע, א קריגעל, אין וועלכען מילך שטעהט זיך איין און די שמאנט געהט ארויף צום אויבען.

cream'-nut *n.* (קריעמ׳-נאט) דער בראזיליען-נוס [די פרוכט פון א געוויסער פאלמע פון די ווארעמע לענדער].

cream of lime (קריעם אוו לאים) קאלך-מילך [דאס וואס עס זעצט זיך אב פון קאלך-וואסער ווען עס שטעהט אבגעדעקט].

cream of tar'tar (קריעם אוו טאר׳-טאר) קרעמארטארטאר אדער וויין-שטיין [אזא ווייסער כעמישער שטאף, וואס געפינט זיך אין וויינטרויבען און אין הייוועז פון וויין און דיענט אין דער מעדיצין אלס א געוויסער הייל-מיטעל].

cream of the cream (קריעם אוו טהי קריעם) דאס אויבערשטע פון שטויסעל; די סאמע פני פון דער געזעלשאפט.

cream of the val'ley (קריעם אוו טהי וועל׳-אי) אזא מין ענגלישער שנאפס.

creamom'eter *n.* (קריע-מאמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט, וועלכער בעווייזט וויפיעל שמאנט עס געפינט זיך אין דער מילך.

cream'-pitch'er *n.* (קריעם׳-פיטש׳-ער) א שמאנט-קרוג.

cream'-pot *n.* (קריעם׳-פאט) א שמאנט-טאפ.

cream'-sep'arator *n.* (קריעם׳-סעפ׳-ע-ריי-טאר) אן אפאראט, מיט וועלכען מען נעהמט אראב די שמאנט פון מילך.

crea'my *a.* (קריע׳-מי) פול מיט שמאנט אדער סמעטענע; פעט; שמאנט-פארביג; קלעפיג.

crease *n. and v.* (קריעס) א קנייטש, א ליניע אויף׳ן פלאץ, וואו מען שפיעלט קריקעט; איינקנייטשען; פערבויגען [ווי א בלעטעל אין א בוך].

cre'asote *n. and v.* (קריע׳-ע-סאוט) ז. *creosote*.

crea'sy *a.* (קריע׳-סי) פול מיט קנייטשען.

The coat is not well pressed; it is creasy.

crea'table *a.* (קרי-איי׳-טעבל) וואס קען בעשאפען ווערען.

create' *v.* (קרי-אייט׳) בעשאפען, ארויסרופען; געבערען; בעשטימען, שאפען אן אריגינעלע זאך.

crea'tion *n.* (קרי-איי׳-שאן) די שעפפונג; אלץ וואס איז בעשאפען געווארען [די וועלט אין אלגעמיין]; דאס געשאפענע; דאס בעשאפען; דאס בעשטימען איינעם צו א העכערען אמט אדער טיטול.

crea'tional *a.* (קרי-איי׳-שאנ-על) וואס איז שייך צו די שעפפונג.

crea'tionism *n.* (קרי-איי׳-שאנ-איזם) די לעהרע, אז די גאנצע וועלט און אלע מינים חיות און פלאנצען זיינען בעשאפען געווארען פון גאט מיט אמאל און אין דערזעלביגער פארם ווי זיי עקזיסטירען איצט, און זיינען ניט ענטשטאנען דורך א לאנגזאמער און שטופענווייזער ענטוויקלונג; די לעהרע, אז פאר יעדען מענשען בעזונדער בעשאפט גאט א בעזונדערע נשמה, אין דער צייט ווען די גופים אדער די קערפערם פון אלע מענשען בעשטעהען פון איין מאטעריע.

crea'tionist *n.* (קרי-איי׳-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט זיך אן דער לעהרע, אז די גאנצע וועלט מיט אלע בעשעפענישען האט גאט בעשאפען מיט איין מאל און אין דערזעלבער פארם ווי זיי עקזיסטירען היינט. ז. *creationism*.

crea'tive *a.* (קרי-איי׳-טיוו) וואס קען בעשאפען; שאפענד; וואס איז שייך צו דער שעפפונג.

crea'tive imagina'tion (קרי-איי׳-טיוו אי-מעדזש-אי-ניי׳-שאן) די שאפענדע פארשטעלונגס-קראפט, די פעהיגקייט ארויסצוברייגנען אדער פארשטעלען אן אריגינעלע זאך, וואס איז ביז איצט ניט געוועזן.

crea'tiveness *n.* (קרי-איי׳-טיוו-נעס) די פעהיגקייט צו שאפען, ערפינדען אדער ארויסברייגנען אן אריגינעלע זאך.

Crea'tor *n.* (קרי-איי׳-טאר) דער בעשעפער, גאט.

crea'tor *n.* (קרי-איי׳-טאר) א בעשעפער; איינער וואס שאפט אן אריגינעלע זאך.

crea'torship *n.* (קרי-איי׳-טאר-שיפ) דאס זיין א בעשעפער; דאס שאפען אן אריגינעלע זאך.

crea'tress *n.* (קרי-איי׳-טרעס) א בעשעפערין; די וואס ברייגנט ארויס עפעס.

crea'tural *a.* (קריע׳-טשור-על) וואס איז שייך צו די בעשעפענישען.

crea'ture *n. and a.* (קריע׳-טשור) א בעשעפעניש; א מענש; א פערזאן; א קרעאטור [אימעצענס ווערקצייג]; דאס ווערק, די בעשאפונג; א שנאפס; וואס איז שייך צום קערפער.

crèche *n.* (קרייש) אן אנשטאלט וואו קינדער, וועמעס מוטערס ארבייטען, ווערען געהאלטען דורך׳ן טאג; אן אנשטאלט פאר פערלאזענע קליינע קינדער.

creden'da *n.* (קרי-דענ׳-דא) עיקרים פון א רעליגיאן; זאכען, אין וועלכע מען דארף גלויבען [אין געגענזאץ צו זאכען, וועלכע מען ווייסט פון ערפאהרונג].

creden'dum *n.* (קרי-דען'-דאם) איינער פון די עיקרים פון א רעליגיאן.
ז. ***credenda***

creden'tial *n. and a.* (קרי-דען'-שעל) וואס בעגלויביגט אדער בעשטעטיגט אימעצענס פערזענליכקייט אדער רעכט; א בעגלויביגונגס־צייגניס.

creden'tials *n.* (קרי-דען'-שעלז) בעפאלמעכטיגונגס־צייגניסע; בעגלויביגונגס־צייגניסע.
The delegates to the convention presented their credentials.

credibil'ity *n.* (קרעד-אי-ביל'-אי-טי) גלויבווירדיגקייט.
The judge tested the credibility of the witnesses.

cred'ible *a.* (קרעד'-איבל) וואס מען מעג זיך פערלאזען דארויף, וואס מען קען גלויבען.

cred'ibleness *n.* (קרעד'-איבל-נעס)
ז. ***credibility***

cred'ibly *adv.* (קרעד'-אי-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען זיך דארויף פערלאזען.
I am credibly informed that this statement is true.

cred'it *n. and v.* (קרעד'-איט) דאס טרויען, דאס גלויבען; איינפלוס, עהרע; בארג; גלויבווירדיגקייט; גלויבען; טרויען; פערשאפען עהרע; קרעדיטירען, פערקויפען אויף בארג; פערשרייבען אין געשעפטס־ביכער אויף דער קרעדיט־זייט [די זייט פון בוך וואו עס ווערען איינגעשריבען די איינצאהלונגען].

creditabil'ity *n.* (קרעד-אי-טע-ביל'-אי-טי) דאס זיין גלויבענסווירדיג.

cred'itable *a.* (קרעד'-אי-טעבל) וואס פערשאפט אכטונג אדער א גוטען נאמען; עהרענהאפט.

cred'itableness *n.* (קרעד'-אי-טעבל-נעס) אכטונג, דער גוטער נאמען; דאס ארויסרופען בעוואונדערונג; דאס ווערען נאכגעאהמט.

cred'itably *adv.* (קרעד'-אי-טע-בלי) אויף א ווירדיגען, עהרענהאפטען אופן.
He passed the examination creditably.

cred'itor *n.* (קרעד'-אי-טאר) א קרעדיטאר, א מלוה [דער וואס בארגט יענעם געלד אדער סחורות].

cred'itors' side (קרעד'-אי-טארז סאיד) די קרעדיט־זייט אין די געשעפטס־ביכער [די זייט, וואו עס ווערען אריינגעשריבען די איינצאהלונגען].

cred'itrix *n.* (קרעד'-אי-טריקס) א פרוי וואס לייהט אדער בארגט.

cred'it-u'nion *n.* (קרעד'-איט-יו'-ניאן) א קאאפעראטיווע געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו געבען אויף א משכון הלואות צו איהרע מיטגליעדער.
The Jewish farmers of America have created credit-unions to loan money.

cre'do *n.* (קריע'-דאו) קרעדא, דאס קריסטליכע "אני מאמין"; א מוזיקאלישע פערפאסונג פון דעם "אני מאמין"; גלויבענס־בעקענטניס; איבערצייגונגען.

credu'lity *n.* (קרע-דיו'-לי-טי) לייכט־גלויביגקייט.
The middle ages were the centuries of credulity.

cred'ulous *a.* (קרעד'-יו-לאס) לייכט־גלויביג.

cred'ulously *adv.* (קרעד'-יו-לאס-לי) מיט לייכטגלויביגקייט.

cred'ulousness *n.* (קרעד'-יו-לאס-נעס)
ז. ***credulity***

creed *n.* (קריעד) א גלויבען; דאס "אני מאמין", די עיקרים פון א לעהרע, בעזונדערס פון א רעליגיאן.

creed'less *a.* (קריעד'-לעס) וואס האט ניט קיין פעסטבעשטימטען גלויבען אדער איבערצייגונגען.

creek *n.* (קריעק) א קליינע בוכטע; א קליין טייכעל.

cree'ky *a.* (קריע'-קי) פול מיט בוכטען; געדרעהט.

creel *n. and v.* (קריעל) א קארב, א פיש־קאשיק; א שפול־רעהמעל [אין א שפינמאשין]; כאפען פיש מיט א ווענטקע.

creep *n. and v.* (קריעפ) קריכען; וואקסען אויסגעשפרייט ביים סאמע באדען [וועגען פלאנצען]; זיך ציהען אין דער לענג [וועגען אייזענבאהן־שינען]; אויפשוידערען [ווי ווען ווערים וואלטען געקראכען איבער'ן לייב]; דאס קריכען.

cree'per *n.* (קריע'-פער) א קריכער; א פלאנצע וואס וואקסט ציהענדיג זיך איבער דער ערד; א פויגעל פון די מינים וואס קלעטערען אדער קריכען אויף בוימער אדער צווישען קוסטעס; א שארף אייזענדעל צוגעפעסטיגט צום שיך כדי זיך ניט אויסגליטשען אויף'ן אייז.

Creeper

cree'pers *n.* (קריע'-פערז) די קלענערע שטיקלעך אייזען אין א קאמין, אויף וועלכע מען לעגט ארויף דאס האלץ.

creep'-hole *n.* (קריעפ'-האול) א נארע, א לאך וואס דיענט אלס בעהעלטעניש פאר א חיה; א בעהעלטעניש; א מיטעל זיך ארויסצודרעהען פון עפעס; אן ענטשולדיגונג.

cree'ping *a.* (קריע'-פינג) קריכענדיג.

cree'pingly *adv.* (קריע'-פינג-לי) אויף א קריכענדען אופן.

creep in'to one's fa'vor (קריעפ אינ'-טו הוואנז פיי'-וואר) זיך צו אימעצען צו'חנפ'ענען.

creeps *n.* (קריעפס) א שוידער [ווי ווען ווערים אדער אינזעקטען וואלטען געקראכען איבער'ן לייב].

creep to the cross (קריעפ טו טהי קראהס) בעטען מחילה, זיך בויגען, נאכגעבען.

creese *n.* (קריעס) א מין קורצער שווערד, ביי וועלכען דער קלינג האט די פארם פון א זעג [ווערט געברויכט אויף דיא מאלאאישע אינזלען].

cre'mate *v.* (קריע'-מייט) פערברענען; פערברענען א טוידטען אנשטאט מקבר זיין.

crema'tion *n.* (קרי-מיי'-שאן) פערברענונג; די פערברענונג פון טוידטע קערפערם.

crema'tionist *n.* (קרי-מיי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט, אז טוידטע קערפערם דארף מען ניט מקבר זיין נאר פערברענען.

crema'tor *n.* (קרי-מיי'-טאר) אן אויווען וואו מען פערברענט טוידטע קערפערם אדער מיסט.

cremato'rium *n.* (קרי-מיי-טאו'-רי-אם) א קרעמאטאריום [אן ארט צו פערברענען טוידטע קערפערם].

cre'matory *n. and a.* (קריע'-מיי-טא-רי) א קרעמאטאריום [אן ארט צו פערברענען טוידטע קערפערם]; מיט וואס אדער וואו מען פערברענט טוידטע קערפערם.

Cremo'na *n.* (קרי-מאו'-נא) א פיעדעל וואס איז געמאכט געווארען אין דער שטאדט קרעמאנא [איטאליען] פון 16טען ביז 18טען יאהרהונדערט [ווערט גערעכענט פון די בעסטע און טייערסטע פיעדלען].

cre'nate *a.* (קריע'-נייט) מיט צאקען, מיט קארבען; וואס די ברעגען זיינען געצאקט [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

cren'ature *n.* (קרענ'-ע-טשור) א האלב־רונדער שפיץ; א צאק, א קארב [ווי פון א בלאט].

cren'elate *v. and a.* (קרענ'-ע-לייט) אויסמויערען אויף א וואנד שפיצען אדער צאקען [ווי די וואנד פון א פעסטונג]; מאכען שיס־לעכער אין א וואנד; געצאקט מיט האלב־רונדע שפיצען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cren'elated *a.* (קרענ'-ע-ליי-טעד) מיט שיס־לעכער; מיט צאקען, מיט קארבען, געקארבט, געצאקט.

cren'ellate *a. and v.* (קרענ'-ע-לייט)
ז. ***crenelate***

cren'ellated *a.* (קרענ'-ע-ליי-טעד)
ז. ***crenelated***

crenelle' *n.* (קרע-נעל') דאס שיס־לאך אין א וואנד פון א פעסטונג.

cren'ulate *a.* (קרענ'-יו-לייט) פיין געקארבט, געצאקט מיט קליינע האלב־רונדע שפיצען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

cren'ulated *a.* (קרענ'-יו-ליי-טעד)
ז. ***crenulate***

cre'ole *n. and a.* (קריע'-אול) א קרעאל, א קרעאלקע [איינער וואס איז געבארען און ערצויגען געווארען אין וועסט־אינדיען אדער שפאניש־אמעריקא און שטאמט ארויס פון אייראפעער (שפאניער), וועלכע האבען זיך דארטען אמאל בעזעצט]; אין לואיזיאנא — א דארט־געבארענער, וועלכער שטאמט ארויס פון די ערשטע פראנצויזישע אדער שפאנישע איינוואנדערער, אדער א דארט־געבארענער פון דער ווייסער ראסע, וועלכער רעדט פראנצויזיש; א נעגער וואס איז געבארען געווארען אין דיזען לאנד אלס אונטערשייד פון א נעגער, וועלכען מען האט געבראכט פון אפריקא; וואס איז שייך צו א קרעאל אדער צו די קרעאלען.

cre'osote *n. and v.* (קריע'-א-סאוט) קרעאזאט [א דיסטילירטע גיפטיגע פליסיגקייט, געברויכט אין מעדיצין אלס דעזינפעקציאנס־מיטעל]; בעגיסען מיט קרעאזאט, קורירען מיט קרעאזאט.

cre'pance *n.* (קריע'-פענס) א שניט אדער קראץ אין א פערד'ס פוס.

cre'pane *n.* (קריע'-פיין)
ז. ***crepance***

crep'itant *a.* (קרעפ'-אי-טענט) וואס קראקעט, וואס האט א קנאקעדיגען גערויש, וואס האט די אייגענשאפט ארויסצולאזען א קנאקענדען גערויש [ביי געוויסע אינזעקטען].

crep'itate *v.* (קרעפ'-אי-טייט) קנאקען [ווי זאלץ אין פייער]; ארויסלאזען א קנאקענדען גערויש [ווי די קלאפער־שלאנג]; ביי געוויסע אינזעקטען — ארויסלאזען פון זיך פלוצלונג מיט א גערויש א מין פליסיגקייט, וואס האט א שטארקען ריח.

crepita'tion *n.* (קרעפ-אי-טיי'-שאן) דאס קנאקען [ווי זאלץ אין פייער]; דער כאראקטעריסטישער גערויש פון די לונגען ביי א לונגען־ענטצינדונג; דער גערויש פון א קלאפער־שלאנג; דאס ארויסוואר־

פען פון זיך מיט א גערויש א געוויסע פליסיגקייט [ביי געוויסע אינזעקטען].

crep'itus *n.* (קרעפ׳-אי-טאס) א קנא־קענדער גערויש; דער גערויש וואס הערט זיך ווען שטיקלעך פון א צובראכענעם ביין רייבען זיך איינע אן די אנדערע.

crep'on *n.* (קרעפ׳-און) א מין קרעפ [וואלענער אדער זיידענער שטאף], וועל־כער איז דיקער און געדיכטער ווי א גע־וועהנליכער קרעפ.

crept (קרעפט) 1. געקראכען; 2. גע־פויזעט; לאנגזאם זיך געשלעפט. ז. *creep*.
1. The cat **crept** stealthily into the house.
2. Hour after hour **crept** slowly by.

crepus'cular *a.* (קרי-פאס׳-קיו-לאר) בין־השמשות׳דיג, מיט א מאטע אדער שוואכע ליכט; וועלכע פליהען אדער בע־וועגען זיך אין דעמערונגס־צייט אדער בין־השמשות [וועגען געוויסע חיות].

crepus'cule *n.* (קרי-פאס׳-קיול) דעמע־רונג, בין השמשות.

crepus'culous *a.* (קרי-פאס׳-קיו-לאס) ז. *crepuscular*.

crescen'do *n. and a.* (קרע-שענ׳-דא) קרעסענדא, וואס שטייגערט שטופענווייז מיט אלץ העכערע און העכערע טענער [אין מוזיק]; א מוזיקאלישׁ שטיק, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט דער שטייגע־רונג פון טענער אלץ העכער און העכער.

cres'cent *n. and a.* (קרעס׳-ענט) וואס וואקסט, וואס ווערט גרעסער [ווערט גע־ברויכט בנוגע צו דער לבנה אין דער ערשטער וואך פון חודש]; וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה; די לבנה אין דער ערשטער וואך פון חודש, ווען זי ווערט אלץ גרעסער און גרעסער; דאס וואס איז עהנליך צו א האלבער לבנה ( ); דער סימבאלישער צייכען פון דער טערקישער מלוכה; א מוזיקאלישער אינ־סטרומענט פון טערקישען מיליטער אין דער פארם פון א האלבער לבנה מיט גלעק־לעך; א מום אין א פערד׳ס פוס ווען דער קאפיטע־ביין פאלט ארונטער; א געוויסע פארם אין מאכען קרוזשעוועס אדער שפי־צען; א ברויטעל אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

Cres'cent Cit'y (קרעס׳-ענט סיט׳-אי) די אמעריקאנישע שטאדט ניו־ארלעאן [רופט זיך אזוי צוליעב דעם טייך מיסי־סיפי, וועלכער איז דארט אויסגעבויגען אין דער פארם פון א האלבער לבנה].

cres'cented *a.* (קרעס׳-ענ-טעד) בע־ציערט מיט א האלבע לבנה [וועגען א גע־וויסען עהרען־צייכען]; אויסגעבויגען אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

cres'cent-like *a.* (קרעס׳-ענט-לאיק) ווי א האלבע לבנה.

cres'cent-shaped *a.* (קרעס׳-ענט-שייפט) וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

cress *n.* (קרעס) די קרעסע [א מין קריי־טיך, וואס האט א שארפען געשמאק, ווערט געברויכט אלס סאלאט].

cres'set *n.* (קרעס׳-עט) א כלי אויף א שטעקען, אין וועלכער עס ברענט אויל אדער פעך און דיענט צו בעלייכטען א זאך אדער גע־גענד; א פאקעל.

Cresset

crest *n. and v.* (קרעסט) דער קאם פון א האהן; א טשוביק, א בינטעל פעדערען אויף׳ן קאפ פון א פויגעל; א מיליטערישער אייזערנער היטעל [העלם]; א בעציערונג אויף׳ן שפיץ פון א הערב; דער ריים איבער׳ן דאך פון א הויז; די גריווע פון א פערד; דער קאם אדער די שפיצען פון א רייהע בערג; שטאלץ, קוראזש; מוטה; בעקרוינען; בע־פוצען מיט עפעס דעם שפיץ פון קאפ; בעצייכנען מיט וועלען־פערמיגע ליניען; דערגרייכען דעם העכסטען פונקט.

cres'ted *a.* (קרעס׳-טעד) מיט א קאם; מיט א פעדער־בינטעל; מיט א טשוביק; מיט א גריווע.

crest'fallen *a.* (קרעסט׳-פאהלן) אהן מוטה, דערשלאגען; האלטענדיג דעם קאפ איינגעבויגען אויף א זייט [וועגען פערד].
He is **crestfallen** on account of his bad luck.

cres'ting *n.* (קרעס׳-טינג) אן ארנאמענט אדער פערציערונג אויף א וואנד.

crest'less *a.* (קרעסט׳-לעס) אהן א קאם; אהן א העלם; פון נידריגען געבורט.

creta'ceous *a.* (קרי-טיי׳-שיאס) פון קרייד; קריידיג.

Creta'ceous *n.* (קרי-טיי׳-שיאס) די קרייד־פארמאציאן.
ז. *cretaceous group*.

creta'ceous group (קרי-טיי׳-שיאס גרופ) די קרייד־פארמאציאן [דער שיכט פון קרייד וועלכער האט זיך אויסגעביל־דעט אין דער ערד אין א בעשטימטער פע־ריאדע פון דער געשיכטע פון דער ערד].

creta'ceous rocks (קרי-טיי׳-שיאס ראקס) קרייד־פעלזען.

cre'tated *a.* (קריע׳-טיי-טעד) בעדעקט מיט קרייד.

Cre'ticism *n.* (קריע׳-טי-סיזם)
ז. *Cretism*.

cre'tin *n.* (קריע׳-טין) [אן קרעטין] א אידיאט, וואס איז ניט נור גייסטיג, נאר אויך קערפערליך ניט געגונג ענטוויקעלט אדער האט א מום. קרעטינען בעגעגענט מען הויפטזעכליך אין די געגענדען ארום די אלפּישע בערג אין אייראפא].

cre'tinism *n.* (קריע׳-טינ-איזם) קרע־טיניזם [אידיאטיזם וואס איז פערבונדען מיט קערפערליכער אונענטוויקעלטקייט אדער מיט א מום].

Cre'tism *n.* (קריע׳-טיזם) א ליגען, א פאלשקייט [דאס ווארט שטאמט דערפון וואס אין די אלטע צייטען זיינען די איינ־וואהנער פון דעם אינזעל קרעטא פערע־בענט געווען פאר ליגנער].

cretonne' *n.* (קרי-טאן׳) קארטון, ציץ [א מין דינער שטאף].

cre'tose *a.* (קריע׳-טאוס) קריידיג.

creut'zer *n.* (קראיט׳-סער) א קרייצער [א קליינע מטבע אין עסטרייך. האט די ווערטה פון ערך א האלבען אמעריקאנער סענט].

creux *n.* (קרוי) א פער־ אן אויסהוילונג, טיעפונג [אין סקולפטור, אין געגענזאץ צו רעליעף].

crevasse' *n.* (קרע-וועס׳) א שפאלט, א לאך [אין גלעטשערס אדער אין א דאמבע].

crevassed' *a.* (קרע-וועסט׳) צושפאלטען, געלעכערט [וועגען גלעטשערס אדער דאמ־בעס].

crev'et *n.* (קרעוו׳-עט) א שמעלצטיגעל.

crev'ice *n. and v.* (קרעוו׳-איס) א שפאלט, א ריס; שפאלטען, אויפרייסען.

crev'iced *a.* (קרעוו׳-איסט) צושפאלטען.

crew *n.* (קרוה) א חברה, א געזעמעל, א באנדע; די קאמאנדע פון א שיף; א פארטיע ארבייטער ביי א בעשטימטער ארבייט.

crew'el *n.* (קרוה׳-על) קרעוועל־וואל; פיינע גארן [פאר שטיקעריי].

crew'el-work *n.* (קרוה׳-על-הוואירק) פלאט־שטיך־שטיקעריי.

crib *n. and v.* (קריב) א שטאל; א קא־רעטע אין א שטאל; א קינדער־בעטעל; א שטעלע, א בעשעפטיגונג; א הויז, א קראם, א מאגאזין [אין דער גנבים־שפראך]; א קאסטען אדער א געביידע פאר בעהאלטען תבואות; א האלץ־פליט [פאר בעפעסטיגען האפענס]; אן אויספוטערונג פון ברעטער [ביי ווענט]; א צאהל קאר־טען אין דעם קריבעדזש קארטען־שפיעל (ז. *cribbage*); א גנבה [הויפטזעכ־ליך א ליטעראַרישע — א פלאגיאט]; גע׳גנב׳טע אויפגאבען [אויפגאבען וועלכע שילער פון א שוהל שרייבען אב פון פאר־טיגען]; פערשפארען; זיין איינגעשפארט [ווי אין א קאסטען, א שטייג א. ד. ג.]; גנב׳נען; אויספוטערען [ארומשלאגען] מיט האלץ; זיך בענוצען מיט פרעמדער ארבייט ביים מאכען די אויפגאבען אין די לעהר־אנשטאלטען.

crib'bage *n.* (קריב׳-עדזש) א מין ענגלי־שער קארטען־שפיעל.

crib'bage-board *n.* (קריב׳-עדזש-באורד) א פערצייכנונגס־ברעט וואס ווערט געברויכט אין קריבעדזש־שפיעל.
ז. *cribbage*.

crib'bing *n.* (קריב׳-אינג) אן אויספוטע־רונג מיט ברעטער [ווי די ווענט פון א שאכט]; די געוואהנהייט ביי פערד צו בייסען די קארעטע.

crib'-bi'ter *n.* (קריב׳-באי׳-טער) א פערד וואס האט א געוואהנהייט צו בייסען די קארעטע.

crib'-bi'ting *n.* (קריב׳-באי׳-טינג) א געוואהנהייט ביי פערד צו בייסען די קא־רעטע.

crib'ble *n. and v.* (קריבל) א זיפען מיט א שיטערער זיפ; א שיטערע זיפ; גרא־בע מעהל.

crib'ble-bread *n.* (קריבל׳-ברעד) גראב ברויט.

crib'rate *a.* (קריב׳-רייט) דורכגעלע־כערט ווי א זיפ; זיפ־פערמיג.

crib'riform *a.* (קריב׳-רי-פארם) זיפ־פערמיג.

crib'rose *a.* (קריב׳-ראוס) ז. *cribrate*.

crib'-strap *n.* (קריב׳-סטרעפ) א ריי־מען מיט וועלכען מען בינדט ארום דעם האלז פון א פערד וואס האט די געוואהנ־הייט צו בייסען די קארעטע.

crib'work *n.* (קריב׳-הוואירק) א האלץ־פליט צו בעפעסטיגען א האפען; א דאמ־בע פון האלץ־פליטען.

crick *n.* (קריק) א קליינע בוכטע; א קליין טייכעל; א שפאלט; א פערשטעל־טער ווינקעל; א קליינע שרויב; רוקען־קראמפף אדער האלז־קראמפף.

crick'et *n. and a.* (קריק׳-עט) א גריל; א פוס־ביינקעל; קריקעט־שפיעל; שפיע־לען קריקעט.

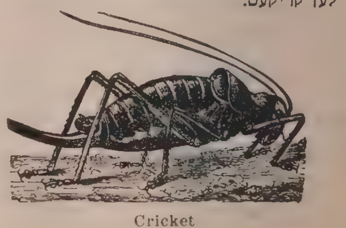
Cricket

crick'et-ball *n.* (קריק'-עט-באהל) א באל [א פילקע] צום שפיעלען קריקעט.

crick'et-bat *n.* (קריק'-עט-בעט) א שטעקען מיט וועלכען מען קלאפט אב דעם באל אין קריקעט-שפיעל.

crick'et-bird *n.* (קריק'-עט-בוירד) אזא שוואלב מיט געלבע פליגעל; אזא גריל.

crick'eter *n.* (קריק'-עט-ער) א קריקעט-שפיעלער.

crick'et-field *n.* (קריק'-עט-פיעלד) דער פלאץ וואו מען שפיעלט קריקעט.

crick'et-ground *n.* (קריק'-עט-גראונד) ז. *cricket-field*.

cri'coid *n. and a.* (קראי'-קאיד) ווי א רינג; איינער פון די כראמשקע-רינגען פון גארגעל.

cried (קראיד) געשריען, געוויינט, געדו-פען. ז. *cry*.

cri'er *n.* (קראי'-ער) 1. א שרייער 2. אן אויסרופער.

1. The baby is a crier. 2. The crier announced the opening of court.

crime *n.* (קראים) א פערברעכען.

crime against' na'ture (קראים ע-געגנסט' ניי'-טשור) אן אוננאטירליכער געשלעכטס-פערקעהר צווישען צוויי מאנס-פערזאנען, משכב-זכר.

crime of a deep dye (קראים אוו ע דיעפ דאי) א שרעקליכעס פערברעכען.

crim'inal *n. and a.* (קרימ'-אי-נעל) פערברעכעריש, שטראפבאר; קרימינעל; א פערברעכער.

crim'inal abor'tion (קרימ'-אי-נעל ע-באר'-שאן) א פריה-געבורט [מפיל] דורך מעדיצינישע מיטעל וואס ווערט געמאכט פון א דאקטאר אין אזעלכע פעלע, וואו דאס איז פערבאטען פון געזעץ.

crim'inal ac'tion (קרימ'-אי-נעל עק'-שאן) די אנקלאגע וואס ווערט אריינגעטראגען אויף איינעם פאר א קרימינעלען פערברעכען.

crim'inal ca'ses (קרימ'-אי-נעל קיי'-סעז) קרימינעלע פראצעססען, די געריכטס-פראצעססען וועגען אזעלכע פערברעכענס, אין וועלכע די רעגיערונג אליין [דער פראקוראר] טרעט ארויס אלס אנקלעגער [אין געגענזאץ צו ציוויל-פראצעססען].

crim'inal code (קרימ'-אי-נעל קאוד) דאס געזעץ-בוך וועגען קרימינעלע פערברעכען.

crim'inal contempt' (קרימ'-אי-נעל קאן-טעמפט') דאס בעליידיגען דעם געריכט דורך אן אבזיכטליכען ניט פאלגען זיין אורטייל.

crim'inal conversa'tion (קרימ'-אי-נעל קאן-וואיר-סיי'-שאן) ניאוף, זנות, דאס לעבען מיט אן אשת-איש; די אנקלאגע וואס ווערט אריינגעטראגען פון א מאן אויף איינעם, וועלכער לעבט מיט זיין [דעם מאן'ס] פרוי.

criminal'ity *n.* (קרימ-אי-נעל'-אי-טי) די נאטור אדער די ניינונג צו טהאן א פערברעכען; דאס זיין א פערברעכער; א פערברעכערישע טהאט; דאס זיין שולדיג אין א פערברעכען; קרימינאליטעט.

crim'inal law (קרימ'-אי-נעל לאה) די קרימינעלע געזעצגעבונג [די געזעצגעבונג בנוגע צו אזעלכע פערברעכענס, אין וועלכע דער אנקלעגער איז די רעגיערונג אליין, דער פראקוראר].

crim'inally *adv.* (קרימ'-אי-נעל-אי) אויף א פערברעכערישען שטייגער; קרימינעל.

crim'inalness *n.* (קרימ'-אי-נעל-נעס) ז. *criminality*.

crim'inal prosecu'tion (קרימ'-אי-נעל פראס-אי-קיו'-שאן) דאס ברייננגען א מענשען צום געריכט ביים בעשולדיגען איהם אין א קרימינעלען פערברעכען.

crim'inate *v.* (קרימ'-אי-נייט) בעשולדיגען אין א פערברעכען.

crimina'tion *n.* (קרימ-אי-ניי'-שאן) בעשולדיגונג [אין א פערברעכען].

crim'inative *a.* (קרימ'-אי-ניי-טיוו) וואס בעשולדיגט; וואס איז שייך צו א בעשולדיגונג.

crim'inator *n.* (קרימ'-אי-ניי-טאר) א בעשולדיגער; איינער וואס בעשולדיגט דעם צווייטען אין א פערברעכען.

crim'inatory *a.* (קרימ'-אי-ניי-טא-רי) בעשולדיגענד.

criminol'ogy *n.* (קרימ-אי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערברעכענס און פערברעכער.

crimp *n. and v.* (קרימפ) צונויפבויגען, צוזאמענקנייטשען, צונויפקארטשען; אנקארבען; גרייזלען; איינשניידען דאס פלייש [ווי ביי א פיש איידער מען קאכט עס]; אריינגנארען איינעם [ווי צוציהען מיט הבטחות צו מאטראזען-דיענסט אדער צו מיליטער-דיענסט]; דאס וואס איז איינגעקנייטשט אדער צונויפגעקארטשעט: א לאק געגרייזעלטע האר; דער קנייטשער; איינער וואס נארט אריין מענשען אין א פלאץ, וואו מען בעראבעוועט זיי: א געלד-צאפער [ביי מאטראזען].

crim'page *n.* (קרימ'-פעדזש) דאס קרייזלען, דאס איינקנייטשען.

crim'ping *n.* (קרימ'-פינג) ז. *crimpage*.

crim'ping-i'ron *n.* (קרימ'-פינג-אי'-ערן) א ברעגאייזען צו קרייזלען אדער קנייטשען.

crim'ping-machine' *n.* (קרימ'-פינג-מע-שין') א מאשין צו קנייטשען.

crim'py *a.* (קרימ'-פי) געקרייזעלט, פריזירט.

crim'son *n., a. and v.* (קרימ'זן) קארמעזין [א שטארק רויטע פארב]; שטארק רויט: פון קארמעזין-פארב; פארבען מיט א שטארק רויטע פארב; רויט ווערען; זיך פערשעמען. ז. אויך *"Colors"*.

cri'nal *a.* (קראי'-נעל) וואס איז שייך צו האר.

cri'nated *a.* (קראי'-ניי-טעד) האריג; וואס האט האר.

crin'atory *a.* (קרינ'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו האר; וואס בעשטעהט פון האר.

cri'net *n.* (קראי'-נעט) דער טייל פון א פערדען-פאנצער, וועלכער בעדעקט דעם אויבערשטען טייל פון האלז; א האר-עהנליך פעדערעל.

cringe *n. and v.* (קרינדזש) א טיעפע פערבויגונג; קריכעריי; זיך בויגען, שמייכלען איינעם, אונטערלעקען זיך.

crin'ger *n.* (קרינ'-דזשער) א קריכער; א שמייכלער, א חונף.

crin'ging *a.* (קרינ'-דזשינג) חניפה'דיג.

crin'gingly *adv.* (קרינ'-דזשינג-לי) מעשה קריכער; דורך אונטערלעקען זיך.

crin'gle *n.* (קרינגל) א שלייף, א שנור-לאך, א פעטליע פון א שטריק.

cri'nite *a.* (קראי'-נאיט) האריג, וואס האט לאנגע האר [וועגען געוויסע פלאנצען און אינזעקטען].

crin'kle *v. and n.* (קרינקל) זיך דרעהען, זיך שלענגלען, קרייזלען, קנייטשען זיך; א קנייטש; א זאך וואס איז אויסגעבויגען הין און צוריק, א זיג-זאג.

crin'kly *a.* (קרינ'-קלי) צוזאמענגעקנייטשט, געקרייזעלט.

crin'kum-cran'kum *n.* (קרינ'-קאם-קרענ'-קאם) זיג-זאג, קרום און לאם, קאטשערעס מיט לאפעטעס [וועגען שרייבען מיט א שלעכטע האנדשריפט].

cri'no *n.* (קראי'-נאו) א מיז הויט-קראנקהייט ביי קינדער.

cri'noid *a.* (קראי'-נאיד) וואס אנבעלאנגט צו די קרינאאידען; ווי א קרינאאיד. ז. *Crinoidea*.

crinoi'dal *a.* (קרי-נאי'-דעל) ז. *crinoid*.

Crinoi'dea *n.* (קרי-נאי'-די-א) די קרינאאידען [א געוויסער מין שטאכעל-חיה'לעך, ביי וועלכע דער קערפער שטעלט פאר א שטאם פון צוזאמענגעשטעלטע געלענקען מיט צווייגלעך פון אלע זייטען].

crinoi'dean *n.* (קרי-נאי'-די-ען) א קרינאאיד. ז. *Crinoidea*.

crin'oline *n.* (קרינ'-א-לין) שטאף פון פערד-האר; א קרינאלינע [א פרויען-ראק פון פערד-האר שטאף אדער פון אנדערע שטייפע צייג]; א פרויען-קלייד וואס איז אנגעצויגען אויף דראט.

crip'ple *n. and v.* (קריפל) א קאליקע; א קריפעל; מאכען פאר א קאליקע, אבשוואכען, פאראליזירען.

crip'pling *n.* (קריפ'-לינג) איינע פון די קלעצער, וואס האלטען אונטער א וואנד פון א געביידע.

cris *n.* (קריס) ז. *creese*.

cri'sis *n.* (קראי'-סיס) 1. א קריזיס, א ווענדונגס-פונקט; 2. א קריזיס אין א קראנקהייט, נאך וועלכען דער חולה ווערט בעסער אדער ער שטארבט.

2. The crisis in his illness has passed and he is recovering.

crisp *v. and a.* (קריספ) קרייזלען; ברעקעלדיג מאכען; צונויפקנייטשען, צונויפקארטשען; געקרייזעלט; ניט גלאט [וועגען אן אויבערפלאך פון א זאך]; אויסגעדרעהט, אויסגעבויגען; וואס ברעקעלט זיך; וואס כראמשקעט אונטער די צייהנער; פריש, לעבעדיג, מונטער; וואס האט א שארפען און געשמאקען טעם.

cris'pate *a.* (קריס'-פייט) געקרייזעלט.

cris'pated *a.* (קריס'-פיי-טעד) ז. *crispate*.

crispa'tion *n.* (קריס-פיי'-שאן) די צונויפציהונג פון א וואונד; דאס רונצלען פון וואסער אין א כלי, ווען מען ברייננגט עס אין א שוואכע בעוועגונג.

cris'pature *n.* (קריס'-פע-טשור) דאס קרייזלען, דאס זיין געקרייזעלט.

cris'per *n.* (קריס'-פער) דער אדער דאס וואס קרייזעלט אדער פריזירט; אן אינסטרומענט צום קרייזלען.

Cris'pin *n.* (קריס'-פין) א שוסטער; א מיטגליעד פון שוסטער-יוניאן אין אמעריקא [נאך דעם נאמען פון הייליגען קריספין].

cris'ping-i'ron *n.* (קריס'-פינג-אי'-ערן) אן אייזען, וועלכעס מען ברענט אן צו קרייזלען האר א. ד. ג.

cris'ping-pin *n.* (קריס'-פינג-פין) א דראט צו קרייזלען.

cris'ping-pin'cers *n.* (קריס'-פינג-פינ'-סערז) א צוואנג צום קרייזלען האר.

crisp'ness *n.* (קריספ'-נעס) דאס זיין געקרייזעלט; ברעקעלדיגקייט.

This brand of biscuits is noted for its crispness.

cris'py *a.* (קריס'-פי) געקרייזעלט; ברעקעלדיג; מונטער.

criss'cross *n., a. and adv.* (קריס'-

קראהס) וואס האקען איבער איינע די אנ־דערע אין א קרייץ־פארם [ווי ליניעס]; א בינטעל ליניעס, וואס שניידען דורך איינע די אנדערע; א קרייץ פון איינעם וואס קען ניט אונטערשרייבען זיין נא־מען; א זארט קינדערשפיעל מיט קעסטע־לעך; אין פערשיעדענע דורכשניידענדע ריכטונגען, געקרייצט.

criss'cross-row *n.* (קריס־קראהס־ראו) אן אלף־בית, אן אלף־בית־ביכעל.

cris'ta *n.* (קריס־טע) א קאם ביי א האהן, א טשוב; א גריווע ביי א פערד; עטוואס וואס איז ענליך צו א טשוב אדער גריווע.

cris'tate *a.* (קריס־טייט) וואס האט אויף־זיך א צוואוקס אין דער פארם פון א קאם [פון א האהן].

cris'tiform *a.* (קריס־טי־פארם) וואס האט די פארם פון א קאם [פון א האהן].

crite'rion *n.* (קראי־טיע'־רי־אן) קרי־טעריום, פראוו־שטיין; די מאס, דורך וועלכער מען שאצט אב א זאך.
The exceptional popularity of the President is no criterion of his statesmanship.

crite'rion of truth (קראי־טיע'־רי־אן אוו טרוהטה) דער קריטעריום אדער די מאס, דורך וועלכער מען קען אונטערשיי־דען דאס וואס איז אמת פון דעם וואס איז פאלש.

crith'omancy *n.* (קריטה'־א־מענ־סי) א געוויסע פארם פון נביאות אדער וואהר־זאגען ביי די אלטע גריכען און רוימער דורך אפפער־טייג אדער דורך מעהל, וואס מען פלעגט אויסשיטען אויף'ן קרבן.

crit'ic *n. and a.* (קריט'־איק) א קרי־טיק; א קריטיקער; א רעצענזענט; איי־נער וואס געפינט אין אלעם פעהלערען; וואס איז שייך צו קריטיק.

crit'ical *a.* (קריט'־אי־קעל) קריטיש; וואס איז שייך צו קריטיק; וואס איז שייך צו א קריזיס [א ווענדע־פונקט אין א קראנקהייט]; וואס געפינט אין אלעם פעהלערען; ענטשיידענד; געפעהרליך; ריזיקאליש.

crit'ically *adv.* (קריט'־אי־קעל־אי) דורך קריטיק; אויף א גענויען, פינקטלי־כען שטייגער; פונקט אין צייט; אין א קריטישער, געפעהרליכער לאגע.

crit'icalness *n.* (קריט'־אי־קעל־נעס) גענויאיגקייט, פינקטליכקייט; דאס זיין אין א קריטישער, געפעהרליכער לאגע.

crit'ical philos'ophy (קריט'־אי־קעל פי־לאס'־א־פי) קריטיציזם, די קריטיק פון ריינער פערנונפט, די פילאזאפישע סיס־טעם פון עמאנועל קאנט [געבארען אין יאהר 1724, געשטארבען אין יאהר 1804], וואס שטרעבט צו בעשטימען דעם אינ־האלט און דעם ווערטה פון מענשליכען וויסען און קענטניס אויף'ן גרונד פון א קריטישער נאכפארשונג וועגען דער מענש־ליכער פערנונפט און ערקענטניס־פעהיג־קייט. קאנט'ס הויפט־לעהרע בעשטעהט אין דעם, אז די פארמען, אין וועלכע מיר בע־גרייפען אלע זאכען [ווי צייט, ארט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ד. ג.] בעלאנ־גען ניט אדער זיינען ניט אייגענטימליך צו די זאכען גופא, נאר זיי זיינען איינ־פאכע פארמען פון אונזער איינענער פער־נונפט אדער ערקענטניס־פעהיגקייט. און דעריבער קענען מיר ניט וויסען וועגען קיין זאך, ווען זי איז אן־און פיר־זיך, ד. ה. ווען זי קומט ניט אין בעריהרונג מיט אונזערע חושים און מיט אונזער ער־קענטניס־פעהיגקייט בכלל.

crit'ical review' (קריט'־אי־קעל רי־וויו') א קריטישער ארטיקעל, א רעצענ־זיע, א קריטישע איבערזיכט.

crit'icaster *n.* (קריט'־אי־קעס־טער) א שלעכטער קריטיקער; אן אונבעדייטענדער רעצענזענט.

crit'icisable *a.* (קריט'־אי־סאי־זעבל) וואס קען קריטיקירט ווערען.

crit'icise *v.* (קריט'־אי־סאיז) קריטיקי־רען; טאדלען, זוכען פעהלערען.

crit'icism *n.* (קריט'־אי־סיזם) קריטיק; דאס קריטיקירען; א נאכפארשונג וועגען אלטע ליטערארישע דאקומענטען; קריטי־ציזם [קאנט'ס פילאזאפישע סיסטעם]. ז. *critical philosophy*.

crit'icizable *a.* (קריט'־אי־סאי־זעבל) וואס קען קריטיקירט ווערען.

crit'icize *v.* (קריט'־אי־סאיז) קריטיקי־רען; טאדלען, זוכען פעהלערען.

critique' *n.* (קרי־טיעק') א קריטיק; דאס קריטיקירען.

criz'zle *n. and v.* (קריזל) שארסטיג־קייט, ניט־גלאטקייט [ווי די שארסטיגקייט אויף דער הויט פון א האנד וואס קומט פון קעלט, אדער ווי די שארסטיגקייט וואס ווערט געמאכט אויף גלאז, אום עס צו מא־כען ווייניגער דורכזיכטיג]; מאכען שארס־טיג, ניט גלאט.

criz'zling *n.* (קריז־לינג) שארסטיגקייט, ניט־גלאטקייט [ווי די שארסטיגקייט פון דער הויט אויף דער האנד וואס קומט פון קעלט, אדער ווי די שארסטיגקייט וואס ווערט געמאכט אויף גלאז, אום עס צו מא־כען ווייניגער דורכזיכטיג].

croak *v. and n.* (קראוק) קראקען [ווי א ראב]; קוואקען [ווי א פראש]; פאר־אויסזאגען שלעכטס; רעדען הייזעריג; בורטשען; שטארבען; דאס קראקען; דאס קוואקען.

croa'ker *n.* (קראו'־קער) א פויגעל וואס קראקעט, א בעשעפעניש וואס קוואקעט; איינער וואס רעדט הייזעריג; א בורטשון, א קלאג־מוטער; א טויטער קערפער.

croa'king *a.* (קראו'־קינג) קראקענדיג; קוואקענדיג; פאראויסזאגענדיג שלעכטס; בורטשענדיג.

croa'ky *a.* (קראו'־קי) וואס גיט. ארויס קלאנגען ענליך צו דעם קוואקען פון א פראש אדער צו דעם קראקען פון א ראב; הייזעריג.

Cro'at *n.* (קראו'־עט) א קראאט [אן איינוואהנער פון קראאטיען, עסטרייך].

Croa'tian *n. and a.* (קראו־איי'־שיען) וואס איז שייך צו קראאטיען [א טייל פון עסטרייך] אדער איהרע איינוואהנער; א קראאט; די קראאטישע שפראך.

cro'ceous *a.* (קראו'־שיאס) זאפראן; ווי זאפראן; רויטליך־געלב.

crochet' *n. and v.* (קראו־שיי') העקעל־ארבייט [א זא מין שטיקעריי]; העקלען.

crochet'-hook *n.* (קראו־שיי'־הוק) ז. *crochet-needle*.

crochet'-nee'dle *n.* (קראו־שיי'־ניעדל) א טאמבור־נאדעל, א העקעל־נאדעל [א לאנגע נאדעל מיט א האקען. ווערט גע־ברויכט ביים העקלען].

crochet'-work *n.* (קראו־שיי'־הוואירק) העקעל־ארבייט, העקעל־שטיקעריי.

crock *n. and v.* (קראק) א ליימענע כלי; א טאפ, א קרוגעל [מייסטענס פון ליים]; א שערבעל; סאזשע; א האר־לאק; אן אלטע שעפס; אויסשמירען [הויפטזעכליך מיט סאזשע]; אבבלאקירען, פערלירען ד'י פארב.

crock'ery *n.* (קראק'־ע־רי) ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

crock'ery ware (קראק'־ע־רי הוועהר) פאיאנס, ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

crock'et *n.* (קראק'־עט) איינע פון די שפיצען פון די הערנער פון א הירש; אין מיטעלאלטערליכער ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אדער פערציערונג אין דער פארם פון א האלב־אויסגעבויגענעם בלאט אדער פון א חיה, וואס שטארצט ארויס פון וואנד, פון די ווינקלען פון דאך, פון די זיילען א. ד. ג.

crock'-saw *n.* (קראק'־סאה) א לאנגער אייזען מיט ציינער [אין דער פארם פון א זעג], וואס ווערט בענוצט אין אן אוי־ווען אדער קאמין צו שטעלען אויף איהם טעפ.

crock'y *a.* (קראק'־אי) בעדעקט מיט סא־זשע אדער רוס.

croc'odile *n.* (קראק'־א־דאיל) א קראקא־דיל.

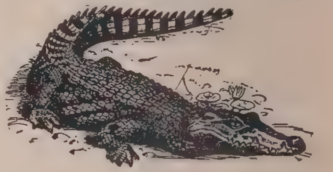

Crocodile

croc'odile-jaw *n.* (קראק'־א־דאיל־דזשאה) א קראקאדילען־מויל [א גרויס מויל ווי ביי א קראקאדיל].

croc'odile tears (קראק'־א־דאיל טיערז) קראקאדילען־טרעהרען [פאלשע טרעהרען].

crocodil'ian *a.* (קראק־א־דיל'־אי־ען) קראקאדיליש, היפאקריטיש, פאלש.

Cro'cus *n.* (קראו'־קאס) דער מין זאפ־רען־פלאנצען.

cro'cus *n.* (קראו'־קאס) זאפרען; א גע־וויסער פאליר־פולווער.

croft *n. and v.* (קראהפט) א קליינער שטח אבגעצאמטע ערד, צום אקערן אדער פיטערען; א קליינע פערמע; בלייכען ליי־ווענד [פאנאנדערשפרייטענדיג פאר דער זון].

crof'ter *n.* (קראהפ'־טער) איינער וואס בעארבייט א קליינע פערמע.

crom'lech *n.* (קראמ'־לעק) דער קראמ־לעך [א גרויסער פלאכער שטיין, וואס ליעגט האריזאנטאל אויף דריי אדער מעהר שטעהענדיגע שטיינער; זעהר פערשפרייט אין געוויסע געגענדען פון ענגלאנד און אנדערע געגענדען פון אייראפא. מען רע־כענט, אז דאס זיינען אמאליגע מצבות].

crone *n.* (קראון) אן אלטע פרוי; אן אלטע שעפס [אלס שפאס־נאמען פון אן אלטער פערזאן].

cro'nel *n.* (קראו'־נעל) א קרוין פון א ארעליגע.

cro'net *n.* (קראו'־נעט) דאס בינטעל האר וואס וואקסט אויף די פיס פון א פערד; א קרוין פון ארעליגע.

cro'ny *n.* (קראו'־ני) אן אלטער גוטער ברודער, אן אלטער גוטער בעקאנטער.

crook *n. and v.* (קרוק) אן אויסבויגונג; אן אויסגעבויגענע זאך; די אויסבויגונג פון דער קניע; אן אייזערנער אדער הילצ־ערנער קרוק; א שפיצעל; א שווינדלער, א פערדרעהער, א שמד־שטיק; איינבויגען, פערדרעהען, זיין געבויגען.

crook'back *n.* (קרוק'־בעק) א הויקער;

א הארבאטער ; איינער מיט אן אויסגע= בויגענעם רוקען.

crook'-backed *a.* (קרוק'-בעקט) הויי= קערדיג, מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען.

crook'ed *a.* (קרוק'-עד) איינגעבויגען, קרום ; פערדארבען, אונעהרליך ; געמאכט אדער פערקויפט גע'גנב'עטערהייט [ווי דאס פערקויפען בראנפען אהן פאטענט].

crook'ed for'tune (קרוק'-עד פאהר'- טשון) א בייזער מזל, שלים=מזל.

crook'edly *adv.* (קרוק'-עד-לי) אויף אן אויסגעבויגענעם שטייגער ; מעשה שווינדלער.

crook'edness *n.* (קרוק'-עד-נעס) איינ= געבויגענקייט, קרומקייט; פערדארבענקייט, הויקערדיגקייט, אונעהרליכקייט, א מום.

crook'ed pate (קרוק'-עד פייט) א קרוי= מער קאפ.

crook'ed rip (קרוק'-עד ריפ) א מרשעת, אן ארורה, א ווייב א שלאק.

crook'ed ways (קרוק'-עד הווייז) היני= טערוועגען ; גנב'ישע שטיק.

crook'neck *n. and a.* (קרוק'-נעק) אזא קירבעס ; וואס האט א געבויגענעם האלז [וועגען א געוויסען זארט קירבעס].

crook the el'bow (קרוק טהי על'-באו) אריינגיסען, שיכור ווערען.

croon *v.* (קרוהן) זינגען שטיל ; אונ= טערברומען א ליעדעל.

crop *n. and v.* (קראפ) ניט=געשניטענע תבואה ; געשניטענע תבואה ; ערנטע ; יעהרליכע הכנסה ; דער קראפ [וואליע] פון א פויגעל ; קורץ=געשארענע האר ; דאס אבשניידען אדער אבשערען ; א קליי= מא [א צייכען] אויף'ן אויער ביי בהמות ; א געוויסע וואג פון צוקער, טאבאק א. ד. ג. ; א מין בייטש ביי יעגער ; אבשניידען ; ארויסשפראצען, ארויסווייזען זיך.

crop'-ear *n.* (קראפ'-איער) א פערד אדער א מענש מיט אונטערגעשניטענע אויערען.

crop'-eared *a.* (קראפ'-איערד) וואס האט אונטערגעשניטענע אויערען.

crop'ful *a.* (קראפ'-פול) מיט אן אנ= געפילטען קראפ [וואליע] ; זאט.

crop'per *n.* (קראפ'-ער) א מין טויב מיט א גרויסען קראפ [וואליע] ; א מא= שין וואס שערט אב די הערעלעך פון צייג און מאכט זי גלאט ; אן אינסטרומענט אבצוהאקען די קעפלעך פון באלצען אדער שרויפען ; איינער וועלכער בעארבייט א פרעמדעס שטיק לאנד און נעהמט דערפאר א טייל פון דער תבואה ; דאס אראבפאלען פון א פערד ; א דורכפאל, א מפלה.

crop'ping *n.* (קראפ'-אינג) דאס אבשניי= דען, דאס ערנטען ; דאס ארייננעהמען תבואה אדער פרוכט פון פעלד.

crop'py *n.* (קראפ'-אי) א מענש מיט אבגעשניטענע אויערען [מיט וואס מען פלעגט אמאל בעשטראפען אין ענגלאנד פאר פערראטה] ; א קורץ=געשארענער [ווי עס פלעגען געהען די אירלענדישע רע= וואלוציאנערען צום ענדע פון 18טען יאהר= הונדערט].

croquet' *n.* (קרא-קיי') קראקעט [א מין שפיעל מיט באלען, וועלכע ווערען אויף א געוויסען אופן דורכגעטריבען מיט היל= צערנע האמערס דורך דראטענע טויערלעך וועלכע זיינען אריינגעשטעקט אין דער ערד].

croquette' *n.* (קרא-קעט') א קניידעל פון געהאקטען פלייש, רייז א. ד. ג., וועל= כע איז ברוין צוגעבראטען.

cro'sier *n.* (קראו'-זשער) *crozier* ז.

cros'let *n.* (קראהס'-לעט) א צלם'על [א קליינער קרייץ].

cross *n., v. and a.* (קראהס) א צלם ; פיין ; יסורים ; א מניעה, א צרה, א נסיון ; די רעכטע זייט פון אמאליגע מטבעות ; די קרייצונג, מישונג [פון פערשיעדענע מינים חיות אדער פלאנצען] ; א קרייצונג פון צוויי עלעקטרישע שטראמען ; איבער= קרייצען, לעגען קווער בנוגע איינס צום אנדערען ; מאכען א קרייץ איבער א זאך, אויסמעקען ; בעצייכענען עפעס מיט א קרייץ ; דורכקרייצען, דורכשניידען עפעס, ווי דורכגעהן א גאס פון איין זייט צו דער אנדערער ; אימעצען שטערען ; מאכען א מניעה ; איבערקרייצען [אויסמישען בע= זונדערע מינים פון חיות און פלאנצען אין געשלעכטליכע פערהעלטניסע] ; ליעגען קווער ; אנטרעפען אדער בעגעגענען אי= מעצען ; קווער ; אונגינסטיג, בייז, אנגע= כמורעט, איינגעשפארט, ווידערשפעניג, שלים=מזל'דיג.

cross'-ac'tion *n.* (קראהס'-עק'-שאן) א געגען=קלאגע געגען דעם קלעגער.

cross'-aisle *n.* (קראהס'-איל) דער זיי= טענפליגעל פון א געביידע.

cross'-armed *a.* (קראהס'-ארמד) מיט פערלעגטע הענד ; מיט הענד פערלעגט ווי א קרייץ.

cross as two sticks (קראהס עז טוה סטיקס) שטארק אין כעס.

cross'-bar *n.* (קראהס'-באר) א קווער= שטאנג ; א קווער=באלקען.

cross'-barred *a.* (קראהס'-בארד) בע= פעסטיגט מיט קווערשטאנגען אדער מיט קווערבאלקענס ; וואס זעהט אויס ווי אויס= געלעגט מיט קווערשטאנגען.

cross'bar-shot *n.* (קראהס'-באר-שאט) א קאנאנען=קויל וואס בעקומט די פארם פון א קרייץ, ווען זי פליהט ארויס פון דער קאנאנע [איז אמאל געברויכט גע= ווארען אויף קריעגס=שיפען].

cross bay'onets (קראהס ביי'-א-נעטס) זיך שלאגען מיט באיאנעטען ; זיך שלא= גען ; קעמפפען.

cross'beak *n.* (קראהס'-ביעק) *crossbill* ז.

cross'-beam *n.* (קראהס' ביעם) א קווער=באלקען.

cross'-bear'er *n.* (קראהס'-בעהר'-ער) איינער וואס טראגט א צלם בעת א קריסט= ליכער רעליגיעזער צערעמאניע.

cross'-belt *n.* (קראהס'-בעלט) די ריי= מענס פון דער שווערד און פון פאטראנען= טאש, וואס קרייצען זיך איבער אויף דער ברוסט.

cross'bill *n.* (קראהס'-ביל) א מין פוי= געל, ביי וועלכע די שפיצען פון דעם שנאבעל פאלען ניט צוזאמען, נאר קריי= צען זיך איבער.

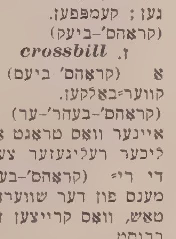

Cross-bill

cross'-billed *a.* (קראהס'-בילד) וואס האט א שנאבעל וואס זיינע שפי= צען קרייצען זיך [וועגען געוויסע פויגעל].

cross'-birth *n.* (קראהס'-בוירטה) א געבורט, ווען דאס קינד ליעגט קווער אין דער מוטער'ס בויך.

cross'-bones *n.* (קראהס'-באונז) צוויי ביינער וואס לרייצען זיך איבער [אלס סימבאל פון טוידט].

cross'bow *n.* (קראהס'-באו) אן ארמ= ברוסט [אזא שיס=געוועהר אין מיטעלאל= טער] ; א שיסער פון אן ארמברוסט.

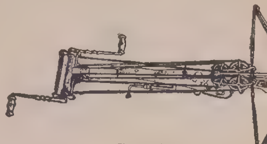

Crossbow

cross'bower *n.* (קראהס'-באו-ער) א שי= סער פון אן ארמברוסט. *crossbow* ז.

cross'bowman *n.* (קראהס'-באו-מען) *crossbower* ז.

cross'-bred *a.* (קראהס'-ברעד) וואס שטאמט פון א צוזאמענפארונג פון צוויי פערשיעדענע מינים [וועגען חיות אדער פלאנצען].

cross'-breed *n.* (קראהס'-בריעד) א חיה אדער פלאנצע וואס שטאמט פון א צוי= זאמענפארונג פון פערשיעדענע מינים.

cross'-breed'ing *n.* (קראהס'-בריעד'- אינג) דאס פארען חיות אדער פלאנצען פון פערשיעדענע מינים.

cross'-bun *n.* (קראהס'-באן) א געבעקס מיט א צלם וואס ווערט געבאקען פאר קארפרייטאג [דער פרייטאג פאר דעם קריסטליכען פסח].

cross'-but'tock *n.* (קראהס'-באט'-אק) א געוויסער אופן אומצואווארפען א געג= נער אין ראנגלען זיך ; א פלוצליכער צוי= ריקשטויס.

cross'-chap *n.* (קראהס'-טשעפ) א גנב.

cross'-coun'try *a.* (קראהס'-קאנ'-טרי) וואס געהט דורך פעלדער און גערטנער [ניט מיט דעם געוועהנליכען וועג].

cross cud'gels (קראהס קאד'-דזשעלז) זיך אונטערגעבען.

cross'-cur'rent *n.* (קראהס'-קאר'-ענט) א געגען=שטראם.

cross'cut *v.* (קראהס'-קאט) קווער דורכ= שניידען ; דורכקרייצען.

cross'-cut *n. and a.* (קראהס'-קאט) א דורכשניט ; דער קירצעסטער וועג צווי= שען צוויי פונקטען ; וואס האט די איינגע= שאפט צו שניידען אין דער ברייט ; גע= שניטען קווער ; וואס איז געשניטען געגען דעם שטריך [פון האלץ].

cross'-days *n.* (קראהס'-דייז) די דריי טעג, וועלכע זיינען פאריבער, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, פון יעזוס'עס הינ= ריכטונג ביז זיין ארויפשטייגען פון קבר.

cross'-demand' *n.* (קראהס'-די-מענד') א געגען=פאדערונג.

crossed *a.* (קראהסט) וואס איז געמאכט ווי א קרייץ ; וואס טראגט א צלם ; אויס= געשטריכען מיט א קרייץ ; אויסגעמעקט ; וואס איז דאגעגען ; ענטגעגענגעזעצט.

cros'set *n.* (קראס'-עט) אן ארויסשטאר= צונג אין א וואנד איבער א טהיר, פענ= סטער א. ד. ג. ; א קליין צלם'על.

cros'sette *n.* (קראס'-עט) *crosset* ז.

cross'-examina'tion *n.* (קראהס'-עג- זעמ-אי-ניי'-שאן) א קרייץ=פערהער [א פערהער פון אן עדות אין געריכט דורך דעם געגנערישען צד].

cross'-exam'ine *v.* (קראהס'-עג-זעמ'- אין) נעהמען אויף'ן קרייץ=פערהער, אויס= פרעגען אין געריכט אן עדות דורך דעם געגנערישען צד [ווען למשל דער אנגע=

קלאגטער פרעגט אויס אז עדות פון אנקלאגער].
He was not given the chance of cross-examining the witnesses.

cross'-exam'iner *n.* (קראהס׳-עג-זעמ׳-אינ-ער) דער וואס פיהרט אן דעם קרייץ-פערהער [דער פארשטעהער פון איין צד אין געריכט, וועלכער פרעגט אויס אז עדות פון געגנערישען צד].

cross'-eye *n.* (קראהס׳-אי) קאסאקע אויגען; קרום-אויגיגקייט.

cross'-eyed *a.* (קראהס׳-איד) קאסאקע, קרום-אויגיג.

cross'-fertiliza'tion *n.* (קראהס׳-פויר-טי-לי-זיי׳-שאן) די בעפרוכטונג פון א פלאנצע דורך דער געשלעכטליכער פעראייניגונג פון די געשלעכטליכע ארגאנען פון איין בלום מיט דעם בליטהען-שטויב פון אן אנדערער אויף דערזעלבער פלאנצע אדער אויף אן אנדער פלאנצע פון דעמזעלבען מין.

cross'-fer'tilize *v.* (קראהס׳-פויר׳-טי-לאיז) בעפרוכטען א פלאנצע דורך דער געשלעכטליכער פעראייניגונג פון די געשלעכטס-ארגאנען פון איין בלום מיט דעם בליטהען-שטויב פון אן אנדערער אויף דערזעלבער פלאנצע אדער אויף אן אנדער פלאנצע פון דעמזעלבען מין.

cross'-fire *n.* (קראהס׳-פאיר) קרייץ-פייער [אין קריעג — ווען עס ווערט געשאסען אויף אן ארמעע פון צוויי אדער מעהרערע זייטען].

cross'-fox *n.* (קראהס׳-פאקס) דער קרייץ-פוקס [אזא פוקס וואס דער קאליר פון זיין פעל איז א ביסעל אנדערש ווי פון דעם געוועהנליכען פוקס].

cross'-fur'row *n.* (קראהס׳-פאר׳-או) א קאנאווע אין א פעלד וואס קרייצט איבער אנדערע קאנאוועס, כדי ארא־בצוציהען דאס וואסער פון פעלד.

cross'-gar'net *n.* (קראהס׳-גאר׳-נעט) א טהיר-זאוויעסע, וואס זעהט אויס ווי א T.

cross'-grained *a.* (קראהס׳-גריינד) וואס האט פיברען אדער אדערען, וועלכע ציהען זיך אין דער ברייט [ביי בוימער]; איינגעשפארט, פער׳עקשנ׳ט.

cross'-head *n.* (קראהס׳-העד) דער קרייץ-קאפ [דער טייל פון א דאמפף-מאשין אדער גאז-מאשין, וואס פערבינדעט דעם קאלבען-שטאנג מיט דעם קורבעל-שטאנג].

cross'ing *n.* (קראהס׳-אינג) דאס קרייצען [פון וועגען], דער שייד-וועג; דער דורכגאנג; א מניעה, א שטערוניש; דאס שטעלען זיך ענטגעגען, דאס ערווידערען; דאס איבערקרייצען אדער אויסמישען בעזונדערע מינים פון חיות און פלאנצען אין זייערע געשלעכטליכע פערהעלטנישע.

cross'-interrog'atory *n.* (קראהס׳-אינ-טע-ראג׳-ע-טא-רי) א קרייץ-פערהער [אין געריכט].

cross'-jack *n.* (קראהס׳-דזשעק) א קוואדראט-זעגעל אויף דעם אונטער-שטאנג פון דער הינטערשטער מאסט פון א שיף.

cross'-jack yard (קראהס׳-דזשעק יאהרד) דער אונטער-שטאנג פון דער הינטערשטער מאסט אויף א שיף.

cross'-leg'ged *a.* (קראהס׳-לעגד) מיט פערלעגטע פיס.

cross lots (קראהס לאטס) דורך פעלדער און גערטנער [ניט מיט׳ן געוועהנליכען וועג].

cross'ly *adv.* (קראהס׳-לי) אין דער קרום; געגנעריש, פערדריסליך.

cross'-man *n.* (קראהס׳-מען) א גנב.

cross'-mar'riages *n.* (קראהס׳-מער׳-אידזש-עז) אזעלכע הייראטען, ביי וועלכע א ברודער מיט א שוועסטער האבען געהייראט א ברודער מיט א שוועסטער.

cross'ness *n.* (קראהס׳-נעס) שלעכטקייט, אנגעכמורעטקייט; איינגעשפארטקייט, הארטנעקיגקייט.

cross one's hand (קראהס הוואנז הענד) ארייננדרוקען א מטבע אין האנד.

cross one's mind (קראהס הוואנז מאינד) איינפאלען עטוואס אין געדאנק.
The matter never crossed his mind.

cross one's path (קראהס הוואנז פעטה) 1. זיך בעגעגענען, זיך צוזאמענטרעפען; 2. זיין אין וועג, שטערען, זיין געגען.
1. I never met the man. Our paths never crossed.

cross or pile (קראהס אר פאיל) קאפ צי- רעשט [א קינדער-שפיעל מיט מטבעות].

cross out (קראהס אוט) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

cross o'ver (קראהס או׳-ווער) אריבער-געהן פון יענער זייט.

cross'over *n.* (קראהס׳-או-ווער) די געקעסטעלטע שטרייפען, וועלכע ווערען אבגעדרוקט אויף ציץ [קארטון].

cross'patch *n.* (קראהס׳-פעטש) א טירוף; א פערדרעהטער קאפ; א פערקלאגטע נשמה.

cross'piece *n.* (קראהס׳-פיעס) א קווער-ברעט; א קלאץ וואס ליעגט איבער דער ברייט פון א שיף; דער ווייסער קווער-ליניענדער נאט פון מארך; א קרייץ-פערמיג הענטעל פון א שווערד.

cross'-piled *a.* (קראהס׳-פאילד) מיט באלקענס אדער שטאנגען וואס ליעגען קווער איינע צו די אנדערע.

cross'-pollina'tion *n.* (קראהס׳-פאל-אי-ניי׳-שאן) ז. *cross-fertilization*

cross'-pur'pose *n.* (קראהס׳-פויר׳-פאס) א פלאן צו דערגרייכען א געוויסען ציעל, וועלכער שטעהט אין געגענזאץ צו אן אנדער פלאן וועגען דערגרייכען דעמזעלבען ציעל.
Though professing the same objects the two societies worked at cross-purposes.

cross'-quar'ters *n.* (קראהס׳-קהוואר׳-טערז) [אין ארכיטעקטור — א בעפוצונג פון א געבוידע אין דער פארם פון פיער איבערגעקרייצטע בלעטער.

cross'-ques'tion *v.* (קראהס׳-קהוועס׳-טשאן) ז. *cross-examine*

cross'-ref'erence *n.* (קראהס׳-רעפ׳-ער-ענס) דאס אנציינען אין א בוך אויף אן אנדער שטעל אדער פראזע אין דעמזעלבען בוך.

cross'-road *n.* (קראהס׳-ראוד) א שייד-וועג; א וועג וואס שניידט זיך דורך פון איין וועג צו א צווייטען; א זייט-וועג.

cross'-roads *n.* (קראהס׳-ראודז) דער ארט וואו צוויי וועגען קרייצען זיך.

cross'-row *n.* (קראהס׳-ראו) דער אלף-בית.

cross'-sea *n.* (קראהס׳-סיע) אן אונרוהיגער, שטורמישער ים.

cross'-sec'tion *n.* (קראהס׳-סעק׳-שאן) א קווער-שניט [דאס פארשטעלען אויף א פלאן א געוויסע זאך, ווי למשל א מאשין, אלס דורכגעשניטען אין מיטען, כדי צו זעהן וואס דארט איז אינעווייניג].

cross'-set *a.* (קראהס׳-סעט) וואס לויפט פאר קווער; וואס איז געריכטעט פאר קווער.

cross'-spi'der *n.* (קראהס׳-ספאי׳-דער) דער קרייץ-שפין [אזא גארטען-שפין מיט א קרייץ אויף׳ן רוקען].

cross'-spring'er *n.* (קראהס׳-ספרינג׳-ער) א קווער-ריפ [אין ארכיטעקטור].

cross'-stitch *n.* (קראהס׳-סטיטש) א קרייץ-שטאך [א שטאך אין נעהען וואו די פעדים לעגען זיך איינע איבער די אנדערע אזוי ווי א קרייץ].

cross'-stone *n.* (קראהס׳-סטאון) דער כיאסטאליט [א מין מינעראל, ביי וועלכען די קריסטאלען זיינען בעהעפט אין קרייץ-פארמען].

cross'-sum'mer *n.* (קראהס׳-סאמ׳-ער) א קווער-באלקען.

cross swords (קראהס סאורדז) זיך פעכטען מיט שווערדען; זיך שלאגען, קעמפפען.

cross the breed (קראהס טהי בריעד) צונויפפארען חיות פון פערשיעדענע מינים.

cross'-tie *n.* (קראהס׳-טאי) די קווער-שפאלע וואס ווערט געלעגט אונטער רעלסען [שינעס].

cross'-ti'ning *n.* (קראהס׳-טאי׳-נינג) דאס בעארבעטען א פעלד אין דער לענג און אין דער ברייט.

cross'tree *n.* (קראהס׳-טריע) א שטאנג צוגעפעסטיגט אין דער ברייט צום אויבערשטען טייל פון א מאסט-בוים.

cross'-vaul'ting *n.* (קראהס׳-וואהל׳-טינג) [אין ארכיטעקטור — געוועלב-ארבייט אין דער פארם פון א קרייץ.

cross'-way *n.* (קראהס׳-הוויי) ז. *cross-road*

cross'-wind *n.* (קראהס׳-הווינד) א זייט-ווינד; אן אונגינסטיגער ווינד, וואס בלאזט אין אן ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג.

cross'-wire *n.* (קראהס׳-הוואיר) א דראט וואס ליעגט קווער צו אן אנדער דראט.

cross'wise *adv.* (קראהס׳-הוואיז) קווער, קרייצווייז, אין דער ברייט.

cross'wort *n.* (קראהס׳-הווארט) קרייץ-קרויט [א געוויסע פלאנצע].

crotch *n.* (קראטש) א גאפעל מיט צוויי שפיצען אדער דאס וואס איז אין דער פארם פון אזא גאפעל; דער פונקט, וואו א שטאם פון א בוים צוטיילט זיך אין צוויי צווייגען; די ווינקעלזייט פון א ביליארד-טיש.

crotched *a.* (קראטשט) וואס האט די פארם פון א גאפעל; וואס עס געהט זיך פאנאנדער אין צוויי שפיצען.

crotch'et *n.* (קראטש׳-עט) א מאדנער איינפאל, א קאפריז, א משוגעת; א העקעל, א האקען, א האטשיק; איינע פון די עקיגע קלאמערען [ ], וואס ווערען געברויכט אין שרייבען און דרוקען; א כירורגישער אינסטרומענט מיט א שארפען האקען, וואס ווערט בענוצט פון דאקטוירים ארויסצונעהמען א קינד פון מוטער׳ס בויך; א פערטעל טאן [אין מוזיק]; א קלאץ אין דער פארם פון א גאפעל אונטערצוהאלטען א געביידע; א שערענגע סאלדאטען וואס איז אויסגעשטעלט פערפענדיקולאר צו דער ליניע פון שלאכט.

crotch'eted *a.* (קראטש׳-עט-עד) וואס ווערט בעצייכענט אדער געמאסטען מיט פיערטעל-טענער [אין מוזיק].

crotch'etiness *n.* (קראטש׳-עט-אי-נעס) קאפריזנעקייט; דאס האבען משוגעת׳ען אין קאפ.

crotch'ety *a.* (קראטש׳-עט-אי) קאפריזנע; עקסצענטריש, מ׳שוגע׳וואטע.

Cro'ton *n.* (קלאו'-טאן) דער מין קראטאָ־נע־פלאנצען [א מין פלאנצע, פון וועלכע מען בעקומט קראטאנע־אויל, וואקסט אין די הייסע לענדער].

Croton

cro'ton-bug *n.* (קראו'-טאן-באג) אזא פריים.

cro'ton-oil *n.* (קראו'-טאן-אויל) קראַ־טאן־אויל [א ברוינליך־געלב, קלעפּעדיג, ביטער אויל וואס בעקומט זיך פון די קראטאנע־פלאנצען. זעהר א שטארקער אב־פיהר־מיטעל].

crouch *v.* (קראוטש) זיך איינבויגען; צוזאמענקארטשען זיך, קריכען, קנעכטיש בויגען זיך.

crouch'back *n.* (קראוטש'-בעק) איינער וואס האט א רונדען אויסגעבויגענעם רו־קען; א הויקער.

crouch'-ware *n.* (קראוטש'-הוועהר) א זארט פיינע טעפער־געשיר.

croup *n.* (קרוהפּ) קרופּ [א האלז־קראנק־הייט הויפּטזעכליך ביי קינדער, וואס בע־שטעהט מייסטענס אין דער ענטצינדונג פון גארגעל און פון די לופט־רעהרען]; דאס קרייץ פון א פערד [דער טייל פון רוקען וואס איז הינטער'ן זאטעל].

croupade' *n.* (קרוה-פייד') דער הויך־שפרונג פון א פערד [אן ארט שפּרינגען פון א פערד, ווען ער הויבט אויף אין דער הויך די הינטערשטע פיס].

crou'pal *a.* (קרוה'-פּעל) וואס איז שייך צו קרופּ, וואס האט דעם כאראקטער פון קרופּ.

crou'pier *n.* (קרוה'-פּי-ער) איינער וואס קאסירט איין די פערלוסטען און צאהלט אויס די געווינסען ביי א שפּיעל אין קאר־טען א. ד. ג. אין די שפּיעל־הייזער; איי־נער וואס זיצט ביי א באנקעט אויף'ן צווייטען עק פון טיש אלס געהילף פון פאר־זיצענדען.

crou'piness *n.* (קרוה' פּי-נעס) דאס האבען א נייגונג צו בעקומען די קרופּ.

crou'pous *a.* (קרוה'-פּאס) וואס איז שייך צו דער קרופּ־קראנקהייט. ז. *croup*

crou'py *a.* (קרוה'-פּי) וואס איז שייך צו דער קרופּ־קראנקהייט; וואס איז עהנ־ליך צו קרופּ; וואס איז קראנק געווארען מיט קרופּ.

The child had a croupy cough.

crow *n. and v.* (קראו) א קראהע, א וואַ־ראנע; א ברעכשטאנג, א הויבשטאנג; דאס קרעהען פון א האהן; איינער פון צוויי גנבים, וועלכער שטעהט אויף דער וואך בעת דער צווייטער גנב'עט; אן אינסטרומענט צו האלטען שטייף א טרויב בעת מען מאכט אין איהר א לאך און מען לייטעט צו אן אנדער טרויב; קרעהען [ווי א האהן]; שרייען אויף א קול [מייסטענס פון פרייד]; בעריהמען זיך, טריאומפירען.

Crow

crow'bar *n.* (קראו'-באר) א ברעכשטאנג, א הויבשטאנג.

crow'berry *n.* (קראו'-בער-אי) אזא מין שווארצע יאגדע, וועלכע וואקסט אויף אזעלכע אימער־גרינע ביימלעך [געפינט זיך אין די נארד־טיילען און אין די קאל־טע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא].

Crowberry

crow'-black'bird *n.* (קראו'-בלעק'-בוירד) א מין אמעריקאנער פויגעל וואס איז עהנליך צו א קראהע.

crowd *n. and v.* (קראוד) 1. א מענגע; א געדרענג; אן עולם; 2. דרענגען, ענג מאכען; אנפּאקען; שטופּען, שטויסען פארווערטס; דערעסען, בעלעסטיגען.

1. The crowd at the ball game was very large. 2. The people crowded the streets on New Year's Eve.

crow'dedly *adv.* (קראו'-דעד-לי) גע־דרענגט, צונויפגעשפארטערהייט.

crow'ded to suffoca'tion (קראו'-דעד טו סאפ-א-קיי'-שאן) אנגעפּאקט אזש דערשטיקט צו ווערען.

The hall was crowded to suffocation.

crowd on one's brain (קראוד אן הוואנז בריין) אנפילען דעם קאפּ [מיט מחשבות].

Strange thoughts crowded on his brain.

crowd out (קראוד אוט) ארויספרעסען, ארויסדריקען.

In New York City one nationality often crowds out another from the same neighborhood.

crow'-flow'er *n.* (קראו'-פלאו'-ער) א א געוויסער מין נעגעלעך [אזא פלאנצע].

crow'foot *n.* (קראו'-פוט) א מין גראז־ארטיגע פלאנצע מיט העל־געלבע בליטהען: איינינע שטריר וואס זיינען דורכגעצויגען דורך א הילצערנעם בלאק און האלטען אויף דעם לייווענדענעם דאך איבער דער שיף, אז ער זאל זיך ניט ארבוזעצען.

crown *n., a. and v.* (קראון) א קרוין; די קרוין, דער טהראן [די מאנארכיע, דער מאנארך]; א בעלוינונג; א כבוד, א יחוס; די העכסטע שטופע, די פאלקאמענ־סטע שטופע; א שפּיץ [בארג]; א קאפּ [פון א הוט]; דאס שיידעל פון קאפּ; א קראנע [א מטבע]; דער אויסגעגאלטער קרייז אויף'ן שפּיץ פון קאפּ ביי א קאטוי־לישען גלח; דאס קרוינדעל פון צאהן [דער טייל פון צאהן וואס שטארצט ארויס פון יאסלע]; א געוויסע פארם פון שרייב אדער דרוק־פאפּיער; א מין קנופּ פון קאנאטען [אויף א שיף]; וואס איז שייך צו א קרוין אדער צום מאנארך; בעקרוי־נען; בעעהרען איינעם מיט א כיבוד אדער טיטול; אויסבילדען דעם שפּיץ פון עפּעס; אין שאך־שפּיעל — מאכען א קעניגין אדער אן אנדער פיגור דורך ארייגפיהרען א סאלדאטעל אין דער לעצטער רייה פון די קעסטעלעך אויף'ן שאך־ברעט; מאכען א מין קנופּ פון קאנאטען [אויף א שיף].

crown a man (קראון ע מען) מאכען א קעניגין אדער אן אנדער פיגור פון א סאלדאטעל [אין שאך־שפּיעל].

crowned cup (קראונד קאפּ) א בעכער אדער גלאז, וואס איז פול איבער די ברע־גען.

crowned mal'ice (קראונד מעל'-איס) א געמיינהייט וואס האט קיין גלייכען ניט צו זיך.

crow'ner *n.* (קראו'-נער) איינער אדער עפּעס וואס קרוינט אדער פאלענדעט.

crown'-glass *n.* (קראון'-גלעס) קרוין־גלאז [פיינע פענסטער־גלאז].

crown'-impe'rial *n.* (קראון'-אים-פּיע'-רי-על) די קייזער־קרוין [אזא לי־ליען־עהנליכע גארטען־בלום וואס צייכענט זיך אויס מיט איהרע בעזאנדערס שעהנע בלומען].

Crown-imperial

crow'ning *n. and a.* (קראו'-נינג) קאַ־ראנאציע, קרוינונג; דאס וואס ליעגט ווי א קרוין אויף עפּעס; פערענדיגט, פאלענ־דעט.

crown'land *n.* (קראונ'-לענד) איינע פון די 19 פּראווינצען אין וועלכע עסט־רייך־אונגארן איז איינגעטיילט.

crown lands (קראון לענדז) גרונט איינענטום וואס געהערט צו דער קעניג־ליכער פאמיליע.

crown law (קראון לאה) די קרימינאל־ געזעצגעבונג אין ענגלאנד.

crown law'yer (קראון לאה'־יער) א רע־ גיערונגס־אדוואקאט אין ענגלאנד וואס טרעט ארויס אין נאמען פון דער רעגיע־ רונג ביי קרימינעלע פראצעסען.

crown'less *a.* (קראונ'־לעס) קרוינלאז, וואס האט ניט קיין קרוין; וואס האט ניט קיין קעניג.

crown'let *n.* (קראונ'־לעט) א קליינע קרוין.

crown of aberra'tion (קראון אוו עב־ע־ריי'־שאן) די שטראהלען־קרוין ארום דער זון.

crown of'fice (קראון אפ'־איס) קרוין־ געריכט אין ענגלאנד [אן אבטיילונג פון'ם העכערען געריכט פאר קרימינעלע פראַ־ צעסען].

crown of lau'rels (קראון אוו לאה'־ רעלז) א לארבער־קראנץ, א לארבער־קרוין.

crown'-pa'per *n.* (קראונ'־פיי'־פער) קרוין־פאפיער [אן אמעריקאנער זארט פא־ פיער 19 צאל די לענג און 15 צאל די ברייט].

crown'-post *n.* (קראון־פאוסט) א שטיץ־ באלקען פון א דאך.

crown'-prince *n.* (קראונ'־פרינס) א קרוין־פרינץ, א יורש־עצר.

crown'-saw *n.* (קראונ'־סאה) א צילינ־ דער־זעג, א רונדע זעג.

crown'-scab *n.* (קראונ'־סקעב) א גע־ שווילעכטס אויף א פוס פון א פערד ארום דער קאפיטע.

crown'-shaped *a.* (קראונ'־שייפט) וואס האט די פארם פון א קרוין.

crown'-solic'itor *n.* (קראונ'־סא־ליס'־ אי־טאר) א קרוין־אדוואקאט אין ענגלאנד, וואס גרייט צו אלעס פאר דער פראקורא־ טור איז'ם פאל פון א קרימינאל־פערברע־ כען.

crown'-this'tle *n.* (קראונ'־טהיסל) ז. *crown-imperial*.

crown'-wheel *n.* (קראונ'־הוויעל) א קרוין־ראד [א ראד ביי וועלכען די צייה־ נער זיינען פון איין זייט געשניטענע אונ־ טער א רעכטען ווינ־ קעל, ווי דאס צאהן־ ראד מיט וועלכען מען ציהט אן א זייגער].

Crown-wheel

crown'-work *n.* (קראונ'־הוואירק) בע־ פעסטיגונגען וואס ווערען געמאכט אין דער פארם פון פאדערשטע ווענד פון באסטי־ אנען.

crow'-quill *n.* (קראו'־קהוויל) א פעדער פון א ווארנע [קראהע] פון וועלכער עס ווערט געמאכט א פען צום שרייבען; א זעהר דינע שרייב־פעדער.

crow's'-bill *n.* (קראוז'־ביל) א מין צווייענגעל וואס ווערט בענוצט פון כירור־ גען ארויסצונעהמען א קויל אדער אנדערע זייטיגע זאכען פון א וואונד.

crow's'-feet *n.* (קראוז'־פיעט) קנייטשען וואס ווערען ארום די אויגען ביי אן על־ טערען מענשען.

crow's'-foot *n.* (קראוז'־פוט) א קנייטש ארום אויסערליכען ווינקעל פון אויג; א שטיק אייזען מיט עטליכע שפיצען [בע־ נוצט צום אנווארפען אויף א וועג אום צו שטערען דעם גאנג פון אן ארמעע]; א דריי־עקיגער שטאך [אין נעהען אדער שטיקען].

crow'-silk *n.* (קראו'־סילק) א פארים־ ארטיגע וואסער־פלאנצע.

crow's'-nest *n.* (קראוז'־נעסט) א קעס־ טעל אדער ביידעל פאר'ן וואך־מאן אויבען אויף'ן מאסט פון א שיף צו פאנגען וואל־ פיש.

crow'stone *n.* (קראו'־סטאון) דער העכסטער שטיין פון'ם שפיץ דאך אין א געביידע.

crow'-toe *n.* (קראו'־טאו) אזא פלאנ־ צע מיט שמעקעדיגע בלומען פון פערשיע־ דענע פארבען.

croyl'stone *n.* (קראיל'־סטאון) דער שפאט־קריסטאל [א מין שטיין].

croze *n. and v.* (קראוז) דער איינשניט וואס ווערט געמאכט אין די ברעטלעך פון א פאס אריינצושטעלען דעם דעק; א באנ־ דערס הובעל צו מאכען דיעזען איינשניט; אויסשניידען א גראבענדעל אין די ברעט־ לעך פון א פאס וואו מען דארף אריינשטע־ לען דעם דעק.

Cro'zier *n.* (קראו'־זשער) אין אסטרא־ נאמיע — א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען.

cro'zier *n.* (קראו'־זשער) א שטאק מיט א צלם אויף'ן שפיץ [ווערט געטראגען פון אן ערץ־בישאף ביי געוויסע צערעמא־ ניעס]; איינער וועלכער טראגט דיעזען שטאק; א צלם־טרעגער.

cru'cial *a.* (קרו'־שיעל) קרייצפערמיג; ענטשיידענד, וואס שטעלט זיך ענדליך אב אויף איינע פון צוויי ענטגעגענגעזעצטע מיינונגען; וואס איז שייך צו א שמעלץ־ טיגעל.

cru'cian *n.* (קרו'־שיען) א מין קארפ [א קורצער, דיקער און ברייטער פיש, וואס האלט זיך אויף אין די וואסערען פון צפון אייראפא און אזיען].

cru'ciate *a.* (קרו'־שי־אייט) וואס האט די פארם פון א צלם.

crucia'tion *n.* (קרו־שי־איי'־שאן) דאס זיין קרייצפערמיג.

cru'cible *n.* (קרו'־סיבל) 1. א שמעלץ־ טיגעל [א כלי אדער א טעפעל פון ליים אדער מעטאל, אין וועלכען מען שמעלצט מעטאלען]; די פייער־פראבע; 2. דער שטארקער נסיון.

2. His probity was tried in the crucible of temptation.

cru'cifer *n.* (קרו'־סי־פער) דער צלם־ טרעגער; א פלאנצע, ביי וועלכער די בלי־ טהען זעהען אויס ווי א צלם.

crucif'erous *a.* (קרו־סיפ'־ע־ראס) קרייצפערמיג [וועגען פלאנצען, ביי וועל־ כע די בלומען־בלעטלעך וואקסען אין דער פארם פון א צלם].

cru'cifier *n.* (קרו'־סי־פאי־ער) איינער וואס קרייציגט.

cru'cifix *n.* (קרו'־סי־פיקס) א קרוציפיקס [א צלם מיט'ן בילד פון'ם געקרייציגטען יעזוס אויף איהם].

crucifix'ion *n.* (קרו־סי־פיק'־שאן) קריי־ ציגונג [א שענדליכע טויט־שטראף אין די אלטע צייטען, מעהרסטענטייל אין אזיען]; יעזוס'עס קרייציגונג; שרעקלי־ כער פיין; גייסטיגע ליידען.

cru'ciform *a.* (קרו'־סי־פארם) קרייצ־ פערמיג.

cru'cify *v.* (קרו'־סי־פאי) קרייציגען; טויטען [דעם זינדיגען גוף]; פייניגען.

crucig'erous *a.* (קרו־סידזש'־ע־ראס) וואס האט אויף זיך א צלם.

crude *a.* (קרוד) רוי; גראב; ניט אויס־ געארבייט; ניט פערענדיגט, ניט פער־ פאלקאמט, ניט פערטיג צום געברויך; ניט רייף; וואס צייגט ניט קיין גענוג וויסען, פע־ היגקייט אדער ערפאהרונג; וואס איז ניט פעהיג ארויסצובריינגען א פאלשטענדיגע פערענדיגטע, פאלקאמענע זאך.

crude hu'mors (קרוד היו'־מארז) ניט פערדייטע זאפטען [אין מעדיצין].

crude'ly *adv.* (קרוד'־לי) אויף א רויען, גראבען אדער אונהעפליכען אופן; אויף א פארמלאזען, אונפערענדיגטען, ניט פאל־ קאמענעם שטייגער; אהן ארדנונג; אהן דער נויטיגער פעהיגקייט אדער קענטניסע.

crude'ness *n.* (קרוד'־נעס) דאס זיין רוי; אונצייטיגקייט; איבערפלעכליכ־ קייט; דאס זיין ניט פאלקאם, ניט פאל־ שטענדיג; דאס זיין געמאכט אהן די נוי־ טיגע קענטניס אדער פעהיגקייטען; דאס זיין אונפערדייבאר.

crude oil (קרוד איל) ניט ראפינירטער, ניט גערייניגטער אויל.

cru'dity *n.* (קרו'־די־טי) רויהייט; ניט־ צייטיגקייט; דאס זיין ניט פערענדיגט, ניט פערפאלקאמט; אונפערדייבארקייט.

cru'el *a.* (קרו'־על) אונמענשליך, גרוי־ זאם.

War is always a cruel method of settling disputes.

cru'elly *adv.* (קרו'־על־אי) אויף אן אונמענשליכען, גרויזאמען אופן; פעראור־ זאכענדיג פיין און מאטערנישען.

cru'elness *n.* (קרו'־על־נעס) אונמענש־ ליכקייט, גרויזאמקייט; אכזריות.

cru'elty *n.* (קרו'־על־טי) אונמענשליכ־ קייט, גרויזאמקייט; א גרויזאמע טהאט, אכזריות.

cru'et *n.* (קרו'־עט) א פלעשעל [וואו מען האלט וויין, עסיג א. ד. ג.]; א פלע־ שעל, וואו מען האלט דעם הייליגען וויין אדער וואסער אין א קירכע.

cruise *v. and n.* (קרוז) קרייסירען [וועגען א שיף — ארומפאהרען הין און צו־ ריק אויף א שפאציער, הויפטזעכליך אבער מיט דעם צוועק צו בעשיצען דעם האנדעל, צו לויערען אויף א שונא אדער צוליעב ים־רויב]; דאס קרייסירען [פון א שיף].

crui'ser *n.* (קרו'־זער) א קרייסירענדע שיף; א שיף וואס האט די אויפגאבע צו בעשיצען דעם האנדעל פון דעם אייגענעם לאנד און שטערען דעם האנדעל פון א פיינדליכען לאנד; א קרייצער; א קריגס־ שיף וואס האט די אויפגאבע צו פערפאל־ גען פיינדליכע קריגס־שיפען.

crul'ler *n.* (קראל'־ער) אזא ביינעל געפרעגעלט אין שמאלץ.

crumb *n. and v.* (קראם) א שטיקעל, א ברעקעל [פון ברויט, קוכען א. ד. ג.]; דער אינוועניגסטער ווייכער טייל פון ברויט און קוכען; צוברעקלען; בעדעקען מיט ברעקלעך ברויט [געפרעגעלט פלייש א. ד. ג.].

crumb-and-crust man (קראם־ענד־ קראסט מען) א בעקער.

crumb'-brush *n.* (קראמ'־בראש) א בארשט, מיט וועלכער מען שארט אראב ברויט־ברעקלעך פון טיש.

crumb'-cloth *n.* (קראמ'־קלאטה) א שטיק שטאף וואס ווערט געלעגט אונטער'ן טיש צו פערהיטען דעם דיל אדער דעם טעפיך פון ברויט־ברעקלעך.

crumb'-knife *n.* (קראמ'־נאיף) א מע־ סער וואס מען ניצט אראבצושארען ברויט־ ברעקלעך פון טיש.

crum'ble *n. and v.* (קראמבל) א ברע־ קעל; צוברעקלען; זיך ברעקלען; צופאלען אויף שטיקלעך; פערשווינדען שטיקלעכ־ ווייז; פערשווינדען אונבעמערקט.

crum′bly *a.* (קראמ׳-בלי) ברעקעלדיג.

crum′mable *a.* (קראמ׳-עבל) ברעקעלדיג; וואס האט א טבע זיך צו ברעקלען.

crum′my *a.* (קראמ׳-אי) קרוכקע; ברעקעלדיג; ווייך.

crump *n., v. and a.* (קראמפ) טרעשטשען [ווי ווען מען עסט פערדארטע אדער קרוכקע ברויט אדער ווי דאס טרעשטשען פון פערפרארענעם שניי]; קראמפף; זיין צודרעהט, קאפריזנע; פערדארט, קרוכקע, ברעקעלדיג.

crum′pet *n.* (קראמ׳-פעט) אזא טהעע־קיכעל.

crum′ple *n. and v.* (קראמפל) איינשרומפען; צוקנייטשען; איינלויפען; צוקנייטשט ווערען; עטוואס וואס איז צוקנייטשט אדער איינגעשרומפען; א קנייטש, א פאלד.

crum′pler *n.* (קראמ׳-פלער) א האלזטוך.

crum′pling *n.* (קראמ׳-פלינג) אן איינגעשרומפענער עפעל.

crum′py *a.* (קראמ׳-פי) קרוכקע; ברעקעלדיג.

crunch *n. and v.* (קראנטש) צוברעכען מיט די צייהנער; קייען; קייען מיט א גערויש, כראמשקען; צורייבען, צומאלען, צושטויסען מיט א גערויש; טהאן עפעס מיט א גערויש ווי מען כראמשקעט; מאכען א גערויש ווי פון כראמשקען; דאס כראמשקען; דאס דורכברעכען זיך אדער דאס אנשטויסען זיך אן עפעס מיט א גערויש ווי פון כראמשקען.

cru′or *n.* (קרו׳-אר) פערגליווערט אדער פערהארטעוועט בלוט.

crup *n.* (קראפ) דאס קרייץ פון א פערד [דער טייל פון א פערד׳ס רוקען וואס איז הינטער דעם זאטעל]; א הארב.

crup′per *n. and v.* (קראפ׳-ער) דאס קרייץ פון א פערד [דער טייל פון א פערד׳ס רוקען וואס איז הינטער דעם זאטעל]; א רימען צו בעפעסטיגען א זאטעל [דער רימען וואס געהט דורך אונטער דעם פערד׳ס עק]; בעפעסטיגען א זאטעל מיט אזא רימען.

cru′ral *a.* (קרו׳-רעל) וואס איז שייך צום שימביין [דער טייל פון פוס צווישען קניע און קנעכעל].

crusade′ *n.* (קרו-סייד׳) 1. א קרייצצוג [איינע פון די מיטעלאלטערליכע עקספעדיציעס פון די קריסטליכע פעלקער צו ראטעווען ארץ ישראל פון טערקיי׳ס הענד]; 2 א שטארקע בעוועגונג פאר אן אידעע.

2. The Mayor inaugurated a **crusade** against gambling in the city.

crusa′der *n.* (קרו-סיי׳-דער) א קרייצפאהרער [דער וואס האט גענומען אנטייל אין א קרייצצוג]. ז. *crusade*.

crusa′ding *a.* (קרו-סיי׳-דינג) וואס איז שייך צו א קרייצצוג; וואס נעהמט אנטייל אין א קרייצצוג.

cruse *n.* (קרוס) א ליימענער טאפ, א קרוג, א פלעשעל.

cru′set *n.* (קרו׳-סעט) א גאלדשמיד׳ס שמעלין־טיגעל.

crush *v. and n.* (קראש) צוקוועטשען, צוברעקלען, צומאלען; דריקען, אונטערדריקען, גובר זיין, פערטיליגען, א תל מאכען; צוקנייטשען, צוזאמענגעפרעסט ווערען; א שטויסעניש [פון מענשען], א דריקעניש, א קוועטשעניש.

crush a cup (קראש ע קאפ) ארייננגיסען א גלעזעל אין א גוטער, פריינדליכער קאמפאניע.

crushed *a.* (קראשט) צוקוועטשט, צוקנייטשט, צובראכען, צושטויסען, צומאלען; געדריקט, צודריקט, אונטערדריקט; בעזיעגט.

crush′er *n.* (קראש׳-ער) איינער אדער עטוואס וואס צושטויסט, צודריקט, אדער מאכט א תל; איינער וואס איז גובר; א פאליציסט.

crush′-hat *n.* (קראש׳-העט) א הוט, וואס קען צוזאמענגעלעגט ווערען; אן אפערא־הוט.

crush′ing *a.* (קראש׳-אינג) וואס האט א נייגונג אדער וואס קען צודריקען, צושטויסען, צומאלען, גובר זיין, א תל מאכען.

crush′ing-machine′ *n.* (קראש׳-אינג-מע שין׳) א מאשין וואס צושטויסט, צומאלט שטיינער אדער אנדערע עהנליכע זאכען.

crush one’s hopes (קראש הוואנז האופז) מאכען צו גארנישט אימעצענס האפנונגען; אימעצען אבהענדיג מאכען.

crush′-room *n.* (קראש׳-רוהם) דער בופעט, דער פלאץ אין א טעאטער, וואו דער עולם שפאציערט ארום בעת די אנטראקטען.

crust *n. and v.* (קראסט) קארע, הארטער שאלעכץ; א סקארינקע פון ברויט; די אויבערפלעכע פון דער ערד; די אויבערשטע הארטע טיילען [פון א קרעבס, מושעל א. ד. ג.]; בעדעקען מיט א הארטען שאלעכץ; בעדעקט ווערען ווי מיט קארע; פיהרען א יאגד אויף גרויסע חיות [ווי הירשען] איבער פערפרארענעם שנעע.

Crusta′cea *n.* (קראס-טיי׳-שיא) דער מין וואסער־טהיערע וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ [ווי ראקעס].

crusta′cean *n. and a.* (קראס-טיי׳-שיען) וואס איז שייך צו די וואסער־טהיערע וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ; א בעשעפעניש פון דעם מין.

crustaceol′ogy *n.* (קראס-טיי-שי-אל׳-א-דזשי) די לעהרע וועגען די וואסער־טהיערע וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ.

crusta′ceous *a.* (קראס-טיי׳-שיאס) וואס איז עהנליך צו הארטען שאלעכץ אדער צו קארע; וואס איז ווי א מושעל; וואס האט א הארטען שאלעכץ [ווי א ראק].

crus′tate *a.* (קראס׳-טייט) בעדעקט מיט א הארטען שאלעכץ; פערהארטעוועט פון אויבען.

crus′tated *a.* (קראס׳-טיי-טעד) ז. *crustate*.

crusta′tion *n.* (קראס-טיי׳-שאן) דאס בעדעקט ווערען ווי מיט א קארע; דאס פערהארטעוועט ווערען פון אויבען.

crust′-hunt *v.* (קראסט׳-האנט) פיהרען א יאגד [מעהרסטענטייל אויף גרויסע חיות, ווי למשל, הירשען] איבער פערפרארענעם שנעע.

crus′tily *adv.* (קראס׳-טי-לי) ערגערליך, שלעכט געשטימט, אנגעבלאזען.

crus′tiness *n.* (קראס׳-טי-נעס) דאס זיין פערהארטעוועט פון אויבען; דאס זיין הארט; דאס זיין ערגערליך; דאס זיין שלעכט געשטימט; דאס זיין אנגעבלאזען.

crus′ting *n.* (קראס׳-טינג) יאגד [מעהרסטענטייל אויף גרויסע חיות, ווי למשל, הירשען] איבער פערפרארענעם שנעע.

crus′ty *a.* (קראס׳-טי) ווי קארע; הארט; אנגעבלאזען, אנגעכמורעט, שלעכט געשטימט.

crutch *n. and v.* (קראטש) א קוליע; אלטקייט; געהן אויף קוליעס; אונטערהאלטען מיט קוליעס; אונטערהאלטען, אונטערשטיצען.

crutched *a.* (קראטשט) אנגעלעהנט אויף קוליעס; בעזארגט מיט קוליעס; בעצייכענט מיט א צלם; וואס טראגט א צולם.

crux *n.* (קראקס) א קרייץ; דער קרייץ [אלס פייניגונגס־מיטעל]: עטוואס וואס פייניגט אדער ברייננגט אין פערלעגענהייט; א רעטעניש; עטוואס וואס איז רעטזעלהאפט.

Crux *n.* (קראקס) דאס זיד־קרייץ [א געוויסע צונויפשטעלונג פון שטערען אין הימעל].

cry *v. and n.* (קראי) שרייען; אויסשרייען: אויסרופען; וויינעי; קלאגען אויף׳ן קול; עפענטליך ערקלערען, עפענטליך בעשולדיגען; א געוויין; א קלאג; א געשריי, אן אויסגעשריי; א רוף, אן אויסרוף; אן עפענטליכע ערקלערונג; אן עפענטליכע בעשולדיגונג; א מחנה הינט; א קאמפאניע [אין פערעכטליכען זין]; א קריעגס־רוף; א שלאג־ווארט; דער גערויש וואס קומט פון בויגען קופער־בלעך.

cry af′ter (קראי עפ׳-טער) וויינען פאר בענקעניש נאך עפעס.

cry against′ (קראי ע-גענסט׳) טארלען אדער דראהען אויף׳ן קול.

Arise, go to Nineveh, . . . and **cry against** it.

cry′-ba′by *n.* (קראי׳-ביי׳-בי) א צופיעשטשעטער, א צובאלעוועטער, איינער וואס וויינט ביי דער קלענסטער געלעגענהייט.

cry back (קראי בעק) געהן נאך די שפורען צוריק אדער זיך צוהערען צו דעם גערויש פון הינטען [אויף יאגד]; ווערען עהנליך צו די אור־עלטער־ען [וועגען בהמות].

cry before′ hurt (קראי בי-פאור׳ הוירט) שרייען גלאט אין דער וועלט אריין; מיר נישט דיר נישט שרייען.

cry down (קראי דאון) מאכען א שלעכטען נאמען אימעצען; ארויסלאזען א שמרע; פערווערען א זאך.

cry for the moon (קראי פאר טהי מוהן) וועלען דאס טעלערעל פון הימעל.

cry′ing *a.* (קראי׳-אינג) 1. וויינענדיג, טרויעריג; 2. אונערטרעגליך; הימעל־שרייענד.

1. She sang a **crying** song. 2. The conviction of the prisoner was a **crying** injustice.

cry′ing-drunk *a.* (קראי׳-אינג-דראנק) שכור ווי לוט.

cry′ing e′vil (קראי׳-אינג איוול) א הימעל־שרייענדער פעהלער אדער איבעל.

The **crying evils** in our government must be promptly remedied.

cry′olite *n.* (קראי׳-א-לאיט) קריאליט [א מינעראל וואס געפינט זיך אין גרענלאנד און אין אוראל. ווערט בענוצט צו פאבריצירען סאדע און אלומיניום].

cryoph′orus *n.* (קראי-אפ׳-א-ראס) א וואסער־פריערער [אן אינסטרומענט, וועלכער בעווייזט ווי אזוי וואסער קיהלט זיך אב און פריערט].

cry out (קראי אוט) א געשריי טהאן; שרייען אויף א קול; קלאגען זיך.

crypt *n.* (קריפט) א קעלער אין א הויז; א סקלעפ; דער סקלעפ אין א קירך, וואס ווערט בענוצט פאר קברים און מאנומענטען; אין אנאטאמיע — דריזען אין דער פארם פון זעקעלעך אדער בייטעלעך.

cryp′tic *a.* (קריפ׳-טיק) בעהאלטען, פער־

בארגנן; מיט א האלבען מויל, ניט דער־
רעדט.
The statement given by the editor seemed a cryptic utterance.

cryp'tical *a.* (קריפּ'־טי־קעל)
ז. *cryptic*

cryp'tically *adv.* (קריפּ'־טי־קעל־אי)
בסוד; בעהאלטענערהייט.

cryp'togam *n.* (קריפּ'־טא־געם) א פלאנ־
צע פון דעם מין קריפּטאגאמען.
ז. *Cryptogamia*

Cryptoga'mia *n.* (קריפּ־טא־גיי'־מי־א)
די קריפּטאגאמען [די אלע מינים פון ני־
דעריגע פלאנצען, וועלכע בליהען ניט, נאר
ווערען בעפרוכטעט דורך ספארען אדער
מיקראסקאפּישע צעלען].

cryptogam'ic *a.* (קריפּ־טא־געמ'־איק)
וואס איז שייך צו די קריפּטאגאמען.
ז. *Cryptogamia*

cryp'togram *n.* (קריפּ'־טא־גרעם) א
שריפט וואס איז געשריבען מיט געהיימע
ציינכענס [שיפער], וועלכע זייטיגע מענ־
שען קענען ניט פערשטעהן.

cryp'tograph *n.* (קריפּ'־טא־גרעף) א
געהיימע שריפט; א שיפער־כתב; די מע־
טאדע צו שרייבען מיט א שיפער.

cryptograph'ic *a.* (קריפּ־טא־גרעפ'־
איק) געשריבען אין א געהיימע שריפט;
וואס ווערט בענוצט צו שרייבען אין א
געהיימע שריפט.

cryptograph'ical *a.* (קריפּ־טא־גרעפּ'־
איק־על) ז. *cryptographic*

cryptog'raphy *n.* (קריפּ־טאג'־רע־פי)
דאס שרייבען שיפרירט; א געהיימער שי־
פער.

cryptol'ogy *n.* (קריפּ־טאל'־א־דזשי)
שיפער־כתב, ציפער־שריפט, געהיימע
שפראך.

cryp'tonym *n.* (קריפּ'־טא־נים) א געי־
היימער נאמען [א נאמען וואס איינער
האט אין א געהיימע געזעלשאפט א. ד. ג.].

crys'tal *n. and a.* (קריס'־טעל) קרים־
טאל, קריסטאל־גלאז; אין כעמיע און מי־
נעראלאגיע — א קריסטאל [א הארטער
פּיעלקאנטיגער און סימעטריש געבויטער
קערפּער, וועלכער בילדעט זיך אויס דורך
די מאלעקולארע בעוועגונג פון שטאף. די
איינפאכסטע טיילעכלעך פון זאלץ, צוקער,
גראניט א. ד. ג. זיינען קריסטאלען]; פון
קריסטאל; קלאר, דורכזיכטיג.

crys'tal-form *a.* (קריס'־טעל־פארם)
קריסטאל־פערמיג, אין דער פארם פון א
קריסטאל.

crys'tal-glass *n.* (קריס'־טעל־גלעס)
קריסטאל־גלאז.

crystal'lic *a.* (קריס־טעל'־איק) וואס
איז שייך צו קריסטאל אדער צו קריסטא־
ליזירונג.

crystallif'erous *a.* (קריס־טע־ליפ'־ע־
ראס) וואס ענטהאלט אין זיך קריסטאלען.

crys'tallin *n.* (קריס'־טע־לין) איי־ווייי־
סער שטאף וואס געפינט זיך אין דער
קריסטאל־לינז פון אויג; אין כעמיע —
אנילין [א פעטליכע זעהר גיפטיגע פלי־
סיגקייט וואס געפינט זיך אין טער (דזע־
געכץ) פון שטיין־קויהלען].

crys'talline *n. and a.* (קריס'־טע־לין)
וואס בעשטעהט פון קריסטאל; וואס איז
שייך צו קריסטאלען אדער צו קריסטאלי־
זירונג; וואס האט זיך אויסגעבילדעט דורך
קריסטאליזאציאן; וואס איז עהנליך צו
קריסטאל; קלאר, דורכזיכטיג; א פעלז וואס
האט זיך אויסגעבילדעט טיילווייז אדער
אינגאנצען דורך קריסטאליזאציאן.
ז. *crystallization*

crys'tallisable *a.* (קריס'־טע־לאי־
זעבל) ז. *crystallizable*

crystallizabil'ity *n.* (קריס־טע־לאי־
זע־ביל'־אי־טי) דאס קענען קריסטאליזירט
ווערען.

crys'tallizable *a.* (קריס'־טע־לאי־
זעבל) וואס קען קריסטאליזירט ווערען.
ז. *crystallization*

crystalliza'tion *n.* (קריס־טע־לי־זיי'־
שאן) קריסטאליזאציאן [א פּראצעס וואס
בעשטעהט דערין, וואס די מאלעקולען פון
א פליסיגען שטאף אדער גאזען נעהמען
אן בעשטימטע, רעגעלמעסיגע קריסטאל־
פארמען, ווען זיי פערדיכטען זיך דורך אב־
קיהלונג אין א פעסטען קערפּער]; די
קריסטאליזירטע מאסע.

crys'tallize *v.* (קריס'־טע־לאיז) קרים־
טאליזירען; זיך קריסטאליזירען; אננעה־
מען רעגעלמעסיגע, בעשטימטע פארמען.
ז. *crystallization*

crys'tallizer *n.* (קריס'־טע־לאי־זער)
דאס וואס ווירקט אויף דער קריסטאליזי־
רונג פון א זאך.

crystallog'raphy *n.* (קריס־טע־לאג'־
רע־פי) קריסטאלאגראפיע [די לעהרע
וועגען קריסטאלען, וועגען זייער אויסביל־
דונג און פארמען].

crys'talloid *n. and a.* (קריס'־טע־
לאיד) וואס איז עהנליך צו א קריסטאל;
איינע פון די שטאפען [ווי זאלץ, צוקער
א. ד. ג.], וועלכע קענען דורכגעהען דורך
א דיקע צייג, ווי פּארמעט־פּאפּיער, ווען
זיי זיינען פאנאנדערגעלאזען אין א פלי־
סיגקייט; שטאף פון איי־ווייס אין דער
פארם פון א קריסטאל, וואס געפינט זיך
אין צעלע פון א פלאנצע.

crystallol'ogy *n.* (קריס־טע־לאל'־א־
דזשי) קריסטאלאגיע [די וויסענשאפט ווע־
גען די קערפּערס אין דער אונארגאנישער
נאטור אויף וויפיעל זיי בילדען זיך אויס
אין דער פארם פון קריסטאלען].

crys'tallotype *n.* (קריס'־טע־לא־טאיפּ)
א מין פאטאגראפיע אויף גלאז.

cry the bans (קראי טהי בענז) אויס־
רופען אין קירך די נעמען פון פּערלאבטע
[חתן־כלה], מיט דעם ציעל טאמער וועט
זיך ארויסרופען איינער וואס האט א טענה
געגען דעם שידוך; אויסשרייען וויפיעל
מען באט אן אויף אן אויקציאן.

cry to (קראי טו) זיך בעטען רופען צו...
ביי אימעצען.

cry up (קראי אפּ) אויף א קול אויס־
לויבען, ריהמען אימיצען; מעהר אנבא־
טען, טרייבען פּרייזען אין דער הויך אויף
אן אויקציאן [ליציטאציע].

cry wolf (קראי וואולף) א פאלשע טרע־
ווגע מאכען.

C. S. A. ראשי תבות פון די ווערטער
Confederate States of America

cten'oid *n. and a.* (טענ'־איד) קאמ־
ארטיג, ווי א קאם [בנוגע צו געוויסע פיש,
ביי וועלכע דער רוקען איז אויסגע־
זעצט מיט שטאכלען ווי א קאם אדער דאס
מויל איז אויסגעזעצט מיט ציינער ווי א
קאם]; א פיש פון דיזען מין.

ctenoi'dean *a.* (טע־נאי'־די־ען) וואס
איז שייך צו דעם מין פיש, ביי וועלכע
דער רוקען איז בעזעצט מיט שטאכלען אין
דער פארם פון א קאם.

Ctenoi'dei *n.* (טע־נאי'־די־אי) דער מין
פיש, ביי וועלכע דער רוקען איז בע־
זעצט מיט שטאכלען אין דער פארם פון
א קאם.

ctenoi'dian *a.* (טע־נאי'־די־ען)
ז. *ctenoidean*

cub *n. and v.* (קאב) א יונגע פיער־
פיסיגע חיה [מייסטענס א יונגער בער,
וואלף, פוקס]; א שטאל פאר בהמות; א
קאסטען, א זאסיק; א געשיר־אלמער; א
גראבער יונג, א מוזשיק; א יונגער רע־
פּארטער; קינדלען [ביי חיות].

cu'bage *n.* (קיו'־בעדזש) ז. *cubature*

Cu'ban *n. and a.* (קיו'־בען) וואס איז
שייך צו קובא [איינער פון די גרויסע
וועסט־אינדישע אינזלען]; א געבארענער
אדער א בירגער פון קובא.

cuba'tion *n.* (קיו־ביי'־שאן)
ז. *cubature*

cu'bature *n.* (קיו'־בע־טשור) דאס אויס־
געפינען די קוביק־מאס פון א קערפּער.

cub'by *n. and a.* (קאב'־אי) קליין, צבער
זעהר בעקוועם; אן אלקערעל, א צימערעל;
א שטרויענער קארב וואס מען טראגט צו־
געבונדען צום רוקען.

cub'byhole *n.* (קאב'־אי־האול) אן אל־
קערעל, א צימערעל; זעהר א קליין שטי־
בעלע.

cub'by-house *n.* (קאב'־אי־האוס) א
קליין שטיבעלע וואס קינדער בויען אויף
צום שפּיעלען זיך.

cube *n. and v.* (קיוב) א קוב [א רעגעלמעסי־
גער קערפּער, וואס האט
זעקס גלייכע קוואדראט־
זייטען]; די קוביק־
צאהל [א צאהל וואס
מען בעקומט ווען מען
כפל'ט א צאהל דריי
מאל אויף זיך אליין; 125 איז דער קוב
פון 5, 27 — פון 3]; כפל'ען א צאהל דריי
מאל אויף זיך אליין, ווי 5×5×5=125.

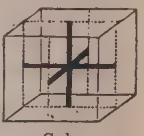
Cube

cu'beb *n.* (קיו'־בעב) [א מין] קובעבע
פעפער, וואס וואקסט אין אסט־אינדיען און
דיענט אלס רפואה צו געוויסע קראנקהיי־
טען].

cube'-ore *n.* (קיוב'־אור) ארסעניק־
זויערעס אייזען [א מין מינעראל, וואס
קריסטאליזירט זיך אין קובישע קריסטא־
לען מיט א גרינליכען קאליר].

cube root (קיוב רוהט) דער קוביק־
ווארצעל [די צאהל, וואס ווען זי ווערט
גע'כפל'ט דריי מאל אויף זיך אליין, ביל־
דעט זי א קוב, ווי 3 איז דער קוביק־
ווארצעל פון 27, 5 איז דער קוביק־ווואר־
צעל פון 125].

cube'-spar *n.* (קיוב'־ספאר) גיפּס וואס
האט אין זיך ניט קיין וואסער.

cu'bic *n. and a.* (קיו'־ביק) וואס האט
די פארם פון א קוב; וואס קען געמאסטען
ווערען אין דער לענג, אין דער הויך און
אין דער ברייט; אין מאטעמאטיק — א
קובישע גלייכונג.

cu'bica *n.* (קיו'־בי־קא) א לייכטער,
פיינער וואל־שטאף.

cu'bical *a.* (קיו'־בי־קעל) וואס איז שייך
צו א קוב; קוב־פערמיג. ז. *cube*

cu'bical foot (קיו'־בי־קעל פוט) א
קוביק־פוס [א מאס וואס איז איין פוס
אין דער לענג, אין דער ברייט און אין
דער הויך].

cu'bically *adv.* (קיו'־בי־קעל־אי) אין
דער פארם פון א קוב; בנוגע צו א קוב.

cu'bicalness *n.* (קיו'־בי־קעל־נעס) דאס
זיין אין דער פארם פון א קוב. ז. *cube*

cu'bical num'ber (קיו'־בי־קעל נאמ'־
בער) א קוביק־צאהל [א צאהל וואס ווערט
גע'כפל'ט אויף זיך דריי מאל].

cubic'ular *n. and a.* (קיו-ביק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א שלאפצימער; פריוואט; א קאמער-הערר.

cubic'ulum *n.* (קיו-ביק'-יו-לאם) א קליין אונטערארירדיש צימערעל צו בעהאלטען טויטע, א קאטאקאמב; א בעזונדערע אבטיילונג פון א קירך, וואו מען בעהאלט טויטע.

cu'biform *a.* (קיו'-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א קוב.

cu'bit *n.* (קיו'-ביט) אן עלענבויגען; עלענבויגען-ביין; אן אייל [א מאס, 18—22 צאל, געברויכט אין עגיפטען, רוים א. ד. ג.].

cu'bital *a.* (קיו'-בי-טעל) וואס איז שייך צום עלענבויגען; וואס האלט אן אייל אין דער לענג.

cu'bit-fash'ion *adv.* (קיו'-ביט-פעש'-אן) מעסטענדיג מיט'ן אייל [די לענג פון האנד פון עלענבויגען ביז דער האנד-פלעכע].

cub'less *a.* (קאב'-לעס) קינדערלאז.

cu'bo-cube *n.* (קיו'-באו-קיוב) אין מאטעמאטיק — דער קוב פון א קוב [א צאהל וואס איז זעקס מאל נע'כפל'ט געווארען אויף זיך אליין, ווי למשל, 64 איז דער קוב פון א קוב פון 2].

cu'boid *a. and n.* (קיו'-באיד) וואס איז עהנליך צו א קוב; אין אנאטאמיע — איינער פון די ביינער פון פוס-טריט.

cuboi'dal *a.* (קיו-באי'-דעל) וואס איז עהנליך צו א קוב.

cu'bomancy *n.* (קיו'-בא-מענ-סי) א מין נביאות-זאגען אדער כשוף דורך ווארפעןביינדלעך.

cuck'ing-stool *n.* (קאק'-אינג-סטוהל) א שטראף-שטוהל פאר שלעכטע ווייבער אדער אונארענטליכע סוחרים, אין מיטעלאלטער [דעם בעשולדיגטען פלעגט מען צובינדען צו א שטוהל און ארויסשטעלען צו שאנד פאר'ן עולם. אפט פלעגט מען דעם שטוהל מיט דעם צוגעבונדענעם מענשען/אראבלאזען אין וואסער].

cuck'old *n. and v.* (קאק'-אלד) אן אבגענארטער מאן [וואס די פרוי איז איהם אונטריי]; א מאן פון אן אויסגעלאסענער פרוי; ברייגגען שאנדע אויף'ן מאן דורך דער אונטרייהייט פון דער פרוי.

cuck'oldom *n.* (קאק'-אל-דאם) דאס זיין אן אבגענארטער מאן, דאס זיין א מאן פון אן אויסגעלאסענער פרוי.

cuck'oldry *n.* (קאק'-אלד-רי) טריילאזיגקייט פון א פרוי צו א מאן.

cuck'oo *n.* (קיק'-אוה) דער קוקוק [אזא פויגעל וואס לאזט ארויס ביים שרייען דעם קלאנג "קוקו"]; א נאר.

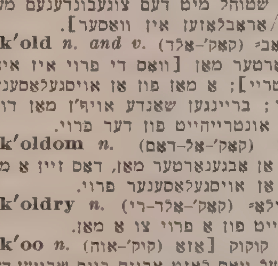

Cuckoo

cuck'oo-flow'er *n.* (קוק'-אוה-פלאו'-ער) די קוקוק-בלום.

cuck'oo-pint *n.* (קוק'-אוה-פינט) אזא פלאנצע.

cuck'oo-song *n.* (קוק'-אוה-סאנג) אן אלטע, אויסגעדראשענע געשיכטע.

cuck'oo-spit *n.* (קוק'-אוה-ספיט) דער קוקוק-שפיי, אזא פליסיגקייט, וואס איינינגע אינזעקטען לאזען ארויס פון זייערע קערפער אויף פלאנצען; אן אינזעקט וואס טיילט אויס דיעזע פליסיגקייט פון קערפער.

cuck'oo-spit'tle *n.* (קוק'-אוה-ספיטל) ז. *cuckoo-spit*

cucul'late *a.* (קיו-קאל'-אייט) בעדעקט מיט א קאפושאן, מיט א קאלפאק אדער מיט א מיצעל.

cucul'lated *a.* (קיו-קאל'-איי-טעד) ז. *cucullate*

cucul'lus *n.* (קיו-קאל'-אס) א קאפושאן, א קאלפאק, א מיצעל; די טיילען פון קאפ ביי חיות אדער די אויבערשטע טיילען פון בלומען וואס זעהען אויס ווי א קאלפאק.

cu'cumber *n.* (קיו'-קאמ-בער) אן אוגערקע.

Cucumber

cu'cumiform *a.* (קיו'-קיו-מי-פארם) וואס זעהט אויס ווי אן אוגערקע.

cucur'bit *n.* (קיו-קויר'-ביט) א קאלבע [אזא גלעזערנע כלי פון א כעמיקער] וואס זעהט אויס ווי א קירבים; א קירבים-פערמיגע כלי; א פלאנצע פון דעם קירבים [ארבוז]-מין.

cucurbita'ceous *a.* (קיו-קויר-בי-טיי'-שיאס) קירבים-ארטיג [וועגען פלאנצען].

cucur'bite *n.* (קיו-קויר'-ביט) ז. *cucurbit*

cucur'bitive *a.* (קיו-קויר'-בי-טיוו) וואס זעהט אויס ווי א קירבים-קערענדעל [הויפטזעכליך וועגען ווערים].

cud *n.* (קאד) די שפייז, וואס קומט צוריק ארויף פון פאדערשטען מאגען אין מויל און ווערט נאך אמאל איבערגעקייעט [ביי חיות וואס זיינען מעלה גרה].

The cow is one of the animals that chew the cud.

cud'bear *n.* (קאד'-בעהר) א מין פלאנצע פון וועלכער מען מאכט א מין פורפורפארב; דער רויטער אינדיגא, א פולווער צום פארבען [וואס ווערט גענומען פון דער דערמאהנטער פלאנצע].

cud'den *n.* (קאדן) דער קויהל-פיש.

cud'dle *v. and n.* (קאדל) ארומנעהמען, צערטלען; זיך צוטוליען; אומארמונג.

cud'dy *n.* (קאד'-אי) אן עזעל; א נאר; א קלאון; אזא העבעל אדער בראך-שטאנג אויפצוהויבען שטיינער; אן עס-צימער אויף א שיף פאר די העכערע שיפס-בעאמטע און די פאסאזשירען פון ערשטער און צווייטער קלאסע; א קיך אויף בארזשעס; א שפייז-קאמער; א שפייז-שראנק; א קויהל-פיש.

cudg'el *n. and v.* (קאדזש'-על) א קורצער, גראבער שטעקען, א דראנג [גענוצט אלס וואפען]; שלאגען [הויפטזעכליך, שלאגען מיט א דראנג].

cudg'eler *n.* (קאדזש'-על-ער) איינער וואס שלאגט מיט א שטעקען.

cudg'eling *n.* (קאדזש'-על-אינג) דאס שלאגען מיט א שטעקען.

cudg'eller *n.* (קאדזש'-על-ער) ז. *cudgeler*

cudg'elling *n.* (קאדזש'-על-אינג) ז. *cudgeling*

cudg'el one's brains (קאדזש'-על הוואנז בריינז) זיך צוברעכען דעם קאפ [טראכטענדיג וועגען עפעס].

cudg'el-play *n.* (קאדזש'-על-פליי) א געוויסער מין געפעכט מיט שטעקלעך.

cudg'el-proof *a.* (קאדזש'-על-פרוהף) וואס עס נעהמט איהם קיין קלאפ נים.

cud'weed *n.* (קאד'-הוויעד) א מין פלאנצע, פון וועלכער מען מאכט א מין פורפור-פארב; דער רויטער אינדיגא. ז. *cudbear*

cue *n.* (קיו) אן עק [ביי חיות]; עטוואס וואס הענגט אראב [ווי א לאק האר]; א ביליארד-שטעקען; מענשען וואס ווארטען אויף זייער רייה [אטשערעד]; די ווערטער צו ענדע פון איין אקטיאר'ס רעדע, וואס דיענען אלס צייכען פאר א צווייטען אקטיאר, אז ער דארף אנהויבען צו רעדען; נאטען, וואס האבען דעמזעלבען צוועק ביי זינגער אדער שפיעלער; די ראלע, די בעשטימטע האנדלונג; שטימונג; א וואונק, אן אנצוהערעניש; דער נאמען פון דעם בוכשטאב q; עטוואס וואס איז ווייניג ווערטה; א קליינע צאהל אדער מאס.

cue'-ball *n.* (קיו'-באהל) א ביליארד-באל וואס מען האט א שטויס געטהאן מיט'ן ביליארד-שטעקען [אין געגענזאץ צו די איבריגע].

cue'ist *n.* (קיו'-איסט) א ביליארד-שפיעלער.

cue'-rack *n.* (קיו'-רעק) א געשטעל פאר ביליארד-שטעקענס.

cuer'po *n.* (קהוועך'-פאו) דאס לייב, דער קערפער; קליידער וואס מען טראגט ביים לייב.

cuff *n. and v.* (קאף) א קלאפ מיט דער אפענער האנד אדער מיט'ן פויסט; א מאנזשעט; דער נעניק, דער נאקען; שלאגען; פאטשען.

cuf'fy *n.* (קאפ'-אי) א שפאטישער נאמען פאר נעגערס אין אמעריקא.

cuin'age *n.* (קהווינ'-עדזש) דאס אויסגיסען צין אין שטיקער.

cuirass' *n.* (קהווי-רעס') א קיראסע [א פאנציר, וואס בעדעקט די ברוסט און דעם רוקען]; א ברוסט-שילד [ביי געוויסע חיות].

cuirassier' *n.* (קהווי-רע-סיער') א קיראסיר [א רייטענדער סאלדאט בעפאנצערט מיט א ברוסט-שילד].

cuish'es *n.* (קהוויש'-עז) א פאנצער, אויסגעהויפט אויף די היפטען [קלובעם].

cuisine' *n.* (קהווי-זין') א קיך; די קיך-אבטיילונג פון א הויז אדער האטעל; די מעטאדע פון קאכען.

That hotel is noted for its cuisine.

cuiss'es *n.* (קהווים'-עז) ז. *cuishes*

cul'-de-sac' *n.* (קוהל'-דע-סעק') א זאק-געסעל [א געסעל וואס איז אפען נאר פון איין זייט]; א פאסטקע; א חלל [אן אויסהוילונג] אין קערפער ווען ער איז אפען פון איין זייט; די לאגע פון אן ארמעע ווען זי איז ארומגערינגעלט פון פיינד.

culic'iform *a.* (קיו-ליס'-אי-פארם) וואס זעהט אויס ווי א מיק [קאמארע].

cu'linary *a.* (קיו'-לי-נע-רי) קולינאריש, וואס איז שייך צו דער קיך אדער צו דער

קונסט פון קאכען; וואס ווערט געברויכט אין קיך אדער ביים קאכען.

She was mistress of all culinary secrets.

cu'linary salt (קיו'-לי-נע-רי סאהלט) קאכזאלץ.

cull *v. and n.* (קאל) זאמלען, קלייבען; אויסקלייבען; אבגעקליבענעס; א נאר, א תם.

The volume is a collection of poems culled from the ancient poets.

cul'lender *n.* (קאל'-ען-דער) א זייער, א פילטער, א זיפ.

cul'ler *n.* (קאל'-ער) איינער וואס קלייבט אויס.

cul'let *n.* (קאל'-עט) שטיקלעך צובראכענע גלאז.

cull'ing *n.* (קאל'-אינג) דאס אויסקלייבען; דאס אויסגעקליבענע.

cul'lis *n.* (קאל'-יס) א רעגען־רינע אויף א דאך.

cul'ly *n.* (קאל'-אי) א יאלד, איינער וועמען מען קען לייכט איינרעדען אדער אבנארען.

cul'lyism *n.* (קאל'-אי-איזם) תמ'עוואטקייט.

culm *n.* (קאלם) פסולת פון שטיין־קוילען; אן ערגערער זארט אנטראציט־קוילען; דינע קוילען; א גראז־שטענגעל.

culmif'erous *a.* (קאל-מיפ'-ער-אס) אויף וועלכען עס וואקסען פוסטע גראז־שטענגלעך; וואס ענטהאלט קוילען־שטויב.

cul'minal *a.* (קאל'-מי-נעל) וואס אנבעלאנגט צום העכסטען פונקט; העכסט.

cul'minant *a.* (קאל'-מי-נענט) וואס דערגרייכט דעם העכסטען פונט.

cul'minate *v. and a.* (קאל'-מי-נייט) שטעהן איז'ם מערידיאן, דערגרייכען די גרעסטע הויך [וועגען שטערען]; דערגרייכען די העכסטע שטופע, דעם העכסטען שפיץ; וואס וואקסט אין דער הויך [וועגען קאראלען].

cul'minating *a.* (קאל'-מי-ניי-טינג) דורכשניידענד דעם מערידיאן, זייענד אויף'ן העכסטען פונקט [וועגען שטערען]; דערגרייכענד די העכסטע שטופע.

culmina'tion *n.* (קאל-מי-ניי'-שאן) 1. קולמינאציאן [ווען א שטערען דערגרייכט דעם מערידיאן]; 2. דער העכסטער פונקט, דער שפיץ; די ערדרייכונג פון דעם העכסטען פונקט.

2. Having reached the culmination of his career, one blunder destroyed his popularity.

culot'tism *n.* (קיו-לאט'-איזם) די פרינציפען אדער דער איינפלוס פון די העכערע קלאסען פון דער געזעלשאפט.

cul'pa *n.* (קאל'-פע) א פערזעהן, א טעות.

culpabil'ity *n.* (קאל-פע-ביל'-אי-טי) שולדיגקייט; טאדעלהאפטיגקייט.

cul'pable *a.* (קאל'-פעבל) שולדיג; וואס פערדיענט טאדעל.

Apparently no one was culpable for the accident.

cul'pableness *n.* (קאל'-פעבל-נעס) ז. *culpability*.

cul'pably *adv.* (קאל'-פע-בלי) אויף א טאדעלס־ווערטהען אופן.

cul'patory *a.* (קאל'-פע-טא-רי) וואס בעשולדיגט, וואס טאדעלט.

cul'prit *n.* (קאל'-פריט) איינער וואס ווערט בעשולדיגט אין א פערברעכען; א פערברעכער.

cult *n.* (קאלט) דער קולט, די רעליגיעזע פארמען, מנהגים; גאטעסדיענסט; פערגעטערונג פון א מענשען אדער זאך; די פערעהרונג; די פערזאן אדער זאך וואס ווערט פערגעטערט אדער פערעהרט.

cultch *n.* (קאלטש) די איקרע, די אייערלעך פון אויסטערען; דער גרונט פון ים, וואו אויסטערען געפינען זיך.

cul'tivable *a.* (קאל'-טי-וועבל) וואס קען קולטיווירט אדער בעארבייט ווערען.

cul'tivatable *a.* (קאל'-טי-וויי-טעבל) וואס קען בעארבייט ווערען; פעהיג צו ענטוויקלונג.

cul'tivate *v.* (קאל'-טי-ווייט) 1. בעאקערען, בעארבייטען; 2. אויסבילדען, פערערלען [דעם גייסט], ציוויליזירען; 3. שטארק איבערגעבען זיך צו עטוואס [ווי צו א קונסט־זאך א. ד. ג.].

1. He is cultivating land. 2. You should cultivate your taste for poetry. 3. History is to be loved and cultivated for its own sake.

cul'tivated *a.* (קאל'-טי-וויי-טעד) בעארבייט [וועגען ערד]; קולטיווירט; ערצויגען, אויסגעבילדעט, ענטוויקעלט פערפיינערט, אויסגעבעסערט.

cultiva'tion *n.* (קאל-טי-וויי'-שאן) ערד־בעארבייטונג; קולטיווירונג, ענטוויקלונג, אויסבילדונג; דאס פראדוצירען פון פלאנצען און תבואות; דאס זיין ענטוויקעלט, געבילדעט, גוט ערצויגען אדער פערפיינערט.

cul'tivator *n.* (קאל'-טי-וויי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ציוויליזירט, ערציהט, ענטוויקעלט, פערפיינערט אדער בילדעט אויס; איינער וואס בעארבייט די ערד; איינער וואס גיט זיך ספּעציעל אב מיט עפעס מיט דעם צוועק עס אויסצובעסערען אדער ענטוויקלען; אזא אקער־מאשין.

Cultivator

cul'trate *a.* (קאל'-טרייט) שארף־קאנטיג און שפיציג; וואס איז פון איין זייט דיק און פון דער אנדער זייט שארף [ווי א מעסער].

cul'trated *a.* (קאל'-טריי-טעד) ז. *cultrate*.

cul'triform *a.* (קאל'-טרי-פארם) שארף־קאנטיג און שפיציג; וואס האט די פארם פון א שארף־ווינקעלדיגען דרייעק, אין וועלכען איין זייט איז קירצער ווי די איבריגע [וועגען קערפער־טיילען ביי חיות].

cultriv'orous *a.* (קאל-טריוו'-א-ראס) שלינגענדיג מעסערס [מאכענדיג קונצען].

cul'turable *a.* (קאל'-טשור-עבל) וואס מען קען קולטיווירען אדער בעארבייטען [וועגען ערד]; וואס קען אויסגעבילדעט, ענטוויקעלט, פערפיינערט אדער ערצויגען ווערען.

cul'tural *a.* (קאל'-טשור-על) וואס אנבעלאנגט צו קולטור אדער קולטיווירונג; ציוויליזירט.

cul'ture *n. and v.* (קאל'-טשור) דאס בעארבייטען די ערד; דאס קולטיווירען [חיות און איבערהויפט פלאנצען, מעהרסטענטייל מיט דעם צוועק ארויסצוברייינגען נייע, בעסערע מינים]; קולטור; דאס קולטיווירען; דאס ציוויליזירען; ענטוויקלונג, אויסבילדונג, אויפקלערונג, פערפיינערונג; קולטיווירען, בעארבייטען די ערד; ערציהען, אויסבעסערען, אויסבילדען, ענטוויקלען, פערפיינערען.

cul'tured *a.* (קאל'-טשורד) קולטיווירט, געבילדעט, ענטוויקעלט.

cul'tureless *a.* (קאל'-טשור-לעס) ניט קולטיווירט, ניט ציוויליזירט, ניט געבילדעט, ניט ענטוויקעלט, ניט ערצויגען.

cul'turist *n.* (קאל'-טשור-איסט) איינער וואס בעארבייט די ערד; איינער וואס גיט זיך אב מיט עפעס [הויפטזעכליך מיט דעם צוועק עס אויסצובעסערען אדער צו ענטוויקלען, ווי מינים חיות אדער פלאנצען]; איינער וואס גלויבט אין דער נויטווענדיגקייט צו פערשפרייטען בילדונג און אויפקלערונג; איינער וואס גלויבט, אז ניט די רעליגיאן, נאר די בילדונג איז די הויפט זאך אין דער מענשליכער ציוויליזאציאן.

cultur'kampf *n.* (קול-טור'-קאמפף) קולטור־קאמפף, דער קאמפף וואס איז אנגעפיהרט געווארען פון דער דייטשער רעגיערונג [הויפטזעכליך אונטער ביסמארק] געגען דער אריינמישונג פון דער קאטוילישער קירך אין די ענינים פון ערציהונג און רעגיערונג.

cul'tus *n.* (קאל'-טאס) א קולט, א סיסטעם פון א רעליגיעזען גלויבען און פערגעטערונג.

cul'ver *n.* (קאל'-ווער) א טויב; א קאנאנע וואס איז געברויכט געווארען אין דעם 16טען יאהרהונדערט [אבקירצונג פון *culverin*].

cul'verin *n.* (קאל'-ווער-אין) אזא קאנאנע וואס איז געברויכט געווארען אין 16טען יאהרהונדערט.

cul'vert *n.* (קאל'-ווערט) אן אונטעראירדישער רינשטאק; אן אונטעראירדישער וועג אדער קאנאל; א רינע.

cul'vertail *n.* (קאל'-וואיר-טייל) א שוואלבען־עק [אזא מין צונויפשליסען ברעטער אדער קלעצער, ווען א קליינער ארויסגעשטארצטער טייל פון איינער וואס איז עהנליך צו א דרייעק, קומט אריין אין אן אויסשניט פון דער צווייטער].

cul'vertailed *a.* (קאל'-וואיר-טיילד) געשלאסען דורך שוואלבען־עקען [וועגען ברעטער אדער קלעצער]. ז. *culvertail*.

cum'bent *a.* (קאמ'-בענט) ליגענדיג.

cum'ber *v. and n.* (קאמ'-בער) בעלעסטיגען, פערוואלגערען, פערצאמען; שטערען, אבהאלטען; צוטומלען, אנטהאן צרות; א שטערונג, פערלעגענהייט, צרות.

cum'bersome *a.* (קאמ'-בער-סאם) בעלעסטיגענד, שטערענדיג; שווער; צרה'דיג; אונבעקוועם; אומגעלומפערט.

The society has a cumbersome system of administration.

cum'bersome goods (קאמ'-בער-סאם גודז) סחורות, וואס פערנעהמען צופיעל פלאץ.

cum'bersomely *adv.* (קאמ'-בער-סאם-לי) אויף אן אומגעלומפערטען, אונבעקוועמען אופן; מיט שוועריקייט; מיט צרות.

cum'bersomeness *n.* (קאמ'-בער-סאם-נעס) דאס זיין בעלעסטיגענד, שווער, צרה'דיג, אומגעלומפערט אדער אונבעקוועם.

cum'brous *a.* (קאמ'-בראס) בעלעסטיגענד, שטערענדיג, שווער, אונבעקוועם, אומגעלומפערט; וואס פעראורזאכט אונאנגענעהמליכקייטען אדער צרות.

cum'brously *adv.* (קאמ'-בראס-לי) אויף א בעלעסטיגענדען, שטערענדען, אונבעקוועמען אדער אומגעלומפערטען שטייגער; מיט אונאנגענעהמליכקייטען, מיט **צרות**.

cum'brousness *n.* (קאַמ'-בראַס-נעס) ז. *cumbersomeness*

cum'frey *n.* (קאַמ'-פריי) ז. *comfrey*

cum'in *n.* (קאַמ'-) אין) קימעל; קי־מעל־פלאַנצע.

Cumin

cum'inol *n.* (קאַמ'-אי-נאָל) קי־מעל־אויל.

cum'min *n.* (קאַמ'-) ז. *cumin* אין).

cu'mulate *v.* (קיו'-מיו-לייט) אָנ־קלייבען, אַנזאַמ־לען, צונויפנעהמען, אָנוואַרפען.

cumula'tion *n.* (קיו-מיו-ליי'-שאַן) אָנזאַמלונג; אַ הויפען; עטוואָס וואָס איז אָנגעזאַמעלט אָדער אָנגעוואָרפען אין אַ הויפען; דאָס פערהאַנדלען אין גע־ריכט וועגען עטליכע קלאַגען מיט איין מאָל.

cu'mulative *a.* (קיו'-מיו-לע-טיוו) אָנ־געזאַמעלט ביסלעכווייז; וואָס קומט צו, וואָס בילדעט אַ מאַסע.

cu'mulative ac'tion (קיו'-מיו-לע-טיוו עק'-שאַן) אין מעדיצין — די פלוצ־ליכע ווירקונג פון אַ רפואה, נאָכדעם ווי מען האָט איהר געגומען אַלץ אין קליינע דאָזען, וואָס יעדערע בעזונדער האָט קיין בעדייטענדע ווירקונג ניט געמאַכט.

cu'mulative ar'gument (קיו'-מיו-לע-טיוו אַר' גיו-מענט) אַן אַרגומענט [אַ ראיה אין אַ ויכוח], וועלכער בעשטעהט פון עטליכע בעזונדערע ראיות און אַלע צוזאַמען פערשטאַרקען די בעהויפּטונג.

cu'mulative ev'idence (קיו'-מיו-לע-טיוו עוו'-אי-דענס) דער בעווייז פון אַן עדות, וועלכער בעשטעהט פון עטליכע טיילען און אַלע צוזאַמען פערשטאַרקען דעם בעווייז פיעל מעהר איידער יעדער טייל בעזונדער.

cu'mulatively *adv.* (קיו'-מיו-לע-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון אָנזאַמלען בים־לעכווייז; אָנקלייבענדיג אַלץ מעהר און מעהר.

cu'mulative offense' (קיו'-מיו-לע-טיוו אַ-פענס') אַ פערברעכען וואָס בע־שטעהט פון אַ רייהע קרימינעלע טהאַ־טען פון דעמזעלבּיגען אַרט, וואָס זיינען געשעהען אין דעמזעלביגען טאָג אָדער אין בעזונדערע טעג.

cu'mulative sen'tence (קיו'-מיו-לע-טיוו סענ'-טענס) אַזאַ אורטייל פון גע־ריכט, וואו דער בעשולדיגטער איז פערי־משפּט צו צאָהלען עטליכע געלד־שטראָפען מיט אַמאָל אָדער אויסזיצען מיט איין מאָל עטליכע סראָקען אין טורמע פאַר עטליכע קרימינעלע טהאַטען פון דעמזעלבען אַרט.

cu'mulative vo'ting (קיו'-מיו-לע-טיוו וואָ' טינג) די סיסטעם פון וואַהלען, ביי וועלכער יעדער וועהלער האָט אַזוי פיעל שטימען, וויפיעל מענשען עס דאַר־פען זיין אויסגעקליבען אויף דיזען אַמט, און דער וועהלער האָט דאָס רעכט אַוועק־צוגעבען אַלע זיינע שטימען פאַר איין מענשען.

cu'mulose *a.* (קיו'-מיו-לאָוס) פול מיט הויפענס, פול אָנגעזאַמעלט.

cu'mulo-stra'tus *n.* (קיו'-מיו-לאָו-סטריי'-טאַס) אַזאַ פאָרם פון אַ וואָלקען, וועלכער שטעלט מיט זיך פאָר אַנגעזעצטע ווייסע בערגלעך אָדער קופּעס, וואָס ליע־גען אין שיכטען איינע אויף די אַנדערע.

cu'mulous *a.* (קיו'-מיו-לאַס) וואָס האָט די פאָרם פון אַ ווייסען זומער־וואָלקען.

cu'mulus *n.* (קיו'-מיו-לאַס) אַ ווייסער זומער־וואָלקען [אַ וואָלקען, וועלכער שטעלט מיט זיך פאָר אָנגעזעצטע קופּעס אָדער בערגלעך].

cunab'ular *a.* (קיו-נעב'-יו-לאַר) וואָס איז שייך צום וויעגעל אָדער צו דער קינד־הייט.

cu'neal *a.* (קיו'-ני-על) וואָס האָט די פאָרם פון אַ קליין.

cu'neate *a.* (קיו'-ני-אייט) ז. *cuneal*

cu'neated *a.* (קיו'-ני-איי-טעד) ז. *cuneal*

cu'neately *adv.* (קיו'-ני-אייט-לי) אין דער פאָרם פון אַ קליין.

cu'neiform *n. and a.* (קיו'-ני-אי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ קליין; וואָס שטודירט דעם קליין־פערמיגען שריפט [כתב היתדות] פון די אַלטע כאַלדעער; אַ קליין־פערמיגער בייז.

Cuneiform

cunette' *n.* (קיו-נעט') אַ קאַנאַווע, וואָס ציהט אָב וואַסער; אַ טיעפער גראָבען אַרום אַ פעסטונג.

cun'ner *n.* (קאַנ'-ער) אַ מין ברויז־בלויליכער פיש [געפינט זיך נעבען אַט־לאַנטישען ברעג פון די פעראייניגטע שטאַאַטען].

Cunner

cun'ning *n. and a.* (קאַנ'-אינג) פע־היגקייט; קענטשאַפט; געניטקייט; כיט־רעקייט; די נאַטירליכע פעהיגקייט אָדער דער אינסטינקט פון אַ חיה צו עפּעס; פע־היג; געניט; כיטרע; פיקאַנט, צוציהענד.

cun'ningly *adv.* (קאַנ'-אינג-לי) מעשה קענער; דורך כיטרעקייט; אויף אַ פּיקאַנ־טען, צוציהענדען שטייגער.

cun'ning-man *n.* (קאַנ'-אינג-מען) אַ טרעפער, אַ זגאָכער.

cun'ningness *n.* (קאַנ'-אינג-נעס) דאָס זיין פעהיג אָדער כיטרע.

cun'ning snap (קאַנ'-אינג סנעפּ) אַ כיטרער יונג, אַ דורכגעטריבענער קערל.

cun'ning-wom'an *n.* (קאַנ'-אינג-ווואָמ'-ען) אַ טרעפערין, אַ זגאָכערקע.

cup *n. and v.* (קאַפּ) אַ טאַס, אַ בעכער, אַ קובאָק; אַ באַנקע; אַ טרונק; אין קע־סעל פון אַ דאַמפף־מאַשין — איינע פון די קאָפּאָקעס וואָס ווערען בענוצט צו פערגרעסערען די הייצונג; שטעלען באַנ־קעס; בעלעגט ווערען מיט באַנקעס.

cup'-bear'er *n.* (קאַפּ'-בעהר'-ער) אַ בעדיענטער ביי אַ שמחה וואָס דערלאַנגט די געסט וויין און אַנדערע משקאות; אין אַמאָליגע צייטען — אַן אַנגעשטעלטער אין די קעניגליכע הויפען אָדער ביי אַדעליגע, וואָס האָט בעדאַרפט פּערזוכען דעם וויין, איידער ער האָט איהם דערלאַנגט צום טיש [שר המשקים].

cup'board *n. and v.* (קאַבּ'-אָירד) אַן אַלמער פאַר געשיר אָדער שפּייז; אַ בו־פעט; די קאָלעקציאָן זילבערנע, גאָלדענע אָדער גלעזערנע כלים וואָס געפינט זיך אויף אַ בופעט; האַלטען אין אַן אַלמער; אָנזאַמלען.

cup'board love (קאַבּ'-אָירד לאַוו) עגאָאיסטישע ליעבע, אהבה שתלויה בדבר.

cu'pel *n. and v.* (קיו'-פעל) אַ קליין שי־סעלע פון אַש פון איבערגעברענטע ביינער, אין וועלכער מען שמעלצט גאָלד אָדער זילבער אום אָבצוטיילען עס פון בליי; לייטערען מעטאַלען אין אַזאַ שיסעלע.

cupella'tion *n.* (קיו-פע-ליי'-שאַן) דאָס אַברייניגען גאָלד און זילבער פון'ם בליי דורך שמעלצען אין אַ שיסעלע וואָס ווערט געמאַכט פון ביינער־אַש.

cup'ful *n.* (קאַפּ'-פול) אַ פולער בעכער; די מאָס פליסיגקייט וואָס אַ בעכער אָדער קובאָק ענטהאַלט אין זיך.

cup'-horse *n.* (קאַפּ'-האָרס) אַ לויף־פערד, וואָס האָט געקראָגען דעם פּרייז אין וועט־לויפען.

Cu'pid *n.* (קיו'-פיד) דער גאָט פון ליעבע [אין דער רוימישער מיטאָלאָגיע].

cupid'ity *n.* (קיו-פיד'-אי-טי) אַ שטאַר־קער חשק [צו געלד אָדער מאַכט]; אַ שטאַרקער געלוסט; גייציגקייט.

cup'-love *n.* (קאַפּ'-לאַוו) עגאָאיסטישע ליעבע.

cup of sor'rows (קאַפּ אָוו סאָר'-אָוז) דער בעכער פון יסורים, צרות.

cu'pola *n.* (קיו'-פּאָ-לאַ) אַ קופּאָל, דער האַלב־רונדער דאַך פון אַ געביידע.

cupped *a.* (קאַפּט) וואָס זעהט אויס ווי אַ בעכער.

cup'per *n.* (קאַפּ'-ער) דער וואָס שטעלט באַנקעס.

cup'ping *n.* (קאַפּ'-אינג) דאָס שטעלען באַנקעס.

cup'ping-glass *n.* (קאַפּ'-אינג-גלעס) אַ באַנקעס־גלעזעל וואָס אַ רופא שטעלט.

cu'preous *a.* (קיו'-פרי-אַס) וואָס איז שייך צו קופּער; ענהליך צו קופּער; וואָס ענטהאַלט קופּער; פון אַ קופּער־קאָליר.

cu'pric *a.* (קיו'-פריק) וואָס האָט די איינגעשאַפטען פון קופּער; וואָס נעהמט זיך פון קופּער.

cuprif'erous *a.* (קיו-פרים'-ע-ראַס) וואָס גיט אַרויס אָדער ענטהאַלט קופּער.

cu'prite *n.* (קיו'-פּראַיט) רויטער קופּער; קופּער־ערץ.

cu'prous *a.* (קיו'-פּראַס) ז. *cupric*

cu'prum *n.* (קיו'-פּראַם) [כעמי־] קופּער [כעמישער אויסדרוק].

cups *n.* (קאַפּס) דאָס טרינקען פערי־שכורענדע משקאות; שכרות.

cup'-shaped *a.* (קאַפּ'-שייפּט) וואָס האָט די פאָרם ווי אַ בעכער.

cup'-shot *a.* (קאַפּ'-שאָט) מלא, שכור'לעך.

cu'pulate *a.* (קיו'-פּיו-לייט) וואָס זעהט אויס ווי אַ בעכער.

cu'pule *n.* (קיו'-פּיול) אַ רונדער חלל אָדער אויסהוילונג; אַ בעכער־פערמיגער טייל [אין פלאַנצען].

cup'-valve *n.* (קאַפּ'-וועלוו) אַ גלאָ־קען־ווענטיל [אין אַ דאַמפף־מאַשין].

cur *n.* (קיור) אַ הונד; אַ געמיינער, אַלי־טער הונד; אַן אונערצויגענער יונג, אַ לומפּענער מענש.

curabil'ity *n.* (קיור-ע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען געהיילט אָדער פערבעסערט ווערען.

cur'able *a.* (קיור'-עבל) וואָס קען אויס־געהיילט אָדער פערבעסערט ווערען.

cur'ableness *n.* (קיור'-עבל-נעס) ז. *curability*

cur'ably *adv.* (קיור'-ע-בלי) היילבאר; דורך א היילבארען מיטעל.

curaçao' *n.* (קוה-רע-סאו') אזא געטראנק [שנאפס געווירצט מיט אפעלסין-שאלעכץ].

curaçoa' *n.* (קוה-רע-סאו') אזא געטראנק [שנאפס געווירצט מיט אפעלסין-שאלעכץ].

cu'racy *n.* (קיו'-רע-סי) דער אמט פון א קוראט. ז. *curate*

cura'ra *n.* (קו-רא'-רא) ז. *curari*

cura're *n.* (קו-רא'-רי) ז. *curari*

cura'ri *n.* (קו-רא'-רי) א שווארצליכע גיפטיגע זאפט פון געוויסע דרום-אמעריקאנישע בוימער [דיענט צו פערגיפטען פיילען ביי די דארטיגע פעלקער].

curas'sow *n.* (קו-רעס'-או) דער האקא-הוהן [אזא שעהנער גרויסער פויגעל וואס געפינט זיך אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא. ער איז פון א דונקעל-וויאלעטען קאליר מיט א גרינליכען גלאנץ אויף'ן קאפ און מיט א ווייסען בויך].

Curassow

cu'rate *n.* (קיו'-רעט) דער קוראט [א גלח פון נידריגען ראנג].

cu'rateship *n.* (קיו'-רעט שיפ) ז. *curacy*

cu'rative *n. and a.* (קיו'-רע-טיוו) היילענד; א רפואה.

cu'ratively *adv.* (קיו'-רע-טיוו-לי) דורך היילונג.

cura'tor *n.* (קיו-ריי'-טאר) א קוראטאר [אן אויפזעהער פון א מוזעאום, ביבליאטעק א. ד. ג.]; אן אפעקון, אן אפטרופוס.

cura'torship *n.* (קיו-ריי'-טאר-שיפ) דער אמט פון א קוראטאר [אן אויפזעהער פון א מוזעאום, ביבליאטעק א. ד. ג.]; אפטרופסות.

curb *n. and v.* (קוירב) א צוים [פון א פערד]; עטוואס וואס האלט צוריק אדער קאנטראלירט; א רייה שטיינער ביי א וועג אדער ביי א טראטואר; א געלענדער ארום א ברונעם; א צודעק פון א קעסעל; א געשווילעכטס אויף א פערד'ס פוס; האלטען אין צוים; איינהאלטען, קאנטראלירען; בעפעסטיגען אדער בעשיצען מיט א געלענדער, מיט א וואנד אדער מיט אנגעשאטענער ערד אדער שטיינער.

cur'bable *a.* (קויר'-בעבל) וואס קען איינגעהאלטען ווערען, וואס קען איינגעצוימט ווערען.

curb'-bit *n.* (קוירב'-ביט) דאס אייזענדעל פון צוים ביים פערד אין מויל.

curb'-chain *n.* (קוירב'-טשיין) א קייט, וואס דארף איינהאלטען די בעוועגונג פון א מעכאניזם.

curb'ing *n.* (קוירב'-איננ) שטיינער ביי דער זייט פון א טראטואר.

curb'less *a.* (קוירב'-לעס) אהן א צוים.
The teacher unfortunately had a curbless temper.

curb'-roof *n.* (קוירב'-רוהף) א געבראכענער דאך אדער א מאנסארדען-דאך [א משופע'דיגער דאך, וועלכער האט צוויי-ערליי קראקוועס מיט א באלקען אין מיטען].

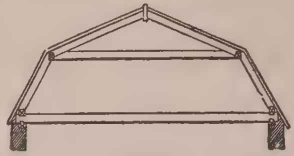

Curb-roof

curb'stone *n.* (קוירב'-סטאון) א שטיין אדער א רייה שטיינער וואס שפארען עפעס אונטער; א רייה שטיינער ביי א טראטואר.

curb'stone bro'ker (קוירב'-סטאון בראו'-קער) א בערזען-מעקלער, וואס פערקויפט [מייסטענטיילס אין גאס ביי דער בערזע] ווערטה-פאפיערען, וואס זיינען ניט אנערקענט אפיציעל פון דער בערזע.

curch *n.* (קארטש) א טיכעל, א פאטשיילע; א פרויען-הויב אדער קאפושאן.

curcu'lio *n.* (קויר-קיו'-לי-או) אזא זשוק.

cur'cuma *n.* (קויר'-קיו-מע) א פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסט דער אינדישער זאפראן.

cur'cuma-pa'per *n.* (קויר'-קיו-מע-פיי'-פער) פאפיער אנגעזאפט מיט אן עקסטראקט פון אינדישען זאפראן [ווערט בענוצט צו פרובירען אלקאלי. דורך דעם אלקאלי בעקומט דאס פאפיער ברוינע פלעקען].

curd *n. and v.* (קוירד) צווארעך [פון וואס מען מאכט קעז]; די פערדיכטעטע טיילען פון וועלכער ניט איז פליסיגקייט; פערדיכטען; פערוואנדלען אין צווארעך; פערדיכטעט ווערען; פערוואנדעלט ווערען אין צווארעך.

cur'diness *n.* (קויר'-די-נעס) דאס ווערען צווארעך; דאס ווערען פערדיכטעט.

cur'dle *v.* (קוירדל) פערדיכטעט ווערען; פערוואנדעלט ווערען אין צווארעך [וועגען מילך]; פערדיכטען; פערגליווערען; מאכען צווארעך.
The milk **curdled** because it was not fresh.

cur'dy *a.* (קויר'-די) ווי צווארעך; פול מיט פערדיכטעטע טיילען [וועגען פליסיגקייטען].

cure *n. and v.* (קיור) קורירען, היילען, אויסהיילען; בעזייטיגען; איינזאלצען, טריקענען אדער זייערען; קורירונג, היילונג, דאס אויסהיילען; א היילונגס-מיטעל; דאס אמט פון א קוראט [א גלח פון נידריגען ראנג אין די ענגלישע און אירלאנדישע קירכען].

cure'-all *n.* (קיור'-אהל) א מיטעל פאר אלע קראנקהייטען.

cure'less *a.* (קיור'-לעס) אונהיילבאר.

cur'er *n.* (קיור'-ער) איינער וואס קורירט; א דאקטאר; איינער וואס זאלצט איין, טריקענט אדער זייערט איין [זאכען, זיי זאלען ניט קאליע ווערען].

cur'few *n.* (קויר'-פיו) דאס קלינגען אין אבענד אין די שטעדט און דערפער אין מיטעלאלטער, אלס צייכען, מען זאל אויסלעשען די ליכט; די צייט פון דיזען קלינגען [געוועהנליך אום 8 אוהר אבענד]; דער גלאק, מיט וועלכען מען פלעגט אויסקלינגען דיעזע ווארנונג; א קאלפאק איבער א ליכט.

cur'few-bell *n.** (קויר'-פיו-בעל) דער אבענד-גלאק. ז. *curfew*

Cu'ria *n.* (קיו'-רי-א) די פאפסטליכע קוריע [דעם פאפסט'ס מאכט, דעם פאפסט'ס רעגיערונג, דעם פאפסט'ס הויף].

cu'ria *n.* (קיו'-רי-א) א קוריע, א טייל פון דער רוימישער בעפעלקערונג אין די אלטע צייטען [די גאנצע רוימישע בעפעלקערונג איז אפיציעל געווען איינגעטיילט אין דרייסיג קוריען]; א וואהל-קוריע [אן אבטיילונג אין וועלכער א געוויסער טייל פון דער בעפעלקערונג פון גלייכען פערמעגענס-צענז אדער נאציאנאליטעט וועהלט]; די געביידע, וואו א רוימישע קוריע פלעגט זיך פערזאמלען; א שטאדט-סענאט אין די אמאליגע שטעדט אין איטאליען [אין געגענזאץ צום רוימישען סענאט]; אין מיטעלאלטער — א געזעצגעבענדע אדער אדמיניסטראטיווע קערפערשאפט, א געריכט.

cu'rialism *n.* (קיו'-רי-על-איזם) די פאליטישע סיסטעם פון דער פאפסטליכער קוריע. ז. *Curia*

curialis'tic *a.* (קיו-רי-ע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו דער פאליטישער סיסטעם פון דער פאפסטליכער קוריע. ז. *Curia*

cu'rio *n.* (קיו'-רי-או) אן אנטיק; א זעלטענהייט; אן אנטיקען-זאמלונג; קליינע פערציערונגען.

curios'ity *n.* (קיו-רי-אס'-אי-טי) 1. נייגערינקייט; 2. א קוריאזיטעט; אויסגעציערטקייט; אבענטייערליכקייט; א זעלטענהייט; א מערקווירדינקייט.
1. He asked questions as a matter of curiosity.

curios'ity-shop *n.* (קיו-רי-אס'-אי-טי-שאפ) אן אנטיקען-קראם.

curio'so *n.* (קיו-רי-או'-סאו) א זאמלער פון אנטיקען; איינער וואס איז גוט בעקאנט מיט אלטערטימליכקייטען; א קענער אין קונסט-זאכען; א ווירטואז.

cu'rious *a.* (קיו'-רי-אס) 1. נייגעריג; פארשענד; 2. זאנדערבאר, מאדנע; זעלטען; פיין, קינסטלעריש אויסגעארבייט.
1. I am **curious** to know the truth about the affair. 2. The admiral wore a **curious** uniform.

cu'riously *adv.* (קיו'-רי-אס-לי) מיט שטייגער; מיט עלעגאנץ, מיט קונסט; אויף א זאנדערבארען, זעלטענעם אופן.

cu'riousness .*n* (קיו'-רי-אס-נעס) קוריאזיטעט, זאנדערבארקייט; נייגעריגקייט.

curl *n. and v.* (קוירל) א לאק; דאס וואס קרייזעלט זיך, א ספיראל; א מין קראנקהייט פון געוויסע פרוכט-בוימער, דורך וועלכער די בלעטער ווערען צונויפגעקארטשעט און פערוועלקט; קרייזלען [האר], דרעהען, פלעכטען; זיך דרעהען אין דער פארם פון א ספיראל.

curl down (קוירל דאון) צוטוליען זיך [צו א ווינקעל], איינבויגען זיך, סטארען זיך צו זיין אונבעמערקבאר.

cur'ler *n.* (קויר'-לער) דער אדער דאס וואס קרייזעלט.

cur'lew *n.* (קויר'-ליו) דער בראך-פויגעל [אן אייראפעאישער און אן אמעריקאנישער זומפ-פויגעל מיט הויכע פיס און זעהר א לאנגען שנאבעל].

Curlew

cur'liness *n.* (קויר'-לי-נעס) דאס קרייזלען זיך.

cur′ling *n.* (קויר′-לינג) א געוויסער שפיעל אין שאטלאנד, וואו די שפיעלער גליטשען איבער׳ן אייז גרויסע און גלאטע שטיינער צו געוויסע פונקטען און אין געוויסע ריכטונגען.

cur′ling-i′ron *n.* (קויר′-לינג-אי′-ערן) אן אייזערנער צווענגעל, וועלכען מען ברענט אן צו קרייזלען די האר.

cur′ling-tongs *n.* (קויר′-לינג-טאנגז) ז. *curling-iron*.

curl of the lip (קוירל אוו טהי ליפ) א לייכטער פעראכטונגס־שמייכעל.

cur′ly *a.* (קויר′-לי) לאקיג, געקרייזעלט.

cur′ly-head′ed *a.* (קויר′-לי-העד′-עד) וואס האט געקרייזעלטע האר.

cur′ly-pate *n.* (קויר′-לי-פייט) איינער וועלכער האט געקרייזעלטע האר.

cur′ly-pa′ted *a.* (קויר′-לי פיי′-טעד) ז. *curly-headed*.

curmudge′on *n.* (קויר-מאדזש′-אן) א קמצן, א קארגער מענש.

curmudge′only *a.* (קויר-מאדזש′-אנ-לי) קארג, ווי א קארגער יונג.

cur′rant *n.* (קאר′-ענט) א וויינפערל; אזא ראזשינקע אהן א ביינדעל.

cur′rency *n.* (קאר′-ענ-סי) גאנגבארקייט, צירקולאציאן [פון געלד אדער סחורות]; דאס גאנגבארע געלד אין א לאנד; דער קורס; פערשפרייטונג.

cur′rent *n.* and *a.* (קאר′-ענט) א שטראם; א שטרעמונג [א גרויסע מאסע וואסער אדער לופט וואס בעוועגט זיך אין א געוויסער ריכטונג]; דער קורס, דער גאנג [פון צייט אדער פון געשעהענישען]; די אלגעמיינע שטימונג, די אנגענומענע טענדענץ; שטרעמענד; גאנגבאר; פערשפרייט; אלגעמיין אנגענומען; צירקולירענד.

cur′rent ar′ticles (קאר′-ענט אר′-טיקלז) גאנגבארע סחורות, קוראנטע ארטיקלען.

cur′rent-brea′ker *n.* (קאר′-ענט-בריי′-קער) דער שטראם־אונטערברעכער [אן אפאראט, מיט וועלכען מען אונטערברעכט דעם גאנג פון אן עלעקטרישען שטראם].

cur′rently *adv.* (קאר′-ענט-לי) אין אלגעמיין, בכלל; אהן אן אבשטעל; אהן אן אויפהער.

cur′rent-me′ter *n.* (קאר′-ענט-מיע′-טער) אן אפאראט צו מעסטען די שנעלקייט פון א שטראם; אן אינסטרומענט צו מעסטען די קראפט פון אן עלעקטרישען שטראם.

cur′rentness *n.* (קאר′-ענט-נעס) דאס פליסען; שטרעמינגקיים; גאנגבארקיים.

cur′rent price (קאר′-ענט פראיס) דער היינטיגער מקח.

cur′rent-reg′ulator *n.* (קאר′-ענט-רעג′-יו-ליי-טאר) אן אפאראט צו רעגולירען דעם גאנג פון אן עלעקטרישען שטראם.

cur′rent report′ (קאר′-ענט רי-פאורט′) א קלאנג, א סלוך, דאס וואס מען רעדט.

There is a report current that war will soon be declared.

cur′ricle *n.* and *v.* (קאר′-איקל) א צוויי־רעדערדיגער וואגען, געשפאנט מיט צוויי פערד; פאהרען אין א צוויי־רעדערדיגען וואגען.

curric′ulum *n.* (קא-ריק′-יו-לאם) א לעהר־קורס; א בעשטימטער קורס פון למודים, וועלכע מען געהט דורך אין אן אוניווערזיטעט און אין אנדערע העכערע שולען.

cur′rier *n.* (קאר′-אי-ער) א גארבער.

cur′riery *n.* (קאר′-אי-ער-אי) גארבעריי; א גארבארניע [די פאבריק וואו מען בעארבייט פעל].

cur′rish *a.* (קויר′-איש) הינטיש, בייסיג, אנגעכמורעט, בורטשענדיג.

cur′rishly *adv.* (קויר′-איש-לי) הינטיש, מעשה הונד; בורטשענדיג.

cur′rishness *n.* (קויר′-איש-נעס) פערביסענקייט, הינטישע דרכים; בורטשעניש.

cur′ry *v.* and *n.* (קאר′-אי) קראצען און קעמען א פערד; אונטערלעקען זיך, חנפ׳ענען; בעארבייטען פעל; אנשלאגען אימעצען, אבשמייסען; קארי־זופ [אן אינדישע זיסע געדיכטע זופ געקאכט פון פלייש, פיש, פרוכטען, אייער, אינגבער, פעפער און אנדערע פראדוקטען, וועלכע מען עסט מיט געקאכטע רייז]; דאס קאכען קארי־זופ.

cur′rycomb *n.* (קאר′-אי-קאום) א פערד־קאם.

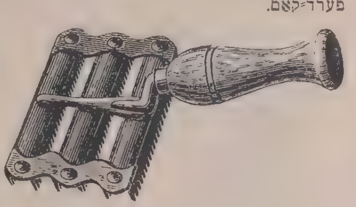

Currycomb

cur′ry fa′vor (קאר′-אי פיי′-ווער) נושא חן זיין ביי איינעם דורך חניפות און אונטערלעקען זיך.

cur′ry-pow′der *n.* (קאר′-אי-פאו′-דער) די געווירצען, וועלכע מען בענוצט ביים קאכען די קארי־זופ. ז. *curry*.

curse *n.* and *v.* (קוירס) שילטען, פלוכען; לעסטערען [גאט]; ארייינלעגען אין חרם; דאס שילטען, א פלוך, א קללה; דאס וואס איז גארניט ווערטה.

curse by bell (קוירס באי בעל) ארייינלעגען אין חרם.

cur′sed *a.* (קויר′-סעד) פערפלוכט, פערשאלטען; שענדליך, מיאוס.

cur′sedly *adv.* (קויר′-סעד-לי) אויף א שענדליכען אופן; פערפלוכט.

cur′sedness *n.* (קויר′-סעד-נעס) דאס זיין פערשאלטען.

cur′ser *n.* (קויר′-סער) דער שילטער, דער וואס פלוכט.

cur′ship *n.* (קויר′-שיפ) א געמיינהייט, א חזיר׳יי, א שווייינעריי.

cur′sive *a.* and *n.* (קויר′-סיוו) קורסיוו, פליסענד [וועגען בוכשטאבען וואס בינדען זיך איינער מיט דעם אנדערען]; בוכשטאבען וועלכע בינדען זיך איינער מיט דעם אנדערען; א מאנוסקריפט וואס איז געשריבען קורסיוו.

cur′sively *adv.* (קויר′-סיוו-לי) אויף א פליכענדען שטייגער; דורך שרייבען קורסיוו.

cur′sor *n.* (קויר′-סאר) דער לויפער [דער טייל אין א מאטעמאטישען אינסטרומענט, וועלכער בעוועגט זיך היין און צוריק און ווייזט אן אויף פערשיעדענע ציפערען און פיגורען]; אין די מיטעלאלטערליכע אוניווערזיטעטען — אן ערשט געענדיגטער סטודענט, וואס דיענט אלס געהילף פון פראפעסאר, פארלעזענדיג פאר די סטודענטען פערשיעדענע זעצע מיט ערקלערונגען אויף זיי.

curso′rial *a.* (קויר-סאו′-רי-על) וואס קען לויפען אדער געהן [אין געגענזאץ צו די בעשעפענישען וואס קריכען אויף׳ן בויך]; וואס האט גליעדער צום געהן אדער לויפען.

cur′sorily *adv.* (קויר′-סא-רי-לי) אין איילעניש; אויבערפלעכליך.

I read the book cursorily.

cur′soriness *n.* (קויר′-סא-רי-נעס) פליכטינקייט, אויבערפלעכליכקייט.

cur′sory *a.* (קויר′-סא-רי) האסטיג, אויבערפלעכליך, ניט אויפמערקזאם.

A cursory reading of the book will not convey the idea of the author.

curt *a.* (קוירט) לאקאניש, קורץ און שארף [וועגען רעדען].

He gave a curt reply to our requests.

curtail′ *v.* (קויר-טייל′) פערקלענערען, קירצער מאכען, אבהאקען דעם עק, אבשניידען א טייל פון א זאך.

The family found it necessary to curtail its expenses.

curtai′ledly *adv.* (קויר-טיי′-לעד-לי) פערקלענערענדיג; אבהאקענדיג דעם שפיץ; אויף א פערקירצטען שטייגער.

curtai′ler *n.* (קויר-טיי′-לער) דער וואס פערקלענערט, פערקירצט, שניידט אב אדער צוקאליעטשעט.

cur′tail-horse *n.* (קויר′-טייל-האהרס) א פערד מיט אן אבגעשניטענעם עק.

curtail′ment *n.* (קויר-טייל′-מענט) די פערקירצונג, פערקלענערונג; דאס אבהאקען דעם עק.

cur′tail-step *n.* (קויר′-טייל-סטעפ) די אונטערשטע שטופע פון טרעפ.

cur′tain *n.* and *v.* (קויר′-טען) א פארהאנג; א גארדין; דער מיטעל־וואל אין א פעסטונג; פערהענגען מיט פארהאנגען; פערדעקען, פערשטעלען.

cur′tain-lec′ture *n.* (קויר′-טען-לעק′-טשור) אן אונטער־אויזוען דרשה; פארווירפע, וואס למשל, מאן און ווייב מאכען זיך אונטער פיער אויגען.

cur′tainless *a.* (קויר′-טענ-לעס) וואס האט נים קיין פארהאנגען, וואס איז ניט פערהאנגען מיט גארדינען.

cur′tate *a.* (קויר′-טייט) פערקירצט, פערקלענערט.

cur′tesy *n.* (קויר′-טע-סי) ז. *courtesy*.

cur′tilage *n.* (קויר′-טי-לעדזש) א הויף, א קליינער גארטען אדער א לעדיגער פלאץ [נעבען א הויז].

curt′ly *adv.* (קוירט′-לי) קורץ; שארף · אבגעהאקט.

curt′ness *n.* (קוירט′-נעס) קורצקיים; אבגעהאקטקייט, שארפקייט פון אויסדרוק; דאס רעדען קורץ און שארף.

curt′sy *n.* (קוירט′-סי) א קניקס [א פערנייגונג מיט אן איינבייגונג פון די קניע].

cu′rule *a.* (קיו′-רוהל) וואס איז שייך צו אן אלט־רוימישען רייט־וואגען; וואס איז שייך צו די פיער העכסטע בעאמטע פון דעם אלטען רוים בעת דער רעפובליק [קאנסולען, פרעטארען, עדילען און צענזארען]; וואס איז שייך צו שטאאטספערוואלטונג; אפיציעל.

cu′rule chair (קיו′-רוהל טשעהר) אייינער פון די אפיציעלע שטוהלען, אויף וועלכער עס פלעגען זיצען די פיער העכסטע בעאמטע פון דער פארצייטיגער רוימישער רעפובליק [די קאנסולען, פרעטארען, עדילען און צענזארען].

cu′rule dig′nity (קיו′-רוהל דיג′-ני-טי) דאס אמט אדער דער טיטול פון די פיער העכסטע בעאמטע אין דער פארצייי־

טיגער רוימישער רעפובליק [קאנסולען, פרעטארען, עדילען און צענזארען].

cur'val *a.* (קויר'-וועל) ז. *curvant*

cur'vant *a.* (קויר'-וועגט) אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

cur'vate *a.* (קויר'-ווייט) אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

cur'vated *a.* (קויר'-וויי-טעד) ז. *curvate*

curva'tion *n.* (קויר-וויי'-שאן) דאס אויסבויגען, דאס אויסקרימען.

cur'vature *n.* (קויר'-ווע-טשור) די אויסגעבויגענקייט, די קרימונג [הויפּטזעכליך פון ליניען און פלעכען]; עטוואס וואס איז אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט.

curve *v., n. and a.* (קוירוו) אויסבויגען; אויסקרימען; זיין אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט; עטוואס וואס איז אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט; א קרומע ליניע אדער פלעכע; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

curved *a.* (קוירווד) קרום, געבויגען.

cur'vedness *n.* (קויר'-וועד-נעס) דאס זיין געבויגען, דאס זיין אויסגעקרימט.

cur'vet *n. and v.* (קויר'-וועט) א קורבעט [א פערד־שפרונג, ביי וועלכען אלע פיער פיס הויבען זיך אויף אין איין און דערזעלבער צייט]; א שטיפעריי; צווינגען א פערד צו מאכען א קורבעט; מאכען א קורבעט; שפּרינגען [פאר פרייד]; זיין זעהר לוסטיג.

curvicau'date *a.* (קויר-ווי-קאה'-דייט) וואס האט א קרומען אדער איינגעבויגענעם עק.

curviden'tate *a.* (קויר-ווי-דענ'-טייט) וואס האט אויסגעקרימטע צייהנער.

curvifo'liate *a.* (קויר-ווי-פאו'-לי-אייט) וואס האט אויסגעבויגענע אדער אויסגעקרימטע בלעטער.

cur'viform *a.* (קויר'-ווי-פארם) וואס איז אויסגעקרימט אדער אויסגעבויגען.

curvilin'ead *n.* (קויר-ווי-לינ'-אי-עד) אן אינסטרומענט צו צייכנען קרומע ליניען.

curvilin'ear *a.* (קויר-ווי-לינ'-אי-ער) וואס בעשטעהט אדער וואס איז בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curvilinear'ity *n.* (קויר-ווי-לינ-אי-ער'-אי-טי) דאס בעשטעהן אדער דאס זיין בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curvilin'early *adv.* (קויר-ווי-לינ'-אי-ער-לי) אין דער פארם פון א פיגור וואס בעשטעהט אדער איז בעגרענצט פון קרומע ליניען.

curviros'tral *a.* (קויר-ווי-ראס'-טרעל) וואס האט א קרומען שנאבעל [ווענען פויגלען].

cur'vity *n.* (קויר'-ווי-טי) אויסגעבויגענקייט, קרומקייט.

cush'at *n.* (קוש'-עט) די רינגעלטויב.

cush'ion *n. and v.* (קוש'-אן) א קישען; עטוואס וואס איז עהנליך צו א קישען אין אויסזעהן, ווייכקייט, געברויך א. ד. ג. [ווי למשל, די פאלסטערונג ביי א ביליארד־טיש, די גומי ביי אן עלעקטרישער מאשין א. ז. וו.]; זיצען אויף קישען; בעדעקען אדער ארומלעגען מיט קישען; אין ביליארד־שפּיעל — צוטרייבען דעם באל צו דער פאלסטערונג פאר דעם צוזאמענשטויס מיט אן אנדער באל אדער נאך'ן צוזאמענשטויס.

cush'ion-cap'ital *n.* (קוש'-אן-קעפּ'-אי-טעל) א קאפ פון א זייל וואס זעהט אויס ווי א קישען.

cush'ioned *a.* (קוש'-אנד) איינגעהילט אין קישענס. ליעגענדיג אויף קישענס.

cush'ionet *n.* (קוש'-אנ-עט) א קליין קישעלע.

cush'ion-thum'per *n.* (קוש'-אן-טהאמ'-פער) א בעל־דרשן, א קלאפּער, א קנאקער.

cusk *n.* (קאסק) דער קאסק [א מין פיש וואס געפינט זיך אין די צפון ימים].

cusp *n.* (קאספּ) דער לבנה־הארן [דאס אויסזעהן פון דער לבנה אין אנפאנג אדער אין ענדע חודש]; דער פונקט, וואו עס בעגעגענען זיך די ענדען פון צוויי קרומע ליניען [אין געאמעטריע]; דער שפּיץ, וואס בילדעט זיך, ווען די ענדען פון צוויי בויגענארטיגע פערציערונגען בעגעגענען זיך [אין ארכיטעקטור]; א שארפער שפּיץ ביי פלאנצען־בלעטער; א בערגעל, א שפּיץ אויף'ן קרוינדעל פון א צאהן.

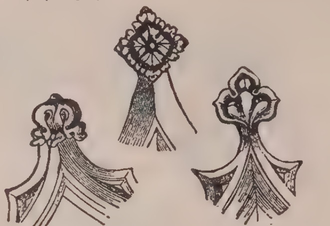

Cusps

cus'pated *a.* (קאס'-פּיי-טעד) וואס ענדיגט זיך מיט א שארפען שפּיץ.

cus'pidal *a.* (קאס'-פּי-דעל) וואס ענדיגט זיך מיט א שפּיץ; אין געאמעטריע — וואס איז שייך צו דעם פונקט, וואו די ענדען פון צוויי קרומע ליניען בעגעגענען זיך; וואס איז שייך צו אזא פונקט.

cus'pidate *v. and a.* (קאס'-פּי-דייט) מאכען שפּיציג; מאכען שארף; שפּיציג.

cus'pidated *a.* (קאס'-פּי-דיי-טעד) שפּיציג.

cus'pidor *n.* (קאס'-פּי-דאר) א שפּייקעסטעל, א שפּוק־שאל.

cus'pidore *n.* (קאס'-פּי-דאור) ז. *cuspidor*

cus'pis *n.* (קאס'-פּיס) א שפּיץ.

cuss *n. and v.* (קאס) א פלוך; א זידעלווארט; א יונג, א חברה־מאן; א געמיינער יונג; שילטען; זידלען.

cuss'-word *n.* (קאס'-הוואירד) א קללה, א זידעל־ווארט; א שבועה.

cus'tard *n.* (קאס'-טארד) אזא געריכט פון פערזיסטע אייער און מילך, געקאכט אדער געבאקען.

cus'tard-ap'ple *n.* (קאס'-טארד-עפּל) א גרויסע, קיילעכדיגע, טונקעל־ברוינע פרוכט פון דעם פלאשענבוים [וואקסט אין טראפּישע לענדער].

cus'tard-cups *n.* (קאס'-טארד-קאפּס) די ווילדען־רויזען [אזא פלאנצע].

custo'dial *a.* (קאס-טאו'-די-על) וואס איז שייך צו אן אויפזעהער, אויפפּאסער, היטער אדער בעשיצער.

custo'dian *n.* (קאס-טאו'-די-ען) א היטער, א בעשיצער, אן אויפזעהער, אן אויפפּאסער.

custo'dianship *n.* (קאס-טאו'-די-ענ-שיפּ) דאס אמט פון אן אויפזעהער אדער אויפפּאסער, היטער אדער בעשיצער.

custo'dier *n.* (קאס-טאו'-די-ער) ז. *custodian*

cus'tody *n.* (קאס'-טא-די) אויפזיכט, דאס אויפפּאסען; דאס בעזארגען; דאס היטען; דאס בעהאלטען; דאס איינשפּארען; דאס איינשפּארען אין תפיסה.

cus'tom *n.* (קאס'-טאם) געוואהנהייט; מנהג; קונדשאפט; שטייער, טאקסע, אבצאהל.

cus'tomable *a.* (קאס'-טאמ-עבל) שטייער־פפליכטיג, וואס עס מוזען פאר דעם בעצאהלט ווערען שטייערען.

cus'tomably *adv.* (קאס'-טאמ-ע-בלי) צום בעצאהלען שטייערען.

cus'tomaries *n.* (קאס'-טאמ-ע-ריז) א בוך אדער א דאקומענט, וואו עס זיינען פערשריבען די מנהגים און די געזעצליכע רעכטע און פריווילעגיען פון א פּראווינץ, שטאדט א. ד. ג.; א פנקס.

cus'tomarily *adv.* (קאס'-טאמ-ע-רי-לי) לויט מנהג; אויף אן אנגענומענעם, געוועהנליכען שטייגער.

cus'tomariness *n.* (קאס'-טאמ-ע-רי-נעס) דאס זיין געוועהנליך, דאס זיין לויט'ן מנהג.

cus'tomary *a.* (קאס'-טאמ-ע-רי) געברויכליך, געוועהנליך, לויט'ן מנהג.

It is customary in our town to call on our friends on New Year's Day.

cus'tomer *n. and a.* (קאס'-טאמ-ער) א קונה, א קונד; איינער, מיט וועמען מען האט וועלכע ניט איז בעציהונגען; א חברה־מאן; זייענדיג א קונה אדער א קונד; וואס איז ספּעציעל בעשטעלט [אין נעגענזאץ צו פארטיגע, טאגרעטנע זאכען], וואס איז פאר א קונד.

cus'tom-free *a.* (קאס'-טאם-פריע) צאל־פריי [א סחורה פון אויסלאנד, וואס ווערט אימפּארטירט פריי אהן גרענעץ־אבצאהל].

cus'tom-house *n.* (קאס'-טאם-האוס) א צאל־הויז [טאמאזשנע]; א רעגיערונגסאנשטאלט, וואס האט די אויפזיכט איבער גרענעץ־אבצאהלונג.

cus'tom-made *a.* (קאס'-טאם-מייד) געמאכט אויף בעשטעלונג [ווענען קליידער].

cus'toms *n.* (קאס'-טאמז) צאל, טאריף־אבצאהלונגען [אבצאהלונג אויף ארייגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע סחורות].

cus'toms-du'ty *n.* (קאס'-טאמז-דיו'-טי) דער צאל אויף ארייגעפיהרטע און ארויסגעפיהרטע סחורות.

cus'tom-shrunk *a.* (קאס'-טאם-שרַאנק) מיט ווייניג לייזונג, מיט ווייניג קונים.

cus'tos *n.* (קאס'-טאס) אן אויפזעהער, א היטער.

cus'tos bre'vium (קאס'-טאס בריע'-ווי-אם) אין די פריהעריגע צייטען — דער הויפּט־סעקרעטער אין דעם ענגלישען אפּעלאציאנס־געריכט.

cut *v., n. and a.* (קאט) שניידען, אבשניידען, איינשניידען, אויסשניידען, דורכשניידען, צושניידען; פערוואונדען, וועה טהאן; אבהאקען, איבערהאקען, איבעררייסען [פערבינדונגען, בעקאנטשאפט]; פערמינדערען; שפּאלטען, אבשפּאלטען; קאסטרירען [מסרס זיין]; אויסהאקען, אויסשניצען, אויסגראווירען; פּאלירען, שלייפען [גלאז, דימאנטען]; צולאזען [אין א פּליסיגקייט]; אבהויבען קארטען; זיך אבטראגען; א שניט, א וואונד, א שפּאלט; עטוואס וואס פערארזאכט וועהטאג אדער ליידען; אן איינשניט; א קאנאל, א גראבען, א רינע; א מחיצה; א שטיק, א טייל; א גראווירע; א רעדוקציאן, א פערקלענערונג [אין פּרייזען]; א פאסאן [פון א קלייד]; דער שניט,

דער גאנג; א קורצער וועג; דאס שלייפען [פון גלאז אדער דימאנטען]; אבוועזענהייט; איבערגעריסענע פערבינדונגען אדער בעקאנטשאפט; צושניטען, אבגעשניטען; פערוואונדעט; בעטריעבט; אבגעהאקט; אבגעקאסעט; צושפאלטען; גראווירט; פאלירט; געשליפען; געמאכט דורך מאשינעריי, ניט מיט דער האנד; קאסטרירט [מסרס געווען]; שכור.

cut about′ (קאט ע-באוט׳) ארומלויפען.

cut across′ (קאט ע-קראהס׳) געהן גלייך, אויף׳ן דירעקטען וועג; אהן צערעמאניעס.

cut a dash (קאט ע דעש) ז. *cut a figure*

cut a fig′ure (קאט ע פיג׳-יור) שפיעלען א ראליע, מאכען א וועזען פון זיך, בלאזען פון זיך.

cut af′ter one (קאט עפ׳-טער הוואן) זיך יאגען נאך אימעצען.

cut against′ the grain (קאט ע-גענסט׳ טהי גריין) שניידען האר ארויף, שניידען געגען שטריך, זיין שטארק צווידער.

cut a joke (קאט ע דזשאוק) זאגען א וויץ, מאכען א שפאס.

cut and carve (קאט ענד קארוו) שלאגען רעכטס און לינקס; ענדערען.

cut and dried (קאט ענד דראיד) צוגעגרייט פאראויס; געענדיגט נאך איידער עס האט זיך אנגעפאנגען.
The convention was a cut and dried affair.

cut′-and-thrust′ *a.* (קאט׳-ענד-טהראסט׳) וואס איז צוגעפאסט צום שטעכען און שטויסען [ווי א שווערד].

cuta′neous *a.* (קיו-טיי׳-ני-אס) וואס איז שייך צו דער הויט; וואס איז עהנליך צו הויט; וואס ווירקט אויף דער הויט; וואס געפינט זיך ביי דער הויט.

cuta′neous diseas′es (קיו-טיי׳-ני-אס די-זיעז׳-עז) הויט=קראנקהייטען.

cuta′neous erup′tion (קיו-טיי׳-ני-אס אי-ראפ׳-שאן) אן אויסשלאג אויף דער הויט.

cuta′neously *adv.* (קיו-טיי׳-ני-אס-לי) דורך דער הויט; ביי דער הויט.

cut a sor′ry fig′ure (קאט ע סאר׳-אי פיג׳-יור) שפיעלען א טרויעריגע ראלע.

cut′away *a. and n.* (קאט׳-ע-הוויי) וואס האט רונד=פערשניטענע פאלעס; א רייט=מאנטעל, אן איינבארטיגער ראק מיט רונד=פערשניטענע פאלעס.

cut both ways (קאט באוטה הווייז) שניידען פון ביידע זייטען, זיין א שווערד מיט צוויי שארפען.

cut ca′pers (קאט קיי׳-פערז) שפרינגען; שטיפען.

cutch *n.* (קאטש) ווילד=גראז; פאפיערבלעטער אדער שטיקער פארמעט, צווישען וועלכע מען פרעסט אוים גאלד=בלעטער; קאטשו=גומי [א שמעקעדיגע זאפט פון געוויסע טראפישע פלאנצען].

cutch′ery *n.* (קאטש׳-ע-רי) אין אסט=אינדיען — א געריכט=הויז אדער א קאנצעלאריע פון וועלכען ניט איז רעגיערונגס=בעאמטען.

cut dead (קאט דעד) איגנארירען, זיך להלוטין ניט קימערען [וועגען אימעצען אדער עפעס].

cut dirt (קאט דוירט) מאכען א ויברח, מאכען פליטה.

cut down (קאט דאון) ארומזוימען; ארונטערהאקען; אראבשניידען; פערניכטען; פעראקרזאכען א נידערלאגע.

cute *a.* (קיוט) 1. כיטרע, דורכגעטריבען; 2. לעבעדיג, אנציהענד, רייצענד.
2. He is a cute child.

cute′ly *adv.* (קיוט׳-לי) מיט קלוגהייט; מיט כיטרעקייט; אויף א לעבעדיגען, אנציהענדען אדער רייצענדען שטייגער.

cute′ness *n.* (קיוט׳-נעס) כיטרעקייט, דורכגעטריבענקייט; דאס זיין אנציהענד אדער רייצענד.

cut eye′-teeth (קאט אי׳-טיעטה) זיין א דורכגעטריבענער יונג, א ממזר=יונג.
He is no fool. He has already cut his eye-teeth.

cut for deal (קאט פאר דיעל) אבהויבען די קארטען, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל די קארטען אויסטיילען.

cut for the stone (קאט פאר טהי סטאון) מאכען אן אפעראציע אויף שטיינער אין בויך.

cut glass (קאט גלעס) געשליפען גלאז.

cut grass un′der feet (קאט גרעס אנ׳-דער פיעט) עפעס אוועקשלעפען פון אונטער דער נאז; ממש פון די הענט אויסרייסען.

cu′ticle *n.* (קיו׳-טיקל) די אויבערשטע הויט; די אויבערשטע שיכט [ווי ביי פלאנצען]; עטוואס וואס דעקט צו טיילען פון א קערפער [אויך אזעלכע טיילען פון קערפער ווי נעגעל, פעדערען, הערנער, קאפיטעס א. ד. ג.]; א הייטעל [אויף פליסיגקייטען].

cutic′ular *a.* (קיו-טיק׳-יו-לאר) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער הויט אדער צו אנדערע עהנליכע קערפער=טיילען.
ז. *cuticle*

cuticulariza′tion *n.* (קיו-טיק-יו-לאר-אי-זיי׳-שאן) דאס זיין אדער ווערען וואסער=דיכט [ניט דורכלאזען קיין וואסער — וועגען בלעטער, בלומען און פרוכט].

cutic′ularize *v.* (קיו-טיק׳-יו-לער-איז) מאכען עהנליך צו דער אויבער=הויט אדער צו אנדערע עהנליכע קערפער=טיילען.
ז. *cuticle*

cut in (קאט אין) אריינפאלען אין די רייד; אבהויבען קארטען; אויסווארפען קארטען, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל אנטייל נעהמען אין דעם קארטען=שפיעל.

cu′tis *n.* (קיו׳-טיס) הויט; די אונטערשטע הויט.

cut′las *n.* (קאט׳-לעס) א קורצער, אויסגעבויגענער שווערד [וואס מאטראזען האבען אמאל געטראגען אויף קריעגס=שיפען].

cut′lass *n.* (קאט׳-לעס) ז. *cutlas*

cut′ler *n.* (קאט׳-לער) א מעסער=שמיעד [איינער וואס מאכט מעסערס, שערען א. ד. ג.].

cut′lery *n.* (קאט׳-לער-אי) מעסער=שמיעדעריי [פון מעסערס, שערען א. ד. ג.].

cut′let *n.* (קאט׳-לעט) א קאטלעט.

cut loose (קאט לוהס) אנטלויפען; אנטלויפען פון געפענגניס; אבררייסען זיך פון עפעס [פון געזעלשאפט, פון פריינד]; אויסשיסען.
He cut loose from his former friends.

cut′-off *n.* (קאט׳-אף) עטוואס וואס שניידט אב אדער האקט אב; עטוואס וואס פערקירצט; א פערקירצטער וועג.

cut off (קאט אף) אבהאקען, אבשניידען; אויסראטען; מאכען א סוף [צו א שמועס, קריגעריי א. ד. ג.]; צונעהמען עפעס.
Why should you cut off his hopes?

cut off delays′ (קאט אף די-לייז׳) איילען זיך.

cut off from an estate′ (קאט אף פראם ען עס-טייט׳) אבזאגען פון ירושה.

cut off with a shil′ling (קאט אף הוויטה ע שיל׳-אינג) ענטערבען, אויסשליסען אלס יורש.

cut one′s own grass (קאט הוואנז און גרעס) שטעהן אויף די אייגענע פיס.

cut one′s stick (קאט הוואנז סטיק) נעהמען אין האנד דעם וואנדער=שטעקען; זיך איינפאקען; מאכען א ויברח, מאכען פליטה.

cut′-out *n.* (קאט׳-אוט) אן עלעקטרישער אויסשאלטער [א פארריכטונג צו אונטערברעכען דעם עלעקטרישען שטראם].

cut out (קאט אוט) אויסשניידען; אויסשניידען א פאסאן; צופאסען; צוגעפאסט; בעשטימען, אויסטיילען [ארבייט, למשל]; אויסגעשלאסען; אויסשליסען; אבטיילען [א בהמה פון דער סטאדע]; פאנגען א שונא׳ס שיף פון האפען אדער פון אונטער דעם שונא׳ס קאנאנען.

cut out for (קאט אוט פאר) האבען טאלאנט, האבען א בערוף צו עפעס.
He was cut out for a musician.

cut′purse *n.* (קאט׳-פוירס) א קעשענע גנב; א בייטעל=שניידער.

cut short (קאט שאהרט) איבערשלאגען; אבהאקען אין מיטען; אריינפאלען אין די רייד; אב׳פטר׳ען, משלח זיין; אבפאהרען אימעצען; מאכען בקצור; ניט דערגעבען.
The discussion was cut short by the chairman.

cut′ter *n. and v.* (קאט׳-ער) א צושניידער; א שנייד=געצייג אדער שנייד=מאשין; א קאטער [א קליין שיפעל מיט איין מאסט]; א קליינער לייכטער שליטען; א שפאלט אין א מינעראל אדער אין א בערגשיכט; א ווייכער בוי=שטיין, וואס שניידט זיך לייכט; אין א וועב=שטוהל — דאס קעסטעלע וואו עס ליגען די שפולקעס; ווארקען ווי א טויב; שעפטשען, רעדען שטיל.

cut′ter-grin′der *n.* (קאט׳-ער-גראינ׳-דער) א געצייג אדער א מאשין צו שארפען שנייד=מעסערס.

cut the Gor′dian knot (קאט טהי גאהר׳-די-ען נאט) מאכען אן ענד צו עטוואס מיט גוואלט; בייקומען א שוועריגקייט אויף אן ענטשיעדענעם אופן.
ז. *Gordian knot*

cut the knot (קאט טהי נאט) מאכען אן ענד צו א שוועריגקייט אויף א דירעקטען, ענטשיעדענעם אופן.

cut′throat *n. and a.* (קאט׳-טהראוט) א גארגעל=שניידער, א בלוטדורשטיגער באנדיט; א מין ביטערע טרויב [וואקסט אין טעקסעס]; בלוטדורשטיג; גרויזאם; מערדעריש.

cut through (קאט טהרוה) דורכשניידען, דורכשטעכען; זיך דורכשלאגען.

cut′tie *n.* (קאט׳-אי) דער פינגווין [א מין פויגעל וואס קען ניט פליהען און האלט זיך שטענדיג אויף׳ן וואסער. געפינט זיך אויף דעם דרום=ברעג פון אמעריקא און אויף די אינזלען פון פאסיפישען אקעאן].

cut′ting *a. and n.* (קאט׳-אינג) וואס שניידט; שארף, סאטיריש; דאס שניידען; א שניט; אן אבגעשניטענע זאך.

cut′ting-board *n.* (קאט׳-אינג-באורד) א שנייד=ברעט [א ברעט, אויף וועלכער מען שניידט צייג, לעדער א. ד. ג.].

cut′ting-box *n.* (קאט׳-אינג-באקס) א מאשין צו שניידען אדער האקען היי, שטרוי א. ד. ג. פאר בהמות; א קעסטעלע, אין וועלכען עס פאלען אב די ברעקלעך פון דימאנטען ביים שלייפען זיי.

cut'tingly *adv.* (קאַט'-אינג-לי) אויף א בייסענדער, שניידענדער אופן.

cut'ting-press *n.* (קאַט'-אינג-פּרעס) דעם איינבינדער'ס שניידמאַשין; א מאַשין צו בעשניידען בלעטער.

cut'ting-tool *n.* (קאַט'-אינג-טוהל) א שנייד-געצייג.

cut'tle *n.* (קאַטל) דער טינט-פיש. ז. *cuttlefish*

cut'tlebone *n.* (קאַטל'-באָון) די קאַלכיגע פּלאַטע אין קערפּער פון א טינט-פיש, וואס דיענט צו פּאָלירען. ז. *cuttlefish*

cut'tlefish *n.* (קאַטל'-פיש) דער טינט-פיש [א ים-חיה מיט 8 אדער 10 פים וואס געהען ארויס פון קאָפּ. דער פיש האט א פּענכער מיט א שווארצע פליסיגקייט, וואס דיענט אלס פארב, און א קאלכיגע פּלאַטע, וועלכע דיענט צום פּאָלירען].

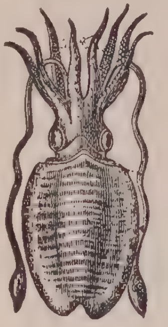

Cuttlefish

cut to pie'ces (קאַט טו פּיע'-סעז) צושניידען אדער צושלאָגען אויף שטיקער; שטארק צושלאָגען א שונא אין קריעג.

cut'ty *n. and a.* (קאַט'-אי) קורץ געשניטען; קורץ, שנעל, איילענדיג; א קורץ-געשניטענע זאך; א קורצער ציבוך פון א פּיפּקע; א קלאַפּער-ביקסעל [א קינדערשע שפּיעלצייג]; א האז; א דיקע מויד; אן אויסגעלאַסען מיידעל.

cut un'der (קאַט אַנ'-דער) רעדוצירען די פּרייזען; פּערקאַנקורירען דורך רעדוצירטע פּרייזען.

cut up (קאַט אַפּ) צוהאַקען אין שטיקלעך [ווי פלייש]; איבערהאַקען, איבערשניידען; פּערטיליגען, אויסראָטען, אונטערגראָבען; אראבּרייסען [דורך א שטרענגער קריטיק]; שטארק אנריהרען אימעצענס געפיהלען; שטארק ווירקען; זיך ארויסציינען גוט אדער שלעכט ווען צושניטען [וועגען א געקוילעטער בהמה]; איבערלאָזען א גרעסערע אדער א קלענערע ירושה; זיין טומעלדיג; זיך אויפפיהרען טומעלדיג אדער שלעכט; בעטריעבט.

cut up rough (קאַט אַפּ ראַף) ווערען גראָב, אונהעפליך; גראָב אַנטװערטען יענעם; ווערען געפעהרליך.

cut up shines (קאַט אַפּ שאַינז) שפּרינגען; שטיפען.

cut'-vel'vet *n.* (קאַט'-וועל'-וועט) גלאַטער, געשאָרענער סאַמעט.

cut'water *n.* (קאַט'-וואָה-טער) דער פּאָדערשטער טייל שיף וואס שניידט דאס וואסער; דער אונטערשטער טייל פון זייל פון א בריק, וואס שניידט דאס וואסער; דער וואסער-שניידער [א מין פויגעל].

cut'-work *n. and a.* (קאַט'-הוואירק) א מין האַפטען אדער אויסנעהען, וואו דער מאַטעל אדער די פאָרם איז אויסגעשניטען און ארויפגענעהט אויף'ן צייג; א מין אויסנעהען, וואו געוויסע טיילען פון צייג זיינען אויסגעשניטען און דאס אויסנעהען איז געלעכערט; געמאַכט פון אזא זאָרט ארבייט.

cut'worm *n.* (קאַט'-הוואירם) א מין ווערעם וואס קומט ארויס בייאַנאַכט און פרעסט אב יונגע פלאַנצען.

Cutworm

cyan'ic *a.* (סאַי-ענ'-איק) בלוי; וואס געהערט צום בלויען קאָליר [ביי בלומען].

cyan'ic ac'id (סאַי-ענ'-איק עס'-איד) ציאַן-זויערע [א געוויסע שטארקע פליסיגקייט].

cy'anide *n.* (סאַי'-ע-ניד) ציאַניד-זאַלץ [אזא כעמישער שטאף].

cy'anite *n.* (סאַי'-ע-נאַיט) קיאַניט [א בלויער ערדשטיין].

cyan'ogen *n.* (סאַי-ענ'-א-דזשען) ציאַן [א גיפטיגער גאז וואס האט א גערוך ווי מאַנדלען].

cyanom'eter *n.* (סאַי-ע-נאַמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט אויסצומעסטען די פערשיעדענע גראַדען פון בלויקייט.

cyanom'etry *n.* (סאַי-ע-נאַמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די פערשיעדענע גראַדען פון בלויקייט [הויפטזעכליך פון הימעל].

cyano'sis *n.* (סאַי-ע-נאָ'-סיס) בלויזוכט [א קראַנקהייט].

cyan'otype *n.* (סאַי-ענ'-א-טאַיפּ) א פאָטאָגראַפיע, וואס מען בעקומט מיט דער הילף פון דעם כעמישען שטאף ציאַניט.

cy'athiform *a.* (סאַי'-ע-טהי-פאָרם) בעכער-פערמיג [בעזאָנדערס ביי פלאַנצען, וואו די בלום וואַקסט זיך ארויס אין דער פאָרם פון א בעכער].

Cyc'lamen *n.* (סיק'-לע-מען) די אַלפּען-פיילכען [א מין נידריג גראָז מיט זעהר שעהנע בלומען, וואַקסט אין דרום-איראָפּא און מערב-אזיען].

Cyclamen

cy'cle *n. and v.* (סאַיקל) א ציקעל, א קרייז-בעוועגונג פון א רייה ערשיינונגען; אין אסטראָנאָמיע — א תקופה, א פּעריאָדע פון צייט, נאָך וועלכער געוויסע הימלישע קערפּער, ווי די זון, לבנה א. ד. ג. פאַנגען אן זייער בעוועגונג אין דערזעלבער אָרדנונג ווי פריהער; א פּעריאָדע פון יאַהרען אדער דורות; אין באָטאַניק — א פּאָלשטענדיגע אומדרעהונג פון צווייגעל אדער בלעטעל [ביי געוויסע פלאַנצען וואס וואַקסען ספּיראַל]; אין ליטעראַטור — א סעריע פון לעגענדען און פּאָעטישע דיכטונגען וועגען א געוויסער פּערזאָן אדער געשעהעניש; א וועלאָסיפּעד; דורכגעהן דורך א ציקל אדער פּעריאָדע פון צייט און געשעהענישען; פאָהרען אויף א וועלאָסיפּעד.

cy'cle of indic'tion (סאַיקל אָוו אינ-דיק'-שאָן) א פּעריאָדע פון 15 יאָהר [ביי די אַלטע רוימער].

cy'cler *n.* (סאַי'-קלער) איינער וואס גלויבט, אז געוויסע פּאַסירונגען ווידערהאָלען זיך און זיינען פּערבונדען מיט דער בעוועגונג פון די הימלישע קערפּער; איינער וואס פאָהרט אויף א וועלאָסיפּעד.

cyc'lic *a.* (סיק'-ליק) וואס איז שייך צו א ציקל. ז. *cycle*

cyc'lical *a.* (סיק'-לי-קעל) ז. *cyclic*

cyc'lical po'ets (סיק'-ליק-על פּאָו'-עטס) די ציקליקער [גריכישע דיכטער, וואס האבען געשעפּט זייערע מאַטיווען פון'ם ציקל אַלט-גריכישע לעגענדען].

cy'cling *n.* (סאַי'-קלינג) די קונסט צו פאָהרען אויף א וועלאָסיפּעד; דער וועלאָסיפּעדיסטען-ספּאָרט.

cy'clist *n.* (סאַי'-קליסט) ז. *cycler*

cy'clograph *n.* (סאַי'-קלא-גרעף) א ציקלאָגראַף [אן אינסטרומענט, וואס בעשטעהט פון א פּאָר רעדלעך און א בלייַשטיפט, צו צייכענען קרייז-בויגענס].

cy'cloid *n. and a.* (סאַי'-קלאָיד) אין געאָמעטריע — די ציקלאָידע, די אויסגעבויגענע ליניע, וועלכע עס בעשרייבט א פעסטער פּונקט אויף א קרייז, וואס דרעהט זיך איבער א גלייכער ליניע; דער ציקלאָידע-פיש [א פיש מיט א רונדליכען שאָלעכץ]; וואס איז ענליך צו א קרייז; רונדליך.

cycloi'dal *a.* (סאַי-קלאָי'-דעל) ציקלאָידיש. ז. *cycloid*

cyclom'eter *n.* (סאַי-קלאָמ'-ע-טער) ציקלאָמעטער [אן אינסטרומענט וואס מעסט די צאָהל אומדרעהונגען פון א ראָד]; איינער וואס זוכט צו מאַכען א קוואַדראַט פון דעמזעלבען שטח וואס עס פערנעהמט א קרייז.

cyclom'etry *n.* (סאַי-קלאָמ'-ע-טרי) די קונסט אויסצומעסטען קרייזען; דאס אבגעבען זיך מיט דער פּראָבלעם צו מאַכען א קוואַדראַט פון דעמזעלבען שטח וואס עס פערנעהמט א קרייז.

cy'clonal *a.* (סאַי'-קלא-נעל) ציקלאָניש, וואס איז שייך צו א ציקלאָן. ז. *cyclone*

cy'clone *n.* (סאַי'-קלאָון) א ציקלאָן, א שטורם-ווינד [בעזאָנדערס אזא, וואו די שטראָמען פון לופט דרעהען זיך ווי א ספּיראַל].

cy'clone-pit *n.* (סאַי'-קלאָון-פּיט) א גרוב אדער הויהל צו בעהאַלטען זיך פון שטורם-ווינד [אין די דרום-מערב'דיגע געגענדען פון די פּעראייניגטע שטאַאַטען].

cyclon'ic *a.* (סאַי-קלאָנ'-איק) ווי א ציקלאָן; וואו עס טרעפען זיך ציקלאָנען. ז. *cyclone*

cyclon'ically *adv.* (סאַי-קלאָנ'-איק-על-אי) אויף א ציקלאָנישען אופן, מעשה ציקלאָן. ז. *cyclone*

cyclo'noscope *n.* (סאַי-קלאָ'-נא-סקאָופּ) אן אינסטרומענט, וועלכער בעווייזט די ריכטונג פון א שטורם-ווינד.

cyclopæ'dia *n.* (סאַי-קלא-פּיע'-די-א) אן ענציקלאָפּעדיע [א ווערק, וואס גיט

ערקלערונגען אין אלע צווייגען פון וויסענ־שאפט, קונסט און ליטעראטור].

cyclopæ'dic *a.* (סאי-קלא-פיע'-דיק) וואס איז שייך צו אן ענציקלאפעדיע; אזוי ווי אן ענציקלאפעדיע. ז. *cyclopædia*

cyclopæ'dical *a.* (סאי-קלא-פיע'-די-קעל) ז. *cyclopædic*

cyclope'an *a.* (סאי-קלא-פיע'-ען) וואס האט איין אויג אין מיטען קאפ, ווי געוויסע פיש; ריעזיג, גיגאנטיש, אונגע־הויער גרויס, ווי די ציקלאפישע געביידען. ז. *Cyclops*

cyclope'dia *n.* (סאי-קלא-פיע'-די-א) ז. *cyclopædia*

cycloped'ic *a.* (סאי-קלא-פעד'-איק) ז. *cyclopædic*

cycloped'ical *a.* (סאי-קלא-פעד'-אי-קעל) ז. *cyclopædic*

cyclop'ic *a.* (סאי-קלאפ'-איק) ציקלא־פיש, ריעזיג, ווי א ריעז; וואס איז שייך צו די ציקלאפען. ז. *Cyclops*

Cy'clops *n.* (סאי'-קלאפס) איינער פון די לעגענדארע ריעזען, וועלכע — לויט די אלט־גריכישע לעגענדען — האבען געהאט איין גרוים קיילעכדיג אויג אין מיטען שטע־רען; איינער פון די לעגענדארע ריעזען, וועלכע האבען געבויט די ציקלאפישע גע־ביידען [ווענד און פעסטונגען פון אונגע־הויער גרויסע שטיינער, וועלכע זיינען אהן צעמענט ארויפגעלעגט איינע אויף די אנ־דערע. חורבות פון אזעלכע געביידען גע־פינען זיך נאך היינט אין גריכענלאנד און קליין־אזיען].

cyclora'ma *n.* (סאי-קלא-רא'-מא) א פאנאראמע אויף די ווענט פון א רונדען צימער.

cy'clostome *n.* (סאי'-קלא-סטאום) א מין פיש מיט א רונדען דיקען מויל.

cyclos'tomous *a.* (סאי-קלאס'-טא-מאס) מיט א קיילעכדיגען מויל [ווענען געווי־סע פיש].

cyg'net *n.* (סיג'-נעט) א יונגער שוואן [לעבער].

cyl'inder *n.* (סיל'-אינ-דער) א ציליג־דער; א וואל; דער דאמפף־צילינדער; דער גאז־צילינדער.

cyl'inder-pow'der *n.* (סיל'-אינ-דער-פאו'-דער) צילינדער־שיספולווער [א פול־ווער, וואס ענטהאלט האלצקויהל, וועלכער איז איבערגעברענט געווארען אין צילינ־דרישע אייזען־רעטארטעס].

cyl'inder-press *n.* (סיל'-אינ-דער-פרעס) א דרוק־מאשין, וואו דאס דרוקען קומט פאר דורך א צילינדער, וואס דרעהט זיך איבער דעם שריפט־זאץ.

cylin'drical *a.* (סי-לינ'-דרי-קעל) צי־לינדריש, ווי א צילינדער.

cylin'drically *adv.* (סי-לינ'-דרי-קעל-אי) אין דער פארם פון א צילינדער.

cylin'drical vault (סי-לינ'-דרי-קעל וואהלט) צילינדער־וועלבונג [אין געביי־דען].

cylindric'ity *n.* (סיל-אינ-דרים'-אי-טי) דאס זיין צילינדריש; דאס אויסזעהן ווי א צילינדער.

cylin'driform *a.* (סי-לינ'-דרי-פארם) צילינדער־פערמיג, ווי א צילינדער.

cyl'indroid *n.* (סיל'-אינ-דראיד) א צילינדראאיד, א צילינדרישער קערפער, ביי וועלכען ביידע ענדען זיינען אבגעשניטענע שרעג [קאסע] און פאראלעל איינער צום אנדערען.

cy'ma *n.* (סאי'-מא) — אין ארכיטעקטור דער אויבערשטער טייל פון א קארניז; אין באטאניק ← די שירם־פערמיגע בליהונג פון א פלאנצע. ז. *cyme*

cyma'tium *n.* (סאי-מיי'-שי-אם) אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז.

cym'bal *n.* (סימ'-בעל) א צימבעל; קימבאלען, די מעשענע טעלער [א מוזיקאלישער אינסטרו־מענט].

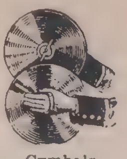
Cymbals

cym'balist *n.* (סימ'-בעל-איסט) דער צימבא־ליסט [דער וואס שפיעלט אויף א צימבעל אדער מיט די מעשענע טעלערס אין ארקעס־טער].

cym'biform *a.* (סימ'-בי-פארם) געבויט ווי א שיף.

cym'bling *n.* (סימ'-בלינג) א מין קיר־בעס.

cyme *n.* (סאים) די שירם־פערמיגע בלי־הונג פון א פלאנצע [ווען די זייטיגע בלו־מען־שטענגלעך וואקסען שנעלער און קרעפ־טיגער איידער דאס צענטראלע שטענגעל און אויף אזא אופן בילדען אוים די בלו־מען פון דער פלאנצע די פארם פון א שירם].

cym'lin *n.* (סימ'-לין) א מין קירבעס.

cy'moid *a.* (סאי'-מאיד) שירם־פערמיג. ז. *cyme*

cy'mophane *n.* (סאי'-מא-פיין) דער כריזאבעריל [אזא טונקעל־געלבער מינע־ראל מיט א בלויליכען אבגלאנץ. געפינט זיך אין בראזיליען, אין ציילאן און אין די אוראלער בערג].

cymoph'anous *a.* (סאי-מאפ'-ע-נאס). וואס שפיעלט מיט פארבען, ווי דער שטיין כריזאבעריל.

cy'mose *a.* (סאי'-מאום) וואס איז שייך צו שירם־פערמיגע בלומען; וואס האט שירם־פערמיגע בלומען. ז. *cyne*

cy'mosely *adv.* (סאי'-מאום-לי) אויף דעם שטייגער פון א שירם־פערמיגע בלום. ז. *cyme*

cy'mous *a.* (סאי'-מאס) ז. *cymose*

Cym'ri *n.* (קימ'-רי) ז. *Cymry*

Cym'ric *n. and a.* (קימ'-ריק) וואס איז שייך צו קימרי אדער וואלים [וועלש], אן אבטיילונג פון דער קעלטישער ראסע אין בריטאניען; די וואלים־שפראך.

Cym'ry *n.* (קימ'-רי) די קימריער אדער וואליסער [די אבטיילונג פון דער קעלטי־שער ראסע וואס האט זיך בעזעצט אין ברי־טאניען].

cynan'che *n.* (סי-נענ'-קי) א האלז־קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער ענט־צינדונג און געשווילעכטס פון די לופט־רעהרען.

cynan'thropy *n.* (סי-נענ'-טהרא-פי) א משוגעת, ביי וועלכער דעם מענשען דוכט זיך אב, אז ער איז א הונד און ער בילט ווי א הונד.

cynarctom'achy *n.* (סינ-ארק-טאמ'-ע-קי) דאס אויפרייצען א הונד אויף א בער; דער קאמפף פון א הונד מיט א בער.

Cyn'ic *n. and a.* (סינ'-איק) א ציניקער, איינער פון דער פילאזאפישער סעקטע אין אלט־גריכענלאנד, וועלכע האט געלערענט, אז דער העכסטער ציעל אין לעבען איז די טיגענד [מעשים־טובים], און די העכסטע טוגענד דריקט זיך אוים אין פער־אכטונג צו אלע מעגליכע תאוות און תענוגים און אין פאלשטענדיגער פריי־הייט פון אלע אנגענומענע רעגעלען און זיטען וואס הערשען אין דער געזעלשאפט; וואס בעלאנגט צו די ציניקער; ווי די צי־ניקער.

cyn'ic *n. and a.* (סינ'-איק) א ציניקער, איינער וואס לאכט אב פון אלץ וואס איז אלעמען טייער און הייליג; א מענש וואס פעראכטעט יעדע מאראל און זיטליכקייט; א נבול־פה'ניק; ציניש, אונפערשעמט, גראב; פון א הונד; ווי א הונד; וואס איז שייך צום הונד־שטערען [סיריאום], וועלכער בעווייזט זיך אין די הייסעסטע טעג פון יאהר.

cyn'ical *a.* (סינ'-אי-קעל) ציניש, וואס לאכט אב פון יעדער זאך וואס איז אלעמען הייליג און טייער; פעראכטליך, סארקאס־טיש.

cyn'ically *adv.* (סינ'-אי-קעל-אי) אויף א צינישען, אונפערשעמטען אדער סאר־קאסטישען שטייגער.

cyn'icalness *n.* (סינ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ציניש; דאס אבלאכען פון אלץ וואס איז מאראליש און זיטליך.

cyn'icism *n.* (סינ'-אי-סיזם) די לעהרען פון די ציניקער אין אלט־גריכענלאנד [ז. *Cynic*]; דאס אבלאכען פון אלץ וואס אלעמען איז טייער און הייליג.

cy'nosure *n.* (סאי'-נא-שור) עפעס וואס ציהט צו די אויפמערקזאמקייט.

Cyn'thia *n.* (סינ'-טהי-א) די געטין דיאנא [אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; די לבנה [פאעטישער אויסדרוק]; א מין שעהן קאלירט זומער־פויגעלע אדער שמע־טערלינג.

Cy'on *n.* (סאי'-אן) א מין ווילדע הינד פון דרום־מזרח אזיען.

cy'pher *n. and v.* (סאי'-פער) ז. *cipher*

Cypræ'a *n.* (סאי-פרי'-א) די פארצעלאן־מושלען, מויער־קעפ.

Cypræa

cy'press *n.* (סאי'-פרעס) דער ציפרעסען־בוים [אזא בוים וועלכער בלייבט א גאנץ יאהר גרין]; א סימבאל פון טרויער.

Cypress

cy'press-tree *n.* (סאי'-פרעס-טריע)

דער ציפּרעסען־בוים [אזא בוים וועלכער בלייבט א גאנץ יאהר גרין].

cy'press-wood *n.* (סאי'-פּרעס-הוואוד) ציפּרעסען־האלץ.

Cyp'rian *a. and n.* (סיפּ'-רי-ען) וואס איז שייך צום אינזעל ציפּערן; וואס איז שייך צו ווענוס [די געטין פון ליעבע, וואס איז געווען בעזאנדערס פערהייליגט אויף דעם אינזעל ציפּערן]; אויסגעלאסען, פול מיט גיאוף; אן איינוואהנער פון אינזעל ציפּערן; אן אויסגעלאסענע פרוי, א קורטיזאנקע.

cyp'rinoid *a. and n.* (סיפּ'-רי-נאיד) אזוי ווי א קארפּ; א קארפּ [א מין פיש].

Cy'pris *n.* (סאי'-פּריס) ציפּריס אדער אפראדיטע [דער מין וואסער־חיה'לעך צו וועלכע עס געהערען די וואסער־פליי].

cy'prus wine (סאי'-פּראס הוואין) וויין פון אינזעל ציפּערן [יין קפריסין].

cyst *n.* (סיסט) א בלעזעל, אן אנגעשוואלענער פענכער פול מיט אייטער [מאטעריע, פלאגמא]; א גליסטע [א מין ווארים אין קערפּער פון א מענשען אדער חיה]; אין באטאניק — א צעלע וואס ענטהאלט אין זיך אנדערע צעלען.

cys'ted *a.* (סיס'-טעד) איינגעשלאסען אין א הייטעל, אין א זעקעל.

cys'tic *a.* (סיס'-טיק) איינגעשלאסען אין א קליין זעקעלע; וואס האט א בלעזעל פול מיט אייטער [מאטעריע].

cys'tic cal'culi (סיס'-טיק קעל'-קיו-לאי) גאל־שטיינער.

cys'tis *n.* (סיס'-טיס) ז. *cyst*

cysti'tis *n.* (סיס-טאי'-טיס) די ענטצינדונג פון פענכער.

cys'tocele *n.* (סיס'-טא-סיעל) א ברוך, א קילע, וואס האט זיך אויסגעבילדעט דורך דעם, וואס דער פענכער לאזט זיך ארונטער.

cys'totome *n.* (סיס'-טא-טאום) א כירורגישער אינסטרומענט אויפצושניידען א בלעזעל אדער אן אנגעשוואלענעם פענכער.

cystot'omy *n.* (סיס-טאט'-א-מי) דאס עפענען געשווירען כדי אויסצורייניגען די מאטעריע; אן אפּעראציע אויף דעם אורין־פענכער.

cys'tous *a.* (סיס'-טאס) ז. *cystic*

Cythere'an *a.* (סיטה-ע-רי'-ען) וואס געהערט צו ווענוס [געטין פון שעהנהייט]; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צום שטערען ווענוס.

Cyt'isus *n.* (סיט'-אי-סאס) א מין ראקיטען [אזעלכע בוימעלעך, וואס וואקסען ביי די ברעגעס פון מיטעללענדישען ים].

czar *n.* (זאר) דער צאר, דער רוסישער קייזער.

czar'evitch *n.* (זאר'-ע-וויטש) דער צארעוויטש [דער עלטסטער זוהן פון רוסישען צאר, דער יורש עצר].

czarev'na *n.* (זא-רעוו'-נא) די פרוי פון רוסישען צארעוויטש. ז. *czarevitch*

czar'ewitch *n.* (זאר'-ע-הוויטש) ז. *czarevitch*

czari'na *n.* (זא-רי'-נא) די צארינא, די רוסישע קייזערין.

czarin'ian *a.* (זא-רינ'-אי-ען) וואס איז שייך צום רוסישען צאר אדער צארינע.

czar'owitch *n.* (זאר'-א-הוויטש) ז. *czarevitch*

Czech *n.* (טשעק) א טשעך, א בעהמער; די טשעכישע שפּראך.

D

D, d (די) דער פיערטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

daal'der *n.* (דאל'-דער) א דאאלדער [אן אלטע האלענדישע זילבערנע מטבע].

dab *n., v. and a.* (דעב) א קלאפּען; א לייכטען קלאפּ טהאן אדער לייכט א פּאטש טהאן; לייכט בעריהרען; צושמיערען; צורייבען; א שטאך טהאן מיט א שפּיציגער אדער שארפער וואפע; פּיקען; אויסבויערען לעכער [אין שטיין אדער ערד]; פערפלאנצען זוימען אין גריבעלעך אין דער ערד; צופּרעסען; א שנעלער אדער אונערווארטעטער קלאפּ; א לייכטער קלאפּ אדער פּאטש מיט דער האנד אדער מיט א וייכער זאך; א לייכטע בעריהרונג; א פּיק; א שטויס; א שמיער [מיט פארב]; א קליין ביסעל פון א ווייכען און פייכטען שטאף; א קינדערשער פארטוך אהן ארבעל; באלע [אזא פיש און איבערהויפּט אלע מינים פלאכע פיש]; א פלאנדערקע, א בוט [אזא ברייטער פלאטשיגער פיש]; א קענער; ערפאהרען, געניט; פעהיג.

dab'ber *n.* (דעב'-ער) איינער אדער עפּעס וואס צושמיערט [צ. ב. א בערשטעל וואס צושמיערט גלייך דעם טינט אויף די פּלאטען פון א דרוק־מאשין]; איינער וואס שמיערט [ווי ליים אויף א וואנד].

dab'bing *n.* (דעב'-אינג) דאס אויסקלאפּען מיט א שארפע שפּיציגע געצייג קליינע ניט טיעפע לעכעלעך אין א שטיין, נאכדעם ווי ער איז גלייכמעסיג ארומגעהאקט געווארען; א געוויסע מעטאדע פון פיש פאנגען.

dab'bing-machine' *n.* (דעב'-אינג-מע-שין') אזא מאשין צום גיסען גרויסע שריפטען.

dab'ble *v.* (דעבל) 1. פּאטשען אין וואסער; בעשפּריצען; בעשמיערען; מאכען פייכט, נאס; פליושקען זיך; שפּיעלען זיך אין וואסער [שפּריצענדיג]; 2. טהון עפּעס אויף א לייכטען, אויבערפלעכליכען שטייגער; 3. אנריהרען אדער פּרובען טהון פערשיעדענע זאכען; זיך ארייננמישען אין עפּעס; זיך מיט עפּעס פערנעהמען.

2. Although not an author, he nevertheless dabbles in literature.

dab'bler *n.* (דעב'-לער) איינער וואס פליושקעט זיך, שפּיעלט זיך אין וואסער; איינער וואס טהוט עפּעס אויף א לייכטען, אויבערפלעכליכען שטייגער; א דילעטאנט; א פּארטאטש, א פּושער.

dab'blingly *adv.* (דעב'-לינג-לי) אזוי וויא א דילעטאנט; אויף א פּארטאטשנעם אופן.

dab'by *a.* (דעב'-אי) פייכט, ווייך, קלעפּיג.

dab'chick *n.* (דעב'-טשיק) אזא וואסער־פויגעל; א טוקער [אזא חיה'לע]; א יונגע ערשט אויסגעבריהטע הינדעלע; אן אונערפאהרענער מענש; א יאלד.

dab'erlack *n.* (דעב'-ער-לעק) א פייכטער, שמוציגער פּאס צייג אדער לעדער; די האר פון קאפּ, ווען זיי הענגען אראב אין בעזונדערע לאקען.

daboy'a *n.* (דע-באי'-א) אזא גרויסע אינדיישע גיפטיגע שלאנג.

dab'ster *n.* (דעב'-סטער) א קענער, א מייסטער [איינער וואס קען גוט זיין ארבייט]; א געשיקטער מענש.

dab'-wash *n.* (דעב'-הוואש) קליינע שטיקלעך וועש.

da capel'la (דא קע-פּעל'-לא) א צייכען פאר א מוזיק־שטיק, אז עס זאל געשפּיעלט ווערען אין דעם קירכליכען סטיל.

da ca'po (דא קא'-פּאו) א צייכען ווידער אנצופאנגען פון אנפאנג [מוזיקאלישער אויסדרוק].

dace *n.* (דייס) א פלאטקע [אזא קליינער פיש].

dachs'hund *n.* (דאקס'-הונט) דאכסהונד [אזא הונד מיט א לאנגען קערפּער און קורצע פיס].

dack'er *n. and v.* (דעק'-ער) געהן נאכלעסיג אדער אבגעלאזען; ארבייטען שפּעטער ווי די געוועהנליכע צייט; זוכען, פארשען נאך גע'גנב'עטע אדער געשמוגעלטע זאכען; מאכען אן אונטערזוכונג אין א הויז; א דיספּוט, א שטרייט, א קאמפּף.

dacoit' *n.* (דע-קאיט') א מיטגליעד פון א רויבער־באנדע אין אינדיען.

dac'tyl *n.* (דעק'-טיל) אזא אלטע לענגען־מאס; די ברייט פון גראבען פינגער [אלס מאס]; אין דיכטונג — א דאקטיל, א פערזען־פוס פון דריי זילבען וואס די ערשטע איז לאנג און די צווייטע און דריטע זיינען קורץ; א פינגער.

dac'tyle *n.* (דעק'-טיל) ז. *dactyl*

dactyl'ic *n. and a.* (דעק-טיל'-איק) דאקטיליש, וואס איז שייך צו א פערזען־פוס וואס בעשטעהט פון דריי זילבען, די ערשטע א לאנגע און די אנדערע צוויי קורצע; א פערז וואס ענטהאלט הויפּטזעכליך א דריי־זילבען־פוס פון וועלכע די ערשטע זילבע איז א לאנגע און די אנדערע צוויי קורצע.

dactyl'ioglyph *n.* (דעק-טיל'-אי-א-גליף) א גראווירער פון פינגערלעך אדער פון עדעלשטיינער; דער נאמען פון דעם גראווירער אין א פינגערל אדער אין אן עדעלשטיין.

dactylioglyph'ic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גליפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון גראווירען פינגערלעך אדער עדעלשטיינער.

dactyliog'lyphist *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-לי-פיסט) א גראווירער פון פינגערלעך אדער עדעלשטיינער.

dactyliog'lyphy *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-לי-פי) די קונסט פון גראווירען פינגערלעך אדער עדעלשטיינער.

dactylioglyp'tic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גליפ'-טיק) ז. *dactylioglyphic*

dactyliog'rapher *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט די קונסט פון גראווירען פינגערלעך און עדעלשטיינער.

dactyliograph'ic *a.* (דעק-טיל-אי-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג וועגען דער קונסט פון גראווירען פינגערלעך און עדעלשטיינער.

dactyliog'raphy *n.* (דעק-טיל-אי-אג'-רע-פי) די קונסט צו גראווירען פינגערלעך און עדעלשטיינער.

dactyliol'ogy *n.* (דעק-טיל-אי-אל'-א-דזשי) ז. *dactyliography*

dactyl'iomancy *n.* (דעק-טיל'-אי-א-מען-סי) דאס כשוף מאכען מיט א פינגערל.

dactyl'ion *n.* (דעק-טיל'-אי-אן) א צונויפקלעפונג אדער צונויפוואקסונג פון צוויי פינגער.

dactyli'tis *n.* (דעק-טי-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון א פינגער.

dactylol'ogy *n.* (דעק-טי-לאל'-א-דזשי) די קונסט צו ריידען מיט די פינגער ווי די טויב־שטומע; פינגערשפראך.

dactylon'omy *n.* (דעק-טי-לאנ'-א-מי) דאס רעכענען אויף די פינגער.

dad *n.* (דעד) טאטע, פאפא [קינדער־שפראך].

dad'die *n.* (דעד'-אי) ז. *dad*

dad'dle *v.* (דעדל) געהן וואקלענדיג זיך [ווי א קינד אדער אן אלטער מאן].

dad'dock *n.* (דעד'-אק) דאס אינוועניגע פון א פערפוילטען בוים.

dad'dy *n.* (דעד'-אי) ז. *dad*

dad'dy-long'-legs *n.* (דעד'-אי-לאהנג'-לעגז) אזא שפין מיט גאנץ לאנגע און דינע פיסלעך; א הויכער, דארער מענש.

dade *v.* (דייד) געהן לאנגזאם און וואקלענדיג זיך ווי א קינד.

da'do *n. and v.* (דיי'-דאו) דער טייל פון א פעדעסטאל צווישען דעם פונדאמענט און קארניז; דער ראנד פון א צימער־וואנד וואס איז אונטען בעשלאגען מיט א ברעט; אויסהוילען ווי א רינע.

dæ'dal *a.* (די'-דעל) קינסטליך; געשיקט; נים אויפריכטיג; כיטרע.

dæda'lian *a.* (די-דיי'-לי-ען) ז. *dædal*

daf'fadilly *n.* (דעפ'-ע-דיל-אי) די געלבע נארציס־בלום.

daf'fadowndilly *n.* (דעפ'-ע-דאונ-דיל-אי) ז. *daffadilly*

daf'fodil *n.* (דעפ'-א-דיל) די געלבע נארציס בלום.

daf'fodilly *n.* (דעפ'-א-דיל-אי) ז. *daffodil*

daf'fy *n. and a.* (דעפ'-אי) די געלבע נארציס בלום; תמ'עוואטע, צוקראכען, לעמעשקעוואטע.

Daf'ila *n.* (דעפ'-אי-לא) אזא מין ענטלעך [קאטשקעס].

daft *a.* (דעפט) דום, נאריש, אידיאטיש; משוגע; צולאזען, ווילד.

daft'ly *adv.* (דעפט'-לי) אויף א דומען, נארישען אופן; משוגע'נערווייז.

dag *n. and v.* (דעג) א שפריי רעגען; א גערדיכטער נעבעל [טומאן]; א גרויסער פארצייטיגער פיסטאלעט; בעשפריצען מיט וואסער; לאנגזאם רינען.

dag'ger *n. and v.* (דעג'-ער) אזא קורצער שווערד; א קינזשאל; דער צייכען [†] אין דרוק; א געוויסע מאמען־פליגעלע; דער שווערד־גראז [אזא פלאנצע]; שטעכען מיט א קינזשאל.

dag'ger of lath (דעג'-ער אוו לעטה) א הילצערנע שווערד; א שוואכע אטאקע.

dag'gett *n.* (דעג'-עט) דעגעט, דזשעגעכץ, דיאגאט.

dag'gle *v.* (דעגל) בעשפריצען מיט בלאטע, נאס מאכען; בעשמוצען; ארומלויפען אדער ארומשפרינגען ווי א קינד.

dag'gletail *n. and a.* (דעגל'-טייל) א שלומפער; פערשלומפערט.

dag'gly *a.* (דעג'-לי) נאס.

dag'-lock *n.* (דעג'-לאק) קאלטענעוואטע וואל פון א שעפס, וואס קומט פון פערנעצען.

da'go *n.* (דיי'-גאו) א טונקעל־הויטיגער פרעמדער, ספעציעל אן איטאליענער, א שפאניער אדער א פארטוגעזער.

dag'oba *n.* (דעג'-א-בא) א רונדע הויכע בודיסטישע געביידע וואס ענטהאלט רעליגיעזע אנטיקען.

Da'gon *n.* (דיי'-גאן) דער גאט דגון פון די פלשתים.

Dagon

dague *n.* (דייג) א הירשען־הארן אהן צווייגען.

daguer'rean *a.* (דא - גער' - אי - ען) וואס איז שייך צו די ערשטע מעטאדע פון פאטאגראפישער קונסט, וועלכע איז ערפונדען געווארען פון דאגער.

daguerre'otype *n., v. and a.* (דע-גער'-א-טאיפ) די פאטאגראפישע מעטאדע לויט דעם ערשטען ערפינדער דאגער [אין יאהר 1839]; א בילד געמאכט לויט דער פאטאגראפישער מעטאדע פון דאגער; פאטאגראפירען לויט דער מעטאדע פון דאגער; וואס איז שייך צו דאגער'ס פאטאגראפיע.

Dah'lia *n.* (דא'-ליא) א מין פלאנצען וועלכע וואקסען אין מעקסיקא און צענטראל אמעריקא.

Dahlia

dah'lia *n.* (דא'-ליא) אזא וויאלעטער פארב־שטאף; אזא פלאנצע וואס וואקסט אין מעקסיקא און צענטראל־אמעריקא.

dahoon' *n.* (דע-הוהן') א קליין בוימעל אין זיד אמעריקא, וואס איז בעשטענדיג גרין און האט א ווייכען, ווייסען האלץ.

dai'dle *v.* (דיידל) זיך לאנגזאם בעוועגען; בעשפריצען מיט בלאטע, בעשמוצען.

dai'ker *v.* (דיי'-קער) איינארדנען מיט א סדר; געהן נאכלעסיג אדער אבגעלאזען; ארבייטען שפעטער ווי די געוועהנליכע צייט; זוכען, פארשען נאך גע'גנב'עטע אדער געשמוגעלטע זאכען; מאכען אן אונטערזוכונג אין א הויז.

dai'lies *n.* (דיי'-ליז) טעגליכע צייטונגען.

dai'ly *n., a. and adv.* (דיי'-לי) טעגליך; יעדען טאג; א טעגליכע צייטונג.

dai'ly life (דיי'-לי לאיף) דאס טאג־טעגליכע לעבען, דאס וואכעדיגע לעבען.

dai'ly occur'rence (דיי'-לי א-קויר'-ענס) אלטעגליך; אלטעגליכע פאסירונג.

dai'ly pay (דיי'-לי פיי) טאג־שכירות.

dai'ly sales (דיי'-לי סיילז) די לייזונג פאר'ן טאג [ביי סוחרים].

dai'ly task (דיי'-לי טעסק) די טאג־אויפגאבע; די טעגליכע ארבייט.

dai'mio *n.* (דאי'-מיאו) א יאפאנעזישער באראן פון די אלטע פעאדאלע פאמיליען.

dain'ties *n.* (דיינ'-טיז) געשמאקע, דעליקאטע זאכען.

dain'tily *adv.* (דיינ'-טי-לי) שעהן, עלעגאנט; מיט א געשמאקען טעם; מיט געשמאק; דעליקאט; מיט צערעמאניעס.
He is dressed **daintily.**

dain'tiness *n.* (דיינ'-טי-נעס) דאס זיין געשמאק; דאס זיין עלעגאנט; דאס זיין נעט אדער דעליקאט; דאס זיין געשמאקפול.

dain'ty *a.* (דיינ'-טי) געשמאק, געשמאקפול; פיין, דעליאקט; נאשעריש; ווייך, נעט, שעהן.

dain'ty bits (דיינ'-טי ביטס) נאשערייען.

dain'ty-mouthed *a.* (דיינ'-טי-מאוטהט) וואס איז א נאשער.

dairt *n.* (דיירט) א יעהריגעס קאלב.

dai'ry *n.* (דיי'-רי) א מילך־קראם; א מילך־קאמער; א מילך־ווירטשאפט [אין א פערמע]; א פערמע וואס בעשעפטיגט זיך מיט מילך־פראדוקציאן.

dai'ry-coun'tries *n.* (דיי'-רי-קאנ'-טריז) לענדער מיט מילך־ווירטשאפט אלס דעם הויפט צווייג פון פראדוקציאן.

dai'ry-farm *n.* (דיי'-רי-פארם) א פערמע וואס בעשעפטיגט זיך הויפטזעכליך מיט מילך־פראדוקציאן.

dai'rying *n.* (דיי'-רי-אינג) די בעשעפטיגונג פון א מילך־מאן אדער מילך־פערמער.

dai'ryist *n.* (דיי'-רי-איסט) דער בעל־הבית פון א מילך־פערמע אדער פון א מילך־קראם.

dai'rymaid *n.* (דיי'-רי-מייד) א מיידעל וואס איז בעשעפטיגט אין א מילך־פערמע.

dai'ryman *n.* (דיי'-רי-מען) א מילך־מאן, א מילך־ווירטה.

da'is *n.* (דיי'-אים) א פלאטפארמע אין דעם ענד פון א זאאל אלס א פלאץ פאר וויכטיגע געסט [אפט א פלאטפארמע מיט א באלדאכין]; אן עסטראדע; א באלדאכין [חופה].

dai'sied *a.* (דיי'-זיד) פול מיט גענזענבלימעלעך [מארגאריטקעס].

dai'sy *n. and a.* (דיי'-זי) א גענזענבלימעל [א מארגאריטקע]; עטוואס שעהנעס אדער בעצויבערנדעס; שעהן, פרעכטיג, בעצייבערענד.

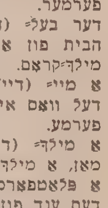

Daisy

dai'sy-cut'ter *n.* (דיי'-זי-קאט'-ער) א פערד, וואס הויבט נים הויך די פים ביים לויפען.

da'ker-hen *n.* (דיי'-קער-הען) דער וואכטעל־קעניג [אזא פויגעל].

dakoit' *n.* (דע קויט') ז. *dacoit*

dalai'-la'ma *n.* (דע-לאי'-לא'-מא) דער דאלאי-לאמא [דער גרעסטער בודיסטישער גייסטליכער אין טיבעט, וועלכער בעזיצט אויך א קעניגליכע מאכט].
dale *n.* (דייל) א טהאל; אן עמער.
dale'-land *n.* (דייל'-לענד) א נידריגע געגענד; א טהאל-געגענד.
dales'man *n.* (דיילז'-מען) אן איינוואהנער פון א טהאל [הויפטזעכליך ווערען מיט דעם נאמען אנגערופען די איינוואהנער פון די טהאלען אין די גרענעץ-געגענדען פון ענגלאנד און שאטלאנד].
dalle *n.* (דעל) א שטיין, א שטיק מאר-מאר, א שטיק פערטריקענטע ליים א. ד. ג., א ציגעל [הויפטזעכליך אזא שטיין אדער ציגעל, אויף וועלכע עס זיינען אויסגעקריצט פערשיעדענע פיגורען].
dal'liance *n.* (דעל'-אי-ענס) שטיפעריי; דאס פוסט-און-פאסטוועז; דאס אבלעגען; דאס זאמען זיך; צערטליכקייטען צווישען א מאן און פרוי; דאס שפיעלען זיך; לוסטיגקייט; ספארט.
dal'lier *n.* (דעל'-אי-ער) א שטיפער; א לוסטיגער פוסט-און-פאסניק.
dal'lop *n.* (דעל'-אפ) א בינטעל גראז, תבואה א. ד. ג.; א שטיקעל פלאץ בעוואקסען מיט גראז, תבואה א. ד. ג.; א שטיקעל ניט צואקערט פלאץ אויף א פערוואקסענעם מיט תבואה פעלד.
dal'ly *v.* (דעל'-אי) פטר'ן צייט; שפיעלען זיך, שטיפען; צערטלען זיך; פראנטעווען; אבלעגען; זיך זאמען.
dal'lyingly *adv.* (דעל'-אי-אינג-לי) אויף א שטיפערישען, לוסטיגען אופן; פוסט-און-פאס.
dalmat'ic *n.* (דעל-מעט'-איק) די דאלמאטיק [אזא מאנטעל מיט ברייטע ארבעל, וואס קאטוילישע גלחים טראגען ביי רעליגיעזע צערעמאניעס].
dal se'gno (דעל סיי'-ניא) אן אנצייגונג אין מוזיק, זיך אומצוקעהרען צוריק צו א געוויסען צייכען און פון דארט נאך אמאל צו שפיעלען ביז צו ענדע אדער ביז צו א שטעלע בעצייכענט מיט'ן ווארט "*fine*".
dal'tonism *n.* (דאהל'-טאנ-איזם) דאלטאניזם, פארבען-בלינדקייט [דאס ניט קענען אונטערשיידען פארבען].
dam *n. and v.* (דעם) פערהאלטער אדער העכער מאכען דאס וואסער אין א טייך מיט דער הילף פון א דאמבע; איינצאמען, איינהאלטען, שטערען; א דאמבע, א גרעבליע; א וואנד אדער אן עהנליכער מיטעל [הויפטזעכליך אין מינען] אבצוהאלטען דאס אריינדרינגען פון וואסער, לופט אדער גאזען; דאס אנזאמלען וואסער; א גומי, וואס מען לעגט דערמיט ארום א צאהן, ווען מען דארף איהם פלאמבירען, כדי עס זאל אין איהם ניט אריינקומען קיין שפייעכץ; א מוטער-חיה [אויך א מוטער ביי מענשען — אין פעראכטליכען זין].
dam'age *n. and v.* (דעמ'-עדזש) א שאדען; א היזק; א בעשעדיגונג; אנטהאן שאדען; שעדיגען; בעשעדיגען; אנמאכען היזק; געשעדיגט אדער בעשעדיגט ווערען.
dam'ageable *a.* (דעמ'-עדזש-עבל) וואס ווערט לייכט פערדארבען, וואס קען לייכט בעשעדיגט ווערען.
dam'age by sea (דעמ'-עדזש באי סיע) א בעשעדיגונג פון א שיף אדער סחורה אויף'ן ים.
dam'age feas'ant (דעמ'-עדזש פעז-ענט) דער שאדען, וואס ווערט געמאכט, בעזונדערס פון בהמות, אויף פרעמדער ערד אין פרעמדען רשות.
dam'ages *n.* (דעמ'-עדזש-עז) דער ווערטה אין געלד פון א שאדען אדער בעשעדיגונג; די בעלוינונג-פאר א שאדען אדער בעשעדיגונג.
dam'an *n.* (דעמ'-ען) אזא קראליק-עהנליכע חיה [שפן].

Daman

dam'ar *n.* (דעמ'-ער) ז. *dammar*
dam'ar-res'in *n.* (דעמ'-ער-רעז'-אין) ז. *dammar*
Dam'ascene *n. and a.* (דעמ'-ע-סין) וואס איז שייך צו דמשק און איהרע פראדוקטען; אן איינוואהנער פון דמשק.
dam'ascene *v. and a.* (דעמ'-ע-סין) בעפוצען מעטאל מיט פיגורען; אויסווע בען פיגורען אדער בלומען אין שטאף; וואס איז שייך צו אזא בעפוצונג מיט פיגורען אדער בלומען.
dam'ascening *n.* (דעמ'-ע-סי-נינג) ז. *damaskeening*
Damas'cus *n.* (דע-מעס'-קאס) די שטאדט דמשק [די הויפט שטאדט פון סיריען].
damas'cus *n.* (דע-מעס'-קאס) שטאהל אדער אייזען פון העכערען סארט. ז. *damask steel*
damas'cus blade (דע-מעס'-קאס בלייד) א קלינג פון א שווערד געמאכט אין דמשק אדער וואס איז עהנליך צו אזא קלינג, דאס הייסט, וואס איז געמאכט פון גוטען שטאהל און איז בעציערט מיט פיגורען פון אנדערע מעטאלען.
dam'ask *n., v. and a.* (דעמ'-עסק) דאמאסק [אזא טייערער זיידען-שטאף געוועבט אין פיגורען פון פערשיעדענע קאלירען]; א ראזע קאליר [דער קאליר פון א דמשק-רויז, פון א מאנאטס-רויז]; וואס האט דעם קאליר פון א מאנאטס-רויז, פון ראזעווען קאליר; וואס קומט פון דמשק אדער איז עהנליך צו די פראדוקטען פון דמשק; בעציערען [מעהרסטענטייל מעטאלען] מיט פיגורען; בעציערען.
dam'ask cheek (דעמ'-עסק טשיעק) דאס רויזען-בעקעל.
dam'asked *a.* (דעמ'-עסקט) בעציערט מיט פיגורען.
damaskeen' *v.* (דעמ-עס-קיען') בעפוצען מעטאל מיט פיגורען; אויסוועבען פיגורען אדער בלומען אין שטאף.
damaskee'ning *n.* (דעמ-עס-קיע'-נינג) דאס בעציערען מעטאל מיט פיגורען.
dam'asking *n.* (דעמ'-עס-קינג) ז. *damaskeening*
dam'ask lin'en (דעמ'-עסק לינ'-ען) לייוונט געמאכט אין דמשק.
dam'ask plum (דעמ'-עסק פלאם) די דאמאסק-פלוים [א קליינע, אוואלע פרוכט מיט א פורפור הייטעל].
dam'ask rose (דעמ'-עסק ראוז) די מאנאטס-רויז.
dam'ask steel (דעמ'-עסק סטיעל) א הויכער זארט שטאהל מיט וועלכען דמשק איז געווען בעריהמט. ז. *damascus blade*
dam'ask-wea'ver *n.* (דעמ'-עסק-וויע'-ווער) דער וועבער פון דאמאסק-זייד.
dam'assin *n.* (דעמ'-ע-סין) דער דאמאסק-שטאף מיט איינגעוועבטע גאלד אדער זילבער-בלומען.
dam'board *n.* (דעמ'-באורד) א ברעט, אויף וועלכער מען שפיעלט דאמקעס.
dam'brod *n.* (דעמ'-בראד) ז. *damboard*
dame *n.* (דיים) דאמע [א פרוי פון העכערען שטאנד אדער בילדונג]; א פערהייראטע פרוי, אן עלטערע פרוי; די פערוואלטערין פון אן עלעמענטאר-שול אין ענגלאנד; די בעל'הבית'טע פון א פאנסיאן.
dame'-school *n.* (דיים'-סקוהל) אן אנפאנגס-שול מיט א פרוי אלס לעהרערין.
dame's'-vi'olet *n.* (דיימז'-וואי'-א-לעט) די נאכט-בלום.
dame'-wort *n.* (דיים'-הוואירט) דאס נאכט-פיילכען [אזא בלום].
dam in (דעם אין) פערהאלטען דאס וואסער מיט א דאמבע.
dam'mar *n.* (דעמ'-ער) דאס פעך פון דעם דאמארא-פיכטענבוים.
dam'mar-gum *n.* (דעמ'-ער-גאם) ז. *dammar*
dam'maric *a.* (דעמ'-ע-ריק) וואס איז שייך צו דעם פעך פון דעם דאמארא-פיכטענבוים.
dam'marin *n.* (דעמ'-ע-רין) ז. *dammar*
dam'mar-res'in *n.* (דעמ'-ער-רעז'-אין) ז. *dammar*
dam'me *int.* (דעמ'-ע) זאל איך זיין פערדאמט! זאל מיך נעהמען דער רוח!
damn *v.* (דעם) פערדאמען, מחרים זיין, פערפלוכען; פעראורטיילען אויף אייביגע יסורים אין גיהנום; פעראורטיילען.
damnabil'ity *n.* (דעמ-נע-ביל'-אי-טי) דאס פערדאמט ווערען; דאס פערדאמט ווערען צו אייביגע יסורים אין גיהנום.
dam'nable *a.* (דעמ'-נעבל) וואס פערדיענט פערדאמט צו ווערען; שענדליך, מיאוס, פערהאסט; אבשייליך.
dam'nableness *n.* (דעמ'-נעבל-נעס) דאס זיין ווערטה פערדאמט צו ווערען; דאס זיין ווערטה פערדאמט צו ווערען אויף אייביגע יסורים אין גיהנום.
dam'nably *adv.* (דעמ'-נעב-לי) צום פערדאמען; שענדליך, מיאוס.
damna'tion *n.* (דעמ-ניי'-שאן) פערדאמונג; פערדאמונג צו אייביגע יסורים אין גיהנום; פעראורטיילונג.
dam'natory *a.* (דעמ'-נע-טא-רי) פערדאמענד.
damned *a.* (דעמד) פעראורטיילט; פערדאמט; פערהאסט, אבשייליך; שענדליך, מיאוס.
damnif'ic *a.* (דעמ-ניפ'-איק) שעדליך.
damnif'icable *a.* (דעמ-ניפ'-אי-קעבל) ז. *damnific*
damnifica'tion *n.* (דעמ-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פעראורזאכען שאדען; דאס שעדיגען.

dam'nify *v.* (דעמ'-ני-פאי) שעדיגען, טהאן שאדען.

dam'ning *a.* (דעמ'-נינג) פערדאמענדיג; פעראורטיילענדיג; בעשולדיגענדיג.

dam'ningness *n.* (דעמ'-נינג-נעס) די נייגונג צו פערדאמען אדער צו פעראורטיילען.

damn it! (דעם איט) צום שווארץ יאהר דערמיט! צום טייוועל!

dam'num *n.* (דעמ'-נאם) שאדען.

dam off (דעם אף) עפענען די דאמבע ארויסצולאזען דאס וואסער.

dam out (דעם אוט) פערמאכען די דאמבע.

damp *n., a. and v.* (דעמפּ) פייכטקייט; א גיפטיגע אויסדאמפּפונג אדער גיפטיגער גאז אין א שאכט [מינע]; געדריקטע שטימונג; נעפּאלענער מוטה; אבּהעגטיגקייט; פייכט, קלעפּיג; מאכען פייכט; בענעצען; אבשוואכען, איינהאלטען, האמעווען; אונטערדריקען; ענטמוטיגען; אבהענטיג מאכען, אראבשלאגען פון מוטה.

dam'pen *v.* (דעמ'פּן) 1. פייכט מאכען; בענעצען; פייכט ווערען; 2. אראבשלאגען פון מוטה; זיין אראבגעפאלען ביי זיך.

2. Defeats in many battles **dampened** the spirit of the soldiers.

dampe'ner *n.* (דעמפּ'-נער) עפעס וואס בענעצט; עפּעס וואס האלט איין.

dam'per *n.* (דעמ'-פּער) עטוואס וואס לעשט אויס אדער פערשטיקט; עטוואס וואס שוואכט אב; עטוואס וואס האלט איין; א יושקע אדער א שיבער פון א קוימען אין אן אויוועז; איינער אדער עפעס וואס מאכט אבהענטיג ארער שלאגט אראב פון מוטה.

dam'per-ped'al *n.* (דעמ'-פּער-פּעד'-על) דער פּעדאל פון א פּיאנא [קלאוויר] מיט וועלכען מען מאכט פריי די סטרונעס, אז זיי זאלען קענען וויברירען אהן א הינדערניס און דער טאן זאל לענגער אנהאלטען.

dam'ping *n.* (דעמ'-פּינג) דאס איינהאלטען, דאס אבשוואכען, דאס איינהאמעווען, דאס אבשטעלען [ווי די שווינגונגען פון א מאגנעט-נאדעל].

dam'pish *a.* (דעמ'-פּיש) פייכטליך.

dam'pishness *n.* (דעמ'-פּיש-נעס) פייכטליכקייט.

damp'ly *adv.* (דעמפּ'-לי) מיט פייכטקייט; אויף א פייכטען אופן.

damp'ness *n.* (דעמפּ'-נעס) פייכטקייט.

damp'-proof *a.* (דעמפּ'-פּרוהף) וואס לאזט ניט דורך קיין פייכטקייט.

dam'py *a.* (דעמ'-פּי) פייכט; דושנע, שטיקעדיג; דערשלאגען; טרויריג, פעראומערט.

dam'sel *n.* (דעמ'-זעל) א פריילין.

dam'son *n.* (דעמ'זן) די דאמאסקער פלוים [א קליינע שווארצע פלוים].

dam up (דעם אפּ) ז. *dam in*

dan *n.* (דען) א קליין קעסטעל אין וועלכען עס ווערען געטראגען קויהלען אין א קויהלען-גרוב.

dance *n. and v.* (דענס) טאנצען, שפּרינגען; א טאנץ; א טאנץ-אבענד; א באל.

dan'ceable *a.* (דענ'-סעבל) 1. צום טאנצען; 2. טאנצענדיג מיט חשק.

1. The orchestra played a piece of danceable music.

dance atten'dance (דענס ע-טענ'-דענס) טאנצען [ארום אימעצען], אונטערלעקען זיך.

All the young men were **dancing attendance** on her.

dance'-hall *n.* (דענס'-האהל) א טאנץזאאל.

dance'-mu'sic *n.* (דענס'-מיו'-זיק) טאנץ-מוזיק [מוזיק וועלכע איז פּערפּאסט פאר טענץ].

dan'cer *n.* (דענ'-סער) א טענצער.

dan'ceress *n.* (דענ'-סער-עס) א טענצערקע.

dan'cer on the rope (דענ'-סער אן טהי ראופּ) א שטריק-טענצערקע.

dance to one's pipe (דענס טו הוואנז פּאיפּ) טאנצען נאך יענעמס דודקע [פּייפעל], לאזען זיך פון אימעצען פיהרען פאר דער נאז.

dan'cing *n. and a.* (דענ'-סינג) דאס טאנצען; טאנצענדיג.

dan'cing-ma'nia *n.* (דענ'-סינג'-מיי'-ני-א) טאנץ-מאניע [אן איבערטריבענע לוסט צום טאנצען].

dan'cing-mas'ter *n.* (דענ'-סינג-מעס'-טער) א טאנץ-לעהרער.

dan'cing-room *n.* (דענ'-סינג-רוהם) א טאנץ-זאאל.

dan'cing-school *n.* (דענ'-סינג-סקוהל) א טאנץ-שול.

dan'delion *n.* (דענ'-די-לאי-אן) די פּוטער-בלום [אזא געלבע בלום וואס וואקסט אויף א לאנגען פּוסטען שטענגעלע].

dan'der *n. and v.* (דענ'-דער) קאפּ-שופּען; כעס, צארן; ארומוואנדערען אהן ציעל; רעדען אהן א צוזאמענהאנג.

dan'dering *a.* (דענ'-דער-אינג) ארומוואנדערענדיג אהן א ציעל; רעדענדיג אהן א צוזאמענהאנג.

dan'diacal *a.* (דענ'-די-ע-קעל) וואס איז שייך צו א פּוסטען פראנט; פראנטיש.

dan'dified *a.* (דענ'-די פאיד) פראנטיש אנגעטהאן, פראנטעוואטע.

dan'difiedly *adv.* (דענ'-די-פאי-עד-לי) מעשה פראנט.

dan'dify *v.* (דענ'-די-פאי) אנטהאן אימעצען פראנטיש, מאכען פאר א פראנט.

dan'dily *adv.* (דענ'-די-לי) אויף א פראנטישען אופן; מעשה פראנט.

dan'diprat *n.* (דענ'-די-פּרעט) א קארליק, א קליין מענשעל.

dan'dle *v.* (דענ'דל) וויעגען אין די ארעמס אדער אויף די קניע; האצקען.

dan'dler *n.* (דענ'-דלער) דער וואס שפּיעלט זיך מיט קינדער; א ליעבהאבער פון קינדער.

dan'druff *n.* (דענ'-דראף) קאפּ-שופּען [אזעלכע קליינע ווייסליכע שופּען, וואס שיילען זיך אב פון דער הויט פון קאפּ].

dan'druff-comb *n.* (דענ'-דראף-קאום) א געדיכט קעמעל [אויסצוקעמען קאפּשופּען].

dan'dy *n. and a.* (דענ'-די) א פראנט; וואס איז שייך צו א פראנט; עהנליך צו א פראנט; נעט, פיין; לוסטיג.

dan'dy-brush *n.* (דענ'-די-בראש) א הארטע פיש-ביינערנע בערשטעל.

dan'dyish *a.* (דענ'-די-איש) פראנטיש.

dan'dyism *n.* (דענ'-די-איזם) פראנטישקייט, פראנטישע גענג, פראנטישע מאניערען.

dan'dyize *v.* (דענ'-די-איז) מאכען פאר א פראנט; זיך פיהרען ווי א פראנט.

dan'dyling *n.* (דענ'-די-לינג) א פראנטעל.

dan'dy-note *n.* (דענ'-די-נאוט) א דאקומענט וואס ווערט ארויסגעגעבען פון די צאל-בעאמטע אין ענגלאנד וועגען ארויסגעבען אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורה פון א צאל-הויז [טאמאזשנע].

dan'dyprat *n.* (דענ'-די-פּרעט) ז. *dandiprat*

dan'dy-roll'er *n.* (דענ'-די-ראול'-ער) אזא צילינדער-ראלע אין א פּאפּיער-מאשין, דורך וועלכע עס געהט דורך די נאסע פּאפּיער-מאסע כדי ארויסצופּרעסען פון איהר דאס וואסער.

Dane *n.* (דיין) א דענעמארקער [איינער וואס שטאמט פון'ם לאנד דענעמארק].

danes'blood *n.* (דיינז'-בלאד) אזא פלאנצע וועגען וועלכע די לעגענדע דערצעהלט, אז זי האט ארויסגעשפּראצט פון דעם בלוט פון די געפאלענע דענען [דענעמארקער] אין מלחמה.

dane'weed *n.* (דיינ'-הוויעד) ז. *danewort*

dane'wort *n.* (דיינ'-הוואירט) דער צווערגהאלונדער [אזא פלאנצע].

dan'ger *n.* (דיינ'-דזשער) א געפאהר.

dan'ger ahead' (דיינ'-דזשער ע-העד') א געפאהר שטעהט פאר.

dan'gerful *a.* (דיינ'-דזשער-פול) געפעהרליך.

dan'gerfully *adv.* (דיינ'-דזשער-פול-אי) אויף א געפעהרליכען אופן.

dan'gerless *a.* (דיינ'-דזשער-לעס) אהן געפאהר.

dan'ger-light *n.* (דיינ'-דזשער-לאיט) א פייער-סיגנאל [א רויטע ליכט] צו ווארנען פאר א געפאהר.

dan'gerous *a.* (דיינ'-דזשער-אס) געפעהרליך.

dan'gerous cus'tomer (דיינ'-דזשעראס קאס'-טאמ-ער) א געפעהרליכער יונג.

dan'gerously *adv.* (דיינ'-דזשער-אס-לי) מיט געפאהר; געפעהרליך.

dan'gerousness *n.* (דיינ'-דזשער-אס-עס) געפאהר; געפעהרליך.

dan'ger-sig'nal *n.* (דיינ'-דזשער-סיג'-נעל) א סיגנאל צו ווארנען פאר א געפאהר.

dan'gle *v.* (דענגל) 1. היינגען; באמבלען זיך; 2. טאנצען ארום א מענשען; נאכלויפען אימעצען.

1. A purse **dangled** from her arm. 2. Many admirers were **dangling** after her.

dan'glement *n.* (דענ'גל-מענט) דאס היינגען, דאס באמבלען זיך; דאס ארוםטאנצען ארום אימעצען.

dan'gler *n.* (דענ'-גלער) דאס וואס היינגט אראב; א נאכטענצער, א נאכלויפער.

Da'nish *n. and a.* (דיי'-ניש) פון דענעמארק; וואס איז שייך צו דענעמארק; די דענישע שפּראך.

dank *n. and a.* (דענק) פייכט, נאס; פייכטקייט; א קאלטע נאסקייט.

dan'kish *a.* (דענ'-קיש) פייכטליך, נאסליך.

dan'kishness *n.* (דענ'-קיש נעס) פייכטקייט, נאסקייט.

dank'ness *n.* (דענק'-נעס) ז. *dankishness*

danseuse' *n.* (דאנ-סעז') א פּראפעסיאנעלע טענצערין; א באלעט-טענצערין.

dap *v.* (דעפּ) לייכט אריינלאזען די ווענטקע אין וואסער [ביים פיש-פאנגען].

Daph'ne *n.* (דעפ'-ני) די נימפע דאפנע וועלכע האט זיך פערוואנדעלט אין א לארבער-בוים, ווען זי איז אנטלאפען פון דעם גאט אפּאלא [אין דער גריכישער

מיטאלאגיע]; די לארבער-פלאנצע [צו דיעזען מין געהערט אויך דער לארבער-בוים].

Daphne Mezereon

dap'per *a.* (דעפ'-ער) שעהן, נעט, עלעגאנט; לעבעדיג, ריהרעווריג, ספריטנע.

dap'perling *n.* (דעפ'-ער-לינג) א קארליק.

dap'ple *n., a. and v.* (דעפל) א פלעק, פלעקען; א געפלעקטער פערד; געפלעקט, בונט, פערשיעדענפארביג; מאכען געפלעקט, שפרענקלען.

dap'ple-bay *a.* (דעפל'-ביי) ברוין מיט דונקעלע פלעקען [וועגען פערד].

dap'pled *a.* (דעפלד) געפלעקט, פערשיעדענפארביג; בונט.

dap'ple-gray *a.* (דעפל'-גריי) גרוי מיט פלעקען [וועגען פערד].

dare *n. and v.* (דעהר) האבען די העזה, וואגען; ארויספאדערען; אן ארויספאדערונג.

dare'devil *n. and a.* (דעהר'-דעוול) געוואגט, דרייסט; אן אדוואזשניק, א געוואגטער יונג, איינער וואס האט פאר קיין זאך קיין מורא ניט.

dare'deviltry *n.* (דעהר'-דעוול-טרי) געוואגטהייט, דרייסטקייט.

dar'er *n.* (דעהר'-ער) איינער וואס וואגט, א דרייסטער; אן ארויספאדערער.

dare say (דעהר סיי) גלויבען, רעכענען; זיך אונטערשטעלען צו בעהויפטען.
I **dare say** you may succeed in persuading him to do as you wish.

dar'ic *n.* (דער'-איק) אן אלטע פערסישע גאלד-מטבע.

dar'ing *n. and a.* (דעהר'-אינג) מוטהיג, דרייסט; מוטהיגקייט; דרייסטקייט.
The policeman performed a **daring** deed. He saved a child from drowning.

dar'ingly *adv.* (דעהר'-אינג-לי) מיט מוטה, מיט דרייסטקייט; מוטהיג, דרייסט.

dar'ingness *n.* (דעהר'-אינג-נעס) מוטה, דרייסטקייט.

da'riole *n.* (דע'-רי-אול) א שמאנט-קוכען.

dark *n., a. and adv.* (דארק) טונקעל, פינסטער; אונקלאר, אונפערשטענדליך; שווער צו איבערזעצען אדער צו ערקלערען; אונוויסענד; פאנאטיש; ניט קולטורעל; פערבארגען, געהיימניספול; טרויריג, מרה-שחורה'דיג; אין פינסטערען; טונקעלהייט, פינסטערנים; א פינסטערער ארט; א טונקעלער פלעק; א געהיימנים, א סוד; אונפערשטענדליכקייט.

dark a'ges (דארק איי'-דזשעז) די פינסטערע צייט [דאס מיטעל-אלטער].

dar'ken *v.* (דארקן) פערטונקלען, פערפינסטערען; אונקלאר מאכען, ווערען טונקעל אדער פינסטער; פערטונקלען אדער אונפערשטענדליך מאכען [א געדאנק]; זינקען אין אונוויסענהייט און פינסטערנים; פערבארגען, מאכען א סוד.

dar'kener *n.* (דאר'קנ-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט אונקלאר אדער פערטונקעלט.

dar'ken one's door (דארקן הוואנז דאור) איבערטרעטען יענעמס שוועל, אבשטאטען אימעצען א בעזוך [מייסטענס אלס אונגעבעטענער גאסט].
I shall never **darken his door** again.

dark'-eyed *a.* (דארק'-איד) מיט טונקעלע אויגען.

dark horse (דארק האהרס) אין וועט-לויף — א פערד, וועמעס פעהינקייטען אין וועט-לויף זיינען אונבעוואוסט; אין פאליטיק — איינער, וועגען וועלכען עס איז אונבעוואוסט צי וועט מען איהם ארויסשטעלען אלס קאנדידאט אויף א געוויסען אמט אדער ניט; איינער, וועלכער איז אונערווארטעט ארויסגעשטעלט געווארען אלס קאנדידאט.

dark'ish *a.* (דארק'-איש) עטוואס טונקעל.

dark lan'tern (דארק לענ'-טערן) א לאנטערנע מיט איין פענסטערעל וואס קען פערדעקט ווערען מיט א לעדעל.

dar'kle *v.* (דארקל) זיך אויסווייזען טונקעל; אויסזעהן אונפערשטענדליך; זיין אין פינסטערנים; ווערען פינסטער אדער טונקעל; ווערען מרה-שחורה'דיג אדער אנגעכמורעט.

dark'ling *a. and adv.* (דארק'-לינג) פינסטער, טונקעל, ניט דייטליך; אונזיכער; אונפערשטענדליך; מרה-שחורה'דיג; אין דער פינסטער.

dark'lings *adv.* (דארק'-לינגז) אין דער פינסטערנים.

dark'ly *adv.* (דארק'-לי) אויף א טונקעלען אופן; טונקעל, פינסטער; אונפערשטענדליך, ניט דייטליך; אויף א געהיימען אופן.

dark moon (דארק מוהן) אלט-חודש, סוף חודש [די טעג אין חודש, ווען מען זעהט ניט די לבנה].

dark'ness *n.* (דארק'-נעס) טונקעלהייט, פינסטערנים; אונקלארקייט; אונדייטליכקייט, אונפערשטענדליכקייט; טרויער, מרה-שחורה.

dark side (דארק סאיד) די שאטען-זייט, די חסרונות.
The **dark side** of slavery was depicted in Uncle Tom's Cabin.

dark'some *a.* (דארק'-סאם) טונקעל, פינסטער.

dark'-souled *a.* (דארק'-סאולד) מיט א פינסטערען געמיט.

dark tem'per (דארק טעמ'-פער) א שווער געמיט; מעלאנכאליע.

dark um'ber (דארק אמ'-בער) שווארץ-ברוינער קאליר. ז. איל. *"Colors"*

dar'ky *n.* (דאר'-קי) 1. א נעגער; 2. א פאליציייסקע לאנטערנע [א לאנטערנע מיט איין פענסטערעל].
1. White people enjoy the songs of the **darkies**.

dar'ling *n. and a.* (דאר'-לינג) ליעבער, טייערער, ליעבלינג; זעהר ליעב.

darn *n. and v.* (דארן) פעררריכטען; פערצירעווען, פערמערעזשען [ווי זאקען א. ד. ג.]; פערדאמען, פערפלוכען; א פערצירעוועטע לאך.

dar'nel *n.* (דאר'-נעל) אזא גראז וואס וואקסט אפט צווישען ווייץ. אמאל האט מען וועגען דיעזען גראז געגלויבט, אז זיינע קערנער האבען א בעטויבענדע אדער איינשלעפערענדע ווירקונג.
ז. איל. *"Grasses"*

dar'ner *n.* (דאר'-נער) איינער אדער איינע וואס פערצירעוועט, פערמערעזשעט אדער פערשטאפט; א נאדעל צום פערצירעווען.

dar'ning *n.* (דאר'-נינג) דאס פערצירעווען אדער פערשטאפען; זאכען וואס דארפען פערצירעוועט ווערען.

dar'ning-ball *n.* (דאר'-נינג-באהל) אזא רונד שטיק האלץ, ביין אדער גלאז וואס ווערט בענוצט ביים פערצירעווען אדער שטאפען זאקען.

dar'ning-cot'ton *n.* (דאר'-נינג-קאטן) באוועל צום פערצירעווען אדער שטאפען.

dar'ning-nee'dle *n.* (דאר'-נינג-ניעדל) א נאדעל צום פערצירעווען אדער צום שטאפען; די פערד-פליעג.

dar'ning-yarn *n.* (דאר'-נינג-יארן) ז. *darning-cotton*.

dart *n. and v.* (דארט) א שיס-פייל; א זאך וואס איז שפיציג ווי א פייל; א לייכטע, קורצע שפיעז [צוםווארפען]; ווארפען [פיילען, בליקען]; א לאז טהאן זיך, פליהען ווי א פייל, זיך ווארפען.

dart at (דארט עט) זיך ווארפען אויף אימעצען אדער עפעס; א לאז טהאן זיך צו אימעצען.
The policeman **darted at** the thief.

dar'ter *n.* (דאר'-טער) א פייל-ען-שיסער; א שפיעז-ווארפער; א מין בראזיליאנער פויגעל; אזא אמעריקאנער טייך-פיש.

dart from (דארט פראם) ארויסשפרינגען; א לאז טהאן זיך.
A wolf **darted from** amongst the trees.

dar'tingly *adv.* (דאר'-טינג-לי) שנעל ווי א פייל פון א בויגען.

dart off (דארט אף) אוועקפליהען, א לאז טהאן זיך.

dar'tre *n.* (דארטר) לישאיעס.

dar'trous *a.* (דאר'-טראס) וואס איז שייך צו לישאיעס.

dart'-snake *n.* (דארט'-סנייק) דער פייל-שלאנג [ער ווערט אזוי גערופען צוליעב זיין שטייגער ווי ער פאלט אן אויף זיין רויב].

Darwin'ian *n. and a.* (דאר-הווינ'-אי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען נאטור-פארשער משארלס דארווין אדער צו זיין לעהרע; אן אנהענגער פון דארווין'ס לעהרען.

Darwin'ianism *n.* (דאר-הווינ'-אי-ענ-איזם) דארווין'ס לעהרע וועגען דער אבשטאמונג און ענטוויקלונג פון די פערשיעדענע מינים חיות און פלאנצען.
ז. *Darwinism*.

Darwin'ian the'ory (דאר-הווינ'-אי-ען טהי'-א-רי) דארווין'ס טעאריע וועגען דער אבשטאמונג און ענטוויקלונג פון די פערשיעדענע מינים חיות און פלאנצען.

Dar'winism *n.* (דאר'-הווינ-איזם) דארוויניזם, די לעהרע פון דארווין, דאס די פערשיעדענע מינים פלאנצען און חיות זיינען ניט בעזונדער בעשאפען געווארען, נאר האבען זיך ענטוויקעלט איינס פון דאס אנדערע, א דאנק דער צופאסונג צו די ארומיגע בעדינגונגען אין קאמפף פאר עקזיסטענץ, און אז געבליבען עקזיסטירען זיינען נור די יעניגע מינים, וואס האבען געקענט אדער געהאט די געלעגענהייט זיך בעסער צוצופאסען צו דיזע בעדינגונגען.

Dar'winist *n.* (דאר'-הווינ-איסט) א דאר=ווינִיסט, אַן אנהענגער פון דארווין'ס טע=אָריע. ז. *Darwinism*

Darwinis'tic *a.* (דאר-הווי-ניס'-טיק) ז. *Darwinian*

Dar'winize *v.* (דאר'-הווינ-איז) אננעה=מען די טעאָריע פון דארווין. ז. *Darwinism*

dash *n. and v.* (דעש) שלאָגען; שטוי=סען; שליידערן; צושטערן; פערניכ=טען; בעשפּרענקלען; א שטרייך טהאָן אויף גיך מיט'ן פעדער; מאַכען א שנעלע בעמערקונג [אויף'ן פּאַפּיער]; עטוואס שנעל טהאָן; צונויפמישען; אראָבוואר=פען; א שליידער טהאָן; ברייגגען אין פערלעגענהייט; א צוזאַמענשטויס; א שטויס, א קלאַפּ; אַן אנפאַל, אַן אנגריף; א צומישונג, א ביי=מישונג; א שפּריץ, א טראָפּען; א געדאַנקען=שטריך אין שריפט [—]; א שטריך; די פאָדערשטע ברעט אדער בלעך פון אַן אויטאָמאָביל.

dash against' (דעש ע-גענסט') זיך א לאָז טהאָן אדער א וואַרף טהאָן אויף...
The soldiers **dashed against** the fort.

dash at (דעש עט) זיך וואַרפען אויף עפּעס, זיך נעהמען צו עפּעס.

dash'board *n.* (דעש'-באָורד) א ברעטעל אדער לעדערנער פאַרטוך אין פאָרענט פון א וואַגען צו פערהיטען, אַז דאָס פערד זאָל ניט אנשפּריצען מיט זיינע פיס קויט בלאָטע אין וואַגען.

dash brains out (דעש בריינז אוט) שפּאַלטען אימעצען דעם מוח.

dash down (דעש דאון) אראָבשליידע=רען; אראָבלאָזען זיך מיט אימעצען.

dashed *a.* (דעשט) מיט שטריכעלעך; פערשעמט; געבראַכט אין פערלעגענהייט.

dashed line (דעשט לאַין) א געשטרי=כעלטע ליניע [א ליניע וואָס בעשטעהט פון שטריכעלעך (————)].

dash'er *n.* (דעש'-ער) א שליידערער; א בעשפּריצער; א צושמעטערער; איינער אדער עטוואס וואָס מאַכט א פּוראַר, דער=וועקט אויפזעהן; א ברעטעל אדער לע=דערנער פאַרטוך אין פאָרענט פון א וואַ=גען צו פערהיטען, אַז דאָס פערד זאָל ניט אנשפּריצען מיט די פיס קויט בלאָטע אין וואַגען.

dash hope (דעש האָופּ) צו נישט מאַכען אימעצענס האָפנונגען.

dash'ing *a.* (דעש'-אינג) שטורמיש, היי=ציג; וואָס מאַכט פּוראַר, וואָס דערוועקט אויפזעהן; גלענצענד, עלעגאַנט; פּראַנ=טיש, אויפפּאַלענד.
She married a **dashing** young naval officer.

dash'ing fel'low (דעש'-אינג פעל'-אָו) אַן עלעגאַנטער יונג.

dash'ingly *adv.* (דעש'-אינג-לי) אויף א שטורמישען אדער היציגען אופן; מיט פּוראַר, מיט גלאַנץ; מיט עלעגאַנץ.

dash in'to (דעש אינ'-טו) אריינשליידע=רען אין...; זיך אריינרייסען; א לאָז טהאָן זיך אין...
The hero **dashed into** the enemy's ranks.

dash'-lamp *n.* (דעש'-לעמפּ) די לאָמ=טערנע פון א קאַרעט אדער אויטאָמאָביל, וועלכע איז בעפעסטיגט צו דער פאָדער=שטער ברעט פון פאָרענט.

dash off (דעש אָף) סקיצירען, אנצייכ=כענען אין אַלגעמיינע שטריכען; אוועק=טרייבען; שנעל בעוועגען זיך; מאַכען פּליטה.

dash out (דעש אוט) ארויסשלאָגען, אויסמעקען; ארויסשטופּען; צושמעטערען; א לאָז טהאָן זיך, ארויסלויפען.

dash out of coun'tenance (דעש אוט אָוו קאונ'-טע-נענס) אימעצען פון די כלים ארויסברייגנען; ברייגגען אימעצען אין פערלעגענהייט; אימעצען פערשעה=מען.

dash o'ver (דעש אָו'-ווער) אויסמעה=קען; אריבערגיסען זיך איבער'ן ראַנד.

dash pride (דעש פּראַיד) אבשלאָגען אימעצען די פליגלען.

dash'-rule *n.* (דעש'-רוהל) אזא מע=טאָל בלעכעל וואָס ווערט בענוצט אין דרו=קערייען אבצוטיילען אין דרוק=שריפט איין קאַפּיטעל פון דעם צווייטען מיט א שטריך.

dash through (דעש טהרוה) מאַכען פּליטה; דורכשלאָגען זיך א וועג; דורכ=רייסען זיך.

dash to pie'ces (דעש טו פּיע'-סעז) צושמעטערען אויף פּיצלעך.
The bottle fell out of his hands and was **dashed to pieces**.

dash'-wheel *n.* (דעש'-הוויעל) א וואַש=ראָד [אין באָוועל=פאַבריקאַציאָן].

dash'y *a.* (דעש'-אי) וואָס איז בערע=כענט צו ציהען אויפערקזאַמקייט אדער צו מאַכען א פּוראַר; עלעגאַנט, מאָדיש.

das'sy *n.* (דעס'-אי) דער זידליכער פעלזען=קראָליק [קאַנינכען] אין קייפּ=לאַנד [זיד=אפריקא].

das'tard *n., a. and v.* (דעס'-טארד) א פייגלינג, א טרוס, א פּחדן, א שרעקע=דיגער מענש; פייג, שרעקעדיג; איינשרע=קען; מאַכען פאַר א פייגלינג.

das'tardize *v.* (דעס'-טאר-דאיז) פייג מאַכען; אנשרעקען.

das'tardliness *n.* (דעס'-טארד-לי-נעס) פּחדנות, שרעקעדיגקייט, פייגהייט.

das'tardly *a.* (דעס'-טארד-לי) פייג, שרעקעדיג.

dat. אַן אבקירצונג פון ווארט *dative*

da'ta *n.* (דיי'-טע) אנגאַבען, טהאַטזאַכען, פאַקטען; גרונדלאַגען [אויף וועלכע עס ווערט געבויט א טעאָריע אדער א בעהויפּ=טונג].

da'table *a.* (דיי'-טעבל) וואָס קען בע=צייכענט ווערען מיט א דאַטע, וואָס קען אנגעגעבען ווערען די צייט.
The earliest **datable** coins come from Sicily.

da'tary *n.* (דיי'-טע רי) דעם פּאַפּסט'ס קאַנצעלאַריע; דער פאָרשטעהער פון דעם פּאַפּסט'ס קאַנצעלאַריע.

date *n. and v.* (דייט) א דאַטע; א צייט; א טערמין, א סראָק; א טייטעל [פּרוכט]; שרייבען א דאַטע [ווי אין א בריעף א. ד. ג.]; אנגעבען די צייט [פון א פּאַסי=רונג].

date'able *a.* (דייט'-עבל) ז. *datable*

date'less *a.* (דייט'-לעס) אָהן א דאַטע; אַזוי אַלט, אַז מען קען ניט וויסען די דאַטע.

date'-mark *n.* (דייט'-מארק) די דאַ=טע וואָס ווערט אבגעשטעמפּעלט אויף גאָלד אדער זילבער=זאַכען ווען זיי זיינען פאַבריצירט געוואָרען.

date'-palm *n.* (דייט'-פּאַהם) דער טיי=טעל=בוים; די טייטלען=פּאַלמע. ז. *date-tree*

date'-plum *n.* (דייט'-פּלאַם) אזא פלוי=מען=עהנליכע פּרוכט; דער בוים, אויף וועלכען דיזע פּרוכט וואַקסט.

da'ter *n.* (דיי'-טער) א דאַטום=שטעמפּעל [א שטעמפּעל מיט וועלכען מען שטעמ=פּעלט אָב דאָס דאַטום אויף בריעף, פּאַ=פּיערען א. ד. ג.].

date'-shell *n.* (דייט'-שעל) אזא מושעל וואָס האָט די פאָרם פון א טייטעל.

date'-sug'ar *n.* (דייט'-שוג'-ער) צוי=קער וואָס ווערט געמאַכט פון טייטלען.

date'-tree *n.* (דייט'-טריע) דער טיי=טעל=בוים; די טייטלען=פּאַלמע.

Date-tree

da'tive *n. and a.* (דיי'-טיוו) דער דאַ=טיוו; וואָס איז שייך צום דאַטיוו [אין גראַמאַטיק — א ווארט=פאָרם וואָס ענט=פערט אויף די פראַגע: "צו וועמען". צ. ב. איך האָב געשריבען צום לעהרער. די ווערטער "צום לעהרער" זיינען אין דאַטיוו].

da'tive case (דיי'-טיוו קייס) דער דאַ=טיוו. ז. *dative*

da'tive exec'utor (דיי'-טיוו עג-זעק'-יו-טאר) דער פערוואַלטער פון א פערמע=גען, וועלכער ווערט בעשטימט פון'ם גע=ריכט.

da'tively *adv.* (דיי'-טיוו-לי) אויף דעם אופן פון א דאַטיוו. ז. *dative*

da'tum *n.* (דיי'-טאַם) א דאַטע, אַן אנ=געגעבענער פאַקט. ז. *data*

da'tum-line *n.* (דיי'-טאַם-לאַין) די באַזיס=ליניע אויף א פּלאַן צום בויען באַה=נען, בריקען א. ד. ג. פון וועלכער עס ווערט געמאָסטען די הויכקייט און טיעפ=קייט.

daub *n. and v.* (דאָהב) בע=שמירען; שמירען מיט קלייי; בעשמירען מיט ליים אדער מיט שמוץ; פּלאַסטערען מיט וואַפּ=נע אדער ליים; מאָהלען אָהן געשמאַק [שמירען]; פערדעקען, פערשמירען [אימעצענס חטאים]; קליידען זיך אומ=געלומפּערט; אונטער'חנפ'ענען זיך; א בי=ליגע ניט קינסטלערישע געמעלדע [א שמירעכץ]; א ביליגער פּראָסטער זאָרט פּלאַסטער=וואַפּנע.

dau'ber *n.* (דאָה'-בער) א שמירער, איינער וואָס שמירט אויס אדער בע=שמוצט; א פּראָסטער מאָהלער [א שמיע=רער]; א נידריגער חונף; א בערשטעל פאַנאַנדערצושמירען דיא שוהוואַקס אויף א שוך.

dau'bery *n.* (דאָה'-בער-אי) א שמיע=רעריי.

dau'bing *n.* (דאָה'-בינג) עפּעס מיט וואָס מען שמירט אויס [ווי וואַפּנע אדער ליים]; דאָס בויען וועגד פון פערהאַר=טעוועטע בלאָטע; א ביליגע ניט קינסט=ליכע געמעלדע; אַן אומגעלומפּערטע חניפה.

dau'by *a.* (דאָה'-בי) קלעפּעדיג; גע=שמירט; שלעכט געמאָהלט [געשמירט].

daugh'ter *n.* (דאָה'-טער) א טאָכטער.

daugh'ter-in-law *n.* (דאָה'-טער-אין-לאָה) א שנור, א שוויגער=טאָכטער.

daugh'terless *a.* (דאָה'-טער-לעס) אָהן טעכטער.

daugh'terliness *n.* (דאָה'-טער-לי-נעס) טאָכטערשאַפט.

daugh'terly *a.* (דאָה'-טער-לי) טעכ־טערליך; ווי א טאָכטער.

daunt *v.* (דאָהנט) אָנשרעקען; אָראָבשלאָ־גען פון מוטה.

daun'ter *n.* (דאָהנ'-טער) איינער וואָס שרעקט אָן; איינער וואָס מאַכט אַבהענ־טיג אָדער שלאָגט אָראָב פון מוטה.

daunt'less *a.* (דאָהנט'-לעס) אָהן מורא, אונערשראָקען; פורכטלאָז.
With dauntless courage he continued the work.

daunt'lessly *adv.* (דאָהנט'-לעס-לי) אויף אַן אונערשראָקענעם אופן; אונער־שראָקען, פורכטלאָז.

daunt'lessness *n.* (דאָהנט'-לעס-נעס) אונערשראָקענהייט, פורכטלאָזיגקייט.

dau'phin *n.* (דאָה'-פין) אַן אַמאָליגער טיטעל פון דעם עלטסטען זוהן פון דעם פראַנצויזישען קעניג.

dau'phine *n.* (דאָה'-פין) די פרוי פון דעם עלטסטען זוהן פון פראַנצויזישען קע־ניג.

dau'phiness *n.* (דאָה'-פינ-עס) ז. *dauphine*.

dauw *n.* (דאָה) אַזאַ חיה וועלכע איז געשטרייפט ווי א זעברא.

dav'enport *n.* (דעווג'-פאָרט) א קליי־נער בעציערטער שרייב־טיש.

Davits

dav'it *n.* (דעוו'-איט) איינער פון די צוויי אייזערנע אָדער הילצערנע שטאַנגען וואָס ווערען בעפעסטיגט צו די ביידע ענדען פון א שיפעל מיט וועלכע מען הויבט עס אויף אין דער הויך ווען עס איז נויטיג.

da'vy *n.* (דיי'-ווי) אַזאַ זיכערהייטס־לאַנ־טערנע, וועלכע ווערט געברויכט אין קוילע־לען גרובען [דיזע לאַנטערנע איז געמאַכט אַזוי, אַז די גאַזען אין קוילען־גרוב זאָ־לען ניט קענען קומען אין בעריהרונג מיט דעם פייער פון לעמפעל וואָס ברענט אין לאַנטערנע און עס זאָל ניט קומען צו אַן עקספּלאָזיאָן. זי איז ערפונדען געוואָרען פון אַן ענגלענדער מיט דעם נאָמען דייוי].

Da'vy Jones (דיי'-ווי דזשאָונז) דער ים־טייוועל, דער ים־געשפענסט [אויף דער שפּראַך פון מאַטראָזען].

Da'vy Jones' lock'er (דיי'-ווי דזשאָונז לאָק'-ער) דער אַקעאַן; דער ים־אַבגרונד [אויף דער שפּראַך פון מאַטראָ־זען].

Da'vy Jones' nat'ural chil'dren (דיי'-ווי דזשאָונז נעטש'-יו-רעל טשיל'-דרען) ים־רויבער; קאָנטראַבאַנדיסטען [אויף דער שפּראַך פון מאַטראָזען].

Da'vy lamp (דיי'-ווי לעמפּ) ז. *davy*.

da'vyum *n.* (דיי'-ווי-אָם) אַזאַ מעטאַל וואָס געהערט צו דער פּלאַטיניום־גרופּע, ער ווערט אָבער ניט גערעכענט אַלס איי־נער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען.

daw *n.* (דאָה) אַזאַ קליין שוואַרץ פויגעל וואָס איז ענליך צו א קראָהע; א דומער יונג.

daw'dle *v.* (דאָהדל) צורייבען צייט; שפּיעלען זיך [ביי דער אַרבייט]; אַרומ־דרעהען זיך [אָהן אַרבייט].

daw'dler *n.* (דאָה'-דלער) א צייט־פּער־שווענדער, א בטלן, א לעדיג־געהער.

daw'dling *a.* (דאָה'-דלינג) פערשווענ־דענדיג צייט; אַרומגעהענדיג לעדיג.

daw'ish *a.* (דאָה'-איש) דום, נאַרייש.

dawk *n.* and *v.* (דאָהק) א קארב, אַן איינשניט; איינקארבען, איינשניידען.

dawn *n.* and *v.* (דאָהן) די מאָרגען־רויט, די מאָרגען־דעמערונג, בעגינען; דער אָנהויב, דער אָנזאַג, די ערשטע טריט [פון א נייער צייט־בעוועגונג א. ד. ג.]; אָנפאַנגען; טאָגען, דעמערען אויף טאָג; אָנהויבען צו שיינען.

daw'ning *n.* (דאָה'-נינג) דאָס אָנפאַנגען טאָגען; די ענטשטעהונג, דער אָנהויב.

daw'ning of life (דאָה'-נינג אָוו לאַיף) דער פריהמאָרגען פון לעבען, די יונגע יאָהרען.

dawn upon' (דאָהן אַ-פּאָן') אָנפאַנגען קלאָר צו ווערען.

day *n.* (דיי) א טאָג, א מעת־לעת [24 שטונדען].

day about' (דיי ע-באַוט') א טאָג אום א טאָג, א טאָג איבער א טאָג.

day af'ter (דיי עפ'-טער) קאַצען־יאָ־מער; נאָכוועהעניש; דאָס שלעכטע פיהלען אויף מאָרגען נאָך'ן שכור'ען.

day af'ter day (דיי עפ'-טער דיי) טאָג טעגליך.

day af'ter to-mor'row (דיי עפ'-טער טו-מאָר'-או) איבערמאָרגען.

day'-beam *n.* (דיי'-ביעם) דער טאָגעס־שטראַהל.

day before' yes'terday (דיי בי-פאָר' יעס'-טער-דיי) אייערנעכטען.

day'-book *n.* (דיי'-בוק) דער זשורנאַל, דער טאָג־בוך [אין בוכהאַלטעריע].

day'break *n.* (דיי'-ברייק) בעגינען.

day by day (דיי באַי דיי) טאָג טעגליך.
Day by day he called at my office.

day'-coal *n.* (דיי'-קאָול) די אויבערשטע קוילען־שיכט אין א קוילען־גרוב.

day'-dream *n.* (דיי'-דריעם) טרוימע־ריי, שווערמעריי; א לופט־שלאָס.

day'-drea'mer *n.* (דיי'-דריע'-מער) א טרוימער, א פאַנטאַזיאָר.

day'-drea'ming *n.* (דיי'-דריע'-מינג) טרוימעריי.

day'-fee'der *n.* (דיי'-פיע'-דער) א חיה וועלכע עסט נור ביי טאָג.

day'-fli'er *n.* (דיי'-פלאַי'-ער) א פויגעל אָדער פליה־אינזעקט וואָס פליהט נור ביי טאָג.

day'-flow'er *n.* (דיי'-פלאַו'-ער) די געל־בע ליליע.

day'-fly *n.* (דיי'-פלאַי) די איינטאָג־פליעג, די מאַי־פליעג [אַזאַ שעהנע פליעג וואָס לעבט א גאַנץ קורצע צייט].

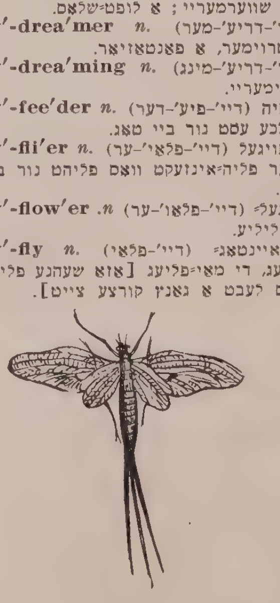
Day-fly

day in, day out (דיי אין, דיי אַוט) טאָג איין, טאָג אויס.

day'-la'bor *n.* (דיי'-ליי'-באָר) טאָג־אַרבייט [אַרבייט וואָס צאָהלט זיך פון טאָג].

day'-la'borer *n.* (דיי'-ליי'-באָר-ער) א טאָג־אַרבייטער [איינער וואָס אַרבייט פון טאָג].

day'light *n.* (דיי'-לאַיט) טאָג־ליכט, זו־נען־ליכט; טאָג; פריהמאָרגען.

day'lights *n.* (דיי'-לאַיטס) די אויגען.

day'-lil'y *n.* (דיי'-ליל'-אי) די טאָג־ליליע [אַזאַ שעהנע גאָרטען־בלום וואָס האַלט אַן איהר שעהנקייט ניט מעהר ווי א טאָג].

day'-long *a.* (דיי'-לאָהנג) וואָס דויערט דעם גאַנצען טאָג.

day'man *n.* (דיי'-מען) א טאָג־אַרביי־טער [איינער וואָס אַרבייט פון טאָג].

day'mare *n.* (דיי'-מעהר) א קאָשמאַר [אַזא דריקענדער צושטאַנד ווען מען חלום'ט זייענדיג וואַך].

day'-nurse *n.* (דיי'-נוירס) א קינדער־מיידעל וואָס גיט אַכטונג אויף קינדער ביי טאָג.

day'-nur'sery *n.* (דיי'-נויר'-סע-רי) אַן אַנשטאַלט צו האַלטען קליינע קינדער דורך'ן טאָג אין דער צייט ווען זייערע מוטערס אַרבייטען.

day of ab'stinence (דיי אָוו עב'-סטי-נענס) א פאַסט־טאָג [תענית].

day of appear'ance (דיי אָוו ע-פּיער'-ענס) דער טאָג אין וועלכען מען דאַרף ערשיינען צום געריכט.

Day of Atone'ment (דיי אָוו ע-טאָונ'-מענט) יום כפור.

day of doom (דיי אָוו דוהם) דער גרויסער יום הדין.
ז. *crack of doom*.

day of pay'ment (דיי אָוו פיי'-מענט) דער צאָהל־טאָג [ווען א וועקסעל, ראַטע אָדער רעכנונג מוז בעצאָהלט ווערען].

day of reck'oning (דיי אָוו רעק'-אָ-נינג) דער יום הדין.

day of resurrec'tion (דיי אָוו רעז-א-רעק'-שאָן) דער טאָג פון תחית המתים.

day'-peep *n.* (דיי'-פּיעפּ) בעגינען; דאָס אָנהויבען טאָגען.

day'-room *n.* (דיי'-רוהם) א פּלאַץ אין א געפענגניס וואו מען האַלט די אַרעס־טאַנטען ביי טאָג.

day'-schol'ar *n.* (דיי'-סקאָל'-ער) א שילער פון א טאָג־שוהל [א שוהל וואו מען לערענט ביי טאָג]; א שילער, וואָס וואָהנט פריוואַט און האָט ניט קיין קעסט אין דער שוהל.

day'-school *n.* (דיי'-סקוהל) א טאָג־שוהל [א שוהל וואו מען לערענט ביי טאָג]; א שוהל וואו די שילער וואָהנען ניט און האָבען דאָרטען ניט קיין קעסט.

day'sight *n.* (דיי'-סאַיט) נאַכט־בלינד־קייט [אַזאַ אויגען־קראַנקהייט דורך וועל־כער דער קראַנקער זעהט כמעט גאָר ניט ביי נאַכט אָדער אין דער פינסטער].

day's jour'ney (דייז דזשויר'-ני) א מהלך פון א טאָג־רייזע.

days'man *n.* (דייז'-מען) א שיעדס־ריכ־טער, א פשרה־מאַכער.

days of grace (דייז אָוו גרייס) די טעג פון גנאַד [ביי די קריסטען]; די וואַרט־טעג ביים צאָהלען א חוב [ווען עס ענדיגט זיך דער טערמין פון א וועקסעל ווערט געוואַרט איינינע טעג, מייסטענס דריי, און אויב דער בעל חוב צאָהלט ניט איין אין משך פון דער צייט, ווערט דאָס וועקסעל פּראָטעסטירט].

days of res'pite (דייז אוו רעס'-פיט) ז. *days of grace*

days of yore (דייז אוו יאור) אמאָל, אמאליגע צייטען.

day'spring *n.* (דיי'-ספרינג) דאס בעגינען; דאס אנפאנגען טאגען.

day'-star *n.* (דיי'-סטאר) דער מארגענשטערן; די זון.

day's work (דייז הוואירק) די ארבייט פון א טאג; די בערעכענונג און בעאבאכטונגען פון דעם וועג פון א שיף אין א משך פון 24 שטונדען, גערעכענט פון מיטאג-צייט ביז מיטאג-צייט.

day'-tale *n. and a.* (דיי'-טייל) די ארבייט וואס א טאגלויהנער האט אבגעטהאן אין א טאג; די ארבייט פון א טאגלויהנער; געדונגען אויף'ן טאג.

day'taleman *n.* (דיי'-טייל-מען) א טאג-ארבייטער, א טאג-לויהנער.

day'taler *n.* (דיי'-טיי-לער) א טאג-ארבייטער, א טאג-לויהנער.

day'time *n.* (דיי'-טאים) די טאג-צייט [די צייט פון מעת לעת ווען עס איז טאג].

day'woman *n.* (דיי'-הוואומ-ען) א טאג-ארבייטערין [איינע וואס ארבייט פון טאג].

day'-work *n.* (דיי'-הוואירק) טאג-ארבייט [ארבייט פאר וועלכע עס ווערט געצאהלט פון טאג].

daze *n. and v.* (דייז) פערבלענדען [ווי מיט א שטארקען העלען שיין]; פערטומלען; פערבלענדעט ווערען; פערטומעלט ווערען; דאס ווערען פערבלענדעט אדער צוטומעלט; א בלישטשענדיגער שטיין.

dazed *a.* (דייזד) צוטומעלט; פערבלענדעט.

da'zedly *adv.* (דיי'-זעד-לי) אויף א צוטומעלטען אופן.

da'zedness *n.* (דיי'-זעד-נעס) צוטומעלטקייט.

daz'zle *n. and v.* (דעזל) פערבלענדען [ווי מיט א שטארקען העלען שיין]; פערבלענדעט ווערען; העלקייט, שטארקער ליכט-שיין.

daz'zlement *n.* (דעזל'-מענט) דאס פערבלענדען די אויגען פון א שטארקען שיין; פערבלענדונג; צוטומלונג.

daz'zler *n.* (דעז'-לער) איינער אדער עטוואס וואס פערבלענדעט.

D. C. אבקירצונג פון די ווערטער *District of Columbia* [די שטאדט וואשינגטאן, די הויפט-שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, און אומגעגענד].

D. C. L. ראשי תבות פון *doc'tor civ'ilis leg'is* (דאק'-טאר סיוו'-אי-ליס לעג'-איס) דאקטאר יורי [א טיטול פאר א געלעהרטען יוריסט].

D. D. ראשי תבות פון *divinita'tis doc'tor* (די-ווי-ני-טא'-טיס דאק'-טאר) דאקטאר פון טעאלאגיע [א טיטול פאר א געלעהרטען טעאלאג (איינער וואס שטודירט רעליגיאן)].

d|d ראשי תבות פון *day's date* (דייז דייט) די טעג נאך דער דאטע [א קאמערציעלער אויסדרוק וועגען א וועקסעל, וואס דארף געצאהלט ווערען אין א געוויסען טערמין נאך דער אנגעגעבענער דאטע אין וועקסעל].

The bill is payable 30 d|d.

D. D. S. ראשי תבות פון *Doc'tor of Den'tal Sur'gery* (דאק'-טאר אוו דענ'-טעל סויר'-דזשער-אי) דאקטאר פאר דענטישע כירורגיע [א טיטול פאר א געענדיגטען דענטיסט].

dea'con *n. and v.* (דיקען) א דיאקאן, א קירכען-דיענער; אויסליינען א פסוק פון תהלים אדער פון א תפילה בעפאר עס ווערט געזונגען [ווי דאס ווערט געטהאן פון דיאקאן אין קירך]; איינארדנען אזוי, אז מען זאל זעהן נור די בעסטע טיילען [ווי סחורה, למשל]; שווינדלען, פעלשען.

dea'coned veal (דיקענד וויעל) פלייש פון א צו יונגען קעלבעל וואס טויג ניט צום עסען.

dea'coness *n.* (דיע'קנ-עס) א פרוי, וועלכע איז בעשטימט געווארען פון א קירך צו העלפען אין צדקה און אנדערע גייסטליכע ארבייט.

dea'conhood *n.* (דיע'קנ-הוד) דאס אמט פון א דיאקאן אין א קירך.

dea'conry *n.* (דיע'קנ-רי) דאס אמט פון א דיאקאן אין א קירך.

dea'con-seat *n.* (דיע'קן-סיעט) אזא לאנגע באנק מיט א לעהן, וואס ווערט בענוצט אין א געצעלט.

dea'conship *n.* (דיע'קנ-שיפ) ז. *deaconhood*

dead *n., a. and adv.* (דעד) טויט-שטילקייט; די מתים, די טויטע; טויט; אונטהעטיג; טויט-שטיל; אונגנוציג; שטומפף; מאט, אהן גלאנץ; דומפף [ווי געגען א קלאנג]; אהן בעוועגונג; אהן געשמאק; אהן כח; אהן געפיהל; טויטליך; אין גאנצען; פאלשטענדיג.

dead'-alive' *a.* (דעד'-ע-לאיוו') אונטהעטיג, לאנגווייליג.

dead'-alive'ness *n.* (דעד'-ע-לאיוו'-נעס) טויטקייט; לאנגווייליגקייט.

dead'-and-alive' *a.* (דעד'-ענד-ע-לאיוו') ז. *dead-alive*

dead and done for (דעד ענד דאן פאר) קאפוט, עובר בטל.

dead an'gle (דעד ענגל) דער טויטער ווינקעל [וועגען פעסטונגען, וואס אהין דערגרייכט ניט דער פייער פון די קאנאנען].

dead as a door'-nail (דעד עז ע דאור'-נייל) טויט ווי א שטיין, פאלשטענדיג טויט.

dead asleep' (דעד ע-סליעפ') אין טיעפען שלאף.

dead bar'gain (דעד באר'-גיין) א שפאט-ביליגער פרייז; א זיכערער ריווח.

dead beat (דעד ביעט) א לופט-מענש, א מענש וואס מאכט א לעבען פון קונצען-מאכעריי; א מענש וואס מאכט א לעבען פון ניט צאהלען קיין חובות.

dead'-beat *a. and n.* (דעד'-ביעט) וואס שטעלט זיך אב מיט א מאל אהן שווינגונגען; וואס בעוועגט זיך אין איין ריכטונג אהן אבצושפרינגען ריקווערטס [ווי דאס העמונגס-רעדעל אין דעם אנציה-מעכאניזם פון א זייגער]; א בעוועגונג אין איין ריכטונג וואס שפרינגט ניט אב ריקווערטס [ווי דאס העמונגס-רעדעל פון א זייגער אדער אין אנדערע מעכאניזמען]; א פארריכטונג אבצושטעלען די בעוועגונג פון א מעכאניזם מיט איין מאל, אז ער זאל קיין שווינגונגען ניט מאכען.

dead'-beat escape'ment (דעד'-ביעט עס-קייפ'-מענט) א רעדעל אדער אנדער פארריכטונג וואס האלט אב א מעכאניזם פון בעוועגען זיך ריקווערטס, אדער וואס האלט אב די בעוועגונג פון א מעכאניזם מיט איין מאל אהן שווינגונגען.

dead'-beat galvanom'eter (דעד'-ביעט געל-ווע-נאמ'-ע-טער) א גאלוואנאמעטער [אן אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען עלעקטריציטעט] ביי וועלכען דער ווייזער ווערט אבגעשטעלט מיט איין מאל אהן שווינגונגען.

dead black (דעד בלעק) פעך-שווארץ.

dead'-born *a.* (דעד'-בארן) טויט-געבארען, ניט לעבענספעהיג.

dead'-broke *a.* (דעד'-בראוק) אהן א פרוטה אין קעשענע.

dead calm (דעד קאהם) די אבזאלוטע ווינד-שטילקייט [אויפ'ן וואסער]; טויט-שטילקייט.

dead'-cen'ter *n.* (דעד'-סענ'-טער) דער טויטען-פונקט [אן אויסדרוק אין דער מעכאניק פאר דעם צושטאנד פון א בעוועגליכען מאשינען טייל, וועלכער בעשטעהט פון צוויי ארעמס מיט א געלענק, ווען די ביידע ארעמס קומען אין איין צענטער-ליניע, ד. ה. אין איין גלייכע ליניע].

dead cer'tainty (דעד סויר'-טיינ'-טי) זיכער ווי דער טויט.

dead'-clothes *n.* (דעד'-קלאוטהז) תכריכים; די קליידער אין וועלכע מען בעגראבט א טויטען.

dead'-cold *a.* (דעד'-קאולד) טויט-קאלט, מורא'דיג קאלט.

dead'-col'oring *n.* (דעד'-קאל'-אר-אינג) די ערשטע קאנטור-שטריכען פון א בילד וואס א מאלער ווארפט אן אויף'ן לייוונט.

dead cot'ton (דעד קאטן) אונרייפע באוועל וואס נעהמט שלעכט אן פארב.

dead'-door *n.* (דעד'-דאור) א שויטהיר אויף א שיף [ניט צו דערלאזען קיין וואסער אין דער זייט-גאלעריע, אין צייט פון שטורם].

dead'-drunk *a.* (דעד'-דראנק) טויט-שכור.

dead'en *v.* (דעדן) פערקלענערען די געשווינדיגקייט; אבשוואכען; פערשטיקען, מאכען טעמפ אדער דומפף; אויסשניידען די קארע פון א בוים ארום און ארום אין דער פארם פון א רינג [כדי אבצוטויטען דעם בוים].

dead'ener *n.* (דעד'נ-ער) איינער אדער עטוואס וואס שוואכט אב אדער אונטערדריקט.

dead'ening *n.* (דעד'נ-אינג) א מיטעל צום אבשוואכען, פערשטיקען, טעמפ אדער דומפף צו מאכען; א שטיק לאנד וואו די בוימער זיינען אבגעטויט געווארען דורך אויסשניידען קארע-רינגען פון זיי.

dead'eye *n.* (דעד'-אי) אזא רונדליכער פלאכער קלעצעל מיט דריי לעכער דורך וועלכע מען ציהט דורך שטריק [בענוצט פאר די זעגלען אויף א שיף].

dead fail'ure (דעד פייל'-יור) א פאלשטענדיגער דורכפאל.

dead'fall *n.* (דעד'-פאהל) אזא פאסטקע צו פאנגען חיות [די חיות וואס פאלען אריין אין אזא פאסטקע ווערען צודריקט אויף טויט]; א צוזאמענגעפאלענטערטע מאסע פון איינגעפאלענע בוימער, גראזען א. ד. ג.; א פראסטער שענק.

dead'-file *n.* (דעד'-פאיל) א פייל מיט גאנץ פיינע דינע צייהענער.

dead'-flat *n.* (דעד'-פלעט) דער מיטעלסטער טייל פון א שיף.

dead floor (דעד פלאור) א דיל [פאדלאגע] וואס איז אזוי געמאכט, אז עס זאל זיך ניט-הערען קיין גערויש פון טריט.

dead freight (דער פרייט) טויטע פראכט [פראכט-געלד, וואס מען צאהלט לויט אבמאך פאר׳ן פלאץ אין שיף, וואס איז ניט פערנומען].

dead′-hand *n.* (דעד׳-העַנד) די טויטע האנד [אינסטיטוטען וואס זייער אייגענטום קען ניט פערקויפט אדער איבערגעטראגען ווערען צו אן אנדערען, ווי די גיטער פון דער קאטוילישער קירך אין געוויסע לענדער].

dead′-head *n.* (דעד׳-העד) דאס איבעריגע אויבערשטע שטיקעל מעטאל, וואס בלייבט ביי א גוס-שטיק, ווען מען נעהמט עס ארויס פון פורעם.

dead′head *n. and v.* (דעד׳-העד) אייענער וואס בעקומט די ערלויבניס צו בעזוכען אומזיסט טעאטער אדער אנדערע פלעצער, פאר וועלכע מען דארף געוועהנליך צאהלען; ערלויבען פרייען, אומזיסטען איינגאנג אדער פרייע רייזע; רייזען מיט באהן אדער שיף אומזיסט, געהן אין טעאטער אומזיסט.

dead′headism *n.* (דעד׳-העד-איזם) דאס רייזען אדער בעזוכען פערגניגונגספלעצער אומזיסט.

dead′-hear′ted *a.* (דעד׳-האר׳-טעד) שרעקעדיג, פחדנות׳דיג.

dead′-hear′tedness *n.* (דעד׳-האר׳-טעד-נעס) פחדנות, פייגהייט.

dead heat (דעד היעט) א וועט-לויף, ביי וועלכען עטליכע פון די וועטער קומען צום ציעל אין דעמזעלבען מאמענט.

dead horse (דעד הארס) אן ארבייט פאר וועלכע מען האט בעצאהלט אין פאראויס.

dead′-house *n.* (דעד׳-האוס) א מתים-שטיבעל, א טויטען-הויז [א קאמער אין א האספיטאל, בית-עולם אדער אנדער פלאץ, וואו עס ווערען געהאלטען די טויטע קערפער ביז דער קבורה].

dead′ing *n.* (דעד׳-אינג) אזא צודעק פאר א דאמפף-מאשין צו בעדעקען דעם צילינדער און די רעהרען פון דאמפףקעסעל אז די היץ זאל ניט אויסשטראהלען.

dead′ish *a.* (דעד׳-איש) ווי א טויטער, טויט-בלייך.

His lips had a **deadish** paleness.

dead lan′guage (דעד לענ׳-גהוועדזש) א טויטע שפראך [א שפראך וועלכע ווערט מעהר ניט גערעדט, ווי לאטייניש, אלטגריכיש א. ד. ג.].

dead let′ter (דעד לעט׳-ער) א טויטער בוכשטאב [עטוואס אזעלכעס, ווי א געזעץ צ. ב. וואס האט מעהר ניט קיין ווירקונג און קיין בעדייטונג אין לעבען]; א בריעף וואס ליעגט א לאנגע צייט אין דער פאסט און קיינער נעהמט איהם ניט אב.

Some Sunday laws in our state have become **dead letters**.

dead′-let′ter of′fice (דעד׳-לעט׳-ער אפ׳-איס) די אבטיילונג אין דער פאסט, וואוהין עס ווערען אבגעשיקט די בריעף פון וועלכע מען האט ניט געקענט אויסגעפינען דעם אדרעסאט.

dead lift (דעד ליפט) א שווערע משא געהויבען אהן דער הילף פון א מעכאניזם אדער אנדער הילף; א פערצווייפעלטע לאגע.

dead′-light *n.* (דעד׳-לאיט) אזא לאדען מיט וועלכען עס ווערט פערמאכט א פענסטערל פון א שיף אין דער צייט פון א שטורם אויפ׳ן ים.

dead′-line *n.* (דעד׳-לאין) א געוויסע ליניע אין א מיליטער-געפענגניס וואס די געפאנגענע טארען ניט איבערטרעטען ניט שטעלענדיג זיך אין געפאהר געשאסען צו ווערען.

dead′liness *n.* (דעד׳-לי-נעס) דאס זיין געפעהרליך אדער טויטליך.

dead load (דעד לאוד) א טויטע משא [אן אונבעוועגליכע משא, ווי א הויז א. ד. ג.].

dead′-lock *n.* (דעד׳-לאק) 1. א שלאס וואס ווערט פון אינוועניג געעפענט מיט א קליאמקע אדער הענטעל און אויסענוועניג מיט א שליסעל; 2. א טויט-פונקט, א שטילשטאנד [ווען צוויי קרעפטען פון קעמפפענדע צדדים זיינען גלייך און קיינער קען ניט זיעגען].

2. The legislative **dead-lock** was finally broken.

dead′ly *a. and adv.* (דעד׳-לי) טויטליך; געפעהרליך; אויף א טויטליכען אדער שטערבליכען אופן; אויף א געפעהרליכען אופן; אויסערארדענטליך, עקסטרעם.

dead′ly car′rot (דעד׳-לי קער׳-אט) די בייזקרויט [אזא גיפטיגע פלאנצע].

dead′ly en′emy (דעד׳-לי ענ׳-ע-מי) א דם-שונא, א טויט-פיינד.

dead′ly night′shade (דעד׳-לי נאיט׳-שייד) די בעלאדאנא [אזא גיפטיגע פלאנצע וועלכע ווערט געברויכט אין מעדיצין].

dead′ly sin (דעד׳-לי סין) א טויט-זינד [א זינד פאר וועלכע עס קומט דער טויט. אין דער צייט ווען מען האט פאר געוויסע רעליגיעזע זינד בעשטראפט מיט׳ן טויט].

dead′-man *n.* (דעד׳-מען) א לעדיגע פלאש [אויף דעם לשון פון טרינקער].

dead′-march *n.* (דעד׳-מארטש) א טרויער-מארש [א מארש וואס מען שפיעלט צו א לויה].

dead′-mate *n.* (דעד׳-מייט) פאט [א לאגע אין שאך-שפיעל, ווען דער, וואס דארף געהן, האט ניט וואוהין צו געהן, און דעם קעניג האט מען ניט געזאגט: שאך].

dead mat′ter (דעד מעט׳-ער) שריפט-זאץ, וואס דארף שוין מעהר ניט גענוצט ווערען.

dead men (דעד מען) אויסגעליידיגטע פלעשער [אויף דעם לשון פון טרינקער].

dead′-men′s-fin′gers *n.* (דעד׳-מענז-פינ׳-גערז) די ארכיע [אזא פלאנצע וואס האט דיקע בלייכע פינגער-עהנליכע בלעטער].

dead′-men′s-lines′ *n.* (דעד׳- מענז-לאינז׳) אזא ים-גראז וואס האט גאנץ לאנגע פאדים-ארטיגע בלעטער [אפט ביז 12 פוס לאנג].

dead′-neap *n.* (דעד׳-ניעפ) דער נידעריגסטער וואסער-שטאנד פון דעם ים-אבפלוס [קומט פאר אנדערטהאלבען טעג נאכ׳ן ערשטען און לעצטען לבנה-פערטעל].

dead′ness *n.* (דעד׳-נעס) טויטקייט; שטילקייט; שוואכקייט; גלייכגילטיגקייט; טעמפקייט.

dead′ness of trade (דעד׳-נעס אוו טרייד) טויטקייט אין געשעפט.

dead′-net′tle *n.* (דעד׳-נעטל) בלינדע קראפיווע [אזא קראפיווע וואס שטעכט ניט].

dead of the night (דעד אוו טהי נאיט) די טויט-שטילקייט פון דער נאכט.

In the **dead of the night** a voice was heard.

dead on end (דעד אן ענד) דאס בלאזען פון א ווינד אין דער געגענגעזעצטער ריכטונג פון דעם קורס פון א שיף.

dead′-pledge *n.* (דעד׳-פלעדזש) א משכון, א היפאטעקע. ז. *mortgage*

dead′-point *n.* (דעד׳-פאינט) ז. *dead-center*

dead′-reck′oning *n.* (דעד׳-רעק׳נ-אינג) דאס אויסרעכענען אונגעפעהר דעם ארט פון א שיף, וואו זי געפינט זיך אין ים, נאך דעם מהלך וואס זי איז אבגעפאהרען און נאכ׳ן קאמפאס, ניט נעהמענדיג צו הילף דעם צושטאנד פון די שטערען אין הימעל, ווי דאס ווערט געטהאן ביי גענויע אויסרעכענונגען.

Dead Sea (דעד סיע) דער ים המלח [אין ארץ ישראל].

dead sea′son (דעד סיעזן) א טויטער סעזאן [א סעזאן אהן געשעפטען].

dead′-set *n. and a.* (דעד׳-סעט) 1. א שטארקע אנשטרענגונג; אן ענטשיעדענער אנגריף; 2. געגנערשאפט, פיינדשאפט; 3. שטארק שטרעבענדיג צו עפעס; פעסט ענטשלאסען.

2. The father was **dead-set** against the marriage.

dead′-shot *n.* (דעד׳-שאט) א גוטער שיסער, וואס טרעפט אלע מאל אין ציעל.

dead slee′py (דעד סליע׳-פי) טויט-שלעפעריג, טויט-מיעד.

dead steam (דעד סטיעם) דער דאמפף, וואס געהט ארויס פון דעם צילינדער פון א דאמפף-מאשין און ווערט פערלארען אהן נוצען.

dead stop (דעד סטאפ) א פלעצליך שטעהן בלייבען.

dead′-stroke *a.* (דעד׳-סטראוק) וואס קלאפט אהן אבצושפרינגען צוריק [וועגען אזא האמער].

dead sure (דעד שור) פעסט איבערצייגט.

dead′-wall *n.* (דעד׳-הוואהל) א בלינדע וואנד [אהן פענסטער]; א שייד-וואנד.

dead′-wa′ter *n.* (דעד׳-הוואה׳-טער) דער וואסער-ווירבעל הינטער א שיף, וואס האלט אין געהן.

dead′-weight *n.* (דעד׳-הווייט) א שווערער יאך, א שווערע משא וואס קיינער העלפט ניט טראגען; פראכט פון א שיף פאר וועלכע עס ווערט געצאהלט לויט דעם געוויכט און ניט לויט דעם פלאץ וואס עס פערנעהמט [ווי פראכט פאר אייזען, מאשינען, קויהלען א. ד. ג.].

dead′-white *a.* (דעד׳-הוואיט) טויט-בלייך.

dead wire (דעד הוואיר) א טויטער דראט [א טעלעגראפישער דראט וועלכער איז ניט פערבונדען מיט א טעלעגראפישען אפאראט און ווערט ניט בענוצט].

dead′-wood *n.* (דעד׳-הוואוד) אונניציכעס מאטעריאל.

dead′-wool *n.* (דעד׳-הוואול) וואל וואס ווערט אבגעשארען פון א טויטע שעפס.

dead′-work *n.* (דעד׳-הוואירק) אן ארבייט, וועלכע ברייגנט אליין ניט קיין פראפיט, נאר זי איז נויטיג אלס א פארברייטונג צו אן אנדער ארבייט, וואס ברייגנט פראפיט; די אנפאנגס-ארבייט וואס ווערט געטהאן אויפצוגראבען א קויהלען גרוב אדער אנדערע מינים שאכטען.

dead′-works *n.* (דעד׳-הוואירקס) דער טייל פון א פערלאדענער שיף, וואס שטארצט ארויס פון וואסער.

deaf *a.* (דעף) טויב; אונאויפמערקזאם; פרוכטלאז, לעער.

deaf′-ad′der *n.* (דעפ׳-עד׳-ער) די קופער-שלאנג [אזא גיפטיגע שלאנג].

deaf and dumb (דעף ענד דאם) טויב־שטום.

deaf and dumb asy'lum (דעף ענד דאם ע־סאי'־לאם) אן אנשטאלט פאר טויב־שטומע.

deaf as a door'-post (דעף עז ע דאור'־פאוסט) טויב ווי די וואנד.

deaf'-dumb'ness *n.* (דעף'־דאמ'־נעס) טויב־שטומקייט.

deaf'en *v.* (דעפן) בעטוי־ טויב מאכען; בעטויבען; דומפף מאכען א קלאנג אדער גע־רויש.

deaf'ening *n.* and *a.* (דעפ'נ־אינג) דאס אויספילען די סופיטען פון הייזער, אז עס זאל זיך ניט הערען קיין קלאפען אדער גערויש פון איין עטאזש אין צווייטען; בעטויבענדיג, מאכענדיג טויב.

deaf'ly *adv.* (דעפ'־לי) טויב.

deaf'-mute *n.* (דעפ'־מיוט) א טויב־שטומער.

deaf'-mute'ness *n.* (דעפ'־מיוט'־נעס) טויב־שטומקייט.

deaf'-mu'tism *n.* (דעפ'־מיו'־טיזם) דאס זיין טויב־שטום.

deaf'ness *n.* (דעפ'־נעס) טויבקייט; אונאויפמערקזאמקייט.

deal *v.* and *n.* (דיעל) טיילען, אויסטיי־לען; האנדלען; בעהאנדלען [אז עניין]; אויסטיילען קארטען [אין שפיעלען]; א קוואנטום, א צאהל; דאס אויסטיילען קאר־טען; א ברעט; א פלאנקע; טאנען־האלץ, פיכטען־האלץ.

deal a blow (דיעל ע בלאו) דערלאנ־גען א קלאפ.

deal'bate *a.* (די־על'־בייט) געווייסט, געבליייכט.

deal'-board *n.* (דיעל'־באורד) א דיקע ברעט פון טאנען אדער פיכטען האלץ.

deal'-box *n.* (דיעל'־באקס) א האלצ־קעסטעל.

deal by one (דיעל באי וואן) בעהאנד־לען איינעם [גוט אדער שלעכט].

deal doub'le (דיעל דאבל) פאלש אדער אונעהרליך האנדלען.

dea'ler *n.* (דיע־לער) א סוחר, א הענד־לער; א קארטען אויסטיילער.

dea'ler in gross (דיע'־לער אין גראוס) אן אנגלניק, א הורטאוניק, אן אנגרא־איסט.

dea'ler in lear'ning (דיע'־לער אין לויר'־נינג) א פראפעסיאנעלער געלעהר־טער.

dea'ler in pol'itics (דיע'־לער אין פאל'־אי־טיקס) א פאליטיקאן, איינער וואס פערנעהמט זיך מיט פאליטיק אלס גע־שעפט.

dea'ler in sun'dries (דיע'־לער אין סאנ'־דריז) א קורצווארען־הענדלער; א גאלאנטעריי־הענדלער; א דיטאיל פער־קויפער.

deal for (דיעל פאר) דינגען זיך פאר עפעס.

deal'-frame *n.* (דיעל'־פריים) אזא זעג צו זעגען טאנען אדער פיכטען ברעטער.

deal in (דיעל אין) 1. זיך אבגעבען מיט עפעס; 2. האנדלען מיט אן ארטיקעל.
2. He deals in sugar.

dea'ling *n.* (דיע'־לינג) דאס האנד־לען.

deal out (דיעל אוט) פונאנדערטיילען.

deal'-suit *n.* (דיעל'־סיוט) אן ארטעמאן'ס טרונע [וואס קאסט גארנישט].

deal'-tree *n.* (דיעל'־טריע) דער טאנ־נען אדער פיכטען בוים.

deal with (דיעל וויטה) האנדלען מיט אימעצען; בעהאנדלען איינעם [גוט צו שלעכט]; קעמפפען.
He will deal fairly with you.

dean *n.* (דיען) א דעקאן, א הויפט־גלח פון א סאבאר אדער קירך, א שטעלפער־טרעטער פון'ם בישאף; א דעקאן [עלט־סטער] פון א פאקולטעט [אין אוניווער־סיטעט]; אן עלטסטער פון א קארפארא־ציאן.

dea'nery *n.* (דיע'־נע־רי) דאס אמט, רעכט, הכנסה אדער וואהנונג פון א דע־קאן. ז. *dean*.

dea'ness *n.* (דיע'־נעס) די פרוי פון א דעקאן. ז. *dean*.

dean of guild (דיען אוו גילד) דער הויפט־בעאמטער אין די פארצייטיגע האנ־דעלס־גילדען אדער האנד־ווערקער צעכען.

dean'ship *n.* (דיענ'־שיפ) דאס אמט, ראנג אדער טיטעל פון א דעקאן. ז. *dean*.

deanthropomor'phism *n.* (די־ענ־טהרא־פא־מאר'־פיזם) דאס אוועקנעהמען די מענשליכע אייגענשאפטען פון גאט ווי ער ווערט אין די מייסטע רעליגיאנען פארגעשטעלט; דאס בעפרייען די רעליגיאן פון דעם פארשטעלען גאט מיט מענשליכע אייגענשאפטען און א מענשליך געשטאלט.

deanthropomorphiza'tion *n.* (די־ענ־טהרא־פא־מאר־פי־זיי'־שאן) ז. *deanthropomorphism*.

deanthropomor'phize *v.* (די־ענ־טהרא־פא־מאר'־פאיז) בעפרייען פון דער פארשטעלונג, אז גאט האט מענשליכע אייגענשאפטען אדער א מענשליך גע־שטאלט.

dear *a.* and *n.* (דיער) טייער; ליעב; א ליעבער, א טייערער, א ליעבלינג.

dear'born *n.* (דיער'־בארן) אזא לייכ־טער אמעריקאנער וואגען אויף פיער רע־דער.

dear'-bought *a.* (דיער'־באהט) גע־קויפט פאר א טייערען פרייז; בעצאהלט טייערעס רבי־געלד.

dear'ly *adv.* (דיער'־לי) פאר א טייערען פרייז; מיט גרויס צערטליכקייט.

dear me! (דיער מיע) [אז גאט! אך גאט! אויסדרוק פון שטארקער פערוואונדערונג, ביטלייד, שרעק].

dear'ness *n.* (דיער'־נעס) טייערקייט; ליעבליכקייט; צערטליכקייט.

dearsen'icize *v.* (די־אר־סענ'־אי־סאיז) בעפרייען פון ארזעניק.

dearth *n.* (דורטה) מאנגעל, יקרות, אונגעראטענקייט [ווי תבואה אויף די פעלדער].
There is a dearth of musicians in our town.

deartic'ulate *v.* (די־אר־טיק'־יו־לייט) פונאנדערנעהמען, פונאנדערגליעדערען.

dear'y *n.* (דיער'־אי) טייערינקער, ליעבינקער, קרוינדעלע, הערצעלע.

dear year (דיער ייר) א יקרות־יאהר.

dea'sil *n.* (דיע'־שיל) א בעוועגונג אין דער ריכטונג פון מזרח צו מערב, ווי די בעוועגונג פון דער זון.

death *n.* (דעטה) דער טויט; דאס שטאר־בען; א סקעלעט [אלס דער סימבאל פון טויט]; א טויטליכער פערברעכען.

death'-ad'der *n.* (דעטה'־עד'־ער) אזא זעהר גיפטיגער שלאנג אין אויסטראליען.

death'-ag'ony *n.* (דעטה'־עג'־א־ני) די גסיסה פאר'ן טויט.

death'-bed *n.* and *a.* (דעטה'־בעד) דאס טויטען־בעט; א קראנקהייט וואס ענ־דיגט זיך מיט'ן טויט; וואס איז שייך צו א טויטען־בעט.

death'-bell *n.* (דעטה'־בעל) די טויטען־גלאק [די גלאק אין קירך מיט וועלכער מען קלינגט ווען איינער שטארבט].

death'-blow *n.* (דעטה'־בלאו) א טויט־ליכער קלאפ.

death'-cord *n.* (דעטה'־קארד) א תליה־שטריק.

death'-dance *n.* (דעטה'־דענס) דער טויטען־טאנץ [א בילד פון א סקעלעט אדער עטוואס אנדערש וואס שטעלט פאר די מאכט פון טויט].

death'-day *n.* (דעטה'־דיי) דער טאג פון אימעצענס טויט.

death'ful *a.* (דעטה' פול) טויטליך, מער־דעריש; שטערבליך.

death'fulness *n.* (דעטה'־פול־נעס) אן ערשיינונג וואס דערמאהנט אן דעם טויט.

death'-hun'ter *n.* (דעטה'־האנ'־טער) איינער וואס געהט נאך אן ארמעע אין קריעג צו בערויבען די געפאלענע אין שלאכט; א קברות־מאן.

death'-knell *n.* (דעטה'־נעל) 1. די טוי־טען־גלאק, דאס קלינגען פון קירכען־גלאקען ביי א לויה; 2. דער סיגנאל פון טויט.
2. The defeat of President Adams for re-election meant the death-knell of the Federalist Party.

death'less *a.* (דעטה'־לעס) אונשטערב־ליך; וואס דויערט אייביג.
His work has earned for him a deathless fame.

death'lessness *n.* (דעטה'־לעס־נעס) דאס זיין אונשטערבליך, די אונשטערב־ליכקייט.

death'-like *a.* (דעטה'־לאיק) ווי דער טויט.

death'liness *n.* (דעטה'־לי־נעס) דאס זיין שטערבליך; די שטערבליכקייט.

death'ly *a.* and *adv.* (דעטה'־לי) וואס זעהט אויס ווי טויט; אזוי ווי א טוי־טער.

death'-point *n.* (דעטה'־פאינט) דער גרענעץ־פונקט פון א טעמפעראטור אין וועלכער א לעבעדיגער ארגאניזם קען לע־בען.

death'-rate *n.* (דעטה'־רייט) די טויטען־ראטע [די צאהל פון טויטען־פעלע אין א משך פון א געוויסער צייט לויט פרא־צענט פון דער בעפעלקערונג, מייסטענס ווערט עס גערעכענט פון טויזענד פער יאהר].
The death-rate in the City of New York is sixteen per thousand.

death'-rat'tle *n.* (דעטה'־רעטל) דאס גסיסה־כארכלען.

death's door (דעטהס דאור) די שוועל פון טויט [נאהנט צום טויט].
He lay at death's door.

death's'-head *n.* (דעטהס'־העד) דער מענשליכער שארבען [אלס א סימבאל פון טויט].

death's'-head moth (דעטהס'־העד מאטה) אזא זומער־פויגעלע [שמעטער־לינג] וואס האט אויפ'ן רוקען א צייכען וואס איז עהנליך צו א טויטען־קאפ.

deaths'man *n.* (דעטהס'־מען) א תליון, א הענקער.

death'-song *n.* (דעטה'־סאנג) דאס שוואנען־ליעד, דאס לעצטע ליעד.

death'-stroke *n.* (דעטה'־סטראוק) א טויט־קלאפ.

death'-struck *a.* (דעטה'־סטראק) טויטליך־פערוואונדעט; קראנק מיט א גע־פעהרליכער קראנקהייט.

death'-strug'gle *n.* (דעטה'־סטראגל)

אגאניע, גסיסה, דאס מאטערען זיך מיט'ן טויט.

death'-test *n.* (דעטה'-טעסט) א פראבע אויסצוגעפינען אויב אימעצער איז טויט אדער ניט.

death'-to'ken *n.* (דעטה'-טאוקן) א צייכען פון טויט.

death'-trance *n.* (דעטה'-טרענס) א צושטאנד וואס זעהט אויס ווי טויט.

death'-trap *n.* (דעטה'-טרעפ) א פלאץ אדער געביידע וואס איז געפעהרליך פאר'ן לעבען [ווי אין דער צייט פון שרפה א. ד. ג.].

death'ward *adv.* (דעטה'-הווארד) צום טויט.

death'-war'rant *n.* (דעטה'-הוואר'-ענט) א טויט⸗דעקרעט, א טויט⸗אורטייל.

death'-watch *n.* (דעטה'-הוואטש) טויטען⸗וואך [די לעצטע וואך ביי א טויטען⸗בעט]; א וואך געשטעלט איבער א פערורטיילטען פאר זיין היינריכטונג; דער טויטען⸗זייגער [אזא פליעג וואס מאכט אזא גערויש, ווי דאס קלאפען פון א זייגער און עס עקזיסטירט אן אבערגלויבען, אז ער זאגט אן טויט].

death'-wound *n.* (דעטה'-הוואונד) א טויטליכע וואונד.

deave *v.* (דיעוו) טויב ווערען.

debac'le *n.* (די-בעק'ל) א פלעצליכע פערפלייצונג; א געלאף אין גרויס אונארדנונג.

debar' *v.* (די-באר') ניט דערלאזען, הינדערען. אויסשליסען;

The student was debarred from the examinations.

debark' *v.* (די-בארק') לאנדען פון א שיף, פערלאזען א שיף, ארויסגעהן אויף דער יבשה, אויסלאדען א שיף.

debarka'tion *n.* (די-באר-קיי'-שאן) דאס לאנדען פון א שיף; דאס אויסלאדען א שיף.

debar'ment *n.* (דע-באר'-מענט) דאס אויסשליסען; דאס אויסגעשלאסען ווערען; דאס הינדערען, דאס ניט דערלאזען עטוואס צו ערגייכען.

debase' *v.* (די-בייס') 1. דעגראדירען, ערנידריגען אין ווערטה; שלעכטער מאכען, פעלשען [מעטאלען א. ד. ג.]; 2. פערדארבען.

1. The law debased the value of the silver dollar. 2. Their morals were debased.

debased' *a.* (די-בייסט') פערמינדערט אדער געזונקען אין ווערטה; געפעלשט.

debased' cur'rency (די-בייסט' קויר'-ען-סי) א גאלדענע אדער זילבערנע גאנגבארע מטבע וואס האט ניט אין זיך דעם פולען ווערטה אין מעטאל.

The silver dollar is debased currency.

debase'ment *n.* (די-בייס'-מענט) ערנידריגונג אין ווערטה; פעלשונג; דאס זיין ערנידערט אדער פערמינדערט אין ווערטה.

deba'ser *n.* (די-ביי'-סער) איינער אדער עפעס וואס ערנידעריגט אין ווערטה אדער פעלשט.

deba'sing *a.* (די-ביי'-סינג) ערנידריגענדיג אין ווערטה, פעלשענדיג.

deba'singly *adv.* (די-ביי'-סינג-לי) ז. *debasing*.

deba'table *a.* (די-ביי'-טעבל) שטרייטיג; דעבאטירבאר.

debate' *v. and n.* (די-בייט') דעבאטירען, האבען א ויכוח; זיך עצה'נען; אונטערזוכען, אויספארשען; ארומטראכטען, בעטראכטען; א דעבאטע, א ויכוח, א שטרייט.

deba'ter *n.* (די-ביי'-טער) א דיספוטאנט, איינער וואס האט ליעב פאלעמיק אדער ויכוחים; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א דעבאטע.

debate' upon' (די-בייט' א-פאן') פאלעמיזירען, דעבאטירען איבער עטוואס; זיך עטוואס איבערלעגען.

debate' with one's self (די-בייט' הוויטה הוואנז סעלף) זיך מישב זיין, איבערלעגען זיך.

deba'ting-club *n.* (די-ביי'-טינג-קלאב) א קלוב צו דעבאטירען פערשיעדענע פראגען.

deba'tingly *adv.* (די-ביי'-טינג-לי) אויף דעם אופן פון א דעבאטע.

deba'ting-soci'ety *n.* (די-ביי'-טינג-סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין צו דעבאטירען פערשיעדענע פראגען.

debauch' *v. and n.* (די-באהטש') פערפיהרען; פערדארבען [די מאראל]; פיהרען אן אויסגעלאסען לעבען; א הוליאנקע; פרעסעריי און זויפעריי; שארלאטאנעריי.

debauched' *a.* (די-באהטשט') פערדארבען [אין מאראל]; אויסגעלאסען, שארלאטאניש.

debau'chedly *adv.* (די-באה'-טשעד-לי) אויף אן אויסגעלאסענעם אופן.

debau'chedness *n.* (די-באה'-טשעד-נעס) אויסגעלאסענהייט, פערדארבענהייט, שארלאטאנעריי.

debauchee' *n.* (דעב-א-שיע') א שארלאטאן, אן אויסגעלאסענער מענש; א שכור.

debau'cher *n.* (די-באה'-טשער) א פערפיהרער, א פערדארבער פון מאראל.

debau'chery *n.* (די-באה'-טשער-אי) שכרות, אן אויסגעלאסען לעבען; פרעסעריי; דאס אראבפיהרען פון'ם גלייכען וועג; פערדארבונג [פון מאראל].

debauch'ment *n.* (די-באהטש'-מענט) דאס פערפיהרען; אויסגעלאסענקייט.

deben'ture *n.* (די-בענ'-טשור) א שטר⸗חוב, א שולד⸗צעטעל; אן אבליגאציע פון אן אקציען⸗געזעלשאפט; א בעשייניגונג וואס דאס צאל⸗אמט [טאמאזשנע] גיט ארויס צו איינעם וואס האט אריינגעפיהרט אויסלענדישע סחורה, אז ער דארף בעקומען צוריק אויסגעצאהלט דאס געלד, וואס ער האט אבגעצאהלט אלס גרענעץ⸗אבצאהל, ווען ער וועט די סחורה צוריק ארויספיהרען פון לאנד.

deben'tured *a.* (די-בענ'-טשורד) געזיכערט דורך א שטר⸗חוב אדער שולד⸗צעטעל; וואס איז בערעכטיגט צו בעקומען אויסגעצאהלט צוריק די גרענעץ⸗אבצאהל פאר צוריק ארויסגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

deben'tured goods (די-בענ'-טשורד גודז) סחורות, פאר וועלכע מען בעצאהלט צוריק די גרענעץ⸗אבצאהל, ווען זיי ווערען ארויסגעפיהרט צוריק פון'ם לאנד.

deb'ile *a.* (דעב'-איל) שוואך.

debil'itant *a. and n.* (די-ביל'-אי-טענט) וואס שוואכט אב; א מעדיצין צו פערמינדערען אויפרעגונג.

debil'itate *v.* (די-ביל'-אי-טייט) שוואך מאכען.

debilita'tion *n.* (די-ביל-אי-טיי'-שאן) אן אבשוואכונג, דאס שוואך ווערען.

debil'ity *n.* (די-ביל'-אי-טי) שוואכקייט, מאטקייט.

Old people generally suffer from debility.

deb'it *v. and n.* (דעב'-איט) דעבעטירען, פערשרייבען אויף דער דעבעט⸗זייט פון א רעכנונג; שטעלען אויף איינעם'ס רעכנונג; א חוב, דעבעט; די דעבעט⸗זייט פון א קאנטא [אין האנדעלס⸗ביכער].

deb'itor *n.* (דעב'-אי-טאר) א בעל חוב, איינער וואס איז שולדיג אימעצען.

debonair' *a.* (דעב-א-נעהר') העפליך, ליעבליך, גוטמוטיג, לוסטיג, פרעהליך.

His manner is very debonair.

debonair'ly *adv.* (דעב-א-נעהר'-לי) מיט העפליכקייט, ליעבליך, גוטמוטיג, לוסטיג.

debonair'ness *n.* (דעב-א-נעהר'-נעס) העפליכקייט. לוסטיגקייט, ליעבליכקייט, גוטהערציגקייט.

debouch' *v.* (דע-בוש') ארויסקומען. ארויסטרעטען, ארויסמארשירען [פון אן ענגען ארט].

débouché' *n.* (דע-בו-שיי') אן ערעפנונג [ווי די ערעפנונג פון א געשעפט]; אן אנהויב.

debouch'ment *n.* (דע-בוש'-מענט) דאס ארויסטרעטען אדער ארויסברעכען [פון אן ענגען ארט]; אן ארויסטריט; אן ארויסלאז.

debris' *n.* (דע-ברי') רואינען, חורבות; ברוכשטיקער.

debt *n.* (דעט) א שולד, א חוב; א זינד.

debtee' *n.* (דע-טיע') דער קרעדיטאר, דער מלוה.

debt'less *a.* (דעט'-לעס) פריי פון חובות.

debt of hon'or (דעט אוו אנ'-אר) אן עהרען⸗שולד [א שולד וואס קען געזעצליך ניט געמאהנט ווערען, נאר איז אבהענגיג פון דעם עהרען⸗ווארט פון דעם שולדנער. בעזאנדערס זיינען עס שולדען פון קארטען שפיעלען, וועטען א. ד. ג.].

debt'or *n.* (דעט'-אר) א בעל חוב, איינער וואס איז שולדיג געלד.

debts ac'tive and pas'sive (דעטס עק'-טיוו ענד פעס'-איוו) דער אקטיוו און דער פאסיוו פון א פירמע [דאס פערמעגען וואס די פירמע האט און ס'קומט איהר און איהרע חובות, וואס זי איז שולדיג אנדערע].

debts and ow'ing (דעטס ענד או'-אינג) פערמעגען און שולדען, אקטיוו און פאסיוו.

de'buscope *n.* (די'-באס-קאופ) אזא דאפעלטער שפיגעל פאר געאמעטרישע צוועקען, אין וועלכען דיביידע שפיעגעלפלעכען שטעהען אונטער א ווינקעל פון 70 גראד.

début' *n.* (דיי-ביו') דעביוט, אנהויב, דער ערשטער ארויסטריט אין געזעלשאפט אדער אויף דער סצענע.

débutant' *n.* (דיי-ביו-טאז') א דעביוטאנט, איינער וואס מאכט דעם ערשטען אויפטריט. ז. *debut*.

débutante' *n.* (דיי-ביו-טאנט') א דעביוטאנטין, א יונג מיידעל וואס טרעט ארויס צום ערשטען מאל אין דער געזעלשאפט; אן אקטריסע וואס טרעט ארויס דאס ערשטע מאל אויף דער סצענע.

decac'erous *a.* (דע-קעס'-ע-ראס) וואס האט צעהן הערנער אדער ארעמס.

dec'achord *n.* (דעק'-ע-קארד) דוד'ס הארף [אזא צעהן⸗סטרוניגער מוזיק⸗אינסטרומענט].

dec'ad *n.* (דעק'-עד) ז. *decade*.

dec'adal *a.* (דעק'-ע-דעל) וואס בעשטעהט פון צעהן טיילען; וואס האט שייכות צו צעהן⸗טיילינע זאכען.

dec'ade *n.* (דעק'-אייד) די צאהל צעהן א צעהנדלינג; א פעריאדע פון צעהן יאהר.

The American Republic was established in the eighth decade of the eighteenth century.

deca'dence *n.* (די-קיי'-דענס) דאס צופאלען, דאס זינקען, דאס אונטערגעהן, דאס אבשטארבען; דעקאדענץ [א געוויסע ריכטונג אין קונסט און ליטעראטור, וועלכע בעהויפטעט, אז לאגישער זין און רעאליטעט איז ניט דער עיקר פון פאעזיע און קונסט און אז די פארם פון דיכטונג און קונסט קען ניט זיין בעגרענעצט פון בעשטימטע פעסטגעשטעלטע כללים].

deca'dency *n.* (די-קיי'-דענ-סי) ז. *decadence*

deca'dent *a. and n.* (די-קיי'-דענט) וואס פאלט פונאנדער, וואס זינקט, וואס שטארבט אב; א געפאלענער, א געזונקענער [איינער וואס פאלט אראב פון זיין הויכער שטעלונג אין דער געזעלשאפט]; א דעקאדענט [אן אנהענגער פון דער דעקאדענטישער ריכטונג אין דער ליטעראטור און קונסט. ז. *decadence*

dec'agon *n.* (דעק'-ע-גאן) א צעהן־עקיגע געאמעטרישע פיגור.

decag'onal *a.* (דע-קעג'-א-נעל) וואס האט די פארם פון א געאמעטרישער צעהן־עקיגער פיגור.

dec'agram *n.* (דעק'-ע-גרעם) א צעהן־גראם געוויכט.

dec'agramme *n.* (דעק'-ע-גרעם) ז. *decagram*

dec'agyn *n.* (דעק'-ע-דזשין) א פלאנצע וואס האט צעהן פיסטילען [„פיסטיל" איז דער ווייבליכער אדער זוימען־טראגענדער ארגאן פון א בליהענדער פלאנצע].

Decagyn'ia *n.* (דעק-ע-דזשינ'-אי-א) דער מין פלאנצען וואס האבען צעהן פיסטילען. ז. *decagyn*

decagyn'ian *n.* (דעק-ע-דזשינ'-אי-ען) ז. *decagynous*

decag'ynous *a.* (דע-קעדזש'-אי-נאס) וואס האט צעהן פיסטילען. ז. *decagyn*

decahe'dral *a.* (דעק-ע-הי'-דרעל) צעהן־זייטיג [וועגען א געאמעטרישען קערפער].

decahe'dron *n.* (דעק-ע-הי'-דראן) א דעקאעדער [א געאמעטרישער קערפער מיט צעהן זייטען־פלעכען].

decalcifica'tion *n.* (די-קעל-סי-פי-קיי'-שאן) דאס אראבנעהמען דעם גרינשטיין וואס וואקסט אן אויף די צייהנער.

dec'aliter *n.* (דעק'-ע-לי-טער) א דעקאליטער [א פליסיגקייטס־מאס פון צעהן ליטער וואס איז גלייך 2.64 אמעריקאנער גאלאנס].

dec'alitre *n.* (דעק'-ע-לי-טער) ז. *decaliter*

decal'ogist *n.* (דע-קעל'-א-דזשיסט) איינער וואס ערקלערט די עשרת הדברות אדער מאכט צו זיי א פירוש.

dec'alogue *n.* (דעק'-ע-לאג) די צעהן געבאט, די עשרת הדברות.

Decameron'ic *a.* (דע-קעמ-ע-ראנ'-איק) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צום דעקאמעראן [א בעריהמטע זאמלונג פון ערצעהלונגען פון דעם איטאליענישען שריפטשטעלער באקאטשיא].

dec'ameter *n.* (דעק'-ע-מי-טער) א דעקאמעטער [א לענגען־מאס פון צעהן מעטער, וואס איז גלייך 32.8 פוס].

dec'ametre *n.* (דעק'-ע-מי-טער) ז. *decameter*

decamp' *v.* (די-קעמפ') 1. פערלאזען דעם לאגער, אוועקמארשירען; 2. זיך אבטראגען, אנטלויפען, מאכען פליטה.

1. The army **decamped** at six o'clock. 2. They had privately **decamped** from my father's house.

decamp'ment *n.* (די-קעמפ'-מענט) דאס פערלאזען דעם לאגער, דאס אוועקמארשירען.

dec'anal *a.* (דעק'-ע-נעל) וואס אנבעלאנגט צו א דעקאן אדער זיין וואהנונגס־פלאץ. ז. *dean*

decan'der *n.* (דע-קענ'-דער) א פלאנצע וואס האט צעהן שטויבפעדים [דער שטויבפאדים איז דער מענליכער ארגאן פון די בליהונגס־פלאנצען].

Decan'dria *n.* (דע-קענ' דרי א) די פלאנצען וואס האבען צעהן שטויבפעדים. ז. *decander*

decan'drian *a.* (דע-קענ'-דרי-ען) וואס האט צעהן שטויבפעדים [וועגען פלאנצען].

decan'drous *a.* (דע-קענ'-דראס) וואס האט צעהן שטויבפעדים [וועגען פלאנצען].

decan'gular *a.* (דע קענ' גיו-לער) צעהן־ווינקעלדיג.

decant' *v.* (די-קענט') פילטרירען, לייטערען; איבערגיסען פון איין כלי אין אן אנדערער.

decanta'tion *n.* (די קענ-טיי'-שאן) פילטרירונג; דאס איבערגיסען פון איין כלי אין אן אנדערער.

decan'ter *n.* (די-קענ'-טער) א פערציערטע קאראפינקע צום האלטען ליקער אדער וויין צום טיש; א כלי צום פילטרירען; איינער וואס פילטרירט ליקער.

decapet'alous *a.* (דעק-ע-פעט'-ע-לאס) וואס האט צעהן בלומען־בלעטער [וועגען געוויסע בלומען].

decaphyl'lous *a.* (דעק-ע-פיל'-אס) צעהן־בלעטערדיג [וועגען פלאנצען].

decap'itate *v.* (די-קעפ'-אי-טייט) אראבהאקען דעם קאפ, קעפען; אראבווארפען פון אמט, מאכען אוים פריץ.

decapita'tion *n.* (די-קעפ-אי-טיי'-שאן) דאס אראבהאקען דעם קאפ, דאס קעפען; דאס אראבווארפען פון אמט, דאס מאכען אוים פריץ.

dec'apod *n. and a.* (דעק'-ע-פאד) א צעהן־פיסיגער [ווי א קרעבס, א ראק]; צעהן־פיסיג.

Decap'oda *n.* (דע-קעפ'-א-דא) דער מין צעהן־פיסיגע קרעבס־טהיערע.

decap'odal *a.* (דע-קעפ'-א-דעל) צעהן־פיסיג.

dec'apode *a. and n.* (דעק'-ע-פאוד) ז. *decapod*

decapod'iform *a.* (דעק-ע-פאד'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א האק [קרעבס].

decap'odous *a.* (דע-קעפ'-א-דאס) צעהן־פיסיג.

decar'bonate *v.* (די-קאר'-בא-נייט) בעפרייען פון קויהלען־שטאף.

decarboniza'tion *n.* (די-קאר-בא-ני-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון קויהלען־שטאף [ווי דאס ווערט געטהאן ביים פערוואנדלען נוס־אייזען אין שטאל]; די טיילווייזע בעפרייאונג פון קויהלען־שטאף.

decar'bonize *v.* (די-קאר'-בא-נאיז) בעפרייען פון קויהלען־שטאף.

decar'burise *v.* (די-קאר'-ביו-ראיז) ז. *decarburize*

decarburiza'tion *n.* (די-קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון קויהלען־שטאף. ז. *decarbonization*

decar'burize *v.* (די-קאר'-ביו-ראיז) בעפרייען אין גאנצען, אדער צום טייל, פון קויהלען־שטאף.

decare' *n.* (דע-קעהר') א פלעכען־מאס פון טויזענד קוואדראט־מעטער.

dec'astere *n.* (דעק'-ע-סטיר) צעהן קוביק מעטער.

dec'astich *n.* (דעק'-ע-סטיק) א פאעמא, וואס בעשטעהט פון צעהן שורות.

dec'astyle *a.* (דעק'-ע-סטאיל) וואס האט צעהן זיילען אין פראנט [וועגען געוויסע אלטע טעמפלען].

A **decastyle** temple.

decasyllab'ic *a.* (דעק-ע-סי-לעב'-איק) וואס ענטהאלט צעהן זילבען.

decasyl'lable *n.* (דעק-ע-סיל'-עבל) א שורה וואס ענטהאלט צעהן זילבען.

decau'date *v.* (די-קאה'-דייט) אראבהאקען דעם עק.

decay' *n. and v.* (די-קיי') דאס פערדארבען ווערען; דאס צופוילט ווערען; דאס פונאנדערפאלען; דאס אבשטארבען; צופאלען; זינקען; פוילען, פערדארבען ווערען; שוואך ווערען; אבשטארבען.

decayed'ness *n.* (די-קייד'-נעס) דאס זיין צופוילט, דאס זיין פערדארבען, דאס זיין פונאנדערגעפאלען.

decayed' stores (די-קייד' סטאורז) פערדארבענער פראוויאנט.

decayed' wine (די-קייד' הוואין) אויסגעוועפטער וויין.

decayed' with age (די-קייד' הוויטה אײדזש) צופאלען פון עלטער.

decay'er *n.* (די-קיי'-ער) עטוואס וואס פערארזאכט אז א זאך זאל פוילען אדער פערדארבען ווערען.

decease' *n. and v.* (די-סיעס') די פטירה, דער טויט; נפטר ווערען, שטארבען.

deceased' *a.* (די-סיעסט') געשטארבען; נפטר געווארען.

dece'dent *n.* (די-סי'-דענט) א פערשטארבענער, א נפטר.

deceit' *n.* (די-סיעט') פאלשקייט; בעטרוג; א נארעריי; שווינדעל; גנב'ישע שטיק.

deceit'ful *a.* (די-סיעט'-פול) בעטריגעריש, שווינדלעריש, אבנארעריש.

deceit'fully *adv.* (די-סיעט'-פול-אי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן; מיט בעטרוג; מיט דער אבזיכט צו בעטריגען אדער בעשווינדלען.

deceit'fulness *n.* (די-סיעט'-פול-נעס) די נייגונג צו זיין בעטריגעריש אדער שווינדלעריש; בעטריגערישקייט.

deceit'less *a.* (די-סיעט'-לעס) אהן פאלשקייט, אהן שווינדעל.

deceiv'able *a.* (די-סיעוו'-עבל) וואס קען בעשווינדעלט אדער אבגענארט ווערען.

deceiv'ableness *n.* (די-סיעוו'-עבל-נעס) דאס קענען בעשווינדעלט אדער אבגענארט ווערען.

deceiv'ably *adv.* (די-סיעוו'-ע-בלי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן.

deceive' *v.* (די-סיעוו') בעשווינדלען, אבנארען.

deceiv'er *n.* (די-סיעוו'-ער) א שווינדלער, א בעטריגער, אן אבנארער.

Decem'ber *n.* (די-סעמ'-בער) דער מאנאט דעצעמבער.

Decem'berly *a.* (די-סעמ'-בער-לי) ווי אין דעצעמבער; ווינטערדיג; קאלט.

Decem'brist *n.* (די-סעמ'-בריסט) א דעקאבריסט [איינער פון דעם רעוואלוציאנערען פערבאנד אין רוסלאנד, וואס

האט געשטרעבט איינצופיהרען א קאנסטיטוציע אין רוסלאנד. דעם עפענטליכען ארויסטריט האט דיזער פערבאנד געמאכט דעם 28טען דעצעמבער אין יאהר 1825, ווען די סאלדאטען האבען געדארפט שווערען טרייהייט צו ניקאלאי דעם ערשטען, וועלכער איז דאן ארויף אויף דעם רוסישען טהראן].

decem'fid *a.* (די-סעמ'-פיד) געטיילט אין צעהן טיילען, צעהן-שפאלטיג [ווענען געוויסע פלאנצען].

decemped'al *a.* (די סעמ-פעד'-על) וואס האט צעהן פיס; צעהן-פיסיג.

decem'vir *n.* (די-סעמ'-וויר) א דעצעמוויר [איינער פון די צעהן פערזאן וואס האבען צונויפגעשטעלט מיט זיך א קאנסטיטוציאנעלע קערפערשאפט אין דעם אלטען רוים. אזעלכע קערפערשאפטען זיינען געווען פיער: פאר פערוואלטונג, פאר געריכט, פאר רעליגיאן און פאר לאנדווירטשאפט]; איינער פון א צעהן-גליעדריגער אפיציעלער קערפערשאפט.

decem'viral *a.* (די-סעמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו די דעצעמווירען. ז. *decemvir*.

decem'virate *n.* (די-סעמ'-ווי-רייט) אן אפיציעלע קערפערשאפט וואס בעשטעהט פון צעהן מיטגליעדער.

de'cency *n.* (די' סענ-סי) אנשטענדיגקייט; שטאט; זיטליכקייט.

decen'nary *n. and a.* (די-סענ'-ע-רי) א פעריאדע פון צעהן יאהר; א בעצירק פון צעהן פאמיליעס; וואס איז שייך צו א בעצירק פון צעהן פאמיליעס.

decen'nial *a. and n.* (די-סענ'-אי-על) צעהן-יעהריג; א צעהן-יעהריגער יובילעאום.

decen'noval *a.* (די-סענ'-א-וועל) וואס געהערט צו דער צאהל ניינצעהן; וואס איז שייך צו א פעריאדע פון ניינצעהן יאהר.

decen'novary *a.* (די-סענ'-א-ווע-רי) ז. *decennoval*.

de'cent *a.* (די'-סענט) אנשטענדיג; זיטליך, סטאטעטשנע.

de'cently *adv.* (די'-סענט-לי) אויף אן אנשטענדיגען אופן; מיט שטאט; מיט גוטער בענעהמונג; מיט יושר; מיט טאלעראנץ.

de'centness *n.* (די'-סענט-נעס) ז. *decency*.

decentraliza'tion *n.* (די-סענ-טרעל-אי-זיי'-שאן) דעצענטראליזירונג; דאס זיין דעצענטראליזירט [הויפטזעכליך ווענען דער רעגיערונגס פארם וואס בעצוועקט, אז ניט די גאנצע רעגיערונגס-מאכט זאל זיין קאנצענטרירט אין די הענד פון דער צענטראלער רעגיערונג].

decen'tralize *v.* (די-סענ'-טרעל-איז) דעצענטראליזירען, אוועקנעהמען פון צענטער. ז. *decentralization*.

decep'tion *n.* (די-סעפ'-שאן) בעטרוג, אבנארעריי; שווינדעל; אן אילוזיע; דאס זיין בעשווינדעלט אדער בעטראגען.

decep'tive *a.* (די-סעפ'-טיוו) בעטריגעריש, פאלש.

decep'tively *adv.* (די-סעפ'-טיוו-לי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן.

decep'tiveness *n.* (די-סעפ'-טיוו-נעס) די נייגונג צו שווינדעל, בעטרוג אדער פאלשקייט.

deceptiv'ity *n.* (די-סעפ-טיוו'-אי טי) דאס זיין בעטריגעריש אדער שווינדלעריש

decep'tory *a.* (די-סעפ'-טא-רי) וואס נארט, וואס בעטריגט.

decern' *v.* (די-סורן') משפט'ען, ארויסגעבען א פסק-דין אדער אורטייל.

decer'niture *n.* (די-סויר'-ני-טשור) א פסק-דין, אן אורטייל פון א געריכט.

decharm' *v.* (די-טשארם') בעפרייען פון צויבער, אראבנעהמען דעם כשוף.

dechristianiza'tion *n.* (די-קרים-טשיענ-אי-זיי'-שאן) אבווענדונג פון קריסטענטום; אויסווארצלונג פון דעם קריסטליכען גייסט.

dechris'tianize *v.* (די-קרים'-טשיענ-איז) זיך אבווענדען פון'ם קריסטענטום; אבציהען פון'ם קריסטענטום; אויסווארצלען דעם קריסטליכען גייסט.

deciare' *n.* (דעם-יעהר') א פלעכען-מאס פון צעהן קוואדראט-מעטער.

deci'dable *a.* (די-סאי'-דעבל) וואס קען ווערען ענטשיעדען; בעשטימבאר.

decide' *v.* (די-סאיד') בעשטימען, ענטשיידען, ענטשליסען זיך.

deci'ded *a.* (די-סאי'-דעד) בעשטימט; ענטשיעדען; ענטשלאסען.

deci'dedly *adv.* (די-סאי'-רעד-לי) לחלוטין, אהן שום צווייפעל; אויף אן ענטשיידענדען אופן; קלאר און בינדיג.

deci'dedness *n.* (די-סאי'-דעד-נעס) ענטשלאסענהייט, ענטשיעדענהייט, בעשטימטהייט.

deci'der *n.* (די-סאי'-דער) דער וואס ענטשיידעט; דער שיעדס-ריכטער.

deci'dingly *adv.* (די-סאי'-דינג-לי) אויף אן ענטשיידענדען אופן.

decid'uous *a.* (די-סיד'-יו-אם) אראבפאלענדיג; וואס פאלט אראב נאך א בעשטימטער צייט [ווי פרוכט אדער בלעטער]; ניט פעסט, ניט בעשטענדיג.

decid'uous in'sects (די-סיד'-יו-אס אינ'-סעקטס) די אינזעקטען, ביי וועלכע עס פאלען אראב די פליעגלען נאך דער געשלעכטליכער פארונג [ווי ביי דער "זי" פון מוראשקעס].

decid'uousness *n.* (די-סיד'-יו-אס-נעס) דאס האבען די אייגענשאפט אראבצופאלען נאך א בעשטימטער צייט [ווי פרוכט אדער בלעטער].

dec'igram *n.* (דעס'-אי-גרעם) א דעציגראם [א געוויכט פון א צעהנטעל גראם]. ז. *gram*.

dec'igramme *n.* (דעס'-אי-גרעם) ז. *decigram*.

dec'iliter *n.* (דעס'-אי-לי-טער) א צעהנטעל פון א ליטער. ז. *liter*.

dec'ilitre *n.* (דעס'-אי-לי-טער) ז. *deciliter*.

decil'lion *n.* (די-סיל'-יאן) א דעציליאן [אין דער ענגלישער ציפער-סיסטעם — 1 מיליאן געדאפעלט 10 מאל מיט זיך אליין, וואס איז גלייך צו אן 1 מיט 60 נולען; אין דער פראנצויזישער און אמעריקאנער ציפער-סיסטעם — 1 טויזענד געדאפעלט 11 מאל מיט זיך אליין, וואס איז גלייך צו אן 1 מיט 33 נולען].

decil'lionth *a. and n.* (דע-סיל'-יאנטה) וואס איז שייך צו א דעציליאן; איין דעציליאנטעל, א דעציליאנטע טייל. ז. *decillion*.

dec'imal *a. and n.* (דעס'-אי-מעל) דעצימאל, געטיילט אין צעהן; געצעהלט אין צעהנדליג; א דעצימאל-ברוך, א צעהנטחלק.

dec'imal bal'ance (דעס'-אי-מעל בעל'-ענס) א דעצימאל-וואג [אזא וואג, וואס דאס געוויכט אויף איין וואג-שאל באלאנסירט מיט א צעהן מאל שווערערע מאסע אויף דער אנדערער שאל].

dec'imal frac'tion (דעס'-אי-מעל פרעק'-שאן) א דעצימאל-ברוך [א טייל פון א גאנצע, וואס ווערט אויסגעדריקט נור דורך צעהנטעל, הונדערטעל, טויזענדטעל א. ז. וו., ווי .1, .01, .001 א. ז. וו. אדער .234, .023 א. ז. וו.].

dec'imalism *n.* (דעס'-אי-מעל-איזם) דאס דעצימאל-סיסטעם. ז. *decimal system*.

dec'imalist *n.* (דעס'-אי-מעל-איסט) אן אנהענגער פון דעם דעצימאל-סיסטעם אין וואג, אין מאס א. ד. ג.

decimaliza'tion *n.* (דעס-אי-מעל-אי-זיי'-שאן) אומרעכענען אויף דאס דעצימאל-סיסטעם; איינפיהרען דאס דעצימאל-סיסטעם.

dec'imalize *v.* (דעס'-אי-מעל-איז) אומרעכענען אויף דעם יסוד פון דעצימאל-סיסטעם; איבערפיהרען אויף א דעצימאל-סיסטעם.

dec'imally *adv.* (דעס'-אי-מעל-אי) אין צעהנער אדער צעהנטלעך; דורך דעצימאל.

dec'imal meas'ure (דעס'-אי-מעל מעזש'-אור) א מאס וועלכע געהערט צו דעם דעצימאל-סיסטעם, ווי מעטער, ליטער, גראם א. ד. ג.

dec'imal nota'tion (דעס'-אי-מעל נא-טיי'-שאן) די דעצימאלע ציפער-סיסטעם [די געוועהנליכע ציפער-סיסטעם וואס ווערט געברויכט, וואו יעדע ציפער אין דער רייה פון רעכטס צו לינקס ווערט פערגרעסערט 10 מאל].

dec'imal point (דעס'-אי-מעל פאינט) א דעצימאל פונקט [דער פונקט וואס שטעלט זיך פאר א דעצימאל-ברוך ווי .1, .02].

dec'imal sys'tem (דעס'-אי-מעל סיס'-טעם) דאס דעצימאל-סיסטעם [א סיסטעם, וואו מאסען און וואגען זיינען גרעסער אדער קלענער איינע פון דער אנדערער אין צעהן מאל, ווי מעטער, ליטער, גראם א. ד. ג.].

dec'imate *v.* (דעס'-אי-מייט) 1. אויסקלייבען דורך גורל יעדען צעהנטען צום טויטען [א בארבארישער מנהג פון אלטע צייטען ביים בעשטראפען קריעגס-געפאנגענע אדער רעבעלען]; 2. א תל מאכען, טויטען מאסענווייז.

2. The troops were **decimated** by the enemy's fire.

decima'tion *n.* (דעס-אי-מיי'-שאן) דאס אויסקלייבען יעדען צעהנטען דורך גורל צום טויטען; דאס טויטען מאסענווייז; דאס מאכען א תל.

dec'imator *n.* (דעס'-אי-מיי-טאר) איינער וואס טויטעט יעדען צעהנטען [פון געפאנגענע]; א פערוויסטער.

decime' *n.* (דע-סים') א פראנצויזישע מטבע, וואס איז א צעהנטעל פון א פראנק [אן ערך צוויי אמעריקאנער סענט].

dec'imeter *n.* (דעס'-אי-מי-טער) א דעצימעטער [א לענגען מאס, וואס איז א צעהנטעל פון א מעטער].

dec'imetre *n.* (דעס'-אי-מי-טער) ז. *decimeter*.

dec'imo-octa'vo *n.* (דעס'-אי-מאו-אק-טיי'-וואו) דאס אכטצעהנטעל-פארמאט [ווענען דרוקשריפטען ווען אכטצעהן זייטלעך געהען אין א דרוק-בויגען].

dec'imo-sex'to *n.* (דעס'-אי-מאו-סעקס'-

טאו) דאס זעכצעהנטעל־פארמאט [ווענען דרוק־שריפטען, ווען זעכצעהן זייטלעך גע־העז אין א דרוק־בויגען].

deci'pher *v.* (די-סאי'-פער) 1. דעשיפרירען, דורכלעזען א שיפרירטען בריעף אדער אנדער שריפט, וואס איז געשריבען פערשטעלט; 2. לעזען וואס איז אונקלאר געשריבען; 3. ערקלערען, ענטדעקען דעם זין פון א פערפלאנטערטען, אונקלארען ענין אדער זאך; 4. בעשרייבען.

1. The manager took the code and proceeded to **decipher** the massage. 2. We find it hard to **decipher** this manuscript.

deci'pherable *a.* (די-סאי'-פער-עבל) וואס קען דעשיפרירט ווערען [ווענען א שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט]; וואס קען דורכגעלעזען ווערען, וואס קען ערקלערט ווערען.

deci'pherer *n.* (די-סאי'-פער-ער) אייינער וואס דעשיפרירט [לעזט א פערשטעלטע אדער אונקלארע שריפט]; אן ערקלערער; איינער וואס פלאנטערט פונאנדער א שווערען ענין.

deci'pheress *n.* (די-סאי'-פער-עס) אייינע וואס דעשיפרירט א שריפט; איינע, וואס פלאנטערט פונאנדער א שווערען ענין; אן ערקלערערין.

deci'pherment *n.* (די-סאי'-פער-מענט) דאס דורכלעזען שיפרירטע שריפטען; דאס פונאנדערפלאנטערען א שווערען ענין; דאס ערקלערען.

decip'ium *n.* (די-סיפ'-אי-אם) אזא מעטאל, וועלכען מען האט געפונען אין נארד־קאראלאינע אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין דער כעמיע איז דיעזער מעטאל ניט אנערקענט אלס כעמישער גרונד־עלעמענט].

deci'sion *n.* (די-סיז'-אן) פסק־דין; ענטשיידונג, ענטשלוס.

The court rendered its **decision**.

deci'sive *a.* (די-סאי'-סיוו) ענטשיידענד; בעשטימט.

The opinion of the court is **decisive** on the question.

deci'sively *adv.* (די-סאי'-סיוו-לי) אויף אן ענטשלאסענעם, בעשטימטען אדער ענטשיידענדען אופן.

deci'siveness *n.* (די-סאי'-סיוו-נעס) געוויסהייט; בעשטימטהייט, ענטשיעדענהייט.

deci'sive step (די-סאי'-סיוו סטעפ) א וויכטיגער, ענטשיידענדער שריט.

decistère' *n.* (דעס-אי-סטעהר') א צעהנטעל פון א קוביק־מעטער אדער פון א קילאליטער [א טויזענדטעל פון א ליטער].

decit'izenize *v.* (די סיט'-איזנ-איז) אוועקנעהמען דאס בירגער־רעכט; מאכען פאר אויס בירגער.

deciv'ilize *v.* (די-סיוו'-אי-לאיז) אראבברייננען פון א ציוויליזירטען צושטאנד צו א ווילדען.

deck *v. and n.* (דעק) בעדעקען; בעפוצען: א פערדעק פון א שיף; א טאליע [טעשעל] קארטען.

deck'-beam *n.* (דעק'-ביעם) איינער פון די באלקענס וואס האלטען אונטער דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-car'go *n.* (דעק'-קאר'-גאו) די פראכט וואס ווערט געלעגט אויף דעם פערדעק פון א שיף.

decked *a.* (דעקט) בעפוצט; וואס האט א פערדעק [ווענען א שיף].

deck'er *n.* (דעק'-ער) איינער אדער עטוואס, וואס בעפוצט אדער בעדעקט; א דעק־טוך; א שיף וואס האט א פערדעק.

deck'-hand *n.* (דעק'-הענד) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-house *n.* (דעק'-האוס) אזא ביידעל וואס ווערט געמאכט פאר געוויסע צוועקען אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'ing *n.* (דעק'-אינג) דאס בעפוצען; די בעפוצונג; אן ארנאמענט.

deck'le *n.* (דעקל) אזא ראהם וואס ווערט געברויכט ביים פאבריצירען פאפיער אבצופאסען די גרויס פון פאפיער־בויגען; אזא לייווענדער באנד אין א פאפיער־מאשין וואס ווערט אנגעשטעלט פון ביידע זייטען פון פאפיער־בויגען איהם ניט צו דערלאזען צו ווערען ברייטער ווי די נויטיגע גרויס; דער רויהער ברעג פון א פאפיער־בויגען.

deck'le-edged *a.* (דעקל'-עדזשד) מיט רויהע ברעגען [ווענען ביכער וועלכע ווערען געבונדען מיט רויהע, ניט קיין ארומגעשניטענע בלעטער].

deck'le-strap *n.* (דעקל'-סטרעפ) אזא רימען אין א פאפיער מאשין וואס לויפט ביים ראנד פון פאפיער־בויגען, ניט צו דערלאזען, אז ער זאל ארויסקומען ברייטער ווי די נויטיגע מאס.

deck'-load *n.* (דעק'-לאוד) ז. *deck-cargo*.

deck out (דעק אוט) אויספוצען.

The ladies were **decked out** in the height of fashion.

deck'-pas'sage *n.* (דעק'-פעס'-עדזש) די רייזע אויפ'ן פערדעק פון א שיף.

deck'-pas'senger *n.* (דעק'-פעס'-ענ-דזשער) א רייזענדער אויף דעם פערדעק פון א שיף.

deck'-plate *n.* (דעק'-פלייט) אזא מעטאל־פלאטע מיט וועלכער עס ווערט בעדעקט דער הייץ־פלאץ פון דער דאמפף־מאשין אין א שיף, כדי צו שיצען דעם פערדעק פון שיף פון היץ.

deck'-pump *n.* (דעק'-פאמפ) אזא האנד־פומפ וואס ווערט בענוצט צום וואשען דעם פערדעק פון א שיף.

declaim' *v.* (די-קליים') דעקלאמירען, פארלעזען; דרש'ענען; טומלען; רעדען פוסטע, הויכע ווערטער.

declai'mant *n.* (די-קליי'-מענט) א דעקלאמאטאר; א מליצה'דיגער רעדנער; איינער וואס טרעט ארויס היציג געגען א זאך.

declai'mer *n.* (די-קליי'-מער) א דעקלאמאטאר, א פארלעזער; א מליצה'דיגער רעדנער.

declama'tion *n.* (דעק-לע-מיי'-שאן) א דעקלאמאציאן; א מליצה'דיגע אדער היציגע רעדע.

declam'atory *a.* (די קלעמ'-ע-טא-רי) דעקלאמאטאריש; בלויז פאר דעקלאמאציאן.

declar'able *a.* (די-קלעהר'-עבל) וואס קען בעוויזען ווערען; וואס קען דערקלערט ווערען.

declar'ant *n.* (די-קלעהר'-ענט) איינער וואס מאכט אן ערקלערונג אין געריכט.

declara'tion *n.* (דעק-לע-ריי'-שאן) אן ערקלערונג, א בעקאנטמאכונג; א דאקומענט וואס ענטהאלט אן ערקלערונג אדער בעקאנטמאכונג.

declara'tion of faith (דעק-לע-ריי'-שאן אוו פייטה) דער רעליגיעזער אני מאמין; פרינציפען־ערקלערונג.

Declara'tion of Indepen'dence (דעק-לע-ריי'-שאן אוו אינ-דע-פענ'-דענס) די אונאבהענגינקייטס ערקלערונג פון די ענגלישע קאלאניעס אין אמעריקא, וועלכע איז געמאכט געווארען דעם 4טען יולי, 1776 [די בעפרייאונג פון די נארד־אמעריקאנישע שטאאטען, די איצטיגע פעראייניגטע שטאאטען פון דער הערשאפט פון גרויס בריטאניען].

Declara'tion of Indul'gence (דעק-לע-ריי'-שאן אוו אינ-דאל'-דזשענס). א מאניפעסט פון די ענגלישע קעניגע פון דער סטיוארט דינאסטיע אין 17טען יאהרהונדערט, אין וועלכען עס זיינען געגעבען געזעץ געשענקט געווארען מעהר רעכטע צו אנהעגנער פון פרעמדע רעליגיאנען [ניט פון דער אנגליקאנישער קירך].

declara'tion of inten'tion (דעק-לע-ריי'-שאן אוו אינ-טענ'-שאן) אן ערקלערונג וואס דארף געמאכט ווערען אין געריכט פון אן אויסלענדער ווען ער וויל ווערען אן אמעריקאנער בירגער.

declara'tion of war (דעק-לע-ריי'-שאן אוו הוואהר) קריעגס־ערקלערונג.

declar'ative *a.* (די-קלער'-ע-טיוו) ערקלערענדיג, בעקאנטמאכענדיג.

declar'atively *adv.* (די-קלער'-ע-טיוו-לי) אויף אן ערקלערענדען אופן; דורך בעקאנטמאכונג, דורך ערקלערונג.

declar'atorily *adv.* (די-קלער'-ע-טא-רי-לי) דורך ערקלערונג אדער פארשטעלונג.

declar'atory *a.* (די-קלער'-ע-טא-רי) ערקלערענדיג; פארשטעלענדיג, אנצייגענדיג.

declare' *v.* (די-קלעהר') ערקלערען, אנזייגען; בעקאנטמאכען; בעקאנטמאכען אן ענטשיידונג; פערזיכערען, פראקלאמירען; דערצעהלען; איבערגעבען אין צאל־אמט אן אויספיהרליכע פערצייכנים פון סחורות, פאר וועלכע עס דארף געצאהלט ווערען גרענעץ־אבצאל.

declare' a div'idend (די-קלעהר' ע דיוו'-אי-דענד) ערקלערען זיך גרייט צו צאהלען דיווידענד [ריוח].

declared' *a.* (די-קלעהרד') פראקלאמירט, פערעפענטליכט, בעקאנט געמאכט; אפען ארויסגעזאגט; אפען.

I am a **declared** candidate for the office.

declar'edly *adv.* (די-קלעהר'-עד-לי) אפען, בעשטימט.

declar'edness *n.* (די-קלעהר' עד-נעס) דאס זיין ערקלערט, אנגעצייגט אדער בעקאנט געמאכט; דאס זיין פראקלאמירט.

declare' in debt (די-קלעהר' אין דעט) אנקלאגען אין געריכט פאר חובות.

declare' off (די-קלעהר' אף) זיך אבזאגען פון געוויסע פערפליכטונגען אדער אונטערנעהמונגען; זיך אבזאגען פון א געוואהנהייט.

She **declared** the engagement **off**.

declare' one's self (די-קלעהר' הוואנז סעלף) ארויסזאגען א מיינונג, ארויסטרעטען פאר אדער געגען עטוואס.

He **declared himself** for woman-suffrage.

declar'er *n.* (די-קלעהר'-ער) א בעקאנטמאכער, א פראקלאמירער; אן ערקלערער.

declare' war (די-קלעהר' הוואהר) ערקלערען קריעג.

declassed' *a.* (די-קלעסט') וואס איז א יורד, וואס איז א געפאלענער; וואס איז ארויסגעשטויסען פון דער געזעלשאפט.

declen'sion *n.* (די-קלענ'-שאן) א בארגאראב; משופע'דיגקייט; נייגונג; אן אבווייכונג; אן אבזאג; א פאלען אדער זינקען אויף א נידריגע מדרגה; די בויגונג פון הויפטווערטער [די גראמאטיקאלישע ענדערונג פון די ווערטער וואס בעצייכנען

א נצמען פון א זאך, ווי צ. ב. דער פאטער, דעם פאטער'ס א. ז. וו.].

declen'sional *a.* (די-קלענ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער בויגונג פון הויפטווערטער [די גראמאטיקאלישע ענדערונג פון הויפטווערטער].

decli'nable *a.* (די-קלאי'-נעבל) וואס קען געבויגען ווערען [בעזאנדערס וועגען די גראמאטיקאלישע ענדערונגען פון הויפטווערטער].

decli'nal *a.* (די-קלאי'-נעל) געבויגען נאך אונטען; משופע'דיג.

dec'linate *a.* (דעק'-לי-נייט) געבויגען נאך אונטען [וועגען פלאנצען וואס זיינען געבויגען].

declina'tion *n.* (דעק-לי-ניי'-שאן) דעקלינאציאן, דאס בויגען, דאס בויגען נאך אונטען אדער אראב=צו; דאס זינקען אדער פאלען אויף א נידריגע מדרגה; דאס אבנייגען אן א זייט; דאס אבווייכען פון דער גראדער ליניע; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס אבזאגען זיך; צוריקווייזונג; די אבווייכונג פון דער מאגנעט=נאדעל פון איהר ריכטונג; דער ווינקעל וואס בילדעט זיך צווישען דעם מאגנעטישען מערידיאן און דעם געאגראפישען; די ווייטקייט פון א שטערען פון דעם עקוואטאר פון דער ערד.

declina'tional *a.* (דעק-לי-ניי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דעקלינאציאן. ז. *declination*

declina'tional tide (דעק-לי-ניי'-שאנ-על טאיד) דאס הויבען זיך און אבפאלען פון דעם וואסער פון ים [עבע און פלוט], וואס ווערט פעראורזאכט דורך דער ענדערונג פון דער ווייטקייט פון דער לבנה פון דער ערד.

declina'tion com'pass (דעק-לי-ניי'-שאן קאמ'-פעס) א ספעציעלער אייגנעשטעלטער קאמפאס צום מעסטען די אבווייכונגען פון א מאגנעטישער נאדעל.

declina'tion of the com'pass (דעק-לי-ניי'-שאן אוו טהי קאמ'-פעס) די אבווייכונג פון דער קאמפאס=מאגנעט=נאדעל פון דעם ווירקליכען מערידיאן אין וועלכען עס איז פלאץ [אין ניו=יארק צ. ב. ווייכט אב די מאגנעט=נאדעל פון א קאמפאס אויף אן ערך 8 גראד פון מערידיאן אין דער ריכטונג צו מערב זייט].

declina'tion of the nee'dle (דעק-לי-ניי'-שאן אוו טהי ניעדל) ז. *declination of the compass*

dec'linator *n.* (דעק'-לי-ניי-טאר) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ווייטקייט פון א שטערען פון עקוואטאר פון דער ערד; איינער וואס ענטזאגט זיך.

decli'natory *a.* (די-קלאי'-נע-טא-רי) וואס איז שייך צו דעקלינאציאן (ז. *declination*); אבזאגענדיג זיך.

decli'nature *n.* (די-קלאי'-נע-טשור) דאס אבזאגען זיך.

decline' *n. and v.* (די-קלאין') בויגען; בויגען אראב; ענטזאגען; זיך נייגען, זיך בויגען אראב=צו; אבווייכען פון דער גראדער ריכטונג; אראבגעהן פון גלייכען וועג; זיך ענטזאגען; זינקען אויף א נידריגע מדרגה; קליין ווערען; שוואך ווערען; דעקלינירען [בויגען א הויפטווארט לויט די גראמאטיקאלישע כללים, ווי צ. ב. אין העברעאיש אב, אבי אביך א. ז. וו.]; דאס זינקען אויף א נידריגע מדרגה; דאס שוואך ווערען [ווי פון א קראנקהייט]; דאס ווערען שוואך און עובר בטל.

declined' *a.* (די-קלאינד') ז. *declinate*

decli'ner *n.* (די-קלאי'-נער) איינער וואס ענטזאגט זיך; א זון=זייגער.

decli'nograph *n.* (די-קלאי'-נא-גרעף) אן אפאראט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די ווייטקייט פון שטערען פון דעם עקוואטאר פון דער ערד.

declinom'eter *n.* (דעק-לי-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אבווייכונגען פון א מאגנעט=נאדעל פון ווירקליכען מערידיאן.

decli'nous *a.* (די-קלאי'-נאס) וואס איז געבויגען נאך אונטען אדער אראב=צו [וועגען פלאנצען].

dec'livate *a.* (דעק'-לי-ווייט) ווענינג געבויגען, עטוואס משופע'דיג; וואס בילדעט מיט א פלעכע א ווינקעל פון ווענינער ווי 45 גראד.

declive' *a.* (די-קלאיוו') וואס איז געבויגען נאך אונטען אדער אראב=צו.

dec'livent *a.* (דעק'-לי-ווענט) געבויגען נאך אונטען אדער אראב=צו; עטוואס אבגעבויגען.

decliv'itous *a.* (די-קליוו'-אי-טאס) געבויגען נאך אונטען אדער אראב=צו.

decliv'ity *n.* (די-קליוו'-אי-טי) די ריכטונג בארג=אראב; א פלעכע וואס איז געבויגען אראב=צו.

decli'vous *a.* (די-קלאי'-וואס) ז. *declivitous*

decoct' *v.* (די-קאקט') 1. קאכען; 2. פערדייען; 3. מאכען בייזע פלענער.

1. The cook contrived to **decoct** something tasteful for dinner. 3. The conspirators **decocted** some very clever schemes.

decoc'tible *a.* (די-קאק'-טיבל) וואס קען געקאכט ווערען; וואס קען פערדייט ווערען.

decoc'tion *n.* (די-קאק'-שאן) דאס קאכען, אויסקאכען אדער אבקאכען; דאס וואסער מיט וועלכען מען האט אבגעקאכט פלייש אדער גרינס.

decoc'ture *n.* (די-קאק'-טשור) דאס וואסער אין וועלכען פלייש אדער גרינס איז אבגעקאכט געווארען.

decohere' *v.* (די-קא-היער') מאכען עפעס זאל מעהר ניט זיין צוגעקלעפט אדער בעהעפט; אבטיילען, פונאנדערנעהמען.

decol'late *v.* (די-קאל'-אייט) אראבהאקען דעם קאפ, קעפען.

decol'lated *a.* (די-קאל'-איי-טעד) אראבגעהאקט דעם קאפ, געקעפט.

decolla'tion *n.* (די-קא-ליי'-שאן) דאס אבהאקען דעם קאפ, דאס קעפען.

décolleté' *a.* (דיי-קאל-ע-טיי') דעקאלטירט, טיעף אויסגעשניטען דער האלז און שולטערען [וועגען פרויען=קליידער].

decol'or *v.* (די-קאל'-אר) אוועקנעהמען דעם קאליר; מאכען עס זאל אבבלאקירען אדער בלייכען.

decol'orant *n. and a.* (די-קאל'-אר-ענט) וואס האט די אייגענשאפט אראבצונעהמען דעם קאליר; וואס מאכט עס זאל אבבלאקירען אדער בלייכען; א מיטעל צום אוועקנעהמען דעם קאליר פון א שטאף; א בלייכונגס=מיטעל.

decol'orate *v. and a.* (די-קאל'-אר-אייט) אוועקנעהמען דעם קאליר; מאכען אז עס זאל אבבלאקירען; אבגעבלאקירט, אבגעבלייכט.

decolora'tion *n.* (די-קאל-א-ריי'-שאן) דאס אוועקנעהמען דעם קאליר פון עטוואס; דאס אבבלאקירען; דאס ניט האבען קיין קאליר.

decolorim'eter *n.* (די-קאל-א-רימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ווירקונג פון בלייכונגס=מיטעל.

decoloriza'tion *n.* (די-קאל-אר-אי-זיי'-שאן) דאס אבבלאקירען אדער אבבלייכען.

decol'orize *v.* (די-קאל'-אר-איז) ז. *decolor*

decol'orizer *n.* (די-קאל'-אר-אי-זער) עטוואס וואס נעהמט אב דעם קאליר אדער וואס מאכט, אז עס זאל אבבלאקירען.

de'complex *a.* (די'-קאמ-פלעקס) מיט צוזאמענגעזעצטע אדער קאמפליצירטע בעשטאנדטיילען.

decomposabil'ity *n.* (די-קאמ-פאו-זע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט פאנאנדערצופאלען אדער צו ווערען פאנאנדערגענומען אויף די גרונד=עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען [וועגען צונויפגעזעצטע שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען].

decompo'sable *a.* (די-קאמ-פאו'-זעבל) וואס קען פאנאדערגענומען ווערען אדער צופאלען אויף די גרונד=עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען [וועגען צונויפגעזעצטע שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען]; וואס קען פערפוילט ווערען.

decompose' *v.* (די-קאמ-פאוס') אויפלעזען, פאנאנדערנעהמען אויף די גרונד=עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען [וועגען שטאפען וואס בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען]; צופאלען, אויפגעלעזט ווערען; פערפוילען, צופוילט ווערען.

decomposed' *a.* (די-קאמ-פאוזד') וואס איז פאנאנדערגעפאלען אדער פאנאדערגעטיילט; אבגעטיילט איינער פון דעם אנדערען.

decompo'ser *n.* (די-קאמ-פאו'-זער) עטוואס וואס לעזט אויף אדער נעהמט פאנאנדער די בעשטאנדטיילען.

decompos'ite *n. and a.* (די-קאמ-פאז'-איט) וואס בעשטעהט פון צוזאמענגעזעצטע עלעמענטען; דאפעלט צוזאמענגעזעצט; עטוואס וואס בעשטעהט פון א דאפעלטער צוזאמענזעצונג.

decomposi'tion *n.* (די-קאמ-פא-זיש'-אן) דאס צופוילט ווערען; דאס פאנאנדערנעהמען אויף די גרונד=עלעמענטען אדער בעשטאנדטיילען; דאס פאנאנדערפאלען אויף די בעשטאנדטיילען; א דאפעלטע צוזאמענזעצונג פון עלעמענטען.

decomposi'tion of for'ces (די-קאמ-פא-זיש'-אן אוו פאור'-סעז) דאס פאנאנדערלעגען א צוזאמענגעזעצטע קראפט אויף איהרע בעשטאנדטיילען.

decomposi'tion of light (די-קאמ-פא-זיש'-אן אוו לאיט) דאס פאנאנדערלעגען א ליכט=שטראהל אין זיינע פריזמאטישע קאלירען [ווען מען לאזט דורך א ליכט=שטראהל דורך א דרייקאנטיגען געשליפענעם גלעזעל (פריזמא), בעקומט מען א בילד פון פארבען, וועלכע מען זעהט אין א רעגען=בויגען].

decompound' *n., a. and v.* (די-קאמ-פאונד') וואס בעשטעהט פון א דאפעלטער צוזאמענזעצונג; דאפעלט צוזאמענגעזעצט, דאפעלט פערבונדען; מעהרערע מאל געטיילט [וועגען געוויסע פלאנצען=בלעטער וואס זיינען מעהרערע מאל געטיילט]; עטוואס וואס איז דאפעלט צוזאמענגעזעצט; דאפעלט צוזאמענזעצען! אדער פערבינדען; צוזאמענזעצען צוזאמענגעזעצטע עלעמענטען נאך אמאל.

decompoun'dable *a.* (די-קאמ-פאונ'-דעבל) וואס מען קען צוזאמענזעצען נאך אמאל.

decompound' leaf (די-קאמ-פאונד' ליעף) א בלאט וואס איז מעהרערע מאל געטיילט.

decompound'ly *adv.* (די-קאמ-פאונד'-לי) אויף א דאפעלט צוזאמענגעזעצטען אופן.

dec'orate *v.* (דעק'-א-רייט) דעקארירען, אויספוצען, שעהנער מאכען, בעציערען.

dec'orated *a.* (דעק'-א-ריי-טעד) דעקארירט, אויסגעפוצט, בעציערט.

decora'tion *n.* (דעק-א-ריי'-שאן) דאס דעקארירען, א בעפוצונג; א דעקאראציע, א בעציערונג.

Decora'tion day (דעק-א-ריי'-שאן דיי) דער דעקאראציאנס-טאג [דער 30טער מאי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער איז אנגענומען פאר אן אנדענקונגס-טאג פאר די געפאלענע סאלדאטען אין דעם בירגער-קריעג פון די יאהרען 1861—65. אין דעם טאג ווערען די קברים פון דיעזע געפאלענע קעמפפער דעקארירט מיט בלומען].

dec'orative *a.* (דעק'-א-ריי-טיוו) וואס דעקארירט, בעפוצט, בעציערט, פערשעהנערט.

dec'orative art (דעק'-א-ריי-טיוו ארט) די דעקאראציאנס-קונסט, די קונסט פון דעקארירען אדער אויספוצען צימערען, געביידען א. ד. ג.

dec'orativeness *n.* (דעק'-א-ריי-טיוו-נעס) דאס זיין דעקארירט, געציערט אדער אויסגעפוצט.

dec'orative notes (דעק'-א-ריי-טיוו נאוטס) קורצע נאטען וואס ווערען צוגעגעבען צו א מעלאדיע זי צו פערציערען.

dec'orator *n.* (דעק'-א-ריי-טאר) א דעקאראטאר, איינער וואס דעקארירט צימערען, געביידעס א. ד. ג.

deco'rous *a.* (די-קאו'-ראס) העפליך; אנשטענדיג, סטאטעטשנע.

He was uniformly **decorous** and had a high sense of duty.

deco'rously *adv.* (די-קאו'-ראס-לי) אויף אן אנשטענדיגען אופן; מיט העפליכקייט; מיט שטאט; ווי עס דארף צו זיין.

deco'rousness *n.* (די-קאו'-ראס-נעס) אנשטענדיגקייט; שטאט, העפליכקייט.

decor'ticate *v. and a.* (די-קאהר'-טי-קייט) אבשיילען, אברייסען די קארע אדער די שאלעכץ; אראבגעריסען אדער אבגעשיילט דאס אויבערשטע הייטעל אדער שאלעכץ; אהן קארע אדער שאלעכץ.

decortica'tion *n.* (די-קאהר-טי-קיי'-שאן) דאס אבשיילען, דאס אברייסען די קארע, די שאלעכץ אדער דאס הייטעל.

decor'ticator *n.* (די-קאהר'-טי-קיי-טאר) א געצייג אראבצורייסען אדער אבצושיילען קארע אדער שאלעכץ.

deco'rum *n.* (די-קאו'-ראם) העפליכקייט, אנשטענדיגקייט; שטאט; פאסיגקייט.

Decorum must be observed in houses of worship.

decoy' *n. and v.* (די-קאי') אנלאקען, צוציהען; אריינגנארען; אריינגענארט ווערען, אריינפאלען; א נעץ, א פאסטקע פאר פויגלען אדער חיות; עפעס וואס נארט אריין, ציהט צו אדער לאקט אן.

decoy'-bird *n.* (די-קאי'-בוירד) א לאקפויגעל [א פויגעל וואס ווערט אוועקגעשטעלט אנצולאקען אדער צוצוציהען פויגעל, אז זיי זאלען אריינפאלען אין נעץ].

decoy'-duck *n.* (די-קאי'-דאק) א לאק-ענטעל [אן ענטעל (קאטשקע) וואס ווערט אוועקגעשטעלט אנצולאקען אנדערע ענטלעך, אז זיי זאלען אריינפאלען אין נעץ]; א פערזאן וואס נארט אריין אנדערע.

decoy'er *n.* (די-קאי'-ער) א נעץ אדער פאסטקע פאר פויגלען אדער חיות.

decrease' *n. and v.* (די-קריעס') פערקלענערען, פערמינדערען; ווייניגער ווערען; פערקלענערט ווערען; א פערקלענערונג, א פערמינדערונג.

decrea'sing *a.* (די-קריע'-סינג) פערקלענערענדיג, פערמינדערענדיג; זיך פערמינדערענדיג.

decrea'singly *adv.* (די-קריע'-סינג-לי) אויף א פערקלענערענדען אדער פערמינדערענדען אופן; דורך פערמינדערונג אדער פערקלענערונג.

decree' *n. and v.* (די-קריע') א דעקרעט, אן אוקאז, א בעפעהל; א בעשטימונג; א געריכטליכער אורטייל; דעקרעטירען, בעשליסען, בעשטימען; ארויסגעבען א געריכטליכען אורטייל.

decree'able *a.* (די-קריע'-עבל) וואס קען בעשלאסען אדער בעשטימט ווערען.

decre'er *n.* (די-קריע'-ער) איינער וואס גיט ארויס א דעקרעט אדער אוקאז.

decreet' *n.* (די-קריעט') א דעקרעט, אן אוקאז, א בעפעהל; א געריכטליכער אורטייל.

dec'rement *n.* (דעק'-רי-מענט) א שטופענווייזע פערקלענערונג אדער פערמינדערונג; די צאהל, מיט וועלכער עטוואס פערקלענערט זיך שטופענווייז.

decrep'id *a.* (די-קרעפ'-איד) ז. *decrepit*.

decrep'it *a.* (די-קרעפ'-איט) אלט, אבגעלעבט, שוואך פון יאהרען.

decrep'itate *v.* (די-קרעפ'-אי-טייט) קנאקען, טרעסטשען [ווי זאלץ אויף'ן פייער]; בראטען אין א גרויסער היץ, אז דאס געבראטענע זאל קנאקען אדער טרעסטשען.

decrepita'tion *n.* (די-קרעפ-אי-טיי'-שאן) דאס קנאקען אדער טרעסטשען [ווי זאלץ אויף'ן פייער].

decrep'itly *adv.* (די-קרעפ'-איט-לי) דורך שוואכקייט אדער צעבראכענקייט פון עלטער.

decrep'itness *n.* (די-קרעפ' איט-נעס) ז. *decrepitude*.

decrep'itude *n.* (די-קרעפ'-אי-טיוד) צובראכענקייט, אבגעלעבטקייט, שוואכקייט פון יאהרען.

decrescen'do *n.* (דיי-קרע-שענ'-דא) אין מוזיק — אן אריבערגאנג פון א הויכען טאן צו א זאנפטען.

decres'cent *a.* (די-קרעס'-ענט) קלענער ווערענדיג; זיך פערמינדערענדיג.

decre'tal *n. and a.* (די-קרי'-טעל) וואס ענטהאלט דעקרעטען; וואס איז שייך צו א דעקרעט אדער אוקאז; א בריעף פון דעם פאפסט וואס ענטהאלט א דעקרעט וועגען קירכליכע ענינים; א זאמעל-בוך פון דעקרעטען אדער אוקאזען.

Decre'tals *n.* (די-קרי'-טעלז) דער צווייטער טייל פון די קאנאנישע געזעצע, וועלכער ענטהאלט פערשיעדענע ערקלערונגען און בעשטימונגען פון פאפסטען וועגען קירכען-רעכט. ז. *canon law*.

decre'tist *n.* (די-קרי'-טיסט) א סטודענט פון יוריספרודענץ אין די אמאליגע אלטע אוניווערזיטעטען, איבערהויפט אזעלכער וואס האט שטודירט קירכען-געזעץ.

decre'tive *a.* (די-קרי'-טיוו) וואס האט די מאכט פון א דעקרעט אדער בעפעהל.

dec'retorily *adv.* (דעק'-רי-טא-רי-לי) אויף א בעשטימטען, ענטשיעדענעם אופן.

dec'retory *a.* (דעק'-רי-טא-רי) ענטשיידענד; בעשטימט דורך א דעקרעט אדער אוקאז.

decri'al *n.* (די-קראי'-על) דאס אראברייסען אדער אראבקריטיקירען; דאס מאכען צו גארנישט דורך קריטיק; א פערניכטענדע קריטיק; א שטארקע טאדלונג.

decri'er *n.* (די-קראי'-ער) אן אראברייסער, א קריטיקער וואס מאכט צו גארנישט; א פערניכטענדער קריטיקער; א שטרענגער טאדלער.

decry' *v.* (די-קראי') אראברייסען, אראבקריטיקירען, טאדלען; פערדאמען; מאכען צו גארנישט.

decuba'tion *n.* (די-קיו-ביי'-שאן) דאס ליעגען, דאס ליעגען אויסגעצויגען אדער אויסגעשטרעקט; דאס זיין אנגעלעהנט.

decu'bital *a.* (די-קיו'-בי-טעל) וואס איז שייך צו דער דעקיוביטוס-קראנקהייט [געשווירען אויף די זייטען, וועלכע קומען פון לאנג ליעגען אויף'ן קראנקען-בעט].

decu'bitus *n.* (די-קיו'-בי-טאס) די פאזע פון א קראנקען ווען ער ליעגט אין בעט; דעקיוביטוס-קראנקהייט [געשווירען אויף די זייטען, וועלכע קומען פון לאנג ליעגען אויף'ן קראנקען-בעט].

decum'bence *n.* (די-קאמ'-בענס) דאס ליעגען; דאס ליעגען אויסגעשטרעקט אדער אויסגעצויגען; דאס זיין אנגעלעהנט.

decum'bency *n.* (די-קאמ'-בענ-סי) ז. *decumbence*.

decum'bent *a.* (די-קאמ'-בענט) אויסגעשטרעקט; ליעגענדיג; אנגעלעהנט.

decum'bently *adv.* (די-קאמ'-בענט-לי) ליעגענדיג; אויף אן אנגעלעהנטען אופן.

dec'uple *n., a. and v.* (דעק'-יופל) צעהנפאכיג; א צאהל וואס איז צעהן מאל פערגרעסערט; צעהנפאך פערגרעסערען.

decu'rion *n.* (די-קיו'-רי-אן) א פארציטיגער רוימישער אפיציער איבער צעהן סאלדאטען; א קאמאנדיר פון צעהן [שר עשרה].

decur'rency *n.* (די-קאר'-ענ-סי) די פערלענגערונג פון א בלאט נאך אונטען, וואו ער וואקסט זיך צוזאמען מיט'ן שטאם פון דער פלאנצע.

decur'rent *a.* (די-קאר'-ענט) וואס ליפט נאך אונטען [וועגען בלעטער וועלכע זיינען פערלענגערט נאך אונטען וואו זיי וואקסען זיך צוזאמען מיט דעם שטאם פון דער פלאנצע].

decur'sion *n.* (די-קויר'-שאן) דאס אראבפליסען פון א שטראם אדער טייך.

decur'sive *a.* (די-קויר'-סיוו) וואס פליסט ארונטער.

decur'sively *adv.* (די-קויר'-סיוו-לי) אויף אן אראבפליסענדען אופן.

decurt' *v.* (די-קוירט') אבשניידען קורץ; פערקירצען, אבקירצען.

decur'tate *a. and v.* (די-קויר'-טייט) קורץ אבגעשניטען; אבגעקירצט, פערקירצט; קורץ אבשניידען; אבקירצען, פערקירצען.

decurta'tion *n.* (די-קויר-טיי'-שאן) דאס פערקירצען אדער אבקירצען; פערקירצונג, אבקירצונג.

decurva'tion *n.* (די-קויר וויי'-שאן)

דאס זיין געבויגען אדער געקרימט נאך אונטען אדער אראב־צו.

decur'vature *n.* (די-קויר'-ווע-טשור) ז. ***decurvation***

decurve' *v.* (די-קוירוו') אויסקרימען נאך אונטען, איינבויגען אראב־צו.

decurved' *a.* (די-קוירווד') געבויגען אדער געקרימט נאך אונטען.

dec'ury *n.* (דעק'-יו-רי) א מיליטערישע אבטיילונג פון צעהן סאלדאטען אין אלטען רוים.

decus'sate *v. and a.* (די-קאס'-איית) דורכקרייצען; קרייצפערמיג דורכשניידען; דורכשניידען; דורכגעקרייצט; קרייצפערמיג; וואס האט די בלעטער אין א קרייצפערמיגער לאגע [יעדע צוויי פאר בלעטער קרייצען זיך איבער].

decus'sated *a.* (די-קאס'-איי-טעד) דורכגעקרייצט; קרייצפערמיג; האבענדיג די בלעטער אין א קרייצפערמיגער לאגע. ז. ***decussate***

decus'sately *adv.* (די-קאס'-איית-לי) אויף א דורכגעקרייצטען אדער דורכגעשניטענעם אופן.

decussa'tion *n.* (די-קא-סיי'-שאן) דאס דורכשניידען, דאס דורכקרייצען.

decus'sative *a.* (די-קאס'-איי-טיוו) דורכשניידענדיג, דורכקרייצענדיג.

decus'satively *adv.* (די-קאס'-איי-טיוו-לי) אויף א קרייצפערמיגען אופן; אויף דעם אופן פון א X.

de'dal *a.* (די'-דעל) קינסטליך, קונסטפאל; ניט אויפריכטיג; כיטרע.

deda'lian *a.* (די-דיי'-לי-ען) ז. ***dedal***

ded'alous *a.* (דעד'-ע-לאס) ווי א לאבארינט; פערוווירט, פערפלאנטערט, פערוויקעלט; קינסטליך, קונסטפאל; ניט אויפריכטיג.

ded'icant *n.* (דעד'-אי-קענט) איינער וואס ווייהעט איין [א מענשען, א טעמפעל א. ד. ג.]; איינער וואס ווידמעט [עטוואס צו אימעצען].

ded'icate *v.* (דעד'-אי-קייט) 1. איינווייהען [ווי מאכען א חנוכת הבית]; 2. ווידמען [א שריפט, א ווערק א. ד. ג. צו אימעצען]; 3. פרייוויליג אבטרעטען פריוואט־איינענטום צו קהל.

2. The author dedicated his work to his wife. 3. He dedicated his fortune to the public.

dedica'tion *n.* (דעד-אי-קיי'-שאן) איינווייהונג [ווי חנוכת הבית]; ווידמונג; א פרייוויליגע אבטרעטונג פון פריוואט איינענטום פאר די נוצען פון קהל.

ded'icator *n.* (דעד'-אי-קיי-טאר) איינער וואס ווידמעט עפעס צו אימעצען.

dedicato'rial *a.* (דעד-אי-קיי-טאו'-רי-על) ז. ***dedicatory***

ded'icatory *a.* (דעד'-אי-קיי-טא-רי) וואס האט דעם כאראקטער פון א ווידמונג.

ded'imus *n.* (דעד'-אי-מאס) אן ערלויבניש, וואס מען גיט א פריוואט־פערזאן צו ערפילען פונקציעס, וואס א ריכטער האט, ווי אויספרעגען עדות א. ד. ג.

dédit' *n.* (דיי-די') שטראף־געלד וואס ווערט ארויפגעלעגט אין פראנקרייך אדער אין קאנאדא אויף איינעם וואס האט געבראכען א קאנטראקט.

dedola'tion *n.* (דעד-א-ליי'-שאן) דאס אראבשניידען פלייש פון קערפער; א וואונד, בעזאנדערס א קאפ־וואונד, וואס קומט פון אראבשניידען א שטיק פלייש.

de do'mo reparan'do (די דאו'-מאו רעפ-ע-רענ'-דאו) א שריפט וואס ווערט אימעצען ארויסגעגעבען פון געריכט געגען זיין שכן, וועמענס הויז איז אין געפאהר איינצופאלען, אז ער זאל מאכען די נויטיגע רעפאראטורען און אבשאפען די געפאהר.

deduca'tion *n.* (דעד-יו-קיי'-שאן) א פערפיהרעניש; א ווענדונג אין א פאלשער ריכטונג.

deduce' *v.* (די-דיוס') רעדוצירען, ארויסדרינגען עפעס פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער פאקט; ציהען א שלוס.

deduce'ment *n.* (די-דיוס'-מענט) א דעדוקציאן, א לאגישער ארויסגעדרונגענער שלוס; אן ארויסגעדרונגענע בעהויפטונג.

deducibil'ity *n.* (די-דיו-סי-ביל'-אי-טי) דאס קענען דעדוצירט אדער לאגיש ארויסגעדרונגען ווערען פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער בעקאנטער טהאטזאך.

dedu'cible *a.* (די-דיו'-סיבל) וואס קען רעדוצירט אדער ארויסגעדרונגען ווערען פון א געוויסען פרינציפ, געדאנק אדער פאקט.

dedu'cibleness *n.* (די-דיו'-סיבל-נעס) ז. ***deducibility***

dedu'cive *a.* (די-דיו'-סיוו) דעדוצירענד, ארויסדרינגענד.

deduct' *v.* (די-דאקט') אבציהען, אראברעכענען.

Deduct the freight charges from the amount of profits.

deduc'tible *a.* (די-דאק'-טיבל) וואס קען אבגערעכענט אדער אבגעצויגען ווערען.

deduc'tio ad impos'sibile (די-דאק'-שי-או עד אים-פאס'-אי-בי-לע) דאס ארויסשטעלען די פאלשקייט פון א היפאטעזע אדער בעהויפטונג דורך דאס בעווייזען, אז די געמאכטע היפאטעזע אדער בעהויפטונג פיהרט צו אזא שלוס, וועלכער איז בעקאנט פאר ניט ריכטיג.

deduc'tion *n.* (די-דאק'-שאן) א דעדוקציאן, דאס ארויסדרינגען א שלוס פון א בעקאנטען פרינציפ; א לאגישער ארויסגעדרונגענער שלוס פון א בעקאנטען פרינציפ; דאס אבציהען, דאס אראברעכענען.

deduc'tion of a claim (די-דאק'-שאן אוו ע קליים) דאס בעווייזען די ריכטיגקייט אדער דאס רעכט פון א פאדערונג אין געריכט דורך א לאגישער ארויסדרינגונג פון די פרינציפען פון געזעץ אדער יושר.

deduc'tive *a.* (די-דאק'-טיוו) דעדוקטיוו, ארויסגעדרונגען פון א געוויסען פרינציפ אדער געדאנק; געבויט אויף א שלוס, וועלכער איז ארויסגעדרונגען פון א געוויסען פרינציפ אדער געדאנק.

deduc'tively *adv.* (די-דאק'-טיוו-לי) דורך דעדוקציאן, דורך ארויסדרינגען פון אן אלגעמיינעם פרינציפ.

deed *n. and v.* (דיעד) א טהאט, א האנדלונג; א דאקומענט; א געשריבענער קאנטראקט; א פערקויפס־קאנטראקט פון הייזער אדער לאנד; איבערטראגען הייזער אדער לאנד צו אימעצען דורך א קאנטראקט.

deed'-box *n.* (דיעד'-באקס) א קעסטעל אין וועלכען מען האלט דאקומענטען.

deed'ful *a.* (דיעד'-פול) טהעטיג, פול מיט טהעטיגקייט, פול מיט גרויסע טהאטען.

deed'less *a.* (דיעד'-לעס) אונטהעטיג; וואס האט זיך ניט אויסגעצייכענט מיט גרויסע טהאטען.

deed of bar'gain and sale (דיעד אוו באר'-גיין ענד סייל) א שטר־מכירה אדער קויף־קאנטראקט אויף הייזער אדער לאנד.

deed of part'nership (דיעד אוו פארט'-נער-שיפ) אן אבמאך פון שותפות.

deed of trust (דיעד אוו טראסט) א פאלמאכט; א בעפאלמעכטיגונג פון אן אפעקון.

deeds of arms (דיעדז אוו ארמז) העלדישע טהאטען אויף'ן שלאכטפעלד.

deed to (דיעד טו) איבערשרייבען אויף אימעצענס נאמען, איבערלאזען בירושה.

He deeded his entire estate to his eldest son.

dee'dy *n.* (דיע'-די) א היהנדעל.

deem *v.* (דיעם) דענקען, רעכענען, טראכטען, מיינען; אורטיילען.

I deemed it prudent to be silent.

deem'ster *n.* (דיעמ'-סטער) א ריכטער, א שופט; אן אויסגעקליבענער ריכטער אויף די אינזלען דזשוירסי און מען.

deep *n., a. and adv.* (דיעפ) 1. טיעף, טונקעל [וועגען פארבען], שטארק; אונפערשטענדליך, שווער צו בעגרייפען; 2. הארציג, ערנסט; 3. גרינדליך; כיטרע, פאלש, פעררעטעריש, פערבארגען, געהיים; 4. עטוואס זעהר טיעפעס; טיעפקייט; דער מיטעלפונקט, דער שטארקסטער פונקט; 5. דער ים, דער אקעאן; דער אבגרונד. 6. א טיעף געהיימניס, א סוד.

1. O Lord, thy thoughts are very deep. 2. Her deep prayers rose to heaven. 3. He is a deep schemer.

deep'-brained *a.* (דיעפ'-בריינד) טיעפזיניג, גייסטרייך.

deep'-browed *a.* (דיעפ'-בראוד) וואס האט א טיעפען שכל.

deep'-draw'ing *a.* (דיעפ'-דראה'-אינג) וואס שטעהט טיעף אין וואסער [וועגען א שיף].

dee'pen *v.* (דיעפן) פערטיעפען, פערשטארקען, פערגרעסערען; מאכען גדיכטער; מאכען טונקעלער [א פארב]; מאכען נידריגער דעם טאן; ווערען טיעפער; ווערען טונקעלער.

deep'-felt *a.* (דיעפ'-פעלט) טיעף דורכגעפיהלט.

His deep-felt words reached every one's heart.

deep fem'oral ar'tery (דיעפ פעמ'-א-רעל אר'-טע-רי) די הויפט ארטעריע אין דעם הינטערשטען טייל פון פאלקע. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

deep ga'ming (דיעפ גיי'-מינג) אן אזארטנער [ליידענשאפטליכער] שפיעל.

deep'-green *a.* (דיעפ'-גריען) טונקעלגרין.

deep in (דיעפ אין) זיך פערטיעפען, זיך אריינטהאן.

The society is deep in the mysteries of occult science.

deep in the mire (דיעפ אין טהי מאיר) טיעף אין דער בלאטע; אין א גרויסער פערלעגענהייט.

deep'ly *adv.* (דיעפ'-לי) טיעף, שטארק, ליידענשאפטליך, גרינדליך; מיט א נידריגען טאן.

deep'ly indebt'ed (דיעפ'-לי אינ-דעט'-עד) שטארק פערפליכטעט; דאנקשולדיג.

I feel deeply indebted to you for your many kindnesses.

deep'ly in debts (דיעפ'-לי אין דעטס) איבער'ן קאפ אין חובות.

deep'ly roo'ted (דיעפ'-לי רוה'-טעד) טיעף איינגעווארצעלט.

Hero worship is deeply rooted in human nature.

deep'ly versed in (דיעפ'-לי וואירסט אין) שטארק בעלעזען, גוט בעקאנט מיט אן ענין.
He is **deeply versed in** literature.

deep'-mouthed *a.* (דיעפ'-מאוטהט) מיט א טיעפער, שטארקער שטימע; טיעף און שטארק ווי דאס בילען פון א הונד.

deep'ness *n.* (דיעפ'-נעס) טיעפקייט, טיעפענים.

deep'-piled *a.* (דיעפ'-פאילד) טיעף-האריג ווי פלוש אדער סאמעט.

deep'-roo'ted *a.* (דיעפ'-רוה'-טעד) טיעף איינגעווארצעלט.

deep'-sea *a.* (דיעפ'-סיע) וואס איז שייך צו די טיעפערע ערטער פון ים.

deep'-sea lead'-line (דיעפ'-סיע לעד'-לאין) א לאנגער שטריק צו וועלכען עס איז צוגעבונדען א שווערע שטיק בליי, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די טיעפענים פון ים.

deep'-sea soun'ding-machine' (דיעפ'-סיע סאונ'-דינג-מע-שין') א מאשין צו מעסטען די טיעפענים פון ים.

deep'-sea'ted *a.* (דיעפ'-סיע'-טעד) 1. טיעף-זיצענדיג, איינגעפאלען; 2. טיעף-איינגעווארצעלט.
1. A strange fire burned in her **deep-seated** eyes. 2. **Deep-seated** prejudices are not easily rooted out.

deep sense (דיעפ סענס) א טיעפע בעדייטונג.

deep'-set *a.* (דיעפ'-סעט) טיעף אריינגעזעצט, טיעף זיצענד.
He has **deep-set** eyes.

deep'-set'ting *n.* (דיעפ'-סעט'-אינג) א מעטאדע אין מילך-ווירטשאפטען ארויסצונעהמען סמעטענע אדער שמאנט פון מילך דורך דעם וואס די מילך ווערט געגאסען אין טיעפע קאנען וועלכע ווערען אבגעקיהלט אויף אייז אדער אין קאלטען וואסער.

deep'-toned *a.* (דיעפ'-טאונד) פון א נידריגען, טיעפען טאן.

deer *n.* (דיער) א הירש.

Deer

deer'-field *n.* (דיער'-פיעלד) ז. *deer-fold*.

deer'-fold *n.* (דיער'-פאולד) א פארק וואו מען האלט הירשען; א טהיער-גארטען.

deer'-hair *n.* (דיער'-העהר) אזא זומפ-פלאנצע וואס וואקסט אין בינטלעך.

deer'-herd *n.* (דיער'-הוירד) איינער וואס האלט אדער הארעוועט הירשען.

deer'-hound *n.* (דיער'-האונד) א יאגד-הונד וועלכער ווערט בענוצט אין יאגד אויף הירשען.

deer'let *n.* (דיער'-לעט) א קליינער הירש.

deer'-mouse *n.* (דיער'-מאוס) די אמעריקאנער שפרינג-מויז.

deer'-neck *n.* (דיער'-נעק) א דינער מאגערער האלז [ווי פון א הירש].

deer'-park *n.* (דיער' פארק) ז. *deer-fold*.

deer's'-hair *n.* (דיערז'-העהר) ז. *deer-hair*.

deer'-shot *n.* (דיער'-שאט) גרויסע שראט [מיט וועלכע מען שיסט הירשען].

deer'skin *n.* (דיער'-סקין) א הירשען-פעל; הירשען-לעדער.

deer'-stal'ker *n.* (דיער'-סטאה'-קער) א הירשען-יעגער וואס גנב'עט זיך שטילערהייט אונטער און נעהמט דעם הירש געפאנגען.

deer'-stal'king *n.* (דיער'-סטאה'-קינג) שטילע הירש-יאגד. ז. *deer-stalker*.

deer'-stea'ling *n.* (דיער'-סטיע'-לינג) פערבאטענע הירשען-יאגד אויף פרעמדען לאנד.

deer's'-tongue *n.* (דיערז'-טאנג) אזא אמעריקאנער פלאנצע מיט דיקע פליישיגע בלעטער וועלכע האבען זעהר אן אנגענעהמען ריח ווען זיי ווערען געטריקענט.

deer'-ti'ger *n.* (דיער'-טאי'-גער) ז. *cougar*.

dee'sis *n.* (דע-אי'-סיס) דאס אנרופען גאט.

deev *n.* (דיעוו) א בייזער גייסט; א שליח פון אכרימאן, דעם גאט פון פינסטערנים און שלעכטס [אין דער פערזישער מיטאלאגיע].

deface' *v.* (די-פיים') 1. צוקאליעטשען, פערדארבען; 2. אבמעקען; אויסשטרייכען, אויסקראצען.
1. Children are in the habit of **defacing** their school desks.

deface'ment *n.* (די-פיים'-מענט) דאס צוקאליעטשען, דאס פערדארבען; דאס אבמעקען, דאס אויסקראצען.

defa'cer *n.* (די-פיי'-סער) א פערדארבער, א פערטיליגער; איינער וואס צוקאליעטשעט.

defa'cingly *adv.* (די-פיי'-סינג-לי) פערדארבענדיג, צוקאליעטשענדיג.

de fac'to (דע פעק'-טאו) פאקטיש, אין דער ווירקליכקייט, אין אמת'ן.
The election being still contested, Mr. X is the **de facto** governor.

def'æcate *v.* (דעפ'-אי-קייט) ז. *defecate*.

defæca'tion *n.* (דעפ-אי-קיי'-שאן) ז. *defecation*.

defal'cate *v.* (די-פעל'-קייט) זיין שולדיג אין פערכאפען אנפערטרויטעס געלד; פערלייקענען אדער פערכאפען פרעמדעס אנפערטרויטעס געלד; אראברעכענען, אראבנעהמען.

defalca'tion *n.* (די-פעל-קיי'-שאן) דאס פערלייקענען אדער פערכאפען אנפערטרויטעס געלד.
A **defalcation** was found in the treasurer's accounts.

def'alcator *n.* (דעפ'-על-קיי-טאר) איינער וואס פערשווינדעלט אנפערטרויטעס געלד.

defalk' *v.* (די-פאהלק') אראבשניידען, אראבנעהמען.

defama'tion *n.* (דעפ-ע-מיי'-שאן) א דעפעמאציע, א פערלוימדונג; רכילות.

defam'atory *a.* (די-פעמ'-ע-טא-רי) פערלוימדעריש.

defam'atory li'bel (די-פעמ'-ע-טא-רי לאי'-בעל) א פאסקוויל, א פערלוימדערישע, בעליידיגענדע שריפט.

defame' *v.* (די-פיים') פערלוימדען; אנריידען אויף אימעצען רכילות.

defamed' *a.* (די-פיימד') פערלוימדעט.

defa'mer *n.* (די-פיי'-מער) א פערלוימדער; א רכילות'ניק; א פאסקווילען-שרייבער.

defa'ming *n.* (די-פיי'-מינג) דאס בעריידען; פערלוימדונג.

defa'mingly *adv.* (די-פיי'-מינג-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן.

default' *n. and v.* (די-פאהלט') א פערזעהען; א פערנאכלעסיגונג; א מאנגעל; א פעהלער; פערזעהען אדער פערנאכלעסיגען; פערפעהלען; פערנאכלעסיגען צו ערפילען פערפפליכטונגען [ווי בעצאהלען א חוב, קומען אין געריכט ווען מען ווערט גערופען א. ד. ג.].
Because he failed to answer the summons the case was decided against the defendant by **default**.

defaul'ter *n.* (די-פאהל'-טער) איינער וואס ערפילט ניט זיינע פערפפליכטונגען [צאהלט ניט זיין חוב, קומט ניט אין געריכט, ווען ער ווערט גערופען א. ד. ג.].

defea'sance *n.* (די-פיע'-זענס) דאס אונגילטיג מאכען, דאס מבטל זיין; דאס צו-נישט מאכען [ווי א קאנטראקט, א דאקומענט א. ד. ג.].

defea'sible *a.* (די-פיע'-זיבל) וואס קען צו-נישט געמאכט ווערען, וואס קען אונגילטיג געמאכט ווערען.

defea'sibleness *n.* (די-פיע'-זיבל-נעס) דאס קענען אבגעשאפט ווערען, דאס קענען געמאכט ווערען אונגילטיג.

defea'sible ti'tle (די-פיע'-זיבל טאיטל) א רעכט וואס קען געמאכט ווערען אונגילטיג.

defeat' *n. and v.* (די-פיעט') מנצח זיין; א תל מאכען [פון אן ארמעע]; צו-נישט מאכען, מבטל זיין; צושטערען [האפנונגען, פלענער א. ד. ג.]; א מפלה, א נידערלאגע; די צושטערונג [פון האפנונגען, פלענער א. ד. ג.].

defea'ture *n.* (די-פיע'-טשור) דאס מאכען אונגילטיג, דאס פערניכטען, דאס מבטל זיין, דאס צושטערען.

def'ecate *v. and a.* (דעפ'-אי-קייט) לייטערען, קלאר מאכען; זיך לייטערען, ריין ווערען; געלייטערט; ריין.

defeca'tion *n.* (דעפ-אי-קיי'-שאן) ריינינונג, לייטערונג; דאס אבריינינגען דעם מאגען; דאס געהן אויף נקיות.

def'ecator *n.* (דעפ'-אי-קיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס רייניגט.

defect' *n.* (די-פעקט') א דעפעקט, א פעהלער, א מום; מאנגעל.
Upon examination the plan was found full of **defects**.

defectibil'ity *n.* (די-פעק-טי-ביל'-אי-טי) אונפאלקאמענהייט; פעהלערהאפטיגקייט; מאנגעלהאפטיגקייט.

defec'tible *a.* (די-פעק'-טיבל) אונפאלקאמען, אונפאלשטענדיג; פעהלערהאפט; מאנגעלהאפט.

defec'tibleness *n.* (די-פעק'-טיבל-נעס) אונפאלקאמענהייט; פעהלערהאפטיגקייט; מאנגעלהאפטיגקייט.

defec'tion *n.* (די-פעק'-שאן) א פעהלער, א פערזעהען, א פערנאכלעסיגונג; אבטריניגקייט [פון גלויבען, פפליכטען א. ד. ג.]; דאס אונטריי ווערען.

defec'tive *n. and a.* (די-פעק'-טיוו) מאנגעלהאפט, פעהלערהאפט, ניט פאלקאם; א קאליקע, א פערקריפעלטער [פיזיש אדער גייסטיג].
He is **defective** in speech.

defec'tively *adv.* (די-פעק'-טיוו-לי) אויף אן אונפאלקאמענעם אופן; אויף א פעהלערהאפטען אדער מאנגעלהאפטען אופן.

defec'tiveness *n.* (די-פעק'-טיוו-נעס) מאנגעלהאפטיגקייט; פעהלערהאפטיגקייט; אונפאלקאמענהייט.

defect'less *a.* (די-פעקט'-לעס) אהן א דעפעקט, אהן א פעהלער, אהן א מום.

defence' *n.* (די-פענס') דאס פערטיידיגען, א פערטיידיגונג; א ווידערשטאנד; א פערטיידיגונגס-רעדע; א פערטיידיגונגס-שריפט; א פערטיידיגונגס-מיטעל, א שוץ-וואפע; די פערטיידיגונגס-קונסט.

defence'less *a.* (די-פענס'-לעס) שוץ-לאז; וועהרלאז, אונבעוואפענט; שוואך.

defence'lessly *adv.* (די-פענס'-לעס-לי) אויף א שוצלאזען אדער וועהרלאזען אופן.

defence'lessness *n.* (די-פענס'-לעס-נעס) שוצלאזיגקייט, וועהרלאזיגקייט.

defend' *v.* (די-פענד') פערטיידיגען, בעשיצען; זיך שטעלען ענטגעגען.

defen'dable *a.* (די-פענ'-דעבל) וואס קען פערטיידיגט אדער געשיצט ווערען.

defend' against' (די-פענד' ע-גענסט) בעשיצען פון...

defen'dant *n. and a.* (די-פענ'-דענט) דער אנגעקלאגטער צד; אן אנגעקלאגטער; וואס דארף זיך פערטיידיגען.

defendee' *n.* (די-פענ-דיע') איינער וואס ווערט פערטיידיגט.

defen'der *n.* (די-פענ'-דער) א שיצער, א פערטיידיגער; אן אדוואקאט.

defend' from (די-פענד' פראם) בעשיצען פון...

defen'dress *n.* (די-פענ'-דרעס) א פערטיידיגערין, א בעשיצערין.

defen'sative *n.* (די-פענ'-סע-טיוו) עטוואס וואס שיצט; א שוץ, א פערטיידיגונג.

defense' *n.* (די-פענס') דאס פערטיידיגען; א פערטיידיגונג; א ווידערשטאנד; א פערטיידיגונגס-רעדע; א פערטיידיגונגס-שריפט; א פערטיידיגונגס-מיטעל; א שוץ-וואפע; די פערטיידיגונגס-קונסט.

defense'less *a.* (די-פענס'-לעס) שוצלאז, וועהרלאז, אונבעוואפענט; שוואך.

defense'lessly *adv.* (די-פענס'-לעס-לי) אויף א שוצלאזען אדער וועהרלאזען אופן.

defense'lessness *n.* (די-פענס'-לעס-נעס) שוצלאזיגקייט, וועהרלאזיגקייט.

defensibil'ity *n.* (די-פען-סי-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו קענען פערטיידיגט ווערען.

defen'sible *a.* (די-פענ'-סיבל) ז. *defendable*.

defen'sibleness *n.* (די-פענ'-סיבל-נעס) ז. *defensibility*.

defen'sive *n. and a.* (די-פענ'-סיוו) וואס נוצט אלס פערטיידיגונג אדער שוץ; פערטיידיגענד; א פערטיידיגונג, א שוץ.

defen'sively *adv.* (די-פענ'-סיוו-לי) אויף א פערטיידיגענדען אדער שיצענדען אופן.

defen'sor *n.* (די-פענ'-סאר) א פערטיידיגער, א שיצער; אן אדוואקאט; אן אנגעקלאגטער.

defen'sory *a.* (די-פענ'-סא-רי) וואס פערטיידיגט, וואס שיצט.

defer' *v.* (די-פויר') 1. אבלעגען; פערציהען; 2. זיך אונטערווארפען אימעצענס מיינונג; נאכגעבען; איבערלאזען אן אנדערען צו אורטיילען; פערלאזען זיך אויף יענעמס מיינונג.

1. He defers his departure. 2. I defer to your wishes.

def'erence *n.* (דעפ'-ער-ענס) דאס נאכגעבען; דאס אונטערווארפען זיך אונטער אימעצענס מיינונג; די אונטערווארפונג, אונטערווארפענהייט; אכטונג.

def'erence to (דעפ'-ע-רענס טו) אכטונג צו אימעצען.

It was in deference to your grandfather that I raised no objections to your plan.

def'erent *n. and a.* (דעפ'-ע-רענט) פיהרענדיג, איבערטראגענדיג; עפעס וואס פיהרט אדער לייטעט; א פליסיגקייטס-קאנאל אין מענשליכען קערפער [ווי בלוטגעפעס א. ד. ג.].

deferen'tial *a.* (דעפ-ע-רענ'-שעל) 1. וואס דריקט אויס רעספעקט אדער אונטערווארפענהייט צו אימעצען; 2. וואס פיהרט, וואס לייטעט [ווענען די פליסיגקייטס-קאנאלען אין מענשליכען קערפער].

1. His manner is ever deferential.

deferen'tially *adv.* (דעפ-ע-רענ'-שעל-אי) אויסדריקענדיג רעספעקט אדער אונטערווארפענהייט; מיט רעספעקט, מיט אונטערווארפענהייט.

defer'ment *n.* (די-פויר'-מענט) דאס אבלעגען [אויף שפעטער].

deferred' annu'ity (די-פוירד' ע-ניו'-אי-טי) רענטע, וואס מען הויבט אן אויסצוצאהלען יעהרליך ערשט פון א בעשטימטער צייט אן.

deferred' bonds (די-פוירד' באנדז) ווערטה-פאפיערען אדער אקציעס וואס די פראצענטען אויף זיי פאנגען זיך אן צו הויבען ערשט פון א געוויסען טערמין.

deferred' en'try (די-פוירד' ענ'-טרי) אן אפגענער פאסטען, וואס איז נאך ניט פערשריבען אין קאנטא-בוך [אין בוךפיהרונג].

deferred' pay (די-פוירד' פיי) א געהאלט פון צוויי פענים א טאג וואס ווערט געצאהלט אין ענגלאנד צו סאלדאטען פון דער ארמעע ווען זיי טרעטען ארויס פון דיענסט.

deferred' shares (די-פוירד' שעהרז) אקציעס פון א קאמפאניע וואס בערעכטיגען זייערע קויפער צו דיווידענד נאר נאך א געוויסען טערמין.

deferred' stock (די-פוירד' סטאק) ז. *deferred shares*.

defer'rer *n.* (די-פויר'-ער) איינער וואס לעגט אב [אויף שפעטער], א פערצעגערער; איינער וואס גיט זיך אונטער.

defeu'dalize *v.* (די-פיו'-דעל-איז) אוועקנעהמען די פעאדאלע פארם. ז. *feudalism*.

defi'ance *n.* (די-פאי'-ענס) אן ארויספאדערונג צום קאמפף; ענטגעגנונג; דאס שטעלען זיך ענטקעגען; א ווידערשטאנד; פעראכטונג צו געפאהר אדער צו ווידערשטאנד.

defi'ant *a.* (די-פאי'-ענט) ארויספאדערענדיג צום קאמפף; שטעלענדיג זיך ענטגעגען; ארויסצייגענדיג א ווידערשטאנד.

defi'antly *adv.* (די-פאי'-ענט-לי) מיט אן ארויספאדערונג; דורך שטעלען זיך ענטגעגען; ארויסצייגענדיג א ווידערשטאנד.

defi'antness *n.* (די-פאי'-ענט-נעס) דאס ארויספאדערען צום קאמפף; דאס שטעלען זיך ענטגעגען; דאס ארויסצייגען א ווידערשטאנד.

defi'ciency *n.* (די-פיש'-ען-סי) מאנגעל; מאנגעלהאפטיגקייט; פעהלערהאפטיגקייט; אונפאלשטענדיגקייט, אונפאלקאמענהייט.

defi'ciency in weight (די-פיש'-ען-סי אין וועיט) דאס ניט האבען די פולע וואג.

defi'cient *a.* (די-פיש'-ענט) פעהלערהאפט; מאנגעלהאפט; אונפאלקאמען, אונפאלשטענדיג.

defi'ciently *adv.* (די-פיש'-ענט-לי) אויף א פעהלערהאפטען אדער מאנגעלהאפטען אופן; אויף אן אונפאלשטענדיגען אדער אונפאלקאמענעם אופן.

def'icit *n.* (דעפ'-אי-סיט) א דעפיציט [די סומע מיט וועלכע די הוצאה איז גרעסער ווי די הכנסה].

de fi'de (די פאי'-די) וואס בעלאנגט צו דער אמונה; אונבעדינגט.

defi'er *n.* (די-פאי'-ער) איינער וואס פאדערט ארויס צום קאמפף; איינער וואס שטעלט זיך ענטגעגען.

defile' *n. and v.* (די-פאיל') בעשמוצען, פעראונרייניגען, בעפלעקען; מטמא זיין; שענדען; פערפיהרען; מארשירען אין שמאלע לאנגע רייהען; א שמאלער דורכגאנג צווישען בערג, א דורכגאנג, וואס מען קען דורכגעהן נור אין שמאלע רייהען; א מארש אין שמאלע רייהען.

defile'ment *n.* (די-פאיל'-מענט) בעשמוצונג, פעראונרייניגונג, בעפלעקונג; ענטעהרונג, שענדונג, פערפיהרונג; דאס מטמא זיין.

defi'ler *n.* (די-פאי'-לער) איינער אדער עפעס וואס בעשמוצט אדער בעפלעקט; א פערפיהרער, א שענדער; איינער וואס איז מטמא.

defi'nable *a.* (די-פאי'-נעבל) דעפינירבאר, וואס קען ערקלערט ווערען, וואס קען בעשטימט ווערען.

defi'nably *adv.* (די-פאי'-נע-בלי) אויף א דעפינירבארען אדער ערקלערבארען אופן.

define' *v.* (די-פאין') דעפינירען, ערקלערען; בעשטימען, פעסטשטעלען.

defined' *a.* (די-פאינד') דעפינירט, בעשטימט.

defi'ner *n.* (די-פאי'-נער) איינער אדער עפעס וואס דעפינירט, ערקלערט אדער בעשטימט; א לעהר-ביכעל וואס ענטהאלט דעפיניציאנען.

def'inite *a.* (דעפ'-אי-ניט) דעפיניטיוו, בעשטימט, פעסטגעזעצט; בעגרענעצט.

I shall await your definite answer.

def'inite ar'ticle (דעפ'-אי-ניט אר'-טיקל) דער בעשטימטער ארטיקעל אין גראמאטיק [ווי די ווערטער: דער, די, דאס].

def'initely *adv.* (דעפ'-אי-ניט-לי) אויף א דעפיניטיווען אדער בעשטימטען אופן.

def'initeness *n.* (דעפ'-אי-ניט-נעס) דאס זיין דעפינירט אדער בעשטימט; דאס זיין גענוי ערקלערט.

def'inite num'ber (דעפ'-אי-ניט נאמ'-בער) א בעגאנטע צאהל [א צאהל נעבען וועלכער עס שטעהט דער נאמען פון די זאכען וועלכע ווערען געצעהלט, ווי 3 עפעל, 5 טישען א. ד. ג.].

"Three app.es" is a definite number.

defini'tion *n.* (דעפ-אי-ניש'-אן) א דעפיניציאן, א גענוי בעשטימטע ערקלערונג [פון א ווארט אדער אויסדרוק].

defini'tional *a.* (דעפ-אי-ניש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א דעפיניציאן.

defin'itive *a.* (די-פינ'-אי-טיוו) דעפיניטיוו, בעשטימט, אויסדריקליך, ענטשיעדען, פאזיטיוו; א ווארט וואס בעשטימט אדער בעגרענעצט [ווי די ווערטער: דער, די, דאס].

defin'itively *adv.* (די-פינ'-אי-טיוו-לי) מיט בעשטימטהייט; אויסדריקליך; פאזיטיוו; גענוי.

defin'itiveness *n.* (די-פינ'-אי-טיוו-

נעס) בעשטימטהייט; אויסדריקליכקייט; ענטשיעדענהייט.

defin'itude *n.* (די-פינ'-אי-טיוד) בעשטימטהייט, אויסדריקליכקייט.

defini'tum *n.* (דעפ-אי-נאי'-טאם) א בעשטימטע זאך.

deflagrabil'ity *n.* (דעפ-לע גרע-ביל'-אי-טי) אין כעמיע — פערברענליכקייט; די אייגענשאפט צוצוציהען פייער און פערברענט ווערען.

defla'grable *a.* (די-פליי'-גרעבל) פערברענליך; וואס ציהט צו פייער.

def'lagrate *v.* (דעפ'-לע-גרייט) פערברענען; פערצעהרען; אויפפלאמען.

deflagra'tion *n.* (דעפ-לע-גריי'-שאן) אבברענונג, פערברענונג; אויפפלאמונג.

def'lagrator *n.* (דעפ'-לע-גריי-טאר) אן אפאראט צו פערברענען מעטאלען.

deflect' *v.* (די-פלעקט') אבבויגען, אבקעהרען אן א זייט; אבווענדען; זיך אבבויגען.

The shade **deflects** the light.

deflec'ted *a.* (די-פלעק'-טעד) אבגעבויגען, אבגעקעהרט אן א זייט.

Circumstances **deflected** him from his original purpose.

deflec'tion *n.* (די-פלעק'-שאן) דאס אבבויגען, דאס אבקעהרען אן א זייט; די אבקעהרונג פון דרך-הישר.

deflec'tive *a.* (די-פלעק'-טיוו) וואס פעראורזאכט אן אבווייכונג אדער אבקעהרונג פון וועג.

deflex' *v.* (די-פלעקס') אבקעהרען אן א זייט; אבווייכען; אויסבויגען ארונטער-צו.

deflexed' *a.* (די-פלעקסט') געבויגען, ארונטערגעבויגען.

deflex'ion *n.* (די-פלעק'-שאן) ז. *deflection*

deflex'ure *n.* (די-פלעק'-שור) אבווייכונג, אבקעהרונג, אבבויגונג.

deflo'rate *a.* (די-פלאו'-רייט) אבגעבליהט, בערויבט פון די בליטהען; אהן בליטהען [וועגען פלאנצען].

deflora'tion *n.* (דעפ-לא-ריי'-שאן) דאס בלייבען אהן בליטהען; דאס פערלירען די בלומען; די אבקלייבונג פון עפעס, דאס סאמע בעסטע, דער ערשטער זארט; דאס שענדען [א יונגע פרויענצימער].

deflour' *v.* (די-פלאור') ז. *deflower*

deflow'er *v.* (די-פלאו'-ער) בערויבען די בלומען אדער די שעהנקייט פון עפעס; שענדען.

def'luent *a.* (דעפ'-לוה-ענט) וואס רינט אראב-צו, וואס געהט אראב-צו; וואס איז צונויפגעוואקסען מיט'ן שטאם נידריגער פון דעם ארויסשפראצונגס-פונקט [וועגען פלאנצען-טיילען]. ז. *decurrent*

deflu'vium *n.* (די-פלוה'-ווי-אם) דאס אראבפאלען [ווי די האר פון קאפ אדער די קארע פון א בוים, וואס פאלען אראב דורך א קראנקהייט].

deflux'ion *n.* (די-פלאק'-שאן) דער אבפלוס פון ליחה אדער בלוט, א קאטאר, אן ענטצינדונג.

defo'liate *v. and a.* (די-פאו'-לי-אייט) בערויבען פון בלעטער; אראבברייסען די בלעטער; וואס האט אנגעווארען די בלעטער.

defo'liated *a.* (די-פאו'-לי-איי-טעד) ז. *defoliate*

defolia'tion *n.* (די-פאו-לי-איי'-שאן) די אבפאלונג פון די בלעטער.

defo'liator *n.* (די-פאו'-לי-איי-טאר) דאס וואס פערניכטעט די בלעטער פון ביימער [ווי געוויסע אינזעקטען].

deforce' *v.* (די-פאורס') פערהאלטען א גוט מיט גוואלד; עפעס בעזיצען נעגען געזעץ, ניט צולאזען דעם אמת'ען אייגענטימער.

deforce'ment *n.* (די-פאורס'-מענט) דאס פערהאלטען לאנד אדער הייזער, אויף וועלכע אן אנדערער האט א רעכט.

defor'ciant *n.* (די-פאור'-שיענט) איינער וואס האט פערכאפט פרעמדע ערד און וויל זי ניט אבגעבען דעם אייגענטימער.

deforcia'tion *n.* (די-פאור-שי איי'-שאן) דאס פערכאפען מיט גוואלד איינעמס אייגענטום פאר א חוב.

defor'est *v.* (די-פאר'-עסט) אויסהאקען די וועלדער; אברייניגען א געגענד פון די וועלדער.

deforesta'tion *n.* (די-פאר-עס-טיי'-שאן) דאס אויסהאקען די וועלדער.

deform' *v.* (די-פארם') פערדארבען די געשטאלט פון עפעס; מאכען א מום, פערקריפלען; מאכען העסליך; אומוואנדלען, ענדערען די פארם.

deforma'tion *n.* (דעפ-אר-מיי'-שאן) דאס פערדארבען די געשטאלט פון עפעס; דאס מאכען א מום, פערקריפלונג; מיאוסקייט, העסליכקייט; אומוואנדלונג.

deformed' *a.* (די-פארמד') העסליך, מיאוס; מיט א מום, פערקריפעלט.

On account of the accident he has a **deformed** hand.

defor'medly *adv.* (די-פאר'-מעד-לי) אויף א העסליכען שטייגער; דורך פערקריפלונג.

defor'medness *n.* (די-פאר'-מעד-נעס) מיאוס'קייט, העסליכקייט, פערקריפלונג.

defor'mer *n.* (די-פאר'-מער) איינער וואס מאכט א תל פון א זאך, פערדארבט איהר פארם.

defor'mity *n.* (די-פאר'-מי-טי) העסליכקייט, מיאוסקייט, פערזעהעניש; פערקריפלונג.

defraud' *v.* (די-פראהד') בעטריגען, אבנארען.

defrau'der *n.* (די-פראה'-דער) א בעטריגער, א שווינדלער.

defraud' the cus'toms (די-פראהד' טהי קאס'-טאמז) ניט צאהלען קיין פאשליניע [גרעניצ-אבצאהל] דורך א שווינדעל.

defray' *v.* (די-פריי') בעצאהלען פאר עפעס; דעקען איינעמס הוצאות.

The committee agreed to **defray** the expenses of the speaker.

defray'al *n.* (די-פריי'-על) דאס בעצאהלען, דאס סילוק'ן; דאס דעקען איינעמס הוצאות.

defray'er *n.* (די-פריי'-ער) איינער וואס בעצאהלט אדער קוויטירט די אויסגאבען.

defray'ment *n.* (די-פריי'-מענט) בעצאהלונג; קוויטירונג; דאס דעקען די הוצאות.

deft. אבקירצונג פון *defendant*

deft *a.* (דעפט) פלינק, געשיקט, געשייט, בריה'ש.

Her **deft** hands made this beautiful design.

def'terdar *n.* (דעפ'-טער-דאר) דער גרויס-שאצמייסטער [קאזנאטשיי] אין טירקיי.

deft'ly *adv.* (דעפט'-לי) געשיקט, פלינק, מעשה בריה.

deft'ness *n.* (דעפט'-נעס) פלינקקייט, געשיקטקייט, בריה'שקייט.

defunct' *n. and a.* (די-פאנקט') 1. טויט, אויסגעלאשען [וועגען לעבען]; 2. אונטערגעגאנגען, אויסגעשפיעלט; 3. א טויטער, א מת.

2. The club is now **defunct**.

defy' *v.* (די-פאי') ארויסרופען א געגנער צום קאמפף; וואגען ארויסצוטרעטען געגען איינעם; ניט מורא האבען, פעראכטען.

degen'eracy *n.* (די-דזשענ'-ע-ריי-סי) דאס דעגענערירען, דאס אנווערען די פריהעריגע מעלות, דאס ווערען אלץ ערגער און ערגער; דער אונטערגאנג, דאס פאלען אלץ נידריגער און נידריגער.

degen'erate *v. and a.* (די-דזשענ'-ע-רייט) דעגענערירען, אונטערגעהן; ווערען געמיין; פאלען אלץ נידריגער און נידריגער; דעגענערירענד, אונטערגעהענד, פערליערענד אלץ מעהר פון די אייגענע מעלות; געמיין, נידריג.

degen'erately *adv.* (די-דזשענ'-ע-רייט-לי) אויף א דעגענערירענדער אדער געמיינער ארט.

degen'erateness *n.* (די-דזשענ'-ע-רייט-נעס) די דעגענערירונג, דער צושטאנד, ווען די נאטירליכע אדער אריגינעלע אייגענשאפטען פון א זאך געהען אונטער און ווערען פערלארען.

degenera'tion *n.* (די-דזשענ-ע-ריי'-שאן) דעגענעראציאן, ענטארטונג, דער אונטערגאנג פון די נאטירליכע אדער אריגינעלע אייגענשאפטען, וועלכע זיינען כאראקטעריסטיש פאר א געוויסען מין אדער זאך.

degen'erative *a.* (די-דזשענ'-ע-רע-טיוו) וואס געהט אונטער; וואס פערלירט זיינע כאראקטעריסטישע מעלות.

deglu'tinate *v.* (די-גלוה'-טי-נייט) אבקלייען, אבקלעפען; ארויסציהען די קליי פון עפעס.

deglutina'tion *n.* (די-גלוה-טי-ניי'-שאן) דאס אבקלייען; דאס ארויסציהען די קליי פון עפעס.

degluti'tion *n.* (דעג-לוה-טיש'-אן) דאס שלינגען, דאס איינשלינגען.

deglu'titive *a.* (די-גלוה'-טי-טיוו) וואס איז שייך צום שלינגען; שלינגענד.

deglu'titory *a.* (די-גלוה'-טי-טא-רי) וואס דיענט צום שלינגען.

degrada'tion *n.* (דעג-רע-דיי'-שאן) דעגראדאציאן, דאס פאלען אין מעמד, דאס אראבגעזעצט ווערען פון א העכערער שטופע אויף א נידריגערער; די ערנידערונג אין ראנג, אמט א. ד. ג.; די פערמינדערונג פון קראפט, פון ווערטה, פון דער שטעלונג; אין מאלעריי — דאס מאכען קלענער אדער טונקעלער געוויסע פיגורען אויף א בילד, כדי זיי זאלען אויסווייזען אז זיי שטעהען ווייטער; אין געאלאגיע — די אראבזעצונג אדער דאס לאנגזאמע זינקען פון בערג און קאנטינענטען דורך די ווירקונג פון וואסער און אנדערע אורזאכען; אין ביאלאגיע — די דעגענעראציאן פון א מין, זיין אראבפאלען פון א העכערער פארם פון ענטוויקלונג צו א נידריגערער; אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען — דאס אראבגעזעצט ווערען פון א העכערען קלאס אין א נידריגערען.

degrada'tional *a.* (דעג-רע-דיי'-שאנ-על) וואס דעגראדירט, וואס פאלט ארונטער פון א העכערער שטופע פון ענטוויקלונג אויף א נידריגערער.

degrade' *v.* (די-גרייד') דעגראדירען, ארונטערזעצען פון א העכערען צושטאנד אויף א נידריגערען; ערנידריגען, פערמינדערען אין ווערטה, אין עהרע א. ד. ג.; ווירקען אויף דער דעגראדאציאן פון א מין; ווירקען אויף דער אבזעצונג פון בערג און יבשה. ז. *degradation*

degra'ded *a.* (די-גריי'-דעד) דעגראדירט, ערנידריגט, געפאלען. ז. *degradation*

degra'ding *a.* (די-גריי'-דינג) ערנידריגענד; ברייננגענדיג צו א נידריגערען צושטאנד; נידריג, געמיין.

degra'dingly *adv.* (די-גריי'-דינג-לי) אראבזעצענד; ערנידריגענד; אויף א נידריגען, געמיינעם אופן.

degree' *n.* (די-גריע') א שטופע, א מדרגה, א ראנג; די שטופע פון נאהענטערע אדער ווייטערע קרובה'שאפט [ווי א שני־בשני, שלישי־בשלישי א. ז. וו.]; א גראד [א 360־טער טייל פון א קרייז]; אין גראמאטיק — איינע פון די דריי פערגלייכונגס־שטופען פון די ביי־ווערטער [ווי גרויס, גרעסער, דער גרעסטער]; אין אלגעברא — די פאטענץ [די צאהל, וועלכע בעווייזט וויפיעל מאל א געוויסע צאהל האט זיך גע'כופל'ט אויף זיך אליין]; אין אריפמעטיק — דער קלאס, איינע פון די גרופען פון דריי ציפערען, אויף וועלכע מען צוטיילט א גרויסע צאהל [ווי למשל 360,584,126]; אין מוזיק — די שטופע, דאס אינטערוואל [פעריאדען אין טאקט].

degree' of lat'itude (די-גריע' אוו לעט'-אי-טיוד) א גראד פון א מערידיאן. ז. *meridian*

degree' of lon'gitude (די-גריע' אוו לאנ'-דזשי-טיוד) א גראד פון א פאראלעל. ז. *parallel*

degust' *v.* (די-גאסט') פערזוכען; האבען א טעם.

degus'tate *v.* (די-גאס'-טייט) ז. *degust*

degusta'tion *n.* (די-גאס-טיי'-שאן) דאס פערזוכען.

dehisce' *v.* (די-היס') פלאצען, זיך פאנאנדערשפאלטען, זיך עפענען [ווי ביי געוויסע פרוכטען פון פלאנצען].

dehis'cence *n.* (די-היס'-ענס) פלאצען, דאס עפענען זיך [פון פלאנצען].

Dehiscent Fruit

dehis'cent *a.* (די-היס'-ענט) פלאצענדיג, עפענענדיג זיך [ווי געוויסע פרוכטען פון פלאנצען].

dehis'cent fruit (די-היס'-ענט פרוהט) א פרוכט, ביי וועלכער עס פלאצט אדער עפענט זיך די איינהילונג.

dehorn' *v.* (די-הארן') אוועקנעהמען די הערנער.

dehorta'tion *n.* (די-האר-טיי'-שאן) די אבראטהונג, דאס אברעדען פון צו טהאן עפעס.

dehor'tative *a.* (די-האר'-טע-טיוו) ז. *dehortatory*

dehor'tatory *a.* (די-האר'-טע-טא-רי) אבראטהענדיג.

dehor'ter *n.* (די-האר'-טער) דער אבראטהער.

dehumaniza'tion *n.* (די-היו-מענ-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען די מענשליכע איינענשאפטען; דאס פערגרעבען, דאס פערווילדען.

dehu'manize *v.* (די-היו'-מענ-איז) אוועקנעהמען די מענשליכע אייגענשאפטען; פערגרעבען, פערווילדען.

dehy'drate *v.* (די-האי'-דרייט) אין כעמיע — אוועקנעהמען אדער ארויסציהען דאס וואסער; פערליערען וואסער אדער פייכטקייט.

dehy'drater *n.* (די-האי'-דריי-טער) דאס וואס נעהמט אוועק אדער ציהט ארויס דאס וואסער.

dehydra'tion *n.* (די-האי-דריי'-שאן) אין כעמיע — דאס אוועקנעהמען דאס וואסער אלס א געוויסען עלעמענט פון שטאף.

deic'tic *a.* (דאיק'-טיק) אין לאגיק — דירעקט; וואס דרינגט ארויס א שלום דורך דירעקטע בעווייזע.

deic'tically *adv.* (דאיק'-טי-קעל-אי) דירעקט ארויסדרינגענד; ווי איינער וואס דרינגט ארויס צום פונקט.

deif'ic *a.* (די-איפ'-איק) וואס מאכט געטליך; געטליך.

deif'ical *a.* (די-איפ'-איק-על) ז. *deific*

deifica'tion *n.* (די-אי-פי-קיי'-שאן) די פערגעטערונג; דאס זיין פערגעטערט.

de'ifier *n.* (די'-אי-פאי-ער) איינער וואס פערגעטערט.

de'iform *a.* (די'-אי-פארם) עהנליך צו גאט [בצלם אלהים].

de'ify *v.* (די'-אי-פאי) פערגעטערען; האלטען פאר א גאט, דיענען ווי צו גאט.

deign *v.* (דיין) ווירדיגען.
He did nothing for me. He did not even deign to answer my question.

Deinothe'rium *n.* (דאי-נא-טהי'-רי-אם) דער דינאטעריום. ז. *Dinotherium*

Deipnos'ophist *n.* (דאיפ-נאס'-א-פיסט) דער טיש־פילאזאף, איינער וואס פיהרט א לומד'ישען געשפרעך ביי א מאלצייט.

deip'otent *a.* (דע-איפ'-א-טענט) וואס האט א געטליכע קראפט.

de'ism *n.* (די'-איזם) דעאיזם [די לעהרע אז גאט עקזיסטירט, אבער ער האט זיך קיינמאל ניט ענטפלעקט פאר מענשען].

de'ist *n.* (די'-איסט) א דעאיסט, איינער וועלכער גלויבט אין גאט, אבער לייקענט אב, אז גאט האט זיך ווען עס איז ענטפלעקט פאר מענשען; איינער וואס לייקענט אין השגחה פרטית.

deis'tic *a.* (די-איס'-טיק) וואס איז שייך צום דעאיזם. ז. *deist*

deis'tical *a.* (די-איס'-טי-קעל) דעאיסטיש. ז. *deist*

deis'tically *adv.* (די-איס'-טי-קעל-אי) אויף א דעאיסטישען שטייגער. ז. *deist*

de'ity *n.* (די'-אי-טי) די גאטהייט; געטליכקייט; א זאך וועלכע מען האלט פאר געטליך; א פערזאן אדער זאך, וועלכע מען דיענט ווי גאט.

De'ity *n.* (די'-אי-טי) גאט, דער רבונו של עולם.

dejec'ta *n.* (די-דזשעק'-טא) אויסלעערונג [טינוף, צאה].

dejec'ted *a.* (די-דזשעק'-טעד) נידערגעשלאגען, בעטריבט.
The failure of his plans dejected him.

dejec'tedly *adv.* (די-דזשעק'-טעד-לי) מיט נידערגעשלאגענהייט, מיט בעטריבטהייט.

dejec'tedness *n.* (די-דזשעק'-טעד-נעס) נידערגעשלאגענהייט; דאס זיין בעטריבט.

dejec'tion *n.* (די-דזשעק'-שאן) נידערגעשלאגענהייט, בעטריבטהייט; שטוהלגאנג; די אויסלעערונג [טינוף, צאה].

dejec'tory *a.* (די-דזשעק'-טא-רי) נידערשלאגענד; וואס פעראורזאכט שטוהלגאנג.

dejec'ture *n.* (די-דזשעק'-טשור) טינוף, צאה.

déjeuner' *n.* (דיי-זשע-ניי') פריהשטיק.

de ju're (די דזשוה'-רי) מיט רעכט; לויט געזעץ; על פי דין.

dek'agram *n.* (דעק'-ע-גרעם) ז. *decagram*

dek'astere *n.* (דעק'-ע-סטיר) ז. *decastere*

Del. אבקירצונג פון *Delaware* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

delaine' *n.* (די-ליין') א זארט מוסלין [דינער שטאף פאר פרויען־קליידער].

delap'sion *n.* (די-לעפ'-שאן) דאס ארונטערפאלען אדער ארונטערלאזען זיך, דאס זיין אראבגעפאלען אדער אראבגעלאזען.

delate' *v.* (די-לייט') פער'מסר'ען, בריינגען א קלאגע געגען אימעצען; אנגעבען; ארויסגעבען, פערעפענטליכען, פערשפרייטען, פערברייטען.

dela'tion *n.* (די-ליי'-שאן) אן אנקלאגע; א מסירה אויף אימעצען.

dela'tor *n.* (די-ליי'-טאר) א מסור, א דאנאסטשיק, א דענונציאנט, א שפיאן.

delay' *n. and v.* (די-ליי') אבלעגען, אבהאלטען אויף א צייט; הינדערען; שטעהן בלייבען פאר א ווייל; זיך פערהאלטען; דאס אבלעגען אויף. שפעטער; אן אבהאלט פאר א צייט, א הינדערנים.

delay'able *a.* (די-ליי'-עבל) וואס קען אבגעלעגט ווערען אויף שפעטער.

delay'er *n.* (די-ליי'-ער) איינער וואס לעגט אב אויף שפעטער; איינער וואס האלט אב אדער פערצעגערט.

delay'ingly *adv.* (די-ליי'-אינג-לי) אבלעגענדיג אויף שפעטער; דורך פערצעגערונג אדער אבלעגונג.

del cred'ere (דעל קרעד'-ע-רע) גאראנטיע אדער ערבות פון א מעקלער אדער געשעפטס־אגענט

de'le *v.* (די'-לי) מעק אויס, שטרייך אויס, נעהם ארויס [געברויכט אלס אן אויסדרוק פאר שריפטזעצער, אז זיי זאלען אויסמעקען אדער ארויסווארפען אן איבריג ווארט].

del'eble *a.* (דעל'-איבל) וואס קען אויסגעמעקט אדער אויסגעשטראכען ווערען.

delectabil'ity *n.* (די-לעק-טע-ביל'-אי-טי) דאס זיין אנגענעהם אדער ליעבליך; פערגניגען.

delec'table *a.* (די-לעק'-טעבל) אנגענעהם, ליעבליך; וואס מאכט פערגניגען.

delec'tableness *n.* (די-לעק'-טעבל-נעס) דאס זיין אנגענעהם אדער ליעבליך; פערגניגען.

delec'tably *adv.* (די-לעס'-טע-בלי) אויף אן אנגענעהמען אדער פערגניגטען אופן.

delec'tate *v.* (די-לעק'-טייט) מאכען אנגענעהם, מאכען פערגניגען.

delecta'tion *n.* (די-לעק-טיי'-שאן) גרויס פערגניגען.

delec'tus *n.* (דע-לעק'-טאס) אן אויסוואהל; א זאמלונג, א כרעסטאמאטיע [מייסטענס אן אויסוואהל פון לעזע־שטיקער אין גריכיש און לאטיין].

del'egant *n.* (דעל'-אי-גענט) איינער וואס בעפאלמעכטיגט אדער גיט איבער זיין מאכט צו אן אנדערען; איינער וואס גיט איבער א חוב וואס קומט איהם צו זיינעם א בעל־חוב.

del'egate *n., v. and a.* (דעל'-אי-גייט) א דעלעגאט; א געשיקטער מיט א פאלמאכט; אן אבגעארדענטער [דעפוטאט] פון אן אמעריקאנער טעריטאריע [ניט פון א שטאאט] צום אמעריקאנער קאנגרעס

[פארלאמענט]; בעפאלמעכטיגען; שיקען מיט פאלמאכט; אנפערטרויען; איבערטראגען א חוב צו אימעצען; דעלעגירט, בעפאלמעכטיגט, געשיקט מיט א פאלמאכט.

del'egated *a.* (דעל׳-אי-גיי-טעד) דעלעגירט, בעפאלמעכטיגט, געשיקט מיט א פאלמאכט.

delega'tion *n.* (דעל-אי-גיי׳-שאן) א דעלעגאציאן; דאס שיקען א דעלעגאט אדער דעלעגאטען; דאס איבערטראגען א חוב [דאס אבצאהלען א חוב מיט א חוב פון אן אנדער פערזאן].

delen'da *n.* (די-לען׳-דא) עפעס וואס דארף אויסגעמעקט אדער אויסגעשטראכען ווערען.

delete' *v.* (די-ליט׳) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

delete'rious *a.* (דעל-אי-טי׳-רי-אס) שעדליך; גיפטיג.
Eating unripe fruit is **deleterious** to health.

delete'riously *adv.* (דעל-אי-טי׳-רי-אס-לי) אויף א שעדליכען אופן.

delete'riousness *n.* (דעל-אי-טי׳-רי-אס-נעס) דאס זיין שעדליך.

dele'tion *n.* (די-לי׳-שאן) דאס אויסמעקען; עפעס וואס איז אויסגעמעקט אדער אויסגעשטראכען; אן אויסגעמעקט ווארט אדער פראזע; אויסראטונג; פערטיליגונג.

deleti'tious *a.* (דעל-אי-טיש׳-אס) פון וואס עס ווערט אדער דארף ווערען אויסגעמעקט.

dele'tive *a.* (די-לי׳ טיוו) אויסמעקענדיג; אויסשטרייכענדיג.

del'etory *n.* (דעל׳-אי-טא-רי) עטוואס וואס מען מעקט אויס.

delf *n.* (דעלף) קאלירטע, גלאזירטע ערדגעשיר.

delft *n.* (דעלפט) ז. *delf*

delft'ware *n.* (דעלפט׳-הוועהר) ז. *delf*

De'lian *a.* (דיע׳-לי-ען) וואס איז שייך צום אינזעל דעלאס [א קליינער אינזעל אין עווגעאישען ים, בעקאנט אין דער גריכישער מיטאלאגיע אלס דאס געבורטספלאץ פון דעם גריכישען גאט אפאלא און פון דער געטין ארטעמוס אדער דיאנא. אויף דעם אינזעל האט זיך אויך געפונען דער בעריהמטעסטער אין גריכענלאנד אפאלא-טעמפעל].

delib'erate *v. and a.* (די-ליב׳-ע-רייט) 1. נאכדענקען, איבערלעגען; בעטראכטען, דיסקוטירען; 2. בעדאכטזאם, מיושב׳דיג, איבערלעגט; פארזיכטיג; לאנגזאם; קאלטבלוטיג.
1. The convention **deliberated** on the question for four hours. 2. The speaker gave his **deliberate** judgment.

delib'erately *adv.* (די-ליב׳-ע-רייט-לי) מיט איבערלעגונג, מיט פארזיכטיגקייט, מיושב׳דיג; דורך בעראטהונג, אויף א בעראטהענדען אופן.

delib'erateness *n.* (די-ליב׳-ע-רייט-נעס) בעדאכטזאמקייט, פארזיכטיגקייט, מיושב׳דיגקייט, איבערלעגונג, לאנגזאמקייט [אין אננעהמען בעשליסע].

delib'erater *n.* (די-ליב׳-ע-ריי-טער) איינער וואס איבערלעגט זיך; איינער וואס איז זיך מישב; איינער וואס איז פארזיכטיג אין אננעהמען בעשליסע.

delibera'tion *n.* (די-ליב-ע-ריי׳-שאן) דאס בעטראכטען, דאס איבערלעגען, דאס נאכדענקען; דאס מישב זיין זיך; דאס בעטראכטען אדער דיסקוטירען עפעס ביי א פערזאמלונג; דאס בעראטהען זיך; לאנגזאמקייט אין אננעהמען בעשליסע; פארזיכטיגקייט, קאלטבלוטיגקייט, מיושב׳דיגקייט; א בעשטימטע גוט-דורכגעטראכטע אבזיכט.

delib'erative *n. and a.* (די-ליב׳-ע-ריי-טיוו) איבערלעגענדיג, נאכדענקענדיג; בעראטהענד; די קונסט צו בעווייזען און איבערצייגען [אין רעדנער-קונסט].

delib'erator *n.* (די-ליב׳-ע-ריי-טאר) ז. *deliberater*

del'ible *a.* (דעל׳-איבל) ז. *deleble*

del'icacy *n.* (דעל׳-אי-קע-סי) דאס זיין דעליקאט אדער פיין-שמעקענד; פיינקייט, אויסגעאיידעלקייט, צארטקייט, געשמאקהאפטיגקייט, שוועכליכקייט, עמפפינדליכקייט; א צושטאנד, וואס פאדערט ספעציעלע פארזיכטיגקייט; העפליכקייט.

del'icate *n. and a.* (דעל׳-אי-קייט) דעליקאט, פיין-שמעקענד, געשמאקהאפט; פיין, צארט, אויסגעאיידעלט, שוועכליך, עמפפינדליך, העפליך; א פערצערטעלטער מענש.

del'icately *adv.* (דעל׳-אי-קייט-לי) אויף א דעליקאטען שטייגער.

del'icateness *n.* (דעל׳-אי-קייט-נעס) דאס זיין דעליקאט; צארטקייט, ווייכקייט, שוועכליכקייט.

del'icates *n.* (דעל׳-אי-קייטס) נאשערייען.

delicates'sen *n.* (דעל-אי-קא-טעס׳-ען) דעליקאטעסען [צושפייזען, געוועהלטע שפייזען, צוגעריכטע שפייזען].

deli'cious *a.* (די-ליש׳-אס) שטארק אנגענעהם, וואס פערשאפט פיעל פערגניגען, זעהר געשמאק.
I ate a **delicious** pear.

deli'ciously *adv.* (די-ליש׳-אס-לי) אויף אן אופן וואס איז זעהר אנגענעהם, אדער וואס פערשאפט פיעל פערגניגען; זעהר געשמאק.

deli'ciousness *n.* (די-ליש׳-אס-נעס) דאס זיין זעהר געשמאק אדער זעהר אנגענעהם.

delict' *n.* (די-ליקט׳) א פערברעכען געגען געזעץ.

delight' *n. and v.* (די-לאיט׳) צופריעדענשטעלען אויף׳ן העכסטען אופן; פערשאפען פיעל פערגניגען; ענטציקען; זיך שטארק צופריעדענשטעלען; האבען פיעל פערגניגען; פרייד, צופריעדענהייט, ענטציקונג, פערגניגען; עטוואס וואס שטעלט שטארק צופריעדען, וואס פעראורזאכט פיעל פערגניגען אדער וואס ענטציקט.

deligh'ted *a.* (די-לאי׳-טעד) העכסט ערפרעהט, שטארק צופריעדען, ענטציקט.

deligh'tedly *adv.* (די-לאי׳-טעד-לי) מיט דער-העכסטער פרייד, מיט דער העכסטער צופריעדענהייט, מיט פיעל פערגניגען, מיט ענטציקונג.

delight'ful *a.* (די-לאיט׳-פול) שטארק אנגענעהם אדער צופריעדענשטעלענד; ענטציקענד.

delight'fully *adv.* (די-לאיט׳-פול-אי) אויף אן ענטציקענדען אדער שטארק אנגענעהמען אופן.

delight'fulness *n.* (די-לאיט׳-פול-נעס) דאס זיין שטארק אנגענעהם אדער צופריעדענשטעלענד; דאס זיין ענטציקענד.

deligh'tingly *adv.* (די-לאי׳-טינג-לי) ז. *delightfully*

delight' in mis'chief (די-לאיט׳ אין מיס׳-טשיף) הנאה האבען פון טהאן שלעכטס.

delight'less *a.* (די-לאיט׳-לעס) אהן פרייד, אהן פערגניגען.

delight'some *a.* (די-לאיט׳-סאם) ז. *delightful*

delight'somely *adv.* (די-לאיט׳-סאם-לי) ז. *delightfully*

delight'someness *n.* (די-לאיט׳-סאם-נעס) ז. *delightfulness*

delim'it *v.* (די-לימ׳-איט) בעשטימען די גרענעצען; בעגרענעצען.

delimita'tion *n.* (די-לים-אי-טיי׳-שאן) דאס בעשטימען די גרענעצען; די בעגרענעצונג.

delin'eable *a.* (די-לינ׳-אי-עבל) וואס קען געצייכענט ווערען, וואס קען געמאלען ווערען, וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין ווארט אדער אין בילד.

delin'eament *n.* (די-לינ׳ אי-ע-מענט) א צייכנונג; אן ענטוואורף, א סקיצירונג, א שילדערונג, א בעשרייבונג.

delin'eate *v.* (די לינ׳ אי אייט) צייכנען, סקיצירען, מאכען אן ענטוואורף, שילדערען, בעשרייבען.

delinea'tion *n.* (די-לינ-אי-איי׳-שאן) 1. דאס סקיצירען; דאס אנווארפען [א בילד פון עפעס]; דאס צייכנען; 2. דאס שילדערען, דאס בעשרייבען.
2. The novel is full of many **delineations** of interesting characters.

delin'eator *n.* (די-לינ׳-אי-איי-טאר) איינער וואס סקיצירט, צייכענט, שילדערט אדער בעשרייבט עפעס; א שניידער-פאסאן, וואס מען קען מאכען גרעסער און קלענער לויט דער מאס פון דעם קלייד; אן אינסטרומענט וואס סקיצירט די אויבערפלעכע פון דעם באדען [ווערט בענוצט צום אויפנעהמען א פולען פלאן פון א געגענד].

delin'eatory *a.* (די-לינ׳-אי-איי-טא-רי) וואס צייכענט, סקיצירט, שילדערט אדער בעשרייבט.

delin'quency *n.* (די-לינ׳-קהווענ-סי) א פערברעכען; דאס ניט ערפילען אדער דאס פערנאכלעסיגען א פפליכט.

delin'quent *n. and a.* (די-לינ׳-קהווענט) פערברעכעריש; ניט ערפילענדיג אדער פערנאכלעסיגענדיג א פפליכט; א פערברעכער; איינער וואס פערנאכלעסיגט זיין פפליכט.

delin'quently *adv.* (די-לינ׳-קהווענט-לי) ניט ערפילענדיג אדער פערנאכלעסיגענדיג א פפליכט.

del'iquate *v.* (דעל׳-אי-קהווייט) שמעלצען, צוגעהן; צושמאלצען ווערען.

deliqua'tion *n.* (דעל-אי-קהוויי׳-שאן) שמעלצונג.

deliquesce' *v.* (דעל-אי-קהוועס׳) צוגעהן; צושמאלצען ווערען.

deliques'cence *n.* (דעל-אי-קהוועס׳-ענס) דאס צושמעלצען, דאס צוגעהן, דאס צופליסען.

deliques'cent *a.* (דעל-אי-קהוועס׳-ענט) צושמעלצענדיג, צוגעהענדיג, צופליסענדיג.

deliq'uiate *v.* (די-ליק׳-הווי-אייט) ז. *deliquesce*

deliquia'tion *n.* (די-ליק-הווי-איי׳-שאן) ז. *deliquescence*

deliq'uium *n.* (די-ליק׳-הווי-אם) דאס צופליסען; דאס צוגעהן; א שוואכער, צוקראכענער שכל.

delir'iant *n.* (די-ליר׳-אי-ענט) א גיפט וואס פעראורזאכט משוגעת; וואס רופט ארויס דאס ריידען פון היץ אדער קראנקהאפטע פארשטעלונגען.

delirifa'cient *n. and a.* (די-ליר-אי-פיי׳-שיענט) וואס רופט ארויס קראנק-

האפסטע היץ־פארשטעלונגען אדער ריידען פון היץ; א שטאף וואס פעראורזאכט עס.

delir'ious *a.* (די-ליר'-אי-אס) משוגע, וואהנזיניג; פאנטאזירענדיג [פון היץ]; איבעררייצט פון געפיהלען; ריידענדיג פון היץ.

delir'iously *adv.* (די-ליר'-אי-אס-לי) אויף א וואהנזיניגען, משוגע'נעם אופן; מיט קראנקהאפטע פארשטעלונגען, ריידענדיג פון היץ.

delir'iousness *n.* (די-ליר'-אי-אס-נעס) משוגעת, וואהנזיניגקייט; קראנקהאפטע פאנטאזיעס אדער דאס ריידען פון היץ.

delir'ium *n.* (די-ליר'-אי-אם) משוגעת, וואהנזין; א שטארקע אויפרעגונג אדער איבעררייצונג פון די געפיהלען; איבערטריבענער ענטוזיאזם; קראנקע פאנטאזיעס; דאס ריידען פון היץ.

délit' *n.* (דיי-לי') א געריכטס־פאל וועגען א פערזאן וואס האט דורך בעטרוג פעראורזאכט שאדען צו אימעצען.

delites'cence *n.* (דעל-אי-טעס'-ענס) דאס פלעצליכע פערשווינדען פון אן ענטצינדונג אדער געשווילעכטס; צוריקגעצויגענהייט, דאס צוריקטרעטען פון געזעלשאפטליכען לעבען.

delites'cency *n.* (דעל-אי-טעס'-ענ-סי) ז. *delitescence*.

delites'cent *a.* (דעל-אי-טעס'-ענט) צוריקגעצויגען, בעהאלטען.

deliv'er *v.* (די ליוו'-ער) בעפרייען; איבערגעבען, אבליפערען; צושטעלען; זיך אונטערגעבען; געלעגען ווערען [האבען א קינד]; אויסשיסען, אבפייערען, אויסלאדען; ארויסשרייען, ארויסריידען, זיך אויסערען [אין א רעדע].

deliv'erable *a.* (די-ליוו'-ער-עבל) וואס מען קען איבערגעבען, וואס קען איבערגעגעבען ווערען; וואס דארף געליפערט אדער צוגעשטעלט ווערען; וואס איז צו בעפרייען.

deliv'er a blow (די-ליוו'-ער ע בלאו) דערלאנגען א זעץ.

deliv'er an attack' (די-ליוו'-ער ען ע-טעק') אנגרייפען, אטאקירען דעם פיינד.

deliv'erance *n.* (די-ליוו'-ער-ענס) בעפרייאונג; פריישפרעכונג; דאס געראטעוועט ווערען; איבערליפערונג; איבערגעבונג; אן אויסערונג, אן ערקלערונג; דאס געלעגען ווערען [דאס האבען א קינד].

deliv'erance bless'ing (די-ליוו'-ער-ענס בלעס'-אינג) דאס גומל בענשען.

deliv'er a speech (די-ליוו'-ער ע ספיעטש) האלטען א רעדע.

deliv'er bat'tle (די-ליוו'-ער בעטל) גיבען א שלאכט.
The commander returned to **deliver battle**.

deliv'ered of a child (די-ליוו'-ערד אוו ע טשאילד) געלעגען געווארען.

deliv'erer *n.* (די-ליוו'-ער-ער) א בעפרייער; אן איבערליפערער, אן איבערגעבער.

deliv'er from (די-ליוו'-ער פראם) בעפרייען פון...

deliv'er judg'ment (די-ליוו'-ער דזשאדזש'-מענט) משפט'ען.

deliv'er to poster'ity (די-ליוו'-ער טו פאס-טער'-אי-טי) אונשטערבליך מאכען.

deliv'er to the wind (די-ליוו'-ער טו טהי ווינד) ארויסווארפען צו אל־די רוחות.

deliv'ery *n.* (די-ליוו'-ער-אי) די בעפרייאונג; די אויסליפערונג; די איבערגאבע; דאס אונטערגעבען זיך; דאס געלעגען ווערען [דאס האבען א קינד]; דאס אויסערען זיך; דער שטייגער פון פארטראגען אדער זינגען; דאס צושטעלען, דאס צושיקען; דאס אויסשיסען, דאס אבפייערען א שאס.

deliv'ery in fact (די-ליוו'-ער-אי אין פעקט) די איבערטראגונג פון גיטער אדער מטלטלין פון איין פערזאן צו אן אנדערער.

deliv'ery-valve *n.* (די-ליוו'-ער-אי-וועלוו) דאס אויסלאס־ווענטיל [דאס ווענטיל ביי דאמפף־מאשינען אדער פומפען דורך וועלכען עס ווערט ארויסגעלאזען דאמפף אדער וואסער].

dell *n.* (דעל) א קליינער שמאלער טהאל צווישען צוויי בערג.

delo'calize *v.* (די-לאו'-קעל-איז) ארויסטרעטען אדער בעפרייען פון די לאקאלע ראהמען; מאכען ברייטער דעם שטאנדפונקט; מאכען פון א לאקאלען אינטערעס אן אלגעמיינעם.

delph *n.* (דעלף) ז. *delf*.

Del'phian *n. and a.* (דעל'-פי-ען) וואס איז שייך צו דער אלטער גריכישער שטאדט דעלפי אדער צו דעם גאט אפאלא וועמעס טעמפעל איז דארטען געוועזען; וואס איז שייך צו דעם אראקעל פון דעלפי אדער צו די פריסטער פון אפאלא; רעטזעלהאפט; וואס געפינט זיך אונטער געטליכער השפעה; נביא'יש; אן איינוואהנער פון דעלפי.

Del'phic *a.* (דעל'-פיק) וואס איז שייך צי דעלפי, די פארצייטיגע גריכישע שטאדט אדער צום אראקעל וואס איז דארטען געוועזען; רעטזעלהאפט; וואס געפינט זיך אונטער געטליכער השפעה; נביא'יש; וואס איז שייך צו דעם גאט אפאלא פון דעלפי אדער זיינע פריסטער.

del'phin *n. and a.* (דעל'-פין) וואס איז שייך צו דעם פראנצויזישען קרוינפרינץ; וואס איז שייך צום דעלפין־פיש; אזא פעטס וואס געפינט זיך אין דעם אויל פון דעם דעלפין־פיש.

Delphin'ian *n. and a.* (דעל-פינ'-אי-ען) ז. ***Delphian***.

delphin'ian *n. and a.* (דעל-פינ'-אי-ען) ז. ***delphin***.

delphin'ic *a.* (דעל-פינ'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דעם דעלפין־פיש.

del'ta *n.* (דעל'-טא) דער בוכשטאב דעלטא [דער פיערטער בוכשטאב אין גריכישען אלפאבעט]; די שטיקער ערד [אין דער פארם פון א דריי־עק] צווישען די פאנאנדערגעטיילטע שטראמען פון געוויסע טייכען ביי זייער אריינפאלען אין ים; יעדע זאך וואס האט א דרייעקיגע פארם.

del'toid *n. and a.* (דעל'-טאיד) דרייעקיג, וואס האט די פארם פון גריכישען בוכשטאב דעלטא; דער דרייעקיגער מוסקעל פון דער פלייצע.

deltoi'dal *a.* (דעל-טאי'-דעל) ז. ***deltoid***.

delu'dable *a.* (די-ליו'-דעבל) לייכט צו בעטריגען; וואס קען אבנארען אדער אבגענארט ווערען.

delude' *v.* (די-ליוד') אבנארען, בעטריגען, פערפיהרען אין א בלאטע, פערבלענדען.

delu'der *n.* (די-ליו'-דער) אן אבנארער, א בעטריגער, א פערפיהרער.

del'uge *n. and v.* (דעל'-יודזש) א מבול, א פערפלייצונג; גיסען ווי א מבול; איבערשווענמען, פערפלייצען.

del'uged in tears (דעל'-יודזשט אין טיערז) בעגאסען מיט טרעהרען.

delun'dung *n.* (דע-לאנ'-דאנג) די וויזעל־קאץ [א מין קאץ פון דעם אינזעל יאווא].

Delundung

delu'sion *n.* (די-ליו'-זשאן) דאס ארייננארען מיט עפעס, דאס בעטריגען; דאס זיין אבגענארט; דאס האבען א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס; פערבלענדונג, אילוזיאן, איינבילדונג; בעטרוג.

delu'sionist *n.* (די-ליו'-זשאנ-איסט) אן אבנארער אדער אבגענארטער; איינער וואס בילדעט זיך איין; איינער וואס האט א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס.

delu'sive *a.* (די-ליו'-סיוו) פערבלענדענד, איינבילדענד, בעטריגענד, אבנארענד.

delu'sively *adv.* (די-ליו'-סיוו-לי) נארענדיג, בלענדענדיג; איינבילדענדיג; אויף א בעטריגערישען אופן.

delu'siveness *n.* (די-ליו'-סיוו-נעס) פערבלענדעניש; דאס זיין איינגעבילדעט; די נייגונג אבצונארען.

delu'sory *a.* (די-ליו'-סא-רי) ז. ***delusive***.

delve *v.* (דעלוו) גראבען; פארשען.

delve in'to (דעלוו אינ'-טו) זיך גראבען אין א זאך, אריינדרינגען אין א זאך.
He **delves into** the depths of the Talmud.

del'ver *n.* (דעל'-ווער) דער גרעבער; איינער וואס גראבט זיך אין א זאך, פארשט אויס עפעס גרינדליך.

del'ving *n.* (דעל'-ווינג) דאס גראבען, דאס אונטערזוכען, דאס פארשען.

Dem. אבקירצונג פון ***Democrat*** אדער ***Democratic***

demagnetiza'tion *n.* (די-מעג-נעט-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען די מאגנעטישע צוציהונגס־קראפט.

demag'netize *v.* (די-מעג'-נעט-איז) אוועקנעהמען די מאגנעטישע קראפט.

demagog'ic *a.* (דעם-ע-גאדזש'-איק) דעמאגאגיש, ווי א דעמאגאג. ז. ***demagogue***.

dem'agogism *n.* (דעמ'-ע-גאג-איזם) דעמאגאגיע, די האנדלונגען און פרינציפען פון א דעמאגאג. ז. ***demagogue***.

dem'agogue *n.* (דעמ'-ע-גאג) א דעמאגאג, א רעדנער אדער פאלקס־פיהרער, וואס שטרעבט צו ווערען א ליעבלינג פון דער מאסע, חנפ'ענענדיג זי און שטיצענדיג זיך אויף איהר אונוויסענהייט. א פרינציפענלאזער פאליטישער אגיטאטאר; איינער וואס זוכט צו ערווערבען

פאליטישע מאכט, שפילענדיג אויף די שוואכקייטען פון המון.

dem'agoguery *n.* (דעמ'-ע-גאג-ע-רי) ז. *demagogism*.

dem'agogy *n.* (דעמ'-ע-גאדזש-אי) ז. *demagogism*.

demain' *n.* (די-מיין') א לאנדגוט; א מאיאנטעק.

demand' *n. and v.* (די-מענד') פאדער־רען; ארויסשטעלען א פאדערונג; רופען צום געריכט; א פאדערונג; דאס וואס עס ווערט געפאדערט; די נאכפראגע; א פראגע, אן אנפראגע.

deman'dable *a.* (די-מענ'-דעבל) וואס קען געפאדערט ווערען; אויף וועלכען מען קען נאכפרעגען.

demand' a mee'ting (די-מענד' ע מיע'-טינג) ארויסרופען אויף א דועל.

demand' and supply' (די-מענד' ענד סא-פלאי') אין פאליטישע עקאנא־מיע — די נאכפראגע און אנבאט [די פערהעלטניס, וועלכע עקזיסטירט צווישען די צאהל סחורות, וועלכע מען וויל קוי־פען און די צאהל סחורות, וואס עס איז דא צו פערקויפען].

deman'dant *n.* (די-מענ'-דענט) דער וואס פאדערט; דער אנקלאגער אין גע־ריכט.

deman'der *n.* (די-מענ'-דער) א פאדע־רער; איינער וואס פאדערט.

deman'dress *n.* (די-מענ'-דרעס) די מאהנערקע, די וואס קלאגט אן.

demarca'tion *n.* (די-מאר-קיי'-שאן) דאס בעצייכנען א גרענעץ־ליניע; די גרענעץ־ליניע.

de'march *n.* (די'-מארק) דער דעמארך, דער מאגיסטראט פון א געמיינדע אין אלט־גריכענלאנד; אין היינטיגע צייטען — א מאגיסטראט פון א שטאדט אין גרי־כענלאנד.

demark' *v.* (די-מארק') בעשטימען גרענעצען.

demarka'tion *n.* (די-מאר-קיי'-שאן) ז. *demarcation*.

deme *n.* (דים) א שטאדט־בעצירק אין דער אלטער אטיקע און אין היינטיגען גריכענלאנד.

demean' *v.* (די-מיען') אויפפיהרען זיך; קאנטראלירען זיך אליין; אנפיהרען אדער קאנטראלירען עמעס; ערנידריגען.

demea'nor *n.* (די-מיע'-נאר) די אויפ־פיהרונג; דאס אויפפיהרען זיך.

demembra'tion *n.* (די-מעמ-ברײ'-שאן) דאס אבשניידען א גליעד; די פער־קריפלונג פון קערפער.

dement' *a., n. and v.* (די-מענט') פעררי־קט, משוגע; א פעררי־קטער; מא־כען פערריקט.

demen'tate *a.* (די-מענ'-טייט) משוגע, פערריקט.

demen'ted *a.* (די-מענ'-טעד) משוגע; ארונטער פון זינען.

demen'tia *n.* (די-מענ'-שיא) משוגעת, וואהנזין.

demephitiza'tion *n.* (די-מעפ-אי-טי-זיי'-שאן) דאס רייניגען די לופט פון מיאזמען [אונגעזונטע אויסדאמפפונגען].

demeph'itize *v.* (די-מעפ'-אי-טאיז) רייניגען די לופט פון מיאזמען [אונגע־זונטע אויסדאמפפונגען]; פערטרייבען די שלעכטע, אונגעזונטע לופט.

demer'it *n. and v.* (די-מער'-איט) די פערשולדונג; דאס פערזעהן; שלעכטע אויפפיהרונג, מעשים רעים; ערנידריגען, מאכען ווערטהלאז.

demer'it mark (די-מער'-איט מארק) א שלעכטער באל, נאטע אדער אטמעט־קע [אין לעהר־אנשטאלטען].

demersed' *a.* (די-מירסט') וואס גע־פינט זיך אדער וואקסט אונטער'ן וואַ־סער.

demesne' *n.* (דע-מיען') ז. *demain*.

Deme'ter *n.* (די-מי'-טער) דעמעטער, די געטין פון פרוכטבארקייט און די בע־שיצעריז פון הייראטען [אין דער אלט־גריכישער מיטאלאגיע].

demi'. *n.* (די-מאי') א סטודענט וואס בעקומט סטיפענדיע [א געוויסע יעהרלי־כע אונטערשטיצונג] אין אקספארדער או־ניווערזיטעט אין ענגלאנד.

dem'i *a.* (דעמ'-אי) [ווערט געלפט] האלב, העלפט; ווערט געבראויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

dem'i-bain *n.* (דעמ'-אי- ביין) ז. *demi-bath*.

dem'i-bas'tion *n.* (דעמ'-אי-בעס'-טיאן) א האלבער באסטיאן [א געוויסע פארם פון בעפעסטיגונג].

dem'i-bath *n.* (דעמ'-אי-בעטה) א פוס־וואנע, א וואנע, וואו עס געהט אריין נור א טייל פון קערפער.

dem'i-brigade' *n.* (דעמ'-אי-ברי-גייד') א האלבע בריגאדע [אין דער ארמעע].

dem'i-ca'dence *n.* (דעמ'-אי-קיי'-דענס) אין מוזיק — א האלבע קאדענץ [די פערשטארקונג פון טאן ביז דער 5טער נאטע פון דער גאמא].

dem'i-can'non *n.* (דעמ'-אי-קענ'-אן) א פארצייטיגער גרויסער הארמאט.

dem'icircle *n.* (דעמ'-אי-סוירקל) אן אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען.

dem'i-cul'verin *n.* (דעמ'-אי-קאל'-ווער-איז) א מין הארמאט פון 16טען און 17טען יאהרהונדערט.

dem'i-di'tone *n.* (דעמ'-אי-דאי'-טאון) אין מוזיק — די קליינע טערצע [דער דריטער טאן פון גרונד־טאן אין א גאמא].

dem'i-fo'lio *n.* (דעמ'-אי-פאו'-ליאו) האלב־פאליא [א געוויסער פארמאט פון געדרוקטע ביכער].

dem'i-gaunt'let *n.* (דעמ'-אי-גענט'-לעט) אין כירורגיע — א באנד אויף א האנד עהנליך צו א הענטשקע אריינצו־שטעלען אויסגעלינקעטע פינגער.

dem'igod *n.* (דעמ'-אי-גאד) דער האלב־גאט, א מענש מיט געוויסע געטליכע איינגענשאפטען [וועגען די לעגענדארע העלדען אין די פאבלען פון די אלטע פעל־קער].

dem'igoddess *n.* (דעמ'-אי-גאד-עס) די האלב־געטין [אין די פאבלען פון די אלטע פעלקער].

dem'ijohn *n.* (דעמ'-אי-דזשאן) א גרויסע פלאש אין א געפלאכטענעם קערבעלע.

dem'i-lance *n.* (דעמ'-אי-לענס) א קליי־נע פיקע; א רייטער בעוואפענט מיט א קליינער פיקע.

dem'ilune *n. and a.* (דעמ'-אי-לון) די האלבע לבנה; אין פעסטונגס־ווערק — אן אויסערליכער אויסגעבויגענער וואל צו בעשיצען די זייטען פון א באסטיאן; אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

dem'i-monde *n.* (דעמ'-אי-מאנד) א קלאס פרויען פון צווייפעלהאפטען כאראק־טער, וועלכע שטעהען עטוואס העכער אין ראנג פון פראסטע גאסען־פרויען [פראס־טיטוטקעס].

dem'i-octa'vo *n.* (דעמ'-אי-אק-טיי'-וואו) א האלבע אקטאווע [אין מוזיק].

dem'iquaver *n.* (דעמ'-אי-קהוויי-ווער) א זעכצעהנטעל [נאטע] אין מוזיק.

dem'i-relief' *n.* (דעמ'-אי-רי-ליעף') א האלב רעליעפע [בולט'ע] סקולפטור־ארבייט.

dem'irep *n.* (דעמ'-אי-רעפ) [פער־קירצט פון [*demi-reputation*], א פרויענצימער פון צווייפעלהאפטער ערענט־ליכקייט.

demisabil'ity *n.* (די-מאי-זע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אבגעגעבען ווערען אין ארענדע, דאס קענען פערדונגען ווערען.

demi'sable *a.* (די-מאי'-זעבל) וואס קען פערפאכטעט אדער פערדונגען ווע־רען.

dem'isang *a.* (דעמ'-אי-סענג) פון גע־מישטען בלוט [וואס שטאמט פון צוויי ראסען, איינע פון זיי — ניט קיין איי־ראפעאישע].

demise' *n. and v.* (די-מאיז') איבער־טראגען; פערפאכטען, פערדינגען; אבזא־גען בצואה; די פטירה, דער טויט פון א הערשער; דאס איבערגעבען די קרוין צו א צווייטער פערזאן; דאס איבערגע־בען דעם בעזיץ צו די יורשים; דאס אב־געבען אין ארענדע.

dem'i-sem'i *a.* (דעמ'-אי-סעמ'-אי) האלב פון האלב [א פיערטעל].

dem'isemiqua'ver *n.* (דעמ'-אי-סעמ-אי-קהוויי'-ווער) א צוויי־און־דרייסיגסטעל נאטע אין מוזיק.

demis'sion *n.* (די-מיש'-אן) ערנידרי־גונג; אונטערגראבונג, אבשוואכונג; דאס אב־זאגען זיך פון עפעס; רעזיגנאציאן, דע־מיסיאן.

demis'sionary *a.* (די-מיש'-אנ-ע-רי) וואס איז שייך צו דעמיסיע, צו אבזאגען זיך פון עפעס; ערנידריגענד, אונטערגע־הענד.

demit' *v.* (די-מיט') אויפגעבען א זאך, זיך ענטזאגען פון אן אמט, רעזיגנירען.

Mary Stuart was forced to demit the government of Scotland in favor of her infant son.

dem'i-tint *n.* (דעמ'-אי-טינט) אין מא־לעריי — א צווישען־פארב, א האלבער קאליר.

dem'iurge *n.* (דעמ'-אי-אוירדזש) דע־מיאורג, א בעשעפער; דער בעשעפער פון דער מאטעריעלער וועלט [לויט געוויסע פילאזאפישע שיטות, האט גאט אליין די וועלט ניט בעשאפען, נאר ער האט בע־שאפען דעמיאורג'ען און דיזער דעמי־אורג האט בעשאפען די וועלט].

demiur'gic *a.* (דעמ-אי-אויר'-דזשיק) וואס איז שייך צו א וועלט־בעשעפער. ז. *demiurge*.

demiur'gical *a.* (דעמ-אי-אויר'-דזשי-קעל) ז. *demiurgic*.

demiur'gus *n.* (דעמ-אי-אויר'-גאס) ז. *demiurge*.

dem'i-volt *n.* (דעמ'-אי-וואלט) אזא קינסטליכע בעוועגונג פון א פערד ווען ער דרעהט זיך האלב ארום מיט די פאדער־שטע פיס אין דער לופטען.

dem'i-wolf *n.* (דעמ'-אי-הוואולף) א האלב־וואלף [א חיה וואס איז געבארען געווארען פון א הונד מיט א וואלף].

demobiliza'tion *n.* (די-מאו-בי-לי-זיי'-שאן) דאס פאנאנדערלאזען סאלדא־טען פון דיענסט; דאס פאנאנדערלאזען א קריעגס־ארמעע.

demo'bilize *v.* (די-מאו'-בי לאיז) פא־

נאנדערלאזונג סאלדאטען פון דיענסט, פאנאדערלאזונג א קריעגס־ארמעע.

democ'racy *n.* (די-מאק'-רע-סי) דעמאקראטיע, פאלקס-הערשאפט, דער פרינציפ פון פאליטישער און געזעלשאפטליכער גלייכהייט [ווענגען די בעציהונגען פון איין מענשען צום צווייטען].

Democ'racy *n.* (די-מאק'-רע-סי) די פרינציפען פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; די מיטגליעדערשאפט פון דער דעמאקראטישער פארטיי.

dem'ocrat *n.* (דעמ'-א-קרעט) א דעמאקראט, איינער וואס איז פאר פאלקס-הערשאפט אדער פאר פאליטישע און געזעלשאפטליכע גלייכהייט [ווענגען די בעציהונגען און פערהאלטונג פון איין מענשען צום צווייטען].

Dem'ocrat *n.* (דעמ'-א-קרעט) א מיטגליעד פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

democrat'ic *a.* (דעמ-א-קרעט'-איק) דעמאקראטיש, וואס געהערט צו פאלקס-הערשאפט אדער צו פאליטישע און געזעלשאפטליכע גלייכהייט.

Democrat'ic *a.* (דעמ-א-קרעט'-איק) וואס איז שייך צו דער דעמאקראטישער פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

democrat'ical *a.* (דעמ-א-קרעט'-איק-על) ז. *democratic*

democrat'ically *adv.* (דעמ-א-קרעט'-איק-על-אי) אויף א דעמאקראטישען אופן; איינפאך; אהן גרויסע צערעמאניעס.

Democrat'ic par'ty (דעמ-א-קרעט'-איק פאר'-טי) די דעמאקראטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [דער גרונד פרינציפ פון דיעזער פארטיי, ווען זי האט זיך געגרינדעט, איז געווען: זעלבסטשטענדיגקייט פון די איינצעלנע שטאאטען און דאס ניט אריינמישען זיך פון דער צענטראלער רעגיערונג אין די אינערע אנגעלעגענהייטען פון די איינצעלנע שטאאטען].

democratisa'tion *n.* (דעמ-א-קרעט-אי-זיי'-שאן) ז. *democratization*

democ'ratise *v.* (די-מאק'-רע-טאיז) ז. *democratize*

democ'ratism *n.* (די-מאק'-רע-טיזם) דעמאקראטיזם, די פרינציפען אדער דער גייסט פון דעמאקראטיע.

democratiza'tion *n.* (דעמ-א-קרעט-אי-זיי'-שאן) די דעמאקראטיזירונג, דאס ווערען דעמאקראטיש.

democ'ratize *v.* (די-מאק'-רע-טאיז) דעמאקראטיזירען, מאכען איינפאך, איינפיהרען פאליטישע און געזעלשאפטליכע גלייכהייט [ווענגען די בעציהונגען פון איין מענשען צום צווייטען].

Democrite'an *a.* (די-מאק-רי-טי'-ען) וואס איז שייך צו דעם גריכישען פילאזאף דעמאקריטוס [געבארען ארום 460 יאהר פאר קריסטוס].

Democrit'ic *a.* (דעמ-א-קריט'-איק) ז. *Democritean*

Democrit'ical *a.* (דעמ-א-קריט'-אי-קעל) ווי דער סטיל פון דעמאקריטוס [ווענגען דעם סטיל פון די פאבעלען וואס דעמאקריטוס האט געשריבען ווענען פויגלען א. ד. ג.]; אונגלויבליך.

demogen'ic *a.* (די-מא-דזשען'-איק) וואס איז שייך צו דער ענטוויקלונג פון דעמאקראטישע שטאאטען.

demog'rapher *n.* (די-מאג'-רע-פער) א דעמאגראף, א קענער אין דעמאגראפיע. ז. *demography*

demograph'ic *a.* (דעמ-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דעמאגראפיע. ז. *demography*

demograph'ically *adv.* (דעמ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך דעמאגראפיע, לויט דעמאגראפיע. ז. *demography*

demog'raphy *n.* (די-מאג'-רע-פי) דעמאגראפיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען דאס ארט לעבען פון די פעלקער].

demol'ish *v.* (די-מאל'-איש) צושטערען, פערניכטען; רואינירען, חרוב מאכען; אראבררייסען געביידען.

The building was **demolished** and a large skyscraper was built in its place.

demol'isher *n.* (די-מאל'-איש-ער) א צושטערער, א פערניכטער; איינער וואס רייסט אראב געביידען.

demol'ishment *n.* (די-מאל'-איש-מענט) צושטערונג, פערניכטונג; אראבררייסונג פון געביידען.

demoli'tion *n.* (דעמ-א-ליש'-אן) צושטערונג, פערניכטונג; דאס רואינירען, דאס חרוב מאכען; דאס אראבררייסען געביידען.

demoli'tionist *n.* (דעמ-א-ליש'-אנ-איסט) אן איבערקעהרער, א צושטערער, אן עקסטרעמער רעוואלוציאנער.

de'mon *n.* (די'-מאן) דעמאן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א האלב-גאט, איינער וואס איז אין א נידריגערע מדרגה פון א גאט און איז אין א העכערע מדרגה פון א מענשען]; א שד, א מחבל, א בייזער גייסט, א טייוועל; א שלעכטער, בייזער מענש.

demon'achize *v.* (די-מאנ'-ע-קאיז) אוועקנעהמען די מאנאכען.

de'moness *n.* (די'-מאן-עס) א פרוי דעמאן, אן ארורה, א לילית.

demonetiza'tion *n.* (די-מאנ-ע-טי-זיי'-שאן) דאס פערלירען דעם ווערטה אלס געלד, דאס מאכען פאר אויס געלד.

demon'etize *v.* (די-מאנ'-ע-טאיז) אוועקנעהמען דעם ווערטה פון געלד, מאכען פאר אויס געלד.

In 1873 silver was **demonetized** in the United States.

demo'niac *n.* and *a.* (די-מאו'-ני-עק) דעמאניש, טייוועליש; וואס האט אין זיך דעם טייוועל אדער א טייוועלישע מאכט; איינער וואס האט אין זיך א דבוק אדער א שד.

demoni'acal *a.* (די-מא-נאי'-ע-קעל) דעמאניש, טייוועליש; וואס האט אין זיך א טייוועלישע מאכט.

demoni'acally *adv.* (די-מא-נאי'-ע-קעל-אי) אויף א דעמאנישען אדער טייוועלישען אופן.

demo'nial *a.* (די-מאו'-ני-על) ז. *demoniacal*

demon'ic *a.* (די-מאנ'-איק) דעמאניש, טייוועליש, וואס האט אין זיך א טייוועלישע מאכט.

demon'ifuge *n.* (די-מאנ'-אי-פיודזש) א כשוף געגען שדים; א שוץ פון שדים.

de'monism *n.* (די'-מאן-איזם) דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון שדים אדער בייזע רוחות; טייוועלשע האנדלונג; טייוועלשער כאראקטער.

de'monist *n.* (די'-מאן-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון שדים און בייזע רוחות.

de'monize *v.* (די'-מאנ-איז) ארייניאגען אין אימעצען א דבוק; מאכען עהנליך צו א שד.

demonoc'racy *n.* (די-מאנ-אק'-רע-סי) די הערשאפט פון בייזע גייסטער; אשמדאי'ס מאכט.

demonog'rapher *n.* (די-מאנ-אג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט ווענען שדים און בייזע רוחות, א קענער אין דער בעשרייבונג פון שדים.

demonol'ater *n.* (די-מאנ-אל'-איי-טער) א פערגעטערער פון שדים.

demonol'atry *n.* (די-מאנ-אל'-איי-טרי) די פערגעטערונג פון שדים.

demonolog'ic *a.* (די-מאנ-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע ווענען שדים אדער בייזע רוחות.

demonolog'ical *a.* (די-מאנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *demonologic*

demonol'ogy *n.* (די-מאנ-אל'-א-דזשי) די לעהרע ווענען שדים און בייזע רוחות.

demonoma'nia *n.* (די-מאנ-א-מיי'-ני-א) א קראנקהייט וואס דער פאציענט גלויבט, אז ער האט א דבוק אדער א בייזען רוח אין זיך.

demonop'athy *n.* (די-מאנ-אפ'-ע-טהי) ז. *demonomania*

demonop'olize *v.* (די-מא-נאפ'-א-לאיז) מבטל זיין א מאנאפאל, ארויסנעהמען פון דער מאכט פון א מאנאפאל.

de'monry *n.* (די'-מאנ-רי) די שליטה פון בייזע גייסטער.

de'monship *n.* (די'-מאנ-שיפ) דאס זיין א דעמאן.

demonstrabil'ity *n.* (די-מאנ-סטרע-ביל'-אי-טי) דאס קענען דעמאנסטרירט אדער בעוויזען ווערען.

demon'strable *a.* (די-מאנ'-סטרעבל) וואס קען דעמאנסטרירט אדער בעוויזען ווערען.

demon'strableness *n.* (די-מאנ'-סטרעבל-נעס) די איינגעשאפט צו קענען דעמאנסטרירט אדער בעוויזען ווערען.

demon'strably *adv.* (די-מאנ'-סטרע-בלי) אויסער צווייפעל; אויף א בעווייזענדען אופן.

demon'strate *v.* (די-מאנ'-סטרייט) דעמאנסטרירען, אויסשטעלען, בעוויזען, אנצייגען.

dem'onstrater *n.* (דעמ'-אנ-סטריי-טער) ז. *demonstrator*

demonstra'tion *n.* (דעמ-אנ-סטריי'-שאן) א בעוויז, דאס בעווייזען; אן עפענטליכער אויסדרוק פון א מיינונג אדער סימפאטיע; א דעמאנסטראציאן; א מאנעוורע וואס ווערט געמאכט נור צום שיין; אן אויסשטעלונג.

demon'strative *a.* (די-מאנ'-סטריי-טיוו) 1. וואס איז קלאר און דייטליך ארויסגעשטעלט; איבערצייגענד, ערקלערענד; 2. אויסדריקענדיג עפענטליך און ענערגיש א מיינונג אדער געפיהל; 3. דעמאנסטראטיוו; אויסשטעלענדיג.

2. She is **demonstrative** in her affections.

demon'strative judg'ment (די-מאנ'-סטריי-טיוו דזשאדזש'-מענט) אן אורטייל אדער מיינונג וואס עפעס איז איהם דארף נאך בעוויזען ווערען.

demon'stratively *adv.* (די-מאנ'-סטריי-טיוו-לי) אויף אן איבערצייגענדען אופן; מיט געוויסהייט; מיט געפיהלפאלע אויסדריקע; אויף א דעמאנסטראטיווען אופן.

demon'strativeness *n.* (די-מאנ'-

סטריי-טיוו-נעס) דאס איבערצייגענדע; דאס זיין דעמאנסטראטיוו.

demon'strative pro'noun (די-מאנ'-סטריי-טיוו פראו'-נאון) א הינווייזענדער פירווארט [אין גראמאטיק — די ווערטער: דיעזער, יענער א. ד. ג.].

dem'onstrator *n.* (דעמ'-אנ-סטריי-טאר) איינער וואס בעווייזט אדער ערקלערט מיט ביישפּילע אדער בילדער; א לעהרער פון פּראקטישע אנאטאמיע וואס שטעלט אויס און ווייזט די טיילען פון א. אנאטאמירטען קערפּער; איינער וואס בעווייזט אדער איבערצייגט; דער צייגע-פינגער.

dem'onstratorship *n.* (דעמ'-אנ-סטריי-טאר-שיפּ) דער אמט פון א לעהרער פון פּראקטישע אנאטאמיע.

demoralisa'tion *n.* (די-מאר-על-אי-זיי'-שאן) ז. *demoralization*.

demor'alise *v.* (די-מאר'-על-איז) ז. *demoralize*.

demoraliza'tion *n.* (די-מאר-על-אי-זיי'-שאן) דעמאראליזאציאן, דאס זיין דעמאראליזירט, די פערדארבונג פון דער מאראל אדער זיטען; דאס צושטערען דעם קוראזש, דעם גלויבען, די האפנונגען א. ד. ג.; דאס ברענגען אין אן אונארדנונג; דאס צומישען אדער צוטומלען.

demor'alize *v.* (די-מאר'-על-איז) דעמאראליזירען, פערדארבען די מאראל אדער זיטען; אוועקנעהמען דעם מוטה, צושטערען דעם קוראזש, דעם גלויבען, די האפנונגען א. ד. ג.; ברענגען אין אן אונארדנונג; צומישען, צוטומלען.

Demosthe'nian *a.* (די-מאס-טהי'-ני-ען) וואס איז שייך צום בעריהמטען גריכישען רעדנער דעמאסטהענעס [געבארען אין יאהר 384 פאר קריסטוס].

Demosthen'ic *a.* (די-מאס-טהענ'-איק) ז. *Demosthenian*.

demot'ic *a.* (די-מאט'-איק) פאפולער, פאלקסטימליך.

demp'ster *n.* (דעמפּ'-סטער) ז. *deemster*.

demul'cent *n. and a.* (די-מאל'-סענט) ווייך מאכענד, לינדערענד; א מיטעל ווייך צו מאכען אדער לינדערען, ווי א זאלב, א פלאסטער א. ד. ג.

demur' *n. and v.* (די-מויר') ארויסשטעלען ערווידערונגען, מאכען שוועריגקייטען דורכצופיהרען עפּעס; ארויסטרעטען דאגעגען; אין גריכטס-פיהרונג — ארויסשטעלען נייע טענות, כדי אבצילעגען דעם פּראצעס; אן אבשטעל, א פויזע; דאס צווייפלען צו טהאן א געוויסע זאך אדער ניט; אן ערווידערונג, א טענה געגען עפּעס.

demure' *a.* (די-מיור') כלומר'שט בעשיידען אדער אנשטענדיג; וואס ווייזט זיך ארויס ערנסט, מיושב'דיג.

demure'ly *adv.* (די-מיור'-לי) מיט א כלומר'שטער ערנסטקייט אדער וואזשנעקייט.

demure'ness *n.* (די-מיור'-נעס) ערנסטקייט, געזעצטקייט, בעשיידענהייט, וואזשנעקייט [כלומר'שטע אדער אמת'ע].

demu'rity *n.* (די-מיו'-רי-טי) כלומר'שטע ערנסטקייט; איינער וואס ציהט אויף זיך ארויף א כלומר'שטע ערנסטקייט.

demur'rable *a.* (די-מויר'-עבל) בעשטרייטבאר, געגען וואס מען קען ארויסשטעלען טענות.

demur'rage *n.* (די-מויר'-עדזש) געצאהלט פאר אויפהאלטען א שיף אין האַפען ווען זי שטעהט דארטען איבעריגע צייט; פערהאלטונג פון שיפען, אייזענבאהן-וואגאנען א. ז. וו.

demur'ral *n.* (די-מויר'-על) דאס שלאַגען זיך מיט דער דעה, דאס צווייפלען, דאס פערציהען די צייט.

demur'rer *n.* (די-מויר'-ער) דער וואס צווייפעלט און קען זיך ניט ענטשליסען; דער וואס פערציהט די צייט; אין געריכטס-פיהרונג — א טענה פון דעם אנגעקלאגטען, אז ווען אפילו מען זאל אננעהמען אז אלץ וואס דער אנקלאגער זאגט איז ריכטיג, קומט איהם דאך ניט דאס וואס ער פאדערט.

demur'rer to ev'idence (די-מויר'-ער טו עוו'-אי-דענס) אין געריכטס-פּיהרונג — א טענה פון דעם אנגעקלאגטען, אז כאטש די בעווייזע פון דעם צווייטען צד זיינען ריכטיג, ענטהאלטען זיי דאך ניט גענוג גרונד פאר דער קלאגע.

demy' *n.* (די-מאי') פאפּיער פון קליינעם פארמאט [16×21 צאל]; א סטודענט וואס קריגט אונטערשטיצונגס-געלד [סטיפּענדיע].

den *n.* (דען) 1. א הייל, א גרוב; א נעסט; 2. א בדידה-שטיבעל; 3. וואהנען אין א הייל.

1. The robber's **den** was raided by the police.

dena'rius *n.* (די-ניי'-רי-אס) א דינור [אן אלטע רוימישע מטבע].

den'ary *n. and a.* (דענ'-ע-רי) וואס ענטהאלט צעהן; צעהנפאך; א צעהנדליג; א דינור [אלט-רוימישע מטבע].

denationalisa'tion *n.* (די-נעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) ז. *denationalization*.

denationaliza'tion *n.* (די-נעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) דאס בערויבען אדער זיין בערויבט פון די נאציאנאלע אייגענטימליכקייטען אדער רעכטען; דאס דענאַציאנאליזירען. ז. *denationalize*.

dena'tionalize *v.* (די-נעש'-אנ-על-איז) דענאציאנאליזירען, בערויבען אדער זיין בערויבען פון די נאציאנאלע אייגענטימליכקייטען אדער רעכטען; מאכען, אז א געוויסע ערשיינונג זאל ניט זיין א נאציאנאלע, נאר א לאקאלע אדער א קאסמאפּאליטישע.

denat'uralise *v.* (די-נעטש'-יו-רעל-איז) ז. *denaturalize*.

denat'uralize *v.* (די-נעטש'-יו-רעל-איז) מאכען ניט נאטירליך; דערווייטערען פון דער נאטור; אוועקנעהמען די בירגער-רעכטע.

dena'ture *v.* (די-ניי'-טשור) ז. *denaturize*.

denaturiza'tion *n.* (די-ניי-טשור-אי-זיי'-שאן) דאס אוועקנעהמען די נאטירליכע אייגענשאפטען; די ענדערונג פון אלקאהאל אזוי אז עס זאל ניט קענען געברויכט ווערען צום טרינקען.

dena'turize *v.* (די-ניי'-טשור-איז) אוועקנעהמען די נאטירליכע אייגענשאפּטען; ענדערען אלקאהאל אזוי אז עס זאל ניט קענען געברויכט ווערען צום טרינקען.

den'driform *a.* (דענ'-דרי-פארם) בוים-פערמיג, ווי א בוים, עהנליך צו א בוים.

den'drite *n.* (דענ'-דראיט) דענדריט, דער בוימשטיין [א שטיין אדער א מינעראל מיט צייכנונגען אין דער פארם פון בוימלעך און צווייגלעך, דיעזע צייכנונגען נעהמען זיך פון א געוויסער נאטירליכער קריסטאליזירונג פון מעטאל-שטאפען].

Dendrite

dendrit'ic *a.* (דענ-דריט'-איק) בוים-פערמיג, וואס איז שייך צום בוים-שטיין. ז. *dendrite*.

dendrit'ical *a.* (דענ-דריט'-אי-קעל) ז. *dendritic*.

dendrit'ically *adv.* (דענ-דריט'-אי-קעל-אי) ארויסווייזענדיג זיך אין דער פארם פון א בוים.

den'droid *a.* (דענ'-דראיד) אזוי ווי א בוים; בוים-פערמיג.

dendroi'dal *a.* (דענ-דראי'-דעל) ז. *dendroid*.

den'drolite *n.* (דענ'-דרא-לאיט) א פערשטיינערטער בוים אדער פלאנצע.

dendrolog'ical *a.* (דענ-דרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דענדראלאגיע [די וויסענשאפט וועגען בוימער].

dendrol'ogist *n.* (דענ-דראל'-א-דזשיסט) א דענדראלאגיסט, א געלעהרטער אין דער וויסענשאפט וועגען בוימער.

dendrol'ogy *n.* (דענ-דראל'-א-דזשי) דענדראלאגיע, די לעהרע וועגען בוימער.

dendrom'eter *n.* (דענ-דראמ'-ע-טער) א דענדראמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די הויך און גרעב פון בוימער].

den'gue *n.* (דענ'-גיי) א מין אנשטעקענדע פיבער-קראנקהייט אין וועסט-אינדיען און אין דרום פון די פעראייניגטע שטאַטען.

deni'able *a.* (די-נאי'-עבל) וואס קען אבגעלייקענט אדער אבגעשלאגען ווערען.

deni'al *n.* (די-נאי'-על) 1. הכחשה, אבלייקענונג, פערניינונג; אן אבשלאגענדער ענטפער, א געגען-טענה; 2. דאס צוריקווייזען א בקשה.

1. The lawyer speaking for his client entered a general **denial** of the complaint. 2. The request was met by a **denial**.

deni'er *n.* (די-נאי'-ער) אן אבלייקענער; איינער וואס גיט אן אבשלאגענדען ענטפער; איינער וואס ווייזט צוריק א בקשה.

denier' *n.* (דע-ניער') א דעניע [אן אלט-פראנצויזישע זילבערנע מטבע].

Denier

den'im *n.* (דענ'-אים) א גראבער געפארבטער צייג פון באוועל.

deniza'tion *n.* (דענ-אי-זיי'-שאן) דאס נאטוראליזירען, דאס מאכען אן אויסלענדער פאר א בירגער.

den'izen *n. and v.* (דענ'-איזן) א בירגער, אן איינוואהנער, א תושב; אין ענגלאנד — אן אויסלענדער וואס האט בעקומען בירגער-רעכטע, אבער קען ניט פער-

נעהמען קיין מלוכה־שטעלע; געבען ביר־גער־רעכטע.

denizena'tion *n.* (דענ־אי־זענ־איי׳־שאן) ז. *denization*

den'izen of the world (דענ׳־איזן אוו טהי הוואירלד) דער וועלט־בירגער, קאס־מאפאליט.

den'izenship *n.* (דענ׳־איזנ־שיפ) דאס זיין א בירגער; דאס האבען בירגער־רעכט.

den'net *n.* (דענ׳־עט) א קאבריאלעט [א לייכטע קארעטע אויף צוויי רעדער].

denom'inable *a.* (די־נאמ׳־אי־נעבל) וואס קען בעשטימט אדער ערנענט ווערען.

denom'inate *v.* (די־נאמ׳־אי־נייט) גע־בען א נאמען, ערנענען, בעשטימען.

denomina'tion *n.* (די־נאמ־אי־ניי׳־שאן) ערנענונג, בעשטימונג; די בענענונג, א נאמען; א סעקטע, א כתה, א קלאס, אן אבטיילונג.

denomina'tional *a.* (די־נאמ־אי־ניי׳־שאנ־על) וואס געהערט צו א סעקטע אדער א כתה; וואס איז שייך צו א נאמען אדער נאמען־געבונג.

denomina'tionally *adv.* (די־נאמ־אי־ניי׳־שאנ־על־אי) קאנפעסיאנעל, בנוגע צו א סעקטע.

denom'inative *n. and a.* (די־נאמ׳־אי־נע־טיוו) בענענענד; וואס קען האבען א נאמען; אין גראמאטיק — וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון א הויפט־ווארט אדער ביי־ווארט [וועגען צייט־ווערטער]; א צייט־ווארט וואס האט זיך אויסגעביל־דעט פון א הויפט־ווארט אדער ביי־ווארט [ווי למשל, דאס צייט־ווארט "זיין גע־שיקט" האט זיך אויסגעבילדעט פון "גע־שיקט" און "געשיקטקייט"].

denom'inatively *adv.* (די־נאמ׳־אי־ניי־טיוו־לי) דורך בענענונג, דורך בע־צייכנען מיט א נאמען.

denom'inator *n.* (די־נאמ׳־אי־ניי־טאר) דער בענענער, דער וואס גיט א נאמען; דער נענער אין א ברוך־צאהל [די אונטערשטע צאהל פון א ברוך־צאהל וועלכע בעווייזט אויף וויפיעל גלייכע חלקים די זאך איז צוטיילט געווארען, ווי די צאהל 7 אין ברוך־צאהל $\frac{4}{7}$].

deno'table *a.* (די־נאו׳־טעבל) וואס קען בעצייכענט ווערען.

denota'tion *n.* (די־נא־טיי׳־שאן) די בעצייכנונג.

deno'tative *a.* (די־נאו׳־טע־טיוו) וואס קען בעצייכנען.

deno'tatively *adv.* (די־נאו׳־טיי־טיוו־לי) דורך בעצייכנונג.

denote' *v.* (די־נאוט׳) בעצייכנען, אנ־צייגען.

dénoue'ment *n.* (דיי־נו׳־מאן) די לע־זונג פון א רעטעניש אדער געהיימנים; די ענטוויקלונג פון א דראמא; די אויפ־קלערונג פון א פערשווערונג.

denounce' *v.* (די־נאונס׳) 1. מזהיר זיין, אנקינדיגען, ערקלערען [ווי קריעג]; 2. פערראטען; 3. פער׳מסר׳ען, פערקלאגען.
2. The orator denounced his enemies.

denounce'ment *n.* (די־נאונס־מענט) דאס פער׳מסר׳ען, דאס פערקלאגען.

denoun'cer *n.* (די־נאונ׳־סער) אנקינ־דיגער; אנקלעגער, מוסר.

de no'vo (די נאו׳־וואו) איבער־א־נייס, פון אנפאנג.

dens *n.* (דענז) א צאהן; א צאהן־ארטיגער קערפער־טייל.

dense *a.* (דענס) געדיכט; אונדורכזיכ־טיג; קאמפאקט; מגושם׳דיג, גראב; דום.

dense'ly *adv.* (דענס׳־לי) אויף א קאמ־פאקטען אדער געדיכטען אופן; מגושם׳דיג, גראב; דום.

dense'ness *n.* (דענס׳־נעס) געדיכטקייט; אונדורכזיכטיגקייט; קאמפאקטקייט; מגושם׳דיגקייט; גראבקייט; דומהייט.

den'sher *v.* (דענ׳־שיר) פערבעסערען לאנד דורך פערברענען טארף, שטרוי־ווארצלען א. ד. ג., וועלכע ווערען אויס־געלעגט אין קופקעס אויף׳ן פעלד און נאכ־דעם ווערט פערשפרייט דאס אש.

den'shering *n.* (דענ׳־שיר־אינג) דאס פערבעסערען לאנד דורך פערברענען טארף אדער שטרוי־ווארצלען און פערשפרייטען דאס אש אויף׳ן פעלד.

den'shire *v.* (דענ׳־שיר) ז. *densher*

den'shiring *n.* (דענ׳־שיר־אינג) ז. *denshering*

densim'eter *n.* (דענ־סימ׳־ע־טער) אן אפאראט צו מעסטען די געדיכטקייט אדער די ספעציפישע שווערקייט פון שטאפען.

den'sity *n.* (דענ׳־סי־טי) געדיכטקייט, קאמפאקטקייט [אין בעצוג צו דער גע־דיכטקייט פון די מאלעקולען אין שטאף פון וועלכער עס הענגט אב זיין געוויכט].

dent *n., a. and v.* (דענט) אן איינשניט, א קארב; א צאהן פון א קאם אדער פון א צאהן־ראד; געקארבט, געצאקט; מא־כען א קארב; מאכען צאקען.

dentag'ra *n.* (דענ־טעג׳־רא) צאהן־שמערצען; אן אינסטרומענט ארויסצוריי־סען א צאהן.

den'tal *n. and a.* (דענ׳־טעל) וואס איז שייך צו די צייהנער; וואס ווערט אויסגע־שפראכען דורך די צייהנער [וועגען גע־וויסע בוכשטאבען, ווי ד, ט]; א בוכ־שטאב, וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך די צייהנער.

den'tal canal' (דענ׳־טעל קע־נעל׳) דער קאנאל פון צאהן, דורך וועלכען עס געהט דורך דער נערוו.

den'tal cav'ity (דענ׳־טעל קעוו׳־אי־טי) די אויסהוילונג אין צאהן וואו עס געפינט זיך דער צאהן־נערוו [די פולפע].

dental'ity *n.* (דענ־טעל׳־אי־טי) דאס ווערען אויסגעשפראכען דורך די צייה־נער [ווי געוויסע אותיות].

dentaliza'tion *n.* (דענ־טעל־אי־זיי׳־שאן) דאס פערוואנדלען אין א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען דורך די צייהנער.

den'tal par'lor (דענ׳־טעל פאר׳־לאר) א צאהן־הייל־אנשטאלט [וואו עס זיינען בעשעפטיגט מעהרערע דענטיסטען].

den'tal pulp (דענ׳־טעל פאלפ) דער צאהן־נערוו [די פולפע].

den'tal sur'geon (דענ׳־טעל סויר׳־דזשאן) א צאהן־דאקטאר, א דענטיסט.

den'tal sur'gery (דענ׳־טעל סויר׳־דזשער־אי) דענטיסטעריק; צאהן־הייל־קונסט.

den'tary *a.* (דענ׳־טע־רי) וואס איז שייך צו צייהנער.

den'tate *a.* (דענ׳־טייט) צייהניג, מיט שפיצען, מיט צאקען; וואס האט א גע־צאקטען ראנד [ווי א פלאנצען־בלאט].

den'tated *a.* (דענ׳־טיי־טעד) ז. *dentate*

den'tately *adv.* (דענ׳־טייט־לי) אויף א געצאקטען אדער צייהנערדיגען אופן.

den'ted *a.* (דענ׳־טעד) צייהניג, צאקיג.

den'tel *n.* (דענ׳־טעל) ז. *dentil*

den'telated *a.* (דענ׳־טעל־איי־טעד) וואס האט צייהנער אדער צאקען.

dentelle' *n.* (דענ־טעל׳) שפיצען, צא־קען [קרוזשעווא].

dentel'li *n.* (דענ־טעל׳־אי) די פערפו־צונגען אין א קארניז, וואס האבען די פארם פון פיערקאנטיגע צייהנער.

den'ticle *n.* (דענ׳־טיקל) א קליינער צאהן; אן ארויסשטארצונג, וואס האט די פארם פון א צאהן; דער לייסט פון׳ם קארניז, וואס איז פערפוצט מיט פיער־קאנטיגע צייהנער.

dentic'ulate *a.* (דענ־טיק׳־יו־לייט) געצאקט.

dentic'ulated *a.* (דענ־טיק׳־יו־ליי־טעד) ז. *denticulate*

dentic'ulately *adv.* (דענ־טיק׳־יו־לייט־לי) אויף א געצאקטען אופן.

denticula'tion *n.* (דענ־טיק־יו־ליי׳־שאן) דאס אויסצאקען; א קליינער צאהן; א רייה קליינע צייהנער אדער צאקען.

den'ticule *n.* (דענ׳־טי־קיול) דער לייסט פון א קארניז, וואס איז בעצייערט מיט פיערקאנטיגע צייהנער אדער צאקען.

dentic'ulus *n.* (דענ־טיק׳־יו־לאס) ז. *denticle*

den'tifactor *n.* (דענ׳־טי־פעק־טאר) א מאשין צו מאכען קינסטליכע צייהנער.

den'tiform *a.* (דענ׳־טי־פארם) צאהן־פערמיג.

den'tifrice *n.* (דענ׳־טי־פריס) צאהן־פולווער אדער וועלכער עס איז אנדער פרעפעראט צום רייניגען די צייהנער.

den'til *n.* (דענ׳־טיל) איינער פון די פיערקאנטיגע צייהנער, וועלכע ווערען גע־מאכט אלס פערציערונג צו א קארניז.

dentila'bial *n. and a.* (דענ־טי־ליי׳־בי־על) וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט דער הילף פון די צייהנער און ליפען [וועגען געוויסע קלאנגען אדער בוכשטאבען]; א קלאנג אדער בוכשטאב וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט דער הילף פון די צייהנער און די ליפען.

den'tilated *a.* (דענ׳־טיל־איי־טעד) ז. *dentelated*

dentila'tion *n.* (דענ־טי־ליי׳־שאן) ז. *dentition*

den'tile *n.* (דענ׳־טיל) א קליינער צאהן [עהנליך צו א זעג־צאהן].

dentilin'gual *n. and a.* (דענ־טי־לינ׳־גוועל) וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט דער הילף פון די צייהנער און צונג [ווי א קלאנג אדער בוכשטאב]; א קלאנג אדער בוכשטאב וואס ווערט ארויסגעבראכט מיט דער הילף פון די צייהנער און צונג.

dentil'oquist *n.* (דענ־טיל׳־א־קוויסט) איינער וואס רעדט דורך די צייהנער.

dentil'oquy *n.* (דענ־טיל׳־א־קווי) דאס רעדען דורך די צייהנער.

den'tin *n.* (דענ׳־טין) דענטין [דער שטאף, פון וועלכען עס בעשטעהט דער צאהן אויסער דער עמאליע און דעם נערוו].

den'tine *n.* (דענ׳־טין) ז. *dentin*

den'tiphone *n.* (דענ׳־טי־פאון) אזא אינסטרומענט וואס לאזט ארויס אזעלכע ציטערענדע טענער ווען ער ווערט איינגע־ביסען מיט די צייהנער.

dentiros'ter *n.* (דענ־טי־ראס׳־טער) דער צאהנשנאבלער [אזא פויגעל וואס פון זיין שנאבעל שטארצט ארויס אזא צאהן].

dentiros'tral *a.* (דענ־טי־ראס׳־טרעל) וואס האט א צאהנשנאבעל. ז. *dentiroster*

dentiros'trate *a.* (דענ־טי־ראס׳־טרייט) ז. *dentirostral*

den'tiscalp *n.* (דענ׳־טי־סקעלפּ) א גע־ צייג צו רייניגען די צייהנער.

den'tist *n.* (דענ׳־טיסט) א דענטיסט, א צאהן־ארצט.

dentis'tic *a.* (דענ־טיס׳־טיק) וואס איז שייך צו א דענטיסט אדער צו דער צאהן־ הייל־קונסט [דענטיסטיק].

dentis'tical *a.* (דענ־טיס׳־טי־קעל) ז. *dentistic*

den'tistry *n.* (דענ׳־טיס־טרי) דענטיס־ טיק, צאהן־דאקטאריע, צאהן־הייל־קונסט.

denti'tion *n.* (דענ־טיש׳־אן) דאס ארויסשניידען זיך פון צייהנער [ביי קינ־ דער]; די צייט אין וועלכער עס שניידען זיך צייהנער; די צאהל און די ארדנונג פון די צייהנער.

den'tize *v.* (דענ׳־טאיז) ארויסשניידען, ארויסוואקסען צייהנער.

den'toid *a.* (דענ׳־טאיד) אזוי ווי א צאהן; צאהן־פערמיג.

dentolin'gual *n. and a.* (דענ־טאָ־ לינ׳־גוועל) ז. *dentilingual*

den'ture *n.* (דענ׳־טשור) א געבים צייהנער; א קינסטליכער געבים צייהנער געמאכט פון א דענטיסט.

denu'date *a.* (די־ניו׳־דייט) אראבגע־ ריסען די בעדעקונג; נאקעט; אראבגעריי־ סען די קארע אדער די בלעטער; אויס־ געריסען די האר, די פעדערען א. ד. ג.; אוועקגעטראגען אדער אבגעשווענקט די אויבערשטע שיכט פון ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denu'dated *a.* (די־ניו׳־דיי־טעד) ז. *denudate*

denuda'tion *n.* (דענ־יו־דיי׳־שאן) דאס מאכען נאקעט, דאס אראבנעמען דעם צו־ דעק; דאס אוועקטראגען אדער אבשווענ־ קען די אויבערשטע שיכט פון ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denude' *v.* (די־ניוד׳) מאכען נאקעט; אראבריסען דעם צודעק; אוועקטראגען אדער אבשווענקען די אויבערשטע שיכט פון דער ערד אדער שטיינער דורך רעגען, ווינד א. ד. ג.

denu'ded *a.* (די־ניו׳־דעד) נעמאכט נאקעט; אראבגעריסען דעם צודעק.

denu'ded rocks (די־ניו׳־דעד ראקס) נאקעטע פעלזען, אבגעשווענקטע פעלזען.

denun'ciable *a.* (די־נאנ׳־שי־עבל) וואס קען דענונצירט אדער פער׳מסר׳ט ווערען.

denun'ciant *a.* (די־נאנ׳־שי־ענט) וואס דענונצירט אדער מסר׳ט.

denun'ciate *v.* (די־נאנ׳־שי־איים) ז. *denounce*

denuncia'tion *n.* (די־נאנ־שי־איי׳־ שאן) דאס אנקינדיגען, דאס ווארנען אדער מזהיר זיין; אן ערקלערונג [ווי פון קריעג]; דאס פער׳מסר׳ען אדער פער־ קלאגען.

denun'ciative *a.* (די־נאנ׳־שי־איי־טיוו) וואס ווארנט, וואס קינדיגט אן; פערקלאַ־ גענדיג, פער׳מסר׳ענדיג.

denun'ciator *n.* (די־נאנ׳־שי־איי־טאר) איינער וואס ווארנט אדער איז מזהיר; א דענונציאנט, א מוסר.

denun'ciatory *a.* (די־נאנ׳־שי־איי־ טא־רי) מזהיר זייענדיג, אנקינדיגענד, מסר׳ענדיג.

denutri'tion *n.* (די־ניו־טריש׳־אן) א מאנגעל־האפטע ערנעהרונג.

deny' *v.* (די־נאי׳) אבלייקע־ לייקענען, אבלייקענען, צוריקווייזען; פערניינען.

deny'ingly *adv.* (די־נאי׳־אינג־לי) פער־ ניינענדיג, אבלייקענענדיג; ענטזאגענדיג, צוריקווייזענדיג.

deny' one's self (די־נאי׳ הוואנז סעלף) זיך ענטזאגען [פון עפּעס]; זיך צוריק־ האלטען, זיך אבהאלטען [פון עפּעס].

deobstruct' *v.* (די־אָב־סטראקט׳) אוועק־ נעהמען שטערונגען פון א דורכגאנג; עפענען א פערשטאפּונג [אין קערפּער].

deob'struent *n. and a.* (די־אב׳־סטרו־ ענט) עפענענדיג א פערשטאפּונג [אין קערפּער]; א מעדיציין צו עפענען א פער־ שטאפּונג.

deoc'ulate *v.* (די־אָק׳־יו־לייט) בלינד מאכען.

de'odand *n.* (די׳־אָ־דענד) אין די אל־ טע ענגלישע געזעצען — בעוועגליכעס איי־ גענטום וואס איז צוגענומען געווארען פון דער ענגלישער קרוין פאר רעליגיעזע צוועק־ קען [ווען דאס אייגענטום איז געווען די אורזאכע פון איינעמס טויט].

deodar' *n.* (די־אָ־דאר׳) דער הימא־ לאיא־צעדער־בוים, דער דעאדארא־צעדער־ בוים.

deo'dorant *n.* (די־אָו׳־דאר־ענט) א מי־ טעל וואס פערטרייבט א שלעכטען גערוך.

deodorisa'tion *n.* (די־או־דאר־אי־ זיי׳־שאן) דאס אוועקנעהמען אדער פער־ בעסערען דעם גערוך; דאס פערטרייבען א שלעכטען גערוך.

deo'dorise *v.* (די־או׳־דאר־איז) אוועק־ נעהמען דעם גערוך; בעפרייען פון א שלעכטען גערוך.

deodoriza'tion *n.* (די־או־דאר־אי־ זיי׳־שאן) ז. *deodorisation*

deo'dorize *v.* (די־או׳־דאר־איז) ז. *deodorise*

deo'dorizer *n.* (די־או׳־דאר־אי־זער) א מיטעל צום פערניכטען א שלעכטען גע־ רוך; א דעזינפיצירענדער מיטעל.

De'o faven'te (די׳־או פע־ווענ׳־טי) מיט גאט׳ס הילף, בעזרת השם.

deontolog'ical *a.* (די־אנ־טא־לאדזש׳־ אי־קעל) וואס איז שייך צו דער מאראל־ פילאזאפיע [די לעהרע וועגען זיטען און מדות].

deontol'ogist *n.* (די־אנ־טאל׳־א־ דזשיסט) דער מאראל־פילאזאף, איינער וואס שטודירט די פילאזאפיע פון זיטען און מדות.

deontol'ogy *n.* (די־אנ־טאל׳־א־דזשי) די מאראל־פילאזאפיע, עטהיק [די לעה־ רע וועגען זיטען און מדות].

deoscula'tion *n.* (די־אס־קיו־ליי׳־שאן) דאס קושען א הייליגע זאך.

deossifica'tion *n.* (די־אס־אי־פי־קיי׳־ שאן) פערלירענגונג פון פערהארטונג אדער פון ביינערדיגקייט; דאס ווייכער ווערען [פון פערהארטעוועטע קערפּער־ טיילען]; די פערשווינדונג פון ביינער.

deos'sify *v.* (די־אס׳־אי־פאי) אוועק־ נעהמען די ביינער [פון א קערפּער]; אב־ שוואכען.

De'o volen'te (די׳־או וואו־לענ׳־טיע) מיט גאט׳ס ווילען, אם ירצה השם.

deox'idise *v.* (די־אָק׳־סי־דאיז) ז. *deoxydate*

deoxidiza'tion *n.* (די אק סי־די־זיי׳־ שאן) ז. *deoxydation*

deox'idizement *n.* (די־אָק׳־סי־דאיז־ מענט) די בעפרייאונג פון זויער־שטאף.

deox'ydate *v.* (די־אָק׳־סי־דייט) בע־ פרייען פון דעם זויער־שטאף.

deoxyda'tion *n.* (די־אָק־סי־דיי׳־שאן) די בעפרייאונג פון דעם זויער־שטאף, דאס אוועקנעהמען פון עפּעס דעם זויער־שטאף.

deox'ydize *v.* (די־אָק׳־סי־דאיז) ז. *deoxydate*

deox'ygenate *v.* (די־אָק׳־סי־דזשענ־ איים) ז. *deoxydate*

deoxygena'tion *n.* (די־אָק־סי־דזשע־ ניי׳־שאן) ז. *deoxydation*

deo'zonize *v.* (די־או׳־זאנ־איז) בע־ פרייען פון אזאן [א געוויסער ארט זויער־ שטאף].

dep. אבקירצונג פון *deputy*

depaint' *v.* (די־פּיינט׳) שיל־ מאהלען; שילדערען; פערשטעלען.

depart' *v.* (די־פּארט׳) 1. אבריזען, אבגעהן; אבווייכען; שטארבען; פערלא־ זען; 2. שיידען.

1. I must **depart** to-morrow. 2. He **departed** from the path of virtue.

depar'ted *a.* (די־פּאר׳־טעד) אוועקגע־ גאנגען, פערשוואונדען, געשטארבען.

depar'ted (the) (די־פּאר׳־טעד) די געשטארבענע.

depar'ter *n.* (די־פּאר׳־טער) איינער וואס רייניגט מעטאלען, אבטיילענדיג זיי פון די פסולת.

depar'ting *n.* (די־פּאר׳־טינג) דאס אב־ פאהרען, דאס אוועקפאהרען.

depart'ment *n.* (די־פּארט׳־מענט) אן אבטיילונג, א דעפּארטאמענט, א מיניסטע־ ריום.

departmen'tal *a.* (די־פּארט־מענ׳־טעל) וואס איז שייך צו א דעפּארטאמענט אדער אבטיילונג פון דער רעגיערונג אדער פון א געשעפט.

Depart'ment of Ag'riculture (די־ פּארט׳־מענט אוו עג׳־רי־קאל־טשור) דאס מיניסטעריום פון ערד־ארבייט [א דעפּאר־ טאמענט פון דער רעגיערונג פון די פער־ איינינגטע שטאאטען, אויף וועלכען עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פער־ שפּרייטען ידיעות, וואס זיינען שייך צו די פערשיעדענע פארמען פון ערד־ארבייט און מיטהעלפען צו קולטיווירען פערשיע־ דענע נויטיגע פלאנצען].

Depart'ment of Com'merce and La'bor (די־פּארט׳־מענט אוו קאמ׳־ אוירס ענד ליי׳־באר) דאס האנדעלס און ארבייטס־מיניסטעריום [א דעפּארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט צו קלייבען סטאטיסטיק און געבען ידיעות וועגען דעם צושטאנד פון האנדעל און די בעדינגונגען פון ארבייט אין לאנד].

Depart'ment of Inte'rior (די־ פּארט׳־מענט אוו אינ־טי׳־רי־אר) דאס מיניסטעריום פון אינערן [א דעפּארטא־ מענט פון דער רעגיערונג פון די פעראיי־ ניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון דער מלוכה].

Depart'ment of Jus'tice (די־ פּארט׳־מענט אוו דזשאס׳־טיס) דאס יוס־ טיץ־מיניסטעריום [א דעפּארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע געריכטס־אנשטאלטען פון לאנד און טרעט ארויס אלס דער פּאר־ שטעהער פון דער רעגיערונג אין פערשיע־ דענע געריכטס־פּראצעסען].

Depart'ment of La'bor (די־פּארט׳־

מענט אוו לייו'-באר) א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט צו קלייבען סטאטיסטיקס און געבען ידיעות וועגען די בעדינגונגען פון ארבייט און וועגען די בעציהונגען פון ארבייט און קאפיטאל.

Depart'ment of State (די-פארט'-מענט אוו סטייט) דאס מיניסטעריום פון אויסערן [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו די בעציהונגען מיט די אויסלענדישע מלוכות].

Depart'ment of the Na'vy (די-פארט'-מענט אוו טהי נייו'-ווי) דאס פלאטען-מיניסטעריום [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט'ן פלאט און נאוויגאציאן].

Depart'ment of the Treas'ury (די-פארט'-מענט אוו טהי טרעזש'-או-רי) דאס פינאנץ-מיניסטעריום [א דעפארטאמענט אין דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט די הוצאות און הכנסות פון דער מלוכה].

Depart'ment of War (די-פארט'-מענט אוו וואהר) דאס קריעגס-מיניסטעריום [א דעפארטאמענט פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער פערוואלטעט מיט אלע אנגעלעגענהייטען וואס זיינען שייך צו מיליטער].

depar'ture *n.* (די-פאר'-טשור) די אברייזע; דער טויט; דער אבקעהר פון עפעס [ווי פון אנגענומענע רעגעלען א. ד. ג.]; דער מהלך וואס א שיף איז אבגעגאנגען צו מזרח-זייט אדער מערב-זייט פון א געוויסען מערידיאן.

depas'ture *v.* (די-פעס'-טשור) פיטערען, פאשען.

depau'perate *v. and a.* (די-פאה'-פער-אייט) פאופעריזירען, מאכען ארעם, פערוויסטען; פערארעמט.

depaupera'tion *n.* (די-פאה-פע-ריי'-שאן) ז. *depauperization*.

depauperiza'tion *n.* (די-פאה-פער-אי-זיי'-שאן) פאופעריזירונג, פערארימונג; בעפרייאונג פון ארימקייט אדער פון ארימע לייט.

depau'perize *v.* (די-פאה'-פער-איז) ארויסרייסען פון ארעמקייט.

depend' *v.* (די-פענד') זיין אבהענגיג; זיך פערלאזען; בויען אויף עפעס.

You can **depend** upon him that he will do as he promised.

depen'dable *a.* (די-פענ'-דעבל) פערטרויענסווערטה; אויף וואס מען קען זיך פערלאזען.

depen'dableness *n.* (די-פענ'-דעבל-נעס) דאס קענען זיך פערלאזען [אויף אימעצען אדער עפעס].

depen'dance *n.* (די-פענ'-דענס) ז. *dependence*.

depen'dancy *n.* (די-פענ'-דען סי) ז. *dependency*.

depen'dant *n. and a.* (די-פענ'-דענט) ז. *dependent*.

depen'dence *n.* (די-פענ'-דענס) די אבהענגיגקייט; דער צוטרויען; די שייכות פון אן אורזאכע צו א פאלגע; די צייט וואס עס דויערט א געריכטס-פראצעס.

depen'dency *n.* (די-פענ'-דען-סי) אן אבהענגיגע פראווינץ אדער לאנד; עפעס וואס איז אבהענגיג פון אן אנדער זאך; א נעבען-געביידע.

depen'dent *n. and a.* (די-פענ'-דענט) אבהענגיג; וואס הענגט אב; וואס שליסט פון איין זאך צו א צווייטער [ווי פון אן אורזאכע צו א פאלגע]; רעלאטיוו, פערהעלטניסמעסיג; אן אבהענגיגער.

depen'dently *adv.* (די-פענ'-דענט-לי) אבהענגיג; אויף אן אבהענגיגען אופן.

depen'der *n.* (די-פענ'-דער) דער, וואס הענגט אב פון אימעצען; דער, וואס האפט אויף אימעצען, פערלאזט זיך אויף אימעצען אדער עפעס.

depen'dingly *adv.* (די-פענ'-דינג-לי) דורך אבהענגיגקייט, מעשה נכנע.

deper'sonalize *v.* (די-פויר'-סאנ-על-איז) אוועקנעהמען פון א זאך די פערזענליכקייט, בעטראכטען זי אלס ניט דאס ווערק פון א בעשטימטער פערזאן [ווי למשל, בעטראכטען די "איליאדע" אדער די פאעמען וועגען דער פערניכטונג פון טראיא אלס ניט דאס ווערק פון גריכישען דיכטער האמער, נאר אלס דאס ווערק פון פיעלע אונבעוואוסטע דיכטער].

dephlegm' *v.* (די-פלעם') ז. *dephlegmate*.

dephleg'mate *v.* (די-פלעג'-מייט) בעפרייען פון וואסער [ווי למשל שפירט] דורך אויסזידען אדער דורך אן אנדער מיטעל.

dephlegma'tion *n.* (די-פלעג-מיי'-שאן) דאס בעפרייען פון וואסער דורך אויסזידען עס אדער דורך אן אנדער מיטעל [ווי מען בעפרייט שפירט פון וואסער].

dephlogis'ticate *v.* (די-פלא-דזשיס'-טי-קייט) בעפרייען פון ברען-שטאף אדער פלאגיסטאן [די כעמיקער פון די אלטע צייטען, איידער עס איז אויפגעדעקט געווארען די ריכטיגע אורזאכע פון ברענען, האבען געגלויבט, אז אין יעדען ברענענדען קערפער געפינט זיך ברען-שטאף, וועלכען זיי האבען אנגערופען פלאגיסטאן].

dephosphoriza'tion *n.* (די-פאס-פאר-אי-זיי'-שאן) דאס בעפרייען פון פאספאר.

dephos'phorize *v.* (די-פאס'-פאר-איז) בעפרייען פון פאספאר.

depict' *v.* (די-פיקט') שילדערען, בעשרייבען, אבמאלען.

depic'ter *n.* (די-פיק'-טער) איינער וואס מאלט אב אדער בעשרייבט.

depic'tion *n.* (די-פיק'-שאן) דאס אבמאלען; די שילדערונג, בעשרייבונג.

depic'ture *v.* (די-פיק'-טשור) שילדערען; בעשרייבען; אבמאלען.

dep'ilate *v.* (דעפ'-אי-לייט) ארויסרייסען אדער ארויסציהען די האר.

depila'tion *n.* (דעפ-אי-ליי'-שאן) דאס ארויסרייסען אדער ארויסציהען די האר.

dep'ilator *n.* (דעפ'-אי-ליי-טאר) אן אינסטרומענט ארויסצורייסען אדער ארויסצוציהען די האר.

depil'atory *n. and a.* (די-פיל'-ע-טא-רי) וואס האט די איינענשאפט אוועקצונעהמען די האר פון הויט; א מיטעל [ווי געוויסע זאלבען] אוועקצונעהמען די האר פון הויט.

de pla'no (די פליי'-נאו) אזוי קלאר און פערשטענדליך, אז עס זיינען ניט נויטיג קיינע ראיות.

deplete' *v.* (די-פליט') אויסלעערען, אויסצעהרען, אוועקנעהמען פון א זאך איהרע קרעפטען, איהר קוואל פון חיונה א. ד. ג. [ווי אוועקנעהמען פון א לאנד איהר בעפעלקערונג].

Death **depleted** the ranks of this organization.

deple'tion *n.* (די-פלי'-שאן) אויסלעערונג; אין מעדיצין — בלוט-לאזונג, פערורזאכונג פון ברעכען, שוויצען א. ז. וו.

deple'tive *a. and n.* (די-פלי'-טיוו) וואס האט א נייגונג אויסצולעערען, אויסצולעדיגען; א מעדיצינישער מיטעל צום ברעכען, שוויצען, מאגען-רייניגונג א. ז. וו.

deple'tory *a.* (די-פלי'-טא-רי) וואס האט א נייגונג אויסצולעדיגען. ז. *depletive*.

deplor'able *a.* (די-פלאור'-עבל) יאמערליך, קלעגליך; נידריג, קליין, פעראכטליך.

The condition of the poor in this city is **deplorable**.

deplor'ableness *n.* (די-פלאור'-עבל-נעס) יאמערליכקייט, קלעגליכקייט, נידריגקייט, עלענדקייט.

deplor'ably *adv.* (די-פלאור'-ע-בלי) אויף א קלעגליכען אדער נידריגען אופן.

deplore' *v.* (די-פלאור') בעקלאגען, בעוויינען.

deplore'ment *n.* (די-פלאור'-מענט) דאס בעוויינען, דאס בעקלאגען; א קלאגליעד.

deplor'er *n.* (די-פלאור'-ער) א בעקלאגער, א בעוויינער.

deploy' *n. and v.* (די-פלאי') אין מיליטער — פאנאנדערוויקלען אדער אויסציהען די רייהען סאלדאטען אין א מארש; די פאנאנדערוויקלונג אדער אויסציהונג פון א רייה סאלדאטען.

deploy'ment *n.* (די-פלאי'-מענט) דאס אויסשטעלען אדער אויסציהען די רייהען פון סאלדאטען אין א מארש.

deplu'mate *a.* (די-פלוה'-מייט) אהן פעדערען, מיט ארויסגעפאלענע אדער אויסגעפליקטע פעדערען.

depluma'tion *n.* (די-פלוה-מיי'-שאן) די בערויבונג פון די פעדערען; דאס אויספאלען פון פעדערען.

deplume' *v.* (די-פלוהם') בערויבען פון די פעדערען; אויספליקען די פעדערען.

depolariza'tion *n.* (די-פא-לע-רי-זיי'-שאן) דאס אבשאפען די ווירקונג פון פאלאריזאציאן [ביי ליכט-שטראהלען, עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם]. ז. *polarization*.

depo'larize *v.* (די-פאו'-לע-ראיז) אבשאפען די ווירקונג פון פאלאריזאציאן [ביי ליכט-שטראהלען, עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם] ז. *polarization*.

depo'larizer *n.* (די-פאו'-לע-ראי-זער) עטוואס וואס שאפט אב אדער דערלאזט ניט די ווירקונג פון פאלאריזאציאן אין אן עלעקטרישער באטעריי. ז. *polarization*.

depone' *v.* (די-פאון') צייגען, עדות זאגען, בעהויפטען.

depo'nent *n.* (די-פאו'-נענט) אן עדות; איינער וואס גיט א שריפטליכע געשווארענע עדות.

depop'ulate *v.* (די-פאפ'-יו-לייט) בערויבען פון דער בעפעלקערונג; פערקלענערען די בעפעלקערונג [דורך מלחמה אדער א פעסט].

depopula'tion *n.* (די-פאפ-יו-ליי'-שאן) די פערניכטונג אדער פערקלענערונג פון דער בעפעלקערונג.

depop'ulator *n.* (די-פאפ'-יו-ליי-טאר)

דער פערמינדערער אדער פערניכטער פון דער בעפעלקערונג.

deport' *v.* (די-פאורט') ארויסשיקען פון לאנד; אוועקטראגען; פערשיקען [ווי א פערברעכער].

deporta'tion *n.* (די-פאור-טיי'-שאן) דאס ארויסשיקען פון לאנד: דאס פערשיקען [ווי א פערברעכער]; דאס אריבערשיקען אדער אריבערפיהרען פון איין לאנד אין דעם צווייטען.

deport'ment *n.* (די-פאורט'-מענט) אויפפיהרונג, בענעהמונג.
The child's record for **deportment** in school is good.

deport' oneself' (די-פאורט' הוואנ-סעלף') זיך אויפפיהרען, זיך בענעהמען.

depo'sable *a.* (די-פאו'-זעבל) וואס קען אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

depose' *v.* (די-פאוז') אראבזעצען פון טהראן אדער פון אמט; זאגען עדות, בעשטעטיגען; שטעלען צו א שבועה, לאזען שווערען; זאגען עדות שריפטליך אונטער א שבועה.

depose' against' (די-פאוז' ע-גענסט') זאגען עדות געגען אימעצען [הויפטזעכליך שריפטליך און אונטער א שבועה].

depo'ser *n.* (די-פאו'-זער) איינער וואס ווארפט אראב פון אמט; א געשווארענער עדות [הויפטזעכליך אזעלכער, וואס גיט אב זיינע עדות שריפטליך].

depos'it *n. and v.* (די-פאז'-איט) ניעדערלעגען; איינלעגען, אוועקלעגען [ווי געלד אדער סחורה אין א זיכערען ארט]; איינצאהלען געלד אין א באנק; אוועקלעגען א משכון; אבשטעהן, זיך אבזעצען [ווי הייוועז אין וויין]; אבגעלאגערט ווערען, אנגעטראגען ווערען [וועגען זאמד, שטיינער א. ד. ג.]; דאס אוועקגעלעגטע; דאס אוועקגעלעגטע געלד אין א באנק; האנדגעלד; א משכון; דאס אבגעשטאנענע אויף'ן דעק [ווי הייוועז אין וויין, זאמד אין וואסער א. ד. ג.].

depos'itary *n. and a.* (די-פאז'-אי-טיי-רי) א פערטרויטער; איינער וועמען מען טרויט אן עטוואס צו היטען; איינער ביי וועמען מען לעגט איין געלד אדער אנדערע ווערטה-זאכען; וואס בעקומט איינגעלעגטע געלד [וועגען א באנק].

depos'it in the earth (די-פאז'-איט אין טהי אוירטה) בעגראבען.

deposi'tion *n.* (דעפ-א-זיש'-אן) דאס אוועקלעגען אדער ניעדערלעגען; דאס אבלעגען אדער אבשטעהן זיך אויף'ן דעק; די אבגעלאגערטע אדער אנגעטראגענע זאמד, ערד, שטיינער א. ד. ג. וואס בלייבט ליעגען; די אראבזעצונג פון אן אמט; אן ערקלערונג, א פערזיכערונג, א בעהויפטונג; דאס אויסזאגען פון אן עדות אונטער א שבועה [הויפטזעכליך שריפטליך]; דאס מקבר זיין דעם קערפער פון א הייליגען.

depos'itive *a.* (די-פאז'-אי-טיוו) אוועקלעגענדיג; וואס זעצט זיך אב, וואס שטעהט זיך אב אויף'ן דעק.

depos'itor *n.* (די-פאז'-אי-טאר) איינער וואס לעגט אוועק געלד אין א באנק.

depos'itory *n.* (די-פאז'-אי-טא-רי) א לאגער; א פלאץ וואו זאכען ווערען געהאלטען אין זיכערהייט; א לאגער פון סחורה; א שפייכלער.
A warehouse is a **depository** for goods.

de'pot *n.* (די'-פאו) א דעפא, א לאגער, א מאגאזין, א שפייכלער; א פראכט-הויז, אן אייזענבאהן-סטאציאן; א וואקזאל; א פערזאמלונגס-פלאץ פאר רעקרוטען; די הויפט קווארטיר פון א רעגימענט; א טייל פון א באטאליאן, וואס בלייבט אין דער היים, ווען דער באטאליאן ווערט געשיקט אויף'ן קריעגס-פלאץ [אין ענגלאנד].

deprava'tion *n.* (דעפ-רע ווייי'-שאן) דאס פערדארבען, דאס דעמאראליזירען; דאס זיין פערדארבען.

deprave' *v.* (די-פרייוו') פערדארבען, דעמאראליזירען.

depraved' *a.* (די-פרייווד') פערדארבען, דעמאראליזירט.

depra'vedly *adv.* (די-פריי'-וועד-לי) מיט פערדארבענע, שלעכטע אבזיכטען; אויף א פערדארבענעם, שלעכטען שטייגער.

depra'vedness *n.* (די-פריי'-וועד-נעס) פערדארבענהייט, דעמאראליזירונג.

deprave'ment *n.* (די-פרייוו'-מענט) פערדארבענהייט, דעמאראליזירונג.

depra'ver *n.* (די-פריי'-ווער) איינער וואס פערדארבט אדער דעמאראליזירט.

deprav'ity *n.* (די-פרעוו'-אי-טי) פערדארבענהייט, דעמאראליזאציאן; די נייגונג צו זינדיגען, וואס די מענשהייט האט געירשנ'ט פון אדם הראשון [אין טעאלאגיע].

dep'recable *a.* (דעפ'-רי-קעבל) וואס מען דארף בעדויערען; געגען וואס מען קען מאכען איינווענדונגען; וואס דארף אדער קען אבגעווענדעט ווערען דורך א געבעט.

dep'recate *v.* (דעפ'-רי-קייט) בעדויערען; בעטען, עטוואס זאל אבגעווענדעט אדער פערמידען ווערען; ארגומענטירען געגען עטוואס; אויסדריקען אונצופרידענהייט מיט עטוואס; בעטען רחמים.

dep'recatingly *adv.* (דעפ'-רי-קיי-טינג-לי) מאכענדיג איינווענדונגען; מיט פראטעסט, מיט אונצופרידענהייט; בעטענדיג רחמים.

depreca'tion *n.* (דעפ-רי-קיי'-שאן) א געבעט, א תפלה אז עפעס זאל אבגעווענדעט אדער פערמידען ווערען; א פערלאנג, א בקשה בעפרייט צו ווערען פון שלעכטס; א געגען-געבעט, א געגען-בקשה.

dep'recative *a.* (דעפ'-רי-קיי-טיוו) וואס דריקט אוים א בקשה עפעס זאל אבגעווענדעט ווערען; בעטענדיג רחמים; וואס פראטעסטירט, מאכט איינווענדונגען אדער דריקט אוים אונצופרידענהייט מיט עפעס.

dep'recator *n.* (דעפ'-רי-קיי-טאר) איינער וואס מאכט איינווענדונגען געגען עפעס, דריקט אוים א פראטעסט אדער אונצופרידענהייט מיט עפעס; איינער וואס בעט, אז עפעס זאל אבגעווענדעט ווערען.

dep'recatory *a.* (דעפ'-רי-קיי-טא-רי) ז. *deprecative*

depre'ciate *v.* (די-פרי'-שי-אייט) אראבזעצען פון ווערטה; פערקלענערען דעם פרייז; אונטערשעצען; פאלען אין מקח.
The value of these securities is very much depreciated.

deprecia'tion *n.* (די-פרי-שי-איי'-שאן) די אראבזעצונג פון ווערטה; דאס מאכען קליינווירדיג; דאס פאלען אין פרייז; דאס אונטערשעצען.

depre'ciative *a.* (די-פרי'-שי-איי-טיוו) אראבזעצענדיג פון ווערטה; פערקלענערענדיג דעם פרייז; אונטערשעצענדיג.

depre'ciatively *adv.* (די-פרי'-שי-איי-טיוו-לי) אראבזעצענדיג פון ווערטה; אונטערשעצענדיג; אראבלאזענדיג דעם פרייז.

depre'ciator *n.* (די-פרי'-שי-איי-טאר) איינער וואס זעצט ארונטער אדער פערקלענערט דעם ווערטה פון עפעס; דער וואס לאזט ארונטער דעם פרייז; איינער וואס אונטערשעצט.

depre'ciatory *a.* (די-פרי'-שי-איי-טא-רי) וואס האט די נייגונג אראבצוזעצען פון ווערטה, מאכען קליינווירדיג אדער אונטערשעצען.

dep'redable *a.* (דעפ'-רי-דעבל) וואס קען גערויבט אדער געפלינדערט ווערען.

dep'redate *v.* (דעפ'-רי-דייט) רויבען, פלינדערען, פערוויסטען.

depreda'tion *n.* (דעפ-רי-דיי'-שאן) דאס רויבען; פלינדערונג, פערוויסטונג.

dep'redator *n.* (דעפ'-רי-דיי-טאר) א רויבער, א פלינדערער.

dep'redatory *a.* (דעפ'-רי-דיי-טא-רי) וואס פלינדערט, וואס רויבט.

depress' *v.* (די-פרעס') דריקען, אראבדריקען; בעשרענקען, פערמינדערען, זינקען; נידערשלאגען; אונטערדריקען.

depressed' *a.* (די-פרעסט') געדריקט, אראבגעדריקט, נידערגעשלאגען.
He is ill and feels very **depressed.**

depress'ible *a.* (די-פרעס'-איבל) וואס קען אראבגעדריקט ווערען.

depress'ingly *adv.* (די-פרעס'-אינג-לי) אויף א דריקענדען, אראבדריקענדען אדער נידערשלאגענדען שטייגער.

depres'sion *n.* (די-פרעש'-אן) די אראבדריקונג; געדריקטקייט, געדריקטער צושטאנד אדער שטימונג; נידערגעשלאגענהייט; געפאלענקייט; ערנידערונג; דאס זינקען פון פרייזען; אן אויסהוילונג, א פערטיעפונג; קערפערליכע שוואכקייט; אזא אפעראציאן אויף שטאר [אזא אויגען-קראנקהייט וואס פעראורזאכט בלינדקייט. די אפעראציאן בעשטעהט אין דער אראבדריקונג פון דער לינזע].

depres'sion of trade (די-פרעש'-אן אוו טרייד) א שטילשטאנד אין האנדעל.

depress'ive *a.* (די-פרעס'-איוו) אראבדריקענד; דריקענד, נידערשלאגענד.

depress'or *n.* (די-פרעס'-אר) איינער אדער עפעס וואס דריקט אראב; אן אונטערדריקער.

depri'vable *a.* (די-פראי'-וועבל) וואס קען בערויבט אדער אוועקגענומען ווערען; וואס קען אבגעזאגט אדער ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

depriva'tion *n.* (דעפ-רי-וויי'-שאן) די בערויבונג, די אוועקנעהמונג; דאס זיין בערויבט; עלענד; דאס אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

deprive' *v.* (די-פראיוו') בערויבען, אוועקנעהמען; ארונטערזעצען פון אמט; שטערען, ניט דערלאזען.
In this country a man can not be **deprived** of his liberty without a warrant issued by a court.

depri'ver *n.* (די-פראי'-ווער) דער אדער דאס וואס בערויבט אדער נעהמט אוועק.

de profun'dis (די פרא-פאנ'-דים) פון דער טיעפעניש; דער 130טער קאפיטעל פון תהלים ["ממעמקים קראתיך ד'"], וועלכער ווערט געזונגען פון קריסטען ביי תשובה, ביי ודוי און ביי א לויה.

deprovin'cialize *v.* (די-פרא-ווינ'-שעל-איז) מאכען אוים פראווינציאל; אויסברייטען דעם קוק אויף'ן לעבען אדער אינטערעסען.

depth *n.* (דעפטה) טיעפקייט, טיעפעניש;

די טיעפקייט [פון געדאנק]; די ברייטקייט [פון קענטניסע]; דער סאמע מיטען, די העכסטע שטופע פון עפעס; די טונקעלקייט אדער געדיכטקייט פון קאליר [אין מאלעריי]; די ברייטקייט, דיקקייט, הויכקייט פון עפעס; א טיעפעניש, א תהום; די פערטיעפונג [פון א שיף].

dep'then *v.* (דעפטהען) מאכען טיעפער, פערטיעפען.

depth'less *a.* (דעפטה'-לעס) ניט טיעף, פלאך; אהן א גרונד.

dep'urant *a.* *and* *n.* (דעפ'-יו-רענט) רייניגענד; וואס נעהמט ארויס דאס אונריינע; א רייניגונגס⸗מיטעל.

dep'urate *v.* (דעפ'-יו-רייט) רייניגען; בעפרייען פון אונריינקייטען.

depura'tion *n.* (דעפ-יו-ריי'-שאן) די רייניגונג; דאס בעפרייען פון אונריינקייטען.

dep'urative *n.* *and* *a.* (דעפ'-יו-ריי-טיוו) וואס רייניגט; וואס איז פערבונדען אדער וואס איז שייך צו דער בעפרייאונג פון אונריינקייטען; דאס וואס רייניגט; א מעדיצינישער מיטעל צו רייניגען דאס בלוט.

dep'urator *n.* (דעפ'-יו-ריי-טאר) דאס וואס רייניגט; אן אבפיהר⸗מיטעל.

deputa'tion *n.* (דעפ-יו-טיי'-שאן) א דעפוטאציאן; געזאנדטע; א בעפאלמעכטיגונג צו רעדען און צו האנדלען פאר א פערזאן אדער פערזאנען.

depute' *v.* (די-פיוט') שיקען איינעם אלס דעפוטאט, געבען איהם די פאלמאכט צו רעדען און האנדלען אין נאמען פון די וואס האבען איהם געשיקט.

depu'ted *a.* (די-פיו'-טעד) געשיקט; וואס איז געשיקט אימעצען צו פערטרעטען.

dep'utize *v.* (דעפ'-יו-טאיז) בעשטימען אלס דעפוטאט אדער שטעלפערטרעטער.

dep'uty *n.* (דעפ'-יו-טי) א דעפוטאט; א געזאנדטער; א שטעלפערטרעטער, א געהילף.

dep'uty mustache' (דעפ'-יו-טי מאס-טעש') פאלשע וואנצעס.

dep'uty-post'master *n.* (דעפ'-יו-טי-פאוסט'-מעס-טער) דער וויצע⸗דירעקטאר פון פאסט⸗דעפארטאמענט; דער געהילף פון פאסט⸗דירעקטאר.

dep'uty-sher'iff *n.* (דעפ'-יו-טי-שער'-איף) דעם שעריף'ס שטעלפערטרעטער, דעם שעריף'ס געהילף.

derac'inate *v.* (די-רעס'-אי-נייט) אויסווארצלען; אויסראטען.

deracina'tion *n.* (די-רעס-אי-ניי'-שאן) דאס אויסווארצלען, דאס אויסראטען.

derail' *v.* (די-רייל') אראבפיהרען פון די רעלסען; ארונטערלויפען פון די רעלסען.

derail'ment *n.* (די-רייל'-מענט) דאס אראבפיהרען פון די רעלסען.

derange' *v.* (די-ריינדזש') אין אונארדנונג ברייננען; צומישען, צושטערען; משוגע מאכען.

deran'geable *a.* (די-ריינ'-דזשעבל) וואס קען געבראכט ווערען אין אונארדנונג; וואס קען צושטערט ווערען.

deranged' *a.* (די-ריינדזשד') צומישט, משוגע.

derange'ment *n.* (די-ריינדזש'-מענט) דאס צומישען, דאס צופלאנטערען, דאס ברייננען אין אונארדנונג; צומישטקייט, משוגעת.

deray' *n.* (די-ריי') א מיש⸗מאש, אן אונארדנונג, א טומעל.

der'by *n.* (דויר'-בי) א שטייפער פילץ⸗הוט; א הילצערנע לאפעטקע מיט צוויי הענטלעך, ביי די מויערער [מולארעס].

Der'by *n.* (דויר'-בי) דערבי, דער וויכטיגסטער יעהרליכער וועט⸗לויף פון פערד אין ענגלאנד [איינגעפיהרט פון לארד דוירבי אין יאהר 1780].

der'elict *n.* *and* *a.* (דער'-ע-ליקט) 1. ניט טריי, ניט איבערגעגעבען צו זיין פפליכט; 2. פערלאזען; א פערלאזענע זאך; א צובראכענע שיף וואס איז פערלאזען אויף'ן ים; 3. די ערד וואס איז פערבליבען טרוקען נאכדעם ווי די וואסער⸗ליניע פון ים אדער פון טייך האט זיך אומגעביטען.

1. He is a derelict in his duty and will lose his position. 2. The steamer passed a derelict at sea.

derelic'tion *n.* (דער-ע-ליק'-שאן) די פערלאזונג; דאס זיין פערלאזען; דאס בעקומען נייע יבשה פון דעם, וואס די וואסער⸗ליניע פון ים אדער טייך האט זיך אומגעביטען; די יבשה וואס איז בעקומען געווארען אויף אזא אופן; אונטרייהייט, די ניט איבערגעבענקייט צו דער פפליכט.

der'ic *a.* (דער'-איק) אין עמבריאלאגיע — וואס איז שייך צו דער עקטאדערמא. ז. *ectoderm*.

deride' *v.* (די-ראיד') אויסלאכען, פערשפאטען, מאכען לעכערליך.

deri'der *n.* (די-ראי'-דער) אן אבלאכער, א פערשפאטער.

deri'dingly *adv.* (די-ראי'-דינג-לי) מיט שפאט; מאכענדיג צו געלעכטער.

deris'ible *a.* (די-ריז'-איבל) פון וואס מען קען אבלאכען, וואס איז פערשפאטונגס⸗ווערטה.

deri'sion *n.* (די-ריזש'-אן) דער שפאט, דאס אבלאכען; דאס וואס מען קען אבלאכען אדער פערשפאטען.

deri'sive *a.* (די-ראי'-סיוו) פערשפאטענד; שפאטיש.

deri'sively *adv.* (די-ראי'-סיוו-לי) אבלאכענדיג; מיט שפאט.

deri'siveness *n.* (די-ראי'-סיוו-נעס) דאס האבען די טבע אבצושפאטען אדער אבצולאכען.

deri'sory *a.* (די-ראי'-סא-רי) שפאטענד, אבלאכענד.

derivabil'ity *n.* (די-ראי-ווע-ביל'-אי-טי) דאס קענען גענומען אדער ערהאלטען ווערען פון א געוויסער קוועלע; דאס קענען ארויסגעדרונגען ווערען.

deri'vable *a.* (די-ראי'-וועבל) וואס קען גענומען אדער ערהאלטען ווערען פון א געוויסער קוועלע; וואס קען ארויסגעדרונגען ווערען.

deri'vably *adv.* (די-ראי'-ווע-בלי) דורך אבשטאמונג פון א געוויסער קוועלע.

deriva'tion *n.* (דער-אי-וויי'-שאן) די אבשטאמונג פון א געוויסער קוועלע; די אבשטאמונג אדער ענטוויקלונג פון א ווארט; די אבשטאמונג פון א ראסע; אין מאטעמאטיק — דאס געפינען דעם דיפערענציאל קאעפיציענט. ז. *differential coefficient*.

deriva'tional *a.* (דער-אי-וויי'-שאנעל) וואס איז שייך צו אבשטאמונג.

deriv'ative *n.* *and* *a.* (די-ריוו'-ע-טיוו) וואס שטאמט אדער וואס קומט פון וועלכער עס איז קוועלע; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען אבשטאמונג און ענטוויקלונג; וואס פערקלענערט אן ענטצינדונג אדער א געשווילעכטס; א ווארט וואס שטאמט אב פון א געוויסען ווארצעל.

deriv'atively *adv.* (די-ריוו'-ע-טיוו-לי) אבשטאמענדיג פון וועלכער עס איז קוועלע; דורך אבשטאמונג.

deriv'ativeness *n.* (די-ריוו'-ע-טיוו-נעס) דאס אבשטאמען פון א געוויסער קוועלע אדער שטאם.

derive' *v.* (די-ראיוו') נעהמען אדער ערהאלטען פון א געוויסען ווארצעל, קוועלע אדער שטאם; אבשטאמען, ארויסקומען; ארויסדרינגען; אויסבילדען א ווארט פון א געוויסען ווארצעל.

derive' from na'ture (די-ראיוו' פראם ניי'-טשור) דער נאטור פערדאנקען.

derive' prof'it from (די-ראיוו' פראפ'-איט פראם) אויסנוצען, ציהען ריוח.

He derives profit from his knowledge of many languages.

derm *n.* (דוירם) די הויט.

der'ma *n.* (דויר'-מא) ז. *derm*.

der'mad *adv.* (דויר'-מעד) צו דער הויט⸗צו, פון אינוועניג ארויס⸗צו.

der'mal *a.* (דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער הויט.

dermat'ic *a.* (דויר-מעט'-איק) ז. *dermal*.

der'matine *a.* (דויר'-מע-טין) ז. *dermatic*.

dermati'tis *n.* (דויר-מע-טאי'-טיס) הויט⸗ענטצינדונג.

dermatog'raphy *n.* (דויר-מע-טאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון דער הויט.

der'matoid *a.* (דויר'-מע-טאיד) עהנליך צו הויט.

der'matol *n.* (דויר'-מע-טאול) דערמעטאל [אזא כעמישער שטאף, ווערט בענוצט אין דער מעדיצין].

dermatol'ogist *n.* (דויר-מע-טאל'-א-דזשיסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט דעם טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער הויט און מיט הויט⸗קראנקהייטען.

dermatol'ogy *n.* (דויר-מע-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער הויט און מיט הויט⸗קראנקהייטען.

der'mic *a.* (דויר'-מיק) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער הויט; וואס איז שייך צו דער הויט.

der'mic rem'edies (דויר'-מיק רעמ'-ע-דיז) מעדיצינישע מיטלען, וואס ווירקען דורך דער הויט.

der'mis *n.* (דויר'-מיס) ז. *derm*.

dermog'raphy *n.* (דויר-מאג'-רע-פי) ז. *dermatography*.

der'moid *a.* (דויר'-מאיד) ז. *dermatoid*.

dermol'ogy *n.* (דויר-מאל'-א-דזשי) ז. *dermatology*.

dermoskel'eton *n.* (דויר-מאו-סקעל'-ע-טאן) דער הויט⸗סקעלעט ביי אינזעקטען, פיש, קרעבסען א. ד. ג.

dermot'omy *n.* (דויר-מאט'-א-מי) די אנאטאמיע, דער בוי פון דער הויט.

derm'-skel'eton *n.* (דוירמ'-סקעל'-ע-טאן) ז. *dermoskeleton*.

dern *n.* (דוירן) א ביישטירעל, א שוועל.

dernier' *a.* (דער-ניעי') לעצט.

der'ogate *v.* (דער'-א-גייט) פערמינדערען, אראבנעהמען.

der'ogate from (דער'-א-גייט פראם)

אראבנעהמען א טייל; אראבציהען, פערמינדערען.

der′ogately *adv.* (דער׳-א-גייט-לי) אויף א פערמינדערענדען אופן; אראבנעהמענדיג, אראבציהענדיג.

deroga′tion *n.* (דער-א-גיי׳-שאן) די שעדיגונג; ערנידריגונג; די איבערטרעטונג; די פערמינדערונג.

derog′ative *a.* (די-ראג׳-ע-טיוו) וואס פערמינדערט, וואס ערנידריגט.

derog′aively *adv.* (די-ראג׳-ע-טיוו-לי) אויף א פערמינדערענדען אדער ערנידריגענדען אופן; דורך שעדיגונג אדער ערנידריגונג.

derog′atorily *adv.* (די-ראג׳-ע-טא-רי-לי) ז. ***derogatively***

derog′atoriness *n.* (די-ראג׳-ע-טא-רי-נעס) דאס זיין שעדיגענד, פערמינדערענד אדער ערנידריגענד.

derog′atory *a.* (די-ראג׳-ע-טא-רי) ערנידריגענד; שעדיגענד; פערמינדערענדיג.

der′rick *n.* (דער׳-איק) א הויב־מאשין, א קראן [א מאשין צום אויפהויבען שווערע משאות].

der′rick-crane *n.* (דער׳-איק-קריין) א דרעה־קראן [אזא הויב־מאשין].

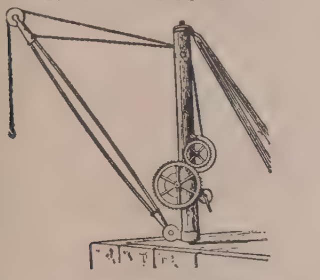

Derrick-crane

der′ringer *n.* (דער׳-אינ-דזשער) אזא פיסטאלעט מיט א ברייטען און קורצען שיס־לאך.

der′vish *n.* (דויר׳-וויש) א דערוויש, א מאכמעדאנישער מאנאך.

des′cant *n.* (דעס׳-קענט) א געזאנג מיט פערשיעדענע וואריאציאנען; א שמועס, א רייה בעמערקונגען אדער פירושים וועגען עפעס; א בעמערקונג.

descant′ *v.* (דעס-קענט׳) לאנג ריידען אדער שמועסען וועגען עפעס; מאכען בעמערקונגען אדער פירושים.

The orator **descanted** on the natural beauties of our town.

descend′ *v.* (די-סענד׳) ארונטערשטייגען; ארונטערגעהן; ארונטערפאלען, זינקען, קומען צו א נידריגערער שטופע; פערגעהן [וועגען דער זון, דער לבנה און די שטערען]; איבערפאלען; אבשטאמען; איבערגעהן פון דעם אלגעמיינעם צו די איינצעלהייטען.

descen′dable *a.* (די-סענ׳-דעבל) ז. ***descendible***

descen′dant *n.* and *a.* (די-סענ׳-דענט) איינער אדער עטוואס וואס שטאמט אב; אבשטאמענדיג; ארונטערגעהענדיג, אראבשטייגענדיג; ארונטערפאלענדיג, זינקענדיג.

descen′dent *a.* (די-סענ׳-דענט) ארונטערגעהענדיג, ארונטערשטייגענדיג; ארונטערפאלענדיג, זינקענדיג.

descen′der *n.* (די-סענ׳-דער) איינער אדער עטוואס וואס געהט ארונטער, שטייגט ארונטער, פאלט ארונטער אדער זינקט; איינער וואס שטאמט אב.

descendibil′ity *n.* (די-סענ-די-ביל׳-אי-טי) די צוגעפאסטקייט פון עפעס צום אראבשטייגען; די פעהיגקייט איבערצוגעהן בירושה.

descen′dible *a.* (די-סענ׳-דיבל) וואס מען קען אראבשטייגען; וואס קען איבערגעהן בירושה.

descen′ding *a.* (די-סענ׳-דינג) אראבשטייגענדיג, גערינכטעט נאך אונטען; וואס ווערט פערקלענערט אדער פערמינדערט.

descen′ding se′ries (די-סענ׳-דינג סיע׳-ריעז) די פאלענדע רייהע [אין מאטעמאטיק — א רייה קוואנטיטעטען אדער גרעסען, פון וועלכע יעדע קומענדע איז קלענער פון דער פריהעריגער].

descen′sion *n.* (די-סענ׳-שאן) דאס אראבשטייגען, דאס אראבגעהן נידריגער, דאס פאלען, דאס זינקען, דאס פערקלענערט אדער פערמינדערט ווערען.

descen′sional *a.* (די-סענ׳-שאנ-על) וואס איז שייך צום אראבשטייגען, צום אראבזינקען, צום פאלען אדער צום פערמינדערט ווערען; וואס איז שייך צו אבשטאמונג; וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט איבערצוגעהן בירושה.

descen′sive *a.* (די-סענ׳-סיוו) אראבשטייגענדיג, פאלענדיג.

descent′ *n.* (די-סענט׳) דאס אראבשטייגען; דער ארונטערגאנג; דער בויג, די נייגונג ארונטער־צו; דאס זינקען; דאס ארונטערקומען צו א נידריגערער שטופע; א פיינדליכער איבערפאל; דער איבערגאנג פון אונבעוועגליכען אייגענטום צו יורשים; דער שטאם, די אבשטאמונג.

descri′bable *a.* (דעס-קראי׳-בעבל) וואס קען בעשריבען ווערען; וואס קען געצייכענט אדער געשילדערט ווערען.

describe′ *v.* (דעס-קראיב׳) 1. בעשרייבען, שילדערען, צייכנען, בעצייכנען; 2. בעצייכנען א געוויסע פיגור דורך בעוועגונג.

2. With the compass he **described** a circle.

descri′bent *n.* (דעס-קראי׳-בענט) אין געאמעטריע — עטוואס וואס בעשרייבט אדער בעצייכענט [ווי למשל, דער פונקט, פון דער בעוועגונג פון וועלכען עס בילדעט זיך א ליניע; די ליניע, פון דער בעוועגונג פון וועלכער עס בילדעט זיך א פלעכע, און די פלעכע, פון דער בעוועגונג פון וועלכער עס בילדעט זיך א מאטעמאטישער קערפער].

descri′ber *n.* (דעס-קראי׳-בער) איינער, וואס בעשרייבט, שילדערט, צייכענט אדער מאלט אב.

descri′er *n.* (דעס-קראי׳-ער) אן ענטדעקער; איינער וואס געפינט עפעס אויס, דעקט עפעס אויף אדער זוכט עפעס אויס.

descrip′tion *n.* (דעס-קריפ׳-שאן) 1. די בעשרייבונג, די צייכנונג, די שילדערונג; 2. כאראקטעריסטיק, כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען; א זארט, א מין.

1. This passage gives a **description** of a battle. 2. He sells goods of every **description**.

descrip′tive *a.* (דעס-קריפ׳-טיוו) בעשרייבענד, שילדערענד, אבמאלענד.

descrip′tive book (דעס-קריפ׳-טיוו בוק) דאס בוך פון א מיליטער אבטיילונג, אין וועלכען עס געפינען זיך די פערצייכנונגס־ליסטען פון יעדען סאלדאט און אפיציער פון דיעזער אבטיילונג און אלע נויטיגע ידיעות וועגען זיי.

descrip′tive geom′etry (דעס-קריפ׳-טיוו דזשי-אמ׳-עט-רי) דארשטעלענדע געאמעטריע [די טעאריע צו צייכענען פראיעקציאנען פון געאמעטרישע פיגורען און אויסצוגעפינען וואס פאר א פלאץ און לאגע זיי פערנעהמען אין רוים].

descrip′tive list (דעס-קריפ׳-טיוו ליסט) א פערצייכנונגס־ליסט פון מענשען אדער זאכען; א רעפארט, וואס ווערט אויסגעמאכט וועגען א מאטראז פון א קריעגס־שיף אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, ווען ער פערלאזט דאס דיענסט אדער ווערט איבערגעפיהרט פון איין שיף אויף דער צווייטער; א גענויער בעריכט וועגען איינעם, וואס טרעט אריין אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

descrip′tively *adv.* (דעס-קריפ׳-טיוו-לי) דורך א בעשרייבונג; דורך אבמאלען אדער צייכנען.

descrip′tiveness *n.* (דעס-קריפ׳-טיוו-נעס) דאס האבען דעם כאראקטער פון א בעשרייבונג אדער שילדערונג.

descrip′tive pow′ers (דעס-קריפ׳-טיוו פאו׳-ערז) די פעהיגקייט, דער טאלענט צו בעשרייבען אדער צו שילדערען.

descry′ *v.* (דעס-קראי׳) ענטדעקען, אויסגעפינען, אויסקוקען, אויסשפיאנירען.

des′ecrate *v.* (דעס׳-אי-קרייט) פערשוועכען, מחלל זיין, לעסטערען; צונעהמען ביי אימעצען א הייליגען אמט אדער טיטעל; צונעהמען ביי אימעצען אדער ביי עפעס די הייליגקייט.

des′ecrater *n.* (דעס׳-אי-קריי-טער) איינער וואס פערשוועכט אדער לעסטערט.

desecra′tion *n.* (דעס-אי-קריי׳-שאן) פערשוועכונג, לעסטערונג; דאס צונעהמען ביי אימעצען א הייליגען אמט אדער טיטעל; דאס אראבנעהמען די הייליגקייט פון עפעס.

des′ecrator *n.* (דעס׳-אי-קריי-טאר) ז. ***desecrater***

desert′ *n.* and *v.* (די-זוירט׳) פערלאזען, אנטלויפען, דעזערטירען, אנטלויפען פון מיליטער־דיענסט; ווערען אבטריניג; פערדיענסט, ווערטה; דעסערט [נאכשפייז].

des′ert *n.* and *a.* (דעז׳-אוירט) א מדבר, א ווילדערניש, א וויסט אדער פערלאזען פלאץ; וויסט, פערלאזען, אונבעוואהנט; וואס איז שייך צו א מדבר.

deser′ter *n.* (די-זויר׳-טער) א דעזערטיר, איינער וואס אנטלויפט פון מיליטער־דיענסט; איינער וואס פערלאזט זיין פאסטען, זיין אויפגאבע, זיין אידעאל, זיין פארטיי, זיין ווייב, זיינע פריינד א. ד. ג.

desert′ful *a.* (די-זוירט׳-פול) פערדיענסטפול.

deser′tion *n.* (די-זויר׳-שאן) דאס דעזערטירען [אנטלויפען פון מיליטער־דיענסט]; דאס פערלאזען אדער אוועקווארפען א מאן אדער א ווייב, א פריינד, א פארטיי, א פאסטען א. ד. ג.

desert′less *a.* (די-זוירט׳-לעס) וואס האט ניט קיין פערדיענסטע, וואס פערדיענט ניט קיין בעלוינונג אדער קיין טובה.

deser′trice *n.* (די-זויר׳-טריס) ז. ***desertrix***

deser′trix *n.* (די-זויר׳-טריקס) די אבטרינינגע, איינע וואס איז עובר אויף איהרע פפליכטען אלס פרוי.

deserve′ *v.* (די-זירוו׳) פערדיענען, ווערטה זיין.

deser′vedly *adv.* (די-זויר׳-וועד-לי) מיט רעכט, לויט ווערטה.

The child was **deservedly** punished.

deserve' no'tice (די-זורוו' נאו'-טיס) פערדיענען בעמערקט צו ווערען.

deser'ver *n.* (די-זויר'-ווער) איינער וואס האט פערדיענסט, וואס איז ווערטה אדער וואס איז ווירדיג.

deser'ving *n. and a.* (די-זויר'-ווינג) ווירדיג, פערדיענסטפול; דאס פערדיענסט, דער ווערטה.
Your conduct is deserving of praise.

deser'vingly *adv.* (די-זויר'-ווינג-לי) מיט רעכט, לויט ווערטה; ווירדיג.

desex'ualize *v.* (די-סעק'-שו-על-איז) אוועקנעהמען דאס געשלעכטליכע, אוועקנעהמען די כאראקטעריסטישע געשלעכטס-סימנים.

deshabille' *n.* (דעס-ע-ביל') ז. *dishabille*

des'iccant *n. and a.* (דעס'-אי-קענט) וואס טריקענט; א מעדיצין צום טריקענען א וואונד.

des'iccate *v.* (דעס'-אי-קייט) אויסטריקענען; ווערען טרוקען [הויפטזעכליך ווענען קאנזערווירטע שפייזען].

desicca'tion *n.* (דעס-אי-קיי'-שאן) דאס טריקענען, דאס טרוקען ווערען [איבערהויפט דורך קינסטליכע מיטעל].

des'iccative *n. and a.* (דעס'-אי-קיי-טיוו) וואס טריקענט; עטוואס וואס טריקענט אויס.

des'iccator *n.* (דעס'-אי-קיי-טאר) איינער וואס טריקענט [קאנזערווירטע שפייזען]; אן אפאראט צום טריקענען.

desid'erate *v.* (די סיד'-ע-רייט) פערלאנגען, ווילען, בעדארפען; בייגקען נאך עפעס.

desidera'tion *n.* (די-סיד-ע-ריי'-שאן) דאס פערלאנגען עפעס; דאס בייגקען נאך עפעס.

desid'erative *n. and a.* (די-סיד'-ע-ריי-טיוו) וואס דריקט אויס פערלאנג, וואס האט אדער רופט ארויס א פערלאנג; דאס וואס עס ווערט פערלאנגט; אין גראממאטיק — א צייטווארט, וואס דריקט אויס א פערלאנג.

desidera'tum *n.* (די-סיד-ע-ריי'-טאם) דאס בעדירפניס, דאס וואס ווערט פערלאנגט אדער וואס איז ווינשענסווערטה; דאס וואס פעהלט אדער פאדערט זיך.

design' *n. and v.* (די-זאין') צייכנען, סקיצירען, אנווארפען א פלאן, מאכען א מוסטער; פלאנעווען, פראיעקטירען, אין זינען האבען, בעאבזיכטיגען, בעשטימען פאר א געוויסען צוועק; מאכען בילדער אדער סקולפטור-ארבייט; ערפינדען; א צייכנונג, א סקיצירונג; אן אנגעווארפענער פלאן; א מוסטער-צייכנונג; א מוסטער; א מאהלעריי אדער סקולפטור-ארבייט; א פלאן, א פראיעקט, א מחשבה, אן אבזיכט, אן ערפינדונג.

desig'nable *a.* (די-זאי'-נעבל) קענטליך, דייטליך, וואס איז גרינג צו אונטערשייד-דען; וואס קען געצייכענט אדער אבגעמאלט ווערען.

des'ignate *v. and a.* (דעס'-איג-נייט) בעצייכנען, בעשטימען; אויסצייכנען, אנ-צייגען, אונטערשיידען, אנרופען; בעשטימט; אנגעצייגט.

designa'tion *n.* (דעס-איג-ניי'-שאן) דאס אנצייגען, דאס אויסצייכנען; בעשטימונג, ערנענונג; די בעצייכנונג; דער גע-ברויך, די בעדייטונג פון א ווארט; בע-צייכנונג, שילדערונג; דער כאראקטער פון עטוואס; עטוואס וואס בעשטימט אדער אונטערשיידעט [ווי א נאמען, א מיטעל א. ד. ג.].

des'ignative *a.* (דעס'-איג-ניי-טיוו) בעצייכנענד, אנדייטענד.

des'ignator *n.* (דעס'-איג ניי טאר) איינער וואס בעשטימט, בעצייכענט אדער דייטעט אן; אין אלטען רוים — א בע-אמטער וואס פלעגט בעשטימען די פלע-צער פון די וואס האבען אנטייל גענומען אין אן עפענטליכער צערעמאניע; א צע-רעמאניע-מייסטער.

des'ignatory *a.* (דעס'-איג-ניי-טא-רי) ז. *designative*

desig'nedly *adv.* (די-זאי'-נעד-לי) אבזיכטליך.
He designedly neglected to visit me.

desig'ner *n.* (די-זאי'-נער) איינער וואס פלאנעוועט אדער פראיעקטירט; איינער וואס צייכענט אדער טראכט אויס פאסא-נען אדער ארטיסטישע מוסטערען.

desig'ning *a.* (די-זאי'-נינג) קינסט-ליך, פלאנעווענדיג, אינטריגירענדיג, כיט-רע, בעטריגעריש.

design'less *a.* (די-זאינ'-לעס) אהן אב-זיכט, אהן א פלאן, צוועקלאז.

design'lessly *adv.* (די-זאינ'-לעס-לי) אהן אבזיכט, אהן א פלאן, אהן א צוועק.

des'inence *n.* (דעס'-אי-נענס) ענדונג.

des'inent *a.* (דעס'-אי-נענט) ענדליך, שליסליך, וואס שליסט, וואס איז די ענדע.

desip'ient *a.* (די-סיפ'-אי-ענט) שטיפע-ריש; נאריש.

desirabil'ity *n.* (די-זאיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ווינשענסווערטה; דאס זיין אנגענעהם.

desir'able *a.* (די-זאיר'-עבל) ווינשענס-ווערטה; אנגענעהם.

desir'ableness *n.* (די-זאיר'-עבל-נעס) ז. *desirability*

desir'ably *adv.* (די-זאיר'-ע-בלי) אויף א ווינשענסווערטהען אדער אנגענעהמען אופן.

desire' *n. and v.* (די-זאיר') פערלאנגען, ווינשען, בעגעהרען; גלוסטען, פאדערען; בעטען; א וואונש, א בעגעהר, א פער-לאנג; א פאדערונג, א בקשה; דאס גלוס-טען; דאס בייגקען; א צונייגונג; לוסט, תאוה; דאס וואס ווערט פערלאנגט אדער צו וואס מען האט א נייגונג.

desire'ful *a.* (די-זאיר'-פול) פול מיט פערלאנגען, געלוסט אדער בייגקעניש.

desire' in mar'riage (די-זאיר' אין מער'-אידזש) זיך ערקלערען אין ליעבע; בעטען די האנד.

desire'less *a.* (די-זאיר'-לעס) וואס האט ניט קיין פערלאנגען; גלייכגילטיג.

desir'er *n.* (די-זאיר'-ער) איינער וואס פערלאנגט, בעגעהרט, געלוסט, בעט אדער ווינשט.

desir'ous *a.* (די-זאיר'-אס) בעגיערינ.

desir'ously *adv.* (די-זאיר'-אס-לי) מיט בעגעהר, בעגיעריג.

desir'ousness *n.* (די-זאיר'-אס-נעס) דאס זיין געווינשט; דאס בעגעהרען, דאס געלוסטען.

desist' *v.* (די-סיסט') אויפ-אבשטעהן; אויפ-הערען.

desis'tance *n.* (די-סיס'-טענס) דאס אבשטעהן, דאס אויפהערען.

desis'tence *n.* (די-סיס'-טענס) ז. *desistance*

desk *n.* (דעסק) א שרייב-טיש.

desk'-work *n.* (דעסק'-הוואירק) קאנ-טארסקע ארבייט [אין געגענזאץ צו דרויסען-ארבייט, אויסער דער קאנטאר]; לי-טערארישע ארבייט.

des'man *n.* (דעס'-מען) די שנויץ-מויז [אזא מויז אדער ראץ מיט א לאנגער נאז. האלט זיך ביי די ברעגעס פון די טייכען וואלגא און דאן אין רוסלאנד און אין די זיד-וועסט טיילען פון אייראפא].

Desman

des'mine *n.* (דעס'-מין) דער דעסמין [אזא מינעראל].

desmi'tis *n.* (דעס-מאי'-טיס) אין מע-דיצין — ענטצינדונג פון א ליגאמענט [איינער פון די טיילען פון מענשליכען קערפער וואס בעפעסטיגט אנדערע טיי-לען אדער פערבינדעט צוויי ביינער].

desmog'raphy *n.* (דעס-מאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג ווענען די בענדער אין מענשליכען ארגאניזם [די טיילען וואס בינדען צוזאמען צוויי ביינער אדער בעפעסטיגען אנדערע טיילען פון קערפער].

desmolog'ic *a.* (דעס-מא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו די בענדער אין דעם מענשליכען ארגאניזם. ז. *desmology*

desmol'ogy *n.* (דעס-מאל'-א-דזשי) די לעהרע ווענען די בענדער אין מענשליכען ארגאניזם [די טיילען פון קערפער, וואס האלטען צוזאמען צוויי ביינער אדער בע-פעסטיגען געוויסע אנדערע טיילען פון קערפער].

desocialisa'tion *n.* (די-סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) ז. *desocialization*

desocializa'tion *n.* (די-סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען עטוואס ניט-געזעל-שאפטליך; די פערלוכט פון געזעלשאפט-ליכע אינסטינקטען און געוואוהנהייטען.

des'olate *v. and a.* (דעס'-א-לייט) מא-כען איינזאם אדער פערלאזען; פערוויס-טען; בעטריבען; וויסט, איינזאם, עלענד, פערלאזען; בעטריבט, אונגליקליך.
Many portions of Palestine are still desolate.

des'olately *adv.* (דעס'-א-לייט-לי) דורך פערוויסטונג; אויף אן עלענדען, איינזאמען אופן; בעטריבט, אונגליקליך.

des'olateness *n.* (דעס'-א-לייט-נעס) עלענד, איינזאמקייט; פערלאזענקייט; טרייסטלאזיגקייט; דאס זיין פערוויסט.

des'olater *n.* (דעס'-א-ליי-טער) ז. *desolator*

desola'tion *n.* (דעס-א-ליי'-שאן) די פערוויסטונג; א פערוויסטעטע געגענד; אן איינזאם פלאץ; בעטריבטקייט, עלענד, איינזאמקייט.

des'olator *n.* (דעס'-א-ליי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס רואינירט אדער פער-וויסט.

des'olatory *a.* (דעס'-א-ליי-טא-רי) פערוויסטענד, בעטריבענד.

despair' *n. and v.* (דעס-פעהר') זיך מיאש זיין, פערצווייפלען, ברייננען צו פערצווייפלונג; פערצווייפלונג, יאוש; עט-וואס וואס ברייננט צו פערצווייפלונג.

despair'er *n.* (דעס-פעהר'-ער) איינער וואס איז זיך מיאש, וואס איז פערצוויי-פעלט.

despair'ing *a.* (דעס-פעהר'-אינג) פערצווייפעלט, האפנונגסלאז.

despair'ingly *adv.* (דעס-פעהר'-אינג-לי) אין פערצווייפלונג.

despair'ingness *n.* (דעס-פעהר'-אינג-נעס) פערצווייפלונג, יאוש.

despatch' *n. and v.* (דעס-פעטש') שיקען, אוועקשיקען, אבשיקען; שנעל איבערגעבען; מאכען א סוף; אריבערפעקלען אויף יענער וועלט, טויטען; זיך צואיילען, שנעל פערענדיגען; דאס וואס ווערט אבגעשיקט; דאס וואס ווערט געטהאן שנעל, אין איילעניש; שנעלקייט; דאס מאכען א סוף צו עפעס; א בריעף, א דעפעשע.

despatch'-boat *n.* (דעס-פעטש'-באוט) א רעגיערונגס־שיף איבערצושיקען אפיציעלע פאפיערען.

despatch'-box *n.* (דעס-פעטש'-באקס) א פארטפעל אדער קעסטעל פאר אפיציעלע פאפיערען.

despatch'er *n.* (דעס-פעטש'-ער) אן עקספעדיטאר, אן אבשיקער; איינער וואס דעפעשירט.

despect' *n.* (די-ספעקט') דאס קוקען פון אויבען אראב; דאס פעראכטען.

despec'tion *n.* (די-ספעק'-שאן) ז. *despect*.

despera'do *n.* (דעס-פע-ריי'-דאו) איינער וואס וואגט; איינער וואס האט קיין מורא פאר קיין געפאהר; א געפעהרליכער מענש.

des'perate *a.* (דעס'-פע-רייט) וואס וואגט, וואס ריזיקירט, וואס קוקט ניט אויף קיין געפאהר; ריקזיכטסלאז; האפנונגסלאז; פערצווייפעלט.

des'perately *adv.* (דעס'-פע-רייט-לי) אויף א געוואגטען אדער ריזיקאלישען אופן; ריקזיכטסלאז; ניט מורא האבענדיג פאר קיין געפאהר; געוואלטיג; געפעהרליך; פערצווייפעלט.

des'perateness *n.* (דעס'-פע-רייט-נעס) דאס זיין פערצווייפעלט; א פערצווייפעלטער צושטאנד; געוואלט; העפטיגקייט, וואוט; איבעראיילטקייט.

des'perate terms (דעס'-פע-רייט טוירמז) א פערצווייפעלטע לאגע.

despera'tion *n.* (דעס-פע-ריי'-שאן) פערצווייפלונג; האפנונגסלאזיגקייט; וואוט, העפטיגקייט; איבעראיילטקייט.

des'picable *a.* (דעס'-פי-קעבל) פערעכטליך; געמיין; ווערטהלאז.

des'picableness *n.* (דעס'-פי-קעבל-נעס) דאס זיין פערעכטליך; דאס זיין ווערטהלאז.

des'picably *adv.* (דעס'-פי-קע-בלי) פערעכטליך, נידריג, געמיין.

despir'itualize *v.* (די-ספיר'-אי-טשו-על-איז) אוועקנעהמען פון מענשען דאס גייסטיגע, דאס עדעלערע.

despi'sable *a.* (דעס-פאי'-זעבל) פערעכטליך; וואס פערדיענט פעראכטונג; געמיין; ווערטהלאז.

despise' *v.* (דעס פאיז') פעראכטען, קוקען מיט פעראכטונג.

We despise the liar.

despised' *a.* (דעס-פאיזד') פערעכטליך, פעראכטעט, נידריג, געמיין.

despi'sedness *n.* (דעס-פאי'-זעד-נעס) דאס זיין פעראכטעט אדער פערשפאטעט.

despi'ser *n.* (דעס פאי'-זער) איינער וואס פעראכטעט אדער פערשפאטעט.

despi'sing *a.* (דעס פאי'-זינג) פעראכטענדיג.

despi'singly *adv.* (דעס-פאי'-זינג-לי) מיט פעראכטונג.

despite' *n. and prep.* (דעס-פאיט') א צו־להכעיס־בענעהמונג; בייזוויליגקייט; טראץ; האס; צו להכעיס, צום טראץ, ניט אכטענדיג, ניט קוקענדיג.

despite'fully *adv.* (דעס-פאיט'-פול-אי) אויף להכעיס; מיט בייזוויליגקייט; מיט טראץ.

despite'fulness *n.* (דעס-פאיט'-פול-נעס) בייז־וויליגקייט; האס; דאס געפיהל פון טהאן להכעיס.

despite' of (דעס-פאיט' אוו) ניט קוקענדיג אויף...; ניט נעהמענדיג אין אנבעטראכט; צום טראץ, אויף להכעיס.

despoil' *v.* (דעס-פאיל') פערדארבען, פערניכטען; פלינדערען; בערויבען.

despoi'ler *n.* (דעס-פאי'-לער) א רויבער, א פלינדערער.

despoil'ment *n.* (דעס-פאיל'-מענט) דאס בערויבען, דאס אויספלינדערען.

despolia'tion *n.* (דעס-פאו-לי-איי'-שאן) בערויבונג; פלינדערונג.

despond' *v.* (דעס-פאנד') אראבפאלען פון מוטה; פערלירען די האפנונג.

despon'dency *n.* (דעס-פאנ'-דען-סי) האפנונגסלאזיגקייט; פערצווייפלונג.

despon'dent *a.* (דעס-פאנ'-דענט) מוטלאז; פערצווייפעלט.

despon'dently *adv.* (דעס-פאנ'-דענט-לי) אויף א פערצווייפעלטען אדער האפנונגסלאזען אופן.

despon'der *n.* (דעס-פאנ'-דער) איינער וואס ווערט מוטלאז אדער פערצווייפעלט.

despon'ding *a.* (דעס-פאנ'-דינג) פערלירענדיג די האפנונג; ווערענדיג מוטלאז.

despon'dingly *adv.* (דעס-פאנ'-דינג-לי) מיט א געפאלענעם מוטה; אין פערצווייפלונג.

des'pot *n.* (דעס'-פאט) א דעספאט, א זעלבסט־הערשער; אן אונבעשרענקטער הערשער, א געוואלד־הערשער; א טיראן; אן אונטערדריקער.

despot'ic *a.* (דעס-פאט'-איק) דעספאטיש, אונבעשרענקט אין הערשאפט, זעלבסט־הערשעריש, וואס איז שייך צו געוואלד־הערשאפט; טיראניש.

despot'ical *a.* (דעס-פאט'-אי-קעל) ז. *despotic*.

despot'ically *adv.* (דעס-פאט'-אי-קעל-אי) אויף א דעספאטישען, זעלבסט־הערשערישען אדער טיראנישען שטייגער.

despot'icalness *n.* (דעס-פאט'-אי-קעל-נעס) דעספאטיזם, טיראניי, אונבעשרענקטע הערשאפט, געוואלד־הערשאפט.

despot'ic mon'archy (דעס-פאט'-איק מאנ'-אר קי) א דעספאטישע מאנארכיע, א רעגיערונג, וואו דער הערשער איז אונבעשרענקט אין זיין מאכט און זיין ווילען איז דאס העכסטע געזעץ.

des'potism *n.* (דעס'-פאט-איזם) דעספאטיזם, זעלבסטהערשאפט, געוואלד־הערשאפט, אונבעשרענקטע רעגיערונגס־מאכט, אבסאלוטיזם, טיראניי.

des'potize *v.* (דעס' פאט איז) טיראניזירען, אונטערדריקען, בעהערשען מיט געוואלד.

despu'mate *v.* (די-ספיו'-מייט) שוימען, ארויסברייננען שוים.

despuma'tion *n.* (דעס-פיו-מיי'-שאן) שוימונג; אבשוימונג.

desqua'mate *v.* (דעס-קהוויי'-מייט) שיילען, זיך שיילען; זיך בילדען אין דער פארם פון שופען.

desquama'tion *n.* (דעס-קהווע-מיי'-שאן) דאס שיילען, דאס שיילען זיך.

dessert' *n.* (דע-זוירט') א דעסערט [א נאכשפייז פון פרוכט, פרוכט־געריכטען און זיסע זאכען].

dessert'-ser'vice *n.* (דע-זוירט'-סויר'-וויס) דעסערט־געשיר.

dessert'-spoon *n.* (דע-זוירט'-ספוהן) א דעסערט־לעפעל [א לעפעל וואס איז קלענער פון א געוועהנליכען עס־לעפעל און גרעסער פון א טהעע־לעפעלע, ווערט געברויכט פאר דעסערט].

des'siatine *n.* (דעס'-יא-טין) א דיעסיאטינע, א רוסישע לאנד־מאס, וואס איז גלייך צו 2.702 אקער.

des'syatine *n.* (דעס'-יא-טין) ז. *dessiatine*.

destem'per *n. and v.* (דעס-טעמ'-פער) מאלען מיט וואסער־פארבען; וואסער־פארבען. ז. *distemper*.

destina'tion *n.* (דעס-טי-ניי'-שאן) בעשטימונג, בעשטימונגס־ארט, ציעל, צוועק.

Though we landed in New York, our destination was Boston.

des'tine *v.* (דעס'-טין) בעשטימען [פאר א געוויסען צוועק, געברויך, ארט, אמט א. ד. ג.]; ווידמענען פאר א געוויסען צוועק; פעראורטיילען; מאכען אן אונפערמיידליכע בעשטימונג.

Des'tinies *n.* (דעס'-טי-ניעז) אין דער מיטאלאגיע — די פארצען, די שיקזאל־געטינען.

des'tinist *n.* (דעס'-טי-ניסט) א פאטאליסט, איינער וואס גלויבט אין א פאראויסבעשטימטען שיקזאל אדער מזל.

des'tiny *n.* (דעס'-טי-ני) דאס פאראויסבעשטימטע און אונפערמיידליכע, דאס שיקזאל, דאס מזל.

des'titute *n. and a.* (דעס'-טי-טיוט) וואס ליידט פון מאנגעל אין עפעס; ארים, עלענד, פערלאזען; אן עלענדער, ארימער מענש.

des'tituteness *n.* (דעס'-טי-טיוט-נעס) נויט; עלענד.

des'titute of com'fort (דעס'-טי-טיוט אוו קאמ'-פארט) אהן בעקוועמליכקייטען.

des'titute of hon'or (דעס'-טי-טיוט אוו אנ'-אר) אהן עהרע.

destitu'tion *n.* (דעס-טי-טיו'-שאן) מאנגעל, ארעמקייט, עלענד, נויט.

destroy' *v.* (דעס-טראי') צושטערען, פערניכטען, אויסראטען, פערטיליגען, פערוויסטען, טויטען.

destroy'er *n.* (דעס-טראי'-ער) איינער אדער עטוואס וואס צושטערט, פערניכטעט, פערטיליגט, פערוויסט אדער רואינירט.

destructibil'ity *n.* (די-סטראק-טי-ביל' אי טי) צושטערבארקייט.

destruc'tible *a.* (די-סטראק'-טיבל) צושטערבאר.

destruc'tibleness *n.* (די-סטראק'-טיבל-נעס) דאס זיין צושטערבאר.

destruc'tion *n.* (די-סטראק'-שאן) צושטערונג; פערדערבונג; פערניכטונג; פערוויסטונג; אבשאפונג; אונטערגאנג; מארד; די אורזאכע פון צושטערונג אדער פערדארבונג; עטוואס וואס צושטערט, פערניכטעט, רואינירט אדער פערדארבט; א מגפה.

destruc'tionist *n.* (די סטראק' שאנ-איסט) א צושטערער; א צושטערער פון געזעלשאפטליכע אינסטיטוציאנען אדער

פון דער גאנצער געזעלשאפטליכער ארדנונג; אין טעאלאגיע — איינער וואס גלויבט אין דער ענדליכער פערניכטונג פון די שלעכטע און זינדיגע.

destruc′tive *n. and a.* (די-סטראק′-טיוו) צושטערענד, פערדערבליך, פערניכטבאר, שעדליך; פערניכטענד; וואס קען צושטערט ווערען; א צושטערער, א פערניכטער.

destruc′tively *adv.* (די-סטראק′-טיוו-לי) דורך צושטערונג, דורך פערניכטונג.

destruc′tiveness *n.* (די-סטראק′-טיוו-נעס) די צושטערליכקייט, די פערדערבליכקייט; די נייגונג צו פערניכטען.

destruc′tor *n.* (די-סטראק′-טאר) א קרעמאטאריום אדער אויווען צו פערברענען מיסט.

desuda′tion *n.* (דעס-יו-דיי′-שאן) א שטארקע שוויצונג [א געוויסער קרענקליכער צושטאנד].

des′uetude *n.* (דעס′-הווי-טיוד) דאס אויפהערען צו ברויכען, דאס אויפהערען צו האלטען זיך אן א געוויסען מנהג אדער מאדע.

desul′phurate *v.* (די-סאל′-פיו-רייט) בעפרייען פון שוועבעל.

desulphura′tion *n.* (די-סאל-פיו-ריי′-שאן) די בעפרייאונג פון שוועבעל.

desul′phurize *v.* (די-סאל′-פיו-ראיז) ז. *desulphurate*.

desul′tor *n.* (די-סאל′-טאר) א שפרינגער, אן איבערהיפער, א רייטער אין צירק, וועלכער שפרינגט איבער פון איין פערד אויף'ן צווייטען בעת זיי לויפען [אין די אלט-רוימישע צירקען].

des′ultorily *adv.* (דעס′-אל-טא-רי-לי) שפרינגענדיג, איבערהיפענדיג, אהן א סדר.

des′ultoriness *n.* (דעס′-אל-טא-רי-נעס) דאס זיין אהן א סדר; דאס ניט האבען קיין צוזאמענהאנג; צופעליגקייט.

des′ultory *a.* (דעס′-אל-טא-רי) אריבערשפרינגענד פון פונקט צו פונקט; איבערהיפענד, ניט פערבונדען, אהן א צוזאמענהאנג, אהן א סדר; צופעליג; ארומשפרינגענד; וואס איז פלוצלונג אנגעקומען.

There was **desultory** fighting all along the line of battle.

des′ultory remark′ (דעס′-אל-טא-רי רי-מארק′) א בעמערקונג וואס איז ניט שייך צום ענין.

His address consisted mostly of **desultory** remarks.

desynon′ymise *v.* (די-סי-נאנ′-אי-מאיז) ז. *desynonymize*.

desynonymiza′tion *n.* (די-סי-נאנ-אי-מי-זיי′-שאן) דעסינאנימיזירונג. ז. *desynonymize*.

desynon′ymize *v.* (די-סי-נאנ′-אי-מאיז) דעסינאנימיזירען, מאכען, אז צוויי אדער עטליכע ווערטער זאלען ניט האבען איינע און דיעזעלבע בעדייטונג [ווי למשל, די ווערטער "עגאאיזם" און "עגאטיזם" זיינען געווען סינאנימען, ווייל ביידע האבען געהאט איינע און דיעזעלבע בעדייטונג — די ליעבע צו זיך אליין. שפעטער האט דאס ווארט "עגאטיזם" בעקומען א בעזונדערע בעדייטונג — די פערגעטערונג פון דעם אייגענעם "איך", און אויף אזא אופן זיינען ביידע ווערטער דעסינאנימיזירט געווארען].

detach′ *v.* (די-טעטש′) אבזונדערען, אבבינדען; אבטיילען; אוועקשיקען מיט א ספעציעלער שליחות [אין מיליטער].

detachabil′ity *n.* (די-טעטש-ע-ביל′-אי-טי) די אייגענשאפט אדער די מעגליכקייט אבצוטיילען זיך.

detach′able *a.* (די-טעטש′-עבל) וואס קען אבגעבונדען אדער אבגעטיילט ווערען.

detached′ *a.* (די-טעטשט′) אבגעטיילט, אבגעזונדערט, ניט פערבונדען; וואס איז שייך צו א ספעציעלער שליחות [אין מיליטער]..

detach′edly *adv.* (די-טעטש′-עד-לי), אויף אן אבגעטיילטען אדער אבגעזונדערטען אופן.

detach′ment *n.* (די-טעטש′-מענט) די אבזונדערונג, אבטיילונג [פאר א ספעציעלען צוועק]; דאס זיין אבגעטיילט; אן אבטיילונג פון סאלדאטען אדער קריעגסשיפען [אן אטריאד]; דאס בעפרייען פון א פאסטען [אין מיליטער].

detail′ *n. and v.* (די-טייל′) דעטאלירען, פאנאנדערטיילען אין איינצעלהייטען; אבטיילען פאר א געוויסען צוועק [בעזאנדערס אין מיליטער]; דערצעהלען אין איינצעלהייטען; געבען אלע איינצעלהייטען; א דעטאל, אן איינצעלהייט, א טייל; אן ערצעהלונג מיט אלע איינצעלהייטען; אין מיליטער — אן אבטיילונג; א סאלדאט אדער אפיציער וואס איז אבגעטיילט פאר א בעשטימטען צוועק; אן אטריאד.

detailed′ state′ment (די-טיילד′ סטייט′-מענט) א פאלשטענדיג אויספיהרליכער בעריכט.

detai′ler *n.* (די-טיי′-לער) איינער וואס גיט ארויס אין איינצעלהייטען; איינער וואס דערצעהלט עפעס מיט אלע פרטים.

detain′ *v.* (די-טיין′) אויפהאלטען; צוריקהאלטען; פערהאלטען אין תפיסה, ארעסטירען.

detai′ner *n.* (די-טיי′-נער) אן אבהאלטער, צוריקהאלטער; דאס פערנעהמען א זאך וואס בעלאנגט צו אן אנדערען; א שריפט, וועלכע ערלויבט צו פערהאלטען דעם ארעסטירטען ווייטער אין תפיסה.

detect′ *v.* (די-טעקט′) ענטדעקען, אויסגעפינען.

detec′table *a.* (די-טעק′-טעבל) וואס קען אויסגעפונען ווערען, וואס קען ענטדעקט ווערען.

detec′ter *n.* (די-טעק′-טער) ז. *detector*.

detec′tible *a.* (די-טעק′-טיבל) ז. *detectable*.

detec′tion *n.* (די-טעק′-שאן) די ענטדעקונג, דאס אויסגעפינען; דאס וואס איז אויסגעפונען געווארען.

detec′tive *n. and a.* (די-טעק′-טיוו) וואס קען אויסגעפינען; וואס איז שייך צו אויסגעפינער אדער געהיים-פאליציסטען; א געהיים-פאליציסט, א שפיאן.

detec′tor *n.* (די-טעק′-טאר) אן ענטדעקער, אן אויסגעפינער; דער אדער דאס וואס געפינט אויס; אן אינסטרומענט וואס ווייזט ארויס א געוויסען צושטאנד פון א זאך, ווי למשל, די פארריכטונג, וועלכע בעווייזט וויפיעל וואסער עס איז דא אין א דאמפף-קעסעל א. ד. ג.

detec′tor-lock *n.* (די-טעק′-טאר-לאק). א שלאס, וועלכער ווייזט אליין אן אויב מען האט פרובירט איהם עפענען.

detent′ *n.* (די-טענט′) אן אבהאלטער; דער שלאג-אבהאלטער אין א זייגער.

deten′tion *n.* (די-טענ′-שאן) די אבהאלטונג; דאס פערהאלטען עפעס; שטערונג; איינשפארונג.

deten′tive *a.* (די-טענ′-טיוו) וואס האט די מאכט צו פערהאלטען; וואס ווערט בענוצט אין פערכאפען אדער פערהאלטען.

deter′ *v.* (די-טויר′) אבשרעקען; הינדערען.

We punish criminals to **deter** others from doing wrong.

deterge′ *v.* (די-טוירדזש′) אבפיהרען, רייניגען [ווי אויסרייניגען א וואונד פון די אנגעקליבענע אייטער].

deter′gent *n. and a.* (די-טויר′-דזשענט) רייניגענד, אבפיהרענד; דאס וואס רייניגט אדער ווירקט אויף דער אבפיהרונג.

dete′riorate *v.* (די-טי′-רי-א-רייט) פערדארבען, פערערגערען; ווערען ערגער; דעגענערירען, אונטערגעהן.

Fresh meat easily **deteriorates**.

deteriora′tion *n.* (די-טי-רי-א-ריי′-שאן) די פערדארבונג, דאס ווערען ערגער.

This novel is a study of the **deterioration** of a noble character.

deteriora′tionist *n.* (די-טי-רי-א-ריי′-שאנ-איסט) דער פעסימיסט, דער וואס האלט אז דאס לעבען ווערט אלץ ערגער און ערגער.

deter′ment *n.* (די-טויר′-מענט) די אבשרעקונג; די הינדערונג.

determinabil′ity *n.* (די-טויר-מי-נע-ביל′-אי-טי) די בעשטימבארקייט.

deter′minable *a.* (די-טויר′-מי-נעבל) בעשטימבאר; וואס קען ענטשיעדען ווערען.

deter′minant *n. and a.* (די-טויר′-מי-נענט) בעשטימענד; וואס ברייגנט צו א בעשלוס; דאס בעשטימענדע; די דעטערמינאנטע [א מאטעמאטישער אויסדרוק פאר א פונקציאן פון א קוואדראט צאהל, ווי למשל, די צאהלען 4, 9, 16 א. ז. וו. וועלכע זיינען אויסגעשטעלט לויט געוויסע מאטעמאטישע געזעצען].

deter′minantal *a.* (די-טויר′-מי-נענ-טעל) וואס איז שייך צו א דעטערמינאנטע. ז. *determinant*.

deter′minate *a.* (די-טויר′-מי-נייט) בעשטימט; פאזיטיוו; בעשלאסען; ענטשיידענד; בעגרענעצט.

deter′minately *adv.* (די-טויר′-מי-נייט-לי) מיט בעשטימטהייט; מיט בעשלאסענהייט; אויף א בעשטימטען אופן.

deter′minateness *n.* (די-טויר′-מי-נייט-נעס) בעשטימטהייט, געוויסהייט.

deter′minate prob′lem (די-טויר′-מי-נייט פראב′-לעם) א געאמעטרישע אדער אנאליטישע אויפגאבע וואס האט נור איין בעשטימטע לעזונג אדער א בעשטימטע בעשרענקטע צאהל לעזונגען.

determina′tion *n.* (די-טויר-מי-ניי′-שאן) א בעשטימונג; א בעשטימטער בעשלוס; אן ענטשיידונג; דאס ענטשיידען; דאס בעשטימען די גרענעצען; דאס זיין בעשטימט.

deter′minative *n. and a.* (די-טויר′-מי-ניי-טיוו) בעשטימענד, בעשליסענד, ענטשיידענד; אבגרענעצענד, בעגרענעצענד, בעשרענקענד; דאס בעשטימענדע, דאס וואס בעשטימט דעם כאראקטער אדער אייגענשאפט פון עטוואס.

determina′to *adv.* (דיי-טער-מיע-נא′-טא) אין מוזיק — פעסט, זיכער, ענטשלאסען.

deter′minator *n.* (די-טויר′-מי-ניי-טאר) א בעשטימער, אן אורטיילער, אן ענטשיידער; א פערמיטלער, א בורר.

deter′mine *v.* (די-טויר′-מין) בעשטימען, בעשליסען, ענטשיידען; בעגרענעצען, בעשרענקען.

Let us **determine** our course of action.

deter'mined *a.* (די-טויר'-מינד) ענטשלאסען, ענטשיעדען; בעשטימט; בעגרענעצט.
I am **determined** to master the English language.

deter'minedly *adv.* (די-טויר'-מינד-לי) אויף אן ענטשלאסענעם אדער ענטשיעדענעם אופן; מיט בעשטימטהייט.

deter'miner *n.* (די-טויר'-מי-נער) איינער וואס בעשטימט אדער ענטשיידעט.

deter'mining *a.* (די-טויר'-מי-נינג) בעשטימענדיג; פעסטשטעלענדיג; רעגולירענדיג; קאנטראלירענדיג; געבענדיג א ריכטונג.

deter'minism *n.* (די-טויר'-מי-ניזם) דעטערמיניזם [די טעאריע וועלכע בעהויפטעט, אז יעדע ערשיינונג איז א פראדוקט פון א פריהערדיגער ערשיינונג און זי אליין איז אן אורזאכע פון אן אנדער ערשיינונג, דאס מיינט, אז קיין ערשיינונג קען ניט פארקומען אהן אן אורזאכע. לויט דיעזער טעאריע אלזא עקזיסטירט ניט קיין פרייער ווילען, קיינע נסים א. ד. ג.].

deter'minist *n. and a.* (די-טויר'-מי-ניסט) אן אנהענגער פון דעטערמיניזם; וואס איז שייך צו דער טעאריע פון דעטערמיניזם. ז. *determinism*

determinis'tic *a.* (די-טויר-מי-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו דער טעאריע פון דעטערמיניזם. ז. *determinism*

deterra'tion *n.* (די-טע-ריי'-שאן) אן אויסגראבונג פון דער ערד.

deter'rence *n.* (די-טויר'-ענס) אבשרעקונג; א הינדערניס.

deter'rent *n. and a.* (די-טויר'-ענט) אבשרעקענד, הינדערענד; עפעס וואס שרעקט אב אדער הינדערט.

deter'rent prin'ciple (די-טויר'-ענט פרינ'-סיפל) די אבשרעקונגס-טעאריע [די טעאריע, וואס בעהויפטעט, אז מען דארף א פערברעכער בעשטראפען אום אבצושרעקען אנדערע].

deter'sion *n.* (די-טויר'-שאן) רייניגונג.

deter'sive *a. and n.* (די-טויר'-סיוו) וואס קען רייניגען, רייניגענד; א מעדיצינישער רייניגונגס-מיטעל.

deter'sively *adv.* (די-טויר'-סיוו-לי) אויף א רייניגענדען אופן.

deter'siveness *n.* (די-טויר'-סיוו-נעס) רייניגונגס-קראפט.

detest' *v.* (די-טעסט') פעראבשייען, האסען.
I **detest** liars.

detestabil'ity *n.* (די-טעס-טע-ביל'-אי-טי) אבשייליכקייט; דאס זיין פערהאסט.

detes'table *a.* (די-טעס'-טעבל) אבשייליך, העסליך; וואס איז צום פעראבשייען אדער צום פערהאסען.

detes'tableness *n.* (די-טעס'-טעבל-נעס) אבשייליכקייט.

detes'tably *adv.* (די-טעס'-טע-בלי) אויף אן אבשייליכען אופן.

detesta'tion *n.* (די-טעס-טיי'-שאן) די פעראבשייאונג, דער האס.

detes'ter *n.* (די-טעס'-טער) א פעראבשייער, א פערהאסער.

dethrone' *v.* (די-טהראון') אראבזעצען פין טהראן.

dethrone'ment *n.* (די-טהראונ'-מענט) די אראבזעצונג פון טהראן.

dethro'ner *n.* (די-טהראו'-נער) איינער וואס זעצט אראב פון טהראן.

det'inue *n.* (דעט'-אי-ניו) א קלאגע וועגען צוריקפאדערן זאכען וועלכע זיינען אונגעזעצליך פון אימעצען גענומען געווארען.

det'onable *a.* (דעט'-א-נעבל) וואס פלאצט, וואס עקספלאדירט.

det'onate *v.* (דעט'-א-נייט) אויפרייסען, פלאצען אדער עקספלאדירען; מאכען עס זאל פלאצען אדער עקספלאדירען.

det'onating *a.* (דעט'-א-ניי-טינג) פלאצענדיג, אויפרייסענדיג, עקספלאדירענדיג.

det'onating pow'ders (דעט'-א-ניי-טינג פאו'-דערז) אויפרייס-פולווער, קנאל-פולווער.

detona'tion *n.* (דעט-א-ניי'-שאן) דאס פלאצען, דאס עקספלאדירען, דאס אויפרייסען; אן עקספלאזיאן.

det'onative *a.* (דעט'-א-ניי-טיוו) וואס פלאצט, וואס רייסט אויף, וואס עקספלאדירט.

det'onator *n.* (דעט'-א-ניי-טאר) אן אויפרייסער, אן עקספלאדירער; א זאך וואס רייסט אויף אדער עקספלאדירט.

detoniza'tion *n.* (דעט-א-ני-זיי'-שאן) דאס אויפרייסען, פלאצען אדער עקספלאדירען.

det'onize *v.* (דעט'-א-נאיז) לאזען עקספלאדירען, אויפרייסען; עקספלאדירען, קנאלען.

detour' *n.* (דע-טוהר') אן אומוועג.
On account of an accident on the road, he was compelled to reach home by a long **detour**.

detract' *v.* (די-טרעקט') אוועקנעהמען, אראבנעהמען, פערקלענערען; אבציהען; פערמינדערען; אוועקנעהמען אדער פערמינדערען אימעצענס רעפוטאציע; פערלוימדען.
Enemies wish to **detract** from his achievements.

detrac'ter *n.* (די-טרעק'-טער) ז. *detractor*

detrac'tingly *adv.* (די-טרעק'-טינג-לי) אויף א פערלוימדערישען אופן; פערלוימדענדיג; שעדיגענדיג.

detrac'tion *n.* (די-טרעק'-שאן) די אראבנידערונג פון אימעצענס רעפוטאציע; דאס פערלוימדען.

detrac'tive *a.* (די-טרעק'-טיוו) פערלוימדענד, פערלוימדעריש; שטרעבענדיג אראבצוזעצען אימעצענס ווערטה.

detrac'tor *n.* (די-טרעק'-טאר) א פערלוימדער; איינער וואס שטרעבט צו פערדארבען אימעצענס רעפוטאציע.

detrac'tory *a.* (די-טרעק'-טא-רי) ז. *detractive*

detrain' *v.* (די-טריין') ארויסגעהן פון א באהן-וואגאן; מאכען, אז איינער זאל פערלאזען א באהן-וואגאן; ארויסווארפען פון א באהן-וואגאן.

det'riment *n.* (דעט'-רי-מענט) א שאדען, א פערלוסט; עטוואס וואס פעראורזאכט שאדען.
Excessive smoking is a **detriment** to good health.

detrimen'tal *a.* (דעט-רי-מענ'-טעל) שעדליך; וואס פעראורזאכט שאדען.

detrimen'tally *adv.* (דעט-רי-מענ'-טעל-אי) אויף א שעדליכען אופן; מאכענדיג שאדען.

detri'tal *a.* (די-טראי'-טעל) וואס בעשטעהט פון צובראכענע פיצלעך אדער אבגעניצטע זאכען.

detrite' *a.* (די-טראיט') אבגעריבען, אבגעטראגען.

detri'tic *a.* (די-טראי'-טיק) ז. *detrital*

detri'tion *n.* (די-טריש'-אן) די אבניצונג, די אבטראגונג.

detri'tus *n.* (די-טראי'-טאס) אין געאלאגיע — אבגעבראכענע שטיקלעך פון פעלזען; אבגעטראגענע, אבגעניצטע זאכען.

de trop (דע טראו) צופיעל; אונגעווינשט.

detrude' *v.* (די-טרוהד') אראבשטויסען, ארונטערשטויסען.

detrun'cate *v.* (די-טראנ'-קייט) בעשניידען; פערקירצען.

detrunca'tion *n.* (די-טראנ-קיי'-שאן) די בעשניידונג; די פערקירצונג [דורך שניידען].

detru'sion *n.* (די-טרוה'-זשאן) דאס אראבשטויסען אדער ארונטערשטויסען.

detru'sor *n.* (די-טרוה'-סאר) א מוסקעל וואס שטויסט עפעס ארוים.

deuce *n.* (דיוס) א צווייטעל [אין קארטען אדער אין ווערפלעך]; א טייוועל.

deuce ace (דיוס איים) צוויי און איינס [אין ווערפלעך].

deu'ced *a.* (דיו'-סעד) טייוועליש, פערדאמט; אונגעהייער.

deuce take it! (דיוס טייק איט) כאפט דאס דער טייפעל!

deuterog'amist *n.* (דיו-טע-ראג'-ע-מיסט) דער וואס האט געהייראט א צווייטען מאל.

deuterog'amy *n.* (דיו-טע-ראג'-ע-מי) די צווייטע הייראט.

deu'tero-Isa'iah *n.* (דיו'-טע-רא-אי-זיי'-יא) דער צווייטער ישעיה [לויט איינינע ביבעל-פארשער, דער מחבר פון א טייל פון ישעיה פון קאפיטעל מ' ביז קאפיטעל ס"ו]; דער טייל פון ישעיה וואס האט א שייכות צו די פאסירונגען נאך גלות בבל.

Deuteronom'ic *a.* (דיו-טע-רא-נאמ'-איק) וואס איז שייך צו משנה תורה [ספר דברים].

Deuteronom'ical *a.* (דיו-טע-רא-נאמ'-אי-קעל) ז. *Deuteronomic*

Deuteron'omy *n.* (דיו-טע-ראנ'-א-מי) משנה תורה, דאס פינפטע בוך פון חומש, ספר דברים.

deuteropath'ia *n.* (דיו-טע-רא-פעטה'-אי-א) ז. *deuteropathy*

deuterop'athy *n.* (דיו-טע-ראפ'-ע-טהי) א קראנקהייט, וואס איז ענטשטאנען אלס רעזולטאט פון אן אנדער קראנקהייט.

deu'teroplasm *n.* (דיו'-טער-א-פלעזם) ז. *deutoplasm*

deu'toplasm *n.* (דיו'-טא-פלעזם) דער אויסוועניגסטער שיכט פון דעם געלכעל פון אן איי [דער טייל פון דעם געלכעל, וועלכער דיענט אלס נאהרונג פון דעם עמבריאן, אבער דיענט ניט אלס עלעמענט פון וועלכען דער עמבריאן בילדעט זיך אויס].

deutoplas'mic *a.* (דיו-טא-פלעז'-מיק) וואס איז שייך צו דער אויסוועניגסטער שיכט פון דעם געלכעל פון אן איי. ז. *deutoplasm*

deutoplas'tic *a.* (דיו-טא-פלעס'-טיק) ז. *deutoplasmic*

deutox'id *n.* (דיו-טאק'-סיד) א כעמישע פערבינדונג פון צוויי אטאמען זויערשטאף און איין אדער מעהרערע אטאמען מעטאל.

Deut'zia *n.* (דאיט'-סי-א) א מין בערג-פלאנצען מיט ווייסע בלומען אין כינא און יאפאן, וועלכע צייכענען זיך אויס מיט זייער בעזונדערע שעהנהייט.

deux'-temps' *n.* (דע'-טאן') אזא שנעלער וואלס; מוזיק צו אזא וואלס.

dev *n.* (דעוו) א טייוועל, א שד, א בייזער רוח [אין דער פערזישער מיטאלאגיע].

de'va *n.* (דיי'-וואַ) א גאט, א געטליכער גייסט [אין דער אינדישער מיטאלאגיע].

deval'gate *a.* (די-וועל'-גייט) וואס האט אויסגעבויגענע פיס.

De'va-na'gari *n.* (דיי'-ווא-נא'-גע-רי) דער אלף=בית פון דער סאנסקריטישער שפראך.

devapora'tion *n.* (די-וועפ-א-ריי'-שאן) דאס פערוואנדלען זיך פון דאמפף אין וואסער.

dev'astate *v.* (דעוו'-עס-טייט) פערוויסטען.

devasta'tion *n.* (דעוו-עס-טיי'-שאן) א פערוויסטונג.

dev'astator *n.* (דעוו'-עס-טיי-טאר) א פערוויסטער.

devel'op *v.* (די-וועל'-אפ) ענטוויקלען, זיך ענטוויקלען; אבוויקלען, פאנאנדערוויקלען אין א פלעכע; אין פאטאגראפיע — ארויסברייינגען דאס בילד.

devel'opable *a.* (די-וועל'-אפ-עבל) וואס קען זיך ענטוויקלען, וואס קען ענטוויקעלט ווערען; וואס קען אבגעוויקעלט אדער פאנאנדערגעוויקעלט ווערען אין א פלעכע.

devel'ope *v.* (די-וועל'-אפ) ז. *develop*.

devel'oped *a.* (די-וועל'-אפט) ענטוויקעלט; אבגעוויקעלט, פאנאנדערגעוויקעלט.

devel'oper *n.* (די-וועל'-אפ-ער) אן ענטוויקלער; אן אבוויקלער אדער פאנאנדערוויקלער.

devel'opment *n.* (די-וועל'-אפ-מענט) ענטוויקלונג; אבוויקלונג, פאנאנדערוויקלונג; אין פאטאגראפיע — דאס ארויסברייינגען דאס בילד.

devel'opmental *a.* (די-וועל'-אפ-מענטעל) וואס איז שייך צו ענטוויקלונג; וואס ענטוויקעלט זיך.

devel'opmentally *adv.* (די-וועל'-אפ-מענ-טעל-אי) דורך ענטוויקלונג; אין בעצוג צו ענטוויקלונג; אין בעצוג צו דער טעאריע וועגען ענטוויקלונג [עוואלוציאן].

devel'opmentist *n.* (די-וועל'-אפ-מענטיסט) אן אנהענגער פון דער ענטוויקלונגסטעאריע, אן עוואלוציאניסט.

devest' *v.* (די-וועסט') אוועקנעהמען די רעכטען; פערלארען גיהן, אבגעשאפט ווערען [וועגען אייגענטומס=רעכטען].

de'viate *v.* (די'-ווי-אייט) אבווייכען, ענדערען די ריכטונג; אבווייכען פון גראדען וועג; זיך פעראירען, פערבלאנדזשען.

devia'tion *n.* (די-ווי-איי'-שאן) אבווייכונג; דאס פעראירען זיך, דאס בלאנדזשען; דאס ענדערען די ריכטונג.

de'viator *n.* (די'-ווי-איי-טאר) איינער וואס ווייכט אב; איינער וואס בלאנדזשעט; איינער וואס ענדערט זיין ריכטונג.

de'viatory *a.* (די'-ווי-איי-טא-רי) אבווייכענדיג.

device' *n.* (די-וואיס') אן ענטוואורף, א פלאן, א המצאה, אן איינפאל; א פארריכטונג; אן ערפינדונג; קונסטפאלע ארבייט [אין שטיקעריי, בילדער, פערציערונגען א. ד. ג.]; א פיגור אויף וואפען [א הערב]; א דעוויז, א מאטא.

device'fully *adv.* (די-וואיס'-פול-אי) אויף א קינסטלערישען שטייגער; מיט המצאות; איינפעליג.

dev'il *n. and v.* (דעוול) דער טייוועל, דער שטן; א יונג, א חברה=מאן; א שיקאינגעל אין א דרוקעריי; שטארק אנפעפערען און צוגעבען פיעל זענעפט [וועגען פלייש=שפייזען]; מאטערען, זיך אנזעצען אויף אימעצען.

dev'il a bit (דעוול ע ביט) א האר ניט.

dev'il and his dam (דעוול ענד היז דעם) דער טייוועל און זיין שוויגער.

dev'il a word (דעוול ע הווארד) ניט א זילבע.

dev'il-car'riage *n.* (דעוול'-קער'-עדזש) א שלעפ=וואגען; א וואגען צו פיהרען שווערע משאות.

dev'il-catch'er *n.* (דעוול'-קעטש'-ער) א באמבאסטישער פרעדיגער [איינער וואס רעדט מיט הויכע, פוסטע פראזען].

dev'il-dodg'er *n.* (דעוול'-דאדזש'-ער) ז. *devil-catcher*.

dev'ildom *n.* (דעוול'-דאם) דאס קעניגרייך אדער די הערשאפט פון שטן; די טייוועלשע מאכט.

dev'il-driv'en *a.* (דעוול'-דריוון) וואס איז אין דעם טייוועל'ס שליטה; וואס א דבוק איז אריין אין איהם

dev'il-dri'ver *n.* (דעוול'-דראי'-ווער) ז. *devil-catcher*.

dev'iless *n.* (דעוול'-עס) א טייוועלטע.

dev'ilet *n.* (דעוול'-עט) א שד'על, א קליינער טייוועל.

dev'il-fish *n.* (דעוול'-פיש) דער ים=טייוועל, דער טראשפיש [א גרויסער פיש, מיט פלאס=פעדערען, וואס קענען זיך ברייט פאנאנדערציהען].

Devil-fish

dev'iling *n.* (דעוול'-אינג) א מויערשוואלב; אן ארורה.

dev'ilish *a.* (דעוול'-איש) טייוועלש; שלעכט; אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך.

dev'ilishly *adv.* (דעוול'-איש-לי) אויף א טייוועלשען אדער שלעכטען אופן; טייוועלש, אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך.

dev'ilishness *n.* (דעוול'-איש-נעס) דאס זיין טייוועלש אדער שלעכט.

dev'ilize *v.* (דעוול'-איז) האנדלען טייוועלש; זיין טייוועלש.

dev'ilkin *n.* (דעוול'-קין) א קליינער טייוועל; א שד'על.

dev'il-may-care *a.* (דעוול'-מיי-קעהר) זארגלאז; וואס הערט קיינעם ניט און קימערט זיך ניט וועגען קיין זאך.

dev'ilment *n.* (דעוול'-מענט) שטיפעריי, א טייוועלשער שפיצעל, טייוועלשע שטוקעס

dev'il of a fel'low (דעוול אוו ע פעל'-או) א יונג א טייוועל.

dev'il of a go (דעוול אוו ע גאו) א פערטייוועלטע געשיכטע, א פערדרעהעניש.

dev'il of a row (דעוול אוו ע ראו) א מורא'דיגער געשלעג.

dev'il on two sticks (דעוול אן טו סטיקס) ז. *diabolo*.

dev'ilry *n.* (דעוול'-רי) טייוואלישקייט; א טייוועלישער כאראקטער, זעהר שלעכטע מדות.

dev'il's ad'vocate (דעוולז עד'-וואקייט) איינער וואס ברייינגט נעגען אימעצעס בעשולדיגונגען פון א פערזענליכען כאראקטער; ביי די קאטאליקען — א גייסטליכער, וואס טרעט ארויס אלס געגנער, ווען עס האנדעלט זיך וועגען קאנאניזירען אימעצען [פעררעכענען פאר א הייליגען].

dev'il's-a'pron *n.* (דעוולז'-איי'-פראן) א מין אמעריקאנישע טונקעל=ברוינע וואסער=פלאנצע מיט זעהר ברייטע בלעטער.

dev'il's-books *n.* (דעוולז'-בוקס) דעם טייוועל'ס ביכעל [א פעשעל קארטען].

dev'il's-claw *n.* (דעוו'לז-קלאה) א שטארקער האקען אויף א קייט [אויף שיפען פעסטצוהאלטען קייטען]; א סקארפיאן=מושעל [געפינט זיך אין אינדישען אקעאן].

dev'il's coach'-horse (דעוולז קאוטש'-הארס) אזא גרויסער זשוק [ווערט אזוי גערופען צוליעב זיין בייזקייט, אויפגערעגטקייט און ווילדען אויסזעהן, ווען אויפגערעגט].

dev'il's dam (דעוולז דעם) דעם טייוועל'ס שוויגער, א מכשפה, א מרשעת.

dev'ilship *n.* (דעוול'-שיפ) טייוואלישקייט; דאס זיין א טייוועל.

dev'il take you! (דעוול טייק יו) דער טייוועל זאל דיך נעהמען! צו אל=די שווארצע יאהר!

dev'il to pay (דעוול טו פיי) צרות, שטערונגען, טומעל.

There will be the devil to pay for this mistake.

dev'iltry *n.* (דעוול'-טרי) ז. *devilry*.

dev'il-wor'ship *n.* (דעוול'-הוואיר'-שיפ) טייוואלים=פערגעטערונג [הויפטזעכליך ביי די יעזידען, א פאלק פון מעסאפאטאמיען און קורדיסטאן, וואס האלטען הייליג די אידישע תורה, די קריסטליכע עוואנגעליום און דעם מאכמעדאנישען קאראן און דערצו דיענען זיי נאך אויך דעם טייוועל].

dev'il-wor'shiper *n.* (דעוול'-הוואיר'-שי-פער) איינער וואס דיענט צו שדים אדער בייזע גייסטער; איינער פון די יעזידען [א פאלק פון מעסאפאטאמיען און קורדיסטאן, וועלכעס האלט הייליג די אידישע תורה, די קריסטליכע עוואנגעליום און דעם מאכמעדאנישען קאראן און דערצו דיענען זיי אויך דעם טייוועל].

de'vious *a.* (די'-ווי-אס) אבקעהרענד, אבווייכענד; וואס געהט ניט דירעקט; וואס בייגט זיך אב; וואס געהט אראב פון דרך הישר.

de'viously *adv.* (די'-ווי-אס-לי) אבווייכענדיג; אויף א ניט גלייכען וועג; אראבגעהענדיג פון דרך הישר.

de'viousness *n.* (די'-ווי-אס-נעס) אבווייכונג, אבקעהרונג פון גלייכען וועג.

devir'ilize *v.* (די-וויר'-איל-איז) אוועקנעהמען די קראפט; אבשוואכען.

devi'sable *a.* (די-וואי'-זעבל) וואס קען פארגעלעגט אדער פראיעקטירט ווערען; וואס איז ראטהבאר; וואס קען אבגעזאגט ווערען אין א צוואה.

devi'sal *n.* (די-וואי'-זעל) די פראיעקטירונג, דאס פארלעגען א פלאן; דאס אבזאגען אין א צוואה.

devise' *n. and v.* (די-וואיז') פראיעקטירען, אבזאגען בצוואה; דאס אבזאגען בצוואה; א צוואה; א גוט וואס איז אבגעגעבען געווארען בצוואה.

devisee' *n.* (דעוו-אי-זיע') א יורש; א פערזאן וועלכען מען זאגט אב א פערמעגען בצוואה.

devi'ser *n.* (די-וואי'-זער) איינער וועל=

כער פלאנעוועט אדער ערפינדעט; אן ערפינדער.

devi'sor *n.* (די-וואי'-זאר) איינער וואס זאגט אב בצואה.

devitrifica'tion *n.* (די-וויט-רי-פי-קיי'-שאן) דאס פערליערען גענצליך אדער טיילוויין די אייגענשאפטען פון גלאז [ווי למשל, דאס מאכען א געוויסען זארט פארצעלייו פון גלאז. דאס גלאז ווערט געברענט אין זעהר א שטארקער היץ און הערט אויף צו ווערען דורכזיכטיג].

devit'rify *v.* (די-וויט'-רי-פאי) פערניכטען אדער אומבייטען גענצליך אדער טיילוויין די אייגענשאפטען פון גלאז.
ז. ***devitrification***

devoid' *a.* (די-וואיד') בערויבט, וואס האט ניט, וואס מאנגעלט אין עפעס.

devoir' *n.* (דעוו-אואר') א פפליכט, א דיענסט; העפליכקייט.

devolu'tion *n.* (דעוו-א-ליו'-שאן) דאס איבערגעבען פון איין פערזאן צו אן אנדערער [ווי אן אמט אדער מאכט].

devolve' *v.* (די-וואלוו') איבערגעבען פון איין פערזאן צו אן אנדערער; איבערגעהן פון האנד צו האנד.

devolve'ment *n.* (די-וואלוו'-מענט) איבערטראגונג; איבערגעבונג; איבערגאנג.

Devo'nian *a.* (דע-וואו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעוואנשיר [א פראווינץ אין ענגלאנד]; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו דער דעוואנישער פעריאדע אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד.
ז. ***Devonian age***

Devo'nian age (דע-וואו'-ני-ען איידזש) די דעוואנישע פעריאדע [די פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האבען זיך אויסגעבילדעט די בערג-שיכטען, אין וועלכע מען געפינט די ערשטע פערשטיינערטע פיש].

devote' *v.* (די-וואוט') זיך אבגעבען צו עפעס; איבערגעבען זיך מיט התמדה; אונטערגעבען זיך; פערפלוכען, פערשעלטען; ווידמען.

He is devoting his leisure hours to literature.

devo'ted *a.* (די-וואו'-טעד) געווידמעט; אונטערגעגעבען זיך, אונטערגעווארפען זיך [צום שיקזאל]; איבערגעגעבען מיט התמדה.

devo'tedness *n.* (די-וואו'-טעד-נעס) איבערגעבענהייט, טרייע צוגעבונדענקייט צו עפעס.

devotee' *n.* (דעוו-א-טיע') איינער וואס איז טריי איבערגעבען צו עפעס; א פאנאטיקער.

devotee'ism *n.* (דעוו-א-טיע'-איזם) דאס זיין פאנאטיש איבערגעגעבען צו עפעס.

devo'ter *n.* (די-וואו'-טער) דער וואס ווידמעט זיך [צו עפעס].

devo'tion *n.* (די-וואו'-שאן) איבערגעגעבענהייט; פרומקייט; גרויסע כונה אין גאט בעטען; ווידמונג.

devo'tional *a.* (די-וואו'-שאנ-על) ערגעבען; פרום, מיט כונה.

devo'tional ex'ercises (די-וואו'-שאנ-על עק'-סער-סאיז עז) דאס דאווענען מיט כונה; דאס פערנעהמען זיך מיט פרומקייט.

devo'tionally *adv.* (די-וואו'-שאנ-על-אי) אויף א פרומען שטייגער, דורך פרומקייט.

devour' *v.* (די-וואור') פערצעהרען; פערשלינגען.

devour'able *a.* (די-וואור'-עבל) וואס קען פערצעהרט אדער פערשלונגען ווערען.

devour' dis'tance (די-וואור' דיס'-טענס) פערשלינגען א שטרעקע [שנעל אריבערלויפען א שטרעקע].

devour'er *n.* (די-וואור'-ער) א פערשלינגער, א פרעסער, א זולל וסובא.

devour'ingly *adv.* (די-וואור'-אינג-לי) אויף א פערצעהרענדען אדער פערשלינגענדען אופן.

devour'ment *n.* (די-וואור'-מענט) דאס פערצעהרען, דאס פערשלינגען.

devout' *a.* (די-וואוט') פרום, רעליגיעז; ערנסט, אויפריכטיג.

He is a devout Jew.

devout'ly *adv.* (די-וואוט'-לי) אויף א פרומען אדער רעליגיעזען אופן; מיט פרומע געפיהלען, מיט ערנסט, מיט אויפריכטיגקייט.

devout'ness *n.* (די-וואוט'-נעס) פרומקייט; אויפריכטיגקייט.

dew *n. and v.* (דיו) טוי; בעטויען, בענעצען מיט טוי.

dewan' *n.* (די-הוואהן') א פינאנס-בעאמטער פון א פראווינץ אדער א פינאנס-מיניסטער אמאל אין אינדיען.

dew'-bea'ter *n.* (דיו'-ביע'-טער) איינער וואס געהט ארויס זעהר פריה פון זיין הויז [איינער וואס צוטרעט דעם טוי].

dew'-bea'ters *n.* (דיו'-ביע'-טערז) די פיס; א פאר שיך אויסגעשמירט מיט אויל.

dew'berry *n.* (דיו'-בער-אי) די טוי-יאגדע; די בלויע בראם-יאגדע; די שווארצע יאגדע.

Dewberry

dew'-besprent' *a.* (דיו'-בי-ספרענט') בעשפריצט מיט טוי.

dew'-claw *n.* (דיו'-קלאה) דער אויבערשטער קליינער פינגער פון דעם הינטערשטען פוס פון א הונד.

dew'-clawed *a.* (דיו'-קלאהד) וואס האט אן אויבערשטען פוס-פינגער אויף דעם הינטערשטען פוס [וועגען הינד].

dew'-cup *n.* (דיו'-קאפ) ביער-געלד [וואס מען גיט אן ארבייטער].

dew'-drink *n.* (דיו'-דרינק)
ז. ***dew-cup***

dew'drop *n.* (דיו'-דראפ) א טוי-טראפען.

dew'fall *n.* (דיו'-פאהל) דער טוי-פאל, די צייט ווען עס פאנגט אן צו פאלען טוי [אנפאנג אווענד].

dew'iness *n.* (דיו'-אי-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט טוי.

dew'lap *n.* (דיו'-לעפ) א גוידער [די אראבהענגענדע הויט אונטער דעם האלז פון א בהמה אדער אן עוף].

dew'lapped *a.* (דיו'-לעפט) מיט אן אראבהענגענדען גוידער [ביי בהמות אדער עופות].

dew'lapt *a.* (דיו'-לעפט)
ז. ***dewlapped***

dew'-point *n.* (דיו'-פאינט) די טעמפעראטור פון דער לופט ווען טוי פאנגט זיך אן בילדען [ווען די לופט אין זומער קיהלט זיך אין אווענד אב פאנגט זיך אן בילדען טוי].

dew'-ret'ted *a.* (דיו'-רעט'-עד) ווייך געמאכט דורך דער ווירקונג פון טוי.

dew'-ret'ting *n.* (דיו'-רעט'-אינג) דאס אויסשפרייטען פלאקס-שטענגלעך אויף'ן גראז, כדי זיי זאלען אונטער דער ווירקונג פון טוי ווייכער ווערען און עס זאל זיין לייכטער ארויסצוקלאפען די שפאלעס [קאסטרא] פון זיי.

dew'-shoe *n.* (דיו'-שוה) דאס אייזענדעל אויף דעם ענד פון א שייד פון א שווערד.

dew'stone *n.* (דיו'-סטאון) א מין קאלכשטיין, וועלכער זאמעלט אויף זיך אן פיעל טוי.

dew'-worm *n.* (דיו'-הווארם) דער רעגען-ווארם.

dew'y *a.* (דיו'-אי) בעדעקט מיט טוי, פייכט פון טוי, וואס איז שייך צו טוי; עהנליך צו טוי.

dex'ter *a.* (דעקס'-טער) וואס איז שייך צו דער רעכטער זייט, וואס געפינט זיך אין דער רעכטער זייט; רעכט [אין גענענזאץ צו לינק].

dexter'ity *n.* (דעקס-טויר'-אי-טי) דאס בענוצען די רעכטע האנד לייכטער אלס די לינקע; געשיקטקייט, געניטקייט, פלינקקייט; די פלינקקייט פון דער השגה.

dex'terous *a.* (דעקס'-טע-ראס) געשיקט, פלינק.

dex'terously *adv.* (דעקס'-טע-ראס-לי) מיט געשיקטקייט, געניטקייט אדער פלינקקייט.

dex'terousness *n.* (דעקס'-טע-ראס-נעס) ז. ***dexterity***

dex'trad *adv.* (דעקס'-טרעד) אויף דער רעכטער האנד אדער זייט; רעכטס.

dex'tral *a.* (דעקס'-טרעל) רעכט; וואס איז פון דער רעכטער האנד.

dextral'ity *n.* (דעקס-טרעל'-אי-טי) דאס זיין פון דער רעכטער זייט; רעכטס-הענדיגקייט; די איבערגעוויכט אין שטארקייט פון דער רעכטער זייט פון קערפער איבער דער לינקער זייט.

dex'trally *adv.* (דעקס'-טרעל-אי) רעכטס, צו דער רעכטער זייט.

dex'trin *n.* (דעקס'-טרין) אזא כעמישער פראדוקט וואס ווערט בענוצט אנשטאט גומי-אראביק.

dextrocar'dia *n.* (דעקס-טרא-קאר'-די-א) אן אוננארמאלער צושטאנד פון הארץ דערמיט וואס עס געפינט זיך מעהר צו דער רעכטער זייט אנשטאט צו דער לינקער.

dextrogy'rous *a.* (דעקס-טרא-דזשאי'-ראס) דרעהענדיג זיך צו רעכטס.

dextrorse' *a.* (דעקס-טראהרס') זיך שלענגלענדיג אדער זיך דרעהענדיג ארויף פון רעכטס צו לינקס [ווי א ספיראלע].

dex'trose *n.* (דעקס'-טראוס) דער צוקער-שטאף וואס געפינט זיך אין פלאנ-

צעז, אין האניג, ווי אויך אין לעבעדיגע ארגאניזמען.

dextrot'ropous *a.* (דעקס-טראט'-רא-פאס) וואס איז געווענדעט צו רעכטס.

dex'trous *a.* (דעקס'-טראס) ז. *dexterous*.

dex'trously *adv.* (דעקס'-טראס-לי) ז. *dexterously*.

dex'trousness *n.* (דעקס'-טראס-נעס) ז. *dexterity*.

dey *n.* (דיי) אן אמאליגער טיטעל פון א גובערנאטאר אין אלזשיר, ווען דאס לאנד האט זיך געפונען אונטער דער טערקישער הערשאפט.

dezincifica'tion *n.* (די-זינק-אי-פי-קיי'-שאן) דאס אבטיילען צינק פון א לעגירונג [א צונויפשמעלצונג פון פערשידענע מעטאלען].

dezy'motize *v.* (די-זאי'-מא-טאיז) בעפרייען פון קראנקהייטס=באצילען.

dft. אן אבקירצונג פון *draft* [אלס קאמערציעלער אויסדרוק] אדער פון *defendant*

D. G. ראשי תבות פון *Dei gratia* בעזרת השם [מיט גאטס הילף].

dhole *n.* (דאול) א ווילדער הונד פון אסט אינדיען.

dholl *n.* (דאול) אזא זארט ארבעס וואס וואקסט אין אסט אינדיען.

dhoor'ra *n.* (דוה'-רא) דער אינדישער קארן=גראז; אזא מין קוקורוזע.

dho'tee *n.* (דאו'-טיע) אזא בגד וואס די מאנסבילען אין אינדיען טראגען.

dho'ty *n.* (דאו'-טי) ז. *dhotee*.

dhour'ra *n.* (דוה'-רא) ז. *dhoorra*.

dhow *n.* (דאו) אזא אראבישע איין=מאסטיגע זעגעל=שיף [ווערט בענוצט ביי די ברעגעס פון אינדישען אקעאן].

dhu *a.* (דו) שווארץ [ווערט בענוצט אלס א ביי=ווארט אין קעלטישע נעמען].

dhur'ra *n.* (דוה'-רא) ז. *dhoorra*.

di'abase *n.* (דאי'-ע-בייס) דער דיאבאז, דער גרינשטיין [א מין מינעראל].

diabe'tes *n.* (דאי-ע-בי'-טיז) צוקער=קראנקהייט.

diabet'ic *n.* and *a.* (דאי-ע-בעט'-איק) וואס איז שייך צו צוקער=קראנקהייט; איינער וואס ליידט פון צוקער=קראנקהייט.

diabet'ical *a.* (דאי-ע-בעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו צוקער=קראנקהייט.

diabet'ic u'rine (דאי-ע-בעט'-איק יו'-רין) אורין [השתנה] וואס ענטהאלט צוקער [אורין פון א צוקער=קראנקען].

dia'blerie *n.* (די-א'-בלע-רי) ז. *diablery*.

dia'blery *n.* (די-א'-בלע-רי) טייוועלשקייט, שלעכטקייט, כשוף, צויבער.

diabol'ic *a.* (דאי-ע-באל'-איק) וואס איז שייך צום טייוועל; טייוועלש, שרעקליך, שלעכט.

diabol'ical *a.* (דאי-ע-באל'-אי-קעל) ז. *diabolic*.

diabol'ically *adv.* (דאי-ע-באל'-אי-קעל-אי) אויף א טייוועלשען, שלעכטען אדער גרויזאמען שטייגער.

diabol'icalness *n.* (דאי-ע-באל'-אי-קעל-נעס) דאס זיין טייוועלש, שלעכט, שרעקליך אדער גרויזאם; דאס זיין אויסערגעוועהנליך.

diabol'ify *v.* (דאי-ע-באל'-אי-פאי) פארשטעלען איינעם אלס א טייוועל; בעהאנדלען איינעם ווי א טייוועל.

diab'olish *adv.* (דאי-עב'-א-ליש) אויף אן אונגעהייערען אדער אויסערגעוועהנליכען שטייגער; אויף א טייוועלשען אופן.

diab'olism *n.* (דאי-עב'-א-ליזם) דאס זיין אין דעם טייוועל'ס שליטה; צויבער; כשוף; טייוועלשע טהאטען; טייוועלשער איינפלוס; טייוועלשע אויפפיהרונג.

diab'olize *v.* (דאי-עב'-א-לאיז) מאכען טייוועלש; פארשטעלען אלס טייוועל.

diab'olo *n.* (דאי-עב'-א-לאו) א שפיעלצייג, וואס בעשטעהט פון א שפולע און צוויי שטעקלעך צונויפגעבונדען מיט א שטריקעל [ביים אנציהען דאס שטריקעל פליהט די שפולע ארויף און מען כאפט זי דאן ווידער אויף'ן שטריקעל].

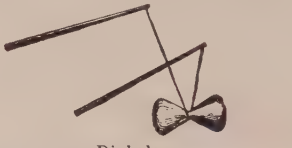

Diabolo

diacathol'icon *n.* (דאי-ע-קע-טהאל'-אי-קאן) א מין אבפיהרונגס=מיטעל.

diacaus'tic *n.* and *a.* (דאי-ע-קאהס'-טיק) אין מאטעמאטיק — א געבויגענע ליניע אדער א ברען=ליניע, וואס בילדעט זיך דורך געבראכענע שטראהלען; וואס איז שייך צו אזא ליניע; אזא מעדיצינישעס ברען=גלאז, וואס איז אמאל געווען אין געברויך.

diach'ylon *n.* (דאי-עק'-אי-לאן) א פלאסטער פון בליי=זויערע, אליווען=אויל און וואסער; א קלעפיגער פלאסטער פון פלאנצען=זאפט.

diach'ylum *n.* (דאי-עק'-אי-לאם) ז. *diachylon*.

diach'yma *n.* (דאי-עק'-אי-מא) דאס גרינע צעלען=געוועב פון בלעטער.

diaco'dium *n.* (דאי-ע-קאו'-די-אם) מאהן=סיראפ.

diac'onal *a.* (דאי-עק'-א-נעל) וואס געהערט צו א דיאקאן [אונטער=גלח].

diac'onate *n.* (דאי-עק'-א-נייט) דאס אמט פון א דיאקאן [אן אונטער=גלח].

diacous'tic *a.* (דאי-ע-קוהס'-טיק) וואס איז שייך צו דער ברעכונג פון קלאנגען.

diacous'tics *n.* (דאי-ע-קוהס'-טיקס) דיאקוסטיק [די לעהרע וועגען דער ברעכונג פון קלאנגען].

diacrit'ic *n.* and *a.* (דאי-ע-קריט'-איק) וואס זונדערט אב, וואס אונטערשיידעט, וואס צייכענט אויס; א צייכען, וואס דיענט צום אונטערשיידען, אויסצייכענען אדער צום אבזונדערען. ז. *diacritical mark*.

diacrit'ical *a.* (דאי-ע-קריט'-אי-קעל) וואס אונטערשיידעט, וואס צייכענט אויס.

diacrit'ical mark (דאי-ע-קריט'-אי-קעל מארק) א צייכען אויף א בוכשטאב, וואס אונטערשיידעט דעם בוכשטאב פון אן אנדערען, אן עהנליכען צו איהם, כדי צו ענדערען זיין אויסשפראכע אדער איהם צו אונטערשיידען [ווי למשל, די צייכענס —, ‿, · · .].

diacrit'ical point (דאי-ע-קריט'-אי-קעל פאינט) ז. *diacritical mark*.

diacrit'ical sign (דאי-ע-קריט'-אי-קעל סאין) ז. *diacritical mark*.

Diadel'phia *n.* (דאי-ע-דעל'-פי-א) דער מין פלאנצען, וואו די מענליכע ארגאנען [די שטויב=פעדים] זיינען פערוואקסען אין צוויי בינטלעך.

diadel'phian *a.* (דאי-ע-דעל'-פי-ען) ווי די דיאדעלפיע פלאנצען, וואס געהערט צו די דיאדעלפיע פלאנצען. ז. *Diadelphia*.

diadel'phous *a.* (דאי-ע-דעל'-פאס) ז. *diadelphian*.

di'adem *n.* and *v.* (דאי'-ע-דעם) א דיאדעם [א שטערן=באנד אדער א קאפבאנד, וואס די קעניגע פלעגען אין די אלטע צייטען טראגען אנשטאט א קרוין]; עטוואס וואס ווערט געטראגען אויף'ן קאפ אלס צייכען פון קעניגליכער מאכט; הערשאפט; אזא מין מאלפע; בעציערען מיט א דיאדעם אדער מיט א קרוין; בעציערען מיט עטוואס ווי מיט א דיאדעם.

Diadem

di'ademed *a.* (דאי'-ע-דעמד) בעציערט מיט א דיאדעם. ז. *diadem*.

diaer'esis *n.* (דאי-ער'-ע-סיס) ז. *diæresis*.

diær'esis *n.* (דאי-ער'-ע-סיס) די דיערעסיס, די צוויי פינטעלעך אויף איינעם פון צוויי וואקאלען, וואס שטעהען איינער נעבען אנדערען, צו ווייזען דאס זיי דארפען זיך לעזען יעדערער בעזונדער [ז. *dialysis*]; אן אפענע וואונד.

diæret'ic *a.* (דאי-אי-רעט'-איק) וואס רייסט אויף א מכה אדער א וואונד [וועגען א מעדיצינישען מיטעל].

di'aglyph *n.* (דאי'-ע-גליף) א סקולפטור אדער גראוויר=ארבייט, וואו די פיגורען זיינען ניט בולט, נאר זיינען איינגעקריצט.

diaglyph'ic *a.* (דאי-ע-גליפ'-איק) וואס איז שייך צו סקולפטור אדער גראווירונג, וואו די פיגורען זיינען ניט בולט, נאר זיינען איינגעקריצט.

diagnose' *v.* (דאי-עג-נאוס') אין מעדיצין — שטעלען א דיאגנאז, בעשטימען א קראנקהייט לויט געוויסע סמנים.

diagno'sis *n.* (דאי-עג-נאו'-סיס) דיאגנאז, א וויסענשאפטליכע בעשטימונג פון עפעס; אין מעדיצין — די בעשטימונג פון א געוויסער קראנקהייט לויט געוויסע סמנים; אין זאאלאגיע און באטאניק — די בעשטימונג אדער דעפיניציאן פון א חיה אדער פלאנצע לויט איהרע כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען.

diagnos'tic *n.* and *a.* (דאי-עג-נאס'-טיק) אין מעדיצין — די דיאגנאסטיק, די קונסט צו דערקענען א קראנקהייט לויט די אנגעגעבענע סמנים; אין זאאלאגיע און באטאניק — די דעפיניציאן אדער כאראקטעריסטיק פון א חיה אדער פלאנצע; וואס איז שייך צו א דיאגנאז. ז. *diagnosis*.

diagnos'ticate *v.* (דאי-עג-נאס'-טי-קייט) שטעלען א דיאגנאז, דערקענען א קראנקהייט דורך געוויסע סמנים.

diagnosti'cian *n.* (דאי-עג-נאס-טיש'-ען) א דיאגנאסטיקער, איינער וואס קען דערקענען א קראנקהייט לויט געוויסע סמנים.

diagnos'tics *n.* (דאי-עג-נאס'-טיקס) דיאגנאסטיק, דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וועלכער פערנעהמט

זיך מיט דערקענען פערשיעדענע קראנקהייטען לויט געוויסע סמנים.

diag'onal *n. and a.* (דאי-עג'-א-נעל) א דיאגאנאל, א ליניע אין א קוואדראט, אין א פיער־עק אדער פיעל־עק, וועלכע ציהט זיך שרעג צווישען די געגענאיבערליעגענדע ווינקלען; דיאגאנאל, שרעג, קאסע.

diag'onally *adv.* (דאי-עג'-א-נעל-אי) אין א דיאגאנאלער אדער שרעגער ריכטונג.

diag'onal scale (דאי-עג'-א-נעל סקייל) א דיאגאנאל־מאסשטאב [א מאסשטאב, וועלכער בעשטעהט פון א רייה פאראלעלע ליניען, וועלכע זיינען געשניטען דורך א רייה שרעגע ליניען. דיעזער מאסשטאב ווערט בענוצט ביים צייכנען געגענשטענדע ניט אין זייער נאטירליכער גרויס].

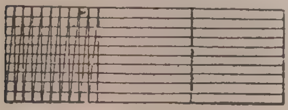

Diagonal Scale

di'agram *n. and v.* (דאי'-ע-גרעם) אין געאמעטריע — א דיאגראמע, א צייכנונג אדער פיגור צו בעווייזען אדער ערקלערען וועלכען ניט איז מאטעמאטישען כלל; א צייכנונג פון א זאך, וואו עס זיינען פארגעשטעלט נור די אלגעמיינע שטריכען, אבער ניט אלע פרטים; די נאטען־סיסטעם פון דער אלטפרענקישער מוזיק; מאכען אדער צייכענען א דיאגראמע.

diagrammat'ic *a.* (דאי-ע-גרע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א דיאגראמע; פארגעשטעלט אין דער פארם פון א דיאגראמע [ז. *diagram*]; סכעמאטיש; אבסטראקט.

diagrammat'ically *adv.* (דאי-ע-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א דיאגראמע; סכעמאטיש.

diagram'matize *v.* (דאי-ע-גרעמ'-ע-טאיז) פארשטעלען דורך א דיאגראמע; מאכען אין דער פארם פון א דיאגראמע.

di'agraph *n.* (דאי'-ע-גרעף) דיאגראף, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מענשען וואס האבען זיך ניט געלערענט צייכענען און מאלען, קענען קאפירען א פיגור אדער צייכנונג.

diagraph'ic *a.* (דאי ע-גרעפ'-איק) בעשרייבענד, צייכנענד.

diagraph'ical *a.* (דאי-ע-גרעפ'-איק-על) ז. *diagraphic*

diagraph'ics *n.* (דאי-ע-גרעפ'-איקס) די קונסט פון צייכענען אדער מאלען.

diagryd'iate *n.* (דאי-ע-גריד'-אי-אייט) א שטארקער אבפיהר־מיטעל, אין וועלכען עס נעהמט אריין סקאמאניום [די זאפט אדער פעך פון א געוויסער פלאנצע וואס דיענט אלס אן אבפיהר־מיטעל].

di'al *n. and v.* (דאי'-על) א זון־זייגער; א ציפער־בלאט [פון א זייגער אדער פון וועלכען עס איז אנדער אפאראט]; אנצייגען ווי וויזער אויף א ציפער־בלאט; אזא קאמפאס מיט א ציפער־בלאט וואס ווערט בענוצט אין שאכטען אדער קויהלען־גרובען; צייגען די צייט אויף א זון־זייגער אדער ווי אויף א ציפערבלאט; זיך בענוצען מיט א שאכטען־קאמפאס.

di'alect *n.* (דאי'-ע-לעקט) א דיאלעקט, א שפראך; א בעזונדערע רעדענס־ארט פון א שפראך; דער כאראקטער און די אייגענטימליכקייטען פון א שפראך.

dialec'tal *a.* (דאי-ע-לעק'-טעל) וואס איז שייך צו א דיאלעקט [א בעזונדערע רעדענס־ארט פון א שפראך].

dialec'tally *adv.* (דאי-ע-לעק'-טעל-אי) אין א דיאלעקט; אזוי ווי א דיאלעקט.

dialec'tic *n. and a.* (דאי-ע-לעק'-טיק) וואס איז שייך צו א דיאלעקט פון א שפראך; לאגיש; דיאלעקטיש, וואס איז שייך צו דיאלעקטיק אדער צו דער קונסט פון דיסקוטירען וועגען ווארשיינליכקייטען; די דיאלעקטיק [א געוויסע פארם פון לאגישען דענקען, בעווייזען און דיסקוטירען]; לאגיק; געשיקטקייט אין דיסקוטירען.

dialec'tical *a.* (דאי-ע-לעק'-טי-קעל) וואס איז שייך צו א דיאלעקט פון א שפראך; לאגיש; דיאלעקטיש, וואס איז שייך צו דיאלעקטיק אדער צו דער קונסט פון דיסקוטירען וועגען ווארשיינליכקייטען.

dialec'tically *adv.* (דאי-ע-לעק'-טי-קעל-אי) אויף א דיאלעקטישען אדער לאגישען אופן; אין בעצוג צו דיאלעקטיק.

dialecti'cian *n.* (דאי-ע-לעק-טיש'-ען) א דיאלעקטיקער, א לאגיקער [א קענער אין לאגיק]; א געשיקטער דיסקוטאנט.

dialec'ticism *n.* (דאי-ע-לעק'-טי-סיזם) די כאראקטעריסטיק פון א דיאלעקט; א דיאלעקטישער אויסדרוק; דער איינפלוס פון א דיאלעקט.

dialec'tics *n.* (דאי-ע-לעק'-טיקס) לאגיק, דיאלעקטיק, דאס דיאלעקטישע ארט דענקען אדער דיסקוטירען; די געשיקטקייט אין דיסקוטירען.

dialec'tism *n.* (דאי-ע-לעק'-טיזם) די כאראקטעריסטיק אדער די אייגענשאפט פון א דיאלעקט אין א שפראך; א ווארט אדער אויסדרוק וואס קומט פון א דיאלעקט.

dialectol'oger *n.* (דאי ע-לעק-טאל'-א-דזשער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די דיאלעקטען פון שפראכען.

dialectolog'ical *a.* (דאי-ע-לעק-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער פארשונג פון די דיאלעקטען אין שפראכען.

dialectol'ogist *n.* (דאי-ע-לעק-טאל'-א-דזשיסט) ז. *dialectologer*

dialectol'ogy *n.* (דאי-ע-לעק-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער פילאלאגישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די דיאלעקטען פון שפראכען.

di'aler *n.* (דאי'-על-ער) איינער וואס געברויכט א קאמפאס פאר אונטערזוכונגען און מעסטונגען אין קויהלען־גרובען [שאכטען].

di'al-hand *n.* (דאי'-על-הענד) דער ווייזער פון א זייגער.

di'aling *n.* (דאי'-על-אינג) דאס מאכען ציפער־בלעטער פאר זייגערס; דאס מאכען זון־זייגערס; דער פרינציפ פון מעסטען צייט דורך א זון־זייגער.

di'alist *n.* (דאי'-על-איסט) איינער וואס מאכט זון־זייגערס; א ציפער־בלאט מאכער.

dial'lage *n.* (דאי-על'-ע-דזשי) א געוויסע פארם אין רעדען, וואו די ארגומענטען ווערען צוערשט בעטראכט פון פערשיעדענע שטאנדפונקטען און נאכהער ווערען זיי אלע געבראכט צו איין פונקט.

dialle'lon *n.* (דאי-ע-לי'-לאן) אן ערקלערונג פון א ווארט, וואו דאס ווארט וואס דארף ערקלערט ווערען, ווערט אליין בענוצט אין דער ערקלערונג; אן ערקלערונג פון איין בעגריף דורך א צווייטען, וואו דער צווייטער בעגריף ווערט ערקלערט דורך דעם ערשטען; צ. ב. "שווערע קערפערס פאלען אראב צוליעב דער גראוויטאציאנס־קראפט, ווייל די גראוויטאציאנס־קראפט איז די אייגענשאפט פון שווערע קערפער אראבצופאלען".

dialle'lous *a.* (דאי-ע-לי'-לאס) וואס איז שייך צו אן ערקלערונג פון איין בעגריף דורך א צווייטען, וואו דער צווייטער בעגריף ווערט ערקלערט דורך דעם ערשטען. ז. *diallelon*

dialle'lus *n.* (דאי-ע-לי'-לאס) א פערזוך צו בעווייזען איין בעהויפטונג דורך א צווייטע, וואו די צווייטע בעהויפטונג דארף ערשט אליין בעוויזען ווערען דורך די ערשטע.

di'aller *n.* (דאי'-על-ער) ז. *dialer*

di'alling *n.* (דאי'-על-אינג) ז. *dialing*

di'al-lock *n.* (דאי'-על-לאק) א שלאס וואס האט א ציפער־בלאט מיט א ווייזער און ווערט נור דאן אויפגעשלאסען, ווען דער ווייזער ווערט אנגעשטעלט אויף א געוויסע ציפער [ווי די שלעסער אויף אן אייזערנעם. געלד־שראנק].

dialog'ic *a.* (דאי-ע-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו א דיאלאג; וואס איז ענליך צו א דיאלאג [א געשפרעך פון צוויי].

dialog'ical *a.* (דאי-ע-לאדזש'-אי-קעל) ז. *dialogic*

dialog'ically *adv.* (דאי-ע-לאדזש'-אי-קעל-אי) ווי אין א דיאלאג; דורך א געשפרעך פון צוויי פערזאנען.

dial'ogism *n.* (דאי-על'-א-דזשיזם) א ויכוח מיט א צווייטען אדער מיט זיך זעלבסט; אין לאגיק — א בעהויפטונג, פון וועלכער עס פאלגט נויטווענדיגערווייזע ענטוועדער איין זאך אדער א צווייטע זאך, ווי למשל: "אליהו הנביא איז ניט געשטארבען — פאלגליך: ענטוועדער אליהו הנביא איז ניט געווען קיין מענש [ווייל אלע מענשען זיינען שטערבליך] אדער געוויסע מענשען שטארבען ניט".

dial'ogist *n.* (דאי-על'-א-דזשיסט) איינער וואס פיהרט א געשפרעך אדער א ויכוח מיט א צווייטען; איינער וואס שרייבט דיאלאגען. ז. *dialogue*

dialogis'tic *a.* (דאי-ע-לא-דזשיס'-טיק) וואס האט די פארם פון א דיאלאג; וואס בעשטעהט פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

dialogis'tical *a.* (דאי-ע-לא-דזשיס'-טי-קעל) ז. *dialogistic*

dialogis'tically *adv.* (דאי-ע-לא-דזשיס'-טי-קעל-אי) אין דער פארם פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

dial'ogize *v.* (דאי-על'-א-דזשאיז) פיהרען א געשפרעך, פארשטעלען עפעס אין דער פארם פון א דיאלאג. ז. *dialogue*

di'alogue *n. and v.* (דאי'-ע-לאג) א דיאלאג, א געשפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען; א ליטעראריש ווערק אין דער פארם פון א געשפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען; פיהרען א ויכוח; אויסדריקען געוויסע געדאנקען אין דער פארם פון א געשפרעך אדער ויכוח צווישען צוויי אדער עטליכע פערזאנען.

di'al-plate *n.* (דאי'-על-פּלייט) א ציי= פער=בלאַט [איבערהויפּט פון א זייגער].

di'al-tel'egraph *n.* (דאי'-על-טעל'-ע-גרעף) א טעלעגראַף ביי וועלכען די בוכ= שטאַבען פון א=בע=צע אין די טעלעגראַ= פיר=אַפּאַראַטען זיינען אויסגעשטעלט אין א רונדען קרייז.

di'al-wheel *n.* (דאי'-על-הוויעל) איי= נער פון די רעדלעך וועלכע געפינען זיך אין א זייגער הארט נעבען ציפער=בלאַט.

di'al-work *n.* (דאי'-על-הוואירק) דער טייל פון מעכאַניזם פון א זייגער, וועל= כער געפינט זיך הארט נעבען ציפער= בלאַט.

dial'ysis *n.* (דאי-על'-אי-סיס) די פאנאַנ= דערטיילונג פון זאַכען, וועלכע זיינען אין נאַרמאַלען צושטאַנד פאַראייניגט, ווי דאס פאַנאַנדערטיילען די גליעדער פון א פלאַנ= צע אדער חיה; אין כעמיע — דאס פאַ= נאַנדערטיילען צוויי צוזאַמענגעמישטע שטאָפען, וואו איינער [ווי צוקער א. ד. ג.] צוגעהט שנעל און דער צווייטער [ווי זשעלאַטין] צוגעהט ניט; אין גראַמאַ= טיק — די דירעסיס, ד׳ צוויי פּינטעלעך אויף איינעם פון צוויי וואָקאַלע בוכשטאַ= בען, וואס שטעהען איינער נעבען אנ= דערען, וואס מאַכען זיי פאַר צוויי בעזונדערע זילבען [ווי למשל אין דער פראַנצויזישער שפּראַך *ai* לייענט זיך "ע"; *aï* לייענט זיך "א־אי"]; אין רעטאַריק אדער רעדע=קונסט — די פאַרענטעזע, א פראַזע אדער זאַץ, וואס ווערט אריינגע= שטעלט אין מיטען פון אן אנדער פראַזע און האט ניט מיט איהר קיין שום גראַמאַ= טיקאַלישע פערבינדונג [ווי למשל, "מיין אַלטער פריינד — מענשען האבען מיר דערצעהלט — האט זיך שלעכט בענאָמען מיט זיין ברודער"]; אין מעדיצין — שוואַכקייט, אבשוואַכונג פון די אברים; אן אפּעגע וואונד.

dialyt'ic *a.* (דאי-ע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו דער פאַנאַדערטיילונג, ווי אין כעמיע, אַנאַטאָמיע, גראַמאַטיק א. ד. ג. ז. *dialysis*

di'alyze *v.* (דאי'-ע-לאיז) פאַנאַנדערטיי= לען, ווי אין כעמיע, אַנאַטאָמיע, גראַמאַ= טיק א. ד. ג. ז. *dialysis*

di'amagnet *n.* (דאי'-ע-מעג-נעט) א דיאַמאַגנעט [א מעטאַל אדער אנדער שטאָף וואס ווערט אבגעשטויסען פון א מאַגנעט].

diamagnet'ic *n. and a.* (דאי-ע-מעג-נעט'-איק) דיאַמאַגנעטיש, וואס האט די איינענשאַפט פון דיאַמאַגנעטיזם; א דיאַ= מאַגנעטישער שטאָף. ז. *diamagnetism*

diamagnet'ically *adv.* (דאי-ע-מעג-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א דיאַמאַגנעטישען שטייגער; ווי א דיאַמאַגנעטישער קערפּער. ז. *diamagnetism*

diamag'netism *n.* (דאי-ע-מעג'-נעט-איזם) דיאַמאַגנעטיזם, די איינענשאַפט פון געוויסע שטאָפען, ווי גאָלד, זילבער, ביס= מוט א. ד. ג. ניט מאַגנעטיזירט צו ווע= רען [ווען זיי טרעפען זיך מיט א מאַג= נעט, ווערען זיי מעהר אדער ווייניגער אב= געשטויסען פון די פאָלען].

diamagnetiza'tion *n.* (דאי-ע-מעג-נעט-אי-זיי'-שאַן) דאס זיין דיאַמאַגנעטיש. ז. *diamagnetism*

diamagnetom'eter *n.* (דאי-ע-מעג-נע-טאַמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דיאַמאַגנעטישע קראַפט פון געוויסע שטאָפען.

diamantif'erous *a.* (דאי-ע-מען-טיפ'-ע-ראַס) וואס גיט ארויס דימענטען.

diam'eter *n.* (דאי-עמ'-ע-טער) א דיאַ= מעטער, די ליניע וואס ווערט געצויגען דורך דעם צענטער פון איין ברעג קרייז צום צווייטען; די דיק פון א רונדען גע= גענשטאַנד.

diam'etral *n. and a.* (דאי-עמ'-ע-טרעל) וואס איז שייך צו א דיאַמעטער פון א קרייז אדער אירגענד וועלכער רונ= דער זאַך; א דיאַמעטער.

diam'etrally *adv.* (דאי-עמ'-ע-טרעל-אי) אויף דעם אופן פון א דיאַמעטער.

diamet'rical *a.* (דאי-ע-מעט'-רי-קעל) 1. דיאַמעטראַל, פּאָלשטענדיג ענטגעגענגע= זעצט, פונקט להיפוך; 2. וואס איז שייך צו א דיאַמעטער.

1. Their characters are **diametrical** opposites.

diamet'rically *adv.* (דאי-ע-מעט'-רי-קעל-אי) אין א דיאַמעטראַלער ריכטונג, אין א פונקט געגענגעזעצטער ריכטונג; פונקט להיפוך; אויף דעם אופן פון א דיאַמעטער.

di'amond *n., a. and v.* (דאי'-ע-מאַנד) א דימענט; א געאָמעטרישע פיגור פון פיער גלייכע זייטען מיט צוויי שפּיציגע ווינקלען און צוויי שטומפּפע [א פיגור וואס האט די פאָרם פון א קיכעל]; דער פּיערעקיגער צייכען קאָרע אדער שערל אויף שפּיעל=קאָרטען; א קאָרט קאָרע אדער שערל; דער פּיערקאַנטיגער פּלאַץ וואס איז איינגעשלאָסען פון די פּיער באַזיסען אין בייס=באָל=שפּיעל; די קלענסטע דרוק= שריפט וואס ווערט געברויכט; וואס איז שייך צו דימענט; בעזעצט מיט דימענ= טען; בעזעצען אדער בעפּוצען מיט די= מענטען.

di'amond-bee'tle *n.* (דאי'-ע-מאַנד-ביעטל) דער דימענט=זשוק [אזא גלאַנצי= גער גרויסער זשוק אין זיד=אַמעריקא].

Diamond-beetle

di'amond-brea'ker *n.* (דאי'-ע-מאַנד-בריי'-קער) אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום צושטויסען דימענטען, אז זיי זאָלען דערביי ניט צושפּריצען.

di'amond cuts di'amond (דאי'-ע-מאַנד קאַטס דאי'-ע-מאַנד) וואס פאַר א הונד אזא שטעקען; א גנב כאַפּט א גנב.

di'amond-cut'ter *n.* (דאי'-ע-מאַנד-קאַט'-ער) א דימענט=שלייפער.

di'amond-cut'ting *n.* (דאי'-ע-מאַנד-קאַט'-אינג) דימענט=שלייפעריי.

di'amond drill (דאי'-ע-מאַנד דריל) א דריל אדער בויערער וואס זיין שפּיץ האט די פאָרם פון א געשליפענעם דימענט.

di'amond-dust *n.* (דאי'-ע-מאַנד-דאַסט) דימענט=פּולווער.

di'amonded *a.* (דאי'-א-מאַנ-דעד) בעי= פּוצט אדער אויסגעזעצט מיט דימענטען.

di'amond-let'ters *n.* (דאי'-ע-מאַנד-לעט'-ערז) דימענט=שריפט [זעהר קליינע דרוק=שריפט].

This is an example of **diamond-letters.**

di'amond-mor'tar *n.* (דאי'-ע-מאַנד-מאָר'-טאַר) א האַרטער שטאָהל צום צו= שטויסען דימענט אין פּולווער.

di'amond-plate *n.* (דאי'-ע-מאַנד-פּלייט) א שטאָהל=פּלאַטע ביי גראַווירער, אויף וועלכער עס ווערט פערמישט די= מענט=שטויב מיט אויל אבצורייבען די פּלעכע פון אן עדעלשטיין וואס דאַרף גראַ= ווירט ווערען.

di'amond-point *n.* (דאי'-ע-מאַנד-פּאָינט) א האַלץ אדער מעטאַל=הענטעל, אין וועלכען עס איז אין איין ענד אריינגעזעצט א שטיקעל דימענט און וועלכער ווערט בענוצט צום שניידען גלאָז.

di'amond-set'ter *n.* (דאי'-ע-מאַנד-סעט'-ער) א דימענט=איינפאַסער [איינער וואס פאַסט איין דימענטען אדער אנדערע עדעלשטיינער אין רינגען און אנדערע ציערונג].

di'amond-shaped *a.* (דאי'-ע-מאַנד-שייפּט) וואס האט די פאָרם פון א דימענט.

di'amond-snake *n.* (דאי'-ע-מאַנד-סנייק) אזא גרויסע שלאַנג אין אויסטראַ= ליע; אזא גיפטיגע שלאַנג אין טאַסמאַ= ניע.

di'amond wed'ding (דאי'-ע-מאַנד הוועד'-אינג) די דימענט=האָכצייט [75 יאָהר נאָך דער חתונה].

Dian'a *n.* (דאי-ען'-א) דיאַנא, די געט= טין פון דער לבנה, די בעשי= רוימישע געטין פון געיעג און וועלדער; די איי= ביגע בתולה און אין דערזעלבער צייט די בעשיצערין פון קינפּעטאָרינס [ווערט פאָר= געשטעלט מיט א פייל=און=בויגען אין האַנד און מיט א האַלבער לבנה אויף׳ן קאָפּ].

dian'a mon'key (דאי-ען'-א מאַנ'-קי) א גרויסע אפריקאַנישע אַפּע מיט ווייסע באַקענבאַרדען אין דער פאָרם פון האַלבע לבנות [רופט זיך נאָך דעם נאָמען פון דער געטין דיאַנא, וועלכער מען שטעלט פאַר מיט א האַלבער לבנה אויף׳ן קאָפּ].

Diana Monkey

Dian'dria *n.* (דאי-ען'-דרי-א) דער מין פּלאַנצען וואס זייערע בליהונגען האבען צוויי שטויב=פעדעם.

dianoet'ic *a. and n.* (דאי-נא-עט'-איק) לאָגיש, שכל'דיג, דענקענדיג; דער טייל פון לאָגיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די געזעצע פון דענקען.

Dian'thus *n.* (דאי-ען'-טהאס) די נעלי-קען-פלאנצע, [נעגעלעך-בלומען].

Dianthus

diapa'son *n.* (דאי-ע-פיי'-זאן) דער אומפאנג [ד. ה. די גאנצע גרויס און הויכ-קייט] פון א שטימע אדער פון דעם טאן פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; די אקטאווע [אין מוזיק]; א קאמער-טאן [א שטים-גאפעל].

diapen'te *n.* (דאי-ע-פענ'-טי) א קווינטע [די פינפטע נאטע אין דער מוזיק].

di'aper *n. and v.* (דאי'-ע-פער) א קינ-דער-ווינדעלע; א ווינדעל; געבלימטע אדער געמוסטערטע לייוונד; אויסמאלען אדער אויסוועבען מיט בלומען אדער מיט מוס-טערען.

di'apering *n.* (דאי'-ע-פער-אינג) 1. א געבלימטער מוסטער; 2. דאס איינוויקלען אין ווינדעלעך.

2. The nurse attended to the **diapering** of the baby.

di'aper-work *n.* (דאי'-ע-פער-הוואירק) בלומען-ארבייט, געבלימטע אדער געמוס-טערטע ארבייט אויף לייוונד, שטיינער א. ז. וו.

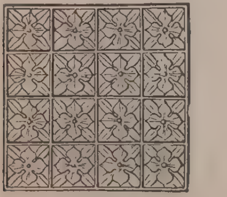

Diaper-work

diaphane'ity *n.* (דאי-ע-פע-ני'-אי-טי) דורכזיכטיגקייט.

diaphanom'eter *n.* (דאי-ע-פע-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דורכזיכטיגקייט פון דער לופט; אן אינ-סטרומענט צו פראבירען די ריינקייט פון ספיריטוס דורך מעסטען די דורכזיכטי-קייט.

diaph'anous *a.* (דאי-עפ'-ע-נאס) דורכזיכטיג.

diaph'anously *adv.* (דאי-עפ'-ע-נאס-לי) מיט דורכזיכטיגקייט; אויף א דורכ-זיכטיגען אופן; דורכזיכטיג.

diaph'anousness *n.* (דאי-עפ'-ע-נאס-נעס) דירכזיכטיגקייט.

diaphon'ic *a.* (דאי-ע פאנ' איק) ז. *diacoustic*.

diaphon'ical *a.* (דאי-ע-פאנ'-אי-קעל) ז. *diacoustic*.

diaphon'ics *n.* (דאי-ע-פאנ'-איקס) ז. *diacoustics*.

diaphore'sis *n.* (דאי-ע-פא-רי'-סיס) דאס שוויצען [הויפטזעכליך קינסטליך ארויסגערופען].

diaphoret'ic *n. and a.* (דאי-ע-פא-רעט'-איק) וואס ברייננט צום שוויצען; א מעדיצין וואס מאכט שוויצען.

diaphoret'ical *a.* (דאי-ע-פא-רעט'-אי-קעל) וואס ברייננט צום שוויצען, וואס ברייננט ארויס שוויים.

di'aphragm *n.* (דאי'-ע-פרעם) די צווערכפעל [די דיקע שיידע-הויט צווישען ברוסט-קאסטען און בויך]; א שיידוואנד, א צווישענוואנד; די מעמבראן פון א טע-לעפאן [דאס בלעכעל אין דעם טייל פון טעלעפאן, וועלכען מען האלט ביים אויער].

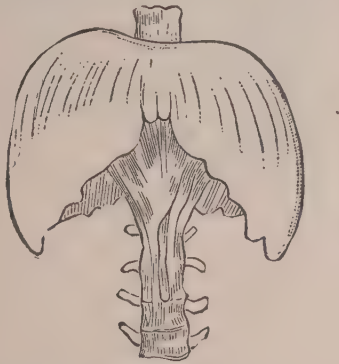

Diaphragm

diaphrag'mal *a.* (דאי-ע-פרעג'-מעל) וואס טיילט אב, וואס שיידעט אב איין חלק פון צווייטען [ווי די צווערכפעל טיילט אב דעם ברוסט-קאסטען פון בויך].

diaphragmal'gia *n.* (דאי-ע-פרעג-מעל'-דזשי-א) א שמערץ אין צווערכפעל [די דיקע הויט וואס טיילט אב דעם ברוסט-קאסטען פון בויך].

diaphragmal'gy *n.* (דאי-ע-פרעג-מעל'-דזשי) ז. *diaphragmalgia*.

diaphragmat'ic *a.* (דאי-ע-פרעג-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א שיידוואנד אדער צו דער צווערכפעל. ז. *diaphragm*.

diaphragmati'tis *n.* (דאי-ע-פרעג-מע-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון צווערכ-פעל [די דיקע הויט וואס טיילט אב דעם ברוסט-קאסטען פון בויך].

diaphragmodyn'ia *n.* (דאי-ע-פרעג-מא-דינ'-אי-א) ז. *diaphragmalgia*.

diapno'ic *n. and a.* (דאי-עפ-נאו'-איק) וואס רופט ארויס א לייכטען שוויים; א מעדיצין, וואס רופט ארויס א לייכטען שוויים.

diapnot'ic *a.* (דאי-עפ-נאט'-איק) וואס רופט ארויס א לייכטען שוויים [וועגען א מעדיצין].

diapore'sis *n.* (דאי-ע-פא-רי'-סיס) א פארמע אין רעדען, ווען דער רעדנער שטעלט פאר ווי ער וואלט זיין אין צוויי-פעל, וואס פאר א בעהויפטונג ער זאל מאכען, צ. ב.: זאל איך עס רופען א נא-רישקייט אדער א פערברעכען? איז דאס אונוויסענהייט אדער דעמאגאגיע? א. ד. ג.

di'archy *n.* (דאי'-אר-קי) א רעגירונג פון צוויי הערשער.

dia'rial *a.* (דאי-איי'-רי-על) ז. *diarian*.

dia'rian *a.* (דאי-איי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א טאגעבוך.

di'arist *n.* (דאי'-ע-ריסט) א טאגעבוך-שרייבער.

di'arize *v.* (דאי'-ע-ראיז) פערשרייבען אין א טאגעבוך; פיהרען א טאגעבוך.

diarrhe'a *n.* (דאי-ע-רי'-א) דורכפאל [א לויזער מאגען], רוהר, שלשול.

diarrhe'al *a.* (דאי-ע-רי'-על) וואס איז שייך צו רוהר [שלשול] אדער צו א לויז-זען מאגען.

diarrhe'ic *a.* (דאי-ע-רי'-איק) ז. *diarrheal*.

diarrhet'ic *a.* (דאי-ע-רעט'-איק) ז. *diarrheal*.

diarrhœ'a *n.* (דאי-ע-רי'-א) ז. *diarrhea*.

diarrhœ'al *a.* (דאי-ע-רי'-על) ז. *diarrheal*.

diarrhœt'ic *a.* (דאי-ע-רעט'-איק) ז. *diarrheal*.

diarthro'sis *n.* (דאי-אר-טהראו'-סיס) א געלענק.

di'ary *n.* (דאי'-ע-רי) א טאגעבוך.

diascor'dium *n.* (דאי-ע-סקאהר'-די-אם) אזא סירופ, וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס מיטעל צו מאגען-קראנקהיי-טען.

dias'pora *n.* (דאי-עס'-פא-רא) דער אידישער גלות, די צושפרייטונג פון דעם אידישען פאלק צווישען די איבריגע פעל-קער.

di'astase *n.* (דאי'-ע-סטייס) א שטאף, וואס בילדעט זיך אין ווייץ, האבער און קארטאפעל בעת זיי לאזען ווארצלען און וואס פערוואנדעלט קראכמאל אין צוקער.

dias'tasis *n.* (דאי-עס'-טע-סיס) דאס פאנאנדערגרייסען צוויי ביינער-גלידער ניט צוברעכענדיג זיי; דאס אויסלינקען.

di'astem *n.* (דאי'-ע-סטעם) דער אינ-טערוואל [דער צייט-איבערגאנג] אין מו-זיק.

diaste'ma *n.* (דאי-ע-סטי'-מא) דער צווישענרוים צווישען צוויי צייהנער [אי-בערהויפט צווישען צוויי צייהנער פון פער-שיעדענע מינים]; דער אינטערוואל [צייט-איבערגאנג] אין מוזיק.

dias'tole *n.* (דאי-עס'-טא-לי) די פא-נאנדערציהונג פון דעם הארצען אדער פון די פולס-אדערען; די צווישענצייט צווישען דער פאנאנדערציהונג און דער צוזאמענצי-הונג פון דעם הארצען אדער פון די פולס-אדערען.

di'astyle *a.* (דאי'-ע-סטאיל) אין דער בוי-קונסט — וואס איז שייך צו דער קלאַ-סישער אויסשטעלונג פון זיילען אזוי, אז דער שטח צווישען איין זייל און צווייטען איז גלייך צום דרייפאכען דיאמעטער [גרעב] פון א זייל.

di'asyrm *n.* (דאי'-ע-סוירם) א רעדע-פארם, וואס דריקט אויס שפאט.

diather'mal *a.* (דאי-ע-טהויר'-מעל) וואס לאזט דורך זיך דורך היץ-שטראהלען.

diather'mance *n.* (דאי-ע-טהויר'-מענס) די פעהינקייט דורכצולאזען דורך זיך היץ-שטראהלען.

diather'mancy *n.* (דאי-ע-טהויר'-מענ-סי) ז. *diathermance*.

diathermane'ity *n.* (דאי-ע-טהויר-מע-ני'-אי-טי) ז. *diathermance*.

diather'manous *a.* (דאי-ע-טהויר'-מע-נאס) ז. *diathermal*.

diathermom'eter *n.* (דאי-ע-טהויר-
מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעס=
טען די פעהיגקייט פון א שטאף דורכצולא=
זען דורך זיך היץ=שטראהלען.

diather'mous *a.* (דאי-ע-טהויר'-מאס)
ז. *diathermal*

diath'esis *n.* (דאי-עטה'-ע-סים) אן אנ=
לאגע; אן אנלאגע צו א קראנקהייט; דאס
זיין עלול צו ווערען קראנק; דער צו=
שטאנד פון קערפער.

diathet'ic *a.* (דאי-ע-טהעט'-איק) וואס
איז שייך צו אדער וואס קומט פון אן אנ=
לאגע אדער צושטאנד פון קערפער [ווע=
גען קראנקהייטען]; וואס הענגט אב פון
דעם צושטאנד פון קערפער.

diathet'ically *adv.* (דאי-ע-טהעט'-אי-
קעל-אי) אויף אן אופן וואס איז אבהענ=
גיג פון דעם צושטאנד פון קערפער אדער
פון זיין אנלאגע [צו קראנקהייטען].

di'atom *n.* (דאי'-ע-טאם) א דיאטאמעע
[אזא איין=צעליגע מיקראסקאפישע וואַ=
סער=פלאנצע]. ז. *Diatomaceæ*

Diat'oma *n.* (דאי-עט'-א-מא) א מין
דיאטאמען [איין=צעליגע מיקראסקאפישע
וואסער=פלאנצען], וואס זיינען פערבונדען
אזוי, אז זיי בילדען זיגזאגען.
ז. *Diatomaceæ*

Diatoma'ceæ *n.* (דאי-ע-טא-מיי'-סי-
אי) א מין איין=צעליגע מיקראסקאפישע
וואסער=פלא צען [זיי געפינען זיך אין
אלע וועלט=טיילען אויף'ן גרונד פון די
ימים און טייכען. זיי בינדען זיך צוזא=
מען אין שנירלעך, וועלכע בילדען פער=
שיעדענע פאנטאסטישע פיגורען].

diatom'ic *a.* (דאי-ע-טאמ'-איק) אין כע=
מיע — וואס בעשטעהט פון צוויי אטאמען.

diaton'ic *a.* (דאי-ע-טאנ'-איק) דיאטא=
ניש, האלטענדיג זיך אן דעם געוועהנלי=
כען טאנלייטער, בענוצענדיג בלויז גאנצע
טענער [אין מוזיק].

diaton'ically *adv.* (דאי-ע-טאנ'-אי-
קעל-אי) דורך דעם געברויך פון גאנצע
טענער [פון דעם געוועהנליכען טאנליי=
טער].

diaton'ic mel'ody (דאי-ע-טאנ'-איק
מעל'-א-די) א מאטיוו, וואס בעשטעהט
פון די טענער פון דעם געוועהנליכען טאנ=
לייטער, אין וועלכען עס קומען ניט אריין
קיין האלבע טענער.

diaton'ic scale (דאי-ע-טאנ'-איק
סקייל) א געוועהנליכער טאנלייטער [פון
גאנצע טענער].

diat'onous *a.* (דאי-עט'-א-נאס) וואס
ציהט זיך פון פארענט נאך הינטען; וואס
זעהט זיך ארוים פון ביידע זייטען.

di'atribe *n.* (דאי'-ע-טראיב) אן אויס=
פיהרליכע אבהאנדלונג; א ביטערע קרי=
טיק; שימפפעריי.

di'atribist *n.* (דאי'-ע-טראי-ביסט) איי=
נער וואס שרייבט אויספיהרליכע אבהאנד=
לונגען; איינער וואס פאלט אן, קריטי=
קירט בייז אדער שימפפט.

dib *v.* *and* *n.* (דיב) לייכט אריינלא=
זען א ווענטקע אין וואסער; אן אויס=
הוילונג, א פערטיעפונג אין דער ערד;
דאס אריינלאזען לייכט די ווענטקע אין
וואסער.

dib'ber *n.* (דיב'-ער) א פלאנץ=שטאק
[אזא געצייג וואס ווערט געברויכט צו
מאכען לעכער אין דער ערד, וואו מען פער=
זייהט אדער פערפלאנצט עפעס]; א גע=
צייג וואס ווערט געברויכט אין די שאכ=
טען צו מאכען לעכער.

dib'ble *n.* *and* *v.* (דיבל) א פלאנץ=
שטאק [א געצייג וואס ווערט געברויכט
צו מאכען לעכער אין דער ערד, וואו מען
פערזייהט אדער מען פערפלאנצט עפעס];
פערפלאנצען אדער פערזייהען מיט דער
הילף פון א פלאנץ=שטאק; לייכט ארייג=
לאזען די ווענטקע אין וואסער [ביי פיש=
פאנג].

dib'bler *n.* (דיב'-לער) איינער אדער
עטוואס וואס מאכט אין דער ערד לעכער
צו פערזייהען אדער פערפלאנצען עפעס.

dibs *n.* (דיבז) א שפיעל אין צייכענס,
א קינדער=שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם,
וואס מען ווארפט קליינע ביינדלעך פון
שעפסענע פיסלעך אדער שטיינדלעך און
מען כאפט זיי אויף פריהער אויף איין
זייט פון דער האנד [אויף דער דלאניע]
און נאכדעם אויף דער צווייטער; א סי=
רופ פון וויינטרויבען=זאפט אדער פון
טייטלען=זאפט.

dib'stone *n.* (דיב'-סטאון) א ביינדעל
אדער שטיינדעל אין דעם קינדערשען צײ=
כען=שפיעל; דער צייכען=שפיעל. ז. *dibs*

dica'cious *a.* (די-קיי'-שאס) סאטיריש,
בייסענד, פעפערדיג.

di'cast *n.* (דאי'-קעסט) אין אלט=גרי=
כענלאנד — איינער פון די 6000 בירגער,
וועלכע מען פלעגט לויט'ן גורל אויסקלײ=
בען יעדען יאהר אלס פאלקס=ריכטער [אין
דער שטאדט אטהען].

dice *n.* *and* *v.* (דאים) ווירפלעך אדער
די ביינדלעך פון ווירפעל=שפיעל; דאס
ווירפעל=שפיעל; שפיעלען אין ווירפלעך;
פאנאנדערשניידען אין קוביקעס אדער
קוואדראטען; צונעהען געשטריקטע אדער
אויסגענעהטע צייג צו די פאלעס פון א
קלייד אדער מאנטעל; בעציערען מיט גע=
שטריקטע אדער אויסגענעהטע צייג.

dice'-box *n.* (דאים'-באקס) דער וויר=
פעל=בעכער [אזא צילינדריש קעסטעלע,
פון וועלכען מען ווארפט ארוים די שפיעל=
ווירפעל ביים שפיעלען]; דער איזאלאטאר
[איינע פון די גלעזערנע אדער פארצעליי=
ענע קעפלעך, צו וועלכע מען פעסטיגט צו
די טעלעגראפען=דראטען, וואס ציהען זיך
איבער די סלופעס].

Dicen'tra *n.* (דאי-סענ'-טרא) א מין ניד=
ריגע צארטע און לאנג=לעבענדע גראזען.
ביי וועלכע די בליהונג הענגט אראב אין
דער פארם פון רויטליכע אדער געלבע
הערצלעך.

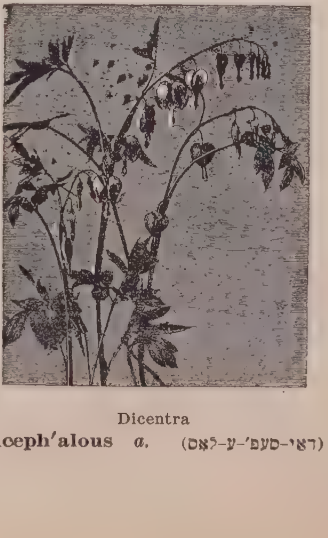

Dicentra

diceph'alous *a.* (דאי-סעפ'-ע-לאס)
צוויי=קעפיג, וואס האט צוויי קעפ אויף
איין קערפער.

dice'-play'er *n.* (דאים'-פליי'-ער) איי=
נער וואס שפיעלט אין ווירפלעך אדער
ביינדלעך.

dichlamyd'eous *a.* (דאי-קלע-מיד'-
אי-אס) אין באטאניק—וואס האט א צוויי=
ענדיג בלומען=שיידעל [א פלאנצע, ביי
וועלכער דער געשלעכטס=ארגאן בעשטעהט
פון א בלומען=שיידעל, וואס ענטהאלט אין
זיך אי דאס גרינע בעכערעל אי דאס
רויטע קריינדעל פון דער בלום].

dichlo'rid *n.* (דאי-קלאו'-ריד) דאפעל=
כלאר=זאלץ.

dichot'omize *v.* (דאי-קאט'-א-מאיז)
צושניידען אדער פאנאנדערטיילען אין
צווייען; צוטיילען פארוויז; איינגעטיילט
ווערען פארוויז.

dichot'omous *a.* (דאי-קאט'-א-מאס)
וואס איז שייך צו א פאר, וואס בעשטעהט
פון א פאר; צוטיילט אין צווייען.

dichot'omously *adv.* (דאי-קאט'-א-
מאס-לי) דורך צוטיילען פארוויז.

dichot'omy *n.* (דאי-קאט'-א-מי) דאס
צושניידען אין צוויי; דאס פאנאנדערטיי=
לען פארוויז; אין
לאגיק — די צוטיי=
לונג פון א קלאס
אין צוויי אונטער=
קלאסען, וואס איי=
נער איז דער היפוך
פון צווייטען [ווי
למשל, אלע מענשען
קענען ווערען צו=
טיילט אויף צוויי
טיילען: שעהנע און
ניט שעהנע]; דער
צושטאנד פון דער
לבנה ווען זי ווייזט זיך ארוים נור א האל=
בע; די צווייגונג פון פלאנצען, וועלכע
בילדען זיך אוים אין דער פארם פון גאפ=
לען [ז. איל.].

Dichotomy

di'chroism *n.* (דאי'-קרא-איזם) דיכרא=
איזם [די אייגענשאפט פון געוויסע מי=
נעראלען ארויסצואווייזען פערשיעדענע קא=
לירען, ווען מען האלט זיי פאר'ן אויג אין
פערשיעדענע ריכטונגען].

dichromat'ic *a.* (דאי-קרא-מעט'-איק)
וואס האט צוויי קאלירען.

dichro'matism *n.* (דאי-קראו'-מע-
טיזם) דאס האבען אדער ארויסווייזען זיך
אין צוויי בעזונדערע קאלירען.

dichro'mic *a.* (דאי-קראו'-מיק) וואס
זעהט נור צוויי קאלירען; וואס איז שייך
צו צוויי קאלירען.

di'chroscope *n.* (דאי'-קרא-סקאופ) אן
אינסטרומענט צו מעסטען אדער פרובירען
דאס דיכראאיזם פון קריסטאלען.
ז. *dichroism*

di'cing *n.* (דאי'-סינג) דאס שפיעלען אין
ביינדלעך.

di'cing-house *n.* (דאי'-סינג-האוס)
דאס שפיעל=הויז [א פלאץ וואו מען
שפיעלט אויף געלד אין קארטען, אין
ביינדלעך א. ד. ג.].

dick'ens *n.* (דיק'-ענס) טייוועל!

dick'er *n.* (דיק'-ער) קליין=האנדעל דורך
אויפקויפען מציאות און בייטען סחורות
אויף סחורות.

dick'ey *n.* (דיק'-אי) א לעדערנער פאר=
טוך; א קינדערש גאווער=פארטוכעל; א
מאנישקע; דער פלאץ אין א קארעטע,
וואו עס זיצט דער לאקיי אדער אן אנדער
דיענער.

dick'y *n.* (דיק'-אי) א לעדערנער פארטוך; קינדעריש גאווער=פארטוכעל; א מאנישקע; דער פלאץ אין א קארעטע, וואו עס זיצט דער לאקיי אדער אן אנדער דיענער.

dick'y-bird *n.* (דיק'-אי-בוירד) א קליין פויגעלע.

di'clinate *a.* (דאי'-קלי-נייט) ז. *diclinic*

diclin'ic *a.* (דאי-קלינ'-איק) וואס צוויי פון די זיך שניידענדע אקסען זיינען שרעג [וועגען געוויסע קריסטאלען].

di'clinous *a.* (דאי'-קלי-נאס) מיט אבגעטיילטע געשלעכטס=ארגאנען [וועגען פלאנצען וואס דער מענליכער ארגאן און דער ווייבליכער געפינען זיך ניט אין איין בלום]; וואס צוויי פון די זיך שניידענדע אקסען זיינען שרעג [וועגען געוויסע קריסטאלען].

dicoc'cous *a.* (דאי-קאק'-אס) צוויי=קערניג [וועגען פרוכט וואס האבען דאפעלטע זאמען=קערענדלעך].

dicotyle'don *n.* (דאי-קאט-אי-לי'-דאן) א פלאנצע וואס האט צוויי זאמען=הילזען.

dicotyle'donous *a.* (דאי-קאט-אי-לי'-דאנ-אס) וואס האט צוויי זאמען=הילזען [וועגען געוויסע פלאנצען].

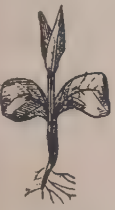
Dicotyledonous Plant

dicrot'ic *a.* (דאי-קראט'-איק) וואס שלאגט דאפעלט [וועגען דעם פולס, ווען ער שלאגט צוויי מאל אין דער צייט ווען דאס הארץ שלאגט איין מאל].

dic'rotism *n.* (דיק'-רא-טיזם) דאס שלאגען דאפעלט [וועגען פולס]. ז. *dicrotic*

dic'rotous *a.* (דיק'-רא-טאס) ז. *dicrotic*

dic'tate *n. and v.* (דיק'-טייט) 1. דיקטירען, זאגען וואס צו שרייבען; זאגען וואס צו טהאן; 2. בעפעהלען; פארשלאגען; א פארשלאג; א בעפעהל.
1. He dictated a letter. 2. Don't dictate to me how to do it.

dicta'tion *n.* (דיק-טיי'-שאן) דאס דיקטירען. ז. *dictate*

dicta'tor *n.* (דיק-טיי'-טאר) א דיקטאטאר, אן אונבעשרענקטער הערשער אדער בעפעהל=האבער.

dictato'rial *a.* (דיק-טיי-טאו'-רי-על) דיקטאטאריש, אונבעשרענקט אין מאכט, בעפעהלעריש; וואס איז שייך צו א דיקטאטאר; דאגמאטיש, ווי פארגעשריבען, ווי געהייסען.

dictato'rially *adv.* (דיק-טיי-טאו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון א דיקטאטאר; לויט דער דאגמא, לויט ווי פארגעשריבען, לויט בעפעהל.

dictato'rialness *n.* (דיק-טיי-טאו'-רי-על-נעס) דאס זיין דיקטאטאריש.

dicta'torship *n.* (דיק-טיי'-טאר-שיפ) דער אמט פון א דיקטאטאר אדער אונבעשרענקטען בעפעהלס=האבער.

dicta'tress *n.* (דיק-טיי'-טרעס) א דיקטאטארין, אן אונבעשרענקטע בעפעהלס=האבערין.

dicta'trix *n.* (דיק-טיי' טריקס) ז. *dictatress*

dic'tion *n.* (דיק'-שאן) די דיקציע, דער אויסדרוק, דער סטיל פון ריידען.

dictiona'rian *n.* (דיק-שא-ניי'-רי-ען) א פערפאסער פון א ווערטערבוך.

dic'tionary *n. and a.* (דיק'-שאנ-איי-רי) א ווערטערבוך; וואס איז שייך צו א ווערטערבוך.

dic'tum *n.* (דיק'-טאם) אן אויסשפרוך, א מיינונג, א בעהויפטונג; א שפריכווארט; א מיינונג פון א ריכטער וועגען א פונקט וועלכער איז ניט דער עיקר פון דער פראגע וואס ווערט פערהאנדעלט און האט ניט צו טהאן מיט דער ענדגילטיגער ענטשיידונג; א מיינונג פון א ריכטער, וואס איז אבער דאך ניט קיין אורטייל.

did (דיד) געטהאן. ז. *do*

didac'tic *n. and a.* (די-דעק'-טיק) בעלעהרענד; אן אבהאנדלונג וועגען בילדונג אדער ערציהונג.

didac'tical *a.* (די-דעק'-טי-קעל) בעלעהרענד.

didac'tically *adv.* (די-דעק'-טי-קעל-אי) אויף א בעלעהרענדען אופן.

didacti'cian *n.* (דיד-עק-טיש'-ען) איינער וואס אונטעררריכטעט, איינער וואס בעלעהרט; איינער וועלכער שרייבט בעלעהרענד.

didac'ticism *n.* (די-דעק'-טי-סיזם) דאס זיין בעלעהרענד; דאס בעלעהרען.

didac'tics *n.* (די-דעק'-טיקס) די קונסט פון אונטעררריכט און ערציהונג.

didac'tyl *n. and a.* (דאי-דעק'-טיל) וואס האט צוויי פינגער; וואס האט צוויי פוס=פינגער; א חיה וועלכע האט נור צוויי פינגער אין א פוס.

didac'tyle *n. and a.* (דאי-דעק'-טיל) ז. *didactyl*

didac'tylous *a.* (דאי-דעק'-טי-לאס) וואס האט צוויי פינגער; וואס האט צוויי פוס=פינגער.

did'apper *n.* (דיד'-עפ-ער) דער טויכער [אזא פויגעל וואס האט די געוואהנהייט זיך צו טוקען אין וואסער].

didas'calar *a.* (די-דעס'-קע-לאר) בעלעהרענד.

didascal'ic *a.* (די-דעס-קעל'-איק) ז. *didascalar*

did'der *v.* (דיד'-ער) שוידערען, ציטערען [פון קעלט].

did'dle *v.* (דידל) זיך וואקלען [ווי א קינד געהט]; אבנארען, בעשווינדלען.

did'dler *n.* (דיד'-לער) א שווינדלער.

Didel'phia *n.* (דאי-דעל'-פי-א) א מין קריינע חיות וואס די נקבות פון זיי האבען צוויי מוטער=לייבער.

didel'phian *a.* (דאי-דעל'-פי-ען) וואס איז שייך צו די חיות וואס די נקבות פון זיי האבען צוויי מוטער=לייבער.

didel'phic *a.* (דאי-דעל'-פיק) ז. *didelphian*

didel'phoid *a.* (דאי-דעל'-פאיד) דאפעלט [וועגען די מוטער=לייבער פון געוויסע חיות]. ז. *Didelphia*

didel'phys *n.* (דאי-דעל'-פיס) א ראץ מיט צוויי מוטער=לייבער.

didn't (דידנט) אן אבקירצונג פון *did not* [ניט געטהאן].

di'do *n.* (דאי'-דאו) א שטוקע, א שפיצעל.

didst (דידסט) דו האסט געטהאן. ז. *do*

did'ymous *a.* (דיד'-אי-מאס) וואס וואקסט פארווייז אדער אין צווילינגס.

Didyna'mia *n.* (דיד-אי-ניי'-מי-א) דער מין פלאנצען וואס האבען צוויי לענגערע און צוויי קירצערע שטויב=פעדעם.

didyna'mian *a.* (דיד-אי-ניי'-מי-ען) ז. *didynamous*

didynam'ic *a.* (דיד-אי-נעמ'-איק) ז. *didynamous*

didyn'amous *a.* (דאי-דינ'-ע-מאס) אין צוויי אונגלייכע פארען [וועגען פלאנצען וועלכע האבען צוויי אונגלייכע פאר שטויב=פעדעם].

die *n. and v.* (דאי) שטארבען; פערדארען; פערוועלקען; אומקומען; אויסגעהן; א ווערפעל [צום שפיעלען]; דאס גליק, דער מזל; א מינץ=שטעמפעל; א שטעמפעל צום אויסדריקען געגענשטענדע, מאשינען=טיילען, געצייג א. ד. ג. פון מעטאל; א געצייג צום שניידען גווינטען פאר א שרויב; שטעמפלען, אויסדריקען מיט א שטעמפעל.

die away' (דאי ע-הוויי') אבשטארבען; אויסגעהן; זיך שמעלצען פון נחת.

die'-away' *a.* (דאי'-ע-הוויי') אויסגעהענדיג; זיך שמעלצענדיג [פאר נחת].

dieb *n.* (דיעב) אזא ווילדער הונד [געפינט זיך אין נארד אפריקא].

die'-back *n.* (דאי'-בעק) אזא קראנקהייט פון בוימער, פון וועלכער זייערע שפיצען דארען אב.

die by the sword (דאי באי טהי סאורד) פאלען אין מלחמה.

die'dral *a.* (דאי-אי'-דרעל) ז. *dihedral*

die game (דאי גיים) שטארבען ווי א העלד; זיך ניט אונטערגעבען ביז צו לעצט.

diege'sis *n.* (דאי-אי-דזשיע'-סיס) דער טייל פון א רעדע, וואו עס ווערען איבערגעגעבען די פאקטען.

die hard (דאי הארד) שטארבען ווי א העלד; זיך ניט אונטערגעבען ביז צו לעצט; זיך לאנג מאטערען מיט'ן טויט, האבען א לאנגע גסיסה, האבען א שווערען טויט.

die in har'ness (דאי אין האר'-נעס) פאלען אין די האלאבלעס [שטארבען ביי דער ארבייט].

die in one's shoes (דאי אין הוואנז שוהז) שטארבען אויף דער תליה.

die in the last ditch (דאי אין טהי לעסט דיטש) קעמפפען ביז צום לעצטען אטהעם=צוג.

die is cast (דאי איז קעסט) דער גורל איז געווארפען, דער שיקזאל איז בעשלאסען.

dielec'tric *n. and a.* (דאי-אי-לעק'-טריק) דיעלעקטריש, וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט [וועגען שטאפען וואס לאזען ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אויסער דורך אינדוקציאן]; א שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אויסער דורך אינדוקציאן [ווי גלאז, טרוקענע ריינע לופט א. ד. ג.].

Di'el's but'ter pear (דאי'-עלז באט'-ער פעהר) אזא מין ווייכע בארנע וועלכע ווערט קולטיווירט אין אמעריקא. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

Dieme'nia *n.* (די-מי'-ני-א) א מין גיפטיגע שלאנגען.

die off (דאי אף) גיך אויסשטארבען.

die out (דאי אוט) אויסגעהן [פון די כוחות]; אבשטארבען.

di'er *n.* (דאי'-ער) איינער וואס האלט ביים שטארבען.

dier'esis *n.* (דאי-ער'-ע-סיס) ז. *diæresis*

die'-sink'er *n.* (דאי'-סינק'-ער) איינער וואס גראווירט מעטאלענע שטעמפלען.

di'esis *n.* (דאי'-ע-סיס) א צייכען אין מוזיק, וואס ווייזט, אז א טאן דארף געהעכערט ווערען אויף א דריטעל אדער א פיערטעל טאן; אין דרוקעריי דער צייכען ‡.

die'-stock *n.* (דאי'-סטאק) א גווינט=

שניידער, א שניידזעג [א אינסטרומענט צו מאכען שרויבען (גווינטען)].

Die-stock

di'et *n.* and *v.* (דאי'–עט) נאהרונג; קעסט; דיעטע [בעשטימטע נאהרונג, א בעשטימטע נאהרונגס־סיסטעם]; א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט; בעשטימען א נאהרונגס־סיסטעם; זיך שפייזען לויט א בעשטימטער דיעטע; עסען; זיך שפייזען.

dieta'rian *n.* and *a.* (דאי–אי–טער'–רי–ען) איינער וואס האלט זיך אן א געוויסער דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס־סיסטעם]; דער דיעטעטיקער [איינער וואס רעכנט, אז דאס רעגולירען פון דער נאהרונג איז זעהר וויכטיג פאר'ן געזונד]; וואס איז שייך צו א דיעטע; וואס איז שייך צו א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

di'etaries *n.* (דאי'–ע–טע–ריז) כללים פון א דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס־סיסטעם]; א נאהרונגס־סיסטעם.

di'etary *a.* (דאי'–ע–טע–רי) 1. וואס איז שייך צו א דיעטע [בעשטימטע נאהרונגס־סיסטעם]; 2. וואס איז שייך צו א זיצונג פון א געזעצגעבענדער, אדמיניסטראטיווער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

1. The doctor gave detailed **dietary** directions for the patients.

Di'etary Laws (דאי'–ע–טע–רי לאָהז) דינים וועגען כשרות.

In our house the **Dietary Laws** are observed strictly.

di'et-bread *n.* (דאי'–עט–ברעד) פיין ברויט וואס מען געברויכט געוועהנליך פאר קראנקע.

di'et-drink *n.* (דאי'–עט–דרינק) געטרענק, וועלכע ענטהאלטען מעדיצינען.

di'eter *n.* (דאי'–ע–טער) איינער, וואס שפייזט זיך נאך א בעשטימטער דיעטע [נאהרונגס־סיסטעם]; איינער, וואס בעשטימט א דיעטע אדער גרייט צו שפייז לויט א בעשטימטער דיעטע.

dietet'ic *a.* (דאי–אי–טעט'–איק) וואס איז שייך צו א דיעטע [נאהרונגס־סיסטעם], הויפּטזעכליך צו א דיעטע בעשטימט פון א דאקטאר.

dietet'ical *a.* (דאי–אי–טעט'–אי–קעל) ז. *dietetic*.

dietet'ically *adv.* (דאי–אי–טעט'–אי–קעל–אי) דורך א דיעטע [א בעשטימטע נאהרונגס־סיסטעם].

dietet'ics *n.* (דאי–אי–טעט'–איקס) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעגולירונג פון נאהרונג.

dietet'ist *n.* (דאי–אי–טעט'–איסט) איינער וואס לעגט פיעל געוויכט אויף דער נאהרונגס־סיסטעם [הויפּטזעכליך וועגען א מעדיציגער].

die the death (דאי טהי דעטה) שטארבען אויף זיכער.

diet'ic *a.* (דאי–עט'–איק) וואס האט א שייכות מיט דער נאהרונגס־סיסטעם [וועגען קראנקהייטען].

diet'ical *a.* (דאי–עט'–אי–קעל) ז. *dietic*.

di'etine *n.* (דאי'–ע–טין) א ראיאן־צוזאמענפאהר. ז. *diet*.

di'eting *n.* (דאי'–ע–טינג) דאס שפייזען, דאס נאהרען זיך; דאס שפייזען אדער נאהרען לויט א בעשטימטער דיעטע [נאהרונגס־סיסטעם].

di'etist *n.* (דאי'–ע–טיסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט'ן שטודיום וועגען דער ווירקונג פון נאהרונג.

di'et-kitch'en *n.* (דאי'–עט–קיטש'–ען) אן אנשטאלט [געוועהנליך אונטער דער אויפזיכט פון א האספיטאל] פאר צוגרייטען און פאנאנדערטיילען פאסיגע שפייזען פאר ארימע קראנקע.

die with shame (דאי וויטה שיים) אויסגעהן פון בושה, שטארבען פאר שאנדע.

dif'fer *v.* (דיפ'–ער) זיך אונטערשיידען; זיין פערשיעדען; ניט איבעראיינשטימען; בעשטרייטען, קומען אין צוזאמענשטויס.

dif'ference *n.* and *v.* (דיפ'–ע–רענס) פערשיעדענהייט; אונטערשיעד; דאס זיין ניט איבעראיינשטימיג; שטרייט, שטרייטיגקייט, מחלוקה; דער שטרייט־פונקט; די שטרייט־אורזאכע; די צאהל, וואס מען קריעגט, ווען מען נעהמט אראב איין צאהל פון א צווייטער [ביי חסור]; דיפערענץ [אין דיפערענציאל־רעכנונג — דער צואוואוקס פון א גרעסע, וועלכע איז אבהענגיג פון א צווייטער, פערענדערליכער גרעסע, ווען דיזע צווייטע ווערט פערגרעסערט מיט אן איינהייט. ז. *differential*]; אין לאגיק — דאס כאראקטעריסטישע, דאס אייגענטימליכע, וואס אונטערשיידעט די גאטונג פון דעם מין [ז. *differentia*]; אויף דער בערזע — דער אונטערשיעד צווישען דעם פרייז פון ווערטה־פּאפּיערען, ווען זיי ווערען פערקויפט, און זייער פרייז, ווען זיי ווערען אבגעליפערט; מאכען פערשיעדען; אונטערשיידען.

dif'ferent *a.* (דיפ'–ע–רענט) פערשיעדען, בעזונדער, אנדערש; אייניגע, פיעלע.

differen'tia *n.* (דיפ–ע–רענ'–שי–א) אין לאגיק — דאס כאראקטעריסטישע אדער דאס אייגענטימליכע וואס אונטערשיידעט די גאטונג פון דעם מין [ווי למשל, די שווארצע הויט וואס אונטערשיידעט די גאטונג "נעגערס" פון דעם מין "מענשען"].

differen'tiable *a.* (דיפ–ע–רענ'–שי–עבל) וואס קען אונטערשיידעט ווערען.

differen'tial *n.* and *a.* (דיפ–ע–רענ'–שעל) וואס צייגט אדער מאכט אן אונטערשיעד; וואס צייכענט אויס; בעזונדער, ספעציעל; וואס איז שייך צו דעם אונטערשיעד פון צוויי צאהלען, ווען איינע ווערט ארונטערגענומען פון דער צווייטער [אין חסור]; אין דיפערענציאל־רעכנונג — וואס איז שייך צו א דיפערענציאל; א דיפערענציאל, אן אונענדליך קליינער אונטערשיעד צווישען צוויי ווערטהען פון א פערענדערליכער [וואריאבלער] גרעסע אדער קוואנטיטעט [ווען צוויי אדער מעהרערע קוואנטיטעטען אדער גרעסען זיינען אבהענגיג איינע פון דער אנדערער און שטעהען אין אזא שייכות, אז ווען עס ענדערט זיך דער ווערטה פון איינער, ענדערט זיך אין א געוויסער פּראפּארציע אויך דער ווערטה פון דער צווייטער אויף אזא אופן, אז דער אונטערשיעד צווישען זיי ווערט אלץ קלענער און קלענער און דערנעהנטערט זיך צו נול — דאן איז דיעזער אונענדליך קליינער אונטערשיעד, וואס איז נאהנט צו נול אבער דאך ניט גלייך נול, א דיפערענציאל].

differen'tial cal'culus (דיפ–ע–רענ'–שעל קעל'–קיו–לאס) דיפערענציאל־רעכנונג [דער טייל אין מאטעמאטיק, וואס פערנעהמט זיך מיט דיפערענציאל־פונקציאנען, ד. ה. מיט די בעציהונגען פון פערענדערליכע גרעסען אדער קוואנטיטעטען איינע צו דער אנדערער און זייער אבהענגיגקייט איינע פון דער אנדערער].

differen'tial coeffi'cient (דיפ–ע–רענ'–שעל קאו–ע–פיש'–ענט) דער דיפערענציאל קאעפיציענט [אין דיפערענציאל־רעכנונג — דאס פערהעלטניס פון דעם צואוואוקס פון א גרעסע, וועלכע איז אבהענגיג פון א צווייטער פערענדערליכער גרעסע, ווען דיזע צווייטע ענדערט זיך אום עפעס].

differen'tial du'ty (דיפ–ע–רענ'–שעל דיו'–טי) ז. *discriminating duty*.

differen'tial equa'tion (דיפ–ע–רענ'–שעל אי–קהוויי'–שאן) א דיפערענציאל־גלייכונג [א מאטעמאטישע גלייכונג, וועלכע דריקט אויס א בעציהונג צווישען די אונענדליך קליינע דיפערענצען פון פערענדערליכע גרעסען אדער קוואנטיטעטען, וועלכע זיינען אבהענגיג איינע פון דער אנדערער].

differen'tial gear (דיפ–ע–רענ'–שעל גיער) א קאמבינאציאן פון צאהן־רעדער פון פערשיעדענער גרויס אדער פון פערשיעדענער צאהל צייהנער, דורך וועלכע עס ווערען ערהאלטען בעוועגונגען פון פערשיעדענע געשווינדיגקייטען.

differen'tially *adv.* (דיפ–ע–רענ'–שעל–אי) דורך אונטערשיידונגען; אבטיילענדיג בעזונדער; דורך דיפערענציאציאן, דורך דיפערענציאל־רעכנונג. ז. *differentiation*.

differen'tial mo'tion (דיפ–ע–רענ'–שעל מאו'–שאן) דיפערענציאלע בעוועגונג [א בעוועגונג, וואו איין טייל פון א מעכאניזם לויפט מיט א געשווינדקייט, וואס איז גלייך צו דער דיפערענץ צווישען די געשווינדיגקייטען פון אנדערע צוויי בעוועגליכע טיילען פון'ם מעכאניזם, מיט וועלכע ער (דער טייל) איז פערבונדען].

differen'tial pump (דיפ–ע–רענ'–שעל פּאמפּ) א דיפערענציאל פּומפּע [אזא דאמפף־פּומפּע וואס דער פערברויך פון דאמפף ווערט פון זיך קאנטראלירט לויט דער שווערקייט פון דער ארבייט וואס די פּומפּע דארף טהאן].

differen'tial quo'tient (דיפ–ע–רענ'–שעל קהואו'–שענט) ז. *differential coefficient*.

differen'tial scale (דיפ–ע–רענ'–שעל סקייל) א דיפערענציאל וואג [אזא פינקטליכע וואג].

differen'tial thermom'eter (דיפ–ע–רענ'–שעל טהער–מאמ'–ע–טער) א דיפערענציאל טערמאמעטער [א זעהר פינקטליכער טערמאמעטער].

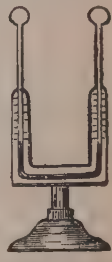

Differential thermometer

differen'tiate *n.* and *v.* (דיפ–ע–רענ'–שי–אייט) מאכען פערשיעדען; מאכען אן אונטערשיעד; ווערען פערשיעדען; געפינען דעם אונטערשיעד; אין ביאלאגיע — ענטוויקלען פערשיעדענהייטען אין געבוי פון קערפער; מאכען פערשיעדען דורך ענדערונגען; אין מאטהעמאטיק — געפינען דעם דיפערענציאל אדער דעם דיפערענציאל קאעפיציענט; א דיפערענציאל קאעפיציענט. ז. *differential coefficient*.

differentia'tion *n.* (דיפ-ע-רענ-שי-איי'-שאן) דאס בילדען זיך פון אונטערשיידע אדער די אונטערשיידע גופא, וואס דיענען אלס גרונד פאר דער צוטיילונג אין גאטונגען; די איינטיילונג אין גאטונגען; אין ביאלאגיע — א שטופענווייזע ענדערונג אין דעם געבוי פון קערפער; אין לאגיק — דאס אונטערשיידען, דאס אבטיילען לויט כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען; אין דיפערענציאל-רעכנונג — דאס אויסגעפינען דאס פערהעלטניס, לויט וועלכען עס ענדערט זיך א גרעסע, וועלכע איז אבהענגיג פון א צווייטער פערענדערליכער גרעסע, ווען דיעזע צווייטע ענדערט זיך אום עפעס.

dif'ferently *adv.* (דיפ'-ע-רענט-לי) פערשיעדענארטיג; אויף א פערשיעדענעם אופן.

dif'ferentness *n.* (דיפ'-ע-רענט-נעס) דאס זיין פערשיעדען.

dif'fering *a.* (דיפ'-ע-רינג) ניט עהנליך, אנדערש, פערשיעדען; ניט איבעראיינשטימענד, שטרייטענד.

dif'feringly *adv.* (דיפ'-ע-רינג-לי) אויף א פערשיעדענעם אופן.

dif'ficult *a. and v.* (דיפ'-אי-קאלט) שווער [צו פערשטעהן, צו ערקלערען, צו טהאן, צו בעפרידיגען, צו איבערצייגען, איבערצורעדען א. ד. ג.]; פול מיט שוועריגקייטען; ברייגגען אין פערלעגענהייט; מאכען שוועריגקייטען.

dif'ficultly *adv.* (דיפ'-אי-קאלט-לי) מיט שוועריגקייטען; שווערליך.

dif'ficulty *n.* (דיפ'-אי-קאל-טי) שוועריגקייט; פערלעגענהייט; שטערונג; ווידערשטאנד, צוזאמענשטויס.

dif'fidence *n.* (דיפ'-אי-דענס) דאס אונצוטרויען צו זיך, דאס ניט גלויבען אין זיך, די ניט זיכערהייט אין זיך; בעשיידענהייט, שעמעוודיגקייט, צושראקענקייט, פערלארענקייט; דאס מיסטרויען.

dif'fident *a.* (דיפ'-אי-דענט) אונצוטרויליך צו זיך זעלבסט; ניט זיכער אין זיך; בעשיידען, שעמעוודיג, צושראקען, פערלארען [אין האלטונג]; מיסטרויאיש.

dif'fidently *adv.* (דיפ'-אי-דענט-לי) אויף א בעשיידענעם אדער צושראקענעם אופן; מיט ניט זיכערהייט אין זיך.

dif'fidentness *n.* (דיפ'-אי-דענט-נעס) אונצוטרויליכקייט; דאס פערהאלטען זיך מיט פערדאכט.

dif'fluence *n.* (דיפ'-לוה-ענס) פאנאנדערגיסונג [ווי פון א פליסיגקייט].

dif'fluent *a.* (דיפ'-לוה-ענט) וואס גיסט זיך פאנאנדער [ווי א פליסיגקייט].

dif'form *a.* (דיפ'-ארם) אונרעגעלמעסיג, ניט איינהייטליך; אויסערארדענטליך, פערקריפעלט; ניט גלייך, ניט עהנליך, פערשיעדען.

difformed' *a.* (די-פארמד') ז. ***difform***

diffor'mity *n.* (די-פאר'-מי-טי) פערשיעדענהייט אין פארם; דאס זיין ניט איינהייטליך.

diffract' *v.* (די-פרעקט') אבזונדערען אין טיילען; זיך ברעכען, זיך בויגען [ווי שטראהלען].

diffrac'ted *a.* (די-פרעק'-טעד) געבויגען אין ענטגעגענגעזעצטע ריכטונגען.

diffrac'tion *n.* (די-פרעק'-שאן) די אבלענקונג, די ברעכונג פון ליכט-שטראהלען אדער פון קלאנגען.

diffrac'tive *a.* (די-פרעק'-טיוו) וואס איז שייך צו דער אבלענקונג אדער צו דער ברעכונג פון ליכט-שטראהלען אדער קלאנגען; וואס פעראורזאכט די אבלענקונג אדער די ברעכונג פון ליכט-שטראהלען אדער קלאנגען.

diffrac'tively *adv.* (די-פרעק'-טיוו-לי) דורך ברעכונג [וועגען ליכט-שטראהלען אדער קלאנגען].

diffrangibil'ity *n.* (די-פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) דאס ברעכען זיך אדער דאס אבלענקען זיך פון שטראהלען אדער קלאנגען.

diffran'gible *a.* (די-פרענ'-דזשיבל) וואס קען זיך ברעכען אדער אבגעלענקט ווערען [ווי שטראהלען].

diffuse' *v.* (די-פיוז') פאנאדערגיסען, פאנאנדערשפרייטען, פערברייטען, פאנאנדערווארפען; זיך פאנאנדערגיסען, זיך פאנאנדערשפרייטען, זיך פערברייטען.

diffuse' *a.* (די-פיוס') זיך אויסברייטענד; פאנאנדערגעשפרייט; פאנאנדערגעווארפען; צערשטרייט; ווייטלויפיג.

diffused' *a.* (די-פיוזד') פאנאנדערגעשפרייט, פאנאנדערגעווארפען; פאנאנדערגעגאסען; ניט קלאר בעשטימט, אהן קלארע, בעשטימטע ברעגעס [וועגען פארבען-צייכענס ביי חיות, פויגעל און אינזעקטען].

diffu'sedly *adv.* (די-פיו'-זעד-לי) אויף א צושפרייטען שטייגער; ברייט פאנאנדערגעשפרייט; ווייט פערברייטעט; פאנאנדערגעגאסען; אויף א ניט קלארען שטייגער, מיט ניט קלאר בעשטימטע ברעגעס [וועגען פארבען-צייכענס ביי חיות, פויגעל און אינזעקטען].

diffu'sedness *n.* (די-פיו'-זעד-נעס) דאס זיין ווייט פאנאנדערגעשפרייט.

diffuse'ly *adv.* (די-פיוס'-לי) ווייטלויפיג, ברייט פאנאנדערגעשפרייט; אין פולען, גענוי, מיט איינצעלהייטען; אונרעגעלמעסיג און שיטער [וועגען פלעקען ביי אינזעקטען].

diffuse'ness *n.* (די-פיוס'-נעס) דאס זיין פאנאנדערגעשפרייט; דאס זיין פיעל אדער ווייטלויפיג; דאס אויסברייטען זיך אין רעדען אדער שרייבען.

diffu'ser *n.* (די-פיו'-זער) איינער אדער עטוואס וואס פערברייטעט אדער שפרייט פאנאנדער; אין פיזיק — אן אפאראט, וועלכער בעשטעהט פון א רייהע דינע מעטאל-פלאטען אבצוציהען די היץ פון א טערמא-עלעקטרישער באטאריי.

diffusibil'ity *n.* (די-פיו-זי-ביל'-אי-טי) די נייגונג פון א גאז אדער פליסיגקייט אריינצודרינגען אין אן אנדער גאז אדער פליסיגקייט, די נייגונג זיך אויסצומישען.

diffu'sible *a.* (די-פיו'-זיבל) וואס קען זיך פאנאנדערשפרייטען אדער אויסברייטען; וועגען פליסיגקייטען און גאזען — וואס קען אריינדרינגען אין אנדערע גאזען אדער פליסיגקייטען, אדער זיך אויסמישען.

diffu'sibleness *n.* (די-פיו'-זיבל-נעס) ז. ***diffusibility***

diffusim'eter *n.* (דיפ-יו-סימ'-ע-טער) ז. ***diffusiometer***

diffusiom'eter *n.* (די-פיו-סי-אמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די פעהיגקייט פון פערשיעדענע גאזען אריינצודרינגען איינער אין דעם אנדערען אדער זיך צונויפצומישען.

diffu'sion *n.* (די-פיו'-זשאן) דאס פאנאנדערשפרייטען; דאס פאנאנדערשפרייטען זיך; דאס אויסברייטען; דאס אויסברייטען זיך; פערשפרייטונג; דאס אריינדרינגען פון איין פליסיגקייט אין דער צווייטער אדער פון איין גאז אין צווייטען, דאס אויסמישען זיך פון גאזען אדער פליסיגקייטען.

diffu'sion of gas'es (די-פיו'-זשאן אוו געס'-עז) דאס אריינדרינגען פון איין גאז אין צווייטען, ווען צוויי גאזען קומען אין בעריהרונג, דאס אויסמישען זיך פון גאזען.

diffu'sion of heat (די-פיו'-זשאן אוו היעט) די אויסשפרייטונג אדער די אויסשטרעמונג פון היץ.

diffu'sion of liq'uids (די-פיו'-זשאן אוו ליק'-הווידז) דאס אריינדרינגען פון איין פליסיגקייט אין דער צווייטער, ווען זיי קומען אין בעריהרונג, דאס אויסמישען זיך פון פליסיגקייטען.

diffu'sion of tax'es (די-פיו'-זשאן אוו טעקס'-עז) די טעאריע, אז די לאסט פון שטייערען זאל פאלען אויף דער גאנצער געזעלשאפט, ווי און אויף וואס די שטייערען זאלען ניט ארויפגעלעגט ווערען.

diffu'sive *a.* (די-פיו'-סיוו) זיך צוגיסענדיג, זיך צושפרייטענדיג; זיך פערברייטענדיג; ווייטלויפיג, פערברייטעט.

diffu'sively *adv.* (די-פיו'-סיוו-לי) אויף א ווייטלויפיגען שטייגער; דורך פערשפרייטען זיך; אין אלע ריכטונגען.

diffu'siveness *n.* (די-פיו'-סיוו-נעס) ז. ***diffuseness***

diffu'sor *n.* (די-פיו'-זאר) ז. ***diffuser***

dig *n. and v.* (דיג) גראבען, איינגראבען, אויסגראבען, דורכגראבען; פיעל לערנען; א שטויס טהאן אין די ריפען; א שטויס, א קלאפ, א שטורך; איינער וואס לערענט פיעל.

dig a badg'er (דיג ע בעדזש'-ער) ברייגגען אויף זיך אליין צרות.

dig'amist *n.* (דיג'-ע-מיסט) אן אלמן אדער אלמנה וואס האט חתונה צום צווייטען מאל.

dig'amous *a.* (דיג'-ע-מאס) וואס איז שייך צו א צווייטער הייראט [פון אן אלמן אדער אלמנה].

dig'amy *n.* (דיג'-ע-מי) די צווייטע הייראט [פון אן אלמן אדער אלמנה].

digas'tric *n. and a.* (דאי-געס'-טריק) צוויי-בייכיג, וואס בעשטעהט פון צוויי פליישיגע טיילען מיט א דינעם, הארטען, עלאסטישען שטאף צווישען זיי [וועגען מוסקעלען]; דער מוסקעל פון דעם אונטערשטען קיהנביין.

digas'tricus *a.* (דאי-געס'-טרי-קאס) דער צוויי-בייכיגער מוסקעל. ז. ***digastric***

dig down (דיג דאון) אונטערגראבען, שטירצען.

dig'enous *a.* (דידזש'-ע-נאס) וואס איז שייך צו צווייערליי געשלעכטער; וואס שטאמט פון צוויי געשלעכטער [אין געגענזאץ צו בעשעפענישען וואס פערשפרייטען זיך דורך אבשפאלטונג].

Di'gest *n.* (דאי'-דזשעסט) דער אלט-רוימישער געזעץ-קאדעקס, איינגעארדענט פון דעם אימפעראטאר יוסטיניאן [אין 6טען יאהרהונדערט].

di'gest *n.* (דאי'-דזשעסט) א זאמלונג, א קאמפילאציע, א בעשרייבונג, א קצור אדער אן איינארדנונג פון ליטעראַרישע, וויסענשאפטליכע אדער יורידישע מאטעריאלען.

digest' *v.* (די-דזשעסט') פערדייען;

פערדרייט ווערען [וועגען שפייזען]; איינ־טיילען אין אבטיילונגען אדער קלאסען; איינארדנען; איבערלעגען, נאכדענקען, דורכדענקען; געדולדיג איבערטראגען [בע־ליידיגונגען, צרות, ליידען א. ד. ג.]; אין כעמיע — דורכקאכען.

diges'tedly *adv.* (די־דזשעס׳־טעד־לי) אויף א גוט־איינגעארדענטען שטייגער.

diges'ter *n.* (די־דזשעס׳־טער) איינער וואס פערדרייט [שפייז]; עטוואס וואס העלפט צו פערדייען; איינער וואס אנא־ליזירט אדער בריינגט אין ארדנונג [לי־טעראריש, וויסענשאפטליכע און יורי־דיש מאטעריאלען]; א כעמישער אפא־ראט צום קאכען.

digestibil'ity *n.* (די־דזשעס־טי־ביל׳־אי־טי) פערדייליכקייט, דאס זיין פער־דייליך.

diges'tible *a.* (די־דזשעס׳־טיבל) פער־דייליך, וואס קען פערדייט ווערען.

diges'tibleness *n.* (די־דזשעס׳־טיבל־נעס) ז. *digestibility*.

diges'tion *n.* (די־דזשעס׳־טשאן) די פערדייאונג; די איינארדנונג; אין כע־מיע — דאס דורכקאכען.

diges'tive *a. and n.* (די־דזשעס׳־טיוו) וואס איז שייך צו פערדייאונג; וואס איז שייך צום כעמישען פראצעס פון איבערקא־כען זאכען; וואס העלפט פערדייען; וואס איז שייך צום אנאליזירען אדער איינ־ארדנען [ליטעראריש, וויסענשאפטליכע אדער יורידישע מאטעריאלען]; א מעדי־ציניִשער מיטעל וואס העלפט דער פער־דייאונג.

diges'tively *adv.* (די־דזשעס׳־טיוו־לי) דורך פערדייאונג.

diges'tor *n.* (די־דזשעס׳־טאר) ז. *digester*.

dig'gable *a.* (דיג׳־עבל) וואס קען גע־גראבען ווערען.

Dig'ger *n.* (דיג׳־ער) איינער פון די איינ־דיאנער אין קאליפארניא, נעוואדא און אין די ארומיגע געגענדען אין די פער־אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס שפייזען זיך מעהרסטענטיילס מיט פלאנ־צען־ווארצלען.

dig'ger *n.* (דיג׳־ער) איינער אדער עט־וואס וואס גראבט; א גראב־געצייג.

dig'gers *n.* (דיג׳־ערז) גרעבער־אינזעק־טען. ז. *digger-wasp*.

dig'ger-wasp *n.* (דיג׳־ער־וואספ) די גרעבער־וועספע [אן אינזעקט, וועלכער לעגט זיינע אייעלעך אין גריבלעך אין דער ערד און בעזארגט יעדעס גריבעלע מיט טויטע אינזעקטען אלס נאהרונג פאר דער לארווא [ווערימעל] וואס דארף ארויסקומען פון די אייעלעך.

Digger-wasp

dig'ging *n.* (דיג׳־אינג) דאס גראבען.

dig'ging-machine' *n.* (דיג׳־אינג־מע־שין׳) א גראב־מאשין.

dig'gings *n.* (דיג׳־אינגז) א מינען־גע־גענד; א געגענד, א פלאץ.

dight *v.* (דאיט) צורעכט מאכען, פער־טיג מאכען, צוגרייטען, אבריייניגען, בע־ציערען; ריין מאכען, גלאט מאכען.

dight'ly *adv.* (דאיט׳־לי) שעהן, פרעכ־טיג.

dig in (דיג אין) איינגראבען, בעדעקען, איינהילען; זיך פערטיעפען, זיך אריינ־טהאן.

dig'it *n.* (דידזש׳־איט) א פינגער, די ברייט פון א פינגער; די פינגער־מאס [א לענגען־מאס פון 0.78 אדער אונגע־פעהר ¾ צאל]; די אסטראנאמישע צאל [א צוועלפטעל פון דעם דיאמעטער פון דער זון אדער פון דער לבנה]; איינער פון די ערשטע 9 צאהלען [פון 1 ביז 9 איינשליסליך]; א ציפער.

dig'ital *n. and a.* (דידזש׳־אי־טעל) וואס איז שייך צו א פינגער אדער א פינ־גער־מאס, וואס איז שייך צו אן אסטרא־נאמישער צאל אדער צו די ערשטע 9 צאהלען [ז. *digit*]; א פינגער; א קלא־וויש [פון א פיאנא אדער ענליכען שפיעל־אינסטרומענט]; דער לעצטער גליעד ביי די גליעדער־שפינען [ווי ביי סקארפיאנען].

Digita'lis *n.* (דידזש־אי־טיי׳־ליס) דער פינגערהוט [א מין פלאנצען, ביי וועל־כע די בליטהען בילדען זיך ווי א פינגער־הוט ארום דעם שטענגעל. איינינע מינים ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Digitalis

dig'itate *a.* (דידזש׳־אי־טייט) וואס זיינען פינגערארטיג אדער וואס זעהען אויס ווי צושפרייטע פינגער [וועגען בלעטער, ווארצלען און קערפער־טיילען ביי חיות].

dig'itated *a.* (דידזש׳־אי־טיי־טעד) ז. *digitate*.

dig'itately *adv.* (דידזש׳־אי־טייט־לי) פינגערפערמיג אדער אין דער פארם פון צושפרייטע פינגער [וועגען בלעטער, ווארצלען און קערפער־טיילען ביי חיות].

digita'tion *n.* (דידזש־אי־טיי׳־שאן) די צוטיילונג אין פינגערפערמיגע טיילען; דאס אננעהמען א פינגערארטיגע פארם אדער די פארם פון צושפרייטע פינגער.

dig'itiform *a.* (דידזש׳־אי־טי־פארם) פינגערפערמיג, ווי צושפרייטע פינגער.

Digitig'rada *n.* (דידזש־אי־טיג׳־רע־דא) טהיערע, וועלכע געהען אויף די פינ־גער, ניט אויף דער גאנצער פוס־זויל [פארשעווע].

dig'itigrade *a.* (דידזש׳־אי־טי־גרייד) וואס געהט אויף די פינגער, ניט אויף דער גאנצער פוס־זויל אדער פוס־פארשעווע [וועגען חיות].

dig'itigradism *n.* (דידזש׳־אי־טי־גריי־דיזם) דאס געהן אויף די פינגער, ניט אויף דער גאנצער פוס־זויל [וועגען חיות].

digito'rium *n.* (דידזש־אי־טאו׳־רי־אם) א קליינער אינסטרומענט אין דער פארם פון א פיאנא, אויף וועלכען מען פראקטיצירט כדי צו ענטוויקלען די פינ־גער פאר פיאנא־שפיעלען.

di'glot *a.* (דאי׳־גלאט) געברויכענדיג צוויי שפראכען; שרייבענדיג אדער רע־דענדיג אין צוויי שפראכען; געשריבען אין צוויי שפראכען [וועגען א בוך, וואו דער טעקסט און די איבערזעצונג געפינען זיך צוזאמען].

di'glott *a.* (דאי׳־גלאט) ז. *diglot*.

diglot'tic *a.* (דאי־גלאט׳־איק) ז. *diglot*.

di'glyph *n.* (דאי׳־גליף) א צוויי־שליץ [אין ארכיטעקטור — א בעציערונג, וואס בעשטעהט פון א דאפעלטען איינשניט].

dig'nified *a.* (דיג׳־ני־פאיד) געעהרט, ערהויבען, פערנעהמענדיג א הויכען אמט, עדעל, ערהאבען, ערנסט, ווירדיג, ארויס־רופענדיג אכטונג, עהרענפול, פארנעהם.

dig'nified cler'gy (דיג׳־ני־פאיד קלויר׳־דזשי) די העכערע גייסטליכע.

dig'nifiedly *adv.* (דיג׳־ני־פאיד־לי) אויף א ווירדיגען, פארנעהמען אדער עה־רענפולען שטייגער.

dig'nify *v.* (דיג׳־ני־פאי) עהרען, מא־כען פארנעהם, בעעהרען, פערעדלען, בע־שיינען, בעציערען.

dig'nitary *n.* (דיג׳־ני־טע־רי) איינער וואס האלט א הויכען אמט.

dig'nity *n.* (דיג׳־ני־טי) א הויכער אמט, אן עהרען־שטעלע, א הויכער טיטול אדער ראנג; וויכטיגקייט, ווירדע; ערהאבענ־הייט, ערהאבענע, ווירדיגע, פארנעהמע אדער שטייפע האלטונג; דאס רעכט אויף אן עהרען־טיטול; איינער וואס האלט א הויכען אמט; אן עהרע, אן ערהויבונג אין אמט אדער ראנג.

dig'onous *a.* (דיג׳־א־נאס) צוויי־ווינ־קעלדיג [וועגען פלאנצען].

dig out (דיג אוט) אויסגראבען, ארויס־בעקומען מיט צרות.

dig o'ver (דיג או׳־ווער) איבערגראבען, דורכגראבען, אונטערזוכען, זוכען.

di'gram *n.* (דאי׳־גרעם) ז. *digraph*.

di'graph *n. and a.* (דאי׳־גרעף) צוויי בוכשטאבען וואס בעצייכענען מיט זיך איין קלאנג [ווי די בוכשטאבען *ea* אין *head* אדער די בוכשטאבען "יע" אין "ליעבע"]; וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון אזעלכע צוויי בוכשטאבען.

digraph'ic *a.* (דאי־גרעפ׳־איק) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען, וואס בעצייכענען איין קלאנג. ז. *digraph*.

digress' *v.* (די־גרעס׳) אבווייכען פון דער בעשטימטער ריכטונג אדער פון דעם ריכטיגען פונקט; אראבגעהן פון דרך הישר; בעגעהן א פערברעכען.

digres'sion *n.* (די-גרעש'-אן) אבווייכונג פון דער בעשטימטער ריכטונג אדער פון ריכטיגען פונקט; דאס אראבגעהן פון דרך הישר; דאס בעגעהן א פערברעכען.

digres'sional *a.* (די-גרעש'-אנ-על) וואס ווייכט אב פון דער בעשטימטער ריכטונג; וואס ווייכט אב פון דעם ריכטיגען פונקט.

digress'ive *a.* (די-גרעס'-איוו) אבווייכענדיג פון דער בעשטימטער ריכטונג; אבווייכענדיג פון דעם ריכטיגען פונקט.

digress'ively *adv.* (די-גרעס'-איוו-לי) דורך אבווייכען פון דער בעשטימטער ריכטונג אדער פון דעם ריכטיגען פונקט.

dig up the hatch'et (דיג אפ טהי העטש'-עט) אויפגראבען אלטע פיינדשאפט; אנהויבען א מלחמה; ערקלערען קריעג [גענומען פון דעם אינדיאנער מנהג אויסצוגראבען דאס סימבאלישע העקעל, ווען מען פלעגט ערקלערען קריעג].

di'gyn *n.* (דאי'-דזשין) א פלאנצע מיט צוויי פעסטילען [שטענגעלעך אין דעם בלום-בעכערל].

digyn'ian *a.* (דאי-דזשינ'-אי-ען) וואס האט צוויי פעסטילען [וועגען פלאנצען]. ז. *digyn*.

dihe'dral *a.* (דאי-הי'-דרעל) אין מאטעמאטיק — וואס האט צוויי פלעכען וואס שניידען זיך איבער [ווי א קריסטאל].

dihe'dral an'gle (דאי-הי'-דרעל ענגל) דער פלעכען-ווינקעל, דער ווינקעל וואס בילדעט זיך פון צוויי פלעכען וואס שניידען זיך איבער.

dihe'dron *n.* (דאי-הי'-דראן) אין מאטעמאטיק — א פיגור מיט צוויי פלעכען.

dike *n. and v.* (דאיק) א גראבען; א וואסער-וואנד; א גרעבליע, א דאמבע; א נידריגע שטיינערנע אדער ערדענע וואנד וואס צאמט ארום פעלדער; מאכען א דאמבע אדער א גרעבליע; ארומצאמען, אבהאלטען.

dike'-grave *n.* (דאיק'-גרייוו) אן אויפזעהער איבער די דאמבעס [הויפטזעכליך אין האלאנד].

di'ker *n.* (דאי'-קער) איינער וואס מאכט דאמבעס, גרעבליעס אדער אבצאמונגען.

dike'-reeve *n.* (דאיק'-ריעוו) ז. *dike-grave*.

dilac'erate *v.* (די-לעס'-ע-רייט) צורייסען.

dilacera'tion *n.* (די-לעס-ע-ריי'-שאן) דאס צורייסען.

dilap'idate *v.* (די-לעפ'-אי-דייט) צושטערען; צושטערט ווערען; אויסברייגען; פערשווענדען.

dilapida'tion *n.* (די-לעפ-אי-דיי'-שאן) צושטערונג, פערניכטונג; פערשווענדונג; אויסבריינגעריי.

dilatabil'ity *n.* (דאי-ליי-טע ביל'-אי-טי) אויסדעהנליכקייט, די אייגענשאפט זיך אויסצוברייטען אדער זיך פאנאנדערצוציהען.

dila'table *a.* (דאי-ליי'-טעבל) וואס קען זיך אויסברייטען אדער פאנאנדערציהען [ווי גומילאסטיק].

dila'tableness *n.* (דאי-ליי' טעבל-נעס) ז. *dilatability*.

dila'tancy *n.* (דאי-ליי'-טענ-סי) די אייגענשאפט פון א מאסע קערנדלעך צו פערשפרייטען זיך אדער ווערען דיקער, ווען די פארם פון דער מאסע ענדערט זיך.

dila'tant *n. and a.* (דאי ליי'-טענט) וואס קען ווערען ברייטער אדער דיקער [וועגען א געוויסער מאסע פון קערנדלעך]; וואס איז שייך צו אויסברייטונג אדער אויסדעהנונג; א זאך אדער געגענשטאנד וואס האט די אייגענשאפט פון אויסברייטונג אדער אויסדעהנונג; אין כירורגיע — אן אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען אדער מאכען ברייטער [ווי למשל, אן אינסטרומענט צו מאכען ברייטער דעם גארגעל א. ד. ג].

dilata'tion *n.* (דאי-ליי-טיי'-שאן) דאס פאנאנדערציהען, דאס אויסברייטען; דאס זיין פאנאנדערגעצויגען אדער אויסגעדעהנט; א פאנאנדערגעצויגענע געשיכטע, דאס דערצעהלען א זאך מיט צופיעל פרטים; אן אונגארמאלע אויסברייטונג פון א גליעד פון קערפער [ווי דער גארגעל אדער א קישקע] צוליעב מעדיצינישע און כירורגישע צוועקען.

dil'atator *n.* (דיל'-ע-טיי-טאר) דער אדער דאס וואס שפרייט זיך פאנאנדער [ווי א מוסקעל]; אן אינסטרומענט פאנאנדערצושפרייטען א וואונד אדער אן עפנונג פון קערפער.

dilate' *v.* (דאי-לייט') אויסדעהנען, פאנאנדערציהען [ווי לופט ציהט פאנאנדער די לונגען אין אטהעמען]; זיך פאנאנדערשפרייטען; זיך פאנאנדערציהען; שיטען מיט צופיעל רייד, דערצעהלען א זאך מיט איבריגע פרטים.

dila'ted *a.* (דאי-ליי'-טעד) פאנאנדערגעצויגען, אויסגעדעהנט, אויסגעברייטעט.

dila'tion *n.* (דאי-ליי'-שאן) דאס פאנאנדערציהען, די אויסברייטונג.

dila'tive *a.* (דאי-ליי'-טיוו) וואס האט די נייגונג זיך פאנאנדערצוציהען; וואס ציהט פאנאנדער.

dila'tor *n.* (דאי-ליי'-טאר) ז. *dilatator*.

dil'atorily *adv.* (דיל'-איי-טא-רי-לי) אויף א לאנגזאמען שטייגער; דורך פערשפעטיגונג; דורך אבלעגען א זאך אויף שפעטער.

dil'atoriness *n.* (דיל'-איי-טא-רי-נעס) די געוואהנהייט צו זיין לאנגזאם אדער אבצולעגען אויף שפעטער.

dil'atory *a.* (דיל'-איי-טא-רי) פערצעגערנד, אבלעגענד; לאנגזאם; פויל.

dil'do *n.* (דיל'-דאו) א מין הויכער קאקטוס [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין הייסע וויסטע געגענדען] אין יאמאיקא, וועלכען די אינדיאנער פלעגען געברויכען פאר פאקעלען.

dilem'ma *n.* (דאי-לעמ'-א) א דילעמא, א פערלעגענהייט, א צושטאנד וואס איז ניט אהין און ניט אהער; אין לאגיק — אן ארגומענט אדער בעוויז געגען עפעס, וועלכער בעשטעהט פון צוויי געגענזעצליכע בעהויפטונגען און ביידע בעהויפטונגען פיהרען צו איינעם און דעמזעלבען שלוס [ווי למשל: "מיש זיך ניט אין קהל'שע ענינים, ווייל — ווענסט דו טהאן רעכט, וועלען דיך מענשען פערשעלטען, און ווענסט דו טהאן אונרעכט, וועט דיך גאט פערשעלטען"].

dilemmat'ic *a.* (דאי-לע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א דילעמא. ז. *dilemma*.

dilettan'te *n.* (דיל-ע-טענ'-טע) א דילעטאנט, א מענש וועלכער אינטערעסירט זיך מיט א געוויסען געגענשטאנד [ווי קונסט, ליטעראטור א. ד. ג.], אבער ער האט ניט קיין גענויע קענטשאפט פון דער זאך און איז בעקאנט מיט איהר נור אויבערפלעכליך.

dilettan'teism *n.* (דיל-ע-טענ'-טע-איזם) ז. *dilettantism*.

dilettan'tish *a.* (דיל-ע-טענ'-טיש) דילעטאנטיש. ז. *dilettantism*.

dilettan'tism *n.* (דיל-ע-טענ'-טיזם) דילעטאנטיזם, אן אויבערפלעכליכע בעקאנטשאפט מיט א געוויסען געגענשטאנד, ווי קונסט, ליטעראטור א. ד. ג.

dil'igence *n.* (דיל'-אי-דזשענס) פלייסיגקייט, אנשטרענגונג, התמדה; א דיליזשאנס, א קארעט צו פיהרען פאסאזשירען.

dil'igent *a.* (דיל'-אי-דזשענט) פלייסיג, מיט התמדה; מיט אנשטרענגונג אויסצופיהרען עפעס.

The teacher praises the **diligent** work of the pupil.

dil'igently *adv.* (דיל'-אי-דזשענט-לי) מיט התמדה; מיט פלייסיגקייט; דורך אנשטרענגונג.

dil'igentness *n.* (דיל'-אי-דזשענט-נעס) ז. *diligence*.

dill *n. and v.* (דיל) קראפ [א גארטען-פלאנצע וואס וואקסט אין דער פארם פון א שירם, בליהט מיט געלבליכע בלימלעך, האט אן אנגענעהמען גערוך און ווערט געברויכט צו זייערען אוגערקעס]; לאשטשען, גלעטען, איינשטילען, בערוהיגען.

dil'ly *n.* (דיל'-אי) א דיליזשאנס [אבקירצונג פון *diligence*].

dil'ly-dal'ly *v.* (דיל'-אי-דעל'-אי) ניט קומען צו קיין טאלק, פטר'ען צייט אומזיסט, בעשעפטיגען זיך מיט פוסטע זאכען.

dil'uent *n. and a.* (דיל'-יו-ענט) וואס פיהרט פאנאנדער [א פליסיגקייט], וואס מאכט שיטער אדער שוואך; דאס וואס מאכט שיטער אדער שוואך.

dilute' *v. and a.* (די-ליוט') מאכען שיטערער אדער שוואכער, פאנאנדערפיהרען [ווי מען פיהרט פאנאנדער ספיריט אדער עסיג מיט וואסער]; אבשוואכען א פארב [זי מאכען טונקעלער]; ווערען שוואכער; זיין פאנאנדערגעפיהרט; שיטער, פאנאנדערגעפיהרט, אבגעשוואכט.

dilute'ness *n.* (די-ליוט'-נעס) שיטערקייט, שוואכקייט.

dilu'ter *n.* (די-ליו'-טער) דאס מיט וואס מען מאכט שיטער אדער מען שוואכט אב א געוויסע פליסיגקייט.

dilu'tion *n.* (די-ליו'-שאן) דאס מאכען שיטער; דאס אבשוואכען עפעס.

dilu'tionist *n.* (די-ליו'-שאנ-איסט) אין האמעאפאטיע — איינער וואס פאדערט, אז די רפואות, וואס דאקטוירים גיבען ארוים, זאלען זיין וואס שוואכער אדער שיטערער.

dilu'vial *a.* (די-ליו'-ווי-על) וואס איז שייך צו א מבול אדער צום מבול פון נח'ס צייטען; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צום דילואוויאום. ז. *diluvium*.

dilu'vialist *n.* (די-ליו'-ווי-על-איסט) איינער וואס ערקלערט די געאלאגישע ערשיינונגען דורך דעם מבול וואס איז געווען אין נח'ס צייטען.

dilu'vian *a.* (די-ליו'-ווי-ען) ז. *diluvial*.

dilu'vianism *n.* (די-ליו'-ווי-ענ איזם) דילואוויאניזם, די געאלאגישע טעאריע, וועלכע אנערקענט, אז אמאל איז געווען א גרויסער מבול, וואס האט פערטרונקען גרויסע טיילען פון דער ערד [ווי עס דערצעהלט זיך אין חומש].

dilu'vion *n.* (די-ליו'-ווי אן) ז. *diluvium*.

dilu'vium *n.* (די־ליו׳־ווי־אם) א מבול; אין געאָלאָגיע — דילואוויאום, די שיכטען פון דער ערד, וועלכע האבען זיך אבגעזעצט צום סוף פון דער אייז־פעריאָדע און בעשטעהען פון ליים מיט שטיינער [וואַלונען] און זאמד.

dim *a. and v.* (דים) טונקעל, פערפינסטערט, וואס זעהט זיך ניט גוט; וואס האט א שלעכטע ראיה; וואס מען קען ניט בענעהמען; וואס לאזט זיך ניט קלאר בעגרייפען; מאכען טונקעל, פערפינסטערען, [די ראיה, דאס אויג]; ווערען טונקעל, ניט לאזען זיך קלאר ארויסזעהן.

dim. אבקירצונג פון *diminuendo*

dime *n.* (דאים) א צעהנטעל פון א דאלאר; א זילבערנע מטבע פון 10 סענט [אין די פעראייניגטע שטאאטען].

dime nov'el (דאים נאוועל) א ביליגער שונד ראמאן.

dimen'sion *n.* (די־מענ׳־שאן) די מאס פון א זאך, וואס פערנעהמט א געוויסען ארט אין רוים [א ליניע האט איין מאס — אין דער לענג; א פלעכע האט צוויי מאסען — אין דער לענג און אין דער ברייט; א סאלידער קערפער האט דריי מאסען — אין דער לענג, אין דער ברייט און אין דער הויך]; די אויסדעהנונג; די גרויס.

dimen'sional *a.* (די־מענ׳־שאנ־על) וואס איז שייך צו די אויסדעהנונג אין רוים; וואס האט א בעשטימטע גרויס אדער מאס; וואס קען געמאסטען ווערען אין איינער אדער מעהר ריכטונגען.

dimensional'ity *n.* (די־מענ־שאנ־על׳־אי־טי) די צאהל פון מאסען, מיט וועלכע א זאך קען געמאסטען ווערען [ווי: א ליניע האט איין מאס, א פלעכע — צוויי מאסען, א סאלידער קערפער — דריי מאסען].

dimen'sionless *a.* (די־מענ׳־שאנ־לעס) וואס האט ניט קיין שום מאס, ניט ממשות׳דיג.

dim'erous *a.* (דימ׳־ע־ראס) וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען; וואס איז איינגעטיילט פארווייז.

dim'eter *n. and a.* (דימ׳־ע־טער) דער דימעטער, א צוויי־מעטרישער פערז; דימעטריש.

dimid'iate *v. and a.* (די־מיד׳־אי־אייט) פאנאנדערטיילען אין צוויי גלייכע טיילען; פאנאנדערגעטיילט אויף העלפט; אין ביאלאגיע — האבענדיג איין טייל [ווי א געוויסען ארגאן] אזוי קליין אין פערגלייך מיט׳ן צווייטען, דאס ער זעהט זיך כמעט ניט ארויס; צושפאלטען אויף איין זייט; וואס בעשטעהט פון צוויי העלפטען און יעדע העלפט האט איהר בעזונדערע פונקציאן.

dimidia'tion *n.* (די־מיד־אי־איי׳־שאן) דאס פאנאנדערטיילען אין צווייען; דאס זיין צוטיילט אין צוויי גלייכע העלפטען.

dimin. אבקירצונג פון *diminuendo*

dimin'ish *v.* (די־מינ׳־איש) פערקלענערען, פערמינדערען, זיך פערמינדערען, ארונטערווארפען אין ווערטה, אראבנעהמען.

dimin'ishable *a.* (די־מינ׳־איש־עבל) וואס קען פערקלענערט ווערען; וואס ווערט פערמינדערט.

dimin'ished *a.* (די־מינ׳־אישט) פערקלענערט, פערמינדערט; ארונטערגעזעצט [פון שטאנד, פון מדרגה].

dimin'isher *n.* (די־מינ׳־איש־ער) דער פערמינדערער.

dimin'ishingly *adv.* (די־מינ׳־איש־אינג־לי) דורך פערקלענערונג; מיט פעראכטונג.

diminuen'do *n.* (די־מי־נו־ענ׳־דא) אין מוזיק — די שטופענווייזע פערקלענערונג פון דעם קלאנג פון הויך ביז נידריג.

diminu'tion *n.* (דימ־אי־ניו׳־שאן) פערקלענערונג, פערמינדערונג; דאס פערקלענערען; דאס ארונטערזעצען פון שטאנד אדער ראנג; דאס ווערען קלענער; אין מוזיק — דאס איבערשפיעלען א געוויסעס שטיק, אז עס זאל דויערען ניט מעהר ווי א העלפט אדער א פיערטעל צייט פון דעם פריהריגען שפיעלען; אין ארכיטעקטור — די פערמינדערטע דיקקייט פון א זייל פון דעם באזיס ביז׳ן שפיץ [ד. ה., ווען דער זייל איז אונטען דיקער און ווערט ביסלעכווייז אלץ דינער ביז צום שפיץ].

dimin'utive *n. and a.* (די־מינ׳־יו־טיוו) פערקלענערענד, פערמינדערענד; קליין; קורץ; א פערקלענערונגס־ווארט [א ווארט וואס בעצייכענט עפעס קליינעס, ווי: "יונגעלע", "מיידעלע" א. ד. ג.]

dimin'utively *adv.* (די־מינ׳־יו־טיוו־לי) אין א פערקלענערענדער מאס.

dimin'utiveness *n.* (די־מינ׳־יו־טיוו־נעס) די קליינקייט.

dimin'utize *v.* (די־מינ׳־יו־טאיז) אויסבילדען פון א ווארט א פערקלענערונגס־ווארט [ווי פון דעם ווארט "שטוב" אויסבילדען "שטיבעלע"].

dim'ish *a.* (דימ׳־איש) טיילוויז טונקעל.

dimisso'rial *n.* (דימ־אי־סאו׳־רי־על) ז. *dimissory letter*

dim'issory *a.* (דימ׳־אי־סא־רי) ענטלאסענדיג, אוועקשיקענדיג; איבערגעבענדיג צו אן אנדער געריכטס־אנשטאלט; וואס איז שייך צו אן אורלויב; געבענדיג ערלויבניס אבצופאהרען אויף א געוויסער צייט.

dim'issory let'ter (דימ׳־אי־סא־רי לעט׳־ער) א בריעף פון א בישאף אדער פון אן אנדער הויכען גייסטליכען, וואס מאכט מעגליך פאר דעם וואס האט דיעזען בריעף צו ווערען א קאנדידאט אויף א געוויסער קירכליכער שטעלע.

dimit' *n. and v.* (די־מיט׳) ענטלאסען; געבען אורלויב; דינגען, נעהמען אדער געבען אין ארענדע; ביי דעם מאסאנען־ארדען — אן ענטלאסונגס־בריעף מיט א רעקאמענדאציאן מען זאל דעם ענטלאסענעם מיטגליעד ארייננעהמען אין אן אנדער לאזשע [לאדזש].

dim'ity *n.* (דימ׳־אי־טי) א זארט טייערע לייווענט־צייג מיט שטרייפען איבער דער גאנצער לענג [ווערט געברויכט פאר בעט־געוואנד].

dim'ly *adv.* (דימ׳־לי) אויף א טונקעלען אדער אונקלארען אופן; טונקעל, אונקלאר.

dim'ly ligh'ted (דימ׳־לי לאי׳־טעד) טונקעל בעלייכטעט; מאט, בלאס.

dim'mish *a.* (דימ׳־איש) עטוואס טונקעל.

dim'ness *n.* (דימ׳־נעס) טונקעלהייט; אונקלארהייט.

dim of sight (דים אוו סאיט) א טונקעלע אדער שלעכטע ראיה.

di mol'to (די מאול׳־טא) זעהר שנעל [אין מוזיק].

di'morph *n.* (דאי׳־מארף) איינער פון די צוויי פארמען פון א דימארפען־שטאף [א שטאף וועלכער געפינט זיך אין דער נאטור אין צוויי פערשיעדענע פארמען].

dimor'phic *a.* (דאי־מאר׳־פיק) וואס עקזיסטירט אין צוויי פארמען; וואס קען זיך קריסטאליזירען אין צוויי פארמען [וועגען געוויסע שטאפען]; וואס איז שייך צו א שטאף וואס עקזיסטירט אין צוויי פארמען.

dimor'phism *n.* (דאי־מאר׳־פיזם) דאס עקזיסטירען אין צוויי פערשיעדענע פארמען; די אייגענשאפט זיך צו קריסטאליזירען אין צוויי פארמען [וועגען געוויסע שטאפען]; דאס וואקסען פון צוויי פערשיעדענע ארטען בלומען אויף איין פלאנץ; דער אונטערשיעד אין פארם, קאליר, גרויס א. ז. וו. ביי חיות פון איין מין; דאס עקזיסטירען פון א ווארט פון דערזעלביגער בעדייטונג אין צוויי פארמען.

dimor'phous *a.* (דאי־מאר׳־פאס) ז. *dimorphic*

dim'ple *n. and v.* (דימפל) א חן־גריבעלע [אין די באקען]; דאס גריבעלע אין מארדע; א גריבעלע אדער א רונצעל; מאכען אדער בילדען גריבעלעך; בילדען חן־גריבעלעך.

dim'pled *a.* (דימפלד) וואס האט א חן־גריבעלע.

dim'plement *n.* (דימ׳פל־מענט) דאס האבען חן־גריבעלעך.

dim'ply *a.* (דימ׳־פלי) פול מיט חן־גריבעלעך; פול מיט גריבעלעך.

dimp'sy *n.* (דימפ׳־סי) א געריכט געמאכט פון עפעל און בארען צושניטען אין קליינע שטיקלעך.

dim'-sigh'ted *a.* (דימ׳־סאי׳־טעד) וואס זעהט ניט קלאר; קורצזיכטיג, בעשרענקט.

dim'-sigh'tedness *n.* (דימ׳־סאי׳־טעד־נעס) א ניט קלארע ראיה; קורצזיכטיגקייט, בעשרענקטקייט.

din *n. and v.* (דין) א גערויש, א קלאפעריי, א לארם; רוישען, לארמען; איבערשרייען, בעטויבען; מאכען א גערויש.

dinan'derie *n.* (די־נאנ׳־דע־רי) קופערנע כלים.

din'dle *n. and v.* (דינ׳דל) אזא ווילד שטעכיג גראז וואס וואקסט צווישען קארן; ציטערען; ברעכען, שטעכען [ווי די ביינער פון קעלט].

din'dle-dan'dle *v.* (דינ׳דל־דענ׳דל), ארומשליידערען, ארומווארפען; שאקלען, האצקען.

dine *n. and v.* (דאין) עסען מיטאג; געבען מיטאג עסען; מיטאג; מיטאג־עסען.

dine off (דאין אף) עפעס אויפעסען.

dine out (דאין אוט) עסען אין דער פרעמד; עסען אויסען הויז.

di'ner *n.* (דאי׳־נער) דער מיטאג־עסער.

di'ner-out *n.* (דאי׳־נער־אוט) איינער וואס עסט אויסען הויז; איינער וואס נעהמט אפט אן איינלאדונגען צום מיטאג־עסען אין דער פרעמד.

dinette' *n.* (די־נעט׳) אן איבערבייסען, אן אויפבים.

dine with Duke Hum'phrey (דאין הוויטה דיוק האמ׳־פרי) עסען קדחת.

ding *n. and v.* (דינג) העפטיג קלאפען, צוקלאפען, צושטויסען, אוועקשליידערען; קלינגען; ריידען אהן אן אויפהער אין איין טאן [ווי א גלעקעל וואלט קלינגען]; א קלאפ.

ding away' (דינג ע־הוויי׳) גוט אנברעכען די ביינער.

ding'-dong *n.* (דינג׳־דאנג) א גלאקען־קלאנג.

dinged *a.* (דינגד) פערפלוכט, פערדאמט.
din'gee *n.* (דינ'-גי) ז. *dingey*.
din'gey *n.* (דינ'-גי) א קליין שיפעל; א קליינער וואגאן מיט איינריכטונגען צום שלאפען.
din'gily *adv.* (דינ'-דזשי-לי) אויסזעהענדיג שמוציג אדער ברודנע.
ding in (דינג אין) איינדאלבענען, אריינשלאגען אין מח.
din'giness *n.* (דינ'-דזשי-נעס) מוטנעקייט, ברודנעקייט; א שמוציג אויסזעהען.
din'gle *n. and v.* (דינגל) א שמאלער טהאל; זיך וואקלען, ציטערען.
din'gle-dan'gle *adv.* (דינ'גל-דענ'גל) אויף א וואקלענדיגען אופן; וואקלענדיג זיך.
din'go *n.* (דינ'-גאו) אזא מין ווילדער אויסטראלישער הונד עהנליך צו א וואלף.
din'gy *a.* (דינ'-דזשי) מוטנע, ברודנע, שמוציג; מיט א מוטנעם דונקעל⸗ברוינעם קאליר.
The farmer lived in a **dingy** house.
di'ning-car *n.* (דאי'-נינג-קאר) א שפייז⸗וואגאן [א וואגאן אין אן אייזענבאהן⸗צוג, וואס דיענט אלס עס⸗צימער].
di'ning-hall *n.* (דאי'-נינג-האהל) א שפייזע⸗זאל [א גרויס צימער וואס איז איינגעריכטעט צום עסען פאר א גרויסען עולם].
di'ning-room *n.* (דאי'-נינג-רוהם) א שפייזע⸗צימער, אן עס⸗צימער.
di'ning-set *n.* (דאי'-נינג-סעט) א טיש⸗סערוויז [צום מיטאג⸗עסען].
di'ning-ta'ble *n.* (דאי'-נינג-טייבל) א שפייזע⸗טיש.
din in one's ears (דין אין הוואנז איערז) אימעצען שרייען אין די אויערען.
dinitrocel'lulose *n.* (דאי-נאי-טראו-סעל'-יו-לאוס) א שטאף וואס איז עהנליך צו שיס⸗בוימוואל.
din'ner *n.* (דינ'-ער) א מיטאג [ווארעמעס]; א מאהלצייט.
din'ner-bell *n.* (דינ'-ער-בעל) דער גלאק וועלכער רופט צום עסען.
din'ner-hour *n.* (דינ'-ער-אור) מיטאג⸗שטונדע [די צייט פון מיטאג⸗עסען].
din'ner is served (דינ'-ער איז סוירוועד) עס איז שוין געגרייט צום טיש.
din'ner is wai'ting (דינ'-ער איז הוויי'-טינג) דער טיש איז געגרייט.
din'nerless *a.* (דינ'-ער-לעס) אהן עסען, פאסטענדיג.
din'nerly *a.* (דינ'-ער-לי) וואס איז שייך צו מיטאג עסען.
din'ner-mat *n.* (דינ'-ער-מעט) א קליין שטרוי⸗טישטיכעל וואס ווערט אונטערגעשטעלט אונטער הייסע טעלער.
din'ner-par'ty *n.* (דינ'-ער-פאר'-טי) א סעודה, א מאהלצייט פאר געסט.
din'ner-pills ז. (דינ'-ער-פילז) פילען צו ערוועקען דעם אפעטיט צום עסען.
din'ner-ta'ble *n.* (דינ'-ער-טייבל) אן עס⸗טיש.
din'ner-time *n.* (דינ'-ער-טאים) מיטאג⸗שטונדע.
din'ner-wag'on *n.* (דינ'-ער-הוועג'-אן) א לייכט בעוועגליכע שאפע מיט פאליצעס וואס ווערט געברויכט ביים סערווירען א מאהלצייט.
din'nery *a.* (דינ'-ער-אי) וואס דערמאנט אן א מאהלצייט אדער אן אנבייסען, וואס שמעקט מיט א מאהלצייט.
di'nosaur *n.* (דאי'-נא-סאהר) א דינאסויר, אזא ריעזען⸗גרויסע רעפטיל וואס האט עקזיסטירט אין פארהיסטארישע צייטען.
dinosau'rian *a.* (דאי-נא-סאה'-רי-ען) וואס בעלאנגט אדער איז עהנליך צו א דינאסויר. ז. *dinosaur*.
Dinothe'rium *n.* (דאי-נא-טהי'-רי-אם) דער דינאטעריום [א שרעקליך גרויסער עלעפאנט עהנליך צו א מאמאנט, וואס האט עקזיסטירט אין די פארהיסטארישע צייטען].

Dinotherium

dint *n. and v.* (דינט) 1. א קלאפ, א שלאג; א צייכען וואס בלייבט פון א קלאפ; געבען א קלאפ; מאכען א צייכען דורך א קלאפ; 2. מאכט, קראפט, הילף.
2. He passed the examination by **dint** of hard work.
dint'less *a.* (דינט'-לעס) אהן א קלאפ; אהן א צייכען פון א קלאפ.
dioc'esan *a. and n.* (דאי-אס'-אי-סען) וואס געהערט צו א בעצירק; וואס ליעגט אונטער דער אויפזיכט פון א בישאף; א בישאף וואס האט די אויפזיכט איבער א בעצירק.
dioc'esan court (דאי-אס'-אי-סען קאורט) א קירכען⸗געריכט [אין דער אנגליקאנישער קירך].
di'ocese *n.* (דאי'-א-סים) א בעצירק איבער וועלכען א בישאף האט צו זאגען.
dioctahe'dral *a.* (דאי-אק-טע-הי'-דרעל) וואס האט די פארם פון אן אכטקאנטיגען קריסטאל מיט פיער שפיצען.
Diœ'cia *n.* (דאי-אי'-שיא) דער מין פלאנצען וואס די מענליכע און ווייבליכע ארגאנען פון דער בליהונג זיינען ניט אין איין פלאנצע, דער מענליכער ארגאן איז אין איין פלאנצע און דער ווייבליכער — אין א צווייטער.
diœ'cious *a.* (דאי-אי'-שאס) וואס די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע בליהונג זיינען געטיילט און געפינען זיך אויף בעזונדערע פלאנצען.
diœ'ciously *adv.* (דאי-אי'-שאס-לי) אויף דעם אופן, אז די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע בליהונג זיינען געטיילט און געפינען זיך אויף בעזונדערע פלאנצען.
diœ'ciousness *n.* (דאי-אי'-שאס-נעס) דאס האבען די ווייבליכע בליהונג און די מענליכע אין א געטיילטען צושטאנד [אויף בעזונדערע פלאנצען].
diœ'cism *n.* (דאי-אי'-סיזם) ז. *diœciousness*.
Diog'enes-cup *n.* (דאי-אדזש'-ע-ניז-קאפ) דיאגענ'ס שיסעלע [די צונויפגעבויגענע פינגער פון דער האנד ווי א שיסעלע, ווען מען וויל אנשעפען וואסער מיט דער האנד [אויף דעם נאמען פון דעם בעריהמטען אלט⸗גריכישען פילאזאף דיאגענ, וועלכער פלעגט טרינקען וואסער נור פון דער האנד].
Diogen'ic *a.* (דאי-א-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט⸗גריכישען פילאזאף דיאגענ, דער פרעדיגער פון שטרענגער מאראל, וועלכער האט געפיהרט אן אסקעטישען ארט לעבען, בעגנוגענדיג זיך מיט די אויסערסט נויטיגע מיטעל צום לעבען [ער האט געלעבט אין 4טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס].
di'onym *n.* (דאי'-א-נים) א נאמען וואס בעשטעהט פון צוויי ווערטער [הויפטזעכליך אין זאאלאגיע].
dion'ymal *a.* (דאי-אנ'-אי-מעל) וואס האט א צוויי⸗ווערטליכען נאמען. ז. *dionym*.
Dionys'ia *n.* (דאי-א-נים'-אי-א) די פעסטליכע טעאטער⸗פארשטעלונגען, וועלכע פלעגען פעראנשטאלטעט ווערען אין אלטען גריכענלאנד צו דער עהרע פון דיאניסוס [באקכוס], דער גאט פון דראמא און וויין.
Dionys'iac *a.* (דאי-א-נים'-אי-עק) וואס איז שייך צו די פעסטליכע טעאטער⸗פארשטעלונגען אין אלטען גריכענלאנד צו דער עהרע פון דיאניסוס [באקכוס], דער גאט פון דראמא און וויין.
Dionys'ian *a.* (דאי-א-נים'-אי-ען) ז. *Dionysiac*.
Diony'sus *n.* (דאי-א-נאי'-סאס) דער גאט דיאניסוס [באקכוס] פון דראמא און וויין, אין אלטען גריכענלאנד.
Diophan'tine *a.* (דאי-א-פענ'-טין) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט⸗גריכישען מאטעמאטיקער דיאפענטוס פון אלעקסאנדריא [געלעבט אין 4טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס].
diop'ter *n.* (דאי-אפ'-טער) דער ווייזער פון א מעסט⸗אינסטרומענט, וועלכער האט א קרייז געטיילט אין גראדען; אן אינסטרומענט פאר מעסטונגען פון שיידעל [שארבען]; א מאס⸗איינהייט צו מעסטען די קראפט פון א גלאז⸗לינזע [ברען⸗גלאז] צו ברעכען ליכט⸗שטראהלען.
diop'tra *n.* (דאי-אפ'-טרא) פערגרעסערונגס⸗שפיעגלען. ז. *dioptron*.
diop'tric *n. and a.* (דאי-אפ'-טריק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דורכגעבראכענע ליכט⸗שטראהלען; וואס פערשטארקט דאס זעהען דורך דעם ברעכען פון ליכט⸗שטראהלען [ווי דאס ווערט געטהאן פון א ברען⸗גלאז]; א מאס איינהייט צו מעסטען די קראפט פון א גלאז⸗לינזע [ברען⸗גלאז] צו ברעכען ליכט⸗שטראהלען.
diop'trical *a.* (דאי-אפ'-טרי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דורכגעבראכענע ליכט⸗שטראהלען; וואס פערשטארקט דאס זעהען דורך דעם ברעכען פון ליכט⸗שטראהלען [ווי דאס ווערט געטהאן פון א ברען⸗גלאז].
diop'trical glass (דאי-אפ'-טרי-קעל גלעס) א שפאקטיוו.
diop'trically *adv.* (דאי-אפ'-טרי-קעל-אי) דורך ברעכונג פון ליכט⸗שטראהלען.
diop'trics *n.* (דאי-אפ'-טריקס) די לעהרע וועגען געבראכענע ליכט⸗שטראהלען [בעזאנדערס וועגען ליכט⸗שטראהלען וואס געהען דורך א ברען⸗גלאז].
diop'tric sys'tem (דאי-אפ'-טריק סיס'-טעם) די סיסטעם פון בעלייכטונג דורך געבראכענע ליכט⸗שטראהלען [די סיסטעם בעשטעהט אין דעם, וואס ארום דעם בעלייכטונגס⸗לאמפ ווערען ארומגעשטעלט פערשיעדענע גלאז⸗לינזען (ברען⸗גלעזער) און די ליכט⸗שטראהלען פון לאמפ ברעכען זיך דורך דיעזע גלאז⸗לינזען].
diop'tron *n.* (דאי-אפ'-טראן) א פערגרעסערונגס⸗שפיעגעל, וואס דאקטוירים בענוצען ביי אינערליכע אונטערזוכונגען פון פאציענטען.
diora'ma *n.* (דאי-א-רא'-מא) א דיאראמא, אן אויסשטעלונג פון בילדער אונטער געוויסע ליכט⸗עפעקטען, אז זיי זאלען ער⸗

שיינען פאר'ן אויג בולט'ער און לעבעדיגער; א געביידע, וואו אזעלכע בילדער=אויסשטעלונגען ווערען געמאכט.

dioram'ic *a.* (דאי-א-רעמ'-איק) וואס איז שייך צו א דיאראמא. ז. *diorama*

di'orism *n.* (דאי'-א-ריזם) א בעשטימונג פון די בעדינגונגען לויט וועלכע א מאטעמאטישע אויפגאבע דארף געלעזט ווערען; א בעשטימונג פון א בעגריף.

di'orite *n.* (דאי'-א-ראיט) דער דיאריט, דער גרינשטיין [אזא מינעראל].

diorit'ic *a.* (דאי-א-ריט'-איק) וואס איז שייך צו דעם גרינשטיין אדער צו זיינע אייגענשאפטען.

diortho'sis *n.* (דאי-אר-טהאו'-סיס) אין כירורגיע — דאס צוריק אריינשטעלען אויסגעלונקענע אדער צובראכענע גליעדער אויף זייער ריכטיגען ארט; דאס אויסגלייכען קרומע גליעדער; א קריטיש=רעדאגירטע אדער אויסגעבעסערטע ליטעראַרישע אויסגאבע.

diorthot'ic *a.* (דאי-אר-טהאט'-איק) וואס איז שייך צו דער אויסבעסערונג פון א טעקסט אין א בוך אדער שריפט; אויסבעסערענדיג, קארעגירענדיג; וואס איז שייך צו דער צוריק=אריינשטעלונג אדער אויסגלייכונג פון אויסגעלונקענע אדער צובראכענע גליעדער.

Diosco'rea *n.* (דאי-אס-קאו'-רי-א) א געוויסער מין פלאנצען וועלכע וואקסען הויפטזעכליך אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא און אזיען [זיי האבען דיקע פליישיגע ווארצלען, וועלכע ענטהאלטען פיעל שטערקעל (קראכמאל) און ווערען אין פיעלע ערטער בענוצט אלס שפייז].

diosmo'sis *n.* (דאי-אס-מאו'-סיס) איינזויגונג פון א פליסיגקייט דורך א הייטעל; איינזויגונג פון א פליסיגקייט דורך אונמערקבארע עפנונגען.

diox'id *n.* (דאי-אקס'-איד) א זויערע וועלכע ענטהאלט אין יעדען מאלעקול צוויי אטאמען זויער=שטאף און איין אטאם מעטאל.

diox'ide *n.* (דאי-אקס'-איד) ז. *dioxid*

dip *n.* *and* *v.* (דיפ) אונטערטונקען, זיך אונטערטונקען, זיך ארונטערלאזען אין וואסער; זיך בויגען אדער נייגען נאך אונטען; איינטונקען; זיך אין עפעס אריינלאזען; טונקען קנויטען אין חלב צו מאכען ליכט; שעפען; דאס אונטערטונקען זיך; א וואנע; דאס ציהען ליכט [טונקען קנויטען אין חלב און מאכען ליכט]; דאס נייגען אראב=צו; א פליסיגקייט אין וועלכער מען טונקט איין אדער מען טונקט זיך אונטער; א קעשענע גנב.

dip'chick *n.* (דיפ'-טשיק) די טוק=ענטעל [אזא וואסער=פויגעל].

dipet'alous *a.* (דאי-פעט'-ע-לאס) וואס האט צוויי בלומען=בלעטלעך.

di pet'to (די פעט'-טא) אין מוזיק — מיט דער נאטירליכער שטימע [אין געגענזאץ צו פאלצעט].

diphthe'ria *n.* (דיפ-טהי'-רי-א) דיפטעריט [אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס ענטוויקעלט זיך מייסטענס אין האלז].

diphther'ic *a.* (דיפ-טהיר'-איק) ז. *diphtheritic*

diphtherit'ic *a.* (דיפ-טהי-ריט'-איק) וואס געהערט צו דיפטעריט. ז. *diphtheria*

diphtherit'ically *adv.* (דיפ-טהי-ריט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון דיפטעריט; אין בעצוג צו דיפטעריט.

diphtheri'tis *n.* (דיפ-טהי-ראי'-טיס) ז. *diphtheria*

diph'theroid *a.* (דיפ'-טהי-ראיד) וואס איז שייך צו דיפטעריט.

diph'thong *n.* (דיפ'-טהאנג) א דיפטאנג, א דאפעל=וואקאל, א פערבינדונג פון צוויי וואקאלע בוכשטאבען וועלכע ווערען אויסגעשפראכען אין איין זילבע, צ. ב. *œ*, *æ*.

diphthon'gal *a.* (דיפ-טהאנ'-געל) וואס איז שייך צו א דיפטאנג. ז. *diphthong*

diphthon'gally *adv.* (דיפ-טהאנ'-געל-אי) אויף דעם אופן פון א דיפטאנג. ז. *diphthong*

diphthonga'tion *n.* (דיפ-טהאנ-גיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין א דיפטאנג. ז. *diphthong*

diphthong'ic *a.* (דיפ-טהאנג'-איק) ז. *diphthongal*

diphthongiza'tion *n.* (דיפ-טהאנג-אי-זיי'-שאן) ז. *diphthongation*

diph'thongize *v.* (דיפ'-טהאנג-איז) פערוואנדלען אין א דיפטאנג; אויסשפרעכען צוויי וואקאלען אין איין זילבע.

diphyl'lous *a.* (דאי-פיל'-אס) צוויי=בלעטערדיג [וועגען פלאנצען].

diph'yodont *n.* *and* *a.* (דיפ'-אי-א-דאנט) וואס וואקסט אין צוויי רייהען, ווי ציינער; א חיה וואס האט צוויי רייהען ציינער [אונטערשטע און אויבערשטע].

diph'ysite *n.* (דיפ'-אי-סאיט) איינער וואס האלט פון דער בעהויפטונג, אז קריסטוס האט געהאט אין זיך צוויי גייסטער, איינעם א מענשליכען און דעם צווייטען א געטליכען.

diph'ysitism *n.* (דיפ'-אי-סאי-טיזם) די בעהויפטונג, אז קריסטוס האט אין זיך געהאט צוויי גייסטער, איינעם א מענשליכען און דעם צווייטען א געטליכען.

dip in'to a pock'et (דיפ אינ'-טו ע פאק'-עט) מאכען א לאך אין קעשענע.

diplasias'mus *n.* (דאי-פליי-סי-עס'-מאס) דאס ווידערהאלען א ווארט אדער א נאמען אין ריידען, כדי צו מאכען א שטארקערען איינדרוק [צ. ב.: "הוליעט, הוליעט בייזע ווינטען, איצט איז אייער צייט"].

diplas'ic *a.* (דאי-פלעס'-איק) דאפעלט.

di'ple *n.* (דאי'-פלי) א צייכען ווי > וואס ווערט בענוצט אלס א פאראגראף=צייכען אין דראמאס.

dip'loid *n.* (דיפ'-לאיד) א 24=קאנטיגער קריסטאל.

diplo'ma *n.* (דיפ-לאו'-מא) א דיפלאם, א צייגניס וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א שוהל, אוניווערזיטעט אדער אקאדעמיע צו איינעם וואס האט דארטען געענדיגט זיין שטודיום [ווי צו א דאקטאר, אינזשינער, אדוואקאט א. ד. ג.].

diplo'macy *n.* (די-פלאו'-מע-סי) דיפלאמאטיע, די קונסט צו פיהרען אונטערהאנדלונגען מיט אויסלענדישע מלוכות; די פארמען און צערעמאניעס אין די אפיציעלע בעציהונגען פון איין מלוכה צו דער צווייטער דורך ספעציעלע פארשטעהער; די דיפלאמאטישע קונסט.

dip'lomat *n.* (דיפ'-לא-מעט) א דיפלאמאט.

dip'lomate *n.* (דיפ'-לא-מייט) ז. *diplomat*

diplomat'ic *n.* *and* *a.* (דיפ-לא-מעט'-איק) דיפלאמאטיש; וואס איז שייך צו א דיפלאמאט אדער צו דיפלאמאטיע; א דיפלאמאט. ז. *diplomacy*

diplomat'ical *a.* (דיפ-לא-מעט'-אי-קעל) דיפלאמאטיש; וואס איז שייך צו א דיפלאמאט אדער צו דיפלאמאטיע.

diplomat'ically *adv.* (דיפ-לא-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א דיפלאמאטישען וועג; מיט דיפלאמאטיע; פון א דיפלאמאטישען שטאנדפונקט.

diplomat'ic corps (דיפ-לא-מעט'-איק קאור) דער דיפלאמאטישער קארפוס [די דיפלאמאטישע קערפערשאפט, ווי דער געזאנדטער, דער קאנסול, דער מיליטערישער אטאשע א. ז. וו.].

diplomat'ics *n.* (דיפ-לא-מעט'-איקס) די וויסענשאפט וועגען לעזען און אויפקלערען פארצייטיגע שריפטען און דאקומענטען.

diplo'matism *n.* (די-פלאו'-מע-טיזם) דיפלאמאטיע.

diplo'matist *n.* (די-פלאו'-מע-טיסט) א דיפלאמאט, א פערזאן וואס איז ספעציעל אנגעשטעלט פון א רעגיערונג פאר די בעציהונגען מיט אנדערע רעגיערונגען, ווי א קאנסול, א געזאנדטער א. ד. ג.

diplo'matize *v.* (די-פלאו'-מע-טאיז) בענוצען דיפלאמאטיע; ארויסגעבען א דיפלאם.

diplo'pia *n.* (די-פלאו'-פי-א) אזא אויגען=קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען זעהט יעדען געגענשטאנד דאפעלט.

diplop'ic *a.* (די-פלאפ'-איק) זעהענדיג דאפעלט; ליידענדיג פון אן אויגען=קראנקהייט, ביי וועלכער מען זעהט יעדען געגענשטאנד דאפעלט.

dip'lopy *n.* (דיפ'-לא-פי) ז. *diplopia*

dip'-net *n.* (דיפ'-נעט) אזא נעץ צו כאפען פיש [בעשטעהט פון א לאנגען שטעקען צו וועלכען עס איז בעפעסטיגט א רייף, פון וועלכער עס הענגט אראב א געשטריקטע נעץ מיט א שפיץ].

di'pode *a.* *and* *n.* (דאי'-פאוד) וואס האט נור צוויי פיס; אזא יאשטשערקע, ביי וועלכער נור צוויי פיס זיינען פאלשטענדיג ענטוויקעלט.

dip of a stra'tum (דיפ אוו ע סטריי'-טאם) דער נייגונגס=ווינקעל וואס א געבויגענער פעלז מאכט מיט דעם האריזאנט.

dip of the nee'dle (דיפ אוו טהי ניעדל) דער נייגונגס=ווינקעל פון דער מאגנעט=נאדעל.

dipo'lar *a.* (דאי-פאו'-לאר) וואס האט צוויי פאלען.

dip'per *n.* (דיפ'-ער) אן איינטונקער; אן אונטערטונקער, א טוקער; דער טוק=פויגעל [אזא וואסער=פויגעל וואס טוקט זיך אפט אין וואסער]; א שעפ=קענדעל.

Dip'per *n.* (דיפ'-ער) א מיטגליעד פון א געוויסער דייטש=אמעריקאנער באפטיסטישער סעקטע; דער גרויסער בער [אזא שטערען=גרופע פון זיבען=שטערען].

dip'perful *n.* (דיפ'-ער-פול) אזוי פיעל וויפיעל א שעפ=קענדעל קען אריינגעהמען.

dip'ping *n.* (דיפ'-אינג) דאס אונטערטונקען אדער איינטונקען; דאס אונטערטוקען זיך; דאס באדען און וואשען די שעפסען איידער מען שערט זיי; דאס טויפען דורך טובל'ען אין וואסער.

dip'ping-com'pass *n.* (דיפ'-אינג-קאמ'-פעס) א קאמפאס צו מעסטען דעם נייגונגס=ווינקעל פון דער מאגנעטישער נאדעל.

dip'ping-frame *n.* (דיפ'-אינג-פריים) אזא ראהם צו וועלכער עס ווערען צוגע=

בונדרען קנויטען אבצוטונקען זיי אין חלב און מאכען פון זיי ליכט; א ראהם, אויף וועלכער עס ווערען אנגעצויגען שטאפען ביים איינטונקען זיי אין פארבען.

dip′ping-nee′dle *n.* (דיפ′-אינג-ניעדל) די נייגונגס=נאדעל [אזא אינסטרומענט וואס ווייזט די ריכטונג פון ערד=מאגנעטיזם].

dip′ping-vat *n.* (דיפ′-אינג-וועט) א פאס, אין וועלכען מען טונקט איין ערדענע געשיר, אום זיי צוצוגעבען א גלאנץ.

dip′ping-wheel *n.* (דיפ′-אינג-הוויעל) אזא ראד וואס ווערט אוועקגעשטעלט אין א טייכעל צו כאפען פיש.

dip′-rod *n.* (דיפ′-ראד) א שטעקען צו וועלכען עס ווערען צוגעבונדען קנויטען אבצוטונקען זיי אין חלב צו מאכען ליכט.

dip′-roll′er *n.* (דיפ′-ראול′-ער) די רולע פון א דרוק=מאשין וואס נעהמט אן אויף זיך די דרוק=טינט צו בעשמירען די דרוק=פלאטען.

dipsoma′nia *n.* (דיפ-סא-מיי′-ני-א) שכרות=קראנקהייט [אן אונאויפהערליכער און אונערזעטליכער פערלאנג נאך פערשכור′ענדע משקאות].

dipsoma′niac *n. and a.* (דיפ-סא-מיי′-ני-עק) איינער, וואס לײדט פון שכרות=קראנקהייט; וואס איז שייך צו דער שכרות=קראנקהייט. ז. ***dipsomania***

dipsomani′acal *a.* (דיפ-סא-מע-נאי′-ע-קעל) וואס איז שייך צו שכרות=קראנקהייט. ז. ***dipsomania***

dipsop′athy *n.* (דיפ-סאפ′-ע-טהי) א היילונגס=מעטאדע, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען ערלויבט דעם קראנקען צו טרינקען זעהר וועניג.

dipso′sis *n.* (דיפ-סאו′-סיס) א קראנקהאפטער דארשט.

dip′ter *n.* (דיפ′-טער) א צוויי=פליגעלדיגער אינזעקט [ווי א פליעג, א קאמאר א. ד. ג.].

Dip′tera *n.* (דיפ′-טע-רא) די צוויי=פליגעלדיגע מינים אינזעקטען, ווי די פליעגען, קאמארעס א. ד. ג.

dip′teral *a.* (דיפ′-טע-רעל) צוויי=פליגעלדיג [וועגען אינזעקטען]; אין ארכיטעקטור — וואס האט צוויי רייהען זיילען.

dip′teran *n. and a.* (דיפ′-טע-רען) א צוויי=פליגעלדיגער אינזעקט; וואס האט צוויי פליגלען [וועגען אינזעקטען]; וואס בעשטעהט פון צוויי רייהען זיילען [אין ארכיטעקטור]; וואס האט אן אנהאנג אדער ביי=טייל, וואס איז עהנליך צו צוויי פליגלען [וועגען פרוכט און זאמען]:

dip′terous *a.* (דיפ′-טע-ראס) צוויי=פליגעלדיג [וועגען אינזעקטען]; וואס האט אן אנהאנג אדער ביי=טייל, וואס איז עהנליך צו צוויי פליגלען [וועגען פרוכט און זאמען].

dip the flag (דיפ טהי פלעג) איינבויגען די פאהן [פלאג] אלס מיליטערישער עהרען=צייכען.

dire *a.* (דאיר) שרעקליך, שוידערליך.

direct′ *v., a. and adv.* (די-רעקט′) ריכטען, בעשטימען אדער אנצייגען א ריכטונג, רעגולירען, פערוואלטען. פיהרען, בעפעהלען, אנצייגען, בעשטימען, שיקען אויף א געוויסען אדרעס, אדרעסירען; דיריגירען [אין מוזיק]; דירעקט, גראד, גלייך; אויפריכטיג; אפען, ניט פערשטעלט, דירעקט; וואס איז אם קירצסטען און נאהנטסטען; ריכטיג; אין א גראדער ריכטונג; אויף א דירעקטען, גראדען שטייגער.

direct′-ac′tion *a.* (די-רעקט′-עק′-שאן) וואס איז דירעקט פערבונדען מיט דער בעוועגענדער קראפט [וועגען א בעטריבס=ווערק וואו די מאשינען ארבייטען אהן טראנסמיסיאנען, ווי רימענס, צאהן=רעדער א. ד. ג.].

direct′ ac′tion (די-רעקט′ עק′-שאן) דירעקטע אקציאן [אן אויסדרוק וואס ווערט געברויכט צו בעצייכענען די ריכטונג פון געוויסע אנארכיסטישע און סינדיקאליסטישע ארגאניזאציאנען, וועלכע בעהויפטען, אז דער קאמפף פון די ארבייטער געגען דער קאפיטאליסטישער ארדנונג דארף געפיהרט ווערען מיט דירעקטע פערניכטונגס=מיטעל, ווי סאבאטאזש, באמבעס, עקספראפריאציעס א. ד. ג.].

direct′-ac′tion en′gine (די-רעקט′-עק′-שאן ענ′-דזשין) א דאמפף=מאשין, וואס ווירקט דירעקט, אונמיטעלבאר אויף דעם מעכאניזם, וואס זי דארף ברייננגען אין בעוועגונג. ז. ***direct-action***

direct′ chord (די-רעקט′ קארד) דער גרונד=אקארד [אין מוזיק].

direct′-draft *a.* (די-רעקט′-דרעפט) וואס האט א דירעקטען אויספוף אדער אויסלאס פון דאמפף אדער גאז [וועגען דאמפף=קעסעל].

direc′ter *n.* (די-רעק′-טער) ז. ***director***

direc′ting *a.* (די-רעק′-טינג) וואס ריכטעט, וואס פיהרט.

direc′tion *n.* (די-רעק′-שאן) ריכטונג; אנווייזונג, ציעל, אנווענדונג, פערוועגדונג, פערוואלטונג, דירעקטאריום; פיהרונג, רעגולירונג, אויבער=אויפזיכט; א בעפעהל, א פארשריפט, אינסטרוקציאנען; אן אדרעס.

direc′tional *a.* (די-רעק′-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער ריכטונג.

direc′tion-post *n.* (די-רעק′-שאן-פאוסט) א וועג=ווייזער, א סלופ צו ציינען די ריכטונג.

direc′tion-word *n.* (די-רעק′-שאן-הוואירד) א ווארט וואס מען פלעגט אוועקשטעלען אין די אלטע ספרים אונטער יעדער זייט [דאס איז געווען דאס ווארט, מיט וועלכען עס האט זיך אנגעהויבען די פאלגענדע זייט; עס פלעגט דיענען אלס צייכען פאר′ן בוכבינדער].

direc′tive *a.* (די-רעק′-טיוו) ריכטענדיג, פיהרענדיג, אנצייגענדיג, פארשרייבענדיג; וואס איז שייך צו דער ריכטונג.

direc′tiveness *n.* (די-רעק′-טיוו-נעס) א גלייכע ריכטונג; דאס האנדלען אפען, ניט פערשטעלט, דירעקט; אויפריכטיגקייט.

direc′tive rules (די-רעק′-טיוו רוהלז) רעגולאציאנען, כללים ווי צו האנדלען אדער ווי זיך אויפצופיהרען.

direct′ly *adv.* (די-רעקט′-לי) אין א גלייכער ריכטונג; אויף א גלייכען וועג; צום פונקט; אויף א דירעקטען, אונמיטעלבארען אופן; גלייך, גראד, באלד; אויף אן אפענעם, דירעקטען שטייגער; מיט אויפריכטיגקייט; אויסדריקליך; מיט בעשטימטהייט, מיט קלארקייט.

direct′ly opposed′ (די-רעקט′-לי א-פאוזד′) וואס איז פונקט דער היפוך.
His statement was found to be directly opposed to the facts.

direct′ness *n.* (די-רעקט′-נעס) די גלייכקייט, א גראדע ריכטונג; א גראדער וועג; אויפריכטיגקייט, דאס האנדלען אדער רעדען אפען, דירעקט אדער אויפריכטיג.

direc′tor *n.* (די-רעק′-טאר) א דירעקטאר, אן אויפזעהער, א פיהרער; איינער אדער עטוואס וואס ריכטעט, רעגולירט אדער קאנטראלירט.

direc′torate *n.* (די-רעק′-טא-רייט) דאס דירעקטאריום [די קערפערשאפט פון דירעקטארען פון א געזעלשאפט אדער פעראיין]; דאס דירעקטארען=אמט.

directo′rial *a.* (די-רעק-טאו′-רי-על) וואס ריכטעט, פערוואלטעט, פיהרט אדער קאנטראלירט; וואס איז שייך צו א דירעקטאר אדער צו א דירעקטאריום.

direc′tories *n.* (די-רעק′-טא-ריז) א מורה דרך, רעגולאציאנען, כללים, ווי צו האנדלען אדער ווי זיך אויפצופיהרען: אנצייגען.

direc′torship *n.* (די-רעק′-טאר-שיפ) דאס אמט פון א דירעקטאר: דאס זיין א דירעקטאר.

direc′tory *n. and a.* (די-רעק′-טא-רי) ריכטענדיג, פיהרענדיג, אנצייגענדיג, פארשרייבענדיג; א דירעקטאריום, א דירעקטארען=ראטה; אן אדרעס=בוך [וואו עס געפינען זיך די נעמען פון די איינוואהנער פון א געוויסער שטאדט אדער געגענד, זייערע אדרעסען און זייער בעשעפטיגונג].

Direc′tory *n.* (די-רעק′-טא-רי) דאס דירעקטאריום אדער די עקזעקוטיווע פון דער פראנצויזישער רעפובליקאנער רעגירונג, וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען נאך דער ערשטער רעוואלוציאן און וועלכע איז בעשטאנען פון פינף מיטגליעדער [דאס דירעקטאריום האט אנגעהאלטען פון אקטאבער 1795 ביז′ן 9טען נאוועמבער 1799, ווען עס איז נידערגעשטירצט געווארען פון נאפאלעאן דעם ערשטען].

direct′ ra′tio (די-רעקט′ ריי′-שיאו) א דירעקטע בעציהונג, פערהעלטנים אדער פראפארציע.

direc′tress *n.* (די-רעק′-טרעס) א דירעקטארין, א פערוואלטערין.

direc′trix *n.* (די-רעק′-טריקס) א דירעקטארין, א פערוואלטערין; אין מאטעמאטיק — די ערציינענדע ליניע [א ליניע וועלכע בעשרייבט א פלעכע, א קרייז אדער וועלכע עס איז אנדערע פיגור].

direct′ tax (די-רעקט′ טעקס) דירעקטער שטייער [שטייער וואס ווערט געצאהלט פון דער ערשטער האנד, ווי קאפשטייער, איינקונפט=שטייער אדער שטייער אויף ירושות, אין נעגענזאץ צו אקציז=שטייערען און טאריף=אבצאהלונגען, וועלכע ווערען געצאהלט אינדירעקט פון די וואס פערברויכען די בעשטייערטע זאכען].

direct′ words (די-רעקט′ הוואירדז) אפענע, קלארע דבורים.

dire′ful *a.* (דאיר′-פול) שרעקליך, שוידערליך.

dire′fully *adv.* (דאיר′-פול-אי) אויף א שרעקליכען, שוידערליכען שטייגער.

dire′fulness *n.* (דאיר′-פול-נעס) שוידערליכקייט, שרעקליכקייט.

diremp′tion *n.* (די-רעמפ′-שאן) דאס צורייסען, דאס צושיידען.

dire neces′sities (דאיר נע-סעס′-אי-טיז) טרוקען ברויט מיט וואסער, די נויטווענדיגסטע חיונה.
He is even unable to supply his family with dire necessities.

dire′ness *n.* (דאיר׳-נעס) שרעקליכקייט, שוידערליכקייט.

dirge *n.* (דוירדזש) א לויה־געזאנג, א טרויער־ליעד.

dirge′ful *a.* (דוירדזש׳-פול) טרויערענדיג, טרויעריג.

dir′gie *n.* (דויר׳-דזשי) א לויה־סעודה.

dir′igent *n. and a.* (דיר׳-אי-דזשענט) לייטענד, פיהרענד; אין מאטעמאטיק — די בעוועגונגס־ליניע, וועלכע בעשרייבט א פלעכע, אדער די בעוועגונגס־פלעכע, וועלכע בילדעט א קערפער.

dir′igible *a. and n.* (דיר׳-אי-דזשיבל) וואס מען קען קירעווען; א פליה־מאשין וואס מען קען קירעווען.

The Germans are perfecting the **dirigible** balloon.

dir′iment *a.* (דיר׳-אי-מענט) מאכענדיג אונגילטיג, אנולירענדיג, מאכענדיג צו נישט.

In some countries consanguinity is a **diriment** impediment of marriage.

dirk *n. and v.* (דוירק) א קינזשאל; שטעכען מיט א קינזשאל.

dirk′-knife *n.* (דוירק׳-נאיף) א שטעך־מעסער.

dirt *n., v. and a.* (דוירט) שמוץ; בלאָטע; ערד; א שמוציגע שפראך; געמיינהייט; בעשמוצען; בלאָטיג.

dirt′-board *n.* (דוירט׳-באורד) דאס ברעט אדער בלעך פון א וואגען וואס פערשטעלט די אקסען, אז זיי זאלען ניט פערשמוצט ווערען פון בלאָטע.

dirt′-cheap *a.* (דוירט׳-טשיעפ) ביליג ווי בלאָטע, שפאָט ביליג.

dirt′-ea′ting *n.* (דוירט׳-איע׳-טינג) דאס עסען שמוץ [אן אוננארמאלקייט ביי נעגערס און אפט אויך ביי ווייסע, בעזאָנדערס ביי פרויען, צו עסען שמוץ].

dir′tily *adv.* (דויר׳-טי-לי) אויף א שמוציגען אופן; שמוציג, געמיין.

dir′tiness *n.* (דויר׳-טי-נעס) דאס זיין שמוציג אדער בלאָטיג; שמוציגקייט, געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט.

dirt′-scra′per *n.* (דוירט׳-סקריי׳-פער) א מאשין אבצוגראבען ערד, אבצוראמען בלאָטע אדער אויסצוגלייכען דעם באָדען.

dir′ty *a. and v.* (דויר׳-טי) 1. שמוציג; בלאָטיג; בעשמוצען, מאכען שמוציג; 2. געמיין, נידערטרעכטיג; שלעכט, אונבעקוועם, אונאנגענעהם [וועגען וועטער, וועגען א ווער א. ד. ג.].

1. The streets are **dirty**. 2. The politicians made a **dirty** attack on the candidate.

dir′ty walk′er (דויר׳-טי וואוהק׳-ער) א שלומפער.

disabil′ity *n.* (דיס-ע-ביל׳-אי-טי) די אונפעהיגקייט, די אונטויגליכקייט, די שוואכקייט; די רעכטס־אונפעהיגקייט [וועגען א מענשען וואס איז בערויבט פון געוויסע רעכטע].

England removed the **disabilities** of the Jews in 1858.

disa′ble *v.* (דיס-איי׳בל) מאכען אונפעהיג אדער אונטויגליך; אבשוואכען; בעשרענקען אין רעכטע].

The ship entered the harbor **disabled** by the storm.

disa′ble an estate′ (דיס-איי׳בל ען עס-טייט׳) חרוב מאכען, רואינירען א גוט.

disa′blement *n.* (דיס-איי׳בל-מענט) ז. *disability*.

disabuse′ *v.* (דיס-ע-ביוז׳) ארויסנעהמען פון טעות; ניט דערלאזען צו זיין אבגענארט; ארויספיהרען אויף׳ן דרך הישר.

You should **disabuse** your mind from the thought that the patient will never recover.

disaccom′modate *v.* (דיס-ע-קאמ׳-א-דייט) מאכען אונבעקוועם; שטעלען אין אן אונבעקוועמער לאגע.

disaccommoda′tion *n.* (דיס-ע-קאמ-א-דיי׳-שאן) די אונטויגליכקייט; דאס זיין אונבעקוועם, אונפאסיג אדער ניט פארבערייטעט.

disaccord′ *v.* (דיס-ע-קאהרד׳) ניט מסכים זיין; ענטזאגען צו געבען א הסכמה.

disaccor′dant *a.* (דיס-ע-קאהר׳-דענט) וואס איז ניט מסכים, וואס גיט ניט די הסכמה.

disaccus′tom *v.* (דיס-ע-קאס׳-טאם) אבגעוועהנען; ווירקען אבצוזאגען זיך פון א געוועהנהייט.

disadorn′ *v.* (דיס-ע-דאהרן׳) אראבנעהמען די ציערונג, ארונטערנעהמען די בעפוצונג.

disadvan′tage *n. and v.* (דיס-עד-וענ׳-טיידזש) א שאדען, א היזק, א פערלוסט; אונגינסטיגקייט; מאכען שאדען; ברייגען א היזק; מאכען אונגינסטיג.

disadvanta′geous *a.* (דיס-עד-וענ-טיי׳-דזשאס) שעדליך, ניט גוט, אונגינסטיג.

disadvanta′geously *adv.* (דיס-עד-וענ-טיי׳-דזשאס-לי) אויף אן אונגינסטיגען אופן; דורך פערלוסט; מיט היזק.

disadvanta′geousness *n.* (דיס-עד-וענ-טיי׳-דזשאס-נעס) אונגינסטיגקייט, שעדליכקייט.

disaffect′ *v.* (דיס-ע-פעקט׳) אבגענייגט מאכען; אבציהען די נייגונג צו עפעס; פערפרעמדען די פריינדליכע געפיהלען.

disaffec′ted *a.* (דיס-ע-פעק׳-טעד) אבגענייגט; פערפרעמדט; אונפריינדליך.

disaffec′tedly *adv.* (דיס-ע-פעק׳-טעד-לי) אויף אן אונפריינדליכען שטייגער; מיט אן אונפריינדליכער בענעהמונג.

disaffec′tedness *n.* (דיס-ע-פעק׳-טעד-נעס) אבגענייגטקייט, אונפריינדליכקייט.

disaffec′tion *n.* (דיס-ע-פעק׳-שאן) אונצופריעדענהייט; ווידערווילען.

The action of the President caused a great **disaffection** among the members of his party.

disaffirm′ *v.* (דיס-ע-פוירם׳) פערנייגען, מאכען צו נישט: אבלייקענען, אבשאפען [ווי אבשאפען א געוויסע בעשטימונג פון א ריכטער, מאכען אז זי זאל קיין קראפט ניט האבען].

disaffir′mance *n.* (דיס-ע-פויר׳-מענס) דאס אבלייקענען, דאס אבשאפען, דאס מאכען צו נישט.

disaffirma′tion *n.* (דיס-עפ-אויר-מיי׳-שאן) ז. *disaffirmance*.

disaffor′est *v.* (דיס-ע-פאר׳-עסט) בעפרייען פון די ספעציעלע געזעצען און פערבאטונגען בנוגע צו וועלדער [אין ענגלאנד].

disafforesta′tion *n.* (דיס-ע-פאר-עס-טיי׳-שאן) דאס אבשאפען די ספעציעלע געזעצען וועגען וועלדער.

disaffor′estment *n.* (דיס-ע-פאר׳-עסט-מענט) דאס אבשאפען די ספעציעלע געזעצען וועגען וועלדער.

disag′gregate *v.* (דיס-ענ׳-רי-גייט) צוברעכען אדער פאנאנדערנעהמען אן אגרעגאט [א קופע אדער א שטיק פון צונויפגעלעגטע בעזונדערע זאכען].

disaggrega′tion *n.* (דיס-עג-רי-גיי׳-שאן) דאס פאנאנדערטיילען אדער פאנאנדערנעהמען אן אגרעגאט [א קופע אדער א שטיק פון צונויפגעלעגטע בעזונדערע זאכען].

disagree′ *v.* (דיס-ע-גריע׳) 1. ניט איינשטימען, ניט הארמאנירען, זיין מיט אן אנדער מיינונג; זיין אין אונפריינדליכע בעציהונגען, קריגען זיך; זיין ניט פאסיג איינער צום אנדערען; 2. שלעכט ווירקען, זיין ניט גוט פאר׳ן געזונד.

1. They **disagree** on political questions. 2. Wine **disagrees** with me.

disagree′able *n. and a.* (דיס-ע-גריע׳-עבל) אונאנגענעהם; ניט געשמאק; אהן א טעם; אן אונאנגענעהמע זאך.

disagree′ableness *n.* (דיס-ע-גריע׳-עבל-נעס) אונאנגענעהמיגקייט.

disagree′ably *adv.* (דיס-ע-גריע׳-עב-לי) אויף אן אונאנגענעהמען אופן.

disagree′ment *n.* (דיס-ע-גריע׳-מענט) אונאיינינקייט; א שטרייטיגקייט; דאס זיין פערשיעדען אין מיינונג; דאס ניט איינשטימען.

disallow′ *v.* (דיס-ע-לאו׳) ניט ערלויבען, ניט סאנקציאנירען, ניט גוט־הייסען, ניט אננעהמען; פערווארפען.

disallow′able *a.* (דיס-ע-לאו׳-עבל) וואס איז ניט ערלויבט; וואס מען קען ניט צולאזען אדער צוגעבען.

disallow′ableness *n.* (דיס-ע-לאו׳-עבל-נעס) דאס זיין ניט ערלויבט; דאס ניט קענען צוגעלאזען אדער ערלויבט ווערען.

disallow′ance *n.* (דיס-ע-לאו׳-ענס) דאס ניט ערלויבען; די אבשלאגונג פון עפעס, די צוריקווארפונג; דאס פערבאָטען.

disally′ *v.* (דיס-ע-לאי׳) פאנאנדערבינדען; אבשאפען די פעראייניגונג.

disannul′ *v.* (דיס-ע-נאל׳) אבשאפען, אונגילטיג מאכען.

disannul′ler *n.* (דיס-ע-נאל׳-ער) דער וואס שאפט אב, דער וואס מאכט אונגילטיג.

disannul′ment *n.* (דיס-ע-נאל׳-מענט) די אבשאפונג; דאס מאכען אונגילטיג.

disappear′ *v.* (דיס-ע-פיער׳) פערשווינדען, ניט ווערען.

disappear′ance *n.* (דיס-ע-פיער׳-ענס) די פערשווינדונג.

disappoint′ *v.* (דיס-ע-פאינט׳) ענטוישען, אבנארען די ערווארטונגען; ניט לאזען ערפילען א פערלאנג אדער האפנונג.

disappoin′ted *a.* (דיס-ע-פאינ׳-טעד) ענטוישט, אבגענארט אין די ערווארטונגען אדער האפנונגען.

disappoin′ting *a.* (דיס-ע-פאינ׳-טינג) ענטוישענד; וואס נארט אב די האפנונגען אדער פערלאנגען.

disappoint′ment *n.* (דיס-ע-פאינט׳-מענט) די ענטוישונג; דאס זיין אבגענארט אין די ערווארטונגען אדער האפנונגען.

disapproba′tion *n.* (דיס-עפ-רא-ביי׳-שאן) דאס ניט אננעהמען, דאס ניט גוט־זאגען אויף עפעס; דאס געבען ניט קיין גוטען אורטייל; טאדלונג.

disap′probatory *a.* (דיס-עפ׳-רא-בע-טא-רי) וואס וויל ניט גוט־זאגען, וואס טאדעלט.

disappro′priate *v. and a.* (דיס-ע-פראו׳-פרי-אייט) אבנעהמען דאס איינענטומס־רעכט אויף עפעס; אבנעהמען די גיטער פון דער קירך; בערויבט פון פריוואט־איינענטום; וואס האט ניט קיין אייגענע גיטער [וועגען א קירך].

disappropria′tion *n.* (דיס-ע-פראו-
פרי-איי'-שאן) דאס אבנעהמען דאס איי=
גענטומס=רעכט אויף עפעס; דאס בערוי=
בען די קירך פון די גיטער, וועלכע זי
בעזיצט.

disappro′val *n.* (דיס-ע-פרוה'-וועל)
ז. *disapprobation*

disapprove′ *v.* טאדלען, (דיס-ע-פרוהוו')
ניט גוט=זאגען אויף עפעס; ניט געבען
קיין הסכמה, ניט בעשטעטיגען, ניט סאנק=
ציאנירען.

disappro′vingly *adv.* (דיס-ע-פרוה'-
ווינג-לי) מיט ניט גוט=זאגען; דורך ניט=
אנערקענונג; טאדלענדיג, ניט צושטימענ=
דיג.

disarm′ *v.* ענטוואפנען, אב= (דיס-ארם')
נעהמען די וואפען; אוועקלעגען דאס גע=
וועהר; פערקלענערען דאס מיליטער פון
מלוכות.

disar′mament *n.* (דיס-אר'-מע-מענט)
1. די ענטוואפנונג; דאס אבנעהמען אדער
דאס אוועקלעגען דאס געוועהר; דאס אויפ=
הערען צו זיין אין קריעגס=צושטאנד;
2. דאס פערקלענערען די בעוואפונג פון די
מלוכות.

2. Advocates of peace hope for general disarmament.

disarmed′ *a.* ענטוואפ= (דיס-ארמד')
פענט, אבגענומען די וואפען; אוועקגע=
לעגט דאס געוועהר.

disar′mer *n.* דער וואס (דיס-אר'-מער)
ענטוואפענט; דער וואס נעהמט אוועק דאס
געוועהר.

disarrange′ *v.* (דיס-ע-ריינדזש')
בריינגען אין ארדנונג, צומישען.

disarrange′ment *n.* (דיס-ע-ריינדזש'-
מענט) דאס בריינגען אין אונארדנונג;
אונארדנונג; צומישונג.

disarray′ *n. and v.* ענט= (דיס-ע-ריי')
קליידען; אויסטהאן נאקעט; בריינגען
אין אונארדנונג; די ענטקליידונג; אן
אונארדנונג, א צומישעניש.

disartic′ulate *v.* (דיס-אר-טיק'-יו-
לייט) פאנאנדערטיילען, פאנאנדערנעה=
מען אברים=ווייז; צוגליעדערען.

disarticula′tion *n.* (דיס-אר-טיק-
יו-ליי'-שאן) דאס צוגליעדערען, דאס פא=
נאנדערנעהמען אברים=ווייז

disasso′ciate *v.* (דיס-ע-סאו'-שי-אייט)
פאנאנדערטיילען, אבטיילען פון פעראיי=
ניגונג.

disassocia′tion *n.* (דיס-ע-סאו-שי-
איי'-שאן) דאס פאנאנדערטיילען די פער=
איינינונג.

disas′ter *n.* שלים=מזל, (די-זעס'-טער)
אונגליק, עלענד; אן אונגעריכטע צרה,
א קאטאסטראפע.

The San Francisco earthquake was one of the great disasters of our time.

disas′trous *a.* שלים= (די-זעס'-טראס)
מזל'דיג, אונגליקליך; וואס איז געקומען
פון אן אונגליק.

disas′trously *adv.* (די-זעס'-טראס-לי)
דורך א קאטאסטראפע; אויף אן אונגליק=
ליכען אופן.

disas′trousness *n.* (די-זעס'-טראס-
נעס) א קאטאסטראפע, אן אונגליק, דאס
זיין שלים=מזל'דיג.

disavow′ *v.* פערלייקע= (דיס-ע-וואו')
נען, ניט אנערקענען; בעהויפטען, אז דאס
איז אפילו אין זינען ניט געווען.

The United States in making war on Spain disavowed any intention of annexing Cuba.

disavow′al *n.* די (דיס-ע-וואו'-על)
פערלייקענונג, די ניט=אנערקענונג, דאס
ניט מודה זיין.

disavow′er *n.* איי= (דיס-ע-וואו'-ער)
נער וואס איז זיך ניט מודה, איינער וואס
לייקענט אב.

disavow′ment *n.* (דיס-ע-וואו'-מענט)
ז. *disavowal*

disband′ *v.* פאנאנדערלא= (דיס-בענד')
זען א קאמפאניע, צוגעהן זיך אהיים;
צושיידען, פאנאנדערגעהן; צושפרייטען.

disband′ment *n.* (דיס-בענד'-מענט)
דאס פאנאנדערלאזען סאלדאטען פון
דיענסט; די צושיידונג, די אבזונדערונג,
די פאנאנדערגעהונג; דאס פאנאנדערגעהן
זיך.

disbar′ *v.* אוועקנעהמען פון (דיס-באר')
אן אדוואקאט דאס רעכט צו פערטיידיגען
אין געריכט.

disbark′ *v.* אויסלעדיגען, (דיס-בארק')
אויסלאדען אדער אויסגרוזען א שיף;
אראבברייסען די קארע.

disbar′ment *n.* דאס (דיס-באר'-מענט)
אוועקנעהמען פון אן אדוואקאט דאס רעכט
צו בעשעפטיגען זיך מיט זיין פראפע=
סיאן.

disbar′ment procee′dings (דיס-
באר'-מענט פרא-סיע'-דינגז) א פראצעס
געגען אן אדוואקאט אויף א בעשולדיגונג
אין א פערברעכען. פאר וועלכען מען קען
ביי איהם צונעהמען דאס רעכט צו פיה=
רען פראצעסען אין געריכט.

disbelief′ *n.* דאס ניט= (דיס-בי-ליעף')
גלויבען.

disbelieve′ *v.* ניט (דיס-בי-ליעוו')
גלויבען: אבלייקענען עפעס, האלטען פאר
ניט ריכטיג.

disbelie′ver *n.* (דיס-בי-ליע'-ווער)
איינער וואס גלויבט ניט: דער וואס
האלט עפעס פאר ניט ריכטיג.

disbos′om *v.* אויסזא= (דיס-בוז'-אם)
גען ארויסגעבען א סוד.

disbow′el *v.* ארויסנעה= (דיס-באו'-על)
מען די אינגעווייד; אויפדעקען [א גע=
היימניס].

disbud′ *v.* ארומשניידען (דיס-באד')
די יונגע צווייגעלעך פון א פלאנצע;
ארונטערנעהמען די שפראָץ=קערנדלעך

disbur′den *v.* אראב= (דיס-בויר'דן)
נעהמען די משא אדער די לאדונג פון
עפעס; בעפרייען פון א לאסט; מאכען
זיך לייכטער אויף'ן הארצען.

disbur′den cares (דיס-בויר'דן קעהרז)
פערלייכטערען זיך דורך אויסרעדען דאס
הארץ.

He disburdened his cares on his friends.

disbur′den one's heart (דיס-בויר'דן
הוואנז הארט) ז. *disburden cares*

disburs′able *a.* (דיס-בוירס'-עבל)
וואס מען קען אויסגעבען [וועגען געלד].

disburse′ *v.* אויסגעבען (דיס-בוירס')
אדער אויסצאהלען [געלד].

disburse′ment *n.* (דיס-בוירס'-מענט)
דאס אויסגעבען אדער אויסצאהלען געלד;
די סומע פון'ם אויסגעגעבענעם אדער
אויסגעצאהלטען געלד.

disburs′er *n.* אן (דיס-בוירס'-ער)
אויסגעבער, אן אויסצאהלער [פון געלד].

disc *n.* א דיסק, א רונדע פלאטע. (דיסק)
א שייבע, אזא רונדע שטיינערנע אדער
מעטאלענע פלאטע וואס די אלטע רוי=
מער און גריכען פלעגען בענוצען פאר גימ=
נאסטישע צוועקען; עטוואס וואס האט
דעם אויסזעהן פון א דיסק ז. *disk*

dis′cal *a.* וואס איז שייך (דיס'-קעל)
אדער וואס איז ענליך צו א דיסק.
ז. *disc*

dis′cant *n.* א דיסקאנט (דיס'-קענט)
אדער סאפראנע, די העכסטע שטימע פון
די פיער גרונט=שטימען [באס, טענאר,
אלט און דיסקאנט אדער סאפראנע].

discard′ *n. and v.* אב= (דיס-קארד')
ווארפען א קארט [אין קארטען=שפיעל];
אבלאזען, ענטזאגען [פון שטעלע]; דער=
ווייטערען; אויסשליסען; אבזאגען זיך,
פערווארפען; דאס אבווארפען א קארט
וואס איז ניט נויטיג [אין קארטען=
שפיעל]; די קארט וואס ווערט אבגע=
ווארפען.

discase′ *v.* אראבנעהמען (דיס-קייס')
דאס דעקעל, ארונטערנעהמען דעם צודעק;
אויפדעקען; אויסטהאן נאקעט.

discept′ *v.* ניט איינשטימען, (די-סעפט')
זיין געגען.

discern′ *v.* בעאבאכטען; (די-זורן')
אונטערשיידען; אונטערצייכענען דעם
אונטערשיעד צווישען צוויי אדער מעהר
זאכען; בעמערקען, ארומכאפען מיט'ן
אויג; דערקענען, זיך דערוויסען.

discer′ner *n.* דער (די-זויר'-נער)
בעאבאכטער, ענטדעקער; בעאורטיילער.

discer′nible *a.* וואס (די-זויר'-ניבל)
מען קען זעהן אדער בעמערקען

discer′nibleness *n.* (די-זויר'-ניבל-
נעס) די אונטערשיידבארקייט; בעמערק=
בארקייט.

discer′nibly *adv.* (די-זויר'-ני-בלי)
מערקבאר; אונטערשיידבאר.

discer′ning *a.* שארפ= (די-זויר'-נינג)
זיכטיג; פערשטענדיג; בעאבאכטענד,
אונטערשיידענד.

discer′ningly *adv.* (די-זויר'-נינג-לי)
מיט פעהיגקייט צו בעאורטיילען;
חריפות'דיג.

discern′ment *n.* (די-זורנ'-מענט)
חריפות, שארפזיכטיגקייט; פערשטענדיג=
קייט; די בעאורטיילונגס=קראפט

discerp′tion *n.* דאס (די-סוירפ'-שאן)
צושטיקלען, דאס פאנאנדערטיילען אין
שטיקלעך.

discerp′tive *a.* פא= (די-סוירפ'-טיוו)
נאנדערטיילענד, צוטיילענד.

discharge′ *n. and v.* (דיס-טשארדזש')
אויסלאדען, בעפרייען פון א לאדונג אדער
משא; אויסלעדיגען; אויסשיסען; דער=
ווייטערען, אבריינינגען, אבשיקען אוועק=
שיקען; ארויסווארפען; סילוק'ען [א
חוב]; בעפרייען פון א חוב אדער פון א
בעשולדיגונג; ערפילען א פפליכט; בליי=
כען, אוועקנעהמען [די פארב פון צייג];
אראבווארפען פון זיך א לאסט; דאס
אויסלאדען, דאס בעפרייען פון א משא;
דער שאס, דאס אויסשיסען; דאס אוועק=
נעהמען; דאס סילוק'ען; דאס בעפרייען
פון א חוב, פון א בעשולדיגונג א. ד. ג.;
די ערפילונג פון א פפליכט אדער אמט;
דאס בלייכען, דאס אוועקנעהמען די פארב
[פון צייג].

discharge′ a bill (דיס-טשארדזש' ע
ביל) אויסלייזען א וועקסעל; בעצאהלען
א רעכנונג.

discharge′ a debt (דיס-טשארדזש' ע
דעט) בעצאהלען א חוב.

discharge′ a du′ty (דיס-טשארדזש'
ע דיו'-טי) ערפילען א פפליכט

discharged′ and acquit′ted (דיס-
טשארדזשד' ענד ע-קהוויט'-עד) פראנק
און פריי; בעצאהלט און קוויטירט.

discharge′ from a du′ty (דיס-
טשארדזש' פראם ע דיו'-טי) בעפרייען
פון א פערפפליכטונג.

discharge′ in bank′ruptcy (דיס-
טשארדזש׳ אין בענק׳-ראפּט-סי) דאָס בע=
פרייען פון אבליגאציאָנען [געלד=
התחיבות׳ען], בעת דאָס געריכט נעהמט
אב איינעמס פערמעגען און צוטיילט עס
צווישען די קרעדיטאָרען [בעלי=חובות].

discharge′ one′s con′science (דיס-
טשאַרדזש׳ הוואַנז קאָנ׳-שענס) לייכטער
מאַכען דאָס געוויסען.

dischar′ger *n.* (דיס-טשאַר׳-דזשער) אַן
אויסלאַדער; אין עלעקטראָ=טעכניק — אַן
אינסטרומענט, דורך וועלכען עלעקטריצי=
טעט ווערט אויסגעלאַדעט פון קאָנדענסאָ=
טאָר [ז. *condenser*]; אַ כעמישער
פּראָדוקט, מיט וועלכען מען בלייכט צייג.

discharge′ se′crets (דיס-טשאַרדזש׳
סי׳-קרעטס) אויסזאָגען סודות.

discharge′ the ju′ry (דיס-טשאַרדזש׳
טהי דזשו׳-רי) אבלאָזען די געשוואָרענע
[אין געריכט].

discharge′-tick′et *n.* (דיס-טשאַרדזש׳-
טיק׳-עט) אַ בעפרייאונגס=צייגניס [אַ בי=
לעט וואָס ווערט ארויסגעגעבען איינעם,
וואָס איז געווען אין דיענסט, אַז ער
איז ענטלאַסען].

discharge′-valve *n.* (דיס-טשאַרדזש׳-
וועלוו) אויסלאַז=ווענטיל [דאָס אויבער=
שטע דעקעל אין אַ פּומפּ, וואָס עפענט זיך
ארויכצולאַזען דאָס וואַסער].

dis′ciform *a.* (דיס׳-אי-פאָרם) עהנליך
צו אַ דיסק [אַ רונדע פּלאַטע].

disci′ple *n.* (די-סאַי׳פּל) אַ תלמיד, אַ
שילער; אַן אַנהענגער, אַ נאָכפאָלגער.

disci′pleship *n.* (די-סאַי׳פּל-שיפּ) דאָס
זיין אַ תלמיד, דאָס נאָכפאָלגען איינעם
אין זיינע אידעען אָדער פּרינציפּען; דאָס
זיין אַן אַנהענגער פון איינעמס לעהרען.

dis′ciplinable *a.* (דיס׳-אי-פּלינ-עבל)
וואָס קען דיסציפּלינירט ווערען; וואָס
לאָזט זיך לערנען; וואָס איז אונטערגע=
וואָרפען אונטער אַ דיסציפּלין; וואָס קען
בעשטראָפט ווערען אויף אַ דיסציפּלינאָ=
רען אופן. ז. *discipline*

dis′ciplinableness *n.* (דיס׳-אי-פּלינ-
עבל-נעס) דאָס קענען זיין דיסציפּלינירט.
ז. *discipline*

disciplina′rian *n.* and *a.* (דיס-אי-
פּלי-ניי׳-רי-ען) וואָס איז שייך צו דיס=
ציפּלין; דער וואָס דיסציפּלינירט.
ז. *discipline*

dis′ciplinary *a.* (דיס׳-אי-פּלי-נע-רי)
דיסציפּלינאַר, וואָס איז שייך צו דיסצי=
פּלין; וואָס דיסציפּלינירט.
ז. *discipline*

dis′cipline *n.* and *v.* (דיס׳-אי-פּלין)
דיסציפּלין, די אונבעדינגטע געהאָרכזאַמ=
קייט צו בעשטימטע רעגעלען און תקנות;
דאָס לערנען אָדער דאָס ערציהען אויפ=
צופיהרען זיך לויט בעשטימטע רעגעלען;
די זאַמלונג פון רעגעלען [ווי אין קירך
אָדער אין מיליטער=דיענסט], וועלכע דער
אונטערגעוואָרפענער מוז אונבעדינגט פאָל=
גען; בעשטראָפונג פאַר ניט האַלטען זיך
אַן די אַנגענומענע בעשטימטע רעגעלען;
די שטראָף=מיטלען צו האַלטען דעם אונ=
טערגעוואָרפענעם אין געהאָרכזאַמקייט; אַ
דיסציפּלין, אַ בעזונדערע אַבטיילונג פון
קונסט אָדער וויסענשאַפט; דיסציפּליני=
רען, האַלטען אין געהאָרכזאַמקייט, לער=
נען צו האַלטען זיך אַן בעשטימטע רע=
געלען; בעשטראָפען; אַנווענדען געוויסע
שטראָף=מיטלען.

dis′cipliner *n.* (דיס׳-אי-פּלינ-ער) דער
וואָס דיסציפּלינירט אָדער לערענט.

disclaim′ *v.* (דיס-קליים׳) 1. לייקענען;
זיך ענטזאָגען; ניט אַנערקענען; פער=
וואָרפען; 2. אראָבנעהמען די פעראַנט=
וואָרטליכקייט פאַר עפּעס; 3. זיך ענט=
זאָגען אַנצונעהמען [אַן אַמט, אַ שטעלע].
2. I disclaim responsibility for his actions.

disclai′mer *n.* (דיס-קליי׳-מער) איי=
נער וואָס זאָגט זיך אָב פון אַ געוויסער
פאָדערונג; איינער וואָס אַנערקענט ניט
אָדער פערוואַרפט; איינער וואָס נעהמט
פון זיך אראָב די פעראַנטוואָרטליכקייט
פאַר עפּעס; אַ דאָקומענט וועגען איינעמס
ענטזאָגונג פון עפּעס.

disclama′tion *n.* (דיס-קלע מיי׳-שאָן)
דאָס ניט אַנערקענען; דאָס ענטזאָגען זיך
פון עפּעס.

disclose′ *v.* (דיס-קלאָוז׳) אויפדעקען,
ענטדעקען, אָפען מאַכען; מאַכען בע=
וואוסט.
The investigation **disclosed** the truth.

disclosed′ *a.* (דיס-קלאָוזד׳) מיט אויס=
געשפּרייטע פליגעל [וועגען אַ פויגעל
וואָס ווערט געצייכענט אויף אַ הערב];
אויפגעדעקט; בעקאַנט געוואָרען.

disclo′ser *n.* (דיס-קלאָו׳-זער) דער
אויפדעקער, דער וואָס מאַכט אָפען.

disclo′sure *n.* (דיס-קלאָו׳-זשור) די
ענטדעקונג, די אָפען=מאַכונג; אויפשלי=
סונג.

discob′olus *n.* (דיס-קאָב׳-אָ-לאָס) אַ
דיסקוס=וואַרפער [ביי די אַלטע רוימער
און גריכען האָט עקזיסטירט אַ גימנאַסטי=
שער שפּיעל פון וואַרפען אַזעלכע רונדע
שטיינערנע אָדער מעטאַלענע פּלאַטען און
כאַפּען זיי. אַזאַ פּלאַטע האָט מען גערופען
דיסקוס און די שפּיעלער — דיסקוס=וואַר=
פער].

Discob′olus *n.* (דיס-קאָב׳-אָ-לאָס) די
בעריהמטע קלאַסישע סטאַטוע אין רוימי=
שען מוזעאום, וועלכע שטעלט פאָר אַ דיס=
קוס=וואַרפער [די סטאַטוע איז געמאַכט
געוואָרען אין 5טען יאהרהונדערט פאַר
קריסטוס פון דעם סקולפּטאָר מיראָן].

Discobolus

dis′coid *n.* and *a.* (דיס׳-קאָיד) וואָס
האָט די פאָרם פון אַ דיסק [אַ שייבע, אַ
רונדע פּלאַטע]; עטוואָס וואָס זעהט אויס
ווי אַ דיסק.

discoi′dal *a.* (דיס-קאָי׳-דעל) וואָס
האָט די פאָרם פון אַ דיסק [אַ שייבע, אַ
רונדע פּלאַטע].

discol′or *v.* and *a.* (דיס-קאָל׳-אָר)
אָוועקנעהמען דעם נאַטירליכען קאָליר,
ענדערען די פאַרב; פאַרשטעלען עטוואָס
אין אַ פאַלשען קאָליר; פון פערשיעדע=
נע קאָלירען אָדער פאַרבען [וועגען חיות
אָדער פּלאַנצען].

discol′orate *a.* (דיס-קאָל׳-אָר-אייט)
פון פערשיעדענע קאָלירען אָדער פאַרבען
[וועגען חיות אָדער פּלאַנצען].

discolora′tion *n.* (דיס-קאָל-אָ-ריי׳-
שאָן) דאָס אבבלאַקירען; דאָס זיין אַב=
בלאַקירט; דאָס אָוועקנעהמען דעם קאָליר;
די ענדערונג פון דער פאַרב; די ענדע=
רונג פון אויסזעהן.

discol′ored *a.* (דיס-קאָל׳-אָרד) אבבלאַ=
קירט, אבגעגאַנגען די פאַרב; געענדערט
די פאַרב.

discol′orous *a.* (דיס-קאָל׳-אָר-אָס)
פון פערשיעדענע פאַרבען אָדער קאָלירען.

discom′fit *v.* (דיס-קאָמ׳-פיט) דער=
שלאָגען; בעזיעגען, בייקומען; צושטע=
רען די פּלענער.

discom′fiture *n.* (דיס-קאָמ׳-פי-טשור)
אַ נידערלאַגע; ענטמוטיגונג.

discom′fort *n.* and *v.* (דיס-קאָמ׳-
פאָרט) מאַכען אונאַנגענעהם אָדער אונ=
בעקוועם; קרענקען, בעטריבען, ענטמוטי=
גען; קרענקונג, בעטריבניס, ענטמוטיגונג;
אונבעקוועמליכקייט.

discom′fortable *a.* (דיס-קאָמ׳-פאָר-
טעבל) אונבעקוועם, אונאַנגענעהם.

discommend′ *v.* (דיס-קאָ-מענד׳)
טאַדלען; שלעכט רעקאָמענדירען.

discommen′dable *a.* (דיס-קאָ-מענ׳-
דעבל) ניט לויבענסווערטה: ניט צו רע=
קאָמענדירען; ווערטה צו טאַדלען.

discommen′dableness *n.* (דיס-קאָ-
מענ׳-דעבל-נעס) דאָס זיין ווערטה געטאָ=
דעלט צו ווערען; דאָס זיין ניט לויבענס=
ווערטה.

discommenda′tion *n.* (דיס-קאָ-מענ-
דיי׳-שאָן) דאָס טאַדלען.

discommen′der *n.* (דיס-קאָ-מענ׳-
דער) איינער וואָס טאַדעלט.

discommis′sion *v.* (דיס-קאָ-מיש׳-אָן)
אָוועקנעהמען די קאָמיסיאָן.

discommode′ *v.* (דיס-קאָ-מאָוד׳) אונ=
בעקוועם מאַכען; בעלעסטיגען.

discommo′dious *a.* (דיס-קאָ-מאָו׳-
די-אָס) אונבעקוועם; בעלעסטיגענד.

discommo′diously *adv.* (דיס-קאָ-
מאָו׳-די-אָס-לי) אויף אַן אונבעקוועמען
אָדער בעלעסטיגענדיגען אופן.

discommo′diousness *n.* (דיס-קאָ-
מאָו׳-די-אָס-נעס) אונבעקוועמליכקייט;
אונאַנגענעהמליכקייט; בעלעסטיגונג.

discommod′ity *n.* (דיס-קאָ-מאָד׳-אי-
טי) אונבעקוועמליכקייט; אונאַנגענעהמליכ=
קייט; בעלעסטיגונג; עטוואָס וואָס פער=
שאַפט אונבעקוועמליכקייט אָדער אונאַנגע=
נעהמליכקייט.

discom′mon *v.* (דיס-קאָמ׳-אָן) איבער=
געבען פון רשות הרבים צום רשות היחיד;
אויסשליסען פון קהל; אויסשליסען פון
אַ געוויסען פּלאַץ [הויפּטזעכליך צונעה=
מען ביי איינעם דאָס רעכט צו האַנדלען
מיט די סטודענטען פון אָקספאָרדער און
קעמברידזשער אוניווערסיטעט].

discom′mons *v.* (דיס-קאָמ׳-אָנז) אויס=
שליסען פון אַ געוויסען פּלאַץ.
ז. *discommon*

discompose′ *v.* (דיס-קאָמ-פּאָוז׳)
ברייננען אין אונאָרדנונג; צומישען; בע=
אונרוהיגען; אויפרעגען; שטערען די
רוה.

discomposed′ *a.* (דיס-קאָמ-פּאָוזד׳) נע=

ברעכט אין אונארדנונג, צומישט; בעאונרוהיגט; אויפגערעגט.

discompo'sedness *n.* (דיס-קאמ-פאו'-זעד-נעס) א מיש-מאש, א תהו ובהו; א צומישעניש; אונרוהינקייט, אויפגערעגטקייט.

discompo'sure *n.* (דיס-קאמ-פאו'-זשור) אונארדנונג, צומישעניש; אונרוה; אויפרעגונג; דאס זיין צומישט.

disconcert' *v.* (דיס-קאן-סוירט') בריינגען אין אונארדנונג; צומישען; שטעלען זיך אין וועג, שטערען; בריינגען אין פערלעגענהייט; צוטומלען.

disconcer'tion *n.* (דיס-קאן-סויר'-שאן) פערלעגענהייט; צומישונג, פערווירונג; הינדערונג אדער צושטערונג פון פלענער.

disconcert'ment *n.* (דיס-קאן-סוירט'-מענט) ז. *disconcertion*

discondu'cive *a.* (דיס-קאן-דיו'-סיוו) שטערענדיג, הינדערענדיג, ניט לאזענדיג פארווערטס קומען; מאכענדיג צו נישט.

disconfor'mity *n.* (דיס-קאן-פאר'-מי-טי) דער מאנגעל אין איבעראיינשטימיגקייט; אונאיינשטימיגקייט; אונגלייכהייט.

discongru'ity *n.* (דיס-קאן-גרו'-אי-טי) אונגלייכהייט; אונאיינשטימיגקייט; א ווידערשפרוך.

disconnect' *v.* (דיס-קא-נעקט') פאנאנדערטרענען, צושיידען, אבזונדערען, אבבינדען.

disconnec'ted *a.* (דיס-קא-נעק'-טעד) אבגעבונדען; צושיידט, פאנאנדערגענומען.

disconnec'tedly *adv.* (דיס-קא-נעק'-טעד-לי) אויף אן אבגעבונדענעם אדער אבגעטיילטען אופן.

disconnec'ter *n.* (דיס-קא-נעק'-טער) אן אבבינדער; א מעכאנישע פארריכטונג פאנאנדערצונעהמען פערבונדענע מאשינען-טיילען.

disconnec'tion *n.* (דיס-קא-נעק'-שאן) אבבינדונג, שיידונג, אבזונדערונג.

discon'solate *a.* (דיס-קאן'-סא-לייט) טרויסטלאז, אהן נחמה; בעטריבט, טרויעריג, נידערגעשלאגען; וואס בעטריבט אדער רופט ארויס מרה-שחורה.

discon'solately *adv.* (דיס-קאן'-סא-לייט-לי) מיט בעטריבטהייט; מיט א געפאלענעם מוטה; טרויסטלאז, נידערגעשלאגען, טרויעריג.

discon'solateness *n.* (דיס-קאן'-סא-לייט-נעס) דאס זיין טרויסטלאז אדער נידערגעשלאגען; טרויסטלאזיגקייט, בעטריבטקייט, נידערגעשלאגענקייט.

discontent' *n., a. and v.* (דיס-קאן-טענט') אונצופרידענהייט, פעררדרוס; אונצופרידען, פעררדריסליך; מאכען אונצופרידען אדער פעררדריסליך.

disconten'ted *a.* (דיס-קאן-טען'-טעד) אונצופרידען; פעררדריסליך.

disconten'tedly *adv.* (דיס-קאן-טען'-טעד-לי) אויף אן אונצופרידענעם אדער פעררדריסליכען אופן.

disconten'tedness *n.* (דיס-קאן-טען'-טעד-נעס) אונצופרידענהייט, פעררדריסליכקייט; דאס זיין אונצופרידען אדער פעררדריסליך.

disconten'ting *a.* (דיס-קאן-טען'-טינג) מאכענדיג אונצופרידען אדער פעררדריסליך.

discontent'ment *n.* (דיס-קאן-טענט'-מענט) אונצופרידענהייט; פעררדרוס.

discontig'uous *a.* (דיס-קאן-טיג'-יו-אס) וואס גרענעצט זיך ניט; וואס בעריהרט זיך ניט.

discontin'uance *n.* (דיס-קאן-טינ'-יו-ענס) די אונטערברעכונג; דאס אויפהערען; מאנגעל אין צוזאמענהאנג.

discontinua'tion *n.* (דיס-קאן-טינ-יו-איי'-שאן) דאס אונטערברעכען; דאס אויפהערען.

discontin'ue *v.* (דיס-קאן-טינ'-יו) אונטערברעכען, אויפהערען.

discontin'ue a busi'ness (דיס-קאן-טינ'-יו ע ביז'-נעס) אויפגעבען א געשעפט.

discontin'uer *n.* (דיס-קאן-טינ'-יו-ער) דער וואס אונטערברעכט אדער הערט אויף.

discontinu'ity *n.* (דיס-קאן-טי-ניו'-אי-טי) דאס ניט האבען קיין צוזאמענהאנג; דאס פעהלען פון צוזאמענהאנג צווישען די טיילען; אין מאטעמאטיק — א שפרונגווייזער איבערגאנג פון איין ווערטה צום צווייטען.

discontin'uor *n.* (דיס-קאן-טינ'-יו-אר) ז. *discontinuer*

discontin'uous *a.* (דיס-קאן-טינ'-יו-אס) אונטערבראכען; וואס האט ניט קיין צוזאמענהאנג.

discontin'uously *adv.* (דיס-קאן-טינ'-יו-אס-לי) מיט אונטערברעכונגען.

dis'cord *n.* (דיס'-קאהרד) אונאיינשטימיגקייט, דאס זיין געגען, צוזאמענשטויס, צווייסטיגקייט, שטרייט, קאמפף; דיסהארמאניע, דיסאנאנס, פעראייניגונג פון צוויי קלאנגען וואס הארמאנירען ניט; דער אינטערוואל צווישען אזעלכע צוויי קלאנגען; איינער פון אזעלכע צוויי קלאנגען; א ניט-הארמאנישער שטארקער גערויש, א גערויש פון פערשיעדענע קלאנגען, א צוזאמענמישונג פון קלאנגען.

discord' *v.* (דיס-קאהרד') זיין אונאיינשטימיג; ניט הארמאנירען; קומען אין צוזאמענשטויס.

discor'dance *n.* (דיס-קאהר'-דענס) אונאייניגקייט, דאס ניט שטימען, דאס זיין געגען, דאס ניט זיין אין איינקלאנג, דיסהארמאניע, דיסאנאנס [פעראייניגונג פון צוויי קלאנגען וואס הארמאנירען ניט]; ווידערשפרוך.

discor'dancy *n.* (דיס-קאהר'-דענ-סי) ז. *discordance*

discor'dant *a.* (דיס-קאהר'-דענט) אונאייניג, ניט איינשטימענד, ניט פאסענד; ניט הארמאניש [אין קלאנג]; וואס איז דער היפוך אדער דער געגענזאץ; ווידערשפרעכענד.

discor'dantly *adv.* (דיס-קאהר'-דענט-לי) אויף א ווידערשפרעכענדען, ניט איינשטימענדען אדער ניט הארמאנישען שטייגער.

dis'count *n.* (דיס'-קאונט) דאס אראבלאזען אדער דאס אראבציהען [פון פרייזען אדער פון חוב ביי איינצאהלונגען]; ראבאט [דאס אראבלאזען פון פרייז]; דאס דיסקאנטירען [דאס אויסצאהלען א וועקסעל פאר געוויסע פראצענטען פאר דעם טערמין]; דיסקאנט [די פראצענטען וואס ווערען אראבגערעכענט פון א וועקסעל, אויף וועלכען עס ווערט אויסגעצאהלט פאר דעם טערמין].

discount' *v.* (דיס-קאונט') אראבציהען, ארונטעררעכענען, אראבלאזען [פון פרייז אדער פון חוב ביי איינצאהלונגען]; דיסקאנטירען [פאר א געוויסען פראצענט, אויסצאהלען אויף א וועקסעל פאר'ן טערמין]; געבען ראבאט [אראבלאזען פון פרייז]; ארויסלאזען פון חשבון; ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט, זיך ניט רעכענען [מיט עטוואס]; רעכענען אויף עפעס אין פאראויס; פאראויס אננעהמען אלס בעשטימט.

discoun'table *a.* (דיס-קאונ'-טעבל) וואס קען דיסקאנטירט ווערען [וועגען וועקסלען]. ז. *discount*

dis'count-bro'ker *n.* (דיס'-קאונט-בראו'-קער) איינער וואס דיסקאנטירט [צאהלט אויס אין פאראויס, פאר געוויסע פראצענטען, פאר וועקסלען] און מאכט הלואות אויף משכנות.

dis'count day (דיס'-קאונט דיי) א בעשטימטער טאג אין וואך, ווען בענק דיסקאנטירען וועקסלען. ז. *discount*

discoun'tenance *n. and v.* (דיס-קאונ'-טע-נענס) ארויסצייגען אונצופרידענהייט מיט עפעס; צוריקהאלטען; ניט זיין גינסטיג צו עפעס; קאלט בעהאנדלען; אראבשלאגען פון מוטה; קאלטע בעהאנדלונג; אונפריינדליכקייט; אונגינסטיגקייט; עטוואס וואס האלט צוריק אדער שלאגט אראב פון מוטה.

discoun'tenancer *n.* (דיס-קאונ'-טע-נענ-סער) איינער וואס צייגט ארויס אונצופרידענהייט; איינער וואס איז ניט גינסטיג אדער אונפריינדליך; איינער וואס בעהאנדעלט קאלט, שלאגט אראב פון מוטה אדער האלט צוריק.

dis'counter *n.* (דיס'-קאונ-טער) איינער וואס דיסקאנטירט [צאהלט אויס פאר געוויסע פראצענטען, פאר וועקסלען פאר'ן טערמין]; איינער וואס קויפט אויף וועקסלען.

discour'age *v.* (דיס-קאר'-עדזש) 1. אבשטויסען אדער אבווענדען איינעם פון צו טהאן עפעס; ראטהען דאגעגען; 2. אוועקנעהמען דעם קוראזש, אראבשלאגען פון מוטה; מאכען צו פיהלען זיך נידערגעשלאגען; ענטמוטיגען.

1. My friends are **discouraging** me from this undertaking.

discour'ageable *a.* (דיס-קאר'-עדזש-עבל) וואס פערלירט שנעל דעם מוטה.

discour'agement *n.* (דיס-קאר'-עדזש-מענט) דאס אוועקנעהמען דעם קוראזש, די אראבשלאגונג פון מוטה; דאס אנווערען דעם מוטה, דאס פיהלען זיך נידערגעשלאגען; דאס וואס ענטמוטיגט, דאס וואס ווענדט אב אדער דערלאזט ניט דורכצופיהרען עפעס; אן עצה ניט צו טהאן עפעס; ענטמוטיגונג.

discour'ager *n.* (דיס-קאר'-ע-דזשער) דער ענטמוטיגער; דאס וואס שטערט אדער דערלאזט ניט דורכצופיהרען עפעס.

discour'aging *a.* (דיס-קאר'-ע-דזשינג) ענטמוטיגענד.

discour'agingly *adv.* (דיס-קאר'-ע-דזשינג-לי) אויף אן ענטמוטיגענדען אופן.

discourse' *n. and v.* (דיס-קאורס') 1. א געשפרעך, א רעדע; דער פראצעס פון לאגישען דענקען; א טראקטאט, א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען עפעס; 2 רעדען; האלטען א פארטראג, געבען א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען עפעס; דענקען אין א לאגישער ארט, פיהרען א שלום-פאלגערונג פון איין זאך אויף דער צווייטער; ארויסברייינגען.

2. We **discoursed** about the future of the country.

discour'ser *n.* (דיס-קאור'-סער) א רעדנער, א בעל דברן; איינער וואס גיט א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג וועגען עפעס.

discour'teous *a.* (דיס-קויר'-טי-אס) גראב, אונהעפליך, אונאנשטענדיג.

discour'teously *adv.* (דיס-קויר'-טי-אס-לי) אויף אן אונהעפליכען שטייגער; מיט גראבקייט.

discour'teousness *n.* (דיס-קויר'-טי-אס-נעס) אונאנשטענדיגקייט, אונהעפליכקייט, גראבקייט.

discour'tesy *n.* (דיס-קויר'-טע-סי) גראבקייט, אונאנשטענדיגקייט; אונהעפליכקייט.

dis'cous *a.* (דיס'-קאס) ענליך צו א דיסק [א רונדע פלאטע, א שייבע].

discov'er *v.* (דיס-קאוו'-ער) אויפדעקען, אויסגעפינען, ענטדעקען; אויסשפיאנירען.

discoverabil'ity *n.* (דיס-קאוו-ער-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויפגעדעקט אדער ענטדעקט ווערען.

discov'erable *a.* (דיס-קאוו'-ער-עבל) וואס מען קען ענטדעקען אדער אויסגעפינען.

discov'er by dig'ging (דיס-קאוו'-ער באי דיג'-אינג) אויסגראבען פון אונטער דער ערד.

discov'erer *n.* (דיס-קאוו'-ער-ער) אן ענטדעקער; דער וואס קומט דער ערשטער אין א פלאץ וואו קיינער איז נאך ניט געוועזן פאר איהם; דער וואס דערוויסט זיך עפעס פריהער פאר אנדערע.

discov'ert *a.* (דיס-קאוו'-ערט) ניט אונטער א מאן'ס הערשאפט; ניט פערהייראט [וועגען א פרוי].

discov'erture *n.* (דיס-קאוו'-ער-טשור) די אונאבהענגיגקייט פון דער פרוי פון דעם מאן'ס הערשאפט.

discov'ery *n.* (דיס-קאוו'-ער-אי) אן ענטדעקונג, אן ערפינדונג; אן אויסגעפינונג; אין גערעכטס־פיהרונג — די אויפדעקונג פון געוויסע פאקטען אדער דאקומענטען, וואס איין צד איז מחויב צו פערעפענטליכען לויט דער פאדערונג פון צווייטען צד.

discov'ery-claim *n.* (דיס-קאוו'-ער-אי-קליים) דאס שטיק ערד וואו עס געפינען זיך געוויסע מעטאלען אדער שטיינקויהלען, אויף וועלכען איינער פאדערט דאס רעכט פון אייגענטום אויף'ן גרונד, אז ער האט דער ערשטער ענטדעקט די מעטאלען אדער קויהלען אויף דעם פלאץ.

discred'it *n. and v.* (דיס-קרעד'-איט) ניט גלויבען, ניט געבען קיין צוטרוי; שאדען איינעמס רעפוטאציע אדער קרעדיט; ווירקען מען זאל צו איינעם קיין צוטרוי ניט האבען; קאמפראמעטירען; דאס ניט האבען קיין גוטען נאמען; קאמפראמעטירונג; דאס אנווערען דעם קרעדיט.

discred'itable *a.* (דיס-קרעד'-אי-טעבל) וואס האט ניט קיין גוטען נאמען; צו וועמען מען האט ניט קיין צוטרוי; שענדליך; בעשענדעט; קאמפראמעטירענד.

discred'itably *adv.* (דיס-קרעד'-אי-טע-בלי) מאכענדיג א שלעכטען נאמען.

discreet' *a.* (דיס-קריעט') קלוג, פערנינפטיג; פארזיכטיג, בעזאנען.

discreet'ly *adv.* (דיס-קריעט'-לי) אויף א פארזיכטיגען, פערנינפטיגען שטייגער.

discreet'ness *n.* (דיס-קריעט'-נעס) פערנינפטיגקייט; פארזיכטיגקייט, בעזאנענהייט; קלוגשאפט.

discrep'ance *n.* (דיס-קרעפ'-ענס) ז. *discrepancy*

discrep'ancy *n.* (דיס-קרעפ'-ענ-סי) א חילוק, פערשיעדענהייט, אונאיינשטימונג מיט די ווירקליכע פאקטען.

The accounts showed many **discrepancies.**

discrep'ant *a.* (דיס-קרעפ'-ענט) פערשיעדען; וואס שטימט ניט איין מיט די ווירקליכע פאקטען.

discrete' *a.* (דיס-קריעט') אבגעזונדערט, אונטערגעשיידעט, אינדיווידועל; וואס בעשטעהט פון בעזונדערע טיילען; ניט צוזאמענגעבונדען.

discrete'ly *adv.* (דיס-קריעט'-לי) בעזונדער, אין בעזונדערע טיילען.

discrete'ness *n.* (דיס-קריעט'-נעס) דאס זיין אבגעטיילט, דאס זיין פאנאנדערגענומען.

discre'tion *n.* (דיס-קרעש'-אן) 1. פארזיכטיגקייט, פערנינפטיגקייט, בעשיידענהייט; 2. זעלבסטשטענדיגקייט אין דענקען און האנדלען; 3. דאס רעכט פון א ריכטער צו האנדלען אין געוויסע פעלע לויט זיין אייגענעם פערשטאנד און ווילען.

1. He acts with **discretion.** 2. She has reached the years of **discretion.** 3. The law grants the judge vast powers of **discretion.**

discre'tional *a.* (דיס-קרעש'-אנ-על) וואס ווערט געטהאן לויט דעם אייגענעם ווילען און פערשטאנד.

discre'tionally *adv.* (דיס-קרעש'-אנ-על-אי) לויט'ן ווילען, לויט'ן אייגענעם פערשטאנד.

discre'tionarily *adv.* (דיס-קרעש'-אנ-ע-רי-לי) ז. *discretionally*

discre'tionary *a.* (דיס-קרעש'-אנ-ע-רי) וואס קען געטהאן ווערען לויט דעם אייגענעם ווילען; ניט בעשרענקט מיט א געוויסען רעגלאמענט.

discre'tively *adv.* (דיס-קריע'-טיוו-לי) אונטערשיידענד; בעזונדער.

discrim'inate *v. and a.* (דיס-קרימ'-אי-נייט) אונטערשיידען, אויסצייכענען; מאכען אן אויסנאהם פאר איינעם צו שאדען איהם; אונטערגעשיעדען, אויסגעצייכענט, מיט אן אויסנאהם.

discrim'inately *adv.* (דיס-קרימ'-אי-נייט-לי) מיט אן אונגינסטיגער אויסנאהם.

discrim'inateness *n.* (דיס-קרימ'-אי-נייט-נעס) דאס זיין אונטערגעשיידעט, דאס זיין אין אן אונגינסטיגער אויסנאהם.

discrim'inating *a.* (דיס-קרימ'-אי-ניי-טינג) אונטערשיידענד, אויסצייכנענד; מאכענדיג אן אונגינסטיגע אויסנאהם.

discrim'inating du'ty (דיס-קרימ'-אי-ניי-טינג דיו'-טי) א העכערע אבצאהלונג אויף א געוויסער סחורה, ווען זי ווערט געבראכט אונדירעקט פון דעם לאנד וואו מען האט זי פראדוצירט, איידער ווען זי ווערט געבראכט דירעקט פון דארטען [ווען למשל אן אמעריקאנער פראדוקט קומט אן אין רוסלאנד ניט דירעקט פון אמעריקא נאר פון ענגלאנד, דאן ליעגט אויף דעם פראדוקט א גרעסערע אבצאהלונג]; א העכערע אבצאהלונג אויף א געוויסע סחורה ווען זי ווערט געבראכט פון איין לאנד, איידער ווען די זעלביגע סחורה ווערט געבראכט פון אן אנדער לאנד.

discrim'inatingly *adv.* (דיס-קרימ'-אי-ניי-טינג-לי) אויף אן אונגינסטיגען שטייגער.

discrimina'tion *n.* (דיס-קרימ-אי-ניי'-שאן) אן אונטערשיידונג אדער אויסצייכנונג; דאס מאכען אן אויסנאהם פאר איינעם צו שאדען איהם; א כאראקטעריסטישער אונטערשיעד.

discrim'inative *a.* (דיס-קרימ'-אי-ניי-טיוו) אונטערשיידענד, אויסצייכנענד; מאכענדיג אן אויסנאהם פאר איינעם צו שאדען איהם.

discrim'inatively *adv.* (דיס-קרימ'-אי-ניי-טיוו-לי) מיט אן אונטערשיעד; אונטערשיידענדיג; מאכענדיג אן אויסנאהם פאר איינעם צו שאדען איהם.

discrim'inator *n.* (דיס-קרימ'-אי-ניי-טאר) איינער וואס אונטערשיידעט אדער וואס מאכט אן אויסנאהם פאר איינעם צו שאדען איהם.

discrim'inatory *a.* (דיס-קרימ'-אי-ניי-טא-רי) וואס דיענט אלס אונטערשיידונגס־צייכען; וואס מאכט אן אויסנאהם צום שאדען פון צווייטען.

discrown' *v.* (דיס-קראון') אוועקנעהמען די קרוין, מאכען פאר אוים געקרוינטער.

discur'sion *n.* (דיס-קויר'-שאן) דאס דענקען אין א לאגישער ארט, דאס פיהרען א שלום־פאלגערונג פון איין זאך אויף דער צווייטער.

discur'sive *a.* (דיס-קויר'-סיוו) אריבערגעהענדיג אויבערפלעכליך און גיך פון איין געגענשטאנד צום צווייטען; שפרינגענדיג פון איין פונקט צום צווייטען; וואס איז שייך צו דער אורטיילונגס־קראפט אדער צו דער פעהיגקייט צו פיהרען א שלום־פאלגערונג פון איין זאך אויף דער צווייטער.

discur'sive judg'ment (דיס-קויר'-סיוו דזשאדזש'-מענט) אן אורטייל וועגען א זאך אלס רעזולטאט פון א לאגישען געדאנקען־פראצעס; א שלום־פאלגערונג.

discur'sively *adv.* (דיס-קויר'-סיוו-לי) אבווייכענדיג פון איין פונקט און אריבערגעהענדיג צום צווייטען; שפרינגענדיג פון איין געגענשטאנד צום צווייטען; ארגומענטירענדיג; דורך אן אורטייל אלס רעזולטאט פון א לאגישען געדאנקען־גאנג.

discur'siveness *n.* (דיס-קויר'-סיוו-נעס) דאס אבווייכען אדער אריבערגעהן פון איין פונקט צום צווייטען; דאס אורטיילען וועגען א זאך נאך א געוויסען לאגישען געדאנקען־פראצעס.

discur'sus *n.* (דיס-קויר'-סאס) דער פראצעס פון לאגישען דענקען; ארגומענטאציאן.

dis'cus *n.* (דיס'-קאס) א דיסקוס, אזא רונדע שטיינערנע אדער מעטאלענע פלאטע וואס פלעגט פון די אלטע רוימער און גריכען בענוצט ווערען פאר גימנאסטישע צוועקען.

discuss' *v.* (דיס-קאס') דיסקוטירען, האבען א ויכוח; גרינדליך אונטערזוכען.

discuss'able *a.* (דיס-קאס'-עבל) וואס קען דיסקוטירט ווערען.

discuss' a bot'tle (דיס-קאס' ע באטל) "אונטערזוכען" דעם טעם פון פלעשעל [ד. ה. אויסזופען ביז צום דעק].

discuss'er *n.* (דיס-קאס'-ער) איינער וואס דיסקוטירט אדער מאכט א קריטישע אונטערזוכונג.

discus'sion *n.* (דיס-קאש'-אן) א דיסקוסיאן, א ויכוח.

discus'sional *a.* (דיס-קאש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א דיסקוסיאן; דיסקוטירענדיג.

discuss'ive *n.* (דיס-קאס'-איוו) אן אויפרייסונגס־מיטעל פאר א געשווילעכטס.

discu'tient *n. and a.* (דיס-קיו'-שיענט) וואס רייסט אויף [א געשווילעכטס]; אן אויפרייסונגס־מיטעל פאר א געשוויר אדער געשווילעכטס.

disdain′ *n. and v.* (דיס-דיין′) פעראכטען, פעראבשייען, האלטען פאר אונווירדיג; פעראכטונג; פעראבשייאונג; גרינגשעצונג.

Men should **disdain** to do a mean act.

disdain′ful *a.* (דיס-דיינ′-פול) פעראכטענד; פערעכטליך; גרינגשעציג.

disdain′fully *adv.* (דיס-דיינ′-פול-אי) מיט פעראכטונג, מיט גרינגשעצונג.

disdain′fulness *n.* (דיס-דיינ′-פול-נעס) פערעכטליכקייט; פעראכטונג; גרינגשעצונג.

disdiapa′son *n.* (דיס-דאי-ע-פיי′-זאן) אין מוזיק — די דאפעלטע אקטאווע.

disease′ *n. and v.* (די-זיז′) א קראנקהייט; קראנקהאפטער, אוננארמאלער צושטאנד; קראנק מאכען; קראנק זיין.

diseased′ *a.* (די-זיזד′) קראנק, אנגעשטעקט [מיט א קראנקהייט].

diseased′ mind (די-זיזד′ מאינד) א משוגע′נער; א משוגע′נער שכל.

disea′sedness *n.* (די-זי′-זעד-נעס) קראנקהייט, קרענקליכקייט.

disedge′ *v.* (דיס עדזש′) מאכען שטומפף, אראבנעהמען דעם שארף אדער דעם שפיץ.

disedifica′tion *n.* (דיס-עד-אי-פי-קיי′-שאן) דאס פערקלענערען, דאס פערערגערען, דאס שעדיגען, דאס ערנידעריגען [מאראל, רעליגיאן, גלויבען א. ד. ג.]; א סקאנדאל.

dised′ify *v.* (דיס-עד′-אי-פאי) פערקלענערען, פערערגערען, ערנידריגען, שעדיגען [מאראל, רעליגיאן, גלויבען א. ד. ג.].

disembar′go *v.* (דיס עמ-באר′-גאו) בעפרייען פון א לאדונג, אראבנעהמען א לאדונג.

disembark′ *v.* (דיס-עמ-בארק′) אויסלאדען א שיף; לאנדען.

disembarka′tion *n.* (דיס-עמ-באר-קיי′-שאן) דאס אויסלאדען א שיף; די לאנדונג.

disembark′ment *n.* (דיס-עמ-בארק′-מענט) ז. *disembarkation*

disembar′rass *v.* (דיס-עמ-בער′-עס) פריי מאכען, לויז מאכען [פון א פערלעגענהייט, שוועריגקייטען, שטערונג אדער שווערער משא]; קלאר מאכען: ארויספלאנטערען.

disembar′rassment *n.* (דיס-עמ-בער′-עס-מענט) דאס בעפרייען [פון א פערלעגענהייט, שטערונגען, שוועריגקייטען אדער א שווערער משא]; דאס קלאר מאכען, דאס אויספלאנטערען.

disembat′tled *a.* (דיס-עמ-בעט′לד) אהן פעסטונגס-טורעמס, אהן פעסטונגס-ווענט.

disembay′ *v.* (דיס-עמ-ביי′) ארויספאהרען מיט דער שיף פון בוכט [קליינער ים-אויסגוס].

disembel′lish *v.* (דיס-עמ-בעל′-איש) אראבנעהמען די בעציערונגען: מיאוס מאכען.

disembit′ter *v.* (דיס עמ-ביט′-ער) בעפרייען פון דער ביטערקייט; מאכען זיס אדער אנגענעהם.

disembod′iment *n.* (דיס-עמ-באד′-אי-מענט) דאס בעפרייען פון קערפער, דאס מאכען קערפערלאז; דאס זיין קערפערלאז.

disembod′y *v.* (דיס-עמ-באד′-אי) בעפרייען פון קערפער, מאכען קערפערלאז; אויסשליסען פון א מיליטער-פערבאנד, אויפלעזען [מיליטער].

disembogue′ *v.* (דיס-עמ-באוג′) זיך אויסגיסען אדער אריינפליסען [וועגען טייכען, וואס פליסען אריין אין אנדערע טייכען אדער אין ים]; ארויסשטויסען, ארויסווארפען; געפינען אן עפענונג אדער אן אויסגאנג; ארויסגעהן פון א טייך אדער בוכט [וועגען שיפען].

disembogue′ment *n.* (דיס-עמ-באוג′-מענט) דער אויסגוס, דער אויספלוס [פון איין טייך אין צווייטען אדער אין ים].

disembos′om *v.* (דיס-עמ-בוז′-אם) אבשיידען פון בוזעם, אבשיידען.

disembow′el *v.* (דיס-עמ-באו′-על) ארויסנעהמען די גדערים; ארויסנעהמען די אינוועניגסטע טיילען; מאכען א שניט אין בויך אזוי אז די גדערים זאלען ארויספאלען [ווי למשל, ביי דעם יאפאנעזישען "הארא-קירי" — א זעלבסטמארד דורך אויפשניידען זיך דעם בויך]; נעהמען אדער ציהען פון די גדערים [ווי שפינוועב].

disembow′elment *n.* (דיס-עמ-באו′-על-מענט) דאס ארויסנעהמען די גדערים; דאס ארויסנעהמען די אינוועניגסטע טיילען.

disembow′er *v.* (דיס עמ-באו′-ער) לאזען אהן א ביידעל, לאזען אהן א וואהנונג.

disembroil′ *v.* (דיס-עמ-בראיל′) קלאר מאכען, אויפפלאנטערען.

disempow′er *v.* (דיס-עמ-פאו′-ער) אוועקנעהמען די מאכט.

disena′ble *v.* (דיס-ענ-איי′בל) מאכען אונפעהיג, מאכען שוואך.

disenam′ored *a.* (דיס-ענ-עמ′-ארד) אויסגעניכטערט, בעפרייט פון א ליעבע.

disenchain′ *v.* (דיס-ענ-טשיין′) בעפרייען פון קייטען, פריי מאכען.

disenchant′ *v.* (דיס-ענ-טשענט′) ענטצויבערען, בעפרייען פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פון פערפיהרטקייט; אויסניכטערען פון א בעצויבערונג.

disenchan′ter *n.* (דיס-ענ-טשענ′-טער) איינער וואס ענטצויבערט, בעפרייט פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פון פערפיהרטקייט.

disenchant′ment *n.* (דיס-ענ-טשענט′-מענט) ענטצויבערונג; דאס אויפהערען צו זיין פער′כשוף′ט, בעצויבערט אדער פערפיהרט; דאס בעפרייען פון דער מאכט פון כישוף, פון בעצויבערונג אדער פערפיהרטקייט; דאס אויסניכטערען פון א בעצויבערונג.

disenchan′tress *n.* (דיס-ענ-טשענ′-טרעס) איינע וואס ענטצויבערט, בעפרייט פון דער מאכט פון כשוף, פון בעצויבערונג אדער פערפיהרטקייט.

disencour′age *v.* (דיס-ענ-קאר′-עדזש) ענטמוטיגען.

disencum′ber *v.* (דיס-ענ-קאמ′-בער) בעפרייען פון א לאסט אדער שטערונג.

disencum′berment *n.* (דיס-ענ-קאמ′-בער-מענט) דאס בעפרייען פון א לאסט אדער שטערונג.

disencum′brance *n.* (דיס-ענ-קאמ′-ברענס) בעפרייאונג פון א לאסט אדער שטערונגען.

disendow′ *v.* (דיס-ענ-דאו′) צונעהמען די פאנדען, וואס דיענען אלס א קוואל פון שטענדיגער הכנסה.

disendowed′ *a.* (דיס-ענ-דאוד′) וואס האט ניט קיין שטענדיגען קוואל פון הכנסות; מיטעללאז; אהן פריווילעגיעס; וואס בעלאנגט צו דעם פראלעטאריער-קלאס; וואס בעלאנגט צו די ניט פריווילעגירטע [פלעבעער].

disendow′ment *n.* (דיס-ענ-דאו′-מענט) דאס צונעהמען די פאנדען, וואס דיענען אלס שטענדיגער קוואל פון הכנסה.

disenfran′chise *v.* (דיס-ענ-פרענ′-טשאיז) ז. *disfranchise*

disenfran′chisement *n.* (דיס-ענ-פרענ′-טשיז-מענט) ז. *disfranchisement*

disengage′ *v.* (דיס-ענ-גיידזש′) בעפרייען; בעפרייען פון א פערשפרעכען, פערפפליכטונג, בעשעפטיגונג אדער פערבינדונג; אבטיילען, אבשיידען; זיך צוריקציהען, זיך צושיידען.

disengaged′ *a.* (דיס-ענ-גיידזשד′) פריי, ניט פערבונדען, ניט געבונדען, ניט פערנומען; זארגלאז, לייכט.

disenga′gedness *n.* (דיס-ענ-גיי′-דזשעד-נעס) דאס זיין פריי, ניט געבונדען, ניט פערבונדען, ניט פערנומען.

disengage′ment *n.* (דיס-ענ-גיידזש′-מענט) די בעפרייאונג פון פערבינדונגען, פערפפליכטונגען, זארגען, פערנומענקייט א. ד. ג.; אונבעצוואונגענהייט, לייכטקייט; דאס אבטיילען, דאס אבשיידען.

disenno′ble *v.* (דיס-ע-נאו′בל) אוועקנעהמען אן עהרען-טיטול; מאכען פאר אויס נאבעלמאן; דעגראדירען; ערנידריגען; מאכען שענדליך.

disenroll′ *v.* (דיס-ענ-ראול′) אויסשטרייכען פון א ליסטע.

disenslave′ *v.* (דיס-ענ-סלייוו′) בעפרייען פון קנעכטשאפט.

disentail′ *n. and v.* (דיס-ענ-טייל′) אראבנעהמען פון לאנד-אייגענטום די בעשרענקונג, לויט וועלכער דאס אייגענטום טאר ניט פערקויפט ווערען און מוז איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג, צו געוויסע פערזאנען; אבטיילען, אבזונדערען; דאס בעפרייען לאנד-אייגענטום פון א בעשרענקונג; אבשיידונג, אבזונדערונג.

disentan′gle *v.* (דיס-ענ-טענ′גל) 1. אויפפלאנטערען, ארויספלאנטערען; 2. בעפרייען.

2. He **disentangled** himself from political affairs.

disentan′glement *n.* (דיס-ענ-טענ′גל-מענט) דאס אויפפלאנטערען אדער ארויספלאנטערען; דאס אויפגעפלאנטערט ווערען, דאס ארויספלאנטערען זיך.

disenthrall′ *v.* (דיס-ענ-טהראהל′) בעפרייען; לויז מאכען; בעפרייען פון קנעכטשאפט.

disenthral′ment *n.* (דיס-ענ-טהראהל′-מענט) בעפרייאונג; בעפרייאונג פון קנעכטשאפט.

disenthrone′ *v.* (דיס-ענ-טהראון′) אראבזעצען פון טהראן.

disenti′tle *v.* (דיס-ענ-טאי′טל) צונעהמען דאס רעכט אדער דעם אנשפרוך אויף עפעס.

disentomb′ *v.* (דיס-ענ-טוהם′) ארויסנעהמען פון קבר.

disentrance′ *v.* (דיס-ענ-טרענס′) אויפוועקען פון א טיעפען שלאף; זיך אויפכאפען פון טיעפען שלאף; זיך בעפרייען פון פערפיהרטקייט.

disentwine′ *v.* (דיס-ענ-טהוואין′) פאנאנדערפלעכטען, פאנאנדערפלאנטערען.

disep′alous *a.* (דאי-סעפ′-ע-לאס) ווע⸗

גען בלומען — וואס זייערע אויסערע אונטערשטע גרינע בלומען-בעבערלעך בעשטעהען פון צוויי בלעטלעך.

disestab'lish *v.* (דיס-עס-טעב'-ליש) אבשאפען אן אינסטיטוציאָן אדער קערפערשאפט; צונעהמען די שטאאטס-אונטערשטיצונג אדער די שטאאטס-אנערקענונג [הויפטזעכליך וועגען א קירך, וואס איז געווען אנערקענט אלס די אפיציעלע שטאאטס-קירך].

disestab'lishment *n.* (דיס-עס-טעב'-ליש-מענט) דאס אבשאפען אן אינסטיטוציאָן אדער קערפערשאפט; דאס צונעהמען די שטאאטס-אונטערשטיצונג אדער שטאאטס-אנערקענונג [הויפטזעכליך וועגען א קירך, וואס איז געווען אנערקענט אלס די אפיציעלע שטאאטס-קירך].

disesteem' *n. and v.* (דיס-עס-טים') גרינגשעצען; גרינגשעצונג.

disfame' *n.* (דיס-פיים') א שלעכטע רעפוטאציע, א שלעכטער נאמען.

disfa'vor *v. and n.* (דיס-פיי'-וואָר) זיין אונפריינדליך אדער אונגנעדיג; זיין געגען; ניט בעגינסטיגען; אונגנאדע.
The General X is in **disfavor** because of the failure of his campaign.

disfa'vorer *n.* (דיס-פיי'-וואָר-ער) איינער וואס איז אונפריינדליך, אונגנעדיג אדער געגען.

disfea'ture *v.* (דיס-פיע'-טשור) פערקריפלען, צוקאליעטשען, מאכען מיאוס, פערדארבען.

disfigura'tion *n.* (דיס-פיג יו-ריי'-שאן) פערקריפלונג; פערדארבונג; דאס צוקאליעטשען; דאס זיין פערקריפעלט אדער צוקאליעטשעט; מיאוסקייט, העסליכקייט.

disfig'ure *v.* (דיס-פיג'-יור) פערקריפלען, פערדארבען אדער צוקאליעטשען; מאכען מיאוס, העסליך.

disfig'urement *n.* (דיס-פיג'-יור-מענט) דאס פערקריפלען, צוקאליעטשען, פערדארבען אדער מיאוס מאכען; דאס זיין פערקריפעלט, צוקאליעטשעט אדער פערדארבען; עטוואס וואס פערקריפעלט, צוקאליעטשעט, פערדארבט אדער מאכט מיאוס.

disfig'urer *n.* (דיס-פיג'-יור-ער) איינער וואס צוקאליעטשעט, פערקריפעלט, פערדארבט אדער מאכט מיאוס.

disfo'liage *v.* (דיס-פאָו'-לי-איידזש) אראבנעמען די בלעטער [פון פלאנצען].

disfor'est *v.* (דיס-פאר'-עסט) אברייניגען פון וואלד; אויסהאקען די בוימער פון א וואלד; אין ענגלאנד — אויסשליסען פון דער ווירקונג פון די ספעציעלע געזעצע וועגען וועלדער.

disfran'chise *v.* (דיס-פרען'-טשיז) בערויבען פון בירגער-רעכט [איבערהויפט פון שטימרעכט]; בערויבען פון ספעציעלע רעכטע און פריווילעגיעס וואס מען קריגט פון א רעגירונג.

disfran'chisement *n.* (דיס-פרען'-טשיז-מענט) דאס בערויבען פון בירגער-רעכט [איבערהויפט פון שטימרעכט]; דאס בערויבען פון ספעציעלע רעכטע און פריווילעגיעס וואס מען קריגט פון א רעגירונג.

disfur'nish *v.* (דיס-פויר'-ניש) אויסלעדיגען פון מעבעל, לאזען הוילע ווענד.

disfur'nished walls (דיס-פויר'-נישט וואלז) ליידיגע ווענד.

disfur'nishment *n.* (דיס-פויר'-ניש-מענט) דאס אויסלעדיגען פון מעבעל, דאס לאזען הוילע ווענד.

disgorge' *v.* (דיס-גאהרדזש') אויסברעכען; אויסגיסען; אויסשפייען; ארויסווארפען; צוריק אבגעבען.

disgorge'ment *n.* (דיס-גאהרדזש'-מענט) דאס אויסברעכען, דאס ארויסשפייען; דאס ארויסגיסען, דאס ארויסווארפען פון זיך.

disgrace' *n. and v.* (דיס-גרייס') אונ'חן, אונגנאדע; אומ'כבוד, שאנדע; שענדען; אוועקנעהמען די גונסט פון אימעצען; ברייננען אין אונגנאדע אדער אין אונ'חן; מאכען צו שאנד; ערנידריגען.

disgraced' *a.* (דיס-גרייסט') קאמפראמעטירט, פערלארען די רעפוטאציע, געשענדעט, ערנידריגט.

disgrace'ful *a.* (דיס-גרייס'-פול) שענדליך, געמיין; שענדענד.
The disorder at the meeting was **disgraceful.**

disgrace'fully *adv.* (דיס-גרייס'-פול-אי) מיט שאנדע; אויף א שענדליכען אדער געמיינעם אופן.

disgrace'fulness *n.* (דיס-גרייס'-פול-נעס) חרפה, שאנדע, געמיינהייט.

disgra'cer *n.* (דיס-גריי'-סער) איינער וואס מאכט צו שאנדע אדער בעליידיגט.

disgrega'tion *n.* (דיס-גרי-גיי'-שאן) צוטיילונג, די צוטיילונג פון די מאלעקולען פון א שטאף דורך היץ אדער כעמישע ווירקונגען.

disgrun'tle *v.* (דיס-גראנ'-טל) ענטוישען, ברייננען אין אונצופרידענהייט.

disgrun'tled *a.* (דיס-גראנ'-טלד) ענטוישט, אונצופרידען, פערדריסליך.

disguise' *n. and v.* (דיס-גאיז') פערקליידען, פערשטעלען [אז מען זאל ניט דערקענען]; ענדערען די שטימע אדער בענעהמונג דורך שכרות; דאס פערקליידען, דאס פערשטעלען; דאס פערקליידען זיך אדער פערשטעלען זיך; די ענדערונג פון דער שטימע אדער בענעהמונג דורך שכרות.

disgui'sedly *adv.* (דיס-גאי'-זעד-לי) אויף א פערקליידעטען אופן; פערשטעלטערהייט.

disgui'sedness *n.* (דיס-גאי'-זעד-נעס) פערשטעלטקייט; דאס זיין פערקליידעט אדער פערשטעלט.

disguise'ment *n.* (דיס-גאיז'-מענט) דאס פערשטעלען זיך אדער פערקליידען זיך.

disgui'ser *n.* (דיס-גאי'-זער) איינער וואס פערשטעלט זיך אדער פערקליידעט זיך; איינער וואס פערשטעלט אדער פערקליידעט.

disgui'sing *n.* (דיס-גאי'-זינג) דאס פערשטעלען זיך.

disgust' *n. and v.* (דיס-גאסט') איבעל, דריסיגקייט, עקעל; אבנייגונג; עקלען; אבנייגען איינעמס הארץ; עקלדיג מאכען, פערעקלען; דערעסען, איבערדריסיג ווערען.

disgus'ted with life (דיס-גאס'-טעד הוויטה לאיף) איבערדריסיג דאס לעבען, דערעסען דאס לעבען, מיאוס דאס לעבען.

disgust'ful *a.* (דיס-גאסט'-פול) עקעלהאפט, איבערדריסיג.

disgust'fulness *n.* (דיס-גאסט'-פול-נעס) איבערדריסיגקייט, עקעלהאפטיגקייט.

disgus'ting *a.* (דיס-גאס'-טינג) עקעלדיג, איבערדריסיג.

disgus'tingly *adv.* (דיס-גאס'-טינג-לי) אויף אן עקעלהאפטען אופן; עקלענדיג.

disgus'tingness *n.* (דיס-גאס'-טינג-נעס) דאס זיין עקעלהאפט; דאס עקלען; דאס זיין איבערדריסיג.

dish *n. and v.* (דיש) א שיסעל; א טעלער; א געריכט; ארייגלעגען אין א שיסעל; שטעלען אויף'ן טיש צום עסען; אבנוצען, בעשעדיגען, חרוב מאכען; זיין אויסגעהוילט ווי א שיסעל; אבנארען, בעשווינדלען.

dishabil'itate *v.* (דיס-הע-ביל'-אי-טייט) מאכען פאר אויס יחסן, אראבזעצען פון דער גדולה.

dishabilita'tion *n.* (דיס-הע-ביל-אי-טיי'-שאן) דאס מאכען פאר אויס יחסן; דאס אראבזעצען פון דער גדולה.

dishabille' *n.* (דיס-ע-ביל') א פריי מארגען-קלייד; א הויז-קלייד; נעגליזשע.

dishabit'uate *v.* (דיס-הע-ביט'-יו-אייט) אבגעוועהנען.

dishal'low *v.* (דיס-העל'-או) ענטהייליגען, מאכען אויס הייליג, מאכען וואכעדיג.

disharmon'ic *a.* (דיס-האר-מאנ'-איק) אונהארמאניש, ניט אין איינקלאנג.

disharmo'nious *a.* (דיס-האר-מאו'-ני-אס) אונהארמאניש, ניט אין איינקלאנג.

dishar'monize *v.* (דיס-האר'-מא-נאיז) מאכען אונהארמאניש.

dishar'mony *n.* (דיס-האר'-מא-ני) דיסהארמאניע, דער מאנגעל אין הארמאניע, דאס זיין ניט הארמאניש.

dish'-cloth *n.* (דיש'-קלאטה) א געפעס-טיכעל [א טיכעל צום ווישען געפעס], א סמירקע.

dish'-clout *n.* (דיש'-קלאוט) ז. ***dish-cloth***

dishear'ten *v.* (דיס-האר'-טן) אראבשלאגען פון מוטה, מאכען שווער אויף'ן הארצען; אבשרעקען.

dishear'tenment *n.* (דיס-האר'-טנ-מענט) דאס ענטמוטיגען, דאס אראבשלאגען פון מוטה; דאס מאכען שווער אויף'ן הארצען; דאס אבשרעקען.

dish'er *n.* (דיש'-ער) איינער וואס מאכט אדער פערקויפט הילצערנע שיסלען.

disher'ison *n.* (דיס-הער'-אי-זאן) דאס אבנעהמען דאס רעכט אויף ירושה; דאס מאכען פאר אויס יורש.

disher'itor *n.* (דיס-הער'-אי-טאר) איינער וואס מאכט פאר אויס יורש.

dishev'el *v.* (די-שעוו'-על) צוזאווארפען, צושויבערען די האר פון קאפ; ברייננען אין אונארדנונג די קליידער.

dishev'eled *a.* (די-שעוו'-עלד) מיט צוזאווארפענע, צושויבערטע האר; מיט קליידער וועלכע זיינען ניט אין ארדנונג.

dishev'elment *n.* (די-שעוו'-על-מענט) דאס זיין מיט צושויבערטע האר; דאס זיין אין אונארדנונג אנגעטהאן.

dish'ful *n.* (דיש'-פול) די קוואנטיטעט אדער די גרויס וויפיעל א שיסעל ענטהאלט.

dish'ing *a.* (דיש'-אינג) וואס האט די פארם פון א שיסעל; קאנקאוו, אויסגעבוינען פון אינעווייניג.

dishon'est *a.* (דיס-אנ'-עסט) אונעהרענהאפט, אונעהרליך; אונאנשטענדיג.

dishon'estly *adv.* (דיס-אנ'-עסט-לי) אויף אן אונעהרענהאפטען שטייגער; אונעהרענהאפטיג.

dishon'estness *n.* (דיס-אנ'-עסט-נעס) אונעהרענהאפטיגקייט, אונעהרליכקייט, בעטריגעריי.

dishon'esty *n.* (דיס-אנ'-עס-טי) דאס

זיין אונעהרענהאפטיג; די אונעהרליכקייט; די שענדליכקייט.

dishon′or *n. and v.* (דיס-אנ′-אר) אונעהרענהאפטינקייט; שאנדע; אונאכטונג; דאס ניט בעצאהלען פאר א וועקסעל; מאכען אונעהרענווירדיג, שענדען; ניט בעצאהלען פאר א וועקסעל.

dishon′or a bill (דיס-אנ′-אר ע ביל) ניט אויסלייזען א וועקסעל.

dishon′orable *a.* (דיס-אנ′-אר-עבל) אונעהרענהאפטיג, שענדליך, אונעהרענווירדיג.

dishon′orableness *n.* (דיס-אנ′-אר-עבל-נעס) דאס זיין אונעהרענהאפטיג אדער אונעהרענווירדיג.

dishon′orably *adv.* (דיס-אנ′-אר-ע-בלי) שענדליך; אויף אן אונעהרענהאפטיגען שטייגער.

dishon′orer *n.* (דיס-אנ′-אר-ער) איינער וועלכער שענדעט; איינער וואס האנדעלט אונעהרענהאפטיג; איינער וואס בעציהט זיך צום אנדערען מיט פעראכטונג.

dishorn′ *v.* (דיס-האהרן′) אוועקנעהמען אדער אבשניידען די הערנער.

dish out (דיש אוט) אויסוועלבען, אויסבויגען אין דער פארם פון א שיסעל; אבנארען, בעשווינדלען.

dish up (דיש אפ) ארויפלעגען אויף′ן טעלער; אבטהאן אימעצען א שפיצעל.

dish′-wash′er *n.* (דיש′-הוואש′-ער) א געפעס־וואשער.

dish′-wa′ter *n.* (דיש′-הוואה′-טער) געפעס־וואסער [דאס וואסער, אין וועלכען מען האט געוואשען געפעס].

disillu′sion *n. and v.* (דיס-אי-ליו′-זשאן) די בעפרייאונג פון אן אילוזיאן אדער פאלשע פארשטעלונג; דאס ווערען פריי פון א בעצויבערונג; בעפרייען פון אן אילוזיאן אדער בעצויבערונג.

disillu′sionize *v.* (דיס-אי-ליו′-זשאנ-איז) בעפרייען פון אן אילוזיאן אדער פאלשע פארשטעלונג; בעפרייען פון א בעצויבערונג.

disillu′sionment *n.* (דיס-אי-ליו′-זשאנ-מענט) דאס בעפרייען אדער דאס זיין בעפרייט פון אן אילוזיאן אדער בעצויבערונג.

disinclina′tion *n.* (דיס-אינ-קלי-נײ′-שאן) דאס ניט האבען קיין נייגונג צו עפעס.

disincline′ *v.* (דיס-אינ-קלאין′) אבנייגען, אבווענדען; אבנעהמען דעם חשק צו עפעס.

disincor′porate *v.* (דיס-אינ-קאהר′-פא-רייט) אבשאפען אדער פאנאנדערלאזען א קארפאראציאן [געזעלשאפט, פעראיין]; אבטיילען אדער אבזונדערען פון א קארפאראציאן.

disincorpora′tion *n.* (דיס-אינ-קאהר-פא-ריי′-שאן) די אויפלעזונג פון א קארפאראציאן אדער געזעלשאפט; דאס אבנעהמען די רעכטע און פריווילעגיען פון א קערפערשאפט אדער געמיינדע.

disinfect′ *v.* (דיס-אינ-פעקט′) דעזינפיצירען, רייניגען די לופט אדער זאכען פון שעדליכע גאזען און מיקראבען וואס קענען ברייננען קראנקהייטען.

disinfec′tant *n. and a.* (דיס-אינ-פעק′-טענט) וואס דעזינפיצירט; א מיטעל צו דעזינפיצירען. ז. *disinfect*

disinfec′tion *n.* (דיס-אינ-פעק′-שאן) דעזינפעקציאן, די רייניגונג פון שעדליכע גאזען אדער מיקראבען.

disinfec′tor *n.* (דיס-אינ-פעק′-טאר) דער אדער דאס וואס דעזינפיצירט. ז. *disinfect*

disingen′uous *a.* (דיס-אינ-דזשענ′-יו-אס) ניט אפענהערציג; אונאויפריכטיג, פאלש, בלב ולב.

disingen′uously *adv.* (דיס-אינ-דזשענ′-יו-אס-לי) אויף אן אונאויפריכטיגען שטייגער; מיט פאלשקייט.

disingen′uousness *n.* (דיס-אינ-דזשענ′-יו-אס-נעס) אונאויפריכטיגקייט, פאלשקייט; דאס זיין ניט אפענהערציג.

disinher′ison *n.* (דיס-אינ-הער′-אי-זאן) דאס בערויבען פון ירושה; דאס פערלירען דאס רעכט אויף ירושה.

disinher′it *v.* (דיס-אינ-הער′-איט) אוועקנעהמען דאס רעכט אויף ירושה; בערויבען פון ירושה.

disinher′itance *n.* (דיס-אינ-הער′-אי-טענס) דאס ניט געבען אדער דאס פערלירען דאס רעכט אויף ירושה.

disin′tegrable *a.* (דיס-אינ′-טי-גרעבל) וואס קען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

disin′tegrate *v.* (דיס-אינ′-טי-גרייט) פאנאנדערטיילען אויף בעזונדערע שטיקער; צוברעכען, צופיצלען; פאנאנדערנעהמען א זאך אויף בעזונדערע עלעמענטען פון וועלכע זי בעשטעהט.

disin′tegrated *a.* (דיס-אינ′-טי-גריי-טעד) צוזעצט, פאנאנדערגעטיילט.

disintegra′tion *n.* (דיס-אינ-טי-גריי′-שאן) דאס פאנאנדערטיילען א זאך אויף די בעזונדערע עלעמענטען, פון וועלכע זי בעשטעהט; צוזעצען, צופיצלען.

disin′tegrator *n.* (דיס-אינ′-טי-גריי-טאר) דער אדער דאס וואס טיילט פאנאנדער; א מאשין צו צוזעצען אדער צופיצלען זאכען, ווי ערץ, שטיינער א. ד. ג.

disinter′ *v.* (דיס-אינ-טויר′) אויסגראבען, ארויסנעהמען פון קבר; אויפדעקען.

disin′terested *a.* (דיס-אינ′-טער-עס-טעד) אהן אייגננוץ; וואס טהוט עפעס ניט צוליעב די אייגענע אינטערעסען; אונפארטייאיש.

disin′terestedly *adv.* (דיס-אינ′-טער-עס-טעד-לי) אויף אן אונפארטייליכען, אונאייגעננוציגליכען שטייגער.

disin′terestedness *n.* (דיס-אינ′-טער-עס-טעד-נעס) אונאייגעננוציגקייט, אונפארטייליכקייט; דאס ניט האבען קיין פערזענליכע אינטערעסע אין א פראגע אדער טהאט.

disinter′ment *n.* (דיס-אינ-טויר′-מענט) די אויסגראבונג [פון א טויטען]; דאס אויסגראבען פון קבר; די אויפדעקונג.

disin′tricate *v.* (דיס-אינ′-טרי-קייט) פאנאנדערפלאנטערען.

disinves′titure *n.* (דיס-אינ-וועס′-טי-טשור) דאס בערויבען פון אינוועסטיטור [דאס אבנעהמען פון א בישאף זיין אמט מיט די קירכען־גיטער, וועלכע האבען בעלאנגט צו איהם]; דאס זיין בערויבט פון אינוועסטיטור.

disinvig′orate *v.* (דיס-אינ-וויג′-אר-אייט) אבשוואכען.

disinvolve′ *v.* (דיס-אינ-וואלוו′) פאנאנדערוויקלען, פאנאנדערפלאנטערען.

disjoin′ *v.* (דיס-דזשאין′) פאנאנדערנעהמען די פעראייניגטע טיילען; צוטרענען.

disjoint′ *v.* (דיס-דזשאינט′) אויסלינקען; פאנאנדערנעהמען די פעראייניגטע טיילען; צושטערען דעם נאטירליכען צוזאמענהאנג.

disjoint′ an estate′ (דיס-דזשאינט′ ען עס-טייט′) צוברעקלען א גוט, פאנאנדערטיילען א גוט צווישען פיעלע אייגענטימער.

disjoin′ted *a.* (דיס-דזשאינ′-טעד) פאנאנדערגענומען, אויסגעלונקען; צוטרענט; ניט איינשטימיג.

disjoin′tedly *adv.* (דיס-דזשאינ′-טעד-לי) אויף א פאנאנדערגענומענעם, צוטרענטען שטייגער.

disjoin′tedness *n.* (דיס-דזשאינ′-טעד-נעס) די צוריסענהייט, דאס פעהלען פון א צוזאמענהאנג.

disjoin′ted words (דיס-דזשאינ′-טעד הווארדז) ווערטער סתם אין דער וועלט אריין, אהן א צוזאמענהאנג.

disjunct′ *a.* (דיס-דזשאנקט′) ניט פעראייניגט, אבגעזונדערט; אבגעטיילט.

disjunc′tion *n.* (דיס-דזשאנק′-שאן) די אבזונדערונג, די טיילונג, די פאנאנדערטיילונג; אין לאגיק — די שייכות צווישען די טיילען פון א דיסיונקטיווען זאץ. ז. *disjunctive proposition*

disjunc′tive *a.* (דיס-דזשאנק′-טיוו) אבזונדערנד, וואס טיילט פאנאנדער.

disjunc′tive conjunc′tion (דיס-דזשאנק′-טיוו קאנ-דזשאנק′-שאן) אין גראמאטיק — אווארט וואס פערבינדט צוויי זעצע אדער טיילען פון א זאץ, וועלכע זיינען ענטגעגענגעזעצט [ווי למשל, דאס ווארט "אבער" אין דער פראזע: "ער איז קלוג, אבער פערדארבען"].

disjunc′tively *adv.* (דיס-דזשאנק′-טיוו-לי) אויף א פאנאנדערגעטיילטען, צוגליעדערטען אופן; דורך צוגליעדערונג.

disjunc′tive proposi′tion (דיס-דזשאנק′-טיוו פראפ-א-זיש′-אן) אין לאגיק אדער גראמאטיק — א דיסיונקטיווער זאץ [א זאץ, וועלכער דריקט אוים צוויי בעזונדערע צושטענדע, וואו עטוועדער דער ערשטער אדער דער צווייטער איז ריכטיג אדער וועט מוזען פארקומען, ווי למשל: "ענטוועדער גיב מיר אוועק דיין געלד אדער איך וועל נעהמען דיין לעבען"].

disk *n.* (דיסק) א דיסק, א פלאכע, רונדע פלאטע; דער דיסקאס [א פלאכער טעלער וואס ווערט בענוצט אין קירך צו האלטען די שטיקלעך פון הייליגען ברויט אדער פראספארע]; אין באטאניק — די אויבערשטע פלעכע פון א בלאט; אין זאאלאגיע — איינע פוןביידע זייטען פון אן עוף.

disk′-har′row *n.* (דיסק′-הער′-או) א דריי־עקיגע בראנע וועלכע האט א געוויסע צאהל פון שארפע רונדע פלאטען [דיסקען] און בעת די בראנע ווערט געשלעפט איבער׳ן פעלד, דרעהען זיך די דיסקען און צורייבען די אויפגעאקערטע ערד.

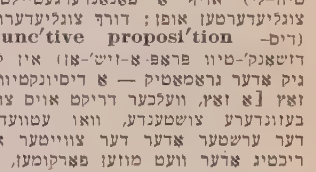

Disk-harrow

disli′kable *a.* (דיס-לאי′-קעבל) וואס קען ניט געפעלען זיין.

dislike′ *n. and v.* (דיס-לאיק′) ניט גערן האבען; ניט ליעבען; ניט צושטי־

מען; די אבנייגונג; דער עקעל צו עפעס; א ווידערווילען.

dislike'able *a.* (דיס-לאיק'-עבל) ז. *dislikable*

disli'ker *n.* (דיס-לאי'-קער) איינער וואס איהם געפעלט ניט.

dis'locate *v. and a.* (דיס'-לא-קייט) אויסלינקען; צונעהמען פון געוועהנליכען פלאץ; צושטערען דעם סדר; מאכען אן אונארדנונג; אויסגעלונקען; ארויס פון געוועהנליכער ארדנונג.

disloca'tion *n.* (דיס-לא-קיי'-שאן) דאס אויסלינקען; דאס אוועקשטעלען א זאך ניט אויף איהר פריהערדיגען ארט.

dislodge' *v.* (דיס-לאדזש') ארויסטרייבען פון דירה; איבערציהען [פון א וואהנונג]; ארויסנעהמען פון דער נארמאלער אדער געוועהנליכער לאגע.

dislodge' a camp (דיס-לאדזש' ע קעמפ) אבראמען דעם לאגער.

dislodge' the en'emy (דיס-לאדזש'-טהי ענ'-ע-מי) פערטרייבען דעם שונא.

dislodg'ment *n.* (דיס-לאדזש'-מענט) דאס ארויסטרייבען פון דירה; דאס אבלעדיגען א וואהנונג.

disloy'al *a.* (דיס-לאי'-על) ניט לאיאל, ניט געטריי.

disloy'ally *adv.* (דיס-לאי'-על-אי) אויף א פאלשען אדער ניט לאיאלען שטייגער.

disloy'alty *n.* (דיס-לאי'-על-טי) ניט געטרייקייט; אונלאיאליטעט, פאלשקייט.

dis'mal *a.* (דיז'-מעל) טרויעריג, בעטריבט, קלעגליך, יאמערליך, מעלאנכאליש, פינסטער, שרעקליך, פורכטבאר, שוידערהאפט, אונהיימליך.

dis'mally *adv.* (דיז'-מעל-אי) פינסטער, שרעקליך, טרויעריג.

dis'malness *n.* (דיז'-מעל-נעס) טרויעריגקייט; א שרעק, מעלאנכאליע.

dis'mals *n.* (דיז'-מעלז) פינסטערע רעיונות, טרויעריגע מחשבות; טרויערקליידער.

disman'tle *v.* (דיס-מענ'טל) ענטקליידען, אויסטהאן; אראבברייסען, לאזען נאקעט.

dismast' *v.* (דיס-מעסט') ארויסנעהמען די מאסטען פון א שיף.

dismay' *n. and v.* (דיס-מיי') ארויפווארפען א שרעק; ענטמוטיגען; מאכען אבהענדיג; דאס אראבפאלען פון מוטה; פחד, אימה.

dismayed' *a.* (דיס-מייד') ענטמוטיגט; אבגעשלאגען [די פליגלען].

dismayed'ness *n.* (דיס-מייד'-נעס) מוטלאזיגקייט, פערצווייפלונג.

dismay'ful *a.* (דיס-מיי'-פול) פול מיט שרעקעניש; ענטמוטיגענד; ענטמוטיגט, פערצווייפעלט.

dismem'ber *v.* (דיס-מעמ'-בער) צוגלידערען, צושניידען אויף גליעדער, אבזונדערען.

dismem'berment *n.* (דיס-מעמ'-בער-מענט) די צוגליעדערונג, די צוטיילונג.

dismiss' *v.* (דיס-מיס') אויפלעזען, אבשאפען; ענטלאסען; ענטזאגען פון א שטעלע, געבען אורלויב, אוועקלעגען אויף א זייט, אויפגעבען; צוריקווייזען [א קלאגע אין געריכט].

dismiss'al *n.* (דיס-מיס'-על) אויפלעזונג, אבשאפונג; ענטלאסונג; ענטזאגונג פון א שטעלע; אורלויב; צוריקווייזונג [פון א קלאגע אין געריכט]; בעפרייאונג.

dismissed' offence' (דיס-מיסט' א-פענס') א פארלויפיג פערגעבענער פערברעכען.

dismiss' from the mind (דיס-מיס' פראם טהי מאינד) ארויסשלאגען עפעס פון די געדאנקען.

I dismissed the matter from my mind.

dismis'sion *n.* (דיס-מיש'-אן) אבשאפונג, אויפלעזונג, ענטלאסונג, ענטזאגונג פון א שטעלע; אורלויב; צוריקווייזונג [פון א קלאגע אין געריכט]; אויסשליסונג [פון א סטודענט פון אן אוניווערזיטעט אויף אזא אופן, אז ער האט דאס רעכט אריינצוטרעטען אין אן אנדער אוניווערזיטעט אדער זאגאר, אין א צייט ארום, אין דעמזעלבען אוניווערזיטעט].

dismiss'ive *a.* (דיס-מיס'-איוו) ז. *dismissory*

dismiss'ory *a.* (דיס-מיס'-א-רי) ענטלאסענד, אוועקשיקענדיג.

dismort'gage *v.* (דיס-מאהר'-גיידזש) בעפרייען פון היפאטהעקען-שולדען; אויסלעזען א פער'משכונ'טע זאך.

dismount' *v.* (דיס-מאונט') אראבשטייגען פון א וואגען אדער פון א פערד; אראבווארפען פון א פערד אדער פון א וואגען; ארונטערשטייגען; ארונטערווארפען [פון א הויכען פלאץ אדער פון א הויכער שטעלונג]; ארונטערנעהמען קאנאנען פון דעם געשטעל; שעדיגען, מאכען נוצלאז שיס-געוועהר; פאנאנדערנעהמען.

disnat'uralize *v.* (דיס-נעטש'-או-רעל-איז) מאכען אוים בירגער.

disobe'dience *n.* (דיס-א-בי'-די-ענס) אונגעהארכזאמקייט, ווידערשפענסטיגקייט.

disobe'dient *a.* (דיס-א-בי'-די-ענט) אונגעהארכזאם, ווידערשפענסטיג; וואס מען קען דארויף ניט ווירקען; ניט עמפפינדליך.

disobe'diently *adv.* (דיס-א-בי'-די-ענט-לי) מיט אונגעהארכזאמקייט, מיט ווידערשפענסטיגקייט.

disobey' *v.* (דיס-א-ביי') זיין אונגעהארכזאם, ניט פאלגען.

disoblige' *v.* (דיס-א-בלאידזש') ניט טהאן קיין געפעליגקייט, זיין אונפריינדליך, האנדלען געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disoblige'ment *n.* (דיס-א-בלאידזש'-מענט) דאס זיין אונפריינדליך; דאס ניט טהאן קיין געפעליגקייט; דאס האנדלען געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'ger *n.* (דיס-א-בלאי'-דזשער) איינער וואס איז אונפריינדליך, טהוט ניט קיין געפעליגקייט אדער האנדעלט געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'ging *a.* (דיס-א-בלאי'-דזשינג) אונפריינדליך; וואס טהוט ניט קיין געפעליגקייט, וואס האנדלעט געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'gingly *adv.* (דיס-א-בלאי'-דזשינג-לי) אויף אן אונפריינדליכען אופן; ניט וועלענדיג טהאן קיין געפעליגקייט; געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disobli'gingness *n.* (דיס-א-בלאי'-דזשינג-נעס) אונפריינדליכקייט; דאס ניט וועלען טהאן א געפעליגקייט; דאס האנדלען געגען יענעמס פערלאנג אדער בעקוועמליכקייט.

disor'der *n. and v.* (דיס-אהר'-דער) אונארדנונג, אונרעגעלמעסיגקייט; צוטומעלטקייט, טומעל, אונרוה; פערלעצונג פון געזעצע אדער מנהגים, צולאזענקייט; אוננארמאלקייט, קראנקהאפטיגקייט, צורודערטקייט, קראנקהייט, אויפרעגונג; בריינגען אין אונארדנונג, מאכען אונרעגעלמעסיג; ארויסרופען אוננארמאלקייט אין געזונד-צושטאנד; צורודערען, צוטומלען, אויפרעגען.

disor'dered *a.* (דיס-אהר'-דערד) וואס איז ניט אין ארדנונג; אונרעגעלמעסיג; צורודערט, צומישט, קראנקהאפט, אוננארמאל.

disor'deredness *n.* (דיס-אהר'-דערד-נעס) ז. *disorderliness*

disor'derliness *n.* (דיס-אהר'-דער-לי-נעס) דאס זיין אין אונארדנונג, אונרעגעלמעסיג, צולאזען, צומישט, צוטומעלט, צורודערט, קראנקהאפט אדער אוננארמאל.

disor'derly *a. and adv.* (דיס-אהר'-דער-לי) וואס איז אויסער ארדנונג; אונרעגעלמעסיג, ניט סיסטעמאטיש; אונגעזעצליך; וואס איז געגען די אנגענומענע מנהגים; צולאזען, טומעלדיג, אונרוהיג, אונאנשטענדיג; קראנקהאפט, אוננארמאל; צוטומעלט, צודודערט, צומישט; אין אונארדנונג; אויף אן אונרעגעלמעסיגען, אונסיסטעמאטישען שטייגער; מיט צולאזענקייט; מיט טומעל; מיט אונרוה; אויף אן אונגעזעצליכען, רוה-שטערענדען, ארדנונגס-שטערענדען אדער אונאנשטענדיגען אופן; אויף אן אופן וואס איז געגען דער אנגענומענער ארדנונג אדער מנהגים; אויף א קראנקהאפטען אדער אוננארמאלען שטייגער.

disor'derly house (דיס-אחר'-דער-לי האוס) אן אונאנשטענדיג הויז, א פראסטיטוציאנס-הויז.

disorganiza'tion *n.* (דיס-אהר-גע-ני-זיי'-שאן) דעזארגאניזירונג, צושטערונג אדער אויפלעזונג פון אן ארגאניזאציאן אדער ארגאניזם; צושטערונג פון אן ארדנונג אדער סיסטעם; דאס ניט זיין ארגאניזירט; דאס ניט זיין אין ארדנונג אדער סיסטעמאטיש.

disor'ganize *v.* (דיס-אהר'-גע-נאיז) דעזארגאניזירען, צושטערען אן ארגאניזאציאן, א געוויסע ארדנונג אדער סיסטעם; בריינגען אין אונארדנונג, צוטומלען, צומישען.

disor'ganizer *n.* (דיס-אהר'-גע-נאי-זער) איינער וואס דעזארגאניזירט; א צושטערער; איינער וואס צושטערט א בעשטימטע ארדנונג אדער סיסטעם; איינער וואס בריינגט אריין אונארדנונג אדער צוטומלעניש.

diso'rient *v.* (דיס-או'-רי-ענט) אראבשלאגען פון דער ריכטונג; אראבשלאגען פון וועג; פערווירען, צומישען, צוטומלען.

disorien'tate *v.* (דיס-או-רי-ענ'-טייט) ז. *disorient*

disown' *v.* (דיס-און') פערלייקענען; ניט אנערקענען; אבזאגען, ניט ערלויבען; ניט צוגעבען; אויסשליסען פון א געזעלשאפט.

disown'ment *n.* (דיס-אונ'-מענט) דאס פערלייקענען; דאס אויסשליסען פון א געזעלשאפט.

disox'ydate *v.* (דיס-אקס'-אי-דייט) בעפרייען פון זויער-שטאף.

disoxyda'tion *n.* (דיס-אקס-אי-דיי'-שאן) דאס בעפרייען פון זויער-שטאף.

disox'ygenate *v.* (דיס-אקס'-אי-דזשע-נייט) ז. *disoxydate*

disoxygena'tion *n.* (דיס-אקס-אי-דזשע-ניי'-שאן) ז. *disoxydation*

dispar'adise *v.* (דים-פער'-ע-ראיס) ארויסטרייבען פון גן־עדן.

dispar'age *v.* (דים-פער'-עדזש) אונטערשעצען; בעליידיגען דורך א פערגלייך מיט א פערזאן פון א נידריגערער שטופע; אונגערעכט קריטיקירען; אוועקמאכען מיט דער האנד, ערנידריגען.

The efforts of an ambitious youth should not be **disparaged**.

dispar'agement *n.* (דים-פער'-עדזש-מענט) בעליידיגונג דורך פערגלייכען מיט א פערזאן פון א נידריגערער שטופע; אונטערשעצונג; ערנידריגונג; אונאכטונג, אונ'כבוד.

dispar'ager *n.* (דים-פער'-עדזש-ער) איינער וואס בעליידיגט, אונטערשעצט אדער ערנידריגט.

dispar'agingly *adv.* (דים-פער'-עדזש-אינג-לי) בעליידיגענדיג, אונטערשעצענדיג, ערנידרענדיג, ניט אכטענדיג.

dis'parate *n. and a.* (דים'-פע-רייט) אונגלייך; דורכאוים פערשיעדען; פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען; ניט ענליך, ניט פערגלייכבאר; א זאך פון אן אנדער מין אדער גאטונג.

dis'parately *adv.* (דים'-פע-רייט-לי) אויף אן אונגלייכען אדער דורכאוים פערשיעדענעם אופן.

dis'parateness *n.* (דים'-פע-רייט-נעס) ז. *disparity*.

dispar'ity *n.* (דים-פער'-אי-טי) דאס זיין דורכאוים פערשיעדען; דאס זיין גאנץ אונגלייך; דאס זיין פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען.

We are bosom friends notwithstanding the **disparity** of our ages.

dispark' *v.* (דים-פארק') מאכען פאר אוים פארק; פריי מאכען פאר אלעמען; אוועקרייסען דעם צאם.

dispart' *v. and n.* (דים-פארט') צוטיילען, פאנאנדערטיילען; שפאלטען, צורייסען: אויפרייסען; בעצייכענען דעם ציעלפונקט פון א קאנאנע; דער צייכען ביים ציעלען זיך. ז. *dispart-sight*.

dispart'-sight *n.* (דים-פארט'-סאיט) דער צייכען פון אן הארמאט אדער ביקס וואו מען קוקט, ווען מען ציעלט זיך ביים שיסען.

dispas'sionate *a.* (דים-פעש'-אנ-אייט) רוהיג, געלאסען; ניט ליידענשאפטליך; קאטבלוטיג, מיושב'דיג.

dispas'sionately *adv.* (דים-פעש'-אנ-אייט-לי) ניט ליידענשאפטליך; רוהיג, געלאסען, מיושב'דיג; קאלטבלוטיג.

dispas'sioned *a.* (דים-פעש'-אנד) ז. *dispassionate*.

dispatch' *v.* (דים-פעטש') ז. *despatch*.

dispatch'er *n.* (דים-פעטש'-ער) ז. *despatcher*.

dis'pathy *n.* (דים'-פע-טהי) דער מאנגעל אין סימפאטיע.

dispau'per *v.* (דים-פאה'-פער) אבנעהמען דאס רעכט צו בעקומען צדקה; ערקלערען פאר אוים ארימאן.

dispau'perize *v.* (דים-פאה'-פער-איז) בעפרייען פון קבצנים אדער בעטלער.

dispeace' *n.* (דים-פיעס') שטרייטיגקייט.

dispel' *v.* (דים-פעל') פאנאנדערטרייבען, אוועקטרייבען, צושטרייען.

dispel'ler *n.* (דים-פעל'-ער) א פערטרייבער, א צושטרייער.

The sun is the **dispeller** of darkness.

dispensabil'ity *n.* (דים-פענ-סע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויסגעטיילט אדער פאנאנדערגעטיילט ווערען; דאס קענען פערשפרייטען אדער פערטיילען; דאס קענען אנווענדען די מאכט פון געזעץ; דאס קענען בעפרייט ווערען פון א התחיבות; דאס קענען ענטשולדיגט ווערען; דאס קענען אויסגעלאזען ווערען [ווי א זאך אהן וועלכער מען קען זיך בעגעהן].

dispen'sable *a.* (דים-פענ'-סעבל) וואס קען פערטיילט אדער פאנאנדערגעגעבען ווערען; וואס מען קען אויסלאזען, אהן וואס מען קען זיך בעגעהן; וואס קען ענטשולדיגט ווערען, וואס קען בעפרייט ווערען פון א התחיבות.

dispen'sableness *n.* (דים-פענ'-סעבל-נעס) ז. *dispensability*.

dispen'sary *n.* (דים-פענ'-סע-רי) א פרייע אפטייק; א קליניק וואו מען בעהאנדעלט קראנקע אומזיסט.

dispensa'tion *n.* (דים-פענ-סיי'-שאן) דאס פאנאנדערגעבען, די אויסטיילונג; דאס וואס איז געגעבען געווארען במתנה פון א העכערער מאכט; די פערטיילונג פון ברכות דורך גאט; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — דער אופן ווי אזוי גאט האט זיך אין בעשטימטע צייטען ענטפלעקט צו מענשען און האט ארויסגעוויזען זיין גנאד ווי אויך זיינע ציעלען און פאדערונגען דורך דער תורה וואס ער האט צו יענער צייט געגעבען; דיספענסאציאן; דאס מתיר זיין איבערצוטרעטען א געוויסען דין אין דער רעליגיאן; די ערלויבניש איבערצוטרעטען א געזעץ.

dispensa'tion of Prov'idence (דים-פענ-סיי'-שאן אוו פראוו'-אי-דענס) גאט'ס וועגען [דרכי ההשגחה].

dispen'sative *a.* (דים-פענ'-סע-טיוו) וואס ערלויבט איבערצוטרעטען א געזעץ; וואס איז מתיר עובר צו זיין אויף א געוויסען דין פון דער רעליגיאן.

dispen'satively *adv.* (דים-פענ'-סע-טיוו-לי) דורך ערלויבניש איבערצוטרעטען א געזעץ, דורך מתיר זיין.

dis'pensator *n.* (דים'-פענ-סע-טאר) אן אויסטיילער, ארויסגעבער.

dispen'satorily *adv.* (דים-פענ'-סע-טא-רי-לי) דורך פאנאנדערגעבונג; דורך אויסטיילונג.

dispen'satory *n. and a.* (דים-פענ'-סע-טא-רי) וואס קען געבען ערלויבניס; א פארמאקאפייע אדער רעצעפטען־בוך [א בוך, וואו עס ווערט ערקלערט ווי אזוי צו מאכען פערשיעדענע רפואות].

dispense' *v.* (דים-פענס') אויסטיילען, פאנאנדערטיילען, פאנאנדערגעבען; אנווענדען [די מאכט פון געזעץ]; בעפרייען פון א התחיבות, געבען אן ערלויבניס איבערצוטרעטען ט געוויסען געזעץ.

dispen'ser *n.* (דים-פענ'-סער) אן אויסטיילער, א פאנאנדערגעבער.

dispense' with (דים-פענס' הוויטה) בעזייטיגען, אויפגעבען [א פאדערונג פון געזעץ אדער מנהג]; זיך בעגעהן [אהן עפעס].

dispen'sing *a.* (דים-פענ'-סינג) וואס איז שייך צו אן ערלויבניס איבערצוטרעטען א געזעץ אדער התחיבות; וואס טיילט אוים, וואס גיט פאנאנדער.

dispeo'ple *v.* (דים-פיע'פל) אויסראטען די בעפעלקערונג.

dispeo'pler *n.* (דים-פיע'-פלער) איינער וואס ראטעט אוים די בעפעלקערונג.

disper'matous *a.* (דאי-ספויר'-מע-טאס) ז. *dispermous*.

disper'mous *a.* (דאי-ספויר'-מאס) וואס האט נור צוויי זאמען־קערנער [וועגען געוויסע פרוכטען].

disper'sal *n.* (דים-פויר'-סעל) די צושפרייטונג, די צושטרייאונג, די צוזייאונג. ז. *dispersion*.

disperse' *v.* (דים-פוירס') צושטרייען, צוזייען, צושפרייטען; זיך צושטרייען, פאנאנדערגעהן.

dispersed' *a.* (דים-פוירסט') צוזייט, צושפרייט, צושטרייט.

disper'sedly *adv.* (דים-פויר'-סעד-לי) צוזייט און צושפרייט; אויף א צושפרייטען אופן.

disper'sedness *n.* (דים-פויר'-סעד-נעס) דאס זיין צוזייט און צושפרייט.

disper'ser *n.* (דים-פויר'-סער) איינער אדער עטוואס וואס פערשפרייט.

disper'sing lens (דים-פויר'-סינג לענז) א לינזענפערמיג גלאז, וואס צושפרייט ליכט־שטראהלען.

disper'sion *n.* (דים-פויר'-שאן) די צוזייאונג, צושפרייטונג; די צושטרייאונג; דאס זיין צוזייט און צושפרייט [ווי די אידען אין גלות]; די צושטרייאונג פון ליכט־שטראהלען.

disper'sive *a.* (דים-פויר'-סיוו) צושטרייענד, צוזייענד, צושפרייטענד.

disper'sively *adv.* (דים-פויר'-סיוו-לי) אויף א צושפרייטענדען אופן; דורך צושטרייאונג אדער צושפרייטונג.

disper'siveness *n.* (דים-פויר'-סיוו-נעס) דאס צושטרייען, דאס צושפרייטען; דאס זיין צוזייט און צושפרייט.

dispir'it *v.* (דים-פיר'-איט) ענטמוטיגען, אראבשלאגען פון מוטה.

dispir'ited *a.* (דים-פיר'-אי-טעד) ענטמוטיגט, אראבגעשלאגען פון מוטה.

dispir'itedly *adv.* (דים-פיר'-אי-טעד-לי) אויף אן ענטמוטיגטען אופן; אראבגעשלאגען פון מוטה.

dispir'itedness *n.* (דים-פיר'-אי-טעד-נעס) מוטלאזיגקייט.

dispir'itment *n.* (דים-פיר'-איט-מענט) ענטמוטיגונג, דאס ענטמוטיגען; מוטלאזיגקייט.

displace' *v.* (דים-פלייס') אוועקנעהמען פון ארט; איבערלעגען פון פריהערדיגען ארט אויף אן אנדער ארט; אראבזעצען אדער ארויסזעצען פון אן אמט; צושטערען; פערנעהמען דעם פלאץ [פון אימעצען אדער פון עטוואס].

displace'able *a.* (דים-פלייס'-עבל) וואס קען אוועקגענומען ווערען פון ארט; וואס קען איבערגעלעגט ווערען פון פריהערדיגען ארט אין אן אנדער ארט; וואס קען אראבגעזעצט אדער ארויסגעזעצט ווערען פון אמט.

displaced' *a.* (דים-פלייסט') איבערגעפיהרט פון פריהערדיגען ארט צו א צווייטען; ענטזאגט פון א רעגימענט מיט דער ערלויבניש אריינצוטרעטען אין אן אנדער מיליטערישע אבטיילונג [וועגען אפיציערען].

displace'ment *n.* (דים-פלייס'-מענט) דאס אוועקנעהמען פון ארט; דאס איבערלעגען אדער איבערפיהרען פון פריהערדיגען ארט אין אן אנדער ארט; דאס אראבזעצען פון אכט; דאס איבערפיהרען צו אן אנדער אמט; דאס אוועקשטעלען אויף'ן פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון א פעסטען קערפער, ווען ער ווערט אריינגעלעגט אין איהר.

displace'ment of funds (דים-

פליים′-מענט אוו פאנדז) דאס פערווענדען א פאנד צו אנדערע צוועקען ווי די, פאר וועלכע ער איז אוועקגעלעגט געוואָרען.

displa′cer *n.* (דים-פליי′-סער) איינער וואס נעהמט אוועק פון ארט, איינער וואס לעגט אדער פיהרט איבער פון פריהערדיגען ארט צו אן אנדערען; איינער וואס זעצט אראב פון אמט.

displant′ *v.* (דים-פלענט′) אויסוואָרצלען; איבערזעצען אדער איבערפלאנצען אין אן אנדער ארט.

displanta′tion *n.* (דים-פלען-טיי′-שאן) דאס איבערפלאנצען, דאס איבערזעצען פון איין ארט אויף א צווייטען.

display′ *n. and v.* (דים-פליי′) אויסשטעלען, אויסלעגען [צום זעהן אדער צו פערקויפען]; ארויסשטעלען, ארויסווייזען; מאכען עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; אן אויסשטעלונג; דאס אויסלעגען אדער פאנאנדערלעגען צום זעהן.

display′ cour′age (דים-פליי′ קאר′-ערדזש) ארויסווייזען מוטה אדער העלדישקייט.

The firemen **displayed courage** in fighting the flames

displayed′ *a.* (דים-פלייד′) אויסגעשטעלט, אויסגעלעגט [צום זעהן]; געדרוקט מיט א גרעסערער שריפט, אז עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; מיט פליגלען אויסגעשטרעקט אין דער הויך [ווענן פויגלען וואס ווערען געצייכענט אויף א הערב].

display′er *n.* (דים-פליי′-ער) א: אויסשטעלער, א פאנאנדערלעגער.

display′-let′ter *n.* (דים-פליי-לעט′-ער) ז. ***display-type***

display′-stand *n.* (דים-פליי′-סטענד) א פאליצע אדער אנדער פארריכטונג, אויף וועלכער מען מאכט אן אויסשטעלונג פון וואארע אין א פענסטער פון א קראם אדער אין דער קראם גופא.

display′ the flag (דים-פליי′ טהי פלעג) אויפהענגען, פאנאנדערוויקלען דעם פלאג.

display′-type *n.* (דים-פליי′-טאיפ) א גרעסערע אדער פעטערע שריפט, וואס ווארפט זיך אין די אויגען. [ווענן דרוקשריפטען, וואו איינינע זעצע ווערען געדרוקט מיט א גרעסערער אדער פעטערער שריפט כדי צו ציהען די אויפמערקזאמקייט פון לעזער].

displease′ *v.* (דים-פליעז′) אונצופריעדען מאכען; מאכען אונאנגענעהם.

Children should not **displease** their parents.

displea′sedly *adv.* (דים-פליע′-זעד-לי) אויף אן אונצופריעדען-מאכענדען אדער אונאנגענעהם-מאכענדען אופן.

displea′sedness *n.* (דים-פליע′-זעד-נעס) אונצופריעדענהייט; אונאנגענעהמליכקייט.

displea′ser *n.* (דים-פליע′-זער) איינער וואס מאכט אונצופריעדען אדער אונאנגענעהם.

displea′sing *a.* (דים-פליע′-זינג) אונאנגענעהם, אונצופריעדען.

displea′singly *adv.* (דים-פליע′-זינג-לי) אויף אן אונאנגענעהמען אופן; אונאנגענעהם אדער אונצופריעדען.

displea′singness *n.* (דים-פליע′-זינג-נעס) אונאנגענעהמליכקייט.

displeas′urable *a.* (דים-פלעזש′-אור-עבל) אונאנגענעהם; וואס רופט ארויס אונצופריעדענהייט, פערדרוס, ערגערניס אדער צארן.

displeas′ure *n.* (דים-פלעזש′-אור) אונצופריעדענהייט; פערדרוס, ערגערניס, צארן.

displume′ *v.* (דים-פלום′) ארונטערייסען די פעדערען, ארונטעררייסען די עפאלעטען, מאכען פאר אוים פריץ.

dispone′ *v.* (דים-פאון′) געזעצליך איבערטראגען פערמעגען צו אן אנדערען.

disponee′ *n.* (דים-פא-ניע′) איינער צו וועמען אייגענטום ווערט געזעצליך איבערגעטראגען.

dispo′ner *n.* (דים-פאו′-נער) א פערזאן וואס טראגט געזעצליך איבער זיין פערמעגען צו אן אנדערען.

disport′ *n. and v.* (דים-פאורט′) צייטפערטרייב, שפיעל; פערטרייבען די צייט, שפיעלען.

The children put on their bathing suits and **disported** themselves on the beach.

dispo′sable *a.* (דים-פאו′-זעבל) וואס מען קען זיך בענוצען דערמיט, וואס מען קען געברויכען, פערווענדען אדער אנווענדען; וואס מען קען קאנטראלירען, רעגולירען אדער פערוואלטען; וואס מען קען איינארדנען אדער בעשטימען; וואס מען קען האבען א דעה דארויף.

dispo′sal *n.* (דים-פאו′-זעל) א דעה; איינריכטונג; איינארדנונג, אנווענדונג; פערווענדונג; בעשטימונג; די מאכט אדער דאס רעכט עטוואס צו געברויכען, אנווענדען, קאנטראלירען אדער פערוואלטען.

dispose′ *v.* (דים-פאוז′) האבען א דעה אדער א מאכט; איינריכטען; איינארדנען, אנווענדען, פערווענדען, געברויכען; בעשטימען, צופאסען; מאכען גענייגט.

disposed′ *a.* (דים-פאוזד′) 1. גענייגט, געשטימט; זיך געפינענדיג אין א געוויסען געמיטס-צושטאנד אדער געזונדהייטס-צושטאנד; 2. בעזיצענדיג א בעשטימטע נאטירליכע אנלאגע, נייגונג אדער כאראקטער.

1. He is well **disposed** towards our plans.

dispo′sedly *adv.* (דים-פאו′-זעד-לי) ריכטיג, אין ארדנונג; אזוי ווי עס פאסט.

dispo′sedness *n.* (דים-פאו′-זעד-נעס) נייגונג, אויפגעלעגטקייט.

dispose′ of (דים-פאוז′ אוו) ווערען פטור פון עטוואס, פטור ווערען; בעזארגען; געברויכען, פערווענדען; האבען די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס.

dispose′ of a daugh′ter (דים-פאוז′ אוו ע דאה′-טער) אויסגעבען א טאכטער.

dispose′ of a house (דים-פאוז′ אוו ע האוס) פטור ווערען פון א הויז; פערדינגען אדער בערקויפען א הויז.

dispo′ser *n.* (דים-פאו′-זער) איינער וואס האט די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס; איינער וואס ריכטעט, ארדענט איין, פערוואלטעט, בעשטימט, טיילט אוים אדער בעשענקט.

dispo′sing *n. and a.* (דים-פאו′-זינג) בעשטימונג, בעפעהל, איינארדנונג; בעשטימענדיג, איינארדנענדיג, האבענדיג די מאכט אדער די דעה איבער עטוואס, פערוואלטענדיג, געברויכענדיג, פערווענדענדיג.

dispo′singly *adv.* (דים-פאו′-זינג-לי) בעשטימענדיג; איינארדנענדיג, האבענדיג די מאכט אדער די דעה; פערוואלטענדיג, געברויכענדיג, פערווענדענדיג.

disposi′tion *n.* (דים-פא-זיש′-אן) איינארדנונג; איינריכטונג; געברויך; פערווענדונג; אנווענדונג; בעפעהל; בעשטימונג; פערוואלטונג; קאנטראלירונג; כאראקטער; אנלאגע; נייגונג; שטימונג; אויפגעלעגטקייט; געמיטס-צושטאנד; געזונדהייטס-צושטאנד; אויסשטאטונג; טאשען-געלד, געלד אויף הוצאה.

disposi′tional *a.* (דים-פא-זיש′-אנ-על) וואס איז שייך צו איינארדנונג, איינריכטונג, געברויך, פערווענדונג אדער פערוואלטונג; וואס איז שייך צו נייגונג, כאראקטער, שטימונג, געמיטס-צושטאנד אדער געזונדהייטס-צושטאנד.

dispossess′ *v.* (דים-פא-זעס′) בערויבען פון בעזיץ פון עפעם; ארויסטרייבען פון לאנד, צונעהמען לאנד-בעזיץ; פערטרייבען פון א וואהנונגס-ארט; ארויסווארפען פון א וואהנונגס-ארט; בעפרייען פון א דבוק.

dispossessed′ *a.* (דים-פא-זעסט′) בערויבט פון בעזיץ פון עפעם [הויפטזעכליך פון לאנד-בעזיץ]; פערטריבען פון א וואהנונגס-ארט; ארויסגעווארפען פון א וואהנונג; בעפרייט פון א דבוק.

disposses′sion *n.* (דים-פא-זעש′-אן) די בערויבונג פון דעם בעזיץ פון עפעם; די ארויסזעצונג פון א וואהנונג; דאס ארויסטרייבען פון א דבוק.

dispossess′ of an er′ror (דים-פא-זעס′ אוו ען ער′-אר) אויפווייזען א טעות.

dispossess′or *n.* (דים-פא-זעס′-אר) איינער וואס בערויבט פון בעזיץ; איינער וואס ווארפט ארוים פון א וואהנונג.

dispossess′ proceed′ings (דים-פא-זעס′ פרא-סיעד′-אינגז) געריכטליכע פערהאנדלונגען וועגען ארויסווארפען א שכן פון א וואהנונג.

dispossess′ war′rant (דים-פא-זעס′ הוואר′-ענט) א געריכטליכע פאלמאכט ארויסצואווארפען א שכן פון א וואהנונג.

dispraise′ *n. and v.* (דים-פרייז′) טאדלען; טאדעל.

disprai′ser *n.* (דים-פריי′-זער) א טאדלער.

dispread′ *v.* (דים-פרעד′) פערשפרייטען, פערברייטען; זיך פערשפרייטען.

disprince′ *v.* (דים-פרינס′) מאכען אוים פירסט [אין טיטעל אדער אויסזעהן].

dispris′on *v.* (דים-פריז′ן) בעפרייען [פון תפיסה].

dispriv′ilege *v.* (דים-פריוו′-אי-לעדזש) צונעהמען די ספעציעלע רעכטע אדער פריווילעגיעם.

disprize′ *v.* (דים-פראיז′) ארונטערוואַרפען פון ווערדע, אונטערשעצען.

disprof′it *n.* (דים-פראפ′-איט) שאדען, פערלוסט.

disproof′ *n.* (דים-פרוהף′) ווידערלעגונג, דאס בעווייזען, אז עטוואס איז ניט ריכטיג.

dispropor′tion *n. and v.* (דים-פרא-פאור′-שאן) דאס זיין ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג [לפי ערך] ניט גלייך, ניט סימעטריש אדער ניט צוגעפאסט; מאכען ניט צוגעפאסט, ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך אדער ניט סימעטריש.

dispropor′tionable *a.* (דים-פרא-פאור′-שאן-עבל) ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג [לפי ערך] ניט גלייך, ניט סימעטריש, ניט צוגעפאסט.

dispropor′tionableness *n.* (דים-פרא-פאור′-שאן-עבל-נעס) דאס זיין ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט סימעטריש אדער ניט צוגעפאסט.

dispropor′tionably *adv.* (דים-פרא-פאור′-שאן-ע-בלי) אויף א ניט פראפאר-

ציאנעלע, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייכע, ניט סימעטרישע אדער ניט צוגעפאסטע אופן.

dispropor'tional *a.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-על) ז. *disproportionable*

disproportional'ity *n.* (דיס-פרא-פאור-שאנ-על' אי-טי) ז. *disproportionableness*

dispropor'tionally *adv.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-על-אי) ניט פראפארציאנעל, ניט סימעטריש, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט צוגעפאסט, ניט גלייך, אונבעקוועם.

dispropor'tionate *a.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-אייט) ניט פראפארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך, ניט סימעטריש, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייך אין די טיילען אדער בעציהונגען.

dispropor'tionately *adv.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-אייט-לי) אויף א ניט פראפארציאנעלע, ניט סימעטרישע, פערהעלטניסמעסיג ניט גלייכע אדער ניט צוגעפאסטע אופן; צו פיעל אדער צו ווענינ.

dispropor'tionateness *n.* (דיס-פרא-פאור'-שאנ-אייט-נעס) ז. *disproportionableness*

dispropor'tioned *a.* (דיס-פרא-פאור'-שאנד) ז. *disproportionate*

dispro'vable *a.* (דיס-פרוה'-וועבל) וואס קען ווידערנעלעגט ווערען, וואס מען קען בעווייזען די ניט ריכטינקייט דערפון.

dispro'val *n.* (דיס-פרוה'-וועל) ז. *disproof*

disprove' *v.* (דיס-פרוהוו') ווידערלעגען, בעווייזען, אז עטוואס איז ניט ריכטיג.

disprove'able *a.* (דיס-פרוהוו'-עבל) ז. *disprovable*

disputabil'ity *n.* (דיס-פיו-טע-ביל'-אי-טי) בעשטרייטבארקייט.

dispu'table *a.* (דיס-פיו'-טעבל) שטרייטיג, בעשטרייטבאר; וואס מען קען וועגען דעם דיספוטירען, דעבאטירען, פאלעמיזירען אדער האבען א ויכוח; וואס מען קען בעשטרייטען אדער אבפרעגען.

dispu'tableness *n.* (דיס-פיו'-טעבל-נעס) ז. *disputability*

dis'putant *n.* (דיס'-פיו-טענט) א דיספוטאנט, א דעבאטאנט; א פאלעמיקער; איינער וואס שטרייט אב איינעמס בעהויפטונגען; איינער וואס האט א ויכוח, דיספוטירט, דעבאטירט אדער פאלעמיזירט.

disputa'tion *n.* (דיס-פיו-טיי'-שאן) א דיספוט, א דעבאטע, א ויכוח.

disputa'tious *a.* (דיס-פיו-טיי'-שאס) וואס איז שייך צו א דיספוט אדער ויכוח; וואס האט ליעב צו דיספוטירען אדער צו בעשטרייטען א צווייטענס בעהויפטונגען; פאלעמיש, שטרייטיג.

disputa'tiously *adv.* (דיס פיו-טיי'-שאס-לי) שטרייטיג; אויף א פאלעמישען שטייגער; דורך בעשטרייטען איינעמס בעהויפטונגען.

dispu'tative *a.* (דיס-פיו'-טיי-טיוו) ז. *disputatious*

dispu'tative sci'ence (דיס-פיו'-טיי-טיוו סאי'-ענס) לאגיק [די וויסענשאפט, וועגען די געזעצען פון דענקען].

dispute' *n. and v.* (דיס-פיוט') 1. שטרייטען; בעשטרייטען, האבען א ויכוח; דעבאטירען, פאלעמיזירען, זיך קריגען; אבפרענען; זיין נעגען; 2. צווייפלען; 3. א דיספוט, א ויכוח, א דעבאטע, א פאלעמיק, א שטרייט, א קריעג.

2. His claim for wages was disputed.

dispu'ter *n.* (דיס-פיו'-טער) ז. *disputant*

dispute' the ground (דיס-פיוט' טהי גראונד) קעמפפען אום אנצוהאלטען דאס שלאכטפעלד.

disqualifica'tion *n.* (דיס-קהוואל-אי-פי-קיי'-שאן) אונפעהיגקייט; דאס ניט האבען די פערלאנגטע מעלות פאר א געוויסען אמט; דאס מאכען אונפעהיג צו עפעס; דאס וואס מאכט אונפעהיג פאר א געוויסע זאך.

disqual'ify *v.* (דיס-קהוואל'-אי-פאי) מאכען אונפעהיג צו עפעס.

disqui'et *n. and v.* (דיס-קהוואי'-עט) בעאונרוהיגען; אונרוה, זארג.

disqui'eting *a.* (דיס-קהוואי'-ע-טינג) בעאונרוהיגענד.

Disquieting rumors reach us from home.

disqui'etness *n.* (דיס-קהוואי'-עט-נעס) אונרוהיגקייט.

disqui'etude *n.* (דיס-קהוואי'-ע-טיוד) אונרוה, זארג.

disquisi'tion *n.* (דיס-קהווי-זיש'-אן) די אונטערזוכונג, די נאכפארשונג.

disquisi'tional *a.* (דיס-קהווי-זיש'-אנ-על) וואס געהערט צו אן אונטערזוכונג אדער נאכפארשונג.

disregard' *n. and v.* (דיס-רי-גארד') ניט אכטען, ניט געבען קיין אכטונג, בעטראכטען אלס ניט ווירדיג; פערנאכלעסיגען; פעראכטונג; גלייכגילטיגקייט.

disregar'der *n.* (דיס-רי-גאר'-דער) דער גרינגשעצער; דער וואס פעראכטעט.

disregard'ful *a.* (דיס-רי-גארד'-פול) פול מיט פעראכטונג; נאכלעסיג; זארגלאז וועגען עפעס.

disregard'fully *adv.* (דיס-רי-גארד'-פול-אי) מיט פולער פעראכטונג; אויף א פערעכטליכען אדער נאכלעסיגען שטייגער.

disrel'ish *n. and v.* (דיס-רעל'-איש) ניט האבען קיין געשמאק פאר עפעס, פיהלען אן עקעל; אן עקעל, א ווידערוויילען.

disrel'ishing *a.* (דיס-רעל'-איש-אינג) וואס רופט ארויס אן עקעל אדער ווידערווילען.

disrepair' *n.* (דיס-רי-פעהר') דאס זיין ניט אויסגעבעסערט אדער פערריכט; דער צושטאנד פון א זאך ווען עס פאדערט זיך זי צו פערריכטען.

disrep'utable *a.* (דיס-רעפ'-יו-טייבל) וואס האט ניט קיין גוטען נאמען; וואס מאכט א שלעכטע רעפוטאציע.

disrep'utably *adv.* (דיס-רעפ'-יו-טע-בלי) דורך מאכען א שלעכטען נאמען.

disrepute' *n.* (דיס-רי-פיוט') א שלעכטער נאמען, א מיאוס'ע רעפוטאציע; שאנדע, חרפה.

Among his acquaintances he is held in disrepute.

disrespect' *n. and v.* (דיס-רי-ספעקט') ניט-אכטונג, גראבקייט; דאס ניט האבען קיין רעספעקט; ניט רעספעקטירען, ניט אכטען.

disrespect'ful *a.* (דיס-רי-ספעקט'-פול) אהן שום רעספעקט; אונהעפליך, גראב.

disrespect'fully *adv.* (דיס-רי-ספעקט'-פול-אי) אויף אן אונהעפליכען, גראבען שטייגער.

disrespect'fulness *n.* (דיס-רי-ספעקט'-פול-נעס) דאס ניט האבען קיין שום רעספעקט; אונהעפליכקייט, גראבקייט.

disrobe' *v.* (דיס-ראוב') אויסטהאן, אראבנעהמען די קליידער, לאזען נאקעט, בערויבען; אויסטהאן זיך.

disroot' *v.* (דיס-רוהט') אויסרייסען מיט'ן ווארצעל; אויסרייסען, אויסווארצלען.

disrupt' *v.* (דיס-ראפט') פאנאנדעררייסען, צורייסען, צוברעכען.

disrup'tion *n.* (דיס-ראפ'-שאן) דאס פאנאנדעררייסען, די צוריסונג, צוברעכונג.

disrup'tive *a.* (דיס-ראפ'-טיוו) וואס צוברעכט, וואס רייסט פאנאנדער; וואס קומט פון א צורייסונג.

disrup'tiveness *n.* (דיס-ראפ'-טיוו-נעס) דאס זיין פאנאנדערגעריסען אדער צובראכען.

dissatisfac'tion *n.* (דיס-סעט-איס-פעק'-שאן) אונצופריעדענהייט.

dissatisfac'toriness *n.* (דיס-סעט-איס-פעק'-טא-רי-נעס) אונמעגליכקייט צו בעפריעדיגען; דאס זיין ניט צופריעדענשטעלענד.

dissatisfac'tory *a.* (דיס-סעט-איס-פעק'-טא-רי) ניט בעפריעדיגענד.

dissat'isfied *a.* (דיס-סעט'-איס-פאיד) אונבעפריעדיגט, ניט צופריעדענגעשטעלט.

dissat'isfy *v.* (דיס-סעט'-איס-פאי) ניט צופריעדענשטעלען; אונצופריעדען מאכען.

dissect' *v.* (די-סעקט') צושניידען אויף שטיקער, צושניידען אברים-ווייז, אנאטאמיזירען, פאלמעסען; צוגליעדערען; בעטראכטען יעדען טייל בעזונדער; געבען א בעשרייבונג פון אלע פרטים.

dissec'ted *a.* (די-סעקט'-טעד) צושניטען אויף שטיקער; אין באטאניק — טיעף איינגעשניטען אין בעזונדערע טיילעכלעך אדער סעגמענטען [וועגען א בלאט א. ד. ג.].

dissec'tible *a.* (די-סעק'-טיבל) וואס קען צושניטען אדער צולעגט ווערען אויף שטיקלעך.

dissec'ting-knife *n.* (די-סעק'-טינג-נאיף) דעם דאקטאר'ס מעסער [צו אנאטאמיזירען אדער פאלמעסען].

dissec'ting-room *n.* (די-סעק'-טינג-רוהם) דאס צימער, וואו מען אנאטאמיזירט אדער פאלמעסט.

dissec'tion *n.* (די-סעק'-שאן) די צושניידונג פון א קערפער; די צוגליעדערונג; דאס אנאטאמיזירען אדער פאלמעסען.

dissec'tor *n.* (די-סעק'-טאר) דער וואס צושניידט א קערפער; איינער וואס אנאטאמיזירט אדער פאלמעסט.

disseize' *v.* (דיס-סיעז') אוועקטרייבען מיט אונרעכט איינעם פון זיין בעזיץ.

disseizee' *n.* (דיס-סיע-זיע') איינער וואס איז מיט אונרעכט אוועקגעטריבען געווארען פון זיין בעזיץ.

dissei'zin *n.* (דיס-סיע'-זין) דאס פערכאפען מיט אונרעכט איינעמס בעזיץ.

dissei'zor *n.* (דיס-סיע'-זאר) איינער וואס ווארפט ארויס אן אנדערען פון זיין איינענטום און פערנעהמט מיט אונרעכט זיין בעזיץ.

dissem'ble *v.* (די-סעמ'בל) פערדעקען דעם ריכטיגען געשטאלט; פערמאסקירען; געבען א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס; פערשטעלען זיך; ניט ארויסווייזען זיך אין ריכטיגען געשטאלט; מאכען א פאלשען איינדרוק וועגען זיך.

His actions were designed in order to dissemble his true motive.

dissem'bler *n.* (די-סעמ'-בלער) א פער=

שטעלטער, א פערמאסקירטער; א צבוע'ק, א היפאקריט.

dissem'blingly *adv.* (די-סעמ'-בלינג-לי) פערשטעלטערהייט; מעשה צבוע'ק.

dissem'inate *v.* (די-סעמ'-אי-נייט) צוזייען, פערשפרייטען; פערברייטען [אן אידעע אדער בעוועגונג].

dissem'inated *a.* (די-סעמ'-אי-ניי-טעד) צושפרייט; צושפרונגען [ביי א מינעראל].

dissemina'tion *n.* (די-סעמ-אי-ניי'-שאן) די צוזייאונג, די פערשפרייטונג; די פערברייטונג [פון אידעען].

dissem'inative *a.* (די-סעמ'-אי-ניי-טיוו) צוזייענד, פערשפרייטענד; וואס האט די נייגונג זיך צו פערשפרייטען.

dissem'inator *n.* (די-סעמ'-אי-ניי-טאר) א פערשפרייטער, א פערברייטער [פון א לעהרע].

dissen'sion *n.* (די-סענ'-שאן) אן אונאייניגקייט; א שטרייט, א קריעג, א מחלוקה.

dissen'sious *a.* (די-סענ'-שאס) וואס זוכט מחלוקות; וואס העצט אויף.

dissen'siously *adv.* (די-סענ'-שאס-לי) אויף אן אויפהעצערישען, קריעגערישען אופן.

dissent' *n. and v.* (די-סענט') ניט איינשטימען, זיין דאגעגען, פאנאנדערגעהן זיך אין מיינונגען אדער איבערצייגונגען; ניט אנערקענען די הערשענדע קירך, זיין א מתנגד; אונאייניגקייט, פערשיעדענהייט אין מיינונגען; דאס ניט איינשטימען; דאס ניט אנערקענען די הערשענדע קירך [בעזאנדערס אין ענגלאנד און שאטלאנד].

dissenta'neous *a.* (דיס-ען-טיי'-ני-אס) וואס איז ניט איינשטימיג, וואס איז דאגעגען.

dissen'ter *n.* (די-סענ'-טער) דער וואס איז אונאייניג מיט עפעס; דער וואס האלט פון אן אנדער מיינונג; איינער וואס אנערקענט ניט די פרינציפען און לעהרען פון דער הערשענדער קירך אין זיין לאנד.

dissen'tient *n. and a.* (די-סענ'-שענט) וואס איז ניט איינפערשטאנען; וואס טרעט ארויס דאגעגען; דער וואס איז ניט איינשטימיג.

dissen'ting *a.* (די-סענ'-טינג) וואס איז ניט איינשטימיג, וואס האלט זיך געגנעריש; וואס בעלאנגט צו א סעקטע אדער ריכטונג, וועלכע אנערקענט ניט די פרינציפען און לעהרען פון דער הערשענדער קירך.

dissen'tious *a.* (די-סענ'-שאס) קריגעריש, שטרייטזיכטיג.

dissen'tiously *adv.* (די-סענ'-שאס-לי) אויף א קריעגערישען, שטרייטזיכטיגען אופן.

dissep'iment *n.* (די-סעפ'-אי-מענט) א שייד-ווענטעלע [הויפטזעכליך אין פרוכט, וו. צ. ב. די שייד-וועגטעלעך צווישען די טיילען אין אן אפעלסין].

dissepimen'tal *a.* (די-סעפ-אי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א שייד-וועגטעל. ז. *dissepiment*.

dis'sertate *v.* (דיס'-אויר-טייט) שרייבען אן אבהאנדלונג; שרייבען א דיסערטאציאן [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער געוויסע געגעבענע פונקטען]; פערהאנדלען אויף דעם אופן פון א דיסערטאציאן.

disserta'tion *n.* (דיס-אויר-טיי'-שאן) א דיסערטאציאן [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער געוויסע געגעבענע פונקטען, מייסטענס פאר דעם צוועק צו בעקומען א געלעהרטען-טיטעל, ווי דאקטאר א ד. ג.]; אן אבהאנדלונג.

disserta'tional *a.* (דיס-אויר-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א דיסערטאציאן. ז. *dissertation*.

disserta'tionist *n.* (דיס-אויר-טיי'-שאנ-איסט) ז. *dissertator*.

disserta'tor *n.* (דיס-אויר-טיי'-טאר) א שרייבער פון א דיסערטאציאן. ז. *dissertation*.

disserve' *v.* (דיס-סורוו') שאדען, שעדיגען; טהאן א רעה.

disser'vice *n.* (דיס-סויר'-וויס) א רעה; א שאדען.

disser'viceable *a.* (דיס-סויר'-וויס-עבל) וואס טהוט א רעה; שעדליך.

disser'viceableness *n.* (דיס-סויר'-וויס-עבל-נעס) שעדליכקייט; דאס טהאן א רעה.

disser'viceably *adv.* (דיס-סויר'-וויס-ע-בלי) אויף א שעדיגענדען אופן; טהוענדיג א רעה.

dissev'er *v.* (די-סעוו'-ער) אבזונדערען, אבטיילען; זיך אבזונדערען, זיך אבטיילען.

dissev'erance *n.* (די-סעוו'-ע-רענס) די אבזונדערונג, די אבטיילונג; דאס זיין אבגעזונדערט אדער אבגעטיילט.

dissevera'tion *n.* (די-סעוו-ע-ריי'-שאן) ז. *disseverance*.

dissev'erment *n.* (די-סעוו'-אויר-מענט) דאס אבטיילען, דאס אבזונדערען.

dis'sidence *n.* (דיס'-אי-דענס) די אונאייניגקייט; פערשיעדענהייט אין מיינונג.

dis'sident *n. and a.* (דיס'-אי-דענט) איינער וואס האט אן אנדער מיינונג וועגען עפעס; איינער וואס איז ניט איינשטימיג; אן אפאנענט; ניט איינשטימיג; פון פערשיעדענער מיינונג.

dis'sight *n.* (דיס'-סאיט) א מיאוס אויסזעהן.

dissil'ience *n.* (די-סיל'-אי-ענס) די צופלאצונג, צושפרינגונג; דאס פאנאנדערפליהען.

dissil'iency *n.* (די-סיל'-אי-ענ-סי) ז. *dissilience*.

dissil'ient *a.* (די-סיל'-אי-ענט) צופלאצענד, צושפרינגענד; פאנאנדערפליהענד.

dissim'ilar *a.* (די-סימ'-אי-לאר) ניט עהנליך; פערשיעדען.

dissimilar'ity *n.* (די-סימ-אי-לער'-אי-טי) אונגלייכקייט; פערשיעדענהייט.

dissim'ilarly *adv.* (די-סימ'-אי-לער-לי) אויף אן אונגלייכען אדער פערשיעדענעם אופן.

dissim'ilate *v.* (די-סימ'-אי-לייט) מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען.

dissimila'tion *n.* (די-סימ-אי-ליי'-שאן) דאס מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען; קאטאבאליזם. ז. *catabolism*.

dissim'ilative *a.* (די-סימ'-אי-ליי-טיוו) וואס האט די נייגונג צו מאכען אונגלייך אדער פערשיעדען; קאטאבאליש. ז. *catabolism*.

dissimil'itude *n.* (דיס-אי-מיל'-אי-טיוד) אונגלייכקייט. פערשיעדענהייט, אונעהנליכקייט; א קאנטראסט; א פערגלייכונג דורך א קאנטראסט.

dissim'ulate *v.* (די-סימ'-יו-לייט) זיך פערשטעלען [ווי א צבוע'ק אדער א היפאקריט].

dissimula'tion *n.* (די-סימ-יו-ליי'-שאן) פערשטעלטקייט; דאס פערשטעלען זיך; צבוע'טסטווע, היפאקריטיזם.

dissim'ulator *n.* (די-סימ'-יו-ליי-טאר) איינער וואס פערשטעלט זיך, א צבוע'ק, א היפאקריט.

dis'sipate *v.* (דיס'-אי-פייט) צושטרייען; צושפרייטען; פערשווענדען, אויסברייגגען; צושפרייט ווערען; זיין פערשווענדעריש; זיך ארייגלאזען אין איבערטריבענע פערגניגענס און שכרות; פיהרען א פערשווענדעריש לעבען.

dis'sipated *a.* (דיס'-אי-פיי-טעד) צולאזען, פערשווענדעריש.

dissipa'tion *n.* (דיס-אי-פיי'-שאן) צושפרייטונג, צושטרייאונג, פערשווענדעריי, אויסברייגגעריי; צולאזענקייט; שכרות.

dissipa'tion of en'ergy (דיס-אי-פיי'-שאן אוו ענ'-ער-דזשי) די ענדערונג פון ענערגיע אין אן אונניצליכע אדער אונברויכבארע פארם, ווי די ענדערונג פון נוציגע מעכאנישע ענערגיע פון א מאשין אין ווערמע-ענערגיע, וועלכע בעקומט זיך פון דער רייבונג פון די מאשינען-טיילען.

dis'sipative *a.* (דיס'-אי-פיי-טיוו) צושפרייטענדיג, צושטרייענדיג; וואס איז שייך צו דער ענדערונג פון ענערגיע אין נוצלאזע. ז. *dissipation of energy*.

dissociabil'ity *n.* (די-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעלשאפטליכקייט; אונגעזעליגקייט; אונפעראייגבארקייט.

disso'ciable *a.* (די-סאו'-שיעבל) אונגעזעלשאפטליך, אונגעזעליג; אונפעראייגבאר, ניט גוט צוזאמענפאסענד.

disso'ciableness *n.* (די-סאו'-שיעבל-נעס) ז. *dissociability*.

disso'cial *a.* (די-סאו'-שעל) ניט געזעלשאפטליך; אונגעזעליג; איינגעננוציג.

disso'cialize *v.* (די-סאו'-שעל-איז) מאכען אונגעזעלשאפטליך אדער אונגעזעליג; אבזונדערען, אבטיילען.

disso'ciate *v.* (די-סאו'-שי-אייט) צוטיילען, אבטיילען, אבזונדערען, שיידען.

dissocia'tion *n.* (די-סאו-שי-איי'-שאן) די אבזונדערונג, די טיילונג, די שיידונג.

disso'ciative *a.* (די-סאו'-שיע-טיוו) וואס צושיידט, וואס זונדערט אב.

dissolubil'ity *n.* (דיס-א-ליו-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוגעהן אדער צושמעלצען; דאס קענען צוטיילט אדער צופאלען ווערען אויף די כעמישע יסודות.

dis'soluble *a.* (דיס'-א-ליובל) וואס קען צוגעהן אדער צושמעלצען; וואס קען צוטיילט ווערען אין טיילען; וואס קען צופאלען אויף די כעמישע יסודות.

dis'solubleness *n.* (דיס'-א-ליובל-נעס) ז. *dissolubility*.

dis'solute *a.* (דיס'-א-ליוט) אויסגעלאסען, צולאזען, שארלאטאניש.

dis'solutely *adv.* (דיס'-א-ליוט-לי) אויף אן אויסגעלאסענעם אדער צולאזענעם אופן; מעשה שארלאטאן.

dis'soluteness *n.* (דיס'-א-ליוט-נעס) צולאזענקייט, אויסגעלאסענקייט.

dissolu'tion *n.* (דיס-א-ליו'-שאן) די אויפלעזונג, די צוזעצונג; דאס צוגעהן אדער צושמעלצען; די צופאלונג אין די טיילען, פון וועלכע עס איז צונויפגעשטעלט; די פאנאנדערפאלונג אויף די כעמישע יסודות; די אויפלעזונג פון א פארלאמענט, א פעראיין א. ד. ג.; דער טויט.

dissolvabil'ity *n.* (די-זאל-ווע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויפגעלעזט ווערען,

דאס קענען צוגעהן אדער צושמאלצען ווערען.

dissol'vable *a.* (די-זאל'-וועבל) וואס קען זיך אויפלעזען, וואס קען צוגעהן אדער צושמאלצען ווערען.

dissol'vableness *n.* (די-זאל'-וועבל-נעס) דאס קענען אויפגעלעזט ווערען; דאס קענען צוגעהן אדער צושמאלצען ווערען.

dissolve' *v.* (די-זאלוו') אויפלעזען, שמעלצען, אבזונדערען אין טיילען; פאנאנדערלאזען [ווי א פארלאמענט, א פערזאמלונג א. ד. ג.]; צונעהמען די מאכט; אונגילטיג מאכען; פערניכטען.

dissolved' in lux'ury (די-זאלווד' אין לאק'-שא-רי) פערזונקען אין לוקסוס.

dissol'vent *n. and a.* (די-זאל'-וועוונט) אויפלעזענד, מאכענדיג צוגעהן, שמעלצענד; אויפלעזענד, אן אויפלעזונגס-מיטעל.

dissol'ver *n.* (די-זאל'-ווער) איינער אדער עטוואס וואס לעזט אויף. ז. *dissolve*

dissol'vible *a.* (די-זאל'-וויבל) ז. *dissolvable*

dissol'ving views (די-זאל'-ווינג וויוז) אזעלכע טומאנע בילדער וואס ווערען געצייגט מיט א מאגישער לאנטערנע אויף אזא אופן, דאס איידער איין בילד פערשווינדעט פאנגט זיך שוין אן ווייזען דאס צווייטע.

dis'sonance *n.* (דיס'-א-נענס) א דיסאנאנס, א שלעכטער קלאנג; א פערבינדונג פון טענער, וועלכע שטימען ניט; אן אונהארמאנישער מיש-מאש; אן אונאייניגקייט, אן אונאיינשטימיגקייט.

dis'sonancy *n.* (דיס'-א-נען-סי) ז. *dissonance*

dis'sonant *a.* (דיס'-א-נענט) ניט הארמאניש, שלעכט קלינגענד; ניט שטימענד.

dissuade' *v.* (די-סהווייד') אבריידען, אבראטען.

I tried to **dissuade** him from undertaking such a dangerous journey.

dissua'der *n.* (די-סהוויי'-דער) איינער וועלכער ראט אב.

dissua'sion *n.* (די-סהוויי'-זשאן) אבראטונג; דאס אברייד.

dissua'sive *n. and a.* (די-סהוויי'-סיוו) אבריידענדיג, אבראטענד; אן ארגומענט אדער אן עצה וואס האלט איימעצען אב עטוואס צו טהאן.

dissua'sively *adv.* (די-סהוויי'-סיוו-לי) אויף אן אבראטענדען אופן; אבראטענדיג, אבריידענדיג.

dissyllab'ic *a.* (דיס-אי-לעב'-איק) צוויי-זילביג, וואס בעשטעהט פון צוויי זילבען.

dissyllabifica'tion *n.* (דיס-אי-לעב-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פארמירען אין צוויי זילבען.

dissyllab'ify *v.* (דיס-אי-לעב'-אי-פאי) פארמירען אין צוויי זילבען.

dissyl'labism *n.* (די-סיל'-ע-ביזם) דאס בעשטעהן פון צוויי זילבען.

dissyl'labize *v.* (די-סיל'-ע-באיז) ז. *dissyllabify*

dissyl'lable *n.* (די-סיל'-עבל) א צוויי-זילביג ווארט.

dissymmet'ric *a.* (דיס-סי-מעט'-ריק) ניט סימעטריש.

dissymmet'rical *a.* (דיס-סי-מעט'-רי-קעל) ז. *dissymmetric*

dissym'metry *n.* (דיס-סימ'-ע-טרי) דער מאנגעל אין סימעטריע, דאס פעהלען פון סימעטריע.

dis'taff *n.* (דיס'-טעף) ז. פראסליצע, א שפינדעל; א פרוי; דאס פרויען-געשלעכט [בלשון מליצה].

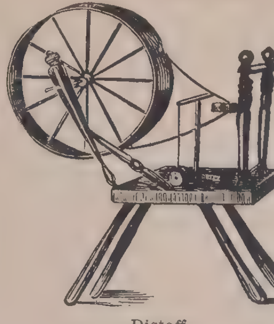

Distaff

distain' *v.* (דיס-טיין') בעפלעקען; פערטונקלען.

dis'tal *a.* (דיס'-טעל) וואס איז ווייט פון צענטער; וואס שטעהט בייס עק.

dis'tally *adv.* (דיס'-טעל-אי) אין א דערוויטערטער ריכטונג.

dis'tance *n. and v.* (דיס'-טענס) די דיסטאנץ, דער מרחק, די שטרעקע; די בעשטימטע שטרעקע אויף וויפיעל עס דארף אבשטעהן איין אטריאד מיליטער פון צווייטען אין א פאלק [רעגימענט] אדער דיוויזיע; די אבגעמאסטענע שטרעקע צווישען צוויי מענשען וואס שלאגען זיך אין א דועל; אין וועט-לויף פון פערד — די "דיסטאנץ", א בעשטימטע שטרעקע פון לעצטען פונקט פון וועט-לויף, וואס דאס פערד, וועלכעס ענדיגט ניט דעם גאנצען לויף, מוז דערגרייכען, כדי צו נעהמען אנטייל אין ווייטערדיגען לויף [אין די פעראייניגטע שטאאטען, אויב דער וועט-לויף איז אויף א מייל — איז די "דיסטאנץ" 80 יארד, אויב א האלבע מייל — איז זי 100 יארד]; אין מוזיק — דער אינטערוואל צווישען צוויי טענער; א דערוויטערונג אין ארט אדער צייט; א דערוויטערונגס-שטופע אין קרובה'שאפט, אין ראנג א. ד. ג.; די צוריקגעהאלטענקייט, בעשיידענהייט; דאס האלטען זיך מיט עהרפורכט אן א זייט; דערוויטערען; האלטען אויף א געוויסער שטרעקע פון זיך; אין וועט-לויף פון פערד—קומען צום ציעל, ווען דאס צווייטע פערד איז בלויז ביי דער "דיסטאנץ"; אריבערשטייגען; אריבעריאגען איינעם.

dis'tance of time (דיס'-טענס אוו טאים) די לענג פון צייט.

dis'tance-post *n.* (דיס'-טענס-פאוסט) אין וועט-לויף פון פערד — א פאהן אדער אן אנדער זאך וואס בעצייכענט די "דיסטאנץ". ז. *distance*

dis'tance-sig'nal *n.* (דיס'-טענס-סיג'-נעל) ביי אייזענבאהנען — דער ווייטסטער פון א רייהע סיגנאלען אונטער דער קאנטראל פון סיגנאל-געבער.

dis'tant *a.* (דיס'-טענט) וואס איז דערווייטערט, וואס שטעהט אב אויף א בעשטימטער שטרעקע; ווייט, צוריקגעהאלטען; וואס האלט זיך דערווייטערט, פרעמד אדער קאלט אין בעציהונגען.

dis'tantly *adv.* (דיס'-טענט-לי) דורך דערוויטערונג, דורך קאלטקייט און פרעמדקייט אין בעציהונגען.

dis'tantly rela'ted (דיס'-טענט-לי רי-ליי'-טעד) פון ווייטער קרובה'שאפט.

We are only **distantly related**.

dis'tant rel'ative (דיס'-טענט רעל'-ע-טיוו) א ווייטער קרוב.

distaste' *n.* (דיס-טייסט') אן עקעל, א ווידערווילען; פערדרוס.

Young children often have a **distaste** for milk.

distaste'ful *a.* (דיס-טייסט'-פול) עקעלהאפט.

distaste'fully *adv.* (דיס-טייסט'-פול-אי) אויף אן עקעלהאפטען שטייגער.

distaste'fulness *n.* (דיס-טייסט'-פול-נעס) עקעלהאפטיגקייט.

distem'per *n. and v.* (דיס-טעמ'-פער) אויפגערעגטקייט, ניט געשטעלטקייט, קראנקהייט [ספעציעל ביי חיות]; הונדקראנקהייט; די טעמפערא-מאלעריי [אזא זארט מאלען מיט וואסער-פארבען]; די וואסער-פארב; מאכען קראנק, אויפרעגען, רייצען, פעראורזאכען אונאנגענעהמליכקייטען; מאלען מיט וואסער-פארב.

distem'perately *adv.* (דיס-טעמ'-פער-עט-לי) אויף אן אויפגערעגטען אדער קרענקליכען אופן.

distem'pered *a.* (דיס-טעמ'-פערד) קרענקליך, שלעכט געשטימט, אויפגעבראכט, צומישט, צורודערט, אין אונארדנונג, אונרוהיג.

distem'peredness *n.* (דיס-טעמ'-פערד-נעס) דאס זיין צורודערט, דאס זיין קרענקליך אדער שלעכט געשטימט.

distend' *v.* (דיס-טענד') פאנאנדערשפרייטען; פאנאנדערברייטען.

distensibil'ity *n.* (דיס-טענ-סי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו פערשפרייטען זיך אדער ווערען פאנאנדערגעצויגען.

disten'sible *a.* (דיס-טענ'-סיבל) וואס קען פאנאנדערגעצויגען ווערען.

disten'sion *n.* (דיס-טענ'-שאן) דאס פאנאנדערציהען; דאס פאנאנדערשפרייטען.

disten'sive *a.* (דיס-טענ'-סיוו) וואס קען פאנאנדערגעצויגען ווערען.

disten'tion *n.* (דיס-טענ'-שאן) ז. *distension*

dis'tich *n. and a.* (דיס'-טיק) דאס דיסטיכאן [א פערז אין א געדיכט וואס בעשטעהט פון צוויי ציילען], א דאפעלטער פערז; בעשטעהענדיג פון צוויי ציילען אדער רייהען.

dis'tichous *a.* (דיס'-טי-קאס) וואס בעשטעהט פון צוויי ציילען; אין באטאניק — מיט צוויי ציילען בלעטער פון ביידע זייטען פון שטענגעל.

Distichous Leaves

dis'tichously *adv.* (דיס'-טי-קאס-לי) אין צוויי ציילען.

distil' *v.* (דיס-טיל') ז. *distill*

distill' *v.* (דיס-טיל') טריפען; לאנגזאם פליסען אדער גיסען; דיסטילירען; טרייבען [ווי ספיריט]; צושמעלצען, צולאזען.

distil'lable *a.* (דיס-טיל'-עבל) וואס מען קען דיסטילירען [וועגען פליסיגקייטען].

distil'late *n.* (דיס-טיל'-אייט) א פליסיגקייט וואס ווערט דיסטילירט אדער וואס ווערט געטריבען [ווי ספיריט].

distilla'tion *n.* (דיס-טי-ליי'-שאן) דיסטילירונג; דאס טריפען, די טרייבונג [פון פליסיגקייטען]; דער שטאף, וואס מען קריעגט דורך טרייבונג; דער עסענץ.

distilla'tion of hu'mors (דיס-טי-ליי'-שאן אוו היו'-מארז) דאס פליסען פון דער פליסיגקייט אין קערפער.

distilla'tion of spir'its (דיס-טי-ליי'-שאן אוו ספיר'-איטס) בראנפען-טרייבונג, בראנפען-ברענעריי.

distil'latories *n.* (דיס-טיל'-ע-טא-ריז) א דיסטילאטאר, א דיסטיליר-אפאראט; א ספיריט-טרייבונג אפאראט.

distil'latory *a.* (דיס-טיל'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו דיסטילירונג, וואס קומט פון דיסטילירען אדער וואס ווערט גע-ברויכט צום דיסטילירען.

distilled' wa'ter (דיס-טילד' הוואה'-טער) דיסטילירטעס וואסער [וואסער וואס ווערט פערוואנדעלט אין פארע און ווערט נאכדעם צוריק אבגעקיהלט און פערוואנ-דעלט אין וואסער].

distil'ler *n.* (דיס-טיל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס דיסטילירט אדער וואס טרייבט ספיריט; א דיסטילירער, א דיס-טילאטאר, א בראנפען-טרייבער.

distil'lery *n.* (דיס-טיל'-ער-אי) א בראנפען-ברויז, א בראנפען-ברענעריי, א גערא‎לניע; דיסטילירונג; בראנפען-טריי-בונג.

distil'ling appara'tus (דיס-טיל'-אינג עפ-ע-ריי'-טאס) א דיסטיליר-אפא-ראט.

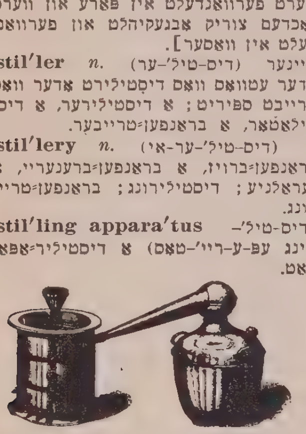

Distilling Apparatus

distill'ment *n.* (דיס-טיל'-מענט) דאס וואס ווערט פראדוצירט דורך דיסטילירען אדער טרייבען [פליסיגקייטען].

distil'ment *n.* (דיס-טיל'-מענט) ז. *distillment*.

distil' out (דיס-טיל' אוט) ארויסצי-הען דעם עסענץ אדער דעם זאפט.

distinct' *a.* (דיס-טינקט') פערשיעדען, בעזונדער; דייטליך, קלאר; קענטיג; וואס אונטערשיידעט קלאר.

distinc'tion *n.* (דיס-טינק'-שאן) 1. אונ-טערשיעד, אונטערשיידונג, אונטערשיי-דונגס-צייכען, די פעהיגקייט צו אונטער-שיידען, צו בענעהמען אדער צו אורטיילען; 2. אויסצייכנונג, פראמינענץ, הויכע שטע-לונג; עטוואס וואס צייכענט אויס אדער מאכט פראמינענט [ווי אן אמט, טיטול א. ד. ג.]; דאס אויסצייכנען, דאס בע-עהרען.

1. All Americans have the same rights. The law allows of no **distinction**. 2. The gathering consisted of men of **distinction** in all walks of life.

distinc'tive *a.* (דיס-טינק'-טיוו) אונ-טערשיידענד; פערשיעדען, כאראקטערים-טיש; אייגענטימליך.

distinc'tive fea'ture (דיס-טינק'-טיוו פיע'-טשור) א כאראקטעריסטישער צוג; עטוואס וואס איז אייגענטימליך אדער כאראקטעריסטיש.

distinc'tively *adv.* (דיס-טינק'-טיוו-לי) מיט אונטערשיידונג; אויף א פער-שיעדענעם, בעזונדערען, כאראקטעריסטי-שען אדער אייגענטימליכען שטייגער; אויף א קלארען, דייטליכען אופן.

distinc'tive mark (דיס-טינק'-טיוו מארק) אן אונטערשיידונגס-צייכען.

He has a **distinctive mark** on his face.

distinc'tiveness *n.* (דיס-טינק'-טיוו-נעס) דאס זיין אונטערשיידענד, פערשיע-דען, כאראקטעריסטיש אדער אייגענטימ-ליך; א בעשטימטע, דייטליכע פערשיע-דענהייט, אייגענארטיגקייט אדער אינדי-ווידואליטעט.

distinct'ly *adv.* (דיס-טינקט'-לי) 1. אויף א קלארען, בעשטימטען אדער דייטליכען שטייגער; 2. בפירוש; אויגענ-שיינליך, אונבעשטרייטבאר.

1. He speaks English very **distinctly**. 2. It was **distinctly** understood.

distinct'ness *n.* (דיס-טינקט'-נעס) דייטליכקייט, קלארקייט, בעשטימטקייט, אונבעשטרייטבארקייט, אויגענשיינליכקייט.

distin'guish *v.* (דיס-טינ'-גהוויש) מא-כען אן אונטערשיעד, אונטערשיידען; אב-טיילען; בעצייכענען; כאראקטעריזירען; איינטיילען אין קלאסען; אויסצייכענען; עהרען, ערהויבען, מאכען פראמינענט, פארנעהם; קריטיש בעטראכטען, אורטיי-לען; דערקענען, בעמערקען.

distin'guishable *a.* (דיס-טינ'-גהוויש-עבל) וואס מען קען אונטערשיידען אדער אבטיילען; קענטיג; וואס מען קען בעמער-קען אדער דערקענען; וואס מען קען כא-ראקטעריזירען און איינטיילען, לויט גע-וויסע כאראקטעריסטישע סמנים, אין קלא-סען; בעמערקענסווערטה, בעדייטענד.

distin'guishableness *n.* (דיס-טינ'-גהוויש-עבל-נעס) אונטערשיידבארקייט; בעמערקבארקייט; קענטיגקייט; דאס זיין בעמערקענסווערטה אדער בעדייטענד.

distin'guishably *adv.* (דיס-טינ'-גהוויש-ע-בלי) אויף אן אונטערשיידבא-רען, קענטיגען אדער בעמערקבארען אופן.

distin'guished *a.* (דיס-טינ'-גהווישט) אויסגעצייכענט, אויסערארדענטליך, פרא-מינענט, פארנעהם, בעוואוסט, בעריהמט.

distin'guished by (דיס-טינ'-גהווישד באי) וואס צייכענט זיך אויס מיט...

He is **distinguished by** his tall appearance.

distin'guishedly *adv.* (דיס-טינ'-גהווישט-לי) דורך אויסצייכנונג; אויף א פארנעהמען שטייגער.

distin'guished traits of char'acter (דיס-טינ'-גהווישט טרייטס אוו קער'-עק-טער) שטארק מערקבארע אדער קענטיגע כאראקטער-ציגע, דאס הויפט כאראקטע-ריסטישע.

distin'guisher *n.* (דיס-טינ'-גהוויש-ער) איינער וואס קען מאכען אונטערשיע-דע אדער וואס קען אורטיילען; א שארפער בעאבאכטער; א קענער.

distin'guishing *a.* (דיס-טינ'-גהוויש-אינג) וואס אונטערשיידעט, טיילט אב אדער צייכענט אויס; כאראקטעריסטיש, אייגענטימליך.

distin'guishingly *adv.* (דיס-טינ'-גהוויש-אינג-לי) מיט אויסצייכנונג; אויף א מערקבארען, קענטיגען אדער אויסערגע-וועהנליכען שטייגער.

distort' *v.* (דיס-טאהרט') פערקרימען, פערדרעהען; פערדארבען די געשטאלט; פערדרעהען דעם געדאנק; געבען א פאלשע פארשטעלונג וועגען עפעס.

The story of this accident was **distorted** in the newspaper reports.

distor'tedly *adv.* (דיס-טאהר'-טעד-לי) אויף א פערקרימטען, צודרעהטען שטיי-גער.

distor'ter *n.* (דיס-טאהר'-טער) איינער אדער עפעס וואס פערקרימט אדער פער-דארבט די געשטאלט.

distor'tion *n.* (דיס-טאהר'-שאן) די פערקרימונג, די פערדרעהונג; די פערדאר-בונג פון געשטאלט; דאס זיין פערדרעהט אדער צוקארטשעט; דאס קארטשען זיך; די פערדרעהונג פון א געדאנק אדער ריכ-טונג.

distor'tion of vi'sion (דיס-טאהר'-שאן אוו וויזש'-אן) א קאסאקע אויג.

distor'tor *n.* (דיס-טאהר'-טאר) אין אנא-טאמיע — דאס וואס פערקרימט [ווי דער ספעציעלער מוסקעל וואס פערקרימט דאס מויל בעת כעס אדער אויפרעגונג].

distract' *v.* (דיס-טרעקט') אבציהען אדער אבניינגען די אויפמערקזאמקייט פון עפעס; צושטרייען, צומישען, פערפלאנטע-רען; מאכען אויסער זיך, משוגע מאכען.

distrac'ted *a.* (דיס-טרעק'-טעד) צו-מישט, פערפלאנטערט; צושטרייט; משוגע.

distrac'tedly *adv.* (דיס-טרעק'-טעד-לי) אונרוהיג, צומישט; ווי א משוגע'נער.

distrac'tedness *n.* (דיס-טרעק'-טעד-נעס) צומישטקייט, משוגעת, וואהנזיניג-קייט.

distrac'ted with pas'sion (דיס-טרעק'-טעד הוויטה פעש'-אן) אויסער זיך פון אויפגערעגטקייט.

distrac'ter *n.* (דיס-טרעק'-טער) דער שטערער, דער בעאונרוהיגער; איינער וואס צומישט אדער פערפלאנטערט.

distrac'tible *a.* (דיס-טרעק'-טיבל) וואס קען צומישט ווערען.

distrac'tion *n.* (דיס-טרעק'-שאן) צו-מישטקייט, צושטרייטקייט; אויפגערעגט-קייט, משוגעת; אונרוהיגקייט; אונארד-נונג; דאס וואס צומישט, צושטערט אדער מאכט אן אונארדנונג.

distrac'tive *a.* (דיס-טרעק'-טיוו) צו-מישענד; ברייגנענד אין אונארדנונג.

distrain' *v.* (דיס-טריין') צונעהמען אי-מעצענס מטלטלין פאר א חוב אדער אלס משכון.

distrai'nable *a.* (דיס-טריי'-נעבל) וואס קען צוגענומען ווערען פאר א חוב אדער אלס משכון.

distrai'ner *n.* (דיס-טריי'-נער) איינער וואס נעהמט צו אימעצענס מטלטלין פאר א חוב אדער אלס משכון.

distrain'ment *n.* (דיס-טריינ'-מענט) דאס משכונ'ען אדער דאס גע'משכונ'ט ווע-רען.

distrai'nor *n.* (דיס-טריי'-נאר) ז. *distrainer*.

distraint' *n.* (דיס-טריינט') דאס נעהמען אין משכון, דאס משכונ'ען.

distrait' *a.* (דיס-טריי') צוטראגען, צו-שטרייט.

distraught' *a.* (דיס-טראהט') צוטרא-גען, צושטרייט, צומישט.

distress' *n. and v.* (דיס-טרעס') שמערץ; פיין, אנגסט; אונגליק, עלענד; נויט; דאס משכונ'ען, דאס ארויפלעגען אן ארעסט אויף זאכען; פייניגען, קווע-לען; אונגליקליך מאכען; אריינברייננגען אין נויט; משכונ'ען, ארויפלעגען אן ארעסט אויף זאכען.

distressed' *a.* (דיס-טרעסט') פער-דאגה'ט; אונגליקליך; עלענד; יאמערליך; מיזעראבעל.

distressed' for mon'ey (דיס-טרעסט' פאר מאנ'-אי) אין געלד-נויט.

distressed'ness *n.* (דיס-טרעסט'-נעס)

דאס זיין געפייניגט אדער געקוועלט; דאס זיין אין גרויס פיין אדער עלענד.

distress'ful *a.* (דיס-טרעס'-פול) יאָמערליך, אונגליקליך; פיינליך; עלענד.

distress'fully *adv.* (דיס-טרעס'-פול-אי) אויף א יאָמערליכען, עלענדען אדער פיינליכען אופן; אונגליקליך, פיינליך.

distress'ing *a.* (דיס-טרעס'-אינג) פייניגענד, קוועלענד; וואס פעראורזאכט גרויס פיין אדער שמערצען.

distress'ingly *adv.* (דיס-טרעס'-אינג-לי) אויף א שמערצליכען אדער פיינליכען אופן.

distress' sale (דיס-טרעס' סייל) אן אויספערקויף פון זאכען כדי צו בעצאהלען די בעלי־חובות.

distress' war'rant (דיס-טרעס' הוואר'-ענט) א בעפאלמעכטיגונג פון א ריכטער ארויפצולעגען אן ארעסט אויף זאכען פאר א חוב.

distrib'utable *a.* (דיס-טריב'-יו-טעבל) וואס קען אויסגעטיילט ווערען, וואס קען פערטיילט ווערען; וואס קען אויסגעשפרייט ווערען.

distrib'utary *a.* (דיס-טריב'-יו-טע-רי) פערטיילבאר, אויסטיילבאר; וואס איז צום פערטיילען.

distrib'ute *v.* (דיס-טריב'-יוט) פערטיילען, אויסטיילען; פאנאנדערלעגען, פאנאנדערשטעלען; אויסשפרייטען; געבען צדקה; פאנאנדערווארפען דרוקשריפט אין די שריפט־קעסטלעך נאכדעם ווי דער זאץ איז מעהר ניט נויטיג; איינטיילען אדער ארדנען אין קלאסען, מינים אדער גאטונגען.

distrib'uter *n.* (דיס-טריב'-יו-טער) אן אויסטיילער, א פערטיילער; אן אבלעגער [איינער וואס ווארפט פאנאנדער אין א דרוקעריי דעם אויסגענוצטען זאץ אין די שריפט־קעסטלעך]; דער טייל פון א זעץ־מאשין, וואס טיילט פאנאנדער אויף זייערע פלעצער די מאטריצען [בוכשטאבען פורמס] אויף זייערע ערטער.

distrib'uting roll'er (דיס-טריב'-יו-טינג ראול'-ער) די וואלצע אין א דרוק־מאשין, וועלכע טראגט אן די דרוק־פארב אויף דער דרוק־שריפט.

distribu'tion *n.* (דיס-טרי-ביו'-שאן) די אויסטיילונג אדער פערטיילונג; דאס איינטיילען אדער ארדנען אין קלאסען, מינים אדער גאטונגען; דאס אויסשפרייטען אדער פערשפרייטען; דאס פאנאנדערווארפען אויסגענוצטע דרוק־שריפט אין די שריפט־קעסטלעך.

distribu'tional *a.* (דיס-טרי-ביו'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויסטיילונג אדער פערטיילונג; וואס איז שייך צו דער פערטיילונג אדער אויסשפרייטונג פון חיות אין פערשיעדענע ערד־טיילען.

distrib'utive *a.* (דיס-טריב'-יו-טיוו) אויסטיילענד.

distrib'utive ad'jective (דיס-טריב'-יו-טיוו עד'-זשעק-טיוו) אן אייגענשאפטס־ווארט, וואס בעציהט זיך אויף אייניגע הויפטווערטער צוזאמען, צ. ב.: *every, some, each.*

distrib'utively *adv.* (דיס-טריב'-יו-טיוו-לי) איינצינווייז, ניט צוזאמען.

distrib'utor *n.* (דיס-טריב'-יו-טאר) ז. *distributer*.

dis'trict *n. and v.* (דיס'-טריקט) א בעצירק, אן אויעזד; א געגענד; א פעלד, א געביעט [פון וויסענשאפט]; צוטיילען אין בעצירקען אדער אויעזדען.

dis'trict attor'ney (דיס'-טריקט ע-טויר'-ני) דער פראקוראר פון א בעשטימטען בעצירק.

dis'trict court (דיס'-טריקט קאורט) בעצירקס־געריכט.

dis'trict judge (דיס'-טריקט דזשאדזש) א בעצירקס־ריכטער; א ריכטער פון א נידריגען געריכט, וואס האט בלויז בעשטימטע פונקציאנען.

dis'trict school (דיס'-טריקט סקוהל) א לאנד־שוהל פאר די קינדער פון פערמער, וועלכע שטעהט אויסען שטאדט אויף דער איבערקרייצונג פון צוויי וועגען.

distrin'gas *n.* (דיס-טרינ'-געס) א בעפעהל צום שעריף צו פערהאלטען אימיצען אדער ארויפלעגען אן ארעסט אויף זיין איינענטום.

distrust' *n. and v.* (דיס-טראסט') ניט טרויען, ניט האבען קיין צוטרויען; א מיסטרויען.

Germany's foreign policy is dictated by her **distrust** of her neighbors.

distrust'ful *a.* (דיס-טראסט'-פול) פערדעכטיג, אהן צוטרויען.

distrust'fully *adv.* (דיס-טראסט'-פול-אי) אויף א פערדעכטליכען, מיסטרויליכען אופן.

distrust'fulness *n.* (דיס-טראסט'-פול-נעס) די פערדעכטיגקייט, דאס מיסטרויען.

distrust'less *a.* (דיס-טראסט'-לעס) אהן חשד, פול מיט צוטרויען.

disturb' *v.* (דיס-טירב') 1. בעאונרוהיגען, שטערען, בעלעסטיגען; 2. צומישען, מאכען אן אונארדנונג.

1. The children **disturb** their father by their noisy playing. 2. The country is **disturbed** by revolution.

distur'bance *n.* (דיס-טויר'-בענס) די בעאונרוהיגונג; די אונרוה; די שטערונג; צימישטקייט, אונארדנונג; אונרוהען, א טומעל, א בונט.

distur'bance of mind (דיס-טויר'-בענס אוו מאינד) קאפ־פערדרעהעניש, אונרוהיגקייט, צוטומלעניש.

distur'ber *n.* (דיס-טויר'-בער) א פריעדען־שטערער, א אונרוהען־מאכער; איינער וואס שטערט דעם צווייטען אויסצונוצען זיין רעכט אויף עפעס.

dis'tyle *n. and a.* (דיס'-טאיל) א מין גאניק אדער גאלעריי וואס איז אפען פון איין זייט און בעדעקט מיט א דאך וואס האלט זיך אויף צוויי זיילען; וואס בעצייכענט אזא גאניק אדער גאלעריי.

disu'nion *n.* (דיס-יו'-ניאן) די אונאייניגקייט; פאנאנדערטיילונג, צושיידונג; מחלוקות, שטרייטיגקייט.

disu'nionist *n.* (דיס-יו'-ניאנ-איסט) דער וואס איז געגען אייניגקייט; איינער פון די, וועלכע האבען פאר און אין דער צייט פון ציוויל־קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען [1861—65] געארבייט פאר צורייסען די פעראייניגונג פון די שטאאטען.

disunite' *v.* (דיס-יו-נאיט') פאנאנדערשיידען, פאנאנדערנעהמען אויף בעזונדערע טיילען; אנמאכען מחלוקות; אבטיילען זיך, אבזונדערען זיך.

disuni'ted *a.* (דיס-יו-נאי'-טער) אונאייניג.

disuni'ter *n.* (דיס-יו-נאי'-טער) איינער וואס טיילט פאנאנדער; דער מחלוקה־מאכער.

disu'nity *n.* (דיס-יו'-ני-טי) אונאייניגקייט; דאס זיין פאנאנדערגעטיילט.

disu'sage *n.* (דיס-יו'-זעדזש) דער ניט־געברויך; די ענטוועהנונג.

disuse' *v.* (דיס-יוז') ניט מעהר געברויכען, ענטוועהנען.

disuse' *n.* (דיס-יוס') דער ניט־געברויך; די ענטוועהנונג.

disused' *a.* (דיס-יוזד') אויפגעהערט געברויכט צו ווערען; אבגעוועהנט.

disutil'ity *n.* (דיס-יו-טיל'-אי-טי) אין פאליטישער עקאנאמיע — דאס, וואס איז דער היפוך פון נוצליכקייט.

disu'tilize *v.* (דיס-יו'-טיל-איז) מאכען אונניצליך.

disweap'on *v.* (דיס-וועפ'ן) ענטוואפנען.

disyoke' *v.* (דיס-יאוק') בעפרייען פון א יאך.

ditch *n. and v.* (דיטש) א גראבען; א קאנאווע; מאכען א גראבען; ארומגראבען עפעס מיט א קאנאווע; טריקענען לאנד דורך אויסגראבען קאנאוועס וואס ציהען אב דאס וואסער; מאכען אריינצופליסען אדער אריינצולויפען.

ditch'-dog *n.* (דיטש'-דאג) א געפגר־טער הונד [וואס ווערט אריינגעווארפען אין א גראבען].

ditch'er *n.* (דיטש'-ער) דער גרעבער, איינער וואס גראבט קאנאוועס.

ditch'-like *a.* (דיטש'-לאיק) ווי א גראבען אדער קאנאווע.

ditch'-wa'ter *n.* (דיטש'-הוואה'-טער) שטעהענדיג בלאטע־וואסער.

di'theism *n.* (דאי'-טהי איזם) דיטעאיזם, דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון צוויי געטער.

di'theist *n.* (דאי'-טהי-איסט) א דיטעאיסט, איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון צוויי געטער.

dith'yramb *n.* (דיטה'-אי-רעמב) א דיפיראמב, א לויב־געזאנג; ביי די אלטע גריכען — א ליידענשאפטליכע הימנע אדער שיר וואס פלעגט געזונגען ווערען אין כאר לכבוד באקכוס, דעם גאט פון וויין.

dithyram'bic *n. and a.* (דיטה-אי-רעמ'-ביק) זיין דער פארם פון א דיפיראמב; א דיפיראמב. ז. *dithyramb*

dithyram'bus *n.* (דיטה-אי-רעמ'-באס) ז. *dithyramb*.

dit'okous *a.* (דיט'-א-קאס) אין זאאלאגיע — וואס ברייגנגט א צווילינג, וואס האט צוויי קינדער מיט אמאל; וואס לעגט צוויי אייער.

di'tone *n.* (דאי'-טאון) דער אינטערוואל אדער די צווישען־צייט פון צוויי פעראייניגטע טענער אין מוזיק.

dittan'der *n.* (די-טענ'-דער) דאס פעפער־גראז [א מין ביטער גראז וואס וואקסט אויף א זאלציגען באדען. מען פלעגט עס אמאל ברויכען אנשטאט פעפער].

dit'tany *n.* (דיט'-ע-ני) א קליינע שמעקענדע אמעריקאנער גראז וואס וואקסט אין די שטאאטען נעבען דעם אטלאנטישען אקעאן.

dit'to *n., v. and adv.* (דיט'-או) דיטא, דאס זעלביגע, די זעלביגע זאך; א דופליקאט; א גאנצער קאסטיום [א ראק, זשילעט און הויזען] פון דעמזעלביגען צייג אדער פון זעלביגען קאליר; א ווארט וואס ווערט געברויכט אויסצומיידען ווידערהאלונגען [אין רעכנונגען ווערט מייסטענס דאס ווארט "דיטא" בעצייכענט מיט א שטריכעלע (—) אדער מיט צוויי קאמאס (,,)]; מאכען א דופ־

ליקאט, מאַכען א פּאר; ווי פריהער, אויף דעמזעלבען שטייגער; אויך.

dit'to-suit *n.* (דיט'-אָ-סוט) א קאָס־טיום [א, רעק, זשילעט און הויזען פון דעמזעלבען צייג אדער קאליר].

dit'ty *n. and v.* (דיט'-אי) א געזאנג, א ליעדעל; זינגען.

dit'ty-bag *n.* (דיט'-אי-בעג) א קליין זעקעלע וואס מאַטראָזען ברויכען צו האַל־טען זייערע נייה־געצייג [נאָדלען, פאדים א. ד. ג.].

diure'sis *n.* (דאי-יו-רי'-סיס) א קראַנק־הייט וואס בעשטעהט אין איבערטרייבען צו־פיעל אורין [השתנה].

diuret'ic *n. and a.* (דאי-יו-רעט'-איק) וואס רופט ארויס השתנה; א מיטעל ארויסצורופען השתנה.

diuret'ical *a.* (דאי-יו-רעט'-אי-קעל) אין מעדיצין — וואס רופט ארויס השתנה.

diur'nal *n. and a.* (דאי-אויר'-נעל) וואס איז שייך צום טאג אדער צו דער צייט פון טאג; טעגליך, וואס עס טרעפט יעדען טאג; וואס דויערט נור איין טאג; וואס ערשיינט אדער ווייזט זיך ארויס אין דער צייט פון טאג; דער קאַטוילי־שער געבעט־בוך [סדור תפלות]; די טאג־רויב־פויגעל [אין גענענזאַץ צו די נאכט־רויב־פויגעל]; איינע פון די באַבע־לעך אדער שמעטערלינגע וואס פליהען נור ביי טאג.

diur'nally *adv.* (דאי-אויר'-נעל-אי) יעדען טאג.

diurna'tion *n.* (דאי-אויר-ניי'-שאן) דאס רוהען אדער שלאָפען ביי טאג [ווע־גען פויגלען, חיות א. ז. וו. וואס ווייזען זיך נור ביי נאכט, ווי די פלעדער־מויז].

di'va *n.* (די'-וואַ) א פּרימאַדאָנאַ, אן אויסגעצייכענטע זינגערין.

divaga'tion *n.* (דאי-ווע-גיי'-שאן) דאס אבקעהרען זיך אדער דאס פערגעהן צו א זייט.

di'valent *a.* (דאי'-וויי-לענט) ז. *bivalent*.

divan' *n.* (די-וועין') דיוואַן [דער העכ־סטער רעגירונגס־ראטה אין טירקיי]; די ראטהס־פערזאמלונג; די ראטהס־שטוב; א געריכטס־הויז; א קאפע־הויז; א צימער צום רויכערען; א דיוואַן, א מין קאַנאַפּע אדער סאַפא; א בוך, א זאמלונג פון שירים פון איין פערפאַסער.

divapora'tion *n.* (דאי-וועפּ-א-ריי'-שאן) דאס אבדאַמפּפען, דאס אויספּאַרען דורך היץ.

divar'icate *a. and v.* (דאי-וואר'-אי-קייט) פאנאנדערשפרייטען, פאנאנדער־צווייגען; ווייט אבשטעהן איינע פון די אנדערע; אין באטאניק — וואס האט פא־נאנדערגעשפרייטע צווייגען; אין זאאלא־גיע — מיט פאנאנדערגעשפרייטע אברים [ווי אן איינזעקט מיט פאנאנדערגעשפריי־טע פליגלען].

divar'icately *adv.* (דאי-וואר'-אי-קייט-לי) אויף א פאנאנדערגעשפרייטען שטייגער.

divarica'tion *n.* (דאי-וואר-אי-קיי'-שאן) דאס פאנאנדערצווייגען זיך; דאס פאנאנדערטיילען זיך אין טיילען אדער צווייגען.

dive *v.* (דאיוו) זיך איינטונקען, אבטונקען, ארונטערגעהן אונטער'ן וואסער; טיעף אריינדרינגען אין א זאך אדער ענין; דאס אבטונקען זיך; א פּלוצליכער שטורין; א פרעהליך הייזעל.

dive away' (דאיוו ע-הוויי') זיך אוועק־גנב'נען.

dive in'to (דאיוו אינ'-טו) טיעף אריינ־דרינגען.

di'ver *n.* (דאי'-ווער) איינער וואס לאָזט זיך ארונטער אונטער'ן וואסער צו זוכען פערעל און אנדערע זאכען; איינער וואס דרינגט אריין טיעף אין א ענין; די פויגעל־טויכער [געוויסע מינים פויגלען, ווי די פינגווינס א. ד. ג., וועלכע צייכנען זיך אויס דערמיט, וואס זיי האלטען זיך א לאנגע צייט אונטער'ן וואסער]; א קעשענע־גנב.

Diver

diverge' *v.* (די-וואירדזש') אבטיילען זיך איינע פון די אַנדערע; פאנאנדערגעהן זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען; פאנאנ־דערצווייגען זיך; אונטערשיידען זיך, ניט זיין אזוי ווי עס פאדערט זיך; אין מא־טעמאטיק — ווערען אלץ גרעסער און גרעסער ביז אין דער אונענדליכקייט.

diver'gence *n.* (די-וואיר'-דזשענס) דאס פאנאנדערטיילען זיך; די פאנאנדער־צווייגונג; דאס פאנאנדערגעהן זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען.

diver'gency *n.* (די-וואיר'-דזשענ-סי) דאס זיין פאנאנדערגעטיילט; דאס זיין פאנאנדערגעשפרייט אין פערשיעדענע ריכ־טונגען.

diver'gent *a.* (די-וואיר'-דזשענט) אב־געטיילט איינע פון די אנדערע; וואס צי־העו זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען; וואס שטעהט אב ווייט.
They hold **divergent** opinions on political questions.

diver'ging *a.* (די-וואיר'-דזשינג) זיך צוטיידענד, אבווייכענד.

di'vers *a.* (דאי'-ווערז) פער־שיעדענע; עטליכע.

diverse' *a.* (די-וואירס') פערשיעדענ־אַרטיג, ניט גלייך.

diverse'ly *adv.* (די-וואירס'-לי) דורך פערשיעדענע וועגען אדער ריכטונגען.

di'ver's hel'met (דאי'-ווערז העל'-מעט) דער טויכער־העלם [וואס די וואסער־טוי־כער טהוען אן אויף'ן קאָפּ, ווען זיי לאזען זיך ארונטער אונטער'ן וואסער].

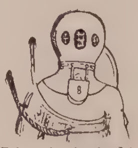

Diver's Helmet

diver'sifiable *a.* (די-וואיר'-סי-פאי-עבל) וואס קען געמאכט ווערען אויף פער־שיעדענע ארטען.

diversifica'tion *n.* (די-וואיר-סי פי-קיי'-שאן) דאס פערענדערען די פארמען אדער די אייגענשאפטען; דאס מאכען פערשיעדענארטיג.

diver'sified *a.* (די-וואיר'-סי-פאיד) וואס צייכענט זיך אויס מיט פערשיעדענ־ארטיגקייט.

diver'siform *a.* (די-וואיר'-סי-פארם) פערשיעדענפערמיג.

diver'sify *v.* (די-וואיר'-סי-פאי) מא־כען פערשיעדענארטיג.

diver'sion *n.* (די-וואיר'-שאן) 1. די אבקעהרונג, אבווענדונג; אבווענדונג פון שונא'ס אויפמערקזאמקייט; דאס וואס ווענדעט אב; 2. דאס וואס ווענדעט אב פון אן ערנסטער בעשעפטיגונג, ערהאלונג, צייטפערטרייב.
1. The attack on the enemy was made to create a **diversion**. 2. Chess-playing is a good **diversion**.

diver'sity *n.* (די-וואיר'-סי-טי) פער־שיעדענהייט, פערשיעדענארטיגקייט; דער חילוק.
There is a **diversity** of opinion in America on the tariff question.

divert' *v.* (די-ווירט') 1. אבקעהרען, בייטען די ריכטונג; ווענדען זיך צו אן אנדער פונקט אדער צוועק; 2. אבקעהרען זיך פון אן ערנסטער בעשעפטיגונג, זיך אמוזירען, צייט פערטרייבען.
1. His visit **diverted** my attention from my work.

diver'ter *n.* (די-וואיר'-טער) דער אדער דאס וואס ווענדעט אב פון אן ערנ־סטער בעשעפטיגונג; דער אדער דאס וואס אמוזירט.

diver'ting *a.* (די-וואיר'-טינג) וואס אמוזירט, וואס מאכט לוסטיג.

diver'tingly *adv.* (די-וואיר'-טינג-לי) אויף אן אמוזירענדען אופן.

diver'tisement *n.* (די-וואיר'-טיז-מענט) בעלוסטיגונג, צייטפערטרייב; א דיווערטיסמענט, א מין באַלעט אדער אנדער לוסט־שפּיעל, וואס ווערט געגעבען אין א טעאַטער צווישען די אקטען.

divest' *v.* (די-וועסט') אויסטאן, אוועק־נעהמען, בערויבען.

divide' *n. and v.* (די-וואיד') טיילען, אבטיילען, פאנאנדערטיילען, צוטיילען, אויסטיילען; אין מאטעמאטיק — מאכען א חילוק; זיין דער טיילער פון א געווי־סער צאהל; אנמאכען מחלוקות; אין לאָ־גיק — פאנאנדערלעגען א געדאנק אדער זאץ אויף זיינע בעזונדערע עלעמענטען; ערקלערען; זיך צוטיילען; פאנאנדערפא־לען אין בעזונדערע טייל אדער גרופען; זיין אין מחלוקות; שטימען פאר עפּעס אין בעזונדערע גרופען; צאהלען דיווי־דענד; אין געאגראפיע — ט בערג־רוקען, וועלכער טיילט אב אין א לאנד איין טייך מיט אלע זיינע צווייגען פון דעם צוויי־טען; דאס צוטיילען.

divi'ded *a.* (די-וואי'-דעד) געטיילט, פאנאנדערגעטיילט, פאנאנדערגענומען.

divi'dedly *adv.* (די-וואי'-דעד-לי) דורך צוטיילונג.

div'idend *n.* (דיוו'-אי-דענד) א סומע וואס איז בעשטימט צום צוטיילען; דיווי־דענד, דער יעהרליכער פראפיט וואס ווערט צוטיילט צווישען די מיטגליעדער פון אן אקציען־געזעלשאפט לויט דער צאהל אק־ציען וואס יעדעס מיטגליעד האט; דער טייל פון פראפיט, וואס יעדעס מיטגליעד פון דער אקציען־געזעלשאפט בעקומט נאך דער צוטיילונג; אין מאטעמאטיק — דער דיווידענדוס [די צאהל אין חילוק וואס דארף צוטיילט ווערען].

div'idend war'rant (דיוו'-אי-דענד וואר'-ענט) דער קופאן, מיט וועלכען א מיטגליעד פון אן אקציען־געזעלשאפט בע־קומט זיין דיווידענד.

divi'der *n.* (די-וואי'-דער) דער אדער דאס וואס טיילט פאנאנדער; א צוטיילער;

איינער וואס מאכט אן פירוד=לבבות; אין מאטעמאטיק — דער דיוויזאר [די צאהל אין חילוק וועלכע צוטיילט]; א צירקעל; א מין מעסער אין דער פארם פון א קלין אין א שנייד=מאשין וואס שיידט אב פון די זאנגען די קערנדלעך, וועלכע מען דארף אראבנעהמען פון די, וועלכע מען דארף נאך לאזען שטעהן.

divi'ding-com'passes *n.* (די-וואי'-דינג קאמ'-פעס-עז) א טייל=צירקעל [א שפיציג צירקעל וואס ווערט געברויכט צו טיילען ליניען, קרייזען א. ד. ג.].

divi'dingly *adv.* (די-וואי'-דינג-לי) דורך טיילונג.

divi'ding-machine' *n.* (די-וואי'-דינג-מע-שין') אן אפאראט צו מאכען איינטיילינגען אויף מאטעמאטישע אינסטרומענטען.

divina'tion *n.* (דיוו-אי-ניי'-שאן) די וואהרזאגונג, די קונסט פון טרעפען וואס עס וועט זיין אין דער צוקונפט אדער וואו עס געפינט זיך א בעהאלטענע זאך; דאס ברויכען כישוף צו טרעפען עפעס; די פראפעצייאונג; אין אלט=רוימישער געריכטס=פיהרונג — דאס אויסקלייבען איינעם פון עטליכע מענשען, וועלכע קומען מיט פערשיעדענע אנקלאגען אויף איין פערזאן, אז דער אויסגעקליבענער זאל רעדען אין נאמען פון אלעמען; די רעדע פון דיעזען אויסגעקליבענעם.

div'inator *n.* (דיוו'-אי-ניי-טאר) דער וואהרזאגער, דער וואס זאגט פאר, וואס עס וועט זיין אין דער צוקונפט.

divin'atory *a.* (די-ווינ'-ע-טא-רי) וואס איז שייך צו וואהרזאגונג; טרעפענד, פארויסזאגענד.

divine' *n., a. and v.* (די-וואין') 1. געטליך, הימליש, העכער פון אלץ, הייליג; וואס איז שייך צו געטליכקיים, טעאלאגיש; 2. א טעאלאג, א גייסטליכער; 3. וואהרזאגען, טרעפען וואס שפעטער וועט זיין; זיין א וואהרזאגער אדער טרעפער; פארויסזאגען; טרעפען.

2. He is reputed to be a learned **divine**. 3. A good nurse **divines** the patient's wishes and needs.

divine' assis'tance (די-וואין' ע-סיס'-טענס) אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע געפינען זיך ניט אין דירעקטען צוזאמענהאנג און זיינען גאר ענטגעגענגעזעצט און אז זייער צוזאמענהאנג און זייער געמיינזאמע ווירקונג קומט דורך דער אריינמישונג פון דער געטליכער קראפט.

divine'ly *adv.* (די-וואינ'-לי) אויף א געטליכען שטייגער; דורך געטליכקייט; אויף דער אלערהעכסטער שטופע.

divine'ness *n.* (די-וואינ'-נעס) געטליכקייט.

divine' of'fice (די-וואין' אפ'-איס) דאס בעשטימטע טעגליכע גאטעס=דיענסט; די צייט פון די בעשטימטע גאטעס=דיענסטע [ביי די קריסטען].

divi'ner *n.* (די-וואי'-נער) דער וואהרזאגער, דער טרעפער.

divine' right (די-וואין' ראיט) דאס געטליכע רעכט, די בעהויפטונג, אז די קעניגליכע מאכט איז בעשטימט פון גאט און איז אונאבהענגיג פון דעם ווילען פון די רעגיערטע; אין דער קאטוילישער קירך — די אנערקענונג פון דעם געטליכען רעכט פון אייניגע קירכען=בעאמטע אדער פון אייניגע פארמען פון קירכען=פערוואלטונג.

divine' ser'vice (די-וואין' סויר'-וויס) גאטעס=דיענסט.

di'ving-bell *n.* (דאי'-ווינג-בעל) א טויכער=גלאק, אן איבערגעקעהרטער צילינדער אין דער פארם פון א גלאק, אין וועלכען מען לאזט זיך ארונטער אונטער'ן וואסער [די לופט אין דעם טויכער=גלאק דערלאזט ניט, אז אהין זאל אריינקומען וואסער, און אזוי ווי די לופט אין גלאק ווערט אלע מאל אבגעפרישט דורך א רעהר, קען דער טויכער גאנץ בעקוועם בלייבען אונטער'ן וואסער].

Diving-bell

di'ving-dress *n.* (דאי'-ווינג-דרעס) וואסער=זיכערע [וואס לאזען ניט דורך קיין וואסער] קליידער וואס עס טראגען די וואסער=טויכער.

Diving-dress

divi'ning-rod *n.* (די-וואי'-נינג-ראד) דער צויבער=שטאק אדער צויבער=רוט.

divin'ity *n.* (די-ווינ'-אי-טי) געטליכקייט; גאטהייט; דאס וואס איז געטליך; די לעהרע וועגען גאט, טעאלאגיע.

Divin'ity *n.* (די-ווינ'-אי-טי) גאט, דער רבונו של עולם.

div'inize *v.* (דיוו'-אי-נאיז) פערגעטערען.

divisibil'ity *n.* (די-וויז-אי-ביל'-אי-טי) די טיילבארקייט; אין אריפמעטיק — דאס קענען צוטיילט ווערען אהן א רעשט.

divis'ible *a.* (די-וויז'-איבל) טיילבאר, וואס קען צוטיילט ווערען; וואס קען זיך צוטיילען אהן א רעשט.

divis'ibleness *n.* (די-וויז'-איבל-נעס) ז. *divisibility*.

divis'ibly *adv.* (די-וויז'-אי-בלי) דורך טיילבארקייט.

divi'sion *n.* (די-וויזש'-אן) די פאנאנדערטיילונג, דאס צוטיילען, די טיילונג; די אבטיילונג; דאס זיין ניט איינינג, מחלוקות, קריעג; אין מיליטער — א דיוויזיע סאלדאטען; אן אטריאד קריעגס=שיפען; אין מאטעמאטיק — חילוק [די רעכנונגס=ארט, וועלכע בעווייזט וויפיעל מאל איין צאהל ענטהאלט זיך אין דער צווייטער]; דאס וואס צוטיילט; אין מוזיק — טרעלען, א מעלאדיע וואס בעשטעהט פון צוויי טענער, וועלכע בייטען זיך איינארטיג און שנעל איינער נאך דעם אנדערען.

divi'sional *a.* (די-וויזש'-אנ-על) וואס איז שייך אדער וואס דיענט צו דער טיילונג; וואס בעלאנגט צו א דיוויזיע [סאלדאטען].

divi'sionary *a.* (די-וויזש'-אנ-ע-רי) ז. *divisional*.

divi'sion-mark *n.* (די-וויזש'-אן-מארק) אין מוזיקאלישע נאטען — א האלב=אויסגעבויגענער שטריך, וועלכער בעצייכענט א געוויסען ריטם פון טענער.

divi'sion of la'bor (די-וויזש'-אן אוו ליי'-באר) ארבייטס=טיילונג [די אויסארבייטונג פון א פראדוקט אזוי, אז יעדער טייל זיינער ווערט בעזונדער אויסגעארבייט פון א בעזונדערען מענשען].

divi'sion of the ques'tion (די-וויזש'-אן אוו טהי קהוועס'-טשאן) אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט — די צוטיילונג פון א געוויסען געזעץ=פראיעקט אין בעזונדערע פונקטען און דאס שטימען וועגען יעדען פונקט בעזונדער.

divi'sive *a.* (די-וואי'-סיוו) טיילענד, וואס טיילט פאנאנדער; וואס פעראורזאכט אונאייניגקייט אדער מחלוקות.

divi'sively *adv.* (די-וואי'-סיוו-לי) דורך טיילונג; אנמאכענדיג מחלוקות.

divi'sor *n.* (די-וואי'-זאר) דער טיילער, די צאהל וועלכע טיילט [אין חילוק].

divorce' *n. and v.* (די-וואורס') א געזעצליכע שיידונג צווישען מאן און פרוי, א גט; א פאנאנדערשיידונג, א פאנאנדערטיילונג, אן אבזונדערונג; שיידען, גט'ן; פאנאנדערטיילען, אבשיידען, אבזונדערען.

divor'ceable *a.* (די-וואור'-סעבל) וואס קען געשיעדען אדער אבגעזונדערט ווערען.

divorcee' *n.* (די-וואור-סיע') א געגט'ע פרוי.

divorce'ment *n.* (די-וואורס'-מענט) א שיידונג, א גט.

divor'cer *n.* (די-וואור'-סער) איינער אדער עטוואס וואס פעראורזאכט א שיידונג אדער א גט.

divor'cible *a.* (די-וואור'-סיבל) ז. *divorceable*.

divor'cive *a.* (די-וואור'-סיוו) וואס האט די מאכט צו צושיידען.

div'ot *n.* (דיוו'-אט) א פלאכטע טארף=ערד אדער גראז=ערד וואס ווערט בענוצט צו בעדעקען א דאך פון א לאנד=הייזעל.

divo'to *a.* (די-וואו'-טא) מיט אנדאכט, פייערליך, ערנסט, טיעף געריהרט [הויפטזעכליך אין מוזיק].

divulga'tion *n.* (דיוו-אל-גיי'-שאן) א בעקאנטמאכונג, א פערברייטונג.

divulge' *v.* (די-וואלדזש') פערעפענטליכען אדער בעקאנטמאכען עטוואס וואס איז געהאלטען געווארען אין געהיים.

She **divulged** the secret intrusted to her.

divul'ger *n.* (די-וואל'-דזשער) איינער וואס פערעפענטליכט; איינער וואס פערעפענטליכט א געהיימניס.

divul'sion *n.* (די-וואל'-שאן) דאס אבּרייסען אדער אוועקרייסען.

divul'sor *n.* (די-וואל'-סאר) א כירורגישער אינסטרומענט פאנאנדערצוציהען אן עפנונג.

diz'en *v.* (דיזן) בעקליידען, בעציערען, בעפוצען; ארויפלעגען די פלאקס אויף'ן שפינדעל צום שפינען.

diz'zily *adv.* (דיז'-אי-לי) אויף א שווינדעלדינגן אופן; צומישט, צוטומעלט ווי פון קאפ=שווינדעל.

diz'ziness *n.* (דיז'-אי-נעס) שווינדעל אין קאפ.

diz'zy *a. and v.* (דיז'-אי) שווינדלי-דיג; צומישט; צוטומלט; מאכען שווינדלען [דעם קאפ].

djinn *n.* (דזשין) ז. *djinnee*

djin'nee *n.* (דזשינ'-אי) א מין וועזענס וואס, לויט דער מאכמעדאנישער מיטאלא-גיע, זיינען בעשאפען געווארען צוויי טוי-זענד יאהר פאר אדם הראשון און זיינען פערניכטעט געווארען פון גאט, ווייל זיי האבען ניט געוואלט זיך אונטערווארפען אונטער אדם הראשון'ס הערשאפט.

D. Lit. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Literature or Letters* [א געלעהרטען-טיטול פאר א קענער אין ליטעראטור].

D. M. *Doctor of Music* אבקירצונג פון אדער פון *destra mano* (דעס'-טרא מא'-נא) [אין מוזיק — א צייכען צו שפיעלען פיאנא מיט דער רעכטער האנד].

D. Mus. אבקירצונג פון די ווערטער *Doctor of Music*

do. *ditto* אבקירצונג פון

do *n. and v.* (דו) טהאן, מאכען, ער-פילען, אויספיהרען, דורכפיהרען, בעזאר-גען; פעראורזאכען; אויסריכטען; ענדי-גען; דיענען, ערפילען אן אויפגאבע; האנדלען, זיין טהעטיג; זיך אויפפיהרען; אנגעהן; האבען ערפאלג; זיך בעפינדען, זיין אין א [גוטען אדער שלעכטען] גע-זונד-צושטאנד; זיין געזונד, זיין גוט, זיין צונפאסט; בעטריגען, בעשווינדלען; לע-גען, אוועקלעגען; א שפיצעל, א בעטרוג, א שווינדעל [אויסער דעם ווערט דאס ווארט געברויכט: אלס הילפס-צייטווארט ביי פראגען און פערניינונגען, אלס אויס-דרוק פון בעפעהל אדער ביטע, אום אונ-טערצושטרייכען א פערלאנג; אויך פער-נעהמט דאס ווארט דעם פלאץ פון יעדען צייטווארט, ווען מען וויל אויסמיידען ווי-דערהאלונגען].

do *n.* (דאו) די ערשטע נאטע אין מוזיק.

do'able *a.* (דו'-עבל) אויספיהרבאר.

do a deed (דו ע דיעד) טהאן עפעס גרוי-סעס.

do'-all *n.* (דו'-אהל) א דיענער אדער א בעאמטער וואס טהוט אלע מעגליכע אר-בייטען.

do a pic'ture (דו ע פיק'-טשור) מאה-לען א בילד.

doat *v.* (דאוט) ז. *dote*

do a task (דו ע טעסק) טהאן די נוי-טיגע ארבייט; ערפילען א פפליכט; מא-כען אן אויפגאבע.

Children at school are taught to do their tasks cheerfully.

do away' (דו ע-הוויי') אויפגעבען, אוועקלעגען אן א זייט; בעזייטיגען, אב-שאפען, אבמעקען, פערניכטען.

dob'ber *n.* (דאב'-ער) דער קארק אויף דער ווענטקע; א טויך-ענטעל. ז. *dabchick*

dob'bie *n.* (דאב'-אי) ז. *dobby-machine*

dob'by *n.* (דאב'-אי) ז. *dobby-machine*

dob'by-machine' *n.* (דאב'-אי-מע-שין') אן אפאראט צו וועבען פערשיעדע-נע קליינע אוזארען.

dob'chick *n.* (דאב'-טשיק) ז. *dabchick*

do'bie *n.* (דאו'-בי) א וואהנונגס-ארט, א וואהנונג.

docibil'ity *n.* (דאס-אי-ביל'-אי-טי) דאס לאזען זיך לערנען; דאס זיין גע-הארכזאם.

doc'ile *a.* (דאס'-איל) וואס לאזט זיך לערנען; וואס לערענט לייכט; געהארכ-זאם, נאכגיעביג, וואס לאזט זיך פיהרען, קאנטראלירען אדער ענדערען.

docil'ity *n.* (דא-סיל'-אי-טי) דאס לא-זען זיך לערנען; די פעהיגקייט לייכט צו לערנען; געהארכזאמקייט, נאכגיעביגקייט; דאס לאזען זיך פיהרען, קאנטראלירען אדער ענדערען.

doc'imacy *n.* (דאס'-אי-מע-סי) ז. *docimasy*

docimas'tic *a.* (דאס-אי-מעס'-טיק) וואס בעווייזט מיט פראבעס אדער עקספע-רימענטען; וואס איז שייך צו פרובירען מעטאלען.

doc'imasy *n.* (דאס'-אי-מע-סי) דאס פרובירען רויהע מעטאלען; די פרוביר-קונסט; א כעמישע אונטערזוכונג פון מע-דיצין און גיפטען; אין אלטען גריכענ-לאנד [און, הויפטזעכליך, אין דער שטאדט אטהען] — אן עפענטליכע אונ-טערזוכונג וועגען די יעניגע וואס האבען געקראגען א קהל'שען אמט אדער וועגען די יונגע לייט, וואס האבען דערגרייכט א געוויסען עלטער און האבען געזאלט אנער-קענט ווערען פאר פול-בערעכטיגטע ביר-גער.

docimol'ogy *n.* (דאס-אי-מאל'-א-דזשי) די לעהרע ווי צו פרובירען מעטא-לען.

doc'ity *n.* (דאס'-אי-טי) ז. *docility*

dock *n. and v.* (דאק) אמפערקרויט אדער שטשאוו; דער אבגעהאקטער עק פון א פערד אדער אן אנדער חיה; דער הארטער טייל פון אן עק פון א חיה; א דאק, א פלאץ ביים ברעג פון טייך אדער ים, וואו שיפען שטעלען זיך אב, ווערען פעררירכט און ווערען אנגעלאדען אדער אויסגעלאדען; א פלאץ אין געריכט, וואו עס זיצט דער אנגעקלאגטער; אבשניידען, קירצער מאכען, פערקלענערען, אבהאקען, פערניכטען; אריינפיהרען א שיף אין א דאק.

dock'age *n.* (דאק'-איידזש) אבקירצונג, פערקלענערונג, רעדוצירונג; בעקוועמליכ-קייטען אדער פלאץ פאר שיפען אין א דאק; דאס אריינברייגנגען שיפען אין א דאק; דאק-צינזען [אבצאהלונגען פון שי-פען פאר געברויכען דעם דאק]. ז. *dock*.

dock an account' (דאק ען ע-קאונט') ארונטערנעהמען פון חשבון.

dock'-dues *n.* (דאק'-דיוז) דאק-צינזען [אבצאהלונגען פון א שיף פאר געברויכען דעם דאק].

dock'-du'ty *n.* (דאק'-דיו'-טי) ז. *dock-dues*

docked *a.* (דאקט) 1. אבגעקירצט, אב-געשניטען ווי מיט א שארפען מעסער; מיט אן אבגעשניטענעם עק; 2. אראבגערע-כענט [פון שכירות].

1. The horse has a docked tail. 2. The clerk was docked for his absence.

dock'er *n.* (דאק'-ער) א מאשינקע צו שניידען קיכלעך אדער ביסקוויטען.

dock'et *n. and v.* (דאק'-עט) א קצור, א קורצער אינהאלט; א געריכטס-טאבעלע, וואו די פארליגענדע פראצעסען זיינען פערשריבען אין דער ארדנונג, אין וועל-כער זיי דארפען פארקומען; א טא-בעלע פון געריכטס-אורטיילע; א צעטעל אויף וואארע [מיט דער בעצייכנונג פון דעם זארט, מאס אדער צאהל, מיט דעם אדרעס פון דעם קויפער א. ד. ג.]; מא-כען א קצור, גיבען א קורצען אויסצוג; ארויפלעגען א געריכטליכען פערבאט צו פערקויפען איינגענטום, אום צו פערזיכערען א חוב; איינשרייבען אין א געריכטס-ליס-טע; ארויפקלעפען א צעטעל אויף וואארע.

dock'-mas'ter *n.* (דאק'-מעס'-טער) דער אויפזעהער פון א דאק.

dock'-rent *n.* (דאק'-רענט) די אבצאה-לונג פאר האלטען וואארע אויף א דאק.

dock'yard *n.* (דאק'-יארד) א מאגא-זין אדער סקלאד אין א האפען וואו עס ווערען געהאלטען פערשיעדענע געגענ-שטענדע וואס זיינען נויטיג פאר שיפען; א פלאץ אין א האפען וואו מען פעררירכט שיפען.

doc'tor *n. and v.* (דאק'-טאר) דאקטאר, א געלעהרטער; א לעהרער; דער העכ-סטער געלעהרטען-טיטול אין אן אוניווער-זיטעט; א מעדיציגער; אין מאשינע-ריע — פאררירכטונגען, וואס רעגולירען די מאטעריאלען, מיט וועלכע די מאשין אר-בייט; א צווייטע אדער א הילפס-דאמפף-מאשין; א געטראנק, מיט וועלכען מען פעלשט וויינען; א קוכער אויף א שיף; דאקטארען, היילען, זיך היילען, נעהמען מעדיצינען; פעררירכטען, פערלאטען, פעל-שען, פערדארבען; פראקטיצירען אלס דאקטאר; בעעהרען מיט'ן טיטול "דאק-טאר".

doc'toral *a.* (דאק'-טא-רעל) וואס איז שייך צום טיטול אדער צו דער פראפע-סיאן פון א דאקטאר.

doc'torate *n.* (דאק'-טא-רייט) דאקטא-ראט, דער טיטול אדער ראנג פון א דאק-טאר.

doc'tor at law (דאק'-טאר עט לאה) דאקטאר יורי, דאקטאר פון יוריספרודענץ [א טיטול געגעבען צו א קענער פון גע-זעצען].

doc'toress *n.* (דאק'-טאר-עס) א דאק-טאריז, א פרויענצימער א דאקטאר.

doc'tor-fish *n.* (דאק'-טאר-פיש) דער זעע-באדער, א מין ים-פיש פון די הייסע לענדער מיט שארפע בלישטשענדע שטעכ-לעך ארום עק [דיעזע שטעכלעך זיינען ענהליך צו די אפעראציאנס-מעסערס פון א דאקטאר].

doc'tor of divin'ity (דאק'-טאר או די-ווינ'-אי-טי) א טיטול פון א געלעהר-טען אין רעליגיאנס-וויסענשאפט.

doc'tor of philos'ophy (דאק'-טאר או פי-לאס'-א-פי) דאקטאר דער פילא-זאפיע [א טיטול פון א געלעהרטען אין געוויסע פאכען פון וויסענשאפט].

doc'tor of sci'ence (דאק'-טאר או סאי'-ענס) דאקטאר פון נאטור-וויסענשאפ-טען.

doc'torship *n.* (דאק'-טאר-שיפ) ז. *doctorate*

doc'tress *n.* (דאק'-טרעס) ז. *doctoress*

doctrinaire' *n. and a.* (דאק-טרי-נעהר') א דאקטרינער, א סכאלאסטיקער, איינער וואס קוקט אויף אלץ פון שטאנד-פונקט פון א שמאלער און איינזייטיגער טעאריע, ניט בעמערקענדיג אדער ניט לע-גענדיג קיין אכטונג אויף די ווירקליכע פאקטען פון לעבען; דאקטרינעריש, פון אן ענג-טעארעטישען שטאנדפונקט.

doc'trinal *n. and a.* (דאק'-טרי-נעל) וואס איז שייך צו א דאקטרין אדער לעה-רע; דאקטרינעריש, בעלעהרענד; וואס ענט-האלט אין זיך רעגעלען, איסורים און התרים; א טייל אדער א פונקט פון א דאקטרין אדער לעהרע.

doc'trinal disputa'tion (דאק'-טרי-

נעל דים-פיו-טיי׳ שאן) א ויכוח איבער א װיסענשאפטליכען געגענשטאנד.

doc'trinally *adv.* (דאק׳-טרי-נעל-אי) אין דער פארם פון א דאקטרין אדער טעאריע.

doctrina'rian *n.* (דאק-טרי-ניי׳-רי-ען) ז. *doctrinaire*.

doctrina'rianism *n.* (דאק-טרי-ניי׳-רי-ען-איזם) דער דאקטרינאריזם, די פרינציפען אדער האנדלונגען פון א דאקטרינער. ז. *doctrinaire*.

doc'trine *n.* (דאק׳-טרין) א דאקטרין, א טעאריע װעגען א געװיסען פאליטישען אדער פילאזאפישען געגענשטאנד.

doc'trine of chan'ces (דאק׳-טרין אװ טשענ׳-סעז) די טעאריע װעגען מעגליכקייטען אדער די לעהרע װעגען די געזעצען, אונטער װעלכע עס זיינען אונטערגעװארפען די זאגנאנטע צופעליגע ערשיינונגען [װי למשל, װען צװישען 1000 לאטעריי בילעטען קען נור איינער געװינען און איך האב איין בילעט, דאן האב איך איין טויזענדטעל מעגליכקייט צו געװינען: װען איך האב 10 בילעטען, דאן האב איך איין הונדערטעל מעגליכקייט צו געװינען א. ד. ג.].

doc'trine of dif'ference (דאק׳-טרין אװ דיפ׳-ע-רענס) די טעאריע װעגען אונטערשיעד צװישען קאטאליציזם און פראטעסטאנטיזם.

doc'trine of enu'merated pow'ers דאק׳-טרין אװ אי-ניו׳-מע-ריי-טעד פאו׳-ערז) די טעאריע, אז די קאנסטיטוציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען גיט דער אלגעמיינער רעגירונג נור די מאכט, װעלכע עס איז דייטליך אין איהר דערמאנט געװארען.

doc'ument *n. and v.* (דאק׳-יו-מענט) א דאקומענט, א צייגניס, א פאפיער; בעזארגען מיט פאפירען; אונטערשטיצען מיט א דאקומענט.

documen'tal *a.* (דאק-יו-מענ׳-טעל) ז. *documentary*.

documen'tary *a.* (דאק-יו-מענ׳-טע-רי) דאקומענטאל, װאס געהערט צו בעװייזע אדער צייגניסע.

documen'tary ev'idence (דאק-יו-מענ׳-טע-רי עװ׳-אי-דענס) דאקומענטאלע אדער געשריבענע בעװייזע.

dod'der *n. and v.* (דאד׳-ער) די פלאקס-זייד [אזא פלעכטענדע, קריכענדע פאראזיטען-פלאנצע אהן בלעטער]; זיך טרייסלען, שוידערען, ציטערען.

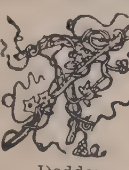

Dodder

dod'dered *a.* (דאד׳-ערד) בעװאקסען מיט פלאקס-זייד. ז. *dodder*.

dod'dle *v.* (דאדל) געהן װאקלענדיג מיט ניט זיכערע טריט [װי א קינד].

do dead (דו דעד) ארויסגעהן אין טויט-קאמפף.

dodec'agon *n.* (דאו-דעק׳-ע-גאן) אין געאמעטריע — א פלעכע װאס האט 12 זייטען און צװעלף װינקלען.

dodecag'onal *a.* (דאו-דע-קעג׳-א-נעל) װאס האט 12 זייטען און 12 װינקלען.

dodec'agyn *n.* (דאו-דעק׳-ע-דזשין) א פלאנצע װאס האט 12 פעסטילען אדער װייבליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecag'ynous *a.* (דאו-דע-קעדזש׳-אי-נאס) אין באטאניק — װאס האט 12 פעסטילען אדער װייבליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecahe'dral *a.* (דאו-דעק-ע-היע׳-דרעל) צװעלף-זייטיג; װאס האט די פארם פון א דאדעקאעדער. ז. *dodecahedron*.

dodecahe'dron *n.* (דאו-דעק-ע-הי׳-דראן) אין געאמעטריע — א דאדעקאעדער, א סאלידע פיגור װאס האט צװעלף גלייכע זייטען.

dodecan'der *n.* (דאו-דע-קענ׳-דער) א פלאנצע מיט 12 שטויב-געפעסען אדער מענליכע געשלעכטס-ארגאנען.

dodecan'drian *a.* (דאו-דע-קענ׳-דרי-ען) אין באטאניק — װאס האט 12 שטויב-געפעסען אדער מענליכע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין בלום.

dodecan'drous *a.* (דאו-דע-קענ׳-דראס) ז. *dodecandrian*.

dodecasyl'lable *n.* (דאו-דעק-ע-סיל׳-עבל) א װארט װאס האט 12 זילבען.

dodge *n. and v.* (דאדזש) אבשפרינגען אן א זייט, אבקעהרען זיך, אויסדרעהען זיך; אויסװייכען; גנב׳ענען זיך פון ארט צו ארט; פאלען אויף אן המצאה װי אזוי אויסצואװייכען; א שװינדלערישע המצאה; א שפיצעל, א שטוקע.

dodg'ery *n.* (דאדזש׳-ער-אי) א שפיצעל, א שטוקע.

do'do *n.* (דאו׳-דאו) א דראנטע אדער דראנטע [אזא פויגעל װאס האט אמאל עקזיסטירט אויף דעם אינזעל מאוריטיוס און איז אין גאנצען פערשװאונדען צו ענדע פון 17טען יאהרהונדערט].

Dodo

do du'ty for (דו דיו׳-טי פאר) דיענען פאר איינעם, פערטרעטען, בענוצט װערען אנשטאט אן אנדער זאך.

With the Chinese sticks **do duty for** spoons and forks.

doe *n.* (דאו) די נקבה פון א הירש, פון א האז אדער פון א קראליק.

do'er *n.* (דו׳-ער) א טהוער, איינער װאס טהוט עפעס אדער װאס איז מיט עפעס בעשעפטיגט.

does (דאז) ער טהוט, זי טהוט. ז. *do*.

doe'skin *n.* (דאו׳-סקין) די פעל פון א הירשין, זאמש; דינע װאלענע צייג פאר מענער-קליידער.

does not an'swer (דאז נאט ענ׳-סער) עס טויג ניט.

doff *v.* (דאף) אראבנעהמען, אויסטהאן, אראבציהען; אראבנעהמען דאס היטעל [אלס בעגריסונג].

do for (דו פאר) טהאן עפעס פאר אדער צוליעב אימעצען; זארגען פאר אימעצען; רואינירען; שטארק שעדיגען; טויטליך פערװאונדען; בעזיעגען; שטארק צושלאגען.

dog *n. and v.* (דאג) א הונד; א קלאמער; א האקען אדער העקעל; נאכשפירען [װי א הונד]; פערפאלגען מיט הינד [אויף יאגד]; בעפעסטיגען מיט א קלאמער אדער העקעל.

Dog *n.* (דאג) דער הונד-שטערען-בילד [א געװיסע צונויפשטעלונג פון שטערען אין דער אלטער אסטראנאמיע]; דער הונדס-שטערען [כיריאוס].

do'gal *a.* (דאו׳-געל) װאס איז שייך צו דעם הויפט-מאגיסטראט פון די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון װענעציע און גענאא.

doga'na *n.* (דא-גא׳-נא) א צאל-הויז [טאמאזשנע].

dog'-ape *n.* (דאג׳-אייפ) אן "ער"-אפע [מאלפע].

do'gate *n.* (דאו׳-גייט) דאס אמט פון א הויפט-מאגיסטראט אין די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון װענעציע און גענאא.

dog'bane *n.* (דאג׳-ביין) ז. *dog's-bane*.

dog'-bee *n.* (דאג׳-ביע) דער "ער" פון ביענען; א פליעג װאס דערקװעטשעט שטארק הינד.

dog'berry *n.* (דאג׳-בער-אי) די הונד-יאגדע.

dog'-bis'cuit *n.* (דאג׳-ביס׳-קיט) אזא מין ביסקװיט מיט פלייש צו קארמענען הינד.

dog'-bri'er *n.* (דאג׳-בראי׳-ער) דער װילדער ראזענשטאק.

dog'-cart *n.* (דאג׳-קארט) א קליין װעגעל װאס װערט געפיהרט פון הינד; א קליין װעגעל אויף צװיי רעדער.

dog'-cheap *a.* (דאג׳-טשיעפ) שפאט-ביליג; אזוי ביליג װי פאר הינד צו װארפען.

dog'-col'lar *n.* (דאג׳-קאל׳-ער) א האלז-באנד פון א הונד; אזא ענגער האלז-באנד פאר פרויען.

dog'-days *n.* (דאג׳-דייז) די קאניקולען, די הונדס-טעג [דאס זיינען די טעג פון ענדע יולי ביז אנהויב סעפטעמבער. זיי הייסען הונדס-טעג, װייל אין דיעזע טעג געהט דער שטערען װאס הייסט "הונדס-שטערען" אויף און אונטער צוזאמען מיט דער זון].

doge *n.* (דאודזש) דער טיטול פון דעם הויפט-מאגיסטראט אין די אמאליגע אלטע רעפובליקען פון װענעציע און גענאא.

dog'-ear *v.* (דאג׳-איער) פערבויגען די װינקלען פון די בלעטער אין א בוך [מאכען װי אראבגעהאנגענע הינטישע אויערען].

dog'-eared *a.* (דאג׳-איערד) װאס די װינקלען פון די בלעטער [פון א בוך] זיינען פערבויגען.

doge'ship *n.* (דאודזש׳-שיפ) ז. *dogate*.

dog'-fan'cier *n.* (דאג׳-פענ׳-סי-ער) א הונד-הענדלער, א הונד-ציכטער.

dog'-fight *n.* (דאג׳-פאיט) א רייסעריי פון הינד; א געשלעגער װאס איז ניט לויט די כללים פון באקסען.

dog'fish *n.* (דאג׳-פיש) דער הונד-פיש [א מין האיפיש].

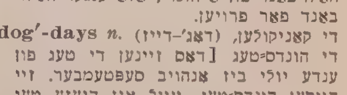

Dogfish

dog'-fly *n.* (דאג׳-פלאי) די הונד-פליעג [אזא פליעג װאס בעאונרוהיגט הויפטזעכליך הינד].

dog'-fox *n.* (דאג׳-פאקס) א הונד אן "ער".

dog'ged *a. and adv.* (דאג׳-עד) איינגע-

שפארט; פערביסען; הארטנעקיג; פערדריסליך; אונפריינדליך; זעהר.

dog'gedly *adv.* (דאג'-עד-לי) אויף אן איינגעשפארטען אדער הארטנעקיגען אופן; מיט דער איינגעשפארטקייט פון א הונד.

dog'gedness *n.* (דאג'-עד-נעס) פערביסענקייט, איינגעשפארטקייט, הארטנעקיגקייט; אנגעכמורעטקייט, אונפריינדליכקייט.

dog'ger *n.* (דאג'-ער) א פישער-שיף.

dog'gerel *n. and a.* (דאג'-ער-על) גראם-שטראם פאעזיע; געדיכטע מיט א פאלשען פערזען-מאס און ריטם און א פוסטען אינהאלט; אהן ריטם און אהן אן אינהאלט [וועגען געדיכטע].

dog'gerelize *v.* (דאג'-ער-על-איז) שרייבען גראם-שטראם געדיכטע.

dog'gerelizer *n.* (דאג'-ער-על-אי-זער) א גראם-שטראם דיכטער.

dog'german *n.* (דאג'-ער-מען) א מאסטראז פון א פישער-שיף.

dog'gery *n.* (דאג'-ער-אי) בעטרוג, געמיינהייט; א פראסטער שענק.

dog'ging *n.* (דאג'-אינג) די יאגד מיט הינד.

dog'gish *a.* (דאג'-איש) הינטיש; בייסיג; קנוריג [ווי א הונד].

dog'gishly *adv.* (דאג'-איש-לי) אויף א הינטישען אופן.

dog'gishness *n.* (דאג'-איש-נעס) הינטישקייט, פערביסענהייט, איינגעשפארטקייט.

dog'-goned *a.* (דאג'-גאהנד) פערדאמט.

dog'-grass *n.* (דאג'-גרעס) הונדס-גראז, קוועקע [א מין ווילדער ווייץ, וואס וואקסט ביי די זייטען פון די פעלדער].

dog'gy *n.* (דאג'-אי) הינטעלע [א ליעבלינגס-נאמען פאר א הונד]; א קליין הינטעל.

dog'-head *n.* (דאג'-העד) אזא האמער וואס ווערט בענוצט ביים מאכען זעגען.

dog'-hear'ted *a.* (דאג'-האר'-טעד) האבענדיג א הינטיש הארץ, גרויזאם, הארט-הערציג.

dog'-hole *n.* (דאג'-האול) א קאנורע, א הונד-לאך.

dog'-house *n.* (דאג'-האוס) א קאנורע, א הונד-ביידעל.

dog in the man'ger (דאג אין טהי מיינ'-דזשער) א הונד אויף א קופע היי, ער עסט אליין ניט און לאזט קיין אנדערען ניט עסען.

dog'-kee'per *n.* (דאג'-קיע'-פער) א הונד-אויפזעהער.

dog'-ken'nel *n.* (דאג'-קענ'-על) ז. ***dog-house***.

dog'-Lat'in *n.* (דאג'-לעט'-אין) עם-הארצות'דיגע לאטיין.

dog'-leech *n.* (דאג'-ליעטש) א הונד-דאקטאר.

dog'-legged *a.* (דאג'-לעגד) אויסגעבויגען ווי א הינטישער פוס [וועגען טרעפ, רעלסען א. ד. ג.].

dog'-let'ter *n.* (דאג'-לעט'-ער) דער בוכשטאב ***R***.

dog'-louse *n.* (דאג'-לאוס) די הונד-לויז [אזא אינזעקט וואס קלעפט זעהר צו הינד].

dog'ma *n.* (דאג'-מע) א דאגמע, א גרונד-פרינציפ פון רעליגיאן; א פעסטגעשטעלטער פרינציפ; אן אנגענומענער לעהרזאץ פון אן אויטאריטעט אהן אליין עס צו קענען בעווייזען אדער צו בעגרינדען [ווי ביי אידען הלכה למשה מסני].

dog'-mad *a.* (דאג'-מעד) משוגע ווי א הונד.

dog'-man *n.* (דאג'-מען) איינער וואס האנדעלט מיט הינטישען פלייש.

dogmat'ic *n. and a.* (דאג-מעט'-איק) דאגמאטיש, ווי א דאגמע [וועגען א בעהויפטונג וואס איז ניט בעגרינדעט אויף ערפאהרונג אדער בעווייזע]; די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די דאגמען פון דער קריסטליכער רעליגיאן; א דאגמאטיקער [איינער וואס בעגרינדעט ניט זיינע בעהויפטונגען, נאר שטעלט זיי ארויס אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען]. ז. ***dogma***.

dogmat'ical *a.* (דאג-מעט'-אי-קעל) דאגמאטיש, ווי א דאגמע [וועגען א בעהויפטונג וואס איז ניט בעגרינדעט אויף ערפאהרונג אדער בעווייזע].

dogmat'ically *adv.* (דאג-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א דאגמאטישען שטייגער; אויף דעם אופן פון אן אויטאריטעט; מיט געוויסהייט, מיט בעשטימטהייט. ז. ***dogma***.

dogmat'icalness *n.* (דאג-מעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין דאגמאטיש; געוויסהייט, בעשטימטהייט.

dogmat'ics *n.* (דאג-מעט'-איקס) די וויסענשאפט וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט די דאגמען [גרונד-פרינציפען] פון דער קריסטליכער רעליגיאן.

dogmatisa'tion *n.* (דאג-מע-טי-זיי'-שאן) ז. ***dogmatization***.

dog'matise *v.* (דאג'-מע-טאיז) ז. ***dogmatize***.

dog'matism *n.* (דאג'-מע-טיזם) דאגמאטיזם, דאס זיין דאגמאטיש; בעהויפטונגען, וועלכע ווערען ארויסגעשטעלט אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען, ניט זייענדיג בעגרינדעט אדער בעוויזען.

dog'matist *n.* (דאג'-מע-טיסט) א דאגמאטיקער, איינער וואס בעגרינדעט ניט זיינע בעהויפטונגען, נאר שטעלט זיי ארויס אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען.

dogmatiza'tion *n.* (דאג-מע-טי-זיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין א דאגמע; דאס מאכען בעהויפטונגען אין דער פארם פון א דאגמע. ז. ***dogma***.

dog'matize *v.* (דאג'-מע-טאיז) מאכען דאגמאטישע בעהויפטונגען; מאכען בעהויפטונגען אלס פעסטגעשטעלטע ווארהייטען אהן ארגומענטען אדער בעווייזע.

dog'matizer *n.* (דאג'-מע-טאי-זער) ז. ***dogmatist***.

dog'rose *n.* (דאג'-ראוז) די פעלד-רויז, די ווילדע רויז.

Dog-rose

dog's age (דאגז איידזש) א שאק מיט יאהרען.

dog's'-bane *n.* (דאגז'-ביין) הונדס-קרויט [אזא פלאנצע מיט שטארק ביטערע ווארצלען].

dog's death (דאגז דעטה) א הינטישער טויט.

dog's'-ear *n. and v.* (דאגז'-איהר) א פערבויגענער ווינקעל פון א בלאט אין א בוך [וואס זעהט אויס ווי א הינטישער אויער]; פערבויגען די ווינקלען פון די בלעטער פון א בוך.

dog's'-fen'nel *n.* (דאגז'-פענ'-על) הונדס-גראז [אזא גראז מיט א זעהר שלעכטען ריח].

dog's'-grass *n.* (דאגז'-גרעס) ז. ***dog-grass***.

dog'-show *n.* (דאג'-שאו) אן אויסשטעלונג פון הינד.

dog'-sick *a.* (דאג'-סיק) זעהר קראנק.

dog'skin *n. and a.* (דאג'-סקין) א הונד-פעל; הונד-לעדער; געמאכט פון הונד-לעדער.

dog'-sleep *n.* (דאג'-סליעפ) א לייכטער שלאף [ווי פון א הונד].

dog's'-meat *n.* (דאגז'-מיעט) אבפאל פון פלייש [אלס שפייז פאר הינד].

dog's'-mer'cury *n.* (דאגז'-מויר'-קיו-רי) דאס בינגעלקרויט [א מין גיפטיג גראז].

Dog's-mercury

dog's'-nose *n.* (דאגז'-נאוז) אזא מין געמישטער ענגלישער געטראנק.

dog's'-tail grass (דאגז'-טייל גרעס) דאס געוועהנליכע קאם-גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס.

dog'-star *n.* (דאג'-סטאר) דער הונדס-שטערען אדער סיריאוס [א געוויסער שטערען וועלכען מען זעהט אם קלארסטען אין די מאנאטען יולי און אויגוסט].

dog'-stone *n.* (דאג'-סטאון) אזא שארפיגער שטיין וואס ווערט בענוצט אלס מיהל-שטיין.

dog'stones *n.* (דאג'-סטאונז) אזא פלאנצע פון דעם ארכידעען מין.

dog's'-tooth grass (דאגז'-טוהטה גרעס) ז. ***dog-grass***.

dog'-tent *n.* (דאג'-טענט) א קליינער געצעלט וואס זעהט אויס ווי א הינטיש ביידעל.

dog'-tired *a.* (דאג'-טאירד) מיעד ווי א הונד [שרעקליך מיעד].

dog'-tooth *n. and a.* (דאג'-טוהטה) דער אויגען-צאהן [דער שפיציגער צאהן נאך וועלכען עס הויבען זיך אן די באקציינער]; אין ארכיטעקטור — אזא פער-

ציערונג איז דער פארם פון שפיציגע צייה־נער; וואס איז שייך צו אזא פערציערונג.

dog'-tree *n.* (דאג'-טריע) ז. *dogwood*

dog'-trick *n.* (דאג'-טריק) א הינטישע שטוקע; א הינטישער וויץ.

dog'-trot *n.* (דאג'-טראט) א לייכטער טריט [ווי פון א הונד].

dog'-watch *n.* (דאג'-וואטש) די צוויי־שטונדען וואך וועלכע ווערט געהאל־טען אויף א שיף פון דער מאנשאפט — איינע פון 4 ביז 6 פאר נאכט און די צוויי־טע פון 6 ביז 8 מארגענס.

dog'-wear'y *a.* (דאג'-הוויער'-אי) מיעד ווי א הונד, טויט מיעד.

dog'wood *n.* (דאג'-הוואוד) דער הונדס־בוים [אזא בוים פון גלאטען און הארטען האלץ].

Dogwood

doi'ly *n.* (דאי'-לי) א טהעע־סערוועטקע, א דעסערט טישטיכעל [א קליין פערציערט אדער געשטריקט טישטיכעל].

do'ings *n.* (דו'-אינגז) טהאטען, אויפטהו־אונגען; האנדלונגען.
Write me about your **doings.**

do in'jury (דו אינ'-דזשו-רי) טהאן שאדען.

do in'to (דו אינ'-טו) איבערזעצען אין...
The author will **do** this article **into** German.

doit *n.* (דאיט) 1. אן אלטע קופערנע קליינע האלענדישע מטבע; א פרוטה, א גראשען; 2. א קליינינקייט, א טראפען.
2. I care not a **doit.**

doit'kin *n.* (דאיט'-קין) אן אלטע הא־לענדישע קליינע קופערנע מטבע; א פרוטה, א גראשען.

dol. אבקירצונג פון *dollars* אדער *dollar*

dolab'riform *a.* (דא-לעב'-רי-פארם) האק־פערמיג, ווי א האק [וועגען בלעטער און קערפער־טיילען ביי אינזעקטען].

dol'ce *a.* (דאול'-טשע) זיס און זאנפט [אין מוזיק].

dol'ce far nien'te (דאול'-טשע פאר ניענ'-טע) זיסע אונטעהטיגקייט; געשעמ־קע, אננענעהמע פוילקייט.

dolcemen'te *adv.* (דאול-טשע-מענ'-טע) מיט זאנפטקייט און מיט זיסקייט [אין מוזיק].

dol'drums *n.* (דאל'-דראמז) געדריקטע שטימונג; שטילקייט, ווינדלאזיגקייט [אין איינינגע טיילען פון ים ארום עקוואטאר].

dole *n. and v.* (דאול) די טייל; א אויסטיילונג; מזל, גורל; א נדבה; קומער; קלאג; דאס טרויערען; דאס ווארקען פון טויבען; א הורטע טויבען; א גרענעץ; אויסטיילען אין קליינע פאר־ציעס [הויפטזעכליך וועגען נדבות אדער אין אלגעמיין, ווען עס ווערט געגעבען קארג און מיט אונצופרידענהייט].

dole'ful *a.* (דאול'-פול) טרויעריג, בע־טריבט, מעלאנכאליש.

dole'fully *adv.* (דאול'-פול-אי) מיט טרויער, מיט קומער, מיט בעטריבטקייט; מעלאנכאליש.

dole'fulness *n.* (דאול'-פול-נעס) טרויע־ריגקייט, בעטריבטקייט, קומער, מעלאנכא־ליע.

dole out (דאול אוט) קארג אויסטיילען.

dole'some *a.* (דאול'-סאם) ז. *doleful*

dole'somely *adv.* (דאול'-סאם-לי) ז. *dolefully*

dole'someness *n.* (דאול'-סאם-נעס) ז. *dolefulness*

dolichoceph'alic *a.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-ליק) לאנג־קעפיג [וועגען מענשען־ראסען, ביי וועלכע דער שארבען האט א לענגליכע פארם און זיין ברייט איז ניט מעהר ווי דריי פיערטעל פון דער לענג].

dolichoceph'alism *n.* (דאל אי-קא-סעפ'-ע-ליזם) לאנג־קעפיגקייט. ז. *dolichocephalic*

dolichoceph'alous *a.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-לאס) ז. *dolichocephalic*

dolichoceph'aly *n.* (דאל-אי-קא-סעפ'-ע-לי) ז. *dolichocephalism*

do like for like (דו לאיק פאר לאיק) בעצאהלען מיט דערזעלבער מטבע.

dol'iman *n.* (דאל'-אי-מען) א לאנגער טערקישער אויבערמאנטעל מיט שמאלע ארבעל, וואס פערשפילען זיך אונטען, ביים האנד־געלענק.

do'-lit'tle *n.* (דו'-ליט'ל) א פוילענצער.

doll *n.* (דאל) א פופע, א ליאלקע.

dol'lar *n.* (דאל'-אר) א דאלאר [אן אמעריקאנישע מטבע]: דער דייטשער טהאלער [דריי מארק].

dol'lar-bird *n.* (דאל'-אר-בוירד) דער דאלאר־פויגעל [אזא פויגעל אין אויס־טראליען. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם גרויסען קיילעכדיגען ווייסען פלעק אויף די פליגעל].

dol'lar-mark *n.* (דאל'-אר-מארק) דער צייכען $, מיט וועלכען מען בעצייכענט דאלארס [ווי $5.].

dol'ly *n., v. and a.* (דאל'-אי) א ליאל־קע, א פופע; אין אינדיען — א פרעזענט פון פרוכטען און זיסען געבעקס; אזא אינסטרומענט איינצושלאגען ערץ אין די שאכטען; אזא וואש־מאשין; איינשלאגען ערץ; וואשען ערץ מיט א וואש־מאשין; נאריש, קינדיש; ליעב.

dol'ly mop (דאל'-אי מאפ) א גאסען־הור, א סאלדאטען־הור.

dol'ma *n.* (דאל'-מא) א טערקישער מאכל, וועלכער בעשטעהט פון געהאקטע פלייש, רייז, אייער א. ד. ג., געוויקעלט אין פלאנצען־בלעטער.

dol'man *n.* (דאל'-מען) א לאנגער טער־קישער אויבער־מאנטעל מיט שמאלע אר־בעל, וואס פערשפילען זיך ביים האנד־גע־לענק; א הוזארען־יאק, רייך בעפוצט מיט שנורען; א פרויען־מאנטעל מיט אן ארא־האנג [אין דער פארם פון א קאלנער] אנשטאט ארבעל.

dol'men *n.* (דאל'-מען) א דאלמען, א שטיינערנע מצבה פון די אור־אלטע צייטען, וועלכע מען געפינט אין די מערב־טיילען פון אייראפא, אין אזיען און אין אפריקא [א דאלמען בעשטעהט געוועהנ־ליך פון א שטיין, וואס ליעגט אויף אנ־דערע שטיינער אזוי, אז עס בילדעט זיך א מין קעמערעל. מען דענקט, אז די דאלמענס זיינען אויך געברויכט געווארען אלס מזבחות און אלס וואהנונגען].

dolmen'ic *a.* (דאל-מענ'-איק) וואס איז שייך צו א דאלמען; וואס מאכען דאל־מענס. ז. *dolmen*

dol'omite *n.* (דאל'-א-מאיט) דער דא־לאמיט [א מינעראל, ענטהאלט קאלך, מאגנעזיום און קויהלען־זויערע].

dolomit'ic *a.* (דאל-א-מיט'-איק) וואס איז שייך צו דאלאמיט. ז. *dolomite*

dol'omize *v.* (דאל'-א-מאיז) פערוואנד־לען אין דאלאמיט. ז. *dolomite*

do'lor *n.* (דאו'-לאר) שמערץ, טרויער, קומער, יאמער.

dolorif'erous *a.* (דאל-א-ריפ'-ע-ראס) שמערצליך; וואס פערשאפט שמערץ.

dolorif'ic *a.* (דאל-א-ריפ'-איק) וואס דריקט אויס אדער פעראורזאכט שמערץ.

dolorif'ical *a.* (דאל-א-ריפ'-אי-קעל) ז. *dolorific*

doloro'so *a. and adv.* (דאו-לאו-ראו'-סא) זאנפט און ריהרענד [אין מוזיק].

dol'orous *a.* (דאל'-א-ראס) שמערצליך, שמערצענד, טרויעריג, יאמערליך, בעטרי־בענד, בעטריבט.

dol'orously *adv.* (דאל'-א-ראס-לי) אויף א שמערצליכען, טרויעריגען אדער בעטריבענדען אופן.

dol'orousness *n.* (דאל'-א-ראס-נעס) שמערצליכקייט, קומער, טרויעריגקייט, בע־טריבטקייט.

dolose' *a.* (דאו-לאוס') מיט א פערברע־כערישער כונה.

dol'phin *n.* (דאל'-פין) דער דעלפין־פיש; אזא שטיק אייזען אדער בליי, מיט וועלכען מען פלעגט אין אלטען גריכענלאנד דורכ־ברעכען און זינקען פיינדליכע שיפען; א פארריכטונג פון קלעצער ביי א דאק פאר פעראנקערען שיפען.

dol'phinet *n.* (דאל'-פינ-עט) די "זי" פון דעלפין־פיש.

dolt *n. and v.* (דאולט) א נאר, אן עזעל־קאפ; א חמור; נאריש האנדלען; זיך אויפפיהרען דום.

dol'tish *a.* (דאול'-טיש) נאריש, עזעליש, דום.

dol'tishly *adv.* (דאול'-טיש-לי) אויף א נארישען, דומען שטייגער.

dol'tishness *n.* (דאול'-טיש-נעס) דאס זיין א חמור; דומהייט.

domain' *n.* (דא-מיין') די הערשאפט; די טעריטאריע פון הערשאפט; א מאיאנטעק, א גוט, לאנד־איינגענטום; געביעט.

do'mal *a.* (דאו'-מעל) וואס איז שייך צו אן אבגעגרענעצטען טייל פון אויסגע־שטערענטען הימעל [אין אסטראלאגיע].

doma'nial *a.* (דא-מיי'-ני-על) וואס איז שייך צו גיטער אדער מאיאנטקעס.

Dom'boc *n.* (דאומ'-באוק) ז. *Domebook*

dome *n. and v.* (דאום) א דאם, א בנין, א גרויסארטיגע געביידע, א גרויסע קירך אדער טעמפעל; אין ארכיטעקטור — א קופאל, דער האלב־רונדער דאך פון א קירך און אנדערע געביידען; א האלב־רונדע ארקע; דער דאמפף־קאמער פון א לאקאמאטיוו; דער אויבערשטער טייל פון א שמעלץ־אויווען; דער אויבערשטער דאך פון אן אייזענבאהן־וואגאן; דער האלב־רונדער דאך פון אן אבסערוואטאריע; א מינעראל וואס האט די פארם פון א קו־פאל; ארויפשטעלען א קופאל; צונעבען צו עפעס די פארם פון א קופאל.

Dome'book *n.* (דאום'-בוק) א זאמלונג פון געזעצע וואס זיינען ארויסגעגעבען גע־ווארען פון ענגלישען קעניג אלפרעד.

domes'tic *n. and a.* (דא-מעס'-טיק)

1. הויזליך; היימיש; היגע; פון אייגענעם לאנד; היימיש געמאכט; היימיש געמאכטע פראדוקטען [אין געגענזאץ צו אימפארטירטע וואארע]; 2. א הויז=משרת, א בעדיענער.

1. I wear a suit made of domestic woolen. 2. In America it is hard to obtain domestics.

domes'tical *n.* (דא-מעס'-טי-קעל) א הויז=משרת.

domes'tically *adv.* (דא-מעס'-טי-קעל-אי) בנוגע צו די היימישע אנגעלעגענהייטען; פריוואט, היימיש.

domes'tic an'imal (דא-מעס'-טיק ענ'-אי-מעל) א הויז=טהיער.

domes'ticate *v.* (דא-מעס'-טי-קייט) היימיש מאכען, צוגעוועהנען; מאכען אדער ווערען פאמיליאר; זיין א הויז=זיצער; זיין שטענדיג אין דער היים, פיהרען א רוהיג לעבען; זיין א היימישער מענש.

domestica'tion *n.* (דא-מעס-טי-קיי'-שאן) דאס הויזליכע לעבען; דאס זיין היימיש; דאס מאכען הויזליך, די צוגעוועהנונג.

domes'ticative *a.* (דא-מעס'-טי-קיי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו פיהרען א הויז=לעבען אדער צו זיין א הויז=זיצער.

domes'tic com'merce (דא-מעס'-טיק קאמ'-ערס) דער האנדעלס=פערקעהר אין די גרענעצען פון דעם אייגענעם לאנד אדער מלוכה.

domes'tic econ'omy (דא-מעס'-טיק אי-קאנ'-א-מי) די הויז=ווירטשאפט; דער אופן ווי אזוי עס ווערט געפיהרט די הויז=ווירטשאפט.

domestic'ity *n.* (דא-מעס-טיס'-אי-טי) הויזליכקייט, דאס זיין היימיש.

domes'ticize *v.* (דא-מעס'-טי-סאיז) מאכען הויזליך [א חיה]; מאכען היימיש.

domes'tic peace (דא-מעס'-טיק פיעס) הויז=פריעדען, שלום בית.

domes'tic trade (דא-מעס'-טיק טרייד) דער אינערליכער האנדעל.

domes'tic tu'tor (דא-מעס'-טיק טיו'-טאר) א הויז=לעהרער.

domes'tic war (דא-מעס'-טיק וואהר) א בירגער=קריעג.

dom'ett *n.* (דאמ'-עט) גלאטער האלב=וואלענער שטאף.

do'mical *a.* (דאו'-מי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס האט די פארם פון א דאם אדער פון א געביידע מיט א קופאל; וואס איז געבויט לויט דער ארכיטעקטור פון א דאם. ז. *dome*

do'mically *adv.* (דאו'-מי-קעל-אי) אין דער פארם פון א דאם. ז. *dome*

dom'icile *n. and v.* (דאמ'-אי-סיל) א וואהנונג; א הויז; א וואהנונגס=ארט; זיך בעזעצען אין א וואהנונג; בעזארגען מיט א וואהנונג.

domicil'iary *a.* (דאמ-אי-סיל'-אי-ע-רי) וואס געהערט צו דער וואהנונג, הויזליך; אין זאאלאגיע — וואס איז שייך צו דעם שיידעל, אין וועלכען א געוויסע חיה לעבט.

domicil'iate *v.* (דאמ-אי-סיל'-אי-אייט) זיך בעזעצען אין א וואהנונג; בעזארגען מיט א הויז.

domicilia'tion *n.* (דאמ-אי-סיל-אי-איי'-שאן) די בעזעצונג אין א וואהנונג; די בעשטענדיגע וואהנונג.

dom'inance *n.* (דאמ'-אי-נענס) דאס הערשען, די הערשונג, דער קאנטראל, די איבערהאנד.

China is now under the **dominance** of Europe.

dom'inancy *n.* (דאמ'-אי-נענ-סי) ז. *dominance*

dom'inant *n. and a.* (דאמ'-אי-נענט) וואס געוועלטיגט; וואס האט די איבערהאנד; אין מוזיק — די דאמינאנטע, דער 5טער טאן אין א גאמא.

dom'inantly *adv.* (דאמ'-אי-נענט-לי) מעשה געוועלטיגער; אויף א הערשענדען שטייגער.

dom'inate *v.* (דאמ'-אי-נייט) הערשען; געוועלטיגען; בעהערשען, רעגירען; האבען די איבערהאנד.

domina'tion *n.* (דאמ-אי-ניי'-שאן) איבערהערשאפט.

dom'inator *n.* (דאמ'-אי-ניי-טאר) א הערשער, א געוועלטיגער.

do'mine *n.* (דאו'-מי-נע) א גייסטליכער.

domineer' *v.* (דאמ-אי-ניער') הערשען; בעל=הבית'עווען; אויפפיהרען זיך מעשה בעל=הבית; בושעווען, לארמען [אלס בעל=הבית].

domineer'ing *a.* (דאמ-אי-ניער'-אינג) בעפעהלענד, מעשה בעל=הבית.

domin'ical *n. and a.* (דא-מינ'-אי-קעל) אין דער קריסטליכער קירך — וואס געהערט צו גאט'ס טאג [זונטאג]; וואס איז שייך צו זונטאג; גאט'ס הויז, א קירך; א זונטאגדיגער מלבוש צו געהן אין קירך.

Domin'ican *n. and a.* (דא-מינ'-אי-קען) איינער וואס געהערט צו דעם קריסטליכען מאנאכען=ארדען דאמיניקאנער; וואס איז שייך צו די דאמיניקאנער; וואס איז שייך צו די "קארדינאלען" [א מין דרום=אמעריקאנישע פויגלען מיט טונקעל=גרויע פעדערען און מיט א העל=רויטען טשוב אויף'ן קאפ].

dom'inie *n.* (דאמ'-אי-ני) א גלח, א גייסטליכער.

domin'ion *n.* (דא-מינ'-יאן) הערשאפט, געוועלטיגקייט, די מאכט, די הערשונג; די מלוכה; דאס לאנד אדער די לענדער וואס בעלאנגען צו א פערזאן אדער רעגיערונג.

dom'ino *n.* (דאמ'-אי-נאו) א דאמינא, א גלח'ישער ברייטער איבער=מאנטעל מיט א קאפיושאן; א מאסקאראד=קלייד אין דער פארם פון א גלח'ישער דאמינא; איינער וואס טראגט א דאמינא; א האלבע מאסקע, מיט וועלכער פרויען פלעגען אמאל פערדעקען דאס פנים, פאהרענדיג אין וועג; דאס דאמינא=שפיעל; א ביינדעל פון דאמינא=שפיעל.

Domino

dom'inoes *n.* (דאמ'-אי-נאוז) דאס דאמינא=שפיעל.

dom'inus *n.* (דאמ'-אי-נאס) דער הערר; דער טיטול פון א גייסטליכען אין די אמאליגע צייטען; אין געזעצגעבונג — א אייגענטימער אדער בעזיצער פון א געוויסער זאך, אויף וועלכער ער האט א רעכט; אין מיטעלאלטער — א פריץ וואס גיט אב ערד צו זיינעם א וואסאל פאר געוויסע פערפפליכטונגען.

don *n. and v.* (דאן) דער שפאנישער טיטול "הערר"; אן אדעליגער, א טיטולירטער; א וויכטיגע פערזענליכקייט [איראניש]; אין ענגלאנד — א דאן, אן אוניווערזיטעטס=געלעהרטער; אנטהאן, אנקליידען, בעקליידען.

do'ña *n.* (דאו'-ניא) א דאנא, א מאדאם [אין שפאניש].

do'nate *v.* (דאו'-נייט) געבען, שענקען, מנדב זיין, ביישטייערען.

He donated his services to his party.

dona'tion *n.* (דא-ניי'-שאן) א נדבה, א מתנה, א געשענק, א ביישטייערונג; אן אפיציעלער דאקומענט, דורך וועלכען עטוואס ווערט געשענקט אדער געגעבען.

dona'tion-par'ty *n.* (דא-ניי'-שאן-פאר'-טי) א פערזאמלונג ביים גייסטליכען, ביי וועלכער עס ווערען געבראכט פרעזענטען פאר'ן גייסטליכען [דער מנהג עקזיסטירט, מייסטענס אין דערפער, אין אייניגע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. דער צוועק פון דיזע פערזאמלונגען איז צו פערגרעסערען דעם גלח'ס קליינע שכירות].

don'ative *n. and a.* (דאנ'-ע-טיוו) א געשענק, א מתנה, א נדבה; געשענקט, בעשאנקען.

dona'tor *n.* (דא-ניי'-טאר) איינער וואס איז מנדב אדער וואס שענקט עפעס.

do'naught *n.* (דו'-נאהט) א טויגעניכטס, א פוילענצער, א לעדיג=געהער.

done (דאן) 1. געטהאן, געמאכט; פארטיג, געענדיגט, פערפאלקאמט; 2. בעשלאסען, אנגענומען; 3. ערשעפט, אויסגעמאטערט; 4. ערפילט, פערעפענטליכט. ז. *do*

1. The work was done well.

done brown (דאן בראון) גוט געבראטען.

donee' *n.* (דאו-ניע') איינער וועמען מען שענקט עפעס; איינער וואס קריעגט בירושה לאנד=אייגענטום וואס קען קיינמאל ניט פערקויפט ווערען, נאר געהט איבער בירושה אין א געוויסער ארדנונג; איינער וועמען מען גיט איבער דאס רעכט אויף לאנד=אייגענטום [אלס פערטרעטער פון דעם אייגענטימער].

done up (דאן אפ) 1. שוין מעהר נישטא; פערשוואונדען; 2. גוט אנגעבראכען די ביינער.

2. He was **done up** in the fight.

Don Ju'an (דאן דזשו'-אן) א דאן זשואן, א דאמען=פריינד, איינער וואס לויפט נאך פרויען.

don'key *n.* (דאנ'-קי) אן עזעל; א שוטה, אן עזעל=קאפ, א נארישער עקשן.

don'key-en'gine *n.* (דאנ'-קי-ענ'-דזשין) א הילפס=דאמפף=מאשין [א קליינע דאמפף=מאשין, וועלכע ווערט געהאלטען אין רעזערוו אין פאל די הויפט=מאשין ווערט קאליע, אדער וועלכע ווערט געברויכט פאר ניט שווערער און וועניגער וויכטיגער ארבייט].

don'key-pump *n.* (דאנ'-קי-פאמפ) א הילפס=פומפ; א קליינע פומפ צום אנפילען א דאמפף=קעסעל.

don'key-race *n.* (דאנ'-קי-רייס) א וועט=לויף, ביי וועלכען עס געווינט ניט דער, ווער עס קומט צום ציעל דער ערשטער, נאר דער, ווער עס קומט דער לעצטער.

don'key-rest *n.* (דאנ'-קי-רעסט) אין פאפיער=פאבריקען — א ראהם, אויף וועלכער מען טריקענט דאס פאפיער.

don'na *n.* (דאנ'-א) א דאנא [איטאליענישער אדער פארטוגעזישער אויסדרוק פאר "מאדאם"].

don'nish *a.* (דאנ'-איש) וואס איז שייך צו א דאן [ז. *don*]; מעשה גרויסער מאן, מעשה גדול.

don'nism *n.* (דאנ'-איזם) דאס האלטען זיך מעשה גדול.

do'nor *n.* (דאו'-נאר) איינער וואס שענקט אדער איז מנדב; איינער וואס

שענקט אוועק לאנד־איינענטום אויף דעם אופן, אז עס זאל ניט קענען פערקויפט ווערען, נאר זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; איינער וואס ניט איבער א צווייטען זיין מאכט אויף איינענטום.

do'nothing *n. and a.* (דו'-נאטה-אינג) א טויגעניכטס, א פוילענצער; פויל, אונטהעטיג.

do'nothingness *n.* (דו'-נאטה-אינג-נעס) פוילקייט, אונטהעטיגקייט.

Don Quixo'te (דאן קי-האו'-טיי) א דאן קיכאט, א פאנטאזיאר, א נארישער, עהרליכער טרוימער: איינער וואס שלאגט זיך מיט ווינד־מיהלען [דאס איז דער נאמען פון דעם העלד פון א בעריהמטען ראמאן פון דעם שפאנישען שרייבער סערוואנטעס. דער ראמאן איז ערשיענען אין די יאהרען 1605—1615].

don'ship *n.* (דאנ'-שיפ) דאס האבען דעם ראנג פון א דאן. ז. *don*.

don't (דאונט) אן אבקירצונג פון *do not*

don't men'tion it (דאונט מענ'-שאן איט) ניטא פאר וואס צו דאנקען.

doo'dle *n.* (דוה'דל) א פוילענצער; א טויגעניכטס; א נאר.

doo'dledoo (דוה'דל-דוה) קו־קו־רע־קו! [דאס קרעהען פון א האהן].

doo'dlesack *n.* (דוהדל'-סעק) א דודעלזאק [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט]. ז. *bagpipe*.

doom *n. and v.* (דוהם) א משפט, אן אורטייל; פעראורטיילונג; א שטראף־אורטייל; שיקזאל, מזל, גורל; פעראורטיילען; בעשטימען אלס שטראף.

doom'ful *a.* (דוהמ'-פול) שרעקליך, פערניכטענד, צושטערענד, פערפלוכט.

doom'-palm *n.* (דוהמ'-פאהם) די דום־פאלמע אדער פעכער־פאלמע [אזא פאלמע מיט פעכער־עהנליכע בלעטער, וואקסט אין אפריקא].

Doom-palm

dooms'day *n.* (דוהמז'-דיי) דער גערִיכטס־טאג, דער יום הדין; דער לעצטער יום הדין, ווען די גאנצע וועלט וועט גע'משפט ווערען; דער טאג פון טויט.

Dooms'day *n.* (דוהמז'-דיי) ז. *Doomsday Book*.

Dooms'day Book (דוהמז'-דיי בוק) א צענזוס־בוך וועגען די לאנד־בעזיצונגען אין ענגלאנד, צוזאמענגעשטעלט אויף'ן בעפעהל פון וויליאם דעם עראבערער און פערענדיגט אין יאהר 1086 [דאס בוך ווערט אזוי גערופען, ווייל דאס וואס ווערט דארט אנגעגעבען איז בעטראכט געווען אלס ענדגילטיג און ענטשיידענד].

do one right (דו הוואן ראיט) זיין גערעכט צו אימעצען.

do one's best (דו הוואנז בעסט) טהאן דאס בעסטע וואס מען קען, אנווענדען אלע מעגליכקייטען.

do one's ease'ment (דו הוואנז איז'-מענט) זיך פערלייכטערען די לאגע.

do one's lev'el best (דו הוואנז לעוו'-על בעסט) טהאן אלעס וואס איז מעגליך.

do one's part (דו הוואנז פארט) דאס זייניגע אבטהאן.

door *n.* (דאור) א טהיר; אן אריינגאנג, אן ארויסגאנג, א דורכגאנג, אן עפענונג, א צוטריט.

door'-bar *n.* (דאור'-באר) א טהיר־ריגעל.

door'-bell *n.* (דאור'-בעל) א טהיר־גלעקעל.

door'-bolt *n.* (דאור'-באולט) ז. *door-bar*.

door'-case *n.* (דאור'-קיים) דאס טהיר־געשטעל, די ראהם פון א טהיר, די טהיר־איינפאסונג.

door'-chain *n.* (דאור'-טשיין) א קייטעל, מיט וועלכען מען פערקייטעלט א טהיר אזוי, אז זי קען זיך נאר עטוואס עפענען.

door'-frame *n.* (דאור'-פריים) די טהיר־ראהם.

door'-han'dle *n.* (דאור'-הענדל) דאס הענטעל פון א טהיר, א קליאמקע.

door'keeper *n.* (דאור'-קיע-פער) איינער וועלכער היט די טהיר אדער דעם אריינגאנג אין א הויז, א טהיר־וועכטער; אין די קאטוילישע קלויסטערס — דער טויער־וועכטער.

door'-knob *n.* (דאור'-נאב) ז. *door-handle*.

door'-knock'er *n.* (דאור'-נאק'-ער) א רינג אדער א שטיקעל אייזען וואס הענגט איבער דער טהיר אנצוקלאפען אין טהיר.

door'-latch *n.* (דאור'-לעטש) א טהיר־קליאמקע.

door'less *a.* (דאור'-לעס) אהן א טהיר; אהן א צוגאנג.

door'-mat *n.* (דאור'-מעט) א פוס־רייניגער [א מין ראגאזשע אדער דיקער קאוויאר וואס ליעגט נעבען טהיר כדי אבצואווישען דעם שמוץ פון די שיך ביים אריינגעהן].

door'-nail *n.* (דאור'-נייל) א טשוואק מיט א ברייטען קעפעל, וועלכער איז אריינגעשלאגען אין טהיר און אויף וועלכען מען קלאפט אן מיט דעם הענגענדען אייזערנעם קלאפער.

door'-plate *n.* (דאור'-פלייט) א בלעכעל אויף א טהיר, אויף וועלכען עס איז אויסגעקריצט דער נאמען פון דעם, ווער עס וואהנט אין הויז.

door'-post *n.* (דאור'-פאוסט) דאס ביישטידעל פון א טהיר.

door'-pull *n.* (דאור'-פול) דאס הענטעל מיט וועלכען מען עפענט און פערמאכט א טהיר.

door'-scra'per *n.* (דאור'-סקריי'-פער) דער קראץ־אייזען ביים טהיר [אבצוקראצען די בלאטע פון די שיך].

door'-secur'er *n.* (דאור'-סי-קיור'-ער) א טהיר־שטאנג [צו פערשפארען די טהיר].

door'-sill *n.* (דאור'-סיל) א טהיר־שוועל.

door'-spring *n.* (דאור'-ספרינג) די טהיר־פעדער [אן אפאראט, אז די טהיר זאל זיך פון זיך אליין צומאכען].

door'-step *n.* (דאור'-סטעפ) די טרעפ פאר דער הויז־טהיר; די שוועל.

door'-stone *n.* (דאור'-סטאון) דער שטיין ביי דער שוועל פון טהיר.

door'-strip *n.* (דאור'-סטריפ) א פאס אדער א לייסט, מיט וועלכען די ברעגעס פון א טהיר זיינען ארומגעשלאגען, כדי ניט דורכצולאזען קיין ווינד בעת די טהיר איז פערמאכט.

door'wards *adv.* (דאור'-הווארדז) צו דער טהיר צו.

door'way *n.* (דאור'-הוויי) אין ארכיטעקטור — דאס ארט וואו די טהיר איז, דער אריינגאנג; די טהיר.

door'yard *n.* (דאור'-יארד) אן ארומגעצאמטער קליינער הויף ארום דער טהיר פון א הויז.

do o'ver (דו או'-ווער) ווידערהאלען, טהאן נאך אמאל; בעדעקען מיט פארב, אויסשמירען.

dope *n. and v.* (דאופ) א געדיכטע פליסיגקייט, ווי געדיכטע סאוס אדער טייג; דאס וואס מאכט גלאט אדער גליטשיג, ווי דאס שמירעכץ פון אן אקס; אפיום, בעזאנדערס דאס געדיכטע אפיום־טייג וואס ווערט געברויכט צום רויכערען; א נארקאטישער מיטעל, ווי האשיש, אפיום א. ד. ג.; א מענש וואס געפינט זיך אונטער דער ווירקונג פון נארקאטישע מיטלען; קארמענען מיט רפואות.

dor *n.* (דאהר) אזא גרויסער שווארצער קעפער [זשוק] וואס איז בעקאנט מיט דעם גערויש וועלכען ער מאכט פליהענדיג.

Do'rian *n. and a.* (דאו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם אלט־גריכישען דיסטריקט דארים; וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון דארים; אן איינוואהנער פון דארים.

Dor'ic *n. and a.* (דאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם אלט־גריכישען דיסטריקט דארים אדער צו די דארטיגע איינוואהנער, צו זייער קולטור, קונסט, שפראך א. ד. ג.; די דארישע שפראך [וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר ברייטער און הארטער אויסשפראכע]; א שפראך מיט א ברייטער און הארטער אויסשפראכע.

Dor'icism *n.* (דאר'-אי-סיזם) די אייגענטימליכקייט פון דעם דארישען שפראך־דיאלעקט.

Dor'ic or'der (דאר'-איק אהר'-דער) די דארישע זיילען־ארדנונג, דער דארישער זייל [אן איינפאכער זייל אהן בעציערונגען און מיט איינשניטע אין דער לענג].

Doric Order

Do'rism *n.* (דאו'-ריזם) ז. *Doricism*.

dor'king *n.* (דאהר'-קינג) אזא גאטונג גרויסע היהנער וואס לעגען פיעל אייער און זייער פלייש האט א גוטען געשמאק.

dorm *n.* (דאהרם) א שלומער, א שלאף.

dor'mancy *n.* (דאהר'-מענ-סי) שלומער, רוה, שלאף.

dor'mant *a.* (דאהר'-מענט) שלומערענד, שלאפענד; שטיל; ליעגענדיג ווי אין שלאף.

dor'mant part'ner (דאהר'-מענט פארט'-נער) א שטילער שותף [אזעלכער וואס איז ניט טהעטיג].

dor'mer *n.* (דאהר'-מער) א שלאף=צימער; א דאך=פענסטער, א מאנסארדע פענסטער.

Dormer

dor'mer-win'dow *n.* (דאהר'-מער-הווינ'-דאו) א דאך=פענסטער, א מאנסארדע פענסטער.

dor'mitive *n. and a.* (דאהר'-מי-טיוו) וואס פערשלעפערט; א שלאף=מיטעל.

dor'mitory *n.* (דאהר'-מי-טא-רי) א שלאף=צימער; א טייל פון א האטעל, קאזארמע א. ז. וו. וואס בעשטעהט פון שלאף=צימערן.

dor'mouse *n.* (דאהר'-מאוס) די שלאף=מויז; די וועווערקע=מויז [אזא שעהן חיה'לע וואס שלאפט אין ווינטער. עס איז א ביסעל עהנליך צו א מויז, האט אבער א לאנגען האריגען עק].

Dormouse

dor'nick *n.* (דאהר'-ניק) א שטיקעל פון א פעלזען=שטיין; א שטיינדעל.

dorp *n.* (דאהרפ) א דערפעל.

dorsabdom'inal *a.* (דאהר-סעב-דאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צום רוקען און צום בויך.

dor'sad *adv.* (דאהר'-סעד) צום רוקען.

dor'sal *n. and a.* (דאהר'-סעל) וואס געהערט צום רוקען; די רוקען=פלאספעדער פון א פיש.

dor'sally *adv.* (דאהר'-סעל-אי) אויף'ן רוקען; צום רוקען צו.

d'Orsay' *n.* (דאר-סיי') אזא קארעטע אויף פרוזשינעס.

dorse *n.* (דאהרס) א שטיק פערציערטע שטאף וואס ווערט בענוצט צו בעהענגען דעם לעהן פון א שטוהל; א יונגער שטאקפיש. ז. *cod*.

dor'sum *n.* (דאהר'-סאם) דער רוקען.

do'ry *n.* (דאו'-רי) העריגגס=קעניג אדער סט. פעטער'ס פיש, אזא פלאטשיגער ים=פיש מיט לאנגע פלאספעדערען אויף'ן רוקען; אזא קליין פלאטשיג פישער=שיפעל.

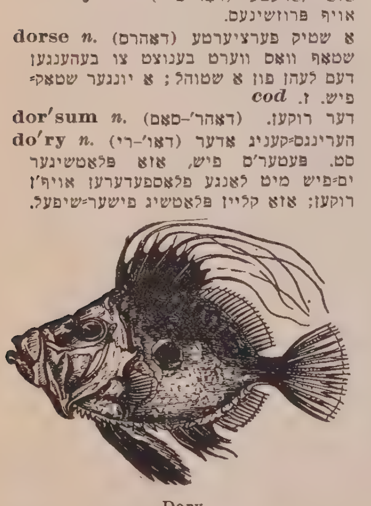

Dory

dose *n. and v.* (דאוס) א דאזע, א פארציאן; א בעשטימטער טייל פון א רפואה, וואס א חולה דארף איינגעהמען אדער איינשלינגען מיט איין מאל; אן אונאנגענעהמע זאך וואס מען דארף אראבשלינגען; די מאס פון דעם, וואס עס ווערט צוגעגעבען צו ווייך [ווי סיראפ אדער קאניאק], כדי דער וויין זאל בעקומען אן אנדער טעם; פאנאנדערטיילען אין דאזען אדער פארציאנען; געבען איינעם רפואות; פערפראוועו וויין.

dosim'etry *n.* (דאו-סימ'-ע-טרי) דאס מעסטען דאזען אדער טראפען פון א רעצעפט.

doss *v.* (דאס) שטויסען מיט די הערנער; ווארפען, שליידערען; צאהלען.

dos'ser *n.* (דאס'-ער) רייכע בעציערונגען [ווי קאווירען א. ד. ג.] אויף די ווענד פון א קארידאר אדער קלויסטער.

dos'sil *n.* (דאס'-איל) א קנייטעל קארפע [צום היילען א וואונד]; א שפונט אין א פאס.

doss out (דאס אוט) נעכטיגען אונטער'ן פרייען הימעל.

dot *n. and v.* (דאט) א פונקט, א פינטעל; פונקטירען, מאכען פינטעלעך.

do'tage *n.* (דאו'-טיידזש) אלטקייט, עובר בטל, דאס קינדיש ווערען [אויף דער עלטער]; פערשטאנדלאזיגקייט; א וואהנזיניגע ליידענשאפטליכע ליעבע.

do'tal *a.* (דאו'-טעל) וואס געהערט צו נדן.

do'tard *n. and a.* (דאו'-טארד) איינער וואס ווערט קינדיש אויף דער עלטער; אן עובר בטל; איינער וואס איז וואהנזיניג פון ליידענשאפטליכער ליעבע; נאריש, ווי אן עובר=בטל.

do'tardly *a.* (דאו'-טארד-לי) ווי אן עובר=בטל, שוואך.

do'tardy *n.* (דאו'-טאר-די) דאס זיין אן עובר בטל.

dota'tion *n.* (דא-טיי'-שאן) נדן, חתונה=אויסשטאטונג, אויסשטייער; די בעשענקונג.

dote *v.* (דאוט) ווערען קינדיש אדער אונזיניג פון אלטקייט; זיין וואהנזיניג פערליעבט.

2. He dotes on his wife.

do'ter *n.* (דאו'-טער) דער נאריש=פערליעבטער.

do the con'tinent (דו טהי קאנ'-טי-נענט) בערייזען איירעפא [אן אויסדרוק אין ענגלאנד און אין די פעראייניגטע שטאאטען].

do the polite' (דו טהי פא-לאיט') שפיעלען די ראלע פון א העפליכען מענשען.

do'ting *a.* (דאו'-טינג) פערליעבט איבער די אויערען; קינדיש געווארען פון אלטקייט.

do'tingly *adv.* (דאו'-טינג-לי) מעשה נאר, נאריש, ווי א נאריש=פערליעבטער.

do'tish *a.* (דאו'-טיש) נאריש, שוואך; נאריש פערליעבט.

dot'ted *a.* (דאט'-עד) פונקטירט; געפלעקט.

dot'ted line (דאט'-עד לאין) א פונקטירטע ליניע [א ליניע וועלכע בעשטעהט פון א רייה פונקטען].

dot'ted note (דאט'-עד נאוט) אין מוזיק — א נאטע וואס איז בעצייכענט מיט א פונקט.

dot'terel *n.* (דאט'-ער-על) דער בראך=פויגעל [א קליינער איירעפעאישער און אזיאטישער פויגעל, ביי וועלכען דער בויך איז שווארץ, די ברוסט איז געלב און דער האלז איז ווייס און שווארץ. ער צייכענט זיך אוים דערמיט, וואס ער לאזט זיך לייכט אריינגנארען און געפאנגען ווערען]; א מענש וואס לאזט זיך לייכט אריינגנארען, א טיפש.

dot'-wheel *n.* (דאט'-הוויעל) א צייהן=רעדעל מיט א הענטעל [ווערט בענוצט אין בוכבינדעריי און ביי אנדערע מלאכות].

doub'le *n., a., adv. and v.* (דאבל) דאפעלט, געדאפעלט, צווייפאך; צוויי מאל אזוי פיעל; דאפעלזיניג, צווייידייטיג; פאלש, צווייזייטיג; בעטריגעריש; שווינדלעריש; דאס דאפעלטע; א דופליקאט, א קאפיע; עטוואס וואס האט דעמזעלבען אויסזעהן ווי אן אנדער זאך; צווייידייטיגקייט; פאלשקייט; א שווינדעל; א דרייעל; דער געשפענסט פון א מענשען וואס בעווייזט זיך צו איהם אליין אדער צו אן אנדערען אלס א צייכען פון טויט, ווי דאס פאלק גלויבט; א זייטען=שפרונג, א זייטען=ווענדונג [ביים אנטלויפען, אז דער נאכיאגער זאל ניט קענען כאפען]; א ווידערהאלונג פון ווערטער אין א ליעד; דאפלען, פערדאפלען; ווידערהאלען, איבער'חזר'ען נאך אמאל; זיך פערדאפלען; ארומשיפען, ארומזעגלען מיט א שיף; פערמאכען די האנד; מאכען א זייטען=שפרונג אין לויפען; מאכען פאלשקייטען אדער דריידלעך.

doub'le-ac'ting *a.* (דאבל'-עק'-טינג) דאפעל=ווירקענד [וועגען א קראפט וואס ווירקט אין צוויי ריכטונגען].

doub'le back (דאבל בעק) צוריקשלאגען; געבען חזרה [קלעפ].

doub'le-bank *v.* (דאבל'-בענק) ארבייטען פארוויז [בעזאנדערס רודערען פארוויז].

doub'le-bar'reled *a.* (דאבל'-בער'-עלד) צוויי=לויפיג [פון א ביקס אדער פיסטאלעט וואס ווערט געלאדען מיט צוויי קוילען]; וואס האט א דאפעלטע ווירקונג.

doub'le-bass *n.* (דאבל'-בייס) א קאנטרא=באס, א באנדורא.

doub'le blow on blow (דאבל בלאו אן בלאו) געבען א קלאפ נאך א קלאפ.

doub'le bot'tom (דאבל באט'-אם) א דאפעלטער דעק.

doub'le-breas'ted *a.* (דאבל'-ברעס'-טעד) צוויי=בארטיג [וועגען א בגד וואס האט צוויי רייהען קנעפ און קנעפ=לעכער, אז מען זאל איהם קענען שפילען רעכטס און לינקס].

doub'le-broo'ded *a.* (דאבל'-ברוה'-דעד) וואס געבערט צוויי מאל יעהרליך [וועגען אינזעקטען].

doub'le-charge *v.* (דאבל'-טשארדזש) געבען א דאפעלטען חלק.

doub'le-chin *n.* (דאבל'-טשין) א צוויי=גארנדיגע מארדע, א מארדע מיט א גוידער.

doub'le-dea'ler *n.* (דאבל'-דיע'-לער) א בעטריגער, א שווינדלער.

doub'le-dea'ling *n. and a.* (דאבל'-דיע'-לינג) בעטרוג, שווינדעל; בעטריגענדיג, שווינדלענדיג.

doub'le-deck'er *n.* (דאבל'-דעק'-ער) א שיף מיט צוויי דעקען [עטאזשען] איינער איבער דעם אנדערען; א טראמוואיוואגען מיט צוויי עטאזשען; א הויז וואו עס וואהנען צוויי שכנים אויף איין עטאזש.

doub'le down the leaf (דאבל דאון טהי ליעף) פערבויגען דאס בלאט [פון א בוך].

doub'le-dye *v.* (דאבל'-דאי) איבערפארבען צוויי מאל.

doub'le-dyed *a.* (דאבל'-דאיד) צוויי מאל איבערגעפארבט; דורכגענומען דורך און דורך, פאלשטענדיג, כפל=שמונה'דיג.

doub'le-ea'gle *n.* (דאבל'-איגל) אן אמעריקאנער גאלדענע מטבע פון 20 דאלאר; דער צוויי=קעפיגער אדלער [ווי ער ווערט בענוצט אלס הערב אין רוסלאנד און עסטרייך].

doub'le-edged *a.* (דאבל'-עדזשד) מיט צוויי שארפען, צוויי=שניידיג; צווייזייטיג.

doub'le-en'der *n.* (דאבל'-ענ'-דער) עטוואס וואס האט צוויי גלייכע עקען.

doub'le enten'dre (דוהבל אנ-טאנ'דר) א ווארט אדער פראזע וואס האט צוויי בעדייטונגען.

doub'le en'try (דאבל ענ'-טרי) דאפעלטע בוכפיהרונג [די מעטאדע אין בוכפיהרונג, וואו יעדע האנדעלס=אפעראציאן ווערט פערצייכענט אין די ביכער אי אלס קרעדיט אי אלס דעביט].

doub'le-eyed *a.* (דאבל'-איד) קוקענדיג מיטביידע אויגען; היטענדיג ווי א גנב.

doub'le-face *n.* (דאבל'-פיים) צוויי=פנים'דיגקייט, צביעות, היפאקריטסטווע.

doub'le-faced *a.* (דאבל'-פייסט) וואס האט צוויי פנים'ער; וואס ביידע זייטען זיינען בעארבייט [ווי געוויסע טוך וואס מען קען טראגען פון ביידע זייטען]; צוויי=פנים'דיג, היפאקריטיש.

doub'le-fa'cedness *n.* (דאבל'-פיי'-סעד-נעס) צוויי=פנים'דיגקייט, צבוע'טסטווע, היפאקריטסטווע.

doub'le-first *n.* (דאבל'-פוירסט) איין אקספארדער אוניווערזיטעט — איינער וואס קריעגט דעם העכסטען גראד אויף דעם עקזאמען פאר מאטעמאטיק און קלאסישע ליטעראטור.

doub'le-flow'ered *a.* (דאבל'-פלאו'-ערד) וואס האט דאפעלטע בלומען [וועגען פלאנצען].

doub'le-gild *v.* (דאבל'-גילד) דאפעלט פערגאלדען; בעשיטען מיט חניפות.

doub'le-han'ded *a.* (דאבל'-הענ'-דעד) צוויי=הענדיג, מיט צוויי גריפען.

doub'le-head'ed *a.* (דאבל'-העד'-עד) צוויי=קעפיג.

doub'le-head'er *n.* (דאבל'-העד'-ער) אן אייזענבאהן=צוג וואס ווערט געשלעפט פון צוויי לאקאמאטיווען.

doub'le-hear'ted *a.* (דאבל'-האר'-טעד) דאפעל=הערציג, פאלש, ניט אויפריכטיג [בלב ולב].

doub'le-lock *v.* (דאבל'-לאק) צוויי מאל פערשליסען, צוויי מאל איבערדרעהען דעם שליסעל; פערשליסען מיט צוויי שלעסער.

doub'le-man *n.* (דאבל'-מען) אין דער קעמברידזשער אוניווערזיטעט — איינער וואס איז א קענער אי אין מאטעמאטיק, אי אין דער קלאסישער ליטעראטור.

doub'le-manned *a.* (דאבל'-מענד) מיט א דאפעלטער מאנשאפט [ווי אויף א שיף].

doub'le-mea'ning *a.* (דאבל'-מיע'-נינג) צוויי=דייטיג, דאפעל=זיניג; שווינדלעריש, וואס נארט.

doub'le-min'ded *a.* (דאבל'-מאינ'-דער) אונענטשלאסען; וואס שלאגט זיך מיט דער דעה.

doub'le-min'dedness *n.* (דאבל'-מאינ'-דער-נעס) אונענטשלאסענהייט, אונשטאנדהאפטיגקייט.

doub'le-na'tured *a.* (דאבל'-נייו'-טשורד) פון א צווייפאכיגער נאטור.

doub'leness *n.* (דאבל'-נעס) דאפעלטקייט; צוויי=זייטיגקייט; כיטרעקייט; שווינדלעריי.

doub'le one's legs (דאבל הוואנז לעגז) פערלעגען א פוס אויף א פוס.

doub'le one's self up (דאבל הוואנז סעלף אפ) זיך צוזאמענקארטשען, זיך צונויפבויגען.

doub'le ques'tion (דאבל קהוועס'-טשאן) א פראגע וואס איז געשטעלט אויף יא אדער ניין, צ. ב.: "איז פילאזאפיע וויכטיג, אדער איז עס ניט?"

doub'le-quick *n., a., adv. and v.* (דאבל'-קהוויק) דער שנעל=שריט [ביים מושטירען סאלדאטען]; וואס איז שייך צו שנעל=שריט, ווי שנעל שריט; זעהר שנעל; מיט שנעל=שריט; מארשירען מיט שנעל=שריט.

doub'ler *n.* (דאב'-לער) א פערדאפלער; אן עלעקטריציטעטס=פערדאפלער [אזא אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום דעמאנסטרירען קליינע קוואנטיטעטען עלעקטריציטעט].

doub'le refrac'tion (דאבל רי-פרעק'-שאן) דאס צווייענדיגע ברעכען פון שטראהלען [ווען זיי געהען דורך א קריסטאל].

doub'le-salt *n.* (דאבל'-סאהלט) דאפעלזאלץ [א כעמישער געמיש פון צוויי זאלצען, ווי צ. ב. אלוין].

doub'le-shade *v.* (דאבל'-שייד) דאפעלט פערטונקלען, דאפעלט פערפינסטערען.

doub'le-shi'ning *a.* (דאבל'-שאי'-נינג) וואס שיינט מיט א דאפעלטען גלאנץ.

doub'le-shot *v.* (דאבל'-שאט) לאדען א הארמאט מיט א דאפעלטער מאס שיס=מאטעריאל.

doub'le-stop *v.* (דאבל'-סטאפ) אין וויאלין=שפיעלען — אנדריקען מיט די פינגער צוויי סטרונעס מיט אמאל.

doub'le-stop'ping *n.* (דאובל'-סטאפ'-אינג) אין וויאלין שפיעלען — דאס שפיעלען אויף צוויי סטרונעס, וועלכע ווערען מיט איין מאל אנגעדריקט מיט די פינגער.

doub'let *n.* (דאב'-לעט) א דאפעל=שטיק, איינער פון א גלייכער פאר; א פאר; אזא קאמזויל, וואס איז געטראגען געווארען אין 17טען יאהרהונדערט.

doub'le the file (דאבל טהי פאיל) צוזאמענשליסען די רייהען [אין מושטירונג פון סאלדאטען].

doub'le the fist (דאבל טהי פיסט) מאכען א קולאק [א פויסט].

doub'le the reins (דאבל טהי ריינז) מאכען פערשיעדענע שפרונגען אראבצואווארפען דעם רייטער [וועגען פערד].

doub'le-thread'ed *a.* (דאבל'-טהרעד'-עד) נייהענדיג מיט א דאפעלטען פאדים [ווי א נייה=מאשין]; האבענדיג דאפעלטע גווינטען [וועגען שרויפען].

doub'le-tongued *a.* (דאבל'-טאנגד) וואס דרעהט מיט'ן צונג [זאגענדיג היינט אזוי און מארגען אנדערש]; פאלש, ניט אויפריכטיג.

doub'lets *n.* (דאב'-לעטס) אזא שפיעל אין ווירפלעך: צוויי גלייכע ווירפלעך.

doub'ling *n. and a.* (דאב'-לינג) דאס דאפלען, דאס צונויפלעגען אין צווייען; עטוואס וואס איז צונויפגעלעגט אין צווייען; א פאלט, א פאלב; געהענדיג פון איין ארט אויף'ן צווייטען, מאנעווּרירענדיג.

doub'ling-frame *n.* (דאב'-לינג-פריים) אזא מאשין צו וויקלען זייד=פאדים.

doubloon' *n.* (דאב-לוהן') אן אלטע שפאנישע גאלדענע מטבע [אין דעם ווערטה פון 5 אמעריקאנער דאלאר].

doub'ly *adv.* (דאב'-לי) דאפעלט, צוויי מאל אזוי פיעל; אויף א שווינדלערישען אדער בעטריגערישען אופן; מיט צוויי=פנים'דיגקייט.

doubt *n. and v.* (דאוט) צווייפעל, ספק; צווייפלען, זיין אין ספק.

doub'table *a.* (דאו'-טעבל) צווייפעלהאפט.

doub'ter *n.* (דאו'-טער) א צווייפלער.

doubt'ful *a.* (דאוט'-פול) צווייפעלהאפט, צווייפלענדיג.

doubt'fully *adv.* (דאוט'-פול-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אופן; אין ספק.

doubt'fulness *n.* (דאוט'-פול-נעס) צווייפעלהאפטיגקייט; דאס צווייפלען.

doub'ting *a.* (דאו'-טינג) צווייפלענדיג.

doub'tingly *adv.* (דאו'-טינג-לי) מיט צווייפעל, אין ספק.

doubt'less *a. and adv.* (דאוט'-לעס) אונצווייפעלהאפט; וואהרשיינליך; אהן א ספק.

doubt'lessly *adv.* (דאוט'-לעס-לי) אונצווייפעלהאפט, אהן א ספק.

douceur' *n.* (דוה-סויר') א געשאנק, טרינקגעלד, א כאבארעל; א קאמפלימענט.

douche *n.* (דוהש) א טוש, א וואסערשויער; א שפריצער, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען מאכט א טוש.

dough *n. and v.* (דאו) 1. די מטבע, מזומן; 2. טייג; עטוואס וואס איז עהנליך צו טייג; מאכען טייג.

2. He is out for the dough.

dough'-baked *a.* (דאו'-בייקט) ניטדערבאקען.

dough'-brake *n.* (דאו'-ברייק) א מאשין צו מאכען טייג.

dough'face *n.* (דאו'-פיים) א שוואכער, נאכגעביגער כאראקטער; א לעמעשקע [אין דער צייט פון די שטרייטיגקייטען צוליעב דער שקלאפעריי=פראגע אין די פעראייניגטע שטאאטען — א פאליטיקער אין די נארד=שטאאטען, וואס האט געהאלטען מיט די שקלאפען=האלטער פון די זידליכע שטאאטען].

dough'faced *a.* (דאו'-פייסט) וואקלענדיג, וואס האט א שוואכען כאראקטער, נאכגעביג, לעמעשקעוואטע.

ז. *doughface*

dough'faceism *n.* (דאו'-פיי-סיזם) וואקעלדיגקייט, כאראקטערלאזיגקייט, דאס זיין א לעמעשקע. ז. *doughface*

dough'-hear'ted *a.* (דאו'-האר'-טעד) ווייכהערציג.

dough'iness *n.* (דאו'-אי-נעס) טייגארטיגקייט; דאס זיין טייגיג.

dough'-knea'ded *a.* (דאו'-ניע'-דעד) ווייך; ווייך ווי טייג.

dough'-knea'der *n.* (דאו'-ניע'-דער) ז. *dough-brake*

dough'-ma'ker *n.* (דאו'-מיי'-קער) ז. *dough-brake*

dough'nut *n.* (דאו'-נאט) א טייגעל אדער קליין קיכעל געפרעגעלט אין פעטס.

dough'tily *adv.* (דאו'-טי-לי) מיט מוטה, מיט טאפפערקייט, מיט קראפט; בעריהמענדיג זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'tiness *n.* (דאו'־טי־נעס) מוטה, טאפפערקייט, מעכטיגקייט; דאס בעריה־מען זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'ty *a.* (דאו'־טי) שטארק, קרעפ־טיג, מעכטיג, מוטיג, טאפפער; בעריהמענ־דיג זיך מיט דעם מוטה אדער מיט דער קראפט.

dough'ty-han'ded *a.* (דאו'־טי־העני־דעד) קרעפטיג, מעכטיג.

dough'y *a.* (דאו'־אי) טייגיג, ווייך, ניט־דערבאקען.

Dou'ma *n.* (דו'־מא) ז. *Duma*.

do up (דו אפ) 1. אויפהויבען, עפענען; איינבינדען, איינוויקלען אדער איינפאקען; איבערשפאליערען אדער איבערקאלכען [א צימער]; אויספרעסען; מאכען א פריזור [פערקאמען די האר]; 2. אנבערעכען די ביינער.

2. At the time of the quarrel they threatened to do him up.

do up brown (דו אפ בראון) מאכען גוט אין אלע פרטים; גוט אנבערעכען די ביינער.

do up the hair (דו אפ טהי העהר) מאכען א פריזור [אויסריכטען די האר, זיך פערקאמען].

The fashions of doing up the hair of women are constantly changing.

douse *n.* and *v.* (דאוס) א ווארף טהאן אין וואסער; זיך א ווארף טהאן אין וואסער; א קלאפ טהאן; פלוצלונג און שנעל נאכלאזען די זעגעל פון א שיף; אויסלע־שען; א קלאפ.

dout *v.* (דאוט) אויסלעשען.

dou'ter *n.* (דאו'־טער) א קאלפאק אויס־צולעשען ליכט.

dove *n.* (דאוו) א טויב.

dove'-col'or *n.* (דאוו'־קאל'־אר) טוי־בען־גרויער קאליר.

dove-cot *n.* (דאוו־קאט) ז. *dove-cote*.

dove'-cote *n.* (דאוו'־קאוט) א טויבען־שלאג, א טויבען־הויז.

dove'-eyed *a.* (דאוו'־איד) וואס האט טויבען־אויגען; וואס האט מילדע, צארטע, גוטע אויגען.

dove'-house *n.* (דאוו'־האוס) ז. *dove-cote*.

dove'let *n.* (דאוו'־לעט) א טייבעלע.

dove'-like *a.* (דאוו'־לאיק) טויבענאר־טיג, זאנפט, צארט, מילד.

dove'ling *n.* (דאוו'־לינג) ז. *dovelet*.

dove'-plant *n.* (דאוו'־פלענט) אזא צענטראל־אמעריקאנישע ארכידען־פלאנצע.

dove'ship *n.* (דאוו'־שיפ) טויבענאר־טיגקייט, זאנפטקייט, צארטקייט, מילדקייט, אונשולד.

dove'tail *n.* and *v.* (דאוו' – טייל) דער שוואלבען־עק [די אויס־געהאקטע דרייי־קאנטיגע שלעסער אין ברעטער איינצושליסען איינע אין די אנדערע]; איינ־שליסען מיט דער הילף פון א שוואלבען־עק; ריכטיג צופאסען, גוט איינשליסען; שטארק פעראייניגען.

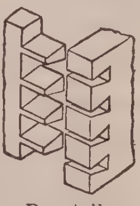

Dovetails

dove'tail-mol'ding *n.* (דאוו'־טייל־מאול'־דינג) אין ארכיטעקטור — אן אר־נאמענט אין דער פארם פון זיגזאגען אדער שוואלבען־עקען. ז. *dovetail*.

dove'tail-saw *n.* (דאוו'־טייל־סאה) א זעג צו שניידען זיגזאגען אדער שוואל־בען־עקען. ז. *dovetail*.

dov'ish *a.* (דאוו'־איש) אונשולדיג ווי א טויב.

dow'able *a.* (דאו'־עבל) וואס דארף אדער איז בערעכטיגט בעשענקט צו ווע־רען אדער צו בעקומען אויסשטייער.

dow'ager *n.* (דאו'־ע־דזשער) אן אלמנה, וואס בלייבט ביי איהר פערשטארבענעם מאן'ס טיטול אדער פערמעגען [ווענען די פרויען פון קעניגע אדער פון מענשען מיט א הויכען ראנג].

dow'ager duch'ess (דאו'־ע־דזשער דאטש'־עס) די הערצאגין־מוטער.

dow'ager em'press (דאו'־ע־דזשער־עמ'־פרעס) די קייזערין־מוטער.

dow'ager queen (דאו'־ע־דזשער קהוויען) די קעניגין־אלמנה, די קעניגין־מוטער [די מוטער פון הערשענדען קע־ניג, וועלכע איז די אלמנה פון דעם פער־שטארבענעם קעניג].

dow'dy *n.* and *a.* (דאו'־די) א שלומ־פערקע, אן אבגעלאזענע פרוי; שמוציג, אבגעלאזען, פערשלומפערט.

dow'dyish *a.* (דאו'־די־איש) אבגעלא־זען, שמוציג, ווי א שלומפערקע.

dow'dy-pe'riod *n.* (דאו'־די־פי'־רי־אד) די קונסט עפאכע אין דער מאלעריי פון די פיערציגער און פופציגער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט.

dow'el *n.* and *v.* (דאו'־על) א הילצערן פלעקעל; א הילצערנער אדער מעטאלע־נער צאפען אדער פלעקעל, מיט וועלכען מען פעראייניגט צוויי שטיקער האלץ, שטיין א. ד. ג.; בעפעסטיגען אדער צו־זאמענהאלטען מיט אזא צאפען אדער פלע־קעל.

dow'el-joints *n.* (דאו'־על־דזשאינטס) פעראייניגונגען מיט דער הילף פון צא־פענס אדער פלעקעלעך.

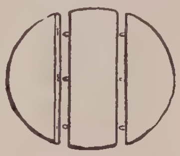

Dowel-joints

do well (דו וועל) האבען ערפאלג.

I am about to enter business and expect to do well.

dow'er *n.* and *v.* (דאו'־ער) דער פרוי'ס נדן, אויסשטאטונג אדער אויסשטייער; די ירושה וואס אן אלמנה קריעגט נאך'ן מאן'ס טויט; נאטירליכע גאבע, נאטירליכע פע־היגקייטען אדער טאלענט; אויסשטאטען, אויסשטייערען, געבען נדן, איינטיילען, בעשענקען; מאכען בעגאבט [פון דער נא־טור].

dow'ered *a.* (דאו'־ערד) אויסגעשטא־טעט, בעשאנקען, בעזארגט מיט אויסשטיי־ער אדער נדן.

dow'erless *a.* (דאו'־ער־לעס) וואס האט ניט קיין אויסשטייער אדער נדן; ארעם.

dow'ery *n.* (דאו'־ער־אי) ז. *dowry*.

do with (דו הוויטה) אהינטהאן, אנווענ־דען, געברויכען; האנדלען; האבען געשעפ־טען; אנגעהן.

do without' (דו הוויטה־אוט) זיך בע־געהן אהן עפעס.

dow'las *n.* (דאו'־לעס) לעדער־לייוונט [אזא גראבע לייוונט].

down *n., v., a., adv.* and *prep.* (דאון) אן אנגעטראגענע זאמד־בערגעל ביים ברעג פון ים; א נאקעטער, ניט בעוואקסענער פלאץ אויף דעם שפיץ פון א בארג; א רונד בערגעל; אן עטוואס בערגיגע ניט בעוואקסענע געגענד; פוך [ביי פויגעל, מענשען און פלאנצען]; א בעוועגונג ארונטער־צו; א נידריגער צושטאנד; ארונטערוואַרפען, אראבוואַרפען, אומוואר־פען; שטירצען, בעזיעגען, אונטערטהעניג מאכען; ענטמוטיגען; זינקען, פאלען; זיין אננעהמבאר, זיין בעגלויבענסווערטה; וואס געהט ארונטער; וואס איז גערינכטעט ארונטער־צו; נידערגעשלאגען; ארונטער, אראב, אין א ליעגענדען צושטאנד; אויף א נידריגער מדרגה; ביים באדען; צום באדען; אין האנד, במזומן; אויף פאפ־פיער, אין בוך; אויף'ן פלאץ, אין דער לאגע, ביי דער בעשעפטיגונג; פון א הע־כערען גראד צו א נידריגערען; אונטער דעם געוועהנליכען צושטאנד; אונטער דעם האריזאנט; פון אן אויסגאנגס־פונקט אראב־צו; פון דעם פריהריגען צום שפע־טערען; אין א געוויסער ארדנונג אדער ריכטונג.

down'-bed *n.* (דאון'־בעד) א פוך־פערינע; א ווייך בעט.

down'cast *n.* and *a.* (דאונ'־קעסט) ארונטערגעלאזען, וואס געהט ארונטער; נידערגעשלאגען; א נידערגעשלאגענער בליק; אן עפנונג אין א שאכט, דורך וועל־כער עס קומט אריין פרישע לופט.

down'castness *n.* (דאונ'־קעסט־נעס) נידערגעשלאגענהייט.

down'come *n.* (דאונ'־קאם) דאס ארונ־טערפאלען, דאס ארונטערשטירצען; א פלוצלונגער, שווערער פאל; חורבן, צו־שטערונג, אונטערגאנג.

down'-draft *n.* (דאונ'־דרעפט) ז. *down-draught*.

down'-draught *n.* (דאונ'־דרעפט) א שטראם לופט ארונטער־צו; א שווערע משא.

down'draw *n.* (דאונ'־דראה) ז. *down-draught*.

down'-east *a.* (דאונ'־איסט) וואס קומט פון די נארד־אסט טיילען פון ניי־ענגלאנד [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא, הויפטזעכליך פון דעם שטאאט מיין].

down'-eas'ter *n.* (דאונ'־איס'־טער) אן איינוואוהנער פון די נארד־אסט טיילען פון ניי־ענגלאנד [אין די פעראייניגטע שטאא־טען פון אמעריקא, הויפטזעכליך פון דעם שטאאט מיין].

downed *a.* (דאונד) פוכיג, אנגעפילט מיט פוך.

down'fall *n.* (דאונ'־פאהל) א פאל, דאס אראבפאלען, דאס זינקען, דאס פערשוווינ־דען, צושטערונג, פערניכטונג, אונטערגאנג, חורבן; א פאסטעק, א פאל־נעץ [א פאסט־קע ביי וועלכער א שווערע משא פאלט אראב אויף דער חיה און קלעמט זי איין].

down'fallen *a.* (דאונ'־פאהלן) נעפאלען, נידערגעשטירצט; רואינירט.

down'-feath'er *n.* (דאונ'־פעטה'־ער) א פוכפעדער; א קליין פעדערעל.

down'hearted *a.* (דאונ'־האר־טעד) נידערגעשלאגען, מוטלאז.

down'hill *a.* (דאונ'־היל) וואס געהט בארג־אראב; וואס איז געבויגען אדער גע־נייגט ארונטער־צו.

down in the dumps (דאון אין טהי דאמפס) ז. *down in the mouth*.

down in the mouth (דאון אין טהי מאוטה) נידערגעשלאגען, אויף צרות.

down'less *a.* (דאונ'־לעס) וואס האט

נאך ניט קיין פוך אויף'ן פנים; וואס האבען נאך ניט קיין סמן פון א בארד; יונג.

down'-line *n.* (דאונ'-לאין) די אייזענבאהן=ליניע פון אדער נאך לאנדאן [ענגלאנד].

down'looked *a.* (דאונ'-לוקט) נידערגעשלאגען, טרויעריג, מרה=שחורה'דיג.

down'lying *n. and a.* (דאונ'-לאי-אינג) רוה=צייט; קינפעט=צייט; זיך אוועקלעגענדיג זיך אבצורוהען; זיך לעגענדיג אין קינפעט.

down on one's knees (דאון אן וואנז ניעז) אונטערטהעניג אדער אונטערגעווארפען.

down on the knuck'le (דאון אן טהי נאקל) ארונטערגעקומען, געווארען א יורד.

down'pour *n.* (דאונ'-פאור) אן ארּאבגוס, אן ארּאבשטורץ; א שלאגס=רעגען.

down'-razed *a.* (דאונ'-רייזד) ארּאבגעריסען ביז צום גרונד.

down'right *adv. and a.* (דאונ'-ראיט) גראד ארּאב; פערפענדיקולאר; אפענהערציג; אהן צערעמאניעס; דייטליך; גענצליך, דורך און דורך; גלייך אויף דער שטעלע, ניט אבגעלענגט.

down'rightness *n.* (דאונ'-ראיט-נעס) אפענהערציגקייט.

down'right shame (דאונ'-ראיט שיים) אן אמת'ער בזיון, א פאלשטענדיגע שאנדע.

down'-share *n.* (דאונ'-שעהר) אזא אקער=אייזען צום ברעכען טארף=ערד.

down'sitting *n.* (דאונ'-סיט-אינג) דאס זיצען; רוה.

down'some *a.* (דאונ'-סאם) מעלאנכאליש, ארּאבגעפאלען פון מוטה.

down'-stairs *adv. and a.* (דאונ'-סטעהרז) נאך אונטען, טרעפ=ארונטער; ארּאב=צו; אויף'ן אונטערשטען עטאזש; אונטען.

down'-stream *adv.* (דאונ'-סטריעם) שטראם ארּאב, אין דער ריכטונג פון שטראם.

down'-stroke *n.* (דאון'-סטראוק) דער צוריקגאנג פון קאלבען [ביי דאמפף=מאשינען].

down the coun'try (דאון טהי קאנ'-טרי) צום ים=צו, צום פלאץ, וואו א טייך גיסט זיך אריין אין ים.

down the riv'er (דאון טהי ריוו'-ער) מיט'ן שטראם.

down the wind (דאון טהי הווינד) מיט דעם ווינד.

down to a point (דאון טו ע פאינט) קומען צום תוכן פון דער זאך, קומען צו דער אונטערשטער שורה, קומען צום ריכטיגען פונקט.

down'-town *n.* (דאון'-טאון) ארּאב=שטאדט, דער אלטער טייל פון שטאדט; דער געשעפטס=טייל פון א שטאדט.

down'-train *n.* (דאון'-טריין) דער אייזענבאהן=צוג וואס געהט אב פון שטאדט [אן אויסדרוק געברויכט אין ענגלאנד פאר אן אייזענבאהן=צוג וואס געהט אב פון לאנדאן].

down'trod *a.* (דאונ'-טראד) געטראטען מיט די פיס; טיראניזירט, אונטערדריקט.

down'trodden *a.* (דאונ'-טראדן) ז. *downtrod*.

down upon' one's luck (דאון א-פאן' וואנז לאק) אונגליקליך, אין א שלעכטער לאגע, אין א געלד=פערלעגענהייט.

down'ward *adv. and a.* (דאונ'-הווארד) נידערווערטס, ארּאב=צו; געהענדיג, בעוועגענדיג זיך אדער נייגענדיג זיך ארּאב=צו.

down'wards *adv.* (דאונ'-הווארדז) נידערווערטס, ארּאב=צו.

downweigh' *v.* (דאונ-הוויי') ארּאבוועגען.

down with him! (דאון הוויטה הים) נידער מיט איהם!

down with the dust! (דאון הוויטה טהי דאסט) דאס געלד אויף'ן טיש!

dow'ny *a.* (דאו'-ני) פוכיג, ווייך; בעדעקט מיט פוך, געמאכט פון פוך; וואס האט פוך.

dow'ry *n.* (דאו'-רי) נדן, אויסשטייער.

dowse *n. and v.* (דאוס) ז. *douse*.

doxolog'ical *a.* (דאקס-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו א לויב=געזאנג אדער א שבח צו גאט.

doxol'ogize *v.* (דאקס-אל'-א-דזשאיז) געבען א לויב אדער א שבח צו גאט.

doxol'ogy *n.* (דאקס-אל'-א-דזשי) א לויב=געזאנג אדער א שבח צו גאט.

dox'y *n.* (דאקס'-אי) א מעטרעסע, א געליעבטע.

doy'ley *n.* (דאי'-לי) אזא זארט וואלען=שטאף; א קליינע פערציערטע סערוועטקע וואס ווערט געגעבען צוזאמען מיט דעסערט.

doze *n. and v.* (דאוז) דרעמלען; שלומערען; א דרעמעל.

doz'en *n.* (דאזן) א דוצענד.

do'zer *n.* (דאו'-זער) א דרעמלער, א פערשלאפענער.

do'ziness *n.* (דאו'-זי-נעס) שלעפעריגקייט.

do'zy *a.* (דאו'-זי) שלעפעריג.

D. P. ראשי תבות פון די ווערטער *Doctor of Pharmacy* [דאקטאר פון פארמאקאלאגיע].

Dr. אן אבקירצונג פון *doctor* אדער *debtor*

drab *n., v. and a.* (דרעב) א גאסען=הור, א פראסטיטוטקע; שטעהן אין פערבינדונג אדער זיך חבר'ען מיט א גאסען=הור; אזא זארט דיקער וואלען=שטאף פון געלב=גרויער פארב; א געלב=גרויע שאטירונג; פון געלב=גרויען קאליר.

drab'bing *n.* (דרעב'-אינג) דאס פיהרען געזעלשאפט אדער זיך חבר'ען מיט א גאסען=הור.

drab'bish *a.* (דרעב'-איש) ווי א גאסען=הור; פון געלב=גרויען קאליר.

drab'ble *n. and v.* (דרעבל) מאכען שמוציג, בעשמוצען מיט בלאטע; פערשלומפערען אין בלאטע; שמוציגע מענשען.

drab'bler *n.* (דרעב'-לער) א קליינער ביי=זעגעל פון א שיף.

drachm *n.* (דרעם) ז. *drachma*.

drach'ma *n.* (דרעק'-מא) א דראכמע [אן אלטע גריכישע געוויכט=איינהייט וואס איז גלייך $\frac{1}{8}$ אונץ. אין דעם איצטיגען גריכענלאנד — איין גראם]; א גריכישע זילבערנע מטבע וואס האט אונגעפעהר דעם ווערטה פון $19\frac{1}{2}$ אמעריקאנער סענט.

dra'co *n.* (דריי'-קאו) א שיין וואס בעווייזט זיך אפט אין פייכטע בלאטיגע געגענדען.

Dra'co *n.* (דריי'-קאו) מזל עקרב [א געוויסער שטערען=בילד אין דער אלטער אסטראנאמיע]; דראקאן, דער אלט=גריכישער געזעץ=געבער, וועלכער האט געלעבט אין 7טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס. דראקאן'ס געזעצען האבען זיך אויסגעצייכענט מיט זייער שטרענגקייט און אכזריות.

Draco'nian *a.* (דרע-קאו'-ני-ען) דראקאניש, שטרענג, גרויזאם, אכזריות'דיג [וועגען געזעצען, נאך דעם נאמען פון דעם אלט=גריכישען געזעצגעבער דראקאן [ז. *Draco*]; וואס איז שייך צו דראקאן'ס געזעצען; וואס איז שייך צום מזל עקרב.

Dracon'ic *a.* (דרע-קאנ'-איק) ז. *Draconian*.

Dracon'ically *adv.* (דרע-קאנ'-אי-קעל-אי) אויף א דראקאנישען אדער אכזריות'דיגען אופן.

draff *n.* (דרעף) אבפאל, פאמוניצע.

draff'y *a.* (דרעפ'-אי) ווי א פאמוניצע, ווי אבפאל.

draft *n. and v.* (דרעפט) א געלד=אנווייזונג; דאס צייכנען; א סקיצע, א פלאן, א צייכנונג; דאס שלעפען אדער ציהען; דאס וואס ווערט געצויגען אדער געשלעפט; א משא; דאס ציהען וואסער פון א קוואל אדער פליסיגקייט פון א געפעס; דאס טרינקען; א טרונק; א רעקרוטען אדער סאלדאטען=אבטיילונג; די טיעפקייט פון וואסער וואס א שיף האט נויטיג; א לופט=צוג; א לופט=שטראם; צייכנען, סקיצירען; מאכען א פלאן, פראיעקטירען; נעהמען רעקרוטען; דורכווארפען דעם פאדים דורך די ליצען [ביים וועבען].

draft'-an'imal *n.* (דרעפט'-ענ'-אי-מעל) א לאסט=טהיער [ווי א פערד, אן אקס, אן עזעל א. ד. ג., וועלכע ווערען בענוצט צו פיהרען משא].

draft'-cat'tle *n.* (דרעפט'-קעטל) לאסט=טהיערע. ז. *draft-animal*.

draft'-hole *n.* (דרעפט'-האול) א צוג=לאך [א לאך אין א שמעלץ=אויווען דורך וועלכער עס קומט אריין לופט].

draft'-horse *n.* (דרעפט'-הארס) א לאסט=פערד.

draft'-ox *n.* (דרעפט'-אקס) א לאסט=אקס [אן אקס צום פיהרען משא].

drafts'man *n.* (דרעפטס'-מען) א צייכנער.

drafts'manship *n.* (דרעפטס'-מענ-שיפ) דאס צייכנען, די צייכען=קונסט.

draf'ty *a.* (דרעפ'-טי) וואס איז שייך צו א לופט=צוג, וואס האט א לופט=צוג.

drag *n. and v.* (דרעג) שלעפען, זוכען מיט א האקען אדער שטעקען [אין וואסער]; כאפען פיש מיט א שלעפ=נעץ; רייניגען מיט א האקען [א דאק אדער טייך]; זוכען, נישטערען; זיך שלעפען; עטוואס וואס ווערט געשלעפט אדער איז בעשטימט געשלעפט צו ווערען [ווי א שלעפ=נעץ, א האקען, מיט וועלכען מען זוכט אין וואסער אדער מיט וועלכען מען רייניגט א דאק אדער א טייך; א שיף וואס ווערט געשלעפט פון א צווייטער שיף; א הארפון, עטוואס וואס פערהאלט ווי א ברעמזע אדער טארמאז, א שלעפ=וואגען א. ד. ג.]; דאס שלעפען זיך; דער גערוך=שפור פון א פוקס; אן איינברעכער=אינסטרומענט אויפצוברעכען אן אייזערנעם געלד=שראנק; א דעקע; אזא קארעטע.

drag along' (דרעג ע-לאהנג') 1. שלעפען; 2. שלעפען זיך מיט מאטערניש.

1. The child **drags along** the sled. 2. The case **dragged along** in the courts for many years.

drag an'chor (דרעג ענ'-קאר) שלעפען דעם אנקאר, זיך בעוועגען פעראנקערטהייד [וועגען א שיף].

drag a wretch'ed life (דרעג ע רעטש'-עד לאיף) פיהרען אן עלענד לעבען.

drag'-bar *n.* (דרעג'-באר) א קופעל-שטאנג, אן אייזערנער שטאנג וואס פעראייניגט פראכט-וואגאנען אדער דעם לאקאמאטיוו מיט דעם טענדער [די אבטיילונג אין אן אייזענבאהן-צוג, וואו מען האלט דאס וואסער און די קויהלען]; א שטאנג, וואס בעפעסטיגט די קופעל-שטאנגען וואגאנען.

drag'-boat *n.* (דרעג'-באוט) א רייניגונגס-שיף [א שיף וואס דיענט אויסצוראמען זאמד פון א טייך].

drag'-bolt *n.* (דרעג'-באולט), א פערבוק, א שטאנג, וואס בעפעסטיגט די וואגאנען. ז. *drag-bar*.

drag'-chain *n.* (דרעג'-טשיין) א קייט וואס פעראייניגט צוויי לאקאמאטיוון, פראכט-וואגאנען אדער א לאקאמאטיוו מיט'ן טענדער [די אבטיילונג אין אן אייזענבאהן-צוג, וואו מען האלט דאס וואסער און די קויהלען].

dragged out (דרעגד אוט) אבגעמאטערט, מיעד.

drag'gle *v.* (דרעגל) שלעפען אין בלאטע; בעשמוצען; זיך איינריכטען אין בלאטע.

drag'gletail *n.* (דרעג'ל-טייל) א פערשלומפערטער מענש; א שלומפער.

drag'gletailed *a.* (דרעג'ל-טיילד) מיט א שלומפער, פערשלומפערט.

drag'gly *a.* (דרעג'-לי) בעשמוצט, איינגעריכט אין בלאטע.

drag in (דרעג אין) אריינשלעפען, אריינברייננגען [ווי למשל, א זייטיגען פונקט אין א געשפרעך]: כאטש עס איז נים נויטיג אדער נים פאסיג.

drag'-link *n.* (דרעג'-לינק) א צוג-שטאנג אין א דאמפף-מאשין.

drag'man *n.* (דרעג'-מען) א פישער וואס כאפט פיש מיט א שלעפ-נעץ.

drag'-net *n.* (דרעג'-נעט) א שלעפ-נעץ [צו כאפען פיש].

drag'oman *n.* (דרעג'-א-מען) א דאלמעטשער, אן איבערזעצער.

drag'on *n. and a.* (דרעג'-אן) א דראכען, אן עקדיש, א פאבעלהאפטע חיה אויף פיער פיס מיט פליגלען; א שלעכטער, בייזער מענש; קייזער-סאלאט [אזא פלאנצע]; וואס איז שייך צו א דראכען.

Dragon

dragonade' *n.* (דרעג-א-נייד') דאס איינקווארטירען דראגונער-סאלדאטען אין די פראטעסטאנטישע הייזער וואס לואי דער 14טער פון פראנקרייך [אין יאהר 1681] האט איינגעפיהרט אלס א בעשטראפונג פאר די פראטעסטאנטען אין פראנקרייך; אן עקזעקוציע פון סאלדאטען.

drag'onet *n.* (דרעג'-אנ-עט) א קליינער דראכען; א מין פיש; אזא גרויסער עקדיש.

drag'on-fly *n.* (דרעג'-אן-פלאי) די דראכען-פליעג [א גרויסער אינזעקט מיט צוויי פאר לאנגע פליגלען. פליהט ארום מייסטענס אין פייכטע ערטער נעבען טייכלעך און בלאטעס].

Dragon-fly

drag'onish *a.* (דרעג'-אנ-איש) ווי א דראכען אדער שלאנג.

drag'onlike *a.* (דרעג'-אנ-לאיק) ווי א דראכען; פייערדיג, גיפטיג.

drag'on's-blood *n.* (דרעג'-אנז-בלאד) א מין טונקעל-רויטע גומי [רעזינע].

drag'on's-head *n.* (דרעג'-אנז-העד) דער שלאנגען-קאפ [א פלאנצע, וואס איהר שפיץ זעהט אויס ווי דער קאפ פון א דראכען].

drag'on-tree *n.* (דרעג'-אנ-טריע) דער דראכען-בוים [זעהר א גרויסער בוים, וואקסט אויף די קאנארישע אינזלען. צייכענט זיך אויס דערמיט, וואס פון איהם נעהמט זיך די טונקעל-רויטע גומי אדער רעזינע].

Dragon-tree

dragoon' *n. and v.* (דרע-גוהן') א דראגונער, א רייטענדער סאלדאט; איבערגעבען צו דראגונער, אונטערדריקען מיט א בעוואפענטער מאכט; פערפאלגען און בעאונרוהיגען דעם שונא דורך אפטע אנפאלען.

drag'-sheet *n.* (דרעג'-שיעט) א מין שווימענדער אנקער אין דער פארם פון א פיער-עקיגער פלאטע, וועלכער דערלאזט נים, אז דער שטראם זאל אבטראגען די שיף.

drags'man *n.* (דרעגז'-מען) איינער וואס פיהרט א וועגעל אדער א טאטשקע; א גנב וואס לויפט הינטער א וואגען אראבצוכאפען דעם באגאזש.

drag through mire (דרעג טהרוה מאיר) בעשמוצען, אויסוואלגערען אין שמוץ.

drain *n. and v.* (דריין) אויסלעערען, אבציהען דאס וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען; אויסצעהרען א פליסיגקייט טראפענווייז, פילטרירען; אויסלעדיגען [א גלאז, א בעכער א. ד. ג.]; דרענירען אדער טריקענען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער; אבלויפען; ווערען ביסלעכווייז אבגעצאפט אדער אויסגעצעהרט; דאס אויסצעהרען אדער אויסלעדיגען; דאס פילטרירען; דאס דרענירען אדער טרוקען מאכען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער; די קאנאווע אדער דער טרויב דורך וועלכען דאס וואסער לויפט אראב; דער גראבען אדער קאנאל, דורך וועלכען צושמאלצענע מעטאלען פליסען פון שמעלץ-אויוועז צום פורעם; אין כירורגיע — דער זאנד, דורך וועלכען מען צאפט ארויס מאטעריע אדער אייטער פון א טיעפער וואונד.

drai'nable *a.* (דריי'-נעבל) וואס קען אויסגעלעערט, אבגעצויגען אדער אויסגעטריקענט ווערען.

drai'nage *n.* (דריי'-נעדזש) דאס אבצאפען אדער אראבלאזען דאס וואסער; א סיסטעם פון טרויבען און קאנאלען געצויגען ארום און אונטער דעם באדען צו טריקענען איהם; דער באדען וואס ווערט געטריקענט דורך אזא סיסטעם; אין כירורגיע — דאס ארויסציהען די מאטעריע פון א טיעפער וואונד.

drai'nage-ba'sin *n.* (דריי'-נעדזש-בייסן) דער באסיין פון א טייך [דאס גאנצע שטיק לאנד וואו עס פליסט א געוויסער טייך מיט אלע זיינע צווייגען, ד. ה. מיט אלע קלענערע טייכען און טייכלעך וואס פאלען אין איהם אריין].

drai'ner *n.* (דריי'-נער) דער אבלייטער, דער וואס ציהט אראב אדער צאפט אויס א פליסיגקייט; איינער וואס טריקענט דעם באדען דורך אראבציהען דאס וואסער; דער גראבען אדער דער קאנאל וואס ציהט אראב דאס וואסער.

drai'ning-plow *n.* (דריי'-נינג-פלאו) א מין אקעראייזען צו מאכען רינעס אבצוציהען דאס וואסער.

drai'ning-tile *n.* (דריי'-נינג-טאיל) א טייל פון אן אבצוגס-רעהר [דורך וועלכער עס ווערט אבגעצויגען דאס וואסער פון באדען].

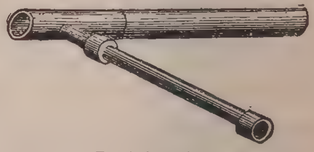

Draining-tile

drain one's purse (דריין הוואנז פוירס) אויסלעדיגען אימעצענס בייטעל.

drain on resour'ces (דריין אן רי-סאור'-סעז) הוצאות נים נאך דער קעשענע.
My increased expenses are a drain on my resources.

drain'-pipe *n.* (דריין'-פאיפ) אן אבצוגס-רעהר, די רעהר אדער דער טרויב, דורך וועלכען עס ווערט אראבגעצויגען דאס וואסער.

drain the cup of mis'ery (דריין טהי קאפ אוו מיז'-ער-אי) אויסטרינקען ביז'ן דעק דעם בעכער פון יסורים.

drain'-tile *n.* (דריין'-טאיל) א מין ציגעל, וואס ווערט געברויכט ביים מאכען רינעס דורך וועלכע דאס וואסער ווערט אראבגעצויגען; א טייל פון אן אבצוגס-רעהר. ז. *draining-tile*.

drain'-trap *n.* (דריין'-טרעפ) אן אפא-

ראט אדער פאררירכטונג אין א קאנאליזאציאנס-רעהר ניט ארויסצולאזען פון דארטען די שטינקענדע לופט בעת עס גיסט זיך אהיין וואסער.

drake *n.* (דרייק) א קאטשער [דער זכר פון קאטשקעס, ענטלעך]; אן ענגלישע זילבערנע מטבע [א שילינג] פון די צייטען פון עליזאבעט; א מין דראכען-פליעג. ז. *dragon-fly*

dram *n. and v.* (דרעם) א דראכמע, א געוויכט וואס איז ⅛ פון אן אונץ; א טרונק בראנפען; נעהמען אדער געבען א טרונק בראנפען.

dra'ma *n.* (דרא'-מא) דראמא [א פּאעטישע פערפאסונג, וועלכע שטעלט פאר א געוויסע פאסירונג ניט אין דער פארם פון אן ערצעהלונג, נאר אין דער פארם פון געשפּרעכען, האנדלונגען און טהאטען פון די פערזאנען, וועלכע נעהמען אנטייל אין דיזער פאסירונג]; א שוישפּיעל, א טעאטער-שפּיעל.

dramat'ic *a.* (דרע-מעט'-איק) דראמאטיש, וואס געהערט צו א שוישפּיעל אדער דראמא.

dramat'ically *adv.* (דרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א דראמאטישען שטייגער.

dramat'ic au'thor (דרע-מעט'-איק אה'-טהאר) א דראמאטורג, איינער וואס פערפאסט דראמען.

dram'atis perso'næ (דרעמ'-ע-טיס פּויר-סאו'-ני) די פערזאנען פון א דראמא אדער שוישפּיעל.

dram'atist *n.* (דרעמ'-ע-טיסט) דער פערפאסער פון א שוישפּיעל אדער דראמא.

dram'atizable *a.* (דרעמ'-ע-טאי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א דראמא; וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין דער פארם פון א דראמא.

dram'atize *v.* (דרעמ'-ע-טאיז) דראמאטיזירען, פארשטעלען אין דער פארם פון א דראמא; פערוואנדלען אין א דראמא אדער שוישפּיעל.

dram'aturge *n.* (דרעמ'-ע-טוירדזש) א דראמאטורג, א דראמען-פערפאסער.

dramatur'gic *a.* (דרעמ-ע-טויר'-דזשיק) דראמאטיש, סצעניש, ביהנענמעסיג; ניט ווירקליך.

dram'aturgist *n.* (דרעמ'-ע-טויר-דזשיסט) א דראמען-שרייבער, א דראמאטורג; איינער וואס פיהרט אויף א דראמא.

dram'aturgy *n.* (דרעמ'-ע-טויר-דזשי) די דראמאטישע קונסט; די וויסענשאפט און די קונסט צו פערפאסען אדער צו געבען שוישפּיעלען; א טעאטראלע פארשטעלונג.

dram'-drin'ker *n.* (דרעמ'-דרינ'-קער) דער שנאפּס-טרינקער.

dram'-drin'king *n.* (דרעמ'-דרינ'-קינג) דאס נעהמען א טרונק בראנפען.

dram. pers. אן אבקירצונג פון *dramatis personæ*

dram'-shop *n.* (דרעמ'-שאפּ) א שיינק.

drank (דרענק) ז. ***drink*** געטרונקען.

drap d'été' (דרע דיי-טיי') א לייכטע וואלענע צייג פאר זומער-קליידער.

drape *v.* (דרייפּ) דראפּירען, בעהענגען מיט טוך, איינוויקלען אין טוך; מאכען טוך.

dra'per *n.* (דריי'-פּער) א טוך-הענדלער; איינער וואס מאכט אדער פערקויפט טוך.

dra'peress *n.* (דריי'-פּער-עס) א טוך-הענדלערקע.

dra'peried *a.* (דריי'-פּער-איד) בעהאנגען מיט טוך; בעזארגט מיט פּארהאנגען.

drá'pery *n. and v.* (דריי'-פּער-אי) טוך-האנדעל; טוך-וואארען; פּארהאנגען; בעהענגען מיט טוך אדער פּארהאנגען.

dras'tic *n. and a.* (דרעס'-טיק) שטארק; שטארק ווירקענד; א רפואה וואס ווירקט שנעל [הויפּטזעכליך אן אבפיהרונגס-מיטעל].

The police took **drastic** measures to protect the law.

draught *n. and v.* (דרעפט) ז. ***draft***

draught'-ale *n.* (דרעפט'-אייל) ביער פון פאס.

draught'-beer *n.* (דרעפט'-ביער) ז. ***draught-ale***

draught'-board *n.* (דרעפט'-באורד) א שאך-ברעט.

draught'-en'gine *n.* (דרעפט'-ענ'-דזשין) א פּומפּ-מאשין.

draught'-horse *n.* (דרעפט'-הארס) ז. ***draft-horse***

draught'-ox *n.* (דרעפט'-אקס) ז. ***draft-ox***

draught'-play'er *n.* (דרעפט'-פּליי'-ער) איינער וואס שפּיעלט אין דאמקעס.

draught'-por'ter *n.* (דרעפט'-פּאר'-טער) ז. ***draught-ale***

draughts *n.* (דרעפטס) דאס דאמקעס-שפּיעל.

draught'ship *n.* (דרעפט'-שיפּ) דאס צייכענען.

draughts'man *n.* (דרעפטס'-מען) ז. ***draftsman***

draw *v. and n.* (דראה) ציהען, שלעפּען, פיהרען, ארויסשלעפּען, ארויסציהען, אריינשלעפּען, אריינציהען, צוציהען; ארויסציהען דעם זאפט, אנציהען [ווי טהעע]; אויסציהען, אנציהען, אנלאקען, מיטשלעפּען; ארויסרופען, ארויסצווינגען; שעפּען, אויסשעפּען, אויסלעדיגען; צווינגען ארויסצוגעהן פון בעהעלטעניש [יאגד-חיות]; צווינגען ארויסצוקומען מיט אפענע דבורים אדער מיט א סוד; צייכענען, סקיצירען, אנווארפען א פּלאן [אין ווערטער אדער צייכנונגען]; אויסמאכען אפיציעלע דאקומענטען אדער א געלד-אנווייזונג; פאדערען א געוויסע טיעפעניש צו קענען שווימען [וועגען שיפען]; ווירקען; ווירקען אלס מעדיצין; ציהען א קארט; זיך שלעפּען, זיך ציהען; זיך בעוועגען; ציהען די שווערד; פאדערען; דאס שלעפּען, דאס ציהען; עטוואס וואס ווערט געשלעפּט אדער געפיהרט; דער טייל פון א בריק וואס ציהט זיך ארויף-צו אדער אן זייט; א וועט-לויף וואס ענדיגט זיך דערמיט, אז קיינער געווינט ניט; אויסדערהונגונג פון אן אייזערנעם שטאנג ביים שמיעדען; דאס ארויסצווינגען יאגד-טהיערע פון זייער בעהעלטעניש; דאס אנלאקען; דאס ציהען ביי איינעם א צונג; דאס ציהען אין וואסער [וועגען שיפען].

draw a bead on (דראה ע ביעד אן) צילעווען.

draw a bill (דראה ע ביל) אויסשטעלען א געלד-אנווייזונג.

draw'able *a.* (דראה'-עבל) וואס קען געצויגען אדער געשלעפּט ווערען.

draw a bow (דראה ע באו) אנציהען א בויגען [צום שיסען].

draw a cov'er (דראה ע קאוו'-ער) ארויסטרייבען יאגד-טהיערע פון זייער בעהעלטעניש.

draw a distinc'tion (דראה ע דיס-טינק'-שאן) מאכען אן אונטערשיעד.

The law **draws a distinction** between intentional and unintentional crimes.

draw a game (דראה ע גיים) מאכען א שפּיעל אדער וועט-לויף אונענטשיעדען, ענדיגען אזוי, אז קיינער געווינט ניט.

draw a groan (דראה ע גראון) א קרעכץ טהאן.

draw a house (דראה ע האוס) ציהען א גרויסען עולם.

draw a line (דראה ע לאין) ציהען ביי זיך א גרענעץ, בעשליסען ביי זיך ניט אריבערצוטרעטען א געוויסען גרענעץ; צייכענען א ליניע.

draw along' (דראה ע-לאהנג') ווייטער געהן; ווייטער שלעפּען זיך; ווייטער שלעפּען.

draw an in'ference (דראה ען אינ'-פער-ענס) דרינגען [פון עפּעס].

draw a par'allel (דראה ע פּער'-ע-לעל) ציהען א פּאראלעל, פערגלייכען, מאכען א פערגלייך.

draw asun'der (דראה ע-סאנ'-דער) צורייסען, צוטרענען, צוטיילען, אבשיידען.

draw atten'tion (דראה ע-טענ'-שאן) ציהען אויפמערקזאמקייט.

draw away' (דראה ע-הוויי') אוועקציהען, אבציהען, אוועקנעהמען, פערפיהרען.

draw'back *n.* (דראה'-בעק) א צוריקשטויס, א שטערונג, אן אבהאלט; א צוריקצוג; דאס צוריק אויסגעצאהלטע געלד [ווי למשל: דאס אקציז-געלד וואס מען קריעגט פון דער רעגיערונג, ווען די בעשטייערטע וואארע ווערט ארויסגעפיהרט נאך אויסלאנד; דאס טאריף געלד, וואס ווערט צוריקגעצאהלט פון דער רעגיערונג, ווען די אימפּארטירטע סחורה ווערט צוריק ארויסגעפיהרט; אדער די פּראצענטען, וואס איינער קריעגט צוריק, ווען ער צאהלט מיט מזומן געלד].

draw back (דראה בעק) צוריקקריעגען, זיך צוריקציהען, צוריקרופען.

draw back'ward (דראה בעק'-הווארד) ז. ***draw back***

draw'-bar *n.* (דראה'-באר) אן אייזערנער שטאנג וואס פערבינדעט וואגאנען אדער לאקאמאטיווען; א פעררוקער אדער רינגעל אין א צאם אדער ביי א דורכפאהר; א שלאגבוים.

draw'-beam *n.* (דראה'-ביעם) אן אטשעפּ, א שווירטוס, א ברונעם-שוואונגשטאנג [דער באלאנס-שטאנג פון א ברונעם].

draw beer (דראה ביער) אבצאפּען ביער.

draw blood (דראה בלאד) לאזען בלוט; צובלוטיגען; שטארק קעמפּפען.

draw breath (דראה ברעטה) ציהען דעם אטהעם.

draw'bridge *n.* (דראה'-ברידזש) א ציה-בריק [א בריק וואס מען קען אויפהויבען און אראבלאזען אדער וואס מען קען עפענען, אום דורכצולאזען שיפען].

draw compar'isons (דראה קאמ-פּער'-אי-סאנז) מאכען פערגלייכע.

draw conclu'sions (דראה קאן-קלו'-זשאנז) ציהען שליסע.

draw consola'tion (דראה קאנ-סא-ליי'-שאן) געפינען א טרייסט [אין עפּעס]; זיך טרייסטען [מיט עפּעס].

draw'-cut *n.* (דראה'-קאט) אן איינשניט.

draw cuts (דראה קאטס) ציהען קניפּלעך, בעשליסען עטוואס על פּי גורל [צי-

העגדיג שטעקעלעך אדער שטרויעלעך פון פערשיעדענער לענג].
draw dry (דראָה דראי); אויסשעפּען; אויסבייטלען; מאַכען פּאר א קבצן.
drawee′ *n.* (דראָה-אי′) איינער, אויף וועמען אן אנווייזונג אדער וועקסעל ווערט אויסגעמאַכט.
draw′er *n.* (דראָה′-ער) איינער וואָס ציהט, שלעפּט אדער שעפּט; איינער וואָס ציהט צו; איינער וואָס מאַכט אויס אן אנווייזונג אדער א וועקסעל; א שופלאַד.
draw′ers *n.* (דראָה′-ערז), אונטערהויזען, גאַטקעס.
draw from life (דראָה פראָם לאַיף) צייכנען פון נאַטור.
draw′-game *n.* (דראָה′-גיים) ז. *drawn game*.
draw′-gear *n.* (דראָה′-גיער) שפּאַן־געצייג פון א לאַסט־פערד [ווי דער כאָמוט, שלייעס א. ד. ג.]; דער האַקען אדער דער אַפּאַראַט, מיט וועלכען וואַגאָנען ווערען צונעמשעפּעט איינער צום צווייטען.
draw in (דראָה אין) אריינשלעפּען, אריינציהען, צוציהען, צוזאַמענציהען, קאָנצענטרירען [די קרעפּטען]; איינציהען [די צוים פון א פערד]; צונויפציהען [די ליפּען]; פערקלענערען; זאַמלען; אנלאָקען.
draw in a bill (דראָה אין ע ביל) איינמאַנען, איינקאַלעקטירען א חוב.
draw′ing *n.* (דראָה′-אינג); א צייכנונג; דאָס צייכנען; דאָס ציהען; דאָס צוציהען.
draw′ing and redraw′ing (דראָה′-אינג ענד רי-דראָה′-אינג) דאָס דרעהען זיך אין האַנדעל מיט וועקסלען.
draw′ing-block *n.* (דראָה′-אינג-בלאָק) א שפּולע וואָס וויקעלט אויף זיך ארויף די אויסגעצויגענע דראָט.
draw′ing-board *n.* (דראָה′-אינג-באוּרד) דאָס צייכען־ברעט [א ברעט אויף וועלכען עס איז אויסגעלעגט דאָס פּאַפּיער צום צייכענען].
draw′ing-book *n.* (דראָה′-אינג-בוק) א בוך פון צייכנונגען; א בוך צום צייכענען.
draw′ing-chalk *n.* (דראָה′-אינג-טשאַהק) צייכען־קרייד [קרייד צום צייכענען].
draw′ing-com′pass *n.* (דראָה′-אינג-קאָמ′-פּעס) א צירקעל צום צייכענען.
draw′ing in cray′on (דראָה′-אינג אין קריי′-אָן) א פּאַסטעל־צייכנונג, א קרייאָן־צייכנונג. ז. *crayon*.
draw′ing in wa′ter-col′ors (דראָה′-אינג אין וואָה′-טער-קאָל′-ערז) אַקוואַרעל צייכנונג [א צייכנונג וואָס ווערט געמאַכט מיט וואַסער־פאַרבען און ניט מיט אויל־פאַרבען].
draw′ing-knife *n.* (דראָה′-אינג-נאַיף) א באַנדער הובעל, א סטרוג [אַזאַ מעסער מיט צוויי אויסגעבויגענע הענטעלעך פון ביידע זייטען].
draw′ing-mas′ter *n.* (דראָה′-אינג-מעס′-טער) א לעהרער פון צייכענען.
draw′ing-mill *n.* (דראָה′-אינג-מיל) א דראָט־פאַבריק.
draw′ing of a bill (דראָה′-אינג אָוו ע ביל) דאָס אויסשטעלען א וועקסעל.
draw′ing-on′ *n.* (דראָה′-אינג-אָן′) דער שלוס, די פאָלגערונג.
draw′ing-out′ *n.* (דראָה′-אינג-אַוט′) דאָס אויסשפּינען, דאָס אויסציהען דראָט.
draw′ing-pa′per *n.* (דראָה′-אינג-פּיי′-פּער) צייכען־פּאַפּיער.
draw′ing-pen *n.* (דראָה′-אינג-פּען) רייס־פעדער [א פעדער צום צייכענען].
draw′ing-pen′cil *n.* (דראָה′-אינג-פּענ′-סיל) א צייכען־בלייפעדער.
draw′ing-pin *n.* (דראָה′-אינג-פּין) א טשוועקעל מיט א ברייט קעפּעל צו בעפעסטיגען דאָס פּאַפּיער צום צייכען־ברעט.
draw′ing-room *n.* (דראָה′-אינג-רוהם) א זאַאַל אויפצונעהמען געסט; די געזעלשאַפט וואָס קלייבט זיך צונויף אין א גאַסט־זאַאַל; אן אַפּיציעלע געסט־אויפנעהמונג אין דעם ענגלישען געריכטס־הויז; א צימער צום צייכענען.
draw′ing-room car (דראָה′-אינג-רוהם קאַר) א לוקסוס וואַגאָן [אן אייזענבאַהן־וואַגאָן מיט ספּעציעלע בעקוועמליכקייטען].
draw′ing-school *n.* (דראָה′-אינג-סקוהל) א צייכען־שוהלע [א שוהלע וואו מען לערענט צייכענען].
draw′ing-ta′ble *n.* (דראָה′-אינג-טייבל) א טיש צום צייכענען.
draw′ing-up′ *n.* (דראָה′-אינג-אָפּ′) דאָס שאַפען, דאָס פערפאַסען.
draw in′terest (דראָה אינ′-טער-עסט) טראָגען פּראָצענטען.
Money deposited in a savings bank draws interest.
draw in′to form (דראָה אינ′-טו פאָרם) ברייגגען אין דער געהעריגער פאָרם.
draw it mild (דראָה איט מאַילד) מאַך עס געלאַסען, בערוהיג זיך.
drawl *n.* and *v.* (דראָהל) ציהען די ווערטער אין ריידען; א געצויגענע אויסשפּראַכע.
draw′ling *a.* (דראָה′-לינג) ציהענדיג די ווערטער; ריידענדיג מיט א געצויגענער אויסשפּראַכע.
draw′lingly *adv.* (דראָה′-לינג-לי) ציהענדיג די ווערטער.
draw′lingness *n.* (דראָה′-לינג-נעס) א לאַנגזאַמע, אויסגעצויגענע אויסשפּראַכע.
draw′-link *n.* (דראָה′-לינק) דער אייזען אדער דער האַקען וואָס פערבינדט צוויי וואַגאָנען.
draw lots (דראָה לאָטס) ציהען א גורל.
drawn *a.* (דראָהן) אונבעשלאָסען, אונבעשטימט [ווען אין קאַמפּף אדער שטרייט האָט קיינער פון די שטרייטענדע צדדים ניט געזיעגט]; ארויסגענומען די איינגעווייד; פּאַנאַנדערגעלאָזען, צושמאָלצען; צוזאַמענגענומען, צוזאַמענגעקליבען [אין נעהען]; ארויסגעצויגען [ווענען שווערד וואָס איז ארויסגעצויגען פון שייד].
drawn bat′tle (דראָהן בעטל) אן אונענטשיעדענע שלאַכט [א מלחמה אין וועלכער קיינער האָט ניט געזיעגט].
draw′-net *n.* (דראָה′-נעט) א מין נעץ צו פאַנגען גרויסע פויגלען.
drawn fox (דראָהן פאָקס) א פוקס געיאָגט פון יאַגד־הינד.
drawn game (דראָהן גיים) א שפּיעל אין וועלכען קיינער האָט ניט געוואונען.
draw nigh (דראָה נאַי) זיך דערנעהנטערען.
drawn sails (דראָהן סיילס) אנגעצויגענע זעגלען.
draw out (דראָה אַוט) אויסציהען, אויסברייטערן, פערלענגערען, פערגרעסערען; ארויסציהען, ארויסנעהמען, אויסלעדיגען; ארויסציהען [דעם זאַפט, דעם עסענץ, דעם אינהאַלט, דעם תוך]; אבטיילען; ארויסקריגען; אויסשטעלען און ארדנונג; ציהען א צוג; צווינגען ארויסצוגעהן מיט קלאָרע דבורים.
draw out a par′ty (דראָה אַוט ע פּאַר′-טי) פּאַגאַנדערטיילען חיל.
draw out of the way (דראָה אַוט אָוו טהי וויי) אבראַמען פון וועג, בעזייטיגען.
draw o′ver (דראָה אָו′-ווער) אריבער־ציהען, אריבערלאָקען, אבציהען; דיסטילירען.
draw′-plate *n.* (דראָה′-פּלייט) אַזאַ שטאַהל־פּלאַטע מיט געדרילטע לעכער וואָס ווערט געברויכט ביים פאַבריצירען דראָט.
draw′-po′ker *n.* (דראָה′-פּאָו′-קער) פּאָקער [א מין קאַרטען־שפּיעל].
draw tears (דראָה טיערז) ברייגגען צו טרערען.
draw the cur′tain (דראָה טהי קויר′-טען) ארויפציהען דעם פּאָרהאַנג, אנהויבען די פאָרשטעלונג [אין טעאַטער].
draw the long bow (דראָה טהי לאָהנג באָו) איבערטרייבען, דערצעהלען גוזמאות.
draw the stumps (דראָה טהי סטאַמפּס) ארויסציהען די דרעטלעך פון דער ערד [אין קריקעט שפּיעל], ענדיגען דעם שפּיעל. ז. *cricket*.
draw the sword (דראָה טהי סאָורד) ציהען דעם שווערד; אנפאַנגען דעם קריעג.
draw the veil (דראָה טהי וועיל) עפּעס וואָס וועלען פערדעקען אדער פערבאַרגען.
draw to (דראָה טו) זיך דערנעהנטערען, זיך אנשליסען.
draw to a close (דראָה טו ע קלאָוז) זיך נעהנטערען צום ענד.
draw to a head (דראָה טו ע העד) אנרייסען, אנציהען [וועגען א געשווילעכטס].
draw togeth′er (דראָה טו-געטה′-ער) ציהען צוזאַמען [ביי פערד]; האַלטען צוזאַמען; קומען צו א הסכם.
draw to′ward (דראָה טאָו′-ארד) ז. *draw to*.
draw up (דראָה אָפּ) זיך אויפהויבען; זיך אויסשטעלען אין געוויסער ארדנונג; זיך אבשטעלען; זיך שטאַלץ אוועקשטעלען; אויסמאַכען אן אַפּיציעלען דאָקומענט.
draw up in bat′tle line (דראָה אָפּ אין בעטל לאַין) אויסשטעלען [די אַרמעע] ווי אין א מלחמה.
draw up the mouth (דראָה אָפּ טהי מאַוטה) מאַכען א קרומע מינע, פערקרימען דאָס מויל.
draw′-well *n.* (דראָה′-וועל) א ברונעם מיט א שווירטוס אדער אַטשעפּ [ז. *draw-beam*]; אן אַלטמאָדישער קאַסטען וואו מען פלעגט האַלטען קאַסט־בארע זאַכען.
draw wool o′ver eyes (דראָה וואוּל אָו′-ווער איז) שיטען זאַמד אין די אויגען.
dray *n.* and *v.* (דריי) א מין לאַסט־וואַגען; א שליטען; די נעסט פון א וועווערקע; פיהרען אויף א לאַסט־וואַגען.
dray′age *n.* (דריי′-איידזש) דאָס בענוצען א לאַסט־וואַגען; געצאָהלט פאַרן בענוצען א לאַסט־וואַגען.
dray′-cart *n.* (דריי′-קאַרט) ז. *dray*.
dray′-horse *n.* (דריי′-האָרס) א לאַסט פערד.
dray′man *n.* (דריי′-מען) א פוהרמאַן פון א לאַסט־וואַגען.
dread *v.*, *n.* and *a.* (דרעד) שטאַרק מורא האָבען, פירכטען, פיהלען אַנגסט,

[הויפטזעכליך פאר עטוואס וואס דארף קומען]; מורא, פורכט, אנגסט, עהרפורכט; איינער אדער עטוואס וואס ווארפט אן א פחד אדער וואס רופט ארויס עהרפורכט; שרעקליך, ערשרעקענד, פירכטערליך; ערהאבען; אלמעכטיג, וואס רופט ארויס עהרפורכט.

dread'er *n.* (דרעד'-ער) א שרעקעדיגער, א פחדן.

dread'ful *a.* (דרעד'-פול) שרעקליך, שוידערליך, פורכטבאר; וואס רופט ארויס עהרפורכט; ערהאבען; אויסערגעוועהנליך.

dread'fully *adv.* (דרעד'-פול-אי) אויף א שרעקליכען, שוידערליכען אדער פורכטבארען שטייגער.

dread'fulness *n.* (דרעד'-פול-נעס) שרעקליכקייט, שוידערליכקייט, פורכטבארקייט.

dread'less *a.* (דרעד'-לעס) אונערשראקען, פורכטלאז, מוטהיג; וואס איז אויסער געפאהר; זיכער.

dread'lessness *n.* (דרעד'-לעס-נעס) אונערשראקענהייט; פורכטלאזיגקייט.

dread'naught *n.* (דרעד'-נאהט) איינער וואס האט פאר קיין זאך קיין מורא ניט; עטוואס וואס פערהיט פון מורא: אזא דיקער וואלענער ווארימער טוך; א מאנטעל פון אזא טוך; א דרערנאוט [א געפאנצערטע קריעגסשיף].

dread'nought *n.* (דרעד'-נאהט) ז. *dreadnaught*

dread the fel'low (דרעד טהי פעל'-או) כאפט איהם דער טייוועל!

dream *v. and n.* (דריעם) חלום'ען, טרוימען, פאנטאזירען; האבען אן אהנונג, אן אונבעשטימטע פארשטעלונג אדער ערווארטונג; דענקען, זיך פארשטעלען; א חלום, א טרוים, א פאנטאזיע, דאס חלום'ען, דאס טרוימען, דאס פאנטאזירען.

dream a dream (דריעם ע דריעם) זעהן אין חלום, זיך ארומטראגען מיט א חלום.

dream away' (דריעם ע-הוויי') פערחלום'ען; אוועקפטר'ען חלום'ענדיג.

drea'mer *n.* (דריע'-מער) א טרוימער, א בעל־חלומות, א פאנטאזיאר; א פוילענצער.

drea'mery *n.* (דריע'-מער-אי) טרוימערײ.

dream'ful *a.* (דריעמ'-פול) פול מיט חלומות, טרוימעריש, פאנטאסטיש.

dream'fully *adv.* (דריעמ'-פול-אי) פול מיט חלומות, טרוימען אדער פאנטאזיעס.

drea'mily *adv.* (דריע'-מי-לי) ווי אין א חלום; ווי א חלום; טרוימענדיג.

drea'miness *n.* (דריע'-מי-נעס) דאס חלום'ען, דאס טרוימען.

dream'land *n.* (דריעמ'-לענד) דאס רייך פון חלומות, דאס רייך פון דער פאנטאזיע; אילוזיאנען, חלומות, פאנטאזיעס.

dream'less *a.* (דריעמ'-לעס) אהן טרוימען; אהן חלומות.

dream'lessly *adv.* (דריעמ'-לעס-לי) אהן חלומות, אהן טרוימען.

dreamt (דרעמט) געטרוימט, גע'חלום'ט, פאנטאזירט. ז. *dream*

dream'-world *n.* (דריעמ'-הוואירלד) די וועלט פון פאנטאזיעס אדער אילוזיאנען.

drea'my *a.* (דריע'-מי) פול מיט חלומות; חלום'ענדיג, טרוימענדיג, פאנטאזירענדיג; וואס איז שייך צו אדער וואס רופט ארויס טרוימען, חלומות אדער פאנטאזיעס; עהנליך צו א חלום, ניט קלאר, פאנטאסטיש.

drear *a.* (דריער) ז. *dreary*

drear'ily *adv.* (דריער'-אי-לי) אויף א טרויעריגען, כמורנעם, אומעדיגען אדער מרה־שחורה'דיגען שטייגער; וויסט, לעער, עלענד, פערלאזען.

drear'iness *n.* (דריער'-אי-נעס) טרויעריגקייט, אומעדיגקייט, מרה שחורה, וויסטקייט, עלענד, פערלאזענקייט.

drear'y *a.* (דריער'-אי) טרויעריג, אומעדיג, מרה־שחורה'דיג, עלענד, וויסט, פערלאזען, לאנגווייליג.

drear'y blank (דריער'-אי בלענק) א טרויעריגע, מרה־שחורה'דיגע פוסטקייט.

dredge *n. and v.* (דרעדזש) א שלעפנעץ; א מאשין צו רייניגען קאנאלען, האפענס אדער טייכען; מיש־קארן [האבער און גערשטען פערזייהט צוזאמען]; רייניגען טייכען אדער קאנאלען; ארויספישען מיט א שלעפנעץ; בעשטרייען מיט מעהל [ווי געבראטען פלייש].

dredge'-box *n.* (דרעדזש'-באקס) ז. *dredging-box*

dredg'er *n.* (דרעדזש'-ער) איינער וואס כאפט פיש אדער אוסטריצעס מיט א שלעפנעץ: א שיף, פון וועלכער מען כאפט פיש אדער אוסטריצעס מיט א שלעפנעץ; א מאשין צו רייניגען האפענס, טייכען און קאנאלען; א מעהל־שטרייפושקעלע [א פושקעלע מיט לעכלעך אין דעקעל צו שטרייען מעהל].

dredg'ing-box *n.* (דרעדזש'-אינג-באקס) א מעהל־שטריי־פושקעלע [א פושקעלע מיט לעכלעך אין דעקעל צו שטרייען מעהל].

dredg'ing-machine' *n.* (דרעדזש'-אינג-מע-שין') א מאשין צו רייניגען טייכען, האפענס און קאנאלען.

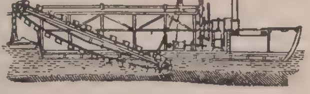

Dredging-machine

dreen *v. and n.* (דריען) ז. *drain*

dreg'giness *n.* (דרעג'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט אבגעשטאנענעם [טיילען פון פליסיגקייטען וואס זעצען זיך אב אויפ'ן דעק]; מוטנעקייט, שלאמיגקייט, אונריינקייט.

dreg'gish *a.* (דרעג'-איש) פול מיט אבגעשטאנענעם [פון פליסיגקייטען]; שלאמיג, אונריין, מוטנע; גראב, שלעכט, נידריג.

dreg'gy *a.* (דרעג'-אי) ז. *dreggish*

dregs *n.* (דרעגז) [פון אבגעשטאנענעם פליסיגקייטען]; אונריינקייט, מוטנעקייט; אבישוים, אונניצליכע טיילען, אבפאל.

dregs of the peo'ple (דרעגז אוו טהי פיעפל) דער אבפאל, דער אבשוים פון דער געזעלשאפט, די נידריגסטע שיכטען פון דער געזעלשאפט.

drench *v. and n.* (דרענטש) דורכנעצען, דורכווייקען, איינווייקען, איינטונקען, פערגיסען, פערפלייצען, אנגיסען [מיט פערשכור'ענדע משקאות]; ארייננגיסען [מיט גוואלד א גרויסע דאזע מעדיצין]; א היבשע כוסה [משקה]; א מעדיצינישער געטראנק [הויפטזעכליך פאר בהמות]; עטוואס אין וואס אדער מיט וואס מען ווייקט אדער נעצט.

dren'cher *n.* (דרענ'-טשער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט נאס אדער נעצט דורך; איינער וואס גיט איין מעדיצין א בהמה.

dren'ching rain (דרענ'-טשינג ריין) א שלאקסרעגען.

dress *v. and n.* (דרעס) קליידען, אנציהען, בעפוצען; מאכען אין ארדנונג, ארראנזשירען, צוגרייטען; בעארבייטען, קולטיווירען; צוגעבען אן ענדליכע פארם, פערענדיגען א זאך; פערפערטיגען צו עפעס; פערקאמען די האר; רייבען און בערשטען א פערד; רייניגען און פערבינדען א וואונד; בעהענגען מיט פאהנען א שיף; אין מיליטער—זיך אויסשטעלען גלייך אין די רייהען; קליידונג; א פרויען־קלייד; א יום־טוב־קלייד, א באל־קאסטיום; די פעדערען פון א פויגעל; אין דרוקערײ — א גאנג שריפט מיט אלץ וואס איז דערצו שייך.

dress a ship (דרעס ע שיפ) בעציערען א שיף מיט פלאגען.

dress'-ball *n.* (דרעס'-באהל) א באל וואו מען ווערט ארייננגעלאזען נור אין באל־קליידער.

dress'-box *n.* (דרעס'-באקס) די לאזשע אין טעאטער וואו עס פאדערט זיך א פראק־אנצוג.

dress'-cir'cle *n.* (דרעס'-סוירקל) דער ערשטער באלקאן אין טעאטער.

dress'-coat *n.* (דרעס'-קאוט) א פראק.

dress'er *n.* (דרעס'-ער) איינער וואס קליידעט אימעצען אן אדער בעפוצט; א פריזירער, א פאריקמאכער; א קוכער; איינער אין א האספיטאל וואס פערבינדט וואונדען, א פעלדשער; א געצייג מיט וועלכער מען האקט אויס די גראבענדלעך אין א מיהל־שטיין; דער האמער פון א שטיין־האקער, קויהלען־גרעבער אדער מעטאלען־גרעבער; דער הילצערנער האמער פון א בלעכער; א קיך־טיש; א געפעסאלמער אדער בופעט.

dress flax (דרעס פלעקס) בארשטען פלאקס.

dress'-goods *n.* (דרעס'-גודז) דאס צייג, פון וועלכען מען נעהט פרויען און קינדער־קליידער.

dress hemp (דרעס העמפ) ברעכען האנף אדער קאנאפליעס [אויסשיילען קאנאפליעס פון זייער שאלעכץ].

dress'iness *n.* (דרעס'-אי-נעס) די געפוצטקייט, פראנטישקייט.

dress'ing *n.* (דרעס'-אינג) דאס קליידען, דאס פוצען, דאס פערקאמען די האר; דאס צוגרייטען עסען; דאס רייבען און בארשטען א פערד; דאס פערבינדען א וואונד; דאס בעארבייטען די ערד; דאס אנברעכען די ביינער; דאס שמייסען.

dress'ing-case *n.* (דרעס'-אינג-קיים) א נעסעסער, א טואלעט־קעסטעל [א קעסטעל פאר פערשיעדענע טואלעט־זאכען, ווי קעמלעך, בערשטלעך א. ד. ג.].

dress'ing-glass *n.* (דרעס'-אינג-גלעס) א טואלעט־שפיעגעל.

dress'ing-gown *n.* (דרעס'-אינג-גאון) א מארגען־קלייד; א שלאפראק, א כאלאט.

dress'ing-machine' *n.* (דרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין אבצוטיילען קלייען פון מעהל; א מאשין צו קראצען און בערשטען ליין, וואל א. ד. ג.

dress'ing-room *n.* (דרעס'-אינג-רוהם) א טואלעט־צימער, א פוץ־צימער, א צימער צו קליידען זיך.

dress'ing-ta'ble *n.* (דרעס'-אינג-טייבל) א טואלעט=טיש.

dress leath'er (דרעס לעטה'-ער) גאר= בען לעדער.

dress'maker *n.* (דרעס'-מיי-קער) א שניידערין, א קליידער=נעהערין, א קליי= דער=נעהער.

dress'making *n.* (דרעס'-מיי-קינג) שניידעריי, דאס מאכען קליידער.

dress one's hair (דרעס וואנז העהר) פערקאמען אדער פריזירען די האר.

dress out (דרעס אוט) אויספוצען, אויפפוצען.

dress'-parade' *n.* (דרעס'-פע-רייד') א פאראד אדער צערעמאניאלער מארש פון סאלדאטען אין פולער אוניפארם.

dress the ground (דרעס טהי גראונד) בעארבייטען א פעלד.

dress the line (דרעס טהי לאין) אויס= שטעלען זיך אין גלייכע רייהען [ביי מי= ליטער].

dress the ranks (דרעס טהי רענקס) ז. *dress the line*.

dress'-u'niform *n.* (דרעס'-יו'-ני- פארם) דער מונדיר וואס א סאלדאט דארף טראגען בעת א פאראד.

dress vines (דרעס וואינז) בעשניידען וויינשטאקען.

dress'y *a.* (דרעס'-אי) שעהן געקליידעט, געפוצט, מאדיש; פראנטיש.

dress your ranks! (דרעס יור רענקס) שטעלט זיך אויס! סמירנא! [דאס קא= מאנדעווארט אז די סאלדאטען זאלען זיך אויסשטעלען אין גלייכע רייהען].

drew (דרוה) געצויגען. ז. *draw*.

Drey'fusite *n.* (דראי'-פאס-איט) א דרייפוסיסט, אן אנהענגער און פערטיי= דיגער פון קאפיטאן דרייפוס, וועלכען מען האט בעשולדיגט אין פערראטהען פראנק= רייך און איהם פער'משפט אויף לעבענס= לענגליכע פערהאפטונג אין טורמע. אין יאהר 1899 איז בעוויזען געווארען זיין אונשולד.

drib *n.* (דריב) א טראפען, א קאפעלע.

drib'ble *v. and n.* (דריבל) טריפען; לא= זען רינען טראפענווייז; פאנאנדערגעבען צו קאפעלעך; לאזען רינען די שפייעכץ; אין באל=שפיעלען — לייכט א שטויס טהאן דעם באל; א טראפען, א קאפעלע; דאס טריפען.

drib'ble away' mon'ey (דריבל ע- הוויי' מאנ'-אי) פערשווענדען געלד; לא= זען געלד צוקריכען אונטער די פינגער.

drib'bler *n.* (דריב'-לער) א שוואכער מענש.

drib'blet *n.* (דריב'-לעט) א קליין שטי= קעלע; א קליינע סומע; קליינע חובות.

drib'bling *a.* (דריב'-לינג) אונבעדיי= טענד.

dried *a.* (דראיד) געטריקענט. ז. *dry*.

dried beef (דראיד ביעף) גערויכערט פלייש.

dri'er *n.* (דראי'-ער) דער אדער דאס וואס טריקענט; א מאשין צו טריקענען פרוכטען א. ד. ג.; א געוויסער מאטעריאל וואס ווערט צוגעגעבען צו פארב עס זאל שנעל טריקענען.

drift *n. and v.* (דריפט) דאס וואס ווערט געטריבען דורך א שטראם פון וואַ= סער אדער לופט; א קופע [פון זאמד, שנעע א. ד. ג.] וואס דער ווינד טרייבט צונויף אינאיינעם; דער גאנג פון עפעס, די נייגונג, די טענדענץ; א טרייב=קראפט, אן אימפולס, די ווירקענדע קראפט; א סטאדע, א מענגע אדער אן עולם וואס ווערט געטריבען פארווערטס; אין אר= כיטעקטור — דער דרוק פון אן ארקע אויף די זייטען; אן אינסטרומענט צו מאכען ברייטער און גלאטער די ברעגעס פון א לאך אין א מעטאלענער פלאטע; א האריזאנטאלער אריינגאנג אין א שאכ= טע; דער גאנג פון א שיף וואס ווערט אבגעטראגען מיט'ן שטראם; זיין געטרי= בען פארווערטס דורך א שטראם פון וואַ= סער אדער לופט; זיין געטריבען דורך אן אויסערער קראפט; צונויפטרייבען אין קו= פעס; בעדעקען מיט קופעס אדער הויי= פענס; גראבען אין א האריזאנטאלער ריכ= טונג; טרייבען.

drift'-bolt *n.* (דריפט'-באולט) א טרייב= באלץ [א שטאהלענער באלץ וואס ווערט בענוצט ארויסצוקלאפען אנדערע באלצען פון זייער ארט].

drift'less *a.* (דריפט'-לעס) צוועקלאז; אהן בעשטרעבונגען; פריי פון צוזאמענ= געטראגענע קופעס זאמד אדער שנעע.

drift of bul'lets (דריפט אוו בול'-עטס) א רעגען פון קוילען.

drift'-sail *n.* (דריפט'-סייל) א שיפס= זעגעל וואס בויגט ארונטער די פאדער= זייט פון שיף בעת א שטורם.

drifts of ice (דריפטס אוו איס) קריי= עס, שטיקער שווימענדע אייז.

drifts of sand (דריפטס אוו סענד) קופעס זאמד צונויפגעטריבען פון ווינד.

drifts of snow (דריפטס אוו סנאו) קופעס שנעע צוזאמענגעטראגען פון ווינד.

drift'way *n.* (דריפט'-הוויי) דער וועג, איבער וועלכען פיה ווערען געטריבען; דער גאנג פון א שיף וועלכע ווערט פערטראגען פון שטראם.

drift'wood *n.* (דריפט'-הוואוד) שטי= קער האלץ וואס ווערען אראבגעטראגען מיט'ן שטראם און ווערען געפונען ביים ברעג ים אדער טייך.

drif'ty *a.* (דריפ'-טי) וואס בילדעט אוים קופעס צונויפגעוועהעטע שנעע.

drill *v. and n.* (דריל) דרילען, בויע= רען; איינמושטירען אדער איינלערנען סאלדאטען אין מיליטער=דיענסט; זיך אי= בען אין מיליטער=דיענסט, ווי סאלדא= טען; מאנעווירירען וואגאנעס פון אן איי= זענבאהן כדי זיי צונויפצושטעלען אין א צוג; זייהען אין אויפגעאקערטע שורות; לאזען פליסען; טריפען, לאנגזאם פליסען; א דריל, א בויערער; א זייה=מאשין; א פערזייהעטע שורה; א זייה=קארב אדער א זייה=זאק; דאס איינמושטירען אדער איינ= לערנען סאלדאטען אין מיליטער=דיענסט.

Drill

drill'-bit *n.* (דריל'-ביט) א דריל, א בויערער.

drill'er *n.* (דריל'-ער) איינער וואס דרילט אדער בויערט.

drill'-gage *n.* (דריל'-גיידזש) א געצייג איינצושטעלען דעם ווינקעל פון דעם שארף פון א דריל.

drill'-har'row *n.* (דריל'-הער'-או) אזא קליינע בראנעווע.

drill'-hol'der *n.* (דריל'-האול'-דער) א געשטעל אין וועלכען עס ווערט אריינגע= שטעלט א דריל אדער א בויערער.

drill'-hus'bandry *n.* (דריל'-האז'- בענ-דרי) דאס זייהען אין שורות.

drill'ing *n.* (דריל'-אינג) דאס מאטעריאל וואס ווערט ארויסגעבויערט מיט א דריל; דאס דרילען, דאס בויערען; אזא זארט שטארק געוועבטעס לייווענט אדער באוועל= שטאף.

drill'ing-jig *n.* (דריל'-אינג-דזשיג) אזא קליינע האנד=דריל=מאשין.

drill'ing-machine' *n.* (דריל'-אינג- מע-שין') א דריל=מאשין [א מאשין צו בויערען לעכער].

drill'-instruc'tor *n.* (דריל'-אינ- סטראק'-טאר) איינער וואס לערענט אדער מושטירט איין סאלדאטען אין מיליטער= דיענסט.

drill in'to (דריל אינ'-טו) אריינפוי= קען [אין קאפ].

The teacher is **drilling** the arithmetic lesson into the minds of the pupils.

drill'-mas'ter *n.* (דריל'-מעס'-טער) איינער וואס לערענט אדער מושטירט איין סאלדאטען אין מיליטער=דיענסט; אן אריינפויקער, אן איינ'חזר'ער.

drill'-press *n.* (דריל'-פרעס) אזא דריל= מאשין צו בויערען לעכער אין מעטאל.

drills *n.* (דרילז) אזא זארט שטארק גע= וועבטעס לייוונט אדער באוועל=שטאף.

drill'-ser'geant *n.* (דריל'-סאר'- דזשענט) אן אונטער=אפיציער וואס מו= שטירט איין סאלדאטען אין מיליטער= דיענסט.

drill time away' (דריל טאים ע-הוויי') פאטר'ען צייט.

dri'ly *adv.* (דראי'-לי) טרוקען, אהן פייכטקייט; אהן טעם; אויף א טרוקענעם, קאלטען אדער אונהעפליכען שטייגער.

drink *v. and n.* (דרינק) טרינקען; שכור'ען; איינזויגען; א געטראנק; א טרונק.

drink'able *a. and n.* (דרינק'-עבל) טרינקבאר, וואס קען געטרונקען ווערען; א ליקער וואס קען געטרונקען ווערען.

drink'ableness *n.* (דרינק'-עבל-נעס) דאס זיין טרינקבאר.

drink a toast (דרינק ע טאוסט) טרינ= קען א טאסט, האלטען א טרינק=רעדע פאר אימיצענס געזונד.

drink deep (דרינק דיעפ) גוט אריינגיי= סען, זיך גוט אנ'שכור'ען.

drink down (דרינק דאון) פערטרינקען [דעם שכל, די צרות א. ז. וו.].

drink'er *n.* (דרינק'-ער) א טרינקער, א שכור.

drink hard (דרינק הארד) שטארק טרינקען, שכור'ען.

drink high (דרינק האי) שטארק טרינ= קען.

drink in (דרינק אין) איינזויגען אין זיך; אריינגעהמען אין זיך [ווי אן אידעע, א לעהרע א. ד. ג.].

drink'ing *n. and a.* (דרינק'-אינג) דאס טרינקען, דאס שכור'ען, שכרות; וואס איז איבערגעגעבען צום טרונק.

drink'ing-bout *n.* (דרינק'-אינג-באוט) א הוליאנקע, א טרינק=געזעלשאפט.

drink'ing-horn *n.* (דרינק'-אינג-הארן) א טרינק=הארן [א טרינק=כלי געמאכט פון א הארן].

drink'-mon'ey *n.* (דרינק'-מאנ'-אי) טרינק־געלד.

drink off (דרינק אף) אויסטרינקען ביז'ן דעק.

drink'-of'fering *n.* (דרינק'-אפ'-ער-אינג) א קרבן נסך, א טראנק־אפפער [דער קרבן פון וויין אמאל ביי אידען].

drink round (דרינק ראונד) טרינקען כסדר אין דער רונד [דער בעכער זאל ארומגעהן פון איינעם צום צווייטען].

drink the health (דרינק טהי העלטה) טרינקען פאר אימעצענס געזונד.

drink to (דרינק טו) טרינקען לחיים, טרינקען פאר אימעצענס געזונד.

drink to the pin (דרינק טו טהי פין) אויסטרינקען ביז'ן דעק.

drink up (דרינק אפ) אויסטרינקען ביז'ן דעק; אויסזויגען, ארויסציהען די פייכטקייט.

drip *v. and n.* (דריפ) טריפען; קאפען; א טראפען, א טריף; דאס טריפען, דאס קאפען.

drip'ping *n.* (דריפ'-אינג) עטוואס וואס טריפט; דאס טריפען; בראטען־פעט [וואס טריפט אראב].

drip'ping-pan *n.* (דריפ'-אינג-פען) א פאן אויפצונעהמען דאס ארונטערגעטריפטע בראטען־פעט.

drip'-pipe *n.* (דריפ'-פאיפ) אזא שמאל רעהרעל אין א דאמפף־מאשין דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער וואס בילדעט זיך פון אבגעקיהלטען דאמפף.

drip'stone *n.* (דריפ'-סטאון) א קארניז איבער א טהיר אדער פענסטער וואס איז געמאכט ניט צו דערלאזען, אז דאס רעגען־וואסער זאל אריין אין שטוב.

drive *v. and n.* (דראיוו) טרייבען, יאגען, פערפאלגען, צווינגען; פיהרען [אויף א שפאציער] אויף א וואגען; פאהרען שפאציערען; געטריבען ווערען; שטרעבען, זיך ציעלען; א שטארקען קלאפ. טהאן; אנגעהן, אנפיהרען [ווי א געשעפט]; דאס טרייבען, דאס יאגען; א שטארקער קלאפ; עטוואס וואס ווערט געטריבען [ווי בהמות]; דאס פאהרען שפאציערען; דאס זיין געיאגט אדער געטריבען; איילעניש; לויף; א וועג פאר א שפאציער־פאהר; דאס פערקויפען עטוואס אונטער דעם פרייז, כדי צוצוציהען קונים; א שפאס, א שטאך־ווארט.

drive a bar'gain (דראיוו ע באר'-גען) אבמאכען, שליסען א מסחור.

drive against' (דראיוו ע-גענסט') ארויפלויפען, זיך אנשטויסען אדער ארויפפאלען [אויף אימעצען אדער עטוואס].

drive an ar'gument (דראיוו ען אר'-גיו-מענט) בעשטעהן אויף איינעמס בעהויפטונג, בעווייזען איינעמס בעהויפטונג.

drive at (דראיוו עט) 1. טרייבען צו; אנפאלען; 2. זיך ציעלעווען, האבען אין זינען, בעאבזיכטיגען.

2. What is he **driving** at?

drive a trade (דראיוו ע טרייד) ז. *drive a bargain*.

drive full (דראיוו פול) רייטען אין גאלאפ, רייטען שנעל.

drive in'to a cor'ner (דראיוו אינ'-טו ע קאהר'-נער) ז. *drive to the wall*.

driv'el *v. and n.* (דריוול) גאווערען, סלונען, לאזען סלונע פון מויל; זיין קרענקליך, נאריש אדער אידיאטיש; רעדען אדער האנדלען נאריש אדער אידיאטיש; סלונע; נארישקייט; זינלאזינקייט; אידיאטישע פלוידעריי.

driv'eler *n.* (דריוול'-ער) איינער וואס גאווערט, איינער וואס לאזט סלונע פון מויל, אדער סלונעט; א נאר, אן אידיאט.

driv'eller *n.* (דריוול'-ער) ז. *driveler*.

drive mad (דראיוו מעד) טרייבען צו משוגעת.

driv'en (דריוון) געפאהרען, געטריבען. ז. *drive*.

driv'en snow (דריוון סנאו) פריש־געפאלענער שנעע.

His clothes are as white as the **driven** snow.

drive off the stage (דראיוו אף טהי סטיידזש) אויספייפען אן אקטיאר.

drive one's hogs (דראיוו הוואנז האגז) שטארק שנארכען אדער כראפען.

drive out (דראיוו אוט) אין דרוקעריי — שפאיצען [מאכען שיטערער די בוכשטאבען אדער שורות, אויסשפרייטען דעם זאץ].

drive o'ver (דראיוו או'-ווער) ז. *drive out*.

drive pigs (דראיוו פיגז) ריידען מיט'ן ר־ר־ריש.

dri'ver *n.* (דראי'-ווער) איינער אדער עטוואס וואס טרייבט; א טרייבער, אן אנטרייבער; א קוטשער; א פוהרמאן; א לאקאמאטיוו־אינזשינער אדער מאשיניסט; א טרייב־ראד; אזא גרויסער זעגעל אויף א שיף.

drive tab (דראיוו טעב) אויספאהרען שפאציערען מיט דער פאמיליע.

drive tan'dem (דראיוו טענ'-דעם) פאהרען נאשפיץ [די פערד געשפאנט אין רייה איינס נאך'ן אנדערען].

drive the ball (דראיוו טהי באהל) אין קריקעט אדער טענים — שנעל א ווארף טהאן דעם באל [פילקע].

drive to an extrem'ity (דראיוו טו ען עקס-טרעמ'-אי-טי) פערגעהן צו ווייט אין עפעס.

drive to despair' (דראיוו טו דעס-פעהר') טרייבען צו פערצווייפלונג.

drive to straits (דראיוו טו סטרייטס) ז. *drive to the wall*.

drive to the wall (דראיוו טו טהי הוואהל) צודריקען צו דער וואנד; ברייננגען אין א לאגע, פון וועלכער מען קען זיך ניט ארויסדרעהען; ברייננגען אין א פערלעגענהייט.

drive to wit's end (דראיוו טו הוויטס ענד) ברייננגען צו דער העכסטער שטופע פון פערלעגענהייט; שטארק צוטומלען.

drive up (דראיוו אפ) איבערטרייבען, איבערשטייגען, ארויפטרייבען די פרייז [אויף אן אויקציאן]; ארויפפאהרען, צופאהרען, פערפאהרען [צו עפעס אדער צו אימעצען].

drive'way *n.* (דראיוו'-הוויי) א וועג צום פאהרען; א וועג, וואו מען פאהרט שפאציערען [הויפטזעכליך דער וועג פון א הויז צו דער גאס].

dri'ving-box *n.* (דראי'-ווינג-באקס) א קעלניע, קאזלעס.

dri'ving-gear *n.* (דראי'-ווינג-גיער) די טריב־ווערק פון א מאשין.

dri'ving-gloves *n.* (דראי'-ווינג-גלאוון) פאהר־הענטשקעס [וועלכע מען טראגט ביים האלטען די לייצעס].

dri'ving-reins *n.* (דראי'-ווינג-ריינז) לייצעס.

dri'ving-seat *n.* (דראי'-ווינג-סיעט) א קעלניע, קאזלעס.

dri'ving-shaft *n.* (דראי'-ווינג-שעפט) דער טרייב־וואל [דער וואל וואס גיט איבער די בעוועגונג פון דער טרייב־ראד צו דער מאשינעריע].

dri'ving-spring *n.* (דראי'-ווינג-ספרינג) די שפרינג־פעדער אדער די טרייב־פרוזשינע [ביי א לאקאמאטיוו].

dri'ving-wheel *n.* (דראי'-ווינג-הוויעל) אין מעכאניק — די הויפט־ראד, וועלכע בריינגט אין בעוועגונג אנדערע רעדער.

dri'ving-whip *n.* (דראי'-ווינג-הוויפ) א בייטש.

driz'zle *v. and n.* (דריזל) פאלען אין קליינע טראפענס ווי א שפריי־רעגען; רעגענען אין קליינע טראפענס; א שפריי־רעגען, א קליינער רעגען.

driz'zly *a.* (דריז'-לי) טריפענדיג ווי א קליינער דינער רעגען.

dro'ger *n.* (דראו'-גער) אזא קליינע וועסט־אינדישע שיף פאר משא.

dro'gher *n.* (דראו'-גער) ז. *droger*.

droit' *n.* (דרוא) דאס רעכט; דאס רעכט אויף אייגענטום, בעזאנדערס אויף לאנד־אייגענטום; פפליכט; מנהג.

droi'tural *a.* (דראי'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו אייגענטומס רעכט אויף לאנד.

droll *a., n. and v.* (דראול) לוסטיג, לעכערליך, קאמיש; א קאמיקער; א וויצלינג; א פאיאץ; א שפאס־מאכער; זיך מאכען לוסטיג אדער נאריש; מאכען קאמישע שטיק אדער שפאס.

droll'ery *n.* (דראול'-ער-אי) פאיאצעריי; קאמיזם, שפאס, הומאר, וויץ; דאס מאכען קאמישע שטיק.

droll'ingly *adv.* (דראול'-אינג-לי) אויף א קאמישען אדער שפאסיגען אופן.

droll'ish *a.* (דראול'-איש) קאמיש, לעכערליך, שפאסיג.

droll'y *adv.* (דראול'-אי) אויף א קאמישען אדער לעכערליכען אופן.

drom'edary *n.* (דראמ'-אי-דיי-רי) א דראמעדער [אן אראבישער רייט־קעמעל מיט איין הארב].

drone *n. and v.* (דראון) א פוילענצער; דאס זשומען פון א ביען; די דראהנע [דער זכר פון ביענען]; דאס באס־פייפעל פון א דודעל־זאק; זשומען ווי א ביען; ריידען, לייענען אדער זינגען מיט איין טאן [ווי דאס זשומען פון א ביען]; ארומגעהן ליידיג, פוילענצען.

drone'-cell *n.* (דראונ'-סעל) איינע פון די וואקס־צעלען אין ביען־שטאק וואו עס ליעגט דאס אייעלע פון וועלכען עס קומט ארויס א דראהנע [א זכר פון ביענען].

drone'-fly *n.* (דראונ'-פלאי) די דראהנען־פליעג [א גרויסע פליעג וואס זעהט אויס ווי א ביען].

drone'-pipe *n.* (דראונ'-פאיפ) דאס באס־פייפעל פון א דודעל־זאק.

dro'nish *a.* (דראו'-ניש) פויל.

dro'nishly *adv.* (דראו'-ניש-לי) אויף דעם שטייגער פון א פוילענצער; פויל.

dro'nishness *n.* (דראו'-ניש-נעס) פוילענצעריי, פוילקייט.

drool *v.* (דרוהל) גאווערען, סלונען [ווי א קינד].

droop *v. and n.* (דרוהפ) זיך איינבויגען; זינקען דעם קאפ, אראבהייננגען, לאזען הייננגען [דעם קאפ]; שוואך ווערען; וועלקען; שמאכטען; זינקען, פאלען, ענטמוטיגט ווערען; קומען שטופענווייז צו אן ענד; דאס איינבויגען זיך; דאס נידערזינקען.

droo'ping *a.* (דרוה'-פינג) שמאכטענד; מוטלאז.

droo'pingly *adv.* (דרוה'-פינג-לי) אהן מוטה; שמאכטענדיג.

droo'ping wil'low (דרוה'-פינג הוויל'-או) טרויערווײדע [אזא בוים מיט אראבגעהאנגענע צווייגען].

drop *v. and n.* (דראפ) טריפען; גיסען טראפּענווייז; בעשפּריצען; פאלען; פאלען טויט; טויטען [הויפּטזעכליך דורך א שאס]; זינקען [צו א נידריגערער מדרגה]; זיך ארונטערלאזען; אוועקווארפען; לאזען זינקען אדער פאלען; זיך ענדיגען, אויפהערען; אויפגעבען; אבברעכען [א געשפּרעך, בעקאנטשאפט, פערבינדונגען א. ד. ג.]; געבערען [וועגען חיות]; זיך ארויסכאפּען [מיט א ווארט אדער פראזע]; א טראפּען; אביסעל [וועגען פליסיגקייטען]; עטוואס וואס היינגט אראב אדער פאלט; עטוואס מיט וואס מען לאזט ארונטער זאכען; אין טעאטער — א פארהאנג, וואס ווערט אראבגעלאזט, ווען מען דארף אין דעמזעלבען אקט ענדערען די סצענע [די פארשטעלונג נעהט דערביי אן].

drop a hint (דראפּ ע הינט) געבען אנצוהערען, געבען א וואונק.

drop a line (דראפּ ע לאין) שרייבען א פּאר צייל̇ען.

drop an'chor (דראפּ ענ'-קאר) פעראנקערען א שיף.

drop asleep' (דראפּ ע-סליעפּ') איינשלאפען.

drop astern' (דראפּ ע-סטוירן') געהן צוריק [וועגען שיפען]; פארבייל̇אזען אן אנדער שיף.

drop away' (דראפּ ע-הוויי') זיך שיידען, פערשווינדען.

drop'-bar *n.* (דראפּ'-באר) אין דרוקעריי — א וואל וואס רעגולירט די בעוועגונג פון דעם פּאפּיער אויף דער דרוק־מאשין.

drop'-bot'tom *n.* (דראפּ'-באט'-אם) דער אונטערשטער דעק פון א וואגען אדער וואגאן וואס עפענט זיך אראב־צו.

drop by drop (דראפּ באי דראפּ) טראפענווייז, לאנגזאם, שטופענווייז.

drop'-curls *n.* (דראפּ'-קוירלז) לאקען, וואס הייגגען אראב ביי די שלייפען.

drop'-cur'tain *n.* (דראפּ'-קויר'-טען) דער טעאטער פארהאנג, וואס לאזט זיך ארונטער אין מיטען דעם אקט, ווען מען דארף ענדערען די סצענע [די פארשטעלונג געהט דערביי אן].

drop down (דראפּ דאון) פאלען; פאלען טויט; פאהרען אויף'ן טייך מיט'ן שטראם.

drop'-down *a.* (דראפּ'-דאון) מוטלאז, נידערגעשלאגען.

drop'-drill *n.* (דראפּ'-דריל) אן ערד־ארבייט־מאשין, וואס צוואווארפט איבער'ן פעלד אין איין און דערזעלבער צייט אי די זאמען אי דעם בעמיסטיגונגס־שטאף.

drop'-dry *a.* (דראפּ'-דראי) וואסערדיכט [וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער].

drop forth (דראפּ פאורטה) ארויסברייגגען, פּראדוצירען.

drop from the clouds (דראפּ פראם טהי קלאודז) אראבפאלען ווי פון הימעל [קומען אונערווארטעט].

drop'-glass *n.* (דראפּ'-גלעס) א שפּריצער, מיט וועלכען מען לאזט אריין טראפען אין די אויגען.

drop in (דראפּ אין) ארייננגיסען טראפענווייז; אריינפאלען, קומען אונערווארטעט אדער צופעליגערווייזע.

drop in'to the port (דראפּ אינ'-טו טהי פּאורט) אריינקומען אין האפען [וועגען א שיף].

drop'let *n.* (דראפּ'-לעט) א טראפענדעל.

drop'-let'ter *n.* (דראפּ'-לעט'-ער) א שטאדט־בריעף; א בריעף, וואס ווערט צוגעשטעלט פון דערזעלבער פּאסט־סטאנציע, וואו מען גיט איהם אריין.

drop'-light *n.* (דראפּ'-לאיט) א טיש־לאמפ [פון גאז אדער עלעקטריציטעט].

drop of com'fort (דראפּ אוו קאמ'-פארט) א גלעזעל משקה.

drop off (דראפּ אף) זיך שיידען, פערשווינדען; פּלוצלונג איינשלאפען.

drop out (דראפּ אוט) זיך צוריקציהען, ארויסטרעטען, אונבעמערקט פערשווינדען.

drop'per *n.* (דראפּ'-ער) א שפּריצער; אזא שנייד־מאשין פאר תבואות.

drop'ping *n.* (דראפּ'-אינג) דאס טריפען; דאס פאלען; עטוואס וואס פאלט אדער טריפט; מיסט, צאה [הויפּטזעכליך פון פויגעל].

drop'-roll'er *n.* (דראפּ'-ראול'-ער) אין דרוקעריי — א וואל, וואס רעגולירט די בעוועגונג פון דעם פּאפּיער אדער דעם צופלוס פון טינט אויף דער דרוק־מאשין.

drops *n.* (דראפּס) טראפענס [אלס הייל מיטעל]; אויערריגגלעך; גלעזערנע קריסטאלכלעך אויף הייגגלייכטער; צוקערקעס.

drop'-scene *n.* (דראפּ'-סיען) ז. *drop-curtain*.

drop'-shut'ter *n.* (דראפּ'-שאט'-ער) א פארריכטונג אין א פאטאגראפישען אפּאראט שנעל צו פערדעקען די עפענונג, דורך וועלכער דאס ליכט ווירקט אויף דער פאטאגראפישער פּלאטע.

drop'sical *a.* (דראפּ'-סי-קעל) וואס איז שייך אדער וואס איז גענייגט צו וואסערזוכט; וואס ליידט פון וואסערזוכט [אזא קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפּער].

drop'sicalness *n.* (דראפּ'-סי-קעל-נעס) דאס קראנק זיין אויף וואסערזוכט [א קראנקהייט, וואס בעשטעהט אין דעם וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפּער].

drop'sied *a.* (דראפּ'-סיד) קראנק אויף וואסערזוכט; געשוואלען; ענטצינדעט. ז. *dropsy*.

drop'sy *n.* (דראפּ'-סי) די וואסערזוכט [א קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דעם, וואס א וואסערדיגע פליסיגקייט זאמעלט זיך אן אין געוויסע טיילען פון קערפּער].

drop'-ta'ble *n.* (דראפּ'-טייבל) א מאשין, מיט וועלכער מען לאזט ארונטער משאות; א מאשין, מיט וועלכער מען נעהמט אראב די רעדער פון א לאקאמאטיוו.

drop the cur'tain (דראפּ טהי קויר'-טען) אראבלאזען דעם פארהאנג [אין טעאטער]; א סוף מאכען.

drop'-the-hand'kerchief *n.* (דראפּ'-טהי-הענ'-קויר-טשיף) א קינדער־שפּיעל, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס איינער פון די שפּיעלענדע געהט ארום דעם קרייז פון די שפּיעלענדע, ווארפט איינעם אונטער זיין טיכעל און סטארעט זיך אריינצוכאפען זיך אין דעם רינג איידער יענער בעמערקט דאס טיכעל און לאזט זיך איהם נאכלויפען [אפטמאל לויפען ביידע ארום דעם רינג און יעדער סטארעט זיך פריהער צו קומען צום פּלאץ און איהם פערכאפּען].

drop through (דראפּ טהרוה) פערזינקען אין פערגעסענהייט.

drosch'ka *n.* (דראש'-קע) א דראשקע, א לייכטער רוסישער וועגעל.

drosh'ky *n.* (דראש'-קי) ז. *droschka*.

dros'ky *n.* (דראס'-קי) ז. *droschka*.

drosom'eter *n.* (דרא-סאמ'-ע-טער) א טהוי־מעסטער [אן אינסטרומענט צום בעשטימען וויפיעל טהוי עס געפינט זיך אויף א בעטהויטער זאך].

dross *n. and v.* (דראס) שוים; אבגעשטאנענעס [אין פליסיגקייטען]; פּסולת; אבשוימען, אבטיילען די פּסולת.

dross'iness *n.* (דראס'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט פּסולת; דאס זיין אונריין.

dross'less *a.* (דראס'-לעס) אהן פּסולת, ריין.

dross'y *a.* (דראס'-אי) שוימיג; פּסולת'דיג; אונריין.

drought *n.* (דראוט) טרוקענעס וועטער; טרוקענקייט; דארשט; מאנגעל.

drough'tiness *n.* (דראו'-טי-נעס) טרוקענקייט, אויסדארונג, דארשטיגקייט.

drough'ty *a.* (דראו'-טי) טרוקען, דארשטיג.

drove *n. and v.* (דראוו) א הערדע, א סטאדע [אין בעוועגונג]; א מחנה, א צונויפלויף; א וועג, אויף וועלכען עס געהן סטאדעס; א קליינער וואסער־קאנאל, וואס ווערט בענוצט ביי קינסטליכער בעוואסערונג פון פעלדער; א דלאט; ארומשלאגען מיט א דלאט [וועגען שטיינער]; געטריבען, געיאגט. ז. *drive*

dro'ver *n.* (דראו'-ווער) א פיה־טרייבער, א פיה־הענדלער.

dro'ving *n.* (דראו'-ווינג) דער פיה־האנדעל, דאס האקען שטיינער.

drown *v.* (דראון) דערטרינקען, דערטרונקען ווערען, פערזינקען; פערפלייצען; פערניכטען.

drown care in drink (דראון קעהר אין דרינק) פערטרינקען [פער'שכור'ען] די צרות.

drowned in debts (דראונד אין דעטס) פערטרונקען אין חובות.

drow'ner *n.* (דראו'-נער) איינער אדער עטוואס וואס דערטרינקט אדער פערניכטעט.

drow'ning *n.* (דראו'-נינג) דאס דערטרינקען; דאס דערטרונקען־ווערען.

drown out (דראון אוט) ארויסשווייגקען, צווינגען ארויסצוקומען, ארויסטרייבען דורך פערפלייצונג.

drown the mill'er (דראון טהי מיל'-ער) צופיעל וואסער גיסען אין דעם גראג.

drowse *v. and n.* (דראוז) זיין שלעפריג, דרעמלען; זיין אדער אויסזעהן טעמפּ, מאט אדער שווער; שלעפרינקייט; א דרעמלענדער צושטאנד.

drowsed *a.* (דראוזד) שלעפריג, שווער, מאט, טעמפּ.

drow'sihead *n.* (דראו'-זי-העד) שלעפריגקייט.

drow'sily *adv.* (דראו'-זי-לי) מיט פערשלאפענקייט; מיט שווערקייט; אויף א טעמפּען אדער פוילען שטייגער.

drow'siness *n.* (דראו'-זי-נעס) שלעפריגקייט, פוילקייט.

drow'sy *a.* (דראו'-זי) שלעפריג, וואס שלעפערט איין; טעמפּ.

drow'syhead *n.* (דראו'-זי-העד) ז. *drowsihead*.

drow'sy-head'ed *a.* (דראו'–זי–העד'–עד) שלעפריג, פויל.

drub *v. and n.* (דראב) שלאגען [הויפט־ זעכליך מיט א שטעקען]; א קלאפ [מיט א שטעקען].

drub'ber *n.* (דראב'–ער) א שלעגער.

drub'bing *n.* (דראב'–אינג) דאס אנשלא־ גען, דאס דורכקלאפען די ביינער.

drudge *v. and n.* (דראדזש) טהאן גראבע, מיאוס'ע, שווערע אדער לאנגווייי ליגע ארבייט; ארבייטען שווער און אהן אינטערעס; אן ארבייטער [הויפטזעכליך אזעלכער וואס ארבייט אלס שקלאף אדער וואס ארבייט ביי אן ארבייט, וואס אינטע־ רעסירט איהם ניט]; איינער וואס אר־ בייט אהן אינטערעס; א נעץ; ניט דיס־ טילירטער בראנפען.

drudge'-horse *n.* (דראדזש'–האהרס) אן ארבייטס־פערד.

drudg'er *n.* (דראדזש'–ער) אן ארביי־ טער, וואס ארבייט אלס שקלאף אדער ביי א שווערער, אונאנגענעהמער אדער לאנג־ ווייליגער ארבייט; איינער וואס ארבייט אהן אינטערעס; א שטרייער [א פושקעלע מיט א נעלעכערטען דעקעל]; א צוקערקעס־ קעסטעלע.

drudg'ery *n.* (דראדזש'–ער–אי) שווערע, אונאנגענעהמע, לאנגווייליגע, מיאוס'ע אדער שקלאפישע ארבייט.

drudg'ical *a.* (דראדזש'–אי–קעל) וואס איז שייך צו גראבער, מיאוס'ער, שווערער, לאנגווייליגער אדער אונאנגענעהמער אר־ בייט; וואס איז שייך צו איינעם, וואס איז בעשעפטיגט ביי אזא ארבייט.

drudg'ingly *adv.* (דראדזש'–אינג–לי) מיט מיה, מיט שווערער ארבייט.

drudg'ism *n.* (דראדזש'–איזם) ז. *drudgery*

drug *n. and v.* (דראג) אפטייקער־ וואארע; הייל־ארטיקלען: כעמישע פרא־ דוקטען; בעטויבענדע אדער גיפטיגע שטא־ פען; א זאך, וואס האט מעהר קיין ווערטה ניט [איבערהויפט אזא, וואס מען קען ניט פערקויפען צוליעב איבער־פראדוק־ ציאן]; אויסמישען מיט בעטויבענדע אדער גיפטיגע שטאפען [געטרענקע]; איינגעבען צופיעל מעדיצין [רפואות]; געבען נאר־ קאטישע מיטלען אדער גיפט; בעטויבען; אבטויטען די עמפפינדליכקייט; ארויסרו־ פען א ווידערווילען.

drug'ger *n.* (דראג'–ער) א דאקטאר, וואס פערשרייבט צופיעל הייל־מיטלען.

drug'gery *n.* (דראג'–ער–אי) אן אפטייק [אין א הומאריסטישען זין]; רפואות.

drug'get *n.* (דראג'–עט) דראגעט [א מין גראבע, וואלענע צייג, אזא מין גרא־ בער, וואלענער טעפיך]: אזא זארט גע־ שטרייפטער וואלען אדער באוועל־שטאף פאר פרויען־קליידער.

drug'gist *n.* (דראג'–איסט) איינער וואס האנדעלט מיט אפטייקער־וואארע; אן אפ־ טייקער.

dru'id *n.* (דרוה'–איד) א דרואיד, א פארצייטיגער גלח ביי די אלטע קעלטען אין פראנקרייך, ענגלאנד און אירלאנד [די דרואידען זיינען געווען אי די רעי ליגיאנס־לעהרער אי די מאראל־היטער אי די ריכטער. זיי האבען זיך אויך בעשעפ־ טיגט מיט כשוף־מאכעריי. זייערע רעלי־ גיעזע צערעמאניעס פלעגען פארקומען אין רעמבען־וועלדלעך. דער דעמב איז געווען ביי זיי זייער הייליג. עס ווערט זאגאר בעהויפ־ טעט, אז דער דעמב איז ביי זיי געווען די

פערקערפערונג פון דער העכסטער געטלי־ כער מאכט].

dru'idess *n.* (דרוה'–איד–עס) א פאר־ צייטיגע בריטישע אדער קעלטישע גלח'טע; א כשוף־מאכעריו.

druid'ic *a.* (דרוה–איד'–איק) וואס איז שייך צו די דרואידען. ז. *druid*

druid'ical *a.* (דרוה–איד'–אי–קעל) וואס איז שייך צו די דרואידען. ז. *druid*

druid'ical bead (דרוה–איד'–אי–קעל ביעד) דער שלאנגען־שטיין [אזא קיילעכ־ דיגער שטיין, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער קען היילען פון א שלאנגען־ביס]. ז. *adder-gem*

druid'ical cir'cles (דרוה–איד'–אי– קעל סוירקלז) קרייזען געבילדעט פון גרוי־ סע שטיינער, אין וועלכע, ווי מען דענקט, די פארצייטיגע דרואידען [א גלחים־קאס־ טע אין ענגלאנד און פראנקרייך] פלע־ גען אבהאלטען זייערע רעליגיעזע צערעמא־ ניעס און וועלכע מען קען נאך ביז איצט זעהן אין אייניגע געגענדען אין ענגלאנד.

dru'idish *a.* (דרוה'–איד–איש) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו די דרואידען. ז. *druid*

dru'idism *n.* (דרוה'–איד–איזם) די רעליגיאן פון דער פארצייטיגער קעלטי־ שער דרואידען־קאסטע. ז. *druid*

dru'id's foot (דרוה'–אידז פוט) א קמיע אין דער פארם פון א פינף־קאנטיגער פיגור [ווערט געברויכט אין אייניגע טיי־ לען פון אייראפא. ווי עס ווערט בעהויפ־ טעט, שטאמט די קמיע פון די דרואידען]. ז. *druid*

drum *n. and v.* (דראם) א פויק; עט־ וואס וואס איז עהנליך אין אויסזעהן צו א פויק; א כלי וואס איז עהנליך צו א פויק אדער דאס וואס געפינט זיך אין אזא כלי; דער טימפאנום [די אויער־פויק, די מיטעלסטע טייל פון אויער]; א קאמפא־ ניע סאלדאטען וואס מארשירט אונטער די קלאנגען פון א פויק; א פערזאמלונג פון געסט; דער פייקלער־פיש [אזא מין פיש, וואס גיבען ארויס קלאנגען ווי מען וואלט געפויקט מיט די פינגער אין עפעס]; א בערגעל; א רייהע בערגלעך; פויקען; קלא־ פען [ווי דאס הארץ, דער פולס]; צוי נויפפויקען, צונויפרופען; צונויפרופען רעקרוטען; פערזאמלען; ארייננקריגען קונ־ דען; ארויסטרייבען מיט עפענטליכער שאנדע [פון מיליטער].

drum'-call *n.* (דראם'–קאהל) א פויק־ סיגנאל [אין מיליטער].

drum'fish *n.* (דראם'–פיש) א פייקלער־ פיש [אזא פיש וואס גיט ארויס אזעל־ כע קלאנגען ווי מען וואלט געפויקט מיט די פינגער איבער עפעס].

drum'head *n.* (דראם'–העד) די פעל פון דער פויק; די אויער־פויק; אזא קרויט וואס זעהט אויס ווי א פייקעל.

drum'head court mar'tial (דראם'– העד קאורט מאר'–שעל) א מיליטערישעס פעלד־געריכט.

drum'head tri'al (דראם'–העד טראי'– על) א פראצעס פאר א מיליטערישען פעלד־געריכט.

drum'-ma'jor *n.* (דראם'–מיי'–דזשאר) דער הויפט פויקער [אין אן ארמעע].

drum'mer *n.* (דראם'–ער) א פויקער, א פייקלער; א רייזענדער געשעפטס־אגענט.

drum'ming *n.* (דראם'–אינג) דאס פויק־ לען; דאס פאנגען פייקלער־פיש.

Drum'mond light (דראם'–אנד לאיט) ז. *calcium light*

drum of the ear (דראם אוו טהי איער) דאס פויק־הייטעל אין אויער.

drum'-skin *n.* (דראם'–סקין) די פעל פון דער פויק.

drum'stick *n.* (דראם'–סטיק) א פויק־שטעקעלע; א פאלקע פון א געבראטענעם עוף; א שטראנד־ לויפער [אזא פויגעל מיט לאנגע, דינע פיס, וואס האלט זיך ביי די ברעגעס פון ים].

drum'sticks *n.* (דראם'–סטיקס) פויק־שטעקעלעך; פיס; פאלקעס. Some people prefer the drumsticks of a chicken to any other part.

Drum-sticks

drunk *a. and n.* (דראנק) בע־ טרונקען, שכור; דורכגענעצט; א שכור.

drunk'ard *n.* (דראנק'–ארד) א טרינקער, א שכור, א פיאניצע.

drunk as a pi'per (דראנק עז ע פאי'–פער) שכור ווי א חזיר.

drunk'en *a.* (דראנקן) בעטרונקען, שכור; וואס איז איבערגעגעבען צו שכרות; וואס איז געטהאן געווארען אין א צושטאנד פון שכרות; וואס וואקעלט זיך ווי א שכור.

drunk'enness *n.* (דראנק'ן–נעס) בע־ טרונקענהייט, שכרות.

drupa'ceous *a.* (דרוה–פיי'–שיאס) וואס טראגט פרוכט מיט ביינדלעך; וואס גע־ הערט צו פרוכט מיט ביינדלעך [ווי קאר־ שען].

drupe *n.* (דרוהפ) א פרוכט מיט א ביינ־ דעל [ווי א קארש אדער א פלוים].

dru'pel *n.* (דרוה'–פעל) א קליינע פרוכט מיט פיעלע ביינדלעך [ווי א שווארצע יאגדע].

drupe'let *n.* (דרוהפ'–לעט) ז. *drupel*

druse *n.* (דרוהז) א שפאלט אין א פעלזענשטיין, וואס איז אויסגעלעגט מיט קריסטאלען.

Druse *n.* (דרוהז) א דרוזיער, איינער פון די דרוזען [א פאלק פון מוסולמאנישען גלויבען אין סיריען].

drux'ey *a.* (דראק'–סי) האלב צופוילט [וועגען בוימער און האלץ].

dru'xy *a.* (דראק'–סי) ז. *druxey*

dry *a., n. and v.* (דראי) טרוקען, אהן וואסער אדער פייכטקייט; וואס גיט קיין מילך ניט [וועגען א קוה]; דארשטיג; ניט אינטערעסאנט; קאלט, אהן העפ־ ליכקייט; סארקאסטיש, אבלאכענד; אין מאלעריי — אהן קאליר, אהן הארמאניע; אין סקולפטור — גראב, אהן איידעלקייט אין דער פארמע; אהן זיסקייט און גע־ רוך [וועגען וויינען]; וואס פאדערט ניט צו דערלאזען אין געוויסע טעג דעם פער־ קויף פון שארפע משקאות [ווי בראנפען, ביער א. ד. ג.]; אן ארט וואו מען טרינקט פערשיעדענע זאכען; א מיטגליעד פון דער פארטיי אין אמעריקא, וועלכע פאדערט דאס פערבאטען צו פערקויפען שארפע משקאות; א שפאלט אין א שטיין, וואס מאכט איהם שוואך אונטערצוהאלטען א געביידע; טריקענען; ארויסנעהמען פון עפעס דאס וואסער אדער די פייכטקייט; אויסגעטריקענט ווערען; פערוועלקט ווע־ רען.

dry'ad *n.* (דראי'–עד) — אין מיטאלאגיע די דריאדע אדער וואלד־נימפע [א גע־ טין וואס געפינט זיך אין א בוים און גע־ וועלטיגט איבער'ן וואלד]; דער ווינטער־ שלאפער [א מין קליין חיה'לע וואס שלאפט דעם גאנצען ווינטער].

dry'-as-dust' *n. and a.* (דראי'–עס– דאסט') זעהר טרוקען, פראזאאיש, ניט

אינטערעסאנט; א טרוקענער, הארטער, פראזאאישער מענש; א פעדאנט.

dry′-boned *a.* (דראי׳-באונד) מאגער.

dry′-boots *n.* (דראי׳-בוהטס) א טרוקע־נער מענש, אהן וויץ.

dry′-cups *n.* (דראי׳-קאפס) טרוקענע באנקעס.

dry′-dock *n.* (דראי׳-דאק) אן ארט צום בויען אדער פערריכטען שיפען, אזוי גע־מאכט, אז מען קען ארויסלאזען פון דאר־טען דאס וואסער ביז מען פערריכט די שיף.

Dry-dock

dry′er *n.* (דראי׳-ער) ז. ***drier***

dry′-eyed *a.* (דראי׳-איד) אהן טרעה־רען.

dry′-fish *n.* (דראי׳-פיש) א געדרויכער־טער און געזאלצענער פיש; א טרוקענער פיש; א טרוקענער, לאנגווייליגער מענש.

dry′foot *adv.* (דראי׳-פוט) מיט טרוקע־נע פיס; אויף דער יבשה; ווי א הונד וואס שפירט נאך נאך די טריט.

dry′-goods *n.* (דראי׳-גודז) גאלאנטעריי־וואארען, קורץ־וואארען.

dry′-house *n.* (דראי׳-האוס) ז. ***drying-house***.

dry′ing *a.* (דראי׳-אינג) טריקענט; וואס קען שנעל טרוקען ווערען.

dry′ing-house *n.* (דראי׳-אינג-האוס) א הויז אדער צימער וואו זאכען ווערען גע־טריקענט.

dry′ing-machine′ *n.* (דראי׳-אינג-מע-שין׳) א מאשין צו טריקענען צייג אדער קליידער.

dry′ing-oil *n.* (דראי׳-אינג-איל) לאק צום טריקענען.

dry′ite *n.* (דראי׳-איט) פערשטיינערט האלץ.

dry joke (דראי דזשאוק) א טרוקע־נער וויץ, ניט קיין פעפערדיגער וויץ.

dry land (דראי לענד) דאס טריקעניש, די יבשה, דאס טרוקענע לאנד.

dry′ly *adv.* (דראי׳-לי) ז. ***drily***

dry′-mea′sure *n.* (דראי׳-מע׳-זשור) א מעסטעל צו מעסטען טרוקענע זאכען.

dry′-meat *n.* (דראי׳-מיעט) געטריקענט אדער געדרויכערט פלייש.

dry monsoon′ (דראי מאנ-סוהן׳) דער טרוקענער מוסאן־ווינד [וואס בלאזט פון צפון־מזרח זייט, אין דער לענג פון׳ם אזיאטישען ברעג פון דעם פאסיפיק].

dry′-mour′ning *n.* (דראי׳-מאור׳-נינג) א טרוקענער טרויער [ווען מען וויינט ניט].

dry′-mul′ture *n.* (דראי׳-מאל׳-טשור) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — די מיהל־צינז [א סומע פון געלד אדער א מאס תבואה וואס ווערט געצאהלט יעדען יאהר צו א מיהל, ניט קוקענדיג אויף דעם, צי די וועלכע דארפען צאהלען מאלען דארטען זייער תבואה אדער ניט].

dry′ness *n.* (דראי׳-נעס) טרוקענקייט; דארשט.

dry′-nurse *n. and v.* (דראי׳-נוירס) אן אם וואס האדעוועט א קינד ניט מיט דער ברוסט; אן אונטערגעארדענטער וואס לערענט זיין עלטסטען; אויסהאדעווען א קינד אהן דער ברוסט; אנצייגען די פפליכטען א העכער־געשטעלטען.

dry′-point *n.* (דראי׳-פאינט) א קריץ־נאדעל וואס ווערט געברויכט פון גראווי־רער פאר גראווירונג אין קופער; די לי־ניע וואס ווערט געמאכט מיט א קריץ־נאדעל.

dry′-rot *n.* (דראי׳-ראט) א מין שוואם וואס וואקסט אויף בוימער, ווען דאס האלץ הויבט אן פוילען; אן אינערליכע פויל־קייט אדער פערדארבענהייט.

dry′-rub *v.* (דראי׳-ראב) רייניגען דורך א טרוקענע רייבונג, ניט נעצענדיג די זאך.

dry′salter *n.* (דראי׳-סאהל-טער) איי־נער וואס האנדעלט מיט געטריקענטע און געזאלצענע זאכען; אין ענגלאנד — איי־נער וואס האנדעלט מיט פארבען און אנ־דערע כעמישע פראדוקטען.

dry sea′son (דראי סיעזן) טרוקענע צייט [ווען עס געהט קיין רעגען ניט]; ביי פישער — די צייט ווען פיש כאפט זיך זעהר ווייניג.

dry′-shod *a.* (דראי׳-שאד) מיט טרוקע־נע פיס אדער שטיוועל.

dry up (דראי אפ) אויסטריקענען, ארויס־נעהמען די פייכטקייט; אויסרעמפפען; ווערען טרוקען; פערוועלקען; ווערען שטיל, אויפהערען רעדען.

d|s ***days′ sight*** אבקירצונג פון (דייז סאיט) דער טאג, ווען עטוואס איז געשריבען.

The bill is payable at 10 d|s.

D. S. אן אבקירצונג פון די ווער־טער ***dal segno*** [א צייכען אין מוזיק־נאטען, וועלכער בעווייזט, אז דאס שטיק דארף איבערגע׳חזר׳ט ווערען נאך אמאל ביז א געוויסען פונקט].

D. Sc. אן אבקירצונג פון די ווער־טער ***Doctor of Science***, דאקטאר פון נאטור־וויסענשאפט.

D-string *n.* (די׳-סטרינג) די דריטע סטרונע פון א פידעל אדער א גיטארע און די צווייטע סטרונע פון אנדערע שטרייך־אינסטרומענטען.

du′ad *n.* (דיו׳-עד) א פאר; א פעראייני־גונג פון צוויי; א צוויי־צאהל.

du′al *n. and a.* (דיו׳-על) וואס בע־שטעהט פון צוויי; וואס בעצייכענט די צאהל צוויי; וואס דריקט אויס א צווי־צאהל; די צאהל צוויי.

du′alin *n.* (דיו׳-ע-לין) דואלין [אזא אויפרייסונגס־שטאף וואס בעשטעהט פון א מישונג פון סאלפעטער, ניטרא־גליצעריז און זעג־שטויב].

du′alism *n.* (דיו׳-ע-ליזם) דואליזם, צווייהייט, צוויי־איינקייט; די טעאריע אז גייסט און מאטעריע עקזיסטירען אלס זעלבסטשטענדיגע עלעמענטען אונאבהענגיג איינער פון אנדערען; די בעהויפטונג, אז עס עקזיסטירען 2 געטער, א גאט פון גוטס און ליכטיגקייט און א גאט פון שלעכטס און פינסטערניש [ווי דאס גלויבען פון די אלטע פערזיער]; א רעגיערונגס־סיס־טעם וואו צוויי לענדער זיינען פעראייניגט דורך איין הויפט, אבער ווערען רעגיערט פון זעלבסטשטענדיגע פארלאמענטען און רעגיערונגען [ווי עסטרייך־אונגארן].

du′alist *n.* (דיו׳-ע-ליסט) א דואליסט, איינער וואס גלויבט אין דער זעלבסט־שטענדיגער, אונאבהענגיגער עקזיסטענץ פון גייסט און מאטעריע; אן אנהענגער פון דואליזם. ז. ***dualism***

dualis′tic *a.* (דיו-ע-ליס׳-טיק) וואס בעשטעהט פון צוויי; וואס איז שייך צו דואליזם. ז. ***dualism***

dual′ity *n.* (דיו-על׳-אי-טי) צווייהייט; דאס זיין געטיילט אין צוויי.

du′an *n.* (דיו׳-ען) א טייל פון א גע־דיכט אדער פאעמא; א געדיכט, א פאעמא.

dub *n. and v.* (דאב) געבען א טיטול; מאכען פאר א ריטער; שניידען אדער אב־רייבען אום צו מאכען גלאט; מאכען א גערויש ווי דאס שנעלע קלאפען אין א פויק; א קלאפ.

dub′bing *n.* (דאב׳-אינג) דאס מאכען פאר א ריטער; דאס קלאפען; דאס שניי־דען אדער רייבען אום צו מאכען גלאט; אזא לעדער־שמיערעכץ געמאכט פון פעטס.

dub′bing-tool *n.* (דאב׳-אינג-טוהל) א געצייג אבצורייבען א שארסטיגע פלע־כע אום זי גלאט צו מאכען.

dubi′ety *n.* (דיו-באי׳-ע-טי) צווייפעל־האפטיגקייט, אונגעוויסהייט; דאס זיין אין ספק.

dubios′ity *n.* (דיו-בי-אס׳-אי-טי) צווייפעלהאפטיגקייט; דאס זיין אין ספק; עט־וואס וואס איז צווייפעלהאפט

du′bious *a.* (דיו׳-בי-אס) צווייפעלהאפט, אונגעוויס, אונזיכער, אונדייטליך. אונבע־שטימט, אונקלאר.

du′bious debts (דיו׳-בי-אס דעטס) אונזיכערע שולדען.

du′biously *adv.* (דיו׳-בי-אס-לי) צווייי־פעלהאפט; אונזיכער, פראגליך, אונגעוויס

du′biousness *n.* (דיו׳-בי-אס-נעס) דאס זיין אין ספק; צווייפעלהאפטיגקייט; אונ־בעשטימטהייט, אונגעוויסהייט.

du′bitable *a.* (דיו׳-בי-טעבל) וואס דער־וועקט א ספק, וואס איז צום צווייפלען; צווייפעלהאפט, אונגעוויס.

du′bitably *adv.* (דיו׳-בי-טע-בלי) אויף א מסופק׳דיגען אופן; צום צווייפלען.

du′bitatingly *adv.* (דיו׳-בי-טיי-טינג-לי) זייענדיג אין ספק; צווייפלענדיג; ניט וויסענדיג ווי זיך צו ענטשליסען.

dubita′tion *n.* (דיו-בי-טיי׳-שאן) צוויי־פעל; דאס צווייפלען; אונענטשלאסענ־הייט.

du′bitative *a.* (דיו׳-בי-טיי-טיוו) צווייפלענד.

du′bitatively *adv.* (דיו׳-בי-טיי-טיוו-לי) אין ספק; צווייפלענדיג.

dubs *n.* (דאבז) קליינגערס [געלד]; א פאר ווירפלען.

du′cal *a.* (דיו׳-קעל) וואס איז שייך צו א דוכס אדער הערצאג.

du′cally *adv.* (דיו׳-קעל-אי) אויף דעם שטייגער פון א דוכס אדער הערצאג; מיט א הערצאג [פערבונדען].

duc′at *n.* (דאק׳-עט) א דוקאט [א גאל־דענע מטבע].

ducatoon′ *n.* (דאק-ע-טוהן׳) אן אלטע איטאליעניש זילבערנע מטבע [פון אונ־געפעהר דעם ווערטה פון אן אמעריקאנער דאלאר].

duc′ats *n.* (דאק׳-עטס) מזומן, קליינגערס.

duch′ess *n.* (דאטש׳-עס) א דוכסע, א הערצאגין.

duch′y *n.* (דאטש׳-אי) הערצאגטום [א טעריטאריע וואו עס רעגיערט א הער־צאג].

duch′y-court *n.* (דאטש׳-אי-קאורט)

דער געריכטס-הויף פון דעם הערצאגטום לאנקאסטער אין ענגלאנד.

duck *n. and v.* (דאק) אן ענטעל, א קאטשקע; א טייערע, א געליעבטע; א פער-נייגונג מיט'ן קאפ; זעגעל-טוך; זיך אונ-טערטונקען אין וואסער; א בויג טהאן דעם קאפ; זיך אונטערגעבען; זיך בויגען פאר אימעצען.

duck'bill *n.* (דאק'-ביל) דער ענטעל-שנאבעל [אזא חיה אין אויסטראליען וואס האט א שנאבעל עהנליך צו אן ענטעלשען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שנאבעל פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'-billed *a.* (דאק'-בילד) וואס האט א שנאבעל ווי פון אן ענטעל [קאטשקע].

duck'er *n.* (דאק'-ער) א טויכער, איי-נער וואס טונקט זיך אונטער אין וואסער; א קריכער, אן אונטערלעקער; א פויגעל וואס טונקט זיך אונטער אין וואסער.

duck'-hawk *n.* (דאק'-האהק) דער זומפ-פאלק [אזא גרויסער שטארקער רויב-פוי-געל וואס פליהט ארום ביי וואסער-זומפען און פאלט אן אויף די קאטשקעס וואס גע-פינען זיך דארטען].

duck'ing *n.* (דאק'-אינג) דאס טויכען, דאס אונטערטונקען זיך אין וואסער; דאס שיסען אדער די יאגד אויף ווילדע ענט-לעך [קאטשקעס].

duck'ing-gun *n.* (דאק'-אינג-גאן) א ביקס מיט וועלכער מען שיסט פויגלען.

duck'ing-sink *n.* (דאק'-אינג-סינק) א שיפעל אויף וועלכען מען פאהרט אויף יאגד אויף ווילדע ענטלעך [קאטשקעס] אדער אנדערע וואסער-פויגלען.

duck'ing-stool *n.* (דאק'-אינג-סטוהל) אזא שטוהל וועלכער איז בענוצט געווא-רען צו בעשטראפען ווייבער ארורות דורך אונטערטונקען זיי אין וואסער.

Ducking-stool

duck'-legged *a.* (דאק'-לעגד) קורץ-פיסיג [ווי א קאטשקע].

duck'ling *n.* (דאק'-לינג) א יונג ענטעלע [א קאטשקעלע].

duck'-meat *n.* (דאק'-מיעט) די וואסער-לינזע [אזא גראז וואס וואקסט אין וואס-סער-זומפען און ווערט זעהר גערן געגע-סען פון ענטלעך].

duck'-mole *n.* (דאק'-מאול) דער ענטעל-שנאבעל. ז. *duckbill*

duck on rock (דאק אן ראק) אזא שפיעל, וואו איין שפיעלער לעגט ארויף אויף א גרויסען שטיין א קלענערען, וועל-כען די איבריגע שפיעלער דארפען לויפען אראבווארפען און זיך ניט לאזען כאפען פון דעם, וואס האט דעם שטיין ארויפגע-לעגט.

ducks *n.* (דאקס) דיקע, ווייסע לייוונ-טענע הויזען.

duck's'-foot *n.* (דאקס'-פוט) א מין פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען עהנ-ליך צו די פיסלעך פון אן ענטעל [קאטש-קע].

duck'-shot *n.* (דאק'-שאט) גרויסע שראט צום שיסען ווילדע ענטלעך [קאטשקעס].

duck's'-meat *n.* (דאקס'-מיעט) ז. *duck-meat*

duck'weed *n.* (דאק'-הוויעד) ז. *duck-meat*

duck'-weight *n.* (דאק'-הווייט) אן ענ-טעל [קאטשקע] אויסגעמאכט פון שטיין, וועלכע פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין אשור און בבל אלס א געוויכט.

duct *n.* (דאקט) א קאנאל [בעזאנדערס אין דעם קערפער פון א בעשעפעניש].

duc'tile *a.* (דאק'-טיל) בייגזאם; וואס ציהט זיך; וואס קען אויסגעצויגען ווערען.

duc'tilely *adv.* (דאק'-טיל-לי) אויף א בייגזאמען אדער ציהעדיגען אופן.

duc'tileness *n.* (דאק'-טיל-נעס) צי-העדיגקייט, בייגזאמקייט.

ductilim'eter *n.* (דאק-טי-לים'-ע-טער) אן אינסטרומענט וואס צייגט אן אויף ווי-פיעל א מעטאל ציהט זיך אויס.

ductil'ity *n.* (דאק-טיל'-אי-טי) די איי-גענשאפט פון מעטאלען זיך צו ציהען אדער אויסגעצויגען צו ווערען; בייגזאמקייט.

duct'less *a.* (דאקט'-לעס) וואס האט ניט קיין קאנאל.

duc'tor *n.* (דאק'-טאר) די וואלצע אין א דרוק-מאשין וועלכע פערטיילט די דרוק-פארב.

duc'tus *n.* (דאק'-טאס) א קאנאל.

dud *n.* (דאד) אן אלטער מלבוש, אן אל-טע שמאטע.

dud'der *v.* (דאד'-ער) טרייסלען זיך [פון קעלט אדער פון שרעק].

dude *n.* (דיוד) א פראנט.

dudeen' *n.* (דיו-דיען') א קורצע ליימע-נע ליולקע.

dudge'on *n.* (דאדזש'-אן) צארן, כעס, רוגזה.

du'dishness *n.* (דיו'-דיש-נעס) דאס זיין א פראנט, פראנטישקייט.

due *n., a. and adv.* (דיו) וואס עס קומט, וואס קען געצאהלט ווערען אלס א חוב; געהעריג, ווי עס פאסט; פינקטליך, בע-שטימט; ווי עס איז פערשפראכען געווא-רען, ווי מען האט ערווארטעט; צוליעב, א דאנק; דאס וואס עס קומט, א חוב, אן אבליגאציאן; צאהלונג; דאס רעכט אויף עפעס; דירעקט, פינקטליך [בנוגע צו די פונקטען פון א קאמפאס].

due'-bill *n.* (דיו'-ביל) א געשריבענע אנערקענונג אז מען איז עפעס שולדיג; א וועקסעל.

du'el *n. and v.* (דיו'-על) א דועל, א צוויי-קאמפף [א קאמפף פון צוויי פערזא-נען מיט גלייכע וואפען, מייסטענס וועגען עהרע-אנגעלעגענהייטען]; דועלירען.

du'eling *n.* (דיו'-על-אינג) דאס דוע-לירען, דאס שלאגען זיך אויף א דועל.

du'elist *n.* (דיו'-על-איסט) א דועליסט, איינער וואס שלאגט זיך אויף א דועל.

du'elling *n.* (דיו'-על-אינג) ז. *dueling*

du'ellist *n.* (דיו'-על-איסט) ז. *duelist*

duel'lo *n.* (דיו-על'-או) די דועל; די געזעצען אדער כללים פון דועלען.

duen'na *n.* (דיו-ען'-א) די ערשטע הויף-דאמע פון דער שפאנישער קעניגין; אן עלטערע דאמע וואס פערנעהמט דעם ארט האלב פון א גובערנאנטין און האלב פון א געזעלשאפטס-ליידי [קאמפאניאנקע]; אן עלטערע דאמע אלס גובערנאנטין אדער אויפזעהערין.

due propor'tion (דיו פרא-פאור'-שאן) א ריכטיגע פערהעלטניס; סימעטריע.

dues *n.* (דיוז) שולדען; צינזען, שטייע-רען; צאהלונגען; אבצאהלונגען; פפליכ-טען.

duet' *n.* (דיו-עט') א דועט, א מוזיק-שטיק פאר צוויי שטימען אדער צוויי אינסטרומענטען.

duetti'no *n.* (דו-עט-טי'-נא) א קורצער דועט. ז. *duet*

duet'to *n.* (דו-עט'-טא) ז. *duet*

du'e vol'te (דו'-ע וואול'-טע) צוויי מאל [אן אויסדרוק אין מוזיקאלישע קאמפאזי-ציעס].

duff *n. and v.* (דאף) אזא הארטער מעהל-פודינג געקאכט אין א זעקעל, געגע-סען מייסטענס פון מאטראזען אויף שיפען; בוימער-אבפאל [בלעטער, צווייגען א. ד. ג.]; גוטע קויהלען; האנדלען פעטרינגעריש.

duf'fel *n.* (דאפל) אזא דיקער הארינגער וואלען-שטאף; באגאזש, אויסשטאטונג.

duf'fer *n.* (דאפ'-ער) א הויזירער [פעדלער], בעזאנדערס וועלכער האנדעלט מיט פרויען-קליידער; א הויזירער וואס האנדעלט מיט כלומר'שט ארייגעשמוגעלטע זאכען כדי מען זאל מיינען אז מען קויפט ביי איהם מציאות; א דומער יונג, א שוטה.

duf'fing *n. and a.* (דאפ'-אינג) א קינסטליכע פליעג וואס ווערט אנגעטשע-פעט אן א ווענטקע ביים כאפען פיש; פאלש, נאכגעמאכט, ניט עכט; דום, נאריש.

duf'fing coin (דאפ'-אינג קאין) א פאל-שע מטבע.

duf'fle *n.* (דאפל) ז. *duffel*

dug *n.* (דאג) א ציצקע, א ברוסט פון א פרוי; דער אייטער פון א קוה.

dug (דאג) ז. *dig* געגראבען.

du'gong *n.* (דיו'-גאנג) א דיוגאנג [אזא גרויסע ים-חיה פון דעם מין זויג-טהיערע, וואס געפינט זיך אין דעם אינדישען אקעאן און איז ביי 8 פוס לאנג. דאס פלייש פון דיעזער חיה איז עסבאר; אויסערדעם ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן איהר פעל, איהרע צייהנער און אויל].

Dugong

dug'out *n.* (דאג'-אוט) א שיף געמאכט פון אן אויסגעהוילטען קלאץ; א זעמ-ליאנקע אדער ערד-שטיבעל.

dug'-way *n.* (דאג'-הוויי) א דורכגע-שניטענער וועג [אין בערג].

duke *n.* (דיוק) א הערצאג, א דוכס.

duke'dom *n.* (דיוק'-דאם) א הערצאג-טום [דאס לאנד וואס געהערט צו אדער ווערט רעגיערט פון א הערצאג אדער דוכס]; דער טיטעל אדער ווירדע פון א הערצאג אדער דוכס.

dul'cet *a.* (דאל'-סעט) זיס; זיס-קלינ-גענד; מעלאדיש, הארמאניש; אנגענעהם.

dulcifica'tion *n.* (דאל-סי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען זיס; דאס אוועקנעהמען די געזאלצענקייט, ביטערקייט א. ד. ג.

dul'cify *v.* (דאל'-סי-פאי) זיס מאכען; מאכען אנגענעהם.

dul'cimer *n.* (דאל'-סי-מער) א לירע, א ציטערע [א מין מוזיקאלישער אינסטרו-מענט].

dulcin'ea *n.* (דאל-סינ'-אי-ע) דולצינעא,

א געליעבטע [שטאמט פון דעם נאמען פון דאן קיכאט'ס געליעבטער].

Dul'cinist *n.* (דאל'-סי-ניסט) א דולציניסט, איינער פון דער קריסטליכער סעקטע דולציניסטען [פון 14טען יאהרהונדערט], וועלכע האבען נים אנערקענט דעם פאפסט און קיינע רעליגיעזע און וועלטליכע געזעצען און צערעמאָניעס. זיי זיינען געווען געגען פריוואט-אייגענטום, געגען הייראט, טוים-שטראף א. ד. ג.

du'ledge *n.* (דיו'-לעדזש) א הילצערנער באלץ צו פעראייניגען די זעקס רייפען, וועלכע בילדען אוים די ראד פון א הארמאט-וואגען.

duli'a *n.* (דיו-לאי'-א) די פערעהרונג פון מלאכים און הייליגע [אין דער קאטוילישער קירך].

dull *a. and v.* (דאל) טעמפ, דום, נאריש, אונגעלומפערט; מיט א שוואכען פערשטאנד; שווער, לאנגווייליג, לאנגזאם, שלעפעריג, אהן לעבעדיגקייט; אומעדיג, טרויעריג, מעלאנכאליש, נידערגעשלאגען, כמורנע, מאט, טונקעל; מיט א פערשטיקטען קול, אונווירקזאם, שוואך; אונדייטליך; מיט א שלעכטען געהער; מאכען טעמפ, אבשוואכען [די ראיה]; פערמאטערען, מאכען נידערגעשלאגען; טונקעל מאכען; זיין לאנגווייליג; אנווארפען אן אומעט, מאכען טרויעריג; ווערען טעמפ; זיין נאריש.

dull'ard *n. and a.* (דאל'-ארד) א שוטה; נאריש.

dull away' the time (דאל ע-הוויי' טהי טאים) פער'בטל'ען צייט, פטר'ען צייט אויף נארנישט.

dull'-brained *a.* (דאל'-בריינד) דום, מיט א שוואכען קאפ.

dull'-browed *a.* (דאל'-בראוד) מרה-שחורה'דיג, אנגעכמורעט, מיט א כמורנעם, פינסטערען אויסזעהן אדער קוק.

dull'er *n.* (דאל'-ער) איינער וואס מאכט טונקעל, מרה-שחורה'דיג, אומעטיג אדער טעמפ.

dull'-eyed *a.* (דאל'-איד) מיט טונקעלע אויגען; מיט א טרויעריגען בליק.

dull'head *n.* (דאל'-העד) א דומקאפ, א שוטה.

dull'ish *a.* (דאל'-איש) תמ'עוואטע, נאריש.

dull mu'sic (דאל מיו'-זיק) לאנגווייליגע מוזיק; לאנגווייליגקייט.

dull'ness *n.* (דאל'-נעס) נארישקייט, דאס זיין א שוטה.

dull of apprehen'sion (דאל אוו עפ-רי-הענ'-שאן) מיט א שווערער השגה.

dull of hear'ing (דאל אוו היער'-אינג) וואס הערט שווער, מיט א שווערען חוש השמיעה.

dull of sight (דאל אוו סאיט) שוואכזיכטיג.

dull sea'son (דאל סיעזן) א שלעכטער סעזאן, די צייט פון שלעכטען וועטער.

dull'-wit'ted *a.* (דאל'-הוויט'-ער) שוואכקעפיג; נים קלוג.

dul'ly *adv.* (דאל'-אי) מעשה נאר; שטומפיג, אהן גלאנץ, טעמפיג, מאט, אהן ווירקונג, שוואך.

dul'ness *n.* (דאל'-נעס) ז. *dullness*.

dulse *n.* (דאלס) אזא רויט ים-גראז [ווערט געברויכט צום עסען אין שאטלאנד און אין אנדערע לענדער].

du'ly *adv.* (דיו'-לי) געהעריג, ווי עס דארף צו זיין; ריכטיג, פינקטליך.
The agreement was duly signed.

Du'ma *n.* (דו'-מא) די דומא, דער רוסישער פארלאמענט.

dumb *a. and v.* (דאם) שטום; שווייגענד; שטיל; אוננארמאל, מיט א פעהלער; נאריש, תמ'עוואטע; מאכען שטום; פערטויבען [א קלאנג].

dumb'-bell *n.* (דאמ'-בעל) איינער פון די צוויי געוויכטען, וועלכע מען האלט אין די הענד פאר גימנאסטישע איבונגען [יעדער פון דיעזע געוויכטען בעשטעהט פון צוויי קוילען, וועלכע זיינען פעראייניגט מיט א הענטעל].

Dumb-bell

dumbfound' *v.* (דאם-פאונד') פערשטומען, מאכען איינעם שווייגען; איבעררא-שען מיט עטוואס אונערווארטעטעם; ברייננגען אין א צומישונג, קאנפוזען.

dumb'ness *n.* (דאמ'-נעס) שטומקייט, שטילקייט; דאס שווייגען.

dumb'-show *n.* (דאמ'-שאו) פאנטאמימע, דאס שפיעלען אויף דער ביהנע אהן געשפרעך און אהן ווערטער.

dumb'-wai'ter *n.* (דאמ'-הוויי'-טער) א מין אלמערעל מיט פאליצעס, מיט וועלכען עס ווערען ארונטערגעלאזען און ארויפגעהויבען פערשיעדענע זאכען אין א הויז פון איין עטאזש צום צווייטען.

dum'dum *n.* (דאמ'-דאם) דום-דום קויל [א בלייענע קויל איינגעשלאסען אין א דינעם שטאהלענעם הילז. ווען מען שיסט זי ארויס, ווערט זי אויפגעריסען און ווען זי טרעפט אין קערפער פערשאפט זי געפעהרליכע שמערצען].

du'metose *a.* (דיו'-מע-טאוס) עהנליך צו קוסטעס.

dumfound' *v.* (דאם-פאונד') ז. *dumbfound*.

dumfoun'ded *a.* (דאם-פאונ'-דעד) ווי פון דונער געטראפען.

dum'miness *n.* (דאמ'-אי-נעס) נארישקייט.

dum'my *n. and a.* (דאמ'-אי) א שטומער; איינער וואס האלט זיך שטיל; אין טעאטער — א מענש וועלכער פיגורירט אויף דער סצענע, אבער רעדט גארנישט; א זאך וועלכע איז נאכגעמאכט אבער שטעלט נים פאר די ווירקליכקייט [ווי א הילצערנער קעז, א לייםענער עפעל א. ד. ג.]; א מאדעל אדער א פיגור אין א מאגאזין, אויף וועלכער עס איז אנגעטהאן א קלייד; א מאדעל אדער א פארם פון א זאך וואס דארף געמאכט ווערען [ווי למשל א בוך, וועלכעס בעשטעהט פון ווייסען איינגעבונדענעם פאפיער]; אין מעכאניק — א לאקאמאטיוו, פון וועלכען דער דאמפף געהט ארויס אהן גערויש [ווערט בענוצט אין די שטאדט-באהנען]; דער שטראם וואסער פון דער הויפט-קישקע [אויף דער שפראך פון די פייער-לעשער]; די פרעס פון די היטעל-מאכער; אין קארטען-שפיעל — איינער פון די שפיעלער, וועלכער נעהמט נים קיין דירעקטען אנטייל אין דעם קאן [ווען למשל, עס שפיעלען 4 מענשען און דער קאן קען געשפיעלט ווערען נור פון 3, דאן ווערט צו יעדען קאן איינער אויסגעלאזען]; פיקטיוו, פאלש.

du'mose *a.* (דיו'-מאוס) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א קוסט; בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קוסטעס.

dump *n. and v.* (דאמפ) אן ארט וואו מען ווארפט מיסט; די כלי, פון וועלכער דאס מיסט ווערט ארויסגעווארפען; דער קלאפ, וועלכער הערט זיך בעת א שווערע זאך פאלט ארונטער; א גראבע שווערע זאך; געלד, "קליינגערס"; א קליינע מטבע אין אויסטראליען; ארויסווארפען מיט איין מאל פון א וואגען דאס וואס ער ענטהאלט; אראבווארפען א שווערע זאך מיט א גערויש.

dum'ping-car *n.* (דאמ'-פינג-קאר) א וואגען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און איבערקעהרען, כדי ארויסצוווארפען מיט אמאל די משא.

dum'ping-cart *n.* (דאמ'-פינג-קארט) ז. *dumping-car*.

dum'ping-ground *n.* (דאמ'-פינג-גראונד) אן ארט וואו מיסט ווערט ארויסגעווארפען.

dum'pish *a.* (דאמ'-פיש) טרויעריג, שווערמוטיג, נידערגעשלאגען, מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג.

dum'pishness *n.* (דאמ'-פיש-נעס) טרויעריגקייט, נידערגעשלאגענקייט, שווערמוטיגקייט; דאס זיין מרה-שחורה'דיג אדער מעלאנכאליש.

dump'ling *n.* (דאמפ'-לינג) אן עפעלטארט; א מין פודינג.

dumps *n.* (דאמפס) טרויערינקייט, שווערמוטינקייט, מעלאנכאליע, מרה-שחורה.
He has met with misfortune and feels he is in the dumps.

dum'py *n. and a.* (דאמ'-פי) קורץ און דיק; א מין הוהן מיט זעהר קורצע פיס.

dun *n., v. and a.* (דאן) טונקעל-ברוין, טונקעל, פינסטער; א טונקעל-ברוין פערד; מאכען טונקעל-ברוין; רויכערען און טריקענען פלייש אדער פיש אזוי, אז עס זאל ווערען טונקעל-ברוין; גערויכערטע און געטריקענטע פיש אדער פלייש מיט א טונקעל-ברוינעם קאליר; פאדערען א חוב; צווינגען צו בעצאהלען א חוב; א שטרענגער מאהנער; א בעל-חוב וואס לאזט נים צו-רוה ביז מען בעצאהלט איהם; א בערגעל.

dun'-bee *n.* (דאנ'-בי) א מין גרויסע פליעג עהנליך צו א ביען.

dunce *n.* (דאנס) א נאר, א שוטה, אן עם-הארץ.

dunce'dom *n.* (דאנס'-דאם) נארענלאנד, די מלוכה פון נארען.

dun'cery *n.* (דאנ'-סער-אי) דומהייט, נארישקייט.

dun'cish *a.* (דאנ'-סיש) דום, נאריש.

dun'cishness *n.* (דאנ'-סיש-נעס) ז. *duncery*.

dun'der *n.* (דאנ'-דער) דער דונער, געוויטער; אבזעצונג פון איינגעמאכטס, ווארעניעס אדער סיראפ.

dun'derhead *n.* (דאנ'-דער-העד) א דומקאפ, א נאר.

dun'derpate *n.* (דאנ'-דער-פייט) ז. *dunderhead*.

dun'-di'ver *n.* (דאנ'-דאי'-ווער) די "זי" טויף-ענטעל [א מין ענטעל אדער קאטשקע].

dune *n.* (דיון) א בערגעל אדער א וואל פון אנגעטראטענער זאמד אויף'ן ברעג ים.

dun'fish *n.* (דאנ'-פיש) א געזאלצענער און געטריקענטער שטאק-פיש. ז. *cod*.

dun'-fly *n.* (דאנ'-פלאי) ז. *dun-bee*.

dung *n. and v.* (דאנג) מיסט פון א בהמה; מיסטיגונג [פאר פעלדער]; מיסטיגען.

dung'-ba'sin *n.* (דאנג'-בייסן) א מיסטגרוב.

dung'-bee'tle *n.* (דאנג'-ביטעל) א מיסט־זשוק.

Dung-beetle

dung'-cart *n.* (דאנג'-קארט) א מיסט־וואגען.

dun'geon *n. and v.* (דאנ'-דזשאן) א געפענגעניס, א פינסטערע טורמע; א טורעם פון א פעסטונג; ארײנזעצען אין טורמע.

dung'-fork *n.* (דאנג'-פארק) א מיסט־גאפעל, א מיסט־ווידלע.

dung'hill *n. and a.* (דאנג'-היל) א מיסט־בערגעל; א שמוציגע וואהנונג; א פערזאן פון נידריגען שטאנד; געמיין, נידריג.

dung'-hole *n.* (דאנג'-האול) א מיסט־גרוב.

dung'-pit *n.* (דאנג'-פיט) ז. *dung-hole*

dung'y *a.* (דאנג'-אי) קויטיג, שמוציג, געמיין, נידריג.

dung'-yard *n.* (דאנג'-יארד) א מיסט־הויף.

Dun'ker *n.* (דאנ'-קער) א איינער פון א סעקטע פון דייטש־אמעריקאנישע באפטיסטען, וועלכע פיהרען זעהר אן איינפאכען לעבענס־ארט, טראגען ארוים געגען יעדער מלחמה און געריכטס־פראצעססען און האלטען, אז טויפען קען מען נור א דערוואקסענעם מענשען און נים קליינע קינדער.

dun'lin *n.* (דאנ'-לין) א מין פויגעל מיט א לאנגען שנאבעל [האלט זיך אויף מייס־טענס אויף די ברעגעס פון ים אין אייראָ־פא און אמעריקא].

Dunlin

dun'ner *n.* (דאנ'-ער) א בריה אין מאה־נען חובות; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויפקויפען וועקסלען און אויפמאה־נען חובות.

dun'nish *a.* (דאנ'-איש) ברוינליך, וואס האט א ברוינליכען קאליר.

du'o *n.* (דיו'-או) א דועט. ז. *duet*

duodecen'nial *a.* (דיו-א-די-סענ'-אי-על) צוועלפיעהריג; וואס ענטהאלט צוועלף יאהר.

duodec'imal *n. and a.* (דיו-א-דעס'-אי-מעל) רעכענענדיג מיט צוועלפען; די סיסטעם פון רעכענען מיט צוועלפען.

duodec'imally *adv.* (דיו-א-דעס'-אי-מעל-אי) דורך אדער מיט צוועלפען; רע־כענענדיג מיט צוועלפען.

duodecim'fid *a.* (דיו-א-די-סים'-פיד) געטיילט אין צוועלף טיילען.

duodec'imo *n. and a.* (דיו-א-דעס'-אי-מאו) א בלאט פון א בוך וואס איז $5\frac{1}{8}$ אינטשעס [צאל] ברייט און $7\frac{2}{3}$ אינטשעס לאנג; וואס בעשטעהט פון בוי־גענס וועלכע זיינען געקנייטשט אין בלע־טער פון $5\frac{1}{8}$ אינטשעס ברייט און $7\frac{2}{3}$ לאנג.

duodec'uple *a.* (דיו-א-דעק'-יופל) צוועלף־פאך; וואס בעשטעהט פון צוועלף.

duoden'ary *a.* (דיו-א-דענ'-ע-רי) וואס איז שייך צו דער צאהל צוועלף; צוועלף־פאך.

duoden'ary scale (דיו-א-דענ'-ע-רי סקייל) די צוועלפער רעכנונגס־סיסטעם. ז. *duodenary system*

duoden'ary sys'tem (דיו-א-דענ'-ע-רי סיס'-טעם) די צוועלפער רעכנונגס־סיסטעם [די סיסטעם, ביי וועלכער יעדע ציפער, געצעהלט פון רעכטס צו לינקס, פערגרעסערט זיך מיט 12 מאל אנשטאט מיט 10 מאל ווי אין דער געוועהנליכער אריפמעטישער סיסטעם].

duodeni'tis *n.* (דיו-א-די-נאי'-טיס) אן ענטצינדונג אויף דער צוועלף־פינגער קישקע.

duode'num *n.* (דיו-א-די'-נאם) די צוועלף־פינגער קישקע [איינע פון די קליי־נע קישקעס וועלכע איז דירעקט פערבונ־דען מיט'ן מאגען]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

duolit'eral *a.* (דיו-א-ליט'-ע-רעל) וואס בעשטעהט פון צוויי בוכשטאבען.

du'ologue *n.* (דיו'-א-לאג) א דיאלאג, א צוויי־געשפרעך [א געשפרעך וואס ווערט געפיהרט פון צוויי].

duo'mo *n.* (דהוואו'-מאו) א קאטעדרא־לע, א דאם, א גרויסע קירך.

dupabil'ity *n.* (דיו-פע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אבגענארט אדער בעטראגען ווערען.

du'pable *a.* (דיו'-פעבל) וואס מען קען אבנארען, בעטריגען אדער איינריידען.

dupe *n. and v.* (דיופ) איינער וואס לאזט זיך נארען; א נאר; אבנארען, בע־טריגען.

dupeabil'ity *n.* (דיו-פע-ביל'-אי-טי) ז. *dupability*

du'peable *a.* (דיו'-פעבל) ז. *dupable*

du'per *n.* (דיו'-פער) אן אבנארער; א בעטריגער, א שווינדלער.

du'pery *n.* (דיו'-פער-אי) שווינדעל, בע־טרוג, בעטריגעריי.

du'ple *a. and v.* (דיופל) צווייפאך, דאפעלט; דאפלען.

du'plex *n., a. and v.* (דיו'-פלעקס) דא־פעלט, צווייפאך; א פערדאפלונג, א פער־צווייפאכונג, איינארדנען דעם טעלעגראף־דראט אזוי, אז מען זאל קענען גלייכציי־טיג שיקען צוויי טעלעגראמען אין געגענ־געזעצטע ריכטונגען; שיקען טעלעגראמען דורך א דאפעל־טעלעגראף.

du'plex tel'egraph (דיו'-פלעקס טעל'-ע-גרעף) א דאפעל־טעלעגראף [אזא טע־לעגראף דורך וועלכען מען קען גלייכציי־טיג שיקען צוויי טעלעגראמען אין געגענ־געזעצטע ריכטונגען].

du'plicate *n., a. and v.* (דיו'-פלי-קיים) געדאפעלט; געמאכט אין צווייען; וואס בעשטעהט פון א פאר; וואס איז שייך צו צוויי ענטשפרעכענדע טיילען; וואס איז עהנליך צום אריגינאל; א דופלי־קאט, א קאפיע; פערדאפלען, מאכען אין צווייען; מאכען א קאפיע פון עפעס; אי־בער'חזר'ען אדער זיין איבערגע'חזר'ט צוויי מאל.

duplica'tion *n.* (דיו-פלי-קיי'-שאן) די פערדאפלונג, דאס מאכען אדער איבער־חזר'ען צוויי מאל איינע און דיזעלבע זאך; אין אריפמעטיק — דאס כפל'ען א צאהל אויף 2; אין פיזיאלאגיע — דער פראצעס פון פאנאנדערטיילען אין צווייען דורך נאטירליכען וואקסען; אין מוזיק — דאס צוגעבען העכערע אדער נידריגערע אקטאוועז אדער ווידערהאלונגען צו די טע־נער פון א מעלאדיע אדער הארמאניע; אין באטאניק — די פאנאנדערטיילונג פון אן ארגאן [בעזאנדערס פון א געשלעכטס־ארגאן] ביי א פלאנצע; דאס אבהאלטען א גאטעס־דיענסט צוויי מאל אין איין טאג פון איינעם און דעמזעלבען גלח.

du'plicative *a.* (דיו'-פלי-קיי-טיוו) וואס איז שייך צו דאפלונג אדער צו א דופליקאט; אין פיזיאלאגיע — וואס ווערט פאנאנדערגעטיילט אין צווייען דורך נאטירליכען וואקסען.

du'plicature *n.* (דיו'-פלי-קיי-טשור) א פערדאפלונג; א צוזאמענלעגונג, א פאלד.

duplic'ity *n.* (דיו-פליס'-אי-טי) די דאפעלטקייט, די פאלשקייט, צוויי־פנים'דיג־קייט; דאס פעראייניגען אין געריכט פון צוויי אדער מעהרערע אנקלאגען.

durabil'ity *n.* (דיו-רע-ביל'-אי-טי) דוי־ערהאפטיגקייט, דויער.

du'rable *a.* (דיו'-רעבל) דויערהאפט, דויערנד.

du'rableness *n.* (דיו'-רעבל-נעס) ז. *durability*

du'rably *adv.* (דיו'-רע-בלי) מיט דוי־ערהאפטיגקייט; אויף א דויערנדען שטיי־גער.

du'ral *a.* (דיו'-רעל) וואס בעשטעהט פון אדער וואס איז שייך צום הייטעל פון דעם געהירן אדער פון דעם רוקען־מארך.

du'ra ma'ter (דיו'-רא מיי'-טער) דאס הייטעל פון דעם געהירן און פון דעם רו־קען־מארך.

dura'men *n.* (דיו-ריי'-מען) דאס הארץ־האלץ אדער דאס מיטעלסטע האלץ פון א בוים.

du'rance *n.* (דיו'-רענס) ארעסט; דאס זיין איינגעשפארט; דויערהאפטיגקייט, דויער.

dura'tion *n.* (דיו-ריי'-שאן) דויער [אין צייט].

dur'bar *n.* (דויר'-באר) אן אודיענץ־זאל ביי אן אינדישען הערשער אדער ביים ענגלישען וויצע־קעניג פון אינדיען; אן אפיציעלע אודיענץ ביי אן אינדישען הערשער אדער ביים אינדישען וויצע־קע־ניג.

du'ress *n.* (דיו'-רעס) שווערינקייטען, צרות; אונטערדריי־קונג, צוואנג; ארעסט, דאס זיין איינגע־שפארט; דויערהאפ־טיגקייט, דויער.

du'rian *n.* (דיו'-רי-ען) אזא בוים [אויף'ן מאלאאישען האלב־אינזעל און אויף די שכנ'ישע אינזלען], אויף וועל־כע עס וואקסען גרוי־סע פרוכט, וואס זיי־נען עהנליך צו קאַ־ווענעס; די פרוכט פון דיזעזען בוים.

Durian

du'ring *prep.* (דיו'-רינג) וועהרענד; אין דער צייט פון...

dur'ra *n.* (דיור'-א) אינדישע הירזש.

durst (דוירסט) ז. ***dare***.

dusk *n., v. and a.* (דאסק) האלב=פינסטערניש, בין=השמשות, דעמערונג; טונקעלקייט; שאטענדיגקייט; מאכען טונקעל אדער האלב=פינסטער, פערטונקלען, ווערען טונקעל, דעמערען; טונקעל, בין=השמשות'דיג, שאטענדיג.

dus'kily *adv.* (דאס'-קי-לי) טונקעל, האלב=פינסטער, דעמערענד, בין=השמשות'דיג, שאטענדיג.

dus'kiness *n.* (דאס'-קי-נעס) טונקעלקייט, האלב=פינסטערניש, בין=השמשות'דיגקייט, שאטענדיגקייט.

dus'kish *a.* (דאס'-קיש) עטוואס טונקעל, עטוואס פינסטערליך.

dus'kishly *adv.* (דאס'-קיש-לי) אויף א פערוואלקענטען, טונקלען, שווארצליכען אדער בין=השמשות'דיגען שטייגער.

dus'kishness *n.* (דאס'-קיש-נעס) טונקעלקייט, בין=השמשות'דיגקייט.

dus'ky *a.* (דאס'-קי) טונקעל, פינסטערליך, בין=השמשות'דיג, שווארצליך; טרויעריג, מרה=שחורה'דיג.

dust *n. and v.* (דאסט) שטויב; עטוואס וואס איז צוריבען אין שטויב; טומעל, פלאנטער, גערודער; א נידריגער צושטאנד; גאלד=שטויב, געלד, מזומנים; סאזשע; אבשטויבען; ארויסנעהמען דעם שטויב; בעשטרייען מיט שטויב אדער ווי מיט שטויב; שלאגען; אנטלויפען, זיך אבטראגען.

dust'-bas'ket *n.* (דאסט'-בעס'-קעט) א שטויב=קארב.

dust'-bin *n.* (דאסט'-בין) א שמוץ=קאסטען.

dust'-brand *n.* (דאסט'-ברענד) סאזשע.

dust'-brush *n.* (דאסט'-בראש) א שטויב=בארשט.

dust'-cart *n.* (דאסט'-קארט) א מיסט=וואגען.

dus'ter *n.* (דאס'-טער) איינער וואס שטויבט אב; א וויש=טוך; א בערשטעל צום אבשטויבען; א פלעדערוויש, א בעזים; א געדיכטע זיפ; א מאשין צו בעשפרענקלען פלאנצען מיט גיפטיגע שטאפען כדי צו פערניכטען אינזעקטען; א שטויב=מאנטעל [א לייכטער אויבערמאנטעל, צו פערהיטען די קליידער פון שטויב].

dust'-guard *n.* (דאסט'-גארד) א שטיק בלעך, האלץ אדער שטאף וואס פערהיט אן אקס=לאגער פון שטויב און שמוץ און לאזט ניט אויסרינען דאס שמירעכץ; א פארריכטונג ארום די רעדער פון א וואגען אדער אויטאמאביל וואס פערהיט, אז דער שמוץ פון די רעדער זאל ניט אריינשפריצען אין דעם וואגען אדער אויטאמאביל.

dust'-hole *n.* (דאסט'-האול) ז. ***bust-bin***.

dus'tiness *n.* (דאס'-טי-נעס) שטויביגקייט.

dust'man *n.* (דאסט'-מען) א גאסען=קעהרער; איינער וואס ראמט אוים שמוץ: דער שטויב=מאן [דער נעניום פון שלאף, דער שלאף. דער נאמען שטאמט דערפון, וואס ווען קינדער שטעהן אויף פון שלאף, רייבען זיי זיך די אויגען פונקט, ווי זיי וואלטען געווען פערשאטען מיט שטויב].

dust'-pan *n.* (דאסט'-פען) א מיסט=שויפעל, א מיסט=פאן [אין וועלכער מען נעהמט צונויף דעם שטויב ביים קעהרען אדער בערשטען].

dust'-shot *n.* (דאסט'-שאט) פויגעל=שראט [קליינער שראט צו שיסען פויגעל].

dust the hands (דאסט טהי הענדז) זיך רייבען די הענד, זיין צופריעדען.

dus'ty *a.* (דאס'-טי) שטויביג; בעדעקט מיט שטויב; פול מיט שטויב; צוריבען אין שטויב; וואס איז ווי שטויב.

dus'ty-foot *n.* (דאס'-טי-פוט) א יאריד=געריכט [אין די אמאליגען צייטען אין ענגלאנד. דאס געריכט האט בלויז פערהאנדעלט די קלאגען וואס זיינען ארויסגעקומען צוליעב און ביים יאריד. ווערט אזוי גערופען וואהרשיינליך צוליעב דעם שטויביגען אויסזעהן פון די קלעגער און אנגעקלאגטע].

Dutch *n. and a.* (דאטש) א האלענדער, א דייטש; די האלענדישע שפראך; די דייטשע שפראך; האלענדיש, דייטש; וואס איז שייך צו דער האלענדישער אדער צו דער דייטשער שפראך.

Dutch auc'tion (דאטש אהק'-שאן) אן אויקציאן [א ליציטאציע, אן אויספערקויף], ביי וועלכער דער אויקציאנער הויבט אן פון א הויכער פרייז, וועלכע ער לאזט ביסלעכווייז ארונטער, ביז עס געפינט זיך א קונה; א שווינדעל=אויקציאן.

Dutch build (דאטש בילד) אונגעלומפערט, דיק.

Dutch clo'ver (דאטש קלאו'-ווער) ווייסקלעע [אזא מין פלאנצע].

Dutch com'fort (דאטש קאמ'-פארט) גם זו לטובה.

Dutch cour'age (דאטש קאר'-עדזש) געמאכטער מוטה; מוטה אונטער דער ווירקונג פון שכרות.

Dutch cree'pers (דאטש קריע'-פערז) צווערג=בוימלעך אדער קארליק=בוימלעך [אזעלכע קליינע קלעטער=בוימלעך].

Dutch feast (דאטש פיעסט) א קערמעשעל [הוליאנקע], ביי וועלכען דער בעל הבית ווערט דער ערשטער שכור.

Dutch gold (דאטש גאולד) ז. ***Dutch metal***.

Dutch'man *n.* (דאטש'-מען) א האלענדער; א דייטש [געברויכט נור אין אמעריקא].

Dutch met'al (דאטש מעט'-על) נאכגעמאכט בלאט=גאלד אדער גאלד=פאפיער [א געמישט מעטאל וואס בעשטעהט פון 11 טיילען קופער און צוויי טיילען צינק און איז עהנליך אין אויסזעהן צו גאלד. צוליעב זיין ווייכקייט ווערט פון דיעזען מעטאל געמאכט גאלד=פאפיער].

Dutch myr'tle (דאטש מוירטל) אזא מין מירטע [הדסים].

Dutch ov'en (דאטש אוו'ן) א בעוועגליכער בלעכענער אויווען, א בראט=אויווען.

Dutch pink (דאטש פינק) געלער לאק.

Dutch school (דאטש סקוהל) די האלענדישע אדער פלאמאנדישע קונסט=שולע [די ריכטונג אין מאלעריי, וועלכע האט דערגרייכט איהר העכסטע שטופע פון פאלקאמענהייט אין האלאנד און וועלכע צייכענט זיך אויס הויפטזעכליך דערמיט, וואס די טהעמאס פאר די בילדער ווערען גענומען פון דעם געוועהנליכען טאג=טעגליכען לעבען].

Dutch tile (דאטש טאיל) גלאזירטע ציגעל מיט מאלערייען.

Dutch ware (דאטש הוועהר) פאיאנס, שטיין=גוט.

du'teous *a.* (דיו'-טי-אס) געהארכזאם; וואס טהוט זיין פפליכט; פפליכטמעסיג.

du'teously *adv.* (דיו'-טי-אס-לי) מיט געהארכזאמקייט; געוויסענהאפט; לויט דער פפליכט.

du'tiable *a.* (דיו'-טי-עבל) אויף וואס עס זיינען ארויפגעלעגט טאריף=אבצאהלונגען.

du'tied *a.* (דיו'-טיד) ז. ***dutiable***.

du'ties on en'try (דיו'-טיז אן ענ'-טרי) איינפיהר=צאל; טאריף=שטייערען אויף אויסלענדישע סחורות.

du'tiful *a.* (דיו'-טי-פול) געהארכזאם; וואס פערהאלט זיך אונטערטהעניג אדער מיט רעספעקט; וואס ערפילט זיינע פפליכטען.

du'tifully *adv.* (דיו'-טי-פול-אי) מיט געהארכזאמקייט, מיט אונטערטהעניגקייט, מיט רעספעקט, לויט פפליכט.

du'tifulness *n.* (דיו'-טי-פול-נעס) געהארכזאמקייט; אונטערטהעניגקייט, דאס פערהאלטען זיך מיט רעספעקט, דאס ערפילען די פפליכט.

du'ty *n.* (דיו'-טי) פפליכט; געהארכזאמקייט, אונטערטהעניגקייט; ערפילונג פון פפליכטען; דיענסט [הויפטזעכליך מיליטערישע]; שטייער; לייסטונג, ארבייט, קראפט.

du'ty bound (דיו'-טי באונד) פערפפליכטעט.

A captain of a ship is in **duty bound** to safeguard the lives of his passengers.

du'ty-free *a.* (דיו'-טי-פריע) פריי פון צאל.

du'ty-la'bor *n.* (דיו'-טי-ליי'-באר) פאנשטשיזנע, ארבייט פון לייב=אייגענע [די געצוואונגענע ארבייט וואס די פויערים פלעגען טהאן פאר דעם גוטס=בעזיצער].

duum'vir *n.* (דיו-אמ'-וויר) א דואומוויר, איינער פון די צוויי בעאמטע אין אלטען רוים, וואס פלעגען געמיינשאפטליך פערטרעטען איין און דעמזעלבען אמט.

duum'virate *n.* (דיו-אמ'-ווי-רייט) דער דואומוויראט, די צווילינג=הערשאפט אדער צווילינג=פערוואלטונג [אין אלטען רוים], א פעראייניגונג פון צוויי מענשען אין איין און דעמזעלבען אמט; דאס אמט, וועלכען עס האבען פערטראטען צוויי מענשען.

D-valve *n.* (די'-וועלוו) א ווענטיל פון א דאמפף=מאשין=צילינדער וואס האט דעם אויסזעהן פון *D*.

dwarf *n., v. and a.* (דהוואהרף) א קארליק, א צווערג, איינער אדער עטוואס וואס איז אויסערגעוועהנליך קליין; מאכען פאר א קארליק, שטערען דעם וואוקס, מאכען קליין, פערקלענערען, מאכען אזוי, אז איינער אדער עטוואס זאל אויסזעהן זעהר קליין; ווערען קליין; ווערען א קארליק; קליין=געוויקסיג.

dwar'fish *a.* (דהוואהר'-פיש) קליין=געוויקסיג; קליינליך, פערעכטליך.

dwar'fishly *adv.* (דהוואהר'-פיש-לי) ווי א קארליק [צווערג]; דורך קליינקייט, דורך וועניגקייט.

dwarf'ling *n.* (דהוואהרפ'-לינג) א קליין קארליקעל, א קליין צווערגעל.

dwarf'-tree *n.* (דהוואהרף'-טריע) דער קארליק=בוים, דער צווערג=בוים.

dwar'fy *a.* (דהוואהר'-פי) קליין, ווי א קארליק.

dwell *v.* (דהוועל) וואהנען; בלייבען, זיך אבשטעלען, פערווייעלען; פארטזעצען, אנהאלטען.

To **dwell** in a palace is not always to be happy.

dwell'er *n.* (דהוועל'-ער) אן איינוואהנער, א בעוואהנער.

dwell'ing *n.* (דהוועל'-אינג) א וואהנונג; א וואהנונגס-ארט; דאס וואהנען, דאס בעוואהנען.

dwell'ing-house *n.* (דהוועל'-אינג-האוס) א וואהנ-הויז.

dwell'ing-place *n.* (דהוועל'-אינג-פּליים) א וואהנ-ארט.

dwelt (דהוועלט) געוואהנט, פערווײלט. ז. ***dwell***

dwin'dle *v.* (דהווינדל) שווינדען, זיך פערמינדערען, ווערען ווענינער; איינגעשרומפּען ווערען; ווערען ערגער, געמיינער.

dwin'dle away' (דהווינדל ע-הוויי') פערשווינדען.

dwin'dle in'to (דהווינדל אינ'-טו) פערשווינדען, ווערען אלץ קלענער און קלענער, ווערען אלץ ערגער און ערגער: אונבעמערקט זיך פערוואנדלען אין עפּעס אדער איבערגעהן אין אן אנדער צושטאנד.
Through bad investments his fortune dwindled into insignificance.

dwin'dlement *n.* (דהווינ'דל-מענט) דאס פערמינדערען זיך, דאס קלענער ווערען, דאס ווערען איינגעשרומפּען, דאס אויסצעהרען.

dwine *v.* (דהוואין) אבצעהרען [דורך א קראנקהייט].

dy'ad *n.* (דאי'-עד) א פּאר.

dyad'ic *a.* (דאי-עד'-איק) וואס איז שייך צו דער צאהל 2; וואס בעשטעהט פון צוויי טיילען אדער עלעמענטען.

dy'archy *n.* (דאי'-אר-קי) א רעגיערונג פון צוויי הערשער.

dye *n. and v.* (דאי) פארבען; א קאליר; פארב [צום פארבען].

dyed in the wool (דאיד אין טהי הוואול) דורך און דורך, פאלשטענדיג; עכט; איינגעווארצעלט, איינגעגעסען.
He is a dyed in the wool Democrat.

dye'-house *n.* (דאי'-האוס) א פארבעריי.

dye'ing *n.* (דאי'-אינג) דאס פארבען.

dye in grain (דאי אין גריין) פארבען מיט עכטער פארב [וואס געהט ניט אב].

dy'er *n.* (דאי'-ער) א פארבער [הויפּטזעכליך פון קליידער].

dy'er's-broom *n.* (דאי'-ערז-ברוהם) אזא פלאנצע וועלכע ווערט בענוצט צו מאכען גרינע פארב.

dy'er's-green'weed *n.* (דאי'-ערז-גריענ'-הוויעד) ז. ***dyer's-broom***

dy'er's-weed *n.* (דאי'-ערז-הוויעד) אזא גראז פון וועלכען מען מאכט א געוויסע געלבע פארב.

dye'stone *n.* (דאי'-סטאון) אזא רויטער שטיין וועלכער געפינט זיך אין טענעסי [אמעריקא].

dye'stuff *n.* (דאי'-סטאף) פארב-שטאף, פארב-מאטעריאל.

dye'-tri'al *n.* (דאי'-טראי'-על) א פארב-פּראבע.

dye'-vat *n.* (דאי'-וועט) א פארב-וואנע אדער פארב-קעסעל.

dye'ware *n.* (דאי'-הוועהר) ז. ***dyestuff***

dye'weed *n.* (דאי'-הוויעד) ז. ***dyer's-broom***

dye'wood *n.* (דאי'-הוואוד) האלץ פון וועלכען עס ווערט געמאכט פארב.

dye'-works *n.* (דאי'-הוואירקס) א פארבעריי.

dy'ing *n. and a.* (דאי'-אינג) דאס שטארבען: שטארבענדיג, אויסהויכענדיג די נשמה; אבשטארבענדיג.

dy'ing breath (דאי'-אינג ברעטה) לעצטער אטעמצוג.

dy'ing clouds (דאי'-אינג קלאודז) פערשווינדענדע וואלקענס.

dy'ing condi'tion (דאי'-אינג קאנ-דיש'-אן) א שטארבענדער צושטאנד.

dy'ing eyes (דאי'-אינג איז) שמאכטענדע אויגען.

dy'ingly *adv.* (דאי'-אינג-לי) אויף א שטארבענדען אופן.

dy'ing song (דאי'-אינג סאהנג) דאס שוואנען-ליעד [דאס לעצטע ליעד].

dy'ing words (דאי'-אינג הוואירדז) די לעצטע ווערטער פאר'ן טויט.

dyke *n. and v.* (דאיק) ז. ***dike***

dy'nagraph *n.* (דאי'-נע-גרעף) אן אפּאראט וואס ווערט בענוצט ביי אייזענבאהנען אבצופּראבירען דעם צושטאנד פון די רעלסען, צו מעסטען די געשווינדקייט און די קראפט פון לאקאמאטיוו און וויפיעל קויהלען און וואסער ער פערצעהרט.

dy'nam *n.* (דאי'-נעם) [אן א פוס-פונט אײנהייט מיט וועלכער עס ווערט געמאסטען ארבייט. זי איז גלייך צו דער ארבייט וואס ווערט געלייסטעט ביים הויבען 1 פונט געוויכט אין דער הויך פון 1 פוס].

dynam'eter *n.* (דאי-נעמ'-ע-טער) א דינאמעטער [אן אינסטרומענט אבצופּראבירען די פערגרעסערונגס-קראפט פון טעלעסקאפּען].

dynamet'ric *a.* (דאי נע-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א דינאמעטער. ז. ***dynameter***

dynamet'rical *a.* (דאי-נע-מעט'-רי-קעל) ז. ***dynametric***

dynam'ic *n. and a.* (דאי-נעמ'-איק) דינאמיש; ווירקענד; בעוועגענד; וואס פערורזאכט אדער ברייננט ארויס בעוועגונגען אדער ענדערונגען; וואס איז שייך צו מעכאנישע קרעפטע, וואס איז שייך צו בעוועגענדע קרעפטע; דינאמיק, דער טייל פון מעכאניק און פיזיק וועלכער לערענט וויא צו בערעכענען די בעוועגונג פון קערפּער אין צוזאמענהאנג מיט די קרעפטע וועלכע ווירקען אויף זיי.

dynam'ical *a.* (דאי-נעמ'-אי-קעל) דינאמיש; ווירקענד; בעוועגענד; וואס פערורזאכט אדער ברייננט ארויס בעוועגונגען אדער ענדערונגען; וואס איז שייך צו מעכאנישע קרעפטע; וואס איז שייך צו בעוועגענדע קרעפטע.

dynam'ically *adv.* (דאי-נעמ'-אי-קעל-אי) אויף א דינאמישען אופן, אין בעצוג צו דינאמיק. ז. ***dynamic***

dynam'ic electric'ity (דאי-נעמ'-איק אי-לעק-טריס'-אי-טי) דינאמישע עלעקטריציטעט, שטראם-עלעקטריציטעט [אין געגענזאץ צו סטאטישער עלעקטריציטעט].

dynam'ic geol'ogy (דאי-נעמ'-איק דזשי-אל'-א-דזשי) דינאמישע געאלאגיע [דער טייל פון געאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די נאטור און דעם כאראקטער פון די קרעפטען, וועלכע פערארזאכען ענדערונגען אין דעם ערדקוגעל].

dynam'ics *n.* (דאי-נעמ'-איקס) די דינאמיק, די לעהרע וועגען בעוועגענדע קרעפטע.

dynam'ic the'ory (דאי-נעמ'-איק טהי'-א-רי) די דינאמישע טעאריע פון קאנט [די טעאריע דורך וועלכער דער פילאזאף עמאנואל קאנט האט געוואלט ערקלערען די בעשאפונג פון מאטעריע און איהר נאטור. לויט דיעזער טעאריע איז יערע מאטעריע געשאפען געווארען דורך צוויי געגענגעזעצטע קרעפטען אדער פּרינציפּען, דורך אבשטויסונג און אנציהונג].

dy'namism *n.* (דאי'-נע-מיזם) דינאמיזם, די טעאריע וואס בעהויפּטעט, אז אויסער מאטעריע פאדערט זיך נאך עטוואס — ווי קראפט, ענערגיע א. ד. ג. — צו ערקלערען די ערשיינונגען פון דער נאטור; די טעאריע, אז מעכאנישע ענערגיע איז מאטעריע; די טעאריע, אז אין דער וועלט געפינט זיך קיין זאך ניט וואס זאל ניט קענען ערקלערט ווערען דורך דעם פּרינציפּ פון ענערגיע; דאס זיין דינאמיש.

dy'namist *n.* (דאי'-נע-מיסט) אן אנהענגער פון דינאמיזם. ז. ***dynamism***

dynamis'tic *a.* (דאי-נע-מיס'-טיק) וואס איז שייך צו דינאמיק. ז. ***dynamic***

dy'namite *n. and v.* (דאי'-נע-מאיט) דינאמיט [א שטארק אויפרייסענדער שטאף, וואס בעשטעהט פון א געמיש פון ניטרא-גליצערין און א געוויסען זארט סיליציום ערד]; אויפרייסען מיט דינאמיט; אונטערמינעווען מיט דינאמיט.

dy'namite-gun *n.* (דאי'-נע-מאיט-גאן) א שיס-געוועהר וואס ווערט געלאדען מיט דינאמיט.

dy'namiter *n.* (דאי'-נע-מאי-טער) אייזנער וואס בענוצט דינאמיט פאר אונגעזעצליכע צוועקען; איינער וואס בענוצט דינאמיט פאר טעראריסטישע צוועקען.

dynamit'ical *a.* (דאי-נע-מיט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דינאמיט; אויפרייסענד, פערניכטענד.

dynamit'ically *adv.* (דאי-נע-מיט'-אי-קעל-אי) דורך דער הילף פון דינאמיט; מיט אן אויפרייסענדער געוואלט.

dy'namiting *n.* (דאי'-נע-מאי-טינג) דאס פערניכטען אדער צושטערען מיט דינאמיט; דאס טעראריזירען מיט דינאמיט.

dy'namitism *n.* (דאי'-נע-מאי-טיזם) די בענוצונג פון דינאמיט אדער אנדערע אויפרייסענדע שטאפען פאר דעם צוועק פון טעראר.

dynamiza'tion *n.* (דאי-נע-מי-זיי'-שאן) די פערגרעסערונג פון דער קראפט; די פערשטארקונג פון דער קערפּערליכער קראפט אדער פון די נערוועז.

dy'namize *v.* (דאי'-נע-מאיז) פערשטארקען די קראפט פון קערפּער אדער פון די נערוועז.

dy'namo *n.* (דאי'-נע-מאו) א דינאמא-מאשין, אן עלעקטרישע מאשין [א מאשין וואס פערוואנדעלט מעכאנישע ענערגיע אין עלעקטרישע].

dy'namo-elec'tric *a.* (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק) דינאמא-עלעקטריש, וואס איז שייך צו דער בעציהונג צווישען עלעקטרישער ענערגיע און מעכאנישער: וואס פערוואנדעלט מעכאנישע ענערגיע אין עלעקטרישע אדער אומגעקעהרט.

dy'namo-elec'trical *a.* (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק-על) ז. ***dynamo-electric***

dy'namo-elec'tric machine' (דאי'-נע-מאו-אי-לעק'-טריק מע-שין') ז. ***dynamo***

dynamogen'esis *n.* (דאי-נע-מא-דזשענ'-ע-סיס) ז. ***dynamogeny***

dynamogen'ic *a.* (דאי-נע-מא-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער פערשטארקונג פון דער טהעטיגקייט פון די נערוועז.

dynamog'eny *n.* (דאי-נע-מאדזש'-ע-ני) דאס פערשטארקען די טהעטיגקייט פון די נערוועז.

dynam'ograph *n.* (דאי-נעמ'-א-גרעף)

א דינאמאגראף [אן אינסטרומענט צו מעסטען די מוסקעל⸗קראפט פון דער האנד].

dynamom'eter *n.* (דאי-נע-מאמ'-ע-טער) א דינאמאמעטער, א קראפט⸗מעסטער [א מאשין צו מעסטען די קראפט פון מענשען, טהיערע, מאשינען א. ד. ג.].

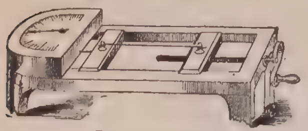

Dynamometer

dynamomet'ric *a.* (דאי-נע-מא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א דינאמאמעטער. ז. *dynamometer*

dynamomet'rical *a.* (דאי-נע-מא-מעט'-רי-קעל) ז. *dynamometric*

dynamom'etry *n.* (דאי-נע-מאמ'-ע-טרי) דאס בענוצען א דינאמאמעטער. ז. *dynamometer*

dy'nast *n.* (דאי'-נעסט) א הערשער; א הערשער, וועלכער גיט איבער זיין הערשאפט בירושה.

dynas'tic *a.* (דאי-נעס'-טיק) וואס איז שייך צו א רייהע הערשער פון איין אבשטאמונג, דינאסטיש.

dynas'tical *a.* (דאי-נעס'-טי-קעל) ז. *dynastic*

dynas'ticism *n.* (דאי-נעס'-טי-סיזם) קעניגליכע הערשאפט וואס געהט איבער בירושה; א רעגיערונג פון הערשער, וועלכע גיבען איבער זייער מאכט בירושה.

dy'nasty *n.* (דאי'-נעס-טי) א דינאסטיע, א הערשער⸗שטאם, דורות פון הערשער פון דעמזעלבען שטאם.

dyne *n.* (דאין) א קראפט⸗איינהייט [דאס איז די קראפט וואס קען בעוועגען 1 גראם⸗געוויכט אין 1 סעקונדע צייט די שטרעקע פון 1 סענטימעטער].

dysæsthe'sia *n.* (דיס-עס-טהי'-סי-א) אבטעמפונג פון עמפפינדליכקייט.

dys'crase *n.* (דיס'-קרייס) ז. *dyscrasia*

dyscra'sia *n.* (דיס-קריי'-סי-א) א קרענקליכער צושטאנד.

dyscras'ic *a.* (דיס-קרעס'-איק) קרענקליך, ניט געזונד; וואס איז שייך צו א קרענקליכען צושטאנד.

dysenter'ic *a.* (דיס-ען-טער'-איק) וואס איז שייך צו דיזענטעריע, רויטע רוהר אדער בלוט⸗שלשול. ז. *dysentery*

dysenter'ical *a.* (דיס-ען-טער'-אי-קעל) ז. *dysenteric*

dys'entery *n.* (דיס'-ען-טער-אי) דיזענטעריע, רויטע רוהר אדער בלוט⸗שלשול [אן אנשטעקיגע קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין זעהר א שטארקען שלשול מיט בלוט, אין א שרעקליכען וועהטאג אין בויך און אין ווארפען דעם חולה אין היץ און אין קעלט].

dys'odile *n.* (דיס'-א-דיל) א מין גרינליך⸗גרויע אדער געלבליך⸗גרויע קויהלען, וועלכע לאזען ארויס א שטינקענדען גערוך בעת זיי ברענען.

dyspep'sia *n.* (דיס-פעפ'-סי-א) דיספעפסיע, שלעכטע פערדייאונג צוזאמען מיט פערלוסט פון אפעטיט.

dyspep'sy *n.* (דיס-פעפ'-סי) ז. *dyspepsia*

dyspep'tic *n. and a.* (דיס-פעפ'-טיק) וואס ליידט פון שלעכטער פערדייאונג; וואס איז שייך צו שלעכטער פערדייאונג; איינער וואס ליידט פון שלעכטער פערדייאונג; קרענקליך; פעסימיסטיש; מיט א זויער פנים.

dyspep'tical *a.* (דיס-פעפ'-טיק-על) ז. *dyspeptic*

dyspep'tic complaint' (דיס-פעפ'-טיק קאמ-פליינט') מאגען⸗שוואכקייט.

dyspha'gia *n.* (דיס-פיי'-דזשי-א) דיספאגיע אדער דאס שווערע שלינגען.

dys'phagy *n.* (דיס'-פיי-דזשי) ז. *dysphagia*

dyspho'nia *n.* (דיס-פאו'-ני-א) ז. *dysphony*

dys'phony *n.* (דיס'-פא-ני) די שוועריגקייט צו רעדען אויף'ן קול; דאס כריפען.

dyspnœ'a *n.* (דיספ-ניע'-ע) דאס שווערע אטעמען, די ענג⸗בריסטיגקייט.

dysteleolog'ical *a.* (דיס-טעל-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט טעלעאלאגיש, אהן צוועקמעסיגקייט, אהן אן ענד⸗ציעל.

dysteleol'ogy *n.* (דיס-טעל-אי-אל'-א-דזשי) די לעהרע, וועלכע אנערקענט ניט קיין צוועקמעסיגקייט אין נאטור און לעבען.

dzig'getai *n.* (דזיג'-גע-טאי) דער ווילדער אזיאטישער עזעל.

E

E, e (אי) דער פינפטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

E. אבקירצונג פון *east*

E *n.* (אי) אין מוזיק — די נאטע "ע" אדער "מי" [דער דריטער טאן פון א גאמע].

each *a. and pr.* (איטש) יעדער, יעדע, יעדעס.

each for the oth'er (איטש פאר טהי אטה'-ער) איינער פאר'ן אנדערען, סאלידאריש.

each oth'er (איטש אטה'-ער) איינער דעם אנדערען; געגענזייטיג.

ea'ger *a.* (איע'-גער) אייפריג, בעגיעריג נאך עפעס; מיט א שטארקען חשק צו עפעס; אויפגערעגט דורך א שטארקער שטרעבונג צו עפעס.

They were eager to go to Europe.

ea'gerly *adv.* (איע'-גער-לי) גיעריג, מיט א שטארקען חשק.

ea'gerly bent (איע'-גער-לי בענט) העפטיג גענייגט צו עפעס.

ea'gerness *n.* (איע'-גער-נעס) א שטארקע לוסט, א שטארקע שטרעבונג צו עפעס, גיעריגקייט, העפטיגקייט, היציגקייט, אייפריגקייט.

ea'gle *n.* (איע'גל) אן אדלער; א מיליטער⸗פאהן; א גאלדענע מטבע פון 10 דאלאר אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א קאפעדרא אדער סטענדער אין א קירך, פון וועלכער דער גלח האלט זיין דרשה; אין ארכיטעקטור — דער פראנגטאן פון א געביידע [דער אויבערשטער טייל פון פארענט⸗וואנד וואס איז ארומגערינגעלט מיט א דריי⸗עקיגען קארניז].

Eagle

ea'gle-eyed *a.* (איע'גל-איד) מיט אדלער⸗אויגען, שארפזיכטיג ווי אן אדלער.

ea'gle-owl *n.* (איע'גל-אול) די אדלער⸗סאווע [איינער פון די גרעסטע נאכט⸗פויגלען אין אייראפא].

ea'gle-sigh'ted *a.* (איע'גל-סאי'-טעד) וואס האט א שטארקע ראיה, שארפזיכטיג ווי אן אדלער.

ea'glestone *n.* (איע'גל-סטאון) דער אדלער⸗שטיין. ז. *aetites*

ea'glet *n.* (איע'-גלעט) א קליין אדלערל.

ea'gle-winged *a.* (איע'גל-הווינגד) מיט אדלער⸗פליגלען; שנעל ווי אן אדלער.

ea'glewood *n.* (איע'גל-הוואוד) אדלער⸗האלץ [שמעקעדיג האלץ פון אזיען. ווערט גענוצט צו רויכערען וויירויך].

ea'gre *n.* (איע'גר) א פלוצליכע אויפהויבונג פון וואסער אין א טייך אדער אזיערע, א נעוויסער.

eal'derman *n.* (על'-דער-מען) ז. *ealdorman*

eal'dorman *n.* (על'-דאר-מען) דער עלטסטער פון דער פאלקספערזאמלונג ביי די אלטע אנגלא⸗זאקסען; דער פיהרער און קאמאנדיר אין מלחמה.

E. and O. E. (אבקירצונג פון די ווערטער *errors and omissions excepted*) א קאמערציעלער אויסדרוק אונטער א געשריבענער רעכנונג, אז אין פאל אויב דארטען וועלען זיך געפינען פעהלערען און גרייזען דארף די רעכנונג ווידער איבערגעקוקט ווערען.

ear *n. and v.* (איער) דאס אויער; דאס געהער; דאס צוהערען זיך; אן אויערעל, א הענטעל; א זאנג; ארויסגעשטארצטע פעדערען אויף'ן קאפ [ווי ביי געוויסע פויגלען]; ארויסשפראצען אין זאנגען.

ear′ache *n.* (איער׳-אייק) איערען=ווערטאג.

ear′-brush *n.* (איער׳-בראש) א מין בערשטעל אדער פענזעל צו רייניגען דעם אויער.

ear′-cap *n.* (איער׳-קעפ) אן אויער=דע=קעל [א מין צודעק צו בעשיצען די אויע=רען פון קעלט].

ear′-deaf′ening *a.* (איער׳-דעפ׳נ-אינג) טויב=מאכענד, בעטויבענד.

ear′-drop *n.* (איער׳-דראפ) אן אויער=רינגעל מיט א ציגעל וואס הענגט פון איהם אראב.

ear′-drop′per *n.* (איער׳-דראפ׳-ער) ז. *ear-drop*

ear′-drum *n.* (איער׳-דראם) דאס פויק=הייטעל פון אויער; דער·מיטעלסטער טייל פון אויער.

eared *a.* (איערד) מיט אויערען; מיט זאנגען; מיט ארויסגעשטארצטע פעדערען אויף׳ן קאפ ווי אויערען [ווי ביי געוויסע נאכט=פויגלען].

ear′-fin′ger *n.* (איער׳-פינ׳-גער) דער קליינער פינגער.

ear′-flap *n.* (איער׳-פלעפ) דער אראבגע=האנגענער אויער פון א הונד.

ear′-hole *n.* (איער׳-האול) דאס לעכעל פון אויער.

ea′riness *n.* (איע׳-רי-נעס) געפיהל פון געהיימניספאלען שרעק; דאס שרעקען זיך פאר אן אונבעוואוסטע זאך.

ear′-kiss′ing *a.* (איער׳-קיס׳-אינג) וואס זאגט א סוד אויף׳ן אויער.

earl *n.* (אוירל) א גראף [אין ענגלאנד].

ear′-lap *n.* (איער׳-לעפ) דאס אויער=לעפעל [דער ווייכער אונטערשטער טייל פון אויער]; אן אויער=דעקעל צו בעדעקען די אויערען צו שיצען זיי פון קעלט.

earl′dom *n.* (אוירל׳-דאם) די הערשאפט אדער ווירדע פון א גראף [אין ענגלאנד].

ear′less *a.* (איער׳-לעס) אהן אויערען.

ear′liest *adv.* (אויר׳-לי-עסט) צום פריהסטען; פריהער איידער אלע.

I shall call at the **earliest** moment possible.

ear′-lif′ter *n.* (איער׳-ליפ׳-טער) אן ארויסגעשטארצטער טייל פון א שנייד=מא=שין, וועלכער הויבט אויף די איינגעבויגע=נע זאנגען, כדי אבצושניידען זיי.

ear′like *a.* (איער׳-לאיק) ווי אן אויער.

ear′liness *n.* (אויר׳-לי-נעס) פריהצייי=טיגקייט; דאס זיין דער ערשטער אדער צום ערשטען.

earl′-mar′shal *n.* (אוירל׳-מאר׳-שעל) דער לארד=מארשאל פון ענגלאנד, וועלכער איז דער הויפט צערעמאניען=מייסטער פון קעניגליכען הויף.

ear′-lock *n.* (איער׳-לאק) א לאק האר וואס גרייזעלט זיך איבער דעם אויער [די מאדע פון ענגלישען אדעל אין די אמאלי=גע צייטען].

ear′ly *a.* and *adv.* (אויר׳-לי) פריה, פריהצייטיג; דער ערשטער, די ערשטע; באלד, בעצייטענס.

ear′ly an′swer (אויר׳-לי ענ׳-סער) א גיכער ענטפער.

ear′ly bird (אויר׳-לי בוירד) א ״פריי=הער פויגעל״ [איינער וואס קומט פריה צי דער ארבייט].

The early bird catches the worm.

ear′ly can′dle-light (אויר׳-לי קענ׳דל-לאיט) די ערשטע אבענד=שטונדען.

ear′ly hab′it (אויר׳-לי העב׳-איט) די געוואהנהייט פריה אויפצושטעהן.

ear′ly life (אויר׳-לי לאיף) די יוגענד; די יוגענד=צייט.

ear′ly post (אויר׳-לי פאוסט) מיט דער נעכסטער פאסט, גיך ווי מעגליך.

ear′ly ri′ser (אויר׳-לי ראי׳-זער) איי=נער וואס ליעבט פריה אויפצושטעהן.

ear′mark *n.* and *v.* (איער׳-מארק) א צייכען וואס איינער מאכט אויף זיינע שעפ=סען א. ד. ג. אויפשניידענדיג ביי זיי אן אויער; א צייכען צו דערקענען; מאכען א צייכען אויף די שעפסען, אויפשניידענ=דיג ביי זיי אן אויער.

earn *n.* and *v.* (אוירן) פערדיענען; ער=ווערבען; אבגעזעצט ווערען [ווי מילך]; אן אדלער.

ear′nest *n.* and *a.* (אויר׳-נעסט) ערנסט; פלייסיג; העפטיג; מיט חשק, מיט כונה; ערנסטקייט; זיכערהייט; האנד=געלד; די ערשטע פרוכט.

ear′nestly *adv.* (אויר׳-נעסט-לי) מיט ערנסט, אויפריכטיג.

ear′nest-mon′ey *n.* (אויר׳-נעסט-מאנ׳-אי) האנד=געלד, אן אויפגאב.

ear′nestness *n.* (אויר׳-נעסט-נעס) ערנסטקייט, העפטיגקייט, פלייסיגקייט.

ear′ning *n.* (אויר׳-נינג) פערדיענסט; בעלוינונג.

ear′nings *n.* (אויר׳-נינגז) פערדיענסטען, שכירות, פרנסה.

ear′-pick *n.* (איער׳-פיק) אן אויער=לעפעלע, אן אויער=שטעכער.

ear′-pier′cer *n.* (איער׳-פיער׳-סער) דאס אויער=פליגעלע [אזא אינזעקט, ווע=גען וועלכען מען גלויבט, אז ער קריכט אריין אין אויער און זשוזשעט דארט].

ear′-pier′cing *a.* (איער׳-פיער׳-סינג) גרילצענדיג אין די אויערען, לעכערענדיג די אויערען [וועגען א גרילצענדען הוי=כען קלאנג].

ear′-reach *n.* (איער׳-ריעטש) ז. *ear-shot*

ear′-ring *n.* (איער׳-רינג) אן אויער=רינגעל.

ear′-shell *n.* (איער׳-שעל) א מויערקאפ, א ים=מושעל.

ear′-shot *n.* (איער׳-שאט) הער=וויי=קייט, דער מרחק, פון וועלכען מען קען הערען.

ear′-split′ting *a.* (איער׳-ספליט׳-אינג) רייסענדיג די אויערען.

The children are making an **ear-splitting** noise.

earth *n.* and *v.* (אוירטה) די ערד, די וועלט, די איינוואהנער פון דעם ערד=קוי=געל; ערד; שמוץ; עטוואס וואס איז ניד=ריג אדער געמיין; א לאך, א קאנורע [פון חיות]; בעהאלטען, בעגראבען; זיך בע=האלטען, זיך בעגראבען.

earth′-ap′ple *n.* (אוירטה׳-עפל) קאר=טאפעל.

earth′-au′ger *n.* (אוירטה׳-אה׳-גער) ז. *earth-borer*

earth′-bags *n.* (אוירטה׳-בעגז) שאנ=צען=זעק [זעק מיט ערד, וועלכע מען שטעלט אויס אין פעסטונגען אלס שוץ=מיטעל נעגען די פיינדליכע קאנאנען].

earth′-bank *n.* (אוירטה׳-בענק) א דאמ=בע פון ערד.

earth′-bath *n.* (אוירטה׳-בעטה) א בלא=טע=וואנע [אלס הייל=מיטעל].

earth′-board *n.* (אוירטה׳-באורד) דאס שרייבברעט ביים אקער=אייזען [דאס ברעטעל, וואס קעהרט אראב די ערד פון אקער=אייזען].

earth′-bob *n.* (אוירטה׳-באב) א רעגען=ווארים.

earth′-bor′er *n.* (אוירטה׳-באור׳-ער) אן ערד=בויערער [אן אינסטרומענט צו בויערען אין דער ערד].

earth′-born *a.* (אוירטה׳-בארן) געבא=רען פון דער ערד; פון אירדישער אבשטא=מונג; געמיין, נידריג.

earth′-bound *a.* (אוירטה׳-באונד) בע=פעסטיגט צו דער ערד אדער דורך דעם דרוק פון דער ערד; האבענדיג אירדישע אינטערעסען.

earth′-bred *a.* (אוירטה׳-ברעד) נידריג, געמיין.

ear′then *a.* (אויר׳טהן) געמאכט פון ערד, ליים א. ד. ג.

ear′thenware *n.* (אויר׳טהנ-הוועהר) ליימענע כלים, טעפער=וואארע.

earth′-fast *a.* (אוירטה׳-פעסט) פעסט אין דער ערד.

earth′-flax *n.* (אוירטה׳-פלעקס) דער אמיאנט, דער בארג=פלאקס, דער שטיין=פלאקס [א מין אסבעסטאס אדער ווייכער מינעראל].

ear′thiness *n.* (אויר׳-טהי-נעס) דאס זיין פון ערד; דאס ענטהאלטען ערד; חומר׳דיג=קייט; גראבקייט.

earth′liness *n.* (אוירטה׳-לי-נעס) איר=דישקייט, וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען].

earth′ling *n.* (אוירטה׳-לינג) א בעל עולם הזה; איינער וואס איז אירדיש, וועלטליך [אין געגענזאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען]; אן ערד=איינוואהנער, א שטערבליכער.

earth′ly *a.* (אוירטה׳-לי) אירדיש, וועלט=ליך, קערפערליך, מאטעריעל [אין געגענ=זאץ צום גייסטיגען אדער הימלישען]; וואס געפינט זיך אויף אדער וואס שטאמט פון דער ערד; פערשטענדליך, קלאר.

earth′ly-min′ded *a.* (אוירטה׳-לי-מאינ׳-דעד) וואס האט אין זינען נור עולם הזה זאכען אדער נור דעם חומר; וועלט=ליך געזאנען.

earth′ly-min′dedness *n.* (אוירטה׳-לי-מאינ׳-דעד-נעס) דאס האבען אין זי=נען נור עולם הזה זאכען; תאוות; וועלט=ליכקייט.

earth′ly use (אוירטה׳-לי יוס) מאטע=ריעלע נוצען, מאטעריעלער ווערטה; נוץ, ווערטה.

The woman's hat of last season is of no **earthly use** now.

earth′nut *n.* (אוירטה׳-נאט) דער ערד=נוס אדער פינאט; דאס קעפעל פון געווי=סע אייראפעאישע ברייטע גראזען וואס וואקסען אין פייכטע ערטער.

earth′quake *a.* (אוירטה׳-קהווייק) אן ערדציטערניש.

earth′-shine *n.* (אוירטה׳-שאין) אין אסטראנאמיע — דער אבשיין פון דער ערד [דער שוואכער שיין וואס זעהט זיך אויף דער זייט פון דער לבנה, וועלכע איז ניט בעלויכטען פון דער זון. דיעזע שיין נעהמט זיך פון דעם, וואס די ערד שיינט זיך אב אויף דער לבנה].

earth′-ta′ble *n.* (אוירטה׳-טייבל) אין ארכיטעקטור — דער פיער=עקיגער פונדא=מענט, אויף וועלכען עס שטעהט די וואנד פון א געביידע אדער א זייל.

earth′-wall *n.* (אוירטה׳-הוואהל) אן ערד=וואנד [ווי פון א פעסטונג].

earth′ward *adv.* (אוירטה׳-הווארד) אין דער ריכטונג צו דער ערד.

earth′work *n.* (אוירטה׳-הוואירק) דער ערד=בוי, יעדע ארט בויען וואס בעשטעהט אין אויסגראבען אדער אנשיטען ערד.

earth′worm *n.* (אוירטה׳-הוואירם) דער

ערד-ווארים אדער רעגען-ווארים; א נעמיינער מענש.

ear'thy *a.* (אויר'-טהי) וואס געהערט צו דער ערד; געמאכט פון ערד; אזוי ווי ערד; גראב, רויה.

ear'thy frac'ture (אויר'-טהי פרעק'-טשור) אן אבגעבראכענער שטיק מינעראל, וואו די אבגעבראכענע זייט איז ניט גלאט, נאר שארסטקע ווי ערד.

ear'-trum'pet *n.* (איער'-טראמ'-פעט) אן אויערען-רעהר אדער שפרעכרעהר [אן אפאראט צו הערען. ווערט בענוצט פון טויבע].

ear'-wax *n.* (איער'-וואקס) אויערען-וואקס [די געלבע מאטעריע וואס קלייבט זיך אן אין די אויערען]. ז. ***cerumen***.

ear'wig *n. and v.* (איער'-וויג) דאס אויער-פליעגעלע [אן אינזעקט, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער קריכט אריין אין אויער און זשוזשעט דארט]; שעפטשען אויף'ן אויער, טרייבען רכילות.

Earwig

ear'-wire *n.* (איער'-וואיר) אן אויער-רינגעל.

ear'-wit'ness *n.* (איער'-וויט'-נעס) אן עדות וואס האט אליין געהערט; איינער וואס קען בעשטעטיגען א זאך דערמיט, וואס ער האט אליין געהערט.

ease *n. and v.* (איעז) רוה; לייכטיגקייט; בעקוועמליכקייט; בערוהיגען; איינשטילען; פערלייכטערען; מילדערען.

ease away' (איעז ע-הוויי') לאנגזאם אומדרעהען אדער קירעווען א שיף.

ease'ful *a.* (איעז'-פול) רוהיג; פריעדליך; בעקוועם.

ease'fully *adv.* (איעז'-פול-אי) מיט רוה, מיט שטילקייט.

ease'fulness *n.* (איעז'-פול-נעס) רוה, בעקוועמליכקייט.

ease her! (איעז הויר) האלט איין! [א בעפעהל צו פערקלענערען די געשווינדיגקייט פון א דאמפף-מאשין].

ea'sel *n.* (איעזל) א געשטעל אדער שטענדער צום האלטען א בילד אדער א צייכען-ברעט א. ד. ג.

Easel

ease'less *a.* (איעז'-לעס) אומרוהיג; אונבעקוועם.

ea'sel-pic'ture *n.* (איע'זל-פיק'-טשור) א בילד וואס שטעהט אויף א געשטעל אדער א שטענדער.

ea'sel-piece *n.* (איע'זל-פיעס) ז. ***easel-picture***.

ease'ment *n.* (איעז'-מענט) לינדערונג, ערלייכטערונג; בעקוועמליכקייט; דאס רעכט אויף געוויסע בעקוועמליכקייטען אויף פרעמדען לאנד [ווי דאס רעכט אויף א דורכגאנג א. ד. ג.].

ease up! (איעז אפ) לאנגזאם!

ea'sily *adv.* (איע'-זי-לי) אויף א לייכטען אופן; מיט לייכטקייט; לייכט, גרינג.

ea'sily huffed (איע'-זי-לי האפד) וואס צינדעט זיך לייכט אן, וואס ווערט לייכט אין כעס.

ea'siness *n.* (איע'-זי-נעס) לייכטקייט; רוהיגקייט; בעקוועמליכקייט; בערייטוויליגקייט, געפעליגקייט.

ea'siness of belief' (איע'-זי-נעס אוו בי ליעף') לייכטגלויביגקייט.

ea'siness of mind (איע'-זי-נעס אוו מאינד) געמיטס-רוה.

ea'siness of style (איע'-זי-נעס אוו סטאיל) א לייכטער, פליסיגער סטיל.

east *n., a., adv. and v.* (איעסט) מזרח; מזרח-זייט; פון מזרח-זייט; צו מזרח-זייט, אין דער ריכטונג פון מזרח-זייט; בעוועגען אדער ווענדען צו מזרח-זייט.

east'-about' *adv.* (איעסט'-ע-באוט') צו מזרח-זייט; אין דער ריכטונג פון מזרח-זייט.

Eas'ter *n. and a.* (איעס'-טער) אסטערען, פאסכא [דער קריסטליכער פסח]; דער אידישער פסח; וואס איז שייך צו פאסכא אדער פסח.

Eas'ter day (איעס'-טער דיי) אסטער-טאג, דער טאג אין וועלכען פאסכא פאלט אויס.

Eas'ter eggs (איעס'-טער עגז) אסטער-אייער, געפארבטע אייער וועלכע ווערען געשאנקען אום פאסכא.

Eas'ter eve (איעס'-טער איוו) אסטער-אבענד, דער הייליגער אבענד ערב פאסכא.

eas'terling *n.* (איעס'-טער-לינג) איינער וואס שטאמט פון די מזרח-לענדער; איינער וואס קומט פון די אריענטאלישע לענדער [ווי פאלעסטינא, אראביען, עגיפטען א. ד. ג.]; אן אלטע ענגלישע זילבערנע פעני.

eas'terly *adv. and a.* (איעס'-טער-לי) צו מזרח-זייט, אין דער ריכטונג צו מזרח-זייט; וואס איז אין מזרח-זייט; וואס איז געריכטעט צו מזרח-זייט.

eas'tern *a.* (איעס'-טערן) וואס איז אין מזרח-זייט; וואס געהט צו מזרח; וואס איז שייך צו מזרח-זייט; אריענטאליש.

Eas'tern *n.* (איעס'-טערן) א מיטגליעד פון דער ארטאדאקסישער גריכישער קירך.

East In'dia (איעסט אינ'-די-א) אסט-אינדיען.

East In'dies (איעסט אינ'-דיז) אסט-אינדיען.

eas'ting *n.* (איעס'-טינג) דאס קומען נעהנטער צו מזרח-זייט; די שטרעקע וואס א שיף איז אבגעגאנגען צו מזרח-זייט.

east'land *n.* (איעסט'-לענד) מזרח-לענדער, דער אריענט.

east'ling *a.* (איעסט'-לינג) וואס איז אין מזרח-זייט.

East Side (איעסט סאיד) דער אידישער קווארטאל אין ניו יארק.
The East Side of New York is thickly populated.

east'ward *a. and adv.* (איעסט'-הווארד) וואס איז געריכטעט צו מזרח-זייט; וואס איז אין דער ריכטונג פון מזרח-זייט; אין דער ריכטונג צו מזרח-זייט.

east'wardly *adv.* (איעסט'-הווארד-לי) ז. ***eastwards***.

east'wards *adv.* (איעסט'-הווארדז) צו מזרח-זייט.

east'-wind *n.* (איעסט'-הווינד) מזרח-ווינד.

ea'sy *a.* (איע'-זי) לייכט; רוהיג.

ea'sy as shell'ing peas (איע'-זי עז שעל'-אינג פיעז) לייכט ווי א האר פון מילך.

ea'sy-chair *n.* (איע'-זי-טשעהר) דער לעהנשטוהל, א שטוהל געמאכט געווארען צו פיהלען זיך אין איהם בעקוועם.

ea'sy cir'cumstances (איע'-זי סויר'-קאמ-סטענ-סעז) גוטע אומשטענדען, פערמעגליכקייט, וואהלהאבענקייט.

ea'sy-go'ing *a.* (איע'-זי-גאו'-אינג) לייכט, לעבעדיג, וואס נעהמט זיך ניט צום הארצען.

ea'sy-mel'ting *a.* (איע'-זי-מעל'-טינג) וואס שמעלצט זיך לייכט, וואס צוגיסט זיך, ניט זעלבסטשטענדיג.

ea'sy of ac'cess (איע'-זי אוו עק'-סעס) לייכט צוגענגליך.

ea'sy of belief' (איע'-זי אוו בי-ליעף') לייכטגלויביג.

ea'sy to suit (איע'-זי טו סיוט) לייכט צו בעפרידיגען.

ea'sy-yiel'ding *a.* (איע'-זי-ייל'-דינג) נאכגעביג.

eat *v.* (איעט) עסען; ערנעהרען זיך.

ea'table *a. and n.* (איע'-טעבל) עסבאר; פאסטיג צום עסען; א שפייז-ארטיקעל.

ea'tage *n.* (איע'-טעדזש) פוטער אדער שפייז פאר בהמות פון די תבואות וואס זיינען געזייהט געווארען דעם צווייטען מאל אין דעמזעלבען יאהר.

eat away' (איעט ע-הוויי') אויפפרעסען, פערניכטען.

eat dirt (איעט דוירט) ערנידריגען זיך; אראבשלינגען די אייגענע ווערטער.

ea'ten (איעטן) געגעסען. ז. ***eat***.

eat hum'ble-pie (איעט האמ'בל-פאי) זיין געצוואונגען צו בויגען דעם קאפ; זיין געניטיגט אונטערצוגעבען זיך.

ea'ting *n. and a.* (איע'-טינג) דאס עסען, דאס קייען; שפייז, עסענווארג; וואס עסט אויס, וואס עסט פאנאנדער.

ea'ting-house *n.* (איע'-טינג-האוס) א גארקיך; א רעסטאראנט.

eat one's head off (איעט הוואנז העד אף) האבען ווייניגער נוצען פון איינעם ווי עס קאסט דאס אויסהאלטען איהם.

eat one's heart (איעט הוואנז הארט) זיך אויפעסען דאס הארץ; טרויערען.

eat one's words (איעט הוואנז הווארדז) צוריקכאפען די ווערטער, צוריקציהען א בעהויפטונג.

eat out of house and home (איעט אוט אוו האוס ענד האום) אבעסען איינעם דעם קאפ, מאכען איינעם ארעם, לעבענדיג און פערשווענדענדיג געלד אויף יענעמס רעכנונג.

eat the leek (איעט טהי ליעק) צוריקציהען א בעליידיגונג.

eat toads (איעט טאודז) זיך אונטערלעקען, חנפ'ענען.

eau de Cologne' (או דע קא-לאון') או-דע-קאלאן, א פארפיום געמאכט פון ספירט און עטער-אויל.

eau de Paris' (או דע פא-ריי') א מין או-דע-קאלאן. ז. ***eau de Cologne***.

eau'-de-vie' *n.* (או'-דע-ווי') שנאפס, בראנפען [אין פראנקרייך].

eaves *n.* (איעווז) א דאך-רינע; די ברעגעם פון א דאך; ארויסגעשטארצטע ברעגעם.

eaves'-board *n.* (איעווז'-באורד) א דיק ברעט צוגעשלאגען צום אונטערשטען טייל פון די קראקוועס פון א דאך, אויף וועלכען עס לעגט זיך אויס דער ערשטער צייל פון די שינדלען.

eaves'-catch *n.* (איעווז'-קעטש) ז. ***eaves-board***.

eaves'-drop *n.* (איעווז'-דראפ) דאס וואסער וואס קאפעט פון דאך.

eaves'drop *v.* (איעווז'-דראפ) ליענען

אונטער א פענסטער און צוקוקען זיך וואס עס טהוט זיך אין שטוב; שטעהן הינטער דער טהיר און איינהערען זיך וואס מען רעדט; אונטערהערען א פרעמדען שמועס.

eaves′dropper *n.* (איעווז′-דראפּ-ער) איינער וואס הערט זיך איין אין געהיים צו א פרעמדען געשפּרעך.

eaves′dropping *n.* (איעווז′-דראפּ-אינג) דאס אונטערהערען וואס אנדערע רעדען.

eaves′-swal′low *n.* (איעווז′-סהוואל′-או) א מין שוואלב וואס בויט איהר נעסט אונטער′ן דאך פון א הויז און מאכט איהם פון קויט און ליים אין דער פארם פון א פלאש.

ebb *n. and v.* (עב) די עבע [דער צוריקפאל נאך דעם רעגעלמעסיגען צופלוס פון דעם וואסער אין ים (פלוט), וואס ווידערהאלט זיך צוויי מאל אין מעת=לעת]; א צוריקפלוס; א זינקען; דאס שטופּענווייזע פאלען אדער פערקלענערען זיך; צוריקפליסען, צוריקקעהרען [ווי דאס וואסער אין ים בעת דער עבע]; אבפאלען, זיך פערקלענערען, זינקען.

ebb and tide (עב ענד טאיד) עבע און פלוט [דאס אבפאלען און דער צופלוס פון דעם וואסער אין ים, וואס ווידערהאלט זיך רעגעלמעסיג צוויי מאל אין מעת=לעת. עבע און פלוט קומט אויך פאר אין די טייכען, ער איז דארט אבער ניט בעמערקבאר].

ebb′-tide *n.* (עב′-טאיד) די עבע. ז. **ebb**

E′bionism *n.* (אי′-בי-אנ-איזם) די לעהרע פון די אביונים. ז. ***Ebionite***

E′bionite *n. and a.* (אי′-בי-אנ-איט) אן אביון, אן עביאניט, א מיטגליעד פון א אידיש=קריסטליכער סעקטע, וואס האט עקזיסטירט צווישען צווייטען און פיערטען יאהרהונדערט פון דער קריסטליכער צייט=רעכנונג [די סעקטע האט אנערקענט יעזוס′ען אלס משיח און האט נעגלויבט אין זיין נעטליכער אבשטאמונג; זי האט זיך אבער אין דערזעלבער צייט פעסט געהאלטען אן דער אידישער תורה און האט ניט אנערקענט דעם אפּאסטאל פּאועל און זיינע שריפטען]; וואס איז שייך צו דער אביונים=סעקטע.

Ebionit′ic *a.* (אי-בי-אנ-איט′-איק) וואס איז שייך צו די אביונים אדער צו זייער סעקטע. ז. ***Ebionite***

E′bionitism *n.* (אי′-בי אנ איט-איזם) די לעהרע און דער גלויבען פון די עביאניטען אדער אביונים. ז. ***Ebionite***

eb′on *n. and a.* (עב′-אן) עבען=האלץ [א מין הארט שווארץ האלץ]; וואס איז געמאכט פון עבען=האלץ; עהנליך צו עבען=האלץ; שווארץ; הארט.

eb′onist *n.* (עב′-אנ-איסט) איינער וואס מאכט פערשיעדענע זאכען פון עבען=האלץ.

eb′onite *n.* (עב′-אנ-איט) אזא הארטע גומי.

eb′onize *v.* (עב′-אנ-איז) מאכען שווארץ [הויפּטזעכליך האלץ אום עס צו מאכען עהנליך צו עבען=האלץ]; צונעבען צו עפּעס א קאליר פון עבען=האלץ.

eb′ony *n. and a.* (עב′-אנ-אי) עבען=האלץ [א מין שווארצעם הארטעם האלץ]; געמאכט פון עבען=האלץ; עהנליך צו עבען=האלץ.

ebul′lience *n.* (אי-באל′-יענס) דאס אויסזידען, דאס אויסלויפען, דאס אריבערלויפען; דאס זיין צו היציג אדער צו ענטוזיאסטיש.

ebul′liency *n.* (אי באל′ יענ-סי) ז. ***ebullience***

ebul′lient *a.* (אי-באל′-יענט) אויסלויפענדיג [וועגען זידענדע פליסיגקייטען]; צו היציג, צופיעל ענטוזיאסטיש.

ebul′lioscope *n.* (אי-באל′-יא-סקאפּ) אן אינסטרומענט צו פּרובען די שטארקייט פון ספּיריט דורך דעם וואס עס ווערט בעשטימט דער זידע=פונקט.

ebulli′tion *n.* (עב-א-ליש′-אן) דאס זידען, דאס אויפזידען, דאס אויפקאכען; אן אויסברוך [פון געפיהלען].

ebur′nated *a.* (אי-בויר′-ניי-טעד) הארט ווי עלעפאנטביין [וועגען ביינער].

eburna′tion *n.* (עב-אויר-ניי′-שאן) דאס ווערען הארט ווי עלעפאנטביין [וועגען ביינער]; א קראנקהייט, פון וועלכער די ביינער ווערען הארט ווי עלעפאנטביין.

eb′urnine *a.* (עב′-אויר-נין) געמאכט פון עלעפאנטביין.

ec′ce ho′mo (עק′-סיע האו′-מאו) אט דאס איז דער מענש; א קינסטלערישע פערשטעלונג פון יעזוס′ען, וואס שטעלט איהם פאר מיט א דערנער=קרוין [ווי די לעגענדע דערצעהלט, האט זיך מיט דיעזע ווערטער געווענדעט צו די אידען דער רוימישער פּראקאנסול פּילאט, אנצייגענדיג זיי אויף יעזוס′ען].

eccen′tric *a. and n.* (עק-סענ′-טריק) עקסצענטריש; וואס געפינט זיך אויסער דעם צענטער אדער מיטעל=פונקט; אין געאמעטריע — וואס האבען ניט קיין געמיינשאפטליכען צענטער [וועגען קרייזען]; איבערשפּאנט, פערשיעדען, וואס האבען ניט דיעזעלבע ריכטונג, שטרעבונג אדער ציעל; וואס שטימט ניט מיט דעם אלגעמיין אנגענומענעם; אונרעגעלמעסיג, אוננארמאל, מאדנע, אויסערגעוועהנליך; וואס איז שייך צו אן עקסצענטריקער [א מענש מיט אויסערגעוועהנליכע מאדנע געוואהנהייטען און האנדלונגען]; אן עקסצענטריקער; איינער אדער עטוואס וואס איז אוננארמאל, אונרעגעלמעסיג אדער אויסערגעוועהנליך; אין מעכאניק — אן עקסצענטער [א פאררינכטונג צו פערוואנדלען א רעגעלמעסיגע קרייז=בעוועגונג אין א לינעארע בעוועגונג מיט אונטערברעכונגען]; אין אסטראנאמיע — א קרייז וואס ווערט בעשריבען ארום אן עליפּסע [אן איי=פערמיגער קרייז]

eccen′trical *a.* (עק-סענ′-טרי-קעל) עקסצענטריש; וואס געפינט זיך אויסער דעם צענטער אדער וואס האבען ניט קיין געמיינשאפטליכען צענטער; איבערשפּאנט, פערשיעדען אין ריכטונג, שטרעבונג אדער ציעל; וואס שטימט ניט מיט דעם אלגעמיין=אנגענומענעם; אונרעגעלמעסיג, אוננארמאל; אויסערגעוועהנליך; וואס איז שייך צו אן עקסצענטרישען מענשען.

eccen′trically *adv.* (עק-סענ′-טרי-קעל-אי) אויף אן עקסצענטרישען אדער איבערשפּאנטען אופן; אויף אן אופן וואס איז אויסער דעם צענטער אדער וואס האט ניט דעמזעלבען צענטער.

eccen′tric-gear *n.* (עק-סענ′-טריק-גיער) די מאשינען=טיילען וואס געהערען צו דעם עקסצענטער, [ווי די שייבע, דער שטאנג א. ד. ג.].

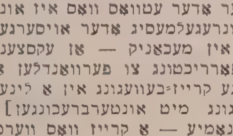

Eccentric-gear

eccentric′ity *n.* (עק-סענ-טרים′-אי-טי) עקסצענטריציטעט; דאס אבווייכען פון צענטער; דאס ניט האבען קיין געמיינשאפטליכען צענטער [וועגען קרייזען]; דער אבשטאנד אדער די שטרעקע צווישען צוויי צענטערס פון צוויי קרייזען [בעזאנדערס ווען איין קרייז געפינט זיך אין דעם אנדערען]; דאס זיין איבערשפּאנט, דאס זיין שטארק פערשיעדען פון דעם געוועהנליך אלגעמיין אנגענומענעם.

eccen′tric-rod *n.* (עק-סענ′-טריק-ראד) דער פערבינדונגס=שטאנג דורך וועלכען עס ווערט איבערגעגעבען די עקסצענטרישע בעוועגונג פון א מאשין.

eccle′siarch *n.* (ע-קלי′-זי-ארק) דער עקלעזיארך, דער אויפזעהער איבער א קירך.

eccle′siast *n.* (ע-קלי′-זי-עסט) א גייסטליכער; דער פערפאסער פון קהלת.

Ecclesias′tes *n.* (ע-קלי-זי-עס′-טיז) דאס בוך קהלת [ספר קהלת].

ecclesias′tic *a. and n.* (ע-קלי-זי-עס′-טיק) קירכליך, גייסטליך; א גייסטליכער.

ecclesias′tical *a.* (ע-קלי-זי-עס′-טי-קעל) קירכליך, גייסטליך.

ecclesias′tical cal′endar (ע-קלי-זי-עס′-טי-קעל קעל′-ענ-דער) דער קירכען=קאלענדאר.

ecclesias′tical coun′cils (ע-קלי-זי-עס′-טי-קעל קאונ′-סילז) די פערזאמלונגען אדער סינאדען פון גייסטליכע, וועלכע בעשליסען פערשיעדענע פראגען פון רעליגיאן ווי אויך די פראגען וועגען די בעציהונגען פון דער קירך און מלוכה.

ecclesias′tical his′tory (ע-קלי-זי-עס′-טי-קעל היס′-טא-רי) די קירכען=געשיכטע.

ecclesias′tical law (ע-קלי-זי-עס′-טי-קעל לאה) קירכען=געזעץ.

ecclesias′tically *adv.* (ע-קלי-זי-עס′-טי-קעל-אי) דורך דער קירך; בנוגע צו די קירכליכע ענינים אדער איינריכטונגען.

ecclesias′tical pol′ity (ע-קלי-זי-עס′-טי-קעל פּאל′-אי-טי) די פּרינציפּען און מעטאדען פון קירכליכער רעגיערונג.

ecclesias′ticism *n.* (עק-לי-זי-עס′-טי-סיזם) די איבערגעגעבענהייט צו די פּרינציפּען פון דער קירך אדער צו איהרע פארמען; די מאכט און אויטאריטעט פון די גייסטליכע.

Ecclesias′ticus *n.* (ע-קלי-זי-עס′-טי-קאס) דאס בוך פון "בן סירא".

ecclesiog′raphy *n.* (ע-קלי-זי-אג′-רע-פי) קירכען=געשיכטע [די געשיכטע פון די קירכען, ווי זיי זיינען געבויט, זייערע דאגמעס, זייערע כללים א. ד. ג.].

ecclesiolog′ic *a.* (ע-קלי-זי-א-לאדזש′-איק) ז. ***ecclesiological***

ecclesiolog′ical *a.* (ע-קלי-זי-א-לאדזש′-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קריסטליכער קירך אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט אדער ארגאנישע קערפערשאפט; וואס איז שייך צו דער ארכיטעקטור=וויסענשאפט פון קירכען=בוי און קירכען=דעקאראציאנען.

ecclesiol′ogist *n.* (ע-קלי-זי-אל′-א-דזשיסט) א קענער אין דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קריסטליכער קירך אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט; א קענער אין קירכען=ארכיטעקטור.

ecclesiol′ogy *n.* (ע-קלי-זי-אל′-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון דער קריסטליכער

קירך אלס ארגאניזירטע געזעלשאפט; די ארכיטעקטור-וויסענשאפט פון קירכען-בוי און קירכען-דעקאראציאנען.

ec'dysis *n.* (עק'-די-סיס) דאס אראבווארפען אדער בייטען די פעדערען [ווי ביי פויגלען]; דאס אראבווארפען אדער בייטען די הויט [ווי ביי שלאנגען].

ech'elon *n. and v.* (עש'-ע-לאן) אן עשעלאן, דאס אויסשטעלען סאלדאטען אין א טרעפען-פערמיגער ארדנונג; אויסשטעלען אין א טרעפען-פערמיגער ארדנונג.

ech'inal *a.* (עק'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א ים-איגעל אדער ים-יאזשיק [אזא חיה'לע בעדעקט מיט דיקע שטעכעדיגע האר].

ech'inate *a.* (עק'-אי-נייט) מיט שטעכעדיגע האר, מיט שטאכלען, ווי א שטעכיגע בארשט.

ech'inated *a.* (עק'-אי-ניי-טעד) ז. *echinate*.

echi'nid *n.* (ע-קאי'-ניד) איינער פון דעם מין חיה'לעך צו וועלכע עס געהערט דער ים-איגעל.

Echin'idæ *n.* (ע-קאינ'-אי-דיע) דער מין חיות צו וועלכע עס געהערט דער ים-איגעל [אזעלכע חיה'לעך וואס זיינען בעדעקט מיט דיקע הארטע שטעכיגע האר].

echi'nidan *n.* (ע-קאי'-ני-דען) ז. *echinid*.

echi'niform *a.* (ע-קאי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א ים-איגעל אדער ים-יאזשיק.

echi'noderm *a. and n.* (ע-קאי'-נא-דוירם) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות]; איינע פון די שטאכעל-הויטיגע חיות.

Echinoder'ma *n.* (ע-קאי-נא-דויר'-מא) ז. *Echinodermata*.

echinoder'mal *a.* (ע-קאי-נא-דויר'-מעל) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות].

Echinoder'mata *n.* (ע-קאי-נא-דויר'-מע-טא) די שטאכעל-הויט חיות [דער מין חיות וואס זייער הויט איז בעדעקט מיט קורצע דיקע שטעכעדיגע האר. צו דעם מין געהערט אויך דער ים-איגעל און דער שטערען-פיש].

echinoder'matous *a.* (ע-קאי-נא-דויר'-מע-טאס) וואס האט א הויט בעדעקט מיט שטאכלען [וועגען געוויסע חיות].

echi'noid *a. and n.* (ע-קאי'-נאיד) וואס זעהט אויס ווי א ים-איגעל אדער ים-יאזשיק; איינע פון די חיות וואס זייער הויט איז בעדעקט מיט שטאכלען.

Echinoi'dea *n.* (עק-אי-נאי'-די-א) דער מין חיות צו וועלכען עס געהערט דער ים-איגעל אדער ים-יאזשיק.

echinoi'dean *a. and n.* (עק-אי-נאי'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם מין ים-איגעל חיות; א ים-איגעל, אדער איינער פון דעם מין.

echi'nus *n.* (ע-קאי'-נאס) א ים-איגעל אדער א ים-יאזשיק; די אויבערשטע רונדע רינגפערמיגע ארויסשטארצונג פון א זייל.

ech'o *n. and v.* (עק'-או) אן עכא, א ווידער-קול; א בת קול; דאס ווידערהאלען דעם צווייטענס געפיהלען אדער געדאנקען; אין מוזיק — א נידריגע ווידערהאלונג פון א קורצער מוזיקאלישער פראזע דורך'ן ארקעסטער אדער ארגאן; אין ארכיטעקטור — א וואנד אדער געוועלב, וואס הילכט אב יעדען קלאנג און בעוועגונג; געבען א ווידער-קול; אבקלינגען צוריק; נאכאהמען, ווידערהאלען.

Ech'o *n.* (עק'-או) אין גריכישער מיטאלאגיע — די עכא, די נימפע אדער יעטין פון בערג, וועגען וועלכער עס דערצעהלט זיך, אז זי איז אזוי אויסגעגאנגען און פערטריקענט געווארען אין ליעבע צו נארציסען, דאס פון איהר איז איבערגעבליבען ניט מעהר ווי א שוואכער קול.

ech'o back (עק'-או בעק) ווידערהאלען, צוריקווארפען, נאכרעדען, נאכטהאן.

echom'eter *n.* (ע-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אינטערוואלען און די בעציהונגען פון קלאנגען איינער צום אנדערען.

echom'etry *n.* (ע-קאמ'-ע-טרי) די קונסט צו מעסטען דעם דויער, די אינטערוואלען און די בעציהונגען פון קלאנגען איינער צום אנדערען; אין ארכיטעקטור — די קונסט צו בויען א געביידע לויט די פרינציפען פון אקוסטיק [די לעהרע וועגען קלאנגען].

éclair' *n.* (איי-קלעהר') א קליינער לאנגליכער טארט אנגעפילט מיט שמאנט און בעגאסען מיט שאקאלאד אדער צוקער.

éclaircisse'ment *n.* (איי-קלעהר-סיס'-מאן) ערקלערונג; דאס מאכען קלאר אן ענין.

éclat' *n.* (איי-קלא') גלאנץ; רוהם; אפלאדיסמענטען; צושטימונג.

eclec'tic *a. and n.* (עק-לעק'-טיק) אויסקלייבענד, אויסוועהלענד; אן עקלעקטיקער, איינער וואס נעהמט ניט אן קיין פעסטבעשטימטע סיסטעם אין דער פילאזאפיע אדער וויסענשאפט, נאר ער נעהמט ארויס פערשיעדענע שטיקער פון פערשיעדענע סיסטעמען, אנערקענענדיג זיי פאר ריכטיג; אן אנהענגער פון דער אלטער עקלעקטישער פילאזאפיע, וועלכע האט פערגעשטעלט א צוזאמענמישונג פון פלאטאנישע, סטאאישע און עפיקורעאישע לעהרען; אין אלטען קריסטענטום — א קריסט וואס שטרעבט צו פעראייניגען די פלאטאנישע פילאזאפיע מיט די לעהרען פון עוואנגעליום; אין מעדיצין — א דאקטאר, וועלכער בענוצט בעזונדערע טיילען פון פערשיעדענע הייל-סיסטעמען.

eclec'tical *a.* (עק-לעק'-טי-קעל) אויסוועהלענד, עקלעקטיש.

eclec'tically *adv.* (עק-לעק'-טי-קעל-אי) דורך אויסקלייבונג; אויף אן עקלעקטישען שטייגער.

eclec'ticism *n.* (עק-לעק'-טי-סיזם) עקלעקטיזם, די מעטאדע פון עקלעקטיקער, דאס אננעהמען אדער אנערקענען בעזונדערע טיילען פון פערשיעדענע סיסטעמען פון דער פילאזאפיע, מעדיצין א. ד. ג.

eclipse' *n. and v.* (אי-קליפס') אין אסטראנאמיע — די פערפינסטערונג פון דער זון אדער לבנה [לקוי חמה אדער לקוי לבנה]; דאס אנווערען דעם גלאנץ אדער כבוד; פערפינסטערען; פערטונקלען, בעדעקען מיט א שאטען; אראבנעהמען דעם גלאנץ.

eclip'sis *n.* (אי-קליפ'-סיס) א פערפינסטערונג; דאס ארויספאלען פון א קלאנג אדער בוכשטאב פון א ווארט; דאס פאלען אין חלשות, דאס פלוצליכע פערלירען דאס בעוואוסטזיין.

eclip'tic *a. and n.* (אי-קליפ'-טיק) פערפינסטערענד, פערטונקלענד; וואס איז שייך צו לקוי חמה אדער לקוי לבנה; אין אסטראנאמיע — דער עקליפטיק, דער שיינבארער קרייז, וועלכען די זון מאכט כלומר'שט אין איהר גאנג ארום דער ערד אין דעם משך פון א יאהר.

ec'logue *n.* (עק'-לאג) אן עקלאג, א הירטען-ליעד, א דארף-ליעד.

econom'ic *a.* (אי-קא-נאמ'-איק) עקאנאמיש, שפארזאם; וואס איז שייך צום ווירטשאפטליכען לעבען אדער צו די עקאנאמישע בעציהונגען פון מענשען.

econom'ical *a.* (אי-קא-נאמ'-אי-קעל) ז. *economic*.

econom'ically *adv.* (אי-קא-נאמ'-אי-קעל-אי) אויף אן עקאנאמישען, שפארזאמען שטייגער; בנוגע צו די עקאנאמישע בעציהונגען.

econom'ics *n.* (אי-קא-נאמ'-איקס) פאליטישע עקאנאמיע [די וויסענשאפט, וועלכע פארשט די געזעצען פון ווירטשאפטליכער ענטוויקלונג פון א געוויסען לאנד, ווי אויך די בעדינגונגען פון פראדוקציאן און פערטיילונג פון רייכטימער].

econ'omise *v.* (אי-קאנ'-א-מאיז) ז. *economize*.

econ'omist *n.* (אי-קאנ'-א-מיסט) איינער וואס לעבט עקאנאמיש אדער שפארזאם; אן עקאנאמיסט, א קענער פון פאליטישער עקאנאמיע.

econ'omize *v.* (אי-קאנ'-א-מאיז) פיהרען אדער פערוואלטען אויף אן עקאנאמישען אופן; עקאנאמיזירען, אבשפארען.

econ'omizer *n.* (אי-קאנ'-א-מאי-זער) א שפארזאמער מענש; אן אפאראט אין א מאשין אויסצונוצען שוין געברויכטע דאמפף אדער היץ.

econ'omy *n.* (אי-קאנ'-א-מי) עקאנאמיע, הויזהאלטונג, פערוואלטונג פון א ווירטשאפט; שפארזאמקייט; ארדנונג, סיסטעם.

ecphrac'tic *a. and n.* (עק-פרעק'-טיק) אין מעדיצין — וואס מאכט שוואך דעם מאגען, וואס פיהרט אב; אן אבפיהר-מיטעל.

ec'stasy *n.* (עק'-סטע-סי) עקסטאז, א צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער ענטציקונג.

ecstat'ic *a.* (עק-סטעט'-איק) וואס קומט ארויס פון העכסטער ענטציקונג; אין עקסטאז, אין זעהר א הויכער בעגייסטערונג.

ecstat'ical *a.* (עק-סטעט'-אי-קעל) ז. *ecstatic*.

ecstat'ically *adv.* (עק-סטעט'-אי-קעל-אי) אין עקסטאז, דורך העכסטער ענטציקונג.

ec'toblast *n.* (עק'-טא-בלעסט) אין ביאלאגיע — די אויסערליכע זייט פון א צעלע.

ectoblas'tic *a.* (עק-טא-בלעס'-טיק) וואס בעלאנגט צו דער אויסערליכער זייט פון א צעלע.

ec'toderm *n.* (עק'-טא-דוירם) אין עמבריאלאגיע — די עקטאדערמא [פון דעם אייעלע פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש, בילדעט זיך אויס צוערשט אין מוטער'ס בויך די "גאסטרולא" אדער א מין זעקעלע, פון וועלכען די ווענטלעך בעשטעהען פון צוויי בעזונדערע שיכטען אדער הייטלעך — אן אויסערליכע און אינערליכע. דאס אויסערליכע הייטעל פון דיעזען זעקעלע רופט זיך "עקטאדערמא" און פון איהר בילדען זיך אויס די אויסערליכע טיילען פון קערפער; דאס אינערליכע הייטעל רופט זיך "ענדאדערמא" און פון איהם בילדען זיך אויס די אינערליכע טיילען פון קערפער].

ectoder'mal *a.* (עק-טא-דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער עקטאדערמא. ז. ***ectoderm***

ectoder'mic *a.* (עק-טא-דויר'-מיק) ז. ***ectodermal***

ectro'pion *n.* (עק-טראו'-פי-אן) ז. ***ectropium***

ectro'pium *n.* (עק-טראו'-פי-אם) אזא קראנקהייט, ווען געוויסע טיילען פון קערפער [ווי די אויגען-לעדלעך אדער אנדערע עהנליכע טיילען] זיינען איבערגעקעהרט.

ec'type *n.* (עק'-טאיפ) א קאפיע, אן אבדרוק פון אריגינאל.

ectypog'raphy *n.* (עק-טי-פאג'-רע-פי) די מעטאדע צו מאכען אויף'ן כעמישען אופן גראווירונגען אזוי, אז די בוכשטאבען אדער פיגורען זאלען זיין בולט [רעליעף].

ecumen'ic *a.* (עק-יו-מענ'-איק) ז. ***ecumenical***

ecumen'ical *a.* (עק-יו-מענ'-אי-קעל) אלגעמיין, אלוועלטליך; וואס בעלאנגט צו דער גאנצער קריסטליכער קירך.

ecumen'ical coun'cil (עק-יו-מענ'-אי-קעל קאונ'-סיל) א בעראטונג, צו וועלכער עס ווערט נעלאדען די גאנצע קריסטליכע קירך [אין דער ווירקליכקייט אבער איז עס נור דער פאל ביי דער רוימיש-קאטוילישער קירך].

ec'zema *n.* (עק'-זע-מא) עקזעמא [א הויט-קראנקהייט וואס ווערט כאראקטעריזירט מיט בייסעניש און פייכטע לישאיעס וועלכע שיילען זיך ווען זיי ווערען טרוקען].

eczem'atous *a.* (עק-זעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון עקזעמא. ז. ***eczema***

eda'cious *a.* (אי-דיי'-שאס) וואס איז שטארק איבערגעגעבען צו דער אכילה; פרעסעריש, גיעריג.

eda'ciously *adv.* (אי-דיי'-שאס-לי) מיט גיעריגקייט; פרעסענד; אויף א פרעסערישען אופן.

eda'ciousness *n.* (אי-דיי'-שאס-נעס) ז. ***edacity***

edac'ity *n.* (אי-דעס'-אי-טי) גיעריגקייט, פרעסעריי, איבערגעגעבענהייט צו דער אכילה.

Ed'da *n.* (עד'-א) עדא, א זאמלונג פון סקאנדינאווישע לעגענדען; א זאמלונג פון די אלטע איסלענדישע פאעמען.

Edda'ic *a.* (ע-דיי'-איק) ז. ***Eddic***

ed'der *v.* (עד'-ער) פערבינדען אדער פלעכטען מיט פלעכט-האלץ; מאכען קערב פון פלעכטהאלץ.

Ed'dic *a.* (עד'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס איז געשריבען אין סטיל פון עדא. ז. ***Edda***

ed'dy *n. and v.* (עד'-אי) א קרייז-פערמיגע שטרעמונג, א ווירבעל; זיך בעוועגען קרייזפערמיג, ווירבלען; פעראורזאכען א ווירבעל אדער א קרייזפערמיגע בעוועגונג.

ed'dy-wa'ter *n.* (עד'-אי-הוואה'-טער) ז. ***dead-water***

ed'dy-wind *n.* (עד'-אי-הווינד) א ווינד וואס בעוועגט זיך קרייזפערמיג ארום עפעס.

ed'elforsite *n.* (עד'-על-פאהר-סאיט) דער וואלאסטאניט אדער טאוועל-שטיין [א מין מינעראל מיט א ווייסען, געלבען אדער רויטען קאליר. געפינט זיך ארום עדעלפארס אין שוועדען].

ed'elweiss *n.* (עד'-על-הוואיס) עדעלוויים [א געוויסע פלאנצע מיט צארטער ווייסער בליהונג וואס וואקסט אויף די אלפען-בערג אין דער שווייץ. זי געפינט זיך מייסטענס אין אזעלכע ערטער וואו מען קען זי זעהר שווער דערגרייכען].

Edelweiss

ede'ma *n.* (אי-די'-מא) וואסערזוכט. ז. ***dropsy***

edem'atose *a.* (אי דעמ'-ע-טאוס) ז. ***edematous***

edem'atous *a.* (אי-דעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו וואסערזוכט; וואס לײדט פון וואסערזוכט. ז. ***dropsy***

E'den *n.* (אי'דן) דער גן-עדן, פאראדיז; דער ארט עדן אין אשור [ווי עס ווערט אנגעגעבען אין דער ביבעל].

Eden'ic *a.* (אי-דענ'-איק) ווי א גן-עדן.

eden'tal *a. and n.* (אי-דענ'-טעל) וואס האט ניט קיין צייהנער; א חיה פון די מינים וואס האבען ניט קיין פאדערשטע צייהנער. ז. ***Edentata***

Edenta'ta *n.* (אי-דענ-טיי'-טא) אזעלכע מינים חיות [ווי די ארמאדילא, אמייזען-פרעסער א. ד. ג.], וועלכע האבען ניט קיין שנייד-צייהנער [פאדערשטע צייהנער].

eden'tate *n. and a.* (אי-דענ'-טייט) וואס האט ניט קיין צייהנער; וואס איז שייך צו די חיות, וואס האבען ניט קיין שנייד-צייהנער; א חיה פון דעם מין, וואס האט ניט קיין שנייד-צייהנער. ז. ***Edentata***

eden'tated *a.* (אי-דענ'-טיי-טער) וואס האט ניט קיין צייהנער.

eden'tulous *a.* (אי-דענ'-טשו-לאס) ז. ***edentated***

edge *n. and v.* (עדזש) א ברעג, א קאנט, א ראנד, א זוים; א שארף; שארפקייט; דאס זיין שניידיג; שטארקייט, העפטיגקייט, גיעריגקייט; צונגפאסטקייט, פעהיגקייט; שארפען, ארויפלעגען א שארף; רייצען, העצען; אבזוימען, איינקאנטען, איינפאסען; זיך בעוועגען ביי דער זייט אדער ביים ראנד; שטויסען, שטופען ביי דער זייט אדער ביים ראנד; זיך בעוועגען שווער און לאנגזאם, זיך שלעפען; זיך דורכ'גנב'ענען.

edge'-bolt *n.* (עדזש'-באולט) ביי בוכבינדער — א בוך פון צונויפגעלעגטע און צונויפגענעהטע אבגעדרוקטע בויגענס פאפיער, ביי וועלכע די ברעגעס זיינען נאך ניט ארומגעשניטען.

edge'bone *n.* (עדזש'-באון) דער רומפ-ביין אדער שויס-ביין [אין אקסען-פלייש].

edge'-cut'ting *n.* (עדזש'-קאט' אינג) אין בוכבינדעריי — דאס ארומשניידען די ניט גלייכע ברעגעס פון די בלעטער.

edged *a.* (עדזשד) וואס האט א שארף; ארומגעזוימט, ארומגעקאנט; שארף, שניידיג, געשליפען.

edge'less *a.* (עדזש'-לעס) שטומפיג, טעמפ.

edge of destruc'tion (עדזש אוו די-סטראק'-שאן) דער אבגרונד פון אונטערגאנג.

edge'-play *n.* (עדזש'-פליי) א קאמפף מיט שווערדען.

edg'er *n.* (עדזש'-ער) אין לעדער-ארבייט — אן אינסטרומענט ארומצושניידען און מאכען גלאט פאדעשוועס, רימענס א. ד. ג.; א מין זעג, מיט וועלכער מען שניידט ארום די ברעגעס פון א קלאץ.

edge'-rail *n.* (עדזש'-רייל) קאנטיגע שינעס [רעלסען. די געוועהנליכע שינעס פון באהנען, וועלכע זיינען אין געברויך].

edge'-tool *n.* (עדזש'-טוהל) שארפע, שניידענדע ווערקצייג; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען שניידט ארום לעדערנע זאכען; א געפעהרליכע זאך, א זאך, מיט וועלכער מען דארף אומגעהן זעהר פארזיכטיג.

edge'ways *adv.* (עדזש'-הווייז) פון דער זייט, ביי דער זייט; אריינ'גנב'ענענדיג.

edge'wise *a. and adv.* (עדזש'-הוואיז) געריכטעט מיט'ן ראנד אדער שארפער זייט פאראוים אדער צו א געוויסען פונקט; פון דער זייט, ביי דער זייט, אריינ'גנב'ענענדיג.

edg'ing *n.* (עדזש'-אינג) עטוואס מיט וואס מען בעזוימט א קלייד [ווי טאשמעס, שפיצען א. ד. ג.]; א זוים, אן איינפאסונג; אין בוכבינדעריי — דאס ארומגלייכען די בלעטער איידער מען גילט זיי אדער מען פארבט זיי; דאס גילדען אדער פארבען די ברעגעס פון די בלעטער [פון א בוך].

edg'ing-lace *n.* (עדזש'-אינג-לייס) שמאלע שפיצען [אלס בעציערונג פאר קליידער].

edg'y *a.* (עדזש'-אי) שארף, קאנטיג, ווינקעלדיג; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט.

edibil'ity *n.* (עד-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין עסבאר; דאס זיין צוגעפאסט צו עסען.

ed'ible *a.* (עד'-איבל) עסבאר; וואס מען קען עסען. Many mushrooms are edible.

ed'ibleness *n.* (עד'-איבל-נעס) ז. ***edibility***

e'dict *n.* (אי'-דיקט) אן עדיקט, א פערארדנונג, א בעפעהל [פון א הערשער].

edic'tal *a.* (אי-דיק'-טעל) וואס איז שייך צו אן עדיקט [פעראָרדנונג, בעפעהל].

edifica'tion *n.* (עד-אי-פי-קיי'-שאן) די אויסבילדונג אדער אויסבעסערונג פון גייסט.

ed'ificatory *a.* (עד'-אי-פי-קע-טא-רי) אויסבילדענדיג אדער אויסבעסערענדיג דעם גייסט.

ed'ifice *n.* (עד'-אי-פיס) א געביידע; א גרויסע קונסטפאלע געביידע.

edifi'cial *a.* (עד-אי-פיש'-על) וואס איז שייך צו א געביידע.

ed'ifier *n.* (עד'-אי-פאי-ער) אן אויסבילדער אדער אויסבעסערער פון גייסט [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

ed'ify *v.* (עד'-אי-פאי) אויסבילדען אדער אויסבעסערען דעם גייסט [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

ed'ifyingly *adv.* (עד'-אי-פאי-אינג-לי) אויף אן אויסבילדענדען אדער בע-

לערנענדען אופן [אין בעצוג צו מאראל און רעליגיאן].

e′dile *n.* (אי′-דאיל) דער עדיל, א פארציי= טיגער רוימישער מאגיסטראט וועמעס אויפגאבע איז געוועזן אכטונג צו געבען אויף עפענטליכע געביידען און קהל'שעס לאנד ווי אויך אנדערע פאליציייליכע פער= וואלטונגס=פונקציאנען.

e′dileship *n.* (אי′-דאיל-שיפ) דאס אמט פון א מאגיסטראט איבער עפענטליכע גע= ביידען און קהל'שעס לאנד אין אלטען רוים. ז. *edile*

edil′ian *a.* (אי-דיל′-אי-ען) וואס איז שייך צו א מאגיסטראט אויף עפענטליכע געביידען און קהל'שעס לאנד אין אלטען רוים. ז. *edile*

ed′it *v.* (עד′-איט) רעדאגירען, פער= פארטיגען אדער צורעכט מאכען א מאנו= סקריפט צום דרוק.

edi′tion *n.* (ע-דיש′-אן) אויסגאבע, אויפלאגע [פון א בוך אדער צייטונג].

ed′itor *n.* (עד′-אי-טאר) א רעדאקטאר.

edito′rial *a. and n.* (עד-אי-טאו′-רי- על) וואס געהערט צו א רעדאקטאר; גע= שריבען פון א רעדאקטאר; א רעדאקציא= נעלער ארטיקעל איבער וועלכער עס איז פראגע; א לייט=ארטיקעל.

edito′rially *adv.* (עד-אי-טאו′-רי-על- אי) רעדאקציאנעל; לויט דער מיינונג פון דער רעדאקציאן.

ed′itorship *n.* (עד′-אי-טאר-שיפ) דאס אמט פון א רעדאקטאר.

ed′itress *n.* (עד′-אי-טרעס) א רעדאק= טארין.

educabil′ity *n.* (עד-יו-קע-ביל′-אי- טי) דאס זיין פעהיג זיך צו בילדען.

ed′ucable *a.* (עד′-יו-קייבל) פעהיג זיך צו בילדען.

ed′ucate *v.* (עד′-יו-קייט) בילדען; ער= ציהען.

ed′ucated *a.* (עד′-יו-קיי-טעד) געביל= דעט; ערצויגען.

educa′tion *n.* (עד-יו-קיי′-שאן) ביל= דונג; ערציהונג; דאס בילדען, דאס ער= ציהען.

educa′tional *a.* (עד-יו-קיי′-שאנ-על) וואס איז שייך צו בילדונג אדער ערצי= הונג; וואס קומט פון בילדונג.

educa′tionalist *n.* (עד-יו-קיי′-שאנ- על-איסט) ז. *educationist*

educa′tionist *n.* (עד-יו-קיי′-שאנ- איסט) אן אנהענגער פון בילדונג; אן ער= ציהער; א בילדונגס=פערשפרייטער.

Horace Mann was a great **educationist.**

ed′ucative *a.* (עד′-יו-קיי-טיוו) וואס שטרעבט צו בילדען; וואס איז צוגעפאסט פאר בילדונג אדער ערציהונג; פערנומען אין בילדונג אדער ערציהונג.

ed′ucator *n.* (עד′-יו-קיי-טאר) אן ער= ציהער; א לעהרער; א בילדונגס=פער= שפרייטער.

educe′ *v.* (אי-דיוס′) ארויסדרינגען; ארויסברייגגען; פעראורזאכען צו ערשיי= נען; ברייגגען צום שיין.

edu′cible *a.* (אי-דיו′-סיבל) וואס קען ארויסגעדרונגען ווערען; וואס קען גע= בראכט ווערען צום שיין; וואס קען ארויס= געבראכט ווערען.

e′duct *n.* (אי′-דאקט) דאס וואס איז ארויסגעבראכט געווארען פון עפעס אנ= דערש; דאס וואס איז געבראכט געווארען צום שיין.

educ′tion *n.* (אי-דאק′-שאן) דאס ארויס= ברייגגען עטוואס פון עפעס אנדערש; דאס ברייגגען צום שיין; דאס דארשטעלען.

educ′tion-pipe *n.* (אי-דאק′-שאן- פאיפ) דער ראהר אין א דאמפף=מאשין דורך וועלכען עס ווערט ארויסגעלאזען דער אבגענוצטער דאמפף.

educ′tion-valve *n.* (אי-דאק′-שאן- וועלוו) אן ארויסלאז=ווענטיל [ווי דאס ארויסלאז=ווענטיל ביי דאמפף=מאשינען ארויסצולאזען דעם איבריגען דאמפף].

edul′corant *a. and n.* (אי-דאל′-קא- רענט) אין מעדיצין — וואס מאכט זיס, וואס פערקלענערט די שארפקייט פון עט= וואס זויערעס, געזאלצענעס אדער ביטע= רעס; א רפואה צו מאכען די פליסיגקייטען פון קערפער וועניגער שארף אדער ביי= סענד.

edul′corate *v.* (אי-דאל′-קא-רייט) פערטרייבען זויערקייט; מאכען זיס; בע= פרייען פון זויערע שטאפען, זאלצען אדער פון אונרייגקייטען דורך וואשען.

edulcora′tion *n.* (אי-דאל-קא-ריי′- שאן) דאס זיס מאכען; דאס פערזיסען; דאס אבשוואכען די שארפקייט דורך צו= גיסען וואסער.

edul′corative *a.* (אי-דאל′-קא-ריי- טיוו) וואס האט די אייגענשאפט זיס צו מאכען; וואס קען פערקלענערען די שארפ= קייט פון עטוואס זויערעס, געזאלצענעס אדער ביטערעס.

E. E. *errors excepted* אבקירצונג פון ז. *E. and O. E.*

eel *n.* (איעל) דער אאל=פיש אדער אוגאר [א לאנגליכער פיש אהן שופען און פלוס= פעדערען, האט דעם אויסזעהן פון א שלאנג].

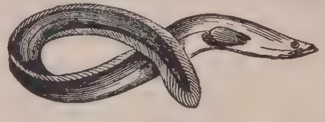

Eel

eel′ing *n.* (איעל′-אינג) דאס כאפען אאל=פיש.

eel′-pie *n.* (איעל′-פאי) א פאשטעט פון אאל=פיש.

eel′skin *n.* (איעל′-סקין) די הויט פון אן אאל=פיש [ווערט צוגעטשעפעט צו א ווענטקע כדי צו צוציהען געוויסע פיש און פאנגען זיי; ווערט אויך בענוצט פון נע= גערס אלס א מיטעל געגען רעוומאטיזם].

e′er *adv.* (עהר) א פערקירצונג פון *ever*

ee′rily *adv.* (איע′-רי-לי) מיט א שרע= קעדיגער בענעהמונג; מאדנע, אונגעוועהנ= ליך.

ee′ry *a.* (איע′-רי) געהיימניספול, שרע= קעדיג, מאדנע, אונגעוועהנליך.

efface′ *v.* (ע-פיים′) אויסמעקען; אב= רייבען; מאכען אונמערקבאר.

effa′ceable *a.* (ע-פיי′-סעבל) וואס קען אויסגעמעקט אדער אבגעריבען ווערען.

efface′ment *n.* (ע-פיים′-מענט) אויס= מעקונג; דאס אברייבען.

effect′ *v. and n.* (ע-פעקט′) 1. בעוויר= קען, זיין די אורזאכע פון א געוויסער ער= שיינונג; ברייגגען צו א געווינשטען רע= זולטאט; אויספיהרען; ערפילען; 2. דער עפעקט, די ווירקונג פון עפעס; דער אל= געמיינער איינדרוק וואס בעקומט זיך פון א זאך; דער צוועק, די אבזיכט, די כונה; 3. ווירקזאמקייט; ווירקליכקייט; דאס וואס איז ווירקליך אדער פאקטיש.

1. The law **effected** a betterment of the business conditions of the country. 2. The operation was without **effect.** 3. He told me in **effect** that he would do me the favor.

effec′tive *a. and n.* (ע-פעק′-טיוו) וויר= קענד, ווירקזאם; וואס מאכט אן עפעקט אדער ווירקונג; אין מיליטער — די צאהל סאלדאטען אין ווירקליכער דיענסט; די ווירקליכע קראפט פון א רעגימענט אדער דיוויזיע לויט דער צאהל סאלדאטען.

effec′tively *adv.* (ע-פעק′-טיוו-לי) מיט עפעקט; אויף א ווירקזאמען אופן; פאל= שטענדיג; דורך און דורך.

He met the attack **effectively.**

effec′tiveness *n.* (ע-פעק′-טיוו-נעס) די ווירקזאמקייט.

effect′less *a.* (ע-פעקט′-לעס) אהן וויר= קונג, אונגוציג.

effec′tor *n.* (ע-פעק′-טאר) א פעראורזא= כער; דער אדער דאס וואס ווירקט אויף דער ערשיינונג פון א געוויסער זאך; דער אדער דאס וואס מאכט א ווירקונג אדער איינדרוק.

effects′ *n.* (ע-פעקטס′) בעוועגליכעס אייגענטום, זאכען, מטלטלין.

He left some of his **effects** in our house.

effec′tual *a.* (ע-פעק′-טשו-על) וויר= קענד.

effec′tually *adv.* (ע-פעק′-טשו-על-אי) מיט פולער ווירקונג; דורך און דורך.

Smuggling has been **effectually** stopped in the United States.

effec′tualness *n.* (ע-פעק′-טשו-על- נעס) ווירקזאמקייט.

effec′tuate *v.* (ע-פעק′-טשו-אייט) אויס= פיהרען, ברייגגען אין ווירקליכקייט, בריינ= גען אין עקזיסטענץ.

effectua′tion *n.* (ע-פעק-טשו-איי′- שאן) דאס אויספיהרען עפעס; דאס ברייגגען אין ווירקליכקייט; דאס ארויס= רופען א רעזולטאט.

effem′inacy *n.* (ע-פעמ′-אי-נע-סי) ווייבערישקייט, פערערעלטקייט, ווייכליכ= קייט, שוואכקייט [בנוגע צו א מאנספער= זאן וואס האט אין זיך וועניג מענליכ= קייט].

effem′inate *a.* (ע-פעמ′-אי-נייט) וויי= בעריש, שוואך, ווייך, פערערעלט [בנוגע צו מאנספערזאנען].

effem′inately *adv.* (ע-פעמ′-אי-נייט- לי) שוואך; ווייבעריש.

effem′inateness *n.* (ע-פעמ′-אי-נייט- נעס) ווייבערישקייט, ווייכליכקייט, שוואכ= קייט.

effen′di *n.* (ע-פענ′-די) עפענדי ["הערר" — אין טערקיי].

ef′ferent *a. and n.* (עפ′-ע-רענט) וואס פיהרט ארויס, וואס טראגט ארויס אין דרויסען; אין פיזיאלאגיע — אן אדער, אדער א נערוו וואס פיהרט פון די געהירן צו די ענדליכע טיילען פון קערפער; א טייך וואס פליסט פון ערגעץ און טראגט אוועק שטראמען וואסער.

effervesce′ *v.* (עפ-ער-וועס′) זידען, ברויזען, שוימען; געהרען [ווי ביער אדער וויין ביים זייערען]; זיין אויפגע= רעגט, ניט קענען איינהאלטען די אינער= ליכע געפיהלען.

efferves′cence *n.* (עפ-ער-וועס′-ענס) דאס זידען, דאס ברויזען, דאס שוימען; די געהרונג [פון ביער אדער וויין ביים זייערען]; אויפגעבראכטקייט, אויפגע= רעגטקייט פון געפיהלען.

efferves′cency *n.* (עפ-ער-וועס′-ענ-סי) ז. *effervescence*

efferves′cent *a.* (עפ-ער-וועס′-ענט) זידענד, ברויזענד, שוימענד; געהרענד [ווי ביער אדער וויין ביים זייערען]; אויפגערעגט, אויפגעבראכט.

efferves′cible *a.* (עפ-ער-וועס′-איבל)

וואס קען זידען, ברויזען אדער שוימען; וואס קען געהרען [ווי ביער אדער ווין ביים זייערען]; וואס קען מאכען ברויזען, זידען, שוימען אדער געהרען; וואס קען אויפגעברעכט אדער אויפגערעגט ווערען.

effete' *a.* (ע-פיט') אויסגעצעהרט, אבגעטעמפט, אויסגענוצט, אונפרוכטבאר; אויסגעשפיעלט.

effete'ness *n.* (ע-פיט'-נעס) אבגעטראגענקייט, אויסגענוצטקייט, אויסגעצעהרטקייט.

effica'cious *a.* (עפ-אי-קיי'-שאס) וואס מאכט די געווינשטע ווירקונג; וואס האט די קראפט צו מאכען א ווירקונג.

effica'ciously *adv.* (עפ-אי-קיי'-שאס-לי) אויף א ווירקענדען אופן.

effica'ciousness *n.* (עפ-אי-קיי'-שאס-נעס) דאס זיין ווירקזאם.

ef'ficacy *n.* (עפ'-אי-קע-סי) ז. *effectiveness*

effi'ciency *n.* (עפ-פיש'-ען-סי) דאס זיין ווירקזאם; די ווירקענדע מאכט; דאס קענען ארויסברייינגען א געווינשטען רעזולטאט.

effi'cient *a.* and *n.* (עפ-פיש'-ענט) טיכטיג; טהעטיג; ווירקזאם; א ווירקענדע אורזאכע; אין מאטעמאטיק — דער פאקטאר, א צאהל, מיט וועלכער עס ווערט געכפל'ט אן אנדער צאהל.

effi'ciently *adv.* (עפ-פיש'-ענט-לי) אויף א ווירקזאמען אופן.

ef'figy *n.* (עפ'-אי-דזשי) א בילד, געשטאלט אדער פארטרעט פון א פערזאן [ווי די צורה אויף א מטבע].

effla'tion *n.* (עפ-פליי'-שאן) א בלאז, דאס אוועקבלאזען; דאס וואס איז אוועקגעבלאזען.

effloresce' *v.* (עפ-לא-רעס') בליהען; אין כעמיע — בעדעקען זיך מיט שימעל.

efflores'cence *n.* (עפ-לא-רעס'-ענס) דאס ארויסבליהען; א מאסע פון בליטהען; דאס בליהען; אן אויסשלאג אויף'ן לייב; דאס בעדעקען זיך מיט שימעל.

efflores'cency *n.* (עפ-לא-רעס'-ען-סי) ז. *efflorescence*

efflores'cent *a.* (עפ-לא-רעס'-ענט) ארויסבליהענד.

ef'fluence *n.* (עפ'-לו-ענס) דאס ארויספליסען אדער ארויסשטראמען; דאס, וואס פליסט ארויס.

ef'fluency *n.* (עפ'-לו ען סי) ז. *effluence*

ef'fluent *a.* and *n.* (עפ'-לו-ענט) אויספליסענד, אויסשטראמענד; דאס, וואס פליסט ארויס; א טייך וואס פליסט ארויס פון אן אנדער טייך.

efflu'vial *a.* (ע-פלוה'-ווי-על) וואס איז שייך צו דער אויסדונסטונג אדער צום שלעכטען גערוך וואס געהט ארויס פון א פוילענדען קערפער.

efflu'vious *a.* (ע פלוה'-ווי-אס) ז. *effluvial*

efflu'vium *n.* (ע-פלוה'-ווי-אם) די אויסדונסטונג אדער דער שלעכטער גערוך וואס געהט ארויס פון א פוילענדען קערפער; מיאזמען.

ef'fort *n.* (עפ'-אורט) די אנשטרענגונג, די בעמיהונג, בעשטרעבונג; דאס סטארען זיך; אין מעכאניק — די קראפט וואס ווירקט אויף א קערפער.

ef'fortless *a.* (עפ'-אורט לעס) וואס מאכט ניט קיין אנשטרענגונג.

effron'tery *n.* (ע-פראנ'-טער-אי) פרעכהייט, אונפערשעמטהייט.

effulge' *v.* (ע-פאלדזש') שטראהלען, בליאסקען, גלאנצען, שיינען.

efful'gence *n.* (ע-פאל'-דזשענס) דאס שטראהלען; דער גלאנץ, דער בליאסק.

efful'gent *a.* (ע-פאל'-דזשענט) שטראהלענד; גלענצענד, שיינענד.

efful'gently *adv.* (ע-פאל'-דזשענט-לי) אויף א גלענצענדען אדער שטראהלענדען אופן.

effuse' *v.* (ע-פיוז') אויסגיסען.

effu'sion *n.* (ע-פיו'-זשאן) דאס אויסגיסען אדער פערגיסען; דאס אויסגעגאסענע; דאס אויסגיסען דאס הארץ אדער די געפיהלען.

effu'sive *a.* (ע-פיו'-סיוו) פערגיסענדיג, אויסגיסענדיג; פליסענד; איבערשטראמט מיט געפיהלען; אויסגיסענדיג א שטראם פון געפיהלען.

effu'sively *adv.* (ע-פיו'-סיוו-לי) ז. *effusive*

effu'siveness *n.* (ע-פיו'-סיוו-נעס) דאס זיין איבערשטראמט מיט געפיהלען.

eft *n.* (עפט) אזא זארט קליינער עקדיש.

e. g. *exempli gratia* אבקירצונג פון צום ביישפיעל, למשל.

egad' *int.* (אי-געד') בנאמנות! ווירקליך! וואהרהאפטיג! [אן אויסרוף פון איבערראשונג אדער התפעלות].

égalité' *n.* (איי-גאל-אי-טיי') גלייכהייט.

e'gence *n.* (אי'-דזשענס) א שטארקער חשק צו עטוואס; דאס ליידען פון א שטארקען פערלאנג צו עטוואס.

e'ger *n.* (אי'-גער) א פריה-בליהענדע טולפען-בלום.

egest' *v.* (אי-דזשעסט') אויסלעדיגען; אויסלעדיגען דעם מאגען.

eges'ta *n.* (אי-דזשעס'-טא) צואה, עקסקרימענטען.

eges'tion *n.* (אי-דזשעס'-טשאן) די אויסלעדיגונג פון מאגען; צואה, עקסקרימענטען.

eges'tive *v.* (אי-דזשעס'-טיוו) וואס לעדיגט אב [דעם מאגען].

egg *n.* and *v.* (עג) אן איי; בעגיסען אדער פערקנעטען מיט אייער; בעווארפען מיט אייער; אנרייצען; צוגעבען קוראזש.

egg'-albu'min *n.* (עג'-על-ביו'-מין) דאס געלכעל פון אן איי.

egg'-bald *a.* (עג'-באהלד) פליכעוואטע ווי אן איי; פאלשטענדיג פליכעוואטע.

egg'-bas'ket *n.* (עג'-בעס'-קעט) א מין קערבעלע פון שיטערען דראט אין וועלכען מען לעגט אריין אייער ביים קאכען זיי, כדי לייכט ארויסצונעהמען די אייער פון דעם זודיגען וואסער.

egg'-bea'ter *n.* (עג'-ביע'-טער) אן אינסטרומענט מיט א זיך דרעהענדען שטיקעל בלעך אדער האלץ, מיט וועלכען מען שלאגט פאנאנדער אייער.

egg'-born *a.* (עג'-בארן) וואס איז ארויסגעקומען פון אן איי.

egg'-car'rier *n.* (עג'-קער'-אי-ער) א פאררינטונג צו טראנספארטירען אייער, אז זיי זאלען ניט צובראכען ווערען.

egg'-cell *n.* (עג'-סעל) די איי-צעלע [דאס איי ווען עס געפינט זיך נאך אין דעם שטאדיום פון א צעלע].

egg'er *n.* (עג'-ער) אן אייער-זאמלער.

egg'er on (עג'-ער אן) אן אנרייצער, אן אנהעצער; איינער וואס גיט צו קוראזש.

egg'-glass *n.* (עג'-גלעס) אן איי-זעמדערעל [אזא גלעזעל וואס בעשטעהט פון צווי גלייכע העלפטען, וועלכע זיינען פערבונדען מיט א גאנץ שמאלען העלזעל. איין האלב גלעזעל איז אנגעפילט מיט גאנץ דינעם זאמד. ווען מען וויל אבקאכען אן איי וואס זאל ניט זיין הארט, שטעלט מען אוועק דאס גלעזעל און מען קאכט אזוי לאנג דאס איי ווי לאנג עס דויערט דאס דורכלויפען פון דעם זאמד דורך דעם שמאלען העלזעל אין דער אונטערער העלפט פון גלעזעל. די גלעזעלעך זיינען מייסטענס אזוי געמאכט, אז דאס דורכלויפען פון דעם זאמד זאל דויערען אן ערך 3 מינוטען]; א גלעזערנער אייער-בעכער.

egg'ing *n.* (עג'-אינג) דאס זאמלען אייער.

egg'-lay'ing *a.* (עג'-ליי'-אינג) לעגענדיג אייער; וואס לעגט אייער.

egg'ler *n.* (עג'-לער) ז. *egger*

egg'-nog *n.* (עג'-נאג) א געטראנק געמאכט פון אייער, צוקער, מילך און ספיריטוס.

egg'-pie *n.* (עג'-פאי) אייער-קוכען, אייער-פאסטעטע.

egg'-plant *n.* (עג'-פלענט) די אייער-פלאנצע [א פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען אזעלכע פרוכט וואס זעהען אויס ווי אייער].

Egg-plant

egg'-shaped *a.* (עג'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן איי; אוואל, לאנגליך-רונד.

egg'-shell *n.* (עג'-שעל) די שאלעכץ פון אן איי.

egg'-tes'ter *n.* (עג'-טעס'-טער) א פארריכטונג צו פראבירען אייער פאר'ן ליכט אויב זיי זיינען פריש.

egg'-ti'mer *n.* (עג'-טאי'-מער) א זאמדערעל וואס ווערט בענוצט צו בעשטימען די צייט וויפיעל אן איי דארף זיך קאכען. ז. *egg-glass*

egg'wife *n.* (עג'-הוואיף) א פרוי וואס פערקויפט אייער.

e'gis *n.* (אי'-דזשיס) דער פאנצער-שילד פון דער גריכישער געטין מינערווא; א פאנצער, א שילד; א שוץ.

eg'lantine *n.* (עג'-לען-טין) א מין ווילדע רויז, וועלכע וואקסט אין טרוקענע וואלדיגע ערטער און בליהט אין יוני און יולי.

eg'o *n.* (עג'-או) דער פערזענליכער "איך", דער "איך".

eg'o-altruis'tic *a.* (עג'-או-על-טרו-איס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם אייגענעם "איך" און צו אנדערע.

eg'o-altruis'tic sen'timents (עג'-או-על-טרו-איס'-טיק סענ'-טי-מענטס) געפיהלען וואס בעפרידיגען דעם אייגענעם "איך" און ברייינגען אין דערזעלבער צייט בעפרידיגונג אויך פאר אנדערע.

eg'ohood *n.* (עג'-או-הוד) פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט.

eg'oism *n.* (עג'-א-איזם) עגאאיזם, אייגענליעבע; אייגענגוץ; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז קיין זאך עקזיסטירט ניט אויסער דעם געדאנק פון דעם אינדיווידואום וואס מאכט דיעזע בעהויפטונג.

eg'oist *n.* (עג'-א-איסט) אן עגאאיסט, איינער וואס ליעבט נור זיך; אן אייגענוציגער מענש; אין פילאזאפיע — אן אנהענגער פון דער אידעע פון עגאאיזם. ז. *egoism*

egois'tic *a.* (עג-א-איס'-טיק) עגאאיס־טיש; אייגענננוציג; וואס ליעבט נור זיך; וואס איז שייך צו דער אידעע פון עגא־איזם. ז. *egoism*.

egois'tical *a.* (עג-א-איס'-טי-קעל) ז. *egoistic*.

egois'tically *adv.* (עג-א-איס'-טי-קעל-אי) אויף אן עגאאיסטישען אופן.

ego'ity *n.* (ע-גאו'-אי-טי) דער עצם פון "איך"; די פערזענליכקייט, די אינדיווי־דואליטעט.

eg'otheism *n.* (עג'-א-טהי-איזם) די זעלבסט־פערגעטערונג; דאס מאכען זיך פאר א גאט.

eg'otism *n.* (עג'-א-טיזם) עגאטיזם, דאס האלטען זעהר שטארק פון זיך; דאס ריידען אימער פון זיך; אייגענננוציגקייט.

eg'otist *n.* (עג'-א-טיסט) אן עגאטיסט, איינער וואס האלט זעהר שטארק פון זיך, איינער וואס רעדט כסדר פון זיך; איי־נער וואס איז אייגעננוציג.

egotis'tic *a.* (עג-א-טיס'-טיק) אייגענ־נוציג; וואס רעדט פון זיך אליין אדער וואס האלט נאר פון זיך אליין.

egotis'tical *a.* (עג-א-טיס'-טי-קעל) ז. *egotistic*.

egotis'tically *adv.* (עג-א-טיס'-טי-קעל-אי) אויף אן עגאטיסטישען אופן. ז. *egotism*.

eg'otize *v.* (עג'-א-טאיז) זיין אייגענ־נוציג; פיעל רעדען פון זיך אליין.

egre'gious *a.* (אי-גרי'-דזשאס) מערק־ווירדיג, אויסערארדענטליך, אויסערגע־וועהנליך.

The surgeon made an **egregious** blunder in the operation.

egre'giously *adv.* (אי-גרי'-דזשאס-לי) אויף אן אויסערארדענטליכען אדער אוי־סערגעוועהנליכען אופן.

egre'giousness *n.* (אי-גרי'-דזשאס-נעס) אויסערגעוועהנליכקייט, אויסערער־דענטליכקייט, מערקווירדיגקייט.

e'gress *n.* (אי'-גרעס) אַ אויסגאנג, אן אויסטריט.

egress' *v.* (אי-גרעס') ארויסגעהן, אוועק־געהן.

egres'sion *n.* (אי-גרעש'-אן) דאס ארויס־געהן; אן ארויסגאנג.

e'gret *n.* (אי'-גרעט) א צאפליא [אזא וייסער גרויסער פויגעל מיט לאנגע ווייַ־כע פעדערען]; די פעדערען פון א צאפ־ליא; א טשוב פון פעדערען אויף'ן קאפ פון א פויגעל; דער דינער פוך אויף פער־שיעדענע זוימען־קערנער; א מין צענ־טראל־אמעריקאנישע אפע [מאלפע].

e'griot *n.* (אי'-גרי-אט) אזא זארט זויערער קארש.

Egyp'tian *n. and a.* (אי-דזשיפ'-שען) א מצרי, אן עגיפטער; א ציגיינער; עגיפ־טיש; וואס איז שייך צו עגיפטען אדער מצרים.

Egyp'tian bean (אי-דזשיפ'-שען ביען) עגיפטישע בעבלעך [די פרוכט פון דער לאטאס־פלאנצע, וואקסט אין אינדיען].

Egyp'tian dark'ness (אי-דזשיפ'-שען דארק'-נעס) א געדיכטע פינסטער־ניש [חשך מצרים].

Egyp'tian lo'tus (אי-דזשיפ'-שען לאו'-טאס) די עגיפטישע ים־רויזע [א פלאנצע וועלכע איז געווען פערהייליגט ביי די אלטע עגיפטער].

Egyp'tian thorn (אי-דזשיפ'-שען טהארן) די עכטע אקאציע [א מין בוים פון וועלכען מען בעקומט גומי־אראביקע].

Egyptol'oger *n.* (אי-דזשיפ-טאל'-א-דזשער) דער עגיפטאלאג [איינער וואס שטודירט דאס לעבען פון די אלטע מצריים און בעזאנדערס די היערא‏גליפישע שריפ־טען].

Egyptol'ogy *n.* (אי-דזשיפ-טאל'-א-דזשי) עגיפטאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען די אלטערטימער פון עגיפטען און בע־זאנדערס וועגען די היערא‏גליפישע שריפ־טען].

eh *int.* (איי) אן אויסדרוק פון וואס? ספקות אדער וואונדער].

ei'der *n.* (אי'-דער) ז. *eider-duck*.

ei'der-down *n.* (אי'-דער-דאון) דער פוך פון דער גאנא. ז. *eider-duck*.

ei'der-duck *n.* (אי'-דער-דאק) די גאנא [א מין ענטעל וואס האלט זיך אויף ביי די ברעגעס פון ים].

Eider-duck

ei'dograph *n.* (אי'-דא-גרעף) דער איידאגראף [אן אינסטרומענט צו קאפי־רען צייכנונגען אין א פערקלענערטען אדער פערגרעסערטען מאסשטאב].

eidolol'ogy *n.* (אי-דא-לאל'-א-דזשי) די ערקענטניס־טעאריע, די לעהרע וועגען די מענליכקייטען און גרענעצען פון אונ־זער וויסען.

eido'lon *n.* (אי-דאו'-לאן) א בילד; א פארשטעלונג; א שאטען, אן אבשיין.

eido'loscope *n.* (אי-דאו'-לא-סקאופ) אן אפאראט צו פערגרעסערען די פאטא־גראפישע בילדער, וועלכע ווערען בענוצט פאר א קינעמאטאגראף [פארשטעלונג פון בעוועגליכע בילדער].

ei'doscope *n.* (אי'-דא-סקאופ) אן אינ־סטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי מע־טאלענע דיסקען אדער רונדע בלעטער. ווען דיזע דיסקען בעוועגען זיך, פראדו־צירען זיי אן אונענדליכע צאהל פון פער־שיעדענסטע געאמעטרישע פיגורען.

eidoura'nion *n.* (אי-דוה-ריי'-ני-אן) אן אפאראט צו אילוסטרירען די בעוועי־גונג פון די הימלישע קערפער, ווי די פלאנעטען, קאמעטען א. ד. ג.

eight *n. and a.* (אייט) אכט, די צאהל אכט; אן אכטעל [אין קארטען].

eighteen' *n. and a.* (איי-טיען') די צאהל אכטצעהן; אכטצעהן.

eighteenth' *a. and n.* (איי-טיענטה') אכטצעהנטער; אן אכטצעהנטעל.

eight'fold *a.* (אייט'-פאולד) אכטפאך.

eighth *n. and a.* (אייטה) דער אכטער; אן אכטעל.

The bill is due on the **eighth** of the month.

eight'-hour law (אייט'-אור לאה) דאס אכט־שטונדען געזעץ [דאס געזעץ וואס בעשרענקט אין געוויסע אינדוסטריען די ארבייטס־צייט פון אן ארבייטער אויף 8 שטונדען א טאג].

eigh'tieth *n. and a.* (איי'-טי-עטה) אן אכטציגסטעל; אכטציגסטער.

eight'score *n. and a.* (אייט'-סקאור) אכט מאל צוואנציג; הונדערט און זעכציג.

eigh'ty *n. and a.* (איי'-טי) די אכטציג; צאהל אכטציג.

eigne *a.* (איין) וואס איז דער עלטסטער; וואס איז א בכור.

ei'kon *n.* (אי'-קאן) אן עהנליכקייט, א בילד [הויפטזעכליך א קריסטליך הייליג בילד], אן איקאנע.

eikon'ic *a.* (אי-קאנ'-איק) וואס איז שייך צו א בילד, הויפטזעכליך א הייליגען קריסטליכען בילד אדער איקאנע.

ei'rie *n.* (עה'-רי) א נעסט פון רויב־פויגעל; די קליינע פויגעלעך אין א נעסט; קינדער.

ei'ry *n.* (עה'-רי) ז. *eirie*.

ei'ther *a., pr. and c.* (איע'-טהער) איינער אדער דער אנדערער; איינער פון ביידע; יעדער פון ביידע; אין יעדען פון ביידע פעלע; אויך ניט, ביידע ניט, אין ביידע פעלע ניט [ביי פערניינונגען].

Either you pay your debts or you are declared bankrupt.

ejac'ulate *v.* (אי-דזשעק'-יו-לייט) אויס־שרייען [פלוצלונג און אבגעהאקט]; רע־דען מיט קורצע, אבגעהאקטע אויסגעשריי־ען; ארויסווארפען, ארויסשטויסען, ארויס־שיסען, ארויסלאזען.

ejacula'tion *n.* (אי-דזשעק-יו-ליי'-שאן) דאס אויסשרייען [פלוצלונג און אבגעהאקט]; א פלוצליכער אבגעהאקטער אויסגעשריי [ווי למשל: אוי! וועה!]; דאס ארויסשטויסען, דאס ארויסלאזען, דאס ארויסשיסען, דאס ארויסווארפען; אין פיזיאלאגיע — דאס ארויסלאזען די זרע [פון געשלעכטס־ארגאן].

ejac'ulatory *a.* (אי-דזשעק'-יו-ליי-טא-רי) ארויסשטויסענדיג, ארויסווארפענדיג, ארויסשיסענדיג; אויסגעשפראכען אין קורצע, אבגעהאקטע אויסגעשרייען; אין פיזיאלאגיע — וואס איז שייך צו דער ארויסלאזונג פון זרע [פון די געשלעכטס־ארגאנען].

eject' *v.* (אי-דזשעקט') ארויסווארפען, ארויסשטויסען, ארויסשיסען; ענטזאגען פון א שטעלע; ארויסווארפען פון א וואה־נונג אדער פון לאנד־בעזיץ; פערטרייבען; פעריאגען; צונעהמען אייגענטום.

ejec'tion *n.* (אי-דזשעק'-שאן) ארויס־שטויסונג; דאס ארויסווארפען; ענטזא־גונג פון א שטעלע; דאס ארויסווארפען פון א וואהנונג אדער פון לאנד־בעזיץ; דאס צונעהמען אייגענטום; עטוואס וואס ווערט ארויסגעשטויסען אדער ארויסגע־ווארפען; פערטרייבונג, פעריאגונג.

ejec'tive *a.* (אי-דזשעק'-טיוו) ארויס־שטויסענדיג, ארויסווארפענדיג, ארויס־טרייבענדיג, ענטלאסענדיג [פון א שטע־לע]; ארויסזעצענדיג [פון א וואהנונג].

eject'ment *n.* (אי-דזשעקט'-מענט) דאס ארויסווארפען, דאס ארויסשטויסען; דאס ארויסווארפען פון א וואהנונג.

ejec'tor *n.* (אי-דזשעק'-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ווארפט ארויס אדער שטויסט ארויס; א פארריכטונג ארויסצו־שטויסען, מיט דער הילף פון לופט אדער פארע, פליסיגקייטען, זאמד, שטויב, אש א. ד. ג.; א פארריכטונג ארויסצוווארפען פון א ביקס אדער קאנאנע די קוילען־קאפסולען, נאכדעם ווי מען שיסט אויס.

eke *v., n., adv. and c.* (איק) 1. צונע־מען; צוגעבען עטוואס וואס פעהלט; 2. אויסציהען, אויסקוועטשען, אויספרע־

סען; פערגרעסערען, פערלענגערען; עט=
וואס וואס ווערט צו עפּעס צוגעגעבען;
אויך; דאסגלייכען; אלס צוגאב.
2. Notwithstanding all his toil he could eke out a bare living.

e'king *n.* (אי'-קינג) דאס צוגעבען עפּעס;
דאס וואס ווערט צוגעגעבען [הויפּטזעכ=
ליך א צוגעשטוקעוועטע שטיק האלץ].

e'king piece (אי'-קינג פּיעס) א צוגע=
שטוקעוועטע שטיק האלץ.

elab'orate *v. and a.* (אי-לעב'-א-רייט)
אויסארבייטען, פּראדוצירען: אויסארביי=
טען פארזיכטיג און מיט פיעל מיה; אויס=
ארבייטען פאלשטענדיג און קונסטפאל;
אויסגעארבייט ווערען פארזיכטיג, מיט
פיעל מיה, פאלשטענדיג און קונסטפאל;
געשליפען, קונסטפאל, פינקטליך, פאלקאם;
געמאכט מיט דער גרעסטער פינקטליכקייט
און קונסט; פיעל שטודירט; פלייסיג.

elab'orated *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טעד)
אויסגעארבייט אדער געמאכט מיט פאר=
זיכטיגקייט, מיט מיה, מיט פלייסיגקייט:
געשליפען, קונסטפאל, פינקטליך, פאלקאם,
פלייסיג; פיעל שטודירט.

elab'orately *adv.* (אי-לעב'-א-רייט-לי)
אויף א פאלקאמענעם, פאלשטענדיגען,
קונסטפאלען אדער פינקטליכען שטייגער;
מיט פלייס, מיט פארזיכטיגקייט; אויסגע=
ארבייט אויף'ן העכסטען שטייגער; מיט
פיעל שטודיום.

elab'orateness *n.* (אי-לעב'-א-רייט-
נעס) דאס זיין אויסגעארבייט אדער גע=
מאכט מיט פיעל מיה, מיט פינקטליכקייט
אדער מיט פיעל קונסט.

elabora'tion *n.* (אי-לעב-א-ריי'-שאן)
אויסארבייטונג; פּראדוצירונג; פארמי=
רונג אדער פּראדוצירונג דורך א שטופענ=
וייזען פּראצעס; אויסארבייטונג מיט
פיעל מיה, פינקטליכקייט אדער קונסט;
דאס שלייפען און אויסבעסערען; פאל=
שטענדיגקייט אדער פאלקאמענהייט [ביי
מאכען עפּעס]; פארזיכטיגע און פאל=
שטענדיגע בעארבייטונג.

elab'orative *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טיוו)
וואס ארבייט עפּעס אויס מיט פינקטליכ=
קייט, פארזיכטיגקייט, מיט פיעל מיה אדער
פאלקאמענהייט.

elab'orator *n.* (אי-לעב'-א-ריי-טאר)
איינער וואס בעארבייט אדער מאכט עפּעס
מיט פינקטליכקייט, פארזיכטיגקייט, מיט
פלייס און מיט פאלקאמענהייט.

elab'oratory *a.* (אי-לעב'-א-ריי-טא-
רי) ז. *elaborative*

ela'in *n.* (ע-ליי'-אין) עלאאין, דער פלי=
סיגער טייל פון אוילען און פעטס.

ela'ine *n.* (ע-ליי'-אין) ז. *elain*

élan' *n.* (איי-לאן') היץ, פייער [פון
ענטוזיאזם, ליידענשאפט א. ד. ג.].

elance' *v.* (ע-לענס') ווארפען, שליי=
דערען.

e'land *n.* (אי'-לענד) די עלען=אנטילאפּע
[א גרויסע אקסען=עהנליכע אנטילאפּע אין
זיד=אפריקא].

Eland

el'aphine *a.* (על'-ע-פין) וואס איז
שייך צו א הירש.

elapse' *v. and n.* (אי-לעפּס') זיך אוועק=
גליטשען, פערגעהן [וועגען צייט]; דאס
פערגעהן [וועגען צייט].
A short time elapsed between the two visits.

elas'tic *a. and n.* (אי-לעס'-טיק) עלאס=
טיש, בעזיצענדיג די קראפט פון עלאסטי=
ציטעט, האבענדיג די פעהיגקייט אנצו=
נעהמען די פריהריגע פארם [וועגען שטא=
פען, וואס נעהמען צוריק אן די אלטע
פארם נאכדעם ווי מען האט זיי אויפגע=
הערט צו דריקען אדער אויסצוציהען, ווי
למשל, גומי]; וואס מען קען אויסברייי=
טען אדער איינפרעסען; בויגזאם, נאכ=
גיעביג; וואס קען זיך צופּאסען; וואס
קען זיך לייכט ערהאלען [פון מיעדקייט,
נידערגעשלאגענקייט א. ד. ג.]; וואס קען
ווידערשטעהן, וואס קען אויסהאלטען
[צרות, ליידען א. ד. ג.]; גומילאסטיק.

elas'tical *a.* (אי-לעס'-טי-קעל) עלאס=
טיש. ז. *elastic*

elas'tically *adv.* (אי-לעס'-טי-קעל-אי)
אויף אן עלאסטישען שטייגער; מיט עלאס=
טיציטעט, דורך צופּאסונג. ז. *elastic*

elas'tic gum (אי-לעס'-טיק גאם) גומי=
לאסטיק, קאוטשוק.

elasti'cian *n.* (אי-לעס-טיש'-ען) איי=
נער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויס=
פארשונג פון דער קראפט פון עלאסטיצי=
טעט. ז. *elastic*

elastic'ity *n.* (אי-לעס-טיס'-אי-טי)
עלאסטיציטעט, דאס זיין עלאסטיש.
ז. *elastic*

elate' *v. and a.* (אי-לייט') דערהויבען
[אין שטימונג]; מאכען שטאלץ, צופריע=
דען, גרויס אדער אויפגעבלאזען; שטארק
צופריעדען, שטאלץ, אויפגעבלאזען; זיי=
ענדיג אין א געהויבענער שטימונג.

ela'tedly *adv.* (אי-ליי'-טעד-לי) מיט
שטאלץ, אויפגעבלאזענקייט אדער מיט צו=
פריעדענהייט; אין א געהויבענער שטי=
מונג.

ela'tedness *n.* (אי-ליי'-טעד-נעס) א
געהויבענע שטימונג; שטאלץ, צופריעדענ=
הייט, אויפגעבלאזענקייט.

elate'ment *n.* (אי-לייט'-מענט) דאס
מאכען אדער זיין אין א געהויבענער שטי=
מונג; דאס זיין שטארק צופריעדען,
שטאלץ אדער אויפגעבלאזען.

ela'ter *n.* (אי-ליי'-טער) איינער אדער
עטוואס וואס ברייינגט אין א געהויבענער
שטימונג, מאכט שטאלץ אדער אויפגעבלא=
זען; א שנעלקעפער [אזא אינזעקט].

elat'erite *n.* (ע-לעט'-ע-ראיט) עלאס=
טישער ערד=פעך אדער ערד=סמאלע.

elate'rium *n.* (על-ע-טי'-רי-אם) עלא=
טאריום, די זאפט פון דער שפּרינג=אוגער=
קע [אזא מין פרוכט] וואס ווערט גע=
ברויכט אלס מעדיצין [נעגען וואסער=
זוכט און אנדערע קראנקהייטען].

ela'tion *n.* (אי-ליי'-שאן) א געהויבענע
שטימונג, שטארקע צופריעדענהייט, שטאלץ,
אויפגעבלאזענקייט.

ela'tor *n.* (אי-ליי'-טאר) ז. *elater*

el'bow *n. and v.* (על'-באו) דער עלענ=
בויגען; אן אויסבויגונג אדער קרימונג
פון א זאך [ווי די אויסבויגונג פון א
וועג אדער טייך]; א ווינקעל אדער אויס=
בויגונג פון א וואנד; דאס לעהן=הענטעל
פון א שטוהל אדער קאנאפּע; אבשטוי=
סען מיט'ן עלענבויגען, פאנאנדערשטויסען,
פאנאנדערטרייבען; דורכשטופען זיך מיט
די עלענבויגענס; אויסבויגען אדער אויס=
קרימען א זאך.

el'bowed *a.* (על'-באוד) ווי אן עלענבוי=
גען; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

el'bow one's way (על'-באו הוואנז
הוויי) זיך דורכדרינגען, דורכשטופען; זיך
מאכען א וועג מיט די עלענבויגענס.

el'bow-room *n.* (על'-באו-רוהם) פּלאץ
פאר די עלענבויגענס, פרייהייט פאר בע=
וועגונגען.

eld *n.* (עלד) אלטע צייטען, אמאליגע
צייטען; צייט; א לאנגע צייט=פעריאדע;
אלטקייט; אן אלטיטשקער; צייט=אלטער.

el'der *a. and n.* (על'-דער) עלטער; פון
פריהער; אן אלטער מאן; אן עלטסטער,
א נאטשאלניק; די בוזינא אדער האלונ=
דער [א מין קוסט, אויף וועלכען עס וואק=
סען רויט=שווארצליכע יאגדעס].

Elder

el'derberry *n.* (על'-דער-בער-אי) די
האלונדער=יאגדע [א רויט=שווארצליכע
יאגדע וועלכע וואקסט אויף האלונדער
אדער בוזינא=קוסטעס].

el'der-gun *n.* (על'-דער-גאן) א קנאל=
ביקס [א ביקסעל פאר קינדער געמאכט
געווארען פון האלונדער=האלץ, פון וועל=
כען עס איז ארויסגעצויגען דאס הערצעל].

el'derly *a.* (על'-דער-לי) אלטליך.
The doctor is an elderly gentleman.

el'ders *n.* (על'-דערז) די אלטע לייט,
די זקנים, די נשיאים.

el'dest *a.* (על'-דעסט) עלטסטער.

Eldora'do *n.* (על-דא-רא'-דאו) עלדא=
ראדא, דאס גאלדענע לאנד [א לאנד, וועל=
כעס די אמאליגע שפאניער האבען גע=
זוכט אין דער ניי=ענטדעקטער וועלט, גלוי=
בענדיג, אז דארטען איז פאראן א פּלאץ
וואס איז אנגעשאטען מיט גאלד און די=
מאנטען]; אירגענד וועלכער ארט וואו
מען קען לייכט רייך ווערען.

el'dritch *a.* (על'-דריטש) איבערנאטיר=
ליך, שרעקליך, פער'כשופ'ט, אונגעהויער.

elecampane' *n.* (על-אי-קעמ-פּיין') דער
אלאנט [א געווי=
סע פלאנצע מיט
געלבע בליטהען.
ווערט געברויכט
אין מעדיצין גע=
גען הארץ=קראנק=
הייטען].

Elecampane

elect' *v., a. and n.* (אי - לעקט')
אויסוועהלען; אויס=
קלייבען; שטעלען
אין פארצוג; אויס=
ערוועהלט, אויסגע=
קליבען; אבגעקליבען, אין העכערען

שטאנד, איז א בעסערען פארציג; אן אויסערוועהלטער, דער בחיר.

elec′ting bod′y (אי-לעק′-טינג באד′-אי) די וועהלער; די אויסקלייבער.

elec′tion *n.* (אי-לעק′-שאן) דאס וועהלען, די ערוועהלונג; די וואהל.

electioneer′ *v.* (אי-לעק-שא-ניער′) זוכען שטימען פאר ערוועהלען אימעצען, אגיטירען ביי די וואהלען פאר א געוויסען קאנדידאט.

electioneer′er *n.* (אי-לעק-שא-ניער′-ער) איינער וואס זוכט מיט אלע מיטלען, אז זיין קאנדידאט אדער זיין פארטיי זאל זיעגען ביי די וואהלען.

electioneer′ing *a.* (אי-לעק-שא-ניער′-אינג) אגיטירענד פאר א געוויסען קאנדידאט; סטארענדיג זיך צו בעקומען שטימען ביי די וואהלען.

elec′tive *a. and n.* (אי-לעק′-טיוו) ערוועהלט, אויסגעקליבען דורך וואהלען; וואס איז בעקומען געווארען אדער דורכגעגאנגען דורך א וואהל; וואס איז שייך צו וואהל-רעכט; אויסקלייבענד; וואס האט דעם כח אדער די מעגליכקייט פון בחירה; אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען — דער קורס פון למודים, וועלכע דער סטודענט אליין קען זיך אויסקלייבען.

elec′tive affin′ity (אי-לעק′-טיוו ע-פינ′-אי-טי) ז. *chemical affinity*

elec′tively *adv.* (אי-לעק′-טיוו-לי) דורך אויסקלייבען, דורך א וואהל.

elec′tiveness *n.* (אי-לעק′-טיוו-נעס) דאס אויסקלייבען, דאס אויסוועהלען.

elec′tor *n.* (אי-לעק′-טאר) א וועהלער, א וואהל-מאן; דער וואס האט וואהל-רעכט.

elec′toral *a.* (אי-לעק′-טא-רעל) וואס איז שייך צו וואהלען אדער צו די וועהלער.

elec′toral col′lege (אי-לעק′-טא-רעל קאל′-עדזש) די פערזאמלונג פון די וואהלמענער פון א שטאאט פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכע קלייבען זיך צונויף צו ערוועהלען דעם פרעזידענט און וויצע-פרעזידענט.

elec′toral commis′sion (אי-לעק′-טא-רעל קא-מיש′-אן) די ספעציעלע וואהל-קאמיסיאן, וועלכע איז געשאפען געווארען פון אמעריקאנער קאנגרעס [פארלאמענט] אין יאהר 1877. דיעזע קאמיסיאן איז בעשטאנען פון 5 סענאטארען, 5 קאנגרעס-רעפּוטאטען און 5 ריכטער פון דעם אלערהעכסטען געריכט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. זי האט געהאט צו ענטשיידען וועלכע וועהלער עס דארפען צוגעלאזען ווערען ביי דער וואהל פון פרעזידענט און וויצע-פרעזידענט. עס איז געווען א פראגע וועגען איינגע שטאאטען און אזוי ווי די רעפּובליקאנער פארטיי האט געהאט א מאיאריטעט אין סענאט און די דעמאקראטישע פארטיי האט געהאט א מאיאריטעט אין רעפּרעזענטאנטען-הויז, האט מען צו קיין הסכם ניט געקענט קומען און א ספעציעלע קאמיסיאן האט פאר דעם צוועק געמוזט געוועהלט ווערען.

elec′torate *n.* (אי-לעק′-טאר-אייט) די אלגעמיינע צאהל בירגער וועלכע האבען וואהל-רעכט.

electrep′eter *n.* (אי-לעק-טרעפּ′-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו ענדערען די ריכטונג פון עלעקטרישען שטראם.

elec′tress *n.* (אי-לעק′-טרעס) א פרוי אדער אלמנה פון איינעם פון די זיבען פרינצען אין דעם רוימיש-גערמאנישען קעניגרייך, וועלכע האבען געהאט דאס רעכט צו וועהלען דעם קייזער.

elec′tric *a. and n.* (אי-לעק′-טריק) עלעקטריש, וואס ענטהאלט עלעקטריציטעט; וואס קען ווערען עלעקטריש; וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט; וואס קומט דורך עלעקטריציטעט; פול מיט עלעקטריציטעט [אויפגערעגט]; א שטאף וואס קען ווערען עלעקטריש.

elec′trical *a.* (אי-לעק′-טרי-קעל) עלעקטריש, וואס ענטהאלט עלעקטריציטעט; וואס קען ווערען עלעקטריש; וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט; וואס קומט דורך עלעקטריציטעט; פול מיט עלעקטריציטעט [אויפגערעגט].

elec′trical engineer′ing (אי-לעק′-טרי-קעל ענ-דזשי-ניער′-אינג) די עלעקטרישע אינזשינער-קונסט.

elec′trically *adv.* (אי-לעק′-טרי-קעל-אי) דורך עלעקטריציטעט; אין בעצוג צו עלעקטריציטעט.

elec′tric ca′ble (אי-לעק′-טריק קיי′בל) אן עלעקטרישער קאבעל [א שטריק פון בעצויגענע דראטען וועלכער ווערט געברויכט פאר עלעקטרישע צוועקען].

elec′tric field (אי-לעק′-טריק פיעלד) אן עלעקטרישעם פעלד [א רוים וואו עס הערשט אן עלעקטרישע קראפט].

elec′tric fish (אי-לעק′-טריק פיש) אן עלעקטרישער פיש [אזא זארט פיש וואס האט אין זיך עלעקטריציטעט].

elec′tric force (אי-לעק′-טריק פאורס) עלעקטרישע קראפט.

electri′cian *n.* (אי-לעק-טריש′-ען) אן עלעקטריקער, איינער וואס ארבייט ביי עלעקטריציטעט; איינער וואס שטודירט עלעקטריציטעט.

electric′ity *n.* (אי-לעק-טריס′-אי-טי) עלעקטריציטעט.

elec′tric lamp (אי-לעק′-טריק לעמפּ) אן עלעקטריש לעמפּעל.

elec′tric light (אי-לעק′-טריק לאיט) עלעקטרישע ליכט, עלעקטרישע בעלייכטונג.

elec′tric machine′ (אי-לעק′-טריק מע-שין′) אן עלעקטרישע מאשין.

elec′tric mo′tor (אי-לעק′-טריק מאו′-טאר) אן עלעקטרישער מאטאר [א מאשין וואס פערוואנדעלט עלעקטרישע קראפט אין מעכאנישע].

elec′tric rail′way (אי-לעק′-טריק רייל′-הוויי) אן עלעקטרישע באהן.

elec′tric spark (אי-לעק′-טריק ספארק) אן עלעקטרישער פונק.

elec′tric ten′sion (אי-לעק′-טריק טענ′-שאן) עלעקטרישע שפאנונג; עלעקטרא-מאטארישע קראפט; די קראפט וואס טרייבט דעם עלעקטרישען שטראם.

elec′tricute *v.* (אי-לעק′-טרי-קיוט) היגריכטען [טויטען] דורך עלעקטריציטעט.

electricu′tion *n.* (אי-לעק-טרי-קיו′-שאן) דאס היגריכטען דורך עלעקטריציטעט.

electrif′erous *a.* (אי-לעק-טריפ′-ע-ראס) וואס גיט ארויס עלעקטריציטעט.

elec′trifiable *a.* (אי-לעק′-טרי-פאי-עבל) וואס קען עלעקטריזירט ווערען; וואס קען ווערען עלעקטריש.

electrifica′tion *n.* (אי-לעק-טרי-פי-קיי′-שאן) דאס עלעקטריזירען: דאס זיין עלעקטריזירט, דאס זיין אנגעלאדען מיט עלעקטריציטעט.

elec′trifier *n.* (אי-לעק′-טרי-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס עלעקטריזירט.

elec′trify *v.* (אי-לעק′-טרי-פאי) עלעקטריזירען, מאכען עלעקטריש, אנלאדען מיט עלעקטריציטעט; אויפרעגען [ווי מיט עלעקטריציטעט], בעגייסטערען.

elec′trine *a. and n.* (אי-לעק′-טרין) געמאכט פון ברושטין; וואס איז שייך צו ברושטין; עלעקטראן [אן איינגעבילדעטער שטאף וועגען וועלכען אנדערע בעהויפטען, אז ער עקזיסטירט אלס דער פעראורזאכער פון עלעקטריציטעט].

electriza′tion *n.* (אי-לעק-טרי-זיי′-שאן) דאס עלעקטריזירען.

elec′trize *v.* (אי-לעק′-טראיז) עלעקטריזירען; מאכען עלעקטריש; אנלאדען מיט עלעקטריציטעט.

elec′trobath *n.* (אי-לעק′-טראו-בעטה) די פליסיגקייט וועלכע ווערט בענוצט צו בעדעקען פערשיעדענע געגענשטענדע מיט א מעטאל-שיכט דורך דער בענוצונג פון עלעקטריציטעט [ווי גאלוואנישע פערזילבערונג, פערגאלדונג א. ד. ג.].

electrobiolog′ical *a.* (אי-לעק-טראו-באי-א-לאדזש′-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראביאלאגיע. ז. *electrobiology*

electrobiol′ogist *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אל′-א-דזשיסט) א קענער אין עלעקטראביאלאגיע. ז. *electrobiology*

electrobiol′ogy *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אל′-א-דזשי) עלעקטראביאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די עלעקטרישע שטראמען וואס ענטוויקלען זיך אין לעבעדיגע ארגאניזמען; די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויספארשען די עלעקטרישע ווירקונג אין דער ערשיינונג פון היפנאטיזם.

electrobios′copy *n.* (אי-לעק-טראו-באי-אס′-קא-פי) דאס אבפּראבירען די מוסקולען דורך עלעקטריציטעט צו בעשטימען אויב עס איז דא אין זיי לעבען.

elec′trobronze *n.* (אי-לעק′-טראו-בראנז) דאס בעדעקען אייזען מיט א בראנז-שיכט דורך עלעקטריציטעט.

electrocau′tery *n.* (אי-לעק-טראו-קאה′-טער-אי) דאס אויסברענען א וואונד מיט עלעקטריציטעט; דער אינסטרומענט מיט וועלכען אזא אויסברענונג ווערט געמאכט.

electrochem′ical *a.* (אי-לעק-טראו-קעמ′-אי-קעל) וואס איז שייך צו עלעקטראכעמיע. ז. *electrochemistry*

electrochem′ically *adv.* (אי-לעק-טראו-קעמ′-אי-קעל-אי) דורך עלעקטראכעמיע; אין בעצוג צו עלעקטראכעמיע. ז. *electrochemistry*

electrochem′ist *n.* (אי-לעק-טראו-קעמ′-איסט) אן עלעקטראכעמיקער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט עלעקטראכעמיע. ז. *electrochemistry*

electrochem′istry *n.* (אי-לעק-טראו-קעמ′-איס-טרי) עלעקטראכעמיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די כעמישע ווירקונגען פון עלעקטריציטעט; כעמישע אנאליזען אדער פערבינדונגען וואס ווערען געמאכט מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec′trocute *v.* (אי-לעק′-טראו-קיוט) היגריכטען [טויטען] דורך עלעקטריציטעט.

electrocu′tion *n.* (אי-לעק-טראו-קיו′-שאן) ז. *electricution*

elec′trode *n.* (אי-לעק′-טראוד) אן עלעקטראדע, א פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי [דער פאזיטיווער פאל פון אן

עלעקטרישער באטעריי ווערט גערופען "אנאדע" און דער נעגאטיווער — "קאטאדע". איז אלגעמיין, אהן א ספעציעלער בעשטימונג אויב פאזיטיוו אדער נעגאטיוו, ווערט א פאל גערופען "עלעקטראדע"].

electrodepos'it *v. and n.* (אי-לעק-טראו-די-פאז'-איט) מאכען דורך עלעקטריציטעט, אז עס זאל זיך אבזעצען א בעשטאנדטייל [ווי מעטאל] פון א כעמישער פערבינדונג; דער בעשטאנדטייל וואס זעצט זיך אב אין א כעמישער פערבינדונג אונטער דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט.

electrodeposi'tion *n.* (אי-לעק-טראו-דעפ-א-זיש'-אן) דאס אבזעצען זיך פון א בעשטאנדטייל [ווי מעטאל] אין א כעמישער פערבינדונג דורך דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט.

electrodynam'ic *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-איק) עלעקטראדינאמיש, וואס איז שייך צו עלעקטראדינאמיק. ז. *electrodynamics*

electrodynam'ical *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ'-אי-קעל) ז. *electrodynamic*

electrodynam'ics *n.* (אי-לעק-טראו-דאי-נעמ' איקס) עלעקטראדינאמיק, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער געגענזייטיגער ווירקונג פון עלעקטריציטעט און מאגנעט.

electrodynamom'eter *n.* (אי-לעק-טראו-דאי-נע-מאמ'-ע-טער) אן עלעקטראדינאמאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם.

electrodynamomet'rical *a.* (אי-לעק-טראו-דאי-נע-מא מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צו אן עלעקטראדינאמאמעטער. ז. *electrodynamometer*

elec'tro-engra'ving *n.* (אי-לעק'-טראו-ענ-גריי'-ווינג) דאס גראווירען פלאטען מיט דער הילף פון אן עלעקטראכעמישען פראצעס.

electrogen'esis *n.* (אי-לעק טרא-דזשענ'-ע-סים) דאס וואס ווערט פעראורזאכט פון עלעקטריציטעט; דאס וואס ווערט פראדוצירט דורך עלעקטריציטעט.

electrogenet'ic *a.* (אי-לעק-טרא-דזשי-נעט'-איק) וואס ווערט פעראורזאכט אדער פראדוצירט דורך עלעקטריציטעט.

elec'trogild *v.* (אי-לעק'-טרא-גילד) גאלוואניש פערגאלדען, פערגאלדען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

electrog'raphy *n.* (אי-לעק-טראג'-רע-פי) דאס מאכען גראווירונגען אין קופער אדער שטאהל דורך אן עלעקטראכעמישען פראצעס.

electrokinet'ic *a.* (אי-לעק-טראו-קי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו עלעקטריציטעט וואס געפינט זיך אין בעוועגונג; וואס איז שייך צו שטראם-עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו עלעקטראקינעטיק. ז. *electrokinetics*

electrokinet'ics *n.* (אי-לעק-טראו-קי-נעט'-איקס) עלעקטראקינעטיק, דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט עלעקטרישע שטראמען.

electrolog'ic *a.* (אי-לעק-טרא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען עלעקטריציטעט.

electrolog'ical *a.* (אי-לעק טרא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *electrologic*

electrol'ogist *n.* (אי-לעק-טראל'-א-דזשיסט) א קענער אין עלעקטריציטעט.

electrol'ogy *n.* (אי-לעק-טראל'-א-דזשי) דער טייל פון פיזיק וואס בעהאנדעלט די ערשיינונג און די אייגענשאפטען פון עלעקטריציטעט.

electrol'ysis *n.* (אי-לעק-טראל'-אי-סים) אן עלעקטראליזע, די אויפלעזונג פון א כעמישער פערבינדונג אויף איהרע בעשטאנדטיילען דורך אן עלעקטרישען שטראם.

elec'trolyte *n.* (אי-לעק'-טרא-לאיט) עלעקטראליט, א כעמישע פערבינדונג וואס קען אויפגעלעזט ווערען אויף איהרע בעשטאנדטיילען דורך אן עלעקטרישען שטראם.

electrolyt'ic *a.* (אי לעק-טרא-ליט'-איק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראליזע. ז. *electrolysis*

electrolyt'ical *a.* (אי-לעק-טרא-ליט'-אי-קעל) ז. *electrolytic*

electrolyt'ically *adv.* (אי-לעק-טרא-ליט'-אי-קעל-אי) אויף אן עלעקטראליטישען אופן, דורך אן עלעקטראליזע. ז. *electrolysis*

electrolyza'tion *n.* (אי-לעק-טרא-לי-זיי'-שאן) דאס אויפלעזען א כעמישע פערבינדונג דורך אן עלעקטרישען שטראם.

elec'trolyze *v.* (אי-לעק'-טרא-לאיז) אויפלעזען א כעמישע פערבינדונג דורך אן עלעקטרישען שטראם.

electromag'net *n.* (אי-לעק-טראו-מעג'-נעט) אן עלעקטרא-מאגנעט, א מאגנעט וואס האט בעקומען זיינע מאגנעטישע אייגענשאפטען דורך דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם [ווען א שטיק אייזען ווערט ארומגעוויקעלט מיט א דראט, דורך וועלכען עס ווערט נעלאזען אן עלעקטרישער שטראם, ווערט דאס אייזען מאגנעטיש].

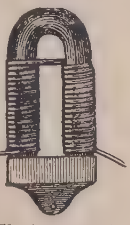
Electromagnet

electromagnet'ic *a.* (אי לעק-טראו-מעג-נעט'-איק) וואס איז שייך צו די נעגענזייטיגע בעציהונגען פון עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם; וואס איז שייך צו אן עלעקטראמאגנעט. ז. *electromagnet*

electromagnet'ically *adv.* (אי-לעק-טראו-מעג-נעט'-אי-קעל-אי) דורך עלעקטראמאגנעטיזם, אויף אן עלעקטראמאגנעטישען אופן. ז. *electromagnetism*

electromagnet'ics *n.* (אי-לעק טראו-מעג-נעט'-איקס) די וויסענשאפט פון עלעקטראמאגנעטיזם. ז. *electromagnetism*

electromag'netism *n.* (אי-לעק-טראו-מעג'-נעט-איזם) עלעקטראמאגנעטיזם, די נעגענזייטיגע בעציהונגען צווישען עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם [דורך עלעקטריציטעט ווערט געשאפען מאגנעטיזם און דורך מאגנעטיזם ווערט געשאפען עלעקטריציטעט]; מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען דורך עלעקטריציטעט.

electromed'ical *a.* (אי-לעק-טראו-מעד'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער בענוצונג פון עלעקטריציטעט פאר מעדיצינישע צוועקען.

electromet'allurgy *n.* (אי-לעק-טראי מעט'-על-איור-דזשי) עלעקטרא-מעטאלורגיע, די אנווענדונג פון עלעקטריציטעט ביים בעקומען מעטאל פון רויהען ערץ און אויך ביים שמעלצען מעטאלען.

electrom'eter *n.* (אי-לעק-טראמ'-ע-טער) אן עלעקטראמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטריציטעט.

electromet'ric *a.* (אי-לעק-טרא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראמעטער אדער צו דער מעסטונג פון עלעקטריציטעט.

electromet'rical *a.* (אי-לעק-טרא-מעט'-רי-קעל) ז. *electrometric*

electrom'etry *n.* (אי-לעק-טראמ'-ע-טרי) דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט מעטאדען ווי צו מעסטען עלעקטריציטעט.

electromo'tion *n.* (אי-לעק-טראו-מאו'-שאן) דאס שטראמען פון עלעקטריציטעט, דאס איבערגעהן פון עלעקטריציטעט פון איין מעטאל צום אנדערען; א מעכאנישע בעוועגונג וואס ווערט געשאפען דורך עלעקטריציטעט.

electromo'tive *a.* (אי-לעק-טראו-מאו'-טיוו) עלעקטראמאטאריש, וואס איז שייך צו דער בעוועגונג אדער צו דער שטרעמונג פון עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו די פיזיקאלישע געזעצען וועגען דער שטרעמונג פון עלעקטריציטעט.

electromo'tive force (אי-לעק-טראו-מאו'-טיוו פאורס) די עלעקטראמאטארישע קראפט, די קראפט וואס טרייבט דעם עלעקטרישען שטראם, אז ער זאל פליסען.

electromo'tor *n.* (אי-לעק-טרא-מאו'-טאר) אן עלעקטרישער מאטאר [א מאשין וואס בעוועגט זיך דורך אן עלעקטרישען שטראם]; אן עלעקטרישע קוועלע פון וועלכער מען בעקומט אן עלעקטרישען שטראם.

elec'tron *n.* (אי-לעק'-טראן) ז. *electrum*

electroneg'ative *a.* (אי-לעק-טראו-נעג'-ע-טיוו) וואס איז נעגאטיוו עלעקטריש, וואס דיענט אלס נעגאטיווער פאל [ווי קופער אין בעצוג צו צינק אין אן עלעקטרישער באטעריי].

electroneg'atively *adv.* (אי-לעק-טראו-נעג'-ע-טיוו-לי) אויף א נעגאטיוו-עלעקטרישען אופן.

elec'tro-op'tics *n.* (אי-לעק'-טראו-אפ'-טיקס) עלעקטרא-אפטיק, די לעהרע וועגען די בעציהונגען פון עלעקטריציטעט צו ליכט.

electropath'ic *a.* (אי-לעק-טרא-פעטה'-איק) וואס איז שייך צו עלעקטראפאטיע. ז. *electropathy*

electrop'athy *n.* (אי-לעק-טראפ'-ע-טהי) דאס היילען קראנקהייטען דורך עלעקטריציטעט.

elec'trophone *n.* (אי-לעק'-טרא-פאון) אן עלעקטראפאן [אן אינסטרומענט וואס גיט ארויס קלאנגען ווי פון א טרומייט דורך דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם פון הויכער שפאנונג].

electroph'orus *n.* (אי-לעק-טראפ'-א-ראס) אן עלעקטראפאר [אן אינסטרומענט צו פראדוצירען עלעקטריציטעט. ער בעשטעהט פון צוויי פלאטען — איינע פון גומי אדער פעך און די צווייטע פון מעטאל וועלכע האט א גלעזערען אדער הילצערען הענטעל. די גומי אדער פעך-פלאטע ווערט געריבען מיט קאצען-פעל אדער פלאנעל און ווערט נאכדעם בעריהרט מיט דער מעטאל-פלאטע. טהוענדיג אזוי מעהרערע מאל, זאמעלט מען אן צווישען די ביידע פלאטען א געוויסע קוואנטיטעט עלעקטריציטעט].

electrophysiolog'ical *a.* (אי-לעק-טראָ-פיז-אי-אָ-לאָדזש'-אי-קעל) וואָס איז שייך צו עלעקטראָפיזיאָלאָגיע. ז. *electrophysiology*

electrophysiol'ogy *n.* (אי-לעק-טראָ-פיז-אי-אָל'-אָ-דזשי) עלעקטראָפיזיאָלאָגיע, די וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט די עלעקטרישע ערשיינונגען וועלכע ווערען געשאַפען דורך דעם פיזיאָלאָגישען פּראָצעס ביי לעבעדיגע אָרגאַניזמען.

elec'troplate *v. and n.* (אי-לעק'-טראָ-פּלייט) גאַלוואַניש פּלאַטירען, בעדעקען מיט אַ מעטאַל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט; אַרטיקלען וועלכע זיינען בעדעקט מיט מעטאַל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'troplater *n.* (אי-לעק'-טראָ-פּליי-טער) איינער וואָס בעדעקט אַרטיקלען מיט מעטאַל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

elec'troplating *n.* (אי-לעק'-טראָ-פּליי-טינג) די קונסט איבערצוציהען זאַכען מיט מעטאַל מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

electropo'lar *a.* (אי-לעק-טראָ-פּאָו'-לאַר) וואָס האָט איין ענד אַ פּאָזיטיווען און דעם אַנדערען אַ נעגאַטיווען, ווי דאָס איז דער פאַל ביי עלעקטריציטעט.

electropos'itive *a.* (אי-לעק-טראָ-פּאָז'-אי-טיוו) וואָס איז פּאָזיטיוו עלעקטריש; וואָס דיענט אַלס פּאָזיטיווער פּאָל [ווי צינק אין בעצוג צו קופּער אין אַן עלעקטרישער באַטעריי].

elec'troscope *n.* (אי-לעק'-טראָ-סקאָופּ) אַן עלעקטראָסקאָפּ, אַן אינסטרומענט מיט וועלכען מען געפינט אויס צי אַ זאַך האָט עלעקטריציטעט.

electroscop'ic *a.* (אי-לעק-טראָ-סקאָפּ'-איק) וואָס איז שייך צו אַן עלעקטראָסקאָפּ. ז. *electroscope*

electrostat'ic *a.* (אי-לעק-טראָ-סטעט'-איק) וואָס איז שייך צו סטאַטישער עלעקטריציטעט [עלעקטריציטעט וואָס ווערט ערהאַלטען דורך רייבונג ווי פון ברושטין, גלאָז, פעך, גומי א. ד. ג. דיעזע עלעקטריציטעט פליסט ניט ווי אַ שטראָם, נאָר רוהט אויף אַן אָרט].

electrostat'ical *a.* (אי-לעק-טראָ-סטעט'-אי-קעל) ז. *electrostatic*

electrostat'ically *adv.* (אי-לעק-טראָ-סטעט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון סטאַטישער עלעקטריציטעט. ז. *electrostatic*

electrostat'ics *n.* (אי-לעק-טראָ-סטעט'-איקס) עלעקטראָסטאַטיק, דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאַפט וואָס פאַרנעהמט זיך מיט דער עלעקטריציטעט וואָס ווערט ערהאַלטען דורך רייבונג [דיעזע עלעקטריציטעט פליסט ניט ווי אַ שטראָם, נאָר געפינט זיך אין אַ רוהענדען צושטאַנד].

electrotech'nic *a.* (אי-לעק-טראָ-טעק'-ניק) וואָס איז שייך צו עלעקטראָטעכניק [די פּראַקטישע בענוצונג פון עלעקטריציטעט אין דער אינדוסטריע און לעבען].

electrotech'nical *a.* (אי-לעק-טראָ-טעק'-ני-קעל) ז. *electrotechnic*

electrotech'nics *n.* (אי-לעק-טראָ-טעק'-ניקס) עלעקטראָטעכניק, די וויסענשאַפט וועגען דער פּראַקטישער בענוצונג פון עלעקטריציטעט אין דער אינדוסטריע און לעבען.

electrotelegraph'ic *a.* (אי-לעק-טראָ-טעל-ע-גרעפ'-איק) וואָס איז שייך צום עלעקטרישען טעלעגראַף [דער געוועהנליכער טעלעגראַף].

electrotel'egraphy *n.* (אי-לעק-טראָ-טעל'-ע-גרעף-אי) דאָס טעלעגראַפירען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט [ווי ביי דעם געוועהנליכען טעלעגראַף].

electrotherapeu'tic *a.* (אי-לעק-טראָ-טהער-ע-פּיו'-טיק) וואָס איז שייך צו דער היילונג פון קראַנקהייטען דורך עלעקטריציטעט.

electrotherapeu'tical *a.* (אי-לעק-טראָ-טהער-ע-פּיו'-טיק-על). ז. *electrotherapeutic*

electrotherapeu'tics *n.* (אי-לעק-טראָ-טהער-ע-פּיו'-טיקס) דאָס היילען קראַנקהייטען דורך עלעקטריציטעט; די פּרינציפּען פון דיעזער היילונגס-מעטאָדע.

electrother'mancy *n.* (אי-לעק-טראָ-טהויר'-מען-סי) דער טייל פון דער עלעקטריציטעטס-וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דער ווירקונג פון עלעקטרישען שטראָם אויף די טעמפּעראַטור פון אַן עלעקטרישען לייטער [קאָנדוקטאָר], וועלכער איז צונויפגעשטעלט פון צוויי מעטאַלען.

electrothermot'ic *a.* (אי-לעק-טראָ-טהויר-מאָט'-איק) וואָס איז שייך צו וואַרעמקייט, וועלכע ווערט אַרויסגערופען דורך עלעקטריציטעט.

elec'trotype *v. and n.* (אי-לעק'-טראָ-טאַיפּ) אַראָבנעהמען אין מעטאַל אַ קאָפּיע פון גראַווירונגען אָדער פון עטוואָס אַנדערעם דורך עלעקטריציטעט; אַ קאָפּיע אין מעטאַל וואָס ווערט אַראָבגענומען פון אַ גראַווירונג אָדער פון עטוואָס אַנדערעם דורך עלעקטריציטעט [גאַלוואַנאָפּלאַסטיק].

elec'trotyper *n.* (אי-לעק'-טראָ-טאַי-פּער) איינער וואָס נעהמט אַראָב קאָפּיעס פון גראַווירונגען אָדער אַנדערע זאַכען דורך עלעקטריציטעט [גאַלוואַנאָפּלאַסטיק].

electrotyp'ic *a.* (אי-לעק-טראָ-טיפּ'-איק) וואָס איז שייך צום אַראָבנעהמען קאָפּיעס פון גראַווירונגען דורך עלעקטריציטעט [גאַלוואַנאָפּלאַסטיק].

elec'trotyping *n.* (אי-לעק'-טראָ-טאַי-פּינג) דאָס אַראָבנעהמען קאָפּיעס פון גראַווירונגען אָדער פון עטוואָס אַנדערעם דורך עלעקטריציטעט [גאַלוואַנאָפּלאַסטיק].

elec'trotypy *n.* (אי-לעק'-טראָ-טאַי-פּי) ז. *electrotyping*

elec'trum *n.* (אי-לעק'-טראָם) ניי-זיל-בער; ברושטין; גאָלד וואָס ענטהאַלט אַ גרויסען פּראָצענט זילבער.

elec'tuary *n.* (אי-לעק'-טשו-ע-רי) אין מעדיצין — אַ מין פּולווער אויסגעמישט מיט האָניג אָדער סירופּ אַלס רפואה צו געוויסע קראַנקהייטען.

eleemos'ynary *a. and n.* (על-אי-מאָס'-אי-נע-רי) וואָס איז שייך צו צדקה; וואָס ווערט ערהאַלטען פון נדבות; וואָס לעבט פון קצבה; איינער וואָס בעקומט קצבה.

el'egance *n.* (על'-אי-גענס) עלעגאַנץ, ציערליכקייט, אַנגענעהמליכקייט, גלאַנץ, רייץ.

el'egancy *n.* (על'-אי-גען-סי) ז. *elegance*

el'egant *a.* (על'-אי-גענט) עלעגאַנט, פיין, גלענצענד, גראַציעז, אַנגענעהמליך, העפליך, ציערליך, שעהן.

el'egantly *adv.* (על'-אי-גענט-לי) אויף אַן עלעגאַנטען, העפליכען אָדער גראַציעזען שטייגער.

ele'giac *a.* (על-לי'-דזשי-עק) עלעגיש, טרויעריג; וואָס איז שייך צו אַן עלעגיע אָדער געדיכט, אין וועלכען עס איז אויסגעדריקט אַ טרויעריגע שטימונג פון פּאָעט; געשריבען אין עלעגישען מעטער [אַזאַ פאָרם פון ליעדער-שרייבען].

elegi'acal *a.* (על-אי-דזשאַי'-ע-קעל) ז. *elegiac*

el'egist *n.* (על'-אי-דזשיסט) איינער וואָס שרייבט עלעגיען אָדער קלאַג-ליעדער.

ele'git *n.* (אי-לי'-דזשיט) אַ געריכטליכע שריפט, דורך וועלכער דאָס אייגענטום פון אַ בעל-חוב קען איבערגעגעבען ווערען אין די הענד פון מאַהנער ביז ער קען עס פערהאַלטען אַלס משכון ביז דער חוב ווערט אָבגעצאָהלט.

el'egize *v.* (על'-אי-דזשאַיז) שרייבען אַן עלעגיע; בעקלאָגען; שרייבען אין דער פאָרם פון אַן עלעגישען מעטער. ז. *elegiac*

el'egy *n.* (על'-אי-דזשי) אַן עלעגיע, אַ טרויער-ליעד, אַ געדיכט, אין וועלכען דער פּאָעט דריקט אויס אַ מעלאַנכאָלישע שטימונג.

el'ement *n.* (על'-אי-מענט) עלעמענט, יסוד, אַ גרונד-זאַך, אַ גרונד-פּרינציפּ; אין דער פילאָזאָפיע פון אַלטערטום — איינער פון די פיער יסודות [ערד, וואַסער, לופט און פייער], פון וועלכע עס בעשטעהט די גאַנצע וועלט; אין דער מאָדערנער כעמיע — אַ גרונד-שטאָף אָדער אַן איינפאַכער שטאָף, וועלכען מען קען שוין מעהר נים פאַנאַנדערלעגען אויף נאָך איינפאַכערע שטאָפען [ווי קוילען-שטאָף, וואַסער-שטאָף, זויער-שטאָף א. ד. ג.]; אין פיזיק — אַן אַפּאַראַט פאַר גאַלוואַנישע עלעקטריציטעט; אין מאַטעמאַטיק — איינע פון אַ צאָהל זאַכען אָדער געגענשטענדע, וועלכע בילדען אויס איין סימעטרישע גאַנצע; איינע פון די אַנגעגעבענע צאָהלען, דורך וועלכע עס פאָדערט זיך צו ענטשייזען אַ מאַטעמאַטישע פּראָבלעם; אין געאָמעטריע — איינע פון די פּונקטען, ליניען און פלעכען, פון וועלכע עס ווערט געבויט אַ געאָמעטרישע פיגור; אין ביאָלאָגיע — איינער פון די הויפּט-טיילען פון אַן אָרגאַניזם אָדער פון אַן אבר; די נאַטירליכע סביבה אָדער ספערע, אין וועלכער אַ בעשעפעניש קען זיך געפינען.

elemen'tal *a.* (על-אי-מען'-טעל) וואָס איז שייך צום עלעמענט אָדער צום גרונד-פּרינציפּ פון עפּעס; וואָס איז שייך צו די יסודות פון דער וועלט.

elemen'talism *n.* (על-אי-מען'-טעל-איזם) די פערגעטערונג פון די עלעמענטען פון דער נאַטור, די פערגעטערונג פון דער ערד, וואַסער, לופט און פייער [ביי אַלטע פעלקער].

elemental'ity *n.* (על-אי-מען-טעל'-אי-טי) דאָס זיין עלעמענטאַר, איינפאַך; דאָס זיין אַן עלעמענט אָדער די גרונד-זאַך פון עפּעס.

elemen'tally *adv.* (על-אי-מען'-טעל-אי) בנוגע צו די עלעמענטען.

elemen'tariness *n.* (על-אי-מען'-טע-רי-נעס) דאָס זיין עלעמענטאַר אָדער איינפאַך.

elemen'tary *a.* (על-אי-מען'-טע-רי) עלעמענטאַר, ערשט; איינפאַך, אונפאַלקאָם.

elemen'tary geom'etry (על-אי-מען'-טע-רי דזשי-אָמ'-עט-רי) עלעמענטאַ-

רע געאמעטריע [געאמעטריע פאר אנפאנגער].

el'emi *n.* (על'-ע-מי) עלעמיהארץ [א מין זאפט וואס ווערט ארויסגעצויגען פון בוימער און געברויכט צו מאכען לאקען און מעדיצינען].

elench' *n.* (אי-לענק') אין לאגיק — א סאפיזם, א פאלשער סילאגיזם; דאס פיהרען צו אזא שלוס-פאלגערונג, ביי וועלכער דער געגנער ווידערשפרעכט זיך אליין אין זיין בעהויפטונג.

elench'us *n.* (אי-לענק'-אס) ז. *elench*

el'ephant *n.* (על'-אי-פענט) אן עלעפאנט; א שווערע פערלעגענהייט; עטוואס וואס ברייגנט אין א פערלעגענהייט אדער פון וואס מען וויים ניט ווי פטור צו ווערען; עלפאנטביין; צייכען-פאפיער אדער שרייב פאפיער וואס איז 27x22 צאל [אינטשעס].

el'ephant-bee'tle *n.* (על'-אי-פענט-ביעטל) אן עלפאנט-קעפער, אן עלפאנט-זשוק [א זעהר גרויסער זשוק].

elephan'tiac *a.* (על-אי-פענ'-טי-עק) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון עלפאנטיאזים [הויט-קראנקהייט, קרעץ, צרעת].

elephanti'asis *n.* (על-אי-פענ-טאי'-ע-סים) עלפאנטיאזים [אזא הויט-קראנקהייט, קרעץ, צרעת].

elephan'tine *a.* (על-אי-פענ'-טין) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו אן עלפאנט; גרויס, שווער, אונגעלומפערט; געמאכט פון עלפאנטביין.

el'ephant's-tusk *n.* (על'-אי-פענטס-טאסק) א צאהן-שנעקע [אזא מאלוסקעל].

el'evate *v.* (על'-אי-וויים) 1. אויפהויבען, מאכען העכער; 2. דערהויבען, פערעדלען, פערבעסערען; אויפרעגען, אויפמונטערען, בעלעבען; 3. אביסעל פער'שכור'ען.
2. The object of this society is to elevate the stage.

el'evated *a.* and *n.* (על'-אי-וויי-טער) דערהויבען, פון הויכער שטעלונג, ערהאבען; אויפגעמונטערט, בעלעבט; א הויך-באהן.

el'evatedness *n.* (על'-אי-וויי-טער-נעס) הויכקייט, דערהויבענקייט, הייכע שטעלונג, ערהאבענהייט, אויפגעמונטערטקייט.

eleva'tion *n.* (על-אי-וויי'-שאן) דערהויבונג, אויפהויבונג, הויכקייט, א הויכער פּלאץ, הויכע שטעלונג, ערהאבענהייט, אויפמונטערונג; אין אסטראנאמיע — די הויך פון א שטערען פון דעם האריזאנט; די הויכקייט פון א געגענד איבער דער ים-פלעכע; אין דער קריסטליכער קירך — די צערעמאניע פון אויפהויבען די הייליגע ברוים און וויין; א געזאנג ביי דיעזער צערעמאניע ביי די קאטאליקען; די זייטען-אנזיכט פון א געגענשטאנד.

el'evator *n.* (על'-אי-וויי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס הויבט אויף, דערהויבט אדער מונטערט אויף; א הויב-אפאראט, א פאהר-שטוהל, אן עלעוואטאר, א קאסטען אדער וואגאן צו הויבען משאות אדער ארויפצופיהרען מענשען אין הויכע געביידעס; א תבואה-שפייכלער מיט הויב-אפאראטען; אין אנאטאמיע — א הויב-מוסקעל; א מעדיציניישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן אריינגעדריקטען אדער צובראכענעם טייל פון'ם שארבען.

el'evatory *a.* and *n.* (על'-אי-וויי-טא-רי) וואס הויבט אויף, וואס מאכט העכער; א מעדיצינישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן אריינגעדריקטען אדער צובראכענעם טייל פון א שארבען.

elev'en *n.* and *a.* (אי-לעוון') עלף; די צאהל עלף; א פארטיע אדער צד אין קריקעט-שפיעל [ווערט אזוי גערופען, ווייל געוועהנליך בעשטעהט אזא פארטיע פון 11 מענשען].

elev'enth *a.* and *n.* (אי-לעוו'נטה) עלפטער; אן עלפטעל.

elev'enth hour (אי-לעוו'נטה אור) דער לעצטער מאמענט, פונקט אין דעם מאמענט איידער עס וואלט שוין געווען צו שפעט.

elf *n.* and *v.* (עלף) אן עלף [א גייסט, וועלכער געפינט זיך, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען, אין אונבעוואהנטע פלעצער]; א גייסט, א שד; א געמיינער קערל; איינער וואס טהוט אב בייזע שפיצלעך; א כיטרער יונג; א קארליק, א צווערג; א צערטליכער נאמען פאר א שעהן, לעבעדיג קינד; פערפלאנטערען, פערקנוילען [האר].

elf'-ar'row *n.* (עלפ'-ער'-או) א שטיינערנע פייל [פון דער שטיין-פעריאדע. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם גלויבען וואס האט אמאל עקזיסטירט, אז מיט דיעזע פיילען האבען זיך בענוצט עלפען אדער גייסטער].

elf'-bolt *n.* (עלפ'-באולט) ז. *elf-arrow*

elf'-child *n.* (עלפ'-טשאילד) א קינד, וואס איז, לויט דעם פאלקס-גלויבען, פערביטען געווארען דורך שדים; א פערביטען קינד.

elf'-dart *n.* (עלפ'-דארט) ז. *elf-arrow*

el'fin *n.* and *a.* (על'-פין) אן עלף, א גייסט, א שד; א פאנטאסטיש בעשעפעניש; א טייוועל א קינד [א שפאסיגער אדער צערטליכער צונאמען]; וואס איז שייך צו אן עלף. ז. *elf*

el'fish *a.* (על'-פיש) וואס איז שייך צו אן עלף אדער צום פאנטאסטישען עלפען-לאנד; פעראורזאכט פון עלפען; כיטרע, וואס טהוט אב בייזע שפיצלעך, ווי עלפען. ז. *elf*

el'fishly *adv.* (על'-פיש-לי) ווי אן עלף; כיטרע; אבטהוענדיג בייזע שפיצלעך. ז. *elf*

elf'-land *n.* (עלפ'-לענד) דאס עלפען-לאנד, דאס גייסטער-לאנד.

elf'-lock *n.* (עלפ'-לאק) א פערקאלטענטער האר-לאק; צושויבערטע האר.

elf'-shot *n.* (עלפ'-שאט) ז. *elf-arrow*

elf'-stone *n.* (עלפ'-סטאון) ז. *elf-arrow*

elic'it *v.* (אי-לים'-איט) ארויסציהען; ארויסרופען, ארויסברייגנען, ארויסקריגען.
The appeal to the public elicited a response.

elicita'tion *n.* (אי-לים-אי-טיי'-שאן) ארויסציהונג, ארויסרופונג, דאס ארויסברייגנען, דאס ארויסקריגען.

elide' *v.* (אי-לאיד') אין גראמאטיק — ארויסווארפען אדער דורכלאזען א בוכשטאב אדער זילבע אין אויסשפראך אדער אין שריפט [ווי למשל, אין פאל, ווען מען געברויכט "כ'בין" אנשטאט "איך בין"].

eligibil'ity *n.* (על אי-דזשי ביל' אי-טי) וועהלבארקייט; דאס זיין פאסיג, בערעכטיגט אדער ווערטה ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט; דאס זיין ווינשענסווערטה; דאס זיין פארציגליך.

el'igible *a.* and *n.* (על'-אי-דזשיבל) וועהלבאר; וואס איז פאסיג, בערעכטיגט אדער ווערטה ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט; ווינשענסווערטה; פארציגליך; איינער וואס איז [געזעצליך] בערעכטיגט ערוועהלט צו ווערען פאר אן אמט.

el'igibleness *n.* (על'-אי-דזשיבל-נעס) ז. *eligibility*

el'igibly *adv.* (על'-אי-דזשי-בלי) אויף אזא אופן, אז איינער זאל ווערטה זיין אדער זיין בערעכטיגט ערוועהלט צו ווערען צו אן אמט.

elim'inate *v.* (אי-לים'-אי-נייט) ארויסווארפען, בעזייטיגען, אבשאפען, ניט נעהמען אין אנבעטראכט, אויסשליסען, פטור ווערען [פון עפעס].

elimina'tion *n.* (אי-לים-אי-ניי'-שאן) דאס ארויסווארפען, דאס בעזייטיגען, דאס אבשאפען, דאס ניט נעהמען אין אכט, דאס אויסשליסען, דאס פטור ווערען [פון עפעס]; דאס פערטרייבען אדער דאס ארויסווארפען [פון א הויז].

elim'inative *a.* (אי-לים'-אי-ניי-טיוו) אבלענענד, אבפיהרענד; וואס ווארפט אב; וואס בעזייטיגט.

elim'inator *n.* (אי-לים'-אי-ניי-טאר) איינער אדער עפעס וואס בעזייטיגט, ווארפט אב אדער פיהרט אב.

elim'inatory *a.* (אי-לים'-אי-ניי-טא-רי) ז. *eliminative*

eli'sion *n.* (אי-ליזש'-אן) דאס ארויסווארפען, דאס ארויסלאזען; אין גראמאטיק — דאס אויסלאזען א בוכשטאב אדער א זילבע. ז. *elide*

élite' *n.* (איי-ליט') דער בעסטער טייל [הויפטזעכליך פון דער געזעלשאפט]; די פני.

elix'ate *v.* (אי-ליק'-סייט) זידען, קאכען, ארויסציהען די זאפט דורך קאכען.

elixa'tion *n.* (על-איק-סיי'-שאן) דאס זידען, דאס קאכען; דאס ארויסציהען די זאפט דורך קאכען; פערדייאונג.

elix'ir *n.* and *v.* (אי-ליק'-סיר) עליקסיר; אין אלכעמיע — א שטאף וועגען וועלכען מען האט געגלויבט, אז ער קען פערוואנדלען פשוט'ע מעטאלען אין גאלד און זילבער, פערלענגערען דאס לעבען און אומקעהרען די פערלארענע יוגענד; דער תמצית, דער תוך, דער קווינטעסענץ; אין מעדיצין — א שמעקענדער, אנגענעהמער הייל-געטראנק; מאכען עטוואס פאר אן עליקסיר, צוגעבען די אייגענשאפטען פון עליקסיר.

elix'ir vi'tæ (אי ליק' סויר וואי' טיע) דער לעבענס-עליקסיר [א שטאף אין אלכעמיע, וועגען וועלכען מען האט געגלויבט, אז ער קען פערלענגערען דאס לעבען און אומקעהרען די פערלארענע יוגענד].

Elizabeth'an *a.* (אי-ליז-ע-בעטה'-ען) וואס איז שייך צו דער ענגלישער קעניגין עליזאבעטא און צו דער פעריאדע פון איהר רעגיערונג [זי האט רעגיערט פון 1558 ביז 1603].

Elizabeth'an lit'erature (אי-ליז-ע-בעטה'-ען ליט'-ע-רע-טשור) די ענגלישע ליטעראטור-פעריאדע אין דער צייט פון דער ענגלישער קעניגין עליזאבעטא. די פעריאדע האט זיך אויסגעצייכענט מיט א גרויסער צאהל בעדייטענדע שרייבער און ליטערארישע ווערק, וועלכע פערנעהמען נאך ביז איצט א גרויסען פלאץ אין דער ענגלישער ליטעראטור. פון די בעדייטענדסטע שרייבער פון יענער צייט זיינען: פרענסים בייקאן אלס פילאזאף און שעקספיער אלס דראמאטורג.

Elizabeth'an type (אי-ליז-ע-בעטה'-

ען־טאיפ) אין דרוקעריי — אזא לענגליכע שמאלע שריפט. ז. ***church text***.

elk *n.* (עלק) דאס עלענטהיער [אזא הירש]. ז. ***moose***.

ell *n.* (על) אן אייל, אן עלע [א לענגען־מאס, הויפטזעכליך פאר טוך. די ענגלישע אייל האלט א יארד און א פיערטעל אדער 45 אינטשעס; די פראנצויזישע — אנדערהאלבען יארד אדער 47.245 אינטשעס; די פוילישע — 22.65 אינטשעס; די פרייסישע — 26.259]; א הויז־פליגעל וואס זעהט אויס ווי דער בוכשטאב *L*; א רעהר־פערבינדונג וואס בילדעט א גלייכען ווינקעל.

ellipse' *n.* (ע־ליפס') אין געאמעטריע — אן עליפסע [א קרייז צונויפגעדריקט אין דער פארם פון אן איי].

ellip'sis *n.* (ע־ליפ'־סיס) אין גראמאטיק — אן עליפסע [די ארויסלאזונג פון א ווארט אדער א טייל פון א פראזע, א ניט־פאלשטענדיגער זאץ (ווי למשל; "רוהיג!" אנשטאט: "האלט זיך רוהיג!")]; אין דרוקעריי — צייכענס וואס צייגען, אז געוויסע בוכשטאבען אדער ווערטער זיינען דורכגעלאזען געווארען [—, ***, ...].

ellip'sograph *n.* (ע־ליפ'־סא־גרעף) אן עליפסאגראף [אן אינסטרומענט צו צייכענען עליפסען]. ז. ***ellipse***.

ellip'soid *n.* (ע־ליפ'־סאיד) אין געאמעטריע — אן עליפסאיד [א געאמעטרישער קערפער, וואס ווען ער ווערט געשניטען, גיט ער אין שניט די פארם פון אן עליפסע]. ז. ***ellipse***.

ellipsoi'dal *a.* (על־איפ־סאי'־דעל) וואס איז שייך צו אן עליפסאיד. ז. ***ellipsoid***.

ellip'tic *a.* (ע־ליפ'־טיק) עליפטיש, וואס האט די פארם פון אן עליפסע; וואס איז שייך צו אן עליפסע [אין געאמעטריע און גראמאטיק]. ז. ***ellipse*** און ***ellipsis***.

ellip'tical *a.* (ע־ליפ'־טי־קעל) ז. ***elliptic***.

ellip'tic arch (ע־ליפ'־טיק ארטש) אין ארכיטעקטור — א בויגען אדער געוועלב וואס איז עהנליך צו אן עליפסע [א קרייז צונויפגעדריקט אין דער פארם פון אן איי].

Elliptic Arch

elliptic'ity *n.* (על־איפ־טיס'־אי־טי) דאס זיין עליפסענפערמיג. ז. ***ellipse***.

ellip'tograph *n.* (ע־ליפ'־טא־גרעף) אן עליפטאגראף אדער עליפסאגראף. ז. ***ellipsograph***.

ell'wand *n.* (על'־הוואנד) אן אמאליגע איילען־מאס אין ענגלאנד וואס איז געווען 45 צאל [אינטשעס] לאנג.

elm *n.* (עלם) דער אולם־בוים [א מין גרויסער בוים מיט געצייהנדעלטע בלעטער. זיין האלץ ווערט געברויכט אויף פערשיעדענע טישלער־ארבייט].

el'my *a.* (על'־מי) רייך בעוואקסען מיט אולם־בוימער. ז. ***elm***.

elocu'tion *n.* (על־א־קיו'־שאן) רעדע־קונסט; דאס רעדען; די רעדע־קראפט.

elocu'tionary *a.* (על־א־קיו'־שאנ־ע־רי) וואס איז שייך צו דער רעדע־קונסט.

elocu'tionist *n.* (על־א־קיו'־שאנ־איסט) איינער וואס בעזיצט די רעדע־קונסט; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעדע־קונסט אדער לערענט אנדערע די קונסט שעהן צו רעדען.

éloge' *n.* (איי־לאוזש') ז. ***elogy***.

elo'gium *n.* (אי־לאו'־דזשי־אם) ז. ***elogy***.

el'ogy *n.* (על'־א־דזשי) א לויב־רעדע [הויפטזעכליך נאך א טויטען].

El'ohim *n.* (על'־א־הים) אלהים [גאט].

El'ohism *n.* (על'־א־היזם) דאס דיענען גאט אלס אלהים [לויט דער געשיכטע פון דער אידישער רעליגיאן, האבען די אידען אין פערשיעדענע צייטען און אין פערשיעדענע ערטער אנגערופען גאט מיט פערשיעדענע נעמען, ווי אלהים, יהוה, אל שדי א. ד. ג. אונטער דעם נאמען אלהים האט מען וועגען גאט געהאט אן אנדער פארשטעלונג־ איידער אונטער איינעם פון זיינע אנדערע נעמען].

El'ohist *n.* (על'־א־היסט) דער אלהיסט, דער אונבעוואוסטער שרייבער, וועגען וועלכען מען מיינט, אז ער האט פערפאסט די אלהיסטישע שטעלען פון חומש. ז. ***Elohistic***.

Elohis'tic *a.* (על־א־היס'־טיק) אלהיסטיש, וואס איז שייך צו די אלהיסטישע שטעלען פון חומש [אין חומש, אין די ערשטע קאפיטלען, קען מען בעמערקען צוויי בעזונדערע ערצעהלונגען וועגען דער בעשאפונג פון דער וועלט און פון מענשען. אין דער ערשטער ערצעהלונג ווערט גאט אומעטום בעצייכענט מיט דעם נאמען "אלהים" און אין דער צווייטער ערצעהלונג ווערט ער אומעטום בעצייכענט מיט דעם נאמען "יהוה־אלהים"].

eloign' *v.* (אי־לאין') ז. ***eloin***.

eloin' *v.* (אי־לאין') דערווייטערען, אבווייטערען.

elong'ate *v. and a.* (אי־לאהנג'־אייט) פערלענגערען, אויסציהען, מאכען לענגער; אויסגעצויגען, פערלענגערט.

elonga'tion *n.* (אי־לאהנג־איי'־שאן) די אויסציהונג, די פערלענגערונג, דאס זיין אויסגעצויגען אדער פערלענגערט; אין אסטראנאמיע — דער מהלך אדער די דיסטאנץ פון א פלאנעט ביז דער זון, אויף וויפיעל מען קוקט אויף דעם פון דער ערד; אין כירורגיע — א טיילווייזע אויסלינקונג פון אן אבר דורך דעם, וואס דער באנדאזש אויף א וואונד איז צו שטארק אנגעצויגען אדער צופיעל פערלענגערט.

elope' *v.* (אי־לאופ') אנטלויפען פון איינעם, מיט וועמען מען איז געזעצליך פערבונדען [ווי א פרוי ווען זי אנטלויפט מיט אן אנדער מאן]; אנטלויפען מיט א געליעבטער אדער געליעבטען און חתונה האבען.

elope'ment *n.* (אי־לאופ'־מענט) דאס אנטלויפען פון איינעם, מיט וועמען מען איז געזעצליך פערבונדען [ווי דאס אנטלויפען פון א פרוי פון איהר מאן]; דאס אנטלויפען מיט א געליעבטער אדער געליעבטען און חתונה האבען.

elo'per *n.* (אי־לאו'־פער) דער וואס אנטלויפט פון א התחיבות אדער געזעצליכען פערבאנד; איינער וואס אנטלויפט מיט א געליעבטער.

el'oquence *n.* (על'־א־קהווענס) עלאקווענץ, בערעדזאמקייט, דאס רעדען מיט שעהנע אויסדריקע; דאס וואס ווערט שעהן ארויסגערעדט אדער אויסגעדריקט.

el'oquent *a.* (על'־א־קהווענט) בערעדזאם, וואס קען אויסדריקען זיינע געפיהלען מיט א שטארקער און שעהנער בערעדזאמקייט; וואס דריקט אויס א שטארקען געפיהל.

el'oquently *adv.* (על־א־קהווענט־לי) מיט בערעדזאמקייט; דורך רעדען מיט שעהנע און איינדרוקספאלע אויסדריקע.

else *adv.* (עלס) 1. אויף אן אנדער אופן; עטוואס אנדערש; 2. זאנסט, ווען ניט; 3. אנדערשוואו.

1. I shall try something **else**. 2. You must help me, **else** I am ruined. 3. I shall go somewhere **else**.

else'where *adv.* (עלס'־הוועהר) אנדערשוואו.

elu'cidate *v.* (אי־ליו'־סי־דייט) ווארפען א ליכט, קלאר מאכען, ערקלערען.

elucida'tion *n.* (אי־ליו־סי־דיי'־שאן) דאס בעלייכטען, דאס קלאר מאכען, די אויפקלערונג.

elu'cidative *a.* (אי־ליו'־סי־דיי־טיוו) וואס בעלייכטעט, וואס מאכט קלאר, ערקלערענד.

elu'cidator *n.* (אי־ליו'־סי־דיי־טאר) דער וואס בעלייכט אדער מאכט קלאר א זאך; אן ערקלערער.

elude' *v.* (אי־לוד') זיך קינסטליך ארויסדרעהן; פערבלייבען ניט אויפגעדעקט.

elu'dible *a.* (אי־לו'־דיבל) וואס קען זיך ארויסדרעהען [פון פערפאלגונג, פון א קלאפ א. ד. ג.].

E'lul *n.* (אי'־לאל) דער חודש אלול [דער צוועלפטער חודש אין דער אידישער צייט־רעכנונג].

elu'sion *n.* (אי־לו'־זשאן) דאס ארויסדרעהען זיך פון א פערפאלגונג דורך א שפיצעל אדער שווינדעל.

elu'sive *a.* (אי־לו'־סיוו) וואס דרעהט זיך ארויס; וואס מען קען ניט כאפען.

elu'sively *adv.* (אי־לו'־סיוו־לי) ארויסדרעהענדיג זיך מיט א שפיצעל [פון פערפאלגונג א. ד. ג.]; ניט לאזענדיג זיך כאפען.

elu'siveness *n.* (אי־לו'־סיוו־נעס) דאס קענען זיך ארויסדרעהען מיט א דרעהדעל אדער שפיצעל [פון פערפאלגונג]; דאס ניט לאזען זיך כאפען.

elu'sory *a.* (אי־לו'־סא־רי) וואס דרעהט זיך ארויס; וואס מען קען ניט כאפען; אבנארענד.

elu'tion *n.* (אי־ליו'־שאן) דאס אבשווינקען, דאס אבוואשען: יעדער פראצעס, דורך וועלכען איין קערפער טיילט זיך אב פון אנדערען דורך שווינקען אדער וואשען.

elu'triate *v.* (אי־ליו'־טרי־אייט) רייניגען, אראבוואשען.

elutria'tion *n.* (אי־ליו־טרי־איי'־שאן) דאס רייניגען עפעס דורך וואשען און ארומגיסען.

elve *n.* (עלוו) ז. ***elf***.

elve'-lock *n.* (עלוו'־לאק) ז. ***elf-lock***.

elves *n.* (עלווז) עלפען. ז. ***elf***.

el'vet *n.* (על'־וועט) א קליינער עלף [א קארליק, שד]. ז. ***elf***.

el'vish *a.* (על'־וויש) ז. ***elfish***.

el'vishly *adv.* (על'־וויש־לי) ז. ***elfishly***.

el'wand *n.* (על'־הוואנד) ז. ***ellwand***.

Elys'ian *a.* (אי־ליזש'־יען) וואס איז שייך צום עליזיאום אדער גן־עדן; פול מיט העכסטער הנאה און פערגניגען. ז. ***Elysium***.

Elys'ium *n.* (אי־ליזש'־אי־אם) דער עליזיאום אדער גן־עדן [דער ארט — לויט די פארשטעלונגען פון די אלטע גריכען — וואו די געשטארבענע העלדען און צדיקים פערברייגען אין אייביגען פערגניגען און גליק].

em *n.* (עם) אין דרוקעריי — דער קוואדראט פון די בלייענע בוכשטאבען.

ema'ciate *v. and a.* (אי-מיי'-שי-אייט) מאכען מאגער; ווערען מאגער, אבצעהרען; אויסגעמאגערט, אבגעצעהרט.
His body has become **emaciated** through sickness.

emacia'tion *n.* (אי-מיי-שי-איי'-שאן) די אויסמאגערונג, די אבצעהרונג.

em'anant *a.* (עמ'-ע-נענט) אויספליסענד. אויסשטראמענד.

em'anate *v.* (עמ'-ע-נייט) ארויסשטאמען, ארויסשטראמען, ארויספליסען.

emana'tion *n.* (עמ-ע-ניי'-שאן) ארויסשטראמונג, ארויספליסונג, ארויסשטראהלונג; השפעה; אין פילאזאפיע — עמאנאציאן, די לעהרע, אז די וועלט איז די השפעה פון גאט, ד. ה. זי איז נים בעשאפען געווארען אלס חומר, אלס געגענזאץ צו גאט און גייסט, נאר זי איז א מין אויסשטראהלונג פון געטליכקיים.

em'anative *a.* (עמ'-ע-ניי-טיוו) ארויסשטראמענד, ארויספליסענד; בעקומען דורך עמאנאציאן אדער השפעה.

em'anatively *adv.* (עמ'-ע-ניי-טיוו-לי) דורך עמאנאציאן אדער השפעה.

em'anatory *a.* (עמ'-ע-ניי-טא-רי) ז. *emanative*.

eman'cipate *v.* (אי-מענ'-סי-פייט) עמאנציפירען, בעפרייען.

emancipa'tion *n.* (אי-מענ-סי-פיי'-שאן) עמאנציפאציאן, די בעפרייאונג.

emancipa'tionist *n.* (אי-מענ-סי-פיי'-שאנ-איסט) א פערטיידיגער פון שקלאפען=בעפרייאונג.

emancipa'tion proclama'tion (אי-מענ-סי-פיי'-שאן פראק-לע מיי'-שאן) דער בעפרייאונגס=מאניפעסט [דער מאניפעסט וואס אייברעהעם לינקאלן, דער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען האט ארויסגעלאזען אין יאהר 1864, לויט וועלכען אלע נעגערס זיינען בעפרייט געווארען פון שקלאפעריי].

eman'cipative *a.* (אי-מענ'-סי-פיי-טיוו) וואס האט א נייגונג צו בעפרייען פון אונטערדריקונג.

eman'cipator *n.* (אי-מענ'-סי-פיי-טאר) אן עמאנציפאטאר, א בעפרייער.
Abraham Lincoln is the **emancipator** of the negro slaves.

eman'cipatory *a.* (אי-מענ'-סי-פיי-טא-רי) וואס איז שייך צו עמאנציפאציא; אדער בעפרייאונג.

emar'ginate *a. and v.* (אי-מאר'-דזשי-נייט) אהן ראנדען, וואס האט ארומגעשניטענע ראנדען; אוועקנעהמען אדער ארומשניידען די ראנדען.

emar'ginated *a.* (אי-מאר'-דזשי-ניי-טעד) ז. *emarginate*.

emas'culate *v. and a.* (אי-מעס'-קיו-לייט) מאכען אויס זכר, קאסטרירען, מסרס זיין; מאכען פרויען=עהנליך; ווערען אויס זכר; ווערען פרויען=עהנליך; אבשוואכען; אבשוואכען א ליטעראריש ווערק דורך רעדאגירען; געמאכט אויס זכר, קאסטרירט, פרויען=עהנליך, אבגעשוואכט.

emascula'tion *n.* (אי-מעס-קיו-ליי'-שאן) דאס מאכען אויס זכר; דאס ווערען אויס זכר; דאס זיין פרויען=עהנליך; דאס אבשוואכען; זיין אדער ווערען אבגעשוואכט; דאס אבשוואכען א ליטעראריש ווערק דורך רעדאגירען.

emas'culator *n.* (אי-מעס'-קיו-ליי-טאר) איינער וואס קאסטרירט אדער איז מסרס; איינער וואס שוואכט אב אדער מאכט פרויען=עהנליך.

embale' *v.* (עמ-בייל') איינפאקען, פערפאקען.

emball' *v.* (עמ-באהל') איינפאקען, פערפאקען; ארומרינגלען.

emball'ing *n.* (עמ-באהל'-אינג) דאס אויסצייכנען איינעם דערמיט, וואס מען גיט איהם אין האנד דעם באל אדער קויגעל אלס סמן פון הערשאפט; דאס געבען איינעם קעניגליכע מאכט.

embalm' *v.* (עמ-באהם') בעגיסען מיט זאלב=אויל; באלזאמירען, פערהיטען פון פוילען דורך באלזאמירען [הויפטזעכליך א טויטען קערפער]; קאנזערווירען, בעהאלטען אין זכרון; מאכען שמעקעדיג.

embal'mer *n.* (עמ-באה'-מער) א באלזאמירער [פון טויטע קערפער]

embalm'ment *n.* (עמ-באהמ'-מענט) באלזאמירונג [פון טויטע קערפער].

embank' *v.* (עמ-בענק') בעשיצען מיט אנגעשאטענער ערד; מאכען א גרעבליע [ביים ברעג פון ים אדער א טייך].

embank'ment *n.* (עמ-בענק'-מענט) א שוץ=וואנד פון אנגעשאטענער ערד; א גרעבליע.

embar'go *n. and v.* (עמ-באר'-גאו) א פערבאט פאר האנדעלס=שיפען צו פערלאזען די האפענס; דאס פערכאפען האנדעלס=שיפען; א שטערונג, אן אבהאלט, א פערבאט; פערבאטען שיפען צו פערלאזען די האפענס; פערכאפען; אבהאלטען אדער שטערען די בעוועגונג [הויפטזעכליך פון שיפען].

embark' *v.* (עמ-בארק') ארויפזעצען אדער אנלאדען אויף א שיף; זיך זעצען אויף א שיף; אונטערנעהמען, פערוועגדען, שטעלען אין קאן, ריזיקירען; ריכטען; זיך לאזען אין א געוויסער ריכטונג אדער צו א געוויסען ציעל.

embarka'tion *n.* (עמ-באר-קיי'-שאן) דאס ארויפזעצען אדער אנלאדען אויף א שיף; דאס זעצען זיך אויף א שיף; דאס אבשיקען עפעס דורך א שיף; די מענשען אדער זאכען וואס ווערען געשיקט דורך א שיף; די שיף, אויף וועלכער מען שיקט מענשען אדער זאכען.

embark'ment *n.* (עמ-בארק'-מענט) ז. *embarkation*.

embar'rass *v.* (עמ-בער'-עס) פערפלאנטערען, פערווירען, מאכען שוועריגקייטען אדער שטערונגען, ברייגנען אין פערלעגענהייט, צומישען, צוטומלען.

embar'rassing *a.* (עמ-בער'-עס-אינג) מאכענדיג שוועריגקייטען, שטערענדיג, פערפלאנטערענדיג, פערווירענדיג, צוטומלענדיג, צומישענדיג, ברייגענדיג אין פערלעגענהייט.

embar'rassingly *adv.* (עמ-בער'-עס-אינג-לי) אויף אן אופן וואס ברייגגט אין פערלעגענהייט, פערווירט, פערפלאנטערט, צומישט אדער מאכט שטערונגען און שוועריגקייטען.

embar'rassment *n.* (עמ-בער'-עס-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, פערלעגענהייט, שטערונג, שוועריגקייט, שווערע לאגע, צוטומלעניש, צומישונג.

embase' *v.* (עמ-בייס') ערנידריגען, דעגראדירען; איינדריקען, אויסהוילען; שעדיגען, קלענער מאכען דעם ווערטה, פרייז, ראנג א. ד. ג.; פערפעלשען.

embase'ment *n.* (עמ-בייס'-מענט) ערנידריגונג, שעדיגונג, פעלשונג, פערקלענערונג פון ווערטה, פרייז, ראנג א. ד. ג.; א וואנע.

embas'sador *n.* (עמ-בעס'-ע-דאר) א געזאנדטער. ז. *ambassador*.

em'bassy *n.* (עמ'-בע-סי) דאס אמט, די איפגאבע אדער שליחות פון א געזאנדטען [פערטרעטער פון איין רעגיערונג ביי א צווייטער]; א וויכטיגע אויפגאבע אדער שליחות; די אפיציעלע וואהנונג פון א געזאנדטען; איינער אדער אייניגע וואס האבען א וויכטיגע שליחות אדער מיסיאן.

embat'tle *v. and n.* (עמ-בעטל') אויסשטעלען אין שלאכט=ארדנונג; בעזארגען מיט פעסטונגס=טורעמס; מאכען אין דער פארם פון פעסטונגס=טורעמס אדער פעסטונגס=וועגד; געקארבטע געלענדערס; א קארב [ווי אין א טורם פון פעסטונגס=וואנד וואס האט די פארם פון ⊔].

embat'tlement *n.* (עמ-בעטל'-מענט) פעסטונגס=טורעמס; א געקארבטער געלענדער. ז. *embattle*.

embay' *v.* (עמ-ביי') ארייננטרייבען אדער איינשליסען אין א בוכט אדער צווישען קאפען [שפיציגע טיילען פון לאנד וואס שניידען זיך אריין אין ים]; באדען, איינטונקען.

embay'ment *n.* (עמ-ביי'-מענט) א טייל פון ים וואס איז ארומגערינגעלט און בעשיצט פון קאפען. ז. *embay*.

embed' *v.* (עמ-בעד') פערגראבען; אריינלעגען [ווי אין א בעט].

embed'ment *n.* (עמ-בעד'-מענט) דאס פערגראבען, דאס ארומלעגען אדער אריינלעגען [ווי אין א בעט]; דאס מיט וואס מען לעגט ארום אדער אין וואס מען בעגראבט.

embel'lish *v.* (עמ-בעל'-איש) בעציערען, בעפוצען, בעשעהנען.

embel'lishment *n.* (עמ-בעל'-איש-מענט) בעציערונג, בעפוצונג, פערשעהנערונג.

em'ber *n.* (עמ'-בער) א ברענענדיגע קויהל; א פונק; א תקופה [פון צייט], א סעזאן, א יאהרעס=צייט [ווי פריהלינג, זומער א. ד. ג.].

em'ber-days *n.* (עמ'-בער-דייז) די קאטוילישע פאסט=טעג צו דריי טעג [מיטוואך, פרייטאג און שבת] אין אנפאנג פון יעדער יאהרעס=צייט.

em'bered *a.* (עמ'-בערד) בעשטרייט מיט פונקען אדער ברענענדען אש.

em'ber-fast *n.* (עמ'-בער-פעסט) דער קאטוילישער פאסט=טאג אין אנפאנג פון א יאהרעס=צייט.

em'ber-goose *n.* (עמ'-בער-גוהס) דער אייזטויכער [אזא גרויסער וואסער=פויגעל].

em'ber-week *n.* (עמ'-בער-הוויעק) די וואך אין אנפאנג פון א יאהרעס=צייט ווען ביי די קאטויליקען זיינען איינגעפיהרט די פאסט=טעג.

embez'zle *v.* (עמ-בעזל') אראבלאזען אנגעטרויטעס געלד צו זיך אין קעשענע [וועגען א געשעפטס=אנגעשטעלטען אדער אנדערער אנפערטרויטער פערזאן].

embez'zlement *n.* (עמ-בעזל'-מענט) דאס אראבלאזען אנגעטרויטעס געלד צו זיך אין קעשענע [וועגען א געשעפטס=אנגעשטעלטען אדער אן אנדערער אנפערטרויטער פערזאן].

embez'zler *n.* (עמ-בעז'-לער) איינער וואס לאזט אראב צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטעס געלד.

embit'ter *v.* (עמ-ביט'-ער) מאכען ביטער; פערביטערען דאס לעבען.

embit'terer *n.* (עמ-ביט'-ער-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט ביטער אדער פערביטערט.

embit'terment *n.* (עמ-ביט׳-ער-מענט) דאס ביטער מאכען; דאס פערביטערען.

emblaze' *v.* (עמ-בלייז׳) אנצינדען אין פלאמען; מאכען עס זאל העל שיינען אדער גלאנצען; בעמאלען מיט וואפען-בילדער אדער מיט הערבען; אויסציערען; זינגען שבחים, הויבען אין הימעל אריין.

embla'zer *n.* (עמ-בליי׳-זער) איינער וואס מאכט העל-שיינענד אדער גלענצענד; איינער וואס בעציערט.

embla'zon *v.* (עמ-בליי׳-זאן) בעציירען; אילומינירען; שטארק לויבען.

embla'zoner *n.* (עמ-בליי׳-זאן-ער) א דעקאראטאר, א פערציערער; אן אילומינאטאר, א פייערווערק-מאכער; אן אויסשרייער, א בעקאנטמאכער, אן אויספויקער, א העראלד.

embla'zonment *n.* (עמ-בליי׳-זאן-מענט) דאס בעקאנט מאכען מיט פויקען און טרומייטען [ווי אין די אלטע צייטען א העראלד]; דאס דעקארירען; דאס אילומינירען.

embla'zonry *n.* (עמ-בליי׳-זאן-רי) די געמעלדען פון הערבען אויף שילדען; די קונסט פון מאלען הערבען, פון דעקארירען אדער אילוסטרירען.

em'blem *n.* (עמ׳-בלעם) אן עמבלעם, א בילד אדער א פיגור וואס בעצייכענט עפעס; א סימבאלישער צייכען פון א געוויסער אידעע אדער פארשטעלונג, ווי א קרוין אלס דאס עמבלעם פון מלוכה א. ד. ג.

emblemat'ic *a.* (עמ-בלע-מעט׳-איק) עמבלעמאטיש, סימבאליש; וואס איז שייך צו אן עמבלעם. ז. ***emblem***

emblemat'ical *a.* (עמ-בלע-מעט׳-אי-קעל) ז. ***emblematic***

emblemat'ically *adv.* (עמ-בלע-מעט׳-אי-קעל-אי) אויף אן עמבלעמאטישען שטייגער; דורך א בילד אדער פיגור, וועלכע בעצייכענט א געוויסע אידעע אדער פארשטעלונג.

em'blematist *n.* (עמ׳-בלעמ-ע-טיסט) איינער וועלכער שרייבט צייכענט עמבלעמען. ז. ***emblem***

em'blematize *v.* (עמ׳-בלעמ-ע-טאיז) אויסדריקען א געדאנק אדער אידעע דורך עמבלעמען אדער סימבאלען [דורך אנגעצייכענטע פיגורען אדער סמנים].

em'blements *n.* (עמ׳-בלע-מענטס) אין יוריספרודענץ — די פראדוקטען פון ערדארבייט, וועלכע מען פערזייהט יעדען יאהר [ווי קארן, קארטאפעל א. ד. ג.] צום אונטערשייד פון די פראדוקטען, וועלכע מען פערזייהט ניט יעדען יאהר [ווי גראז, פרוכטען א. ד. ג.]; דאס רעכט אויף דיעזען סארט פראדוקטען.

em'blemize *v.* (עמ׳-בלע-מאיז) ז. ***emblematize***

emblos'som *v.* (עמ-בלאס׳-אם) בעדעקען מיט בלומען.

embod'iment *n.* (עמ-באד׳-אי-מענט) 1. דאס פעראייניגען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע קערפערשאפט; 2. די פערקערפערונג פון אן אידעע אדער געדאנק, דאס אויסדריקען עס אין א בעשטימטער פארם; 3. די פארמולירונג פון א זאך.
2. Abraham Lincoln is the **embodiment** of the American spirit.

embod'y *v.* (עמ-באד׳-אי) פערקערפערען, אויסדריקען אין א בעשטימטער קערפערליכער פארם; פארמולירען; פעראייניגען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע קערפערשאפט; זיך פעראייניגען, פעראייניגט ווערען.

embol'den *v.* (עמ-באול׳דן) צוגעבען מוטה.

embol'dener *n.* (עמ-באול׳דנ-ער) איינער אדער עפעס וואס ערמוטיגט, גיט צו קוראזש.

em'bolism *n.* (עמ׳-בא-ליזם) דאס צוגעבען טעג אדער מאנאטען צו א געוויסער צייט-רעכנונג; דאס מאכען אן עבור [ווי למשל, דאס יאהר לויט דער אידישער צייט-רעכנונג האט 354 טעג. כדי אויסצוגלייכען די צייט-רעכנונג פון די אידען מיט דער צייט-רעכנונג פון די אנדערע פעלקער, וועלכע צעהלען אין יאהר 365 טעג, גיט זיך צו אין דער אידישער צייט-רעכנונג צו יעדען 3טען אדער 4טען יאהר אן איבעריגער חודש אדער עבור].

embolis'mal *a.* (עמ-בא-ליז׳-מעל) וואס איז שייך צו אן עבור.

embolismat'ic *a.* (עמ-בא-ליז-מעט׳-איק) ז. ***embolismal***

embolismat'ical *a.* (עמ-בא-ליז-מעט׳-אי-קעל) וואס האט אן עבור.

embolis'mic *a.* (עמ-בא-ליז׳-מיק) ז. ***embolismal***

embolis'mical *a.* (עמ-בא-ליז׳-מי-קעל) ז. ***embolismatical***

em'bolite *n.* (עמ׳-בא-לאיט) דער עמבאליט [א מין געלבער אדער גרינער מינעראל, געפינט זיך אין טשילי און מעקסיקא].

em'bolus *n.* (עמ׳-בא-לאס) דאס וואס איז אריינגעשטעלט אדער בעוועגט זיך אין אן אנדער זאך; דער קאלבען פון א פומפ.

embonpoint' *n.* (אנ-באהנ-פואן׳) גראבקייט, אונגעלומפערטקייט.

embor'der *v.* (עמ-באהר׳-דער) בעזוימען; בעפוצען ווי מיט א זוים.

embos'om *v.* (עמ-בוז׳-אם) צודריקען צום הארצען; צערטלען, לאשטשען; איינשליסען, בעהאלטען.

emboss' *v.* (עמ-באס׳) אויסקלאפען אדער אויסדריקען בולט׳ע פיגורען אין פערשיעדענע מאטעריאלען, ווי אין לעדער, בלעך, פאפיער א. ד. ג.].

embossed' *a.* (עמ-באסט׳) אויסגעארבייט מיט בולט׳ע פיגורען; אנגעבלאזען; מיט א הויקער; רעליעף.

embossed' map (עמ-באסט׳ מעפ) א לאנדקארטע וואס איז אויסגעארבייט געווארען מיט בולט׳ע צייכנונגען.

emboss'er *n.* (עמ-באס׳-ער) איינער אדער עטוואס וואס דריקט אויס בולט׳ע פיגורען.

emboss'ing *n.* (עמ-באס׳ אינג) דאס אויסקריצען בולט׳ע פיגורען.

emboss'ment *n.* (עמ-באס׳-מענט) בולט׳קייט, בולט׳ע פיגורען.

embouchure' *n.* (אנ-בו-שיער׳) די עפענונג אדער דער ארט וואו א טייך פאלט אריין אין ים אדער אין אן אזיערע; א מונד-שטיק פון א מוזיקאלישען בלאז-אינסטרומענט; די שטעלונג פון דעם מויל ביים שפיעלען מיט א בלאז-אינסטרומענט.

embow' *v.* (עמ-באו׳) אויסבויגען ווי א דוהגע.

embowed' *a.* (עמ-באוד׳) אויסגעבויגען ווי א דוהגע.

embow'el *v.* (עמ-באו׳-על) איינשליסען אדער בעהאלטען אין עטוואס; בעגראבען; ארויסנעהמען די געדערים אדער דעם איינגעווייד.

embow'eler *n.* (עמ-באו׳-על-ער) איינער וואס נעהמט ארויס דעם איינגעווייד אדער די געדערים.

embow'eller *n.* (עמ-באו׳-על-ער) ז. ***emboweler***

embow'elment *n.* (עמ-באו׳-על-מענט) דאס ארויסנעהמען דעם איינגעווייד אדער די געדערים.

embow'elments *n.* (עמ-באו׳-על-מענטס) דער איינגעווייד; די געדערים.

embow'er *v.* (עמ-באו׳-ער) וואהנען אין א שאטען-ביידעל אדער צווייגען-ביידעל; בעשיצען מיט א שאטען-ביידעל.

embox' *v.* (עמ-באקס׳) איינפאקען אין א שאכטעל; אוועקזעצען אין לאזשע אין א טעאטער.

embrace' *v. and n.* (עמ-בריים׳) אומארמען, ארומנעהמען און צודריקען צום הארצען; ארומכאפען; אנכאפען; איינשליסען; אננעהמען; נעהמען מיט חשק; פראבירען בעאיינפלוסען געריכטס-געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.; אן אומארמונג; דאס ארומנעהמען און צודריקען צום הארצען.

embrace' an of'fer (עמ-בריים׳ ען אפ׳-ער) אננעהמען א פארשלאג; זיך אנכאפען אן א פארשלאג.

embrace' an opportu'nity (עמ-בריים׳ ען א-פאר-טיו׳-ני-טי) בענוצען א געלעגענהייט.

embraced' *a.* (עמ-בריימט׳) צונויפגעשלאסען אדער צונויפגעבונדען צוזאמען.

embrace'ment *n.* (עמ-בריים׳-מענט) אן אומארמונג; א בערייטוויליגע אננאהמע.

embra'cer *n.* (עמ-בריי׳-סער) איינער וואס אומארמט אדער נעהמט ארום; איינער וואס פראבירט בעאיינפלוסען געריכטס-געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.

embra'cery *n.* (עמ-בריי׳-סער-אי) דאס פראבירען בעאיינפלוסען געריכטס-געשווארענע אדער א ריכטער דורך כאבאר, איינשרעקונג א. ד. ג.

embrace' the occa'sion (עמ-בריים׳ טהי א-קיי׳-זשאן) זיך נעהמען די געלעגענהייט.

embranche'ment *n.* (עמ-ברענטש׳-מענט) ז. ***embranchment***

embranch'ment *n.* (עמ-ברענטש׳-מענט) א פערצווייגונג [פון בוימער, פון מינים, פון א געשעפט א. ד. ג.].

embran'gle *v.* (עמ-ברענ׳גל) שטארק פערפלאנטערען.

embran'glement *n.* (עמ-ברענ׳גל-מענט) א פלאנטער, א פערווירונג, א פערדרעהעניש.

em'brasure *n.* (עמ׳-בריי-זשור) אן עמבראזור, א לאך אין א פעסטונגס-וואנד צום שיסען פון דארט מיט א קאנאן.

embra'sure *n.* (עמ-בריי׳-זשור) דער פערגרעסערטער חלל וואס ווערט געמאכט אין א וואנד פאר א פענסטער אדער טהיר דורך דעם, וואס די אינוועניגסטע זייטען פון חלל ווערען געמאכט אבגעשרעגט.

em'brocate *v.* (עמ׳-ברא-קייט) איינרייבען מיט א פליסיגקייט אדער זאלב [ווי מען טהוט עס מיט א געשווילעכטס].

embroca'tion *n.* (עמ-ברא-קיי׳-שאן) די איינרייבונג פון א געשווילעכטס מיט א זאלב אדער פליסיגקייט.

embro'glio *n.* (עמ-בראו׳-ליאו) א פערפלאנטערונג, א פערווירונג, א פערוויקלונג.

embroi'der *v.* (עמ-בראי׳-דער) 1. שטיקען, העפטען, אויסנעהען; 2. אויספוצען

מיט שעהנע ווערטער; צופוצען, שעהנער מאכען ווי עס איז אין דער ווירקליכקייט.
2. The story has been considerably embroidered.

embroi'derer *n.* (עמ-בראָי'-דער-ער) א שטיקער, א שטיקערין, א העפטער, א העפטערין, אן אויסנעהער, אן אויסנעהערין; איינער וואס פוצט אויס אדער פערציערט מיט שעהנע ווערטער.

embroi'dery *n.* (עמ-בראָי'-דער-אי) שטיקעריי ארבייט; פערציערונג, בעפוצונג.

embroi'dery-frame *n.* (עמ-בראָי'-דער-אי-פריים) א ראהם וואס ווערט געברויכט ביים אויסנעהען אדער שטיקען.

embroi'dery-nee'dle *n.* (עמ-בראָי'-דער-אי-ניעדל) א שטיקעריי־נאָדעל, א העפט־נאָדעל.

embroi'dery-paste *n.* (עמ-בראָי'-דער-אי-פּייסט) אזא קליי וואס ווערט בענוצט ביי שטיקעריי ארבייט.

embroil' *v.* (עמ-בראָיל') אריינפּלאָנטערען, אריינשלעפּען אין א צרה; פּערפּלאָנטערען; ברייננען אין אן אונארדנונג.

embroil'ment *n.* (עמ בראָיל' מענט) פערפּלאָנטערונג, פערווירונג; אונארדנונג; דאס זיין פערפּלאָנטערט.

embrown' *v.* (עמ-בראַון') מאכען ברוין אדער טונקעל; ווערען ברוין אדער טונקעל.

embrute' *v.* (עמ-ברוט') מאכען ברוטאל; ווערען ברוטאל.

em'bryo *n. and a.* (עמ'-ברי-או) דער עמבריא, די זאמען אין מוטער־לייב פון וועלכע עס ענטוויקעלט זיך דאס קינד, די פרוכט אין מוטער־לייב אין סאמע אנפאנג פון דער ענטוויקלונג; דער פלאנצען־קיים, די פלאנצע וואס איז ענטהאלטען אין דעם זאמען בעפאר זי איז ארויסגעוואקסען; דער גאנץ ערשטער אנפאנג פון עטוואס, איידער עס האט זיך נאך אנגעפאנגען ענטוויקלען; דאס וואס האלט אין ווערען; וואס האלט אין ארויסוואקסען, וואס האלט אין ווערען.

embryoc'tony *n.* (עמ-ברי-אק'-טא-ני) דאס צושטערען דאס קינד אין מוטערס בויך, ווען די געבורט איז אונמעגליך.

embryogen'ic *a.* (עמ-ברי-א-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא; וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג פון אן ארגאניזם.

embryog'eny *n.* (עמ-ברי-אדזש'-ע-ני) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא; די ענטשטעהונג און די ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. ***embryo***

embryog'ony *n.* (עמ-ברי-אג'-א-ני) ז. ***embryogeny***

em'bryograph *n.* (עמ'-ברי-א-גרעף) אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א פאטאגראפישען אפאראט און א מיקראסקאפ פאר דעם צוועק אראבצונעהמען בילדער פון אן עמבריא.

embryog'raphy *n.* (עמ-ברי-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דעם עמבריא און זיין ענטוויקלונג. ז. ***embryo***

embryolog'ic *a.* (עמ-ברי-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. ***embryo***].

embryolog'ical *a.* (עמ ברי א לאדזש'-אי-קעל) ז. ***embryologic***

embryolog'ically *adv.* (עמ-ברי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו די פרינציפּען פון עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. ***embryo***].

embryol'ogist *n.* (עמ-ברי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין עמבריאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. ***embryo***].

embryol'ogy *n.* (עמ-ברי-אל'-א-דזשי) עמבריאלאגיע, די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דעם עמבריא. ז. ***embryo***

em'bryon *n.* (עמ'-ברי-אן) ז. ***embryo***

em'bryonal *a.* (עמ'-ברי-אנ-על) וואס איז שייך צו אן עמבריא אדער צו דעם עמבריאנישען צושטאנד פון אן ארגאניזם.

em'bryonate *a.* (עמ' ברי-אנ-אייט) וואס איז אין דעם צושטאנד פון אן עמבריא; וואס איז שייך צו אן עמבריא.

em'bryonated *a.* (עמ'-ברי-אנ-איי-טעד) ז. ***embryonate***

embryon'ic *a.* (עמ-ברי-אנ'-איק) וואס איז שייך צו אן עמבריא; וואס איז אין דעם עמבריאנישען צושטאנד.

embryon'ically *adv.* (עמ-ברי-אנ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו אן עמבריא; אין אן עמבריאנישען צושטאנד.

embryoplas'tic *a.* (עמ-ברי-א-פּלעס'-טיק) וואס איז שייך צו דער בילדונג פון אן עמבריא.

em'bryoscope *n.* (עמ'-ברי-א-סקאופּ) אזא שפּאקטיוו צו בעאבאכטען די ענטוויקלונג פון אן עמבריא.

embryot'ic *a.* (עמ-ברי-אט'-איק) ז. ***embryonic***

embryoto'cia *n.* (עמ-ברי-א-טאו'-סי-א) א מפּיל; דאס מפּיל זיין.

embryot'omy *n.* (עמ-ברי-אט'-א-מי) די אנאטאמירונג, צושניידונג אדער צוגלידערונג פון דעם עמבריא; דאס צושניידען דאס קינד אין מוטער־לייב.

emeer' *n.* (ע-מיער') ז. ***emir*** אן עמיר.

emend' *v.* (אי-מענד') צורעכטמאכען, פערבעסערען, אויסבעסערען.

emen'dable *a.* (אי-מענ'-דעבל) וואס מען קען פערבעסערען אדער צורעכטמאכען.

emen'date *v.* (אי-מענ'-דייט) ז. ***emend***

emenda'tion *n.* (עמ-ען-דיי'-שאן) די אויסבעסערונג פון פעהלער, די פערריכטונג פון גרייזען אין א שריפט אדער בוך.
The manuscript was printed with many emendations.

em'endator *n.* (עמ'-ען-דיי-טאר) א פערבעסערער, אן אויסבעסערער; איינער וואס פערריכט גרייזען אין א שריפט אדער בוך.

emen'datory *a.* (אי-מענ'-דיי-טא-רי) וואס איז שייך צו אויסבעסערונגס ארבייט.

emen'der *n.* (אי-מענ' דער) ז. ***emendator***

em'erald *n. and a.* (עמ'-ע-רעלד) דער סמאראגד [אזא טייערער גרינער עדעלשטיין]; גרין ווי א סמאראגד. ז. איל. ***"Gems"***

em'eralder *n.* (עמ'-ע-רעל-דער) אן אירלענדער [הומאריסטיש].

em'erald green (עמ'-ע-רעלד גריען) סמאראגד־גרין. ז. איל. ***"Colors"***

em'eraldine *n.* (עמ'-ע-רעל-דין) דאס סמאראגד־גרין [א דונקעל־גרינע אנאלינפארב].

Em'erald Isle (עמ'-ע-רעלד איל) דער סמאראגדענע אינזעל, דער גרינער אינזעל [אירלאנד].

emerge' *v.* (אי-מוירדזש') ארויסקומען, זיך בעווייזען; ענטשטעהן, אנפאנגען עקזיסטירען.

emer'gence *n.* (אי-מויר'-דזשענס) דאס ארויסקומען; דאס ערשיינען; דאס בעווייזען זיך; דאס ענטשטעהן.

emer'gency *n.* (אי-מויר'-דזשענ-סי) א נויט־פאל; אן אונערווארטעטער צופאל אדער נויט־פאל.

emer'gent *a.* (אי-מויר'-דזשענט) וואס ערשיינט, וואס בעווייזט זיך; ענטשטעהענד; אונפאראויסגעזעהן, אונערווארטעט; וויכטיג, דרינגענד.

emer'gently *adv.* (אי-מויר'-דזשענט-לי) דורך אן אונערווארטעטען צופאל; לויט דער פאדערונג פון די אומשטענדען.

em'eril *n.* (עמ'-ע-ריל) א דימענט פון א גלעזער [צו שניידען גלאז].

emer'itus *a. and n.* (אי-מער'-אי-טאס) וואס האט זיך צוריקגעצויגען מיט עהרע פון דיענסט אדער אמט [צוליעב קראנקהייט אדער עלטער א. ד. ג.] און איז געבליבען ביים פילען טיטעל אדער ראנג; אין דער רוימישער געשיכטע — אן אויסגעדיענטער סאלדאט.
He is president emeritus of the university.

emer'sion *n.* (אי-מויר'-שאן) דאס ארויסקומען, דאס ערשיינען, דאס בעווייזען זיך.

Emerso'nian *a. and n.* (עמ-אויר-סאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם אמעריקאנער פילאזאף און פאעט ראלף וואלדא עמערסאן אדער צו זיינע שריפטען; אן אנהענגער פון עמערסאן [געבארען אין 1803, געשטארבען אין 1882].

em'ery *n.* (עמ'-ע-רי) [א שמירגעל] מין הארטער מינעראל וועלכען מען בענוצט צום שלייפען און פאלירען גלאז, שטיין, מעטאל א. ד. ג.].

em'ery-pa'per *n.* (עמ'-ע-רי-פּיי'-פּער) שמירגעל־פּאפּיער, זאמד־פּאפּיער וואס ווערט בענוצט צו שלייפען אדער פאלירען.

em'ery-wheel *n.* (עמ'-ע-רי-הוויעל) א ראד וואס איז בעדעקט מיט שמירגעל־פּאפּיער [זאמד־פּאפּיער], וועלכער ווערט בענוצט צום שלייפען און פאלירען.

emet'ic *a. and n.* (אי-מעט'-איק) וואס רופט ארויס ברעכען; א ברעך־מיטעל.

emet'ical *a.* (אי-מעט'-אי-קעל) וואס רופט ארויס ברעכען.

emet'ically *adv.* (אי-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א שטייגער, וואס רופט ארויס ברעכען.

emetocathar'tic *a. and n.* (עמ-ע-טאו-קע-טהאר'-טיק) וואס רופט ארויס ברעכען און אבפיהרונג צוגלייך; א מעדיצין וואס רופט ארויס ברעכען און אבפיהרונג צוגלייך.

emetol'ogy *n.* (עמ ע טאל' א דזשי) די מעדיצינישע פארשונג וועגען ברעכען און ברעך־מיטעל.

e'meu *n.* (אי'-מיו) א גרויסער שטרויס־עהנליכער פויגעל אין אויסטראליען, וועלכער האט נור דריי פוס־פינגער. ז. ***emu***

émeute' *n.* (איי-מויט') א בונט; א טומעל.

e'mew *n.* (אי'-מיו) ז. ***emu***

emica'tion *n.* (ע-מי-קיי'-שאן) דאס

שפריצען פונקען [ווי ביים שמיעדען אייזען].

emic'tion *n.* (אי-מיק'-שאַן) אורין, השתנה; דאָס משתין זיין, דאָס לאָזען אורין.

emic'tory *a. and n.* (אי-מיק'-טאָ-רי) וואָס טרייבט אָב אורין [השתנה]; אַ מעדיצין צום אָבטרייבען אורין.

em'igrant *n. and a.* (עמ'-אי-גרענט) אַן עמיגראַנט, אַן אויסוואַנדערער; וואָס איז שייך צו עמיגראַציאָן אָדער עמיגראַנטען; עמיגרירענד, אויסוואַנדערענד.

em'igrant aid soci'ety (עמ'-אי-גרענט אייד סאָ-סאַי'-ע-טי) אַ געזעלשאַפט צו שטיצען עמיגראַנטען [אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — אַ געזעלשאַפט וואָס האָט געהאַט די אויפגאַבע, הויפטזעכליך אין יאָהר 1854, צו העלפען קאָלאָניזירען קאַנזאַס מיט עמיגראַנטען פון די נאָרד שטאַאַטען, אום צו שטערען די איינוואַנדערער פון דער שקלאַפען-טרייבערישער זייד איינצופיהרען שקלאַפעריי אין יענער טעריטאָריע].

em'igrate *v.* (עמ'-אי-גרייט) עמיגרירען, אויסוואַנדערען.

emigra'tion *n.* (עמ-אי-גריי'-שאַן) עמיגראַציאָן, אויסוואַנדערונג.

emigra'tional *a.* (עמ-אי-גריי'-שאַנ-על) וואָס איז שייך צו עמיגראַציאָן [אויסוואַנדערונג].

emigra'tionist *n.* (עמ-אי-גריי'-שאַנ-איסט) איינער וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דער עמיגראַציאָנס-פראַגע.

em'inence *n.* (עמ'-אי-נענס) אַ דערהויבונג, אַן ארויסשטאַרצונג; אַן אַנגעזעהענער פלאַץ אָדער לאַגע, אַ הויכער פלאַץ; הויכע שטעלונג, ווירדע, ראַנג א. ד. ג.; וויכטיגקייט, אַנגעזעהענקייט; ערהאָבענהייט; · הויכע שטופע; עמינענץ [דער טיטול פון אַ קאַרדינאַל].

em'inency *n.* (עמ'-אי-נענ-סי) ז. *eminence*.

em'inent *a.* (עמ'-אי-נענט) עמינענט, הויך; אַרויסשטאַרצענד; ערהאָבען; וויכטיג, פראָמינענט, בעריהמט, אַנגעזעהן, אויסגעצייכענט; וואָס האָט די העכסטע מאַכט.

Eminent authors were present at the banquet.

em'inently *adv.* (עמ'-אי-נענט-לי) אויף אַ הויכער שטופע; אויף אַן אַנגעזעהענעם שטייגער; מיט אויסצייכנונג, מיט פאַרנעהמקייט; אין העכסטען גראַד; פאָלקאָמען; אַבסאָלוט.

emir' *n.* (ע-מיר') אַן עמיר [ביי די אַראַבער און אַנדערע מחמד'אַנישע פעלקער — דער עלטסטער פון אַ פאַמיליע אָדער שבט, אַ הערשער; אין טערקיי — אַ הויכער בעאַמטער].

em'issary *n. and a.* (עמ'-אי-סע-רי) אַן עמיסאַר, אַ שליח, אַן אַגענט [הויפטזעכליך אַ געהיים-אַגענט, אַ שפּיאָן]; אַן אויספלוס פאַר וואַסער, אַן אַבפיהרונגס-קאַנאַל; אַן אַבפיהרונגס-קאַנאַל אין קערפּער: אַרויסלאָזענדיג; וואָס מאַכט אַן אויספלוס אָדער אויסגאַנג; וואָס איז שייך צו אַן עמיסאַר; פאַרשענד; שפּיאָנירענד.

em'issaryship *n.* (עמ'-אי-סע-רי-שיפ) דאָס אַמט פון אַן עמיסאַר. ז. *emissary*.

emis'sion *n.* (אי-מיש'-אַן) דאָס אַרויסלאָזען, דאָס אַרויסוואַרפען; אויסשטרעמונג, אויספלוס: אַ געוויסע צאָהל געלד, באַנקנאָטען א. ד. ג., וואָס ווערט איינצייטיג אַרויסגעלאָזט אין אומגאַנג; אין פיזיאָלאָגיע — אַן אויספלוס, הויפטזעכליך אַן אונפרייוויליגער אויספלוס פון זרע.

emis'sive *a.* (אי-מיס'-איוו) אַרויסלאָזענדיג, אויספליסענדיג, אויסשטרעמענדיג, אויסשטראַהלענדיג [ווי ליכט]; וואָס איז שייך צו ניוטאָן'ס לעהרע וועגען ליכט [די בעהויפּטונג, אַז דאָס ליכט קומט דערפון, וואָס קליינע טיילעכלעך פון דעם לייכטענדען שטאָף אָדער קערפּער טיילען זיך אָב פון איהם].

emis'sive pow'er (אי-מיס'-איוו פאַו'-ער) די פעהיגקייט אויסצושטרעמען אָדער אַרויסצולאָזען פון זיך ליכט אָדער היץ. ז. *radiating power*.

em'issory *a.* (עמ'-אי-סאָ-רי) אַרויסלאָזענדיג, אויסשטרעמענדיג. אויספליסענדיג.

emit' *v.* (אי-מיט') אַרויסלאָזען, אַרויסוואַרפען; אויספליסען, אויסשטרעמען, ברייגנען אין אומגאַנג [געלד, באַנקנאָטען א ד. ג.]; אַרויסגעבען אַ בעפעהל אָדער בעשטימונג.

Emman'uel *n.* (ע-מענ'-יו-על) ז. *Immanuel*.

emmenagog'ic *a.* (ע-מענ-ע-גאַדזש'-איק) וואָס איז שייך צו אַ מעדיצינישען מיטעל אַרויסצורופען מענסטרואַציע [רעגעל, פעריאָדע, מאָנאַטליכע — ביי פרויען]; וואָס רופט אַרויס מענסטרואַציע.

emmen'agogue *n.* (ע-מענ'-ע-גאַג) אַ מעדיצינישער מיטעל אַרויסצורופען מענסטרואַציע [רעגעל, פעריאָדע, מאָנאַטליכע — ביי פרויען].

emmenolog'ical *a.* (ע-מענ-אָ-לאַדזש'-אי-קעל) וואָס איז שייך צו דעם טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט מענסטרואַציע [רעגעל, פעריאָדע, מאָנאַטליכע — ביי פרויען].

emmenol'ogy *n.* (עמ-ע-נאַל'-אָ-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט מענסטרואַציע [רעגעל, פעריאָדע, מאָנאַטליכע — ביי פרויען].

em'met *n.* (עמ'-עט) אַ מוראַשקע.

emmew' *v.* (ע-מיו') איינשפּאַרען; בעהאַלטען.

emolles'cence *n.* (עמ-אָ-לעס'-ענס) דאָס ווייך ווערען, דאָס צוקראַכען ווערען [ווען עטוואָס האַלט ביים צושמעלצען ווערען].

emol'liate *v.* (אי-מאָל'-יעיט) מאַכען ווייך, שוואַך אָדער פרויען-עהנליך.

emol'lient *n. and a.* (אי-מאַל'-יענט) וואָס מאַכט ווייך; עטוואָס מיט וואָס מען מאַכט ווייך.

emol'ument *n.* (אי-מאַל'-יו-מענט) נוצען; נוצען אָדער איינקונפט [פון אַן אַמט]; בעלוינונג; פּראָפיט; פּאַרטייל; נעבען-איינקונפט; געווינס.

emolumen'tal *a.* (אי-מאַל-יו-מענ'-טעל) ניצליך, איינטרעגליך.

emo'tion *n.* (אי-מאָו'-שאַן) אויפרעגונג פון געמיטה; אויפרעגונג פון געפיהלען; ריהרונג.

emo'tional *a.* (אי-מאָו'-שאַנ-על) וואָס ריהרט, וואָס וועקט די געפיהלען; וואָס ווירקט אויף די געפיהלען; וואָס איז שייך צו אויפרעגונג פון געמיטה; וואָס דריקט אויס ריהרונג אָדער געמיטהס-אויפרעגונג.

emo'tionalism *n.* (אי-מאָו'-שאַנ-על-איזם) דאָס זיין גענייגט צו געמיטהס-אויפרעגונג אָדער גערירט צו ווערען; דאָס ווירקען אויף די מאָמענטאַנע געפיהלען.

emo'tionalist *n.* (אי-מאָו'-שאַנ-על-איסט) איינער אין וועמען מען קען לייכט אַרויסרופען אַן אויפרעגונג פון געמיטה אָדער פון געפיהלען; איינער וואָס ווערט געפיהרט פון זיינע לייכט אויפרעגבאַרע געפיהלען; איינער וואָס שטרעבט נור צו ווירקען דורך דער אויפרעגונג פון געפיהלען.

emotional'ity *n.* (אי-מאָו-שאַנ-על'-אי-טי) דאָס זיין גענייגט צו געמיטהס-אויפרעגונג אָדער גערירט צו ווערען; דאָס אויסדריקען געמיטהס-אויפרעגונג אָדער אויפרעגונג פון געפיהלען.

emo'tive *a.* (אי-מאָו'-טיוו) ריהרענד, וואָס רעגט אויף דעם געמיטה, וואָס צייגט אַרויס געמיטהס-אויפרעגונג.

emo'tively *adv.* (אי-מאָו'-טיוו-לי) אויף אַ ריהרענדען אופן; דורך געמיטהס-אויפרעגונג.

empale' *v.* (עמ-פּייל') אַרומצאַמען אָדער פערצאַמען מיט פּלעקער, בעפעסטיגען מיט פּלעקער; שטעלען זייט ביי זייט; הינריכטען דורך אַוועקזעצען אויף אַ שפּיציגען פּלאָקען; טויטען דורך דורכשטעכען מיט אַ שפּיציגער זאַך.

empaled' *a.* (עמ-פּיילד') פערצאַמט אָדער בעפעסטיגט מיט פּלעקער; געשטעלט זייט ביי זייט; הינגעריכטעט דורך אַרויפזעצען אויף אַ שפּיציגען פּלאָקען.

empale'ment *n.* (עמ-פּייל'-מענט) דאָס אַרומצאַמען מיט פּלעקער; דער פּלאַץ וועלכער איז אַרומגעצאַמט מיט פּלעקער; דאָס הינריכטען דורך אַוועקזעצען אויף אַ שפּיציגען פּלאָקען.

empan'el *v.* (עמ-פּענ'-על) פערשרייבען אין ליסט פון געריכטס-געשוואָרענע; פאַררופען נאָך דער ליסט און איינשווערען [וועגען געריכטס-געשוואָרענע].

empan'elment *n.* (עמ-פּענ'-על-מענט) דאָס פערשרייבען אין דער ליסט פון געריכטס-געשוואָרענע; דאָס פאַררופען נאָך דער ליסט און איינשווערען [וועגען געריכטס-געשוואָרענע].

emparch'ment *v.* (עמ-פּאַרטש'-מענט) שרייבען אויף פּאַרמעט.

empasm' *n.* (עמ-פּעזם') אַ פּולווער צו בעזייטיגען אַ שלעכטען גערוך.

em'peror *n.* (עמ'-פּויר-אַר) אַ קייזער; אַ נאָמען פון געוויסע שמעטערלינגע, פויגלען און אויך שלאַנגען.

em'peror-moth *n.* (עמ'-פּויר-אַר-מאָטה) אַ מין שמעטערלינג אָדער זומערפויגעלע, וואָס פליהט אום נור ביי נאַכט.

em'perorship *n.* (עמ'-פּויר-אַר-שיפּ) דאָס קייזערטום, די מאַכט פון אַ קייזער.

em'pery *n.* (עמ'-פּויר-אי) די אימפּעריע, די מלוכה; די ממשלה; די הערשאַפט פון אַ קייזער.

em'phasis *n.* (עמ'-פע-סיס) די שטאַרקע בעטאָנונג אָדער אונטערשטרייכונג פון ווערטער; דער מעכטיגער אויסדרוק.

em'phasize *v.* (עמ'-פע-סאַיז) 1. אַרויסזאָגען אָדער אויסדריקען מיט קראַפט; 2. שטאַרק בעטאָנען אָדער אונטערשטרייכען די ווערטער.

1. The speaker emphasizes his remarks with gestures. 2. To emphasize a thought we underline the important words.

emphat'ic *a.* (עמ-פעט'-איק) נאַכדריקליך, אויסגעדריקט מיט קראַפט; איינדרוקספול, קרעפטיג.

emphat'ical *a.* (עמ-פעט'-אי-קעל) ז. *emphatic*.

emphat'ically *adv.* (עמ-פעט'-אי-קעל-אי) מיט נאכדרוק, מיט אן איינדרוקספאלער שטימע; אויף א קרעפטיגען אויסדרוקס אופן.

emphyse'ma *n.* (עמ-פי-סי'-מא) א ווינדגעשווילעכץ.

emphysem'atose *a.* (עמ-פי-סעמ'-ע-טאוס) ז. *emphysematous*

emphysem'atous *a.* (עמ-פי-סעמ'-ע-טאס) ווי א ווינדגעשווילעכץ; וואס איז שייך צו א ווינדגעשווילעכץ.

em'pire *n.* (עמ'-פאיר) אן אימפעריע, א קייזער-רייך, א קייזערטום; די אלערהעכסטע מאכט.

Em'pire Cit'y (עמ'-פאיר סיט'-אי) די שטאדט ניו יארק.

em'pireship *n.* (עמ'-פאיר-שיפ) דאס קייזערטום; די קייזערליכע מאכט.

Em'pire State (עמ'-פאיר סטייט) דער שטאאט ניו יארק.

Empir'ic *n.* (עמ-פיר'-איק) איינער פון דער עמפירישער מעדיצינישער סעקטע אין אלטען גריכענלאנד, וועלכע האט בעהויפטעט, אז דער פונדאמענט פון דער וויסענשאפטליכער מעדיצין איז די ערפאהרונג און ניט די טעאריע.

empir'ic *a. and n.* (עמ-פיר'-איק) עמפיריש, בעגרינדעט אויף ערפאהרונג: ערפאהרונגסמעסיג; וואס איז שייך צו מעדיצינישער ערפאהרונג; איינער וואס פראקטיצירט מעדיצין פון ערפאהרונג, ניט האבענדיג געלערענט; א שארלאטאנישער מעדיקער; איינער וואס האט ניט געלערענט און מיינט אז ער קען אלעס פון ערפאהרונג.

empir'ical *a.* (עמ-פיר'-אי-קעל) עמפיריש, בעגרינדעט אויף ערפאהרונג; ערפאהרונגסמעסיג; וואס איז שייך צו מעדיצינישער ערפאהרונג; מארק-שרייעריש, שארלאטאניש [אין בעצוג צו מעדיצין].

empir'ically *adv.* (עמ-פיר'-אי-קעל-אי) אויף אן עמפירישען אופן; ערפאהרונגסמעסיג; ניט וויסענשאפטליך; מארק-שרייעריש, שארלאטאניש [אין בעצוג צו מעדיצין].

empir'icism *n.* (עמ-פיר'-אי-סיזם) עמפיריציזם, דאס גלייבען אין ערפאהרונג מעהר אלס אין טעאריע: דער פרינציפ, אז נור דאס וואס איז בעוואוסט פון ערפאהרונג איז ריכטיג; די עמפירישע מעטאדע [די מעטאדע וואס בויט אויף ערפאהרונג און ניט אויף טעאריע]; דאס פראקטיצירען מעדיצין ניט האבענדיג געלערענט; די פרעטענזיעס פון אן עם-הארץ אויף מעדיצינישע קענטשאפט; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז אלע אידעען שטאמען אב נור פון ערפאהרונגען.

empir'icist *n.* (עמ-פיר'-אי-סיסט) אן עמפיריקער, איינער וואס גלויבט, אז אלע אידעען שטאמען ארויס נור פון ערפאהרונג; א דאקטאר פון ערפאהרונג אבער ניט פון שטודיום.

empir'ic rem'edy (עמ-פיר'-איק רעמ'-ע-די) א הויזמיטעל; א באבסקע רפואה.

emplas'tic *a. and n.* (עמ-פלעס'-טיק) קלעפעדיג; א קלעפעדיגער שטאף; א מעדיצין געגען א לויזען מאגען.

employ' *v. and n.* (עמ-פלאי') בעשעפטיגען; געברויכען; פערווענדען; דער געברויך; די אנווענדונג; די בעשעפטיגונג; די אנשטעלונג.

employ'able *a.* (עמ-פלאי'-עבל) ברויכבאר, אנווענדבאר.

employé' *n.* (אנ-פלוא-יעי') ז. *employee*

employee' *n.* (עמ-פלאי-אי') אן אנגעשטעלטער; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי א צווייטען.

employ'er *n.* (עמ-פלאי'-ער) אן ארבייט-געבער; איינער וואס גיט בעשעפטיגונג.

employ' funds (עמ-פלאי' פאנדז) אנווענדען אדער פערברויכען געלד אין עטוואס.

employ'ment *n.* (עמ-פלאי'-מענט) בעשעפטיגונג.

emplume' *v.* (עמ-פלוהם') בעפוצען מיט פעדערען.

empo'rium *n.* (עמ-פאו'-רי-אם) א מארק-פלאץ; א האנדעלס פלאץ; א באזאר; א האנדעלס-שטאדט.

empow'er *v.* (עמ-פאו'-ער) בעפאלמעכטיגען, געבען א כח.

empresa'rio *n.* (עמ-פרע-סא'-רי-או) א געשעפטס-אונטערנעהמער; אן אונטערנעהמער וואס האט א קאנצעסיאן פון א רעגיערונג אדער פון א שטאדט פערוואלטונג.

em'press *n.* (עמ'-פרעס) א קייזערין.

empresse'ment *n.* (אנ-פרעס'-מאן) הערצליכקייט; לעבהאפטער פערלאנג: שטארקער חשק.

emprise' *n.* (עמ-פראיז') אן אונטערנעהמונג.

emp'tier *n.* (עמפ'-טי-ער) אן אויסלעדיגער, עטוואס וואס לעדיגט אויס.

emp'tiness *n.* (עמפ'-טי-נעס) פוסטקייט, לעדיגקייט; זינלאזיגקייט; אונוויסענהייט.

emp'tins *n.* (עמפ'-טינז) ז. *emptyings*

emp'tion *n.* (עמפ'-שאן) דער קויף, דער איינקויף.

emp'ty *a., n. and v.* (עמפ'-טי) פוסט, לעער, לעדיג; אונוויסענד; זינלאז; ווירקונגסלאז; ניכטסווירדיג; ניכטער: הונגעריג, פאסטענד; אונפרוכטבאר; מאגער; א לעדיגע כלי; אויסלעדיגען, מאכען פוסט; אויסגיסען; ווערען לעדיג אדער פוסט; זיך אויסגיסען.

emp'ty-han'ded *a.* (עמפ'-טי-הענ'-דעד) מיט לעדיגע הענד.

emp'ty-head'ed *a.* (עמפ'-טי-העד'-עד) מיט א פוסטען קאפ.

emp'ty-hear'ted *a.* (עמפ'-טי-האר'-טעד) הארצלאז.

emp'tying *n.* (עמפ'-טי-אינג) דאס מאכען לעדיג אדער פוסט; דאס וואס ווערט אויסגעלעדיגט.

emp'tyings *n.* (עמפ'-טי-אינגז) הייוועז וואס שטעהט זיך אב פון ביער.

emp'ty purse (עמפ'-טי פוירס) א לעדיגער בייטעל.

empur'ple *v.* (עמ-פויר'פל) פארבען פורפור-רויט.

empye'ma *n.* (עמ-פי-אי'-מא) די אנזאמלונג פון אייטער [פלאגמא] אין ברוסט-פעל.

empyem'ic *a.* (עמ-פי-עמ'-איק) וואס ליידעט פון אן אנזאמלונג פון אייטער [פלאגמא] אין ברוסט-פעל.

empyre'al *a.* (עמ-פי-רי'-על) פון ריינעם ליכט; קלאר, ריין; הימליש קלאר אדער ריין.

empyre'an *a. and n.* (עמ-פי-רי'-ען) פון ריינעם ליכט; קלאר, ריין; הימליש קלאר אדער ריין; די הויכע הימלישע געגענדען פון ריינעם פייער און ליכטיגקייט; דער העכסטער הימעל פון ריינעם פייער און ליכט [לויט דעם גלויבען אין די אלטע צייטען איז דאס דער 9טער הימעל].

empyreu'ma *n.* (עמ-פי-רו'-מא) דער אונאנגענעהמער ריח וואס ווערט ארויסגעגעבען פון ארגאנישע קערפער [ווי פלאנצען און חיות] ווען מען פערברענט זיי אין א פערמאכטער כלי.

empyreumat'ic *a.* (עמ-פי-רו-מעט'-איק) וואס שמעקט מיט צוגעברענטען, וואס האט דעם ריח פון צוגעברענטען פלייש אדער צוגעברענטע גרינסען.

empyreumat'ical *a.* (עמ-פי-רו-מעט'-אי-קעל) ז. *empyreumatic*

e'mu *n.* (אי'-מיו) א גרויסער שטרויס-עהנליכער פויגעל אין אויסטראליען מיט דריי פוס-פינגער; אזא זארט אויסטראלישעס האלין.

Emu

em'ulate *v.* (עמ'-יו-לייט) שטרעבען מיט אימעצען זיך צו פערגלייכען אדער איהם אריבערצושטייגען.

The pupils should **emulate** the brightest boys in the class.

emula'tion *n.* (עמ-יו-ליי'-שאן) דאס בעשטרעבען זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulative *a.* (עמ'-יו-ליי-טיוו) קאנקורירענד, וואס שטרעבט זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulatively *adv.* (עמ'-יו-ליי-טיוו-לי) אויף א קאנקורירענדען אופן, שטרעבענדיג, זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulator *n.* (עמ'-יו-ליי-טאר) א קאנקורענט; איינער וואס שטרעבט זיך צו פערגלייכען מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען.

em'ulatory *a.* (עמ'-יו-ליי-טא-רי) ז. *emulative*

emul'gent *a. and n.* (אי-מאל'-דזשענט) אין אנאטאמיע — וואס ציהט ארויס [בנוגע צו די אדערען און די ניערען, וועלכע ציהען ארויס די אורין (השתנה) פון דעם בלוט]; א מעדיצינישעס מיטעל וואס מאכט שנעלער די פליסונג פון גאל.

emul'gent ves'sels (אי-מאל'-דזשענט וועס'-עלז) די אדערען וואס געפינען זיך אין די ניערען.

em'ulous *a.* (עמ'-יו-לאס) ז. *emulative*

em'ulously *adv.* (עמ'-יו-לאס-לי) אויף א קאנקורירענדען אופן, סטארענדיג זיך אריבערצושטייגען דעם אנדערען.

em'ulousness *n.* (עמ'-יו-לאס-נעס) דאס זיין אייפערזיכטיג; דאס סטארען

זיך צו זיין גלייך אדער אריבערצושטייגן דעם אנדערן.

emul'sifier *n.* (אי-מאל'-סי-פאי-ער) איינער וואס בויטשעט אויף אדער קלאפט פאנאנדער א פעטע זאך [ווי פוטער, שמאלץ א. ד. ג.] אין א פליסיגקייט.

emul'sify *v.* (אי-מאל'-סי-פאי) אויפבויטשען אדער פאנאנדערקלאפען א פעטע זאך אין א פליסיגקייט.

emul'sion *n.* (אי-מאל'-שאן) עמולסיאן אדער זאמען⸗מילך [א מין מילך וואס בעקומט זיך פון אויפבויטשען אדער פאנאנדערקלאפען א פעטע זאך, ווי אויל, שמאלץ א. ד. ג., אדער קליינינקע קערנדלעך אין א פליסיגקייט].

emul'sionize *v.* (אי-מאל'-שאנ-איז) ז. *emulsify*

emul'sive *a.* (אי-מאל'-סיוו) ווייך מאכענד; אויפבויטשענד אדער פאנאנדערקלאפענד א פעטע זאך אין א פליסיגקייט.

ena'ble *v.* (ע-ניי'בל) מאכען פעהיג, מאכען אין שטאנד.

Education **enables** one to improve his material condition.

ena'blement *n.* (ע-ניי'בל-מענט) דאס פעהיג מאכען.

enact' *v.* (ע-נעקט') בעשליסען, פארשרייבען אדער בעפעהלען [לויט געזעץ]; מאכען פאר א געזעץ [א געזעץ⸗פארשלאג]; טהאן, מאכען; שפיעלען א ראלע [אויף דער ביהנע], פארשטעלען, פערזאניפיצירען.

enact'ing clause (ע-נעקט'-אינג קלאהז) דער אנפאנג⸗פאראגראף פון א געזעץ וואס פאנגט זיך אן מיט די ווערטער:

"Be it enacted by..."

enac'tive *a.* (ע-נעק'-טיוו) וואס האט די מאכט געזעצליך פארצושרייבען אדער מאכען א געזעץ.

enact'ment *n.* (ע-נעקט'-מענט) דאס פארשרייבען אדער בעפעהלען געזעצליך; דאס מאכען פאר א געזעץ [א געזעץ⸗פארשלאג]; א געזעץ, א געזעצליכע פארשריפט; דאס שפיעלען א ראלע [אויף דער ביהנע].

enac'tor *n.* (ע-נעק'-טאר) איינער וואס מאכט א געזעץ.

enal'lage *n.* (ע-נעל'-איי-דזשי) אין גראמאטיק — די אנאלאגע, די פערביטונג פון איין גראמאטישער פארם פון א ווארט אויף אן אנדערער אדער פון, איין ווארט אויף אן אנדערען [למשל: דער געברויך אין ליטעראַרישע ווערק פון "מיר" אנשטאט "איך"].

enam'bush *v.* (ענ-עמ'-בוש) בעהאלטען [אין א לויערונגס⸗ארט].

enam'el *n. and v.* (ע-נעמ'-על) עמאל; גלאזור; עטוואס וואס איז גלאט און גלאנציג ווי גלאזור; צייהנער⸗עמאל [די אויבערשטע שיכט פון די צייהנער]; גלאנץ, פאליר; שמירעכץ פאר'ן געזיכט צו מאכען די הויט פריש און שעהן; גלאזירען, ארויפלעגען גלאזור [אויף געשיר]; בעציערען מיט גלאזור אדער עמאל; מאכען גלאנציג און גלאט [ווי גלאזור].

enam'eled pa'per (ע-נעמ'-עלד פיי'-פער) גלאזור⸗פאפיער, קרייד⸗פאפיער, וויזיט⸗קארטען⸗פאפיער.

enam'eler *n.* (ע-נעמ'-על-ער) ז. *enameller*

enam'eller *n.* (ע-נעמ'-על-ער) איינער וואס גלאזירט אדער בעציערט מיט עמאל.

enam'or *v.* (ע-נעמ'-אר) מאכען פערליעבט; אנצינדען מיט ליעבע, בעצויבערען; שטארק צובינדען.

He is **enamored** in his own ideas.

enanthe'sis *n.* (ענ-ענ-טהי'-סיס) אן אויסשלאג אדער אויסשיטונג אויף דער הויט פון אן אינערליכער קראנקהייט, ווי פון טיפוס⸗פיבער, מאזלען א. ד. ג.

enantio'sis *n.* (ע-נענ-טי-או'-סיס) אן ארט אויסדרוק וואו א זאך ווערט בעהויפטעט ניט דירעקט, נאר דורך דער פערניינונג פון איהר געגענזאץ [ווי למשל: "ער איז נים קיין נאר" אנשטאט "ער איז א קלוגער"].

e'nate *a.* (אי'-נייט) ארויסוואקסענד, וואס וואקסט ארויס; וואס איז א קרוב פון דער מוטער'ס צד.

encage' *v.* (ענ-קיידזש') איינשפארען אין א שטייג; איינשפארען.

encalm' *v.* (ענ-קאהם') אוועקלעגען רוהיג, שטיל.

encamp' *v.* (ענ-קעמפ') לאגערען, מאכען א לאגער.

encamp'ment *n.* (ענ-קעמפ'-מענט) דאס לאגערען; א לאגער.

encar'pus *n.* (ענ-קאר'-פאס) אין ארכיטעקטור — א סקולפטור⸗ארבייט אויף א וואנד פון א געביידע אין דער פארם פון א גירלאנדע מיט פרוכטען, בלעטער אדער בלומען.

Encarpus

encase' *v.* (ענ-קיים') איינשליסען.

encase'ment *n.* (ענ-קיים'-מענט) איינשליסונג.

encash' *v.* (ענ-קעש') איינקאסירען, איינמאהנען שולדען [אויף וועקסלען].

encash'ment *n.* (ענ-קעש'-מענט) איינקאסירונג פון שולדען [אויף וועקסלען].

encaus'tic *a. and n.* (ענ-קאהס'-טיק) ענקוסטיש, וואס איז שייך צו דער מאהלעריי מיט וואקס אדער מיט וואקספארבען; די מאהלעריי אין וואקס, דאס איינברענען פיגורען אין וואקס.

encaus'tic pain'ting (ענ-קאהס'-טיק פיינ'-טינג) וואקס⸗מאהלעריי.

encaus'tic tile (ענ-קאהס'-טיק טאיל) ענקוסטישע ציגעל [גלאזירטע ציגעל מיט בילט'ע פיגורען].

encave' *v.* (ענ-קייוו') בעהאלטען [אין א הייל אדער ווי אין א הייל].

enceinte' *a. and n.* (אנ-סענט') שוואנגער, מעוברת; א פעסטונגס⸗וואנד וואס רינגעלט ארום א פלאץ.

encephal'ic *a.* (ענ-סע-פעל'-איק) וואס איז שייך צום מארך; וואס געפינט זיך אין קאפ אדער אין שארבען.

encephalit'ic *a.* (ענ-סעפ-ע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו, אדער וואס ליידט פון מארך⸗ענטצינדונג.

encephali'tis *n.* (ענ-סעפ-ע-לאי'-טיס) מארך⸗ענטצינדונג.

enceph'aloid *a.* (ענ-סעפ'-ע-לאיד) וואס איז עהנליך צום מארך⸗שטאף.

enceph'aloid can'cer (ענ-סעפ'-ע-לאיד קענ'-סער) אזא מין ראק אדער קרעבס⸗קראנקהייט.

encephalol'ogy *n.* (ענ-סעפ-ע-לאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן געהירן.

encephalo'ma *n.* (ענ-סעפ-ע-לאו'-מא) ז. *encephaloid cancer*

encephalomala'cia *n.* (ענ-סעפ-ע-לא-מע-ליי'-סי-א) געהירן⸗ערווייכונג [אזא קראנקהייט].

enceph'alon *n.* (ענ-סעפ'-ע-לאן) דער מארך, די געהירן.

enceph'alous *a.* (ענ-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קאפ [וועגען געוויסע מאלוסקען].

enchafe' *v.* (ענ-טשייף') דערוואַרימען, דערהיצען; זיך דערהיצען; רייצען, אויפרעגען.

enchain' *v.* (ענ-טשיין') איינקייטען, שמידען אין קייטען; פערשקלאפען; שטארק צוהאלטען; צוריקהאלטען; איינשרענקען, ארומצאמען; צונויפקייטען, פערבינדען.

enchain'ment *n.* (ענ-טשיינ'-מענט) דאס שמידען אין קייטען; דאס זיין געשמידט אין קייטען; צוזאמענבינדונג, צוזאמענהאלטונג, צוזאמענקייטונג; שקלאפעריי.

enchant' *v.* (ענ-טשענט') טהאן כשוף; כשוף'ען, בעצויבערען; ענטציקען.

enchan'ter *n.* (ענ-טשענ'-טער) א כשוף⸗מאכער, א צויבערער; איינער וואס בעצויבערט אדער ענטציקט.

enchan'ting *a.* (ענ-טשענ'-טינג) בעצויבערענד; צויבערליך; ענטציקענד.

enchan'tingly *adv.* (ענ-טשענ'-טינג-לי) אויף א בעצויבערענדען אדער ענטציקענדען אופן.

enchant'ment *n.* (ענ-טשענט'-מענט) כשוף, בעצויבערונג; צויבער, ענטציקונג.

enchan'tress *n.* (ענ-טשענ'-טרעס) א כשוף⸗מאכערין, א צויבערין; א פרוי וואס בעצויבערט אדער ענטציקט.

enchase' *v.* (ענ-טשיים') איינפאסען [דימאנטען]; בעפוצען, בעציערען א זאך; איינגראווירען.

encha'sing *n.* (ענ-טשיי'-סינג) איינפאסונג; דאס בעפוצען אדער בעציערען א זאך.

encho'rial *a.* (ענ-קאו'-רי-על) וואס בעלאנגט צו, אדער וואס ווערט בענוצט אין א בעשטימטען לאנד; ארטיג, לאקאל; פאלקסטימליך.

encho'ric *a.* (ענ-קאו'-ריק) ז. *enchorial*

encho'rious *a.* (ענ-קאו'-רי-אס) ז. *enchorial*

enchoris'tic *a.* (ענ-קא-ריס'-טיק) ז. *enchorial*

en'chyma *n.* (ענ'-קי-מא) די זאפט וואס בילדעט זיך אויס פון כימאס [די איבערגעקאכטע שפייז וואס געהט אריבער פון מאגען אין די געדערים] און וועלכע ווירקט מיט אין דער אויסבילדונג פון נייע צעלען אין ארגאניזם.

encir'cle *v.* (ענ-סויר'קל) ארומרינגלען; מאכען א קרייז ארום און ארום; בעוועגען זיך ארום עפעס אין א קרייז⸗ריכטונג; ארומגארטלען; ארומנעהמען.

enclave' *v. and n.* (אנ-קלעוו') איינשליסען אדער ארומרינגלען א געוויסעס לאנד מיט די טעריטאריען פון אן אנדער מלוכה; א לאנד וואס איז ארומגערינגעלט מיט די טעריטאריען פון אן אנדער מלוכה [ווי למשל, דאס קליינע לאנד "מאנאקא"

איז ארומגערינגעלט מיט טעריטאריען וואס בעלאנגען צו פראנקרייך, ד. ה. דיעזע קליינע מלוכה איז איינגעשלאסען אין דער פראנצויזישער מלוכה].

enclave′ment *n.* (אנ-קלעוו′-מאן) דאס זיין איינגעשלאסען אין די גרענעצען פון אן אנדער מלוכה.

enclit′ic *n. and a.* (ענ-קליט′-איק) די ענקליטיקא, א ווארט וואס האט אנגעווארען זיין אקצענט און איז צוגעגעבען געווארען אלס אן איינפאכע זילבע צום ווארט וועלכעס שטעהט פריהער [ווי דאס ווארט *not* אין *can't*]; ענקליטיש, וואס איז שייך צו אן ענקליטיקא.

enclois′ter *v.* (ענ-קלאיס′-טער) איינשפארען אין א מאנאסטיר.

enclose′ *v.* (ענ-קלאוז′) איינשליסען; ארומצאמען; ענטהאלטען.

enclosed′ *a.* (ענ-קלאוזד′) איינגעשלאסען, צוגעלעגט.

enclo′ser *n.* (ענ-קלאו′-זער) דער וואס שליסט איין; דער וואס לעגט צו.

enclo′sure *n.* (ענ-קלאו′-זשור) 1. אן איינגעשלאסענער אדער פערצאמטער ארט; 2. די איינשליסונג.

1. The baby is playing in an enclosure.

encloud′ *v.* (ענ-קלאוד′) בעדעקען מיט וואלקענס; ארויפווארפען א שאטען.

encof′fin *v.* (ענ-קאפ′-אין) אריינלעגען אין א טרונע.

enco′miast *n.* (ענ-קאו′-מי-עסט) א פאנעגיריסט, א לויב-רעדנער; איינער וואס לויבט און זאגט שבחים אויף אן אנדערען.

encomias′tic *a.* (ענ-קאו-מי-עס′-טיק) וואס ענטהאלט לויב אדער שבחים.

encomias′tical *a.* (ענ-קאו-מי-עס′-טי-קעל) ז. *encomiastic*

encomias′tically *adv.* (ענ-קאו-מי-עס′-טי-קעל-אי) אויף א פאנעגירישען שטייגער; דורך לויבען און זאגען שבחים.

enco′mium *n.* (ענ-קאו′-מי-אם) פאנעגיריק, לויב; א לויב-שריפט אדער לויב-רעדע.

encom′pass *v.* (ענ-קאמ′-פעס) ארומבינגלען; ארומקרייזען, איינשליסען.

encom′pass the world (ענ-קאמ′-פעס טהי הוואירלד) מאכען א רייזע ארום דער ערד.

encore′ *adv., n. and v.* (אנ-קאור′) נאך אמאל; דאס שרייען "נאך אמאל!" אדער "בים" [אין טעאטער]; די איבער׳חזר׳ונג פון א געוויסער פארשטעלונג אין א טעאטער; ארויסרופען נאך אמאל די אקטיארען.

encoun′ter *n. and v.* (ענ-קאונ′-טער) א פלוצלינגע צוזאמענטרעפונג, א בעגעגניש; א קאנפליקט, א געפעכט; בעגעגענען; אנגרייפען; זיך שטעלען געגען; קעמפפען, פעכטען; אויסהאלטען.

encoun′terer *n.* (ענ קאונ′ טער-ער) אן אפאנענט, א געגנער, א פיינד.

encour′age *v.* (ענ-קאר′-עדזש) ערמוטיגען, אויפמונטערען, צוגעבען קוראזש.

encour′agement *n.* (ענ-קאר′-עדזש-מענט) די אויפמונטערונג, ערמוטיגונג, דאס צוגעבען קוראזש.

encour′ager *n.* (ענ-קאר′-עדזש-ער) אן אויפמונטערער; דער וואס גיט צו מוטה; איינער וואס שטיצט אן אונטערנעהמונג.

encour′aging *a.* (ענ-קאר′-עדזש-אינג) אויפמונטערענד, צוגעבענד מוטה.

encour′agingly *adv.* (ענ-קאר′-עדזש-אינג-לי) צוגעבענדיג קוראזש, דורך ערמוטיגונג.

En′cratism *n.* (ענ′-קרע-טיזם) ענקראטיזם, די לעהרע פון געוויסע אמאליגע קריסטליכע סעקטען, אז די געשלעכטליכע פעראייניגונג פון א מאנספערזאן און פרויענצימער, אין וועלכער פארם דאס זאל ניט זיין, איז א אונריינינקייט און א גרויסע זינד.

en′craty *n.* (ענ′-קרע-טי) זעלבסט-בעהערשונג, זעלבסט-קאנטראל; דאס אבזאגען זיך פון עולם-הזה-זאכען; דאס פייניגען דעם גוף דורך תעניתים און סגופים.

encrim′son *v.* (ענ-קרימ′זן) פארבען אויף רויט.

encrim′soned *a.* (ענ-קרימ′זנד) שטארק רויט געפארבט.

en′crinite *n.* (ענ′-קרי-נאיט) ענקריניט, ליליענשטיין, פערשטיינערטע קרינאאידען. ז. *Crinoidea*

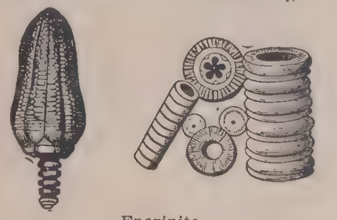

Encrinite

encroach′ *v.* (ענ-קראוטש′) 1. פערכאפען, פערנעהמען עפעס; 2. מאכען אן אנגריף.

1. The building encroaches upon the neighbor's lot. 2. I shall resist any one who encroaches upon my rights.

encroa′cher *n.* (ענ-קראו′-טשער) אן אנגרייפער; איינער וואס פערכאפט דעם אנדערענס רעכט אויף עפעס.

encroa′chingly *adv.* (ענ-קראו′-טשינג-לי) דורך אן אנגריף.

encroach′ment *n.* (ענ-קראוטש′-מענט) די אנגרייפונג, אן אנגריף: דאס פערכאפען איינעמס רעכט אויף עפעס; דאס וואס איז פערכאפט געווארען.

encroach′ upon′ one's kind′ness (ענ-קראוטש′ א-פאן′ הוואנז קאינד′-נעס) אויסנוצען איינעמס גוטסקייט; געהן איבער דער מאס אין אויסנוצען אימעצען.

encrust′ *v.* (ענ-קראסט′) ארומלעגען, בעדעקען מיט עפעס; פערזשאווערט ווערען, בעדעקען זיך מיט שימעל.

en cuer′po (ען קהווער′-פאו) אהן א מאנטעל; אהן קליידער; נאקעט.

encum′ber *v.* (ענ-קאמ′-בער) אנווארפען שטערונגען; הינדערען; שטעלען מניעות; בעלעסטיגען מיט איבריגע אוננוציגע זאכען.

I am encumbered with too much baggage.

encum′bered *a.* (ענ-קאמ′-בערד) פול מיט שולדען, בעלאסטעט.

encum′beringly *adv.* (ענ-קאמ′-בער-אינג-לי) דורך שטעלען מניעות, בעלאסטענדיג.

encum′berment *n.* (ענ-קאמ′-בער-מענט) הינדערונג; לאסט.

encum′brance *n.* (ענ-קאמ′-ברענס) א שוועריגקייט, א מניעה, א הינדערניס; א לאסט; אבצאהל, פאראטקעס; זאכען, וועלכע זיינען איבריג, אבער מען האלט זיי.

Travelers often make a mistake in taking on their journeys things that prove an encumbrance.

encum′brancer *n.* (ענ-קאמ′-ברענ-סער) איינער וואס לייהט געלד אויף אונבעוועגליכעס אייגענטום.

encyc′lic *a. and n.* (ענ-סיק′-ליק) וואס איז געמאכט געווארען מיט דעם ציעל שטארק צו פערשפרייטען צווישען פובליקום; אן ענציקליק, א בריעף וואס דער פאפסט שיקט פאנאנדער צו אלע בישאפען.

encyc′lical *a. and n.* (ענ-סיק′-לי-קעל) ז: *encyclic*

encyclopæ′dia *n.* (ענ-סאי-קלא-פי′-די-א) ז. *encyclopedia*

encyclopæ′dic *a.* (ענ-סאי-קלא-פי′-דיק) ז. *encyclopedic*

encyclopæ′dical *a.* (ענ-סאי-קלא-פי′-די-קעל) ז. *encyclopedic*

encyclopæ′dism *n.* (ענ-סאי-קלא-פי′-דיזם) ז. *encyclopedism*

encyclopæ′dist *n.* (ענ-סאי-קלא-פי′-דיסט) ז. *encyclopedist*

encyclope′dia *n.* (ענ-סאי-קלא-פי′-די-א) ענציקלאפעדיע, א ווערק וואו עס ווערען געגעבען אין א געוויסער ארדנונג [מייסטענס אין אלפאבעטישער ארדנונג] ידיעות און ערקלערונגען איבער אלע צווייגען פון קענטניס און וויסענשאפט אדער איבער איין בעשטימטער וויסענשאפט.

encyclope′dic *a.* (ענ-סאי-קלא-פי′-דיק) ענציקלאפעדיש; וואס איז שייך צו אלע צווייגען פון וויסענשאפט.

encyclope′dical *a.* (ענ-סאי-קלא-פי′-די-קעל) ז. *encyclopedic*

encyclope′dism *n.* (ענ-סאי-קלא-פי′-דיזם) די מעטאדע פון קלייבען און געבען ידיעות און ערקלערונגען אין דער פארם פון אן ענציקלאפעדיע.

encyclope′dist *n.* (ענ-סאי-קלא-פי′-דיסט) אן ענציקלאפעדיסט, א פערפאסער אדער צוזאמענשטעלער פון א ווערק, וואס גיט ידיעות און ערקלערונגען אין אלע וויסענשאפטען.

encyst′ *v.* (ענ-סיסט′) — אין ביאלאגיע איינשליסען אדער ווערען איינגעשלאסען אין א פענכער אדער בלאז.

encysta′tion *n.* (ענ-סיס-טיי′-שאן) ז: *encystment*

encyst′ment *n.* (ענ-סיסט′-מענט) אין ביאלאגיע — דאס איינשליסען אדער דאס זיין איינגעשלאסען אין א פענכער אדער בלאז.

end *n. and v.* (ענד) ענד, עק, סוף; טויט, פערניכטונג; א רעשט; ציעל, צוועק; אונפערמיידליכער שלום, נויטווענדיגע פאלגע; ענדיגען, זיך ענדיגען; אויפהערען; טויטען, פערניכטען, אומברינגען; שטארבען; אוועקשטעלען אויף׳ן עק אדער שפיץ; צומאכען אדער בעציערען אן עק אדער שפיץ [ווי פון א שטעקען].

end′-all *n.* (ענד′-אהל) פאלשטענדיגער ענד, שלום.

endam′age *v.* (ענ-דעמ′-עדזש) שאדען טהאן, שעדיגען.

endam′agement *n.* (ענ-דעמ′-עדזש-מענט) שעדיגונג, שאדען, פערלוסט.

end and aim (ענד ענד איים) צוועק און ציעל.

endan′ger *v.* (ענ-דיינ′-דזשער) ברייננען אין געפאהר, שטעלען אין געפאהר.

endan′germent *n.* (ענ-דיינ′-דזשער-מענט) געפאהר; דאס שטעלען אין געפאהר; דאס זיין אין געפאהר.

endear′ *v.* (ענ-דיער′) מאכען טייער אדער ליעב.

endeared' *a.* (ענ-דיערד') בעליעבט, טייער.

endear'edly *adv.* (ענ-דיער'-ער-לי) מיט ליעבע.

endear'ing *a.* (ענ-דיער'-אינג) מאכענדיג בעליעבט און טייער; ערוועקענדיג ליעבע.

endear'ingly *adv.* (ענ-דיער'-אינג-לי) אויף אן אופן וואס רופט ארויס ליעבע אדער וואס מאכט ליעב און טייער.

endear'ment *n.* (ענ-דיער'-מענט) ליעבע; דאס זיין ליעב און טייער.

endeav'or *v. and n.* (ענ-דעוו'-אר) שטרעבען, בעשטרעבען, זיך בעמיהען; שטרעבונג, בעשטרעבונג, בעמיהונג.

endec'agon *n.* (ענ-דעק'-ע-גאן) ז. ***hendecagon***

ende'mial *a.* (ענ-די'-מי-על) ז. ***endemic***

endem'ic *a. and n.* (ענ-דעמ'-איק) ענדעמיש, לאקאל; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א געוויסען פאלק אדער פאר איינוואהנער פון א געוויסער געגענד [הויפטזעכליך וועגען קראנקהייטען]; וואס מען געפינט בלויז אין געוויסע געגענדען [וועגען פלאנצען און חיות]; דאס בושעווען פון א מגפה.

endem'ical *a.* (ענ-דעמ'-אי-קעל) ז. ***endemic***

endem'ically *adv.* (ענ-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף אן אופן וואס איז כאראקטעריסטיש בלויז פאר א געוויסען פאלק אדער פאר א געוויסער געגענד; ענדעמיש. ז. ***endemic***

endemiol'ogy *n.* (ענ-די-מי-אל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכע פארשונג וועגען קראנקהייטען וואס זיינען בעקאנט בלויז ביי געוויסע פעלקער אדער אין געוויסע געגענדען.

endeniza'tion *n.* (ענ-דענ-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אדער אנערקענען פאר א בירגער.

enden'ize *v.* (ענ-דענ'-איז) ז. ***endenizen***

enden'izen *v.* (ענ-דענ'-איזן) נאטוראליזירען; מאכען פאר א בירגער.

en'der *n.* (ענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס פערענדינט אדער ברייננט צו א שלום.

endermat'ic *a.* (ענ-דויר-מעט'-איק) ז. ***endermic***

ender'mic *a.* (ענ-דויר'-מיק) וואס ווירקט אדער ווערט אנגעווענדעט דירעקט אויף דער אונטערשטער הויט [וועגען מעדיצינען].

en'deron *n.* (ענ'-דע-ראן) די אונטערשטע הויט.

end for end (ענד פאר ענד) איבערגעקעהרט, פערקעהרט.

en'ding *n.* (ענ'-דינג) דאס ענדיגען; דאס ענדיגען פון לעבען; שלוס; אין גראמאטיק — די ענדונג, דער לעצטער אות אדער די לעצטע זילבע פון א ווארט [וועלכע ענדערען זיך אין פערשיעדענע פארמען פון דעם ווארט].

end in smoke (ענד אין סמאוק) ווערען צו גארניט; פערגעהן אין רויך.

en'dive *n.* (ענ'-דייוו) ענדיוויע [א מין ציקאריע=פלאנצע, וועלכע ווערט געברויכט אלס סאלאט].

end'less *a.* (ענד'-לעס) אונענדליך, אהן א סוף, אונאויפהערליך.

Let us not be engaged in an endless discussion.

end'less band (ענד'-לעס בענד) ז. ***endless belt***

end'less belt (ענד'-לעס בעלט) אן ענדלאזער ריעמען [א מאשין=ריעמען, די עקען פון וועלכען זיינען פעראייניגט].

end'less chain (ענד'-לעס טשיין) אן אונענדליכע קייט [א קייט וואס איז געשלאסען אין זיך, ד. ה. איהרע ענדען זיינען פערבונדען מיט אן אנדער].

end'lessness *n.* (ענד'-לעס-נעס) אונענדליכקייט, אונאויפהערליכקייט.

end'less saw (ענד'-לעס סאה) אן ענדלאזע זעג אדער א באנד=זעג [א זעג וואס איז אין זיך געשלאסען ווי א רינג].

end'less screw (ענד'-לעס סקרוה) אן ענדלאזע שרויף [א שרויף וואס איהרע גווינטען פאסען זיך אריין אין די צייהנער פון א ראד, פון וועלכען זי ווערט געטריבען].

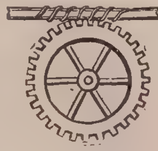
Endless Screw

end'long *prep. and adv.* (ענד'-לאהנג) אין דער לענג [פון עפעס]; פון ענד צו ענד; אונאויפהערליך; אין א גלייכער ריכטונג.

end man (ענד מען) ז. ***end-man***

end-man *n.* (ענד'-מען) א מענש וואס שטעהט ביי דעם ענד פון א רייה אדער צייל; אן עקסטרעמער, א ראדיקאל; ביי טרופען פון וואנדערענדע אקטיארען — איינער פון די אקטיארען אדער זינגער, וועלכע שטעהען ביי ביידע ענדען פון דער אויסגעשטעלטער טרופע און האבען צו ערפילען ספעציעלע אויפגאבען בנוגע צו דעם שוישפיעל.

end'most *a.* (ענד'-מאוסט) וואס איז אין דעם ווייטסטען עק; וואס שטעהט אב אם ווייטסטען.

endocar'diac *a.* (ענ-דא-קאר'-די-עק) וואס געפינט זיך אינעווענינ אין הארצען; וואס איז שייך צו דער אינערליכער זייט פון הארץ; וואס איז שייך צו דעם טייל פון מאגען, דורך וועלכען עס געהט אין איהם אריין דאס עסען.

endocar'dial *a.* (ענ-דא-קאר'-די-על) ז. ***endocardiac***

endocardi'tis *n.* (ענ-דא-קאר-דאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער אינערליכער זייט פון הארצען.

endocar'dium *n.* (ענ-דא-קאר'-די-אם) די אינערליכע זייט פון הארצען.

en'docarp *n.* (ענ'-דא-קארפ) אין באטאניק — די אינערליכע זייט פון דער שאלעכץ אדער הויט פון א פרוכט.

en'doderm *n.* (ענ'-דא-דוירם) אין עמבריאלאגיע — די ענדאדערמא. ז. ***ectoderm***

endoder'mal *a.* (ענ-דא-דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער ענדאדערמא. ז. ***ectoderma***

endoder'mic *a.* (ענ-דא-דויר'-מיק) ז. ***endodermal***

endog'amic *a.* (ענ-דאג'-ע-מיק) וואס איז שייך צו ענדאגאמיע. ז. ***endogamy***

endog'amous *a.* (ענ-דאג'-ע-מאס) ז. ***endogamic***

endog'amy *n.* (ענ-דאג'-ע-מי) ענדאגאמיע, דער מנהג פון איינינע ווילדע שבטים צו הייראטען נור מיט מיטגליעדער פון זייער אייגענעם שבט.

endogastri'tis *n.* (ענ-דא-געס-טראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער מאגען=שליים=הויט.

en'dogen *n.* (ענ'-דא-דזשען) אין באטאניק — אן ענדאגען [איינע פון דעם מין פלאנצען, ביי וועלכע דער שטאם בעשטעהט ניט פון בעזונדערע שיכטען אדער רינגען ארום דעם הערצעל, און וועגען וועלכען מען האט אמאל געמיינט, אז זייער וואוקס בעשטעהט ניט אין דעם, וואכ ארום דעם הערצעל קומט צו יעדעס יאהר א נייער שיכט אדער רינג, נאר דאס הערצעל אליין וואקסט זיך פאנאנדער].

endog'enous *a.* (ענ-דאדזש'-ע-נאס) אין באטאניק — וואס איז שייך צו די ענדאגען=פלאנצען [ז. ***endogen***]; וואס וואקסט זיך פאנאנדער פון אינעווענינ.

end on (ענד אן) וואס דער שפיץ אדער די נאז איז געריכטעט דירעקט צו א געוויסען געגענשטאנד [בנוגע צו א שיף אין ים]; אין א פערפענדיקולארער ריכטונג [בנוגע צו די אונטערשטיצונגס=באלקענס פון א שאכטע].

endopar'asite *n.* (ענ-דאו-פער'-ע-סאיט) א פאראזיט [א בעשעפעניש וואס ציהט זיין יניקה פון אן אנדער בעשעפעניש], וועלכער געפינט זיך אין די אינערליכע טיילען פון ארגאניזם.

endoparasit'ic *a.* (ענ-דאו-פער-ע-סיט'-איק) וואס איז שייך צו דעם מין פאראזיטען, וואס לעבען אינעווענינ אין קערפער.

endoph'agy *n.* (ענ-דאפ'-ע-דזשי) קאניבאליזם אדער מענשען=פרעסעריי אין דעם אייגענעם שבט; דאס אויפעסען א קרוב פון דער אייגענער משפחה.

endophyl'lous *a.* (ענ-דא-פיל'-אס) אין באטאניק — וואס וואקסט ארויס פון בלומען=שייד.

en'dophytal *a.* (ענ'-דא-פאי-טעל) ז. ***endophytic***

en'dophyte *n.* (ענ'-דא-פאיט) אן ענדאפיט, א פאראזיטען=פלאנצע [א פלאנצע וואס לעבט אין אן אנדער ארגאניזם אלס א פאראזיט].

endophyt'ic *a.* (ענ-דא-פיט'-איק) ענדאפיטיש, וואס האט דעם כאראקטער פון א פאראזיטען=פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט און ערנעהרט זיך פון אן אנדער ארגאניזם].

endophyt'ically *adv.* (ענ-דא-פיט'-אי-קעל-אי) מעשה ענדאפיט, ווי א פאראזיטען=פלאנצע.

endoph'ytous *a.* (ענ-דאפ'-אי-טאס) וואס לעבט אין האלץ, וואס האלט זיך אויף אינעווענינ אין פלאנצען און בוימער [וועגען געוויסע אינזעקטען].

endors'able *a.* (ענ-דארס'-עבל) ז. ***indorsable***

endorse' *v.* (ענ-דארס') אויפשרייבען אויף דער אנדערער זייט פון עפעס [ווי אויף א וועקסעל אדער א באנק=אנווייזונג]; בעשטעטיגען מיט אן אונטערשריפט; צושטימען. ז. ***indorse***

endorse'ment *n.* (ענ-דארס'-מענט) ז. ***indorsement***

endor'ser *n.* (ענ-דאר'-סער) איינער וואס שרייבט אונטער א נאטע אדער וועקסעל אלס ערב. ז. ***indorser***

en'dosmose *n.* (ענ'-דאס-מאוס) ז. ***endosmosis***

endosmo'sis *n.* (ענ-דאס-מאו'-סיס) אין פיזיק — דער ענדאסמאס, דאס דורכדרינגען פון אן אויסערליכער פליסיגקייט

אין אן אינערליכער דורך א הויט וואס טיילט זיי פאנאנדער. ז. *exosmosis*

endosmot'ic *a.* (ענ-דאס-מאט'-איק) וואס איז שייך צו דער איינענשאפט פון א פליסיגקייט איינצודרינגען אין א צווייטער דורך א הייטעל וואס טיילט זיי אב.

endosmot'ically *adv.* (ענ-דאס-מאט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן ווי א פליסיגקייט דרינגט דורך אין אן אנדער פליסיגקייט דורך א הייטעל, וואס טיילט זיי אב.

en'dosomal *a.* (ענ'-דא-סאו-מעל) וואס איז שייך צו דעם אינעווענינגסטען טייל פון א שוואם.

en'dosome *n.* (ענ'-דא-סאום) דאס אינעווענינגסטע פון א שוואם.

en'dosperm *n.* (ענ'-דא-ספוירם) דאס איי-ווייס פון זאמען [קערנער].

endosper'mic *a.* (ענ-דא-ספויר'-מיק) וואס ענטהאלט איי-ווייס [וועגען זאמען].

endothe'lial *a.* (ענ-דא-טהי'-לי-על) וואס איז שייך צו דעם אינערליכען הייטעל פון אן אדער, ארטער פון אן אנדער בלוט-געפעס.

endothe'lioid *a.* (ענ-דא-טהי'-לי-איד) וואס איז עהנליך צו דעם אינערליכען הייטעל פון א בלוט-געפעס.

endothelio'ma *n.* (ענ-דא-טהי-לי-או'-מא) א קרעבס-געוויקס אויף דעם אינערליכען הייטעל פון א בלוט-געפעס.

endothe'lium *n.* (ענ-דא-טהי'-לי-אם) דאס אינערליכע הייטעל פון א בלוט-געפעס [ווי פון אן אדער א. ד. ג.].

endother'mic *a.* (ענ-דא-טהויר'-מיק) וואס איז שייך צום ארייצניהען אין זיך ווארעמקייט.

endother'mous *a.* (ענ-דא-טהויר'-מאס) ז. *endothermic*

endow' *v.* (ען-דאו') אויסשטאטען; בעזארגען מיט א בעשטענדיגען פאנד פון איינקינפטע; בעגאבען אדער בעשענקען.

The philanthropist **endowed** the university with $5,000,000.

endow'er *n.* (ען-דאו'-ער) איינער וואס בעשענקט אדער בעזארגט מיט א פאנד פון א בעשטענדיגען איינקונפט.

endow'ment *n.* (ען-דאו'-מענט) א פאנד אדער אייגענטומס-בעזיץ וואס ווערט פאר איינעם בעשטימט פאר א שטענדיגער איינקונפט; א בעגאבונג פון דער נאטור; טאלענט: דאס בעזארגען מיט א פאנד פאר א שטענדיגער איינקונפט.

endow'ment pol'icy (ען-דאו'-מענט פאל'-אי-סי) א לעבענס-פערזיכערונגס פאליסי, לויט וועלכער עס ווערט אויסגעצאהלט א געוויסע געלד-סומע אין א בעשטימטער צייט נאך דער פערזיכערונג און צו יעדער צייט פון א טויט-פאל.

end'-pa'per *n.* (ענד'-פיי'-פער) דאס לעדיגע בלאט פאפיער וואס ווערט ביים איינבינדען א בוך ארייגעשטעלט פון אנפאנג און פון ענד.

end'-play *n.* (ענד'-פליי) די בעוועגונג ביים ענד אדער ביי דער זייט פון עפעס [ווי ביי אן אקס].

endue' *v.* (ען-דיו') בעשענקען אדער בעגאבען מיט א געוויסער איינענשאפט אדער פעהיגקייט.

endur'able *a.* (ען-דיור'-עבל) ערטרעגליך, וואס מען קען אריבערטראגען; צו דערליידען.

endur'ableness *n.* (ען-דיור'-עבל-נעס) דולדבארקייט, ערטרעגליכקייט: דאס זיין צו דערליידען.

endur'ably *adv.* (ען-דיור'-ע בלי) אויף א דולדבארען אדער ערטרעגליכען אופן.

endur'ance *n.* (ען-דיור'-ענס) דאס פערטראגען, דאס אויסהאלטען, געדולד; די פעהיגקייט אויסצוהאלטען אדער איבערטראגען [יסורים, צער].

endure' *v.* (ען-דיור') אויסהאלטען, פערטראגען; ליידען מיט געדולד; פארטזעצען; דויערען.

Pain may be **endured** more easily than disgrace.

endur'er *n.* (ען-דיור'-ער) א דולדער, דער וואס קען אויסהאלטען אדער פערטראגען.

endur'ing *a.* (ען-דיור'-אינג) וואס דויערט, וואס ווערט פארטגעזעצט; וואס ליידעט א לאנגע צייט.

endur'ingly *adv.* (ען-דיור'-אינג-לי) לעולם ועד; פאר א לאנגער צייט.

end'ways *adv.* (ענד'-הווייז) אין דער ריכטונג פון דעם ענד; מיט דעם ענד ארויף אדער אראב.

end'wise *adv.* (ענד'-הוואיז) ז. *endways*

E. N. E. *east-northeast* אבקירצונג פון אין דער ריכטונג פון מערב צו צפון-מערב.

en'ema *n.* (ענ'-ע-מא) א קליסטיר, א קאנע.

en'emy *n.* (ענ'-ע-מי) א פיינד, א שונא, א געגנער.

enepider'mic *a.* (ען-עפ-אי-דויר'-מיק) וואס איז אויף דער הויט; וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף דער הויט [ווי א פלאסטער א. ד. ג.].

energet'ic *a.* (ען אויר-דזשעט'-איק) ענערגיש, קראפטפאל; מיט ווילענס-קראפט; ווירקזאם.

energet'ical *a.* (ען-אויר-דזשעט'-אי-קעל) ז. *energetic*

energet'ically *adv.* (ען-אויר-דזשעט'-אי-קעל-אי) מיט ענערגיע, מיט קראפט.

energet'icalness *n.* (ען-אויר-דזשעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ענערגיש; ווירקזאמקייט; ווילענס-קראפט.

energet'ics *n.* (ען-אויר-דזשעט'-איקס) די וויסענשאפט וועגען די געזעצען און ערשיינונגען פון מעכאנישע און פיזישע קרעפטען.

en'ergize *v.* (ענ'-אויר-דזשאיז) מאכען ענערגיש, מאכען קרעפטיג; האנדלען ענערגיש.

en'ergizer *n.* (ענ'-אויר-דזשאי-זער) איינער וואס מאכט ענערגיש; עטוואס וואס איז ווירקזאם.

energu'men *n.* (ען-אויר-גיו'-מען) איינער וואס האט אין זיך א דבוק; א פאנאטישער ענטוזיאסט.

en'ergy *n.* (ענ'-אויר-דזשי) ענערגיע; קראפט; ווילענסקראפט; ווירקזאמקייט; טהעטיגקייט; ווירקונג.

ener'vate *a.* and *v.* (אי-נויר'-וויט) שוואך; אבגעשוואכט; מאכען שוואך; מאכען אבהענטיג.

enerva'tion *n.* (ען-אויר-ווי'-שאן) דאס מאכען שוואך; דאס זיין שוואך; שוואכקייט.

ener'vose *a.* (אי-נויר'-וואוס) אהן נערווען, אהן אדערען [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

en famille' (אן פא-מי') אין דער היים; מיט דער פאמיליע; צווישען זיך ריידענדיג.

enfee'ble *v.* (ען-פיע'בל) מאכען שוואך.

enfee'blement *n.* (ען-פיע'בל-מענט) דאס מאכען שוואך; דאס זיין אבגעשוואכט; שוואכקייט.

enfee'bler *n.* (ען-פיע'-בלער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שוואך.

enfeoff' *v.* (ען-פעף') אימעצען געבען אדער פערקויפען א גוט אין פעאדאלען בעזיץ.

enfeoff'ment *n.* (ען-פעפ'-מענט) דאס געבען אדער פערקויפען א גוט אין פעאדאלען בעזיץ; דאס גוט וואס איז אויף אזא אופן געגעבען אדער פערקויפט געווארען.

enfet'ter *v.* (ען-פעט'-ער) שמידען אין קייטען; פעסעלען.

enfilade' *n.* and *v.* (ען-פי-לייד') א גלייכע ליניע, א גלייכער שטח אדער א גלייכע רייהע, וואס קען אין א גראדער ליניע בעשאסען ווערען; שיסען אין דער לענג אין א גלייכער ליניע.

enfold' *v.* (ען-פאולד') איינוויקלען; ארומנעהמען.

enforce' *v.* (ען-פאורס') אויסדריקען מיט ענערגיע; קלאר מאכען אדער בעווייזען מיט ענערגיע; צווינגען; בעפעסטיגען, פערשטארקען.

enfor'ceable *a.* (ען-פאור'-סעבל) וואס קען געצוואונגען ווערען; וואס קען געצוואונגענערהייט דורכגעפיהרט ווערען.

enforce'ment *n.* (ען-פאורס'-מענט) צוואנג, געוואלט; די בעקרעפטיגונג פון א בעוויז.

enfor'cer *n.* (ען-פאור'-סער) איינער וואס צווינגט.

enfor'cible *a.* (ען-פאור' סיבל) ז. *enforceable*

enfor'est *v.* (ען-פאר'-עסט) פערוואנדלען אין וואלד, לאזען בעוואקסען מיט וואלד.

enfran'chise *v.* (ען-פרענ'-טשיז) בעפרייען; בעפרייען פון שקלאפעריי; אויפנעהמען פאר א בירגער; געבען בירגער-רעכט; געבען שטים-רעכט.

Women desire to be **enfranchised.**

enfran'chisement *n.* (ען-פרענ'-טשיז-מענט) בעפרייאונג; בעפרייאונג פון שקלאפעריי; דאס געבען בירגער-רעכט אדער שטים-רעכט.

enfran'chiser *n.* (ען-פרענ'-טשי-זער) א בעפרייער.

engage' *v.* (ען-גיידזש') 1. פערפפליכטען, פערבינדען; 2. דינגען, בעשעפטיגען; 3. פאנגען, געווינען; 4. אנפאלען; אנגרייפען; זיך פעכטען, זיך שלאגען; 5. זיך אריינלאזען; זיך פערבינדען.

1. I **engaged** to supply him with coal. 2. The factory **engages** 1,000 men. 4. The army **engaged** the enemy. 5. We **engaged** in a lengthy conversation.

engaged' *a.* (ען-גיידזשד') פערלאבט; בעשעפטיגט, פערנומען; אין ארכיטעקטור — טיילווייז איינגעבויט אדער איינגעזונקען אין אן אנדער טייל פון א געביידע [ווי א קאלאנע אדער זייל, וואס איז ווי אויף העלפט איינגעמויערט אין וואנד]; אין מעכאניק — איינגעפאסט איינע אין די אנדערע.

engaged' in a house (ען-גיידזשד' אין ע האוס) אנגעשטעלט אין א געשעפט.

enga'gedly *adv.* (ען-גיי'-דזשעד-לי) לויט דער פערפפליכטונג, לויט די התחיבות פוןביידע צדדים.

engage'ment *n.* (ען-גיידזש'-מענט) די פערפפליכטונג; די פערבינדונג; תנאים; די בעשעפטיגונג; א געפעכט; א שלאכט.

engage'ment ring (ען-גיידזש'-מענט רינג) א פערלאבונגס-רינג.

enga'ger *n.* (ענ-גיי'-דזשער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט עפּעס אדער בעשעפטיגט דעם אנדערען; איינער וואס פערבינדעט זיך מיט א פערפפליכטונג אדער קאנטראקט; אן ערב.

engage' the atten'tion (ענ-גיידזש' טהי ע-טענ'-שאן) צוציהען די אויפמערקזאמקייט.

enga'ging *a.* (ענ-גיי'-דזשינג) צוציהענד, רייצענד, איינגעהמענד.
He has an **engaging** personality.

enga'gingly *adv.* (ענ-גיי'-דזשינג-לי) אויף א צוציהענדען אדער רייצענדען אופן.

enga'gingness *n.* (ענ-גיי'-דזשינג-נעס) דאס זיין אנציהענד אדער אנגענעהם.

engar'rison *v.* (ען-גער'-איסן) אויסשטעלען א גארניזאן סאלדאטען; שטעלען זיך אין פערטיידיגונגס-צושטאנד.

engen'der *v.* (ען-דזשען'-דער) געבעהרען, ארויסברייננגען; געבארען ווערען, ארויסגעבראכט ווערען; ארויסקומען.

engen'derer *n.* (ען-דזשען'-דער-ער) דער געבעהרער, דער ארויסברייננגער, דער שעפפער.

engild' *v.* (ען-גילד') אבגילדען, בעגילדען.

en'gine *n. and v.* (ענ'-דזשין) א מאשין; א לאקאמאטיוו, א פייער-לעש-מאשין; א ווערקצייג; בעזארגען מיט א מאשין, ארייננשטעלען א מאשין.

en'gine-dri'ver *n.* (ענ'-דזשין-דראי'-ווער) א לאקאמאטיוו-פיהרער, א מאשיניסט פון א לאקאמאטיוו.

engineer' *n. and v.* (ען-דזשי-ניער') אן אינזשינער; א מאשיניסט; איינער וואס מאכט א פלאן אדער סכעמע פון עפּעס; דורכפיהרען; בויען.

engineer'ing *n.* (ען-דזשי-ניער'-אינג) אינזשינער-קונסט, די קונסט פון בויען מאשינען אדער פערשיעדענע סארטען געביידען, ווי הייזער, פעסטונגען, באהנען, בריקען א. ד. ג.; דאס מאכען א גענויען פלאן פון עפּעס.

en'gine-gov'ernor *n.* (ענ'-דזשין-גאוו'-ער-נאר) דער רעגולאטאר פון א דאמפף אדער גאז-מאשין.

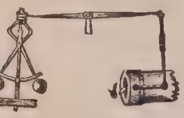
Engine-governor

en'gine-house *n.* (ענ'-דזשין האוס) א מאשינען-הויז; א הויז פאר פייער-לעש-מאשינען.

en'gine-man *n.* (ענ'-דזשין-מען) א מאשיניסט; א לאקאמאטיוו-פיהרער.

en'gine-room *n.* (ענ'-דזשין-רוהם) דאס צימער, וואו די מאשינען שטעהען.

en'ginery *n.* (ענ'-דזשין-רי) דאס קענען ארומגעהן ארום ארטילערישע מאשינען אדער הארמאטען; מאשינעריי; א פלאן, א המצאה.

engird' *v.* (ען-גוירד') ארומגארטלען; ארומרינגלען.

engir'dle *v.* (ען-גוירדל') ארומרינגלען, איינשליסען.

Eng'lified *a.* (אינ'-גלי-פאיד) פערענגלייזט.

Eng'lish *a., n. and v.* (אינ'-גליש) ענגליש; ענגלענדער; דאס ענגלישע פאלק; די ענגלישע שפראך; אין דרוקעריי — א געוויסע פארם פון שריפט; מאכען פאר ענגליש, איבערזעצען אין דער ענגלישער שפראך.

Eng'lishable *a.* (אינ'-גליש-עבל) וואס מען קען פערענגלישען, וואס מען קען איבערזעצען אין ענגליש.

Eng'lishman *n.* (אינ'-גליש-מען) אן ענגלענדער; אן ענגלישע שיף.

Eng'lish pale (אינ'-גליש פּייל) דער בעצירק אין דובלין וואו ענגלענדער וואהנען [אין נעגענזאץ צום בעצירק וואו די אירלענדער וואהנען].

Eng'lishwoman *n.* (אינ'-גליש-הוואומ-ען) אן ענגלענדערין.

engorge' *v.* (ען-גאהרדזש') אנפילען; אנזאמלען; אנשטאפּען, אנפרעסען.

engorge'ment *n.* (ען-גאהרדזש'-מענט) דאס אנפילען; דאס אנזאמלען; דאס אנשטאפּען, דאס אנפרעסען.

engrail' *v.* (ען-גרייל') מאכען קארבען; מאכען די ברעגעס מיט ציינהנדלעך אדער שפּיצלעך.

engrain' *v.* (ען-גריין) ז. *ingrain*.

engrave' *v.* (ען-גרייוו') איינגראווירען, גראווירען; איינדריקען.

engra'ver *n.* (ען-גריי'-ווער) א גראווירער, א קופער-שטעכער.

engra'ver of mu'sic (ען-גריי'-ווער אוו מיו'-זיק) איינער וואס גראווירט אויס מוזיק-נאטען.

engra'ving *n.* (ען-גריי'-ווינג) די גראוויר-קונסט; א געגראווירטע פיגור, א גראוויר.

engross' *v.* (ען-גראוס') אין גאנצען פערנעהמען, נעהמען פאלשטענדיג אין גאנצען אין בעזיץ; מאנאפּאליזירען; פערכאפּען די גאנצע קאנטראלע אויף עטוואס; שרייבען אדער איבערשרייבען אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען.

engross'er *n.* (ען-גראוס'-ער) איינער וואס שרייבט איבער א שריפט אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; איינער וואס מאנאפּאליזירט אדער פערכאפּט די גאנצע קאנטראלע איבער א געשעפט אדער אינדוסטריע.

engross'ing-hand *n.* (ען-גראוס'-אינג-הענד) א שעהנע און דייטליכע האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען צום איבערשרייבען פּאפּיערען.

engross'ment *n.* (ען-גראוס'-מענט) דאס מאנאפּאליזירען; דאס פערנעהמען אדער פערכאפּען זאכען אין א גרויסער צאהל; דאס איבערשרייבען א פּאפּיער אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; אן אבשריפט פון א פּאפּיער אין א שעהנער און דייטליכער האנדשריפט מיט גרויסע בוכשטאבען; דאס זיין פאלשטענדיג פערנומען אין עטוואס.

engross' the conversa'tion (ען-גראוס' טהי קאנ-וואיר-סיי'-שאן) קיינעם ניט לאזען קומען צו ווארט.

engros'sure *n.* (ען-גראוס'-אור) דאס זיין פאלשטענדיג פערנומען אין עטוואס.

engulf' *v.* (ען-גאלף') איינשלינגען [ווי דער אבגרונד];ווארפען אין אבגרונד.

engulf'ment *n.* (ען-גאלפ'-מענט) דאס ווארפען אין אבגרונד; דאס זיין פערשלונגען פון אבגרונד.

enhance' *v.* (ען-הענס') דערהויבען צו א העכערער מדרגה אדער צו א העכערען פונקט; פערגרעסערען אדער העכערען דעם פרייז.

enhance'ment *n.* (ען-הענס'-מענט) די הויבונג, די שטייגערונג, די פערגרעסערונג; די העכערונג פון פרייז.

enhan'cer *n.* (ען-הענ'-סער) א דערהויבער, א שטייגערער; איינער וואס העכערט דעם פרייז.

enharmon'ic *a.* (ען-האר-מאנ'-איק) אין מוזיק — ענהארמאניש; וואס האט אינטערוואלען קלענער אלס א האלבער טאן; וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון איין הארמאנישען טאן-ארט צו אן אנדערען אהן צו בייטען דעם גרונד-טאן-שליסעל.

enharmon'ical *a.* (ען-האר-מאנ'-אי-קעל) ז. *enharmonic*.

enharmon'ically *adv.* (ען-האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף אן ענהארמאנישען אופן. ז. *enharmonic*.

enhear'ten *v.* (ען-האר'טן) מאכען הארץ, ערמוטיגען, געבען קוראזש.

enhy'dric *a.* (ען-האי'-דריק) וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enhy'drite *n.* (ען-האי'-דראיט) א מינעראל וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enhy'drous *a.* (ען-האי'-דראס) וואס ענטהאלט אין זיך וואסער.

enig'ma *n.* (אי-ניג'-מא) א רעטעניש; אן אונפערשטענדליכע זאך.

enigmat'ic *a.* (אי-ניג-מעט'-איק) ווי א רעטעניש, רעטזעלהאפט; אונדייטליך, אונפערשטענדליך.

enigmat'ical *a.* (אי-ניג-מעט'-אי-קעל) ז. *enigmatic*.

enigmat'ically *adv.* (אי-ניג-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א פערשטעלטען אופן; אויף דעם אופן פון א רעטעניש.

enig'matise *v.* (אי-ניג'-מע-טאיז) ז. *enigmatize*.

enig'matist *n.* (אי-ניג'-מע-טיסט) א פערפאסער פון רעטענישען.

enig'matize *v.* (אי-ניג'-מע-טאיז) פערפאסען רעטענישען; ריידען מיט רעטענישען, ריידען פערשטעלט אדער אונפערשטענדליך.

enigmatog'raphy *n.* (אי-ניג-מע-טאג'-רע-פי) די קונסט פון שרייבען רעטענישען.

enigmatol'ogy *n.* (אי-ניג-מע-טאל'-א-דזשי) די קונסט פון פערפאסען רעטענישען און זיי צו לעזען.

enjail' *v.* (ען-דזשייל') פערשפארען אין געפענגניס.

enjoin' *v.* (ען-דזשאין') בעפעהלען, הייסען; פערוועהרען; צווינגען צו עפּעס.
The judge **enjoined** the merchant from infringing on the patent.

enjoy' *v.* (ען-דשאי') געניסען; זיך פרעהען מיט עפּעס; האבען פערגניגען; בעזיצען.

enjoy'able *a.* (ען-דזשאי'-עבל) וואס מען קען געניסען אדער בעזיצען; וואס פערשאפט פערגניגען.
The vacation was very **enjoyable**.

enjoy'er *n.* (ען-דזשאי'-ער) איינער וואס געניסט, בעזיצט אדער פערשאפט פערגניגען.

enjoy'ment *n.* (ען-דזשאי'-מענט) א גענוס, א פערגניגען; דאס בעזיצען עפּעס מיט געפיהל פון צופריעדענהייט.

enkin'dle *v.* (ען-קינ'דל) אנצינדען, אויפפלאקערען, פאנאדערברענען; אויפרעגען.

enlace' *v.* (ען-לייס') איינשליסען, ארומנעהמען אדער בעלעגען מיט שנור-באנד

אדער ווי מיט שנור=באנד; ארומרינגלען, ארומוויקלען, דורכפלעכטען.

enlace'ment *n.* (ען-ליים'-מענט) דאס בעלעגען אדער ארומנעהמען מיט שנור=באנד אדער ווי מיט שנור=באנד; דאס ארומרינגלען.

enlard' *v.* (ען-לארד') בעדעקען מיט פעטס; פרעגלען אויף פעטס; מאכען גרעסער [שטאלץ א. ד. ג.].

enlarge' *v.* (ען-לארדזש') פערגרעסערען, אויסברייטען, אויסדעהנען; פערגרעסערען א פאטאגראפיש בילד; בעפרייען, לויז מאכען, בעפרייען פון בעגרענצונגען; זיך פערגרעסערען, אויסברייטען אדער אויסדעהנען; ברייטליך און גענוי בעשפרעכען עטוואס; איבערטרייבען; אנהאלטען אויף ווייטער, אבלעגען.

enlarged' *a.* (ען-לארדזשד') פערגרעסערט; ברייט; ניט ענג, ניט בעשרענקט, פריידזיניג, ליבעראל.

enlar'gedly *adv.* (ען-לאר'-דזשעד-לי) דורך פערגרעסערונג, אויסברייטונג אדער אויסדעהנונג; דורך בעפרייאונג; מיט אונבעשרענקטקייט; אויף אן אויספיהרליכען אופן [וועגען עפעס רעדען].

enlarged' scale (ען-לארדזשד' סקייל) א פערגרעסערטער מאסשטאב.

enlarged' views (ען-לארדזשד' וויוז) א ברייטער שטאנדפונקט, א ברייטער קוק.
Travel and reading have **enlarged** his **views** of the world.

enlarge'ment *n.* (ען לארדזש'-מענט) פערגרעסערונג, אייסברייטונג, אויסדעהנונג; בעפרייאונג; אונבעשרענקטקייט; אויספיהרליכקייט [אין בעשפרעכען עפעס]; א פערגרעסערטעס פאטאגראפישעס בילד.

enlarge' the mind (ען-לארדזש' טהי מאינד) בערייכערען דעם פערשטאנד, העלפען אויסארבייטען א ברייטערען בליק אויף זאכען.

enlau'rel *v.* (ען-לאה'-רעל) בעקרוינען מיט לארבער=קראנצען.

enlight' *v.* (ען-לאיט') ז. *enlighten*.

enligh'ten *v.* (ען-לאי'טן) בעלייכטען, העל מאכען; אויפקלערען, בילדען.

enligh'tened *a.* (ען-לאי'טנד) אויפגעקלערט, ציוויליזירט, געבילדעט.
The most **enlightened** portion of mankind is found in Europe and America.

enligh'tener *n.* (ען-לאי'טנ-ער) איינער וואס בעלייכט; אן אויפקלערער; איינער וואס בעלערענט אדער בילדעט.

enligh'tenment *n.* (ען-לאי'טנ-מענט) די אויפקלערונג, די בילדונג.

enlink' *v.* (ען-לינק') פערבינדען, צונויפקייטלען.

enlist' *v.* (ען-ליסט') רעגיסטרירען, אריינטראגען אין א ליסטע אדער רייסטער: איינשרייבען אלס סאלדאט אדער מאטראז [הויפטזעכליך אלס פרייוויליגער]; ערווערבען אימעצענס סימפאטיע אדער מיט=טהעטיגקייט פאר א קהל'שער טהעטיגקייט, פאר א בעוועגונג אדער אידעע; פרייוויליג אריינטרעטען אין מיליטער=דיענסט; זיך אנשליסען אן א קהל'שער טהעטיגקייט אדער בעוועגונג; ווערען אן אנהענגער פון אן אידעע.

enlist'ment *n.* (ען-ליסט'-מענט) רעגיסטרירונג, דאס איינשרייבען אדער ווערען איינגעשריבען אין א ליסטע אדער רייסטער: דאס אריינגעהמען אדער דאס פרייווע אריינטרעטען אין מיליטער=דיענסט.

enli'ven *v.* (ען-לאי'וון) בעלעבען, אויפמונטערען.

enli'vener *n.* (ען-לאי'וונ-ער) איינער אדער עטוואס וואס בעלעבט אדער מונטערט אויף.

enli'vening *n.* (ען-לאי'וונ-אינג) בעלעבענדעס, אויפמונטערענדעס.

enli'venment *n.* (ען-לאי'וונ-מענט) בעלעבונג, אויפמונטערונג.

en masse (אן מאס) אלע צוזאמען; די גאנצע מאסע.

enmesh' *v.* (ען-מעש') פערוויקלען, פערפלאנטערען, אריינכאפען אין א נעץ.

enmesh'ment *n.* (ען-מעש'-מענט) דאס אריינכאפען אדער זיין אריינגעכאפט אין א נעץ אדער פאסטקע; א נעץ, א שטריקנעץ, א געפלאכטענע נעץ.

en'mity *n.* (ען'-מי-טי) פיינדליכקייט.

en'nead *n.* (ען'-אי-עד) די צאהל ניין; יעדע סיסטעם אדער גרופע פון ניין בעזונדערע עלעמענטען; אין מאטעמאטיק— א גרופע פון ניין פונקטען אדער ליניען; איינע פון די זעקס אבטיילונגען פון די לעהרען פון אלעקסאנדרישען פילאזאף פלאטין [יעדע אבטיילונג בעשטעהט פון ניין ביכער].

en'neagon *n.* (ען'-אי-ע-גאן) א ניין=קאנטיגע געאמעטרישע פיגור.

enneag'onal *a.* (ען-אי-עג'-א-נעל) אין געאמעטריע — ניין=קאנטיג; וואס איז שייך צו א ניין=קאנטיגער געאמעטרישער פיגור.

enneahe'dral *a.* (ען-אי-ע-הי'-דרעל) אין געאמעטריע — ניין=קאנטיג [וועגען א קערפער].

enneahe'dria *n.* (ען-אי-ע-הי'-דרי-א) א ניין=קאנטיגער געאמעטרישער קערפער.

enneahe'dron *n.* (ען-אי-ע-הי'-דראן) ז. *enneahedria*.

Ennean'dria *n.* (ען-אי-ען'-דרי-א) די מינים פלאנצען, די בליטהען פון וועלכע עס האבען ניין שטויב=פעדים.

enno'ble *v.* (ע-נאו'בל) פערעדלען, בעעהרען, דערהויבען; מאכען פאר אן אדעליגען.
Culture **ennobles** the heart.

enno'blement *n.* (ע-נאו'בל-מענט) פערעדלונג; דערהויבונג; דאס מאכען פאר אן אדעליגען.

enno'bler *n.* (ע-נאו'-בלער) איינער אדער עטוואס וואס פערעדלט אדער דערהויבט.

ennui' *n.* (אנ-הוויע') לאנגווייליגקייט, אומעטיגקייט.

ennuyé' *a. and n.* (אנ-הווי-יעי') געלאנגווייליגט, אומעטיג, איבערזעטיגט [פון פערגניגענס]; איינער וואס לאנגווייליגט זיך, ליידט פון אומעטיגקייט אדער איז איבערזעטיגט [פון פערגניגענס].

enol'ogy *n.* (אי-נאל'-א-דזשי) די קונסט פון מאכען וויין.

enop'tomancy *n.* (ע-נאפ'-טא-מענ-סי) דאס וואהרזאגען אדער דאס טרעפען דורך א שפיגעל.

enor'mity *n.* (אי-נאהר'-מי-טי) אונגעהייערע גרויס; דאס זיין אויסערגעוועהנליך; אבשייליכקייט; שרעקליכקייט; גרויזאמקייט.

enor'mous *a.* (אי-נאהר'-מאס) אונגעהייער, אויסערגעוועהנליך, אבשייליך; שרעקליך; גרויזאם.

enor'mously *adv.* (אי-נאהר'-מאס-לי) אונגעהייער.

enor'mousness *n.* (אי-נאהר'-מאס-נעס) דאס זיין אונגעהייער גרויס.

enough' *n., a., adv. and int.* (אי-נאף') גענוג, גענוגענד, ניש'קשה'דיג, גענוגהייט.

enough' and enough' (אי-נאף' ענד אי-נאף') מעהר ווי גענוג.

enough' and to spare (אי-נאף' ענד טו ספעהר) מעהר ווי גענוג.

enounce' *v.* (אי-נאונס') אויסדריקען, ערקלערען, מאכען אן ערקלערונג; קאנסטאטירען, מאכען א בעהויפטונג.

enounce'ment *n.* (אי-נאונס'-מענט) דאס אויסדריקען [אין ווערטער]; אן ערקלערונג; דאס מאכען אן ערקלערונג; קאנסטאטירונג, בעהויפטונג.

en passant' (אן פא-סאן') פערבייגעהענדיג, מאכענדיג א זייטיגע בעמערקונג.

enrage' *v.* (ען-ריידזש') אויפרייצען, אויפבריינגען, אריינבריינגען אין צארן.

enraged' *a.* (ען-ריידזשד') אויפגערייצט, אין צארן, אויפגעבראכט.

enrapt' *a.* (ען-רעפט') ענטציקט, בעגייסטערט; אין א צושטאנד פון עקסטאז.

enrap'ture *v.* (ען-רעפ'-טשור) ענטציקען, בעגייסטערען; בריינגען אין א צושטאנד פון עקסטאז.

enrich' *v.* (ען-ריטש') בערייכערען; אויסצירען; בעפוצען; מאכען פרוכטבאר.

enrich'er *n.* (ען-ריטש'-ער) איינער וואס בערייכערט, בעציערט אדער מאכט פרוכטבאר.

enrich'ment *n.* (ען-ריטש'-מענט) די בערייכערונג, די אויסציערונג; דאס מאכען פרוכטבאר.

enring' *v.* (ען-רינג') ארומרינגלען, ארומקרייזען; איינשליסען.

enrobe' *v.* (ען-ראוב') בעקליידען, אויסצירען.

enrol' *v.* (ען-ראול') ז. *enroll*.

enroll' *v.* (ען-ראול') איינשרייבען; פעררעגיסטרירען; ארויפבריינגען אויף דער ליסטע; פערשרייבען אין מיליטער=דיענסט.

enroll'er *n.* (ען-ראול'-ער) אן איינשרייבער; איינער וואס רעגיסטרירט אדער וואס בריינגט ארויף אויף דער ליסטע.

enroll'ment *n.* (ען-ראול'-מענט) ז. *enrolment*.

enrol'ment *n.* (ען-ראול'-מענט) דאס איינשרייבען; דאס פעררעגיסטרירען; א רייסטער, א פערצייכניס.

enroot' *v.* (ען-רוהט') איינווארצלען; איינוועבען.

en route (אן רוהט) אויף דעם וועג.

ens *n.* (ענז) א זאך, א וועזען; דאס וואס עקזיסטירט; דאס וואס מען קען אנרופען מיט א נאמען און מען קען וועגען דעם דענקען אדער רעדען.

ensacked' *a.* (ען-סעקט') איינגעפאקט אין א זאק.

ensan'guine *v.* (ען-סענ'-גהווין) פערבלוטיגען, בעפלעקען מיט בלוט; אויספארבען מיט א בלוט=קאליר.

en'sate *a.* (ען'-סייט) וואס האט בלעטער אין דער פארם פון שווערדען [וועגען געוויסע פלאנצען].

ensched'ule *v.* (ען-סקעד'-יול) איינשרייבען אין ליסטע אדער טאבעלע; אויפצייכענען.

ensconce' *v.* (ען-סקאנס') בעשירמען, בעשיצען.

ensem'ble *n.* (אנ-סאמ'בל) דער אנסאמבל, די הארמאנישע פעראייניגונג פון בעזונדערע טיילען אין איין גאנצעס; דער איינדרוק, וועלכען עס מאכט אזא הארמאנישע פעראייניגונג [ווי דאס שפיעלען פון א גאנצען ארקעסטער מוזיקאנטען אדער א גאנצע טרופע פון אקטיארען].

enshield' *a.* (ען-שילד') בעפאנצערט, בעשירעמט, בעשיצט.

enshrine' *v.* (ען-שראין') ארײנלעגען אין א קאסטען אדער ארון [וואו מען האלט הײליגע זאכען]; אבהיטען מיט ליעבע אדער מיט פערהײליגונג.

enshroud' *v.* (ען-שראוד') בעדעקען אין א געריבט-בעװארענעם פלאץ; פערדעקען; ארומהילען.

en'siform *a.* (ען'-סי-פארם) שווערד-פערמיג, ווי א שווערד [זעגען געװיסע פלאנצען-בלעטער אדער קערפער-טײלען בײ חיות].

en'sign *n. and v.* (ען'-סאין) א פאהן, א שטאנדארט, א פלאג; א צײכען, א סימבאל, אן אויסצײכנונגס צײכען; א פאהן-טרעגער; א יונקער; א צווייטער לײטענאנט [אין מיליטער אדער פלאטע]; אויסצײכנען אדער אונטערשײדען דורך א בעזונדערען צײכען [אויף װאפען].

en'sign-bear'er *n.* (ען'-סאין בערר'-ער) א פאהנען-טרעגער.

en'signcy *n.* (ען'-סאין-סי) ז. *ensignship*.

en'signship *n.* (ען'-סאין-שיפ) פאהנען-טרעגעריי; דאס אמט פון א פאהנען-טרעגער.

en'silage *n. and v.* (ען'-סי-לעדזש) א מיטעל צו האלטען פוטער און גרינסען פריש און גרין אין גריבער אדער ספעציעלע געבײדעס וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען; די זאכען וואס ווערען אזוי געהאלטען; האלטען פוטער אדער גרינסען אין גריבער אדער אין ספעציעלע געבײדעס, וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען, כדי זיי זאלען בלייבען פריש און גרין. ז. *silo*.

en'sile *v.* (ען'-סאיל) האלטען פוטער אדער גרינסען אין גריבער אדער אין ספעציעלע געבײדעס, וואו עס קען צו זיי קיין לופט ניט צוקומען, כדי זיי זאלען בלייבען פריש און גרין.

ensky' *v.* (ען-סקאי') ארײנזעצען אין הימעל, מאכען אינשטערבליך.

enslave' *v.* (ען-סלייוו') פערשקלאפען, פערקנעכטען.

ensla'vedness *n.* (ען-סליי'-וועד-נעס) פערשקלאפטקייט, שקלאפעריי.

enslave'ment *n.* (ען-סלייוו'-מענט) פערשקלאפונג, שקלאפעריי.

ensla'ver *n.* (ען-סליי'-ווער) א פערשקלאפער; אן אונטערדריקער, א טיראן.

ensnare' *v.* (ען-סנעהר') ארײנכאפען אין א נעץ; פערנארען דורך ביטרעקיים; פערפירען.

ens of rea'son (ענז אוו ריעזן) א זאך וואס ווערט ארויסגעבראכט דורך'ן שכל [ווי די פארשטעלונג וועגען גאט].

ensphere' *v.* (ען-ספיער') ארומקרייזען, מאכען קײלעכדיג, אײנשליסען אין א כפערע אדער רונדער זאך.

enstamp' *v.* (ען-סטעמפ') שטעמפלען, אײנדריקען ווי מיט א שטעמפעל; טיעף אײנדריקען.

ensue' *v.* (ען-סיו') פאלגען; נאכפאלגען, קומען שפעטער, קומען אלס פאלגע.

en suite (אן סהווים) וואס נעהט צוזאמען, אין א גאנג [ווי צימערען אדער מעבעל]; וואס בילדעט א גאנג, וואס נעהט צוזאמען [ווי צימערען אדער מעבעל].
There are apartments to be let en suite or singly.

ensure' *v.* (ען-שוהר') ז. *insure*.

enswathe' *v.* (ען-סהווייטה') אײנוויקלען, אײנהילען.

ensweep' *v.* (ען-סוויעפ') דורכפלירען, שנעל פאריבערלויפען.

entab'lature *n.* (ען-טעב'-לע-טשור) אין ארכיטעקטור — דער טייל פון א געבײדע וואס געפינט זיך צווישען די זײלען און דעם דאך.

entail' *v. and n.* (ען-טייל') בעשרענקען דאס ירושה-רעכט אויף לאנד-אײגענטום אזוי, אז דאס אײגענטום זאל קײנמאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; בעשענקען אדער איבערגעבען אייביג, פאר קינדער און קינדס-קינדער; ארויסברײנגען אדער ארויסרופען אלס אומפערמיידליכע פאלגע; מיטברײנגען; פערורזאכען; דאס בעשרענקען ירושה-רעכט אויף לאנד-אײגענטום אזוי, אז דאס אײגענטום זאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; לאנד-אײגענטום אזוי בעשרענקט; לאנד אײגענטום וואס ווערט אוועקגעשענקט צו אײנעם און צו זײנע יורשים נאך זײן טויט.

entai'ler *n.* (ען-טיי'-לער) אײנער וואס גיט איבער בירושה אדער שענקט אוועק לאנד-אײגענטום מיט דער בעדינגונג, אז דאס אײגענטום זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג און זאל קײן מאל ניט קענען פערקויפט ווערען.

entail' expense' (ען-טייל' עקס-פענס') פערורזאכען הוצאות אדער אויסגאבען.

entail'ment *n.* (ען-טייל'-מענט) דאס בעשרענקען דאס ירושה-רעכט אויף לאנד-אײגענטום אזוי, אז עס זאל ניט קענען פערקויפט ווערען און זאל איבערגעהן בירושה אין א געוויסער ארדנונג; דאס איבערגעבען בירושה אדער דאס שענקען מיט אזא בעדינגונג.

entan'gle *v.* (ען-טענ'גל) פערוויקלען, פערפלאנטערען; צומישען, צומישלען; ברײנגען אין פערלעגענהייט; מאכען שוועריגקייטען.
While walking in the woods we became entangled in the bushes.

entan'glement *n.* (ען-טענ'גל-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, פלאנטער; פערלעגענהייט; פעראירונג; צומישונג, צומישעלנייש.

entan'gler *n.* (ען-טענ'-גלער) אײנער וואס פערפלאנטערט, צומישט, צומישעלט אדער ברײנגט אין פערלעגענהייט.

enta'sia *n.* (ען-טיי'-סי-א) א קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין קאנוואולסיע און ספאזמען פון די מוסקולען.

en'tasis *n.* (ען'-טע-סיס) אין ארכיטעקטור — די שטיפענווייזע פערדיקונג און אויפשוועלונג פון א זייל; אין פאטאלאגיע — קאנוואולסיע און ספאזמען פון די מוסקולען.

entas'tic *a.* (ען-טעס'-טיק) וואס נעהערט צו ספאזמען-קראנקהייטען.

entel'lus *n.* (ען-טעל'-אס) א מין אפע פון אסט-אינדיען פון מיטלען וואוקס, בעוואקסען מיט געלבליכע האר און מיט שווארצע הענד און פיס [די דארטיגע אײנוואוהנער בעציהען זיך צו איהר מיט פיעל אכטונג און אין אײניגע ערטער איז זי פערגעטערט].

entente' cordiale' (אנ-טאנט' קאהר-די-אל') פרײנדליכע בעציהונגען צווישען צוויי רעגירונגען.

en'ter *v.* (ען'-טער) ארײנגעהן אינוועניג; ארײנטרעטען, ארײנקומען; ארײנדרינגען; אײפטרעטען אויף דער בינע; אנפאנגען; אײנשרייבען, ארײנטראגען אין די ביכער; זיך פערשרייבען; אבגעבען א רעפארט אין צאל-אמט [וועגען א שיף וואס איז אנגעקומען אין האפען]; ארײנגעהן און צונעהמען אין בעזיץ [ווי לאנד]; אנרייצען הינד אויף חיות אויף וועלכע מען געהט אויף געיעג.

en'terable *a.* (ען'-טער-עבל) אײנפיהרבאר; וואס קען ארײנגעהן, וואס איז ניט פערבאטען [וועגען געוויסע סחורות, וועלכע מען ערלויבט ארײנצופיהרען אין לאנד].

en'ter a law'suit (ען'-טער ע לאה'-סיוט) אנהויבען א געריכטס-פראצעס.

en'ter an ac'tion (ען'-טער ען עק'-שאן) אנהויבען א פראצעס.

en'ter a profes'sion (ען'-טער ע פרא-פעש'-אן) ארײנטרעטען אין א געוויסער בעשעפטיגונג אדער פאך.

en'ter a pro'test (ען'-טער ע פראו'-טעסט) פראטעסטירען.

en'ter a provi'so (ען'-טער ע פרא-וואי'-זאו) מאכען א תנאי, שטעלען א בעדינגונג.

en'terclose *n.* (ען'-טער-קלאוס) א קארידאר צווישען צוויי צימערען.

en'terer *n.* (ען'-טער-ער) אײנער וואס נעהט ארײן; אײנער וואס פערשרייבט זיך; אײנער וואס שרייבט אײן.

enter'ic *a.* (ען-טער'-איק) וואס איז שייך צום אינגעווייד.

en'tering *n.* (ען'-טער-אינג) דאס ארײנקומען, דאס ארײנגעהן.

en'ter in'to (ען'-טער אינ'-טו) ארײנגעהן אינוועניג, ארײנדרינגען; אנהויבען זיך בעשעפטיגען מיט עפעס; זיך פערטיעפען אין א געוויסען ענין; זיין א טייל פון עפעס.

en'ter in'to bond (ען'-טער אינ'-טו באנד) פערפפליכטען זיך.

en'ter in'to partic'ulars (ען'-טער אינ'-טו פאר-טיק'-יו-לערז) זיך ארײנלאזען אין אײנצעלהייטען.

en'ter in'to recog'nizance (ען'-טער אינ'-טו רי-קאג'-ני-זענס) זיך שריפטליך פערפפליכטען פאר א געריכט צו טהאן א געוויסע זאך [ווי ערשײנען פאר'ן געריכט, צאהלען א חוב, ניט שטערען די ארדנונג א. ד. ג.].

enterit'ic *a.* (ען-טע-ריט'-איק) וואס איז שייך צו אן ענטצינדונג פון די געדערים.

enteri'tis *n.* (ען-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די געדערים.

en'terocele *n.* (ען'-טע-רא-סיל) א קילע, א ברוך.

enteroce'lic *a.* (ען-טע-רא-סי'-ליק) וואס איז שייך צו א ברוך; וואס ליידט פון א ברוך אדער קילע.

enterodyn'ia *n.* (ען-טע-רא-דינ'-אי-א) א וועהטאג אין בויך.

enterogastri'tis *n.* (ען-טע-רא-געס-טראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון מאגען און פון די געדערים.

enterog'raphy *n.* (ען-טע-ראג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די געדערים.

enterol'ogy *n.* (ען-טע-ראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די געדערים.

enterom'phalos *n.* (ען-טע-ראמ'-פע-לאס) ז. *enteromphalus*.

enterom'phalus *n.* (ען-טע-ראמ'-פע-לאס) א קילע, א געדערים-ברוך.

en'teron *n.* (ען'-טע-ראן) די געדערים אדער די קישקעס.

en'ter on a founda'tion (ען'-טער

אן ע פאונ-דיי'-שאן) אריינגעטראגען ווערען אין דער ליסטע פון סטיפענדיעס [וועגען א סטודענט וואס בעקומט שטיצע].

en'ter one's name (ענ'-טויר הוואנז ניים) איינשרייבען אימעצענס נאמען.

enterop'athy *n.* (ען-טע-ראפ'-ע-טהי) די קראנקהייט פון די געדערים אדער קישקעס.

enterot'omy *n.* (ען-טע-ראט'-א-מי) אין כירורגיע — דאס אויפשניידען אדער אויפדעקען די קישקעס.

Enterozo'a *n.* (ען-טע-רא-זאו'-א) די ענטעראזאען [אלע מינים לעבעדיגע בעשעפענישען, וועלכע האבען געדערים אדער קישקעס].

enterozo'an *n.* (ען-טע-רא-זאו'-ען) איינער פון די ענטעראזאען. ז. *Enterozoa*

enterozo'ic *a.* (ען-טע-רא-זאו'-איק) וואס געהערט צו ענטעראזאען. ז. *Enterozoa*

en'terprise *n.* (ענ'-טויר-פראיז) 1. אן אונטערנעהמונג; 2. אונטערנעהמונגסגייסט.

1. His money is invested in many enterprises. 2. The preparation of this dictionary is an evidence of the publisher's enterprise.

en'terprising *a.* (ענ'-טויר-פראי-זינג) אונטערנעהמענד; וואס האט אן אונטערנעהמונגס=פעהיגקייט.

en'terprisingly *adv.* (ענ'-טויר-פראי-זינג-לי) מיט אונטערנעהמונגס=פעהיגקייטען; דורך איינפאלען אדער המצאות.

en'ter short (ענ'-טויר שארט) דעקלארירען די סחורות אונטער זייער ווערטה ביים צאהלען גרענעץ=צאל [פאשלינע].

entertain' *v.* (ען-טויר-טיין') 1. אמוזירען, אונטערהאלטען; מכבד זיין, אויפנעהמען; 2. בעטראכטען א זאך; אננעהמען; האלטען אין זינען.

1. He entertained his guests. 2. He entertains peculiar views about politics.

entertain'able *a.* (ען-טויר-טיינ'-עבל) וואס מען קען אונטערהאלטען אדער אויפנעהמען.

entertain' a correspon'dence (ען-טויר-טיין' ע קא-רעס-פאנ'-דענס) פיהרען א קארעספאנדענץ, אונטערהאלטען בריעף=וועקסעל מיט איינעם.

entertain' an applica'tion (ען-טויר-טיין' ען ע-פלי-קיי'-שאן) נעהמען אין אנבעטראכט א בקשה.

entertain' an ide'a (ען-טויר-טיין' ען אי-די'-ע) האבען א געדאנק אין קאפ.

entertain' doubts (ען-טויר-טיין' דאוטס) אריינפאלען אין צווייפעל, צווייפלען.

entertai'ner *n.* (ען-טויר-טיי'-נער) אן אמוזירער, אן אונטערהאלטער; א ווירטה, איינער וואס איז מכבד.

entertai'ning *a.* (ען-טויר-טיי'-נינג) אמוזירענד, אונטערהאלטענד, אנגענעהם.

entertai'ningly *adv.* (ען-טויר-טיי'-נינג-לי) אויף אן אנגענעהמען אופן.

entertain'ment *n.* (ען-טויר-טיינ'-מענט) אן אונטערהאלטונג, א בעלוסטיגונג; די אויפנאהמע פון א גאסט, כבוד.

en'ter the ar'my (ענ'-טויר טהי אר'-מי) ווערען א סאלדאט.

en'ter the lists (ענ'-טויר טהי ליסטס) זיך איינשרייבען; זיך אריינלאזען אין א צאנקעריי.

en'ter upon' (ענ'-טויר א-פאן') אנהויבען, צוטרעטען צו עפעס; אנהויבען צו פערהאנדלען.

After the Civil War this country entered upon an era of industrial expansion.

enthelmin'tha *n.* (ען-טהעל-מינ'-טהא) א ווארים וואר האלט זיך אויף אין די געדערים.

enthelmin'thes *n.* (ען-טהעל-מינ'-טהעז) ז. *enthelmintha*

enthelmin'thic *a.* (ען-טהעל-מינ'-טהיק) וואס איז שייך צום ווארים אין די געדערים.

enthral' *v.* (ען-טהראהל') ז. *enthrall*

enthrall' *v.* (ען-טהראהל') פערשקלאפען; אונטערווארפען אונטער דעם איינפלוס פון עפעס.

enthrall'ment *n.* (ען-טהראהל'-מענט) דאס פערשקלאפען; דאס זיין אונטערגעווארפען אונטער דער ווירקונג און איינפלוס פון עפעס.

enthral'ment *n.* (ען-טהראהל'-מענט) ז. *enthrallment*

enthrone' *v.* (ען-טהראון') זעצען אויף'ן טהראן אדער אויף דער כסא המלוכה; איבערגעבען די קעניגליכע מאכט; זיין דערהויבען; האלטען זיך פאר זעהר א גרויסען מענשען; ארויפזעצען א בישאף אויף זיין קאפעדרע [איינפיהרען איהם אין זיין בישאפליכען אמט].

enthrone'ment *n.* (ען-טהראונ'-מענט) די ארויפזעצונג אויף א טהראן; די איינזעצונג פון א בישאף; דאס האלטען זיך זעהר דערהויבען.

enthroniza'tion *n.* (ען-טהראו-ני-זיי'-שאן) דאס ארויפזעצען אויף'ן טהראן, דאס איבערגעבען די קעניגליכע מאכט; דאס ארויפזעצען א בישאף אויף זיין שטוהל אדער קאפעדרע [דאס איינפיהרען איהם אין זיין בישאפליכען אמט].

enthro'nize *v.* (ען-טהראו'-נאיז) ז. *enthrone*

enthuse' *v.* (ען-טהיוז') בעגייסטערען, ארויסרופען ענטציקונג.

enthu'siasm *n.* (ען-טהיו'-זי-עזם) ענטוזיאזם, בעגייסטערונג; די שטארקע פערעהרונג.

enthu'siast *n.* (ען-טהיו'-זי-עסט) אן ענטוזיאסט, א בעגייסטערטער מענש; א שטארקער פערעהרער פון עפעס.

enthusias'tic *a.* (ען-טהיו-זי-עס'-טיק) ענטוזיאסטיש, בעגייסטערט; פול מיט ענטציקונג; זעהר איבערגעגעבען צו עפעס.

enthusias'tical *a.* (ען-טהיו-זי-עס'-טי-קעל) ז. *enthusiastic*

enthusias'tically *adv.* (ען-טהיו-זי-עס'-טי-קעל-אי) דורך בעגייסטערונג; מיט ענטוזיאזם.

en'thymeme *n.* (ענ'-טהי-מים) אין לאגיק — דאס ענטימעמא אדער א פערקירצטער סילאגיזם [א געוועהנליכער סילאגיזם אדער שלוס=פאלגערונג בעשטעהט פון דריי זעצע, ווי למשל: 1) אלע מענשען זיינען שטערבליך; 2) איך בין א מענש; 3) דאריבער וועל איך מוזען שטארבען. ווען דער סילאגיזם איז פערקירצט און בעשטעהט נור פון 2 זעצע, ווי למשל: 1) אלע מענשען זיינען שטערבליך; 2) דאריבער וועל איך מוזען שטארבען — איז דאס אן ענטימעמא].

entice' *v.* (ען-טאיס') צוציהען, פערנארען; פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונגען].

enti'ceable *a.* (ען-טאי'-סעבל) וואס קען פערפיהרט ווערען, וואס לאזט זיך פערפיהרען [דורך פאלשע האפנונגען].

entice'ment *n.* (ען-טאיס'-מענט) די צוציהונג, די רייצונג; די פערפיהרונג.

enti'cer *n.* (ען-טאי'-סער) דער אדער דאס וואס פערפיהרט מיט הבטחות אדער האפנונגען.

enti'cing *a.* (ען-טאי'-סינג) צוציהענד; פערפיהרענד.

enti'cingly *adv.* (ען-טאי'-סינג-לי) אויף א רייצענדען, פערפיהרענדען שטייגער.

entire' *a.* and *n.* (ען-טאיר') גאנץ, פול, פאלשטענדיג, פאלקאם; ניט געמישט; ניט געטיילט, אהן איינשניטע [וועגען פלאנצען און פלאנצען=טיילען]; ניט בעשניטען, ניט קאסטרירט, ניט געמאכט פאר אויס זכר [וועגען פערד]: דאס גאנצע, די גאנצקייט; פארטער=ביער.

entire'ly *adv.* (ען-טאיר'-לי) דורכאויס; אהן אויסנאהמע; פאלשטענדיג; אין גאנצען; ניט געמישט; מיט הארציגקייט, מיט אויפריכטיגקייט, מיט איבערגעבענהייט, מיט טרייהייט.

I do not entirely agree with you.

entire'ness *n.* (ען-טאיר'-נעס) גאנצקייט, פולקייט, פאלשטענדיגקייט, אויפריכטיגקייט, איבערגעבענהייט, טרייהייט.

entire' ten'ancy (ען-טאיר' טענ'-ען-סי) אין יוריספרודענץ — דאס בעלאנגען פון אייגענטום צו איין פערזאן.

entire'ty *n.* (ען-טאיר'-טי) דאס גאנצע, גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

enti'tle *v.* (ען-טאי'טל) 1. בעטיטלען; א נאמען געבען; 2. בערעכטיגען, געבען א רעכט אויף עפעס.

2. The ticket entitled me to a seat on the platform.

en'tity *n.* (ענ'-טי-טי) א וועזען, וועזענהייט.

en'toblast *n.* (ענ'-טא-בלעסט) דער אינערליכער טייל אדער די יאדרע פון א צעלע.

entobli'quus *n.* (ען-טאב-לאי'-קהוואס) אין אנאטאמיע — דער אינערליכער שרעגער מוסקול פון בויך.

en'tocele *n.* (ענ'-טא-סיל) דאס זיין אויסער'ן פלאץ [וועגען קערפער=טיילען].

en'toderm *n.* (ענ'-טא-דוירם) ענדאדערמא. ז. *endoderm*

entomb' *v.* (ען-טוהם') בעערדיגען, בעגראבען, מקבר זיין.

entomb'ment *n.* (ען-טוהמ'-מענט) בעערדיגונג, בעגראבונג, קבורה.

entom'ic *a.* (ען-טאמ'-איק) וואס איז שייך צו אינזעקטען.

entom'ical *a.* (ען-טאמ'-אי-קעל) ז. *entomic*

entomograph'ic *a.* (ען-טא-מא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו ענטאמאגראפיע אדער די בעשרייבונג פון אינזעקטען.

entomog'raphy *n.* (ען-טא-מאג'-רע-פי) ענטאמאגראפיע, א בעשרייבונג פון אינזעקטען.

en'tomoid *n.* and *a.* (ענ'-טא-מאיד) עטוואס וואס איז עהנליך צו אן אינזעקט; עהנליך צו אן אינזעקט.

entomolog'ic *a.* (ען-טא-מא-לאדזש'-איק) ענטאמאלאגיש, וואס איז שייך צו ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomolog'ical *a.* (ען-טא-מא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *entomologic*

entomolog'ically *adv.* (ען-טא-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין איינקלאנג מיט אדער לויט דער ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomol'ogise *v.* (ען-טא-מאל'-א-דזשאיז) ז. *entomologize*

entomol'ogist *n.* (ען-טא-מאל'-א-

דזשיסט) אן ענטאמאלאגיסט, א קענער פון ענטאמאלאגיע, איינער וואס שטודירט ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomol'ogize *v.* (ען-טא-מאל'-א-דזשאיז) שטודירען ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען]; זאמלען אינזעקטען פאר וויסענשאפטליכע צוועקען.

entomol'ogy *n.* (ען טא מאל' א דזשי) ענטאמאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען אינזעקטען].

entomom'eter *n.* (ען-טא-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די קערפער־טיילען ביי אינזעקטען.

entomoph'agous *a.* (ען-טא-מאפ'-ע-גאס) אינזעקטען פרעסענד, וואס נעהרט זיך מיט אינזעקטען.

entomoph'ilous *a.* (ען-טא-מאפ'-אי-לאס) וועגען בלומען — וואס ווערען בעפרוכטעט דורך דער הילף פון אינזעקטען.

entomo'sis *n.* (ען-טא-מאו'-סיס) א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט פון געוויסע אינזעקטען.

entomot'omy *n.* (ען טא מאט' א מי) די אנאטאמיע פון אינזעקטען.

enton'ic *a.* (ען-טאנ'-איק) אין מעדיצין — וואס איז צו שטארק אנגעשטרענגט.

en'tophyte *n.* (ענ'-טא-פאיט) א פלאנצע וואס וואקסט ווי א פאראזיט אין קערפער פון א חיה אדער פון אן אנדער פלאנצע.

entop'tic *a.* (ען-טאפ'-טיק) ענטאפטיש, וואס איז שייך צו די אינוועניגסטע טיילען פון אויג, וואס שטאמט ניט פון איינדריקע וואס קומען פון דרויסען נאר וואס קומט פון אויג גופא [וועגען זעהונגס־ערשיינונגען, ווי למשל, דאס שווינדלען פאר די אויגען, וואס קומט פון א געוויסער אויגען קראנקהייט].

entop'tically *adv.* (ען טאפ' טי קעל־אי) אויף אן ענטאפטישען שטייגער. ז. *entoptic*.

entop'tics *n.* (ען-טאפ'-טיקס) די וויסענשאפט וועגען די אינערליכע טיילען פון אויג און די זעהונגס־ערשיינונגען וואס קומען דארטען פאר.

entot'ic *a.* (ען-טאט'-איק) וואס איז שייך צום אינערליכען טייל פון אויער; וואס ענטשטעהט אינעווייניג אין אויער [ווי א גערויש אין קאפ אהן אן אויסערליכער אורזאכע].

entourage' *n.* (אן-טוה-ראזש') 1. די סביבה [הויפטזעכליך די געזעלשאפטס־סביבה]; 2. די סוויטע, די נאכפאלגער.
2. the prince traveled with a large entourage.

Entozo'a *n.* (ען טא זאו' א) די ענטאזאען, דער מין פאראזיטען־בעשעפענישען וועלכע לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozo'al *a.* (ען טא זאו' על) ז. *entozoic*.

entozo'an *a. and n.* (ען-טא-זאו'-ען) ענטאזאאיש, וואס לעבט אדער וואקסט אין דעם קערפער פון חיות, וואס איז שייך צו די פאראזיטען־בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות; אן ענטאזאע, א פאראזיטען־בעשעפעניש.

entozoa'rian *a. and n.* (ען-טא-זא-איי'-רי-ען) ז. *entozoan*.

entozo'ic *a.* (ען טא זאו' איק) ענטאזאאיש, וואס לעבט אדער וואקסט אין דעם קערפער פון חיות; וואס איז שייך צו די פאראזיטען־בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozo'ical *a.* (ען-טא-זאו'-אי-קעל) ז. *entozoic*.

entozool'ogy *n.* (ען-טא-זא אל' א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ענטאזאען [פאראזיטען־בעשעפענישען וואס לעבען אין די קערפער פון אנדערע חיות].

entozo'on *n.* (ען-טא-זאו'-אן) אן ענטאזאע, א פאראזיטען־בעשעפעניש וואס לעבט אין די קערפער פון אנדערע חיות.

entozoot'ic *a.* (ען-טא-זא-אט'-איק) וואס איז שייך צו אן ענטאזאע [א פאראזיטען־בעשעפעניש וואס לעבט אין די קערפער פון אנדערע חיות].

en'trail *n.* (ענ'-טרייל) ז. *entrails*.

entrail' *v.* (ען-טרייל') איינוועבען, איינפלעכטען.

en'trails *n.* (ענ'-טריילז) די איננגעווייד; דאס אינערע.

en'trance *n.* (ענ'-טרענס) איינטריט, איינגאנג, אריינגאנג, דער איינטריט, איינלאס, צוגאנג, צוטריט; אנפאנג, איינלייטונג; א בעריכט וואס א שיפס־קאפיטאן שטעלט צו דעם צאל־בעאמטען, ווען די שיף קומט אריין אין האפען; דער אונטערוואסערדינגער טייל פון דעם פארדערטייל פון א שיף.

entrance' *v.* (ען-טרענס') מאכען בעוואוסטלאז, ברייגנען צו א טיעפען שלאף; ברייגנען אין עקסטאז, ארויסרופען שטארקע בעגייסטערונג.

en'trance examina'tion (ענ'-טרענס עג זעמ אי ניי' שאן) איינטריטס עקזאמען [אן עקזאמען וואס ווערט אבגעגעבען בעת'ן אריינטרעטען אין א לעהר־אנשטאלט].

en'trance-fee *n.* (ענ'-טרענס-פיע) איינטריטס געלד.

en'trance-hall *n.* (ענ'-טרענס-האהל) אן ענטרע, א פאר הויז.

entrance'ment *n.* (ען-טרענס'-מענט) דאס זיין אדער דאס מאכען בעוואוסטלאז; דאס זיין פערזונקען אין א טיעפען שלאף; דאס פערזינקען אין א טיעפען שלאף; עקסטאז.

en'trance-mon'ey *n.* (ענ' טרענס-מאנ' אי) איינטריטס געלד.

en'trant *a. and n.* (ענ'-טרענט) אריינטרעטענדיג, אריינלאזענדיג; איינער וואס טרעט אריין [אין א לעהר־אנשטאלט, געזעלשאפט א. ד. ג.]; אן אנפאנגער.

entrap' *v.* (ען-טרעפ') אריינכאפען ווי אין א פאסטקע אדער ווי אין א נעץ; אריינכאפען מיט כיטרעקייט; פערפלאנטערען, אריינשלעפען אין שוועריגקייטען; כאפען אדער פערפלאנטערען אין ווידערשפרעכונגען.

entrap'ment *n.* (ען-טרעפ'-מענט) דאס אריינכאפען ווי אין א פאסטקע אדער א נעץ.

entrap'pingly *adv.* (ען-טרעפ'-אינג-לי) מיט דער אבזיכט אריינצוכאפען ווי אין א פאסטקע; אויף אן אופן וואס פיהרט דערצו, מען זאל אריינכאפען אין א פאסטקע.

entreat' *v.* (ען-טריעט') שטארק בעטען.

entrea'ter *n.* (ען-טריע'-טער) איינער וואס בעט שטארק.

entrea'tingly *adv.* (ען-טריע'-טינג-לי) דורך א שטארקען געבעט.

entrea'ty *n.* (ען-טריע'-טי) א שטארקער געבעט, אן ערנסטע בקשה.

entrée' *n.* (אן-טריי') דער אריינגאנג; אן ערשטע געריכט; אין מוזיק — די הקדמה אדער מבוי צו א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן; דאס אריינגעהן.

entrench' *v.* (ען-טרענטש') בעשיצען ווי מיט א טראנשעע אדער גראבען; מאכען גראבענס ארום און ארום; אנגרייפען; פערכאפען אימעצענס רעכט אויף עפעס.

entrench'ment *n.* (ען-טרענטש'-מענט) דאס מאכען טראנשעען אדער גראבענס; דאס בעשיצען, א בעשיצונג; דאס זיין ארומגעגראבען מיט טראנשעען אדער גראבענס; דאס אנגרייפען; דאס איבערטרעטען אימעצענס רעכט.

en'trepôt *n.* (אנ'טר-פאו) א צענטער פון האנדעל; א מאגאזין.

en'tresol *n.* (ענ'-טויר-סאל) אנטרעסאל, א האלבער עטאזש אין א געביידע.

entro'pion *n.* (ען-טראו'-פי-אן) דאס אויסקעהרען די ברעמען פון די אויגען.

entro'pium *n.* (ען-טראו'-פי-אם) ז. *entropion*.

en'tropy *n.* (ענ'-טרא-פי) אין פיזיק — די פערוואנדלונג פון מעכאנישע אדער בעוועגונגס־ענערגיע אין ווארעמקייט.

entrust' *v.* (ען-טראסט') גלויבען; אנפערטרויען; לאזען אונטער אימעצענס השגחה.

en'try *n.* (ענ'-טרי) דאס אריינגעהן, דער אריינגאנג, אן איינטריט; דאס אריינטראגען אדער אריינשרייבען אין בוך; דאס, וואס איז אריינגעטראגען אדער אריינגעשריבען אין בוך; די אנווייזונג פון צאהל און פון דעם ווערטה פון די אויסלענדישע סחורות, וואס זיינען אריינגעבראכט געווארען אין לאנד; די בעזיץ־נעהמונג אדער דאס אריינטרעטען אין בעזיץ פון לאנד אדער פון א הויז.

entwine' *v.* (ען-טהוואין') איינפלעכטען; פערבינדען; זיין פערפלאכטען; זיך ארומוויקלען.

entwine'ment *n.* (ען-טהוואינ'-מענט) דאס צוזאמענדרעהען, דאס צונויפפלעכטען; אן ענגער פערבאנד, נאהנטע פריינדשאפט.

entwist' *v.* (ען-טהוויסט') ארומפלעכטען.

enu'cleate *v.* (אי-ניו'-קלי-אייט) אויסשיילען, ארויסנעהמען א זאך פון איהר שייד אדער צודעק, אויפדעקען; ערקלערען, בעווייזען.

enuclea'tion *n.* (אי-ניו-קלי-איי'-שאן) די אויסשיילונג, די אויפדעקונג, די אויפווייזונג, די ערקלערונג.

enu'merable *a.* (אי-ניו'-מע-רעבל) וואס קען נומערירט אדער געצעהלט ווערען.

enu'merate *v.* (אי-ניו'-מע-רייט) נומערירען, צעהלען, רעכענען.

enumera'tion *n.* (אי-ניו-מע-ריי'-שאן) דאס נומערירען, דאס צעהלען אדער רעכענען.

enu'merator *n.* (אי-ניו'-מע-ריי-טאר) איינער וואס נומערירט אדער צעהלט; א צעהלער.

enunciabil'ity *n.* (אי-נאנ-שי-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין מעגליך אויסגעשפראכען צו ווערען.

enun'ciable *a.* (אי-נאנ'-שי-עבל) וואס קען אויסגעשפראכען ווערען.

enun'ciate *v.* (אי-נאנ'-שי-אייט) אויסשפרעכען; אויסדריקען, ארויסזאגען, ערקלערען, בעקאנט מאכען.

enuncia'tion *n.* (אי-נאנ-שי-איי'-שאן) אן אויסדרוק; א פארטראג; א זאץ; דאס ארויסשפרעכען, דאס ארויסזאגען; אן ערקלערונג, א בעקאנטמאכונג.

enun'ciative *a.* (אי-נאנ'-שי-איי-טיוו) ערקלערענדיג פאר ריכטיג; בעקאנט מאכענד.

enun'ciatively *adv.* (אי-נאנ'-שי-איי-טיוו-לי) ערקלערענדיג פאר ריכטיג; אויסדריקליך.

enun'ciator *n.* (אי-נאנ'-שי-איי-טאר) איינער וואס שפרעכט אויס, מאכט בעקאנט אדער ערקלערט.

enun'ciatory *a.* (אי-נאנ'-שי-איי-טא-רי) וואס איז שייך צו אן אויסדרוק אדער צו א קלאנג; אויסשפרעכענדיג; אויסדריקענדיג; ערקלערענדיג.

enure' *v.* (ענ-יור') ווערען טהעטיג; האבען א ווירקונג; זיין ניצליך.
The agreement enures to the advantage of both parties.

envault' *v.* (ענ-וואהלט') איינשליסען אין א געוועלב.

enveil' *v.* (ענ-ווייל') פערדעקען מיט א שלייער; פערשלייערען

envel'op *v. and n.* (ענ-וועל'-אפ) איינוויקלען, איינהילען; א קאנווערט, אן אומשלאג, א פארוואנד. ז. *envelope*

en'velope *n.* (ענ'-ווע-לאופ) א קאנווערט [ווי פון א בריעף]; אן אומשלאג, אן איבערצוג; א פארוואנד פון ערד אין א פעסטונג צו שיצען א שוואכען טייל פון דעם פעסטונגס-ווערק.

envel'opment *n.* (ענ-וועל'-אפ-מענט) די איינוויקלונג; דאס איינוויקלען; עטוואס מיט וואס מען וויקעלט איין.

enven'om *v.* (ענ-ווענ'-אם) פערגיפטען; מאכען פערהאסט.

enver'dure *v.* (ענ-וואיר'-דיור) בערעקען מיט גרינס.

en'viable *a.* (ענ'-ווי-עבל) בענײדענסווערטה; וואס איז מקנא צו זיין.

en'viableness *n.* (ענ'-ווי-עבל-נעס) דאס זיין בענײדענס-ווערטה.

en'viably *adv.* (ענ'-ווי-ע-בלי) אויף א בענײדענס-ווערטהען אופן.

en'vier *n.* (ענ'-ווי-ער) א בעל-מקנא, א בענײדער.

en'vious *a.* (ענ'-ווי-אס) וואס איז מקנא, נײדיש.

en'viously *adv.* (ענ'-ווי-אס-לי) מיט קנאה, צוליעב קנאה.

en'viousness *n.* (ענ'-ווי-אס-נעס) קנאה, נייד.

envi'ron *v.* (ענ-וואי'-ראן) ארומרינגלען, איינשליסען; בעלאגערען.

envi'ronment *n.* (ענ-וואי'-ראן-מענט) די ארומרינגלונג, די איינשליסונג; דאס וואס איז ארומגערינגעלט אדער איינגעשלאסען; אומגעבונג, סביבה.

environmen'tal *a.* (ענ-וואי-ראן-מענ'-טעל) ארומרינגלענד, איינשליסענד, אומגעבענד; אונטער דער ווירקונג פון דער סביבה.

environmen'tally *adv.* (ענ-וואי-ראן-מענ'-טעל-אי) אונטער דער ווירקונג פון דער סביבה.

envi'rons *n.* (ענ-וואי'-ראנז) אן אומגעגענד, אומגעגענדען, ארומיגע ערטער.

envis'age *v.* (ענ-וויז'-איידזש) בעטראכטען אדער בעגרייפען א זאך ווי זי איז; זיך פארשטעלען א בילד אין געדאנק.

envis'agement *n.* (ענ-וויז'-איידזש-מענט) דאס בעטראכטען אדער בעגרייפען א זאך ווי זי איז.

en'voy *n.* (ענ'-וואי) א רעגיערונגס-געזאנדטער; א שליח וואס האט אויסצופיהרען א געוויסע מיסיאן.

en'voyship *n.* (ענ'-וואי-שיפ) געזאנדטשאפט; דאס אמט פון א רעגיערונגס-געזאנדטען.

en'vy *v. and n.* (ענ'-ווי) בענײדען, מקנא זיין; נייד, קנאה; דאס וואס רופט ארויס קנאה.

en'vyingly *adv.* (ענ'-ווי-אינג-לי) מקנא זייענדיג.

enwheel' *v.* (ענ-הוויעל') ארומרינגלען.

enwomb' *v.* (ענ-הוואום') בעהאלטען, פערבארגען [ווי אין מוטער-לייב].

enwrap' *v.* (ענ-רעפ') איינוויקלען; איינהילען.

enwrap'ment *n.* (ענ-רעפ'-מענט) דאס איינוויקלען, דאס איינהילען.

enwreathe' *v.* (ענ-ריעטה') ארומרינגלען ווי מיט א קראנץ.

enwrite' *v.* (ענ-ראיט') איינשרייבען; איינדרוקען.

enwrought' *a.* (ענ-ראהט') אריינגעארבייט אלס א טייל פון געגענשטאנד [ביי מעטאלען].

enzone' *v.* (ענ-זאון') איינשליסען ווי אין א זאנע אדער פאס; ארומגארטלען אדער ארומרינגלען ווי מיט א זאנע. ז. *zone*

E'ocene *n. and a.* (אי'-א-סיען) אין געאלאגיע — עאצען, די אונטערשטע און עלטעסטע שיכט פון דער טערטיערישער סיסטעם [די טערטיערישע סיסטעם איז איינע פון די צוויי לעצטע סיסטעמען אדער פעריאדען אין דער געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון דער ערד]; אין פאלעאנטאלאגיע — וואס האבען עקזיסטירט אין דער עאצענישער פעריאדע פון דער געשיכטע פון דער ערד [וועגען געוויסע מינים פערשטיינערטע חיות און פלאנצען].

Eo'lian (אי-או'-לי-ען) ז. *Æolian*

Eo'lian harp (אי-או'-לי-ען הארפ) די עאלישע הארפע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס בעשטעהט פון א הילצערנעם קעסטעל מיט אנגעצויגענע סטרונעס, און ווען דער ווינד בלאזט אויף דעם קעסטעל לאזען ארויס די סטרונעס הארמאנישע טענער].

Eo'lian lyre (אי-או'-לי-ען לאיר) ז. *Eolian harp*

Eol'ic *a.* (אי-אל'-איק) וואס איז שייך צו די עאליען [אן אלט-גריכישער שבט, וועלכער האט איבערגעוואנדערט פון נרויכענלאנד אין קליין-אזיען אדער עאליען].

E'olis *n.* (אי'-א-ליס) א מין שנעק אדער מאלוסקע מיט קליינע אריכגע שטארצטע רעהרלעך ארום דעם גאנצען קערפער, דורך וועלכע זי אטהעמט].

Eolis

eolith'ic *a.* (אי-א-ליטה'-איק) בנוגע צו דער ערשטער צייט פון די אוראלטע דורות ווען מענשען האבען געברויכט איינפאכע שטיינער אלס ארבייטס-אינסטרומענטען און געוועהר.

e'on *n.* (אי'-אן) ז. *æon*

eon'ic *a.* (אי-אנ'-איק) אייביג; וואס דויערט זעהר א לאנגע צייט.

e'onist *n.* (אי'-א-ניסט) אן עאניסט, איינער וואס גלויבט אז די וועלט עקזיסטירט פון אייביג אן.

e'ophyte *n.* (אי'-א-פאיט) אין פאלעאנטאלאגיע — אן עאפיט, א פערשטיינערטע פלאנצע, וועלכע מען געפינט אין די עאזאאישע פעלזען. ז. *eozoic*

E'os *n.* (אי'-אס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — עאס, די געטין פון מארגען-רויט אדער מארגען-דעמערונג, וועלכע עפענט פאנאנדער פאר'ן גאט אפאלא [די זון] די טויערען פון הימעל.

eozo'ic *a.* (אי-א-זאו'-איק) עאזאאיש, וואס איז שייך צו די עלטעסטע פעלזען, וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד און וועגען וועלכע מען גלויבט, אז זיי ענטהאלטען פערשטיינערטע קערפערס פון די ערשטע ארגאנישע בעשעפענישען, וואס האבען זיך בעוויזען אויף דער וועלט.

e'pact *n.* (אי'-פעקט) די עפאקטען, די צאהל טעג וואס ווערען צוגעגעבען צו א לבנה-יאהר, וואס דויערט 354 טעג, כדי צו פערגלייכען עס מיט'ן זונען-יאהר, וואס דויערט 365 טעג.

epago'ge *n.* (עפ-ע-גאו'-דזשי) אינדוקציאן, דאס פיהרען א שלום פון א פרט צו א כלל.

epanaph'ora *n.* (עפ-ע-נעפ'-א-רא) אין רעטאריק אדער רעדע קונסט — די עפאנאפארא, אזא ארט רעדען וואו א רייה פון פראזען הויבען זיך אן מיט איינעם און דעמזעלבען ווארט [ווי למשל, אין תהילים, קאפ. כ"ט: קול ד' על המים, קול ד' בכח, קול ד' בהדר, קול ד' שובר ארזים א. ז. וו.].

epanas'trophe *n.* (עפ-ע-נעס'-טרא-פי) אין רעטאריק אדער רעדע-קונסט — די עפאנאסטראפע, אזא ארט רעדען, וואו א ווארט, וואס ענדיגט איין זאץ, ווערט איבערגע'חזר'ט ביים אנפאנג פון צווייטען, ווי למשל: "מיר האבען א גוטען פריינד, א פריינד וואס פערגעסט אונז קיינמאל ניט". ז. *anadiplosis*

epan'odont *a.* (ע-פענ'-א-דאנט) וואס האט נור די אויבערשטע צייהנער [ווי א שלאנג].

epan'thous *a.* (ע-פענ'-טהאס) אין באטאניק — וואס וואקסט אויף דער בלום [ווי געוויסע שוועמלעך].

ep'arch *n.* (עפ'-ארק) אין גריכענלאנד — אן עפארך, דער גובערנאטאר פון א פראווינץ אדער עפארכיע; אין דער רוסישער קירך — א מיטראפאליט.

ep'archy *n.* (עפ'-אר-קי) אין גריכענלאנד — אן עפארכיע, א פראווינץ אונטער דער הערשונג פון א גובערנאטאר אדער עפארך; אין רוסלאנד — אן עפארכיע, א בעצירק פון קירכען אונטער דער הערשונג פון א מיטראפאליט.

epaule'ment *n.* (ע-פאהל'-מענט) ז. *epaulment*

ep'aulet *n.* (עפ'-אה-לעט) אן עפאלעט, אן אקסעל-באנד [דער צייכען פון אמט אויף דעם אקסעל פון א מיליטער-בעאמטען].

ep'aulette *n.* (עפ'-אה-לעט) ז. *epaulet*

epaul'ment *n.* (ע-פאהל'-מענט) א וואנד פון אנגעשאטענער ערד צום שיצען די סאלדאטען נעבען א פעסטונג.

epergne' *n.* (ע-פערן') א פלאטא, א זילבערנע אדער גלעזערנע כלי וואס ווערט געשטעלט אין מיטען פון א געגרייטען טיש אלס ציערונג.

e'pha *n.* (אי'-פא) א איפה [א מאס ביי די פאַרצייטיגע אידען].

e'phah *n.* (אי'-פא) ז. *epha*

eph'ebe *n.* (עפ'-איב) אין אלט־גריכענלאנד — אן עפעב, א יונגער מאן [א בירגער'ס א זוהן] אין דעם עלטער צווישען 18 און 20 יאהר, וועלכער פלעגט דארפען בעקומען ספעציעלע בילדונג כדי צו ווערען א בירגער.

ephe'bic *a.* (ע-פי'-ביק) וואס איז שייך צי אן עפעב. ז. *ephebe*.

ephebol'ic *a.* (עפ-אי-באל'-איק) וואס איז שייך צו עפעבאלאגיע. ז. *ephebology*.

ephebolog'ic *a.* (ע-פי-בא-לאדזש'-איק) וואס נעהמט אן אין דערוואקסענעם צושטאנד געוויסע כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען.

ephebol'ogy *n.* (עפ-אי-באל'-א-דזשי) עפעבאלאגיע, די לעהרע וועגען די בעזונדערע אייגענשאפטען, וואס א חיה בעקומט בעת זי קומט אין א דערוואקסענעם צושטאנד און ווערט גרויס.

ephem'era *n.* (ע-פעמ'-ע-רא) א פליג וואס לעבט איין טאג; דאס איינטעגיגע פיבער; דאס וואס לעבט נאר איין טאג.

ephem'eral *a.* (ע-פעמ'-ע-רעל) עפעמעריש, איין־טאגיג, וואס געדויערט ניט לאנג.

ephemeral'ity *n.* (ע-פעמ-ע-רעל'-אי-טי) דאס זיין עפעמעריש, דאס עקזיסטירען זעהר א קורצע צייט.

ephemer'ic *a.* (עפ-אי-מער'-איק) ז. *ephemeral*.

Ephemer'idæ *n.* (עפ-אי-מער'-אי-די) עפימערידען אדער מאי־פליגעלעך [אזעלכע אינזעקטען, וועלכע לעבען נור איין טאג].

ephem'eris *n.* (ע-פעמ'-ע-רים) עפעמערידען אדער אסטראנאמישע טאבעלען, וואו עס ווערט אנגעוויזען די לאגע פון די פלאנעטען אין יעדען טאג פון יאהר.

ephem'erist *n.* (ע-פעמ'-ע-ריסט) אן אסטראנאם, וועלכער שטודירט די טעגליכע בעוועגונגען פון די פלאנעטען.

ephem'eron *n.* (ע-פעמ'-ע-ראן) אן אינזעקט וואס לעבט ניט מעהר ווי א טאג; א זאך וואס דויערט זעהר קורץ.

ephem'erous *a.* (ע-פעמ'-ע-ראס) ז. *ephemeral*.

Ephe'sian *a. and n.* (ע-פי'-זשיען) וואס איז שייך צו דער אלטער שטאדט עפעסוס אין קליין אזיען; א בירגער פון עפעסוס.

ephial'tes *n.* (עפ-אי-על'-טיז) א קאשמאר, עטוואס וואס דריקט אין חלום; א ניט־גוטער וואס, לויט א גלויבען פון פאלק, שטיקט די ברוסט ביי נאכט.

eph'od *n.* (עפ'-אד) דער אפוד וואס דער כהן גדול האט געטראגען.

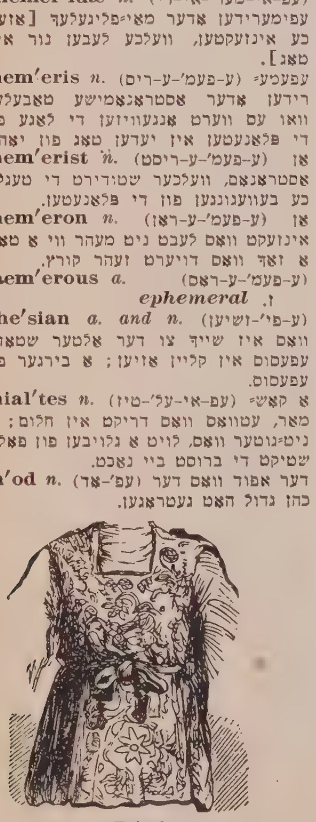

Ephod

eph'or *n.* (עפ'-אר) אן עפאר [איינער פון די מאגיסטראטען אין אלטען גריכענלאנד, בעזאנדערס אין ספארטא, וואו דיעזע קערפערשאפט פון די מאגיסטראטען איז בעשטאנען פון 5 מיטגליעדער, וועלכע פלעגען געוועהלט ווערען יעהרליך פון פאלק און וועלכע פלעגען האבען א גרעסערע מאכט אפילו פון קעניג].

eph'oral *a.* (עפ'-אר-על) וואס איז שייך צ' אן עפאר. ז. *ephor*.

eph'oralty *n.* (עפ'-אר-על-טי) דאס אמט פון אן עפאר. ז. *ephor*.

eph'orate *n.* (עפ'-אר-אייט) עפאראט, דאס אמט פון אן עפאר. ז. *ephor*.

eph'orus *n.* (עפ'-אר-אס) ז. *ephor*.

epib'ole *n.* (ע-פיב'-א-לי) די עפיבאלע אדער עפאנאפארא. ז. *epanaphora*.

ep'ic *a. and n.* (עפ'-איק) עפיש, וואס איז שייך צו אן עפישען געדיכט [א געדיכט וואו עס ווערען בעזונגען די העלדענטהאטען פון א העלד]; וואס איז שייך צו א פאעטישען ווערק אין דער פארם פון אן ערצעהלונג אדער בעשרייבונג [ווי א פאבעל, באלאדע, נאוועלע א. ז. וו.]; העלדיש; א העלדען־געדיכט: א פאעטיש ווערק אין דער פארם פון אן ערצעהלונג אדער בעשרייבונג.

ep'ical *a.* (עפ'-אי-קעל) עפיש, וואס איז שייך צו אן עפישען געדיכט; העלדיש. ז. *epic*.

ep'ically *adv.* (עפ'-אי-קעל-אי) אויף אן עפישען אדער העלדישען אופן; ווי אן עפישעם געדיכט. ז. *epic*.

epicar'diac *a.* (עפ-אי-קאר'-די-עק) ז. *epicardial*.

epicar'dial *a.* (עפ-אי-קאר'-די-על) וואס איז שייך צו דעם טייל פון הארץ־בייטעל [דאס זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליעגט] וועלכער איז דירעקט פערבונדען מיט דעם הארץ.

epicar'dium *n.* (עפ-אי-קאר'-די-אם) דער טייל פון דעם הארץ־בייטעל [דאס זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליעגט] וואס איז דירעקט פערבונדען מיט דעם הארץ.

ep'icarp *n.* (עפ'-אי-קארפ) די אויסערע שאלעכץ פון פרוכט.

epice'dium *n.* (עפ-אי-סי'-די-אם) א לויה־ליעד, א טרויער־געזאנג.

ep'icene *a.* (עפ'-אי-סין) פון ביידערליי געשלעכטער [פון מין זכר און מין נקבה]; וואס ווערט געברויכט פאר ביידע געשלעכטער [וועגען נעמען פון חיות וואס ווערען בענוצט אי פאר'ן מין זכר, אי פאר'ן מין נקבה, צ. ב. א מויז, א קראליק א. ד. ג.].

Epicte'tian *a.* (עפ-איק-טי'-שען) וואס איז שייך צו דעם סטאאיקער און פילאזאף עפיקטעטוס, וועלכער האט געלעבט אין רוים צום ענדע פון ערשטען און אין אנפאנג פון צווייטען יאהרהונדערט נאך קריסטוס.

ep'icure *n.* (עפ'-אי-קיור) א מענש וואס זוכט תענוגים, א פריינד פון עסען און טרינקען, אן עולם־הזה'ניק.

Epicure'an *a. and n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען) וואס איז שייך צו דעם אלט־גריכישען פילאזאף עפיקור אדער צו זיינע לעהרען [געלעבט אין די יאהרען 270—341 פאר קריסטוס. איינע פון די אם מעהרסטען פאפולערע אידעען פון עפיקור איז, אז דער ציעל פון לעבען איז צו האבען וואס מעהר תענוג]; אן אנהענגער פון עפיקור.

epicure'an *a. and n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען) וואס איז אבגעגעבען מיט עסען און טרינקען; וואס איז אריינגעטהאן אין פערגניגענס; איינער וואס איז אבגעגעבען צו פערגניגען; אן עולם־הזה'ניק.

Epicure'anism *n.* (עפ-אי-קיו-רי'-ען-איזם) די פילאזאפישע סיסטעם פון עפיקור; די עפיקורישע בעהויפטונג, אז פערגניגען איז דער העכסטער אידעאל אין לעבען.

ep'icurism *n.* (עפ'-אי-קיור-איזם) דאס אבגעבען זיך צו די תענוגים פון דער וועלט; די בעהויפטונג, אז פערגניגען איז דער העכסטער אידעאל אין לעבען.

ep'icurize *v.* (עפ'-אי-קיור-איז) פאלגען די לעהרע פון עפיקור; לעבען אין תענוגים.

ep'icycle *n.* (עפ'-אי-סאיקל) אן עפיציקלוס, א קרייז וואס דרעהט זיך אויף אן אנדער קרייז [ווי א ראד ארום אן אקס]; אין אסטראנאמיע — א קרייז וואס זיין צענטער בעוועגט זיך אויף דער פעריפעריע פון אן אנדער קרייז.

epicyc'lic *a.* (עפ-אי-סיק'-ליק) וואס איז שייך צו אן עפיציקלוס. ז. *epicycle*.

epicy'cloid *n.* (עפ-אי-סאי'-קלאיד) אן עפיציקלאידע, א געבויגענע ליניע וואס ווערט בעשריבען פון א געוויסען פונקט פון דער פעריפעריע פון א קרייז, ווען ער קייקעלט זיך אויף דער פעריפעריע פון א: אנדער קרייז.

epicycloi'dal *a.* (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל) וואס האט די פארם פון אן עפיציקלאידע. ז. *epicycloid*.

epicycloi'dal teeth (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל טיעטה) עפיציקלאידען־צייהנער [צייהנער פון א צאהן־ראד וואס זיינען געשניטען אין דער פארם פון אן עפיציקלאידען־ליניע].

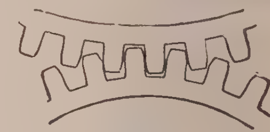

Epicycloidal Teeth

epicycloi'dal wheel (עפ-אי-סאי-קלאי'-דעל הוויעל) אן עפיציקלאידען־ראד [א פעסטשטעהענדער צאהן־ראד מיט אינוועניגסטע צייהנער ארום וועלכע עס בעוועגט זיך אן אנדער צאהן־ראד, וואס איז העלפט דן גרויס פון דעם בעפעסטיגטען. ער ווערט בענוצט צו פערוואנדלען א קרייז־בעוועגונג אין א וועקסעל־בעוועגונג אדער אומגעקעהרט].

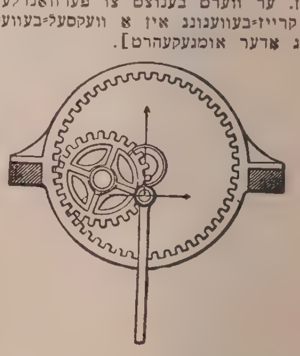

Epicycloidal Wheel

epidem'ic *a. and n.* (עפ-אי-דעמ'-איק) עפידעמיש, אנשטעקענד [וועגען קראנקהייטען]; אן עפידעמיע, אן איבערגאנגס־קראנקהייט.

epidem'ical *a.* (עפ-אי-דעמ'-אי-קעל)

עפּידעמיש; וואס האט דעם כאראקטער פון אן עפּידעמיע; אנשטעקענד.

epidem'ically *adv.* (עפּ-אי-דעמ'-אי-קעל-אי) אויף אן עפּידעמישען אופן.

ep'iderm *n.* (עפּ'-אי-דוירם) ז. *epidermis*

epider'mal *a.* (עפּ-אי-דויר'-מעל) וואס איז שייך צו דער אויסערער הויט.

epider'mic *a.* (עפּ-אי-דויר'-מיק) ז. *epidermal*

epider'mical *a.* (עפּ-אי-דויר'-מי-קעל) ז. *epidermal*

epider'mis *n.* (עפּ-אי-דויר'-מיס) די עפּידערמא, די אויבערשטע שיכט פון דער הויט אדער פעל.

epider'moid *a.* (עפּ-אי-דויר'-מאיד) וואס האט די אייגענשאפטען פון דער אויסערער הויט.

epider'mous *a.* (עפּ-אי-דויר'-מאס) ז. *epidermal*

ep'idote *n.* (עפּ'-אי-דאוט) דער עפּידאט [אזא מינעראל וואס געפינט זיך אין דער פארם פון פּריזמאטישע קריסטאלען. מייסטענס איז ער פון גרינליכען קאליר].

epidot'ic *a.* (עפּ-אי-דאט'-איק) וואס איז שייך צו אן עפּידאט. ז. *epdiote*

epigas'trial *a.* (עפּ-אי-געס'-טרי-על) ז. *epigastric*

epigas'tric *a. and n.* (עפּ-אי-געס'-טריק) וואס געהערט צו דער אויבערשטער געגענד פון בויך אדער פון מאגען [אונטער דעם לעפעלע]; א בויך-ארטעריע.

epigas'trium *n.* (עפּ-אי-געס'-טרי-אם) די אויבערשטע געגענד פון בויך.

epige'al *a.* (עפּ-אי-דזשי'-על) וואס וואקסט ניט הויך פון גרונד [ווי מאך, קליינע ביימלעך א. ד. ג.]; וואס לעבט ניט הויך פון גרונט, ווי אויף גראז, מאך א. ד. ג. [ווענען געוויסע אינזעקטען].

ep'igene *a.* (עפּ'-אי-דזשין) אין געאָלאָגיע — וואס איז אויסגעבילדעט אדער איז ענטשטאנען אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד.

epigen'esis *n.* (עפּ-אי-דזשענ'-ע-סיס) די טעאריע, אז דאס בעפרוכטעטע קיים, פון וועלכען עס וואקסט ארויס אן ארגאניזם, ענטהאלט אין זיך שוין אלע צעלען וועלכע דארפען זיך שפעטער ענטוויקלען, ד. ה. אז דאס קיים מיט אלע אייגענשאפטען פון דעם ארגאניזם, וואס ענטוויקעלט זיך פון איהם, ווערט בעשאפען פון די על-טערען; די בילדונג פון אן ארגאניזם; א נייער סימפּטאם פון א קראנקהייט וואס צייגט אבער ניט אן קיין ענדערונג אין דעם כאראקטער פון דער קראנקהייט; די פערענדערונגען וועלכע קומען פאר אין דער נאטור פון פעלזען דורך פיזישע אדער מעכאנישע ווירקונגען.

epigen'ic *a.* (עפּ-אי-דזשענ'-איק) וואס ענטשטעהט אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד.

epige'ous *a.* (עפּ-אי-דזשי'-אס) וואס וואקסט אויף ערד.

ep'iglot *n.* (עפּ'-אי-גלאט) ז. *epiglottis*

epiglot'tic *a.* (עפּ-אי-גלאט'-איק) וואס איז שייך צום קעהל-דעקעל. ז. *epiglottis*

epiglot'tis *n.* (עפּ-אי-גלאט'-איס) דאס קעהל-דעקעל [דער דעקעל-ערמיגער ארגאן אין האלז וואס לאזט ניט אריינגעהן די שפּייז אין דער לינקער קעהל].

epig'nathous *a.* (ע-פּיג'-נע-טהאס) וואס האט אן אויסגעבויגענעם קרוק-פערמיגען אויבערשטען שנאבעל [ווי די רויב-פויגלען, פּאפּוגייען א. ד. ג.].

ep'igone *n.* (ע'ז-אי-גאון) איינער וואס איז שפעטער געבארען געווארען; א נאכ-פאלגער; א יורש.

epigoni'on *n.* (עפּ-אי-גא-נאי'-אן) א מין פארצייטיגע לירע מיט פערציג סטרונעס.

ep'igram *n.* (עפּ'-אי-גרעם) אן עפּי-גראם, א קורצער, שארפער און וויציגער אויסדרוק, מייסטענס אין דער פארם פון א געדיכט; א קורצע פּאעטישע אויפ-שריפט אויף א מצבה אדער מאנומענט.

epigrammata'rian *n.* (עפּ-אי-גרעמ-ע-טיי'-רי-ען) אן עפּיגראמען-פערפאסער. ז. *epigram*

epigrammat'ic *a.* (עפּ-אי-גרע-מעט'-איק) עפּיגראמאטיש, שרייבענדיג אדער רעדענדיג אין עפּיגראמען; וואס איז שייך צו אן עפּיגראם, קורץ און שארף.

epigrammat'ical *a.* (עפּ-אי-גרע-מעט'-אי-קעל) ז. *epigrammatic*

epigrammat'ically *adv.* (עפּ-אי-גרע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף דעם שטייגער פון אן עפּיגראם; אין דעם סטיל פון אן עפּי-גראם; קורץ און שארף.

epigram'matist *n.* (עפּ-אי-גרעמ'-ע-טיסט)· א פערפאסער פון עפּיגראמען. ז. *epigram*

epigram'matize *v.* (עפּ-אי-גרעמ'-ע-טאיז) פערפאסען עפּיגראמען; רעדען אדער שרייבען אין עפּיגראמען.

epigram'matizer *n.* (עפּ-אי-גרעמ'-ע-טאי-זער) ז. *epigrammatist*

ep'igraph *n. and v.* (עפּ'-אי-גרעף) אן עפּיגראף, אן איינגעקריצטע אויפשריפט אין מעטאל אדער שטיין; אן אויפשריפט אויף א מאנומענט, סטאטוע, מצבה א. ד. ג.; אן אויפשריפט ביי דעם אנפאנג פון א בוך אדער פון אן אבהאנדלונג; א צי-טאטע וואס ווערט געברויכט אלס מאטא פאר א ווערק; שרייבען אן עפּיגראף.

epig'rapher *n.* (ע-פּיג'-רע-פער) ז. *epigraphist*

epigraph'ic *a.* (עפּ-אי-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אן עפּיגראף; וואס איז מיט אן עפּיגראף. ז. *epigraph*

epigraph'ical *a.* (עפּ-אי-גרעפ'-אי-קעל) וואס האט דעם כאראקטער פון אן עפּיגראף.

epigraph'ically *adv.* (עפּ-אי-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן עפּי-גראף.

epigraph'ics *n.* (עפּ-אי-גרעפ'-איקס) ז. *epigraphy*

epig'raphy *n.* (ע-פּיג'-רע-פי) דאס שטודיום פון אויפשריפטען [עפּיגראפען] אויף מאנומענטען, סטאטוען, מצבות א. ד. ג. פאר די צוועקען פון אלטערטומס-פאר-שונגען.

ep'ilepsy *n.* (עפּ'-אי-לעפּ-סי) עפּילעפּ-סיע [פאליגע, חולי-נופלים].

epilep'tic *a. and n.* (עפּ-אי-לעפּ'-טיק) עפּילעפּטיש, וואס איז שייך צו עפּילעפּסיע [פאליגע]; איינער וואס האט די פאליגע אדער חולי-נופלים.

epilep'tical *a.* (עפּ-אי-לעפּ'-טי-קעל) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון עפּילעפּסיע.

epilep'tically *adv.* (עפּ-אי-לעפּ'-טי-קעל-אי) אין פערבינדונג מיט עפּילעפּסיע [פאלינע]; אלס פאלגע פון עפּילעפּסיע; עפּילעפּטיש.

epilep'tiform *a.* (עפּ-אי-לעפּ'-טי-פארם) עהנליך צו עפּילעפּסיע [פאליגע].

epileptogen'ic *a.* (עפּ-אי-לעפּ-טא-דזשענ'-איק) וואס פעראורזאכט עפּילעפּ-סיע אדער אן אנפאל פון עפּילעפּסיע [פאליגע].

epileptog'enous *a.* (עפּ-אי-לעפּ-טאדזש'-ע-נאס) וואס פעראורזאכט עפּי-לעפּסיע [פאליגע].

epilep'toid *a.* (עפּ-אי-לעפּ' טאיד) ז. *epileptiform*

Epilo'bium *n.* (עפּ-אי-לאו'-בי-אם) דער מין פעלד-בלימעלעך, וועלכע וואקסען אין די לענדער מיט א מיטעלמעסיגען און קאלטען קלימאט [זיי זיינען ראזעווע אדער רויטליך, זעלטען געלב].

epilog'ic *a.* (עפּ-אי-לאדזש'-איק) עפּי-לאגיש, ווי אן עפּילאג. ז. *epilogue*

epilog'ical *a.* (עפּ-אי-לאדזש'-אי-קעל) עפּילאגיש, ווי אן עפּילאג. ז. *epilogue*

epilogis'tic *a.* (עפּ-אי-לא-דזשיס'-טיק) וואס איז שייך צו אן עפּילאג. ז. *epilogue*

ep'ilogize *v.* (עפּ'-אי-לא-דזשאיז) צו-געבען צום שלוס ווי אן עפּילאג; שליסען ווי מיט אן עפּילאג; ענדיגען מיט אן עפּילאג; געברויכען דעם סטיל אדער די פארם פון אן עפּילאג. ז. *epilogue*

ep'ilogue *n.* (עפּ'-אי-לאג) אן עפּילאג [אין דראמא אדער אין אנדערע ליטעראַ-רישע ווערק — א ספּעציעלער שלוס; אין דער רעדנער-קונסט — א רעדע-שלוס, וועל-כער האט די אויפגאבע: ערשטענס, אין קורצען איבערצוגעבען דעם אינהאלט פון דער רעדע; צווייטענס, צו פערשטארקען דעם איינדרוק פון דער רעדע].

Epim'achus *n.* (ע-פּימ'-ע-קאס) דער מין פּאראדיז-פויגלען אין ניי-גווינעא, וואס צייכענען זיך אוים מיט זייערע אונגעהייער לאנגע פעדערען אויף'ן עק.

Epimachus

épinette' *n.* (איי-פּי-נעט') א מין שטייג, אין וועלכער מען האלט עופות צו מאכען זיי פעט.

epinic'ion *n.* (עפּ-אי-ניס'-אי-אן) א זיעג-ליעד [הויפּטזעכליך אין אלטען גריכענלאנד — א ליעד, מיט וועלכען מען פלעגט בעזינגען דעם זיעג ביי אטלעטי-שע שפּיעלען].

epipet'alous *n.* (עפּ-אי-פּעט'-ע-לאס) וואס וואקסט אדער געפינט זיך אויף א בלומען-בלעטעל [ווענען די שטויב-פעדים פון א בלום וואס קומען ארוים פון דעם בלומען-קרוינדעל]; וואס האבען אזעלכע שטויב-פעדים [ווענען פלאנצען].

epiph'anous *a.* (אי-פּיפ'-ע-נאס) העל, שיינענד, גלענצענד.

epiph'any *n.* (אי-פּיפ'-ע-ני) דאס בע-ווייזען זיך; ערשיינונג [הויפּטזעכליך געטליכע ערשיינונג]; אין אלטען גריכענ-לאנד — א יום טוב לכבוד דער ערשיינונג פון א גאטהייט.

Epiph'any *n.* (אי-פּיפ'-ע-ני) עפּיפא-

ניאס, דער קריסטליכער יום טוב פון 6טען יאנואר [אלס זכר דערפון וואס קריסטוס איז, לויט דער לעגענדע, 12 טעג נאך זיין געבורט ענטפלעקט געווארען פון די "שטערן זעהער"].

epiphone'ma *n.* (עפ אי פא ניע' מא) א שלוס-זאץ, אן איבערראשענדער פונקט אדער אויסגעשריי אין א רעדע.

epiph'ora *n.* (ע-פיפ'-א-רא) דאס טרעהרען פון די אויגען, דאס רינען פון די אויגען; אין גראמאטיק — א רייהע זעצע וואס ענדיגען זיך מיט דעמזעלבען ווארט אדער מיט דערזעלבער בעשטעטיגונג. ז. *epistrophe*

epiph'ysis *n.* (ע-פיפ'-אי-סיס) אין אנא-טאמיע — דער עפיפיזיס [דער ענד פון א ביין וואס איז בעדעקט מיט כראמיטיק אדער כראשטש].

ep'iphyte *n.* (עפ'-אי-פאיט) א פלאנצע וואס וואקסט אויף אן אנדער פלאנצע, אבער נים אלס פאראזיט [זי ציהט נים איהר יניקה פון איהר]; א פאראזיטען-בעשעפעניש אויף דער הויט פון מענשען און חיות.

epiploi'tis *n.* (עפ-אי-פלא-אי'-טיס) אין מעדיצין — אן ענטצינדונג פון דעם שיכט אדער הייטעל וואס בעדעקט די געדערים אין בויך.

epip'loon *n.* (ע-פיפ'-לא-אן) דער חלב'נער שיכט אדער הייטעל, וואס בעדעקט די געדערים אין בויך.

epirrhe'ma *n.* (עפ-אי-רי'-מא) אין אלט-גריכיישער טעאטער-פארשטעלונג — א טייל פון דער פאראבאזע [דער טייל פון דער קאמעדיע אדער דראמא, וואס פלעגט געשפיעלט ווערען נים פון די אקטיארען, נאר פון כאר].

epis'copacy *n.* (ע-פיס'-קא-פע-סי) עפיסקאפאט, די בישעפליכע פערוואלטונג פון א קירך; דאס אמט פון א בישאף.

Epis'copal *a.* and *n.* (ע-פיס'-קא-פעל) ז. *Episcopalian*

epis'copal *a.* (ע-פיס'-קא-פעל) בישעפ-ליך, וואס איז שייך צו א בישאף; וואס איז שייך צו א בישעפליכער פערוואלטונג פון א קירך.

Episcopa'lian *a.* and *n.* (ע-פיס-קא-פיי'-ליען) וואס איז שייך צו דער עפי-סקאפאליישער אדער אנגליקאנישער קירך; אן אנהענגער פון דיעזער קירך.

episcopa'lianism *n.* (ע-פיס-קא-פיי'-ליען-איזם) די סיסטעם פון בישעפלי-כער קירך-פערוואלטונג; עפיסקאפאט.

Episcopa'lianism *n.* (ע-פיס-קא-פיי'-ליען-איזם) אנהענגערשאפט צו דער עפיסקאפאלישער אדער אנגליקאנישער קירך.

epis'copally *adv.* (ע-פיס'-קא-פעל-אי) דורך א בישאף אדער דורך דער מאכט פון א בישאף; אויף'ן אופן פון א בישאף.

epis'copate *n.* (ע-פיס'-קא-פייט) די וויירדע אדער אמט פון א בישאף; עפיסקא-פאט.

ep'isode *n.* (עפ'-אי-סאוד) אן עפיזאד, איין פאסירונג פון א גאנצער רייהע פאסי-רונגען; א נעבען-פאסירונג אדער נעבען-געשיכטע, וואס טיילט זיך אויס פון דעם גאנצען אדער האט ווייניג שייכות מיט'ן גאנצען; א ניט-וויכטיגע פאסירונג אדער געשיכטע; א נעבען-מאטיוו [אין מוזיק].

episod'ic *a.* (עפ-אי-סאד'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס איז ענליך צו אן עפיזאד. ז. *episode*

episod'ical *a.* (עפ-אי-סאד'-אי-קעל) ז. *episodic*

episod'ically *adv.* (עפ-אי-סאד'-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון אן עפיזאד, דורך אן עפיזאד. ז. *episode*

epispas'tic *a.* and *n.* (עפ-אי-ספעס'-טיק) וואס ציהט אן א בלאז אויף דער הויט; א צוג-פלאסטער; א בלאז.

ep'isperm *n.* (עפ'-אי-ספוירם) די אויס-סערע בעדעקונג פון א זאמען-קערנדעל.

episper'mic *a.* (עפ-אי-ספויר'-מיק) וואס איז שייך צו דער אויסערער בעדע-קונג פון א זאמען-קערנדעל.

epistax'is *n.* (עפ-איס-טעק'-סיס) דאס געהן בלוט פון נאז.

epis'tle *n.* (אי-פיסל') א געשריבענע שליחות; א בריעף, א קארעספאנדענץ.

Epis'tle *n.* (אי-פיסל') [פון א קאפיטעל די אפאסטלען, פון נייעם טעסטאמענט, ברית חדשה] וואס ווערט פארגעלעזען אין קירך צום הייליגען אבענדמאהל.

epis'tler *n.* (אי-פיס'-לער) א בריעף-שרייבער; א בייטאך אדער פריסטער אין דער אנגליקאנישער קירך וואס ריכט אב די צערעמאניע פון דעם הייליגען אבענד-מאהל.

epis'tolary *a.* and *n.* (אי-פיס'-טא-לער-רי) בריעפליך; וואס איז שייך צו א בריעף; וואס איז ענטהאלטען אין בריעף; א בוך וואס ענטהאלט קאפיטלען פון די אפאסטלען אין נייעם טעסטאמענט [ברית חדשה], וועלכע ווערען פארגעלעזען אין קירך.

epis'tolary style (אי-פיס'-טא-לער-רי סטאיל) דער סטיל אין וועלכען בריעף ווע-רען געשריבען.

epistole'an *n.* (אי-פיס-טא-לי'-ען) א בריעף שרייבער.

epis'toler *n.* (אי פיס' טא לער) ז. *epistler*

epis'tolet *n.* (אי-פיס'-טא-לעט) א ברי-וועלע.

epistol'ic *a.* (אי-פיס-טאל'-איק) וואס איז שייך צו בריעף; בריעפליך.

epistol'ical *a.* (אי פיס טאל' אי קעל) ז. *epistolic*

epis'tolize *v.* (אי פיס' טא לאיז) שרייבען בריעף.

epis'tolizer *n.* (אי פיס' טא לאי זער) א בריעף שרייבער.

epistolograph'ic *a.* (אי פיס-טא-לא גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו בריעף-שרייבען.

epistolog'raphy *n.* (אי-פיס-טא לאג' רע פי) בריעף-שרייבעריי; די קונסט פון שרייבען בריעף.

epis'trophe *n.* (ע-פיס'-טרא-פי) א גע-וויסע פארם אין ריידען אדער שרייבען ווא מעהרערע זעצע, וועלכע פאלגען איי-נער נאך דעם אנדערען, ענדיגען זיך מיט דעמזעלבען ווארט; א רעפריין [א ווי-דערהאלונג פון א געוויסער שטעלע פון א ליעד צום ענד פון יעדען פערז].

ep'istyle *n.* (עפ'-אי-סטאיל) א מאסיוועה באריהט, וועלכער ליעגט דירעקט אויף די עקדען פון די זיילען אין א געביידע. ז. *entablature*

ep'itaph *n.* and *v.* (עפ'-אי-טעף) אן עפיטאף, אן אויפשריפט אויף א מצבה אדער אויף א מאנומענט; מאכען אן אויפ-שריפט אויף א מצבה; נעבריינען דעם סטיל פון מצבה-אויפשריפטען.

ep'itapher *n.* (עפ'-אי-טעפ-ער) איינער וואס מאכט אויפשריפטען אויף מצבות.

epitaph'ian *a.* (עפ-אי-טעפ'-אי-ען) וואס דיענט אלס אן אויפשריפט אויף א מצבה; וואס איז שייך צו אן אויפשריפט אויף א מצבה.

epitaph'ic *a.* (עפ-אי-טעפ'-איק) וואס איז שייך צו אן עפיטאף אדער אויפשריפט אויף א מצבה; וואס האט די פארם פון אן אויפשריפט אויף א מצבה.

ep'itaphist *n.* (עפ'-אי-טעף-איסט) ז. *epitapher*

epit'asis *n.* (ע-פיט'-ע-סיס) דער טייל פון א דראמא וואו די דראמאטישע האנד-לונג דערגרייכט איהר העכסטע שטייגערונג; די שטייגערונג פון טאן אדער פון דער שטימע ביים שפיעלען אדער זינגען; א שטארקע אפעלאציע צו די געפיהלען אין א רעדע; די שטייגערונג פון פיבער ביי א קראנקען.

epithalam'ic *a.* (עפ-אי-טהע-לעמ'-איק) ווי א חתונה-ליעד.

epithala'mium *n.* (עפ-אי-טהע-ליי'-מי-אם) א חתונה-ליעד.

epithal'amize *v.* (עפ-אי-טהעל'-ע-מאיז) פערפאסען חתונה-ליעדער.

epithe'lial *a.* (עפ-אי-טהי'-לי-על) וואס איז שייך צו עפיטהעליום ז. *epithelium*

epithe'lium *n.* (עפ אי טהי' לי אם) עפיטהעליום, דאס אינוועניגסטע הייטעל פון די קישקעס; דאס אינוועניגסטע הייטעל פון א קאנאל אדער חלל פון קערפער; די אויבערשטע הויט פון ערפער.

ep'ithem *n.* (עפ'-אי-טהעם) א נאסער אומשלאג, א קאמפרעס.

ep'ithet *n.* (עפ'-אי-טהעט) אן עפיטעט, א בייווארט, אן אייגענשאפטס-ווארט [צו אלס ליוב-ווארט אדער שימפף-ווארט]; א טיטעל.

epithet'ic *a.* (עפ-אי-טהעט'-איק) מיט עפיטעטען, פול מיט בייווערטער אדער אייגענשאפטס-ווערטער; וואס איז רייך אין טיטלען.

epithet'ical *a.* (עפ-אי-טהעט'-אי-קעל) ז. *epithetic*

epithet'ically *adv.* (עפ-אי-טהעט'-אי-קעל-אי) דורך עפיטעטען, מיט בייווערטער אדער אייגענשאפטס ווערטער.

epit'ome *n.* (אי-פיט'-א-מי) אן אויס-צוג, דער תמצית פון א בוך בקצור; א קצור פון א ווערק.

That book is an epitome of American history.

epitom'ic *a.* (עפ-אי-טאמ'-איק) וואס האט דעם כאראקטער פון אן אויסצוג אדער א קצור פון א ווערק.

epitom'ical *a.* (עפ-אי-טאמ'-אי-קעל) ז. *epitomic*

epit'omise *v.* (אי-פיט'-א-מאיז) ז. *epitomize*

epit'omiser *n.* (אי-פיט' א מאי זער) ז *epitomizer*

epit'omist *n.* (אי-פיט' א-מיסט) ז. *epitomizer*

epit'omize *v.* (אי-פיט'-א-מאיז) מאכען אן אויסצוג; מאכען א קצור; מקצר זיין, אז עס זאל נור בלייבען דער תמצית.

epit'omizer *n.* (אי-פיט'-א-מאי-זער) איינער וואס מאכט אן אויסצוג; איינער וואס מאכט א קצור פון א ווערק.

epit'rope *n.* (ע-פיט'-רא-פי) א פארם אין ריידען, וואו דער רעדנער גיט צו, אז אין א געוויסען פונקט האט זיין געגנער רעכט, מיט דעם צוועק, אז דער געגנער זאל מעהר מיט דיעזען פונקט זיך ניט קענען בענוצען, אדער ער בעווייזט, אז דעם געגנער וועט נארניט נוצען דער פונקט

אין וועלכען ער איז גערעכט, צ. ב.: ״איך גיב צו, אז דער פאקט איז ריכטיג, אבער ער האט לחלוטין ניט צום ענין״; אדער: ״איך גיב צו, אז דער פאקט איז ריכטיג, אבער ער גופא פערניכטעט דאך אייערע ארגומענטען״.

Epizo'a *n.* (עפ-אי-זאו'-ע) עפיזאען, פאראזיטען=בעשעפענישען [ווי לייז, פליי א. ד. ג.] וואס לעבען אויף דער הויט אדער אין דער הויט פון אנדערע בעשעפענישען און ציהען פון זיי זייער יניקה.

epizo'an *a. and n.* (עפ-אי-זאו'-ען) וואס איז שייך צו די עפיזאען אדער הויט=פאראזיטען; וואס לעבען אויף דער הויט אדער אין דער הויט [וועגען פאראזיטען]; אן עפיזאע אדער הויט=פאראזיט [ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

epizo'ic *a.* (עפ-אי-זאו'-איק) ז. *epizoan*

epizo'on *n.* (עפ-אי-זאו'-אן) אן עפיזאע, א הויט=פאראזיט [ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

epizoot'ic *a. and n.* (עפ-אי-זא-אט'-איק) וואס איז שייך צו עפיזאען אדער הויט=פאראזיטען [ווי לייז, פליי א. ד. ג.]; וואס בושעוועט צווישען חיות [וועגען קראנקהייטען]; עפידעמיש [וועגען קראנקהייטען ביי חיות]; דאס בושעווען פון א קראנקהייט צווישען חיות; א מגפה אויף חיות.

epizo'oty *n.* (עפ-אי-זאו'-א-טי) א מגפה אויף חיות.

e plu'ribus u'num (אי פלוה'-רי-באס יו'-נאם) איינס צוזאמענגעשטעלט פון פיעלע; די מאטא פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האבען זיך געבילדעט פון דער פעראייניגונג פון פיעלע אונאבהענגיגע שטאאטען.

ep'och *n.* (עפ'-אק) אן עפאכע, א בעשטימטע צייט=פעריאדע, א געוויסע וויכטיגע צייט, נאך וועלכער מען פיהרט א צייט=רעכנונג [ווי די עפאכע פון בית ראשון]; א וויכטיגע פאסירונג וואס שאפט אן עפאכע; אין אסטראנאמיע — א תקופה, נאך וועלכער עס רעכענט זיך דער אנפאנג פון דער בעוועגונג פון א הימלישען קערפער.

ep'ochal *a.* (עפ'-א-קעל) וואס איז שייך צו א געוויסער עפאכע; עפאכע=מאכענד. ז. *epoch*

ep'och-ma'king *a.* (עפ'-אק-מיי'-קינג) עפאכע=מאכענד; שאפענדיג א נייע עפאכע אדער ערא; וואס פעראורזאכט וויכטיגע ענדערונגען און שאפט נייעס אין לעבען, אין בעגריפען, מעטאדען א. ד. ג.

The invention of the steam-engine was an **epoch-making** event in the world's history.

ep'ode *n.* (עפ'-אוד) אן עפאדע; דער לעצטער פון די דריי טיילען פון דער אלט=גריכישער אדע [לויב=געזאנג, לויב=פאעמא]; א מין אלט=גריכישע לירישע פאעמא; אין מוזיק — א רעפריין, א טייל וואס ווידערהאלט זיך אלע מאל.

ep'onym *n.* (עפ'-א-נים) א נאמען פון א פלאץ, פון א פאלק, פון א צייט=פעריאדע א. ד. ג. וואס שטאמט פון דעם נאמען פון א געוויסער פערזאן; א נאמען פון א פערזאן [היסטארישער אדער מיטאלאגישער], פון וועלכען עס שטאמט דער נאמען פון א לאנד אדער פאלק [ווי דער נאמען פון דעם מיטאלאגישען ראמולוס, פון וועלכען עס שטאמט כלומר'שט דער נאמען פון דער שטאדט רוים, אדער דער נאמען באליוואר, וועלכער האט געגרינדעט די זיד=אמעריקאנישע רעפובליק באליוויא].

epon'ymist *n.* (ע-פאנ'-אי-מיסט) איינער, וועמענס נאמען עס טראגט א לאנד אדער א פאלק. ז. *eponym*

epon'ymous *a.* (ע-פאנ'-אי-מאס) וועמענס נאמען עס טראגט א פאלק, א לאנד אדער א צייט=פעריאדע; וואס ווערט בעטראכט אלס גרינדער פון עטוואס. ז. *eponym*

epopee' *n.* (עפ-א-פיע') אן עפאפעע, אן עפישעס געדיכט, א העלדען=געדיכט; א טהאט, א געשיכטע, א לעגענדע וואס דיענט אדער קען דיענען אלס מאטעריאל פאר אן עפישען געדיכט. ז. *epic*

epopœ'ia *n.* (עפ-א-פי'-יא) ז. *epopee*

ep'os *n.* (עפ'-אס) עפאס, אן עפאפעע, א העלדען=געדיכט; דאס וואס דיענט אלס מאטעריאל פאר אן עפאפעע; עפישע דיכטונג. ז. *epic*

eprouvette' *n.* (ע-פרוה-וועט') אן אפאראט צו פראבירען די אויפרייסונגס=קראפט פון עקספלאדירענדע שטאפען; אן אפאראט צו פראבירען מעטאלען.

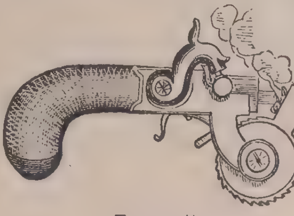

Eprouvette

Ep'som salt (עפ'-סאם סאהלט) ענגלישע זאלץ, ביטערזאלץ, שוועפעל=זויערע מאגנעזיע.

epu'lis *n.* (ע-פיו'-ליס) א געוויקס אויף די יאסלעס פון די צייהנער.

epulo'sis *n.* (עפ-יו-לאו'-סיס) די נארבונג, די פערהיילונג, די צוזאמענציהונג פון וואונדען.

epulot'ic *a. and n.* (עפ-יו-לאט'-איק) היילענד; פערנארבענד, צוזויפציהענד [וואונדען]; א הייל=מיטעל פאר וואונדען.

equabil'ity *n.* (אי-קהווע-ביל'-אי-טי) גלייכמעסיגקייט, איינפערמיגקייט.

e'quable *a.* (אי'-קהוועבל) גלייכמעסיג, איינפערמיג.

She has an **equable** temper. She never becomes excited.

e'quableness *n.* (אי'-קהוועבל-נעס) ז. *equability*

e'quably *adv.* (אי'-קהווע-בלי) אויף א גלייכמעסיגען אדער איינפערמיגען אופן.

e'qual *a., v. and n.* (אי'-קהוועל) גלייך [אין גרויס, מאס, צאהל, ווערטה, רעכטע, ראנג א. ד. ג.]; גלייכמעסיג, איינפערמיג; ענטשפרעכענד, פערהעלטניסמעסיג; אונפארטייאיש, גערעכט; וואס איז פון דערזעלבער וויכטיגקייט און בעדייטונג; פאסיג, צוגעפאסט, דערוואקסען [צו עפעס]; פראפארציאנעל, סימעטריש, איינפערמיג [וועגען טיילען פון פלאנצען]; גלאט [וועגען קערפער=טיילען ביי אינזעקטען]; א גלייכער, איינער וואס איז א גלייכער צו אנדערע [אין ראנג, אין רעכטע א. ד. ג.]; זיין אדער ווערען גלייך [אין גרויס, צאהל, מאס, ווערטה, בעדייטונג, ראנג א. ד. ג.]; צוריקצאהלען אדער צוריקקעהרען מיט דער פולער מאס, פאלשטענדיג בעגיטיגען אדער בעלוינען; בעטראכטען אלס גלייכען; מאכען פערגלייכבאר.

equalisa'tion *n.* (אי-קהוועל-אי-זיי'-שאן) ז. *equalization*

e'qualise *v.* (אי'-קהוועל-איז) ז. *equalize*

e'qualiser *n.* (אי' קהוועל-אי-זער) ז. *equalizer*

equal'ity *n.* (אי-קהוואל'-אי-טי) גלייכהייט, גלייכקייט, גלייכמעסיגקייט.

equaliza'tion *n.* (אי-קהוועל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען גלייך [אין צאהל, מאס, רעכטע א. ד. ג.]; דאס זיין גלייך.

e'qualize *v.* (אי'-קהוועל-איז) אויסגלייכען, גלייך מאכען.

e'qualizer *n.* (אי'-קהוועל-אי-זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט גלייך אדער פיהרט איין גלייכהייט; א פארריכטונג אין וואגענס אדער וואגאנען צוצוטיילען די משא גלייך אויף אלע רעדער אדער אויף אלע פערד.

e'qually *adv.* (אי'-קהוועל-אי) אויף א גלייכען אדער גלייכמעסיגען אופן; אין גלייכע טיילען; אונפארטייאיש, גערעכט.

e'qualness *n.* (אי'-קהוועל-נעס) ז. *equality*

e'qual to task (אי'-קהוועל טו טעסק) דערוואקסען צו דער אונטערנעהמונג אדער אויפגאבע; בכח, פעהיג צו אונטערנעהמען און דורכפיהרען.

equan'gular *a.* (אי-קהווענ'-גיו-לער) גלייך=ווינקעלדיג. ז. *equiangular*

equanim'ity *n.* (אי-קהווע-נימ'-אי-טי) געזעצטקייט, רוהיגקייט, איינגעהאלטענקייט, גלייכמעסיגקייט [אין כאראקטער].

equan'imous *a.* (אי-קהווענ'-אי-מאס) רוהיג, געזעצט, איינגעהאלטען, גלייכמעסיג [אין כאראקטער].

equate' *v. and a.* (אי-קהווייט') אויסגלייכען; ברייגגען צו א דורכשניט אדער צום געוועהנליך=אנגענומענעם; מאכען גלייך, אויסגלייכען; בעטראכטען אדער בעהאנדלען אלס גלייכען; זיין גלייך [צו עפעס]; גלאט, גלייך [וועגען קערפער=טיילען ביי אינזעקטען].

equa'tion *n.* (אי-קהוויי'-שאן) א מאטעמאטישע גלייכונג, ווי $2+3=5$ אדער אלגעמיין: $a+b-c=d$; אין אסטראנאמיע — אן אויסבעסערונג פון א פעהלער אין וועלכער עס איז פארויסזעצונג אדער אננאהמע; אין כעמיע — די אויפשטעלונג פון א פארמולע פון א כעמישער פערבינדונג דורך די סימבאלישע בעצייכנונגען פון די כעמישע עלעמענטען.

equa'tor *n.* (אי-קהוויי'-טאר) אין געאגראפיע — דער עקוואטאר, דער קרייז, וועלכער טיילט די ערד אויף צוויי גלייכע האלבע קוגלען, דער צפון'דיגער און דרום'דיגער [דער קרייז עקזיסטירט בלויז אין דער פארשטעלונג, ניט אין דער ווירקליכקייט]; אין אסטראנאמיע — דער קרייז פון דער הימלישער ספערע, וועלכער פאלט צוזאמען מיט דעם עקוואטאר פון דער ערד.

equato'rial *a. and n.* (אי-קהוויי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צום עקוואטאר; אן עקוואטאריאל, א טעלעסקאפ, וועלכער דרעהט זיך צוזאמען מיט דעם גאנג פון א זייגער, כדי צו קוקען אויף די פלאנעטען און זייער בעוועגונג אין דער הימלישער ספערע. ז. *equator*

equato'rially *adv.* (אי-קהווע-טאו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן ווי עס בעוועגט זיך אן עקוואטאריאל. ז. *equatorial*

eq'uerry *n.* (עק'-הווע-רי) ז *equery*

eq'uery *n.* (עק'-הווע-רי) א שטאל=מייסטער, אן אויפזעהער אויף פערד.

eques'trian *a. and n.* (אי-קהוועס'-

טרי-ען) וואס געהערט צו א פערד; וואס געהערט צו רייטעריי; וואס קען גוט רייטען; ריטערליך, וואס בעלאַנגט צו די ריטער אדער אדעל פון אלטען רוים; א רייטער, א פאהרער אין א צירק.

eques'trianism *n.* (אי-קהוועס'-טרי-ען-איזם) די קונסט פון רייטען.

equestrienne' *n.* (אי-קהוועס-טרי-ען') א פרוי וואס קען רייטען אויף א פערד; א רייטערין אדער פאהרערין אין א צירק.

equian'gular *a.* (אי-קהוי-ענ'-גיו-לער) גלייכווינקעלדיג, וואס אלע ווינקלען זיינען גלייך [ווענען געאמעטרישע פיגורען].

equidif'ferent *a.* (אי-קהוי-דיפ'-ער-ענט) אין אריפמעטיק — וואס האבען א גלייכען דיפערענץ אדער אונטערשיעד, ווי למשל: 4—6 און 2—4 האבען א גלייכען דיפערענץ — 2.

equidis'tance *n.* (אי-קהוי-דיס'-טענס) דיזעלבינע דיסטאַנץ; א גלייכער מהלך.

equidis'tant *a.* (אי-קהוי-דיס'-טענט) וואס שטעהען אב אויף א גלייכער דיסטאַנץ; גלייך דערווייטערט.

equidis'tantly *adv.* (אי-קהוי-דיס'-טענט לי) אויף דעמזעלבען מהלך.

e'quiform *a.* (אי'-קהווי-פארם) וואס האט דיזעלבינע פארם, גלייך אין פארם.

e'quiformal *a.* (אי'-קהווי-פאר-מעל) ז. ***equiform***

equilat'eral *a. and n.* (אי-קהוי-לעט'-ע-רעל) אין געאמעטריע — גלייכזייטיג; א פיגור, ביי וועלכער אלע זייטען זיינען גלייך.

equilat'erally *adv.* (אי-קהוי-לעט'-ע-רעל-אי) אויף דעם אופן, דאס אלע זייטען זיינען גלייך.

equili'brate *v.* (אי-קהווי-לאי'-ברייט) עקוויליברירען, באלאנסירען האלטען אין גלייכגעוויכט.

equilibra'tion *n.* (אי-קהוי-לאי-ברייי'-שאן) עקוויליבראציאן, דאס באלאנסירען, דאס האלטען אין גלייכגעוויכט.

equili'bratory *a.* (אי-קהוי-לאי'-ברע-טא-רי) וואס האט די נייגונג צו באלאנסירען אדער שטעלען זיך אין גלייכגעוויכט.

equilib'rial *a.* (אי-קהוי-ליב'-רי-על) וואס איז שייך צו עקוויליבראציאן אדער צו דעם האלטען אין גלייכגעוויכט.

equili'brist *n.* (אי-קהוי-לאי'-בריסט) אן עקוויליבריסט, א שטריק-טענצער, אייינער וואס מאכט פערשיעדענע גימנאסטישע קונצען אויף א שטריק.

equilib'rity *n.* (אי-קהוי-ליב'-רי-טי) דאס זיין אין גלייכגעוויכט.

equilib'rium *n.* (אי-קהוי-ליב'-רי-אם) ז. ***equilibrity***

equimul'tiple *n. and a.* (אי-קהווי-מאל'-טיפל) די סומען וואס האבען זיך בעקומען פון דעם, וואס געוויסע צאהלען זיינען גע'כפל'ט געווארען אויף איינער און דערזעלבער צאהל [ווי למשל, די סומען: 48, 32 און 60, וועלכע האבען זיך בעקומען פון 12×4, 8×4 און 15×4]; וואס זיינען בעקומען געווארען דורך כפל'ען אויף אייינער און דערזעלבער צאהל [אויף 4].

e'quine *n. and a.* (אי'-קהוין) א פערד; פערדיש, וואס איז שייך צו פערד.

equinoc'tial *a. and n.* (אי-קהוי-נאַק'-שעל) וואס איז שייך צו דער צייט אדער צום ארט וואו טאג און נאכט זיינען גלייך; די שטורם-ווינדען וואס טרעפען אין דער צייט אדער אין דעם ארט, וואו טאג און נאכט זיינען גלייך.

equinoc'tial flow'ers (אי-קהוי-נאַק'-שעל פלאו'-ערז) א מין בלומען וואס עפענען פאנאנדער און מאכען צו זייערע בלעטלעך רעגולאר אין געוויסע שטונדען.

equinoc'tial line (אי-קהוי-נאַק'-שעל לאין) דער עקוואטאר. ז. ***equator***

equinoc'tially *adv.* (אי-קהוי-נאַק'-שעל-אי) אין דער ריכטונג פון הימלישען עקוואטאר.

equinoc'tial points (אי-קהוי-נאַק'-שעל פאינטס) אין אסטראנאמיע — די צוויי פונקטען, אין וועלכע עס שניידען זיך דורך דער הימלישער עקוואטאר און דער עקליפטיק פון דער זון. ז. ***ecliptic*** און ***equator***

e'quinox *n.* (אי'-קהוי-נאקס) די צייט ווען די נאכט איז גלייך מיט דעם טאג.

equip' *v.* (אי-קהוויפ') עקיפירען, בעקליידען; אויסריכטען; אויסשטאטען מיט געוועהר, בעוואפענען.

eq'uipage *n. and v.* (עק'-הווי-פעדזש) אן עקיפאזש; אן אויסשטאטונג צום פאהרען [ווי פערד, קארעטען א. ד. ג.]; די אויסשטאטונג פון א קריעגס-שיף, די בעוואפנונג פון א שיף; אויסשטאטען מיט אלע נויטיגע זאכען.

equipen'dency *n.* (אי-קהוי-פענ'-דענ-סי) גלייכגעוויכט; דאס ניט אריבערוועגען זיך אדער דאס ניט האבען קיין שטארקערע נייגונג צו איין זאך ווי צו אן אנדער זאך.

equipen'dent *a.* (אי-קהוי-פענ'-דענט) אין באלאנס אדער גלייכגעוויכט; ניט אריבערוועגענד זיך צו קיין זייט.

equip'ment *n.* (אי-קהוויפ'-מענט) די אויסשטאטונג, די אויסריכטונג; די בעוואפנונג.

e'quipoise *n.* (אי'-קהווי-פאיז) גלייכגעוויכט.

equipol'lence *n.* (אי-קהוי-פאל'-ענס) גלייכע מאכט; גלייכער ווערטה פון צוויי אדער עטליכע בעזונדערע זאכען.

equipol'lency *n.* (אי-קהוי-פאל'-ענ-סי) ז. ***equipollence***

equipol'lent *a.* (אי-קהוי-פאל'-ענט) וואס האט דיזעלבינע מאכט אדער דעמזעלבינען ווערטה.

equipon'derance *n.* (אי-קהוי-פאנ'-דער-ענס) גלייכגעוויכט

equipon'derancy *n.* (אי-קהוי-פאנ'-דער-ען-סי) ז. ***equiponderance***

equipon'derant *a.* (אי-קהוי-פאנ'-דער-ענט) וואס האט דיזעלבינע געוויכט; וואס איז אין גלייכגעוויכט.

equipon'derate *v.* (אי-קהוי-פאנ'-דע-רייט) זיין אין גלייכגעוויכט, באלאנסירען; זיין גלייך אין וואג.

equipon'derous *a.* (אי-קהוי-פאנ'-דע-ראס) וואס האט גלייכע וואג, וואס איז גלייך שווער.

equipoten'tial *a.* (אי-קהוי-פא-טענ'-שעל) פון א גלייכען פאטענציאל; פון גלייכער שפאנונג. ז. ***potential***

equiseta'ceous *a.* (עק-הווי-סי-טיי'-שיאס) וואס איז שייך צו דער שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצע. ז. ***Equisetum***

equise'tic *a.* (עק-הווי-סי'-טיק) וואס איז שייך אדער וואס בעקומט זיך פון די שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצע. ז. ***Equisetum***

Equise'tum *n.* (עק-הווי-סי'-טאם) דער מין פון די שאכטעלהאלם אדער פערד-עק-פלאנצען [א מין נידריגע פלאנצען-פאמיליע וועלכע בליהען ניט].

e'quisonance *n.* (אי'-קהווי-סא-נענס) אין דער אלטער מוזיק — גלייכקלאנג, גלייכקלאנג אין אקטאווען.

eq'uitable *a.* (עק'-הווי-טעבל) גערעכט, גערעכטיג; אונפארטייאיש; ערענטליך.
The arbitrator gave an equitable decision.

eq'uitableness *n.* (עק'-הווי-טעבל-נעס) ריכטיגקייט, גערעכטיגקייט; אונפארטייליכקייט; ערענטליכקייט.

eq'uitably *adv.* (עק'-הווי-טע-בלי) אויף א גערעכטען אופן; מיט גערעכטיגקייט; אויף אן אונפארטייאישען שטייגער; ערענטליך.

eq'uitancy *n.* (עק'-הווי-טענ-סי) די רייט-קונסט.

eq'uitant *a.* (עק'-הווי-טענט) אריבערגע-בויגען צום פארענט ווי רייטענדיג [ווענען בלעטער פון א פלאנצע]; רייטענדיג.

equita'tion *n.* (עק-הווי-טיי'-שאן) די רייט-קונסט; דאס רייטען.

eq'uites *n.* (עק'-הווי-טיז) די רייטער אדער קאוואלעריע אין דער ארמעע אין אלטען רוים; די אלט-רוימישע ריטער.

eq'uity *n.* (עק'-הווי-טי) גערעכטיגקייט; אונפארטייליכקייט; ערענטליכקייט; דאס משפט'ען לויט יושר און גערעכטיגקייט, וואו דאס געזעץ איז צוליעב זיין אלגעמיינהייט ניט גענוג בעשטימט פאר דעם פאל; א געריכט, וואו עס ווערט גע'משפט ניט לויט דעם געשריבענעם געזעץ, נאר לויט יושר און גערעכטיגקייט; די איבערגעבליבענע סומע פון דעם פערקויף פון א פער'משכון'ט הויז אדער לאנד, וועלכע ווערט איבערגעגעבען צו דעם אייגענטימער נאכדעם ווי מען האט אבגעצאהלט די בעלי חובות זייער טייל.

equiv'alence *n.* (אי-קהוויוו'-ע-לענס) דאס זיין גלייך אין ווערטה; גלייכהייט אין גרויס, אין מאכט, אין נאטור, אין געוויכט א. ד. ג.

equiv'alency *n.* (אי-קהוויוו'-ע-לענ-סי) ז. ***equivalence***

equiv'alent *a., n. and v.* (אי-קהוויוו'-ע-לענט) פון גלייכען ווערטה, פון גלייכער גרויס, פון גלייכער קראפט א. ד. ג.; וואס האט א גלייכע אדער דיזעלבע בעדייטונג; עפעס וואס איז גלייך אין ווערטה; אין כעמיע — אן עקוויוואלענט, אן עלעמענט וואס קען אין א כעמישער פערבינדונג פערנעהמען דעם ארט פון אן אנדער עלעמענט לויט זיין אטאמען-געוויכט [צ. ב.: 28 געוויכטס-טיילען אייזען קענען אין א כעמישער פערבינדונג פערנעהמען דעם פלאץ פון 31,7 געוויכטס-טיילען קופער. 28 געוויכטס-טיילען אייזען זיינען אלזא אן עקוויוואלענט פון 31,7 געוויכטס-טיילען קופער]; מאכען גלייך-ווערטהיג; זיין פאלשטענדיג גלייך.

equiv'alently *adv.* (אי-קהוויוו'-ע-לענט-לי) פון א גלייכען ווערטה, גלייך-ווערטהיג.

equiv'ocal *a. and n.* (אי-קהוויוו'-א-קעל) צווייידייטיג, דאפעלזיניג; צווייפעלהאפט; א ווארט מיט א דאפעלטער בעדייטונג, וואס ווערט געזאגט מיט דעם ציעל אבצונארען, פערדרעהען א מח.

equiv'ocal genera'tion (אי-קהוויוו'-א-קעל דזשענ-ער-איי'-שאן) דאס געבארען ווערען פון. עלטערען, וועלכע זיינען ניט פון דעמזעלבען מין.

equiv'ocally *adv.* (אי-קהוויוו'-א-קעל-אי) אויף א צווייפעלהאפטען אדער צווייידייטיגען אופן.

equiv'ocalness *n.* (אי-קהוויוו'-א-קעל-נעס) צווייידייטיגקייט, א דאפעלטער זין.

equiv'ocate *v.* (אי-קהוויוו'-א-קייט) געברויכען א ווארט אין א דאפעלטען זין; זיך אויסדריקען צווייזייטיג [מיט דעם ציעל אבצונארען].

equivoca'tion *n.* (אי-קהוויוו-א-קיי'-שאן) עקיוואקען, דאס רעדען צווייזייטיג, אז מען זאל עס פערשטעהן אי אזוי, אי אנדערש [מיט דעם ציעל אבצונארען, פערדרערהען דעם קאפ]; אין לאגיק — דער פאלשער שלוס וואס מען קען ציהען פון א ווארט, ווען עס איז צווייזייטיג.
To the honest man equivocation is just as wrong as lying.

equiv'ocator *n.* (אי-קהוויוו'-א-קיי-טאר) איינער וואס רעדט צווייזייטיג, בלב ולב.

equiv'ocatory *a.* (אי-קהוויוו'-א-קיי-טא-רי) וואס ענטהאלט א צווייזייטיגקייט אדער א דאפעלטען זין [מיט דעם ציעל אבצונארען].

eq'uivoke *n.* (עק'-הווי-וואוק) אן עקוי-וואק א צווייזייטיגקייט; דאס רעדען אזוי, אז מען זאל עס פערשטעהן אי אזוי, אי אנדערש.

eq'uivoque *n.* (עק'-הווי-וואוק) ז. *equivoke*.

e'ra *n* (אי'-רא) אן ערא, א צייט-רעכנונג וואס הויבט זיך אן פון א בעשטימטער היסטארישער פאסירונג אדער עפאכע, א בעשטימטע היסטארישע צייט, א צייט-אלטער, אן עפאכע.

era'diate *v.* (אי-רעי'-די-אייט) ארויס-לאזען שטראהלען: שטראהלען, שיינען, גלאנצען.

eradia'tion *n.* (אי-רעי-די-איי'-שאן) דאס ארויסלאזען שטראהלען; דאס שטראה-לען; שיינונג; אבגלאנץ.

erad'icable *a.* (אי-רעד'-אי-קעבל) וואס מען קען אויסווארצלען, אויסראטען, פער-טיליגען אדער פערניכטען.

erad'icate *v.* (אי-רעד'-אי-קייט) אויס-ווארצלען; אויסראטען, פערניכטען, פער-טיליגען. •

eradica'tion *n.* (אי-רעד-אי-קיי'-שאן) אויסווארצלונג, אויסראטונג, פערניכטונג, פערטיליגונג.

erad'icative *a. and n.* (אי-רעד'-אי-קיי-טיוו) וואס ווארצעלט אויס: פערניכ-טענד, אויסראטענד, פערטיליגענד; אין מעדיצין — וואס היילט אין גאנצען אויס, וואס היילט ראדיקאל, וואס היילט פון גרונד אויס; א ראדיקאלער הייל-מיטעל.

e'ra of good feel'ing (אי'-רא אוו גוד פיע'-לינג) אין דער געשיכטע פון די פער-אייניגטע שטאאטען — די פעריאדע פון 1817 ביז 1824 [בעת פרעזידענט מאנ-רא'ס אדמיניסטראציאן], וועלכע צייכענט זיך אויס דערמיט וואס דער פארטיי-קאמפף האט כמעט אין גאנצען אויפגע-הערט.

era'sable *a.* (אי-רעי'-סעבל) וואס קען אויסגעמעקט, אבגעמעקט, אבגעריבען אדער אויסגעקראצט ווערען: וואס קען פערניכ-טעט ווערען, אבגעשאפט ווערען אדער בע-זייטיגט ווערען.

era'ser *n.* (אי-רעי'-סער) איינער אדער עטוואס וואס מעקט אב, רייבט אב אדער קראצט אויס; א מעקער [פון גומי]; א מעסערעל אבצוקראצען דאס געשריבענע.

era'sible *a.* (אי-רעי'-סיבל) ז. *erasable*.

era'sion *n.* (אי-רעי'-זשאן) אויסמעקונג, אבגרייבונג.

era'sure *n.* (אי-רעי'-זשור) דאס אבמע-קען, דאס אברייבען, דאס אויסקראצען; דאס וואס איז אבגעמעקט אדער אויסגע-קראצט געווארען [אין שריפטען]; דער פלאץ, וואו עס איז אבגעמעקט אדער אויס-געקראצט געווארען [א בוכשטאב, א ווארט א. ד. ג.].

ere *prep. and c.* (עהר) בעפאר, פאר; בעפאר, איידער.

Er'ebus *n.* (ער'-ע-באס) אין דער גרי-כישער מיטאלאגיע — ערעבוס, דער פינ-סטערסטער טייל פון גיהנום אדער האדעס: פינסטערניש; פינסטערקייט.

erect' *v. and a.* (אי-רעקט') אויפשטע-לען, אויפשטעלען גלייך, אוועקשטעלען; אויפבויען, גרינדען, בעשאפען; אויפהוי-בען; דערהויבען; צייכנען [א ליניע, א קרייז א. ד. ג.]; זיך אוועקשטעלען גלייך; זיך אויפהייבען; גלייך אוועקגעשטעלט, שטעהענדיג, גערירכטעט ארויף-צו; אויפגע-הויבען; גלייך און פעסט; מוטיג, שטאלץ; אויפמערקזאם, געשפאנט.

erec'table *a.* (אי-רעק'-טעבל) וואס קען אויפגעשטעלט ווערען; וואס קען אויפגע-בויט ווערען; וואס קען אויפגעהויבען ווע-רען; וואס קען זיך אויסציהען און ווערען שטייף [וועגען געשלעכטס-ארגאנען].

erec'ter *n.* (אי-רעק'-טער) ז. *erector*.

erec'tile *a.* (אי-רעק'-טיל) וואס שטעלט זיך אדער הויבט זיך אויף; וואס קען זיך אויסציהען און ווערען שטייף [וועגען געשלעכטס-ארגאנען].

erectil'ity *n.* (אי-רעק-טיל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך אויפצוהויבען, זיך אוועק-שטעלען גלייך אדער אויפגעבויט ווערען; די פעהיגקייט זיך אויסצוציהען און ווע-רען שטייף [וועגען געשלעכטס-ארגאנען].

erec'tion *n.* (אי-רעק'-שאן) אויפשטע-לונג, גלייך-שטעלונג; אויפהייבונג, דער-הייבונג; פערשטייפונג; אויפבויאונג, גרינ-דונג; אויסבילדונג, פארמירונג; דאס וואס ווערט געבויט, א געביידע; ערעקציאן, די אויסציהונג און פערשטייפונג [פון די געשלעכטס-ארגאנען].

erec'tive *a.* (אי-רעק'-טיוו) גלייך-שטע-לענד, אויפשטעלענד, אויפהויבענד.

erect'ly *adv.* (אי-רעקט'-לי) גלייך, אויפ-געשטעלט, אויפגעשטעלט אין דער הויך, שטעהענדיג גלייך.

erect'ness *n.* (אי-רעקט'-נעס) אויפגע-שטעלטקייט; די גלייכקייט; דאס שטעהן גלייך.

erec'tor *n.* (אי-רעק'-טאר) א גרינדער; אן אויפהויבער, אן אויפשטעלער: איינער וואס בויט [געביידעס]; אן אויפהויבונג-מוסקעל [א מוסקעל וואס הויבט אויף, ציהט אויס און מאכט שטייף געוויסע גלי-דער].

erelong' *adv.* (עהר-לאהנג') אין קורצען, באלד.

eremacau'sis *n.* (ער-ע-מע-קאה'-סיס) די לאנגזאמע פערברענונג אדער צופוילונג פון א קערפער.

ere'mic *a.* (ע-רי'-מיק) וואס לעבט אין א זאמדיגער, טרוקענער נעגענד אדער אין א מדבר [הויפטזעכליך וועגען חיות און פייגלען].

er'emite *n.* (ער'-אי-מאיט) אן ערעמיט, איינער וואס לעבט אבגעזונדערט אדער אין א ווילדערניש; א נזיר, א פרוש.

eremit'ic *a.* (ער-אי-מיט'-איק) וואס לעבט אבגעזונדערט פון דער וועלט אדער אין א ווילדערניש; עהנליך צו א נזיר אדער א פרוש; וואס איז שייך צו אן אב-געזונדערטען מענשען, צו א נזיר אדער א פרוש.

eremit'ical *a.* (ער-אי-מיט'-אי-קעל) ז. *eremitic*.

er'emitism *n.* (ער'-אי-מאי-טיזם) דאס זיין א פרוש, א נזיר, דאס זיין אבגעזונ-דערט פון דער וועלט.

er'ethism *n.* (ער'-ע-טהיזם) ערעטהיזם, אויפרעגבארקייט [הויפטזעכליך פון די געשלעכטס-ארגאנען].

erethis'mic *a.* (ער-ע-טהיז'-מיק) וואס איז שייך צו ערעטהיזם [אויפרייצבאר-קייט, הויפטזעכליך פון די געשלעכטס-אר-גאנען].

erethis'tic *a.* (ער-ע-טהיס'-טיק) ז. *erethismic*.

erethit'ic *a.* (ער-ע-טהיט'-איק) וואס איז שייך צו ערעטהיזם: אויפרעגבאר, אויפגערעגט; אונרוהיג. ז. *erethism*.

erg *n.* (אוירג) אן ערג, א — אין פיזיק מאס-איינהייט פאר ארבייט, וואס ווערט בעשטימט דורך דער קראפט וואס ווערט פערווענדעט אויף צו בעוועגען א גראם משא מיט דער שנעלקייט פון איין סענ-טימעטער אין א סעקונדע.

er'go *c.* (אויר'-גאו) פאלגליך, דאריבער [אן אויסדרוק אין לאגיק].

er'gograph *n.* (אויר'-גא-גרעף) אן אינ-סטרומענט צו מעסטען מיעדיגקייט, אויפ-רעגונג א. ד. ג.].

ergom'eter *n.* (אויר-גאמ'-ע-טער) א קראפט-מעסטער, א דינאמאמעטער. ז. *dynamometer*.

er'gon *n.* (אויר'-גאן) ז. *erg*.

er'got *n.* (אויר'-גאט) א הארנגדינגער אנ-וואוקס אויף דעם הינטערשטען טייל פון א פערד'ס פוס איבער דער קאפיטע; מוטערקארן [אזא שוואם-אנוואוקס אויף קארן און אנדערע פלאנצען. ווערט גע-ברויכט אין מעדיצין].

Ergot

er'igible *a.* (ער'-אי-דזשיבל) וואס קען אויפגעשטעלט ווערען, וואס קען אויפגע-הויבען ווערען, וואס קען אוועקגעשטעלט ווערען גלייך.

erina'ceous *a.* (ער-אי-ניי'-שיאס) וואס איז שייך צו אן איגעל [יאזש]; עהנליך צו אן איגעל.

Erioden'dron *n.* (ער-אי-א-דען'-דראן) א מין וואל-בוימער אדער באנוואל-בוימער [וואקסען אין די הייסע לענדער]. די פרוכט פון דיעזע בוימער איז בעדעקט מיט א וואלענארטיגען שטאף וועלכער

ווערט געברויכט פאר קישענס, מאטראַצען א. ד. ג.].

eriom'eter *n.* (ער-אי-אָמ'-ע-טער) אַן אָפּטישער אינסטרומענט צו מעסטען זעהר קליינע קערפּערס.

erl'-king *n.* (אוירל'-קינג) אין דער גערמאַנישער מיטאָלאָגיע — דער ערל-קעניג [אַ טייוועל וואָס הערשט איבער וועלדער, פערנאַרט צו זיך קליינע קינדער און פערמוטשעט זיי].

er'mine *n.* (אויר'-מין) דאָס הערמעלין [אַ קליינע ווילדע חיה, וועמענס פעל ווערט זעהר הויך געשאַצט]; די פעל אָדער פוטערוואַרג פון אַ הערמעלין.

Ermine

er'mined *a.* (אויר'-מינד) געקליידט אין הערמעלין-פוטער. ז. ***ermine***.

erode' *v.* (אי-ראָוד') פאַנאַנדערעסען, צופרעסען, אויסעסען, אויסנאָגען, זשאַווערען. ראָסטען.

The action of the air will in time erode iron.

ero'ded *a.* (אי-ראָו'-דעד) וואָס קוקט אויס ווי אויסגעגעסען, פערזשאַווערט אָדער פערראָסט.

ero'dent *n.* (אי-ראָו'-דענט) אַ מיטעל אָדער רפואה וואָס עסט אויס אָדער נאָגט אויס.

ero'dible *a.* (אי-ראָו'-דיבל) וואָס קען אויסגעגעסען, פערזשאַווערט אָדער פערראָסט ווערען.

E'ros *n.* (אי'-ראָס) אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע — עראָס, דער גאָט פון ליעבע; אין אַסטראָנאָמיע — איינע פון די קליינע פּלאַנעטען צווישען מאַרס און יופּיטער.

erose' *a.* (אי-ראָוז') אויסגעקאַרבט, אויסגענעגט [בנוגע צו בלעטער אָדער פליגלען פון אינזעקטען, ביי וועלכע די ברעגעס זיינען ניט גלאַט ארומגעשניטען, נאָר געקאַרבט].

ero'sion *n.* (אי-ראָו'-זשאָן) די אויסעסונג, די צופרעסונג, די צונאָגונג, דאָס פערזשאַווערט אָדער פערראָסט ווערען.

ero'sive *a.* (אי-ראָו'-סיוו) אויסעסענד, צופרעסענד, צונאָגענד; וואָס ווירקט עס זאָל פערזשאַווערט אָדער פערראָסט ווערען.

erot'ic *a. and n.* (ע-ראָט'-איק) וואָס איז שייך צו ליעבע; אַ פּאָעמאַ אָדער געדיכט וועגען ליעבע.

erot'ical *a.* (ע-ראָט'-אי-קעל) ז. ***erotic***

erotoma'nia *n.* (ע-ראָו-טאָ-מיי'-ני-אַ) עראָטאָמאַניע, אַ גייסטיגע קראַנקהייט אָדער מעלאַנכאָליע וואָס נעהמט זיך פון דעם, וואָס אַלע נערווען און געפיהלען פון חולה זיינען קאָנצענטרירט אויף ליעבע.

erotoma'niac *n.* (ע-ראָו-טאָ-מיי'-ני-אַק) איינער וואָס ליידט פון עראָטאָמאַניע. ז. ***erotomania***

erotom'any *n.* (ער-אָ-טאָמ'-ע-ני) ז. ***erotomania***

erpetolog'ical *a.* (אויר-פּע-טאָ-לאָדזש'-אי-קעל) וואָס געהערט צו דער לעהרע איבער די רעפּטילען אָדער קריכעדיגע טהיערע.

erpetol'ogist *n.* (אויר-פּע-טאָל'-אָ-דזשיסט) אַן ערפּעטאָלאָגיסט, אַ קענער פון דער וויסענשאַפט איבער די קריכעדיגע טהיערע.

erpetol'ogy *n.* (אויר-פּע-טאָל'-אָ-דזשי) ערפּעטאָלאָגיע, די לעהרע וועגען די רעפּטילען אָדער קריכעדיגע טהיערע.

err *v.* (אויר) אירען, בלאָנדזשען, זיך פּעראירען; אָבוויכען; זיך אירען, האָבען אַ טעות.

To err is human, to forgive is divine.

er'rancy *n.* (ער'-ען-סי) דאָס אירען, דאָס פערבלאָנדזשען, דאָס אריינפאַלען אין אַ טעות; דאָס אָפּטע בייטען די מיינונגען.

er'rand *n.* (ער'-ענד) אַ שליחות, אַן אויפטראַג; אַ מאַנדאַט; אַ גאַנג.

The boy was sent on an errand.

er'rand-boy *n.* (ער'-ענד-באָי) אַ לויף-אינגעל, אַ שיק-אינגעל; אַ אינגעל אויף פערשיעדענע גענג און שליחות.

er'rant *a.* (ער'-ענט) אַי-וואַנדערענד; אירענד, בלאָנדזשענד; מאַכענד אַ טעות; אָראָבגעהענד פון דרך הישר.

er'rantry *n.* (ער'-ענט-רי) וואַנדערשאַפט, דאָס וואַנדער-לעבען; דאָס זיין אַ וואַנדערער.

erra'ta *n.* (ע-ריי'-טע) דרוק-פעהלערען, אַ פערצייכניס פון דרוק-פעהלערען.

errat'ic *a. and n.* (ע-רעט'-איק) אירענד, וואָס בלאָנדזשעט; אונרעגעלמעסיג, וואָס בעוועגט זיך ניט אין אָרדנונג; אַ וואַנדערער, אַ בראָדיאַגע; ניט קיין געשטעלטער מענש.

errat'ical fe'ver (ע-רעט'-אי-קעל פי'-ווער) קדחת, וואָס כאַפּט אָן אונרעגעלמעסיג.

errat'ically *adv.* (ע-רעט'-אי-קעל-אי) אויף אַן אונרעגעלמעסיגען שטייגער; אָהן אַ סדר.

erra'tum *n.* (ע-ריי'-טאָם) אַ דרוק-פעהלער אין אַ שריפט אָדער בוך.

er'rhine *a. and n.* (ער'-אין) ווירקענד אויף דער נאָז; אַ מיטעל צום ניסען.

er'ringly *adv.* (אויר'-אינג-לי) בלאָנדזשענדיג, לאָזענדיג זיך פערפיהרען.

erro'neous *a.* (ע-ראָו'-ני-אָס) אירענד; ניט ריכטיג, פעהלערהאַפט.

erro'neously *adv.* (ע-ראָו'-ני-אָס-לי) על פי טעות.

erro'neousness *n.* (ע-ראָו'-ני-אָס-נעס) ניט-ריכטיגקייט, פעהלערהאַפטיגקייט.

er'ror *n.* (ער'-אָר) אַן אירטום, אַ טעות, אַ פערזעהען; אַ זינד.

er'ror in fact (ער'-אָר אין פעקט) אַ טעות וועגען דעם פאַקט [ווי למשל, ווען אַ ריכטער משפט אַ מינדעריעהריגען אַזוי ווי ער וואָלט געווען אַ דערוואַקסענער].

Erse *n. and a.* (אוירס) די קעלטישע אָדער אירלאַנדישע שפּראַך וואָס ווערט געברויכט אין געוויסע געגענדען פון שאָטלאַנד; וואָס איז שייך צו דער קעלטישער שפּראַך אין אירלאַנד און שאָטלאַנד.

ersh *n.* (אוירש) אַן אויפגעאַקערט פעלד; דאָס גראָז וואָס וואַקסט אָב אויף'ן פעלד אַ צווייטען מאָל אין דעמזעלבען סעזאָן.

erst *adv.* (אוירסט) ראשית, צוערשט; אַ מאָל; פריהער, מיט אַ צייט צוריק.

erubes'cence *n.* (ער-או-בעס'-ענס) רויטקייט; דאָס רויט ווערען [פון כעס אָדער שעמעוודיגקייט].

erubes'cency *n.* (ער-או-בעס'-ען-סי) ז. ***erubescence***

erubes'cent *a.* (ער-או-בעס'-ענט) רויט אָדער רויטליך; רויט ווערענד [פון שעמען זיך].

eruc'tate *v.* (אי-ראָק'-טייט) גרעפּסען, שלוקערצען.

eructa'tion *n.* (אי-ראָק-טיי'-שאָן) דאָס גרעפּסען; דאָס שלוקערצען.

er'udite *n. and a.* (ער'-או-דאַיט) אַ בקי, איינער וואָס איז פיעל בעלעזען און בעלערענט; מיט ערודיציאָן; וואָס איז פיעל בעלעזען; וואָס האָט אַ טיעפע קענטניס פון עפּעס.

er'uditely *adv.* (ער'-או-דאַיט-לי) דורך בקיאות, דורך טיעפע קענטניס פון דער זאַך.

er'uditeness *n.* (ער'-או-דאַיט-נעס) דאָס זיין אַ בקי; דאָס בעזיצען אַ טיעפע קענטניס פון עפּעס.

erudi'tion *n.* (ער-או-דיש'-אָן) ערודיציאָן, געלעהרזאַמקייט, בקיאות; טיעפע קענטניס פון אַ זאַך.

eru'ginous *a.* (אי-רו'-דזשי-נאָס) ז. ***æruginous***

erupt' *v.* (אי-ראָפּט') מאַכען פּלאַצען; אויפרייסען, פלוצים צופּלאַצט אָדער צורעצט ווערען.

erup'tion *n.* (אי-ראָפּ'-שאָן) 1. אַן אויסרייסונג, אַן אויסברוך [ווי פון אַ וואולקאַן]; 2. אַן אויספּאַל; אַן אויסשלאַג, אַן אויסשיטונג אויף'ן לייב.

1\. The volcano is in eruption.. 2. The patient has an eruption on her face.

erup'tional *a.* (אי-ראָפּ'-שאָנ-על) וואָס איז שייך צו אַן אויפרייסונג אָדער אויסברוך.

erup'tive *a. and n.* (אי-ראָפּ'-טיוו) וואָס רייסט אויף, וואָס ברעכט אויס; פערבונדען מיט אַן אויסשלאַג; אין געאָלאָגיע — אַ פעלזען אָדער אַ מינעראַל וואָס האָט זיך בעקומען דורך אַן אויפרייסונג פון אַ פייערשפּייענדען באַרג אָדער דורך ערד-ציטערניש.

erup'tively *adv.* (אי-ראָפּ'-טיוו-לי) דורך אַן אויפרייסונג.

erup'tiveness *n.* (אי-ראָפּ'-טיוו-נעס) דאָס אויפרייסען, דאָס צושפּרינגען.

Eryn'gium *n.* (אי-רינ'-דזשי-אָם) דאָס בלוי-קעפּעל [אַ מין ברייט גראָז מיט ווייס-בלויע בליטהען. וואַקסט אין די וואַרעמע לענדער].

eryn'go *n.* (אי-רינ'-גאָו) ז. ***Eryngium***

erysip'elas *n.* (ער-אי-סיפּ'-ע-לעס) אַ רויז, אַ רויטליכע ענטצינדונג פון דער הויט.

erysipel'atous *a.* (ער-אי-סי-פּעל'-ע-טאָס) וואָס איז ווי די ענטצינדונג פון דער הויט; עהנליך צו אַ רויז אויף'ן פּנים.

erysip'eloid *n.* (ער-אי-סיפּ'-ע-לאָיד) אַן אַנשטעקיגע הויט-ענטצינדונג.

erythe'ma *n.* (ער-אי-טהי'-מאַ) די עריטעמאַ, אַ רויטע ענטצינדונג פון דער הויט.

erythemat'ic *a.* (ער-אי-טהי-מעט'-איק) וואָס איז שייך צו אַן עריטעמאַ אָדער הויט-ענטצינדונג.

eryth'roscope *n.* (ע-ריטה'-ראָ-סקאָופּ) אַן אָפּטישער אינסטרומענט, וועלכער ווערט בענוצט צו אונטערזוכען די ליכט-

שטראהלען, וואס פאלט אדער שיינען אב פון בעזונדערע קערפער.

erythro'sis *n.* (ער-אי-טהראו'-סיס) אין מעדיצין — פולבלוטיגקייט; א קראנקהייט וואס ווערט פערארוזאכט פון צופיעל בלוט אדער זאפט.

escalade' *n. and v.* (עס-קיי-לייד') דאס קלעטערען אויף לייטערס; דאס ארויפקלעטערען פון סאלדאטען מיט דער הילף פון לייטערס אויף א פעסטונגס-וואנד; אריבערקלעטערען מיט דער הילף פון א לייטער.

escala'der *n.* (עס-קיי-ליי'-דער) איינער וואס קומט אריין אין א בעפעסטיגטען ארט דורך דער הילף פון א לייטער.

escala'tor *n.* (עס-קיי-ליי'-טאר) א בעוועגליכע טרעפ.

escal'lop *n. and v.* (עס-קעל'-אפ) די קאם-מושעל [א מאלוסקעל וואס האט א וועלען-פערמיגע אדער רונד-געקארבטע מושעל]; אזא פאן אין וועלכער איסטערען ווערען געבראטען; א רונד-געצאקטער אדער וועלען-פערמיגער ברעג אדער זוים; קאכען אדער באקען אין אן איסטערען-פאן; מאכען א וועלען-פערמיגען אדער רונד-געצאקטען זוים אדער ברעג.

escal'lop-shell *n.* (עס-קעל'-אפ-שעל) א רונד-געקארבטע אדער וועלען-פערמיגע מושעל [אזא מושעל אדער דער צייכען פון אזא מושעל אויף'ן שילד פלעגען טראגען די פילגרימען אדער וואנדערער צו די הייליגע ערטער אין די אמאליגע צייטען].

Escallop-shell

escal'op *n.* (עס-קעל'-אפ) ז. *escallop*

esca'pable *a.* (עס-קיי'-פעבל) וואס קען אנטלויפען אדער אנטרינען; וואס קען ארויסלויפען אדער אויסשטראמען; וואס קען פערמידען ווערען.

escapade' *n.* (עס-קיי-פייד') א ווילדער שפרונג פון א פערד; א שטרייך, א שטוקע א ווילדע אדער נארישע שטיפעריי.

escape' *v. and n.* (עס-קייפ') אוועקפליהען, אנטלויפען; זיך ראטעווען, מאכען פליטה; אנטרינען; ארויסלויפען, אויסשטראמען; פערמיידען; די פליטה; דאס ראטעווען זיך; דאס אנטלויפען; דאס אויסלויפען אדער אויסשטראמען.

escape'-lad'der *n.* (עס-קייפ'-לעד'-ער) א רעטונגס-לייטער.

escape'ment *n.* (עס קייפ'-מענט) דער מעכאניזם פון א זייגער וואס רעגולירט זיין גאנג.

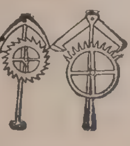

Escapment

escape'ment wheel (עס-קייפ'-מענט-הוויעל) דאס העמונגס-ראד אדער שטייג-ראד [דאס רעדעל פון א זייגער וואס רעגולירט דעם גאנג].

escape' no'tice (עס-קייפ' נאו'-טיס) ניט בעמערקט ווערען.

Excuse me, your presence in the room escaped my notice.

escape' one's mem'ory (עס-קייפ' מעמ'-א-רי) הוואנז אימעצען ארויס פון זינען.

These facts entirely escaped my memory.

esca'per *n.* (עס-קיי'-פער) איינער וואס אנטלויפט אדער ראטעוועט זיך.

escape' scot'-free (עס-קייפ' סקאט'-פרי) אויסדרעהען זיך אונבעשטראפט.

escape' the lips (עס-קייפ' טהי ליפס) זיך ארויסגליטשען [א ווארט] פון מויל.

escape'-valve *n.* (עס-קייפ'-וועלוו) דער ארויסלאז-ווענטיל [דער ווענטיל פון צילינדער אין א דאמפף-מאשין וואס לאזט ארויס דעם אבגעקיהלטען דאמפף].

escarp' *v. and n.* (עס-קארפ') מאכען משופע'דיג [ווענען פון פעסטונגס-ווערק]; די זייט פון א פעסטונגס-גראבען, וועלכע ליגענט נאהנט צו דער פעסטונגס-וואנד וואס ווערט פון גראבען ארומגערינגעלט.

escarp'ment *n.* (עס-קארפ'-מענט) די משופע'דיגע זייט פון א בערגעל אדער א פעלזענשטיין; דער גראבען ארום א פעסטונגס-וואנד.

eschalot' *n.* (עש-א-לאט') א זארט קליינע ציבעלע.

es'char *n.* (עס'-קאר) א קרעסט אויף דער הויט, ווי עס בילדעט זיך פון א בראנד-וואונד א. ד. ג.

escharot'ic *a. and n.* (עס-קע-ראט'-איק) וואס קען צושטערען דאס פלייש-געוועב און בילדען א קרעסט; א מיטעל וואס צושטערט אדער צוברענט דאס פלייש-געוועב.

eschatolog'ic *a.* (עס-קיי-טא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דעם טייל פון רעליגיאן וואס בעשעפטיגט זיך מיט תחית המתים, מיט השארת הנפש, מיט דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד לבוא א. ד. ג.

eschatolog'ical *a.* (עס-קיי-טא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *eschatologic*

eschatol'ogist *n.* (עס-קיי-טאל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם טייל פון רעליגיאן וואס בעהאנדעלט תחית המתים, השארת הנפש, דעם גרויסען יום הדין, מיט לעתיד לבוא א. ד. ג.

eschatol'ogy *n.* (עס-קיי-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון רעליגיאן וואס בעשעפטיגט זיך מיט תחית המתים, מיט השארת הנפש, מיט דעם גרויסען יום הדין, מיט דעם לעתיד לבוא א. ד. ג.

escheat' *n. and v.* (עס-טשיעט') דאס אריינפאלען פון לאנד אדער גיטער צוריק אין די הענד פון דעם לאנד-הערר אדער שטאאט צוליעב דעם טויט פון רענטע-צאהלער וואס האט ניט געלאזען קיין יורשים; דער בעצירק אין ענגלאנד וואו דער לאנד-הערר אדער דער קעניג איז בערעכטיגט צו די גיטער פון וועלכע דער רענטע-צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען; א דאקומענט וואס ענטהאלט דאס רעכט אויף אזעלכע גיטער; דער גוט אדער בעזיץ וואס איז אזא רעכט אונטערווארפען; אריינפאלען צוריק [ווענען גיטער] אין די הענד פון לאנד-הערר אדער שטאאט, ווען דער רענטע-צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען; קאנפיסקירען א גוט אדער א בעזיץ.

eschea'table *a.* (עס-טשיע'-טעבל) וואס איז אונטערווארפען דעם רעכט אריינצופאלען צוריק אין די הענד פון לאנד-הערר אדער פון שטאאט, ווען דער רענטע-צאהלער איז געשטארבען און האט קיין יורשים ניט געלאזען [ווענען א גוט אדער בעזיץ]; וואס קען אבגענומען ווערען פאר'ן שטאאט.

eschea'tage *n.* (עס-טשיע'-טידזש) דאס רעכט אויף א גוט אויף וועלכען עס געפינען זיך ניט קיין יורשים.

eschea'tor *n.* (עס-טשיע'-טאר) דער בעאמטער [אמאל אין ענגלאנד] וואס האט געהאט צו טהאן מיט גיטער, וואס האבען ניט קיין יורשים, אום זיי צוצונעהמען פאר'ן שטאאט.

eschea'torship *n.* (עס-טשיע'-טאר-שיפ) דאס אמט אמאל אין ענגלאנד פון א רעגיערונגס-אנגעשטעלטען, וואס האט געהאט צו טהאן מיט גיטער, וועלכע האבען ניט קיין יורשים, אום זיי צוצונעהמען פאר'ן שטאאט.

eschew' *v.* (עס-טשו') אויסמיידען, שטעהן פון ווייטען, אויסווייכען.

In a discussion we should eschew personalities.

Eschscholt'zia *n.* (ע-שאולט'-סי-א) א מין שעהנע ווילדע מאהן-פלאנצען מיט שעהנע געלבע בלומען [וואקסט אם מייסטען אין קאליפארניען און אין דער אומגעגענד].

esclan'dre *n.* (עס-קלענ'-דער) א רוה-שטערונג; אן אורזאכע פאר א סקאנדאל; א סצענע.

esclavage' *n.* (עס-קלא-וואזש') אן אלט-מאדישער, שווערער פרויען-האלזבאנד.

escopet' *n.* (עס-קא-פעט') א האנד-ביקס [אזא קורצע ביקס].

escopette' *n.* (עס-קא-פעט') ז. *escopet*

escort' *v.* (עס-קאהרט') 1. בעגלייטען; 2. בעשיצען אדער בעוואכען [אויף א רייזע].

1. He is escorting his wife to the store.

es'cort *n.* (עס'-קאהרט) 1. אן עסקארט, בעגלייטונג; 2. בעגלייטונג מיט דעם צוועק צו בעשיצען [ווי פון סאלדאטען אדער פון א שיף]; 3. עהרען-וואך; בעגלייטער, בעשיצער, וואך [אויף א רייזע].

2. The President travels with an escort.

escritoir' *n.* (עס-קרי-טואר') ז. *escritoire*

escritoire' *n.* (עס-קרי-טואר') א שרייב-געצייג, א שרייב-טיש; א סעקרעטאר.

escrow' *n.* (עס-קראו') דאס איינלעגען א געזעצליכען דאקומענט ביי א שליש [ווען דער דאקומענט קען אריין אין קראפט בלויז אונטער געוויסע בעדינגונגען]; אזא דאקומענט; דאס האלטען אזא דאקומענט.

es'cuage *n.* (עס'-קיו-עדזש) א מיליטערישער שטייער, וואס מען פלעגט צאהלען אין מיטעלאלטער אנשטאט צו געהן אין מיליטער-דיענסט.

Escula'pian *n. and a.* (עס-קיו-ליי'-פי-ען) דער גאט פון מעדיצין אין דער גריכישער מיטאלאגיע; א מעדיצינער; וואס איז שייך צו דער הייל-קונסט אדער צו א מעדיצינער. ז. *Æsculapian*

es'culent *a. and n.* (עס'-קיו-לענט) עסבאר; וואס מען קען עסען; וואס ברייננט ארויס אדער שאפט אן עסבארען פראדוקט; עטוואס וואס מען קען עסען; גרינסען וואס מען קען געברויכען אלס שפייזען [הויפטזעכליך געקאכטערהייד].

escutche'on *n.* (עס-קאטש'-אן) א שילד מיט הערבען; א הערב; די שילד אויף א שיף מיט דעם נאמען פון דער שיף; א בלעכעל איבער דער שליסעל-לאך אדער ביי דער עפנונג [פון א טהיר].

escutche'oned *a.* (עס-קאטש'-אנד) וואס טראגט א שילד; בעדעקט מיט א הערב אדער א שילד; בעדעקט מיט איינגעקריצטע פיגורען.

es'kar *n.* (עס'-קאר) אין געאלאגיע — א שיכט זאמד צווישען אייז-בערג אין גלעטשערס.

es'ker *n.* (עס'-קער) ז. *eskar*

Es'kimo *n. and a.* (עס'-קי-מאו) אן עסקימאס, איינער פון די האלב־ווילדע איינוואוינער פון די קאלטע געגענדען פון נארד־אמעריקא און פון גרענלאנד; וואס איז שייך צו די עסקימאסען.

esoc'iform *a.* (ע-סאס'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א העכט; ענליך צו א העכט.

es'ocoid *a. and n.* (עס'-א-קאיד) וואס איז שייך צו העכט; א העכט.

esod'ic *a.* (ע-סאד'-איק) אין פיזיאלא־גיע — וואס גיבען איבער די איינדריקע צום מארך [וועגען געוויסע נערוועז].

esoph'agus *n.* (אי-סאפ'-ע-גאס) דער שלונד, דער שפייז־רעהר [דער רעהר, דורך וועלכען די שפייז געהט אין מאגען].

esoter'ic *a.* (עס-א-טער'-איק) עזאטע־ריש, געהיים; וואס ווערט נאר געלערענט מיט וועניגע פערזאנען [וואס מען איז מגלה ליחידי סגולה].

esoter'ical *a.* (עס-א-טער'-אי-קעל) ז. *esoteric*.

esoter'ically *adv.* (עס-א-טער'-אי-קעל-אי) אין א געהיימען אופן, ניט ארויסגע־בענדיג פאר אלעמען [וועגען געוויסע לעהרען אין די אמאליגע צייטען].

esoter'icism *n.* (עס-א-טער'-אי-סיזם) עזאטעריזם, די לעהרען וואס פלעגען אי־בערגעגעבען ווערען נור צו יחידי סגולה און ניט פאר אלעמען; די איבערגעגעבענ־הייט צו קבלה אדער סתרי־תורה.

esoter'ics *n.* (עס-א-טער'-איקס) געהיי־מע לעהרען, סתרי תורה [ווי קבלה].

es'oterism *n.* (עס'-א-טער-איזם) ז. *esotericism*.

es'oterist *n.* (עס'-א-טער-איסט) אן עזא־טעריסט, איינער וואס לערענט סתרי־תורה.

espal'ier *n.* (עס-פעל'-יער) א בוימער־גראטע אדער א שוץ־געלענדער פון ארומ־געשטעלטע בוימער איינע לעבען די אנ־דערע.

espar'to *n.* (עס-פאר'-טאו) א מין גראז וואס וואקסט אין זאמדיגע ערטער [אין צפון־אמעריקא].

Esparto-grasses

espe'cial *a.* (עס-פעש'-על) ספעציעל, בע־זאנדערס; וואס איז ניט גלייך צו אנדע־רע פון זיין מין; הויפטזעכליך.

espe'cially *adv.* (עס-פעש'-על-אי) בע־זאנדערס, הויפטזעכליך.

espi'al *n.* (עס-פאי'-על) די אויסשפיא־נירונג, די ענטדעקונג פון א געהיימניס.

es'pionage *n.* (עס'-פי-א-נעדזש) שפיא־נעריי.

esplanade' *n.* (עס-פלע-נייד') אן עס־פלאנאדע, אן אפענער פלאץ נעבען א גע־בייידע; דער אפענער פלאץ צווישען א פעסטונג און דער שטאדט.

espou'sal *n. and a.* (עס-פאו'-זעל) א תנאים; א האכצייט; וואס געהערט צו האכצייט.

espouse' *v.* (עס-פאוז') 1. הייראטען, חתונה האבען; מאכען תנאים; 2. פערטיי־דיגען, בעשיצען.

2. The editor **espouses** the cause of woman suffrage.

espou'ser *n.* (עס-פאו'-זער) דער וואס מאכט תנאים אדער פערהייראט; א פער־טיידיגער, א שיצער.

esprit' *n.* (עס-פרי') גייסט; וויץ; גע־שיקטקייט אין ריידען.

esprit' de corps (עס-פרי' דע קאהר) דער גייסט אדער דאס געפיהל פון קאמע־ראדשאפט אדער חבר'שאפט.

The employees in the business show an **esprit de corps**.

espy' *v.* (עס-פאי') אויסשפיאנירען; אויספארשען, ענטדעקען; דערזעהן פון ווייטען; פלעצליך דערזעהן; דערקענען.

Esq. *Esquire* אן אבקירצונג פון ווארט *Esquire* [ווערט געשריבען נאך'ן נאמען פון א פערזאן אלס העפליכקייטס־טיטעל].

Es'quimau *n.* (עס'-קי-מאו) ז. *Eskimo*.

esquire' *n.* (עס-קהוואיר') אן עסקווייר, א יונקער [א טיטעל פאר אדעליגע וואס איז נידריגער ווי "ריטער"]; א קאווא־ליער, א מאנספערזאן וואס בעדיענט אדער בעגלייט א דאמע אויף א באל א. ד. ג.

esquisse' *n.* (עס-קיס) אן עסקיז, א סקיצע.

es'say *n.* (עס'-איי) א פערזוך, א פראבע; אן עסיי, א קורצע און ניט קיין גאנץ סיס־טעמאטישע וויסענשאפטליכע אדער ליטע־ראַרישע אבהאנדלונג.

essay' *v.* (ע-סיי') פערזוכען, פראבירען, מאכען א פראבע.

essay'er *n.* (ע-סיי'-ער) איינער וואס פראבירט אדער מאכט א פראבע.

es'sayish *a.* (עס'-איי-איש) וואס האט דעם כאראקטער פון א פראבע.

es'sayist *n.* (עס'-איי-איסט) אן עסיי־שרייבער, א שרייבער פון קורצע און ניט גאנץ סיסטעמאטישע וויסענשאפטליכע אדער ליטעראַרישע אבהאנדלונגען.

essayis'tic *a.* (עס-איי-איס'-טיק) וואס איז שייך צו אן עסיי אדער אן עסיי־שריי־בער. ז. *essayist*.

es'sence *n. and v.* (עס'-ענס) דער עסענץ; דער תמצית; דער עקסטראקט; דער עיקר; דאס וועזען; דער שטאף; דער גייסט; א גערוך, א ריח; פארפיום; פארפיומירען.

es'sence of hon'or (עס'-ענס או אנ'-אר) א מוסטער פון עהרע.

Essenes' *n.* (ע-סינז') די איסיים אדער די עסייער [א געוויסע אידישע סעקטע אמאל אין ארץ ישראל אין דער צייט פון חורבן בית שני, פון וועלכער די מיטגליע־דער האבען געפיהרט אן ארט אסקעטישען און קאמוניסטישען לעבען און האבען זעהר שטרענג אבגעהיט די דינים פון טהרה].

Esse'nian *a.* (ע-סי'-ני-ען) וואס איז שייך צו די איסיים אדער עסייער. ז. *Essenes*.

Esse'nism *n.* (ע-סי'-ניזם) די פרינצי־פען פון די איסיים אדער עסייער. ז. *Essenes*.

essen'tial *a. and n.* (ע-סען'-שעל) הויפטזעכליך, וועזענטליך, פונדאמענטאל, וויכטיג; וואס איז דער תמצית אדער דער עסענץ; א פונדאמענטאלער אדער הויפט־זעכליכער פרינציפ.

essential'ity *n.* (ע-סען-שי-על'-אי-טי) די וועזענטליכקייט, הויפטזעכליכקייט.

essen'tially *adv.* (ע-סען'-שעל-אי) ווע־זענטליך, הויפטזעכליך; אין תוך, אין תמצית; פונדאמענטאל; אויף א וועזענט־ליכען אופן.

essen'tialness *n.* (ע-סען'-שעל-נעס) ז. *essentiality*.

essen'tial oils (ע-סען'-שעל אילז) עטהער־אויל.

estab'lish *v.* (עס-טעב'-ליש) בעפעס־טיגען; איינשטעלען; איינריכטען; גרינ־דען; מאכען סאליד.

estab'lished church (עס-טעב'-לישט טשוירטש) די הערשענדע [אנגליקאנישע] קירך אין ענגלאנד.

estab'lished cred'it (עס-טעב'-לישט קרעד'-איט) גוטער קרעדיט.

The firm has an **established credit**.

estab'lisher *n.* (עס-טעב'-לי-שער) א גרינדער, אן איינפיהרער; איינער וואס מאכט סאליד.

estab'lishment *n.* (עס-טעב'-ליש-מענט) די בעפעסטיגונג אדער בעשטע־טיגונג; די איינריכטונג; די גרינדונג; אן אנשטאלט; א געביידע; די הערשענ־דע קירך; איינקונפט, הכנסה.

estacade' *n.* (עס-טע-קייד') אן עסטא־קאדע, א רייהע פון דיקע קלעצער איבער־געבונדען מיט קייטען, מיט וועלכע מען צאמט ארום דעם ברעג פון ים אדער פון א טייך געגען דעם שונא'ס שיפען.

estadal' *n.* (עס-טא-דאל') אן עסטאדאל, א שפאנישע לענג־מאס [ענטהאלט 10 פוס מיט 11,6 צאל].

estafet' *n.* (עס-טע-פעט') אן עסטאפעט, א שליח, אן אנזאגער.

estafette' *n.* (עס-טע-פעט) ז. *estafet*.

estate' *n. and v.* (עס-טייט') א שטאנד, א צושטאנד, א לאגע; א פערמעגען, א גוט; איבערגעבען א גוט אדער פערמעגען.

estate' at suf'ferance (עס-טייט' עט סאפ'-ער-ענס) א גרונד־שטיק אדער גוט וואס מען האלט אין בעזיץ נאכדעם ווי מען האט שוין מעהר קיין געזעצליך רעכט ניט אויף דעם, נאר דער ווירקליכער בע־זיצער פראטעסטירט ניט.

estate' by suf'ferance (עס-טייט' באי סאפ'-ער-ענס) ז. *estate at sufferance*.

esta'ted *a.* (עס-טיי'-טעד) וואס בעזיצט.

estate' in tail (עס-טייט' אין טייל) א פערמעגען אדער גוט, אויף וועלכען עס ליגען געוויסע בעשרענקונגען בנוגע צו ירושה.

estates' of the realm (עס-טייטס' אוו טהי רעלם) די שטאנדען פון דער מלוכה.

estate' tail (עס-טייט' טייל) א פערמע־גען, וואס עס קענען ירש'נען נור פארויס בעשטימטע יורשים.

esteem' *v. and n.* (עס-טים') שעצען, אכטען; בעטראכטען, מיינען; די שעצונג, די אכטונג; די בעדייטונג, דער ווערטה.

estee'mer *n.* (עס-טיע'-מער) איינער וואס שעצט, וואס אכטעט; איינער וואס האט א הויכע מיינונג וועגען אימיצען אדער עפעס.

esthematol'ogy *n.* (עס-טהי-מע-טאל'-א-דזשי) עסטעמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען די חושים אדער וועגען די ארגאנען פון די חושים.

es'thete *n.* (עס'-טהיט) אן עסטעטיקער, א מענש וואס איז איבערגעגעבען צו קונסט און שעהנהייט.

esthet'ic *a. and n.* (עס-טהעט'-איק) עסטעטיש; אז עסטעטיקער. ז. *esthetics*.

esthet'ical *a.* (עס-טהעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו עסטעטיק אדער צו דער וויסענשאפט וועגען געשמאק און שעהנהייט; וואס האט א שעהנהייטס-געפיהל אדער געשמאק.

esthet'ically *adv.* (עס-טהעט'-אי-קעל-אי) לויט די עסטעטישע פרינציפען; בנוגע צום געפיהל פון שעהנהייט.

estheti'cian *n.* (עס-טהי-טיש'-ען) איינער וואס שטודירט עסטעטיק. ז. *esthetics*.

esthet'icism *n.* (עס-טהעט'-אי-סיזם) עסטעטיציזם, די פרינציפען פון עסטעטיק; אז איבערגעטריבענע איבערגעבענהייט צו די שעהנהייטס-פארמען.

esthet'icize *v.* (עס-טהעט'-אי-סאיז) מאכען עסטעטיש; פערפאסען אין אנקלאנג מיט די כללים פון עסטעטיק.

esthet'ics *n.* (עס-טהעט'-איקס) עסטעטיק, די וויסענשאפט וועגען געשמאק און שעהנהייט.

Estho'nian *a. and n.* (עס-טהאו'-ני-ען) וואס בעלאנגט צו עסטאניען אדער עסטלאנד [א גובערניע אין מערב-רוסלאנד]; אז עסטלענדער; די עסטאנישע שפראך.

es'timable *a.* (עס'-טי-מעבל) וואס קען אבגעשאצט ווערען; וואס איז ווערטה צו זיין געשעצט אדער געאכטעט.
He is an estimable gentleman.

es'timableness *n.* (עס'-טי-מעבל-נעס) שאצבארקייט.

es'timably *adv.* (עס'-טי-מע-בלי) אויף אז אופן וואס פערדיענט געאכטעט צו ווערען.

es'timate *v. and n.* (עס'-טי-מייט) שאצען, בערעכנען; די שאצונג, די בערעכנונג.

es'timated course (עס'-טי-מיי-טער קאורס) די ריכטונג פון א שיף על פי השערה [נים גענוי אויסגערעכענט].

estima'tion *n.* (עס-טי-מיי'-שאן) די שאצונג, די בערעכנונג; אז אבשאצונג; די מיינונג; די אורטיילונג וועגען עפעס; אכטונג.

es'timative *a.* (עס'-טי-מיי-טיוו) דענקענד; בערעכנענד, אורטיילענד.

es'timator *n.* (עס'-טי-מיי-טאר) אז אבשאצער, א בעאורטיילער.

es'timatory *a.* (עס'-טי-מיי-טא-רי) שאצענד, אורטיילענד.

estin'to *a.* (עס-טינ'-טא) אין מוזיק — אונטערגעהענד; וואס בעצייכענט דעם שוואכסטען לעצטען טאן אין פיאנא-שפיעל.

es'tival *a.* (עס'-טי-וועל) וואס ערשיינט אין זומער; וואס איז שייך צו זומער; זומערדיג.

es'tivate *v.* (עס'-טי-ווייט) פערברייגען דעם זומער; אין זאאלאגיע — אבשלאפען דעם זומער [וועגען געוויסע מאלוסקען].

estiva'tion *n.* (עס-טי-וויי'-שאן) דאס פערברייגנגען דעם זומער [ווי אין א זומער-פלאץ]; אין זאאלאגיע — דער זומער-שלאף פון געוויסע חיה'לעך [ווי מאלוסקען א. ד. ג.].

estop' *v.* (עס-טאפ') הינדערען, אבהאלטען.

estop'pel *n.* (עס-טאפ'-על) א הינדערונג, אז אבהאלט.

estop'ple *n.* (עס-טאפל') ז. *estoppel*.

estoufade' *n.* (עס-טוה-פייד') אז ארט קאכען לאנגזאם פלייש אין א פערמאכטער כלי.

esto'vers *n.* (עס-טאו'-ווערז) מזונות וואס א מאן מוז לויט'ן געזעץ געבען דעם ווייב, אדער וואס מען מוז געבען אז ארעסטאנט און זיין פאמיליע, בעת ער זיצט אין ט[illegible]ע.

estrade' *n.* (עס-טרייד') אז עסטראדע, א בימה.

estrange' *v.* (עס-טריינדזש') מאכען פרעמד, ענטפרעמדען; דערווייטערען.

estran'gedness *n.* (עס-טריינ'-דזשעד-נעס) דאס זיין ענטפרעמדעט אדער דערווייטערט.

estrange'ment *n.* (עס-טריינדזש'-מענט) דאס ווערען אדער מאכען פרעמד; ענטפרעמדונג; דערווייטערונג.

estran'ger *n.* (עס-טריינ'-דזשער) איינער וואס ענטפרעמדעט אדער דערווייטערט.

estrapade' *n.* (עס-טרע-פייד') דאס שטעלען זיך פון א פערד אויף די הינטערשטע פיס אראבצוווארפען דעם רייטער, דאס אויסזעצען פון א כערד.

estray' *n.* (עס-טריי') אז אוועקגעלאפענעם אדער פערבלאנדזשעטעם הויז-טהיער; עטוואס וואס געהט ארויס פון זינען.

estreat' *n. and v.* (עס-טריעט') אז אויסצוג אדער א קאפיע פון א דאקומענט; א בעשטעטיגטער אויסצוג פון א געריכטס-פראטאקאל; מאכען אז אויסצוג אדער א קאפיע פון א געריכטס-פראטאקאל.

estrepe' *v.* (עס-טריפ') אין געזעצגעבונג — פערדארבען עפעס; אנטהאן איינעם היזק דורך פערדארבונג [ווי אבשניידען די צווייגען פון איינעמס בוימער, אויסהאקען די בוימער פון איינעמס לאנד א. ד. ג.].

es'trich *n.* (עס'-טריטש) פוך פון א שטרויס-פויגעל.

es'tridge *n.* (עס'-טרידזש) ז. *estrich*.

E'-string *n.* (אי'-סטרינג) די דינסטע סטרונע פון א פידעל וועלכע גיט דעם העכסטען טאן.

estua'rian *a.* (עס-טשיו-איי'-רי-ען) ז. *estuarine*.

es'tuarine *a.* (עס'-טשיו-ע-רין) וואס איז שייך צו א מינדונג פון א טייך [דער ארט וואו א טייך פאלט אריין אין ים].

es'tuary *n.* (עס'-טשיו-איי-רי) די מינדונג פון א טייך, דער טייל פון א טייך אין דעם ארט, וואו ער פאלט אריין אין ים און וואו אין טייך איז קענטיג די ווירקונג פון עבע און פלוטה [דאס טעגליכע שטייגען און פאלען פון וואסער].

esu'rient *a.* (אי-סיו'-רי-ענט) הונגריג.

étagère' *n.* (איי-טא-זשעהר') אז עטאזשערקע, א שאפקע מיט פאליצעס.

etape' *n.* (ע-טעפ') א שטאדטישער אדער דארפישער מאגאזין פאר סחורות; פראוויאנט פאר סאלדאטען אין דער צייט ווען זיי געהען דורך פון איין ארט אין אז אנדערען; אין רוסלאנד — אז עטאפ [דאס הויז וואו א פארטיע ארעסטאנטען שטעלען זיך אב אין זייער גאנג צום ארט, וואו מען שיקט זיי ארויס].

état'-major' *n.* (איי-טא'-מא-זשאהר') אין מיליטער — דער גענעראל-שטאב.

etc. אז אבקירצונג פון *et cetera*

et cet'era (עט-סעט'-ע-רא) און זא ווייטער, און דאסגלייכען.

etcet'era (עט-סעט'-ע-רא) ז. *et cetera*.

etch *v.* (עטש) אויספרעסען, אויסעסען, גראווירען מיט דער הילף פון אז עסענדען שטאף; סקיצירען, צייכענען.

etch'er *n.* (עטש'-ער) איינער וואס גראווירט מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען.

etch'ing *n.* (עטש'-אינג) דאס גראווירען מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען; א פיגור וואס איז אויסגראווירט מיט דער הילף פון אויסעסענדע שטאפען.

etch'ing-ground *n.* (עטש'-אינג-גראונד) דער לאק מיט וועלכען מען בעדעקט די ערטער פון דעם מעטאלענעם גראוויר-בלעכעל, וועלכעס דארף פערהיט ווערען פון דעם אויסעסענדען שטאף.

etch'ing-nee'dle *n.* (עטש'-אינג-ניעדל) די גראוויר-נאדעל.

eter'nal *a. and n.* (אי-טויר'-נעל) אייביג, אייביג-דויערענד, אונענדליך, אונאויפהערליך; אהן אז אנהויב און אהן א סוף; אויסער דער צייט; עטוואס וואס דויערט אייביג; אייביגקייט.

Eter'nal *n.* (אי-טויר'-נעל) דער אייביגער [גאט].

Eter'nal Cit'y (אי-טויר'-נעל סיט'-אי) די אייביגע שטאדט [אזוי ווערט גערופען די שטאדט רוים].

eter'nal home (אי-טויר'-נעל האום) יענע וועלט.

eter'nalist *n.* (אי-טויר'-נעל-איסט) דער וואס האלט אז די וועלט איז א קדמון, אז די וועלט אדער די מאטעריע האט עקזיסטירט פון אייביג אן.

eternal'ity *n.* (אי-טויר-נעל'-אי-טי) דאס זיין אייביג; אייביגקייט.

eter'nalize *v.* (אי-טויר'-נעל-איז) ז. *eternize*.

eter'nally *adv.* (אי-טויר'-נעל-אי) אייביג, אונענדליך, אונאויפהערליך; אהן אז אנהויב און אהן א סוף.

eter'nalness *n.* (אי-טויר'-נעל-נעס) ז. *eternality*.

eternisa'tion *n.* (אי-טויר-ני-זיי'-שאן) ז. *eternization*.

eter'nise *v.* (אי-טויר'-נאיז) ז. *eternize*.

eter'nity *n.* (אי טויר'-ני-טי) אייביגקייט; אונענדליכקייט; דאס זיין אויסער דער צייט; די עקזיסטענץ פאר דער געבורט און נאך דעם טויט.

eter'nity box (אי-טויר'-ני-טי באקס) א טרונע.

eterniza'tion *n.* (אי-טויר-ני-זיי'-שאן) פעראייביגונג, דאס מאכען אונשטערבליך [בעריהמט].

eter'nize *v.* (אי-טויר'-נאיז) פעראייביגען, מאכען אונענדליך, מאכען אויף אייביג בעריהמט, מאכען אונשטערבליך.

ete'sian *a.* (אי-טי'-זשיען) פעריאדיש, וואס קומט אין בעשטימטע צייטען, וואס האלט אן א בעשטימטע צייט [הויפטזעכליך וועגען ווינדען].

e'ther *n.* (אי'-טהער) עטהער [עפיר], א פליסיגקייט וואס ווערט געברויכט ביי אפעראציאנען אלס אנעסטעטיק [בעטויבונגס-מיטעל אדער א מיטעל צו מאכען אונעמפפינדליך]; א מין לופט-שטאף, וועלכער, ווי מען גלויבט, געפינט זיך איבעראל, אפילו צווישען די אטאמען פון די געדיכטעסטע קערפער. דורך די וועלענארטיגע בעוועגונג פון עטהער ווערט איבערגעטראגען ליכט [מיט דער בעוועגונג פון'ם עטהער ווערען אויך ערקלערט די ערשיינונגען פון עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם]; אין דער אלט-גריכישער פילאזאפיע — אן עלעמענט וואס האט אנגעפילט די הימלען פון יענער זייט לבנה, א העכערער זארט פייער, פון וועלכען עס בעשטעהען די זון און די שטערען אדער א

העכערע זארט לופט, מיט וועלכער עס אטעמען די געטער.

ethe'real *a.* (אי-טהי'-רי-על) עטהעריש; וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עטהער; וואס איז עהנליך צו עטהער; הימליש, גייסטיג; לופט=ארטיג, לייכט; וואס לעבט אין דער לופט; הימעל=בלוי; לופטיג. ז. *ether*

etherealisa'tion *n.* (אי-טהי-רי-על-אי-זיי'-שאן) ז. *etherealization*

ethe'realise *v.* (אי-טהי'-רי-על-איז) ז. *etherealize*

ethereal'ity *n.* (אי-טהי-רי-על'-אי-טי) דאס זיין עטהעריש; אונקערפערליכקייט, רוחניות'דיגקייט. ז. *ether*

etherealiza'tion *n.* (אי-טהי-רי-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען עטהעריש אדער רוחניות'דיג. ז. *ether*

ethe'realize *v.* (אי-טהי'-רי-על-איז) מאכען עטהעריש; מאכען ריין, עדעל אדער רוחניות'דיג. ז. *ether*

ethe'really *adv.* (אי-טהי'-רי-על-אי) אויף'ן אופן ווי עטהער; דורך עטהער. ז. *ether*

ethe'reous *a.* (אי-טהי'-רי-אס) עטהעריש; הימליש. ז. *ether*

e'theriform *a.* (אי'-טהויר-אי-פארם) עהנליך צו עטהער. ז. *ether*

etheriza'tion *n.* (אי-טהויר-אי-זיי'-שאן) בעטויבען, מאכען אונעמפפינדליך דורך עטהער; דער צושטאנד אונטער דער ווירקונג פון עטהער; פערוואנדלען אין עטהער, פראדוצירען עטהער. ז. *ether*

e'therize *v.* (אי'-טהויר-איז) איינגעבען עטהער: פערוואנדלען אין עטהער. ז. *ether*

e'therizer *n.* (אי'-טהויר-אי-זער) אן אפאראט צו בעטויבען מיט עטהער [ביי אפעראציאנען].

eth'ic *n.* and *a.* (עטה'-איק) עטהיק, זיטען=לעהרע, מאראל; עטהיש, זיטליך, מאראליש.

eth'ical *a.* (עטה'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די פרינציפען פון עטהיק [זיטען=לעהרע מאראל].

Eth'ical Cul'ture Soci'ety (עטה'-אי-קעל קאל'-טשור סא-סאי'-ע-טי) א געזעלשאפט וואס האט די אויפגאבע צו פערשפרייטען מאראל=פרינציפען אזוי, אז די מאראל זאל פערנעהמען דעם פלאץ פון רעליגיאן.

eth'ically *adv.* (עטה'-אי-קעל-אי) לויט די פרינציפען פון עטהיק אדער מאראל.

eth'icize *v.* (עטה'-אי-סאיז) מאכען עטהיש; צושרייבען עטהישע אייגענשאפטען.

eth'ics *n.* (עטה'-איקס) עטהיק, זיטען=לעהרע, מאראל; די וויסענשאפטען וואס זיינען געבויט אויף די פרינציפען פון מאראל

Ethio'pian *a.* and *n.* (אי-טהי-או'-פי-ען) וואס איז נוגע צו עטהיאפיע אדער אביסיניען [כוש]; אן איינוואהנער פון עטהיאפיע. א כושי, א נעגער.

Ethiop'ic *n.* (אי-טהי-אפ'-איק) די אלטע עטהיאפישע שפראך.

e'thiops mar'tial (אי'-טהי-אפס מאר'-שעל) שווארצער אייזען=אקסידול [דער שווארצער זשאווער אדער ראסט פון אייזען].

e'thiops min'eral (אי'-טהי-אפס מינ'-ער-על) א שווארצער מינעראל, וועלכער בעקומט זיך פון דער צוזאמענמישונג פון שוועבעל מיט קוועק=זילבער.

eth'moid *n.* (עטה'-מאיד) דער זיפ=ביין [א ביין וואס ענטהאלט אין זיך פיעל לעכעלעך און ליעגט אין דעם אויבערשטען טייל פון נאז].

eth'narch *n.* (עטה'-נארק) דער עטנארך, א וויצע=קעניג [אין אלט=גריכענלאנד].

eth'nic *a.* and *n.* (עטה'-ניק) עטניש, וואס בעלאנגט צו ראסען און פעלקער; היידיש, וואס געהערט צו היידען אדער געצענדיענער; אן עכו"ם, א געצענדיענער.

eth'nical *a.* (עטה'-ני-קעל) ז. *ethnic*

eth'nicism *n.* (עטה'-ני-סיזם) היידענטום, געצענדיענעריי.

ethnogen'ic *a.* (עטה-נא-דזשענ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע איבער דער אבשטאמונג פון ראסען און פעלקער.

ethnog'eny *n.* (עטה-נאדזש'-ע-ני) עטנאגעניע, די לעהרע איבער דער אבשטאמונג פון ראסען און פעלקער.

ethnog'rapher *n.* (עטה-נאג'-רע-פער) אן עטנאגראף, דער וואס בעשרייבט דאס לעבען און די זיטען פון פעלקער און ראסען.

ethnograph'ic *a.* (עטה-נא-גרעפ'-איק) וואס געהערט צו עטנאגראפיע אדער צו דער בעשרייבונג פון פעלקער.

ethnograph'ical *a.* (עטה-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *ethnographic*

ethnograph'ically *adv.* (עטה-נא-גרעפ'-אי-קעל-אי) לויט די כללים און מעטאדען פון עטנאגראפיע.

ethnog'raphist *n.* (עטה-נאג'-רע-פיסט) ז. *ethnographer*

ethnog'raphy *n.* (עטה-נאג'-רע-פי) עטנאגראפיע, די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון ראסען און פעלקער.

ethnolog'ic *a.* (עטה-נא-לאדזש'-איק) וואס איז נוגע צו עטנאלאגיע אדער צו דער וויסענשאפט וועגען לעבען און זיטען פון פעלקער און ראסען.

ethnolog'ical *a.* (עטה-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *ethnologic*

ethnolog'ically *adv.* (עטה-נא-לאדזש'-אי-קעל-אי) ווי אן עטנאלאג; לויט די כללים און מעטאדען פון דער עטנאלאגיע.

ethnol'ogist *n.* (עטה-נאל'-א-דזשיסט) אן עטנאלאגיסט, איינער וואס שטודירט עטנאלאגיע.

ethnol'ogy *n.* (עטה-נאל'-א-דזשי) עטנאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען די מענשליכע ראסען און פעלקער, זייער לעבען און זיטען.

ethog'raphy *n.* (אי-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די מאראלע אייגענשאפטען פון מענשען.

etholog'ic *a.* (עטה-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען דער אויסבילדונג פון מענשליכען כאראקטער.

etholog'ical *a.* (עטה-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *ethologic*

ethol'ogy *n.* (אי-טהאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען מענשליכע זיטען און מדות; עטהיק.

e'thos *n.* (אי'-טהאס) דער גייסט פון א פאלק, וואס דריקט זיך אויס אין זיין כאראקטער, זיטען, פעהיגקייטען א. ד. ג.; אין עסטעטיק — די שטריכען פון א קונסטווערק, וועלכע דריקען אויס אן אלגעמיינע, אוניווערזאלע אידעע און א הויכען מאראלישען אידעאל.

eth'yl *n.* (עטה'-איל) עטהיל, אן ארגאנישע כעמישע פערבינדונג פון קויהלען=שטאף און וואסער=שטאף.

eth'yl al'cohol (עטה'-איל על'-קא-האל) ז. *ethylic alcohol*

eth'ylated *a.* (עטה'-אי-ליי-טעד) פערבונדען מיט עטהיל, א כעמישער פראדוקט וואס ענטהאלט א פערבינדונג פון קויהלען=שטאף און וואסער=שטאף.

ethyl'ic *a.* (עטה-איל'-איק) ז. *ethylated*

ethyl'ic al'cohol (עטה-איל'-איק על'-קא-האל) אלקאהאל.

e'tiolate *v.* (אי'-טי-א-לייט) בלייך אדער וויים ווערען; בלייכען.

etiola'tion *n.* (אי-טי-א-ליי'-שאן) דאס ווערען וויים אדער בלייך.

e'tiolize *v.* (אי'-טי-א-לאיז) ז. *etiolate*

etiquette' *n.* (עט-אי-קעט') עטיקעטע, די אלגעמיין אנגענומענע כללים פון בענעהמען זיך אין דער געזעלשאפט, די אנגענומענע כללים פון העפליכקייט.

et'na *n.* (עט'-נא) א כלי צום אנווארעמען וואסער אויף ברענענדען אלקאהאל.

Et'na *n.* (עט'-נא) דער ווולקאן עטנא [א בעוואוסטער פייערשפייענדער בארג אין סיציליען, איטאליען].

Etne'an *a.* (עט-ני'-ען) וואס איז שייך צו דעם ווולקאן עטנא.

Eto'nian *a.* and *n.* (אי-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט איטאן אין ענגלאנד אדער צו דער הויכשוהל וואס דארטען געפינט זיך: איינער וואס האט שטודירט אין דער הויכשוהל פון איטאן.

Etru'rian *a.* and *n.* (עט-רו'-רי-ען) ז. *Etruscan*

Etrus'can *a.* and *n.* (עט-ראס'-קען) וואס איז שייך צו דער פארצייטיגער פראווינץ עטרוריען אין צענטראל איטאליען אדער צו די דארטיגע איינוואהנער, זייער קולטור און קונסט; אן איינוואהנער פון עטרוריען.

étude' *n.* (ע-טיוד') אן עטיוד, אן ענטוואורף פון א קונסט=ווערק; א ניט=פאלקאם בעארבייט קונסט=ווערק [אין מאהלעריי, ליטעראטור, מוזיק א. ד. ג.]; א מוזיקאלישע איבונגס=שטיק.

étui' *n.* (ע-טהווי') אן עטווי, א קליין פערציערט שאכטעל [צו האלטען קארטען, ציגארעטען אדער אנדערע קלייניגקייטען].

etymolog'ic *a.* (עט-אי-מא-לאדזש'-איק) ז. *etymological*

etymolog'ical *a.* (עט-אי-מא-לאדזש'-אי-קעל) עטימאלאגיש, וואס געהערט צו דעם טייל פון גראמאטיק, וועלכער ענטהאלט די לעהרע איבער די פארמען און שרש פון ווערטער.

etymolog'ically *adv.* (עט-אי-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) עטימאלאגיש, לויט די פרינציפען און רעגעלען פון עטימאלאגיע. ז. *etymology*

etymol'ogist *n.* (עט-אי-מאל'-א-דזשיסט) אן עטימאלאגיסט, א ווארט=פארשער; איינער וואס אונטערזוכט דעם שרש, די ענטוויקלונג און בעדייטונג פון ווערטער.

etymol'ogize *v.* (עט-אי-מאל'-א-דזשאיז) נאכפארשען דעם שרש און די בעדייטונג פון ווערטער.

etymol'ogy *n.* (עט-אי-מאל'-א-דזשי) עטימאלאגיע, ווארט=פארשונג; דער טייל פון גראמאטיק וועלכער ענטהאלט די לעהרע איבער די פארמען און דעם שרש פון ווערטער.

et'ymon *n.* (עט'-אי-מאן) דער שרש פון א ווארט; דער תוך פון א געדאנק.

etyp'ic *a.* (אי-טיפ'-איק) אין בילאנ=

ניע — וואס טרעט אב פון געוועהנליכען טיפ; וואס הויבט זיך אן צו ענטוויקלען אין אן אנדער ביאלאגישער פארם.

etyp'ical *a.* (אי-טיפ'-אי-קעל) ז. *etypic*

Eucalyp'tus *n.* (יו-קע-ליפ'-טאס) א גרויסער מין פון אימערגרינע בוימער און קוסטעס וואס וואקסען הויפטזעכליך אין אויסטראליען. אייניגע זארטען ביימער פון דיעזען מין זיינען די העכסטע אין דער וועלט, דערגרייכענד אין דער הויך ביז 400 און 500 פוס.

eu'charist *n.* (יו'-קע-ריסט) דאס סאקראמענט אדער דאס הייליגע אבענדמאהל אין דער קריסטליכער קירך [די צערעמאניע פון פערזוכען אין קירך פון דעם הייליגען וויין און ברויט מיט דעם גלויבען, אז דערמיט ווערט דער מענש פעראייניגט אויף א געהיימען אופן מיט קריסטוס'עס קערפער און ווערט פריי פון זינד און מסוגל צום אייביגען לעבען].

eucharis'tic *a.* (יו-קע-ריס'-טיק) וואס געהערט צום סאקראמענט אדער צום הייליגען אבענדמאהל ז. *eucharist*

eucharis'tical *a.* (יו-קע-ריס'-טי-קעל) ז. *eucharistic*

eu'clase *n.* (יו'-קליים) זעהר א ברעקעלדיגער מינעראל פון א גלאנציגען, גרינליכען קאליר. געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין בראזיליען.

euchlo'rin *n.* (יו-קלאו'-רין) א מין גאז, וואס האט זעהר א שטארקע עקספלאדירענדע אדער אויפרייסענדע קראפט.

euchol'ogy *n.* (יו-קאל'-א-דזשי) די ליטורגיע, דאס בוך פון רעליגיעזע תפילות אין די קריסטליכע קירכען.

eu'chroite *n.* (יו'-קרא-איט) דער אויכראאיט [א מין גרינליכער דורכזיכטיגער מינעראל].

eudæmon'ics *n.* (יו-די-מאנ'-איקס) ז. *eudemonism*

eudæ'monism *n.* (יו-די'-מאנ-איזם) ז. *eudemonism*

eude'mon *n.* (יו-די'-מאן) א גוטער מלאך.

eude'monism *n.* (יו-די'-מאנ-איזם) אוידעמאניזם, די עטהישע לעהרע, אז דער הויפט-ציעל פון לעבען איז דאס מענשליכע גליק.

eude'monist *n.* (יו-די'-מאנ-איסט) אן אוידעמאניסט, איינער וואס האלט, אז דער העכסטער ציעל פון לעבען איז דאס גליק פון מענשען

eudemonis'tic *a.* (יו-די-מאנ-איס'-טיק) וואס איז נוגע צו דער לעהרע פון אוידעמאניזם. ז. *eudemonism*

eudemonolog'ical *a.* (יו-די-מאנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *eudemonistic*

eudemonol'ogy *n.* (יו-די-מאנ-אל'-א-דזשי) אוידעמאנאלאגיע, די לעהרע וועגען מענשליכען גליק.

eudiom'eter *n.* (יו-די-אמ'-ע טער) אן אוידיאמעטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען מעסט די ריינקייט פון דער לופט אדער פון גאזען].

eudiomet'ric *a.* (יו-די-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו דער מעסטונג פון דער ריינקייט פון לופט אדער גאזען.

eudiomet'rical *a.* (יו-די-א-מעט'-רי-קעל) ז. *eudiometric*

eudiom'etry *n.* (יו-די-אמ'-עט-רי) אוידיאמעטריע, דאס מעסטען די ריינקייט פון לופט אדער גאזען.

eugen'ics *n.* (יו-דזשענ'-איקס) די וויסענשאפט וועגען די פערבעסערונג פון מענשליכען מין דורך רעגולירען די הייראטס-בעציהונגען.

euhe'merism *n.* (יו-הי'-מע-ריזם) די לעהרע, אז די מיטאלאגישע געטער און העלדען זיינען מענשען, וועלכע זיינען פערגעטערט געווארען נאך זייער טויט; די לעהרע, אז מיטאלאגיע שטאמט פון היסטאריע.

eukai'rite *n.* (יו-קיי'-ראיט) יוקאריט [א מינעראל פון א גלאנציגען בלייגרויען קאליר].

eulo'gious *a.* (יו-לאו'-דזשי-אס) ז. *eulogistic*

eu'logise *v.* (יו'-לא-דזשאיז) ז. *eulogize*

eu'logism *n.* (יו'-לא-דזשיזם) ז. *eulogy*

eu'logist *n.* (יו'-לא-דזשיסט) א לויברעדנער, איינער וואס לויבט צופיעל.

eulogis'tic *a.* (יו-לא-דזשיס'-טיק) וואס ענטהאלט איבערטריבענע לויב; צופיעל לויבענד.

eulogis'tical *a.* (יו-לא-דזשיס'-טי-קעל) ז. *eulogistic*

eulogis'tically *adv.* (יו-לא-דזשיס'-טי-קעל-אי) דורך אן איבערטריבענע לויב.

eulo'gium *n.* (יו-לאו'-דזשי-אם) ז. *eulogy*

eu'logize *v.* (יו'-לא-דשאיז) שטארק לויבען; זינגען אימעצען א לויב-געזאנג.

eu'logy *n.* (יו'-לא-דזשי) א לויב-געזאנג, א שטארקער שבח.

eu'nomy *n.* (יו'-נא-מי) גלייכע רעכטע; א רעגיערונגס-סיסטעם וואס איז געגרינדעט אויף די פרינציפען פון גלייכע רעכטע און גערעכטיגקייט.

eu'nuch *n., a. and v.* (יו'-נאק) א סרים [א קאסטרירטער, איינער וואס מען האט איהם געמאכט אוים זכר]; א יעוונוך [א סרים, וואס האט די אויפזיכט איבער אן הארעם]; אונפרוכטבאר, וויסט; מאכען פאר א יעוונוך; קאסטרירען [מסרס זיין].

eu'nuchism *n.* (יו'-נאק-איזם) דאס זיין א סרים אדער יעוונוך. ז. *eunuch*

eu'patory *n.* (יו'-פע-טא-רי) דער וואסערדאסט [אזא פלאנצע מיט ביטערע בלעטער און רויטע אדער ווייסע קוילעכדיגע בליהונגען וואקסט מעהרסטענטייל אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא. אייניגע מינים פון דיעזער פלאנצע ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Eupatory

eupep'sia *n.* (יו-פעפ'-סי-א) גוטע פערדייאונג.

eupep'sy *n.* (יו-פעפ'-סי) ז. *eupepsia*

eupep'tic *a.* (יו-פעפ'-טיק) וואס פערדייט גוט; וואס פעראורזאכט גוטע פערדייאונג; וואס איז שייך צו גוטער פערדייאונג.

eu'phemism *n.* (יו'-פי-מיזם) אין רעטאריק — אן עפעמיזם, דער געברויך פון אן עדעלערען אויסדרוק אנשטאט א גראבען, בעליידיגענדען אדער פערשוועכענדען; אזא אויסדרוק [ווי למשל: "נסתלק געווארען" אנשטאט "געשטארבען"].

eu'phemist *n.* (יו'-פי-מיסט) איינער וועלכער געברויכט מילדע אויסדריקע אנשטאט גראבע, בעליידיגענדע און פערשוועכענדע; איינער וואס געברויכט עפעמיזמען. ז. *euphemism*

euphemis'tic *a.* (יו-פי-מיס'-טיק) וואס איז שייך צו עפעמיזמען, וואס ענטהאלט עפעמיזמען. ז. *euphemism*

euphemis'tical *a.* (יו-פי-מיס'-טי-קעל) ז. *euphemistic*

eu'phemize *v.* (יו'-פי-מאיז) געברויכען עפעמיזמען, רעדען מיט מילדע אויסדריקע. ז. *euphemism*

euphon'ic *a.* (יו-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו א הארמאניום [אן ארגעל-ארטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער גיט ארויס מילדע, אנגענעהמע טענער]; וואס קלינגט שעהן, לייכט און אנגענעהם.

euphon'ical *a.* (יו-פאנ'-אי-קעל) ז. *euphonic*

eupho'nious *a.* (יו-פאו'-ני-אס) ז. *euphonic*

eu'phonism *n.* (יו'-פא-ניזם) אן אנגענעהמער קלאנג; אן אנגענעהמע קלאנגען-פערבינדונג.

eu'phonize *v.* (יו'-פא-נאיז) מאכען שעהן-קלינגענד אדער אנגענעהם-קלינגענד.

eupho'non *n.* (יו-פאו'-נאן) א הארמאניום [אן ארגעל-ארטיגער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער גיט ארויס מילדע, אנגענעהמע טענער].

eu'phonous *a.* (יו'-פא-נאס) ז. *euphonic*

eu'phony *n.* (יו'-פא-ני) דאס ארויסברייגנען קלאנגען לייכט און אנגענעהם; מאכען הארמאניש אדער מעלאדיש; א הארמאנישע, אנגענעהמע, גלאטע צוזאמענבינדונג פון ווערטער און זעצע

Euphor'bia *n.* (יו-פאהר'-בי-א) די וואלפס-מילך [א מין גראזען און אויך קוסטעס, וועלכע ענטהאלטען אין זיך א גיפטיגען מילך-זאפט. ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Euphorbia

eupho'ria *n.* (יו-פאו'-רי-א) אין פאטאלאגיע — דאס לייכט אריבערטראגען א וועהטאג; דער צושטאנד פון א קראנקען ווען ער פיהלט זיך גוט.

eu'phrasy *n.* (יו'-פרע-סי) די אויגען-טרייסט [א מין גראז, וואס מען פלעגט אמאל האלטען אלס רפואה צו אויגען-וועהטאג].

eu'phuism *n.* (יו'-פיו-איזם) א סטיל אין שרייבען וואו עס ווערט געשאטען מיט הויכע מליצות; א באמבאסטישער, מליצה'דיגער סטיל.

eu'phuist *n.* (יו'-פיו-איסט) איינער וואס נעברויכט הויכע מליצות.
euphuis'tic *a.* (יו-פיו-איס'-טיק) וואס איז צופיעל מליצה'דיג.
euphuis'tically *adv.* -(יו-פיו-איס' טיק-על-אי) געברויכענדיג צופיעל מליצה.
eu'phuize *v.* (יו'-פיו-איז) געברויכען צ, הויכע מליצה.
Eura'sia *n.* (יו-ריי'-שיא) דער קאנטי= נענט פון איירא פא און אזיען.
Eura'sian *a.* and *n.* (יו-ריי'-שיען) וואס געפינט זיך אין אזיען און איירא פא; וואס איז נוגע צו ביידע וועלט=טיילען, איירא פא און אזיען; געמישט פון איי= ראפעאישען און אזיאטישען בלוט; איינער וואס איז האלב אן אייראפעער און האלב אן אזיאט; איינער וואס האט אין זיך אייראפעאיש און אזיאטיש בלוט.
Eurasiat'ic *a.* (יו-ריי-שי-עט'-איק) וואס געפינט זיך אין אזיען און אין איי= ראפא; וואס איז שייך צו איירא פא און אזיען; געמישט פון אייראפעאישען און אזיאטישען בלוט.
eure'ka (יו-רי'-קא) איך האב עס גע= פונען!
euremat'ics *n.* (יו-רי-מעט'-איקס) די געשיכטע פון טעכנישע ערפינדונגען; דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס איז שייך צו טעכנישע ערפינדונגען.
euri'pus *n.* (יו-ראי'-פאס) א שמאלער פאס ים צווישען צוויי שטיקער לאנד, וואו דער צופלוס און אבפאל פון וואסער [פלוט און עבע] איז זעהר שטארק.
Euroc'lydon *n.* (יו-ראק'-לי-דאן) א נארד=אסט=ווינד.
Eu'rope *n.* (יו'-ראופ) אייראפא.
Europe'an *a.* and *n.* (יו-רא-פי'-ען) אייראפעאיש; אן אייראפעער.
Europe'an con'cert (יו-רא-פי'-ען קאנ'-סערט) א פערשטענדניס צווישען די רעגיערונגען פון די גרויסע אייראפעאי= שע מלוכות צו האנדלען איינשטימיג בנוגע צו געוויסע דיפלאמאטישע פראגען.
Europe'anism *n.* -(יו-רא-פי'-ענ איזם) דאס אייראפעערטום; דאס זיין אייראפעאיש אדער אייראפעאיזירט.
Europeaniza'tion *n.* -(יו-רא-פי-ענ אי-זיי'-שאן) דאס אייראפעאיזירען, דאס מאכען אדער ווערען אן אייראפעער.
Europe'anize *v.* (יו-רא-פי'-ענ-איז) מאכען אייראפעאיש, מאכען פאר אן איי= ראפעער.
euryth'my *n.* (יו-ריטה'-מי) די קונסט — די הארמאניע און עלעגאנץ פון פראפארציע; אין מעדיצין — די רעגעל= מעסיגקייט פון פולס [דופק].
Eusta'chian *a.* (יו-סטיי'-קי-ען) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען איטאליע= נישען אנאטאם אויסטאכיוס [געלעבט אין 16טען יאהרהונדערט].
Eusta'chian tube (יוס-טיי'-קי-ען טיוב) דער אויסטאכישער ראהר [דער ראהר ביי א קינד אין מוטער'ס בויך, וואס פערבינדט דעם אויער מיט דעם מויל].
Eusta'chian valve (יוס-טיי'-קי-ען וועלוו) די אויסטאכישע ווענטיל [אין הארץ פון א קינד אין מוטער'ס בויך, דורך וועלכען עס ווערט רעגולירט די בלוט=צירקולאציאן]
eu'style *a.* (יו'-סטאיל) אין ארכיטעק= טור — וואס האט א שעהנע גרופירונג פון זיילען.
eu'taxy *n.* (יו'-טעק-סי) א גוטע אדער ריכטיגע ארדנונג.

eutec'tic *a.* and *n.* (יו-טעק'-טיק) וואס ווערט לייכט צושמאלצען; א לעגירונג [צוזאמענגעגאסענע מעטאלען], וואס ווערט לייכט צושמאלצען.
Euter'pe *n.* (יו-טויר'-פי) אויטערפע, די מוזע פון לירישען געזאנג און דיכטונג [איינע פון די מוזען אין דער גריכישער מיטאלאגיע]; א מין דינע און גלייכע דרום=אמעריקאנישע פאלמע, וואס דער= גרייכט אפט ביז 100 פוס אין הויך; א מין באבעלע אדער שמעטערלינג.
Euter'pean *a.* (יו-טויר'-פי-ען) וואס איז שייך צו דער מוזע אויטערפע.
Euterpe ז.
euthana'sia *n.* (יו-טהע-ניי'-שי-א) א גרינגער שמערצלאזער טויט [מיתה בנשיקה]; א מיטעל צו פערשאפען א גרינגען טויט.
euthan'asy *n.* (יו-טהענ'-ע-סי) *euthanasia* ז.
eu'trophy *n.* (יו'-טרא-פי) אין פיזיא= לאגיע—געזונטע נאהרונג, געזונטע שפייז.
evac'uant *a.* and *n.* (אי-וועק'-יו-ענט) אויסלעדיגענד, רייניגענד; אבפיהרענד; אן אבפיהרונגס=מיטעל.
evac'uate *v.* (אי-וועק'-יו-אייט) אויס= לעדיגען, רייניגען; אבפיהרען; פערלא= זען [אן ארט]; פאוועקנעהמען, צונעהמען; זיך אויסלעדיגען, ארויסלאזען.
evacua'tion *n.* (אי-וועק-יו-איי'-שאן) אויסלעדיגונג, אויסלעערונג, רייניגונג; אבפיהרונג; פערלאזונג [פון אן ארט]
Evacua'tion day -(אי-וועק-יו-איי' שאן דיי) דער טאג, ווען די לעצטע ענג= לישע סאלדאטען האבען פערלאזען ניו יארק [25טען נאוועמבער 1783, נאך דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].
evac'uative *a.* (אי-וועק'-יו-איי-טיוו) אויסלעדיגענדיג, אויסרייניגענדיג, אב= פיהרענד.
evac'uator *n.* (אי-וועק'-יו-איי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס לעדיגט אויס.
eva'dable *a.* (אי-וויי'-דעבל) אויסמייד= באר, אויסוויייכבאר.
evade' *v.* (אי-וויידי) אויסמיידען, אויס= ווייכען; זיך ארויסדרעהען; זיך דרעהען [ניט זיין קלאר אדער בעשטימט]; זיך ניט לאזען פערשטעהן אדער ערקלערען.
eva'dible *a.* (אי-וויי'-דיבל) *evadable* ז.
evaga'tion *n.* (אי-ווע-גיי'-שאן) דאס ארומבלאנדזשען, דאס ארומוואנדערען; אן אויספלוג, אן אויספאהר.
evag'inable *a.* (אי-ווערזש'-אי-נעבל) וואס מען קען אויסקעהרען אדער אויס= דעקען.
evag'inate *v.* (אי-ווערזש'-אי-נייט) אויסקעהרען, אויפדעקען.
evagina'tion *n.* -(אי-ווערזש-אי-ניי' שאן) דאס אויסקעהרען אדער אויפדעקען.
eval'uate *v.* (אי-וועל'-יו-אייט) בע= שטימען דעם ווערטה; פארזיכטיג אבשא= צען; אין מאטעמאטיק — בעשטימען די נומערישע צאהל.
evalua'tion *n.* (אי-וועל-יו-איי'-שאן) פארזיכטיגע אבשאצונג; אין מאטעמא= טיק — בעשטימונג פון א נומערישער צאהל.
eval'vular *a.* (אי-וועל'-וויו-לאר) אין באטאניק — וואס עפענט זיך ניט דורך ווענטילען.
evanesce' *v.* (עוו-ע-נעס') פערשווינ= דען ביסלעכווייז.
evanes'cence *n.* (עוו-ע-נעס'-ענס) שטו= פענווייזע פערשווינדונג; דאס האבען די פעהיגקייט אדער די נייגונג ביסלעכווייז צו פערשווינדען.
evanes'cent *a.* (עוו-ע-נעס'-ענט) שווינ= דענד; פערשווינדענדיג שטופענווייז; הא= בענדיג די נייגונג אדער די פעהיגקייט ביסלעכווייז צו פערשווינדען; פערקלע= נערט ביז אונמערקבארקייט; אונמערק= באר; אין נאטור=געשיכטע — ניט שטאנד= האפט, אונבעשטימט, וואס מען קען זיך דארויף ניט פערלאזען, וואס מען קען דארויף ניט בויען; אין ענטאמאלאגיע — וואס ווערט אטראפירט אדער וואס שטארבט ביסלעכווייז אב [וועגען געווי= סע טיילען פון קערפער ביי אינזעקטען].
evanes'cently *adv.* -(עוו-ע-נעס'-ענט לי) אויף א שווינדענדען שטייגער; פער= שווינדענדיג שטופענווייז.
evan'gel *n.* (אי-ווענ'-דזשעל) א בשורה; איינער וואס בריינגט א גוטע בשורה.
evangel'ic *a.* (אי-ווענ-דזשעל'-איק) עוואנגעליש. ז. *evangelical*
evangel'ical *a.* and *n.* -(אי-ווענ דזשעל'-אי-קעל) עוואנגעליש, וואס איז שייך צו אדער וואס איז אין איינקלאנג מיט דעם עוואנגעליום [נייער טעסטא= מענט, ברית חדשה]; וואס געפינט זיך אין דעם נייעם טעסטאמענט; וואס האלט זיך בלויז אן דעם נייעם טעסטאמענט [הויפטזעכליך וואס בעלאנגט צו דער עוואנגעלישער קירך, וועלכע אנערקענט ניט דעם פאפסט]; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן עוואנגעליום; אן עוואנגעליסט, אן אנהענגער פון דער עוואנגעלישער קירך.
evangel'icalism *n.* -(אי-ווענ-דזשעל' אי-קעל-איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן דעם עוואנגעליום [נייער טעסטא= מענט]; אנהענגערשאפט צו דער עוואנגע= לישער קירך.
evangel'ically *adv.* -(אי-ווענ-דזשעל' אי-קעל-אי) לויט דעם עוואנגעליום [ניי= ער טעסטאמענט], עוואנגעליש.
evangel'icalness *n.* -(אי-ווענ-דזשעל' אי-קעל-נעס) דאס זיין עוואנגעליש; דאס זיין אין איינקלאנג מיט'ן עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט].
evangel'icism *n.* -(אי-ווענ-דזשעל' אי-סיזם) די לעהרען פון עוואנגעליום אדער פון דער עוואנגעלישער קירך.
evangelic'ity *n.* -(אי-ווענ-דזשע-ליס' אי-טי) דאס זיין עוואנגעליש; אנהענ= גערשאפט צו דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט] אדער צו די פרינציפען פון דער עוואנגעלישער קירך.
evangelisa'tion *n.* -(אי-ווענ-דזשעל אי-זיי'-שאן) ז. *evangelization*
evan'gelise *v.* (אי-ווענ'-דזשעל-איז) ז. *evangelize*
evan'gelism *n.* (אי-ווענ'-דזשעל-איזם) די פערברייטונג פון דער לעהרע פון דעם עוואנגעליום אדער פון דעם נייעם טעס= טאמענט.
evan'gelist *n.* (אי-ווענ'-דזשעל-איסט) אן עוואנגעליסט, א פרעדיגער פון דער לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט; די פערפאסער פון די פיער עוואנגעליומס; ביי די מארמאנען — א פאטריארך, אזא קירכען=בעאמטער.
evangelis'tic *a.* -(אי-ווענ-דזשע-ליס' טיק) עוואנגעליש; וואס פערשפרייט אדער פרעדיגט די לעהרען פון עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; וואס איז שייך

צו אז עוואנגעליסט אדער פרעדיגער פון עוואנגעליום.

evangeliza'tion *n.* (אי-ווענ-דזשעל-אי-זיי'-שאן) דאס פרעדיגען אדער פערשפרייטען דעם עוואנגעליום [נייער טעסטאמענט]; בעקעהרען צום עוואנגעליום.

evan'gelize *v.* (אי-ווענ'-דזשעל-איז) פערברייטען די לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט.

evan'ish *v.* (אי-ווענ'-איש) פערשווינדען.

evan'ishment *n.* (אי-ווענ'-איש-מענט) פערשווינדונג, דאס פערשווינדען.

evani'tion *n.* (עוו-ע-ניש'-אן) ז. *evanishment*

evaporabil'ity *n.* (אי-ווען-א-רע-ביל'-אי-טי) דאס אויסגעוועפט אדער אויסגעדונסטעט ווערען.

evap'orable *a.* (אי-וועפ'-א-רעבל) וואס קען אויסדונסטען, וואס קען אויסוועפען.

evap'orate *v.* (אי-וועפ'-א-רייט) 1. אויסדונסטען, אויסוועפען; זיך פערוואנדלען אין דאמפף אדער פארע; 2. צושטרייט ווערען, פערשווינדען.

2. Too often the spirit of a writer evaporates in a translation.

evapora'tion *n.* (אי-וועפ-א-ריי'-שאן) די אויסדונסטונג אדער אויסוועפונג, די פערוואנדלונג פון א פליסיגער זאך אין דונסט אדער פארע.

evap'orative *a.* (אי-וועפ'-א-ריי-טיוו) וואס וועפט זיך אויס; וואס איז שייך צו דער פערוואנדלונג פון א פליסיגער זאך אין דונסט אדער פארע.

evap'orator *n.* (אי-וועפ'-א-ריי-טאר) אז אפאראט צום טריקענען פרוכט א. ד. ג

evaporom'eter *n.* (אי-וועפ-א-ראמ'-ע-טער) אז אפאראט אויסצומעסטען די מאסע פון וואסער וואס ווערט פערוואנדעלט אין דאמפף אין א געגעבענער צייט.

eva'sion *n.* (אי-וויי'-זשאן) די פערמיידונג, די אויסווייכונג; דאס ארויסמאכען זיך מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'sive *a.* (אי-וויי'-סיוו) אויסווייכענד, זיך ארויסדרעהענד מיט חכמות אדער תירוצים

eva'sively *adv.* (אי-וויי'-סיוו-לי) דורך אויסדרעהען זיך מיט חכמות אדער תירוצים.

eva'siveness *n.* (אי-וויי'-סיוו-נעס) דאס קענען זיך אויסדרעהען מיט חכמות אדער תירוצים.

eve *n.* (איוו) אבענד; דער אבענד פאר א יום־טוב אדער פאר א געוויסער געשעהניש; ערב.

evec'tion *n.* (אי-וועק'-שאן) אין אסטראנאמיע — די אונגלייכהייט פון דער קרייזבעוועגונג, וועלכע די לבנה מאכט ארום דער ערד, צוליעב דער צוציהונגס־קראפט פון דער זון.

e'ven *a., adv. and v.* (איוון) גלייך, גלאט; עהנליך; קלאר, פעריטשטענדליך; גראד [זוגות]: גראדע, עבען; זאגאר; פערגלייכען; מאכען גלאט; צופאסען; גלייך איין זאך צו אן אנדערער.

e'ven al'most (איוון אהל'-מאוסט) כמעט.

e'ven as (איוון עז) גלייך ווי.

e'ven as if (איוון עז איף) גראד ווי ווען...

e'ven as much (איוון עז מאטש) גראד אזוי פיעל; ניט ווענינער ווי...

e'ven bet (איוון בעט) א גלייכער געוועט [ווען ביידע צדדים לעגען איין צו גלייכע סומען].

e'ven chance (איוון טשענס) א גלייכע מעגליכקייט, אז א געוויסע זאך וועט געשעהן אדער וועט ניט געשעהן; א גלייכער שאנס צו געווינען א געוועט אדער ניט.

e'vener *n.* (אי'ונ-ער) דער אויסגלייכער.

e'ven ground (איוון גראונד) פלאכע ערד; גלייכע שאנסען צו געווינען אדער פערשפיעלען.

e'ven-han'ded *a.* (אי'ונ-הענ'-דעד) אונפארטייאיש; וואס בעגעהט זיך מיט אלעמען גלייך.

e'ven-han'dedness *n.* (אי'ונ-הענ'-דעד-נעס) אונפארטייליכקייט; גלייכע בעציהונג צו אלעמען.

e'ven-hands *n.* (איוונ'-הענדז) קווים.

eve'ning *n. and a.* (איוו'-נינג) אבענד, אבענד־צייט; די צייט פון אונטערגאנג; וואס פאסירט אין אבענד.

eve'ning dress (איוו'-נינג דרעס) באל־אנצוג, פאראדנע קליידער.

eve'ning par'ty (איוו'-נינג פאר'-טי) אן אבענד־געזעלשאפט, א וועטשערינקע.

eve'ning pray'er (איוו'-נינג פרעהר) אבענד־געבעט, תפלת מעריב.

eve'ning prim'rose (איוו'-נינג פרימ'-ראוז) די נאכט־קערצע [א הויכע פלאנצע מיט ברייטע געלע בלומען, וואס עפענען זיך פאנאנדער ביי נאכט].

eve'ning star (איוו'-נינג סטאר) דער אבענד־שטערען, ווענוס.

e'ven keel (איוון קיעל) א גלייכע אדער האריזאנטאלע לאגע פון א שיף.

e'ven lay (איוון ליי) א וועט אויף גלייך.

e'venly *adv.* (אי'ונ-לי) גלייך, גלאט; אונפארטייאיש.

e'venness *n.* (אי'ונ-נעס) גלייכהייט, גלאטקייט; נייסטעסרוהיגקייט, געלאסענקייט; אונפארטייליכקייט.

e'venness of tem'per (אי'ונ-נעס אוו טעמ'-פער) געלאסענקייט, רוהיגקייט.

e'ven now (איוון נאו) אפילו איצט.

Even now, after many years of study, he is not able to speak English correctly.

e'ven num'ber (איוון נאמ'-בער) א גראד־צאהל [ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

e'ven or odd (איוון אר אד) גראד צי אום [אן אלטע שפיעל].

e'ven page (איוון פיידזש) די זייט פון א בלאט אין א בוך, אויף וועלכער עס איז אנגעצייכענט א גראד־נומער [ווי 32, 34, 36 א. ד. ג.].

e'ven-pleached *a.* (אי'ונ-פליעטשט) גלאט געפלאכטען.

e'ven-song *n.* (אי'ונ-סאנג) תפלת מעריב; אן אבענד־ליעד.

event' *n.* (אי-ווענט') א בעגעבענהייט, א פארפאל, א פאסירונג, א געשעהניש.

e'ven-tem'pered *a.* (אי'ונ-טעמ'-פערד) גלייכמוטיג, געלאסען, רוהיג.

event'ful *a.* (אי-ווענט'-פול) פול מיט פארפעלע אדער פאסירונגען.

event'less *a.* (אי-ווענט'-לעס) אהן פאסירונגען, מאנאטאנע.

eventra'tion *n.* (אי-ווענ טריי'-שאן) אין מעדיצין — דער צושטאנד פון א פערזעהעניש אדער אוננארמאלע בעשעפעניש, ביי וועלכער די גדערים ענטהאלטען זיך אין א מין זעקעל, וואס הענגט אראב פון בויך; א ברוך אדער קילע, וואו די געדערים געהען ארויס פון בויך.

even'tual *a.* (אי-ווענ'-טשו-על) מעגליך; וואס הענגט אב פון א מעגליכען פאל; וואס בעקומט זיך פון א מעגליכען פאל; וואס פאסירט אונטער דעם דרוק פון די אומשטענדען; סוף כל סוף; ענטשיידענד; ענדליך, שליסליך.

eventual'ity *n.* (אי-ווענ-טשו-על'-אי-טי) דאס וואס פאסירט אונטער דעם דרוק פון אומשטענדען; דאס געפיהל פאר פאסירונגען און די אייגענשאפט זיי צו געדענקען.

even'tually *adv.* (אי-ווענ'-טשו-על-אי) ענדליך, שליסליך; לויט דעם אויסגאנג; לויט דעם פארקומענדען פאל.

even'tuate *v.* (אי-ווענ'-טשו-אייט) 1. זיך אויסלאזען מיט..., זיך ענדיגען מיט...; 2. פאסירען, אויספאלען, פארקומען.

1. The agitation against slavery eventuated in a civil war.

eventua'tion *n.* (אי-ווענ-טשו-איי'-שאן) דאס פאסירען אונטער דעם דרוק פון די אומשטענדען.

ev'er *adv.* (עוו'-ער) אימער, צו יעדער צייט; אין יעדען פאל.

ev'er and anon' (עוו'-ער ענד ע-נאן') אפטמאל; פון צייט צו צייט.

ev'er-dur'ing *a.* (עוו'-ער-דיור'-אינג) אימער־דויערענד, אייביג.

ev'erglade *n.* (עוו'-ער-גלייד) א שטרעקע זומפיג לאנד וואס איז מעהר אדער ווייניגער בעוואקסען מיט הויכען גראז.

ev'ergreen *a. and n.* (עוו'-ער-גריען) אימער גרין; א פלאנצע וועלכע בלייבט גרין דעם גאנצען יאהר.

The pine is an evergreen tree.

everlas'ting *a. and n.* (עוו-ער-לעס'-טינג) אונאויפהערליך; אונענדליך; אימער־דויערענד; אייביג; וואס ציהט זיך אונענדליך לאנג; אונגעהייער גרויס אדער מעכטיג; די אייבינקייט; דער אייביגער [גאט]; אזא שטארקער וואלען־שטאף; א נאמען פון געוויסע פלאנצען, וואס זייערע בלומען האלטען אן זייער פארם, קאליר און גלאנץ נאכדעם ווי זיי זיינען פערטריקענט געווארען.

everlas'ting flow'ers (עוו-ער-לעס'-טינג פלאו'-ערז) בלומען, ביי וועלכע די פארם און דער קאליר פון די בלעטער בייטען זיך ניט נאכדעם ווי זיי זיינען פערטריקענט געווארען.

everlas'tingly *adv.* (עוו-ער-לעס'-טינג-לי) פאר אלע צייטען; פאר אימער; פאר אן אונבעשטימטער לאנגער צייט; אהן א גרענעץ; אונגעהייער.

everlas'tingness *n.* (עוו-ער-לעס'-טינג-נעס) אייבינקייט; אונענדליכקייט, אונאויפהערליכקייט.

everlas'ting pea (עוו-ער-לעס'-טינג פיע) אזא ארבעס־עהנליכע פלאנצע.

everlas'ting tor'ment (עוו-ער-לעס'-טינג טאהר'-מענט) די יסורים פון גיהנום.

ev'er-liv'ing *a.* (עוו'-ער-ליוו'-אינג) אונשטערבליך; וואס לעבט אייביג; וואס עקזיסטירט אימער.

ev'ermore *adv.* (עוו'-ער-מאור) פאר אימער, פאר אלע צייטען; פאר אייביג.

ever'sible *a.* (אי-וואיר'-סיבל) וואס קען איבערגעקעהרט אדער אויסגעקעהרט ווערען.

ever'sion *n.* (אי-וואיר'-שאן) דאס איבערקעהרען אדער אויסקעהרען.

ev'er so lit'tle (עוו'-ער סאו ליטל) נאך אזוי ווענינ.

evert' *v.* (אי-וואירט') אויסקעהרען, איבערקעהרען.

eve'ry *a.* (עוו'-רי) יעדער, יעדע, יעדעס.

eve'ry bit (עוו'-רי ביט) אין יעדער הינזיכט; אין אלע פונקטען.

eve'rybody *n.* (עוו'-רי-באד-אי) איטליכער; יעדער איינער.

eve'ry-day *a.* (עוו'-רי-דיי) אל-טעגליך, פאר יעדען טאג.

eve'ry-day man (עוו'-רי-דיי מען) א געוועהנליכער מענש, א מענש פון א גאנץ יאהר.

eve'ryhow *adv.* (עוו'-רי-האו) אויף יעדען אופן.

eve'ry jot of it (עוו'-רי דזשאט אוו איט) אינגאנצען, יעדעס פינטעלע.

eve'ry kind of (עוו'-רי קאינד אוו) יעדערליי, יעדער מין.

eve'ry moth'er's child (עוו'-רי מאטה'-ערז טשאילד) יעדער איינער; די גאנצע חברה.

eve'ry moth'er's son (עוו'-רי מאטה'-ערז סאן) יעדער איינער; די גאנצע חברה.

eve'ry now and then (עוו'-רי נאו ענד טהען) אלע ווײלע.

eve'ry once in a while (עוו'-רי הוואנס איז ע הוואיל) יעדען אויגענבליק; אלע ווײלע.

eve'ry one (עוו'-רי הוואן) יעדער איינער, איטליכער.

eve'ry oth'er (עוו'-רי אטה'-ער) איינער איבער דעם אנדערען [ווי א טאג איבער א טאג].

eve'ry oth'er day (עוו'-רי אטה'-ער דיי) א טאג איבער א טאג.

eve'ry soul (עוו'-רי סאול) יעדער איינער, איטליכער.

eve'rything *n.* (עוו'-רי-טהינג) יעדע זאך, דאס וויכטיגסטע; אלעס; א פולע, א סך.

eve'rywhen *adv.* (עוו'-רי-הוועז) אין אלע צייטען.

eve'rywhere *adv.* (עוו' רי-הוועהר) איבעראל, אומעדום.

evict' *v.* (אי-וויקט') ארויסווארפען [פון א דירה]; אוועקנעהמען גערינכטליך אייגענטהום; דערוויטערען אדער ארויסטרייבען מיט גוואלט.

The widow could not pay rent and was **evicted** by the landlord.

evic'tion *n.* (אי-וויק'-שאן) דאס ארויסווארפען [פון א דירה]; דאס אוועקנעהמען געריכטליך איינעמס בעזיץ; דאס דערוויטערען אדער פערטרייבען מיט גוואלט.

evic'tor *n.* (אי-וויק'-טאר) איינער וואס ווארפט ארויס אימעצען פון א דירה; איינער וואס נעהמט געריכטליך צו אימעצענס בעזיץ.

ev'idence *n.* and *v.* (עוו'-אי-דענס) אויגענשיינליכקייט; א בעווייז, א צייגניס; אן עדות; בעווייזען.

ev'idence aliun'de (עוו'-אי-דענס איי-לי-אנ'-די) בעווייזע פון אן אנדער קוואל [ווי למשל, פאקטען בנוגע צו א ירושה, וועלכע ווערען ניט דערמאנט אין דער צואה].

ev'ident *a.* (עוו'-אי-דענט) אויגענשיינליך, אפענבאר; וואס זעהט זיך קלאר ארוים.

eviden'tial *a.* (עוו-אי-דענ'-שעל) צייגענד, בעווייזענד.

eviden'tially *adv.* (עוו-אי-דענ'-שעל-אי) אויף א בעווייזענדען שטייגער.

ev'identness *n.* (עוו' אי דענט נעס) אויגענשיינליכקייט, קלארקייט.

e'vil *a.* and *n.* (איוול) שלעכט, בייז, פערדארבען, זינדיג; שלעכטס, בייזקייט; אונגליק; א צרה; א שלאק, א פרעניות.

e'vil-affec'ted *a.* (אי'וול-ע-פעק'-טעד) מיט בייזע מחשבות; אונפריינדליך.

e'vil an'gel (אי'וול איינ'-דזשעל) א בייזער מלאך.

e'vil-bo'ding *a.* (אי'וול-באו'-דינג) וואס טראגט עפעס בייזעס; וואס זאגט אן אויף שלעכטס.

e'vil-disposed' *a.* (אי'וול-דיס-פאוזד') שלעכט-געזינט; בייזהאפט; גענייגט צו טהאן שלעכטס.

e'vil disposi'tion (איוול דיס-פא-זיש'-אן) א נייגונג צו טהאן שלעכטס.

e'vil-do'er *n.* (אי'וול-דוה'-ער) איינער וואס טהוט שלעכטס; א מחבל; א פערברעכער געגען מאראל און זיטליכקייט.

e'vil-eye *n.* (אי'וול-אי) א בייז-אויג, אן עין-הרע.

e'vil-eyed *a.* (אי'וול-איד) מיט א שלעכט-אויג; מיט קנאה.

e'vil ge'nius (איוול דזשי'-ני-אס) א בייזער גייסט.

e'villy *adv.* (אי'וול-אי) אויף א שלעכטען אדער בייזען שטייגער.

e'vil-min'ded *a.* (אי'וול-מאינ'-דעד) ז. *evil-disposed*.

e'vilness *n.* (אי'וול-נעס) בייזהייט, בייזארטיגקייט; שלעכטס.

e'vil-o'mened *a.* (אי'וול-או'-מענד) וואס צייגט אן אויף שלעכטס; אנווייזענד אויף עטוואס בייזעס.

e'vil-spea'king *n.* (אי'וול-ספיע'-קינג) פערליימדונג, לשון הרע, רכילות.

e'vil-wor'ker *n.* (אי'וול הוואיר'-קער) ז. *evil-doer*.

evince' *v.* (אי-ווינס') אויפצייגען, אויפווייזען; איבערצייגען, בעווייזען.

evince'ment *n.* (אי-ווינס'-מענט) דאס אויפצייגען, דאס בעווייזען.

evin'cingly *adv.* (אי-ווינ'-סינג-לי) דורך אויפווייזונג; אויף אן איבערצייגענדען שטייגער.

evis'cerate *v.* (אי-וויס'-ע-רייט) ארויסנעהמען די געדערים; בערויבען פון די וויכטיגסטע טיילען; אויפרעקען; אויסלעדיגען.

evis'cerated *a.* (אי-וויס'-ע-ריי-טעד) אויסגעלעדיגט, אהן אינהאלט, אונבעדייטענד.

eviscera'tion *n.* (אי-וויס-ע-ריי'-שאן) דאס ארויסנעהמען די אינגעווייד; דאס אויסלעדיגען.

eviter'nal *a.* (עוו-אי-טויר'-נעל) וואס דויערט אונענדליך לאנג; אייביג.

eviter'nally *adv.* (עוו-אי-טויר'-נעל-אי) דורך אייביגקייט; לעולם ועד.

eviter'nity *n.* (עוו אי-טויר' ני-טי) אייביגקייט.

evoca'tion *n.* (עוו-א-קיי'-שאן) דאס ארויסרופען רוחות אדער געטער [ווי די אלטע רוימער פלעגען ארויסרופען דורך רעליגיעזע צערעמאניעס די געטער פון א בעלאגערטער שטאדט זיי זאלען צושטעהן צו די בעלאגערער]; דאס איבערטראגען א פראצעס פון איין געריכט צו אן אנדערען.

evoke' *v.* (אי-וואוק') ארויסרופען [גייסטער אדער געטער]; אריבערטראגען א פראצעס פון איין געריכט צו אן אנדערען.

ev'olute *n.* (עוו'-א-ליוט) אן עוואלוטע [א מאטעמאטישע קרומע ליניע וועלכע איז דער קרימונגס-מיטעלפונקט פון אן אנדער קרומער ליניע].

evolu'tion *n.* (עוו-א-ליו'-שאן) עוואלוציאן, ענטוויקלונג; די ענטוויקלונג פון דעם עמבריא אדער פון קיים אין אן ארגאניזם; די ענטוויקלונג פון חיות אדער פלאנצען פון נידריגע מינים צו העכערע; די ענטוויקלונג פון דער וועלט; אין מאטעמאטיק — דאס ווארצעל-אויסציהען פון א קוואדראטישער אדער קובישער צאהל א. ז. וו., צ. ב. 4 איז דער קוואדראטישער ווארצעל פון 16, 3 איז דער קובישער ווארצעל פון 27; א מאנעווער [ווי פון סאלדאטען, שיפען א. ד. ג.]; א פראדוקט [וואס האט זיך ענטוויקעלט אדער איז אויסגעוואקסען].

evolu'tionary *a.* (עוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו עוואלוציאן; וואס געהערט צו ענטוויקלונג; וואס איז שייך צו א מאנעווער פון אן ארמעע אדער פלאטע א. ד. ג.

evolu'tionism *n.* (עוו-א-ליו'-שאנ-איזם) די עוואלוציאנס אדער ענטוויקלונגס-לעהרע [וועגען דער ענטוויקלונג פון חיות אדער וועגען דער ענטוויקלונג פון דער וועלט].

evolu'tionist *n.* and *a.* (עוו-א-ליו'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער עוואלוציאנס אדער ענטוויקלונגס-לעהרע: וואס איז געגרינדעט אויף דער עוואלוציאנס-טעאריע.

evolutionis'tic *a.* (עוו-א-ליו-שאנ-איס'-טיק) וואס איז געגרינדעט אויף דער עוואלוציאנס-טעאריע.

ev'olutive *a.* (עוו'-א-ליו-טיוו) ז. *evolutionary*.

evol'vable *a.* (אי-וואל'-וועבל) וואס קען זיך ענטוויקלען.

evolve' *v.* (אי-וואלוו') ענטוויקלען, פאנאנדערוויקלען; זיך פאנאנדערוויקלען; זיך ענטוויקלען.

evolve'ment *n.* (אי-וואלוו'-מענט) די ענטוויקלונג.

evol'vent *n.* (אי-וואל'-ווענט) אן עוואלווענטע [א מאטעמאטישע קרומע ליניע, וועלכע ווערט בעשריבען פון דעם ענד פון א גראדער ליניע וואס בעוועגט זיך ארום א קרייז].

evol'ver *n.* (אי-וואל'-ווער) איינער וואס וויקעלט פאנאנדער אדער וויקעלט אב.

evul'sion *n.* (אי-וואל'-שאן) דאס ארויסרייסען, דאס ארויסציהען מיט גוואלט.

ewe *n.* (יו) א שאף, א שעפס [א "זיי" פון שאף].

ewe'-lamb *n.* (יו'-לעם) א לעמעלע, א קליין שעפעלע.

ewe'-neck *n.* (יו'-נעק) א האלז ווי פון א שעפס, דין און געבויגען אויף הינטען [וועגען פערד].

ewe'-necked *a.* (יו'-נעקט) וואס האט א דינעם געבויגענעם האלז.

ew'er *n.* (יו'-ער) א וואסער-קאן; א קרוג.

ew'ery *n.* (יו'-ער-אי) דאס צימער אין א [קעניגליכען] פאלאץ, וואו עס ווערט געהאלטען די טיש-געשיר.

ex *prep.* (עקס) אויסער; געוועזענעס.

He is an ex-Congressman.

exac'erbate *v.* (עג-זעס'-ער-בייט) ערביטערען, מאכען מעהר אויפגערעגט.

exacerba'tion *n.* (עג-זעס-ער-ביי'-שאן) די ערביטערונג, צורייצטקייט; דאס מאכען מעהר אויפגערעגט; די פערשטארקונג פון א קראנקהייט.

exacerbes'cence *n.* (עג-זעס-ער-בעס'-ענס) א פערגרעסערטע אויפרעגונג; די פערשטארקונג פון פיבער [קדחת].

exact' *a. and v.* (עג-זעקט') 1. פינקטליך, ריכטיג, אקוראט; 2. צווינגען צו צאהלען, ארויספרעסען געלד; 3. פאדערען רעכט, צווינגען צו אנערקענען דאס רעכט.

1. I do not know the exact time of my departure. 2. He exacted payment for his services. 3. The allies exacted severe terms from Turkey.

exac'ter *n.* (עג-זעק'-טער) ז. *exactor*

exac'ting *a.* (עג-זעק'-טינג) וואס פאדערט זעהר פיעל; וואס פרעסט ארויס; פינקטליך, אקוראט.

exac'tingness *n.* (עג-זעק'-טינג-נעס) פינקטליכקייט; ריכטיגקייט; דאס ארויספרעסען; דאס פאדערען; דאס צווינגען.

exac'tion *n.* (עג-זעק'-שאן) די פאדערונג; דאס צווינגען צו בעצאהלען; די געלד-ארויספרעסונג; דאס וואס ווערט ארויסגעפרעסט; דאס וואס ווערט בעצאהלט מיט גוואלט; דאס נעהמען כאבאר, שוחד.

exac'titude *n.* (עג-זעק'-טי-טיוד) פינקטליכקייט, גענויאיגקייט.

exact'ly *adv.* (עג-זעקט'-לי) פינקטליך, גענוי.

exact'ness *n.* (עג-זעקט'-נעס) ז. *exactitude*

exac'tor *n.* (עג-זעק'-טאר) איינער וואס צווינגט צו בעצאהלען; א סבארשטשיק; איינער וואס צווינגט צו בעצאהלען מעהר וויפיעל עס קומט; א הויט-שינדער, א בערויבער.

exact' sci'ences (עג-זעקט' סאי'-ענס-ען) די פינקטליכע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען וועלכע האבען צו טהאן מיט מאטעמאטישע קוואנטיטעטען, ווי פיזיק, כעמיע א. ד. ג.].

exag'gerate *v.* (עג-זעדזש'-ע-רייט) איבערטרייבען, פערגרעסערען, מגזם זיין.

exag'gerated *a.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טעד) איבערטריבען, גוזמא'דיג.

exag'geratedly *adv.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טעד-לי) איבערטרייבענדיג, איבערכאפענדיג די מאס, בלשון גוזמא.

exag'geratingly *adv.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טינג-לי) ז. *exaggeratedly*

exaggera'tion *n.* (עג-זעדזש-ע-ריי'-שאן) די איבערטרייבונג, די פערגרעסערונג; דאס אריבערכאפען די מאס.

exag'gerative *a.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טיוו) וואס איבערטרייבט, וואס כאפט אריבער די מאס.

exag'geratively *adv.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טיוו-לי) מיט איבערטרייבונג; בלשון גוזמא.

exag'gerator *n.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טאר) אן איבערטרייבער; א בעל-מגזם.

exag'geratory *a.* (עג-זעדזש'-ע-ריי-טא-רי) איבערטרייבענד, פערגרעסערענד, וואס איז אריבער דער מאס.

exalt' *v.* (עג-זאהלט') ערהויבען; אויפהויבען צו א העכער מדרגה; לויבען, געבען א שבח.

exalta'do *n.* (עק-סאל-טא'-דאו) אן עקזאלטאדא, א מיטגליעד פון א שפאנישער פאליטישער פארטיי אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט, וועלכע איז געווען זעהר עקסטרעם אין איהר ראדיקאל-דעמאקראטישער פראגראם.

exalta'tion *n.* (עקס-אהל-טיי'-שאן) די אויפהויבונג, די ערהויבונג; עקזאלטאציאן, העכערע בעגייסטערונג.

exal'ted *a.* (עג זאהל'-טעד) ערהויבען, הויך; מיט א העכער בעגייסטערונג.

exal'tedness *n.* (עג-זאהל'-טעד-נעס) ערהאבענהייט, הויכקייט; דאס ווערען דערהויבט.

exal'ter *n.* (עג-זאהל'-טער) דער אדער דאס וואס לויבט אדער ערהויבט.

exam' *n.* (עג-זעם') אן אבקירצונג פון *examination*

exa'men *n.* (עג-זיי'-מען) אן עקזאמען, א פערהער; אן אונטערזוכונג.

examina'tion *n.* (עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) דאס עקזאמינירען, דאס פערהערען; דאס ווערען עקזאמינירט אדער פערהערט; דאס אונטערזוכען, א נאכפארשונג.

examina'tionism *n.* (עג זעמ אי-ניי'-שאנ-איזם) דאס אורטיילען וועגען איינעמס קענטניסע אדער פעהיגקייטען דורך צופיעל עקזאמינירען אדער שטעלען פראגען.

examina'tion-pa'per *n.* (עג-זעמ-אי-ניי'-שאן-פיי'-פער) דאס פאפיער אויף וועלכען עס זיינען אבגעדרוקט די עקזאמינאציאנס-פראגען; א סעריע פון געשריבענע ענטפערען אויף די עקזאמינאציאנס-פראגען.

exam'ine *v.* (עג-זעמ'-אין) עקזאמענירען; אונטערזוכען, פערהערען.

examinee' *n.* (עג-זעמ-אי-ניע') איינער וועמען מען עקזאמינירט.

exam'iner *n.* (עג-זעמ'-אי-נער) אן עקזאמינירער; אן אונטערזוכונגס-ריכטער; א פערהערער.

exam'inership *n.* (עג-זעמ'-אי-נער-שיפ) דאס אמט פון אן עקזאמענירער.

exam'ining-commit'tee *n.* (עג-זעמ'-אי-נינג-קאמ-אי'-טי) דער עקזאמינאציאנס-קאמיטעט.

exam'ple *n. and v.* (עג-זעמ'פל) א ביישפיעל; א מוסטער; אן עקזעמפלאר; געבען א ביישפיעל אדער מוסטער.

exan'imate *a.* (עג-זענ'-אי-מייט) לעבענסלאז, טויט; מוטלאז, נידערגעשלאגען.

exanima'tion *n.* (עג-זענ-אי-מיי'-שאן) לעבענסלאזיגקייט, פערחלש'טקייט; מוטלאזיגקייט, נידערגעשלאגענקייט.

ex an'imo (עקס ענ'-אי-מאו) פון גאנצען הארצען.

exan'them *n.* (עג-זענ'-טהעם) אן אויסשלאג אויף דער הויט, א הויט-קראנקהייט [מעהרסטענטייל פערבונדען מיט פיבער אדער ענטצינדונג, ווי ביי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; א קראנקהייט, איינער פון די סימפטאמען פון וועלכער איז אן אויסשלאג אויף דער הויט [ווי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; אן אנוואוקס אויף פלאנצען-בלעטער.

exanthe'ma *n.* (עק-סענ-טהי'-מא) אן איסשלאג אויף דער הויט [מעהרסטענטייל פערבונדען מיט פיבער אדער ענטצינדונג, ווי ביי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.]; א קראנקהייט, איינער פון די סימפטאמען פון וועלכער איז אן אויסשלאג אויף דער הויט [ווי סקארלאטין, מאזלען א. ד. ג.].

exanthemat'ic *a.* (עג-זענ-טהי-מעט'-איק) וואס איז עהנליך אדער וואס איז שייך צו א הויט-אויסשלאג. ז. *exanthema*

exanthem'atous *a.* (עק-סענ-טהעמ'-ע-טאס) וואס איז עהנליך אדער שייך צו א הויט-אויסשלאג. ז. *exanthema*

exanthe'sis *n.* (עק-סענ-טהי'-סיס) א הויט-אויסשלאג. ז. *exanthema*

ex'arch *n.* (עקס'-ארק) אן עקזארך, א וויצע-קעניג פון א פראווינץ אין דער אמאליגער ביזאנטישער אימפעריע, א הויכער קריסטליכער גייסטליכער.

ex'archate *n.* (עקס'-אר-קייט) עקזארכאט, דאס אמט אדער דער ראנג פון אן עקזארך [וויצע-קעניג פון א פראווינץ אין דער אמאליגער ביזאנטישער אימפעריע]; די פראווינץ אונטער דער הערשאפט פון אן עקזארך.

exarteri'tis *n.* (עקס-אר-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער אויסערליכער שיכט פון אן ארטעריע אדער שלאג-אדער.

exarthro'sis *n.* (עקס-אר-טהראו'-סיס) אן אויסלינקונג; דאס ארויסגעהן פון אן אבר פון זיין געלענק.

exartic'ulate *v. and a.* (עקס-אר-טיק'-יו-לייט) ארויסציהען פון געלענק, אייסלינקען, אבשניידען א גליעד ביים געלענק; אין זאאלאגיע — וואס האט ניט קיין געלענקען.

exarticula'tion *n.* (עקס-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) דאס אויסלינקען [פון אן אבר]; דאס אבשניידען א גליעד ביים געלענק; דאס ניט האבען קיין געלענקען.

exas'perate *n. and a.* (עג-זעס'-פע-רייט) דערצארנען, אויפרעגען, אויפרייצען; ערביטערען; פערשטארקערען [צארן אדער אויפגערעגטקייט]; פערשלימערען [א קראנקהייט]; אויפגעבראכט, דערצארענט; אין באטאניק — ניט גלאט, שארסטקע.

exas'perated *a.* (עג-זעס'-פע-ריי-טעד) פערביטערט, אויפגעבראכט, דערצארענט.

exas'perater *n.* (עג-זעס'-פע-ריי-טער) איינער וואס ברייננט אריין אין כעס אדער רייצט אויף.

exaspera'tion *n.* (עג-זעס-פע-ריי'-שאן) די ערביטערונג; גרויסער צארן; פערשטארקערונג [פון צארן, אויפגעבראכטקייט]; פערערגערונג [פון א קראנקהייט].

excandes'cence *n.* (עקס-קענ-דעס'-ענס) ווייס-גלוט; גלוט, צארן.

excandes'cency *n.* (עקס-קענ-דעס'-ענ-סי) ז. *excandescence*

excandes'cent *a.* (עקס-קענ-דעס'-ענט) ווייס-גליהענד.

excar'nate *v. and a.* (עקס-קאר'-נייט) אראבנעהמען דאס פלייש, ארויסנעהמען אדער אבטיילען פון די פלייש-טיילען; בעפרייט פון פלייש, געמאכט אונקערפערליך.

excarna'tion *n.* (עקס-קאר-ניי'-שאן) דאס אראבנעהמען דאס פלייש; דאס זיין בעפרייט פון פלייש; דאס זיין אונקערפערליך; בעפרייאונג פון קערפער.

excar'nificate *v.* (עקס-קאר'-ני-פי-קייט) אראבנעהמען דאס פלייש.

excarnifica'tion *n.* (עקס-קאר-ני-פי-קיי'-שאן) דאס אראבנעהמען דאס פלייש.

ex cath'edra (עקס קעטה'-אי-דרא) מיט אויטאריטעט, בעפעהלעריש, וואס נעהט אפיציעל ארויס פון פאפסט אדער ביישאף.

excau'date *a.* (עקס-קאה'-דייט) וואס האבען ניט קיין עק [ווענען חיות].

ex'cavate *v. and a.* (עקס'-קע-ווייט) אויסגראבען, ארויסגראבען, ארויסנעהמען פון אינווענינ, אויסהוילען; אין זאאלאגיע — אויסגעהוילט, איינגעקארבט.

ex'cavated *a.* (עקס'-קע-ויי-טער) אויסגעגראבען, אויסגעהוילט; אין זאאלאגיע — איינגעקארבט.

excava'tion *n.* (עקס-קע-ווײ'-שאַן) אויסהוילונג, אויסגראַבונג.

ex'cavator *n.* (עקס'-קע-ווײ-טאַר) איי= נער אָדער עטוואָס וואָס גראָבט אויס אָדער הוילט אויס; אַן אויסגראַבונגס=מאַשין; אַן אינסטרומענט מיט וועלכען אַ דענטיסט רייניגט אויס די פוילע טיילען פון דעם צאָהן איידער ער פּלאָמבירט איהם.

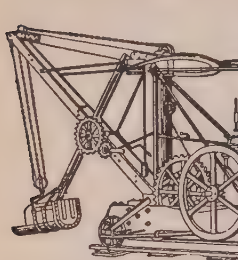

Excavator

exceed' *v.* (עק-סיעד') איבערטרעטען, געהן צו ווייט; איבערשטייגען, איבער= טרעפען.

Goods are cheap when the supply exceeds the demand.

excee'der *n.* (עק-סיע'-דער) איינער וואָס טרעט איבער, געהט צו ווייט אָדער שטייגט איבער.

excee'ding *a.* (עק-סיע'-דינג) אונגע= הייער, אויסערגעוועהנליך; איבערטרע= פענד; מערקווירדיג.

excee'dingly *adv.* (עק-סיע'-דינג-לי) איז אַ זעהר גרויסער מאָס; זעהר פיעל; אויסערגעוועהנליך, אונגעהייער.

excel' *v.* (עק-סעל') איבערטרעפען, אי= בערשטייגען, זיך אויסצייכענען.

The Cossacks excel in horsemanship.

ex'cellence *n.* (עק'-סע-לענס) פּערציג= ליכקייט, איבערטרעפליכקייט, אויסגעצייי= כענטקייט; דאָס געפינען זיך אין אַ העכ= כערען צושטאַנד איידער אַנדערע.

ex'cellency *n.* (עק'-סע-לען-סי) עקסע= לענץ [אַ הויכער עהרען=טיטעל].

ex'cellent *a.* (עק'-סע-לענט) פּאָרטרעפ= ליך, אויסגעצייכענט.

ex'cellently *adv.* (עק'-סע-לענט-לי) אויף אַ פּאָרטרעפליכען אופן.

excel'ling *a.* (עק-סעל'-אינג) אויסגע= צייכענט.

excel'sior *a. and n.* (עק-סעל'-סי-אָהר) העכער, אימער שטייגענדיג; אַ געוויסער זאָרט דינע האָלץ=שפּענער מיט וועלכע מען פּאָלסטערט שטוהלען און דיוואַנעס.

excen'tric *a.* (עק-סען'-טריק) ז. *eccentric*

excen'trically *adv.* (עק-סען'-טרי-קעל-אי) ז. *eccentrically*

excentric'ity *n.* (עק-סען-טריס'-אי-טי) ז. *eccentricity*

except' *v., prep. and c.* (עק-סעפּט') 1. אויסנעהמען, אויסשליסען; איינווענ= דען; 2. אויסגענומען, אויסער; סיידען, אַ חוץ.

1. The United States excepts none in its guarantees for liberty. 2. Except for the accident, we should have arrived in time.

excep'ting *prep. and c.* (עק-סעפּ'- טינג) אויסגענומען, אויסער; סיידען.

excep'tion *n.* (עק-סעפּ'-שאַן) אַן אויס= נאַהמע, אַן אויסשליסונג; אַ טאַדעל, אַ פּאָרוואָורף, אַן ערווידערונג; דאָס ניט אַנערקענען; אין געריכטס=פּראָצעסען — אַן עקסעפּציאָ, אַן ערקלערונג פון איינעם פון די שטרייטענדע צדדים, אַז דורך גע= וויסע טעמים איז דער פּראָצעס אונגע= זעצליך, אָדער אַ פּאָדערונג פון איינעם אָדער פון ביידע צדדים מען זאָל אויס= שליסען אַ ריכטער, אַן עדות א. ד. ג.

excep'tionable *a.* (עק-סעפּ'-שאַן-עבל) געגען וואָס מען קען ערווידערען אָדער איינווענדען; וואָס מען קען אויסשליסען.

excep'tionableness *n.* (עק-סעפּ'-שאַן- עבל-נעס) דאָס קענען זיין אויסגעשלאָ= סען; דאָס קענען ארויסרופען אַ טאַדעל אָדער פּאָרוואָורף.

excep'tionably *adv.* (עק-סעפּ'-שאַן-ע- בלי) אויף אַזאַ שטייגער, דאָס מען קען טאַדלען אָדער מאַכען אַ פּאָרוואָורף.

excep'tional *a.* (עק-סעפּ'-שאַן-על) אויסשליסליך; וואָס מאַכט אַן אויסנאַהמע.

exceptional'ity *n.* (עק-סעפּ-שאַ-נעל'- אי-טי) אויסשליסליכקייט.

excep'tionally *adv.* (עק-סעפּ'-שאַן- על-אי) אויף אַן אויסשליסליכען אָדער אונגעוועהנליכען שטייגער.

excep'tionalness *n.* (עק-סעפּ'-שאַן- על-נעס) אויסשליסליכקייט; אַן אונגע= וועהנליכער כאַראַקטער אָדער איינענ= שאַפט.

excep'tive *a.* (עק-סעפּ'-טיוו) וואָס מאַכט אַן אויסנאַהמע; אויסשליסליך; וואָס רופט אַרויס טאַדעל אָדער פּאָרוואָורף.

except'less *a.* (עק-סעפּט'-לעס) אָהן אויסנאַהמע; וואָס מאַכט ניט קיין אויס= נאַהמע.

excep'tor *n.* (עק-סעפּ'-טאָר) אַן איינ= ווענדער, אַן ענטגעגנער.

excerpt' *v. and n.* (עק-סוירפּט') אויס= וועהלען, זאַמלען; אַן אויסוואַהל, אַ זאַמ= לונג; אַן אויסצוג פון אַ ווערק.

excerp'tive *a.* (עק-סוירפּ'-טיוו) וואָס קלייבט אויס; וועהלענד.

excerp'tor *n.* (עק-סוירפּ'-טאָר) אַן אויסוועהלער, אַ זאַמלער.

excess' *n.* (עק-סעס') אַן איבער=מאָס, איבערפליסיגקייט; איבריגקייט, עפּעס וואָס בלייבט איבער.

exces'sive *a.* (עק-סעס'-איוו) איבער= כעסיג.

exces'sively *adv.* (עק-סעס'-איוו-לי) איבער דער מאָס.

exces'siveness *n.* (עק-סעס'-איוו-נעס) איבער=מעסיגקייט.

exchange' *v. and n.* (עקס-טשיינדזש') טוישען, אויסבייטען; אַ טויש, אַ בייט; דאָס בייטען; דער געלד=פּרייז, דער קורס, דער וועקסעל=פּרייז; אַ בערזע.

exchangeabil'ity *n.* (עקס-טשיינ- דזשע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט צו ווערען אויסגעביטען.

exchan'geable *a.* (עקס-טשיינ'- דזשעבל) וואָס קען אויסגעטוישט אָדער אויסגעביטען ווערען.

exchange' blows (עקס-טשיינדזש' בלאָוז) שלאָגען זיך.

exchange'-bro'ker *n.* (עקס- טשיינדזש'-בראָו'-קער) אַ מעקלער אויף דער בערזע; איינער וואָס קויפט אויף און פערקויפט ווערטה=פּאַפּיערען; אַ חלפן; איינער וואָס בייט גרויס אָדער ווע= ניג גאַנגבאַר געלד.

exchange' in read'y mon'ey (עקס- טשיינדזש' אין רעד'-אי מאָנ'-אי) האַנד= לען אויף מזומן.

exchange' kiss'es (עקס-טשיינדזש' קיס'-עז) קושען זיך.

exchange' let'ters (עקס-טשיינדזש' לעט'-עדז) קאָרעספּאָנדירען, דורכשרייי= בען זיך מיט בריעף.

exchange'-of'fice *n.* (עקס'-טשיינדזש- אָפ'-איס) אַ באַנק אָדער קאָנטאָר פון אַ חלפן.

exchan'ger *n.* (עקס טשיינ'-דזשער) אַ וועקסלער, אַ חלפן.

exchange' shots (עקס-טשיינדזש' שאָטס) שיסען איינער געגען דעם אַנדע= רען.

excheq'uer *n.* (עקס-טשעק'-ער) די שאַץ= קאַמער, די קאָזנאַטשייסטוואָ; דאָס פי= נאַנץ=מיניסטעריום אין ענגלאַנד.

excheq'uer bill (עקס-טשעק'-ער ביל) אַ קרעדיט=בילעט פון דער ענגלישער קאָז= נאַטשייסטוואָ, וועלכע צאָהלט דאַרויף אַ געוויסען פּראָצענט.

excheq'uer loan (עקס-טשעק'-ער לאָון) אַ רעגיערונגס=הלואה.

exci'sable *a.* (עק-סאַי'-זעבל) וואָס פאַר מען מוז צאָהלען אַקציז.

excise' *n. and v.* (עק-סאַיז') אַקציז= שטייער; די אַקציז=פּערוואַלטונג; אַרויפ= לעגען שטייער, בעשטייערען; אָבשניידען.

excise'man *n.* (עק-סאַיז'-מען) אַן אַק= ציז=איינגעהמער, אַן אַקציזניק.

excise'-of'fice *n.* (עק-סאַיז'-אָפ'-איס) אַן אַקציז קאָנטאָר; דאָס אַמט פון אַן אַקציזניק.

excise'-of'ficer *n.* (עק-סאַיז'-אָפּ'- איס-ער) אַן אַקציזניק.

exci'sion *n.* (עק-סיזש'-אַן) אויסשניי= דונג, פערשניידונג; דאָס אָבהאַקען די פערבינדונגען.

excitabil'ity *n.* (עק-סאַי-טע-ביל'-אי- טי) דאָס אויפגערעגט ווערען; נערוועזיי= טעט, דאָס זיין נערוועז.

exci'table *a.* (עק-סאַי'-טעבל) וואָס ווערט אויפגערעגט.

exci'tableness *n.* (עק-סאַי'-טעבל-נעס) ז. *excitability*

excita'tion *n.* (עק-סי-טיי'-שאַן) אויפ= רעגונג.

exci'tative *a.* (עק-סאַי'-טע-טיוו) אויפ= רעגענד; וואָס קען זיך אויפרעגען.

exci'tatory *a.* (עק-סאַי'-טע-טאָ-רי) ז. *excitative*

excite' *v.* (עק-סאַיט') אויפרעגען; ער= וועקען; רייצען.

exci'tedly *adv.* (עק-סאַי'-טעד-לי) אויף אַן אויפגערעגטען אָדער גערייצטען אופן; אויף אַן ערוועקענדען אופן.

excite'ment *n.* (עק-סאַיט'-מענט) אויפרעגונג, אויפרייצונג, ערוועקונג; אויפ= גערייצטקייט; דאָס זיין אויפגערעגט; עטוואָס וואָס רעגט אויף אָדער רייצט אויף.

exci'ter *n.* (עק-סאַי'-טער) אַן אויפרע= גער; אַן אויפרייצער; אַ מעדיציניש מי= טעל וואָס רעגט אויף.

exci'ting *a.* (עק-סאַי'-טינג) אויפרע= גענד, רייצענד, ערוועקענד.

exci'tingly *adv.* (עק-סאַי'-טינג-לי) אויפרעגענדיג, אויפרייצענדיג, ערוועקענ= דיג.

exci'tomotor *a.* (עק-סאַי'-טאָו-מאָו- טאַר) וואָס פעראורזאַכט אונווילקירליכע אָדער אונבעוואוסטזיניגע מוסקעל=בעווע= גונגען.

exci'tomotory *a.* (עק-סאַי'-טאָו-מאָו- טאָ-רי) ז. *excitomotor*

exclaim' *v.* (עקס-קליים') אויסרופען, אויסשרייען.

exclai'mer *n.* (עקס-קליי'-מער) אַ

שרייער, איינער וואס רעדט מיט היץ און אויף א הויכען קול.

exclama'tion *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאן) אן אויסרוף, אן אויסגעשריי; דאס אויסרופען אדער אויסשרייען.

exclama'tion-mark *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאן-מארק) אן אויסרופונגס-צייכען [!].

exclama'tion-point *n.* (עקס-קליי-מיי'-שאן-פאינט) ז. *exclamation-mark*

exclam'ative *a.* (עקס-קלעמ'-ע-טיוו) וואס ענטהאלט אן אויסגעשריי אדער אן אויסרוף; אויסשרייענד, אויסרופענד.

exclam'atively *adv.* (עקס-קלעמ'-ע-טיוו-לי) אויף אן אויסשרייענדען אדער אויסרופענדען אופן.

exclam'atorily *adv.* (עקס-קלעמ'-ע-טא-רי-לי) ז. *exclamatively*

exclam'atory *a.* (עקס-קלעמ'-ע-טא-רי) אויסרופענד, אויסשרייענד; וואס געהערט צו אן אויסרוף; וואס ענטהאלט אן אויסרוף.

ex'clave *n.* (עקס'-קלעוו) א טייל פון א לאנד אדער פון א פראווינץ וועלכע איז אבגעטיילט פאר זיך.

exclude' *v.* (עקס-קלוד') אויסנעהמען, אויסשליסען.

exclu'der *n.* (עקס-קלו'-דער) איינער אדער עטוואס וואס שליסט אויס.

exclu'sion *n.* (עקס-קלו'-זשאן) אן אויסנאהמע, די אויסשליסונג; אין לאגיק — די בעציהונג פון צוויי בעגריפען וועלכע שליסען איינער דעם אנדערען אויס.

exclu'sionary *a.* (עקס-קלו'-זשאנ-איי-רי) אויסשליסענד, וואס קען אויסשליסען.

Exclu'sion Bill (עקס-קלו'-זשאן ביל) דער געזעץ-פארשלאג אין ענגלאנד פון יאהר 1679 אויסצושליסען דעם דוכס פון יארק [יאקאב דעם צווייטען] פון דעם רעכט אויף דעם ענגלישען טהראן דערפאר ווייל ער איז געווען א קאטויליק.

exclu'sioner *n.* (עקס-קלו'-זשאנ-ער) ז. *exclusionist*

exclu'sionism *n.* (עקס-קלו'-זשאנ-איזם) דאס זיין פאר אויסשליסונג אדער אויסנאהמען.

exclu'sionist *n.* (עקס-קלו'-זשאנ-איסט) איינער וואס איז אדער שטימט פאר אויסשליסונג פון געוויסע רעכטען; איינער פון דער פארטיי אין ענגלאנד אין די צייטען פון קארל דעם צווייטען, וועלכע איז געווען דאפיר, אז מען זאל קארל'ס קאטוילישע יורשים אויסשליסען פון טהראן-רעכט.

exclu'sive *a.* and *n.* (עקס-קלו'-סיוו) אויסנעהמענד; אויסשליסענד; אויסשליסליך; עטוואס וואס שליסט אויס; איינער וואס בעגרענעצט זיין בעקאנטשאפט מיט איינינע אויסגעוועהלטע.

exclu'sively *adv.* (עקס-קלו'-סיוו-לי) אויסשליסליך, הויפטזעכליך; דורכאויס; מיט דער אויסשליסונג פון אלע אנדערע; מיט דער אויסנאהמע פון געוויסע טיילען.
He sells diamonds **exclusively**.

exclu'siveness *n.* (עקס-קלו'-סיוו-נעס) אויסשליסליכקייט; אויסגעשלאסענהייט.

exclu'sivism *n.* (עקס-קלו'-סיוו-איזם) ז. *exclusiveness*

exclu'sivist *n.* (עקס-קלו'-סיוו-איסט) איינער וואס איז פאר אויסשליסונג.

exclu'sory *a.* (עקס-קלו'-סא-רי) אויסשליסענד, וואס שליסט אויס.

excoct' *v.* (עקס-קאקט') אויסקאכען, אויסזידען.

excog'itate *v.* (עקס-קאדזש'-אי-טייט) אויסטראכטען, ערפינדען.

excogita'tion *n.* (עקס-קאדזש-אי-טיי'-שאן) אויסטראכטונג, ערפינדונג.

ex com'modo (עקס קאמ'-א-דאו) אין פרייער צייט; ניט אײלענדיג זיך; געמיטליך.

excommu'nicable *a.* (עקס-קא-מיו'-ני-קעבל) וואס איז אונטערווארפען אונטער א פלוך אדער חרם פון קירך.

excommu'nicant *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קענט) איינער וואס איז געלעגט געווארען אין חרם פון דער קירך.

excommu'nicate *v.*, *a.* and *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קייט) אויסשליסען פון קירך; אריינלעגען אין חרם; אויסשליסען פון א פעראיין; אויסגעשלאסען פון דער קירך; איינער וואס איז אויסגעשלאסען פון קירך.

excommunica'tion *n.* (עקס-קא-מיו-ני-קיי'-שאן) די אויסשליסונג פון קירך; א חרם.

excommu'nicator *n.* (עקס-קא-מיו'-ני-קיי-טאר) דער וואס לעגט אריין אימעצען אין חרם אדער שליסט איהם אויס פון קירך.

excommu'nicatory *a.* (עקס-קא-מיו'-ני-קיי-טא-רי) וואס איז שייך צו אדער פעראורזאכט די אויסשליסונג פון קירך.

ex conces'so (עקס קאנ-סעס'-או) לויט ווי עס איז צוגעגעבען געווארען.

exco'riable *a.* (עקס-קאו'-רי-עבל) וואס קען אבגעשיילט אדער אבגעשונדען ווערען.

exco'riate *v.* (עקס-קאו'-רי-אייט) 1. אבשינדען אדער אבשיילען די הויט; 2. ״ייבען א זייט, רייבען א מארדע [שטארק קריטיקירען].
2. The candidate issued an address **excoriating** his opponents.

excoria'tion *n.* (עקס-קאו-רי-איי'-שאן) דאס אבשינדען; דאס אבשיילען; דאס שינדען די הויט [שטארק קריטיקירען]; א צושפאלטענע הויט.

excor'ticate *v* (עקס-קאהר'-טי-קייט) אבשיילען די קארע פון א בוים.

excortica'tion *n.* (עקס-קאהר-טי-קיי'-שאן) די אבשיילונג פון דער קארע פון א בוים.

ex'crement *n.* (עקס'-קרי-מענט) עקסקרעמענטען, דרעק, טנוף, צאה.

excremen'tal *a.* (עקס-קרי-מענ'-טעל) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*

excremen'tary *a.* (עקס-קרי-מענ'-טע-רי) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*

excrementi'tial *a.* (עקס-קרי-מענ-טיש'-על) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען. ז. *excrement*

excrementi'tious *a.* (עקס-קרי-מענ-טיש'-אס) וואס געהערט צו אדער וואס בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאה].

excres'cence *n.* (עקס-קרעס'-ענס) אן אויסוואוקס, אן אנוואוקס; אן איבערמאס, איבעריגקייט.

excres'cency *n.* (עקס-קרעס'-ענ-סי) ז. *excrescence*

excres'cent *a.* (עקס-קרעס'-ענט) אויסוואקסענד אלס א צוואוקס.

excrescen'tial *a.* (עקס-קרע-סענ'-שעל) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו א ציאייאירס.

excre'ta *n.* (עקס-קרי'-טא) עקסקרעמענטען, אבפאל פון קערפער, ווי שוויס און אורין.

excre'tal *a.* (עקס-קרי'-טעל) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו עקסקרעמענטען, ווי שוויס און אורין.

excrete' *v.* (עקס-קריט') אברייניגען, אבפיהרען, אויסלעדיגען.

ex'crete *n.* (עקס'-קריט) ז. *excretion*

excre'tion *n.* (עקס-קרי'-שאן) די אבפיהרונג אדער אברייניגונג; דער אבפאל אדער אויסוואורף.

excre'tive *a.* (עקס-קרי'-טיוו) אברייניגענד, אבלעגענדיג, אבפיהרענד [ווי אן אבפיהרונגס-מיטעל]

ex'cretory *a.* and *n.* (עקס'-קרי-טא-רי) אבלעגענד, אבפיהרענד; דער אבפיהרונגס-ארגאן.

excru'ciable *a.* (עקס-קרוה'-שי-עבל) וועלכען מען קען פייניגען.

excru'ciate *v.* (עקס-קרוה'-שי-אייט) מאטערען, פייניגען.

excru'ciating *a.* (עקס-קרוה'-שי-איי-טינג) פייניגענד, שמערצפאל, פול יסורים; מיט אן עקסטרעמער אנגעצויגענהייט; עקסטרעם.

excru'ciatingly *adv.* (עקס-קרוה'-שי-איי-טינג-לי) דורך שטארקע יסורים אדער פיין; דורך צופיעל אנגעצויגענהייט; דורך עקסטרעמיטעט.

excrucia'tion *n.* (עקס-קרוה-שי-איי'-שאן) מאטערנים, קוואל, פיין, יסורים.

excul'pable *a.* (עקס-קאל'-פעבל) וואס קען רעכטגעפערטיגט אדער ענטשולדיגט ווערען.

excul'pate *v.* (עקס-קאל'-פייט) ענטשולדיגען, רעכטפערטיגען; דיענען אלס רעכטפערטיגונג אדער ענטשולדיגונג.

exculpa'tion *n.* (עקס-קאל-פיי'-שאן) ענטשולדיגונג, רעכטפערטיגונג.

excul'patory *a.* (עקס-קאל'-פע-טא-רי) ענטשולדיגענד, רעכטפערטיגענד.

excur'rent *a.* (עקס-קאר'-ענט) וואס לויפט ארויס; וואס שטארצט ארויס; וואס שלאגט זיך דורך.

excur'sion *n.* (עקס-קויר'-שאן) אן עקסקורסיאן, אן אויספאהר, א שפאציערפאהר, א לוסט-רייזע; א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס אויף א לוסט-רייזע; אן אבווייכונג, אן ענטפערנונג; א וואנדערונג.

excur'sional *a.* (עקס-קויר'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א שפאציער-פאהר אדער לוסט-רייזע; וואס איז שייך צו א וואנדערונג אדער דערווייטערונג.

excur'sionist *n.* (עקס-קויר'-שאנ-איסט) איינער פון א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס אויף א לוסט-רייזע.

excur'sion-train *n.* (עקס-קויר'-שאן-טריין) א ספעציעלער צוג וואס ווערט בעשטימט פאר א לוסט-רייזע פון איין ארט צום צווייטען.

excur'sive *a.* (עקס-קויר'-סיוו) וואנדערענד; אבווייכענד; אונבעשטענדיג.

excur'sively *adv.* (עקס-קויר'-סיוו-לי) אויף א וואנדערענדען אדער אונבעשטענדיגען שטייגער.

excur'siveness *n.* (עקס-קויר'-סיוו-נעס) אומוואנדערונג, אבווייכונג, אונבעשטענדיגקייט.

excur'sus *n.* (עקס-קויר'-סאס) דער עקסקורס, א פירוש אדער קאמענטאר וואס איז אריינגעשטעלט אין מיטען טעקסט פון א בוך צו ערקלערען געוויסע שטעלען פון דארטען; א דערווייטערונג פון פונקט, אן אבטרעטונג פון ענין.

excu'sable *a.* (עקס-קיו'-זעבל) פערצייהליך, וואס קען פערגעבען ווערען; וואס קען ענטשולדיגט ווערען.

excu'sableness *n.* (עקס-קיו'-זעבל-נעס) פערצייהליכקייט, פערגעבליכקייט, מחילה.

excu'sably *adv.* (עקס-קיו'-זע-בלי) אויף א פערצייהענדען שטייגער; אזוי, דאס מען קען מוחל זיין.

excu'satory *a.* (עקס-קיו'-זע-טא-רי) ענטשולדיגענד, רעכטפערטיגענד; וואס ענטהאלט אן ענטשולדיגונג.

excuse' *v.* (עקס-קיוז') ענטשולדיגען, מוחל זיין, שענקען, רעכטפערטיגען; בעפרייען פון א התחיבות.

excuse' *n.* (עקס-קיוס') ענטשולדיגונג, פערענטפערונג; רעכטפערטיגונג.

excuse'less *a.* (עקס-קיוס'-לעס) אונפערצייהליך, אהן ענטשולדיגונג.

excu'ser *n.* (עקס-קיו'-זער) אן ענטשולדיגער.

excuss' *v.* (עקס-קאס') געזעצליך פערכאפען און פערהאלטען עפעס.

ex div. ***ex dividendo*** אבקירצונג פון אהן דיווידענד [וועגען געוויסע ווערטהפאפיערען וואס ווערען געקויפט און פערקויפט אהן די דיווידענדען, וואס עס קומט אויף זיי].

ex'eat *n.* (עקס'-אי-עט) דער אורלויב אדער קאניקולעס אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען; דער אורלויב וואס א גלח בעקומט אויף א בעשטימטער צייט פון בישאף.

ex'ecrable *a.* (עק'-סי-קרעבל) אבשייליך; פאסקודנע.

ex'ècrably *adv.* (עק'-סי-קרעב-לי) אויף אן אבשייליכען אדער פערעכטליכען שטייגער.

ex'ecrate *v.* (עק'-סי-קרייט) פעראכטען; פיהלען אן עקעל אדער אבשייליכקייט צו עפעס.

execra'tion *n.* (עק-סי-קריי'-שאן) דאס שילטען, דאס פערפלוכען; א פערפלוכטע זאך.

ex'ecrative *a.* (עק'-סי-קריי-טיוו) שילטענד, פלוכענד.

ex'ecratively *adv.* (עק'-סי-קריי-טיוו-לי) אויף א שילטענדען אדער פלוכענדען שטייגער.

ex'ecratory *n. and a.* (עק'-סי-קריי-טא-רי) דער נוסח פון א פערפלוכונג; פערפלוכענד, פעראבשייענד.

ex'ecutable *a.* (עק'-סי-קיו-טעבל) אויספיהרבאר, וואס קען אויסגעפיהרט ווערען.

exec'utant *n.* (עג-זעק'-יו-טענט) דער וואס פיהרט אויס א געוויסע ארבייט; א מוזיק-שפיעלער אדער זינגער.

ex'ecute *v.* (עק'-סי-קיוט) אויספיהרען, פערוואלטען; טהאן; הינריכטען, טויטען; שפיעלען מוזיק אדער זינגען.

ex'ecuter *n.* (עק'-סי-קיו-טער) איינער וואס פיהרט דורך א זאך.

execu'tion *n.* (עק-סי-קיו'-שאן) 1. די פערפערטיגונג, די אויספיהרונג, די פערריכטונג; די ווירקונג; 2. די הינריכטונג, דאס טויטען.

1. The execution of the plans was left to the manager. 2. The execution of the murderer will take place next week.

execu'tioner *n.* (עק-סי-קיו'-שאנ-ער) א שארפריכטער, א הענקער, א תליון.

exec'utive *a. and n.* (עג-זעק'-יו-טיוו) אויספיהרענד, ערפילענד; די בעאמטע וועלכע פיהרען אויס אדער ערפילען די געזעצע.

exec'utively *adv.* (עג-זעק'-יו-טיוו-לי) דורך אן אויספיהרענדער קראפט.

exec'utor *n.* (עג-זעק'-יו-טאר) איינער וואס טהוט אויף אדער פיהרט דורך אן אונטערנעהמונג; אן אפטרופוס, א פערזאן וואס ווערט ערנאנט פון איינעם פאר'ן טויט צו ערפילען זיין צואה.

executo'rial *a.* (עג-זעק-יו-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אפטרופוס אדער דעם מענשען וואס איז בעשטימט אויסצופיהרען די צואה פון א געשטארבענעם.

exec'utorship *n.* (עג-זעק'-יו-טאר-שיפ) דאס אמט פון אן אפטרופוס אדער א פערזאן וואס ווערט געוועהלט פון איינעם פאר'ן טויט צו ערפילען זיין צואה.

exec'utory *a.* (עג-זעק'-יו-טא-רי) וואס דארף ערפילט אדער אויסגעפיהרט ווערען; וואס ערפילט.

exec'utress *n.* (עג זעק'-יו-טרעס) ז. *executrix*

exec'utrix *n.* (עג-זעק'-יו-טריקס) א פרויענצימער וואס ווערט ערנאנט צו ערפילען איינעמס פערלאנג אין א צואה.

exe'dra *n.* (עק-סי'-דרא) אין דער אלטער גריכיש-רוימישער ארכיטעקטור — די עקסעדרא, א מין פלאטפארמע אויף דער פרייער לופט מיט איינע אדער עטליכע טרעפ, אויף וועלכע עס שטעהען שטוהלען און בענקלעך צום אברוהען און אונטערהאלטען זיך.

exege'sis *n.* (עק-סי-דזשי'-סיס) אן ערקלערונג, א ביאור אדער קריטישעס שטודיום פון א ליטערארישען ווערק, איבערהויפט פון תנ"ך.

exege'sist *n.* (עק-סי-דזשי'-סיסט) ז. *exegetist*

ex'egete *n.* (עק'-סי-דזשיט) אן ערקלערער פון ליטערארישע ווערק, איבערהויפט פון דער ביבעל.

exeget'ic *a. and n.* (עק-סי-דזשעט'-איק) ערקלערענד; אן ערקלערונג אדער קריטישעס שטודיום פון דער ביבעל; עקזעגעטיק, ביבעל-שטודיום.

exeget'ical *a.* (עק-סי-דזשעט'-אי-קעל) ערקלערענד, וואס מאכט א וויסענשאפטליכען פירוש אויף א ליטערארישען ווערק, איבערהויפט אויף דער ביבעל.

exeget'ically *adv.* (עק-סי-דזשעט'-אי-קעל-אי) ערקלערענדיג, מאכענדיג א וויסענשאפטליכען פירוש אויף א ליטערארישען ווערק, איבערהויפט אויף דער ביבעל.

exeget'ics *n.* (עק-סי-דזשעט'-איקס) עקזעגעטיק, ביבעל-פארשונג, ביבעל-שטודיום.

exege'tist *n.* (עק-סי-דזשי'-טיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט ביבעל-פארשונג אדער ביבעל-שטודיום.

exem'plar *n. and a.* (עג-זעמ'-פלער) א ביישפיעל, א מוסטער; אן אריגינאל; אן עקזעמפלאר [איינער פון א מין אדער פון אן אויסגאבע, ווי איין בוך א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו א מוסטער אדער ביישפיעל.

ex'emplarily *adv.* (עג'-זעמ-פליי-רי-לי) אויף א מוסטערהאפטען אופן; אויף אן אופן וואס קען דיענען פאר א ביישפיעל.

ex'emplariness *n.* (עג'-זעמ-פליי-רי-נעס) מוסטערהאפטיגקייט, עטוואס וואס קען דיענען אלס מוסטער אדער ביישפיעל.

exemplar'ity *n.* (עג-זעמ-פלער'-אי-טי) ז. *examplariness*

ex'emplary *a.* (עג'-זעמ-פלע-רי) מוסטערהאפט; וואס איז ווערטה נאכצוטהאן.

exem'plifiable *a.* (עג-זעמ'-פלי-פאי-עבל) וואס קען ערקלערט ווערען דורך ביישפיעלען.

exemplifica'tion *n.* (עג-זעמ-פלי-פי-קיי'-שאן) די ערקלערונג דורך ביישפיעלען; עטוואס וואס דיענט אלס ביישפיעל אדער אילוסטראציאן; אן אבשריפט פון א דאקומענט וואס איז בעשטעטיגט מיט א זיעגעל.

exem'plified cop'y (עג-זעמ'-פלי-פאיד קאפ'-אי) א קאפיע פון א דאקומענט, וועלכע איז בעשטעטיגט מיט א זיעגעל.

exem'plifier *n.* (עג-זעמ'-פלי-פאי-ער) איינער וואס ערקלערט דורך א ביישפיעל.

exem'plify *v.* (עג-זעמ'-פלי-פאי) ערקלערען דורך ביישפיעלען; איבערשרייבען, קאפירען מיט דער בעשטעטיגונג פון א זיעגעל; איבערצייגען מיט א בעשטעטיגטער קאפיע.

exem'pli gra'tia (עג-זעמ'-פלאי גריי'-שי-א) צום ביישפיעל; דורך א ביישפיעל; אלס א ביישפיעל.

exempt' *v., a. and n.* (עג-זעמפט') בעפרייען; ענטלאסען; אויסנעהמען; בעפרייט; פטור; איינער וואס איז בעפרייט פון א פפליכט.

exemp'tible *a.* (עג-זעמפ'-טיבל) וואס קען בעפרייט ווערען [פון א פפליכט].

exemp'tion *n.* (עג-זעמפ'-שאן) די בעפרייאונג [פון א פפליכט]; פרייהייט.

exentera'tion *n.* (עקס-ענ-טע-ריי'-שאן) דאס ארויסנעהמען דעם איינגעווייד; דאס אויסקעהרען פון אינווענינ צום דרויסען; דאס אויפדעקען א סוד פון עפעס.

exequa'tur *n.* (עק-סי-קהוויי'-טויר) אן אפיציעלע בעשטעטיגונג פון א דאקומענט אדער פון וועלכען עס איז רעכט; א שריפטליך צייגניס פון א קאנסול.

exe'quial *a.* (עק-סי'-קהווי-על) וואס איז שייך צו א טויטען-בעגרעבניס.

ex'ercisable *a.* (עק'-סער-סאי-זעבל) וואס קען איינגעאיבט אדער איינגעלערענט ווערען; וואס קען בענוצט ווערען.

ex'ercise *n. and v.* (עק'-סער-סאיז) איבונג, איינלערנונג; דאס געוועהנען זיך אין עפעס; קערפערליכע איבונג אדער בעוועגונג; אן אויפגאבע, א לעקציאן [עפעס צום איינלערנען]; דאס דאווענען, גאטעס-דיענסט; מושטירונג פון סאלדאטען; דאס בעשעפטיגען זיך; דאס ערפילען אדער פערוואלטען אן אמט; איבען, איינלערנען, איינ'חזר'ען; מושטירען סאלדאטען; בעשעפטיגען; פערוואלטען אן אמט; אנווענדען, געברויכען; מאכען קערפערליכע איבונגען.

ex'erciser *n.* (עק'-סער-סאי-זער) איינער וואס איבט אדער לערענט איין.

ex'ercisible *a.* (עק'-סער-סאי-זיבל) ז. *exercisable*

ex'ercising ground (עק'-סער-סאי-זינג גראונד) א מושטיר-פלאץ פאר סאלדאטען.

exercita'tion *n.* (עג-זויר-סי-טיי'-שאן) דאס איבען, איבונג. ז. *exercise*

exergue' *n.* (עג-זוירג') דאס לעדיגע שטיקעל פלאץ וואס בלייבט פון דער צייכנונג און די ווערטער אויף דער לינקער זייט פון א מטבע אדער מעדאל.

exert' *v.* (עג-זוירט') אנשטרענגען; אנ-

ווענדען; מאכען, ערפילען, ארויסבריינגען [דורך אנשטרענגונג אדער בעמיהונג].
The prisoner's friends **exerted** themselves to secure for him a pardon.

exer'tion *n.* (ענ-זויר'-שאן) אנשטרענגונג, בעשטרעבונג, בעמיהונג; אנווענדונג; דאס טהאן, דאס ערפילען אדער דאס ארויסבריינגען עפעס [דורך אנשטרענגונג אדער בעמיהונג].

ex'eunt *v.* (עקס'-אי-אנט) אב, געהן ארויס [א ווארט וואס ווערט געברויכט אין א טעאטער־שטיק אום צו בעצייכנען, אז די אקטיארען פערלאזען די ביהנע].

ex'eunt om'nes (עקס'-אי-אנט אמ'-נעס) אלע געהען ארויס [אין טעאטער־שפראך]. ז. *exeunt*.

exflec'ted *a.* (עקס-פלעק'-טעד) אויסגעבויגען אדער אויסגעקעהרט ארויס־צו.

exfo'liate *v.* (עקס-פאו'-לי-אייט) זיך אבשפליטערען, זיך אבשיילען, זיך אבשפאלטען; אבשיילען, אבבלעטערען אדער אבשפאלטען.

exfolia'tion *n.* (עקס-פאו-לי-איי'-שאן) אבשיילונג, אבשפאלטונג.

exfo'liative *a. and n.* (עקס-פאו'-לי-איי-טיוו) וואס שיילט זיך אב, וואס שפאלט זיך אב; עטוואס וואס פערורזאכט אדער פערשנעלערט אבשיילונג אדער אבשפאלטונג.

ex. gr. צום ביישפיעל, אלס ביישפיעל, דורך א ביישפיעל [אבקירצונג פון *exempli gratia*].

exha'lable *a.* (עקס-היי'-לעבל) וואס ווערט לייכט אויסגעדונסט אדער פערוואנדעלט אין פארע.

exha'lant *n. and a.* (עקס-היי'-לענט) אויסדונסטענד, וואס פערוואנדעלט זיך אין פארע; וואס ווערט אויסגעדונסט אדער קען אויסגעדונסט ווערען.

exhala'tion *n.* (עקס היי-ליי'-שאן) אייסדונסטונג, דונסט, פארע.

exhale' *v.* (עקס-הייל') אויסדונסטען, זיך פערוואנדלען אין פארע.

exha'lent *n. and a.* (עקס-היי'-לענט) ז. *exhalant*.

exhaust' *v. and n.* (ענ-זאהסט') ערשעפפען, אויסמאטערען; אויסשעפען, אויסלעדיגען; אין גאנצען פערברויכען; ארויסלאזונג, ארויסציהונג [ווי דאמפף פון א מאשין].

exhaust'-cham'ber *n.* (ענ-זאהסט'-טשיימ'-בער) דער דאמפף־רוים אין א לאקאמאטיוו־קעסעל.

exhaus'ter *n.* (ענ-זאהס'-טער) איינער אדער עטוואס וואס שעפט אויס; א לופט־ציהער, א ווענטילאטאר [אין שאכטען].

exhaust'-fan *n.* (ענ-זאהסט'-פען) א ווענטילאטאר.

exhaustibil'ity *n.* (ענ-זאהס-טי-ביל'-אי-טי) ערשעפליכקייט, אויסגעמאטערטקייט; דאס קענען אויסגעלעדיגט ווערען.

exhaus'tible *a.* (ענ-זאהס'-טיבל) וואס קען אויסגעשעפט, אויסגעלעדיגט אדער אין גאנצען פערברויכט ווערען.

exhaus'ting *a.* (ענ-זאהס'-טינג) ערשעפפענד, אויסמאטערענד.

exhaus'ting machine' (ענ-זאהס'-טינג מע-שין') ז. *exhauster*.

exhaus'tion *n.* (ענ-זאהס'-טשיאן) ערשעפפונג, אויסלעדיגונג; ארויסציהונג אדער ארויספומפונג [פון לופט]; אויסגעמאטערטקייט; אין כעמיע — ארויסציהונג פון א געוויסען שטאף פון א לעזונג; אין לאגיק — א מעטאדע צו בעווייזען עטוואס דורך דעם, וואס מען ווידערלעגט אלעס וואס קען פיהרען צו א פערקעהרטען שלום.

exhaus'tive *a.* (ענ-זאהס'-טיוו) ערשעפפענד; פאלשטענדיג, אויספיהרליך, אלעס אומפאסענד [וועגען אבהאנדלונגען, פארשונגען, קריטיקען א. ד. ג.].
He is the author of an **exhaustive** treatise on electricity.

exhaus'tively *adv.* (ענ-זאהס'-טיוו-לי) ערשעפפענדיג; אויספיהרליך, דורך און דורך; אויף אן אלעס־אומפאסענדען אופן [וועגען אבהאנדלונגען, פארשונגען א. ד. ג.].

exhaus'tiveness *n.* (ענ-זאהס'-טיוו-נעס) ערשעפליכקייט, אויספיהרליכקייט, דאס ארומנעהמען אלעס [וועגען אבהאנדלונגען, פארשונגען א. ד. ג.].

exhaust'less *a.* (ענ-זאהסט'-לעס) אונערשעפליך.

exhaust'-pipe *n.* (ענ-זאהסט'-פאיפ) אן אויסלאס־ראהר [די ראהר אין א דאמפף־מאשין ארויסצולאזען דעם דאמפף].

exhaust'-steam *n.* (ענ-זאהסט'-סטיעם) דער אויספוף־דאמפף [דער אויסגענוצטער דאמפף וואס מען לאזט ארויס פון א דאמפף־מאשין].

exhaust'-valve *n.* (ענ-זאהסט'-וועלוו) א ווענטיל אין א דאמפף־מאשין צו רעגולירען דעם ארויסלאז פון דעם אויסגענוצטען דאמפף.

exher'edate *v.* (עקס-הער'-אי-דייט) ענטערבען, מאכען אויס יורש.

exhereda'tion *n.* (עקס-הער-אי-דיי'-שאן) ענטערבונג, בערויבונג פון ערברעכט, דאס מאכען אויס יורש.

exhib'it *v. and n.* (ענ-זיב'-איט) צייגען, אויסשטעלען, מאכען אן אויסשטעלונג אדער פאראד פון עפעס; פארלעגען [צום פערהאנדלען]; אנווענדען א מעדיצין; אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען — ארויסשטעלען א וועט־פרייז [צו קריגען א סטיפענדיע]; האלטען אן עפענטליכע אבהאנדלונג אדער רעדע; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטעלט; אן עפענטליכע ערקלערונג, אבהאנדלונג א. ד. ג.; אין יוריספרודענץ — אן עקזיביטום, א בעווייז־דאקומענט.

exhib'it a charge (ענ-זיב'-איט ע טשארדזש) אנקלאגען אין געריכט.

exhib'itant *n.* (ענ-זיב'-אי-טענט) איינער וואס בריינגט אריין א געריכטליכע קלאגע; איינער וואס בריינגט דאקומענטאלע בעווייזע אין געריכט.

exhib'iter *n.* (ענ-זיב'-אי-טער) ז. *exhibitor*.

exhibi'tion *n.* (עק-סי-ביש'-אן) צייגונג, אן ארויסווייזונג, דאס אויסשטעלען, אויסשטעלונג; א סטיפענדיע [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען]; דאס אנווענדען א מעדיצין; דאס בריינגען דאקומענטאלע בעווייזע אין געריכט; א געריכטליכער בעפעהל צוציישטעלען דאקומענטען.

exhibi'tional *a.* (עק-סי-ביש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אן אויסשטעלונג.

exhibi'tion-buil'ding *n.* (עק-סי-ביש'-אן-ביל'-דינג) אויסשטעלונגס־געביידע.

exhibi'tion-case *n.* (עק-סי-ביש'-אן-קיים) שוי־קאסטען, אויסשטעלונגס־קאסטען.

exhibi'tioner *n.* (עק סי ביש' אנ ער) א סטודענט וואס ערהאלט שטיצע פון אוניווערזיטעט [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען].

exhibi'tionist *n.* (עק-סי-ביש'-אנ-איסט) דער אויסשטעלער.

exhib'itive *a.* (ענ-זיב'-אי-טיוו) צייגענד, ארויסווייזענד; פארשטעלענד.

exhib'itively *adv.* (ענ-זיב'-אי-טיוו-לי) דורך ארויסצייגען, דורך פארשטעלען.

exhib'itor *n.* (ענ-זיב'-אי-טאר) איינער וואס צייגט, שטעלט אויס אדער מאכט אן אויסשטעלונג; אין יוריספרודענץ — איינער וואס בריינגט דאקומענטאלע בעווייזע אין געריכט.

exhib'itory *a.* (ענ-זיב'-אי-טא-רי) צייגענד, ארויסווייזענד, אויסשטעלענדיג, מאכענדיג אן אויסשטעלונג.

exhil'arant *a. and n.* (ענ-זיל'-ע-רענט) ערפרעהענד; עפעס וואס ערפרעהט, וואס מאכט לעבעדיג, פרעהליך.

exhil'arate *v.* (ענ-זיל'-ע-רייט) ערפרעהען; מאכען מונטער, לעבעדיג.

exhil'arating *a.* (ענ-זיל'-ע-ריי-טינג) ערפרעהענד, מאכענדיג לעבעדיג, פרעהליך.

exhil'aratingly *adv..* (ענ-זיל'-ע-ריי-טינג-לי) מאכענדיג לעבעדיג, לוסטיג.

exhilara'tion *n.* (ענ-זיל-ע-ריי'-שאן) דאס פרעהליך מאכען, די ערמונטערונג; דאס זיין לעבעדיג, לוסטיג.

exhil'arator *n.* (ענ-זיל'-ע-ריי-טאר) איינער וואס מאכט לעבעדיג, לוסטיג.

exhort' *v.* (ענ-זארט') ערמונטערען, בעוועגען צו עפעס.
The preacher **exhorted** the congregation to repentence.

exhorta'tion *n.* (עק-סאר-טיי'-שאן) אן אויפמונטערונג, דאס בעוועגען צו עפעס.

exhor'tative *a.* (ענ-זאר'-טיי-טיוו) וואס בעוועגט אדער מונטערט אויף צו עפעס [ווי אן אויפרוף א. ד. ג.].

exhor'tatory *a.* (ענ-זאר'-טיי-טא-רי) ז. *exhortative*.

exhor'ter *n.* (ענ-זאר'-טער) אן ערמונטערער, איינער וואס בעוועגט צו עפעס; אין דער מעטאדיסטישער קירך — א וועלטליכער מענש, ניט קיין גלח, וועמען דער פאסטאר גיט אן ערלויבניש אבצוהאלטען די גאטעס־דיענסט אין קירך.

exhu'mate *v.* (עקס-היו'-מייט) ז. *exhume*.

exhuma'tion *n.* (עקס-היו-מיי'-שאי) דאס אויסגראבען צוריק א טויטען פון קבר.

exhume' *v.* (עקס-היום') אויסגראבען א טויטען פון קבר.

exigeant' *a.* (ענ-זי-זשאן') וועלכער איז מקפיד; וועלכער פאדערט פינקטליכקייט.

exigeante' *a.* (ענ-זי-זשאנט') וועלכע איז מקפיד; וועלכע פאדערט פינקטליכקייט.

ex'igence *n.* (עק'-סי-דזשענס) א נויט־פאל; נויט; דאס זיין אין נויט.

ex'igency *n.* (עק'-סי-דזשענ-סי) ז. *exigence*.

exigen'dary *n.* (עק-סי-דזשענ'-דע-רי) ז. *exigenter*.

ex'igent *a. and n.* (עק' סי-דזשענט) דרינגענד; נויט־דרינגענד; אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג — א צושריפט פון געריכט, וואס פאדערט אויף א בעשולדיגטען, וועלכען מען קען ניט אויסגעפינען, צו ערשיינען פאר'ן געריכט, איידער מען נעהמט פון איהם אוועק אלע רעכטען און מען שליסט איהם אויס פון דער געזעלשאפט.

ex'igenter *n.* (עק'-סי-דזשענ-טער) אן אכאלינגער בעאמטער פון ענגלישען געריכט וועלכער פלעגט אויספילען די צושריפט פון געריכט, ארויספאדערענדיג א בעשולדיגטען, וועלכען מען האט ניט געקענט

אויסגעפינען, צו ערשיינען פאר׳ן געריכט, איידער מען נעהמט פון איהם אוועק אלע רעכטען און מען שליסט איהם אויס פון דער געזעלשאפט. ז. *exigent*.

ex'igible *a.* (עק׳-סי-דזשיבל) וואס קען פערלאנגט אדער געפאדערט ווערען.

exig'uous *a.* (עג-זיג׳-יו-אס) ווענינ; קארג; קליין.

ex'ile *n. and v.* (עק׳-סאיל) די פערווייזונג; פערשיקונג; דאס ארויסטרייבען; גלות; אן ארויסגעוויזענער; א פערשיקטער; פערוויזען; פערשיקען; פערטרייבען אין גלות.

exil'ian *a.* (עג-זיל׳-אי-ען) וואס איז שייך צו גלות.

exil'ic *a.* (עג-זיל׳-איק) ז. *exilian*.

exin'anite *v.* (עג-זינ׳-ע-נאיט) מאכען פוסט; אבשוואכען; ערנידריגען.

exinani'tion *n.* (עג-זינ-ע-ניש׳-אן) אויסלעערונג; ערשעפפונג; ערנידריגונג.

exist' *v.* (עג-זיסט׳) זיין; עקזיסטירען; לעבען.

existabil'ity *n.* (עג-זיס-טע-ביל׳-אי-טי) ז. *existibility*.

exis'tence *n.* (עג-זיס׳-טענס) דאס עקזיסטירען, דאס דאזיין; דאס לעבען; די עקזיסטענץ; דאס וואס עקזיסטירט, א וועזען.

exis'tency *n.* (עג-זיס׳-טענ-סי) ז. *existence*.

exis'tent *a. and n.* (עג-זיס׳-טענט) עקזיסטירענד, פארהאנדען; דאס וואס עקזיסטירט, א וועזען.

existibil'ity *n.* (עג-זיס-טי-ביל׳-אי-טי) עקזיסטענץ; די מעגליכקייט צו עקזיסטירען.

exis'ting *a.* (עג-זיס׳-טינג) וואס עקזיסטירט, וואס לעבט, וואס איז דא.

ex'it *n.* (עק׳-סיט) דאס ארויסגאנג; דאס וועקגעהן פון אן אקטיאר ווען ער האט אבגעשפיעלט זיין ראלע; דאס אראבגעהן פון לעבענס-סצענע, דער טויט.

exi'tial *a.* (עג-זיש׳-על) וואס ברייננט מיט זיך טויט; פערדערבליך, געפעהרליך.

exi'tious *a.* (עג-זיש׳-אס) ז. *exitial*.

ex li'bris (עקס לאי׳-ברים) פון די ביכער; א צייכענונג אדער אויפשריפט אויף א בוך מיט׳ן נאמען פון אייגענטימער.

ex'-may'or *n.* (עקס׳-מיי׳-אר) דער געוועזענער בירגערמייסטער, א געוועזענער גאלאווא.

ex'-min'ister *n.* (עקס׳-מינ׳-איס-טער) א געוועזענער מיניסטער; א געוועזענער גייסטליכער.

ex necessita'te (עקס ני-סעס-אי-טיי׳-טי) נויטוועדיגערווייזע.

ex'ode *n.* (עק׳-סאוד) אין אלט-גריכישער דראמא — דער שלוס אדער דער לעצטער טייל פון שויישפיעל.

ex'oderm *n.* (עקס׳-א-דוירם) ז. *ectoderm*.

exod'ic *a.* (עק-סאד׳-איק) וואס איז שייך צום אויסגאנג; וואס פיהרט ארויס.

ex'odus *n.* (עק׳-סא-דאס) דער ארויסגאנג [ווי פון די אידען פון מצרים]; דער ארויסצוג.

Ex'odus *n.* (עק׳-סא-דאס) דאס צווייטע בוך פון חומש, ספר שמות.

ex offi'cio (עקס א-פיש׳-אי-או) לויט דער פפליכט אדער רעכט פון אמט, וואס איינער פערנעהמט.

The president of a society is usually a member ex officio of all committees.

exogam'ic *a.* (עק-סא-געמ׳-איק) עקזאגאמיש, וואס איז שייך צו עקזאגאמיע [דער מנהג צו הייראטען א פרוי פון א פרעמדען שבט אדער משפחה].

exogamit'ic *a.* (עק-סא-גע-מיט׳-איק) ז. *exogamic*.

exog'amous *a.* (עק-סאג׳-ע-מאס) ז. *exogamic*.

exog'amy *n.* (עק-סאג׳-ע-מי) עקזאגאמיע, דער מנהג פון כמעט אלע אונציווילירטע שבטים נים צו הייראטען א פרוי פון דעם אייגענעם שבט, נאר פון פרעמדע שבטים.

ex'ogen *n.* (עק׳-סא-דזשען) אין באטאניק — די עקזאגען-פלאנצען [די קלאסע בוימער און אנדערע פלאנצען, וועלכע וואקסען אין דיק אזוי, דאס ארום הערצעל קומט צו יעדעס יאהר א נייער צוגעוואקסענער שיכט אדער רינג. אין געגענזאץ צו די ענדאגען-פלאנצען].

exog'enous *a.* (עק-סאדזש׳-ע-נאס) וואס וואקסט ארום פון אויסווענינ [וועגען געוויסע בוימער און אנדערע פלאנצען, וועלכע וואקסען אין דיק אזוי, דאס יעדעס יאהר קומט צו זיי צו א נייער שיכט אדער רינג].

exom'phalos *n.* (עג-זאמ׳-פע-לאס) דער נאפעל-ברוך [א מין קילע אויף׳ן נאפעל].

exom'phalus *n.* (עג-זאמ׳-פע-לאס) ז. *exomphalos*.

ex'on *n.* (עק׳-סאן) איינער פון די פיער אפיציערען, וואס דיענען אלס קאמאנדירען פון דער לייב-גווארדיע פון ענגלישען קעניג.

exon'erate *v.* (עג-זאנ׳-ע-רייט) בעפרייען פון א בעשולדיגונג אדער שאנדפלעק, רעכטפערטיגען; בעפרייען פון א פערפפליכטונג.

The judge exonerated the prisoner.

exonera'tion *n.* (עג-זאנ-ע-ריי׳-שאן) די בעפרייאונג פון א בעשולדיגונג; די רעכטפערטיגונג.

exon'erative *a.* (עג-זאנ׳-ע-ריי-טיוו) בעפרייענד פון א בעשולדיגונג; בעפרייענד, רעכטפערטיגענד.

exon'erator *n.* (עג-זאנ׳-ע-ריי-טאר) איינער וואס בעפרייט פון א בעשולדיגונג; איינער וואס רעכטפערטיגט.

exonera'tur *n.* (עג-זאנ-ע-ריי׳-טויר) דער בעפעהל פון א געריכט אדער ריכטער צו בעפרייען איינעם פון א בעשולדיגונג, פון אן אנקלאגע אדער פון ערבות-געלד.

exoneu'ral *a.* (עק-סא-ניו׳-רעל) אין אנאטאמיע — וואס געפינט זיך אויסער דער נערווען-סיסטעם.

ex'on of the house'hold (עק׳-סאן אוו טהי האוס׳-האולד) דער קאמאנדיר פון דער קעניגליכער לייב-גווארדיע אין ענגלאנד.

exoph'agy *n.* (עק-סאפ׳-ע-דזשי) עקזאפאגיע, דער מנהג פון געוויסע קאניבאלען [מענשען-פרעסער] ניט צו עסען מענשען פון אייגענעם שבט.

exophthal'mia *n.* (עק-סאפ-טהעל׳-מי-א) דאס ארויסגעהן אדער ארויסשטארצען פון אן אויג אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט.

exophthal'my *n.* (עק-סאפ-טהעל׳-מי) ז. *exophthalmia*.

exophyl'lous *a.* (עק-סא-פיל׳-אס) אין באטאניק — וואס האט ניט קיין בלאטשיידען אדער קערענדלעך אויף די צווייגען, פון וועלכע עס וואקסען ארויס די בלעטלעך.

ex'orable *a.* (עק׳-סא-רעבל) ערביטליך, וועלכען מען קען איינבעטען; וואס נעהמט אן א בקשה.

exor'bitance *n.* (עג-זאהר׳-בי-טענס) איבערמאס, איבערמעסינקייט; אויסברענגעריי, דאס אויסגעבען צופיעל געלד, פערשווענדעריי.

exor'bitancy *n.* (עג-זאהר׳-בי-טענ-סי) ז. *exorbitance*.

exor'bitant *a.* (עג-זאהר׳-בי-טענט) איבערמעסיג, אריבערגעהענד די מאס; אויסברענגעריש, פערשווענדעריש.

exor'bitantly *adv.* (עג-זאהר׳-בי-טענט-לי) אויף אן איבערמעסיגען אדער פערשווענדערישען אופן.

ex'orcise *v.* (עק׳-סאהר-סאיז) בעשווערען אדער ארויסטרייבען שדים און רוחות דורך געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס אדער כשוף.

ex'orciser *n.* (עק׳-סאהר-סאי-זער) א בעשווערער אדער ארויסטרייבער פון רוחות אדער ניט-גוטע.

ex'orcism *n.* (עק׳-סאהר—סיזם) די בעשווערונג פון רוחות און ניט-גוטע; דאס פערטרייבען א דבוק.

exorcis'mal *a.* (עק-סאהר-סיז׳-מעל) וואס איז נוגע צום ארויסטרייבען א דבוק אדער רוחות.

ex'orcist *n.* (עק׳-סאהר-סיסט) ז. *exorciser*.

exor'dial *a.* (עג-זאהר׳-די-על) וואס איז שייך צו א הקדמה; אנהויבענד, אנפאנגענד, איינלייטענד.

exor'dium *n.* (עג-זאהר׳-די-אם) א פאררעדע, א הקדמה, מבוא, אנפאנג, איינלייטונג.

exorhi'za *n.* (עק-סא-ראי׳-זא) ז. *exogen*.

exos'culate *v.* (עג-זאס׳-קיו-לייט) קושען מיט צערטליכקייט; אויסקושען אלע גליעדער.

exos'mic *a.* (עק-סאס׳-מיק) ז. *exosmotic*.

ex'osmose *n.* (עק׳-סאס-מאוס) ז. *exosmosis*.

exosmo'sis *n.* (עק-סאס-מאו׳-סיס) אין פיזיק — דער עקזאסמאס, דאס דורכדרינגען פון אן אינערליכער פליסינקייט אין אן אויסערליכער דורך א הויט, וואס טיילט זיי פאנאדער [ווען למשל, א צילינדער, ביי וועלכען דער דעק איז פערצויגען מיט א הויט, איז אנגעפילט מיט ספיריטוס און איז אריינגעשטעלט אין א כלי וואס איז פול מיט וואסער, וועט דאס וואסער דורכדרינגען דורך דער הויט אין צילינדער, דער ספיריטוס ווידער וועט דורכדרינגען אין כלי. דאס דורכדרינגען פון דער אויסערליכער פליסינקייט (וואסער) אין דער אינערליכער (ספיריטוס) רופט זיך "ענדאסמאס" און דאס דורכדרינגען פון דער אינערליכער פליסינקייט אין דער אויסערליכער רופט זיך "עקזאסמאס"]. ז. *endosmosis*.

exosmot'ic *a.* (עק-סאס-מאט׳-איק) וואס איז שייך צו עקזאסמאס. ז. *exosmosis*.

exosto'sis *n.* (עק-סאס-טאו׳-סיס) אן אנוואוקס אויף א ביין; אין באטאניק — אן אנוואוקס אויף׳ן שטאם אדער אויף׳ן ווארצעל פון א פלאנצע.

exostot'ic *a.* (עק-סאס-טאט׳-איק) וואס איז שייך צו אן אנוואוקס אויף א ביין.

exoter'ic *a. and n.* (עק-סא-טער׳-איק) עפענטליך, אויסווערטיג; אויסערליך [בנוגע צו די למודים אדער פילאזאפישע דאקטרינען וועלכע זיינען אפען פאר

אלעמען און ניט בלויז פאר יחידי סגולה]; איינער, פאר וועמען עס זיינען אפען נור די אלגעמיינע למודים און ניט סתרי תורה.

exoter'ical *a.* (עק-סא-טער'-אי-קעל) ז. *exoteric*

exoter'ically *adv.* (עק-סא-טער'-אי-קעל-אי) אויף אן עפענטליכען אופן.

exot'ic *a. and n.* (עג-זאט'-איק) אויסלענדיש, פרעמד, ניט קיין היגע; א זאך [ווי א פלאנצע א. ד. ג.] וואס איז אריגינעל געבראכט געווארען פון אויסלאנד און ווערט קולטיווירט דא, עקזאטיש.

exot'ical *a.* (עג-זאט'-אי-קעל) ז. *exotic*

exot'icism *n.* (עג-זאט'-אי-סיזם) דאס זיין פון דער פרעמד; עפעס וואס איז געבראכט פון דער פרעמד [ווי א פרעמד ווארט, א פרעמדע פלאנצע א. ד. ג.].

expand' *v.* (עקס-פענד') אויסציהען, אויסשפרייטען, אויסברייטען; זיך אויסשפרייטען; זיך אויסברייטען; זיך אויסציהען; אויפגעהן.

expan'der *n.* (עקס-פענ'-דער) עטוואס [ווי א מאשין] וואס ציהט אדער שפרייט פאנאנדער.

expanse' *n. and a.* (עקס-פענס') א ברייטער שטח; אן אויסגעברייטעטער רוים; די אויסשפרייטונג פון די פליגלען ביי א פויגעל, ד. ה. דער מרחק פון איין שפיץ פליגעל ביז צום צווייטען, ווען דער פויגעל האלט די פליגלען פאנאנדערגעשפרייט; בעזונדער, איינציג [איבערהויפט ווענען די יאהרען אין אלטע אסטראנאמישע טאבעלען].

expansibil'ity *n.* (עקס-פענ-סי-ביל'-אי-טי) אויסדעהנבארקייט, די פעהיגקייט זיך אויסצוברייטען אדער אויסצוציהען.

expan'sible *a.* (עקס-פענ'-סיבל) וואס קען אויסגעשפרייט אדער פאנאנדערגעצויגען ווערען.

expan'sibleness *n.* (עקס-פענ'-סיבל-נעס) ז. *expansibility*

expan'sibly *adv.* (עקס-פענ'-סי-בלי) אין אן אויסגעשפרייטער אדער אויסגעברייטער פארם.

expan'sile *a.* (עקס פענ'-סיל) ז. *expansible*

expan'sion *n.* (עקס-פענ'-שאן) אן אויסשפרייטונג, אן אויסברייטונג; א פערגרעסערונג; א פאנאדערציהונג; די עקספאנזיאן [אויסברייטונג] פון דאמפף אין דעם צילינדער פון א דאמפף-מאשין.

expan'sion-en'gine *n.* (עקס-פענ'-שאן-ענ'-דזשין) אן עקספאנזיאנס-דאמפף-מאשין [א דאמפף-מאשין, ביי וועלכער ניט דער גאנצער צילינדער ווערט אנגעפילט מיט דאמפף, נאר א טייל פון איהם. ווען א טייל פון צילינדער ווערט אנגעפילט מיט דאמפף, ווערט דער צוטריט פון נייעם דאמפף אבגעשלאסען און דער דאמפף וואס געפינט זיך אין צילינדער פאנגט אן זיך פאנאנדערצושפרייטען און טרייבט דעם קאלבען. די געוועהנליכע דאמפף-מאשינען זיינען אויף דעם פרינציפ געבויט].

expan'sion-gear *n.* (עקס-פענ'-שאן-גיער) די טיילען פון מעכאניזם אין א דאמפף-מאשין, וועלכע רעגולירען דעם אריינגאנג פון דאמפף פון קעסעל אין צילינדער.

expan'sionist *n.* (עקס-פענ'-שאן-איסט) אן אנהענגער פון דער פאליטיק אויסצוברייטען די גרענעצען פון א לאנד [ווי דורך איינגעהמען אדער קויפען פרעמדע טעריטאריעס].

expan'sion-joint *n.* (עקס-פענ'-שאן-דזשאינט) א פערבינדונג פון דאמפףרעהרען, וועלכע איז אויסגערעכענט אויף דעם איינפלוס פון די טעמפעראטור-ענדערונגען פון דעם דאמפף אויף די רעהרען.

expan'sion-valve *n.* (עקס-פענ'-שאן-וועלוו) דער עקספאנזיאן-שיעבער פון א דאמפף-צילינדער [דער שיעבער אדער דעקעל וואס שליסט אב דעם צוטריט פון נייעם דאמפף אין צילינדער, ווען דער צילינדער איז שוין ביז צו א געוויסען טייל אנגעפילט מיט דאמפף].

expan'sive *a.* (עקס-פענ'-סיוו) וואס ציהט זיך פאנאנדער אדער ברייטעט זיך אוים; ווייט אדער ברייט אויסגעשפרייט; פיעל אומפאסענד; פיהלענד, מיטפיהלענד.

expan'sive fac'ulty (עקס-פענ'-סיוו פעק'-אל-טי) די פעהיגקייט זיך אויסצושפרייטען, זיך פאנאנדערצושפרייטען אדער זיך אויסצוציהען.

expan'sive force (עקס-פענ'-סיוו פאורס) די עקספאנזיאנס-קראפט, די קראפט פון פאנאנדערשפרייטען אדער אויסציהען זיך.

expan'sively *adv.* (עקס-פענ'-סיוו-לי) דורך פאנאנדערשפרייטונג אדער אויסציהונג.

expan'siveness *n.* (עקס-פענ'-סיוו-נעס) די פעהיגקייט זיך פאנאנדערצושפרייטען אדער זיך אויסצוציהען.

ex-par'te *a.* (עקס-פאר'-טי) פון איין צד נור. ז. *ex parte*

ex par'te (עקס פאר'-טי) נור פון איין צד, אין בעצוג צו איין צד נור [ווענען שטרייטענדע צדדים אין א געריכטליכען פראצעס]; צום טייל, איינזייטיג.

A judge cannot decide on **ex parte** testimony.

expa'tiate *v.* (עקס-פיי'-שי-אייט) זיך אויסברייטען, זיך אויסשפרייטען; זיך פערברייטען איבער עפעס אין א געשפרעך.

expatia'tion *n.* (עקס-פיי-שי-איי'-שאן) די אויסברייטונג; די ברייטע ארומריידונג.

expa'tiator *n.* (עקס-פיי'-שי-איי-טאר) איינער וואס רעדט ארום ברייטליך.

expa'tiatory *a.* (עקס-פיי'-שי-איי-טא-רי) אויסברייטענדיג אדער אויסשפרייטענדיג זיך.

expa'triate *v.* (עקס-פיי'-טרי-אייט) ארויסשיקען אדער פערטרייבען פון פאטערלאנד; פערלאזען דאס פאטערלאנד און ווערען א בירגער אין אן אנדער לאנד.

expatria'tion *n.* (עקס-פיי-טרי-איי'-שאן) דאס פערטרייבען אדער ארויסשיקען פון פאטערלאנד; דאס פערלאזען דאס פאטערלאנד און ווערען א בירגער אין אן אנדער לאנד.

The United States contends for the right of **expatriation**.

expect' *v.* (עקס-פעקט') ערווארטען; האפען.

I **expect** company.

expec'table *a.* (עקס-פעק'-טעבל) וואס איז צו ערווארטען.

expec'tance *n.* (עקס-פעק'-טענס) ערווארטונג; האפנונג.

expec'tancy *n.* (עקס-פעק'-טענ סי) ז. *expectance*

expec'tant *a. and n.* (עקס-פעק'-טענט) ערווארטענד; האפענד; איינער וואס ערווארטעט אדער האפט; וואס איז שייך צו דער אויסווארטונגס-מעטאדע אין דער מעדיצין. ז. *expectant method*

expec'tantly *adv.* (עקס-פעק'-טענט-לי) מיט ערווארטונג, מיט האפנונג.

expec'tant meth'od (עקס-פעק'-טענט מעטה'-אד) די אויסווארטונגס-מעטאדע אין דער מעדיצין [די מעטאדע וואס ווערט אנגעווענדעט ביי געוויסע קראנקהייטען, ביי וועלכע דער קראנקער ווערט דירעקט ניט געהיילט און ווערט איבערגעלאזען אויף דער היילונגס-קראפט פון דער נאטור, ער ווערט נור אבגעהיט, אז די קראנקהייט זאל ניט נעהמען קיין שלעכטע ווענדונג אדער אז קיין אנדערע קראנקהייטען זאלען אין איהם ניט ארויסגערופען ווערען].

expecta'tion *n.* (עקס-פעק-טיי'-שאן) ערווארטונג; האפנונג; דאס וואס ווערט ערווארטעט; א גוטע אויסזיכט [עטוואס צו בעקומען]; די אויסווארטונגס-מעטאדע אין דער מעדיצין. ז. *expectant method*

expecta'tion of life (עקס-פעק-טיי'-שאן אוו לאיף) דער דורכשניטס לעבענסדויער וואס א פערזאן קען ערווארטען נאך א געוויסען עלטער.

expecta'tions *n.* (עקס-פעק-טיי'-שאנז) גוטע אויסזיכטען [עטוואס צו בעקומען].

expec'tative *n.* (עקס-פעק'-טיי-טיוו) עטוואס וואס ווערט ערווארטעט.

expec'tedly *adv.* (עקס-פעק'-טעד-לי) אויף אן ערווארטעטען אופן; ערווארטענדיג, האפענדיג.

expec'ter *n.* (עקס-פעק'-טער) איינער וואס ערווארטעט אדער האפט.

expec'tingly *adv.* (עקס-פעק'-טינג-לי) ערווארטענדיג, האפענדיג; מיט ערווארטונג, מיט האפנונג.

expec'tor *n.* (עקס-פעק'-טאר) ז. *expecter*

expec'torant *a. and n.* (עקס-פעק'-טא-רענט) וואס העלפט ארויסצוהוסטען ליחה; א מיטעל וואס פערלייכטערט דאס ארויסהוסטען ליחה.

expec'torate *v.* (עקס-פעק'-טא-רייט) ארויסהוסטען ליחה; שפייען.

Do not **expectorate** in public.

expectora'tion *n.* (עקס-פעק-טא-ריי'-שאן) ליחה; דאס ארויסהוסטען ליחה; דאס שפייען.

expec'torative *a. and n.* (עקס-פעק'-טא-ריי-טיוו) וואס ברייננט ארויס ליחה; א מיטעל וואס פערלייכטערט ארויסצוהוסטען ליחה.

expe'dience *n.* (עקס-פי'-די-ענס) ז. *expediency*

expe'diency *n.* (עקס-פי'-די-ענ-סי) טויגליכקייט; צונעפאסטקייט; געשיקטקייט; דאס צופאסען זיך צו די אומשטענדען; דאס טהאן וואס עס איז אם פראקטישסטען אונטער געוויסע אומשטענדען.

expe'dient *a. and n.* (עקס-פי'-די-ענט) 1. טויגליך, שיקליך, פאסענד, געהעריג; 2. א מיטעל, אן אויסוועג, א פלאן.

1. It is not always **expedient** to assert one's rights. 2. An **expedient** was found to avoid a lawsuit.

expedien'tial *a.* (עקס-פי-די-ענ'-שעל) טויגליך, צוגעפאסט; וואס איז צוגעפאסט צום מאמענט.

expedien'tially *adv.* (עקס-פי-די-ענ'-שעל-אי) אויף א צוגעפאסטען אופן; אויף אן אופן וואס איז צוגעפאסט צום מאמענט.

expe'diently *adv.* (עקס-פי'-די-ענט-

לי) אויף א צוגעפאסטען אופן ; בעקוועמליך.

exped'itate *v.* (עקס-פער'-אי-טייט) אבהאקען די נעגעל פון די פיס פון א הונד, אז ער זאל מעהר ניט קענען גענוצט ווערען פאר יאגד.

ex'pedite *v.* (עקס'-פי-דאיט) פערשנעלערען, פערגיכערען ; אויספערטיגען, עקספעדירען, אבשיקען.

ex'peditely *adv.* (עקס'-פי-דאיט-לי) ז. *expeditiously*

expedi'tion *n.* (עקס-פי-דיש'-אן) אן אויספארטיגונג, אן אויסריכטונג פאר א רייזע ; אן עקספעדיציאן ; א קריעגס=צוג, א מחנה סאלדאטען וואס געהען אויף מלחמה ; א וואנדער=געזעלשאפט ; א רייזע=אונטערנעהמונג ; געשווינדקייט, פלינקקייט, שנעלקייט.

expedi'tionary *a.* (עקס-פי-דיש'-אנ-ע-רי) וואס געהערט צו אן עקספעדיציאן, צו א קריעגס=צוג אדער צו א רייזע=אונטערנעהמונג.

expedi'tious *a.* (עקס-פי-דיש'-אס) שנעל, פלינק, לעבעדיג.

expedi'tiously *adv.* (עקס-פי-דיש'-אס-לי) אויף א שנעלען אדער פלינקען אופן ; מיט לעבעדיגקייט, מיט געשווינדקייט.

expedi'tiousness *n.* (עקס-פי-דיש'-אס-נעס) שנעליגקייט ; פלינקקייט.

expel' *v.* (עקס-פעל') אויסשליסען ; ארויסיאגען, ארויסטרייבען, ארויסווארפען, ארויסשטויסען.

expel'lable *a.* (עקס-פעל'-עבל) וואס קען ארויסגעטריבען ווערען אדער אויסגעשלאסען ווערען.

expel'lant *a. and n.* (עקס-פעל'-ענט) וואס שטויסט ארויס, וואס פיהרט אב ; אן אבפיהרונגס=מיטעל.

expel'ler *n.* (עקס-פעל'-ער) אן ארויסיאגער, אן ארויסטרייבער ; אן אויסשליסער.

expend' *v.* (עקס-פענד') אויסגעבען; פערווענדען, געברויכען ; אויסלעגען.

expen'dable *a.* (עקס-פענ'-דעבל) וואס קען אויסגעגעבען ווערען ; וואס קען פערווענדעט אדער פערברויכט ווערען.

expen'der *n.* (עקס-פענ'-דער) אן אויסגעבער, א פערווענדער, א פערברויכער.

expen'diture *n.* (עקס-פענ'-די-טשור) אויסגאבע, הוצאה ; פערווענדונג, פערברויך.

expense' *n.* (עקס-פענס') אויסגאבע, קאסטען, הוצאות.

expense'less *a.* (עקס-פענס'-לעס) אהן קאסטען.

expen'sive *a.* (עקס-פענ'-סיוו) קאסטשפיליג, טייער.

expen'sively *adv.* (עקס-פענ'-סיוו-לי) אויף א קאסטשפיליגען אופן ; מיט גרויסע אויסגאבען.

expen'siveness *n.* (עקס-פענ'-סיוו-נעס) קאסטשפיליגקייט, טייערקייט ; געלד=פערשווענדונג.

expe'rience *n. and v.* (עקס-פי'-רי-ענס) ערפאהרונג, פראקטיק ; מאכען ערפאהרונגען ; ערפאהרען ; פערזוכען, מיטמאכען.

expe'rienced *a.* (עקס-פי'-רי-ענסט) ערפאהרען ; פראקטיצירט.

expe'riencer *n.* (עקס-פי'-רי-ענ-סער) איינער וואס מאכט עקספערימענטען אדער פראבעס.

expe'rience relig'ion (עקס-פי'-רי-ענס רי-לידזש'-אן) בעקעהרען זיך צו א געוויסער אמונה ; איבער'שמד'ען זיך ; פרום ווערען.

experien'tial *a.* (עקס פי-רי-ענ'-שעל) וואס קומט פון ערפאהרונג.

experien'tialism *n.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל-איזם) עקספעריענטיאליזם, די טעאריע, אז אונזער גאנצע וויסענשאפט אדער וויסען איז גענומען פון ערפאהרונג און מוז אויף שטימען מיט דער ערפאהרונג.

experien'tialist *n.* (עקס-פי-רי-ענ'-שעל-איסט) אן אנהענגער פון עקספעריענטיאליזם. ז. *experientialism*

exper'iment *n. and v.* (עקס-פער'-אי-מענט) אן עקספערימענט, א פערזוך, א פראבע ; מאכען אן עקספערימענט.

experimen'tal *a.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל) עקספערימענטאל, וואס איז געבויט אויף ערפאהרונג, פראקטיק אדער אויף פראבעס.

experimen'talist *n.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל-איסט) אן עקספערימענטאליסט, איינער וואס מאכט עקספערימענטען אדער פראבעס.

experimen'tally *adv.* (עקס-פער-אי-מענ'-טעל-אי) אויף אן עקספערימענטאלען שטייגער ; דורך פראבעס און בעאבאכטונגען.

experimen'tal philos'ophy (עקס-פער-אי-מענ'-טעל פי-לאס'-א-פי) עקספערימענטאלע פילאזאפיע [די פילאזאפיע, וועלכע אנערקענט ניט קיין שום אבסאלוטע ווארהייטען א.ז. בויט זיך דער עיקר אויף עקספערימענטען און בעאבאכטונגען].

experimen'tal relig'ion (עקס-פער-אי-מענ'-טעל רי-לידזש'-אן) רעליגיאן, וועלכע בויט זיך אויף אמת'ער פרומקייט און גאטספארכטיגקייט און בענוגענט זיך ניט מיט די פארמאלע רעליגיעזע צערעמאניעס און זיטען.

experimenta'tion *n.* (עקס-פער-אי-מענ-טיי'-שאן) דאס עקספערימענטירען, דאס מאכען פערשיעדענע פראבעס און בעאבאכטונגען.

experimen'tative *a.* (עקס-פער-אי-מענ'-טע-טיוו) עקספערימענטאל; וואס איז געבויט אויף בעאבאכטונגען און פראבעס.

exper'imenter *n.* (עקס-פער'-אי-מענ-טער) איינער וואס מאכט עקספערימענטען, א פראבען=מאכער, איינער וואס פרובירט.

exper'imentist *n.* (עקס-פער'-אי-מענ-טיסט) דער עקספערימענטירער, דער פראבען=מאכער.

experimen'tum *n.* (עקס-פער-אי-מענ'-טאם) אן עקספערימענט, א פראבע.

ex'pert *n.* (עקס'-פוירט) אן עקספערט, א געניטער אין עפעס ; א מייסטער אין זיין פאך.

expert' *a. and v.* (עקס-פוירט') ערפאהרען, געניט ; אונטערזוכען אדער איבערקוקען אלס אן עקספערט.

expert'ly *adv.* (עקס-פוירט'-לי) מעשה עקספערט ; מיט קענטניס פון דער זאך.

expert'ness *n.* (עקס-פוירט'-נעס) קענטניס פון דער זאך ; ערפאהרענהייט, געניטקייט.

ex'piable *a.* (עקס'-פי-עבל) וואס קען פערגעבען ווערען, אויף וואס מען קען מוחל זיין.

ex'piate *v.* (עקס'-פי-אייט) תשובה טהאן, גוט מאכען ; צופרידענשטעלען.

expia'tion *n.* (עקס-פי-איי'-שאן) תשובה, גוט=מאכונג, צופרידענשטעלונג.

ex'piatist *n.* (עקס'-פי-איי-טיסט) ז. *expiator*

ex'piator *n.* (עקס'-פי-איי-טאר) א בעל תשובה.

ex'piatory *a.* (עקס'-פי-איי-טא-רי) וואס טהוט תשובה, גוט=מאכענד ; פערגלעטענד [א זינד].

ex'piatory sac'rifice (עקס'-פי-איי-טא-רי סעק'-רי-פאיס) א קרבן חטאת.

expir'able *a.* (עקס-פאיר'-עבל) שטערבליך, וואס קען אדער וואס דארף זיך ענדיגען.

expira'tion *n.* (עקס-פי-ריי'-שאן) דאס אויסאטהמען ; דער סוף, דאס ענדע ; דער לעצטער אטהעמצוג, דער טויט.

ex'pirator *n.* (עקס'-פי-ריי-טאר) אן אפאראט אדער פארריכטונג ארויסצולאזען די לופט אין דרויסען.

expir'atory *a.* (עקס-פאיר'-ע-טא-רי) וואס געהערט צום אויסאטהמען.

expire' *v.* (עקס-פאיר') אויסאטהמען ; זיך ענדיגען ; שטארבען.

expir'ing *a.* (עקס-פאיר'-אינג) אויסאטהמענד ; שטארבענד.

ex'piry *n.* (עקס'-פי-רי) דאס אויסגעהן, דאס קומען צו א סוף, דאס שטארבען.

expis'cate *v.* (עקס-פיס'-קייט) אויסזוכען ; אויסגעפינען דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

expisca'tion *n.* (עקס-פיס-קיי'-שאן) דאס אויסגעפינען דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

ex'piscator *n.* (עקס'-פיס-קיי-טאר) איינער וואס געפינט עפעס אויס דורך א שטרענגער אונטערזוכונג.

explain' *v.* (עקס-פליין') ערקלערען, מאכען קלאר, געבען צו פערשטעהן.

explai'nable *a.* (עקס-פליי'-נעבל) ערקלערליך, ערקלערבאר ; וואס מען קען געבען צו פערשטעהן.

explain' away' (עקס-פליין' ע-הוויי') מאכען צו נישט אדער פטור ווערען פון עפעס דורך ערקלערונג.

explai'ner *n.* (עקס-פליי'-נער) אן ערקלערער, א מתורגמן.

ex'planate *a.* (עקס'-פליי-נייט) אין זאאלאגיע און באטאניק — פלאך, אויסגעשפרייט.

explana'tion *n.* (עקס-פליי-ניי'-שאן) 1. אן ערקלערונג, קלאר=מאכונג ; 2. דאס אנגעבען אן אורזאכע אדער ענטשולדיגונג.

1. The teacher gave an **explanation** of the lesson. 2. The manager demanded an **explanation** of my absence.

explan'ative *a.* (עקס-פלענ'-ע-טיוו) ז. *explanatory*

explan'atorily *adv.* (עקס-פלענ'-ע-טא-רי-לי) אויף אן אופן פון אן ערקלערונג ; מיט דער אבזיכט צו ערקלערען ; ערקלערענדיג.

explan'atoriness *n.* (עקס-פלענ'-ע-טא-רי-נעס) ערקלערליכקייט.

explan'atory *a.* (עקס-פלענ'-ע-טא-רי) ערקלערענד ; וואס האט דעם כאראקטער פון אן ערקלערונג ; וואס בעאבזיכטיגט צו ערקלערען אדער קלאר צו מאכען.

ex'pletive *a. and n.* (עקס'-פלי-טיוו) אויספילענד, וואס דיענט אויסצופילען א לעדיגען פלאץ [הויפטזעכליך וועגען ווערטער], אן אויספילונגס=ווארט, א ווארט וואס ווערט געברויכט אום אויסצופילען א שורה אין א געדיכט, כאטש מען דארף עס ניט האבען, אדער אזא ווארט וואס ווערט בכלל געברויכט צו פערשעהנערען אן אויסדרוק [ווי למשל, דאס ווארט "טהאן" אין

דעם אויסדרוק: ”ער האט געטהאן קלאגען“].

ex'pletively *adv.* (עקס'-פלי-טיוו-לי) אין דער פארם פון אן אויספילונג אדער אויספילונגס=ווארט. ז. *expletive*

ex'pletory *a.* (עקס'-פלי-טא-רי) אויספילענד, איבריג, ניט נויטיג. ז. *expletive*

ex'plicable *a.* (עקס'-פלי-קעבל) ערקלערבאר; וואס קען געמאכט ווערען קלאר אדער פערשטענדליך, וואס קען אויסגעטייטשט ווערען.

ex'plicate *v. and a.* (עקס'-פלי-קייט) ערקלערען, קלאר אדער פערשטענדליך מאכען; אויסטייטשען; מאכען א פירוש; געמאכט קלאר אדער פערשטענדליך; אויסגעטייטשט.

explica'tion *n.* (עקס-פלי-קיי'-שאן) ערקלערונג, קלאר=מאכונג, אויסטייטשונג, פירוש.

ex'plicative *a.* (עקס'-פלי-קיי-טיוו) ערקלערענד, קלאר מאכענד, אויסטייטשענד.

ex'plicator *n.* (עקס'-פלי-קיי-טאר) אן ערקלערער, אן אויסטייטשער, א מפורש.

ex'plicatory *a.* (עקס'-פלי-קיי-טא-רי) ז. *explicative*

explic'it *a.* (עקס-פליס'-איט) דייטליך, קלאר, בעשטימט, אויסדריקליך, אויסגעשפראכען.

Please give me an **explicit** answer.

explic'itly *adv.* (עקס-פליס'-איט-לי) אויף א קלארען, דייטליכען, בעשטימטען, אויסדריקליכען אדער אויסגעשפראכענעם אופן.

explic'itness *n.* (עקס-פליס'-איט-נעס) קלארקייט, דייטליכקייט, בעשטימטהייט, אויסדריקליכקייט, אויסגעשפראכענקייט.

explode' *v.* (עקס-פלאוד') עקספלאדירען, אויפרייסען, אויפפלאצען, אויפגעריסען ווערען; אין פיזיאלאגיע — פלוצלונג ארויסברייגנען, פלוצלונג ערשיינען, ענטוויקלען שנעל און מיט קראפט; פערניכטען, אבשאפען, אוועקמאכען, פערווארפען, מאכען צו נישט.

explo'dent *n.* (עקס-פלאו'-דענט) אייינער פון די קאנסאנאנטען וואס אום זיי אויסצושפרעכען מוז מען האסטיג און אבגעהאקט ארויסלאזען דעם אטהעם [צום ביישפיעל: ק, פ, ט].

explo'der *n.* (עקס-פלאו'-דער) איינער אדער עטוואס וואס עקספלאדירט אדער רייסט אויף; איינער וואס פייפט אויס [אן אקטיאר].

explo'ding charge (עקס-פלאו'-דינג טשארדזש) דער שאס פון א הארמאט.

exploit' *n. and v.* (עקס-פלאיט') א טהאט, אן אויפטהו; א גרויסע טהאט, א העלדענטהאט; פאלשטענדיג אויסנוצען, בעארבייטען, קולטיווירען; אויסנוצען פאר אייגענניציגע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך מיט רעכט און יושר; עקספלואטירען; פארשען.

exploi'table *a.* (עקס-פלאי'-טעבל) וואס מען קען אויסנוצען, בעארבייטען אדער קולטיווירען; וואס מען קען אויסנוצען אויף אן אייגענניציגען שטייגער; וואס מען קען עקספלואטירען.

exploi'tage *n.* (עקס-פלאי'-טעדזש) עקספלואטאציאן, דאס אויסנוצען פאר אייגענניציגע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך מיט רעכט און יושר.

exploita'tion *n.* (עקס פלאי-טיי' שאן) אויסנוצונג, בעארבייטונג, קולטיווירונג; אויסנוצונג פאר אייגענניציגע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך מיט רעכט און יושר; עקספלואטאציאן.

exploi'tative *a.* (עקס-פלאי'-טע-טיוו) אויסנוצענדיג, בעארבייטענדיג, קולטיווירענדיג, עקספלואטירענדיג.

exploi'ter *n.* (עקס-פלאי'-טער) איינער וואס נוצט אויס, בעארבייט, ענטוויקעלט, קולטיווירט; איינער וואס נוצט אויס אויף אן אייגענניציגען שטייגער; אן עקספלואטאטאר.

explor'able *a.* (עקס-פלאור'-עבל) וואס קען גענוי אונטערזוכט ווערען אדער אויסגעפארשט ווערען.

explora'tion *n.* (עקס-פלא-ריי'-שאן) זוכונג, אונטערזוכונג, פארשונג, אויספארשונג [הויפטזעכליך פון א לאנד אדער מיט דעם צוועק צו מאכען אן ענטדעקונג].

explor'ative *a.* (עקס-פלאור'-ע-טיוו) אונטערזוכענד, פארשענד, אויספארשענד.

ex'plorator *n.* (עקס'-פלא-ריי-טאר) ז. *explorer*

explor'atory *a.* (עקס-פלאור'-איי-טא-רי) ז. *explorative*

explore' *v.* (עקס-פלאור') אונטערזוכען, פארשען, אויספארשען.

explor'er *n.* (עקס-פלאור'-ער) א פארשער, אן אויספארשער [הויפטזעכליך פון אונבעקאנטע לענדער אדער מיט דעם צוועק צו מאכען אן ענטדעקונג].

explor'ing *a.* (עקס-פלאור'-אינג) אונטערזוכענד, פארשענד, אויספארשענד.

explor'ing expedi'tion (עקס-פלאור'-אינג עקס-פי-דיש'-אן) א פארשונגס=עקספעדיציע [א גרופע פון געלעהרטע, וואס פאהרען ארויס צו פארשען].

explor'ing tour (עקס-פלאור'-אינג טוהר) א פארשונגס=רייזע, אן ענטדעקונגס=רייזע.

explo'sible *a.* (עקס-פלאו'-זיבל) וואס קען עקספלאדירען אדער אויפגעריסען ווערען.

explo'sion *n.* (עקס-פלאו'-זשאן) עקספלאזיאן, אויפרייסונג, צופלאצונג; אויסברוך.

explo'sive *a. and n.* (עקס-פלאו'-סיוו) עקספלאדירענד, אויפפלאצענד, אויסברעכענד, צושפרינגענד; וואס ווערט אויסגעשפראכען אזוי, אז מען מוז דערביי האסטיג און אבגעהאקט ארויסלאזען דעם אטהעם [וועגען קאנסאנאנטען, ווי ק, פ, ט.]; א קאנסאנאנט וואס ווערט אזוי אויסגעשפראכען; אן עקספלאדירענדער שטאף.

explo'sive air (עקס-פלאו'-סיוו עהר) אויפרייסענדער גאז.

explo'sive force (עקס-פלאו'-סיוו פאורס) אויפרייסונגס=קראפט.

explo'sively *adv.* (עקס-פלאו'-סיוו-לי) דורך אויפרייסונג; עקספלאדירענדיג.

explo'siveness *n.* (עקס-פלאו'-סיוו-נעס) דאס האבען די פעהיגקייט צו עקספלאדירען; אויפרייסבארקייט.

explo'sive sub'stance (עקס-פלאו'-סיוו סאב'-סטענס) אויפרייסונגס=שטאף, עקספלאדירענדער שטאף.

expo'nent *a. and n.* (עקס-פאו'-נענט) פארשטעלענדיג, פערטרעטענדיג, אויסדריקענדיג, דיענענדיג אלס ביישפיעל, ערקלערענדיג, אויסטייטשענדיג; איינער וואס ערקלערט, דריקט אויס אדער פערטרעט; א מפורש; א ביישפיעל; אין אלגעברא — אן עקספאנענט, א כפל=אנצייגער [א צאהל איבער אן אנדער צאהל, וואס צייגט וויפיעל מאל יענע צאהל ווערט געכפל'ט אויף זיך אליין, ווי למשל 3^2 אדער a^3].

exponen'tial *a.* (עקס-פא-נענ'-שעל) וואס געהערט צו אן עקספאנענט אדער כפל=אנצייגער. ז. *exponent*

exponen'tial equa'tion (עקס-פא-נענ'-שעל אי-קהוויי'-שאן) אן עקספאנענטאלע גלייכונג [אזא גלייכונג, וואו מען דארף אויסגעפינען דעם עקספאנענט אדער כפל=אנצייגער, ווי צ. ב. $7^x=5$, וואו דער כפל=אנצייגער פון 7 איז אונבעוואוסט].

exponen'tial quan'tity (עקס-פא-נענ'-שעל קהוואנ'-טי-טי) א צאהל וואס האט אן עקספאנענט אדער כפל=אנצייגער. ז. *exponent*

export' *v.* (עקס-פאורט') עקספארטירען, ארויספיהרען [סחורות] פון איין לאנד אין צווייטען אדער פון איין געגענד אין דער צווייטער.

ex'port *n.* (עקס'-פאורט) עקספארט; אויספוהר [פון סחורות פון איין לאנד אין צווייטען אדער פון איין געגענד אין דער צווייטער]; סחורות, וואס ווערען ארויסגעפיהרט פון איין לאנד אין א צווייטען אדער פון איין געגענד אין א צווייטער.

expor'table *a.* (עקס-פאור'-טעבל) וואס קען עקספארטירט ווערען אדער ארויסגעפיהרט ווערען פון איין לאנד אין צווייטען אדער פון איין געגענד אין דער צווייטער.

expor'table ar'ticles (עקס-פאור'-טעבל אר'-טיקלז) ז. *exportable goods*

expor'table goods (עקס-פאור'-טעבל גודז) סחורות וואס מען עקספארטירט אדער פיהרט ארויס פון לאנד.

exporta'tion *n.* (עקס-פאור-טיי'-שאן) עקספארט, ארויספוהר [פון סחורות נאך אויסלאנד אדער אין אן אנדער געגענד אין דעמזעלבען לאנד]; דאס עקספארטירען; די עקספארטירטע סחורות.

ex'port du'ty (עקס'-פאורט דיו'-טי) שטייערען אויף ארויסגעפיהרטע סחורות.

expor'ter *n.* (עקס-פאור'-טער) אן עקספארט=הענדלער, א סוחר וועלכער שיקט ווארע נאך אן אנדער לאנד אדער נאך אן אנדער געגענד אין דעמזעלבען לאנד.

ex'port-house *n.* (עקס'-פאורט-האוס) אן עקספארט=פירמע.

ex'port-trade *n.* (עקס'-פאורט-טרייד) עקספארט=האנדעל.

expo'sal *n.* (עקס-פאו'-זעל) ז. *exposure*

exposé' *n.* (עקס-פא-זיי') אן אויספיהרליכער בעריכט אדער ערקלערונג; ארויסשטעלונג, ענטבלויזונג, אויפדעקונג [איבערהויפט פון שלעכטע מענשען אדער טהאטען].

expose' *v.* (עקס-פאוז') 1. ארויסשטעלען, אויסשטעלען; 2. אויפדעקען, ענטבלויזען, ארויסשטעלען אין דער ריכטיגער פארב; 3. שטעלען אונטער דער ווירקונג פון עפעס; 4. אויסזעצען [צו געפאהר, ליידען, קעלט א. ד. ג.]; מאכען אונבעשיצט; 5. אוועקלעגען אדער איבערלאזען אין אן אונבעשיצטען פלאץ אדער צושטאנד [ווי א פערלאזען קינד]; 6. ערקלערען, דארלעגען [א טעאריע אדער לעהרע].

2. The investigation **exposed** the corruption of the government. 3. He became sick because he was **exposed** to the bad weather. 4. The city was **exposed** to attack from the enemy.

exposed' *a.* (עקס-פאוזד') ניט בעדעקט, ניט צוגעדעקט, אפען; אונבעשיצט.

expo'sedness *n.* (עקס-פאו'-זעד-נעס)

דאס זיין ארויסגעשטעלט, אויפגעדעקט, אפען, אונבעשיצט אדער אויסגעזעצט [צו פערשידענע ווירקונגען, געפאהר א. ד. ג.]; דאס זיין פערלאזען.

expo'ser *n.* (עקס-פאו'-זער) איינער וואס דעקט אויף אדער שטעלט ארויס אין דער ריכטיגער געשטאלט [איבערהויפט שלעכטע מענשען און טהאטען].

exposi'tion *n.* (עקס-פא-זיש'-אן) אן אויסשטעלונג; אויפדעקונג, ענטבלויזונג; דארלעגונג, ערקלערונג [פון א לעהרע, טעאריע א. ד. ג.]; אויסזעצונג [צו געפאהר]; אין לאגיק — דאס בעווייזען אלגעמיינעס אדער אבסטראקטעס דורך א קאנקרעטען ביישפיעל; אין דראמא — דער טייל, וואו דער גרונד-אינהאלט דערגרייכט די העכסטע שטופע פון ענטוויקלונג.

expos'itive *a.* (עקס-פאז'-אי-טיוו) ערקלערענד, דארלעגענד, פערטייטשענד.

expos'itor *n.* (עקס-פאז'-אי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ערקלערט אדער פערטייטשט.

expos'itory *a.* (עקס-פאז'-אי-טא-רי) ערקלערענד, דארלעגענד, פערטייטשענד; אין לאגיק — געברויכט אלס ביישפיעל, וואס בעציהט זיך אויף אן איינצעלנע זאך.

ex post fac'to law (עקס פאוסט פעק-טאו לאה) דאס צוריקווירקענדע געזעץ, א געזעץ וועגען בעשטראפען פאר א געוויסען פערברעכען וואס איז בעגאנגען געווארען איידער דאס געזעץ איז אנגענומען געווארען; א געזעץ וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף פערברעכענס, וועלכע זיינען בעגאנגען געווארען איידער דאס געזעץ איז אנגענומען געווארען.

expos'tulate *v.* (עקס-פאס'-טשו-לייט) פארווארפען, אויסרעדען; פראטעסטירען, ארויסטרעטען מיט טענות געגען אימעצען אדער עפעס.

expostula'tion *n.* (עקס-פאס-טשו-ליי'-שאן) א פראטעסט, א פארוואורף, אן אויסרייד; א קלאגע; טענות.

expos'tulator *n.* (עקס-פאס'-טשו-ליי-טאר) איינער וועלכער פראטעסטירט אדער מאכט א פארוואורף.

expos'tulatory *a.* (עקס-פאס'-טשו-ליי-טא-רי) וואס ענטהאלט א פארוואורף אדער פראטעסט.

expos'ture *n.* (עקס-פאס'-טשור) ז. *exposure*.

expo'sure *n.* (עקס-פאו'-זשור) די אויפדעקונג; די אויסזעצונג; דאס זיין ארויסגעשטעלט [ווי צו א געפאהר א. ד. ג.]; דאס וואס איז ארויסגעשטעלט; אין פאטאגראפיע — דאס ארויסשטעלען אדער דאס זיין ארויסגעשטעלט אונטער דער ווירקונג פון ליכט-שטראהלען; די לאגע פון אן ארט בנוגע צו דער זון אדער צו די פאלען פון א קאמפאס.

expound' *v.* (עקס-פאונד') ערקלערען.

expoun'der *n.* (עקס-פאונ'-דער) אן ערקלערער.

express' *v., a., n. and adv.* (עקס-פרעס') אויספרעסען; אויסדריקען עפעס אין רייד; ערקלערען, פארשטעלען; בעצייכנען; בעקאנט מאכען; אויסדריקליך; זעהר גוט צוגעפאסט, געטראפען; פינקטליך; א ספעציעלער שליח; אן איבערשיקונגס-מיטעל [פון געפעק א. ד. ג.]; אויף אן אויסדריקליכען אופן; בפירוש; ספעציעל.

express'age *n.* (עקס-פרעס'-איידזש) די קאסטען פון אריבערפיהרען עפעס אויף א וואגאן; קאסטען פון פראכט-זאכען וועלכע ווערען געשיקט דורך פראכט.

express'-boat *n.* (עקס-פרעס'-באוט) א פאסט דאמפף-שיף.

express'-car *n.* (עקס-פרעס'-קאר) א וואגאן פון א שנעלל-צוג אריבערצופיהרען לייכטע משאות.

express'ible *a.* (עקס-פרעס'-איבל) אויספרעסבאר; אויסשפרעכליך; וואס קען אויסגעדריקט אדער בעוויזען ווערען.

express'ibly *adv.* (עקס-פרעס'-איב-לי) אויף אן אויסדריקליכען שטייגער.

expres'sion *n.* (עקס-פרעש'-אן) דאס אויספרעסען; אן אויסדרוק; אן ערקלערונג; די ארט פון אויסדריקען די געדאנקען אדער געפיהלען; דאס וואס איז אויסגעדריקט.

expres'sional *a.* (עקס-פרעש'-אנ-על) אויסדריקליך; וואס איז שייך צו אן אויסדרוק; וואס פערקערפערט א געוויסע אידעע אדער געפיהל [וועגען א קונסטווערק]; וואס איז שייך צו א ליטעראר-ישען אויסדרוק אדער פראזע.

expres'sionless *a.* (עקס-פרעש'-אנ-לעס) אהן אן אויסדרוק.

expres'sion-mark *n.* (עקס-פרעש'-אנ-מארק) אין מוזיק — א צייכען, וועלכער ווייזט אין די נאטען ווי אזוי געוויסע טענער דארפען אויסגעדריקט ווערען.

express'ive *a.* (עקס-פרעס'-איוו) אויסדריקענד, אויסדרוקספאל; וואס דיענט אויסצודריקען עפעס.

express'ively *adv.* (עקס-פרעס'-איוו-לי) אויף אן אויסדרוקספאלען שטייגער.

express'iveness *n.* (עקס-פרעס'-איוו-נעס) אויסדריקליכקייט, די שטארקייט פון אויסדרוק אין רעדען.

express'ly *adv.* (עקס-פרעס'-לי) אויף אן אויסדריקליכען שטייגער; אויסדריקליך, בעשטימט.

express'man *n.* (עקס-פרעס'-מען) א בעל-עגלה; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי טראנספארט-געזעלשאפטען.

express' par'cels (עקס-פרעס' פאר'-סעלז) געפעק וואס ווערען אבגעשיקט דורך א טראנספארטיר-קאמפאניע.

express'-train *n.* (עקס-פרעס'-טריין) א שנעלל-צוג.

ex profes'so (עקס פרא-פעס'-או) אפענע נערהייט; לויט דער פראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג.

expro'priate *v.* (עקס-פראו'-פרי-אייט) עקספראפריאירען, אוועקנעהמען דאס אייגענטום.

expropria'tion *n.* (עקס-פראו-פרי-איי'-שאן) עקספראפריאציאן, דאס אוועקנעהמען איינעמס אייגענטום.

expugn' *v.* (עקס-פיון') נעהמען מיט שטורם; איינגעהמען; בעזיגען.

expug'nable *a.* (עקס-פיו'-נעבל) וואס קען איינגענומען ווערען.

expugna'tion *n.* (עקס-פאג-ניי'-שאן) דאס נעהמען מיט שטורם; דאס איינגעהמען, די בעצווינגונג.

expulse' *v.* (עקס-פאלס') ארויסטרייבען, אויסקיגען.

expul'sion *n.* (עקס-פאל'-שאן) די ארויסטרייבונג; די פערטריבונג.

expul'sive *a.* (עקס-פאל'-סיוו) פערטרייבענד; וואס קען פערטרייבען.

expunc'tion *n.* (עקס-פאנק'-שאן) דאס אויסשטרייכען, דאס פערשטרייכען, דאס אויסמעקען.

expunge' *v.* (עקס-פאנדזש') אויסשטרייכען פערשטרייכען, אויסמעקען; פערניכטען.

expun'ger *n.* (עקס-פאנ'-דזשער) אן אויסמעקער, אן אויסשטרייכער.

expur'gate *v.* (עקס-פויר'-גייט) רייניגען; אויסמעקען; רייניגען פון פעהלער, אויסשטרייכען פון א בוך אזעלכע שטעלען וואס זיינען נעגען מאראל אדער געגען די יסודות פון רעליגיאן.

expurga'tion *n.* (עקס-פויר-גיי'-שאן) רייניגונג; דאס ריין מאכען פון פעהלער; דאס אויסשטרייכען פון א בוך אזעלכע שטעלען וואס זיינען נעגען מאראל אדער רעליגיאן.

ex'purgator *n.* (עקס'-פויר-גיי-טאר) איינער וואס רייניגט אויס אדער מעקט אויס [בעזאנדערס די פעהלער פון א בוך].

expurgato'rial *a.* (עקס-פויר-גיי-טאו-רי-על) ז. *expurgatory*.

expur'gatory *a.* (עקס-פויר'-גיי-טא-רי) רייניגענד; רייניגענד פון פעהלער; אויסמעקענד.

expur'gatory in'dex (עקס-פויר'-גיי-טא-רי אינ'-דעקס) דאס פערצייכניס פון ביכער, וועלכע זיינען פון פאפסט פערבאטען.

ex'quisite *a. and n.* (עקס'-קהווי-זיט) וואויל, שעהן, אויסגעצייכענט, דעליקאט, פיין, איידעל, עלעגאנט, פיקאנט; אן עלעגאנטער מענש, א פראנט.

She shows **exquisite** taste in the furnishing of her house.

ex'quisitely *adv.* (עקס'-קהווי-זיט-לי) ז. *exquisite*.

ex'quisiteness *n.* (עקס'-קהווי-זיט-נעס) גוטקייט, וואוילקייט, פארטרעפליכקייט; העפטינקייט, שטארקייט, הארטקייט.

exsan'guinate *v.* (עק-סענ'-גהווי-נייט) ווערען בלוטלאז.

exsan'guine *a.* (עק-סענ'-גהווין) בלוטלאז, וואס האט נים קיין בלוט.

exsan'guined *a.* (עק-סענ'-גהווינד) בלוטלאז; בלוט-ארעם; בלייך.

exsanguin'ity *n.* (עק-סען-גהווינ'-אי-טי) בלוטלאזינקייט, בלוט-ארעמקייט.

exsan'guinous *a.* (עק-סענ'-גהווי-נאס) בלוט-ארעם, בלוטלאז.

exscind' *v.* (עק-סינד') אבשניידען, אויסשניידען.

exscrip'tural *a.* (עק-סקריפ'-טשו-רעל) וואס איז נים פאראן אין די הייליגע שריפטען.

exsculp'tate *a.* (עק-סקאלפ'-טייט) וואס איז געקארבט [וועגען דער אויבערפלעכע פון געוויסע אינזעקטען].

exsect' *v.* (עק-סעקט') אויסשניידען.

exsec'tion *n.* (עק-סעק'-שאן) די אויסשניידונג.

exsert' *a.* (עק-סורט') ארויסגעשטארצט.

exser'ted *a.* (עק-סויר'-טעד) וואס שטארצט ארויס.

exser'tile *a.* (עק-סויר'-טיל) וואס קען ארויסשטארצען; וואס איז ארויסגעשטארצט.

exsic'cant *a. and n.* (עק-סיק'-ענט) וואס טריקענט אויס; וואס האט די אייגענשאפט טרוקען צו מאכען; א מעדיצין וואס האט די אייגענשאפט צו מאכען טרוקען.

exsic'cate *v.* (עק-סיק'-אייט) אויסטריקענען, טרוקען מאכען.

exsicca'tion *n.* (עק-סי-קיי'-שאן) דאס אויסטריקענען, דאס טרוקען מאכען.

exsic'cative *a. and n.* (עק-סיק'-איי-טיוו) וואס קען אויסטריקענען, וואס קען טרוקען מאכען; א מיטעל צום טריקענען.

ex'siccator *n.* (עק'-סי-קיי-טאר) א פארריכטונג צום טריקענען.

exspui'tion *n.* (עקס-פיו-איש'-אן) דאס אויסשפייען.

exsuc'cous *a.* (עק-סאק'-אס) אהן זאפט; טרוקען.

exsuc'tion *n.* (עק-סאק'-שאן) דאס אויסזויגען [פון זאפט].

exsuda'tion *n.* (עק-סיו-דיי'-שאן) ז. *exudation*

ex'tant *a.* (עקס'-טענט) וואס עקזיסטירט, וואס איז פאראן.

extempora'neous *a.* (עקס-טעמ-פא-ריי'-ני-אס) עקספראמט, אהן ספעציעלע פארבערייטונגען; ניט צוגעגרייט [ווי א רעדנער וואס טרעט ארויס אהן פערצייכענטע נאטיצען און אהן פארבערייטונגען צום ריידען].

extempora'neously *adv.* (עקס-טעמ-פא-ריי'-ני-אס-לי) אויף אן עקספראמטען אופן, אהן ספעציעלע פארבערייטונגען, ניט צוגעגרייטערהייט.

extempora'neousness *n.* (עקס-טעמ-פא-ריי'-ני-אס-נעס) דאס זיין עקספראמט, דאס זיין ניט צוגעגרייט; דאס אויגענבליקליכע.

extem'porarily *adv.* (עקס-טעמ'-פא-רע-רי-לי) עקספראמט, ניט צוגעגרייטערהייט, אהן א פארבערייטונג.

extem'porary *a.* (עקס-טעמ'-פא-רע-רי) עקספראמט, אהן א פארבערייטונג.

extem'pore *adv. and a.* (עקס-טעמ'-פא רי) עקספראמט, אין פערלויף פון א מאמענט; ניט צוגעגרייטערהייט; אונפארבערייטעט.

extem'porise *v.* (עקס-טעמ'-פא-ראיז) ז. *extemporize*

extemporisa'tion *n.* (עקס-טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) ז. *extemporization*

extemporiza'tion *n.* (עקס-טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) אימפראוויזירונג, דאס פערפאסען א זאך ניט צוגעגרייטערהייט.

extem'porize *v.* (עקס-טעמ'-פא-ראיז) אימפראוויזירען, פערפאסען עטוואס ניט צוגעגרייטערהייט [ווי א רעדע, א מוזיקאליש שטיק א. ד. ג.]; עטוואס פארטיג מאכען אין איילעניש און אהן פארבערייטונגען; ריידען אדער זינגען אהן פארבערייטונגען.

extem'porizer *n.* (עקס-טעמ'-פא-ראי-זער) איינער וואס פערפאסט עטוואס ניט צוגעגרייטערהייט [ווי א רעדע, א מוזיק-שטיק א. ד. ג.]; איינער וואס האלט א רעדע אדער טראגט פאר א מוזיקאליש שטיק ניט צוגעגרייטערהייט.

extend' *v.* (עקס-טענד') אויסדעהנען, אויסברייטען, פאנאנדערציהען, אויסציהען; זיך אויסברייטען, זיך אויסדעהנען; אויסשטרעקען, זיך אויסשטרעקען; פערלענגערען; אבלעגען; געבען, בעשענקען; פערכאפען געזעצליך אדער ארויפלעגען אן ארעסט אויף אייגענטום אדער א פערזאן [פאר א חוב]; אבשאצען אייגענטום פאר בעשטייערונגס-צוועקען.

exten'ded *a.* (עקס-טענ'-דעד) וואס פערנעהמט פלאץ, וואס האט דימענזיאנען; אויסגעדעהנט, אויסגעברייטעט, אויסגעצויגען, פאנאנדערגעצויגען; אויסגעשטרעקט.

exten'dedly *adv.* (עקס-טענ'-דעד-לי) דורך אויסדעהנונג, פערברייטונג אדער פאנאנדערציהונג; אויף אן אויסגעדעהנטען, אויסגעברייטעטען, צוצויגענעם אדער פערלענגערטען אופן.

exten'der *n.* (עקס-טענ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס דעהנט אויס, ברייטעט אויס, ציהט אויס, ציהט פאנאנדער אדער שטרעקט אויס.

extendibil'ity *n.* (עקס-טענ-די-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך פאנאנדערצוציהען, פערברייטערען אדער אויסצודעהנען.

exten'dible *a.* (עקס-טענ'-דיבל) וואס קען אויסגעדעהנט, פאנאנדערגעצויגען אדער אויסגעשטרעקט ווערען; וואס קען געזעצליך פערכאפט ווערען אדער אויף וואס מען קען ארויפלעגען אן ארעסט [פאר חובות].

extensibil'ity *n.* (עקס-טענ-סי-ביל'-אי-טי) ז. *extendibility*

exten'sible *a.* (עקס-טענ'-סיבל) ז. *extendible*

exten'sibleness *n.* (עקס-טענ'-סיבל-נעס) ז. *extendibility*

exten'sile *a.* (עקס-טענ'-סיל) ז. *extendible*

exten'sion *n.* (עקס-טענ'-שאן) אויסדעהנונג, פאנאנדערציהונג, אויסברייטונג, פערגרעסערונג; פערלענגערונג; אבלעגונג; אין מעדיצין — אויסגלייכונג אדער אויסציהונג פון בעשעדיגטע גליעדער; אומפאנג [אין שטח, צייט א. ד. ג.]; אין לאגיק — די אנווענדבארקייט פון א בעגריף צו א גרעסערער אדער קלענערער צאהל זאכען.

exten'sion of time (עקס-טענ'-שאן אוו טאים) אבלעגונג, אבציהונג פון טערמין [פון א צאהלונג אדער פון געריכטליכע פערהאנדלונגען].

The merchant secured an **extension of time** from his creditors.

exten'sion-ta'ble *n.* (עקס-טענ'-שאן-טייבל) א טיש, וועלכען מען קען מאכען גרעסער דורך דעם וואס מען שטעלט אין איהם אריין ברעטער.

exten'sive *a.* (עקס-טענ'-סיוו) ברייט, גרויס, אומפאסענד; בעדייטענד, וואס ווערט געטהאן, געפיהרט אדער געמאכט אויף א גרויסען מאסשטאב.

exten'sively *adv.* (עקס-טענ'-סיוו-לי) דורך אויסדעהנונג אדער פאנאנדערברייטונג; אויף א גרויסען מאסשטאב; אויף אן אומפאסענדען אופן.

exten'siveness *n.* (עקס-טענ'-סיוו-נעס) גרויסקייט; גרויס, גרויסער מאסשטאב; דאס זיין אומפאסענד אדער בעדייטענד.

extensom'eter *n.* (עקס-טענ-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אויסדעהנבארקייט פון מעטאלען אונטער דער ווירקונג פון דער טעמפעראטור.

exten'sor *n.* (עקס-טענ'-סאר) דער שטרעק-מוסקעל [א מוסקעל וואס שטרעקט אויס אדער גלייכט אויס א קערפער-גליעד, ווי א האנד, א פינגער א. ד. ג.]

extent' *n.* (עקס-טענט') גרויס; ווייטקייט, רוים; גראד, שטופע; אומפאנג, אומפאסונג, גרענעץ, ענד; א צענזוס, אן אבשאצונג [פון אייגענטום — פאר בעשטייערונגס-צוועקען]; אן ארעסט אויף אייגענטום אדער פערזאן [פאר א חוב]; אין לאגיק — די אנווענדבארקייט פון א בעגריף צו א גרעסערער אדער קלענערער צאהל זאכען.

exten'uate *v.* (עקס-טענ'-יו-אייט) מילדערען; פערקלענערען; אבשוואכען; מאכען דין, מאגער אדער שיטער; אויסציהען; ווערען דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uating *a.* (עקס-טענ'-יו-איי-טינג) פערקלענערענד, מילדערענד, אבשוואכענד; אויסצעהרענד, מאכענדיג דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uating cir'cumstances (עקס-טענ'-יו-איי-טינג סויר'-קאמ-סטענ-סעז) מילדערענדע אומשטענדען [ביי א פערברעכען].

exten'uatingly *adv.* (עקס-טענ'-יו-איי-טינג-לי) אויף א מילדערענדען, אבשוואכענדען, פערקלענערענדען אדער אבצעהרענדען אופן.

extenua'tion *n.* (עקס-טענ-יו-איי'-שאן) פערקלענערונג, פערמינדערונג, אבשוואכונג; אבצעהרונג; דאס ווערען דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exten'uative *a. and n.* (עקס-טענ'-יו איי-טיוו) מילדערענד, פערקלענערענד, אבשוואכענד; א מילדערענדער אומשטאנד; א מילדערענדע איינווענדונג אדער א בקשה וועגען פערמילדערונג [אין געריכט].

exten'uator *n.* (עקס-טענ'-יו-איי-טאר) איינער וואס צעהרט אב, מאכט דינער אדער שיטערער; איינער וואס פערקלענערט, שוואכט אב אדער מילדערט.

exten'uatory *a.* (עקס-טענ'-יו-איי-טא-רי) פערקלענערענד, אבשוואכענד, פערמילדערענד; אבצעהרענד, מאכענדיג דינער, מאגערער אדער שיטערער.

exte'rior *a. and n.* (עקס-טי'-רי-אר) אויסערליך, אויסווערטיג; אויסערליכקייט, אויסווערטיגקייט.

exte'rior an'gle (עקס-טי'-רי-אר ענגל) אין געאמעטריע — אן אויסערליכער ווינקעל.

exterior'ity *n.* (עקס-טי-רי-אר'-אי-טי) אויסערליכקייט, אויסווערטינקייט, אויסען-זייט.

exterioriza'tion *n.* (עקס-טי-רי-אר-אי-זיי'-שאן) ז. *externalisation*

exte'riorize *v.* (עקס-טי'-רי-אר-איז) ז. *externalise*

exte'riorly *adv.* (עקס-טי'-רי-אר-לי) פון אויסען, פון דער אויסען-זייט; אויסערליך, אויסווערטיג.

exter'minable *a.* (עקס-טויר'-מי-נעבל) וואס מען קען אבשאפען, פערניכטען, אויסראטען אדער פערטיליגען.

exter'minate *v.* (עקס-טויר'-מי-נייט) אויסראטען, פערניכטען, פערטיליגען, אבשאפען; פעריאגען, ארויסטרייבען, פעריאגען אויסער דער גרענעץ.

extermina'tion *n.* (עקס-טויר-מי-ניי'-שאן) אויסראטונג, פערטיליגונג; אבשאפונג, פערניכטונג.

exter'minative *a.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טיוו) אויסראטענד, פערניכטענד, פערטיליגענד, אבשאפענד.

exter'minator *n.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס פערניכטעט, פערטיליגט אדער ראטעט אויס.

exter'minatory *a.* (עקס-טויר'-מי-ניי-טא-רי) ז. *exterminative*

extern' *a. and n.* (עקס-טוירן') אויסערליך; פון דרויסען; אן עקסטערן, איינער וואס לערענט זיך אויסער דער שולע.

exter'nal *a. and n.* (עקס-טויר'-נעל) אויסערליך, אויסווערטיג; וואס קומט פון דרויסען; אויסלענדיש; אן אויסערליכער טייל; די אויסערליכע פארם, אן אויסערליכער מנהג אדער צערעמאניע.

exter'nal an'gles (עקס-טויר'-נעל ענגלז) אויסערליכע ווינקלען [אין א געאמעטרישער פיגור].

exter'nal crit'icism (עקס-טויר'-נעל

קריט'-אי-סיזם) דאס בעטראכטען א ווערק נים לויט זיין אינהאלט, נאר לויט דער פארם ווי אזוי עס איז געשריבען געווארען; דאס בעטראכטען א ווערק מיט דעם ציעל צו געפינען גראמאטיקאלישע און סטיליסטישע פעהלערען.

externalisa'tion *n.* (עקס-טויר-נעל-אי-זיי'-שאן) פערקערפערונג אין אן אויסערליכער פארם; מאטעריאליזירונג; דאס שטעלען א זאך אין די גרענעצען פון צייט און ארט.

exter'nalise *v.* (עקס-טויר'-נעל-איז) פערקערפערען, מאטעריאליזירען; שטעלען א זאך אין די גרענעצען פון צייט און ארט.

exter'nalism *n.* (עקס-טויר'-נעל-איזם) די איבערגעגעבענהייט צו די אויסערליכע פארמען אדער צערעמאניען; אין פילאזאפיע — דער פענאמענאליזם, די לעהרע, אז קיין אנדערע זאך אויסער די פענאמענען אדער די ערשיינונגען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, איז אין דער ווירקליכקייט ניטא.

external'ity *n.* (עקס טויר-נעל'-אי-טי) דאס זיין אויסערליך, דאס געפינען זיך אין דרויסען; אין פילאזאפיע — דאס געפינען זיך אין רוים, יעדע זאך וואס געפינט זיך אויסער דעם בעגרייפענדען "איך"; אויסערלעכליכקייט; אן אויסערליכע פארם, א מנהג, א צערעמאניע; די איבערגעגעבענהייט צו דער אויסערליכער פארם; דאס האלטען מעהר פון דער פארם איידער פון דעם אינהאלט.

externaliza'tion *n.* (עקס-טויר-נעל-אי-זיי'-שאן) ז. *externalisation*.

exter'nalize *v.* (עקס-טויר'-נעל-איז) ז. *externalise*.

exter'nally *adv* (עקס-טויר'-נעל-אי) פון דרויסען; בנוגע צו דער אויסערליכער זייט.

externiza'tion *n.* (עקס-טויר-ני-זיי'-שאן) ז. *externalisation*.

ex'tern mater'nity (עקס'-טוירן מע-טויר'-ני-טי) דאס ליגען אין קינפעט אין דער היים אונטער דער אויפזיכט פון א שפיטאל-דאקטאר.

exterrito'rial *a.* (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על) עקסטעריטאריעל, וואס איז נים אונטערגעווארפען אונטער די געזעצען פון דעם לאנד, אין וועלכען די פערזאן אדער זאך געפינט זיך [וועגען די פארשטעהער פון א געוויסער מלוכה, וועלכע געפינען זיך אין א פרעמדען לאנד]. ז. *exterritoriality*.

exterritorial'ity *n.* (עקס-טער אי-טאו-רי-על'-אי-טי) עקסטעריטאריאליטעט, די געזעצליכע בעשטימונג אין די ציווילירטע לענדער, דורך וועלכער אפיציעלע פערטרעטער פון א פרעמדער מדינה, ווי א קעניג, א קאנסול א. ד. ג. ווערען בעטראכט ווי זיי וואלטען זיך געפונען אויף דער טעריטאריע פון זייער אייגענעם לאנד און דארפען זיך דאריבער בענוצען מיט דיעזעלבע רעכטען און פריווילעגיעס וואס זיי האבען אין זייער אייגענעם לאנד. דאס געזעץ בעציהט זיך אויך אויף די פאמיליען און די וואהנונגען פון אזעלכע פערזאנען, אויף שיפען א. ד. ג.

exterrito'rial jurisdic'tion (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על דזשו-רים דיק'-שאן) דאס רעכט פון א געוויסער מלוכה צו משפט'ען איהרע אונטערטהאנען אדער בירגער וואס וואהנען אין א פרעמדען לאנד לויט איהרע אייגענע געזעצען.

exterrito'rially *adv.* (עקס-טער-אי-טאו'-רי-על-אי) אויף אן עקסטעריטאריאלען אופן. ז. *exterritoriality*.

extinct' *a.* (עקס-טינקט') אויסגעלאשען; אויסגעשטארבען; אבגעשאפט.

extinc'teur *n.* (עקס-טינק'-טויר) ז. *extinguisher*.

extinc'tion *n.* (עקס-טינק'-שאן) די אויסלעשונג; דאס זיין אויסגעלאשען; די אבשאפונג; דאס מאכען א סוף; דאס אויפהערען צו עקזיסטירען.

extin'guish *v.* (עקס-טינ'-גהוויש) אויסלעשען; אבשאפען, פערניכטען; פערפינסטערען; מאכען א סוף.

extin'guishable *a.* (עקס-טינ'-גהוויש-עבל) וואס קען אויסגעלאשען אדער פערניכטעט ווערען.

extin'guisher *n.* (עקס-טינ'-גהוויש-ער) אן אויסלעשער; א לעש-הארן [צום לעשען פייער].

extin'guishment *n.* (עקס-טינ'-גהוויש-מענט) ז. *extinction*.

extir'pate *v.* (עק-סטויר'-פייט) אויסווארצלען, פערטיליגען, אויסראטען, פערניכטען, אבשאפען, פטור ווערען, פעריאגען.

extirpa'tion *n.* (עקס-טויר-פיי'-שאן) אויסווארצלונג, פערטיליגונג, אויסראטונג, פערניכטונג, צושטערונג, אבשאפינג.

ex'tirpative *a.* (עקס'-טויר-פיי-טיוו) אויסווארצלענד, פערניכטענד, אבשאפענד, פערטיליגענד, אויסראטענד, צושטערענד.

ex'tirpator *n.* (עקס'-טויר-פיי-טאר) איינער וואס ווארצעלט אויס, צושטערט, פערניכטעט, ראטעט אויס אדער שאפט אב.

extir'patory *a.* (עקס-טויר'-פע-טא-רי) ז. *extirpative*.

extol' *v.* (עקס-טאול') לויבען אין הימעל אריין, ריהמען, דערהויבען.

extol'ler *n.* (עקס-טאו'-לער) איינער וואס לויבט אדער דערהויבט, א לויב-רעדנער, א שבחים-זינגער.

extor'sive *a.* (עקס-טאהר'-סיוו) אויספרעסענד, ארויסקריגענדיג דורך צוואנג.

extor'sively *adv.* (עקס-טאהר'-סיוו-לי) דורך אויספרעסונג, דורך צוואנג.

extort' *v.* (עקס-טאהרט') אויספרעסען, ארויסקריגען דורך צוואנג; קריגען אונגעזעצליך געלד, מתנות א. ד. ג. דורך דער מאכט פון אמט.

extor'ter *n.* (עקס-טאהר'-טער) ז. *extortioner*.

extor'tion *n.* (עקס-טאהר'-שאן) אויספרעסונג; הויט-שינדונג; דאס ארויסקריגען אונגעזעצליך געלד, מתנות א. ד. ג. דורך דער מאכט פון אמט; דאס וואס עס ווערט אויסגעפרעסט אדער ארויסגעקראגען דורך צוואנג.

extor'tionary *a.* (עקס-טאהר'-שאנ-ע-רי) אויספרעסענד, ארויסקריגענדיג עפעס דורך צוואנג.

extor'tionate *a.* (עקס-טאהר'-שאנ-אייט) אויספרעסענד, הויט-שינדענד.

extor'tionately *adv.* (עקס-טאהר'-שאנ-אייט-לי) דורך אויספרעסונג, אויף א הויט-שינדענדען אופן.

extor'tioner *n.* (עקס-טאהר'-שאנ-ער) אן אויספרעסער; איינער וואס דריקט עפעס ארויס דורך צוואנג; א הויט-שינדער.

extor'tionist *n.* (עקס-טאהר'-שאנ-איסט) ז. *extortioner*.

ex'tra *a., n. and adv.* (עקס'-טרא) עקסטרא, אויסערגעוועהנליך, אייסערארדענטליך, וואס ווערט צוגעלעגט אדער צוגעגעבען; א צוגאב, א ביילאגע; א צייטונגס-אויסגאבע אדער איינצעלנע קאפּיטלען וואס קומט ארויס אין דער ניט-געוועהנליכער צייט; אויף אן אויסערגעוועהנליכען שטייגער.

extract' *v.* (עקס-טרעקט') ארויסציהען, ארויסקריגען, ארויסנעהמען; ארויסקריגען דעם עסענץ אדער דעם תמצית, מאכען אן עקסטראקט; מאכען אויסציגע [פון א בוך אדער שריפט].

ex'tract *n.* (עקס'-טרעקט) אן עקסטראקט [דער אויסצוג, דער עסענץ, דער תמצית]; אן אויסצוג [פון ביכער אדער שריפטען].

extrac'table *a.* (עקס-טרעק'-טעבל) וואס קען ארויסגעצויגען ווערען; וואס מען קען ארויסנעהמען אדער ארויסקריגען.

extrac'tible *a.* (עקס-טרעק'-טיבל) ז. *extractable*.

extrac'tion *n.* (עקס-טרעק'-שאן) ארויסציהונג, דאס ארויסקריגען; דאס ארויסציהען דעם עסענץ אדער תמצית, דאס מאכען אן עקסטראקט; דאס מאכען אן אויסצוג [פון ביכער אדער שריפטען]; עקסטראקט, עסענץ, תמצית; אבשטאמונג.

extrac'tive *a.* (עקס-טרעק'-טיוו) וואס איז ארויסגעצויגען [אלס עקסטראקט]; ארויסציהענד, ארויסקריגענד דעם עסענץ אדער תמצית.

extrac'tor *n.* (עקס-טרעק'-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ציהט ארויס; אן אינסטרומענט ארויסצוציהען אדער ארויסצוקריגען עפעס.

extradi'table *a.* (עקס-טרע-דאי'-טעבל) וואס קען אויסגעליפערט ווערען פון איין לאנד אין צווייטען [וועגען מענשען וואס ווערען בעשולדיגט אין א פערברעכען].

ex'tradite *v.* (עקס'-טרע-דאיט) אויסליפערען צו אן אנדער שטאאט [איינעם וואס ווערט בעשולדיגט אין א פערברעכען].

extradi'tion *n.* (עקס-טרע-דיש'-אן) די אויסליפערונג, די ארויסגעבונג [צו אן אנדער שטאאט מענשען וואס ווערען בעשולדיגט אין א פערברעכען].

extradi'tion trea'ty (עקס-טרע-דיש'-אן טריע'-טי) אן אויסליפערונגס-אבמאך [אן אבמאך צווישען צוויי שטאאטען, דורך וועלכען זיי פערפפליכטען זיך אויסצוליפערען איינער צום צווייטען אנטלאפענע פערברעכער].

extra'dos *n.* (עקס-טריי'-דאס) אין ארכיטעקטור — דער אויסערליכער בויג אדער געוועלב פון אן ארקע אדער א בראם.

extrado'tal *a.* (עקס-טרא-דאו'-טעל) וואס בעלאנגט אויסשליסליך דער פרוי און נעהט נים אריין אין נדן וואס ווערט געגעבען צום מאן [וועגען געוויסען אייגענטום פון א פרוי, ווי אמאל ביי אידען נכסי צאן ברזל].

extrafora'neous *a.* (עקס-טרא-פא-ריי'-ני-אס) וואס געפינט זיך אדער פאסירט אויסער'ן הויז.

extrage'neous *a.* (עקס-טרא-דזשי'-ני-אס) פרעמד, וואס בעלאנגט צום צווייטען געשלעכט אדער צו אן אנדער מין.

extrahaz'ardous *a.* (עקס-טרא-העז'-אר-דאס) אויסערגעוועהנליך ריזיקאליש [בנוגע צו געוויסע פארמען פון פערזיכערונג].

extrajudi'cial *a.* (עקס-טרא-דזשו-דיש'-על) אויסער-גערינכטליך, איבער דער געוועהנליכער גערינכטס-ארדנונג.

extrajudi'cially *adv.* (עקס-טרא-דזשו-דיש'-על-אי) אויף אן אויסער-גערינכטליכען שטייגער; נים לויט די רעגעלען פון געוועהנליכער געריכטס-פיהרונג.

extralog'ical *a.* (עקס-טרא-לאדזש'-אי-קעל) אויסער לאגיק, וואס האט ניט קיין שייכות מיט די כללים פון לאגיק.

extralog'ically *adv.* (עקס-טרא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף אן אויסערלא-גישען שטייגער; אויף אן אופן, וואס האט ניט קיין שייכות מיט די כללים פון לא-גיק.

extramis'sion *n.* (עקס-טרא-מיש'-אן) די ארויסשיקונג, דאס ארויסשיקען.

extramun'dane *a.* (עקס-טרא-מאנ'-דיין) אויסערוועלטליך, וואס געפינט זיך איבער דער מאטעריעלער וועלט, אין די עולמות העליונות.

extramu'ral *a.* (עקס-טרא-מיו'-רעל) אויסער די ווענד פון שטאדט, מחוץ לעיר.

extra'neous *a.* (עקס-טריי'-ני-אס) פרעמד, אויסלענדיש; אויסערליך, אויס-ווערטיג.

extra'neously *adv.* (עקס-טריי'-ני-אס-לי) פון דרויסען; פון דער פרעמד.

extra'neousness *n.* (עקס-טריי'-ני-אס-נעס) פרעמדקייט, אויסערליכקייט.

ex'tra-offi'cial *a.* (עקס'-טרא-א-פיש'-על) אויסער די גרענעצען פון אפיציעלען אמט, רעכט א. ד. ג.

extraor'dinarily *adv.* (עקס-טרא-אהר'-די-נע-רי-לי) אויף אן אויסערגע-וועהנליכען שטייגער.

extraor'dinariness *n.* (עקס-טרא-אהר'-די-נע-רי-נעס) אויסערארדענטליכ-קייט, זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט.

extraor'dinary *a. and n.* (עקס-טרא-אהר'-די-נע-רי) אויסערארדענטליך, זעל-טען, אונגעוועהנליך; אויסערגעוועהנליכע אדער עקסטרענע קאסטען.

extraparo'chial *a.* (עקס-טרא-פיי-ראו'-קי-על) וואס געפינט זיך אויסער די גרענעצען פון א קירכען-בעצירק.

extraparo'chially *adv.* (עקס-טרא-פיי-ראו'-קי-על-אי) געפינענדיג זיך אוי-סער די גרענעצען פון א קירכען-בעצירק.

extraphys'ical *a.* (עקס-טרא-פיז'-אי-קעל) וואס ליעגט אויסער די געזעצען פון פיזיק; איבערנאטירליך.

extraprofes'sional *a.* (עקס-טרא-פרא-פעש'-אנ-על) וואס ליעגט אויסער די גרע-נעצען פון דער פראפעסיאן; וואס האט ניט קיין שייכות צו דער פראפעסיאן.

extraprovin'cial *a.* (עקס-טרא-פרא-ווינ'-שעל) וואס ליעגט אויסער דעם בע-צירק אדער דער פראווינץ.

extrareg'ular *a.* (עקס-טרא-רעג'-יו-לער) וואס איז ניט אונטערגעווארפען אונ-טער קיין רעגעל, וואס איז ניט בעשרענקט מיט כללים.

extrareg'ularly *adv.* (עקס-טרא-רעג'-יו-לאר-לי) אלס א יוצא מן הכלל; ניט שטימענדיג מיט דער רעגעל.

extrasen'sible *a. and n.* (עקס-טרא-סענ'-סיבל) וואס איז ניט צוגענגליך אדער ניט ערגרייכבאר פאר די חושים; עטוואס וואס קען ניט געפיהלט ווערען מיט די חושים.

extraspec'tion *n.* (עקס-טרא-ספעק'-שאן) אן אויסערליכע בעאבאכטונג.

extrastom'achal *a.* (עקס-טרא-סטאמ'-עק-על) וואס ליעגט אויסער דעם מאגען.

extraterres'trial *a.* (עקס-טרא-טע-רעס'-טרי על) ז. *extramundane*

extraterrito'rial *a.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על) ז. *exterritorial*

extraterritorial'ity *n.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על-אי-טי) ז. *exterritoriality*

extraterrito'rially *adv.* (עקס-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על-אי) ז. *exterritorially*

extratrop'ical *a.* (עקס-טרא-טראפ'-אי-קעל) וואס געפינט זיך אויסער די טראפישע לענדער [צו נארד אדער צו זיד].

ex'tra-u'terine *a.* (עקס'-טרא-יו'-טע-רין) וואס געפינט זיך אויסער דעם מו-טער-לייב.

extrav'agance *n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענס) פערשווענדונג; איבערמאס; איבערטרי-בענהייט; איבערטריבענע העפטיגקייט; איבערטריבענהייט אין אויסדריקע; אונ-זיניגקייט, נארישקייט.

extrav'agant *a. and n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענט) פערשווענדעריש; עקסטראוואַ-גאנט, איבערטריבען; איבער דער מאס; אונזיניג, נאריש; אן עקסצענטרישער מענש, איינער וואס ווייסט ניט קיין גרע-נעצען און קיין כללים אין זיינע האנד-לונגען.

extrav'agantly *adv.* (עקס-טרעוו'-ע-גענט-לי) אויף אן אונגעוועהנליכען אדער איבערטריבענעם אופן; אויף אן אונזיני-גען אופן.

extrav'agantness *n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענט-נעס) ז. *extravagance*

extrav'agants *n.* (עקס-טרעוו'-ע-גענטס) אין קירכליכער געזעצגעבונג — א צוגעגעבענער טייל פון פאפסטליכע פער-ארדנונגען; א בעזונדערע זאמלונג פון אידישע דינים און תקנות וואס איז צו-זאמענגעשטעלט געווארען צום סוף פון 2טען יאהרהונדערט.

extravagan'za *n.* (עקס-טרעוו-ע-גענ'-זא) עטוואס שטארק איבערטריבענעס; א ווילד, איבערטריבען מוזיק-שטיק, פאעמא, דראמא א. ד. ג.; א בורלעסק.

extravagan'zist *n.* (עקס-טרעוו-ע-גענ'-זיסט) א פערפאסער פון ווילדע אי-בערטריבענע זאכען, א בורלעסקען-שריי-בער.

extrav'agate *v.* (עקס-טרעוו'-ע-גייט) זיין איבערטריבען, איבערשרייטען אלע גרענעצען.

extravaga'tion *n.* (עקס-טרעוו-ע-גיי'-שאן) דאס זיין איבערטריבען, דאס אי-בערשרייטען אלע גרענעצען.

extrav'asate *v.* (עקס-טרעוו'-ע-סייט) זיך ארויסגיסען, אויסלויפען, אויספליסען [ווי דאס בלוט פון די אדערען אדער אנ-דערע פליסיגקייטען פון קערפער].

extravasa'tion *n.* (עקס-טרעוו-ע-סיי'-שאן) די ארויסגיסונג אדער אויספליסונג [ווי דאס בלוט פון די אדערען אדער אנדערע פליסיגקייטען פון קערפער].

ex'tra-work *n.* (עקס'-טרא-הוואירק) עקסטרא-ארבייט.

extreme' *a. and n.* (עקס-טרים') עקס-טרעם, אויסערסט, העכסט, לעצט, אויסער-ארדענטליך, אונגעוועהנליך; דאס אוי-סערסטע; דאס לעצטע; דאס וואס גע-פינט זיך אויף'ן ווייטסטען אדער העכ-סטען פונקט; דאס וואס קען ניט אריבער-געשטיגען ווערען; אין מאטעמאטיק — די ערשטע אדער די לעצטע צאהל פון א פראפארציאן, ווי למשל, די צאהלען 6 און 12 פון דער פראפארציאן 12:4=18:6.

extreme' degree' (עקס-טרים' די-גריע') דער העכסטער גראד.

extreme'ly *adv.* (עקס-טרים'-לי) ביז'ן העכסטען גראד.

extreme' neces'sity (עקס-טרים' נע-סעס'-אי-טי) די דרינגענדע נויט.

extremes' meet (עקס-טרימז' מיעט) עקסטרעמען בעריהרען זיך.

extreme' unc'tion (עקס-טרים' אנק'-שאן) די לעצטע אוילונג [א געוויסע רע-ליגיעזע צערעמאניע אין דער קאטוילישער קירך].

extre'mism *n.* (עקס-טרי'-מיזם) די ניי-גונג צו עקסטרעמען אדער צו דערגעהן ביז'ן לעצטען פונקט; דאס אננעהמען די לעצטע מיטלען; דאס האלטען זיך אן עקסטרעמע מיינונגען.

extre'mist *n.* (עקס-טרי'-מיסט) איינער וואס איז גענייגט צו עקסטרעמען.

extrem'ity *n.* (עקס-טרעמ'-אי-טי) אן ענדע, א גרענעץ; די העכסטע שטופע אדער ווייטסטער פונקט.

ex'tricable *a.* (עקס'-טרי-קעבל) וואס מען קען אבפלאנטערען אדער פריי מאכען.

ex'tricably *adv.* (עקס'-טרי-קע-בלי) אויספלאנטערענדיג.

ex'tricate *v.* (עקס'-טרי-קייט) אבפלאנ-טערען, פריי מאכען.

extrica'tion *n.* (עקס-טרי-קיי'-שאן) די אבפלאנטערונג אדער פריי-מאכונג.

extrin'sic *a.* (עקס-טרינ'-סיק) אויסער-ליך, אויסווערטיג, פרעמד.

extrinsical'ity *n.* (עקס-טרינ-סי-קעל'-אי-טי) די אויסערליכקייט; דאס זיין ניט שייך אדער ניט צוגעפאסט צו דער זאך.

extrin'sically *adv.* (עקס-טרינ'-סי-קעל-אי) אויף אן אויסווערטיגען שטיי-גער; לויט דעם אויסערליכען אויסזעהן.

extrin'sicalness *n.* (עקס-טרינ'-סי-קעל-נעס) אויסווערטיגקייט.

extrin'sicate *v.* (עקס-טרינ'-סי-קייט) מאכען אויסווערטיג; צוגעבען אן אויסער-ליכען אויסזעהן.

extrinsica'tion *n.* (עקס-טרינ-סי-קיי'-שאן) דאס מאכען אויסווערטיג; דאס צו-געבען אן אויסערליכע געשטאלט.

extror'sal *a.* (עקס-טראהר'-סעל) ז. *extrorse*

extrorse' *a.* (עקס-טראהרס') אין באטא-ניק — אויסגע-קעהרט ארויס-צו [ביי א בלום, ווען דאס שטויב-בייטעל קעהרט זיך איבער צו דער זייט פון די בלעטלעך].

Extrorse Stamens

extrude' *v.* (עקס-טרוהד') ארויסשטוי-סען, אוועקטרייבען.

extru'sion *n.* (עקס-טרוה'-זשאן) די ארויסשטויסונג, די אוועקטרייבונג.

extru'sory *a.* (עקס-טרוה'-סא-רי) וואס ווערט ארויסגעשטויסען, ארויסגעשטופט אדער ארויסגעטריבען.

exu'berance *n.* (עק-סיו'-בע-רענס) פולקייט, איבערפליסיגקייט.

exu'berancy *n.* (עק-סיו'-בע-רענ-סי) ז. *exuberance*

exu'berant *a.* (עק-סיו'-בע-רענט) אי-בערפול, רייך; איבערפליסיג.

exu'berantly *adv.* (עק-סיו'-בע-רענט-לי) דורך איבערפליסיגקייט.

exu'berate *v.* (עק-סיו'-בע-רייט) זיין איבערפול אדער איבערפליסיג.

exu'date *n.* (עק-סיו'-דייט) ז. *exudation*

exuda'tion *n.* (עק-סיו-דיי'-שאן) דאס אויסשוויצען; שוויים.
exu'dative *a.* (עק-סיו'-דיי-טיוו) וואס איז שייך צו שוויצען אדער שוויים.
exude' *v.* (עק-סיוד') אוים-שוויצען.
exul'cerate *v.* (עג-זאל'-סע-רייט) מא-כען א געשוויר; אנרייסען [ווי א גע-שוויר]; ערביטערען, דערצארענען.
exulcera'tion *n.* (עג-זאל-סע-ריי'-שאן) די אנרייסונג [פון א געשוויר]; די ער-ביטערונג, די דערצארנונג.
exul'cerative *a.* (עג-זאל'-סע-ריי-טיוו) ז. *exulceratory*
exul'ceratory *a.* (עג-זאל'-סע-ריי-טא-רי) וואס מאכט אן געשווירען.
exult' *v.* (עג-זאלט') זיך שטארק פרע-הען, שטראהלען פאר פרייד, טריאומפירען.
exul'tance *n.* (עק-זאל'-טענס) ז. *exultation*
exul'tancy *n.* (עק-זאל'-טענ-סי) ז. *exultation*
exul'tant *a.* (עג-זאל'-טענט) זיך פרע-הענד, שטראהלענד פאר פרייד, טריאומפי-רענד.
exulta'tion *n.* (עק-סאל-טיי'-שאן) א גרויסע פרייד, א טריאומף.
exul'tingly *adv.* (עג-זאל'-טינג-לי) אויף א טריאומפירענדען אופן; מיט גרויס פרייד.
exun'gulate *v.* (עג-זאנ'-גיו-לייט) אב-שניידען די נעגעל.
exungula'tion *n.* (עג-זאנ-גיו-ליי'-שאן) דאס ארומשניידען די נעגעל.
exus'tion *n.* (עג-זאס'-טשאן) די פער-ברענונג.
exuviabil'ity *n.* (עקס-יו-ווי-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אראבווארפען געוויסע טיילען פון קערפער, ווי די הויט ביי שלאנגען, די פעדערען ביי פויגעל א. ד. ג.
exu'viable *a.* (עקס-יו'-ווי-עבל) וואס קען אראבגעווארפען ווערען [ווי די הויט פון שלאנגען, די פעדערען פון פויגעל א. ד. ג.].
exu'viæ *n.* (עקס-יו'-ווי-אי) די הויט, שאלאכץ, פעדערען א. ד. ג. וואס ווערען אראבגעווארפען פון געוויסע טהיערע [ווי די הויט פון א שלאנג, די פעדערען פון פויגעל, די שאלעכץ פון א ראק א. ד. ג.]; די הויט פון חיות, וועלכע ווערט אויף א קינסטליכען אופן פון זיי אראבגעשונדען.
exu'viate *v.* (עקס-יו'-ווי-אייט) אבשיי-לען אדער אראבווארפען, ווי הויט, פעדע-רען, האר, שאלאכץ א. ד. ג.
exuvia'tion *n.* (עקס-יו-ווי-איי'-שאן) דאס אראבווארפען געוויסע טיילען פון קערפער, ווי די הויט ביי שלאנגען, די פע-דערען ביי פויגעל א. ד. ג.
ey'as *n.* (אי'-עס) א יונגער האביכט אדער קארשון [אזא רויב-פויגעל] וואס איז ארויסגענומען געווארען פון נעסט און אויפגעצויגען געווארען אין א הויז.
eye *n. and v.* (אי) אן אויג; א קוק; בעאב-אכטונג; אויפמערקזאמקייט; די זעהונגס-קראפט; אנזיכט; אנבליק; עטוואס וואס איז ענהליך צו אן אויג, ווי א לאך, אן אויערעל פון א נאדעל, א קנאספע אדער א שפראצ-אויגעלע פון א פלאנצע א. ז. וו.; עטוואס וואס איז ענהליך צום אויג אלס א קוועלע פון ליכט און איינפלוס; קוקען; בעאבאכטען; בעטראכטען; מאכען א לע-כעל אין א נאדעל אדער אין אן אנדער געגענשטאנד.
eye'ball *n.* (אי'-באהל) דער אויג-אפעל.
eye'beam *n.* (אי'-ביעם) דער בליק, דער שטראהל פון אויג.
eye'-bolt *n.* (אי'-באולט) א מין פער-רוקער אדער שטאנג וואס האט א לאך אדער רינג אין איין ענד.
eye'bright *n.* (אי'-בראיט) די אויגען-טרייסט [א מין גראז, וואס מען פלעגט אמאל בענוצען אלס רפואה צו אויגען-וועהטאג].
eye'-brighte'ning *a.* (אי'-בראיט-נינג) וואס מאכט קלאר אדער דייטליך.
eye'brow *n.* (אי'-בראו) די אויגען-ברעם [די ברעם איבער'ן אויג].
eyed *a.* (איד) אויגיג; מיט אויגען.
eye'-doc'tor *n.* (אי'-דאק'-טאר) אן אוי-גען-דאקטאר, אן אקוליסט.
eye'-drop *n.* (אי'-דראפ) א טרעהר.
eye'-end *n.* (אי'-ענד) דער ענד אדער עק פון א טעלעסקאפ, צו וועלכען עס לעגט זיך צו דאס אויג.
eye'-flap *n.* (אי'-פלעפ) איינער פון די לעדערנע קלאפען וואס שטארצען ארויס פון צוים ביי די זייטען פון א פערד'ס אויגען.
eye for eye (אי פאר אי) אן אויג פאר אן אויג [עין תחת עין].
eye'-glance *n.* (אי'-גלענס) א בליק.
eye'-glass *n.* (אי'-גלעס) א בריל, אן אויגען-גלאז.
eye'hole *n.* (אי'-האול) א לאך פאר דעם אויג [ווי אין א מאסקע, אין א טהיר א. ד. ג.]; א רונדע לאך.
eye'ing *n.* (אי'-אינג) דאס מאכען דאס לעכעל אין א נאדעל.
eye'lash *n.* (אי'-לעש) א וויהע, א ברעם [די האר וואס וואקסען אויף די ענדען פון די אויגען-לעדלעך]; א האר פון א וויהע.
eye'-lens *n.* (אי'-לענז) די גלאז-לינזע פון א שפאקטיוו.
eye'less *a.* (אי'-לעס) אהן אויגען, בלינד.
eye'let *n.* (אי'-לעט) א קליין רונד לעכעל; א רונדער קנאפ-לאך; א שלייפעל צום פער-קנעפלען.
eyeleteer' *n.* (אי-לע-טיער') א קליינער שארפער אינסטרומענט צו מאכען רונדע קנאפ-לעכער.
eye'let-hole *n.* (אי'-לעט-האול) ז. *eyelet*
eye'leting-machine' *n.* (אי'-לעט-אינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען קנאפ-לעכער אין שיך.
eye'let-machine' *n.* (אי'-לעט-מע-שין') א מאשין וואס זוימט ארום קנאפ-לעכער אין ציינג.
eye'let-rai'ser *n.* (אי'-לעט-ריי'-זער) אין וועשערייען אדער פראסטשעשנעס — א האנד-אינסטרומענט מיט וועלכען מען הויבט אונטער און מען גלייכט אויס די קנאפ-לעכער פון א העמד אדער קלייד.
eye'let-set *n.* (אי'-לעט-סעט) א מין צווייננעל, מיט וועלכען מען האקט אויס קנאפ-לעכער אין א העמד אדער מאנטעל.
eye'lid *n.* (אי'-ליד) דאס אויגען-לעדעל.
eye offen'ding (אי א-פענ'-דינג) מפני מראית העין [וואס איז מיאוס פאר'ן אויג].
eye of heav'en (אי אוו העווען) דאס הימעל-אויג [די זון, די לבנה].
eye'-o'pener *n.* (אי'-או'פ-נער) עט-וואס וואס רייסט אויף די אויגען; עטוואס וואס מאכט שטוינען; א שטארקער טרונק בראנפען אדער ליקער.
eye'piece *n.* (אי'-פיעס) די גלאז-לינזע פון א שפאקטיוו, וועלכע איז נאהנט צום אויג.
eye'-pit *n.* (אי'-פיט) דער ארביט פון אויג, דאס אויגען-לאך.
ey'er *n.* (אי'-ער) א בעקוקער, א בעאב-אכטער.
eye'-salve *n.* (אי'-סאוו) אן אויגען-זאלב.
eye'-ser'vant *n.* (אי'-סויר'-ווענט) א דיענער וואס טהוט זיין פפליכט נאר ווען מען גיט אויף איהם אכטונג.
eye'-ser'ver *n.* (אי'-סויר-ווער) ז. *eye-servant*
eye'-ser'vice *n.* (אי'-סויר-וויס) דיענסט-ארבייט וועלכע איינער טהוט נאר ווען מען גיט אויף איהם אכטונג.
eye'-shade *n.* (אי'-שייד) אן אויגען-שירם [א שירם וואס ווערט געטראגען אי-בער די אויגען צו שיצען זיי פון העלער ליכט].
eye'shot *n.* (אי'-שאט) א בליק, א קוק מיט'ן אויג.
eye'sight *n.* (אי'-סאיט) דאס זעהען פון אויג; די ראיה; דער חוש הראיה.
eyes of a ship (איז אוו ע שיפ) די פאדערשטע פענסטער [לוקען] פון א שיף.
eye'sore *n.* (אי'-סאור) א געשוויר אויף'ן אויג; א דארן אין אויג [עפעס וואס מען האסט צו זעהן].
eye'-splice *n.* (אי'-ספלאיס) א מין שלייף וואס מאטראזען מאכען אין א שטריק דורך צוזאמענקניפונג.
eye'-string *n.* (אי'-סטרינג) דער אויג-מוסקעל [דער מוסקעל וואס בעוועגט דאס אויג].
eye'-tooth *n.* (אי'-טוהטה) אן אויגען-צאהן [דער שפיציגער צאהן וואס געפינט זיך אין דער ריכטונג פון אויג, הינטער וועלכען עס פאנגען זיך אן די באק-צייה-נער].
eye'-wai'ter *n.* (אי'-הוויי'-טער) ז. *eye-servant*
eye'-wash *n.* (אי'-הוואש) אויגען-וואַ-סער [א מעדיצינישע פליסיגקייט צו וואַ-שען די אויגען].
eye'-wa'ter *n.* (אי'-הוואה'-טער) אוי-גען-וואסער [אזא מעדיצינישע פליסיגקייט צום וואשען די אויגען]; די פליסיגקייט וואס פילט אן דאס אויג.
eye'-wink *n.* (אי'-הווינק) א ווינק מיט'ן אויג.
eye'-win'ker *n.* (אי'-הווינ'-קער) ז. *eyelash*
eye'-wit'ness *n.* (אי'-הוויט'-נעס) אן אויגען-צייגע, אן עדות וואס האט עפעס געזעהן מיט זיינע אויגען.
ey'ot *n.* (אי'-אט) א גאנץ קליינער אינזעל.
ey'ra *n.* (אי'-רא) אזא זארט ווילדע קאץ וואס געפינט זיך אין זיד-אמעריקא [זי איז פון רויטליכער קאליר, האט א לאנ-גען קערפער, א לאנגען עק און קורצע פא-דערשטע פיס].

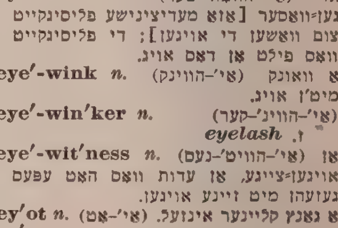

Eyra

eyre *n.* (עהר) א רייזע, א רונד-רייזע; א רונד-רייזע פון א געריכט אין אמאליגע צייטען.

F

F, f (עף) דער זעקסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

f. *forte* אין מוזיק — אן אבקירצונג פון

fa *n.* (פא) די מוזיקאלישע נאטע "פא".

F. A. A. אן אבקירצונג פון די ווערטער *free of all average* אן אויסדרוק, וואס ווערט געברויכט אין פערזיכערונג אויף שיפען און סחורות געשיקט דורך שיפען. ז. *average*

faba'ceous *a.* (פע-ביי'-שיאס) אין באטאניק — עהנליך צו בעבלעך; אויף וואס עס וואקסען בֶעבלעך אדער באב־ארטיגע פרוכטען.

Fa'bian *a. and n.* (פיי'-בי-ען) פאביאניש, אבלעגענדיג, אויסמיידענדיג אן אפענעם קאמפף, אויסמאטערענד דעם געגנער דורך פערשיעדענע מאנעווערען [ווי די טאקטיק פון דעם אלט־רוימישען קריעגספיהרער קווינטוס פאביוס מאקסימוס אין זיין קאמפף געגען דעם קארטהאגענישען קריעגס־פיהרער האניבאל]; א פאביאנער, אן אנהענגער פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*

Fa'bianism *n.* (פיי'-בי-ען-איזם) פאביאניזם, די פרינציפען פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*

Fa'bianist *n.* (פיי'-בי-ען-איסט) א פאביאנער, א מיטגליעד פון דער פאביאנער געזעלשאפט. ז. *Fabian Society*.

Fa'bian Soci'ety (פיי'-בי-ען סא-סאי'-ע טי) די פאביאנישע געזעלשאפט [א סאציאליסטישער פעראיין, ארגאניזירט אין ענגלאנד אין יאהר 1884, וועלכער האט זיך געשטעלט די אויפגאבע צו פערשפרייטען די סאציאליסטישע פרינציפען דורך פריעדליכער פראפאגאנדא].

fa'ble *n. and v.* (פיי'בל) א פאבעל [א מעשה'לע מיט א מוסר השכל], א משל, אן אלעגאריע, א מעשה'לע; א לעגענדע; אן אויסגעטראכטע זאך; א ליגען; א פאבולא [די פאסירונג אדער פאסירונגען, וועגען וועלכע עס האנדעלט זיך אין א פאעטישען אדער דראמאטישען ווערק]; איינער אדער עטוואס וועמען אדער וואס יעדער האלט אין מויל; שרייבען אדער דערצעהלען אויסגעטראכטע אדער פאנטאסטישע זאכען; דערצעהלען ליגענס; אויסטראכטען, אויספאנטאזירען.

fa'bled *a.* (פייבלד) געריהמט אדער פארגעשטעלט אין פאבעלען, אין פאלקס־מעשה'לעך אדער פאלקס־לעגענדען; פאנטאסטיש [ווי אין א פאבעל אדער לעגענדע], לעגענדאריש.

fa'blemonger *n.* (פיי'בל-מאנ-גער) איינער וואס טראכט אויס אדער דערצעהלט נאך פאנטאסטישע אדער ניט־געשטויגענע זאכען.

fa'bler *n.* (פיי'-בלער) א שרייבער אדער דערצעהלער פון פאבעלען אדער פון פאנטאסטישע געשיכטען; א הענדלער מיט פאנטאסטישע געשיכטען; א ליגנער, א פעלשער.

fa'bling *n.* (פיי'-בלינג) דאס מאכען פאבעלען; א פאבעלהאפטע אדער פאנטאסטיישע דיכטונג: פאבעלען [בכלל].

fab'ric *n.* (פעב'-ריק) געבוי, געביידע, געוועב, פאבריקאט [עטוואס וואס ווערט פראדוצירט, הויפטזיכליך פון געוועבטע שטאפען].

fab'ricant *n.* (פעב'-רי-קענט) א פאבריקאנט; איינער וואס פאבריצירט אדער פראדוצירט.

fab'ricate *v.* (פעב'-רי-קייט) פאבריצירען; פארמירען, פערפערטיגען, פראדוצירען; בויען; אויסטראכטען; אויסטראכטען א ליגען; פעלשען.

fabrica'tion *n.* (פעב-רי-קיי'-שאן) פאבריצירונג; פארמירונג, פערפערטיגונג; דאס בויען אדער מאכען; דאס אויסטראכטען; דאס פעלשען אדער אבנארען; עטוואס וואס ווערט פאבריצירט, אויסגעטראכט אדער געפעלשט.

fab'ricator *n.* (פעב'-רי-קיי-טאר) א פאבריקאנט; א בויער; א פראדוצירער; אן אויסטראכטער; איינער וואס טראכט אויס ליגענס.

fab'ricatress *n.* (פעב'-רי-קיי-טרעס) א פאבריקאנטין; איינע וואס פאבריצירט, פראדוצירט, בויט אויף אדער טראכט אויס; איינע וואס טראכט אויס ליגענס.

fab'ricature *n.* (פעב'-רי-קע-טשור) פאבריקאציאן.

fab'ric lands (פעב'-ריק לענדז) לאנד־אייגענטום וואס ווערט אוועקגעשענקט מיט דעם צוועק, אז די הכנסה דערפון זאל געהן פאר'ן איבערבויען אדער פעררי‌כטען קלויסטערס.

fab'ulise *v.* (פעב'-יו-לאיז) ז. *fabulize*

fab'ulist *n.* (פעב'-יו-ליסט) א שרייבער פון פאבעלען; א שרייבער פון אויסגעטראכטע אדער פאנטאסטישע געשיכטען.

fab'ulize *v.* (פעב'-יו-לאיז) פערפאסען אדער דערצעהלען פאבעלען אדער אויסגעטראכטע, פאנטאסטישע געשיכטען.

fab'ulous *a.* (פעב'-יו-לאס) פאבעלהאפט, אונגעהייער, ערשטוינענד, אונגלויבליך, לעגענדאריש, אויסגעטראכט, פאנטאסטיש; דערצעהלענדיג פאבעלען אדער ניט־געשטויגענע געשיכטעס; פערקאכט אין דערצעהלען פאנטאסטישע אדער ניט־געשטויגענע געשיכטעס.

fab'ulous age (פעב'-יו-לאס איידזש) די לעגענדארישע ציים.

fab'ulously *adv.* (פעב'-יו-לאס-לי) אויף א פאבעלהאפטען, ערשטוינענדען, אויסגעטראכטען, אונגלויבליכען אדער פאנטאסטישען שטייגער; אין א פאבעל אדער אויסגעטראכטער פאנטאסטישער געשיכטע.

fab'ulousness *n.* (פעב'-יו-לאס-נעס) פאבעלהאפטיגקייט; דאס זיין פאנטאסטיש אדער אויסגעטראכט.

façade' *n.* (פע-סאד') א פאסאדע, א פאדער־זייט [פון א געביידע].

face *n. and v.* (פיים) געזיכט; אנבליק, אויסזעהן, געזיכטס־אויסדרוק, מיענע; פערהאלטונג; מוטה, געוואגטקייט, אנגעזיכט; פאדערזייט, אויסערליכע זייט; ציפערבלאט; דער קאפ [פון א מטבע]; פלעכע, אויבערפלעכע; די פלאכע זייט פון א געאמעטרישען קערפער; די ווערטער פון א געזעצליכען דאקומענט גענומען אין זייער בוכשטעבליכען זין [הויכטזעכליך די ספעציעלע בעדינגונגען און די סומע געלד אין דיעזע דאקומענטען]; דער פאדערשטער ראנד פון א בוך; שטעהן פנים אל פנים, שטעהן מיט'ן געזיכט אדער מיט דער פאדערשטער זייט צו...; מוטיג בעגעגענען אדער זיך ענטגעגענשטעלען; בעדעקען מיט עפעס פון אויבען אדער פון פארענט, ארומלעגען, ארומנעהמען; זיך אומקעהרען מיט'ן געזיכט, זיך אומדרעהען [אין מיליטער]; שעדיגען, אברייבען די אויבערפלעכע.

face about' (פיים ע-באוט') זיך אומדרעהען; זיך איבערקוליען.

face a card (פיים ע קארד) איבערקעהרען א קארט [אין קארטען־שפיעל].

face'-ache *n.* (פיים'-אייק) געזיכטס־נויראלגיע [נערוועז־שמערץ אין געזיכט].

face'-a'gue *n.* (פיים'-איי'-גיו) ז. *face-ache*

face'-card *n.* (פיים'-קארד) א שפיעל־קארט מיט א פיגור [ווי קעניג, דאמע, אונטער].

face'-cloth *n.* (פיים'-קלאהטה) דער טוך, מיט וועלכען מען דעקט איבער דאס געזיכט פון א טויטען.

faced *a.* (פייסט) בעדעקט מיט עפעס פון אויבען, אבגעפאלירט, גלאט; בעדעקט פון פארענט [מיט אנדערע מאטעריאלען, ווי קליידער]; וואס האט א פיגור אויף זיך [וועגען שפיעל־קארטען]; אויסזעהענדיג.

face down (פיים דאון) בריינגען אין פערלעגענהייט, פערשעמען אדער צונעהמען דעם מוטה דורך א שטרענגען אדער אנגעשטרענגטען בליק; מוטיג זיך ענטגעגענשטעלען; בעזיעגען אדער בעזייטיגען דורך מוטה און ווידערשטאנד.

face'-en'try *n.* (פיים'-ען'-טרי) פרייער איינטריט [אין טעאטער].

face'-guard *n.* (פיים'-גארד) א צודעק אדער א מאסקע צו בעשיצען דאס פנים [ביים פעכטען, ביים אומגעהן ארום עקספלאדירענדע שטאפען א. ד. ג.].

face'less *a.* (פיים'-לעס) אהן א פנים; אונפערשעמט.

face'-ma'king *n.* (פיים'-מיי'-קינג) פריה ורביה.

face of affairs' (פיים אוו ע-פעהרז') די זאכלאגע; די סיטואציאן ווי זי זעהט אויס.

face of brass (פיים אוו ברעס) א קופערנער שטערן; פערשטאכענע אויגען.

face'-pain'ter *n.* (פיים'-פיינ'-טער) א פארטרעט־מאלער.

face'-pain'ting *n.* (פיים'-פיינ'-טינג) פארטרעט־מאלעריי; דאס פארבען דאס געזיכט.

face'-plan *n.* (פיים'-פלען) א פלאן אדער א צייכנונג פון דעם פאדערשטען טייל אדער הויפט־טייל פון א געביידע.

fa'cer *n.* (פיי'-סער) א קלאפ אין פנים, אן איבערראשענדער צוריקשטויס; א פולע גלאז וויין.

fac'et *n. and v.* (פעס'-עט) א קליינע פלעכע; פאצעטען [געשליפענע קליינע פלעכען ביי דימענטען, וועלכע ווערען געמאכט, אום צו פערגרעסערען זייער גלאנץ]; אויסשניידען פאצעטען [אויף דימענטען].

fac'eted *a.* (פעס'-עט-עד) פאצעטירט,

בעדעקט מיט געשליפענע קליינע פלעכען [ווענגען דימענטען] ז. *facet*.

face the mu'sic (פייס טהי מיו'-זיק) מוטיג זיך האלטען אין אן עת צרה; זיין גרייט פאר דעם ערנסטען.

face'tiæ *n.* (פע-סי'-שי-אי) וויצען, גלייכווערטלעך; ביכער מיט גראבע אדער אונאנשטענדיגע וויצען.

fac'eting *n.* (פעס'-עט-אינג) דאס פא־צעטירען [דימענטען] ז. *facet*.

face'tious *a.* (פע-סי'-שאס) לוסטיג, מונ־טער, וויציג, שפאסיג.

face'tiously *adv.* (פע-סי'-שאס-לי) אויף א מונטערען, לוסטיגען, וויציגען אדער שפאסיגען אופן.

face'tiousness *n.* (פע-סי'-שאס-נעס) לוסטיגקייט, מונטערקייט, וויציגקייט, שפא־סיגקייט.

face to face (פייס טו פייס) פנים אל פנים; אונטער פיער אויגען.

fac'etted *a.* (פעס'-עט-עד) ז. *faceted*.

fac'etting *n.* (פעס'-עט-אינג) דאס פא־צעטירען [דימענטען]. ז. *facet*.

face'-val'ue *n.* (פייס'-וועל'-יו) די ווערטה פון ווערטה־פאפיערען, וועלכע איז אויף די פאפיערען אנגעגעבען.

The face-value of the bond is $50.

face'-wheel *n.* (פייס'-הוויעל) א קרויז־ראד. ז. *crown-wheel*.

fa'cial *a.* (פיי'-שעל) וואס נעהערט אדער וואס איז שייך צום געזיכט.

fa'cially *adv.* (פיי'-שעל-אי) אין בע־צוג צום געזיכט; ווי א געזיכט; פנים אל פנים.

fa'cial vein (פיי'-שעל וויין) דער גע־זיכטס־אדער, וועלכער ציהט זיך פון דעם ווינקעל צווישען די אויגען און גיסט זיך צונויף מיט דעם אדער ביים קיהנביין. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*.

fa'cies *n.* (פיי'-שי-איז) דאס געזיכט, דער פאדערשטער טייל, דער פאדערשטער טייל פון שארבען אדער פון קאפ; דאס אויסערליכע אויסזעהן, דער אויסערליכער געבוי; דאס אויסערליכע, אויבערפלעכלי־כע אדער אלגעמיינע אויסזעהן.

fac'ile *a.* (פעס'-איל) לייכט; בויגזאם, נאכגעביג; שנעל, געשיקט.

fac'ile prin'ceps (פעס'-אי-לי פרינ'-סעפס) געווים דער ערשטער; אהן צווייפעל אנערקענט אלס דער ערשטער אדער בעס־טער.

facil'itate *v.* (פע-סיל'-אי-טייט) פער־לייכטערען, גרינג מאכען.

facilita'tion *n.* (פע-סיל-אי-טיי'-שאן) די פערלייכטערונג, דאס גרינגער מאכען.

facil'ities *n.* (פע-סיל'-אי-טיז) בע־קוועמליכקייטען; פערלייכטערונגען; אין קאמערץ — דאס אבצאהלען פאר עפעס ניט מיט איין מאל, נאר אין עטליכע טערמינען.

facil'ity *n.* (פע-סיל'-אי-טי) לייכטיג־קייט; בויגזאמקייט; נאכגעביגקייט; מענ־ליכקייט.

fa'cing *n.* (פיי'-סינג) דאס וואס בעדעקט דעם פארענט אדער די אויבערשטע זייט צוליעב בעפוצונג אדער בעשיצונג; דער אויבערשלאג; די אבשלאגען אדער טאש־מעס וואס ווערען אויפגענעהט אויף א קלייד; די אויסגעשניצטע שטיינערנע אדער הילצערנע פלאטען, וועלכע בעדעקען דעם פראנט פון א וואנד; דער אויבערשטער שיכט פון ערד, טארף אדער שטיינער מיט וועלכע מען לעגט אויס דעם דעק פון א קאנאל אדער דעם וואל, איבער וועלכען עס געהט אן אייזענבאהן, צו פערשטארקערען דעם גרונט; דאס צופאסען די עקען פון צוויי קלעצער, אז זיי זאלען זיך בעהעפטען איינער מיט'ן אנדערען; אין מושטירען סאלדאטען — דאס קעהרען זיך אויף'ן פוס לינקס און רעכטס; דאס ארומהאקען די אויבערשטע זייט פון א מיהל־שטיין.

fa'cingly *adv.* (פיי'-סינג-לי) מיט'ן פארענט געווענדעט צו...

facsim'ile *n. and a.* (פעק-סים'-אי-לי) די פאקסימילע, א ריכטיגע קאפיע פון א האנדשריפט, א נאכבילדונג פון א שריפט; דאס נאכמאכען א האנדשריפט; וואס האט דעם כאראקטער פון א פאקסימי־לע, וואס איז א ריכטיגע קאפיע פון עפעס.

facsim'ilist *n.* (פעק-סים'-אי-ליסט) איינער וואס מאכט א פאקסימילע אדער ריכטיגע קאפיע פון עפעס.

fact *n.* (פעקט) א פאקט, א טהאטזאך; דאס וואס איז ווירקליך געווען אדער וואס האט ווירקליך עקזיסטירט.

fac'tion *n.* (פעק'-שאן) צווייסטיגקייטען, מחלוקות אין א פארטיי; א פארטיי אין א פארטיי; א פארטיי וועלכע זוכט צו דערגרייכען איהרע אייגענע צוועקען, ניט רעכענענדיג זיך מיט דעם, צי וועט דאס ברייגען אלעמען גוטעס אדער שאדען; א פארטיי אדער פערבאנד וואס שטעהט אין דער העפטיגסטער אפאזיציאן צו דער רעגירונג אדער צו דער עקזיסטירענדער ארדנונג.

fac'tional *a.* (פעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו צווייסטיגקייטען אדער מחלוקות אין א פארטיי.

fac'tionist *n.* (פעק'-שאנ-איסט) איינער וואס בילדעט א פארטיי אין א פארטיי.

fac'tious *a.* (פעק'-שאס) וואס רופט ארויס אן אפאזיציאן אין א פארטיי.

fac'tiously *adv.* (פעק'-שאס-לי) מא־כענדיג מחלוקות און צווייסטיגקייטען אין א פארטיי.

fac'tiousness *n.* (פעק'-שאס-נעס) דאס אויסבילדען א פארטיי אין א פארטיי.

facti'tious *a.* (פעק-טיש'-אס) קינסט־ליך, נאכגעמאכט.

facti'tiously *adv.* (פעק-טיש'-אס-לי) אויף א קינסטליכען, נאכגעמאכטען שטיי־גער.

facti'tiousness *n.* (פעק-טיש'-אס-נעס) דאס זיין קינסטליך אדער נאכגעמאכט.

fac'tor *n.* (פעק'-טאר) א פאקטאר, א גע־שעפטס־פיהרער; אן אגענט; אין מאטע־מאטיק — איינע פון די צוויי אדער עטלי־כע צאהלען פון א כפל [ווי למשל, די צאהלען 3 און 6 פון כפל 3×6=18].

fac'torage *n.* (פעק'-טאר-איידזש) קור־טאזש, אן אגענט'ס געצאהלט, פאקטאר־געלד.

facto'rial *a.* (פעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פאבריק; אין מאטעמא־טיק — וואס איז שייך צו די פאקטארען אדער צאהלען, וועלכע כפל'ען זיך איינע אויף די אנדערע.

fac'torship *n.* (פעק'-טאר-שיפ) פאק־טארשאפט, א שטעלע פון א געשעפטס־פיהרער.

fac'tory *n.* (פעק'-טא-רי) א פאבריק; מאנופאקטור; פאקטארייי.

fac'tory bill (פעק'-טא-רי ביל) דאס געזעץ [אין ענגלאנד] וואס פערבאט די איבערשטונדען־ארבייט פון קינדער אין די פאבריקען.

fac'tory price (פעק'-טא-רי פראיס) דער פאבריק־פרייז.

facto'tum *n.* (פעק-טאו'-טאם) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו טהאן אלע אר־בייטען.

fac'ture *n.* (פעק'-טשור) א פאקטורע, דער חשבון וואס איין סוחר שיקט דעם אנדערען ביים אבשיקען איהם סחורות.

fac'ulæ *n.* (פעק'-יו-לי) העלע פלעקען אויף דער זון.

fac'ultative *a.* (פעק'-אל-טע-טיוו) פא־קולטאטיוו, פרייוויליג; וואס איז ניט קיין מוז; וואס מען קען טהאן ווי מען וויל.

fac'ultatively *adv.* (פעק'-אל-טע-טיוו-לי) אויף א פאקולטאטיווען אופן; לויט'ן ווילען; לויט דער אייגענער בחירה.

fac'ulty *n.* (פעק'-אל-טי) די פעהיגקייט, די קראפט, די גאבע, טאלאנט; דאס וואס איז געשאנקען געווארען; א פריווילעגיע, א לגאטע; א פאקולטעט [אין אוניווערזי־טעט]; א פאך פון א וויסענשאפט.

fac'ulty of arts (פעק'-אל-טי אוו ארטס) דער פילאזאפישער פאקולטעט אין די אל־טע אוניווערזיטעטען, וואו די סטודענטען פלעגען דורכגעהן די פאלגענדע וויסענשאפ־טען: גראמאטיק, לאגיק, רעטאריק, אריט־מעטיק, געאמעטריע, אסטראנאמיע און מו־זיק.

fac'ulty of law (פעק'-אל-טי אוו לאה) דער יורידישער פאקולטעט.

fac'ulty the'ory (פעק'-אל-טי טהי'-א־רי) אין פאליטישער עקאנאמיע — די טעאריע, אז שטייערען און צאהלונגען דארפען ארויפגעלעגט ווערען אויף יעדען איינעם לויט זיינע פעהיגקייטען און פער־מעגליכקייט.

fad *n. and v.* (פעד) א קאפריז, א טירוף, א משוגעת; א מאדע; א קאפריזנער מענש; איינער, וועלכען מען קען ניט צו־פריעדען שטעלען; בעשעפטיגען זיך מיט קלייניגקייטען; טהאן דאס וואס איז ניט וויכטיג.

fade *v. and a.* (פייד) וועלקען, וויאנגען; אונטערגעהן; אנווערען ביסלעכווייז דעם גלאנץ, קראפט אדער פרישקייט; מאט, שוואך, ניט אינטערעסאנט.

fa'ded *a.* (פיי'-דעד) אנגעווארען די העל־קייט; אבגעבלייכט; געווארען מאט [ווע־גען פארבען אדער קאלירען].

fade'less *a.* (פייד'-לעס) וואס ווערט ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט.

fade'lessly *adv.* (פייד'-לעס-לי) אזוי, דאס עס זאל ניט פערוועלקט אדער אבגעבלא־קירט ווערען.

fa'ding *n. and a.* (פיי'-דינג) דאס פער־וויאנגען, דאס אנווערען דעם קאליר אדער פרישקייט; דער אונטערגאנג; וואס פער־וויאנעט; וואס בלאקירט אב.

fa'dingness *n.* (פיי'-דינג-נעס) דאס אונטערגעהן, דאס פערוויאנען.

fæ'cal *a.* (פיע'-קעל) וואס איז שייך צו עקסקרעמענטען [צאה].

fæ'ces *n.* (פיע'-סיז) עקסקרעמענטען, צאה.

fag *v. and n.* (פעג) הארעוועון איבער די כחות; טהאן שווערע הויז־ארבייט; פערמאטערט ווערען פון הארעוואניע; צווינגען איינעם צו טהאן שווערע ארבייט פאר אן אנדערען; פאנאנדערדרעהען, אב־פלעכטען [ווי דעם עק פון א שטריק]; איינער וואס טהוט שווערע הויז־ארבייט; שווערע הארעוואניע; דאס פאנאנדערפלעכ־טען אן עק פון א שטריק; א פאנאנדערגע־פלאכטענער עק פון א שטריק אדער קא־נאט; אין זאלאגיע — דער מינק [א מין

ביבער, וואס לעבט ביים ברעג פון ים אדער פון א טייך].

fag at one's books (פעג עט הוואנז בוקס) שוויצען איבער די ביכער.

fag'-end *n.* (פעג'-ענד) א קראמקע, א קראיקע [פון טוך]; בראק, אויסשוס; א פאנאנדערגעפלאכטענער עק פון א שטריק.

fagged out (פעגד אוט) אויף'ן העכסטען אופן אויסגעמאטערט.

fag'ging-sys'tem *n.* (פעג'-אינג-סיס'-טעם) די סיסטעם אין געוויסע ענגלישע שוהלען, אז א תלמיד פון די נידריגע קלאסען דארף בעדיענען אן עלטערען און דיעזער דארף איהם דערפאר פערטיידיגען אין פאל, ווען זיינע חברים פאלען אויף איהם אן און שלאגען איהם.

fag'got *v. and n.* (פעג'-אט) *fagot* ז.

fag'ot *n. and v.* (פעג'-אט) א בינטעל ריטער אדער שטעקענס; טויט-שטראף דורך פערברענען לעבעדיגערהייט [דורך דעם בינטעל ריטער וואס מען פלעגט אונטערצינדען אונטער דעם פעראורטיילטען]; א צייכען פון א בינטעל ריטער, וואס אין מיטעלאלטער פלעגט א מענש, וועלכער האט בעלאנגט צו אן אפיקורס'ישער סעקטע און דערנאך חרטה געהאט און תשובה געטהאן, דארפען טראגען, כדי צו בעווייזען וואס פאר א שטראף דער מענש וואלט בעקומען ווען ער וואלט ניט חרטה געהאט אויף זיינע זינד; א בינטעל אייזערנע שטעקלעך; א בינטעל צוזאמענגעבונדענע פיש, וועלכע מען הענגט אויף צו טריקענען; א מענש וועלכען מען פלעגט אמאל אין ענגלאנד ארייננעהמען אין דער ארמעע ניט אלס סאלדאט, נאר כדי די ארמעע זאל אויסווייזען גרעסער; צוזאמענבינדען אין איינעם.

fag'ot i'ron (פעג'-אט אי'-ערן) שטאב-אייזען [אייזען געצויגען אין שטאנגען].

fagot'to *n.* (פע-גאט'-או) א פאגאט [אזא מוזיקאלישער בלאז-אינסטרומענט].

fag'ot-vote *n.* (פעג'-אט-וואוט) א / שטרויענע וואהל-שטימע [די וואהל-שטימע פון מענשען, וועלכע מען פלעגט אמאל אין ענגלאנד ארויסשטעלען אלס כלומר'שטיגע בעזיצער פון אייגענטום, וואס דאס פלעגט זיי געבען א רעכט צו שטימען פאר א געוויסען קאנדידאט אין פארלאמענט].

fag'ot-vo'ter *n.* (פעג'-אט-וואו'-טער) א שטרויענער וועהלער. *fagot-vote* ז.

fag out (פעג אוט) — אין קריקעט-שפיעל כאפען דעם באל אדער אבשטעלען זיין לויף.

fahl'erz *n.* (פאל'-ערטס) דאס פאהל-ערץ [גרויער, רויהער קופער].

Fahr'enheit *a.* (פאר'-ען-האיט) פארענהייט'ס; וואס איז שייך צו פארענהייט'ס טערמאמעטער, וועלכער ווערט געברויכט אין ענגלאנד און אמעריקא [דיעזער טערמאמעטער צייכענט זיך אויס פון אנדערע דערמיט, וואס דער פרירונגס-פונקט פון וואסער איז אין איהם בעצייכענט ניט מיט 0, נאר מיט 32, און די צאהל פון גראדען פון דעם פרירונגס-פונקט ביז'ן זידע-פונקט איז 180, ד. ה. פון 32-טען ביז 212-טען גראד].

faience' *n.* (פא-יאנס') פאיאנס, פארצעליי.

faik *v. and n.* (פייק) *fake* ז.

fail *v. and n.* (פייל) פעהלען; פערפעהלען; אויסבלייבען; זיך אירען; דורכפאלען; ניט דערגרייכען; ניט ערפילען [א התחיבות]; ניט טרעפען; ניט האלטען [ווארט]; פערזאמען; ניט געלינגען; מאכען באנקראט, אנזעצען; פערלאזען; שוואך ווערען; דאס פעהלען, דאס אויסענבלייבען; א מאנגעל; א דורכפאל; ניט-געלינגענהייט.

fai'ling *n.* (פיי'-לינג) דאס פעהלען; דאס דורכפאלען; אונפאלקאמענהייט; שוואכקייט.

fail in health (פייל אין העלטה) זיין שוואך אין געזונד.

fail'ure *n.* (פייל'-יור) דאס פעהלען; דאס אויסענבלייבען; דאס אויסלאזען; דאס ניט טרעפען, א דורכפאל; דאס ניט געלינגען, דאס ניט האבען קיין ערפאלג; דאס ניט ערפילען; שוואכקייט, דאס שוואך ווערען; א פעהלער, א מאנגעל; באנקראט.

fail'ure of crops (פייל'-יור אוו קראפס) אן אונגערעטעניש.

fain *a. and v.* (פיין) מיט פרייד; גערן; מיט צופריעדענהייט; זיין צופריעדען, זיין דערפרעהט; וועלען, פערלאנגען; איינוויליגען געצוואונגענערהייט.

fai'neance *n.* (פיי'-נע-ענס) פוילקייט.

fainéant' *a. and n.* (פיי-ניי-אן') פויל, אונטהעטיג, אונטויגליך; א פוילענצער, א שטיק גארנישט.

fain'ness *n.* (פיינ'-נעס) צופריעדענהייט.

faint *a. and v.* (פיינט) שוואך, מאט; קראפטלאז; פויל; מוטלאז; שרעקעדיג; בלאס; פערליערען דעם מוטה; שוואך ווערען; פאלען אין אונמאכט אדער אין חלשות.

faint'-draw *v.* (פיינט'-דראה) שוואך צייכענען, אנדייטען.

faint'-hear'ted *a.* (פיינט'-האר'-טעד) קליינמוטיג, שרעקעדיג.

faint'-hear'tedly *adv.* (פיינט'-האר'-טעד-לי) אויף א קליינמוטיגען אדער שרעקעדיגען אופן.

faint'-hear'tedness *n.* (פיינט'-האר'-טעד-נעס) קליינמוטיגקייט, שרעקעדיגקייט.

fain'ting *n.* (פיינ'-טינג) אונמאכט, חלישות.

fain'tish *a.* (פיינ'-טיש) עטוואס שוואך, מאט.

fain'tishness *n.* (פיינ'-טיש-נעס) שוואכקייט, מאטקייט; איבעלקייט, ניט-גוטקייט.

faint'ly *adv.* (פיינט'-לי) שוואכליך, שרעקעדיג; אהן ענערגיע, אהן מוטה.

faint'ness *n.* (פיינט'-נעס) שוואכקייט, מאטקייט; קליינמוטיגקייט, שרעקעדיגקייט.

faints *n.* (פיינטס) דער שוואכער און אונריינער ספירט, וואס טיילט זיך אב ביים דיסטילירען בראנפען.

fair *a., adv., n. and v.* (פעהר) אפען, אויפריכטיג, עהרליך; גערעכט; ריכטיג; אונפארטייאיש; פאסענד, אננעהמבאר; שעהן; העל, קלאר, אהן וואלקענס; דייטליך, זויבער, ריין גוט, גינסטיג; זאנפט; אנגענעהם; א שעהנהייט; א יאהרמארק, א יריד; א באזאר [אן אויסשטעלונג פון ארטיקלען צו פערקויפען פאר א געזעלשאפטליכען צוועק]; מאכען שעהן; צורעכט מאכען; אויפהערען רעגענען, זיך אויסלייטערען.

fair and soft'ly (פעהר ענד סאפט'-לי) שטיל און געלאסען.

fair and square (פעיר ענד סקהוועהר) פאלקאמען עהרליך; גאנץ אפען און אהן פעריטעלטקייט.

fair befall' you (פעהר בי-פאהל' יו) גאט זאל אייך מצליח זיין.

fair chance (פעהר טשענס) א גינסטיגע געלעגענהייט; א גינסטיגע אויסזיכט אויף עפעס.

fair'-condi'tioned *a.* (פעהר'-קאנ-דיש'-אנד) וואס איז אין גוטע בעדינגונגען.

fair cop'y (פעהר קאפ'-אי) א ריין-איבערגעשריבענע שריפט.

fair'-dea'ler *n.* (פעהר'-דיע'-לער) א סוחר וואס האנדעלט אויף א יריד.

fair field (פעהר פיעלד) א גוטע געלעגענהייט פאר טהעטיגקייט.

fair'-ground *n.* (פעהר'-גראונד) א פלאץ וואו עס ווערט געמאכט א באזאר [אן אויסשטעלונג, הויפטזעכליך פון אגריקולטור-ארטיקלען].

fair'-haired *a.* (פעהר'-העהרד) וואס האט בלאנדע האר.

fair'-hand *a.* (פעהר'-הענד) איכפאזאנט, וואס זעהט אויס ערהאבען.

fair'ily *adv.* (פעהר'-אי-לי) אויף א צויבערהאפטען, פאנטאסטישען אופן.

fair'ing *n.* (פעהר'-אינג) א מתנה פון יריד; א גאסטינעץ.

fair'ish *a.* (פעהר'-איש) גאנץ פיין, גאנץ גוט.

fair'ly *adv.* (פעהר'-לי) אויף אן אנשטענדיגען, פיינעם אופן; פיין, עדעל, עהרליך, בכבוד'יג; פול, גאנץ, קלאר; אויסגעצייכענט; קלוג; אבסאלוט, זיכער, געוויס, ריכטיג, פינקטליך, אקוראט.

fair'-min'ded *a.* (פעהר'-מאינ'-דעד) מיט אן עהרליכער אורטיילונג; קארעקט; אויפריכטיג.

fair'-min'dedness *n.* (פעהר'-מאינ'-דעד-נעס) דאס זיין אויפריכטיג, עהרליך; דאס אורטיילען עהרליך, אהן נשיאות פנים.

fair'ness *n.* (פעהר'-נעס) שעהנקייט, ריינקייט, עהרליכקייט, אפענהערציגקייט, פריינדליכקייט, אנשטענדיגקייט, אונפארטייליכקייט.

fair play (פעהר פליי) אן עהרליכע בעהאנדלונג געגענאיבער א געגנער; אונפארטייאישקייט, עהרליכקייט, דאס געבען א גלייכע געלעגענהייט [א געגנער].

fair pro ra'ta (פעהר פראו ריי'-טא) א גלייכמעסיגע פערטיילונג.

fair rea'der! (פעהר ריע'-דער) ליעבע לעזערין!

fair'-see'ming *a.* (פעהר'-סיע'-מינג) וואס ווייזט אויס עהרליך, פיין, קארעקט.

fair sex (פעהר סעקס) דאס שעהנע געשלעכט, דאס פרויען-געשלעכט.

fair'-spo'ken *a.* (פעהר'-ספאו'-קען) ריכטיג גערעדט; מיט א שעהנעם אויסדרוק; שמייכלענד.

fair'-time *n.* (פעהר'-טאים) יריד-צייט.

fair to mid'dling (פעהר טו מיד'-לינג) מיטעלמעסיג; ניט גאר שלעכט, אבער אויך ניט זעהר גוט.

fair'-tongue *n.* (פעהר'-טאנג) א חונף.

fair'-town *n.* (פעהר'-טאון) א מארק-שטאדט; א שטאדט, וואו דארטען איז א יריד אדער א מארק.

fair'way *n.* (פעהר'-הוויי) דער טייל פון א טייך אדער קאנאל, וואו שיפען קענען געהען.

fair'-weath'er *a.* (פעהר'-הוועטה'-ער) וואס איז צוגעפאסט אדער וואס קען עקזיסטירען נור אין א שעהנעם אדער גוטען וועטער; וואס קען עקזיסטירען נור ביי גוטע אומשטענדען; וואס קען ניט אריבערטראגען קיין שלעכטע לאגע.

fair'-weath'er friends (פעהר'-

הוועטה'-ער פרענדז) גוטע פריינד כל זמן דאס רעדעלע דרעהט זיך.

fair'-weath'er sai'lors (פעהר'-הוועטה'-ער סיי'-לארז) מאטראזען וואס ארבייטען שלעכט.

fair wind (פעהר הווינד) א גינסטיגער ווינד [פאר א זעגעל-שיף].

fair'y *n. and a.* (פעהר'-אי) א פעע [אין די לעגענדען פון פערשיעדענע פעלקער — א פאנטאסטישע שעהנע פרוי, וועלכע בעוויזט זיך צו מענשען אין געוויסע מאמענטען, אננעהמענדיג פערשיעדענע געשטאלטען]; וואס איז שייך צו די פעען; עהנליך צו א פעע; שעהן, גראציעז.

fair'y cir'cles (פעהר'-אי סוירקלז) ז. *fairy rings*.

fair'y dance (פעהר'-אי דענס) פעען-טאנץ. ז. *fairy rings*.

fair'yism *n.* (פעהר'-אי-איזם) פעען-עהנליכקייט; דער גלויבען אין פעען; א פעען-געשיכטע, א פאנטאסטישע געשיכטע; לעגענדען וועגען פעען.

fair'y-land *n.* (פעהר'-אי-לענד) דאס פעענלאנד, דאס צויבערלאנד.

fair'ylike *a.* (פעהר'-אי-לאיק) ווי א פעע.

fair'y-queen *n.* (פעהר'-אי-קהוויען) די פעען-קעניגין.

fair'y rings (פעהר'-אי רינגז) פעען-רינגען אדער פעען-טאנץ [דאס ארויס-שפראצען פון געוויסע שוועמלעך אויף די פעלדער און לאנקעס. זיי שפראצען ארויס אפט אין איין נאכט אין דער פארם פון רינגען אדער קרייזלעך און ווייל זיי ערשיינען גאנץ אונערווארטעט, הערשט אין פאלק א גלויבען, אז זיי קומען ארויס דארטען, וואו פעען און רוסאלקעס האבען געטאנצט].

fair'y sparks (פעהר'-אי ספארקס) פעען-פונקען [די פאספארישע שיין וואס קומט פון פוילענדע שטאפען].

fair'y-tale *n.* (פעהר'-אי-טייל) א צויבער-מעשה.

fait accompli' (פייט ע-קאהנ-פלי') אן אבגעטהאנענע זאך.

faith *n.* (פייטה) א גלויבען; אמונה; נאמנות; טרייהייט; עהרליכקייט.

faith'-cure *n.* (פייטה'-קיור) דאס היילען קראנקהייטען דורך תפילות.

faith'-cur'er *n.* (פייטה'-קיור'-ער) איינער וואס היילט קראנקהייטען אדער וואס גלויבט אז מען קען היילען קראנקהייטען דורך תפילות.

faith'ful *a. and n.* (פייטה'-פול) טריי, געטריי; גלויבענסווערטה; עהרליך; לאיאל; א טרייער, איבערגעגעבענער מענש.

faith'fully *adv.* (פייטה'-פול-אי) 1. אויף א טרויענסווערטהען, געטרייען שטייגער; 2. מיט טרייהייט, מיט איבערגעבענהייט.

1. I shall carry out your order **faithfully.**
2. **Faithfully** yours, John Alden.

faith'ful mem'ory (פייטה'-פול מעמ'-א-רי) א טרייע געדעכניס.

faith'fulness *n.* (פייטה'-פול-נעס) טרייהייט, געטרייהייט; עהרליכקייט; לאיאליטעט; בעשטענדיגקייט.

faith'ful transla'tion (פייטה'-פול טרענס-ליי'-שאן) א גענויע, ריכטיגע איבערזעצונג.

faith'-hea'ler *n.* (פייטה'-היע'-לער) ז. *faith-curer*.

faith'-hea'ling *n.* (פייטה'-היע'-לינג) ז. *faith-cure*.

faith'less *a.* (פייטה'-לעס) אהן אמונה, אונגלויביג; טריילאז, אונטריי.

faith'lessly *adv.* (פייטה'-לעס-לי) דורך אונטרייהייט; אויף אן אונלאיאלען שטייגער.

faith'lessness *n.* (פייטה'-לעס-נעס) אונטרייהייט, טריילאזיגקייט.

faix *int.* (פייקס) אויף מיינע נאמנות!

fake *n. and v.* (פייק) איינע פון די רינגען פון א רונד-צונויפגעוויקעלטען שטריק; א שווינדעל, א פאלשקייט; א נישט געשטויגענע און נישט געפלויגענע זאך; אויסטראכטען עפעס; גנב'ענען; פעלשען נייעס.

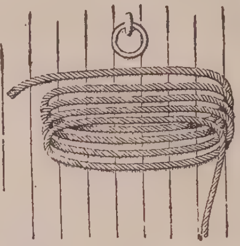
Fake

fakeer' *n.* (פע-קיער') ז. *fakir*.

fake'ment *n.* (פייק'-מענט) שווינדעל, פעלשונג.

fa'ker *n.* (פיי'-קער) א שווינדלער, א פעלשער.

fake up (פייק אפ) צושטוקעווען.

fakir' *n.* (פע-קיר') דער פאקיר [א בעטלער-מאנאך אין אינדיען]; א בודיסטישער פרוש אדער אסקעט.

fakir'ism *n.* (פע-קיר'-איזם) די פרינציפען און האנדלונגען פון די מחמד'אנישע פאקירען אדער בעטלער-מאנאכען; די אסקעטישע לעהרען פון די אינדישע אדער בודיסטישע פאקירען.

falcade' *n.* (פעל-קייד') דאס פאלען פון א פערד אויף די הינטערשטע פיס.

fal'cate *a. and n.* (פעל'-קייט) געבויגען ווי א סערפ; עטוואס וואס איז אויסגעבויגען ווי א סערפ.

fal'cated *a.* (פעל'-קיי-טעד) ז. *falcate*.

falca'tion *n.* (פעל-קיי'-שאן) דאס אויסבויגען ווי א סערפ.

fal'chion *n.* (פאהל'-טשאן) א פאלאש, א קורצע, ברייטע און אויסגעבויגענע שווערד.

fal'ciform *a.* (פעל'-סי-פארם) ז. *falcate*.

fal'con *n.* (פעל'-קאן) א פאלק-פויגעל, א פאלק, א סאקאל; אזא קאנאנע.

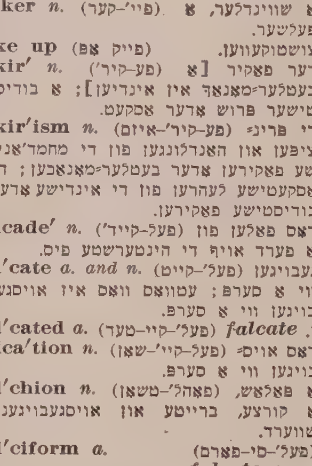
Falcon

fal'coner *n.* (פעל'-קא-נער) איינער וואס ערציהט פאלקען [סאקאלען] פאר יאגד אויף פויגלען; איינער וואס פיהרט א יאגד מיט דער הילף פון געלערענטע פאלקען.

fal'conet *n.* (פעל'-קא-נעט) א קליינער פאלק [סאקאל].

fal'con-eyed *a.* (פעל'-קאנ-איד) וואס האט פאלקען-אויגען; וואס האט שארפע, ליכטיגע אויגען.

fal'con-gen'tle *n.* (פעל'-קאנ-דזשענטל) דער עדעל-פאלק [א געוויסער מין פאלק]; די "זי"-טויבענפאלק אדער א יונגער טויבענפאלק.

fal'conine *a. and n.* (פעל'-קא-נין) וואס איז שייך צו א פאלק אדער סאקאל; א פאלק.

fal'conry *n.* (פעל'-קאנ-רי) די קונסט איינצולערנען געפאנגענע פאלק-פויגלען צו כאפען אנדערע פויגלען; דאס פיהרען יאגד אויף פויגלען דורך געלערענטע פאלק-פויגלען.

fal'con-shaped *a.* (פעל'-קאנ-שייפט) עהנליך צו א רויב-פויגעל [וועגען פערציערונגען].

fal'dage *n.* (פעל'-דיידזש) הערדען-רעכט [דאס רעכט פון די פריצים אין מיטעלאלטער צו צווינגען די פויערים, זיי זאלען פיטערען זייערע בהמות אויף דעם פריץ'ס ערד, כדי זי צו בעמיסטיגען]; א שטייער ארויפגעלעגט אויף די פויערים אלס בעלוינונג פאר דער בעפרייאונג פון דיעזער פפליכט.

fald'stool *n.* (פאהלד'-סטוהל) א צונויפלעג-שטוהל, א שטוהל וואס קען זיך צוזאמענלעגען; אזא שטוהל מיט א קישעלע, צו קניען אין א קלויסטער; אזא מין סטענדער אין א קלויסטער.

fall *v., n. and a.* (פאהל) פאלען, אבפאלען, פערמינדערט ווערען, זינקען, אראבשטירצען, אריינפאלען, זיך ארייננגיסען [וועגען טייכען]; אומקומען, רואינירט ווערען; אויסקומען, פאסירען, אויספאלען, געבארען ווערען [הויפטזעכליך וועגען שעפסען און עהנליכע בעשעפעניש]; הענגען, אראבהענגען [ווי די פאלדען פון א קלייד אדער פארהאנג]; ווערען..., אנהויבען, איבערגעהן אין א נייעם צושטאנד; א פאל, דאס פאלען, דאס זינקען, דאס אבפאלען, דאס פערמינדערט ווערען; וואסערפאל; הערבסט; דאס אויסהאקען בוימער; דאס וואס ווערט אויסגעהאקט [וועגען בוימער]; דאס אומווארפען [ביים ראנגלען זיך]; דער בעוועגליכער טייל פון א פיאנא וואס דעקט צו די קלאווישען; גידערונג פון א שטימע; הערבסטליך.

falla'cious *a.* (פע-ליי'-שאס) בעטריגליך, טריגעריש, פאלש, וואס נארט אב, פערפיהרט אדער ברייגנט צו א טעות; סאפיסטיש; וואס ציהט אדער ברייגנט ארויס פאלשע שליסע.

falla'ciously *adv.* (פע-ליי'-שאס-לי) אויף א פאלשען אדער בעטריגערישען שטייגער; דורך א טעות; סאפיסטיש, ציהענדיג פאלשע שליסע.

falla'ciousness *n.* (פע-ליי'-שאס-נעס) בעטריגליכקייט, פאלשקייט.

fal'lacy *n.* (פעל'-ע-סי) בעטריגליכקייט, פאלשקייט, א טעות; עטוואס וואס נארט אב, וואס פערפיהרט אדער וואס ברייגנט צו א טעות; א פאלשער געדאנקען-גאנג אדער ארגומענטאציאן; א סאפיזם.

fal'lal *n. and a.* (פעל'-על) פליטערלעך, קליינינגקייטען, נארישקייטען [וועגען בעפוצונגען]; שטיקלעך פלאטערענדע סטענ-

געם וואס מען פלעגט טראגען אלס בעצירונג אין 17טען יאהרהונדערט; קינדיש, נאריש, קליינליך.

fall a prey (פאהל ע פריי) פאלען אלס אפפער.

fall asleep' (פאהל ע-סליעפ') איינשלאפען.

fall at odds (פאהל עט ארז) קומען אין צוזאמענשטויס, זיך צוקריגען.

fall away' (פאהל ע-הוויי') אבגעצעהרט ווערען. איינדארען; ביסלעכווייז פערשווינדען; אומקומען; אבפאלען [פון א גלויבען, בעוועגונג א. ד. ג.]; אבטריניג ווערען.

fall back (פאהל בעק) צוריקטרעטען, אויפגעבען; ניט ערפילען א פערשפרעכען, ניט דערגרייכען א ציעל.

fall back upon' (פאהל בעק א-פאן') זיך שטיצען [אויף עפעס], זיך אנהאלטען [אן עפעס], זיך שיצען [דורך עפעס].

fall behind' (פאהל בי-האינד') בלייבען אהינטער, בלייבען הינטערשטעליג; זיין איבערטראפען.

fall calm (פאהל קאהם) אנהויבען זיך איינצושטילען [וועגען ווינד אויף'ן ים].

fall down (פאהל דאון) אנידערפאלען; פאלען כורעים; פאהרען מיט'ן שטראם.

fall down from fa'vor (פאהל דאון פראם פיי'-וואר) פערליערען דעם חן אין איינעם'ס אויגען, ארייןפאלען אין אונגנאדע.

fall'en *a.* (פאהלן) געפאלען, געזונקען, רואינירט.

fall'en one (פאהלן הוואן) א געפאלענע, א פראסטיטוטקע.

fall'en wood (פאה'לן הוואוד) אויסגעהאקטע בוימער, פערדארט האלץ.

fall'er *n.* (פאהל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס פאלט אדער ברייננט איינעם אדער עפעס צום פאלען; טיילען פון מאשינען, וואס הויבען זיך און פאלען.

fall flat (פאהל פלעט) ניט האבען קיין ערפאלג [אין דער אנשטרענגונג צו ציהען אויפמערקזאמקייט, ארויסרופען סימפאטיע א. ד. ג.].

fall foul (פאהל פאול) זיך אנשטויסען [וועגען שיפען]; אנגרייפען, אטאקירען.

fall from grace (פאהל פראם גרייס) ווערען דורך און דורך זינדיג [ארייןפאלען אין נ' שערי טומאה].

fallibil'ity *n.* (פעל-אי-ביל'-אי-טי) דער טעות, די פעהלבארקייט, אירטימליכקייט.

fal'lible *a.* (פעל'-איבל) פעהלבאר; וואס קען מאכען אדער האבען א טעות; וואס איז פאלש אדער אירענד.

fal'libleness *n.* (פעל'-איבל-נעם) ז. *fallibility*.

fal'libly *adv.* (פעל'-אי-בלי) על פי טעות.

fall ill (פאהל איל) קראנק ווערען.

fall in (פאהל אין) ארייןפאלען; צוזאמענפאלען; צוזאמענטרעפען; צונויפגעהן זיך.

fall'ing *n.* (פאהל'-אינג) דאס פאלען; דאס וואס פאלט; דאס זינקען; דאס וואס זינקט.

fall'ing-band *n.* (פאהל'-אינג-בענד) א ברייטער קאלנער וואס לעגט זיך אויס אויף די אקסלען, וועלכען מען האט געטראגען אין 16-טען און 17-טען יאהרהונדערט.

fall'ing-down *n.* (פאהל'-אינג-דאון) דאס אנידערפאלען.

fall'ing in (פאהל'-אינג אין) דאס ארייןפאלען.

fall'ing-latch *n.* (פאהל'-אינג-לעטש) א קליאמקע וואס פערמאכט זיך אליין.

fall'ing-out *n.* (פאהל'-אינג-אוט) א מחלוקה, א קריעג, א דיספוט.

fall'ing-sick'ness *n.* (פאהל'-אינג-סיק'-נעם) די פאליגע, עפילעפסיע, חולי נופלים.

fall'ing-star *n.* (פאהל' אינג-סטאר) דער פאלענדער שטערען, א מעטעאר.

fall'ing stone (פאהל'-אינג סטאון) א מעטעאר, א שטיין וואס פאלט פון הימעל.

fall'ing weath'er (פאהל'-אינג הוועטה'-ער) א רעגענדיג אדער שנעעדיג וועטער.

fall in love (פאהל אין לאוו) זיך פערליעבען.

fall in tears (פאהל אין טיערז) אויסברעכען מיט א געוויין.

fall in'to (פאהל אינ'-טו) ארייןפאלען אין...

fall in'to abey'ance (פאהל אינ'-טו ע-ביי'-ענס) ארוים פון קראפט, ניט מעהר גילטיג.

fall in'to a cus'tom (פאהל אינ'-טו ע קאס'-טאם) אונטערווארפען זיך דעם מנהג, נאכפאלגען א געוויסע מאדע.

fall in'to a pas'sion (פאהל אינ'-טו ע פעש'-אן) ווערען אויפגעבראכט; ארייַן אין כעס.

fall in'to decay' (פאהל אינ'-טו די-קיי') פאנאנדערפאלען, אונטערגעהן, צושטערט ווערען.

fall in'to disuse' (פאהל אינ'-טו דיס-יוס') ווערען אונגעברויכליך.

fall in'to er'ror (פאהל אינ'-טו ער'-אר) ארייןפאלען אין א טעות.

fall in'to tempta'tion (פאהל אינ'-טו טעמפ-טיי'-שאן) ארייןפאלען אין א נסיון.

fall off from (פאהל אף פראם) פערלאזען, אויפגעבען, אבשטעהן פון עפעס.

fall of the leaf (פאהל אוו טהי ליעף) הערבסט; דאס פערוועלקען [פערוויאנען].

fall on one's feet (פאהל אן הוואנז פיעט) אראבפאלען און בלייבען שטעהן אויף די פים; גליקליך ארויסדרעהען זיך פון עפעס; ארויסקומען גאנץ מיט די ביינער; ניט ליידען קיין היזק.

Fallo'pian tubes (פע-לאו'-פי-ען טיובז) די פאלאפישע רעהרען [אין געשלעכטס-ארגאן פון פרויען. זיינען ענטדעקט געווארען פון אנאטאמיסט פאלאפוס אין 16טען יאהרהונדערט].

fall out (פאהל אוט) זיך קריגען, אנפאנגען א קריגעריי; אויספאלען, פאסירען.

fall out ill (פאהל אוט איל) זיך ענדיגען שלעכט, ניט האבען קיין ערפאלג.

fall o'ver (פאהל או'-ווער) אנידערפאלען; אריבערפאלען; ארויפווארפען זיך אויף עפעס אדער דורך עפעס; אוועקגעהן; אנטלויפען; אריבערגעהן אויף איימעצענס זייט.

fall o'verboard (פאהל או'-ווער-באורד) ארונטערפאלען פון שיף; אראבפאלען.

fal'low *v., n. and a.* (פעל'-או) אויפאקערען לאנד, אבער לאזען דאס א לאנגע צייט אונפערזייהט, כדי די ערד זאל ווערען ווייך; דאס איבערלאזען א פעלד אויף א געוויסער צייט אונבעארבייט, כדי צו פערשטארקען די זאפטיגקייט פון דער ערד; דאס אויפאקערען א פעלד אבער ניט פערזייהען עס; דאס איבערלאזען א פעלד אונבעארבייט; געאקערט אבער ניט פערזייהט; ניט בעארבייט, ניט קולטיווירט; פערלאזען; געלבליך, בלייך, רויטליךגעלב.

fal'low-chat *n.* (פעל'-או-טשעט) ז. *fallow-finch*.

fal'low-deer *n.* (פעל'-או-דיער) דער דאמהירש [אזא הירש פון א געלבליכען קאליר מיט ווייסע פלעקען].

Fallow-deer

fal'low-finch *n.* (פעל'-או-פינטש) דאס ווייסקעלכען [אזא קליין פויגעלע פון דעם שפערלינג מין].

fal'lowness *n.* (פעל'-או-נעם) דאס זיין אויפגעאקערט אבער ניט פערזייהט; אונפרוכטבארקייט.

fall plump in (פאהל פלאמפ אין) גלייך ארייןפאלען אין...

fall short (פאהל שארט) צו קורץ קומען; ניט דערגרייכען, ניט דערכאפען די מאס.

This year's crop **falls short** of all expectation.

fall short in du'ty (פאהל שארט אין דיו'-טי) ניט נאכקומען א פפליכט.

fall sick (פאהל סיק) קראנק ווערען.

fall through (פאהל טהרוה) דורכפאלען; גארנישט ערגרייכען.

fall to (פאהל טו) פעסט פערמאכען; זיך א נעהם טהאן מיט ענערגיע אדער חשק.

fall to decay' (פאהל טו די-קיי') פאנאנדערפאלען, זיך צופאלען; פערוועלקט [פערוויאנעט] ווערען.

fall to ea'ting (פאהל טו איע'-טינג) זיך צוכאפען צום עסען.

fall to pie'ces (פאהל טו פיע'-סעז) צוברעקלען זיך, פאנאנדערפאלען.

fall to ru'in (פאהל טו רו'-אין) חרוב ווערען, איינפאלען.

fall to the ground (פאהל טו טהי גראונד) צו נישט ווערען, זיך אויסלאזען מיט גארנישט.

fall to the lee'ward (פאהל טו טהי ליע'-הווארד) אבטרעטען פון דער ווינדריכטונג, ניט קענען אויסנוצען דעם ווינד.

fall to work (פאהל טו הווארק) נעהמען זיך מיט התמדה צו דער ארבייט.

fall'trank *n.* (פאהל'-טרענק) שווייצער טהעע [א מעדיצין פאר וואונדען, וועלכע ווערט געמאכט פון פערשיעדענע ארא מאטישע גראזען וואס וואקסען אויף די אלפען-בערג אין דער שווייץ].

fall un'der (פאהל אנ'-דער) ארונטערפאלען [אונטער אימעצענס מאכט, איינפלוס א. ד. ג.].

fall un'der displeas'ure (פאַהל אַנ'-דער דיס-פּלעזש'-אור) אַריינפאַלען אין אַן אונ'חן.

fall upon' (פאַהל אַ-פּאָן') אָנפאַלען, אַטאַקירען; מאַכען אַ פּראָבע; זיך אַ נעהם טהאָן; ענטדעקען.

false *a.* (פאָהלס) פאַלש; פעהלערהאַפט; בעטריגעריש; טרייַלאָז.

false'-at'tic *n.* (פאָהלס'-עט'-איק) די פאַלשע אַטיקאַ [אין אַרכיטעקטור — אַ צובוי איבער'ן דאַך פון אַ בנין אין דער פאָרם פון אַ מאַנסאַרדע, נאָר אָהן וואַנד-זיילען און אָהן פענסטער, דיענט אַלס פּלאַץ פאַר אַרכיטעקטור-פערציערונגען און אויפשריפטען].

false bo'ding (פאָהלס באָו'-דינג) פאַלשע נביאות.

false bot'tom (פאָהלס באַט'-אָם) אַ דאָפּעלטער [פערבאָרגענער] דעק.

false'-coi'ner *n.* (פאָהלס'-קאָי'-נער) איינער וואָס מאַכט פאַלש געלד.

false concep'tion (פאָהלס קאָן-סעפּ'-שאָן) 1. פאַלשע שוואַנגערשאַפט [אַ גע-וויקס אין מוטער-לייב ביי אַ פרוי וואָס מאַכט דעם איינדרוק פון שוואַנגערשאַפט]; 2. אַ פאַלשער בעגריף, אַ פאַלשע פאָר-שטעלונג.

2. He has a false conception of the spirit of our government.

false dea'ler (פאָהלס דיע'-לער) אַ שו-לער [אַ קאָרטען-שווינדלער]; אַ שווינד-לער.

false edge (פאָהלס עדזש) די טעמפּע זייט פון אַ שווערד; די זייט פון שווערד, וועלכע איז געווענדעט צו דעם געזיכט פון דעם, וואָס האַלט די שווערד שטעהענדיג אויף דער וואַך.

false'-faced .. *a.* (פאָהלס'-פעיסט) צביעות'דיג, פערשטעלט, היפּאָקריטיש.

false fire (פאָהלס פאַיר) אַ פערפיה-רעריש פייער [אַ לייכט-פייער וואָס פער-פיהרט אַ שיף].

false front (פאָהלס פראָנט) אַ האָר-באַנד אָדער שמאָלער פּאַרוק מיט אַ טשעפּטשיק וואָס פרויען טראָגען און וועלכער בעדעקט נור דעם פאָדערשטען טייל פון קאָפּ.

false'-hear'ted *a.* (פאָהלס'-האַר'-טעד) פאַלש-הערציג, טרייַלאָז; נידערטרעכטיג.

false'-hear'tedness *n.* (פאָהלס'-האַר'-טעד-נעס) פאַלשקייט, בעטרוג; ני-דערטרעכטיגקייט.

false'hood *n.* (פאָהלס'-הוד) פאַלשקייט; ליגען; בעטרוג.

false impris'onment (פאָהלס אים-פּריז'נ-מענט) אַן אונגעזעצליכע פער-האַפטונג.

false'ness *n.* (פאָהלס'-נעס) פאַלשקייט.

false note (פאָהלס נאָוט) אַ פאַלשער טאָן אָדער נאָטע [אין מוזיק].

false persona'tion (פאָהלס פּויר-סאָ-ניי'-שאָן) דאָס אַרויסטרעטען אונטער דעם נאָמען פון אַן אַנדער פּערזאָן פאַר שווינדלערישע צוועקען.

false ribs (פאָהלס ריבז) די לעצטע פינף קורצע ריפּען.

false roof (פאָהלס רוהף) די סטעליע פון אַ דאַך-צימער וואָס איז געמאַכט אין דער פאָרם פון אַ דאַך.

false step (פאָהלס סטעפּ) אַ פעהלער, אַ פערזעהן.

falset'tist *n.* (פאַהל-סעט'-איסט) איי-נער וואָס זינגט פאַלצעט [קאָפּ-שטימע].

falset'to *n.* and *a.* (פאַהל-סעט'-אָו) אַ פאַלצעט-שטימע [אַ קאָפּ-שטימע]; וואָס האָט די איינגעשפּאַנטע פון אַ פאַלצעט-שטימע.

fal'sifiable *a.* (פאַהל'-סי-פאַי-עבל) וואָס מען קען פעלשען אָדער נאָכמאַכען; פעלשבאַר.

falsifica'tion *n.* (פאַהל-סי-פי-קיי'-שאָן) פעלשונג; נאָכמאַכונג.

fal'sificator *n.* (פאַהל'-סי-פי-קיי-טאָר) אַ פעלשער, אַ נאָכמאַכער; אַ ליגנער; איינער וואָס מאַכט פאַלש געלד.

fal'sifier *n.* (פאַהל'-סי-פאַי-ער) ז. *falsificator*.

fal'sify *v.* (פאַהל'-סי-פאַי) פעלשען, פערפעלשען; נאָכמאַכען; בעווייזען אַלס פאַלש; פאַלש פאָרשטעלען; זאָגען ליגען.

fal'sity *n.* (פאַהל'-סי-טי) פאַלשקייט; אַ ליגען.

fal'ter *v.* and *n.* (פאָהל'-טער) זיך שטרויכלען, שוואַנקען, וואַקלען; שטאַמ-לען; דאָס שטרויכלען, דאָס שוואַנקען, דאָס וואַקלען; דאָס שטאַמלען.

fal'teringly *adv.* (פאָהל'-טער-אינג-לי) שטרויכלענדיג זיך, שוואַנקענדיג, וואַקלענ-דיג; שטאַמלענדיג.

fal'tranck *n.* (פעל'-טרענק) ז. *falltrank*.

fame *n.* and *v.* (פיים) רוהם; בעֵ-ריהמטקייט; בעריהמט מאַכען.

famed *a.* (פיימד) בעריהמט.

fame'less *a.* (פיים'-לעס) אָהן רוהם, ניט בעריהמט.

famil'iar *a.* and *n.* (פע-מיל'-יער) פאַמיליאַר, אינטים, פערטרויליך, פער-טרויט; גוט בעקאַנט; אונגעצוואונגען, ניט אַנגעצויגען, ווי ביי זיך אין דער היים; וואָס בעלאַנגט צו דער אומגאַנגס-שפּראַך; פּשוט, געוועהנליך; אַ פערטרוי-טער אָדער אינטימער פריינד; אַ הויז-גייסט, אַ שד; אַ הויז-מיטגליעד פון פּאַפּסט אָדער פון אַ בישאָף; אַ בעאַמ-טער פון דער אינקוויזיציע וואָס פלעגט אויספיהרען די פערהאַפטונגען אויף די אַנגעקלאַגטע פּערזאָנען.

familiar'ity *n.* (פע-מיל-אי-ער'-אי-טי) פערטרויליכקייט, אינטימקייט; אונ-געצוואונגענהייט; אַ גענויע בעקאַנטשאַפט.

familiariza'tion *n.* (פע-מיל-יע-רי-זיי'-שאָן) דאָס ווערען פאַמיליאַר, דאָס זיין אינטים אָדער פערטרויליך.

famil'iarize *v.* (פע-מיל'-יע-ראַיז) גוט בעקאַנט אָדער פערטרויט מאַכען מיט עפּעס; זיך געוועהנען מיט עפּעס.

famil'iarly *adv.* (פע-מיל'-יער-לי) אויף אַן אינטימען אופן; ניט געצוואונ-גענערהייט; אָהן צערעמאָניעס, אָהן פאָר-מאַליטעטען.

famil'iarness *n.* (פע-מיל'-יער-נעס) ז. *familiarity*.

famil'iar spir'it (פע-מיל'-יער ספּיר'-איט) אַ גייסט, וועלכען מכשפים, ווי מען האָט געגלויבט, פלעגען אַרויפבריינגען פאַר זייערע צוועקען.

fam'ilism *n.* (פעמ'-אי-ליזם) די לעהרען פון די פאַמיליסטען [אַ קריסטליכע סעק-טע, וואָס האָט עקזיסטירט אין 16-טען יאָהרהונדערט, וועלכע האָט זיך גערופען *"Family of Love"*. דער גרונד-פּרינ-ציפּ פון דיזער סעקטע איז געווען, אַז ליעבע פון מענשען צום מענשען איז דער איינציגער יסוד פון רעליגיאָן].

Fam'ilist *n.* (פעמ'-אי-ליסט) אַ פאַמי-ליסט, אַן אַנהענגער פון דער פאַמיליסטי-שער סעקטע. ז. *familism*.

familis'tic *a.* (פעמ-אי-ליס'-טיק) וואָס איז שייך צו די פאַמיליסטען אָדער צו זייערע לעהרען. ז. *familism*.

familis'tical *a.* (פעמ-אי-ליס'-טי-קעל) ז. *familistic*.

fam'ily *n.* and *a.* (פעמ'-אי-לי) אַ פאַ-מיליע, אַ הויז-געזינד; אַ משפּחה; אַ גאַ-טונג, אַ גרופּע, אַ שטאַם; וואָס איז שייך צו אַ פאַמיליע.

fam'ily cir'cle (פעמ'-אי-לי סויר'קל) דער פאַמיליען-קרייז; די גאַליאַרקע אין טעאַטער.

fam'ily doc'tor (פעמ'-אי-לי דאָק'-טאָר) אַ פאַמיליען-דאָקטאָר.

fam'ily en'trance (פעמ'-אי-לי ענ'-טרענס) אַ בעזונדערער אַריינגאַנג אין פּריוואַטע צימער פון אַ ביער-הויז אָדער רעסטאָראַן.

fam'ily horse (פעמ'-אי-לי האָרס) אַ צוגעוועהנטער געלאַסענער פערד מיט וועלכען עס קענען פאָהרען פרויען און קינדער.

fam'ily man (פעמ'-אי-לי מען) אַ פאַ-מיליען-פאַטער, איינער וואָס פיהרט אַ פאַ-מיליען-לעבען.

fam'ily med'icine (פעמ'-אי-לי מעד'-אי-סין) אַ הויז-מיטעל.

fam'ily state (פעמ'-אי-לי סטייט) ז. *family way*.

fam'ily tie (פעמ'-אי-לי טאַי) פאַמי-ליען-באַנד.

fam'ily tree (פעמ'-אי-לי טריע) דער שטאַם-צעטעל, דער שטאַם-בוים.

fam'ily way (פעמ'-אי-לי וויי) שוואַנ-גערשאַפט.

fam'ine *n.* (פעמ'-אין) הונגער, הונגערס-נויט; מאַנגעל, נויט.

fam'ine pri'ces (פעמ'-אין פּראַי'-סעז) פּרייזען ווי אין אַ הונגער-יאָהר [זעהר הויכע פּרייזען].

fam'ish *v.* (פעמ'-איש) פערהונגערען, לאָזען פערהונגערען; ליידען הונגער; אויסגעהן פון הונגער.

Give me dinner. I am famished.

fa'mous *a.* (פיי'-מאָס) בעריהמט, בעֵ-וואוסט, בעקאַנט; אויסגעצייכענט, וואונ-דערבאַר.

fa'mously *adv.* (פיי'-מאָס-לי) מיט בעֵ-ריהמטהייט; אויסגעצייכענט; וואונדער-באַר.

The patient is getting along famously.

fa'mousness *n.* (פיי'-מאָס-נעס) בעֵ-ריהמטהייט.

fam'ulist *n.* (פעמ'-יו-ליסט) אַ דיענער אין אָקספאָרדער אוניווערזיטעט.

fan *n.* and *v.* (פען) אַ פאָכער; אַ וועהער; אַ ווענטילאַטאָר; איינער וואָס איז שטאַרק פערקאָכט אין אַטלעטישע שפּיע-לען [הויפּטזעכליך אין בייס-באָל]; פאָ-כען, וועהען; אָבקיהלען, ערפרישען, בלאָ-זען; אויפבלאָזען; בעווענען; אָבקיהלען מיט אַ קלאַפּ פון אַ פּאָליצייסקי שטעקען; ניט טרעפען מיט אַ קלאַפּ.

fanat'ic *a.* and *n.* (פע-נעט'-איק) פאַ-נאַטיש; אַ פאַנאַטיקער.

fanat'ical *a.* (פע-נעט'-אי-קעל) פאַ-נאַטיש.

fanat'ically *adv.* (פע-נעט'-אי-קעל-אי) אויף אַ פאַנאַטישען אופן.

fanat'icalness *n.* (פע-נעט'-אי-קעל-נעס) פאַנאַטיזם.

fanat'icism *n.* (פע-נעט'-אי-סיזם) פאַ-נאַטיזם.

fanat'icize *v.* (פע-נעט'-אי-סאַיז) מאַ-כען פאַנאַטיש; זיין אַ פאַנאַטיקער.

fan'atism *n.* (פענ'-ע-טיזם) ז. *fanaticism*

fan'-blast *n.* (פענ'-בלעסט) דער שטראם לופט וואס ווערט געטריבען פון ווענטי־לאטאר ביים פאבריצירען אייזען.

fan'cied *a.* (פענ'-סיד) איינגעבילדעט.

fan'cier *n.* (פענ'-סי-ער) איינער וועל־כער גיט זיך אב מיט האדעווען חיות אדער פויגעל; א פויגעל אדער חיות־הענדלער; א ליעבהאבער אדער זאמלער פון ספעציעלע ארטיקלען; א טרוימער.

fan'ciful *a.* (פענ'-סי-פול) פאנטאסטיש; זעלטזאם; איינגעבילדעט; וואונדערליך, זאנדערבאר.

fan'cifully *adv.* (פענ'-סי-פול-אי) אויף א פאנטאסטישען אופן; אויף א זעלטזאמען אדער זאנדערבארען אופן.

fan'cifulness *n.* (פענ'-סי-פול נעס) דאס זיין פאנטאסטיש; וואונדערליכקייט; זאנדערבארקייט.

fan'ciless *a.* (פענ'-סי-לעס) אהן איינ־בילדונגסקראפט; אהן פאנטאזיע.

fan'-crick'et *n.* (פענ'-קריק'-עט) א מוילוואורף־גריל. ז. *mole-cricket*

fan'cy *n., a. and v.* (פענ'-סי) איינביל־דונגס־קראפט, פאנטאזיע; איינבילדונג; א געדאנק, אן אידעע, א פארשטעלונג; א פערלאנג, א קאפריז; א נייגונג, א לוסט צו עפעס; איינגעבילדעט, פאנטאס־טיש; פייז, שעהן, עלעגאנט, מאדיש; אויסגעלאסען, אונמאראליש; זיך איינביל־דען, פאנטאזירען; פארשטעלען, דענקען, מיינען.

fan'cy ar'ticles (פענ'-סי אר'-טיקלז) מאדען־וואארען, גאלאנטעריי־סחורות.

fan'cy-ba'ker *n.* (פענ'-סי-ביי'-קער) א קאנדיטאר, א קוכען־בעקער.

fan'cy bazaar' (פענ'-סי בע-זאר') ז. *fancy fair*

fan'cy-box *n.* (פענ'-סי-באקס) א שעהן אויסגעארבייט קארטאן־קעסטעל.

fan'cy-col'ors *n.* (פענ'-סי-קאל'-ארז) בונטע, רייכע קאלירען.

fan'cy dress'-ball (פענ'-סי-דרעס'-באהל) א קאסטיומירטער באל.

fan'cy fair (פענ'-סי פעהר) א צדקה־באזאר [אן אויסשטעלונג און פערקויף פון מאדע פרויען־ארבייט, וואו די פער־קויפערין טראגט אפט א מאסקען־קאס־טיום].

fan'cy-framed *a.* (פענ'-סי-פריימד) איינגעבילדעט.

fan'cy-free *a.* (פענ'-סי-פריע) פריי פון ליעבע; ביי וועמען דאס הארץ איז קיי־נעם ניט אבגעגעבען.

fan'cy goods (פענ'-סי גודז) ז. *fancy articles*

fan'cy hard'ware (פענ'-סי הארד'-ווערה) פיינע אייזען־סחורות.

fan'cy-line *n.* (פענ'-סי-לאין) א מין דינע שטריק אויפצוציהען די זעגעל פון א שיף.

fan'cy-man *n.* (פענ'-סי-מען) אן אלי־פאנס, א קארעט, א צוהאלטער, א סוטע־נער [א געליעבטער פון א פראסטיטוטקע, וועלכער לעבט אויף איהר רעכנונג].

fan'cy-mon'ger *n.* (פענ'-סי-מאנ'-גער) א מענש פון איינבילדונגען; א פאנ־טאזיאר.

fan'cy sale (פענ'-סי סייל) ז. *fancy fair*

fan'cy shop (פענ'-סי שאפ) א גאַ־לאנטעריי־מאגאזין.

fan'cy-sick *a.* (פענ'-סי-סיק) ליעבעס־קראנק, חולת אהבה; מטורפ'דיג.

fan'cy soaps (פענ'-סי סאופס) טואַ־לעט־זייפען.

fan'cy sta'tionery (פענ'-סי סטיי'-שאנ-ע-רי) לוקסוס־פאפיער, לוקסוס־שרייב־מאטעריאלען.

fan'cy-stuff *n.* (פענ'-סי-סטאף) צייג וואס איז אויסגעוועבט מיט פיגורען.

fan'cy trade (פענ'-סי טרייד) דער האנדעל מיט מאדע־סחורות.

fan'cy-twill *n.* (פענ'-סי-טהוויל) פיקעע [א געוויסער זארט צייג].

fan'cy-wea'ving *n.* (פענ'-סי-הוויע'-ווינג) מוסטער־וועבעריי, דאס וועבען מיט פיגורען.

fan'cy-work *n.* (פענ'-סי-הוואירק) פיי־נע האנד־ארבייט.

fan'cy-yarn *n.* (פענ'-סי-יארן) גארען [אזא פאדים] צו שטריקען.

F. and A. M. אבקירצונג פון די ווער־טער *Free and Accepted Masons* די פריי־מויערער. ז. *freemason*

fandan'go *n.* (פענ-דענ'-גאו) די פאנ־דאנגא, א מין שפאנישער טאנץ; די מו־זיק אדער דער ריטמוס פון דיעזען טאנץ.

fane *n.* (פיין) א טעמפעל; דאס היי־ליגטום.

fan'fare *n.* (פענ'-פעהר) די פאנפארע, דאס שאלען פון טרומייטען; א פאראד; א שעהנער בונד פון א בוך.

fanfaronade' *v. and n.* (פענ-פער-א-נייד') טומלען וועגען זיך; מאכען א פוסטען אנשטעל; גדל'ענען זיך, בעריה־מען זיך; א פוסטער אנשטעל; בעריה־מריי; דאס טומלען וועגען זיך.

fang *n.* (פענג) א זאך, מיט וואס מען פערהאַפט אדער פערהאלט; א שפיציגער פאנג־צאהן; א קלעשנע [ווי ביי א ראק]; א נאגעל; א קרוק, מיט וועלכען מען פער־טשעפעט עפעס; א צאהן־ווארצעל.

fanged *a.* (פענגד) וואס האט פאנג־צייהנער אדער נעגעל.

fang'less *a.* (פענג'-לעס) אהן צייהנער; אהן נעגעל.

fan'ion *n.* (פענ'-יאן) א קליינע מיליטע־רישע פאהן.

fan'-light *n.* (פענ'-לאיט) א פענסטער איבער דער טהיר.

fan'-light shut'ter (פענ'-לאיט שאט'-ער) א לאדען פון א האלב־רונדען פענ־סטער.

fan'like *a.* (פענ'-לאיק) ווי א פעכער, פעכער־פערמיג.

fan mo'tor (פען מאו'-טאר) דער מאטאר פון א ווענטילאטאר.

fan'nel *n.* (פענ'-על) אן ארם־באנד וואס א דיאקאן אדער גלח טראגט ביים געבעט.

fan'ner *n.* (פענ'-ער) איינער וואס פאכט; איינער וואס ווייהעט קארן.

fan'ning-mill *n.* (פענ'-אינג-מיל) א מאשין צו ווייהען קארן.

fan'on *n.* (פענ'-אן) ז. *fannel*

fan'-palm *n.* (פענ'-פאהם) די פעכער־פאלמע [א פאלמען־בוים, ביי וועלכען די בלעטער זיינען ווי א פעכער].

fan'-shaped *a.* (פענ'-שייפט) אין דער פארם פון א פעכער.

fan'-shaped win'dow (פענ'-שייפט הווינ'-דאו) א פענסטער אין דער פארם פון א פעכער.

fan'-stick *n.* (פענ'-סטיק) דאס פעכער־שטעקעל.

fan'tail *n.* (פענ'-טייל) א פויגעל, ביי וועלכען דער עק שפרייט זיך פאנאנדער ווי א פעכער.

Fantail

fan'tail bur'ner (פענ'-טייל בויר'-נער) א פעכער־ברענער [דער ברענער אויף א גאז־לאמפ, וואס מאכט דאס פייער ברייט].

fan'-tailed *a.* (פענ'-טיילד) וואס האט אן עק ווי א פעכער.

fan'-tailed pig'eon (פענ'-טיילד פידזש'-אן) די פעען־טויבען [א געווי־סער מין טויבען].

fantasi'a *n.* (פענ-טע-זי'-ע) א מוזיקא־לישע קאמפאזיציאן אדער פערפאסונג וועלכע איז פריי פון די אנגענומענע פאר־מען און סטיל.

fan'tasied *a.* (פענ'-טע-סיד) פול מיט פאנטאזיעס אדער איינבילדונגען; קאפריז־נע.

fan'tast *n.* (פענ'-טעסט) א פאנטאסט, א טרוימער; איינער וועלכער טראגט זיך ארום מיט פאנטאסטישע אידעען.

fantas'tic *a.* (פענ-טעס'-טיק) פאנטאס־טיש, איינגעבילדעט; וואונדערליך, זאנ־דערבאר; ניט ווירקליך.

fantas'tical *a.* (פענ-טעס'-טי-קעל) ז. *fantastic*

fantas'ticality *n.* (פענ-טעס'-טי-קעל-אי-טי) ז. *fantasticalness*

fantas'tically *adv.* (פענ-טעס'-טי-קעל-אי) אויף א פאנטאסטישען אדער קאפריזנעם שטייגער.

fantas'ticalness *n.* (פענ-טעס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין פאנטאסטיש אדער משונה'דיג; מאדנעקייט; קאפריזנעקייט.

fan'tasy *n. and v.* (פענ'-טע-סי) פאנ־טאזיע, חלומות, קאפריז; א פאנטאסטישע אדער משונה'דיגע פארשטעלונג; אין מו־זיק — א פאנטאזיע אדער א קאמפאזי־ציאן וואס איז פריי פון די אנגענומענע פארמען און סטיל; פאנטאזירען; האבען משונה'דיגע פארשטעלונגען וועגען עפעס; אין מוזיק — פערפאסען אדער שפיעלען א פאנטאזיע.

fanteeg' *n.* (פענ-טיעג') דאס פייניגען; א שלעכטע לוינע; פערלעגענהייט.

fantocci'ni *n.* (פענ-טא-טשי'-ני) קוק־לעס, וואס בעוועגען זיך דורך דראט אדער שטריקלעך, פאר וועלכע מען ציהט זיי; א טעאטער־פארשטעלונג מיט אזעלכע קוק־לעס.

fan'tom *n.* (פענ'-טאם) א פאנטאם, א פאנטאסטישע ערשיינונג, א פארשטע־לונג וועגען א זאך, וואס איז אין דער ווירקליכקייט ניטא.

fan'-tra'cery *n.* (פענ'-טריי'-סע-רי) אין די גאטישע געביידען פון מיטעלאל־טער — די אויסגעשניצטע בעציערונגען

פון שטיין וועלכע פערשפרייטען זיך אי=
בער דעם האלב=קיילעכדיגען באלקען אין
דער פארם פון א פעכער.

Fan-tracery

fan′-tra′cery vaul′ting (פענ׳-טריי׳-
סע-רי וואהל׳-טינג) דער געוועלב=געבוי
אין דער פארם פון א פעכער.

fan′-winged *a.* (פענ׳-הווינגד) וואס
האט פליגלען ווי פעכערס.

faquir′ *n.* (פע-קיר׳) ז. *fakir*

far *adv. and a.* (פאר) ווייט, פון דער
ווייטענס, דערווייטערט, צום גרעסטען
טייל, אין א הויכען גראד, וואס איז וויי=
טער [וועגען איינער פון צוויי זאכען].

far′ad *n.* (פער׳-עד) א פאראד, אן
עלעקטרא=מאגנעטישע איינהייט צו מעס=
טען עלעקטרישע קאפאציטעט [ענטהאלט]
פון א קאנדענזאטאר [די גרויס פון דער
איינהייט בעשטעהט פון איין קאלומב
עלעקטרישע לאדונג וואס האט איין וואלט
שפאנונג. דיעזע עלעקטרישע איינהייט
טראגט דעם נאמען פון בעריהמטען ענג=
לישען פיזיקער פאראדיי].

Farada′ic *a.* (פער-ע-דיי׳-איק) וואס
איז שייך צו דעם בעריהמטען ענגלישען
פיזיקער פאראדיי [געבארען אין 1791,
געשטארבען אין 1867].

farad′ic *a.* (פע-רעד׳-איק) וואס איז
שייך צו אינדוצירטע עלעקטרישע שטרא=
מען, וועלכע ווערען פראדוצירט פון אן
עלעקטרישער מאשין; וואס איז שייך צו
דער פאראדייאישער אינדוקציאנס=מאשין
[אן עלעקטרישע מאשין, וואס ווערט איצט
בענוצט מייסטענס פאר מעדיצינישע
צוועקען].

far′adism *n.* (פער׳-ע-דיזם) עלעקטרי=
ציטעט וואס ווערט ערהאלטען פון א פא=
ראדייאישער עלעקטרישער מאשין, אינ=
דוצירטע עלעקטרישע שטראמען.

faradiza′tion *n.* (פער-ע-די-זיי׳-שאן)
די היילונג פון א נערוו אדער מוסקעל
דורך א פאראדייאישען שטראם [אינ=
דוקציאנס=שטראם].

far and wide (פאר ענד הוואיד) ווייט
און ברייט.

far astern′ (פאר ע-סטוירן׳) ווייט פון
הינטען, ווייט הינטערשטעליג.

far′-away′ *a.* (פאר׳-ע-הוויי׳) ווייט,
ווייט אוועק; צערשטרייט, צוטראגען.

far′-between′ *a.* (פאר׳-בי-טהוויען׳)
ווייט פאנאנדערגעטיילט, אבגעזונדערט
[וועגען מענשען].

farce *n. and v.* (פארס) א פארס; א
דראמאטיש=קאמיש ווערק מיט ווילדע אי=
בערטרייבונגען; איין=אקטיגע אפערא מיט
אן איבערטריבען=קאמישען אדער ווילדען
און אויסערגעוועהנליכען אינהאלט; א וויל=
דער אדער נארישער שפאס; א נארישער
אדער לעכערליכער פאראד; אנפילען, אנ=
שטאפען [וועגען שפייזען]; פערפעפערען
מיט וויציגע בעמערקונגען א רעדע אדער
א שריפט.

far′cical *a.* (פאר׳-סי-קעל) וואס איז
שייך אדער עהנליך צו א פארס; לעכער=
ליך, שפאסהאפט, אבסורד, ווילד=איבער=
טריבען. ז. *farce*

farcical′ity *n.* (פאר-סי-קעל׳-אי-טי)
דאס האבען דעם כאראקטער פון א פארס;
דאס זיין אבסורד, נאריש אדער לעכער=
ליך. ז. *farce*

far′cically *adv.* (פאר׳-סי-קעל-אי)
אויף׳ן אופן פון א פארס; אויף א נארי=
שען אדער לעכערליכען אופן. ז. *farce*

far cry (פאר קראי) א גרויסער אונ=
טערשיעד, א גרויסע שטרעקע, א לאנגער
וועג.

far′cy *n.* (פאר׳-סי) די ווארים=קראנק=
הייט [א מין פערד=קראנקהייט].

far′dingale *n.* (פאר׳-דינ-גייל)
ז. *farthingale*

far′ding-bag *n.* (פאר׳-דינג-בעג) דער
בלעטער=מאגען אדער מעלה=גרה=מאגען
[דער ערשטער מאגען ביי חיות וואס זיי=
נען מעלה=גרה. אין דעם מאגען ליעגט די
שפייז ביז זי קומט צוריק ארויף אין
מויל, אום איבערגעקייעט צו ווערען].

fare *v. and n.* (פעהר) זיך בעפינדען
[בנוגע צום געזונד אדער אומשטענדען];
געניסען [פון שפייז און געטראנק]; פא=
סירען, טרעפען, אויסקומען, ארויסקומען
[אלס פאלגע אדער רעזולטאט]; פאהר=
געלד; מענשען וואס ווערען געפיהרט אין
א וואגען; טומעל, גערודער; די לאדונג
פון פיש אויף א פישער=שיף; דער שפור
אדער די פארם פון א האז.

fare′-box *n.* (פעהר׳-באקס) קעסטעל
אויף די סטאציאנען פון אייזענבאהנען
און טראמוואיען [וואגאנען פון גאסען=
באהנען] א. ד. ג., וואו מען ווארפט
אריין די בילעטען.

fare′-in′dicator *n.* (פעהר׳-אינ׳-די-
קיי-טאר) א פארריכטונג [ווי אין גא=
סען=באהנען] צו פערצייכנען אויטאמא=
טיש דאס איינגעצאהלטע פאהר=געלד.

fare′well *n., a. and int.* (פעהר׳-הוועל)
א זיי=געזונד, א געזעגנען=זיך; אבשיעד;
לעצטער קוק, געדאנק אדער אויפמערק=
זאמקייט; וואס קומט פאר ביים אבשיעד,
וואס קומט פאר צום לעצטען מאל; לעב
וואהל! זיי געזונד!

fare′-wick′et *n.* (פעהר׳-הוויק׳-עט)
א טהירעל [ביים אריינגאנג צו אייזענ=
באהנען] וואס דרעהט זיך און פערציי=
כענט אויטאמאטיש די צאהל פאסאזשי=
רען וואס זיינען דורכגעגאנגען; אן עפע=
נונג אין דער טהיר פון א טראמוואי,
דורך וועלכער מען קאלעקטירט דאס
פאהר=געלד.

far′-fetched *a.* (פאר׳-פעטשט) גע=
בראכט פון ווייט; שוואך פערבונדען, גע=
צוואונגען, אנגעצויגען.

far-gone′ *a.* (פאר-גאהן׳) וואס איז ווייט
אוועק; שטארק אנגע׳שכור׳ט.

far-gone′ in years (פאר-גאהן׳ אין
יירז) בעיאהרענט.

far′in *n.* (פאר׳-אין) ז. *farina*

fari′na *n.* (פע-רי׳-נא) מאנע, מאנע=
גרייפלעך, מאנע=גריץ; מעהל; מעהל פון
פערשיעדענע פלאנצען און ווארצלען;
אין באטאניק — בלומען=שטויב; אין ענ=
טאמאלאגיע — א מעהליגער שטויב אויף
אינזעקטען.

fari′na-boi′ler *n.* (פע-רי׳-נא-באי׳-
לער) אזא געשיר צו קאכען מעהליגע
שטאפען אדער בכלל זאכען, וואס ווערען
לייכט צוגעברענט.

farina′ceous *a.* (פער-אי-ניי׳-שיאס)
מעהליג, עהנליך צו מעהל; געמאכט פון
מעהל; בעדעקט מיט מעהל; וואס ענט=
האלט קראכמאל.

farina′ceously *adv.* (פער-אי-ניי׳-
שיאס-לי) מיט מעהל אדער מאנע=גרייפ=
לעך.

far′inose *a.* (פער׳-אי-נאוס) וואס ענט=
האלט אין זיך מעהל; מעהליג; וואס איז
בעדעקט מיט א מעהל=עהנליכען שטויב
[וועגען אינזעקטען].

far′inosely *adv.* (פער׳-אי-נאוס-לי)
ווי מעהל, ווי בעדעקט מיט מעהל, מעה=
ליג.

farin′ulent *a.* (פע-רינ׳-יו-לענט) וואס
איז בעדעקט מיט א מעהל=עהנליכען שטויב
[וועגען אינזעקטען].

farm *n. and v.* (פארם) א פערמע, א
לאנד=גוט, א פאכט=גוט; פאכט, ארענדע;
פאכט=געלד, ארענדע=געלד; איינקינפטע;
פערדינגען, אבגעבען אין ארענדע, איבער=
געבען אין ארענדע רעגיערונגס=שטייערען;
נעהמען אין ארענדע; בעארבייטען לאנד.

far′mable *a.* (פאר׳-מעבל) וואס קען
פערדונגען ווערען אדער אוועקגעגעבען
ווערען אין ארענדע; וואס קען בעאר=
בייט ווערען [וועגען לאנד].

farm′-bai′liff *n.* (פארמ׳-ביי׳-ליף)
א פערוואלטער פון א לאנד=גוט.

farm′-buil′ding *n.* (פארמ׳-ביל׳-דינג)
א געביידע אויף א לאנד=גוט פאר דעם
נעברויך פון דער ווירטשאפט.

farm′-dog *n.* (פארמ׳-דאג) א הויף=
הונד.

far′mer *n.* (פאר׳-מער) א פערמער, אן
ערד=ארבייטער, א דארפסמאן, א פויער,
א פאכטער, אן ארענדאטאר, א לאנד=
אייגענטימער; איינער וואס האלט אין
ארענדע רעגיערונגס=שטייערען; אין ענג=
לאנד — דער אייגענטימער פון קויהלען=
גרובען, איינער וואס האלט אין ארענדע
רעגיערונגס=קויהלען=גרובען אדער דער
עלטסטער זוהן פון א לאנד=אייגענטימער
אדער רעגיערונגס=ארענדאטאר [אטקופ=
שטשיק].

far′mer-gen′eral *n.* (פאר׳-מער-
דזשענ׳-ע-רעל) דער גענעראל=פאכטער [א
מיטגליעד פון א פריווילעגירטען קלאס
אין פראנקרייך פאר דער רעוואלוציאן פון
1789. דיעזער קלאס האט געהאלטען אין
ארענדע (אטקופ) די נאציאנאלע הכנסות
און האט אויף׳ן אויסערסטען אופן בערא=
בעוועט דאס פאלק].

far′merlike *a.* (פאר׳-מער-לאיק) פוי=
עריש.

far′mership *n.* (פאר׳-מער-שיפ) דאס
זיין א פערמער אדער לאנד=ארבייטער,
דאס פיהרען א לאנד=ווירטשאפט.

far′mery *n.* (פאר׳-מע-רי) די פערמע
בעל=הבתישקייט [די געביידעס, ערד=
ארבייט=געצייג, בהמות א. ד. ג.].

farm′-hand *n.* (פארמ׳-הענד) אן אר=
בייטער אויף א פערמע, א געדונגענער
ערד=ארבייטער.

farm′-house *n.* (פארמ׳-האוס) די
וואהנונג אויף א פערמע אדער לאנד=גוט.

far′ming *n. and a.* (פאר׳-מינג) לאנד=
ארבייט; אקער=בוי; ארענדע אדער אט=

קופ פון רעגיערונגס-שטייערן; וואס איז שייך צו א פערמע אדער ערד-ארבייט.

far'ming-im'plements *n.* (פאר'-מינג-אימ'-פלי-מענטס) די אינסטרומענטען און מאשינען וואס ווערען געברויכט אין לאנד-ווירטשאפט.

far'ming-school *n.* (פאר'-מינג-סקוהל) אן אגריקולטור-שוהלע [וואו מען לערענט לאנדווירטשאפט].

far'most *a.* (פאר'-מאוסט) וואס איז אם ווייטסטען.

farm'-place *n.* (פארמ'-פליים) א פערמע; די געביידעס אויף א לאנד-גוט.

farm'-prod'ucts *n.* (פארמ'-פראד'-אקטס) פערמע-פראדוקטען, דארף-פראדוקטען [ווי תבואה, גרינס, פוטער, אייער א. ד. ג.].

farm'stead *n.* (פארמ'-סטעד) די געביידעס אויף א לאנד-גוט.

farm'-vil'lage *n.* (פארמ'-וויל'-עדזש) א דארף, וואו מען בעשעפטיגט זיך הויפטזעכליך מיט לאנדווירטשאפט.

farm'-yard *n.* (פארמ'-יארד) דער הויף פון פערמע, דער פיה-הויף.

far'ness *n.* (פאר'-נעס) ווייטקייט.

fa'ro *n.* (פיי'-ראו) פארא אדער פרעה [א קארטען-שפיעל וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען דארף טרעפען די קארט, וועלכע קומט אין דער רייה. דאס שפיעל ווערט גערופען פרעה, ווייל, ווי עס ווערט בעהויפטעט, איז אין די אלטע צייטען אויף איינער פון די קארטען געווען די פיגור פון אן עגיפטישען קעניג].

fa'ro-bank *n.* (פיי'-ראו-בענק) א פארא-באנק [דער פלאץ, וואו מען שפיעלט פארא אדער פרעה; די קאסע פון דעם אייגענטימער פון אזא פלאץ, וועלכער איז דער קארטען-טיילער און דער באנקיר ביי דיעזען קארטען-שפיעל]. ז. *faro*

far'-off *a.* (פאר'-אף) ווייט, ענטפערנט, דערווייטערט.

far oth'erwise (פאר אטה'-ער-הוואיז) גאנץ אנדערש, זעהר פערשיעדען.

far'-pier'cing *a.* (פאר'-פיער'-סינג) דורכדרינגענד.

farra'go *n.* (פע-ריי'-גאו) א געמיש, א צוזאמענגעמישטע מאסע.

far'-rea'ching *a.* (פאר'-ריע'-טשינג) וואס דערגרייכט ווייט.

farred *a.* (פארד) קאפוט, אוועק אין כף הקלע.

far'-resoun'ding *a.* (פאר'-רי-סאונ'-דינג) וואס קלינגט אב ווייט.

far'rier *n.* (פער'-אי-ער) אן אייזען-ארבייטער; א שמיעד; א פערד-שמיעד, וועלכער איז אויך א קאנאוואל אדער פערד-דאקטאר.

far'rieries *n.* (פער'-אי-ער-איז) א שמיעד-הויז, א קוזניע, א פלאץ פון א קאנאוואל אדער פערד-דאקטאר.

far'riery *n.* (פער'-אי-ער-אי) די מלאכה פון שמיעדען פערד; פערד-דאקטאריע.

far'row *n., v. and a.* (פער'-או) א קליין חזיר'ל; דער ווארף אדער די צאהל חזירים'לעך וואס ווערען געבארען מיט איין מאל; האבען חזירים'לעך; אונפרוכטבאר, יאלאווע [ווענען א בהמה וואס קעלבט זיך ניט].

far'-see'ing *a.* (פאר'-סיע'-אינג) וואס האט א ווייטע ראיה אדער א ווייטען בליק צו זעהן פאראויס וואס עס קען פאסירען.

far'-shoo'ting *a.* (פאר'-שוה'-טינג) ווייט-שיסענד.

far'-sigh'ted *a.* (פאר'-סאי'-טעד) ווייטזיכטיג, וואס קען זעהן בעסער פון דער ווייטען; וואס זעהט פאראויס.

far'-sigh'tedly *adv.* (פאר'-סאי'-טעד-לי) מיט א פארזיכטיגען בעטראכטען.

far'-sigh'tedness *n.* (פאר'-סאי'-טעד-נעס) ווייטזיכטיגקייט.

far'-sought *a.* (פאר'-סאהט) ווייט געזוכט.

far'-stretched *a.* (פאר'-סטרעטשט) ווייט פערשפרייט.

fart *n. and v.* (פארט) א פארץ; פארצען.

fart'-catch'er *n.* (פארט'-קעטש'-ער) דער פארץ-כאפער [א משרת אדער לאקיי וואס געהט הינטער'ן פריץ].

far'ther *a. and adv.* (פאר'-טהער) ווייטער; אויך, אויסערדעם.

far'thermost *a.* (פאר'-טהער-מאוסט) וואס איז אם ווייטסטען.

far'thest *a. and adv.* (פאר'-טהעסט) וואס איז אם ווייטסטען אדער אם העכסטען; אם ווייטסטען.

far'thing *n.* (פאר'-טהינג) א פארדינג [אן ענגלישע קופערנע מטבע]; א גראשען, א העלער.

far'thingale *n.* (פאר'-טהינ-גייל) א קרינאלינע [א קלייד אויף רייפען, וועלכע פרויען פלעגען טראגען אין 16-טען און 17-טען יאהרהונדערט].

fas'ces *n.* (פעס'-איס) די פאסצעס אדער ליקטאר-ריטער [א האק צונויפגעבונדען מיט א פעקעל ריטער, וועלכע מען פלעגט אין דער אלטער רוימישער מלוכה טראגען פאר די קאנסולען און די העכסטע ריכטער אלס צייכען, אז זיי האבען די מאכט צו בעשטראפען מיט מלקות און מיט'ן טויט. די, וועלכע פלעגען טראגען דיעזע האק מיט ריטער, האבען זיך גערופען ליקטארען].

fas'cia *n.* (פעש'-אי-א) אין אנאטאמיע — דאס קאסקע-הייטעל, וואס בעדעקט א מוסקול; אין כירורגיע — א באנדאזש [ביי אן אפעראציע]; אין ארכיטעקטור — א שטרייף [א ברייטער האלברונדער קארניז וואס גארטעלט ארום דעם אויבערשטען טייל פון א זייל]; אין אסטראנאמיע — דער העלער פאס וואס רינגעלט ארום א פלאנעט; אין מוזיק — די זייטען פון א פיעדעל.

fas'cial *a.* (פעש'-אי-על) וואס איז שייך צו די ליקטאר-ריטער; וואס איז שייך צו א באנדאזש. ז. *fascia*

fas'ciated *a.* (פעש'-אי-איי-טעד) פערבונדען; געשטרייפט, מיט פאסען.

fascia'tion *n.* (פעש-אי-איי'-שאן) א באנדאזש, אן ארומבינדונג [ביי אן אפעראציע].

fas'cicle *n.* (פעס'-איקל) א קונטרס, א העפט, א דין ביכעל; א בינטעלע בלומען אויף א פלאנצע.

fas'cicled *a.* (פעס'-איקלד) ז. *fasciculate*

fascic'ular *a.* (פע-סיק'-יו-לאר) ז. *fasciculate*

fascic'ularly *adv.* (פע-סיק'-יו-לאר-לי) ז. *fasciculately*

fascic'ulate *a.* (פע-סיק'-יו-לייט) צוזאמענגעבונדען אדער צונויפגעוואקסען אין א בינטעל [ווענען בליטהען אדער בלומען אויף א פלאנצע].

fascic'ulated *a.* (פע-סיק'-יו-ליי-טעד) בינטעל-פערמיג.

fascic'ulately *adv.* (פע-סיק'-יו-לייט-לי) אויף'ן אופן פון א צונויפגעוואקסענעם אדער צונויפגעבונדענעם בינטעל.

fas'cicule *n.* (פעס'-אי-קיול) א בינטעל בלומען; א בינטעל האר.

fas'cinate *v.* (פעס'-אי-נייט) פערבלענדען; בעצויבערען; האבען א שטארקען איינפלוס אויף איינעם.

fas'cinating *a.* (פעס'-אי-ניי-טינג) בעצויבערענד, פערבלענדענד.

fas'cinatingly *adv.* (פעס'-אי-ניי-טינג-לי) אויף א בעצויבערענדען, פערבלענדענדען שטייגער.

fascina'tion *n.* (פעס-אי-ניי'-שאן) די פערבלענדונג; די בעצויבערונג; א שטארקע צוציהונגס-קראפט; דאס געפינען זיך אונטער א שטארקען איינפלוס; דאס זיין בעצויבערט.

fas'cinator *n.* (פעס'-אי-ניי-טאר) א בעצויבערער; איינער אדער עפעס וואס ציהט צו זיך שטארק צו.

fascine' *n. and v.* (פע-סין') אין פעסטונגס-ווערק — א בינטעל ריטער אדער שטעקענס וועלכע ווערען בענוצט פאר פעסטונגס-ארבייט; ארומלעגען [א וואנד אדער א פעסטונג] מיט בינטלעך ריטער.

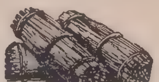

Fascines

fascine'-dwell'ing *n.* (פע-סינ'-דהוועל'-אינג) איינע פון די הייזלעך, וועלכע געוויסע ווילדע פעלקער פון די אור-אלטע צייטען פלעגען בויען אין מיטען אן אזערע אדער זומפ. אין וואסער פלעגט מען לעגען איינע אויף די אנדערע בינטלעך ריטער אדער שטעקענס ביז עס פלעגט זיך אויסבילדען א פלאטפארם איבער'ן וואסער, אויף דיעזער פלאטפארם פלעגען זיי בויען הייזלעך.

fash'ion *n. and v.* (פעש'-אן) פאסאן, מאדע; געשטאלט, שניט; ארט, וויזע; אריסטאקראטיע; פארמען, בילדען, מאכען; אנפאסען, צופאסען.

fash'ionable *a. and n.* (פעש'-אנ-עבל) מאדיש, פראנטיש; אריסטאקראטיש; עלעגאנט; אן אריסטאקראט.

fash'ionableness *n.* (פעש'-אנ-עבל-נעס) דאס מאדישע אויסזעהן, פראנטישקייט; עלעגאנטקייט; אריסטאקראטיזם.

fash'ionable resort' (פעש'-אנ-עבל רי-זארט') אן עלעגאנטער פלאץ [וואו עס קומט זיך צונויף א פיינערע, רייכערע געזעלשאפט].

fash'ionably *adv.* (פעש'-אנ-ע-בלי) מאדיש, פראנטיש, עלעגאנט, מעשה אריסטאקראט.

fash'ioner *n.* (פעש'-אנ-ער) א צושניידער, צומעסטער אדער צופאסער [פון קליידער]; א מאדיסט.

fash'ionless *a.* (פעש'-אנ-לעס) ניט-מאדיש, אהן א פאסאן, אהן סטיל.

fash'ion-mon'ger *n.* (פעש'-אנ-מאנ'-גער) א פראנט; איינער וואס האלט נאך די מאדע.

fash'ion-mon'gering *n.* (פעש'-אנ-מאנ'-גער-אינג) דאס האלטען זיך שטרענג אן דער מאדע.

fash'ion-mon'ging *n.* (פעש'-אנ-מאנ'-גינג) ז. *fashion-mongering*

fash'ion-plate *n.* (פעש'-אנ-פלייט) א פאפיער אדער פלאטע, אויף וועלכער עס

זיינען אויסגעמאלט קליידער פון לעצטען פאסאן.

fast *a., adv., n. and v.* (פעסט) פעסט, שטארק, אונבעוועגליך, בעפעסטיגט; איבערגעבען; אונפערענדערליך [אין טרייהייט אדער איבערגעבענהייט], טריי; דויערהאפט, בעשטענדיג; שנעל; פיהרענדיג א צערשטרייט לעבען, יאגענדיג זיך נאך פערגניגענס; הולטאיאיש, אויסגעלאסען; מיט פעסטקייט; אויף א בעפעסטיגטען, פעסטען אדער אונבעוועגליכען אופן; טיעף; נאהענט; מיט שנעלקייט; עטוואס וואס בעפעסטיגט אדער האלט צו; א שטריק, מיט וועלכען א שיף איז צוגעבונדען; דאס אונבעוועגליכע אייז ביים ברעג; דאס פאסטען, א תענית; פאסטען.

fast and fu'riously (פעסט ענד פיו'-רי-אס-לי) מיט א ווילדער שנעלקייט.

fast and loose (פעסט ענד לוהס) אזא שווינדלער־שפיעל, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען דארף פערהאלטען א צונויפגעדרעהט רימענדעל אדער שטריקעל, עס זאל זיך ניט אויפדרעהן [ווערט מעהרסטענטהייל פראקטיצירט פון שווינדלער צווישען פויערים אויף ירידען]; ניט געזעצט, פערענדערליך, פאלש, וואס מען קען זיך דארויף ניט פערלאזען.

fast bind, fast find (פעסט באינד, פעסט פאינד) אז מען לעגט אוועק אויף אן ארט, געפינט מען אויף אן ארט.

fast boat (פעסט באוט) ביי וואלפיש־פאנג — א שיפעל, אן וועלכען עס איז בעפעסטיגט דער שטריק פון דעם הארפון, וועלכער ווערט געווארפען אין דעם וואלפיש.

fast col'ors (פעסט קאל'-ארז) ניט בלאקירענדע קאלירען, קאלירען וואס געהען ניט אב.

fast'-day *n.* (פעסט'-דיי) א פאסט־טאג, א תענית.

fas'ten *v.* (פעסן) בעפעסטיגען, פעסט צוזאמענשלאגען, פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען; מאכען פעסט, פעסטשטעלען; פעסט אנהאלטען, זיך אנזעצען.

fas'tener *n.* (פעס'-נער) איינער אדער עטוואס וואס בעפעסטיגט, פערבינדט אדער האלט צוזאמען.

fas'tening *n.* (פעס'-נינג) עטוואס וואס פעראייניגט, בינדט צונויף אדער האלט צוזאמען [ווי א קייט, א האקען, א שטריק, א ריגעל א. ד. ג.].

fas'tening-bar *n.* (פעס'-נינג-באר) א ריגעל.

fas'ten on the mind (פעסן אן טהי מאינד) איינקריצען אין זכרון.

fas'ter *n.* (פעס'-טער) א פאסטער, איינער וואס פאסט.

fast fel'low (פעסט פעל'-או) א הולטאי, א שארלאטאן.

fast freight (פעסט פרייט) פראכט אדער געקויפטע סחורות וואס מען ליעפערט באלד.

fast friends (פעסט פרענדז) אינטימע, נאהענטע, איבערגעבענע פריינד.

fast'-go'er *n.* (פעסט'-גאו'-ער) א שנעלזעגלער, א שנעלע זעגעל־שיף.

fast'-han'ded *a.* (פעסט'-הענ'-דעד) גייציג, קארג.

fastid'ious *a.* (פעס-טיד'-אי-אס) איבערקלייבעריש; וואס איז שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastid'iously *adv.* (פעס-טיד'-אי-אס-לי) אויף אן איבערקלייבערישען אופן; אזוי אז עס איז שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastid'iousness *n.* (פעס-טיד'-אי-אס-נעס) דאס זיין איבערקלייבעריש, דאס זיין שווער צופריעדען צו שטעלען.

fastig'iate *a.* (פעס-טידזש'-אי-אייט) פערשפיצט, מיט א שפיץ; ווענען ביימער — וואס זייערע צווייגען געהען פאראלעל ארויף־צו.

fastig'iated *a.* (פעס-טידזש'-אי-איי-טעד) ז. *fastigiate*.

fastig'iately *adv.* (פעס-טידזש'-אי-אייט-לי) מיט א שפיץ, פערשפיצטערהייט.

fastig'ium *n.* (פעס-טידזש'-אי-אם) דער שפיץ, דער אויבערשטער טייל, דער אויבערשטער ראנד.

fas'ting *n.* (פעס'-טינג) דאס פאסטען; אין די אלטע צייטען, הויפטזעכליך אין אירלאנד — א מיטעל אויפצומאהנען חובות דורך דעם וואס דער מלוה האט זיך אוועקגעזעצט לעבען דעם פערשולדיגטען'ס הויז און האט געפאסט אזוי לאנג ביז ער האט זיין חוב צוריקגעקראגען [ניט צאהלען א חוב אין אזא פאל איז בעטראכט געווארען פאר א גרויסען פערברעכען].

fas'ting-day *n.* (פעס'-טינג-דיי) ז. *fast-day*.

fas'tish *a.* (פעס'-טיש) אויסגעלאסען, הולטאיאיש.

fast'land *n.* (פעסט'-לענד) הויך־לאנד.

fast'ness *n.* (פעסט'-נעס) פעסטקייט, שטארקייט; זיכערהייט; א פעסטונג; שנעלקייט; דאס האלטען זיך פעסט; איינגעשלאסענקייט; נאהענטקייט; דויערהאפטיגקייט, בעשטענדיגקייט; אויסגעלאסענהייט, הולטאיסטווא.

fast'-shot *n.* (פעסט'-שאט) א ניט־געלונגענע עקספלאזיאן [אין א מינע].

fast'-train *n.* (פעסט'-טריין) א שנעל־צוג.

fat *a., n. and v.* (פעט) פעט, דיק; וואס ענטהאלט פיעל פעך־זאפט [ווענען ביימער]; אומגעלומפערט, שווער, טעמפ, נאריש; רייך; האבענדיג אלעס איבער־גענוג; רייך אין פרוכטען, פראפיטען אדער רעזולטאטען; ברייט [ווענען טיילען פון א שיף]; פעטס, שמאלץ; דער בעסטער אדער פעטסטער טייל; אן אפענע כלי אדער גרוב פאר פליסיגקייטען; פעט מאכען.

fa'tal *a.* (פיי'-טעל) פאטאל, בעשטימט פון שיקזאל; בעשטימענד דעם שיקזאל; אונפערמיידליך, אונאבווענדבאר; אונגליק ברייגגענד, פערדערבליך; טויטליך, פערניכטענד, רואינירענד.

fa'talism *n.* (פיי'-טעל-איזם) פאטאליזם [די לעהרע פון אונפערמיידליכען שיקזאל; דער גלויבען אין מזל, בעשערונג אדער פאראויס־בעשטימונג, אין געגענזאץ צו דעטערמיניזם וואס ערקלערט אלע ערשיינונגען דורך בעשטימטע נאטירליכע אורזאכען].

fa'talist *n.* (פיי'-טעל-איסט) א פאטאליסט. ז. *fatalism*.

fatalis'tic *a.* (פיי-טע-ליס'-טיק) פאטאליסטיש, וואס איז שייך צו אדער איז פערבונדען מיט פאטאליזם. ז. *fatalism*.

fatal'ity *n.* (פע-טעל'-אי-טי) דאס זיין פאטאל; שיקזאל, מזל; שטערבליכקייט; טויטליכקייט; אן אונגליקספאל; דאס זיין קריטיש אדער געפעהרליך. ז. *fatal*.

fa'tally *adv.* (פיי'-טעל-אי) דורך דער אונפערמיידליכער פאראויסבעשטימונג פון שיקזאל; אויף אן אופן וואס פיהרט צו אונגליק אדער פערניכטונג; טויטליך.

fa'talness *n.* (פיי'-טעל-נעס) ז. *fatality*.

fa'ta Morga'na (פא'-טא מאהר-גא'-נא) פאטא־מארגאנא, מיראזש. ז. *mirage*.

fat'-brained *a.* (פעט'-בריינד) נאריש, טעמפ, מיט א פערשטאפטען קאפ.

fat dab (פעט דעב) א פעטער ביסען.

fate *n.* (פייט) דאס שיקזאל, דאס מזל, דער גורל; דאס בעשערטע; דער טויט.

fa'ted *a.* (פיי'-טעד) בעשטימט פון מזל, בעשערט.

fate'ful *a.* (פייט'-פול) פאטאל; וואס איז אונפערמיידליך; וואס בריינגט צום טויט.

fate'fully *adv.* (פייט'-פול-אי) אויף א פאטאלען, אונפערמיידליכען אופן.

fate'-like *a.* (פייט'-לאיק) ווי דאס אונפערמיידליכע, ווי דער טויט.

Fates *n.* (פייטס) אין דער גריכיש־רוימישער מיטאלאגיע — די פארצען, די דריי שוועסטער, צעאוס'ס טעכטער, וועלכע בעשטימען דעם שיקזאל פון מענשען. די עלטערע [קלאטא] שפינט דעם פאדים פון לעבען, און ווען די מיטעלע [לאכעזיס] גיט א צייכען, דאן האקט די יונגערע [אנטראפאס] איבער מיט א שערעל דעם פאדים און דער מענש שטארבט.

fat'-faced *a.* (פעט'-פייסט) מיט א דיקען פנים.

fat'-fed *a.* (פעט'-פעד) גוט אויסגעהאדעוועט.

fat'-guts *n.* (פעט'-גאטס) א פוזע, א טרעלבוך [א דיקער בויך].

fat'head *n.* (פעט'-העד) א מין פיש מיט א דיקען קאפ [געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום קאליפארניען און ווערט פיעל געברויכט פון די כינעזער].

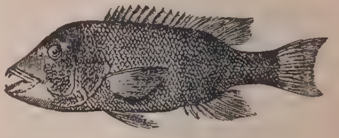

Fathead

fat'-head'ed *a.* (פעט'-העד'-עד) מיט א טעמפען קאפ; דום, נאריש.

fat'-hen *n.* (פעט'-העז) א געוויסע פלאנצע וועלכע האט דיקע און זאפטיגע בלעטער; אויסטראלישע שפינאט.

fa'ther *n. and v.* (פא'-טהער) א פאטער; א שטיף־פאטער; איינער וואס האט צוגענומען און האדעוועט א קינד; דער טיטעל פון א קאטוילישען גלח; דער טיטעל פון א סענאטאר אין אלטען רוים; א פאטריארך; דער עלטסטער מיטגליעד פון א פראפעסיאן אדער קערפערשאפט; אן ענטדעקער אדער ערפינדער פון א זאך; ווערען א פאטער פון אימעצען; אנערקענען אלס קינד; צורעכענען אדער צושרייבען אלס קינד.

Fa'ther *n.* (פא'-טהער) דער פאטער אין הימעל, דער רבונו של עולם; גאט.

fa'therhood *n.* (פא'-טהער-הוד) פאטערשאפט; דאס זיין א פאטער.

fa'ther-in-law' *n.* (פא'-טהער-אין-לאה') א שווער, א שוויגערפאטער.

fa'therland *n.* (פא'-טהער-לענד) א פאטערלאנד.

fa'therlasher *n.* (פא'-טהער-לעש-ער)

א מין עסבארער פיש מיט א ברייטען קאפ [ווערט פיעל געפונען אין גרענלאנד].

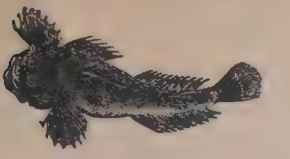

Fatherlasher

fa'therless *a.* (פא'-טהער-לעס) אהן א פאטער; אהן א בעוואוסטען אויטאר [וועגען שריפטען און ערצעהלונגען, וועגען וועלכע מען ווייסט ניט ווער עס האט זיי פערפאסט].

fa'therlessness *n.* (פא'-טהער-לעס-נעס) פאטערלאזיגקייט, דאס זיין אהן א פאטער.

fa'therlike *a.* (פא'-טהער-לאיק) פאטערליך.

fa'therliness *n.* (פא'-טהער-לי-נעס) פאטערליכקייט, פאטערליכע ליעבע.

fa'ther-long'-legs *n.* (פא'-טהער-לאהנג'-לעגז) א מין פליג מיט לאנגע פים.

fa'therly *a.* (פא'-טהער-לי) פאטערליך, אזוי ווי א פאטער.

fa'ther of lies (פא'-טהער אוו לאיז) דער שטן, דער מחבל.

Fa'thers *n.* (פא'-טהערז) די אורעלטערען, די אבות.

fa'thership *n.* (פא'-טהער-שיפ) ז. *fatherhood*.

fath'om *n. and v.* (פעטה'-אם) א קלאפטער [א מאס פון 6 פוס]; דער אומפאנג, די גרויס פון עפעס; די טיעפקייט פון אן ענין; אויסמעסטען די טיעף; ערפארשען, ערגרייכען, קומען צום גרונט, דערגרונטעווען.

fath'omable *a.* (פעטה'-אם-עבל) וואס קען אויסגעמעססטען ווערען; וואס קען ערפארשט ווערען, וואס קען דערגרונטעוועט ווערען.

fath'omer *n.* (פעטה'-אם-ער) אן ערפארשער; איינער וואס דערגרונטעוועט זיך.

fath'omless *a.* (פעטה'-אם-לעס) אונערפארשליך, אונערגרינדליך; אהן א גרונט.

fath'om-line *n.* (פעטה'-אם-לאין) א שטריק צום מעסטען טיעפקייטען.

fath'om-wood *n.* (פעטה'-אם-הוואוד) קלאפטער־האלץ, הייץ־האלץ.

fatid'ic *a.* (פיי-טיד'-איק) פראפעצייענד, פאראויסזאגענד; וואס זאגט נביאות.

fatid'ical *a.* (פיי-טיד'-אי-קעל) ז. *fatidic*.

fatid'ically *adv.* (פיי-טיד'-אי-קעל-אי) אויף א פראפעצייענדען אופן; זאגענדיג נביאות.

fatif'erous *a.* (פיי-טיפ'-ע-ראס) פאטאל, פערדערבליך; געפעהרליך; טויטליך.

fat'igate *v.* (פעט'-אי-גייט) פערמאטערען, מיעד מאכען.

fatigue' *n. and v.* (פע-טיג') ערמיעדונג, מיעדקייט; פערמאטערטקייט; די ארבייט פון סאלדאטען וואס בעלאנגט ניט צו די וואפען [ווי שטעהן אויף דער וואך, רייניגונג פון קאזארמעס א. ד. ג.]; ערמיעדען; פאלען שווער; דערעסען.

fatigue'-cap *n.* (פע-טיג'-קעפ) א זאו קליין לייכט היטעלע וואס סאלדאטען טראגען ביי דער ארבייט, וועלכע בעלאנגט ניט צו די וואפען.

fatigue'-dress *n.* (פע-טיג'-דרעס) דיא קליידער וואס סאלדאטען טראגען ביי דער ארבייט, וועלכע בעלאנגט ניט צו די וואפען.

fatigued' to death (פעט-איגד' טו דעטה) אויסגעמאטערט צום טויט, טויטמיעד.

fatigue'-du'ty *n.* (פע-טיג'-דיו'-טי) די ארבייט פון סאלדאטען וואס בעלאנגט ניט צו די וואפען, ווי רייניגען די קאזארמעס, מאכען בעפעסטיגונגס־ווערק א. ד. ג.

fati'guingly *adv.* (פע-טי'-גינג-לי) מיעד מאכענדיג, פערמאטערענדיג.

fatis'cence *n.* (פע-טיס'-ענס) א שפאלט; דאס זיין צושפאלטען.

fatis'cent *a.* (פע טיס'-ענט) צושפאלטען אויף שטיקער.

fat job (פעט דזשאב) א פעטע שטעלע [הויפטזעכליך א פאליטישע].

fat let'ters (פעט לעט'-ערז) פעטע שריפט [דיקע שווארצע אותיות].

fat'ling *n.* (פעט'-לינג) א יונג מאסטפיה [א יונג פעט אבגעקארמעט פיה צום שלאכטען].

fat'ly *adv.* (פעט' לי) פעט, דיק; פעטליך.

fat'ness *n.* (פעט'-נעס) פעטקייט, דיקקייט; פרוכטבארקייט [פון ערד].

fat'ten *v.* (פעטען) פעט מאכען; אבקארמען, אבשטאפען; מיסטיגען; פעט אדער דיק ווערען.

fat'tener *n.* (פעט'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פעט אדער דיק; איינער וואס קארמעט אב.

fat'tiness *n.* (פעט'-אי-נעס) פעטקייט, דיקקייט.

fat'ty *a.* (פעט'-אי) פעט; וואס ענטהאלט פעטס.

fatu'itous *a.* (פע-טיו'-אי-טאס) נאריש, דום, שוואכקעפיג.

fatu'ity *n.* (פע-טיו'-אי-טי) נארישקייט, דומהייט; שוואכקעפיגקייט.

fat'uous *a.* (פעט'-יו-אס) נאריש, דום; שוואכקעפיג.

fat'-wit'ted *a.* (פעט'-הוויט'-עד) גראבקעפיג; נאריש, דום.

fau'bourg *n.* (פאו'-בוהרג) אן אויסערער שטאדט־קווארטאל; א פארשטאדט.

fau'cal *a. and n.* (פאה'-קעל) וואס איז שייך צום ראכען [דער הינטערשטער טייל פון דער מויל־עפנונג וואס געהט צום האלז]; וואס ווערט ארויסגעשפראכען פון ראכען; א קלאנג וואס ווערט ארויסגעלאזען פון ראכען.

fau'ces *n.* (פאה'-סיז) דער ראכען [דער הינטערשטער טייל פון דער מויל־עפנונג וואס געהט צום האלז].

fau'cet *n.* (פאה'-סעט) א צאפען, א קראן.

fauci'tis *n.* (פאה-סאי'-טיס) א ראכען־ענטצינדונג, ז. *fauces*.

faugh *int.* (פאה) פוי!

fault *n. and v.* (פאהלט) א פערזעהן, א פעהלער; א שולד; א חסרון; א פערלארענע שפור; דאס פערליערען די שפור [וועגען יאגד־הינד]; אין געאלאגיע — די פערשיעבונג פון איינגעבראכענע ערד־שיכטען; אין טעניס־שפיעל — א קלאפ וואס טרעפט ניט דעם באל איהם אריינצוווארפען וואו מען דארף; טאדלען.

fault'-block *n.* (פאהלט'-בלאק) אין געאלאגיע — א שטיק איינגעבראכענע, פערשיעבטע ערד־שיכט.

faul'ted *a.* (פאהל'-טעד) אין געאלאגיע — איינגעבראכען און פערשאבען אין מעהרערע ערטער [וועגען אן ערד־שיכט].

fault'finder *n.* (פאהלט'-פאינ-דער) איינער וואס זוכט אדער געפינט חסרונות; א טאדלער; א פארריכטונג אויסצוגעפינען א פעהלער אין אן עלעקטרישער לייטונג.

fault'finding *n. and a.* (פאהלט'-פאינ-דינג) דאס זוכען חסרונות; וואס זוכט חסרונות.

fault'ful *a.* (פאהלט'-פול) פול מיט חסרונות; פול מיט פעהלערען; פול מיט חטאים.

faul'tily *adv.* (פאהל'-טי-לי) אויף א פעהלערהאפטען אופן; פעהלערהאפט.

faul'tiness *n.* (פאהל'-טי-נעס) פעהלערהאפטיגקייט; מאנגעלהאפטיגקייט; זינדיגקייט.

fault'less *a.* (פאהלט'-לעס) אהן חסרונות, אהן פעהלער; פאלקאמען; פעהלער־פריי, טאדעללאז.

fault'lessly *adv.* (פאהלט'-לעס-לי) אויף א טאדעללאזען אדער פעהלער־פרייען אופן; אהן חסרונות.

fault'lessness *n.* (פאהלט'-לעס-נעס) דאס זיין אהן חסרונות; פעהלערלאזיגקייט; פאלקאמענהייט.

faul'ty *a.* (פאהל'-טי) פעהלערהאפט; מיט חסרונות; ניט ריכטיג; שולדיג, טאדעלהאפט.

faun *n.* (פאהן) דער פאון [דער וואלד־גאט ביי די פארצייטיגע רוימער, וואס איז געווען פארגעשטעלט אין דער געשטאלט פון האלב־מענש און האלב־ציעג].

fau'na *n.* (פאה'-נא) די פאונע, די טהיער־וועלט [די חיות וועלכע געפינען זיך אין א געוויסער געגענד אדער וועלכע האבען עקזיסטירט אין א געוויסער געאלאגישער פעריאדע]; אן אבהאנדלונג וועגען די חיות פון א געוויסער געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פעריאדע.

fau'nal *a.* (פאה'-נעל) וואס איז שייך צו דער פאונע. ז. *fauna*.

fau'nist *n.* (פאה'-ניסט) א זאאלאג, א נאטור־פארשער; איינער וואס שטודירט די פאונע. ז. *fauna*.

faunis'tic *a.* (פאה-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו די חיות פון א געוויסער געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פעריאדע.

fauteuil' *n.* (פאו-טוי') א פאטעל, אן ארם־שטוהל.

faux pas (פאו פא) א פאלשער טריט; א פעהלער, א פערזעהן; א פערגעהען געגען דער אנגענומענער עטהיק.

favil'lous *a.* (פע-וויל'-אס) וואס בעשטעהט פון אש; אשיג.

favo'nian *a.* (פע-וואו'-ני-ען) וואס איז נוגע צו פאוואניוס, דעם מערב־ווינד, וועלכער בלאזט אין אנפאנג פריהלינג; גינסטיג; מילד.

fa'vor *n. and v.* (פיי'-ווער) גונסט, חן; בעגינסטיגונג; אונטערשטיצונג; א געפאלען, א טובה; ערלויבניס; א ליעבלינג; דאס אנדעקען; אן ערהאלטענער בריעף אדער צושריפט; בעגינסטיגען; אונטערשטיצען; בעעהרען; בעגנאדיגען; בעוויליגען; גלייך זיין; אויסקוקען עהנליך.

fa'vorable *a.* (פיי'-ווער-עבל) געפעלליג; פריינדליך; בעהילפליך; בעקוועם, גינסטיג.

fa'vorable as'pect (פיי'-ווער-עבל עס'-פעקט) א גינסטיגע לאגע.

fa'vorableness *n.* (פיי'-וואר-עבל-נעס) גונסט, חן, גוטקייט; געפעלינגקייט.

fa'vorably *adv.* (פיי'-וואר-ע-בלי) אויף א פריינדליכען אופן; אויף א גינסטיגען אדער בעקוועמען אופן.

fa'vored *a.* (פיי'-וואָרד) בעגינסטיגט, מיט חן; פון אויסזעהן; געשטאלטעט.

fa'voredly *adv.* (פיי'-וואָרד-לי) אין בעצוג צום אויסזעהן, אופן אדער געשטאלטונג.

fa'vorer *n.* (פיי'-וואר-ער) א בעגינסטיגער, א גינער, איינער וואס העלפט דעם צווייטען אין זיין ערפאלג.

fa'voringly *adv.* (פיי'-וואר-אינג-לי) ארויסווייזענדיג פריינדליכקייט; טהוענדיג א טובה.

fa'vorite *n. and a.* (פיי'-וואר-איט) א גינסטלינג, א ליעבלינג [איינער אדער עפעס וואס איז בעליעבט]; בעגינסטיגט, בעליעבט.

My cousin John is my father's favorite nephew.

fa'voritism *n.* (פיי'-וואר-אי-טיזם) דאס בעגינסטיגען; דאס ארויסווייזען מעהר פריינדשאפט צו איינעם ווי צו אלע אנדערע.

fa'vorize *v.* (פיי'-וואר-איז) בעגינסטיגען; זיין צו איינעם פריינדליכער אלס צו אלע אנדערע.

fa'vorless *a.* (פיי'-וואר-לעס) אונבעגינסטיגט, אונבעליעבט.

favose' *a.* (פע-וואוס') וואס איז ענליך צו א האניג-פלאסטע פון א ביענשטאק.

fa'vus *n.* (פיי'-וואס) א מין הויט-קראנקהייט, מייסטענס פון דער קאפ-הויט, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט א געלבליכען טרוקענעם אויסשלאג, וועלכער איז ענליך צו דעם אויסזעהן פון א האניג-פלאסטע.

fawn *v. and n.* (פאהן) זיך חנפ'ענען, אונטערקריכען, זיך אונטערלעקען ווי א הונד; א יונגער הירש; געבעהרען א הירשעלע.

fawn'-col'or *n.* (פאהנ'-קאל'-אר) העל-געלב-ברוינע פארב.

fawn'-col'ored *a.* (פאהנ'-קאל'-ארד) העל-געלב-ברוין.

faw'ner *n.* (פאה'-נער) א חונף, א קריכער, אן אונטערלעקער.

faw'ning *n.* (פאה'-נינג) חניפה, אונטערלעקעריי, קריכעריי.

faw'ningly *adv.* (פאה'-נינג-לי) אויף דעם אופן פון אן אונטערלעקער אדער חונף.

faw'ningness *n.* (פאה'-נינג-נעס) חניפה, אונטערלעקעריי.

fay *v. and n.* (פיי) צונויפפאסען; צו-פאסען; א פעע, א צויבערין, א מכשפה.

F-clef *n.* (עף'-קלעף) אין מוזיק — דער *F*-שליסעל אדער באס-שליסעל.

fea'berry *n.* (פיע'-בער-אי) אן אגרעס.

feague *v.* (פיעג) ענטמוטיגען, אראב-שלאגען פון מוטה.

fe'alty *n.* (פי'-על-טי) טרייהייט, איבערגעבענהייט [פון אן אונטערטהאן צו זיין הערשער, פון א פרוי צו איהר מאן א. ד. ג.].

fear *n. and v.* (פיער) פורכט, שרעק, מורא; אנגסט, זארג, דאגה; דאס וואס רופט ארויס א מורא; פחד; דאס וואס ווארפט ארויף א שרעק; עהרפורכט אדער יראת הכבוד פאר א העכערען; פירכטען, מורא האבען; דערשרעקען זיך; זיין אין קלעמעניש; צווייפלען.

fear'ful *a.* (פיער'-פול) שרעקעדיג; פירכטערליך, שרעקליך; פורכטזאם; מיט יראת הכבוד.

fear'fully *adv.* (פיער'-פול-אי) אויף א שרעקעדיגען אופן; אויף א פחדנ'ישען שטייגער; מיט יראת הכבוד; פורכטזאם.

fear'fulness *n.* (פיער'-פול-נעס) פורכטזאמקייט; שרעקעדיגקייט, פורכט, מורא.

fear'less *a.* (פיער'-לעס) פורכטלאז, אונערשראקען.

fear'lessly *adv.* (פיער'-לעס-לי) מיט אונערשראקענהייט.

fear'lessness *n.* (פיער'-לעס-נעס) פורכטלאזיגקייט, אונערשראקענהייט; דאס זיין אהן מורא.

fear'naught *n. and a.* (פיער'-נאהט) א שטארק געפאנצערטע קריעגס-שיף; אזא דיקער וואלענער שטאף אדער בגד, א סערמיגע; וואס האט קיין מורא ניט, וואס שרעקט זיך ניט.

fear'nought *n.* (פיער'-נאהט) ז. *fearnaught*.

fear'some *a.* (פיער'-סאם) פירכטערליך; דערשראקען; טרוסליווע, פחדנות'דיג.

feasibil'ity *n.* (פיע-זי-ביל'-אי-טי) מעגליכקייט, דאס קענען געשעהן; פראקטישקייט.

fea'sible *a.* (פיע'-זיבל) מעגליך, וואס קען געטהאן ווערען.

The plan to cross the ocean in a balloon is not feasible.

fea'sibleness *n.* (פיע'-זיבל-נעס) ז. *feasibility*.

fea'sibly *adv.* (פיע'-זי-בלי) מעגליכערווייזע.

feast *n. and v.* (פיעסט) א סעודה, א מאהלצייט; א פעסט, א יום-טוב; מכבד זיין, בעווירטהען; מאכען פערגניגען, אמוזירען; באלעווען, מאכען מאהלצייטען; זיך אמוזירען.

feast'-day *n.* (פיעסט'-דיי) א פייערטאג, א יום-טוב.

feas'ter *n.* (פיעס'-טער) איינער וואס נעהמט אויף אדער איז מכבד; א מאהלצייט-געבער; א בעל-שמחה.

feast'ful *a.* (פיעסט'-פול) פעסטליך, יום-טוב'דיג, פרעהליך.

feas'ting *n.* (פיעס'-טינג) א סעודה.

feast of tab'ernacles (פיעסט אוו טעב'-ער-נעקלז) סכות.

feast of unleav'ened bread (פיעסט אוו אנ-לעווע'נד ברעד) חג המצות [פסח].

feat *n., a. and v.* (פיעט) א טהאט, א העלדענטהאט; קלוג, געשיקט, מיט קענטשאפט; נעט; מאכען געשיקט, מאכען נעט.

feath'er *n. and v.* (פעטה'-ער) א פעדער; א פעדער-טשוב; א ציערונג; א פוסטער טיטעל; בעדעקען מיט פעדערען; צומאכען פעדערען צו עפעס; בעציערען; מאכען א פערשמעלערטען ראנד; רודערען פלאך [א שיפעל].

feath'er-bed *n.* (פעטה'-ער-בעד) א פערינע, א מאטראץ פון פעדערען.

feath'erbone *n.* (פעטה'-ער-באון) פעדער-ביין [ווערט געברויכט אנשטאט פיש-ביין].

feath'erbrain *n.* (פעטה'-ער-בריין) א לייכטזיניגער מענש.

feath'er-brained *a.* (פעטה'-ער-ברייגד) לייכטזיניג.

feath'er-broom *n.* (פעטה'-ער-ברוהם) א פעדערוויש [אזא קליינער בעזים געמאכט פון גרויסע פעדערען].

feath'er-edge *n.* (פעטה'-ער-עדזש) דער דינער ברעג אדער זייט פון א ברעט, פון א פלאטע א. ד. ג.

feath'er-edged *a.* (פעטה'-ער-עדזשד) מיט א פערשמעלערטען דינעם ברעג.

feath'er-grass *n.* (פעטה'-ער-גרעס) פעדער-גראז [א מין גראז פון דרום-אייראָפא, וואס איז ענליך צו א פעדער].

feath'er-head *n.* (פעטה'-ער-העד) ז. *featherbrain*.

feath'er-head'ed *a.* (פעטה'-ער-העד'-עד) ז. *feather-brained*.

feath'ering *n.* (פעטה'-ער-אינג) די פעדערען פון א פויגעל; אין ארכיטעקטור — דער פעסטאן [א גירליאנדע אויסגעשניצט אדער אויסגעהאקט אויף א וואנד אדער זייל].

feath'er in the cap (פעטה'-ער אין טהי קעפ) אן עהרען-צייכען, אן אויסצייכנונג; אן אויפטהועכטס מיט וועלכען מען קען שטאלצירען.

feath'erless *a.* (פעטה'-ער-לעס) אהן פעדערען.

feath'erlessness *n.* (פעטה'-ער-לעס-נעס) נאקעטקייט, דאס זיין אהן פעדערען.

feath'er-pa'ted *a.* (פעטה'-ער-פיי'-טעד) ז. *feather-brained*.

feath'er-stitch *n.* (פעטה'-ער-סטיטש) א נאט אין האפטען אדער אויסנעהען אין דער פארם פון א פעדער.

feath'er-weight *n.* (פעטה'-ער-הוויים) אין ספארט — די לייכטסטע וואג, וועלכע איז ערלויבט פאר א פערד צו טראגען אויף זיך אין וועט-לויף; א באקסער אדער פראפעסיאנעלער פויסט-קעמפפער, וועלכער האט אין זיך די מינדעסטע וואג, וואס פאדערט זיך לויט די רעגעלען פון פויסט-קאמפף; א פחות-ערך, א מענש וואס האט די קנאפסטע בעדייטונג און ווירקונג.

feath'ery *a.* (פעטה'-ער-אי) פעדעריג, מיט פעדערען; גרינג ווי א פעדער.

feat'ly *adv.* (פיעט'-לי) אויף א געשיקטען אדער פלינקען אופן; מיט פערשטאנד, מיט קענטשאפט.

feat'ness *n.* (פיעט'-נעס) געשיקטליכקייט, פלינקקייט.

feat of strength (פיעט אוו סטרענגטה) גבורה-קונץ.

It is a feat of strength to lift 250 pounds.

fea'ture *n. and v.* (פיע'-טשור) א נעזיכטס-צוג, דאס געזיכט; דאס אלגעמיינע אויסזעהן פון עפעס; דער כאראקטער פון א זאך; זיין פון דעמזעלביגען אויסזעהן; זיין ענליך.

fea'tured *a.* (פיע'-טשורד) געשטאלטעט, פארמירט; מיט א בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.

fea'tureless *a.* (פיע'-טשור-לעס) אהן אויסדריקליכע שטריכען; אהן א בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.

feaze *v. and n.* (פיעז) ארויסציהען פאדים-ווייז; פאנאדערפלעכטען א שטריק; אנבערעכען די ביינער; זיך אויפרעגען; די אויפרעגונג.

Feb. אבקירצונג פון *February*.

febrifa'cient *a. and n.* (פעב-רי-פיי'-שענט) פיעבערהאפט; דאס וואס פעראורזאכט פיעבער.

febrif'erous *a.* (פי-בריפ'-ע-ראס) וואס ברענגט אדער פעראורזאכט פיעבער.

febrif'ic *a.* (פי-בריפ'-איק) וואס פעראורזאכט פיעבער; פיעבעריש.

febrif'ugal *a.* (פי-בריפ'-יו-געל) וואס פערטרייבט פיעבער.

feb'rifuge *a. and n.* (פעב'-רי-פיודזש) וואס פערטרייבט דעם פיעבער; א מיטעל געגען פיעבער.

feb'ril *a.* (פעב'-ריל) ז. *febrile*.

feb'rile *a.* (פעב'-ריל) וואס איז שייך צו פיעבער; פיעבערהאפט, קדחת'דיג.

Feb'ruary *n.* (פעב'-רו-ע-רי) דער מאנאט פעברואר.

fe'cal *a.* (פי'-קעל) וואס געהערט צו עקסקרעמענטען [צאה].

fe'ces *n.* (פי'-סיז) עקסקרעמענטען, אויסוואורף פון קערפער, טינוף; צאה.

fe'cial *n.* (פי'-שעל) אין אלטען רוים — איינער פון די פריסטער, וועלכע פלעגען זיין קריעגס-העראלדען. זיי פלעגען ערקלערען מלחמה אדער שלום און פלעגען דערביי אבריכטען בעשטימטע רעליגעזע צערעמאניעס.

fec'ula *n.* (פעק'-יו-לא) קראכמאל.

fec'ulence *n.* (פעק'-יו-לענס) שמוץ; אבזאץ, אבפאל, פסולת.

fec'ulency *n.* (פעק'-יו-לענ-סי) ז. *feculence*.

fec'ulent *a.* (פעק'-יו-לענט) אונריין, מוטנע; בלאטיג, שמוציג.

fec'und *a.* (פעק'-אנד) פרוכטבאר.

fec'undate *v.* (פעק'-אנ-דייט) פרוכטבאר מאכען.

fecunda'tion *n.* (פעק-אנ-דיי'-שאן) די בעפרוכטונג, דאס מאכען פרוכטבאר.

fecun'dity *n.* (פי-קאנ'-די-טי) די פרוכטבארקייט; דאס זיין פרוכטבאר; פריה ורביה.

fed (פעד) געשפייזט, גענעהרט, געפיטערט. ז. *feed*.

fed'eracy *n.* (פעד'-ע-רע-סי) א קאנפעדעראציאן. ז. *confederacy*.

fed'eral *a. and n.* (פעד'-ע-רעל) פעדעראליסטיש, וואס איז שייך צו א בונדעס-שטאאט אדער פעדעראטיווען שטאאט [א שטאאט וואס בעשטעהט פון אייניגע בעזונדערע שטאאטען אונטער איין צענטראלער רעגיערונג]; וואס איז שייך צו א פערבינדונג אדער אבמאך [הויפטזעכליך פון מלוכות]; וואס איז אן אנהענגער פון א פעדעראטיווען שטאאט אדער בונדעס-שטאאט; אין די פעראייניגטע שטאאטען — וואס איז שייך צו דער פעדעראלער קאנסטיטוציאן, וואס איז אן אנהענגער פון אדער וואס שטיצט די פעדעראלע קאנסטיטוציאן; אין צייט פון בירגער-קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען — וואס האט געשטיצט די פעדעראלע רעגיערונג, וואס איז געווען געגען דעם פערזוך פון די זיד-שטאאטען זיך אבצורייסען פון די פעראייניגטע שטאאטען; אן אנהענגער פון א פעדעראציאן פון שטאאטען אדער פון א בונדעס-שטאאט.

Fed'eral Cit'y (פעד'-ע-רעל סיט'-אי) די הויפט-שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וואשינגטאן].

Fed'eral Constitu'tion (פעד'-ע-רעל קאנ-סטי-טיו'-שאן) די קאנסטיטוציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

fed'eral di'et (פעד'-ע-רעל דאי'-עט) דער פעדעראלער סיים אדער פארלאמענט פון די אלטע דייטשע מלוכות.

fed'eral gov'ernment (פעד'-ע-רעל גאוו'-ערנ-מענט) די פעדעראלע רעגיערונג, די בונדעס-רעגיערונג.

federalisa'tion *n.* (פעד-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. *federalization*.

fed'eralise *v.* (פעד'-ע-רעל-איז) ז. *federalize*.

fed'eralism *n.* (פעד'-ע-רעל-איזם) פעדעראליזם, די סיסטעם אדער די פרינציפען פון פעדערירטע שטאאטען אדער בונדעס-שטאאטען; די פרינציפען פון דער פעדעראליסטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

fed'eralist *n.* (פעד'-ע-רעל-איסט) א פעדעראליסט, אן אנהענגער פון פעדעראליזם אדער פון בונדעס-שטאאטען.

Fed'eralist *n.* (פעד'-ע-רעל-איסט) א מיטגליעד פון דער פעדעראליסטישער פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

federaliza'tion *n.* (פעד-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) די פעראייניגונג [פון שטאאטען] אין א בונדעס-שטאאט; א בונדעס-שטאאט; א פעדעראציאן.

fed'eralize *v.* (פעד'-ע-רעל-איז) פעראייניגען, פערבינדען [הויפטזעכליך שטאאטען אין א בונדעס-שטאאט].

fed'erally *adv.* (פעד'-ע-רעל-אי) אויף א פעראייניגטען אדער פעדעראטיווען שטייגער; אין איינקלאנג מיט אן אבמאך אדער בונד.

Fed'eral par'ty (פעד'-ע-רעל פאר'-טי) די פעדעראליסטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [די פארטיי האט אין אנפאנג געקעמפפט דאפיר, אז די קאנסטיטוציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכע איז אויסגעארבייט געווארען ביי דער קאנסטיטוציאנעלער קאנווענציאן אין פילאדעלפיא אין 1787, זאל אנגענומען ווערען פון די ערשטע 13 שטאאטען; שפעטער איז דער הויפט-פונקט פון איהר פראגראם געווען א גוט-ארגאניזירטע פעסטע צענטראל-רעגיערונג. די פארטיי האט עקזיסטירט ביז ארום 1816].

fed'erate *v.* (פעד'-ע-רייט) פעדערירען, פעראייניגען, פערבינדען; בילדען א בונדעס-שטאאט אדער א פעדעראציאן.

federa'tion *n.* (פעד-ע-ריי'-שאן) א פעדעראציאן; א פעראייניגונג, א פערבאנד [פון אונאבהענגיגע פעראיינען]; א פעראייניגונג פון אונאבהענגיגע שטאאטען אין א פעדעראציאן אדער בונדעס-שטאאט; א פעדעראלע רעגיערונג [א רעגיערונג פון א בונדעס-שטאאט, ווי פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, פון דייטשלאנד און פון דער שווייץ].

The Jewish farmers' societies of America are organized into a **federation**.

federa'tionist *n.* (פעד-ע-ריי'-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון א פעראייניגונג פון שטאאטען אדער פון א בונדעס-שטאאט [הויפטזעכליך איינער וואס שטרעבט, אז אלע טיילען פון דער בריטאנישער אימפעריע זאלען זיין פעראייניגט אויף פעדעראטיווע יסודות, דאס הייסט, ווי בעזונדערע שטאאטען מיט א צענטראלער רעגיערונג].

fed'erative *a.* (פעד'-ע-ריי-טיוו) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פעראייניגונג אדער פעדעראציאן.

fed'eratively *adv.* (פעד'-ע-ריי-טיוו-לי) אויפ'ן אופן פון א פעדעראציאן [פעראייניגונג פון בעזונדערע שטאאטען אונטער איין צענטראלער רעגיערונג]; ווי א פעראייניגונג אדער בינד.

fee *n. and v.* (פיע) בעלוינונג, שכירות [פון רעגיערונגס-בעאמטע], האנאראר [געצאהלט פון דאקטוירים, ליטעראטען, אדוואקאטען, לעהרער]; טרינק-געלד; אבצאהלונג פאר ספעציעלע רעכטע אדער דיענסטע [ווי פאר דעם רעכט צו בעלאנגען צו א געזעלשאפט, איינטריטס-געלד אין אמוזירונגס-פלעצער א. ד. ג.]; אין דער פעאדאלער ארדנונג — א לעהן-גוט [א גוט וואס ווערט אוועקגעגעבען אויף א געוויסער צייט פאר געוויסע דיענסטע]; א ירושה-גוט [א גוט וואס ווערט אוועקגעגעבען צו איינעם אויף אייביג, פאר איהם און זיינע יורשים]; א גוט, א מאיאנטעק; אייגענטום; בעזיצונג; בעלוינען; אונטערקויפען; דינגען.

fee'able *a.* (פיע'-עבל) וואס מען קען דינגען אדער אונטערקויפען.

fee'ble *a.* (פיע'בל) שוואך, אבגעשוואכט.

fee'ble-min'ded *a.* (פיע'בל-מאינ'-דעד) שוואכזיניג, אידיאטיש.

Feeble-minded children need a special education.

fee'ble-min'dedness *n.* (פיע'בל-מאינ'-דעד-נעס) שוואכזיניגקייט.

fee'bleness *n.* (פיע'בל-נעס) שוואכקייט, אבגעשוואכטקייט.

fee'bly *adv.* (פיע'-בלי) שוואך, אבגעשוואכט.

feed *v. and n.* (פיעד) פיטערען, פאשען, שפייזען, קארמענען; בעזארגען מיט'ן נויטיגען מאטעריאל [פאר ארבייט, אויפהאלטונג, ענטוויקלונג א. ד. ג.]; זיך שפייזען, זיך זעטיגען, זיך אויפהאלטען, זיך שטיצען; פרעסען; פוטער, פאשע; א פארציאן פוטער; די בעוועגונג אדער די דערנעהנטערונג פון מאטעריאל, וואס א מאשין בעארבייט, צו דעם טייל פון דער מאשין, וועלכער בעארבייט דעם מאטעריאל [ווי פון דעם טוך צו דער מאשין-נאדעל]; דאס מאטעריאל, וואס א מאשין בעארבייט; די בעוועגונג פון א שנייד-אינסטרומענט צו דעם מאטעריאל וואס דארף געשניטען ווערען; די מאס וואסער וואס איז נויטיג אין א קאנאל-שליוז, אום א שיף זאל קענען דורכגעהן.

fee'der *n.* (פיע'-דער) אן ערנעהרער, א פיטערער; אן אויפמונטערער; אן עסער; איינער וואס האדעוועט בהמות צו קוילען זיי; דאס וואס ערנעהרט אדער גיט די נויטיגע מאטעריאלען צום עקזיסטירען; א שטראם, רינע אדער קאנאל, וועלכער פילט אן מיט וואסער דעם הויפט-שטראם אדער טייך; איינער וואס דערלאנגט די מאטעריאלען צו דער מאשין; אן אפאראט דורך וועלכען עס ווערען אויטאמאטיש איבערגעגעבען אין א מאשין די נויטיגע מאטעריאלען, וועלכע זי פערברויכט; אין אן ארגעל — דער קליינער אונטערשטער בלאז-זאק, וועלכער גיט איבער לופט אין דעם גרעסערען אויבערשטען בלאז-זאק; אין א טעאטער-פיעסע — א צוגעשריבענע אונוויכטיגע ראלע, כדי ארויסצובריינגען בולט'ער די וויכטיגסטע טיילען פון דער פיעסע.

feed high (פיעד האי) לעבען א גוטען טאג.

fee'ding *n.* (פיע'-דינג) נאהרונג, פיטערונג, שפייז.

fee'ding-bag *n.* (פיע'-דינג-בעג) דער שפייז-זאק, דער טרעלבוך, די פוזע.

fee'ding-bot'tle *n.* (פיע'-דינג-באטל) א מילך-פלעשעל פון וועלכען דאס קינד זויגט.

feed'-pipe *n.* (פיעד'-פאיפ) אין א דאמפף-מאשין — די שפייז-ראהר אדער די טרויב, דורך וועלכער דאס וואסער געהט פון דער אויבערשטער ציסטערנע אין קעסעל.

feed'-pump *n.* (פיעד'-פאמפ) די שפייז-פומפ, די פומפ וועלכע טרייבט דאס וואסער אין קעסעל פון א דאמפף-מאשין.

fee'-estate' *n.* (פיע'-עס-טייט') דאס לעהן-גוט [א מאיאנטעק, וואס א פריץ פון

מיטעלאַלטער פלעגט אַבגעבען זײַנעם אַן אונטערטהאַן און דיעזער פון זײַן זײַט פלעגט דערפאַר אויף זיך אַננעהמען געװיסע התחיבות'ען בנוגע צום פריץ].

fee'-farm *n.* (פיע'-פאַרם) אַ לאַנדגוט װאָס װערט געגעבען אין אַרענדע ניט פאַר געװיסע ספּעליציעלע אָדער דיענסטע פון דעם אַרענדאַר, נאָר פאַר אַ געװיסער סומע װעלכע יענער צאָהלט יעהרליך.

feel *v. and n.* (פיעל) פיהלען, עמפּפינדען, האָבען דאָס בעװאוסטזײַין [װעגען עפּעס]; זיך פיהלען, טאַפּען; פּראָבירען; פּאַרשען; זײַין געניײַגט; עמפּפינדונג; עמפּפינדונג פון אַ בעריהרונג.

feel a damp (פיעל ע דעמפּ) פיהלען שװער, פיהלען װי אַ לאַסט.

feel af'ter (פיעל עפ'-טער) זוכען, טאַ-פּען [װי אין דער פינסטער].

feel an in'terest (פיעל ען אינ'-טער-עסט) נעהמען אַן אינטערעסע, זיך אינ-טערעסירען.

feel at home (פיעל עט האָום) זיך פיהלען װי בײַ זיך אין דער היים, זיך פיה-לען װי אַ פיש אין װאַסער.

fee'ler *n.* (פיע'-לער) אײנער אָדער עטװאָס װאָס פיהלט, עמפּפינדעט אָדער טאַפּט אַן; עטװאָס װאָס דיענט צום אָנ-טאַפּען [װי די פיהל-הערנערלעך בײַ אינ-זעקטען אָדער די פיהל-פּעדים בײַ מאַלוס-קען]; עטװאָס מיט דער הילף פון װאָס מען "טאַפּט אַן דעם דופק" אָדער מען װיל עפּעס אויסגעפינען אויף אַן אינדירעקטען אופן; עטװאָס װאָס דיענט אַלס פּראָבע עפּעס אויסצוגעפינען אָדער אויסצופאָר-שען; דער ערשטער אויסברוך פון שטורם, נאָך װעלכען עס קומט אַ קורצע צײַט פון רוה.

fee'less *a.* (פיע'-לעס) אָהן אַ לעהן-גוט, אָהן אַ בעלױנונג. ז. *fee*.

feel for (פיעל פאָר) זוכען אין געהיים אָדער פּאָרזיכטיג; סימפּאַטיזירען, מיט-פיהלען.

feel hun'gry (פיעל האַנ'-גרי) זײַין הונגריג.

feel inclined' (פיעל אינ-קלאַינד') זײַין געניײַגט.

I feel inclined to reject your offer, but I shall not do so.

fee'ling *n. and a.* (פיע'-לינג) דאָס פיהלען, דאָס עמפּפינדען, דאָס אָנטאַפּען; געפיהל, עמפּפינדונג; עמפּפינדליכקײט; סענטימענט, שטימונג; דער אײנדרוק פון אַ ליכטסוועערק; פיהלענד, געפיהלפאָל, לעב-האַפט געפיהלט, געריהרט, ריהרענד; מיט-פיהלענד, אַנטײל-נעהמענד.

fee'lingly *adv.* (פיע'-לינג-לי) מיט עמפּפינדליכקײט, מיט געפיהל, מיט צאַרט-קײט.

fee'lingly alive' (פיע'-לינג-לי ע-לאַיװ') שטאַרק עמפּפינדליך [פאַר עפּעס].

feel like (פיעל לאַיק) זײַין געשטימט, זײַין געניײַגט.

feel one's legs (פיעל הװאַנז לעגז) זיך שטעלען אויף די פיס [װי אַ קינד װען עס פאַנגט אַן צו שטעהן].

feel out (פיעל אוט) אָנטאַפּען דעם דופק, אויספאָרשען, אונטערזוכען, זאָנדירען.

feel snea'ky (פיעל סניע'-קי) האָבען דאָס געפיהל, אַז מען האָט נידריג געהאַנ-דעלט.

feel the pulse (פיעל טהי פּאַלס) 1. פיהלען דעם דופק, אָנטאַפּען דעם דופק; 2. דערגעהן װי עס האַלט.

2. The statesman must always feel the pulse of the people on public questions.

fee sim'ple (פיע סימ'פּל) אַ ירושה-גוט.

fee sim'ple ab'solute (פיע סימ'פּל עב'-סאָ-ליוט) אַ ירושה-גוט [אַ גוט װאָס װערט אַװעקגעגעבען צו אײנעם אויף אײ-ביג, פאַר איהם און זײַנע יורשים].

feet *n.* (פיעט) פיס. ז. *foot*.

One foot; two feet.

fee tail (פיע טײל) אַ גוט װאָס װערט אַװעקגעשענקט מיט דער בעדינגונג, אַז עס זאָל איבערגעהן בירושה נור צו געװיסע יורשים. ז. *conditional fee*.

feet fore'most (פיעט פאָור'-מאָוסט) די פיס אויסגעצויגען, טויט.

feet'less *a.* (פיעט'-לעס) װאָס האָט ניט קײן פיס.

feign *v.* (פײן) אויסטראַכטען, אויסקלע-רען; ניט ריכטיג פאָרשטעלען; זיך פאַר-שטעלען; מאַכען אַן אָנשטעל.

feigned *a.* (פײנד) ניט אויסגעטראַכט, ניט ריכטיג, פאַלש, זיך געמאַכט, כלומר'שטדיג.

feig'nedly *adv.* (פײ'-נעד-לי) כלומר'שט, לפנים, דורך אַן אָנשטעל, אויף אַ געמאַכ-טען אָדער פאַלשען שטײגער; אויסגע-טראַכט.

feig'nedness *n.* (פײ'-נעד-נעס) כלומר'שטדיגקײט, דאָס פאַרשטעלען זיך, דאָס זײַין לפנים; נאַרעריי.

feigned pur'chase (פײנד פּױר'-טשײס) אַ קניה לפנים [כלומר'שט גע-קויפט].

feigned voice (פײנד װאָיס) אַ קול-טשעדיגער קול, אַ פאַלצעט.

feig'ner *n.* (פײ'-נער) אַן אויסטראַכטער, אַן אָנשטעל-מאַכער.

feign ho'liness (פײן האָו'-לי-נעס) געמאַכטע, כלומר'שטדיגע הײליגקײט.

feig'ning *a.* (פײ'-נינג) מאַכענדיג אַן אָנשטעל, פאַרשטעלענדיג, כלומר'שטדיג.

feig'ningly *adv.* (פײ'-נינג-לי) כלומר'שט, דורך אַן אָנשטעל.

feint *n. and v.* (פײנט) אַן אָנשטעל, אַ פאַלשע בעװעגונג, אום אַבצונאַרען דעם געגנער [אין אַ געפעכט, אין מלחמה א. ד. ג.]; מאַכען אַן אָנשטעל, מאַכען אַ פאַלשע בעװעגונג, אום אַבצונאַרען דעם געגנער.

feld'sher *n.* (פעלד'-שער) אַ פעלדשער.

feld'spar *n.* (פעלד'-ספּאַר) דער פעלד-שפּאַט [אַ מין גלאַז-אַרטיגער שטײן].

feld'spath *n.* (פעלד'-ספּעטה) ז. *feldspar*.

feldspath'ic *a.* (פעלד-ספּעטה'-איק) װאָס איז שײך צו פעלדשפּאַט; װאָס ענט-האַלט אין זיך פעלדשפּאַט [אַזאַ גלאַז-אַרטיגער שטײן].

feldspath'ose *a.* (פעלד-ספּעטה'-אָוס) ז. *feldspathic*.

felic'itate *v.* (פי-ליס'-אי-טײט) בע-גליקען; גליקװינשען, גראַטולירען.

He was felicitated on his marriage.

felicita'tion *n.* (פי-ליס-אי-טײ'-שאָן) בעגליקונג; גליקװינשונג, גראַטולאַציאָן.

felic'itous *a.* (פי-ליס'-אי-טאַס) גליק-ליך; פּאַרטרעפליך.

felic'itously *adv.* (פי-ליס'-אי-טאַס-לי) אויף אַ גליקליכען אופן; פּאַרטרעפ-ליך.

felic'itousness *n.* (פי-ליס'-אי-טאַס-נעס) גליקזעליגקײט.

felic'ity *n.* (פי-ליס'-אי-טי) 1. גליק; גליקזעליגקײט; 2. געשיקטליכקײט אָדער פּאַרטרעפליכקײט [פון אַן אויסדרוק אָדער געדאַנק]; 3. אַ גליקליכער אויס-װאַהל.

2. This writer is noted for his felicity of expression.

Fe'lidæ *n.* (פי'-לי-דיע) דער קאַצען-מין, די חיות װאָס בעלאַנגען צו דעם קאַצען-מין, װי דער טיגער, דער לײב, דער לעאָ-פּאַרד א. ד. ג.

fe'liform *a.* (פי'-לי-פאָרם) װאָס האָט דעם אויסזעהען פון אַ קאַץ.

Feli'næ *n.* (פי-לאַי'-ניע) דער מין קעץ.

fe'line *a. and n.* (פי'-לאַין) װאָס איז שײך צו קעץ; קעציש; קאַצען-אַרטיג; אַ קאַץ-עהנליכע חיה; אַ קאַץ.

felin'ity *n.* (פי-לינ'-אי-טי) דאָס זײַין עהנליך צו אַ קאַץ; די אײגענשאַפטען אָדער כאַראַקטער פון אַ קאַץ.

Fe'lis *n.* (פי'-ליס) דער קאַצען-מין.

fell *v., n. and a.* (פעל) אַנידערװאַר-פען, אומװאַרפען; אַבשנײדען אָדער אַב-האַקען [אַ בױם]; גלאַט אַרומזױמען אָדער אַרומנעהמען; אַ גלאַטער זױם; אַ האַריגער צודעק, אַ האַר-קרױן; גרױ-זאַם, װילד.

fell (פעל) ז. *fall*. געפאַלען.

fell'able *a.* (פעל'-עבל) װאָס קען אומ-געװאָרפען אָדער אַנידערגעװאָרפען װע-רען; װאָס קען אויסגעהאַקט װערען.

fel'lah *n.* (פעל'-אַה) [אַ] פעלאַך [אַן עגיפּטישער פּויער].

fell'er *n.* (פעל'-ער) אײנער אָדער עטװאָס װאָס װאַרפט אום; אײנער װאָס האַקט אויס בײמער; אַ מאַשין צום אויס-האַקען אָדער אַבזעגען בײמער; אַ זױ-מער [אײנער װאָס זױמט אַרום קלײ-דער]; אַ פאַררױכטונג צו אַ נעה-מאַשין צום זױמען; אַ יונגער מאַן, װעלכער שרכנ'ט זיך צו אַ מײדעל [פאַרגרײזט פון דעם װאָרט *fellow*].

fel'lic *a.* (פעל'-איק) גאַליג, געמאַכט פון גאַל.

fell'ing-ax *n.* (פעל'-אינג-עקס) אַ האַק אַרונטערצוהאַקען בײמער.

fell'ing-saw *n.* (פעל'-אינג-סאָה) אַ זעג װאָס װערט בענוצט צום אויסזעגען בײ-מער.

fell'-lur'king *a.* (פעל'-לױר'-קינג) לױערענדיג.

fell'monger *n.* (פעל'-מאַנ-גער) אַ פעל-הענדלער.

fell'ness *n.* (פעל'-נעס) גרױזאַמקײט, װילדקײט.

fel'loe *n.* (פעל'-אָו) די רײף פון אַ ראָד.

fel'low *n. and v.* (פעל'-אָו) אַ קאָלעגע, אַ קאַמעראַד, אַ חבר, אַ גענאָסע; אַ גו-טער ברודער; אַ מיטמענש, אײנעמ'ס גלײכען; אײנער פון אַ פּאַר; די גלײכע העלפט פון עפּעס אָדער אײנס פון אַ גלײכע פּאַר; אַ מענש, אַ פּערזאָן; אַ יונג, אַ בחור, אַ קערל; אַ מיטגליעד פון אַ גע-זעלשאַפט אָדער פון אַ קאָלעגיום; אַ גע-ליעבטער; צונױפּפּאָרען.

fel'low-cit'izen *n.* (פעל'-אָו-סיט'-איזן) אַ מיטבירגער.

fel'low-com'moner *n.* (פעל'-אָו-קאָמ'-אָנ-ער) אײנער װאָס האָט אַ רעכט צו פּיטערען זײַנע בהמות אויף קהל'שע לאַנקעס.

fel'low-coun'cilor *n.* (פעל'-אָו-קאַונ'-סי-לאָר) אַ מיטגליעד פון ראַטה-הויז.

fel'low-coun'tryman *n.* (פעל'-אָו-קאַנ'-טרי-מען) אַ לאַנדסמאַן.

fel'low-craft *n.* (פעל'-אָו-קרעפט) דער פּרײמױערער-גראַד [אַ פּרײמױערער פון צװײטען גראַד].

fel'low-crea'ture *n.* (פעל'-אָו-קריע'-

טשור) א מיטמענש; א פראדוקט פון דעמזעלביגען בעשעפער.

fel′low-fee′ling *n.* (פעל’-או-פיע’-לינג) מיטפיהלונג, מיטגעפיהל; סימפאטיע; גלייכער אנטייל אין עפעס.

fel′low-heir *n.* (פעל’-או-עהר) א מיט-יורש.

fel′low-hel′per *n.* (פעל’-או-העל’-פער) א געהילף; א מיטווירקער.

fel′low-like *a.* (פעל’-או-לאיק) ווי קאמעראדען; קאלעגיאל, פריינדשאפטליך, ברידערליך.

fel′low-man *n.* (פעל’-או-מען) א מיטמענש.

fel′lowship *n. and v.* (פעל’-או-שיפ) קאמעראדשאפט, גענאסענשאפט, ברודערשאפט; שותפות; א קאמפאניע אדער געזעלשאפט פון פערזאנען וואס האבען דיעזעלביגע בעשעפטיגונג; געמיינשאפט; דער כלל אין אריפמעטיק, לויט וועלכען עס ווערט בערעכענט דער חלק פון געווין אדער פערלוסט פון שותפים לויט זייער אנטייל אין געשעפט; האבען געמיינשאפט [מיט אימעצען]; ווערען א חבר אדער א מיטגליעד; אויפנעהמען אלס מיטגליעד פון א קירך אדער סעקטע.

fel′low-sub′ject *n.* (פעל’-או-סאב’-דזשעקט) א מיט-אונטערטהאן.

fel′low-wheel *n.* (פעל’-או-הוויעל) איין ראד פון א פאר.

fel′ly *n. and adv.* (פעל’-אי) די רייף פון א ראד; אויף א גרויזאמען אופן.

fel′ly-machine′ *n.* (פעל’-אי-מע-שין’) א מאשין צו בויגען די רייפען פון רעדער.

fe′lo *n.* (פי’-לאו) א פערברעכער.

fe′lo de se (פי’-לאו די סי) א זעלבסט-מערדער.

fel′on *n. and a.* (פעל’-אן) א פערברעכער; א נאגעל-געשוויר; שלעכט, פערדארבען, פערברעכעריש.

felo′nious *a.* (פי-לאו’-ני-אס) שלעכט, פערדארבען; פערברעכעריש; אבזיכטליך [וועגען א פערברעכען].

felo′niously *adv.* (פי-לאו’-ני-אס-לי) אויף א פערברעכערישען אופן; מיט דער אבזיכט צו בעגעהן א פערברעכען.

fel′onry *n.* (פעל’-אנ-רי) דאס פערברעכערטום; א פערברעכער-באנדע.

fel′onwort *n.* (פעל’-אנ-הוואירט) די ביטער-זים פלאנצע.

fel′ony *n.* (פעל’-אנ-אי) א גרויס פערברעכען; א פערברעכען וואס ווערט בעשטראפט מיט פערמעגענס-קאנפיסקאציאנען אדער מיט טויט.

fel′site *n.* (פעל’-סאיט) דער פעלזיט [א שטיין וואס ענטהאלט אין זיך פעלדשפאט].

felsit′ic *a.* (פעל-סיט’-איק) וואס האט די אייגענשאפטען אדער וואס ענטהאלט פעלזיט. ז. *felsite*

fel′spar *n.* (פעל’-ספאר) ז. *feldspar*

fel′spath *n.* (פעל’-ספעטה) ז. *feldspar*

felspath′ic *a.* (פעל-ספעטה’-איק) ז. *feldspathic*

felt (פעלט) געפיהלט. ז. *feel*

felt *n. and v.* (פעלט) פילץ, וואיליק; א פילצענער הוט; פילצען, צונויפוואלען ווי וואיליק אדער פילץ; בעדעקען מיט וואיליק; ווערען ווי וואיליק.

felt′-cloth *n.* (פעלט’-קלאטה) פילץ-טוך.

felt′-grain *n.* (פעלט’-גריין) די האלץ-פאזערען אדער האלץ-אדערען וועלכע געהען קווער פון צענטער פון בוים צו דער קארע.

felt′-hat *n.* (פעלט’-העט) א פילץ-הוט.

fel′ting *n.* (פעל’-טינג) דאס מאכען פילץ; דאס מאטעריאל פון וועלכען עס ווערט געמאכט פילץ; פילץ-וואארען; דאס שפאלטען האלץ אין דער ריכטונג פון די פאזערען וואס געהען קווער פון צענטער צום אויסען-זייט.

fel′ting-machine′ *n.* (פעל’-טינג-מע-שין’) א מאשין צו מאכען פילץ.

felt′maker *n.* (פעלט’-מיי-קער) א פילץ-מאכער.

fel′ty *a.* (פעל’-טי) עהנליך צו פילץ.

feluc′ca *n.* (פי-לאק’-א) אזא לאנגע, שמאלע רודער-שיף.

Felucca

fel′wort *n.* (פעל’-הוואירט) געגציאן, א מין ביטער גראז.

fe′male *n. and a.* (פי’-מייל) א פרוי, א נקבה; א מענש אדער חיה פון ווייבליכען געשלעכט; א פלאנצע מיט די ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען; וואס איז שייך צו א פרוי אדער צום ווייבליכען געשלעכט; אין באטאניק — וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א פרויענצימער; ווייבעריש, שוואך, צארט.

fe′male ag′aric (פי’-מייל עג’-ע-ריק) דער פייער-שוואם [א מין שוועמעל וואס וואקסט אויף שטאמען פון אלטע אדער צופוילטע בוימער].

fe′male compan′ion (פי’-מייל קאמ-פענ’-יאן) א קאמפאניאנקע [א פרוי וואס דיענט ביי א צווייטער אלס איהר בעגלייטערין].

fe′male flow′er (פי’-מייל פלאו’-ער) א ווייבליכע בלום [א בלום וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן פון א פלאנצע].

fe′male plant (פי’-מייל פלענט) א ווייבליכע פלאנצע [א פלאנצע וועלכע האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן].

fe′male rhymes (פי’-מייל ראימז) ווייבליכע ריימען [גראמען אין א געדיכט וואס ענדיגען זיך מיט צוויי זילבען און דער אקצענט איז אויף דער ערשטער].

fe′male screw (פי’-מייל סקרוה) א לאך מיט א גווינט, אין וועלכען עס דרעהט זיך אריין א שרויף; א מוטערקע, א שרויף-מוטער, א גאיקע.

fe′male sex (פי’-מייל סעקס) דאס ווייבליכע געשלעכט, דער מין נקבה.

fe′male thread (פי’-מייל טהרעד) ז. *female screw*

feme *n.* (פעם) א פרוי, א פרויענצימער.

feme cov′ert (פעם קאוו’-ערט) א פערהייראטע פרוי, אן ערע-פרוי, א פרוי וואס געפינט זיך אונטער’ן שוץ פון א מאן.

feme sole (פעם סאול) אין געזעצגעבונג — אן אונפערהייראטע פרוי אדער א פרוי וועלכע איז פערהייראט, איז אבער אונאבהענגיג פון מאן.

fem′icide *n.* (פעמ’-אי-סאיד) פרויען-מארד, דאס ערמארדען א פרוי.

fem′inacy *n.* (פעמ’-אי-נע-סי) די פרויען-נאטור, ווייבליכקייט.

fem′inal *a.* (פעמ’-אי-נעל) ווייבליך, וואס איז שייך צו דער פרוי.

feminal′ity *n.* (פעמ-אי-נעל’-אי-טי) ווייבליכקייט, די ווייבליכע נאטור.

fem′inine *a.* (פעמ’-אי-נין) וואס איז שייך צו א פרוי; ווייבליך; פון ווייבליכען געשלעכט; ווייבעריש, שוואך, ערעל.

fem′inine gen′der (פעמ’-אי-נין דזשענ’-דער) אין גראמאטיק — דער מין נקבה.

fem′ininely *adv.* (פעמ’-אי-נינ-לי) אויף א ווייבערישען שטייגער; מעשה פרויענצימער.

feminin′ity *n.* (פעמ-אי-נינ’-אי-טי) פרויענשאפט; פרויען.

fem′inism *n.* (פעמ’-אי-ניזם) די אייגענשאפטען פון ווייבער; פרויען-אייגענשאפטען אין א מאנספערזאן; דער פעמיניזם אדער פרויען-בעוועגונג [די בעוועגונג אז פרויען זאלען בעקומען גלייכע בירגערליכע פאליטישע רעכטע ווי די מענער].

femme *n.* (פעם) ז. *feme*

femme cov′ert (פעם קאוו’-ערט) ז. *feme covert*

femme sole (פעם סאול) ז. *feme sole*

femme sole mer′chant (פעם סאול מויר’-טשענט) א פרוי וואס פיהרט געשעפטען אונטער איהר אייגענעם נאמען.

fem′oral *a.* (פעמ’-א-רעל) וואס געהערט צו דער היפט אדער צום דיך.

fem′oral ar′tery (פעמ’-א-רעל אר’-טע-רי) די ארטעריע אדער שלאג-אדער פון דיך אדער פון דער פאלקע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

fe′mur *n.* (פי’-מויר) דער דיך, די היפט; דער ביין פון דער פאלקע.

fen *n. and v.* (פען) א זומפ, א בלאטע, א טונדרע; פערבאטען, ניט דערלאזען [ווערט געברויכט אין קינדער-שפיעל ביי שפיעלען אין ביינדלעך א. ד. ג.].

fen′berry *n.* (פענ’-בער-אי) מאך-יאגדע, ברוסניצע. ז. *cranberry*

fen′-born *a.* (פענ’-בארן) געבארען אין זומפ אדער אין בלאטע.

fence *n. and v.* (פענס) די פערטיידיגונג, דער שוץ; די ארומצאמונג; א צאם, א וואנד-מויער, אן ערד-וואל; דאס פעכטען, דאס אבשלאגען דעם געגנער; א שנעלער ענטפער אין א קריעג אדער ויכוח; אין מעכאניק — א פיהרונגס-ראלע אדער מאסשטאב [אן אפאראט צו רעגולירען דעם גאנג פון אן אינסטרומענט אדער מאשין]; איינער וואס בעהאלט גע’גנב’עטע סחורות אדער דער ארט וואו מען בעהאלט זיי; פערטיידיגען; ארומצאמען; זיך שיצען; אבשלאגען דעם געגנער; פעכטען.

fence′ful *a.* (פענס’-פול) שיצענד, פערטיידיגענד.

fence′less *a.* (פענס’-לעס) אהן א צאם, אונפערצאמט; אפען; אונבעוואכט.

fence′-month *n.* (פענס’-מאנטה) א בעשטימטער מאנאט אין יאהר ווען געיעג איז פערבאטען.

fence off (פענס אף) אבוועהרען, אבשלאגען.

fence'-play *n.* (פענס'-פליי) דאס פעכטען.

fen'cer *n.* (פענ'-סער) א פעכטער; איינער וואס לערענט צו פעכטען מיט שווערדען.

fence'-view'er *n.* (פענס'-וויו'-ער) א בעאמטער אין די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער האט אויף זיך די פפליכט צו זעהן, אז עס זאלען געמאכט ווערען צאמען צווישען די פעלדער וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע אייגענטימער.

fen'cible *a.* (פענ'-סיבל) וואס קען פערטיידיגט ווערען; וואס איז שייך צו מיליץ אדער צו די סאלדאטען, וועלכע דיענען צום אינערליכען שוץ.

fen'cibles *n.* (פענ'-סיבלז) מיליץ [סאלדאטען וואס דיענען צום אינערליכען שוץ].

fen'cing *n.* (פענ'-סינג) דאס אומצאמען, די פערצאמונג; די פעכט־קונסט, דאס פעכטען.

fen'cing-school *n.* (פענ'-סינג-סקוהל) א פעכט־שולע [א שולע, אין וועלכער מען לערענט זיך פעכטען].

fen'-cress *n.* (פענ'-קרעס) די וואסער־קרעס [א מין גראז מיט קליינע געלבע אדער ווייסע בליטהען און מיט פעדער־בלעטלעך. די בלעטלעך ווערען אפט גע־ברויכט אלס סאלאט און איבערהויפט אין מעדיצין].

fen'-crick'et *n.* (פענ'-קריק'-עט) א מין גריל וואס גראבט זיך אין דער ערד.

fend *v.* (פענד) פערטיידיגען, בעשיצען; אבוועהרען, אבשלאגען, ניט דערלאזען, פערביעטען.

fen'der *n.* (פענ'-דער) א שיצער; א שוץ־מיטעל געגען עפעס; א שוץ־געשיר אין אן אויווען צום פערהיטען אז קוילען אדער פייער זאלען ניט ארויס אויף דער ערד; עפעס וואס ווערט אנגעבונדען אן א שיף צו פערהיטען, אז זי זאל זיך ניט אברייבען אן דער לאנדונגס־וואנד אדער אן א גרעסערער שיף; א נעץ־פערמיגע שוץ־פארריכטונג אין פראנט פון א טראם־וואי־וואגאן.

fen'der-beam *n.* (פענ'-דער-ביעם) א באלקען, וואס הענגט אראב האריזאנטאל פון דער זייט פון א שיף, כדי די שיף זאל זיך ניט צושעדיגען ביים אבשלאגען זיך אן ברעג פון האפען אדער אן אן אנ־דער שיף; דער באלקען מיט בופערס אויף דעם ענד פון אן אייזענבאהן־ליניע צו פערהאלטען די וואגאנען אז זיי זאלען ניט אראבגעהען פון די רעלסען.

fen'der-bolt *n.* (פענ'-דער-באולט) א טשוואק אדער באלט מיט אן ארויסגע־שטארצטען ברייטען קעפעל.

fen'der-pile *n.* (פענ'-דער-פאיל) דער האלט־קלאץ [איינער פון א צייל קלעצער וואס זיינען אנגעשלאגען ארום א בנין צו פערהיטען איהם פון אן אבקלאפונג].

fend for one's self (פענד פאר הוואנז סעלף) זארגען פאר זיך אליין.

fen'-duck *n.* (פענ'-דאק) א ווילדע ענטעל, וואס האלט זיך אויף זומפיגע ער־טער.

fenes'tral *a.* (פי-נעס'-טרעל) פענסטער־ארטיג, וואס איז שייך צו א פענסטער; וואס האט דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א גרויסע עפע־נונג, ווי א פענסטער [וועגען פלאנצען].

fenes'trate *a.* (פי-נעס'-טרייט) וואס איז שייך צו פענסטער, וואס איז עהנליך צו פענסטער; וואס האט דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א גרויסע עפענונג ווי א פענסטער [וועגען פלאנצען]; וואס האט פענסטער, וואס צייכענט זיך אוים מיט א ספעציעלען פענ־סטער־בוי [וועגען געביידען].

fenes'trated *a.* (פי-נעס'-טריי-טעד) ז. *fenestrate*

fenestra'tion *n.* (פענ-עס-טריי'-שאן) דער פענסטער־בוי, דאס פענסטער־ווערק [אין א געביידע]; דאס אויסשטעלען די פענסטער אזוי, אז זיי זאלען זיין דאס הויפט כאראקטעריסטישע אין א געביידע; דאס האבען דורכזיכטיגע פלעקען [וועגען חיות].

fen'-fowl *n.* (פענ'-פאול) א בלאטע־פויגעל [א פויגעל וואס האלט זיך אין זומפיגע ערטער].

fen'-goose *n.* (פענ'-גוהס) די זומפ־גאנז.

Fe'nian *a.* *and* *n.* (פי'-ני-ען) פעניש, וואס איז שייך צו די אלטע האלב־לעגענ־דארישע אירלענדישע שבטים און די לע־גענדען וועגען זיי [דער הויפט־העלד פון דיעזע לעגענדען איז פין אדער פינד אדער פיאן]; א מיטגליעד פון דיעזע שבטים; וואס איז שייך אדער וואס בעלאנגט צו די פעניער [א רעוואלוציאנערע אירלענ־דישע פארטיי וואס האט זיך גערינדעט אין ניו יארק אין 1851 און האט זיך נאכ־דעם פערשפרייט אויך אין אירלאנד און ענגלאנד. אין אמעריקא האט די פארטיי בעצוועקט צו בעפאלען קאנאדא, אין איר־לאנד האט זי עטליכע מאל געפרובט ארויסרופען אן אויפשטאנד געגען ענג־לאנד]; א פעניער.

Fe'nianism *n.* (פי'-ני-ען-איזם) פע־ניעניזם, די פרינציפען און די פאליטי־שע טעטיגקייט פון די פעניער. ז. *Fenian*

fen'land *n.* (פענ'-לענד) א זומפיגע גע־גענד.

fen'lander *n.* (פענ'-לענ'-דער) אן איינ־וואהנער פון א זומפיגער געגענד.

fen'man *n.* (פענ'-מען) אן איינוואהנער פון א זומפיגער געגענד.

fen'nec *n.* (פענ'-עק) א קליינער אפרי־קאנישער וויסליכער פוקס מיט לאנגע, פערשפיצטע אויערען.

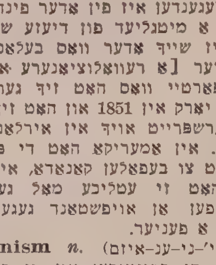

Fennec

fen'nek *n.* (פענ'-עק) ז. *fennec*

fen'nel *n.* (פענ'-על) פענכעל, אוקראפ, קימעל־גראז [אזא שמעקעדיגע פלאנצע מיט געלבע בליטהען].

fen'nel-flow'er *n.* (פענ'-על-פלאו'-ער) דער שווארצקימעל [א מין פלאנצע].

fen'nel-seed *n.* (פענ'-על-סיעד) דער זאמען פון אוקראפ [קימעל־גראז, פענ־כעל].

fen'nel-wa'ter *n.* (פענ'-על-הוואה'-טער) א ליקער, א געטראנק געמאכט פון די זאמען פון אוקראפ [קימעל־גראז, פענ־כעל].

Fen'nian *a.* *and* *n.* (פענ'-אי-ען) וואס איז שייך צו די אלטע האלב־לעגענדארי־שע אירלענדישע שבטים און די לעגענדען וועגען זיי; א מיטגליעד פון דיעזע שבטים. ז. *Fenian*

fen'nish *a.* (פענ'-איש) זומפיג.

fen'ny *a.* (פענ'-אי) זומפיג; וואס וואקסט אדער לעבט אין זומפען.

fen'ugreek *n.* (פענ'-יו-גריעק) באקס־הארנקלעע, גריכיש היי [אזא פלאנצע].

feod *n.* (פיוד) ז. *feud*

feo'dal *a.* (פיו'-דעל) ז. *feudal*

feodal'ity *n.* (פיו-דעל'-אי-טי) ז. *feudality*

feo'dary *n.* (פיו'-דע-רי) ז. *feudary*

feoff *v.* *and* *n.* (פעף) אין דער פעאָ־דאלער ארדנונג — געבען א לעהן־גוט [געבען אין בעזיץ לאנד־אייגענטום פאר געוויסע דיענסטע, ווי די פארצייטיגע גרויסע פריצים פלעגען געבען אין בעזיץ גיטער צו די קלענערע מיט דער בעדינ־גונג דאס יענע זאלען זיי לייסטען מילי־טערישע און אנדערע דיענסטע]; אזא לאנד־בעזיץ.

feoffee' *n.* (פע-פיע') לויט די פעאדא־לע געזעצען — א פערזאן וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען גיטער אין בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע צום הערר. ז. *feoff*

feoff'er *n.* (פעפ'-ער) אין דער פעאָ־דאלער ארדנונג — איינער וואס גיט אי־בער לאנד־אייגענטום צו א צווייטען פאר געוויסע דיענסטע. ז. *feoff*

feoff'ment *n.* (פעפ'-מענט) אין דער פעאָ־דאלער ארדנונג — דאס געבען גיטער אין בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע צום הערר; דער דאקומענט וועגען איבערגע־בען גיטער אויף אזא אופן. ז. *feoff*

feoff'or *n.* (פעפ'-אר) ז. *feoffer*

fera'cious *a.* (פי-ריי'-שאס) פרוכטבאר.

ferac'ity *n.* (פי-רעס'-אי-טי) פרוכט־בארקייט.

fe'ræ *n.* (פי'-ריע) ווילדע חיות.

fe'ræ natu'ræ (פי'-ריע נע-טיו'-ריע) חיות אין א ווילדען צושטאנד [אין גע־גענזאץ צו הויז־טהיערע].

fe'ral *a.* (פי'-רעל) וואס איז שייך צו ווילדע חיות; וואס לעבען אין א ווילדען צושטאנד [וועגען חיות, אין געגענזאץ צו הויז־טהיערע]; וואס האט זיך צוריק אומגעקעהרט צו א ווילדען צושטאנד [וועגען הויז־טהיערע]; ווי א ווילדע חיה; ווילד, ברוטאל, גרויזאם; אין אס־טראלאגיע — וואס האט ניט קיין נאהענ־טע פערבינדונג מיט אנדערע פלאנעטען; טרויעריג, וואס איז שייך צו א לויה אדער צו א טויטען־בעערדיגונג; פערדערבליך, טויטליך, אכזריות'דיג.

fer'etory *n.* (פער'-ע-טא-רי) דער רע־ליקוויען־קאסטען [דער קאסטען אין קלויסטער, וואו עס ליגען די ביינער פון די הייליגע]; דאס ארט, וואו דער רע־ליקוויען־קאסטען שטעהט.

fer'etrum *n.* (פער'-ע-טראם) ז. *feretory*

fe'rial *a.* (פי'-רי-על) וואס געהערט צו ימים־טובים.

fe'rine *a.* *and* *n.* (פי'-רין) ווילד, וואס געפינט זיך אין א ווילדען צושטאנד [וועגען חיות]; גרויזאם, פערדארבענד; א ווילדע חיה; א רויב־טהיער.

fe'rinely *adv.* (פי'-רינ-לי) ווי א ווילדע חיה, ווי א רויב־טהיער; מיט ווילד־קייט, מיט גרויזאמקייט.

fe'rineness *n.* (פי'-רינ-נעס) ווילדקייט, גרויזאמקייט.

fer'ity *n.* (פער'-אי-טי) ז. *ferineness*

fer'ment *n.* (פויר'-מענט) געהרונג, איהרונג; עטוואס וואס קען ארויסרופען איהרונג; ריהרונג, רעגונג, אויפברויזונג.

ferment' *v.* (פויר-מענט') געהרען, איה-רען, ארויסרופען איהרונג; אויפרודערען, אויפברויזען, אויפרעגען; זיין אויפגע-רעגט, זיין אויפגערודערט.

fermentabil'ity *n.* (פויר-מענ-טע-ביל'-אי-טי) איהרונגס אדער געהרונגס-פעהיגקייט.

fermen'table *a.* (פויר-מענ'-טעבל) געהרונגס אדער איהרונגס-פעהיג.

fermenta'tion *n.* (פויר-מענ-טיי'-שאן) די געהרונג, איהרונג; אויפרודע-רונג, אויפרעגונג.

fermen'tative *a.* (פויר-מענ'-טיי-טיוו) וואס רופט ארויס געהרונג אדער איהרונג; וואס קומט פון אדער איז עהנליך צו געה-רונג.

fermen'tativeness *n.* (פויר-מענ'-טיי-טיוו-נעס) דאס האבען די פעהיגקייט ארויסצורופען געהרונג אדער איהרונג; דאס האבען דעם כאראקטער פון געהרונג.

fermen'tible *a.* (פויר-מענ'-טיבל) ז. *fermentable*

fermen'tive *a.* (פויר-מענ'-טיוו) ז. *fermentative*

fer'ment-or'ganism *n.* (פויר'-מענט-אר'-גענ-איזם) געהרונגס-ארגאניזם, היי-ווען-מיקראָבען.

fern *n.* (פוירן) פארנקרויט, פארן, פא-פאראטניק [אזא פלאנצע].

Fern

fern'-bee'tle *n.* (פוירנ'-ביעטל) א יא-האניס-קעפער, א זשוק וואס האלט זיך אויף אין פארנקרויט [פאפאראטניק].

fer'nery *n.* (פויר' נע-רי) א פלאץ, וואו פארנען וואקסען, א פארנקרויט-פלאנטא-ציע.

fern'-owl *n.* (פוירנ'-אול) די נאכט-שוואלב [א מין פויגעל].

fern'-seed *n.* (פוירנ'-סיעד) די זאמען פון פארנקרויט אדער פאפאראטניק [לויט'ן פאלקס-גלויבען, האבען די זאמען די וואונדערבארע קראפט צו מאכען אונ-זיכטבאר יעדען, ווער עס טראגט זיי מיט זיך].

fer'ny *a.* (פויר'-ני) שטארק בעוואקסען מיט פארנען [פאפאראטניקעס].

fero'cious *a.* (פי-ראו'-שאס) ווילד, גרויזאם.

fero'ciously *adv.* (פי-ראו'-שאס-לי) מיט ווילדקייט, מיט גרויזאמקייט.

fero'ciousness *n.* (פי-ראו'-שאס-נעס) ווילדקייט, גרויזאמקייט.

feroc'ity *n.* (פי-ראס'-אי-טי) ז. *ferociousness*

fer'rean *a.* (פער'-אי-ען) ז. *ferreous*

fer'reous *a.* (פער'-אי-אס) וואס איז נוגע אדער עהנליך צו אייזען; געמאכט פון אייזען; וואס זעהט אויס ווי פאלירט אייזען [וועגען אינזעקטען].

fer'ret *n. and v.* (פער'-עט) א פרעט-וויזעל [א מין טכויר, וועלכען מען האלט אין די הייזער צו פערניכטען מייז און ראטען און מיט וועלכען מען פיהרט אויף יאגד אויף קראליקעס און אנדערע חיה-לעך, וועלכע לעבען אין לעכער]; ביי גלאז-ארבייט — א שטיק אייזען צו פרובירען דאס צושמעלצענע גלאז; א טאשמע, א סטענגע; ארויסיאגען פון א בעהעלטע-ניש; אויסשפיאנירען; פיהרען א יאגד מיט דער הילף פון א פרעט-וויזעל.

Ferret

fer'reter *n.* (פער'-עט-ער) איינער וואס בענוצט זיך מיט א פרעט-וויזעל צו פער-ניכטען מייז, ראטען, קראליקעס א. ד. ג.; איינער וואס רייסט זיך אריין אין פרעמדע פריוואטע אנגעלעגענהייטען [אום אויפצודעקען געהיימניסע]. ז. *ferret*

fer'ret eyes (פער'-עט איז) רויטע, ברענענדע אויגען.

fer'reting *n.* (פער'-עט-אינג) א יאגד מיט דער הילף פון פרעט-וויזעלען. ז. *ferret*

fer'ret out (פער'-עט אוט) אויסזוכען, אויסגראבען פון אונטער דער ערד, ארויס-טרייבען פון ערגעץ.

fer'riage *n.* (פער'-אי-עדזש) די פאהר-מיטלען איבער א וואסער; דאס אריבער-פאהרען אדער אריבערפיהרען איבער א וואסער; דאס פאהר-געלד איבער א וואס-סער.

fer'ric *a.* (פער'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון אייזען.

fer'ric ac'id (פער'-איק עס'-איד) איי-זען-זויערע [א כעמישער שטאף].

ferrical'cite *n.* (פער-אי-קעל'-סאיט) קאלך-ערד, וואס ענטהאלט אין זיך אייזען.

fer'ric ox'id (פער'-איק אק'-סיד) איי-זען-אקסיד.

ferrif'erous *a.* (פע-ריפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אייזען.

ferriv'orous *a.* (פע ריוו'-א ראס) אייזען-פרעסענד, וואס פרעסט אויס איי-זען.

ferrocyan'ic ac'id (פער-או-סאי-ענ'-איק עס'-איד) אייזען-בלוי-זויערע [א כע-מישער וויים-קריסטאליזירטער שטאף].

ferrocy'anide *n.* (פער-או-סאי'-ע-ניד) פעראסיאניד, אייזען-בלוי זויער-זאלץ.

ferroprus'siate *n.* (פער-או-פראש'-יעיט) דאס אייזען-בלוי זויער-זאלץ.

ferroprus'sic ac'id (פער-או-פראס'-איק עס'-איד) אייזען-בלוי-זויערע.

fer'rotype *n.* (פער'-א-טאיפ) א פאטא-גראפיש בילד גענומען אויף א דינעם שטיקעל בלעך אדער אייזען.

ferru'ginated *a.* (פע-רו'-דזשי-ניי-טעד) וואס האט דעם קאליר אדער די איי-גענשאפטען פון אייזען-ראסט [רויטליך-ברוין].

ferrugin'eous *a.* (פער-או-דזשינ'-אי-אס) ז. *ferruginous*

ferru'ginous *a.* (פע-רו'-דזשי-נאס) וואס האט דעם קאליר פון אייזען-ראסט [רויטליך-ברוין]; וואס איז עהנליך צו אייזען; וואס ענטהאלט אייזען.

ferru'go *n.* (פע-רו'-גאו) אזא קראנק-הייט ביי פלאנצען, וועלכע בעשטעהט אין אן אנוואוקס, עהנליך צו אייזען-ראסט.

fer'rule *n.* (פער'-אול) א סקאווקע, א מעטאלענער רינג [ארום א זייל, ביים אונטערשטען ענד פון א שטעקען א. ד. ג.]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א סקאווקע; דער ראהם פון א שיפער-טא-וועל [א שרייב-טאוועל].

fer'ruled *a.* (פער'-אולד) בעזארגט אדער בעפעסטיגט מיט סקאווקעס אדער מעטאלענע רינגען.

fer'ry *v. and n.* (פער'-אי) אריבער-פיהרען אדער איבערפאהרען א טייך אויף א פאראם אדער שיף; א פעהרע, א פאראם אדער א שיף וואס פיהרט פון איין ברעג טייך צום צווייטען אדער אין א האפען; דער וואסער-וועג, אויף וועלכען מען פיהרט פראכט און פאסאזשירען פון איין ברעג טייך אויף'ן צווייטען אדער אין א האפען; דאס פיהרען פראכט און פאסא-זשירען אויף אזא וואסער-וועג; דאס גע-זעצליכע רעכט צו פיהרען פראכט און פא-סאזשירען אויף אזא וואסער-וועג.

fer'ry-boat *n.* (פער'-אי-באוט) א פא-ראם, א פעהרע, אן איבערפיהר-שיף איבער א טייך אדער א האפען.

fer'ry-bridge *n.* (פער'-אי-ברידזש) א פאראם, א פעהרע; דאס פאראם-ברי-קעל, דאס פעהרע-בריקעל [א בריקעל וואס לעגט זיך ארויף פון ברעג אויף'ן פאראם אדער אויף דער פעהרע און פער-איינוגט זיי אויף אזא אופן מיט'ן ברעג].

fer'ryman *n.* (פער'-אי-מען) א פאראם-שטשיק, איינער וואס פיהרט א פאראם אדער א פעהרע [א שיף וואס געהט פון איין ברעג צום צווייטען אויף א טייך אדער אין א האפען].

fer'ry-mas'ter *n.* (פער'-אי-מעס-טער) אן אויפזעהער פון א פעהרע אדער פאראם; אן אויפזעהער פון א פעהרע-סטאציאן; דער וואס זאמעלט דאס פאהר-געלד אויף א פאראם אדער פעהרע.

fer'tile *a.* (פויר'-טיל) פרוכטבאר, שטארק פראדוקטיוו, ערפינדעריש; רייך [אין פראדוקטען אדער מיטלען]; ארויס-ברייננענדיג פרוכט, פעהיג ארויסצובריי-נגען פרוכט, וואס האט א פאלקאמענעם פיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן [ביי פלאנצען]; בעפרוכטעט [וועגען ביענען].

fer'tilely *adv.* (פויר'-טיל-לי) אויף א פרוכטבארען אופן; אין א גרויסער מאס אדער צאהל; פראדוצירענדיג פיעל.

fer'tileness *n.* (פויר'-טיל-נעס) ז. *fertility*

fertilisa'tion *n.* (פויר-טי-לי-זיי'-שאן) ז. *fertilization*

fer'tilise *v.* (פויר'-טי-לאיז) ז. *fertilize*

fer'tiliser *n.* (פויר'-טי-לאי-זער) ז. *fertilizer*

fertil'ity *n.* (פויר-טיל'-אי-טי) פרוכט-בארקייט; שטארקע פראדוקטיוויטעט; רייכקייט [אין פראדוקטען אדער מיט-לען], דאס זיין ערפינדעריש.

fer'tilizable *a.* (פויר'–טי–לאי–זעבל) בעפרוכטבאר, וואס קען בעפרוכטעט ווערען [ווענען חיות און פלאנצען]; וואס קען געמאכט ווערען פרוכטבאר [ווענען ערד].

fertiliza'tion *n.* (פויר–טי–לי–זיי'–שאן) בעפרוכטונג [פון חיות און פלאנצען]; דאס מאכען פרוכטבאר, דאס בעמיסטיגען [ערד].

fer'tilize *v.* (פויר'–טי–לאיז) מאכען פרוכטבאר [לאנד]; בעפרוכטען [ווענען חיות און פלאנצען].

fer'tilizer *n.* (פויר'–טי–לאי–זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פרוכטבאר אדער וואס בעמיסטיגט; בעמיסטיגונג.

fer'ula *n.* (פער'–או–לא) א הערשער-שטאק [שבט מושלים]; א סצעפטער [בעזאנדערס פון די אמאליגע ביזאנטישע הערשער].

Fer'ula *n.* (פער'–או–לא) אזא מין פלאנצען וואס זיינען פערשפרייט אין צענטראל-אזיען און אין זיד-אייראפא [זיי וואקסען גרויס, האבען געשפאלטענע בלעטער, און א געלבליכע בליהונג און ווערען בענוצט אין פערשידענע מעדיצינען].

fer'ule *n. and v.* (פער'–אול) א שטעקען, א רוט; א ווירע [ליניאל], מיט וועלכער מען בעשטראפט קינדער אין שוהל; שלאגען מיט א רוט אדער ווירע.

fer'vency *n.* (פויר'–ווענ–סי) היץ; אייפער, היציגקייט.

fer'vent *a.* (פויר'–ווענט) הייס, ברענענד, גליהענד; היציג, העפטיג, אייפריג.

fer'vently *adv.* (פויר'–ווענט–לי) מיט היץ; ברענענדיג; מיט העפטיגקייט, מיט אייפער.

ferves'cent *a.* (פויר–וועס'–ענט) אייפריג, העפטיג, היציג.

fer'vid *a.* (פויר'–וויד) ז. *fervent*

fervid'ity *n.* (פויר–וויד'–אי–טי) היץ; היציגקייט; העפטיגקייט; אייפער.

fer'vidly *adv.* (פויר'–וויד–לי) ז. *fervently*

fer'vidness *n.* (פויר'–וויד נעס) ז. *fervidity*

fer'vor *n.* (פויר'–וואר) היץ, בראנד; אייפער, העפטיגקייט, היציגקייט.

fes'cue *n.* (פעס'–קיו) א טייטעל [צום לערנען]; שווינגעל-גראז [אזא שפיציג גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס].

fess *n.* (פעס) דער פאסיק פון א בעזונדערען קאליר, וואס ציהט זיך איבער דער ברייט פון א שילד [וואפען].

fesse *n.* (פעס) ז. *fess*

fes'tal *a.* (פעס'–טעל) פעסטליך, יום-טוב'דיג; פרעהליך.

fes'tally *adv.* (פעס'–טעל–אי) אויף א יום-טוב'דיגען אופן; אין א פרעהליכער שטימונג.

fes'ter *n. and v.* (פעס'–טער) א געשוויר, א פרישטש; אייטערען [ווי א וואונד]; מאכען עס זאל אייטערען; פערפוילט ווערען; ווערען אויפגעבראכט אדער ערביטערט.

fes'tival *n. and a.* (פעס'–טי–וועל) א פעסט-טאג, א פעסט, א יום-טוב; פעסטליך, יום-טוב'דיג; פרעהליך.

fes'tive *a.* (פעס'–טיוו) פעסטליך, יום-טוב'דיג; פרעהליך.

fes'tively *adv.* (פעס'–טיוו–לי) אויף א יום-טוב'דיגען אדער פרעהליכען אופן.

festiv'ity *n.* (פעס–טיוו'–אי–טי) פעסטליכקייט; פרעהליכקייט; א יום-טוב.

festoon' *n. and v.* (פעס–טוהן') א פעסטאן, א שטריק אדער א קייט וואס הענגט צווישען צוויי פונקטען [בעזאנדערס אזא קייט אדער גירלאנדע פון בלומען, בענדער, בלעטער א. ד. ג.]; א בלומען-גירלאנדע וואס הענגט צווישען צוויי פונקטען, אויסגעהאקט אין שטיין אלס פערציערונג פון א געביידע; פערציערען מיט א פעסטאן.

Festoon

festoo'ny *a.* (פעס–טוה'–ני) בעציערט מיט א פעסטאן. ז. *festoon*

fe'tal *a.* (פי'–טעל) וואס איז שייך צו א פעטוס. ז. *fetus*

feta'tion *n.* (פי–טיי'–שאן) שוואנגערשאפט.

fetch *v. and n.* (פעטש) בריינגען; בריינגען צוטראגען; איינבריינגען; ערציעלען; ערריינכען; געבען, דערלאנגען [א קלאפ]; ארויסלאזען [א זיפץ]; מאכען, טהאן [א שפרונג]; אנציהען, רייצען; זיך בעוועגען; קומען צו עפעס, טרעפען; דאס בריינגען, דאס אריבערבריינגען; א קונצשטיק, א קונץ; די ערשיינונג פון א גייסט.

fetch a blow (פעטש ע בלאו) א זעץ טהאן, א קלאפ טהאן.

fetch a com'pass (פעטש ע קאמ'–פעס) מאכען אן אומוועג.

fetch a leap (פעטש ע ליעפ) א שפרונג טהאן.

fetch and car'ry (פעטש ענד קער'–י) לייסטען דיענסטען [ווענען געלערענטע הינד].

fetch a pump (פעטש ע פאמפ) לאזען אנזויגען די פומפ דורך דעם וואס מען גיסט אין איהר אריין אביסעל וואסער.

fetch a sigh (פעטש ע סאי) א זיפץ טהאן.

fetch a walk (פעטש ע וואהק) דורכגעהן זיך שפאצירען.

fetch away' (פעטש ע–הוויי') לויז ווערען, אומגעשליידערט ווערען [ווענען זאכען אויף א שיף].

fetch breath (פעטש ברעטה) כאפען דעם אטהעם.

fetch down (פעטש דאון) ארונטערבריינגען; ארונטעררופען; דערנידריגען, אונטערטהעניג מאכען.

fetch'er *n.* (פעטש'–ער) איינער וואס בריינגט.

fetch o'ver (פעטש או'–ווער) אריבערבריינגען; אבנארען, בעטריגען.

fetch through (פעטש טהרוה) דורכבריינגען, דורכשלעפען [דורך א געפעהרליכער לאגע].

fetch up (פעטש אפ) זיך פלוצים אבשטעלען; ארויפבריינגען, אראבבריינגען; ערציהען, אויפהאדעווען; קומען צו זיך.

fête *n. and v.* (פייט) א פעסט, א יום-טוב; פייערען, מאכען א יום-טוב.

fête champêtre' (פייט שאמ–פעטר') א פעסט אויף דער פרייער לופט.

fête'-day *n.* (פייט'–דיי) א יום-טוב, א פייערטאג [ווי א געבורטס-טאג א. ד. ג.].

Fête Dieu (פייט דיו) א קאטוילישער יום-טוב דאנערשטאג נאך פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

fe'tich *n.* (פי'–טיש) ז. *fetish*

fe'tichism *n.* (פי'–טיש–איזם) ז. *fetishism*

fe'ticide *n.* (פי'–טי–סאיד) די פערניכטונג פון קינד אין מוטער'ס לייב.

fet'id *a.* (פעט'–איד) שטינקענד.

fet'idness *n.* (פעט'–איד–נעס) דאס שטינקען; א געשטאנק.

fe'tish *n.* (פי'–טיש) א פעטיש, אן אבגאט, א געטשקע; א טויטע זאך פון דער נאטור וואס ווערט פערעהרט אלס א גאט [ווי א בוים, א שטיין א. ד. ג.].

fe'tishism *n.* (פי'–טיש–איזם) דאס דיענען אבגעטער; דאס פערגעטערען געצען; א בלינדע פערגעטערונג פון אן איידעלער זאך.

fe'tishist *n. and a.* (פי'–טיש–איסט) א געצען-דיענער; וואס איז שייך צו געצען-דיענסט.

fetishis'tic *a.* (פי–טי–שיס'–טיק) וואס איז שייך צו געצען-דיענסט.

fe'tish-man *n.* (פי'–טיש–מען) א מענש וואס ווערט געהאלטען פאר אן אבגאט.

fet'lock *n.* (פעט'–לאק) דאס בינטעל האר וואס וואקסט ביי א פערד אויף דעם אונטערשטען קנעכעל פון דער הינטערשטער זייט פוס ביי דער קאפיטע; דער אונטערשטער קנעכעל-געלענק פון א פערד'ס פוס; א פענטע.

fet'lock-boot *n.* (פעט'–לאק–בוהט) א בינדע ארום דעם אונטערשטען געלענקקנעכעל פון א פערד'ס פוס.

fet'lock-joint *n.* (פעט'–לאק–דזשאינט) דער מיטעלסטער געלענק פון א פערד'ס פוס.

fe'tor *n.* (פי'–טאר) א געשטאנק, א שטינקעריי.

fet'ter *v. and n.* (פעט'–ער) שמידען אין קייטען, בינדען; פענטען [א פערד]; א קייט; א פענטע פון א פערד.

fet'ter-bone *n.* (פעט'–ער–באון) דער ביין פון א פערד'ס פוס, וואס געפינט זיך צווישען קניע און אונטערשטען קנעכעל.

fet'ter-key *n.* (פעט'–ער–קיע) א פענטע-שליסעל [א שליסעל צום פערשליסען א פענטע פון א פערד].

fet'terless *a.* (פעט'–ער–לעס) ניט געפענטעט; פריי, ניט געבונדען.

fet'terlock *n.* (פעט'–ער–לאק) א פענטע, א פענטע-שלאס [א שלאס מיט וועלכען עס ווערט פערשלאסען די פענטע פון א פערד].

fet'tle *v.* (פעטל) בינדען, אבהאלטען; איינארדנען; צורעכט מאכען; בריינגען אין ארדנונג.

fe'tus *n.* (פי'–טאס) דער פעטאס [עובר], דאס קינד אין מוטער'ס לייב אדער דאס פויגעלע אין איי; דער עמבריא אין דעם שפעטערדיגען צושטאנד פון זיין ענטוויקלונג.

feud *n.* (פיוד) דאס אין מיטעלאלטער — דאס פעאד אדער לעהן-גוט [לאנד אדער גיטער וואס א גרויסער גוטס-בעזיצער פלעגט געבען זיינעם א וואסאל אדער אונטערטהאן מיט דער בעדינגונג, אז יענער זאל דערפאר איהם לייסטען געוויסע דיענסטען]; פיינדשאפט, געגנערשאפט, קריעג, מחלוקת, צאנקעריי צווישען פערזאנען אדער פארטייען.

feu'dal *a.* (פיו'–דעל) וואס געהערט צו א גוט אדער לאנד וואס ווערט געגעבען פאר געוויסע דיענסטע צום הערר; וואס קען געגעבען ווערען אין ארענדע פאר

געוויסע דיענסטע; וואס איז שייך צו קריעג אדער צאנקעריי צווישען פערזאנען אדער פארטייען.

feu'dalism *n.* (פיו'-דעל-איזם) די פעאדאלע סיסטעם. ז. ***feudal system***

feu'dalist *n.* (פיו'-דעל-איסט) אן אנהענגער און פערטיידיגער פון דער פעאדאלער סיסטעם. ז. ***feudal system***

feudalis'tic *a.* (פיו-דעל-איס'-טיק) פעאדאל, וואס איז נוגע צו דער פעאדאלער סיסטעם.

feudal'ity *n.* (פיו-דעל'-אי-טי) דאס זיין פעאדאל; די פעאדאלע פארם אדער איינריכטונג.

feudaliza'tion *n.* (פיו-דעל-אי-זיי'-שאן) דאס פעאדאליזירען, דאס איבערגעבען איינעם ערד אין ארענדע פאר געוויסע התחיבות'ען פון זיין זייט.

feu'dalize *v.* (פיו'-דעל-איז) פעאדאליזירען; מאכען אז לאנד אדער גיטער זאלען געגעבען ווערען אין ארענדע פאר געוויסע דיענסטע צום הערר.

feu'dally *adv.* (פיו'-דעל-אי) אויף א פעאדאלען שטייגער.

feu'dal sys'tem (פיו'-דעל סיס'-טעם) די פעאדאלע סיסטעם [די סאציאל-פאליטישע ארדנונג פון מיטעלאלטער, אין וועלכער דאס גאנצע לאנד האט אין פרינציפ בעלאנגט צום קעניג און ער פלעגט אויסטיילען גרויסע מאיאנטקעס צו זיינע מקורבים, וועלכע פלעגען זיך דערפאר פערפפליכטען צוצושטעלען איהם מיליטער און לייסטען איהם פערשיעדענע אנדערע דיענסטע און זיינען געווען זיינע דיענער אדער וואסאלען. דיעזע גרויסע ערד-בעזיצער פלעגען פון זייער זייט אויסטיילען מאיאנטקעס צו זייערע אייגענע וואסאלען, וועלכע פלעגען זיין פערפפליכטעט דירעקט צו זיי, און דיעזע נייע וואסאלען פלעגען האבען זייערע אייגענע וואסאלען און אזוי ווייטער, ביז די קלענסטע דיענער אדער וואסאלען, ד. ה. ביז די פויערים-ערד-ארבייטער. און אזוי ווי יעדער וואסאל, לויט די פיהרונגען פון יענער צייט, איז געווען פערפפליכטעט נור דירעקט צו זיין אייגענעם פריץ אדער פעאדאל, פון וועלכען ער האט בעקומען זיין שטיק לאנד, דעריבער האט דער קעניג פאקטיש ניט געהאט קיין דירעקטע שליטה איבער דער בעפעלקערונג און יעדער פעאדאל בעזונדער איז געווען א זעלבסט-הערשענדער רעגיערער אין זיין מאיאנטעק און איבער זיינע וואסאלען].

feu'dary *a. and n.* (פיו'-דער-אי) וואס האלט לאנד אדער גיטער אין ארענדע פון א פריץ פאר געוויסע דיענסטע; א וואסאל [איינער וואס בעזיצט ערד אויף פעאדאלע בעדינגונגען].

feu'datory *n.* (פיו'-דע-טא-רי) א וואסאל [איינער וואס האלט לאנד אדער גיטער פון א העכערער פערזאן פאר געוויסע דיענסטע]; א גוט אדער מאיאנטעק וואס ווערט איינעם געגעבען אין ארענדע פאר געוויסע פעאדאלע פערפפליכטונגען].

feu'dist *n.* (פיו'-דיסט) איינער וואס שטודירט די פעאדאלע געזעצגעבונג; איינער וועלכער לעבט אין דער ארדנונג פון דער פעאדאלער סיסטעם.

feuillemorte' *a.* (פע-ליע-מאהרט') פון דעם קאליר פון א פערוויאנעטען בלאט; ברוין-געלב.

feuil'leton *n.* (פע'-ליע-טאהן) א פעליעטאן, א בעזונדערע אבטיילונג אין א צייטונג [מעהרסטענס דער אונטערשטער טייל פון א זייט אדער צוויי], וואו עס ווערען געדרוקט פערשיעדענע זאכען איבער ליטעראטור, קריטיק, פובליציסטיק און וויסענשאפט, געשריבען אין א לייכטער פארם אדער טאן.

feuil'letonist *n.* (פע'-ליע-טאנ-איסט) א פעליעטאניסט, איינער וואס שרייבט פעליעטאנען.

feuilletonis'tic *a.* (פע-ליע-טאנ-איס'-טיק) פעליעטאניסטיש, לייכט, אויבערפלעכליך.

fe'ver *n. and v.* (פי'-ווער) פיבער, קדחת; היץ, אויפגערעגטקייט; ארייטרייבען אין א פיבער; אנשטעקען מיט פיבער-קראנקהייט.

fe'ver-blis'ter *n.* (פי'-ווער-בליס'-טער) אן אויסשלאג, מעהרסטענס ארום דעם מויל, וואס קומט נאך קדחת.

fe'vered *a.* (פי'-ווערד) צוהיצט, וואס פיבערט.

fe'verfew *n.* (פי'-ווער-פיו) מוטערקרויט [א מין ביטער גראז וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין געגען פיבער אדער קדחת].

fe'ver-heat *n.* (פי'-ווער-היעט) פיבער-היץ [א הויכע טעמפעראטור פון קערפער].

fe'verish *a.* (פי'-ווער-איש) פיבעריש, פיבערהאפט, פיבער-קראנק; היציג.

fe'verishly *adv.* (פי'-ווער-איש-לי) פיבעריש, אויף א היציגען שטייגער.

fe'verishness *n.* (פי'-ווער-איש-נעס) פיבערהאפטיגקייט.

fe'verous *a.* (פי'-ווער אס) ז. ***feverish***

fe'verroot *n.* (פי'-ווער-רוהט) דער פיבער-ווארצעל [א מין אמעריקאנער גראז, וואס די אינדיאנער פלעגען בענוצען ביי פיבער-קראנקהייטען].

fe'ver-sore *n.* (פי'-ווער סאור) ז. ***fever-blister***

fe'verweed *n.* (פי'-ווער-הוויעד) אזא גראז וואס וואקסט אין וועסט-אינדיען.

fe'verwort *n.* (פי'-ווער-הווארט) ז. ***feverroot***

few *n. and a.* (פיו) ווייניגע; ווייניג, ניט פיעל.

few'met *n.* (פיו'-מעט) הירשען-מיסט.

few'ness *n.* (פיו'-נעס) ווייניגקייט; דאס זיין ווייניג.

fey *v.* (פיי) דורכ-אויסשווענקען ערץ; רייניגען א קאנאווע.

fez *n.* (פעז) א פעסקע, א רויטע יארמולקע, וועלכע די טערקען טראגען.

f-hole *n.* (עפ'-האול) דער אויסשניט אין דער אויבערשטער פלאטע פון א פיעדעל אדער אנדערע עהנליכע אינסטרומענטען וואס איז עהנליך צו אן *f*.

fia'cre *n.* (פי-איי'קר) א פיאקער, א דראזשקע צו פיהרען פאסאזשירען.

fiancé' *n.* (פי-אנ-סיי') א חתן.

fiancée' *n.* (פי-אנ-סיי') א כלה.

fias'co *n.* (פי-אס'-קאו) א פיאסקא, א דורכפאל.

Italy's attempt to conquer Abyssinia was turned into a **fiasco**.

fiat *n.* (פאי'-עט) א בעפעהל, א דעקרעט; א בעפעהל, אז עטוואס זאל געשעהן.

fi'at in bank'ruptcy (פאי'-עט אין בענק'-ראפ-סי) א דעקרעט וועגען א באנקראט.

fi'at mon'ey (פאי'-עט מאנ' אי) פאפיער-געלד, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א רעגיערונג אהן דער פערזיכערונג עס אויסצובייטען אויף גאלד אדער זילבער.

fib *n. and v.* (פיב) א ליגען; אן אונשולדיגער ליגען; אן אויסגעטראכטער תירוץ זיך אויסצודרעהען פון עטוואס; זאגען ליגען; ארייגשיטען א פארציעפעטש, ארייגצעהלען אחת ואחת.

fib'ber *n.* (פיב'-ער) א ליגנער, א מוליערער.

fi'ber *n.* (פאי'-בער) א פאדים, א פאזער; א פעדים-ארטיגע זאך; קראפט, שטארקייט; מאטעריאל, שטאף; אייגענשאפט, כאראקטער.

fi'bered *a.* (פאי'-בערד) וואס האט פעדים; וואס בעשטעהט פון פאזערען.

fi'berless *a.* (פאי'-בער-לעס) אהן פעדים, אהן פאזערען; קראפטלאז, כאראקטערלאז.

fibra'tion *n.* (פאי-בריי'-שאן) די בילדונג פון פעדים אדער פאזערען-געוועב אין אן ארגאנישען שטאף.

fi'bre *n.* (פאי'-בער) ז. ***fiber***

fi'bred *a.* (פאי'-בערד) ז. ***fibered***

fi'breless *a.* (פאי'-בער-לעס) ז. ***fiberless***

fi'briform *a.* (פאי'-ברי-פארם) וואס האט א פעדימדיגע, אדערדיגע אדער פאזערדיגע סטרוקטור; וואס איז עהנליך צו פאזערען אדער פעדים.

fi'bril *n.* (פאי'-בריל) א פעדימעל, אן אדערעל, א פאזערעל.

fibril'la *n.* (פאי-בריל'-ע) ז. ***fibril***

fi'brillate *v. and a.* (פאי'-ברי-לייט) פארמירען אין פעדים אדער פאזערען; וואס בעשטעהט פון פעדים אדער פאזערען.

fi'brillated *a.* (פאי'-ברי-ליי-טעד) וואס בעשטעהט פון פעדים אדער פאזערען.

fibrilla'tion *n.* (פאי-ברי-ליי'-שאן) דאס זיין פעדימדיג אדער פאזערדיג.

fibrillif'erous *a.* (פאי-ברי-ליפ'-ע-ראס) וואס האט פעדים אדער פאזערען.

fibril'liform *a.* (פאי-בריל'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו פעדים אדער פאזערען.

fi'brillose *a.* (פאי'-ברי-לאוס) פעדימדיג, פאזערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע פעדימלעך אדער אדערלעך.

fi'brin *n.* (פאי'-ברין) פיברין, פאזער-שטאף.

fi'brine *a.* (פאי'-ברין) פעדימדיג, פאזערדיג, אדערדיג.

fi'brinous *a.* (פאי'-ברי-נאס) וואס בעשטעהט פון פיברין [פאזער-שטאף].

fi'broid *a.* (פאי'-בראיד) פעדימדיג; עהנליך צו פעדים.

fi'broin *n.* (פאי'-ברא-אין) דער כעמישער הויפט-בעשטאנד פון זייד.

fi'brous *a.* (פאי'-בראס) פעדימדיג, אדערדיג; פאזערדיג.

fib'ula *n.* (פיב'-יו-לא) אן אלטערטימליכע ספראנדזשקע, שנאל אדער בראש; א נאדעל מיט וועלכער מען פערנעהט וואונדען; דער ביין פון א מענשליכען פוס צו וועלכען עס איז צוגעוואקסען די איקרע; אן אייזערנער קלאמער וואס ווערט בענוצט פון מויערער פעסט צוזאמען צו האלטען שטיינער.

fichu' *n.* (פי-שו') אזא דריי-עקיגע פאטשיילע וואס ווערט געטראגען ארום האלז.

fickle *a.* (פיקל) וואס ענדערט זיך; אונבעשטענדיג; ניט געזעצט, קאפריזנע.

fick'leness *n.* (פיק'ל-נעס) אונבעשטענ-

דינקייט; אונגעזעצטקייט; דאס זיין ניט שטאנדהאפט.

fick'ly *adv.* (פיק'-לי) ז. *fickle*.

fi'co *n.* (פי'-קאָו) א פייג [מיט די פינ-גער].

fi'coid *a.* (פאי'-קאָיד) עהנליך צו א פייג.

ficoi'dal *a.* (פאי-קאָי'-דעל) ז. *ficoid*.

fic'tile *a.* (פיק'-טיל) וואס איז שייך צו טעפעריי; געפארעמט פון ליים; ליי-מענער.

fic'tile art (פיק'-טיל ארט) טעפער-קונסט.

fic'tileness *n.* (פיק'-טיל-נעס) דאס זיין געפארעמט פון ליים.

fic'tion *n.* (פיק'-שאן) א פיקציע, א פאלשע פארשטעלונג, א פאלשער שלוס, א פאלשע בעהויפטונג; אן אויסגעטראכ-טע זאך; אן אויסגעטראכטע מעשה; בעל-לעטריסטיק [ראמאנען, ערצעהלונגען, סקיצען].

fic'tional *a.* (פיק'-שאן-על) פיקטיוו, פאלש, אויסגעטראכט, נאכגעמאכט, ניט ווירקליך; וואס איז שייך צו בעלעטרי-סטיק.

fic'tionist *n.* (פיק'-שאן-איסט) אן ער-צעהלער אדער שרייבער פון אויסגעטראכ-טע מעשיות; א בעלעטריסט.

ficti'tious *a.* (פיק-טיש'-אס) פיקטיוו, פאלש, אויסגעטראכט; נאכגעמאכט; ניט ווירקליך.

ficti'tiously *adv.* (פיק-טיש'-אס-לי) אויף א פיקטיווען אופן; פאלש, אויסגע-טראכט.

ficti'tiousness *n.* (פיק-טיש'-אס-נעס) דאס זיין פיקטיוו; דאס זיין אויסגע-טראכט; א פאלשע פארשטעלונג.

fic'tive *a.* (פיק'-טיוו) ז. *fictitious*.

fic'tively *adv.* (פיק'-טיוו-לי) ז. *fictitiously*.

fic'tor *n.* (פיק'-טאָר) א קינסטלער וואס קנעט אויס פיגורען פון ליים אדער וואקס.

fid *n.* (פיד) אן אונטערשפארע; א סלופ מיט א שארפען שפיץ.

fid'dle *n. and v.* (פידל) א פיעדעל; שפיעלען אויף א פיעדעל; פיעדלען.

fid'dle-block *n.* (פיד'ל-בלאק) א דא-פעלטע שטריק-ראד [צו הויבען משא] וואס האט דעם אויסזעהן פון א פיעדעל.

fid'dle-bow *n.* (פיד'ל-באו) דער סמיק אדער בויגען פון א פיעדעל.

fid'dle-bridge *n.* (פיד'ל-ברידזש) דער פיעדעל-זאטעל [דאס ברעטעלע אויף'ן פיעדעל, איבער וועלכען עס זיינען אנגע-צויגען די סטרונעס].

fid'dle-case *n.* (פיד'ל-קיים) דאס פיע-דעל-קעסטעל.

fid'dle-de-dee'! *int.* (פיד'ל-די-דיע') אונזין, נארישקייט, פוסטע דבורים!

fid'dle-fad'dle *n., v. and a.* (פיד'ל-פעדל) אונזין, פוסטע דבורים; פוסטע זאכען; נארישקייטען; זיך פערנעהמען מיט נארישקייטען; ריידען נארישקייטען; פער'בטל'ען די צייט אויף נארישקייטען; מאכענדיג א וועזען פון א גארנישט; טומלענדיג זיך צוליעב גארנישט.

fid'dle-fad'dler *n.* (פיד'ל-פעד'-לער) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט נאריש-קייטען.

fid'dle-head *n.* (פיד'ל-העד) א פער-ציערונג אויף דעם פאדערשטען טייל פון שיף, וואס איז אויסגעשניצט ווי א פיע-דעל.

fid'dle-pegs *n.* (פיד'ל-פעגז) די שליס-לען [העלצלעך] פון א פיעדעל, אויף וועלכע עס דרעהען זיך אן די סטרונעס.

fid'dler *n.* (פיד'-לער) א פיעדלער, א פיעדעל-שפיעלער.

fid'dle-shaped *a.* (פיד'ל-שייפט) וואס האט די פארם פון א פיעדעל.

fid'dlestick *n.* (פיד'ל-סטיק) א סמיק, א בויגען פון א פיעדעל; א נארישקייט.

fid'dlesticks! *int.* (פיד'ל-סטיקס) פוסטע זאכען, נארישקייטען, פוסטע דבורים!

fid'dle-string *n.* (פיד'ל-סטרינג) א פיעדעל-סטרונע.

fid'dle-wood *n.* (פיד'ל-וואוד) פיע-דעל-האלץ [א זארט שטארק, שווער און הארט האלץ].

fid'dling *n. and a.* (פיד'-לינג) דאס שפיעלען אויף א פיעדעל; דאס פיעדלען; נארישקייטען, פוסטע זאכען; פערנעה-מענדיג זיך מיט נארישקייטען אדער פוס-טע זאכען.

fidejus'sion *n.* (פאי-די-זשאש'-אן) ערבות; דאס זיין אן ערב.

fidejus'sor *n.* (פאי-די-זשאס'-אר) אן ערב.

fidel'ity *n.* (פי-דעל'-אי-טי) טרייהייט, עהרליכקייט, וואהרהאפטיגקייט.

fid'fad *n.* (פיד'-פעד) אן אבקירצונג פון *fiddle-faddle*.

fidg'et *v. and n.* (פידזש'-עט) זיין אין א נערוועזער אונרוהיגקייט; זיך צאפלען; מאכען איינעם נערוועז, אונרוהיג; אונ-רוה; נערוועזע אונרוהיגקייט; דאס צאפ-לען זיך.

fidg'etily *adv.* (פידזש'-עט-אי-לי) מיט א נערוועזער אונרוהיגקייט; צאפלענדיג.

fidg'etiness *n.* (פידזש'-עט-אי-נעס) נערוועזע אונרוהיגקייט, אונגעדולדיגקייט.

fidg'eting *a.* (פידזש'-עט-אינג) נערוועז אונרוהיג, אונגעדולדיג.

fidg'ety *a.* (פידזש'-עט-אי) נערוועז, אונרוהיג, אונגעדולדיג.

fidu'cial *a.* (פי-דיו'-שעל) אנפער-טרויט; איינגעגלויבט; זיכער; אין פי-זיק — וואס איז גענומען אלס פונדאמענ-טאל אדער פעסט בעשטימט און דיענט דעריבער אלס א מאס אדער מוסטער צו פערגלייכען מיט אנדערע זאכען.

fidu'cially *adv.* (פי-דיו'-שעל-אי) מיט אנפערטרויאונג; דורך זיכערהייט.

fidu'ciary *n. and a.* (פי-דיו'-שי-ע-רי) א נאמן, א היטער פון אימעצענס א זאך, א פערטרויטער מענש; אנפער-טרויט.

fie! *int.* (פאי) פוי! טפו!

fief *n.* (פיעף) א לעהן-גוט. ז. *feud*.

field *n. and v.* (פיעלד) א פעלד, א לאנקע, א ברייטער שטח; א שלאכט-פעלד; א געביעט פון געוויסער טהעטיג-קייט; אין מאלעריי — דער גרונט [די וויים-בעפארבטע לייוונט, אויף וועלכער מען מאלט א בילד]; דער פלאץ, אויף וועלכען מען שפיעלט אין קריקעט; די גרופע מענשען, וועלכע נעהמען אנטייל אין דעם שפיעל; פערנעהמען אדער אב-געבען דאס פעלד [אין קריקעט-שפיעל].

field'-allow'ance *n.* (פיעלד'-ע-לאו'-ענס) א הוספה צום געהאלט וואס די אפי-ציערען בעקומען, זייענדיג אויף'ן שלאכט-פעלד, כדי צו דעקען די פערגרעסערטע הוצאות אין דער צייט פון מלחמה.

field'-artil'lery *n.* (פיעלד'-אר-טיל'-ע-רי) פעלד-ארטילעריע, לייכטערע קאנא-נען, וועלכע מען קען אריבערפיהרען פון איין ארט צום צווייטען [אין געגענזאץ צו פעסטונגס-קאנאנען א. ד. ג.].

field'-bat'tery *n.* (פיעלד'-בעט'-ער-אי) א באטעריי פון פעלד-ארטילעריע, וועלכע בעשטעהט געוועהנליך פון 4 אדער 6 קאנאנען.

field'-bed *n.* (פיעלד'-בעד) א פעלד-בעט [א לאגער-בעטעל פון א סאלדאט].

field'-book *n.* (פיעלד'-בוק) א בוך וואס לאנד-מעסטער געברויכען ביים מעסטען פעלד.

field'-col'ors *n.* (פיעלד'-קאל'-ארז) אין מיליטער — די קליינע פאהנען אדער אנדערע צייכענס פון די בעזונדערע רא-טעס סאלדאטען.

field corn (פיעלד קאהרן) געוויסע זארטען פון מאאיס אדער קוקורוזע וועלכע ווערען מייסטענס געברויכט צו קארמענען בהמות.

field'-day *n.* (פיעלד'-דיי) דער טאג ווען סאלדאטען געהען ארויס צו מארשירען אויף'ן מושטיר-פעלד; א פאראד-טאג; א יומא דפגרא; א יום-טוב פון א לעהר-אנשטאלט, ווען מען גיט זיך אב מיט ספארט; א טאג פאר וויסענשאפטליכע פארשונגען אין די פעלדער אדער וועלדער.

fiel'ded *a.* (פיעל'-דעד) וואס געפינט זיך אויף'ן שלאכט-פעלד; אויסגעלעגט אלס לאגער.

field'-eq'uipage *n.* (פיעלד'-עק'-ווי-פעדזש) די אויסשטאטונג, די בעוואפ-נונג צו מלחמה.

field'er *n.* (פיעלד'-ער) אין באל-שפיעל אדער קריקעט — איינער וואס שטעהט אין פעלד צו כאפען דעם באל אדער פילקע.

field'fare *n.* (פיעלד'-פעהר) דער דראזד אדער קרא-מעטס-פויגעל [א קליינער זינג-פויגעל פון א רויטליך-ברוי-נעם קאליר מיט א שווארצליכען עק און אש-גרויען קאפ].

Fieldfare

field for investiga'tion (פיעלד פאר אינ-וועס-טי-גיי'-שאן) דאס פעלד פאר ענטדעקונגען, דאס אונטערזוכונגס-געביעט.

The immigration problem is an important field for investigation.

field'-glass *n.* (פיעלד'-גלעס) א טע-לעסקאפ, א שפאקטיוו.

field'-gun *n.* (פיעלד'-גאן) א הארמאט אדער קאנאנע פון פעלד-ארטילעריע.

field'-hand *n.* (פיעלד'-הענד) דער פעלד-ארבייטער.

field'-hos'pital *n.* (פיעלד'-האס'-פי-טעל) א שפיטאל איינגעריכטעט אויף א שלאכט-פעלד.

fiel'ding *n.* (פיעל'-דינג) דאס שפיעלען באל אויף'ן פלאץ פון קריקעט אדער באל-שפיעל.

field'-lens *n.* (פיעלד'-לענז) ז. *field-glass*.

field'-mad'der *n.* (פיעלד'-מעד'-ער) די פעלד-מארענע [א מין שארסטיג גראז. וואקסט אין ענגלאנד].

field'-mag'net *n.* (פיעלד'-מעג'-נעט) א מאגנעט פון אן עלעקטרישער מאשין; א מאגנעט געברויכט צום אויסגעפינען אייזען אין מינעראלען.

field'-mar'shal *n.* (פיעלד'-מאר'-שעל)

א פעלד־מארשאל [דער הויפט־קאמאנדיר פון דער גאנצער ארמעע].

field'-mouse *n.* (פיעלד'-מאוס) א פעלד־מויז.

field of bat'tle (פיעלד אוו בעטל) דאס שלאכט־פעלד, דער קאמפפס־פלאץ.

field'-of'ficer *n.* (פיעלד'-אפ'-אי-סער) א שטאב־אפיציער [אן אפיציער אין ראנג העכער פון א קאפיטאן און נידרי־גער פון א גענעראל].

field of vis'ion (פיעלד אוו וויזש'-אן) דאס בעאבאכטונגס־געביעט.

field'-piece *n.* (פיעלד'-פיעס) ז. *field-gun*.

field'-prea'cher *n.* (פיעלד'-פריט'-טשער) א וואנדערענדער פרעדיגער; איינער וואס פרעדיגט אונטער'ן פרייען הימעל.

field'-prea'ching *n.* (פיעלד'-פריט'-טשינג) דאס פרעדיגען אונטער'ן פרייען הימעל.

field'-sports *n.* (פיעלד'-ספאורטס) פעלד־פערגניגען [דאס געהן אויף יאגד און אטלעטישע שפיעלען].

field'-staff *n.* (פיעלד'-סטעף) דאס צינד־שטעקעל וואס מען פלעגט אמאל געברוי־כען אנצוצינדען דעם פולווער אין א הער־מאט.

field'-vole *n.* (פיעלד'-וואול) ז. *field-mouse*.

field'-work *n.* (פיעלד'-הווירק) וויסענ־שאפטליכע אונטערזוכונגען אדער פארשונ־גען וואס ווערען געמאכט בנוגע צו א פעלד אדער לאנד־געביעט; אין מילי־טער — די ארומגראבונגען אדער שאנ־צען; אין סאציאלאגיע — אונטערזוכונ־גען וואס ווערען געמאכט אויף'ן גרונד פון צוזאמענקלייבען פאקטען אויף פער־שיעדענע פלעצער.

fiend *n.* (פיענד) א בייזער פיינד; א מחבל, א טייוועל, א דעמאן, א שטן; זעהר א פערדארבענער מענש; א מאניאק; א מענש וואס איז ליידענשאפטליך איבער־געגעבען צו א געוויסער תאוה.

fien'dish *a.* (פיענ'-דיש) טייוויליש, בייז; אויף דעם העכסטען אופן פערדארבענ.

fien'dishly *adv.* (פיענ'-דיש-לי) מעשה מחבל; דורך שרעקליכער פערדארבענ־הייט.

fiend'like *a.* (פיענד'-לאיק) ז. *fiendish*.

fierce *a.* (פיערס) ווילד; צורייצט; גרויזאם; צארנדיג.

fierce'ly *adv.* (פיערס'-לי) צארנדיג; אויפגערייצט; מיט בייזקייט.

fierce'ness *n.* (פיערס'-נעס) ווילדהייט; גרויזאמקייט; וואוטה, צארן.

fier'ily *adv.* (פאיר'-אי-לי) פייערדיג, היציג.

fier'iness *n.* (פאיר'-אי-נעס) די פייער־דיגקייט, דער ברען, די היץ.

fier'y *a.* (פאיר'-אי) פייעריג; היציג.

fier'y-foot'ed *a.* (פאיר'-אי-פוט'-עד) שנעל, ווי א פייל פון בויגען.

fier'y or'deal (פאיר'-אי אר'-די-על) די פייער־פראבע [דער אינקוויזיציאנס־משפט מיט פייער און וואסער].

fife *n.* *and* *v.* (פאיף) א פייפעל, א פלייט; שפיעלען אויף א פלייט.

Fife

fife'-ma'jor *n.* (פאיפ'-מיי'-דזשאר) דער ערשטער פלייט־שפיעלער אין דער ענגלישער מיליטערישער מוזיק.

fi'fer *n.* (פאי'-פער) א פייפער, א שפיע־לער אויף א קוואר־פייף אדער פלייט.

fifteen' *a.* *and* *n.* (פיפ-טיען') פופצעהן; די צאהל פופצעהן.

fifteenth' *a.* *and* *n.* (פיפ-טיענטה') וואס איז דער פופצעהנטער; א פופצעהנ־טעל.

fifth *a.* *and* *n.* (פיפטה) וואס איז דער פינפטער; א פינפטעל.

fifth'ly *adv.* (פיפטה'-לי) פינפטענס.

fif'tieth *a.* *and* *n.* (פיפ'-טי-עטה) וואס איז דער פופציגסטער; א פופציגסטעל.

fif'ty *a.* *and* *n.* (פיפ'-טי) פופציג; די צאהל פופציג.

fig *n.* (פיג) א פייג; א פייגען־בוים.

Fig

fig'-ap'ple *n.* (פיג'-עפל) דער פייג־עפעל [א מין עפעל אהן די אינעווייניג־סטע ביינדלעך].

fig'-ea'ter *n.* (פיג'-איע'-טער) דער פייגען־עסער [א מין פויגעל]; א מין גריל פון דרום־אמעריקא.

fig'-gnat *n.* (פיג'-נעט) א מין פליג, וועלכע ברייננגט שאדען צו פייגען.

fight *v.* *and* *n.* (פאיט) זיך שלאגען; פעכטען; דועלירען, באקסען; קעמפפען; אויסקעמפפען [עטוואס]; זיך קריעגען; א געפעכט; א געשלעג, א שלעגעריי.

fight a field (פאיט ע פיעלד) האבען א געפעכט.

fight a ti'ger (פאיט ע טאי'-גער) שפיעלען פארא אדער באנק [אזא אזארט־נער קארטען־שפיעל]; אן אנטייל אין אזארטנעם שפיעל.

figh'ter *n.* (פאי'-טער) א קעמפפער; א שלעגער.

figh'ting *n.* *and* *a.* (פאי'-טינג) דאס שלאגען זיך; דאס פעכטען; דאס קעמפ־פען; א געשלעג, א קאמפף, א געפעכט; פעכטענד, קעמפפענד; קאמפף־פעהיג; בערייט צום קאמפף; פערנומען אין א קאמפף אדער געפעכט.

figh'ting-cock *n.* (פאי'-טינג-קאק) א קאמפף־האהן; איינער וואס זוכט א גע־לעגנהייט זיך צו שלאגען, א שטרייט־זיכטיגער מענש.

figh'ting cove (פאי'-טינג קאוו) א פראפעסיאנעלער באקסער [פויסט־שלע־גער].

figh'ting-ground *n.* (פאי'-טינג-גראונד) א קאמפף־פלאץ.

fight it out (פאיט איט אוט) אויס־קעמפפען, אויספעכטען.

fight one's way (פאיט הוואנז הוויי) זיך דורכשלאגען א וועג.

fight shy of (פאיט שאי אוו) אויסמיי־דען, אבטרעטען דעם וועג.

fight through (פאיט טהרוה) דורכ־שלאגען זיך.

fight with a shad'ow (פאיט הוויטה ע שעד'-או) קעמפפען מיט א שאטען [קעמפפען מיט אן איינגעבילדעטען פיינד].

fig'-leaf *n.* (פיג'-ליעף) א פייגען־בלאט; א צודעק פאר דער שאנדע; א שוואכע בעדעקונג, א קארגע בעקליידונג.

fig'ment *n.* (פיג'-מענט) אן אויסגעטראכ־טע אדער איינגעבילדעטע זאך.

figmen'tal *a.* (פיג-מענ'-טעל) וואס איז אויסגעטראכט.

fig'-shell *n.* (פיג'-שעל) אזא מויער־קאפ וואס האט די פארם פון א פייג.

fig'-tree *n.* (פיג'-טריע) א פייגענבוים.

fig'ulate *a.* (פיג'-יו-לייט) וואס איז געמאכט געווארען פון ליים; וואס איז אויסגעקנאטען מיט די הענד.

fig'ulated *a.* (פיג'-יו-ליי-טעד) ז. *figulate*.

figurabil'ity *n.* (פיג-יו-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארגעשטעלט ווערען אין א בילד, פארם אדער דיאגראם.

fig'urable *a.* (פיג'-יו-רעבל) וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין א געוויסער פארם אדער בילד.

fig'ural *a.* (פיג'-יו-רעל) וואס האט א געוויסע פארם אדער פיגור.

fig'urant *n.* (פיג'-יו-רענט) א פיגוראנט, א סטאטיסט [אין טעאטער — איינער וואס זיין ראלע בעשטעהט בלויז אין שטעהן אויף דער ביהנע, אבער ניט ריי־דען]; א באלעט־טענצער.

figurante' *n.* (פיג-יו-רענט') א באלעט־טענצערין; א סטאטיסטין אויף דער ביהנע.

fig'urate *a.* *and* *v.* (פיג'-יו-רייט) פארמירט, געשטאלטעט; וואס האט א בעשטימטע פארם אדער פיגור; אין מו־זיק — פיגורירט, פערציערט מיט טאנ־פיגורען אדער טרעלען; פארשטעלען; פיגורירען.

fig'urated *a.* (פיג'-יו-ריי-טעד) פאר־מירט, געשטאלטעט; וואס האט א בע־שטימטע פארם אדער פיגור; אין מו־זיק — פיגורירט, פערציערט מיט טאנ־פיגורען אדער טרעלען.

fig'urately *adv.* (פיג'-יו-רייט-לי) מיט א בעשטימטער פארם אדער פיגור; גע־שטאלטעט, פארמירט.

figura'tion *n.* (פיג-יו-ריי'-שאן) דאס אנגעהמען אדער בילדען א געוויסע פארם; דאס אויסבילדען זיך אין א געוויסער פארם; אין מוזיק — די פיגוראציאן, די פערציערונג פון א מעלאדיע מיט טאנ־פיגורען אדער טרעלען; די ענדערונג פון דער פארם פון ווערטער ניט ענדערענ־דיג זייער מיין.

fig'urative *a.* (פיג'-יו-ריי-טיוו) פי־גוראל, בילדליך, מליצה'דיג; וואס איז ניט אין דעם בוכשטעבליכען זין פון ווארט [צ. ב. א "שטיינערן" הארץ, א "שארפער" צונג, אן "אייזערנע" האנד, א "זויער" פנים א. ד. ג.]; בילדער־רייך, פול מיט בילדער [ווענען א רעדע אדער בעשרייבונג].

fig'uratively *adv.* (פיג'-יו ריי טיוו

לי) אויף א פיגוראלען, מליצה'דיגען אדער בילדליכען אופן; ניט אין דעם בוכשטעב־ליכען זין פון ווארט.

fig'urativeness *n.* (פיג'־יו־ריי־טיוו־נעס) מליצה, בילדליכקייט; דאס זיין בילדליך, דאס זיין מליצה'דיג.

fig'ure *n. and v.* (פיג'־יור) א פיגור, א פארם, א געשטאלט, א בילד; א פערזענ־ליכקייט; א מליצה; א פארשטעלונגס־בילד, א פאנטאזיע; א טאנץ־פיגור [די טורען אדער שטעלונגען ביים טאנצען]; א ציפער; א פרייז, א ווערטה; א קור־צער מוזיקאלישער מאטיוו וואס האט א כאראקטעריסטישע, מעלאדישע אדער ריט־מישע אייגענטימליכקייט; בילדען; גע־שטאלטען; פארמירען; פערציערען מיט בילדער אדער פיגורען; זיך פארשטעלען, זיך דענקען; בערעכענען; פיגורירען; אויפטרעטען, שפיעלען א ראלע; פארשטע־לען; מאכען א געוויסען ציי‌כען; פער־ציערען א מעלאדיע מיט טרעלען.

fig'ure above' one (פיג'־יור ע־באוו' וואן) א קאפ העכער פון איינעם.
He is a **figure above** me in size.

fig'ure-cas'ting *n.* (פיג'־יור־קעס־טינג) די קונסט פון אבגיסען פיגורען.

fig'úred *a.* (פיג'־יורד) בעפוצט מיט פיגורען אדער מיט בלומען; בעמאלט מיט פיגורען; אין מוזיק — בעציערט מיט טרעלען.

fig'ure-dance *n.* (פיג'־יור־דענס) א טאנץ אין פיגורען; א באלעט־טאנץ.

fig'urehead *n.* (פיג'־יור־העד) א פיגור אלס פערציערונג אויף דעם שיף־שנאבעל; א פערזאן וואס איז צום שיין ארויסגע־שטעלט אלס פערטרעטער פון אנדערע, ניט האבענדיג אין דער ווירקליכקייט וועלכע עס איז אויטאריטעט.
The King of England is no more than a **figurehead** in the government of the country.

fig'ure-ma'ker *n.* (פיג'־יור־מיי'־קער) א מאדעלירער, א פיגורען־מאכער, א מא־דעלען־מאכער.

fig'ure of fun (פיג'־יור אוו פאן) א פערזאן וועלכע האט א קאמישען אויס־זעהן.

fig'ure of speech (פיג'־יור אוו ספיטש) די רעדע־פיגור, מליצה, א בעזונ־דער ארט רעדען.

fig'ure-stone *n.* (פיג'־יור־סטאון) דער בילדשטיין, דער כינעזישער פעט־שטיין [א שטיין וועלכער האט די עהנליכקייט פון בילדער וועלכער עס איז א פיגור].

fig'ure-weav'ing *n.* (פיג'־יור־הוויעו'־אינג) פיגורען־וועבעריי, דאס איינוועבען פיגורען אין צייגען.

figurine' *n.* (פיג־יו־ריין') א געשניצטע אדער געפארעמטע פיגור אדער א גרופע פון פיגורען אלס א פערציערונג.

fig'uring *n.* (פיג'־יו־רינג) בערעכנונג.

fig'wort *n.* (פיג'־הוואירט) ברוין־ווארצעל; פייגען־ווארצעל [אזא פלאנצע].

Fi'jian *a. and n.* (פי'־דזשי־ען) וואס איז שייך צו די פידזשישע אינזלען, צו זייערע איינוואהנער, שפראך א. ד. ג.; אן איינוואהנער פון די פידזשישע אינזלען.

fila'ceous *a.* (פי־ליי'־שאס) פעדימדיג, אדערדיג; וואס בעשטעהט פון פעדים־עהנליכע אדער אדערדיגע טיילען.

fil'acer *n.* (פיל'־ע־סער) אין די פרי־העריגע צייטען — א געריכטס־בעאמטער, א רעגיסטראטאר.

fil'ament *n.* (פיל' ע־מענט) א פאדים, אן אדער, א פיבער.

filamen'tous *a.* (פיל־ע־מענ'־טאס) פעדימדיג; אדערדיג.

fi'lar *a.* (פאי'־לאר) פעדימדיג, אדער־דיג; וואס בעשטעהט פון אדערלעך אדער פיבערן.

fil'ature *n.* (פיל'־ע־טשור) שפינעריי; א שפין־אינסטרומענט אבצוואוויקלען די זייד־פעדים פון דעם קאקון [די זייד־גע־וועב איז וועלכען די זייד־ווערים וויקלען זיך איין]; א פלאץ, וואו מען וויקעלט אב די זייד־פעדים פון דעם קאקון.

fil'bert *n.* (פיל'־בערט) דער לאמבערטס־נוס [אזא גרויסער וואלד־נוס]; א לאמ־בערטסנוס־בוים.

fil'bert-tree *n.* (פיל'־בערט־טריע) א לאמבערטסנוס־בוים.

filch *v.* (פילטש) גנב'ענען [אויף א קליי־נעם שטייגער], לקח'נען; אוועקשלעפען, אוועקשלעפען פון אונטער דער האנד.

fil'cher *n.* (פיל'־טשער) א גנב [הויפט־זעכליך פון קליינינקע גנבה'לעך]; איינער וואס גנב'עט אוועק, שלעפט אוועק אונטער דער האנד.

fil'chingly *adv.* (פיל'־טשינג־לי) אויף א גנבה'שען אופן.

file *n. and v.* (פאיל) א פייל [צום פיילען]; עטוואס וואס דיענט צום מאכען שעהנער, מעהר פאלירט [ווי א ליטעראַ־ריש ווערק]; עטוואס וואס איז שארפסט־קע. וואס זעהט אויס ווי א פייל [וועגען קערפער־טיילען ביי אינזעקטען]; א שנור, א שטריק; א רייה, א שערענגע; א שני־רעל אדער דראט, אויף וועלכען מען שנירט עפעס אויף אדער מען הענגט אויף פאפירען; א פאפיערען־שטעכער; די קאלעקציאן פון דאקומענטען וואס ווערען אויף אזא אופן צוזאמענגענומען; א קא־לעקציאן פון דאקומענטען בכלל; אויף א שאך־ברעט — די רייה קעסטעלעך וואס ציהט זיך דירעקט פון איין שפיעלער צום צווייטען; א לאפען אדער שמאטע צו ווי־שען די דיל; א גנב, א קעשענע־גנב; א כיטרער יונג; א פעהיגער, דורכגעטריבע־נער בחור; פיילען, פאלירען, אויסבעסע־רען, אויסשעהנערען; ארויפציהען אויף א שנור אדער דראט [ווי דאקומענטען]; אויסלעגען אין ארדנונג, איינטיילען, קלא־סיפיצירען; פראטאקאלירען, רעגיסטרירען, פערצייכענען [דאקומענטען]; מארשירען אין א רייה; בילדען א רייה.

file'-clo'ser *n.* (פאיל'־קלאו'־זער) אן אונטער־אפיציער וואס שליסט די שערענ־גע סאלדאטען אום צו העלפען אויפצוהאל־טען די שערענגע אין ארדנונג.

file'-cut'ter *n.* (פאיל'־קאט־ער) א פיילען־שניידער, א פיילען־מאכער.

file'-dust *n.* (פאיל'־דאסט) פייל־שטויב [דער שטויב וואס קומט אראב פון פיי־לען].

file'-fire *n.* (פאיל'־פאיר) דאס שיסען רייהענווייז [ביי מיליטער].

file'-fish *n.* (פאיל'־פיש) דער פייל־פיש אדער הארן־פיש [אזא פיש וואס האט א שארפטע, געקארבטע הויט ווי א פייל. די הויט ווערט אפט געברויכט אנשטאט זאמד־פאפיער צום גלאט מאכען].

File-fish

file'-lea'der *n.* (פאיל'־ליע'־דער) דער

סאלדאט וואס געהט פאראויס פאר א שערענגע סאלדאטען.

fil'emot *n. and a.* (פיל'־ע־מאט) דער קאליר פון א פערוועלקטען בלאט, געלב־ליך־ברוינער קאליר; געלבליך־ברוין, וואס האט דעם קאליר פון א פערוועלקטען בלאט. ז. *feuillemorte*

fi'ler *n.* (פאי'־לער) א פיילער; א קעשענע־גנב.

filet' *n.* (פיע־ליי') אן ארנאמענט אין דער פארם פון א דינער ליניע ביים ראנד.

fil'ial *a.* (פיל'־יעל) ווי א קינד, וואס געפינט זיך אין בעציהונגען ווי קינדער צו עלטערען.

fil'ially *adv.* (פיל'־יעל־אי) ווי א קינד [אין בעצוג אדער בעציהונגען צו עלטע־רען].

fil'iate *v.* (פיל'־אי־אייט) ארעפטירען, אננעהמען אלס אן אייגענע קינד; אין יו־ריספרודענץ — געריכטליך בעשטימען די אבשטאמונג [ווי פון א ממזר]; צושריי־בען עטוואס צום ריכטיגען פערפאסער און שאפער; בעשטימען די נאהענטע פער־העלטניסע צווישען עפעס; ברייגנען אין שייכות, פערבינדען.

filia'tion *n.* (פיל־אי־איי'־שאן) דאס פערהעלטניס פון קינדער צו עלטערען; דאס שאפען פערהעלטניסע ווי צווישען עלטערען און קינדער [הויפטזעכליך דורך ארעפטירונג]; אין יוריספרודענץ — די געריכטליכע בעשטימונג פון דער אבשטאַ־מונג [ווי, למשל, פון א ממזר]; נאהענ־טע פערבינדונג אדער קרוב'שאפט.

fil'ibuster *n. and v.* (פיל'־אי־באס־טער) א פיליבוסטער; א ים־רויבער; איי־נער פון אן ארגאניזירטער באנדע וואס האט די אויפגאבע, געגען די אינטערנאַ־ציאנאלע געזעצע, זיך ארייצוריסען אין א פרעמדען לאנד, אום דארט ארויסצורופען אן אויפשטאנד; א מיטגליעד פון דער מינאריטעט פון א געזעצגעבענדער אדער עהנליכער קערפערשאפט, וועלכער ווענדעט אן פערשיעדענע מיטלען [ווי קלאפען, טומלען, לאנגע רעדען א. ד. ג.] אום צו שטערען דער מאיאריטעט אנצונעהמען א פארשלאג; זיך בעשעפטיגען מיט ים־רוי־בעריי; ארייגרייסען זיך, געגען די אינ־טערנאציאנאלע געזעצע, אין א פרעמדען לאנד, אום דארט ארויסצורופען אן אויפ־שטאנד; פיליבוסטערען [אין געזעצגעבענ־דע און עהנליכע קערפערשאפטען].

fil'ibusterer *n.* (פיל'־אי־באס־טער־ער) א פיליבוסטער [אין געזעצגעבענדע און עהנליכע קערפערשאפטען]. ז. *filibuster*

fil'ibusterism *n.* (פיל'־אי־באס־טער־איזם) ים־רויבעריי; דאס פיליבוסטערען [אין געזעצגעבענדע און עהנליכע קער־פערשאפטען]. ז. *filibuster*

fil'ical *a.* (פיל'־אי־קעל) וואס בעלאנגט צו די פארנען [פאפאראטניקעס]. ז. *fern*

Fil'ices *n.* (פיל'־אי־סיז) דער מין פאר־נען [פאפאראטניקעס].

fil'iciform *a.* (פיל'־אי־סי־פארם) עהנ־ליך צו א פארן [פאפאראטניק].

fil'icoid *a. and n.* (פיל'־אי־קאיד) פארן־עהנליך; א פלאנצע וואס איז עהנ־ליך צו א פארן [פאפאראטניק].

filif'erous *a.* (פאי־ליפ'־ע־ראס) וואס פראדוצירט פעדים, וואס ברייגנט ארויס אדער־פערמיגע אדער פעדים־פערמיגע טיי־לען [וועגען פלאנצען און אינזעקטען].

fil'iform *a.* (פיל'־אי־פארם) פעדים־

ארטיג, פעדים=פערמיג; וואס איז עהנליך צו אן אדער [פיבר].

fil'igree *n. and a.* (פיל'-אי-גריע) פיליגראַן, דינע און זעהר איידעל=געפלאַכטענע דראַט=ארבייט; אַ זעהר דעליקאַטע זאַך; עפּעס וואָס קען זעהר לייכט צושעדיגט אדער צושטערט ווערען; וואָס בעשטעהט פון פיליגראַן אדער זעהר דין=געפלאַכטענער דראַט=ארבייט.

fi'ling *n.* (פאַי'-לינג) דאָס פיילען; פייל=שטויב, פייל=שפּאַן, אַפּילקעס, אַבגעפיילטע שטיקלעך.

Filipi'no *n.* (פיל-אי-פּי'-נאָ) איינער פון די איינוואוינער פון די פיליפּינישע אינזלען.

fill *v. and n.* (פיל) פילען, אָנפילען, מאַכען פול; אויספילען; זעטיגען; אָנזעטיגען; אָנבלאָזען [ווי אַ זעגעל אויף אַ שיף]; פערנעהמען אַ ליידיגע שטעלע אדער אַמט; ערפילען אַ פּפליכט; אָנגיסען אַ כלי; פערשטאָפּען אַ לאָך, פערשמירען אַ שפּאַלט; פעלשעווען, געבען אַ געפעלשטע זאַך; אָנגיסען אַ בעכער, געבען אדער נעהמען אַ טרונק בראַנפען; פול ווערען, אָנפילען זיך; דאָס וואָס קען אָנפילען אדער אָנזעטיגען; אַ דישעל, אַ האָלאָבלע; פולקייט, גענונקייט.

fill'er *n.* (פיל'-ער) איינער אדער עפּעס וואָס פילט אָן; אַ כלי, דורך וועלכער מען פילט אָן אַן אַנדער כלי; אַ לייקע; דאָס וואָס דיענט אָנצוזעטיגען עפּעס אדער צו פערנעהמען אַ ליידיגען פּלאַץ; אין מאַלעריי — אַ מאַטעריאַל, מיט וועלכען מען בעשמיערט די שפּאַלטען פון האָלץ כדי צו מאַכען עס גלאַט אום דערנאָך צו לאַקירען; דער טאַבאַק, וועלכער פילט אָן אַ ציגאַר צום אונטערשייד פון דעם טאַבאַק=בלאַט, וואָס וויקעלט איהם אָרום; אַ פערד אין דישעל.

fil'let *n. and v.* (פיל'-עט) אַ באַנד אדער לענטע צו פערבינדען די האָר פון קאָפּ; אין ארכיטעקטור—אַ מין רינג אדער קאַרניז אָרום אַ זייל [ז. *annulet*]; אַ לייסט צוגעשלאָגען צו אַ וואַנד אדער אָרום אַ טהיר; אַ בענילטער פּאַסיק אויף אַ ראַהם פון אַ בילד; דער געווינט פון אַ שרויף; אַ רינג אויף דעם מויל אדער לאָך פון אַ ביקס אדער האַרמאַט; ביי בוכבינדער — אַ רעדעל, וואָס דריקט אָב אַ ליניע אדער פיגור אויף די טאָוולען אדער אויף'ן רוקען פון אַ בוך; אין טעלעגראַפיע — די פּאַפּיערענע לענטע, אויף וועלכער עס דרוקען זיך אָב די טעלעגראַמען; אַ פּאַס מיט אָנגעשטעקטע דרעטלעך וואָס בעדעקט דעם צילינדער פון אַ בארשט=מאַשין; אַ מוסקול; פּיליי [דאָס מוסקול=פלייש פון די לענדען]; אָן אָרומגעבונדען, געבראָטען שטיק פון רינד אדער קאַלב=פלייש; אַ דיק שטיק פיש; אין אַנאַטאָמיע — אַ געוויסער בינטעל פון נערווען אדער אָדערען; פערבינדען מיט אַ קליינעם באַנד אדער לענטע; בעשלאָגען מיט לייסטען; פערציערען מיט רינגען.

fil'let-plane *n.* (פיל'-עט-פּליין) אַ לייסטען=הובעל.

fil'libuster *n.* (פיל'-אי-באַס טער) ז. *filibuster*.

fill'ing *n. and a.* (פיל'-אינג) דאָס אויספילען; די אויספילונג; דאָס אָנפילען מיט עפּעס אַ לעדיגע זאַך; דאָס פּלאָמבירען אַ צאָהן; דאָס בעדעקען אַ פּאַדלאָגע מיט טעפּיך אדער קאָווער; די קוועדים פון אַ געוועבטער זאַך; די האַלטונג, דאָס אויסנעהען; אין מאַלעריי — דאָס קיטעווען אַ וואַנד אדער ברעט, כדי די פאַרב אדער לאַק זאָל זיך לעגען גלאַט; אַ שוואַכער וואָל פאַר אַ צייטווייליגער אייזענבאַהן; וואָס ערפילט; וואָס זעטיגט אָן; וואָס בעפריעדיגט עפּעס.

fil'lip *v. and n.* (פיל'-איפּ) אַ שנעלען; אַ שנעל; דאָס וואָס רעגט אדער רייצט אויף.

fillipeen' *n.* (פיל-אי-פּיען') ז. *philopena*.

fil'lister *n.* (פיל'-איס-טער) דער פּאַלץ=הובעל [אַ הובעל צו מאַכען אַ פוגע אין האָלץ].

fil'lister-plane *n.* (פיל'-איס-טער-פּליין) ז. *fillister*.

fill the bill (פיל טהי ביל) זיין צופריעדענשטעלענד.

I hope that the new clerk I engaged will fill the bill.

fill the sails (פיל טהי סיילז) אויפציהען די זעגלען צום ווינד צו.

fil'ly *n.* (פיל'-אי) אַ יונגע קליאַטשע; אַ קאַקעטקע.

film *n. and v.* (פילם) אַ פּלעווקע, אַ דין הייטעל; בעלם [אויף'ן אויג]; אַ צווישען=הייטעל, אַ שייד=ווענטעל פון הויט; אין פאָטאָגראַפיע — אַ דין הייטעל, אויף וועלכען דאָס בילד ווערט אָראָבגענומען; בעדעקען, איבערציהען מיט אַ הויט.

fil'my *a.* (פיל'-מי) הויטיג, איבערגעצויגען מיט אַ הויט.

fi'lose *a.* (פאַי'-לאָוס) פעדימדיג, אויסגעצויגען ווי אַ פאָדים.

filoselle' *n.* (פיל-אָ-זעל') רויהע, ניט בעאַרבייטע זייד.

fil'ter *n. and v.* (פיל'-טער) אַ פילטער [אַן אַפּאַראַט אָבצוטיילען און פערהאַלטען מעכאַניש די האַרטע טיילכלעך פון אַ פליסיגקייט]; אַ זייערעל, אַ דורכשלאַג; פילטרירען, זייען, דורכזייען.

fil'tering-pa'per *n.* (פיל'-טער-אינג-פּיי'-פּער) פילטריר=פּאַפּיער [אַ מין פּאַפּיער, דורך וועלכען מען זייעט דורך וואַסער].

fil'tering-press *n.* (פיל'-טער-אינג-פּרעס) אַ פילטער, דורך וועלכען די פליסיגקייט ווערט דורכגעדריקט מיט'ן דרוק פון אַ וועלכער ניט איז מעכאַנישער קראַפט.

fil'tering-stone *n.* (פיל'-טער-אינג-סטאָון) אַ פילטריר=שטיין, אַ שטיין וואָס לאָזט דורך זיך דורכגעהן וואַסער.

fil'ter stand (פיל'-טער סטענד) אַ געשטעל וואו עס ווערען אריינגעשטעלט לייקעס אדער פילטערס.

filth *n.* (פילטה) שמוץ, אונריינקייט, מיאוס'קייט; פערדאָרבענהייט.

filth'-disease' *n.* (פילטה'-די-זיעז') אַ קראַנקהייט וואָס ווערט אַרויסגערופען פון אונריינקייט און שמוץ.

fil'thily *adv.* (פיל'-טהי-לי) אויף אַ שמוציגען, אונריינעם, מיאוס'ען אדער פערדאָרבענעם אופן.

fil'thiness *n.* (פיל'-טהי-נעס) אונריינקייט, שמוציגקייט, פערדאָרבענקייט.

fil'thy *a.* (פיל'-טהי) שמוציג, אונריין, מיאוס; פערדאָרבען.

fil'thy lu'cre (פיל'-טהי לו'-קער) פערפלוכטעס געלד.

He is toiling day and night and all for the filthy lucre.

fil'trate *v. and n.* (פיל'-טרייט) פילטרירען, זייען, דורכזייען; פילטרירטע אדער דורכגעזייעטע פליסיגקייט.

filtra'tion *n.* (פיל-טריי'-שאָן) דאָס פילטרירען, דאָס זייען, דאָס דורכזייען.

Filtration

fi'lum *n.* (פאַי'-לאָם) אַ פאָדים, אַ פיבר [פאַזער]; אַ פעדימדיגער געבוי.

fim'briate *a. and v.* (פים'-ברי-אייט) ווי מיט פראַנזען, בעדעקט ביים ברעג מיט הערעלעך; בעציערען מיט אַ ראַנד.

fimeta'rious *a.* (פים-אי-טיי'-רי-אָס) וואָס וואַקסט אויף מיסט אדער צווישען מיסט [וועגען פּלאַנצען].

fin *n.* (פין) [פון (פין) אַ שופּ, אַ פלאַס=פעדער פּיש]; דאָס וואָס איז עהנליך צו אַ שופּ; די האַנד; די לאַפּעטקע פון אַן אַקעראייזען; די זייטיגע ברעטלעך וואָס שטעקען אַרוים פון אַ שיף.

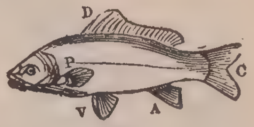

Fins

fi'nable *a.* (פאַי'-נעבל) וואָס פערדיענט שטראָף; וואָס קען געריינעגט ווערען.

fi'nal *a. and n.* (פאַי'-נעל) ענדליך, לעצט, ענטשיידענד, ענטשיעדען, שליסליך, ענדגילטיג; וואָס איז שייך צו דער ענד=אורזאַכע [אין פילאָזאָפיע]; דאָס לעצטע; פינאַל, ענד, שלוס; אין פילאָזאָפיע — די ענד=אורזאַכע [לויט דער לעהרע, אַז אַלעס וואָס עקזיסטירט איז בעשאַפען געוואָרען פאַר אַ בעשטימטען צוועק — די אורזאַכע וואָס האָט אַרויסגערופען די עקזיסטענץ פון עפּעס, דער ענד=ציעל].

fi'nal bal'ance (פאַי'-נעל בעל'-ענס) דער שלוס באַלאַנס [אין בוכהאַלטעריע].

fi'nal cause (פאַי'-נעל קאָהז) די ענד=אורזאַכע. ז. *final*.

fina'le *n.* (פי-נאַ'-לע) דער פינאַל, דער שלוס=טייל [פון אַן אָפּערע, קאָנצערט, דראַמאַטישער פאָרשטעלונג]; אַ שלוס.

final'ity *n.* (פאַי-נעל'-אי-טי) ענדליכקייט, ענדגילטיגקייט; דאָס זיין פערפאַלקאָמט אדער פאָלשטענדיג פערענדיגט; שלוס, ענדע; עטוואָס וואָס קומט צולעצט; אין פילאָזאָפיע — די לעהרע, אַז אַלעס וואָס עקזיסטירט איז בעשאַפען צוליעב אַ געוויסען בעשטימטען צוועק; די לעהרע פון ענד=אורזאַכען.

fi'nally *adv.* (פאַי'-נעל-אי) צולעצט, צו ענד, ענדליך; אויף אַ פאָלשטענדיגען שטייגער.

He was finally persuaded to take my advice.

fi'nal pas'sage of a bill (פאַי'-נעל פּעס'-עדזש אָוו ע ביל) די לעצטע פון די

געזעצליך־בעשטימטע פארלעזונגען פון א געזעץ־פארשלאג, נאך וועלכער ער ווערט א געזעץ.

fi'nal touch (פאי'־נעל טאטש) דער לעצ־טער שטריך [ביים פערענדיגען א בילד, א סטאטוע א. ד. ג.]; דאס וואס פערענדיגט עפעס.

The manager put the final touches on the arrangements.

finance' *n. and v.* (פי־נענס') די פינאנ־צען; פינאנס־סיסטעם; פיהרען פינאנס־געשעפטען; בעזארגען מיט פינאנסען.

finan'ces *n.* (פי־נענ'־סעז) איינקינפטע; רעגיערונגס־איינקינפטע.

finan'cial *a.* (פי־נענ'־שעל) פינאנציעל; וואס איז שייך צו פינאנסען; וואס איז שייך צו רעגיערונגס־איינקינפטע.

finan'cially *adv.* (פי־נענ'־שעל־אי) אין בעצוג צו פינאנסען.

financier' *n. and v.* (פי־נען־סיער') א פינאנסיסט; א בעאמטער וואס בעשעפ־טיגט זיך מיט די פינאנסען פון א פריוואַ־טער אונטערנעהמונג אדער פון א רעגיע־רונג; אין די פריהרינע צייטען אין פראנק־רייך — א אָטקופּשטשיק [איינער וואס האלט אין ארענדע רעגיערונגס־שטייע־רען]; פיהרען פינאנס־געשעפטען; בעזאר־גען מיט פינאנסען.

financier'ing *n.* (פין־ען־סיער'־אינג) פיהרונג פון פינאנס־געשעפטען.

finch *n.* (פינטש) א פינק אדער א זיאבליק [אזא פויגעלע].

Finch

find *v. and n.* (פאינד) געפינען, אויס־געפינען; בעגעגענען, טרעפען; דערגריי־כען, קומען צו...; בעשטימען [ביי גע־ריכטליכע פערהאנדלונגען]; בעזארגען [מיט עפעס]; שאפען [עפעס]; זארגען [פאר אימעצען], אויסהאלטען [אימע־צען]; געפעלען; ענטדעקונג.

fin'dable *a.* (פאינ'־דעבל) וואס מען קען געפינען.

find amiss' (פאינד ע־מיס') עפעס הא־בען אויסצוזעצען; טאדלען, קריטיקירען.

find bail (פאינד בייל) קריגען בירג־שאפט אדער ערבות [פאר'ן געריכט].

find bones (פאינד באונז) ניט קענען ארונטערשלינגען.

fin'der *n.* (פאינ'־דער) איינער וואס גע־פינט עפעס אויס; אין צאָל־אמט — איי־נער וואס געפינט אויס ארייננעשמוגעל־טע סחורות.

fin de siè'cle (פען דע סי־איי'קל) דער סוף פון יאהרהונדערט, דער סוף פון 19טען יאהרהונדערט; וואס איז כאראקטעריס־טיש פאר דעם ענד פון 19טען יאהרהונ־דערט; עמאנסיפירט, פראגרעסיוו, מאדערן.

find fault (פאינד פאהלט) געפינען אדער אויסזעצען פעהלערען; טאדלען, קריטיקירען.

find guil'ty (פאינד גיל'־טי) ערקלערען שולדיג [אין געריכט].

fin'ding *n.* (פאינ'־דינג) דאס געפינען, דאס אויסגעפינען; ענטדעקונג; דער בע־שלוס [נאך א געריכטליכער אונטערזו־כונג]; דאס אויסגעפונענע, דאס ענט־דעקטע.

fin'ding-cat'alogue *n.* (פאינ'־דינג־קעט'־ע־לאג) א קאטאלאג, א פערצייכניס פון די נעמען פון די ביכער אין א ביבליא־טעק [אהן איינצעלהייטען וועגען די בי־כער, וועגען זייער אינהאלט א. ד. ג. דער צוועק פון אזא קאטאלאג איז בלויז צו העלפען געפינען די ביכער].

fin'ding-list *n.* (פאינ'־דינג־ליסט) ז. *finding-catalogue*.

fin'dings *n.* (פאינ'־דינגז) די פערשיע־דענע געצייג און ארבייטס־מאטעריאלען וואס איינינע ארבייטער מוזען האבען איי־גענע, הויפטזעכליך אזעלכע וואס ווערען געברויכט פון שוסטערס; שוסטער־מאטע־ריאלען [אויסער לעדער].

fin'ding-store *n.* (פאינ'־דינג־סטאור) א קראם פון שוסטער־געצייג און שוסטער־מאטעריאלען.

find in the deed (פאינד אין טהי דיעד) כאפען ביי דער האנד.

find one's legs (פאינד הוואנז לעגז) זיך שטעלען אויף די פיס.

find one's lev'el (פאינד הוואנז לעוו'־על) געפינען זיין ריכטיגען פלאץ.

find one's par'allel (פאינד הוואנז פער'־ע־לעל) געפינען זיין גלייכען.

find one's self (פאינד הוואנז סעלף) זיך פיהלען, זיך בעפינדען; זיך ערנעה־רען, זיך אויסהאלטען; זיך אויסגעפינען פעהיג צו עפעס.

find out (פאינד אוט) אויסגעפינען, ענטדעקען.

find'-spot *n.* (פאינד'־ספאט) דער פלאץ, וואו עטוואס איז געפונען געווארען אדער ענטדעקט געווארען.

find vent (פאינד ווענט) געפינען אן אויסגאנג.

fine *a., adv., n. and v.* (פאין) פיין, עדעל, דעליקאט, עלעגאנט, נעט, געשמאק־פאל, צארט, עמפפינדליך, שעהן; געשלי־פען, פארזיכטיג אויסגעארבייט; פראכט־פאל, פאלקאם, אויסגעצייכענט, וואונדער־באר, מייסטערהאפט, מערקווירדיג, אנצי־הענד; שארף; דין, שיטער, קליין; וואס בעשטעהט פון זעהר קליינינקע טיילכלעך; רייז, גערייניגט, געלייטערט; אויף א דע־ליקאטען שטייגער; מיט פארזיכטיגקייט געמאכט; א געלד־שטראף; שטראף־געלד; געצאהלט פאר א געוויסען רעכט אדער פריווילעגיע; אן אבצאהל, אויסער ארענ־דע־געלד, וואס די וואסאלען פלעגען צאה־לען אין דער פעאדאלער ארדנונג צו די לארדען; ארויפלעגען א געלד־שטראף; בע־צאהלען פאר א רעכט אדער פריווילעגיע; רייניגען, לייטערען, גערייניגט ווערען, גע־לייטערט ווערען; מאכען גלאט, דין, עדעל.

fine arts (פאין ארטס) די פיינע קונסט [א קונסט וואס ווירקט הויפטזעכליך דורך שעהנהייטס־פארמען: ארכיטעקטור, סקולפּ־טור, מאלעריי און גראווירונג].

fine as a fid'dle (פאין עז ע פידל) זעהר צארט, פראכטפאל.

fine cas'ting (פאין קעס'־טינג) א קינסטלערישע, אויסערגעוועהנליך שעהנע אדער ווערטהפאלע אבגעגאסענע פיגור.

fine'-cut *a.* (פאין'־קאט) דין געשניטען.

fine'draw *v.* (פאינ'־דראה) פערנעהען אזוי, אז עס זאלען זיך ניט זעהן ניט די נעט, ניט די שטעך; אויסציהען זעהר דין [ווי למשל, דראט].

fine'drawer *n.* (פאינ'־דראה־ער) א קינסטלער אין צונויפנעהען אזוי, אז מען זאל ניט זעהן די נעט און די שטעך [ווי למשל, טעפּיכען].

fine'drawing *n.* (פאינ'־דראה־אינג) א מעטאדע צו פערצירעווען שטאפען אדער צונויפנעהען פערשיעדענע טיילען אזוי, אז מען זאל ניט זעהן די נעט, ניט די שטעך.

fine'-drawn *a.* (פאין'־דראהן) זעהר דין אויסגעצויגען [ווי דראט]; שארף, שפּיציג, מיט צופיעל שארפזיניגקייט.

fineer' *v.* (פאי־ניער') קריגען סחורה אויף בארג דורך דעם וואס איינער בע־שטעלט אזא סחורה, וועלכע קען פאר קיין אנדערען ניט טויגען, און ער ערקלערט נאכדעם, אז אויב מען קען איהם די סחורה ניט בארגען, וועט ער זי ניט נעהמען.

fine'-fin'gered *a.* (פאינ'־פינ'־גערד) געשיקט, קינסטלעריש, פאכמעניש.

fine'ly *adv.* (פאינ'־לי) מיט פיינקייט, מיט עדעלקייט, מיט עלעגאנץ, מיט שארפ־קייט; אויף א פאלקאמענעם, מייסטערהאפ־טען אופן; דין; געלייטערט, גערייניגט.

fine'ness *n.* (פאינ'־נעס) פיינקייט, דינ־קייט, געלייטערטקייט; עלעגאנץ; מיי־סטערהאפטיגקייט, עמפפינדליכקייט, גע־שליפענקייט, עדעלקייט, דעליקאטנעקייט.

fine'-nosed *a.* (פאינ'־נאוזד) וואס האט א גוטען חוש הריח.

fi'ner *n.* (פאי'־נער) א לייטערער פון מעטאלען.

fi'nery *n.* (פאי'־נע־רי) גלאנץ, פוץ; א געציערטער סטיל אין שרייבען אדער ריידען; אזא אויוון וואו גוס־אייזען ווערט פערוואנדעלט אין שמיער־אייזען.

fine-spo'ken *a.* (פאינ'־ספאו'קן) בענוי־צענדיג א העפליכע שפראך; ריידענדיג מיט פיינע אויסדריקע.

fine'-spun *a.* (פאינ'־ספאן) פיין גע־שפונען; שארפזיניג, איבערגעשפיצט.

finesse' *n. and v.* (פי־נעס') כיטרעקייט, איבערגעשפיצטקייט; א כיטרער איינפאל; בענוצען כיטרעקייט; כיטרעווען; געברוי־כען א כיטרען איינפאל.

fine stuff (פאין סטאף) א שיטערע וואפ־נע צו פלאסטערען ווענד.

fine'-toned *a.* (פאינ'־טאונד) מעלאדיש.

fine'top-grass *n.* (פאינ'־טאפ־גרעס) א זארט ווערטהפאלע פיטערונגס־גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס.

fin'-fish *n.* (פינ'־פיש) א פיש מיט פלוס־פעדערען.

fin'foot *n.* (פינ'־פוט) א שווים־פוס [א פוס ווי פון געוויסע פויגעל וואס די פינ־גער זיינען פערבונדען מיט א שווים־היי־טעל]; דער זון־פויגעל.

fin'-foot'ed *a.* (פינ'־פוט'־עד) וואס האט שווים־פיס, וואס די פינגער פון די פיס זיינען פערבונדען מיט א שווים־היי־טעל.

fin'ger *n. and v.* (פינ'־גער) א פינגער; דער פינגערבּרייט אין מוזיק; בעריהרען מיט די פינגער, טאפען; גרייפען, ערגריי־פען; שפּיעלען [אויף א מוזיקאלישען אינ־סטרומענט]; אנגעבען אויף די מוזיק־נא־טען די פינגער וועלכע מען זאל געברויכען אין שפּיעלען.

fin'ger-al'phabet *n.* (פינ'־גער־על'־פע בעט) א פינגער אלף־בית, אן אלף־בית

אדער א⸗בע⸗צע וואס ווערט צונויפגעשטעלט
פון פערשיעדענע שטעלונגען און בעוועגונ⸗
גען פון די הענד און די פינגער, ווי עס
געברויכען טויב⸗שטומע.

Finger-alphabet

fin′ger and thumb (פינ׳-גער ענד
טהאם) איין הארץ און איין נשמה.
fin′ger-board *n.* דאס (פינ׳-גער-באורד)
פינגער⸗ברעטעל פון א פידעל [דאס ברע⸗
טעל ביים האלז פון פידעל, איבער וועל⸗
כען עס זיינען געצויגען די סטרונעס און
וואו זיי ווערען אנגעדריקט מיט די פינגער
ביים שפיעלען]; דאס שליסעל⸗ברעט פון
א קלאוויר [די קלאוויאטור].
fin′ger-bowl *n.* א (פינ׳-גער-באול)
גלאז אדער שיסעלע, וואו עס ווערט געהאל⸗
טען וואסער אויף׳ן טיש, צום אבוואשען
די פינגער נאך׳ן עסען.
fin′gerbreadth *n.* (פינ׳-גער-ברעדטה)
די ברייט פון א פינגער.
fin′ger-coun′ting *n.* (פינ׳-גער-קאונ׳-
טינג) דאס רעכענען אויף די פינגער.
fin′gered *a.* (פינ׳-גערד) מיט פינגער.
fin′ger-end *n.* דער (פינ׳-גער-ענד)
שפיץ פון א פינגער.
fin′gerer *n.* איינער וואס (פינ׳-גער-ער)
האט צו טהאן מיט זאכען, צו וועלכע ער
האט קיין רעכט ניט.
fin′ger-fern *n.* דאס (פינ׳-גער פוירן)
שטרייפען⸗גראז.
fin′ger-glass *n.* (פינ׳-גער-גלעס)
ז. *finger-bowl*
fin′ger-grass *n.* דאס (פינ׳-גער-גרעס)
פינגער⸗גראז אדער קאמגראז.
fin′ger-hole *n.* דאס (פינ׳-גער-האול)
פינגער⸗לאך אין א קלארנעט, אין א פלייט
א. ד. ג.
fin′gering *n.* דאס (פינ׳-גער-אינג)
ריהרען אדער שפיעלען מיט די פינגער;
צייכענס אין נאטען וואס ציינען מיט וועל⸗
כע פינגער צו שפיעלען; פינגער⸗ארבייט,
דעליקאטע ארבייט.
fin′ger-key *n.* א שלי⸗ (פינ׳-גער-קי)
סעל פאר עפענען און שליסען דעם עלעק⸗
טרישען שטראם⸗קרייז פון א טעלעגראף.
fin′gerling *n.* א גאנץ (פינ׳-גער-לינג)
קליינע זאך.

fin′ger of bread (פינ׳-גער אוו ברעד)
א פעניצעל ברויט.
fin′ger of God (פינ׳-גער אוו גאד)
גאט׳ס פינגער, גאט׳ס ארבייט [אצבע
אלהים].
fin′ger-plate *n.* א (פינ׳-גער-פלייט)
גלעזערנע אדער מעטאלענע פלאטע ביים
הענטעל אדער גריף פון א טהיר, כדי דער
ארט ארום זאל ניט ווערען שמוציג.
fin′ger-post *n.* א (פינ׳-גער-פאוסט)
וועג⸗ווייזער [א סלופ מיט א ברעטעל
וואס איז אויסגעמאכט ווי א האנד מיט
אן אויסגעשטרעקטען פינגער צו ציינען
דעם וועג].
fin′ger-puff *n.* א לאנ⸗ (פינ׳-גער-פאף)
גער לאק האר [מייסטענס גע⸗
מאכט דורך אויפראלען די
האר אויף א פינגער].
fin′ger-stall *n.* (פינ׳-גער-
סטאהל) א פינגער⸗מענטעלע,
א פינגער⸗הייטעל [וואס מען
טהוט אן אויף א פערוואונ⸗
דעטען פינגער].

Finger-stall

fin′ger-talk *n.* פינ⸗ (פינ׳-גער-טאהק)
גער⸗שפראך.
fin′ger-tip *n.* דער שפיץ (פינ׳-גער-טיפ)
פינגער.
fin′gle-fan′gle *n.* (פינ׳גל-פענ׳גל)
ז. *fiddle-faddle*
fin′ic *a.* (פינ׳-איק) ז. *finical*
fin′ical *a.* וואס איז א (פינ׳-אי-קעל)
גרויסער בעל מקפיד; וואס פוצט זיך
זעהר. שטארק; וואס וויל ארויסווייזען אי⸗
בערטריבענע עלעגאנץ.
finical′ity *n.* (פינ-אי-קעל׳-אי-טי)
דאס זיין א גרויסער בעל מקפיד; דאס
שטארק פוצען זיך; איבערטריבענער פוץ
אדער עלעגאנץ.
fin′ically *adv.* אויף (פינ׳-אי-קעל-אי)
אן איבערטריבענעם, פערפוצטען אדער
עלעגאנטען אופן; מיט גרויסער עלעגאנץ.
fin′icalness *n.* (פינ׳-אי-קעל-נעס)
ז. *finicality*
fin′icking *n. and a.* (פינ׳-אי-קינג)
דאס זיין קליינליך, דאס זיין א בעל
מקפיד; קליינליך, וואס איז מקפיד אויף
קלייניגקייטען; אויסגעפוצט, ציערליך;
איבערקלייבעריש [אין קליידונג א. ד. ג.].
fin′icky *a.* קליינליך, וואס (פינ׳-אי-קי)
איז מקפיד אויף קלייניגקייטען; אויסגע⸗
פוצט, ציערליך, איבערקלייבעריש [אין
קליידונג א. ד. ג.].
Don't be too **finicky** about your food.
fin′ified *a.* אויסגע⸗ (פינ׳-אי-פאיד)
פוצט, פראנטיש; ציערליך⸗מאנירליך.
fin′ikin *a. and n.* קליינ⸗ (פינ׳-אי-קין)
ליך, וואס איז מקפיד אויף קלייניגקייטען;
ציערליך, אויסגעפוצט, איבערקלייבעריש
[אין קליידונג א. ד. ג.]; אזא מין טויב.
fi′ning *n.* דאס רייניגען, דאס (פאי׳-נינג)
קלאר מאכען, דאס פילטרירען וויין אדער
אנדערע געטרענקע; דאס ווערען ריין
אדער קלאר [וועגען וויין אדער אנדערע
געטרענקע].
fi′ning-forge *n.* (פאי׳-נינג-פאורדזש)
א שמעלץ⸗אויווען; אן אויווען צו פער⸗
וואנדלען גוס⸗אייזען אין שמיעד⸗אייזען.
fi′ning-pot *n.* א (פאי׳-נינג-פאט)
שמעלץ⸗טאפ, טיגעל.
fi′nis *n.* (פאי׳-ניס) אן ענד, א שלום.
fin′ish *v. and n.* (פינ׳-איש) ענדיגען,
ברייגגען צו א סוף; מאכען א סוף; פער⸗
ניכטען; פערענדיגען א זאך, בעפוצען,
פאלירען; קומען צו א סוף; אבשטעלען
זיך; דער סוף פון עפעס; די פאלענדונג;

דאס פערענדיגען אן ארבייט; די לעצטע
בעפוצונג און ארויספארטיגונג פון אן אר⸗
בייט.
fin′ished *a.* (פינ׳-אישט) פערפאלקאמט;
פאלענדעט; אבגעפאלירט; ארויסגעענדיגט.
fin′ished draw′ing (פינ׳-אישט דראה׳-
אינג) א צייכנונג, וועלכע איז בעארבייט
געווארען אין אלע דעטאלען, מיט אלע
פרטים.
fin′isher *n.* א פאלענ⸗ (פינ׳-איש-ער)
דער, אן ענדיגער; דער אדער דאס וואס
ענדיגט ארוים; דער אדער דאס וואס
ברייגגט צו א סוף.
fin′ishing *n.* די ענ⸗ (פינ׳-איש-אינג)
דונג, די פאלענדונג.
fin′ishing-blow *n.* (פינ׳-איש-אינג-
בלאו) דער לעצטער קלאפ.
fin′ishing-school *n.* (פינ׳-איש-אינג-
סקוהל) א העכערע פריוואט⸗שוהלע [פאר
אריסטאקראטישע מיידלעך].
fin′ishing-stroke *n.* (פינ׳-איש-אינג-
סטראוק) ז. *finishing-blow*
fi′nite *a. and n.* (פאי׳-נאיט) ענדליך;
וואס האט אן ענד אדער א גרענעץ; בע⸗
שטימט; וואס קען בעשטימט ווערען; דאס
ענדליכע [דאס וואס האט א סוף אדער
גרענעץ].
fi′nitely *adv.* אויף אן (פאי׳-נאיט-לי)
ענדליכען, בעגרענצטען אדער בעשטימטען
שטייגער.
fi′niteness *n.* ענד⸗ (פאי׳-נאיט-נעס)
ליכקייט, בעשטימטהייט, בעגרענצטקייט.
fin′itude *n.* די ענד⸗ (פינ׳-אי-טיוד)
ליכקייט.
fin′less *a.* (פינ׳-לעס) אהן פלוס⸗פעדערען
[וועגען פיש].
fin′like *a.* (פינ׳-לאיק) ווי פלוס⸗פעדערען.
Finn *n.* (פין) א פינלענדער; איינער פון
דער פינישער ראסע.
finned *a.* (פינד) מיט פלוס⸗פעדערען.
Finn′ic *a.* (פינ׳-איק) וואס בעלאנגט צו
די פינלענדער אדער צו זייער שפראך.
fin′nicking *a.* (פינ׳-איק-אינג)
ז. *finicking*
fin′nikin *a.* (פינ׳-אי-קין) ז *finikin*
Finn′ish *n. and a.* די פי⸗ (פינ׳-איש)
נישע שפראך; וואס בעלאנגט צו פינלענ⸗
דער אדער זייער שפראך.
fin′ny *a.* (פינ׳-אי) וואס האט פלוס⸗פע⸗
דערען; ווי א פיש; וואס איז שייך צו
פיש.
fi′nos *n.* (פי׳-נאוס) די צווייטע זארט
מערינא⸗וואל [א האנדעלס⸗אויסדרוק].
fin′-toed *a.* (פינ׳-טאוד)
ז. *fin-footed*
fiord *n.* (פיארד) א פיארד, א בוכטע,
א שמאלע ארייננגיסונג פון ים אין הויכע
ברעגעס פון לאנד.
fir *n.* (פויר) א טאנענבוים; א סאסנע.
fire *n. and v.* (פאיר) פייער, ברענענ⸗
דער הייץ⸗מאטעריאל, שרפה, א פונק אדער
פונקען [איבערהויפט פון צוגליהטען איי⸗
זען אדער פון א קלאפ אן א שטיין];
גלאנץ, שטראהלענדער גלאנץ; דאס
שטראהלען [פון ווערטה⸗שטיינער]; א
שטראהלענדער קערפער, א שטערן; היץ,
שטארקע אויפרעגונג, ברענעדער פערלאנג,
ליידענשאפטליכע ליעבע, ווארט; שטאר⸗
קע פארשטעלונגס⸗קראפט; העפטיגקייט,
לעבהאפטיגקייט; ליידען; דאס שיסען,
שיסעריי [פון פייער⸗שיס⸗געוועהר]; פייע⸗
רען, אנצינדען; ענטצינדען; באקען, טרי⸗
קענען, ברענען; אויפרעגען, אנצינדען,
דערהיצען; זיך אנצינדען, ווערען אויפ⸗

גערעגט, דערהיצט אדער אנגעצונדען; פערטרייבען [ווי דורך פייער], ארויס־ווארפען, ענטלאסען; שיסען [פון פייער־שיס־געוועהר], אויפרייסען, עקספלאדירען; בעווארפען [ווי מיט שטיינער]; שטארק בעלייכטען.

fire a gun (פאיר ע גאן) 1. אויסשיסען; ארויספלאצען; 2. אנפאנגען א קאמפף.
2. The first gun in the campaign was fired at the meeting last night.

fire'-alarm' *n.* (פאיר'-ע-לארמ') א פייער־אלארם, א פייער־סיגנאל; אן אפאראט צו געבען א פייער־סיגנאל.

fire'-alarm' box (פאיר'-ע-לארם' באקס) א פארריכטונג אין די גאסען צו געבען א פייער־סיגנאל צו די פייער־לעשער.

fire'-anni'hilator *n.* (פאיר'-ע-נאי'-הי-ליי-טאר) א לעש־אפאראט.

fire'-ant *n.* (פאיר'-ענט) א פייער־מוראשקע [אזא מוראשקע אין די הייסע לענדער, וועלכע עסט זיך איין אין דער הויט און פעראורזאכט א ברענענדען וועה־טאג].

fire'arm *n.* (פאיר'-ארם) א פייער־שיס־געוועהר.

fire'-ar'row *n.* (פאיר'-ער'-או) א פייער־פייל [אין די אלטע צייטען — א פייל מיט עקספלאדירענדע שטאפען].

Fire-arrows

fire a slug (פאיר ע סלאג) מאכען א כוסה.

fire at (פאיר עט) שיסען אויף אימעצען אדער עפעס.

fire away'! (פאיר ע-הוויי') פלאץ ארויס, שיס אויס, הויב אן! הויב אן דעם קאמפף!

fire'back *n.* (פאיר'-בעק) די הינטער־שטע וואנד פון אן אויווען; דער פייער־פאזאן [אזא פויגעל מיט רויטע פעדערען אויף'ן רוקען. האלט זיך אויף די מאלאי־אינזלען. ז. *macartney cock*].

fire'-backed *a.* (פאיר'-בעקט) וואס האבען רויטע רוקען־פעדערען [וועגען פויגלען].

fire'-ball *n.* (פאיר'-באהל) א פייער־קוגעל, די זון; א לייכט־קוגעל [א פייער־דיגער קנויל וואס פאלט אפט בעת א שטורם און ווערט צופלאצט מיט גערויש]; א גראנאט.

fire'-balloon' *n.* (פאיר'-בע-לוהן') א פייערווערק־לופט־באלאן.

fire'-bar *n.* (פאיר'-באר) א שטענגעל פון אן אויווען־גראטע [רעשאטקע].

fire'-bar'rel *n.* (פאיר'-בער'-על) א בראנד־פאס [א צילינדער מיט עקספלאדירענדע שטאפען, וואס ווערט געברויכט אויף שיפען, וועלכע מען עקספלאדירט, אום צו שעדיגען א שונא'ס שיף].

fire'-bars *n.* (פאיר'-בארז) אן אויווען־גראטע.

fire'-bas'ket *n.* (פאיר'-בעס'-קעט) א פייער־טאפ.

fire'-bav'in *n.* (פאיר'-בעוו'-אין) א בינטעל ריטער צו מאכען א פייער [ווערט געברויכט אויף שיפען, וועלכע מען עקספלאדירט אום צו שעדיגען א שונא'ס שיף].

fire'-bell *n.* (פאיר'-בעל) א פייער־אלארם־גלאק.

fire'board *n.* (פאיר'-באורד) א קאמין־ברעט, אן אויווען־ברעט [א ברעט מיט וועלכען מען פערשטעלט דעם אויווען אום זומער].

fire'-boat *n.* (פאיר'-באוט) א שיפעל מיט פייער־לעש־מאשינען צום אויסלעשען שרפות אויף שיפען און אין האפענס.

fire'-boom *n.* (פאיר'-בוהם) א פייער־האקען [א האקען אויף שיפען, אבצוהאלטען פיינדליכע בראנד־שיפען].

fire'-bote *n.* (פאיר'-באוט) דאס הייץ־מאטעריאל, וואס עס איז ערלויבט פאר אן ארענדאטאר פון לאנד צו נעהמען פון וואלד.

fire'-box *n.* (פאיר'-באקס) דער הייץ־רוים אין א דאמפף־מאשין.

fire'brand *n.* (פאיר'-ברענד) א האלאווניע; איינער אדער עטוואס וואס צינדעט אן, דערהיצט אדער רעגט אויף; אן אונטערצינדער; איינער וואס מאכט אן צרות אדער מחלוקות.

fire'-brea'thing *a.* (פאיר'-בריע'-טהינג) פייער־שפייענד.

fire'-brick *n.* (פאיר'-בריק) א פייער־פעסטער ציגעל [א ציגעל געמאכט פון מאטעריאל וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ].

fire'-bridge *n.* (פאיר'-ברידזש) א ווענטעל פון פייער־פעסטע ציגעל אין אן אויווען צו פערשטעלען דאס פייער.

fire'-brigade' *n.* (פאיר'-ברי-גייד') א פייער־בריגאדע [אן ארגאניזירטע קאמפאניע פייער־לעשער].

fire'-brush *n.* (פאיר'-בראש) אן אויווען־בארשט.

fire'-buck'et *n.* (פאיר'-באק'-עט) א פייער־עמער [צו לעשען א פייער].

fire'bug *n.* (פאיר'-באג) אן אונטער־צינדער.

fire'-chief *n.* (פאיר'-טשיעף) דער הויפט [שעף] פון א פייער־לעשער־בריגאדע.

fire'-clay *n.* (פאיר' קליי) פייער־ליים [ליים וואס קען אויסשטעהן פייער].

fire'-com'pany *n.* (פאיר'-קאמ'-פע-ני) א פייער־בריגאדע; א פייער־פערזיכערונגס־קאמפאניע.

fire'-crack'er *n.* (פאיר'-קרעק'-ער) א פייערווערק שפיעל־צייג.

fire'-cross *n.* (פאיר'-קראהס) דער פייעריגער צלם [אין די אלטע צייטען אין שאטלאנד — א צלם וואס האט געדיענט אלס צייכען פון קריעג און אלס אויפרוף זיך צו נעהמען צו די וואפען].

fire'-damp *n.* (פאיר'-דעמפ) קויהלען־גאז [גאז וואס ענטהאלט זיך אין קויהלען און וואס פעראורזאכט אפט עקספלאזיאנען אין קויהלען־גרובען].

fire'-depart'ment *n.* (פאיר'-די-פארט'-מענט) דער דעפארטאמענט פון א שטאדט־פערוואלטונג וואס האט די אויפגאבע צו פערהיטען און לעשען שרפות; א פייער־בריגאדע.

fire'-dog *n.* (פאיר'-דאג) א פייער־אייזען [איינער פון די צוויי אייזערנע געשטעלען אין אן אויווען, אויף וועלכע מען לעגט אוועק דאס האלץ צו מאכען פייער]. ז. *andiron*.

fire'-door *n.* (פאיר'-דאור) אן אויווען־טהיר.

fire'drake *n.* (פאיר'-דרייק) א פייעריגער מעטעאר [א שטיין וואס פאלט פון הימעל]; דאס בלאנדזשענדע ליכט [א שיין וואס צייגט זיך אפט ביינאכט אין זומפיגע פלעצער]; א גראנאט.

fire'-dress *n.* (פאיר'-דרעס) א פייער־זיכערער אדער פייער־פעסטער מאנטעל [וועלכען עס טראגען די פייער־לעשער].

fire'-ea'ter *n.* (פאיר'-איע'-טער) א פייער־פרעסער [א קונצען־מאכער וואס שלינגט כלומר'שט פייער]; א בעל־מחלוקה, א היציגער, אונרוהיגער מענש; א פראפעסיאנעלער דועליסט; אין די פעראייניגטע שטאאטען, פאר דעם בירגער־קריעג — א קריעגעריש־געשטימטער אנהענגער פון דער פאדערונג אבצוטיילען די זיד־שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען.

fire'-ea'ting *a.* (פאיר'-איע'-טינג) פייער־פרעסענד [וועגען קונצען־מאכער וואס שלינגען כלומר'שט פייער]; אן אונרוהיגער, היציגער מענש, א בעל־מחלוקה.

fire'-en'gine *n.* (פאיר'-ענ'-דזשין) א פייער־לעש־מאשין.

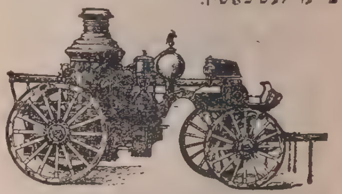

Fire-engine

fire'-escape' *n.* (פאיר'-עס-קייפ') א פייער־רעטונגס־אפאראט, א פייער־רעטונגס־לייטער [א לייטער אדער אן אנדער פארריכטונג ביי געביידען, דורך וועלכע מען ראטעוועט זיך בעת א שרפה].

fire'-extin'guisher *n.* (פאיר'-עקס-טינ'-גוויש-ער) א לעש־אפאראט [מעהרסטענטייל א האנד־אפאראט], מיט וועלכען מען לעשט דאס פייער מיט וואסער אדער מיט וואסער וואס איז געמישט מיט כעמישע שטאפען [מייסטענס מיט קויהלען־שטאף].

fire'-eye *n.* (פאיר'-אי) דער פייער־אויגינער דראסעל [אזא פויגעל מיט רויטע אויגען אין זיד־אמעריקא].

fire'-eyed *a.* (פאיר'-איד) וואס האט ברענענדע, פייעריגע אויגען.

fire'-fanged *a.* (פאיר'-פענגד) אויסגעטריקענט [ווי פון פייער]; פערדארט [וועגען מיסטיגונגס־שטאף]; פערטריקענט, צושפאלטען [וועגען קעז].

fire'-fiend *n.* (פאיר'-פיענד) דער פייער־טייוועל [פייער פערזאניפיצירט אלס א גייסט פון פערניכטונג]; אן אונטערצינדער.

fire'-fish'ing *n.* (פאיר'-פיש'-אינג) פיש־פאנג מיט דער הילף פון פאקעלען, די שיין פון וועלכע עס ציהט צו די פיש.

fire'-flaught *n.* (פאיר'-פלאהט) א בליץ [הויפטזעכליך א בליץ אהן א דונער]; דאס נארד־ליכט.

fire'fly *n.* (פאיר'-פלאי) דער לייכטענדער קעפער [זשוק]; א גליה־ווארים.

fire'-grate *n.* (פאיר'-גרייט) א פייער־גראטע.

fire'-guard *n.* (פאיר'-גארד) א דראט־געפלעכט פאר א קאמין.

fire'-hol'der *n.* (פאיר'-האול'-דער) א כלי, אין וועלכער מען טראגט ארום פייער.

fire'-hole *n.* (פאיר'-האול) א פאלאנקע אדער פראליוקין [א לאך אין א פערפרארענעם טייך], וועלכע מען האקט אויס אין אייז, אום צו האבען גרייט וואסער אין פאל פון א פייער.

fire'-hook *n.* (פאיר'-הוק) א פייער־

האקען [ארונטערצורייסען טיילען פון א ברענענדער געביידע]; אן אייזערנער שטאנג צו מישען דאס פייער אין אויווען.

fire′-hunt *n.* (פאיר׳-האנט) א יאגד ביי דער שיין פון פאקעלען; א יאגד מיט פאקעלען, די שיין פון וועלכע ציהט צו די חיות.

fire′-insur′ance *n.* (פאיר׳-אינ-שוהר׳ ענס) פערזיכערונג געגען פייער, אסעקוראציע.

fire′-insur′ance com′pany (פאיר׳-אינ-שוהר׳-ענס קאמ׳-פע-ני) א פייער־פערזיכערונגס־געזעלשאפט.

fire′-i′ron *n.* (פאיר׳-אי׳-ערן) דאס פייער־אייזען [דאס שטיקעל אייזען, מיט וועלכען מען בריינגט ארויס פייער, קלאפענדיג עס אן א פייער־שטיין אדער קרעמען]; פייער־געשיר, זאכען, מיט וועלכע מען בענוצט זיך ביים אויווען [ווי קאטשערעס, לאפאטעס, צוואנגען א. ד. ג.].

fire′-kiln *n.* (פאיר׳-קיל) א ברען־אויווען.

fire′-lad′der *n.* (פאיר׳-לעד׳-ער) א פייער־לייטער. ז. *fire-escape*

fire′less *a.* (פאיר׳-לעס) אהן פייער.

fire′-lock *n.* (פאיר׳-לאק) ז. *flint-lock*

fire′-mace *n.* (פאיר׳-מיים) א מין באמבע, וועלכע מען פלעגט אין די אמאליגע צייטען געברויכען אין קריעג.

fire′-main *n.* (פאיר׳-מיין) א וואסער־רינע, א וואסער־ראהר וואס מען געברויכט בעת א פייער.

fire′man *n.* (פאיר׳-מען) א פייער־לעשער, א מיטגליעד פון א פייער־בריגאדע; א מיטגליעד פון א פייער־פערזיכערונגס־געזעלשאפט; אין קויהלען־גרובען — איינער וועמענס אויפגאבע עס איז צו אונטערזוכען יעדען פריהמארגען, אויב עס איז ערגעץ ניט אנגעזאמעלט קויהלען־גאז. ז. *fire-damp*

fire′-mas′ter *n.* (פאיר׳-מעס׳-טער) אן אייבער־פייערווערקער [ביי הארמאטען]; אין ענגלאנד — דער הויפט פון א פייער־בריגאדע.

fire′-new *a.* (פאיר׳-ניו) ניי־וואס ארויס פון דעם שמיעד׳ס הענד; שפאגעל־ניי. ז. *brand-new*

fire′-o′pal *n.* (פאיר׳-או׳-פעל) דער פייער־אפאל, א בלויליך ווייסער אפאל [עדעל־שטיין] מיט א רויטליכען אבגלאנץ. ז. *girasol*

fire′-or′deal *n.* (פאיר׳-אהר׳-די-על) די פייער־פראבע [א מנהג אין די אלטע צייטען און אויך יעצט ביי פיעלע ווילדע שבטים אויסצוגעפינען אימעצענס שולד דורך דעם וואס מען צווינגט איהם צו האלטען אין די הענד געגליהטע שטיקער אייזען אדער געהן בארוויסערהייד אויף אזא אייזען].

fire′-pan *n.* (פאיר׳-פען) א פייער־פאן, א פייער־טאפ; אין א שיס־געוועהר — דער פלאץ, וואו עס לעגט זיך אריין דער פולווער.

fire′-pa′pers *n.* (פאיר׳-פיי׳-פערז) פאפיערענע בעציערונגען איבער׳ן קאמין.

fire′place *n.* (פאיר׳-פליים) א קאמין.

fire′-plug *n.* (פאיר׳-פלאג) דער גאסען־וואסער־קראן [צו וועלכען מען שרויפט צו די וואסער־קישקע פון א לעש־מאשין ביים לעשען א פייער].

fire′-pol′icy *n.* (פאיר׳ פאל׳ אי סי) א פייער־פערזיכערונגס־פאליסי [א דאקומענט וואס א פייער־פערזיכערונגס־געזעלשאפט גיט ארויס איינעם, וועלכער האט ביי איהר פערזיכערט זיין אייגענטום].

fire′-pot *n.* (פאיר׳-פאט) א כלי מיט עקספלאדירענדע שטאפען, א מין באמבע וואס מען פלעגט אין די אמאליגע צייטען געברויכען אין קריעג; דער פלאץ אין אויווען וואו עס ליעגט דאס פייער; א לייט־אויווען; א שמעלץ־טיגעל.

fire′proof *v.* (פאיר׳-פרוהף) מאכען פייער־זיכער; מאכען, עס זאל ניט קענען ברענען.

fire′-proof *a.* (פאיר׳-פרוהף) פייער־פעסט, פייער־זיכער [וואס קען ניט ברענען].

fire′proofing *n.* (פאיר׳-פרוהפ-אינג) דאס מאכען פייער־זיכער [אז עס זאל ניט קענען ברענען]; די שטאפען וועלכע מאכען עפעס פייער־זיכער.

fire′-quar′ters *n.* (פאיר׳-קהוואהר׳-טערז) די פלעצער וואס עס פערנעהמט די פייער־בריגאדע אדער בכלל די אנגעשטעלטע אויף א שיף, ווען עס ווערט געגעבען א פייער־אלארם.

fir′er *n.* (פאיר׳-ער) אן אונטערצינדער.

fire′-raft *n.* (פאיר׳-רעפט) א פייער־פליטע [אן אנגעצונדענע האלץ־פליטע מיט עקספלאדירענדע שטאפען, וועלכע מען לאזט אוועק צווישען דעם שונא׳ס שיפען, אום זיי צו פערניכטען].

fire′-rai′sing *n.* (פאיר׳-ריי׳-זינג) אונטערצינדונג.

fire′-reg′ulator *n.* (פאיר׳-רעג׳-יו-ליי-טאר) א פייער־רעגולאטאר [א פארריכטונג אין אויווענס אויטאמאטיש צו רעגולירען די טעמפעראטור].

fire′-roll *n.* (פאיר׳-ראול) א פייער־אלארם־סיגנאל אויף שיפען דורך פויקען.

fire′-room *n.* (פאיר׳-רוהם) א קעמערעל פאר דעם אויווען פון א מאשין־קעסעל אויף א שיף, וואו מען האלט די קויהלען.

fire′-screen *n.* (פאיר׳-סקריען) א פייער־שירם [א דראט־געפלעכט פאר אן אויווען].

fire′-set *n.* (פאיר׳-סעט) א גאנג פייער־געשיר [ווי א קאטשערע, אייזען־שטאנג, צוואנגען א. ז. וו.].

fire′-shield *n.* (פאיר׳-שיעלד) א פארריכטונג ביי א הייץ־מאשין צו האלטען דעם פלאץ קיהל.

fire′-ship *n.* (פאיר׳-שיפ) א בראנד־שיף [אנגעפילט מיט עקספלאדירענדע שטאפען און געברויכט אום אונטערצוצינדען דעם שונא׳ס שיפען].

fire′side *n. and a.* (פאיר׳-סאיד) דער פייער־ווינקעל, דער קאמין; די היים, דער אייגענער ווינקעל; וואס איז שייך צום פלאץ ביים קאמין אדער צו דער היים; היימיש, היימליך.

fire′-spir′it *n.* (פאיר׳-ספיר׳-איט) די גאטהייט פון פייער; דאס פערזאניפיצירטע פייער.

fire′-steel *n.* (פאיר׳-סטיעל) א שטיקעל שטאהל, מיט וועלכען מען שלאגט אויס פייער פון א פייער־שטיין [קרעמען].

fire′-stick *n.* (פאיר׳-סטיק) א האלאוועשקע; א שטיק האלץ וואס מען רייבט אן א צווייטען שטיק, אום ארויסצובריינגען פייער [ביי ווילדע].

fire′-stone *n.* (פאיר׳-סטאון) פייער־שטיין, קרעמען; זאמד־שטיין [געברויכט פאר אויווענס]; שוועבעל־שטיין; אזא אויפרייסענדער שטאף.

fire′-tel′egraph *n.* (פאיר׳-טעל׳-אי-גרעף) א פייער־טעלעגראף [צו געבען פייער סיגנאלען דורך ספעציעלע סיגנאלקעסטלעך וואס געפינען זיך אין פערשיעדענע טיילען פון שטאדט].

fire′-tow′er *n.* (פאיר׳-טאו׳-ער) א פייער־טורם [פון וועלכען מען גיט א פייער־אלארם]; א לייכט־טורם.

fire′-trap *n.* (פאיר׳-טרעפ) א פייער־פאסטקע [א געביידע אדער פלאץ, פון וואנען עס איז זיך שווער צו ראטעווען בעת א פייער, הויפטזעכליך אזא פלאץ וואס קען זיך לייכט אנצינדען און פערברענט ווערען].

fire′-war′den *n.* (פאיר׳-הוואהר׳-דען) א בעאמטער וועלכער גיט אכטונג, אז מען זאל ניט איבערטרעטען די געזעצען וועגען פייער־געפאהר אין די געגענדען וואו עס זיינען פאראן וועלדער; דער הויפט פון א פייער־בריגאדע.

fire′-wa′ter *n.* (פאיר׳-הוואה׳-טער) בראנפען [אן אויסדרוק געברויכט ביי די אינדיאנער].

fire′-weed *n.* (פאיר׳-הוויעד) דאס אמעריקאנער קרייץ־קרויט.

fire′-wood *n.* (פאיר׳-הוואוד) ברען־האלץ, הייץ־האלץ.

fire′work *n.* (פאיר׳-הוואירק) פייער־ווערק.

fire′-worm *n.* (פאיר׳-הוואירם) א גליה־ווארים.

fire′-wor′ship *n.* (פאיר׳-הוואיר׳-שיפ) פייער־פערגעטערונג, דאס דיענען צום פייער.

fire′-wor′shiper *n.* (פאיר׳-הוואיר׳-שיפ-ער) א פייער־פערגעטערער.

fir′ing *n.* (פאיר׳-אינג) הייץ־מאטעריאל; דאס ברענען, דאס בראטען, דאס באקען; דאס שיסען, שיסעריי; דאס אויסברענען [אלס הייל־מיטעל]; דאס קלינגען אין אלע גלעקער.

fir′ing-i′ron *n.* (פאיר׳-אינג-אי׳-ערן) א ברען־אייזען.

fir′ing-machine′ *n.* (פאיר׳-אינג-מע-שין׳) א פארריכטונג אנצושיטען קויהלען אין א מאשין־אויווען.

fir′ing-par′ty *n.* (פאיר׳-אינג-פאר׳-טי) א קאמפאניע סאלדאטען אדער מאטראזען וואס שיסען אויף א קבר לכבוד פון דעם בעערדיגטען אדער וואס דערשיסען א פעראורטיילטען צום טויט.

fir′ing-point *n.* (פאיר׳-אינג-פאינט) טעמפעראטור, ביי וועלכער א שטאף צינדט זיך אן אדער עקספלאדירט.

firk *n.* (פוירק) א קלאפ.

fir′kin *n.* (פויר׳-קין) א קליין פעסעל; א פיערטעל פאס [א מאס וואס האלט 9 טעפ].

firm *a. and n.* (פוירם) פעסט, שטארק, הארט; שטאנדהאפט; א פירמע, א געשעפטס־פירמע.

fir′mament *n.* (פויר׳-מע-מענט) דער הימעלס־געוועלב, דער הימעל.

firmamen′tal *a.* (פויר-מע-מענ׳-טעל) וואס געהערט צום הימעלס־געוועלב; וואס איז פון די העכערע רעגיאנען.

fir′man *n.* (פויר׳-מען) א דעקרעט, בעפעהל אדער ערלויבניס פון טערקישען סולטאן אדער פון אן אנדער אריענטאלישען הערשער.

firm at′titude (פוירם עט׳-אי-טיוד) א פעסטע שטעלונג.
The officers of the law must take a firm attitude against the law breakers.

firm′-foot′ed *a.* (פוירמ׳-פוט׳-עד)

וואס האט א גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קאפיטע [ווי א פערד].

firm'ly *adv.* (פוירמ'-לי) מיט פעסט-קייט; מיט שטאנדהאפטיגקייט; מיט זיכערהייט, מיט געוויסהייט; מיט ענטשלאסענהייט.

firm'-name *n.* (פוירמ'-ניים) דער נא-מען פון א געשעפטס-פירמע.

firm'ness *n.* (פוירמ'-נעס) פעסטקייט; שטארקייט; געוויסהייט; שטאנדהאפטיגקייט.

first *a., adv. and n.* (פוירסט) ערשט; אלס ערשטער; ערשטענס; צוערשט; פריהער; דער ערשטער; דער אנפאנג; אין מוזיק — די ערשטע, לייטענדע שטימע אדער אינסטרומענט אין א כאר אדער ארקעסטער [ווי די ערשטע פיעדל].

first a'gent (פוירסט איי'-דזשענט) דער אנפאנג פון אלע אנפאנגען; אזעלכעס וואס איז ניט קיין פראדוקט פון עטוואס אנדערעס.

first aid (פוירסט אייד) די ערשטע, באלדיגע, מעדיצינישע הילף וואס ווערט געגעבען א פערוואונדעטען.

first and last (פוירסט ענד לעסט) ארום און ארום.
He lives here first and last about 3 years.

first'-begot'ten *n. and a.* (פוירסט'-בי-גאט'ן) א בכור; וואס איז געבארען צוערשט; וועלכער איז א בכור.

first blush (פוירסט בלאש) דער ערשטער איינדרוק, דער ערשטער אנבליק.

first'-born *a. and n.* (פוירסט'-בארן) וואס איז צום ערשטען געבארען; דער עלטעסטער, דער בכור.

first cause (פוירסט קאהז) אזעלכעס וואס איז ניט קיין פראדוקט פון עטוואס אנדערעס [ווי אדם הראשון, וועלכער איז ניט געבארען פון אן אנדער מענשען]; דער אנפאנג פון אלע אנפאנגען; די סבת כל הסבות.

first chop (פוירסט טשאפ) ערשט-קלאסיג, פון ערשטען בעסטען זארט.

first'-class *a.* (פוירסט'-קלעס) ערשט-קלאסיג, פון העכסטען ראנג, פון בעסטען זארט.

first'-class mat'ter (פוירסט'-קלעס מעט'-ער) פאסט-זאכען פון ערשטען קלאס [געשריבענע אדער פערזיגעלטע, ווי בריעף א. ז. וו.].

first come, first served (פוירסט קאם, פוירסט סוירווד) ווער עס קומט פריהער, דער מאהלט פריהער.

first cost (פוירסט קאסט) קאסטען-פרייז, איינקויפס-פרייז.

first cous'in (פוירסט קאזן) א שוועס-טער-קינד [א שני בשני].

First'-day *n.* (פוירסט'-דיי) זונטאג.

first dig'it (פוירסט דידזש'-איט) דער גראבער פוס-פינגער.

first'-fruit *n.* (פוירסט'-פרוהט) די ערשטע פרוכט [בכורים, וועלכע אידען פלעגען אמאל ברייננגען אלס א קרבן פאר גאט]; דער ערשטער פערדיענסט; דער ערשטער פראדוקט.

first good (פוירסט גוד) דאס העכסטע גוטס; דאס ענד-ציעל.

first'-hand *n. and a.* (פוירסט'-הענד) די ערשטע האנד, די ערשטע קוועלע; פון דער ערשטער האנד, פון דער ערשטער קוועלע.

first in the field (פוירסט אין טהי פיעלד) דער ערשטער, דער ערשטער אויף'ן פלאץ.

first'ling *n. and a.* (פוירסט' לינג) אן ערשטלינג [אין בעציהונג אויף חיות]; וואס איז צוערשט געשאפען געווארען.

first'ly *adv.* (פוירסט'-לי) ערשטענס, ראשית.

first mate (פוירסט מייט) דער ערשטער שטורמאן אויף א שיף.

first merid'ian (פוירסט מי-ריד'-אי-ען) דער ערשטער מערידיאן [די ערשטע לענג-ליניע פון ערד-קוגעל פון וועלכער מען רעכענט אין געאגראפיע די לענג פון דער ערד. דער ערשטער מערידיאן איז, לויט ווי עס איז אנגענומען געווארען, אין גרינוויטש, א שטאדט ניט ווייט פון לאנדאן].

first of'ficer (פוירסט אפ'-איס-ער) דער ערשטער אפיציער נאך דעם שיפס-קאפיטאן.

first prin'ciple (פוירסט פרינ'-סיפל) דער ערשטער פרינציפ, דער הויפט-פרינציפ [א פרינציפ וועלכער איז ניט ארויסגעדרונגען פון אנדערע, נאר איז דער יסוד פאר אנדערע פרינציפען].

first qual'ity (פוירסט קהוואל'-אי-טי) דער בעסטער זארט, דאס בעסטע וואס איז איז נור פאראן.

first'-rate *a. and n.* (פוירסט'-רייט) פון בעסטען זארט; ערשט-קלאסיג; אויסגעצייכענט; עטוואס וואס איז ערשט-קלאסיג.

first tier (פוירסט טיער) די ערשטע רייה פון די לאזשעס אין טעאטער.

firth *n.* (פוירטה) ז. *frith*.

fir'-tree *n.* (פויר'-טריע) א טאנענבוים, א סאסנע.

fir'-wood *n.* (פויר'-הוואוד) טאנענהאלץ.

fisc *n.* (פיסק) דער שטאאטס-שאץ, קאזנא.

fis'cal *a. and n.* (פיס'-קעל) וואס איז שייך צו קאזנא אדער די פינאנסען פון דער רעגיערונג; קאזיאנע; אין איינינגע מלוכות — א שטאאטס-שאצמייסטער אדער קאזנאטשיי; אין שפאניען און פארטוגאל — דער גענעראל-פראקוראר; א פראקורר; דער באלאבאו [א מין אפריקאנישער פאלק-פויגעל].

fis'cal year (פיס'-קעל יוֹר) דאס פיסקאל-יאהר [די בעשטימטע צייט ווען עס פאנגט זיך אן און ענדיגען זיך יעהרליכע רעכנונגען פון אן אונטערנעהמונג אדער פון א רעגיערונג].

fish *n. and v.* (פיש) א פיש; יעדע חיה אדער בעשעפעניש וואס לעבט אין וואסער; אין שיף-בויאונג — א לאנגער קלאץ אדער אייזען, וועלכער פערשטארקט א צוזאמענגעשטעלטען מאסט; ביי סטאליארעס — א שטיק האלץ אדער לייסט וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף אן אנדערען עס צו פערשטארקען; דער מזל "דגים"; א מארקע [א קליינע קופערנע מטבע אין געוויסע שפיעלען]; כאפען פיש; פאנגען; זוכען צו פאנגען; זוכען; זיך יאגען נאך עפעס; ארויפציהען דעם אנקער פון א שיף; בעפעסטיגען די מאסטען פון א שיף.

fish'-bait *n.* (פיש'-בייט) ווערים, פליגען א. ד. ג. וואס מען שטעקט אן אויף א האטשיק צו כאפען פיש.

fish'-ball *n.* (פיש'-באהל) א געקאכט פיש-קניידעל.

fish'-bas'ket *n.* (פיש'-בעס'-קעט) א פיש-קארב.

fish'-bel'lied *a.* (פיש'-בעל'-איד) וואס האט די פארם פון דעם בויך פון א פיש; קאנקאוו; אויפגעבלאזען.

fish'-bel'lied rail (פיש'-בעל'-איד רייל) א רעלסע אדער שינע, וועלכע איז אין מיטען ריקער און האלב-רונד ווי א בויך פון א פיש.

fish'-bone *n.* (פיש'-באון) פיש-ביין.

fish'-cake *n.* (פיש'-קייק) ז. *fish-ball*.

fish'-car'ver *n.* (פיש'-קאר'-ווער) א מין ברייט מעסער, מיט וועלכען מען שניידט פאנאנדער און מען טיילט אויס געקאכטע פיש.

Fish Commis'sion (פיש קא-מיש'-אן) א קאמיסיע אדער ביורא פון דער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט דער פראגע וועגען פיש און פישערייען פון לאנד. זי האט אונטער איהר אויפזיכט דאס שטודירען די געוועהנהייטען פון פיש, ווען מען קען זיי פאנגען און וועלכע פון זיי טויגען צום עסען [פיעלע בעזונדערע שטאאטען האבען אויך זייערע קאמיסיעס בנוגע צו די פיש און פישערייען פון דעם שטאאט].

fish'-crow *n.* (פיש'-קראו) א קראהע אדער ווארענע, וועלכע עסט מייסטענס פיש [האלט זיך אויף נעבען די אטלאנטישע ברעגען פון אמעריקא].

fish'-cul'ture *n.* (פיש'-קאל'-טשור) דאס קולטיווירען אדער האדעווען פיש.

fish'-day *n.* (פיש'-דיי) דער טאג ווען לויט דער מנהג אדער דער דין ערלויבט צו עסען נור פיש און ניט קיין פליישיגע מאכלים [ווי אין געוויסע פאסט-טעג ביי די קריסטען].

fish'-ea'gle *n.* (פיש'-איגל) דער ארלער וואס לעבט ביים ברעג ים און ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'er *n.* (פיש'-ער) א פישער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט כאפען פיש; א מין מארדער [א קליין חיה'לע עטוואס גרעסער פון א טכויר אדער שעשקע. איהר פעל איז זעהר טייער].

fish'er-boat *n.* (פיש'-ער-באוט) א פישער-שיפעל.

fish'erman *n.* (פיש'-ער-מען) א פישער; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט כאפען פיש; א פישער-שיף; א מין קאטשקע אדער ענטעל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'ery *n.* (פיש'-ער-אי) פישעריי, פיש-פאנג; אן ארט פון פיש-פאנג; דאס רעכט צו כאפען פיש אין געוויסע וואסערען.

fish'-fag *n.* (פיש'-פעג) א פרויענצימער וואס האנדעלט מיט פיש.

fish'-fly *n.* (פיש'-פלאי) [א פיש-פליג א נאכנעמאכטע פליג מיט וועלכער מען כאפט פיש].

fish for com'pliments (פיש פאר קאמ'-פלי-מענטס) זוכען קאמפלימענטען.

fish'gig *n.* (פיש'-גיג) א שטאנג מיט שפיצען אדער ציינער צו כאפען פיש.

fish'-glue *n.* (פיש'-גלוה) פיש-קליי.

fish'-hawk *n.* (פיש'-האהק) א פאלק אדער סאקאל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.

fish'-hook *n.* (פיש'-הוק) א האטשעק אדער קרוטשאק צום כאפען פיש.

fish'ify *v.* (פיש'-אי-פאי) מאכען פארע-ווע [מאכען פון פלייש פיש].

fish'ily *adv.* (פיש'-אי-לי) מיט דעם געשמאק אדער גערוך פון פיש.

fish'iness *n.* (פיש'-אי-נעס) דאס הא-בען די אייגענשאפטען אדער פארמען פון א פיש.

fish'ing *n.* (פיש'-אינג) דאס פישען, דאס כאפען פיש; א פישעריי, דער ארט וואו מען כאפט פיש.

fish'ing-boat *n.* (פיש'-אינג באוט) א פישער-שיפעל.

NORTH AMERICAN FOOD AND GAME FISHES

נאָרד־אמעריקאנישע שפּייז־פיש און פאַנג־פיש

fish'ing-line *n.* (פיש'-אינג-לאין) א פישער=שנור [א שנור מיט א האטשעק און אנגעטשעפעטען ווארים צו כאפען פיש].

fish'ing-place *n.* (פיש'-אינג-פלייס) א פישעריי [אן ארט צום פישען].

fish'ing-punt *n.* (פיש'-אינג-פאנט) א פישער=שיף.

fish'ing-tack'le *n.* (פיש'-אינג-טעקל) די אויסשטאטונג פון א פישער [אלע אינסטרומענטען, וועלכע זיינען איהם נויטיג צו כאפען פיש].

fish in the air (פיש אין טהי עהר) זיך ארומדרעהען און גאר נישט טהאן.

fish in troubled wa'ters (פיש אין טראבלד וואה'-טערז) כאפען פיש אין מוטנעם וואסער.

fish'-joint *n.* (פיש'-דזשאינט) א רעלסען=פערבינדונג, ביי וועלכער די פערבינדונגס=פלאטען זיינען אביסעל רונד אויסגעבויגען [ווי די פלאכע רונדקייט פון א פיש].

fish'-ket'tle *n.* (פיש'-קעטל) א פיש=קעסעל [א קעסעל צו קאכען פיש].

fish'-knife *n.* (פיש'-נאיף) ז. *fish-carver*.

fish'like *a.* (פיש'-לאיק) ווי א פיש; עהנליך צו א פיש.

fish'-mar'ket *n.* (פיש'-מאר'-קעט) א פיש=מארק.

fish'-maw *n.* (פיש'-מאה) דער בלאז אדער פענכער פון א פיש.

fish'-meal *n.* (פיש'-מיעל) פיש=שפייז, א פיש=געריכט.

fish'monger *n.* (פיש'-מאנ-גער) א פיש=הענדלער.

fish out (פיש אוט) אויספארשען, אויסזוכען; אויסלעדיגען פון פיש [א טייך]; ארויסשלעפען, ארויסקריעגען.

fish'-owl *n.* (פיש'-אול) א נאכט=איילע [סאווא] וואס עסט פיש.

fish'-pack'ing *n.* (פיש'-פעק'-אינג) דאס קאנזערווירען פיש [דאס רייניגען זיי, אויפשניידען, אבוועגען און אויסלעגען אין בלעכענע קעסטלעך און פערהתמ'ענען די קעסטלעך אזוי, אז קיין לופט זאל צו זיי ניט צוקומען].

fish'-pond *n.* (פיש'-פאנד) א טייכעל אדער סאזשעלקע, וואו פיש האלטען זיך.

fish'-skin *n.* (פיש'-סקין) פיש=הויט; די פעל פון א היי=פיש [אקולע].

fish'-skin disease' (פיש'-סקין די-זיעז') אזא הויט=קראנקהייט וואס די הויט זעהט אויס ווי שופען.

fish'-slice *n.* (פיש'-סלאיס) א פיש=מעסער. ז. *fish-carver*.

fish'-spear *n.* (פיש'-ספיער) א פיקע אדער שפיען צו שטעכען און ארויסציהען פיש פון אונטער'ן אייז.

fish'-sto'ry *n.* (פיש'-סטאו'-רי) א פאנטאסטישע אדער ליגנערישע געשיכטע.

fish'-tack'le *n.* (פיש'-טעקל) אזא אייזערנער בלאק אדער הויב=מאשין מיט וועלכער מען הויבט אויף אן אנקער אויף א שיף.

fish'-tail *a.* and *n.* (פיש'-טייל) וואס איז עהנליך צום עק פון א פיש; דער עק פון א פיש; א מין אינזעקט.

fish'-tail bur'ner (פיש'-טייל בויר'-נער) א גאז=ברענער, פון וועלכען דער פלאם געהט ארויס אין דער פארם פון אן עק פון א פיש.

fish'-torpe'do *n.* (פיש'-טאר-פי'-דאו) א טארפעדא אדער א מינע וואס שווימט אליין אונטער'ן וואסער דורך א געוויסען מעכאניזם; א באמבע וואס מען רייסט אויף אונטער'ן וואסער צו טויטען פיש.

fish'-trap *n.* (פיש'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען פיש.

fish'-trow'el *n.* (פיש'-טראו'-על) ז. *fish-carver*.

fish'-ward *n.* (פיש'-וואהרד) ז. *fish-warden*.

fish'-war'den *n.* (פיש'-וואהר'דן) א בעאמטער וועלכער גיט אכטונג מען זאל ניט איבערטרעטען די געזעצע בנוגע צו פיש=פאנג.

fish'wife *n.* (פיש'-הוואיף) ז. *fishwoman*.

fish'woman *n.* (פיש'-הוואומ-ען) א פיש=הענדלערקע, א פישערקע; א מארק=פרוי.

fish'y *a.* (פיש'-אי) פיש=ארטיג; רייך אין פיש; איבערטריבען, אונגלויבליך [ווי די מעשיות פון די פישער]; טונקעל, אהן אויסדרוק [ווי דאס אויג פון א פיש]; ניט בעשטענדיג.

fis'sate *a.* (פיס'-אייט) געשפאלטען, צושפאלטען; אין ענטאמאלאגיע — צוטיילט אדער צושפאלטען אין צוויי טיילען.

fis'sile *a.* (פיס'-איל) וואס קען צוטיילט אדער צושפאלטען ווערען, וואס קען צוטיילט ווערען אין שיכטען [וועגען בוימער אדער מינעראלען]; אין ענטאמאלאגיע — וואס בעשטעהט פון שופען, וועלכע מען קען פאנאנדערשפרייטען.

fissilin'gual *a.* (פיס-אי-לינ'-גהוועל) וואס האט א צושפאלטענעם אדער געטיילטען צונג [וועגען עקרישען].

fissil'ity *n.* (פי-סיל'-אי-טי) טיילבארקייט, שפאלטבארקייט, וואס בעשטעהט פון שיכטען.

fis'sion *n.* (פיש'-אן) טיילונג, שפאלטונג; אין ביאלאגיע — די אויטאמאטישע שפאלטונג אדער טיילונג פון צעלען אדער ארגאניזמען אין נייע צעלען אדער ארגאניזמען [געוויסע נידריגע בעשעפענישען פערמעהרען זיך און פרוכפערען זיך דורך דעם וואס זיי שפאלטען זיך].

fissip'ara *n.* (פי-סיפ'-ע-רא) בעשעפענישען, וועלכע פערמעהרען זיך דורך שפאלטען זיך אדער זעלבסט=פאנאנדערטיילונג.

fissip'arism *n.* (פי-סיפ'-ע-ריזם) אין ביאלאגיע — דאס פערמעהרען זיך דורך זעלבסט=פאנאנדערטיילונג אדער אבשפאלטונג.

fissipar'ity *n.* (פיס-אי-פער'-אי-טי) ז. *fissiparism*.

fissip'arous *a.* (פי-סיפ'-ע-ראס) אין ביאלאגיע — וואס פערמעהרט זיך דורך אבשפאלטונג אדער זעלבסט=פאנאנדערטיילונג.

fissip'arously *adv.* (פי-סיפ'-ע-ראס-לי) דורך אבשפאלטונג אדער זעלבסט=פאנאנדערטיילונג [וועגען דעם אופן ווי אזוי געוויסע בעשעפענישען פערמעהרען זיך].

fis'siped *n.* and *a.* (פיס'-אי-פעד) וואס האט געשפאלטענע קלויען; א בהמה מיט צושפאלטענע קלויען [מפרים פרסה].

fis'sipedal *a.* (פיס'-אי-פעד-על) וואס האט צושפאלטענע קלויען.

fis'sipede *a.* and *n.* (פיס'-אי-פיד) וואס האט צושפאלטענע קלויען; א חיה מיט צושפאלטענע קרייען.

fissiros'tral *a.* (פיס-אי-ראס'-טרעל) וואס האט א טיעף און ברייט פאנאדערגעשפאלטענעם שנאבעל [ווי א שוואלב].

fis'sive *a.* (פיס'-איוו) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון פאנאנדערטיילען זיך [וועגען צעלען אדער ארגאניזמען].

fis'sural *a.* (פיש'-יור-על) אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א שפאלט, א קארב, א פערטיעפונג [ווי למשל, די פערטיעפונגען אין מארך].

fissura'tion *n.* (פיש-יו-ריי'-שאן) טיילונג, שפאלטונג, קארבונג, פערטיעפונג; אין ביאלאגיע — אן אויטאמאטישע פאנאנדערטיילונג פון צעלען און ארגאניזמען [פערמעהרונג דורך שפאלטען זיך אדער פאנאנדערטיילען זיך].

fis'sure *n.* and *v.* (פיש'-יור) א שפאלט [ווי אין א פעלז]; אין אנאטאמיע — א פערטיעפונג, א פאנאנדערטיילונג, א קארב [ווי למשל, אין מארך]; צושפאלטען; פאנאנדערטיילען.

fis'sured *a.* (פיש'-יורד) צושפאלטען, פאנאנדערגעטיילט.

fis'sureless *a.* (פיש'-יור-לעס) אהן שפאלטען, אהן פערטיעפונגען; אהן פאנאנדערטיילונגען.

fis'sure-nee'dle *n.* (פיש'-יור-ניעדל) אן אינסטרומענט צו פערנעהען וואונדען.

fist *n.* and *v.* (פיסט) א פויסט, א קולאק; אזא רעגען=שוועמעל; א טפח [א לענגען=מאס פון אונגעפעהר פיער צאל]; שלאגען מיט די פויסטען; פערקוועטשען אין פויסט.

fist'-ball *n.* (פיסט'-באהל). א רעגען=שוועמעל.

fis'ted *a.* (פיס'-טעד) וואס פערמאגט געזונדע פויסטען.

fist'ful *n.* (פיסט'-פול) א זשמעניע, א הויפען.

fis'tic *a.* (פיס'-טיק) וואס איז שייך צום פויסטען=קאמפף.

fis'ticuffer *n.* (פיס'-טי-קאפ-ער) א פויסטען=קעמפפער [באקסער].

fis'ticuffing *n.* (פיס'-טי-קאפ-אינג) פויסטען=קאמפף [באקס].

fis'ticuffs *n.* (פיס'-טי-קאפס) א פויסטען=קאמפף; פויסטען=קלעפ.

fis'tinut *n.* (פיס'-טי-נאט) פיסטאשקעם [אזא זארט ניסלעך].

fistu'ca *n.* (פיס-טיו'-קא) א באבא [א שטיק אייזען, מיט וועלכען מען שלאגט אריין קלעצער אין דער ערד].

fis'tula *n.* (פיס'-טשו-לא) א פיסטעל [א קאנאל=פערמיגע עפענונג פון א געשוויר].

fis'tular *a.* (פיס'-טשו-לאר) ז. *fistulous*.

fis'tulate *v.* and *a.* (פיס'-טשו-לייט) אננעהמען די פארם פון א פיסטעל; אויסגעהוילט ווי א רעהר. ז. *fistula*.

fis'tulose *a.* (פיס'-טשו-לאוס) ז. *fistulous*.

fis'tulous *a.* (פיס'-טשו-לאס) אויסגעהוילט ווי א רעהר; עהנליך צו א פיסטעל. ז. *fistula*.

fist'wise *a.* (פיסט'-הוואיז) פויסט=פערמיג.

fit *n.*, *v.* and *a.* (פיט) צופאסונג; דאס פאסען; אויסשטאטונג; אן אנפאל פון עפילעפסיע; ספאזמען; א פלעצליכער צייטווייליגער אנפאל פון א קראנקהייט; א פאראקסיזם; א פלעצליכער, שנעל=איבערגעהענדער אויסברוך פון א געפיהל אדער שטימונג [מעהרסטענטייל א זעהר שטארקער אויסברוך]; א האפריז; א

קאפּריזנע, אונטערבראָכענע אָדער ניט רעגעלמעסיגע טהעטיגקייט אָדער בעוועגונג; דער טייל פון דער אַקס, אויף וועלכער עס דרעהט זיך די ראָד; זייף אין אַ פליסיגען צושטאַנד [איידער זי ווערט אָבגעקיהלט]; אַ ליעד, אַ באַלאַדע, אַ געשיכטע; אַ טייל פון אַ ליעד, באַלאַדע אָדער געשיכטע; אַ שריט; צופּאַסען; מאַכען עס זאָל פּאַסען; אויסשטאַטען, צוגרייטען, בעזאָרגען מיט אַלעם נויטיגען [ווי למשל, פאַר אַ רייזע]; זיין צוגעפּאַסט; פּאַסען; זיין ווי אַנגעמאָסטען; צוגעפּאַסט, פּאַסיג; צוגעגרייט, פאַרטיג; וואָס געפינט זיך אין אַ גוטען צושטאַנד, גוט פאַרבערייטעט [וועגען וועט-לויף-פערד]; אין אַ גוטען געזונדס-צושטאַנד.

fitch *n. and v.* (פיטש) וויקע [אַ מין אַרבעס געברויכט צו האָדעווען בהמות]; טכוירען-פוטער; אַ בערשטעל אָדער פּינזעל געמאַכט פון טכוירען-האָר; צופּעסטיגען.

fitch′-brush *n.* (פיטש′-בראַש) אַ בערשטעל אָדער פּינזעל געמאַכט פון טכוירען-האָר.

fitch′et *n.* (פיטש′-עט) ז. *fitchew*

fitch′ew *n.* (פיטש′-או) אַ טכויר, אַ שעשקע.

fitch′y *a.* (פיטש′-אי) שפּיציג; בעדעקט מיט וויקע [אַזאַ אַרבעס].

fit for (פיט פאָר) 1. זיך פּאַסען; 2. טויגען.

1. The dinner is fit for a king. 2. He is not fit for the work.

fit for ac′tion (פיט פאָר עק′-שאַן) פּאַסיג אָדער פעהיג צו דער אַרבייט; פאַרטיג אָדער אויסגעשטאַטעט פאַר אַ טהעטיגקייט.

fit for ser′vice (פיט פאַר סויר′-וויס) דיענסט-פעהיג.

fit for the dust′-hole (פיט פאַר טהי דאַסט′-האָול) טויג צו גאָרניט; שמוציג.

fit′ful *a.* (פיט′-פול) אונרעגעלמעסיג, וואָס קומט פאָר מיט אונטערברעכונגען, אונבעשטענדיג, קאַפּריזנע.

fit′fully *adv.* (פיט′-פול-אי) מיט אונטערברעכונגען; אויף אַן אונרעגעלמעסיגען, אונבעשטענדיגען אָדער קאַפּריזנעם שטייגער.

fit′fulness *n.* (פיט′-פול-נעס) אונרעגעלמעסיגקייט, אונבעשטענדיגקייט, קאַפּריזנעקייט.

fit in′to (פיט אינ′-טו) זיך צופּאַסען, זיך אַריינפּאַסען, האַרמאָנירען.

fit′ly *a.* (פיט′-לי) פּאַסענד, צוגעפּאַסט; ווי עס פּאַסט; בעקוועם.

fit′ment *n.* (פיט′-מענט) אויסשטאַטונג, דאָס בעזאָרגען מיט אַלעם נויטיגען [ווי למשל, צו אַ רייזע]; דאָס וואָס עס פּאַסט זיך אָדער וואָס איז נויטיג פאַר אַ געוויסען צוועק.

fit′ness *n.* (פיט′-נעס) פּאַסיגקייט, צוגעפּאַסטקייט, אַנגעמאָסטענקייט, צוזאַמענפּאַסיגקייט.

fit of the face (פיט אָוו טהי פייס) אַ גרימאַסע.

fit one′s self (פיט הוואַנז סעלף) זיך צוגרייטען, זיך פאַרטיג מאַכען.

fit out (פיט אוט) אויסשטאַטען, פאַרטיג מאַכען, בעזאָרגען מיט אַלעם נויטיגען [ווי למשל, צו אַ רייזע].

fits and starts (פיטס ענד סטאַרטס) אונרעגעלמעסיגקייט, אונבעשטענדיגקייט, קאַפּריזנעקייט; דאָס אָבשטעלען זיך אַלע מאָל, דאָס ווערען אונטערבראָכען יעדע ווייַלע.

fits of laugh′ter (פיטס אָוו לאַפּ′-טער) שטאַרקער געלעכטער.

fits of the sea′son (פיטס אָוו טהי סיע′זן) פּלעצליכע ענדערונגען פון וועטער.

fit′ted *a.* (פיט′-עד) פּאַסענד, צוגעפּאַסט, וואָס טויג.

fit′tedness *n.* (פיט′-עד-נעס) טויגליכקייט, צוגעפּאַסטקייט.

fit′ter *n.* (פיט′-ער) איינער וואָס פּאַסט צו, פאַרטיגט צו אָדער שטאַטעט אויס; איינער וואָס שטעלט צוזאַמען די טיילען פון אַ מאַשין; איינער וואָס מאַכט אָדער פאַרריכט פערשיעדענע אויסשטאַטונגען אָדער אויסריכטונגען; אַן אַנפּאַסער.

fit′ting *n. and a.* (פיט′-אינג) אויסשטאַטונג אָדער אויסריכטונג; פּאַסיג, פּאַסענד, טויגליך.

fit′tingly *adv.* (פיט′-אינג-לי) אויף אַ פּאַסיגען, צוגעפּאַסטען אָדער טויגליכען שטייגער.

fit′tingness *n.* (פיט′-אינג-נעס) פּאַסיגקייט, צוגעפּאַסטקייט, טויגליכקייט.

fit′tings *n.* (פיט′-אינגז) אויסריכטונגען, אויסשטאַטונגען.

fit′ting-shop *n.* (פיט′-אינג-שאַפּ) אַ ווערקשטאַט, וואו מען שטעלט צוזאַמען מאַשינען.

fit up (פיט אַפּ) אויסריכטען, אויסשטאַטען מיט אַלעם נויטיגען; בעזאָרגען אַ שיף מיט דער נויטיגער צאָהל מאַטראָזען און דיענער.

fit′weed *n.* (פיט′-הוויעד) אַ מין גראָז-פּלאַנצע אויף די וועסט-אינדישע אינזלען [ווערט געברויכט אַלס מיטעל צו היסטעריקע].

five *a. and n.* (פאַיוו) פינף; אַ פינפער, אַ פינפטעל [אין קאָרטען].

five′finger *n.* (פאַיוו′-פינ-גער) די פינגער-קרויט [אַ מין פּלאַנצע מיט פינף-עקיגע בלעטער].

five′fingers *n.* (פאַיוו′-פינ-גערז) אַזאַ שטערען-פיש; פינף קאָזירען אין געוויסע קאָרטען-שפּיעלען.

five′-fin′ger-tied *a.* (פאַיוו′-פינ′-גער-טאַיד) פערכאַפּט מיט דער גאַנצער לאַפּע, מיט אַלע פינף פינגער.

five′fold *a.* (פאַיוו′-פאָולד) פינפפאַך, פינף מאָל אַזוי פיעל.

five′pence *n.* (פאַיוו′-פענס) פינף ענגלישע פּענים [אונגעפעהר 10 אַמעריקאַנישע סענט].

fives *n.* (פאַיווז) אַן אָרט שפּיעל אין פּילקעס; ווערטה-פּאַפּיערען, וועלכע ברייננגען פינף פּראָצענט; די פינף פינגער; די האַנד; דער קולאַק; פינפטעלך [אין קאָרטען].

five sen′ses (פאַיוו סענ′-סעז) די פינף חושים [דאָס זעהן, דאָס הערען, דאָס שמעקען, דאָס טאַפּען און דער געשמאַק].

five′-square *a.* (פאַיוו′-סקהוועהר) וואָס האָט פינף ווינקלען.

five wits (פאַיוו הוויטס) ז. *five senses*

fix *v. and n.* (פיקס) בעפעסטיגען, פעסטזעצען, פערשטאַרקען; לעגען אויף עפּעס די אויפמערקזאַמקייט, אַנשטעלען די אויגען; אָבשטעלען זיך אויף עפּעס; פעסטשטעלען אַ זאַך; מאַכען האַרט, פערוואַנדלען אַ פליסיגקייט אין אַ סאָלידען קערפּער; פערקערפּערען, צוגעבען אַ קאָנקרעטע פאָרם; בעשליסען; מאַכען פאַר געוויס; בעגרענעצען, בעצייכנען מיט געוויסע גרענעצען; רעגולירען, שטעלען אין אַ געוויסער אָרדנונג; צופּאַסען, מאַכען גינסטיג; זיך אָבשטעלען; ווערען פעסט אָדער סאָליד; אַ קריטישע לאַגע; אַ שוועריגקייט, אַ דילעמאַ.

fix′able *a.* (פיקס′-עבל) וואָס קען פעסטגעזעצט אָדער בעפעסטיגט ווערען.

fixa′tion *n.* (פיק-סיי′-שאַן) די פעסטזעצונג; דאָס געדיכט מאַכען; דאָס ווערען האַרט אָדער סאָליד; בעשטענדיגקייט, שטייפקייט.

fix′ative *a.* (פיקס′-ע-טיוו) וואָס דיענט צו מאַכען פעסט, געזעצט אָדער סאָליד.

fix′ature *n.* (פיקס′-ע-טשור) פיקסאַטואַר, אַ פּאָמאַדע, מיט וועלכער מען בעשמירט די האָר, אַז זיי זאָלען זיך האַלטען אין דעם צושטאַנד ווי מען האָט זיי פערקעמט.

fixed *a.* (פיקסט) פעסט; בעשטימט; געזעצט; פעסטגעשטעלט; בעשטענדיג; וואָס געפינט זיך אין אַ פעסט-בעשטימטער לאַגע; אין זאָאָלאָגיע — וואָס קען זיך ניט פרייוויליג בעוועגען, וואָס איז איינגעוואָרצעלט אָדער צוגעקלעפּט צו אַ בעשטימטען אָרט; אין קאָמערץ — וואָס דאַרף בעצאָהלט ווערען אין אַ בעשטימטען טערמין אָהן הנחות [וועגען וועקסלען].

fixed air (פיקסט עהר) אַ גאַז וואָס בעשטעהט פון קויהלען-זויערע.

fixed fact (פיקסט פעקט) אַ פּאָזיטיווער אָדער פעסטגעשטעלטער פּאַקט.

fixed ide′a (פיקסט אי-די′-אַ) מאָנאָמאַניע אָדער אידעע-פיקס [אַ מין גייסטיגע קראַנקהייט, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואָס אַ געוויסע אידעע אָדער פאָרשטעלונג בעהערשט אין גאַנצען דעם מענשען, אַזוי, אַז וועגען קיין אַנדער זאַך קען ער ניט דענקען און קיין אַנדער זאַך קען ער זיך ניט פאָרשטעלען].

fix′edly *adv.* (פיק′-סעד-לי) אויף אַ בעשטימטען אָדער פעסטגעשטעלטען שטייגער; שטייף, פעסט.

fix′edness *n.* (פיק′-סעד-נעס) פעסטקייט, בעשטענדיגקייט; פעסטגעזעצטקייט.

fixed oils (פיקסט אוילז) פעטע אוילען [יעדער אויל וואָס לאָזט איבער נאָך זיך אַ פלעק, צום אונטערשייד פון עטהער-אוילען].

fixed pe′riods (פיקסט פּי′-רי-אַדז) בעשטימטע צייטען, עפּאָכען.

fixed pric′es (פיקסט פּראַיס′-עז) בעשטימטע מקחים.

fixed star *n.* (פיקסט סטאַר) אַן אונבעוועגליכער שטערען [איינע פון די לייכטענדע הימלישע קערפּער, וועלכע זיינען ניט קיין פּלאַנעטען און ניט קיין קאָמעטען].

fix′ing *n.* (פיק′-סינג) דאָס פעסטשטעלען; דאָס בעשטימען; דאָס מאַכען שטייף אָדער סאָליד; דאָס בעפעסטיגען, דאָס פערשטאַרקען; דאָס שטעלען אין אָרדנונג; אין פאָטאָגראַפיע — דאָס שטעלען אַ בילד אַזוי, אַז אויף איהם זאָלען די ליכט-שטראַהלען מעהר ניט ווירקען.

fix′ings *n.* (פיק′-סינגז) זאַכען, וועלכע מען דאַרף פאַנאַנדערשטעלען אָדער צוזאַמענלעגען אין אַ געוויסער אָרדנונג.

fix′ity *n.* (פיק′-סי-טי) בעשטענדיגקייט; געדיכטקייט; פעסטגעזעצטקייט, די שטאַרקייט פון כאַראַקטער; אין פיזיק — די לאַגע אָדער די אייגענשאַפט פון אַ קערפּער, צוליעב וועלכער ער קען זיך ניט אומבייטען אונטער דער ווירקונג פון היץ אָדער אַנדערע אורזאַכען.

fix on (פיקס אָן) לעגען די אויפמערקזאַמקייט אויף עפּעס; אָבשטעלען זיך אויף

NATIONAL FLAGS

נאַציאָנאַלע פלאגען

עפעס; בעשטימען אדער זיך בעשליסען אויף עפעס.

fix one's eyes on (פיקס הוואנז איז און) אנשטעלען די אויגען אויף עפעס; שארף אנקוקען.

fix out (פיקס אוט) אויסריכטען; אויסשטאטען; צורעכט מאכען; בעפוצען; פערציערען.

fix'ture *n.* (פיקס'-טשור) פעסטע אויסשטאטונגען אדער איינריכטונגען [ווי פאליצעס און א פערקויף=טיש אין א קראם]; א פערזאן אדער זאך וואס שטעהט פעסט אין א בעשטימטער לאגע; איינער אדער עפעס וואס ווייזט אויס אונבעוועגליך.

fix up (פיקס אפ) צורעכט מאכען; בעציערען; בעפוצען.

fix upon' (פיקס א-פאן') ז. *fix on*

fiz *v. and n.* (פיז) ז. *fizz*

fiz'gig *n.* (פיז'-גיג) א מין קנאקעדיג פייערווערק; א לייכטזיניג, ארומטרייבענד מיידעל אדער פרויענצימער.

fizz *v. and n.* (פיז) שיפען, צישען, מאכען ששש...; ברויזען: דאס שיפען, דאס צישען; א ברויזענדער אדער שוימענדער געטראנק, ווי סאדא=וואסער, לימאנאד, שאמפאניער א. ד. ג.

fiz'zle *v. and n.* (פיזל) שיפען, צישען; ברויזען [ווי סאדא=וואסער, לימאנאד א. ד. ג.]; פלוצים שטעהן בלייבען נאך אן אויסגעצייכענטען אנפאנג [ווענען א שילער ביים ענטפערען די שול=אויפגאבען אדער ביים עקזאמען]; דורכפאלען ביים עקזאמען אדער ביים ענטפערען די שול=אויפגאבען; גרעפסען; דורכווארפען ביים עקזאמען; א ברויזענדער אדער שוימענדער געטראנק, ווי סאדא=וואסער, לימאנאד, שאמפאניער א. ד. ג.; אן אונרוהיגער צושטאנד, אויפרעגונג; א גרעפס; א דורכפאל ביים עקזאמען אדער ביים ענטפערען די שול=אויפגאבען.

fjord *n.* (פיארד) ז. *fiord*

flab'bergast *v.* (פלעב'-ער-געסט) ערשטוינען; צוטומלען דורך איבערראשונג; צומישען.

flabbergasta'tion *n.* (פלעב-ער-געס-טיי'-שאן) איבערראשונג, ערשטוינונג; דאס מבולבל ווערען.

flab'bily *adv.* (פלעב'-אי-לי) אויף א שלאפען, לויזען אדער שוואכען אופן; אויף א צוקראכענעם אופן.

flab'biness *n.* (פלעב'-אי-נעס) שלאפקייט, שוואכקייט; לויזקייט, ווייכקייט; צוקראכענהייט.

flab'by *a.* (פלעב'-אי) שלאף, שוואך, ווייך, לויז; צוקראכען.

flabel'late *a.* (פלע-בעל'-אייט) פעכערארטיג, וואס האט די פארם פון א פעכער [ווענען געוויסע פלאנצען].

flabel'lum *n.* (פלע-בעל'-אם) אזא פעכער אין די גריכישע און ארמענישע קירכען אוועקצוטרייבען פליגען פון דעם הייליגען ברויט און וויין אין דער צייט פון הייליגען אבענדמאהל.

flac'cid *a.* (פלעק'-סיד) שלאף, ווייך, לויז, צוקראכען.

flaccid'ity *n.* (פלעק-סיד'-אי-טי) שלאפקייט, ווייכקייט, לויזקייט, צוקראכענהייט; אזא קראנקהייט פון זייד=ווערים.

flac'cidly *adv.* (פלעק'-סיד-לי) אויף א שלאפען, ווייכען, לויזען אדער צוקראכענעם אופן.

flac'cidness *n.* (פלעק'-סיד-נעס) שלאפקייט, ווייכקייט, לויזקייט, צוקראכענהייט.

flag *n. and v.* (פלעג) א פאהן, א פלאג; א פלאכער שטיין וואס ווערט בענוצט צום ברוקירען; די שווערד=ליליע [אזא פלאנצע מיט שווערד=פערמיגע בלעטער]; אויפהענגען א פאהן, בעפוצען מיט א פאהן; געבען א סיגנאל מיט א פאהן; שלאף אראבהענגען; ווערען שלאף אדער שוואך; ווערען מוטלאז; ווערען אבגעלאזען; אויסברוקירען מיט פלאכע שטיינער.

flag'-bear'er *n.* (פלעג'-בעהר'-ער) א פאהנען=טרעגער.

flag'-cap'tain *n.* (פלעג'-קעפ'-טיין) דער קאפיטאן פון אן ארמיראל=שיף אדער קאמאנדא=שיף.

flag'ellant *a. and n.* (פלעדזש'-ע-לענט) וואס בענוצט א בייטש; וואס איז צוגעפאסט צום שמייסען; איינער וואס פייניגט זיך צוליעב פרומקייט; א מיטגליעד פון א געוויסער רעליגיעזער סעקטע אין איטאליען, וועלכע האט זיך געגרינדעט אונגעפעהר אין יאהר 1260. די מיטגליעדער פון דיעזער סעקטע פלעגען זיך לאזען עפענטליך שמייסען אויף'ן נאקעטען קערפער ביז בלוט פלעגט רינען [דיעזע סעקטע האט זיך שפעטער געהאט פערשפרייט אין מעהרערע אייראפעאישע לענדער].

flagel'lar *a.* (פלע-דזשעל'-אר) וואס איז שייך צו די בייטשען=פערמיגע פיהל=הערנער פון געוויסע אינזעקטען.

flag'ellate *v. and a.* (פלעדזש'-ע-לייט) שמייסען; עהנליך צו א בייטש, בייטש=פערמיג [ווי די פיהל=הערנער פון געוויסע אינזעקטען אדער אינפוזאריען]; וואס האט א בייטש=פערמיגען אנוואוקס [ווי געוויסע אינזעקטען].

flagella'tion *n.* (פלעדזש-ע-ליי'-שאן) דאס שמייסען.

flag'ellator *n.* (פלעדזש'-ע-ליי-טאר) איינער וואס שמייסט, א שמייסער.

flagellif'erous *a.* (פלעדזש-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס האט אן אויסוואוקס ווי א בייטש [ווענען אינפוזאריען, באקטעריען אדער פלאנצען].

flagel'liform *a.* (פלע-דזשעל'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו א בייטש; וואס איז לאנג, דין און בויגזאם [ווי א בייטש].

flagel'lum *n.* (פלע-דזשעל'-אם) א בייטש; אן אויסוואוקס פון א פלאנצע וואס איז עהנליך צו א בייטש; א בייטש=עהנליכער צוואוואוקס ביי אינפוזאריען אדער באקטעריען; א בייטש=פערמיגער פיהל=הארן פון אן אינזעקט.

flage'olet *n.* (פלעדזש'-א-לעט) אזא פלייט.

flag'-feath'er *n.* (פלעג'-פעטה'-ער) די פעדער פון א פויגעל'ס פליגעל, וועלכע איז נאהענט צום עק.

flag'giness *n.* (פלעג'-אי-נעס) שלאפקייט, שוואכקייט, צוקראכענהייט.

flag'ging *a. and n.* (פלעג'-אינג) שוואך, שלאף, צוקראכען; דאס ברוקירען מיט פלאכע שטיינער; פלאכע ברוקיר=שטיינער.

flag'gingly *adv.* (פלעג'-אינג-לי) אויף א שלאפען, אבגעלאזענעם אדער צוקראכענעם אופן.

flag'gy *a.* (פלעג'-אי) ווי א פאהן; אויסגעשפרייט; פול מיט שווערד=ליליען [אזא פלאנצע מיט שווערד=עהנליכע בלעטער]; וואס איז עהנליך צו פלאכע ברוק=שטיינער.

flagi'tious *a.* (פלע-דזשיש'-אס) שענדליך, סקאנדאלעז, פערברעכעריש, נידערטרעכטיג; שולדיג אין א סקאנדאלעזען פערברעכען.

flagi'tiously *adv.* (פלע-דזשיש'-אס-לי) אויף א שענדליכען, סקאנדאלעזען אופן.

flagi'tiousness *n.* (פלע-דזשיש'-אס-נעס) שענדליכקייט, נידערטרעכטיגקייט.

flag'-lieuten'ant *n.* (פלעג'-ליו-טענ'-ענט) דער פליגעל=אדיוטאנט פון אן אדמיראל.

flag'man *n.* (פלעג'-מען) דער סיגנאליסט אויף אן אייזענבאהן=וועג [דער וואס גיט די סיגנאלען מיט א פאהן].

flag of defi'ance (פלעג אוו די-פאי'-ענס) די רויטע פאהן ארויסצורופען צום קאמפף.

flag of distress' (פלעג אוו דיס-טרעס') א פאהן וואס ווערט ארויסגעשטעלט אלס צייכען פון געפאהר, אונגליק אדער טרויער.

flag'-of'ficer *n.* (פלעג'-אפ'-אי-סער) א העכערער אפיציער אויף א שיף, ווי אן אדמיראל, וויצע=אדמיראל א. ד. ג.

flag of protec'tion (פלעג אוו פרא-טעק'-שאן) א שוץ=פאהן [א ווייסע פאהן אין דער צייט פון קריעג, אלס א צייכען פון פריעדען, אדער א געלבע פאהן אויף א שיף אלס א צייכען אז עס געפינען זיך אויף איהר פאסאזשירען מיט אנשטעקענדע קראנקהייטען].

flag of truce (פלעג אוו טרוהס) די פארלאמענטער אדער פרידענס=פאהן [א ווייסע פאהן, וואס עס טראגט מיט זיך א געשיקטער פון איין קריעגס=פיהרענדער ארמעע צו דער אנדערער, אלס א צייכען, דאס ער קומט ווענען א פריעדענס=פערהאנדלונג].

flag'on *n.* (פלעג'-אן) א פלאש; א קאראפין.

fla'grancy *n.* (פליי'-גרענ-סי) שענדליכקייט; א שרייענדע נידערטרעכטיגקייט אדער פערברעכען.

fla'grant *a.* (פליי'-גרענט) סקאנדאלעז, הימעל=שרייענד [ווענען א פערברעכען]; אייפריג, העפטיג; וויטהענד, אין רעכטען פייער.

flagran'te delic'to (פליי-גרענ'-טי די-ליק'-טאו) אין דעם מאמענט ווען דאס פערברעכען איז בעגאנגען געווארען [געכאפט ביי דער האנד].

fla'grantly *adv.* (פליי'-גרענט-לי) אויף א סקאנדאלעזען, הימעל=שרייענדען אופן.

fla'grantness *n.* (פליי'-גרענט-נעס) ז. *flagrancy*

flag'-ship *n.* (פלעג'-שיפ) פלאג=שיף, אדמיראל=שיף, קאמאנדא=שיף.

flag'staff *n.* (פלעג'-סטעף) דער פלאגשטאק [דער שטאק אדער שטאנג צו וועלכען די פאהן איז בעפעסטיגט].

flag'-sta'tion *n.* (פלעג'-סטיי'-שאן) אן אייזענבאהן=סטאציאן, וואו די באהן שטעלט זיך אב נור ווען עס ווערט געגעבען א סיגנאל פון דער סטאציאן.

flag'stone *n.* (פלעג'-סטאון) א פלאכער, ארומגעהאקטער שטיין צום ברוקירען.

flag'worm *n.* (פלעג'-הווארם) אזא ערד=ווארים.

flail *n.* (פלייל) א דרעש=שלעגעל [אן אינסטרומענט אויסצודרעשען די קערנער פון די זאנגען]; דרעשען מיט א שלעגעל.

flair *n.* (פלעהר) א חוש הריח.

flake *n. and v.* (פלייק) א שטיקעלע; א שנעעלע [א שטיקעלע שנעע וואס פאלט]; אן איבערשפרייטונג, א שיכט; א פלאטפארמע, אויף וועלכער מען טריקענט געזאלצענע פיש; די צוויי=פארביגע נעלקע [אזא פלאנצע]: איינע פון די רינגען פון א צונויפגעלעגטען שטריק אדער

קאנאט אויף א שיף; אבשיילען; אבבלעטערען; זיך בעדעקען מיט דינע שיכטען איינע אויף די אנדערע; זיך אויסלעגען אין רינגען [ווי אן אויסגעלעגטער שטריק אויף א שיף].

flake off (פלייק אף) זיך אבבלעטערען.

flake′-white *n.* (פלייק′-הוואיט) בלייווייס [די ריינסטע ווייסע בליי אין דער פארם פון דינע פלאטען].

fla′king *n.* (פליי′-קינג) דאס אבקלאפען פון קרעמענעס [אזא הארטער שטיין] דינע שיכטען.

fla′king-ham′mer *n.* (פליי′-קינג-העמ′-ער) א האמער, מיט וועלכען מען קלאפט אב פון א קרעמען דינע שיכטען.

fla′ky *a.* (פליי′-קי) וואס בעשטעהט פון שטיקלעך; וואס בעשטעהט פון בלעטער אדער שיכטען; וואס איז אויסגעלעגט שיכטענווייז.

flam *n. and v.* (פלעם) א בבא=מעשה; א פוסטע זאך; א ליגען; אבנארען מיט נארישע מעשיות; אמוזירען מיט בבא=מעשיות.

flam′beau *n.* (פלעמ′-באו) א פאקעל; א לייכטער פון בראנזע אדער אנדערע מעטאלען געמאכט זעהר ארטיסטיש; איינע פון א רייה קעסלען אין א צוקער=פאבריק.

flamboy′ant *a. and n.* (פלעמ-באי′-ענט) באמבאסטיש; אויפגעבלאזען; מליצה′דיג; מיט קלינגענדע פראזען; אויפגעפלאמט; ברענענדיג אין פלאמען; וועלענארטיג, אין דער פארם פון וועלען אדער כוואליעס; אין ארכיטעקטור — פלאמארטיג [וועגען פערציערונגען אויף געביידען פון גאטישען סטיל]; געוויסע וועסט=אינדישע פלאנצען מיט העל=רויטע בלומען.

Flamboyant

flame *n. and v.* (פליים) א פלאם, פייער גלוטה; הייסע ליעבע; היציגקייט; כעס, צארן; פלאמען, ברענען, פלאקערען; גליהען; צוהיצען זיך.

flame′-col′or *n.* (פליים′-קאל′-אר) פלאמען=קאליר [א העלער, רויטליך=אראנזשען=קאליר]. ז. איל. *"Colors"*

flame′-col′ored *a.* (פליים′-קאל′-ארד) מיט א פלאמען=קאליר [פון א העלען רויטליך=אראנזשען=קאליר].

flame′less *a.* (פליימ′-לעס) אהן א פלאם.

flame′let *n.* (פליימ′-לעט) א קליין פלעמעלע.

fla′men *n.* (פליי′-מען) א פלאמין, איינער פון די פריסטער אדער כהנים אין אלטען רוים, וועלכע פלעגען בעדיענען נור איין גאט [די וויכטיגסטע פון די פלאמינען זיינען געווען די כהנים פון יופיטער און פון מארס].

fla′menship *n.* (פליי′-מען-שיפ) דאס אמט אדער טיטעל פון א פלאמין.
ז. *flamen*

fla′mers *n.* (פליי′-מערז) א מין שוועבעלעך, צינדהעלצלעך.

flame up (פליים אפ) אויפפלאמען, אויפפלאקערען; אנצינדען זיך מיט א געוויסער תאוה אדער ליידענשאפט.

fla′ming *a.* (פליי′-מינג) פון א פלאמען=קאליר; פלאמען=ארטיג אדער וועלען=ארטיג; וואס האט די נייגונג אויפצופלאקערען אדער אויפצורעגען זיך.

fla′mingly *adv.* (פליי′-מינג-לי) אויף א ברענענדען, פלאמענדען אדער גלענצענדען אופן.

flamin′go *n.* (פליי-מינ′-גאו) די פלאמינגא [א רויטליכער וואסער=פויגעל מיט לאנגע פיס, מיט א לאנגען האלז און מיט א גרויסען אויסגעבויגענעם שנאבעל].

Flamingo

fla′my *a.* (פליי′-מי) פלאמיג, גליהענד.

flanch *n.* (פלענטש) ז. *flange*

flâneur′ *n.* (פלע-נויר′) א פוילענצער, א פוסטעפאסניק.

flange *n. and v.* (פלענדזש) אן ארויסגעשטארצטער אדער אבגעבויגענער ראנד [ווי די ראנדען פון צוויי גוס=אייזערנע רעהרען, וועלכע שליסען זיך צוזאמען]; אן אייזערנער רינג, וועלכער שטעלט זיך אריין אין אן אויסגעבויערטען לאך, כדי די ווענטלעך פון דעם לאך זאלען זיך ניט אויסרייבען; א דעקעל אויף א רעהר אדער צילינדער צו פערדעקען איהם; ארויסשטארצען; אננעהמען די פארם פון אן אויסגעבויגענעם ראנד; אריינשטעלען א רינג אין אן אויסגעבויערטען לאך.

flank *n. and v.* (פלענק) א זייט, די פלאנקען; אין מיליטער — דער פלאנג אדער די אטריאדען פון אן ארמעע, וואס שטעהען ביי די זייטען; אין בעפעסטיגונגס=ווערק — די פלאנגען אדער זייט=וואלען פון א באסטיאן; בעשיצען אדער פערדעקען פון פלאנג אדער פון דער זייט; אנפאלען פון פלאנג; שטעהן אן א זייט.

flank′-attack′ *n.* (פלענק′-ע-טעק′) אן אטאקע אדער אנפאל אויף׳ן שונא פון דער זייט.

flan′ker *n.* (פלענ′-קער) א פלאנג; די פלאנג=אטריאדען פון אן ארמעע; א זייט=פעסטונג.

flan′nel *n. and a.* (פלענ′-על) פלאנעל [אזא וייכער, וואלענער שטאף]; געמאכט פון פלאנעל.

flan′ning *n.* (פלענ′-אינג) אין ארכיטעקטור — די אויסשרעגונג פון פענסטער [דאס בויען די פענסטער אזוי, אז די ביישטידלעך זאלען זיין שרעג, כדי דער חלל פון פענסטער זאל פון אינעווייניג זיין ברייטער איידער פון דרויסען].

flap *n. and v.* (פלעפ) א לייכטער קלאפ; א פאלע [פון א בגד]; דאס אויער=לעפעל [תנוך האזון]; א לאץ; א פאט [פון א קעשענע]; דאס אויערעל פון א שוך; א קלאפע וואס ווערט בענוצט צו פערהאלטען א שטראם וואסער אום ניט אריינצולאזען עס אין רינע; אין כירורגיע — א שטיקעל אבגעשונדענע הויט אדער פלייש, וואס הענגט אראב; קלאפען; פאטשען; פלאטערען; בעוועגען זיך הין און צוריק; אראבהענגען; בעוועגען אדער פאטשען מיט די פליגלען; צומאכען א פאלע צו עפעס.

flap′doodle *n.* (פלעפ′-דוהדל) נאקענשפייז, די שפייז מיט וועלכער נאראנים ערנעהרען זיך; דומהייטען, שטות, נארישקייטען.

flap′-door *n.* (פלעפ′-דאור) א טהיר וואס עפענט זיך פון אינעווייניג און פון דרויסען.

flap down (פלעפ דאון) אומווארפען, שטירצען.

flap′dragon *n. and v.* (פלעפ′-דרעג-אן) א שפיעל, אין וועלכען מען כאפט ארויס פון ברענענדען שנאפס אדער ספיריטוס פלוימען, ראזשינקעס א. ד. ג. און מען שלינגט זיי איין; ראזשינקעס, פלוימען א. ד. ג. וואס ליעגען אין ברענענדען ספיריטוס; פערשלינגען מיט איין מאל.

flap′-eared *a.* (פלעפ′-איערד) וואס האט הענגענדע אויערען.

flap′jack *n.* (פלעפ′-דזשעק) א פאן=קוכען; א לאטקע.

flap′-mouthed *a.* (פלעפ′-מאוטהט) מיט אראבהענגענדע ליפען [ווי א הונד].

flap′per *n.* (פלעפ′-ער) א קלאפע; א יונג ווילד ענטעל; א דערמאהנער [איינער אדער עפעס וואס איז בעשטימט צוצוציהען די אויפמערקזאמקייט אדער צו דערמאהנען].

flap the mem′ory (פלעפ טהי מעמ′-א-רי) זיך געבען א קלאפ אין שטערען עטוואס זיך צו דערמאהנען.

flare *v. and n.* (פלעהר) שימערען; אויפפלאקערען; פערבלענדען מיט א פלוצליכען שיין; בלישטשען; גלימערען; פערברייטערען זיך ביי דער עפענונג [ווי דאס לאך פון א טרובע]; אויסברייטען זיך נאך אויסוועניג [ווי די זייטען פון א שיף]; שימערען פאר איינעמס אויגען, ארויסטרעטען מיט גדלות; די שימערונג, דאס בלישטשען; גדלות.

flare′-up *n.* (פלעהר′-אפ) א פלוצליכער פערבלענדענדער שיין; א פלוצליכער קריעג.

flar′ing *a.* (פלעהר′-אינג) שימערענד, פלאמענד, גלימערענד; וואס שטעלט זיך ארויס; וואס טרעט ארויס מיט גדלות.

flar′ingly *adv.* (פלעהר′-אינג-לי) אויף א שימערענדען שטייגער; דורך בעריהמעריי אדער גדל׳ענען זיך.

flash *v., n. and a.* (פלעש) א בליאסק טהאן; פלוצלונג אויפבליצען, אויפפלאקערען, אויפשיינען, אבגלאנצען אדער אויפגליהען; מאכען עפעס שנעל אויפפלאקערען, אויפגלאנצען, אויפבליצען אדער אויפגליהען; בליץ=שנעל ערשיינען, זיך נעהמען צו עפעס אדער דורכלויפען; שנעל עפעס שיקען; מאכען עפעס זאל אויסזעהן גלענצענד און אנציהענד; צוגעבען א פאלשען גלאנץ; שטרעבען זיך ארויסצוציינען בעסער אדער שעהנער ווי מען איז; איבערברענען גלאז צום צווייטען מאל כדי עס צו מאכען פארביג; פערוואנדלען א נאך

ניט פערהארטעוועטען גלעזערנעם קוגעל אין א דיסק; שפריצען [ווי כוואליעס]; קינסטליך אויפהויבען די הויך פון וואסער; קינסטליך פערפלייצען; א בליאסק; א פלוצלונגע אויפשטראהלונג, אויפבליצונג אדער אויפגליהונג; א קורצער, שטארקער, בליץ=ארטיגער אויסברוך [פון שארפזין, קאלירען=עפעקטען א. ד. ג.]; א קורצע ווײלע, א מאמענט; א געמיש פון געברענטען צוקער מיט אנדערע שטאפען צו פארבען בראנפען; א סאזשעגקע, א שליוזע, א שטארקער וואסער=שטראם; אהן טעם, אבגעשמאקט, אויסגעוועפט, וואולגאר=גלענצענד, וואולגאר=אויסשטעלעריש; בלענדענד, שרייענד [וועגען פארבען]; ערפאהרען, כיטרע, דורכגעטריבען; וואס איז שייך צו אדער וואס איז פערבונדען מיט גנבים, אויסוואורפען, גאסען=פרויען א. ד. ג.

flash'er *n.* (פלעש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס בליצט פלוצלונג אויף, גליהט אויף אדער פלאקערט אויף; איינער אדער עטוואס וואס מאכט עפעס שנעל און שטארק אויפגליהען, אויפבליצען, ערשיינען אדער אבגלאנצען; איינער וואס וויל ארויסצייגען מעהר שארפזין וויפיעל ער פערמאגט אין אמת'ען; א הייס קעסעל, אין וועלכען מען שפריצט ביסלעכווייז אריין וואסער וואס ווערט מאמענטאן פערוואנדעלט אין דאמפף.

flash'-house *n.* (פלעש'-האוס) א גנבים=הויז, א הויז וואו עס פערזאמלען זיך גנבים און גאסען=פרויען און וואו מען האלט גע'גנב'עטע זאכען.

flash'ily *adv.* (פלעש'-אי-לי) אויף א פינקלענדען, גלענצענדען שטייגער; מיט א פלעצליכער שטארקער אויפשטראהלונג אדער אויפבליהונג; אויבערפלעכליך [אין שארפזיניגקייט און דענקען]; מאכענדיג אן אנשטעל; שטרעבענדיג אויסצוזעהן בעסער אדער שעהנער ווי עס איז אין דער ווירקליכקייט.

flash'iness *n.* (פלעש'-אי-נעס) דאס זיין גלענצענד אדער אויפבליצענד; דאס מאכען אן אנשטעל; דאס אויסזעהן אדער שטרעבען אויסצוזעהן שעהנער און בעסער ווי אין אמת'ען; וואולגארער גלאנץ; ביליגע בעפוצונג.

flash'ing *n.* (פלעש'-אינג) ביי גלאז=ארבייט — דאס דערהיצען צום צווייטען מאל נאך ניט אין גאנצען פארטיגע גלעזערנע זאכען אום זיי צו מאכען גלאט; דאס פערוואנדלען אן אויסגעהוילטען גלעזערנעם קוגעל אין א דיסק; דאס מאכען גלאז פארביג; אין ארכיטעקטור — דאס בעפעסטיגען געוויסע טיילען פון דער געביידע [דארט וואו א וואנד קומט זיך צונויף מיט'ן דאך] מיט שטיקער צין, בליי אדער אנדערע מעטאלען; קינסטליכע מיטלען אבצופיהרען דאס וואסער פון א טייך.

flash'ing-board *n.* (פלעש'-אינג-באורד) א ברעט אדער א פארריכטונג צו פערגרעסערען די טיעפקייט אדער שטארקייט פון א שטראם דורך פערקלענערען זיין ברייט.

flash'ing-fur'nace *n.* (פלעש'-אינג-פויר'-נייס) אן אויווען אין גלאז=פאבריקען, אין וועלכען מען דערהיצט די גלעזערנע זאכען צום צווייטען מאל, אום זיי אויסצובעסערען אדער אום זיי צו פארבען.

flash'ing-point *n.* (פלעש'-אינג-פאינט) די טעמפעראטור, ביי וועלכער די פארע [פון דערהיצטע אוילען] פלאמט פלוצלונג אויף.

flash in the pan (פלעש אין טהי פען) אן עקספלאזיאן פון דעם פולווער אין א שיס=געוועהר, ביי וועלכער די קויל פליהט ניט ארויס; א ניט געלונגענער פערזוך; א גרויסארטיגער, רעש'דיגער פערזוך וואס ענדיגט זיך מיט גארניט.

flash lan'guage (פלעש לענ'-גהוועדזש) א גנבים=שפראך.

flash'-light *n.* (פלעש'-לאיט) בליץ=שיין; קורצע, העלע ליכט=אויפבליצונגען וואס דיענען אלס מיליטערישע סיגנאלען אדער וועלכע מען לאזט ארויס אויף לייכט=טורעמס; א קורצע העלע בליץ=ליכטיגקייט, וועלכע ווערט געמאכט צו פאטאגראפיען ביינאכט.

flash'man *n.* (פלעש'-מען) א לומפ [הויפטזעכליך אזעלכער וואס פערשטעלט זיך פאר אן אנשטענדיגען מענשען].

flash notes (פלעש נאוטס) געפעלשטע וועקסלען.

flash of light'ning (פלעש אוו לאיט'-נינג) א בליץ=שטראהל.

flash on (פלעש אן) קומען פלוצלונג אין זינען, פלוצלונג איינפאלען.

flash'-pipe *n.* (פלעש'-פאיפ) א גאז=רעהר מיט קליינע לעכלעך, מיט דער הילף פון וועלכער מען צינדט אן גאז=ברענערס.

flash'-point *n.* (פלעש'-פאינט) ז. *flashing-point*.

flash song (פלעש סאנג) א גאסען=ליעד.

flash'-test *n.* (פלעש'-טעסט) א פראבע צו בעשטימען די טעמפעראטור, ביי וועלכער קעראסין [פעטראלעאום] אדער אנדערע עהנליכע שטאפען פלאקערען אויף.

flash through (פלעש טהרוה) דורכבליצען, דורכפליהען.

flash'-torch *n.* (פלעש'-טאהרטש) א בליץ=פאקעל [א פארריכטונג צו מאכען א קינסטליכען בליץ אין די טעאטערע].

flash'-wheel *n.* (פלעש'-הוויעל) א ראד, מיט דער הילף פון וועלכער מען הויבט אויף די פלעכע פון דעם וואסער אין א טייך.

flash'y *a.* (פלעש'-אי) וואס פערבלענדעט בלויז אויף א ווײלע; שרייעריש=בלענדענד: ווי א בליץ, אונרעגעלמעסיג, קאפריזנע, אימפולסיוו, פייעריג, היציג.

flask *n.* (פלעסק) א פלעשעל [בעזאנדערס אזוינס, וואס האט א ספעציעלע פארם, ווי א פלאך קעשענע=פלעשעל, אן אייזערען פלעשעל, א קאראפין א. ד. ג.]; א פולווער=הארן.

flask'-shaped *a.* (פלעסק'-שייפט) וואס האט די פארם פון א רונדען פלעשעל.

flat *a.*, *adv.*, *n.* *and* *v.* (פלעט) פלאך, פלאטשיג; פראסט, שוואך [וועגען דעם צושטאנד פון אקציעס אויף דער בערזע]; מאט; שטיל, זאנפט, ווייך [וועגען א שטימע אדער קלאנג]; אין מוזיק — אונטערן טאן; אהן גלאנץ [וועגען פארב]; ניט אנציהענד, ניט אינטערעסאנט; געמיין; טעמפ; אהן געשמאק; ענטשיעדען, געוויס, קלאר ווי אויף דער האנד; לעבלאז; מוטלאז; אויף א פלאכען אופן; פלאכקייט, פלאטשיגקייט; אן עבענע, א פלאך לאנד; עטוואס פלאכעס אדער פלאטשיגעס; א דומער מענש, א דומקאפ, א שוטה; דער בעמאל [א צייכען אין מוזיק וועלכער דריקט ארונטער א האלבען טאן]; א פאמיליען=וואהנונג פון אייניגע צימערען אויף איין עטאזש; א הויז וואס ענטהאלט אזעלכע וואהנונגען; מאכען געשמאקלאז; אראבנעהמען דעם גלאנץ פון א פארב; אראבדריקען דעם טאן, מאכען נידריגער דעם טאן מיט א האלבער נאטע; אראבדריקען; מאכען פלאך; זינגען אויף א נידריגען טאן; ווערען פלאך; ווערען דום.

flat and plain (פלעט ענד פליין) גאנץ איינפאך.

flat'bill *n.* (פלעט'-ביל) דער פלאך=שנאבעל [אזא פויגעל מיט א פלאכען שנאבעל]; א פלאך=שנאבעלדיגער פויגעל.

flat'boat *n.* (פלעט'-באוט) א שיף אדער בארזשע מיט א פלאכען דעק צו פיהרען פראכט.

flat calm (פלעט קאהם) א טויט=שטיל וועטער.

flat chest (פלעט טשעסט) אן איינגעפאלענע ברוסט.

flat deni'al (פלעט די-נאי'-על) א פאלשטענדיגע אבלייקענונג.

flat fifth (פלעט פיפטה) — אין מוזיק די קווינטא מינאר.

flat'fish *n.* (פלעט'-פיש) דער פלאך=פיש [פלאטשיגער פיש, ווי א פלאנדערקע א. ד. ג.].

flat'foot *n.* (פלעט'-פוט) א פלאכער פוס [א פוס מיט א נידריגען זויל=געלענק].

flat'-foot'ed *a.* (פלעט'-פוט'-עד) וואס האט א פלאכען פוס [מיט א נידריגען געלענק]; פעסט, ענטשלאסען.

flat'head *a.* *and* *n.* (פלעט'-העד) וואס האט א פלאכען אדער פלאטשיגען קאפ [בעזאנדערס וועגען געוויסע אינדיאנער אין אמעריקא]; אזא שלאנג מיט א פלאכען קאפ.

flat'-head'ed *a.* (פלעט'-העד'-עד) וואס האט א פלאכען אדער פלאטשיגען קאפ.

flat'-house *n.* (פלעט'-האוס) א הויז וואו אויף יעדען עטאזש זיינען פאראן גאנצע פאמיליען=וואהנונגען.

flat'-i'ron *n.* (פלעט'-אי'-ערן) א פלעט=אייזען, א ביגעל=אייזען, א פרעס=אייזען.

flat lie (פלעט לאי) א פשוט'ער ליגען.

flat'lings *adv.* (פלעט'-לינגז) ענטשיעדען, פאזיטיוו.

flat'long *adv.* (פלעט'-לאנג) מיט דער פלאכער זייט.

flat'ly *adv.* (פלעט'-לי) אויף א פלאכען אדער פלאטשיגען אופן; אין א פלאכער לאגע, האריזאנטאל; ענטשיעדען, פאזיטיוו; ניט גייסטרייך, דום.

flat'ness *n.* (פלעט'-נעס) געשמאקלאזיגקייט; לעבענסלאזיגקייט; פלאכקייט, פלאטשיגקייט; טעמפקייט; טיעפקייט [פון א טאן].

flat'nose *a.* *and* *n.* (פלעט'-נאוז) וואס האט א פלאטשיגע נאז; איינער וואס האט א פלאטשיגע נאז.

flat'-nosed *a.* (פלעט'-נאוזד) מיט א פלאטשיגער נאז.

flat'ten *v.* (פלעטן) פלאך אדער פלאטשיג מאכען; פלעטען, גלאט מאכען; טעמפ מאכען, אוועקנעהמען דעם געשמאק; נידערשלאגען, אומעדיג מאכען; אראבדריקען דעם טאן; ווערען מאט [וועגען פארבען]; פלאך ווערען; ווערען געשמאקלאז אדער גייסטלאז; ווערען מוטלאז אדער בעטריבט.

flat'tened *a.* (פלעט'נד) וואס איז געמאכט פלאך אדער פלאטשיג.

flat'tening-mill *n.* (פלעט'-נינג-מיל). א וואלץ=פאבריק, א פאבריק, וואו מעטאל ווערט געוואלצט אין פלאטען.

flat'ter *n.* *and* *v.* (פלעט'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פלאך אדער פלאטשיג; א פלעטער [אזא ברייטער האמער פון א שמיעד צום שמיעדען פלאטשיג]: שמייכלען, חנפ'ענען.

flat'terable *a.* (פלעט'-ער-עבל) שמיי-
כעלהאפט.
flat'terer *n.* (פלעט'-ער-ער) א שמייכ-
לער, א חונף.
flat'tering *a.* (פלעט'-ער-אינג) שמייכלע-
ריש, שמייכעלהאפט
flat'teringly *adv.* (פלעט'-ער-אינ-גלי)
אויף א שמייכלערישען אדער חניפה'דיגען
אופן.
flat'tery *n.* (פלעט'-ע-רי) חניפה, שמיי-
כעליי.
flat third (פלעט טהוירד) — אין מוזיק
די טערצא מינאָר.
flat'ting *n.* (פלעט'-אינג) דאס פארבען
מאט, אהן א גלאנץ; דאס וואלצען מעטאל
אין פלאטען; דאס אראבדריקען דעם טאָן
אין זינגען אדער שפיעלען.
flat'ting-mill *n.* (פלעט'-אינג-מיל)
ז. *flattening-mill*
flat'tish *a.* (פלעט'-איש) פלאכליך אדער
פלאטשיגליך.
flat'ulence *n.* (פלעט'-יו-לענס) דאס
ליידען פון ווינד אין מאגען; פוסטקייט,
לעערקייט, נישטיגקייט.
flat'ulency *n.* (פלעט'-יו-לענ-סי)
ז. *flatulence*
flat'ulent *a.* (פלעט'-יו-לענט) וואס
ליידעט פון ווינד אין מאגען; ווינדיג;
פוסט, נישטיג; אנגעבלאזען.
flat'ulently *adv.* (פלעט'-יו-לענט-לי)
אויפגעבלאזען, פוסט, ווינדיג.
flat'uous *a.* (פלעט'-יו-אס)
ז. *flatulent*
fla'tus *n.* (פליי'-טאס) א בלאז, א הויך;
ווינד אין די געדערים; דונסט; אנגע-
שוואלענקייט, אנגעבלאזענקייט.
flat'ways *adv.* (פלעט'-הוויז) מיט דער
פלאטשיגער זייט אראב אדער צו עפעס.
flat'wise *adv.* (פלעט'-הוואיז)
ז. *flatways*
flat'worm *n.* (פלעט'-הוואירם) א פלא-
כער ווארים.
flaunt *v.* and *n.* (פלאהנט) פלאטערען,
וועהען; פראנטעווען, זיך ציערען; שטאל-
צירען, זיך אויפבלאזען; נארישער פוץ;
פרעכער שטאלץ; בעריהמעריי; דאס בלא-
זען זיך.
Uncultured people love to **flaunt** their wealth.
flaun'ter *n.* (פלאהנ'-טער) איינער וואס
בלאזט פון זיך; א נארישער בעריהמער.
flaun'ting *a.* (פלאהנ'-טינג) מיט נארי-
שען פוץ, מיט פוסטער בעריהמעריי.
flaun'tingly *adv.* (פלאהנ'-טינג-לי)
דורך נארישען פוץ אדער בעריהמעריי.
flaun'ty *a.* (פלאהנ'-טי) ז. *flaunting*
flauti'no *n.* (פלאו-טי'-נאו) א קליינע
פלייט.
flau'tist *n.* (פלאה'-טיסט) א פלייט-
שפיעלער.
flau'to *n.* (פלאו'-טאו) א פלייט.
flaves'cent *a.* (פלע-וועס'-ענט) געלבליך,
וואס ווערט געלב.
flav'in *n.* (פלעוו'-אין) פלאווין, א מין
געלבער פארב-שטאף.
fla'vor *n.* and *v.* (פליי'-וואר) א געשמא-
קער ריח; אראמאט; א גוטער געשמאק;
אנגענעהמליכקייט; זאפט, סאק; מאכען גע-
שמאק; צוגעבען אראמאט.
fla'vored *a.* (פליי'-ווארד) געווירצט;
מיט א געשמאקען זאפט אדער ריח.
fla'vorless *a.* (פליי'-ואר-לעס) אהן גע-
שמאק, אהן א טעם.
fla'vorous *a.* (פליי'-ואר-אס) שמעקענד;
געשמאק.

flaw *n.* and *v.* (פלאה) א ברוך, א ריס;
א פלעק [אין אן עדעלשטיין]; א חסרון,
א פעהלער; נישטיגקייט, אונגילטיגקייט
[אין געזעץ]; א ווינד-שטורם; אין וועט-
בעריי — א פלאנטער, א קניפעל; א
קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט שטעהט
אב פון די נעגעל; ברעכען, מאכען ריצען
אדער ריסען.
flaw'less *a.* (פלאה'-לעס) אהן ריסען
אדער ריצען; אהן פעהלער.
flaw'lessly *adv.* (פלאה'-לעס-לי) אהן
חסרונות אדער פעהלערען.
flaw'y *a.* (פלאה'-אי) מיט ריסען אדער
ריצען; פעהלערהאפט; מיט חסרונות;
אויף וועלכען דער ווינד טהוט פלוצלונג
א בלאז.
flax *n.* (פלעקס) פלאקס. די פלאקס-פלאנצע.

Flax

flax'-comb *n.* (פלעקס'-קאום) א פלאקס-
קאם [א קאם צו בערשטען פלאקס].
flax'-cot'ton *n.* (פלעקס'-קאטן) פלאקס
געמאכט ווי באוועל.
flax'-dress'er *n.* (פלעקס'-דרעס'-ער)
א פלאקס-קעמער, דער וואס גרייט צו
פלאקס צום שפינען.
flax'-dress'ing *n.* (פלעקס'-דרעס'-אינג)
דאס בערשטען פלאקס; דאס פערפערטי-
גען פלאקס צום שפינען.
flax'en *a.* (פלעקסן) עהנליך צו פלאקס;
געמאכט פון פלאקס; בלאנד, העל-געלב;
וואס איז שייך צו פלאקס.
flax'en hair (פלעקסען העהר) גאנץ העל-
בלאנדע האר [ווי פלאקס].
flax'-plant *n.* (פלעקס'-פלענט) דער ניי-
זעעלאנדישער פלאקס [א פלאנצע אהן א
שטאם מיט לאנגע און ברייטע בלעטער
און מיט שטארקע אדערען, פון וועלכע מען
מאכט שטריק און קאנאטען].
flax'-pull'er *n.* (פלעקס'-פול'-ער) א
מאשין אראבצונעהמען פלאקס פון פעלד.
flax'seed *n.* and *a.* (פלעקס'-סיעד)
ליינזוימען [די זאט פון פלאקס]; וואס
איז עהנליך צו ליינזוימען.
flax'weed *n.* (פלעקס'-הוויעד) פלאקס-
גראז [א מין גראז מיט רויטע אדער ווייי-
סע בליטהען].
flax'-wench *n.* (פלעקס'-הווענטש) א
פלאקס-שפינערין; א פראסטע פרוי.
flax'wort *n.* (פלעקס'-הוואירט) א פלאקס-
פלאנצע [יעדע פלאנצע אדער גראז פון
דעם מין פלאקסען].
flax'y *a.* (פלעק'-סי) מיט פלאקס;
ווי פלאקס; א העלען קאליר; בלאנד.
flay *v.* (פליי) שינדען, אראבציהען די
הויט.
flay'er *n.* (פליי'-ער) א שינדער.
flea *n.* (פליע) א פלוי.

flea'bane *n.* (פליע'-ביין) פליי-פעפער
[א מין פלאנצע, געגלייבט ווירקט אויף דער
פערניכטונג פון פליי].
flea'bite *n.* (פליע'-באיט) א ביס פון א
פלוי, א קלייננער שמערץ; א קלייניגקייט.
flea'bitten *a.* (פליע'-ביטן) געביסען פון
פליי; ווייס מיט רויטע פינטעלעך [ווענען
א געוויסע קאליר פון פערד].
fleck *n.* and *v.* (פלעק) א פלעק; מאכען
א פלעק.
flecked *a.* (פלעקט) געפלעקט.
fleck'er *v.* (פלעק'-ער) מאכען פלעקען.
fleck'less *a.* (פלעק'-לעס) אהן א פלעק;
וואס מען קען ניט בלאמירען אדער מאכען
א פארוואורף.
flec'tion *n.* (פלעק'-שאן) דאס בויגען;
א בויגונג; אין גראמאטיק — די פלעק-
סיאָן. די ענדערונג פון ווערטער דורך דעק-
לינאציאן אדער קאניוגאציאן.
flec'tional *a.* (פלעק'-שאנ-על) אין גרא-
מאטיק — וואס איז שייך צו פלעקסיאָן.
ז. *flection*
fled (פלעד) געפלויגען. אוועקגעפלויגען.
ז. *flee*
fledge *v.* (פלעדזש) בעקומען גענוג גרויסע
פעדערען אין די פליגלען צו קענען פליהען.
fledged *a.* (פלעדזשד) וואס איז בע-
וואקסען מיט פעדערען; וואס קען פליהען;
וואס האט פליגלען צום פליהען; וואס די
פליגלען זיינען ענטוויקעלט צום פליהען.
fledge'ling *n.* and *a.* (פלעדזש'-לינג)
א יונג פייגעלע וואס איז נור-וואס בע-
וואקסען געווארען מיט פעדערען; א פריץ,
א נאך אונערפאהרענער; נאר וואס בע-
וואקסען מיט פעדערען; אונערפאהרען.
fledg'ling *n.* and *a.* (פלעדזש'-לינג)
ז. *fledgeling*
flee *v.* (פליע) פליהען; אוועקפליהען;
פערשווינדען.
fleece *n.* and *v.* (פליעס) שאף-וואל;
די וואל וואס ווערט אבגעשארען פון א
שעפס מיט איין מאל; שערען שאף; פליג-
דערען. רויבען, שינדען; בערויבען, אוועק-
נעהמען.
fleeced *a.* (פליעסט) וואס האט וואל;
וואליג.
flee'cer *n.* (פליע'-סער) א הויט-שינדער,
א בערויבער.
fleece'-wool *n.* (פליעס'-הוואול) די וואל
וואס ווערט אבגעשארען פון א שעפס מיט
איין מאל.
flee'cy *a.* and *n.* (פליע'-סי) בעדעקט
מיט וואל; וואליג; וואס איז עהנליך צו
וואל; בעדעקט מיט לייכטע וואלקען; וואס
איז שייך צו וואל; אזא ווייכער זארט
פאדעם וואס ווערט בענוצט צום שטריקען.
flee'cy clouds (פליע'-סי קלאודז) לייכ-
טע קנוילינגע וואלקען.
fleer *v.* and *n.* (פליער) מאכען העוויות,
פערקרימען דאס פנים; פערשפאטען, אב-
לאכען פון...; א העויה; אן אבלאכער, אן
אבשפאטער.
fle'er *n.* (פליע'-ער) איינער וואס
אנטלויפט.
fleer'er *n.* (פליער'-ער) אן אבלאכער, אן
אבשפאטער.
fleer'ing *n.* (פליער'-אינג) דאס אבלאכען,
דאס אבשפאטען.
fleer'ingly *adv.* (פליער'-אינג-לי) אויף
אן אבלאכענדען אדער אבשפאטענדען אופן.
fleet *n., a.* and *v.* (פליעט) א פלאטע;
א קריעגס-פלאטע; א בוכטע; שנעל; לייכט;
מאגער; דיין; ניט טיעף [ווענען באדען];
ענדערען דעם פלאץ [אויף א שיף]; שנעל
אוועקפליהען.

fleet'-foot *a.* (פליעט'-פוט) ז. *fleet-footed*

fleet'-foot'ed *a.* (פליעט'-פוט'-עד) שנעל־פיסיג, גרינג־פיסיג, וואס לויפט שנעל.

flee'ting *a.* (פליע'-טינג) וואס לויפט שנעל פאריבער; וואס דויערט ניט לאנג.

flee'tingly *adv.* (פליע'-טינג-לי) אויף א שנעל פאריבערלויפענדען שטייגער; ניט דויערענדיג לאנג.

flee'tingness *n.* (פליע'-טינג-נעס) דאס זיין פון ניט לאנגען דויער; דאס שנעל פאריבערלויפען; שנעלקייט.

fleet'ly *adv.* (פליעט'-לי) אויף א שנעלען, געשווינדען אופן.

fleet'ness *n.* (פליעט'-נעס) שנעלקייט; לייכטקייט, געשווינדיגקייט.

Fleet pris'on (פליעט פריזן) א בעריהמט געפענגניס אמאל אין לאנדאן, וואו עס פלעגען איינגעשפארט ווערען אזעלכע, וואס האבען ניט בעצאהלט זייערע שולדען.

Flem'ing *n.* (פלעמ'-אינג) א פלאמאנדער [א בעלגיער פון פלאמאנדישער אבשטאמונג און פלאמאנדישער שפראך. די פלאמאנדישע שפראך איז זעהר נאהענט צו דער האלענדישער].

Flem'ish *a. and n.* (פלעמ'-איש) פלאמאנדיש, וואס איז שייך צו די פלאמאנדען, זייער שפראך, ליטעראטור א. ז. וו.; דאס פלאמאנדענטום; די פלאמאנדישע שפראך.

flesh *n., a. and v.* (פלעש) פלייש, מוסקעלען, דאס לייב, דער קערפער [אין געגענזאץ צו דער נשמה]; דער מענש, די מענשהייט; די קערפערליכע נאטור, קערפערליכקייט; גשמיות; א קרוב, איינער פון דערזעלבער פאמיליע; דער אינעווענינגסטער ווייכער [פליישיגער] טייל פון פרוכטען און גרינסען; פליישיג; אנשטאפען מיט פלייש; אנפרעסען; געבען גראבע, קערפערליכע פערגניגענס; צוגעבען חשק הינד, פאלקען א. ז. וו. צו יאגד דורך דעם וואס מען גיט זיי פרעסען פלייש; צוגעבען חשק, בעוועגען צו מלחמה און מארד; אבריינינען די פעל פון דעם פלייש; גוט אויסהאדעווען, בעדעקען מיט פלייש; בעדעקען [ווי מיט פלייש].

flesh and fell (פלעש ענד פעל) הויט און האר; אלעס.

flesh'-ax *n.* (פלעש'-עקס) א קצב'ס האק.

flesh'-broth *n.* (פלעש'-בראהטה) געווירצטער פלייש־זופ.

flesh'-brush *n.* (פלעש'-בראש) א רייבבארשט.

flesh'-clogged *a.* (פלעש'-קלאגד) וואס האט אויף זיך צופיעל פלייש, בעלאדען מיט פלייש, צו שטארק בעלייבט.

flesh'-col'or *n.* (פלעש'-קאל'-אר) דער נאטירליכער הויט־קאליר פון א געזונדען מענשען פון דער ווייסער ראסע.

flesh'-col'ored *a.* (פלעש'-קאל'-ארד) הויט־פארביג [וואס האט דעם נאטירליכען הויט־קאליר פון א געזונדען מענשען פון דער ווייסער ראסע].

flesh'-cree'per *n.* (פלעש'-קריע'-פער) א סענזאציאנעלער ראמאן [מיט שוידערליכע פאסירונגען, פון וועלכע עס גרוילט].

flesh'-day *n.* (פלעש'-דיי) דער פליישטאג, ניט קיין פאסט־טאג [ביי קריסטען].

fleshed *a.* (פלעשט) פליישיג, דיק.

flesh'er *n.* (פלעש'-ער) איינער וואס רייניגט אב פעל פון פלייש; א געצייג אבצירייניגען פעל פון פלייש.

flesh'-fly *n.* (פלעש'-פלאי) די פליישפליעג [אן אינזעקט וואס נעהרט זיך פון טויטע קערפער און לעגט איהרע אייעלעך אין דעם פלייש פון לעבעדיגע און, הויפטזעכליך, פון טויטע חיות].

Flesh-fly

flesh'-fork *n.* (פלעש'-פאהרק) א פלייש־גאפעל [א גרויסער גאפעל ארויסצונעהמען פלייש פון טאפ].

flesh'ful *a.* (פלעש'-פול) פעט, דיק, בעלייבט.

flesh'-hook *n.* (פלעש'-הוק) א האקען צום אויפהענגען פלייש אדער צום אריבערטראגען גרויסע שטיקער פלייש פון איין ארט אויף'ן צווייטען.

flesh'-hoop *n.* (פלעש'-הופ) די רייף פון א פויק, אויף וועלכער עס איז אנגעצויגען די פעל.

flesh'iness *n.* (פלעש'-אי-נעס) בעלייבטקייט, דיקקייט.

flesh'ing-knife *n.* (פלעש'-אינג-נאיף) ז. *flesh-knife*

flesh'ings *n.* (פלעש'-אינגז) לייב־קאליר־קליידער; דאס פלייש וואס ווערט אבגעשאבען ביים רייניגען פעל.

flesh'-knife *n.* (פלעש'-נאיף) א מעסער צום אברייניגען פעל פון פלייש, האר א. ד. ג.

flesh'less *a.* (פלעש'-לעס) אהן פלייש, מאגער.

flesh'liness *n.* (פלעש'-לי-נעס) קערפערליכקייט, גשמיות; קערפערליכע תאוות.

flesh'ly *a. and adv.* (פלעש'-לי) קערפערליך; גשמיות'דיג; פליישיג; ווייכהארציג; אויף א תאוה'דיגען שטייגער.

flesh'-meat *n.* (פלעש'-מיעט) פלייששפייז [אין געגענזאץ צו פיש־שפייז].

flesh'monger *n.* (פלעש'-מאנ-גער) א פלייש־הענדלער, א קצב; א פרויען־הענדלער.

flesh'pot *n.* (פלעש'-פאט) א טאפ, אין וועלכען מען קאכט פלייש; שפייז; דאס זיין איבערגעגעבען צו קערפערליכע תאוות.

flesh'-tint *n.* (פלעש'-טינט) פליישפארב, פלייש־קאליר.

flesh'-tooth *n.* (פלעש'-טוהטה) אן אויגען־צאהן [א קליק] ביי די פלייש־פרעסענדע חיות.

flesh'-wound *n.* (פלעש'-הוואונד) א פלייש־וואונד, א וואונד וואס געהט ניט טיעפער פון פלייש, א לייכטע וואונד.

flesh'y *a.* (פלעש'-אי) פליישיג, וואס בעשטעהט פון פלייש אדער מוסקעלען; קערפערליך, גשמיות'דיג; בעלייבט, דיק, פעט; פליישארטיג, ווייך.

fleur-de-lis' *n.* (פלויר-דע-ליע') א ליליען־עהנליכע צייכנונג אויף וואפען אדער הערבען [געוועזען אין געברויך ביי דער אמאליגער פראנצויזישער קעניגליכער פאמיליע].

Fleur-de-lis

fleur-de-lys' *n.* (פלויר-דע-ליע') ז. *fleur-de-lis*

fleuron' *n.* (פלוי ראן') א בלומענעהנליכער טייל פון ציערונג.

flew (פלוה) געפלויגען. ז. *fly*

flewed *a.* (פלוהד) וואס האט א גרויסע אראבהענגענדע אויבערשטע ליפ [וועגען א הונד].

flews *n.* (פלוהז) די גרויסע אראבהענגענדע אויבערשטע ליפ ביי געוויסע מינים הינד.

flex *v.* (פלעקס) בויגען, לענקען [הויפטזעכליך וועגען לענק־מוסקעלען].

flexibil'ity *n.* (פלעק-סי-ביל'-אי-טי) בויגזאמקייט, לענקבארקייט, ווייכקייט, נאכגעביגקייט; דאס קענען איינגעצוימט ווערען; קאנטראלירבארקייט; דאס האבען די פעהיגקייט אנצונעהמען פערשידענע פארמען אדער אנגעווענדעט ווערען אויף פערשידענע אופנים; די פעהיגקייט שנעל צו ערפילען א מוזיקאלישע אויפגאבע [הויפטזעכליך וועגען א שטימע].

flex'ible *a.* (פלעק'-סיבל) בויגזאם, לענקבאר; ווייך, נאכגעביג; וואס מען קען צוימען אדער קאנטראלירען; וואס קען צוגעפאסט ווערען, וואס קען אנגעווענדעט ווערען אויף פערשידענע אופנים, וואס קען אננעהמען פערשידענע פארמען; וואס קען שנעל ערפילען א מוזיקאלישע אויפגאבע [הויפטזעכליך וועגען א שטימע].

flex'ibleness *n.* (פלעק'-סיבל-נעס) בויגזאמקייט, לענקבארקייט, נאכגעביגקייט; דאס קענען איינגעצוימט ווערען; קאנטראלירבארקייט, אנווענדבארקייט אויף פערשידענע אופנים; די פעהיגקייט אנצונעהמען פערשידענע פארמען.

flex'ibly *adv.* (פלעק'-סי-בלי) אויף א בויגזאמען, לענקבארען, נאכגעביגען, קאנטראלירבארען אופן.

flex'ile *a.* (פלעק'-סיל) בויגזאם, לענקבאר, נאכגעביג; וואס קען איינגעצוימט ווערען; קאנטראלירבאר, אנווענדבאר אויף פערשידענע אופנים; פעהיג אנצונעהמען פערשידענע פארמען.

flex'ion *n.* (פלעק'-שאן) ז. *flection*

flex'ional *a.* (פלעק'-שאנ-על) ז. *flectional*

flex'or *n.* (פלעק'-סאר) א בויג־מוסקעל, א לענק־מוסקעל.

flex'uose *a.* (פלעק'-שיו-אוס) אין באטאניק — געבויגען, אויסגעקרימט אדער געדרעהט אין פערשידענע ריכטונגען [וועגען פלאנצען־שטאמען און צווייגען].

flex'uous *a.* (פלעק'-שיו-אס) געבויגען, געקרימט, געדרעהט; וואנקענד, וואקלענדיג זיך, פערענדערליך, אונבעשטענדיג; אין באטאניק — געבויגען, געקרימט אדער געדרעהט אין פערשידענע ריכטונגען [וועגען שטאמען און צווייגען]; אין זאאלאגיע — וואס האט די פארם פון זיגזאגען מיט אבגערונדעטע ווינקלען.

flex'uously *adv.* (פלעק'-שיו-אס-לי) אויף א געבויגענעם אדער געדרעהטען אופן; מיט זיגזאגען.

flex'ure *n.* (פלעק'-שיור) בויגונג, קרימונג, אויסבויג, בויג, פאלד, קנייטש.

flich'ter *v.* (פליכ'-טער) לויפען מיט אויסגעשפרייטע ארעמס; פלאטערען.

flick *v. and n.* (פליק) געבען א שנעלען, לייכטען קלאפ ווי א שמיץ מיט א בייטש אדער שנעל מיט'ן פינגער; אראבשנעלען; א לייכטער פלעצליכער קלאפ, א שנעל.

flick'er *v. and n.* (פליק'-ער) פלאטערען אדער פאטשען מיט די פליגלען; פלאטערען [ווי א פלאם אין ווינד]; פינקלען; דאס פלאטערען; דאס פינקלען; דער אמעריקאנישער האלץ־פיקער אדער דיאטעל [א קליינער פויגעל פון א געלב־גאלדענעם קאליר אונטער די פליגלען און אונ־

טער'ן עק און מיט שווארצע רונדע פינטעלעך אויף'ן קערפער].

Flicker

fli'er *n.* (פלאי'-ער) א פליהער; איינער אדער עפעס וואס פליהט אדער לויפט מיט א גרויסער שנעלקייט; אן אנטלאפענער; איינער פון די טיילען פון א מאשין אדער מעכאניזם, וועלכע בעוועגען זיך זעהר שנעל; א טרעפ; א שפעקולאציאן אויף דער בערזע [דאס קויפען ווערטה-פאפירען פון איינעם וואס פראבירט מזל אריינצוכאפען א גרויסען ריוח]; א קליינע אפישע [רעקלאמע].

flight *n. and a.* (פלאיט) דאס פליהען; דאס וועקפליהען; דאס וואס עס פליהט; א מחנה פליהענדע פויגלען; אן אויסשוס אדער אויסברוך פון כעס אדער פון אן אנדער געפיהל; דער אויסשוס מיט א פייל פון בויגען; א רייה טרעפ וואס פיהרען פון איין עטאזש צום צווייטען; די מעקענע פון האבער; דאס דינע הייטעל פון א קאווע-נוס; דער פליגעל פון א ווענטילאטאר; די אבבויגונג פון דעם ענטעל פון א קראן; וואס איז שייך צו א מחנה פליהענדע פויגלען.

fligh'tily *adv.* (פלאי'-טי-לי) אויף א קאפריזנעם, ווילדען אדער משונה'דיגען אופן.

fligh'tiness *n.* (פלאי'-טי-נעס) קאפריזנעקייט, לייכטזין, אונבעזאנענהייט, ווילדקייט.

flight'less *a.* (פלאיט'-לעס) וואס קען ניט פליהען.

flight of stairs (פלאיט אוו סטעהרז) שטיגען אדער א רייה טרעפ וואס פיהרען פון איין עטאזש צום צווייטען.

flight'-shot *n.* (פלאיט'-שאט) א שאס פון א בויגען; דער מרחק וואס א פייל פון א בויגען פליהט.

fligh'ty *a.* (פלאי'-טי) קאפריזנע; לייכטזיניג, אונבעזאנען; ווילד; וואהנזיניג.

flim'flam *n. and v.* (פלים'-פלעם) א נארישקייט, שטות, א בבא-מעשה, א ליגען, א שטוקע, א שפיצעל; האקען ליגענס; דערצעהלען בבא-מעשות.

flim'sily *adv.* (פלים'-זי-לי) אויף א לייכטען אדער שוואכען אופן; גרינג, דין, דאר, פוסט, ארים.

flim'siness *n.* (פלים'-זי-נעס) דינקייט; שוואכקייט; ארימקייט.

flim'sy *a. and n.* (פלים'-זי) גרינג, לייכט, שיטער, דין, דאר; שוואך; ארים, פוסט; זעהר דין פאפיער; א באנק-בילעט.

flinch *v.* (פלינטש) זיך צוריקציהען; אויסווייכען [אוים מורא פאר עפעס]; אראבנעהמען און צוזאמענקלייבען די פעטקייט אדער טראן פון א וואל-פיש.

fling *v. and n.* (פלינג) ווארפען, שליידערען; אבווארפען, ארונטערווארפען; אבשפרינגען; אבווארפען זיך; ווארפען זיך אין אלע זייטען; בריקען מיט די פיס; זידלען זיך; א ווארף, א שליידער; פאלשטענדיגע פרייהייט אין אויפפיהרונג; דאס טהאן וואס דאס הארץ געלוסט; א געוויסער שאטלענדישער דארף-טאנץ; א שטאך-ווארט, א סארקאזם.

fling at (פלינג עט) ווארפען אויף..., שיסען אויף...

fling away' (פלינג ע-הוויי') אוועקשליידערען; אבווארפען.

fling down (פלינג דאון) אנידערווארפען; צושטערען.

fling'er *n.* (פלינג'-ער) א ווארפער; א שליידערער; איינער וואס רעדט מיט שטעכווערטלעך אדער סארקאסטיש.

fling in (פלינג אין) צוואווארפען, ניט צורעכענען.

fling off (פלינג אף) פערפעהלען דעם ציעל, ניט טרעפען; אין געיעג — פערליערען די שפור [אין נאכיאגען זיך נאך א חיה].

fling out (פלינג אוט) אויסברעכען, אויסשיסען [מיט א זידלעריי].

flint *n. and a.* (פלינט) א קרעמען [זעהר א הארטער שטיין]; עפעס וואס איז הארט און לאזט זיך ניט בויגען; געמאכט אדער בעשטעהט פון קרעמען; הארט, שטייף.

flint'-glass *n.* (פלינט'-גלעס) קריסטאל-גלאז, קרעמען-גלאז.

flint'-hear'ted *a.* (פלינט'-האר'-טעד) מיט א שטיינערנעם הארץ; בייז, אכזריות'דיג.

flin'tiness *n.* (פלינ'-טי-נעס) הארטקייט; הארטהערציגקייט; אכזריות.

flint'-lock *n.* (פלינט'-לאק) דער שלאס אדער הענטעל פון אן אלטמאדישער ביקס, וואו דער פולווער צינדט זיך אן דורך'ן קלאפ פון א קרעמען; א ביקס מיט אזא שלאס אדער הענטעל.

flint'stone *n.* (פלינט'-סטאון) דער פייער-שטיין, א קרעמען.

flint'ware *n.* (פלינט'-הוועהר) געשיער אדער כלים פון ענגלישען פאיאנס.

flin'ty *a.* (פלינ'-טי) פון קרעמען; הארט; הארטהערציג.

flip *v. and n.* (פליפ) נעבען א שנעל; לייכט אויפטרייסלען אדער שאקלען; שמייסען; געבען א זעץ; א שנעל; א קלאפ; א שמיץ; א געטראנק פון ביער מיט צוקער.

flip'flap *n. and adv.* (פליפ'-פלעפ) א קלאפעריי, א פאטשעריי; דאס איבערקוליען זיך; א געפעהרליכער שפרונג; מיט א קלאפעריי.

flip'pancy *n.* (פליפ'-ענ-סי) פלינקקייט, שנעלקייט; געלויפיגקייט; אויבערפלעכליכקייט; לייכטזיניגקייט; דאס זיין א פלוידערזאק; עזות, חוצפה.

flip'pant *a.* (פליפ'-ענט) פלינק, שנעל; געלויפיג; אויבערפלעכליך; לייכטזיניג; פלוידעריש; עזות'דיג, חוצפה'דיג.

flip'pantly *adv.* (פליפ'-ענט-לי) אויף א לייכטזיניגען, אויבערפלעכליכען אדער פלוידערישען שטייגער.

flip'pantness *n.* (פליפ'-ענט-נעס) ז. *flippancy*.

flip'per *n.* (פליפ'-ער) דער גליעד וואס דיענט צו שווימען [ווי די פלוס-פעדערען פון א פיש, די לאפעס פון א ים-הונד, די פליגלען פון א פינגווין א. ד. ג.]; די האנד; אזא קונץ-דעקאראציע אין א טעאטער; א מין עפעל-טארט.

flirt *v. and n.* (פלוירט) פלירטעווען, זיך שפיעלען אין ליעבע; קאקעטירען; שפאסען; אבלאכען; חוזק מאכען; ווארפען, שליידערען, שטויסען; שאקלען, טרייסלען; איינער וואס פלירטעוועט אדער שפיעלט זיך אין ליעבע; א לייכטזיניג פרויענצימער; א קאקעטקע; א שפאס; א סארקאזם; א מאך; א שטויס.

flirta'tion *n.* (פלויר-טיי'-שאן) דאס פלירטעווען, דאס שפיעלען אין ליעבע; דאס קאקעטירען.

flirta'tious *a.* (פלויר-טיי'-שאס) וואס פלירטעוועט, וואס שפיעלט זיך אין ליעבע.

flirta'tiousness *n.* (פלויר-טיי'-שאס-נעס) דאס אבגעבען זיך מיט פלירט, דאס שפיעלען זיך אין ליעבע.

flir'ter *n.* (פלויר'-טער) א פלירט, א קאקעט, איינער וואס שפיעלט זיך אין ליעבע.

flir'tigig *n.* (פלויר'-טי-גיג) א לייכטזיניג, קאקעט מיידעל.

flir'ting *a.* (פלויר'-טינג) וואס פלירטעוועט, וואס שפיעלט זיך אין ליעבע; לייכטזיניג, קאקעטיש; שאקלענד, טרייסלענד.

flir'tingly *adv.* (פלויר'-טינג-לי) אויף א פלירטענדען, קאקעטישען אופן.

flit *v.* (פליט) אוועקפליהען; פליהען.

flitch *n.* (פליטש) א געזאלצענע זייט פלייש פון א שוויין; אין טישלעריי — א פלאנקע.

flit'ter *n. and v.* (פליט'-ער) א טראנטע; א קוואדראט בלעכעל צו בעפוצען עפעס; דאס וואס פליהט; פלאטערען, שנעל בעוועגען זיך היין און צוריק.

flit'ting *n.* (פליט'-אינג) דאס פלאטערען; דאס פליהען.

flit'tingly *adv.* (פליט'-אינג-לי) אויף א פליהענדען אדער פלאטערענדען אופן.

flix'weed *n.* (פליקס'-הוויעד) סאפיען-קרויט [א מין גראז וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין].

float *v. and n.* (פלאוט) שווימען; שווימען מיט'ן שטראם; שוועבען; פלאטערען; ברענגען דערצו, אז עטוואס זאל זיך האלטען אדער שווימען אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט בלויז מיט דער קראפט פון דעם שטראם; בעוואסערען; פערפלייצען; גלאט מאכען, פיילען; בעדעקען מיט פלאסטער; ארויסלאזען אין אומגאנג, ברענגען אין אומגאנג [וועגען פינאנציעלע אפעראציאנען און ווערטה-פאפירען]; ביי יאגד — דערנעהענטערען זיך צו די חיות אויף א שיפעל אדער פליט; עטוואס וואס ליעגט אדער שוועבט אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט; א פליט; שווים-האלץ; א קארק אדער עהנליכע זאך ביי א ווענטקע וואס זינקט ניט אין וואסער; דאס שוועבען, פלאטערען אדער שווימען [בלויז מיט דער הילף פון שטראם]; א פארריכטונג אויפצוהאלטען א מענשען אין וואסער; א שווים-יאק; א פענכער אדער אנדער עהנליכער טייל פון קערפער וואס איז אויסגעהוילט און אנגעפילט מיט לופט [ביי פיש א. ד. ג.] וואס האלט זיי אויף'ן וואסער; א קויהלען-וואגען.

float a com'pany (פלאוט ע קאמ'-פע-ני) גרינדען אן אקציען-געזעלשאפט.

floa'tage *n.* (פלאו'-טיידזש) די פעהיגקייט זיך צו האלטען אדער צו שוועבען אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט [ווי למשל, פון האלץ]; עטוואס וואס האט אזא פעהיגקייט; עטוואס וואס קען זיך האלטען אויף'ן וואסער.

float'-board *n.* (פלאוט'-באורד) די שוויפעל פון א מיהל-ראד אדער רודערער.

float'-cop'per *n.* (פלאוט'-קאפ'-ער) קופער-שטויב וואס ווערט אוועקגעטראגען פון שטראמענדען וואסער.

floa'ter *n.* (פלאו'-טער) איינער אדער עטוואס וואס שווימט אדער פלאטערט אויף'ן וואסער; איינער וואס נעהמט אויף יאנד אויף א שיפעל אדער אויף א פליט; א פליט צו פערצייכענען די הויך פון דער וואסער-פלעכע; א וועהלער וואס בעלאנגט נים צו קיין פאליטישער פארטיי [הויפטזעכליך אזעלכער וועמענס שטימע מען קען קויפען]; א שווימענדער טויטער קערפער.

float'-gold *n.* (פלאוט'-גאולד) גאלד-שטויב וואס ווערט אוועקגעטראגען פון שטראמענדען וואסער.

floa'ting *n. and a.* (פלאו'-טינג) דאס שווימען; דאס האלטען זיך אויף דער אויבערפלעכע פון א פליסיגקייט; פערפלייצונג; דאס בעדעקען מיט פלאסטער; דאס אבטיילען דורך וואסער קליינע טיילעכלעך פון עפעס [די גרעסערע טיילען זינקען און די קלענערע בלייבען פון אויבען]; דאס פיהרען יאנד אויף א שיפעל אדער פליט; שווימענד, האלטענדיג זיך אויף דער אויבערפלעכע פון פליסיגקייט אדער אין דער לופט, פלאטערענד, שוועבענד; וואקלענדיג, נים בעשטימט; פריי, נים פעראייניגט, אבגעזונדערט; וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע סומען וואס דארפען איינגעצאהלט ווערען אין פערשיעדענע טערמינען [ווי א חוב, א פערמעגען]; נים בעזארגט מיט א גרייטען קאפיטאל; נים בעשטימט פאר געוויסע צוועקען [וועגען א קאפיטאל]; וואס צירקולירט, וואס איז אין געברויך [וועגען קאפיטאל].

floa'ting bridge (פלאו'-טינג ברידזש) א שווימענדע בריק.

floa'ting debt (פלאו'-טינג דעט) א חוב וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע סומען, וועלכע דארפען איינגעצאהלט ווערען אין פערשיעדענע טערמינען.

floa'ting kid'ney (פלאו'-טינג קיד'-ני) א ניר וועלכע איז לויז געווארען און ליעגט נים אויף איהר ריכטיגען ארט אין בויך.

floa'ting light (פלאו'-טינג לאיט) א לייכט-שיף [אייף'ן ים].

floa'ting mead'ows (פלאו'-טינג מעד'-אוז) פעלדער וואס ווערען אפט פערפלייצט.

floa'ting pol'icy (פלאו'-טינג פאל'-אי-סי) א פייער-פערזיכערונגס-שיין [פאליסי] אויף סחורות אהן דער אנגעבונג פון זייער ווערטה.

floa'ting popula'tion (פלאו'-טינג פאפ-יו-ליי'-שאן) די זיך-וואקלענדע בעפעלקערונג, די נים תושבים, די צייטווייליגע בעפעלקערונג, די בעפעלקערונג וואס וואנדערט פון איין פלאץ אין צווייטען.

floa'ting screed (פלאו'-טינג סקריעד) א לאנגער אבגעריסענער שטרייף אדער פאס.

floa'ting vote (פלאו'-טינג וואוט) וועהלער וואס בעלאנגען נים צו קיין פאליטישער פארטיי און וועמענס שטימען מען קען קויפען.

float'stone *n.* (פלאוט'-סטאון) א שווים-שטיין [א מין לעכערדיגער גרויער קווארץ מיט א געלער שאטירונג, וואס שווימט אויף'ן וואסער]; א שטיין מיט וועלכען מען רייבט אב און מען מאכט גלייך די ברענעס פון אנדערע שטיינער.

floccilla'tion *n.* (פלאק-סי-ליי'-שאן) דאס צופען פון היץ דאס בעטגעוואנד דורך א קראנקען וואס ליעגט אין פיעבער.
ז. *carphology*

floc'cose *a.* (פלאק'-אוס) וואליג; פוכיג; בעדעקט מיט וואליגע קנוילעכלעך אדער בינטלעך.

floc'culence *n.* (פלאק'-יו-לענס) דאס זיין וואליג; דאס בעשטעהן פון פוכיגע אדער וואליגע קנוילעכלעך אדער בינטלעך; א ווייכער, ווייסער וואקס-שטאף וואס עס טיילען פון זיך אוים אייניגע מינים אינזעקטען.

floc'culent *a.* (פלאק'-יו-לענט) וואליג; וואס זעהט אוים ווי א שטיקעל וואל; וואס בעשטעהט ווי פון וואליגע קנוילעכלעך אדער בינטלעך; פוכיג, בעדעקט מיט פוך [וועגען פויגלען]; בעדעקט מיט שטיקלעך ווייסען, ווייכען, וואקס-פערמיגען שטאף [וועגען אינזעקטען].

floc'culus *n.* (פלאק'-יו-לאס) א קליין שטיקעל וואל; עטוואס וואס זעהט אוים ווי א שטיקעל וואל אדער ווי א שנעעלע; א קליין בינטעל האר [ביי אינזעקטען].

floc'cus *n.* (פלאק'-אס) א שטיקעל וואל, א קנוילכעל אדער עטוואס וואס איז עהנליך דערצו; אין זאאלאגיע — דאס לאנגע בינטעל האר אויף'ן עק ביי אייניגע חיות; פוך [ביי פויגלען].

flock *n. and v.* (פלאק) א סטאדע, א הורטע, א מחנה [חיות און פויגעל, הויפטזעכליך ציעגען און שעפסען]; א קאמפאניע, א מחנה מענשען; אן עדה; א בינטעל וואל אדער האר; דין צושטויסענע וואל אדער וואל-שטאף, מיט וועלכע מען בעדעקט א געוויסען זארט טאפעטען אדער אביטשעס; קליינע שטיקלעך וואל, וואל-שטאף, אבפאל פון וואלענע זאכען א. ד. ג., מיט וועלכע מען שטאפט אן מאטראצען, דיוואנען א. ז. וו.; אבפאל, דאס וואס זעצט זיך אב, אבשוים; זיך פערזאמלען אין א סטאדע, הורטע אדער מחנה.

flock'-bed *n.* (פלאק'-בעד) א געלעגער געמאכט פון אבפאל פון וואל, וואלענע שטאפען און עהנליכע זאכען.

flock'ing-machine' *n.* (פלאק'-אינג-מע-שין') א מאשין צו בעדעקען א געוויסען זארט טאפעטען אדער אביטשעס מיט קליינע טיילעכלעך וואל אדער וואל-שטאפען.

flock'-pa'per *n.* (פלאק'-פיי'-פער) טאפעטען אדער אביטשעס פון שעהר-וואל.

flock'y *a.* (פלאק'-אי) וואליג; עהנליך צו בינטלעך וואל, האר אדער פוך.

floe *n.* (פלאו) א קריהע, א שטיק אייז וואס שווימט אויף'ן ים.
The ship was struck by an ice **floe**.

flog *v.* (פלאג) שמייסען; שלאגען [אין זינען פון אריבערשטייגען דעם קאנקורענט]; אין פיש-כאפען — האקען דאס וואסער מיט דעם פאדים פון דער ווענטקע.

flog'ger *n.* (פלאג'-ער) א שמייסער, א שמייס-געבער; א הילצערנער האמער וואס ווערט בענוצט ארומצוקלאפען א שפונט, כדי צו מאכען איהם שוואכער אין דעם לאך וואו ער שטעקט.

flog'ging *n.* (פלאג'-אינג) דאס שמייסען; א בעשטראפונג מיט שמיץ; דאס האקען דאס וואסער מיט דעם פאדים פון דער ווענטקע ביים כאפען פיש.

flood *n. and v.* (פלאד) א וואסער-שטרעמונג, א טייך; דער מבול; אן איבערשוועמונג, א פערפלייצונג; די ארויסגיסונג; פלוס אדער וואסער-צופלוס אין א טייך אדער ים; מענסטרואציע אדער די מאנאטליכע בלוט-גיסונג ביי פרויען [ווען דער פלוס איז צו שטארק]; פערפלייצען, איבערשווענקען; גיסען אדער שטרעמען אין אן אונגעהייערער מאס; האבען זעהר א שטארקע מענסטרואציע.

flood'-gate *n.* (פלאד'-גייט) א שלוזע אדער א טויער וואס הויבט זיך אויף און לאזט זיך אראב, כדי ארייננצולאזען אדער ארויסצולאזען דאס וואסער אין א טייך אדער קאנאל.

flood'ing *n.* (פלאד'-אינג) מענסטרואציע [מאנאטליכע בלוט-גיסונג ביי פרויען]; דאס איבערפליסען; דאס איבערשטרעמען.

flood'-mark *n.* (פלאד'-מארק) א צייכען אדער ליניע וואס בעווייזט די הויכקייט פון וואסער אין טייך אדער ים.

flood'-tide *n.* (פלאד'-טאיד) דער פלוט אדער די הויבונג פון וואסער אין ים.

floor *n. and v.* (פלאור) א פוסבאדען, א פאדלאגע, דילען; א טאק [א גלאטער באדען]; אן עטאזש, א שטאק; דער אונטערשטער דעק פון א שיף; אין פארלאמענט אדער אין די געזעצגעבענדע פערזאמלונגען — דער טייל פון הויז, וועלכער איז בעשטימט פאר די מיטגליעדער און פון וועלכען זיי קענען רעדען; דאס רעכט פון איינעם צו רעדען אדער זיין געהערט; בעדעקען מיט א פאדלאגע אדער דילען; שטעלען אויף'ן באדען;ווארפען צו דער ערד; בעזיעגען; שטיל מאכען; ענדיגען עפעס; מאכען א סוף.

floor'age *n.* (פלאור'-עדזש) דער שטח אדער פלאץ פון א פאדלאגע.

floor'-cloth *n.* (פלאור'-קלאהטה) וואקס-טוך אדער דיקע צעראטע, וועלכען מען לעגט אוים אויף דער פאדלאגע.

floor'er *n.* (פלאור'-ער) איינער וואס מאכט פאדלאגעס אדער דילען; איינער אדער עפעס וואס ווארפט צו דער ערד; דאס וואס פיהרט צו איינעמס מפלה.

floor'-head *n.* (פלאור'-העד) די אויבערשטע זייט פון די קלעצער פון א שיף, אויף וועלכער די פאדלאגע ווערט געלעגט.

floor'ing *n.* (פלאור'-אינג) דילען, פאדלאגעס; מאטעריאל פון וואס מען מאכט פאדלאגעס.

floor'less *a.* (פלאור'-לעס) אהן א פאדלאגע.

floor'-tim'ber *n.* (פלאור'-טימ'-בער) איינער פון די קלעצער אדער באלקענס, אויף וועלכע די פאדלאגע ליעגט.

flop *v. and n.* (פלאפ) פלאטערען, פאטשען מיט די פליגלען; לייכט פאלען; אראבפאלען ווי א פלאכטע; צונויפברעכען; זיך אויסציהען אין דער גאנצער לענג [פאלענדיג]; א פלאכטע; דאס צונויפברעכען.

flop'per *n.* (פלאפ'-ער) א יונג ענטעל.

flop'py *a.* (פלאפ' אי) אראבהענגענד; וואס די ראנדען הענגען אראב.

Flo'ra *n.* (פלאו'-רא) פלארא, די אלט-רוימישע געטין פון בלימען.

flo'ra *n.* (פלאו'-רא) דאס פלאנצען-רייך פון א לאנד אדער געגענד; דאס פלאנצען-רייך פון א געגענד אין א געוויסער געאלאגישער פעריאדע; אן אבהאנדלונג וועגען די פלאנצען פון א לאנד, געגענד אדער פון א געוויסער געאלאגישער פעריאדע.

flo'ral *a.* (פלאו'-רעל) וואס איז שייך צו בלומען, וואס ענטהאלט בלומען.

Flo'ral *a.* (פלאו'-רעל) וואס איז שייך צו דער אלט-רוימישער געטין פלארא [די געטין פון בלומען].

flo'rally *adv.* (פלאו'-רעל-אי) מיט בלומען.

Flor'ence *n.* (פלאר'-ענס) א זארט רויטער פלארענטינער וויין.

Flor'entine *a. and n.* (פלאר'-ענ-טין) פון פלארענץ; וואס געהערט צו פלארענץ [א געוויסע שטאדט אין איטאליען]; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון פלארענטין.

flor'entine *n.* (פלאר'-ענ-טין) אזא זארט פעסטער זיידען-שטאף.

flores'cence *n.* (פלא-רעס'-ענס) דאס בליהען פון בלומען.

flores'cent *a.* (פלא-רעס'-ענט) בליהענד, וואס בליהט זיך פאנאנדער.

flo'ret *n.* (פלאו'-רעט) א בלימעל; א שטויס-ראפיער [א קליינע פערציערטע שווערד מיט א קנאפ ביים ענד, כדי זי זאל ניט שטעכען].

floricul'tural *a.* (פלאו-רי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו דער קולטיווירונג פון בלומען אדער צו בלומען-גערטנעריי.

flo'riculture *n.* (פלאו'-רי-קאל-טשור) די קולטיווירונג פון בלומען; בלומען-גערטנעריי.

floricul'turist *n.* (פלאו-רי-קאל'-טשור-איסט) איינער וואס קולטיווירט בלומען; א בלומען-גערטנער.

flor'id *a.* (פלאר'-איד) העל אין קאליר; העל-רויט; פריש-רויט; בליהענד; געפוצט מיט בלומען; דעקארירט; בלומיג, בעפוצט מיט שעהנע מליצות.

florid'ity *n.* (פלא-ריד'-אי-טי) דאס זיין בליהענד, דאס זיין העל-רויט, דאס זיין פריש-רויט; דאס זיין בעפוצט מיט בלומען; דאס זיין דעקארירט; דאס זיין בלומיג אדער שעהן מליצה'דיג.

flor'idly *adv.* (פלאר'-איד-לי) ז. *florid*

flor'idness *n.* (פלאר'-איד-נעס) ז. *floridity*

florif'erous *a.* (פלא-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס בלומען.

florifica'tion *n.* (פלאו-רי-פי-קיי'-שאן) דאס בליהען, דאס פאנאנדערבליהען אין בלומען.

flo'riform *a.* (פלאו'-רי-פארם) ווי א בלום, וואס האט די פארם פון א בלום.

flor'in *n.* (פלאר'-אין) א פלארין [אן עסטרייכישער גולדען; אן אלטע ענגלישע מטבע].

flor'ist *n.* (פלאר'-איסט) איינער וואס קולטיווירט בלומען; א בלומען-גערטנער; א בלומען-הענדלער; איינער וואס שרייבט אבהאנדלונגען וועגען בלומען אדער פלאנצען.

flos'cular *a.* (פלאס'-קיו-לער) וואס בעשטעהט אדער וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון בלימלעך אדער בליהונג.

flos'cule *n.* (פלאס'-קיול) א בלימעל.

flos'culous *a.* (פלאס'-קיו-לאס) ז. *floscular*

flosh'-silk *n.* (פלאש'-סילק) ז. *floss-silk*

floss *n.* (פלאס) א קליין וואסער-טייכעל; דער גלאז-שטאף וואס געפינט זיך אויף אייזען אין דעם טיגעל-אויווען ביים שמעלצען; פלאק-זייד [דער זייד-פערמיגער אדער פוכיגער שטאף אין דער שאלעכץ פון געוויסע פלאנצען].

floss'-silk *n.* (פלאס'-סילק) א פיינער, ווייכער, ניט געדרעהטער זייד וואס ווערט בענוצט צום אויסנעהען.

floss'y *a.* (פלאס'-אי) פוכיג, זייד-ארטיג; ווייך.

flo'tage *n.* (פלאו'-טיידזש) ז. *floatage*

flo'tant *a.* (פלאו'-טענט) פלאטערענד [וועגען א פאהן].

flota'tion *n.* (פלא-טיי'-שאן) דאס שווימען; די וויסענשאפט, וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט שווימענדע קערפער.

flo'tative *a.* (פלאו'-טיי-טיוו) שווימענד, וואס שווימט.

flotil'la *n.* (פלא-טיל'-א) א פלאטיליע, א קליינע פלאטע; א פלאטע פון קליינע שיפלעך.

flots *n.* (פלאטס) באנד אויסגעלעגט איינס איבער דאס אנדערע אין דער פארם פון פאלדען.

flot'sam *n.* (פלאט'-סעם) די טיילען און די משא פון א צושטערטער שיף, וואס מען געפינט שווימענדיג.

flounce *v. and n.* (פלאונס) ארומשליידערען זיך;ווארפען זיך מיט אלע אברים; ארומנעהען א קלייד מיט פאלדען אדער קרויזלעך; דאס צאפלען זיך; דאס ווארפען זיך אין אלע זייטען; א קרויזעל אדער פאלד, מיט וועלכע מען נעהט ארום א קלייד.

floun'der *v. and n.* (פלאונ'-דער) צאפלען זיך; בעוועגען זיך אונגעשיקט [ווי איינער וואס סטארעט זיך ארויסצוקריכען פון א זומפ]; געהן ניט מיט זיכערע טריט; רעדען אדער טהאן עפעס, ניט וויסענדיג גענוי די זאך; דאס צאפלען זיך; דאס בעוועגען זיך אונגעשיקט; אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען ציהט אויס די לעדער פון א שוך אויף א קאפול; א פלאנדערקע [אזא פלאטשיגער פיש].

Flounder

flour *n. and v.* (פלאור) מעהל; זעהר א דינע זאלץ וואס ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון שיס-פולווער; צומאהלען אויף מעהל; בעשפרענקלען מיט מעהל.

flour'-box *n.* (פלאור'-באקס) ז. *dredging-box*

flour'ing-mill *n.* (פלאור'-אינג-מיל) א מיהל.

flour'ish *v. and n.* (פלאר'-איש) בליהען, געדייהען; וואקסען אונטער גינסטיגע אומשטענדען; זיין אין א צושטאנד פון גוטער ענטוויקלונג; האבען ערפאלג; עקזיסטירען אין דער ווירקליכקייט; רעדען מיט מליצות אדער קלינגענדע פראזען; שרייבען מיט א געצוקטען כתב; בעוועגען זיך אין ליניען, וועלכע בילדען אוים אויסגעדרעהטע פאנטאסטישע פיגורען; אין מוזיק — שפיעלען א געדרעהט, געקינצעלט שטיק; פערשעהנערען אדער בעפוצען א זאך; פעכטען אדער פאכען [ווי מיט א שווערד אין האנד]; ארויסטרעטען מיט גדלות; בעריהמען זיך; ציערונג, גלאנץ, בעפוצונג; דאס רעדען מיט מליצות; דאס אויסדרעהען פיגורען מיט דער פען; דאס שרייבען געצוקט; דאס פאכען מיט עפעס אין האנד; א געדרעהט, געקינצעלט מוזיקאליש שטיק; דאס שאלען פון א טרומייט.

flour'ishing *a.* (פלאר'-איש-אינג) בליהענד, וואקסענד, זייענדיג אין צושטאנד פון ענטוויקלונג.

flour'ishingly *adv.* (פלאר'-איש-אינג-לי) אויף א בליהענדען שטייגער.

flour'ishing-thread *n.* (פלאר-איש-אינג-טהרעד) פלאקס-פאדים צום פערצירעווען לייוועגט, נעצען א. ד. ג.

flour'-mill *n.* (פלאור'-מיל) ז. *flouring-mill*

flour'-mite *n.* (פלאור'-מאיט) א מעהל-באבעלע [אזא באבעלקע אדער אינזעקט וואס מען געפינט אין מעהל].

flour'-pack'er *n.* (פלאור'-פעק'-ער) א מאשין צום פאקען מעהל אין זעק אדער פעסער.

flour'y *a.* (פלאור'-אי) מעהליג; וואס בעשטעהט פון מעהל; בעדעקט מיט מעהל; עהנליך צו מעהל.

flout *v. and n.* (פלאוט) שפאטען, אבלאכען; חוזק מאכען; שפאטעריי.

flou'ter *n.* (פלאו'-טער) א שפאטער, אן אבלאכער; א חוזק-מאכער.

flou'tingly *adv.* (פלאו'-טינג-לי) אויף א בעליידיגענדער ארט.

flow *v. and n.* (פלאו) פליסען, שטרעמען; ארויספליסען, ארויספאלגען; איבערפליסען, זיין איבערפילט; פלאטערען; צופליסען, צוקומען [ווי דער פלוט פון וואסער אין א טייך אדער אין ים]; פערפלייצט ווערען; בעגיסען אדער בעדעקט ווערען מיט א פליסיגקייט; דאס פליסען; דאס וואס פליסט; א שטראם; דער פלוט אדער צופלוס פון וואסער אין א טייך אדער ים; איבערפלוס; א רעזערוואואר, פון וועלכען א פליסיגקייט שטרעמט ארויס.

flow'age *n.* (פלאו'-עדזש) דאס פליסען; דאס זיין פערפלייצט אדער פאנאנדערגעגאסען.

flow'er *n. and v.* (פלאו'-ער) א בלום; א בליטה; דאס בעסטע אדער דאס שעהנסטע פון עפעס; א שעהנע מליצה; א פיינער כעמישער פולווער וואס ווערט געמאכט דורך ברענען; א פערציערונגס-בוכשטאב, אן ארנאמענט; בליהען; ארויסגעבען בלומען; בעדעקען מיט בלומען; שוימען [ווי ביער].

flow'erage *n.* (פלאו'-ער-איידזש) בלומען.

flow'er-bed *n.* (פלאו'-ער-בעד) א בלומען-בייט; א בלומען-פלאץ.

flow'er-de-luce' *n.* (פלאו'-ער-דע-ליוס') די ליליענבלום.

flow'ered *a.* (פלאו'-ערד) מיט בלומען, געבלימט; בעדעקט מיט בלומען.

flow'erer *n.* (פלאו'-ער-ער) א פלאנצע, וועלכע בליהט.

flow'eret *n.* (פלאו'-ער-עט) א קליינע בלום.

flow'erful *a.* (פלאו'-ער-פול) בלומענרייך.

flow'er-gen'tle *n.* (פלאו'-ער-דזשענטל) די סאמעט-בלום.

flow'er-head *n.* (פלאו'-ער-העד) דער בליטהען-קאפ [בליהונגען וואס וואקסען אין בינטלעך].

flow'eriness *n.* (פלאו'-ער-אי-נעס) דאס זיין בלומען-רייך, דאס זיין פול מיט בלומען; דאס זיין געפוצט מיט שעהנע מליצות [וועגען א סטיל אין רעדען אדער אין שרייבען].

flow'ering *n.* (פלאו'-ער-אינג) דאס בליהען.

flow'ering spurge (פלאו'-ער-אינג ספוירדזש) די מילך-פלאנצע אדער וואלפס-

מילך־פלאנצע [א נארד־אמעריקאנישע פלאנצע, וועלכע גיט ארויס א גיפטיגען מילך־עהנליכען זאפט]. ז. *Euphorbia*.

Flowering Spurge

flow'er-leaf *n.* (פלאו'-ער-ליעף) א בלומען־בלעטעל.

flow'erless *a.* (פלאו'-ער-לעס) אהן בלומען; אהן בליהונג.

flow'erlessness *n.* (פלאו'-ער-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בלומען אדער בליהונג.

flow'er-of-an-hour' *n.* (פלאו'-ער-אוו-ען-אור') אזא בלום וועלכע עפענט זיך נור אויף א קורצער ווייל'ע אין מיטאג־צייט.

flow'er-piece *n.* (פלאו'-ער-פיעס) א בלומען־בילד.

flow'er-pot *n.* (פלאו'-ער-פאט) א בלו־מען־טאפ, א וואזאנע.

flow'er-wa'ter *n.* (פלאו'-ער-הוואה'-טער) בלומען־וואסער [דיסטילירט וואסער, וואס ענטהאלט דעם עקסטראקט פון בלומען].

flow'er-work *n.* (פלאו'-ער-הוואירק) א קינסטליכע בלומען־פערציערונג.

flow'ery *a.* (פלאו'-ער-אי) רייך אין בלומען; בלומיג, מליצה'דיג.

flow free'ly (פלאו פריע'-לי) לייכט פליסען.

The ink **flows freely** from the fountain pen.

flow'ing *n. and a.* (פלאו'-אינג) דאס פליסען; פליסיג; פליסענד; כסדר פארט־זעצענד.

flow'ingly *adv.* (פלאו'-אינג-לי) אויף א פליסענדען אופן; פליסיג.

flow'ingness *n.* (פלאו'-אינג-נעס) דאס זיין פליסיג אדער פליסענד.

flown (פלאון) געפלויגען. ז. *fly*.

flow of spir'its (פלאו אוו ספיר'-איטס) פרעהליכקייט; א פרעהליכע שטימונג.

flow of words (פלאו אוו הווארדז) אן אויסגוס פון ווערטער; א מענה לשון.

The speaker is noted for his **flow of words**.

flow with the tide (פלאו הוויטה טהי טאיד) שווימען מיט דעם שטראם.

flox'-silk *n.* (פלאקס'-סילק) ז. *floss-silk*.

flu'ate *n.* (פלו'-אייט) אין כעמיע—פלוס־זויער־זאלץ.

fluctuabil'ity *n.* (פלאק-טשו-ע-ביל'-אי-טי) דאס בעוועגען זיך הין און צוריק; דאס בעוועגען זיך ווי כוואליעס [וועלען]; דאס שאקלען זיך; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.

fluc'tuable *a.* (פלאק'-טשו-עבל) וואס שאקעלט זיך, וואס בעוועגט זיך הין און הער.

fluc'tuant *a.* (פלאק'-טשו-ענט) שאק־לענדיג זיך; בעוועגענדיג זיך הין און הער; שלאגענדיג זיך מיט דער דעה.

fluc'tuate *v.* (פלאק'-טשו-אייט) זיך שאקלען; זיך בעוועגען הין און הער; זיך שלאגען מיט דער דעה; זיך בעוועגען ווי כוואליעס [וועלען].

fluctua'tion *n.* (פלאק-טשו-איי'-שאן) דאס שאקלען זיך, דאס שוואנקען; דאס בעוועגען זיך הין און הער ווי כוואליעס [וועלען]; דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.

flue *n.* (פלוה) א קוימען; א קאמין־רעהר; א רעהר דורכצופיהרען היץ; די געדרעה־טע אויסהוילונג אין א מויער־קאפ; קליי־נע בינטלעך אדער קנוילעכלעך פוך, האר, וואל א. ד. ג.

flue'-boi'ler *n.* (פלוה'-באי'-לער) א דאמפף־קעסעל וואס ווערט געהייצט דורך רעהרען אנגעפילט מיט הייסער לופט אדער מיט דאמפף.

flue'-brush *n.* (פלוה'-בראש) א קוימען־בארשט [געמאכט פון שטאהל אדער דראט].

flu'ency *n.* (פלוה'-ענ-סי) דאס זיין פליסענד, פליסיגקייט; לייכטקייט, געלוי־פיגקייט [אין ריידען אדער שרייבען]; פערענדערליכקייט.

flu'ent *a.* (פלוה'-ענט) פליסענד; פער־ענדערליך; לייכט, געלויפיג [אין ריידען אדער שרייבען].

flu'ently *adv.* (פלוה'-ענט-לי) אויף א פליסענדען שטייגער; מיט לייכטקייט אדער געלויפיגקייט [אין ריידען אדער שרייבען].

flu'entness *n.* (פלוה'-ענט-נעס) דאס זיין פליסענד, פליסיג אדער געלויפיג.

flu'ey *a.* (פלוה'-אי) ווי פוך אדער ווי קליינע בינכלעך אדער בעדעקט מיט קליי־נע בינטלעך האר, פוך, וואל א. ד. ג.

fluff *n. and v.* (פלאף) בינטלעך אדער קנוילעכלעך [פון וואלענע, פוכיגע אדער האריגע שטאפען]; א לייכטע עקספלאזיאן פון פולווער; בעדעקען מיט פוכיגע אדער האריגע טיילען; מאכען א לייכטע עקס־פלאזיאן פון פולווער.

fluff'iness *n.* (פלאפ'-אי-נעס) דאס זיין פוכיג אדער וואליג, דאס זיין בעדעקט מיט אדער דאס בעשטעהן פון שטיקלעך וואל, פוך, האר א. ד. ג.

fluff'y *a.* (פלאפ'-אי) פוכיג, ווי שטיקלעך אדער קנוילעכלעך פון פוכיגע און וואלע־נע שטאפען; אויסטיילענדיג פון זיך אזעלכע טיילכעלעך.

flu'gelman *n.* (פלו'גל מען) ז. *fugleman*.

flu'id *a. and n.* (פלו'-איד) פליסיג; פליסענד; גאז־פערמיג; פערענדערליך; א פליסיגקייט; א גאז.

flu'idal *a.* (פלו'-אי-דעל) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו פליסיגקייטען אדער גאזען.

fluid'ic *a.* (פלו-איד'-איק) ז. *fluidal*.

fluid'ic bod'y (פלו-איד'-איק באד'-אי) אין ספיריטואליזם — א פליסענדער קער־פער [לויט דער בעהויפטונג פון די ספי־ריטואליסטען, האט יעדער מענש אויסער זיין געוועהנליכען קערפער נאך איינעם, וועלכען מען קען ניט זעהן, וועלכער איז ניט בעשרענקט אין פלאץ און דורך וועל־כען עס קומען פאר די פערשיעדענע ספי־ריטואליסטישע וואונדער].

fluidifica'tion *n.* (פלו-איד-אי-פי-קיי'-שאן) פערוואנדלונג אין פליסיגקייט אדער גאז.

fluid'ify *v.* (פלו-איד'-אי-פאי) פער־וואנדלען אין א פליסיגקייט אדער גאז

flu'idism *n.* (פלו'-אי-דיזם) דער גלוי־בען פון די ספיריטואליסטען אין א פליסענדען קערפער ביי מענשען. ז. *fluidic body*.

flu'idist *n.* (פלו'-אי-דיסט) אן אנהענ־גער פון דעם ספיריטואליסטישען גלויבען אין פליסענדע קערפער ביי מענשען. ז. *fluidic body*.

fluid'ity *n.* (פלו-איד'-אי-טי) דאס זיין פליסענד, פליסיגקייט, גאז־פערמיגקייט; געלויפיגקייט, לייכטקייט [אין ריידען אדער שרייבען].

flu'idize *v.* (פלו'-איד-איז) פערוואנד־לען אין פליסיגקייט אדער גאז.

flu'id mer'cury (פלו'-איד מויר'-קיו-רי) ריינער קוועקזילבער; שטארקע לעב־האפטיגקייט.

flu'idness *n.* (פלו'-איד-נעס) ז. *fluidity*.

fluke *n. and v.* (פלוהק) די לאפע אדער איינער פון די ברייטע שפיצען פון אן אנקער; איינער פון די צייהנער פון א הארפון אדער שטעך־אייזען, מיט וועלכען מען כאפט גרויסע פיש; א העלפט פון עק פון א וואל־פיש; א פלאנדערקע [אזא פלאטשיגער פיש]; אווארים וואס לעבט אין די קישקעס [בעזאנדערס ביי שעפ־סען]; אבגענוצטע באוועל; אין בערג־ארבייט — אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען רייניגט אויס אן אויסגעבויערטען לאך איידער מען פילט איהם אן מיט פול־ווער צום אויפרייסען; אין ביליארד־שפיעל — אן אונערווארטעטער געלונגע־נער קלאפ מיט דער קויל; אן אונערווואר־טעטער ערפאלג; מאכען שוואך און אונ־טהעטיג דעם עק פון א וואל־פיש; פער־בינדען א וואל־פיש מיט א קייט אדער שטריק; ווארפען מיט'ן עק ווי א וואל־פיש; גובר זיין דעם געגנער אדער געווי־נען דורך אן אונערווארטעטען צופאל.

flume *n. and v.* (פלוהם) א שמאלע אב־צאמונג פאר א וואסער־שטראם; אבפיהרען דאס וואסער דורך אזא אבצאמונג.

flu'minous *a.* (פלוה'-מי-נאס) רייך אין טייכען; וואס איז שייך צו טייכען.

flum'mery *n.* (פלאמ'-ער-אי) פלאמערי [א מין זשעלע געמאכט פון מאנע־גרייפ־לעך אדער מעהל]; א לייכטע קאשע פון מעהל, מילך, ווייסלעך פון אייער און צו־קער; פסלת פון קראכמאל; פלאפלעריי, דברים בטלים; א פוסטער קאמפלימענט.

flump *v.* (פלאמפ) א שליידער טהאן; זיך א ווארף טהאן, זיך אנידערווארפען.

flung (פלאנג) געווארפען, געשליידערט. ז. *fling*.

flunk *v. and n.* (פלאנק) דורכפאלען ביי אן עקזאמען; אבטרעטען אדער זיך צוריקציהען פון שרעק; פעראורזאכען, אז איינער זאל דורכפאלען ביים עקזאמען; דער דורכפאל ביים עקזאמען.

flun'key *n.* (פלאנ'-קי) א לאקיי אין א ליוורעע; א חונף, אן אונטערלעקער; אין די פעראייניגטע שטאאטען — א מענש וואס איז אונערפאהרען אין באנק־געשעפט און קויפט ווערטה־פאפיערען, פערליערענ־דיג דערביי זיין געלד.

flu'or *n.* (פלו'-אר) ז. *fluor-spar*.

flu'or al'bus (פלו'-אר על'-באס) דער ווייסער פלוס [א פרויען־קראנקהייט, וועל־כע דריקט זיך אויס אין א שטארקען ווײ־סען אויספלוס פון די געשלעכטליכע אר־גאנען].

fluores'cence *n.* (פלו-א-רעס'-ענס)

איז פיזיק — די פלוארעסענץ [די אייגענשאפט פון געוויסע דורכזיכטיגע קערפערס, ווען זיי ווערען בעלויכטען פון א געוויסען שיין, ארויסצולאזען פון זיך אייגענע ליכט־שטראהלען, וועלכע האבען א גאנץ בעזונדערען קאליר].

fluores'cent *a.* (פלו־א־רעס־ענט) וואס האט די אייגענשאפט פון פלוארעסענץ. ז. *fluorescence*.

fluor'ic ac'id (פלו־אר׳־איק עס׳־איד) אין כעמיע — פלואר־זויערע [א זויערשטאף וואס בעקומט זיך פון דער אויפלעזונג פון פלואר־מעטאלען דורך שוועבעלזויערע. דיעזער שטאף לאזט פאנאנדער אלע מעטאלען אויסער גאלד, פלאטין און בליי].

flu'orid *n.* (פלו׳־א־ריד) ז. *fluoride*.

flu'oride *n.* (פלו׳־א־ריד) דאס פלואריד, א כעמישע פערבינדונג פון פלוארין מיט אן אנדער עלעמענט. ז. *fluorine*.

flu'orin *n.* (פלו׳־א־רין) ז. *fluorine*.

flu'orine *n.* (פלו׳־א־רין) פלוארין [א כעמישער גרונד־עלעמענט. ער איז א גרין־געלבליכער גאז מיט א שטארקען ריח און געפינט זיך אין כעמישער פערבינדונג כמעט מיט אלע מעטאלען].

flu'orite *n.* (פלו׳־א־ראיט) ז. *fluor-spar*.

flu'oroscope *n.* (פלו׳־אר־א־סקאופ) אן אינסטרומענט דורך וועלכען מען קען זעהן דעם אבשיין אדער שאטען פון א זאך, וואס געפינט זיך איינגעשלאסען אין אן אונדורכזיכטבארען קערפער [ווי למשל, זעהן די ביינער פון קערפער דורך די רענטגען־שטראהלען].

flu'or-spar *n.* (פלו׳־אר־ספאר) דער פלואר־שפאט [א מין מינעראל וואס ווערט געברויכט ביים אויסשמעלצען פערשיעדענע מעטאלען פון ערץ, ווי אויך צו מאכען וואזען, שיסלען און פערשיעדענע ארנאמענטען].

flur'ry *n. and v.* (פלויר׳־אי) א טומעל, א געפילדער, אן אויפרעגונג, א ליארם; א פלוצליכע שטורעמדיגע בעוועגונג פון לופט, א שטארקער בלאז פון ווינד; כוואליעס פון שנעע, וועלכע עס טראגט דער ווינד; מאכען א טומעל אדער גערויש; אויפרעגען, צורודערען.

flush *v., n. and a.* (פלאש) זיך פלוצלונג בעדעקען מיט א רויטליכער פארב; רויט ווערען; פערשעהמען זיך; מאכען איינעם ער זאל פלוצלונג רויט ווערען; שווענקען; וואשען אין א שטראם פון וואסער; ווערען פליסיג, פאנאנדערגיסען זיך; אויפרעגען; ווערען אויפגעהיצט; בעגייסטערען; ערמוטיגען; פלוצלונג ארויספליהען; מאכען פלאך אדער גלאט; די רויטקייט פון פנים ווען עס גיט א שפאר אין איהם דאס בלוט; די רויטקייט פון הימעל ביי זון־אויפגאנג; א פלוצליכע אדער שטארקע אויפרעגונג פון א געפיהל; די בליהונג, א פרישע רויטקייט; דאס אבשרעקען א פויגעל, דאס ארויסטרייבען איהם פון נעסט; א פויגעל אדער א מחנה פויגלען וואס פליהען פלוצלונג אוועק; איבערפליסיגקייט, פולקייט, אן איבערמאס; אין קארטען־שפיעל — א האנד, אין וועלכער אלע קארטען זיינען פון איין מאסט; אין פולער בליהונג; בעדעקט מיט א פרישער רויטקייט; פול, מיט א פולער מאס; איבערפילט; גוט בעזארגט מיט עפעס; אין קארטען־שפיעל — וועלכער האט אלע קארטען פון איין מאסט.

flush'-box *n.* (פלאש׳־באקס) דאס קעסטעל מיט וואסער, פון וועלכען עס ווערט דורכגעשווענקט א וואטערקלאזעט.

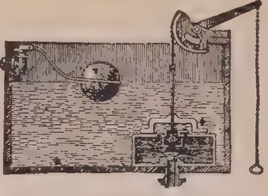

Flush-box

flushed with pride (פלאשט וויטה פראיד) פול מיט שטאלץ.

flush'ing *n.* (פלאש׳־אינג) דאס פלוצליכע רויט ווערען; דאס שווענקען אין א שטראם וואסער; א מין דיק־געוועבטער וואל.

flus'ter *v. and n.* (פלאס׳־טער) פערטומלען, אויפרעגען; דערהיצען דורך שכרות; זיין אויף א הולאנקע, ווערען דערהיצט דורך טרינקען; בערוישונג, ערהיצונג דורך טרינקען.

flus'tered *a.* (פלאס׳־טערד) פערטרונקען, פערווירט.

flus'trate *v.* (פלאס׳־טרייט) אויפרעגען, ערהיצען, מאכען ווילד.

flute *n. and v.* (פלוהט) א פלייט [א מוזיקאלישער אינסטרומענט]; אין ארכיטעקטור — איינער פון די האלב־רונדע ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען אלס א געוויסע פערציערונג פון זיילען; א קנייטש, פערטיעפונג אדער פאלד; א מין פראנצויזישע בולקע; א לאנגער און שמאלער קעלישאק צו טרינקען וויין; א לאנגע פלאטשיגע שיף; שפיעלען אויף א פלייט; ארויסברענגען אדער ארויסדריקען א ניגון, ווייכען טאן ווי פון א פלייט; מאכען רינעס אדער פערטיעפונגען [ווי אויף א זייל]

Fluted Column

flu'ted *a.* (פלוה׳־טעד) מיט ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען אלס א געוויסע פערציערונג פון זיילען; מיט א דינעם איידעלען טאן ווי פון א פלייט.

flu'ted col'umn (פלוה׳־טעד קאל׳־אם) א זייל מיט ווערטיקאלע פערטיעפונגען אדער קנייטשען.

flu'ting *n.* (פלוה׳־טינג) דאס שפיעלען אויף א פלייט; דאס אויסמאכען א פערטיעפונג אדער רינע [ווי אויף א זייל].

flu'ting-i'ron *n.* (פלוה׳־טינג־אי׳־ערן) אזא פרעס־אייזען צו מאכען קנייטשען אדער פאלדען אויף א קלייד.

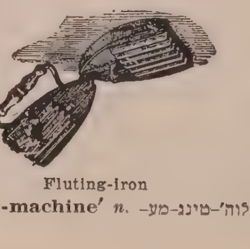

Fluting-iron

flu'ting-machine' *n.* (פלוה׳־טינג־מע־שין׳) א מאשין צו מאכען געקנייטשטע אויסשניצונגען אין האלץ.

flu'ting-scis'sors *n.* (פלוה׳־טינג־סיז׳־ארז) אן אינסטרומענט אין דער פארם פון א שערעל צו מאכען קנייטשען אדער קרויזלעך.

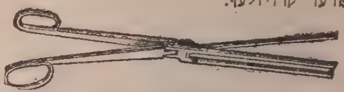

Fluting-scissors

flu'tist *n.* (פלוה׳־טיסט) א פלייטיסט, איינער וואס שפיעלט אויף א פלייט.

flut'ter *v. and n.* (פלאט׳־ער) פלאטערען, וועהען, זיך בעוועגען; ציטערען, זיין אנגרוהיג; בעאונרוהיגען; דאס פלאטערען, דאס בעוועגען; אונרוה, פערלעגענהייט.

flut'terer *n.* (פלאט׳־ער־ער) איינער וועלכער פלאטערט מיט עפעס [ווי מיט א נאז־טיכעל אין האנד]; איינער וועלכער ווירקט אויף עפעס, אז עס זאל ציטערען אדער פלאטערען.

flut'tering *n.* (פלאט׳־ער־אינג) דאס פלאטערען, דאס בעוועגען.

flut'teringly *adv.* (פלאט׳־ער־אינג־לי) אויף א פלאטערענדען אדער ציטערענדען אופן.

flu'vial *a.* (פלו׳־ווי־על) וואס געהערט צו טייכען.

flu'viatile *a.* (פלו׳־ווי־ע־טיל) וואס וואקסט נעבען וואסער; וואס איז שייך צו טייכען; וואס איז ענטשטאנען א דאנק דער ווירקונג פון טייכען.

flux *n. and v.* (פלאקס) דאס פליסען; א פערענדערליכער צושטאנד; דאס בעשטענדיגע ענדערען זיך; אין מעדיצין — אן אויספלוס פון בלוט, פלאגמא א. ד. ג.; א צוזאמענפלוס; דאס צופלאסען ווערען, דאס פערוואנדלען זיך אין א פליסיגקייט; שמעלצען, פערוואנדלען אין א פליסיגקייט; אין מעדיצין — אברייניגען, אבפיהרען.

flux and re'flux (פלאקס ענד רי׳־פלאקס) עבע און פלוט [דאס טעגליכע אבפאלען און שטייגען פון וואסער ביי די ברעגעס פון ים].

fluxa'tion *n.* (פלאקס־איי׳־שאן) דאס אויספליסען, דאס אויסרינען.

fluxibil'ity *n.* (פלאק־סי־ביל׳־אי־טי) שמעלצבארקייט.

flux'ible *a.* (פלאק׳־סיבל) שמעלצבאר.

flux'ion *n.* (פלאק׳־שאן) דאס פליסען; דאס שמעלצען; דאס בעשטענדיגע ענדערען זיך; אין מעדיצין — אן אויספלוס; פלוס [דער שטאף וואס פליסט]; אין מאטעמאטיק — אן אונענדליך קליינע פערענדערליכע צאהל.

flux'ionary *a.* (פלאק׳־שאן־איי־רי) וואס ענדערט זיך, וואס איז ניט בעשטענדיג; וואס איז שייך צו דיפערענציאל־רעכנונג [דאס רעכענען מיט אונענדליך קליינע פערענדערליכע גרעסען].

flux'ionist *n.* (פלאק׳־שאן־איסט) א קענער אין דיפערענציאל־רעכנונג [דאס רעכענען מיט אונענדליך קליינע פערענדערליכע גרעסען].

flux'ive *a.* (פלאק׳־סיוו) וואס פליסט.

flux'ure *n.* (פלאק׳־שור) דאס זיין פליסיג; א פליסיגקייט.

fly *v., n. and a.* (פלאי) פליהען; אוועקפליהען; פערשווינדען; פליהען אין דער ליפט, עקספלאדירען, אויפרייסען, פלאצען; פלאטערען אין דער לופט; אבגעהן, בלאקירען [וועגען פארבען]; לאזען פליהען,

מאכען פליהען; א פליג; א פליהענדער צושטאנד; די טהיר פון א לייוונט-געצעלט; דאס אבפאל פון באוועל ביים שפּי־נען; עטוואס וואס פליהט; דער שוואונג־ראד פון א מאשין; דער אומרוה פון א זייגער; א ווינד־צייגער; א פלאג [דאס שטיק צייג]; א זאך, וואס האט קיין ווערטה; ספּריטנע, כיטרע, אויסגעריבען.

fly about' (פלאי ע-באוט); ארומפליהען; ענדערען כסדר די ריכטונג [וועגען ווינד].

fly'-agar'ic *n.* (פלאי'-ע-גער'-איק) אזא זארט שוועמלעך, וואס זייער זאפט ווערט בענוצט אלס גיפט פאר פליגען.

fly a kite (פלאי ע קאיט) ארויפלאזען אין דער הויך א פאפּיער־שלאנג; קריגען געלד אויף וועקסלען.

fly around' (פלאי ע-ראונד') ארומפלי־הען פערשמאיעט; זיין שטארק ריהרעוו־דיג.

fly asun'der (פלאי ע-סאנ'-דער) צו־פליגען ווערען אויף שטיקלעך.

fly at (פלאי עט) אנפאלען, בעפאלען.

flyaway' *a.* (פלאי-ע-הוויי') אונרוהיג; ארומפליהענד; פלאטערענדיג.

fly'bane *n.* (פלאי'-ביין) ז. *fly-agaric*.

fly'-bit'ten *a.* (פלאי'-ביטן) געביסען פון פליגען.

fly'blow *n. and v.* (פלאי'-בלאו) פליגען־אייעלעך, פליגען־שמוץ; בעשמוצען ווי פון פליגען.

fly'blown *a.* (פלאי'-בלאון) בעשמוצט מיט פליגען־דרעק; שמוציג, אונריין.

fly'boat *n.* (פלאי'-באוט) אזא גרויסע, פלאכע, האלענדישע בארזשע אדער שיף; א קליין, שנעל זעגעל־שיפעל.

fly'-book *n.* (פלאי'-בוק) אזא פארטמאנע אין דער פארם פון א בוך צו האלטען קינסטליכע פליגען צום פאנגען פיש.

fly'-boy *n.* (פלאי'-באי) איינער וואס נעהמט אויף די געדרוקטע בויגענס פון דער דרוק־מאשין און לעגט זיי צונויף.

fly'-brush *n.* (פלאי'-בראש) אזא בארשט אדער פעכער, מייסטענס פון פעדערען, אוועקצוטרייבען פליגען.

fly'-cap *n.* (פלאי'-קעפּ) אזא הוט אדער קאפּ־בעפּוצונג וואס עלטערע פרויען טרא־גען.

fly'-case *n.* (פלאי'-קייס) די הארטע אויבערשטע פליגלען־דעקלעך ביי געוויסע אינזעקטען.

fly'-cas'ter *n.* (פלאי'-קעס'-טער) איי־נער וואס פאנגט פיש, ארויפשטעכענדיג אויף דער ווענטקע פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'catcher *n.* (פלאי'-קעטש-ער) א פליגען־כאפּער; דער פליגען־פויגעל [א מין פויגעל וואס כאפּט פליגען].

fly'-catch'ing *a.* (פלאי'-קעטש'-אינג) וואס כאפּט פליגען.

Fly-drill

fly'-dress'ing *n.* (פלאי' - דרעס' - אינג) דאס פאבריצירען קינ־סטליכע פליגען פאר דעם צוועק צו פאנגען פיש.

fly'-drill *n.* (פלאי'-דריל) א דריל מיט א שוואונג־ראד.

fly'er *n.* (פלאי'-ער). ז. *flier*

fly'-fin'isher *n.* (פלאי'-פינ'-אי-שער) איינער וואס פאסט ארויין די בעוועגליכע טיילען אין א פּיאנא.

fly'-fin'ishing *n.* (פלאי'-פינ'-איש-אינג) דאס ארייןפאסען די בעוועגליכע טיילען פון א פּיאנא.

fly'-fish *n.* (פלאי'-פיש) דאס פאנגען פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנ־דערס קינסטליכע].

fly'-fish'er *n.* (פלאי'-פיש'-ער) איינער וואס פאנגט פיש מיט דער הילף פון פלי־גען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'-fish'ing *n.* (פלאי'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש מיט דער הילף פון פליגען [בעזאנדערס קינסטליכע].

fly'-flap *n.* (פלאי'-פלעפּ) ז. *fly-brush*

fly'-flap'per *n.* (פלאי'-פלעפּ'-ער) איי־נער וואס טרייבט אוועק פליגען מיט א פעדערען־פעכער; א פעדערען־פעכער אוועק־צוטרייבען פליגען.

fly'-fringe *n.* (פלאי'-פרינדזש) אזא בעפּוצונג פון פרויען־קליידער אין דעם ענד פון 18טען יאהרהונדערט.

fly'-hon'eysuckle *n.* (פלאי'-האנ'-אי-סאקל) דאס בייז־העלץ [אזא קליין בוימעל אויף וועלכען עס וואקסט געלבע בליהונג און אזא זארט רויטע יאגדעס].

fly'-hook *n.* (פלאי'-הוק) דער האטשיק פון א ווענטקע אויף וועלכען עס איז ארויפגעשטעקט א קינסטליכע פליג.

fly'ing *n. and a.* (פלאי'-אינג) דאס פלי־הען; פליהענד; שנעל.

fly'ing ar'my (פלאי'-אינג אר'-מי) א פליהענדע ארמעע [אן ארמעע וואס איז אימער אין בעוועגונג צו לייסטען הילף אדער צו בעאונרוהיגען דעם פיינד].

fly'ing artil'lery (פלאי'-אינג אר-טיל'-ע רי) פליהענדע ארטילעריע [לייכטע ריי־טענדע ארטילעריע וואס קען זיך לייכט בעוועגען פון איין ארט צום צווייטען].

fly'ing but'tress (פלאי' אינג באט'-רעס) א געוועלבטער שטיץ־באלקען.

fly'ing camp (פלאי'-אינג קעמפּ) א פליהענדער לאגער [ארמעע־אבטיילונגען וואס זיינען אימער אין בעוועגונג].

fly'ing-cat *n.* (פלאי'-אינג-קעט) דער פליהענדער לעמור [ז. *flying-lemur*]; די פליהענדע וועווערקע [ז. *flying-squirrel*].

fly'ing-drag'on *n.* (פלאי'-אינג-דרעג'-אן) דער פליהענדער דראכען [אזא עקי־דיש־עהנליך חיה'לע וואס האט א פליה־הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס קען זיך האלטען א קורצע צייט אין דער לופט].

Fly'ing Dutch'man (פלאי'-אינג דאטש' מען) דער פליהענדער האלענדער [א געוויסע האלענדיישע לעגענדע וועגען האלענדישען שיפסמאן, וועלכער איז פער־אורטיילט געווארען צו וואנדערען איבער די ימים ביז דעם לעצטען יום הדין. אויף דיעזער לעגענדע האט דער בעריהמטער קאמפּאזיטאר ריכארד וואגנער פערפאסט אן אפּערא מיט דעם נאמען דער "פליהענ־דער האלענדער"].

fly'ing-fish *n.* (פלאי' אינג פיש) דער פליהענדער פיש [אזא פיש מיט גרויסע פלוס־פעדערען, מיט וועלכע ער קען פלי־הען אין דער לופט].

Flying-fish

fly'ing-fox *n.* (פלאי'-אינג-פאקס) דער פליה־פוקס [אזא פלעדער־מויז וואס איהר קאפּ איז ווי פון א פוקס].

fly'ing-frog *n.* (פלאי'-אינג-פראג) דער פליה־פראש [אזא פראש וואס די פינגער־הויט גיט איהם די מעגליכקייט צו מא־כען גרויסע פליה־שפּרונגען].

Flying-frog

fly'ing-geck'o *n.* (פלאי'-אינג-געק'-או) א מין פליהענדער עקדיש מיט א הויט ארום קערפּער, וואס גיט איהם די מעגליכ־קייט צו האלטען זיך אין דער לופט ביים שפּרינגען.

fly'ing-gur'nard *n.* (פלאי'-אינג-גויר'-נארד) דער פלאטער־פיש [אזא פליה־פיש].

fly'ing-jib *n.* (פלאי'-אינג-דזשיב) א פלאטערענדער דריי־עקיגער זעגעל הינטער דעם פעסט־אנגעצויגענעם דריי־עקיגען זע־געל.

fly'ing-le'mur *n.* (פלאי'-אינג-לי'-מויר) דער פליהענדער לעמור [אזא חיה'־לע, וואס האט א פליה־הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס פליהט פון איין בוים צום אנדערען].

Flying-lemur

fly'ing-liz'ard *n.* (פלאי'-אינג-ליז'-ארד) דער פליהענדער עקדיש [אזא עקי־דיש־עהנליך חיה'לע, וואס האט א פליה־הויט מיט דער הילף פון וועלכער עס קען זיך האלטען א קורצע צייט אין דער לופט].

Flying-lizard

fly'ing-machine' *n.* (פלאי'-אינג-מע-שין') א פליה־מאשין.

fly'ing mouse (פלאי'-אינג מאוס) אזא זארט פלעדער־מויז.

fly'ing par'ty (פלאי'-אינג פאר'-טי) א קליינע סאלדאטען אבטיילונג אין דער צייט פון קריעג, וואס מאכט שנעלע בעוועגונגען צו בעאונרוהיגען דעם פיינד.

fly'ing-phalan'ger *n.* (פלאי'-אינג-פע-לענ'-דזשער) אזא חיה'לע וואס האט הויט=פאלטען פון די זייטען, וועלכע געבען איהם די מעגליכקייט צו פליהען אין דער לופט.

fly'ing ru'mor א (פלאי'-אינג רו'-מאר) קלאנג וואס טראגט זיך ארום אין דער לופט, א פערברייטעטער קלאנג.

fly'ing-shot *n.* א (פלאי'-אינג-שאט) שאס אויף א זיך בעוועגענדער זאך [ווי אויף א פליהענדען פויגעל, א שווימענדער שיף א. ד. ג.]; א שאס וואס טרעפט אין וועמען מען ציעלט זיך ניט.

fly'ing-squir'rel *n.* (פלאי'-אינג-סקהוואר'-על) די פליה=וועווערקע [אזא וועווערקע, וועלכע האט הויט=פאלטען פון די זייטען, צוליעב וועלכע זי קען מאכען לאנגע פליה=שפרונגען אין דער לופט].

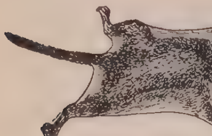

Flying-squirrel

fly'ing vis'it א (פלאי'-אינג וויז'-איט) וויזיט אויף איין פוס, א קורצער וויזיט [בעזוך].

He paid a **flying** visit to the city.

fly in piec'es (פלאי אין פיעס'-עז) צושפרונגען ווערען אויף שטיקער.

fly in the face of (פלאי אין טהי פיים אוו) בעליידיגען; געבען א ווידער=שטאנד, שטעלען זיך אנטקעגען.

fly in'to a pas'sion (פלאי אינ'-טו ע פעש'-אן) ווערען אין כעס.

fly'-leaf *n.* (פלאי'-ליעף) דאס ליידיגע פאדער=בלאט אין אנהויב אדער ענדע פון א בוך.

fly light (פלאי לאיט) אבזעגלען מיט ווייניג משא [וועגען א שיף].

fly'-line *n.* (פלאי'-לאין) די פליה=ליניע [די לופט=ליניע לויט וועלכער א וואנדער=פויגעל פליהט]; דער פאדים פון א ווענט=קע מיט וועלכער מען פאנגט פיש מיט דער הילף פון פליגען.

fly'-ma'ker *n.* א (פלאי'-מיי'-קער) פליעגען=מאכער [איינער וואס מאכט קינסטליכע פליעגען וועלכע ווערען גע=ברויכט צום פאנגען פיש].

fly'man *n.* (פלאי'-מען) א קוטשער פון א לייכטער דראזשקע.

fly'-net *n.* (פלאי'-נעט) אזא דינע נעץ צו בעשיצען פון פליגען.

fly of a flag (פלאי אוו ע פלעג) די לענג [פון שטאף] פון א פלאג.

fly off (פלאי אף) אוועקלויפען, פערשווינ=דען; פערדאמפפען.

fly off the han'dle (פלאי אף טהי הענדל) ארויסגעהן פון די כלים, ארויס=שפרינגען פון די האלאבלעס.

fly on (פלאי אן) די שנעל אוועקרוקען די זייטען=דעקאראציאן אין טעאטער, ווען די דעקאראציאן אין אן אקט דארף גע=ענדערט ווערען פאר די אויגען פון פובּ=ליקום, ניט אראבלאזענדיג דעם פארהאנג.

fly o'pen (פלאי או'פן) פלוצים ברייט עפענען.

fly'-or'chis *n.* (פלאי'-אר'-קיס) דאס פליגענקרויט [אזא פלאנצע וואס איהרע בלומען זיינען עהנליך צו פליגען].

fly out (פלאי אוט) אויסברעכען אין צארן, ארויסשפרינגען פון די האלאבלעס, ארויס פון די כלים.

fly'-pa'per *n.* (פלאי'-פיי'-פער) פליגען=פאפיער [א גיפטיג אדער קלעפיג פאפיער צו פערניכטען פליגען].

fly'-poi'son *n.* (פלאי'-פאי'זן) פליגען=גיפט.

fly'-pow'der *n.* א (פלאי'-פאו'-דער) פולווער וואס ווערט בענוצט אלס פליגען=גיפט.

fly'-press *n.* (פלאי'-פרעס) א פרעס וואס ווערט צוגעשרויפט מיט דער הילף פון א שוואונג=ראד.

fly'-rail *n.* (פלאי'-רייל) א בעוועגליכע לייסט וואס האלט אונטער די פליגעל פון אן אויסציה=טיש.

fly round (פלאי ראונד) ז. *fly around*

flys *n.* (פלאיז) א לייכטע שנעלע דראזשקע.

fly'-sheet *n.* (פלאי'-שיעט) א פלוג=בלאט [א געדרוקט בלעטעל צום פערשפרייטען].

fly'-shut'tle *n.* (פלאי'-שאטל) א ווע=בער=שיפעלע.

fly'snapper *n.* (פלאי'-סנעפ-ער) דער פליגען=כאפער [אזא פויגעל].

fly'-speck *n.* (פלאי'-ספעק) פליגען=דרעק.

fly'-specked *a.* (פלאי'-ספעקט) בע=שמוצט מיט פליגען=דרעק.

fly the pit (פלאי טהי פיט) אנטלויפען פון פעלד [אויפגעבען דעם קאמפף].

fly the red flag (פלאי טהי רעד פלעג) שפריצען בלוט.

fly to arms (פלאי טו ארמז) זיך כאפען צום געוועהר.

fly'-trap *n.* (פלאי'-טרעפ) א פליגען=נעץ; א פלאנצע וואס כאפט פליגען.

fly upon' (פלאי א-פאן') אנפאלען, בע=פאלען; בעליידיגען.

fly'-wa'ter *n.* א (פלאי'-הוואה'-טער) לעזונג פון ארסעניק און וואסער אלס פליע=גען=גיפט.

fly'-wheel *n.* (פלאי'-הוויעל) א שוואונג=ראד פון א מאשין.

fly'wort *n.* (פלאי'-הוואירט) ז. *fly-agaric*

foal *n. and v.* א (פאול) לאשעק, א זשערעבטשיק [א יונג פערדעל]; א יונג אייזעלע; געבעהרען א זשערעבטשיק אדער אן אייזעלע.

foal'foot *n.* (פאול'-פוט) אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער האבען די פארם פון א יונגען פערד'ס אדער אייזעל'ס קאפיטע.

foal'-teeth *n.* (פאול'-טיעטה) די מילך=ציינער [ערשטע צייהנער] ביי א פערד.

foam *n. and v.* (פאום) שוים, צארן; שוימען; זיין אין צארן.

foa'my *a.* (פאו'-מי) שוימיג; בעדעקט מיט שוים; אויפברויזענד [פון צארן].

F. O. B. די ראשי תבות פון די ווער=טער *free on board* אן אויסדרוק גע=ברויכט אין א פערקויפס=קאנטראקט צו בע=צייכענען, אז די סחורה דארף צוגעשטעלט ווערען צו דער שיף אדער באהן פריי, אויף דעם חשבון פון פערקויפער.

fob *n. and v.* (פאב) א קליינע, פא=דערשטע הויזען=קעשענע פאר א זייגער; א זייגער=קייטעל מיט א ברעלאק; אריינ=לעגען אין קעשענע; צונעהמען פאר זיך; אבנארען.

fob'-chain *n.* (פאב'-טשיין) א קייטעל פון א זייגער מיט א ברעלאק.

fo'cal *a.* (פאו'-קעל) וואס געהערט צום ברען=פונקט. ז. *focus*

fo'cal dis'tance (פאו'-קעל דיס'-טענס) אין פיזיק—דער מרחק פון דעם אפטישען צענטער [ברען=פונקט] פון א שפיגעל אדער ברען=גלאז ביז דעם פונקט, וואו די ליכט=שטראהלען לויפען זיך צוזאמען.

focaliza'tion *n.* (פאו-קעל-אי-זיי'-שאן) דאס ברייננגען די ליכט=שטראהלען אין ברען=פונקט פון א ברען=גלאז אדער שפיגעל.

fo'calize *v.* (פאו'-קעל-איז) קאנצענטרי=רען אין ברען=פונקט.

fo'cal length (פאו'-קעל לענגטה) ז. *focal distance*

fo'ci *n.* (פאו'-סאי) פאקוסען, ברען=פונק=טען. ז. *focus*

focim'eter *n.* אן (פא-סימ'-ע-טער) אפטישער אינסטרומענט צום אויסגעפינען דעם ברען=פונקט פון א ברען=גלאז.

fo'cus *n. and v.* (פאו'-קאס) דער פאקוס, דער ברען=פונקט; אין פיזיק — דער פונקט אין וועלכען עס טרעפען זיך צונויף די ליכט=שטראהלען, וועלכע זיינען דורכגע=גאנגען א ברען=גלאז אדער זיינען צוריק=געווארפען געווארען פון א שפיגעל; אין געאמעטריע — א פונקט אין דעם שטח פון אן עליפסע, היפערבעל אדער פון אן אנדער קרומער ליניע, פון וועלכער די דיסטאנצען [שטרעקען] צו יעדען אנ=דערען פונקט פון דער ליניע שטעהען אלע מאל אין איין און דערזעלבער בעציהונג; א צענטראלער פונקט, א זאמלונגס=פונקט; אנשטעלען ריכטיג אין ברען=פונקט; פער=זאמלען אדער קאנצענטרירען אין איין פונקט.

fod'der *n. and v.* (פאד'-ער) קארמע, פוטער [שפייז פאר פיה]; קארמענען אדער פיטערען מיט היי, שטרוי א. ד. ג.

foe *n.* (פאו) א שונא, א פיינד; א געגנער.

foe'man *n.* (פאו'-מען) א פיינד, א שונא.

fœ'tal *a.* (פיע'-טעל) ז. *fetal*

fœ'tus *n.* (פיע'-טאס) ז. *fetus*

fog *n. and v.* (פאג) א נעבעל, א טומאן; אונקלארהייט, מטושטש'קייט; דאס גראז וואס וואקסט אויף א לאנקע נאך דעם ערשטען היי=שניט; זיך בעדעקען מיט א טומאן, איינגעהילט ווערען אין א נעבעל; אבפיטערען, אבעסען דאס גראז וואס וואקסט אויף א לאנקע נאך דעם ערשטען היי=שניט.

fog'-bank *n.* (פאג'-בענק) א געדיכטער טומאן וואס מען זעהט פון ווייטען; א גע=דיכטער טומאן [נעבעל] אויף'ן ים וואס זעהט אוים פון ווייטען ווי לאנד.

fog'-bell *n.* (פאג'-בעל) א גלאק בעפעס=טיגט צו א פעראנקערטער שיף, צו א פעלז א. ד. ג. וואס ווערט בעוועגט פון די כוואליעס אדער פון ווינד און דיענט אלס א ווארנונג פאר שיפסלייט אין א טומאן [נעבעל].

fog'-bound *a.* (פאג'-באונד) פערהאלטען פון א טומאן [נעבעל].

The steamer was delayed two days. It was fog-bound.

fo'gey *n.* (פאו'-גי) ז. *fogy*

fog'gage *n.* (פאג'-איידזש) דאס פער=טריקענטע אדער פערפוילטע גראז אויף א לאנקע אין ווינטער=צייט; דאס גראז וואס וואקסט אב נאך'ן ערשטען היי=שניט.

fog'ged *a.* (פאגד) בעדעקט מיט א נע=בעל; פערדונקעלט.

fog'ger *n.* (פאג'-ער) א לאנד=ארבייטער, וועלכער גיט קארמע [פוטער] די בהמות.

fog'gily *adv.* (פאג'-אי-לי) נעבעלדיג, טומאנע; אונקלאר; דונקעל.

fog'giness *n.* (פאג'-אי-נעס) דאס זיין

טומאנע, דאס זיין נעבעלדיג; אונקלאר־הייט, דונקעלהייט.

fog'gy *a.* (פאג'-אי) נעבעלדיג, טומאנע; אונקלאר, דונקעל; מטושטש; דום, נאריש.

fog'-horn *n.* (פאג'-הארן) א סיגנאל־הארן אויף א שיף צו געבען סיגנאלען צו אנדערע שיפען אין א נעבעלדיגען וועטער.

fo'gie *a.* (פאו'-גיע) ז. *fogy*

fo'gle *n.* (פאוגל) א טאשען־טוך [אויף גנבים לשון].

fog'less *a.* (פאג'-לעס) אהן א טומאן, ניט נעבעלדיג; ריין, קלאר.

fog'-sig'nal *n.* (פאג'-סיג'-נעל) א סיגנאל וואס ווערט געגעבען פון א שיף אלס ווארנונג פאר אנדערע שיפען אין א טומאן [נעבעל].

fog'-smoke *n.* (פאג'-סמאוק) א טומאן, א נעבעל.

fo'gy *n.* (פאו'-גי) אן אלט־מאדישער אדער שטארק קאנזערוואטיווער מענש; אן אויסגעדיענטער סאלדאט.

fo'gydom *n.* (פאו'-גי-דאם) אלט־מאדישקייט, קאנזערוואטיזם.

fo'gyish *a.* (פאו'-גי-איש) אלט־מאדיש; וואס האט אלט־מאדישע אדער קאנזערוואטיווע אידעען.

fo'gyism *n.* (פאו'-גי-איזם) אלט־מאדישקייט, קאנזערוואטיזם.

foh *int.* (פא) פו פוי!

foi'ble *n.* (פאיבל) א שוואכער פונקט, א שוואכע זייט; א כאראקטער־שוואכקייט; א ניט שטארק ערנסטער פעהלער.

foil *v. and n.* (פאיל) איבערוועלטיגען, גובר זיין; פערניכטען, צו גארנישט מאכען; אראבפיהרען פון דער ריכטיגער שפור; צומישען, צוטומלען; גאנץ דינע בלעטער פון מעטאל, ווי גאלד־בלאט, ציין־פאליע א. ד. ג.; פליטער־גאלד; א געמיש פון ציין און קוועקזילבער מיט וואס מען בעדעקט א שפיגעל־גלאז; א ראפיר [א קליינע פעכט־שווערד]; א מעטאל־בלעטעל וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער אן עדעלשטיין צו פערגרעסערען זיין גלאנץ; א בלעטער־עהנליכע פערציערונג [אין ארכיטעקטור].

foi'lable *a.* (פאי'-לעבל) וואס קען איבערוועלטיגט ווערען; וואס קען געמאכט ווערען צו גארנישט.

foiled *a.* (פאילד) וואס האט א בלעטער־ענהליכע פערציערונג [אין ארכיטעקטור].

foiled arch (פאילד ארטש) א געוועלב אדער בויגען מיט בלעטער־עהנליכע פערציערונגען.

foi'ler *n.* (פאי'-לער) איינער וואס צומישט אדער צוטומעלט; איינער וואס צושטערט אדער מאכט צו גארנישט.

foi'ling *n.* (פאי'-לינג) א לייכטע שפור פון א הירש וואס איז געגאנגען אויף א פלאץ בעוואקסען מיט גראז; א פערציערונגס־בלאט [אין ארכיטעקטור].

foil one's plans (פאיל הוואנז פלענז) צושטערען אימעצענס פלענער.
I will foil his plans.

foil'-stone *n.* (פאיל'-סטאון) א פאלשער, נאכגעמאכטער עדעלשטיין.

foin *v.* (פאין) דורכשטעכען מיט א שווערד, מעסער אדער שפיעז.

foist *v.* (פאיסט) עפוואס אריינשטעלען אדער אריינשרייבען דורך א פאלשקייט אדער שווינדעל; שטינקען, האבען א שלעכטען ריח.

fois'ter *n.* (פאיס'-טער) איינער וואס שטעלט אריין אדער שרייבט אריין עטוואס דורך א שווינדעל אדער פאלשקייט; א פעלשער.

fold *v. and n.* (פאולד) צוזאמענלעגען; צונויפקנייטשען; ארומנעהמען; זיך צונויפקנייטשען; איינהילען, איינוויקלען; צונויפפרעסען, צונויפשפארען [ווי שעפסען אין א סטאדע]; א פאלב; אן אבצאמונג פאר שעפסען; א שאף־חערדע, א סטאדע.

fol'dage *n.* (פאול'-דיידזש) ז. *faldage*

fold arms (פאולד ארמז) צונויפלעגען די הענד.

fold down (פאולד דאון) פערבויגען, פערקנייטשען [א בלאט].

fol'der *n.* (פאול'-דער) א קנייטשער, א פאלצער, א צוזאמענלעגער; אזא פלאך ביינדעל עהנליך צו א מעסער וואס ווערט בענוצט צום קנייטשען פאפיער; עטוואס געדרוקטעס אין איין בויגען פאפיער וואס לעגט זיך צונויף [ווי א געאגראפישע מאפע, א פלוג־בלאט א. ד. ג.].

fold in (פאולד אין) איינשליסען.

fol'ding *n.* (פאול'-דינג) דאס מאכען פאלטען; דאס קנייטשען; א פאלט; א קנייטש.

fol'ding bed (פאול'-דינג בעד) א בעט וואס לעגט זיך צוזאמען.

fol'ding chair (פאול'-דינג טשעהר) א שטוהל וואס לעגט זיך צוזאמען.

fol'ding door (פאול'-דינג דאור) א פליגעל־טהיר.

fol'ding-machine' *n.* (פאול'-דינג-מע-שין') א פאלץ־מאשין [א מאשין אין א דרוקעריי אדער בוכבינדעריי וואס קנייטשט די געדרוקטע בויגענס; א מאשין וואס מאכט כלים פון בלעך.

fold'less *a.* (פאולד'-לעס) אהן פאלטען.

fold'-net *n.* (פאולד'-נעט) אזא נעץ פאר קליינע פויגעלעך.

fold'-yard *n.* (פאולד'-יארד) אן אבגעצאמטער פיה־הויף.

fo'lia *n.* (פאו'-לי-א) בלעטער; שיכטען. ז. *folium*

folia'ceous *a.* (פאו-לי-איי'-שיאס) בלעטערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע שיכטען; וואס האט די פארם פון א בלאט.

fo'liage *n.* (פאו'-לי-איידזש) בעבלעטערונג; די בלעטער פון א בוים צוזאמען ווי זיי וואקסען; א בינטעל בלעטער; אין ארכיטעקטור — א בעציערונג וואס שטעלט פאר בלעטער, בלומען אדער צווייגען.

Foliage

fo'liaged *a.* (פאו'-לי-איידזשד) בעוואקסען מיט בלעטער; בעציערט מיט בלעטער. ז. *foliage*

fo'liage-plant *n.* (פאו'-לי-איידזש-פלענט) א פלאנצע וואס צייכענט זיך בעזאנדערס אויס מיט איהרע שעהנע בלעטער.

fo'liage-tree *n.* (פאו'-לי-איידזש-טריע) א בלעטערדיגער בוים [צום אונטערשיעד פון די נאדעל־בוימער].

fo'liar *a.* (פאו'-לי-אר) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו א בלאט.

fo'liate *v. and a.* (פאו'-לי-אייט) אויסקלאפען אין א דינעם בלאט, אויסהאמערען; בעלעגען מיט שפיגעל־זילבער אדער מיט ציין־פאליע; אויסגעהאמערט אין דער פארם פון א דינעם בלאט אדער פלאטע; בלעטערענדיג; וואס האט בלעטער.

fo'liated *a.* (פאו'-לי-איי-טעד) אויסגעהאמערט אדער אויסגעצויגען אין דער פארם פון א בלאט; בעדעקט מיט א דינער מעטאל־פלאטע אדער מיט פאליע; בלעטערדיג; וואס בעשטעהט פון דינע שיכטען; פערציערט מיט בלעטער; אין מוזיק — וואס האט צוגעלעגטע נאטען [וועגען א מעלאדיע פון א ליעד].

folia'tion *n.* (פאו-לי-איי'-שאן) די בעבלעטערונג פון פלאנצען; דאס אויסהאמערען אדער אויסציהען מעטאל אין דינע בלעטער; דאס בעלעגען מיט שפיגעל־זילבער אדער ציין־פאליע [ביים פאבריצירען שפיגלען]; דאס זיין בלעטערדיג; אין געאלאגיע — דאס זיין צונויפגעשטעלט פון דינע שיכטען; אין ארכיטעקטור — א בלעטער־פערציערונג; די נומערירונג פון א בוך לויט די בלעטער און ניט לויט די זייטען.

fo'liature *n.* (פאו'-לי-איי-טשור) ז. *foliation*

fo'lier *n.* (פאו'-לי-ער) א בלאט [פון א בוים, פון פאפיער א. ד. ג.].

foliic'olous *a.* (פאו-לי-איק'-א-לאס) וואס וואקסט אדער געפינט זיך אויף בלעטער [וועגען פאראזיטען־פלאנצען און פאראזיטען־בעשעפענישען].

foliif'erous *a.* (פאו-לי-איפ'-ע-ראס) וואס האט בלעטער, וואס האט בלעטער־עהנליכע טיילען.

fo'liiform *a.* (פאו'-לי-אי-פארם) בלעטער־פערמיג.

fo'lio *n., a. and v.* (פאו'-ליאו) פאליא, א בויגען פאפיער צונויפגעלעגט אין צווייען; א פאליאנט, א בוך מיט האלב־בויגענדיגע בלעטער; די גרויס פון אזא בוך; א פאפיער־מאס; א בלאט אדער א זייט פון א בוך; אן איינוויקלונג אדער ראהם פאר פאפירען, מוזיק־נאטען, צייכנונגען א. ז. וו.; א געוויסע צאהל ווערטער וואס ווערט אנגענומען אלס איינהייט ביים בערעכענען די לענג פון אן אפיציעלען דאקומענט; וואס איז שייך צו אדער וואס איז עהנליך צו א פאליא; בעצייכענען א בלאט מיט א צאהל; בעצייכענען די צאהל ווערטער וואס ווערען אנגענומען אלס פאליא־איינהייט אין אפיציעלע דאקומענטען.

fo'liole *n.* (פאו'-לי-אול) א קליין בלעטעל; א טייל פון א צוטיילטען בלאט.

fo'liomort *a.* (פאו'-לי-א-מאהרט) פון דעם קאליר פון הערבסט־בלעטער; העל־ברוין. ז. *feuillemorte*

fo'liose *a.* (פאו'-לי-אוס) וואס האט קליינע בלעטלעך אדער טיילען וואס זיינען עהנליך צו אזעלכע בלעטלעך.

folios'ity *n.* (פאו-לי-אס'-אי-טי) דאס האבען אדער בעשטעהן פון בלעטלעך אדער בלעטלעך־עהנליכע טיילען; דאס האבען דעם כאראקטער, פון א גרויסען בוך, פון א פאליאנט; מאסיוויטעט, דאס בעשטעהן פון פיעל ביכער־בענדער; אויסברייטונג [אין שרייבען].

fo'lious *a.* (פאו'-לי-אס) בלעטערדיג; דין; וואס האט קליינע בלעטלעך אדער בלעטלעך־עהנליכע טיילען.

fo'lium *n.* (פאו'-לי-אם) א בלאט; א שיכט.

folk *n.* (פאוק) פאלק, מענשען, לייט, דער עולם, דער פשוט'ער עולם.

Fol'kething *n.* (פאול'-קע-טינג) דאס אונטער־הויז פון דעם דענישען פארלאמענט [ריגסדאג].

folk'-free *a.* (פאוק'-פריע) פריי, ניט פערקנעכטעט.

folk'land *n.* (פאוק'-לענד) אין דער אל־

טער ענגלישער געזעצגעבונג — דאס לאנד וואס איז ניט געווען דאס אייגענטום פון איינצעלנע מענשען אדער קהלות, נאר האט בעלאנגט צום גאנצען פאלק.

folk′-lore *n.* (פאוק′–לאור) פאלקלאר, די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים, גלויבענס א. ז. וו. פון דעם פאלק; דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דיעזע לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס.

folk′loric *a.* (פאוק′–לאור–איק) וואס איז שייך צו פאלקלאר. ז. *folk-lore*

folk′lorist *n.* (פאוק′–לאור–איסט) איינער וואס שטודירט פאלקלאר. ז. *folk-lore*

folk′moot *n.* (פאוק′–מוטה) אין אמאליגען ענגלאנד — א פאלקס=פערזאמלונג; א לאקאל געריכט.

folk′-right *n.* (פאוק′–ראיט) דאס פאלקס=רעכט; די געזעצע וועגען די רעכטען פון׳ם פשוט׳ען פאלק [אין געגענזאץ צו די פריווילעגירטע קלאסען].

folk′-song *n.* (פאוק′–סאנג) א פאלקס=ליעד.

folk′-speech *n.* (פאוק′–ספיעטש) פאלקס=שפראך [אין געגענזאץ צו דער שפראך פון די געבילדעטע קלאסען אדער צו דער ליטעראַרישער שפראך].

folk′-sto′ry *n.* (פאוק′–סטאו′–רי) א פאלקס=לעגענדע.

fol′licle *n.* (פאל′–איקל) א זוימען=זעקעל, א שויט, א סטרוטשקע [ביי פלאנצען]; א קליינע עפענונג, א דין רעהרעל, א קליינע פערטיעפונג, א דריזע [ביי חיות]; ביי אינזעקטען—דער קאקאן [די איינהילונג, אין וועלכער עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט פון דער לארווא].

follic′ular *a.* (פא–ליק′–יו–לאר) וואס בעשטעהט פון אדער וואס פערמאגט זוימען=זעקעלעך [ביי פלאנצען] אדער קליינע עפענונגען אדער רעהרעלעך [ביי חיות]; וואס געפינט זיך אין אזעלכע זעקעלעך, עפענונגען אדער רעהרעלעך. ז. *follicle*

follic′ulate *a.* (פא–ליק′–יו–לייט) ז. *follicular*

follic′ulated *a.* (פא–ליק′–יו–ליי–טעד) ז. *follicular*

fol′low *v.* (פאל′–או) פאלגען, נאכפאלגען; פערפאלגען; נאכטהאן; נאכגעהן, בעגלייטען; שטרעבען; נאכקומען; ארויסקומען [אלס פאלגע פון אורזאכע]; אנגעהן, אנהאלטען, ערפילען די אויפגאבען, זיין בעשעפטיגט [ביי א געשעפט, מלאכה, פראפעסיאן].

fol′low direc′tions (פאל′–או די–רעק′–שאנז) זיך האלטען אן די פארשריפטען; פאלגען די בעפעהלע.

fol′lower *n.* (פאל′–א–ער) אן אנהענגער; א נאכפאלגער; א בעגלייטער; א געליעבטער; יעדער טייל פון א מאשין, וועלכער בעוועגט זיך, נאכפאלגענדיג די בעוועגונגען פון אן אנדער טייל; אין א דאמפף=מאשין —- דאס דעקעל פון דער קאלבע אדער פארשען.

fol′lowers *n.* (פאל′–א–ערז) 1. א סוויטע, א בעגלייטונג; 2. אנהענגער.
2. His followers are loyal to him.

fol′lowing *a. and n.* (פאל′–א–אינג) פאלגענד, נעכסט, וואס דארף אנקומען; א סוויטע; א קאמפאניע פון נאכפאלגער.

fol′low my lea′der (פאל′–או מאי ליע′–דער) א קינדערישע שפיעל וואו איינער נאך׳ן אנדערען ווערט א פיהרער, וועמען אלע מוזען פאלגען און נאכטהאן.

fol′low one’s nose (פאל′–או הוואנז נאוז) געהן נאך דער נאז נאך [געהן גראד, פארווערטס].

fol′low one’s steps (פאל′–או הוואנז סטעפס) געהן אין יענעמס וועגען, נאכטהאן אימעצען.

fol′low out (פאל′–או אוט) עפעס דורכפיהרען, אויספיהרען.

fol′low prec′edents (פאל′–או פרעס′–אי–דענטס) טהאן אדער פסק׳ענען ווי אמאל איז אן עהנליכען פאל.

fol′low suit (פאל′–או סיוט) שפיעלען מיט א קארט וואס איז פון איין פארב אדער מאסט מיט דער, וואס איז פריהער געשפיעלט געווארען; פאלגען א ביישפיעל.

fol′low up (פאל′–או אפ) עפעס פערפאלגען, ווייטער אנגעהן מיט עפעס.

fol′ly *n.* (פאל′–אי) נארישקייט; שטות; א נארישע אויפפיהרונג; אן אונטערנעהמונג, וועלכע מען האט פריהער שלעכט אויסגערעכענט און וועלכע מען פערלאזט אונפערענדיגט.

foment′ *v.* (פא–מענט′) ערווארעמען; ערוועקען, ערמוטיגען, צוגעבען קוראזש.

fomenta′tion *n.* (פאו–מענ–טיי′–שאן) ערווארמונג; ערוועקונג; ערהיצונג; ערמונטערונג.

fomen′ter *n.* (פא–מענ′–טער) אן ערוועקער, אן אויפרייצער [צו זינד]; א זאך אדער א מיטעל וואס דערווארעמט דעם קערפער.

fond *a.* (פאנד) נאריש, דום; אהן א זינען; פעררוקט, משוגע; וואהנזיניג פערליעבט; ליעבליך, צערטליך; פראסט, אונווירדיג, טריוויאל; איבערגעשעצט.

fon′dle *v.* (פאנדל) לאשטשען, צערטלען; ארויסצייגען צערטליכקייט.

fond′ler *n.* (פאנד′–לער) א פערצערטלער; דער וואס צערטעלט אדער לאשטשעט.

fond′ling *n.* (פאנד′–לינג) א ליעבלינג, א שוים=קינד.

fond′ly *adv.* (פאנד′–לי) אויף א ליעבענדער, צערטליכער ארט; משוגע׳נערוויין.

fond′ness *n.* (פאנד′–נעס) צערטליכקייט; ליידענשאפט, אנהענגליכקייט; משוגעת; שוואכקייט.

fond of a drop (פאנד אוו ע דראפ) ליעב האבען דעם ביטערען טראפען.

font *n.* (פאנט) דער טויף=בעקען [א מין רעזערוואואר, אין וועלכען מען האלט דאס טויף=וואסער אין א קירך]; די גיסונג אדער שמעלצונג פון מעטאלען; א פאלשטענדיגע זארטירונג פון דרוק=שריפט.

fon′tal *a.* (פאנ′–טעל) וואס געהערט צו א קוואל אדער פאנטאן.

fon′tinel *n.* (פאנ′–טי–נעל) א קליינער קוואל אדער פאנטאן.

food *n.* (פוהד) שפייז, נאהרונג, עסענווארג.

food′-fish *n.* (פוהד′–פיש) פיש, וועלכע מען קען עסען.

food for the mind (פוהד פאר טהי מאינד) גייסטיגע שפייז.

food′ful *a.* (פוהד′–פול) נעהרענד; פרוכטבאר.

food′less *a.* (פוהד′–לעס) וואס האט ניט קיין נאהרונג; אונפרוכטבאר.

food′-plant *n.* (פוהד′–פלענט) א שפייז=פלאנצע [א פלאנצע וואס ווערט געברויכט צום עסען].

food′-stuff *n.* (פוהד′–סטאף) נאהרונגס=שטאף.

fool *n. and v.* (פוהל) א נאר, אן אידיאט; איינער וואס מאכט א נארישען אנשטעל אדער נארישע העויות; א ברחן, א מארשאליק, א חכמות=זאגער; דאס, מיט וואס מען שפיעלט זיך; מאכען נארישע אנשטעלען; שפאסען; טרייבען קאטאוועס; שפיעלען זיך מיט עפעס; מאכען איינעם צום נארען; אבנארען, בעטריגען; א געריכט פון געקאכטע פרוכט מיט שמאנט און צוקער.

fool away′ (פוהל ע–הוויי′) פטר׳ען אומזיסט; אויסברייננגען אדער פערשווענדען עפעס אהן שום נוצען.

fool′-born *a.* (פוהל′–באהרן) נאריש פון געבורט אן.

foo′lery *n.* (פוה′–לער–אי) דומהייט, נארישקייט; א שפאס; א נארישער אנשטעל, א פארס.

fool′hardily *adv.* (פוהל′–האר–די–לי) נאריש העזה׳דיג; מיט א היציגער, אונבערעכענטער דרייסטקייט.

fool′hardiness *n.* (פוהל′–האר–די–נעס) היציגע, אונבערעכענטע דרייסטקייט.

fool′hardy *a.* (פוהל′–האר–די) דרייסט אהן א וועלכער ניט איז אויסגערעכענטקייט.

foo′ling *n.* (פוה′–לינג) נארישקייטען, שטות׳עריי, שפאס; נארישע אויפפיהרונג; שטיפעריי.

foo′lish *a.* (פוה′–ליש) נאריש, ווי א נאר; דום; לעכערליך, שפאסהאפט, שטיפעריש.

foo′lish bod′y (פוה′–ליש באד′–אי) א נארישער קאפ; א נאר.

foo′lishly *adv.* (פוה′–ליש–לי) מעשה נאר.

foo′lishness *n.* (פוה′–ליש–נעס) נארישקייט, דומהייט; שטיפעריי.

fools′cap *n.* (פוהלז′–קעפ) דאס נארען=היטעל, א שפיציג היטעל מיט גלעקלעך, וואס די הויף=נארען פון די אמאליגע פריצים פלעגען טראגען; א זארט גרויסע בויגענס שרייב=פאפיער [נאך דעם צייכען וואס אויף זיי איז געווען געדרוקט אין דער פארם פון א נארען=היטעל]; א מין מאלוסקעל.

fool’s cor′ner (פוהלז קאר′–נער) די קונע, דער ווינקעל, אין וועלכען מען שטעלט אריין קינדער פון א שוהלע צו בעשטראפען זיי.
The pupil was put in the fool’s corner.

fool’s er′rand (פוהלז ער′–ענד) א משוגענע אונטערנעהמונג, דאס יאגען זיך נאך עפעס וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

fool’s par′adise (פוהלז פער′–ע–דאיס) דער גן=עדן פון א נאר, גליק און צופריעדענהייט וואס בויט זיך אויף פאלשע האפנונגען; אוטאפיען.

fool’s pars′ley (פוהלז פארס′–לי) די הונד=פעטרושקע [אזא שטינקענדיג, גיפטיג גראז].

fool′-trap *n.* (פוהל′–טרעפ) א נעץ אדער פאסטקע צו פערכאפען נארען; א גראבער איינפאל.

fool with (פוהל הוויטה) שטיפען מיט עפעס; אריינמישען זיך מיט נארעריי אדער משוגעת׳ען.

foot *n. and v.* (פוט) א פוס; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פוס אין אויסזעהן אדער אין די פונקציאנען; דער אונטערשטער טייל פון עפעס; דער אונטערשטער טייל פון א בארג; פוס=סאלדאטען, אינפאנטעריע, א שטאנד, א לאגע; א פערז=פוס אין פאעזיע [משקל

החרוזים]; אן איינהייט פון א לענגענמאס [אין פערשיעדענע לענדער איז די מאס פון א פוס פערשיעדען. אין אמעריקא און ענגלאנד איז א פוס 12 צאל אדער אינטשעס]; געהן, טרעטען; געהן צופוס; שטעלען פעסט אויף די פיס; טרעטען מיט'ן פוס; בריקען; אונטערשטריקען א זאק; לעגען פאדעשוועס אויף שיך; צונויפרעכנען א חבור און אונטערשטעלען דעם סך-הכל; בעצאהלען, קוויטירען; צונויפרעכנען.

foot a bill (פוט ע ביל) בעצאהלען א חוב.

foot'-artil'lery *n.* (פוט'-אר-טיל'-ע-רי) פוס-ארטילעריע.

foot asleep' (פוט ע-סליעפ') אבגעזעסען א פוס.

foot'back *adv.* (פוט'-בעק) פאהרענדיג מיט די אייגענע פערד, ד. ה. געהענדיג צופוס.

foot'-ball *n.* (פוט'-באהל) א פוס-באל [אזא גרויסע לעדערנע פילקע וואס ווערט געשטויסען מיט'ן פוס]; פוס-באל-שפיעל.

foot'-band *n.* (פוט'-בענד) א ראטע פוס-סאלדאטען [אינפאנטעריע].

foot'-bath *n.* (פוט'-בעטה) א פוס-וואנע; דאס באדען די פיס אין א פוס-וואנע.

foot'-board *n.* (פוט'-באורד) א פוס-ברעט [א ברעט אין א וואגען, א שיפעל א. ד. ג. אלס א שטיצע פאר די פיס]; א פלאטפארם אויף א לאקאמאטיוו וואו דער הייצער און דער מאשיניסט שטעהען.

foot'boy *n.* (פוט'-באי) א לויף-אינגעל, א אינגעל אויף שליחות.

foot'-breadth *n.* (פוט'-ברעדטה) די ברייט פון א פוס [אלס מאס].

foot'-bridge *n.* (פוט'-ברידזש) א שטעג, א בריק פאר פוס-געהער, א קלארקע.

foot'-cloth *n.* (פוט'-קלאטה) א פוס-דעקע; א פערד-דעקע; א פוס-טעפיך.

foot'ed *a.* (פוט'-עד) פיסיג; מיט פיס.

foot'er *n.* (פוט'-ער) א פוס-געהער.

foot'fall *n.* (פוט'-פאהל) א שריט, א טריט.

foot'-fight *n.* (פוט'-פאיט) אן אינפאנטעריע-קריעג [א מלחמה צווישען פוס-סאלדאטען].

foot'-folk *n.* (פוט'-פאוק) אינפאנטעריע, פוס-סאלדאטען.

foot'-gear *n.* (פוט'-גיער) פוס-בעקליידונג [ווי זאקען, שטיוועל, שיך].

foot'-grease *n.* (פוט'-גריעס) דער אבפאל פון באוועל-זאמען [נאכדעם ווי מען האט אויסגעקוועטשט דעם אויל].

foot'-guard *n.* (פוט'-גארד) א פוס-שוץ פאר פערד [אזא מין שיך פאר פערד].

foot'-guards *n.* (פוט'-גארדז) פוס-גווארדיע.

foot'-halt *n.* (פוט'-האהלט) אזא שאף-קראנקהייט [די קראנקהייט פאנגט זיך אן, ווי עס ווערט אנגענומען, פון די פיס].

foot'-haw'ker *n.* (פוט'-האה'-קער) א קאראבעלניק [פעדלער], וואס געהט ארום צופוס פערקויפען זיין סחורה.

foot'-hill *n.* (פוט'-היל) א נידריג בערגעל ביי דעם פוס פון א בארג.

foot'hold *n.* (פוט'-האולד) א פוס-שטיצע, אן ארט וואו די פיס אוועקצושטעלען.

foot'ing *n.* (פוט'-אינג) דער גאנג, דער טריט; דער פוס-שטאנד; דער פוס-באדען; א שפור פון פוס; א מאנץ; אן איינגעפונדרעוועטער פלאץ; א פונדאמענט; א באזיס; א גרונדלאגע; א שטאנד, א לאגע; א געגענזייטיגע בעציהונג; דאס צושטעלען א פוס; דאס צונויפרעכנען א רייה ציפער ווי אין א חבור; א שטויסקאנט [פון א פרויען-קלייד]; א קערמישעל [הוליאנקע] וואס ווערט געמאכט ווען איינער טרעט אריין אין אן אמט, אין א שוהל א. ד. ג.

foot'ing-beam *n.* (פוט'-אינג-ביעם) א בינד-באלקען פון א דאך.

foot'-joint *n.* (פוט'-דזשאינט) א געלענק פון דעם פוס פון אן אינזעקט.

foot'-key *n.* (פוט'-קיע) דער פעדאל פון אן ארגעל אדער פיאנא.

foot'less *a.* (פוט'-לעס) אהן פיס; אהן א באדען, אהן א באזיס.

foot'-lick'er *n.* (פוט'-ליק'-ער) א געמיינער אונטערלעקער.

foot'lights *n.* (פוט'-לאיטס) פוס-ליכט [די לעמפלעך אויף דעם ראנד פון דער ביהנע אין טעאטער].

foot'-line *n.* (פוט'-לאין) די לעצטע שורה פון זאץ אויף א בלאט, וואו עס ווערט מייסטענס געשטעלט נור דער נומער פון בויגען אדער דער נומער פון זייט.

foot'ling *n.* (פוט'-לינג) א פיסעל.

foot'-loose *a.* (פוט'-לוהס) פראנק און פריי.

foot'man *n.* (פוט'-מען) א דיענער; א לאקיי; א פוס-סאלדאט.

foot'manship *n.* (פוט'-מען-שיפ) די בעשעפטיגונג פון א לאקיי; דאס זיין א פוס-סאלדאט.

foot'mark *n.* (פוט'-מארק) א שפור פון א פוס.

foot match (פוט מעטש) א לויף-וועט.

foot'-muff *n.* (פוט'-מאף) א פוס-זאק [אזא זאק פון פעל צו האלטען אין איהם די פיס ווינטער-צייט, ווען מען פאהרט].

foot'-note *n.* (פוט'-נאוט) א פוס-נאטע, א בעמערקונג אין א בוך, וואס ווערט געשטעלט אונטען צום ענד פון בלאט.

foot'pace *n.* (פוט'-פיים) א לאנגזאמער טריט; א פלאץ זיך אבצורוהען אויף א טרעפ.

foot'pad *n.* (פוט'-פעד) א גאסען-רויבער.

foot'-pad *n.* (פוט'-פעד) אזא שוץ-שטיוועל פאר די פיס פון פערד.

foot'-pas'senger *n.* (פוט'-פעס'-ענ-דזשער) א פוס-רייזענדער.

foot'-path *n.* (פוט'-פעטה) א פוס-וועג, א פוס-שטעג [א שמאלער וועג וואס איז נאר פאר פוס-געהער].

foot'-post *n.* (פוט'-פאוסט) פאסט וואס ווערט געפיהרט צופוס; א שליח וואס געהט צופוס.

foot'-pound *n.* (פוט'-פאונד) פוס-פונט, אן איינהייט צו מעסטען ענערגיע אדער ארבייט [די ענערגיע, וועלכע פארערט זיך אויפצוהויבען א פונט משא א פוס אין דער הויך].

foot'print *n.* (פוט'-פרינט) דער אבדרוק פון א פוס; די שפור פון א פוס.

foot'-race *n.* (פוט'-רייס) א וועט אין לויפען.

foot'-rest *n.* (פוט'-רעסט) א פוס-ביינקעלע.

foot'-rope *n.* (פוט'-ראופ) א שטריק אונטער די זעגעל-שטאנגען, אויף וועלכען מאטראזען שטעהען, ווען זיי מאכען דעם זעגעל פעסט אדער לויז.

foot'-rot *n.* (פוט'-ראט) דאס פוס-פוילען [אזא פוס-קראנקהייט ביי בהמות].

foot'-rule *n.* (פוט'-רוהל) א מאסשטאב פון א פוס [12 צאל] די לענג.

foots *n.* (פוטס) דאס אבגעשטאנענע אדער אבגעזעצטע אויף'ן דעק.

foot'-sol'dier *n.* (פוט'-סאול'-דזשער) אן אינפאנטעריע-סאלדאט, א פוס-סאלדאט.

foot'-sore *a.* (פוט'-סאור) וואס האט פוס-שמערצען [פון פיעל געהן].

foot'stalk *n.* (פוט'-סטאהק) דאס שטענגעל פון א בלום.

foot'stall *n.* (פוט'-סטאהל) דער פוס רינג פון א פרויען-זאטעל [דער רינג אין וועלכען מען שטעקט אריין דעם פוס ביים ארויפשטייגען אויף'ן פערד].

foot'step *n.* (פוט'-סטעפ) א פוס-טריט; א שפור פון א פוס.

foot'stool *n.* (פוט'-סטוהל) א פוס-ביינקעלע; א נכנע, אן אונטערטהעניגער; די ערד [אלס גאט'ס פוס-בייעקעלע].

foot'-stove *n.* (פוט'-סטאווו) א פוס-אויוועלע, א פוס-ווארימער.

foot'-ton *n.* (פוט'-טאן) אן איינהייט צי מעסטען ענערגיע אדער ארבייט [די ענערגיע וועלכע איז נויטיג צו הויבען א משא פון 2,240 פונט א פוס הויך].

foot up (פוט אפ) צוזאמענצעהלען, צוזאמענרעכנען.

foot'-valve *n.* (פוט'-וועלוו) דער גרונד-ווענטיל [אן עפענונגס-דעקעל ביי דאמפף-מאשינען מיט קאנדענזאטארען וואס געפינט זיך צווישען דער לופט-פומפע און קאנדענזאטאר].

foot'walk *n.* (פוט'-הוואהק) א טראטואר.

foot'-war'mer *n.* (פוט'-וואהר'-מער) א פיס-ווארמער; א פוס-אויוועלע [צום ווארימען די פיס].

foot'way *n.* (פוט'-הוויי) ז. ***foot-path***.

foot'-worn *a.* (פוט'-הוואורן) וואס איז מיעד געהענדיג; וואס האט פוס-שמערצען פון פיעל געהן.

foot'y *a.* (פוט'-אי) וואס איז אבגעשטאנען אדער אבגעזעצט אויף'ן דעק; ארעם; געמיין; ווערטהלאז.

foo'zle *n.* (פוהזל) א נודנע פערזאן, אן אלטער נודניק.

fop *v. and n.* (פאפ) חוזק מאכען; אבשפאסען, אבנארען; א נאר; א פראנט.

fop'doodle *n.* (פאפ'-דוהדל) א ניכטסווירדיגער אדער געמיינער קערל.

fop'ling *n.* (פאפ'-לינג) א פראנטעל.

fop'pery *n.* (פאפ'-ער-אי) נארישקייט; פראנטעריי; פוצעריי; בעפוצונג.

fop'pish *a.* (פאפ'-איש) פראנטיש, אויסגעפוצט.

fop'pishly *adv.* (פאפ'-איש-לי) אויף א פראנטישען שטייגער.

fop'pishness *n.* (פאפ'-איש-נעס) פראנטעריי, אייטעלקייט.

for *prep. and c.* (פאר) פאר; פיר; וועגען; אום; אויף; צו; צוליעב; אנשטאט; פון וועגען; אין משך; אין פערלויף; ניט קוקענדיג אויף; כאטש; ביי אלעם דעם; ווייל; דען.

for'age *n. and v.* (פאר'-עדזש) פוראזש, עסענווארג, שפייז; פארראט; פריפאסען; צוגרייטען פוראזש אדער עסענווארג פאר מענשען און בעזאנדערס פאר בהמות; פיינדערען, רויבען.

for'age-cap *n.* (פאר'-עדזש-קעפ) א פוראזשקע, א קליין היטעלע, וואס סאל-

דאטען טראגען בעת זיי זיינען אנגעטהאן ניט אין פולער פארם.

for'ager *n.* (פאר'-ע-דזשער) איינער וואס גרייט אן פוראזש אדער עסענווארג פאר פערד און בהמות.

for'aging *n.* (פאר'-ע-דזשינג) דאס אנגרייטען פוראזש אדער עסענווארג פאר פערד און בהמות.

for'aging-cap *n.* (פאר'-ע-דזשינג-קעפ) ז. *forage-cap*.

for'aging-par'ty *n.* (פאר'-ע-דזשינג-פאר'-טי) א קאמאנדע סאלדאטען וואס זאמעלט צונויף שפייז און פוטער פאר דער ארמעע אין די ארומיגע געגענדען.

for a joke (פאר ע דזשאוק) אויף שפאס, אויף קאטאוועס.

for all (פאר אהל) ; ניט קוקענדיג אויף; כאטש.

for all I care (פאר אהל אי קעהר) פון מיינעטוועגען.

for all I know (פאר אהל אי נאו) ווי מיר איז בעוואוסט.

For all I know, he is a good man.

for all that (פאר אהל טהעט) דאך.

For all that, I don't agree with you.

for all the world (פאר אהל טהי הוואירלד) פון יעדען שטאנדפונקט; פינקטליך; פאלקאם, ריכטיג.

fora'men *n.* (פא-ריי'-מען) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — אן עפענונג, א לאך, א דורכגאנג.

for an age (פאר אן אייד) פאר א לאנגע צייט, פון א שאק מיט יאהרען.

I have not seen you for an age.

for appear'ances sake (פאר ע-פיער'-ענ-סעז סייק) לפנים, צום שיין.

for a sea'son (פאר ע סיע'זן) אויף א געוויסער צייט.

The house was rented for a season.

for as much (פאר עז מאטש) נעהמענדיג אין אנבעטראכט אז; ווייל.

for a song (פאר ע סאנג) פאר א שיבעש, פאר א קלייניגקייט, זעהר ביליג.

The house was sold for a song.

for a spell (פאר ע ספעל) פאר א לאנגע צייט.

for a while (פאר ע הוואיל) אויף א ווײלע.

for ay (פאר איי) אייביג, לעולם ועד.

for'ay *v. and n.* (פאר'-איי) ראבעווען, פלינדערען; דאס ראבירען, דאס פלינדערען.

for'ayer *n.* (פאר'-איי-ער) איינער וואס ראבירט אדער פלינדערט.

forbear' *v.* (פאר-בעהר') זיך איינהאלטען; איבערטראגען; אויסהאלטען; זיך אבהאלטען פון עפעס.

forbear'ance *n.* (פאר-בעהר'-ענס) דאס איינהאלטען זיך; דאס אויסהאלטען מיט געדולד; דאס אבהאלטען זיך פון צו פאדערען א געוויסען רעכט אויף עפעס.

forbear'ance is no acquit'tance (פאר-בעהר'-ענס איז נאו ע-קהוויט'-ענס) אבגעלעגט איז ניט אבגעזאגט [אבהאלטען זיך מיינט ניט אבזאגען זיך].

forbear'er *n.* (פאר-בעהר'-ער) איינער וואס האלט זיך איין.

forbear'ing *a.* (פאר-בעהר'-אינג) גענייגט צו איבערטראגען.

forbear' obser'ving (פאר-בעהר' אב-זויר'-ווינג) זיך איינהאלטען פון א בעמערקונג.

forbid' *v.* (פאר-ביד') פערביעטען; פערהינדערען, פערהיטען.

forbid'den (פאר-ביד'ן) פערבאטען, פערהינדערט, פערהיט. ז. *forbid*.

forbid'denly *adv.* (פאר-ביד'נ-לי) אויף א פערבאטענעם, ניט ערלויבטען שטייגער.

forbid'der *n.* (פאר-ביד'-ער) א פערבאטער; דער אדער דאס וואס ערלויבט ניט.

forbid'ding *a.* (פאר-ביד'-אינג) אונצופריעדען, אונאנגענעהם, בעליידיגענד; צוריקשטויסענד, צוריקווייזענד.

forbid'dingly *adv.* (פאר-ביד'-אינג-לי) אויף א צוריקשטויסענדען, אונאנגענעהמען אדער אונצופריעדענעם שטייגער.

forbid' the banns (פאר-ביד' טהי בענז) ארויסטרעטען אפיציעל מיט אן אויסזאגונג אדער מיט טענות געגען אימעצענס הייראט וואס דארף פארקומען. ז. **banns**.

forbore' (פאר-באור') ערטראגען, געדולדעט; איינגעהאלטען. ז. *forbear*.

for cause (פאר קאהז) דורך אן אורזאכע וואס איז בעשטימט דורך'ן געזעץ.

Some public officials are removable only for cause.

force *n. and v.* (פאורס) קראפט, שטארקייט, מאכט; געוואלט; ווערטה, בעדייטונג, וויכטיגקייט; אן ארגאניזאציאן, א קערפערשאפט, א קאמפאניע [הויפטזעכליך מיליטערישע]; מיליטערישע קראפט; ים-מאכט; ווירקונג; צווינגען, נויטען, איבערוועלטיגען; מיט געוואלט עפעס דורכפיהרען אדער אויפטהאן; ארויפדרינגען; ארויפצווינגען; אויסווירקען עפעס דורך בעזונדערע מיטלען [ווי למשל, דאס וואקסען פון פלאנצען דורך קינסטליכער ווארעמקייט]; זיין פון וויכטיגקייט; זיך קימערען; זיין אונענטשלאסען, ניט וואגען; אנשטאפען [שפייזען]; ארומשערען, ארומהאקען [די האר אדער וואל]; אין קארטען-שפיעל — צווינגען איינעם צו שפיעלען אזוי, אז מען זאל מעהר אדער ווענינגער האבען א בעגריף וועגען זיינע קארטען.

for'ceable *a.* (פאור'-סעבל) וואס מען קען צווינגען, וואס מען קען ארויסרופען מיט געוואלט אדער מיט קינסטליכע מיטלען.

force along' (פאורס ע-לאנג') טרייבען פאראויס, פארטרייסען, מיטרייסען.

force a trade (פאורס ע טרייד) שטרעבען צו פערשאפען זיך א גרויסע קונדשאפט.

force away' (פאורס ע'הויי') אוועקטרייבען, אבשטויסען.

force a way through (פאורס ע הויי טהרו) דורכברעכען, זיך דורכברעכען א וועג.

forced *a.* (פאורסט) געצוואונגען; ארויסגערופען דורך אנשטרענגונג; אוננאטירליך, קינסטליך.

forced abor'tion (פאורסט ע-באר'-שאן) א געצוואונגענע פריה-געבורט [דאס מפיל זיין דורך קינסטליכע מיטלען].

forced march (פאורסט מארטש) א שנעלער מארש.

for'cedness *n.* (פאור'-סעד-נעס) געצוואונגענהייט, געקינסטעלטקייט, אוננאטירליכקייט.

force down (פאורס דאון) ארונטערשטויסען, ארונטערטרייבען.

forced put (פאורסט פוט) א נויטפאל.

forced sale (פאורסט סייל) א געצוואונגענער אויספערקויף פון די סחורות [ווען למשל, די בעלי-חובות צווינגען דערצו].

force for'ward (פאורס פאר'-הווארד) שטויסען פארווערטס, טרייבען פארווערטס.

force from (פאורס פראם) ארויסטרייבען; ארויסרייסען.

force'ful *a.* (פאורס'-פול) שטארק, קרעפטיג, געוואלטיג; וואס ווערט געטריבען מיט קראפט אדער געוואלט.

force'fully *adv.* (פאורס'-פול-אי) מיט קראפט; אויף א קרעפטיגען אדער געוואלטיגען אופן.

force'fulness *n.* (פאורס'-פול-נעס) קרעפטיגקייט, געוואלטזאמקייט.

force in'to (פאורס אינ'-טו) אריינטרייבען, אריינשלאגען.

force'less *a.* (פאורס'-לעס) קראפטלאז, מאכטלאז.

force'meat *n.* (פאורס'-מיעט) געהאקט פלייש; געהאקט פלייש אלס פילעכץ; געפילט פלייש.

force of arms (פאורס אוו ארמז) וואפפען-געוואלט.

force on (פאורס אן) טרייבען ווייטער; ארויפצווינגען, ארויפדרינגען.

force one's hand (פאורס הוואנז הענד) אין קארטען-שפיעל — צווינגען איינעם צו שפיעלען אזוי אז מען זאל האבען מעהר אדער ווענינגער א בעגריף וועגען זיינע קארטען; צווינגען איינעם ער זאל אויפדעקען זיין כונה אדער זיינע פלענער.

force o'pen (פאורס או'פן) אויפברעכען.

The house was forced open by burglars.

for'ceps *n.* (פאר'-סעפס) א צוואנג; קערפער-טיילען [ביי מענשען און אינזעקטען] וואס זיינען עהנליך צו אדער ווירקען ווי צוואנגען.

force'-pump *n.* (פאורס'-פאמפ) א דרוק-פומפ [א פומפ וואו דאס וואסער ווערט ארויפגעבראכט דורך דרוק].

for'cer *n.* (פאור'-סער) איינער אדער עטוואס וואס צווינגט צו עפעס מיט געוואלט, וואס טרייבט אדער האלט צוריק; דער קאלבען פון א דרוק-פומפ.

for cer'tain (פאר סויר'-טען) אויף געוויס, אויף בעשטימט.

forc'es *n.* (פאורס'-עז) מיליטערישע מאכט; חיל.

force upon' (פאורס א-פאן') ארויפדרינגען, ארויפצווינגען.

The action I took was forced upon me by the circumstances.

force wine (פאורס הוואין) דורך קינסטליכע מיטלען מאכען וויין אויסקוקען אלט.

for'cible *a.* (פאור'-סיבל) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש, ווירקענד, געוואלטיג, געצוואונגען.

for'cible-fee'ble *a. and n.* (פאור'-סיבל-פיע'בל) וואס שטרעבט אויסצוזעהן כלומר'שט שטארק; איינער וואס שטרעבט אויסצוזעהן שטארק, אבוואהל ער איז שוואך.

for'cibleness *n.* (פאור'-סיבל-נעס) געוואלטזאמקייט, קרעפטיגקייט; ווירקזאמקייט, געצוואונגענהייט.

for'cibly *adv.* (פאור'-סי-בלי) מיט קראפט, מיט ענערגיע, מיט געוואלט; אויף א געצוואונגענעם אופן.

for'cing *a. and n.* (פאור'-סינג) צווינגענד, ווירקענד מיט קראפט אדער געוואלט; דאס ארויסברענגען פלאנצען דורך קינסטליכער ווארעמקייט.

for'cing-house *n.* (פאור'-סינג-האוס) א טרייב-הויז [א פלאץ, וואו מען האלט

קינסטליך אויף א געוויסע טעמפעראטור, כדי פלאנצען זאלען וואקסען שנעלער און בעסער].

for'cing-pump *n.* (פאור'-סינג-פאמפ) ז. *force-pump*.

for'cipate *a.* (פאר'-סי-פייט) צוואנגען-עהנליך.

for'cipated *a.* (פאר'-סי-פיי-טעד) ז. *forcipate*.

forcipa'tion *n.* (פאר-סי-פיי'-שאן) דאס מאטערען, דאס רייסען דאס פלייש מיט צוואנגען; דאס זיין צוואנגען-עהנליך [וועגען געוויסע קערפער-טיילען ביי חיות און אינזעקטען].

ford *n. and v.* (פאורד) א פלאכער פלאץ אין א וואסער-שטראם, וואו מען קען איבערגעהן צופוס; א וואסער-שטראם, וועלכען מען דארף איבערגעהן; דורכגעהן צופוס א וואסער-שטראם, הורכבראדיען.

for'dable *a.* (פאור'-דעבל) פלאך, ניט טיעף, וואס מען קען אריבערגעהן צופוס [וועגען א וואסער].

The stream is **fordable** at all seasons of the year.

for'dableness *n.* (פאור'-דעבל-נעס) דאס זיין פלאך, ניט טיעף [וועגען, וואסער] אזוי, אז מען קען עס איבערגעהן צופוס.

for days (פאר דייז) פאר פיעלע טעג.

for days togeth'er (פאר דייז טו-געטה'-ער) ז. *for days*.

fordo' *v.* (פאר-דו') פערניכטען, צושטערען, רואינירען; אויסמאטערען, איבערוועלטיגען [ווי דורך מיעדקייט].

fore *prep., adv., a. and n.* (פאור) פון פארענט; אין דער אנוועזענהייט, פאר'ן אנגעזיכט; וואס געהט פארויס, וואס געפינט זיך פון פארענט, וואס קומט פריהער [אין צייט אדער אין פלאץ]; דער פראנט, דער פאדערשטער טייל; די פאדערשטע מאסט [ביי א שיף].

fore'-and-aft' *a. and n.* (פאור'-ענד-עפט') ביי שיפען — וואס געהט פון פארענט נאך הינטען, וואס געהט דורך דער גאנצער לענג פון שיף; וואס שטעהט אין מיטען שיף מיט די ברעגעס צו דער מאסט [וועגען זעגלען]: א שיפעל מיט אזעלכע זעגלען; א היטעל, א קאפ מיט צוויי דאשקעס [פון פארענט און פון הינטען].

fore'arm *n.* (פאור'-ארם) דער פאדער-ארם [דער טייל פון דער האנד צווישען עלענבויגען און געלענק].

forearm' *v.* (פאור-ארם') זיך פארויס בעוואפענען אדער צוגרייטען צום קאמפף.

forebear' *n.* (פאור-ביער') איינער פון די עלטערען; א זיידע, אן אור-פאטער.

fore'belief *n.* (פאור'-בי-ליעף) דער פריהערדיגער גלויבען.

forebode' *v.* (פאור-באוד') פארויסזאגען [שלעכטס, אונגליק]; פראפעצייהען, נביאות זאגען [בעזאנדערס וועגען אונגליק]; האבען א פארגעפיהל.

forebode'ment *n.* (פאור-באוד'-מענט) פארויסזאגונג, פראפעצייהונג [בעזאנדערס וועגען שלעכטס].

forebo'der *n.* (פאור-באו'-דער) א פארויסזאגער, א נביאות-זאגער [בעזאנדערס וועגען שלעכטס].

forebo'ding *n.* (פאור-באו'-דינג) א פארויסזאגונג, א פראפעצייהונג [בעזאנדערס וועגען א קומענדען אונגליק].

forebo'dingly *adv.* (פאור-באו'-דינג-לי) אויף א פראפעצייהענדען אדער ווארנענדען אופן.

fore'body *n.* (פאור'-באד-אי) דער פאדערשטער קערפער-טייל פון א שיף.

forecast' *v.* (פאור-קעסט') פארויס אורטיילען; פארהער איבערלעגען, פארהער בעדענקען; פארויסזעהן.

Politicians often **forecast** the result of an election.

fore'cast *n.* (פאור'-קעסט) א פארויס-אורטיילונג; א פארויסזעהונג; פארבעדענקונג, פאראיבערלעגונג.

forecas'ter *n.* (פאור-קעס'-טער) איינער וואס איבערלעגט זיך פריהער; א פארזיכטיגער; איינער וואס מאכט פלענער אין פארויס; איינער וואס אורטיילט אין פארויס.

forecas'ting *n. and a.* (פאור-קעס'-טינג) פאראיבערלעגונג, פארבעדענקונג, פארויסאורטיילונג; וואס איבערלעגט זיך פריהער; וואס אורטיילט אין פארויס.

forecas'tingly *adv.* (פאור-קעס'-טינג-לי) מיט פאראיבערלעגונג, מיט פארבעדענקונג; מיט פארויסאורטיילונג.

fore'castle *n.* (פאור'-קעסל) דער פאדערשטער טייל פון א שיף; דער טייל פון א שיף וואו די שיפס-מאנשאפט וואהנט.

fore'castleman *n.* (פאור'-קעסל-מען) איינער פון די מאטראזען וואס ווערען געשטעלט אין דעם פאדערשטען טייל פון שיף.

foreclose' *v.* (פאור-קלאוז') אויסשליסען; אויסשליסען פון דעם רעכט צוריק אויסציקויפען פער'משכונ'טע גיטער.

foreclo'sure *n.* (פאור-קלאו'-זשור) אויסשליסונג; דאס אויסשליסען פון דעם רעכט אויסצוקויפען צוריק פער'משכונ'טע גיטער.

fore'court *n.* (פאור'-קאורט) דער פאדער-הויף פון א הויז.

foredate' *v.* (פאור-דייט') שטעלען א פריהערדיגען דאטום.

fore'-deck *n.* (פאור'-דעק) דער פאדער-דעק פון א שיף.

foredesign' *v.* (פאור-די-זאין') פארהער בעדענקען; מאכען א פלאן אין פארויס.

foredo' *v.* (פאור-דו') צובריי טען פון פריהער; פריהער טהאן.

foredoom' *v.* (פאור-דוהם') פארהער בעשטימען; אין פארויס פעראורטיילען.

fore'-door *n.* (פאור'-דאור) א פאדער-טהיר.

fore'-end *n.* (פאור'-ענד) א פאדער-טייל.

fore'father *n.* (פאור'-פא-טהער) אן אור-פאטער.

fore'fathers' day (פאור'-פא-טהערז דיי) דער 21טער דעצעמבער, וואס ווערט געפייערט אין די ניי-ענגלאנד שטאאטען פון אמעריקא אלס אנדענקונגס-טאג, ווען די ערשטע אימיגראנטען האבען זיך אין יאהר 1620 בעזעצט אין פלימוטה, מאסאטשוזעטס.

forefeel' *v.* (פאור-פיעל') פיהלען אין פארויס, האבען א פארגעפיהל.

fore'feeling *n.* (פאור'-פיעל-אינג) א פארגעפיהל.

forefend' *v.* (פאור-פענד') פערביעטען; פערהיטען.

fore'finger *n.* (פאור'-פינ-גער) דער צייג-פינגער [דער צווייטער פינגער].

foreflow' *v.* (פאור-פלאו') פארויס פליסען.

fore'foot *n.* (פאור'-פוט) א פאדער-פוס [פון א חיה].

fore'front *n.* (פאור'-פראנט) די פאדער-רייהע; די פאדער-זייט.

foregath'er *v.* (פאור-געטה'-ער) ווערען גוט בעפריינדעט; זיך פערזאמלען, זיך טרעפען.

fore'-gift *n.* (פאור'-גיפט) א צאהלונג אין פארויס.

forego' *v.* (פאור-גאו') געהן אין פארויס; אויפגעבען, פערלאזען.

forego'er *n.* (פאור-גאו'-ער) איינער וואס געהט פארויס; א פארגענגער; איינער פון וואס עפעס שטאמט אב; עלטערען.

forego'ing *n. and a.* (פאור-גאו'-אינג) דאס געהן פארויס; פארהערגעהענד.

foregone' *a.* (פאור-גאן') וואס איז פאריבער; פארויס בעשטימט.

fore'ground *n.* (פאור'-גראונד) א פאדער-גרונד [דער טייל פון א לאנדשאפט אדער סצענע אויף א בילד, וואס ערשיינט נעהנטער צום אויג].

fore'hammer *n.* (פאור'-העמ-ער) דער גרויסער האמער פון א שמיעד וואס האמערט צוערשט און נאכדעם קומט דער קליינער האמער.

fore'hand *n. and a.* (פאור'-הענד) דער פאדערשטער טייל פון פערד וואס איז אין פראנט פון דעם רייטער; זייענדיג אין פארויס, האבענדיג די פארהאנד.

fore'handed *a.* (פאור'-הענ-דעד) פריהצייטיג; וואס איז אין פאדער-טייל; וואס איז אין גוטע אומשטענדען.

fore'head *n.* (פאר'-עד) דער שטערען; דרייסטקייט; זיכערהייט, איינגעגלויבטקייט.

fore'hold *n.* (פאור'-האולד) דער פאדער-רוים פון א שיף.

for'eign *a.* (פאר'-איין) פרעמד, אויסלענדיש; פרעמד-ארטיג.

for'eign attach'ment (פאר'-איין עטעטש'-מענט) דאס ארויפלעגען אן ארעסט אויף אן אויסלענדער'ס אייגענטום.

for'eign coun'try (פאר'-איין קאנ'-טרי) אויסלאנד.

for'eigner *n.* (פאר'-איינ-ער) א פרעמדער, אן אויסלענדער.

for'eignism *n.* (פאר'-איינ-איזם) דאס זיין פרעמד אדער אויסלענדיש; א פרעמדער אויסדרוק אדער מנהג.

for'eignize *v.* (פאר'-איינ-איז) ווערען אן אויסלענדער; זיך אננעהמען מיט אויסלענדישע אידעען אדער געוועהנהייטען.

for'eign let'ter-pa'per (פאר'-איין לעט'-ער-פיי'-פער) דין פאסט-פאפיער.

for'eignness *n.* (פאר'-איינ-נעס) פרעמדקייט.

for'eign of'fice (פאר'-איין אפ'-איס) דאס מיניסטעריום פאר אויסלענדישע אנגעלעגענהייטען.

for'eign sec'retary (פאר'-איין סעק'-רי-טער-אי) דער מיניסטער פון אויסערען [פאר אויסלענדישע אנגעלעגענהייטען].

forejudge' *v.* (פאור-דזשאדזש') אורטיילען פארויס, אורטיילען ניט אויסהערענדיג די פאקטען און בעווייזע.

forejudg'ment *n.* (פאור-דזשאדזש'-מענט) דאס אורטיילען איידער מען בעקענט זיך מיט די פאקטען און בעווייזע; א פאראורטייל.

foreknew' (פאור-ניו') פארהער געוואוסט. ז. *foreknow*.

foreknow' *v.* (פאור-נאו') פארהערוויסען; וויסען אין פארויס.

foreknow'able *a.* (פאור-נאו'-עבל) וואס מען קען וויסען פון פריהער.

foreknow'er *n.* (פאור-נאו'-ער) דער וואס ווייסט פון פריהער.

God is the **foreknower** of all things.

foreknow'ingly *adv.* (פאור-נאו'-אינג-לי) וויסענדיג פריהער אדער פאראויס.

foreknowl'edge *n.* (פאור-נאל'-עדזש) דאס וויסען אין פארויס, דאס וויסען פון פריהער.

foreknown' *a.* (פאור-נאון') פון פריהער געוואוסט. ז. *foreknow*

for'el *n. and v.* (פאר'-על) פארמעט [צום איינבינדען ביכער]; איינבינדען אין פארמעט.

fore'lady *n.* (פאור'-ליי-די) די הויפט־מייסטערין אין א פאבריק; אן אויפזעהערין אין אן אבטיילונג פון א געשעפט.

fore'land *n.* (פאור'-לענד) דאס פארלאנד [א שטיק לאנד וואס רוקט זיך ארויס אין ים].

fore'lock *n.* (פאור'-לאק) די פאדערהאר פון קאפ [טשופרינע]; א שטיקעל אייזען וואס ווערט דורכגעשטעקט דורך א לאך ביים ענד פון א באלצען, כדי מען זאל איהם ניט קענען ארויסציהען.

fore'man *n.* (פאור'-מען) א פארמאן, דער הויפט־מייסטער אין א פאבריק; דער הויפט־מאן פון געריכטס־געשווארענע.

fore'manship *n.* (פאור'-מען-שיפ) דאס אמט, די שטעלע אדער די ארבייט פון דעם הויפט־מייסטער אין א פאבריק אדער פון דעם הויפט־מאן פון געריכטס־געשווארענע.

fore'mast *n.* (פאור'-מעסט) די פאדערמאסט פון א שיף.

fore'mastman *n.* (פאור'-מעסט-מען) דער מאטראז אויף דער פאדער־מאסט; א געוועהנליכער מאטראז.

fore'-men'tioned *a.* (פאור'-מענ'-שאנד) אויבען־דערמאנט; אויבען־געשריבען.

fore'most *a.* (פאור'-מאוסט) וואס איז דער ערשטער, דער וויכטיגסטער אדער בעריהמטסטער.

Abraham Lincoln is the **foremost** character in American history.

fore'name *n.* (פאור'-ניים) דער פארנאמען, דער ערשטער אדער פערזענליכער נאמען פון א מענשען אויסער זיין פאמיליען־נאמען.

fore'named *a.* (פאור'-ניימד) וואס איז אויבען־דערמאהנט, הנ"ל.

fore'noon *n. and a.* (פאור'-נוהן) פארמיטאג־צייט; פון פארמיטאג־צייט; וואס איז שייך צו פארמיטאג־צייט.

forenoon' *n.* (פאור-נוהן') פארמיטאג־צייט.

fore'notice *n.* (פאור'-נאו-טיס) א פארלויפיגע מיטטיילונג; א פארבעדייטונג, א פאר־צייכען.

foren'sic *a. and n.* (פא-רענ'-סיק) וואס איז שייך צו אן עפענטליכער דיסקוסיאן אדער דעבאטע; יורידיש, געריכטליך; וואס איז שייך צום געריכט; א געשריבענער אדער ארויסגעשפראכענער ארגומענט.

foren'sic abil'ity (פא-רענ'-סיק ע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו ארגומענטירען אדער דעבאטירען.

Not all lawyers must possess **forensic ability.**

foren'sical *a.* (פא-רענ'-סי-קעל) ז. *forensic*

foren'sic med'icine (פא-רענ'-סיק מעד'-אי-סין) די געריכטליכע מעדיצין [די וויסענשאפט, וועלכע בעהאנדעלט פערשיעדענע מעדיצינישע פראגען בנוגע צו יורידישער און געריכטליכער פראקטיק, ווי למשל, ווען און צוליעב וועלכע אורזאכען איז געשעהן דער טויט פון א דערהרג'עטען ביי א מארד־פראצעס א. ד. ג.].

foreordain' *v.* (פאור-אר-דיין') פארהער אדער פון פארויס בעשטימען.

foreordina'tion *n.* (פאור-אר-די-ניי'-שאן) פארהער־בעשטימונג; פרעדעסטינאציאן [די לעהרע, אז גאט, איידער ער האט בעשאפען די וועלט, האט פארויס בעשטימט יעדע זאך וואס וועט פאסירען אין לעבען].

fore'part *n.* (פאור'-פארט) א פאדערטייל; דער פראנט.

fore'payment *n.* (פאור'-פיי-מענט) פארויסבעצאהלונג.

foreplan' *v.* (פאור-פלען') פארויס פלאנעווען, פארויס בעשטימען.

forerun' *v.* (פאור-ראן') פארגעהן, פארלויפען; קומען פריהער; אנזאגען.

forerun'ner *n.* (פאור-ראנ'-ער) א פארלויפער; א שליח וואס לויפט פארויס; א פאר־צייכען.

fore'sail *n.* (פאור'-סייל) א פאדערזעגעל פון א שיף.

foresaw' (פאור-סאה') פארגעזעהן. ז. *foresee*

foresay' *v.* (פאור-סיי') פארויסזאגען, בעשטימען פארויס; נביאות זאגען.

foresee' *v.* (פאור-סיע') פארהערזעהן, פארויסזעהן.

foresee'ing *a.* (פאור-סיע'-אינג) פאראויסזעהענד; וואס זעהט וואס שפעטער וועט זיין.

foresee'ingly *adv.* (פאור-סיע'-אינג-לי) דורך פארויסזעהן פריהער וואס עס וועט פארקומען; מיט א בליק פון א נביא.

foreseen' *a.* (פאור-סיען') פארויסגעזעהן. ז. *foresee*

forese'er *n.* (פאור-סיע'-ער) א פארויסזעהער, איינער וואס ווייסט וואס עס וועט שפעטער פאסירען.

fore'shadow *n.* (פאור'-שעד-או) דאס פארויס אנווייזען אויף עפעס וואס דארף פאסירען אדער אנקומען.

foreshad'ow *v.* (פאור-שעד'-או) פאראויס אנדייטען.

foreshad'ower *n.* (פאור-שעד'-א-ער) איינער וואס דייטעט אן פארויס אויף א זאך, וועלכע דארף פאסירען.

foreshad'owing *n.* (פאור-שעד'-א-אינג) די בילדליכע פארשטעלונג, דאס פארשטעלען אין בילדער.

fore'shaft *n.* (פאור'-שעפט) א שטיקעל האלץ אדער ביין וואס ווערט צוגעזעצט צום אויבערשטען טייל פון א פייל פון בויגען, כדי צוצוגעבען איהר מעהר געוויכט.

fore'-sheet *n.* (פאור'-שיעט) א שטריק מיט וואס מען האלט צו די פאדערשטע זעגעל אין א שיף.

fore'ship *n.* (פאור'-שיפ) דער פאדערשטער אויסגעבויגענער טייל פון א שיף.

fore'shore *n.* (פאור'-שאור) דער פלאכער ברעג פון ים, וועלכער בלייבט טרוקען אין דער צייט פון וואסער־אבפאל אדער עבע.

foreshor'ten *v.* (פאור-שאהר'-טן) אין צייכנען — פערקירצען [פארשטעלען א פיגור אין פערספעקטיוו אזוי, אז עס זאל זיך בעקומען א פארשטעלונג פון איהר גאנצער לענג, כאטש עס איז בעוויזען געווארען נור א טייל פון דיעזער לענג].

foreshort'ening *n.* (פאור-שאהרט'-נינג) אין צייכנען — די פערקירצונג. ז. *foreshorten*

foreshow' *v.* (פאור-שאו') פארהער אנזייגען, פארויס אנווייזען.

foreshown' *a.* (פאור-שאון') פארהער אנגעצייגט. ז. *foreshow*

fore'side *n.* (פאור'-סאיד) די פאדערשטע זייט, די אויסען־זייט, דער פראנט.

fore'sight *n.* (פאור'-סאיט) דאס פארויסזעהן; דאס פארהער־וויסען; די פארזיכט.

fore'skin *n.* (פאור'-סקין) די פארהויט, די ערלה.

fore'sleeve *n.* (פאור'-סליעוו) דער פאדערשטער טייל פון אן ארבעל [פון געלענק ביז'ן עלענבויגען].

forespur'rer *n.* (פאור-ספויר'-ער) איינער וואס רייט פארויס.

for'est *n., a. and v.* (פאר'-עסט) א וואלד; וואס איז שייך צו וואלד; בעדעקען מיט וואלד.

fore'-staff *n.* (פאור'-סטעף) אן אינסטרומענט וואס מען פלעגט אמאל געברויכען אויסצוגעפינען די הויך פון דער זון אדער פון די שטערען.

for'estage *n.* (פאר'-עס-טיידזש) אן אבצאהל פאר די אויפזעהער פון די קעניגליכע וועלדער [אין ענגלאנד]; די דיענסטע פון אן אויפזעהער פון קעניגליכע וועלדער.

for'estal *a.* (פאר'-עס-טעל) וואס איז שייך צו וואלד.

forestall' *v.* (פאור-סטאהל') פערכאפען פריהער, פערלויפען דעם וועג, אויסקויפען עפעס אויפ'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק, כדי צו קענען נאכדעם העכערען דעם פרייז; פערשטעלען דעם וועג, איבערנעהמען אויפ'ן וועג.

forestall'er *n.* (פאור-סטאהל'-ער) איינער וואס פערכאפט פריהער, וואס פערלויפט דעם וועג אדער וואס קויפט אויס די גאנצע סחורה אויפ'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק, כדי צו קענען העכערען דעם פרייז.

forestall'ing *n.* (פאור-סטאהל'-אינג) דאס פערלויפען דעם וועג ביים אויפקויפען סחורה, דאס אויסקויפען די גאנצע סחורה, כדי צו קענען העכערען דעם פרייז; דאס אויסקויפען די סחורה אויפ'ן וועג צום מארק אדער פאר דער עפענונג פון מארק; דאס איינריידען די יעניגע וואס פיהרען סחורה צום מארק, אז זיי זאלען די סחורה אהין ניט פיהרען, אדער אז זיי זאלען דארט העכערען דעם פרייז.

fore'stay *n.* (פאור'-סטיי) א דיקער שטריק וואס האלט אונטער די פאדער־מאסט [אויף א שיף].

for'ester *n.* (פאר'-עס-טער) א וואלד־אויפזעהער; א וואלד־וועכטער; א וואלד־איינוואהנער, אן איינוואהנער פון א ווילדערניש; דער גיגאנט־קענגורו [אזא חיה]; אזא שמעטערלינג.

For'esters *n.* (פאר'-עס-טערז) א געוויסער ברידערליכער ארדען אין ענגלאנד און אמעריקא.

for'estership *n.* (פאר'-עס-טער-שיפ) דאס אמט פון א וואלד־אויפזעהער.

for'est-folk *n.* (פאר'-עסט-פאוק) וואלד־איינוואהנער [וועגען מענשען, חיות אדער וועגען די פערשיעדענע גייסטער וואס האלטען זיך, לויט דעם פאלק'ס גלויבען, אין די וועלדער].

fore'stick *n.* (פאור'-סטיק) די פאדערשטע האלץ־שייט וואס ברענט אין אן אויווען.

for'estine *a.* (פאר'-עס-טין) וואס איז שייך צו וואלד; וואס לעבט אדער וואקסט אין וואלד.

for'est-laws *n.* (פאר'-עסט-לאהז) געזעצע וועגען וועלדער, רעגולירונגען וועגען האקען וועלדער און וועגען יאגד אין די וועלדער.

for'estry *n.* (פאר'-עס-טרי) וואלד=וויסענשאפט; די אבצאהלונגען צו די אויפזעהער פון די קעניגליכע וועלדער [אין ענגלאנד].

for'est-tree *n.* (פאר'-עסט-טריע) א וואלד=בוים [אין געגענזאץ צו די קולטיווירטע פרוכט=ביימער].

fore'summer *n.* (פאור'-סאמ-ער) א פריהער זומער.

fore'taste *n.* (פאור'-טייסט) א פארגעשמאק; א פארגעפיהל.

foretaste' *v.* (פאור-טייסט') האבען א פארגעשמאק אדער פארגעפיהל; פערזוכען עפעס פריהער פון אן אנדערען.

foretas'ter *n.* (פאור-טייס'-טער) איינער וואס האט א פארגעשמאק ארער פארגעפיהל.

foretell' *v.* (פאור-טעל') פארויסזאגען, פראפעצייהען.

foretell'er *n.* (פאור-טעל'-ער) א פארויסזאגער, א פראפעצייהער, א נביא.

forethink' *v.* (פאור-טהינק') פארבעדענקען; פארבעטראכטען.

fore'thought *n.* (פאור'-טהאהט) פארבעדאכט, פארזיכטיגקייט, איבערלעגונג.

fore'time *n.* (פאור'-טאים) פריהעריגע צייט, אמאליגע צייט.

foreto'ken *v.* (פאור-טאו'קן) ז. *foreshadow*

fore'token *n.* (פאור'-טאוקן) ז. *foreshadow*

foretoke'ning *n.* (פאור-טאוק'-נינג) ז. *foreshadowing*

foretold' (פאור-טאולד') פארויסגעזאגט. ז. *foretell*

fore'-tooth *n.* (פאור'-טוהטה) א פארדערשטער=צאהן, א שנייד=צאהן.

fore'top *n.* (פאור'-טאפ) די האר אדער די לאקען וואס הענגען אריבער איבער'ן שטערען; די פלאטפארם אויף דעם פארדערשטען מאסט [אויף א שיף].

fore'topman *n.* (פאור'-טאפ-מען) א וועכטער אויף דעם פארדערשטען מאסט [אויף א קריעגס=שיף].

fore'topmast *n.* (פאור'-טאפ-מעסט) דער שפיץ פון דעם פארדערשטען מאסט איבער דער וואך=פלאטפארם.

forev'er *adv.* (פאר-עוו'-ער) אויף תמיד, אויף אימער, אימער און אייביג.

for ev'er (פאר עוו'-ער) אויף אלע מאל.

for ev'er and a day (פאר עוו'-ער ענד ע דיי) אימער און אייביג.

forev'ermore *adv.* (פאר-עוו'-ער-מאור) פון היינט אן אויף אייביג; לעולם ועד.

forevouch' *v.* (פאור-וואוטש') פארויס פערזיכערען, פארויס בעשטעטיגען.

forewarn' *v.* (פאור-הוואהרן') פארויס ווארנען, פארויס מזהיר זיין.

forewar'ning *n.* (פאור-הוואהר'-נינג) א ווארנונג, אן אזהרה.

foreweigh' *v.* (פאור-הוויי') פארויס אבשאצען, פארויס בעשטימען די אויסגאבען.

fore'wind *n.* (פאור'-הווינד) א גינסטיגער ווינד, א ווינד וואס בלאזט אין דער ריכטונג וואהין די שיף דארף געהן.

forewish' *v.* (פאור-הוויש') פארויס ווינשען, וועלען אדער פערלאנגען.

fore'woman *n.* (פאור'-הוואומ-ען) די הויפט=מייסטערין אין א פאבריק; אן אויפזעהערין אין אן אבטיילונג פון א געשעפט.

fore'word *n.* (פאור'-הוואירד) א פארווארט [צו א ליטערארישען ווערק].

fore'world *n.* (פאור'-הוואירלד) די פריהעריגע וועלט; די וועלט אין איהר פריהערינען צושטאנד; די וועלט פאר'ן מבול.

for exam'ple (פאר עג-זעמ'פל) למשל, צום ביישפיעל.

for fear (פאר פיער) אוים מורא.

for'feit *v., n. and a.* (פאר'-פיט) פערלירען [אלס שטראף פאר א פערברעכען, פעהלער אדער פערנאכלעסיגונג]; ברייננען צו א פערלוסט [אלס שטראף]; עטוואס וואס מען פערלירט אלס שטראף; א שטראף; א קאנפיסקירונג; א פאנד [א זאך געגעבען אלס משכון אין שפיעלען]; פערלארען [אלס שטראף].

for'feitable *a.* (פאר'-פי-טעבל) וואס מען קען צונעהמען, וואס מען קען קאנפיסקירען אדער וואס מען קען פערלירען אלס שטראף פאר א פערברעכען אדער פערנאכלעסיגונג.

for'feit cred'it (פאר'-פיט קרעד'-איט) פערלירען דעם קרעדיט, פערלירען דעם נאמען.

for'feiter *n.* (פאר'-פיט-ער) איינער וואס פערלירט עפעס [אלס שטראף פאר א פערברעכען, פעהלער אדער פערנאכלעסיגונג]; איינער, ביי וועמען מען קאנפיסקירט עפעס.

for'feit of the law (פאר'-פיט אוו טהי לאה) א פערברעכען געגען געזעץ.

for'feits *n.* (פאר'-פיטס) א פאנדען=שפיעל.

for'feiture *n.* (פאר'-פי-טשור) דאס פערלירען עטוואס [אלס שטראף פאר א פערברעכען, פעהלער אדער פערנאכלעסיגונג]; קאנפיסקירונג; דאס וואס ווערט קאנפיסקירט אדער וואס ווערט פערלארען [אלס שטראף]; א שטראף.

for'fex *n.* (פאר'-פעקס) א שער.

for'ficate *a.* (פאר'-פי-קייט) וואס זעהט אויס ווי א צועפענטע שער [וועגען דעם עק ביי פויגלען].

forfica'tion *n.* (פאר-פי-קיי'-שאן) דאס זיין עהנליך צו א פאנאנדערגעעפענטער שער [ווי למשל, דער עק פון געוויסע פויגלען].

forgave' (פאר-גייוו') מוחל נעוועזן. ז. *forgive*

forge *n. and v.* (פאורדזש) א שמיעד=הויז, א קוזניע; א ווערקשטאט; א טיגעל, א שמעלץ=אויווען; אן אייזען=פאבריק; שמיעדען; מאכען עפעס; ערפינדען; פעלשען, מאכען א פעלשונג; זיך שלעפען, לאנגזאם זיך בעוועגען [הויפטזעכליך וועגען א שיף].

forgeabil'ity *n.* (פאור-דזשע-ביל'-אי-טי) שמיעדבארקייט, די פעהיגקייט צו ווערען געשמיעדט.

for'geable *a.* (פאור'-דזשעבל) שמיעדבאר, וואס מען קען שמיעדען; וואס מען קען פארמירען, מאכען, אויסטראכטען אדער ערפינדען; וואס מען קען פעלשען.

forge'-bel'lows *n.* (פאורדזש'-בעל'-אוז) א בלאז=זאק [פון א שמיעד].

forge'-ham'mer *n.* (פאורדזש'-העמ'-ער) א שמיעד=האמער.

for'ger *n.* (פאור'-דזשער) איינער וואס שמיעדט, מאכט אדער פארמירט עפעס; א שמיעד; איינער וואס פעלשט.

for'gery *n.* (פאור'-דזשער-אי) פעלשונג [פון פאפיערען אדער אונטערשריפטען].
The bank clerk was found guilty of **forgery**.

forge'-scale *n.* (פאורדזש'-סקייל) שמיעד=שופען [די דינע שופען וואס פאלען אב ביים שמיעדען געגליהט אייזען].

forget' *v.* (פאר-געט') פערגעסען, ארויסלאזען פון זינען, פערזעהן.

forget'able *a.* (פאר-געט'-עבל) פערגעסבאר, וואס מען קען פערגעסען, וואס קען ארויס פון זכרון.

forget'ableness *n.* (פאר-נעט'-עבל-נעס) פערגעסבארקייט.

forget'ful *a.* (פאר-געט'-פול) פערגעסליך, פערגעסענד; אונאויפמערקזאם, צוטראגען, נאכלעסיג; וואס ברייננט דערצו, מען זאל פערגעסען.

forget'fully *adv.* (פאר-געט'-פול-אי) פערגעסענד; מיט אונאויפמערקזאמקייט; מיט נאכלעסיגקייט, מיט צוטראגענקייט.

forget'fulness *n.* (פאר-געט'-פול-נעס) פערגעסליכקייט; אונאויפמערקזאמקייט, נאכלעסיגקייט, צוטראגנקייט.

forget'-me-not *n.* (פאר-געט'-מי-נאט) פערגעס=מיך=ניט [א בלימעל מיט הימעלבלויע בלעטלעך און אין מיטען געלב. ווערט בעטראכט אלס סימבאל פון פריינדשאפט. וואקסט מעהרסטענטייל אין פייכטע געגענדען].

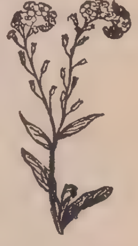
Forget-me-not

forget' one's self (פאר-געט' הוואנז סעלף) זיך פערגעסען, פערלירען די קאנטראלע איבער זיך; זיין ניט איינגעננוציג.

forge'-tongs *n.* (פאורדזש'-טאהנגז) א שמיעד'ס פייער=צוואנג.

forget'table *a.* (פאר-געט'-עבל) ז. *forgetable*

forget'tableness *n.* (פאר-געט'-עבל-נעס) ז. *forgetableness*

forget'ter *n.* (פאר-געט'-ער) א פערגעסער, א בעל=שכחה; אן אונאויפמערקזאמער, נאכלעסיגער, צוטראגענער מענש.

forget'tingly *adv.* (פאר-געט'-אינג-לי) פערגעסענדיג; מיט צוטראגענקייט.

forge'-wa'ter *n.* (פאורדזש'-הוואה'-טער) וואסער, אין וועלכען א שמיעד האט איינגעטונקען זיין אנגעגליהטע צוואנג [ווערט געברויכט פון אבערגלויבישע מענשען אלס מיטעל געגען אייניגע קראנקהייטען].

for'ging *n. and a.* (פאור'-דזשינג) אן אויסגעשמיעדט שטיק מעטאל; דאס שמיעדען; דאס מאכען אדער פארמירען; פעלשונג; שמיעדענדיג, מאכענדיג, פארמירענדיג; פעלשענדיג.

forgiv'able *a.* (פאר-גיוו'-עבל) וואס מען קען פערצייהען, מוחל זיין אדער פערגעבען.

forgive' *v.* (פאר-גיוו') פערגעבען, פערצייהען, ענטשולדיגען, מוחל זיין.

forgive' free'ly (פאר-גיוו' פריע'-לי) גערן אדער פאלשטענדיג מוחל זיין.

forgive'ness *n.* (פאר-גיוו'-נעס) פערגעבונג, פערצייהונג, מחילה.

forgiv'er *n.* (פאר-גיוו'-ער) איינער וואס איז מוחל.

forgiv'ing *a.* (פאר-גיוו'-אינג) פערגעבענד; מילד, גוטמוטיג, גוטהערציג, מיטפיהלענד.

forgiv'ingly *adv.* (פאר-גיוו'-אינג-לי) אויף א פערגעבענדען, מיטפיהלענדען, מילדען אדער גוטהערציגען אופן.

forgiv'ingness *n.* (פאר-גיוו'-אינג-נעס) דאס זיין גענייגט מוחל צו זיין; מילדקייט; גוטהערציגקייט.

forgo' *v.* (פאר-גאו') אויפגעבען; פער-לאזען.

for God's sake! (פאר גאדז סייק) אום גאטעס ווילען!

forgo'er *n.* (פאר-גאו'-ער) ז. *foregoer*.

for good (פאר גוד) אויף אימער; גענצליך; ענדגילטיג.

He left his position **for good**.

for good'ness' sake (פאר גוד'-נעס סייק) אום גאטעס ווילען!

forgot' (פאר-גאט') פערגעסען. ז. *forget*.

forgot'ten *a.* (פאר-גאט'ן) פערגעסען. ז. *forget*.

for heav'en's sake (פאר העוו'נ'ז סייק) אום הימעל'ס ווילען! אום גאטעס ווילען!

for in'stance (פאר אינ'-סטענס) צום ביישפיעל, למשל.

forisfamil'iate *v.* (פאו-ריס-פע-מיל'-אי-אייט) אויסשליסען פון דער פאמיליע; בעפרייען פון דעם פאטער'ס מאכט [ווע-גען א זוהן, וועמען מען גיט אוועק זיין טייל פון פאטער'ס ירושה נאך ביים פא-טער'ס לעבען].

forisfamilia'tion *n.* (פאו-ריס-פע-מיל-אי-איי'-שאן) אויסשליסונג פון דער פאמיליע; בעפרייאונג פון דעם פאטער'ס מאכט [ווענען א זוהן וואס קריגט זיין טייל ירושה נאך ביים פאטער'ס לעבען]; דאס פארמעלע אבזאגען זיך פון אזא זוהן פון זיין רעכט אויף ירושה נאך'ן פאטער'ס טויט.

forjudge' *v.* (פאר-דזשאדזש') צונעה-מען דורך א געריכטס-אורטייל; אוועקנעה-מען דאס רעכט צו ערשיינען אין געריכט [ביי אן אדוואקאט].

fork *n. and v.* (פאהרק) א גאפעל, א גראבליע; א ווידלע [א היי-גאפעל אדער מיסט-גאפעל]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א גאפעל אדער צו א ווידלע; א טייל, אן אבצווייגונג פון עפעס וואס צוטיילט זיך אדער צושפאלט זיך ווי די צייהן ביי א גאפעל; די פיס; א געשטעל אוועקצו-לעגען די ביקס ביים צילעווען זיך; אנ-נעהמען עפעס מיט א גאפעל, ווידלע אדער גראבליע; אויספומפען וואסער פון א שאכט; ווערען צוטיילט ווי די צייהן פון א גאפעל, אננעהמען די פארם פון א גא-פעל.

forked *a.* (פאהרקט) גאפעל-עהנליך; געטיילט [ווי א גאפעל]; שפיציג; צוויי-דייטיג.

forked light'ning (פאהרקט לאיט'-נינג) א זיגזאג-בליץ.

for'kedly *adv.* (פאהר'-קעד-לי) אין דער פארם פון א גאפעל.

for'kedness *n.* (פאהר'-קעד-נעס) דאס זיין געטיילט ווי א גאפעל.

forked road (פאהרקט ראוד) א שיידע-וועג, א פלאץ וואו וועגען שניידען זיך איבער.

forked way (פאהרקט הוויי) ז. *forked road*.

for keeps (פאר קיעפס) אויף בעשטענ-דיג, אויף אימער, אלס א געשענק.

He gave me the book **for keeps**.

fork'-head *n.* (פאהרק'-העד) א שים-פייל מיט צוויי שפיצען.

fork out (פאהרק אוט) זיך צוטיילען, זיך צושפאלטען, ווערען גאפעלפערמיג; אבצאהלען; ארויסשלעפען פון די קעשע-נעס.

fork o'ver (פאהרק או'-ווער) אבצאהלען.

fork'-rest *n.* (פאהרק'-רעסט) א גע-שטעל אוועקצולעגען די ביקס ביים צילע-ווען זיך.

for'ky *a.* (פאהר'-קי) ז. *forked*.

for less (פאר לעס) ווייניגער, ביליגער.

for life (פאר לאיף) אויף'ן גאנצען לעבען.

forlorn' *a. and n.* (פאר-לאהרן') הילפ-לאז, אונגליקליך; איינזאם, עלענד, פער-לאזען; בעטריבט פון עפעס; קליין, פער-עכטליך; א פערלאזענער, אונגליקליבער, עלענדער מענש.

forlorn' hope (פאר-לאהרן' האופ) אן אבטיילונג סאלדאטען וואס איז בעשטימט צו געהן פארויס ביי אן אטאקע אדער וואס איז בכלל בעשטימט פאר געפעהרליכע קריעגס-אונטערנעהמונגען; אן אונטער-נעהמונג וואס האט ווייניג אויסזיכטען אויף ערפאלג.

forlorn'ly *adv.* (פאר-לאהרנ'-לי) איינ-זאם, עלענד, הילפלאז, אונגליקליך, פער-לאזען.

forlorn'ness *n.* (פאר-לאהרנ'-נעס) פערלאזענהייט, עלענד, הילפלאזיגקייט, אונגליקליכע לאגע.

form *n. and v.* (פארם) פארם, געשטאלט, געשטאלטונג, געבוי; שעהנע געשטאלט; א מאדעל; אין דרוקעריי — דרוק-זאץ געשלאסען אין א ראהם; רעגעלמעסיגקייט, איינארדנונג, ארדנונג, מעטאדע, סיסטעם; א פארמולע; אויסערליכקייט; סטיל [אין שרייבען]; פארמאליטעט, צערעמאניע; איינקלאנג מיט דעם קאנווענציאנעלען אדער אלגעמיין-אנגענומענעם; אויסזעהן, עהנליכקייט; פאלקאמענהייט, פאלשטענדי-גע צוגעפאסטקייט [צו מעסטען זיך אין כחות]; א בלאנק, א דאקומענט וואס דיענט אלס פארם אדער וועלכען מען דארף ערשט אויספילען; די טעאריע פון מוזיקאלי-שער קאמפאזיציאן; א לאנגע באנק; תלמידים וואס זיצען אויף איין באנק; א קלאס [אין לעהר-אנשטאלטען אדער אין א נעזעלשאפט]; די נעסט פון א האז; א ספעציעלער מין; א גאטונג [הויפט-זעכליך וועגען חיות]; פארמירען, גע-שטאלטען, בילדען, שאפען, מאכען, אויס-ארבייטען; צוזאמענשטעלען, זיין א טייל פון עפעס; אננעהמען א געוויסע פארם; לויפען צו א בעהעלטעניש אדער צו א נעסט [וועגען א האז].

for'mable *a.* (פאר'-מעבל) וואס מען קען פארמירען.

for'mal *a.* (פאר'-מעל) פארמעל; וואס איז לויט די אנגענומענע פארמען; סיס-טעמאטיש, רעגעלמעסיג; אפיציעל; קאנ-ווענציאנעל [נאך דעם אלגעמיין-אנגענו-מענעם]; פארמאליסטיש, מעטאדיש; וואס האלט זיך אן אלעם וואס איז קאנווענציא-נעל; צערעמאניש; פינקטליך; וואס איז שייך נור צו דער פארם, אויסערליך.

formal'dehyde *n.* (פאר-מעל'-די-האיד) אזא גאז וואס ווערט בענוצט פאר אנטיסעפטישע צוועקען [צו פערניכטען מיקראבען].

for'malism *n.* (פאר'-מעל-איזם) פאר-מאליזם, פעדאנטיזם, דאס זיין פארמעל; איבערטריבענע פינקטליכקייט; שטרענגע האלטונג אן בעשטימטע כללים און פאר-מען; אין פילאזאפיע — פענאמענאלער אידעאליזם, די סיסטעם וואס לייקענט אב די עקזיסטענץ פון שטאף און אנערקענט נור די פארם.

for'malist *n.* (פאר'-מעל-איסט) א פאר-מאליסט, א פעדאנט, איינער וואס איז אי-בערטריבען פינקטליך, איינער וואס האלט זיך צו שטרענג אן בעשטימטע כללים אדער אן דעם אלגעמיין-אנגענומענעם; אין פילאזאפיע — אן אידעאליסט, איינער וואס לייקענט אין דער עקזיסטענץ פון שטאף און אנערקענט נור די עקזיסטענץ פון דער פארם.

formalis'tic *a.* (פאר-מע-ליס'-טיק) פארמאליסטיש, פעדאנטיש. ז. *formalism*.

formal'ity *n.* (פאר-מעל'-אי-טי) פאר-מאליטעט, אנגענומענע כללים אדער אורד-נונג, דאס זיין פארמאליסטיש אדער פע-דאנטיש, דאס זיין איבערטריבען פינקט-ליך; דאס האלטען זיך צו שטרענג אן בעשטימטע כללים אדער אן דעם אלגעמיין-אנגענומענעם.

for'malize *v.* (פאר'-מעל-איז) מאכען פארמאליסטיש, מאכען צערעמאניעל; בע-שרענקען מיט געוויסע כללים; מאכען פע-דאנטיש. ז. *formalism*.

for'mal log'ic (פאר'-מעל לאדזש'-איק) פארמעלע לאגיק [די לעהרע וועגען די אלגעמיינע כללים פון דענקען].

for'mally *adv.* (פאר'-מעל-אי) אפיצי-על, פארמעל; אין פארם.

The candidate was **formally** notified of his election.

form an ide'a (פארם ען אי-די'-ע) זיך עפעס פארשטעלען.

form a resolu'tion (פארם ע רעז-א-ליו'-שאן) אננעהמען א בעשלוס.

for'mate *n.* (פאר'-מייט) אמייזען-זויער-זאלץ [אזא כעמישער שטאף]. ז. *formic acid*.

forma'tion *n.* (פאר-מיי'-שאן) פארמי-רונג, געשטאלטונג; דאס ברייננען אין א געוויסער ארדנונג; אויסארבייטונג; צו-זאמענשטעלונג; געבוי; אין געאלאגיע — א פארמאציאן, א שיכט.

forma'tional *a.* (פאר-מיי'-שאנ-על) אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו א פארמאציאן, געשטאלטונג אדער שיכט.

for'mative *a. and n.* (פאר'-מע-טיוו) פארמירענד, מאכענד, בעשטימענד; וואס איז שייך צו פארמירונג אדער ענטוויק-לונג; אין גראמאטיק — וואס ענדערט די פארם פון א ווארט; אן ענדערונג אין א ווארט וואס גיט דעם צו א נייע גראמאטי-שע פארם.

form'-board *n.* (פארמ'-באורד) בילי-גער קארטאן [ווערט געברויכט אלס פאק-פאפיער, פאר ביכער-איינבאנדען א. ד. ג.].

formed *a.* (פארמד) אויסגעשטעלט אין א געוויסער ארדנונג [ווי שטערען אין א שטערען-גרופע]; ענטוויקעלט, אויסגע-בילדעט, רייף.

form'-el'ement *n.* (פארמ'-על'-אי-מענט) א בעשטאנד-טייל, אן עלעמענט וואס געהט אריין אלס טייל אין גאנצען און העלפט דאס גאנצע פארמירען.

for'mer *a. and n.* (פאר'-מער) פאריג, פריהעריג, לאנג פערגאנגען; איינער וואס פארמירט, מאכט אדער בעשאפט; א בע-שעפער; א פורעם, א פאסאן, א פיגור.

for mer'cy's sake! (פאר מויר'-סיז סייק) אום גאטעס ווילען!

for'merly *adv.* (פאר'-מער-לי) פריהער;

אין די פריהעריגע אדער אמאליגע צייטען; אמאל.

for'miate *n.* (פאר'-מי-אייט) ז. *formic acid*.

for'mic *a.* (פאר'-מיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון מוראשקעס.

for'mic ac'id (פאר'-מיק עס'-איד) אמייזען-זויערע [א זויערע וואס געפינט זיך אין דעם קערפער פון די מוראשקעס].

for'mican *a.* (פאר'-מי-קען) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א מוראשקע.

for'micant *a.* (פאר'-מי-קענט) קריכענדיג ווי א מוראשקע [ווענען דעם פולס, ווען ער שלאגט שוואך און אונרעגעלמעסיג].

for'micate *a.* (פאר'-מי-קייט) ז. *formican*.

formica'tion *n.* (פאר-מי-קיי'-שאן) א קראנקהאפטע עמפפינדונג אין דער הויט ווי עס וואלטען איבער'ן קערפער געקראכען מוראשקעס.

formic'ic *a.* (פאר-מיס'-איק) ז. *formic*.

formidabil'ity *n.* (פאר-מי-דע-ביל'-אי-טי) ז. *formidableness*.

for'midable *a.* (פאר'-מי-דעבל) פורכטבאר, שרעקליך; אבשרעקענד; וואס איז שווער בייצוקומען אדער ערפילען.

The candidate was running for office against a **formidable** opponent.

for'midableness *n.* (פאר'-מי-דעבל-נעס) פורכטבארקייט, שרעקליכקייט; דאס זיין שווער בייצוקומען אדער צו ערפילען.

for'midably *adv.* (פאר'-מי-דע-בלי) מיט פורכטבארקייט, שרעקליך, אבשרעקענד; אויף אזא אופן וואס עס איז שווער בייצוקומען אדער צו ערפילען.

for'ming-machine' *n.* (פאר'-מינג-מע-שין') א מאשין צו בויגען בלעך און צו מאכען בלעכענע כלים; אן אפאראט צו מאכען פערשיעדענע זאכען פון צייג און פון אנדערע שטאפען [ווי למשל, היט פון שטרוי]; א מאשין צו דרעהען שטריק.

form'less *a.* (פארמ'-לעס) פארמלאז, אהן א בעשטימטער געשטאלט אדער ארדנונג.

form'lessly *adv.* (פארמ'-לעס-לי) אויף א פארמלאזען שטייגער.

form'lessness *n.* (פארמ'-לעס-נעס) פארמלאזיגקייט.

for'mula *n.* (פאר'-מיו-לא) א פארמולע, א בעשטימטע פארם, א בעשטימטער כלל; א געשריבענע גלויבענס-ערקלערונג.

for'mular *a.* (פאר'-מיו-לאר) פארמולער, וואס איז לויט א בעשטימטער פארמולע אדער לויט פארשריפט; ריטועל.

for'mularies *n.* (פאר'-מיו-לע-ריז) א פארגעשריבענע פארם אדער מאדעל; א פארמולע.

formulariza'tion *n.* (פאר-מיו-לער-אי-זיי'-שאן) פארמולירונג, דאס אויסדריקען אין א בעשטימטער סיסטעמאטישער פארם אדער פארמולע.

for'mularize *v.* (פאר'-מיו-לער-איז) פארמולירען, אויסדריקען אין א פארמולע; אויסדריקען אין א פינקטליכער און סיסטעמאטישער פארם.

for'mulary *a. and n.* (פאר'-מיו-לע-רי) וואס איז שייך צו א פארמולע אדער בעשטימטער פארם; אויסגעדריקט אין א פארמולע, פינקטליך, סיסטעמאטיש, פארמעל; פארמאליסטיש; א פארמולאר, א זאמלונג פון בעשטימטע פארמען אדער כללים [הויפטזעכליך רעליגיעזע].

for'mulate *v.* (פאר'-מיו-לייט) ז. *formularize*.

formula'tion *n.* (פאר-מיו-ליי'-שאן) ז. *formularization*.

for'mulatory *a.* (פאר'-מיו-לע-טא-רי) וואס איז שייך צו פארמולירונג אדער צו א פארמולע.

for'mule *n.* (פאר'-מיול) ז. *formula*.

formulisa'tion *n.* (פאר-מיו-לי-זיי'-שאן) ז. *formularization*.

for'mulise *v.* (פאר'-מיו-לאיז) ז. *formularize*.

for'mulism *n.* (פאר'-מיו ליזם) די נייגונג שטרענג צו האלטען זיך אן פארמולעס.

formuliza'tion *n.* (פאר-מיו-לי-זיי'-שאן) ז. *formularization*.

for'mulize *v.* (פאר'-מיו-לאיז) ז. *formularize*.

for my part (פאר מאי פארט) פון מיינעטוועגען, פון מיין זייט, וואס אנבעלאנגט מיך.

for'nicate *v. and a.* (פאר'-ני-קייט) האבען פערבאטענעם געשלעכטליכען פערקעהר [הויפטזעכליך ווענען אונפערהייראטע]; געוועלבט, געבויגען ווי א געוועלב, אויסגעהוילט ווי א געוועלב.

fornica'tion *n.* (פאר-ני-קיי'-שאן) א געוועלב; דאס זיין אויסגעהאקט ווי א געוועלב; פערבאטענער געשלעכטליכער פערקעהר [פון אן אונפערהייראטער פערזאן]; ניאוף; געצענדיענעריי [אין דער ביבעל].

for'nicator *n.* (פאר'-ני-קיי-טאר) א נואף [הויפטזעכליך ווענען אן אונפערהייראטען]; א געצענדיענער [אין דער ביבעל].

for'nicatress *n.* (פאר'-ני-קיי-טרעס) א פרוי [הויפטזעכליך אן אונפערהייראטע] וואס האט פערבאטענעם געשלעכטליכען פערקעהר.

for'nix *n.* (פאר'-ניקס) א וועלבונג, א וועלבונג-ארטיגע אויסהוילונג [אויף'ן קערפער פון חיות אדער ביי פלאנצען].

for once (פאר הוואנס) פאר איין מאל, איין מאל אם וועניגסטען; ענדליך.

for rea'sons (פאר ריע'זנז) צוליעב [געוויסע] גרינדע אדער טעמים.

For **reasons** known to me I must decline your proposition.

for'rel *n.* (פאר'-על) ז. *forel*.

for'rill *n.* (פאר'-איל) ז. *forel*.

forsake' *v.* (פאר-סייק') פערלאזען; אויפגעבען; דעזערטירען, אבטריניג ווערען; צוריקווייזען.

Don't **forsake** your friend in his hour of need.

forsa'ken *a.* (פאר-סיי'קן) פערלאזען, אויפגעגעבען.

forsa'ker *n.* (פאר-סיי'-קער) איינער וואס פערלאזט אדער גיט אויף; א דעזערטיר; אן אבטריניגער.

forsa'king *n. and a.* (פאר-סיי'-קינג) פערלאזונג, אויפגעבונג; דאס דעזערטירען, דאס ווערען אבטריניג; פערלאזענד, אויפגעבענד, דעזערטירענד, ווערענדיג אבטריניג.

for shame! (פאר שיים) שאנדע! פוי!

forsook' (פאר-סוק') פערלאזען. ז. *forsake*.

forsooth' *adv.* (פאר-סוהטה') באמת, ווירקליך, געוויס [מעהרסטענס איראניש].

forspend' *v.* (פאר-ספענד') אויסבריינגען, אויסשעפען אדער אויסמאטערען ביז צום לעצטען.

forswear' *v.* (פאר-סהוועהר') אבלייקענען עפעס אונטער א שבועה אדער מיט פראטעסט און ענטשלאסענהייט; זיך אבזאגען פון עפעס אדער עפעס צוריקווייזען מיט א שבועה, פראטעסט אדער ענטשלאסענהייט; זיך פערשווערען; פאלש שווערען.

forswear'er *n.* (פאר-סהוועהר'-ער) איינער וואס לייקענט עפעס מיט ענטשלאסענהייט אדער אונטער א שבועה; איינער וואס זאגט זיך אב פון עפעס מיט ענטשלאסענהייט אדער אונטער א שבועה; איינער וואס פערשווערט זיך; איינער וואס שווערט פאלש.

forswear' one's self (פאר-סהוועהר' הוואנז סעלף) פאלש שווערען.

forswore' (פאר-סהוואור') פערשווארען, פאלש געשווארען, אבגעלייקענט אדער זיך אבגעזאגט מיט א שבועה. ז. *forswear*.

forsworn' *a.* (פאר-סהווארן') זיך אבגעזאגט אדער אבגעלייקענט אונטער א שבועה; זיך פערשווארען; פאלש געשווארען. ז. *forswear*.

fort *n., v. and a.* (פאורט) א פארט, א פעסטונג, א בעפעסטיגונג; א האנדעלס-סטאציאן צווישען די אינדיאנער; דער שטארקערער טייל פון א שווערד-קלינג [די העלפט ביים הענטעל]; פערנעהמען א פארט; שכור.

forte *n.* (פאורט) עטוואס מיט וואס איינער צייכענט זיך שטארק אויס; א ספעציעלער טאלענט; דער שטארקערער טייל פון א שווערד-קלינג [די העלפט ביים הענטעל].

for'te *a. and n.* (פאור'-טע) אין מוזיק — פארטע, הויך, קרעפטיג; א שטיק מוזיק וואס ווערט געשפיעלט פארטע; א פארריכטונג אין א הארמאניום [הויז-ארגעל] צו מאכען דעם אינסטרומענט צו שפיעלען פארטע.

for'te-pia'no *a. and n.* (פאור'-טע-פי-א'-נאו) אין מוזיק — פארטע-פיאנא, וואס ווערט פלוצלונג שטארק און הויך און דאן באלד צוריק ווייך און שטיל; א פארטעפיאנא.

forth *adv. and prep.* (פאורטה) פארווערטס, ווייטער; ארויס; פארט, אוועק; ווייט.

for that mat'ter (פאר טהעט מעט'-ער) אויס דיעזען גרונד; צוליעב דעם; צוליעב דיעזער אורזאכע.

For that matter, I do not care whether you agree with me or not.

for that pur'pose (פאר טהעט פויר'-פאס) מיט דיעזער אבזיכט; צוליעב דיעזען צוועק.

forth'coming *a. and n.* (פאורטה'-קאם-אינג) פערטיג ארויסצוקומען אדער צו ערשיינען; די ערשיינונג, די ארויסקומונג.

for the ben'efit of (פאר טהי בענ'-ע-פיט אוו) צו גונסטען פון...

The executors administrated the estate **for the benefit of** the widow.

for the first time (פאר טהי פוירסט טאים) צום ערשטען מאל.

for the fu'ture (פאר טהי פיו'-טשור) אויף ווייטער, להבא.

for the love of God (פאר טהי לאוו אוו גאד) אום גאטעס ווילען.

for the mil'lion (פאר טהי מיל'-יאן) פאר אלעמען; פאר דער גאנצער מאסע.

for the nonce (פאר טהי נאנס) פאר דיעזען פאל; פאר דיעזען אייגענבליק; פאר דיעזען צוועק; גראד צוגעפאסט.

for the time be'ing (פאר טהי טאים בי'-אינג) דערוויילע; ביז וואס-ווען.

for the time to come (פאר טהי טאים טו קאם) אויף וויימער, להבא.

forth'going *n. and a.* (פאָורטה'-גאָו-אינג) דאס ארויסגעהן; דאס געהן ווייטער; וואס געהט ארויס; וואס געהט ווייטער.

for this once (פאר טהיס וואנס) דאס מאל; פאר דיעזען איינציגען פאל.

forth'-is'suing *a.* (פאָורטה'-איש'-או-אינג) וואס ווערט ארויסגעגעבען; וואס קומט ארויס.

forth'pushing *a.* (פאָורטה'-פוש-אינג) שטופענד אדער שטויסענד פארווערטס; אגרעסיוו; וואס שטרעבט אלץ פארויס.

forth'putting *n.* (פאָורטה'-פוט-אינג) דאס ארויסברייינגען; דאס בעשאפען.

forth'right *a. and adv.* (פאָורטה'-ראיט) גלייך; דירעקט; אונפערשטעלט, ניט פערמאסקירט; אויף א גלייכען אופן; בדרך הישר.

forthwith' *adv.* (פאָורטה-הוויטה') באלד, גלייך; ניט אבלעגענדיג.
I shall proceed **forthwith** to carry out my instructions.

for'tieth *a. and n.* (פאר'-טי-עטה) פיערציגסטער; א פיערציגסטעל.

for'tifiable *a.* (פאר'-טי-פאי-עבל) וואס מען קען בעפעסטיגען.

fortifica'tion *n.* (פאר-טי-פי-קיי'-שאן) פארטיפיקאציאן; בעפעסטיגונג.

for'tifier *n.* (פאר'-טי-פאי-ער) א בעפעסטיגער; דער וואס שטעלט אויף בעפעסטיגונגען.

for'tify *v.* (פאר'-טי-פאי) בעפעסטיגען; מאכען שטארק.

fort in (פאורט אין) זיך בעפעסטיגען אין א פארט.

fortis'simo *a. and adv.* (פאר-טיס'-אי-מא) פארטיסימא, זעהר שטארק, זעהר הויך [אין מוזיק].

for'titude *n.* (פאר'-טי-טיוד) שטארקייט, מוטה; דאס קענען פערלייידען; גייסטיגע קראפט.

fort'let *n.* (פאורט'-לעט) א קליינע פעסטונג.

fort'night *n.* (פארט'-נאיט) פיערצעהן טעג, צוויי וואכען.

fort'night hence (פארט'-נאיט הענס) אין פיערצעהן טעג ארום.

fort'nightly *a. and adv.* (פארט'-נאיט-לי) וואס קומט פאר איין מאל אין צוויי וואכען; צוויי-וואכענדיג; יעדען האלבען חודש.

for'tress *n. and v.* (פאר'-טרעס) א פעסטונג; א בעפעסטיגטער ארט; בעפעסטיגען.

fortu'itous *a.* (פאר-טיו'-אי-טאס) צופעליג; וואס קומט אונערווארטעט.

fortu'itously *adv.* (פאר-טיו'-אי-טאס-לי) אויף א צופעליגער ארט.

fortu'itousness *n.* (פאר-טיו'-אי-טאס-נעס) צופעליגקייט; א צופאל.

fortu'ity *n.* (פאר-טיו'-אי-טי) א צופעליגע פאסירונג; א צופאל.

Fortu'na *n.* (פאר-טיו'-נא) פארטונא, די געטין פון גליק ביי די אלטע רוימער; איינע פון די קליינע פלאנעטען [דער ניינצעהנטער], וואס דרעהען זיך ארום דער זון.

for'tunate *a.* (פאר'-טשו-נעט) גליקליך; מזל'דיג.

for'tunately *adv.* (פאר'-טשו-נעט-לי) גליקליכערווייזע.

for'tunateness *n.* (פאר'-טשו-נעט-נעס) גליקליכקייט; מזל'דיגקייט; דאס זיין אין א גליקליכען צושטאנד.

for'tune *n.* (פאר'-טשון) מזל, גליק; דער שיקזאל; ערפאלג, הצלחה; דאס פערמעגען; רייכטום; א רייכער יורש.

for'tune-book *n.* (פאר'-טשון-בוק) א טרעף-בוך, ספר המזלות.

for'tune-hun'ter *n.* (פאר'-טשון-האנ'-טער) א מאנספערזאן אדער פרויענצימער וואס זוכט א רייכען שידוך.

for'tune in rever'sion (פאר'-טשון אין רי-וואיר'-שאן) א פערמעגען אדער ירושה, וועלכע מען בעקומט ניט גלייך, נאר שפעטער אין פערלויף פון א געוויסער צייט נאכדעם ווי געוויסע אונפערמיידליכע בעדינגונגען וועלען פארקומען.

for'tuneless *a.* (פאר'-טשון-לעס) אהן א פערמעגען, ארים.

for'tune-tell'er *n.* (פאר'-טשון-טעל'-ער) א וואהר-זאגער, א טרעפער.

for'tune-tell'ing *a. and n.* (פאר'-טשון-טעל'-אינג) וואס קען טרעפען אדער פארויסזאגען די צוקונפט; דאס טרעפען וואס עס וועט פארקומען.

for'ty *a. and n.* (פאר'-טי) פיערציג; די צאהל פיערציג.

fo'rum *n.* (פאו'-ראם) אין אלטען רוים — דער פארום [א פלאץ אין צענטער פון שטאדט, וואו עס האט זיך געפונען דער מארק און די געריכטען און וואו עס פלעגען פארקומען פאלקס-פערזאמלונגען]; א טריבונאל, א געריכט; דער ארט וואו מען קלייבט זיך צונויף אויס צוהערען טענות פון געגענזייטיגע צדדים.

for'ward *a., adv. and v.* (פאר'-הווארד) פאראויס, פארווערטס; פארטגעשריטען; אייפריג, דרייסט, פרעך; פארויסגעהענד, פריהצייטיג; שיקען, עקספעדירען, אטפראווען; שנעל איבערגעבען אדער בעזארגען; ערמוטיגען, צוגעבען קראפט אדער דרייסטקייט; טרייבען פארווערטס; ארויסברייינגען; ארויסרופען א פארטשרים, אויסבעסערען, ברייינגען צו א העכערער שטופע; אין בוכבינדעריי — איינבינדען א בוך אין א רוקען און טאוולען און צוגרייטען פאר דעם, וועלכער פערענדיגט די ארבייט.

for'warder *n.* (פאר'-הוואר-דער) אן עקספעדירער, אן אוועקשיקער; איינער אדער עפעס וואס טרייבט פארווערטס; דער אדער דאס וואס ברייינגט צו א העכערער שטופע; אין בוכבינדעריי — דער ארבייטער, וועלכער בינדט איין דאס בוך אין א רוקען און טאוולען און פערפערטיגט עס פאר דעם, וועלכער דארף פערענדיגען די ארבייט.

for'warding *n. and a.* (פאר'-הוואר-דינג) דאס אוועקשיקען, דאס איבערשיקען [פון סחורות]; אין בוכבינדעריי — דאס איינבינדען א בוך אין רוקען און טאוולען און פערפערטיגען פאר דעם, וועלכער פערענדיגט די ארבייט; טרייבענד פארווערטס; ארויסרופענדיג פארטשריט אדער פראגרעס; שטעלענדיג אויף א העכערער שטופע.

for'warding mer'chant (פאר'-הווארדינג מויר'-טשענט) א סוחר, וועמעס געשעפט בעשטעהט אין דעם, וואס ער בעקומט און שיקט ארויס סחורות פאר אנדערע.

for'wardly *adv.* (פאר'-הווארד-לי) אין א פאריסגעזעצטער לאגע; שטרעבענדיג פארווערטס; פריהצייטיג; מיט דרייסטקייט; מיט חשק; מיט העזה, מיט חוצפה.

for'wardness *n.* (פאר'-הווארד-נעס) דאס זיין פארויס; פריהצייטיגקייט; אייפער, חשק; דרייסטקייט; העזה, חוצפה, פרעכהייט.

for'wards *adv.* (פאר'-הווארדז) פארווערטס, פארויס.

foss *n.* (פאס) א גראבען, א קאנאל; אין אנאטאמיע — א גריבעלע אדער פערטיעפונג אין א ביין אדער אין א גליעד פון קערפער.

fos'sa *n.* (פאס'-א) אין אנאטאמיע — א גריבעלע אדער פערטיעפונג אין א ביין אדער אין א גליעד פון קערפער.

fos'sil *a. and n.* (פאס'-איל) געגראבען; וואס איז שייך צו אויסגעגראבענע זאכען; פערשטיינערט, פערשימעלט; פון די אורשאלטע צייטען; דאס וואס ווערט אויסגעגראבען פון דער ערד, ווי מינעראלען א. ד. ג.; פערשטיינערטע פלאנצען און חיות וואס מען גראבט אויס פון דער ערד; א פערשטיינערטע, אבגעלעבטע זאך.

fos'sil coal (פאס'-איל קאול) שטיין-קויהל.

fossilif'erous *a.* (פאס-אי-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט פערשטיינערטע פלאנצען און טהיערע.

fossilifica'tion *n.* (פא-סיל-אי-פי-קיי'-שאן) די פערשטיינערונג.

fossil'ify *v.* (פא-סיל'-אי-פאי) פערשטיינערען; פערשטיינערט ווערען.

fos'silism *n.* (פאס'-איל-איזם) דער צושטאנד פון זיין אויסגעגראבען אדער פערשטיינערט; די לעהרע איבער די פערשטיינערטע חיות און פלאנצען וואס מען גראבט אויס פון דער ערד; פאלעאנטאלאגיע.

fos'silist *n.* (פאס'-איל-איסט) איינער וואס שטודירט די לעהרע איבער די פערשטיינערטע חיות און פלאנצען, וואס מען גראבט אויס פון דער ערד.

fossil'ity *n.* (פא-סיל'-אי-טי) ז. *fossilism.*

fossiliza'tion *n.* (פאס-אי-לי-זיי'-שאן) די פערשטיינערונג.

fos'silize *v.* (פאס'-איל-איז) פערשטייינערען; פערשטיינערט ווערען; פערעלטערט ווערען, זיין אלט-פרענקיש; ווערען אלט-מאדיש.

fossil'ogist *n.* (פא-סיל'-א-דזשיסט) ז. *fossilist.*

fossil'ogy *n.* (פא-סיל'-א-דזשי) ז. *fossilology.*

fossilol'ogy *n.* (פאס-אי-לאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע חיות און פלאנצען.

fos'sor *n.* (פאס'-אר) א קבר-גרעבער.

fosso'rial *a. and n.* (פא-סאו'-רי-על) וואס גראבט זיך אין דער ערד; וואס איז צוגעפאסט צו גראבען זיך [ווי א געוויסער אבר פון א חיה]; א חיה וואס גראבט זיך אין דער ערד.

foss'-road *n.* (פאס'-ראוד) א ברייטער וועג מיט גראבענס ביי דער זייט.

fos'sulate *a.* (פאס'-יו-לייט) אין אנאטאמיע — וואס האט א גריבעל אדער פערטיעפונג אויף א קערפער-גליעד.

foss'way *n.* (פאס'-הוויי) ז. *foss-road.*

fos'ter *v. and n.* (פאס'-טער) געהרען, פלעגען; הארדעווען, ערציהען; בעשיצען, שטיצען, בעגינסטיגען; ליעב האלטען; א קינד, א נאכקאמענשאפט; א הארדעוואניק; עטוואס וואס מען נעהרט אדער ערציהט.

איינער וואס ערציהט, ערנעהרט, בעגינס=
טיגט אדער פערהאלט זיך מיט ליעבע.

fos′ter a belief′ (פאס′-טער ע בי-
ליעף′) גלויבען אין עפעס, זיך ארומטרא=
גען מיט האפנונגען.

fos′terage *n.* דאס (פאס′-טער-איידזש)
ערנעהרען; דאס אויפציהען [הויפטזעכ=
ליך א פרעמד קינד].

fos′ter-babe *n.* א (פאס′-טער-בייב)
וויכאוואניק, א הארעוואניק, א פלעגע=
קינד [א פרעמד קינד וואס מען נעהמט
צו אויפציהען].

fos′ter-broth′er *n.* (פאס′-טער-
בראטה′-ער) א מילך=ברודער [איינער
מיט וועמען מען האט זיך געהארעוועט
צוזאמען אין א פרעמדער פאמיליע אדער
ביי דערזעלבער אם].

fos′ter-child *n.* (פאס′-טער-טשאילד)
ז. ***foster-babe***

fos′ter-dam *n.* אן (פאס′-טער-דעם)
אם; איינע וואס הארעוועט א פרעמד
קינד.

fos′ter-daugh′ter *n.* (פאס′-טער-
דאה′-טער) א פלעגע=טאכטער [א פרעמד
קינד ערצויגען אלס אייגענס].

fos′ter-earth *n.* (פאס′-טער-אוירטה)
דער נעהרענדער בארען [פון א פרעמ=
דען לאנד].

fos′terer *n.* איינער (פאס′-טער-ער)
אדער איינע וואס ערנעהרט אדער ער=
ציהט [א פרעמד קינד]; א פלעגע=פא=
טער, א פלעגע=מוטער; אן אם; איינער
אדער עטוואס וואס שטיצט אדער בעגינ=
סטיגט.

fos′teress *n.* (פאס′-טער-עס)
ז. ***fostress***

fos′ter-fa′ther *n.* (פאס′-טער-פא′-
טהער) א פלעגע=פאטער, א נעהר=פאטער
[איינער וואס נעהמט אויף א פרעמד
קינד צו ערציהען].

fos′ter-home *n.* א (פאס′-טער-האום)
קינדער=אזיל [אן אנשטאלט צו ערציהען
קליינע קינדער].

fos′ter-land *n.* דאס (פאס′-טער-לענד)
נייע פאטערלאנד, דאס פרעמדע לאנד וואו
איינער איז געווארען א תושב; א גוט
וואס זיין הכנסה איז בעשטימט פאר דער
אונטערהאלטונג פון אן אנשטאלט אדער
פון א פערזאן.

fos′terling *n.* א הא= (פאס′-טער-לינג)
רעוואניק [א קינד וואס מען ערציהט אין
א פרעמדען הויז].

fos′ter-moth′er *n.* (פאס′-טער-מאטה′-
ער) א פלעגע=מוטער, א נעהר=מוטער
[איינע וואס הארעוועט אדער ערציהט א
פרעמד קינד]; אן אם.

fos′ter-nurse *n.* אן (פאס′-טער-נוירס)
אם; איינער אדער איינע וואס ערציהט,
נעהרט, בעגינסטיגט אדער שטיצט.

fos′ter-par′ent *n.* (פאס′-טער-פעהר′-
ענט) א נעהר=פאטער אדער א נעהר=מו=
טער [וואס נעהמט אויף א פרעמד קינד
צו ערציהען].

fos′ter-par′ents *n.* (פאס′-טער-פעהר′-
ענטס) פלעגע=עלטערען, נעהר=עלטערען
[וואס נעהמען אויף א פרעמד קינד צו
ערציהען].

fos′ter-sis′ter *n.* (פאס′-טער-סיס′-
טער) א מילך=שוועסטער [איינע וואס איז
צוזאמען מיט אן אנדער פערזאן ערצויגען
געווארען אין דעמזעלבען פרעמדען הויז
אדער ביי דערזעלבער אם].

fos′ter-son *n.* א פלע= (פאס′-טער-סאן)
גע=זוהן, א הארעוואניק.

fos′tress *n.* אן ערציהע= (פאס′-טרעס)
רין פון א פרעמדען קינד; אן אם.

foth′er *n.* and *v.* א פו= (פאטה′-ער)
דער [אן אלטע וואג=איינהייט פאר בליי
(אונגעפעהר א טאן)]; א משא פון בליי
אויף א שיף; פערשטאפען מיט א זעגעל
א לאך אין א שיף.

fougade′ *n.* אין מיליטער — (פוה-געד′)
א קליינער גרוב אנגעפילט מיט עקספלא=
דירענדע שטאפען און צוגעדעקט מיט
שטיינער.

fougass′ *n.* (פוה-געס′) ז. ***fougade***

fought (פאהט) גענשלאגען, געקעמפפט.
ז. ***fight***

foul *a., adv., n.* and *v.* שטארק (פאול)
אונאנגענעהם; שמוציג, אונריין, אבשטוי=
סענד; שעדליך, שלעכט; פול מיט שעד=
ליכע אדער אונאנגענעהמע זאכען; גע=
שטערט, אבגעהאלטען דורך שעדליכע
אדער אונאנגענעהמע זאכען; וואס איז
געגען דעם אנגענומענעם; ניט ריכטיג,
ניט פאסיג, ניט אויפריכטיג, ניט עהר=
ליך; ניט אנשטענדיג; געמיין; אונפער=
שעמט, מיאוס [אין מאראלישען זין];
אויף אן עקעלדיגען, מיאוס′ען, שמוציגען,
שטערענדען, אבהאלטענדען, ניט אנשטענ=
דיגען אדער ניט ריכטיגען אופן; שטע=
רונג, אבהאלטונג; פעראונרייניגען, פער=
דארבען; ווערען אונריין; ווענען שי=
פען — קומען אין צוזאמענשטויס, שטע=
רען אדער ווערען געשטערט [דורך דער
וואסער=פלאכקייט, שטיינער אדער גע=
וויקסע]; פערוויקלען [אין געוויקסע].

foul ball אין ביים=באל= (פאול באהל)
שפיעל — א באל וואס פערפליהט ביים
ווארפען אויסער די בעשטימטע גרענעצען.

foul blow ביים פויסטען= (פאול בלאו)
קאמפף — א פערבאטענער קלאפ, א קלאפ
אין די וייכע טיילען פון קערפער.

foul bot′tom אן אונ= (פאול באט′-אם)
ריינער דעק [פון א שיף].

foul coast א געפעהרלי= (פאול קאוסט)
כער ים=ברעג [פאר שיפען].

foul dea′ling ניט (פאול דיע′-לינג)
אויפריכטיגע האנדלונג, בעטרוג.

foul disease′ א (פאול די-זיעז′)
מיאוס′ע קראנקהייט, סיפילים.

foul′-faced *a.* וואס האט (פאול′-פייסט)
א מיאוס אדער שמוציג פנים.

foul fiend דער בייזער (פאול פיענד)
שונא, דער שטן מקטרג.

foul fish פיש אין דער צייט (פאול פיש)
ווען זיי ווארפען פון זיך ארויס די איקרע
בעת זיי פלאדיען זיך.

foul ground א שלעכטער (פאול גראונד)
אנקער=גרונט.

foul lan′guage (פאול לענ′-גהוועדזש)
נידריגע, געמיינע רייד; זידלעריי.

foul lin′en שמוציגע (פאול לינ′-ען)
וועש.

foul′ly *adv.* אויף א (פאול′-לי)
מיאוס′ען, אונרייגעם אדער עקעלהאפטען
שטייגער; אויף אן אונעהרליכער, נידער=
טרעכטיגער ארט.

foul′mart *n.* (פאול′-מארט)
ז. ***foumart***

foul means אונעהרליכע (פאול מיענז)
מיטלען.

A victory by **foul means** is worse than defeat.

foul′-mouthed *a.* (פאול′-מאוטהט)
וואס רעדט שמוציגע רייד, וואס ברויכט
נבול=פה.

foul names זידעל= (פאול ניימז)
ווערטער.

foul′ness *n.* אונריינקייט, (פאול′-נעס)
שמוציגקייט; שענדליכקייט, אבשייליכקייט,
העסליכקייט; אונעהרליכקייט.

foul play אונעהרליכע מע= (פאול פליי)
טאדען, אינטריגעס.

foul prac′tices (פאול פרעק′-טי-סעז)
ז. ***foul play***

foul proof אין דרוקע= (פאול פרוהף)
ריי — א קארעקטור פון א זאץ, פון וועל=
כער עס זיינען נאך ניט פעררריכט די גריי=
זען.

foul rope א צונויפגע= (פאול ראופ)
פלאנטערטער שטריק.

foul′-spo′ken *a.* (פאול′-ספאוקן)
ז. ***foul-mouthed***

foul′-tongued *a.* (פאול′-טאנגד)
ז. ***foul-mouthed***

foul wa′ter מוטנע (פאול הוואה′-טער)
וואסער.

foul wind אן אונגינ= (פאול הווינד)
סטיגער ווינד; א בייזער ווינד.

fou′mart *n.* א טכויר, א (פאו′-מארט)
שעשקע.

found *v.* and *n.* גרינדען; (פאונד)
לעגען דעם פונדאמענט; שמעלצען און
גיסען [אין א פורם]; דאס שמעלצען מע=
טאל.

found (פאונד) געפונען. ז. ***find***

founda′tion *n.* די (פאונ-דיי′-שאן)
גרינדונג; א גרונד; א פונדאמענט; א
פאנד אויסצוהאלטען אן אנשטאלט אדער
אינסטיטוציאן; אן אנשטאלט אדער אינ=
סטיטוציאן וואס ווערט אויסגעהאלטען פון
א פאנד; א סטיפענדיע; די ערשטע
שטעך פון א נאט.

founda′tional *a.* (פאונ-דיי′-שאנ-על)
פונדאמענטאל.

founda′tionless *a.* (פאונ-דיי′-שאנ-
לעס) אהן א גרונד, אהן א פונדאמענט.

founda′tion-school *n.* (פאונ-דיי′-
שאן-סקול) א שוהל וואס ווערט אויסגע=
האלטען פון א פאנד געגעבען פאר דעם
צוועק.

founda′tion-stone *n.* (פאונ-דיי′-
שאן-סטאון) א גרונד=שטיין, א ווינקעל=
שטיין.

foun′der *n.* and *v.* א גרינ= (פאונ′-דער)
דער; א מעטאל=שמעלצער אדער מעטאל=
גיסער; די שטייפקייט [א פערד=קראנק=
הייט]; שטייף מאכען [קראנק מאכען א
פערד דורך צופיעל רייטען]; זינקען;
אונטערזינקען [ווי א שיף]; ניט געלינ=
גען.

foun′dery *n.* א מעטאל= (פאונ′-דער-אי)
גיסעריי.

foun′ding *n.* דאס שמעל= (פאונ′-דינג)
צען אדער גיסען מעטאל; מעטאל=גיסעריי.

found′ling *n.* א פינד= (פאונד′-לינג)
לינג, א געפונענעס קינד.

found′ling hos′pital (פאונד′-לינג
האס′-פי-טעל) א פינדלינג=הויז [א הויז
וואו מען ערציהט געפונענע קינדער].

foun′dress *n.* א גרינדע= (פאונ′-דרעס)
רין פון אן אנשטאלט אדער אינסטיטו=
ציאן; א פרוי וואס בעזארגט אן אינסטי=
טוציאן מיט א פאנד.

foun′dry *n.* (פאונ′-דרי) ז. ***foundery***

foun′dryman *n.* א (פאונ′-דרי-מען)
מעטאל=גיסער.

fount *n.* א פאנטאן, א שפרינג= (פאונט)
ברונען, א קוואל; א קוועלע; א פאלשטענ=
דיגע זארטירונג פון דרוק=שריפט.

foun′tain *n.* א פאנטאן, (פאונ′-טיין)
א שפרינג=ברונען, א קוואל; א קוועלע.

foun'tained *a.* (פאונ'-טיינד) וואס האט א פאנטאן.

foun'tainhead *n.* (פאונ'-טיינ-העד) א קוואל; אן אור-קוועלע, אן ערשטע קוועלע.

foun'tainless *a.* (פאונ'-טיינ-לעס) אהן א פאנטאן; אהן קוועלען, אהן שפרינג-ברונעמער.

foun'tainlet *n.* (פאונ'-טיינ-לעט) א קליינער פאנטאן.

foun'tain pen (פאונ'-טיין פען) א פיל-פעדער [א פעדער מיט א הענטעל וואס ווערט אנגעפילט מיט טינט].

foun'tain-shell *n.* (פאונ'-טיינ-שעל) אזא גרויסער ים-מושעל, וואס ווערט בענוצט אלס בעפוצונג אין גערטנער.

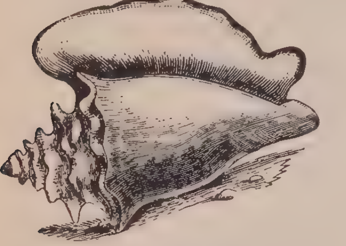

Fountain-shell

four *a. and n.* (פאור) די צאהל פיער [4]; א פיערטעל [א קארט אדער דאמינע-ביינדעל מיט פיער פונקטען]; א געשפאן פון פיער פערד.

four'-cor'nered *a.* (פאור'-קאר'-נערד) פיער-עקיג.

four'fold *a., n. and adv.* (פאור'-פאולד) פיערפאך; פיער מאל אזוי פיעל; אין א פיערפאכער מאס.

four'-foot'ed *a.* (פאור'-פוט'-עד) פיער-פיסיג.

four'-han'ded *a.* (פאור'-הענ'-דעד) פיער-הענדיג; געשפיעלט אין פיער הענד.

four'-horse *a.* (פאור'-הארס) געצויגען פון פיער פערד; פון פיער פערד-קראפט.

four hu'mors (פאור יו'-מארז) די פיער זאפטען [בלוט, גאל, פלאגמע און שווארצע גאל] פון מענשליכען קערפער, אין וועלכע די אלטע פארשטעהער פון מעדיצין האבען געזעהען די אורזאכע פון פערשיעדענע מענשליכע טעמפעראמענטען.

Fou'rierism *n.* (פוה'-רי-ער-איזם) פוריעריזם, די קאמוניסטישע סיסטעם פון דעם בעוואוסטען פראנצויזישען סאציאל-פילאזאף שארל פוריע [געבארען אין יאהר 1772, געשטארבען אין 1837]. לויט דעם פלאן פון פוריע דארף די מענשליכע געזעלשאפט ארגאניזירט ווערען אין פאלאנסטערען [קאמוניסטישע קאלאניעס אדער גרופען] אויף דעם גרונד פון פרייען פערזענליכען אויסוואהל און נייגונג. א פאלאנסטער דארף בעשטעהען אונגעפעהר פון 15 ביז 18 הונדערט פערזאן, כדי ער זאל זיין גרויס גענוג צו ענטהאלטען אלע פערשיעדענע אינדוסטריען און זאל קענען בעפריעדיגען אלע סאציאלע פאדערונגען. די וואהנונגען זיינען געמיינשאפטליכע און יעדער איינציגער אין פאלאנסטער קלייבט זיך אוים לויט זיין וואונש און פעהיגקייטען א בעשעפטיגונג, וועלכע איהם געפעלט און ער בעקומט פון דער געמיינשאפט א געוויסען מינימום שפייז, קליידער א. ד. ג. דאס וואס בלייבט איבער פון די געשאפענע פראדוקטען ווערט פערטיילט צווישען די מיטגליעדער ניט אין גלייכע טיילען, נאר פראפארציאנעל לויט דער ארבייט פון יעדען, לויט זיין קאפיטאל, וואס ער האט אריינגעלעגט און לויט זיינע פעהיגקייטען. אלס גרונדלאגע פון דיעזער פוריעריסטישער געזעלשאפט דארף זיין ערד-ארבייט.

Fou'rierist *n.* (פוה'-רי-ער-איסט) א פוריעריסט, אן אנהענגער פון דער פוריעריסטיש-קאמוניסטישער סיסטעם. ז. *Fourierism*.

Fourieris'tic *a.* (פוה-רי-ער-איס'-טיק) וואס איז שייך צו פוריע אדער צו זיין קאמוניסטישער סיסטעם. ז. *Fourierism*.

four'-in-hand' *n., a. and adv.* (פאור'-אינ-הענד') א געשפאן פון פיער פערד געטריבען פון איין מענשען; א לאנגער שניפס אדער קראוואט; פיער-שפאניג; מיט א פיער-שפאן.

four'-o'clock' *n.* (פאור'-א-קלאק') א זעהר שעהנע פלאנצע פון פערו מיט בלומען פון פערשיעדענארטיגע קאלירען, וועלכע עפענען זיך נאכמיטאג; דער לעדער-קאפ [אזא פויגעל. ז. *friar-bird*].

four'-o'clock' tea (פאור'-א-קלאק' טיע) קלאטש טהעע [א טהעע-אונטערהאלטונג פון פרויען נאך מיטאג].

four'pence *n.* (פאור'-פענס) אן ענגלישע מטבע פון 4 פענים [אונגעפעהר 8 אמעריקאנער סענט].

four'-pos'ter *n.* (פאור'-פאוס'-טער) א הימעל-בעט מיט פיער שטאנגען [א גרויס בעט מיט פיער שטאנגען צום אויפהענגען פארהאנגען].

four'rier *n.* (פוהר'-איר) א בעאמטער וואס שטעלט צו שפייז פאר סאלדאטען; א קייזערליכער קוריער.

four'score *a.* (פאור'-סקאור) פיער מאל צוואנציג, אכציג.

four'square *a.* (פאור'-סקוועהר) פיער-עקיג, פיער-קאנטיג, קוואדראטיש.

four'teen *a. and n.* (פאור'-טינ) פיערצעהן; די צאהל פיערצעהן.

four'teenth *n. and a.* (פאור'-טינטה) דער פיערצעהנטער; וואס איז דער פיערצעהנטער.

fourth *n. and a.* (פאורטה) דער פיערטער; א פיערטעל; וואס איז דער פיערטער.

fourth'-class *a.* (פאורטה'-קלעס) פון פיערטען קלאס.

fourth'-class mat'ter (פאורטה'-קלעס מעט'-ער) אין דער פאסט-סיסטעם פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א געגענשטאנד וואס געהערט צו דעם פיערטען קלאס פון פאסט-בעצאהלונג [ווי האנדעלס ארטיקלען, אויסער שריפטען און דרוק-זאכען].

fourth estate' (פאורטה עס-טייט') דער פיערטער שטאנד, דער פראלעטאריאט; דער זשורנאליסטען-קלאס [אלס פיערטע מאכט אין דער געזעלשאפט].

fourth'ly *adv.* (פאורטה'-לי) פיערטענס.

four'-wheeled *a.* (פאור'-הווילד) פיער-רעדעריג; וואס האט פיער רעדער.

four'-whee'ler *n.* (פאור'-הוויע'-לער) א וואגען אויף פיער רעדער.

fo'veate *a.* (פאו'-ווי-אייט) גריבעלדיג; בעדעקט מיט גריבעלעך.

fo'veolate *a.* (פאו'-ווי-א-לייט) ז. *foveate*.

fowl *n. and v.* (פאול) א פויגעל; אן עוף; עופות; פאנגען אדער שיסען פויגלען.

fow'ler *n.* (פאו'-לער) א פויגעל-פאנגער; איינער וואס שיסט פויגלען.

fow'ling *n.* (פאו'-לינג) דאס פאנגען אדער שיסען פויגלען.

fow'ling-bag *n.* (פאו'-לינג-בעג) א יאגד-טאש, א יאגד-זאק.

fow'ling-net *n.* (פאו'-לינג-נעט) א נעץ צו פאנגען פויגלען.

fow'ling-piece *n.* (פאו'-לינג-פיעס) א לייכטע ביקס צום שיסען פויגלען; א בילד פון געשאסענע חיות אדער פויגלען.

fow'ling-shot *n.* (פאו'-לינג-שאט) קליינע שראט צום שיסען פויגלען.

fox *n. and v.* (פאקס) א פוקס; א כיטרער אדער ליסטיגער מענש; א צוזאמענפלעכטונג פון שטריק; יאגען זיך נאך א פוקס איהם צו פאנגען אדער שיסען; בעטריגען, בעשווינדלען; גנב'ענען; פערוועלקט ווערען, אנווערען דעם קאליר [וועגען צופוילטען האלץ אדער פאפיער]; פערזייערט ווערען [וועגען ביער]; ארויפנעהען אויף א שוך אן איבערשט שטיקעל לעדער.

fox about' (פאקס ע-באוט') ארומשפיאנירען.

fox and geese (פאקס ענד גיעס) דער פוקס און די געגנז [אזא שפיעל אויף א ברעטעל מיט פעשקעס ווי ציגען-וואלף].

fox'bane *n.* (פאקס'-ביין) א מין גיפטיג גראז מיט בלויע און געלבע בליטהען אין דער פארם פון גלעקלעך. ווערט געברויכט אין מעדיציין.

fox'-brush *n.* (פאקס'-בראש) דער עק פון א פוקס.

fox'-case *n.* (פאקס'-קייס) די פעל פון א פוקס.

fox'-chase *n.* (פאקס'-טשייס) א יאגד אויף פוקסען.

fox'-dog *n.* (פאקס'-דאג) א מין יאגד-הונד.

fox'-earth *n.* (פאקס'-אוירטה) א פוקס-הויל, א פוקס-נארע.

foxed *a.* (פאקסט) אבגעבליאקעוועט [וועגען צופוילטען האלץ]; וואס האט ליכטיג-ברוינע פלעקען; ארומגענעהט מיט אן אויבערשטען לעדער [ווי א שוך].

fox'-e'vil *n.* (פאקס'-איוול) דאס אויספאלען פון האר. ז. *alopecia*.

fox'fire *n.* (פאקס'-פאיר) דער פאספארישער שיין וואס שטראהלט ארויס פון צופוילטען האלץ.

fox'glove *n.* (פאקס'-גלאוו) דאס פינגערהוט-גראז [א מין גיפטיג גראז מיט רויטע בליטהען אין דער פארם פון לאנגליכע גלעקלעך].

fox'-grape *n.* (פאקס'-גרייפ) א געוויסער מין פון נארד-אמעריקאנישע ווילדע וויינטרויבען.

fox'hound *n.* (פאקס'-האונד) א יאגד-הונד פאר פוקסען.

Foxhound

fox'-hunt *n.* (פאקס'-האנט) דאס געהן אויף יאגד אויף פוקסען.

fox'-hun'ter *n.* (פאקס'-האנ'-טער) א פוקסען-יעגער.

fox'-hun'ting *n. and a.* (פאקס'-האנ'-טינג) דער פוקסען-יאגד; וואס איז שייך צום פוקסען-יאגד.

fox'iness *n.* (פאק'-סי-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט; דאס זיין כיטרע ווי א פוקס; דאס זיין פערבליאקעוועט, דאס אנווערען דעם קאליר; זויערקייט, פערזייערונג [ווי פון ביער].

fox'ing *n.* (פאק'-סינג) א שטיקעל לעדער וואס בעדעקט דעם פאדערשטען עק פון א שוך.

fox'-shark *n.* (פאקס'-שארק) דער ים-פוקס [א מין הייפיש פון 12 ביז 15 פוס די לענג, ביי וועלכען דער עק פערנעהמט כמעט א העלפט פון קערפער].

fox'ship *n.* (פאקס'-שיפ) די נאטור פון א פוקס; ליסטיגקייט, כיטרעקייט.

fox'-squir'rel *n.* (פאקס'-סקוואר'-על) א גרויסע נארד-אמעריקאנישע וועווערקע.

fox'tail *n.* (פאקס'-טייל) א פוקסען-עק; א גראז וואס האט בינטלעך בליהונג, וועלכע זיינען ענליך צו דעם עק פון א פוקס.

fox'-ter'rier *n.* (פאקס'-טער'-אי-ער) א הונד פון א געוויסען מין וועלכער ווערט ערצויגען ספעציעל צום יאגד אויף פוקסען.

fox'-trap *n.* (פאקס'-טראפ) א פאסטקע צו כאפען פוקסען.

fox'-trot *n.* (פאקס'-טראט) א קליינער טריט.

fox'wood *n.* (פאקס'-הוואוד) פערפוילט האלץ.

fox'y *a.* (פאק'-אי) ליסטיג אדער כיטרע ווי א פוקס; וואס האט דעם קאליר פון א פוקס; וואס האט א זיסליכען טעם, ווי געוויסע נארד-אמעריקאנישע ווילדע וויינטרויבען; זויער [וועגען פערזייערטען וויין אדער ביער]; פערוועלקט; פערפלעקט.

foyer' *n.* (פוא-יעי') די פאיע [א זאל אין א טעאטער וואו מען שפאצירט ארום אין דער צייט פון אנטראקטען].

fp. אבקירצונג פון *forte-piano*

fra'cas *n.* (פריי'-קעס) א געשלעג; א קריגע מיט ליארם.

frac'ted *a.* (פרעק'-טעד) וואס איז צובראכען; געבראכען.

frac'tion *n.* (פרעק'-שאן) א טיילכעל; אן אבגעזונדערטער טייל פון א גאנצעם; א ברוך-טייל פון א צאהל אדער איינהייט [ווי ½, ⅔, 7/8 א. ד. ג.]; דאס טיילען דאס הייליגע ברויט צום הייליגען אבענדמאהל; דאס ברעכען אין טיילען.

frac'tional *a.* (פרעק'-שאנ-על) געבראכען; וואס געהערט צו א ברוך-צאהל; קליין.

frac'tionally *adv.* (פרעק'-שאנ-על-אי) דורך א ברוך-טייל; טיילוויז.

frac'tionary *a.* (פרעק'-שאנ-איי-רי) וואס איז א ברוך-טייל; וואס בעשטעהט פון א קליינעם טייל; ניט וויכטיג.

frac'tious *a.* (פרעק'-שאס) קריעגזיכטיג; וואס האט א טבע זיך צו קריעגען אדער צו טהאן להכעיס; ווידערשפענסטיג.

frac'tiously *adv.* (פרעק'-שאס-לי) אויף א קריעגזיכטיגען אופן; דורך ווידערשפענסטיגקייט.

frac'tiousness *n.* (פרעק'-שאס-נעס) קריעגזיכטיגקייט; ווידערשפענסטיגקייט; דאס האבען די טבע זיך צו קריעגען.

fractuos'ity *n.* (פרעק-טשו-אס'-אי-טי) דאס זיין צובראכען; צובראכענהייט.

frac'turable *a.* (פרעק'-טשור-עבל) וואס קען צובראכען ווערען.

frac'tural *a.* (פרעק'-טשור-על) וואס איז שייך צו א ברוך; געבראכען.

frac'ture *n. and v.* (פרעק'-טשור) א ברוך; דאס ברעכען; א צובראכענע פלעכע; ברעכען, צוברעכען.

frag'ile *a.* (פרעדזש'-איל) צוברעכליך; שוואך; לייכט צום צוברעכען.

frag'ilely *adv.* (פרעדזש'-איל-לי) אויף א צוברעכליכען אופן; צוברעכליך; שוואך.

frag'ileness *n.* (פרעדזש'-איל-נעס) ז. *fragility*.

fragil'ity *n.* (פרע-דזשיל'-אי-טי) צוברעכליכקייט; שוואכקייט.

frag'ment *n.* (פרעג'-מענט) א פראגמענט, א ברוכשטיק, אן אבגעבראכען שטיק; א ברוכטייל פון א ווערק.

frag'mental *a.* (פרעג'-מענ-טעל) וואס בעשטעהט פון פראגמענטען אדער ברוכשטיקער.

frag'mentarily *adv.* (פרעג'-מענ-טע-רי-לי) אין פראגמענטען אדער ברוכשטיקער.

frag'mentariness *n.* (פרעג'-מענ-טע-רי-נעס) דאס זיין צובראכען, דאס זיין אין ברוכשטיקער.

frag'mentary *a.* (פרעג'-מענ-טע-רי) ז. *fragmental*.

fragmenta'tion *n.* (פרעג-מענ-טיי'-שאן) דאס זיין צובראכען אין ברוכשטיקער אדער פראגמענטען.

fra'gor *n.* (פריי'-גאר) א קראך.

fra'grance *n.* (פריי'-גרענס) א געשמאקער גערוך, אן אנגענעהמער ריח.

fra'grancy *n.* (פריי'-גרענ-סי) ז. *fragrance*.

fra'grant *a.* (פריי'-גרענט) וואס האט א געשמאקען ריח; שמעקעדיג.

fra'grantly *adv.* (פריי'-גרענט-לי) מיט א געשמאקען ריח.

fra'grantness *n.* (פריי'-גרענט-נעס) ז. *fragrance*.

frail *a. and n.* (פרייל) צוברעכליך, צושטערבאר; שוואך; ניט שטאנדהאפט; וואס קען לייכט פאנאנדערפאלען אדער פערניכטעט ווערען; וואס קען גרינג פערפיהרט ווערען; א קערבעל געפלאכטען פון ווייכע ריטלעך; א ריטעל צום פלעכטען קערבלעך.

frail'ly *adv.* (פרייל'-לי) שוואכליך; ניט שטאנדהאפטיג, גרינג צו ווערען פערפיהרט.

frail'ness *n.* (פרייל'-נעס) ז. *frailty*.

frail'ty *n.* (פרייל'-טי) שוואכקייט; ניט שטאנדהאפטיגקייט; דאס קענען לייכט פערפיהרט ווערען; א זינד אדער פעהלער צוליעב שוואכען כאראקטער.

fraim *a.* (פריים) ז. *fremd*.

fraise *n.* (פרייז) אין בעפעסטיגונגסווערק — א צאם פון שפיציגע פלעקער; אזא געצייג ביי מארמאר-שטיין-ארבייטער צו פערגרעסערען געבויערטע לעכער; א פאנקוכען מיט שווייגען-פלייש אינוועניג.

fraised *a.* (פרייזד) בעפעסטיגט מיט א צאם פון שפיציגע פלעקער.

frame *v. and n.* (פריים) איינראהמען, איינפאסען אין א ראהם; צופאסען; צונויפפאסען, צונויפשטעלען; פארמען, בילדען, בויען; אויסטראכטען; אויסדענקען; בעשאפען; א ראהם; דער סקעלעט [פון א געביידע]; די איינארדנונג; די איינריכטונג; א פארם, א געשטאלט; א געשטעל; א געמיטס-צושטאנד, שטימונג.

framed and glazed (פריימד ענד גלייזד) פיקס און פארטיג.

frame'-house *n.* (פריים'-האוס) א הילצערנע הויז וואס ווערט צוערשט צונויפגעשטעלט ווי א ראהם און בעדעקט מיט ברעטער.

frame'-ma'ker *n.* (פריים'-מיי'-קער) א ראהמען-מאכער.

fra'mer *n.* (פריי'-מער) אן איינראהמער [איינער וואס פאסט איין אין א ראהם]; א פערפארטיגער; אן איינריכטער; אן ערפינדער, א שעפפער.

frame'-saw *n.* (פריים'-סאה) א געשטעל-זעג אדער ראהם-זעג [א זעג איינגעפאסט אין א געשטעל].

frame'-tim'ber *n.* (פריים'-טימ'-בער) דאס האלץ פון עס ווערט געמאכט דער סקעלעט [ראהם] פון א הויז אדער שיף.

frame'work *n.* (פריים'-הוואירק) ראהמען-ווערק; א ראהם, א סקעלעט.
The bones are the **framework** of the body.

fra'ming *n.* (פריי'-מינג) א ראהמען-ווערק; דאס צונויפשטעלען א ראהם.

franc *n.* (פרענק) א פראנק [א פראנצויזישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 20 אמעריקאנישע סענט].

France *n.* (פרענס) פראנקרייך.

fran'chise *n.* (פרענ'-טשיז) א קאנצעסיע, לגאטע אדער פריווילעגיע וואס ווערט געגעבען אן איינצעלנער פערזאן אדער געזעלשאפט; א פאליטיש רעכט וואס דאס פאלק האט [ווי שטים-רעכט]; די טעריטאריע אדער בעצירק אויף וועלכע אימעצער האט בעקומען א קאנצעסיע; א שוץ-פלאץ וואו א פערזאן איז געשיצט ניט צו קענען ארעסטירט ווערען.

fran'chisement *n.* (פרענ'-טשיז-מענט) בעפרייאונג [פון א לאסט אדער בעשרענקונג].

Francis'can *a. and n.* (פרענ-סיס'-קען) וואס געהערט צו דעם מאנאכען-ארדער פון דעם הייליגען פראנציס; א מיטגליעד פון דיזען ארדער, א פראנציסקאנער גלח.

fran'colin *n.* (פרענ'-קא-לין) די פראנקאלין-הוהן [אזא הוהן מיט זעהר שעהן-קאלירטע פעדערען און א לענגליכען עק. געפינט זיך הויפטזעכליך אין אזיען].

fran'gent *a.* (פרענ'-דזשענט) וואס צוברעכט, וואס פעראורזאכט, אז עס זאל צובראכען ווערען.

frangibil'ity *n.* (פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) צוברעכליכקייט.

fran'gible *a.* (פרענ'-דזשיבל) צוברעכליך, וואס קען צובראכען ווערען.

fran'gibleness *n.* (פרענ'-דזשיבל-נעס) ז. *frangibility*.

frangipa'ni *n.* (פרענ-דזשי-פא'-ני) א מין פארפומע וואס ווערט געמאכט פון וועסט-אינדישען רויטען יאסמין.

Frank *n.* (פרענק) א פראנק, א מיטגליעד פון די גערמאנישע שבטים וואס האבען זיך בעזעצט אויף דעם טייך רהיין אין דעם 5טען יאהרהונדערט; אן אייראפעער אין די אריענטאלישע לענדער.

frank *a., n. and v.* (פרענק) פראנק, פריי, אפען, בערייטוויליג; פרייגעביג; די אונטערשריפט פון א פערזאן אויף א בריעף אדער פאקעט, וואס האט דאס רעכט צו בעפרייען פאסט-זאכען פון פאסט-אבצאהל; דאס רעכט צו שיקען בריעף דורך פאסט

פריי אהן מארקען; א בריעף וואס קען געשיקט ווערען פריי דורך פאסט אהן מארקען; פראנקירען א בריעף [שיקען א בריעף פריי דורך פאסט אהן מארקען].

frank'-chase *n.* (פרענק'-טשיים) דאס פרייע יאגד־רעכט.

frank'-fee *n.* (פרענק'-פיע) א גרונד־איינענטום וואס איז פריי פון אבגאבען.

frank'-hear'ted *a.* (פרענק'-האר'-טעד) וואס איז אפענהערציג.

frank'-hear'tedness *n.* (פרענק'-האר'-טעד-נעס) אפענהערציגקייט.

frank'incense *n.* (פרענק'-אינ-סענס) אזא אראמאטישער פעך־זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסען זארט בוימער און פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצט ווערען אלס וויירויך [קטורת] ביי רעליגיעזע צערעמאניעס.

Fran'kish *a.* (פרענ'-קיש) וואס איז שייך צו די פראנקען; וואס אנבעלאנגט צו אן איירארפעער [אין בעצוג צו די ארי־ענטאלישע לענדער]. ז. *Frank*.

frank'lin *n.* (פרענק'-לין) א בעזיצער פון גיטער וואס זיינען פריי פון צינזען; א קליינער לאנד־בעזיצער.

Franklin'ian *a.* (פרענק-לינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו דעם אמעריקאנער נא־טור־פארשער און פאליטיקער בנימין פרענק־לין, דער ערפינדער פון בליץ־אבלייטער [געבארען אין יאהר 1706, געשטארבען אין 1790].

Franklin'ic electric'ity (פרענק-לינ'-איק אי-לעק-טריס'-אי-טי) פרענקלישע עלעקטריציטעט, עלעקטריציטעט וואס ווערט ערהאלטען דורך רייבונג.

frankliniza'tion *n.* (פרענק-לינ-אי-זיי'-שאן) דאס היילען קראנקהייטען מיט רייבונגס־עלעקטריציטעט.

frank'ly *adv.* (פרענק'-לי) אויף אן אפענעם, ניט קיין פערשטעלטען אופן; אפענהערציג.

frank'ness *n.* (פרענק'-נעס) אפענהערציגקייט.

frank'-ten'ement *n.* (פרענק'-טענ'-אי-מענט) ז. *frank-fee*.

fran'tic *a.* (פרענ'-טיק) אויפגעבראכט, אויפגעקאכט פון צארן; ווילד, וויטענד, וואהנזיניג. He was frantic with rage.

fran'tically *adv.* (פרענ'-טי-קעל-אי) אויף אן אויפגעבראכטען אדער ווילדען אופן.

fran'ticly *adv.* (פרענ'-טיק-לי) ז. *frantically*.

fran'ticness *n.* (פרענ'-טיק-נעס) אויפגעבראכטקייט, וואוטה; וואהנזיניגקייט.

frap *v.* (פרעפ) ארומבינדען מעהרערע מאל [וועגען טיילען פון א שיף].

frappé' *a. and n.* (פרע-פיי') אבגעקיהלט אויף'ן אייז, פערפרארען; מאראזשענע [געפרארענעס] און אנדערע עהנליכע זאכען בעגאסען מיט פרוכט־זאפט.

fratch *n.* (פרעטש) א קריעגעריי, א מחלוקה.

fra'ter *n.* (פריי'-טור) א ברודער; א מאנאך.

frater'nal *a.* (פרע-טויר'-נעל) ברידערליך.

frater'nally *adv.* (פרע-טויר'-נעל-אי) 1. אויף א ברידערליכען אופן; 2. מיט ברידערליכען גרוס.
2. Fraternally yours, J. Jones.

frat'ernate *v.* (פרעט'-אויר-נייט) ז. *fraternize*.

fraterna'tion *n.* (פרעט-אויר-ניי'-שאן) פערברידערונג.

frat'ernism *n.* (פרעט'-אויר-ניזם) ז. *fraternization*.

frater'nity *n.* (פרע-טויר'-ני-טי) ברידערליכקייט; ברידערשאפט, פריינדשאפט; א ברידערליכער סטודענטען־פעראיין [די מייסטע פון זיי זיינען פערבונדען מיט געוויסע צערעמאניעס, אנדערע זיינען געהיימע].

fraterniza'tion *n.* (פרעט-אויר-ני-זיי'-שאן) די פערברידערונג, די פעראייניגונג אין א ברידערליכער געזעלשאפט.

frat'ernize *v.* (פרעט'-אויר-נאיז) ברידערליך צוזאמען לעבען; זיך פערברידערען.

frat'ricidal *a.* (פרעט'-רי-סאי-דעל) וואס געהערט צו א ברודער־מערדער אדער א ברודער־מארד.

frat'ricide *n.* (פרעט'-רי-סאיד) א ברודער־מערדער; א ברודער־מארד.

frau *n.* (פראו) א פערהייראטע פרוי, מאדאם.

fraud *n.* (פראהד) בעטרוג; פעלשונג; א בעטריגער.

fraud'ful *a.* (פראהד'-פול) בעטריגעריש.

fraud'fully *adv.* (פראהד'-פול-אי) אונעהרליך; אויף א בעטריגערישען אופן.

fraud'less *a.* (פראהד'-לעס) אהן בעטרוג.

fraud'lessly *adv.* (פראהד'-לעס-לי) אהן בעטרוג.

fraud'lessness *n.* (פראהד'-לעס-נעס) דאס זיין פריי פון בעטרוג.

frau'dulence *n.* (פראה'-דיו-לענס) בעטריגעריי, פאלשקייט.

frau'dulency *n.* (פראה'-דיו-לענ-סי) ז. *fraudulence*.

frau'dulent *a.* (פראה'-דיו-לענט) בעטריגעריש.

frau'dulently *adv.* (פראה'-דיו-לענט-לי) אויף א בעטריגערישען אופן.

frau'dulentness *n.* (פראה'-דיו-לענט-נעס) דאס זיין בעטריגעריש.

fraught *v. and a.* (פראהט) אנלאדען [א שיף]; אנפאקען, אנפילען; בעלאדען; אנגעלאדען, פול, אנגעפילט.

fräu'lein *n.* (פריי'-ליין) א פריילין [אן אונפערהייראטע פרוי].

fray *v. and n.* (פריי) אבגרייבען; אויסרייבען, דורכרייבען [וועגען קליידער־שטאף]; א געשלעג, א רייסעריי; א קריע־געריי; א פאנאנדערגעצויגענער אדער אויסגעריבענער ארט אין א קלייד.

fraz'zle *v. and n.* (פרעזל) אויסרייבען, דורכרייבען [וועגען קליידער־שטאפען]; דאס זיין אויסגעריבען אדער דורכגעריבען; אבגעריבענע ענדען.

freak *n. and v.* (פריעק) א קאפריז; א משוגע'נער אויפטהו, א משוגעת, עט־וואס זאנדערבארעס; א שפרענקעל; א פלעק; טאנצען, שפרינגען, ארויסצייגען משוגע'נע שטיק, זיך נאריש מאכען; בע־שפרענקלען; בעשפריצען, בעפלעקען [מיט שפרענקלעך].

freak'ful *a.* (פריעק'-פול) קאפריזנע, זאנדערבאר, מאדנע.

frea'kiness *n.* (פריע'-קי-נעס) דאס האבען משוגע'נע, מאדנע איינפעלע; דאס זיין קאפריזנע אדער זאנדערבאר.

frea'kish *a.* (פריע'-קיש) וואס האט מאדנע, משוגע'נע איינפעלע; קאפריזנע, מאדנע; וואס קומט פון א קאפריז אדער פון א מאדנעם, משוגע'נעם איינפאל.

frea'kishly *adv.* (פריע'-קיש-לי) אויף א זאנדערבארען שטייגער; דורך א קאפריז.

frea'kishness *n.* (פריע'-קיש-נעס) ז. *freakiness*.

frea'ky *a.* (פריע'-קי) קאפריזנע, זאנ־דערבאר; וואס האט זאנדערבארע, משוגע'נע איינפעלע.

freck *v.* (פרעק) בעדעקען אדער זיין בע־דעקט מיט זומער־שפרענקלעך; בעשפרענק־לען; בעפלעקען [מיט שפרענקלעך].

freck'le *n. and v.* (פרעקל) א זומער־שפרענקעל, א שפרענקעל, א פלעק; בעדע־קען אדער זיין בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך.

freck'led *a.* (פרעקלד) בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך; בעשפרענקעלט; בע־פלעקט [מיט שפרענקלעך].

freck'ledness *n.* (פרעק'לד-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך; דאס זיין געשפרענקעלט; דאס זיין געפלעקט [מיט שפרענקלעך].

freck'le-faced *a.* (פרעק'ל-פייסט) וואס האט א געזיכט בעדעקט מיט זומער־שפרענקלעך.

freck'ling *n.* (פרעק'-לינג) א שפרענקעל, א פלעק.

freck'ly *a.* (פרעק'-לי) געשפרענקעלט.

fredon' *n.* (פרע-דאהן') אין מוזיק — מע־לאדישע בעציערונגען.

free *a., adv. and v.* (פריע) פריי; אפען, אפענהערציג; פרייגעביג, פרייווי־ליג, גוטוויליג; צולאזען; אויף א פרייען שטייגער; בעפרייען, פריי מאכען.

free admis'sion (פריע עד-מיש'-אן) פרייער איינטריט.

free a'gency (פריע איי'-דזשענ-סי) פרייע זעלבסט־בעשטימונג; פרייהייט צו האנדלען לויט דעם אייגענעם ווילען.

free a'gent (פריע איי'-דזשענט) וואס האט א פרייען ווילען; איינער וואס איז פריי צו האנדלען לויט זיין אייגענעם ווי־לען; א "פרייער פויגעל".

free'-and-ea'sy *n.* (פריע'-ענד-איע'-זי) א קלוב, וואוהין די מיטגליעדער קו־מען זיך צונויף בלויז אום זיך צו פיהלען געמיטליך און פריי [ביים רויכערען, זינ־גען, טרינקען א. ד. ג.].

free and ea'sy (פריע ענד איע'-זי) לוסטיג, היימיש, אונגעצוואונגען.

free and fair (פריע ענד פעהר) אפען און עהרליך.

free a ship (פריע ע שיפ) פאלשטענ־דיג אויספומפען דאס וואסער פון א שיף.

free'booter *n.* (פריע'-בוה-טער) א רויבער; א ים־רויבער.

free'booting *n. and a.* (פריע'-בוה-טינג) רויבעריי; ים־רויבעריי; רויבענ־דיג; בעשעפטיגענדיג זיך מיט ים־רויבעריי.

free'booty *n.* (פריע'-בוה-טי) רויבע־ריי; ים־רויבעריי.

free'-born *a.* (פריע'-באהרן) פריי גע־בארען, וואס איז א פרייער בירגער פון געבורט.

free church (פריע טשוירטש) א פרייע קירך, א קירך מיט פרייע זיץ־פלעצער פאר יעדען; א קירך אהן דאגמען.

free cit'y (פריע סיט'-אי) א פרייע שטאדט, א רייכס־שטאדט [ווי די שטעדט האמבורג, ליבעק און ברעמען, וועלכע זיי־נען זעלבסשטענדיגע רעפובליקען אין דעם פעראייניגטען דייטשען רייך].

free com'merce (פריע קאמ'-אויר״ס) ז. *free trade*.

freed'man *n.* (פריעד'-מען) א פריי־געלאזענער, א בעפרייטער קנעכט.

Freed'men's Bu'reau (פריעד'-מענז

ביו'-ראָו) די ביוראָ וועלכע איז געשאַפען געוואָרען פון קריעגס-דעפּאַרטאַמענט אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא אין יאָהר 1865 צו זאָרגען פאַר די אינטערעסען פון די בעפרייטע נעגערס. דיעזע ביוראָ האָט עקזיסטירט ביז דעם יאָהר 1872.

free′dom *n.* (פריע'-דאַם) פרייהייט; אָפענהערציגקייט; דאָס זיין אָפען; אונגעצוואונגענהייט; פרייוויליגקייט, גוטוויליגקייט, צולאָזענקייט.

free′dom of the will (פריע'-דאַם אָוו טהי הוויל) די פרייהייט פון דעם ווילען; דער פרייער ווילען.

freed′woman *n.* (פריעד'-הוואָומ-ען) א פריי-געלאָזענע, א בעפרייטע שקלאַפין.

free′-foot′ed *a.* (פריע'-פוט'-עד) פריי, אונגעצוואונגען [אין בעוועגונגען].

free from care (פריע פראָם קעהר) זאָרגלאָז.

free from er′ror (פריע פראָם ער'-אָר) אָהן א פעהלער, ריכטיג.

free from fear (פריע פראָם פיער) אונערשראָקען.

free gate (פריע גייט) א פרייער איינטריט.

free gift (פריע גיפט) א פרייוויליג געשענק.

free goods (פריע גודז) אויסלענדישע סחורות, אויף וועלכע מען צאָהלט ניט קיין איינפיהר-צאָל.

free′-grace *n.* (פריע'-גרייס) פרייע גנאָדע, גאָטעס גנאָדע.

free′-hand *a.* (פריע'-הענד) מיט ניט געבונדענע הענד, אונגעשטערט; מיט אַן אָפענער האַנד, פרייגעביג; פון פרייער האַנד [געמאַכט אָהן אינסטרומענטען].

free′-han′ded *a.* (פריע'-הענ'-דעד) מיט ניט געבונדענע הענד, אונגעשטערט; וואָס האָט אַן אָפענע האַנד, פרייגעביג.

free′-han′dedness *n.* (פריע'-הענ'-דעד-נעס) דאָס האָבען א פרייע האַנד, פרייגעביגקייט; דאָס האָבען די הענד ניט געבונדען.

free′-hear′ted *a.* (פריע'-האַר'-טעד) אָפענהערציג; פרייגעביג.

free′-hear′tedness *n.* (פריע'-האַר'-טעד-נעס) אָפענהערציגקייט; פרייגעביגקייט.

free′hold *n.* (פריע'-האָולד) גרונד-אייגענטום וואָס ווערט איינעם נעגעבען אויף'ן גאַנצען לעבען אָדער אויך פאַר זיינע יורשים; אונבעשרענקט גרונד-אייגענטום.

free′holder *n.* (פריע'-האָול-דער) א בעזיצער פון אונבעשרענקטען גרונד-אייגענטום. ז. *freehold*.

free la′bor (פריע ליי'-באָר) פרייע ארבייט [ארבייט געמאַכט פון פרייע מענשען, ניט פון שקלאַפען].

free′-lance *n.* (פריע'-לענס) א פרייער, אונאבהענגיגער מענש [אין האַנדלונגען און איבערצייגונגען]; איינער וואָס שטעלט זיך ניט אָב פאַר קיין זאַך, ווען ער אַטאַקירט זיינע געגנער [שריפטליך אָדער מינדליך]; אין מיטעלאַלטער — א געדונגענער פּראָפעסיאָנעלער סאָלדאַט [הויפּטזעכליך א פיהרער פון א באַנדע פּראָפעסיאָנעלע סאָלדאַטען].

free list (פריע ליסט) די פרייע ליסטע [א צעטעל פון וואַארען וואָס זיינען פריי פון טאַריף-אָבצאָהלונגען]; א צעטעל פון מענשען, וועלכע האָבען ערגיץ א פרייען איינטריט אָדער וועלכע ניט איז אַנדערע ספּעציעלע פּריווילעגיע.

free′-liv′er *n.* (פריע'-ליוו'-ער) א זולל וסובא, א גע'שמד'טער האָלז.

free′-liv′ing *a. and n.* (פריע'-ליוו'-אינג) פיהרענדיג א צולאָזען, ברייט לעבען; דאָס זיין א זולל וסובא.

free love (פריע לאַוו) פרייע ליעבע [די לעהרע, אַז דאָס געשלעכטליכע צוזאַמענלעבען פון פרוי און מאַן דאַרף ניט בעשרענקט ווערען פון געזעצען, רעגעלען און ספּעציעלע פערפּפליכטונגען].

free′-lov′er *n.* (פריע'-לאַוו'-ער) א פריי-ליעבעניק, אַן אַנהענגער פון פרייער ליעבע. ז. *free love*.

free′ly *adv.* (פריע'-לי) אויף א פרייען אָדער אָפענעם אופן; אָהן שטערונגען, אָהן אָבהאַלט; לייכט; פיעל; אויף'ן ברייטען שטייגער; מיט אָפענהערציגקייט, מיט פרייוויליגקייט, מיט פרייגעביגקייט.

free′man *n.* (פריע'-מען) א פרייער מאַן; א פרייער בירגער.

freema′son *n.* (פריע-מיי'סן) א פריי-מויערער, א מיטגליעד פון דעם געהיימען פריימויערער אָרדען [דער אָרדען איז געגרינדעט געוואָרען נאָך אין מיטעלאַלטער און איז בעשטאַנען נור פון בעלי מלאכות; שפּעטער אָבער איז די מיטגליעדערשאַפט געוואָרען אונבעשרענקט און אויך די אויפגאַבען און דער כאַראַקטער פון דעם אָרדען האָבען זיך געענדערט. די הויפּט-פּרינציפּען פון דיעזען אָרדען, וועלכער האָט אָבטיילונגען אין אַלע ציוויליזירטע לענדער, זיינען: צדקה, ברידערליכע ליעבע און געגענזייטיגע שטיצע. דער אָרדען האָט אַן אויסגעאַרבייטע סיסטעם פון צערעמאָניעס און געהיימע צייכענס].

freemason′ic *a.* (פריע-מיז-סאָנ'-איק) פריימויעריש, וואָס איז שייך צו די פריימויערער. ז. *freemason*.

freema′sonry *n.* (פריע-מיי'סנ-רי) פריימויערעריי; א געהיימע געזעלשאַפט. ז. *freemason*.

free′-min′ded *a.* (פריע'-מאַינ'-דעד) זאָרגלאָז.

free′ness *n.* (פריע'-נעס) פרייקייט; אָפענהערציגקייט; פרייגעביגקייט.

free pass (פריע פּעס) א פרייער בילעט.

free play (פריע פּליי) א פרייע האַנד, אונבעשרענקט, אונגעשטערט.

free port (פריע פּאָורט) א פרייער האַפען [וואוהין עס איז ערלויבט אריינצוקומען די שיפען פון אַלע נאַציאָנען, אָדער וואו מען דאַרף ניט צאָהלען קיין טאַריף-שטייערען אויף די אריינגעפיהרטע סחורות].

fre′er *n.* (פריע'-ער) א בעפרייער.

free school (פריע סקוהל) א פרייע שוהל [א שוהל, וואו מען דאַרף ניט צאָהלען פאַר לערנען, א שוהל וואָס ווערט אויסגעהאַלטען פון דער שטאָדט אָדער פון שטאַאט].

free scope (פריע סקאָופּ) ז. *free play*.

free ser′vice (פריע סויר'-ווים) אין דער פעאָדאַלער אָרדנונג — די פפליכטען פון די וואַסאַלען צום לאָרד.

free ship (פריע שיפּ) א שיף וואָס בעלאַנגט צו א נייטראַלען שטאַאט און קען ניט פערכאַפּט ווערען אין צייט פון קריעג; אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא — א שיף וואָס איז געבויט אין א פרעמדען לאַנד, וועלכע בעלאַנגט אָבער צו א בירגער פון די פעראייניגטע שטאַאטען און ווערט דאָרט רעגיסטרירט.

free′-soil′ *a.* (פריע'-סאָיל') וואָס איז שייך צו דער פריי-באָדען-פּאַרטיי, וואָס איז אַן אַנהענגער פון דער פריי-באָדען-פּאַרטיי [אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא]. ז. *Free-soil party*.

Free′-soi′ler *n.* (פריע'-סאָי'-לער) א מיטגליעד פון דער פריי-באָדען-פּאַרטיי [אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא]. ז. *Free-soil party*.

Free′-soil′ par′ty (פריע'-סאָיל' פּאַר'-טי) די פריי-באָדען-פּאַרטיי [אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא — א פּאַרטיי וואָס האָט זיך געגרינדעט אין יאָהר 1848 און האָט געהאַט די אויפגאַבע צו שטערען די איינפיהרונג פון שקלאַפעריי אין די טעריטאָריעס. אין יאָהר 1854 האָט דיעזע פּאַרטיי בעקומען דעם נאָמען רעפּובליקאַנישע].

free′-spo′ken *a.* (פריע'-ספּאָו'קן) פריי אין רעדען, אָפענהערציג.

free′-spo′kenness *n.* (פריע'-ספּאָו'קנ-נעס) אָפענהערציגקייט.

free′-stan′ding *a.* (פריע'-סטענ'-דינג) אָבגעזונדערט, אָבגעטיילט.

free States (פריע סטייטס) אין די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקא, פאַר דעם בירגער-קריעג — די פרייע שטאַאטען, די שטאַאטען, וואו עס האָט ניט עקזיסטירט קיין שקלאַפעריי.

free′stone *n. and a.* (פריע'-סטאָון) א זאַמד-שטיין; וואָס בעשטעהט פון זאַמד-שטיין; וואָס דאָס קערענדעל אָדער ביינדעל טיילט זיך לייכט אָב [וועגען פרוכטען].

free′-swim′mer *n.* (פריע'-סהווימ'-ער) א פיש וואָס שווימט פון אויבען, ביי דער וואַסער-אויבערפלעכע.

free′-swim′ming *a.* (פריע'-סהווימ'-אינג) וואָס האַלט זיך ניט אין א בעשטימטען פּלאַץ [וועגען וואַסער-חיות].

free′-thin′ker *n.* (פריע'-טהינ'-קער) א פריידענקער, אַן אונגלויביגער, אַן אַטהעאיסט; איינער וואָס אַנערקענט ניט קיין דאָגמאַס און אורטיילט נאָך זיין אייגענעם פערשטאַנד, א ראַציאָנאַליסט.

free′-thin′king *n.* (פריע'-טהינ'-קינג) דאָס פריי-דענקען. ז. *free-thinker*.

free thought (פריע טהאָהט) דער פרייער געדאַנק. ז. *free-thinker*.

free to confess′ (פריע טו קאָנ-פעס') אָפען מודה זיין, אָפען צוגעבען.

I am free to confess that I sometimes make serious blunders.

free′-tongued *a.* (פריע'-טאַנגד) ז. *free-spoken*.

free trade (פריע טרייד) פרייער האַנדעל [אָהן טאַריף-אָבצאָהל].

free′-tra′der *n.* (פריע'-טריי'-דער) אַן אַנהענגער אָדער פּרעדיגער פון פרייען האַנדעל [אָהן טאַריף-אָבצאָהל].

free′warren *n.* (פריע'-הוואָר-ען) אין ענגלאַנד — דאָס אויסשליסליכע רעכט צו געהן אויף יאַגד אין געוויסע געגענדען.

free′will *n. and a.* (פריע'-הוויל) א פרייער ווילען; א גוטער ווילען; וואָס איז געטהאָן מיט'ן פרייען ווילען.

He did this of his own free will.

free′-willed *a.* (פריע'-הווילד) וואָס האָט א פרייען ווילען.

free′woman *n.* (פריע'-הוואָומ-ען) א בעפרייטע שקלאַפין.

freeze *v. and n.* (פריעז) פערפריהרען; פריהרען; פערפראָרען ווערען; שטעהן אויף'ן פריהרונגס-פּונקט [וועגען טעמפּעראַטור]; פערקיהלט ווערען; א פראָסט.

freeze in (פריעז אין) איינגעפראָרען ווערען; בעדעקען זיך מיט אייז.

freeze out (פריעז אוט) אויספריהרען, ארויס־שטויסען, ארויסטרייבען.
The partners desire to freeze him out of the business.

free'zer *n.* (פריע'-זער) דער אדער דאס וואס פערפריהרט אדער פערקיהלט.

freeze to (פריעז טו) צופריהרען, שטארק צובינדען איינעם אדער עפעס צו א זאך.

free'zing *n.* and *a.* (פריע'-זינג) דאס פערפריהרען; דאס פערגליווערען דורך קעלט; א קאלטע אויפנאהמע; פערפריה־רענד; פערגליווערענד דורך קעלט; זעהר קאלט; קאלט, פערפריהרענד [אין די בע־ציהונגען צו אנדערע מענשען].

free'zing-box *n.* (פריע'-זינג-באקס) א קאסטען, אין וועלכען מען פערפריהרט פיש.

free'zingly *adv.* (פריע'-זינג-לי) אויף א פריהרענדען, קאלטען שטייגער; מיט א קאלטער אויפנאהמע.

free'zing-mix'ture *n.* (פריע'-זינג-מיקס'-טשור) א געוויסע מיקסטור אדער כעמישע צוזאמענמישונג פון שטאפען, מיט וועלכער מען קען פערפריהרען אדער פער־גליווערען פליסיגקייטען.

free'zing-point *n.* (פריע'-זינג-פאינט) דער פריהרונגס־פונקט [דער פונקט פון טערמאמעטער, וועלכער בעצייכענט די טעמפעראטור ביי וועלכער וואסער ווערט פערפרארען, ווי דער פונקט 32 פון פא־רענהייט'ס טערמאמעטער אדער דער פונקט 0 פון צעלזיוס].

freight *n.* and *v.* (פרייט) פראכט, לא־דונג, משא [אויף א שיף אדער וואגאן]; פראכט־געלד אדער דאס געצאהלט פאר טראנספארטירען סחורות פון איין ארט צום צווייטען; דער פרייז וואס מען צאהלט פאר פיהרען פראכט; אנלאדען א שיף אדער וואגען מיט סחורה; דינגען א שיף אדער וואגען צו טראנספארטירען משא; טראנספארטירען סחורות.

freigh'tage *n.* (פריי'-טעדזש) פראכט־געלד; פראכט־אנלאדונג; דאס טראנספאר־טירען סחורות.

freight'-car *n.* (פרייט'-קאר) א פראכט־וואגאן [א וואגאן פון אייזענבאהנען פאר משא].

freigh'ter *n.* (פריי'-טער) א בעפראכ־טער [איינער וואס לאדעט אן א שיף]; איינער וואס דינגט א שיף אדער וואגאן צו טראנספארטירען סחורות; די שיף אדער דער וואגאן וואס איז געדונגען גע־ווארען פאר פראכט.

freight'-house *n.* (פרייט'-האוס) א שפייכלער וואו מען לעגט אב פראכט.

freigh'ting *n.* (פריי'-טינג) די בעפראכ־טונג; די בעלאדונג; דאס טראנספארטי־רען סחורות.

freight'less *a.* (פרייט'-לעס) וואס איז אונבעפראכטעט; וואס האט ניט אויף זיך קיין משא.

fremd *a.* (פרעמד) פרעמד; אויסלענ־דיש; וואס איז ניט קיין קרוב; מאדנע; ניט געוועהנליך.

French *a.* and *n.* (פרענטש) פראנצוי־זיש; וואס איז שייך צו פראנקרייך; די פראנצויזישע שפראך; דאס פראנצויזישע פאלק.

French and Eng'lish (פרענטש ענד אינ'-גליש) א קינדערשע מלחמה־שפיעל.

French ber'ry (פרענטש בער'-אי) א מין יאגדע וואס ווערט בענוצט אין געלבע פארבען.

French chalk (פרענטש טשאהק) א ווייסער רייגער קרייד וואס ווערט בענוצט פון שניידער צו צייכענען אויף'ן שטאף.

French crown (פרענטש קראון) א גע־וויסע פראנצויזישע מטבע [א קראנע].

French grass (פרענטש גראס) א מין קלעווער אדער זיסליך גראז, וואס דיענט אלס פוטער פאר בהמות.

French hon'eysuckle (פרענטש האנ'-אי-סאקל) ז. *French grass*.

French horn (פרענטש הארן) א מין מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט.

Fren'chify *v.* (פרענ'-טשי-פאי) פער־פראנצויזעווען, מאכען פראנצויזיש; אנ־שטעקען מיט פראנצויזישע זיטען און גע־שמאק.

Fren'chiness *n.* (פרענ'-טשי-נעס) דאס זיין פערפראנצויזעוועט; דאס נאכמאכענצען נאך די פראנצויזישע זיטען און מאניע־רען.

French leave (פרענטש ליעוו) א פראנ־צויזיש געזעגענען־זיך [אוועקגעהן אהן א זיי־געזונד].

french lock (פרענטש לאק) א געקרויז־טער לאנגער לאק [ווי עס פלעגען אמאל טראגען מענער].

French'man *n.* (פרענטש'-מען) א פראנצויז; א פראנצויזיש שיף.

French pie (פרענטש פאי) דער גרוי־סער האלץ־פיקער [א מין פויגעל].

French pol'ish (פרענטש פאל'-איש) פראנצויזישע פאליטור אדער שעללאק־פא־ליטור.

French pox (פרענטש פאקס) פראנ־צעז, סיפילים.

French red (פרענטש רעד) רויטע שעהנ־הייטס־פארב, רויטע פוץ־פארב.

French roof (פרענטש רוהף) א מין מאנסארדען־דאך [א געוויסע פארם פון א דאך].

French white (פרענטש הוואיט) צומא־לענער טאלק־שטיין; א מין ווייסע בלייי.

French wil'low (פרענטש הוויל'-או) א מין בוימעל מיט ווייסע בלעטער, וואס וואקסט אין די נאסע געגענדען פון צפון־אייראפא און אזיען. ווערט פיעל בענוצט צו מאכען קאשיקעס און קערב.

Fren'chy *a.* and *n.* (פרענ'-טשי) פער־פראנצויזעוועט; וואס טאנצט נאך נאך די פראנצויזישע זיטען און מאניערען; א פראנצויז.

frenet'ic *a.* (פרי-נעט'-איק) ז. *frantic*.

frenet'ical *a.* (פרי-נעט'-אי-קעל) ז. *frantic*.

fren'zical *a.* (פרענ'-זי-קעל) וואס איז נעגייגט צו משוגעת.

fren'ziedly *adv.* (פרענ'-זיד-לי) אויף אן אויפגעבראכטען שטייגער; אויפגעקאכ־טערהייד; מיט גרימצארן; ווי א משוגענער.

fren'zy *n.* and *v.* (פרענ'-זי) וואהנזין, משוגעת; א ווילדע צוקאכטקייט; צוהי־צען, אויפברייזענען, מאכען משוגע.

fre'quency *n.* (פרי'-קהוועגו-סי) דאס טרעפען זיך אפט; אן אפטע פאסירונג; דאס פערהעלטניס פון דער צאהל וויפיעל מאל א געוויסע פאסירונג איז געשעהן צו דער צאהל וויפיעל מאל דיעזע פאסירונג האט געקענט געשעהן.

fre'quent *a.* (פרי'-קהווענט) וואס ער־שיינט אפט; וואס עס קומט פאר אדער עס חזר'ט זיך איבער אפט; וועלכער טהוט אפט איינע און דיעזעלבע זאך.

frequent' *v.* (פרי-קהווענט') אפט בע־זוכען אימעצען אדער עפעס.

frequen'table *a.* (פרי-קהוועני'-טעבל) וואס לאזט זיך אפט בעזוכען.

frequenta'tion *n.* (פרי-קהווענ-טיי'-שאן) די אפטע בעזוכונג; דאס קומען אפט צו נאסט.

frequen'tative *a.* and *n.* (פרי-קהוועג'-טע-טיוו) וואס בעצייכענט ווידערהאלונג; אין גראמאטיק — דער פרעקווענטאטיוו [א צייטווארט וואס בעצייכענט א טהע־טיגקייט, וואס ווערט ווידערהאלט פיעל מאל, ווי ארומפאדען, ארומטאנצען א. ד. ג.].

frequen'ter *n.* (פרי-קהוועג'-טער) אן אפטער בעזוכער.
I am a frequenter at his house.

fre'quently *adv.* (פרי'-קהווענט-לי) אפט; פיעל מאל; ווידערהאלענדיג זיך.

fre'quentness *n.* (פרי'-קהווענט-נעס) אפטקייט; דאס ווידערהאלען זיך אפט.

fres'co *n.* and *v.* (פרעס'-קאו) פרעסקא אדער וואנד־מאלעריי מיט וואסער־פארבען; א וואנד־בילד געמאלט מיט וואסער־פאר־בען; מאלען אויף א וואנד מיט וואסער־פארבען.

fres'coing *n.* (פרעס'-קא-אינג) דאס מאַ־לען אין פרעסקא. ז. *fresco*.

fres'co-pain'ter *n.* (פרעס'-קאו-פיינ'-טער) א פרעסקא־מאלער, איינער וועלכער מאלט בילדער אויף א וואנד מיט וואסער־פארבען.

fresh *a.*, *n.* and *adv.* (פרעש) פריש; יונג, שטארק, פול מיט לעבען; מיט אב־געפרישטע קרעפטען; ניי, ערשט געמאכט, ערשט פון נאדעל; אונפראקטיש, אהן ער־פאהרונג, נאאיוו; קיהל, דערפרישענד; ניט געזאלצען אדער זויער [ווי פריש וואַ־סער, פרישע פיש]; שכור, בעזויפען; נא־ריש שטאלץ, מיט נארישער גדלות; פרעך, חוצפה'דיג, מיט העזה; א שטראם, א פער־פלייצונג; די צוזאמענמישונג פון פרישען וואסער מיט געזאלצענעם אין א טייך; די אריינשטערמונג פון א טייך אין ים; א פריץ, א סטודענט דעם ערשטען יאהר אין אוניווערזיטעט; אויף א פרישען אופן; מיט פרישקייט.

fresh blood (פרעש בלאד) פריש בלוט, פרישע קרעפטען.
Fresh blood is needed in the management of this business.

fresh'-blown *a.* (פרעש'-בלאון) ערשט אויפגעבליהט.

fresh breeze (פרעש בריעז) א קיהל ווינטעל אויף'ן ים.

fresh'-col'ored *a.* (פרעש'-קאל'-ארד) מיט פרישע, לעבעדיגע פארבען.

fresh'en *v.* (פרעשן) ערפרישען, מחיה זיין; פריש ווערען; קיהלען; אבפרישען, מאכען ניט געזאלצען [וואסער].

fresh'et *n.* (פרעש'-עט) אן אנלויף פון וואסער; א געוויסער; א פערפלייצונג.

fresh'ly *adv.* (פרעש'-לי) פריש; ניט לאנג; ערשט געמאכט.

fresh'man *n.* and *a.* (פרעש'-מען) א פריץ, א נייער מענש; א נייער שילער וואס איז ערשט אנגעקומען אין קלאס; וואס איז שייך צו א ניי־אנגעקומענעם שי־לער אדער צום קלאס, וואו עס זיצען די שילער פון ערשטען יאהר.

fresh'manhood *n.* (פרעש'-מען-הוד) דאס זיין א פריץ; די צייט פון זיין א פריץ [דאס ערשטע יאהר אין שוהל אדער אוניווערזיטעט].

fresh'manship *n.* (פרעש'-מען-שיפ) דאס זיין א שילער דעם ערשטען יאהר אין שוהל אדער אוניווערזיטעט.

fresh'ness *n.* (פרעש'-נעס) פרישקייט; קיהלקייט; נייקייט.

fresh news (פרעש ניוז) די לעצטע נייעס.

fresh'-shot *n.* (פרעש'-שאט) דער שטראם פון פרישען טייך-וואסער ביים אריינפאל פון טייך אין ים.

fresh up (פרעש אפ) ערפרישען.

fresh'-wa'ter *a.* (פרעש'-הוואה'-טער) וואס איז שייך צו פריש [ניט געזאלצען] וואסער; וואס לעבט אין פרישען וואסער; אונערפאהרען, ניט געלערענט.

fresh'-wa'ter sai'lor (פרעש'-הוואה'-טער סיי'-לאר) א מאטראז אויף א שיף, וואס שווימט ארום איבער טייכען און ניט איבער'ן ים.

fret *v. and n.* (פרעט) נאגען, טאטשען, אויספרעסען; אבטראגען, אבנרייבען, קראצען; אויפברויזען; אויפרעגען, ערגערען; זיך אבנוצען; זיין אבגעטראגען; זיך ערגערען, זיך בעאונרוהיגען; זיין אויפגעברויזט; זיך ריהרען, געהרען [ווי א געטראנק בעת עם זייערט]; בעציערען א זאך מיט שטרייפען, מאכען פאסיקעס; דאס אבנוצען, דאס אבטראגען; אן אבגעריבען אדער אויסגעניצעוועט שטיק אין א בגד; דאס פריעזן [ווי די הויט פון א קינד אין געוויסע טיילען פון קערפער]; א לישאיע; אונרוהיגקייט, אויפגעבראכטקייט, אויפרעגונג; דאס אויפברויזען פון וואסער; גלאזור אדער גלייז מיט וועלכע די טעפער בעגיסען ליימענע כלים; אן ארנאמענט אדער פערציערונג פון א זאך מיט שטרייפען אדער ליניען, וועלכע זיינען רעכט-ווינקעליג געצויגען הין און הער [ז. אילוסטראציאן]; איין א גיטארע און אנדערע אזעלכע מוזיקאלישע אינסטרומענטען — די ווייסע פאסיקעס וואס ליעגען אין דער בריים פון גריף אדער פון דעם סטרונע-ברעטעל צו בעצייכענען וואו אבצושטעלען זיך מיט די פינגער אויף די סטרונעס.

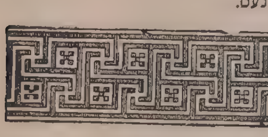

Fret

fret'ful *a.* (פרעט'-פול) טאטשענד, נאגענד; אבטראגענד, אבניצענד; אויפגעברויזט; אויפגערעגט, צארענדיג, ערגערליך.

fret'fully *adv.* (פרעט'-פול-אי) צארענדיג; מיט ערגערנים.

fret'fulness *n.* (פרעט'-פול-נעס) צארענדיגקייט; רוגזה; ערגערנים.

fret in'to (פרעט אינ'-טו) זיך איינפרעסען אין...

fret'-saw *n.* (פרעט'-סאה) א שמאלע זעג מיט צייהענער.

fret'ted *a.* (פרעט'-עד) אין ארכיטעקטור — מיט פערציערונגען פון שטרייפען אדער ליניען, וועלכע זיינען רעכט-ווינקעליג געצויגען הין און הער.

fret'ter *n.* (פרעט'-ער) דער וואס ערגערט זיך; דאס וואס רעגט אויף אדער נאגט.

fret'ty *a.* (פרעט'-אי) בעציערט מיט אבשטעהענדע פיגורען [אין ארכיטעקטור].

fret'work *n.* (פרעט'-הוואירק) פערציערונגס-ארבייט וואס בעשטעהט פון שטרייפען אדער ליניען, וועלכע זיינען רעכט-ווינקעליג געצויגען היין און הער.

friabil'ity *n.* (פראי-ע-ביל'-אי-טי) צוברעקעלדיגקייט, דאס קענען צוברעקעלט אדער צוריבען ווערען.

fri'able *a.* (פראי'-עבל) ברעקעלדיג, וואס קען צוברעקעלט אדער צוריבען ווערען.

fri'ableness *n.* (פראי'-עבל-נעס) ז. *friability*.

fri'ar *n.* (פראי'-אר) א מאנאך; אין דרוקעריי — ניט קיין קלאר ארויסגעגאנגענער אבדרוק אויף א געדרוקטען בויגען פאפיער; איינער וואס כאפט פיש מיט א וועטקע; א מין פיש; דער לעדער-קאפ [ז. *friar-bird*].

fri'ar-bird *n.* (פראי'-אר-בוירד) דער לעדער-קאפ, א מין אויסטראלישער פויגעל וואס עסט האניג [זיין קאפ און האלז זיינען וועניג בעוואקסען מיט פעדערען].

Friar-bird

fri'ar's-cowl *n.* (פראי'-ארז-קאול) א מין פלאנצע. ז. *Arum*.

fri'ar's-lan'tern *n.* (פראי'-ארז-לענ'-טערן) דאס איר-ליכט אדער בלאנדזשענדע פייערלעך, וואס בעווייזען זיך אין לופט איבער זומפיגע ערטער און איבער א בית-הקברות [דיעזע ערשיינונג קומט פאר צוליעב דעם, וואס פערשידענע גאזען און בעזאנדערס דער פאספאר-וואסער-שטאף, וואס געהען ארויס פון די פוילענדע ארגאנישע קערפערס, צינדען זיך אן פון צייט צו צייט אין דער לופט].

fri'ary *n. and a.* (פראי'-אר-אי) א מענער-מאנאסטיר, א מאנאכען-קלויסטער; וואס איז שייך צו א מאנאך.

frib'ble *a., n. and v.* (פריבל) קליינליך, נאריש, נידריג, נעמיין, לייכטזיניג; א קליינליכער, לייכטזיניגער אדער געמיינער מענש; לייכטזיניגקייט, נארישקייט, פוסטע זאכען; זיין פערנומען מיט קליינליכקייטען אדער פוסטע זאכען; שפאסען, מאכען חוזק; פיהרען איינעם פאר דער נאז.

frib'bler *n.* (פריב'-לער) א לייכטזיניגער מענש; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט קליינליכקייטען אדער פוסטע זאכען; א פוסטער פראנט.

fricassee' *n. and v.* (פריק-ע-סיע') פריקאסע [א געריכט וואס בעשטעהט פון צושניטענע שטיקלעך הוהן געבראטען אין סאוס מיט פערשיעדענע פאטראוועס]; מאכען אדער צוגרייטען א פריקאסע.

frica'tion *n.* (פרי-קיי'-שאן) דאס רייבען, די רייבונג.

fric'tion *n.* (פריק'-שאן) דאס רייבען, די רייבונג; ניט איינשטימיגקייט, אונצופרידענהייט, שווערינקייט.

fric'tional *a.* (פריק'-שאנ-על) וואס געהערט צו רייבונג; וואס קומט ארויס פון רייבען.

fric'tional electric'ity (פריק'-שאנ-על אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט וואס בעקומט זיך פון רייבונג.

fric'tion-clutch *n.* (פריק'-שאנ-קלאטש) ז. *friction-coupling*.

fric'tion-coup'ling *n.* (פריק'-שאנ-קאפ'-לינג) פריקציאנס-קופעלונג, די פערבינדונג פון צוויי וואלצען וואס די בעוועגונג פון איינעם גיט זיך איבער צום אנדערען דורך רייבונג.

fric'tion-gear'ing *n.* (פריק'-שאנ-גיער'-אינג) דאס איבערטראגען די בעוועגונג פון איין בעוועגליכען ראד צו א צווייטען דורך רייבונג; בעטריבס-רעדער וואס דרעהען איינער דעם אנדערען דורך רייבונג.

Friction-gearing

fric'tionless *a.* (פריק'-שאנ-לעס) וואס איז אהן רייבונג.

fric'tion-wheel *n.* (פריק'-שאנ-הוויעל) א פריקציאנס-ראד, א ראד וואס בעוועגט אן אנדערען אדער ווערט בעוועגט פון אן אנדערען דורך רייבונג.

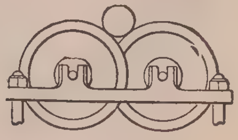

Friction-wheels

Fri'day *n.* (פראי'-דיי) פרייטאג.

fried eggs (פראיד עגז) אקסען-אויגען [א פאן-קוכען אין וועלכען די געלכלעך קומען ארויס אין גאנצען, ניט צוקלאפט].

friend *n.* (פרענד) א פריינד, א פריינדין, א חבר, א חבר'טע; א געליעבטער, א געליעבטע.

Friend *n.* (פרענד) א קוואקער. ז. *Quaker*.

friend'less *a.* (פרענד'-לעס) פריינדלאז, הילפלאז, פערלאזען, עלענד.

friend'lessness *n.* (פרענד'-לעס-נעס) פריינדלאזיגקייט, פערלאזענהייט, הילפלאזינקייט, עלענד.

friend'like *a.* (פרענד'-לאיק) פריינדליך, פריינדשאפטליך.

friend'lily *adv.* (פרענד'-לי-לי) פריינדליך, פריינדשאפטליך.

friend'liness *n.* (פרענד'-לי-נעס) פריינדליכקייט, פריינדשאפטליכקייט.

friend'ly *a. and adv.* (פרענד'-לי) פריינדליך, פריינדשאפטליך; גינסטיג; אויף א פריינדליכען אדער גינסטיגען אופן.

Friend'ly *a.* (פרענד'-לי) וואס איז שייך צו די קוואקערס. ז. *Quaker*.

friend'ly soci'ety (פרענד'-לי סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג. ז. *benevolent society*.

friend of old (פרענד אוו אולד) אן אלטער פריינד.

friend'ship *n.* (פרענד'-שיפ) פריינדשאפט; פריינדליכקייט.

fri'er *n.* (פראי'-ער) איינער וואס בראט אדער פרעגעלט.

Friese *n. and a.* (פריעז) א פריעז, אן איינוואוהנער פון פריעזלאנד [דער צפון-טייל פון האלאנד]; די פריזישע שפראך [פלאט-דייטש]; פריזיש, פריזלענדיש; וואס איז שייך צו פריזלאנד, צו די פריזען אדער צו דער פריזישער שפראך.

Frie'sian *n. and a.* (פריע'-זיען) ז. *Friese*.

Frie'sish *n. and a.* (פריע'-זיש) ז. *Friese*.

frieze *n., v. and a.* (פריעז) פריעז [אזא דיקער, פוכיגער, וואלענער שטאף]; אין ארכיטעקטור — דער טייל פון דעם באלקען־ווערק פון א געביידע אונטער דעם קארניז; מאכען א פריעז; געמאכט פון פריעז [וואלענשטאף]; מאכען שארסטקע, האריג, פוכיג אדער קרייזעלדיג [ווי וואלענשטאף].

frie'zing-machine' *n.* (פריעז'-זינג–מע–שין') א קרויז־מאשין פאר טוך.

frig'ate *n.* (פריג'-עט) א פרעגאט [אזא שיף]; א פרעגאטען־פויגעל. ז. *frigate-bird*.

frig'ate-bird *n.* (פריג'-עט–בוירד) דער פרעגאטען־פויגעל [א ים־פויגעל, וועלכער האלט זיך אויף אין די ווארימערע געגענדען].

Frigate-bird

frig'ate-built *a.* (פריג'-עט–בילט) גע־בויט ווי א פרעגאט [אזא שיף].

frig'ate-pel'ican *n.* (פריג'-עט–פעל'-אי-קען) ז. *frigate-bird*.

frigatoon' *n.* (פריג-ע-טוהן') א פריגא־טאן [אזא שיף אין אמאליגען ווענעדיג אדער ווענעציע].

frig'eratory *n.* (פרידזש'-ע-רע-טא-רי) א קיהל־פלאץ, אן אייז־שראנק; אן אייז־קעלער.

fright *n. and v.* (פראיט) שרעק, פורכט; א שרעקענס־בילד, א סטראשידלע; דער־שרעקען, אנווארפען א מורא.
She looks a fright.

frigh'ten *v.* (פראי'-טן) דערשרעקען, אנ־ווארפען א מורא, אבשרעקען.

frigh'ten away' (פראי'-טן ע-הוויי') אבשרעקען; פערטרייבען דורך אבשרע־קען.

frigh'ten out of wits (פראי'-טן אוט אוו הוויטס) מאכען אויסער זיך פאר שרעק.

fright'ful *a.* (פראיט'-פול) שרעקליך, פורכטבאר; אבשטויסענד, עקעלדיג; אונ־געהייער; אונערטרעגליך.

fright'fully *adv.* (פראיט'-פול-אי) אויף א שרעקליכען, פורכטבארען שטיי־גער; אויף אן עקעלדיגען, אבשטויסענדען, אונגעהייערען אדער אונערטרעגליכען אופן.

fright'fulness (פראיט'-פול-נעס) שרעקליכקייט, פורכטבארקייט.

fright'less *a.* (פראיט'-לעס) פורכטלאז, אהן מורא.

frig'id *a.* (פרידזש'-איד) קאלט, פראסטיג; אהן לעבען, אהן בעגייסטערונג; אהן לע־בענס־היץ; קראפטלאז.

frigida'rium *n.* (פרידזש-אי-דיי'-רי-אם) א צימער צו נעהמען א קאלטע באד.

frigid'ity *n.* (פרי-דזשיד'-אי-טי) קעלט; פראסטיגקייט, קאלטקייט; קראפטלאזיג־קייט.

frig'idly *adv.* (פרידזש'-איד-לי) אויף א פראסטיגען, קאלטען, לעבענסלאזען אדער קראפטלאזען שטייגער.

frig'idness *n.* (פרידזש'-איד-נעס) ז. *frigidity*.

frig'id zones (פרידזש'-איד זאונז) אין געאגראפיע — די קאלטע זאנען [די ערד־טיילען צווישען די פאלען און צווישען די פאלאר־קרייזען, וועלכע ליעגען 23½ גרא־דען פון די פאלען].

frigorif'ic *a.* (פריג-א-רים'-איק) וואס גיט ארוים אדער פערורזאכט קעלט.

frigorif'ical *a.* (פריג-א-ריפ'-אי-קעל) ז. *frigorific*.

frigorif'ic mix'ture (פריג-א-ריפ'-איק מיקס'-טשור) ז. *freezing-mixture*.

frijole' *n.* (פריע-האול') באב, בעבלעך [אין מעקסיקא].

frill *n. and v.* (פריל) א קרויז [ווי מען מאכט אויף העמדער, יאקען א. ד. ג.]; א ציטערניס פון קעלט; בעפוצען מיט א קרויז; מאכען א קרויז; ציטערען פון קעלט.

frill'ing *n.* (פריל'-אינג) קרויזען; גע־קרויזטעס.

fringe *n. and v.* (פרינדזש) א פראנג, א פראנז; א ראנד, א ברעג [פון צייג]; בעפוצען מיט פרענזן.

fringe'let *n.* (פרינדזש'-לעט) א פרענ־זעל.

frin'gent *a.* (פרינ'-דזשענט) וואס קוקט אוים ווי א פראנז.

fringe'-tree *n.* (פרינדזש'-טריע) אזא קליין, שעהן בוימעלע וואס האט פרענז־עהנליכע בלומען און וואקסט אין די מזרח געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. די בלומען פון דיעזען בוי־מעלע ווערען אויך בענוצט אין מעדיצין.

fringilla'ceous *a.* (פרינ-דזשי-ליי'-שיאס) וואס געהערט אדער איז עהנליך צו דעם פינק [אזא פויגעלע].

frin'gy *a.* (פרינ'-דזשי) וואס איז עהנ־ליך צו א פראנז; בעפוצט מיט פרענזן.

frip'per *n.* (פריפ'-ער) א הענדלער פון אלטע קליידער.

frip'perer *n.* (פריפ'-ער-ער) ז. *fripper*.

frip'pery *n. and a.* (פריפ'-ער-אי) אל־טע קליידער; אלטע ווערטהלאזע זאכען; דער האנדעל מיט אלטע קליידער; אן ארט וואו אלטע קליידער ווערען פערקויפט; אונבעדייטענד, נישטיג.

friseur' *n.* (פרי-זויר') א פריזער, א פא־ריקמאכער, א בארביער, א צירולניק.

Fris'ian *n. and a.* (פריז'-יען) ז. *Friese*.

frisk *v. and n.* (פריסק) ארומ־שפרינגען, ארומטאנצען; א שפרונג, א טאנץ.

frisk away' (פריסק ע-הוויי') ארומ־טאנצען און גארנישט טהאן.

fris'ker *n.* (פריס'-קער) א שפרינגער, אן ארומטאנצער; אן אונשטאנדהאפטיגער מענש; א שטיק גארנישט.

fris'ket *n.* (פריס'-קעט) א דינג איי־זערנע דרוקער־ראהם וואס האלט דאס פא־פיער ביים דרוקען מיט א האנד־דרוק־מא־שין.

frisk'ful *a.* (פריסק'-פול) לוסטיג, פרעהליך.

fris'kily *adv.* (פרים'-קי-לי) אויף א לוס־טיגען, לעבעדיגען אופן; לוסטיג, פרעהליך.

fris'kiness *n.* (פרים'-קי-נעס) לוסטיג־קייט, מונטערקייט, לעבעדיגקייט.

fris'king *a.* (פרים'-קינג) לוסטיג, לע־בעדיג.

fris'kingly *adv.* (פרים'-קינג-לי) אויף א לוסטיגען, לעבעדיגען אופן.

fris'ky *a.* (פרים'-קי) לוסטיג, לעבעדיג, פרעהליך; שטיפעריש.

frit *n.* (פריט) גלאז־מאסע, גלאז־שלאק [דער שטאף פון וועלכען גלאז ווערט גע־מאכט].

frith *n.* (פריטה) א שמאלער ים־אויסגוס; א מינדונג [דער ארט, וואו א טייך גיסט זיך אריין אין ים]; אזא נעץ צום כאפען פיש; זיכערהייט, רוהיגקייט.

frit'illary *n.* (פריט'-אי-ליי-רי) די קייזער־קרוין [אזא ליליען־עהנליכע פלאנ־צע].

frit'ter *n. and v.* (פריט'-ער) א שטיקעל, א ברעקעל; א קליינער פאנקוכען; צו־שטיקלען, צוברעקלען; צוהאקען פלייש אויף קליינע שטיקלעך.

frit'ter away' (פריט'-ער ע-הוויי') אויסברייננען אדער פערשווענדען ביסלעכ־ווייז.

frivol'ity *n.* (פרי-וואל'-אי-טי) קליינ־ליכקייט, נישטיגקייט, פוסטקייט.

friv'olous *a.* (פריוו'-א-לאס) קליינליך, פוסט; נישטיג, אונבעדייטענד.

friv'olously *adv.* (פריוו'-א-לאס-לי) אויף א קליינליכען אדער נישטיגען אופן.

friv'olousness *n.* (פריוו'-א-לאס-נעס) ז. *frivolity*.

friz *v. and n.* (פריז) פריזירען, קרייז־לען; א האר־לאק, א האר־קרויזעל.

frizz *v. and n.* (פריז) ז. *friz*.

friz'zle *v. and n.* (פריזל) פריזירען, קרייזלען; א האר־לאק, א האר־קרויז.

friz'zler *n.* (פריז'-לער) א פריזירער.

friz'zling *n.* (פריז'-לינג) דאס פריזי־רען, דאס קרויזען די האר.

friz'zling-i'ron *n.* (פריז'-לינג-אי-ערן) א פריזיר־אייזען [אן אייזען צו פרי־זירען די האר].

frizz'ly *a.* (פריז'-לי) געקרייזעלט, גע־לאקט.

friz'zy *a.* (פריז'-אי) ז. *frizzly*.

fro *adv.* (פראו) פון; צוריק, ריקווערטס.

frock *n. and v.* (פראק) א קאפאטע; א גלח'שער אדער מאנאכען מאנטעל; אן ארבייטס־בלוזע; א פרויען־איבער־קלייד; א קינדער־מאנטעלקע; א פראק; אנטהאן אין דעם מאנטעל פון א מאנאך; מאכען פאר א פריוויל־עגירטען.

frock'-coat *n.* (פראק'-קאוט) א פראק; א טאליע־ראק, א סטאן־ראק [א פרינץ אלבערט].

Froebel'ian *a. and n.* (פרע-בעל'-אי-ען) וואס איז שייך צו די ערציהונגס־מע־טאדען פון דעם דייטשען פעדאגאג און פי־לאזאף פרידריך פרעבעל, דער גרינדער פון קינדער־גארטען־סיסטעם [געבארען אין יאהר 1782, געשטארבען אין 1852]; אן אנהענגער פון פרעבעל'ס קינדער־גארטען־סיסטעם.

frog *n. and v.* (פראג) א פראש, א זשאבע; די גאפעל־פערמיגע הארן־הויט פון דעם אונטערשטען טייל פון א פערד'ס קאפיטע; דער גאפעל־פערמיגער פונקט וואו צוויי פאר אייזענבאהן־רעלסען [שי־נען] קומען זיך צונויף; פאזאמענטער בע־זאץ, וואס ווערט געמאכט אויף מאנטלען אנשטאט קנעפ און לעכער [דער בעזאץ בעשטעהט פון שלייפלעך און לאנגע רונדע קנעפ]; כאפען פרעש.

frog'bit *n.* (פראג'-ביט) דער פראשבים [אזא וואסער־פלאנצע מיט רונדע בלע־טער און ווייסע בליהונגען].

frog'-ea'ter *n.* (פראג'-איע'-טער) א פראש-פרעסער [א שפאט-נאמען אין ענגלאנד פאר א פראנצויז].

frog'fish *n.* (פראג'-פיש) דער ים-טייוועל [אזא פיש].

frog'-fish'ing *n.* (פראג'-פיש'-אינג) דאס כאפען פרעש מיט א ווענטקע.

frog'gery *n.* (פראג'-ער-אי) א פלאץ וואו מען האלט אדער וואו עס האלטען זיך פרעש.

frog'ging *n.* (פראג'-אינג) דאס פאנגען פרעש מיט א ווענטקע; דאס בעפוצען דעם פאדער-טייל פון א בגד מיט פאזמאנטער-בעזאץ [ווי אוניפארם-קליידער].

frog'gish *a.* (פראג'-איש) עהנליך צו א פראש.

frog'-grass *n.* (פראג'-גרעס) זאלצקרויט [אזא זאפטיגע פלאנצע, וואס וואקסט אויף בלאטיגע ערטער נאהנט פון ים].

frog'gy *a. and n.* (פראג'-אי) וואס איז פול מיט פרעש; עהנליך צו א פראש; א פרעשעל [אלס שפאט-נאמען פאר א פראנצויז].

frog'hopper *n.* (פראג'-האפ-ער) די פראש-פליעג [אזא פליעג וואס שפרינגט און איז עהנליך מיט איהר קאפ צו א פראש].

frog'ling *n.* (פראג'-לינג) א קליינער פראש, א פרעשעל.

frog'-spawn *n.* (פראג'-ספאהן) די אייער-לעך פון א פראש-פליעג; אזא זארט באקטעריע וואס פערדארבט די סאכארין-לעזונגען ביי דער פאבריצירונג פון צוקער.

frog'-spit *n.* (פראג'-ספיט) אזא זארט וואסער-גראז; די אייעלעך פון א פראש-פליעג.

frog'-spit'tle *n.* (פראג'-ספיטל) ז. *frog-spit*

frol'ic *a., n. and v.* (פראל'-איק) פרעהליך, לוסטיג, שטיפעדיג; לעבעדיגקייט, פרעהליכקייט, שטיפעריי, שפאס; שפיעלען זיך, שטיפען, שפאס טרייבען.

frol'icky *a.* (פראל'-איק-אי) פרעהליך, לוסטיג, שטיפעדיג, שפאס טרייבענד.
The children are in a **frolicky** mood.

frol'icsome *a.* (פראל'-איק-סאם) ז. *frolicky*

frol'icsomely *adv.* (פראל'-איק-סאם-לי) אויף א לוסטיגען, שטיפעדיגען שטייגער.

frol'icsomeness *n.* (פראל'-איק-סאם-נעס) פרעהליכקייט, לוסטינקייט, לעבעדיגקייט.

from *prep. and adv.* (פראם) פון; אויס; ארויסגעהענד פון; אין נאמען פון; זינט, זייט; וועגען; דורך.

from above' (פראם ע-באוו') פון אויבען, פון העכער; פון גאט.

from abroad' (פראם ע-בראוד') פון אויסען, פון דער פרעמד.

from a child (פראם ע טשאילד) פון קינדהייט אן.

from among' (פראם ע-מאנג') פון, פון צווישען.
A leader was selected **from among** them.

from amongst' (פראם ע-מאנגסט') ז. *from among*

from beyond' (פראם בי-יאנד') פון יענער זייט.

from hence (פראם הענס) פון היער, פון דאנען אן.

from high (פראם האי) פון דער הויך; פון הימעל.

from keel to sticks (פראם קיעל טו סטיקס) פון פארענט ביז הינטען; ארום און ארום.

from mem'ory (פראם מעמ'-א-רי) אויסוועניג, פון קאפ.

from of old (פראם אוו אולד) פון אמאליגע צייטען.

from on high (פראם אן האי) פון אויבען אראב.

from pil'lar to post (פראם פיל'-ער-טו פאוסט) פון פייער אין וואסער.

from stern to stern (פראם סטוירן טו סטוירן) פון פאדערטייל ביז'ן הינטערטייל, פון אנהויב ביז'ן סוף.

from the four winds (פראם טהי פאור הווינדז) פון אלע עקען וועלט.

from the jump (פראם טהי דזשאמפ) פון אנהויב אן.

from thence (פראם טהענס) פון דארטען.

frond *n.* (פראנד) א בלאט פון אזעלכע פלאנצען וואו דאס בלאט און דער שטאם שטעלען ניט פאר קיין צוויי בעזונדערע זאכען [ווי א פאפאראטניק א. ד. ג.].

Fronde *n.* (פראנד) די פראנדע [די פארטיי פון די פראנצויזישע פעאדאלע אריסטאקראטען, וועלכע האבען אין מיטען פון 17טען יאהרהונדערט געמאכט א שוואכען ניט געלונגענעם אויפשטאנד געגען דער וואקסענדער מאכט פון דער דאמאלדיגער אבסאלוטער מאנארכיע].

frondesce' *v.* (פראנ-דעס') זיך פאנאנדערלאזען [וועגען בלעטער].

frondes'cence *n.* (פראנ-דעס'-ענס) די צייט ווען בוימער בעדעקען זיך מיט בלעטער.

frondif'erous *a.* (פראנ-דיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס גרויסע בלעטער.

fron'dose *a.* (פראנ'-דאוס) וואס האט די פארם פון בלעטער.

fron'dous *a.* (פראנ'-דאס) ז. *frondose*

frons *n.* (פראנז) דער שטערן [ביי מענשען אדער חיות].

front *n., a. and v.* (פראנט) דער שטערן; דאס געזיכט; דאס פנים; דער פראנט, א פאדערזייט; דער פארענט פון עפעס; אין א טעאטער — דער טייל, וועלכער איז נעהנטער צו דער סצענע; א מין פרויען-טשעפיק אדער האר-באנד וואס בעדעקט נור דעם פאדערשטען טייל פון קאפ; די מאנישקע פון א העמד; דער פאדערשטער פרכת אויף דעם אלטאר אין א קירך; וואס איז שייך צום פראנט אדער צום פאדערשטען טייל; וואס געפינט זיך פון פארענט; בעגעגענען זיך; טרעפען זיך פנים אל פנים; זיין ענטגעגען; שטעלען זיך דערווידער; מאכען א פראנט; בעציערען דעם פאדערטייל; שטעהן מיט'ן פנים צו עפעס.

fron'tage *n.* (פראנ'-טעדזש) די פאסאדע [א פאדערזייט פון א געביידע].

fron'tal *a. and n.* (פראנ'-טעל) וואס געהערט צום שטערן אדער צו דער פאדערזייט; א שטערן-בינדע אדער האר-באנד; א פאדער-שטיק איבער א פענסטער אדער א טהיר [אין ארכיטעקטור]; א מין פרכת וואס הענגט אראב פון פארענט איבער דעם אלטאר אין א קירך.

fron'tal ar'tery (פראנ'-טעל אר'-טער-אי) די ארטעריע אדער שלאג-אדער ארום אויג, וועלכער צווייגט זיך פאנאנדער איבער'ן שטערן. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

fron'tal bone (פראנ'-טעל באון) דער שטערן-ביין; דער פאדערשטער טייל פון שארבען.

front bench (פראנט בענטש) אין ענגלישען פארלאמענט — די פיהרער פון א פארטיי [די פיהרער פון דער קאנזערוואטיווער און ליבעראלער פארטיי זיצען דארטען אויף די פאדערשטע ביינק].

front box (פראנט באקס) די פאדערשטע לאזשע אין א טעאטער.

front door (פראנט דאור) די פאדערשטע טהיר, דער הויפט אריינגאנג אין א געביידע.

fron'ted *a.* (פראנ'-טעד) מיט א שטערן; מיט א פאסאדע [פאדער-זייט אין א געביידע].

front face (פראנט פיים) דער טייל פון אן ארמעע אדער לאגער וואס איז אויסגעשטעלט דירעקט געגען שונא.

fron'tier *n. and a.* (פראנ'-טיער) א גרענעץ; די געגענד וואס ליעגט ביים גרענעץ פון א לאנד; וואס געהערט צו א גרענעץ; גרענעצענד.

fron'tier town (פראנ'-טיער טאון) א גרענעץ-שטאדט, א שטאדט ביי א גרענעץ.

fron'tingly *adv.* (פראנ'-טינג-לי) גראדע געגענאיבער.

fron'tispiece *n.* (פראנ'-טיס-פיס) א פאסאדע [פאדער-זייט פון א געביידע]; דער שער-בלאט; א בילד פאר'ן שער-בלאט.

front'let *n.* (פראנט'-לעט) א שטערן-באנד; תפלין.

front line (פראנט לאין) די ערשטע צייל [פון סאלדאטען], דער פראנט.

front name (פראנט ניים) דער ערשטער נאמען, דער פארנאמען.

front of a wave (פראנט אוו ע הווייוו) אין פיזיק — א ליניע אדער פלעכע וואס שליסט איין אלע טיילכלעך פון א וועלע [ווי פון ליכט, עלעקטריציטעט א. ד. ג.]. פון דערזעלבער פאזע אין א בעשטימטען מאמענט.

front par'lor (פראנט פאר'-לאר) די פאדערשטוב, דער זאל.

front rank (פראנט רענק) די פאדערשטע רייה [פון מיליטער].

front room (פראנט רוהם) דער זאל.

front to front (פראנט טו פראנט) פנים אל פנים.

front tooth (פראנט טוהטה) דער פאדערשטער צאהן, דער שנייד-צאהן.

frost *n. and v.* (פראסט) א פראסט; פערפרארענער טהוי; פערפרארענקייט; פראסטיגקייט; בעדעקען מיט פערפרארענעם טהוי אדער ווי מיט פערפרארענעם טהוי; פערשארפען א פערד'ס פאדקאוועס [צו פערלייכטערען דעם גאנג אויף אייז]; פרירען; אויסזעהן ווי בעדעקט מיט פערפרארענעם טהוי [ווי למשל, גלאז].

frost'-bite *v. and n.* (פראסט'-באיט) דורכפרירען; אבפרירען [א קערפער-גליעד]; דאס אבפרירען.

frost'-bit'ten *a.* (פראסט'-ביטן) אבגעפרארען, דורכגעפרארען.

frost'-bound *a.* (פראסט'-באונד) צוזאמענגעפרארען.

fros'ted *a.* (פראס'-טעד) בעדעקט ווי מיט פערפרארענעם טהוי [שארסטקע, גלאנציג-גרוי אדער ווייס, מיט גלאנציג-גרויע אדער ווייסע פלעקען, פעדערען, שופען א. ד. ג.].

fros'ted glass (פראס'-טעד גלעס) אייז-גלאז [מאט גלאז, שארסטקע גלאז, וואס זעהט אויס ווי בעצויגען מיט פראסט-טהוי].

fros'ted sil'ver (פראס'־טעד סיל'־ווער) אייז־זילבער [מאט, שארפסטקע זילבער, וואס זעהט אויס ווי בעצווינגען מיט פראסט־טהוי].

fros'ted work (פראס'־טעד הוואירק) אין ארכיטעקטור — בעציערונגען וואס זעהען אויס ווי זיי וואלטען געווען בע־דעקט מיט פראסט־טהוי.

frost'fish *n.* (פראסט'־פיש) דער פראסט־פיש.

frost'-flow'er *n.* (פראסט'־פלאו'־ער) א פראסט־בלום [אויף די שויבען].

fros'tily *adv.* (פראס'־טי־לי) אויף א פראסטיגען שטייגער; מיט פראסטינקייט; קאלט.

fros'tiness *n.* (פראס'־טי־נעס) פראס־טיגקייט, קעלט; פערפרארענהייט; קאלט־קייט; דאס זיין עהנליך צו פערפרארע־נעם טהוי.

fros'ting *n.* (פראס'־טינג) צוקער־גלא־זור [ווי עס ווערט געמאכט אויף געבעקס, פון צוקער און אייער]; מאטע גלאזור [אויף מעטאלען]; אזא שטאף געמאכט פון גלאז־שטויב [ווערט געברויכט פאר פערציערונגען].

frost'less *a.* (פראסט'־לעס) אהן פרעסט, ניט קאלט.

frost'-mist *n.* (פראסט'־מיסט) דער פראסט־נעבעל [דער נעבעל פון פערפרא־רענעם טהוי].

frost'-nail *n.* (פראסט'־נייל) א פראסט־נאגעל [א טשוואק אין דער פאדקאווע פון א פערד איהם צו פערהיטען פון אויסגלי־טשען זיך].

frost'-nailed *a.* (פראסט'־ניילד) גע־שיצט דורך פראסט־נעגעל [וועגען פערד]. ז. ***frost-nail***.

frost'-nipped *a.* (פראסט'־ניפט) ז. ***frost-bitten***.

frost'-numbed *a.* (פראסט'־נאמד) פער־שטארט, פערגליווערט פון קעלט.

frost'-smoke *n.* (פראסט'־סמאוק) ז. ***frost-mist***.

frost'-valve *n.* (פראסט'־וועלוו) א פארריכטונג צו פערהיטען, אז דאס וואס־סער זאל ניט פערפרארען ווערען אין וואס־סער־רעהרען.

frost'work *n.* (פראסט'־הוואירק) פראסט־בלומען [אויף פענסטער, פלאנצען א. ז. וו.].

fros'ty *a.* (פראס'־טי) פראסטיג, אייז־קאלט; קאלט; וואס זעהט אויס ווי פראסט־טהוי.

froth *n.* and *v.* (פראטה) שוים [פיענע]; עטוואס וואס איז לייכט, פוסט, ניט וויכ־טיג ווי שוים; שוימען; ארויסגעבען שוים, ארויסברייננגען שוים, בעדעקען מיט שוים.

froth'ily *adv.* (פראטה'־אי־לי) מיט שוים; אויף א שוימיגען שטייגער; ניט וויכטיג, פוסט, לייכט [וועגען רייד].

froth'iness *n.* (פראטה'־אי־נעס) שוי־מיגקייט; פוסטקייט, ניט וויכטינקייט, לייכטקייט [אין ריידען].

froth'ing *n.* (פראטה'־אינג) דאס שוי־מען; שוימיגקייט; ניט וויכטינקייט, פוסט־קייט, לייכטקייט [אין ריידען].

froth'y *a.* (פראטה'־אי) שוימיג; פוסט, ניט וויכטיג, לייכט [אין ריידען].

frounce *n.* (פראונס) א מין קראנקהייט ביי א פאלק אדער סאקאל, ביי וועלכער וויסע שפייעכץ קלייבט זיך אן ארום שנא־בעל; א קראנקהייט ביי א פערד, ביי וועל־כער פרישטשעס זעצען זיך אויס אויף'ן גומען.

frou'zy *a.* (פראו'־זי) ז. ***frowzy***.

frow *n.* (פראו) א דאמע, א פערהייראטע פרוי; א מין קארטש־פעל־מעהל, וואס מען מישט אריין אין טייג, כדי דאס ברויט זאל האבען א בעסע־רען אויסזעהען [ווערט בענוצט ביי די לאנ־דאנער בעקערס]; א שפאלטמעסער, א קליין [א געצייג צו שפאל־טען ברעטער א. ד. ג.].

Frow

fro'ward *a.* (פראו'־הווארד) פערדריס־ליך; בייז; ווידערשפענסטיג; אונגעהארכ־זאם.

fro'wardly *adv.* (פראו'־הווארד־לי) מיט פערדרוס; דורך אונגעהארכזאמקייט.

fro'wardness *n.* (פראו'־הווארד־נעס) פערדריסליכקייט, בייזקייט; ווידערשפענס־טיגקייט, אונגעהארכזאמקייט.

frow'er *n.* (פראו'־ער) א שפאלט־מעסער, א קליין. ז. ***frow***.

frown *v.* and *n.* (פראון) כמורען דאס פנים; קנייטשען דעם שטערן; קוקען אויף עפעס מיט אונצופריעדענהייט; אבשטוי־סען מיט א בייזען בליק; אן אנגעכמורעט פנים; קנייטשען אויף'ן שטערן וואס דריי־קען אויס אונצופריעדענהייט; א פינסטע־רער בליק.

frown down (פראון דאון) אבשטויסען מיט אונצופריעדענהייט.

His parents **frowned down** his plans of adventure.

frow'ner *n.* (פראו'־נער) איינער וואס קוקט מיט א בייזען אונצופריעדענעם בליק; דער וואס שטויסט אב מיט א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frow'ning *n.* (פראו'־נינג) א מינע פון אונצופריעדענהייט אדער בייזקייט.

frow'ningly *adv.* (פראו'־נינג־לי) אב־שטויסענדיג מיט א מינע פון אונצופריע־דענהייט אדער בייזקייט.

frown in'to si'lence (פראון אינ'־טו סאי'־לענס) מאכען איינעם שווייגען דורך אן אבשטויסונג מיט א מינע פון אונצו־פריעדענהייט אדער בייזקייט.

frowns of for'tune (פראונז אוו פאר'־טשון) די סטירדעס פון שיקזאל.

frow'zy *a.* (פראו'־זי) שמוציג, פער־פאטשקעט, פאסקודנע; ניט ריין, ניט פער־קאמט.

froze (פראוז) ז. ***freeze*** פערפרארען.

fro'zen *a.* (פראוזן) פער־פרארען; פער־גליווערט פון קעלט; איינגעפרארען אדער בעדעקט מיט אייז; קאלט, פראסטיג, אייז־קאלט; קאלט אין די בענעהמונגען; מיט א קאלטען טעמפעראמענט.

fro'zenness *n.* (פראו'זן־נעס) דאס זיין געפרארען; געפרארענקייט.

fro'zen o'cean (פראוזן או'־שען) דער אייז־ים, דער ים הקרח.

fro'zen o'ver (פראוזן או'־ווער) איבער־געפרארען.

fro'zen sea (פראוזן סיע) ז. ***frozen ocean***.

fructes'cence *n.* (פראק־טעס'־ענס) די פרוכטונג; די צייט ווען פרות ווערען רייף.

fructic'ulose *a.* (פראק־טיק'־יו־לאוס) אין באטאניק — וואס גיט פיעל פרוכט; בעלאדען מיט פרוכט.

fructif'erous *a.* (פראק־טיפ'־ע־ראס) פרוכט־טראגענד; אויף וועלכע עס וואקסט פרוכט.

fructifica'tion *n.* (פראק־טי־פי־קיי'־שאן) בעפרוכטונג; פרוכטבארקייט.

fruc'tificative *a.* (פראק'־טי־פי־קע־טיוו) וואס קען זיך בעפרוכטען.

fruc'tiform *a.* (פראק'־טי־פארם) וואס איז עהנליך צו פרוכט.

fruc'tify *v.* (פראק'־טי־פאי) בעפרוכ־טען, פרוכטבאר מאכען; ווערען פרוכט־באר; טראגען פרוכט, בריינגען נוצען.

fruc'tuary *n.* (פראק'־טשו־ע־רי) איי־נער וואס בעקומט די פרוכט אדער דעם ריווח פון עפעס.

fru'gal *a.* (פרו'־געל) מעסיג, שפארזאם, עקאנאמיש; ארים, קוים גענוג.

The laborer enjoyed his **frugal** meal.

frugal'ity *n.* (פרו־געל'־אי־טי) מע־סיגקייט, שפארזאמקייט; עקאנאמיע.

fru'gally *adv.* (פרו'־געל־אי) אויף א מעסיגען אדער שפארזאמען שטייגער.

fru'galness *n.* (פרו'־געל־נעס) ז. ***frugality***.

frugiv'orous *a.* (פרו־דזשיוו'־א־ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט פרוכטען.

fruit *n.* and *v.* (פרוהט) פרוכט, א פרי, אויבס; דער פראדוקט פון א לעבעדיגער בעשעפעניש; א קינד; א פראדוקט, אן אויסגעארבייטע זאך; טראגען פרוכט, בריינגען פרות.

frui'tage *n.* (פרוה'־טעדזש) אויבס, פרוכ־טען; דאס טראגען אדער ארויסגעבען פרוכט; אויסגעמאלטע אדער אויסגעשניצ־טע פרוכטען.

fruit'-bas'ket *n.* (פרוהט'־בעס'־קעט) א פרוכט־קארב.

fruit'-bat *n.* (פרוהט'־בעט) א פלעדער־מויז וואס ערנעהרט זיך מיט פרוכטען; דער פליהענדער פוקס.

Fruit-bat

fruit'-bear'er *n.* (פרוהט'־בעהר'־ער) א פרוכטבוים; דאס וואס גיט ארויס פרוכט.

fruit'-bear'ing *a.* (פרוהט'־בעהר'־אינג) וואס טראגט אדער גיט פרוכט.

fruit'-bud *n.* (פרוהט'־באד) דער קנאספ אדער בוטאן פון א בלום, פון וועלכען עס אנטוויקעלט זיך שפעטער די פרוכט.

frui'terer *n.* (פרוה'־טער־ער) א פרוכט־הענדלער.

frui'teress *n.* (פרוה'־טער־עס) א פרוי וואס האנדעלט מיט פרוכט.

fruit'ful *a.* (פרוהט'־פול) פרוכטבאר; וואס טראגט פרוכט; וואס בריינגט א גו־טען רעזולטאט.

fruit'fully *adv.* (פרוהט'־פול־אי) מיט פיעל פרוכט; מיט א גוטען רעזולטאט.

fruit'fulness *n.* (פרוהט'־פול־נעס) פרוכטבארקייט; דאס זיין פול מיט פרוכט; דאס בריינגען א גוטען רעזולטאט.

fruit'-gar'den *n.* (פרוהט'־גאר'־דן) א פרוכט־גארטען, א כאר.

CULTIVATED FRUITS

York Imperial Apple

Akin Apple

Terry Apple

McIntosh Apple

Diel's Butter Pear

Welch Peach

Willett Peach

Splendor Prune

Robert's Field Apricot

fruit′-gath′erer *n.* (פרוהט׳-געטה׳-ער-ער) א פרוכט=קלייבער; א געצייג, מיט וועלכעז מען קלייבט פרוכט פון די ביימער.

fruit′ing *a.* (פרוהט׳-אינג) וואס גיט ארויס פרוכטעז.

frui′tion *n.* (פרוה׳-איש-אן) דאס בריינ=געז פרוכט; דאס געבעז גוטע רעזולטאטעז; די ערפילונג פון עפעס; דאס רעאליזירעז אדער פערווירקליכעז א זאך.

fruit′less *a.* (פרוהט׳-לעס) אונפרוכט=באר; וואס בריינגט ניט קייז גוטע רעזול=טאטעז; נוצלאז, אונניציג.

fruit′less er′rand (פרוהט׳-לעס ער׳-ענד) דאס נאכיאגעז זיך נאך א חלום; אן אומזיסטער גאנג.

fruit′lessly *adv.* (פרוהט׳-לעס-לי) אויף אן אונניציגער ארט; מיט פרוכטלאזע רע=זולטאטעז.

fruit′lessness *n.* (פרוהט׳-לעס-נעס) אונפרוכטבארקייט; אונניציגקייט.

fruit′-loft *n.* (פרוהט׳-לאפט) אן אויבס=קאמער, א פרוכט=שפייכלער.

fruit′-mar′ket *n.* (פרוהט׳-מאר׳-קעט) א פרוכט=מארק.

fruit′-pie *n.* (פרוהט׳-פאי) א פרוכט=קוכעז.

fruit′-pig′eon *n.* (פרוהט׳-פידזש׳-אן) די פרוכט=טויב [איינע פון די מינים טוי=בעז איז אינדיעז, אויסטראליעז און אויף די פאסיפישע אינזלעז, וועלכע נעהרעז זיך מיט ביימער=פרוכט און צייכנעז זיך אוים מיט זייערע שעהנע קאלירעז].

fruit′-sell′er *n.* (פרוהט׳-סעל׳-ער) א פרוכט=הענדלער.

fruit′-shop *n.* (פרוהט׳-שאפ) א פרוכט=האנדלונג.

fruit′-show *n.* (פרוהט׳-שאו) א פרוכט=אויסשטעלונג.

fruit′-stones *n.* (פרוהט׳-סטאונז) פרוכטקערנער; ביינדלעך פון פרוכט.

fruit′-sug′ar *n.* (פרוהט׳-שוג׳-אר) א מין צוקער וואס ווערט געמאכט פון פרוכט.

fruit′-trade *n.* (פרוהט׳-טרייד) דער אויבס=האנדעל.

fruit′-tree *n.* (פרוהט׳-טריע) א פרוכט=בוים.

fruit′-tren′cher *n.* (פרוהט׳-טרענ׳-טשער) א קליינע הילצערנע טאץ, אויף וועלכער מען דערלאנגט צום טיש פרוכט.

frump *v. and n.* (פראמפ) אויסטראכ=טעז א מעשה, דערצעהלעז א ליגעז; א שלומפער; א פרוי, וועלכע איז געשמאק=לאז געקליידעט; אן ארורה.

frum′pish *a.* (פראמ׳-פיש) וואס בייז; בעציהט זיך מיט האס אדער פעראכטונג; אלטמאדיש נעקליידעט; פערשלומפערט.

frum′py *a.* (פראמ׳-פי) ז. *frumpish*

frus′trate *v. and a.* (פראס׳-טרייט) צו נישט מאכעז; פערניכטעז; ענטטוישעז; אומזיסט; ניכטיג, פערגעננליך.

frustra′tion *n.* (פראס-טריי׳-שאן) ניכ=טיגקייט; דאס ניט=געלינגעז; ענטטוישונג [איז האפנונג].

frus′trative *a.* (פראס׳-טרע-טיוו) וואס פיהרט צו קיינע רעזולטאטעז; ענטטוי=שענד.

frus′tum *n.* (פראס׳-טאם) א שטיק; אן איבערגעבליבעז שטיק; איז געאמעטריע — דער אונטערשטער טייל פון א קערפער, ביי וועלכעז דער אויבערשטער טייל איז גראד אבגעשניטעז [ווי א קאנוס, פיראמי=דע א. ד. ג., ביי וועלכער דער שפיץ איז אבגעשניטעז].

frus′tum of a cone (פראס׳-טאם אוו ע קאון) א שטומפיגער קאנוס [א קאנוס, ביי וועלכעז דער אויבער=שטער טייל איז גראד אבגעשניטעז].

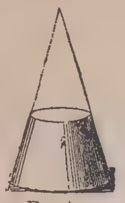
Frustum of a cone

frutes′cent *a.* (פרו-טעס׳-ענט) שטרויך=ארטיג [ווי א קוסט].

fru′tex *n.* (פרו׳-טעקס) א שטרויך, א קוסט.

fru′ticose *a.* (פרו׳-טי-קאוס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א שטרויך [קוסט].

fru′ticous *a.* (פרו׳-טי-קאס) ז. *fruticose*

frutic′ulose *a.* (פרו-טיק׳-יו-לאוס) עהנליך צו א קליינעם שטרויך [קוסט].

fry *v. and n.* (פראי) בראטעז, פרעגלעז; זיך בראטעז, זיך פרעגלעז; אויפרעגעז, אויפרייצעז; געבראטענס, געפרעגעלטס; אויפרעגונג, אויפרייצונג; א מחנה, א מענ=גע [הויפטזעכליך ווענעז פיש]; א הויפעז [פון קליינע זאכעז, הויפטזעכליך פון קליינע פישעלעך].

fry′er *n.* (פראי׳-ער) איינער אדער עט=וואס וואס בראט אדער פרעגעלט; עטוואס וואס מען קען בראטעז אדער פרעג=לעז [ווענעז שפייז].

fry′ing *n.* (פראי׳-אינג) דאס פרעגלעז, דאס בראטעז.

fry′ing-pan *n.* (פראי׳-אינג-פעז) א בראט=פאז, א סקאווראדע.

He fell from the **frying-pan** into the fire.

fry in one's own grease (פראי איז הוואנז אוז גריעס) זיך פרעגלעז איז דער אייגענער שמאלץ; ליידעז צוליעב דער אייגענער שולד; זיך באדעז איז שוויים, אבגעהז מיט שוויים.

ft. אן אבקירצונג פון *feet* אדער *foot* [פאר דער בעצייכנונג פון א פוס אלס לענגעז=מאס].

fub (פאב) אבנארעז, אבשווינדלעז, אוועק׳לקח׳נעז.

fub′by *a.* (פאב׳-אי) מיט דיקע באקעז, דיק.

fub′sy *a.* (פאב׳-זי) ז. *fubby*

fuch′sia *n.* (פוק׳-סי-א) דער פוקס [אזא גארטעז אדער הויז=פלאנצע מיט זעהר שעהנע בלומעז].

Fuchsia

fuciph′agous *a.* (פיו-סיפ׳-ע-גאס) ז. *fucivorous*

fuciv′orous *a.* (פיו-סיוו׳-א-ראס) וואס שפייזט זיך מיט ים=גראזעז [ווענעז גע=וויסע ים=חיות].

fu′coid *a. and n.* (פיו׳-קאיד) וואס איז שייך אדער עהנליך צו ים=גראזעז; א מין ים=גראז.

fu′cus *n.* (פיו׳-קאס) א מין ים=גראז.

fud′dle *v.* (פאדל) בערוישעז [דורך שכרות]; פער׳שכור׳עז; טרינקעז צופיעל, טרינקעז ביז פאלשטענדיגער בערוישונג.

fud′dler *n.* (פאד׳-לער) א שכור.

fudge *v.* (פאדזש) אבנארעז, פעלשעז; מאכעז עפעס אומגעלומפערט; פושעז, פאר=טאטשעוועז.

fudge′-wheel *n.* (פאדזש׳-הוויעל) אן אינסטרומענט מיט דער הילף פון וועלכעז מען בעפוצט די ראנדעז פון די שיך=זוילעז.

fu′el *n.* (פיו׳-על) הייץ=מאטעריאל, ברענ=מאטעריאל.

fu′el-econ′omizer *n.* (פיו׳-על-אי-קאנ׳-א-מאי-זער) א פארריכטונג איז א דאמפף=מאשין צו שפארעז הייץ=מאטערי=אל [דורך דעם וואס דער אויסגענוצטער דאמפף ווערט אריינגעפיהרט איז רעהרעז צו דערווארימעז דאס וואסער וואס דארף פערוואנדעלט ווערעז איז דאמפף].

fu′el-fee′der *n.* (פיו׳-על-פיע׳-דער) א פאררוכטונג אויטאמאטיש און רעגעלמע=סיג צו בעזארגעז אן אויוועז מיט הייץ=מאטעריאל.

fu′el-gas *n.* (פיו׳-על-געס) הייץ=גאז, גאז וואס ווערט געברויכט צום הייצעז.

fuff *n.* (פאף) אן אויסברוך, אן אויסברוך פון ליידענשאפט.

fuff′y *a.* (פאפ׳-אי) לייכט; שוואמיג.

fuga′cious *a.* (פיו-גיי׳-שאס) פליכטיג, אונבעשטענדיג, פערגענגליך; וואס וועפט זיך אוים, בלאקירט אב אדער פאלט אב זעהר פריה [ווענעז קערפער=טיילעז ביי חיות און ווענעז טיילעז פון פלאנצעז].

fuga′ciousness *n.* (פיו-גיי׳-שאס-נעס) ז. *fugacity*

fugac′ity *n.* (פיו-געס׳-אי-טי) פליכ=טיגקייט, פערגענגליכקייט, אונבעשטענדיג=קייט. ז. *fugacious*

fu′gal *a.* (פיו׳-געל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פוגע [איז מוזיק]. ז. *fugue*

fuga′to *n.* (פו-גא׳-טא) א מוזיק=שטיק פערפאסט איז א סטיל וואס איז עטוואס עהנליך צו א פוגע. ז. *fugue*

fugh *int.* (פיו) פוי! טפו!

fughet′to *n.* (פו-געט׳-טא) א קורצע פוגע. ז. *fugue*

fu′gile *n.* (פיו׳-דזשיל) אויער=וואקס; א געשווילעכץ [הויפטזעכליך ביים אוי=ער]; א מוטנער שטאף איז אורין [השתנה].

fu′gitive *a. and n.* (פיו׳-דזשי-טיוו) פליהענד; ניט דויערהאפט, פליכטיג, פער=גענגליך; צופעליג, וואס האט א צייטוויי=ליגעז אינטערעס אדער ווערטה [ווענעז ליטעראַרישע ווערק]; איז זאאלאגיע און באטאניק — וואס פערשווינדט אדער פאלט אראב זעהר פריה; א פליכטלינג, אן אנטלאפענער, א דעזערטיר; עטוואס וואס עס איז שווער צו כאפעז אדער צו פערהאלטעז.

fu′gitive col′ors (פיו׳-דזשי-טיוו קאל׳-ארז) אבבלאקירענדע פארבעז.

fu′gitively *adv.* (פיו׳-דזשי-טיוו-לי) אויף א פליכטיגעז, פערענדערליכעז, צייט=

ווייליגען אדער שווינדענדען אופן; ווי אן אנטלאפענער.

fu′gitiveness *n.* (פיו'-דזשי-טיוו-נעס) דאס אנטלויפען, דאס שווינדען; פליכטיגקייט, פערגענגליכקייט, צייטווייליגקייט.

fu′gitive-slave laws (פיו'-דזשי-טיוו-סלייוו לאהז) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די געזעצע [פון 1793 און 1850], לויט וועלכע א פרייער שטאאט האט געמוזט ארויסגעבען אנטלאפענע נעגער=שקלאפען צו די שקלאפען=האלטערישע שטאאטען.

fu′gitivism *n.* (פיו'-דזשי-טיוו-איזם) דאס זיין אן אנטלאפענער.

fu′gleman *n.* (פיו'גל-מען) א פליגעלמאן [א גוט אויסגעלערנטער סאלדאט, וועלכער שטעהט אין פראנט פון זיין ראטע און דיענט אלס מוסטער פאר די אנדערע סאלדאטען]; אן אנפיהרער פון א בעוועגונג; א רעדעל=פיהרער.

fugue *n.* (פיוג) אין מוזיק — א פוגע, א מוזיקאליש שטיק וואס ווערט איבערגעזונגען פון עטליכע שטימען איינע נאך די אנדערע.

fu′guist *n.* (פיו'-גיסט) א פערפאסער פון פוגען. ז. *fugue*

ful′crate *a.* (פאל'-קרייט) געשטיצט, אונטערגעשפארט.

ful′crum *n. and v.* (פאל'-קראם) א שפארע, אן אונטערשפארונג, אונטערשטיצונג אדער אונטערהאלטונג; אין מעכאניק — דער שטיץ=פונקט פון א הייבעל אדער ריטשאג; אונטערשטעלען א שפארע אדער אן אונטערשטיצונג.

Fulcrum

fulfil′ *v.* (פול-פיל') ערפילען; אויספיהרען עפעס; דערפיהרען ביז'ן סוף, פערענדיגען.

fulfill′ *v.* (פול-פיל') ז. *fulfil*

fulfil′ler *n.* (פול-פיל'-ער) איינער וואס ערפילט.

fulfil′ling *n.* (פול-פיל'-אינג) די ערפילונג; דאס בריינגען צו אן ענד.

fulfil′ment *n.* (פול-פיל'-מענט) די אויספיהרונג; דאס דערפיהרען עפעס ביז'ן סוף.

ful′gency *n.* (פאל'-דזשען-סי) א גלאנץ, א בליאסק.

ful′gent *a.* (פאל'-דזשענט) גלענצענד, בלישטשענד, בלאנקענד, שיינענד.

ful′gently *adv.* (פאל'-דזשענט-לי) אויף א שיינענדען, בלישטשענדען אופן.

ful′gid *a.* (פאל'-דזשיד) בלישטשענד, גלענצענד, שיינענד; מיט א ברוין=רויטליכען קאליר.

ful′gurate *v.* (פאל'-גיו-רייט) גלענצען, אויפבליצען.

fulgura′tion *n.* (פאל-גיו-ריי'-שאן) דאס בלישטשען, דער בלאנק אדער גלאנץ ווי פון געשמאלצענעם גאלד אדער זילבער.

ful′gurite *n.* (פאל'-גיו-ראיט) א לאך אדער רעהר וואס ווערט געמאכט אין זאמד אדער אין שטיין דורך א בליץ.

fuliginos′ity *n.* (פיו-לידזש-אי-נאס'-אי-טי) די אנקלייבונג פון סאזשע אדער רוס; דאס בעדעקען זיך מיט סאזשע; א פעררויכערטע זאך; סאזשע.

fulig′inous *a.* (פיו-לידזש'-אי-נאס) וואס איז שייך צו סאזשע אדער רוס; וואס האט א קאליר פון סאזשע; וואס איז שייך אדער וואס איז ענליך צו רויך; פעררויכערט.

fulig′inously *adv.* (פיו-לידזש'-אי-נאס-לי) אזוי ווי בעדעקט מיט סאזשע אדער רוס.

full *a., adv., n. and v.* (פול) פול, אנגעפילט; זאט, געניגענד; אנגעזעטיגט; פעלינג; פאלשטענדיג, פאלקאמען; ווייט, גרויס, דיק; אויספיהרליך, פינקטליך, גענוי; גאנץ, גענצליך; זעהר; דאס זיין פול אדער פאלשטענדיג; די ערפילונג; פולקייט; זעטיגקייט; דאס גאנצע; דער העכסטער גראד; אין נעהען — פאלדעווען אדער קרויזען דאס טוך ביים זוימען; מאכען פעלדעלעך; וואלען וואלענעם שטאף אין א וואלק=מאשין.

full′-a′corned *a.* (פול'-איי'-קארנד) אבגעקארמעט מיט אייכלען אדער חזיר'שע נים.

full′age *n.* (פול'-עדזש) דאס געלד וואס מען בעצאהלט פאר וואלען וואלען=שטאף.

full and by (פול ענד באי) אויף אלע זעגלען און דירעקט מיט'ן ווינד [ווענען א שיף].

full′-armed *a.* (פול'-ארמד) מיט פולער בעוואפנונג.

full′-bin′ding *n.* (פול'-באינ'-דינג) אין בוכבינדעריי — א פולער בונד [ווען די טאוולען און רוקען פון בוך זיינען בעצויגען מיט איין לעדער אדער פארמעט].

full′-blood *n.* (פול'-בלאד) א מענש פון ריינעם בלוט [ווען ער שטאמט ניט ארויס פון געמישטע ראסען]; בלוט=פערוואנדשאפט [לייבליכע ברידער, שוועסטער, קוזינען א. ד. ג.]; חיות פון ריינעם בלוט [פון ניט געמישטע מינים].

full′-blood′ed *a.* (פול'-בלאד'-עד) פול=בלוטיג, וואס האט אין זיך פיעל בלוט; פון ריינעם בלוט, וואס שטאמט ניט ארויס פון געמישטע ראסען אדער מינים.

full′-blown *a.* (פול'-בלאון) אין פולער בליהונג, אין פולער ענטוויקלונג; פאנאנדערגעבלאזען.

full broth′ers (פול בראטה'-ערז) ברידער פון איין פאטער און מוטער.

full dress (פול דרעס) פאראדנע קליידער; א פראק=אנצוג, א באל=אנצוג.

full′-dress *a.* (פול'-דרעס) אין פראק=אנצוג; פארמאל; מיט צערעמאניע; וואס פאדערט פאראדנע קליידער.

full′-eared *a.* (פול'-איערד) מיט פולע אנגעגאסענע זאנגען.

full′er *n. and v.* (פול'-ער) איינער וועלכער וואלעט וואלען=צייג; די וואלק=מאשין צו וואלען וואלען=צייג; א מין האלב=רונדער האמער פון א שמיעד; אויסשמיעדען א פערטיעפונג אדער גריבעל אין אייזען מיט'ן האלב=רונדען האמער.

full′er's earth (פול'-ערז אוירטה) א מין ליים פאר דער בעארבייטונג פון טוך

full′ery *n.* (פול'-ער-אי) דער ארט אדער די פאבריק וואו מען בעארבייט געוואנט.

full′-eyed *a.* (פול'-איד) מיט גרויסע ארויסגעשטארצטע אויגען.

full′-face *n.* (פול'-פיים) ז. *full-faced type*

full′-faced *a.* (פול'-פייסט) מיט א פולעי רונדען פנים; מיט'ן פנים צו אימעצען

full′-faced type (פול'-פייסט טאיפ) אין דרוקעריי — א דיקע אדער פעטע שריפט.

full′-fed *a.* (פול'-פעד) אבגעקארמעט.

full′-fla′vored *a.* (פול'-פליי'-ווארד) מיט א גוטען געשמאק.

full′-fledged *a.* (פול'-פלעדזשד) גאנץ ענטוויקעלט; אין פולען גאנג.

full′-for′tuned *a.* (פול'-פאר'-טשונד) אויף'ן שפיץ פון הצלחה.

full front with (פול פראנט הוויטה) גראדע געגענאיבער.

full′-gorged *a.* (פול'-גארדזשד) איבערגעקארמעט, צופיעל אנגעזעטיגט.

full′-grown *a.* (פול'-גראון) אויסגעוואקסען.

full hand (פול הענד) אין קארטען=שפיעל — ז. *full house*

full′-han′ded *a.* (פול'-הענ'-דעד) מיט א פולער האנד, ניט לעדיג.

full′-hear′ted *a.* (פול'-האר'-טעד) פול מיט מוטה; מיט גרויס קוראזש.

full house (פול האוס) אין פארלאמענט — א פערזאמלונג פון אלע דעפוטאטען; אין קארטען=שפיעל [פאוקער] — 5 קארטען אין האנד, וועלכע בעשטעהען פון 3 מיט איין נאמען און א פאר מיט אן אנדערען, ווי למשל, 3 קעניגע און א פאר צעהנטלעך.

full′ing *n.* (פול'-אינג) די בעארבייטונג פון טוך; דאס פול ווערען.

full′ing-mill *n.* (פול'-אינג-מיל) א וואלק=מאשין צו וואלען וואלען=צייג; א טוך=פאבריק.

full′-length *a.* (פול'-לענגטה) מיט דער גאנצער לענג; מיט דער לענג פון דער גאנצער פיגור.

full line (פול לאין) א פאלשטענדיגער זאפאס אדער אויסוואהל פון סחורה.
The store carries a **full line** of gloves.

full moon (פול מוהן) גאנץ חודש [ווען די לבנה שיינט אין איהר פולער גרויס].

full′-mouth *n.* (פול'-מאוטה) א פלוידערזאק; א פלאפלער.

full′-mouthed *a.* (פול'-מאוטהט) וואס האט א שטארקע שטימע; וואס איז שייך צו א פלוידערזאק אדער פלאפלער.

full′ness *n.* (פול'-נעס) פולקייט; דאס זיין אנגעפילט.

full of ac′tion (פול אוו עק'-שאן) טהעטיג, פול מיט בעוועגונג.

full of devi′ces (פול אוו די-וואי'-סעז) פול מיט המצאות.

full of mea′ning (פול אוו מיע'-נינג) בעדייטונגספול.

full of play (פול אוו פליי) לעבעדיג, מונטער.

full oft (פול אפט) זעהר אפט.

full of words (פול אוו הווארדז) ריידעוודיג, א בעל דברן.

full of years (פול אוו יירז) בעיאהרענט.

full′-orbed *a.* (פול'-ארבד) ווי א פולע לבנה.

full pitch (פול פיטש) אין קריקעט — א באל, וואס איז אזוי געווארפען, אז ער דערגרייכט דעם אנקלאפער איידער ער ריהרט אן די ערד.

full pow′er (פול פאו'-ער) אונבעשרענקטע פאלמאכט.

full rehear′sal (פול רי-הויר'-סעל) א גענעראל=רעפעטיציע [אין טעאטער].

full′-rigged *a.* (פול'-ריגד) אנגעצוי=

נען מיט אלע שטריק [ווענן א זעגעלשיף].

full'-speed *a.* (פול'-ספיעד) אין פולען גאלאפ; מיט פולער שנעלקייט.

full'-summed *a.* (פול'-סאמד) פאלשטענדיג.

full'-tide *a.* (פול'-טאיד) אין פולען צופלוס; מיט דער פולער האנד.

full'-toned *a.* (פול'-טאונד) מיט א פולען טאן [אין מוזיק].

full to the brim (פול טו טהי ברים) פול ווי אן אויג.

full'-tuned *a.* (פול'-טיונד) הארמאניש; אין איינקלאנג.

full'-winged *a.* (פול'-הווינגד) מיט שטארקע פליגלען.

full'y *adv.* (פול'-אי) גענצליך, גאנץ, אין גאנצען.

ful'minant *a.* (פאל'-מי-נענט) דונערענד און בליצענד; קראכענד; וואס ענטוויקעלט זיך פלעצליך [ווענן א קראנקהייט].

ful'minate *n. and v.* (פאל'-מי-נייט) קנאלפולווער; בליצען און דונערען; עקספלאדירען מיט א שטארקען גערויש; ארויסדונערען א סטראשונאק אדער א טאדעל; ווערען פלעצליך בלאנק [ווענן געשמאלצענעם גאלד וואס איז געמישט מיט אנטימאניום]; פעראורזאכען אן עקספלאזיאן.

ful'minating *a.* (פאל'-מי-ניי-טינג) דונערענד, קראכענד, עקספלאדירענד; סטראשענד, טאדלענד.

fulmina'tion *n.* (פאל-מי-ניי'-שאן) דאס דונערען; דאס קראכען, דאס עקספלאדירען; דאס ארויסדונערען א סטראשונאק אדער א טאדעל.

ful'minatory *a.* (פאל'-מי-ניי-טא-רי) דונערענד, קראכענד.

ful'mine *v.* (פאל'-מין) דונערען, קראכען; ריידען מיט ברייטקייט און אויטאריטעט; ארויסדונערען.

fulmin'eous *a.* (פאל-מינ'-אי-אס) וואס איז שייך צו א דונער און בליץ.

fulmin'ic *a.* (פאל-מינ'-איק) וואס קען עקספלאדירען, וואס קען אויפרייסען.

fulmin'ic ac'id (פאל-מינ'-איק עס'-איד) קנאלזויערע [א געוויסע כעמישע ארגאנישע פערבינדונג].

ful'ness *n.* (פול'-נעס) ז. *fullness*.

ful'some *a.* (פאל'-סאם) פריקרע פון צופיעל שבחים; פריקרע, עקעלהאפט, ווידערליך; שמוציג, שענדליך.

Fulsome praise is offensive to a man of character.

ful'somely *adv.* (פאל'-סאם-לי) אויף א פריקרען אופן [ווענן לויבען צופיעל]; אויף א שמוציגען, שענדליכען אופן.

ful'someness *n.* (פאל'-סאם-נעס) פריקרעקייט [ווענן צו גרויסע שבחים]; עקעלהאפטינקייט; שענדליכקייט, שמוציגקייט.

ful'vid *a.* (פאל'-וויד) ז. *fulvous*.

ful'vous *a.* (פאל'-וואס) רויטגעלב; דונקעלברויז, שוואַרץברוין.

fuma'ceous *a.* (פיו-מיי'-שיאס) רויכערדיג; וואס איז שייך צום רויכערען אדער רויך.

fuma'do *n.* (פיו-מיי'-דאו) א גערויכערטער פיש.

fu'mage *n.* (פיו'-מעדזש) קוימען אבצאהלונג [אן אבצאהלונג פון יעדען קוימען וואס איז געווען אין הויז, ווי אמאל אין ענגלאנד און אין פראנקרייך].

fu'marole *n.* (פיו'-מע-ראול) אן עפנונג פון א פייערשפייענדען בארג, פון וועלכער עס שטייגט א רויך.

fum'ble *v.* (פאמבל) טאפען, ריען, שארען; אנטאפען בלינדערהייד; אין בייסבאלשפיעל — כאפען דעם באל אונגעשיקט און אונגעלומפערט.

fum'bler *n.* (פאמ'-בלער) אן אונגעשיקטער, אונגעלומפערטער מענש; איינער וואס ריעט אדער טאפט אונגעלומפערט.

fum'blingly *adv.* (פאמ'-בלינג-לי) אונגעשיקטערהייד, אונגעלומפערטערהייד.

fume *n. and v.* (פיום) א רויך; א דונסט, א פארע; א פוסטע איינבילדונג; אויפרעגונג, צארן; זיך אויפרעגען; צארנען; דונסטען; רויכערען; דורכרויכערען [מיט א שמעקעדיגער זאך]; רויכערען אימעצען ווייררויך [חנפ'ענען, שמייכלען]; פערדאמפפען, אוועקגעהן מיט'ן רויך.

fu'met *n.* (פיו'-מעט) די צאה פון הירשען.

fumette' *n.* (פיו-מעט') דער גערוך פון אלטען פלייש.

fu'mid *a.* (פיו'-מיד) רויכיג; דונסטיג.

fumif'erous *a.* (פיו-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס רויך אדער דונסט.

fu'migate *v.* (פיו'-מי-גייט) אויסרויכערען; בעגיסען מיט פארפיום.

fumiga'tion *n.* (פיו-מי-גיי'-שאן) די אויסרויכערונג; די רויכערונג.

fu'migator *n.* (פיו'-מי-גיי-טאר) אן אויסרויכערער.

fu'migatory *a.* (פיו'-מי-גיי-טא-רי) וואס רויכערט אויס, וואס רייניגט דורך אויסרויכערען.

fu'mily *adv.* (פיו'-מי-לי) מיט רויך; רויכערדיג.

fu'ming *n.* (פיו'-מינג) אויפרעגונג, צארן, כעס.

fu'mingly *adv.* (פיו'-מינג-לי) אין צארן, אין כעס, אויפגערעגט.

fu'mitory *n.* (פיו'-מי-טא-רי) דער ערדרויך [אזא מין פלאנצע].

fu'mous *a.* (פיו'-מאס) פון רויךקאליר [ווענן געוויסע בלומען].

fu'my *a.* (פיו'-מי) וואס גיט ארויס א רויך; רויכיג; פול מיט דאמפף אדער דונסט.

fun *n. and v.* (פאן) צייטפערטרייב, בעלוסטיגונג; שפאס; מאכען שפאס; שפאסען.

funam'bulate *v.* (פיו-נעמ'-ביו-לייט) טאנצען אדער געהן אויף א שטריק.

funam'bulatory *a.* (פיו-נעמ'-ביו-ליי-טא-רי) ווי א שטריקטענצער, וואס טאנצט אויף א שטריק.

funam'bulist *n.* (פיו-נעמ'-ביו-ליסט) א שטריקטענצער.

func'tion *n. and v.* (פאנק'-שאן) א פונקציאן, א טהעטיגקייט; פעהיגקייט; אן אמט, א בעשעפטיגונג, אן ארבייטסאויפגאבע; אן אפיציעלע צערעמאניע; אין מאטעמאטיק — א מאטעמאטישע גרעסע וואס איהר ווערטה איז אבהענגיג פון דעם ווערטה פון אן אנדער גרעסע [צ. ב. דער אומפאנג פון א קרייז איז א פונקציאן פון דעם דיאמעטער, ווייל די גרויס פון דעם אומפאנג העננט אב פון דער גרויס פון דעם דיאמעטער]; עטוואס וואס הענגט אב מיט זיין ווערטה פון עפעס אנדערעס; אויספיהרען א פונקציאן אדער טהעטיגקייט; ארבייטען, ווירקען, פונקציאנירען.

func'tional *a.* (פאנק'-שאנ-על) אמטליך; וואס איז שייך צו א פונקציאן אדער טהעטיגקייט; וואס פיהרט אויס זיינע געוועהנליכע פונקציאנען [ווענן א גליעדער פון קערפער].

functional'ity *n.* (פאנק-שאנ-על'-אי-טי) דאס האבען א פונקציאן, אן אמט אדער טהעטיגקייט.

func'tionally *adv.* (פאנק'-שאנ-על-אי) אין בעצוג צו די פונקציאנען; דורך פונקציאנען.

func'tionary *n.* (פאנק'-שאנ-ע-רי) א בעאמטער; איינער וואס האט א פערטרויטען אמט.

func'tionate *v.* (פאנק'-שאנ-אייט) פונקציאנירען; ווירקען.

func'tionless *a.* (פאנק'-שאנ-לעס) אהן א פונקציאן; אהן אן אמט.

func'tus offi'cio (פאנק'-טאס א-פיש'-אי-או) וואס האט ערפילט זיין אמטליכע פפליכט, וואס האט אויסגעפיהרט זיין פונקציאן.

fund *n. and v.* (פאנד) א פאנד; א קאפיטאל; א רעגיערונגסאנלייהע [געלד וואס ווערט געליהען צו א רעגיערונג אדער צו א שטאדטפערוואלטונג]; אבלעגען געלד צו א געוויסען צוועק; ארייינלעגען געלד אין פאנדס.

fund'able *a.* (פאנד'-עבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א פאנד.

fun'dal *a.* (פאנ'-דעל) וואס איז שייך צו א פאנד.

fun'dament *n.* (פאנ'-דע-מענט) דאס געזעס, דער אחור.

fundamen'tal *a. and n.* (פאנ-דע-מענ'-טעל) פונדאמענטאל; וואס דיענט אלס גרונדלאגע; וואס איז שייך צו א גרונדלאגע; וועזענטליך; עלעמענטאר; א גרונדלאגע; אן עיקר.

fundamen'tal bass (פאנ-דע-מענ'-טעל בייס) דער גרונדטאָן.

fundamen'tal col'or (פאנ-דע-מענ'-טעל קאל'-אר) א גרונדפארב [איינע פון די דריי פארבען פון וועלכע מען קען דורך מישונג צונויפשטעלען אלע אנדערע פערשיעדענע פארבען. דיעזע דריי גרונדפארבען זיינען: העלרויט, בלוי און גרין אדער געלב].

fundamental'ity *n.* (פאנ-דע-מענ-טעל'-אי-טי) דאס זיין פונדאמענטאל; וועזענטליכקייט, הויפטזעכליכקייט.

fundamen'tally *adv.* (פאנ-דע-מענ'-טעל-אי) וועזענטליך, הויפטזעכליך; אין גרונד, לויט דעם עיקר.

fundamen'talness *n.* (פאנ-דע-מענ'-טעל-נעס) ז. *fundamentality*.

fundamen'tal tone (פאנ-דע-מענ'-טעל טאון) ז. *fundamental bass*.

fundamen'tal truths (פאנ-דע-מענ'-טעל טרוהטהס) פונדאמענטאלע ווארהייטען, אנגענומענע ווארהייטען וועלכע דיענען אלס דער פונדאמענט פון א וויסענשאפט אדער א געדאנק.

fun'ded *a.* (פאנ'-דעד) וואס עקזיסטירט אין דער פארם פון אבליגאציאנען [ווערטהפאפיערען], וועלכע טראגען א בעשטימטען רעגולערען פראצענט; וואס עקזיסטירט אלס א בעשטענדיגער חוב פון דער רעגיערונג אדער קארפאראציאן מיט א בעשטימטען פראצענט.

fun'ded debt (פאנ'-דעד דעט) אן אנלייהע אויף א לענגערען טערמין פון א רעגיערונג אדער פריוואטער געזעלשאפט אויף וועלכער עס ווערען ארויסגעגעבען אקציען אדער ווערטהפאפיערען [די אנלייהע ווערט געדעקט דורך דעם, וואס עס ווערט יעדעס יאהר אבגעלעגט א געוויסע סומע פאר דעם צוועק].

fun'der *n.* (פאַנ'-דער) פון אַנהענגער אַן פאַנדירטע אַנלייהען. ז. *funded debt*.

fund'-hol'der *n.* (פאַנד'-האָול'-דער) אייגענטימער פון רעגיערונגס-אַנלייהען אָדער רעגיערונגס-ווערטה-פּאַפּיערען.

fun'ding *n.* (פאַנ'-דינג) דאָס מאַכען אַן אַנלייהע דורך ארויסגעבען אַבליגאַציאָנען [ווערטה-פּאַפּיערען] מיט אַ בעשטימטען טערמין ביז וועלכען די שולד דאַרף אַבגעצאַהלט ווערען [ווי דאָס ווערט געטהאַן פון רעגיערונגען, שטאָדט-פערוואַלטונגען אָדער פּריוואַטע געזעלשאַפטען].

fun'ding sys'tem (פאַנ'-דינג סיס'-טעם) די פונדאַציאָנס-סיסטעם, די סיסטעם פון מאַכען אַנלייהען דורך ארויסגעבען אַבליגאַציאָנס-פּאַפּיערען אויף אַ געוויסען טערמין, ווי דאָס ווערט געטהאַן פון רעגיערונגען אָדער פון פּריוואַטע געזעלשאַפטען [די אַנלייהע ווערט געדעקט דורך אַבלעגען יעהרליך אַ געוויסע סומע פאַר דיעזען צוועק].

fund'less *a.* (פאַנד'-לעס) אָהן געלד; אָהן פאָנדען.

funds *n.* (פאַנדז) געלד, מזומן; שטאַאַטס-פּאַפּיערען, שטאַאַטס-שולדען; אַקציען.

fun'dus *n.* (פאַנ'-דאַס) דער גרונד; דער פונדאַמענט; דער דעק.

fu'neral *n.* and *a.* (פיו'-נע-רעל) אַ בעערדיגונג, אַ קבורה; אַ לויה; אַ רעדע ביי אַ בעערדיגונג; וואָס איז שייך צו אַ בעערדיגונג.

fu'neral fur'nisher (פיו'-נע-רעל פויר'-ניש-ער) איינער וואָס בעזאָרגט אַלעס ביי אַ לויה.

fu'neral ora'tion (פיו'-נע-רעל אָ-ריי'-שאַן) אַ בעערדיגונגס-רעדע; אַ הספד.

fu'neral pace (פיו'-נע-רעל פּיים) לויה-שריט, לאַנגזאַמער גאַנג.

fu'neral pile (פיו'-נע-רעל פּאַיל) אַ שייטער-הויפען אויף וועלכען אַ טויטער קערפּער ווערט פערברענט.

fu'neral rites (פיו'-נע-רעל ראַיטס) לויה-צערעמאָניעס.

fu'neral ser'mon (פיו'-נע-רעל סויר'-מאַן) אַ בעערדיגונגס-דרשה, אַ לויה-רעדע, אַ הספד.

fu'nerary *a.* (פיו'-נע-רע-רי) וואָס איז שייך צו אַ בעערדיגונג.

fune'real *a.* (פיו-ני'-רי-על) וואָס פּאַסט פאַר אַ בעערדיגונג; טרויעריג, מרה-שחורה'דיג.

fune'really *adv.* (פיו-ני'-רי-על-אי) ווי ביי אַ לויה, ווי ביי אַ בעערדיגונג; מיט טרויער, מיט מרה-שחורה.

fun'gal *a.* and *n.* (פאַנ'-געל) וואָס איז שייך צו שוועמלעך; אַ שוועמעל.

Fun'gi *n.* (פאַנ'-דזשאַי) דער מין שוועמלעך.

Fun'gia *n.* (פאַנ'-דזשי-אַ) שוועמלעך-קאָראַלען.

fun'gible *a.* and *n.* (פאַנ'-דזשיבל) וואָס מען קען פערבייטען מיט עפּעס אַנדערש; אין יוריספּרודענץ — עטוואָס וואָס קען פערביטען ווערען מיט אַן אַנדער זאַך פון דעמזעלבען ווערטה אָדער אין דערזעלבער צאָהל; אַ זאַך וואָס מען קען וועגען, צעהלען אָדער מעסטען [ווי געלד, תבואה א. ז. וו.].

fun'gic *a.* (פאַנ'-דזשיק) וואָס איז שייך צו אָדער וואָס קומט פון שוועמלעך.

fun'gicide *n.* (פאַנ'-דזשי-סאַיד) עטוואָס וואָס פערניכטעט שוועמלעך [הויפּטזעכליך וועגען אַ כעמישען שטאָף].

fungic'olous *a.* (פאַנ-דזשיק'-אָ-לאַס) וואָס לעבט אויף שוועמלעך.

fun'giform *a.* (פאַנ'-דזשי-פאָרם) עהנליך צו שוועמלעך.

fungil'liform *a.* (פאַנ-דזשיל'-אי-פאָרם) ז. *fungiform*.

fun'gite *n.* (פאַנ'-דזשאַיט) אַ פונגיט [אַ פערשטיינערטער קאָראַל].

fungiv'orous *a.* (פאַנ-דזשיוו'-אָ-ראַס) וואָס שפּייזט זיך מיט שוועמלעך [הויפּטזעכליך וועגען אינזעקטען].

fun'goid *a.* (פאַנ'-גאָיד) שוואָמאַרטיג; וואָס וואַקסט פּלוצלונג אויס, וואָס ערשיינט פּלוצלונג; אין מעדיצין — וואָס האָט אַ קראַנקהאַפטען, שוואָמאַרטיגען אַנוואוקס.

fungol'ogist *n.* (פאַנ-גאָל'-אָ-דזשיסט) איינער וואָס שטודירט די אייגענשאַפטען און די נאַטור פון שוועמלעך.

fungol'ogy *n.* (פאַנ-גאָל'-אָ-דזשי) דער טייל פון באָטאַניק וואָס בעשעפטיגט זיך מיט שוועמלעך.

fungos'ity *n.* (פאַנ-גאָס'-אי-טי) שוואָמאַרטיגקייט; דאָס האָבען אַ שייכות צו שוואָמען אָדער שוועמלעך; אַ קראַנקהאַפטער שוואָמאַרטיגער אַנוואוקס; דאָס ערשיינען פּלוצלונג [אָבער אָהן ממשות, אָהן דויערהאַפטיגקייט].

fun'gous *a.* (פאַנ'-גאַס) שוואָמיג; וואָס האָט אַ קראַנקהאַפטען שוואָמיגען אַנוואוקס; וואָס וואַקסט אויס אָדער ערשיינט פּלוצלונג, ניט האָבענדיג קיין ממשות און קיין דויערהאַפטיגקייט.

fun'gus *n.* (פאַנ'-גאַס) אַ שוועמעל, אַ שוואָם; אַ קראַנקהאַפטער שוואָמאַרטיגער אַנוואוקס.

fu'nicle *n.* (פיו'-ניקל) אַ שטריקעל, אַ פּאָדעם, אַ פיבר [אַן אָדערעל ביי פּלאַנצען]; די ערשטע אויסשפּראָצונג, דאָס וואָרצעלע ביי זאַמען; אַ נאַפּעל-שנור [ווי ביי קינדער גלייך נאָך זייער געבורט].

funic'ular *a.* and *n.* (פיו-ניק'-יו-לאַר) פערימדיג, פיברדיג; וואָס איז שייך צו אַ נאַפּעל-שנור; אַ שטריק-פּאָליגאָן. ז. *funicular polygon*.

funic'ular machine' (פיו-ניק'-יו-לאַר מע-שין') אַ פּאָרריכטונג וואָס בעשטעהט פון שטריק און געוויכטען, וואָס זיינען אויף זיי אַנגעהאַנגען [ווערט געברויכט צו אילוסטרירען געוויסע מעכאַנישע געזעצען].

funic'ular pol'ygon (פיו-ניק'-יו-לאַר פּאָל'-אי-גאַן) אַ געאָמעטרישע פיגור וואָס בילדעט זיך, ווען אַ שטריק ווערט געצויגען אָדער אונטערגעשפּאַרט אין פערשיעדענע פּונקטען.

funic'ulus *n.* (פיו-ניק'-יו-לאַס) אַ שטריקעל; אַ פּאָדעם; אַ נאַפּעל-שנור.

fu'niform *a.* (פיו'-ני-פאָרם) ז. *funiliform*.

funil'iform *a.* (פיו-ניל'-אי-פאָרם) עהנליך צו אַ שטריק.

funk *n.* and *v.* (פאַנק) אַ שטאַרקער אונאַנגענעהמער גערוך; פּורכט, שרעק, פּאַניק; ארויסגעבען אַ שטיקענדען, אונאַנגענעהמען גערוך; זיך שטאַרק דערשרעקען.

fun'ky *a.* (פאַנ'-קי) ברייט שרעקעדיג; קענדיג [וועגען אַ פערד]; וואָס רעגט זיך שנעל אויף.

fun'nel *n.* (פאַנ'-על) אַ לייקע; אַן אַבצוג פאַר רויך אָדער פּאַרע.

fun'neled *a.* (פאַנ'-עלד) וואָס האָט אַ לייקע אָדער אַ אַבצוג פאַר רויך אָדער פּאַרע; עהנליך צו אַ לייקע.

fun'nelform *a.* (פאַנ'-על-פאָרם) עהנליך צו אַ לייקע.

fun'nelled *a.* (פאַנ'-עלד) ז. *funneled*.

fun'nel-like *a.* (פאַנ'-על-לאַיק) ז. *funnelform*.

fun'nel-shaped *a.* (פאַנ'-על-שייפּט) ז. *funnelform*.

fun'nily *adv.* (פאַנ'-אי-לי) אויף אַ שפּאַסהאַפטען אָדער קאָמישען שטייגער.

fun'niment *n.* (פאַנ'-אי-מענט) אַ שפּאַסהאַפטע אָדער קאָמישע זאַך אָדער אויסדרוק.

fun'niness *n.* (פאַנ'-אי-נעס) שפּאַס-האַפטיגקייט, קאָמישקייט.

fun'ning *n.* (פאַנ'-אינג) דאָס שפּאַסען; דאָס מאַכען קאָמישע אָדער שפּאַסהאַפטע שטיק.

fun'ny *a.* and *n.* (פאַנ'-אי) שפּאַסהאַפט, לעכערליך, קאָמיש, מאָדנע, איבערראַשענד; אַ לאַנג, שמאָל שיפעל [ווערט געברויכט ביי וועט-קעמפפען].

fun'ny-bone *n.* (פאַנ'-אי-באָון) דער ביין ביים עלענבויגען.

fun'ny-man *n.* (פאַנ'-אי-מען) אַ קלאָון, אַ פּאַיאַץ.

fu'or *n.* (פיו'-אָר) אַ שטיקעל האָלץ צוגעשלאָגען צו אַ פערפּוילטען באַלקען [אָדער שפּאַרע], אום איהם צו בעפעסטיגען.

fur *n.*, *a.* and *v.* (פויר) רויכוואַרג, פוטער, פעלץ-וואַארען; די פעל אָדער פעלץ פון געוויסע ווילדע חיות; אַ הויט, אַ קאָרע; די ווייכע האָריגע הויט פון אַ פערסיק; דער ווייסער שיכט וואָס לעגט זיך אויס אויף דער צונג ביי אַ מענשען, וועלכער ליידעט פון פיבער אָדער מאָגען-קראַנקהייט; אַ דינער שיכט פון אַבגעזעצטען שטאָף וועלכער בילדעט זיך אויס אויף די וועגטלעך פון אַ כלי, וואו עס איז אַ לאַנגע צייט געווען אַ פליסיגקייט און בעזונדערס וויין; דער שיכט פון קעסעל-שטיין וואָס בילדעט זיך אויס אויף די וועגטלעך פון אַ קעסעל; חיות ביי וועלכע דער פעלץ בעשטעהט פון ווייכען פוטער; אַ שרינט אָדער אַקער-שניט איבער'ן פעלד וואָס ווערט אויסגעאַקערט מיט אַ פּלוג; וואָס איז שייך צו רויכוואַרג; געמאַכט פון פוטער; בעציהען, ארומנעהמען אָדער בעדעקען מיט פעלץ אָדער פוטער; בעדעקען מיט אַ קראַנקליכען שיכט [ווי דער ווייסער שיכט אויף דער צונג ביי אַ קראַנקען מענשען]; בעציהען מיט אַ הויט אָדער קאָרע; ביי סטאָליאַרעס — בעשלאָגען מיט לייסטלעך אָדער ברעטלעך; רייניגען אַ קעסעל פון קעסעל-שטיין.

fur'below *n.* and *v.* (פויר'-בי-לאָו) אַ פאַלבעל [אַ קרויזעל ארום אַ פרויען-קלייד]; אַ שעהן-אויסגעאַרבייטע פערציערונג; אַ מין ים-גראָז, וואָס געפינט זיך ביים ים אין ענגלאַנד; ארומנעהמען מיט אַ קרויזעל.

fur'bish *v.* (פויר'-ביש) פּאָלירען, פּוצען, פּיילען; אַראָבנעהמען דעם שאַנד-פלעק; אומקעהרען צוריק דעם כבוד.

fur'bisher *n.* (פויר'-ביש-ער) אַ פּאָלירער.

fur'-boot *n.* (פויר'-בוהט) פעלץ-שטיוועל.

fur'-cap *n.* (פויר'-קעפּ) אַ פעלץ-היטעל.

fur'cate *a.* and *v.* (פויר'-קייט) גאָפּעל-דיג, אין דער פאָרם פון אַ גאָפּעל; פּאַנאַנדערצווייגען זיך ווי אַ גאָפּעל.

furca'tion *n.* (פויר-קיי'-שאַן) דאָס פּאַ-

נאנדערצווייגען זיך ווי א גאפעל; א פאנאנדערטיילונג.

fur'fur *n.* (פויר'-פויר) קאפ-שופען [די ווייסע פלעווקעלעך וואס שיטען זיך פון די האר].

furfura'ceous *a.* (פויר-פיו-רייי'-שיאס) ווי מעקענע; געמאכט פון מעקענע; שופענארטיג; אין באטאניק — בעדעקט מיט שופען.

furfura'ceously *adv.* (פויר-פיו-רייי'-שיאס-לי) מיט שופען בעדעקט; ווי מעקענע.

fur'furous *a.* (פויר'-פיו-ראס) ז. *furfuraceous*

furio'so *a. and n.* (פוה-רי-או'-סאו) אין מוזיק — צארענדיג, וויטענד; אן אויפגעבראכטער, צארענדיגער מענש.

fu'rious *a.* (פיו'-רי-אס) וויטענד; שרעקליך אויפגעבראכט; מיט א ווילדען גרימצארן; אין א ווילדען כעס.

fu'riously *adv.* (פיו'-רי-אס-לי) ז. *furious*

fu'riousness *n.* (פיו'-רי-אס-נעס) שרעקליכע אויפגעבראכטקייט, גרימצארן, א ווילדער כעס.

furl *v.* (פוירל) אויפראלען, אויפציהען [ווי א זעגעל פון א שיף].

fur'long *n.* (פויר'-לאנג) אן ענגלישע לענגען-מאס [א ⅛ פון אן ענגלישער מייל].

fur'lough *n. and v.* (פויר'-לאו) אן אורלויב; אן ערלויבניש וואס ווערט געגעבען א סאלדאט אוועקצוגעהן פון דיענסט אויף א געוויסער צייט; געבען אן אורלויב-צעטעל.

fur'nace *n. and v.* (פויר'-נעס) א שמעלץ-אויווען [א מין אויווען וואו מען שמעלצט מעטאלען]; דער ארט אדער די צייט פון שרעקליכע יסורים; שמעלצען [מעטאלען] אין א שמעלץ-אויווען; אנהייצען אדער מאכען א היץ ווי אין א קאלך-אויווען.

fur'nace-bur'ning *a.* (פויר'-נעס-בויר'-נינג) וואס ברענט ווי א קאלך-אויווען.

fur'nace-steel *n.* (פויר'-נעס'-סטיעל) שטאהל וואס איז געשמאלצען אין א שמעלץ-אויווען.

fur'nish *v.* (פויר'-ניש) פערזארגען; מעבלירען; פערציערען; אויסשטאטען.

fur'nish a han'dle (פויר'-ניש ע הענדל) געבען א געלעגענהייט.
Your mistakes have **furnished a handle** to his arguments.

fur'nish aid (פויר'-ניש אייד) געבען הילף.

fur'nished *a.* (פויר'-נישט) מעבלירט; אויסגעשטאטעט; פערזארגט.

fur'nisher *n.* (פויר'-ניש-ער) איינער וואס בעזארגט עפעס; איינער וואס שטעלט צו פראדוקטען; אן אויסשטאטער; א מעבלירער.

fur'nishing *n.* (פויר'-ניש-אינג) דאס בעזארגען עפעס אדער דאס צושטעלען פון פראדוקטען; די אויסשטאטונג; מעבלירונג.

fur'niture *n.* (פויר'-ני-טשור) מעבעל; פערציערונג; אויסשטאטונג; אין דרוקעריי — שטעגען [די הילצערנע און מעטאלענע קלעצעלעך, וועלכע לעגען זיך אריין אין ראהם ארום דער דרוק-שריפט, כדי זי זאל זיך האלטען אויף איין ארט ביים דרוקען].

fu'ror *n.* (פיו'-ראר) צארן, וואוט; א מאניע, א שטארקע ליידענשאפט צו עפעס.

furo're *n.* (פוה-ראו'-רע) ז. *furor*

fur'rier *n.* (פויר'-אי-ער) א רויכווארג-הענדלער; איינער וואס ארבייט אויס אדער פערקויפט פוטער-וואארע.

fur'riery *n.* (פויר'-אי-ער-אי) רויכווארג; דער האנדעל מיט פוטער אדער פעלץ.

fur'ring *n.* (פויר'-אינג) רויכווארג; פעלץ-וואארע; דאס ארומנעהען מיט פוטער; קעסעל-שטיין אויף די ווענטלעך פון א קעסעל; דער ווייסער שיכט אויף דער צונג פון א מענשען, וועלכער ליידעט פון א קראנקען מאגען; דאס שילעווען אדער בעשלאגען מיט לייסטלעך אדער ברעטלעך; אנגעשלאגענע לייסטלעך אויף א וואנד.

fur'row *n. and v.* (פאר'-או) א שרינט, א וואגע אדער אקער-שניט [דער אקערשניט וואס אן אקער-אייזען מאכט ציהענדיג זיך איבער'ן פעלד]; א רינגווע אדער פערטיעפונג אין מעטאל אדער שטיין; א קנייטש; מאכען א שרינט אדער אקערשניט; מאכען רינגוועס אדער פערטיעפונגען אין מעטאל אדער שטיין; מאכען קנייטשען.

fur'row-faced *a.* (פאר'-או-פייסט) מיט א געקנייטשטען שטערען.

fur'row-weed *n.* (פאר'-או-הוויעד) אונקרויט [ווילדע גראזען וואס וואקסען ארויס אויף געאקערטע פעלדער].

fur'ry *a.* (פויר'-אי) פון פוטער, פון פעלץ; בעדעקט מיט פעלץ אדער פוטער; וואס איז עהנליך צו פוטער.

fur'ther *a., adv. and v.* (פויר'-טהער) 1. ווייטער, אין א ווייטערער דיסטאנץ; אלס צוגאב צו; אויסער דעם; נאך עפעס; וואס שטעהט אב ווייטער איידער אן אנדער זאך; וואס ציהט זיך ווייטער; 2. פערדערען; טרייבען פארווערטס.
2. His writings aim to **further** the cause of universal peace.

fur'therance *n.* (פויר'-טהער-ענס) די פערדערונג, דאס ברייננגען אדער טרייבען ווייטער צום פארשריט.

fur'ther end (פויר'-טהער ענד) דער ווייטערער צוועק.

fur'therer *n.* (פויר'-טהער-ער) א פערדערער, איינער וואס ברייננגט אדער טרייבט ווייטער צום פארשריט.

fur'thermore *adv.* (פויר'-טהער-מאור) אויסער דעם, חוץ וואס איז שוין געזאגט אדער געטהאן געווארען; נאך מעהר; ווייטער.

fur'thermost *a.* (פויר'-טהער-מאוסט) וואס איז נאך ווייטער.

fur'ther partic'ulars (פויר'-טהער פאר-טיק'-יו-לערז) גענויערע פרטים.

fur'thersome *a.* (פויר'-טהער-סאם) וואס האט די נייגונג אדער קראפט צו פערדערען אדער טרייבען פארווערטס; וואס קען העלפען אדער אונטערשטיצען.

fur'thest *adv. and a.* (פויר'-טהעסט) וואס איז דער ווייטעסטער; אם ווייטעסטען.

fur'tive *a.* (פויר'-טיוו) גע'גנב'עט; ערווארבען דורך גנבה; ווי א גנב.

fur'tively *adv.* (פויר'-טיוו-לי) גנבה'שערהייד; מעשה גנב.

fu'runcle *n.* (פיו'-ראנקל) א בלוט-געשוויר, א בייל.

furun'cular *a.* (פיו-ראנ'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו א בלוט-געשוויר אדער בייל.

fu'ry *n.* (פיו'-רי) א שטארקע אויפרעגונג; וואוט; א ווילדער כעס.

Fu'ry *n.* (פיו'-רי) אין דער גריכיש-רוימישער מיטאלאגיע — איינע פון די פוריען אדער עריניען, די דריי געטינגען פון ראכע, וועלכע זיינען געווען פארגעשטעלט מיט שלאנגען אויף'ן קאפ, מיט א בייטש אין איין האנד און מיט א פאקעל אין דער צווייטער.

furze *n.* (פוירז) גונסטער [א מין ווילדע דארן-פלאנצע].

Furze

fur'zy *a.* (פויר'-זי) בעוואקסען מיט גונסטער [א מין ווילדער דארן].

fu'sarol *n.* (פיו'-סע-ראול) אין ארכיטעקטור — אן אסטראגאל [א רייפעל אדער שטרייף וואס דיענט אלס פערציערונג ארום א זייל].

fu'sarole *n.* (פיו'-סע-ראול) ז. *fusarol*

fus'cous *a.* (פאס'-קאס) ברויז, טונקעל.

fuse *v. and n.* (פיוז) שמעלצען; מאכען פליסיג; צונויפשמעלצען, פעראייניגען, צונויפגיסען; זיין צונויפגעגאסען אדער צונויפגעשמאלצען; דער צונד-רעהר אדער טרייבעל פון א באמבע אדער גראנאט.

fusee' *n.* (פיו-זיע') דאס קאנישע רעדעל אין א וואנד-זייגער מיט געוויכטער, אויף וועלכען עס ווערט אנגעצויגען די קייט אדער שנור, אויף וועלכען די געוויכטער הענגען; אזא זארט שוועבעלע צו פעררויכערען א ציגאר אדער א ליולקע.

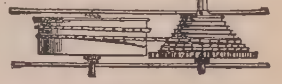
Fusee

fusibil'ity *n.* (פיו-זי-ביל'-אי-טי) שמעלצבארקייט, פליסיגקייט.

fu'sible *a.* (פיו'-זיבל) שמעלצבאר, פליסיג; וואס קען צושמאלצען אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען.

fu'siform *a.* (פיו'-זי-פארם) שפינדעל-פערמיג, ווי א שפינדעל [וועגען געוויסע פלאנצען און חיות].

fu'sil *n.* (פיו'-זיל) א מין ביקס; א געוויסע פארם פון א שילד מיט א ראמב אין מיטען.

Fusil

fusileer' *n.* (פיו-זי-ליער') א סאלדאט פון א געוויסען מין אינפאנטעריע [פעכאטע].

fusilier' *n.* (פיו-זי-ליער') ז. *fusileer*

fusillade' *n. and v.* (פיו-זי-לייד') א זאלפ, א שיסעריי פון פיעל ביקסען מיט אמאל; שיסען מיט א זאלפ.

fu'sing-point *n.* (פיו'-זינג-פאינט) דער שמעלצונגס-פונקט [דער טעמפעראטור-גראד, ביי וועלכען פערשיעדענע מעטאלען אדער אנדערע הארטע זאכען הויבען אן זיך צו שמעלצען].

fu'sion *n.* (פיו'-זשאן) די שמעלצונג;

די צונויפשמעלצונג, די פעראייניגונג פון בעזונדערע זאכען; אין פאליטיק — די פעראייניגונג פון פארטייען אדער פראק־ציאנען.

fu'sionism *n.* (פיו'־זשאן־איזם) די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע פאליטישע פארטייען געגען אן אנדער פאר־טיי.

fu'sionist *n.* (פיו'־זשאן־איסט) איינער וואס אונטערשטיצט די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע פאליטישע פארטיי־ען מיט דעם ציעל צו בעקעמפפען אן אנ־דער פארטיי.

fuss *n. and v.* (פאס) א ליארעם וועגען קלייניגקייטען; א טומעל וועגען זאכען וואס זיינען גארנישט ווערטה; טומלען וועגען קלייניגקייטען; מאכען א וועזען פון גארנישט.

fuss'ify *v.* (פאס'־אי־פאי) מאכען א טומעל אומזיסט און אומנישט.

fuss'ily *adv.* (פאס'־אי־לי) אויף א טומעלדיגען, ליארעמדיגען שטייגער.

fuss'iness *n.* (פאס'־אי־נעס) טומעל־דיגקייט, ליארעמדיגקייט [אומזיסט און אומנישט].

fuss'y *a.* (פאס'־אי) טומעלדיג, ליארעם־דיג; וואס מאכט אן א טומעל וועגען א קלייניגקייט.

fust *n.* (פאסט) אין ארכיטעקטור — א רונדער זייל [אהן דעם פוס און אהן דעם קאפ].

fus'tian *n. and a.* (פאס'־טשען) מא־שעסטער אדער באוועלנער סאמעט [א מין דיקער באוועלנער צייג]; אן אוננאטירלי־כער, אויפגעבלאזענער ארט פון שרייבען און רעדען; פוסטע מליצות; געמאכט פון מאשעסטער אדער באוועלנעם סאמעט; אויפגעבלאזען, באמבאסטיש [אין שריי־בען און רעדען].

fus'tianist *n.* (פאס'־טשען־איסט) א שרייבער וואס האט אן אויפגעבלאזענעם סטיל [וואס געברויכט פיעלע אוננויטיגע ווערטער און פוסטע מליצות].

fus'tic *n.* (פאס'־טיק) א געלער פארב־שטאף וואס בעקומט זיך פון א געוויסען זארט בוימער, וועלכע וואקסען אין וועסט־אינדיען און אין די הייסע לענדער פון דרום־אמעריקא.

fus'tigate *v.* (פאס'־טי־גייט) שלאגען מיט א שטעקען.

fustiga'tion *n.* (פאס־טי־גיי'־שאן) דאס שמייסען, דאס שלאגען מיט א שטעקען.

fus'tiness *n.* (פאס'־טי־נעס) שימעל־גערוך; שימעל.

fus'toc *n.* (פאס'־טאק) ז. ***fustic***

fus'ty *a.* (פאס'־טי) וואס שמעקט מיט שימעל; שימעלדיג.

fu'tile *a.* (פיו'־טיל) נוצלאז, פוסט, לעער, אונוויכטיג.

He made a futile attempt to reach the President.

futilita'rian *n.* (פיו־טיל־אי־טיי'־רי־ען) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו פוסטע, אונוויכטיגע, נוצלאזע זאכען.

futil'ity *n.* (פיו־טיל'־אי־טי) אונוויכ־טיגקייט, לעערהייט, הבלים, פוסטע זא־כען, נוצלאזיגקייט.

fut'tock *n.* (פאט'־אק) איינע פון די אויסגעבויגענע מיטעלסטע באלקענס פון א שיף.

fu'ture *a. and n.* (פיו'־טשור) קינפטיג, צוקינפטיג, אין א צייט ארום; די צו־קינפטיגע צייט, די צוקונפט; א מין ספעקולאציאן אויף דער בערזע, וואו ווערטה־פאפירען אדער אנדערע זאכען ווערען פערקויפט אויף שפעטער, להבא; אין גראמאטיק — דער פוטורום, דער עתיד, די צוקונפט־צייט.

fu'ture a'ges (פיו'־טשור איי'־דזשעס) די צוקינפטיגע דורות.

futu'rity *n.* (פיו־טשו'־רי־טי) די צו־קינפטיגע צייט; לעתיד לבוא; א צו־קינפטיגע זאך.

fuze *n. and v.* (פיוז) א צינדער [א פאר־ריכטונג צום אנצינדען עקספלאזיאנס־מאטעריאלען אום זיי צו ברייגנען צום עקס־פלאדירען, ווי ביי באמבען, דינאמיט א. ד. ג.]; א זיכערונגס־דרעטעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין אן עלעקטרישען שטראם־קרייז [דאס דרעטעל איז בערע־כענט אויף אויסצוהאלטען א געוויסע שטארקייט פון עלעקטרישען שטראם, ווען דער שטראם ווערט צו שטארק ווערט דאס דרעטעל צושמאלצען און דער שטראם־קרייז ווערט דערמיט אונטערבראכען]; אריינ־שטעלען א פערזיכערונגס־דרעטעל אין אן עלעקטרישען שטראם־קרייז; אריינשטע־לען א צינדער אין עקספלאזיאנס־מאטערי־אלען צום עקספלאדירען.

fuzz *n. and v.* (פאז) קליינע פוכיגע טיילעכלעך אדער שטיקעלעך וואס רייבען זיך אב און ווערען צובלאזען אויף'ן ווינד; צופליהען אין קליינע פוכיגע שטיקעלעך וואס רייבען זיך אב.

fuzz'ball *n.* (פאז'־באהל) דער רעגען־שוועמעל [א מין שוואם, פון וועלכען עס פליהען ארום קליינע פוכיגע שטיקעלעך ווען ער פלאצט].

fuzz'iness *n.* (פאז'־אי־נעס) פוכיג־קייט; דאס קענען זיך פאנאנדערפליהען.

fuzz'y *a.* (פאז'־אי) גרינג, פוכקע; בע־דעקט מיט לייכטע, פוכקע טיילעכלעך אדער שטיקעלעך.

fy *int.* (פאי) ז. ***fie***

fyke *n.* (פאיק) א מין נעץ פאר פיש.

fyke'-net *n.* (פאיק'־נעט) ז. ***fyke***

G

G, g (דזשי) דער 7טער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

Ga. אבקירצונג פון ***Georgia*** [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

g. a. ראשי תבות פון די ווערטער ***general average***

G. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***General Assembly***

gab *n. and v.* (געב) א האקען; פלוי־דעריי; פלוידערען.

gabardine' *n.* (געב־ער־דין') א קאפא־טע; א לאנגער, ברייטער מאנטעל; אן אויבערמאנטעל.

gab'bard *n.* (געב'־ארד) אזא שווערע בארזשע אדער משא־שיף.

gab'ber *n.* (געב'־ער) א פלוידערזאק; א ליגנער.

gab'ble *v. and n.* (געבל) ריידען הויך אויף'ן קול און גיך; פלאפלען, פלוידע־רען; גאגאטשען [שנאטערען, שרייען] ווי א גאנז; פלוידעריי, פלאפלעריי.

gab'bler *n.* (געב'־לער) א פלוידערער, א פלאפלער.

gab'bling *n.* (געב'־לינג) פלוידעריי, פלאפלעריי.

gab'by *a.* (געב'־אי) פלוידערדיג, פלאפ־לערדיג.

ga'bel *n.* (גיי'־בעל) זאלץ־שטייער; שטייער, אבגאבע [אין אייראפא].

gabelle' *n.* (גע־בעל') ז. **gabel**

ga'beller *n.* (גיי'־בעל־ער) א שטייער־קאלעקטאר.

gaberdine' *n.* (געב־ער־דין') ז. ***gabardine***

ga'bion *n.* (גיי'־בי־אן) א שאנץ־קארב [אזא רונדע קארב אהן א דעק וועלכע ווערט אנגעפילט מיט ערד און ווערט בע־נוצט אין פעסטונגס־ווערק].

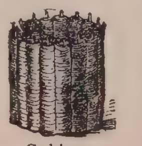
Gabion

gabionade' *n.* (גיי־בי־א־נייד') א פעסטונגס־ווערק וואס איז געמאכט פון שאנץ־קערב. ז. ***gabion***

ga'bioned *a.* (גיי'־בי־אנד) ארומגע־לעגט מיט שאנץ־קערב. ז. ***gabion***

gabionnade' *n.* (גיי־בי־א־נייד') ז. ***gabionade***

ga'ble *n.* (גייבל) א גיבעל [דער אויי־בערשטער טייל פון א שארפען משופע'די־גען דאך]; א דרייעקיגע פערציערונג פון געבויידען אין דער פארם פון א שפיציגען דאך, ווי דאס ווערט געמאכט איבער פענ־סטער און טהירען.

ga'ble-bel'fry *n.* (גיי'בל־בעל'־פרי) א קליינער גלאקען־טהורם מיט א שפיצי־גען דאך.

ga'bled *a.* (גייבלד) וואס האט א גיבעל. ז. ***gable***

ga'ble-end *n.* (גיי'בל־ענד) דער שפיץ פון א וואנד פון א הויז וואס האט א שארפען משופע'דיגען דאך.

ga'ble-en'ded *a.* (גיי'בל־ענ'־דעד) וואס האט א גיבעל. ז. ***gable***

ga'ble-roof *n.* (גיי'בל־רוהף) א גיבעל־דאך, א שארפער משופע'דיגער דאך.

ga'ble-roofed *a.* (גיי'בל־רוהפט) וואס האט א גיבעל־דאך [א שארפער משופע־דיגער דאך].

ga'blet *n.* (גיי'־בלעט) א פערציערונגס־גיבעל [א קליין שפיציג דעכעל וואס דיענט אלס פערציערונג איבער פענסטער אדער טהירען א. ד. ג.].

ga'ble-wall *n.* (גיי'בל־וואהל) די וואנד, וועלכע בילדעט אוים דעם גיבעל פון א הויז. ז. ***gable***

ga'ble-win'dow *n.* (גיי'בל־הווינ'־דאו)

א פענסטער וואס האט איבער זיך א שפּיציג דעכעל.

ga'by *n.* (גיי'-בי) א שוטה, א דומער יונג.

gad *n. and v.* (געד) א שפּיץ; א שפּיציגער אינסטרומענט; א קלין; א שפּיציגע אייזען-שטאנג; א שפּיציגער שטאק; א רוט; דאס ארומלויפען, דאס ארומטרייבען זיך; צושלאגען מיט א שפּיציגען טשוואק; זיך ארומטרייבען גארנישט טהוענדיג; ארומלויפען הין און צוריק.

gad'about *n.* (געד'-ע-באוט) א פוסט און פּאסניק; אן ארומלויפערקע [א פרוי וואס זיצט ניט איין אין דער היים].

gad'ded *a.* (געד'-עד) שפּיציג; מיט א שפּיץ.

gad'der *n.* (געד'-ער) אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער.

gad'ding *n.* (געד'-אינג) דאס ארומטרייבען זיך; דאס ארומשלעפען זיך.

gad'dingly *adv.* (געד'-אינג-לי) אויף אן ארומטרייבערישען אופן; ארומשלעפענדיג זיך.

gad'dish *a.* (געד'-איש) וואס טרייבט זיך ארום.

gad'dishness *n.* (געד'-איש-נעס) ארומטרייבעריי, ארומשלעפעריי.

gad'fly *n.* (געד'-פלאי) די פערד-פליעג [אזא פליעג וואס פאלט נערן אן אויף פערד און אנדערע הויז-טהיערע]; אן ארומטרייבער; איינער וואס דאקוטשעט.

Gadfly

gad'wall *n.* (געד'-הוואהל) א מין ענטעל.

Gael *n.* (גייל) א קעלטישער שאטלענדער פון די הויך-לאנד בעוואהנער.

Gae'lic *a. and n.* (גיי'-ליק) וואס איז שייך צו די קעלטישע שאטלענדער [די הויך-לאנד-בעוואהנער אין שאטלאנד]; די געלישע שפּראך [די שפּראך פון די הויך-לאנד בעוואהנער אין שאטלאנד].

Gae'licist *n.* (גיי'-לי-סיסט) איינער וואס שטודירט די געלישע שפּראך.

ז. *Gaelic*

gaff *n. and v.* (געף) א הארפּון-שטאנג [אזא שטארקער, שארפער אייזערנער האטשעק (קרוק) בעפעסטיגט צו א שטאנג וואס פישער בענוצען ארויסצוציהען גרויסע פיש פון וואסער]; א קוואר-שטאנג פון א שיף; א קליינער שטאנג; א ביליגער אמוזירונגס-פּלאץ אדער טעאטער אין ענגלאנד; ארויסציהען פיש מיט א הארפּון-שטאנג.

gaf'fer *n.* (געפ'-ער) אן אלטער מאן, אן אלטער לאנדסמאן; אן אויפזעהער איבער ארבייטער; איינער וואס ציהט ארויס פיש פון וואסער מיט א הארפּון-שטאנג.

gaff'-hook *n.* (געפ'-הוק) א הארפּון-שטאנג. ז. *gaff*

gaf'fle *n.* (געפל) א גאפּעל-פערמיגער געשטעל וועלכער פלעגט אמאל געברויכט ווערען אונטערצושטיצען די ביקס בײם שיסען; א שטאלענער שפּארען וואס ווערט אנגעטהאן אויף דעם פוס פון א קאמפּף-האהן.

gag *n. and v.* (געג) א שפּאר-העלצעל, א שפּריין-העלצעל [א העלצעל אויפצושפּארען דאס מויל]; עטוואס מיט וואס מען פערשטאפּט דאס מויל, אז מען זאל ניט קענען ריידען אדער שרייען; די פערגוואלטיגונג פון רעדע-פרייהייט; א ביסען וואס קעהרט צו ברעכען; א מין גרויסער פיש וואס געפינט זיך ביי די אטלאנטישע ברעגען פון דרום-אמעריקא; פערשטאפּען דאס מויל; ניט לאזען ריידען; אויפשפּארען דאס מויל מיט א שפּאר-העלצעל; ברייגען צום ברעכען; ברעכען; פערשטאפּען; שפּאסען, חוזק מאכען; אריינשטעלען ווערטער פון דער אייגענער ראלע אין א צווייטענס [וועגען אקטיארען].

gage *n. and v.* (גיידזש) א משכון, א פּפאנד; דאס געבען א משכון, דאס לעגען ערבות; דאס וואס ווערט איינגעלעגט אין א וועט; דאס ארויסרופען צום קאמפּף; א מאסשטאב, א קאליבער, אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען מעסט די גרויס, ברייט אדער אומפאנג פון א זאך; א בעשטימטע פעסטגעשטעלטע מאס פון עפּעס [ווי למשל די ברייט צווישען די שינען אדער רעלסען פון אן אייזענבאהן]; דער טיעף-גאנג פון א שיף, די מאס וויפיעל א שיף קען זיצען טיעף אין וואסער; די פּאזיציאן אדער די לאגע פון א שיף בנוגע צום ווינד אדער צו אן אנדער שיף; מעסטען די גרויס, אומפאנג אדער אינהאלט פון עפּעס [ווי פון א שיף]; אבשאצען עפּעס; מאכען פעלדעלעך אויף א קלייד.

ga'geable *a.* (גיי'-דזשעבל) וואס קען געמאסטען ווערען.

gaged *a.* (גיידזשד) פּינקטליך צוגעפּאסט.

gage'-plate *n.* (גיידזש'-פּלייט) א פּאר-ריכטונג, וועלכע ווערט אריינגעשטעלט אין א מאשין צו שניידען, האקען לעכלעך א. ד. ג., אום דאס וואס ווערט געשניטען אדער געהאקט זאל זיין אין איין מאס.

ga'ger *n.* (גיי'-דזשער) א מעסטער, אן אויסמעסטער; איינער וואס מעסט דעם אינהאלט פון כלים.

gag'ger *n.* (געג'-ער) א קנעבלער, א מויל-פערשטאפּער; א שפּאר-אייזענדעל, וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א פורם צו האלטען פעסט דעם קערן אויף אן ארט.

gag'gle *v. and n.* (געגל) גאגאטשען ווי גענז; א הורטע גענז; א פּלאפּלער-געזעלשאפט.

gag'gler *n.* (געג'-לער) א גאנז.

ga'ging *n.* (גיי'-דזשינג) די מעטאדע פון מעסטען דעם אינהאלט פון א כלי.

ga'ging-rod *n.* (גיי'-דזשינג-ראד) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינהאלט פון כלים.

gag'-law *n.* (געג'-לאה) דאס געזעץ וועגען רעגולירען די צייט פון דעבאטען אין דעם קאנגרעס [פּארלאמענט] פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

gag rule (געג רוהל) דאס געזעץ אין א פערזאמלונג אדער פּארלאמענט וואס אונטערדריקט מיט פערשיעדענע קונצען די רעדע-פרייהייט.

gai'ety *n.* (גיי'-ע-טי) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט; פּוץ, גלאנץ.

gai'ly *adv.* (גיי'-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער; לעבעדיג, שמחה'דיג; מיט פּוץ, מיט גלאנץ.

gain *n. and v.* (גיין) געווין, פּראפיט, פערדיענסט; פּרנסה; דאס בעקומען פּראפיט; דאס וואס עס קומט צו; אן אויסגעבויערטער לאך אין א באלקען אדער קלאץ, וואו עס שטעלט זיך אריין אן אנדער באלקען אדער קלאץ; א צאפּען-לאך; אן אויסגעשניצטע רינווע אדער פערטיעפונג אין א ברעט, וואו עס שטעלט זיך אריין אן אנדער ברעט; געווינען; ערררייכען; דערגרייכען; זיעגען; פּראפיטירען; פערדיענען; פּראגרעסירען; וואקסען; אויסבויערען א לאך אין א ברעט אדער באלקען, כדי אריינצושטעלען אן אנדער ברעט אדער באלקען.

gai'nable *a.* (גיי'-נעבל) וואס מען קען געווינען; וואס קען דערגרייכט ווערען.

gain a point (גיין ע פּאינט) עפּעס עררייכען.

gain'-devo'ted *a.* (גיינ'-די-וואו'-טעד) וואס זוכט לייכטע פּראפיטען.

gai'ner *n.* (גיי'-נער) א געווינער; א זיעגער.

gain'ful *a.* (גיינ'-פול) איינטרעגליך; וואס ברייגנט פּראפיט.

gain'fully *adv.* (גיינ'-פול-אי) מיט גוטען פּראפיט; מיט נצחון.

gain'fulness *n.* (גיינ'-פול-נעס) איינטרעגליכקייט; דאס זיין מיט פּראפיט.

gain ground (גיין גראונד) 1. קריגען איינפלוס; 2. פערשפּרייטען זיך; ווערען מעהר פּאפּולער.

2. The religions of the East are **gaining ground** in America.

gai'nings *n.* (גיי'-נינגז) פּראפיטען, פערדיענסטען.

gain'less *a.* (גיינ'-לעס) ניט איינטרעגליך; וואס ברייגנט ניט קיין פּראפיט.

gain'lessness *n.* (גיינ'-לעס-נעס) דאס זיין ניט איינטרעגליך; דאס ניט ברייגען קיין פּראפיט.

gain on (גיין אן) 1. צוקומען אדער ארויפקומען ביסלעכווייז; דערנעהנטערען זיך צו עפּעס; 2. בעקומען די אויבערהאנד; בעקומען אן איינפלוס אויף עפּעס אדער אימעצען.

1. The river **gains on** the land.

gain one's point (גיין הוואנז פּאינט) דערגרייכען דעם ציעל.

gain o'ver (גיין או'-ווער) אריבערגעווינען, אריבערציהען; גובר זיין; בעקומען די אויבערהאנד.

gainsay' *v.* (גיינ-סיי') רעדען דאגעגען, ווידערשפּרעכען; פערנייגען, אבלייקענען.

gainsay'er *n.* (גיינ-סיי'-ער) א ווידערשפּרעכער, א געגנער; איינער וואס לייקענט אב אדער רעדט דאגעגען.

gainsay'ing *n.* (גיינ-סיי'-אינג) א פערניינונג, א הכחשה; א טענה דאגעגען.

'gainst *prep.* (גיינסט) ז. *against*

gain subsist'ence (גיין סאב-סיסט'-ענס) זיך ערווערבען א לעבענסמיטעל; האבען חיונה; מאכען א לעבען.

gain upon' (גיין א-פּאן') ז. *gain on*

gair'ish *a.* (געהר'-איש) בלישטשענד, גלענצענד; וואס ווארפט זיך אין די אויגען; בלענדענד העל; לייכט, לעבעדיג, לוסטיג.

gair'ishly *adv.* (געהר'-איש-לי) אויף א בלישטשענדען, גלענצענדען שטייגער; דורך ווארפען זיך אין די אויגען; מיט לייכטקייט, לעבעדיגקייט.

gait *n.* (גייט) דער גאנג [די האלטונג פון קערפּער בעת'ן געהן].

gai'ter *n. and v.* (גיי'-טער) א קאמאש, א שטיפלעט [פון טוך, וואס בעדעקט דעם אויבערשטען טייל פון שוך]; אנטהאן א קאמאש אדער שטיפלעט.

gal. *gallon* אן אבקירצונג פון דעם ווארט

gal *n.* (געל) [פערוואולגאריז] א מיידעל
[*girl* זירט פון]
ga'la *n.* (גא'-לא) אזא שטאָלענדישער
צייג.
ga'la *n.* (גיי'-לא) א גאלא, יום-טוב'דיג-
קייט, פייערליכקייט, פאראד; יום-טוב'דיגע
קליידער.
galac'tagogue *n.* (גע-לעק'-טע-גאג)
א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען
מילך [אין די ברוסטען].
galac'tia *n.* (גע-לעק'-טי-א) א ברוס-
טען-קראנקהייט, ביי וועלכער עס פליסט
די מילך אדער, פערקעהרט, עס פעהלט
אויס מילך.
Galac'tia *n.* (גע-לעק'-טי-א) א געווי-
סער מין קוסטען-בוימלעך מיט פעדער-
פערמיגע בלעטלעך און טרויבען-ארטיגע
פורפור-בלומען, וואקסט אין ווארימע גע-
גענדען.
galac'tic *a.* (גע-לעק'-טיק) וואס איז
שייך צו מילך, וואס קומט פון מילך;
אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צום
מילך-וועג [א ליכטיגער פאס אויפ'ן הי-
מעל וואס בעשטעהט פון פיעלע אונזיכט-
בארע שטערען].
galac'tite *n.* (גע-לעק'-טאיט) דער גא-
לאקטיט [אזא מינעראל].
galac'tocele *n.* (גע-לעק'-טא-סיעל) א
קראנקהאפטע אנזאמלונג פון מילך אין די
ברוסטען.
galactoden'dron *n.* (גע-לעק-טא-
דענ'-דראן) דער מילך-בוים אדער קוה-
בוים. ז. *cow-tree*
galac'toid *a.* (גע-לעק'-טאיד) עהנליך
צו מילך.
galactom'eter *n.* (געל-
עק-טאמ'-ע-טער) א מילך-
מעסטער [א פארריכטונג
צו מעסטען די געדיכטקייט,
די פעטקייט פון מילך].
galactoph'agist *n.*
(געל-עק-טאפ'-ע-דזשיסט)
איינער וואס שפייזט זיך
מיט מילך.
galactoph'agous *a.*
(געל-עק-טאפ'-ע-גאס) וואס
שפייזט זיך מיט מילך.
galactophori'tis *n.*
(געל-עק-טאפ-א-ראי'-טיס)
אן ענטצינדונג פון די
מילך-דריזען [אין די
ברוסטען].

Galactometer

galactoph'orous *a.*
(געל-עק-טאפ'-א-ראס) וואס
ברייננגט ארויס אדער פראדוצירט מילך.
galactopoet'ic *a.* and *n.* (גע-לעק-
טא-פא-עט'-איק) ז. *galactopoietic*.
galactopoiet'ic *a.* and *n.* (גע-לעק-
טא-פאי-עט'-איק) וואס העלפט פערמעה-
רען די מילך אין די ברוסטען; א שטאף
וואס פערמעהרט די מילך אין די ברוס-
טען.
galactorrhe'a *n.* (גע-לעק-טא-ריע'-א)
א קראנקהאפטעס פליסען פון מילך [פון
די ברוסטען].
galac'tozyme *n.* (גע-לעק'-טא-זאים)
קומיס [מילך צוגעריכט מיט הייוועז,
ווערט געברויכט אין רוסלאנד אלס מי-
טעל געגען שווינדזוכט].
ga'la-day *n.* (גיי'-לא-דיי) א גאלא-טאג,
א יום-טוב, א פייערליכער טאג.
ga'la-dress *n.* (גיי'-לא-דרעס) א יום-
טוב-קלייד, א פאראדנער מלבוש.
Gala'go *n.* (גע-ליי'-גאו) דער אפריקא-
נישער לעמור [אזא חיה'לע וואס האט
עהנליכקייט צו א וועווערקע].

Galago

galan'ga *n.* (גע-לענ'-גא)
ז. *galangal*
galan'gal *n.* (גע-לענ'-געל) גאלגאנט
[אזא שמעקעדיגער ווארצעל אין כינא,
ווערט געברויכט אין מעדיצין]; סיפער-
גראז.
gal'antine *n.* (געל'-ען-טין) א מין
קאלטע פריקאסע [עס ווערט געמאכט פון
אנגעשטאפטען היהנער אדער ציגען-פלייש
אהן די ביינער, ווערט געקאכט צוזאמען
מיט פערשידענע גרינסען און ווערט גע-
געסען קאלטערהייד].
Gal'axy *n.* (געל'-עק-סי) אין אסטרא-
נאמיע — דער מילך-וועג [א ליכטיגער
פאס אויפ'ן הימעל וואס בעשטעהט פון
פיעלע אונזיכטבארע שטערען].
ז. *Milky Way*
gal'axy *n.* (געל'-עק-סי) א גלענצענדע
פערזאמלונג [פון פראמינענטע מענשען];
א גלענצענדע זאמלונג [פון שעהנע זא-
כען].
gal'ban *n.* (געל'-בען) ז. *galbanum*
gal'banum *n.* (געל'-בע-נאם) גאלבאן
אדער מוטער-הארץ [א מין גומי וואס
ווערט געברויכט אין מעדיצין].
gale *n.* (גייל) א שטארקער לופט-
שטראם; א ווינד; א לופט-צוג אנגעפילט
מיט ריחות; א שטארקע, רעש'יגע אויפ-
רעגונג; דער גאגעל, די וואקסבעערע [אזא
קוסט]; א פעריאדישע אבצאהלונג, א רא-
טע [אין ענגלאנד].
ga'lea *n.* (גיי'-לי-א) א העלם, א קאפ-
פאנצער; עטוואס וואס איז עהנליך צו
א קאפ-פאנצער; א קאפ-וועהטאג [וואס
מען פיהלט אין גאנצען קאפ]; א קאפ-
באנראזש.
gal'eas *n.* (געל'-אי-עס) ז. *galleass*
ga'leate *a.* (גיי'-לי-אייט) בעדעקט מיט
א העלם אדער א קאפ-פאנצער אדער מיט
עטוואס וואס איז עהנליך צו א קאפ-פאנ-
צער; עהנליך צו א קאפ-פאנצער.
ga'leated *a.* (גיי'-לי-איי-טעד)
ז. *galeate*
gale'na *n.* (גע-לי'-נא) בליי-גלאנץ
[אזא מינעראל]; א נעגען-גיפט.
galen'ic *a.* (גע-לענ'-איק) וואס איז שייך
צו בליי-גלאנץ [אזא מינעראל]; וואס
איז שייך צו א נעגען-גיפט; וואס ענט-
האלט בליי-גלאנץ אדער א נעגען-גיפט.
galen'ical *a.* (גע-לענ'-אי-קעל)
ז. *galenic*
gale'nite *n.* (גע-לי'-נאיט) בליי-גלאנץ.
ז. *galena*
gale'ra *n.* (גע-לי'-רא) א טאאירא
[אזא חיה. ז. *taira*]; ביי די אלטע
רוימער — אזעלכע פארוקען אדער אזעלכע
לעדערנע היטלען.
galeric'ulate *a.* (געל-אי-ריק'-יו-לייט)
בעדעקט ווי מיט א העלם אדער ווי מיט
א קאפ-פאנצער.
galeric'ulum *n.* (געל-אי-ריק'-יו-לאם)
אין אלטען רוים — א פארוק.
gale'rum *n.* (גע-לי'-ראם) אין אלטען
רוים — א פארוק אדער א לעדערן היטעל.
gale'rus *n.* (גע-לי'-ראס)
ז. *galerum*
Gali'cian *a.* and *n.* (גע-ליש'-יען)
וואס איז שייך צו גאליציא [א שפאנישע
פראווינץ, וועלכע איז אמאל געווען א
זעלבסטשטענדיג קעניגרייך] אדער צו גא-
ליציען [אין עסטרייך-אונגארן]; א גא-
ליציאנער [פון גאליציען].
Galile'an *a.* and *n.* (געל-אי-לי'-ען)
וואס איז שייך צו גליל [אין צפון פון
ארץ ישראל]; וואס איז שייך צום אי-
טאליענישען מאטעמאטיקער און נאטור-
פילאזאף גאלילי [געבוירען אין 1564,
געשטארבען אין 1642]; אן איינוואהנער
פון גליל; אין דער אידישער געשיכטע —
איינער וואס איז געווען געגען דעם, מען
זאל צאהלען מס דעם רוימישען קיסר אוי-
גוסטוס; א גאלילעער, א קריסט, אן אנ-
הענגער פון קריסטוס'ען [אזוי פלעגען די
אמאליגע אידען מיט פעראכטונג רופען
די קריסטען].
gal'ilee *n.* (געל'-אי-ליע) אזא פאדער-
צימער אין איינינע קלויסטערס אין מי-
טעלאלטער.
galima'tias *n.* (געל-אי-מיי'-שיעס) א
גאלימאטיע, אן אונזיניגע פלוידעריי, א
פלוידעריי וואו עס קלעפט זיך ניט א
ווארט צו א ווארט; אן אונזיניגער מיש-
מאש.
gal'ingale *n.* (געל'-אינ-גייל)
ז. *galangal*
gal'iot *n.* (געל'-אי-אט) א גאליאט
[אזא שיף וואס איז געווען אין געברויך
אין די אלטע צייטען].
gal'ipot *n.* (געל'-אי-פאט) די ווייסע
טערפענטין-גומי אויף דער קארע פון סאס-
נע-בוימער [פיכטען-בוימער].
gall *n.* and *v.* (גאהל) גאל; דער גאל-
בייטעל; ביטערקייט, ערגערניש, צארן,
האס; א קראצ, א ריצ, א וואונד [אויף
דער הויט]; א פלאצ, אויף וועלכען עס
קען גאר ניט וואקסען [הויפטזעכליך א
נידריגער, צושווינקטער פלאץ]; אן אנ-
וואוקס אויף פלאנצען און אויפ'ן קערפער
פון חיות וואס קומט דערפון וואס אן אינ-
זעקט האט דארט געלעגט אן איי; אב-
רייבען, אבקראצען; אויפרייצען, ערגערען,
פערביטערען, פערגאלען; מאכען פערבי-
טערטע בעמערקונגען; ווערען נעערגערט;
ווערען אבגעריבען; ארייננגיסען גאל.
gal'lant *a., n.* and *v.* (געל'-ענט) גא-
לאנט; גלענצענד, שעהן, פראנטיש; מו-
טיג, העלדיש, בראוו; עהרענהאפט, גרויס-
מוטיג; ריטערליך; העפליך [הויפטזעכ-
ליך צו פרויען]; ליידענשאפטליך, וואס
יאגט זיך נאך פרויען; א גאלאנטער מענש;
א פראנט; א העפליכער מענש [הויפטזעכ-
ליך צו פרויען]; איינער וואס לויפט נאך
פרויען; מאכען גאלאנט; זיך ליעבען,
זיך ערקלערען אין ליעבע.
gallant' *a., n.* and *v.* (גע-לענט') גא-
לאנט, העפליך [הויפטזעכליך צו פרוי-
ען]; ליידענשאפטליך, וואס יאגט זיך נאך
פרויען; א פרויען-נאכלויפער; בעהאנד-
לען גאלאנט [הויפטזעכליך פרויען]; זיך
ליעבען, זיך ערקלערען אין ליעבע.
gal'lantly *adv.* (געל'-ענט-לי) מיט העל-
דישקייט; מיט מוטה; מיט נאבעלקייט.
gal'lantness *n.* (געל'-ענט-נעס) דאס
זיין גאלאנט; העלדישקייט; ערדעלמוטה.
gal'lantry *n.* (געל'-ענט-רי) גאלאנט-
קייט; העלדישקייט; מוטה; דאמען-העפ-
ליכקייט.

gall′-blad′der *n.* (גאָהל′ בלעד′-ער) דער גאַל=בלאַז.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

gall′-duct *n.* (גאָהל′-דאַקט) דער גאַל=קאַנאַל [דער קאַנאַל וואָס פיהרט פון לעבער צום גאַל=בלאַז].
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

gal′leass *n.* (געל′-אי-עס) אַ גרויסע רודער=שיף מיט דריי מאַסטען בעוואָפענט מיט האַרמאַטען, וועלכע פלעגט אַמאָל בענוצט ווערען פאַר רייזען אין דעם מיטעלענדישען ים.

galled *a.* (גאָהלד) אָבגעריבען, אויסגעריבען; אַנגעריבען [וואונדען].

galled horse (גאָהלד האָרס) אַן אַנגעריבען פערד [אַ פערד וואָס האָט אַנגעריבענע וואונדען].

gal′leon *n.* (געל′-אי-אָן) אַ מין גרויסע בעוואָפענטע שיף, וועלכע די שפּאַניער פלעגען אַמאָל בענוצען אין זייער האַנדעלס=פערקעהר מיט זיד=אַמעריקאַ.

gal′leried *a.* (געל′-ע-ריד) וואָס האָט אַ גאַלעריע.

gal′lery *n.* (געל′-ע-רי) אַ גאַלעריע; אַ דורכגאַנג, אַ קאָרידאָר; אַן אונטערגאַנג; אַן אונטעראירדישער דורכגאַנג; אַ צימער אָדער געביידע וואו עס זיינען אויסגעשטעלט קונסטווערק [ווי בילדער, סטאַטוען א. ד. ג.]; די טעאַטער=בעזוכער וואָס זיצען אויף דער גאַלעריע [די גאַליאָרקע].

gal′lery-pic′ture *n.* (געל′-ע-רי-פּיק′-טשור) אַ בילד וואָס איז צו גרויס צו שטעלען אין אַ געוועהנליכען צימער און דאַרף געשטעלט ווערען אין אַ בילדער=גאַלעריע.

gal′ley *n.* (געל′-אי) אַ ים=שיף וואָס ווערט געטריבען מיט רודערס אָדער מיט זעגעל און רודערס; אַ גרויסע אָפענע באַרזשע; אַ שיפסקיף; אַ שופלע [אַזאַ לאַנג, פלאַך און שמאָל קעסטעל אָפען פון איין זייט, וואָס שריפטזעצער בענוצען אַרויפצושטעלען די אויפגעזעצטע דרוקשריפט].

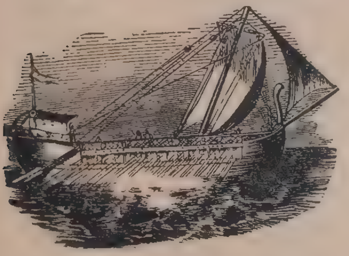
Galley

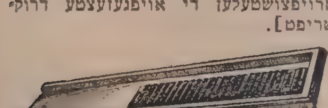
Printers' Galley

gal′ley-bird *n.* (געל′-אי-בוירד) דער האָלץ=פּיקער [אַזאַ פויגעל וואָס פּיקט אויס לעכער אין ביימער].

gal′ley-press *n.* (געל′-אי-פּרעס)
ז. *proof-press*

gal′ley-slave *n.* (געל′-אי-סלייוו) אַ צוואַנגס=אַרבייטער, אַ קאַטאָרזשניק.

gal′ley-work *n.* (געל′-אי-הוואָירק) טעפּעריי.

gall′-fly *n.* (גאָהל′-פלאַי) די גאַל=פליעג [אַזאַ פליעג וועלכע פעראורזאַכט אַזעלכע געשווילעכצען אויף פלאַנצען].

Gal′lic *a.* (געל′-איק) גאַליש, אַלט=פראַנצויזיש; וואָס איז שייך צו די גאַלען אָדער פראַנצויזען.

gal′lic *a.* (געל′-איק) וואָס איז געמאַכט פון גאַלעש=ניס [אַזאַ זאָרט ניס פון וועלכע מען מאַכט שוואַרצע טינט].

gal′lic ac′id (געל′-איק עס′-איד) גאַל=זויערע [אַזאַ אָרגאַנישע כעמישע זויערע וואָס ווערט בענוצט אין מעדיצין און אין דער פאַבריקאַציאָן פון טינט].

Gal′lican *a.* (געל′-אי-קען) גאַליקאַניש, פראַנצויזיש.

Gal′lican Church (געל′-אי-קען טשוירטש) די גאַלישע קירך [די רוימיש=קאַטוילישע קירך אין פראַנקרייך, וועלכע האָט מעהר פּריווילעגיעס און מעהר אונאָבהענגיגקייט פון פּאַפּסט'ס מאַכט ווי די קאַטוילישע קירך פון אַנדערע לענדער].

Gal′licanism *n.* (געל′-אי-קען-איזם) די פּרינציפּען פון דער נאַציאָנאַלער פּאַרטיי אין פראַנקרייך אין 17טען יאָהרהונדערט, וועלכע האָבען בעשרענקט די אַבזאָלוטע מאַכט פון פּאַפּסט אין דער קאַטוילישער קירך פון פראַנקרייך.

Gal′licè *adv.* (געל′-אי-סי) אויף אַ פראַנצויזישען אופן.

Gal′licism *n.* (געל′-אי-סיזם) גאַליציזם, דער געברויך פון פראַנצויזישע אויסדריקע און רעדע=ווענדונגען.

Gal′licize *v.* (געל′-אי-סאַיז) פראַנצויזיש מאַכען, פערוואַנדלען אין פראַנצויזיש.

galligas′kins *n.* (געל-אי-געס′-קינז) אַזאַ פּאַסאָן הויזען, וועלכע מען פלעגט טראַגען אין זעכצעהנטען יאָהרהונדערט; פלודערען, ברייטע הויזען; יאַגד אָדער רייט=קאַמאַשען [אַזעלכע שטיוועלעטען אָדער כאָלעוועס].

Gallina′ceæ *n.* (געל-אי-ניי′-סי-אי) דער מין פויגלען צו וועלכען עס געהערען די הויז=געפליגעל [הויז=עופות], ווי היהנער, גענז, קאַטשקעס, אינדיקעס א. ד. ג.

gallina′cean *a. and n.* (געל-אי-ניי′-שען) וואָס איז שייך צו הויז=געפליגעל; אַן עוף.

gallina′ceous *a.* (געל-אי-ניי′-שיאָס) וואָס האָט דעם כאַראַקטער פון הויז=עופות.

Galli′næ *n.* (גע-לאַי′-ניע)
ז. *Gallinaceæ*

Gallina′go *n.* (געל-אי-ניי′-גאָו) דער מין פויגלען צו וועלכע עס געהערען די וואַלדשנעפּען [דיעזע פויגלען צייכנען זיך אויס מיט זייער לאַנגען, דינעם און גראָדען שנאָבעל].

gall′ing. *a.* (גאָהל′-אינג) פערגאַלענד, פערביטערענד, ערגערענד, אויפרייצענד, דערצאָרנענד.

gall′ingly *adv.* (גאָהל′-אינג-לי) אויף אַ גאַליגען, פערביטערענדען אופן; אויפרייצענדיג, ערגערענדיג, דערצאָרנענדיג.

gall′ingness *n.* (גאָהל′-אינג-נעס) דאָס זיין גאַליג אָדער ערביטערענד; דאָס זיין אויפרייצענד אָדער דערצאָרנענד.

gal′linipper *n.* (געל′-אי-ניפּ-ער) אַזאַ גרויסער קאָמאָר [מוק].

gall′-in′sect *n.* (גאָהל′-אינ′-סעקט) אַזאַ אינזעקט וואָס פעראורזאַכט קליינע געשווילעכצען אויף פלאַנצען אָדער טהיערע.

gal′linule *n.* (געל′-אי-ניול) די וואַסער=הוהן [אַזאַ הוהן וואָס לעבט אין די זומפּיגע ערטער ביים ברעג ים].

Gallinule

Gal′lio *n.* (געל′-אי-אָו) איינער וואָס איז גלייכגילטיג אין רעליגיעזע זאַכען.

gal′liot *n.* (געל′-אי-אָט) ז. *galiot*

gal′lipot *n.* (געל′-אי-פּאָט) אַזאַ קליינער אַפּטעקאַרסקער געפעס צו האַלטען מעדיצין; דער טערפּענטין=גומי אויף סאָסנעס [פיכטען=ביימער].

gal′lium *n.* (געל′-אי-אָם) גאַליום [אַ כעמישער גרונד=עלעמענט פון די מעטאַלען].

gallivant′ *v.* (געל-אי-ווענט′) פערברייגנען אָדער זוכען צו פערברייגנען לוסטיג די צייט אין דאַמען=געזעלשאַפט; זיך יאַגען נאָך דאַמען=געזעלשאַפט.

gal′livat *n.* (געל′-אי-וועט) אַ גרויס צוויי=מאַסטיג רודער=שיפעל וואָס פלעגט בענוצט ווערען אין אָסט=אינדיען.

gall′nut *n.* (גאָהל′-נאַט) אַ גאַלעש=נוס [אַזאַ נוס פון וועלכען מען מאַכט שוואַרצע טינט].

Gal′lo-Amer′ican *a. and n.* (געל′-אָ-עמער′-אי-קען) פראַצויזיש=אַמעריקאַניש; אַ פראַנצויז וואָס האָט זיך בעזעצט אין אַמעריקאַ אָדער איז געוואָרען אַן אַמעריקאַנער בירגער.

Gal′lo-Ger′man *a. and n.* (געל′-אָ-דזשויר′-מען) פראַנצויזיש=דייטש; אַ פראַנצויז וואָס איז געבאָרען אין דייטשלאַנד; איינער וואָס שטאַמט אָב פון דייטשע און פראַנצויזישע עלטערען.

Galloma′nia *n.* (גע-לאָ-מיי′-ני-אַ) גאַלאָמאַניע, אַ בלינדע איבערגעבענהייט צו אַלעם וואָס איז פראַנצויזיש.

Galloma′niac *n.* (געל-אָ-מיי′-ני-עק) איינער וואָס איז אַ שטאַרקער פאַנאַטישער אַנהענגער פון פראַנקרייך און פון דער פראַנצויזישער שפּראַך און זיטען.

gal′lon *n.* (געל′-אָן) אַן ענגלישע און אַמעריקאַנער מאָס פאַר פליסיגקייטען, וועלכע ענטהאַלט 4 קוואָרט.

galloon′ *n.* (גע-לוהן′) אַ גאַלוין; אַ טאַשמע, אַ בעזאַץ, אַ באָרט.

gallooned′ *a.* (גע-לוהנד′) בעפּוצט מיט גאַלוינען.

gal′lop *v. and n.* (געל′-אָפּ) גאַלאָפּירען, שפּרינגען, לויפען; לאָזען לויפען גאַלאָפּ; אַ גאַלאָפּ; אַ גאַלאָפּ=רייטען; אַ שפּרונג; אַ גאַלאָפּ=טאַנץ.

gallopade′ *n. and v.* (געל-אָ-פּייד′) אַ גאַלאָפּ אין דער רונד פון אַ פערד אין אַ צירקוס; אַ גאַלאָפּ; גאַלאָפּירען; לויפען; טאַנצען אַ גאַלאָפּ=טאַנץ.

gal′loper *n.* (געל′-אָפּ-ער) אַ גאַלאָפּירענד פערד; איינער וואָס גאַלאָפּירט, וואָס לויפט אָדער שפּרינגט; אַ קליינער האַרמאַט; אַ לייכטער האַרמאַט=וואַגען.

gal′loper-gun *n.* (געל′-אָפּ-ער-גאַן) אַ קליינער האַרמאַט.

Gal′lophile *n.* (געל′-אָ-פיל) אַ פריינד פון פראַנקרייך; איינער וואָס איז פריינדליך צו די פראַנצויזען.

Gal'lophobe *n.* (געל'-א-פאוב) א שונא פון פראנקרייך און פון די פראנצויזען.

Gallopho'bia *n.* (געל-א-פאו'-בי-א) די שנאה צו פראנקרייך און צו די פראנ־צויזען.

gal'loping *n.* **and** *a.* (געל'-אפ-אינג) דאס גאלאפירען, דאס לויפען גאלאפ; גא־לאפירענד; וואס לויפט שנעל, וואס פרא־גרעסירט שנעל.

gal'loping consump'tion (געל'-אפ-אינג קאנ-סאמפ'-שאן) גאלאפירענדע שווינדזוכט [שווינדזוכט וואס ענטוויקעלט זיך זעהר שנעל].

gal'loway *n.* (געל'-א-הוויי) א מין קליין פערד.

gal'lows *n.* **and** *adv.* (געל'-אז) א גאל־גאן, א תליה; א געשטעל פאר ארבייטער ביים בויען אדער רעפארירען א געביידע; אונגעהייער; זעהר.

gal'lows-bird *n.* (געל'-אז-בוירד) א חברה־מאן וואס פערדיענט געהאנגען צו ווערען; איינער וועלכען מען האט געהאנ־גען.

gal'lows-bitts *n.* (געל'-אז-ביטס) פאר שטארקע דעמבענע ראהמען געמאכט אין דער פארם פון א תליה, צווישען וועל־כע עס ווערט פערפעסטיגט דער מאסט אויף א שיף.

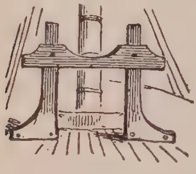

Gallows-bitts

gal'lows-free *a.* (געל'-אז-פריע) פריי פון גאלגאן, פריי פון הענגען.

gal'lows-tree *n.* (געל'-אז-טריע) א תליה.

gall'-pipe *n.* (גאהל'-פאיפ) ז. ***gall-duct***

gall'-sick'ness *n.* (גאהל'-סיק'-נעס) געלזוכט־פיעבער [א מין שוואכער פיעבער וועלכער קומט מייסטענס פאר אין הא־לאנד].

gall'-stone *n.* (גאהל'-סטאון) גאל־שטיין.

Gal'lus *n.* (געל'-אס) אזא מין פויגלען וועלכע זיינען ענליך צו הויז־היהנער; א פריסטער פון דער געטין סיבעלע [די גע־טין פון דער נאטור אדער די מוטער פון די געטינס] אין אלטען רוים.

gall'y *a.* (גאהל'-אי) גאליג, ביטער ווי גאל; מיט פלעצער אויף וועלכע קיין זאך וואקסט ניט.

galoche' *n.* (גע-לאש') א קאלאש; אן אויבערשוך.

gal'op *n.* (געל'-אפ) א גאלאפ [א מין טאנץ]; מוזיק פאר אזא טאנץ, גאלאפ־מוזיק.

galopade' *n.* (געל-א-פייד') ז. ***galop***

galore' *adv.* (גע-לאור') אין איי־פיעל, אין בערפלוס, אהן א שיעור.

galosh' *n.* **and** *v.* (גע-לאש') א קאלאש; אן אויבערשוך; בעזוארגען מיט אן אוי־בערשוך.

galt *n.* (גאהלט) לייס־ערד [ליים פון וועל־כען מען מאכט ציגעל].

Galto'nian *a.* (גאהל-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען געלעהרטען פראנ־סיס גאלטאן אדער צו זיינע אנטראפאלא־גישע לעהרען איבער די אייגענשאפטען פון מענשליכען כאראקטער, וואס גיבען זיך איבער בירושה פון די עלטערען צו די קינדער.

gal'ty *a.* (גאהל'-טי) ליימיג.

galvan'ic *a.* (געל-וועני'-איק) גאלוואניש, וואס געהערט צו גאלוואניזם אדער צו אן עלעקטרישען שטראם וואס קומט פון א כעמישער באטעריי. ז. ***galvanism***

galvan'ical *a.* (געל-וועני'-אי-קעל) ז. ***galvanic***

galvan'ic bat'tery (געל-וועני'-איק בעט'-ע-רי) א גאלוואנישע באטעריי [אן עלעקטרישע באטעריי וואס בעשטעהט פון א זייל צונויפגעשטעלט פון קופערנע און צינקענע פלאטען וועלכע ווערען געלעגט אבוועקסלענד איינע איבער די אנדערע מיט שטיקלעך פאפיער איינגענעצט אין וועלכער־עס־איז זויערע צווישען זיי].

galvan'ic cur'rent (געל-וועני'-איק קאר'-ענט) א גאלוואנישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט ערהאל־טען פון א גאלוואנישער באטעריי].

galvan'ic pile (געל-וועני'-איק פאיל) א גאלוואנישע זייל. ז. ***galvanic battery***

galvanisa'tion *n.* (געל-ווע-ני-זיי'-שאן) ז. ***galvanization***

gal'vanise *v.* (געל'-ווע-נאיז) ז. ***galvanize***

gal'vanism *n.* (געל'-ווע-ניזם) גאלוואנ־יזם, דער טייל פון עלעקטריציטעט וואס בעשעפטיגט זיך מיט־דעם עלעקטרישען שטראם, וועלכער קומט פון כעמישע ווירקונגען, ווי פון דער בעריהרונג פון מעטא־לען מיט זויערע א. ד. ג.; אן עלעקטרי־שער שטראם וואס קומט פון א כעמישער ווירקונג.

gal'vanist *n.* (געל'-ווע-ניסט) א קענער פון גאלוואניזם. ז. ***galvanism***

galvaniza'tion *n.* (געל-ווע-ני-זיי'-שאן) דאס גאלוואניזירען, דאס שטעלען אונטער דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען גאלוואנישען שטראם; דאס זיין גאלוואני־זירט.

gal'vanize *v.* (געל'-ווע-נאיז) גאלוואני־זירען; שטעלען אונטער דער ווירקונג פון אן עלעקטרישען גאלוואנישען שטראם; קינסטליך אדער מעכאניש בעלעבען, צוגע־בען קינסטליכע ענערגיע; בעדעקען מיט א מעטאל־שיכט דורך דער הילף פון א גאלוואנישען שטראם [ווי בעדעקען מיט גאלד, זילבער א. ד. ג.].

gal'vanized i'ron (געל'-ווע-נאיזד אי'-ערן) צינק־בלעך, אייזען־בלעך בעדעקט מיט צין דורך דער הילף פון גאלוואנישער עלעקטריציטעט און נאכהער איינגעטונקט אין א וואנע פון געשמאלצענעם צינק.

gal'vanizer *n.* (געל'-ווע-נאי-זער) איי־נער אדער עטוואס וואס גאלוואניזירט.

galvanocaus'tic *a.* (געל-ווע-נאו-קאהס'-טיק) וואס איז שייך צום אויסברע־נען א וואונד דורך אן עלעקטרישען שטראם.

galvanocauteriza'tion *n.* (געל-ווע-נאו-קאה-טע-רי-זיי'-שאן) דאס אויסברע־נען א וואונד מיט דער הילף פון אן עלעקטרישען שטראם.

galvanochem'ical *a.* (געל-ווע-נא-קעמ'-אי-קעל) גאלוואנא־כעמיש, וואס איז שייך צו דער כעמישער ווירקונג פון א גאלוואנישען [עלעקטרישען] שטראם.

galvanol'ogist *n.* (געל-ווע-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון גאלוואנישער עלעקטרי־ציטעט.

galvanol'ogy *n.* (געל-ווע-נאל'-א-דזשי) די לעהרע פון גאלוואניזם. ז. ***galvanism***

galvanom'eter *n.* (געל-ווע-נאמ'-ע-טער) א גאלוואנאמעטער, אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שטארקייט און די ריכ־טונג פון אן עלעקטרישען שטראם.

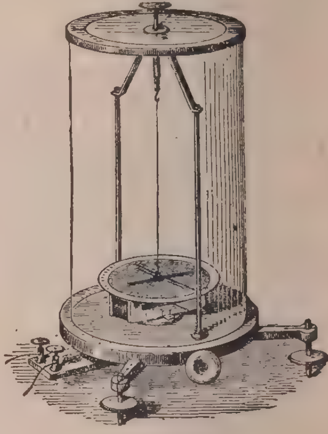

Galvanometer

galvanomet'ric *a.* (געל-ווע-נא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א גאלוואנאמע־טער, וואס איז שייך צו דער מעסטונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך א גאלווא־נאמעטער. ז. ***galvanometer***

galvanomet'rical *a.* (געל-ווע-נא-מעט'-רי-קעל) ז. ***galvanometric***

galvanom'etry *n.* (געל-ווע-נאמ'-ע-טרי) גאלוואנאמעטריע, דאס מעסטען די שטארקייט און די ריכטונג פון עלעקטרי־שע שטראמען.

galvanoplas'tic *a.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טיק) גאלוואנאפלאסטיש, וואס איז שייך צו דער רעפראדוצירונג פון פיגורען דורך גאלוואניזם. ז. ***galvanoplasty***

galvanoplas'tic proc'ess (געל-ווע-נא-פלעס'-טיק פראס'-עס) דער גאלוואנא־פלאסטישער פראצעס, דער פראצעס ווי עס ווערען ארויסגענומען קאפיעס פון פיגו־רען דורך א גאלוואנישען שטראם [דאס מאדעל פון דער פיגור ווערט געמאכט פון גיפס אדער פון אן אנדער מאטעריאל און נאכדעם ווען עס ווערט דורך א גאלוואני־שען שטראם בעדעקט מיט מעטאל, ווי בראנז א. ד. ג. ווערט דאס מאדעל ארויס־גענומען און עס בלייבט א פיגור וואס איז אינווייניג פוסט].

galvanoplas'tics *n.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טיקס) ז. ***galvanoplasty***

galvanoplas'ty *n.* (געל-ווע-נא-פלעס'-טי) גאלוואנאפלאסטיק, די קונסט צו רע־פראדוצירען אדער ארויסצונעהמען קאפיעס פון פיגורען אין מעטאל דורך גאלוואני־שער עלעקטריציטעט [ווי דאס ווערט גע־מאכט ביי בראנז־פיגורען].

galvanopla'ter *n.* (געל-ווע-נא-פליי'-טער) איינער וואס מאכט סטערעאטי־פען אדער עלעקטראטיפישע פלאטען דורך דער הילף פון גאלוואנא־פלאסטיק. ז. ***galvanoplastic***

galvan'oscope *n.* (געל-וועני'-א-סקאופ) א גאלוואנאסקאפ, אן אינסטרומענט אויס־צוגעפינען די עקזיסטענץ פון אן עלעקט־רישען שטראם און זיין ריכטונג [אן

NORTH AMERICAN GAME BIRDS

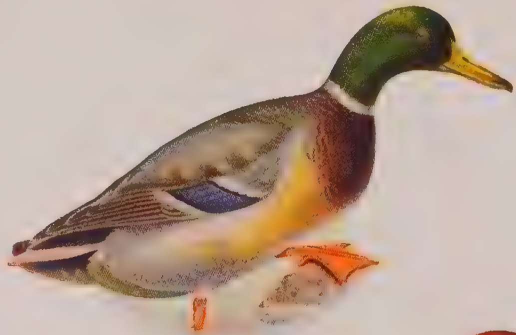

Mallard Duck (Anas Boschas)

American Golden Plover (Charadrius Do

Green-winged Teal (Anas Carolinensis)

Woodcock (Philohela Minor)

Gre

Spruce Grouse (Derdragapus Canadensis

Blue-winged Teal (Anas Discors)

Canvasback Duck (Aythya Vallis

נאָרד־אמעריקאנישע געיעג־פויגלען.

...g-necked Pheasant (Phasianus Torquatus)

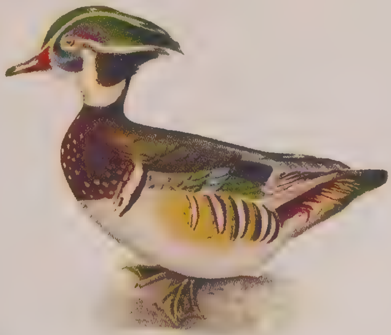

Wood Duck (Aix Sponsa)

Wilson's Snipe (Gallinago Media)

...otanus Melanoleucus)

Ruffed Grouse (Bonasa Umbellus)

Quail (Colinus Virginianus)

King Rail (Rallus Elegans)

איינפאכע שוועבענדע עלעקטרישע נאדעל קען בענוצט ווערען אלס א גאלוואנאסקאפ].

galvanoscop'ic *a.* (געל-ווע-נא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו א גאלוואנאסקאפ. ז. *galvanoscope*.

gal'vano-thermom'eter *n.* (געל'-ווע-נאו-טהער-מאמ'-ע-טער) אן אפאראט וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די ווארימקייט וואס אן עלעקטרישער שטראם פראדוצירט.

gamb *n.* (געמב) דער פוס; די פאלקע.

gambade' *n.* (געמ-בייד') א מין שטיוולעט אדער כאלעווע אויף'ן פוס, וואס ווערט בענוצט ביים רייטען.

gamba'do *n.* (געמ-ביי' דאו) ז. *gambade*.

gam'bit *n.* (געמ'-ביט) — אין שאך-שפיעל — א גאמביט [דאס אבגעבען א סאלדאט (א פעשקע) אדער אן אנדער פיגור ביים אנהויב שפיעל, מיט דעם ציעל צו מאכען שפעטער א שטארקערע אטאקע אויף דעם געגנער].

gam'ble *v.* (געמבל) שפיעלען אין געלד; שפיעלען אזארט אין קארטען; ריזיקירען פיעל אין שפיעל; שפעקולירען אויף דער בערזע; פערשווענדען פיעל געלד אין קארטען-שפיעל א. ד. ג.; אן אזארט-שפיעל; דאס ריזיקירען פיעל אין שפיעל.

gam'bler *n.* (געמ'-בלער) איינער וואס שפיעלט אזארט אין געלד: איינער וואס ריזיקירט פיעל אדער שטעלט פיעל אויף דער קארט ביים שפיעלען.

gam'bling *n.* (געמ'-בלינג) דאס שפיעלען אזארט; דאס איינשטעלען פיעל אין קאן; דאס ריזיקירען פיעל אין שפיעלען.

gam'bling-hell *n.* (געמ'-בלינג-העל) ז. *gambling-house*.

gam'bling-house *n.* (געמ'-בלינג-האוס) א שפיעלהויז, א הויז וואו מען שפיעלט אין געלד [ווי אין קארטען-שפיעל א. ד. ג.].

gam'bling-tray *n.* (געמ'-בלינג-טריי) א גרויסע מאץ פון געפלאכטענע ריטלעך, אויף וועלכער די אינדיאנער פון צפון-אמעריקא ווארפען די ביינדלעך אין ביינדעל-שפיעל.

gam'bol *v. and n.* (געמ'-באל) שפרינגען; שפיעלען; שפאסען; א לוסטיגער שפרונג; א שפאס.

gam'brel *n. and v.* (געמ'-ברעל) דאס געלענק פון דעם הינטערשטען פוס פון א פערד און אנדערע חיות; ביי קצבים — א שפער-האלץ [א שטיק האלץ אויסגעבויגען ווי א פערד'ס פוס, אויף וועלכען מען הענגט אויף א געקוילעטע בהמה, בעת מען בעארבייט זי]; א געבראכענער דאך [ז. *curb-roof*]; אויפהענגען א געקוילעטע בהמה אויף א שפער-האלץ; מאכען א געבראכענעם דאך.

gam'brel-roof *n.* (געמ'-ברעל-רוהף) א געבראכענער דאך. ז. *curb-roof*.

game *n., a. and v.* (גיים) דאס שפיעל; לוסטינקייט; צייט-פערטרייב; שפאס; א שפיעל, א שפיעל-פארטיי; דער געווין [אין שפיעל]; אן אינטריגע, א פראיעקט, א פלאן; די יאגד; דאס ווילד [ווילדע חיות אדער עופות וואס זיינען געשאסען געווארען אין יאגד]; א קאמפף-האהן וואס ווערט געברויכט אין א וועט-קאמפף; וואס איז שייך צו ווילדע חיות, וועלכע מען שיסט אין יאגד; מוטיג, העלדיש; וואס האט א פערלאנג אדער ווילען צו טהאן עפעס; קרום; ווי א קאליעקע; שפיעלען אין געלד; ריזיקירען אדער שטעלען פיעל אין קאן.

game'-bag *n.* (גיים'-בעג) א יאגד-טאש, א יאגד-זאק [אין וועלכען א יעגער טראגט די חיות אדער עופות וואס ער האט געטויטעט].

game'-bird *n.* (גיים'-בויררד) א געיעג-פויגעל [איינע פון די מינים פויגלען, אויף וועלכע מען געהט אויף געיעג].

game'-cart *n.* (גיים'-קארט) א לייכט וועגעל, אין וועלכען מען פלעגט אמאל פיהרען די הינד צום יאגד-פלאץ. איצט ווערט עס געברויכט צום פאהרען.

game'-cock *n.* (גיים'-קאק) א קאמפף-האהן [אין צירק, וואו מען שטעלט ארוים העהנער צו שלאגען זיך און מען וועט זיך אויף זיי].

game'ful *a.* (גיים'-פול) לוסטיג, לעבעדיג, ריהרעוודיג; פול מיט חיות אדער עופות אויף וועלכע מען געהט אין געיעג.

game is up (גיים איז אפ) די יאגד האט זיך אנגעפאנגען; דער פלאן איז דורכגעפאלען.

game'keeper *n.* (גיים'-קיע-פער) א היטער פון חיות און עופות, אויף וועלכע מען געהט אויף יאגד.

game'-laws *n.* (גיים'-לאהז) געזעצען וועגען יאגד.

game'-leg *n.* (גיים'-לעג) א הינקעדיגער פוס.

game'ness *n.* (גיים'-נעס) ענטשלאסענהייט; מוטיגקייט; דרייסטקייט.

game of chance (גיים אוו טשענס) א שפיעל וואס איז אבהענגיג פון גליק אדער מזל [ווי ווערפעל-שפיעל אדער קארטען-שפיעל].

game'-pie *n.* (גיים'-פאי) א פיראג אדער פאשטעט געפילט מיט פלייש פון חיות וואס זיינען דערשאסען געווארען אויף געיעג.

game'-preserve' *n.* (גיים'-פרי-זוירוו') א וואלד אדער פארק פול מיט געיעג-טהיערע, וועלכע מען האלט פאר ספארט.

game'-preser'ver *n.* (גיים'-פרי-זויר'-ווער) אין ענגלאנד—איינער וועלכער האט אן איינענעם אדער געדונגענעם וואלד, וואו קיינעם איז ניט ערלויבט צו שיסען פויגלען אדער חיות און נור ער אליין געהט דארט אויף געיעג.

game'some *a.* (גיים'-סאם) שפיעלעריש, לוסטיג, שערצהאפט.

game'somely *adv.* (גיים'-סאם-לי) אויף א לוסטיגער, שערצהאפטער ארט.

game'someness *n.* (גיים'-סאם-נעס) לוסטיגקייט; שערצהאפטיגקייט, שפיעלעריי.

game'ster *n.* (גיים'-סטער) א קארטען-שפיעלער, א קארטיאזשניק.

game'stress *n.* (גיים'-סטרעס) א קארטען-שפיעלערין.

gam'ete *n.* (געמ'-איט) אין ביאלאגיע — א גאמעט אדער אן איינפאכע צעלע וואס פעראייניגט זיך מיט א צווייטער צעלע, כדי אויסצובילדען א זיגאספארע [איינע פון די קלענסטע און איינפאכסטע בעשעפענישען].

game to the last (גיים טו טהי לעסט) אויסנעהאלטען ביז צו לעצט.

ga'ming *n.* (גיי'-מינג) דאס שפיעלען אזארט [אין געלד].

ga'ming-debt *n.* (גיי'-מינג-דעט) א קארטען-שולד, א חוב וואס מען איז געבליבען שולדיג ביים שפיעלען אין קארטען.

ga'ming-house *n.* (גיי'-מינג-האוס) א שפיעל-הויז [דאס הויז וואו מען שפיעלט אין קארטען און אנדערע אזארטע שפיעלען].

ga'ming-room *n.* (גיי'-מינג-רוהם) א שפיעל-צימער, א צימער וואו מען שפיעלט אין קארטען און אנדערע אזארטע שפיעלען.

ga'ming-ta'ble *n.* (גיי'-מינג-טיי'בל) א טיש וואס ווערט בענוצט צו שפיעלען אין קארטען א. ד. ג.

gam'ma *n.* (געמ'-א) די גאמא, די סקאלא. ז. *gamut*.

gam'mer *n.* (געמ'-ער) אן אלטע פרוי; א באבע.

gam'mon *n. and v.* (געמ'-אן) שינקען, געראויכערטע שווינען-פאלקע; דאס געווינען דעם קאן אין טריקטראק-שפיעל; א שווינדלעריש שפיעל, אן אבנארעריי; שפיעלען א ראלע, מאכען אן אנשטעל; חוזק מאכען, זיך וויצלען; ארייננארען; געווינען דעם קאן אין טריקטראק-שפיעל; רויכערען שווינען-פלייש אדער שינקען; בעפעסטיגען צום פאר-מאסט [פון א שיף].

gam'moning *n.* (געמ'-אנ-אינג) דאס בעפעסטיגען צום פאר-מאסט [פון א שיף].

gamogen'esis *n.* (געמ-א-דזשענ'-ע-סיס) האמאגענעזיס [די פערמעהרונג אדער פרוכפערונג פון ארגאניזמען דורך דער פארונג אדער צוזאמענלעבען פון ביידע געשלעכטער].

gamopet'alous *a.* (געמ-א-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — ביי וועלכע דאס בלומען-קריינדעל בעשטעהט פון צונויפגעוואקסענע בלעטלעך.

gamophyl'lous *a.* (געמ-א-פיל'-אס) אין באטאניק — ביי וועלכע די בלעטלעך ארום דער בלום זיינען צונויפגעוואקסען.

gamosep'alous *a.* (געמ-א-סעפ'-ע-לאס) אין באטאניק — ביי וועלכע דאס בלומען-בעכערעל בעשטעהט פון פעראייניגטע צונויפגעוואקסענע בלעטלעך.

gam'ut *n.* (געמ'-אט) אין מוזיק — דער טאן-לייטער, די סקאלא, די גאמא; די גאנצע נאטען-סיסטעם; א זאך אין גאנצען, ארום און ארום.

ga'my *a.* (גיי'-מי) וואס האט א ריח פון געשאסענע פויגלען אדער חיות; שפיעלענד; פול מיט לעבעדיגקייט, מיט ריהרעוודיגקייט.

ganch *v. and n.* (גענטש) הינריכטען אדער בעשטראפען איינעם מיט'ן טויט דורך אראבווארפען איהם פון א הויכען ארט אויף האקענס אדער אויף שפיזען אדער דורך אויפהענגען איהם אויף א האקען וואס איז אריינגעשטאכען ביי איהם אין זייט; די הינריכטונג אויף אזא אופן.

gan'der *n. and v.* (גענ'-דער) א גאנער, א גאנשער [א זכר פון גענז]; געהן לאנגזאם, זיך שלעפען [ווי א גאנז אדער ווי א גאנער].

gan'der-faced *a.* (גענ'-דער-פייסט) מיט א גענזענעם פנים, מיט א נארישען פנים.

gan'der-month *n.* (גענ'-דער-מאנטה) דער קימפעט פון א פרוי [אלס יום-טוב פאר'ן מאן].

gan'der-par'ty *n.* (גענ'-דער-פאר'-טי) א מענער-אונטערהאלטונג [אן אונטערהאלטונג בלויז פון מענער].

gan'der-pull *n.* (גענ'-דער-פול) גאנער-ספארט [אזא ספארט אין די זיד-וועסט טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון

אמעריקא. דער ספארט בעשטעהט אין דעם וואס א שנעל⸗לויפענדער רייטער דארף אראברייסען דעם קאפ פון א גאנער וואס איז אויפגעהאנגען פאר די פיס, מיט'ן קאפ אראב].

gan'der-pull'ing *n.* (גענ'-דער-פול'-אינג) ז. *gander-pull*

gang *n.* (גענג) א באנדע, א חברה, א קאמפאניע; א מחנה; א קאמפאניע ארבייטער; א גאנג פון מאשינעריע אדער אינסטרומענטען וואס ווערען געבראכט אין בעוועגונג דורך איין און דערזעלבער קראפט.

gang'-board *n.* (גענג'-באורד) א גאנגברעט [א קלאדקע צום ארויפגעהן אויף א שיף אדער צווישען פערשיעדענע טיילען אין א שיף].

gang'-cask *n.* (גענג'-קעסק) א וואסערפעסעל [אויף שיפען].

gan'gliac *a.* (גענ'-גלי-עק) ז. *ganglial*

gan'glial *a.* (גענ'-גלי-על) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון גאנגליען [נערווען⸗קניפלעך אדער נערווען⸗פערדיקונגען].

gan'gliate *a.* (גענ'-גלי-אייט) וואס האט גאנגליען [נערווען⸗קניפלעך אדער נערווען⸗פערדיקונגען]; געקניפט [ווי גאנגליען].

gan'gliated *a.* (גענ'-גלי-איי-טער) ז. *gangliate*

gan'gliform *a.* (גענ'-גלי-פארם) וואס איז עהנליך צו גאנגליען [נערווען⸗קניפלעך אדער נערווען⸗פערדיקונגען].

gan'gling *a.* (גענ'-גלינג) אומגעלומפערט, שווער, ניט ריהרעוודיג [אין געהן].

gan'glioform *a.* (גענ'-גלי-א-פארם) ז. *gangliform*

gan'glion *n.* (גענ'-גלי-אן) א גאנגליע [א נערווען⸗קניפעל אדער א נערווען⸗פערדיקונג]; אן אנוואוקס פון קאסע אדער קאסקע [אזא ווייכ, עלאסטיש, הארט פלייש].

gan'glionary *a.* (גענ'-גלי-אנ-ע-רי) וואס בעשטעהט פון גאנגליען [נערווען⸗קניפלעך אדער נערווען⸗פערדיקונגען].

gan'glionated *a.* (גענ'-גלי-אנ-איי-טעד) ז. *gangliate*

gang'-mas'ter *n.* (גענג'-מעס'-טער) איינער וואס בעשעפטיגט א קאמפאניע ארבייטער; אן אויפזעהער איבער א קאמפאניע ארבייטער.

gang'-plank *n.* (גענג'-פלענק) א גאנגברעט [א קלאדקע ארויפצוגעהן אויף א שיף]. ז. *gang-board*

gan'grel *n. and a.* (גענ'-גרעל) א הוי⸗כער, אומגעלומפערטער, ניט ריהרעוודיגער מענש; וואנדערענדיג, זיך ארומשלעפענדיג.

gan'grenate *v.* (גענ'-גרי-נייט) פערזאכען אדער קריעגען גאנגרענע; אבטויטען, פערניכטען; ווערען אבגעטויט. ז. *gangrene*

gan'grene *n. and v.* (גענ'-גריען) גאנגרענע [אן ענטצינדונג וואס פערזאכט פוילונג אדער אבטויטונג]; פערזאכען אדער קריעגען גאנגרענע; אבטויטען; ווערען אבגעטויט.

gangrenes'cent *a.* (גענ-גרי-נעס'-ענט) אנגעגריפען פון גאנגרענע, ווערענדיג אבגעטויט.

gan'grenous *a.* (גענ'-גרי-נאס) אנגעגריפען פון גאנגרענע; אבגעטויט; ציי⸗גענדיג סמנים פון פוילען אדער אבטויטונג.

gangs'man *n.* (גענגז'-מען) אן אויפזעהער איבער א קאמפאניע ארבייטער.

gang'ster *n.* (גענג'-סטער) א מיטגליעד פון א שאיקע [גנבים, רויבער, יונגאטשעס א. ד. ג.].

gangue *n.* (גענג) די מינעראלען אין א ערץ⸗אדער ערץ⸗לאגער וועלכע ענטהאלטען ניט קיין מעטאל אין זיך; פרעמדע שטאפען אין א מינעראל, די אונ⸗ריינקייט פון א מינעראל.

gang'way *n.* (גענג'-הוויי) א דורכגאנג; א צייטווייליגער דורכגאנג אדער וועג [ווי למשל, ביי געביידען וואס האלטען זיך ערשט אין בויען; קלאדקעס צום ארויפגעהן אויף א שיף און צום איבערגעהן פון איין פלאץ צום אנדערען אויף א שיף א. ד. ג.]; א דורכגאנג צווישען רייהען שטוהלען.

gang'way-lad'der *n.* (גענג'-הוויי-לעד'-ער) א לייטער פון א קלאדקע אויף א שיף ביז צום וואסער.

gan'net *n.* (גענ'-עט) דער טעלפעל, די טעלפעלגאנז אדער באקלאן [א פויגעל וואס געפינט זיך אין אייראפא און נארד⸗אמעריקא ביי די ברעגען פון דעם אטלאנטישען אקעאן. ערנעהרט זיך מיט פיש].

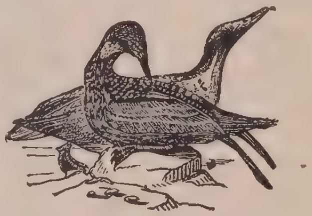

Gannet

gan'oid *a. and n.* (גענ'-איד) גלאט און גלאנציג [וועגען פיש⸗שופען]; א פיש וואס האט גלאטע, גלאנציגע שופען אדער וואס זעהט אויס ווי פאלירט.

gan'oin *n.* (גענ'-א-אין) א ביינערדיגער, גלאטער, גלאנציגער שטאף מיט וועלכען געוויסע פיש זיינען בעדעקט [מעהרסטענטייל בעשטעהען פון דעם שטאף נור די שופען].

gant'let *n.* (גענט'-לעט) א טשערינג, דאס טרייבען דורך דער שערענגע אדער דורך'ן טשערינג [א מיליטערישע שטראף אין די אמאליגע צייטען, זי איז בעשטאנען אין דעם וואס מען האט איינעם א האלב נאקעטען געטריבען דורך צוויי שערענגעס סאלדאטען, וועלכע האבען איהם דערביי געשמיסען]; א רייה זאכען אדער פאסירונגען; דאס צוזאמענלויפען פון צוויי פאר פאראלעלע רעלסען [שינען] אין איין שטח; אן אייזערנע הענדשקע. ז. *gauntlet*

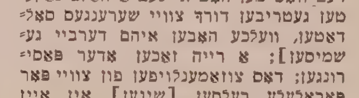

Gantlet

gant'lette *n.* (גענט'-לעט) אן אייזערנע הענדשקע. ז. *gauntlet*

gant'-line *n.* (גענט'-לאין) א שטריק אויף א רעדעל ארויפצוציהען אדער ארונטערצולאזען עפעס [אויף שיפען].

gant'lope *n.* (גענט'-לאופ) א רייטהענדשקע. ז. *gauntlet*

gan'tree *n.* (גענ'-טריע) ז. *gauntree*

gan'try *n.* (גענ'-טרי) ז. *gauntree*

gaol *n.* (דזשייל) א געפענגניס, א טורמע, א תפיסה.

gao'ler *n.* (דזשיי'-לער) א געפענגניס⸗וועכטער, א געפענגניס⸗אויפזעהער.

gaol'-kee'per *n.* (דזשייל'-קיע'-פער) ז. *gaoler*

gap *n. and v.* (געפ) אן עפענונג, א לאך; א ברוך; א שפאלט; א דורכגאנג; אן אונטערברעכונג; מאכען אן עפענונג, א ברוך, א לאך, א שפאלט אדער דורכגאנג; איינשניידען, מאכען צייהנער [ווי ביי א זעג].

gape *v. and n.* (גייפ) גענעצען; עפענען דאס מויל [אום צו קריעגען שפייז]; גאפען, עפענען דאס מויל פאר ערשטוינונג, בעוואונדערונג א. ד. ג.; זיך עפענען, זיין אפען [ווי דורך א ברוך, שפאלט, פערטיעפונג א. ד. ג.]; זיך צושפאלטען, בעקומען אן עפענונג; א גענעץ; דאס גענעצען; די ברייט פון דעם פאנאנדערגעעפענטען מויל.

gape af'ter (גייפ עפ'-טער) גאפען, עפענען דאס מויל, אויסגלאצען די אויגען [פאר איבערראשונג אדער בעוואונדערונג]; שטארק ערווארטען, געלוסטען, בענקען אדער האפען.

gape at (גייפ עט) גאפען, בעטראכטען מיט בעוואונדערונג אדער איבערראשונג, עפענען מויל און אויגען פאר איבערראשונג און בעוואונדערונג.

gape for (גייפ פאר) מיט אונגעדולד ערווארטען; שטארק געלוסטען; זיין גרייט צו כאפען אדער אויפפרעסען.

ga'per *n.* (גיי'-פער) איינער וואס גענעצט; איינער וואס גאפט [שטעהט מיט אפענע מויל און אויגען פאר איבערראשונג און בעוואונדערונג]; א ברייט⸗שנאבעלדיגער פויגעל; א ליפ⸗פיש.

ga'pers *n.* (גיי'-פערז) פויגלען, וואס האבען א טיעף און ווייט פאנאנדערגעשפאלטענעם שנאבעל [ווי למשל, שוואלבען].

gapes *n.* (גייפס) אזא גארגעל⸗קראנקהייט ביי פויגלען [די פויגלען האלטען דערביי זייערע מיילער אפען].

gape'-seed *n.* (גייפ'-סיעד) עטוואס וואס מאכט גאפען [עפענען מויל און אויגען פאר איבערראשונג און בעוואונדערונג]; עטוואס וואס רופט ארויס איבערראשונג און בעוואונדערונג ביי אונוויסענדע מענשען; א פאלקס⸗וואונדער.

gape upon' (גייפ א-פאן') ז. *gape for*

ga'ping *a.* (גיי'-פינג) ווייט אפען; גאפענדיג; גענעצענדיג.

ga'pingly *adv.* (גיי'-פינג-לי) מיט אן אפענעם מויל [פאר פערוואונדערונג], גאפענדיג; ווייט אפען.

ga'ping-stock *n.* (גיי'-פינג-סטאק) איינער אדער עטוואס אויף וועמען אדער אויף וואס מען גאפט [מען בעוואונדערט מיט ווייט פאנאנדערגעעפענטע מויל און אויגען].

gap of breath (געפ אוו ברעטה) אן אטעמצוג.

gap of time (געפ אוו טאים) א צווישענצייט.

gap'-toothed *a.* (געפ'-טוהטהט) וואס די צייהנער זיינען שיטער דורך דעם וואס אנדערע פעהלען.

gap'-win'dow *n.* (געפ'-הווינ'-דאו) א לאנג, שמאל פענסטער.

gar *n.* (גאר) אזא פיש [עהנליך צו א העכט].

G. A. R. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Grand Army of the Republic*

gar'age *n.* (גער'-עדזש) א פלאץ, וואו מען האלט אויטאמאבילען.

garb *n. and v.* (גארב) קליידונג, קליידער־מאדע [הויפטזעכליך אפיציעלע אוניפארמען אדער קליידער אוז קליידער־מאדעם וואס זיינען כאראקטעריסטיש פאר א געוויסען קלאס מענשען אדער פאר א געוויסער צייט]; א גארב, א סנאפ; א בינטעל [פון זאנגען אדער שיס־פיילען]: קליידען, אנקליידען.

gar'bage *n.* (גאר'-בעדזש) געדערים; אבפאל [הויפטזעכליך קיך־אבפאל פון שפייזען]; מיסט.

gar'bage-fur'nace *n.* (גאר'-בעדזש-פויר'-נעס) א מין אויוועז, אין וועלכען מען פערברענט מיסט און אנדערע אבפאל.

garbe *n.* (גארב) א גארב, א סנאפ; א בינטעל [פון זאנגען אדער שיס־פיילען].

garbed *a.* (גארבד) געקליידעט; אנגעטהאן.

gar'ble *v.* (גאר'בל) איבערזיפען; אבקלייבען; אבקלייבען דאס בעסטע; אבסארטירען [הויפטזעכליך פאר א שלעכטען צוועק, ווי אום צו בעשווינדלען אדער מאכען א פאלשען איינדרוק]; פערפעלשען, פערדארבען.

gar'bler *n.* (גאר'-בלער) איינער וואס קלייבט אב [דאס ערגסטע אדער בכלל מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען אדער צו מאכען א פאלשען איינדרוק]; א פערפעלשער, א פערדארבער.

gar'board *n.* (גאר'-באורד) דער בארען־באלקען פון א שיף [פון פארענט].

gar'board-plank *n.* (גאר'-באורד-פלענק) ז. *garboard*

gar'board-strake *n.* (גאר'-באורד-סטרייק) די ערשטע רייה פלאנקען ביים פארדערשטען בארען־באלקען פון א שיף.

garçon' *n.* (גאר-סאן') א האטעל־דיענער; א קעלנער; א דיענער; אן אינגעל.

gar'den *n., a. and v.* (גאר'דן) א גארטען; א סאד; א גוט־בעארבייטעטער, שעהנער, רייכער פלאץ אדער לאנד; וואס איז שייך אדער וואס קומט פון א גארטען אדער סאד; בעארבייטען לאנד פאר גערטנעריי, קולטיווירען גארטען־פראדוקטען אדער סאד־פראדוקטען.

gar'dencraft *n.* (גאר'דן-קרעפט) די גערטנער־קונסט [די קונסט צו בעארבייטען גערטנער און סעדער].

gar'den-en'gine *n.* (גאר'דן-ענ'-דזשין) ז. *garden-pump*

gar'dener *n.* (גאר'דן-ער) א גערטנער.

gar'dener-bird *n.* (גאר'דן-ער-בוירד) דער גערטנער־פויגעל [אזא פויגעל אין ניי־גווינעא. ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס ער רייניגט אב און פוצט אויס פאר זיין נעץ א גרויסען פלאץ].

gar'den-gate *n.* (גאר'דן-גייט) דאס שטיעפמוטערעל [אזא בלום].

gar'den-glass *n.* (גאר'דן-גלעס) א גארטען־גלאז [א קיילעכיגע גלאז וואס מען געברויכט אלס בעציערונג אין א סאד אדער א גלאז, מיט וועלכער מען דעקט צו בלומען].

gar'den-house *n.* (גאר'דן-האוס) א גארטען־ביידעל, א לויבע, א בעסיעדקע.

gar'dening *n.* (גאר'דן-אינג) גערטנעריי.

gar'denless *a.* (גאר'דן-לעס) אהן גערטנער, אהן סאדען.

gar'den-mold *n.* (גאר'דן-מאולד) גארטען־ערד [שווארצע פרוכטבארע ערד].

gar'den-net *n.* (גאר'דן-נעט) א לייכטער שמאף, מיט וועלכען מען פערדעקט פרוכטען, אום זיי צו בעשיצען געגען פויגלען.

gar'den-par'ty *n.* (גאר'דן-פאר'-טי) אן אונטערהאלטונג אין א סאד אדער אויף א לאנקע.

gar'den-plot *n.* (גאר'דן-פלאט) א גארטען־פלאץ.

gar'den-pot *n.* (גאר'דן-פאט) א גיס־קאן, א קאן צו בעגיסען בלומען.

gar'den-pump *n.* (גאר'דן-פאמפ) א גארטען־שפריצער, א האנד־פומפ צו בעשפריצען א גארטען אדער א סאד.

gar'den-stand *n.* (גאר'דן-סטענד) א געשטעל פאר בלומען־טעפ.

gar'den-stuff *n.* (גאר'דן-סטאף) גארטען־פלאנצען; גארטען־גרינס.

gar'den-sweep *n.* (גאר'דן-סהוויעפ) א וועג דורך א גארטען אדער סאד [צום פאהרען מיט א וואגען].

gar'den-trow'el *n.* (גאר'דן-טראו'-על) א קליינער שויפעל אדער רידעל, מיט וועלכען מען גראבט ארום די ערד ארום בוימער און קוסטעס אין א גארטען.

Garden-trowel

gar'den-truck *n.* (גאר'דן-טראק) גרינס אדער גארטען־פראדוקטען צום פערקויף אויף'ן מארק.

gar'den vale'rian (גאר'דן וועלי'-רי-ען) די וואלעריאן־פלאנצע [א מין גראז מיט רויטע בלימעלעך. פון איהרע ווארצלען ווערען געמאכט וואלעריאן־טראפענס און עטער־אויל אלס א מעדיצינישער מיטעל געגען נערוועזיטעט].

gar'don *n.* (גאר'-דאן) דער אלאנד [א מין קליינער פיש וואס לעבט אין טייכען און אזערעס].

gar'fish *n.* (גאר'-פיש) א מין פיש עהנליך צו א העכט.

Garfish

gar'garism *n.* (גאר'-גע-ריזם) גארגעל־וואסער [א פליסיגקייט וואס ווערט צוגעגרייט צו שווינקען דעם האלז ביי אן ענטצינדונג א. ד. ג.].

gar'garize *v.* (גאר'-גע-ראיז) גארגלען, שווינקען דעם גארגעל; בענוצען אלס גארגעל־וואסער.

gar'get *n.* (גאר'-געט) א קראנקהייט ביי קיה, וועלכע דריקט זיך אויס אין א געשווילעכץ אין האלז; אן ענטצינדונג אין אייטער ביי קיה; א מין גראז; אזא קראנקהייט ביי חזירים.

gar'gle *v. and n.* (גאר'גל) גארגלען, שווינקען דעם גארגעל; גארגעל־וואסער; אזא קראנקהייט ביי חזירים.

gar'goyle *n.* (גאר'-גאיל) אזא שטיינערנע דאך־רינע אין דער פארם פון א פיגור וואס פלעגט געמאכט ווערען אין דער מיטעל־אלטערליכער ארכיטעקטור פאר דעם אבלויפען פון רעגען־וואסער. אין דער מאדערנער ארכיטעקטור ווערט עס בענוצט נור אלס דעקאראציאן.

Gargoyle

garibal'di *n.* (גער-אי-בעל'-די) אזא פרייע בלוזע פאר פרויען און קינדער.

Garibal'dian *a. and n.* (גער-אי-בעל'-די-ען) וואס איז שייך צו דעם איטאליענישען פאטריאט און רעוואלוציאנער דזשוזעפע גאריבאלדי, וועלכער האט געקעמפפט פאר דער פעראייניגונג פון איטאליען [געבארען אין יאהר 1807, געשטארבען אין 1882]; אן אנהענגער אדער מיטהעלפער פון גאריבאלדי.

gar'ish *a.* (געהר'-איש) גלענצענד, בלענדענד, שטראהלענד; צופיעל געפוצט; געשמאקלאז אויסגעפוצט; לייכטזיניג, ניט שטאנדהאפט.

gar'ishly *adv.* (געהר'-איש-לי) אויף א בלענדענדען אופן; מיט איבערטריבענעם פוץ; מיט געשמאקלאזער אויספוצונג; לייכטזיניג, אונשטאנדהאפט.

gar'ishness *n.* (געהר'-איש-נעס) פוץ; גלאנץ; לייכטזיניגקייט, אונשטאנדהאפטיגקייט.

gar'land *n. and v.* (גאר'-לענד) א נירלאנדע [גרינס און בלומען צוזאמענגעפלאכטען אין דער פארם פון א שטריק]; א בלומען־קראנץ אלס פערציערונג אדער אלס צייכען פון כבוד; אן אנטאלאגיע [א זאמלונג פון לירישע געדיכטע פון פערשיעדענע פאעטען]: די הויפט זאך, דער וויכטיגסטער פונקט; א מין טארבע, אין וועלכער מאטראזען האלטען זייער פראוויזיע; א מין רינג פון שטריק, וואס ווערט געברויכט אויף א שיף פאר פערשיעדענע צוועקען; בעציערען מיט גירלאנדען.

gar'lic *n.* (גאר'-ליק) קנאבעל, די קנאבעל־פלאנצע.

Garlic

gar'lic-ea'ter *n.* (גאר'-ליק'-איט'-טער) א קנאבעל־עסער; א לומפּ.

gar'lic-hop *n.* (גאר'-ליק-האפּ) א קעפעל פון קנאבעל.

gar'licky *a.* (גאר'-ליק-אי) וואס איז עהנליך צו קנאבעל אדער שמעקט מיט קנאבעל.

gar'ment *n.* (גאר'-מענט) א קלייד; א מלבוש.

gar'mented *a.* (גאר'-מענ-טעד) אנגעטהאן, געקליידעט.

gar'ner *n. and v.* (גאר'-נער) א קארן־שפּייכלער; די אנזאמלונג פון עפּעס [ווי קענטשאפט, וויסען א. ד. ג.]; ארייננשיטען אין שפּייכלער; אנגרייטען, אנזאמלען.

gar'net *n.* (גאר'-נעט) גראנאט [א מין רויטער עדעלשטיין. ז. איל. *"Gems"*]; אויף א שיף — א בלאק מיט אנגעצויגענע שטריק ארויפצוציהען און אראבצולאזען לאסט.

gar'nish *v. and n.* (גאר'-ניש) בעציערען מיט ארנאמענטען; בעזעצען, בענעהען; פערשמיעדען אין קאנדאלען, אנטהאן א פענטע אויף א פערד; בעזארגען מיט עפּעס, צושטעלען וואס איז נויטיג; בעציערען א געריכט אדער מאכל מיט עפּעס וואס מען לעגט ארום ארום איהם; ווארנען, מזהיר זיין, געבען צו וויסען; ארויפלעגען אן ארעסט אויף עפּעס [ווי אויף געלד אדער פערמעגען]; א בעציערונג, דעקאראציאן; דאס בענעהען אדער בעזעצען מיט עפּעס; עפּעס מיט וואס מען לעגט ארום א געריכט אויף א טעלער; א סערוויז, כלים אדער געשיער וואס ווערען בענוצט צום טיש; קאנדאלען, קייטען, פענטעס; א מתנה וואס מען גיט א בעדיענער.

garnishee' *n. and v.* (גאר-ני-שיע') דער סעקוועסטער [איינער וועלכען דאס געריכט בעפעהלט צו פערהאלטען דאס געלד, וואס איינער דארף בעצאהלען זיין בעל־חוב, ווייל דיעזער בעל־חוב איז שולדיג געלד אן אנדער פּערזאן, וועלכע האט איהם פערקלאגט אין געריכט]; פערהאלטען דורך'ן בעפעהל פון געריכט דאס געלד וואס איינער דארף בעצאהלען א צווייטען, ווייל דיעזער צווייטער איז שולדיג געלד א דריטען.

gar'nisher *n.* (גאר'-ניש-ער) א בעפּוצער, א בעציערער; איינער וועלכער פאדערט פון צווייטען צו פערהאלטען דאס געלד וואס ער איז שולדיג זיין בעל־חוב, ווייל דיעזער בעל־חוב איז איהם שולדיג געלד.

gar'nishment *n.* (גאר'-ניש-מענט) אן ארנאמענט, א פערציערונג; דאס וואס בעציערט אדער בעפּוצט עפּעס; א התראה אדער בעפעהל פון געריכט צו פערהאלטען דאס געלד וואס איינער איז שולדיג דעם אנגעקלאגטען און ער זאל בעצאהלען דעם חוב דעם אנקלאגער [ווי למשל, א בעפעהל פון געריכט אז איינער זאל פערהאלטען די שכירות פון זיין ארבייטער און אבגעבען דאס געלד דעם ארבייטער'ס בעל־חוב].

gar'nishry *n.* (גאר'-ניש-רי) פערציערונגען, ארנאמענטען; דאס פערציערען.

gar'niture *n.* (גאר'-ני-טשור) גארניטור; אויסשטאטונג; ציערונג.

gar'ran *n.* (גער'-ען) א קליין פערד; א קליאטשע.

gar'ret *n.* (גאר'-עט) א בוידעם; א מעזאנין, א בוידעם־קאמער, א דאך־שטיבעל; דער קאליר פון צופוילטען האלץ.

garreteer' *n.* (גער-ע-טיער') א בעוואהנער פון א בוידעם־שטיבעל; אן ארעמער ליטעראט אדער פערפאסער.

gar'rison *n. and v.* (גער'-אי-סאן) א גארניזאן [אן ארמעע אדער קאמאנדע סאלדאטען וואס ווערען געהאלטען אין א פעסטונג אדער שטאדט צו בעשיצען דאס ארט פון שונא און אויפצוהאלטען דארטען ארדנונג אין דער צייט פון שלום]; א פעסטונג אדער שטאדט, וועלכע איז בעשיצט פון א גארניזאן סאלדאטען; אריינשטעלען א גארניזאן סאלדאטען אין א פעסטונג אדער שטאדט; האלטען אין אונטערטעניגקייט אן איינגענומען לאנד דורך א גארניזאן סאלדאטען.

gar'risoned *a.* (גער'-אי-סאנד) בעזעצט מיט סאלדאטען.

gar'rison-town *n.* (גער'-אי-סאן-טאון) א שטאדט וואו עס שטעהט א גארניזאן. ז. *garrison*

gar'ron *n.* (גער'-אן) ז. *garran*

garrote' *n. and v.* (גע-ראט') אן ארט טויט־שטראף דורך דערווערגען מיט אן אייזערנעם קראגען ארום האלז [אזא ארט טויט־שטראף האט זיך פּראקטיצירט אין שפאניען און פּארטוגאל]; דער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען פלעגט דורכפיהרען אזא ארט טויט־שטראף; בעשטראפען מיט טויט דורך דערווערגען מיט'ן אייזערנעם קראגען; בעטריגען אדער בעשווינדלען אין קארטען־שפּיעל, בעהאלטענדיג איינציגע קארטען הינטער'ן האלז.

garru'lity *n.* (גע-רוה'-לי-טי) פּלוידעריי, פּלאפּלעריי.

gar'rulous *a.* (גער'-או-לאס) געשוועציג, פּלוידעריש.

gar'rulously *adv.* (גער'-או-לאס-לי) אויף א פּלוידערישען, פּלאפּלערישען שטייגער.

gar'rulousness *n.* (גער'-או-לאס-נעס) ז. *garrulity*

gar'ter *n. and v.* (גאר'-טער) א שטרומפּפבאנד, א פּאדעשקע; דער צייכען פון דעם הויזען־באנד ארדען אין ענגלאנד [אן ארדען פון דעם העכסטען ראנג פון ענגלישע ריטער, וועמעס מיטגליעדער עס זיינען דער קעניג, דער פּרינץ פון וועלס אדער דער יורש־עצר און נאך 24 פון די העכסטע אריסטאקראטען פון לאנד]; א מיטגליעד פון דיעזען ארדען; ארומבינדען מיט א פּאדעשקע; ארייננעהמען איינעם אין ארדען פון הויזען־באנד.

gar'ter-blue *a.* (גאר'-טער-בלוה) טונקעל־בלוי.

Gar'ter-king *n.* (גאר'-טער-קינג) דער העראלד פון דעם הויזען־באנד־ארדען אין ענגלאנד און דער העכסטער העראלד פון לאנד. ז. *garter*

gar'ter-snake *n.* (גאר'-טער-סנייק) א מין קליינע ניט־גיפטיגע אמעריקאנישע שלאנג מיט א גרינליכען קאליר און לאנגע געלבע שטרייפען.

gas *n. and v.* (געס) גאז; לייכט־גאז; איינשלעפערונגס־גאז וואס דענטיסטען געברויכען ביים ארויסציהען ציינער; פּוסטע דבורים; ריידען נארישקייטען, ריידען פּוסטע דבורים; בעהאנדלען מיט גאז אדער שטעלען אונטער דער ווירקונג פון גאז; פערגיפטען מיט גאז.

gasalier' *n.* (געס-ע-ליער') א הענג־לייכטער פאר גאז־בעלייכטונג.

gas'-bag *n.* (געס'-בעג) א זאק צו האלטען גאז; א פּלוידערזאק.

gas'-bill *n.* (געס'-ביל) די גאז־רעכנונג וואס ווערט צוגעשטעלט פון דער גאז־קאמפּאניע.

gas'-bot'tle *n.* (געס'-באטל) אן אייזערנע כלי אין דער פארם פון א פלאש צו האלטען גאז.

gas'-brack'et *n.* (געס-ברעק'-עט) א גאז־וואנד־לייכטער.

gas'-bur'ner *n.* (געס-בויר'-נער) א גאז־ברענער [דאס רעהרעל וואס איז צוגעריכטעט פאר דעם ברענען פון א גאז־פלאם].

gas'-calorim'eter *n.* (געס'-קעל-א-רים'-ע-טער) אן אפּאראט צו מעסטען די היץ וואס א געוויסע קוואנטום גאז קען ארויסגעבען.

gas'-coal *n.* (געס'-קאול) שטיין־קויהל פון וועלכען עס ווערט געמאכט לייכט־גאז.

gas'-com'pany *n.* (געס-קאמ'-פע-ני) א גאז־קאמפּאניע [א קאמפּאניע וואס בעזארגט די שטאדט מיט גאז].

Gas'con *n.* (געס'-קאן) א געבארענער פון גאסקאן [אן אלטע פּראווינץ אין פראנקרייך] א בעריהמער, א פּראלער [אויף דעם נאמען פון די גאסקאניער, וועלכע האבען זיך אויסגעצייכענט מיט זייער בעריהמעריי].

gasconade' *n. and v.* (געס-קא-נייד') בעריהמעריי, פּראלעריי; זיך בעריהמען, פּראלען, זאגען ליגען.

gascona'der *n.* (געס-קא-ניי'-דער) א גרויסער בעריהמער, א פּראלער.

gase'ity *n.* (גע-סי'-אי-טי) גאז־פערמיגקייט; דאס זיין גאז־פערמיג.

gas'-en'gine *n.* (געס'-ענ-דזשין') א גאז־מאשין [א מאשין וועלכע ווערט בעטריבען דורך גאז דורך דעם וואס דאס גאז ווערט אין צילינדער געבראכט צום עקספּלאדירען און דיעזע עקספּלאזיאנס־קראפט טרייבט דעם קאלבען].

gas'eous *a.* (געס'-אי-אס) גאזארטיג, גאזפערמיג; לופטיג, ניט שטאנדהאפטיג.

gas'-fit'ter *n.* (געס'-פיט'-ער) א גאז־מאנטער [איינער וואס ריכט איין גאז־בעלייכטונג אין הייזער].

gas'-fit'ting *n.* (געס'-פיט'-אינג) גאז־איינריכטונגען; דאס איינארדנען גאז־לייטונגען און גאז־איינריכטונגען.

gas'-fit'tings *n.* (געס'-פיט'-אינגז) גאז־איינריכטונגען.

gas'-fix'tures *n.* (געס'-פיקס'-טשורז) איינריכטונגען פאר לייכט־גאז [ווי די לייכטער, ברענער, רעהרען א. ד. ג.].

gas'-fur'nace *n.* (געס'-פויר'-נעס) א גאז־אויווען [אן אויווען וואס ווערט געהייצט מיט גאז]; אן אויווען צום דיסטילירען גאז.

gas'-gov'ernor *n.* (געס-גאוו'-ער-נאר) ז. *gas-regulator*

gash *v. and n.* (געש) איינשניידען; מאכען א לאנגען טיעפען שניט; א לאנגער טיעפער שניט [ווי אין פלייש].

gas'-hol'der *n.* (געס'-האול'-דער) א גאז־בעהאלטער [א געפעס אדער אפּאראט פון וועלכען עס ווערט רעגולירט דער אויספלוס פון לייכט־גאז].

gasifica'tion *n.* (געס-אי-פי-קיי'-שאן) די פערוואנדלונג אין גאז; דאס פּראדוצירען גאז.

gas'iform *a.* (געס'-אי-פארם) גאז־פערמיג, גאזארטיג.

gas'-in'dicator *n.* (געס'-אינ'-די-קיי-טאר) אן אינסטרומענט וואס גיט אן דעם דרוק פון לייכט־גאז אין די רעהרען אדער

די עקזיסטענץ פון אויפרייסענדע גאזען אין א קויהלען־גרוב.

gas'-jet *n.* (געס'-דזשעט) א גאז־ברענער; דער שפיץ פון א גאז־פלאם וואס געהט ארויס פון א גאז־ברענער.

gas'ket *n.* (געס'-קעט) א דינע פלאטע פון פאפיער, גומי, לעדער אדער בלעך וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען מאשינען־טיילען כדי זיי זאלען זיך פעסט צונויפקומען; א לייווענד־באנד אדער שטריקעל מיט וואס עס ווערט צוגעבונדען א זעגעל צום מאסט־בוים.

gas'king *n.* (געס'-קינג) פאקונג [דאס פעסט־מאכען געוויסע מאשינען־טיילען איינעם צום אנדערען דורך אנשטאפען צווישען זיי פאקולע אדער קאנאפליע].

gas'kins *n.* (געס'-קינז) ז. *gasking*

gas'-lamp *n.* (געס'-לעמפ) א גאז־לאמפ; א גאז־לאנטערנע.

gas'-light *n.* (געס'-לאיט) גאז־ליכט.

gas'-ligh'ted *a.* (געס'-לאי'-טער) בעלויכטען מיט גאז־ליכט.

gas'-ligh'ting *n.* (געס'-לאי'-טינג) גאז־בעלייכטונג.

gas'-main *n.* (געס'-מיין) דער הויפט־ראהר פון דער גאז־לייטונג, וועלכער געהט פון גאז־אנשטאלט און פון וועלכען עס צווייגען זיך אב די אלע אנדערע גאז־רעהרען.

gas'man *n.* (געס'-מען) איינער וואס ארבייט ביים פאבריצירען לייכט־גאז אדער ביי גאז־איינריכטונגען; דער אנגעשטעלטער פון דער גאז־קאמפאניע וואס געהט נאכזעהן אין די הייזער וויפיעל גאז עס איז פערברויכט געווארען אדער דער וואס בריינגט די רעכנונג פאר דעם פערברויכטען גאז; אן אנגעשטעלטער אין א קויהלען־גרוב וואס דארף נאכזעהן אויב עס האבען זיך ניט אנגעזאמעלט אין גרוב קיין אויפרייסענדע גאזען.

gas man'tle (געס מענטל) א גליה־מאנטעל אדער שאטקע [א מין היטעלע געוועבט פון באוועל און דורכגעווייקט אין געוויסע כעמישע שטאפען, וואס טהוט זיך אן אויף'ן רעהר פון א גאז־לאמפ איבער דעם פלאם און דיענט צו מאכען דאס פייער פיעל העלער].

Gas Mantle

gas'-me'ter *n.* (געס'-מי'-טער) א גאז־מעטער, אן אפאראט וואס צייגט אן וויפיעל גאז עס איז פערברויכט געווארען.

gas'-mo'tor *n.* (געס'-מאו'-טאר) ז. *gas-engine*

gas'oline *n.* (געס'-א-לין) גאזאלין [דיסטילירט פעטראלעאום. ענטצינדעט זיך און פערדאמפט זעהר שנעל און ווערט דאריבער בענוצט אלס הייץ־מאטעריאל פאר גאז־מאטארען א. ד. ג.].

gas'oline en'gine (געס'-א-לין ענ'-דזשין) א גאזאלין־מאשין [א מאשין וואס ווערט בעטריבען מיט גאזאלין]. ז. *gasoline motor*

gas'oline mo'tor (געס'-א-לין מאו'-טאר) א גאזאלין־מאטאר, א מאטאר וואס ווערט בעטריבען מיט גאזאלין [דאס גאזאלין ווערט געמישט מיט לופט און ווערט געבראכט אין דעם צילינדער פון מאטאר, וואו דאס געמיש ווערט געבראכט צום עקספלאדירען און דורך דער קראפט פון די עקספלאזיאנען ווערט דער מאטאר געבראכט אין בעוועגונג, ווי דאס איז ביי אויטאמאבילען א. ד. ג.].

gasom'eter *n.* (געס-אמ'-ע-טער) א גאזאמעטער, אן אפאראט צום מעסטען גאז; א כעמישער אפאראט צום אויפזאמלען, מישען אדער מעסטען פערשיעדענע גאזען.

gasomet'ric *a.* (געס-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו דעם מעסטען פון גאזען.

gasom'etry *n.* (געס-אמ'-ע-טרי) די גאז־מעסטונג.

gas'oscope *n.* (געס'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט אויף אבצופראבירען אויב אין אן ארט געפינט זיך גאז.

gas'-ov'en *n.* (געס'-אוו'ן) א גאז־אויווען.

gasp *v. and n.* (געספ) אויפעפענען ברייט דאס מויל צו כאפען דעם אטהעם; קייכען; שווער אטהעמען; לעכצען, שמאכטען [נאך עפעס]; דאס אויפעפענען ברייט דאס מויל צו כאפען דעם אטהעם; דאס שווער אטהעמען; דאס קייכען.

gasp af'ter (געספ עפ'-טער) ז. *gasp for*

gasp for (געספ פאר) נאך עטוואס לעכצען אדער שמאכטען.

gas'ping *n. and a.* (געס'-פינג) דאס קייכען, דאס ניט קענען אבכאפען דעם אטהעם; קייכענדיג.

gas'pingly *adv.* (געס'-פינג-לי) קייכענדיג, שווער אטהעמענדיג.

gas'-pipe *n.* (געס'-פאיפ) א גאז־ראהר.

gas'-plant *n.* (געס'-פלענט) א גאז־אנשטאלט [א פאבריק וואו גאז ווערט פראדוצירט].

gasp one's last (געספ הוואנז לעסט) אויסהויכען דעם לעצטען אטהעם, אויסהויכען די נשמה.

gas'-range *n.* (געס'-ריינדזש) א גאז־קאך־אויווען; א גאז־הערד, א גאז־פליטע.

gas'-reg'ister *n.* (געס'-רעדזש'-איס-טער) א גאז־רעגיסטער [אן אפאראט וואס פערצייכענט דאס קוואנטום פון פערברויכטען גאז דורך דעם, וואס ער גיט אן דעם גאז־דרוק].

gas'-reg'ulator *n.* (געס'-רעג'-יו-ליי-טאר) א גאז־רעגולאטאר, אן אפאראט וואס רעגולירט דעם אויספלוס פון לייכט־גאז ביים ברענען, אז קיין איבריג גאז זאל ניט געהן אין ניוועץ.

gas'-retort' *n.* (געס'-רי-טארט') די גאז־רעטארטע [אזא רוים אדער קעסעל, וואו עס ווערט פראדוצירט לייכט־גאז].

gas'-sand *n.* (געס'-סענד) אזא זאמד־שטיין וואס גיט ארויס גאז.

gas ser'vice (געס סויר'-וויס) די סיסטעם פון בעזארגען מיט גאז־בעלייכטונג.

gas'-stove *n.* (געס'-סטאוו) א גאז־אויווען.

gas'sy *a.* (געס'-אי) גאזהאלטיג, וואס ענטהאלט גאז; ווינדיג, לופטיג; אויפברויזענד.

gas'-tank *n.* (געס'-טענק) א גאז־בעהעלטער, א כלי וואו מען האלט גאז; אן אפאראט צו מעסטען גאז.

gas'-tar *n.* (געס'-טאר) שטיין־קויהלען־טער, שטיין־קויהלען־דזשעגעכץ.

gas'ter *n.* (געס'-טער) דער בויך; דער מאגען.

gas'teropod *a. and n.* (געס'-טע-רא-פאד) וואס איז שייך צו די בויך־קריכענדע טהיערע; איינער פון די בויך־קריכענדע טהיערע.

gasterop'odan *n.* (געס-טע-ראפ'-א-דען) איינער פון די בויך־קריכענדע טהיערע.

gasterop'odous *a.* (געס-טע-ראפ'-א-דאס) וואס איז שייך צו די בויך־קריכענדע טהיערע.

gas'-tight *a.* (געס'-טאיט) גאז־דיכט, גאז־פעסט [פעסט אז דאס גאז זאל ניט קענען ארויס].

gas'-tip *n.* (געס'-טיפ) א גאז־ברענער־שפיץ [דער שפיץ פון א גאז־ברענער דורך וועלכען עס געהט דער גאז־פלאם].

gast'ly *a.* (געסט'-לי) ז. *ghastly*

gast'ness *n.* (געסט'-נעס) ז. *ghastliness*

gastræ'um *n.* (געס-טריע'-אם) דער בויך־טייל פון א פויגעל.

gas'tric *a.* (געס'-טריק) וואס געהערט צום בויך אדער צום מאגען.

gas'tric fe'ver (געס'-טריק פי'-ווער) א שטארקע מאגען־ענטצינדונג; טיפוס־פיעבער.

gas'tric juice (געס'-טריק דזשוס) דער מאגען־זאפט [דער זויערליכער זאפט וואס די דריזען פון מאגען גיבען ארויס פון זיך צו העלפען דער פערדייאונג].

gas'tric vein (געס'-טריק וויין) דער מאגען־אדער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

gastril'oquist *n.* (געס-טריל'-א-קהוויסט) א בויך־רעדנער.

gastril'oquous *a.* (געס-טריל'-א-קהוואס) ווי א בויך־רעדנער; בויך־רעדענד.

gastril'oquy *n.* (געס-טריל'-א-קהווי) דאס בויך־ריידען.

gastri'tis *n.* (געס-טראי'-טיס) א מאגען־ענטצינדונג.

gas'trograph *n.* (געס'-טרא-גרעף) אן אפאראט צו פערצייכנען די בעוועגונגען פון מאגען אין דער צייט פון פערדייאונג.

gastrol'oger *n.* (געס-טראל'-א-דזשער) איינער וואס שטודירט מאגען־קראנקהייטען; א קענער אין מאגען־קראנקהייטען.

gastrolog'ical *a.* (געס-טרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער בעהאנדלונג פון מאגען.

gastrol'ogist *n.* (געס-טראל'-א-דזשיסט) א קענער אין מאגען־בעהאנדלונג; איינער וואס שטודירט די מאגען־קראנקהייטען, א מאגען־ספעציאליסט.

gastrol'ogy *n.* (געס-טראל'-א-דזשי) דער טייל פון מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם מאגען און זיין בעהאנדלונג; די קונסט פון קאכען אדער די צופאסונג פון שפייזען פאר'ן מאגען.

gas'tromancy *n.* (געס'-טרא-מענ-סי) נביאות־זאגעריי דורך בויך־רעדנעריי; נביאות־זאגעריי דורך דיק־בייכיגע פלאשען.

gas'tronome *n.* (געס'-טרא-נאום) ז. *gastronomer*

gastron'omer *n.* (געס-טראנ'-א-מער) א גאסטראנאם, א גרויסער מבין אויף גוטע עסענס, א גרויסער מבין אין דער קאך־קונסט; איינער וואס ליעבט צו לעבען א גוטען טאג דורך עסען און טרינקען.

gastronom'ic *a.* (געס-טרא-נאמ'-איק) גאסטראנאמיש, וואס איז שייך צו גאסטראנאמיע. ז. *gastronomy*

gastronom'ical *a.* (געס-טרא-נאמ'-אי-קעל) ז. *gastronomic*

gastronom'ically *adv.* (געס-טרא-נאמ'-אי-קעל-אי) אויף א גאסטראנאמישען אופן. ז. *gastronomy*

gastron'omist *n.* (געס-טראנ'-א-מיסט) ז. *gastronomer*

gastron'omous *a.* (געס-טראנ'-א-מאס) וואס גיט זיך אב מיט גאסטראנאמיע. ז. *gastronomy*

gastron'omy *n.* (געס-טראַנ'-אָ-מי) גאַסטראָנאָמיע, די קונסט פון צוריכטען געשמאַקע, אַפּעטיטליכע אָדער דעליקאַטעסע שפּייזען; דאָס אָבגעבען זיך מיט עסען און טרינקען.

gastron'osos *n.* (געס-טראַנ'-אָ-סאָס) מאַגען-קראַנקהייט.

gas'tropod *a. and n.* (געס'-טראָ-פּאָד) ז. *gasteropod*

gastrorr'haphy *n.* (געס-טראָר'-ע-פי) אין כירורגיע—דאָס צונויפנעהען א וואונד אָדער שניט פון בויך.

gas'troscope *n.* (געס'-טראָ-סקאָופּ) א גאַסטראָסקאָפּ [אַזאַ שפּיגעל-אַפּאַראַט וואָס ווערט בענוצט אַריינצוקוקען אין מאַגען פון אינוועניג].

gastros'copy *n.* (געס-טראָס'-קאָ-פּי) די אונטערזוכונג פון אינווענינסטען טייל פון בויך; די אונטערזוכונג פון מאַגען דורך א גאַסטראָסקאָפּ. ז. *gastroscope*

gastrot'omy *n.* (געס-טראָט'-אָ-מי) אין מעדיצין — אַן אָפּעראַציאָן פון בויך אָדער מאַגען.

gas'trula *n.* (געס'-טרו-לאַ) די פאָרם פון א מעטאַזאָאישען [פיעל-צעליגען] אָרגאַניזם אין זיין עמבריאָנישען צושטאַנד, וועלכער בעשטעהט וויא פון צוויי זעקלעך איינס אין דעם אַנדערען מיט אַן עפענונג פון איין ענד.

gas'trular *a.* (געס'-טרו-לאַר) וואָס איז שייך צו דער פאָרם פון א מעטאַזאָאישען [פיעל-צעליגען] אָרגאַניזם אין זיין עמבריאָנישען צושטאַנד, וועלכער בעשטעהט ווי פון צוויי זעקלעך איינס אין דעם אַנדערען מיט אַן עפענונג פון איין ענד.

gas'-wa'ter *n.* (געס'-הוואָה'-טער) וואַסער דורך וועלכען עס איז דורכגעלאָזען געוואָרען לייכט-גאַז עס צו רייניגען.

gas'works *n.* (געס'-הוואָירקס) א גאַז-אַנשטאַלט [א פאַבריק וואו עס ווערט פּראָדוצירט לייכט-גאַז].

gate *n. and v.* (גייט) א טויער; אַן אַריינגאַנג; בעזאָרגען מיט א טויער.

ga'ted *a.* (גיי'-טעד) וואָס האָט טויערען.

gate'-house *n.* (גייט'-האַוס) א וועכטער-הויז ביים טויער פון אַן אַנשטאַלט, פּאַרק א. ד. ג.; די טויער-געביידע פון א שטאָדט, שלאָס, פעסטונג א. ד. ג.

gate'-kee'per *n.* (גייט'-קיע'-פּער) א טויער-וועכטער.

gate'less *a.* (גייט'-לעס) אָהן א טויער.

gate'man *n.* (גייט'-מען) א טויער-וועכטער, א פּאָרטיער.

gate'-mon'ey *n.* (גייט'-מאַנ'-אי) איינטריטס-געלד.

gates of mer'cy (גייטס אָוו מויר'-סי) די טויערען פון רחמנות [שערי רחמים].

gate'-vein *n.* (גייט'-וויין) דער גרויסער בויך-אָדער.

gate'ward *n.* (גייט'-הוואָהרד) א טויער-וועכטער.

gate'ward *adv.* (גייט'-הוואָרד) צום טויער צו.

gate'way *n.* (גייט'-הוויי) א טויער-וועג [דער וועג דורך א טויער]; א דורכגאַנג.

gath'er *v. and n.* (געטה'-ער) צונויפנעהמען, צונויפזאַמלען; זיך צונויפזאַמלען; אָבקלייבען, אויסקלייבען, אָבסאָרטירען; פעסטער צונויפנעהמען; פאַלדעווען, מאַכען פאַלדען, אויפציהען פעלדלעך [אויף א שנירעל]; צונויפציהען; איינשליסען; ערווערבען; אַנזאַמלען; ווערען גרעסער; ווערען אָנגעצויגען, ווערען רייף [ווענען אַן אייטערדיגען געשוויר]; שליסען, ציהען שליסע; אין גלאָז-פאַבריקאַציאָן — אַרויפנעהמען צושמאָלצען גלאָז אויף'ן עק פון א שטיק אייזען אָדער פון א רעהר [אום עס אויסצובלאָזען]; א פאַלד, א פעלדעל.

gath'erable *a.* (געטה'-ער-עבל) וואָס מען קען צונויפזאַמלען אָדער אָבקלייבען; וואָס מען קען אַראָבנעהמען [פון עפּעס]; וואָס מען קען שליסען [פון עפּעס].

gath'er breath (געטה'-ער ברעטה) אָבכאַפּען דעם אָטהעם, זיך אָברוהען, זיך אָבשטעלען אום זיך אָבצורוהען אָדער אום זיך צו בעטראַכטען.

gath'ered to one's fa'thers (געטה'-ערד טו הוואַנז פאַ'-טהערז) געשטאָרבען [ויאסף אל אבותיו].

gath'erer *n.* (געטה'-ער-ער) א זאַמלער; א קאָלעקטאָר; א שניטער; אין בוכבינדעריי — איינער וואָס לעגט צונויף אין אָרדנונג די געדרוקטע בויגענס צום איינבינדען; א פאַלדען-מאַכער; אין גלאָז-פאַבריקאַציאָן — איינער וואָס נעהמט אַרויף צושמאָלצען גלאָז אויף א רעהר אָדער אויף א שטיק אייזען [אום עס אויסצובלאָזען].

gath'er flesh (געטה'-ער פלעש) צונעהמען אין געוויכט, ווערען פעטער.

gath'er ground (געטה'-ער גראַונד) פּראָגרעסירען; האָבען ערפאָלג.

gath'er ground upon' (געטה'-ער גראַונד אָ-פּאָן') איבעריאָגען, איבערשטייגען; בעקומען די אויבערהאַנד.

gath'ering *n.* (געטה'-ער-אינג) דאָס זאַמלען, אָבקלייבען אָדער קאָלעקטירען; א מחנה; א פערזאַמלונג; א זאַמלונג; א ביישטייערונג; אַן ענטצונדענער אָדער אייטערדיגער געשוויר; דאָס פאַלדען; אין גלאָז-פאַבריקאַציאָן — דאָס אַרויסנעהמען צושמאָלצען גלאָז אויף'ן עק פון א שטיק אייזען אָדער פון א רעהר [אום עס אויסצובלאָזען].

gath'ering-board *n.* (געטה'-ער-אינג-באָורד) אין בוכבינדעריי — א טיש [געוועהנליך אין דער פאָרם פון א פערדישער פּאָדקאָווע], אויף וועלכען מען לעגט אויס די געדרוקטע בויגענס פון א בוך, ווען מען דאַרף זיי אויסזאָרטירען צום איינבינדען.

gath'ering clouds (געטה'-עד-אינג קלאַודז) שלעכטע אויסזיכטען, א דראָהענדער שטורם; אַן אַנהויפונג אָדער אַנזאַמלונג פון וואָלקענס.

gath'ering-i'ron *n.* (געטה'-ער-אינג-אי'—ערן) אין גלאָז-פאַבריקאַציאָן — א שטיק אייזען, אויף וועלכען מען נעהמט אַרויף צושמאָלצען גלאָז [צום אויסבלאָזען].

gath'ering-note *n.* (געטה'-ער-אינג-נאָוט) אין זינגען — אַן אונטערברעכונג, א פּויזע, אום צו געבען די מעגליכקייט אַלע זינגער אָנצוהויבען ווייטער צו זינגען צוזאַמען.

gath'ering-pal'let *n.* (געטה'-ער-אינג-פּעל'-עט) דאָס שפּינדעל אין זייגערס וואָס שטעלט אָב דאָס קלינגען.

gath'ering-place *n.* (געטה'-ער-אינג-פּליים) א זאַמעל-פּלאַץ, א פערזאַמלונגס-פּלאַץ.

gath'ering-rod *n.* (געטה'-ער-אינג-ראָד) ז. *gathering-iron*

gath'ering-string *n.* (געטה'-ער-אינג-סטרינג) א פאַלדען-שנירעל [א שנירעל, אויף וועלכען מען קען צונויפציהען אין פאַלדען פאַרהאַנגען א. ד. ג.].

gath'ering-thread *n.* (געטה'-ער-אינג-טהרעד) א פאַלדען-פאָדים [אויף וועלכען מען קלייבט אויף פעלדעלעך [ביים נעהען].

gath'er one's self togeth'er (געטה'-ער הוואַנז סעלף טו-געטה'-ער) ז. *gather one's self up*

gath'er one's self up (געטה'-ער הוואַנז סעלף אַפּ) זיך אָננעהמען מיט כחות, אָנשטרענגען אַלע כחות.

gath'er pluck (געטה'-ער פּלאַק) פאַסען מוטה.

gath'er strength (געטה'-ער סטרענגטה) ווידער קומען צו די קרעפטען.

gath'er to a curd (געטה'-ער טו ע קיירד) געדיכט איינזייערען [ווענען מילך].

gath'er to a head (געטה'-ער טו ע העד) פאַרטיג ווערען, רייף ווערען; אויפרייסען [ווענען אייטערדיגע געשווירען].

ga'ti *n.* (גאַ'-טי) גאַטי [אַזאַ בוימוואָל-ציײג, געמאַכט אין אינדיען].

Gat'ling gun (געט'-לינג גאַן) א געטלינג שיס-געוועהר [א שיס-געוועהר, וועלכע קען אויסשיסען ביז טויזענד קוילען אין א מינוט, ערפונדען פון געטלינג].

gat'tus *n.* (געט'-אַס) א בעוועגליכע געביידע, וועלכע מען פלעגט אין מיטעלאַלטער געברויכען ביי בעלאַגערונגען.

gauche *a.* (גאָוש) גערינקס, אומגעלומפּערט, ניט ריהרעוודיג; אין געאָמעטריע— ניט אין גאַנצען סימעטריש.

gaucherie' *n.* (גאָו-שע-ריע') ניט-ריהרעוודיגקייט, אונגעשיקטקייט, אונגעלומפּערטקייט.

gaud *n. and v.* (גאָהד) א צירונג, א שמוק-זאַך, פליטערלעך; שפּיעלעכלעך, נאַרישקייטען, קלייניגקייטען [אַלס צירונג]; עטוואָס מיט וואָס מען צירט זיך, מיט וואָס מען פּיינט זיך אויס אָדער מיט וואָס מען פּרעהט זיך און שטאָלצירט; זיך צירען אין פערשיעדענע קלייניגקייטען; זיך פאַרבען [דאָס פּנים].

gaud'-day *n.* (גאָהד'-דיי) ז. *gaudy-day*

gaude *n.* (גאָוד) א געלבליכע פאַרב געמאַכט פון רעזעדאַ [אַזאַ בלום].

gau'dery *n.* (גאָה'-דער-אי) פּוץ; שטאַט.

gau'dily *adv.* (גאָה'-די-לי) אויף א גע-פּוצטען, אויסגעציערטען שטייגער [הויפּטזעכליך אָהן געשמאַק, בלויז אום צו וואַרפען זיך אין די אויגען].

gau'diness *n.* (גאָה'-די-נעס) פּראַכט [מעהרסטענטייל געשמאַקלאָזער]; פּוסטער פּוץ.

gaud'less *a.* (גאָהד'-לעס) אָהן בעצירונג, אָהן פּוץ.

gau'dy *a., n. and v.* (גאָה'-די) בריליאַנט, פּראַכטפול, גלענצענד; געשמאַקלאָז אויסגעפּוצט, וואולגאַר-גלענצענד; א הוליאַנקע, א קערמעשעל, אַן אונטערהאַלטונג [אַן אויסדרוק אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען]; אויספּוצען.

gau'dy-day *n.* (גאָה'-די-דיי) א יום-טוב, א יומא דפּגרא [הויפּטזעכליך א יום-טוב, אַן אונטערהאַלטונג אין אַן ענגלישען אוניווערזיטעט].

gauge *n.* (גיידזש) ז. *gage*

gauge'able *a.* (גיידזש'-עבל) ז. *gageable*

gaum *v.* (גאָהם) שמירען [מיט א קלעפּינער זאַך]; טהאָן עפּעס ניט געשיקט, אומגעלומפּערט.

gau'my *a.* (גאָה'-מי) קלעפּיג; אונגעלומפּערט, אונגעשיקט.

gaunch *v. and n.* (גאָהנטש) ז. *ganch*

gaunt *a.* (גאָהנט) דאַר, מאַגער, דין, ביי־נערדיג; פּערמאַרעט, אויסגעמאַטערט; אויסגעמאַגערט.

gaunt'let *n.* (גאָהנט־לעט) אַן אייזערנע הענדשקע, וועלכע מען פלעגען טראָגען אַמאָליגע ריטער; אַ הענדשקע מיט אַ ברייטען ראַנד, וואָס געהט אַרויף אויף'ן אָרבעל [ווערט געברויכט פון רייטער, פון אויטאָמאָביל־פאָהרער א. ד. ג.]; דער מאַנזשעט פון אַ הענדשקע; אַ הענדשקע מיט איין פינגער; אין כירורגיע — אַ באַנדאַזש, וועלכער וויקעלט אַרום די האַנד און די פינגער אין דער פאָרם פון אַ הענדשקע.

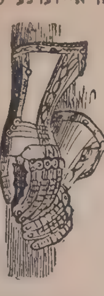

Gauntlets

gaunt'leted *a.* (גאָהנט־לעט־עד) וואָס טראָגט אַן אייזערנע הענדשקע.

gaunt'ly *adv.* (גאָהנט־לי) מיט אַ פּער־מאַרעטען אויסזעהען; זעהר אויסגעמאַגערט.

gaunt'ness *n.* (גאָהנט־נעס) מאַגערקייט.

gaun'tree *n.* (גאָהנ־טריע) ז. *gauntry*

gaun'try *n.* (גאָהנ־טרי) דער באַלקען אָדער די פּלאַטפאָרמע, איבער וועלכער עס בעוועגט זיך הין און צוריק אַ הייב־מאַשין אויף רעדלעך; אַ ראַהם וואָס לעגט זיך אונטער אַ פאַס, כדי זי זאָל שטעהן אונבעוועגט.

gauss *n.* (גאַוס) אַן איינהייט צו מעסטען די שטאַרקייט פון אַ מאַגנעטישען פעלד [דיזע איינהייט טראָגט דעם נאָמען פון דעם דייטשען מאַטעמאַטיקער קאַרל פרידריך גאַוס].

Gaus'sian *a.* (גאַו־סי־ען) וואָס איז שייך צום מאַטעמאַטיקער קאַרל פרידריך גאַוס אָדער צו זיינע ערפינדונגען.

gauze *n. and a.* (גאָהז) גאָז [אַ מין צייג פון אַ זעהר פיינעם געוועב]; מאַרלע, באַנדאַזש־שטאָף; אַ גאָזענער.

gauze'-ma'ker *n.* (גאָהז־מיי־קער) איינער וואָס וועבט גאָז [זעהר אַ לייכטע און דינע ציינ].

gauze'-silk *n.* (גאָהז־סילק) זיידען־גאָז [זעהר פיין געוועבטע זייד].

gauze'-wire *n.* (גאָהז־וואַיר) דראָטען־געוועב.

gau'zy *a.* (גאָה־זי) ווי גאָז, ווי זעהר דין געוועבטע ציינ.

gave (גייוו) ז. *give* געגעבען.

gav'el *n.* (געוו־על) צאַל, שטייער, אָב־גאַבע; דער האַמער פון אַ פּאָרזיצענדען אין אַ פערזאַמלונג.

gav'elkind *n.* (געוו־על־קאַינד) אַ גוט אָדער פערמעגען, וועלכעס — נאָך'ן טויט פון דעם אייגענטימער — געהט איבער בירושה ניט צום עלטעל'ען זוהן, נאָר צו אַלע זיהן אויף אַ גלייכען אופן און זיי קענען צוטיילען דאָס גוט אויף גלייכע חלקים.

gavot' *n.* (גע־וואַט) [אַ גאַוואָט פראַנצויזישער טאַנץ].

gawk *n.* (גאָהק) [אַ מין קוקוק פויגעל]; אַ נאַר; אַן אומגעלומפּערטער מענש.

gawk's er'rand (גאָהקס ער־ענד) ז. *fool's errand*

gaw'ky *a. and n.* (גאָה־קי) נאַריש, אומגעלומפּערט; אַ נאַר, אַ תם.

gawn'tree *n.* (גאָהנ־טרי) ז. *gauntry*

gay *a.* (גיי) פרעהליך, לוסטיג, מונטער, לעבעדיג; בערוישט; מיט העלע פאַרבען, פון אַ העלען קאָליר, גלענצענד; רייך געקליידעט; איבערגעגעבען צו תאוות; צימליך לאַנג.

gay'ety *n.* (גיי־אי־טי) פרעהליכקייט, מונטערקייט; גלאַנץ.

gay'ly *adv.* (גיי־לי) אויף אַ פרעהלי־כער, לוסטיגער אַרט.

gay'ness *n.* (גיי־נעס) ז. *gayety*

gay world (גיי וואָירלד) די פרעהלי־כע יונגען; די, וועלכע גיבען זיך ניט אָב מיט ערנסטע פראַגען.

gaze *v. and n.* (גייז) קוקען מיט נייגע־ריגקייט; ניט אַראָבנעהמען די אויגען; דאָס קוקען מיט נייגעריגקייט; דאָס ניט אַראָבנעהמען דיא אויגען.

gaze'hound *n.* (גייז־האַונד) אַ הונד וואָס שפּירט נאָך נאָך עפּעס און בענוצט דערביי מעהר דאָס קוקען מיט די אויגען איידער דאָס שמעקען מיט דער נאָז.

gaze in won'der (גייז אין וואָנ־דער) קוקען מיט שטוינען פאַר פערוואונ־דערונג.

gazel' *n.* (גע־זעל) ז. *gazelle*

gazelle' *n.* (גע־זעל) אַ גאַזעל, אַ קליינע גראַציעזע־געבויטע אַנטילאָפּע [אַ מין אָפּ־ריקאַנישער הירש].

Gazelles

ga'zer *n.* (גיי־זער) איינער וואָס קוקט מיט שטוינען אָדער וואָס נעהמט די אויגען ניט אַראָב.

gazette' *n. and v.* (גע־זעט) אַ גאַזעט, אַ ציטונג; אַריינשטעלען אין אַ צייטונג, פערעפענטליכען; פּובליצירען.

gazetteer' *n.* (געז־עט־טיר) אַ צייטונגס־שרייבער; אַ געאָגראַפישעס ווערטער־בוך [אַ בוך פון נעמען פון לענדער, שטעדט, טייכען, בערג א. ז. וו.].

ga'zing-stock *n.* (גיי־זינג־סטאַק) אַ פערזאָן אָדער זאַך, אויף וועלכער מען קוקט מיט נייגעריגקייט און וואונדער; אַ בייז־וואונדער.

G. B. ראשי תבות פון די ווערטער *Great Britain* [גרויס־בריטאַניען].

G. B. and I. ראשי תבות פון די ווער־טער *Great Britain and Ireland* [גרויס־בריטאַניען [ענגלאַנד, שאָטלאַנד און וועלס] און אירלאַנד.

gear *n. and v.* (גיער) דאָס זיין אין פּאַסינגער אָרדנונג, אויסריכטונג אָדער אויסשטאַטונג; אויסשטאַטונג, אויסריכ־טונג [ווי קליידער, בעצירונגען, וואָפען, געשפּאַן, אַ גאַנג געציי, אַלע נויטיגע זאַ־כען אויף אַ שיף א. ז. וו.]; טריעב־ווערק, די טיילען פון אַ מאַשין וואָס גי־בען איבער די בעוועגונג פון איין טייל צום צווייטען; צאָהן־רעדער פון מאַשינען; די צוזאַמענפּאַסונג פון צאָהן־רעדער אין אַ מאַשין; אויסשטאַטען, אויסריכטען, ברייננען אין נויטיגער אָרדנונג און צופּאַ־סונג [פאַר אַ טהעטיגקייט]; צונויפּפּאַסען טיילען פון מאַשינעריע.

gear'-box *n.* (גיער־באָקס) דער קאַפּסול אין וועלכען עס ווערט איינגעפּאַסט די טריעב־ווערק אָדער די טראַנסמיסיאָן־צאָהן־רעדער פון אַ מאַשין.

gear'-cut'ter *n.* (גיער־קאַט־ער) אַ מאַשין וואָס שניידט אויס צייהנער אין צאָהן־רעדער; איינער וואָס שניידט צייה־נער אין צאָהן־רעדער.

gear'ing *n.* (גיער־אינג) אויסשטאַטונג, אויסריכטונג; קליידונג; געשפּאַן; טריעב־ווערק, די טיילען פון מאַשינעריע וואָס געבען איבער די בעוועגונג פון איין טייל צום צווייטען; טראַנסמיסיאָן־צאָהן־רעדער.

gear in'to each oth'er (גיער אינ־טו איטעטש אַטה־ער) זיך צופּאַסען, אַריינ־געהן איינע אין די אַנדערע [ווי די צייה־נער פון צאָהן־רעדער].

geat *n.* (דזשיעט) [די דאָס גיס־לאָך עפענונג דורך וועלכער מען גיסט אַריין דאָס צושמאָלצענע מעטאַל אין פורמעס].

gec'conoid *a. and n.* (געק־אָ־נאַיד) וואָס איז שייך צו די געקאָס [אַ מין עקדיעשען אָדער יאַשטשערקעס]; אַ געקאָ. ז. *gecko*

geck *n. and v.* (געק) אַ נאַר, אַ פּראָס־טאַק; פּעראַכטונג, גרינגשעצונג, שפּאָט; שאָקלען מיט'ן קאָפּ אַלס צייכען פון שפּאָט און פעראַכטונג אָדער אויס נאַרישקייט; שפּאָטען; חוזק מאַכען, אָבנאַרען.

gec'ko *n.* (געק־אָ) אַ געקאָ [אַזאַ עק־דיש אָדער יאַשטשערקע].

gee *v. and int.* (דזשיע) שטימען; פּאַ־סען; זיך בעוועגען אויף איין זייט; זיך בעוועגען אָדער קירעווען רעכטס [וועגען פערד]; רעכטס! נו, געה! [אַן אויסגע־שריי פון פערד־טרייבער].

gee'-ho *v. and int.* (דזשיע־האָו) ז. *gee*

geese *n.* (גיעס) ז. *goose* גענז.

geest *n.* (גיעסט) הויך, טרוקען, זאַמדיג לאַנד; אָנגעשווייגקטע ערד.

gee with (דזשיע הוויטה) צושטימען; דורכקומען.

We don't **gee** with our neighbors.

Gehen'na *n.* (גי־הענ־אַ) גי־הינום [דער פּלאַץ אין ארץ ישראל וואו מען פלעגט ברייננען מענשליכע קרבנות צום מולך]; דער גיהנום.

ge'ic *a.* (דזשי־איק) וואָס קומט פון דעם שטאָף וואָס בילדעט זיך פון פערפוילטע פּלאַנצען. ז. *humus*

ge'in *n.* (דזשי־אין) אַ שטאָף וואָס ביל־דעט זיך פון פערפוילטע פּלאַנצען. ז. *humus*

gei'sha *n.* (גיי־שאַ) אַ גיישאַ [אַ יאַפּאַ־נעזישע טענצערין].

gel'ada *n.* (דזשעל־ע־דאַ) אַן אַביסינ־שער באַבון [אַזאַ מאַלפּע].

gelatig'enous *a.* (דזשעל־ע־טידזש־ע־נאַס) וואָס גיט אַרויס זשעלאַטין אָדער זשעלע [אַ מין שטודען].

gel'atin *n. and a.* (דזשעל־ע־טין) זשעלע אָדער זשעלאַטין [אַ מין שטודען ווי פערקיהלטע פוס־יויך]; וואָס איז עהנ־ליך צו זשעלאַטין.

gelat'inate *v.* (דזשעל־עט־אי־נייט) פערוואַנדלען אין זשעלע אָדער זשעלאַטין; פערוואַנדלעט ווערען אין זשעלאַטין [אַזאַ שטודען ווי פערקיהלטע פוס־יויך].

gelatina'tion *n.* (דזשעל־ע־טי־ניי־שאָן) פערוואַנדלונג אין זשעלע אָדער זשעלאַטין [אַ מין שטודען].

gel'atine *n. and a.* (דזשעל־ע־טין) ז. *gelatin*

gelatin'iform *a.* (דזשעל־ע־טינ־אי־

פארם) עהנליך צו זשעלע אדער זשעלאטין [א מין שטודען].

gelatinig'erous *a.* (דזשעל-ע-טינידזש'-ע-ראס) וואס גיבען ארויס פון זיך א זשעלאטין-ארטיגען אדער שטודען-ארטיגען שטאף [ווענגען געוויסע אינפוזאריען].

gelatinisa'tion *n.* (דזשעל-ע-טין-אי-זיי'-שאן) ז. *gelatination*

gelat'inise *v.* (דזשעל-עט'-אי-נאיז) ז. *gelatinate*

gelatiniza'tion *n.* (דזשעל-ע-טין-אי-זיי'-שאן) ז. *gelatination*

gelat'inize *v.* (דזשעל-עט'-אי-נאיז) ז. *gelatinate*

gel'atinoid *a. and n.* (דזשעל'-ע-טי-נאיד) וואס איז עהנליך צו זשעלע אדער זשעלאטין [אזא שטודען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו זשעלאטין.

gelat'inous *a.* (דזשע-לעט'-אי-נאס) עהנליך צו זשעלאטין אדער זשעלע; וואס איז שייך צו זשעלאטין [אזא שטודען].

gelat'inously *adv.* (דזשע-לעט'-אי-נאס-לי) אזוי ווי זשעלאטין; אזוי אז עס זאל ווערען ווי זשעלאטין [אזא שטודען].

gelat'inousness *n.* (דזשע-לעט'-אי-נאס-נעס) דאס בעשטעהן פון זשעלע אדער זשעלאטין [אזא שטודען].

geld *v., a. and n.* (געלד) קאסטרירען, בעשניידען, מאכען אוים זכר [הויפטזעכליך א פערד]; ארויסשניידען די אלטע האניג-צעלען פון א ביענשטאק, אום צו מאכען פלאץ פאר נייע; יאלאווע, וואס מעלקט זיך ניט [ווענגען בהמות]; שטייער, אבצאהל.

gel'ded *a.* (געל'-דעד) קאסטרירט, געמאכט אוים זכר [הויפטזעכליך ווענגען פערד].

gel'der *n.* (געל'-דער) איינער וואס קאסטרירט, בעשניידט חיות [מאכט פאר אוים זכר].

gel'ding *n.* (געל'-דינג) א קאסטרירטע חיה [א בעשניטענע, וואס איז געמאכט פאר אוים זכר]; א קאסטרירטער אנגער [פערד].

gel'id *a.* (דזשעל'-איד) קאלט, אייזקאלט.

gelid'ity *n.* (דזשע-ליד'-אי-טי) קעלט, קאלטקייט; פראסטיגקייט.

gel'idly *adv.* (דזשעל'-איד-לי) אויף א קאלטען, אייזיגען אדער פראסטיגען שטייגער.

gel'idness *n.* (דזשעל'-איד-נעס) ז. *gelidity*

gelos'copy *n.* (דזשע-לאס'-קא-פי) די קונסט צו בעשטימען אימעצענס כאראקטער לויט זיין מאניער צו לאכען.

gem *n. and v.* (דזשעם) אן עדעלשטיין; א קליינער זארט דרוק-שריפט; א קיכעל; בעזעצען מיט עדעלשטיינער; פערציערען [ווי מיט עדעלשטיינער].

Gema'ra *n.* (גע-מא'-רא) גמרא.

Gemar'ic *a.* (גע-מער'-איק) וואס איז שייך צו גמרא.

gema'tria *n.* (גי-מיי'-טרי-א) א גמטריא [א סיסטעם אין ביבלישע פירושים צו פערבייטען איין ווארט מיט'ן צווייטען, ווען די צאהל, וועלכע עס בעדייטען די אותיות פון איין ווארט איז גלייך צו דער צאהל, וועלכע עס בעדייטען די אותיות פון צווייטען ווארט].

gem'-cut'ting *n.* (דזשעם'-קאט'-אינג) דאס שלייפען עדעלשטיינער.

gem'el *n.* (דזשעם'-על) א צווילינג.

gemellip'arous *a.* (דזשעם-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס ברענגט ארויס צווילינגס.

gem'el-ring *n.* (דזשעם'-על-רינג) א רינג וואס בעשטעהט פון צוויי אדער עטליכע רינגלעך.

gem'el-win'dow *n.* (דזשעם'-על-ווינ'-דאו) א פענסטער מיט צוויי נישען [צווישענרוימען אדער פערטיעפונגען].

gem'inate *v. and a.* (דזשעם'-אי-נייט) פערדאפעלט ווערען; דאפעלט; וואס איז פארווייז.

gem'inately *adv.* (דזשעם'-אי-נייט-לי) פארווייז, אין צווייען.

gemina'tion *n.* (דזשעם-אי-ניי'-שאן) א פערדאפלונג; א ווידערהאלונג [איבערהויפט פון א ווארט]; די פערדאפלונג פון א קאנזאנאנט אין א ווארט [ווי *tt* אין *letter* אדער *mm* אין *hammer* א. ד. ג.]; דאפעלטע קאנזאנאנטען.

gem'inative *a. and n.* (דזשעם'-אי-ניי-טיוו) וואס איז געדאפעלט; וואס ווידערהאלט זיך; א דאפעלטער בוכשטאב.

Gem'ini *n. and int.* (דזשעם'-אי-נאי) מזל תאומים [אן אסטראנאמיש שטערענבילד] הימעל! [אלס אויסרוף אדער שבועה].

gem'inous *a.* (דזשעם'-אי-נאס) דאפעלט; וואס קומט פאר פארווייז.

gem'iny *n. and int.* (דזשעם'-אי-ני) א פאר; א פאר אויגען; הימעל! [אלס אויסרוף אדער שבועה].

gem'ma *n.* (דזשעם'-א) א קנאספע, א שפראץ-אויגעל [ביי פלאנצען].

gem'mate *a.* (דזשעם'-אייט) וואס גיט ארויס קנאספען אדער שפראץ-אויגעלעך [ווענגען פלאנצען].

gemma'tion *n.* (דזשע-מיי'-שאן) די בילדונג פון קנאספען אדער שפראץ-אויגעלעך [ביי פלאנצען]; דאס פרוכפערען זיך פון געוויסע בעשעפענישען דורך דעם וואס איין ארגאניזם וואקסט ארויס ווי א קנאספע פון דעם צווייטען און טיילט זיך פון איהם נאכדעם אין גאנצען אב אדער נור טיילווייז, ווי דאס איז ביי די פאליפען פון קאראלען. דיעזע פרוכפערונג איז ניט קיין געשלעכטליכע.

gemmed *a.* (דזשעמד) בעדעקט מיט עדעלשטיינער, דימענטען אדער פערל.

gem'meous *a.* (דזשעם'-אי-אס) וואס געהערט צו עדעלשטיינער אדער דימענטען; עהנליך צו דימענטען.

gemmif'erous *a.* (דזשע-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס קנאספען אדער שפראץ-אויגעלעך.

gem'miform *a.* (דזשעם'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קנאספע אדער שפראץ-אויגעל.

gem'miness *n.* (דזשעם'-אי-נעס) דאס זיין בעזעצט מיט דימענטען; דאס שיינען אדער פינקלען ווי דימענטען; דאס זיין נעט אדער זויבער.

gem'moid *a.* (דזשעם'-איד) וואס איז עהנליך צו א קנאספע אדער שפראץ-אויגעל.

gemmula'tion *n.* (דזשעם-יו-ליי'-שאן) ז. *gemmation*

gem'mule *n.* (דזשעם'-יול) א קליינע קנאספע אדער שפראץ-אויגעל; אין זאאלאגיע — א קליינער קנאספען-ארטיגער צוואוואקס אויף אן ארגאניזם פון וועלכען עס בילדעט זיך אוים א זעלבסטשטענדיגער ארגאניזם [ווי א פאליפ אויף א קאראל].

gem'my *a.* (דזשעם'-אי) בעזעצט מיט דימענטען; וואס פינקעלט ווי דימענטען; נעט, זויבער.

gemot' *n.* (גע-מאוט') א פאלקס-פערזאמלונג.

gems'bok *n.* (געמז'-באק) די שפיעזגעמזע [אזא זיד-אפריקאנישער הירש מיט לאנגע גראדע שפיציגע הערנער].

Gemsbok

gem'-stone *n.* (דזשעם'-סטאון) אן עדעלשטיין, א דימענט.

gendarme' *n.* (דזשענ-דארם') א זשאנדארם.

gendar'merie *n.* (דזשענ-דאר'-מע-ריע) זשאנדארמעריע.

gendar'mery *n.* (דזשענ-דאר'-מע-רי) ז. *gendarmerie*

gen'der *n. and v.* (דזשענ'-דער) געשלעכט [מין זכר אדער מין נקבה]; זיך פארען [ווי א זכר מיט א נקבה]; קינדלען.

gen'derless *a.* (דזשענ'-דער-לעס) אין גראמאטיק — וואס האט ניט קיין בעשטימטען מין [ווענגען ווערטער וואס זיינען נים בעשטימט אויב זיי זיינען מין זכר אדער מין נקבה].

genealog'ic *a.* (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-איק) ז. *genealogical*

genealog'ical *a.* (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-אי-קעל) גענעאלאגיש, וואס איז שייך צום סדר היחוס אדער צום שטאם-בוים.

genealog'ically *adv.* (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א גענעאלאגישען אופן, אין בעצוג צו גענעאלאגיע [סדר היחוס].

genealog'ical tree (דזשענ-אי-ע-לאדזש'-אי-קעל טריע) דער סדר היחוס; דער שטאם-בוים.

geneal'ogist *n.* (דזשענ-אי-על'-א-דזשיסט) א גענעאלאג, איינער וואס שטודירט אדער שרייבט ווענגען גענעאלאגיע. ז. *genealogy*

geneal'ogize *v.* (דזשענ-אי-על'-א-דזשאיז) אונטערזוכען אדער שטודירען דעם סדר היחוס אדער די אבשטאמונג פון אימעצען.

geneal'ogy *n.* (דזשענ-אי-על'-א-דזשי) גענעאלאגיע, די בעשרייבונג אדער די היסטאריע פון אימעצענס אבשטאמונג; דער סדר היחוס.

gen'era *n.* (דזשענ'-ע-רא) מינים, גאטונגען.

generabil'ity *n.* (דזשענ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען געבארען ווערען; דאס קענען אבשטאמען.

gen'erable *a.* (דזשענ'-ע-רעבל) וואס

GEMS

Topaz
Sapphire
Topaz
Emerald
Lapis-lazuli
Spinel
Chrysoprase
Almandine
Tourmaline
Tourmaline

Topaz
Ruby
Amethyst
Turquoise
Garnet
Opal
Aquamarine
Heliotrope or Bloodstone

קען געבארען ווערען; וואס קען געבראכט ווערען אויף דער וועלט דורך געבורט.

gen′eral *a., n. and v.* (דזשענ'-ע-רעל) אלגעמיין; געוועהנליך; דאס אלגעמיינע; א גענעראל; א פויק=מארש; קאמאנדירען ווי א גענעראל.

gen′eral accep′tance (דזשענ'-ע-רעל עק-סעפ'-טענס) אן אונבעדינגטע אנגאהמע, דאס אננעהמען אהן וועלכע עס איז בעדינגונגען [וועגען א וועקסעל].

gen′eral a′gent (דזשענ'-ע-רעל איי'-דזשענט) א גענעראל=אגענט, א הויפט=אגענט.

gen′eral anæsthe′sia (דזשענ'-ע-רעל ענ-עס-טהי'-סי-ע) אן אלגעמיינע אנעסטעזיע, אזא אונעמפפינדליכקייט פון קערפער, ווען דער מענש פערלירט דעם גאנצען בעוואוסטזיין [ווי ביי כלאראפארמירען א. ד. ג.].

gen′eral assem′bly (דזשענ'-ע-רעל ע-סעמ'-בלי) א גענעראל=פערזאמלונג, אן אלגעמיינע פערזאמלונג.

Gen′eral Assem′bly (דזשענ'-ע-רעל ע-סעמ'-בלי) דער העכסטער טריבונאל פון דער פרעסביטעריאנער קירך וועלכער האלט אב זיינע פערזאמלונגען איין מאל יעהרליך; א פארלאמענט פון אן איינצעלנעם שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא.

gen′eral av′erage (דזשענ'-ע-רעל עוו'-ע-רעדזש) דער פערלוסט וואס יעדער פון די פראכט=איינגענטימער פון א שיף טראגט, לויט דער פראפארציע פון זיינע סחורות, צו דעקען די קאסטען וואס די שיף האט געמאכט צו ראטעווען די אלגעמיינע לאדונג [ווי אין דער צייט פון א שיפס=אונגליק, ווען מען דארף א טייל פון דער פראכט ארויסווארפען אדער רופען צו הילף אן אנדער שיף א. ד. ג.].

gen′eral con′ference (דזשענ'-ע-רעל קאנ'-פע-רענס) אן אלגעמיינע קאנפערענץ; די גענעראל=פערזאמלונג פון די פארשטעהער פון דער מעטאדיסטישער קירך.

gen′eral deliv′ery (דזשענ'-ע-רעל די-ליוו'-ער-אי) פאסט=רעסטאנט [בריעף וועלכע ווערען ניט פאנאנדערגעטראגען פון בריעף=טרעגער נאר ווערען אבגענומען פערזענליך פון פאסט=קאנטאר].

generalis′simo *n.* (דזשענ-ע-רע-ליס'-אי-מאו) א גענעראליסימוס, א הויפט=קאמאנדיר.

gen′eral is′sue (דזשענ'-ע-רעל איש'-אוה) אין געריכטס=פראצעסען — אן איינפאכע אבלייקענונג פון א קלאגע אדער פון א תביעה.

general′ity *n.* (דזשענ-ע-רעל'-אי-טי) דאס אלגעמיינע; די אלגעמיינהייט; דער גרעסטער טייל, דער הויפט=טייל.

gen′eralizable *a.* (דזשענ'-ע-רעל-אי-זעבל) וואס קען פעראלגעמיינערט ווערען אדער געבראכט ווערען אונטער אן אלגעמיינעם כלל.

generaliza′tion *n.* (דזשענ-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) די פעראלגעמיינערונג; דאס בריינגען אונטער אן אלגעמיינעם כלל.

gen′eralize *v.* (דזשענ'-ע-רעל-איז) פעראלגעמיינערען; בריינגען אונטער אן אלגעמיינעם כלל; מאכען אלגעמיין.

gen′eralized *a.* (דזשענ'-ע-רעל-איזד) פעראלגעמיינערט; איינפאך, פרימיטיוו [וועגען ארגאניזמען].

gen′eralizer *n.* (דזשענ'-ע-רעל-אי-זער) איינער וואס גענעראליזירט אדער פעראלגעמיינערט.

gen′erally *adv.* (דזשענ'-ע-רעל-אי) אויף אן אלגעמיינער ארט; אין אלגעמיין; בכלל; איבערהויפט; מייסטענס.
I generally take my vacations in August.

gen′eralness *n.* (דזשענ'-ע-רעל-נעס) אלגעמיינהייט.

gen′eral of′ficer (דזשענ'-ע-רעל אפ'-איס-ער) אן אויבער=אפיציער, א גענעראל; אן אויבער=בעאמטער.

gen′eral or′der (דזשענ'-ע-רעל אר'-דער) אן אלגעמיינער בעפעהל; א בעפעהל וואס ווערט ארויסגעגעבען צו דער גאנצער ארמעע.

gen′eral post′-of′fice (דזשענ'-ע-רעל פאוסט'-אפ'-איס) די הויפט=פאסט=קאנטאר [אין א גרויסער שטאדט וואו עס זיינען פאראן מעהרערע פאסט=אבטיילונגען].

gen′eral practi′tioner (דזשענ'-ע-רעל פרעק-טיש'-אנ-ער) א דאקטאר וואס בעהאנדעלט אלע קראנקהייטען [אין געגענזאץ צו א ספעציאליסט, וואס בעהאנדעלט נור געוויסע קראנקהייטען, פאר וועלכע ער האט זיך ספעציאליזירט].

gen′eral prin′ciple (דזשענ'-ע-רעל פרינ'-סיפל) אן אלגעמיינער פרינציפ, אן אלגעמיינער כלל.

gen′eral pub′lic (דזשענ'-ע-רעל פאב'-ליק) דאס אלגעמיינע פובליקום.

gen′eralship *n.* (דזשענ'-ע-רעל-שיפ) דאס אמט פון א גענעראל; די לייטונג אדער די אנפיהרונג פון אן ארמעע; די מיליטערישע געשיקטהייט אדער פעהיגקייטען פון א קאמאנדיר אנצופיהרען אן ארמעע.

gen′eral term (דזשענ'-ע-רעל טוירם) א געריכטס=זיצונג וואס ווערט אבגעהאלטען פון אלע ריכטער אדער פון דעם גרעסטען טייל פון זיי פאר אפעלאציאנס=צוועקען.

gen′eral treat (דזשענ'-ע-רעל טריעט) א פונדע פאר'ן גאנצען עולם [דאס שטעלען משקה פאר אלעמען].

gen′eral weal (דזשענ'-ע-רעל הוויעל) דאס אלגעמיינע וואהל.

gen′erant *a. and n.* (דזשענ'-ע-רענט) וואס שאפט; וואס פראדוצירט; וואס ענטוויקעלט פון זיך; אין געאמעטריע — די גענעראטריקס אדער די ערצייגענדע ליניע [די ליניע, וועלכע בילדעט אויס דורך איהר בעוועגונג א נייע געאמעטרישע פיגור].

gen′erate *v.* (דזשענ'-ע-רייט) געבעהרען; ארויסבריינגען; פראדוצירען; בריינגען צו עקזיסטענץ; פעראורזאכען; אויסבילדען.

gen′erate steam (דזשענ'-ע-רייט סטיעם) פערוואנדלען וואסער אין דאמפף דורך היץ.

gen′erating fig′ure (דזשענ'-ע-ריי-טינג פיג'-יור) אין געאמעטריע — א פיגור, וועלכע בעוועגט זיך און מיט איהר בעוועגונג בילדעט זי אויס אן אנדער געאמעטרישע פיגור.

gen′erating line (דזשענ'-ע-ריי-טינג לאין) אין געאמעטריע—די ליניע, וועלכע בעוועגט זיך און מיט איהר בעוועגונג בילדעט זי אויס אדער בעשרייבט א פלעכע.

gen′erating sur′face (דזשענ'-ע-ריי-טינג סויר'-פיים) די הייץ=פלעכע אין א קעסעל [די פלעכע פון קעסעל וועלכע ווערט בעריהרט פון פלאם].

genera′tion *n.* (דזשענ-ע-ריי'-שאן) די פרוכפערונג, פערמעהרונג; די געבעהרונג, די ארויסבריינגונג; אין מאטעמאטיק — די אויסבילדונג אדער בעשרייבונג פון א געאמעטרישער פיגור דורך דער בעוועגונג פון א פונקט, ליניע אדער פלעכע; א גענעראציאן, א דור; א מין, א פאמיליע, א ראסע.

gen′erative *a.* (דזשענ'-ע-ריי-טיוו) געבעהרענד; ארויסבריינגענד; וואס איז שייך צו פרוכפערונג אדער פערמעהרונג.

gen′erator *n.* (דזשענ'-ע-ריי-טאר) א גענעראטאר [אן עלעקטרישע מאשין וואס פראדוצירט אן עלעקטרישען שטראם]; א דאמפף=קעסעל; יעדע זאך וואס פעראורזאכט אדער בריינגט ארויס עפעס; אין מוזיק — א טאן, וועלכער ענטוויקעלט פון זיך א רייהע פון הארמאנישע קלאנגען; אין מאטעמאטיק — א גענעראטריקס אדער א געאמעטרישע פיגור, וועלכע בעשרייבט דורך איהר בעוועגונג אן אנדער פיגור; אין כעמיע — די עלעמענטען, פון וועלכע מען בעקומט א מעהר קאמפליצירטען כעמישען שטאף.

gen′eratrix *n.* (דזשענ'-ע-ריי-טריקס) אין מאטעמאטיק — די גענעראטריקס [דער פונקט, ליניע אדער פיגור, וועלכע בילדען אויס אדער בעשרייבען ביי זייער בעוועגונג אנדערע געאמעטרישע פיגורען]; א גענעראטאר [אן עלעקטרישע מאשין, וועלכע פראדוצירט אן עלעקטרישען שטראם].

gener′ic *a.* (דזשי-נער'-איק) וואס געהערט צו א געשלעכט [צום מין זכר אדער נקבה]; וואס איז שייך צו א כלל און ניט צו א פרט; וואס איז כאראקטעריזירט מיט אלע פרטים.

gener′ically *adv.* (דזשי-נער'-אי-קעל-אי) לויט די געשלעכטער, לויט דער פערטיילונג אויף מין זכר און מין נקבה; פאלשטענדיג, אין אלע אופנים.

generos′ity *n.* (דזשענ-ע-ראס'-אי-טי) גרויסמוטה, עדעלמוטה; פרייגעביגקייט.

gen′erous *a.* (דזשענ'-ע-ראס) גרויסמוטיג, עדעלמוטיג; פרייגעביג; עהרענהאפט; מיט אן איידעלען כאראקטער; שטארק [ווי וויין]; פול; מיט א ברייטער האנד.

gen′erously *adv.* (דזשענ'-ע-ראס-לי) אויף א גרויסמוטיגען, איידעלען אופן; מיט א ברייטער האנד.

gen′erousness *n.* (דזשענ'-ע-ראס-נעס) ז. *generosity*.

gen′erous wine (דזשענ'-ע-ראס הוואין) שטארקער וויין.

gen′esis *n.* (דזשענ'-ע-סיס) די ארויסקומונג, די ארויסשטאמונג, די אויסבילדונג, די בעשאפונג; די ערקלערונג אדער ערצעהלונג וועגען דער ענטשטעהונג פון עפעס; אין מאטעמאטיק — די אויסבילדונג אדער בעשרייבונג פון א פלעכע דורך דער בעוועגונג פון א ליניע.

Gen′esis *n.* (דזשענ'-ע-סיס) דאס ערשטע בוך פון חומש [ספר בראשית].

gen′et *n.* (דזשענ'-עט) א קליין שפאניש פערד; די גענעט [א מין ווילדע קאץ פון דרום=אייראפא און צפון=אפריקא]; די רויכווארג פון א גענעט=קאץ.

Genet

geneth′liac *a. and n.* (דזשי-נעטה'-לי-עק) וואס איז שייך צו איינעמס געבורטס=טאג; אין אסטראלאגיע — וואס איז שייך

צו איינעמס מזל לויט דער לאגע פון די שטערען אין דעם טאג פון זיין געבורט; א געדיכט וואס איז געשריבען צו איינעמס געבורטס־טאג; איינער וואס זאגט נביאות וועגען דעם צוקינפטיגען לעבען פון א קינד לויט דער לאגע פון די שטערען אין דעם מאמענט פון דעם קינד'ם געבורט.

genethli'acal *a.* (דזשענ-עטה-לאי'-ע-קעל) ז. *genethliac*

genethlial'ogy *n.* (דזשי-נעטה-לי-על'-א-דזשי) נאטיוויטעט־שטעלעריי [דאס נביאות זאגען וועגען דער צוקונפט פון א קינד לויט דער לאגע פון די שטערען אין דעם מאמענט ווען דאס קינד איז געבארען געווארען].

genet'ic *a.* (דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג אדער ארויסשטאמונג פון עפעס.

genet'ical *a.* (דזשי-נעט'-אי-קעל) ז. *genetic*

genet'ically *adv.* (דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) לויט דער ענטשטעהונג; דורך דער ארויסשטאמונג.

Gene'van *a. and n.* (דזשי-ני'-וועו) וואס איז שייך צו גענף אדער זשענעווע [א שטאדט אין דער שווייץ]; אן איינוואהנער פון גענף; אן אנהענגער פון דער גענפישער אדער קאלוויניסטישער רעליגיאנס־לעהרע; א קאלוויניסט.

Gene'vanism *n.* (דזשי-ני'-וועג-איזם) קאלוויניזם, די רעליגיאנס־לעהרע פון קריסטליכען רעפארמער קאלווין פון גענף.

Genevese' *a. and n.* (דזשענ-אי-וויעס') ז. *Genevan*

ge'nial *a.* (דזשי'-ני-על) 1. גינסטיג, פריינדליך; פרעהליך, לעבעדיג, לוסטיג; וואס בעלעבט, וואס ערמונטערט; 2. וואס איז שייך צו הייראט; וואס ענטשטעהט פון געשלעכטליכען צוזאמענפארען; ארויסבריינגענד, געבעהרענד; וואס איז שייך צו דער מארדע [קין].

1. He is of a genial disposition.

genial'ity *n.* (דזשי-ני-על'-אי-טי) גינסטיגקייט, פריינדליכקייט, הערצליכקייט.

ge'nially *adv.* (דזשי'-ני-על-אי) אויף א לעבעדיגער, לוסטיגער אדער פריינדליכער ארט.

ge'nialness *n.* (דזשי'-ני-על-נעס) ז. *geniality*

ge'nial pow'er (דזשי'-ני-על פאו'-ער) די שאפענדע קראפט.

genic'ulate *a. and v.* (דזשי-ניק'-יו-לייט) קנעכעלדיג; מיט קנעכלעך אדער קניפלעך; וואס האט די פארם פון אן אויסגעבויגענער קניע; אויסבויגען אין דער פארם פון א קניע; מאכען קנעכעלדיג אדער קניפעלדיג.

genic'ulated *a.* (דזשי-ניק'-יו-ליי-טעד) ז. *geniculate*

genic'ulately *adv.* (דזשי-ניק'-יו-לייט-לי) אויף אן אויסגעבויגענעם אופן; מיט קנעכלעך אדער קניפלעך; אין דער פארם פון א קניע.

genicula'tion *n.* (דזשי-ניק-יו-ליי'-שאן) דאס האבען קנעכלעך; דאס זיין אויסגעבויגען ווי א קניע.

gen'ital *a.* (דזשענ'-אי-טעל) געבירטליך, וואס איז שייך צו קינדער־געבורט; וואס איז שייך צו די געבורט־ארגאנען.

gen'itals *n.* (דזשענ'-אי-טעלז) געבורט־ארגאנען; די אויסערליכע געשלעכטס־ארגאנען.

gen'iting *n.* (דזשענ'-אי-טינג) יאהאניס־עפעל [א זארט עפעל וואס ווערט רייף פריה אין זומער].

gen'itive *n. and a.* (דזשענ'-אי-טיוו) אין גראמאטיק — דער געניטיוו, די פארם פון א הויפטווארט, בייווארט אדער פירווארט, וועלכע בעצייכענט די שייכות אדער געהעריגקייט פון איין זאך צו דער צווייטער [ווי למשל: דעם פאטער'ס הויז, ביי מיינע עלטערען, פון גוטע קינדער]; וואס איז שייך צום געניטיוו; וואס בעצייכענט שייכות אדער געהעריגקייט.

ge'nius *n.* (דזשי'-ניאס) א זשעניע, א גייסט אדער גאטהייט, וואס הערשט איבער א בעשטימטען ארט אדער געביעט [לויט די פארשטעלונגען פון די אלטע פעלקער]; די גאבע; טאלאנט; די גייסטיגע אייגענטימליכקייטען; א מענש מיט אויסערגעוועהנליכע פעהיגקייטען, א גאון; גאונות; א סימבאל, א פערקערפערונג.

ge'nius lo'ci (דזשי'-ניאס לאו'-סי) אין דער אלט־רוימישער מיטאלאגיע — דער שוץ־גאט פון א געוויסען ארט אדער געגענד.

ge'nius of the time (דזשי'-ניאס אוו טהי טאים) דער צייטגייסט.

geni'za *n.* (גע-ני'-זא) גניזה, אן ארט אין א סינאגאגע אדער בית־מדרש, וואו אידען האלטען צוריסענע שמות פון ספרים, צושעדיגטע מאנוסקריפטען א. ד. ג.

geni'zah *n.* (גע-ני'-זא) ז. *geniza*

gen're *n.* (זשאנר) דער זשאנר, א געוויסער סטיל אין מאלעריי צו מאלען בילדער פון איינפאכען טאג־טעגליכען לעבען, האלטענדיג זיך טריי אן דער ווירקליכקייט.

gens *n.* (דזשענז) אין די פארהיסטארישע צייטען — א שבט אדער משפחה פון קרובים אדער בלוט־אייגענע; אין אלטען רוים — א משפחה אדער פעראייניגונג פון עטליכע פערוואנדטע פאמיליעס.

gent *n.* (דזשענט) אן אבקירצונג פון דעם ווארט *gentleman*

genteel' *a.* (דזשענ-טיעל') גוט ערצויגען, ארטיג, עדעל, אנשטענדיג; העפליך; עלעגאנט, מאדיש.

genteel' com'edy (דזשענ-טיעל' קאמ'-ע-די) ניט קיין וואולגארע קאמעדיע.

genteel'ly *adv.* (דזשענ-טיעל'-לי) אויף אן אנשטענדיגען, עלעגאנטען אדער פיינעם אופן.

gen'tian *n.* (דזשענ'-שיען) דער ביטערווארצעל [א מין דרום־אייראפעאישע פלאנצע מיט הימעל־בלויע בליטהען. ווערט בענוצט אין מעדיצין].

Gentian

Gen'tile *n. and a.* (דזשענ'-טאיל) איינער וואס איז ניט קיין איד; א הייד, א געצענדיענער; א גוי; ביי די מארמאנען אין אמעריקא — דער וואס בעלאנגט ניט צו זייער סעקטע; היידניש, גוי'איש, געצענדיענעריש.

gen'tile *a. and n.* (דזשענ'-טיל) וואס בעלאנגט צו א שבט אדער משפחה; פון דעמזעלביגען שבט אדער משפחה; א מיטגליעד פון א שבט אדער משפחה; אין גראמאטיק — א שטאם־נאמען [א נאמען, וועלכער בעצייכענט א מענשען, אויף וויפיעל ער בעלאנגט צו א געוויסען פאלק, לאנד אדער שבט, ווי למשל: אן ענגלענדער, אן אמעריקאנער א. ד. ג.].

gen'tilism *n.* (דזשענ'-טאיל-איזם) דאס בעלאנגען ניט צום אידישען פאלק; היידענטום; גוי'אישקייט; דאס לעבען אין אבגעזונדערטע משפחות אדער שבטים.

gentili'tious *a.* (דזשענ-טי-ליש'-אס) וואס געהערט צו א פאלק; וואס איז אייגענטימליך פאר א פאלק, משפחה אדער שבט.

gentil'ity *n.* (דזשענ-טיל'-אי-טי) עלעגאנץ, ארטיגקייט, עדעלקייט, אנשטענדיגקייט.

gen'tilize *v.* (דזשענ'-טי-לאיז) פיהרען א לעבען פון א גוי אדער געצענדיענער.

gen'tle *a., n. and v.* (דזשענ'טל) פון גוטער אבשטאמונג; וואס איז שייך צו גוטער אבשטאמונג; פארנעהם; רעספעקטאבעל; עדעל, גוט־ערצויגען; העפליך, פריינדליך, ליעבליך, מילד, זאנפט, גוטמוטיג; געצוימט, געלערענט [וועגען חיות]; רוהיג, פריעדליך; שטופענווייז, לייכט, ניט רייסענד [אין פארם, אויסזעהן א. ד. ג.]; א פאלק [אזא רויב־פויגעל] וואס איז געלערענט פאר יאגד אויף אנדערע פויגעל; דאס ווערימעל פון א פליעג וואס ווערט געברויכט ביים פיש־פאנג; מאכען עדעל, פיין, גוט־ערצויגען; מאכען ווייכער אדער זאנפטער; צוימען.

gen'tle arrest' (דזשענ'טל ע-רעסט') א ניט שטרענגער ארעסט [אין מיליטער].

gen'tle as day (דזשענ'טל עז דיי) מילד ווי דער טאג.

gen'tle blood (דזשענ'טל בלאד) אדעלבלוט.

gen'tlefolk *n.* (דזשענ'טל-פאוק) אנשטענדיגע, עדעלע מענשען.

gen'tle gale (דזשענ'טל גייל) א זאנפט, אנגענעהם ווינטעל.

gen'tle-hear'ted *a.* (דזשענ'טל-האר'-טעד) גוטהערציג.

gen'tle hint (דזשענ'טל הינט) אן עדעלע אנצוהערעניש.

gen'tleman *n.* (דזשענ'טל-מען) א דזשענטעלמאן; א גוט־ערצויגענער, עהרענהאפטער, עדעלער מענש; א הערר; א מאן פון גוטער אבשטאמונג; א לייב־דיענער פון א פארנעהמער פערזאן, א קאמער־דיענער.

gen'tleman-at-arms' *n.* (דזשענ'טל-מען עט-ארמז') א ספעציעלע קעניגליכע לייב־וואך אין ענגלאנד וואס בעגלייט דעם קעניג נור ביי געוויסע צערעמאניעס [בעשטעהט פון 40 פערזאן].

gen'tleman born (דזשענ'טל-מען בארן) א בעל־יחוס.

gen'tleman far'mer (דזשענ'טל-מען פאר'-מער) איינער וואס בעארבייט לאנד אלס צייט־פערטרייב.

gen'tlemanhood *n.* (דזשענ'טל-מען-הוד) פיינקייט, עדעלקייט.

gen'tlemanize *v.* (דזשענ'טל-מען-איז) מאכען פאר א פיינעם מענשען.

gen'tlemanlike *a.* (דזשענ'טל־מען־לאַיק) ז. *gentlemanly*

gen'tlemanliness *n.* (דזשענ'טל־מען־לי־נעס) גוט־ערצויגענהייט, עדעלקייט, פײַנקייט.

gen'tlemanly *a.* (דזשענ'טל־מען־לי) גוט ערצויגענ, פײַן, עדעל.

gen'tleman of the gown (דזשענ'טל־מען אוו טהי גאַון) אַ רעכטס־געלעהרטער, אַ יוריסט.

gen'tleman of the long robe (דזשענ'טל־מען אוו טהי לאָהנג ראָוב) אַ יוריסט, אַ רעכטס־געלעהרטער.

gen'tleman play'er (דזשענ'טל־מען פּלעי'־ער) אַן אַקטיאָר אַ דילעטאַנט [ניט קיין פאַכמאַן].

gen'tleman's hours (דזשענ'טל־מענז אַורז) שפּעטע נאַכט־שטונדען [נאָך האַלבער נאַכט].

gen'tleman ush'er (דזשענ'טל־מען אַש'־ער) אַ קאַפּעלדיענער; אַ לייב־דיענער פון אַ פאָרנעהמער פּערזאָן.

gen'tleness *n.* (דזשענ'טל־נעס) עדעלקייט, ווייכקייט, מילדקייט, זאַנפטקייט, גוטסקייט, ליעבליכקייט; דעליקאַטנעקייט; דאָס זײַן ניט רייסענד [אין אויסזעהן, פאָרם א. ד. ג.].

gen'tle pas'sion (דזשענ'טל פּעש'־אַן) ליעבע.

gen'tle slope (דזשענ'טל סלאָופּ) אַ ניט שטאַרקע משופּע'דיגקייט; אַ שטופּענווייזע, לייכטע משופּע'דיגקייט.

gen'tlewoman *n.* (דזשענ'טל־הוואומען) אַ פרוי פון גוטער אַבשטאַמונג; אַ קאַמערדיענעריז, אַ פרוי וואָס בעדיענט אַ פאָרנעהמע פּערזאָן.

gen'tly *adv.* (דזשענ'־טלי) אויף אַן עדעלען, צאַרטען, גוטען אופן; שטופּענווייז, ניט רייסענד [אין פאָרם אָדער אויסזעהן].

Gentoo' *a. and n.* (דזשענ־טוה') וואָס איז שייך צו די הינדוסען [אייגנוואוהנער פון הינדאָסטאַן אָדער אינדיען]; אַ הינדוס; די שפּראַך פון הינדוסען.

gentoo' *n.* (דזשענ־טוה') דער פּאַפּואַני־שער פּינגווין [אַזאַ פויגעל].

gen'try *n.* (דזשענ'־טרי) דער הויכער שטאַנד; דער קלאַס צווישען אַדעל און פאָלק; מענשען וואָס בעלאַנגען צו אַ געוויסען קלאַס [הומאָריסטיש — ווענען אַ נידריגען קלאַס מענשען].

ge'nu *n.* (דזשי'־ניו) אַ קניע; אַ קערפּער־טייל וואָס איז עהנליך צו אַ קניע.

gen'ual *a. and n.* (דזשענ'־יו־על) וואָס איז שייך צו אַ קניע; וואָס איז פאָראייניגט דורך אַ קניע; וואָס איז פאָראייניגט מיט'ן פיערטען געלענק פון אַ שפּין'ס פוס; דער פיערטער געלענק פון אַ שפּין'ס פוס.

genuflect' *v.* (דזשענ־יו־פלעקט') בויגען די קניע, קניען, פאַלען כורעים [הויפּטזעכליך ביי תּפילות].

genuflec'tion *n.* (דזשענ־יו־פלעק'־שאַן) קניע־בויגונג, דאָס קניען, דאָס פאַלען כורעים [הויפּטזעכליך ביי תּפילות].

genuflex'ion *n.* (דזשענ־יו־פלעק'־שאַן) ז. *genuflection*

genuflex'uous *a.* (דזשענ־יו־פלעק'־שיו־אַס) אין באָטאַניק — געבויגען ווי אַ קניע, אין דער פאָרם פון זיגזאַגען.

gen'uine *a.* (דזשענ'־יו־אין) וואָס קומט פון דעם ערשטען אָריגינעלען שטאַם אָדער קוואַל; וואָס בעלאַנגט צום ערשטען אָריגינעלען טיפּ; עכט, ריין, ניט פאַרפעלשט; ריכטיג; אמת'דיג, ערנסט; אין זאָאָלאָ־גיע — טיפּיש, וואָס האָט אַלע טיפּישע אייגענשאַפטען.

gen'uinely *adv.* (דזשענ'־יו־אין־לי) אויף אַן עכטען, נאַטירליכען, ריינעם אָדער טיפּישען שטייגער.

gen'uineness *n.* (דזשענ'־יו־אין־נעס) עכטקייט, ריינקייט, ערנסטקייט, אמת'דיג־קייט.

genupec'toral *a.* (דזשענ־יו־פּעק'־טאָ־רעל) וואָס איז שייך צו די קניע און צו דער ברוסט, וואָס איז שייך צו דער לאַגע פון אַ קראַנקען, ווען די קניע זיינען אויפגעהויבען צו דער ברוסט.

The genupectoral position of the patient.

ge'nus *n.* (דזשיע'־נאַס) אַ געשלעכט, אַ גאַטונג, אַ מין, אַ סאָרט, אַ קלאַס, אַ קלאַ־סיפיקאַציאָנס־גרופּע.

ge'o *n.* (דזשיע'־או) אַ שמאָלע בוכטע אַרומגערינגעלט מיט גלייכע פעלזען ווי ווענד; לאַנד, ערד [אין דער לעצטער בע־דייטונג ווערט דאָס וואָרט געברויכט נור אין פאַרבינדונג מיט אַנדערע ווערטער].

geobotan'ical *a.* (דזשי־או־באָ־טענ'־אי־קעל) וואָס איז שייך צו דעם טייל פון דער וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט די פּלאַנצען אין בעצוג צו די פאַר־שיעדענע ערד־טיילען וואו זיי געפינען זיך.

geocen'tric *a.* (דזשי־אָ־סענ'־טריק) אין אַסטראָנאָמיע — געאָצענטריש, וואָס איז שייך צו דער געאָצענטרישער טעאָריע אָדער צו דער ערד אַלס מיטעלפּונקט פון דער זונען־סיסטעם; וואָס איז שייך צו דעם פּלאַץ וואָס אַ פּלאַנעט פאַרנעהמט, ווען מען בעאָבאַכטעט איהם פון דער ערד; געזעהן פון דער ערד, בעאָבאַכטעט פון דער ערד. ז. *geocentric theory*

geocen'trical *a.* (דזשי־אָ־סענ'־טרי־קעל) ז. *geocentric*

geocen'trically *adv.* (דזשי־אָ־סענ'־טרי־קעל־אי) אויף אַ געאָצענטרישען שטייגער. ז. *geocentric*

geocen'tric sys'tem (דזשי־אָ־סענ'־טריק סיס'־טעם) ז. *geocentric theory*

geocen'tric the'ory (דזשי־אָ־סענ'־טריק טהי'־אָ־רי) די געאָצענטרישע טעאָ־ריע, די אַמאָליגע לעהרע, אַז די ערד איז דער צענטער אָדער מיטעלפּונקט פון אונ־זער זונען־סיסטעם.

geochem'istry *n.* (דזשי־אָ־קעמ'־איס־טרי) דאָס כעמישע שטודיום פון דער ערד [ד. ה. פון וועלכע שטאָפען די ערד בע־שטעהט].

geoc'ronite *n.* (דזשי־אָק'־ראָ־נאַיט) אַ בליי־גרויער ערץ וואָס בעשטעהט פון אַנטימאָן, בליי, שוועפעל און אַ קליינעם טייל אַרסעניק.

ge'ode *n.* (דזשי'־אוד) אַזאַ קיזעל־שטיין אָדער באַרג־קריסטאַל וואָס איז אינ־ווענדיג אויסגעהוילט.

geode'sia *n.* (דזשי־אָ־די'־סי־אַ) ז. *geodesy*

geode'sian *n.* (דזשי־אָ־די'־סי־ען) ז. *geodesist*

geodes'ic *a.* (דזשי־אָ־דעס'־איק) וואָס איז שייך צו געאָדעזיע [ערד־מעסטונג]. ז. *geodesy*

geodes'ical *a.* (דזשי־אָ־דעס'־אי־קעל) ז. *geodesic*

geodes'ic line (דזשי־אָ־דעס'־איק לאַין) אַ געאָדעטישע ליניע, דער קירצעסטער וועג צווישען צוויי פּונקטען פון אַ קוגעל־פלעכע.

geod'esist *n.* (דזשי־אָד'־ע־סיסט) אַ קאַ־מאָרניק, אַן ערד־מעסטער; איינער וואָס שטודירט געאָדעזיע [ערד־מעסטונג קונסט].

geod'esy *n.* (דזשי־אָד'־ע־סי) געאָדעזיע, ערד־מעסטונג קונסט [די קונסט פון מעס־טען לאַנד־געגענדען און אויפנעהמען פון זיי אַ פּלאַן].

ge'odete *n.* (דזשי'־אָ דיט) ז. *geodesist*

geodet'ic *a.* (דזשי־אָ־דעט'־איק) וואָס איז שייך צו געאָדעזיע [ערד־מעסטונג קונסט].

geodet'ical *a.* (דזשי־אָ־דעט'־אי־קעל) ז. *geodetic*

geodet'ically *adv.* (דזשי־אָ־דעט'־אי־קעל־אי) אין בעצוג צו די פּרינציפּען פון געאָדעזיע [ערד־מעסטונג קונסט].

geodet'ics *n.* (דזשי־אָ־דעט'־איקס) ז. *geodesy*

geogen'ic *a.* (דזשי־אָ־דזשענ'־איק) וואָס איז שייך צו דער לעהרע אָדער טעאָריע וועגען דער ענטשטעהונג פון דער ערד.

geog'eny *n.* (דזשי־אָדזש'־ע־ני) די לעהרע אָדער טעאָריע וועגען דער ענט־שטעהונג פון דער ערד.

ge'ognost *n.* (דזשי'־אָג־נאָסט) אַ גע־אָגנאָסט, איינער וואָס שטודירט פון וועל־כע שטאָפען די ערד איז צוזאַמענגע־שטעלט; אַ געאָלאָג.

geognos'tic *a.* (דזשי־אָג־נאָס'־טיק) וואָס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דעם געבוי און צוזאַמענשטעלונג פון דער ערד.

geognos'tical *a.* (דזשי־אָג־נאָס'־טי־קעל) ז. *geognostic*

geognos'tically *adv.* (דזשי־אָג־נאָס־טי־קעל־אי) אין בעצוג צו דער לעהרע וועגען דעם געבוי און דער צונויפשטעלונג פון דער ערד.

geog'nosy *n.* (דזשי־אָג'־נאָ־סי) די לעהרע וועגען דעם געבוי און דער צו־נויפשטעלונג פון דער ערד; די לעהרע וועגען שטיינער און פעלזען; געאָלאָגיע.

geogon'ic *a.* (דזשי־אָ־גאָנ'־איק) ז. *geogenic*

geogon'ical *a.* (דזשי־אָ־גאָנ'־אי־קעל) ז. *geogenic*

geog'ony *n.* (דזשי־אָג'־אָ־ני) ז. *geogeny*

geog'rapher *n.* (דזשי־אָג'־רע־פער) אַ קענער אין געאָגראַפיע.

geograph'ic *a.* (דזשי־אָ־גרעפ'־איק) ז. *geographical*

geograph'ical *a.* (דזשי־אָ־גרעפ'־אי־קעל) געאָגראַפיש; וואָס איז שייך צו גע־אָגראַפיע.

geograph'ical distribu'tion (דזשי־אָ־גרעפ'־אי־קעל דיס־טרי־ביו'־שאַן) די געאָגראַפישע פאַרטיילונג פון חיות און פּלאַנצען [ד. ה. די געגענדען וואו געווי־סע חיות אָדער פּלאַנצען געפינען זיך].

geograph'ical hori'zon (דזשי־אָ־גרעפ'־אי־קעל האָ־ראַי'־זאַן) דער געאָ־גראַפישער אָדער שיינבאַרער האָריזאָנט [דער אָרט וואו עס דאַכט זיך, אַז דער הימעל קומט זיך צונויף מיט דער ערד].

geograph'ically *adv.* (דזשי־אָ־גרעפ'־אי־קעל־אי) אויף אַ געאָגראַפישען שטיי־גער; אין בעצוג צו געאָגראַפיע.

geograph'ical mile (דזשי־אָ־גרעפ'־אי־קעל מאַיל) אַ געאָגראַפישע מייל [6,087 פוס אָדער 2,029 יאַרד].

geograph'ical posi'tion (דזשי־אָ־גרעפ'־אי־קעל פּאָ זיש'־אַן) די געאָגראַפי־שע לאַגע פון וועלכען עס איז פּלאַץ.

geog'raphy *n.* (דזשי־אָג'־רע־פי) גע־

אגראפיע, ערד-בעשרייבונג; א בוך צום לערנען געאגראפיע.

geolog'ic *a.* (דזשי-א-לאדזש'-איק) געאלאגיש; וואס איז שייך צו געאלאגיע [די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דער ערד און וועגען די פיזיקאלישע ענדערונגען וואס זיינען אין איהר פארגעקומען].

geolog'ical *a.* (דזשי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *geologic*.

geolog'ically *adv.* (דזשי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו געאלאגיע.

geol'ogise *v.* (דזשי-אל'-א-דזשאיז) ז. *geologize*.

geol'ogist *n.* (דזשי-אל'-א-דזשיסט) א געאלאג, א קענער אין געאלאגיע.

geol'ogize *v.* (דזשי-אל'-א-דזשאיז) שטודירען געאלאגיע, מאכען געאלאגישע פארשונגען.

geol'ogy *n.* (דזשי-אל'-א-דזשי) געאלאגיע, די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון דער ערד און וועגען די פיזיקאלישע ענדערונגען וועלכע זיינען אין איהר פארגעקומען.

ge'omancer *n.* (דזשי'-א-מענ-סער) א פונקטיר-טרעפער [איינער וואס זאגט נביאות וועגען דער צוקונפט דורך פערשיעדענע פונקטען, וועלכע ער מאכט אויף דער ערד און ציהט דורך זיי ליניען].

ge'omancy *n.* (דזשי'-א-מענ-סי) פונקטיר-טרעפעריי [דאס זאגען נביאות וועגען דער צוקונפט דורך געמאכטע פינטעלעך און שטריכען אויף דער ערד].

geoman'tical *a.* (דזשי-א-מענ'-טי-קעל) וואס איז שייך צו פונקטיר-טרעפעריי. ז. *geomancy*.

geoman'tically *adv.* (דזשי-א-מענ'-טי-קעל-אי) אויף דעם שטייגער פון א פונקטיר-טרעפער; דורך פונקטיר-טרעפעריי. ז. *geomancy*.

geom'eter *n.* (דזשי-אמ'-ע-טער) א קענער פון געאמעטריע; א מאטעמאטיקער.

geomet'ric *a.* (דזשי-א-מעט'-ריק) געאמעטריש, וואס איז שייך צו געאמעטריע.

geomet'rical *a.* (דזשי-א-מעט'-רי-קעל) ז. *geometric*.

geomet'rical bod'y (דזשי-א-מעט'-רי-קעל באד'-אי) א געאמעטרישער קערפער [א קערפער וואס ווערט געמאסטען אין דער לייינג, ברייט און הויך].

geomet'rically *adv.* (דזשי-א-מעט'-רי-קעל-אי) אויף א געאמעטרישען שטייגער; לויט די פרינציפען פון געאמעטריע.

geomet'rical progres'sion (דזשי-א-מעט'-רי-קעל פרא-גרעש'-אן) די געאמעטרישע פראגרעסיאן [א רייהע צאהלען, וואו יעדע ווייטערדיגע צאהל בעקומט זיך פון דער פריהערדיגער, וועלכע ווערט גע'כפל'ט אויף איינער און דערזעלבער צאהל. למשל, די צאהלען: 2, 6, 18, 54 און 162 שטעלען מיט זיך פאר א געאמעטרישע פראגרעסיאן, ווייל יעדע ווייטערדיגע צאהל איז גרעסער איידער די פריהערדיגע מיט 3 מאל].

geomet'rical propor'tion (דזשי-א-מעט'-רי-קעל פרא-פאור'-שאן) א געאמעטרישע פראפארציאן [צוויי ברוך-צאהלען אדער טיילונגען וואס זיינען אין דערזעלבער פערהעלטניס. למשל: 2:4=4:8 אדער $\frac{2}{4}=\frac{4}{8}$].

geomet'rical ra'tio (דזשי-א-מעט'-רי-קעל ריי'-שיא) א געאמעטרישע פערהעלטניס דורך טיילונג [ווי $\frac{2}{4}$ אדער 2:4].

geometri'cian *n.* (דזשי-אמ-ע-טריש'-ען) ז. *geometer*.

geom'etrize *v.* (דזשי-אמ'-ע-טראיז) לייזען געאמעטרישע פראבלעמען; פערנעהמען זיך מיט געאמעטריע; בעהאנדלען לויט די געאמעטרישע כללים.

geom'etry *n.* (דזשי-אמ'-ע-טרי) געאמעטריע, די וויסענשאפט וועלכע פארשט די איינענשאפטען פון קערפערס און פיגורען לויט זייער אויסדעהנונג [ארט-פערנעהמונג] אין רוים; א לעהרבוך פון געאמעטריע.

ge'omorphic *a.* (דזשי'-א-מאר-פיק) וואס איז שייך צו דעם אויסזעהן פון דער ערד אדער צו דעם שטודיום פון לאנד-פארמען.

geomorpholog'ical *a.* (דזשי-א-מאר-פא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דעם שטודיום וועגען דער פארם פון דער ערד און ווי אזוי זי האט זיך געבילדעט.

geomorphol'ogy *n.* (דזשי-א-מאר-פאל'-א-דזשי) דאס שטודיום וועגען דער פארם פון דער ערד און ווי אזוי זי האט זיך געבילדעט.

ge'omorphy *n.* (דזשי'-א-מאר-פי) די טעאריע וועגען דעם אויסזעהן פון דער ערד; די וויסענשאפט וועגען לאנד-פארמען.

geoph'agism *n.* (דזשי-אפ'-ע-דזשיזם) ז. *geophagy*.

geoph'agist *n.* (דזשי-אפ'-ע-דזשיסט) איינער וואס עסט ערד אדער קויט.

geoph'agy *n.* (דזשי-אפ'-ע-דזשי) געאפאגיע, דאס עסען ערד [דער מנהג פון געוויסע ווילדע שבטים צו געברויכען אלס א מאכל געוויסע זארטען ערד און קויט].

geopon'ic *a.* (דזשי-א-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו ערד-ארבייט.

geora'ma *n.* (דזשי-א-רא'-מא) א געאראמא, א גרויסער פוסטער גלאבוס [א נאכגעמאכטער ערד-קוגעל], וואו די ווענד פון אינוועניג זיינען בעצייכענט מיט לאנד-קארטען.

geor'gic *n.* and *a.* (דזשאר'-דזשיק) א פאעמע אדער געדיכט איבער לאנד-ארבייט; וואס געהערט צו לאנד-ארבייט.

Geor'gium Si'dus (דזשאר'-דזשי-אם סאי'-דאס) דער פלאנעט אוראנוס.

geoscop'ic *a.* (דזשי-א-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קענטניס פון די פערשיעדענע זארטען ערד.

geos'copy *n.* (דזשי-אס'-קא-פי) די קענטניס פון די פערשיעדענע זארטען ערד.

geotecton'ic *a.* (דזשי-או-טעק-טאנ'-איק) וואס איז שייך צום געבוי פון די פעלזען-מאסען פון דער ערד.

geother'mal *a.* (דזשי-א-טהויר'-מעל) ז. *geothermic*.

geother'mic *a.* (דזשי-א-טהויר'-מיק) וואס איז שייך צו דער אינוועניגסטער היץ פון דער ערד.

geothermom'eter *n.* (דזשי-או-טהויר-מאמ'-ע-טער) א געאטערמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ פון דער ערד אין טיעפע גרובען אדער שאכטען].

ge'rah *n.* (גי'-רא) א גרה, א צוואנציגסטעל פון א שקל [א מטבע ביי די אמאליגע אידען].

gera'nium *n.* (דזשי-ריי'-ני-אם) געראניום אדער שטארך-שנאבעל [א פיינשמעקענד גראז מיט ווייסע און רויטע בלימעלעך].

ge'rant *n.* (דזשי'-רענט) א פראקוריסט, א געשעפטס-פיהרער.

ger'falcon *n.* (דזשויר'-פאהקן) דער גייער-פאלק [א מין גרויסער פאלק-פויגעל פון צפון-אייראפא].

Gerfalcon

germ *n.* (דזשוירם) א זאמען-קערענדעל; דער אנהויב אדער די ערשטע שטופע אין דער ענטוויקלונג פון אן ארגאניזם; א מיקראב; דער ערשטער אנפאנג פון וועלכער נים איז זאך.

Ger'man *a.* and *n.* (דזשויר'-מען) וואס איז שייך צו דייטשלאנד אדער צו די דארטיגע איינוואהנער; וואס איז שייך צו דער דייטשער שפראך; א דייטש, אן איינוואהנער פון דייטשלאנד; די דייטשע שפראך.

ger'man *n.* (דזשויר'-מען) א געוויסער קאטיליאן-טאנץ; אן אונטערהאלטונג וואו אזא קאטיליאן-טאנץ ווערט געטאנצט.

Ger'man clock (דזשויר'-מען קלאק) דער שווארצוואלדער זייגער [וואס ווערט פאבריצירט אין דער דייטשער געגענד שווארצוואלד].

Ger'man confed'eracy (דזשויר'-מען קאנ-פעד'-ער-ע-סי) דער דייטשער בונד [די פעראייניגונג פון אלע דייטשע שטעדט, פירסטענטומס און קעניגרייכען אונטער דער אויבערהערשאפט פון עסטרייך, וואס האט געדויערט ביז דעם יאהר 1866].

german'der *n.* (דשויר-מענ'-דער) דער גאמאנדער [א מין פלאנצע מיט א פיערקאנטיגען שטענגעל און מיט רויטליכע בליטהען].

germane' *a.* (דזשויר-מיין') וואס האט א נאהענטע שייכות; וואס ענטשפרעכט.

German'ic *a.* and *n.* (דזשויר-מענ'-איק) גערמאניש, דייטש; וואס איז שייך צו די דייטשען; א דייטש; די דייטשע שפראך.

German'ic di'et (דזשויר-מענ'-איק דאי'-עט) דער בונדעסטאג [די פערזאמלונג פון פערטרעטער פון די פערשיעדענע פירסטענטומער, קעניגרייכען און פרייע שטעדט, וואס זיינען אריינגעגאנגען אין דעם דייטשען בונד].

Ger'manism *n.* (דזשויר'-מען-איזם) גערמאניזם, דייטשטום, די ליעבע צו אלץ וואס איז דייטש אדער וואס טראגט א דייטשען כאראקטער; די ארט אויסדריקע אין דער דייטשער שפראך; די אייגענטימליכקייטען פון דייטש; די נאכאהמונג פון דייטשער רעדע-ארט אדער פון דייטשע אויסדריקע.

Ger'manist *n.* (דזשויר'-מען-איסט) א גערמאניסט, איינער וואס שטודירט די

דייטשע שפראך; אן עקספערט אין דער דייטשער פילאלאגיע.

Germaniza'tion *n.* (דזשויר-מען-אי-זיי'-שאן) דאס גערמאניזירען, דאס פערדייטשען; דאס ווערען עהנליך צו די דייטשען לויט דער שפראך און זיטען.

Ger'manize *v.* (דזשויר'-מען-איז) גערמאניזירען, פערדייטשען; מאכען אדער ווערען עהנליך צו די דייטשען לויט דער שפראך און זיטען; איבערזעצען אין דער דייטשער שפראך.

Ger'man O'cean (דזשויר'-מען או'-שען) דער דייטשער ים, די נארד-זעע [דער ים אין צפון-אייראפא, וואס ביי זיינע ברעגען געפינען זיך די לענדער נארוועגיען, שוועדען, דענעמארק, האלאנד, בעלגיען און מזרח-ענגלאנד].

Germanoma'nia *n.* (דזשויר-מע-נאו-מיי'-ני-א) גערמאנאמאניע, א פערגעטערונג אדער אויסערגעוועהנליכע ליעבע צו די דייטשען, זייער שפראך און זייערע זיטען.

Germanoma'niac *n.* (דזשויר-מע-נאו-מיי'-ני-עק) איינער וואס פערגעטערט אלעס וואס איז דייטש.

Germanoph'ilist *n.* (דזשויר-מע-נאפ'-אי-ליסט) א דייטשען-פריינד; א פריינד פון דייטשלאנד.

Ger'manophobe *n.* (דזשויר'-מע-נאו-פאוב) א דייטשען-פיינד; א פיינד פון אלעס וואס איז דייטש.

Germanopho'bia *n.* (דזשויר-מע-נאו-פאו'-בי-א) דייטשען-פיינדשאפט; די פיינדשאפט צו אלעס וואס איז דייטש.

Germanopho'bic *a.* (דזשויר-מע-נאו-פאו'-ביק) דייטש-פיינדליך.

Germanopho'bist *n.* (דזשויר-מע-נאו-פאו'-ביסט) א דייטשען-פיינד, א פיינד פון אלעס וואס איז דייטש.

Ger'man sau'sage (דזשויר'-מען סאה'-סעדזש) דייטשע ווארשטלעך [גראבע, ביליגע ווארשטען].

Ger'man sil'ver (דזשויר'-מען סיל'-וער) ניי-זילבער.

Ger'man steel (דזשויר'-מען סטיעל) שמעלץ-שטאהל [אזא מין שטאהל, וואס ווערט אויסגעשמאלצען פון רויהען אייזען דורך טיילווייזער פערברענונג פון'ם קויהלען-שטאף אין'ם אייזען].

Ger'man text (דזשויר'-מען טעקסט) א פארם פון דרוק-שריפט מיט זעהר ברייטע און געצוקטע גרויסהאנטיגע בוכשטאבען.

This line is in German text.

germ'-cell *n.* (דזשוירמ'-סעל) א צעלע אין אן ארגאניזם, וועלכע טיילט זיך אב פון אנדערע צעלען און דיענט אלס דער אנהויב אין דער ענטוויקלונג פון א נייעם ארגאניזם.

ger'micide *n.* (דזשויר'-מי-סאיד) דאס וואס ווערט בענוצט צו פערניכטען די מיקראבען אדער באקטעריען אין געוויסע קראנקהייטען, ווי כאלערא א. ד. ג.

ger'miculture *n.* (דזשויר'-מי-קאל-טשור) דאס קינסטליכע קולטיווירען אדער האדעווען באקטעריען.

germicul'turist *n.* (דזשויר-מי-קאל'-טשור-איסט) איינער וואס קולטיווירט אדער האדעוועט באקטעריען.

ger'minable *a.* (דזשויר'-מי-נעבל) וואס שפראצט ארויס; וואס גיט דעם אנהויב צו ענטוויקלונג.

ger'minal *a.* (דזשויר'-מי-נעל) וואס געהערט צו א זאמען-קערענדעל.

Germinal' *n.* (זשער-מי-נעל') זשערמינאל, דער 7טער מאנאט אין קאלענדאר פון דער פראנצויזישער רעוואלוציאן [פון דעם 22טען מערץ ביז דעם 19טען אפריל].

ger'minant *a.* (דזשויר'-מי-נענט) אויפשפראצענד, וואקסענד; וואס הויבט זיך אן צו ענטוויקלען.

ger'minate *v.* (דזשויר'-מי-נייט) אויפשפראצען; געבען דעם אנהויב צו ענטוויקלונג.

germina'tion *n.* (דזשויר-מי-ניי'-שאן) דאס אויפשפראצען; די ארויסשפראצונג אדער דער אנהויב פון ענטוויקלונג פון א זאמען-קערענדעל.

ger'minative *a.* (דזשויר'-מי-נע-טיוו) ז. *germinal*.

ger'minator *n.* (דזשויר'-מי-ניי-טאר) דער אדער דאס וואס ווירקט צו דער ערשטער ארויסשפראצונג.

germ the'ory (דזשוירם טהי'-א-רי) אין ביאלאגיע — די טעאריע, אז יעדער ארגאניזם קען ענטשטעהן נור פון אן אנדער ארגאניזם פון דעמזעלביגען מין און קען ניט בעשאפען ווערען פון טויטען שטאף; אין פאטאלאגיע — די טעאריע, אז אנשטעקיגע קראנקהייטען, ווי כאלערא, טיפוס א. ד. ג. נעהמען זיך פון געוויסע מיקראבען אדער באקטעריען, וועלכע פעראורזאכען דיעזע קראנקהייטען.

geroco'mia *n.* (דזשער-א-קאו'-מי-א) ז. *gerocomy*.

geroc'omy *n.* (דזשע-ראק'-א-מי) מעדיצינישע פארשריפטען, ווי עלטערע מענשען דארפען זיך פיהרען כדי צו פערלענגערען זייערע יאהרען.

ger'rymander *n.* (גער'-אי-מענ-דער) אין אמעריקאנער פאליטיק—א ווילקירליכע פאנאנדערטיילונג פון א שטאאט אויף בעזונדערע דיסטריקטען אדער וואהל-בעצירקען, ניט רעכענענדיג זיך ניט מיט דער געאגראפישער לאגע און ניט מיט דער פאנאנדערטיילונג פון דער בעפעלקערונג, כדי א געוויסע פארטיי זאל קענען געווינען ביי די וואהלען.

ger'und *n.* (דזשער'-אנד) אין גראמאטיק — דאס גערונדיום [א געוויסע פארם פון זאך-ווערטער אדער נאמען-ווערטער, וועלכע בילדען זיך פון צייטווערטער].

ger'und-grin'der *n.* (דזשער'-אנד-גראינ'-דער) א פעדאגאג; א פעדאנט, א מקפיד.

gerun'dial *a.* (דזשי-ראנ'-די-על) וואס איז שייך צו א גערונדיום. ז. *gerund*.

gerun'dive *n.* (דזשי-ראנ'-דיוו) אין גראמאטיק — א שם התואר [בייווארט] וואס האט זיך געבילדעט פון א גערונדיום. ז. *gerund*.

ges'tate *v.* (דזשעס'-טייט) אויסטראגען [שוואנגערען] די ריכטיגע צייט; דורכטראכטען עטוואס, אז מען זאל עס קענען פערעפענטליכען.

gesta'tion *n.* (דזשעס-טיי'-שאן) טראגצייט, שוואנגערשאפט.

ges'tatory *a.* (דזשעס'-טע-טא-רי) וואס איז שייך צו שוואנגערשאפט.

gestic'ulant *a.* (דזשעס-טיק'-יו-לענט) וואס זשעסטיקולירט; וועלכער רעדט מיט בעוועגונגען פון קערפער.

gestic'ulate *v.* (דזשעס-טיק'-יו-לייט) זשעסטיקולירען, רעדען דורך בעוועגונגען מיט'ן קערפער; מאכען מימיק.

gesticula'tion *n.* (דזשעס-טיק-יו-ליי'-שאן) דאס זשעסטיקולירען, דאס רעדען דורך בעוועגונגען מיט'ן קערפער; א זשעסט, א בעוועגונג מיט'ן קאפ, מיט'ן קערפער אדער מיט א האנד.

gestic'ulator *n.* (דזשעס-טיק'-יו-ליי-טאר) איינער וואס רעדט דורך בעוועגונגען מיט'ן קערפער אדער מיט די גליעדער.

gestic'ulatory *a.* (דזשעס-טיק'-יו-לע-טא-רי) וואס געהערט צו מימיק אדער צום רעדען דורך בעוועגונגען מיט'ן קערפער.

ges'tural *a.* (דזשעס'-טשור-על) וואס איז שייך צו א זשעסט אדער צו דער בעוועגונג מיט'ן קאפ, מיט דער האנד א. ד. ג.

ges'ture *n.* *and* *v.* (דזשעס'-טשור) א זשעסט, א בעוועגונג מיט'ן קאפ, מיט דער האנד א. ד. ג.; זשעסטיקולירען, מאכען בעוועגונגען מיט'ן קאפ, מיט דער האנד א. ד. ג.

get *v.* *and* *n.* (געט) קריעגען, בעקומען, ערווערבען, דערגרייכען; לערנען; געבעהרען; ברייגנען צו עפעס א טהאט אדער איבערצייגונג; ברייגנען, פארטברייגנען; ווערען; קומען; געהן, ריהרען פון ארט, אנהויבען געהן; זיין פעהיג, קענען; עטוואס וואס ווערט געבוירען אדער שטאמט אב; אבשטאמונג [וועגען חיות]; א גט [ביי אידען].

get'able *a.* (געט'-עבל) ז. *gettable*.

get about' (געט ע-באוט') 1. זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען [וועגען א נאכריכט, קלאנג אדער סוד]; 2. ארומגעהן.

1. A rumor of his illness **got about** the city. 2. I am well enough to be able to **get about**.

get above' (געט ע-באוו') בייקומען, גובר זיין; איבערשטייגען, איבערטרעפען.

get abroad' (געט ע-בראוד') זיך פערשפרייטען; בעקאנט ווערען.

get a cold (געט ע קאולד) זיך פערקיהלען.

get ahead' (געט ע-העד') פראגרעסירען, האבען ערפאלג.

get ahead' of (געט ע-העד' אוו) איבערשטייגען, איבעריאגען.

get a live'lihood (געט ע לאיוו'-לי-הוד) ציהען די חיונה.

get along' (געט ע-לאנג') געהן צו...; אנגעהן; זיך בעפינדען; פראגרעסירען.

get along' with you! (געט ע-לאנג' הוויטה יו) נעהם דעם וועג! טראג זיך אב!

get among' (געט ע-מאנג') זיך אריינדרעהען, אריינפאלען [צווישען מענשען].

get an ink'ling (געט ען אינ'-קלינג) דערשפירען.

I **got an inkling** of his whereabouts.

get around' (געט ע-ראונד') בעקומען די אויבערהאנד; איבעררייִדען, אבנארען; אויסווייכען; ארומגעהן ארום און ארום.

get asleep' (געט ע-סליעפ') איינשלאפען.

get at (געט עט) דערגרייכען, עררייכען, ציקומען, אויסגעפינען.

Let us **get at** the meaning of this sentence.

get away' (געט ע-הוויי') זיך אבטראגען.

get back (געט בעק) בעקומען צוריק; זיך צוריקקעהרען.

get back at (געט בעק עט) פאדערען אן ערקלערונג; אבשפאטען.

get behind' (געט בי-האינד') אבשטעהן, ווערען הינטערשטעליג.

get bet'ter (געט בעט'-ער) זיך בעסערען [אין געזונד], געזונד ווערען.

get between' (געט בי-טהוויען') אריינפאלען אין מיטען.

get beyond' (געט בי-יאנד') אריבערוואקסען, אריבערשטייגען.

get by (געט באי) פארבייגעהן.

get by heart (געט באי הארט) אויס-
לערנען אויף אויסווענינג.

get clear of (געט קליער אוו) לויז ווע-
רען, בעפרייען זיך, פטור ווערען.

get done (געט דאן) בעשטעלען; פארטיג
ווערען, אב׳פטר׳ען.

get down (געט דאון) אראבגעהן, אויס-
שטייגען; אראבברייגנען, אראבשלינגען.

get e'ven with (געט אי׳ווען הוויטה)
זיך אברעכענען.

get ground (געט גראונד) האבען ער-
פאלג; בעקומען די אויבערהאנד; זיך בע-
פעסטיגען, אנגענומען ווערען.

get in (געט אין) אריינגעהן, אריינברייג-
גען, אריינגעהמען; אנזאמלען אדער אב-
לעגען [פאראטה, זאפאס]; אריינקומען,
אנקומען.

get in a tem'per (געט אין ע טעמ׳-
פער) ווערען אויסער זיך, ווערען שטארק
אויפגעבראכט.

get in'to (געט אינ׳-טו) אריינגעהן,
אריינקומען, אריינקריכען, אריינגעהמען.

get in'to the hab'it of (געט אינ׳-טו
טהי העב׳-איט אוו) זיך געוועהנען צו
עפעס, בעקומען א געוועהנהייט.

get in'to the knack (געט אינ׳-טו טהי
נעק) כאפען דעם שניט.

get in'to the way of (געט אינ׳-טו
טהי הוויי אוו) זיך שטעלען אין וועג;
אויסלערנען זיך, כאפען דעם שניט.

get in with (געט אין הוויטה) נושא חן
זיין.

get it (געט איט) כאפען א חלק, אריינקרי-
גען א פארציע.

get loose (געט לוהס) לויז ווערען, זיך
בעפרייען.

get low (געט לאו) פאלען אין פרייז.

get near (געט ניער) זיך דערנעהנטערען.

get'-noth'ing *n.* (געט׳-נאטה׳-אינג) א
פוילענצער.

get off (געט אף) ארונטערגעהן, ארונ-
טערשטייגען; ארונטערנעהמען; ארויס-
ברייגנען אין זיכערהייט; אנטלויפען; פער-
קויפען; ארויסזאגען, ארויסברייגנען אין
ווערטער.

get on (געט אן) 1. אנטהאן, אנקליידען;
ארויפשטייגען; 2. אנגעהן ווייטער; הא-
בען ערפאלג.

2. I get on very well in my new business.

get one's bread (געט הוואנז ברעד)
פערדיענען אויף חיונה, ציהען חיונה.

get on feet (געט אן פיעט) אויפשטעהן,
זיך אויפהויבען, זיך שטעלען אויף די פיס.

get on legs (געט אן לעגז) זיך אויפהוי-
בען, אויפשטעהן.

get on the shelf (געט אן טהי שעלף)
פערזיצען, בלייבען אן אלטע מויד.

get on to (געט אן טו) כאפען דעם שניט.

I shall soon get on to the methods of this office.

get on with (געט אן הוויטה) אויסקומען,
אנהאלטען פריינדליכע אדער צופריעדענ-
שטעלענדע בעציהונגען.

get out (געט אוט) ארויסברייגנען, ארויס-
ציהען, ארויספיהרען; ארויסגעהן; ארויס-
קומען.

get out of book (געט אוט אוו בוק)
אין גאנצען אבצאהלען א חוב [אין
מסחר].

get out of depth (געט אוט אוו דעפטה)
פערלירען דעם באדען פון אונטער די פיס
[אין וואסער]; טהאן עפעס אדער ריידען
וועגען זאכען, אין וועלכע מען איז ניט
קאמפעטענט.

get out'side a thing (געט אוט׳-סאיד
ע טהינג) בעסער פערשטעהן א זאך דורך
דעם וואס מען בעטראכט זי אביעקטיוו,
אונפארטייאיש.

get o'ver (געט או׳-ווער) בייקומען, גובר
זיין; איבערקומען, פטור ווערען.

get quit of (געט קהוויט אוו) פטור ווע-
רען.

get rid of (געט ריד אוו) פטור ווערען.

get right (געט ראיט) ברייגנען אין
ארדנונג.

get round (געט ראונד) *get around* ז.

get'table *a.* (געט׳-טעבל) וואס מען קען
קריגען, עררייכען, ערווערבען אדער בע-
קומען.

get'ter *n.* (געט׳-ער) איינער וואס קריעגט,
ערווערבט אדער עררייכט עפעס; איינער
וואס געבעהרט; א גרעבער.

get the best of (געט טהי בעסט אוו)
בעקומען די אויבערהאנד, בעזיעגען.

get the bet'ter of (געט טהי בעט׳-ער
אוו) בעקומען די אויבערהאנד, בעזיעגען.

get the drop on (געט טהי דראפ אן)
אויסשיסען פון א רעוואלווער איידער דער
געגנער קען נעהמען זיין רעוואלווער אין
האנד; האלטען יענעמס לעבען און עהרע
אין האנד, האלטען איינעם אין האנד.

get the floor (געט טהי פלאור) בעקומען
דאס ווארט.

The delegate got the floor and addressed the convention.

get the hang of (געט טהי העגג אוו)
כאפען דעם אננאנג, כאפען דעם שניט; גע-
ניט ווערען אין עפעס.

get the har'vest in (געט טהי האר׳-
וועסט אין) אראבנעהמען די תבואה פון
פעלד.

get the palm (געט טהי פאהם)
קריגען די זיעגעס-פאלמע; זיעגען.

get there (געט טהעהר) 1. דערגרייכען
א ציעל, האבען ערפאלג; 2. די מעלה אדער
די מעלות וואס פערזיכערען ערפאלג אדער
וואס מאכען פעהיג צו עפעס.

2. He possesses the get there quality.

get there with both feet (געט טהעהר
הוויטה באוטה פיעט) גלענצענד דערגריי-
כען א ציעל; האבען א וואונדערבארען ער-
פאלג.

get the slip (געט טהי סליפ) דורכפא-
לען, צוריקגעוויזען ווערען [ביי א ליעבעס-
ערקלערונג].

get the start of (געט טהי סטארט אוו)
פערכאפען, אריבעריאגען, פערלויפען דעם
וועג.

get through (געט טהרוה) פערטיג ווע-
רען; דורכגעהן.

get through with (געט טהרוה הוויטה)
פארטיג ווערען [מיט עפעס].

I'll get through with my work in a week.

get'ting *n.* (געט׳-אינג) דערגרייכונג, ער-
ווערבונג, דאס קריעגען [עפעס]; געבעהר-
רונג; דאס ווערען; געווינס, פערדיענסט.

get to (געט טו) דערגרייכען.

I'll get to it, by and by.

get to bed (געט טו בעד) זיך לעגען
שלאפען; זיך לעגען אין בעט.

get togeth'er (געט טו-געטה׳-ער) 1. זיך
צוזאמענגעהמען, זיך פערזאמלען, צוזאמענ-
ברייגנען; 2. קומען צו א פערשטענדיגונג,
זיך פרובען אויסגלייכען.

1. We often get together at lunch. 2. The leaders of the opposing factions got together.

get to log'gerheads (געט טו לאג׳-
ער-העדז) קומען צו פעטש.

get to sleep (געט טו סליעפ) אנשלא-
פען ווערען.

get un'der sail (געט אנ׳-דער סייל)
אבזעגלען [וועגען א שיף וואס פאהרט
אב].

get up (געט אפ) אויפשטעהן; זיך אויס-
הויבען; שטייגען; פערפארטיגען, פארבע-
רייטען, ארגאניזירען, פראנשטאלטען, צו-
זאמענשטעלען, פלאנעווען, מאכען, ערפינ-
דען; איינשטודירען; זיך בעקליידען, זיך
אויפשטאפען; זיך פערשטעלען; ברייגנען
אין ארדנונג [ווי שטאפען דורך רייניגען,
פרעסען א. ד. ג.].

get'-up *n.* (געט׳-אפ) 1. אויסשטאטונג,
אויסריכטונג, געשטאלטונג; 2. א שווינ-
דעל.

1. The actor appeared on the stage in a curious get-up. 2. It was all a get-up.

get well (געט הוועל) געזונד ווערען.

get wind (געט הווינד) זיך פערשפרייטען,
בעקאנט ווערען [וועגען א קלאנג, סוד א.
ד. ג.].

get wind of (געט הווינד אוו) דערוויסען
זיך, געוואהר ווערען, דערשפירען.

I got wind of his plots.

get with child (געט הוויטה טשאילד)
שוואנגער ווערען.

get you gone! (געט יו גאן) ארויס!
אוועק! טראג זיך אב!

gew'gaw *n.* and *a.* (גיו׳-גאה) א שפיעל-
ווארג; א שפיעלצייג, א צאצקע; אונבע-
דייטענד, ניט וויכטיג, ניכטיג.

gey'ser *n.* (גאי׳-סער) א גייזער, א קוואל
פון וועלכען עס שפריצט הייס וואסער.

Geysers

gey'seric *a.* (גאי׳-סער-איק) וואס איז
שייך צו א גייזער [א קוואל פון וועלכען
עס שפריצט הייס וואסער].

ghar'ry *n.* (גער׳-אי) אזא אינדישער
צוויי-רעדערדיגער וואגען צו וועלכען עס
ווערען געשפאנט אקסען אדער קליינע
פערדלעך.

ghast *a.* (געסט) וואס האט א שרעקליכען
אויסזעהן; מורא׳דיג, געהיימניספול.

ghast'liness *n.* (געסט׳-לי-נעס) שרעק-
ליכקייט; מורא; א שרעקליך, מורא׳דיג
אויסזעהן; א טויטען-בלייכקייט.

ghast'ly *a.* and *adv.* (געסט׳-לי) וואס
זעהט אויס ווי א טויטער; ערשרעקענד,
מורא׳דיג, שרעקליך; אויף אן ערשרעקענ-
דען אדער מורא׳דיגען אופן; מיט דעם
אויסזעהן פון א טויטען.

ghee *n.* (גיע) אזא ווייסער דיקער אויל
וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסען
בוים אין נארד-אינדיען; אזא אויל וואס
ווערט געמאכט פון פוטער.

gher'kin *n.* (גויר׳-קין) אן עסיג-אוגער-
קע; א גרינע אוגערקע צום איינזייערען.

Ghet'to *n.* (גהעט'-או) [דער] א גהעטא; קוואַרטאַל אין א שטאָדט, וואו אידען פלע־גען אמאָל זיין געצוואונגען צו וואָהנען].

Ghib'elline *n. and a.* (גיב'-על-אין) א מיטגליעד פון דער קייזערליכער און דער אריסטאָקראַטישער פּאַרטיי אין איטאַליען אין מיטעלאַלטער [צווישען דעם 11טען און 14טען יאָהרהונדערט], וועלכע האָט געקעמפפט געגען דער פּאַרטיי פון פּאַפּסט; וואָס איז שייך צו דיעזער פּאַרטיי און איהרע פּרינציפּען.

ghost *n.* (גאוסט) א גייסט; די נשמה; א רוח; א געשפּענסט; א שאָטען; א ליכט־פלעק.

ghos'tess *n.* (גאוס'-טעס) א ווייבער־שער רוח, א ווייבערשער דבוק.

ghost'land *n.* (גאוסט'-לענד) דאָס גייס־טער־לאַנד, דאָס לאַנד פון איבערנאַטירלי־כען.

ghost'less *a.* (גאוסט'-לעס) גייסטלאָז, אָהן לעבען.

ghost'like *a.* (גאוסט'-לאַיק) גייסטער־האַפט; ענהליך צו א רוח; ענהליך צו א טויטען.

ghost'liness *n.* (גאוסט'-לי-נעס) גייס־טערהאַפטיגקייט; דאָס זיין ווי א גייסט.

ghost'ly *a.* (גאוסט'-לי) גייסטערהאַפט; גייסטיג; איבערנאַטירליך; וואָס איז שייך צו דער נשמה אָדער צו דער רעליגיאָן.

ghost'-sto'ry *n.* (גאוסט'-סטאָו'-רי) א מעשה וועגען שדים; א נישט־געשטויגענע, נישט־געפלויגענע געשיכטע; א געשיכטע וועלכע א צייטונגס רעפּאָרטער האָט אויס־געטראַכט.

ghost'-word *n.* (גאוסט'-הוואירד) דער דרוק־פעהלער־טייוועל [א גרייז וואָס גנב'עט זיך אריין אין א שריפט].

ghoul *n.* (גוהל) א מענשען־פרעסענדער ריעז אָדער טייוועל [אין דעם פאָלקס־גלויבען פון געוויסע פעלקער].

ghou'lish *a.* (גוה'-ליש) דעמאָניש, טייוו־ליש; ווי א מענשען־פרעסענדער טייוועל.

ghur'rie *n.* (גאָר'-אי) ז. *ghurry*

ghur'ry *n.* (גאָר'-אי) א וואַסער־זייגער; א זייגער; אין דער אַלט־אינדישער צייט־רעכנונג — א 60טעל פון א מעת לעת [24 מינוטען]; א שטונדע.

ghyll *n.* (גיל) א באַרג־טייכעל; א שמאָלער טהאָל אין וועלכען עס פליסט א טייכעל.

gi'ant *n. and a.* (דזשאַי'-ענט) א גי־גאַנט; א ריעז [פיזיש אָדער גייסטיג]; גיגאַנטיש; ריעזיג, ריעזענהאַפט.

gi'antess *n.* (דזשאַי'-ען-טעס) א גיגאַנ־טין, א פרוי א ריעז.

gi'ant fen'nel (דזשאַי'-ענט פענ'-על) דאָס שטעקען־קרויט [אזא פּלאַנצע].

gi'antish *a.* (דזשאַי'-ען-טיש) גיגאַנ־טיש, ריעזיג, ריעזענהאַפט.

gi'ant-kill'er *n.* (דזשאַי'-ענט-קיל'-ער) א ריעזען־טויטער [דער העלד פון די קינ־דערשע מעשה'לעך, וועלכער טויטעט די בלוט־דורשטיגע, שרעקליכע ריעזען].

gi'antly *a.* (דזשאַי'-ענט-לי) ווי א גי־גאַנט; גיגאַנטיש, ריעזיג.

gi'ant-pow'der *n.* (דזשאַי'-ענט-פּאַו'-דער) אן עקספּלאָדירענדער שטאָף, א מין דינאַמיט.

gi'ant-quell'er *n.* (דזשאַי'-ענט-קוועל'-ער) ז. *giant-killer*

gi'antship *n.* (דזשאַי'-ענט-שיפּ) גיגאַנ־טישקייט, ריעזענהאַפטיגקייט.

giaour *n.* (דזשאַור) אן אונגלויביגער [אזוי רופען די מאַהמעדאַנער די נישט־מאַהמעדאַנער, הויפּטזעכליך די קריסטען].

gib *n. and v.* (דזשיב) א שטיק אייזען וואָס ווערט בענוצט אין ראַהמען־ווערק צו האַלטען צוזאַמען בעזונדערע שטיקער האָלץ אָדער אייזען, צווישען וועלכע עס ווערט אריינגעקלאַפּט א קלין; אין א דאַמפּף־מאַ־שין — דער קלין וואָס ווערט אריינגע־קלאַפּט צווישען די ענד־טיילען פון א שאַ־טון אָדער פערבינדונגס־שטאַנג, כדי צו פערפעסטיגען דעם לאַגער; דער ארויסגע־שטאַרצטער אָרעם אָדער שטאַנג פון א הויב־מאַשין; צונויפדריקען בעזונדערע טיילען איינע צו די אַנדערע דורך א קלין וואָס ווערט צווישען זיי אריינגעקלאַפּט.

gib'ber *v. and n.* (גיב'-ער) רעדען אונ־פערשטענדליך; אין באַטאַניק — א פּאַ־נאַנדערברייטונג פון אונטערשטען טייל פון א בלומען־קריינדעל.

gib'berish *n. and a.* (גיב'-ער-איש) קוידערוועלש, אן אונפערשטענדליכע שפּראַך; אונפערשטענדליך.

gib'bet *v. and n.* (דזשיב'-עט) א גאַלגען, א תליה; אויפהענגען [אויף א תליה]; דער קוועער־שטאַנג פון א הויב־מאַשין; ארויסשטעלען צו שאַנדע; צונאַגלען צום שאַנד־סלופּ.

gib'bon *n.* (גיב'-אָן) [א] דער גיבאָן מאַלפּע אָדער אַפּע מיט זעהר לאַנגע הענד און אָהן אן עק].

Gibbon

gib'bose *a.* (גיב'-אוס) הויקערדיג, האָר־באַטע, בוקלדיג; מיט א קרומען רוקען; אויסגעבויגען, קאָנוועקס.

gibbos'ity *n.* (גי-באָס'-אי-טי) הויקערדיגקייט, בוקלדיגקייט; די רונדקייט אָדער קרומקייט פון א רוקען.

gib'bous *a.* (גיב'-אָס) ז. *gibbose*

gib'bously *adv.* (גיב'-אָס-לי) מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען; ווי א הויקער.

gib'bousness *n.* (גיב'-אָס-נעס) הויקערדיגקייט; דאָס זיין מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען, דאָס זיין הארבאַטע.

gib'-cat *n.* (גיב'-קעט) אן אַלטער קאָטער.

gibe *n. and v.* (דזשאַיב) אַבלאַ־שפּאָטען, אַבלאַ־כען; שפּאָט; א סאַרקאַסטישער אויסדרוק; בייסענדער שפּאָט.

gi'ber *n.* (דזשאַי'-בער) אן אָבשפּאָטער.

gi'bing *a.* (דזשאַי'-בינג) שפּאָטיש, סאַר־קאַסטיש.

gi'bingly *adv.* (דזשאַי'-בינג-לי) אויף א שפּאָטישער אַרט.

gib'let *n. and a.* (דזשיב'-לעט) א דרויב־בע אָדער אינגעווייד און אַנדערע טיילען פון אן עוף [ווי דער קאָפּ, די פיסלעך און די פליגלען], וועלכע מען נעהמט ארויס און מען שניידט אָב, בעת מען נעהמט דאָס עוף בראָטען; געמאַכט אָדער צוגעגרייט פון דעם אינגעווייד פון אן עוף.

gid'dily *adv.* (גיד'-אי-לי) אויף א לייכט־זיניגען, אונבעזאָנענעם שטייגער; מיט א שווינדעל אין קאָפּ; צומישט, צוטומעלט.

gid'diness *n.* (גיד'-אי-נעס) א שווינדעל אין קאָפּ; צומישטקייט, צוטומעלטקייט; לייכטזיניגקייט; אונבעשטענדיגקייט.

gid'dy *a. and v.* (גיד'-אי) לייכטזיניג, אונבעזאָנענע, ניט איבערלעגט, אונפּאָרזיכ־טיג; וואָס שטעהט ניט זיכער אויף די פיס; וואָס האָט א שווינדעל אין קאָפּ; פעראורזאַכען א שווינדעל אין קאָפּ; מאַ־כען אונבעשטענדיג; דרעהען שנעל.

gid'dy-head *n.* (גיד'-אי-העד) א לייכט־זיניגער מענש.

gid'dy-head'ed *a.* (גיד'-אי-העד'-עד) לייכטזיניג, ניט איבערלעגט, אונבעזאָנען.

gid'dy-paced *a.* (גיד'-אי-פּייסט) וואָס געהט מיט אונזיכערע טריט; וואָס בע־וועגט זיך שאַקלענדיג; וואָס האָט ניט קיין רעגולערען גאַנג.

gid'dy-pa'ted *a.* (גיד'-אי-פּיי'-טעד) לייכטזיניג, אונבעשטענדיג.

gift *n. and v.* (גיפט) א גאָבע, א מתנה; גייסטעס־גאָבע, פעהיגקייט; בעגאָבען, בע־שענקען.

gift by will (גיפט באַי הוויל) א ירושה.

gif'ted *a.* (גיפ'-טעד) בעגאָבט, בעשאָנ־קען מיט געוויסע פעהיגקייטען.

gif'tedness *n.* (גיפ'-טעד-נעס) בעגאָבט־הייט; דאָס זיין בעגאָבט אָדער בעשאָנקען מיט א געוויסען טאַלאַנט.

gifts *n.* (גיפטס) ווייסע פלעקען אָדער בליהונג אויף די נעגעל [א פאָלקס־סימן, אז מען וועט קריגען א מתנה].

gig *n. and v.* (גיג) דאָס וואָס בעוועגט זיך און דרעהט זיך שנעל; א גאָהר, א דריידעל; א לייכטער וואָגען אויף צוויי רעדער; א מין לייכט שיפעל; א מאַשין מיט זיך־דרעהענדע צייהניגע צילינדערס צו בערשטען וואָל; א האַרפּון [א מין לאַנגער גאָפּעל מיט צייהניגע שפּיצען צו כאַפּען פיש]; א לייכטזיניגע, נאַריש מיידעל; א לייכטזיניגער מענש; שנעל בעוועגען אָדער דרעהען; כאַפּען פיש מיט א האַרפּון.

gigante'an *a.* (דזשאַי-גען-טי'-ען) ווי א גיגאַנט, ווי א גבור; מעכטיג.

gigantesque' *a.* (דזשאַי-גען-טעסק') וואָס פּאַסט פאַר א גבור.

gigan'tic *a.* (דזשאַי-גען'-טיק) גיגאַנ־טיש, ריעזענמעסיג, זעהר גרויס; ווי עס פּאַסט פאַר א גיגאַנט אָדער גבור.

gigan'tically *adv.* (דזשאַי-גען'-טי-קעל-אי) גיגאַנטיש; אויף א ריעזיגען אופן.

gigan'ticide *n.* (דזשאַי-גען'-טי-סאַיד) דאָס אויס'הרג'ענען די ריעזען; א ריעזען־שלעגער.

gigan'tic lil'y (דזשאַי-גען'-טיק ליל'-אי) די ריעזען־ליליע [אזא בלומען־פּלאַנ־צע וואָס וואַקסט אויס גרויס ווי א בוים].

Gigantic Lily

gigan'tine *a.* (דזשאַי-גען'-טין) ריעזיג, אונגעהייער גרויס.

gigantol'ogy *n.* (דזשאי-גענ-טאל'-א-דזשי) די אבהאנדלונג וועגען ריזען.

gigantom'achy *n.* (דזשאי-גענ-טאמ'-ע-קי) דער קאמפף פון די טיטאנען מיט די געטער [אין דער גריכישער מיטאלאגיע].

gig'gle *v. and n.* (גיגל) קייכען, לאכען שטארק; דאס קייכען פון געלעכטער.

gig'gler *n.* (גיג'-לער) א קייכער, א גרויסער לאכער.

gild *v. and n.* (גילד) פערגאלדען, גילדען; געלבען; פערציערען; א גילדע, א צעך; א רעליגיעזער פעראיין אדער קירך פאר געגענזייטיגער שטיצע.

gil'der *n.* (גיל'-דער) א פערגאלדער; א גולדען [א האלענדישע זילבערנע מטבע, ווערטה אונגעפעהר 40 אמעריקאנער סענט].

Gild'hal *n.* (גילד'-האהל) דער גילדע-זאאל אין לאנדאן, ענגלאנד [אין דיעזען זאאל ווערען אבגעהאלטען אמטליכע פעסטליכקייטען, די זיצונגען פון פערשיעדענע לאנדאנער געריכטען און פון אנדערע אמטליכע קערפערשאפטען].

gild'hall *n.* (גילד'-האהל) א גילדע-זאאל [דער זאאל וואו די מיטגליעדער פון א גילדע אדער צעך פערזאמלען זיך].

gil'ding *n.* (גיל'-דינג) די פערגאלדונג; א גאלד-בעדעקונג; א פערשעהנערטע אויסערע בעדעקונג.

gil'ding-press *n.* (גיל'-דינג-פרעס) אין בוכבינדעריי — א פערגאלדונגס-פרעס [אזא פרעס צום פערגאלדען די טאוולען און די בלעטער-ראנדען פון ביכער].

gil'ding-tool *n.* (גיל'-דינג-טוהל) אין בוכבינדעריי — א פערגאלדונגס-שטעמפעל [א שטעמפעל צו פערגאלדען די טאוולען און די רוקענס פון ביכער].

gild the pill (גילד טהי פיל) פערזיסען די ביטערע פיל.

gild with blood (גילד הוויטה בלאד) בעדעקען מיט בלוט.

gilet' *n.* (זשי-ליי') א זשילעט, א וועסט; א וועסט-איינזאץ אין א פרויען-קלייד.

gil'-hoo'ter *n.* (דזשיל'-הוה'-טער) ז. *barn-owl*

gill *n.* (דזשיל) א פליסיגקייטס-מאס פון א פיערטעל קווארט; דער גרונדערמאן [אזא פלאנצע]; קרייטער-ביער; א מיידעל, א געליעבטע.

gill *n. and v.* (גיל) קיעמען, זשאברע [דער אטהעמונגס-ארגאן ביי פיש און אנדערע וואסער-טהיערע]; א שמאלער טהאל; א שמאלער טהאל אין וועלכען עס פליסט א שטראמיג טייכעל; א קניימש, א פאלד; אזא וואגען וואס בעשטעהט פון א ראהם מיט צוויי רעדער צו פיהרען באלקענס; פאנגען פיש פאר זייערע באקען מיט אזא ספעציעלען נעץ.

gill'-beer *n.* (דזשיל'-ביער) קרייטערביער [אזא זארט מאלץ-ביער אין וועלכען עס ווערען אריינגעטהאן די בלעטער פון דער גרונדערמאן-פלאנצע].

gill'-cav'ity *n.* (גיל'-קעוו'-אי-טי) דאס גריבעלע וואו עס געפינען זיך די אטהעמונגס-ארגאנען ביי פיש.

gill'-cham'ber *n.* (גיל'-טשיימ'-בער) ז. *gill-cavity*

gill'-cov'er *n.* (גיל'-קאוו'-ער) די קיעמען-הויט [דאס הייטעל וואס בעדעקט די אטהעמונגס-ארגאנען ביי פיש].

gil'let *n.* (דזשיל'-עט) א מוטוויליגע אדער שאלקהאפטיגע פרוי אדער מיידעל.

gil'liflower *n.* (דזשיל'-אי-פלאו-ער) ז. *gillyflower*

gill'-lid *n.* (גיל'-ליד) ז. *gill-cover*

gil'lyflower *n.* (דזשיל'-אי-פלאו-ער) אין באטאניק — די נעלקע; די לעווקאיע; די ווינטער-לעווקאיע; די זענעפט-פלאנצע; די וואנד-בלום.

gil'lyflower-ap'ple *n.* (דזשיל'-אי-פלאו-ער-עפ'ל) אזא זארט ענגליכע און דונקעל-רויטע עפעל, וועלכער צייכענט זיך זיך אויס מיט זיין גוטען געשמאק.

gilt *a. and n.* (גילט) פערגאלדעט, בעגילט; פון גאלד-קאליר; דאס פערגאלדונגס-מאטעריאל; דאס אויסערליכע אויסזעהן; א יונגע ליאכע [חזיר'טע].

gilt'-backed *a.* (גילט'-בעקט) מיט א בעגולטען רוקען [וועגען ביכער].

gilt'-edged *a.** (גילט'-עדזשד) 1. פון דעם בעסטען זארט; אויסגעצייכענט גוט; 2. מיט בעגולטע בערעגען, מיט א בעגולטען שניט [וועגען די בלעטער-ראנדען פון א בוך אדער פון וועלכע עס איז אנדערע דרוק-זאכען].

1. I bought some **gilt-edged** securities. 2. I received a book with **gilt-edged** leaves.

gilt'head *n.* (גילט'-העד) א גאלד-פיש [א נאמען פון פערשיעדענע זארטען פיש, וועלכע האבען א גאלד-קאליר].

Gilthead

gilt'tail *n.* (גילט'-טייל) דער גאלד-ווארים [אזא ווארים וואס זיין הינטערשטער טייל איז פון גאלד-געלבען קאליר].

gim'bal *n.* (דזשימ'-בעל) א באלאנסירינג, א פאררינג [ווי אין דער פארם פון א רינג] צו האלטען אין גלייכגעוויכט אן הענגענדע זאך אדער צו ערמעגליכען די פרייע בעוועגונג פון אן הענגענדער זאך.

gim'bal-jawed *a.* (דזשימ'-בעל-דזשאהד) וואס האט א צו בעוועגליכע ארויסשטארטשענדע הינטערשטע קינבאק.

gim'blet *n.* (גימ'-בלעט) ז. *gimlet*

gim'crack *n. and a.* (דזשימ'-קרעק) א שפיעלכעל, א שעהנע ניט וויכטיגע זאך; שעהן, אבער ניט וויכטיג.

gim'crackery *n.* (דזשימ'-קרעק-ער-אי) שעהנע נארישקייטען אדער קליינינקייטען.

gim'el *n.* (גימ'-על) א "ג" [דער דריטער אות פון אידישען אלף בית].

gim'let *n. and v.* (גימ'-לעט) א קליינער דריל אדער ענבער; בויערען; דרעהען [ווי אן ענבער].

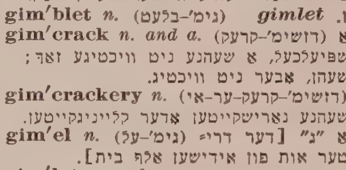

Gimlet

gim'let-eye *n.* (גימ'-לעט-אי) א קליין אויג מיט א שארפען אונאנגענעהמען בליק; א פערקרימט אויג.

gim'let-eyed *a.* (גימ'-לעט-איד) שארפזיכטיג, וואס האט א שארפען בליק; וואס גריבעלט זיך אין קליינינקייטען.

gimp *n. and v.* (גימפ) זייד-באנד, זייד-טאשמע; א דיקער זיידענער פאדים, געבריכט אלס ברעגען ביי קישען-שפיצען [איינזאץ, קרושעווע]; מאכען אדער בעלעגען עטוואס מיט אזעלכע טאשמעס אדער פעדים.

gimped embroid'ery (גימפט עמ-בראיד'-ער-אי) בלאנק-שטיך [אויסנעהען מיט גאלד און זייד אזוי, אז די פיגורען אדער בוכשטאבען זאלען ארויסקומען רונד, גלאט און בולט].

gim'ping *n.* (גימ'-פינג) זיידען-טאשמעס, זיידען-באנד [געברויכט אין האפטען אדער אויסנעהען]. ז. *gimp*

gimp lace (גימפ לייס) שפיצען איבערגעוועבט מיט זייד.

gim'py *a.* (דזשימ'-פי) לעבעדיג, ספריטנע.

gin *n. and v.* (דזשין) א מאשין, א הויב-מאשין, א מאשין אריינצושלאגען פלעקער, א פומפ, א מאשין צו רייניגען באוועל; א פאסטקע, א נעץ; בראנפען; וואכאלדער-בראנפען [אזא מין בראנפען געמאכט מיט וואכאלדער-יאגדעס]; אן אויסטראלישע פרוי; אן אלטע פרוי; אריינכאפען אין א פאסטקע.

gin and tat'ters (דזשין ענד טעט'-ערז) א שיכור אין טראנטעס.

gin'-blos'soms *n.* (דזשין'-בלאס'-אמז) א רויטע נאז [פון שכרות].

gin'ger *n. and a.* (דזשינ'-דזשער) אינגבער; געמאכט מיט אדער פון אינגבער.

gingerade' *n.* (דזשינ-דזשער-אייד') א שמעקעדיגער געטראנק געמאכט מיט אינגבער.

gin'ger-ale *n.* (דזשינ'-דזשער-אייל) א שוימענדער געטראנק עהנליך צו אינגבער-ביער. ז. *ginger-beer*

gin'ger-beer *n.* (דזשינ'-דזשער-ביער) אינגבער-ביער [א שוימענדער געטראנק געמאכט מיט אינגבער, הייוועז און צוקער].

gin'gerbread *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד) אינגבער-קוכען, האניג אדער פעפער-לעקעך; לעקעכלעך אויסגעמאכט אין פערשיעדענע פיגורען.

gin'gerbread-bat'tle *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-בעטל) א מלחמה מיט בלייענע סאלדאטלעך.

gin'gerbread-nut *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-נאט) פעפערנוס-קוכען [אזא מין לעקעכעך].

gin'gerbread-plum *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-פלאם) די דומפאלמען-פלוים [די פרוכט פון דער דומפאלמע].

gin'gerbread-tree *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-טריע) א דומפאלמע [אזא פרוכט-בוים וואס וואקסט אין וועסט-אפריקא].

gin'gerbread-work *n.* (דזשינ'-דזשער-ברעד-הווארק) געשניצטע פערציערונגען [פאר געביידעס, מעבעל א. ד. ג. ווערט געברויכט אלס אויסדרוק פון פעראכטונג].

gin'gerly *a. and adv.* (דזשינ'-דזשער-לי) זאכט, דעליקאט, פארזיכטיג [וועגען דער מאניער צו געהן]; פארזיכטיג ארומגעהן מיט זאכען; אויף א דעליקאטען, זאכטען, פארזיכטיגען שטייגער.

gin'gernut *n.* (דזשינ'-דזשער-נאט) א לעקעכעל געמאכט מיט אינגבער.

gin'ger-pop *n.* (דזשינ'-דזשער-פאפ) אינגבער-ביער.

gin'gersnap *n.* (דזשינ'-דזשער-סנעפ) א דינער לעקעך געמאכט מיט אינגבער.

gin'ger-wine *n.* (דזשינ'-דזשער-הוואין)

אינגבער־וויין [א געטראנק געמאכט מיט אינגבער, לעמאָן־שאָלעכץ, הייוועז, ראָזשינקעס און צוקער].

gin'ger-work *n.* (דזשינ'־דזשער־ווערק) *gingerbread-work* .ז

gin'gery *a.* (דזשינ'־דזשער־אי) שארף, פעפערדיג, בייסענד.

ging'ham *n. and a.* (גינג'־עם) גינגהאם אדער גינגאנג [אזא באוועלנער שטאף]; געמאכט פון גינגהאם.

gin'ging *n.* (גינ'־דזשינג) די אויספוטער־רונג, דער בעשלאג ארום די וואנד פון א שאכט.

gingi'væ *n.* (דזשינ־דזשאי'־וויע) די יאסלעס [צאהן־פלייש].

gingi'val *a.* (דזשינ־דזשאי'־וועל) וואס איז שייך צו די יאסלעס.

gingi'val line (דזשינ־דזשאי'־וועל לאין) א רויטקייט אויף די יאסלעס וואס קומט פון געוויסע קראנקהייטען.

gingivi'tis *n.* (דזשינ־דזשי־וואי'־טיס) ענטצינדונג פון די יאסלעס [צאהן־פלייש].

ging'ko *n.* (גינג'־קאו) אזא יאפאנעזער בוים וואס צייכענט זיך אוים מיט זיינע שעהנע בלעטער.

ging'ko-tree *n.* (גינג'־קאו־טריע) *gingko* .ז

gin'glymoid *a.* (דזשינ'־גלי־מאיד) אין אנאטאמיע — וואס האט דעם אויסזעהן פון א זאווייעסע אדער טהיר־אנגעל.

ginglymoi'dal *a.* (דזשינ־גלי־מאי'־דעל) *ginglymoid* .ז

gin'glymus *n.* (דזשינ'־גלי־מאס) אין אנאטאמיע — א ווינקעל־געלענק ווי א זאווייעסע אדער טהיר־אנגעל.

gin'-mill *n.* (דזשינ'־מיל) אין שכורים לשון — א פראסטער שענק וואו מען פערקויפט בראנפען.

gin'-pal'ace *n.* (דזשינ'־פעל'־עס) א רייכער שענק, א גלענצענדער בראנפען־שענק.

gin'seng *n.* (דזשינ'־סענג) גינסענג אדער קראפטווארצעל [אזא פלאנצע פון וועלכער די כינעזער מאכען פערשיעדענע מעדיצינען און וועמעס ווירקונג זיי גלויבען זעהר שטארק].

gin'-shop *n.* (דזשינ'־שאפ) א שענק, א טראקטיר.

gin'-sling *n.* (דזשינ'־סלינג) א קאלטער געטראנק וואס איז געמישט פון וואסער, צוקער און א געוויסען זארט בראנפען.

Gip'sy *n. and a.* (דזשיפ'־סי) א ציגיי־נער, א ציגיינערלע; די ציגיינערשע שפראך; ציגיינעריש, ווי א ציגיינער.

gip'sy *n. and v.* (דזשיפ'־סי) איינער אדער איינע וואס האט דעם כאראקטער אדער זעהט אוים ווי א ציגיינער; הוליען ווי א ציגיינער.

gip'sydom *n.* (דזשיפ'־סי־דאם) ציגיי־נערשאפט; דאס לעבען און די געוועהנהייטען פון ציגיינער.

gip'sy-hat *n.* (דזשיפ'־סי־העט) א ציגיי־נער־הוט [א הוט מיט א ברייטען ראנד, מייסטענס א דאמען־הוט].

gip'sying *n.* (דזשיפ'־סי־אינג) דאס ציי־גיינעריש לעבען און זייערע מנהגים.

gip'syism *n.* (דזשיפ'־סי־איזם) ציגיי־נער־שטאנד; ציגיינעריי.

gip'sy-moth *n.* (דזשיפ'־סי־מאטה) דער ציגיינער־מאיל [אזא זומער־פויגעלע]. *"Butterflies"* .ז. איל

gip'sywort *n.* (דזשיפ'־סי־וואירט) די ציגיינער־קרוים [אזא פלאנצע].

giraffe' *n.* (דזשי־רעף') די זשיראפע [אזא חיה מיט א זעהר לאנגען האלז]; אזא וואגען וואס ווערט בענוצט אין שאכטען [קויהלען־גרובען אדער ערץ־מינען].

Giraffes

Giraffe' *n.* (דזשי־רעף') אין אסטראָ־נאמיע — דאס זשיראף־שטערען־בילד.

gir'andole *n.* (דזשיר'־ען־דאול) אן ארם־לייכטער, א לייכטער מיט רעהרען; אזא זארט פייערווערק וואס דרעהט זיך ווי א ראד; עטוואס וואס דרעהט זיך אין דער רונד ווי א וואסער־שטרודעל א. ד. ג.; א הענגענדע ציערונגס־שטיק.

gir'asol *n.* (דזשיר'־ע־סאל) דער פייער־אפאל [אזא בלוּיליכער עדעלשטיין מיט א רויטליכען אבגלאנץ].

gir'asole *n.* (דזשיר'־ע־סאול) *girasol* .ז

gird *v. and n.* (גוירד) ארומגארטלען; אנגורטען; ארומרינגלען; אבלאכען, אב־שפאטען, חוזק מאכען; שפאט, חוזק; א שטאך־ווארט.

gir'der *n.* (גויר'־דער) א קוואר־באלקען, א בינד־באלקען, א טראג־באלקען [ביי גע־ביידען]; א חוזק־מאכער, אן אבלאכער; א סאטיריקער.

gir'der-bridge *n.* (גויר'־דער־בהרידזש) א באלקען־בריק [א בריק וואס ווערט גע־שטיצט פון טראג־באלקענס].

gir'der-rail *n.* (גויר'־דער־רייל) א שטראסען־באהן רעלסע [שינע].

gir'ding *n. and a.* (גויר'־דינג) דאס ארומגארטלען; דאס איינוויקלען [ווי אין קליידער]; חוזק מאכענדיג, אבלאכענדיג; סארקאסטיש.

gir'ding-beam *n.* (גויר'־דינג־ביעם) א קוואר־באלקען, א בינד־באלקען, א טראג־באלקען.

gir'dle *n. and v.* (גויר'דל) א גארטעל, א גורט; אן ארומקרייזונג; ארומגארט־לען; ארומרינגלען, ארומקרייזען; מאכען א קרייז־ליניע.

gir'dler *n.* (גויר'־דלער) א גארטעל־מא־כער.

gird one's self (גוירד הוואנז סעלף) זיך פערגארטלען, זיך פארטיג מאכען צו דער רייזע; זיך צוגרייטען צו עטוואס; זיך אונטערגארטלען [זיך אננעהמען מיט כח, זיך אנשטרענגען].

gird up one's loins (גוירד אפ הוואנז לאינז) אנגורטען די לענדען [זיך פארטיג מאכען צום קאמפף, זיך גרייטען צו דער ארבייט].

girl *n.* (גוירל) א דיענסט־מיידעל; א מיידעל.

girl'hood *n.* (גוירל'־הוד) מיידעלשאפט, מיידעלשע יאהרען.

gir'lish *a.* (גויר'־ליש) מיידעלש, וואס איז שייך צו א מיידעל.

gir'lishly *adv.* (גויר'־ליש־לי) אויף א מיידעלשען שטייגער.

gir'lishness *n.* (גויר'־ליש־נעס) מייד־עלשקייט.

girl of the town (גוירל אוו טהי טאון) א גאסען־מיידעל.

Gironde' *n.* (דזשי־ראנד') די זשיראנ־דיסטען־פארטיי, די מעסיגע רעפובליקאני־שע פארטיי, וועלכע האט געקעמפפט געגען די יאקאבינער [די עקסטרעמע ראדיקא־לען] אין דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן צום סוף פון 18טען יאהרהונ־דערט.

Giron'din *n.* (דזשי־ראנ'־דין) *Girondist* .ז

Giron'dist *n.* (דזשי־ראנ'־דיסט) א זשי־ראנדיסט, א מיטגליעד פון דער זשיראנ־דיסטישער פארטיי אין פראנקרייך אין דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן. *Gironde* .ז

gir'rock *n.* (גיר'־אק) דער הארן־העכט [אזא פיש].

girt *v., a. and n.* (גוירט) אומגורטען, אומגארטלען; אומגעגארטעלט; ביי וועל־כער די שטריק פון אנקער זיינען שטייף אנגעצויגען [וועגען א שיף אין ים]; אן ארומגורטונג, ארומרינגלונג; א גארטעל.

girth *n. and v.* (גוירטה) א פאדפרוהע אדער זאטעל־גארטעל; די ארומרינגלונג; א פאס א. ד. ג. וואס רינגעלט ארום א קערפער אדער פיגור; אומגארטלען א פערד מיט א פאדפרוהע אדער זאטעל־גארטעל.

girt'-line *n.* (גוירט'־לאין) א שטריק אויף א רעדעל ארויפצוציהען אדער ארונ־טערצולאזען משא אויף א שיף.

gist *n.* (דזשיסט) דער עצם, דער הויפט־פונקט, די תמצית פון א זאך.

git! *int.* (גיט) ריהר זיך! טראג זיך אב! ארוים פון דאנען!

git'tern *n. and v.* (גיט'־ערן) א ציטער [אן אלטפראנקישער מוזיקאלישער אינ־סטרומענט עהנליך צו א גיטארע]; שפיע־לען אויף א ציטער.

give *v. and n.* (גיוו) געבען, אבגעבען, אי־בערגעבען, צוגעבען; שענקען; פערטיילען, מיטטיילען; ארויסברייגען; פעראורזאכען; מאכען מעגליך; נאכגעבען, נאכלאזען; זיך איבערגעבען; ווייכען; נאכגעביגקייט, בייגזאמקייט, דאס לאזען זיך בויגען.

give a back (גיוו ע בעק) אויסבויגען דעם רוקען און שטעהן איינגעבויגענער־הייד, אום צו לאזען דעם, וואס שטעהט הינטען, ער זאל קענען אריבערשפרינגען [ביי געוויסע שפיעלען].

give a black eye (גיוו ע בלעק אי) "מאכען בלויע לאמטערנעס", אונטערשלא־גען די אויגען.

give a bone to pick (גיוו ע באון טו פיק) געפינען פאר איינעם בעשעפטיגונג, געבען פרנסה; פערשטאפען איינעם דעם האלז; אנמאכען איבעריגע דאגות.

give a call (גיוו ע קאהל) קומען צו גאסט, בעזוכען.

give a cast (גיוו ע קעסט) געבען א פּראבע.

give a chal'lenge (גיוו ע טשעל׳-ענדזש) ארויסרופען איינעם אויף א דועל, דיספּוט א. ד. ג.

give a fall (גיוו ע פאהל) אנידערווארפען, אומשליידערען.

give a glance (גיוו ע גלענס) א קוק טהאן, ווארפען א בליק.

give a guess (גיוו ע געס) טרעפען.

give alarm' (גיוו ע-לארם׳) מאכען א טרעוואגע.

give a lead (גיוו ע ליעד) רייטען פאראויס [ביי יאגד]; געבען א פּארצוג [אין א וועט־קאמפף א. ד. ג.].

give a lick and prom'ise (גיוו ע ליק ענד פּראמ׳-אים) טהאן א האלבע ארבייט.

give a lift (גיוו ע ליפט) אויסהעלפען, שטעלען אויף די פים.

give a look to (גיוו ע לוק טו) אכטונג געבען אויף עפעס אדער אימעצען.

give an air'ing (גיוו ען עהר׳-אינג) פיהרען שפּאצירען; דורכרייטען; דורכלופטערען.

give'-and-take' *n. and a.* (גיוו׳-ענד-טייק׳) דאס געבען און נעהמען אויף גלייכע בעדינגונגען; געגענזייטיגע הנחות; געגענזייטיגע טוישונג פון אידעען, זיטען א. ד. ג.; וואס כאראקטעריזירט זיך מיט דעם גייסט אדער פאדערונג פון געבען און נעהמען אויף גלייכע בעדינגונגען.

give an im'pulse (גיוו ען אימ׳-פאלס) אויפרעגען אימעצען צו עפעס, גיבען אן אנשטויס.

give an in'sight in'to (גיוו ען אינ׳-סאיט אינ׳-טו) אויפדעקען אדער ענטפּלעקען עפעס פאר אימעצען.

give an opin'ion (גיוו ען א-פּינ׳-יאן) ארויסזאגען א מיינונג.

give a rea'ding (גיוו ע ריע׳-דינג) פּארלעזען.

give a sen'tence (גיוו-ע סענ׳-טענס) משפט'ען; ארויסזאגען אן אורטייל.

give a shock (גיוו ע שאק) אויפטרייסלען, אויפרודערען אימעצען [מיט אן אונערווארטעטער בשורה, מיט אן אונערווארטעטען קלאפּ].

give a sigh (גיוו ע סאי) א זיפץ טהאן.

give a song (גיוו ע סאנג) עפעס פארזינגען.

give a spread (גיוו ע ספּרעד) אויפנעהמען געסט.

give a stare (גיוו ע סטעהר) אויסשטעלען א פאר אויגען [אויף אימעצען אדער עטוואס].

give a start (גיוו ע סטארט) געבען א שטויס; גיבען אן אנשטויס; ברענגען אין בעוועגונג.

give atten'tion (גיוו ע-טענ׳-שאן) אויפמערקזאם זיין, ווענדען די אויפמערקזאמקייט.

Why do you not **give** me your **attention**?

give au'dience to one (גיוו אה׳-די-ענס טו וואן) אימעצען אויסהערען.

give a vis'it (גיוו ע וויז׳-איט) קומען צו גאסט צו אימעצען.

give away' (גיוו ע-הוויי׳) אוועקגעבען, איבערגעבען; ארויסגעבען [א סוד]; מאכען וויסען פאר אלעמען.

give a wide berth (גיוו ע הוואיד בוירטה) אויסמיידען.

give bat'tle (גיוו בעטל) געבען א שלאכט.

give begin'ning to (גיוו׳-בי-גינ׳-אינג טו) מאכען א התחלה פון עפעס.

give birth (גיוו בוירטה) געבעהרען, ארויסברייגגען; זיין די אורזאכע אדער דער אנהויב פון עפעס.

give but'ter (גיוו באט׳-ער) מאכען קאמפּלימענטען.

give cheer (גיוו טשיער) צוגעבען מוטה, ערמונטערען.

give con'tent (גיוו קאנ׳-טענט) געבען אן אינהאלט.

The addition of this short paragraph will **give content** to the entire address.

give content' (גיוו קאן-טענט׳) בעפרידיגען.

Wealth too often fails to **give content.**

give cred'it (גיוו קרעד׳-איט) 1. געבען קרעדיט, טרויען [אין מסחר]; 2. גלויבען; 3. אנערקענען.

1. I shall **give** your friend **credit.** 2. I **give** full **credit** to his statement. 3. **Give** me **credit** for patience.

give direc'tions (גיוו די-רעק׳-שאנז) געבען אינסטרוקציעס, זאגען וואס מען דארף טהאן.

give distaste' (גיוו דיס-טייסט׳) ארויסרופען אן עקעל.

give ear (גיוו איער) זיך איינהערען, זיך צוהערען מיט קאפּ.

give fear (גיוו פיער) אנשרעקען, סטראשען.

give forth (גיוו פאורטה) ארויסגעבען, פערעפענטליכען; דערצעהלען פאר אלעמען.

give ground (גיוו גראונד) 1. אבטרעטען פאר'ן שונא; אונטערגעבען זיך; 2. געבען א גרונט אדער א מעגליכקייט פאר עפעס.

2. His attitude towards me **gives ground** for suspicion.

give heed (גיוו היעד) זיך היטען; אויפמערקזאם זיין, זיך צוהערען.

Give heed to his advice.

give in (גיוו אין) עפענטליך ערקלערען; מאכען וויסען; מסכים זיין.

give in pledge (גיוו אין פּלעדזש) פער'משכונ'ען.

give in'to cus'tody (גיוו אינ׳-טו קאס׳-טא-די) לאזען ארעסטירען.

give joy (גיוו דזשאי) דערפרעהען מיט עפעס.

give judg'ment (גיוו דזשאדזש׳-מענט) משפט'ען, אורטיילען, ארויסזאגען א מיינונג.

give leave (גיוו ליעוו) ערלויבען; געבען אורלויב [וואקאציע].

give leg bail (גיוו לעג בייל) געבען א פוס־משכון [א הומאריסטישער אויסדרוק וועגען אנטלויפען פון טורמע].

give line to (גיוו לאין טו) געבען איינעם א געלעגענהייט.

give me (גיוו מי) איך וואלט בעסער וועלען.

Give me the good old times.

giv'en (גיוון) געגעבען; אבגעגעבען. ז. *give*.

give no'tice (גיוו נאו׳-טיס) לאזען וויסען.

giv'en part (גיוון פּארט) אין מוזיקאלישע קאמפּאזיציאנען — א באס אדער אנדער שטימע, וועלכע דיענט ביים זינגען אדער שפּיעלען א מעלאדיע אלס דער באזיס פון הארמאניע.

giv'en to (גיוון טו) איבערגעגעבען, וואס האט א חשק צו עפעס.

He is **given to** drinking.

giv'en to his bel'ly (גיוון טו היז בעל׳-אי) א גע'שמד'טער האלז.

give off (גיוו אף) ארויסגעבען אדער ארויסלאזען פון זיך.

The fire **gave off** a dense smoke.

give offense' (גיוו א-פענס׳) פערשעפען איינעם אן אונאנגענעהמליכקייט.

give one fits (גיוו הוואן פיטס) אנפאלען אויף אימעצען, געבען איהם א "פארציע" פאר עפעס.

give one's com'pliments (גיוו הוואנז קאמ׳-פּלי-מענטס) גריסען; איבערגעבען א גרוס.

Give my **compliments** to your folk.

give one's love (גיוו הוואנז לאוו) הערצליך לאזען גריסען.

Give my **love** to your family.

give one's mind to (גיוו הוואנז מאינד טו) זיך איבערגעבען צו עפעס, האבען א ליידענשאפט צו אימעצען אדער עפעס.

He **gave** his **mind** to mathematics.

give one's respects' (גיוו הוואנז רי-ספּעקטס׳) גריסען; איבערגעבען א גרוס.

Give my **respects** to your sister.

give one the mit'ten (גיוו הוואן טהי מיטן) ענטזאגען צו הייראטען.

give or'ders (גיוו אר׳-דערז) געבען אינסטרוקציעס, בעפעהלען.

The captain **gave** the **orders.**

give out (גיוו אוט) ארויסגעבען: פערעפענטליכען; ענטזאגען זיך; אבטרעטען; אבלאזען.

give o'ver (גיוו או׳-ווער) אבזאגען זיך פון עפעס; אויפגעבען אלע האפנונגען; זיך מיאש זיין; אויפהערען; פערווארפען.

give place (גיוו פלייס) מאכען ארט; נאכגעבען; מאכען א ווארע.

give posses'sion (גיוו פּא-זעש׳-אן) איבערגעבען אונטער אן אנדערנס קאנטראל אדער בעזיץ.

give pray'ers (גיוו פרעהרז) תפלה טהאן, דאוונען אויף א קול.

giv'er *n.* (גיוו׳-ער) א געבער, א נדבן.

give rise (גיוו ראיז) לאזען פון זיך עטווינקלען; זיין די אורזאכע פון עפעס.

give room (גיוו רוהם) אויסווייכען; לאזען דעם פּלאץ; געבען איינעם א געלעגענהייט.

give the boots (גיוו טהי בוטס) פייניגען איינעם ער זאל זיך מודה זיין; לעכערליך מאכען.

give the law (גיוו טהי לאה) מאכען געזעצען.

give the lie (גיוו טהי לאי) בעווייזען יענעמס ליגען, צונאגלען אלס ליגנער.

give the mit'ten (גיוו טהי מיטן) ווייזען איינעם די טהיר, ענטזאגען זיך צו הייראטען מיט איהם.

give the pass (גיוו טהי פעס) לאזען דורכגעהן.

give the rein (גיוו טהי ריין) אבלאזען די לייטעס [לאזען טהאן וואס מען וויל].

give the slip (גיוו טהי סליפּ) זיך פון איינעם ארויסדרעהען.

give up (גיוו אפּ) אונטערגעבען זיך; מיאש זיין זיך; ענטזאגען זיך פון עפעס; פערליערען די האפנונגען צו דערגרייכען עפעס.

give up the ghost (גיוו אפּ טהי גאוסט) נפטר ווערען, שטארבען.

give war'ning (גיוו הוואהר׳-נינג) מזהיר זיין, ווארענען, קינדיגען.

give way (גיוו הוויי) נאכגעבען; ווייכער ווערען [וועגען א מענשען]; בויגען זיך; פּלאצען; פּאנאנדערפאלען.

giv'ing *n.* (גיוו׳-אינג) דאס געבען; די גאבע

giz'zard *n.* (גיז'-ארד) דער פּופּעק, דער מאגען פון אן עוף אדער אינזעקט.

G. L. *Grand Lodge* ראשי תבות פון

gla'brous *a.* (גליי'-בראס) גלאט; אהן האר, קאהל.

glacé' *a.* (גלע-סיי') פערפראַרען; גלאנ־ציג [ווי אייז].

gla'cial *a.* (גליי'-שיעל) אייזיג, געפרא־רען; וואס האט א קאלטען אייזיגען אויס־זעהן; אין געאלאגיע — וואס איז שייך צו דער אייז־פעריאדע. ז. *glacial epoch*

gla'cial ep'och (גליי'-שיעל עפּ'-אָק) די אייז־צייט, די אייז־פעריאדע [די פּע־ריאדע אין דער געשיכטע פון דער ערד, ווען — לויט דער מיינונג פון געאלאגען — אן אייז־שיכט האט בעדעקט גרויסע טיי־לען פון דעם ערד־קוגעל].

gla'cialist *n.* (גליי'-שיעל-איסט) איינער וואס ערקלערט געוויסע געאלאגישע ער־שיינונגען דורך דער טעאריע פון אן אייז־פעריאדע. ז. *glacial epoch*

gla'cially *adv.* (גליי'-שיעל-אי) אייזיג; פראסטיג.

gla'cial pe'riod (גליי'-שיעל פּי'-רי-אָד) די אייז־פעריאדע, די אייז־צייט. ז. *glacial epoch*

gla'cial the'ory (גליי'-שיעל טהי'-א-רי) די גלעטשער־טעאריע, די טעאריע וועגען דער אייז־צייט, לויט וועלכער גע־וויסע טיילען פון ערד־קוגעל זיינען בע־דעקט געווארען מיט אן אייז־שיכט דורך דער בעוועגונג פון גלעטשערס [אייז־מאסען אויף בערג].

gla'ciate *v.* (גליי'-שי-אייט) פערפרי־רען; ווערען צו אייז; בעדעקען מיט אייז; צוגעבען אן אייזיגען אדער פראסטיגען אויסזעהן.

gla'ciated *a.* (גליי'-שי-איי-טעד) בע־דעקט מיט אייז.

glacia'tion *n.* (גליי-שי-איי'-שאן) דאס פריערען, דאס פערפראַרען ווערען; אייז.

gla'cier *n.* (גליי'-שיער) א גלעטשער [אן אייז־מאסע, וואס בילדעט זיך פון די צונויפגעפרעסטע שנעע־מאסען, וועלכע זאמ־לען זיך אן אויף די שפּיצען פון הויכע בערג].

Glacier

glacière' *n.* (גלעס-אי-עהר') אן אייז־הויל.

gla'cieret *n.* (גליי'-שיער-עט) א קליי־נער שיכט פון אייז, וואס ליעגט אונטער דעם שנעע אויף די שפּיצען פון די קארדי־ליערען [די לאנגע וועסט־אמעריקאנישע קייט פון בערג] און זעהט זיך ארויס אין א טרוקענער ווארימער צייט, בעת דער שנעע צוגעהט.

gla'cio-a'queous *a.* (גליי'-שיאו-איי'-קהווי-אס) וואס איז שייך צו דער פּער־איינינטער ווירקונג פון אייז מיט וואסער.

glaciol'ogy *n.* (גליי-שי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דער אויסבילדונג און ווירקונג פון גלעטשערס. ז. *glacier*

gla'cis *n.* (גליי'-סיס) א משופּע'דיגע פּלע־כע, א שטח וואס לויפט בארג אראב; אין פעסטונגען — דער גלאסיס [א משופּע־דיגער וואל פון ערד, וועלכער בעדעקט פון שונא דעם גראבען ארום דער פעס־טונג].

glad *a.* (גלעד) צופריעדען; פרעהליך; שיינענד, גלענצענד; מיט א פרעהליכען אויסזעהן; וואס געפעלט, וואס גיט צו־פריעדענהייט.

glad'den *v.* (גלעדן) ערפרעהען; גע־פרעהליך זיין; דערפרעהט ווערען.

glade *n.* (גלייד) אן אפענער ארט אין א וואלד [א פלאץ אין מיטען א וואלד, וועלכער איז ניט בעוואקסען מיט בוי־מער]; אן אפענער ארט אין א פערפרא־רענעם טייך אדער אזיערע [דער ארט, וועלכער איז ניט פערפראַרען אדער איז בעדעקט מיט א דינעם הייטעל אייז]; א זומפּיג שטיק לאנד בעוואקסען מיט גראז.

glad'iate *a.* (גלעד'-אי-אייט) וואס האט די פארם פון א שווערד.

glad'iator *n.* (גלעד'-אי-איי-טאר) א גלאדיאטאר, איינער וואס פלעגט זיך שלא־גען אויף לעבען און טויט מיט אנדערע גלאדיאטארס אדער מיט ווילדע חיות אין די אלט־רוימישע צירקען; א פעכטער, א פויסט־שלעגער, א באקסער [איינער וואס שלאגט זיך מיט א צווייטען אין א צירק אדער אנדערע ערטער פאר א פּריז]; א דיספּוטאנט.

gladiato'rial *a.* (גלעד-אי-ע-טאו'-רי-על) גלאדיאטאריש; וואס איז שייך צו די גלאדיאטארען אדער זייערע געפעכטען אין די אלט־רוימישע צירקען.

glad'iatorism *n.* (גלעד'-אי-איי-טאר-איזם) גלאדיאטאריזם, באקסעריי, דאס פעכטען זיך פון צוויי אדער עטליכע פּער־זאנען פאר א פּריז.

glad'iatorship *n.* (גלעד'-אי-איי-טאר-שיפּ) די לאגע אדער בעשעפטיגונג פון א גלאדיאטאר. ז. *gladiator*

glad'iole *n.* (גלעד'-אי-אול) ז. *gladiolus*

gladi'olus *n.* (גלע-דאי'-א-לאס) איינע פון די אירים־פלאנצען [א מין גראז מיט א צוויבעל־פערמיגען ווארצעל, שווערד־פערמיגע בלעטער און געלבע אדער רויטע בליטהען]; אין אנאטאמיע — דער מיטע־לער טייל פון דעם ברוסט־קאסטען.

glad'ly *adv.* (גלעד'-לי) גערן; מיט פרייד; מיט פערגניגען.

The audience heard the speakers **gladly**.

glad'ness *n.* (גלעד'-נעס) פרייד, פרעה־ליכקייט, צופריעדענהייט.

glad'some *a.* (גלעד'-סאם) פרעהליך, צופריעדען; מיט פערגניגען; וואס ברייגנט צופריעדענהייט אדער פערגניגען.

glad'somely *adv.* (גלעד'-סאם-לי) מיט פרייד; אויף א פרעהליכער ארט.

glad'someness *n.* (גלעד'-סאם-נעס) דאס זיין ערפרעהענד, דאס ברייננען צו־פריעדענהייט.

glad ti'dings (גלעד טאי'-דינגז) פרעה־ליכע בשורות.

glair *n. and v.* (גלעהר) דאס ווייסעל פון אן איי; א קלעפּיגע פליסיגע זאך [ווי דאס ווייסעל פון אן איי]; בעשמירען מיט דעם ווייסעל פון אן איי אדער מיט אן אנ־דערער קלעפּיגער פליסיגקייט.

glair'eous *a.* (גלעהר'-אי-אס) ווי א ווייסעל פון אן איי; קלעפּיג.

glam'er *n. and v.* (גלעמ'-ער). ז. *glamor*

glam'or *n. and v.* (גלעמ'-אר) א כשוף, א צויבער; אן אילוזיאן; דאס מאכען אדער ווירקען אזוי, אז א זאך זאל זיך פארשטעלען ניט אין איהר ריכטיגען גע־שטאלט; פער'כשופ'ען, בעצויבערען.

glam'orous *a.* (גלעמ'-אר-אס) פער־כשופ'ט, בעצויבערט; ווי אן אילוזיאן, פארגעשטעלט ניט אין דער ריכטיגער גע־שטאלט.

glance *n. and v.* (גלענס) א גלאנץ, א בליאסק, א שיין; א בליק, א קוק; א בליאסק טהאן; ווארפען א בליק; דורכלוי־פען, לייכט בעריהרען.

glance at (גלענס עט) מרמז זיין; לייכט בעריהרען; ווארפען א בליק אויף...

glance o'ver (גלענס או'-ווער) דורכ־קוקען אויבערפלעכליך, דורכלויפען א זאך מיט'ן אויג.

glan'cingly *adv.* (גלען'-סינג-לי) דורכ־לויפענדיג, פארבייגעהענדיג, לייכט.

gland *n.* (גלענד) אין אנאטאמיע — א דריזע [איינער פון די שוואמיגע ארגא־נען אין קערפער פון א חיה אדער פלאנ־צע, דורך וועלכע עס ווערען אבגעזונדערט פייכטקייטען]; אין א דאמפף־מאשין — דאס שטאפּ־קעסטעל [א צילינדער־פערמיג קעסטעל צוגעפעסטיגט צום דאמפף־צילינ־דער, דורך וועלכען עס געהט דורך דער קאלבען־שטאנג. דיעזעס קעסטעל איז פעסט אנגעשטאפט מיט א געוויסען מאטעריאל, כדי ניט ארויסצולאזען פון דאמפף־צילינ־דער דעם דאמפף].

glan'der *v.* (גלען'-דער) אנשטעקען מיט דרוזע [א זא פערד־קראנקהייט].

glan'ders *n.* (גלען'-דערז) די דרוזע [א מין אנשטעקיגע פערד־קראנקהייט].

glandif'erous *a.* (גלען-דיפ'-ער-אס) אויף וועלכען עס וואקסען אייכעלען [חזיר'שע ניסלעך].

glan'diform *a.* (גלען'-די-פארם) ווי א דריזע; אין דער פארם פון אן אייכעל [חזיר'שען נוס]. ז. *gland*

glan'dular *a.* (גלען'-דיו-לער) וואס איז שייך צו א דריזע [ז. *gland*]; אויף וועלכען עס וואקסען אייכעלען [חזיר'שע ניס].

glandula'tion *n.* (גלען-דיו-ליי'-שאן) די אויסבילדונגען פון די ארגאנען ביי א פלאנצע, דורך וועלכע עס ווערען אבגע־זונדערט פייכטקייטען.

glan'dule *n.* (גלען'-דיול) א קליינע דריזע. ז. *gland*

glandulif'erous *a.* (גלען-דיו-ליפ'-ע-ראס) אויף וועלכען עס וואקסען אייכעלען [חזיר'שע ניסלעך].

glan'dulose *a.* (גלען'-דיו-לאָס) ז. *glandular*

glan'dulous *a.* (גלען'-דיו-לאס) ז. *glandular*

glans *n.* (גלענז) אן אייכעל [חזיר'שער נוס]; אין אנאטאמיע — א דריזע. ז. *gland*

glare *v., n. and a.* (גלעהר) שטארק שיינען אדער לייכטען; בלענדען; קוקען ווילד אדער דורכדרינגענד; גלאצען מיט די אויגען; זיין אויסערגעוועהנליך שיי־נענד, גלענצענד אדער בלענדענד; בלענ־דונג; שטארקער גלאנץ אדער שיין; א שארפער, דורכדרינגענדער בליק; א שטרע־קע בעדעקט מיט אייז; גלאט, גליטשיג; דורכזיכטיג, גלעזערדיג.

glare′-ice *n.* (גלעהר׳-אײס) העל־גלאַנציג און דורכזיכטיג אייז.

glar′iness *n.* (גלעהר׳-אי-נעס) דאָס זיין פינקלענד, גלאַנציג, גלענצענד, העל אדער בלענדענד.

glar′ing *a.* (גלעהר׳-אינג) העל, גלענ־צענד, בלענדענד; גלאַצענד מיט די אויגען, קוקענדיג ווילד און דורכדרינגענד; אָפען, קלאָר; דרייסט; אונפערשעמט.

glar′ingly *adv.* (גלעהר׳-אינג-לי) אויף א בלענדענדען שטייגער; אויף אן אָפע־נעם, קלאָרען אופן; מיט דרייסטקייט; מיט אונפערשעמטקייט.

glar′ingness *n.* (גלעהר׳-אינג-נעס) ז. *glariness*.

glar′y *a.* (גלעהר׳-אי) העל, בלענדענד, גלענצענד; בעדעקט מיט גלאַנציגען אייז; בעדעקט מיט אייז.

glass *n., a. and v.* (גלעס) א גלאָז; גלאָז; א גלעזערנע כלי אדער אינסטרו־מענט געמאַכט פון גלאָז [ווי א זאַמד־זייגער, א טערמאָמעטער, א באַראָמעטער, אָפּטישע אינסטרומענטען א. ד. ג.]; א שויב; א שפּיגעל; געמאַכט פון גלאָז, גלעזערן; בעדעקען מיט גלאָז, איינראַה־מען אין גלאָז; מאַכען עס זאָל אויסזעהען ווי גלאָז; גלאַזירען, פּאָלירען; אבשפּיגע־לען; צייגען אדער זעהן אן אבשפּיעגלונג.

glass′-blow′er *n.* (גלעס׳-בלאָו׳-ער) א גלאָז־בלאָזער [וואָס בלאָזט אויס גלע־זערנע כלים].

glass′-blow′ing *n.* (גלעס׳-בלאָו׳-אינג) דאָס אויסבלאָזען פערשיעדענע גלעזערנע כלים.

glass′-case *n.* (גלעס׳-קייס) א שויב־קאַס־טען, א וויטרינע, א גלעזערנער קאַסטען פאַר אויסשטעלען סחורות.

glass′chord *n.* (גלעס׳-קאָהרד) אזא מו־זיקאַלישער אינסטרומענט, אין וועלכען די טענער ווערען ארויסגעבראַכט פון גלע־זערנע שטענגלעך אדער גלעזלעך.

glass′-cloth *n.* (גלעס׳-קלאָטה) א האַנד־טוך פאַר גלעזערנע און פאַרצעלייענע גע־שיר; אזא געשטרייפטער לייוונט וואָס ווערט געברויכט ביים אויסנעהען; גלאָז־קאַטון [א שטאָף געוועבט פון דינע גלע־זערנע פעדימלעך].

glass′-cut′ter *n.* (גלעס׳-קאַט׳-ער) איי־נער אדער עטוואָס וואָס שניידט אדער שלייפט גלאָז; אן אינסטרומענט צו שניי־דען גלאָז.

Glass-cutter

glass′-cut′ting *n.* (גלעס׳-קאַט׳-אינג) דאָס גלאָז־שניידען, דאָס גלאָז־שלייפען.

glass′-drop *n.* (גלעס׳-דראָפּ) א גלע־זערנע פערציערונג.

glass′-drop′per *n.* (גלעס׳-דראָפּ׳-ער) אן אויגען־שפּריצער [ארייננצולאָזען טראָ־פען אין די אויגען].

glass′-dust *n.* (גלעס׳-דאַסט) גלאָז־שטויב [ווערט געברויכט צו מאַכען גלאָז־פּאַפּיער צום פּאָלירען].

glass enam′el (גלעס ע-נעמ׳-על) מאַט גלאָז.

glass′-engra′ving *n.* (גלעס׳-ען-גריי׳-ווינג) ז. *glass-cutting*.

glass′es *n.* (גלעס׳-עז) ברילען.

glass′-eye *n.* (גלעס׳-אי) א קינסטליך גלעזערנע אויג; גלאָז־אויגען [אזא אויי־גען־קראַנקהייט ביי פערד, ווען דער שוואַרצאַפּעל איז צוזויגען און דאָס אויג האָט א גלעזערנעם אויסזעהן].

glass′-eyed *a.* (גלעס׳-איד) מיט א קינסטליכען גלעזערנעם אויג; וואָס האָט א גלעזערנעם [פערשטאַרטען] בליק; וואָס ליידט פון גלאָז־אויג [אזא אויגען־קראַנקהייט ביי פערד]. ז. *glass-eye*.

glass′-faced *a.* (גלעס׳-פייסט) מיט א פּנים ווי א שפּיגעל [וואָס טהוט נאָך יענעם, וואָס שפּיגעלט אב אן אנדערענס געפיהלען].

glass′-foun′der *n.* (גלעס׳-פאַונ׳-דער) א גלאָז־גיסער, איינער וואָס ארבייט ביי גלאָז אדער מאַכט גלעזערנע כלים.

glass′-frame *n.* (גלעס׳-פריים) א גלע־זערנער צודעק פאַר פּלאַנצען.

glass′ful *n.* (גלעס׳-פול) א גלאָז אדער א גלאָז־מאָס [וויפיעל א גלאָז קען ענט־האַלטען].

glass′-fur′nace *n.* (גלעס׳-פויר׳-נעס) אן אויווען, וואו מען שמעלצט גלאָז.

glass′-gall *n.* (גלעס׳-גאָהל) גלאָז־שוים [א שוים וואָס בעוויזט זיך אויף דער אויבערפלעכע פון דער צוזאַמענגעמישטער מאַסע, פון וועלכער עס בילדעט זיך גלאָז].

glass′-ga′zing *n. and a.* (גלעס׳-גיי׳-זינג) דאָס שפּיגעלען זיך; זיך שפּיגעלנד.

glass′-glazed *a.* (גלעס׳-גלייזד) גלאַ־זירט, בעדעקט מיט גלאָז אדער ווי מיט גלאָז.

glass′-glazed ware (גלעס׳-גלייזד הוועהר) געשיר מיט א בולט׳ער גלאַזור אדער גלאַזירט מיט ריינעם גלאָז.

glass′-grin′der *n.* (גלעס׳-גראַינ׳-דער) א גלאָז־שלייפער.

glass′-grin′ding *n.* (גלעס׳-גראַינ׳-דינג) דאָס גלאָז־שלייפען.

glass′-house *n.* (גלעס׳-האַוס) א גלאָז־פאַבריק; אן אראַנזשערעע, א טרייב־הויז; א צימער מיט א גלעזערנעם דאַך צונ־פּאַסט צום פאָטאָגראַפירען.

glass′ily *adv.* (גלעס׳-אי-לי) אזוי ווי גלאָז.

glass′iness *n.* (גלעס׳-אי-נעס) גלאָזיג־קייט, דאָס האָבען דאָס אויסזעהן אדער די אייגענשאַפטען פון גלאָז.

glass′-ma′ker *n.* (גלעס׳-מיי׳-קער) איינער וואָס ארבייט ביי גלאָז אדער וואָס מאַכט גלעזערנע כלים.

glass′-ma′ker′s soap (גלעס׳-מיי׳-קערז סאָופּ) געוויסע שטאָפען, וואָס ווע־רען בענוצט פון די גלאָז־מאַכער צו פער־טרייבען די גרינע פאַרב, וואָס בלייבט פון די אייזען־זאַלצען. ז. *glass-soap*.

glass′-ma′king *n.* (גלעס׳-מיי׳-קינג) גלאָז־מאַכעריי; גלאָז־גיסעריי.

glass′man *n.* (גלעס׳-מען) א גלאָז־מא־כער; א גלאָז־הענדלער; א גלעזער [וואָס שטעלט אריין שויבען]; א גלאַזירער [וואָס בעדעקט געשיר מיט גלאַזור].

glass′-met′al *n.* (גלעס׳-מעט׳-על) דער צושמאָלצענער שטאָף, פון וועלכען מען מאַכט גלאָז.

glass′-moun′ter *n.* (גלעס׳-מאַונ׳-טער) איינער וואָס מאַכט בעציערונגען אויף גלעזערנע זאַכען.

glass′-ov′en *n.* (גלעס׳-אָוו׳ן) אן אויי־ווען, וואו גלעזערנע כור וואָס פאַבריציר־טע זאַכען ווערען ביסלעכווייז אבגעקיהלט.

glass o′ver (גלעס אָו׳-ווער) בעדעקען מיט גלאָז, איינפּאַסען אין גלאָז.

glass′-pain′ter *n.* (גלעס׳-פיינ׳-טער) א גלאָז־מאָהלער, א מאָהלער אויף גלאָז; איינער וואָס שטעלט צוזאַמען פיגורען פון שטיקלעך קאָלירט גלאָז.

glass′-pain′ting *n.* (גלעס׳-פיינ׳-טינג) גלאָז־מאָהלעריי; דאָס מאָהלען אויף גלאָז; א מאָזאַאיקע, א געמעהל וואָס איז צוזאַ־מענגעשטעלט פון שטיקלעך פאַרביג גלאָז.

glass′-pa′per *n. and v.* (גלעס׳-פּיי׳-פּער) גלאָז־פּאַפּיער [געברויכט צום פּאָ־לירען, ווערט געמאַכט פון גלאָז־שטויב]; פּאָלירען מיט גלאָז־פּאַפּיער.

glass′-pot *n.* (גלעס׳-פּאָט) א שמעלץ־טאָפּ פאַר גלאָז.

glass′pox *n.* (גלעס׳-פּאָקס) ווינד־פּאָקען.

glass′-soap *n.* (גלעס׳-סאָופּ) געוויסע פערזויערענדע שטאָפען, בענוצט פון די גלאָז־מאַכער, כדי צו פערטרייבען די גרי־נע פאַרב, וואָס די אייזען־זאַלצען ברייני־גען מיט זיך.

glass′-tin′ner *n.* (גלעס׳-טינ׳-ער) דער ארבייטער וואָס לעגט ארויף די צין־פּאָליע אויף דער הינטערשטער זייט פון׳ם שפּיע־געל.

glass′-tongs *n.* (גלעס׳-טאַנגז) א צוואַנג אין גלאָז־פאַבריקען, מיט וועלכען מען נעהמט אן די נאָך ניט־אבגעקיהלטע גלע־זערנע כלים.

glass′ware *n.* (גלעס׳-הוועהר) גלאָז־וואַרע, גלאָזוואַרג, גלאָז־געשיר.

glass′-work *n.* (גלעס׳-הוואירק) גלאָז־מאַכעריי; גלאָזוואַרג.

glass′-works *n.* (גלעס׳-הוואירקס) א גלאָז־פאַבריק.

glass′wort *n.* (גלעס׳-הוואירט) גלאָז־שמאַלץ אדער ים־זאַלצקרויט [אזא פלאַנ־צע].

glass′y *a.* (גלעס׳-אי) גלאָזיג, גלעזערן.

glauces′cence *n.* (גלאָה-סעס׳-ענס) בלוי־גרינליכקייט [דער קאָליר פון ים־וואַסער].

glauces′cent *a.* (גלאָה-סעס׳-ענט) בלוי־ליך־גרין אדער גרינליך־בלוי [ווי ים־וואַסער].

glau′cine *a.* (גלאָה׳-סין) ז. *glaucescent*.

glauco′ma *n.* (גלאָה-קאָו׳-מא) גלאַוקאָ־מא, דער גרינער שטאַר [א מין אויגען־קראַנקהייט, וועלכע פעראורזאַכט בלינד־קייט].

glaucom′atous *a.* (גלאָה-קאָמ׳-ע-טאָס) וואָס איז שייך צו גלאַוקאָמא.

ז. *glaucoma*

glauco′sis *n.* (גלאָה-קאָו׳-סיס) ז. *glaucoma*.

glau′cous *a.* (גלאָה׳-קאָס) בלוי־גרין אדער גרין־בלוי [ווי ים־וואַסער]; ביי פלאַנצען און חיות — גרויליך־גרין אדער גרויליך־בלוי.

glaur *v.* (גלאָהר) מאַכען אויסשמירען; גליטשיג.

glave *n.* (גלייוו) אן אַמאָליגע וואָפע וואָס איז בעשטאַנען פון א מין האַק אויף א לאַנגען שטעקען.

glaved *a.* (גלייווד) בעוואָפענט מיט אזא געוועהר וואָס בעשטעהט פון א לאַנגען שטעקען מיט א האַק; בעוואָפענט.

glav′er *v.* (גלעוו׳-ער) פלוידערען; חנפ׳נען.

glaze *v. and n.* (גלייז) אנגלאָזען, אריינ־שטעלען שויבען, בעדעקען מיט גלאָז; אי־בערציהען מיט גלאַזור, ארויפציהען א גלאַנץ; ווערען איבערגעצויגען מיט גלאַ־זור, בעקומען א גלאַנציגען אויסזעהן; אין אויל־מאָהלעריי — בעדעקען א בילד מיט א דינער דורכזיכטיגער פאַרבען־שיכט; גלאַזור; פּאָלירטקייט, גלאַנציגקייט; אין אויל־מאָהלעריי — א דינע דורכזיכטיגע פאַרבען־שיכט אויף א בילד.

gla'zer *n.* (גליי'-זער) א גלאזירער [וואס בעדעקט געשיר מיט גלאזור]; א פאליר-ראד.

gla'zier *n.* (גליי'-זשער) א גלעזער; א גלאזירער.

gla'zing *n.* (גליי'-זינג) דאס גלאזירען, גלאזירונג; דאס אנגלאזען, דאס ארײנשטעלען שויבען; גלאז-ארבייט; שויבען; אין אויל-מאהלעריי — דאס בעדעקען א בילד מיט א דינער דורכזיכטיגער פארבען-שיכט.

gla'zing-cal'ender *n.* (גליי'-זינג-קעל'-ען-דער) א פרעס, וואס מען בענוצט צו מאכען פאפיער אדער אנדערע שטאפען גלאנציג.

gla'zing-machine' *n.* (גליי'-זינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען פאפיער גלאט און גלאנציג.

gleam *n. and v.* (גליעם) העלקייט, גלאנץ; א שיין, א שטראהל, א שימער; א בליץ, א בליצארטיגער פלעצליכער אויסברוך; שיינען, פינקלען, שטראהלען, גלאנצען; אויפבליצען, פלעצליך ערשיינען.

glea'ming *n.* (גליע'-מינג) א שימער, א שיין, א שטראהל.

glea'my *a.* (גליע'-מי) שטראהלענד, פינקלענד, שימערענד.

glean *v. and n.* (גליען) נאכזאמלען, זאמלען די פערבליבענע זאנגען אויף'ן פעלד; צונויפקלייבען [ווייט פאנאנדערגעווארפענע זאכען]; זאמלען לאנגזאם און געדולדיג; א בינטעל תבואה צונויפגעקליבען פון א נאכזאמלער; עטוואס וואס ווערט צונויפגעקליבען [ווענען ווייט-פאנאנדערגעווארפענע זאכען]; נאכגעבורט, ארט, שליה [ביי הויז-טהיערע].

glea'ner *n.* (גליע'-נער) א נאכזאמלער [איינער וואס זאמלעט צונויף די איבערגעבליבענע זאנגען אויף די פעלדער]; איינער וואס זאמלעט איבערגעבליבענע אדער ווייט-פאנאנדערגעווארפענע זאכען; א זאמלער; איינער וואס זאמלעט לאנגזאם און געדולדיג; א גראבליע אדער ווידלע צו כאפען אוסטריצעס.

glea'ning *n.* (גליע'-נינג) די זאמלונג פון איבערגעבליבענע אדער פאנאנדערגעווארפענע זאכען [הויפטזעכליך ווענען זאנגען]; א זאמלונג [הויפטזעכליך פון פאנאנדערגעווארפענע זאכען].

glebe *n.* (גליעב) ערד-באדען; קולטיווירטער באדען; טארף; ערד וואס ענטהאלט מינעראלען; קירכען-לאנד.

glebe'-land *n.* (גליעב'-לענד) קירכען-לאנד.

gle'bous *a.* (גליע'-באס) פול מיט טארף.

gle'by *a.* (גליע'-בי) ז. *glebous*

glede *n.* (גליעד) אזא מין שפארבער אדער קארשון [אזא רויב-פויגעל].

glee *n.* (גליע) פרייד, לוסטיגקייט; א רונד-געזאנג, א געזעלשאפט-געזאנג.

glee'-club *n.* (גליע'-קלאב) א געזאנג-פעראיין.

gleed *n.* (גליעד) א גליהענדע קויהל; א פלאם, א גלוט; א מין שפארבער [אזא רויב-פויגעל].

glee'ful *a.* (גליע'-פול) לוסטיג, פרעהליך.

glee'fully *adv.* (גליע'-פול-אי) אויף א לוסטיגען, פרעהליכען שטייגער.

gleek *n. and v.* (גליעק) אזא קארטען-שפיעל [פון דריי פערזאן מיט 40 קארטען]; דריי קארטען פון דעמזעלבען מין אין דיעזען שפיעל; בעקומען די אויבערהאנד אין דיעזען שפיעל.

glee'man *n.* (גליע'-מען) א זינגער; אין די אמאליגע צייטען — א וואנדערענדער זינגער.

glee'some *a.* (גליע'-סאם) פרעהליך, לוסטיג.

gleet *n.* (גליעט) אייטער, פלוס, פלאגמע [הויפטזעכליך וואס קומט פון אורין-קאנאל ביי דער ווענערישער קראנקהייט גאנארעהע אדער טריפער].

glee'ty *a.* (גליע'-טי) אייטעריג, פלוסיג. ז. *gleet*

glen *n.* (גלען) א שמאלער טהאל צווישען בערג.

gle'ne *n.* (גליע'-ניע) דאס אויג, דער שווארצאפעל; א קליינע פערטיעפונג אין וועלכער עס קומט אריין א ביין.

glib *a. and n.* (גליב) גלאט; גליטשיג; פליסיג, געלויפיג; א לאק האר, וואס פאלט אויף די אויגען; א מענש וואס טראגט אזא לאק האר.

glib'ly *adv.* (גליב'-לי) זיך גליטשענדיג; אויף א פליסיגען, געלויפיגען שטייגער.

glib'ness *n.* (גליב'-נעס) גליטשיגקייט; געשווינדקייט, געלויפיגקייט.

glide *v. and n.* (גלאיד) גליטשען, פליסען; זיך לייכט בעוועגען; אין מוזיק — איבערגעהען פון איין טאן צום צווייטען אהן אן אונטערברעכונג; דאס גליטשען, דאס שוועבען, דאס פליסען; אין מוזיק — דאס פערבינדען צוויי טענער, וואס פאלגען איינער נאך'ן אנדערען, אהן אן אונטערברעכונג; אין טאנצען — א מין לייכטער וואלץ.

glide in'to (גלאיד אינ'-טו) זיך אריינגליטשען, אונבעמערקט איבערגעהען אין עפעס.

gli'der *n.* (גלאי'-דער) דער אדער דאס וואס גליטשט זיך.

gli'dingly *adv.* (גלאי'-דינג-לי) אויף א גליטשיגען, פליסענדען שטייגער.

glim'mer *v. and n.* (גלימ'-ער) גלימערען, שיינען אדער ברענען שוואך; א גלימער, דאס שוואכע שיינען אדער ברענען [פון א ליכט]; גלימער [א מין שטיין וועלכער שפאלט זיך אויף דינע בלעטער וועלכע זיינען דורכזיכטיג ווי גלאז. ווערט געברויכט פאר אויוען-שייבליך].

glim'mering *n.* (גלימ'-ער-אינג) דאס גלימערען, דאס שוואכע שיינען אדער ברענען.

glim'meringly *adv.* (גלימ'-ער-אינג-לי) שימערענד, גלימערענד.

glimpse *v. and n.* (גלימפס) שימערען; גלימערען; בעווייזען זיך מאמענטאל און פערשווינדען; ווארפען א בליק; א קוק טהאן פארבייגעהענדיג; דער שימער, דאס גלימערען; דאס ווארפען א בליק אויף עפעס; א שוואכע פארשטעלונג ווענען עפעס.

glimpse of hope (גלימפס אוו האופ) א האפנונגס-שטראהל.

glint *v. and n.* (גלינט) אבשיינען; גלאנצען; שיינען; אבווארפען א שטראהל; דאס שימערען; אן אבשיין.

gli'rine *a.* (גלאי'-רין) עהנליך צו א שלאף-מויז אדער וועווערקע-מויז [ז. *dormouse*]; גריזשענד, וואס איז שייך צו גריזשענדע חיה'לעך.

glissade' *n.* (גלי-סייד') א גליטש, דאס גליטשען זיך; אין טאנצען — א גליטש מיט א פוס; אין מוזיק — דאס לייכטע און שנעלע אריבערלויפען מיט די שפיצען פינגער איבער די קלאווישען [ז. *glissando*].

glissan'do *n.* (גלי-סענ'-דאו) אין פיאנא-שפיעל — דאס איבערלויפען שנעל און לייכט מיט די שפיצען פינגער איבער די קלאווישען; דאס שנעל שפיעלען מיט איין בויגען-בעוועגונג עטליכע נאטען [אויף'ן פיעדעל].

glissaune' *n.* (גלי-סאהן') דער שווארצער מערלאן [אזא גרויסער שטאק-פיש]. ז. *coal-fish*

glist *n.* (גליסט) דער גלימער [א שטיין, וועלכער שפאלט זיך אויף דינע דורכזיכטיגע בלעטלעך].

glis'ten *v.* (גליסן) שטראהלען, גלענצען, שימערען.

glit'ter *v. and n.* (גליט'-ער) בלישטשען, גלענצען; האבען א גלאנציגען אויסזעהן, זיין גלענצענד; גלאנץ; א בלישטשענדער אויסזעהן.

glit'tering *a.* (גליט'-ער-אינג) בלישטשענד, גלענצענד.

glit'tering general'ities (גליט'-ער-אינג דזשענ-ע-רעל'-אי-טיז) קלינגענדע פראזען, הויכע מליצות.

glit'teringly *adv.* (גליט'-ער-אינג-לי) אויף א גלענצענדער ארט.

glit'tery *a.* (גליט'-ער-אי) בלאנקעט, וואס בלישטשעט.

gloam *n. and v.* (גלאום) די דעמערונג, בין-השמשות; די צייט פון אונטערגאנג; פינסטער ווערען.

gloa'ming *n.* (גלאו'-מינג) דעמערונג, דונקעלקייט, בין-השמשות; די אונטערגאנגס-צייט.

gloat *v.* (גלאוט) אויסגלאצען די אויגען; ניט ארונטערנעהמען דעם בליק; קוקען אויף עפעס מיט אן אינערליכער פרייד.

glo'bal *a.* (גלאו'-בעל) קוגעל-פערמיג; ווי א קויל; פערשפרייט איבער דער גאנצער ערד אדער וועלט; וואס איז שייך צו דער ערד אדער וועלט.

glo'bate *a.* (גלאו'-בייט) וואס האט די פארם פון א קויל; ספעריש; קיילעכדיג.

glo'bated *a.* (גלאו'-ביי-טעד) ז. *globate*

globe *n.* (גלאוב) א קויל, א קוגעל, א קיילעכדיגע זאך; די ערד; א גלאבוס [א קיילעכדיגע פיגור וואס שטעלט פאר די ערד].

Globe

globe'-am'aranth *n.* (גלאוב'-עמ'-ע-רענטה) די רויטע אימארטעלע [א פלאנצע מיט פיעל ווייסע און רויטע בלומען, וועלכע ווערען ניט פערוועלקט א לאנגע צייט נאכדעם ווי מען האט זיי אבגעריסען].

globe'-an'imal *n.* (גלאוב'-ענ'-אי-מעל) דאס קוגעלטהיערכען [א קליינע קוגעל־

פערמיגע פלאנצע, וועלכע מען האט אמאל געהאלטען פאר א חיה].

globed *a.* (גלאובד) קיילעכדיג, קוגעל־ארטיג.

globe'-fish *n.* (גלאוב'־פיש) דער קוגעל־פיש [ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס ער קען זיך אנבלאזען אזוי, אז ער זעהט אויס כמעט ווי א פאלשטענדיגער קוגעל].

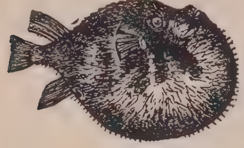

Globe-fish

globe'-flow'er *n.* (גלאוב'־פלאו'־ער) די קוגעל־בלום [א מין אייראפעאישע בערג־פלאנצע מיט טונקעל־געלבע בלומען].

Globe-flower

globe of the eye (גלאוב אוו טהי אי) דער אויג־אפעל.

globe'-this'tle *n.* (גלאוב'־טהיסל) דער קוגעל־דארן [א פלאנצע, וועלכע האט שטעכיגע בלעטער און קוגעל־פערמיגע בליטהען, וואקסט אין די געגענדען פון מיטעללענדישען ים].

Globe-thistle

globe'-trot'ter *n.* (גלאוב'־טראט'־ער) דער וואס טרעט אויס די גאנצע ערד; א טוריסט, איינער וואס פאהרט ארום אויף לוסט־רייזען.

globose' *a.* (גלא־באוס') קוגעלפערמיג, קיילעכדיג, רונד.

globos'ity *n.* (גלא־באס'־אי־טי) רונדקייט, קיילעכדיגקייט.

glob'ular *a.* (גלאב'־יו־לאר) ז. *globose*.

glob'ularness *n.* (גלאב'־יו־לאר־נעס) קיילעכדיגקייט, קוגעל־פערמיגקייט.

glob'ule *n.* (גלאב'־יול) א קיילכעלע.

glob'ulin *n.* (גלאב'־יו־לין) גלאבולין [א מין איי־ווייסער שטאף, וואס געפינט זיך אין בלוט, אין די מוסקולען און אין דער קריסטאל־לינזע פון אויג].

glob'ulet *n.* (גלאב'־יו־לעט) א קיילכעלע.

glob'ulism *n.* (גלאב'־יו־ליזם) דאס צוריכטען מעדיצין אין פילען.

glo'bus *n.* (גלאו'־באס) א גלאבוס, א קוגעל, א באל.

glo'by *a.* (גלאו'־בי) רונד, קיילעכדיג; וואס האט די פארם פון א גלאבוס אדער באל.

glom'erate *v. and a.* (גלאמ'־ע־רייט) צונויפוויקלען אין א קנויל; צונויפקנוילען; קנוילען־פערמיג [וועגען פלאנצען, ווי קרויט למשל]; וואס איז ווי א קנויל [וועגען דריזען אדער מאנדלען פון קערפער].

glom'erous *a.* (גלאמ'־ע־ראס) צונויפגעקנוילט.

glomer'ulate *a.* (גלא־מער'־או־לייט) געפארעמט אין קנוילען אדער קעפלעך.

glom'erule *n.* (גלאמ'־ע־רול) א קנויל; א בליטהען־קאפ [ביי געוויסע פלאנצען].

Glomerule

glomer'ulus *n.* (גלא־מער'־או־לאס) א קנויל; א קנויל־פערמיגע מאסע.

gloom *n. and v.* (גלוהם) פינסטערקייט, דונקעלהייט; טרויעריגקייט, בעטריבטהייט; געדריקטע שטימונג; ווערען דונקעל אדער פינסטער; זיין אומעדיג; ווערען מעלאנכאליש; פינסטער אדער דונקעל מאכען, פערדונקלען, פערפינסטערען; מאכען טרויעריג אדער בעטריבט.

gloom'ily *adv.* (גלוהמ'־אי־לי) פינסטערליך, דונקעל; בעטריבט, טרויעריג.

gloom'iness *n.* (גלוהמ'־אי־נעס) פינסטערקייט, דונקעלהייט; טרויעריגקייט, בעטריבטהייט.

gloom'ing *a.* (גלוהמ'־אינג) ז. ***gloomy***.

gloom'y *a.* (גלוהמ'־אי) פינסטער, דונקעל; טרויעריג, אומעדיג, מעלאנכאליש.

glo'ria *n.* (גלאו'־רי־א) א שבח, א לויב־געזאנג צו גאט.

glorifica'tion *n.* (גלאו־רי־פי־קיי'־שאן) דאס ריהמען; דאס זינגען לויב־געזאנגען; דאס הויבען אין הימעל אריין; דאס בעדעקען מיט גלאריע [רוהם].

glo'rifier *n.* (גלאו'־רי־פאי־ער) איינער וואס ריהמט אדער זינגט לויב־געזאנגען.

glo'rify *v.* (גלאו'־רי־פאי) ריהמען, לויבען, זינגען לויב־געזאנגען, בעדעקען מיט שבחים; הויבען אין הימעל אריין.

glo'rious *a.* (גלאו'־רי־אס) הערליך, בעריהמט, גלאררייך, פרעכטיג, ערהאבען, וואונדער־שעהן.

glo'rious drunk (גלאו'־רי־אס דראנק) בגילופין, שכור'לעך, אין זיעבענטען הימעל.

glo'riously *adv.* (גלאו'־רי־אס־לי) אויף א גלאררייכען אדער גלענצענדען אופן; פרעכטיג, הערליך, ערהאבען.

glo'riousness *n.* (גלאו'־רי־אס־נעס) גלאריע, הערליכקייט, פראכט.

glo'ry *n. and v.* (גלאו'־רי) גלאריע, רוהם, עהרע, הערליכקייט, גלאנץ, פראכט; די הימלישע הערליכקייט, דאס הימלישע גליק; א שטראהלען־קרוין [ווי הייליגע ווערען געמאהלען]; זיך פרעהען, טריאומפירען; זיך ריהמען, זיך פראהלען.

glo'ry in (גלאו'־רי אין) פרעהען זיך; טריאומפירען; בעריהמען זיך, פראהלען זיך [מיט עטוואס].

gloss *n. and v.* (גלאס) דאס גלאנץ; א אויסערליכע אויסזעהען; אן ערקלערונג, א ביאור, א פירוש; א ראנד־בעמערקונג וואס ערקלערט א ווארט אדער א זאץ פון טעקסט; א פאלשער פירוש, א פאלשע אויסטייטשונג; צוגעבען אן אויסערליכען גלאנץ; בעהאלטען דעם ריכטיגען אויסזעהן אונטער דעם אויסערליכען גלאנץ; ערקלערען, מאכען א פירוש; ערקלערען דורך א ראנד־בעמערקונג אדער אן אילוסטראציאן.

glos'sa *n.* (גלאס'־א) — אין אנאטאמיע א צונג; דער פאדערשטער טייל פון'ם צינגעל ביי אן אינזעקט.

glossa'rial *a.* (גלא־סיי'־רי־על) וואס געהערט צו אן ערקלערונגס ווערטער־בוך.

glossa'rian *n.* (גלא־סיי'־רי־ען) ז. ***glossarist***.

glos'sarist *n.* (גלאס'־ע־ריסט) א קאמענטאטאר אדער פירושים שרייבער; אן אויסטייטשער, אן ערקלערער; א פערפאסער פון אן ערקלערונגס ווערטער־בוך.

glossa'rium *n.* (גלא־סיי'־רי־אם) דאס שטעכערל [צינגעל] פון א קאמאר [מוק] אדער פון עהנליכע אינזעקטען.

glos'sary *n.* (גלאס'־ע־רי) אן ערקלערונגס ווערטער־בוך [הויפטזעכליך פון ניט אלגעמיין געברויכליכע ווערטער].

glossa'tor *n.* (גלא־סיי'־טאר) ז. ***glossarist***.

glossed *a.* (גלאסט) וואס האט א זיידען־גלאנץ [וועגען געוויסע אינזעקטען].

gloss'er *n.* (גלאס'־ער) א פאלירער, איינער וואס לעגט ארויף א גלאנץ; אן ערקלערער, אן אויסטייטשער; א קאמענטאטאר אדער פירושים־שרייבער.

gloss'ily *adv.* (גלאס'־אי־לי) אויף א גלאנציגען אופן; גלענצענדיג.

gloss'iness *n.* (גלאס'־אי־נעס) גלאנציגקייט, פאלירטקייט.

glos'sing *n.* (גלאס'־אינג) דאס מאכען גלאט און גלאנציג זיידענס, נאכדעם ווי עס איז געפארבט און געטריקענט.

glos'sist *n.* (גלאס'־איסט) א קאמענטאטאר אדער פירושים־שרייבער.

glossi'tis *n.* (גלא־סאי'־טיס) אן ענטצינדונג פון דער צונג.

glos'sograph *n.* (גלאס'־א־גרעף) אן אינסטרומענט צו פערצייכענען די בעוועגונגען פון דער צונג, ווען זי האלט אין ריידען; א קאמענטאטאר אדער פירושים־שרייבער.

glossog'rapher *n.* (גלא־סאג'־רע־פער) א קאמענטאטאר אדער פירושים־שרייבער; איינער וואס שרייבט וועגען דער צונג און איהרע קראנקהייטען.

glossograph'ical *a.* (גלא־סא־גרעפ'־אי־קעל) וואס איז שייך צו די ערקלערונגען און פירושים פון ווערטער.

glossog'raphy *n.* (גלא־סאג'־רע־פי) דאס שרייבען קאמענטארען אדער פירושים; א בעשרייבונג פון דער צונג.

glossolog'ical *a.* (גלא־סא־לאדזש'־אי־קעל) וואס איז שייך צו ערקלערונגען און פירושים פון ווערטער, דיאלעקטען, אויסדריקע א. ד. ג.; וואס איז שייך צו דער שפראכען־וויסענשאפט אדער פילאלאגיע.

glossol'ogist *n.* (גלא־סאל'־א־דזשיסט) איינער וואס שרייבט ערקלערונגען אדער פירושים אויף ווערטער; א שפראך־קענער, א פילאלאג.

glossol'ogy *n.* (גלא־סאל'־א־דזשי) שפראך־וויסענשאפט, פילאלאגיע; די וויסענשאפט פון קלאסיפיצירען און פערגלייכען פערשיעדענע שפראכען; די קענטשאפט פון שרייבען קאמענטארען אדער פירושים אויף ווערטער, דיאלעקטען א. ד. ג.

glossot'omy *n.* (גלא־סאט'־א־מי) אן אפעראציע אויף דער צונג; דאס אויסשניידען די צונג.

gloss'y *a.* (גלאס'־אי) גלאנציג, גלאט, פאלירט; וואס האט א גלאנציגען אויסזעהן.

glost *n.* (גלאסט) גלייז, גלאזור [פון ליי⸗מענע כלים].

glot'tal *a.* (גלאט'-על) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דער האלז⸗לופט⸗רעהר [בעזאנדערס ווענען קלאנגען אדער בוכשטאבען].

glot'tis *n.* (גלאט'-איס) די עפנונג פון דער האלז⸗לופט⸗רעהר.

glottogon'ic *a.* (גלאט-א-גאנ'-איק) וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג פון שפראכען.

glottolog'ic *a.* (גלאט-א-לאדזש'-איק) ז. *glossological*

glottolog'ical *a.* (גלאט-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *glossological*

glout *v.* (גלאוט) אנקוקען מיט אויסגע⸗גלאצטע אויגען אדער מיט שטארע בליקען; אנבלאזען די ליפען.

glove *n. and v.* (גלאוו) א הענטשקע, א האנדשוה; אנטהאן הענטשקעס.

glove'-band *n.* (גלאוו'-בענד) א באנד, מיט וועלכען מען פלעגט פארצייטען צו⸗בינדען די הענטשקעס צום האנד⸗געלענק.

glove'-but'toner *n.* (גלאוו'-באט'נ-ער) א האנדשוה⸗פערקנעפלער [אזא קליינער האקען צום פערקנעפלען הענטשקעס].

glove'-calf *n.* (גלאוו'-קאהף) ז. *glove-sheep*

glove'-clasp *n.* (גלאוו'-קלעספ) א באנד מיט וועלכען מען פלעגט אמאליגע צייטען צובינדען די הענטשקעס צום האנד⸗געלענק; א האנדשוה⸗פערקנעפלער [אזא קליינער האקען צום פערקנעפלען הענטשקעס].

glove'-fight *n.* (גלאוו'-פאיט) א באקס⸗קאמפף מיט הענטשקעס.

glove'-hook *n.* (גלאוו'-הוק) א האנדשוה⸗פערקנעפלער [אזא קליינער האקען צום פערקנעפלען הענטשקעס].

glove'-leath'er *n.* (גלאוו'-לעטה'-ער) האנדשוה⸗לעדער.

glove'-mon'ey *n.* (גלאוו'-מאנ'-אי) טרינקגעלד; אן עקסטרא בעלוינונג.

glove'-of-mail' *n.* (גלאוו'-אוו-מייל') א פאנצער⸗הענטשקע. ז. *gauntlet*

glov'er *n.* (גלאוו'-ער) א הענטשקע אדער האנדשוה⸗מאכער.

glov'er's stitch (גלאוו'-ערז סטיטש) א זוים⸗נאהט פון א הענטשקע; א נאהט פון א פערנעהטער וואונד וואס ווערט גע⸗מאכט עהנליך צו דער זוים⸗נאהט פון א הענטשקע.

glove'-sheep *n.* (גלאוו'-שיעפ) א מין מאראקא⸗לעדער.

glove'-sil'ver *n.* (גלאוו'-סיל'-ווער) ז. *glove-money*

glove'-stretch'er *n.* (גלאוו'-סטרעטש'-ער) א הענטשקע⸗אויסציהער [אזא געצייג צום פאנאנדערציהען הענטשקעס].

glov'ing *n.* (גלאוו'-אינג) דאס מאכען הענטשקעס; הענטשקעס⸗פראדוקציאן.

glow *n. and v.* (גלאו) גליהען, ברענען; ווערען היציג אדער אויפגערעגט [פון א שטארקען געפיהל]; גלוטה; רויטקייט; אן אויפרעגונג אדער דערהיצונג פון גע⸗פיהלען; התלהבות.

glow'er *v. and n.* (גלאו'-ער) בייז אדער צארנדיג אנקוקען; א בייזער אדער צארנ⸗דיגער בליק.

glow'ing *n.* (גלאו'-אינג) דאס גליהען; התלהבות, היץ.

glow'ingly *adv.* (גלאו'-אינג-לי) גלי⸗הענדיג; ברענענדיג; מיט גרויס היץ, מיט התלהבות.

glow'-lamp *n.* (גלאו'-לעמפ) אן עלעק⸗טריש גליה⸗לעמפעל [דאס געוועהנליכע לופט⸗לעערע עלעקטרישע לעמפעל, וואס האט אין זיך א דרעטעל וואס גליהט פון דעם עלעקטרישען שטראם, וועלכער פליסט דורך איהם].

glow'-worm *n.* (גלאו'-הוואירם) דער גליה⸗ווארים [אזא ווערימעל אדער פלי⸗געלע וואס גליהט מיט א גרינליכען שיין].

1, male. 2, female.

Glow-worms

Gloxin'ia *n.* (גלאק-סינ'-אי-א) די גלאק⸗סיניען⸗פלאנצען [א געוויסער מין טרא⸗פישע בלומען⸗פלאנצען אהן שטאם⸗שטענג⸗לעך. זיי האבען גרויסע אויסגעשפרייטע בלעטער און גרויסע גלאקען⸗פערמיגע בליהונג].

gloze *v.* (גלאוז) שמייכלען, חנפ'ענען; ריידען מיט חניפה; בעדעקען מיט א גלאנץ, פערשעהנערען, צוגעבען א שעהנעם אויס⸗זעהן.

glo'zing *n.* (גלאו'-זינג) חניפה; שמייכ⸗לעריי.

gluci'num *n.* (גלו-סאי'-נאם) גלוסינום אדער בעריליום [אזא ווייסער הארטער מעטאל, איינער פון די כעמישע עלעמענ⸗טען].

glu'cose *n.* (גלו'-קאוס) דער צוקער⸗שטאף וואס געפינט זיך אין פלאנצען, האניג און אויך אין דעם ארגאניזם פון לעבעדיגע בעשעפענישען; א געוויסע כעמישע צוקער⸗פערבינדונג.

glue *n. and v.* (גלו) קליי [צום קלע⸗פען]; צוקלייען, צוזאמענקלעפען; פעראיי⸗ניגען.

glue'-boi'ler *n.* (גלו'-באי'-לער) א קליי⸗זידער, א קליי⸗קאכער.

glue'-pot *n.* (גלו'-פאט) א קליי⸗טעפעל.

glu'er *n.* (גלו'-ער) א צוזאמענקלעפער.

glue'-stock *n.* (גלו'-סטאק) דאס מאטע⸗ריאל פון וואס קליי ווערט געמאכט.

glu'ey *a.* (גלו'-אי) קלייאיג, קלעפעדיג.

glu'eyness *n.* (גלו'-אי-נעס) קלעפעדיג⸗קייט; דאס זיין קלעפיג ווי קליי.

glu'ish *a.* (גלו'-איש) קלעפעדיג, קליי⸗איג.

glum *a.* (גלאם) פערדריסליך, פערזויערט, ערגערליך, ברוגז'דיג, אנגעכמורעט.

gluma'ceous *a.* (גלו-מיי'-שיאס) וואס האט בלומען⸗שאלעכצען [ווענען בליהונג וואס זיינען פון אויסען בעדעקט מיט א שאלעכץ]. ז. *glume*

glu'mal *a.* (גלו'-מעל) ז. *glumaceous*

glume *n.* (גלום) א בלומען⸗שאלעכץ [א שא'עכץ וואס בע⸗דעקט די בליהונג אדער אין וועלכען עס געפינען זיך די זוימען פון געוויסע גראזען].

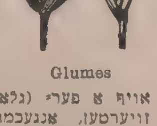

Glumes

glum'ly *adv.* (גלאמ'-לי) אויף א פער⸗זויערטען, אנגעכמורעטען אדער אנגע⸗ברוגז'טען אופן.

glum'ness *n.* (גלאמ'-נעס) ברוגז'דיג⸗קייט, פערזויערטקייט, פערדריסליכקייט.

glu'mose *a.* (גלוה'-מאוס) ז. *glumaceous*

glu'mous *a.* (גלו'-מאס) ז. *glumaceous*

glump *v.* (גלאמפ) אנגע'ברוגז'ט, אויס⸗קוקען פערכמורעט.

glum'pish *a.* (גלאמ'-פיש) אנגע'ברוגז'ט, פערכמורעט.

glumps *n.* (גלאמפס) דאס זיין פער⸗כמורעט, פער'ברוגז'ט אדער פערזויערט; דאס זיין ניט אין גוטער שטימונג.
He is in the glumps.

glum'py *a.* (גלאמ'-פי) אנגע'ברוגז'ט, פערכמורעט.

glut *v. and n.* (גלאט) איבערפילען, איבערלאדען, אנזעטיגען; פרעסען, עסען מיט'ן פולען מויל; איבערפלוס; אנזעטי⸗גונג; פולבלוטיגקייט, פולזאפטיגקייט; א הילצערנער קלין; א שטיק האלץ, מיט וועלכען מען הויבט אויף משא אויף א שיף; א קליינער שטיין אדער ציגעל, מיט וועלכען מען פערלעגט א לאך אין א וואנד אדער א ברוק; דער אבפאל אדער אבוואורף פון פיש.

glute'al *a.* (גלו-טי'-על) וואס געהערט צום הינטער⸗חלק אדער זאד.

glute'an *a.* (גלו-טי'-ען) ז. *gluteal*

glu'ten *n.* (גלוה'-טען) קליי⸗שטאף [א וייכער, קלעפיגער, איי⸗ווייסער שטאף, וועלכער בעקומט זיך פון די זאמען⸗קער⸗נער פון ווייץ, קארן א. ד. ג., ווען מען וויקט זיי אין וואסער].

glu'ten-bread *n.* (גלוה'-טען-ברעד) א מין ברויט, וואס ענטהאלט אין זיך פיעל קליי⸗שטאף. ז. *gluten*

glu'tinose *a.* (גלוה'-טי-נאוס) ז. *glutinous*

glutinos'ity *n.* (גלוה-טי-נאס'-אי-טי) קלעפיגקייט, קלייאיגקייט.

glu'tinous *a.* (גלוה'-טי-נאס) קלעפיג, קלייאיג; וואס האט די אייגענשאפטען פון קליי; בעדעקט מיט קלעפיגען שוויים.

glu'tinousness *n.* (גלוה'-טי-נאס-נעס) ז. *glutinosity*

glut'man *n.* (גלאט'-מען) אין ענגלישען צאל⸗אמט — א ספעציעלער בעאמטער וואס ווערט בעשעפטיגט, ווען עס איז פאראן צופיעל ארבייט.

glut one's self with (גלאט הוואנז סעלף הוויטה) זיך איבערזעטיגען מיט עפעס.

glut the mar'ket (גלאט טהי מאר'-קעט) איבערפילען דעם מארק [מיט סחורות].

glut'ton *n.* (גלאטן) א זולל וסובא, א פרעסער; דער פיעל⸗פרעסער [אזא חיה וואס פרעסט זעהר פיעל].

glut'tonise *v.* (גלאט'נ-איז) ז. *gluttonize*

glut'tonize *v.* (גלאט'נ-איז) פרעסען.

glut'tonous *a.* (גלאט'נ-אס) פרעסעריש.

glut'tonously *adv.* (גלאט'נ-אס-לי) מעשה זולל וסובא; מיט פרעסעריי.

glut'tonousness *n.* (גלאט'נ-אס-נעס) ז. *gluttony*

glut'tony *n.* (גלאט'נ-אי) פרעסעריי און זויפעריי.

glu'y *a.* (גלו'-אי) ז. *gluey*

glyc'erate *n.* (גליס'-ע-רייט) ז. *glycerite*

glyc'eric *a.* (גליס'-ער-איק) וואס איז שייך צו גליצערין; וואס ווערט געמאכט פון גליצערין.

glyc'erin *n.* (גליס'-ער-אין) גליצערין [אזא זיסליכע אויליגע פליסיגקייט. ווערט

געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון זייף, קאסמעטישע ארטיקלען און אין א גאנצער רייהע פערשיעדענע אנדערע פאבריקאציאנען].

glyc'erine *n.* (גליס׳-ע-רין) ז. *glycerin*

glyc'erite *n.* (גליס׳-ע-ראיט) מעדיצינען וואס ווערען צוגעריכט מיט גליצערין.

glyc'erize *v.* (גליס׳-ע-ראיז) מישען אדער בעהאנדלען מיט גליצערין.

glyc'erol *n.* (גליס׳-ע-ראול) גליצערין; א מעדיצין צוגעריכט מיט גליצערין.

glyc'erole *n.* (גליס׳-ע-ראול) ז. *glycerol*

glycogen'esis *n.* (גלאי-קא-דזשענ׳-ע-סיס) א קראנקהאפטע אויסבילדונג פון צוקער-שטאף. ז. *glucose*

glycogenet'ic *a.* (גלאי-קא-דזשי-נעט׳-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהאפטער אויסבילדונג פון צוקער-שטאף. ז. *glucose*

Glyco'nian *a.* (גלאי-קאו׳-ני-ען) ז. *Glyconic*

Glycon'ic *a.* (גלאי-קאנ׳-איק) וואס איז שייך צו דעם אלט-גריכישען פאעט גליקאן אדער צו דער פערזען-מאס, וועלכע ער האט איינגעפיהרט אין שרייבען געדיכטע.

glyph *n.* (גליף) אין ארכיטעקטור — א קארב, אן איינשניט ווי א רינווע; א היראגליף [א בילד אדער צייכנונג וואס האט די בעדייטונג פון אווארט].

glyph'ic *a. and n.* (גליפ׳-איק) אין ארכיטעקטור — וואס איז שייך צו אן איינקארבונג אדער אן איינשניט ווי א רינווע; א היראגליף [א בילד אדער צייכנונג וואס האט די בעדייטונג פון אווארט].

glyph'ograph *n. and v.* (גליפ׳-א-גרעף) א גליפאגראפישע פלאטע: מאכען גליפאגראפישע פלאטען. ז. *glyphography*

glyphog'rapher *n.* (גלי-פאג׳-רע-פער) א גליפאגראף, איינער וואס מאכט גליפאגראפישע פלאטען. ז. *glyphography*

glyphograph'ic *a.* (גליפ-א-גרעפ׳-איק) גליפאגראפיש, וואס איז שייך צו גליפאגראפיע. ז. *glyphography*

glyphog'raphy *n.* (גלי-פאג׳-רע-פי) גליפאגראפיע [דאס מאכען א געוויסען זארט רעליעף-גראווירטע פלאטען מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט].

glyp'tic *a.* (גליפ׳-טיק) וואס איז שייך צו שטיין-קריצונג אדער גראווירונג; אין מינעראלאגיע — וואס שטעלט מיט זיך פאר א געוויסע פיגור.

glyp'tics *n.* (גליפ׳-טיקס) שטיין-גראווירונג, שטיין-שניידעריי.

Glyp'todon *n.* (גליפ׳-טא-דאן) דער גליפטאדאן אדער גליפטאפאד [א ניגאנטישע טשערעפאכע פון די פארהיסטארישע צייטען. איהר לענג איז געווען כמעט 7 פוס אדער א קלאפטער].

Glyptodon

glyp'tograph *n.* (גליפ׳-טא-גרעף) א גליפטאגראף, אן אויסגעקריצטער בוכשטאב אדער פיגור אויף א פערעל אדער דימענט.

glyptog'rapher *n.* (גליפ-טאג׳-רע-פער) א גליפטאגראפער, א קריצער אדער גראווירער אויף פערעל און דימענטען.

glyptograph'ic *a.* (גליפ-טא-גרעפ׳-איק) וואס איז שייך צו גליפטאגראפיע. ז. *glyptography*

glyptog'raphy *n.* (גליפ-טאג׳-רע-פי) גליפטאגראפיע, די קונסט פון אויסקריצען אדער גראווירען אויף טייערע שטיינער; די בעשרייבונג ווי אזוי צו גראווירען פערעל און דימענטען; דאס האבען א ידיעה אין גראווירטע טייערע שטיינער.

glyptothe'ca *n.* (גליפ-טא-טהי׳-קא) א הויז אדער צימער צו האלטען סקולפטור-ארבייט.

gnaff *n.* (נעף) א קליינע, פערדארטע אדער פערטריקענטע זאך.

gnar *v.* (נאר) בורטשען, מורמלען, ווארטשען [ווי א הונד].

gnarl *n. and v.* (נארל) א סוק; דאס סוקעוואטע וואקסען פון א בוים; מאכען שארסטקע אדער מיט קארבען [ווי דאס קעפעל פון א שרויף, וועלכען מען פערדרעהט מיט די פינגער]; מורמלען, ווארטשען [ווי א הונד].

gnarled *a.* (נארלד) סוקעוואטע; מרה-שחורה'דיג, אנגעכמורעט, בייז.

gnar'ly *a.* (נאר׳-לי) סוקעוואטע.

gnash *v.* (נעש) קריצען מיט די צייהנער.

gnash'ing *n.* (נעש׳-אינג) דאס קריצען מיט די צייהנער.

gnat *n.* (נעט) א קאמאר, א מוק.

gnat'catcher *n.* (נעט׳-קעטש-ער) א קליינער אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנגען ברייטען עק און קורצע פליגלען.

gnat'-flow'er *n.* (נעט׳-פלאו׳-ער) קנאבען-קרויט [א מין גראז מיט בעזונדערע באנד-פערמיגע בלעטער, וועלכע פערענדיגען זיך פון אויבען מיט זעהר שעהנע קליינע בלימעלעך].

Gnath'odon *n.* (נעטה׳-א-דאן) אזא פויגעל וועלכער געהערט צו דעם טויבען-מין.

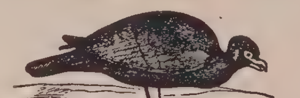

Gnathodon

gnat'ling *n.* (נעט׳-לינג) א קליינער מוק, א קאמאר [ווערט געברויכט מיט פעראכטונג וועגען א מענשען].

gnat'-strai'ner *n.* (נעט׳-סטריי׳-נער) א מוקען-יעגער [איינער וואס יאגט זיך נאך קלייניגקייטען און זעהט ניט דאס גרויסע און בעדייטענדע].

gnat'-worm *n.* (נעט׳-הוואירם) דאס ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א מוק [קאמארע].

gnaw *v.* (נאה) אבטראגען, נאגען, צונאגען, גריזשען, צוגריזשען.

gnaw'er *n.* (נאה׳-ער) א נאגער, איינער וואס נאגט, גריזשעט אדער טאטשעט זיך אונטער; אין זאאלאגיע — א גריזשענד חיה'לע [ווי א וועווערקע, א קראליק א. ד. ג.].

gnaw'ing *n.* (נאה׳-אינג) די נאגונג, דאס גריזשען.

gneiss *n.* (נאיס) גנייס [א מין שטיין עהנליך צו גראניט וואס בעשטעהט פון בעזונדערע צוזאמענגעלעגטע שיכטען].

gneiss'ic *a.* (נאיס׳-איק) וואס איז שייך צו גנייס. ז. *gneiss*

gnome *n.* (נאום) אין גערמאנישער מיטאלאגיע — א גנאם [איינער פון דער ראסע קארליקעס, וואס געפינען זיך צווישען בערג, אין הויהלען און אין גריבער און בעשיצען די מינעראלע אוצרות וואס געפינען זיך אין דער ערד]; א קארליק; איינע פון די קלענסטע פויגעלעך, א קאליברי; א שפרוך, א גלייך ווארט, אן אפאריזם.

gno'mic *a.* (נאו׳-מיק) גנאמיש, בעלעהרענד; וואס איז שייך צו א בעלעהרענדען שפרוך אדער אפאריזם.

gno'mical *a.* (נאו׳-מי-קעל) ז. *gnomic*

gnomolog'ic *a.* (נאו-מא-לאדזש׳-איק) גנאמאלאגיש [וואס איז שייך צו א זאמלונג פון משלים אדער שפרוכען].

gnomolog'ical *a.* (נאו-מא-לאדזש׳-אי-קעל) ז. *gnomologic*

gnomol'ogy *n.* (נאו-מאל׳-א-דזשי) גנאמאלאגיע, א זאמלונג פון משלים אדער שפרוכען.

gno'mon *n.* (נאו׳-מאן) א גנאמאן [דער דרייעקיגער ציינגער אדער ווייזער אויף א זון-זייגער]; דער ציינגער אויף דעם שטונדען-קרייז פון א גלאבוס; אין געאמעטריע — א שטיק פון א פאראלעלאגראם, וועלכער בלייבט נאכדעם ווי מען האט פון זיין ווינקעל אויסגעשניטען א קלענערען פאראלעלאגראם פון דערזעלביגער פארם.

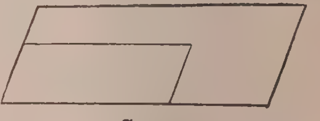

Gnomon

gnomon'ic *a.* (נא-מאנ׳-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון מאכען זון-זייגערס; אין באטאניק — אויסגעבויגען אין א גראדען ווינקעל.

gnomon'ical *a.* (נא-מאנ׳-אי-קעל) ז. *gnomonic*

gnomon'ics *n.* (נא-מאנ׳-איקס) די קונסט אדער וויסענשאפט פון מאכען זון-זייגערס.

gno'monist *n.* (נאו׳-מאנ-איסט) איינער וואס קען מאכען זון-זייגערס.

gnomonol'ogy *n.* (נאו-מא-נאל׳-א-דזשי) גנאמאנאלאגיע, די וויסענשאפט אדער קונסט פון מאכען זון-זייגערס.

gnoseol'ogy *n.* (נאו-סי-אל׳-א-דזשי) גנאסעאלאגיע אדער די ערקענטניס-טעאריע [די וויסענשאפט וועגען די ערקענטניס-פעהיגקייטען פון מענשען].

gno'sis *n.* (נאו׳-סיס) די וויסענשאפט; העכערע ערקענטניס; מיסטישע ערקענטניס פון די טיעפסטע געהיימניסען פון נאטור און לעבען.

gnos'tic *a.* (נאס׳-טיק) גנאסטיש; ערקענענד אדער אריינדרינגענד אין די טיעפסטע סודות פון נאטור און לעבען; זעהר קלוג [הומאריסטיש].

Gnos'tic *n. and a.* (נאס׳-טיק) א גנאסטיקער [א מיטגליעד פון א קריסטליכער סעקטע פון די ערשטע יאהרהונדערטע נאך קריסטוס'ס געבורט, וועלכע האט געלערענט, אז ניט דאס גלויבען פיהרט צום אמת'ען גליק, נאר דאס וויסען און קענטניס. די גנאסטיקער האבען געשטרעבט צו

פּראַייניגען די לעהרען פון דער קריסטליכער קירך מיט דער גריכיש-רוימישער פילאזאפיע]; וואס איז שייך צו די גנאסטיקער אדער זייערע לעהרען.

Gnos'tical *a.* (נאס'-טי-קעל) וואס איז שייך צו די גנאסטיקער אדער זייערע לעהרען. ז. ***Gnostic***.

gnos'tically *adv.* (נאס'-טי-קעל-אי) לויט די לעהרען פון די גנאסטיקער [ז. ***Gnostic***]; חכמה'דיג, שכל'דיג [הומאריסטיש].

Gnos'ticism *n.* (נאס'-טי-סיזם) גנאסטיציזם, די רעליגיעזע און פילאזאפישע לעהרען פון די גנאסטיקער. ז. ***Gnostic***.

gnostol'ogy *n.* (נאס-טאל'-א-דזשי) ז. ***gnoseology***.

gnu *n.* (ניו) די גנו [אזא אפריקאנישע חיה מיט א קאפ פון אן אקס, א קערפּער פון אן עזעל און אן עק פון א פערד].

Gnu

go *v. and n.* (גאו) געהן, זיך בעוועגען, ווייטער געהן, אוועקגעהן; פאהרען, אבפאהרען; אנגעהן; זיך פערשפּרייטען, צירקולירען; זיין צונעפּאסט, פּאסען; זיך גרייטען [צו טהאן עפּעס]; זיך פיהרען, האנדלען, זיך האלטען [אן א געוויסען כלל]; זיין שוואנגער [הויפּטזעכליך וועגען חיות]; אבגעלאזען ווערען, בעפרייט ווערען; זיך ציהען, דערגרייכען, פיהרען [ווי למשל, א וועג]; האבען א ווערטה אדער בעדייטונג; זיין נויטיג [צו עפּעס], אויסמאכען עפּעס; האבען ערפאלג, אנגעהן ווי עס בעדארף צו זיין; שטארבען; ווערען; ערשיינען, אויסזעהן; נאכלאזען, זיך אברייסען אדער אבברעכען; טהאן; בעלאנגען [צו א געוויסען פּלאץ]; פּערטראגען, איינשטימען; בייסטייערען; איינשטעלען, ריזיקירען; א טהאט, אן אויפטהו; א שטיק מסחר; מאדע; ענערגיע, טהעטיגקייט, בעגייסטערונג, אונטערנעהמונגס-גייסט; דאס קומען אין רייה [אטשע-רעד], געלעגענהייט; ערפאלג; אן ערפאלגרייכער אויפטהו; א טרונק, א כוסה; גאנג, לויף, ארט און וויזע.

go a-beg'ging (גאו ע-בעג'-אינג) ארומגעהן בעטלען; ניט זיין עובר לסוחר, ניט געהן אין מארק, ניט קענען פערקויפט ווערען [וועגען סחורות].

go aboard' (גאו ע-באורד') זיך זעצען אויף א שיף.

go about' (גאו ע-באוט') ארומגעהן, ארומגעהן; מאכען אן אומוועג; אונטערנעהמען, זיך נעהמען צו..., זיך אנשטרענגען, אנווענדען מיטלען.

go about' one's busi'ness (גאו ע-באוט' הוואנז ביז'-נעס) ניט שטעקען די נאז אין פרעמדער געשעפטען.

go abroad' (גאו ע-בראוד') פאהרען נאך אויסלאנד, פערלאזען די היים; זיך פערשפּרייטען, בעקאנט ווערען.

go accord'ing (גאו ע-קארד'-אינג) זיך צופּאסען, פיהרען זיך ווערדליג...

goad *n. and v.* (גאוד) א שפּיציגער טרייב-שטעקען [פאר פיה]; עטוואס וואס טרייבט אדער צווינגט; אן ענגלישע לענגען-מאס [פון 15 פוס און 1 צאל]; שטעכען אדער טרייבען מיט א שפּיציגען טרייב-שטעקען; אנטרייבען, צווינגען, אנרעגען.

goads'man *n.* (גאודז'-מען) אן אקסען-טרייבער.

goad'ster *n.* (גאוד'-סטער) ז. ***goadsman***.

go a-fish'ing (גאו ע-פיש'-אינג) געהן אויף פיש-פאנג, געהן כאפּען פיש.

go af'ter (גאו עפ'-טער) נאכפאלגען, נאכגעהן, נאכלויפען.

go against' (גאו ע-גענסט') ארויסטרעטען געגען, ארויסטרעטען אין קאמפף, זיך אנטקעגען שטעלען; זיין געגען, זיין צווידער.

go against' the grain (גאו ע-גענסט' טהי גריין) זיין געגען; זיין געגען איינעמס נאטור; זיין צו-ווידער, עקלען.

go against' the stom'ach (גאו ע-גענסט' טהי סטאמ'-עק) עקלען, זיין צווידער.

go a great way (גאו ע גרייט הוויי) גרייכען וויט, האבען א גרויסע ווירקונג; פיהרען צום ציעל.

The loan which he secured will **go a great way** to develop his business.

go ahead' (גאו ע-העד') געהן פארויס, געהן פארווערטס, אנגעהן ווייטער, נעהמען און טהאן.

go'-ahead' *a. and n.* (גאו'-ע-העד') ענערגיש, טהעטיג, דרייסט שטרעבענדיג פארויס; פּראגרעסיוו, פארטגעשריטען; א דרייסטער פארטשריט.

go'-ahead'ative *a.* (גאו'-ע-העד'-ע-טיוו) ענערגיש, טהעטיג, דרייסט שטרעבענדיג פארויס; פּראגרעסיוו.

go'-ahead'ativeness *n.* (גאו'-ע-העד'-ע-טיוו-נעס) ז. ***go-aheadism***.

go'-ahead'ism *n.* (גאו'-ע-העד'-איזם) פּראגרעסיווקייט; אקטיוויטעט, דאס פארווערטס-שטרעבען ניט קוקענדיג אויף קיין זאך.

go'-ahead' man (גאו'-ע-העד' מען) א פּראגרעסיווער מענש; א לעבעדיגער, ריהרעווידיגער יונג.

goal *n.* (גאול) דער ענד, דער ציעל, די גרענעץ [ביים וועט-לויפען אדער אנדערע אטלעטישע שפּיעלען]; דאס וואס בעצייכענט דיזען ציעל אדער גרענעץ; אין פוס-באל-שפּיעל — דאס ווארפען דעם באל אדער פּילקע דורך אדער איבער דעם צייכען וואס בעצייכענט די גרענעץ פון דעם שפּיעל-פּלאץ.

go all to smash (גאו אהל טו סמעש) אין גאנצען פערניכטעט ווערען, פּלאצען.

go along' (גאו ע-לאנג') פארטזעצען, אנגעהן, פארבייגעהן.

go along'! (גאו ע-לאנג') טראג זיך אב! פערנעהם זיך! געה!

go along' with (גאו ע-לאנג' הוויטה) בעגלייטען, מיטגעהן.

go ashore' (גאו ע-שאור') לאנדען.

go'-ashores' *n.* (גאו'-ע-שאורז') יום-טוב-קליידער [ביי מאטראזען].

go aside' (גאו ע-סאיד') געהן אין א זייט, פערקריכען, פערבלאנדזשען; זיך צוריקציהען.

go astray' (גאו ע-סטריי') פערבלאנדזשען, פערקריכען אין א זייט, מאכען א פעהלער.

The nurse let the child **go astray**.

go asun'der (גאו ע-סאנ'-דער) זיך פאנאנדערגעהן, זיך פאנאנדערפאלען.

go at (גאו עט) בעפאלען, אנגרייפען.

goat *n.* (גאוט) א ציעג, א באק; ציעגען-פעל, ציעגען-לעדער.

Goat

goat'-buck *n.* (גאוט'-באק) א באק.

goat'-cha'fer *n.* (גאוט'-טשיי'-פער) דער באק-קעפער [אזא אינזעקט].

go at ding'-dong (גאו עט דינג'-דאנג) זיך שלאגען אויף'ן רעכטען אמת.

goatee' *n.* (גאו-טיע') א ציעגענע בארד [ביי מענשען].

goat'-fig *n.* (גאוט'-פיג) ווילדע פייגען; א בוים אויף וועלכען עס וואקסען ווילדע פייגען.

goat'fold *n.* (גאוט'-פאולד) אן ארומגעצאמטער פּלאץ פאר ציעגען.

goat'herd *n.* (גאוט'-הוירד) א ציעגען-פאסטוך.

goa'tish *a.* (גאו'-טיש) ציעגיש, באקיש; אויסגעלאסען, יצר-הרע'דיג.

goa'tishly *adv.* (גאו'-טיש-לי) אויף א באקישען שטייגער; אויסגעלאסען, תאוה'דיג.

goa'tishness *n.* (גאו'-טיש-נעס) דאס זיין באקיש; אויסגעלאסענהייט, תאוה'דיגקייט.

goat'land *n.* (גאוט'-לענד) ציעגען-לאנד, א בערגיגע געגענד.

go at large (גאו עט לארדזש) ארומגעהן פריי; בעפרייט ווערען; בעפרייט ווערען פון א געריכטליכער קלאגע.

The prisoner was acquitted and allowed to **go at large**.

goat'ling *n.* (גאוט'-לינג) א יונגער באק אין דעם עלטער פון א יאהר ביז צוויי.

goat's'-bane *n.* (גאוטס'-ביין) אקאניט [א מין גראז-ארטיגע פּלאנצע מיט בלויע בליטהען ווי גלעקלעך.-ווערט געברויכט אין מעדיצין].

goat's'-beard *n.* (גאוטס'-ביערד) די ציעגען-בארד [א מין גראז מיט געלבע בלימלעך אויף א פוסטען שטענגעל].

goat'skin *n.* (גאוט'-סקין) ציעגען-פעל; לעדער פון ציעגען-פעל, סאפיאן.

goat's'-rue *n.* (גאוטס'-רוה) גייסרוט [אזא פּלאנצע].

goat's'-thorn *n.* (גאוטס'-טהארן) דער באקס-דארן [אזא ביימעל].

goat'stone *n.* (גאוט'-סטאון) דער בעזאאר-שטיין [אזא שטיין וואס מען געפינט אין דעם מאגען ביי ציעגען]. ז. ***bezoar***.

goat's'-stones *n.* (גאוטס'-סטאונז) קנאבענקרויט [אזא פּלאנצע].

goat'sucker *n.* (גאוט'-סאק-ער) דער ציעגען-מעלקער [אזא קליינער זינג-פויגעל, וועלכער זינגט פון אווענד און אין

דער פריה און וועגען וועלכען דער המון גלויבט, אז ער זויגט ציעגען].

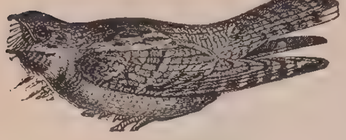

Goatsucker

goat'weed *n.* (גאוט-הוויעד) די הארץ-בלום [אזא פלאנצע].

go away' (גאו ע-הוויי') אוועקגעהן, אב-רייזען; זיך אויסדרעהן.

go a-woo'ing (גאו ע-הוואוה'-אינג) אוי-כאזשעווען, ארומפאדרען, זיך שדכנ'ען.

go awry' (גאו ע-ראי') געהן ניט ווי עס דארף צו זיין; זיין אויסער ארד-נונג, זיין אין אונארדנונג.

All his plans seem to go awry.

gob *n. and v.* (גאב) א ביסען; דאס מיסט, די אונניציגע שטאפען, דער אב-פאל [אין קויהלען-גרובען]; אויסרייני-גען דעם אבפאל [אין קויהלען-גרובען].

go back (גאו בעק) זיך אומקעהרען, צו-ריקגעהן, זיך צוריקציהען.

go back on (גאו בעק אן) פערלאזען, פערראטען, צוריקציהען [א ווארט אדער א פערשפרעכען].

Do not go back on your promise.

go bail (גאו בייל) ערוב זיין, זיין אז ערוב [פאר'ן געריכט].

gob'bet *n.* (גאב'-עט) א שטיק שטיין; א ביסען; א טייל, א פראגמענט; פער-שלינגען; פערשלינגען אין גרויסע מאסען אדער אין גרויסע שטיקער.

gob'bin *n.* (גאב'-אין) ז. *gobbing*.

gob'bing *n.* (גאב'-אינג) אבפאל פון קויהלען [אין קויהלען-גרובען].

gob'bin-stitch *n.* (גאב'-אין-סטיטש) דער פערל-שטאך [ביים אויסנעהען].

gob'ble *v. and n.* (גאבל) אויפפרעסען, איינשלינגען [אין גרויסע שטיקער]; כא-פען עפעס מיט זשעדנעקייט, צוכאפען, וועקרויבען; האלדערען [ווי אן אינדיק]; אן אינדיק; דאס האלדערען.

gob'ble-cock *n.* (גאב'ל-קאק) אן אינדיק.

gob'ble-gut *n.* (גאב'ל-גאט) א פרע-סער.

gob'bler *n.* (גאב'-לער) א פרעסער; איינער וואס פערשלינגט שנעל גרויסע שטי-קער; אן אינדיק.

go before' (גאו בי-פאור') געהן פון פאראנט, איבעריאגען, האבען די אויבער-האנד.

go before' the mast (גאו בי-פאור' טהי מעסט) ווערען א מאטראז.

go behind' (גאו-בי-האינד') געהן פון הינטען; זיין הינטערשטעליג.

gobelin' *n. and a.* (גאו-בע-לען') גא-בעלין [אזעלכע זיידענע שטאפען מיט בלוי-מען פאר טעפיכען און בעשלאג פאר מע-בעל]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו גאבעלין.

go between' (גאו בי-טהוויען') געהן צווישען; זיך אריינמישען, פערמיטלען.

go'-between' *n.* (גאו'-בי-טהוויען') א פערמיטלער; אן אגענט; א דיענער וואס פערטרעט צוויי שטעלען [אין ענגלאנד].

go beyond' (גאו בי-יאנד') געהן ווייטער פון א בעשטימטער גרענעץ; איבערשטיי-גען.

gob'-fire *n.* (גאב'-פאיר) אן עקספלא-זיאן פון דעם קויהלען-שטויב אין קויהלען-גרובען.

go'biid *n. and a.* (גאו'-בי-איד) אזא מין קליינע ים-פיש; וואס איז שייך צו דיעזע פיש.

gob'let *n.* (גאב'-לעט) א קאנוס-פערמי-גער בעכער, א טרינק-גלאז.

gob'let-shaped *a.* (גאב'-לעט-שייפט) בעכער-פערמיג, קאנוס-פערמיג.

gob'lin *n.* (גאב'-לין) א רוח, א שד, א גייסט.

go by (גאו באי) פאריבערגעהען, פארביי-געהן; פערגעהן; פארבייגעהן אונבעמערקט אדער אונגעאכטעט; זיך ריכטען, זיך האל-טען [אן געוויסע כללים אדער מוסטע-רען]; גילטען; קומען צו עפעס.

go'-by *n.* (גאו'-באי) [פון דורכגעהן עפעס] אונגעאכטעט אדער אונבעמערקט; אויסווייכונג, אויסמיידונג; דאס ניט שענ-קען קיין אויפמערקזאמקייט; דאס כלומר'-שטעט ניט בעמערקען.

go'by *n.* (גאו'-בי) אזא פיש. ז. *gobiid*.

go by the board (גאו באי טהי באורד) אבגעבראכען ווערען [וועגען א מאסט]; אין גאנצען פערניכטעט ווערען.

go by the lee (גאו באי טהי ליע) דעם ווינד פערליערען [וועגען א שיף]; הא-בען א טעות אין רעכנונג, געפינען זיך אבגענארט.

go by the loss (גאו באי טהי לאהס) געדולדיג פערטראגען דעם פערלוסט.

go by the name (גאו באי טהי ניים) זיך רופען, טראגען דעם נאמען.

go'-cart *n.* (גאו'-קארט) א געה-וועגעלע [פאר קינדער צו לערנען זיך געהן]; א לייכט וועגעלע [צום פאהרען אדער צום פיהרען]; א האנד-וועגעלע.

go con'trary to (גאו קאנ'-טרע-רי טו) האנדלען נעגען.

Naughty children like to go contrary to their parents' wishes.

go cross (גאו קראס) געהן מיט דער פוטער אראב.

God *n.* (גאד) גאט.

god *n.* (גאד) אן אבגאט, א געץ; א פער-געטערטע זאך; א געטליכקייט, א הייליג-קייט.

go daft (גאו דעפט) אראבגעהן פון זי-נען, פערלירען דעם שכל.

God bless me! (גאד בלעס מי) זאל מיר גאט אזוי העלפען.

god'child *n.* (גאד'-טשאילד) דאס קוואַ-טער-קינד אדער טויף-קינד [א קינד ביי וועלכען איינער איז א קוואטער אדער טויף-פאטער].

God'dam' *n.* (גאד'-דעם') אן ענגלענדער [אלס זידעל-נאמען ביי די פראנצויזען].

God damn it! (גאד דעם איט) צום טייוועל! צו אל די שווארץ יאהר! פערדאמט זאל עס ווערען! כאפט עס דער רוח!

god'daughter *n.* (גאד'-דאה-טער) א טויף-טאכטער.

god'dess *n.* (גאד'-עס) א געטין.

go deep (גאו דיעפ) זיך פערטיעפען; אריינדרינגען טיעף אין הארצען.

go'-dev'il *n.* (גאו'-דעוו'ל) א פאררייכ-טונג צו עקספלאדירען דינאמיט אין א פעטראלעאום-ברונעם; א פארריכטונג אויסצורייניגען א פעטראלעאום-רעהר; א שליטען צו פיהרען קלעצער אדער אויס-געהאקטע בוימער.

god'father *n.* (גאד'-פא-טהער) א טויף-פאטער; א קוואטער.

God'-fear'ing *a.* (גאד'-פיער'-אינג) גאטס-פארכטיג.

God forbid' (גאד פאר-ביד') גאט זאל אבהיטען, חס ושלום.

God forefend' (גאד פאור-פענד') זאל גאט שומר ומציל זיין; זאל גאט אבהיטען.

God'-forsa'ken *a.* (גאד'-פאר-סיי'קן) פון גאט פערלאזען, עלענד, אונגליקליך; פערדארבען, גאט-פערדאמט.

God grant (גאד גרענט) הלואי; זאל גאט געבען.

God'head *n.* (גאד'-העד) די גאטהייט.

god'head *n.* (גאד'-העד) דאס זיין א גאט; אן אבגאט; א געטליכקייט, א היי-ליגקייט.

god'hood *n.* (גאד'-הוד) געטליכקייט.

God'less *a.* (גאד'-לעס) גאטלאז, ניט פרום, זינדיג.

god'lessly *adv.* (גאד'-לעס-לי) אויף א גאטלאזען אופן.

god'lessness *n.* (גאד'-לעס-נעס) גאט-לאזיגקייט, זינדיגקייט.

god'like *a.* (גאד'-לאיק) ווי א גאט; געטליך.

god'likeness *n.* (גאד'-לאיק-נעס) דאס זיין ווי א גאט; געטליכקייט.

god'lily *adv.* (גאד'-לי-לי) פרום, גאטס-פארכטיג, רעליגיעז.

god'liness *n.* (גאד'-לי-נעס) גאטזעליג-קייט, פרומקייט.

god'ling *n.* (גאד'-לינג) א קליינער, יונ-גער גאט, א געטעל.

god'ly *a.* (גאד'-לי) פרום, רעליגיעז, גאטס-פארכטיג.

God'-man *n.* (גאד'-מען) דער גאט-מענש [אלס נאמען פאר יעזוס קריסטוס].

god'mother *n.* (גאד'-מאטה-ער) א טויף-מוטער, א קוואטעריז.

go-down' *n.* (גאו-דאון') א שלוק אדער זופ בראנפען; א צוגאנג ביי א טייך פאר-בהמות צו געהן טרינקען.

godown' *n.* (גאו-דאון') א ווארעז-הויז, א קראם אין אינדיען, יאפאן אדער כינא.

go down (גאו דאון) 1. זינקען; 2. פאלען; דורכפאלען; 3. אנגענומען ווערען, דורכ-געהן, אנערקענט ווערען; 4. פאלען אין ווערטה.

1. The ship will go down in a few hours.
4. The value of my land is going down.

god'parent *n.* (גאד'-פעהר-ענט) א טויף-פאטער אדער טויף-מוטער.

God's a'cre (גאדז איי'-קער) א בית הקברות, א בית עלמין.

God's day (גאדז דיי) זונטאג.

god'send *n.* (גאד'-סענד) אן אונערוואר-טעטער געווין אדער גליק; א גליקליכע מציאה.

god'ship *n.* (גאד'-שיפ) גאטהייט, געט-ליכקייט.

God's house (גאדז האוס) א קירך; א געבעט-הויז.

god'smith *n.* (גאד'-סמיטה) א געצען-מאכער.

god'son *n.* (גאד'-סאן) א טויף-זוהן.

God'-speed *n.* (גאד'-ספיעד) א ווונש, אז גאט זאל בעגליקען; א גליקליכע רייזע.

He wished me God-speed.

God speed! (גאד ספיעד) פאהר געזונד!

God's'-pen'ny *n.* (גאדז'-פענ'-אי) צדקה-געלד פאר ארימע אדער פאר הייליגע צוועקען; האנד-געלד, אויפגאב.

God's truth (גאדז טרוטה) דער ריינער אמת, די אבזאלוטע ווירקליכקייט.

God'ward *adv.* (גאד'-הווארד) צו גאט צו.

God'wards *adv.* (גאד'-הווארדז) ז. *Godward*.

god'wit *n.* (גאד'-הוויט) די פפוהלשנעפע [אזא פויגעל מיט א לאנגען עטוואס געבויגענעם שנאבעל און מיט לאנגע פיס].

Godwit

go'er *n.* (גאו'-ער) א געהער; א געהענדער; עטוואס וואס געהט.

go'er-between' *n.* (גאו'-ער-בי-טהוויען') ז. ***go-between***

go'er-by *n.* (גאו'-ער-באי) א פערבייגעהער.

go far (גאו פאר) לאנג אויסהאלטען; סטאיען, קלעקען אויף א לענגערע צייט.
Our provisions will not **go far.**

gof'fer *v. and n.* (גאפ'-ער) מאכען א קרויז, קרויזלען; א קרויז.

go for (גאו פאר) 1. ווערען א... ארייןטרעטען אין דיענסט אדער בעשעפטיגונג; 2. אנגענומען ווערען אלס, געהן אלס; 3. זיין צו גונסטען פון עטוואס; 4. וויי טער פאטשען, געבען פעטש איינע נאך די אנדערע.
2. The article will **go for** less than what it is worth.

go for a wit (גאו פאר ע הוויט) גילטען פאר א חכם, בעטראכט ווערען אלס א קלוגער.

go for noth'ing (גאו פאר נאטה'-אינג) ניט האבען קיין שום ווערטה, זיין ווערטהלאז.

go for one's self (גאו פאר הוואנז סעלף) ארבייטען אויף דער אייגענער רעכנונג; זיין אליין אויף זיך א בעל-הבית.

go forth (גאו פאורטה) אוועקגעהן; פובליצירט אדער פערעפענטליכט ווערען.

go for'ward (גאו פאר'-הווארד) געהן פארווערטס, מאכען פארטשריטע; שטאטפינדען, פארקומען, אנגעהן.

go free (גאו פריע) בעפרייט ווערען.

gog'gle *n. and v.* (גאגל) שטויב-ברילען; פערד-ברילען; דאס דרעהען מיט די אויגען; אן אויגען-גלאצעניש; דרעהען מיט די אויגען.

gog'gled *a.* (גאגלד) [ווי אויסגעגלאצט אן אויג]; אנגעטהאן מיט שטויב-ברילען.

gog'gle-eye *n.* (גאג'ל-אי) אן אויסגעגלאצט אויג.

gog'gle-eyed *a.* (גאג'ל-איד) מיט אויסגעגלאצטע אויגען.

go halves with (גאו האווז הוויטה) זיך טיילען.

go hard (גאו הארד) געהן שלים-מזלדיג; זיין אויף צרות.
With the passage of the new law it will **go hard** with the immigrants.

go in (גאו אין) אריינטרעטען, אריינגעהן; נעהמען אן אקטיווען אנטייל.

go in and out (גאו אין ענד אוט) האבען די פרייהייט צו קומען צו יעדער צייט אין א פלאץ; זיין פריי צו געהן וואו מען וויל.

go in black (גאו אין בלעק) טראגען טרויער.

go in fash'ion (גאו אין פעש'-אן) געהן נאך דער מאדע.

go in for (גאו אין פאר) שטרעבען צו עפעס, זיין אריינגעטהאן אין עפעס.
College students **go in for** sports.

go'ing *n.* (גאו'-אינג) דאס געהן, דאס אוועקגעהן, דאס אברייזען; האלטונג, מאניערע, ארט און וויזע; דער צושטאנד פון דעם וועג; די צייט פון שוואנגערשאפט.

go'ing forth (גאו'-אינג פאורטה) אויסברייטונג, פארטזעצונג: אן אויסגאנג, אן אויספלוס; אן ארויסגאנג, שיידונג אדער פערלאזונג.

go'ing, go'ing, gone! (גאו'-אינג, גאו'-אינג, גאהן) צום ערשטען מאל, צום צווייטען מאל, צום לעצטען מאל [אויסרופען ביי ליציטאציעס אדער אויקציאנען].

go'ing out (גאו'-אינג אוט) געהט אויס; געהט ארויס; ארויסגאנג; הוצאות.
The wearing of wide skirts is **going out** of fashion.

go'ings-on *n.* (גאו'-אינגז-אן) אויפפיהרונגען, דרכים [הויפטזעכליך שלעכטע].
The **goings-on** in this neighborhood are disgusting all good citizens.

go'-insur'ance *n.* (גאו'-אינ-שוהר'-ענס) א פערזיכערונג, לויט וועלכער אייניגע מענשען אדער געזעלשאפטען דארפען דעקען דעם פערלוסט; א פערזיכערונג, לויט וועלכער די פערזיכערונגס-געזעלשאפט צאהלט נור א טייל פון דעם פערלוסט.

go in'to (גאו אינ'-טו) זיך נעהמען [צו עפעס]; אנהויבען, אויפנעהמען, זיך ארייננטהאן.

go in'to a ques'tion (גאו אינ'-טו ע קהוועס'-טשאן) בעהאנדלען א פראגע.

go in'to busi'ness (גאו אינ'-טו ביז'-נעס) אנהויבען א געשעפט, זיך נעהמען צום מסחר.

go in'to house'keeping (גאו אינ'-טו האוס'-קיע-פינג) אנהויבען פיהרען אייגענע בעל-הבית'ישקייט.

go in'to line (גאו אינ'-טו לאין) ארייןגעהן אין רייה, פארמירען א שערענגע [ביי מיליטער].

go in'to mour'ning (גאו אינ'-טו מאור'-נינג) אנטהאן טרויער.

go it (גאו איט) האנדלען לעבעדיג, לוסטיג, ענערגיש [מעהרסטענטייל אלס בעפעהל אדער ערמונטערונג: לעבעדיג, לוסטיג, מוטיג, ענערגיש!].

go it alone' (גאו איט ע-לאון') האנדלען אויף אייגענער פעראנטווארטליכקייט, טהאן עפעס מיט די אייגענע כחות.

go it bald'-head'ed (גאו איט באהלד'-העד'-עד) טהאן עפעס אויף דער הייסער מינוט, איילענדיג און שטורעמדיג.

go it blind (גאו איט בלאינד) טהאן עפעס אהן איבערלעגונג אדער זיך ניט קימערענדיג וועגען קיין זאך.

goi'ter *n.* (גאי'-טער) א גוליע אדער א געשווילעכץ אויף'ן האלז [פון פארענט אדער ביי די זייטען].

goi'tered *a.* (גאי' טערד) וואס האט א גוליע אדער א געשווילעכץ אויף'ן האלז.

goi'tre *n.* (גאי'-טער) ז. ***goiter***

goi'tred *a.* (גאי'-טערד) ז. ***goitered***

go it strong (גאו איט סטראנג) ענערגיש האנדלען, שטארק פערטיידיגען, פריי לעבען; טהאן וואס עס איז מיט ענערגיע, ענטשלאסענהייט און מוטה.

go'la *n.* (גאו'-לא) ז. ***gula***

go lame (גאו ליים) אנהויבען הינקען; הינקען.

go large (גאו לארדזש) לעבען אויף א בריימען שטייגער.

Golcon'da *n.* (גאל-קאנ'-דא) א חרוב'ע שטאדט אין אינדיען, בעריהמט מיט איהרע דימענט-שלייפער; אן אוצר, א גאלד-גרוב.

gold *n. and a.* (גאולד) גאלד; בעגילדונג, א העל-געלבע פארב; א ציעל-פונקט [ביים שיסען]; א שאס אין ציעל; פון גאלד אדער ווי פון גאלד.

gold'-bear'ing *a.* (גאולד'-בעהר'-אינג) וואס ענטהאלט גאלד.

gold'-bea'ter *n.* (גאולד'-ביע'-טער) א גאלד-האמערער, ינער וואס קלאפט אויס דינע בלעטער גאלד פאר בעגילדונג.

gold'-bea'ter's skin (גאולד'-ביע'-טערז סקין) א שטיקעל אקסענע פעל, וועלכע מען געברויכט ביים אויסקלאפען גאלד-בלעטער [צום פערגילדען].

gold'-bea'ting *n.* (גאולד'-ביע'-טינג) גאלד-שלעגעריי. ז. ***gold-beater***

gold'-bound *a.* (גאולד'-באונד) איינגעפאסט אין גאלד.

gold'-brick *n.* (גאולד'-בריק) נים קיין עכט גאלד; א שווינדעל; א ווילדע מציאה [הומאריסטיש].

gold'cup *n.* (גאולד'-קאפ) די פוטער-בלום.

gold'-dig'ger *n.* (גאולד'-דיג'-ער) א גאלד-גרעבער.

gold'-dig'gings *n.* (גאולד'-דיג'-אינגז) גאלד-גרובענס, געגענדען וואו מען גראבט גאלד.

gold'-dust *n.* (גאולד'-דאסט) גאלד-שטויב.

gol'den *a. and v.* (גאול'דן) גאלדענער; בעקומען א גאלד-קאליר.

gol'den book (גאול'דן בוק) דאס גאלדענער בוך [אין ווענעדיג — די אפיציעלע ליסטע פון אדעליגע. ביי אידען — דאס גאלדענע בוך פון אידישען נאציאנאל-פאנד].

gol'denbug *n.* (גאול'דנ-באג) דער זון-זשוק, דער קאלב-קעפער.

gol'den calf (גאול'דן קאהף) דאס גאלדענע קאלב, עגל הזהב, דער גאלדענער אבגאט; מאמאן; רייכטום.
Business men are too prone to worship the golden calf.

gol'denchain *n.* (גאול'דנ-טשיין) דער גאלדרעגען [אזא פלאנצע מיט לאנגע געלע בליטהען].

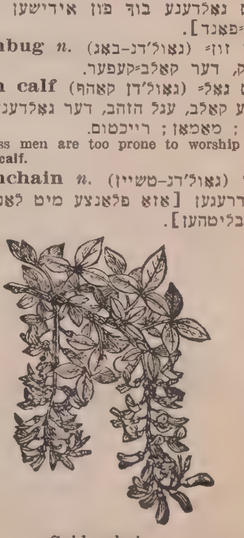

Goldenchain

gol'denclub *n.* (גאָול'דן-קלאַב) אַזאַ אַמעריקאַנער וואַסער־פּלאַנצע מיט געלבע קנײַלכעלעך.

gol'den-crowned *a.* (גאָול'דן-קראַונד) וואָס האָט ווי אַ געלבע קרוין אויף'ן קאָפּ; וואָס האָט אַ געלבען אָדער רויטליכען טשוב [וועגען פֿויגלען].

gol'den-crowned king'let (גאָול'דן-קראַונד קינג'-לעט) דאָס גאָלד־געקרוינטע קעניגעל [אַזאַ קלײַן פֿויגעלע מיט אַ העל־געלבען, אָראַנזשעווען אָדער רויטליכען טשוב].

ז. איל. *"Birds of the U. S."*

gol'dencup *n.* (גאָול'דן-קאַפּ) ז. *goldcup*.

gol'den ea'gle (גאָולדן איגל) דער גאָלדענער אָדלער [אַ גרויסער שטאַרקער אָדלער מיט ברוינליך־געלבע פֿלעקען אויף'ן קאָפּ און אויף'ן האַלז].

gol'deneye *n.* (גאָול'דן-אײַ) אַזאַ גרויסע ים־קאַטשקע; אַזאַ פֿיש; די גאָלד־פֿליעג.

gol'den-eyed *a.* (גאָול'דן-אײַד) מיט געלבע אויגען.

gol'den-flow'er *n.* (גאָול'דן-פֿלאַו'-ער) די וואָכער־בלום אָדער גאָלד־בלום [אַזאַ בלום מיט געלבע בליטהען].

gol'den-fly *n.* (גאָול'דן-פֿלײַ) די גאָלד־פֿליעג.

gol'denglow *n.* (גאָול'דן-גלאָו) אַזאַ קאַנוס־אַרטיגע פּלאַנצע מיט געלבע בלומען.

gol'den-grease *n.* (גאָול'דן-גריעז) כּאַבאַר.

gol'den-haired *a.* (גאָול'דן-העהרד) מיט גאָלדענע האָר, בלאָנד.

gol'denknop *n.* (גאָול'דן-נאָפּ) ז. *goldenbug*.

gol'den leg'end (גאָול'דן לעדזש'-ענד) אַ זאַמלונג פֿון מעשות וועגען קאַטוילישע הייליגע פֿון מיטעלאַלטער.

gol'den lung'wort (גאָול'דן לאַנג'-הוואָירט) דאָס געלבע לונגען־קרויט [אַ מין גראָז מיט געלבע בליטהען].

gol'den mai'denhair (גאָול'דן מיי'-דען-העהר) די גאָלדענע יונגפֿרויע־האָר [אַ מין מאָך וואָס וואַקסט אָפֿט אין דער פֿאָרם פֿון אַ בערשטעל].

gol'den mean (גאָול'דן מיען) דער גאָלדענער מיטעל־וועג, די מיטעלמעסיג־קייט, דאָס זײַן ניט צופֿיעל ראַדיקאַל און ניט צופֿיעל רעאַקציאָנער.

gol'den mouse'-ear (גאָול'דן מאַוס'-איער) דאָס געלבע מויז־אויער [אַ מין גראָז מיט קעפּעלעך פֿון אַ גאָלדענעם קאָליר].

gol'den num'ber (גאָול'דן נאַמ'-בער) די צאָהל פֿון איינעם פֿון די 19 יאָהר אין מעטאָן'ס ציקל אָדער תּקופֿה. ז. *Metonic cycle*.

gol'den pheas'ant (גאָול'דן פֿעז'-ענט) דער גאָלד־פֿאַזאַן [איינער פֿון די פֿאַזאַנען מיט אַ לאַנגען עק און מיט גאָלד־בליש־טשענדע פֿעדערען, וואָס געפֿינען זיך אין כינאַ און טיבעט].

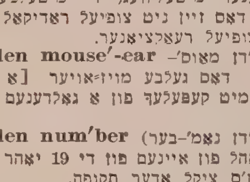

Golden Pheasant

gol'den plov'er (גאָול'דן פּלאַוו'-ער) די רעזשאַנקע אָדער רעגען־פֿייפֿער [אַ מין קליינער פֿויגעל פֿון צפֿון אייראָפּאַ און אַזיען מיט לאַנגע פֿיס און מיט אַ ברייטליכע, עטוואָס פֿאַנאַנדערגעבלאָזענעם שנאָ־בעל].

Golden Plover

gol'den-rod *n.* (גאָול'דן-ראָד) דער גאָלד־דענער רוט [אַ מין אַמעריקאַנישע גראָז־אַרטיגע פּלאַנצע, בײַ וועלכער די שטענ־געלעך ענדיגען זיך מיט גאָלדענע קעפּע־לעך].

gol'den rose (גאָול'דן ראָוז) די גאָל־דענע רויז [אַן עהרען־געשענק וואָס דער פּאַפּסט גיט צו עהרען־פּערזאָנען].

gol'den rule (גאָול'דן רוהל) דער גאָל־דענער כּלל [דער כּלל: בעהאַנדעל אַנדע־רע אַזוי ווי דו וואָלסט געוואָלט זיי זאָלען דיך בעהאַנדלען].

The **golden rule** reads: "Whatsoever ye would that men should do unto you, do ye even so to them."

gol'den sam'phire (גאָול'דן סעמ'-פֿאַיר) אַ פּלאַנצע וואָס איז עהנליך צו קראָפּ, מיט דיקע שטענגעלעך און גאָלדע־נע בליטהען.

gol'den sax'ifrage (גאָול'דן סעקז'-סי-פֿרעדזש) אַ מין קליין, ווייך גראָז מיט גאָלד־געלבע בליטהען.

gol'den sene'cio (גאָול'דן סי-ני'-שי-אָו) די סענעסיע [אַ פּלאַנצע אין דער פֿאָרם פֿון גרעזער און קוסטעס, וואָס איז זעהר פֿערשפּרייט איבער אַלע טיילען פֿון דער וועלט. האָט איבער 1000 מינים].

Golden Senecio

gol'den-tressed *a.* (גאָול'דן-טרעסט) מיט גאָלדענע לאָקען.

gol'den wed'ding (גאָול'דן הוועד'-אינג) די גאָלדענע האָכצײַט [50 יאָהר נאָך דער חתונה בײַ אַ פּאָר פּאָרלײַט].

gol'den-winged *a.* (גאָול'דן-הווינגד) מיט גאָלדענע פֿליגלען.

gold'-fe'ver *n.* (גאָולד'-פֿי'-ווער) דער גאָלד־פֿיבער, אַ קרענקליכע יאָגעניש נאָך גאָלד.

gold'-fields *n.* (גאָולד'-פֿיעלדז) גאָלד־פֿעלדער [אַ געגענד, וואו עס איז פֿאַראַן גאָלד].

gold'finch *n.* (גאָולד'-פֿינטש) דער גאָלד־פֿינק אָדער דער שטיגליץ [אַ קליי־נער זינג־פֿויגעל מיט אַ ווייסען בריסטעל און טונקעל־געלבען רוקען. די פֿליגלען, דער עק און דער שנאָבעל זײַנען פֿערשאַרפּט און שפּיציג; אַ נגיד.

Goldfinch

gold'-fin'der *n.* (גאָולד'-פֿאַינ'-דער) אַ גאָלד־זוכער.

gold'fish *n.* (גאָולד'-פֿיש) דער גאָלד־פֿיש.

Goldfish

gold'-foil *n.* (גאָולד'-פֿאָיל) גאָלד־פֿאָליע [דינע בלעטלעך גאָלד].

gold'ham'mer *n.* (גאָולד'-העמ'-ער) דער גאָלדהאַמער אָדער איוואַלגע [אַ קליין זינג־פֿויגעלע מיט אַ גאָלד־געלבען קאָליר].

gold'-ham'mer *n.* (גאָולד'-העמ'-ער) דאָס האַמערעל פֿון אַ גאָלד־שמיעד.

gold'-head'ed *a.* (גאָולד'-העד'-עד) מיט אַ בעגילטען קאָפּ.

gold'-hil'ted *a.* (גאָולד'-היל'-טעד) מיט אַ גאָלדענעם הענטעל.

gold'-hun'ter *n.* (גאָולד'-האַנ'-טער) אַ גאָלד־יעגער [איינער וואָס יאָגט זיך נאָך גאָלד.

gol'ding *n.* (גאָול'-דינג) אַ מין גראָז מיט גאָלד־געלבע בלימעלעך; אַ געוויסער זאָרט רויטע עפּעל.

gold'-leaf *n.* (גאָולד'-ליעף) גאָלד־פֿאָליע, בלאַט־גאָלד [דינע בלעטלעך גאָלד].

gold'less *a.* (גאָולד'-לעס) אָהן גאָלד, וואָס האָט ניט קיין גאָלד.

gold'-mine *n.* (גאָולד'-מאַין) אַ גאָלד־מינע, דער אָרט וואו מען גראָבט גאָלד; אַ קוואַל פֿון רײַכטום.

gold'ney *n.* (גאָולד'-ני) ז. *gilthead*.

gold'-of-pleas'ure *n.* (גאָולד'-אָוו-פּלעזש'-אור) אַ מין גראָז וואָס וואַקסט אויף קאָרן אָדער פֿלאַקס־פֿעלדער, פֿון וועל־כען מען וועבט פֿערשיעדענע גראָבע שטאָ־פֿען.

gold'-pow'der *n.* (גאָולד'-פּאַו'-דער) גאָלד־פּולווער.

gold′-size *n.* (גאולד′-סאיז) דער גאלדגרונט [א געוויסער שטאף, מיט וועלכען מען שמירט אויס א זאך, כדי דערנאך עס בעלעגען מיט בלעטלעך גאלד]; א געמיש פון כראם=געלב מיט לאק וואס ווערט בענוצט אין מאלען און דרוקען.

gold′smith *n.* (גאולד′-סמיטה) א גאלדשמיעד; א מין זשוק מיט א גאלדענעם אדער מעטאלענעם קאליר.

gold′-stan′dard *a.* (גאולד′-סטענ′-דארד) וואס בענוצט גאלד אלס דאס איינציגע געזעצליך אנערקענטע געלד [ד. ה. יעדע אנדערע צאהלונגס=מיטלען ווערען אנערקענט אלס געלד נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל די מלוכה איז פערפפליכטעט אומצובייטען זיי אין גאלד].

gold′-stick *n.* (גאולד′-סטיק) דער עלטסטער פון דער ענגלישער קעניגליכער גווארדיע, וואס פלעגט טראגען א גאלדענעם שטעקען ביי יעדער צערעמאניע פון קעניגליכען הויף.

gold′stone *n.* (גאולד′-סטאון) אוואנטורין [א מינעראל וואס גלאנצט ווי גאלד]; אן אוואנטורין=גלאזור אויף טעפ [מיט טיילעכלעך אדער פלעקען וועלכע גלאנצען ווי גאלד].

gold′thread *n.* (גאולד′-טהרעד) א מין אייראפעאישע און אמעריקאנישע פלאנצע מיט פעדים=פערמיגע געלבע ווארצלען.

gold′-wash *n.* (גאולד′-הוואש) א דינע בענילדונג; א שטראם, וואו מען וואשט אויס גאלד פון דעם זאמד און שטיינדלעך.

gold′-wash′er *n.* (גאולד′-הוואש′-ער) דער גאלד=וואשער [איינער וואס וואשט אויס דעם זאמד אדער זאמד=שטיינדלעך, כדי צו בעקומען דאס גאלד, וואס איז בעהאלטען דערין]; אן אינסטרומענט צום גאלד=וואשען.

gold′-wash′ing *n.* (גאולד′-הוואש′-אינג). א פלאץ וואו גאלד ווערט געוואשען.

gold′-wa′ter *n.* (גאולד′-הוואה′-טער) גאלד=וואסער [א פליסיגקייט געמאכט פון געווירצען, ספּירט, וואסער און צושטויבטען גאלד=בלאט].

gold′-work *n.* (גאולד′-הוואירק) גאלדשמיעדעריי; גאלד=שמיעד ארבייט; דאס פלאמבירען צייהנער מיט גאלד.

golf *n. and v.* (גאלף) דאס גאלף=שפיעל [א מין שאטלענדיש שפיעל מיט א באל און מיט אויסגעבויגענע שטעקענס]; שפיעלען אין גאלף=שפיעל.

golf′-club *n.* (גאלפ′-קלאב) א קלוב וואו מען שפיעלט גאלף.

gol′fer *n.* (גאל′-פער). א גאלף=שפיעלער.
ז. *golf*

golf′-stick *n.* (גאלפ′-סטיק) אזא שטעקען מיט וועלכען מען שפיעלט גאלף.

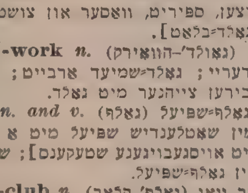

Golf-stick

goli′ath *n.* (גא-לאי′-עטה) די ריעזען צאפליא; דער ריעזען=קעפער.
ז. *goliath-beetle*

goli′ath-bee′tle *n.* (גא-לאי′-עטה-ביע′טל) דער ריעזען=קעפער [זעהר א גרויסער אינזעקט פון די הייסע לענדער פון אפריקא און אמעריקא. ווערט געברויכט אלס איינע פון די בעסטע מאכלים ביי די איינוואהנער פון יענע לענדער].

Goliath-beetle

go low (גאו לאו) זינקען, פאלען נידריג.

go mad (גאו מעד) משוגע ווערען, ווילד ווערען.

gomphi′asis *n.* (גאמ-פאי′-ע-סיס) דאס שאקלען זיך פון די צייהנער אין די יאסלעס.

gompho′sis *n.* (גאמ-פאו′-סיס) דאס פעסטע אונבעוועגליכע האלטען זיך פון עפעס [ווי צייהנער וואס האלטען זיך אונבעוועגליך אין די יאסלעס].

gon′dola *n.* (גאנ′-דא-לא) א גאנדאלא [א לאנג און שמאל וועגעציאניש שיפעל]; א קריסטאלענע וואזע אדער שיסעל; א פראכט=וואגאן מיט נידריגע ווענטלעך.

Gondola

gon′dola car (גאנ′-דא-לא קאר) א פראכט=וואגאן מיט נידריגע ווענטלעך.

gon′dolet *n.* (גאנ′-דא-לעט) א קליינע גאנדאלא, א קליין וועגעציאניש שיפעל.

gondolier′ *n.* (גאנ-דא-ליער′) דער גאנדאליער, איינער וואס טרייבט א גאנדאלא.

gone (גאהן) פערגאנגען; פערלארען; געגאנגען, אוועקגעגאנגען; שוואך, אונמעכטיג. ז. *go*

gone coon (גאהן קוהן) א פערלארענער מענש.
He lost his fight; he is a **gone coon.**

go near (גאו ניער) דערנעהנטערען זיך; ווערען מעגליך.

gone to the bow′-wows (גאהן טו טהי באו′-הוואוז) געגאנגען צום טייפעל; רואינירט, פערלארען.

gone with child (גאהן הוויטה טשאילד) שוואנגער.

gon′falon *n.* (גאנ′-פע-לאן) א פאהן.

gonfalonier′ *n.* (גאנ-פע-לא-ניער′) א פאהן=טרעגער.

gong *n.* (גאנג) א גאנג [א קופערנע פויק וואס ווערט געברויכט אלס מוזיקאלישער אינסטרומענט אין אייניגע אזיאטישע לענדער]; א גלעקעל מיט א האמערל.

gong′-bell *n.* (גאנג′-בעל) א האמער=גלעקעל [ווי דאס גלעקעל פון א וועק=זייגער, א טיש=גלעקעל א. ד. ג.].

gong′-gong *n.* (גאנג′-גאנג) ז. *gong*

goniom′eter *n.* (גאו-ני-אמ′-ע-טער) א ווינקעל=מעסטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען ווינקלען, בעזאנדערס די ווינקלען פון קריסטאלען].

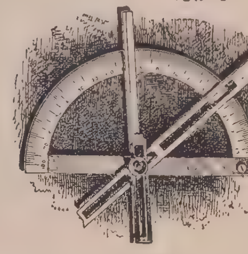

Goniometer

goniomet′ric *a.* (גאו-ני-א-מעט′-ריק) וואס איז שייך צו דעם מעסטען פון ווינקלען.

goniomet′rical *a.* (גאו-ני-א-מעט′-רי-קעל) ז. *goniometric*

goniom′etry *n.* (גאו-ני-אמ′-ע-טרי) גאניאמעטריע אדער די קונסט פון מעסטען ווינקלען.

gon′of *n.* (גאנ′-אף) א גנב, א קעשענע=שניידער.

gon′oph *n.* (גאנ′-אף) ז. *gonof*

gonorrhe′a *n.* (גאנ-א-רי′-א) גאנארעע אדער טריפער [א געוויסע געשלעכטס=קראנקהייט].

gonorrhe′al *a.* (גאנ-א-רי′-על) וואס איז שייך צו א גאנארעע אדער טריפער.

gonorrhœ′a *n.* (גאנ-א-רי′-א) ז. *gonorrhea*

gonorrhœ′al *a.* (גאנ-א-רי′-על) ז. *gonorrheal*

good *a., adv. and n.* (גוד) גוט; פאסיג, טויגליך, ניצליך; פול, פאלשטענדיג, קאמפלעט; בעדייטענד; עכט; פעהיג, געניט; פיין; ארענטליך; פריינדליך, גוטמוטיג, גוטהארציג; ווירדיג; גוטס, גוטסקייט, נוצען.

good at (גוד עט) טויגען צו...
He is **good at** painting.

good author′ity (גוד אה-טהאר′-אי-טי) 1. א זיכערע קוועלע; 2. אן אויטאריטעט.
1. This news comes from **good authority.** 2. He is a **good authority** on Biblical criticism.

good-by′ *n., a. and int.* (גוד-באי′) א זייגעזונד; וואס קומט פאר ביי א שיידונג; וואס איז שייך צו א שיידונג אדער געזעגענען; זייט געזונד!

good-bye′ *n., a. and int.* (גוד-באי′) ז. *good-by*

good cheer (גוד טשיער) גוטער מוטה.

good′-concei′ted *a.* (גוד′-קאנ-סי′-טעד) גוט=דורכגעטראכט, גוט=געפלאנעוועט.

good′-condi′tioned *a.* (גוד′-קאנ-דיש′-אנד) אין א גוטען שטאנד.

good′-con′duct pay (גוד′-קאנ′-דאקט פיי) אין מיליטער — אן עקסטרא געלד=בעלוינונג פאר גוטער אויפפיהרונג.

good day (גוד דיי) גוטען טאג, גאט העלף.

good'-day *n.* (גוד'–דיי) א גוטען טאג [אלס בעגעגעניש אדער פעראבשיידונגס־בעגריסונג].

good deal (גוד דיעל) .1 א היבש ביסעל; .2 א גוטער מסחר.
1. I have a **good deal** to tell you. 2. I made a **good deal** in buying that horse.

good'-e'ven *n.* (גוד'–אי'ווען) ז. *good-evening.*

good e'ven (גוד אי'ווען) גוטען אבענד.

good'-eve'ning *n.* (גוד'–איוו'–נינג) א גוטען אבענד [אלס בעגעגעניש אדער פעראבשיידונגס־בעגריסונג].

good eve'ning (גוד איוו'–נינג) גוטען אבענד.

good'-faced *a.* (גוד'–פייסט) שעהן.

good fel'low (גוד פעל'–או) א פרעה־ליכער יונג, א גוטער ברודער.

good'-fel'lowship *n.* (גוד'–פעל'–או–שיפ) גוט־ברודערשאפט; געזעליגקייט.

good fet'tle (גוד פעטל) גוטער צו־שטאנד.

good few (גוד פיו) א היבש ביסעל.

good foot'ing (גוד פוט'–אינג) א גוטער צושטאנד; גוטע בעציהונגען.

good'-for-lit'tle *a.* (גוד'–פאר–ליט'ל) פון קליינעם ווערטה.

good'-for-noth'ing *a. and n.* (גוד'–פאר–נאטה'–אינג) טויג אויף כפרות; א שטיק גארנישט, א טויגניכטס.

good'-for-noth'ingness *n.* (גוד'–פאר–נאטה'–אינג–נעס) אונניצליכקייט, ווערטהלאזיגקייט; דאס וואס טויג אויף גארנישט.

Good Fri'day (גוד פראי'–דיי) קאר־פרייטאג [דער לעצטער פרייטאג פאר'ן קריסטליכען פסח — די יאהרצייט פון יע־זוס'עס קרייציגונג. ווערט געפייערט אלס פאסט־טאג אין דער גריכיש און רוימיש־קאטוילישער קירך].

good gra'ces (גוד גריי'–סעז) לייטזע־ליגקייט, גונסט.
The student is in the **good graces** of his teacher.

good gra'cious ! (גוד גריי'–שאס) טאקי! ווירקליך! איז דאס מעגליך! [אן אויסרוף פון פערוואונדערונג אדער ער־שטוינונג].

good gram'mar (גוד גרעמ'–ער) א ריכטיגער, גראמאטיקאלישער אויסדרוק; א גראמאטיקאלישע, ריכטיגע שפראך.

good'-hear'ted *a.* (גוד'–האר'–טעד) גוטהערציג.

good'-hear'tedness *n.* (גוד'–האר'–טעד–נעס) גוטהערציגקייט.

good hu'mor (גוד יו'–מאר) א גוטע לוינע, א גוטע שטימונג.

good'-hu'mored *a.* (גוד'–יו'–מארד) גוט געשטימט, אויפגערעמט, אויפגעלעגט, פרעהליך.

good'-hu'moredly *adv.* (גוד'–יו'–מארד–לי) אין א גוטער שטימונג, אין א גוטער לוינע.

good'iness *n.* (גוד'–אי–נעס) צוקראכע־נע פרומקייט אדער גוטסקייט.

good'ing *n.* (גוד'–אינג) א געוויסער אופן פון בעטען נדבות אין ענגלאנד.

good in law (גוד אין לאה) געזעצליך, רעכט.

good intel'ligence (גוד אינ–טעל'–אי–דזשענס) גוטע אויסקונפט; שלום, אייניג־קייט.

good'ish *a.* (גוד'–איש) נאר גוט; גאנץ ניש'קשה'דיג; בעדייטענד, צימליך גרויס.

good job (גוד דזשאב) א גוט שטיקעל ארבייט; א גוטע שטעלע, א גוטע בעשעפ־טיגונג.

good lack ! (גוד לעק) גאט זאל זיך נור דערבארעמען! גאטעניו!

good'liness *n.* (גוד'–לי–נעס) שעהנ־הייט, חן.

good liv'er (גוד ליוו'–ער) איינער וואס לעבט א גוטען טאג; אן ארענטליכער, מו־געגדהאפטער מענש.
His expenses are very large because he is a **good liver.**

good liv'ing (גוד ליוו'–אינג) .1 א פיין לעבען [דאס האבען געגוג חיונה]; .2 דאס לעבען א גוטען טאג; וואוילטאג; .3 אן ארענטליך, טוגענדהאפט לעבען.
1. His writings bring him a **good living.** 2 **Good living** leads to long living.

good'-look'ing *a.* (גוד'–לוק'–אינג) פון א שעהנעם אויסזעהן; שעהן.
What a **good-looking** child!

good looks (גוד לוקס) א שעהנע צורה, א שעהן פנים.

good'ly *a.* (גוד'–לי) חנ'עווריג, שעהן, אנגענעהם; פון גוטען אויסזעהן; בעדיי־טענד, צימליך גרויס, צימליך פיעל.

good'man *n.* (גוד'–מען) א בעל־הבית, א הויז־פאטער; הערר.

good man'ners (גוד מענ'–ערז) גוטע זיטען, פיינע מאניערען.

good mind (גוד מאינד) א שטארקער חשק.
I have a **good mind** to leave on Monday.

good'-min'ded *a.* (גוד'–מאינ'–דעד) ליעבענסווירדיג.

good'-mor'ning *n.* (גוד'–מאר'–נינג) א גוטער מארגען.

good mor'ning (גוד מאר'–נינג) גוט מארגען! [אלס בעגריסונג].

good-mor'row *n.* (גוד מאר'–או) ז. *good-morning.*

good name (גוד ניים) א פיינע רעפוטא־ציע, א גוטער נאמען.

good'-na'tured *a.* (גוד'–ניי'–טשורד) גוטהערציג; גוטמוטיג; פון א גוטען כא־ראקטער.

good'-na'turedly *adv.* (גוד'–ניי'–טשורד–לי) מיט א גוטען כאראקטער; גוט־הערציג, גוטמוטיג.

good'-na'turedness *n.* (גוד'–ניי'–טשורד–נעס) גוטמוטיגקייט, גוטהערציג־קייט; דאס זיין פון גוטען כאראקטער.

good'ness *n.* (גוד'–נעס) גוטסקייט; מילדקייט, פריינדליכקייט.

good night (גוד נאיט) גוטע נאכט [אלס בעגריסונג].

good'-night *n.* (גוד'–נאיט) א גוטע נאכט!

good now ! (גוד נאו) שוין גוט! נו גוט!

good run (גוד ראן) ערפאלג.
The play had a **good run.**

goods *n.* (גודז) סחורה; וואארע; מטלטלין.

goods and chat'tels (גודז ענד טשעט'–עלז) האב און גוט [אויסער אונבעוועגלי־כע גיטער].

goods'-car'riage *n.* (גודז'–קער'–אידזש) א וואגען פאר סחורות, א לאסט־וואגען.

good speed (גוד ספיעד) גוט גליק; גו־טער ערפאלג; מיט גליק!

goods'-shed *n.* (גודז'–שעד) א לאגער פאר סחורות אויף אן אייזענבאהן־סטאנ־ציע אדער אין א האפען.

good step (גוד סטעפ) א ריכטיגער שריט; א פיינער מהלך.

goods'-train *n.* (גודז'–טריין) א פראכט־צוג.

goods'-truck *n.* (גודז'–טראק) א פראכט־וואגאן [פון אן אייזענבאהן]

good stuff (גוד סטאף) א גוט שטיקעל סחורה; די ריכטיגע סחורה.

goods'-wag'on *n.* (גודז'–הוועג'–אן) ז. *goods-truck.*

good tem'per (גוד טעמ'–פער) א רוהיג־נער טעמפעראמענט; א גוטער כאראקטער; א רוהיגע, מילדע אדער געלאסענע נאטור.

good'-tem'pered *a.* (גוד'–טעמ'–פערד) גוטמוטיג; פון רוהיגען טעמפעראמענט; געלאסען.

good while (גוד הוואיל) א רעכט לאנגע צייט.

good'wife *n.* (גוד'–הוואיף) א בעל־הבית'טע, א הויז־פרוי.

good wig'ging (גוד הוויג'–אינג) א פארציע מוסר, א שטארקע מוסר'דיגע דרשה.

good'-will *n.* (גוד'–הוויל) .1 א גוטער וואונש; א טובה, א פריינדשאפט; .2 דער ווערטה פון א געשעפטס־פירמע, וואס ווערט גערעכענט העכער ווי דער ווערטה פון די סחורות און דאס אריינגנעלעגטע געלד [דער ווערטה פון דער פירמע'ס פאפולא־ריטעט]; אבטרעט־געלד פאר א געשעפטס־פלאץ.
2. He sold out his business, **good-will** and all.

good'y *a. and n.* (גוד'–אי) צוקראכען; צוקראכען גוט אדער עהרליך; א צוקראכענער גוטער מענש; אן אלטמטש־קע, א באבעלע; א קאנפעקטעל.

good'y-good *a.* (גוד'–אי–גוד) צוקרא־כען פרום אדער גוט.

good'y-good'y *a.* (גוד'–אי–גוד'–אי) ז. *goody-good.*

good'y-good'yism *n.* (גוד'–אי–גוד'–אי–איזם) צוקראכענע פרומקייט, צוקראכע־נע גוטסקייט.

go off (גאו אף) אבגעהן, אוועקגעהן; שטארבען; עקספלאדירען, אויסשיסען [ווי פון א ביקס]; זיך פאנאנדערגעהן, זיך פערקויפען; אנגעהן, דורכגעהן; זיין א פערפאלענער [דורך שלעכטער אויפפיה־רונג].

go off at half cock (גאו אף עט האף קאק) אויסשיסען אונערווארטעט [וועגען א שיס־געוועהר]; האנדלען אונאיבערלעגט.

go off the stage (גאו אף טהי סטיידזש) אוועקגעהן פון דער ביהנע, ווערען אוים אקטיאר; אראבגעהן פון דער סצענע, אויפ־הערען צו שפיעלען א ראלע; זיך אבטרא־גען פון דער וועלט, שטארבען.

go on (גאו אן) געהן ווייטער אדער פאר־ווערטס; פארטזעצען; פראגרעסירען; זיך אנטהאן, זיך צופאסען [וועגען א קלייד]; אויפפיהרען זיך.
Let me **go on** with my work.

go one bet'ter (גאו הוואן בעט'–ער) איבערשטייגען אין וועטען [אננעהמען איינעמס א וועט און פארשלאגען דעם וועט צו העכערען]; איבערשטייגען.

go one's way (גאו הוואנז הוויי) געהן ווייטער, פארטזעצען דעם וועג; געהן מיט דעם אייגענעם וועג [ניט נאכטאנצען אנ־דערע].

go on horse'back (גאו אן האהרס'–בעק) רייטען אויף א פערד.

go on ill (גאו אן איל) וועניג ערפאלג האבען.

go on the high'way (גאו אן טהי

האי'-הוויי) ווערן א וועגיגזלן אדער א גאַ־סען־רויבער.

go on the stage (גאו אן טהי סטיידזש) געהן אויף דער ביהנע, ווערען אן אקטיאר.

go on the town (גאו אן טהי טאון) ווערען א גאסען־פרוי.

goo'roo *n.* (גוה'-רוה) אין אסט־אינ־דיען — א גורו [א גייסטליכער וואס שפיעלט די ראלע פון אן ערציהער און בעל־יועץ].

goosan'der *n.* (גו-סען'-דער) דער קאלבען־טויכער [א מין ווילדע קאטשקע].

goose *n. and v.* (גוהס) א גאנז; א נאר, א שוטה; א שניידער'ס פרעס־אייזען; דאס גאנז־שפיעל [א מין שפיעל אין ענג־לאנד]; אויספייפען, פערגאגאטשען איי־נעם.

goose'beak *n.* (גוהס'-ביעק) ז. *dolphin*.

goose'berry *n. and a.* (גוהז'-בער-אי) אן אגרעס [א פרוכט]; וואס איז שייך צו אגרעסען; געמאכט פון אגרעסען.

goose'berry-eyed *a.* (גוהז'-בער-אי-איד) וואס האט מאטע, טונקעלע אויגען.

goose'berry-eyes *n.* (גוהז'-בער-אי-איז) מאטע, טונקעלע אויגען.

goose'berry fool (גוהז'-בער'-אי פוהל) א געריכט פון אגרעסען, מילך און צוקער; א נארישער פראנט.

goose'-corn *n.* (גוהס'-קאהרן) בימזען־גראז.

goose'-egg *n.* (גוהס'-עג) א נול אלס ציייכען פון א פעהלער.

goose'-flesh *n.* (גוהס'-פלעש) גענזען־הויט [א שארסטקע הויט, ווי די הויט פון אן אבגעפליקטער גאנז, וועלכע ווערט ביים מענשען פון קעלט, שרעק א. ד. ג.].

goose'foot *n.* (גוהס'-פוט) די גענזענפוס [א מין פלאנצע, ביי וועלכער די בלעטער זעהען אויס ווי פיסלעך פון גענז].

goose'-grass *n.* (גוהס'-גרעס) קלעב־קרויט [א מין גראז מיט דינינקע בלעט־לעך און קליינע ווייסע און גרינע בלי־טהען].

goose hangs high (גוהס העננג האי) די אויסזיכטען אויף דער צוקונפט זיי־נען גלענצענד; עס זיינען דא גוטע האפ־נונגען.

goose'neck *n.* (גוהס'-נעק) א מאשינען־טייל, א האטשיק אדער וועלכע עס איז מעכאנישע פארריכטונג וואס איז אויסגע־בויגען ווי דאס העלזעל פון א גאנז.

goose'-pim'ples *n.* (גוהס'-פימפלז) די קנייטשען אויף גענזען־הויט.
ז. *goose-flesh*.

goose'-quill *n.* (גוהס'-קהוויל) א גענזען־נע פעדער.

goose'-skin *n.* (גוהס'-סקין) די הויט פון א גאנז; אזא זארט דינער לעדער וואס איז עהנליך צו גענזען־הויט; א שארסטקע הויט [ווי די הויט פון א גאנז], וועלכע ווערט פון קעלט אדער פון שרעק.

goose'-step *n.* (גוהס'-סטעפ) דאס טאפ־טשען זיך אויף איין ארט [וועגען מילי־טער, ווען עס ווערט אבגעקלאפט דער מארש־טאקט אויף איין ארט].

goose'tongue *n.* (גוהס'-טאנג) דער נים־ווארצעל [אזא מין גראז וואס זיין שטויב רייצט זעהר שטארק די נאז און רופט ארויס ניסען]; אזא גיפטיגע פלאנצע וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין.

goose'-wing *n.* (גוהס'-הווינג) א פלינגעל פון א גאנז; דער ווינקעל פון א זעגעל.

goos'ey *a. and n.* (גוהס'-אי) עהנליך צו א גאנז; נאריש, לעכערליך; א גענ־זעל; א דומקאפ.

goos'iness *n.* (גוהס'-אי-נעס) דאס זיין ווי א גאנז.

goos'y *a.* (גוהס'-אי) עהנליך צו א גאנז; נאריש, לעכערליך.

go out (גאו אוט) ארויסגעהן פון עפעס; אויסגעהן; פערלאשען ווערען; ארויסטרע־טען אין געזעלשאפט [אויף בעלער א. ד. ג.]; פיהלען א ליעבע אדער סימפאטיע; ארויסטרעטען אין קאמפף.

go out of one's mind (גאו אוט אוו הוואנז מאינד) ווערען אויסער זיך, פון די כלים ארויסגעהן; משוגע ווערען; ארויס פון זינען, פערגעסען.

go out of one's way (גאו אוט אוו הוואנז הוויי) פערבלאנדזשען, אראבגעהן פון וועג; אנלויגען וועג.

go o'ver (גאו או'-ווער) אריבערגעהן, אריבערפאהרען; דורכגעהן דורך עפעס; אריבערגעהן אויף דער אנדערער זייט [אין שונא'ס לאגער, צו א געגנערישער אידעע א. ד. ג.]; איבערקוקען, איבערלע־זען, דורכשטודירען.

G. O. P. ראשי תבות פון די ווער־טער *Grand Old Party*.

go'pher *n. and v.* (גאו'-פער) א מין אמעריקאנישער קראט, וואס גראבט זיך אין דער ערד; א גארד־אמעריקאנישער גריזון וואס איז עהנליך צו א גרויסען ראץ; א מין שלאנג; א קובען פון שטע־רען טייג, א וואפעל; אנהויבען גראבען א שאכטע אויף ריזיקע אדער אויף קליינעם שטייגער.

go'pher-man *n.* (גאו'-פער-מען) א רוי־בער וואס עקספלאדירט אייזערנע געלד־שראנקען.

go'pher-wood *n.* (גאו'-פער-הוואוד) פימסען־האלץ, עצי־גופר [דאס האלץ פון וועלכען נח האט געבויט די תיבה].

gor'dian *n.* (גאהר'-די-ען) א שווערי־קייט, א פערפלאנטערניש; דער־האר־ווארים [א דינער און לאנגער ווארים, עהנליך צו א האר פון א פערד'ס עק. געפינט זיך אין טייכען און אזיערעס].

Gor'dian knot (גאהר'-די-ען נאט) אין די גריכישע לעגענדען — דער גארדישער קנופ [דער קנופ, מיט וועלכען עס איז געווען פערבונדען גארדיאוס'עס רייט־וואגען אין טעמפעל פון גאלאטעא. דער אראקעל האט נביאות געזאגט, אז דער, וועד עס וועט פאנאנדערפלאנטערען און אבבינדען דיע־זען קנופ, וועט הערשען איבער גאנץ אזיען. אלעקסאנדער מוקדון האט דיעזען קנופ פאַ־נאנדערגעהאקט מיט זיין שווערד]; א פערפלאנטערטע זאך, א שווערער עניין.

gore *n. and v.* (גאור) [א צוויקעל] א קלין אין א העמד אדער קלייד]; א דריי־עקיג שטיק לאנד; דיק אדער פערשטייפט בלוט; שטויסען; שטעכען; ארייננעהען א קלין אין א העמד אדער קלייד.

gorge *n. and v.* (גאהרדזש) דער גאר־געל, דער האלז, די קעהל; דאס וואס ווערט איינגעשלונגען; עסענוווארג; דאס איינ־שלינגען, דאס עסען מיט איילעניש; א קוי־פע, א מאסע וואס פערשטעלט דעם דורכ־גאנג; א געפיהל פון איבערדרויסיגקייט אדער עקעל; א מין לייסט ביי דעם גע־זימס פון א זייל אדער געביידע; א שמא־לער דורכגאנג צווישען הויכע פעלזען; דער ארייננגאנג אין א באסטיאן פון א פעס־טונג; דער אויסשניט אדער פערטיעפונג אויף דעם ראנד פון א בלאק; איינשלינ־גען, פערשלוקען; אנקארמענען, אנשטאפען; זעטיגען; זיך אנשטאפען [מיט עסען].

gor'geous *a.* (גאהר'-דזשאס) גלענצענד, שיינענד, פרעכטיג; איבערגעגעבען צו פוץ.

gor'geously *adv.* (גאהר'-דזשאס-לי) אויף א גלענצענדער, פרעכטיגער ארט.

gor'geousness *n.* (גאהר'-דזשאס-נעס) גלאנץ, פראכט, פרעכטיגקייט.

gor'get *n.* (גאהר'-דזשעט) א האלז־שילד [א מין פאנצער אדער שילד וואס בעדעקט דעם האלז און טיילווייז דאס הארץ]; א ברייטער האלז באנד; אין כירורגיע — א געוויסער אינסטרומענט וואס ווערט בע־נוצט אין אפעראציאנען ביים ארויסשניי־דען גאל־שטיינער.

Gor'gon *n.* (גאהר'-גאן) אין דער גרי־כישער מיטאלאגיע — איינע פון די גארגאנען [די דריי שרעקליכע שוועסטער, צווישען וועלכע די שרעקליכסטע איז גע־ווען מעדוזא. איהר קאפ אנשטאט האר איז געווען בעפלאכטען מיט שלאנגען און יע־דער, וועלכער פלעגט זי דערזעהן, פלעגט פערשטיינערט ווערען. פערסעאוס האט זי דער'הרג'עט און אבגעשניטען איהר קאפ].

gor'gon *n. and a.* (גאהר'-גאן) מעדוזא'ס קאפ; עפעס וואס איז שוידער־ליך און עקעלהאפט; א פרויענצימער מיט אן אבשטויסענדען געזיכט אדער מאניע־רען; א געוויסער זארט מאשינען אויף א דאמפף־שיף; וואס איז שייך צו א גאר־גאן; זעהר העסליך אדער אבשטויסענד.
ז. *Gorgon*.

gorgo'nean *a.* (גאהר-גאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דער גארגאן; ווי די גארגאן.
ז. *Gorgon*.

gorgo'nian *a.* (גאהר-גאו'-ני-ען)
ז. *gorgonean*.

gorgonzo'la *n.* (גאהר-גאנ-זאו'-לא) א מין קעז וואס ווערט געמאכט פון גערעמס־טער מילך אין דעם איטאליענישען דארף גארגאנזאלא, נים ווייט פון מילאן.

goril'la *n.* (גא-ריל'-א) די גארילא, איינע פון די גרעסטע מענשען־עהנליכע אפען. געפינט זיך אין די הייסע לענדער פון אפריקא און צייכענט זיך אויס מיט איהר אונגעהייערער שטארקייט און בייזי־קייט.

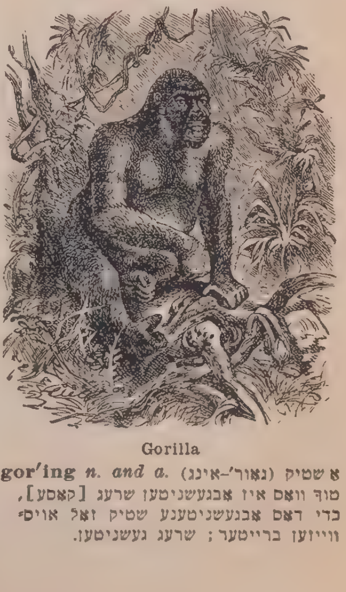

Gorilla

gor'ing *n. and a.* (גאור'-אינג) א שטיק מוך וואס איז אבגעשניטען שרעג [קאסע], כדי דאס אבגעשניטענע שטיק זאל אויס־ווייזען ברייטער; שרעג געשניטען.

gor'mand *n.* (גאהר'-מענר) א פרעסער, א זולל וסובא; א נאשער.

gor'mandic *a.* (גאהר'-מענ-דיק) פרע־סעריש, ווי א זולל־וסובא.

gor'mandise *v.* (גאהר'-מענ-דאיז) ז. *gormandize*.

gor'mandism *n.* (גאהר'-מענ-דיזם) פרעסעריי, נאשעריי.

gor'mandize *v.* (גאהר'-מענ-דאיז) פרעסען, איבערעסען זיך.

gor'mandizer *n.* (גאהר'-מענ-דאי-זער) א פרעסער, א זולל־וסובא, א נאשער.

go round (גאו ראונד) אויסטיילען יע־דען א חלק.
There is enough food to **go round** for all.

gorse *n.* (גאהרס) גונסטער [א מין שטע־כיגער דארן]. ז. *furze*.

gor'sy *a.* (גאהר'-סי) מיט בעוואקסען גונסטער [שטעכיגע דערנער]. ז. *furze*.

go'ry *a.* (גאו'-רי) בלוטיג; איינגעשמירט אין בלוט; ווי פערגליווערט בלוט.

go secur'ity (גאו סי-קיור'-אי-טי) ערוב זיין.

gosh! *int.* (גאש) דאנערוועטער!

gos'hawk *n.* (גאס'-האהק) א גרויסער פאלק־פויגעל, א יאסטרעב, א שפארבער.

go'shen *n.* (גאו'-שען) א פרוכטבארע גע־גענד [לויט'ן נאמען פון דעם לאנד גשן, וואו די אידען האבען געוואהנט בעת זיי זיינען געווען אין מצרים].

gos'let *n.* (גאז'-לעט) זעהר א קליינע גאנז פון דעם מין גענז אין דרום־אפריקא און אויסטראליען, וועלכע זיינען ניט גרע־סער פון קאטשקעס.

gos'ling *n.* (גאז'-לינג) א יונגע גאנז; די קאצענ־בלום [אזעלכע בליהונגן] פון א ווידען־בוים [ווערבע].

gos'ling-green *n.* (גאז'-לינג-גריען) א געלב־גרינליכער קאליר.

go slum'ming (גאו סלאמ'-אינג) געהן אין די שמוציגע קווארטאלען, כדי זיך צו־צוקוקען צום לעבען פון ארעמען פאלק.

go sol'diering (גאו סאול'-דזשער-אינג) געהן פאר א סאלדאט.

gos'pel *n., a. and v.* (גאס'-פעל) דאס עוואנגעליום [דאס נייע טעסטאמענט, ברית חדשה] אדער א טייל פון עוואנגעליום; א בשורה; די פערקינדיגונג וועגען יע־זוס'ען; א לעהרע; אן אונבעשטרייטבא־רער אמת; וואס איז שייך צום עוואנגע־ליום; עוואנגעליש; פערשפרייטען דאס עוואנגעליום; מאכען שטארק פרום [ווע־גען קריסטען].

gos'peler *n.* (גאס'-פעל-ער) איינער וואס האלט זיך שטרענג אדער פאנאטיש אן דעם עוואנגעליום [ברית חדשה]; אן אי־בערגעבענער פראטעסטאנט; אן עוואנגע־ליסט; א פוריטאנער; א גלח וואס לייענט פאר אין קירך דאס עוואנגעליום; א פרע־דיגער פון עוואנגעליום, א מיסיאנער.

gos'pelize *v.* (גאס'-פעל-איז) פרעדי־גען די לעהרע פון דעם נייעם טעסטאמענט.

gos'peller *n.* (גאס'-פעל-ער) ז. *gospeler*.

gos'pel truth (גאס'-פעל טרוטה) אן אונבעשטרייטבארע ווארהייט.

gos'samer *n. and a.* (גאס'-ע-מער) די פליהענדע זומער־פעדים, די פליהענדע שפינוועב; דינע מארלע, גאז [אזא דינער דורכזיכטיגער שטאף ווי עס ווערט גע־ברויכט פאר שלייערס]; א דינער וואסער־פעסטער אויבער־מאנטעל [וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער]; לייכט און דין [ווי מארלע אדער גאז].

gos'samery *a.* (גאס'-ע-מער-אי) לייכט און דין [ווי מארלע אדער גאז].

gos'sip *n. and v.* (גאס'-איפ) א שוואַ־צער, א פלוידער־זאק; א בעריידער, א בעל לשון הרע; פלוידעריי, א פוסטער שמועס; לשון הרע; בעריידעריי; א טויף־פאטער, א טויף־מוטער; פלוידערען, שמועסען; בע־ריידען, ריידען לשון הרע; פערשפרייטען סקאנדאליעזע געשיכטען, ריידען רכילות.

gos'siper *n.* (גאס'-אי-פער) א שוואצער, א פלוידערער, א בעריידער, א בעל לשון הרע'ניק; א פערשפרייטער פון סקאנדא־ליעזע געשיכטען.

gos'siping *n.* (גאס'-איפ-אינג) פלוידע־ריי, שוואצעריי; בעריידעריי, לשון הרע; דאס פערשפרייטען סקאנדאליעזע געשיכ־טען.

gos'sipmonger *n.* (גאס'-איפ-מאנ-גער) א בעריידער, א בעל לשון הרע, א רכילות־ניק, א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען.

gos'sipry *n.* (גאס'-איפ-רי) פלוידעריי, פלאפלעריי, שוואצעריי; אן ארומגעהענ־דער קלאנג.

gos'sipy *a.* (גאס'-איפ-אי) שמועסענדיג, פלוידערענדיג, לייכט אונטערהאלטענדיג.

gossoon' *n.* (גא-סוהן') א שיק־אינגעל; א דיענער [אין אירלאנד].

got (גאט) געקראגען, בעקומען. ז. *get*.

Goth *n.* (גאטה) א גאט [איינער פון די גאטען אדער גערמאנישע פעלקער]; א בארבאר; א ניט־ציוויליזירטער, גראבער אדער אונוויסענדער מענש.

Go'thamist *n.* (גאו'-טהעם-איסט) א בע־שרענקטער מענש, א "כעלמער", א נאר [צוליעב דעם וואס די איינוואהנער פון גאטהאם, אין ענגלאנד, האבען געהאט א שם פאר נאראנים].

Go'thamite *n.* (גאו'-טהעם-איט) אן איינוואהנער פון גאטהאם [ענגלאנד] אדער פון ניו יארק [אמעריקא]; א גא־טהאמער; א ניו יארקער; א בעשרענקטער מענש, ניט קיין גרויסער חכם. ז. *Gothamist*.

go the ut'most length (גאו טהי אט'-מאוסט לענגטה) אנווענדען די עקסטרעמ־סטע מיטלען.

go the way of all flesh (גאו טהי וויי אוו אהל פלעש) שטארבען.

go the whole fig'ure (גאו טהי האול פיג'-ייר) אנווענדען ראדיקאלע מיטלען; זיך ניט אבשטעלען פאר קיין זאך; טהאן גרינדליך.

go the whole hog (גאו טהי האול האג) גרינדליך עפעס טהאן; טהאן עפעס ניט אבשטעלענדיג זיך פאר קיין זאך.

go the whole length (גאו טהי האול לענגטה) דורכפיהרען א זאך ביז'ן סוף; אננעהמען ראדיקאלע מיטלען.

Goth'ic *a. and n.* (גאטה'-איק) גאטיש, וואס איז שייך צו די גאטען [פארצייטי־גע גערמאנישע פעלקער]; גראב, בארבא־ריש; די שפראך פון די גאטען; אין דרוי־קעריי — די גאטישע שריפט [אזא שפי־ציגע שריפט ווי די דייטשע]; דער גאטי־שער סטיל אין ארכיטעקטור. ז. *Gothic style*.

goth'ic *n.* (גאטה'-איק) א נאמען פאר א געוויסער דרוק־שריפט אין אמעריקא [די שריפט איז קאנטיג און אהן האר־שטרי־כען].

THIS LINE IS IN GOTHIC

Goth'ic architec'ture (גאטה'-איק אר-קי-טעק'-טשור) דער גאטישער סטיל אין ארכיטעקטור. ז. *Gohtic style*.

Goth'icism *n.* (גאטה'-אי-סיזם) א גא־טישער אויסדרוק אין דער שפראך; דער גא־טישער סטיל אין ארכיטעקטור; גראבקייט, ווילדקייט, בארבאריזם.

Goth'icize *v.* (גאטה'-אי-סאיז) מאכען גאטיש; מאכען גראב, בארבאריש.

Goth'ic style (גאטה'-איק סטאיל) דער גאטישער סטיל אין ארכיטעקטור; דער שפיץ־בויגען סטיל, וועלכער האט געהערשט אין אייראפא צווישען 12טען און 16טען יאהרהונדערט.

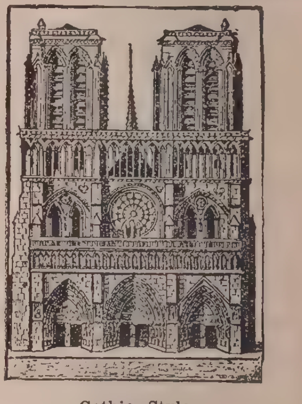
Gothic Style

Goth'ic win'dow (גאטה'-איק ווינ'-דאו) א פענסטער אין גאטישען סטיל.

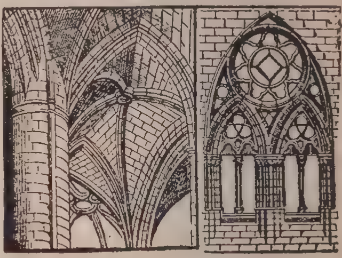
Gothic window

go through (גאו טהרוה) דורכגעהן, דורכמאכען, אויסהאלטען, זיך אויסשטעהן, ענדיגען; פאהרען דירעקט, ניט בייטענ־דיג דעם צוג אדער דעם טראמוואי; בע־רויבען; אנטהאן צרות.

go through one's sweat (גאו טהרוה וואנז סוועט) דורכפיהרען אן אויפגא־בע; דערנעהנטערען זיך צום ציעל; האל־טען ביים איבערקומען די צרות.

go through the mill (גאו טהרוה טהי מיל) דורכגעהן א שווערע לעהרע אדער דיסציפלין; פיעל דורכמאכען; זיין גע־ניט, ערפאהרען.
In order to become real Americans, all immigrants must **go through the mill.**

go through with (גאו טהרוה הוויטה) דורכפיהרען; ענדיגען; ערגרייכען.

go to! (גאו טו) געה צום טייוועל!

go to a price (גאו טו ע פראיס) צאה־לען א גרויסען פרייז; געהן אזוי ווייט ווי...

go to bed (גאו טו בעד) לעגען זיך שלאפען.

go to decay' (גאו טו די-קיי') פאנאנ־

דערפאלען, זיך צופאלען, פערוויאנעט ווע־
רען, אונטערגעהען.
Nations as well as individuals go to decay.
go to expen'ses (גאו טו עקס־פענ׳־
סעז) זיך לאזען קאסטען.
go to extremes' (גאו טו עקס־טריעמז׳)
פערגעהען צו ווייט, אנווענדען עקסטרעמע
מיטלען, איבערטרעטען די גרענעצען פון
דעם געוועהנליך־אנגענומענעם.
go togeth'er (גאו טו־געטה׳־ער) געהען
צוזאמען; זיך צוזאמענקומען, זיך פער־
זאמלען; פאסען זיך איינער צום אנדערען;
זיין צוזאמענגעבונדען.
go togeth'er by the ears (גאו טו־
געטה׳־ער באי טהי איערז) זיך רייסען ווי
די קעץ.
go to grace! (גאו טו גרייס) געה צום
טייוועל!
go to grass (גאו טו גראס) געהן אויף
פאשע [ווענען א פערד וואס טויג שוין
ניט צו דער ארבייט]; ארויס פון גע־
ברויך אדער פון דיענסט; געהן צום טיי־
וועל; שטארבען; אומגעשליידערט ווערען
מיט קראפט.
go to Guin'ea! (גאו טו גינ׳־אי) געה צו
אל די רוחות!
go to Hal'ifax! (גאו טו העל׳־אי־פעקס)
געה צום טייוועל!
go to it ding'-dong (גאו טו איט
דינג׳־דאנג) זיך שלאגען אויף׳ן רעכטען
אמת.
go to Jer'icho! (גאו טו דזשער׳־אי־
קאו) געה צו אל די רוחות!
go to law (גאו טו לאה) אנהויבען א
פראצעס, זיך משפט׳ען.
go to loss (גאו טו לאהס) פערלארען ווע־
רען.
go'-to-mee'ting *a.* (גאו׳־טו־מיע׳־
טינג) יום־טוב׳דיג [ווענען קליידער].
go too far (גאו טו פאר) געהן צו ווייט,
זיך ערלויבען צופיעל.
go to pie'ces (גאו טו פיע׳־סעז) צופא־
לען אויף שטיקלעך, פאנאנדערפאלען, צו־
שמעטערט ווערען.
I am overworked. I fear I shall go to pieces.
go to pound (גאו טו פאונד) איינגע־
שפארט ווערען אין געפענגניס.
go to press (גאו טו פרעס) געהען צו
דרוק, נעהמען דרוקען.
go to roost (גאו טו רוהסט) געהן שלא־
פען.
go to ru'in (גאו טו רוה׳־אין) פאנאנ־
דערפאלען, פערוואנדעלט ווערען אין
שטויב, רואינירט ווערען.
go to sea (גאו טו סיע) ווערען א מאט־
ראז.
go to smash (גאו טו סמעש) רואינירט
ווערען; צו גרונד געהן.
go to the coun'try (גאו טו טהי קאנ׳־
טרי) ארויספאהרען אין דארף, ארויספאה־
רען אויף א דאטשע; אפעלירען צום פאלק;
זיך אונטערווארפען א נייער וואהל.
go to the dogs (גאו טו טהי דאגז)
פאנאנדערפאלען, פערלארען געהן.
go to the wall (גאו טו טהי וואהל)
צוגעשפארט ווערען צו דער וואנד; שלעכט
אבשניידען; באנקראטירען.
got'ten (גאט׳ן) ער־ געקראגען, בעקומען,
ווארבען. ז. *get*
gouache' *n. and a.* (גהוועש) אזא מין
מאטע מאלעריי מיט וואסער־פארבען; ביל־
דער אזוי געמאלען; וואס איז שייך צו
דיעזען מין מאלעריי.
gouge *n. and v.* (גאודזש) א רונדער
דלאט [מייסעל]; אין בוכבינדעריי — אזא
אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביי
גילדען; אזא מין מושעל; א געצייג צו
שניידען לעדער אדער פאפיער; מאכען א
לאך, אויסבויערען, אבברעכען [ווי מיט
א דלאט]; גראב אדער מיאוס בעשווינד־
לען אדער אבנארען.
gou'ger *n.* (גאו׳־דזשער) איינער וואס
בויערט אדער ברעכט [מיט א דלאט
אדער ווי מיט א דלאט]; א שווינדלער.
gouge'-slip *n.* (גאודזש׳־סליפ) א שארפ־
שטיין [פאר דלאטען אדער מייסעל].
goujat' *n.* (גוה־זשא׳) א דיענער אין א
לאגער, א דיענער פון אן אפיציער.
gou'jon *n.* (גוה׳־זשאן) דער פלאך־קעפי־
גער קאץ־פיש [אזא גרויסער פיש אין די
פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].
Gou'lard wa'ter (גוה׳־לארד הוואה׳־
טער) גולארדס וואסער, בלייוואסער
[ווערט געברויכט אלס מעדיצין ביי ענט־
צינדונגען].
gou'lash *n.* (גוה׳־לעש) [א גולאש
שטארק געווירצטע אונגארישע געברא־
טענס פון אקסענפלייש, ציגענפלייש און
קארטאפעל].
go un'der (גאו אנ׳־דער) אונטערגעהען,
זינקען, רואינירט ווערען; שטארבען; זיין
בעקאנט אונטער א געוויסען נאמען.
go un'der an ill report' (גאו אנ׳־
דער ען איל רי־פאורט׳) האבען א שלעכ־
טען נאמען.
go un'der the ham'mer (גאו אנ׳־
דער טהי העמ׳־ער) געהן אונטער׳ן האמער,
פערקויפט ווערען אויף אן אויקציאן.
go up (גאו אפ) ארויפגעהען, ארויפשטיי־
גען; שטייגען [ווענען פרייזען]; זיך אב־
רוקען, אוועקגעהען ווייטער פון די פוס־
לעמפלעך אויף דער ביהנע; פינאנציעל
רואינירט ווערען; אבגענוצט ווערען, אב־
געטראגען ווערען; געהאנגען ווערען, שטאר־
בען.
go up and down (גאו אפ ענד דאון)
געהען אהין און אהער, זיך ארומשלעפען,
זיך ארומדרעהען.
go up a tree (גאו אפ ע טריע)
זיין אויף צרות, זיין אין א שווערער פערלע־
גענהייט אדער געפאהר.
go upon' (גאו א־פאן׳) זיך גרינדען אויף,
ארויסגעהען פון [א געוויסער בעהויפטונג
אדער געדאנק אין ארגומענטירען].
go upon' li'king (גאו א־פאן׳ לאי׳־
קינג) געהען אויף פראבע.
go upon' the pad (גאו א־פאן׳ טהי
פעד) ארויסגעהן אויף גאסען־רויב.
go up the spout (גאו אפ טהי ספאוט)
צוזאמענברעכען, זיין אין א צרה׳דיגען צו־
שטאנד [ווענען אונטערנעהמונגען]; געהן
אויף דער תליה, געהאנגען ווערען.
gourd *n.* (גאורד) א קירבעס; א קירבעס־
פלאנצע; א קירבעס־פלאש [פון קירבעס־
שאלעכץ].
gourde *n.* (גוהרד) א דאלאר [ווערט אזוי
גערופען אין לואיזיענע, קובא, האאיטי און
איינינע אנדערע געגענדען].
gour'diness *n.* (גאור׳־די־נעס) אן אנ־
שווילונג אויף א פערד׳ס פוס.
gourds *n.* (גאורדס) פאלשע [אויסגע־
הוילטע] ווירפעל.
gourd'-shell *n.* (גאורד׳־שעל) די שא־
לעכץ פון א קירבעס [אלס פלאש].
gourd'-tree *n.* (גאורד׳־טריע) דער
קאלאבאסען־בוים; די קירבעס־פלאנצע.
gourd'worm *n.* (גאורד׳־הוואירם) דער
לעבער־ווארים.
gour'dy *a.* (גאור׳־די) אויפגעשוואלען
[ווענען די פיס פון א פערד].
gour'mand *n.* (גאהר׳־מענד)
ז. *gormand*
gour'mandic *a.* (גאהר׳־מענ־דיק)
ז. *gormandic*
gour'mandism *n.* (גאהר׳־מענ־דיזם)
ז. *gormandism*
gour'mandize *v.* (גאהר׳־מענ־דאיז)
ז. *gormandize*
gour'mandizer *n.* (גאהר׳־מענ־דאי־
זער) ז. *gormandizer*
gourmet' *n.* (גוהר־מיי׳) א מבין אויף
גוטע מאכלים; א ליעבהאבער פון גוט
עסען און טרינקען.
gout *n.* (גאוט) [א גיכט אדער פאדאגרא
קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין א
שארפען וועהטאג אין איינינע געלענקען פון
פוס און בעזאנדערס אין גראבען פינגער].
gout *n.* (גוה) געשמאק, נייגונג אדער
לוסט צו עפעס.
gou'tiness *n.* (גאו׳־טי־נעס) גיכט אדער
פאדאגרא־שמערץ. ז. *gout*
gout'-stone *n.* (גאוט׳־סטאון) ליים־
שטיין אדער א מין פערהארטונג וואס
בילדעט זיך פון גיכט [פאדאגרא].
gout'-swelled *a.* (גאוט׳־סהוועלד) פער־
שוואלען פון גיכט אדער פאדאגרא.
gout'-swoll'en *a.* (גאוט׳־סהוואולן)
ז. *gout-swelled*
gout'weed *n.* (גאוט׳־הוויעד) גליעד־
קרויט [א מין פלאנצע, וועלכע מען האט
אמאל גענוצט אלס מיטעל צו גיכט
אדער פאדאגרא].
gout'wort *n.* (גאוט׳־הוואירט)
ז. *goutweed*
gou'ty *a.* (גאו׳־טי) וואס ליידעט אויף גיכט
אדער פאדאגרא; וואס געהערט צו פאדאג־
רא; אנגעשוואלען. ז. *gout*
gou'ty disease' (גאו׳־טי די־זיעז׳) די
גיכט אדער פאדאגרא ז. *gout*
Gov. אבקירצונג פון *governor*
gov'ern *v.* (גאוו׳־ערן) רעגיערען, פיה־
רען, בעהערשען, הערשען; אין גראמא־
טיק — רעגיערען, פאדערען נאך זיך דאס
אדער יענעם ווארט אין א געוויסער גרא־
מאטיקאלישער פארם.
gov'ernable *a.* (גאוו׳־ער־נעבל) אונ־
טערווערפיג; וואס לאזט זיך בעהערשען;
וואס ווערט רעגיערט.
gov'ernableness *n.* (גאוו׳־ער־נעבל־
נעס) דאס לאזען זיך בעהערשען, דאס ווע־
רען רעגיערט.
gov'ernance *n.* (גאוו׳־ער־נענס) ליי־
טונג, פיהרונג, פערוואלטונג.
gov'erness *n. and v.* (גאוו׳־ער־נעס)
א גובערנאנטקע, א פרויענצימער וואס איז
אנגעשטעלט אין א הויז צו לערנען און
ערציהען די קינדער; א פערוואלטעריז, א
הערשערין, א גובערנאטארין; שפיעלען
די ראלע פון א גובערנאנטקע.
gov'ernment *n.* (גאוו׳־ערנ־מענט) רע־
גיערונג, אנפיהרונג, פערוואלטונג, אויפזע־
הונג, קאנטראל; די רעגיערונג אדער פער־
וואלטונגס־ראטה פון א מלוכה, פון א גע־
זעלשאפט א. ד. ג.; די פערוואלטונגס־סיס־
טעם פון א לאנד, פון א שטאאט, פון א
געמיינדע א. ד. ג.; א גובערניע; אין גרא־
מאטיק — דאס רעגיערען פון ווערטער.
ז. *govern*
governmen'tal *a.* (גאוו־ערנ־מענ׳־
טעל) פון דער רעגיערונג אדער וואס גע־
הערט צו דער רעגיערונג.

gov'ernment-loan *n.* (גאוו'-ערנ־מענט-לאון) א רעגיערונגס־הלוואה.

gov'ern one's self (גאוו'-ערן הוואנז סעלף) זיך בעהערשען, זיך האלטען אין די הענד.

gov'ernor *n.* (גאוו'-ער-נאר) א רעגיע־רער, א הערשער; א פערוואלטער פון א געוויסער אינסטיטוציאן אדער איינריכ־טונג; א גובערנאטאר; א גאווערנער, א לעהרער; א פאטער, א בעל־הבית, אן על־טערער; אין א דאמפף־מאשין — דער רעגולאטאר.

gov'ernor-gen'eral *n.* (גאוו'-ער-נאר-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל־גובערנאטאר.

gov'ernorship *n.* (גאוו'-ער-נאר-שיפ) גובערנאטארשאפט; דאס אמט פון א גו־בערנאטאר.

gow'an *n.* (גאו'-ען) א מארגאריטקע [אזא בלום].

go well with (גאו הוועל הוויטה) וואויל געהן, זיין אין א גוטען צושטאנד.

go with (גאו הוויטה) מיטגעהן; נעהמען אנטייל; איינשטימען.

go with child (גאו הוויטה טשאילד) זיין טראגעדיג.

go without' (גאו הוויטה-אוט') זיך בע־געהן [אהן עפעס].

It is easier to go without eating than without drinking.

go without' say'ing (גאו הוויטה-אוט' סיי'-אינג) אנגענומען ווערען אהן דבורים; פערשטאנען ווערען אהן שום ערקלערונגען.

go with the stream (גאו הוויטה טהי סטריעם) שווימען מיט'ן שטראם.

It is not always wise to go with the stream.

go with the wind (גאו הוויטה טהי הווינד) געהן וואו דער ווינד בלאזט.

gown *n. and v.* (גאון) א פרויען־קלייד; א לאנגער פרייער בגד; א טאלאר [א לאנ־גער ברייטער אויבערמאנטעל ווי עס טרא־גען אין געוויסע לענדער פראפעסארען, יו־ריסטען, גלחים א. ד. ג.]; זיך אנטהאן א ברייטען לאנגען מאנטעל אדער אן עהנלי־כען בגד.

gown'man *n.* (גאונ'-מען) ז. *gownsman*.

gowns'man *n.* (גאונז'-מען) א טאלאר־טרעגער [איינער וואס טראגט א לאנגען ברייטען אויבערמאנטעל ווי א פראפעסאר, א יוריסט, א גלח א. ד. ג.].

go wrong (גאו ראנג) א טעות האבען, זיין אומגערעכט; פערקריכען קיין בויבע־ריק.

goy *n.* (גאי) א גוי.

goy'im *n.* (גאי'-אים) גויים.

goz'zard *n.* (גאז'-ערד) א גענזען־פאס־טוך; א נאר, א דומער יונג.

G. P. O. ראשי תבות פון די ווערטער *general post-office* [די הויפט פאסט־קאנטאר].

gr. אבקירצונג פון *groshen* אדער *gram*

grab *v. and n.* (גרעב) כאפען, גרייפען, טאפען; פערכאפען, אריינכאפען מיט גוואלט אדער אונגעזעצליך; דאס כאפען; דאס אריינכאפען מיט גוואלט; א מעכא־נישע פערריכטונג אנצונעהמען עפעס.

grab'-all *n.* (גרעב'-אהל) איינער אדער עטוואס וואס פערכאפט אלעס; איינער וואס וויל פערכאפען די גאנצע וועלט; אזא גרויסע נעץ צו כאפען פיש אין ים.

grab'-bag *n.* (גרעב'-בעג) א זאק מיט פערשיעדענע זאכען, וועלכע ווערען פער־קויפט ניט געזעהענערהייד, נאר דורך אריינשטופען די האנד און ארויסנעהמענ־דיג פון זאק וואס עס טרעפט זיך צוערשט [ווערט געברויכט אלס א מיטעל צו מאַ־כען געלד אויף אונטערנעהמונגען פאר וואהלטהעטיגע צוועקען]; א ניט כשר'ער, אונזיכערער מיטעל צו בעקומען געלד.

grab'ber *n.* (גרעב'-ער) א נעהמער, א כאפער; א פערכאפער.

grab'bing *n.* (גרעב'-אינג) דאס כאפען, דאס אריינכאפען מיט גוואלט; דאס אב־קלאפען זיך די פאדקאוועס פון די הינ־טערשטע פיס פון א פערד מיט די פא־דערשטע ביים לויפען.

grab'ble *v.* (גרעבל) גראבלען; טאפען; כאפען.

grab'-buck'et *n.* (גרעב'-באק'-עט) אן אויטאמאטישער לאסט־עמער [אזא גרוי־סער עמער, וועלכען מען געברויכט ביים לאדען און אויסלאדען זאמד, ערד, שטיי־נער א. ד. ג. ער ארבייט אויטאמאטיש, ער נעהמט אליין אריין די משא און לאדט זי אליין אויס].

grab'-hook *n.* (גרעב'-הוק) אזא פיער־פאכיגער האטשיק צו כאפען פיש [די פיער האטשיקעס ווערען בעפעסטיגט אין א שטי־קעל בליי און אנגעבונדען צו דער ווענט־קע]; א האטשיק, א קרוק, א האקען.

grab'-i'ron *n.* (גרעב'-אי'-ערן) א גריף אדער הענטעל פון א פראכט־וואגאן פאר וועלכען די באהן־בעדיענטע האלטען זיך אן ביים ארייכקומען אין וואגאן.

grab'-line *n.* (גרעב'-לאין) א שטריק פון א שיף פאר וועלכער מען ציהט זי, ווען זי קומט נאהנט צום ברעג.

grace *n. and v.* (גרייס) גנאדע; גונסט; בעגנאדיגונג; פערגעבונג, פערצייהונג; א געפעליגקייט, א טובה; גאטס גנאדע; גאטס בארמהערציגקייט; חן, אנגענעהמקייט, גרא־ציע, רייץ, שעהנהייט; א פערוואלטונגס־בעשלוס פון אן ענגלישען אוניווערזיטעט; אין מוזיק — קאלאראטור, א טרעל [אלס א פערציערונג פון א מעלאדיע]; א ברכה פאר'ן עסען אדער בענשען נאך'ן עסען; הערליכקייט, גנאדען [אן אדעל־טיטעל אין ענגלאנד]; בעציערען, בעפוצען; פערשעה־נערען; בעגינסטיגען, בעעהרען; פערשעה־נערען א מעלאדיע דורך קאלאראטור אדער טרעלען.

grace af'ter meat (גרייס עפ'-טער מיעט) דאס בענשען נאך'ן עסען [ברכת המזון].

grace before' meal (גרייס בי-פאור' מיעל) א ברכה פאר'ן עסען.

grace'-cup *n.* (גרייס'-קאפ) א גרויסער בעכער פון וועלכען אלע געסט טרינקען אוועקגעהענדיג פון טיש; א טרונק פון אזא בעכער.

graced *a.* (גרייסט) שעהן, גראציעז, חנ'עוודיג.

grace'ful *a.* (גרייס'-פול) פול מיט חן, גראציעז.

grace'fully *adv.* (גרייס'-פול-אי) אויף א חנ'עוודיגען אדער גראציעזען אופן; חנ'עוודיג, גראציעז.

grace'fulness *n.* (גרייס'-פול-נעס) חנ'עוודיגקייט, שעהנהייט, גראציע.

grace'-hoop *n.* (גרייס'-הוהפ) א רייפעל וואס ווערט בענוצט אין רייפען־שפיעל. ז. *graces*.

grace'less *a.* (גרייס'-לעס) אהן רייץ, אהן חן, אהן געשמאק; גאטלאז, אהן גאטס גנאדע; פערדארבען, אראב פון דרך הישר.

grace'lessly *adv.* (גרייס'-לעס-לי) ז. *graceless*.

grace'lessness *n.* (גרייס'-לעס-נעס) דאס זיין אהן חן, אהן רייץ אדער אהן גע־שמאק; דאס זיין גאטלאז, דאס זיין אהן גאטס גנאדע; פערדארבענהייט.

grace'-note *n.* (גרייס'-נאוט) אין מו־זיק — א קאלאראטור־נאטע, א טרעל.

gra'ces *n.* (גריי'-סעז) דאס רייפען־שפיעל [א שפיעל מיט רייפען און שטעק־לעך וואס האט דעם צוועק צו ענטוויקלען גראציעזע בעוועגונגען].

Gra'ces *n.* (די גריי'-סעז) די גראציען [דריי געטינען פון שעהנהייט, פרייד און לעבענסלוסטיגקייט אין דער גריכישער מי־טאלאגיע].

grace'-stroke *n.* (גרייס'-סטראוק) דער לעצטער שטריך; דער לעצטער קלאפ, א טויט־קלאפ [אום צו טויטען א טויטליך־פערוואונדעטען, כדי איהם צו בעפרייען פון אומזיסטיגע ליידען].

grac'ile *a.* (גרעס'-איל) דין, מאגער; גראציעז.

gracios'ity *n.* (גריי-סי-אס'-אי-טי) דאס זיין גראציעז; חנ'עוודיגקייט; דאס זיין אנגענעהם.

gracio'so *n.* (גריי-סי-או'-סאו) א פא־יאץ, א קלאון [אין א שפאנישער קאמע־דיע]; א ליעבלינג.

gra'cious *a.* (גריי'-שאס) גנעדיג, גי־טיג, גנעדיג, פריינדליך; גאטזעליג, פרום; חנ'עוודיג, גראציעז, רייצענד, שעהן, אנגע־נעהם, סימפאטיש, ליעבליך, אנציהענד.

gra'cious alive'! (גריי'-שאס ע-לאיוו') גאט מיינער! אח! [אן אויסדרוק פון פערוואונדערונג].

gra'ciously *adv.* (גריי'-שאס-לי) פריינדליך, ליעבליך; מיט גנאד, מיט פריינדשאפט, מיט ליעבליכקייט.

gra'cious me! (גריי'-שאס מי) גאט מיינער! [אן אויסדרוק פון פערוואונדע־רונג].

gra'ciousness *n.* (גריי'-שאס-נעס) גנאדע, גיטיגקייט, געפעליגקייט, פריינדליכ־קייט; חנ'עוודיגקייט, חן, רייץ, גראציע.

grack'le *n.* (גרעקל) אזא קראקעדיגער פויגעל.

gra'date *v.* (גריי'-דייט) צו א ברייינגען שטופענווייזע איבערגאנג [ווי פון איין קאליר צו אן אנדערען].

grada'tim *adv.* (גרע-דיי'-טים) שטו־פענווייז, גראדענווייז, א מדרגה נאך א מדרגה, א שריט נאך א שריט.

grada'tion *n.* (גרע-דיי'-שאן) דער שטופענגאנג; א שטופענווייזער פארט־שריט, א שטופענווייזע שטייגערונג; אין מאלעריי — דער שטופענווייזער איבער־גאנג פון איין קאליר צו א צווייטען; אין מוזיק — די שטופענווייזע העכערונג אדער אראבנידערונג פון אקארדען.

grada'tional *a.* (גרע-דיי'-שאנ-על) טרים ביי טרים, שטופענווייז, גראדענווייז.

grad'atory *a.* (גרעד'-ע-טא-רי) שטו־פענווייז, גראדענווייז; שטופענווייז פרא־גרעסירענד.

grade *n. and v.* (גרייד) א גראד, א שטופע; א מדרגה; די משופע'דיגקייט אדער נייגונגס־פלעכע פון א באהן־וועג; א ראנג, א משין; א קוה אדער אקס וואס קומט ארויס פון געקרייצטע [געמישטע] עלטערען; זארטירען; פלאך מאכען; אויס־בעסערען דעם מין דורך קרייצונג [מי־שונג] פון עלטערען.

grade cross'ing (גרייד קראהס'-אינג) אן ארט וואו א געוועהנליכער וועג קרייצט אן אייזענבאהן־וועג.

gra'dient *a. and n.* (גריי'-די-ענט) געהענד, שרייטענד; שטייגענד; וואס געהט

אדער ליופט מיט פיס [וועגן געוויסע רעפטיליען אין געגענזאץ צו די בויך־קריכענדע]; די שטייגונג פון אן אייזענבאהן־וועג, די נייגונגס־פלעכע; אין פיזיק — דאס פערהעלטניס אין וועלכען א פערענדערליכע גרעסע, ווי טעמפעראטור, דרוק א. ד. ג. ענדערט זיך אין איהר ווערטה.

Gradien'tia *n.* (גריי-די-ען׳-שי-א) דער מין רעפטיליען וועלכע געהען אויף פיס [אין געגענזאץ צו די בויך־קריכענדע].

gra'din *n.* (גריי׳-דין) א רייה טרעפ אדער זיץ־פלעצער איינע איבער די אנדערע; א טרעפעל אדער פאך [פאליצע] איבער אן אלטאר; אזא צייהנערדיגער דלאט וואס ווערט בענוצט פון סקולפטארען.

gra'dine *n.* (גריי׳-דין) ז. *gradin*.

grad'ual *a. and n.* (גרעדזש׳-או-על) שטופענווייז, גראדענווייז; א געוויסער לויב־געזאנג אין דער קאטוילישער קירך וואס פלעגט אמאל געזונגען ווערען אויף די טרעפען פון דער בימה; א בוך וואס ענטהאלט דיעזען געזאנג.

gradual'ity *n.* (גרעדזש-או-על׳-אי-טי) דער שטופענגאנג; א לאנגזאמער, שטופענווייזער פארטשריט.

grad'ually *adv.* (גרעדזש׳-או-על-אי) טריט ביי טריט, שטופענווייז; פאמעלעך. Gradually they ascended the mountain.

grad'ualness *n.* (גרעדזש׳-או-על-נעס) דאס שטייגען אדער פארטשרייטען שטופענווייז.

Grad'ual Psalm (גרעדזש׳-או-על סאהם) א שיר המעלות.

grad'uate *v., n. and a.* (גרעדזש׳-או-אייט) איינטיילען אין גראדען; שטייגען; פערבעסערען; ענדערען שטופענווייז; בעווירדיגען מיט אן אקאדעמישען טיטול; גראדואירען אדער ענדיגען [א שוהל אדער אוניווערזיטעט]; קריגען אן אקאדעמישען טיטול; א גראדואירטער אדער געענדיגטער [פון א שוהל אדער אוניווערזיטעט]; א בעווירדיגטער מיט אן אקאדעמישען טיטול; א גלעזערנע כלי, וועלכע איז איינגעטיילט אין גראדען [ווי די, וועלכע ווערען בענוצט פון כעמיקער אדער אפטייקערס]; איינגעטיילט אין גראדען.

grad'uated tube (גרעדזש׳-או-איי-טעד טיוב) א גראדואירטע גלאז־רעהר [אזא לאנג, שמאל גלאז איינגעטיילט אין גראדען].

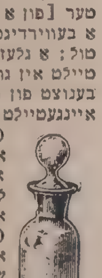

Graduated Tube

grad'uateship *n.* (גרעדזש׳-או-אייט-שיפ) דער אקאדעמישער טיטול פון א געענדיגטען אדער גראדואירטען [פון אן אוניווערזיטעט אדער אקאדעמיע].

gradua'tion *n.* (גרעדזש-או-איי׳-שאן) א גראדען־איינטיילונג; דאס איינטיילען אין גראדען; דאס גראדואירען אדער ענדיגען [א בילדונגס־אנשטאלט]; דאס בעקומען אן אקאדעמישען טיטול ביים ענדיגען שטודירען; דאס דערהויבען וועלכען עס איז שטאף צו א העכערער מדרגה [ווי די אלכעמיסטען האבען עס געדענקט צו טהאן מיט פראסטע מעטאלען, זיי צו דערהויבען צו גאלד]; דאס קאנצענטרירען אדער געדיכטער מאכען א פליסיגקייט.

grad'uator *n.* (גרעדזש׳-או-איי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס טיילט אין גראדען; א גראדואיר־מאשין [א מאשין וואס טיילט אין גראדען].

gra'dus *n.* (גריי׳-דאס) א פראזאדיען־ווערטערבוך [א בוך וואס ענטהאלט פערשיעדענע ביישפיעלע פון דער פאעזיע, פון דעם בוי פון פערזען און זייער מאס]; א מוזיקאליש שטיק פאר איבונג.

graf *n.* (גראף) א גראף [אן אדעל־טיטול].

graff *n. and v.* (גרעף) א פרעמדע צווייג וואס ווערט אריינגעזעצט אין א בוים; אריינזעצען א פרעמדע צווייג אין א בוים [מרכיב זיין].

graf'fer *n.* (גרעפ׳-ער) איינער וואס איז מרכיב [וואס זעצט אריין א פרעמדע צווייג אין א בוים]; א נאטאריוס.

graft *n. and v.* (גרעפט) א פרעמדע צווייג וואס ווערט אריינגעזעצט אין א בוים; עטוואס וואס ווערט צוגעשטוקעוועט צו אן אנדער זאך; אין כירורגיע — א שטיק פלייש אדער הויט וואס ווערט אבגעשניטען פון איין ארט און צוגעשטוקעוועט צו אן אנדער ארט; פיזישע ארבייט; כאבאר, לא יחרץ געלד, שחד, אונעהרליך געלד; מרכיב זיין [אריינזעצען א פרעמדע צווייג אין א בוים]; צושטוקעווען; אריינפלאנצען; ענג פעראייניגען; אריינשטאפען, אריינפאסען; צושטוקעווען א שטיק הויט אדער פלייש פון איין ארט צום אנדערען; ארבייטען; נעהמען כאבאר, לא יחרץ געלד אדער שחד; אראבלאזען צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטע געלדער, בעזאנדערס קהל׳שע; אין גנבים־שפראך — שלעפען פון די קעשענעס; העלפען אן אנדערען גנב׳ענען; ארויפלעגען נייע זוילען [פאדעשוועס] אויף שטיוועל.

graf'ter *n.* (גרעפ׳-טער) א כאבארניק, א לא יחרץ געלד נעהמער; איינער וואס נוצט אוים א קהל׳שען אמט פאר זיינע אייגענע צוועקען; איינער וואס לאזט אראב צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטע געלדער; א גערטנער וואס זעצט אריין פרעמדע צווייגען אין ביימער.

graf'ting *n.* (גרעפ׳-טינג) דאס מרכיב זיין. [דאס אריינזעצען א פרעמדע צווייג אין א בוים]; דאס צונויפשטוקעווען; דאס נעהמען כאבאר אדער לא יחרץ געלד, דאס אראבלאזען צו זיך אין קעשענע אנפערטרויטע געלדער, בעזאנדערס קהל׳שע; דאס אויסנוצען א קהל׳שען אמט פאר אייגענע צוועקען.

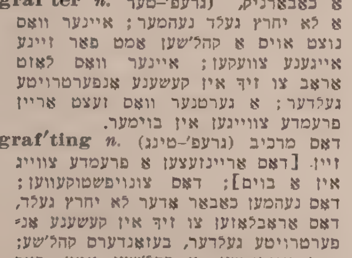
Grafting

graf'ting-knife *n.* (גרעפ׳-טינג-נאיף) א מעסער וואס ווערט בענוצט ביים אריינזעצען פרעמדע צווייגען אין ביימער.

graf'ting-tool *n.* (גרעפ׳-טינג-טוהל) א רידעל, אן אייזערנע לאפעטע צום גראבען.

graf'ting-wax *n.* (גרעפ׳-טינג-הוועקס) בוים־וואקס [אזא מין זאלב געמאכט פון ביענען־וואקס, חלב און אנדערע מאטעריאלען איינצושמירען די ביימער אין וועלכע מען זעצט אריין פרעמדע צווייגען].

Gra'ham bread (גריי׳-עם ברעד) ברויט געבאקען פון אונגעזיפטער ווייצען־מעהל.

Gra'ham flour (גריי׳-עם פלאור) ניט געזיפטע ווייצען־מעהל.

Gra'hamism *n.* (גריי׳-עם-איזם) וועגעטאריאניזם [די לעהרע וועגען שפייזען זיך נור מיט פלאנצען און ניט מיט פלייש אדער פיש. אויף דעם נאמען פון סילוועסטער גרייהעם, אן אמעריקאנער רעפארמער און שרייבער איבער דיעטע (סיסטעם פון נאהרונג). געבארען אין יאהר 1794, געשטארבען אין 1851].

Gra'hamite *n.* (גריי׳-עם-איט) אן אנהענגער פון סילוועסטער גרייהעם׳ס טעאריען וועגען שפייזען; א וועגעטאריאנער.

grail *n. and v.* (גרייל) א גרויסער פלאכער בעכער; דער הייליגער גראל [א געוויסער בעכער וועגען וועלכען עס האט זיך געבילדעט ביי קריסטען א לעגענדע, אז פון איהם האט קריסטוס געטרונקען ביים לעצטען אבענדמאהל און אין וועלכען מען האט אריינגעכאפט די לעצטע טראפענס בלוט פון קריסטוס׳ען ווען מען האט איהם אראבגענומען פון קרייץ]; אזא פייל וואס ווערט בענוצט פון קאמען־מאכער; מאכען קאמען מיט דיעזער פייל.

grain *n. and v.* (גריין) א קערנדעל [הויפטזעכליך א תבואה־קערנדעל]; תבואה; א גראן [געוויכט]; א ברעקעל, א פיצעל, א שטויב; די אויבערפלעכע [אין בעצוג צו גלאטקייט אדער שארפקייט]; דער שטריך אדער די ריכטונג פון די פיברען [אדערען, פעדים, פאזערען — פון האלץ]; פאזערדיגקייט, פעדימדיגקייט [פון האלץ]; כאראקטער, געבוי, נאטירליכע אייגענשאפט אדער נייגונג; דער שארלאך, פורפור [פארב]; א ניט בלאקירענדער קאליר; די האר־זייט פון לעדער; אויסגעברייטע מאלץ [ברייע]; פויגעל־קויט [געברויכט ביים בעארבייטען לעדער]; אזא שפייז צו כאפען פיש; צושטויסען, צומאלען, פערוואנדלען אין קערנדלעך; אבטיילען פון די קערנדלעך; אבפארבען אזוי, אז עס זאל אויסזעהן פאזערדיג, פעדימדיג אדער פיבערדיג [ווי האלץ]; אראבנעהמען די האר פון פעל.

grai'nage *n.* (גריי׳-נעדזש) קארן־געלד, שטייער אויף תבואות; א שטייער אמאל אין לאנדאן אויף אריינגעפיהרטע זאלץ; אזא מין געשווילעכץ אויף א פערד׳ס פוס.

grain'-ber'ries *n.* (גריינ׳-בער׳-איז) שארלאך־יאגדעס [א מין רויטע יאגדעס].

grain'-bin'der *n.* (גריינ׳-באינ׳-דער) א מאשין צו בינדען תבואה אין סנאפעס אויף׳ן פעלד.

grain'-brui'ser *n.* (גריינ׳-ברוה׳-זער) א מיהל צו צושטויסען תבואה־קערנער [אלס שפייז פאר בהמות].

grain'-car *n.* (גריינ׳-קאר) א תבואה־וואגאן.

grain'-door *n.* (גריינ׳-דאור) א טהיר אין א תבואה־וואגאן.

graine *n.* (גריין) די אייעלעך פון זייד־ווערים.

grained *a.* (גריינד) געפארבט אזוי, אז עס זאל אויסזעהן פאזערדיג, פעדימדיג אדער פיבערדיג [ווי האלץ]; צומאלען

אין קליינינקע קערנדלעך; פּאַזערדיג, פּיבערדיג, פּעדימדיג [ווי האָלץ]; שאַרסטקע, ניט גלאַט.

grai'ner *n.* (גריי׳-נער) איינער וואָס פאַרבט אַזוי, אַז עס זאָל אויסזעהן פּאַזערדיג, פיבערדיג אָדער פּעדימדיג [ווי האָלץ]; אַזאַ באַרשט וואָס ווערט געברויכט ביי דיזעזן מין פאַרבען; שטאָף געמאַכט פון טויבען-קויט [געברויכט ביים בעאַרבייטען לעדער]; אַ מעסער מיט וועלכען מען שאַבט אָב די האָר פון פעל.

grai'nery *n.* (גריי׳-נער-אי) אַ שפּייכער. ז. *granary*

grai'ning *n.* (גריי׳-נינג) דאָס פאַרבען אַזוי, עס זאָל אויסזעהן ווי האָלץ [פּיבערדיג אָדער פּאַזערדיג]; דאָס אויסזעהן ווי האָלץ; דאָס מאַכען לעדער נאַרביג [מיט קאַרבלעך, געקנייטשט, קערנדיג]; דאָס כאַפּען פיש מיט אַזאַ שפּיעז.

grain'-leath'er *n.* (גריינ׳-לעטה׳-ער) שיך-לעדער [געפאַרבט שוואַרץ].

grain'-mill *n.* (גריינ׳-מיל) אַ מיהל.

grain'-moth *n.* (גריינ׳-מאָטה) אַ מאָ-טען-פליגעלע, וועמעס לאַרוואַ שעדיגט די תבואות אין די שפּייכלערס.

grain of allow'ance (גריין אָוו ע-לאַו׳-ענס) אַ שטיקעל ענטשולדיגונג, אַ שטיקעל בערעכטיגונג.

grains *n.* (גריינז) אויסגעברייטעטע מאַלץ [ברייע]; פויגעל-קויט [צום בעאַרבייטען לעדער]; אַזאַ שפּיעז צו כאַפּען פיש; דער פלאַץ וואו צוויי וואַסער-שטראָמען בעגעגענען זיך.

grain'-scale *n.* (גריינ׳-סקייל) אַן אויטאָמאַטישע וואָג אויף עלעוואַטאָרען צו וועגען תבואה.

grain'-side *n.* (גריינ׳-סאַיד) די קער-ניגע [נענאַרבטע] זייט פון אַ פעל [די אויבערשטע זייט, וואו עס איז פריהער געווען האָר].

grain'-soap *n.* (גריינ׳-סאָופּ) האַרטע זייף.

grains of par'adise (גריינז אָוו פּער׳-ע-דאַיז) גן-עדן-קערנער [אַזאַ געווירץ וואָס וואַקסט אין די הייסע געגענדען פון אַפריקאַ].

grain'-tin *n.* (גריינ׳-טין) ריינער וויי-סער צין.

grain'-wee'vil *n.* (גריינ׳-הוויע׳-וויל) דער קאָרן-וואָרים.

grai'ny *a.* (גריי׳-ני) פול מיט קאָרן אָדער קערנער; קערענדיג, ניט גלאַט, שאַרסטקע.

gram. אַבקירצונג פון *grammar*

gram *n.* (גרעם) [אַ גרויסע גראַם] אַ גראַם פראַנצויזישע וואָג-איינהייט וואָס איז גלייך צו דער געוויכט פון אַ קוביק-סענ-טימעטער וואַסער; אַ טויזענד-חלק פון אַ קילאָגראַם].

gramin'eal *a.* (גרע-מינ׳-אי-על) גראָזיג, גראָז-אַרטיג.

gramin'eous *a.* (גרע-מינ׳-אי-אַס) ז. *gramineal*

graminifo'lious *a.* (גרעמ-אי-ני-פאָו׳-לי-אַס) מיט בלעטער וואָס זיינען ענה-ליך צו גראָז-בלעטלעך.

gramin'iform *a.* (גרע-מינ׳-אי-פאָרם) גראָז-פערמיג, וואָס איז ענהליך צו גראָז.

gram'inite *n.* (גרעמ׳-אי-נאַיט) גראַ-מיניט [אַ מין גרינער מינעראַל].

graminiv'orous *a.* (גרעמ-אי-ניוו׳-

אַ-ראַס) וואָס עסט גראָז [ווי אָקסען, פערד, ציעגען א. ד. ג.].

gram'mar *n.* (גרעמ׳-אַר) גראַמאַטיק; די וויסענשאַפט, וועלכע ערקלערט דעם געבוי פון אַ שפּראַך; די קונסט צו גע-ברויכען ריכטיג אַ שפּראַך אין שרייבען און רעדען; אַ זאַמלונג פון גראַמאַטי-שע כללים; דאָס שרייבען און רעדען לויט בעשטימטע כללים פון דער שפּראַך-בוי-אונג; אַ לעהר-בוך וועגען די גרונד-כללים פון וועלכער עס איז וויסענשאַפט.

gramma'rian *n.* (גרע-מיי׳-רי-ען) אַ שפּראַך-קענער, אַ גראַמאַטיקער.

gram'mar-school *n.* (גרעמ׳-ער-סקוהל) די העכערע קלאַסען פון אַן עלע-מענטאַרער שוהל [אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

grammat'ic *a.* (גרע-מעט׳-איק) גראַ-מאַטיקאַליש; וואָס איז נוגע צו גראַמאַ-טיק אָדער צום געבוי פון אַ שפּראַך.

grammat'ical *a.* (גרע-מעט׳-אי-קעל) ז. *grammatic*

grammat'ically *adv.* (גרע-מעט׳-אי-קעל-אי) גראַמאַטיקאַליש.

grammat'icalness *n.* (גרע-מעט׳-אי-קעל-נעס) דאָס זיין גראַמאַטיש.

grammat'icaster *n.* (גרע-מעט׳-אי-קעס-טער) אַ שטאַרקער בעל מדקדק, אַ פּעדאַנט, אַ מקפיד אויף יעדען אות.

grammat'icise *v.* (גרע-מעט׳-אי-סאַיז) ז. *grammaticize*

grammat'icism *n.* (גרע-מעט׳-אי-סיזם) אַ פונקט אָדער כלל פון גראַמאַטיק.

grammat'icize *v.* (גרע-מעט׳-אי-סאַיז) מאַכען גראַמאַטיקאַליש; אַרויסצייגען קענט-ניסע אין גראַמאַטיק.

grammatol'atry *n.* (גרעמ-ע-טאָל׳-ע-טרי) די פערגעטערונג פון ווערטער; דאָס בוקען זיך פאַר׳ן בוכשטאַב; דאָס לעגען די אויפמערקזאַמקייט אויף די ווערטער, ניט רעכענענדיג זיך מיט׳ן אינ-האַלט.

gramme *n.* (גרעם) ז. *gram*

gram'ophone *n.* (גרעמ׳-אָ-פאָון) אַ גראַמאָפאָן, אַן אינסטרומענט וועלכער רעפּראָדוצירט טענער און קלאַנגען.

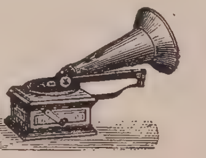

Gramophone

gram'pus *n.* (גרעמ׳-פּאַס) דער בוטס-קאָפּ אָדער שווערד-וואַלפיש [אַ מין וואַל-פיש].

Grampus

granadil'la *n.* (גרענ-ע-דיל׳-אַ) גראַ-נאַדילאַ, די פרוכט פון אַ מין פלעכטענדע גרעזער אָדער קוסטעס מיט בלויע בלומען וואָס וואַקסען אין די הייסע לענדער.

gran'ary *n.* (גרענ׳-ע-רי) 1. אַ קאָרן-שפּייכלער; 2. אַ געגענד וואָס גיט אַ גרויס ברויט פאַר אַנדערע געגענדען אָדער לענ-דער.

2. The Mississippi valley is the granary of the United States.

grand *a.* (גרענד) גרויסאַרטיג, ערהאַבען, פּרעכטיג; גרויס, הערליך, נאָבעל; הויפּט, גרעסטער, וויכטיגסטער; ערשטער; פאָל-קאָם; וואָס איז כולל אַלע פּרטים.

gran'dam *n.* (גרענ׳-דעם) ז. *grandame*

gran'dame *n.* (גרענ׳-דיים) אַ באָבע, אַ גרויסמוטער, אַן אַלטע פרוי.

Grand Ar'my of the Repub'lic (גרענד אַר׳-מי אָוו טהי רי-פּאַב׳-ליק) אין די פעראייניגטע שטאַאַטען — אַ גע-זעלשאַפט פון די וועטעראַנען, וועלכע האָבען גענומען אַנטייל אין בירגער-קריעג [1861—5], מיט דעם ציעל אויפצוהאַל-טען צווישען זיי ברידערליכקייט און שטי-צען איינע די אַנדערע אין דער צייט פון אַ נויט.

grand'aunt *n.* (גרענד׳-ענט) אַן על-טער-מוהמע.

grand'child *n.* (גרענד׳-טשאַילד) אַן אייניקעל.

grand climacter'ic (גרענד קלאַי-מעק-טער׳-איק) דאָס 63טע יאָהר פון אַ מענשענס לעבען. ז. *climacteric*

grand'daughter *n.* (גרענד׳-דאָה-טער) אַן אייניקעל [ווייבליך].

grand'-duke *n.* (גרענד׳-דיוק) אַ גרויס-הערצאָג; אַ גרויס-פירסט.

grand'-duke'dom *n.* (גרענד׳-דיוק׳-דאַם) אַ גרויס-הערצאָגטום; אַ גרויס-פירסטענטום.

grandee' *n.* (גרענ-דיע׳) אַ גראַנד, איי-נער פון די שפּאַנישע אַדעליגע; אַ מענש פון העכערען ראַנג, אַן אַדעליגער.

grandee'ship *n.* (גרענ-דיע׳-שיפּ) די ווירדע אָדער לאַגע פון אַ גראַנד אָדער אַדעליגען.

gran'deur *n.* (גרענ׳-דיור) גרויסקייט, הויכקייט; הערליכקייט, פּרעכטיגקייט, ערהאַבענהייט, גלאַנץ.

grand'father *n.* (גרענד׳-פאַ-טהער) אַ גרויספאַטער, אַ זיידע.

grandil'oquence *n.* (גרענ-דיל׳-אָ-קהווענס) אַ הויכער סטיל, הויכע מליצות, קלינגענדע פראַזען.

grandil'oquent *a.* (גרענ-דיל׳-אָ-קהווענט) וועלכער רעדט מיט קלינגענדע פּראַזען אָדער הויכע מליצות.

gran'diose *a.* (גרענ׳-די-אָוס) גראַנ-דיעז, גרויסאַרטיג; אויפגעבלאָזען, באַמ-באַסטיש.

gran'diosely *adv.* (גרענ׳-די-אָוס-לי) אויף אַ גראַנדיעזען אָדער גרויסאַרטיגען אופן; באַמבאַסטיש.

grandios'ity *n.* (גרענ-די-אָס׳-אי-טי) דאָס זיין גראַנדיעז, גרויסאַרטיגקייט; דאָס זיין אויפגעבלאָזען אָדער באַמבאַסטיש.

grandio'so *adv.* (גרענ-די-אָו׳-סאָו) אין מוזיק — אויף אַ גרויסאַרטיגען אָדער גראַנדיעזען אופן.

grand ju'ror (גרענד דזשוה׳-ראָר) אַ מיטגליעד פון אַנקלאַגע-געריכט. ז. *grand jury*

grand ju'ry (גרענד דזשוה׳-רי) דאָס אַנקלאַגע-געריכט [אַ געריכט פון געשוואָ-רענע, אין צאָהל פון 12 ביז 23, וועלכע אורטיילען צי איז דאָ אַ חשד אויף אַ געוויסער פערזאָן, אַז זי האָט בעגאַנגען דעם פערברעכען].

grand lar'ceny (גרענד לאַר׳-סע-ני)

אין געזעצגעבונג — א גנבה פון א סומע פון אונגעפעהר איבער 25 דאלאר.

grand liqu'or (גרענד ליק'-אר) דער לעבענס־עליקסיר [דער געטראנק, וועלכען די אלכעמיקער האבען געזוכט, מיינענדיג, אז מיט אזא געטראנק קען מען מאכען פון טויט לעבעדיג].

grand lodge (גרענד לאדזש) די גראנד־לאזשע פון אן ארדען [די אנפיהרענדע גרופע פון דעם ארדען, וועלכע בעשטעהט פון דעלעגאטען פון אלע לאזשעס אונטער דעם פארזיץ פון גראנד־מייסטער].

grand'ly *adv.* (גרענד'-לי) אויף א גרויסארטיגען אופן.

grand'ma *n.* (גרענד'-מא) ז. *grandmamma*.

grand'mamma *n.* (גרענד'-מא-מא) א גרויס־מוטער, א באבע.

grand mas'ter (גרענד מעס'-טער) דער גרויסמייסטער אדער הויפט פון אן ארדען. He is grand master of a fraternal order.

grand'mother *n.* (גרענד'-מאטה-ער) א גרויסמוטער, א באבע.

grand'nephew *n.* (גרענד'-נעפ-יו) א גרויס־נעפע, דער זוהן פון א פלימעניק אדער פלימעניצע.

grand'ness *n.* (גרענד'-נעס) גרויסקייט, גרויסארטיגקייט, גראנדיעזיטעט.

grand'niece *n.* (גרענד'-ניעס) א גרויס־ניכטע, די טאכטער פון א פלימעניק אדער פלימעניצע.

grand old man (גרענד אולד מען) א זעהר בעליעבטער אלטער מאן; א זעהר בעליעבטער שטאאטסמאן.

Grand Old Par'ty (גרענד אולד פאר'-טי) די רעפובליקאנער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

grand op'era (גרענד אפ'-ע-רא) גראנד־אפערא [א הויך־קלאסישע אפערא, וואס ווערט דורכאויס געזונגען און אקאמפאנירט פון א גרויסען ארקעסטער].

grand'pa *n.* (גרענד'-פא) ז. *grandpapa*.

grand'papa *n.* (גרענד'-פא-פא) א גרויספאטער, א זיידע.

grand'parent *n.* (גרענד'-פעהר-ענט) א זיידע אדער א באבע.

grand pian'o (גרענד פי-ען'-או) א קלאוויר, א פליגעל־פיאנא.

grand'-relief' *n.* (גרענד'-רי-ליעף') אין סקולפטור — הויך־רעליעף, הויך־בולט.

grand se'cret (גרענד סי'-קרעט) די גרויסע געהיימניס, יענע וועלט.

grand'sire *n.* (גרענד'-סאיר) דער זיידע; דער אורפאטער פון א משפחה.

grand'son *n.* (גרענד'-סאן) אן אייניקעל [מענליך].

grand'uncle *n.* (גרענד'-אנקל) אן עלטער־פעטער.

grange *n.* (גריינדזש) א פערמע, א כוטאר; אין די פעראייניגטע שטאאטען — א לאזשע פון א פארמער־ארדען, וואס האט זיך געשטעלט דעם ציעל מיטצוהעלפען דער ענטוויקלונג פון ערד־ארבייט.

gran'ger *n.* and *a.* (גריינ'-דזשער) א מיטגליעד פון דעם פארמער־ארדען אין אמעריקא; א פערמער, א דארף־יונג; וואס איז שייך צו א פערמע אדער כוטאר.

gran'gerism *n.* (גריינ'-דזשער-איזם) די פרינציפען און מעטאדען פון דעם פארמער־ארדען אין אמעריקא; דאס אילוסטרירען א בוך, אריינקלעפענדיג אין איהם אילוסטראציאנען פון אנדערע ביכער.

gran'gerite *n.* (גריינ'-דזשער-איט) איינער וואס אילוסטרירט א בוך מיט אילוסטראציאנען ארויסגעריסען פון אנדערע ביכער.

gran'gerize *v.* (גריינ'-דזשער-איז) אילוסטרירען א בוך מיט אויסגעשניטענע אילוסטראציאנען פון אנדערע ביכער.

gran'gerizer *n.* (גריינ'-דזשער-אי-זער) ז. *grangerite*.

granif'erous *a.* (גרע-ניפ'-ע-ראס) וואס טראגט קערנער.

gran'iform *a.* (גרענ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קערנדעל.

gran'ite *n.* (גרענ'-איט) גראניט [א מין שטיין]; א מין געפרארענער געטראנק [שערבעט]; גראניט־געשיר. ז. *granite-ware*.

gran'ite-ware *n.* (גרענ'-איט-הוועהר) גראניט־געשיר [אייזערנע אדער ליימענע געשיר דעקארירט אזוי, אז זיי זעהען אויס ווי גראניט].

granit'ic *a.* (גרע-ניט'-איק) פון גראניט־שטיין.

granit'iform *a.* (גרע-ניט'-אי-פארם) גראניט־פערמיג; וואס זעהט אויס ווי גראניט.

gran'itoid *a.* (גרענ'-אי-טאיד) עהנליך צו גראניט.

graniv'orous *a.* (גרע-ניוו'-א-ראס) וואס עסט קערנער [ווי א פויגעל].

grant *v.* and *n.* (גרענט) בעוויליגען, שענקען; געבען א קאנצעסיע, בעוויליגען א רעכט אדער פריווילעגיע; געזעצליך, אפיציעל איבערטראגען אייגענטום; צוגעבען [די ריכטיגקייט פון עפעס]; בעוויליגונג; איבערטראגונג פון אייגענטומס־רעכטע [דורך אפיציעלע דאקומענטען]; דאס שענקען אדער בעוויליגען [רעכטע און פריווילעגיען]; דאס צוגעבען [די ריכטיגקייט פון עפעס]; א קאנצעסיע, עטוואס וואס ווערט בעוויליגט [אויף א פאטענט, אלס פריווילעגיע א. ז. וו., הויפטזעכליך טראקטען לאנד וואס ווערען אוועקגעגעבען צו אייזענבאהן־קאמפאניעס, קאלאניסטען א. ז. וו.].

gran'table *a.* (גרענ'-טעבל) וואס קען בעוויליגט ווערען, געגעבען ווערען אדער צוגעגעבען ווערען.

grant a lease (גרענט ע ליעס) געבען א קאנצעסיע.

gran'ted *a.* (גרענ'-טעד) בעוויליגט, געשאנקען; איבערגעטראגען [וועגען אייגענטומס־רעכט]; צוגעגעבען, אנגענומען אלס זעלבסטפערשטענדליך.

gran'ted to be so (גרענ'-טעד טו בי סאו) אנגענומען אז עס איז אזוי.

grantee' *n.* (גרענ-טיע') איינער וועמען עפעס ווערט בעוויליגט אדער געשאנקען; איינער וועמען מען גיט איבער אויף א קאנטראקט אייגענטומס־רעכט; איינער וועלכער קריעגט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס; איינער וואס קריעגט א קאנצעסיע; א קאנצעסיאנער.

gran'ter *n.* (גרענ'-טער) ז. *grantor*.

gran'tor *n.* (גרענ'-טאר) איינער וואס בעוויליגט, גיט איבער אייגענטומס־רעכט, גיט א קאנצעסיע אדער גיט צו די ריכטיגקייט פון עפעס.

gran'ula *n.* (גרענ'-יו-לא) א קליין קערנדעל.

gran'ular *a.* (גרענ'-יו-לאר) קערנערדיג; עהנליך צו קערנדלעך.

granular'ity *n.* (גרענ-יו-לער'-אי-טי) קערנערדיגקייט.

gran'ularly *adv.* (גרענ'-יו-לער-לי) ווי קערנדלעך; אין קערנדלעך.

gran'ulate *v.* and *a.* (גרענ'-יו-לייט) צושטויסען אדער צומאלען אין קערנדלעך; ווערען צושטויסען אדער צומאלען אין קערנדלעך; בעדעקען מיט קליינינקע קערנדלעך; מאכען שארסטקע; צומאלען; צושטויסען; קערניג [שארסטקע, ניט גלאט, ניט גלייך].

gran'ulated *a.* (גרענ'-יו-לייט-עד) קערנערדיג; צומאלען, צושטויסען; קערניג [ווי בעדעקט מיט קליינינקע קערנדלעך, ניט גלייך, ניט גלאט, שארסטקע].

gran'ulating-machine' *n.* (גרענ'-יו-ליי-טינג-מע-שין') א גראנוליר־מאשין [א מאשין וואס פערוואנדעלט מעטאל אין פיינע קערנדלעך אדער א מאשין צום מאלען שיס־פולווער].

granula'tion *n.* (גרענ-יו-ליי'-שאן) דאס צומאלען, דאס צושטויסען; דאס בילדען זיך פון נייעם געוועב [ביי דער פערהיילונג פון א וואונד].

gran'ulative *a.* (גרענ'-יו-ליי-טיוו) צומאלענדיג, צושטויסענדיג; צושטויבט, צומאלען; בילדענדיג א נייעם געוועב [ביי דער פערהיילונג פון וואונדען].

gran'ule *n.* (גרענ'-יול) א קליין קערנדעל, א קליין טיילעכעל, א שטויבעלע.

granulif'erous *a.* (גרענ-יו-ליפ'-ע-ראס) צושטויסענדיג, צומאלענדיג, פערוואנדלענדיג אין קערנדלעך; קערנערדיג.

gran'uliform *a.* (גרענ'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א קערנדעל.

gran'ulite *n.* (גרענ'-יו-לאיט) גראנוליט [א מינעראל וואס בעשטעהט פון קווארץ און פעלדשפאט].

granulit'ic *a.* (גרענ-יו-ליט'-איק) וואס איז שייך צו גראנוליט. ז. *granulite*.

gran'ulize *v.* (גרענ'-יו-לאיז) מאכען פילען אדער קאפסולען.

granulo'ma *n.* (גרענ-יו-לאו'-מא) א קראנקהאפטער אנוואוקס וואס בילדעט זיך ביי געוויסע אנשטעקענדע קראנקהייטען [ווי ביי סיפיליס, צרעת א. ז. וו.].

granulom'atous *a.* (גרענ-יו-לאמ'-ע-טאס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו דעם קראנקהאפטען אנוואוקס וואס בילדעט זיך ביי געוויסע אנשטעקענדע קראנקהייטען [ווי ביי סיפיליס, צרעת א. ז. וו.].

gran'ulose *a.* and *n.* (גרענ'-יו-לאוס) קערנדיג, עהנליך צו קערנדלעך; דער בעשטאנדטייל פון קראכמאל וואס ווערט פערוואנדעלט אין צוקער.

gran'ulous *a.* (גרענ'-יו-לאס) ז. *granular*.

grape *n.* (גרייפ) א וויינטרויב; א וויינשטאק; קארטעטש [צום שיסען פון הארמאטען]; אזא פוס־קראנקהייט ביי פערד.

grape'-flow'er *n.* (גרייפ'-פלאו'-ער) ז. *grape-hyacinth*.

grape'-hy'acinth *n.* (גרייפ'-האי'-ע-סינטה) דער טרויבען־היאצינט [אזא פלאנצע].

grape'less *a.* (גרייפ'-לעס) אהן טרויבען; געמאכט ניט פון טרויבען [וועגען פאלשען וויין].

grape'-louse *n.* (גרייפ'-לאוס) די טרויבען־לויז אדער פילאקסערא [אזא אינזעקט וואס ברענגט פיעל שאדען צו וויינטרויבען]. ז. *phylloxera*.

grape'-mil'dew *n.* (גרייפ'-מיל'-דיו)

1 Common Millet. 2 Rice. 3. Sweet Vernal Grass. 4 Italian Millet. 5 Rye. 6 Darnel. 7 Maize.

10 Pampas Grass. 11 Cotton Grass. 12. Edible Cyperus or Rush-nut. 13 Papyrus. 14 Hairy Wood-rush.
s or Grass-wrack.

grass'-pol'y *n.* (גרעס'-פאל'-אי) דאס בלוט-גראז [אזא פורפור-רויט גראז].
grass'quit *n.* (גרעס'-קהוויט) דער קאר-ליק גראז-פינק [אזא קליין אמעריקאנער פויגעלע]. ז. *grassfinch*.
grass'-snake *n.* (גרעס'-סנייק) די גראז-שלאנג [א שלאנג פון גרינעם קאליר].
grass'-tree *n.* (גרעס'-טריע) דער גראז-בוים [אזא אויסטראלישע פלאנצע וועלכע האט לאנגע, דינע גראז-ענהליכע בלעטער].

Grass-tree

grass'-walk *n.* (גרעס'-וואהק) א גראז-שפאציער-וועג אין א גארטען.
Grass'-week *n.* (גרעס'-וויעק) די בעט-וואך [אזוי הייסט ביי קריסטען די וואך צווישען דעם פינפטען און זעקסטען זונטאג נאך זייער פסח].
grass'-wid'ow *n.* (גרעס'-הוויד'-או) א שטרוייענע אלמנה [א פרוי וועלכע איז צייטווייליג געשיעדען פון איהר מאן, ווי דורך פערררייזען א. ד. ג.]; אן עגונה; א גרושה.
grass'-wid'ower *n.* (גרעס'-הוויד'-א-ער) א שטרוייענער אלמן [איינער וואס לעבט, צוליעב וועלכער עס איז אורזאכע, אבגעטיילט פון זיין פרוי].
grass'-wrack *n.* (גרעס'-רעק) דאס ים-גראז [אזא פלאנצע מיט לאנגע, גראז-ענהליכע בלעטער, וועלכע וואקסט מייסטענס ביים ברעג פון ים. ווערט געברויכט צום פאקען גלעזערנע און ליימענע כלים און אויך פאר מאטראצען].
"Grasses and their Allies" ז. איל.
grass'y *a.* (גרעס'-אי) בעוואקסען מיט גראז; פול מיט גראז; ענהליך צו גראז, גרין ווי גראז.
grate *n. and v.* (גרייט) 1. א רעשאטקע, א גיטער, א גראטע; א פייער-ראסט [די רעשאטקע אין אן אויוועז אויף וועלכער עס ליעגען די קויהלען]; מאכען א רעשאטקע אדער גראטע; פערמאכען מיט א גראטע; 2. רייבען, שאבען; סקריפען, קנאקען, טרעשטשען; קראצען; קריצען [ווי מיט די צייהנער]; פערשאפען שמערצען, וועה טהאן.
2. His broken English grates on my ears.
grate'ful *a.* (גרייט'-פול) דאנקבאר.
Grateful for the favors extended to me, I shall try to deserve your kindness.
grate'fully *adv.* (גרייט'-פול-אי) מיט דאנקבארקייט.
grate'fulness *n.* (גרייט'-פול-נעס) דאנקבארקייט.
gra'ter *n.* (גריי'-טער) א ריב-אייזען, א טארקע; איינער וואס רייבט אדער שאבט; אין בוכבינדעריי — אזא אייזען אבצורייבען דעם רוקען פון א בוך נאכדעם ווי מען האט עס איינגענעהט און בעשמירט מיט קליי.
grate'-sur'face *n.* (גרייט'-סויר'-פייס) די פלעכע פון דעם פייער-ראסט [די רעשאטקע אויף וועלכער עס ליעגען די קויהלען] אין אן אויוועז אדער פון א דאמפף-קעסעל.
grate the teeth (גרייט טהי טיעטה) קריצען מיט די צייהנער.
gratic'ulate *v.* (גרע-טיק'-יו-לייט) צוטיילען א צייכנונג אין ליניערטע קוואדראט קעסטעלעך כדי צו מאכען פון איהר א קאפיע אין אן אנדער מאסשטאב.
graticula'tion *n.* (גרע-טיק-יו-ליי'-שאן) די צוטיילונג פון א צייכנונג אין ליניערטע קוואדראט-קעסטעלעך כדי צו מאכען פון איהר א קאפיע אין א קלענערען אדער גרעסערען מאסשטאב.
grat'icule *n.* (גרעט'-אי-קיול) א צייכנונג, וועלכע איז צוטיילט אין ליניערטע קוואדראט-קעסטעלעך, כדי צו מאכען פון איהר א קאפיע אין אן אנדער מאסשטאב.
gratifica'tion *n.* (גרעט-אי-פי-קיי'-שאן) א גראטיפיקאציאן, א פרייווילליגע בעלוינונג פאר עטוואס; א מתנה פאר גוטער, איבערגעבענער דיענסט; א בעפריעדיגונג; דאס בעפריעדיגען.
grat'ifier *n.* (גרעט'-אי-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס בעפריעדיגט; איינער וואס בעלוינט.
grat'ify *v.* (גרעט'-אי-פאי) בעפריעדיגען; פערשאפען פערגניגען, מאכען אנגענעהם; בעלוינען, פערגיטיגען, בעשענקען.
grat'ifyingly *adv.* (גרעט'-אי-פאי-אינגג-לי) בעפריעדיגענדיג; בעלוינענדיג; מאכענדיג אנגענעהם; פערשאפענדיג פערגניגען.
gra'ting *n. and a.* (גריי'-טינג) א גראטע, א גיטער, א רעשאטקע; א האלץ-ראהם פון קלעצער אויסגעמאכט ווי א רעשאטקע צום אונטערלעגען אונטער א שווערער געביידע, ווען זי ווערט געבויט אויף א ווייכען גרונד; דאס אבטיילען די גרויסע שטיקער ערץ [רויה מעטאל] פון די קליינע; דאס רייבען, דאס קראצען, דאס שאבען; דאס קריצען אדער סקריפען; דאס ווידריגע געפיהל וואס מען האט ווען מען הערט א קריץ אדער סקריפ; סקריפענדיג, קריצענדיג; ווידריג [ווי פון א סקריפ אדער קריץ].
gra'tingly *adv.* (גריי'-טינג-לי) קריצענדיג, סקריפענדיג; ווידריג [ווי פון א קריץ אדער סקריפ].
gra'tis *adv.* (גריי'-טיס) גראטיס, אומזיסט, אהן געצאהלט, פריי.
grat'itude *n.* (גרעט'-אי-טיוד) דאנקבארקייט.
gratu'itous *a.* (גריי-טיו'-אי-טאס) וואס קאסט גאר ניט, וואס מען בעקומט אומזיסט; וואס איז ניט נויטיג, וואס ווערט ניט פערלאנגט; אהן אן אורזאך.
gratu'itously *adv.* (גריי-טיו'-אי-טאס-לי) אומזיסט, פריי, אהן געצאהלט; אהן אן אורזאכע, אהן א גרונד.
gratu'itousness *n.* (גריי-טיו'-אי-טאס-נעס) אונענטגעלטליכקייט, דאס זיין אומזיסט, דאס זיין פריי אהן געצאהלט; גרונדלאזיגקייט.
gratu'ity *n.* (גריי-טיו'-אי-טי) א פרייווילליגער געשענק; עטוואס וואס ווערט געגעבען אומזיסט; א מתנה; א נדבה.
grat'ulate *v.* (גרעט'-יו-לייט) ז. *congratulate*.
gratula'tion *n.* (גרעט-יו-ליי'-שאן) בעגריסונג, גליק-ווינשונג; צופרידענהייט.
grat'ulatory *a.* (גרעט'-יו-ליי-טא-רי) ז. *congratulatory*.
grau'wacke *n.* (גראה'-הוועק-ע) ז. *graywacke*.
grava'men *n.* (גרע-וויי'-מען) דער וויכטיגסטער פונקט פון אן אנקלאגע; א גרונד פאר אן אנקלאגע.
grave *v., a. and n.* (גרייוו) גראווירען, אויסשניצען; איינקריצען; אבברייניגען דעם דעק פון א שיף פון ים-גראז, מושלען א. ד. ג.; ערנסט, וויכטיג; איינפאך, פשוט; אין מוזיק — לאנגזאם, רוהיג, נידריג, טיעף; א קבר; א גראף; אן אקסאן-גראוו [דער צייכען (\`) וואס ווערט געשטעלט אויף געוויסע בוכשטאבען אין פראנצויזיש].
grave ac'cent (גרייוו עק'-סענט) אן אקסאן-גראוו [דער צייכען (\`) וואס ווערט געשטעלט אויף געוויסע בוכשטאבען אין פראנצויזיש].
grave'-clothes *n.* (גרייוו'-קלאוטהז) טויטען-קליידער, תכריכים.
grave'-dig'ger *n.* (גרייוו'-דיג'-ער) א טויטען-גרעבער, א קברות-מאן; אזא קעפער [זשוק, באבעלקע] וואס פערגראבט טויטע אינזעקטען; אזא פליעג וואס פערגראבט איהרע אייער.
grave in the mem'ory (גרייוו אין טהי מעמ'-א-רי) איינקריצען אין זכרון.
grave key (גרייוו קיע) דער באס-שליסעל [א צייכען אין מוזיק וואס צייגט, אז עס דארפען גענומען ווערען טיעפע נידריגע טענער].
grav'el *n. and v.* (גרעוו'-על) זאמד-שטיינדלעך, גרוז; גראבער זאמד; אורין-בלאז שטיינדלעך [אזא קראנקהייט ביי וועלכער עס בילדען זיך אויס אזעלכע קליינע שטיינדלעך אין די ניערען און קומען ארויס אין דעם אורין-בלאז]; בעשיטען מיט זאמד-שטיינדלעך; בריינגען אין פערלעגענהייט; צודריקען צו דער וואנד; פערטומלען דורך אן איבערראשונג; צוקאליעטשען די פיס דורך א זאמד-שטיינדעל.
grave'less *a.* (גרייוו'-לעס) אהן א קבר; ניט בעערדיגט.
grav'eliness *n.* (גרעוו'-על-אי-נעס) ז. *gravelliness*.
grav'elliness *n.* (גרעוו'-על-אי-נעס) דאס זיין פול מיט זאמד-שטיינדלעך.
grav'elly *a.* (גרעוו'-על-אי) זאמד-שטייניג; זאמדיג.
grav'el-pit *n.* (גרעוו'-על-פיט) א זאמד-גרוב.
grav'ely *a.* (גרעוו'-על-אי) ז. *gravelly*.
grave'ly *adv.* (גרייוו'-לי) אויף אן ערנסטען אופן.
gravemen'te *adv.* (גרא-וויי-מענ'-טע) אין מוזיק — מיט א געדריקטען טאן, ערנסט, שטיל.
gra'ven (גריי'-וון) גראווירט, אויסגע-שניצט. ז. *grave*.
grave'ness *n.* (גרייוו'-נעס) ערנסט, ערנסטהאפטיגקייט; וויכטיגקייט.
gra'ven im'age (גריי'-וון אימ'-עדזש) א געשניצט געצענבילד.
grav'eolent *a.* (גרעוו'-אי-או-לענט) וואס האט א שטארקען אונאנגענעהמען ריח.
gra'ver *n.* (גריי'-ווער) א גראווירער, א שניצער; א גראוויר-נאדעל [א געצייג צום גראווירען].
graves *n.* (גרייווז) גריבענעס, גריבען.

grave'stone *n.* (גרייוו'-סטאון) א מצבה אויף א קבר.

grave'yard *n.* (גרייוו'-יארד) א בית־עולם, א בית־הקברות.

grave'yard insur'ance (גרייוו'-יארד אינ-שוהר'-ענס) א מעטאדע צו בעשווינדלען א פערזיכערונגס־געזעלשאפט דערמיט, וואס מען פערזיכערט אן אלטען אדער קראנקען מאן, ארויסשטעלענדיג איהם פאר א יונגען און געזונטען.

grav'id *a.* (גרעוו'-איד) טראגענדיג, שוואנגער.

grav'igrade *a. and n.* (גרעוו'-אי-גרייד) וואס געהט מיט שווערע טריט; א חיה וואס געהט שווער.

gravim'eter *n.* (גרע-ווימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ספעציפישע געדיכטקייט אדער שווערקייט פון שטאפען [בעזאנדערס פון פליסיגקייטען].

gra'ving *n.* (גריי'-ווינג) דאס גראווירען; אן איינדרוק; דאס רייניגען דעם דעק פון א שיף.

gra'ving-dock *n.* (גריי'-ווינג-דאק) א טרוקען־דאק [א גראבען מיט וואסער־טויערען ביי א האפען וואו שיפען ווערען געבויט אדער ווערען אויסגעלאדען און אנגעלאדען].

grav'itate *v.* (גרעוו'-אי-טייט) גראוווירען, זיך ציהען צו א געוויסען פונקט; זיין אונטערווארפען דער גראוויטאציאנס־קראפט, זיין גענייגט צו פאלען נאך אונטען [ווי א שטיין וואס פאלט פון א בארג].

gravita'tion *n.* (גרעוו-אי-טיי'-שאן) גראוויטאציאן, די צוציהונגס־קראפט צווישען קערפער; די צוציהונגס־קראפט פון די פלאנעטען; די שווערקראפט, די קראפט פון שווערקייט וואס ציהט אלעס ארונטער צום מיטעל־פונקט פון דער ערד; א נייגונג, א שטרעבונג אין א געוויסער ריכטונג.

gravita'tional *a.* (גרעוו-אי-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו גראוויטאציאן. ז. *gravitation*

gravita'tionally *adv.* (גרעוו-אי-טיי'-שאנ-על-אי) דורך גראוויטאציאן. ז. *gravitation*

grav'ity *n.* (גרעוו'-אי-טי) שווערקראפט, געוויכט, שווערקייט, צוציהונגס־קראפט; ערנסטהאפטיגקייט, ערנסט; וויכטיגקייט, ווירדיגקייט; טיעפקייט, נידריגקייט [וועגען טענער].

gra'vy *n.* (גריי'-ווי) פלייש־זאפט, בראטען־זופ.

gra'vy-boat *n.* (גריי'-ווי-באוט) א בראטען־זופ שיסעלע.

gray *a., n. and v.* (גריי) גרוי, מיט א גרויען קאליר; מיט גרויע האר; אלט; בעיאהרענט; ערפאהרען, געניט; די גרויע פארב; א גרויע חיה, א גרויער דאקס, א גרוי פערד; דעמערונג [דאס גרויען אויף מארגען] בין השמשות, די צווישען־צייט צווישען טאג און נאכט; מאכען גרוי, פערוואנדלען אין א גרויען קאליר; מאכען מאט [ווי גלאז].

gray'-bear *n.* (גריי'-בעהר) אזא שפין מיט לאנגע פיס. ז. *harvestman*

gray'beard *n. and a.* (גריי'-ביערד) א גרויע בארד, א זקן; א מין אלטפרענקישער גראפין מיט א פיגור פון א מענשען מיט א לאנגער בארד; א מין פאליפ אויף אוסטריצעס; מיט א גרויער בארד, אלט.

gray'coat *n.* (גריי'-קאוט) איינער וועלכער טראגט א גרויען מונדיר; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א סאלדאט פון דער קאנפעדעראטען־ארמעע [פון די שקלאפען־האלטענדע זיד־שטאאטען] אין דער צייט פון בירגער־קריעג.

gray'-coat'ed *a.* (גריי'-קאוט'-עד) מיט א גרויען ראק.

gray'-eyed *a.* (גריי'-איד) מיט גרויע אויגען.

gray'-fly *n.* (גריי'-פלאי) די שאף־פליעג [א באבעלקע].

gray'-fri'ar *n.* (גריי'-פראי'-ער) א מאנאך פון דעם פראנציסקאנער ארדען.

gray'head *n.* (גריי'-העד) אן אלטער מאן אדער פרוי מיט א גרויען קאפ; אן אלטער וואל־פיש [א זכר].

gray'hound *n.* (גריי'-האונד) ז. *greyhound*

gray'ish *a.* (גריי'-איש) גרויליך, עטוואס גרוי.

gray'lag *n.* (גריי'-לעג) די ווילדע גאנז.

Graylag

gray'ling *n.* (גריי'-לינג) דער אומבער־פיש אדער כאריאוס [א מין פיש מיט זעהר גרויסע פלוס־פעדערען].

Grayling

gray'mill *n.* (גריי'-מיל) דער שטיין־זאמען [א מין פלאנצע מיט זעהר הארטע קליינע פרוכטען].

gray'-mil'let *n.* (גריי'-מיל'-עט) ז. *graymill*

gray'ness *n.* (גריי'-נעס) גרויקייט.

graywack'e *n.* (גריי-הוועק'-ע) אין געאלאגיע — גרויע וואקקא [א זאמד־שטיין פון געלבען קאליר וואס שפאלט זיך ווי שיפער־שטיין].

graze *v. and n.* (גרייז) עסען גראז; אבפרעסען; פאשען, פיטערען; זיך פאשען, זיך פיטערען; לייכט בעריהרען אדער א גלעט טהאן פארביי־געהענדיג; אבערייבען, אבקראצען די הויט פון עפעס; דאס פיטערען, דאס פאשען; דאס בעריהרען, דאס אבערייבען.

gra'zer *n.* (גריי'-זער) א טהיער וואס פיטערט זיך אויף גראז.

gra'zier *n.* (גריי'-זשער) א פיה־פיטערער, איינער וואס האדעוועט פיה צום פערקויפען.

gra'zing-ground *n.* (גריי'-זינג-גראונד) פאשע; לאנד צו פיטערען בהמות.

grease *n. and v.* (גריעס) פעטס, שמאלץ [הויפטזעכליך פון לאנד־טהיערע]; שמיערעכץ; מאוקע [אזא קראנקהייט אויף א פערדס פוס, ביי וועלכער די פעל ווערט צושפאלטען און עס רינט אייטער]; שמיערען [מיט פעטס]; מאכען עטוואס זאל זיך לייכט בעוועגען [פאהרען ווי געשמירט]; אנשטעקען א פערד מיט מאוקע; אונטערשמירען [אונטערקויפען, געבען כאבאר].

grease'-paint *n.* (גריעס'-פיינט) גרימיר־פארב [וואס אקטיארען געברויכען].

grea'ser *n.* (גריע'-סער) אן אוילער [איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים אוילען מאשינען]; א הילפס־מאשיניסט; אין די וועסט־טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן ערד־גרעבער וואס פער'שכור'ט זיינע פערדיענסטען, אן ערד־גרעבער א בראדיאגע.

Grea'ser *n.* (גריע'-סער) א מעקסיקאנער, א שפאניש־אמעריקאנער.

grease the palm of (גריעס טהי פאהם אוו) אונטערקויפען; געבען כאבאר.

grease the wheels (גריעס טהי הוויעלז) שמירען די רעדער; אויסצאהלען א חוב אין קליינע ראטען.

grea'sily *adv.* (גריע'-סי-לי) פעט, אויליג, געשמיערט; אונאנשטענדיג, גראב.

grea'siness *n.* (גריע'-סי-נעס) פעטקייט, אוילינקייט; דאס זיין געשמיערט [מיט אויל אדער פעטס].

grea'sy *a.* (גריע'-סי) פעט; אויליג, שמיעריג; געשמיערט [מיט אויל אדער פעטס]; גליטשיג; ערפאלגרייך אין וואלפיש־פאנג [אנגעלאדען מיט וואלפיש־אויל]; אנגעשטעקט מיט מאוקע [אזא פוס־קראנקהייט ביי פערד]. ז. *grease*

great *a.* (גרייט) גרויס; גרויסארטיג; וויכטיג; וואס איז אם גרעסטען אדער וויכטיגסטען; ערהאבען, דערהויבען, פראמינענט, בעריהמט; פול; שוואנגער; שווער; ערנסט, איבערגעגעבען; אין חן; וואס געדויערט לאנג.

great age (גרייט איידזש) 1. הויכע אלטער; 2. א וויכטיגע, גרויסע עפאכע [אין דער געשיכטע פון דער מענשהייט אדער פון א לאנד].

2. We are living in a **great age.**

great ant'-ea'ter (גרייט ענט'-איע'-טער) דער גרויסער מוראשקעס־פרעסער [אזא חיה אין די הייסע טיילען פון אמעריקא וואס פרעסט מוראשקעס].

Great Ant-eater

great'-aunt *n.* (גרייט'-ענט) אן עלטער־מוהמע.

Great Bear (גרייט בער) אין אסטראנאמיע — דער גרויסער בער [אזא שטערן־גרופע].

great'-bel'lied *a.* (גרייט'-בעל'-איעד) שוואנגער.

great'-born *n.* (גרייט'-בארן) א בעל־יחוס.

Great Brit'ain (גרייט בריט'-איין) גרויס-בריטאניען [ענגלאנד, שאטלאנד און וועילס].

great cat's head pear (גרייט קעטס העד פעהר) אזא מין באר [בארנע] וואס וואקסט אין אמעריקא. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

great'coat *n.* (גרייט'-קאוט) אן אויבער־מאנטעל, א פאלטא.

great cry and lit'tle wool (גרייט קראי ענד ליטל וואול) א גרויסער וואל־קען און א קליינער רעגען.

great deal (גרייט דיעל) א היבש ביסעל, א סך; א גרויסע אונטערנעהמונג, א גרויס געשעפט.

great doom (גרייט דוהם) דער גרויסער יום הדין, דאס וועלט־געריכט.

grea'ten *v.* (גרייטן) פערגרעסערען; פער־גרעסערט ווערען.

grea'ter yel'lowlegs snipe (גריי'-טער יעל'-או-לעגז סנאיפ) דער געל־פי־סיגער בעקאס [אזא פויגעל]. ז. איל. *"Game Birds"*

great expecta'tions (גרייט עקס-פעק-טיי'-שאנז) גלענצענדע אויסזיכטען.

great'-eyed *a.* (גרייט'-איד) וואס האט גרויסע אדער ארויסגעשטארצטע אויגען, וואס זעהט אין דער פינסטער.

great'-frui'ted *a.* (גרייט'-פרוה'-טעד) וואס בריינגט ארויס גרויסע פרוכט.

great go (גרייט גאו) די עקזאמענס אויף געלעהרטע טיטולען אין קעמברידזשער או־ניווערזיטעט [ענגלאנד].

great'-grand'daughter *n.* (גרייט'-גרענד'-דאה-טער) אן אור־אייניקעל [ווייב־ליך].

great'-grand'father *n.* (גרייט'-גרענד'-פא-טהער) אן עלטער־זיידע.

great'-grand'mother *n.* (גרייט'-גרענד'-מאטה-ער) אן עלטער־באבע.

great'-grand'son *n.* (גרייט'-גרענד'-סאן) אן אור־אייניקעל [מענליך].

great gross (גרייט גראוס) 12 גראס [144 טוצען].

great gun (גרייט גאן) א קאנאנע; א גרויסע חיה; א גרויסער "קנאקער", א גרויסער מאכער.

great guns (גרייט גאנז) א שטורם; קאנאנען; גרויסע מאכערס; גרויסע חיות. ז. *great gun*

great'-hear'ted *a.* (גרייט'-האר'-טעד) עדעל, מוטיג, גרויסמוטיג, הויכמוטיג.

great'-horse *n.* (גרייט'-האהרס) א געלע־רענט פערד.

great hun'dred (גרייט האנ'-דרעד) צעהן טוצען [120].

Great Lakes (גרייט לייקס) די פינף אזיערעס אין נארד־אמעריקא: סופיריאר [העכערער], מישיגאן, הוראן, איריע און אנטאריא.

great lar'ceny (גרייט לאר'-סעני-אי) ז. *grand larceny*

great looks (גרייט לוקס) שטאלצע בלי־קען, א שטאלצע האלטונג, א שטאלץ אויס־זעהן.

great'ly *adv.* (גרייט'-לי) אין א הויכער שטופע, אין א הויכען גראד, בעדייטענד; אויף א גרויסען אדער גרויסארטיגען שטיי־גער; אויף א גרויסמוטיגען אדער הויכ־מוטיגען שטייגער.

great man'y (גרייט מעני-אי) פיעלע, א סך, א היבש ביסעל.

There are a great many people in the hall.

great mas'ter (גרייט מעס'-טער) ז. *grand master*

great mil'let (גרייט מיל'-עט) א מין הירזע.

great'-min'ded *a.* (גרייט'-מאינ'-דעד) הויכמוטיג, עדעל, גוטהערציג.

great'-min'dedness *n.* (גרייט'-מאינ'-דעד-נעס) הויכמוט, עדעלקייט, גוטהערציג־קייט.

Great Mogul' (גרייט מא-גאל') דער גרויסער מאגאל [דער אמאליגער הערשער פון דעלהי, אין הינדאסטאן, וועלכע בע־לאנגט איצט צו ענגלאנד]; א יחסן, א גאנ־צער "יא־טעבע־דאם".

great'ness *n.* (גרייט'-נעס) גרויס־קייט, וויכטיגקייט; שטארקייט, מעכטיג־קייט; ערהאבענהייט, הויכער שטאנד; צאהלרייכקייט, פיעלקייט.

great news (גרייט ניוז) וויכטיגע נייעס, גוטע נייעס.

great pow'ers (גרייט פאו'-ערז) 1. גרויסע פעהיגקייטען, פיעל קרעפטען; 2. גרויסמעכטע [די לענדער וואס שפיע־לען א וויכטיגע ראלע אין דער וועלט־פא־ליטיק].

2. England is a leader among the great powers of Europe.

greats *n.* (גרייטס) ז. *great go*

great sea (גרייט סיע) הויכער וואסער־שטאנד אין ים; דער אפענער ים [פון וואנען מען זעהט שוין ניט קיין ברעג]; דער מיטעללענדישער ים; דער שווארצער ים.

great seal (גרייט סיעל) דער גרויסער זיגעל, דער שטאאטס־זיגעל [דער גרוי־סער זיגעל מיט וועלכען מען שטעמפעלט די אפיציעלע רעגיערונגס־דאקומענטען].

great shots (גרייט שאטס) קאנאנען־קוגלען; ארטילעריע־פייער.

great'-souled *a.* (גרייט'-סאולד) הויכ־מוטיג, גוטהערציג, עדעל.

great spout (גרייט ספאוט) לוסטיגקייט; אויסגעלאסענהייט.

great tithes (גרייט טאיטהז) מעשר.

great toe (גרייט טאו) דער גראבער פוס־פינגער.

great tri'al (גרייט טראי'-על) א שווע־רע צייט; צרות.

great trust (גרייט טראסט) צופערלעסיג־קייט; פערטרויאונג.

great'-un'cle *n.* (גרייט'-אנקל) אן על־טער־פעטער.

great way (גרייט וועי) א ווייטע שטרעקע; ווייט.

great while (גרייט הוואיל) זעהר לאנג [אין צייט].

They do not expect to stay here a great while.

great with child (גרייט הוויטה טשאילד) שוואנגער; אין די הויכע מאנא־טען [וועגען א שוואנגערער פרוי].

great with tears (גרייט הוויטה טירז) מיט טרערען אין די אויגען.

great with young (גרייט הוויטה יאנג) טראגענדיג [וועגען חיות].

greaves *n.* (גריעווז) [א פוס־פאנצער א מין מעטאלענע כאלעווע, וועלכע די מיטעל־אלטערליכע ריטער פלעגען אנטהאן אויף'ן שין־ביין]; דער אבזאץ פון געפרעגעלטע פעטקייט אדער שמאלץ; גריבענעס, גרי־בען.

grebe *n.* (גריעב) די גרעבע אדער טאנצ־רע [א שווים־פויגעל מיט א גלייכען, שאר־פען שנאבעל און מיט שוואכע, וועניג ענט־וויקעלטע פליגלען. האלט זיך אויף ביי די ברעגעס פון ים].

Grebe

Gre'cian *n. and a.* (גרי'-שען) א גרעק, א גריך; איינער וואס קען די גריכישע שפראך; א פראנט; גרעקיש, גריכיש; וואס איז שייך צו גריכענלאנד.

Gre'cism *n.* (גרי'-סיזם) גריכישע ארט אויסדריקע.

Gre'co-Lat'in *a.* (גרי'-קאו-לעט'-אין) ז. *Greco-Roman*

Gre'co-Ro'man *a.* (גרי'-קאו-ראו'-מען) גריכיש־רוימיש; וואס איז שייך צו דער גריכיש־רוימישער קולטור, ליטעראטור א. ד. ג.

greed *n.* (גריעד) א שטארקער בענעהר נאך עפעס, בעזאנדערס נאך געלד; א שטארקע לוסט, א נידריגע תאוה.

gree'dily *adv.* (גריע'-די-לי) מיט א שטארקען אפעטיט; גיעריג, זשעדנע.

gree'diness *n.* (גריע'-די-נעס) זשעד־נעקייט, גיעריגקייט, האבזיכטיגקייט.

gree'dy *a.* (גריע'-די) זשעדנע, גיעריג, האבזיכטיג.

gree'-gree *n.* (גרי'-גרי) ז. *gri-gri*

Greek *n. and a.* (גריעק) א גרעק, א גריך; די גריכישע שפראך; אן אונפער־שטענדליכע שפראך, "טערקיש", "תרגום־לשון"; א חברה־מאן, אן וואוואנטוריסט; א מין שמעטערלינג אדער באבעלע; וואס איז שייך צו גריכענלאנד אדער צו די גריכען; גריכיש.

Greek Church (גריעק טשוירטש) די גריכישע אדער פראוואסלאווגע קירך.

Greek cross (גריעק קראס) א גריכי־שער צלם [א צלם, וואו ביידע שטעקלעך אדער שטענגלעך, וועלכע בילדען איהם אויס, זיינען פון איין לענג און שניידען דורך איינער דעם אנדערען אין סאמע מי־טען].

Greek fire (גריעק פאיר) גריכישער פייער [א מין ברען־שטאף וואס ברענט אין וואַ־סער. די אלטע גריכען האבען ערפונדען דיזען שטאף און פלעגען איהם געברויכען אין צייט פון מלחמה אונטערצוצינדען דעם שונא'ס שיפען].

green *a., n. and v.* (גריען) גרין, פון א גרינעם קאליר; אונצייטיג, פריש; וועניג ענטוויקעלט; אונערפאהרען; ניי; יונג; בליהענד, פול מיט לעבען; בלאס, שוואך, קרענקליך; א גרינער קאליר; א פלאץ בע־וואקסען מיט גרינעם גראז; בעדעקען מיט גרינס; בעוואקסען ווערען מיט גרינעם גראז.

green as duck'weed (גריען עז דאק'-הוויעד) יונג און אונערפאהרען.

green'back *n.* (גריענ'-בעק) געוויסע אמעריקאנער פאפיער־געלד וואס איז ארויס־געגעבען געווארען אין צייט פון בירגער־קריעג [רופט זיך אזוי, ווייל די צווייטע

זייט פון דיזען פאפיער-געלד איז געדרוקט מיט גרינער פארב]: א ווערטהפאפיער אדער געלד-נאטע וואס א נאציאנאלע באנק פון די פעראייניגטע שטאאטען לאזט ארויס; דער אמעריקאנער רעגענפייפער [אזא פויגעל. ז. **golden plover**]; דער פליג-פויגעל [קאליברי]; א פראש, א זשאבע.

Green'backer *n.* (גריענ'-בעק-ער) א מיטגליעד פון א געוויסער פאליטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. **Greenback party**

Green'back par'ty (גריענ'-בעק פאר'-טי) א פאליטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס איז ענטשטאנען אין יאהר 1874 און האט געפאדערט, ערשטענס, אז בלויז די פעדעראלע רעגיערונג זאל ארויסגעבען געלד-פאפיער און צווייטענס, אז דאס אנגענומענע געלד זאל זיין פאפיער-געלד. ז. **greenback**.

green'bone *n.* (גריענ'-באון) דער הארנהעכט [א מין פיש].

green'-broom *n.* (גריענ'-ברוהם) א מין פלאנצע וועלכע ווערט בענוצט אין מאכען גרינע פארבען.

green'-cloth *n.* (גריענ'-קלאטה) די קאנטאר פון קעניגליכען הויף אין ענגלאנד; דאס פריוואט-צימער איז א געשעפט-הויז.

green cloth (גריען קלאהטה) א קארטען-טיש, א טיש אויף וועלכען מען שפיעלט אין אזארטנע שפיעלען.

green'-col'ored *a.* (גריענ'-קאל'-ארד) בלאס, בלייך, מיט א קרענקליכען אויסזעהן.

gree'ner *n.* (גריע'-נער) א גרינער, אן אונערפאהרענער מענש; א מענש וועלכער קען ניט די מלאכה און פערנעהמט די שטעלע פון איינעם, וועלכער סטרייקט; איינער וועלכער נעהמט זיך פאר אן ארבייט וואס ער קען ניט, כדי זי צו ערלערנען.

gree'nery *n.* (גריע'-נע-רי) גרינס, א פלאץ בעוואקסען מיט גרינעם גראז אדער בוימער.

gree'ney *a. and n.* (גריע'-ניע) דער גרינפינק. ז. **greenfinch**

green'-eyed *a.* (גריענ'-איד) מיט גרינע אויגען; וואס קוקט אויף עפעס מיט קנאה אדער אייפערזוכט.

green'finch *n.* (גריענ'-פינטש) דער גרינפינק [א מין אייראפעאישער זינג-פויגעל מיט א דיקען שנאבעל און קורצען עק].

green fish (גריען פיש) פרישע אדער ניט געזאלצענע פיש, וועלכע מען זאלצט און מען טריקענט איידער מען פערקויפט זיי; א פיש, וועלכער איז געזאלצען אבער נאך ניט אויסגעטריקענט.

green goods (גריען גודז) פאלשע אסיגנאציעס, ווערטהלאזע אדער פאלשע ווערטהפאפיערען.

green'-goose *n.* (גריענ'-גוהס) א יונג גענזעלע.

green grease (גריען גריעס) דאס דיקע אויל וואס שטעלט זיך אב ביים דיסטילירען קויהלען-טער.

green'gro'cer *n.* (גריענ'-גראו'-סער) איינער וואס פערקויפט גרינסען [גארטען-פרוכטען, ווי ציבעלעס, אוגערקעס א. ד. ג.].

green'head *n.* (גריענ'-העד) דער אמעריקאנער פליעג-פויגעל אדער קאליברי.

green'heart *n.* (גריענ'-הארט) דער גרינהאלץ-בוים [האט א זעהר הארט האלץ וואס ווערט געברויכט אין בויען שיפען].

green'horn *n.* (גריענ'-האהרן) א "גרינהארן", א גרינער, א ניי-אנגעקומענער אין א לאנד, אן אונערפאהרענער מענש, א מענש וואס איז אונבעקאנט מיט דער וועלט אדער מיט'ן לעבען און אויפפיהרונגען פון לאנד.

green'house *n.* (גריענ'-האוס) אן אראנזשערעע [א געביידע מיט א גלעזערנעם דאך, וואו עס וואקסען פלאנצען, וועלכע קענען ניט אריבערטראגען דעם געוועהנליכען קלימאט פון לאנד].

green in earth (גריען אין אוירטה) פריש אין קבר.

gree'ning *n.* (גריע'-נינג) דאס גרינען; אן עפעל מיט א גרינער שאלעכץ [ווען דער עפעל איז שוין רייף].

green in remem'brance (גריען אין רי-מעמ'-ברענס) פריש אין זכרון.

gree'nish *a.* (גריע'-ניש) גרינליך, עטוואס גרין.

Green'landman *n.* (גריענ'-לענד-מען) א שיף וואס געהט כאפען וואל-פיש נעבען די ברעגעס פון גרענלאנד.

green'land-oil *n.* (גריענ'-לענד-איל) פיש-טראן.

green'-la'ver *n.* (גריענ'-ליי'-ווער) א מין ים-גראז וואס ווערט געברויכט צום עסען.

green'ly *adv.* (גריענ'-לי) מיט א גרינעם קאליר; אויף א נייעם אדער פרישען שטייגער; מעשה "גרינער", אונערפאהרענהייד.

green'ness *n.* (גריענ'-נעס) גרינקייט; אונצייטיגקייט; פרישקייט; אונערפאהרענהייט.

green'room *n.* (גריענ'-רוהם) א צימער נעבען סצענע אין טעאטער, וואו די אקטיארען רוהען זיך אב אין צווישען-צייט פון זייער אויפטריט; א צימער אין א מאנופאקטור-מאגאזין, וואו מען לעגט אב פרישע אדער נייע צייג, וועלכע האט זיך ערשט בעקומען פון פאבריק; א זאאל אין אוניווערזיטעט, וואו מען גיט אב עקזאמענס.

greens *n.* (גריענז) גרינס, גרינווארג, גארטען-פרוכטען [ווי ציבעלעס, אוגערקעס א. ד. ג.]; די גרינע בלעטער אויף די בוימער; אין צוקער-פאבריקאציאן — דער סיראפ וואס רינט אראב פון שטיקער אדער היטלען צוקער.

green'sand *n.* (גריענ'-סענד) אזא זאמד-שטיין וואס ענטהאלט אין זיך קערנדלעך פון גלאקאניט [אזא מינעראל], וועלכע גיבען איהם צו א גרינליכען קאליר.

green'shank *n.* (גריענ'-שענק) דער גרינפוס, אזא פויגעל מיט א לאנגען עטוואס אויסגעבויגענעם שנאבעל און לאנגע גרינליכע פיס.

green'sick *a.* (גריענ'-סיק) וואס ליידעט פון בלייכזוכט [א קראנקהייט וואס קומט פון בלוט-ארעמקייט].

green'sickness *n.* (גריענ'-סיק-נעס) בלייכזוכט. ז. **chlorosis**

green'-stall *n.* (גריענ'-סטאהל) א לאדען אדער באנק אויף וועלכע מען לעגט אויס גרינס צום פערקויפען.

green'stone *n.* (גריענ'-סטאון) דער גרינשטיין [א מין מינעראל]; א מין זעהר הארטער שטיין וואס ווערט בענוצט צו שארפען כירורגישע מעסערס און אנדערע אינסטרומענטען.

green'sward *n.* (גריענ'-סהוואהרד) א פייכטער ארט בעוואקסען מיט גראז.

green ta'ble (גריען טייבל) ז. **green cloth**

green vit'riol (גריען וויט'-רי-אל) גרינער וויטריאל. ז. **copperas**

green'wax *n.* (גריענ'-הוועקס) ...ינער ...ריפוואקס אדער זיגעל-לאק; די אמאליגע ...נגלישע אפיציעלע פאפיערען, וועלכע האָ...ען געהאט א זיגעל מיט גרינעם טריפ...אקס.

green'weed *n.* (גריענ'-הוויעד) ז. **green-broom**

green'-winged teal ...גריענ'-הווינגד ...יעל) א מין ווילד ענטעל [קאטשקע]. ז. איל. **"Game Birds"**

green'wood *n.* (גריענ'-הוואוד) ...אלץ ...ון וואלד ווען די בוימער זיינען גרין ...ווי אין זומער]; האלץ וואס האט בע...ומען א גרינליכען קאליר דורך א גע...ייסען ארט פוילען.

gree'ny *a. and n.* (גריע'-ני) ...רינליך, ...מיט א גרינליכען קאליר; א גרינער, אן ...ונערפאהרענער מענש, א תם; א סטו...ענט פון ערשטען קורס אין אוניווערזי...עט; דער גרינפינק [ז. **greenfinch**].

greet *v.* (גריעט) ...ריסען; בעגריסען.

gree'ter *n.* (גריע'-טער) ... גריסער, א ...עגריסער.

gree'ting *n.* (גריע'-טינג) ... גרוס; א ...עגריסונג.

gre'gal *a.* (גרי'-געל) ...אס איז שייך ...ו א סטאדע [טשערעדע].

grega'rianism *n.* (גרי-גיי'-רי-ענ-...יזם) סטאדען-אינסטינקט; די נייגונג ...ו לעבען גרופענווייז אדער אין סטא...עם; געזעלשאפטליכקייט, געזעליגקייט.

grega'rious *a.* (גרי-גיי'-רי-אס) ...אס ...אט א סטאדען-אינסטינקט; וואס האט א ...ייגונג זיך צו פעראייניגען אין גרופען ...דער סטאדעס; געזעלשאפטליך, געזעליג.

grega'riously *adv.* (גרי-גיי'-רי-אס-...י) מחנות-ווייז, גרופענווייז, אין סטא...עס; געזעלשאפטליך, געזעליג.

grega'riousness *n.* (גרי-גיי'-רי-אס-...עס) ז. **gregarianism**

grege *a. and n.* (גרעדזש) ...ויה [ווענען ...ייד]; רויה זייד.

Grego'rian *a. and n.* (גרי-גאו'-רי-ען) ...רעגאריאניש, וואס איז שייך צום פאפסט ...רעגארי דעם דרייצעהנטען אדער צום ...אפסט גרעגארי דעם ערשטען; א גרע...אריאנער [א מיטגליעד פון א געזעל...אפט, עהנליך צו דעם פריימויערער-אר...ען, וועלכער האט עקזיסטירט אין ענג...אנד אין אנפאנג פון 18טען יאהרהונ...ערט]; א מין פארוק, וועלכער איז גע...ען אין מאדע אין 17טען יאהרהונדערט.

Grego'rian cal'endar (גרי-גאו'-רי-...ן קעל'-ען-דאר) דער גרעגאריאנישער ...אלענדאר [דער איצטיגער קריסטליכער ...אלענדאר וואס איז איינגעפיהרט געווא...ען אין יאהר 1582 פון דעם פאפסט גרע...ארי דעם דרייצעהנטען].

Grego'rian chant (גרי-גאו'-רי-ען ...שענט) א מעלאדיע אין דעם גרעגאריא...ישען סטיל. ז. **Gregorian song**

Grego'rian song (גרי-גאו'-רי-ען ...אנג) די גרעגאריאנישע קירכען-מוזיק, ...עזאמעלט און איינגעפיהרט פון דעם ...אפסט גרעגארי דעם ערשטען.

Grego'rian style (גרי-גאו'-רי-ען ...טאיל) די גרעגאריאנישע צייטרעכנונג. ז. **Gregorian calendar**

gre'mial *a. and n.* (גרי'-מי-על) ...ואס ...יז שייך צום שויס אדער בוזעם; אי...ערליך, וואס איז שייך צו די אינערליכע ...נגעלעגענהייטען פון א געזעלשאפט אדער ...ארפאראציאן; א שטיק טוך אדער זייד ...ואס א בישאף לעגט ארויף אויף זיין ...ויס ביי געוויסע קירכליכע צערעמאניעס.

gremia'le *n.* (גרי–מי–איי'–לי) א שטיק טוך אדער זייד וואס א בישאף נעברויכט ביי געוויסע קירכליכע צערעמאניעם. ז. *gremial*

grenade' *n.* (גרי–נייד') א גראנאטע.

grenadier' *n.* (גרענ–ע–דיער') א גרענאדיר [א סאלדאט אין די אמאליגע פראנצויזישע און ענגלישע ארמעען וואס פלעגטווארפען האנד=גראנאטען; א סאלדאט פון דער גווארדיע].

Grenadier

grenadine' *n.* (גרענ–ע–דיען') גרענאדין [א דינער דורכזיכטיגער זיידען אדער וואלען=שטאף פאר דאמען=קליידער].

gresso'rial *a.* (גרע–סאו'–רי–על) צוגעפאסט צום געהן, געהענדיג [וועגען חיות]; וואס איז שייך צו דעם מין אינזעקטען מיט לאנגע דינע פיסלעך.

gresso'rious *a.* (גרע–סאו'–רי–אס) וואס איז שייך צו דעם מין אינזעקטען מיט לאנגע דינע פיסלעך.

grew (גרוה) געוואקסען. ז. *grow*

grew'some *a.* (גרוה'-סאם) ז. *gruesome*

grew'someness *n.* (גרוה'–סאם–נעס) ז. *gruesomeness*

grey *a., n. and v.* (גריי) ז. *gray*

grey'beard *n.* (גריי'-ביערד) ז. *graybeard*

grey'hound *n.* (גריי'–האונד) א כארט, א ווינד=הונד [אזא יאגד=הונד]; א שנעלע דאמפף=שיף.

Greyhound

grice *n.* (גראים) א חזיר; א חזיר'על.

grid *n.* (גריד) א גראטע; א הילצערנע שפארע, אויף וועלכער מען ציהט ארויס א שיף פון וואסער; א שפארע איבער א טעאטער=ביהנע, אויף וועלכער עס נעפינט זיך די מאשינעריע, וואס מען ברויכט פאר דער ביהנע.

grid'dle *n.* (גרידל) א מין סקאווארדע אדער פלאכע בראט=פאן; א בראט=אייזען אין דער פארם פון א גראטע; אזעלכע דינע לאטקעס; אן אויווען=דעקעל [א פאקרישקע]; א דראטענע זיפ [געברויכט אין שאכטען].

grid'dle-cake *n.* (גריד'ל קייק) אזעלכע דינע לאטקעס [מעהרסטענטייל פון רעטשענער מעהל] געבאקען אויף א סקאווארדע.

gride *v. and n.* (גראיד) קריצען [ווי ווען מען זעגט אייזען]; דאס קריצען.

grid'elin *n.* (גריד'–ע–לין) א בלאסער פורפור קאליר; א גרויליך=וויאלעט פארב.

grid'iron *n. and v.* (גריד'–אי–ערן) א בראט=אייזען אין דער פארם פון א גראטע; א שפארע פאר א שיף, ווען מען דארף זי ארויסציהען פון וואסער; א שפארע איבער א טעאטער=ביהנע, אויף וועלכער עס געפינט זיך די מאשינעריע וואס מען ברויכט פאר דער ביהנע; דער פלאץ, אויף וועלכען מען שפיעלט פוסבאל; בעדעקען מיט פאראלעלע ליניען, שטאנגען א. ד. ג.

griece *n.* (גריעס) א טרעפעל, א שטופע [וועגען צייכנונגען אויף וואפען אדער שילדען].

grieced *a.* (גריעסט) וואס האט שטופען אדער טרעפ [וועגען צייכנונגען אויף שילדען].

grief *n.* (גריעף) ערגערניש, קומער, שמערץ, צער.

grief'ful *a.* (גריעפ'–פול) פערקומערט, פול מיט צער.

grief'less *a.* (גריעפ'–לעס) אהן דאגות, אהן זארג, אהן צער.

grief'-shot *a.* (גריעפ'–שאט) דערשלאגען פון צער.

grief'-worn *a.* (גריעפ'–הוואורן) פערעלטערט פון צרות; פער'חושכ'ט פון צער.

grie'vance *n.* (גריע'–וועגס) א קלאגע; דאס וואס רופט ארויס ערגערניש אדער קומער; אונצופרידענהייט.

grieve *v.* (גריעוו) ארויסרופען אן ערביטערונג; זיך ערביטערען; פעראורזאכען צער; זיך מצער זיין; זיך ערגערען; זיך קימערען.

grie'ver *n.* (גריע'–ווער) דער אדער דאס וואס רופט ארויס ערגערניש אדער קומער; איינער וואס קימערט זיך.

grieve to death (גריעוו טו דעטה) ערגערען צום טויט; זיך שטארק נעהמען צום הארצען.

grie'vingly *adv.* (גריע'–ווינג–לי) מיט ערגערניש, מיט פערביטערטקייט.

grie'vous *a.* (גריע'–וואס) וואס מאכט אן יסורים; וואס רופט ארויס צער; שמערצליך, טרויעריג, דריקענד; וואס איז שווער אריבערצוטראגען; פול מיט צער אדער קומער.

It was a **grievous** mistake not to have foreseen this trouble.

grie'vous bod'ily harm (גריע'–וואס באד'–אי–לי הארם) א שווערע, אבער ניט קיין אונהיילבארע בעשעדיגונג [פון א פערזאן].

grie'vously *adv.* (גריע'–וואס–לי) אויף א שמערצליכער ארט; יאמערליך; טרויעריג.

His friends are **grievously** disappointed in him.

grie'vousness *n.* (גריע'–וואס–נעס) שמערצליכקייט, יאמערליכקייט; א טרויעריגער צושטאנד; שווערינקייט; עלענד.

griff *n.* (גריף) א רויטליך=ברוינער מולאט [א מענש וואס שטאמט ארויס פון געמישטער הייראט פון אמעריקאנער נעגערם און אינדיאנער].

grif'fin *n.* (גריפ'–אין) — אין מיטאלאגיע דער גריפאן [א לעגענדארע חיה מיט א קאפ פון אן אדלער און מיט א גוף פון א לייב, וועלכע היט כלומרשט די גאלד=גרובען און די אוצרות אין דער ערד]; א טרייער און וואכזאמער היטער; איינער וואס שטעהט אין וועג און לאזט ניט דורכגעהן; א גריף [א מין גייער אדער קארשון וואס ערנעהרט זיך מיט נבלות].

grif'finish *a.* (גריפ'–אינ–איש) וואס שטעהט אויף דער וואך, וואס לאזט ניט דורך.

grif'finism *n.* (גריפ'–אינ–איזם) דאס שטעהן אויף דער וואך; דאס ניט ארונטערלאזען קיין אויג פון עפעס.

grif'fin-vul'ture *n.* (גריפ'–אינ–וואל'–טשור) א גריף [אזא רויב=פויגעל]. ז. *griffin*

grif'fon *n.* (גריפ'–אן) ז. *griffin*

grig *n.* (גריג) א גראז=גריל; א קליינער אאל=פיש; א וואנדערענדער טענצער אדער פאיאץ.

gri'-gri *n.* (גרי'–גרי) א קמיע, א פעטיש, א געטשקע [ביי די אפריקאנער].

grill *n. and v.* (גריל) א קליינע אייזערנע גראטע, אויף וועלכער מען בראט פלייש; בראטען אויף אן אייזערנער גראטע; זיך אבבראטען.

grillade' *n.* (גרי–לייד') דאס בראטען אויף אן אייזערנער גראטע; דאס וואס מען בראט אויף א גראטע.

gril'lage *n.* (גריל'–עדזש) א ראהם פון באלקענס אויסגעלעגט קרייץ און קווער אונטער א פונדאמענט פון א געביידע כדי זי זאל ניט זינקען; א שטאקעט.

grill'-room *n.* (גריל'–רוהם) א רעסטאראן, א גארקיך.

grim *a.* (גרים) 1. בייז, שרעקליך, שוידערהאפט, פורכטבאר; אבשייליך, פאסקודנע; 2. פערצווייפעלט.

1. Poverty and crime are **grim** realities. 2. He set out with a **grim** determination to succeed.

grimace' *n. and v.* (גרי–מיים') א גרימאסע, א העויה, א פערקרימונג פון געזיכט; דאס פערמאסקירען זיך; פערשטעלטקייט, היפאקריטסטווע; מאכען גרימאסען, פערקרימען דאס געזיכט

grimaced' *a.* (גרי–מייסט') פערקרימט די צורה.

grimal'kin *n.* (גרי–מאהל'–קין) אן אלטע קאץ; א קאץ.

grime *n. and v.* (גראים) מיסט, שמוץ, בלאטע; בעשמוצען.

gri'mily *adv.* (גראי'–מי–לי) פערשמוציגט.

gri'miness *n.* (גראי'–מי–נעס) שמוציגקייט, פערשמוצטקייט.

grim'ly *adv.* (גרימ'–לי) מיט בייזקייט; אויף א בייזער ארט; שרעקליך, שוידערהאפט.

grim'ness *n.* (גרימ'–נעס) גרימיגקייט, בייזקייט; שוידערהאפטיגקייט; אבשייליכקייט, פאסקודנעקייט.

gri'my *a.* (גראי'–מי) שמוציג, בלאטיג; בעדעקט מיט שמוץ.

The laborer's hands are **grimy** from toil.

grin *v. and n.* (גרין) אויסשטשירען די צייהנער; שמייכלען, אויסשטשירענדיג די

צייהנער; מאכען עווית מיט'ן פנים; דאס אויסשטשירען די צייהנער; עווית מיט'ן פנים; א ברייטער שמייכעל; א געצוואונגענער, פערעכטליכער אדער סארקאסטישער שמייכעל.

grind *v. and n.* (גראינד) מאלען, רייבען, צומאלען; שארפען, שלייפען; בעוועגען אדער דרעהען א מיהל-שטיין א. ד. ג.; דריקען, קוועלען, פייניגען; אבשפאטען, אבלאכען; איינפויקען [אנגעשטרענגט לערנען אדער חזר'ען ביים עקזאמען]; צומאלען אדער צוריבען ווערען; זיך שלייפען, זיך שארפען; דאס צומאלען, דאס צוריבען; דאס חזר'ען אהן אן אויפהער די למודים; איינער וואס הארעוועט פיעל ביי די למודים; שפאט, שפאס, סאטירע; אן אבשפאטער, א סאטיריקער.

grin'der *n.* (גראינ'-דער) א רייבער; א שלייפער; א שלייף-שטיין; א מיהל-שטיין; איינער וואס מאלט תבואה; א באק-צאהן; א צאהן; אן איינפויקער [איינער וואס גרייט צו סטודענטען צום עקזאמען].

grin'dery *n.* (גראינ'-דער-אי) דער ארט וואו מען שלייפט מעסערס א. ד. ג.; א קראם פון שוסטער-מאטעריאלען; שוסטער-מאטעריאלען.

grind in (גראינד אין) איינקריצען, איינשלייפען [אויף גלאז].

grin'ding *n.* (גראינ'-דינג) דאס מאלען, דאס צורייבען; דאס קריצען.

grin'ding-bed *n.* (גראינ'-דינג-בעד) א מין שלייף-מאשין צו פאלירען גרויסע שטיינערנע פלאטען.

grin'ding-bench *n.* (גראינ'-דינג-בענטש) אין גלאז-פאבריקאציאן — אזא שטיינערנע באנק, אויף וועלכער עם גיסט זיך אוים א גרויסע גלעזערנע פלאטע, כדי זי צו מאכען גלייך פלאך.

grin'ding-lathe *n.* (גראינ'-דינג-לייטה) א קליינער שלייף-שטיין, וועלכער ווערט געדרעהט מיט'ן פוס.

grin'dingly *adv.* (גראינ'-דינג-לי) אויף א צורייבענדען, דריקענדען אדער אכזר'-שען שטייגער.

grin'ding-machine' *n.* (גראינ'-דינג-מע-שין) א שלייף-מאשין.

grin'ding-mill *n.* (גראינ'-דינג-מיל) א שלייף-פאבריק; א שוהל וואו מען גרייט צו צום עקזאמען.

grin'ding-slip *n.* (גראינ'-דינג-סליפ) אן אויל-שארפשטיין. ז. ***hone***

grin'ding-tooth *n.* (גראינ'-דינג-טוהטה) א באקצאהן.

grind'stone *n.* (גראינד'-סטאון) דער שלייף-שטיין אין א שלייף-מאשין.

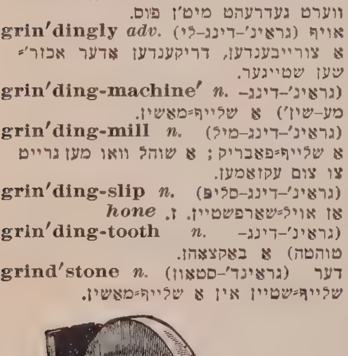

Grindstone

grind'stone-grit *n.* (גראינד'-סטאון-גריט) אזא מין שטיין, פון וועלכען מען מאכט שארפשטיינער.

grin'ner *n.* (גרינ'-ער) איינער וואס קרימט זיך אדער מאכט עווית מיט'ן פנים; איינער וואס שטשירעט מיט די צייהן.

grin'ningly *adv.* (גרינ'-אינג-לי) לאכענד, קרימענדיג דאס פנים; שטשירענדיג מיט די צייהן.

grip *v. and n.* (גריפ) אנכאפען מיט דער האנד, פעסטהאלטען; דאס גרייפען מיט דער האנד, דאס פעסטהאלטען; דאס הענטעל אדער דער שטיל פון א זאך; די גריפ אדער אינפלוענציא [א מין פערקיהלונגס-קראנקהייט]; אין בערג-ארבייט — א מין צוואנג, מיט וועלכער מען ציהט ארויס א בויער-שטאנג פון אן אויסגעבויערטען לאך; אין טעאטער — איינער וועלכער לאזט ארונטער און ציהט ארויף די דעקאראציאנען אויף דער סצענע; א קליינער טשעמאדאן; א לאך, דורך וועלכען א שטריק, וואס איז דורכגעוויקעט אין פעך, ווערט דורכגעצויגען כדי דאס איבריגע פעך זאל אראבגעהן; דער אפאראט וואס פעראייניגט דעם וואגאן פון א זייל-באהן מיט דעם בעוועגענדען קאנאט. ז. ***cable-railroad***

grip'-car *n.* (גריפ'-קאר) א וואגאן פון א זייל-באהן. ז. ***cable-railroad***

gripe *v. and n.* (גראיפ) פעסט ארומכאפען מיט די פינגער; פעסטהאלטען, צוזאמענקוועטשען, צודריקען; פערשטייפען; ארויסרופען ספאזמען אין בויך; פעראורזאכען א וועהטאג; קנייפען, דריקען, קוועלען, פייניגען; פערכאפען געלד דורך אונעהרליכע מיטלען; פיהלען א וועהטאג; אריינכאפען ווינד אין די זעגלען, געהן שנעל מיט'ן ווינד [וועגען א שיף אין ים]; דאס אומפאסען מיט די פינגער, דאס פעסטהאלטען; דאס פערכאפען אדער פערהאלטען מיט גוואלט; ספאזמעס אדער שטעכעניש אין בויך; דאס וואס ווערט בענוצט צו פערכאפען אדער פערהאלטען א זאך; דער באלקען אויף דער נאז פון א שיף.

gripe'-pen'ny *n.* (גראיפ'-פענ'-אי) א קארגער, א האבזיכטיגער מענש.

gri'per *n.* (גראי'-פער) א בעדריקער; א האבזיכטיגער מענש.

gri'pingly *adv.* (גראי'-פינג-לי) דורך ארומכאפען, דורך גרייפען; מיט בויכוועהטאג.

grip'man *n.* (גריפ'-מען) דער מאשיניסט וואס ארבייט ביי דעם בעטריב פון א זייל-באהן [א באהן וואס ווערט געטריבען מיט א דראטענעם שטריק, ווי די בארג-באהנען].

grippe *n.* (גריפ) אן עפידעמישע אינפלוענציא.

grip'-ped'al *n.* (גריפ'-פעד'-על) דער פעדאל פון א וועלאסיפעד.

grip'per *n.* (גריפ'-ער) אן אנגרייפער, אן אנכאפער, אן אנהאלטער; אין דרוקערייי — אן אייזען-קלאמער וועלכער האלט אן דעם ענד פון פאפיער-בויגען, ווען ער געהט דורך דער דרוק-מאשין; אזא פארריכטונג צו א פאסט-וואגאן וואס כאפט אויף א פאסט-זאק ווען די באהן איז אין בעוועגונג; א פארריכטונג אין אן עלעקטרישען בויגען-לאמפ אנצוהאלטען די קויהלען-שטיקער.

grip'pingness *n.* (גריפ'-אינג-נעס) גייערינגקייט, שטארקער חשק, זשעדנעקייט.

grip'ping-wheel *n.* (גריפ'-אינג-הוויעל) אן אנגרייפס-ראד, א רייבונגס-ראד.

grip'sack *n.* (גריפ'-סעק) א האנד-טשעמאדאן, א סאקוואיאזש, א רענצעל.

grise *n.* (גראים) א חזיר, א שוויין; א קליין חזיר'על.

gris'eous *a.* (גרים'-אי-אם) פערל-גרוי, גרוי וואס כאפט אין בלוי.

grisette' *n.* (גרי-זעט') א פאבריק-מיידעל, אן ארבייטס-מיידעל; א ניט איבריגס שטארק צנועה'דיגע פאריזער ארבייטס-מיידעל; אזא זארט גרויע וואלען-צייג וואס ווערט בענוצט פאר קליידער פון די פאריזער ארבייטס-פרויען.

gris'liness *n.* (גריז'-לי-נעס) שרעקליכ-קייט, אבשייליכקייט.

gris'ly *a.* (גריז'-לי) שרעקליך, אבשייליך.

gri'son *n.* (גראי'-סאן) דער זיד-אמעריקאנישער מארדער [ז. ***marten***]; א מין מאפאזשו [אזא זיד-אמעריקאנישע אפע].

grist *n.* (גריסט) קארן וואס איז בעשטימט צום מאהלען; די מאס קארן וואס ווערט געמאהלען מיט איין מאל; די מאס מאלץ פאר איין מאל אבברייען ביער; לעבענסמיטעל, פראוויזיע; א געוויסע גרויס פון א שטריק אדער פאדים.

gris'tle *n.* (גריסל) כרחשקע אדער קנארפעל [פון פלייש]; עטוואס וואס איז נאך יונג און ניט פארמירט.

gris'tliness *n.* (גרים'-לי-נעס) דאס זיין כרחשקעדיג אדער קנארפעלדיג.

gris'tly *a.* (גרים'-לי) כרחשקעדיג, קנארפעלדיג; ווי כרחשקע פון פלייש.

grist'-mill *n.* (גריסט'-מיל) א מיהל צום מאהלען קארן.

grit *n. and v.* (גריט) 1. קלייען, שראט-מעהל; זאמד; זאמד-שטיינדלעך; א זאמד-שטיין; דער בוי פון שטיינער אין בעצוג צו הארטקייט, זאמדיגקייט א. ז. וו.; 2. קוראזש, מוטה, כאראקטער-פעסטקייט, בעהארצטקייט; 3. סקריפען, טרעשטשען [ווי זאמד-שטיינדלעך אונטער די פים]; צומאהלען, צורייבען.

2. He is a man of grit; that accounts for his success.

grits *n.* (גריטס) גרויפען, גריץ, פערל-גרויפען.

grit'stone *n.* (גריט'-סטאון) א זאמד-שטיין.

grit'tiness *n.* (גריט'-אי-נעס) זאמדיגקייט, דאס זיין זאמדיג; מוטיגקייט, ענטשלאסענהייט, כאראקטער-פעסטקייט.

grit'ty *a.* (גריט'-אי) זאמדיג; מוטיג, ענטשלאסען, בעהארצט; כאראקטער-פעסט.

gri'venik *n.* (גרי'-ווי-ניק) א גריווניק, א רוסישע מטבע פון צעהן קאפיקעס [אונגעפעהר 5 אמעריקאנער סענט].

griv'na *n.* (גריוו'-נא) א גריוונע, א רוסישע זילבערנע מטבע פון צעהן קאפיקעס [אונגעפעהר 5 אמעריקאנער סענט].

griz'elin *n.* (גריז'-ע-לין) ז. ***gridelin***

griz'l *n. and v.* (גריזל) ז. ***grizzle***

griz'zle *n. and v.* (גריזל) א גרויער קאליר; א גרוי-אלטער מאן, א גרייז; ווערען גרוי; לאכען; שטשירען די צייהנער; ווארטשען.

griz'zled *a.* (גריזלד) גרוי; געמישט ווייס מיט שווארץ.

griz'zly *a. and n.* (גריז'-לי) גרוי, עט-וואס גרוי; א מאשין צום שטויסען קויהלען אדער אנדערע מאטעריאלען אין קליינע שטיקלעך; דער גרויער אמעריקאנער בער. ז. ***grizzly bear***

griz'zly bear (גריז'-לי בעהר) דער

גרויער בער [געפינט זיך אין וועסט-נארד-אמעריקא].

griz'zly-king *n.* (גריז'-לי-קינג) אזא קינסטליכע פליעג פון פערשיעדענע פארבען צום כאפען פיש מיט א וועגטקע.

griz'zly-queen *n.* (גריז'-לי-קהוויען) א קינסטליכע פליעג צום כאפען פיש מיט א וועגטקע.

gro. [א גראָס, אבקירצונג פון ***gross*** 12 טוצען].

groan *v. and n.* (גראון) קרעכצען, אכצען, זיפצען; שטארק פערלאנגען; דאס קרעכצען; דאס אכצען, דאס זיפצען; אן אכץ, א זיפץ, א קרעכץ.

groan down (גראון דאון) אויסדריקען אונצופרידענהייט [דורך זיפצען און קרעכצען].

The speaker was **groaned down.**

groa'ner *n.* (גראו'-נער) איינער וואס קרעכצט אדער זיפצט.

groan'ful *a.* (גראונ'-פול) טרויעריג; זיפצענדיג.

groat *n.* (גראוט) א גראט [אן אלטע ענגלישע זילבערנע מטבע פון 4 פענים]; א פרוטה, א גראשען.

groats *n.* (גראוטס) גריץ, גרויפען.

gro'bian *n.* (גראו'-בי-ען) א גראביאן, אן אונערצויגענער גראבער מענש.

gro'bianism *n.* (גראו'-בי-ען-איזם) גראביאנסטווא, א גראבע אויפפיהרונג.

gro'cer *n.* (גראו'-סער) א קאלאניאל-קרעמער; א בשמים-קרעמער, א שפייז-קרעמער.

gro'ceries *n.* (גראו'-סע-ריז) שפייז-ווארען, קאלאניאל-ווארען.

gro'cers' itch (גראו'-סערז איטש) אזא הויט-קראנקהייט, וואס קומט פון אומגעהן ארום צוקער.

gro'cery *n.* (גראו'-סער-אי) א שפייז-קראם, א קאלאניאל-ווארען-קראם, א בשמים-קראם; א שענק.

gro'ceryman *n.* (גראו'-סער-אי-מען) ז. ***grocer***.

grog *n. and a.* (גראג) גראג, אזא גע-טראנק פון ראם מיט וואסער; א שטארקע משקה; מאכען א גראג.

grog'-blos'soms *n.* (גראג'-בלאס'-אמז) וויינפערלעך אויף דער נאז [דער רויטער אויסשלאג אויף דער נאז וואס קומט פון פיעל טרינקען].

grog'gery *n.* (גראג'-ער-אי) א פראסטער שענק.

grog'giness *n.* (גראג'-אי-נעס) שכרות, בעטרונקענהייט; א שטייפקייט אדער שוואכקייט אין די פיס פון א פערד.

grog'gy *a.* (גראג'-אי) בעטרונקען, שכור; וואקלענדיג אדער פלאנטערענדיג מיט די פיס [וועגען פערד].

grog'ram *n.* (גראג'-רעם) גראגראם [אזא דיקער זיידען-שטאף].

grog'ram-yarn *n.* (גראג'-רעם-יארן) אזעלכע גראבע וואלענע אדער זיידענע פעדים.

grog'-shop *n.* (גראג'-שאפ) א שענק.

groin *n. and v.* (גראין) דער קנייטש צווישען דעם אויבערשטען טייל פון דער פאלקע [שענקעל] וואו ער קומט זיך צונויף מיט דעם בויך; אין ארכיטעקטור — די קרייצונג פון קאנטיגע געוועלב-בויגענס; קאנטיגע געוועלב-בויגענס וואס קרייצען זיך: פארמירען קאנטיגע געוועלב-בויגענס וואס קרייצען זיך.

groined *a.* (גראינד) אין ארכיטעקטור — וואס האט קאנטיגע, זיך קרייצענדע געוועלב-בויגענס.

groined arch (גראינד ארטש) א קאנטיגער, זיך קרייצענדער געוועלב-בויגען.

Groined Arch

groi'nery *n.* (גראי'-נער-אי) ז. ***groining***.

groi'ning *n.* (גראי'-נינג) קאנטיגע, זיך קרייצענדע געוועלב-בויגענס.

grom'et *n.* (גראמ'-עט) א רינג פון א שטריק; א מעטאל-רינג.

grom'met *n.* (גראמ'-עט) ז. ***gromet***.

grom'well *n.* (גראמ'-הוועל) דער שטיין-זאמען [אזא פלאנצע מיט הארטע קליינע פרוכטען].

groom *n. and v.* (גרוהם) א שטאל-קנעכט; א פערד-קנעכט, א קאניוך; א דיענער; א ברויטיגאם, א חתן; אן אויפזעהער איבער געוויסע אבטיילונגען פון דער קעניגליכער הויז-ווירטשאפט אמאל אין ענגלאנד; אויפפאסען אויף פערד.

groom in wai'ting (גרוהם אין הוויי'-טינג) א קאמער-יונקער אין דיענסט.

groom of the cham'ber (גרוהם אוו טהי טשיימ'-בער) א קעניגליכער קאמער-דיענער אמאל אין ענגלאנד.

groom of the stole (גרוהם אוו טהי סטאול) דער גארדעראבען-מייסטער [דער אויפזעהער אויף די קעניגליכע גארדעראבען אמאל אין ענגלאנד].

groom'-por'ter *n.* (גרוהמ'-פאור'-טער) אן אויפפאסער אויף די קעניגליכע צימערען און שפיעלען [אמאל אין ענגלאנד].

grooms'man *n.* (גרוהמז'-מען) א גוטער פריינד פון חתן וואס בעגלייט איהם צו דער חופה.

groove *n. and v.* (גרוהוו) א רינע; א קאנאל; א פאלב; אן אויסגעריבענער וועג, אן אנגענומענער קורס, רוטינע; א שאכט [די עפנונג פון א מעטאל-גרוב]; מאכען א רינע; אויסהוילען.

groo'ver *n.* (גרוה'-ווער) דער אדער דאס וואס גראבט; אן אינסטרומענט צו גראבען, מאכען א רינע אדער אויסהוילען.

groo'ving *n.* (גרוה'-ווינג) דאס גראבען שאכטען; א סיסטעם פון שאכטען אדער קאנאלען; א גראבען, א רינע.

groo'vy *a.* (גרוה'-ווי) ווי א גראבען אדער קאנאל; ווי א שאכט; וואס האט א נייגונג צו געהן מיט אן אויסגעריבענעם וועג אדער זיך האלטען אן דער רוטינע; וואס איז בעשרענקט [אין געדאנקען, שטרעבונגען א. ז. וו.].

grope *v.* (גראופ) טאפען [אין דער פינסטער]; זוכען טאפענדיגערהייד.

There were no lights in the street and we were compelled to **grope** in the dark.

grope a hen (גראופ ע הען) נאכזעהן אויב די הענע האט אן איי.

grope one's way (גראופ הוואנז הוויי) זוכען א וועג אין דער פינסטער.

gro'per *n.* (גראו'-פער) איינער וואס געהט טאפענדיג אין דער פינסטער [ווי א בלינדער].

gro'pingly *adv.* (גראו'-פינג-לי) טאפענדיגערהייד.

gros *n. and a.* (גראו) אן אלטע זילבערנע מטבע אין פראנקרייך אדער ענגלאנד; א שטיק צייג וואס איז דיקער אדער שווערער פון אנדערע שטיקער צייג פון דיזעלבען זארט; שטארק [וועגען געדיכטע טינט אדער פארב].

gros'beak *n.* (גראוס'-ביעק) דער דיק-שנאבלער [א מין זינג-פויגעל מיט א דיקען שנאבעל און מיט א קורצען עק]; דער קירש-פינק [אזא פויגעל].

gro'schen *n.* (גראו'-שען) [א גראשען א קופערנע דייטשע מטבע].

gro'ser *n.* (גראו'-סער) אן אגרעס.

gross *a. and n.* (גראוס) גרויס; דיק, געדיכט; גראב [ניט עדעל, ניט דעליקאט]; וואולגאר; וואס ווארפט זיך שטארק אין די אויגען; שענדליך, אונגעהייער; אונעמפפינדליך, טעמפ; פול, אין גאנצען [קיין זאך ניט אראבגערעכנט]; דער הויפט טייל; די גאנצע מאסע, דאס גאנצע; א גראס [צוועלף טוצען].

gross adven'ture (גראוס עד-ווענ'-טשור) דאס פער'משכונ'ען א שיף, דאס לייהען געלד אויף א פער'משכונ'טער שיף.

gross amount' (גראוס ע-מאונט') ברוטא-סומע [די סומע, פון וועלכער קיין אויסגאבען, רעבאטען, פראצענטען א. ז. וו. זיינען נאך ניט ארונטערגערעכנט געווארען].

gross anat'omy (גראוס ע-נעט'-א-מי) די אנאטאמיע פון די קערפער-טיילען, וועלכע מען קען זעהן און אונטערזוכען מיט'ן נאקעטען אויג. ז. ***anatomy***.

gross av'erage (גראוס עוו'-ע-רעדזש) ז. ***general average***.

gross'beak *n.* (גראוס'-ביעק) ז. ***grosbeak***.

gross credu'lity (גראוס קרי-דיו'-לי-טי) איבערטריבענע, איבערמעסיגע לייכטגלויביגקייט.

gross effect' (גראוס ע-פעקט') די טאטאל-לייסטונג, די גאנצע ארבייט [פון א מאשין].

gross er'ror (גראוס ער'-אר) א גראבער פעהלער.

gross'-head'ed *a.* (גראוס'-העד'-עד) וואס האט א דיקען שארבען; גראב-קעפיג; נאריש, טעמפ.

grossifica'tion *n.* (גראו-סי-פי-קיי'-שאן) פערגרעסערונג, פערדיקונג; אין באטאניק — דאס אנשוועלען פון די בעפרוכטעטע טיילען.

gros'sify *v.* (גראו'-סי-פאי) פערגרעסערען, מאכען דיקער; ווערען גרעסער אדער דיקער.

gross lie (גראוס לאי) א גראבער אדער שענדליכער ליגען.

gross'ly *adv.* (גראוס'-לי) אויף א גרויסען שטייגער; מיט איבערטריבענהייט; מיט גראבקייט; מיט וואולגאריטעט; אויף א נארישען אדער שענדליכען אופן.

gross'-min'ded *a.* (גראוס'-מאינ'-דעד) גראב, פויעריש.

gross'ness *n.* (גראוס'-נעס) גרויסקייט, דיקקייט; גראבהייט; וואולגאריטעט; שענדליכקייט; אונגעהייערקייט; פולקייט [קיין זאך ניט אראבגענומען אדער אראבגערעכנט].

gross price (גראוס פראיס) דער פולער פרייז [ניט ארונטערגערעכנענדיג די ראבאטען].

gross pro'ceeds (גראוס פראו'-סידז)

דער אלגעמיינער איינקונפט, ברוטא⸗איינקונפט [ניט ארונטעררעכענעדיג די אויסגאבען].

gross receipt′ (גראוס רי-סיט′) ברוטא⸗איננאהמע [ניט ארונטעררעכענענדיג די אויסגאבען].

gross sum (גראוס סאם) די גאנצע סומע, די פולע סומע.

grossula′ceous *a.* (גראס-יו-לײ′-שיאס) וואס איז שייך אדער עהנליך צו אגרעסען; וואס איז שייך אדער עהנליך צו דעם גראסולאר אדער גרינעם גראנאט [אזא מינעראל].

gros′sular *n. and a.* (גראס′-יו-לאר) דער גרינער גראנאט [אזא מינעראל]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו אגרעסען.

gros′sularite *n.* (גראס′-יו-לאר-איט) דער גרינער גראנאט. ז. *grossular*

gross weight (גראוס הווייט) ברוטא⸗געוויכט.

grot *n.* (גראט) ז. *grotto*

grotesque′ *a. and n.* (גרא-טעסק′) גראטעסק, זעלטזאם, מאדנע, משוגע, פאנטאסטיש; ווילד, ניט סיסטעמאטיש, ניט הארמאניש; עטוואס וואס איז מאדנע, זעלטזאם, משוגע, ווילד אדער פאנטאסטיש; די גאטישע שריפט [ז. *gothic*].

grotesque′ly *adv.* (גרא-טעסק′-לי) אויף א זאנדערבארען, מאדנעם, ווילדען אדער משוגע′נעם שטייגער.

grotesque′ness *n.* (גרא-טעסק′-נעס) זאנדערבארקייט, מאדנעקייט, אונגעוועהנליכקייט; ווילדקייט, משוגעת [אין בוי, פארם, אויפפיהרונג א. ז. וו.].

grot′to *n.* (גראט′-או) א גראטע [א הייהל].

grot′to-work *n.* (גראט′-או-הווירק) א געביידע אין דער פארם פון א גראטע [הייהל].

grouch *n. and v.* (גראוטש) דאס זיין שלעכט געשטימט; בורטשען, זיין אנגע⸗ברוגז′ט; ווארטשען.

grou′chy *a.* (גראו′-טשי) ווארטשענדיג, בורטשענדיג, כמורנע, אנגע′ברוגז′ט.

ground *n., a. and v.* (גראונד) גרונד; באדען; אויבערפלעכע פון דער ערד; ערד; לאנד; פלאץ; געגענד; לאנד⸗אייגענטום; דער פאן [דער גרונט אויף וועלכען מען מאהלט]; די גרונד⸗פארב; גרונד, אורזאכע; קוועלע; אין עלעקטריציטעט — ערד⸗שלוס [פעראייניגונג פון שטראם מיט דער ערד]; פונדאמענטאל; וואס איז שייך צום גרונד, צום באדען אדער צום ערד⸗באדען; אוועקשטעלען אויף א פעסטען פונדאמענט אדער באדען; פעסט בעגרינדען אדער בעשטימען; גוט איינלערנען עפעס; אוועקלעגען אין דעם באדען אדער אויף′ן באדען; זיך אנשטויסען אן גרונט [וועגען א שיף]; אין עלעקטריציטעט — מאכען אן ערד⸗שלוס [פעראייניגען דעם שטראם מיט דער ערד]; צוריבען, צומאלען. ז. *grind*

groun′dage *n.* (גראונ′-דעדזש) האפען⸗געלד [פאר דעם פלאץ וואס א שיף פערנעהמט אין האפען].

ground′-an′gling *n.* (גראונד-ענ′-גלינג) כאפען פיש מיט א ווענטקע, ביי וועלכער דער האטשיק זינקט צום גרונט.

ground′-ap′ple *n.* (גראונד′-עפ′ל) קארטאפעל, בולבעס.

ground′-bait *n. and v.* (גראונד′-בײט) פערשיעדענע שפייזען [שטיקלעך פלייש, שטיקלעך פיש א. ד. ג.] וואס מעןווארפט אריין אין טייך, אום צו צוציהען פיש; אזא פיש וואס האלט זיך אויף′ן גרונט; ווארפען פערשיעדענע שפייזען אין טייך אום צו צוציהען פיש; כאפען פיש מיט א ווענטקע אזוי, אז דער האטשיק זאל ליעגען אויף′ן גרונט פון טייך.

ground′-ball *n.* (גראונד′-באהל) אין באל⸗שפיעל — א באל וואס קייקעלט זיך אויף דער ערד.

ground′berry *n.* (גראונד′-בער-אי) ווינטערגרין. ז. *checkerberry*

ground′-cher′ry *n.* (גראונד′-טשער′-אי) א מין קארשען⸗בוימלעך.

ground′-cloth *n.* (גראונד′-קלאטה) א שטיק צייג אויף דער טעאטער⸗ביהנע וואס זעהט אויס ווי דער ערד⸗בארען.

ground′-dove *n.* (גראונד′-דאוו) א מין טויב וואס האלט זיך מעהרסטענטייל נאהענט צו דער ערד; די קארליק⸗טויב [אזא קליינע טויב אין אמעריקא].

Ground-dove

ground′-down *n.* (גראונד′-דאון) אזא קורצע נאדעל.

groun′dedly *adv.* (גראונ′-דעד-לי) אויף א גוט⸗בעגרינדעטען אופן; אויף א גוטען גרונד; מיט א גוטער אורזאכע.

groun′der *n.* (גראונ′-דער) ז. *ground-ball*

ground′-fee′der *n.* (גראונד′-פיע′-דער) א פיש וואס שפייזט זיך פון דעם גרונט פון טייך אדער ים.

ground′-flea *n.* (גראונד′-פליע) די ערד⸗פלוי [א קליינער שווארצער זשוק, וואס גראבט זיך אין דער ערד און איז זעהר שעדליך פאר פיעל פלאנצען].

ground floor (גראונד פלאור) אן אונטערשטער עטאזש, פארטער.

ground′-gru *n.* (גראונד′-גרוה) ז. *ground-ice*

ground′-hog *n.* (גראונד′-האג) די אמעריקאנער סורקע [מורמעלטהיער]; דער אפריקאנישער ערד⸗שוויין; אזא אמייזען⸗פרעסער [אזא חיה′לע] אויף′ן אינזעל מאדאגאסקאר; די ווייסע, פעטע לארווא פון איינינע אינזעקטען [דאס ווערימעל פון וועלכען די אינזעקטען ענטוויקלען זיך].

ground′-hold *n.* (גראונד′-האולד) אן אנקער.

ground′-ice *n.* (גראונד′-אים) גרונט⸗אייז [אייז וואס בילדעט זיך אויף′ן גרונט פון טייך].

groun′ding *n.* (גראונ′-דינג) דער גרונט, דער פאן [ביים אויסנעהען]; דאס מאכען אזא גרונט אדער פאן; דאס גלאט מאכען מירמעלשטיין [מארמאר]; דאס מאכען גלאנציג טאפעטען [אביטשעס].

ground′-i′vy *n.* (גראונד′-אי′-ווי) דער גונדערמאן אדער ביער⸗פלאנצע. ז. *alehoof*

ground′-joist *n.* (גראונד′-דזשאיסט) דער גרונד⸗באלקען.

ground′less *a.* (גראונד′-לעס) ...רונדלאז, ...ים בעגרינדעט אויף קיין זאך; אהן אן ...ורזאכע.

The complaint is groundless.

ground′lessly *adv.* (גראונד′-לעס-לי) ...הן אן אורזאכע; אויף אן אונבעגרינ⸗...עטען אדער גרונדלאזען שטייגער.

ground′lessness *n.* (גראונד′-לעס-נעס) ...רונדלאזיגקייט.

ground′-line *n.* (גראונד′-לאין) ...י ...רונד⸗ליניע [אין דער פערספעקטיווע].

ground′ling *n.* (גראונד′-לינג) ...טוואס ...אס לעבט אויף דער ערד [וועגען חיות, ...יגלען און אינזעקטען, אין געגענזאץ צו ...י וואס האלטען זיך אין דער הויך]; א ...יש וואס האלט זיך אויף′ן גרונט פון ...ייך; א מין לאקס⸗פיש; א פראסטער ...ענש; א צושויער אין טעאטער וואס האט ...ים קיין זיץ⸗פלאץ.

ground′-net *n.* (גראונד′-נעט) ... שלעפ⸗...עץ.

ground′nut *n.* (גראונד′-נאט) ...ער ...רד⸗נוס.

ground′-pea *n.* (גראונד′-פיע) ז. *groundnut*

ground′-pine *n.* (גראונד′-פאין) ...זא ...לאנצע וואס האט דעם ריח ווי דער פעך⸗...אפט פון א טענענבוים; אזא לאנגע אי⸗...ער⸗גרינע קלעטער⸗פלאנצע אין נארד⸗אמע⸗...יקא און ענגלאנד.

ground′-plan *n.* (גראונד′-פלען) ...ער ...רונד⸗ריס אדער גרונד⸗פלאן; דער פלאן ...ון דעם גרונד⸗עטאזש פון א געביידע; ...ער ערשטער, אלגעמיינער אדער פונדא⸗...ענטאלער פלאן.

ground′-plane *n.* (גראונד′-פליין) ...י ...ראיעקציאן אדער די האריזאנטאלע פלע⸗...ע פון א צייכנונג אין פערספעקטיוו.

ground′-plate *n.* (גראונד′-פלייט) ...וועל; דער אונטערשטער האריזאנטא⸗...ער באלקען פון א ראהם פון א טהיר אדער ...ענסטער.

ground′-plot *n.* (גראונד′-פלאט) ...ער ...רונט אדער דער באדען פון א געביידע; ...ער פלאן פון אונטערשטען עטאזש אין ... געביידע; דער גרונד⸗ריס אדער גרונד⸗...לאן.

ground′-rent *n.* (גראונד′-רענט) ...י ...ענטע וואס מען צאהלט אן ערד⸗אייגענ⸗...ימער פאר דער ערד, אויף וועלכער עס ...טעהט א געביידע.

grounds *n.* (גראונדז) ...ער אבזאץ פון ... געטראנק [ווי קאפע, ביער א. ד. ג.] ...אס בלייבט אויף′ן דעק פון כלי.

ground′-sea *n.* (גראונד′-סיע) ... שטאר⸗...ע אויפברויזונג פון ים אין א שטילען ...עטער.

ground′sel *n.* (גראונד′-סעל) ...רייץ⸗...רוים [א מין גראז מיט בליטהען, וועל⸗...ע האבען די פארם פון געלבע קערבע⸗...עך]; די שוועל פון א טהיר אין א גע⸗...יידע.

ground′sel-tree *n.* (גראונד′-סעל-...ריע) א מין בוים, ביי וועלכען די בלע⸗...ער האבען די פארם פון קרייץ⸗קרויט. ז. *groundsel*

ground′sill *n.* (גראונד′-סיל) ... שוועל.

ground′-squir′rel *n.* (גראונד′-...קהווארל) א מין וועווערקע וואס האלט ...יך ניט אויף בוימער, נאר אויף דער ערד.

ground′-swell *n.* (גראונד′-סהוועל) ...אס שטארקע ווארפען פון די כוואליעס ...ין ים דורך א שטורם וואס קומט פאר ...ין א ווייטערען פלאץ; א וועלען⸗ארטי⸗

נער באדען; אן אויפברויזונג [פון קלאנגען, געפיהלען א. ז. וו.].

ground′-tier *n.* (גראונד′-טיער) די פארקעט=לאזשען [אין א טעאטער]; די אונטערשטע ציילען פון פעסער און געפעק אין טריום אדער אונטערשטען טייל פון א שיף.

ground′ways *n.* (גראונד′-הוויין) אין שיף=בוי — א מין פונדאמענט פון האלץ אדער שטיין, אויף וועלכען עס בוים זיך א שיף.

ground′work *n.* (גראונד′-הוואירק) דער גרונט, דער פונדאמענט פון עפּעס.

group *n. and v.* (גרוהפּ) א גרופּע פון מענשען אדער זאכען; א בינטעל, א קופּע; אין בילדענדער קונסט — א צוזאמענשטעלונג פון עטליכע פיגורען, וועלכע בילדען אוים איין הארמאנישע גאנצע; אין וויסענשאפטליכער קלאסיפיקאציאן — א צאהל פון אינדיווידען, וועלכע האבען איינע און דיעזעלבע כאראקטעריסטישע סמנים; אין געאלאגיע — א פארמאציאן, א געוויסע אבלעגונג פון ערד=שיכטען; אין מוזיק — א טייל פון ארקעסטער מיט מוזיקאלישע אינסטרומענטען פון דעמזעלבען קלאס; גרופּירען, צוזאמענשטעלען אין גרופּען.

grou′ping *n.* (גרוה′-פּינג) די גרופּירונג, דאס גרופּירען.

grous *n.* (גראוס) ז. *grouse*.

grouse *n.* (גראוס) די וואלד=הוהן [א גרויסער ווילדער פויגעל עהנליך צו א הוהן].

Grouse

grou′ser *n.* (גראו′-סער) א קלאץ אדער אן אייזערנער שטאנג צייטווייליג אריינגעשלאגען אין מיטען פון שטראם, כדי אויפצוהאלטען א שיף, וועלכע דארף דארטען שטעהן, אז דאס וואסער זאל זי ניט פערטראגען.

grout *n., v. and a.* (גראוט) הייוען, אבזאץ; וואפּנע פאנאנדערגעלאזען אין וואסער; פערשמירען מיט וואפּנע; פערגיפּסען; געמאכט פון וואפּנע.

grout′-ale *n.* (גראוט′-אייל) א מין געדיכט ביער.

grou′ty *a.* (גראו′-טי) נעדיכט, מוטנע; אנגעכמורעט, בייז, גראב.

grove *n.* (גראווו) א גרופּע פון בוימער וואס ווארפען אב א שאטען; א שאטענגאנג [א וועג צווישען בוימער].

grov′el *v.* (גראוו′ל) פויזען אויף דער ערד, קריכען אויף אלע פיער; ליעגען אויסגעצויגען מיט′ן פנים צו דער ערד; ערנידריגען זיך; האבען נידריגע געפיהלען אדער בייזע מחשבות; זיין פערדארבען.

grov′eler *n.* (גראוו′ל-ער) א פויזער, א קריכער; איינער וואס ערנידריגט זיך; א נידריגער, געמיינער מענש.

grov′eling *a.* (גראוו′ל-אינג) וואס ליעגט אויסגעצויגען מיט′ן פנים צו דער ערד; וואס ערנידריגט זיך; נידריג, געמיין.

grov′eller *n.* (גראוו′ל-ער) ז. *groveler*.

grov′elling *a.* (גראוו′ל-אינג) ז. *groveling*.

grow *v.* (גראו) וואקסען; פערגרעסערען זיך; פערמעהרען זיך; ווערען; זיך צובינדען; זיך צוציהען; ערציהען, קולטיווירען, מאכען וואקסען.

grow bet′ter (גראו בעט′-ער) זיך בעסערען, שטארקען זיך, ווערען געזונד.

grow′er *n.* (גראו′-ער) איינער אדער עפּעס וואס וואקסט אדער ווערט גרעסער; א קולטיווירער, אן ערציהער, איינער וואס האדעוועט אדער מאכט וואקסען.

grow in flesh (גראו אין פלעש) פעטער, דיקער ווערען.

grow′ing *n.* (גראו′-אינג) דאס וואקסען; דאס אויפציהען, דאס אויסהאדעווען, דאס קולטיווירען; דאס וואס עס וואקסט.

grow′ingly *adv.* (גראו′-אינג-לי) וואקסענדיג, זיך פערגרעסערענדיג.

A **growingly** important profession.

grow in′to fa′vor (גראו אינ′-טו פיי′-ווער) קריגען חן ביי איינעם.

grow in years (גראו אין יירז) עלטער ווערען.

growl *v. and n.* (גראול) ברומען, ווארטשען; שרייען, רעדען מיט כעס; דאס ברומען, די ווארטשעריי.

grow′ler *n.* (גראו′-לער) איינער וואס ברומט אדער ווארטשעט; דער גרונץ=פיש [ז. *grunt*]; א כלי, אין וועלכער מען נעהמט ביער פון א שענק.

grow less (גראו לעס) זיך פערמינדערען.

grow′ling *n.* (גראו′-לינג) דאס ברומען, דאס ווארטשען.

grown (גראון) ערוואקסען, אויסגעוואקסען. ז. *grow*.

grow on (גראו אן) בעקומען מעהר ווערטה; ווערען מעהר אנערקענט.

grow out of (גראו אוט אוו) ארויסגעהן, ארויסוואקסען פון עפּעס; זיין דער רעזולטאט אדער די פאלגע פון עפּעס; אריבערוואקסען, אריבעריאגען, אריבערשטייגען.

grow out of fa′vor (גראו אוט אוו פיי′-ווער) פערלירען דעם חן ביי אימעצען.

grow out of kind (גראו אוט אוו קאינד) ענטארטעט ווערען, אונטערגעהן, אויסשטארבען.

grow o′ver (גראו או′-ווער) בעוואקסען ווערען; פערשימעלט ווערען.

grow stale (גראו סטייל) אלט ווערען, פערשימעלט ווערען; זיך אויסוועפּען.

Even good wine may **grow stale**.

grow ta′pering (גראו טיי′-פּער-אינג) אויסצעהרען, ווערען דאר, מאגער, שוואך.

growth *n.* (גראוטה) דאס וואקסען, דער וואוקס; דאס ארויסוואקסען; די צוואוואקסונג, פערמעהרונג; ענטוויקלונג; דאס וואס קומט ארויס, א פּראדוקט.

grow to a point (גראו טו ע פּאינט) קומען צו דער זאך, קומען צום ריכטיגען ענין.

grow togeth′er (גראו טו-געטה′-ער) צוזאמענוואקסען.

grow up (גראו אפּ) אויסוואקסען, דערגרייכען פולע ענטוויקלונג; ארויסשפּראצען, ארויסוואקסען.

grow well (גראו הוועל) זיך בעסערען, זיך ערהאלען.

gro′zing-i′ron *n.* (גראו′-זינג-אי′-ערן) אן אינסטרומענט געברויכט ביים פערליי=

טען זאכען [אויסצוגלייכען און פּאלירען די לייטונגען].

grub *v. and n.* (גראב) גראבען, אויסגראבען; זיך גריבלען אין עפּעס; טיעף שטודירען, מאכען אונטערזוכונגען; שווער ארבייטען; עסען, אבעסען; געבען עסען; א לארווא [דאס ווערימעל פון וועלכען עס קומט ארוים א פליגעלע אדער א זשוק]; שפּייז, לעבענסמיטעל; עטוואס וואס ווערט אויסגעגראבען [ווי ווארצלען א. ד. ג.]; א שמוציגער אדער אבגעלאזענער מענש.

grub and bub (גראב ענד באב) עסען און טרינקען.

grub′-ax *n.* (גראב′-עקס) ז. *grubbing-hoe*.

grub′ber *n.* (גראב′-ער) איינער וואס גראבט; איינער וואס ארבייט שווער; א טיעפער שטודירער; אן אקער=אייזען צום אויסאקערען ווארצלען; א גראב=אייזען; אן עסער, א פרעסער.

grub′bing-ax *n.* (גראב′-אינג-עקס) ז. *grubbing-hoe*.

grub′bing-hoe *n.* (גראב′-אינג-האו) א גראב=אייזען אדער אקער=אייזען צום אויסגראבען ווארצלען.

grub′by *a.* (גראב′-אי) שמוציג, אונזויבער; אנגעשטעקט אדער בעדעקט מיט לארווא [ווערימלעך, פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך אינזעקטען].

grub′-hook *n.* (גראב′-הוק) אזא שפּיציגער אקער=אייזען צום אויסאקערען ווארצלען אדער שטיינער פון דער ערד.

grub′-saw *n.* (גראב′-סאה) א האנדזעג צום זעגען מירמעלשטיין.

Grub′-street *n. and a.* (גראב′-סטריעט) ארימע שריפטשטעלער אדער פערפאסער [אויף דעם נאמען פון א גאס אין לאנדאן, וואו עס האבען אמאל געוואהנט ארימע שריפטשטעלער]; ארעם, פּראסט, שלעכט [וועגען ליטעראטור אדער שרייבער].

grub′-time *n.* (גראב′-טאים) די צייט פון עסען.

grub′worm *n.* (גראב′-הוואירם) א לארווא [דאס ווערימעל פון וועלכען עס קומט ארוים א פליגעלע אדער א זשוק].

grudge *v. and n.* (גראדזש) 1. מקנא זיין; ניט פערגינען; פיהלען א ווידערווילען; קנאה, נייד; דאס ניט פערגינען; 2. אונצופריעדענהייט, האס, פערדרוס, ווידערווילען.

2. I owe you a **grudge** because you did not keep your promise.

grudg′er *n.* (גראדזש′-ער) א בעל=מקנא, א ניט=פערגינער.

grudg′ing *n.* (גראדזש′-אינג) קנאה; ניט=פערגינעריי; ווידערווילען; אונצופריעדענהייט; פערדרוס.

grudg′ingly *adv.* (גראדזש′-אינג-לי) מיט ווידערווילען, מיט אונצופריעדענהייט.

grudg′ingness *n.* (גראדזש′-אינג-נעס) קנאה; ווידערווילען; דאס מקנא זיין; דאס ניט=פערגינען.

gru′el *n.* (גרו′-על) קאשע.

grue′some *a.* (גרוה′-סאם) אימה′דיג, מורא′דיג, אבשטויסענד.

The sight of the battle-field was very **gruesome**.

grue′someness *n.* (גרוה′-סאם-נעס) דאס זיין אבשטויסענד; מורא′דיגקייט, אימה′דיגקייט.

gruff *a.* (גראף) בייז, פערדריסליך; גראב, הארט אדער שטרענג [אין בענעהמונג].

gruff'ish *a.* (גראפ'–איש) בייז, גראב, הארט אדער שטרענג.

gruff'ly *adv.* (גראפ'–לי) מיט בייזקייט, גראבקייט, הארטקייט אדער שטרענגקייט.

gruff'ness *n.* (גראפ'–נעס) בייזקייט; גראבקייט אדער שטרענגקייט [אין בענעהמונג].

grum *a.* (גראם) גרימיג, בייז, פערדריסליך; טיעף, נידריג [ווענען א שטימע].

grum'ble *v. and n.* (גראמ'בל) בורטשען, ברומען, ווארטשען; דאס בורטשען, דאס ווארטשען.

grum'bler *n.* (גראמ'–בלער) א ווארטשון; א "קלאג-מוטער".

grum'bles *n.* (גראמבלז) א שלעכטע שטימונג.

grum'blingly *adv.* (גראמ'–בלינג–לי) בייז, פערדריסליך, אין שלעכטער שטימונג.

grume *n.* (גרוהם) א קלומפ, א פערגליווערט שטיק [ווי פערגליווערט בלוט].

grum'ly *adv.* (גראמ'–לי) אויף א בייזען אדער פערדריסליכען אופן.

grum'ness *n.* (גראמ'–נעס) אומעדיגקייט, אונצופריעדענהייט, פערדריסליכקייט, בייזקייט.

gru'mous *a.* (גרוה'–מאס) קלומפיג, פערגליווערט, געדיכט.

gru'mousness *n.* (גרוה'–מאס–נעס) קלומפיגקייט, פערגליווערטקייט, געדיכטקייט.

grum'pily *adv.* (גראמ'–פי–לי) אויף א בייזליכען אדער פערדריסליכען שטייגער.

grum'piness *n.* (גראמ'–פי–נעס) בייזקייט, פערדריסליכקייט.

grum'pish *a.* (גראמ'–פיש) ז. ***grumpy***.

grum'py *a.* (גראמ'–פי) בייז, פערדריסליך, ערגערליך.

grun'del *n.* (גראנ'–דעל) דער שווארצער גאבי-פיש.

grun'dy *n.* (גראנ'–די) צושטויסענע גוס-אייזען צום פאבריצירען שטאהל.

Grun'dy *n.* (גראנ'–די) ז. ***Mrs. Grundy***.

grunt *v. and n.* (גראנט) בריוקען, גרונצען [ווי א חזיר]; קרעכצען, אכצען; א בריוק; דער גרונץ-פיש [אזא אמעריקאנער ים-פיש, וואס גיט ארויס א בריוק ווי פון א חזיר ווען מען נעהמט איהם ארויס פון וואסער].

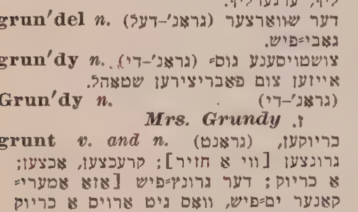

Grunt

grun'ter *n.* (גראנ'–טער) איינער וואס בריוקעט; א שוויין; א פערד וואס פאנגט אן הירזשען ווען ער ריהרט זיך פון ארט; אזא אייזערנער שטאנג מיט א האטשיק צום ענד, וועלכער ווערט געברויכט אין אייזען-גיסערייען; אזא פיש.

grun'tingly *adv.* (גראנ'–טינג–לי) בריוקענדיג, גרונצענדיג, ווארטשענדיג.

grun'ting-ox *n.* (גראנ'–טינג–אקס) דער יאק, גרונץ-אקס אדער ציגענען-ביפעל.

grun'tle *n. and v.* (גראנ'טל) א בריוק [ווי פון א חזיר]; א שנוק; בריוקען.

grunt'ling *n.* (גראנט'–לינג) א חזיר'על.

Gruyère' *n.* (גרוה–יעהר') א זארט שווייצער-קעז [ווערט געמאכט אין דעם שווייצערישען שטעדטעל גרוהיער].

gry *n.* (גראי) א צעהנטעל פון א ליניע [א ליניע איז א צעהנטעל פון א צאל אדער אינטש]; א פינטעלע; א קליינינקייט.

G-string *n.* (דזשי'–סטרינג) די גע-סטרונע [די פיערטע סטרונע פון א פיעדעל און די דריטע אויף א וויאלאנטשעלא און גיטאר].

gt. אין מעדיצין — אן אבקירצונג פון ***gutta*** [א טראפען].

Gt. Br. ***Great Britain*** אבקירצונג פון.

gtt. אין מעדיצין — אן אבקירצונג פון ***guttæ*** [טראפענס].

gua'charo *n.* (גהוואַ'–טשא–ראו) דער אויל-פויגעל [אזא גרויסער ציגענען-מעלקער]. ז. ***oil-bird***.

guai'acum *n.* (גהוואי'–ע–קאם) דער גוואיאק-בוים [א מין בוים פון די הייסע לענדער פון אמעריקא, וועלכער צייכענט זיך אוים מיט זיין זעהר הארטען האלץ]; דאס הארטע גוואיאק-האלץ, פון וועלכען מען מאכט צייהנדלעך פאר צאהן-רעדער, באלען, בלאקען א. ד. ג.; פעך-זאפט פון דעם גוואיאק-בוים.

Guaiacum

guama' *n.* (גהוואַ–מא') א זארט בוים פון די הייסע לענדער פון אמעריקא מיט ברייטע בלעטער און ווייסע אדער געלבע בלומען. ווערט בענוצט אלס א שאטען פאר קאפע-פלאנצען.

guan *n.* (גהוואן) א מין אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנגען ברייטען עק.

Guan

gua'na *n.* (גהוואַ'–נא) די אינגואנא, א מין יאשטשערקע. ז. ***iguana***.

guana'co *n.* (גהווא–נא'–קאו) א ווילדע אמעריקאנישע גראז-עסענדע חיה [די ווילדע לאמא] פון א העל-ברוינעם קאליר.

Guanaco

gua'no *n. and v.* (גהוואַ'–נאו) די גואנא [די מיסט פון געוויסע דרום-אמעריקאנישע ים-פויגעל, וואס ווערט געברויכט צו בעמיסטיגען פעלדער]; בעמיסטיגען א פעלד מיט גואנא.

guarantee' *n. and v.* (גער–ען–טיע') אן ערב; איינער וועמען מען גיט ערבות; ערבות, בירגשאפט; גאראנטירען, ערב זיין, קאווירען; פערזיכערען.

guar'antor *n.* (גער'–ען–טאר) אן ערב.

guar'anty *n. and v.* (גער'–ען–טי) ערב זיין, געבען ערבות; ערבות, בירגשאפט; א גאראנטיע.

guard *n. and v.* (גארד) א וואך, א וועכטער, א היטער; א קאנדוקטאר; גווארדיע; א קאראאול, א קאנוואי; א שיצונג, א היטונג, א פארזיכט; יעדע זאך וואס פערהיט אדער בעשיצט פון א שאדען, פון א סכנה אדער היזק [ווי דער שוץ-גריף אדער די קוואר-פלאטע פון א שווערד, וואס פערהיט, אז די האנד זאל זיך ניט ארבגליטשען פון הענטעל אויף דער שארף; דער האנד-ביגעל אדער דאס שטאהלענע רייפעל ארום דעם הענטעל (קוראק) פון א ביקס; די פארענטשע ארום דעק פון א שיף א. ד. ג.]; בעוואכען, היטען; בעשיצען; פיהרען אונטער קאנוואי; היטען זיך; זיין פארזיכטיג.

guar'dable *a.* (גאר'–דעבל) וואס קען געהיט אדער געשיצט ווערען.

guard'-boat *n.* (גארד'–באוט) א וואך-שיפעל.

guard'-chain *n.* (גארד'–טשיין) א זיכערהייטס-קייטעל [פון אן אוהר א. ד. ג.].

guar'ded *a.* (גאר'–דעד) בעשיצט, פערטיידיגט; בעהיטזאם, פארזיכטיג.

guar'dedly *adv.* (גאר'–דעד–לי) אויף א בעהיטזאמען, פארזיכטיגען שטייגער.

guar'dedness *n.* (גאר'–דעד–נעס) פארזיכטיגקייט.

guar'der *n.* (גאר'–דער) א היטער, א וועכטער.

guard'-house *n.* (גארד'–האוס) א הויפט-וואך [א הויז וואו עס שטעהט א קאראאול אדער קאנוואי]; א וואכט-הויז, א וואכט-שטיבעל; אן ארעסט-הויז.

guar'dian *n.* (גאר'–דיען) א בעוואהרער, א שומר, א היטער; אן אפעקון, אן אפטרופוס; דער עלטסטער אין א פראנציסקאנער מאנאסטיר; א שוץ-מלאך, א שוץ-ענגעל.

guar'dian an'gel (גאר'–דיען איינ'–דזשעל) דער שוץ-מלאך.

guar'dianless *a.* (גאר'–דיען–לעס) אהן א שומר; אונבעשיצט.

guar'dian of the poor (גאר'–דיען אוו טהי פוהר) א מיטגליעד פון דער קאמיטע פאר ארימען-אונטערשטיצונג אין ענגלאנד.

guar'dianship *n.* (גאר'–דיען–שיפ) אפעקונסטווע, אפטרופסות; שיצונג, היטונג, אויפזיכט.

guard'-i'rons *n.* (גארד'–אי'–ערנז) אייזערנע גראטעס ארום די ארנאמענטען אויף א שיף.

guard'less *a.* (גארד'–לעס) אהן פערטיידיגונג, שוצלאז.

gaurd'-rail *n.* (גארד'–רייל) א פארענטשע ארום דעק פון א שיף; א זיכערהייטס-רעלסע [א צוגעגעבענע רעלסע ביי דער זייט פון דער געוועהנליכער רעלסע אויף אן אייזענבאהן, כדי צו פערהיטען, אז די רעדער זאלען ניט אראבשפרינגען].

guard'-ring *n.* (גארד'–רינג) א זיכער-

הייטס־רינג [אן איינפאכער רינג וואס ווערט געטראגען אויף א פינגער אום צו פערהיטען א צווייטען א טייערערען].

guard'-room *n.* (גארד'-רוהם) ז. *guard-house*

guard'ship *n.* (גארד'-שיפ) זיכערהייט, שוץ, שיצונג.

guard'-ship *n.* (גארד'-שיפ) א וואכט־שיף; א קריעגס־שיף וואס איז בעשטימט צו בעשיצען און אכטונג צו געבען אויף'ן האפען.

guards'man *n.* (גארדז'-מען) א וועכ־טער, א שומר; אין ענגלאנד — אן אפי־ציער אדער סאלדאט פון דער גווארדיע; א סאלדאט פון דער מיליץ [אין די פער־אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

gua'va *n.* (גהוואַ'-ווא) די גויאוואַ [א מין גרויסער זיד־אמעריקאנישער בוים מיט שמעקענדע און געשמאקע פרוכטען].

Guava

gubernato'rial *a.* (גיו-בער-נע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צום גובערנאטאר פון א שטאאט [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

gudg'eon *a. and v.* (גאדזש'-אן) דער גרונדלינג [א מין לאנג פישעל מיט צוויי עקעלעך ארום מויל און מיט גרויסע שו־פען]; א פראסטאק, א מענש, וועלכען מען קען לייכט אבנארען; ארייננארען אין זאק, בעשווינדלען; אן אייזערנער באלין; דער צאפען פון אן אקס [דער טייל אויף וועלכען עס דרעהט זיך דער ראד]; אין א מאשין — דער טייל פון א וואל, וועלכער דרעהט זיך אין לאגער; די קראקוועס פון א דאך.

Guelf *n.* (גהוועלף) אין געשיכטע פון מיטעלאלטער — א גוועלף, איינער פון דער פאלקס־פארטיי, וועלכע האט אונטערגע־שטיצט דעם פאפסט אין געגענזאץ צו די גיבעלינען אדער די פארטיי, וועלכע האט אונטערגעשטיצט דעם קייזער.

guer'don *v. and n.* (גויר'-דאן) בעלוי־נען; דער לוין; בעלוינונג.

guéridon' *n.* (גיי-רי-דאן') א קליין רונד טישעל, אויף וועלכען עס שטעהט א וואזע אדער אן אנדער ציערונגס־כלי.

gueril'la *n. and a.* (גע-ריל'-א) די גוערילא [א באנדע אדער גרופע פון אונ־אבהענגיגע קריגער, וועלכע פיהרען מלחמה זעלבסטשטענדיג און אונטערווארפען זיך ניט אונטער דער דיסציפלין און רעגעלען פון דער הויפט־ארמעע]; די ארט מלחמה־פיהרונג פון די גוערילא; וואס איז שייך צו דער גוערילא.

gueril'list *n.* (גע-ריל'-איסט) איינער וואס בעלאנגט צו דער גוערילא. ז. *guerilla*

Guern'sey *n.* (גוירנ'-זי) א געוויסער זארט מילך־קיה.

guerril'la *n. and a.* (גע-ריל'-א) ז. *guerilla*

guerril'list *n.* (גע-ריל'-איסט) ז. *guerillist*

guess *v. and n.* (געס) זיך אנשטויסען, טרעפען; משער זיין; דאס טרעפען, דאס אנשטויסען זיך; א השערה.

guess'able *a.* (געס'-עבל) וואס מען קען זיך אנשטויסען, טרעפען אדער משער זיין.

guess'er *n.* (געס'-ער) א טרעפער; איי־נער וואס איז משער.

guess'ing *n.* (געס'-אינג) טרעפעניש; השערה.

guess'ingly *adv.* (געס'-אינג-לי) דורך אן השערה; אנשטויסענדיג זיך, טרעפענ־דיג.

guess'-rope *n.* (געס'-ראופ) ז. *guess-warp*

guess'-warp *n.* (געס'-הוואהרפ) א שטריק מיט וועלכען מען בינדט צו א שי־פעל.

guess'work *n.* (געס'-הווארק) דאס טרעפען; דאס משער זיין; השערות.

guest *n.* (געסט) א גאסט; אין זאאלא־גיע — א פאראזיטען־בעשעפעניש.

guest'-cham'ber *n.* (געסט'-טשיימ'-בער) א גאסט־צימער, א זאאל; א בעזונ־דער צימער פאר א גאסט.

guest'-room *n.* (געסט'-רוהם) ז. *guest-chamber*

guest'-rope *n.* (געסט'-ראופ) ז. *guess-warp*

guest'wise *adv.* (געסט'-הוואיז) ווי א גאסט.

guffaw' *v. and n.* (גא-פאה') ווילד לאכען, כאכאטשען, הירזשען; א פערדי־שער געלעכטער, א הירזשען.

gug'gle *v. and n.* (גאגל) גארגלען; דאס גארגלען.

guhr *n.* (גוהר) א ווייכער ערד־שיכט וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון פעלזען, וועל־כע זיינען דורכגעווייקט געווארען.

gui'dable *a.* (גאי'-דעבל) וואס לאזט זיך פיהרען, געהארכזאם.

gui'dance *n.* (גאי'-דענס) פיהרונג, לייטונג, אויפזיכט.

guide *v. and n.* (גאיד) פיהרען, לייטען, ריכטען, פערוואלטען, קאנטראלירען; א פיהרער, א וועג־ווייזער; איינער וואס ריכ־טעט, לייטעט, פערוואלטעט אדער קאנ־טראלירט; א בוך מיט אויסקינפטע פאר רייזענדע; עטוואס וואס רעגולירט [ווי למשל, ביי מאשינעריע].

guide'-board *n.* (גאיד'-באורד) א וועג־ווייזער [א סלופ אויף א שיידע־וועג מיט אויפשריפטען, וואוהין די וועגען פיה־רען].

guide'-book *n.* (גאיד'-בוק) א בוך מיט אויסקינפטע פאר רייזענדע.

guide'-flag *n.* (גאיד'-פלעג) א פלאג אויף א שיף אדער ביי מיליטער, דורך וועלכען מען צייגט אן די ריכטונג.

guide'less *a.* (גאיד'-לעס) אהן א פיה־רער; אהן א ריכטונג.

guide'-post *n.* (גאיד'-פאוסט) א וועג־ווייזער. ז. *guide-board*

gui'der *n.* (גאי'-דער) א פיהרער, א וועגווייזער.

gui'don *n.* (גאי'-דאן) א פאהן מיט וועלכער מען גיט סיגנאלען אדער מען צייגט די ריכטונג.

guild *n.* (גילד) א גילדע, א צעך. ז. *gild*

guil'der *n.* (גיל'-דער) ז. *gilder*

guild'hall *n.* (גילד'-האל) ז. *gildhall*

guile *n.* (גאיל) ליסטיגקייט, כיטרעקייט, בעטריגעריי; די כלי אין א ביער־ברויע־ריי, וואו דאס ביער געהרט אדער איהרט.

guile'ful *a.* (גאיל'-פול) בעטריגעריש, כיטרע.

guile'fully *adv.* (גאיל'-פול-אי) מיט כיטרעקייט; מיט בעטרוג.

guile'fulness *n.* (גאיל'-פול-נעס) כיט־רעקייט, ליסטיגקייט, בעטריגעריי.

guile'less *a.* (גאיל'-לעס) אהן בעטרוג; עהרליך, ערנסט, אויפריכטיג.

guile'lessly *adv.* (גאיל'-לעס-לי) מיט אויפריכטיגקייט, מיט עהרליכקייט, מיט ערנסטקייט.

guile'lessness *n.* (גאיל'-לעס-נעס) עהרליכקייט, ערנסטקייט, אויפריכטיגקייט.

guil'fat *n.* (גאיל'-פעט) א כלי אין א ביער־ברויעריי וואו דאס ביער איהרט.

guil'lemot *n.* (גיל'-ע-מאט) די לומע אדער קאירא [אזא וואסער־פויגעל מיט שוואכע פליגלען, האלט זיך אויף מעהר־סטענס אין דער נארד ביים אייז־מעער].

Guillemot

guille'vat *n.* (גיל'-וועט) ז. *guilfat*

guilloche' *n. and v.* (גי-לאוש') א פערציערונג וואס זעהט אוים ווי איבערגעפלאכטענע בענדער אדער שניר־לעך]; בעדעקען מיט אזא בעציע־רונג.

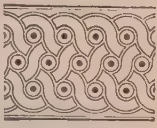

Guilloche

guil'lotine *n.* (גיל'-א-טין) א גילאטינע [אזא מאשין אין פראנקרייך אראבצוהא־קען די קעפ פון פערברעכער]; א האק־מאשין; א כירורגישער אינסטרומענט צום אויסשניידען מאנדלען פון האלז.

Guillotine

guillotine' *v.* (גיל-א-טין') אראבהאקען דעם קאפ מיט א גילאטינע.

guillotine'ment *n.* (גיל־א־טינ'־מענט) די הינריכטונג מיט דער גילאטינע.

guills *n.* (גילז) די וואוכער־בלום [אזא קארן־בלום].

guilt *n.* (גילט) שולדיגקייט [אין א פערברעכען]; א פערברעכען; א שולד.

guil'tily *adv.* (גיל'־טי־לי) שולדיג, שטראפבאר.

guil'tiness *n.* (גיל'־טי־נעס) שולדיגקייט [אין א פערברעכען]; שטראפבארקייט.

guilt'less *a.* (גילט'־לעס) אונשולדיג [אין א פערברעכען].

guilt'lessly *adv.* (גילט'־לעס־לי) ניט שולדיג [אין א פערברעכען].

guilt'lessness *n.* (גילט'־לעס־נעס) אונשולדינקייט.

guilt'less of (גילט'־לעס אוו) אונערפאהרען, ניט בעקאנט [מיט דעם געגענשטאנד], ניט געניט; אהן א ברעקעל בעגריף [פרעג איהם בחרם].

guilt'-sick *a.* (גילט'־סיק) קראנק פון געוויסענסביסע וועגען א פערברעכען.

guil'ty *a.* (גיל'־טי) שולדיג [אין א פערברעכען].

guin'ea *n.* (גינ'־אי) א גינע [אן ענגלישע גאלד־מטבע פון 21 שילינג].

Guin'ea-cloth *n.* (גינ'־אי־קלאטה) פערשיעדענע וועב־שטאפען וואס ווערען פאבריצירט פאר דעם האנדעל מיט וועסט־אפריקא.

guin'ea-corn *n.* (גינ'־אי־קארן) מאר־הירזש [אזא מין הירזש].

guin'ea-fowl *n.* (גינ'־אי־פאול) די פערל־הוהן [אזא אפריקאנער פויגעל פון דונקעל־גרויען קאליר מיט ווייסע פינטעלעך, איז ווי א געוועהנליכע הוהן די גרויס, האט א קליינעם קאפ און א קורצען עק].

Guinea-fowl

guin'ea-grains *n.* (גינ'־אי־גריינז) ז. *grains of paradise*.

guin'ea-grass *n.* (גינ'־אי־גרעס) א מין דיק אפריקאנער גראז וואס וואקסט אין די ווארימע געגענדען.

guin'ea-hen *n.* (גינ'־אי־העז) ז. *guinea-fowl*.

Guin'eaman *n.* (גינ'־אי־מען) א שיף וואס ווערט בענוצט פאר'ן האנדעלס־פערקעהר מיט גווינעא, אין אפריקא.

Guin'ean *a.* (גינ'־אי־ען) וואס איז פון גווינעא, אין וועסט־אפריקא.

Guin'ea pep'per (גינ'־אי פעפ'־ער) שפאנישער פעפער.

guin'ea-pig *n.* (גינ'־אי־פיג) א זיד־אמעריקאנער ים־חזיר'על אדער קראליק; א הומאריסטישער נאמען אין ענגלאנד פאר א דירעקטאר פון אן אקציען־געזעלשאפט צוליעב דעם וואס ער נעהמט פאר יעדער זיצונג א גינע [21 שילינג]; א רייזענדער אדער מיליטער־בעאמטער וואס בעקומט א גינע טעגליך.

guin'ea-worm *n.* (גינ'־אי־הוואירם) דער הויט־ווארים [אזא דינער, גאנץ לאנגער, פאדים־עהנליכער ווארים אין די ווארימע לענדער].

guin'iad *n.* (גהווינ'־אי־עד) ז. *gwiniad*.

guipure' *n.* (גי־פיור') אזא זארט שפיצען [קרוזשעווע] אדער בעזאץ וואס דער מוסטער ווערט אויסגעשניטען פון באטיסט און ארומגענעהט מיט א פאדים; אזא זארט שפיצען וועלכע זיינען איבערגעשפינט מיט זייד.

guise *n. and v.* (גאיז) א שטייגער, אן אופן, אן ארט; א מאדע, א פאסאן; א מנהג; בענעהמונג, אויפפיהרונג; דאס אויסערליכע אויסזעהן; דאס אויסזעהן, דער אויסקוק; קליידער; זיך אנקליידען; זיך פערקליידען.

gui'ser *n.* (גאי'־זער) א פערמאסקירטער אדער פערקליידעטער.

guitar' *n.* (גי־טאר') א גיטארע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער האט געוועהנליך זעקס סטרונעס].

Guitar

gu'la *n.* (גיו'־לא) א קארניז; דער אויבערשטער טייל פון האלז ביי א פויגעל.

gu'lar *a.* (גיו'־לאר) וואס איז שייך צום האלז.

gu'lash *n.* (גוה'־לעש) ז. *goulash*.

gulch *n.* (גאלטש) א שמאלער טהאל צווישען פעלזען; א לאנגער טיעפער גראבען אין דעם דעק פון ים.

gul'den *n.* (גול'־דען) א גולדען [אן עסטרייכישע זילבערנע מטבע, וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך 40 אמעריקאנער סענט; א האלענדישע זילבערנע מטבע; אן אלטע דייטשע גאלדענע מטבע].

gule *v.* (גיול) לאכען, כאכאטשען.

gules *n.* (גיולז) די רויטע פארב [ביי וואפען].

gulf *n. and v.* (גאלף) א גאלף, א בוכט, א מעער־בוזעם [א טייל פון ים וואס שניידט זיך אריין אין יבשה]; אן אבגרונד, א תהום; א שלונד; פערשלינגען ווי אין תהום.

Gulf Stream (גאלף סטריעם) דער גאלף־שטראם [די שטרעמונג פון דעם אטלאנטישען מעער וועלכע שטראמט פון דעם גאלף פון מעקסיקא צו נארד לענגסט דעם ברעג פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא און דאן נארד־אסט אין דער ריכטונג פון די בריטישע אינזלען און פון סקאנדינאווישען ברעג].

gulf'weed *n.* (גאלף'־הוויעד) אזא גרוים, דיק ים־גראז פון אן אליוו־ברוינעם קאליר.

gul'fy *a.* (גאל'־פי) פול מיט אבגרונדען.

gul'gul *n.* (גאל'־גאל) אזא זארט צעמענט וואס ווערט בענוצט צום אויסצעמענטירען דעם דעק פון א שיף.

gull *n. and v.* (גאל) די מעווע [אזא ים־פויגעל וואס שווימט און פליהט]; א פראסטאק, א שוטה; א בעטרוג, א שווינדעל; בעטריגען, אבנארען.

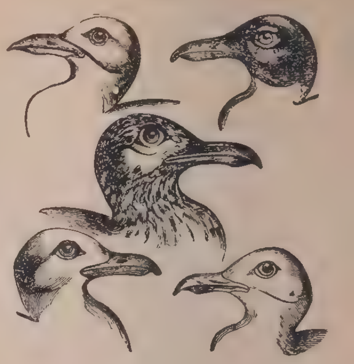
Gulls

gull'-catch'er *n.* (גאל'־קעטש'־ער) אן אבנארער, א בעטריגער.

gull'er *n.* (גאל'־ער) ז. *gull-catcher*.

gul'let *n. and v.* (גאל'־עט) דער האלז, דער שלונד, די שפייז־רעהר; א שמאל טהאלכעל דורך וועלכען עס שטראמט א טייכעל; א וואסער־קאנאל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א האלז אדער שלונד; א צוויקעל [א קלין פון א העמד אדער קלייד]; א פאנצער פאר'ן האלז; אזא קאנקאווער צייהנער־אויסשניט אין געוויסע זעגען; בויען אדער גראבען אן אייזענבאהן־וועג אין שטופען; מאכען קאנקאווע צייהנער־אויסשניטען אין א זעג.

gullibil'ity *n.* (גאל־אי־ביל'־אי־טי) לייכטגלויביגקייט, דומהייט.

gul'lible *a.* (גאל'־איבל) לייכטגלויביג; וואס לאזט זיך אבנארען.

gul'ly *n. and v.* (גאל'־אי) א גראבען; אן אבפלוס, א רינע; א גראבען אדער קאנאל וואס איז געשאפען געווארען דורך א וואסער־שטראם; אזא מעסער; אויסשווענקען אדער אויסגראבען א קאנאל [דורך דער הילף פון וואסער־שטראם].

gul'ly-gut *n.* (גאל'־אי־גאט) א פרעסער.

gulp *v. and n.* (גאלפ) שלוקען, פערשלינגען; א שלוק, א שלינג.

gulp down (גאלפ דאון) אראבשלינגען, פערשלינגען; דערשטיקען אין זיך א געפיהל.

gul'pin *n.* (גאל'־פין) א לייכטגלויביגער, א מענש וואס נעהמט אן פאר גוטע מינץ אלעס וואס מען דערצעהלט איהם.

gum *n. and v.* (גאם) דאס צאהן־פלייש, די יאסלע; גומי; קלעפ־גומי; עטוואס קלעפיגעס; א גומי־בוים; א בלעזעל, א פרישטש; בעשמירען מיט קלעפ־גומי; צונויפקלעפען; בעדעקען מיט גומי; אויסשלייפען אדער אויספיילען די צייהנער פון א זעג; אבטהאן א שפיצעל, ארייננארען; זיך צונויפקלעפען, שטייף אדער פעסט ווערען.

gum ar'abic (גאם ער'־עב־איק) גומי אראביק [אזא פעכיגער זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון אקאציען־בוימער און ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען].

gum'bo *n.* (גאמ'־באו) אזא פלאנצע; א זופ געקאכט פון דיעזער פלאנצע; אזא דיאלעקט וועלכען עס ריידען די קרעאלען אדער די נעגער אין שטאאט לואיזיאנא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

gum'-boil *n.* (גאמ'-באיל) א צאהן־געשוויר.

gum'-drop *n.* (גאמ'-דראפ) א מין קאנפעקט וועלכער ווערט געמאכט פון גומי אראביק.

gum elas'tic (גאם אי-לעס'-טיק) גומי־לאסטיק, ציה־גומי, קויטשוק.

gum'-game *n.* (גאמ'-גיים) א שפיצעל, א שטוקע, אן ארייננארעריי.

gum'ma *n.* (גאמ'-א) א מין געשוויר וואס קומט פון סיפילים [פראנצעז].

gum'mata *n.* (גאמ'-ע-טא) סיפילים־געשווירען. ז. *gumma*

gum'mer *n.* (גאמ'-ער) א געצייג צום אויסשלייפען די צייהנער אין א זעג.

gummif'erous *a.* (גא-מיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס גומי.

gum'miness *n.* (גאמ'-אי-נעס) קלעפיגקייט; ציהינקייט; דאס האבען די איינגעשאפטען פון גומי.

gummo'sis *n.* (גא-מאו'-סיס) די בילדונג פון גומי אין די עלטערע ארגאנען פון פלאנצען.

gummos'ity *n.* (גא-מאס'-אי-טי) ז. *gumminess*

gum'mous *a.* (גאמ'-אס) וואס האט די איינגענשאפטען פון גומי, קלעפיג; עלאסטיש.

gum'my *a.* (גאמ'-אי) וואס בעשטעהט פון גומי; קלעפיג; עלאסטיש; אנגעזאפט מיט גומי; בעדעקט מיט גומי; בעשמירט מיט גומי אדער מיט עטוואס קלעפיגעס.

gump *n.* (גאמפ) א גלאמפ, א באלוואן, א דומער יונג.

gum'-plant *n.* (גאמ'-פלענט) אזא פלאנצע אין די וועסטליכע און זיד־וועסטליכע געגענדען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז, ווי לאנג זי איז יונג, בעדעקט מיט אזא גומי־ארטיגען שטאף.

gump'tion *n.* (גאמפ'-שאן) פערשטאנד, שכל, קאפ.

gump'tionless *a.* (גאמפ'-שאנ-לעס) אהן שכל, אהן קאפ; נאריש, דום.

gump'tious *a.* (גאמפ'-שאס) איינגעבילדעט; וואס האלט זעהר פון זיך; שכל'דיג, פערשטענדיג.

gum'-rash *n.* (גאמ'-רעש) אזא הויט־קראנקהייט ביי קינדער, ווען עס שניידען זיך ביי זיי צייהנער.

gum res'in (גאם רעז'-אין) פעך־גומי; קויטשוק.

gums *n.* (גאמז) קאלאשען.

gum'-tree *n.* (גאמ'-טריע) א גומי־בוים.

gum'-wa'ter *n.* (גאמ'-הוואה'-טער) גומי צולאזען אין וואסער [ווי גומי אראביק].

gum'-wood *n.* (גאמ'-הוואוד) דאס האלץ פון א גומי־בוים.

gun *n. and v.* (גאן) א קאנאן; א ביקס, א פלינט; א ביקס־טרעגער, א מיטגליעדער פון א פארטיע וואס געהט אויף געיעג; אין גלאז־פאבריקאציאן — אן אינסטרומענט צו בעצייכנען די ברייט פון גלאז־פלאטען; שיסען פון א ביקס; לערנען זיך שיסען.

gun'-bar'rel *n.* (גאנ'-בער'-על) די רעהר פון א ביקס דורך וועלכער עס געהט ארויס די קויל.

gun'boat *n.* (גאנ'-באוט) א קאנאנען־שיף [א לייכטע קריעגס־שיף, וואס קען אריינגעהן פון ים אין א טייך]; א מעכאנישער קויהלען־שייפער [א מין קאסטען מיט רעדריעד, וועלכער עפענט זיך מעכאניש פאנאנדער און נעהמט אן און לאזט ארויס קויהלען].

gun'-car'riage *n.* (גאנ'-קער'-עדזש) א קאנאן־וואגען.

gun'cotton *n.* (גאנ'-קאטן) שיס־בוים־וואל, פיראקסילין.

gun'-deck *n.* (גאנ'-דעק) דער גאנדעק [דער דעק אדער פאלובע פון א קריעגס־שיף וואו עס שטעהען די קאנאנען].

gun'-fire *n.* (גאנ'-פאיר) די שטונדע אין דער פריה און אין אבענד ווען עס ווערט געפייערט פון א הארמאט.

gun'-flint *n.* (גאנ' פלינט) פלינט־שטיין אדער קרעמען וואס פלעגט איינגעפאסט ווערען אין די אלטע ביקסען אום צו מאכען פייער.

gun'-gear *n.* (גאנ'-גיער) די צוגעהעריגקייטען פון א ביקס אדער הארמאט.

gun'-lock *n.* (גאנ'-לאק) דער שלאס פון א ביקס [דער מעכאניזם, דורך וועלכען דאס העמערעל קלאפט זיך אב אן פולווער און די ביקס שיסט אויס].

gun'-ma'ker *n.* (גאנ'-מיי'-קער) א מייסטער פון קליינע פייער־וואפען [ווי ביקסען, רעוואלווערען א. ד. ג.].

gun'man *n.* (גאנ'-מען) איינער וואס מאכט שיס־געוועהר; איינער וואס איז בעוואפענט מיט שיס־געוועהר; א באנדיט, א מערדער.

gun'-met'al *n.* (גאנ'-מעט'-על) א זארט בראנז־מעטאל פון וואס הארמאטען פלעגען אמאל געמאכט ווערען.

gun'ner *n.* (גאנ'-ער) אן ארטילעריסט, א קאנאנען־שיסער; דער צעכמייסטער אויף א קריעגס־שיף; איינער וואס שיסט פויגלען; א יעגער.

gun'nery *n.* (גאנ'-ער-אי) די קונסט אדער די לעהרע פון שיסען.

gun'ning *n.* (גאנ'-אינג) די קונסט פון שיסען; דאס שיסען פויגלען.

gun'ny *n.* (גאנ'-אי) א מין דינע ראגאזשע וואס ווערט געפלאכטען פון ריטער.

gun'-pen'dulum *n.* (גאנ'-פענ'-דיו-לאם) א פאררייכטונג, מיט וועלכער מען פרובירט די שטארקייט פון פולווער; א מין אינסטרומענט אנצושטעלען ריכטיג דעם ציעל פון א ביקס.

gun'-port *n.* (גאנ'-פאורט) דאס קאנאנען־פענסטערעל [דער לאך אין א קריעגס־שיף, פון וועלכען עס שטעקט ארויס א קאנאן].

gun'powder *n.* (גאנ'-פאו-דער) שיס־פולווער.

Gun'powder plot (גאנ'-פאו-דער פלאט) אין דער ענגלישער געשיכטע — די געהיימע פערשווערונג פון די קאטאליקען אין יאהר 1605 אויפצורייסען דעם פארלאמענט און דעם קעניג דזשיימס דעם ערשטען פאר דעם געזעץ וואס איז דאמאלס אנגענומען געווארען געגען די קאטאליקען.

gun'powder tea (גאנ'-פאו-דער טיע) פערלטהעע [אזא מין טהעע וואס יעדעס בלעטעלע איז צוזאמענגעוויקעלט אין א קייכעלע].

gun'-reach *n.* (גאנ'-ריעטש) שאס־ווייטקייט [די ווייטקייט וואס א שאס פון א ביקס קען דערגרייכען].

gun'-room *n.* (גאנ'-רוהם) אן אבטיילונג אויף דעם קאנאנען־דעק פון א קריעגס־שיף, וואו די אונטער־אפיציערען געפינען זיך.

gun'shot *n. and a.* (גאנ'-שאט) א קאנאנען־שאס, דער מרחק וואס א קויל פון א קאנאן קען דערגרייכען; וואס איז געווארען דורך א קאנאנען־שאס.

gun'-sling *n.* (גאנ'-סלינג) דער ביקס־רימען [דער רימען פון א ביקס צו טראגען אויף דער פלייצע]; א שטריק אונטערצוהויבען א הארמאט.

gun'smith *n.* (גאנ'-סמיטה) א ביקס־שמיעד, איינער וואס מאכט ביקסען, רעוואלווערען א. ד. ג.

gun'smithery *n.* (גאנ'-סמיטה-ער-אי) די קונסט פון מאכען קליינע פייער־וואפען [ווי ביקסען, רעוואלווערען א. ד. ג.].

gun'-stick *n.* (גאנ'-סטיק) דער לאדונגס־שטאק [אזא שטעקעל צו רייניגען און אנלאדען א ביקס].

gun'-stock *n.* (גאנ'-סטאק) דער קאלבען אדער פריקלאד פון א ביקס [דאס האלץ אין וועלכען עס ליעגט איינגעפאסט די שיס־רעהר].

gun'-tack'le *n.* (גאנ'-טעקל) א שטריק מיט צוויי בלאקען אויפצוהויבען קאנאנען.

gun'-wad'ding *n.* (גאנ'-הוואד'-אינג) א קאנאנען־פראפקע [דאס דעקעל מיט וואס מען פערשטאפט דעם לאך פון א קאנאן ווען מען געברויכט איהם ניט].

gurgita'tion *n.* (גויר-דזשי-טיי'-שאן) די וועלען־בעוועגונג פון א פליסיגקייט [ווי בעת עס זידט אדער קאכט].

gur'gle *v.* (גויר'גל) גארגלען; ריזלען, זשורטשען [ווי א וואסער]; ארויסלאזען א קלאנג ווי וואסער בעת עס גיסט זיך פון אן איבערגעקעהרטער פלאש [בול־בול־בול].

gur'glet *n.* (גויר'-גלעט) א מין ליימענער קרוג אבצוקיהלען וואסער.

gur'let *n.* (גויר'-לעט) דער שפיצהאמער [א מין קירקע מיט א האק פון איין זייט און מיט א שפיץ פון דער צווייטער].

gur'nard *n.* (גויר'-נארד) דער ים־האהן [א מין קליינער ים־פיש וואס איז עהנליך צו די פליה־פישען]; א פליה־פיש.

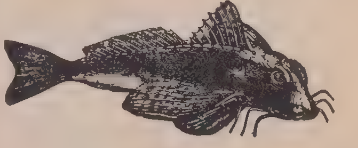

Gurnard

gur'net *n.* (גויר'-נעט) ז. *gurnard*

gu'ru *n.* (גוה'-רוה) ז. *gooroo*

gush *v. and n.* (גאש) ארויסברעכען מיט א שטראם; פליסען מיט קראפט; ארויסשטרעמען; אויסגיסען די געפיהלען; אויסרעדען דאס הארץ; זיין זעהר סענטימענטאל; דאס ארויסברעכען מיט א שטראם; דאס אויסגיסען די געפיהלען.

gush'er *n.* (גאש'-ער) דאס וואס שטרעמט אדער פליסט שטארק; א שטראם פון נאפט; א פלוצליכער אויסברוך פון געפיהלען.

gush'ing *a.* (גאש'-אינג) וואס פליסט אדער שטרעמט זעהר העפטיג; וואס ברעכט אויס מיט א שטראם; סענטימענטאל.

gush'ingly *adv.* (גאש'-אינג-לי) ארויסברעכענד מיט א שטראם; דורך א העפטיגער פליסונג; אויף א סענטימענטאלען שטייגער.

gush out (גאש אוט) אויסגיסען, אויסשטראמען; ארויספליסען; אויסגיסען דאס הארץ.

gus'set *n. and v.* (גאס'-עט) א צוויקעל

אדער דריי־עקיגער קלין וואס ווערט אריינגעהעכט אין א קלייד אדער העמד; אריינגעהען א צוויקעל, מאכען מיט א צוויקעל אדער קלין.

gust *n.* (גאסט) א גוסט, א געשמאק; א פלעצליכער פערגעניגען; בעפרידיגונג; א פלעצליכער ווינד־שטויס; אן אויסברוך.

gusta'tion *n.* (גאס־טיי׳־שאן) דאס פערזוכען; דער טעם; דער חוש הטעם.

gus'tative *a.* (גאס׳־טע־טיוו) וואס איז שייך צום טעם אדער צום חוש הטעם.

gus'tatory *a.* (גאס׳־טע־טא־רי) ז. *gustative*.

gust'ful *a.* (גאסט׳־פול) געשמאק; בעגליטעט מיט פלעצליכע ווינד־שטויסע אדער אויסברוכען [ווי פון ליידענשאפט].

gus'to *n.* (גאס׳־טאו) געשמאק, גוסט; ערדעלער געשמאק; ארטיסטישע ערפילונג; ארטיסטישער סטיל.

gusto'so *a.* (גוס־טאו׳־סא) מיט געשמאק [א מוזיקאלישער אויסדרוק].

gus'ty *a.* (גאס׳־טי) בעגלייטעט מיט פלעצליכע ווינד־שטויסען; ווינדיג, שטורעמדיג; אויפגערעגט; וואס ווערט שנעל אויפגערעגט.

gut *n.* and *v.* (גאט) דער דארם־קאנאל, די געדערים, דער מאגען, דאס אינגעוויידע [ביי חיות]; דאס צעלען־געוועב אדער די אדערען פון די געדערים; די בעארבייטע קישקעס און געדערים פון חיות; א שמאלער דורכגאנג; א שמאלער וואסער־קאנאל; א לאנגע שמאלע בוכטע; א שמאלער וואסער־וועג; ארויסנעהמען די געדערים; אויסלעדיגען, אויסרויבען.

gut'-bel'ly *n.* (גאט׳־בעל׳־אי) א גראבער בויך, א טרעלבוך.

guts *n.* (גאטס) די קישקעס.

guts and gar'bage (גאטס ענד גאר׳־בעדזש) נור גוף, א טרעלבוך.

gut'-scra'per *n.* (גאט׳־סקריי׳־פער) א פידעלע־קראצער, א כלי־זמר.

gut'-string *n.* (גאט׳־סטרינג) סטרונעס [געמאכט פון די קישקעס פון שאף אדער ציעגען].

gut'ta *n.* (גאט׳־א) א טראפען; אין ארכיטעקטור — טראפען־עהנליכע פערצירונגען; אין זאאלאגיע — א טראפען־עהנליכער פלעק אדער פינטעל; גומי, גוטאפערטשא.

Gutta

gut'ta-per'cha *n.* (גאט׳־א־פויר׳־טשא) גוטאפערטשא [א מין גומי].

gut'tate *a.* (גאט׳־אייט) וואס בעשטעהט פון טראפען אדער טראפען־עהנליכע טיילען; בעשפרענקעלט ווי מיט טראפען; וואס האט טראפען־עהנליכע פלעקען.

gut'tated *a.* (גאט׳־איי־טעד) ז. *guttate*.

gutta'tion *n.* (גא־טיי׳־שאן) דאס טריפען, דאס פאלען אין טראפען.

gut'ted *a.* (גאט׳־עד) וואס האט געדערים; מיט אויסגעשניטענע געדערים.

gut'ter *n.* and *v.* (גאט׳־ער) א רינע, א דאך־רינע; א קאנאוו; א פערטיעפונג, א קנייטש; אין דרוקעריי — א שטיק האלץ אדער מעטאל אין מיטען פון דעם ראהם, אין וועלכען דרוק־זאץ ווערט איינגעשלאסען; איינער וואס נעהמט ארויס דאס אינגעווייד פון פיש, ווען מען פערפארטיגט זיי צום קאנזערווירען; איינגראבען, איינשניידען; בעווארגען מיט רינעס; טריפען, זיך שמעלצען [וועגען א ליכט]; שלינגען, עסען מיט זשעדנעקייט.

gut'ter-bred *a.* (גאט׳־ער־ברעד) זיך אויפגעהאדעוועט אויף דער גאס.

gut'ter-chan'ter *n.* (גאט׳־ער־טשענ׳־טער) א גאסען־זינגער.

gut'ter-hotel' *n.* (גאט׳־ער־הא־טעל׳) א שפייז־ביידעל.

gut'tering *n.* (גאט׳־ער־אינג) דאס מאכען רינעס אדער קאנאלען; א רינע, א סיסטעם פון רינעס אדער קאנאלען; מאטעריאל פאר רינעס.

gut'ter-lane *n.* (גאט׳־ער־ליין) די שפייז־רעהר.

gut'ter-prow'ler *n.* (גאט׳־ער־פראו׳־לער) א גאסען־רויבער, א וועג־רויבער.

gut'ter-snipe *n.* (גאט׳־ער־סנאיפ) א שמאטעס־קלייבער; א גאסען־קינד; פלאקאטען [אפישען] אויפגעקלעפט אויף די שטיינער ביי דער זייט פון א גאס אדער א וועג.

gut'ter-stick *n.* (גאט׳־ער־סטיק) אין דרוקעריי — א שטיקעל האלץ אדער מעטאל אין מיטען פון דעם ראהם, אין וועלכען דרוקזאץ ווערט איינגעשלאסען.

guttif'erous *a.* (גא־טיפ׳־ע־ראס) וואס גיט ארויס גומי [וועגען פלאנצען].

gut'tiform *a.* (גאט׳־אי־פארם) טראפען־עהנליך, טרעהרען־עהנליך.

gut'tle *v.* (גאטל) פערשלינגען, פרעסען.

gut'tler *n.* (גאט׳־לער) א פערשלוקער, א פרעסער, א טריפה'נער האלז.

gut'tling *n.* (גאט׳־לינג) ז. *guttler*.

gut'tural *a.* and *n.* (גאט׳־א־רעל) וואס קומט פון קעהל [האלז]; וואס ווערט אויסגעשפראכען פון קעהל; א קעהל־קלאנג [א קלאנג אדער בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען פון האלז ווי א "ח", א "ח" א. ד. ג.].

gut'turalize *v.* (גאט׳־א־רעל־איז) ארויסרעדען פון קעהל [וועגען קלאנגען אדער בוכשטאבען].

gut'turally *adv.* (גאט׳־א־רעל־אי) ארויסרעדענדיג פון קעהל [קלאנגען אדער בוכשטאבען].

gut'turalness *n.* (גאט׳־א־רעל־נעס) דאס ארויסגערעדט ווערען פון קעהל [וועגען קלאנגען אדער בוכשטאבען].

gut'tural sound (גאט׳־א־רעל סאונד) א קעהל־קלאנג [ווי די קלאנגען "ג", "ח" א. ד. ג.].

gut'turize *v.* (גאט׳־א־ראיז) ארויסריידען פון קעהל [ווי א קעהל־קלאנג].

guy *n.* and *v.* (גאי) א שטריק אדער קאנאט, וועלכער דיענט צו פערפעסטיגען אדער האלטען אין א גלייכער פאזיציאן א זאך [ווי די שטריק וועלכע דערלאזט ניט א זאך, וואס ווערט ארויפגעהויבען אדער ארונטערגעלאזען, אז זי זאל זיך אומשאקלען אהער און אהין]; האלטען א זאך אין א גלייכער פאזיציאן דורך אן אנגעצויגענעם שטריק; א מענש וואס איז העסליך אדער לעכערליך, לויט זיין קליידונג אדער מאניערען; אבלאכען, מאכען חוזק פון איינעם.

guz'zle *v.* and *n.* (גאזל) זויפען, שכור'ען; שנאפס, משקה; א הוליאנקע, פרעסעריי און זויפעריי.

guz'zler *n.* (גאז׳־לער) א זויפער, א שכור.

gwin'iad *n.* (גהווינ׳־אי־עד) א קליינער ים־פיש עהנליך צו א הערינג. זיין פלייש איז ווייס און ווערט געברויכט צום עסען.

gymna'sial *a.* (דזשים־ניי׳־זי־על) וואס איז שייך צו א גימנאזיום; וואס איז שייך צו קלאסישער בילדונג [אין געגענזאץ צו טעכנישער].

gymna'siarch *n.* (דזשים־ניי׳־זי־ארק) אין אלט־גריכענלאנד — דער גימנאזיארך, דער אויפזעהער פון א גימנאסטיק־פלאץ און עפענטליכע וועט־שפּיעלען.

gymna'sium *n.* (דזשים־ניי׳־זי־אם) א גימנאזיום, א קלאסישע מיטעל־שוהל; אן ארט אדער געביידע וואו מען לערענט זיך גימנאסטיק און וואו עס ווערען געמאכט אטלעטישע איבונגען; אין אלט־גריכענלאנד — דער פלאץ וואו עס פלעגען פארקומען עפענטליכע אטלעטישע איבונגען.

gym'nast *n.* (דזשים׳־נעסט) א לעהרער פון גימנאסטיק [קערפערליכע איבונגען]; א גימנאסט, איינער וואס מאכט גימנאסטיק.

gymnas'tic *a.* and *n.* (דזשים־נעס׳־טיק) גימנאסטיש; וואס איז שייך צו אטלעטישע איבונגען; וואס איז שייך צו די אינטעלעקטועלע איבונגען כדי צו דיסציפּלינירען און שארפען דעם מח; גימנאסטיק, אטלעטישע איבונגען; אינטעלעקטועלע גימנאסטיק, פלפול.

gymnas'tically *adv.* (דזשים־נעס׳־טי־קעל־אי) גימנאסטיש, אויף א גימנאסטישער ארט.

gymnas'ticize *v.* (דזשים־נעס׳־טי־סאיז) מאכען גימנאסטיק אדער אטלעטישע איבונגען.

gymnas'tic poles (דזשים־נעס׳־טיק פאולז) די שטאנגען צו מאכען גימנאסטיק.

gymnas'tics *n.* (דזשים־נעס׳־טיקס) גימנאסטיק [קונציגע קערפערליכע איבונגען].

gym'nic *a.* and *n.* (דזשים׳־ניק) גימנאסטיש; גימנאסטיק.

gym'nical *a.* (דזשים׳־ני־קעל) גימנאסטיש.

Gymnos'ophist *n.* (דזשים־נאס׳־א־פיסט) א גימנאסאף, איינער פון א סעקטע פון אלט־אינדישע פילאזאפען, וועלכע האבען זיך ענטזאגט פון אלע תאוות פון לעבען און האבען געוואהנט אין וועלדער, אבגעזונדערט איינע פון די אנדערע און פון דער גאנצער וועלט, פערבריינגענדיג די גאנצע צייט אין תעניתים, סגופים און מיסטישען דענקען.

gymnos'ophy *n.* (דזשים־נאס׳־א־פי) גימנאסאפיע, די לעהרען און אויפפיהרונגען פון די גימנאסאפען. ז. *Gymnosophist*.

gym'nosperm *n.* (דזשים׳־נא־ספוירם) א פלאנצע מיט א נאקעטען זאמען [איינע פון דעם קלאס פלאנצען, ביי וועלכע די זאמען זיינען ניט בעהאלטען אין א שיידעל].

gymnosper'mous *a.* (דזשים־נא־ספויר׳־מאס) מיט נאקעטע אדער אונבעדעקטע זאמען־קערנער.

gymno'tus *n.* (דזשים־נאו׳־טאס) אן עלעקטרישער אאל־פיש [א מין אאל־פיש וואס לאזט פון זיך ארויס עלעקטרישע שטראמען].

gyn'æcarchy *n.* (דזשינ׳־אי־קאר־קי) פרויען־הערשאפט; דאס מוטער־רעכט ביי די פארצייטיגע פעלקער.

gynæce'um *n.* (דזשינ־אי־סי׳־אם) אין אלטען גריכענלאנד — דאס גינעקעאם, די

אבטיילונג פון הויז פאר די פרויען; די
פרויען=אבטיילונג פון א הויז דארטען,
וואו די געשלעכטער לעבען אבגעזונדערט
[ווי למשל, דער הארעם ביי די מוסולמא=
נער]; דער ווערקשטאט וואו מען פלעגט
מאכען קליידער פאר דעם רוימישען קיי=
זער.

gynæ'cian *a.* (דזשי-ני'-שיען) וואס איז
שייך צו פרויען.

gynæ'cic *a.* (דזשי-ני'-סיק) וואס איז
שייך צו פרויען=קראנקהייטען.

gynæci'um *n.* (דזשינ-אי-סי'-אם)
ז. *gynæceum*

gynæcoc'racy *n.* (דזשינ אי קאק'-רע-
סי) פרויען=הערשונג.

gyn'æcocrat *n.* (דזשינ'-אי-קא-קרעט)
איינער וועלכער אונטערשטיצט אדער פער=
טיידיגט פרויען=הערשונג.

gyn'æcocrat'ic *a.* (דזשינ'-אי-קא-
קרעט'-איק) גינעקאקראטיש אדער מאטרי=
ארכאליש; ארגאניזירט אויף די פרינצי=
פען און רעגעלען פון מאטריארכאט אדער
פרויען=הערשונג.

gynan'drian *a.* (דזשי-נענ'-דרי-ען)
אין באטאניק — וואס בעלאנגט צו די
טומטום=פלאנצען [די פלאנצען, ביי וועל=
כע דאס מענליכע און ווייבליכע געשלעכט
זיינען אויף איין שטענגעל].

gynandrocrat'ic *a.* (דזשי-נענ-דרא-
קרעט'-איק) גינאנדראקראטיש, וואס ווערט
בעהערשט פון מענער און פרויען אויף א
גלייכען אופן; וואו עס איז ניטא קיין סא=
ציאלער און פאליטישער אונטערשיעד
צווישען מענער און פרויען.

gyn'archy *n.* (דזשינ'-אר-קי) גינארכיע,
פרויען=הערשונג, ווייבער=רעגיערונג.

gyn'ecarchy *n.* (דזשינ'-אי-קאר-קי)
ז. *gynæcarchy*

gyne'cian *a.* (דזשי-ני'-שיען)
ז. *gynæcian*

gyne'cic *a.* (דזשי-ני'-סיק)
ז. *gynæcic*

gynecoc'racy *n.* (דזשינ-אי-קאק'-רע-
סי) ז. *gynæcocracy*

gyn'ecocrat *n.* (דזשינ'-אי-קא-קרעט)
ז. *gynæcocrat*

gynecocrat'ic *a.* (דזשינ-אי-קא-קרעט'-
איק) ז. *gynæcocratic*

gynecolog'ical *a.* (דזשי-ני-קא-
לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו גינע=
קאלאגיע אדער דער וויסענשאפט וועגען
פרויען=קראנקהייטען.

gynecol'ogist *n.* (דזשינ-אי-קאל'-א-
דזשיסט) א גינעקאלאגיסט, איינער וואס
איז א ספעציאליסט אין פרויען=קראנקהיי=
טען.

gynecol'ogy *n.* (דזשינ-אי-קאל'-א-
דזשי) גינעקאלאגיע, די וויסענשאפט ווע=
גען פרויען=קראנקהייטען.

gynecrat'ic *a.* (דזשינ-אי-קרעט'-איק)
ז. *gynæcocratic*

gyneoc'racy *n.* (דזשינ-אי-אק'-רע-סי)
ז. *gynæcocracy*

gyneol'atry *n.* (דזשינ-אי-אל'-ע-טרי)
גינעאלאטריע, די פערגעטערונג פון פרויען.

gyner'hopy *n.* (דזשי-נער'-א-פי) דער
צושטאנד פון א מין פון חיות אדער פלאנ=
צען ווען אין דעם משך פון דורות ווערט
דאס ווייבליכע געשלעכט פון דיעזען מין
מעהר אונטערשיעדען פון די פארפאטערס
איידער דאס מענליכע געשלעכט.

gyp *n. and v.* (דזשיפ) א וועכטער אין
קעמברידזשער אוניווערזיטעט, אין ענג=
לאנד; א בעטריגער; א שווינדלער, א
שווינדלערישער פערד=הענדלער; שווינד=
לען, בעטריגען.

gyp'seous *a.* (דזשיפ'-סי-אס) וואס האט
די איינענשאפטען פון גיפס; וואס איז
עהנליך צו גיפס; וואס האט א גאנץ מא=
טען גרוי=ווייסען קאליר [וועגען פלאנ=
צען].

Gyp'sey *n. and a.* (דזשיפ'-סי)
ז. *Gipsy*

gypsif'erous *a.* (דזשיפ-סיפ'-ע-ראס)
וואס גיט ארויס גיפס.

gyp'sine *a. and n.* (דזשיפ'-סין) וואס
האט די אייגענשאפטען פון גיפס; וואס
איז עהנליך צו גיפס; אזא פייער=זיכערער
געמישטער שטאף פון ליים, זאמד און
אסבעסט פון וועלכען עס ווערען געמאכט
ציעגעל צום בויען הייזער; אזא פולווער
וואס ווערט געברויכט געגען אינזעקטען,
וועלכע שעדיגען פלאנצען.

gyp'sum *n.* (דזשיפ'-סאם) גיפס.

Gyp'sy *n.* (דזשיפ'-סי) ז. *Gipsy*

gy'ra *n.* (דזשאי'-רא) א רייף בעציער=
טער ברעג פון א קלייד [אין מיטעלאל=
טער ביי די גלחים].

gy'ral *a.* (דזשאי'-רעל) וואס דרעהט זיך
אין א קרייז; דרעהענד אין דער רונד;
וואס איז שייך צו די רונדונגען אדער
קנייטשען פון מארך.

gy'rant *a.* (דזשאי'-רענט) וואס דרעהט
זיך אין דער רונד.

gy'rate *v. and a.* (דזשאי'-רייט) זיך
דרעהען אין דער רונד; וואס דרעהט זיך
אין דער רונד; אויסגעדרעהט, אויסגע=
קרימט [וועגען פלאנצען].

gyra'tion *n.* (דזשאי-ריי'-שאן) דאס
דרעהען זיך אין דער רונד; א רונד=בע=
וועגונג, א קרייז=בעוועגונג.

gyra'tional *a.* (דזשאי-ריי'-שאנ-על)
וואס האט א קרייז=בעוועגונג; וואס דרעהט
זיך אין דער רונד.

gyre *n.* (דזשאיר) א קרייז=בעוועגונג; א
קרייז, א רינג, א רונדונג; א מארך=רונ=
דונג, א מארך=קנייטש.

gyr'falcon *n.* (דזשויר'-פאהקן)
ז. *gerfalcon*

gy'ri *n.* (דזשאי'-ראי) די רונדונגען אדער
קנייטשען פון מארך. ז. *gyrus*

gy'rograph *n.* (דזשאי'-רא-גרעף) א גי=
ראגראף [אן אינסטרומענט צו פערצייכע=
נען די אומדרעהונגען פון רעדער אין א
מעכאניזם].

gyr'omancy *n.* (דזשיר'-א-מענ-סי)
נביאות=זאגעריי דורך דרעהען זיך אין א
קרייז [דער נביאות=זאגער דרעהט זיך
אזוי לאנג ביז עס פערשווינדעלט איהם
דער קאפ און ער פאלט און פון דעם אופן
פון פאל ווערט עס בעשטימט די נביאות].

gy'ron *n.* (דזשאי'-ראן) א הערב מיט
דריי=עקעדיגע צייכנונגען וועמעס שפיצען
עס טרעפען זיך צונויף אין צענטער.

gy'roplane *n.* (דזשאי'-רא-פליין) אזא
פליה=מאשין.

gy'roscope *n.* (דזשאי'-רא-סקאופ) א
גיראסקאפ [אן אינ=
סטרומענט צום אי=
לוסטרירען די פי=
זיקאלישע געזעצען
פון רונד=דרעהענדע
בעוועגונגען].

Gyroscope

gy'roscope train (דזשאי'-רא סקאופ
טריין) אן אייזענ=
באהן אויף איין רעלסע [שינע].

gyroscop'ic *a.* (דזשאי-רא-סקאפ'-איק)
וואס איז שייך צו א גיראסקאפ; וואס
אילוסטרירט די פיזיקאלישע געזעצען פון
רונד=דרעהענדע בעוועגונגען.
ז. *gyroscope*

gy'rose *a.* (דזשאי'-ראוס) אויסגעבויגען
אדער אויסגעדרעהט הין און הער [וועגען
פלאנצען].

gy'rostat *n.* (דזשאי'-רא-סטעט) א גי=
ראסטאט [אן אינסטרומענט אין דער
פארם פון א דרעדעל אדער א גאר צום
אילוסטרירען די געזעצען פון רונד=דרע=
הענדע בעוועגונגען].

gyrostat'ic *a.* (דזשאי-רא-סטעט'-איק)
וואס איז שייך צו א גיראסטאט; וואס איז
שייך צו דעם פיזיקאלישען פרינציפ, אז
א זיך דרעהענדער קערפער האט די שטרע=
בונג צו פערבלייבען אין דער פלעכע,
וואו ער דרעהט זיך.

gy'rus *n.* (דזשאי'-ראס) א רונדונג אדער
קנייטש פון מארך.

gyve *v.* (דזשאיוו) שמיעדען אין קייטען.

gyves *n.* (דזשאיווז) קייטען [פאר די
פיס].

H

H, h (אייטש) דער אכטער בוכשטאב פון
דער *a-b-c*

ha *int., n. and v.* (הא) הא! אך!
הא? הם; אן אויסדרוק פון וואונדער
אדער ערשטוינונג; א פראגע=אויסדרוק;
א פארם פון אבהאלט אדער פאנאנדערצי=
הונג אין ריידען; ארויסברייגען דעם
קלאנג "הא".

haak *n.* (הייק) א ים=העכט. ז. *hake*

hab. corp. אן אבקירצונג פון די ווער=
טער *habeas corpus*

ha'beas cor'pus (היי'-בי-עס קאהר'-
פאס) א האבעאס קארפוס; א געריכטלי=
כער בעפעהל צו ערשיינען אין געריכט;
א געריכטליכער בעפעהל צו ברייגען פאר'ן
געריכט אן ארעסטירטען, אום צו אונטער=
זוכען, אויב די פערהאפטונג איז א גע=
זעצליכע [אום ניט צו דערלאזען די בע=
רויבונג פון פערזענליכער פרייהייט אהן
א באלדיגער געריכטליכער אונטערזוכונג].

hab'erdasher *n.* (העב'-ער-דעש-ער)
א קליין=הענדלער; א קורץ=וואארען=הענד=
לער; א גאלאנטעריי=הענדלער.

hab'erdashery *n.* (העב'-ער-דעש-ער-

אי) קורץ־וואארעז, גאלאנטעריי; א קורץ־וואארעז־קראם, א גאלאנטעריי־קראם.

hab'erdine *n.* (העב'-ער-דין) שטאקפיש; געטריקענטער שטאקפיש.

hab'ile *a.* (העב'-איל) פעהיג, גענים, געשיקט.

habil'iment *n.* (העביל' אי מענט) קליידונג, אויסשטאטונג.

habil'imented *a.* (הע-ביל'-אי-מענ-טער) אויסגעקליידט, אויסגעשטאטעט.

habil'itate *v.* (הע-ביל'-אי-טייט) בעקומען א בערעכטיגונג [ווי למשל, פאר אן אמט]; בעקומען דאס רעכט צו לייענען לעקציעס אין די דייטשע אוניווערזיטעטען; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — געבען די מעגליכקייט [דורך אן הלואה] צו בעארבייטען מינעראל־גרובען.

habilita'tion *n.* (הע-ביל-אי-טיי'-שאן) אין די וועסט־געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דאס געבען די מעגליכקייט [דורך אן הלואה] צו בעארבייטען מינעראל־גרובען.

habil'itator *n.* (הע ביל' אי טיי טאר) אין די וועסט־טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס ערמעגליכט דורך א הלואה צו בעארבייטען מינעראל־גרובען.

hab'it *n. and v.* (העב'-איט) דער געוועהנליכער, כאראקטעריסטישער צושטאנד, אויסזעהן, ענטוויקלונג א. ז. וו.; אין זאאלאגיע און באטאניק — דאס אלגעמיינע אויסערליכע אויסזעהן און וואוקס; א געברויך; א געוועהנהייט; א מנהג; קליידונג; אנצוג; א פרויען רייט־קלייד; אנקליידונג.

habitabil'ity *n.* (העב-אי-טע-ביל'-אי-טי) ז. ***habitableness***

hab'itable *a.* (העב'-אי-טעבל) בעוואהנבאר, וואס מען וואהנט אדער מען לעבט דארט.

hab'itableness *n.* (העב'-אי-טעבל-נעס) בעוואהנבארקייט.

hab'itably *adv.* (העב'-אי-טע-בלי) בעוואהנבאר.

hab'itancy *n.* (העב'-אי-טענ-סי) א וואהן־ארט; בעפעלקערונג; בעוואהנונג.

hab'itant *n.* (העב'-אי-טענט) אן איינוואהנער; א פראנצויזיש־קאנאדישער ערד־ארבייטער.

hab'itat *n.* (העב'-אי-טעט) אין נאטור־געשיכטע — די געגענד, וואו א געוויסער מין חיות אדער פלאנצען געפינען זיך; א וואהנונג, א וואהן־פלאץ.

habita'tion *n.* (העב-אי-טיי'-שאן) בעוואהנונג; א וואהנונג, א וואהן־ארט.

hab'it-cloth *n.* (העב'-איט-קלאטה) אזא לייכטער צייג [ווערט מעהרסטענס געברויכט פאר פרויען־רייט־קליידער].

hab'it-gloves *n.* (העב'-איט-גלאווז) פרויען־רייט־הענטשקעס.

hab'it-ma'ker *n.* (העב'-איט-מיי'-קער) א דאמען־שניידער [הויפטזעכליך אזעלכער וואס נעהט פרויען־רייט־מאנטלען].

hab'it-shirt *n.* (העב'-איט-שוירט) א שעמיזעטקע, א פרויען־מאנישקע.

habit'ual *a.* (הע-ביטש'-יו-על) איינגעוועהנט, געוועהנליך, וואס קומט פון א געוועהנהייט; וואס עקזיסטירט אלס מנהג אדער געוועהנהייט; אונפערענדערליך, בעשטענדיג.

habit'ual crim'inal (הע-ביטש'-יו-על קרימ'-אי-נעל) איינער וואס איז א פערברעכער בטבע; אין יוריספרודענץ — איינער וואס איז עטליכע מאל שוין ארעסטירט געווארען פאר פערשיעדענע פערברעכענס [אזעלכען קען מען ארעסטירען ניט פאר א בעשטימטען פערברעכען, נאר פשוט צוליעב זיין פערגאנגענהייט און שלעכטער אויפפיהרונג].

habit'ually *adv.* (הע-ביטש'-יו-על-אי) אוים געוועהנהייט, אלס געוועהנהייט.

habit'ualness *n.* (הע ביטש'-יו-על-נעס) געוועהנהייט, עטוואס וואס קומט פון געוועהנהייט.

habit'uate *v.* (הע ביטש'-יו-אייט) צוגעוועהנען, איינגעוועהנען.

habitua'tion *n.* (הע-ביטש-יו-איי'-שאן) צוגעוועהנונג, איינגעוועהנונג.

hab'itude *n.* (העב'-אי-טיוד) געוועהנהייט; געוועהנטקייט; פערהעלטנים.

habitué' *n.* (הע-ביטש-יו-איי') אן אפטער בעזוכער; איינער וואס געפינט זיך בעשטענדיג אין א געוויסען פלאץ.

He is an **habitue** of this restaurant.

hab'itus *n.* (העב'-אי-טאס) אין מעדיצין — א כאראקטעריסטישער צושטאנד, א נאטירליכע נייגונג אדער אנלאגע; אין נאטור־געשיכטע — דאס אלגעמיינע אויסערליכע אויסזעהן פון א חיה אדער פלאנצע.

hab'nab *adv.* (העב'-נעב) אויף מזל, ווי עס וועט זיך מאכען, אזוי צי אזוי.

habroma'nia *n.* (העב-רא-מיי'-ני-א) האבראמאניא, פרעהליכע משוגעת [א משוגעת, ביי וועלכער דער קראנקער האט פרעהליכע, לוסטיגע אילוזיעס].

hab'roneme *a.* (העב'-רא-נים) אין מינעראלאגיע — עהנליך צו דינע פעדימלעך.

hacien'da *n.* (עס-אי-ענ'-דא) א גוט, א לאנד־גוט; א דארפס־פאבריק; אן איינזאם לאנד־הויז.

hack *v., n. and a.* (העק) ארומהאקען; אבשפאלטען; אבפרירען; שווער ארבייטען; שטרעבען צו עפעס; הוסטען [קורץ און אפט]; אויסלעגען רייהען ציגעל צום טריקענען; פאהרען אויף דעם געוועהנליכען וועג [ניט אויף זייטיגע וועגען]; פאהרען אין א געדונגענעם וואגען: פערדינגען; בריקען, שעדיגען דורך בריקען מיט די פיס [ווי ביים שפיעלען פוס־באל]; א קארב, א שפאלט, א שניט; אן איינשניט אדער א רייה איינשניטע אויף בוימער, אום צו צייגען די ריכטונג אין וואלד; אין פוס־באל־שפיעל — א בריק מיט'ן פוס אדער א וואונד געמאכט פון א בריק; א שטומפיגע האק; אן אינסטרומענט איינצושניידען די קארע פון בוימער [אום ארויסצוציהען פון זיי די זאפט]; א גראטען־ראהם; א גראטענדיגע טהיר; א פאררייכטונג צו טריקענען פיש; א פלאץ צו טריקענען ציגעל; א רייה ציגעל אויסגעלעגט צום טריקענען; א פערד צום פערדינגען; אן ארבייטס־פערד; א וואגען צום פערדינגען; איינער וואס ארבייט שווער אדער איז בעשעפטיגט ביי א פראסטער ערמיעדענדער ארבייט; א שרייב־קנעכט [א שרייבער וואס שרייבט דאס וואס מען הייסט איהם]; א פראסטיטוטקע; געדונגען; אבגעטראגען, אבגענוצט.

hack'-bar'row *n.* (העק'-בער'-או) א וועגעל צו פיהרען נור־וואס געמאכטע פייכטע ציעגעל צום טריקען־פלאץ.

hack'berry *n.* (העק'-בער-אי) א פויגעל־קארש אדער א טרויבען־קארש [אזא זארט קארשען]; אזא אמעריקאנישער בוים פון ווייסען ביליגען האלץ, אויף וועלכען …ס וואקסט א פרוכט וואס איז עהנליך צו־ …רויבען־קארשען.

Hackberry

hack'but *n.* (העק'-באט) … מין פאר־ …יטיגע האנד־ביקס.

hackee' *n.* (העק'-אי) … מין אמעריקא־ …נר וועווערקע. ז. ***ground-squirrel***

hack'er *n.* (העק'-ער) … אינסטרומענט … מאכען איינשניטע אין בוימער [אום …ן זיי ארויסצולאזען דעם זאפט].

hack'ery *n.* (העק' ער אי) … אסט־ …נדישער פרימיטיווער צוויי־רעדערדיגער …אגען אין וועלכען עס ווערען געשפאנט …סען צו פיהרען האלץ.

hack'ing *n. and a.* (העק'-אינג) …ין …יעריי — דאס לעגען צוויי רייהען קליי־ … שטיינער אנשטאט איין רייה גרויסע; …אס ארומהאקען די פלעכע פון א שטיין …יט א דלאט־האמער; דאס צונויפלעגען …יגעל צום טריקענען; דאס מאכען מא־ …אזש מיט די הענד; קורץ און אונטער־ …ראכען [ווי א הוסט], שטאמלענדיג, זא־ …יקענדיג.

hack'ing-knife *n.* (…העק'-אינג-נאיף) … האק־מעסער, א האק־אייזען.

hack'le *v. and n.* (העקל) …אקען; אומ־ …לומפערט האקען; קאמען פלאקס; פא־ …נדערקאמען; א פלאקס־קאם; א פלאק־ …נער שטאף וואס איז ניט געשפונען [ווי …יהע זייד]; א קינסטליכע פליג צום כא־ …ען פיש; א לאנגע פעדער פון א האהן'ס …אלז אדער רוקען [פון וועלכען פיש־פאנ־ …ר מאכען קינסטליכע פליגען].

hack'le-bar *n.* (העקל'-באר) … צאהן …ין א פלאקס־קאם.

hack'le-feath'er *n.* (…העקל'-פעטה'-ער) … לאנגע פעדער פון האלז אדער רוקען …ין א האהן.

hack'le-fly *n.* (העקל'-פלאי) … קינסט־ …כע פליג צום כאפען פיש.

hack'ler *n.* (העק'-לער) … פלאקס־ …ערשטער אדער פלאקס־קעמער.

hack'ling *n.* (העק'-לינג) …אס ריין און …אט מאכען פלאקס צום שפינען; מאטע־ …יאל צו מאכען קינסטליכע פליגען צום …אפען פיש.

hack'ling-machine' *n.* (…העק'-לינג- …ע-שין') א מאשין צום רייניגען פלאקס.

hack'ly *a.* (העק'-לי) …ייה, גראב; וואס …אט דינע, קורצע און שארפע שפיצען …וועגען מינעראלען].

hack'man *n.* (העק'-מען) … אנטרייבער …ין א פאסאזשיר דראזשקע אדער קארעטע.

hack'matack *n.* (העק'-מע-טעק) …ער …מעריקאנער לערכען־בוים. ז. ***larch***

hack'metack *n.* (…העק'-מע-טעק) ז. ***hackmatack***

hack'ney *n., a. and v.* (העקְ'-ני) א רייט־פערד; א פערד צום פערדינגען; א קארעטע צום פערדינגען; א מענש וואס פערדינגט זיך; א פראסטיטוטקע; וואס ווערט פערדונגען; וואס פאסט זיך פאר'ן אלגעמיינעם געברויך; איינפאך, פראסט; אבטראגען, אבגענוצט.

hack'ney-boat *n.* (העקְ'-ני-באוט) א שיפעל צו פיהרען פאסאזשירען.

hack'ney-coach *n.* (העקְ'-ני-קאוטש) א קארעטע צום פערדינגען.

hack'ney-coach'man *n.* (העקְ'-ני-קאוטש'-מען) א קוטשער פון א גֶדונגע־נער קארעטע.

hack'neyed *a.* (העקְ'-ניד) אבגעטראגען, אבגעניצט, פיעל געברויכט.

Talk about the tariff revision has become a hackneyed subject.

hack'neyman *n.* (העקְ'-ני-מען) איינער וואס פערדינגט פערד און קארעטען.

hack'-saw *n.* (העקְ'-סאָה) א זעג מיט געדיכטע צייהנער [צו זעגען מעטאל].

Hack-saw

hac'queton *n.* (העקְ'-ע-טאן) אזא אויס־געשטאפט לייבעל וואס מען האט אמאל גע־טראגען אונטער דעם פאנצער.

had (העד) געהאט. *have* .ז

had'dock *n.* (העד'-אק) דער שעלפיש [איינער פון די וויכטיגסטע פיש וועל־כע ווערען געברויכט צום עסען].

Haddock

had'docker *n.* (העד'-אק-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט פאנגען שעל־פיש; א שיף וואס איז פערנומען מיט פאנגען שעלפיש.

hade *n. and v.* (הייד) די קרומע נייַ־גונג פון אן ערץ־אדער אין א מינע; אב־בויגען פון דער ווערטיקאלער [גראדער] שטעלונג.

Ha'des *n.* (היי'-דיז) אין דער גריכי־שער מיטאלאגיע — דער גאט פון דער אונטערוועלט; די אונטערוועלט, שאול, דער גיהנום התחתון.

ha'ding *n.* (היי'-דינג) די קרומע נייגונג פון אן ערץ־אדער אין א מינע.

had I wist (העד אי וויסט) ווען איך וואלט געוואוסט! א פערזאמטע געלעגענ־הייט; א פערשפעטיגטע חרטה.

Had I wist comes ever too late.

hadj *n.* (העדזש) דאס עולה לרגל זיין אין מעקא אין לעצטען חודש פון יאהר וואס יעדער רעליגיעזער מאכמעדאנער איז מחויב ווענינגסטענס איין מאל אין זיין לע־בען.

hæ'mal *a.* (היע'-מעל) *hemal* .ז

hæm'atite *n.* (העמ'-ע-טאיט) *hematite* .ז

Ha'fiz *n.* (הא'-פיז) א טיטעל ביי די מאכמעדאנער פאר אזעלכע, וואס קען דעם גאנצען קאראן אויף אויסווענינג.

haft *n. and v.* (העפט) א הענטעל; א שטיל; צוזעצען א הענטעל; ארייַנשטעלען א שטיל; ארייַנשטעכען [א מעסער, א שווערד א. ז. וו.] ביז'ן הענטעל.

haf'ter *n.* (העפ'-טער) אן ארבייטער וואס מאכט די הענטלעך צו מעסערס אין א מעסער־פאבריק.

א שלעכטע פרוי, (העג) *n. and v.* **hag** א מכשפה; א מיאוסקייט [פון א פרוי]; דער בלינד־פיש [אזא פיש וואס איז ענג־ליך צו א ווייַנע אדער אן אאל]; א שניט, א קארב, א האק; אן ארומגעצאמט שטיק לאנד וואס איז בעוואקסען מיט בוימער; א ביסעל אבגעהאקטע צווייגען; קוועלען, פייניגען, מוטשען; האקען, צוהאקען.

haga'dah *n.* (הע-גא'-דא) *haggadah* .ז

hagad'ic *a.* (הע-געד'-איק) *haggadic* .ז

haga'dist *n.* (הע-גא'-דיסט) *haggadist* .ז

hagadis'tic *a.* (העג ע דיס' טיק) *haggadistic* .ז

hag'del *n.* (העג'-דעל) *hagden* .ז

hag'den *n.* (העג'-דען) א מין וואסער־שערער אדער פופין [אזא ים־פויגעל]. *shearwater* .ז

hag'don *n.* (העג'-דאן) *hagden* .ז

hagga'dah *n.* (הע-גא'-דא) אגדה, דער טייל פון תלמוד וואס ענטהאלט לעגענדען, ערצעהלונגען, משלים, מאראל־שפריכע, פירושים אויף פסוקים א. ד. ג.

haggad'ic *a.* (הע-געד'-איק) וואס איז שייך צו אגדה, וואס איז לויט דער אגדה [אין געגענזאץ צו הלכה]. *haggadah* .ז

haggad'ical *a.* (הע-געד'-אי-קעל) *haggadic* .ז

hagga'dist *n.* (הע-גא'-דיסט) א בעל אגדה; איינער פון די וואס האבען צו־נויפגעשטעלט די אגדות התלמוד.

haggadis'tic *a.* (הע-גע-דיס'-טיק) וואס איז שייך צו א בעל אגדה אדער צו דער אויסטייטשונג פון פסוקים על פי אגדה.

hagga'doth *n.* (הע-גא'-דאטה) אגדות התלמוד.

hag'gard *a. and n.* (העג'-ערד) וואס קוקט אויס שלעכט אדער אבגעמאגערט; וואס קוקט אויס שרעקליך; ווילד; אויס־געמאגערט; אבגעצעהרט; א דערוואקסע־נער געפאנגענער פאלק; א פאלק [א סאָ־קאל, אזא רויב־פויגעל].

hag'gardly *adv.* (העג'-ארד-לי) מיט א ווילדען אויסזעהן; אויסגעמאגערט, אב־געצעהרט.

hag'gardness *n.* (העג'-ארד-נעס) אויס־געמאגערטקייט, אויסגעדארטקייט.

hag'gish *a.* (העג'-איש) העסליך, אבשוי־ליך, ווי א מכשפה; אלט און מיאוס.

hag'gishly *adv.* (העג'-איש-לי) אויף א העסליכען, אבשייליכען אופן.

hag'gle *v. and n.* (העגל) זיך דינגען; זיך דינגען ווענען קלייניגקייטען; קריטי־קירען, שפאטען; אומגעלומפערט צוהאקען; דאס דינגען זיך, א דינגעניש.

hag'gler *n.* (העג'-לער) איינער וואס דינגט זיך; איינער וואס מאכט שוועריג־קייטען.

ha'giarchy *n.* (היי'-דזשי-אר-קי) די פריסטער־הערשאפט [א רעגיערונג, וואו די העכסטע מאכט ליעגט אין די הענד פון די גייסטליכע].

hagioc'racy *n.* (היי-דזשי-אק'-רע-סי) *hagiarchy* .ז

ha'giograph *n.* (היי'-דזשי-א-גרעף) א הייליגע שריפט.

Hagiog'rapha *n.* (היי-דזשי-אג'-רע-פא) כתובים [דער טייל פון תנ"ך וואס ענטהאלט תהלים, משלי, איוב, שיר השירים, רות, איכה, קהלת, אסתר, דניאל, עזרא, נחמיה און דברי הימים].

hagiog'raphal *a.* (היי-דזשי-אג'-רע-פעל) וואס געהערט צו כתובים [פון תנ"ך].

hagiog'rapher *n.* (היי-דזשי-אג'-רע-פער) איינער פון די כתובים־שרייבער; א שרייבער פון הייליגע שריפטען; א שרייבער וועגען דעם לעבען פון הייליגע.

hagiograph'ic *a.* (היי-דזשי-א-גרעפ'-איק) וואס געהערט צו די כתובים [פון תנ"ך] אדער צו הייליגע שריפטען.

hagiog'raphy *n.* (היי-דזשי-אג'-רע-פי) הייליגע שריפטען; שריפטען וועגען הייליגע.

hagiol'atry *n.* (היי-דזשי-אל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון הייליגע.

hagiolog'ic *a.* (היי-דזשי-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער ליטעראטור אדער צו די לעבענס־בעשרייבונגען פון הייליגע.

hagiolog'ical *a.* (היי-דזשי-א-לאדזש'-אי-קעל) *hagiologic* .ז

hagiol'ogist *n.* (היי-דזשי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס שרייבט לעבענס־בעשרייבונגען פון הייליגע.

hagiol'ogy *n.* (היי-דזשי-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער ליטעראטור וואס פער־נעהמט זיך מיט דער לעבענס־בעשרייבונג פון הייליגע אדער פון פאלקס־העלדען; די געשיכטע אדער בעשרייבונג פון הייליגע שריפטען.

hah *int.* (הא) הא! אך! *ha* .ז

ha'-ha *int.* (הא'-הא) כא־כא! [א נאכ־אהמונג פון געלעכטער].

ha-ha' *n.* (הא-הא') א נידריגער פארקאן, צאם אדער גראבען, וועלכע מען בעמערקט ניט ביז מען קומט צו נאהענט.

Hai'duk *n.* (האי'-דוק) א היידוק, איינער פון די היידוקען [אין אונגארן — פרייע קאמאנדען, וועלכע פלעגען אין 17טען יאהרהונדערט פיהרען פארטיזאנישע מלחמות מיט די טערקען; אין רוסלאנד און אין דייטשלאנד — לאקייען ביי די רייכע פריצים; ביי די סלאווען פון דרום־אייראפא — מענשען, וועלכע פלעגען אוועקגעהען אין די בערג און פון דאר־טען מאכען אנפאלען אויף די טערקען].

haik *n.* (האיק) אן אויבער־מאנטעל, וועלכען מען טראגט אין די מזרח־לענדער [בעשטעהט פון א ברייטער וואלענער טוך מיט קאלירטע שטרייפען אדער פאסען].

hail *n., a., v. and int.* (הייל) א האגעל; האגלען; שיטען ווי מיט א האגעל; גע־זונד, שטארק, מונטער; א גרוס, בעגריר־סונג; א צורוף; דאס אברופען; דאס אב־פרעגען; גריסען, בעגריסען; אברופען; אויסשרייען כדי צו ציהען די אויפמערק־זאמקייט; עס לעבע! עס זאל לעבען! עס זאל געזונד זיין!

hail'-cloud *n.* (הייל'-קלאוד) א האַ־געל־וואלקען [א וואלקען, פון וועלכען עס פאלט א האגעל].

hail'-fel'low *n.* (הייל'-פעל'-או) א בוזעם־פריינד, זעהר א נאהענטער חבר.

hail from (הייל פראם) ; ...זענען פון... קומען פון...

The steamer hailed from Boston and its crew from New York.

hail'ing-port *n.* (הייל'-אינג-פאורט) דער היים־פארט פון א שיף, דער פארט צו וועלכען די שיף בעלאנגט און וועמעס נאמען דארף זיין אנגעשריבען אויף דעם פאדערשטען שפיץ פון שיף [לויט די גע־זעצען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

hail'stone *n.* (הייל׳-סטאון) א שטיקעל האגעל.

hail to you! (הייל טו יו) זייט גע־גריסט!

hai'ly *a.* (היי׳-לי) האגעלדיג; פון האגעל.

hair *n., a. and v.* (העהר) א האר, די האר; וואל; די פעדים פון פלאנצען; טוך אדער צייג געוועבט פון האר; די האר־פרוזשינע פון א ביקס; איינער פון די פאליפען, וועלכע וואקסען אויף די מוש־לען פון אויסטערס; האריג; געמאכט פון האר; לאזען וואקסען די האר.

hair'bell *n.* (העהר׳-בעל) ז. *harebell*

hair'breadth *n. and a.* (העהר׳-ברעדטה) די ברייט פון א האר; ווי די ברייט פון א האר, זעהר דין און שמאל.

hair'-brush *n.* (העהר׳-בראש) א האר־בערשטעל.

hair'-clip'per *n.* (העהר׳-קליפ׳-ער) א מאשינקע צו שערען די האר.

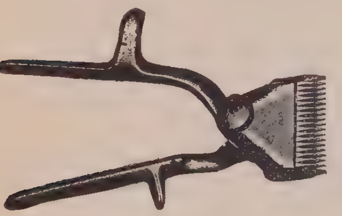

Hair-clipper

hair'cloth *n.* (העהר׳-קלאטה) האר־טוך [גראבער צייג אדער שטאף געמאכט פון פערד־האר אדער קעמעל־האר].

hair'-dress'er *n.* (העהר׳-דרעס׳-ער) א פריזירער, א פאריקמאכער.

hair'-dress'ing *n.* (העהר׳-דרעס׳-אינג) דאס פערקעמען אדער פערפוצען די האר; דאס פריזירען; פריזור.

hair'-dye *n.* (העהר׳-דאי) האר־פארב.

haired *a.* (העהרד) האריג; מיט האר פון א געוויסען קאליר.

hair'-grass *n.* (העהר׳-גרעס) איינע פון די מינים גראזען, אויף וועלכע עס וואק־סען קליינע בלימעלעך אויף זעהר דינע שטענגעלעך.

hair'iness *n.* (העהר׳-אי-נעס) האריג־קייט; דאס זיין בעדעקט מיט האר.

hair'-lace *n.* (העהר׳-לייס) א באנד אדער סטענגעל צו פערבינדען די האר.

hair'less *a.* (העהר׳-לעס) אהן האר, פליכעוואטע.

hair'-line *n.* (העהר׳-לאין) זעהר א דינע ליניע אין שרייבען אדער דרוקען.

hair line (העהר לאין) דער פאדים פון האר; א ווענטקע, וועלכע איז געמאכט פון די האר פון א פערדישען עק.

hair'-net *n.* (העהר׳-נעט) א האר־נעץ וואס די פרויען טראגען צו האלטען אין ארדנונג די האר־פריזור.

hair'-oil *n.* (העהר׳-איל) האר־אויל, פאמאדע.

hair'-pick'er *n.* (העהר׳-פיק׳-ער) א מאשין צו רייניגען די האר פון וועלכע מען מאכט ווייכע מעבעל.

hair'-pin *n.* (העהר׳-פין) א האר־נאדעל [ווי די וואס פרויען בענוצען].

hair'-pow'der *n.* (העהר׳-פאו׳-דער) א ווייסער פודער, מיט וועלכען מען פלעגט אמאל בעשיטען די האר.

hair'-restor'er *n.* (העהר׳-רי-סטאר׳-ער) א מיטעל געגען דעם ארויספאלען פון האר.

hair'-salt *n.* (העהר׳-סאהלט) א מין בי־טערזאלץ. ז. *Epsom salt*

hair's'-breadth *n.* (העהרז׳-ברעדטה) ז. *hairbreadth*

hair'-sieve *n.* (העהר׳-סיעוו) א זיפ גע־מאכט פון האר.

hair'-space *n.* (העהר׳-ספייס) איינע פון די דינסטע שפאצען [א דין בלעכעל וואס ווערט געלעגט צווישען די שורות כדי זיי שיטערער צו מאכען] ביי די דרו־קער; זעהר א דינער שפאלט.

hair'-split'ter *n.* (העהר׳-ספליט׳-ער) א האר־שפאלטער, א גריבלער, איינער וואס איז זיך מדקדק כחוט השערה, א מפלפל.

hair'-split'ting *n. and a.* (העהר׳-ספליט׳-אינג) די האר־שפאלטונג, דאס גריבלען זיך, דאס מדקדק זיין כחוט השערה; וואס איז זיך מדקדק אויף יע־דער קלייניגקייט.

hair'-spring *n.* (העהר׳-ספרינג) די האר־פרוזשינע [א גאנץ דינע פרוזשינע אין א טאשען־זייגער].

hair'-star *n.* (העהר׳-סטאר) דער האר־שטערען [איינע פון די שטערען־פערמיגע ים־חיה׳לעך, וועלכע זיינען בעדעקט מיט האריגע שטאכלען].

hair'-stroke *n.* (העהר׳-סטראוק) א האר־שטריך [זעהר א דינער שטריך אין שריי־בען].

hair'tail *n.* (העהר׳-טייל) דער דעגען־פיש [א פיש מיט זעהר א דינעם שפיצי־גען עק און זילבער־ווייסען בויך און רו־קען. געפינט זיך אין די ימים פון די הייסע לענדער].

hair'-trig'ger *n.* (העהר׳-טריג׳-ער) דער שטעכער אדער דאס ציינגעל פון האהן פון א ביקס.

hair'-weed *n.* (העהר׳-הוויעד) אזא דין וואסער־גראז.

hair'-work *n.* (העהר׳-הוואירק) האר־ארבייט, עטוואס געמאכט פון האר [הויפט־זעכליך פון מענשליכע האר].

hair'worm *n.* (העהר׳-הוואירם) א האר־ווארים [זעהר א דינער ווארים, וואס איז עהנליך צו א האר פון א פערדישען עק].

hair'y *a.* (העהר׳-אי) בעוואקסען מיט האר; וואס בעשטעהט פון האר; וואס איז עהנליך צו האר; האריג.

hair'y wood'-rush (העהר׳-אי הוואוד׳-ראש) א מין גראז אדער קאמיש. ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

Hai'tian *a. and n.* (האי׳-טי-ען) וואס איז שייך צו דעם אינזעל האיטי אדער צו דער האיטישער רעפובליק; א האאי־טיאנער, א געבארענער אין האיטי.

hake *n. and v.* (הייק) דער ים־העכט [א מין פיש וואס געפינט זיך ביי די אוי־ראפעאישע און נארד־אמעריקאנישע ברעג־גען פון אטלאנטישען אקעאן]; כאפען ים־העכט; א פלאץ, וואו מען טריקענט ציגעל אין א ציגעלגע.

Hake

hakeem' *n.* (הא-קיעם׳) ז. *hakim*

hakem' *n.* (הא-קים׳) ז. *hakim*

hakim' *n.* (הא-קים׳) א חכים אדער חכם, א געלעהרטער, א דאקטאר; א גו־בערנאטאר [אין די מזרח־לענדער].

halach'ah *n.* (הע-לעק׳-א) הלכה, א דין, א תלמודיש געזעץ [א געזעץ אין תלמוד בנוגע צו א זאך אדער פאל, וועגען וועלכע עס ווערט ניט דערמאהנט דירעקט אין תורת משה]; דער טייל פון תלמוד וואס פערנעהמט זיך מיט דינים אדער געזעצגע־בונגג.

halach'ic *a.* (הע-לעק׳-איק) וואס איז שייך צו הלכה אדער תלמודישער געזעצ־געבונג.

halach'oth *n.* (הע-לעק׳-אטה) הלכות, תלמודישע דינים און געזעצען.

halak'ah *n.* (הע-לעק׳-א) ז. *halachah*

halak'ic *a.* (הע-לעק׳-איק) ז. *halachic*

halak'oth *n.* (הע-לעק׳-אטה) ז. *halachoth*

hal'bard *n.* (העל׳-בארד) ז. *halberd*

hal'berd *n.* (העל׳-בוירד) אן אלעבארדע [א מין וואפע פון מי־טעלאלטער, וועלכע איז בעשטאנען פון א שפיעז מיט א האלב־רונדער האק].

Halberd

halberdier' *n.* (העל-בויר-דיר׳) א סאלדאט בעוואפענט מיט אן אלע־בארדע. ז. *halberd*

hal'cyon *n. and a.* (העל׳-סי-אן) דער אל־קיאן אדער אייז־פויגעל [דער פויגעל, וועגען וועלכען די פאלקס־לע־גענדען דערצעהלען, אז ער ווערט געבארען אויף׳ן ים אין די שטילע ווינ־טער־טעג אין דער צייט פון תקופת טבת, און דיעזער פויגעל האט כח איינצושטי־לען א שטורם־ווינד]; וואס איז שייך צום אייז־פויגעל; וואס איז שייך צו די אל־קיאנישע טעג [ז. *halcyon days*]; שטיל, רוהיג, פריעדליך.

hal'cyon days (העל׳-סי-אן דייז) די אלקיאנישע טעג [די שטילע, רוהיגע ווינטער־טעג פון תקופת טבת].

hale *a. and v.* (הייל) מונטער, געזונד, פריש; שלעפען.

hale and hear'ty (הייל ענד הער׳-טי) פריש און מונטער.

At seventy he is hale and hearty.

half *a., adv. and n.* (האף) האלב; א העלפט; אויף העלפט; א שול־סעזאן [אין ענגלאנד].

half'-and-half' *n.* (האפ׳-ענד-האף׳) א געטראנק וואס איז געמישט פון צוויי געטרענקע, בעזאנדערס פון פארטער און אלע; געמישטע הייראט צווישען נעגערס און ווייסע.

half'-and-half'man *n.* (האפ׳-ענד-האפ׳-מען) א כאראקטערלאזער מענש, אן אונענטשלאסענער מענש.

half as big (האף עז ביג) א העלפט די גרויס.

half'-baked *a.* (האפ׳-בייקט) ניט דער־באקען, רויה; אונצייטיג; ניט געניט, נאריש.

half'-bath *n.* (האפ׳-בעטה) א האלבע וואנע, א פוס־וואנע.

half'beak *n.* (האפ׳-ביעק) אזא פיש, ביי וועלכען דער אונטערשטער טייל פון מויל איז לאנג און שארף.

Halfbeak

half'bill *n.* (האפ'-ביל) א פויגעל, ביי וועלכען דער אויבערשטער טייל פון שנא־בעל איז פיעל לענגער פון דעם אונטער־שטען; אזא פיש. ז. ***halfbeak***

half'-bin'ding *n.* (האפ'-באינ'-דינג) אן איינבאנד מיט א לעדערנעם רוקען און ברעגען.

half'-blood *n.* and *a.* (האפ'-בלאד) שטיף־שוועסטער אדער שטיף־ברידער; ברידער אדער שוועסטער ניט פון איין פא־טער אדער ניט פון איין מוטער; וואס שטאמט פון עלטערען פון פערשיעדענע ראסען; וואס זיינען שטיף־ברידער אדער שטיף־שוועסטער, וואס זיינען ברידער און שוועסטער ניט פון איין פאטער אדער ניט פון איין־מוטער; פון געמישטער אבשטא־מונג [פון עלטערען וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע ראסען].

half'-blood'ed *a.* (האפ'-בלאד'-עד) פון געמישטער אבשטאמונג [פון עלטערען וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע ראסען].

half'-bloom *n.* (האפ'-בלוהם) א קיי־לעכדיגע אייזען־מאסע וואס איז נור־וואס פון שמעלץ־אויווען.

half'-board *n.* (האפ'-באורד) א געווי־סע מאנעווורע פון א זעגעל־שיף זיך אויס־צודרעהען אין דער ריכטונג פון ווינד; ניט קיין פולע קעסט [ווען מען עסט נור איין מאל אין טאג]; א האלב־קארטאנע־נער איינבאנד.

half'-boar'der *n.* (האפ'-באור'-דער) א האלבער קעסטניק. ז. ***half-board***

half'-boots *n.* (האפ'-בוהטס) האלב־שטיוועל.

half'-bound *a.* (האפ'-באונד) געבונ־דען אין האלב לעדער. ז. ***half-binding***

half'-bred *a.* (האפ'-ברעד) פון גע־מישטער אבשטאמונג [ז. ***half-blood***]; ניט איבריגנס גוט ערצויגען.

half'-breed *n.* and *a.* (האפ'-בריעד) איינער וואס איז פון געמישטער אבשטא־מונג [פון עלטערען וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע ראסען]; איינער פון דער אפאזיציע אין דער ניו יארקער רעפובלי־קאנער פארטיי וואס האט געקעמפפט גע־גען די פארטיי־פיהרער [דער קאמפף האט זיך אנגעהויבען אין 1881]; פון געמיש־טער אבשטאמונג.

half'-broth'er *n.* (האפ' בראטה'-ער) א שטיף־ברודער, א ברודער ניט פון איין פאטער אדער ניט פון איין מוטער.

half'-caste *n.* and *a.* (האפ'-קעסט) איינער וואס שטאמט פון עלטערען פון געמישטע ראסען [הויפטזעכליך פון איי־ראפעער און אזיאטען]; פון געמישטער אבשטאמונג [פון אייראפעער און אזיא־טען].

half'-cock *n.* (האפ'-קאק) א האלב־ארונטערגעלאזענער האהן [העמערעל] פון א ביקס.

half-cock' *v.* (האפ-קאק') האלב ארונטערלאזען דעם האהן [העמערעל] פון א ביקס.

half'-crown' *n.* (האפ'-קראון') א האל־בע קראנע [אן אמאליגע ענגלישע זיל־בערנע אדער גאלדענע מטבע].

half'-deck *n.* (האפ'-דעק) א האלב־דעק אדער געבראכענער דעק פון א שיף.

half'-dime *n.* (האפ'-דאים) אן אמאלי־גע זילבערנע פינף־סענטיגע מטבע אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

half'-dis'tance *n.* (האפ'-דיס'-טענס) א העלפט פון דער געוועהנליכער אנגע־נומענער שטרעקע צווישען מיליטערישע אבטיילונגען אדער רייהען.

half'-dol'lar *n.* (האפ'-דאל'-אר) א זילבערנער האלבער דאלאר [אין די פער־איינגטע שטאאטען פון אמעריקא].

half'-door *n.* (האפ'-דאור) א האלב־טהיר, א וואקעל־טהיר [וואס פערנעהמט ניט דעם גאנצען אריינגאנג און לאזט אן עפנונג פון אויבען און פון אונטען, ווי אין פיעלע אמעריקאנער שענקען און קאפע־הייזער].

half'-ea'gle *n.* (האפ'-איע'גל) א פינף־דאלארדיגע גאלדענע מטבע אין די פער־איינגטע שטאאטען פון אמעריקא.

hal'fers (הא'-פערז) לחצאין, העלפט אויף העלפט!

half'-face *a.* and *n.* (האפ'-פייס) וואס צייגט נור א העלפט פון דעם גע־זיכט [ווי למשל, א בילד]; אין פרא־פיל; ביי מיליטער — די אומדרעהונג אויף אן אכטעל פון א קרייז.

half'-faced *a.* (האפ'-פייסט) וואס צייגט נור א האלב פנים; וואס איז אין פראפיל; דין, אבגעמאגערט; ניט פאל־שטענדיג, ניט פאלקאמען; וואס איז בע־ציערט מיט א פיגור אין פראפיל [ווי למשל, א מטבע].

half'-faced camp (האפ'-פייסט קעמפ) א לאגער אדער געצעלט אפען פון דער זיידליכער זייט.

half'-fal'conet *n.* (האפ'-פעל'-קא-נעט) א קליינע קאנאנע.

half'-gone *a.* (האפ'-גאהן) האלב־מישוגע; ניש'קשה'דיג אנגע'שכור'ט, בגילופינ'דיג.

half'-hear'ted *a.* (האפ'-האר'-טעד) ענגהערציג, קליינמוטיג, אונפריינדליך; גלייכגילטיג; ווי א קאלטער לונג־און־לע־בער; ניט ערנסט, ניט אויפריכטיג.
The candidate received only **half-hearted** support at the polls.

half'-hear'tedly *adv.* (האפ'-האר'-טעד-לי) אויף אן ענגהערציגען, קליינמו־טיגען אדער אונפריינדליכען אופן; מיט קאלטקייט, מיט גלייכגילטיגקייט; אויף א ניט־ערנסטען אדער ניט־אויפריכטיגען שטייגער.

half'-hear'tedness *n.* (האפ'-האר'-טעד-נעס) ענגהערציגקייט, אונפריינדליכ־קייט, קליינמוטיגקייט; קאלטקייט, גלייכ־גילטיגקייט; ניט־ערנסטקייט, אונאויפריכ־טיגקייט.

half'-hol'iday *n.* (האפ'-האל'-אי-דיי) א האלבער יום טוב [ווען מען ארבייט נור א האלבען טאג].

half'-hour *n.* (האפ'-אור) א האלבע שטונדע.

half'-hour'ly *a.* (האפ'-אור'-לי) האלב־שטונדיג.

half'-length *a.* (האפ'-לענגטה) וואס איז א העלפט פון דער געוועהנליכער לענג; וואס צייגט נור דעם אייבערשטען טייל פון קערפער, ביז די קניע אדער אין ביוסט [ווי א בילד, למשל].

half'ling *n.*, *a.* and *adv.* (האפ'-לינג) א האלבע פעני [א מטבע]; א האלב־דער־וואקסענער; איינער וואס איז ניט איבריג געשייט אדער ניט איבריג קלוג; האלב־געוואקסען, ניט אין גאנצען דערוואקסען; טיילווייז; האלב.

half'lings *adv.* (האפ'-לינגז) טיילווייז; האלב.

half'-mast *n.* and *v.* (האפ'-מעסט) דאס אראבציהען נידריגער דעם פלאג [אלס צייכען פון טרויער אדער פון אן אונגליקס־פאל]; אראבציהען דעם פלאג אלס צייכען פון טרויער אדער פון אן אונגליקס־פאל.

half'-meas'ure *n.* (האפ'-מעזש'-אור) א האלבע מאסרעגעל; א פלאן, מיטעל אדער שטרעבונג וואס איז ניט גוט גע־נוג צו דערגרייכען דעם ציעל.
Half-measures never solve problems.

half'-moon *n.* (האפ'-מוהן) א האלבע לבנה; עטוואס וואס איז עהנליך צו א האלבער לבנה.

half'ness *n.* (האפ'-נעס) די האלבקייט; דאס זיין ניט פאלקאמען.

half'-note *n.* (האפ'-נאוט) א האלבע נאטע [אין מוזיק].

half'-pace *n.* (האפ'-פייס) דאס האל־בע ברייטע טרעפעל וואס ווערט געמאכט צווישען איין טרעפ און דער אנדערער; אן אברוה־פלאץ אויף א טרעפ.

half'-pay *n.* and *a.* (האפ'-פיי) העלפט פון געהאלט; ווענינגער ווי געוועהנליכע שכירות; פענסיע וואס ווערט געצאהלט א בעאמטען וועלכער איז ניט מעהר אין אקטיווען דיענסט; וואס איז בערעכטיגט צו פענסיע.

half'penny *n.* and *a.* (היי'-פען-אי) א האלבע פעני [א קופערנע ענגלישע מטבע]; וואס איז ווערטה א האלבע פעני; ביליג, ווערטהלאז.

half'-pike *n.* (האפ'-פאיק) אזא קורצע פיקע; מיליטערישע איבונגען מיט דיע־זער פיקע.

half'-price *n.*, *a.* and *adv.* (האפ'-פראיס) א האלבער פרייז; א קלענערער פרייז; וואס קאסט דעם האלבען פרייז; פאר א האלבען פרייז.

half'-read *a.* (האפ'-רעד) איבער־פלעכליך בעלעזען, א ביסעל בעלעזען.

half'-round *n.* and *a.* (האפ'-ראונד) א האלבע קוגעל; א האלבער קרייז; האלב־רונד.

half'-seas-o'ver *a.* (האפ'-סיעז-או'-ווער) בגילופינ'דיג, האלב־שכור.

half'-sigh'ted *a.* (האפ'-סאי'-טעד) וואס האט א שוואכע ראיה; קורצזיכטיג.

half'-sis'ter *n.* (האפ'-סיס'-טער) א שטיף־שוועסטער.

half'-sole *n.* and *v.* (האפ'-סאול) א האלבע זויל [א פאדמיאטקע]; לעגען האלבע זוילען [אויף שיך].

half'-step *n.* (האפ'-סטעפ) א האלבער טאן; א האלבער שריט [אין טאנצען].

half'-stuff *n.* (האפ'-סטאף) מאטעריאל וואס איז האלב אדער טיילווייז בעאר־בייט.

half'-sword *n.* (האפ'-סאורד) די האל־בע לענג פון א שווערד; א קורצע שווערד.

halft *n.* and *v.* (האפט) ז. ***haft***

half'-thought *n.* (האפ'-טהאהט) אן אויבערפלעכליכער געדאנק.

half'-ti'mer *n.* (האפ'-טאי'-מער) איי־נער וואס ארבייט די העלפט פון דער גע־וועהנליכער ארבייטס־צייט; א שילער אין ענגלאנד וואס א האלבען טאג ארבייט ער און א האלבען טאג געהט ער אין שוהל זיך לערנען.

half'-tint *n.* (האפ'-טינט) א צווישען־פארב, א מיטעל־פארב, אן איבערגאנגס־פארב.

half'-tone *n.* and *a.* (האפ'-טאון) א צווישען־פארב, א מיטעל־פארב; אן איי־בערגאנגס־פארב; א האלבער טאן [אין מוזיק]; א בילד וואס איז געדרוקט אין האלב־טאן; געדרוקט האלב־טאן. ז. ***half-tone process***

half′-tone proc′ess (האפ'-טאָון פּראָס'-עס) א פאָטאָגראַפישע מעטאָדע אַראָבצונעהמען בילדער אויף מעטאַל-פּלאַ-טען צום דרוקען. צווישען דעם אָביעקטיוו [די גלאַז-לינזע] און דער פאָטאָגראַפּי-שע פּלאַטע ווערט געשטעלט א גלאַז-פּלאַ-טע וועלכע איז ליניערט אין גאַנץ קליינע קעסטעלעך. פון דעם נעגאַטיוו [פאָטאָגרא-פּישע פּלאַטע] וואָס ווערט אויף דעם אופן ערהאַלטען ווערט אָראָבגענומען א פּאָזיטיוו אויף א מעטאַל-פּלאַטע, וועלכע איז בעדעקט מיט א געוויסען כעמישען שטאָף און וועלכע ווערט געלעגט אין אַזא שאַרפער כעמישער פליסיגקייט, וואו נע-וויסע טיילען פון דער פּלאַטע ווערען אויסגעפרעסט און עס בעקומט זיך אויף איהר א בולט בילד. דאָס געקעסטעלט-לי-ניערטע גלאַז וואָס ווערט געברויכט אין דיזען פּראָצעס גיט דעם בילד די נויטי-גע ווייכקייט אין דער פערטיילונג פון ליכט און שאָטען.

half′-tone screen (האפ'-טאָון סקרין) א גלאַז-פּלאַטע ליניערט אין גאַנץ קליי-נע קעסטעלעך, וועלכע ווערט געברויכט אין פאָטאָגראַפיע ביים אַראָבנעהמען האַלב-טאָן בילדער צום דרוקען. ז. *half-tone process*

half′-tongue *n.* (האפ'-טאַנג) געריכטס-געשוואָרענע פון וועלכע איין העלפט זיי-נען אויסלענדער [אין פעלע וואו עס דאַרף גע'משפט ווערען אַן אויסלענדער פאַר א קרימינעלען פערברעכען].

half′-way *adv.* and *a.* (האפ'-הוויי) אויף'ן האַלבען וועג; אין מיטען וועג; אין מיטען; וואָס איז אין מיטען.

half′-wit *n.* (האפ'-הוויט) אַן אידיאָט, א גולם.

half′-wit′ted *a.* (האפ'-הוויט'-עד) אידיאָטיש, דום.

half′-year *n.* (האפ'-ייִר) א האַלב-יאָהר; א זמן, א שוהל-סעמעסטער.

half′-year′ly *a.* and *adv.* (האפ'-ייִר'-לי) האַלב-יעהרליך; צוויי מאָל א יאָהר.

hal′iard *n.* (העל'-יאַרד) ז. *halyard*

hal′ibut *n.* (האל'-אי-באַט) דער הייל-בוט [אַזא גרויסער פּלאַטשיגער פיש עהנ-ליך צו א פלאָנדערקע].

hal′ibutter *n.* (האל'-אי-באַט-ער) א שיף וואָס איז פערנומען מיט פאַנגען הייל-בוטען [אַזעלכע גרויסע פּלאַטשיגע פיש].

halieu′tics *n.* (העל-אי-יו'-טיקס) אַן אָבהאַנדלונג וועגען פיש אָדער פיש-פאַנג.

haliog′rapher *n.* (העל-אי-אָג'-רע-פער) איינער וואָס בעשרייבט דעם ים.

haliog′raphy *n.* (העל-אי-אָג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון ים.

hall *n.* (האָהל) א פּאַר-הויז; א פּאַר-זאַאַל; א זאַאַל; א פערזאַמלונגס-זאַאַל, א געריכטס-הויף, א געריכטס-זאַאַל.

hall′age *n.* (האָהל'-עדזש) שטאַנד-געלד, אַן אָבצאָהלונג אין ענגלאַנד פאַר א פּלאַץ צו פערקויפען סחורה אין א קויף-האַלע.

hal′lan *n.* (העל'-ען) אַזא שירם וואָס ווערט געשטעלט צווישען דער טהיר און דעם אויוען, כדי צו האַלטען וואַרעם די צווייטע העלפט פון צימער.

hallelu′iah *int.* (העל-אי-לו'-יאַ) הללויה! לויבט גאָט!

hallelu′jah *int.* (העל-אי-לו'-יאַ) ז. *halleluiah*

hal′len *n.* (העל'-ען) ז. *hallan*

hal′lian *n.* (העל'-יען) ז *hallion*

hal′liard *n.* (העל'-יאַרד) ז. *halyard*

hal′lier *n.* (העל'-אי-ער) אַזא זאָרט נעץ צו כאַפּען פויגלען.

hal′lion *n.* (העל'-יאַן) א טויגעניכטס, א שטיק גאַרנישט; א פּרוי אָן אַרורה.

hall′-mark *n.* and *v.* (האָהל'-מאַרק) דער פּראָבע-שטעמפּעל אין ענגלאַנד אויף גאָלד און זילבער-זאַכען; אַרויפלעגען א פּראָבע-שטעמפּעל.

hallo′ *int.* (הע-לאָו') א בעגריסונגס-אויסרוף, אַן אויסרוף צו ציהען איממ-צענס אויפמערקזאַמקייט.

halloa′ *int.* (הע-לאָו') ז. *hallo*

halloo′ *v.*, *n.* and *int.* (הע-לוּה') אַרויס-לאָזען א געשריי; שרייען מיט א הויכען קול; רופען מיט א הויכען קול; א גע-שריי, אַן אויסגעשריי; א צורופס-וואָרט צו ציהען אויפמערקזאַמקייט.

hal′low *v.* and *n.* (העל'-אָו) הייליגען; ווייהען [מקדיש זיין צו עפּעס]; אַלס היי-ליג פערעהרען; א הייליגע פּערזאָן.

Hallowe′en′ *n.* (העל-אָ-אִין') דער אָבענד פאַר דעם קריסטליכען יום טוב פון אַלע הייליגע [דער אָבענד פון 31טען אָק-טאָבער].

Hal′low-eve *n.* (העל'-אָ-איוו) ז. *Hallowe′en*

Hal′lowmas *n.* (העל'-אָו-מעס) ז. *Hallowmass*

Hal′lowmass *n.* (העל'-אָו-מעס) דער קריסטליכער יום טוב פון אַלע הייליגע [דער ערשטער נאָוועמבער].

hallu′cinate *v.* (הע-ליו'-סי-נייט) בע-איינפלוסען מיט האַלוצינאַציאָנען. ז. *hallucination*

hallucina′tion *n.* (הע-ליו-סי-ניי'-שאָן) האַלוצינאַציאָן, א קראַנקהאַפטער צו-שטאַנד ביי וועלכען געוויסע חושים פונק-ציאָנירען ניט ווי עס בעדאַרף צו זיין און זיי רופען אַרויס אַזעלכע פּערשטעלונגען, וועלכע זיינען ניטאָ אין דער ווירקליכ-קייט; א פאַלשע פּערשטעלונג.

hallu′cinator *n.* (הע-ליו'-סי-ניי-טאָר) איינער וואָס ליידעט פון האַלוצינאַציאָן. ז. *hallucination*

hallucinatory *a.* (הע-ליו'-סי-ניי-טאָ-רי) וואָס איז שייך צו האַלוצינאַציאָנען; וואָס רופט אַרויס האַלוצינאַציאָנען.

hall′way *n.* (האָהל'-הוויי) א קאָרידאָר.

halm *n.* (האָהם) שטרוי.

hal′ma *n.* (העל'-מאַ) אַזא שפּיעל אויף א ברעט מיט 256 קעסטעלעך, געשפּיעלט פון צוויי אָדער פיער פּערזאָן.

ha′lo *n.* and *v.* (היי'-לאָו) דער ליכט-קרייז אַרום דער זון אָדער לבנה; א ליכט-קרייז; דער ליכט-קרייז וואָס עס ווערט געמאָלען אַרום די קעפּ פון הייליגע; דער ברוינער קרייז אַרום דעם ברוסט-וואַר-צעל; אַרומרינגלען מיט א ליכט-קרייז.

Halo

hal′ogen *n.* (העל'-אָ-דזשען) האַלאָגען

[א כעמישער עלעמענט, וואָס בילדעט א ...אַלץ ביי זיין פערבינדען זיך מיט א מע-...טאַל. אַזעלכע עלעמענטען זיינען כלאָרין, ...בראָמין, יאָדין און פלואָרין].

haloge′nia *n.* (העל-אָ-דזשי'-ני-אַ) ז. *halogen*

halog′enous *a.* (הע-לאָדזש'-ע-נאַס) ...וואָס האָט די נאַטור פון א האַלאָגען, וואָס ...בילדעט זאַלץ-פערבינדונגען. ז. *halogen*

ha′loid *a.* and *n.* (היי'-לאָיד) ...וואָס איז ...ענליך צו ים-זאַלץ; ים-זאַלץ; א כעמי-...שע פערבינדונג פון מעטאַל מיט כלאָרין, ...בראָמין, יאָדין אָדער פלואָרין וואָס ביל-...דעט א זאַלץ וואָס איז ענליך צום ים-...זאַלץ.

hal′omancy *n.* (העל'-אָ-מען-סי) ...דאָס ...זאַכען כשוף אָדער נביאות זאָגען דורך ...זאַלץ.

halt *a.*, *v.* and *n.* (האָהלט) ...הינקעדיג; ...הינקען; צענערען [אין ריידען אָדער ...טהאָן]; זיך שלאָגען מיט דער דעה; מאַ-...כען א האַלט; אָבשטעלען; זיך אָבשטע-...לען; דאָס הינקען; א האַלט; א שטיל-...שטאַנד.

hal′ter *n.* and *v.* (האָהל'-טער) א היי-...ערדינער; איינער וואָס שלאָגט זיך מיט ...דער דעה; א שטריק צום הענגען פערברע-...כער; אַן אָברוטש אָדער לייצע פון א ...פערד; א באַלאַנסיר-קאָלבען פון אַן אינ-...זעקט [ז. *halteres*]; אַנטהאָן א פערד ...דעם אָברוטש.

hal′teres *n.* (האָהל'-טערז) באַלאַנ-...סיר-קאָלבען פון אַן אינזעקט [אַזעלכע ...צוויי קורצע שטענגעלעך וואָס געהען אַרויס ...פון ביידע זייטען אין מיטען פון אַן אינ-...זעקטס קערפּער].

hal′ting day (האָהל'-טינג דיי) א רוהע-...טאָג.

hal′tingly *adv.* (האָהל'-טינג-לי) ...הינ-...קעדיג; לאַנגזאַם, צענערענדיג.

halve *v.* (האַוו) ...טיילען אין העלפט

halves *n.* (האַווז) ...העלפטען, האַלבע.

hal′yard *n.* (העל'-יאַרד) א שטריק מיט ...וועלכע מען ציהט אַן א זעגעל פון א שיף.

ham *n.* (העם) ...פלייש פון די לענדען ...אָדער פון דעם דיך פון א שווין; דער ...טייל פון פוס אונטער דער קניע.

ham′adryad *n.* (העמ'-ע-דראַי-עד) ...אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע—א וואַלד-...געטין וואָס לעבט און שטאַרבט מיט דעם ...בוים אויף וועלכען זי האָט זיך אויפגע-...האַלטען.

ha′mate *a.* (היי'-מייט) ...קרום, געבויג-...ען [ווי א האַטשיק].

Ham′burg fowl (העמ'-בוירג פאָול) ...א האַמבורגער הוהן [א מין קליינע הוהן ...מיט א ראָזעווען קאַם און בלויע פיס].

hame *n.* (היים) א כאָמוט [אויף א ...פערד].

ham′let *n.* (העמ'-לעט) א קליין דערפ-...על.

ham′mam *n.* (העמ'-עם) א טערקישע ...באָד, א שוויץ-באָד.

ham′mer *n.* and *v.* (העמ'-ער) א האַ-...מער; עטוואָס וואָס איז ענליך צו א האַ-...מער אָדער ווירקט ווי א האַמער [ווי ...למשל: דער טייל פון זייגער וואָס קלאַפּט ...אַרויס די שטונדען, דער שלאָס אָדער האַהן ...פון א ביקס, די טיילען פון א פּיאַנאָ וואָס ...שלאָגען זיך אָן די סטרונעס און רופען ...אַרויס דעם קלאַנג, א גלאָקען-קלעפּעל א. ...ז. ג.]; א שטאַרקער, פערניכטענדער שונא; ...האַמערען, קלאַפּען; בעפעסטיגען אָדער ...מאַכען עפּעס מיט דער הילף פון א האַ-

מער; אויסארבייטען [אין געדאנק]; אר-
בייטען מיט פלייס אדער עקשנות; זיין
איינגערעגט, אנהאלטען די אויפרעגונג,
אנהאלטען די ארבייט מיט עקשנות.

ham'merable *a.* (העמ'-ער-עבל) וואס מען קען איינהאמערען, וואס מען קען שמידען.

ham'mer and tongs (העמ'-ער ענד טאנגז) שמיעד-ארבייט; מיט פיעל ליארם אדער קראפט.

ham'mer at (העמ'-ער עט) נאכטראכטען איבער עפעס, ניט קענען אננעהמען א בעשלוס ווענען עפעס.

ham'mer-ax *n.* (העמ'-ער-עקס) א האמער-האק [א געצייג וואס האט א האמער און א האק אויף איין און דעמזעלבען הענטעל].

ham'mer-beam *n.* (העמ'-ער-ביעם) א שטיק-באלקען פון א דאך [א קורצער האריזאנטאלער באלקען, וועלכער שטארצט ארויס פון דער וואנד און אויף וועלכען עס שטיצט זיך דער דאך].

ham'mer-catch'er *n.* (העמ'-ער-קעטש'-ער) דער טייל פון דער פיאנא, אין וועלכען עס פאלען אריין די העמערלעך וואס בריינגען ארויס די טענער.

ham'mer-cloth *n.* (העמ'-ער-קלאטה) אן איבערצוג אדער א צודעק איבער א קעלנע [דער זיץ פון א פוהרמאן אין א וואגען].

ham'mer-dressed *a.* (העמ'-ער-דרעסט) געמאכט אדער בעארבייט מיט א האמער [הויפטזעכליך ווענען שטיינער].

ham'mered gold (העמ'-ערד גאולד) דינע גאלד-פלאטען אדער גאלד-פאליא אויסגעקלאפט בולט, אין רעליעף [געברויכט פאר אויסנעהען].

ham'mered mon'ey (העמ'-ערד מאנ'-אי) מטבעות געמאכט מיט דער האנד [ניט מיט א מאשין].

ham'mered-up gold (העמ'-ערד-אפ גאולד) ז. ***hammered gold***

ham'mered work (העמ'-ערד הוואירק) מעטאל-ארבייט געמאכט מיט דער האנד [ניט מיט א מאשין].

ham'merer *n.* (העמ'-ער-ער) א האמערער, א האמער-שלאגער; א שמיעד.

ham'mer-fish *n.* (העמ'-ער-פיש) דער האמער-קאפ [א מין הייפיש]. ז. ***hammerhead***

ham'mer-hard *a.* (העמ'-ער-הארד) פערהארטעוועט דורך האמערען.

ham'mer-har'den *v.* (העמ'-ער-האר'דן) פערהארטעווען קאלטען מעטאל דורך האמערען.

ham'merhead *n.* (העמ'-ער-העד) דער האמער-קאפ [א מין הייפיש מיט א האמער-עהנליכען קאפ].

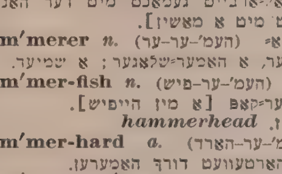
Hammerhead

ham'mer-head'ed *a.* (העמ'-ער-העד'-עד) מיט א האמער-עהנליכען קאפ [ווענען פיש און טהיערע].

ham'mering *n.* (העמ'-ער-אינג) דאס האמערען; א מין געצאקטע זילבער-ארבייט.

ham'merman *n.* (העמ' ער-מען) ז. ***hammerer***

ham'mer-oys'ter *n.* (העמ'-ער-אָיס'-טער) ז. ***hammer-shell***

ham'mer-pick *n.* (העמ'-ער-פיק) א שפיץ-האמער [א האמער מיט א פערשארפטען צווייטען עק].

ham'mer-scale *n.* (העמ'-ער-סקייל) שמיעד-שופען. ז. ***forge-scale***

ham'mer-shell *n.* (העמ'-ער-שעל) דער האמער-מאלוסקעל [א מין אויסטערס, עהנליך צו א האמער, וואס ענטהאלטען פערעל].

ham'mersmith *n.* (העמ'-ער-סמיטה) א שמיעד [הויפטזעכליך איינער וואס ארבייט מיט א מעכאנישען "האמער"].

ham'merwise *adv.* (העמ'-ער-וואיז) ווי מיט א האמער.

ham'merwort *n.* (העמ'-ער-הווארט) וואנד-קרויט. ז. ***pellitory***

ham'mock *n.* (העמ'-אק) א האמאק, א הענגמאטע [א מין הענגבעטעל]; א האמאק-עהנליכע איינהילונג פון דער לארווע פון איינינע אינזעקטען; א קליין בערגעל.

Hammock

ham'mock-bat'ten *n.* (העמ'-אק-בעט'ן) א ברעטעל אויסצוציהען א האמאק אדער א הענגמאטע.

ham'mock-clues *n.* (העמ'-אק-קלוהז) די שטריקלעך ביי די ענדען פון א האמאק.

ha'mose *a.* (היי'-מאָס) קרום, געבויגען [ווי א האטשיק].

ha'mous *a.* (היי'-מאס) ז. ***hamose***

ham'per *v. and n.* (העמ'-פער) אבהאלטען, שטערען, פערפלאנטערען, בריינגען אין פערלעגענהייט; קאליע מאכען, בריינגען אין אונארדנונג [ווי מאשינעריע]; פאקען; אנלאדען מיט פאק-קארבען; א קארב, א פאק-קארב; א קארב פאר אויסטערס [ענטהאלט צוויי בושעל]; אזא מאס פאר פיש [איינגעפעהר א בושעל]; זאכען אויף א שיף, וועלכע מען געברויכט ניט אפט און וועלכע זיינען אין וועג.

ham'shackle *v.* (העמ'-שעקל) צונויפבינדען דעם פוס און דעם קאפ פון א קוה אדער פערד [זיי זאלען ניט קענען אנטלויפען].

ham'ster *n.* (העמ'-סטער) דער האמסטער [אזא מין גריזשענד חיה'לע וואס לעבט אין נארעס טיעף אין דער ערד און שלאפט דורך דעם ווינטער. געפינט זיך אין אייראפא, אזיע און אפריקא].

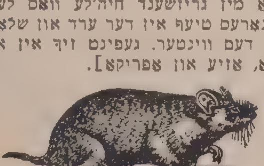
Hamster

ham'string *n. and v.* (העמ'-סטרינג) דער מוסקעל אדער דער אדער אונטער דער קניע; איבערשניידען דעם אדער אונטער דער קניע, מאכען קרום.

ham'ular *a.* (העמ'-יו-לאר) ז. ***hamulate***

ham'ulate *a.* (העמ'-יו-לייט) קרום, געבויגען [ווי א האטשיק]; פול מיט קרימונגען.

ham'ulus *n.* (העמ'-יו-לאס) א קליינער האקען, א האטשיק, א קליינע אויסבויגונג אדער אויסקרימונג.

ha'mus *n.* (היי'-מאס) א האקען, א האטשיק, אן אויסבויגונג, אן אויסקרימונג.

han'aper *n.* (הענ'-ע-פער) א געפלאכטען קערבעל, אין וועלכען מען פלעגט אמאל [אין ענגלאנד] האלטען ווערטהפאלע זאכען אדער דאקומענטען.

hance *n.* (הענס) א געוועלב-שענקעל [דער טייל פון א געוועלב וואס געפינט זיך צווישען דעם נידריגסטען און העכסטען פונקט].

hand *n. and v.* (הענד) א האנד; דער פוס פון א פאלק [אזא רויב-פויגעל]; דער פאדערשטער פוס פון א פערד; דער הינטערשטער פוס פון אן אינזעקט; א לענגמאס פון 34 צאל [ווערט געברויכט ביי מעסטען פערד]; די זייט אדער ריכטונג צו רעכטס אדער לינקס; געשיקטקייט אין א געוויסער האנד-ארבייט; האנד-ארבייט; די ארט און וויינ פון א געוויסער ארבייט אדער טהעטיגקייט; איינער פון די וואס שפּיעלען אין קארטען; יעדע זאך וואס האט די פארם פון א האנד מיט 5 פינגער [ווי 5 זאכען וואס ווערען פערקויפט מיט איין מאל, א בינטעל טאבאקבלעטער א. ד. ג.]; אן ארבייטער; א מיטהעלפער; כיראגראפיע אדער האנדשריפט; א הסכמה צו הייראטען; א הענטעל; איבערגעבען, דערלאנגען; פיהרען ביי דער האנד; אנציהען די זעגלען אויף א שיף.

hand'-al'phabet *n.* (הענד'-על'-פע-בעט) א האנד-אלף-בית, א פינגער-אלף-בית, אן אלף-בית אדער א-בע-צע פאר טויב-שטומע. ז. ***finger-alphabet***

hand and glove (הענד ענד גלאוו) אינטים, פאמיליאר, זעהר נאהענט.
He is hand and glove with all the politicians of the town.

hand'-bag *n.* (הענד'-בעג) א רענצעל, א קליינער טשעמאדאן.

hand'-bag'gage *n.* (הענד'-בעג'-עדזש) האנד-געפעק [קליינער באגאזש וואס מען נעהמט מיט זיך אין וואגאן].

hand'-ball *n.* (הענד'-באהל) א ווייכער באל וואס ווערט געברויכט צום שפּיעלען מיט דער האנד; אזא מין שפּיעל מיט א ווייכען באל, וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען ווארפט דעם באל אהן אויפהער צו א וואנד, ניט כאפענדיג איהם, נאר אבקלאפענדיג איהם צוריק יעדעס מאל ווען ער שפרינגט אב פון דער וואנד.

hand'-bar'row *n.* (הענד'-בער'-או) א נאסילקע אדער א טראג-ברעט [א ברעט מיט הענטעלעך פון ביידע זייטען, וואס ווערט געטראגען פון צוויי מענשען. ז. אילוסטראציאן]; א טאטשקע [א האנד-וועגעל אויף איין רעדעל צו פיהרען משא].

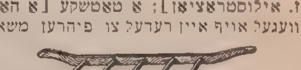
Hand-barrow

hand'-bas'ket *n.* (הענד'-בעס'-קעט) א האנד-קארב.

hand'-bell *n.* (הענד'-בעל) א האנד-גלעקעל.

hand'bill *n.* (הענד'-ביל) א קליינע אפישע, א בעקאנטמאכונג, א פלוג-בלעטעל.

hand'-bill *n.* (הענד'-ביל) אן אינסטרומענט ארומצוהאקען די צווייגען פון ביימער.

hand'book *n.* (הענד'-בוק) א האנד-בוך; א פיהרער אדער וועג-ווייזער פאר רייזענדע.

hand'-box *n.* (הענד'-באקס) א קעסטעל בעדעקט מיט גלאז צו בעשיצען איינצעלנע פלאנצען.

hand'-brace *n.* -הענד') בריים) דער ברוסט-בויע-רער [א מין ענבער צו מא-כען לעכער].

Hand-brace

hand'breadth *n.* -הענד') ברעדטה) א מאס ווי די ברייט פון א האנד, א טפח.

hand'-car *n.* (הענד'-קאר) אויף אן אייזענבאהן — א קליינער וואגאן מיט א מע-כאניזם וואס ווערט בעוועגט מיט דער האנד און ווערט בענוצט איבערצופיהרען ארבייטער פון איין פלאץ אויף דער ליניע צו א צווייטען.

hand'-cart *n.* (הענד'-קארט) א האנד-וועגעל [וואס מען שטופט מיט דער האנד].

hand'cuff *n.* and *v.* (הענד'-קאף) הענד-קאנדאלען [אן אייזערנער מאנשעט פאר ארעסטאנטען]; פערשמידען אין הענד-קאנדאלען.

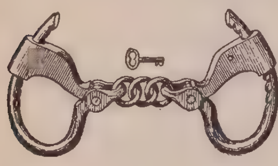
Handcuffs

hand'-direc'tor *n.* -הענד'-די-רעק') טאר) ז. *hand-guide*

hand down (הענד דאון) דערלאנגען ארונטער; איבערלאזען פאר די קומענ-דע דורות.

han'ded *a.* (הענ'-דעד) מיט הענד; גע-מאכט מיט דער האנד [ניט דורך מא-שין].

han'der *n.* (הענ'-דער) אן איבערגע-בער, אן איבערליפערער.

hand'-foot'ed *a.* (הענד'-פוט'-עד) הענד-פיסיג, וואס האט פיער הענד [ווי אפען].

hand'ful *n.* (הענד'-פול) א הויפען; אביסעל; א קליינע צאהל.

There were only a handful of people at the meeting.

hand'-gal'lop *n.* (הענד'-געל'-אפ) א קורצער גאלאפ [א געוויסע ארט רייטען אויף א פערד].

hand'-gear *n.* (הענד'-גיער) א מעכא-ניזם אין א דאמפף-מאשין צו ברייגנען די ווענטילען אין בעוועגונג מיט דער האנד; א מעכאניזם צו ברייגנען א דאמפף-מאשין אין בעוועגונג מיט דער האנד.

hand'-glass *n.* (הענד'-גלעס) א גלאז צוצודעקען פלאנצען; א קליינער האנד-שפיגעל; א מין זאמד-זייגער, וואס ווערט בענוצט אויף א שיף צו מעסטען דעם גאנג.

hand'-grenade' *n.* (הענד'-גרי-נייד') א האנד-גראנאטע [אזא קויל וועלכע מען ווארפט מיט דער האנד].

hand'-grip *n.* (הענד'-גריפ) דאס אנ-כאפען מיט דער האנד; א האנד-גריף; א הענטעל, א שטיעל.

hand'-gripe *n.* (הענד'-גראיפ) ז. *hand-grip*

hand'-grips *n.* (הענד'-גריפס) א קאמפף, א צוזאמענשטויס.

hand'-guide *n.* (הענד'-גאיד) א האנד-פיהרער [א מין אינסטרומענט וועלכער האלט די האנד אין א גלייכער פאזיציאן ביים שפיעלען פיאנא].

han'dicap *n.*, *a.* and *v.* -הענ'-די) קעפ) אין וועט-לויף פון פערד — דער האנדיקאפ [א גרעסערע מאסע וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף א שטארקערען פערד אדער א גרעסערע שטרעקע וואס מען לאזט איהם לויפען כדי צו מאכען זיינע שאנסען גלייך מיט דעם שוואכערען]; וואס בעצייכענט א" וועט-קאמפף, וואו די שאנסען פון די קעמפפענדע צדדים ווע-רען מעהר אדער ווענינער אויסגעגליכען; געבען שווערערע בעדינגונגען דעם שטאר-קערען צד אין א וועט-קאמפף; שטעלען אין אן אונגינסטיגער לאגע.

han'dicraft *n.* and *a.* (הענ'-די-קרעפט) האנדווערק, האנד-ארבייט; וואס איז שייך צו האנדווערק.

han'dicraftsman *n.* -הענ'-די) קרעפטס-מען) א האנדווערקער; א בעל-מלאכה.

han'dicuff *n.* (הענ'-די-קאף) א קלאפ [מיט דער האנד].

han'dily *adv.* (הענ'-די-לי) בעקוועם; געשיקט, געוואנדט.

han'diness *n.* (הענ'-די-נעס) געשיקט-קייט, בעקוועמליכקייט.

hand in hand (הענד אין הענד) האנד אין האנד; איינשטימיג.

han'diwork *n.* (הענ'-די-הוואירק) האנדווערק, האנד-ארבייט; דאס וואס איז געמאכט געווארען מיט די הענד.

hand'kerchief *n.* (הענג'-קער-טשיף) א טיכעל; א נאז-טיכעל.

hand'-lan'guage *n.* -הענד'-לענ') גהוועדזש) א האנד-שפראך; דאס רעדען מיט די הענד און פינגער [ווי א שטו-מער]. ז. *finger-alphabet*

hand'-lathe *n.* (הענד'-לייטה) א קליינער ווארשטאט צום טאקען [דרעק-סלען] ווי ביי די זייגער = מאכערס, צייהן = מעכאניקער א. ד. ג.

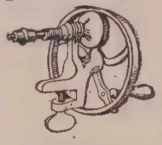
Hand-lathe

han'dle *v.* and *n.* (הענ'דל) אנריהרען אדער אנטאפען מיט דער האנד; פיה-רען, לייטען; אנפיהרען, קאנטראלירען, האלטען אין האנד; האנדלען, זיך בעגעהן, זיך פערנעהמען אדער זיך אבגעבען מיט עפעס; בענוצען זיך, האבען צו טהאן מיט עפעס; האנדלען; מאכען א הענטעל צו עפעס; בענוצען די הענד, ארבייטען מיט די הענד; א הענטעל, א שטיעל; א מענש אדער א זאך, דורך וועלכע עפעס ווערט געטהאן אדער דורכגעפיהרט.

hand'-lead *n.* (הענד'-לעד) זענק-בליי [צום מעסטען די טיעף פון א וואסער].

han'dle arms! (הענ'דל ארמז) צו די וואפען! [א מיליטערישער אויסדרוק].

han'dle-bar *n.* (הענ'דל-באר) דער האנד-גריף פון א וועלאסיפעד [די קווער-ליעגענדע אויבערשטע געבויגענע שטאנג, וועלכע מען האלט מיט די הענד און מיט וועלכער מען קירעוועט דעם וועלאסיפעד].

hand'ler *n.* (הענד'-לער) אן איבערגע-בער, אן איבערליפערער; אין א געשיר-פאבריק — איינער וואס מאכט צו הענט-לעך צו ליימענע און פארצעלייענע כלים.

hand'less *a.* (הענד'-לעס) אהן הענד.

han'dle with care (הענ'דל הוויטה קעהר) פארזיכטיג האלטען, פארזיכטיג אומגעהן [מיט עפעס].

This package contains glassware. Handle with care.

hand'-loom *n.* (הענד'-לוהם) דער האנד-וועבשטוהל [א וועבשטוהל צו ווע-בען מיט דער האנד].

hand'-made *a.* (הענד'-מייד) געמאכט מיט דער האנד [ניט דורך מאשין].

hand'maid *n.* (הענד'-מייד) א דיענסט-מיידעל.

hand'maiden *n.* (הענד'-מיידן) ז. *handmaid*

hand'-me-down' *a.* (הענד'-מי-דאון') פארטיג געמאכט; מאנדעט.

hand'-mill *n.* (הענד'-מיל) א האנד-מיהלכעל [צום מאהלען פעפער, קאפע א. ז. וו.].

hand'-or'gan *n.* (הענד'-אהר'-גען) א קאטערינקע, א קליין שפיעל-קעסטעל.

hand o'ver (הענד או'-ווער) איבערגע-בען, איבערליפערען.

hand o'ver hand (הענד או'-ווער הענד) א האנד איבער א האנד [געברויכט ביי שיפער ביים ציהען א שטריק].

hand'-post *n.* (הענד'-פאוסט) א וועג-ווייזער [א סלופ אויף'ן וועג אויף וועל-כען עס איז אנגעצייכענט דער וועג].

hand'-press *n.* (הענד'-פרעס) א האנד-פרעס.

hand'-rail *n.* (הענד'-רייל) א געלענ-דער; א פארענטשע [אויף א טרעפ, גא-לעריי א. ד. ג.].

hand round (הענד ראונד) ארומדער-לאנגען, דערלאנגען פון איינעם צום צוויי-טען.

hands across' (הענדז ע-קראהס') פער-לעגט די הענד.

hand'-sail *n.* (הענד'-סייל) א האנד-זעגעל [א זעגעל וועלכע מען קען קירעווען מיט איין האנד].

hand'-saw *n.* (הענד'-סאה) א האנד-זעג.

hand'saw-fish *n.* (הענד'-סאה-פיש) דער לאנצעט-פיש [אזא ים-פיש ביי די פאסיפישע ברעגען פון די פעראייניגטע שטאאטען].

hand's'-breadth *n.* (הענדז'-ברעדטה) ז. *handbreadth*

hand'-screw *n.* (הענד'-סקרוה) א גע-צייג אדער מאשין אויפצוהייבען לאסט; די שרויב-צוואנג ביי סטאליארעס.

hand'sel *n.* and *v.* (הענד'-סעל) דאס געבען אדער נעהמען אויף מזל אדער גוט-גליק; א פאמשאטאק, דאס געלד פון דער ערשטער לייזונג אין א געשעפט; דאס ערשטע פערדיענסט אויף א נייער שטע-לע; דער ערשטער געברויך פון עפעס; די בענייאונג [פון א בגד, פון א הויז א. ד. ג.]; געבען עפעס אויף מזל אדער גוט-גליק; בענייען א זאך, בענוצען זי צום ערשטען מאל.

hand'-shake *n.* (הענד'-שייק) א האנד-דרוק, א בעגריסונג.

hand'-sha'king *n.* (הענד'-שיי'-קינג) דער האנד-דרוק; דאס בעגריסען זיך.

hands off! (הענדז אף) ארונטער מיט די הענד! די הענד אוועק! טרעט אב! ריהרט ניט! מישט זיך ניט!

hand'some *a.* (הענ'-סאם) שעהן; נעט; ציערליך; ארטיג, ערעל.

hand'somely *adv.* (הענ'-סאם-לי) אויף א פיינעם, נעטען אדער עדעלען שטייגער; פארזיכטיג און אנהאלטענד [ווע-גען א שיף].

hand'someness *n.* (הענ׳סאם נעס) שעהנהייט; ציערליכקייט.
hand'spike *n.* (הענד׳-ספּאיק) א הויב־שטאנג.
hand'spring *n.* (הענד׳-ספּרינג) א מין שפּרונג ווען דער קערפּער קוליעט זיך אי־בער און דער מענש פאלט אויף די הענד, האלטענדיג די פיס אין דער לופטען.
hand'staff *n.* (הענד׳-סטעף) א ווארף־שפּיעז; דער טייל פון א שלעגעל אדער דרעש־האלץ, וועלכען מען האלט אין די הענד.
hand'-stamp *n.* and *v.* (הענד׳-סטעמפּ) דאס אבדרוקען אדער אבשטעמפּלען מיט דער האנד; דרוקען אדער שטעמפּלען מיט דער האנד.
hand the sails (הענד טהי סיילז) אנ־ציהען די זעגלען [געברויכט ביי שי־פער].
hand'-tight *a.* (הענד׳-טאיט) אנגעצוי־גען אויף וויפיעל מען קען עס טהאן מיט דער האנד; מיטעלמעסיג אנגעצויגען.
hand'-to-hand' *a.* (הענד׳-טו-הענד׳) הארט איינער נעבען אנדערען.
hand'-to-mouth' *a.* (הענד׳-טו-מאוטה׳) פון האנד צום מויל; ניט הא־בענדיג אדער ניט פערזארגענדיג זיך אויף שפּעטער.
hand'-vise *n.* (הענד׳-וואיס) א האנד־שרויב־שטאק, א קליינער שרויב־שטאק.
hand'-work *n.* (הענד׳-הוואירק) האנד־ארבייט.
hand'-worked *a.* (הענד׳-הוואירקט) געמאכט מיט די הענד.
hand'worm *n.* (הענד׳-הוואירם) א מין מילב וואס עסט זיך איין אין לייב, בע־זאנדערס אין די הענד.
hand'writing *n.* (הענד׳-ראי-טינג) א האנדשריפט; דאס וואס איז געשריבען מיט דער האנד, א מאנוסקריפּט.
han'dy *a.* (הען׳-די) געשיקט; וואויל, בעקוועם, צו דער האנד.
han'dybook *n.* (הען׳-די-בוק) ז. *handbook*.
han'dycuff *n.* (הען׳-די-קאף) ז. *handicuff*.
han'dy-dan'dy *n.* (הען׳-די-דען׳-די) א קינדער־שפּיעל, וואו איך איינעם הענד ווערט עפּעס אריינגעלעגט און אן אנדע־רער דארף טרעפען אין וועלכער האנד דאס איז אריינגעלעגט געווארען.
han'dy-man *n.* (הען׳-די-מען) א מאן אונטער דער האנד [וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע ארבייט]; א בעל־מלאכה וואס ארבייט אלס נעהילף; איי־נער וואס דערלאנגט צו דער האנד.
hang *v.* and *n.* (הענג) אויפ־הענגען, אנהענגען, בעהענגען; אבהענגען; אראבהענגען: אראבלאזען, זינקען [ווי דעם קאפּ]; שוועבען; פערהאלטען, אב־שטעלען [א טהעטיגקייט]; ארויפשטעקען א קאסע אויף א הענטעל; פערטשעפּען, פערקלעמען; זיך פעסטהאלטען אן עפּעס; זיך וואקלען, זיין אונענטשלאסען; זיין פערטשעפּעט, זיין איינגעקלעמט; ארומ־הענגען, זיך ארומטרייבען; זיין משופּע־דיג; קומען צו אן אבהאלט; ניט קענען איינשטימען; באלאנסירען, האלטען גלייכ־געוויכט; דאס הענגען; משופּע׳דיגקייט; ריכטונג; שניט [ווי עפּעס צו טהאן].
hang about' (הענג ע-באוט׳) ארומהענ־גען, זיך ארומטרייבען; ארומטאנצען [ארום אימעצען].
hang'able *a.* (הענג׳-עבל) וואס קען אדער דארף אויפגעהאנגען ווערען.
hang against' (הענג ע-גענסט׳) הענ־גען ביי..., הענגען אויף...
The picture hangs against the wall.
hang a ju'ry (הענג ע דזשוה׳-רי) ניט דערלאזען, אז געריכטס־געשווארענע זא־לען קענען ארויסברייגנען אן אורטייל [הויפּטזעכליך, ווען איינער פון די גע־שווארענע טהוט עס אויס אונעהרליכע אדער נארייטש גרינדע].
hang around' (הענג ע-ראונד׳) ארומ־הענגען, ארומשלעפּען זיך; זיך אויפהאל־טען; האבען א רענדעוואו אדער א צו־זאמענקונפט.
hang back (הענג בעק) זיך וואקלען, זיין אונענטשלאסען, ניט האבען קיין חשק פארטצוזעצען.
hang'bird *n.* (הענג׳-בוירד) א פויגעל וואס בויט אן אראבהענגענדע נעסט; א "גאלגען־פויגעל" [א קאנדידאט אויף דער תליה].
hang by (הענג באי) אנהענגען אן עפּעס, זיין אנגעהאנגען אן עפּעס.
hang by a thread (הענג באי ע טהרעד) הענגען אויף א האר.
hang by the eye'lids (הענג באי טהי אי׳-לידז) הענגען אויף א האר [זיין אין דער גרעסטער סכנה]; זיין שטארק פער־נאכלעסיגט [וועגען א שיף].
hang'dog *n.* and *a.* (הענג׳-דאג) א "גאלגען־פויגעל" [א קאנדידאט אויף דער תליה]; וואס איז שייך צו אזא תליה־קאנ־דידאט.
hang'dog face (הענג׳-דאג פּיים) א צורה פון א רויבער אדער מערדער; א געזיכט פון א קאנדידאט אויף דער תליה.
hang'er *n.* (הענג׳-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט אויפהענגען עפּעס [ווי למשל, גלעקער]; א הענקער, א תליון; עטוואס וואס הענגט אראב; א הענגער; אזא קורצע שווערד.
hang'er-on *n.* (הענג׳-ער-אן) א קרי־כער, א טעלער־לעקער, אן אבהענגיגער מענש, א פּאראזיט.
hang'-fire *n.* (הענג׳-פאיר) דאס הענגען אין דער לופט; אונענטשיעדענהייט, אונ־בעשטימטקייט; דאס ניט אויסשיסען פון א ביקס נאכדעם ווי דער האהן איז אב־געלאזען געווארען.
hang fire (הענג פאיר) 1. ניט אויסשיסען נאכדעם ווי דער האהן פון ביקס איז אב־געלאזען געווארען; 2. הענגען אין דער לופטען; בלייבען אונענטשיעדען.
2. The plans for the organization of the new party hang fire.
hang heav'y on hand (הענג העווי׳-אי אן הענד) מאטערען, פּלאגען, פאלען צו לאסט, פערצוזאכען לאנגווייליגקייט.
During his vacation, time hangs heavy on his hands.
hang in doubt (הענג אין דאוט) זיין אין צווייפעל, זיין אונענטשלאסען, זיך וואקלען.
hang in ef'figy (הענג אין עפ׳-אי-דזשי) אויפהענגען דאס בילד פון אימעצען [אמאל פלעגט מען עס טהאן געריכטליך, ווען דער פעראורטהיילטער צום הענגען איז אנטלאפען; היינט טהוט מען עס אפט אום אויסצודריקען האס].
hang'ing *n.* and *a.* (הענג׳-אינג) דאס הענגען, דאס הינריכטען דורך הענגען; עטוואס וואס הענגט אדער הענגט אראב; א פאראהאנג; וואס פערדיענט געהאנגען צו ווערען, וואס דארף געבראכט ווערען אויף דער תליה.
hang'ing-bird *n.* (הענג׳-אינג-בוירד) ז. *hangbird*.
hang'ing commit'tee (הענג׳-אינג קא-מיט׳-אי) א קאמיטע וואס האט צו זאגען אויף אויסהענגען בילדער ביי אן אויסשטעלונג.
hang'ing gar'den (הענג׳-אינג גאר׳דן) א הענגענדער גארטען [א גארטען גע־פלאנצט אין דער הויך אויף סלופּעס].
hang'ings *n.* (הענג׳-אינגז) אביטשעס, טאפּעטען [אויף די ווענט פון א הויז].
hang'ing sleeve (הענג׳-גינג סליעוו) א לויזער ארבעל.
hang'ing wall (הענג׳-אינג הוואהל) די הענגענדע וואנד [אין שאכטען—דער טייל פון ערץ־אדער וואס הענגט איבער׳ן קאפּ].
hang in the bal'ance (הענג אין טהי בעל׳-ענס) זיך וואקלען, זיין אין צווייפעל, זיין אונענטשלאסען.
hang it (הענג איט) צום טייוועל מיט דעם.
hang'man *n.* (הענג׳-מען) א הענקער, א תליון.
hang'manship *n.* (הענג׳-מען-שיפּ) הענקערשאפט; דאס אמט אדער דער כא־ראקטער פון א תליון.
hang'nail *n.* (הענג׳-נייל) א שטיקעל אויפגעריסענע הויט ביים נאגעל.
hang'-nest *n.* and *a.* (הענג׳-נעסט) א הענגענדע נעסט; בויענד הענגענדע נעס־טען [וועגען געוויסע פויגעל].
hang'nest *n.* (הענג׳-נעסט) א פויגעל וואס מאכט הענגענדע נעסטען. ז. *hangbird*.
hang off (הענג אף) אבלאזען, צו רוה לאזען; אבלעגען; זיך וואקלען, צעגערען.
hang on (הענג אן) זיך אנ־אנהענגען; דריקען; זיין אבהענגיג, זיך פער־לאזען אדער זיך שטיצען אויף עפּעס; שטארק בעוואונדערען אדער שטארק בע־אבאכטען; מיט עקשנות אנהאלטען, דא־קומען.
hang one's jib (הענג וואנז דזשיב) אנבלאזען זיך, אנ׳ברוגז׳ען זיך.
hang on one's own hook (הענג אן וואנז און הוק) קענען אליין בעשטעהן דאס שטערטעל.
hang'out *n.* (הענג׳-אוט) א פּלאץ וואו מען האלט זיך אויף; א רענדעוואו, א צוזאמענקונפט.
hang out (הענג אוט) ארויסהענגען; וואהנען, זיך אויפהאלטען.
hang out the broom (הענג אוט טהי ברוהם) חשק האבען חתונה צו האבען; זו־כען א שדוך.
hang o'ver (הענג א׳-ווער) אריבער־הענגען, ארויסשטארצען.
hang to (הענג טו) זיך האלטען פעסט אן עפּעס, זיך איינקלאמערען.
hang togeth'er (הענג טו-געטה׳-ער) זיך האלטען צוזאמען, געהן האנד אין האנד; איינשטימען אין אלע פּרטים.
hang up (הענג אפּ) אויפהענגען; אוועק־לעגען אן א זייט, ניט בעריהרען.
hang upon' (הענג א-פּאן׳) ז. *hang on*.
hang up one's fid'dle (הענג אפּ וואנז פידל) עפּעס אויפגעבען, זיך צו־ריקציהען פון עפּעס.
hang up one's hat (הענג אפּ וואנז האט) זיך מאכען היימיש אין א פרעמדען הויז; אפט בעזוכען אימעצענס הויז [הויפּטזעכליך, ווען מען איז אין הויז אונצופריעדען מיט דיזע בעזוכען].
hang upon' some one's lips (הענג

א-פאן׳ סאם הוואנז ליפס) שלינגען אימעצענס ווערטער.

hank *n. and v.* (העןק) א שפולע אדער קנויל פאדים; א שטריק, א קיים, א קלאמער, א רינג אדער וועלכער עס איז אנדער געגענשטאנד וואס ווערט בענוצט צום בעפעסטיגען עטוואס; א מין אייזערנער אדער הילצערנער רינג פון א שיף; א געוועהנהייט, א מנהג; בעפעסטיגען מיט א שטריק; צונויפוויקלען אין קנוילען אדער שפולעס [ווי פאדים].

han′ker *v.* (הענ׳-קער) שטארק געלוסטען אדער לעכצען נאך עפעס.

A sick person often **hankers** after food which he should not eat.

han′kering *n.* (הענ׳-קער-אינג) דאס שטארקע געלוסטען אדער דאס לעכצען נאך עפעס.

han′keringly *adv.* (הענ׳-קער-אינג-לי) לעכצענדיג אדער געלוסטענדיג נאך עפעס.

han′key-pan′key *n.* (הענ׳-קי-פענ׳-קי) ז. ***hanky-panky***

han′ky-pan′ky *n.* (הענ׳-קי-פענ׳-קי) שווינדעל, בעטרוג, פאקוס, קונצען.

Hannibal′ian *a.* (הענ-אי-בעל׳-יען) וואס איז שייך צו האניבאל פון קארטאגא, וואס האט אנגעפיהרט די מלחמה געגען די רוימער אין דריטען יאהרהונדערט פאר קריסטוס׳עס געבורט.

Hannibal′ic *a.* (הענ-אי-בעל׳-איק) ז. ***Hannibalian***

Hanove′rian *a. and n.* (הענ-א-ווי׳-רי-ען) פון האנאווער; אן איינוואהנער פון האנאווער [א פראווינץ אין דייטשלאנד]; אן אנהענגער פון דער האנאווערער דינאסטיע [אין דער ענגלישער פאליטיק אין אנפאנג פון 18טען יאהרהונדערט].

han′sa *n.* (הענ׳-סא) ז. ***hanse***

Han′sard *n.* (הענ׳-סארד) א בירגער אדער קויפמאן פון א האנזע-שטאדט אין דייטשלאנד. ז. ***Hanse towns***

han′sard *n.* (הענ׳-סארד) דער געדרוקטער פראטאקאל פון דעם ענגלישען פארלאמענט [אויף דעם נאמען פון ארויסגעבער האנסארד].

Hanse *n. and a.* (הענס) די דייטשע האנזע-ליעג; וואס איז שייך צו דער דייטשער האנזע-ליעג.
ז. ***Hanseatic League***

hanse *n.* (הענס) א בונד פון האנדעלס שטעדט; א פעראיין אדער גילדע פון קויפלייט.

hanseat′ic *a.* (הענ-סי-עט׳-איק) וואס איז שייך צו א בונד פון האנדעלס-שטעדט אדער צו א גילדע פון קויפלייט.

Hanseat′ic *a.* (הענ-סי-עט׳-איק) וואס איז שייך צו די האנזע-שטעדט אין דייטשלאנד. ז. ***Hanse towns***

Hanseat′ic League (הענ-סי-עט׳-איק ליעג) דער בונד אדער ליעגע פון שטעדט אין נארד-דייטשלאנד, וועלכע האט עקזיסטירט אין די יאהרען 1669—1150, פאר די צוועקען פון האנדעל און צום שוץ געגען ים-רויבער און פיינדליכע רעגיערונגען.

han′sel *n. and v.* (הענ׳-סעל) ז. ***handsel***

Hanse towns (הענס טאונז) די האנזע-שטעדט [דער בונד פון שטעדט אין נארד-דייטשלאנד אין די יאהרען 1669—1150 פאר די צוועקען פון האנדעל און צום שוץ געגען ים-רויבער און פיינדליכע רעגיערונגען; די דייטשע פריי-שטעדט האמבורג, ליבעק און ברעמען.

han′som *n.* (הענ׳-סאם) אזא צוויי-רעדערדיגע בריטשקע.

Hansom

hap *n. and v.* (העפ) א צופאל; א צופעליגע פאסירונג; טרעפען, געשעהען, פאסירען.

hap′hazard *n. and a.* (העפ׳-העז-ארד) א צופאל, א פאסירונג; צופעליג.

hap′less *a.* (העפ׳-לעס) אונגליקליך.

hap′lessly *adv.* (העפ׳-לעס-לי) אונגליקליך, אונגליקליכערהייד.

hap′lessness *n.* (העפ׳-לעס-נעס) אונגליקליכקייט; דאס זיין אונגליקליך.

hap′ly *adv.* (העפ׳-לי) פיליי‌כט, אפשר; צופעליג.

ha′p′orth *n.* (היי׳-פוירטה) דער ווערטה פון א האלבער פעני: א קליינינקייט.

hap′pen *v. and adv.* (העפן) טרעפען, געשעהן, פאסירען; מעגליך, אפשר, פיליי‌כט.

hap′pen in (העפן אין) צופעליג אריינקומען; אבשטאטען א צופעליגען וויזיט.

hap′pening *n.* (העפ׳-נינג) א צופאל, א פאסירונג.

hap′pen on (העפן אן) זיך צונויפטרעפען; צופעליג זיך אנשטויסען אויף עפעס.

hap′pen what may (העפן וואט מיי) זאל געשעהן וואס עס וויל.

hap′pily *adv.* (העפ׳-אי-לי) גליקליך; מיט גוט גליק; גליקליכערווייז; געשיקט; פאסיג, געלונגען.

hap′piness *n.* (העפ׳-אי-נעס) גליק; גליקזעליגקייט; גליקליכקייט.

hap′py *a.* (העפ׳-אי) גליקליך, גליקזעליג; דערפרעהט; בעגינסטיגט פון גליק; געשיקט, פאסיג, געלונגען.

hap′py-go-luck′y *a. and adv.* (העפ׳-אי-גאו-לאק׳-אי) וואס לאזט געהן ווי עס געהט; אבגעלאזען; אויף גוט גליק.

har′a-kir′i *n.* (הער׳-א-קיר׳-אי) די הארא-קירי [אן ארט זעלבסטמארד ביי די יאפאנעזער דורך אויפשניידען דעם בויך און ארויסלאזען די געדערים]; זעלבסטמארד; זעלבסטפערניכטונג.

ha′ram *n.* (היי׳-רעם) ז. ***harem***

harangue′ *n. and v.* (הע-רענג׳) אן אראטארישע רעדע; אן אויפרוף; א דעקלאמאציאן, א טיראדע; האלטען א רעדע; אויפהיצען מיט א רעדע; מאכען אן אויפפאדערונג, אויפרופען.

harangu′er *n.* (הע-רענג׳-ער) א ווארט-פיהרער, א רעדנער.

har′ass *v.* (הער׳-עס) ערמיעדען, אבמאטערען; פלאגען, קוועלען; בעאונרוהיגען; רייבען.

har′asser *n.* (הער׳-עס-ער) א פערמאטערער, אן ערמיעדער; א בעאונרוהיגער.

har′assing *a.* (הער׳-עס-אינג) פערמאטערנד, ערמיעדענד; בעאונרוהיגענד.

har′assment *n.* (הער׳-עס-מענט) ערמיעדונג; אויסמאטערונג; פלאגונג; בעאונרוהיגונג.

har′binger *n. and v.* (האר׳-בינ-דזשער) א פאר-לויפער [א שליח וואס לויפט פאראויס אנצוזאגען וועגען דער אנקונפט פון א פערזאן אדער זאך]; זיין א פאר-לויפער; אנזאגען; ברייננגען די בשורה.

har′bor *n. and v.* (האר׳-באר) א דירה, אן אכסניא, א וואהנונגס-ארט; אן אבדאך; א שוץ-פלאץ; א האפען פאר שיפען; אויפנעהמען, געבען סטאנציע; פערדעקען, בעשיצען; פערבארגען אין זיך געדאנקען, איינהאלטען געפיהלען; בעקומען אן אבדאך; זיין בעשיצט אדער בעהאלטען; זיך אויפהאלטען; שטעהן אין האפען.

har′bor-dues *n.* (האר׳-באר-דיוז) האפען-אבצאהלונג [דער שטייער וואס א שיף דארף בעצאהלען פאר שטעהן אין האפען].

har′bored *a.* (האר׳-בארד) בעזארגט מיט דירה; אויפגענומען; בעשיצט.

har′borer *n.* (האר׳-באר-ער) איינער וואס גיט אימעצען אן ארט ביי זיך אין הויז.

har′borless *a.* (האר׳-באר-לעס) וואס האט ניט קיין האפען; אהן אן אבדאך; אהן אן אכסניא; ניט בעשיצט.

har′bor-light *n.* (האר׳-באר-לאיט) א לייכט-טהורם, וואס בעלייכט פאר די שיפען דעם אריינגאנג אין האפען.

har′bor-mas′ter *n.* (האר׳-באר-מעס׳-טער) א האפען-מייסטער [א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די שיפען אין האפען].

har′bor-pi′rate *n.* (האר׳-באר-פאי׳-רעט) א האפען-פיראט [א רויבער אדער גנב וואס גנב׳עט אראב זאכען פון שיפען אין האפען].

har′bor revenge′ (האר׳-באר רי-ווענדזש׳) פערבארגען אין זיך א געדאנק וועגען נקמה.

hard *a., n. and adv.* (הארד) הארט, פעסט, שטייף; שווער צו דערלייד‌ען אדער אריבערצוטראגען, שטרענג, אכזריות׳דיג, גרויזאם; מיט א הארטען, פערשטיינערטען הארץ, אונ׳ברחמנות׳דיג; שווער, שלעכט; מיהזאם, מיט אייפערקייט, ענערגיש; רויה; גראב, בעליידיגענד; אונאנגענעהם, ארעם, קארג; סאליד, זיכער; אויף וואס אדער אויף וועמען מען קען זיך פערלאזען; וואס קען ליידען אדער אריבערטראגען, שטארק, קרעפטיג; אבליגאטאריש, בינדענד; פערהארטעוועט, פערדארבען, שלעכט; א הארטע אדער פערהארטעוועטע זאך; א שאסעע; מיט עקשנות, מיט א שטארקער ענערגיע; אויף א שווערען, בעמיהענדען שטייגער; פערארזאכענדיג יסורים, פייניגענדיג; אויף א סאלידען, זיכערען אופן; אין נאהענטער פערבינדונג, הארט נעבען; בעהאנדלענדיג גראב; מאכענדיג הארט אדער שווער.

hard and fast (הארד ענד פעסט) שטרענג בינדענד; שטארק אבליגאטאריש; וואס מען מוז טהאן אדער פאלגען.

hard at work (הארד עט הוואירק) פלייסיג ביי דער ארבייט.

hard′-bake *n.* (הארד׳-בייק) א מין קאנפעקט אדער צוקערקע.

hard′beam *n.* (הארד׳-ביעם) א קליינער בוים אדער קוסט מיט זעהר שטייפען האלץ פון וועלכען מען מאכט אינסטרומענטען פאר טישלער [סטאליארעס].

hard′-bound *a.* (הארד׳-באונד) מיט א הארטען מאגען, פערשטאפט; שטייף, ניט-ריהרעוודיג.

hard by (הארד באי) נאהענט, נעבען, דאביי.

hard cash (הארד קעש) הארטע קליינגערס, מזומנים.

hard'-earned *a.* (הארד'-אוירנד) שווער פערהארעוועט, פערדיענט דורך שווערער ארבייט.

har'den *v.* (האר'דן) מאכען הארט, פער־הארטעווען; פערייטארקען דעם כאראקטער, מאכען גלייכגילטיג צו עפעס; הארט ווע־רען; זיין מיט א הארטען כאראקטער, ווע־רען גלייכגילטיג צו עפעס; הויבען זיך אין מקח, טהייער ווערען.

hard'ener *n.* (הארד'-נער) דער וואס פערהארטעוועט [ווי איינער וואס ברענט איבער שטאהל צו מאכען עס הארט].

har'den the neck (האר'דן טהי נעק) ווערען ווידערשפעניג.

hard'-faced *a.* (הארד'-פייסט) מיט א בייזען פנים.

hard'-fa'vored *a.* (הארד'-פיי'-ווארד) געשטראפט פון דער נאטור, מיאוס, העס־ליך.

hard'-fa'voredness *n.* (הארד'-פיי'-ווארד-נעס) מיאוסקייט, העסליכקייט, גרא־בע געזיכטסציגע.

hard'-fea'tured *a.* (הארד'-פיע'-טשורד) וואס האט גראבע אדער מיאוסע געזיכטסציגע.

hard'-fern *n.* (הארד'-פוירן) א מין פארנקרויט אדער פאפאראטניק. ז. *fern*.

hard'-fis'ted *a.* (הארד'-פיס'-טעד) מיט שטארקע הענד; וואס האט א פערמאכטע האנד, קארג.

hard'-fought *a.* (הארד'-פאהט) שווער ערקעמפפט.

hard'-got *a.* (הארד'-גאט) שווער ער־ווארבען.

hard'-grained *a.* (הארד'-גריינד) מיט שטייפע אדערען [פיבען, פאזערען]; ניט־אנציהענד, אונפריינדליך.

hard'-grass *n.* (הארד'-גרעס) גארטען־גראז [א מין הארט גראז וואס וואקסט אפט אין גערטנער].

hard'-han'ded *a.* (הארד'-הענ'-דעד) וואס האט הארטע הענד [פון גראבער אר־בייט]; וואס הערשט מיט א שווערער האנד, דעספאטיש, אכזריות'דיג.

hard'-head'ed *a.* (הארד'-העד'-עד) מיט א שארפען קאפ; וואס לאזט זיך ניט לייכט אבנארען.

hard'-hear'ted *a.* (הארד'-האר'-טעד) הארט־הערציג, בייז, אונ'ברחמנות'דיג, אונמענשליך.

hard'-hear'tedness *n.* (הארד'-האר'-טעד-נעס) הארט־הערציגקייט; בייזקייט, אכזריות'דיגקייט, אונמענשליכקייט.

hard hit (הארד היט) שווער געטראפען [פון אונגליק].

har'dihood *n.* (האר'-די-הוד) דרייסט־קייט; פרעכהייט.

har'dily *adv.* (האר'-די-לי) אויף א דרייסטען, ענטשלאסענעם אופן; מיט פרעכהייט.

har'diness *n.* (האר'-די-נעס) פעסט־קייט; דרייסטקייט.

hard'ish *a.* (הארד'-איש) עט־ הארטליך, וואס הארט.

hard la'bor (הארד ליי'-באר) צוואנגס־ארבייט, קאטארזשנע ארבייט.

hard'-la'bored *a.* (הארד'-ליי'-בארד) אויסגעארבייט מיט מיה.

hard life (הארד לאיף) א נעמוטשעט לעבען.

hard lines (הארד לאינז) א ביטערער, שווערער מזל; עס געהט ניט, כאטש צו־רייס זיך.

hard'ly *adv.* (הארד'-לי) הארט; שטרענג; אונגינסטיג; מיט מיה; מיט מאטערניש; שווערליך, קוים; כמעט אין גאנצען ניט; אונוואהרשיינליך.

He hardly knows any one in this city.

hard'ly an'ything (הארד'-לי ענ'-אי-טהינג) כמעט גארנישט.

hard'ly an'ywhere (הארד'-לי ענ'-אי-הוועהר) כמעט אין ערגעץ ניט.

hard'ly ev'er (הארד'-לי עוו'-ער) כמעט קיינמאל ניט.

hard'ly one (הארד'-לי הוואן) כמעט קיינער ניט.

hard mon'ey (הארד מאנ'-אי) ז. *hard cash*.

hard'-mouthed *a.* (הארד'-מאוטהט) הארט־מויליג [ווענען א פערד וואס לאזט זיך ניט אזוי לייכט איינהאלטען דורך דער צוים].

hard'ness *n.* (הארד'-נעס) הארטקייט; שטייפקייט, רויהייט, גראבקייט; שטרענג־קייט; שווערקייט; הארט־הערציגקייט; אכזריות'דיגקייט; גרויזאמקייט; פערהאר־טונג.

hard'-pan *n.* (הארד'-פען) די אונ־טערשטע הארטע שיכט פון דער ערד וואס איז אונטער דער אויבערשטער ווייכער שיכט; הארט, אונגעאקערט לאנד; א פעס־טער באדען אדער באזיס; די נידריגסטע שיכט.

hard pull (הארד פול) א שווערע זאך, א שווערע אונטערנעהמונג.

hard pushed (הארד פושט) אויף גע־ בראטענע צרות; פערענגט [אין געלד].

hard run (הארד ראן) אין פערלעגענהייט, אין מאנגעל; אין געלד־פערלעגענהייט, האבענדיג א מאנגעל אין געלד, פערענגט.

hards *n.* (הארדז) פאקוליעס [אבפאל פון פלאקס]; אבפאל פון וואל.

hard'-set *a.* (הארד'-סעט) הארטנעקיג; פער'עקשן'ט; איינגעשפארט.

hard'-shell *a. and n.* (הארד'-שעל) 1. וואס האט א הארטען מושעל אדער שא־לעכץ; א ווענוס־מושעל מיט א הארטען שאלעכץ; 2. פער'עקשן'ט קאנזערוואטיוו, הארטנעקיג.

2. He is a hard-shell orthodox Jew.

hard'-shelled *a.* (הארד'-שעלד) ז. *hard-shell*.

hard'ship *n.* (הארד'-שיפ) מיה; מיהזע־ליגקייט; אנגעשטרענגטקייט; שווערקייט; בעדריקונג.

hard'-spun *a.* (הארד'-ספאן) שטייף גע־ דרעהט [ווענען פאדים].

hard'tack *n.* (הארד'-טעק) שיפס־צווי־ באק [אזא מין גרויסער הארטער ביסקוויט וואס ווערט געבאקען אהן זאלץ און ווערט געטריקענט פאר דעם געברויך פון דער ארמעע און פלאטע].

hard task (הארד טעסק) א שווערע אר־ בייט, א שווערע אויפגאבע.

hard time (הארד טאים) א שווערער שפי־ קעל ארבייט, א שווערע אויפגאבע.

I had a hard time to convince him.

hard times (הארד טאימז) שלעכטע, שווערע צייטען.

hard to please (הארד טו פליעז) שווער צו בעפרידיגען.

It is hard to please everybody.

hard up (הארד אפ) אויף געבראטענע צרות; אין א גרויסער געלד־פערלעגענ־הייט, שטארק פערענגט.

hard'ware *n.* (הארד'-הוועהר) אייזען־ווארען, שטאהל־ווארען אדער קורץ־ווארען [קלײנערע מעטאלענע ארטיקלען, ווי געצייג, געשיר א. ד. ג.].

hard'wareman *n.* (הארד'-הוועהר-מען) א אייזען אדער שטאהל־ווארען־הענדלער; א קורץ־ווארען־קרעמער.

hard wa'ter (הארד הוואה'-טער) הארט וואסער [וואסער וואס ענטהאלט אין זיך קאלך און אנדערע עהנליכע שטאפען].

hard'wood *a. and n.* (הארד'-הוואוד) פון הארט־האלץ, וואס איז פון הארט־האלץ; א הארט־האלץ־בוים.

har'dy *a. and n.* (האר'-די) הארט, פעסט, שטארק; ווידערשטאנדס־פעהיג, אויסדויערהאפט; אבגעהארטעט; מוטיג, דרייסט; פרעך; אזא פיערקאנטיג אייזענ־דעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א קאַ־ווארלע [אמבאס] פון א שמיעד.

har'dy-hole *n.* (האר'-די-האול) אזא פיערקאנטיג לאך אין א קאוואדלע [אמ־באס] פון א שמיעד.

hare *n.* (העהר) א האז.

Hare

hare and hounds (העהר ענד האונדז) אזא שפיעל וואס מאכט נאך די יאגד אויף האזען [א פאר מענשען לויפען פאראויס און צושפרייטען אויף'ן וועג שטיקלעך פא־פיער און לויט דיעזע שפורען יאגען זיי אנדערע נאך].

hare'bell *n.* (העהר'-בעל) די שאטלענדי־שע גלאקענבלום [א פלאנצע מיט אראב־הענגענדע גלאקענפערמיגע בלויע בלומען, איז שטארק פערשפרייט אין אייראפא און אין נארד־אמעריקא].

Harebell

hare'brain *a. and n.* (העהר'-בריין) מיט א האזענעם מארך; אונרוהיג; ווילד; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען; צוטראגען; א אונרוהיגער, אונבעזאנענער אדער צו־ טראגענער מענש.

hare'brained *a.* (העהר'-בריינד) מיט א האזענעם מארך; אונרוהיג, ווילד; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען, צוטראגען.

hare'brainedly *adv.* (העהר'-ברײנד-לי) ווי א האז; מיט אונרוהיגקייט, אונבעזאָנענהייט אדער צוטראגענקייט.

ha'reem *n.* (היי'-רעם) ז. *harem*

hare'-eyed *a.* (העהר'-איד) מיט האזענע אויגען; וואכזאם; שרעקעדיג.

hare'foot *n.* (העהר'-פוט) א האזענער פוס; עטוואס ענליך צו א האזענעם פוס; דאס האזען־פיסעל [אזא פלאנצע, ווערט אויך גערופען דאס בענעדיקטען־קרויט אדער נעלקען־ווארצעל].

hare'-foot'ed *a.* (העהר'-פוט-עד) וואס האט גערינגע־בעוועגליכע פיס [ווי ביי א האז].

hare'-hear'ted *a.* (העהר'-האר'-טעד) האזען־הערציג, שרעקעדיג.

hare'hound *n.* (העהר'-האונד) א הונד וואס ווערט געברויכט אויף האזען־יאגד, א כארט.

hare'-hun'ting *n.* (העהר'-האנ'-טינג) האזען־יאגד.

hare'-kangaroo' *n.* (העהר'-קענ-גע-רוה') די האז־קענגורו [אזא קליינע קענגורו ענליך אין קאליר און טיילווייז אויך אין ארט לעבען צו א האז].

hare'lip *n.* (העהר'-ליפ) א האזען־ליפ [א געשפאלטענע אויבערשטע ליפ]; אזא פיש וואס זיין מויל זעהט אויס אזוי ווי ער וואלט געהאט א האזען־ליפ [האלט זיך אין אייניגע טייכען אין די פערייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

hare'lipped *a.* (העהר'-ליפט) וואס האט א האזען־ליפ [א צושפאלטענע אויבערשטע ליפ].

ha'rem *n.* (היי'-רעם) א הארעם [די פרויען־אבטיילונג אין א מאכמעדאנישען הויז]; די הארעם־פרויען; א הייליגער פלאץ, א פערבאטענער פלאץ.

hare'-pipe *n.* (העהר'-פאיפ) א פאסטקע אדער א נעץ צו כאפען האזען.

hare's'-ear *n.* (העהרז'-איער) דאס האזען־אויערעל [אזא פלאנצע].

hare's'-let'tuce *n.* (העהרז'-לעט'-איס) האזען־קרויט [אזא מין פלאנצע, מיט וועלכער האזען שפייזען זיך].

hare's'-pal'ace *n.* (העהרז'-פעל'-עס) ז. *hare's-lettuce*

hare's'-tail *n.* (העהרז'-טייל) דאס וואל־גראז [א מין באוועל־גראז].

hare's'-tail rush (העהרז'-טייל ראש) ז. *hare's-tail*

hare'-this'tle *n.* (העהר'-טהיסל) ז. *hare's-lettuce*

har'fang *n.* (האר'-פענג) די שנעע־נאכט־אוילע [א נאכט־אוילע אדער סאווא וואס פרעסט האזען].

har'icot *n.* (הער'-אי-קאו) א מין מאכל פון פלייש און גרינסען; א מין פאסאליעס; א מין רויטע פארב [פאר לייטענע כלים].

har'ier *n.* (הער'-אי-ער) א מין קליינער יאגד־הונד.

ha'ri-ka'ri *n.* (הא'-רי-קא'-רי) ז. *hara-kiri*

har'ish *a.* (העהר'-איש) ענליך צו א האז.

hark *v.* (הארק) הערען, זיך איינהערען, הארכען [ווערט געברויכט מעהרסטענס אלס בעפעהל: הער!].

hark away'! (הארק ע-הוויי') פארווערטס! פארויס! [א בעפעהל צו יאגד־הינד].

hark'-away' *n.* (הארק'-ע-הוויי') א יאגד־רוף צו די הינד זיי זאלען לויפען נאך די שפורען פון די פערפאלגטע חיות.

hark back! (הארק בעק) א בעפעהל צו יאגד־הינד, וועלכע האבען פערלארען די שפורען פון די פערפאלגטע חיות, זיי זאלען זיך אומקעהרען צוריק און אנהויבען פון דאס־ניי זוכען.

hark back (הארק בעק) זיך צוריק אומקעהרען, אין א געשפרעך אדער אבהאנדלונג, צו א פריהעריגען פונקט און אנהויבען אלעס פון דאס־ניי.

Old people like to **hark back** to the good old times.

har'ken *v.* (האר'קן) זיך איינהערען; הארכען; זיין אויפמערקזאם.

hark for'ward! (הארק פאר'-הווארד) ז. *hark away!*

harl *n.* (הארל) פלאקס־פעדים; בינטלעך האר, וואל א. ד. ג.; אייגענטום ערווארבען דורך אונריינע מיטלען.

har'lequin *n., a. and v.* (האר'-לע-קין) א קלאון, א פאיאץ, א קאמיקער, א קאמעדיאנט, א קונצען־מאכער, א פורים־שפיעלער; א ליץ; פאנטאסטיש און פערשיעדענארטיג געפארבט; מאכען קאמעדיאנטסקע שטיק, אוועקשלעפען, אוועקלקחו'ען, מאכען עפעס זאל פלוצלונג פערשווינדען [ווי דורך א קונץ־שטיק].

harlequinade' *n.* (האר-לע-קי-נייד') א מין פאנטאמימע; א טייל פון א פאנטאמימע וואו דער קלאון אדער קאמיקער שפיעלט די הויפט ראלע; א קאמעדיאנטסקע שטיק; א שפאס, א לצנות; עטוואס וואס איז לעכערליך אדער וואס האט ניט קיין זין.

har'lequin duck (האר'-לע-קין דאק) א מין ים־קאטשקע [ענטעל] מיט פערשיעדענארטיגע און פאנטאסטיש־קאלירטע פעדערען [האלט זיך אויף אין די קאלטע געגענדען].

Harlequin Duck

har'lequinize *v.* (האר'-לע-קינ-איז) זיך קליידען פאנטאסטיש.

har'lequin ser'vice (האר'-לע-קין סויר'-ווים) א סערוויז [געשיר] אין וועלכען די בעזונדערע שטיקלעך זיינען פערשיעדען געפארבט.

har'lequin set (האר'-לע-קין סעט) ז. *harlequin service*

har'lot *n., a. and v.* (האר'-לאט) א גאסען־פרוי, א פראסטיטוטקע; געמיין, נידריג, פראסטיטואירט; וואס איז שייך אדער ענליך צו א פראסטיטוטקע; זיין א פראסטיטוטקע; זינדיגען מיט פראסטיטוטקעס.

har'lotize *v.* (האר'-לאט-איז) זיין א גאסען־פרוי אדער פראסטיטוטקע; זיך פראסטיטואירען.

har'lotry *n.* (האר'-לאט-רי) געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט; פראסטיטוציאן.

harm *n. and v.* (הארם) בייז, שאדען; פערלעצונג, בעשעדיגונג; מאכען שאדען, טהאן שאדען; שעדיגען, בעשעדיגען, פערלעצען.

harmat'tan *n.* (האר-מעט'-ען) דער הארמאטאן [א ווינד וואס בלאזט אין אייניגע טיילען פון אפריקא אין די מאנאטען דעצעמבער, יאנואר און פעברואר. בעת דעם ווינד ווערט די זון פערטונקעלט און פלאנצען און זאגאר די הויט ביי מענשען ווערען פערטריקענט].

harm'ful *a.* (הארמ'-פול) שעדליך, שעדיגענד, פערלעצענד.

harm'fully *adv.* (הארמ'-פול-אי) אויף א שלעכטען, שעדליכען, שעדיגענדען אדער פערלעצענדען אופן.

harm'fulness *n.* (הארמ'-פול-נעס) שעדליכקייט.

harm'less *a.* (הארמ'-לעס) אונשעדליך; אונבעשעדיגט, גאנץ.

harm'lessly *adv.* (הארמ'-לעס-לי) אהן שאדען; אויף אן אונשעדליכען אדער אונבעשעדיגטען אופן.

harm'lessness *n.* (הארמ'-לעס-נעס) אונשעדליכקייט, אונבעשעדיגטקייט.

harmon'ic *a. and n.* (האר-מאנ'-איק) הארמאניש; מוזיקאליש; איבעראיינשטימענד; אין מאטעמאטיק — ענליך צו אדער קאנסטרואירט ווי א הארמאנישע ליניע [די זיג־זאג ליניע וועלכע עס בעשרייבט א וויברירענדע סטרונע]; אן אויבערטאן; דער אבקלאנג פון א טאן; א הארמאנישער טאן [פון א סטרונע].

harmon'ica *n.* (האר-מאנ'-אי-קא) א מויל־הארמאניק [אזא מוזיקאלישע שפיעלצייג].

harmon'ical *a.* (האר-מאנ'-אי-קעל) הארמאניש; מוזיקאליש; איבעראיינשטימענד.

harmon'ically *adv.* (האר-מאנ'-אי-קעל-אי) אויף א הארמאנישען אופן; מיט הארמאניע; אין א הארמאנישער בעציהונג.

harmon'ical progres'sion (האר-מאנ'-אי-קעל פרא-גרעש'-אן) די הארמאנישע פראגרעסיאן אין מאטעמאטיק [א רייה צאהלען וואס זייערע רעציפראקע ווערטהען שטעהען אין אן אריפמעטישער פראגרעסיאן].

harmon'ic curve (האר-מאנ'-איק קירוו) א הארמאנישע ליניע [די זיג־זאג ליניע, וועלכע עס בעשרייבט א וויברירענדע סטרונע].

harmon'ichord *n.* (האר-מאנ'-אי-קאהרד) די פיאנא־פיעדעל [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס און מיט א קלאוויאטור ווי ביי א פיאנא און מיט טענער פון א פיעדעל].

harmon'icism *n.* (האר-מאנ'-אי-סיזם) דאס זיין הארמאניש.

harmon'icon *n.* (האר-מאנ'-אי-קאן) אן ארקעסטריאן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט]; א גלאז־הארמאניקע; א מויל־הארמאניקע [א מוזיקאלישע שפיעלצייג].

harmon'ics *n.* (האר-מאנ'-איקס) די מאטעמאטישע טעאריע וועגען הארמאנישע ליניען; הארמאניע־לעהרע אין מוזיק.

harmo'nious *a.* (האר-מאו'-ני-אס) הארמאניש; וואוילקלינגענד; איבעראיינשטימענד, אייניג.

harmo'niously *adv.* (האר-מאו'-ני-אס-לי) אויף א הארמאנישען אופן; מיט הארמאניע; אייניג.

harmo'niousness *n.* (האר-מאו'-ני-אס-נעס) דאס זיין הארמאניש; הארמאניע, איינקלאנג; איבעראיינשטימונג.

harmonisa'tion *n.* (האר-מא-ני-זיי'-שאן) ז. *harmonization*

har'monise *v.* (האר'-מא-נאיז) ז. *harmonize*.

har'monist *n.* (האר'-מא-ניסט) א ־קע־ נער אין די פּרינציפּען פון הארמאניע אין מוזיק; א קאמפּאניסט [א מוזיק־פערפא־ סער].

Har'monist *n.* (האר'-מא-ניסט) א מיט־ גליעד פון אן אמאליגער קאמוניסטישער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע איז ארגאני־ זירט געווארען פון געארג ראפּ אין ווירט־ עמבערג, דייטשלאנד און איז פון איהם אריבערגעפיהרט געווארען אין יאהר 1803 אין שטאאט פּענסילווייניא, אין די פער־ אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

harmonis'tic *a.* (האר-מא-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו הארמאניע; הארמאניש.

harmo'nium *n.* (האר-מאו'-ני-אם) א הארמאניום, א הויז־ארגעל.

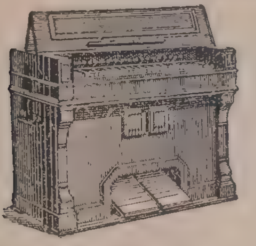

Harmonium

harmoniza'tion *n.* (האר-מא ני-זיי'- שאן) דאס הארמאניזירען; דאס זיין הארר־ מאניש.

har'monize *v.* (האר'-מא-נאיז) זייך הארמאניש; מאכען הארמאניש אדער וואויל־קלינגענד [נאך די כללים פון הארר־ מאניע אין מוזיק]; הארמאנירען, ברייני־ גען אין איינקלאנג; ברייננען צו איבער־ איינשטימונג.

har'monizer *n.* (האר'-מא-נאי-זער) ז. *harmonist*.

harmonom'eter *n.* (האר-מא-נאמ'-ע- טער) א הארמאנאמעטער [אן אינסטרו־ מענט צו מעסטען די הארמאנישע בעצי־ הונגען פון קלאנגען].

har'mony *n.* (האר'-מא-ני) 1. מוזיק; הארמאניע; וואוילקלאנג; 2. איבעראיינ־ שטימונג.

2. They are now living in harmony.

har'motome *n.* (האר'-מא-טאום) דער קרייצשטיין [אזא מינעראל].

harn *n.* and *a.* (הארן) אזא גראבער זארט לייוועגד; געמאכט פון גראבען ליי־ ווענד.

har'ness *n.* and *v.* (האר'-נעס) די שפּאן־ געצייג פון א פערד [ווי דער כאמוט, די שלייעס, דער צוים א. ד. ג.]; די בעוואפ־ נונג אדער כלי־זיין פון א סאלדאט; אר־ בייטס־אינסטרומענטען; דאס וואס מאכט גרייט צו דער ארבייט; דער אפּאראט אין א וועב־שטוהל דורך וועלכען די לענג־פע־ דים זיינען דורכגעצויגען און הויבען זיך אויף און לאזען זיך ארונטער; דער מע־ כאניזם, דורך וועלכען עם בעוועגט זיך א גרויסער גלאק; אנטהאן אויף א פערד זיין געשפּאן.

har'ness-cask *n.* (האר'-נעס-קעסק) א פּראוויאנט־קאסטען [אויף א שיף].

har'ness-ma'ker *n.* (האר'-נעס-מיי'- קער) א רימער, א זאטלער, איינער וואס מאכט די שפּאן־געצייג פון א פערד.

har'ness-room *n.* (האר'-נעס-רוהם) א זאטעל־קאמער [א קאמער וואו מען האלט און מען רייניגט פערשיעדענע זאכען וואס זיינען שייך צו די שפּאן־געצייג פון א פערד].

har'ness-tub *n.* (האר'-נעס-טאב) ז. *harness-cask*.

Harp *n.* (הארפּ) די אסטראנאמיע — די ליירע [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטע־ רען].

harp *n.* and *v.* (הארפּ) א הארף [א מוזיקאלי־ שער אינסטרומענט מיט סטרונעס]; א הארפּ אדער הארפּער [אן אלטע אירלענדישע מטבע פון 16טען און 17טען יאהרהונדערט]; אין א קראץ־מאשין — די גראבע אדער רע־ שאטקע, דורך וועלכער עס פאלט ארויס דער אבפאל פון אבגעקראצ־ טער וואל; שפּיעלען אויף א הארף; רעדען זעהר אפט וועגען איי־ נער און דערזעלבער זאך.

Harp

har'per *n.* (האר'- פּער) א הארף־שפּיע־ לער; א הארפּער אדער הארפּ [אן אל־ טע אירלענדישע מטבע].

har'peress *n.* (האר'-פּער-עס) א פרוי־ ענצימער וואס שפּיעלט אויף א הארף.

har'ping *n.* (האר'-פּינג) דאס שפּיעלען אויף א הארף; די דיקע לייסט אויף דעם פאדערשטען טייל פון א שיף.

har'pist *n.* (האר'-פּיסט) א הארף־שפּיע־ לער.

harp on one string (הארפּ אן וואן סטרינג) לאנגווייליג און מאנאטאנע זיך האלטען אן איין זאך אדער אן איין פּונקט.

harpoon' *n.* and *v.* (האר-פּוהן') א הארפּון, א ווארף־שפּיעז צום פאנגען וואל־ פיש; שטעכען, כאפּען אדער טויטען מיט א הארפּון.

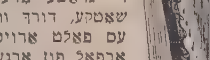

Harpoon

harpoo'ner *n.* (האר-פּוה'-נער) איי־ נער וועלכער ווארפט דעם הארפּון אדער ווארף־שפּיעז אין א וואל־פיש.

harpoon'-gun *n.* (האר-פּוהנ'-גאן) א קאנאן, וועלכע שיסט ארויס מיט א הארר־ פּון אדער ווארף־שפּיעז.

harp'-seal *n.* (הארפּ'-סיעל) דער גרענ־ לאנדישער ים־הונד אדער דער הארף־ים־ הונד [ווערט אזוי גערופען, ווייל ביי די זייטען האט ער צוויי שווארצע פאסען, וועלכע בילדען עטוואס עהנליכעס צו א הארף].

harp'-shell *n.* (הארפּ'-שעל) א הארף־ מושעל [א מין ברייטע מושעל מיט ארויסגעשטארצטע ווינקלען וואס האט די פארם פון א הארף].

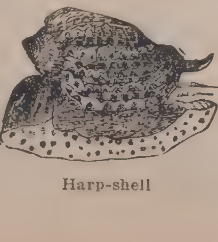

Harp-shell

harp'sichord *n.* (הארפּ'-סי-קאהרד) א הארפּסיכארד, א קלאוויר [א מין פּער־ טעפּיאן פון 17טען און 18טען יאהרהונ־ דערט].

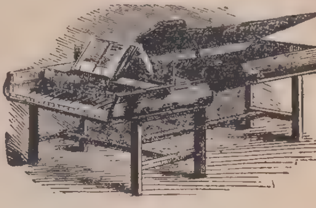

Harpsichord

harp'sichordist *n.* (הארפּ'-סי-קאהר- דיסט) איינער וואס שפּיעלט אויף א הארפּסיכארד. ז. *harpsichord*.

harp upon' the same string (הארפּ א-פּאן' טהי סיים סטרינג) איבערזינגען דאסזעלבע ליעדעל, טאפּטשען זיך אויף איין ארט.

har'py *a.* (האר'-פּי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די הארפּיען [משונה'דיגע בייזע און בלוטדורשטיגע בעשעפענישען מיט א קאפּ פון א פרויענ־ צימער, מיט פליגלען פון א רויב־פויגעל און מיט שארפע שפּיציגע נעגעל]; א רויבער, אן אכזר, א בייזער מענש; די הארפּיע [אזא גרויסער דרום־אמעריקאני־ שער אדלער].

har'py-ea'gle *n.* (האר'-פּי-איע'גל) די הארפּיע [אזא גרויסער דרום־אמעריקא־ נישער אדלער].

har'ridan *n.* (הער'-אי-דען) אן אלטע שלעכטע פרוי, אן ארורה, א שלאק.

har'rier *n.* (הער'-אי-ער) א קליינער הונד וואס ווערט בענוצט אין יאגד אויף האזען; איינער וועלכער בעאונרוהיגט אדער פּייניגט; א קארשון, א מארטין־ פויגעל [א מין רויב־פויגעל].

Harrier

har'row *v.* and *n.* (הער'-או) בראנע־ ווען, צוברעקלען די אויפגעאקערטע שטי־ קער ערד; רייסען, פּלינדרען, פּייניגען, קוועלען; א בראנע [אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען צוברעקעלט די אויפגע־ אקערטע שטיקער ערד].

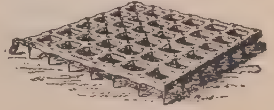

Harrow

har'rower *n.* (הער'-א-ער) איינער וואס בראנעוועט; א פּייניגער; א יאסטרעב אדער קארשון [אזא רויב־פויגעל].

har'rowing *a.* (הער׳-א-אינג) הערצ= רייסענד.

har'rowingly *adv.* (הער׳-א-אינג-לי) אויף א הערצרייסענדען אופן.

har'ry *v.* (הער׳-אי) פייניגען, קוועלען; פלינדערען, פערוויסטען.

harsh *a.* (הארש) הארט, רויה, גראב, שארסטקע, נים גלאט; שטרענג, גרויזאם, שלעכט; בעליידיגענד; אונאנגענעהם, פערדרייסליך.

harsh'ly *adv.* (הארש׳-לי) אויף א ביי= זען, שטרענגען אדער אונפריינדליכען שטייגער.

harsh'ness *n.* (הארש׳-נעס) בייזקייט, גראבקייט, אונפריינדליכקייט; דאס זיין נים גלאט, דאס זיין שארסטקע; אונאנ= גענעהמליכקייט; שטרענגקייט.

hart *n.* (הארט) א זעקס=יעהריגער הירש.

hart'beest *n.* (הארט׳-ביעסט) א גרוי= סער אפריקאנישער אנטילאפ [א מין הירש].

harts'horn *n.* (הארטס׳-הארן) א הירש=הארן; א מין זאלץ אדער אמאניום וואס בעקומט זיך פון הירש=הארן [ווערט געברויכט אין מעדיצין]; דער ווילדער ראזמארין [אן אייביג גרינער קוסט פון דרום=אייראפא מיט גרויליכע בלעטער און טונקעל=בלויע בלומען].

harts'horn-plan'tain *n.* (הארטס׳-הארן-פלענ׳-טיין) דער ווילדער ראזמא= רין. ז. *hartshorn*

hart's'-tongue *n.* (הארטס׳-טאנג) דער הירש=צונג [א מין פארן=פלאנצע מיט לאנגע בלעטער]. ז. *fern*

Hart's-tongue

har'um-scar'um *a.* and *n.* (העהר׳-אם-סקעהר׳-אם) ווילד, צולאזען, אונבע= זאנען, לייכטזיניג; א ווילדער, צולאזע= נער אדער לייכטזיניגער מענש; א צו= דרעהטער קאפ.

harus'pex *n.* (הע-ראס׳ פעקס) ז. *aruspex*

har'vest *n.* and *v.* (האר׳-וועסט) די שניטצייט, די צייט פון יאהר ווען מען נעהמט אראב די תבואות פון די פעלדער; אבגעשניטענע תבואה, ערנטע; דער פראָ= דוקט פון אן ארבייט, א רעזולטאט, א פאלגע; דאס אראבנעהמען די תבואות פון די פעלדער; אראבנעהמען די תבואות פון די פעלדער; קלייבען די פרוכט, איינ= זאמלען, אריינברייינגען.

har'vest-bug *n.* (האר׳וועסט-באג) ז. *harvest-tick*

har'vester *n.* (האר׳-וועס-טער) א שניטער, איינער וואס שניידט אב די תבואה פון די פעלדער; א שנייד=מאשין; א מין שפין מיט לאנגע פיס.

har'vest-field *n.* (האר׳-וועסט-פיעלד) א פעלד, פון וועלכען מען נעהמט אראב די אבגעשניטענע תבואה.

har'vest-fly *n.* (האר׳-וועסט-פלאי) א מין היישעריק אדער גריל, וואס ערשיינט אין שניט= צייט [ענדע זו= מער].

Harvest-fly

har'vest-home *n.* (האר׳-וועסט-האום) די שניט=צייט; דאס ברייינגען די אבגע= שניטענע תבואות אהיים; דער יום= טוב פון שניט=צייט; דאס ליעד וואס ווערט געזונגען אין דיעזען יום=טוב פון שנים=צייט.

har'vest-louse *n.* (האר׳-וועסט-לאוס) ז. *harvest-tick*

har'vestman *n.* (האר׳-וועסט-מען) א שניטער, דער וואס שניידט די תבואה פון די פעלדער; א מין שפין מיט לאנגע פיס.

har'vest-mite *n.* (האר׳-וועסט-מאיט) ז. *harvest-tick*

har'vest-moon *n.* (האר׳-וועסט-מוהן) די פולע לבנה אין דער שניט=צייט [די צייט נאהענט צו הערבסט, וועלכע ציי= כענט זיך אוים מיט זעהר ליכטיגע נעכט].

har'vest-mouse *n.* (האר׳-וועסט-מאוס) די פעלד=מויז [א קליין מייזעלע וואס האלט זיך אויף אין די פעלדער].

har'vest-queen *n.* (האר׳-וועסט-קווין) די ערנטע=קעניגין [אין שניט= יום=טוב פלעגט מען אין אמאליגע ציי= טען אויספוצען א פּופּע אדער קוקלע, וועל= כע פלעגט דארפען פארשטעלען די געטין צערעס, און מען פלעגט זי טראגען אין פאראד].

har'vest-tick *n.* (האר׳-וועסט-טיק) א מין קליינער מילב, וועלכער עסט זיך איין אין לייב און זויגט דאס בלוט [בעוויזט זיך מעהרסטענס אין שנים=צייט]

Harvest-tick

har'vest-time *n.* (האר׳-וועסט-טאים) די שניט=צייט.

har'vest-wom'an *n.* (האר׳-וועסט-וואומ׳-ען) א שניטערין, א תבואה=שניי= דערין.

has (העז) האט. ז. *have*

has'-been *n.* (העז׳-ביען) עטוואס וואס בעלאנגט צו דער פערגאנגענהייט; עט= וואס וואס איז ארוים פון געברויך.

hash *v.* and *n.* (העש) האקען אין קליי= נע שטיקלעך; געהאקט פלייש; א געריכט פון פלייש און בולבעס וואס מען האט פריהער אבגעקאכט און נאכדעם צוהאקט און ווידער געקאכט; א שפייז צונויפ= געמישט פון נאכגעבליבענע און אלטע עסענס; שמוציגע רייד, נבול פה.

hash'eesh *n.* (העש׳-איש) ז. *hashish*

hash'-house *n.* (העש׳-האוס) א בילי= גע אכסניה אדער קעסט=הויז.

hash'ish *n.* (העש׳-איש) האשיש [אזא בערוישענדער געטראנק וואס ווערט גע= מאכט פון אינדישע קאנאפליעס]; אינדי= שע קאנאפליעס [האנף].

haskiniza'tion *n.* (העס-קינ-אי-זיי׳-שאן) א פראצעס צום פערהארטען און שטארק צו מאכען האלץ דורך היץ און דרוק. דאס האלץ ווערט געבראכט אין א טעמפעראטור פון 212 גראד פארנהייט און אונטער א דרוק פון 200 פונט אויף יעדען קוואדראט צאל [אינטש].

has'kinize *v.* (העס׳-קי-נאיז) פערהאר= טעווען האלץ דורך היץ און דרוק. ז. *haskinization*

has'let *n.* (העס׳-לעט) דער אינגעווייד פון א חזיר.

hasn't (העזנט) אן אבקירצונג פון די ווערטער *has not*

hasp *n.* and *v.* (העספ) א קלאמער, א האקען, א שליס=האקען; א טהיר=קייטעל; א פאדים, א שטריקעל; א שנור; אן אינסטרומענט צו צוגראבען גראז=לאנד; פערקלאמערען, פערקייטלען, פערהעקלען.

has'sock *n.* (העס׳-אק) אזא דיקער, הארטער קישען וואס ווערט בענוצט אלס פוס=בייגקעל; א קניע=קישען [א קישעלע אין קירך אונטערצולעגען אונטער די קניע ביים בוקען זיך].

hast (העסט) האסט. ז. *have*

has'tate *a.* (העס׳-טייט) מיט א שפּיץ; שפּיצ=פערמיג.

has'tately *adv.* (העס׳-טייט-לי) אין א שפּיציגער פארם, אין דער פארם פון א שפּיץ.

haste *n.* and *v.* (הייסט) האסט, איילע= ניש; איילען, זיך איילען; שפּודען, אונ= טערטרייבען.

ha'sten *v.* (הייס׳ן) אונטערטרייבען, איי= לען, שפּודען; זיך איילען.

ha'stener *n.* (הייס׳נ-ער) איינער וואס איילט אדער טרייבט אונטער.

has'tily *adv.* (הייס׳-טי-לי) אין איי= לעניש, מיט האסט; שנעל, האסטיג.

has'tiness *n.* (הייס׳-טי-נעס) האסטיג= קייט, איילעניש; איבערנאאיילטקייט.

has'ting *a.* and *n.* (הייס׳-טינג) פריה= צייטיג [וועגען פרוכט אדער גרינס וואס ווערען פריהצייטיג רייף]; א פריהצייטי= גע פרוכט; פריהצייטיגע ארבעס.

has'ting-ap'ple *n.* (הייס׳-טינג-עפל) א פריהצייטיגער עפּעל [אן עפּעל וואס ווערט פריהצייטיג רייף].

has'ting-pear *n.* (הייס׳-טינג-פּעהר) א פריהצייטיגע בארנע.

has'tings *n.* (הייס׳-טינגז) פריהצייטיגע פרוכטען [הויפטזעכליך ארבעס].

has'ty *a.* (הייס׳-טי) האסטיג, איילינג; איבעראיילט, אונאיבערלעגט; פריהצייטיג, פריה רייף.

has'ty-foot'ed *a.* (הייס׳-טי-פוט׳-עד) שנעל=פיסיג, פלינק.

has'ty-pud'ding *n.* (הייס׳-טי-פוד׳-אינג) א שנעל געמאכטער פודינג [אזא פודינג וואס ווערט געמאכט פון מילך און מעהל וואס ווערט שנעל אבגעקאכט].

has'ty-wit'ted *a.* (הייס׳-טי הוויט׳-עד)

היציג, איבעראײלט, ניט איבערלעגט, ניט בעזאָנענ.

hat *n. and v.* (העט) א הוט; א הוּ־טעל; קאַרע, מיט וועלכער מען בעדעקט פעל ביים גארבען; א פאררײכטונג אין א שמעלץ־אויוען צו פערהאַלטען די גאַזען; אנטהאָן א הוט; ארויפלעגען דעם הוט אויף א זיץ־פלאַץ כדי אז אנדערער זאָל דעם פּלאַץ ניט פערנעהמען.

ha'table *a.* (היי־טעבל) ז. ***hateable***

hat'band *n.* (העט־בענד) א הוט־באַנד, א הוט־שנור.

hat'-block *n.* (העט־בלאָק) דער מאַ־דעל, דאָס קלעצעל, אויף וועלכען מען מאַכט א הוט.

hat'-bod'y *n.* (העט־באָד־אי) דאָס שטיקעל פילץ, פון וועלכען מען דאַרף ערשט מאַכען א הוט.

hat'-box *n.* (העט־באָקס) א הוט־שאַכ־טעל.

hat'-brush *n.* (העט־בראַש) א הוט־בערשטעל.

hat'-case *n.* (העט־קייס) ז. ***hat-box***

hatch *n. and v.* (העטש) א האַלבע טהיר; א טהיר מיט גראַטעס; א פאַל־טהיר; א גראַטע, א צודעק איבער אן עפנונג אין א שיפס־דעק; אן עפנונג אין דער דיל [פאָדלאָגע] פון א געביידע; אן עפנונג אין א שאַכט; א פערצאַמונג אין א טייך צו כאַפּען פיש; בריהונג, אויס־בריהונג; די פויגעלעך וואָס ווערען אויס־געבריהט אדער אויסגעזעצט מיט איין מאָל; די אייער וואָס ווערען מיט איין מאָל אויסגעזעצט; א שאַטען־ליניע [אין מאָלעריי אדער גראַווירונג]; בעדעקען מיט א פאַל־טהיר אדער מיט א גראַטע; אויסבריהען, אויסזיצען [אייער]; פּלאַ־נעווען [הויפּטזעכליך אין געהיים]; אויסבריינגען, פעראורזאַכען; ווערען אויסגעבריהט; מאַכען שאַטען־ליניעס [אין מאָלעריי אדער גראַווירונג]; ארומנעה־מען, בעדעקען, בעלעגען [ווי מיט באַנד].

hatch a plot (העטש ע פּלאָט) מאַכען א קאָנספּיראַציע, פּלאַנעווען עפּעס אין גע־היים.

hatch'-boat *n.* (העטש־באָוט) א מין פישער־שיף מיט א ספּעציעלער פּאַרריכ־טונג [אין דער פאָרם פון א ברונים] צו האַלטען דאָרט פיש.

hatch'el *v. and n.* (העטש־על) קעמען פלאַקס; רייצען, ערגערען; א פלאַקס־קאַם.

hatch'eller *n.* (העטש־על־ער) איי־נער וואָס קאַמט פלאַקס אדער קאַנאָפּליע.

hatch'er *n.* (העטש־ער) איינער וואָס פלאַנעוועט עפּעס אין געהיים; א קאָנספּי־ראַטאָר; א פויגעל וואָס בריהט אויס אדער זיצט אויס אייער; א בריה־מאַשין [צום אויסזיצען אייער].

hatch'ery *n.* (העטש־ער־אי) א פּלאַץ פאַר אויסבריהען אדער אויסזיצען אייער; א פאַרריכטונג פאַר קינסטליכער בריהונג [הויפּטזעכליך פון פיש].

hatch'et *n.* (העטש־עט) א העקעל.

hatch'et-face *n.* (העטש־עט־פייס) א לאַנג געזיכט מיט שאַרפע, בולט'ע געזיכטס־ציגע.

hatch'et-faced *a.* (העטש־עט־פייסט) וואָס האָט א לאַנג געזיכט מיט שאַרפע געזיכטס־ציגע.

hatch'et-helve *n.* (העטש־עט־העלוו) א הענטעל פון א האַק.

hatch'et-stake *n.* (העטש־עט־סטייק) א קליינע קאָוואַדלע [אמבאָס].

hatch'ing *n.* (העטש־אינג) דאָס מאַ־כען שאַטען־שטריכען [אין מאָלען אדער גראַווירען]; א שאַטען־ליניע, שאַטירונגס־ליניע.

hatch'ing-appara'tus *n.* (העטש־אינג־עפּ־ע־ריי־טאָס) א בריה־מאַשין [צום אויסבריהען אייער].

hatch'ing-box *n.* (העטש־אינג־באָקס) א פאַררײכטונג פאַר קינסטליכער פיש־ברי־הונג.

hatch'ing-house *n.* (העטש־אינג־האוס) א בריה־הויז [א פלאַץ וואו מען בריהט קינסטליך אויס פיש].

hatch'ing-knife *n.* (העטש־אינג־נאַיף) א האַק־מעסער.

hatch'ing-ov'en *n.* (העטש־אינג־אָוו'ן) א בריה־אויווען [קינסטליך אויסצובריהען אייער].

hatch'ing-pen *n.* (העטש־אינג־פּען) א דינע פען צום מאָלען.

hatch'-lad'der *n.* (העטש־לעד־ער) א לייטער אויף א שיף צווישען צוויי דע־קען.

hatch'ling *n.* (העטש־לינג) א יונג קינסטליך אויסגעבריהט פישעלע.

hatch'ment *n.* (העטש־מענט) א שילד אדער הערב [אלס אויסצייכנונג]; א טוי־טען־שילד; אן עהרען־צייכען, אן אויס־צייכנונגס־צייכען.

hatch'ure *n.* (העטש־אוהר) ז. ***hatching***

hatch'way *n.* (העטש־הוויי) א לוקע [אן עפנונג אין דעם דעק פון א שיף; אן עפנונג מיט א פאַל־טהיר אין דאַך אדער אין דיל [פאָדלאָגע].

hat'-die *n.* (העט־דאַי) ז. ***hat-block***

hate *v. and n.* (הייט) פיינד האָבען, האַסען; פעראַבשייען; זיך וועניג קימע־רען; האַס, פיינדשאַפט.

hate'able *a.* (הייט־עבל) וואָס איז ווערטה צו זיין געהאַסט.

hate'ful *a.* (הייט־פול) פערהאַסט, אַב־שייליך; בייז, שלעכט, פול מיט האַס.

hate'fully *adv.* (הייט־פול־אי) מיט האַס; מיט בייזקייט; אויף אן אבשייליכען אופן; אזוי אז עס זאָל ארויסרופען האַס.

hate'fulness *n.* (הייט־פול־נעס) פער־האַסטקייט, אבשייליכקייט; בייזקייט, שלעכטקייט.

hate'less *a.* (הייט־לעס) אהן האַס.

ha'ter *n.* (היי־טער) א האַסער, א פיינד.

hath (העטה) ז. ***have*** האָט.

hat'-hon'or *n.* (העט־אָנ־אָר) בעגריסונג דורך אראָבנעהמען דעם הוט.

hat'less *a.* (העט־לעס) אהן א הוט.

hat'-ma'ker *n.* (העט־מיי־קער) א הוט־מאַכער.

hat'-mon'ey *n.* (העט־מאַנ־אי) אן עקסטרא בעלוינונג צו א פראַכט־שיף אדער צו איהר קאַפּיטאַן.

hat'-pin *n.* (העט־פּין) א הוט־נאַדעל [א לאַנגע נאָדעל מיט א פערציערטען קע־פעל וואָס פרויען געברויכען פאַר היט].

hat'-press *n.* (העט־פּרעס) א פּרעס־מאַשין מיט וועלכער עס ווערט אויסגע־פרעסט די פאָרם פון היט.

hat'-rack *n.* (העט־רעק) א געשטעל מיט העננערס פאַר היט, קליידער א. ז. וו.

ha'tred *n.* (היי־טרעד) האַס.

hat'-sweat *n.* (העט־סוועט) א הוט־שווייס־בענדעל [דאָס אינוועניגסטע רימענ־דעל ארום די ברעגעס פון א הוט].

hat'ter *n. and v.* (העט־ער) א הוט־מאַכער; א הוט־הענדלער; צונויפוואַמלען אין א קופּע; ערמידען; פערוויקלען אין א שווירינקייט; אונטערוואַרפען א גע־פאַהר; אנמאַכען צרות; פּלאָגען, קוועלען; צושמעטערען.

hat'ting *n.* (העט־אינג) הוט־מאַכעריי; הוט־מאַטעריאַלען.

hat'ti-sherif' *n.* (העט־אי־שע־ריף) א בעפעהל אדער דעקרעט פון טערקישען סולטאַן.

hat'-tree *n.* (העט־טריע) ז. ***hat-rack***

hat'-wire *n.* (העט־הוואַיר) הוט־דראָט [אזא זאָרט ווייכער דראָט פון וואָס עס ווערען געמאַכט הוט־פאָרמס].

hat'-wor'ship *n.* (העט־הוואָיר־שיפּ) ז. ***hat-honor***

hau'bergeon *n.* (האָה־בער־דזשאָן) אזא קורצער פּאַנצער.

Haubergeon

hau'berk *n.* (האָה־בוירק) א פּאַנצער־העמד.

haugh'tily *adv.* (האָה־טי־לי) מיט גאווה, מיט שטאָלץ; גדלות'דיג; העזה'דיג.

haugh'tiness *n.* (האָה־טי־נעס) שטאָלץ, גאווה; גדלות, העזה, עזות.

haugh'ty *a.* (האָה־טי) שטאָלץ; גאווה־דיג, העזה'דיג, גדלות'דיג.

haul *n. and v.* (האָהל) ציהען, שלעפּען; ענדערען די ריכטונג פון א שיף; זעגלען; א ציה, א שלעפּ; דער פיש־פאַנג וואָס א נעץ קען ארויסציהען; א מציאה, א פאַנג, א געפינס.

haul'about *n.* (האָהל־ע־באָוט) א באַר־זשע וואָס פיהרט קוילען פאַר שיפען.

hau'lage *n.* (האָה־לעדזש) די טראַנס־פּאָרט־קאָסטען פון בריינגען סחורות צו א שיף אדער פון אבנעהמען זיי פון שיף; דאָס טראַנספּאָרטירען סחורות צו אדער פון שיף.

haul down (האָהל דאַון) אראָבציהען, אראָבשלעפּען.

The janitor **hauled down** the flag from the school building.

hau'ler *n.* (האָה־לער) איינער וואָס ציהט אדער שלעפּט; אזא וועגטקע מיט מעהרערע האַטשיקעס צו פאַנגען פיש.

haul in with (האָהל אין הווידה) ווענ־דען די ריכטונג פון א שיף כדי צוצוקו־מען נעהנטער צו וואָס עס איז.

haulm *n.* (האָהם) דאָס שטענגעל פון געטריידע־פּלאַנצען; שטרוי.

haul off (האָהל אָף) אבווענדען די ריכ־טונג פון א שיף פון א געוויסען פּונקט אדער געגענשטאַנד; אוועקציהען, אוועק־שלעפּען; צוריקציהען [ווענען א בעווע־גונג, פּיאַן א. ד. ג.].

haul o'ver the coals (האהל או'-ווער טהי קאולז) גוט אויסזידלען.

haul round (אהל ראונד) זיך אויסדרעהען צו אן אנדער פונקט פון קאמפאס [װעגען ווינד אויף'ן ים].

haum *n.* (האהם) ז. ***haulm***

haunch *n.* (האנטש) ; דער דיך, די היפט ; דער אויבערשטער טייל פון פאלקע ; אין ארכיטעקטור — דער בויגען=שענקעל אדער דער מיטעלסטער טייל צווישען דעם העכסטען און נידריגסטען פונקט פון א געוועלב אדער ארקע.

haunch'-bone *n.* (האנטש'-באון) דער דיך=ביין, דער היפט=ביין.

haunched *a.* (האנטשט) וואס האט א דיך אדער היפט.

haunt *v. and n.* (האנט) צופיעל בעזוכען, זיין אן אפטער גאסט ; דערעסען מיט אפטע וויזיטען ; פערפאלגען מיט א שטענדיגען דערמאהנען וועגען זיך ; קומען שטענדיג אויף'ן געדאנק אדער אויף בעזוך [װעגען גייסטער פון פערשטארבענע]; א פלאץ וואס ווערט אפט בעזוכט ; אז ארט וואו א געוויסע זאך אדער אייגענשאפט ווערט אפט בעמערקט ; א רוח אדער גייסט, וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער בעזוכט אפט א געוויסען פלאץ.

haun'ted *a.* (האנ'-טעד) וואס ווערט אפט בעזוכט פון רוחות ; וואו עס קומען אפט גייסטער.

haun'ter *n.* (האנ'-טער) איינער וואס בעזוכט אפט א בעשטימטען ארט.

haun'ting *n.* (האנ'-טינג) די אפטע ערשיינונג אדער דער אפטער בעזוך פון גייסטער אדער רוחות.

hausse *n.* (האוס) דאס שרייפעל ביי א פיעדעל=סמיק [מיט וועלכען מען מאכט די האר אויף'ן סמיק שטייפער אדער לויזער].

haus'tellate *a.* (האהס'-טע-לייט) וואס האט א זויג=שטאכעל [װעגען אינזעקטען] און אנדערע בעשעפענישען ; וואס איז צוגעפאסט צום זויגען.

haustel'lous *a.* (האהס-טעל'-אס) ז. ***haustellate***

haustel'lum *n.* (האהס-טעל'-אם) דער זויג=שטאכעל [פון א אינזעקט און אנדערע בעשעפענישען].

haut'boy *n.* (האו'-באי) די האבאע [א מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט, א מין קלארנעט]; א מין רויטע יאגדע עהנליך צו קלובניק אדער פאזעמקעס.

haut'boyist *n.* (האו'-באי-איסט) א שפיעלער אויף א האבאע. ז. ***hautboy***

hauteur' *n.* (האו-טויר') ז. ***haughtiness***

haut-gout' *n.* (האו-גוה') עטוואס מיט א שארפען געשמאק אדער מיט א שטארקען גערוך ; שטארק געפעקעלט, געפעפערט, געזאלצען א. ז. וו. ; הויכע פענסטער ; א רייך לעבען.

have *v.* (העוו) האבען, האלטען ; פערמאגען ; בעזיצען ; ענטהאלטען ; לאזען ; מוזען ; בעקומען.

have a brick in one's hat (העוו ע בריק אין הוואנז העט) זיין שכור.

have a care (העוו ע קעהר) ; זיך היטען ; אכטונג געבען ; פארזיכטיג זיין.

have a drink (העוו ע דרינק) מאכען לחיים.

have a hand in (העוו ע הענד אין) האבען א יד אין... ; האבען א חלק אין...
I expect to **have a hand in** the next convention of my party.

have a knack at (העוו ע נעק עט) זיין געשיקט אין עפעס, וויסען ריכטיג ווי צו טהאן.

have a look (העוו ע לוק) כאפען א קוק.

have an eye to (העוו ען אי טו) וואר=פען אן אויג אויף..., האבען חשק צו...

have an eye upon' (העוו ען אי א-פאן') ז. ***have an eye to***

have a pref'erence for (העוו ע פרעפ'-ע-רענס פאר) האבען א בעזונדערע ליעבע [צו עפעס].
Some people **have a preference for** the mountains as a place to spend their vacation.

have as lief (העוו עז ליעף) בעטראכטען עס אלס איין שווארץ=יאהר [ניט בעסער ניט ערגער].

have a smoke (העוו ע סמאוק) רויכערען, פעררויכערען.

have at stake (העוו עט סטייק) האבען אין קאן, האבען וואס צו פערלירען.

have done with (העוו דאן הוויטה) פארטיג, געענדיגט, גע'פטר'ט.
Let us **have done with** quarrels.

have faith (העוו פייטה) האבען צופערטרויען, האבען אמונה.

have half a mind (העוו האף ע מאינד) האבען א שטיקעל נייגונג, זיין עטוואס גענייגט צו עפעס.

have in hand (העוו אין הענד) האבען די מאכט ; אוחז ביד ; קאנטראלירען.
The manager **has** his plans well **in hand.**

have in hon'or (העוו אין אנ'-אר) האלטען בכבוד.

have i'rons in the fire (העוו אי'-ערנז אין טהי פאיר) זיין פערטהאן אין א בעשעפטיגונג, זיין אין אן אונטערנעהמונג.

have it out (העוו איט אוט) זיך גרינדליך דורכריידען, קומען צו אן ענדליכער פערשטענדיגונג, סוף כל סוף מושוה ווערען [נאך א גרינדליכער דיסקוסיאן].

have'lock *n.* (העוו'-לאק) אזא לאנגער ווייסער צודעק פאר א מיליטערישער היטעל וואס ווערט געטראגען אלס א שוץ געגען דער זון.

ha'ven *n. and v.* (היי'וון) ; א האפען ; א צופלוכטס=ארט, א שוץ=ארט, א זיכערהייטס=ארט ; זיך בעשיצען ווי אין א האפען.

ha'venage *n.* (היי'וונ-עדזש) האפען=אבצאהלונג.

ha'ven-mas'ter *n.* (היי'וונ-מעס'-טער) א האפען אויפזעהער.

have no use for (העוו נאו יוס פאר) 1. ניט צו געברויכען ; 2. פעראכטען ; ניט קענען ליידען.
1. I **have no use for** an umbrella. 2. I **have no use for** people of his kind.

have on (העוו אן) זיין אנגעטהאן, זיין אנגעקליידעט.

have one's eye on (העוו הוואנז אי אן) האבען אין זינען ; זיך אינטערעסירען.

have one's hand in (העוו הוואנז הענד אין) זיין בעטייליגט אדער פערנומען אין עטוואס ; זיין געשיקט אין וועלכער עס איז ארבייט.

have one's hands full (העוו הוואנז הענדז פול) זיין שטארק בעשעפטיגט ; האבען פיעל צו טהאן.

have on hand (העוו אן הענד) 1. האבען פערראט, האבען אויף לאגער ; 2. זיין אין עטוואס אריינגעטהאן ; זיין בעשעפטיגט מיט עטוואס.
1. The store **has on hand** a large supply of toys.

have pins and nee'dles in leg (העוו פינז ענד ניעדלז אין לעג) אבזיצען א פוס.

have place (העוו פליים) עקזיסטירען, שטאטפינדען.

hav'er *n.* (העוו'-ער) א בעזיצער.

have rath'er (העוו רעטה'-ער) וואלט בעסער געהאט ; וואלט בעסער געוואלט.

have recourse' (העוו רי-קאורס') זיך ווענדען ; נעהמען צופלוכט ; זיך האלטען.

have'rel *n. and a.* (הייוו'-רעל) א שוואצער, א נארישער פלוידערזאק ; דום, נאריש.

hav'ersack *n.* (העוו'-ער-סעק) דער פראוויאנט=זאק פון א סאלדאט.

Haver'sian *a.* (הע-וואיר'-זיען) וואס איז שייך צו אדער וואס איז ענטדעקט דורך קלאפטאן האווערס [א בעריהמטער ענגלישער אנאטאמיסט אין 17טען יאהרהונדערט, וועלכער האט אונטערזוכט די בלוט=געפעס אין ביינער].

Haver'sian canal' (הע-וואיר'-זיען קע-נעל') האווערס קאנאל [איינער פון די קאנאלען וואו די קליינע בלוט=אדערלעך געפינען זיך אין די ביינער].

have the bet'ter of (העוו טהי בעט'-ער אוו) האבען די אויבערהאנד.

have the face (העוו טהי פיים) האבען די חוצפה.
He **has** not **the face** to deny it.

have the up'per hand (העוו טהי אפ'-ער הענד) האבען די אויבערהאנד ; בעקומען די קאנטראלע איבער עטוואס.

have to (העוו טו) מוזען ; זיין געצוואונגען.
I shall **have to** change my plans.

have to do with (העוו טו דו הוויטה) האבען צו טהאן מיט... ; האבען עסקים מיט...

have with you (העוו הוויטה יו) איך וועל מיטגעהן מיט אייך, איך וועל אייך בעגלייטען.

hav'ing *n.* (העוו'-אינג) ; דאס האבען ; דאס בעזיצען ; פערמעגען, האב און גוטס.

hav'oc *n. and v.* (העוו'-אק) אונברחמנות'דיגע אלגעמיינע, פאלשטענדיגע צושטערונג אדער פערוויסטונג; פאלשטענדיג פערוויסטען, צושטערען, פערניכטען.

hav'ock *n. and v.* (העוו'-אק) ז. ***havoc***

haw *n., v. and int.* (האה) א צאם, א פלויט; אן ארומגעצאמטער פלאץ; א שטיקעל פעלד; א גערטענדעל; א הויף; א קלויסטער=הויף; מעהלבעערען [אזא יאגדע]; אן אנוואוקס אדער פינטעל אויף'ן אויג ; אן אנוואוקס אויף'ן דריטען [אונטערשטען] אויגען=לעדעל פון א פערד ; דאס דריטע אונטערשטע אויגען=לעדעל ביי חיות אדער פויגלען ; אן אבהאלט אדער צענערונג אין ריידען ; קעהרען לינקס [װעגען פערד]; ריידען מיט אבשטעלונגען אדער צענגערונגען ; הם [א קלאנג געברויכט ביים צענגערען אין ריידען]; לינקס! [אן אויסגעשריי צו פערד].

Hawai'ian *a. and n.* (הא-הוואי'-יען) וואס איז שייך צו די האוואאי אדער סאנדוויטש אינזלען [אין פאסיפישען אקעאן]; אן האוואיער ; אן איינוואהנער פון די האוואאי אינזלען ; די שפראך פון די האוואיער.

haw'finch *n.* (האה'-פינטש) דער קארש=פינק [אזא פויגעלע].

haw'-haw *v., n. and int.* (האה'-האה) כאכאטשען אדער גאגאטשען ; א גראבער, הילכיגער געלעכטער : כא=כא=כא!

hawk *n. and v.* (האהק) א פאלק אדער סאקאל ; א שפארבער, א יאסטרעב ; א

רויב-פויגעל; דאס כראקען; פיהרען יאגד מיט געלערנטע פאלקען; פליהען, שוועבען, אנפאלען, אויסקוקען אויף רויב [ווי א רויב-פויגעל]; אזא קעסטעל צו טראגען ציעגעל און אנדערע מאטעריאלען ביים בויען; הויזירען [פעדלען] אויסרופענדיג די וואארע; כראקען; ארויסברייננגען דורך כראקען [ליחה].

hawk at (האהק עט) ארויפפליהען, אנפאלען [ווי א רויב-פויגעל].

hawked *a.* (האהקט) קרום געבויגען [ווי דער שנאבעל פון א פאלקען-פויגעל].

haw'ker *n. and v.* (האה'-קער) איינער וואס פיהרט יאגד מיט דער הילף פון געלערנטע פאלקען [סאקאלען]; א הויזירער [פעדלער]; איינער וואס שרייט אוים אין גאס זיין סחורה; הויזירען; אויסשרייען די סחורה.

Hawk'eye *n.* (האהק'-אי) אן איינוואהנער פון שטאאט איאווא [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *Hawkeye State*

hawk'-eyed *a.* (האהק'-איד) שארף-אויגיג, שארפזיכטיג.

Hawk'eye State (האהק'-אי סטייט) דער שטאאט איאווא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ווערט אזוי גערופען, ווי עס ווערט בעהויפטעט, נאך דעם נאמען פון א בעריהמטען אינדיאנער הויפטלינג].

hawk'-fly *n.* (האהק'-פלאי) די רויב-פליעג [אזא אינזעקט וואס פליהט זעהר שנעל און פערניכטעט ביענען און אנדערע אינזעקטען].

haw'king *n.* (האה'-קינג) די פאלקען-יאגד [יאגד מיט דער הילף פון געלערנטע פאלקען אדער סאקאלען].

haw'king-bag *n.* (האה'-קינג-בעג) א יאגד-טאש [ביי פאלקען-יאגד].

haw'king-glove *n.* (האה'-קינג-גלאוו) א הענטשקע, וועלכע עס טראגט א פאלקען-יעגער און אויף וועלכער עס זיצט דער געלערנטער פאלק אדער סאקאל.

haw'king-pouch *n.* (האה'-קינג-פאוטש) ז. *hawking-bag*

haw'kish *a.* (האה'-קיש) ווי א רויב-פויגעל, ווי א פאלק אדער שפארבער; ווילד, גרויזאם, רויבעריש.

hawk'-moth *n.* (האהק'-מאטה) דער אבענד-שמעטערלינג [אזא אינזעקט].

hawk'-nosed *a.* (האהק'-נאוזד) וואס האט א שפיציגע, געקרימטע נאז.

hawk'nut *n.* (האהק'-נאט) אן ערד-נוס.

hawk'-owl *n.* (האהק'-אול) די טאג-אוילע אדער טאג-סאווע [אזא פויגעל].

hawk's'-beard *n.* (האהקס'-ביערד) די פיפאו [אזא פלאנצע מיט קליינע געלבע אדער פורפור-בלימעלעך]

hawk'weed *n.* (האהק' הוויעדר) האביכטס-קרויט [א מין פלאנצע].

hawse *n.* (האהז) דער טייל פון א שיף, וואו עס געפינען זיך די לעכער, דורך וועלכע עס גהען דורך די אנקער-שטריק; די שטרעקע צווישען א שיף און איהרע אנקערס.

hawse'-bag *n.* (האהז'-בעג) בייטלען, מיט וועלכע מען פערשטאפט די לעכער אויף א שיף, דורך וועלכע עס ציהען זיך די אנקער-שטריק.

hawse'-block *n.* (האהז'-בלאק) ז. *hawse-plug*

hawse'-hole *n.* (האהז'-האול) די עפנונג דורך וועלכער עס ציהען זיך די אנקער-שטריק פון א שיף.

hawse'-piece *n.* (האהז'-פיעס) א באלקען פון א שיף, אין וועלכען עס איז דורכגעשניטען א לאך פאר די אנקער-שטריק.

hawse'-plug *n.* (האהז'-פלאג) דער שפונד אדער דאס פערשטאפ-האלץ פאר די לעכער אויף א שיף, דורך וועלכער עס ציהען זיך די אנקער-שטריק.

haw'ser *n.* (האה'-זער) אזא שיף-שטריק.

haw'thorn *n.* (האה' טהאהרן) דער וויים-דארן [א מין קוסט אדער קליין ביימעל מיט שטאכלען אויף די צווייגען און מיט ברייטע געצאקטע בלעטער].

haw'thorn-tree *n.* (האה'-טהאהרן-טריע) ז. *hawthorn*

hay *n. and v.* (היי) היי, אבגעשניטען און אויסגעטריקענט גראז; קאסען היי; געבען היי א בהמה.

hay'-asth'ma *n.* (היי'-אסטה'-מא) ז. *hay-fever*

hay'-band *n.* (היי'-בענד) דער באנד, מיט וועלכען א בינטעל היי איז ארומגעבונדען.

hay'-bird *n.* (היי'-בוירד) א קליינער זינג-פויגעל, וועלכער מאכט זיין נעסט פון היי.

hay'bote *n.* (היי'-באוט) אין ענגלישער געזעצגעבונג — דאס רעכט פון א פויער צו בעקומען געהילץ פון זיין פריץ אויף צו פעררייכטען דעם צאם ארום זיין פעלד; א שטראף פאר צוברעכען איינעמס צאם ארום זיין פעלד.

hay'-car'rier *n.* (היי'-קער'-אי-ער) ז. *hay-elevator*

hay'cock *n.* (היי'-קאק) א קופע היי.

hay'-cut'ter *n.* (היי'-קאט'-ער) א מאשין וואס האקט היי אין קליינע שטיקעלעך אלס פוטער פאר בהמות.

hay'-el'evator *n.* (היי'-על'-אי-וויי-טאר) א מעכאנישער היי-גאפעל, וועלכער הויבט אויף קופעס היי און טראגט זיי אריבער אין א צווייטען ארט.

hay'-fe'ver *n.* (היי'-פי'-ווער) א מין קאטאר מיט אן ענטצינדונג פון די ברעמען, פון נאז און די לונגען, וואס טרעפט זיך זומער און ווערט ארויסגערופען דורך דעם בליטהען-שטויב, וואס פליהט פון די פלאנצען.

hay'-field *n.** (היי'-פיעלד) א היי-פעלד [א פעלד וואו עס וואקסט היי].

hay'-fork *n.* (היי'-פארק) א היי-גאפעל [אזא גרויסער גאפעל מיט וועלכען מען הויבט היי].

hay'-har'vest *n.* (היי'-האר'-וועסט) די צייט פון קאסען היי; היי-שנים.

hay'ing *n.* (היי'-אינג) דאס שניידען און טריקענען היי.

hay'-loa'der *n.* (היי'-לאו'-דער) א היי-אנלאדער [א מין אפאראט צוגעבונדען צו א וואגען, וועלכער הויבט אויף א קופע היי און ווארפט עס אריין אין וואגען].

hay'-loft *n.* (היי'-לאהפט) א היי-בוידים, אן ארט אין א שטאל אדער שפייכלער וואו מען האלט היי.

hay'maker *n.* (היי'-מיי-קער) איינער וואס קאסעט היי; איינער וואס ווארפט פאנאנדער דאס אבגעשניטענע גראז צום טריקענען; אן אפאראט צו טריקענען היי.

hay'making *n.* (היי'-מיי-קינג) דאס מאכען היי; דאס קאסען, טריקענען און אריבערפיהרען היי אין שפייכלער.

hay'-mar'ket *n.* (היי'-מאר'-קעט) א היי-מארק.

hay'mow *n.* (היי'-מאו) א מאסע היי וואס איז אנגעלעגט אין א שפייכלער.

hay'-press *n.* (היי'-פרעס) א פרעס, מיט וועלכער מען פרעסט היי.

hay'-rack *n.* (היי'-רעק) אן ארומצאמונג אויף א וואגען, אויף וועלכען מען פיהרט היי אדער שטרוי.

hay'-rake *n.* (היי'-רייק) א גראבליע, מיט וועלכער מען שארט היי.

hay'rick *n.* (היי'-ריק) א סטאג אדער א גרויסע קופע היי.

hay'-seed *n.* (היי'-סיעד) גראז-זאמען; א ישוב'ניק, א גראבער יונג.

hay'stack *n.* (היי'-סטעק) א סטאג אדער א גרויסע קופע היי.

Hay-stack

hay'-tea *n.* (היי'-טיע) דער זאפט פון געקאכטען היי וואס מען גיסט אויף דעם פוטער פאר בהמות.

hay'-ted'der *n.* (היי'-טעד'-ער) א מאשין פאנאנדערצושפרייטען איבער'ן פעלד ערשט אבגעשניטען היי, כדי צו טריקענען עס אויף דער זון.

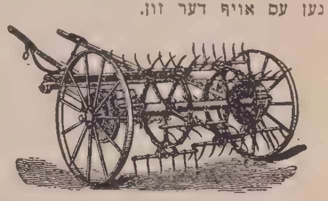

Hay-tedder

hay'thorn *n.* (היי'-טהאהרן) ז. *hawthorn*

hay'-time *n.* (היי'-טאים) ז. *hay-harvest*

haz'ard *n. and v.* (העז'-ארד) א צופאל; א שאנס; א ריזיקע; א געפאהר, א סכנה; דאס, מיט וואס מען ריזיקירט אדער וואס מען שטעלט אין קאן; וואגען, ריזיקירען, שטעלען אין קאן; שטעלען אין געפאהר.

haz'ardable *a.* (העז'-אר-דעבל) ריזיקאליש; אויף וואס מען ריזיקירט; וואס שטעהט אין א געפאהר; וואס קען געשטעלט ווערען אין קאן.

haz'arder *n.* (העז'-אר-דער) איינער וואס שטעלט פיעל אין קאן, איינער וואס ריזיקירט; א קארטען-שפיעלער.

haz'ardous *a.* (העז'-אר-דאס) געפעהרליך, ריזיקאליש.

haz'ardously *adv.* (העז'-אר-דאס-לי) מיט ריזיקע; אויף א געפעהרליכער ארט.

haze *n. and v.* (הייז) א לייכטער נעבעל [א מין טומאן אדער פינסטערניש וואס ווערט אין די אויבערשטע שיכטען פון דער אטמאספערע, בעת אין די אונטערשטע איז זעהר טרוקען]; בעלעסטיגען מיט צופיעל שווערער ארבייט; בע-

שטראפען מיט אונניציגער ארבייט; דרייצען זיך און אבטהאן שפיצלעך איינעם.

ha'zel *n. and a.* (היי'זל) א האזעל=נוס=בוימעל; געמאכט פון האזעל=נוס=בוים=האלץ; העל=ברוין [ווי דער קאליר פון א האזעל=נוס].

Hazel

ha'zel-grouse *n.* (היי'זל-גראוס) א האזעל=הוהן [א ווילדער פויגעל אויף וועלכען מען געהט אפט אין געיעג צוליעב זיין געשמאקען פלייש].

ha'zel-hen *n.* (היי'זל-העז) ז. *hazel-grouse*

ha'zelnut *n.* (היי'זל-נאט) א האזעל=נוס; א האזעל=נוס=בוימעל. ז. *hazel*

ha'zel-tree *n.* (היי'זל-טריע) א האזעל=נוס בוים; א מין הויכער בוים פון דרום=אמעריקא, וועלכער צייכענט זיך אויס מיט זיינע שנעע=ווייסע בליטהען און קאראל=רויטע פרוכטען.

ha'zel-wood *n.* (היי'זל-הוואוד) א האזעל=נוס וועלדעל.

ha'zer *n.* (היי'-זער) איינער וואס בעלעסטיגט אדער טהוט אב שפיצלעך.

ha'ziness *n.* (היי'-זי נעס) נעבעלדיגקייט; דאס זיין אנגעפילט מיט א טומאן. ז. *haze*

ha'zing *n.* (היי'-זינג) בעלעסטיגונג; דאס אבטהאן שפיצלעך.

ha'zy *a.* (היי'-זי) נעבעלדיג, בעדעקט מיט א טומאן; פערפינסטערט; אונקלאר, ניט פערשטענדליך.

H. C. ראשי תבות פון די ווערטער *House of Commons* [דאס אונטער=הויז פון ענגלישען פארלאמענט].

hdkf. אבקירצונג פון *handkerchief*

he *pr., n. and int.* (היע) ער, דעריעניגער; אן "ער" [א זכר פון חיות]; הע! [א צורוף]; כע=כע [א געלעכטער].

head *n., a. and v.* (העד) דער קאפ; פעהיגקייט, פערשטאנד, נייגונג, ווילען; א שטיק [איינע פון א מחנה בהמות]; דער הויפט, דער פיהרער; א צורעק אויף'ן קאפ; א קאפ=בעפוצונג; דער אויבערשטער טייל, דער פאדערשטער טייל, דער וויכטיגסטער טייל; דער אנפאנג פון עפעס; דער דעק פון א פאס; א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין אין וואסער; אין מאשינען — דער דרוק פון גאז אדער פון פארע; דער העכסטער פונקט, דער קולמינאציאנס=פונקט, די העכסטע שטופע; דער קריזיס; די הויך, קראפט, מאכט, בעוואפענטע מאכט; א הויפט פונקט אדער געגענשטאנד, איינער פון א רייהע פונקטען פון אן אבהאנדלונג אדער דער קצור=אינהאלט פון דיעזען פונקט; א קעפעל, א טיטעל, אן אויפשריפט [איבער אן ארטיקעל אדער בוך]; אן איינטיילונג; וואס איז ביים קאפ; וואס איז די הויפטזאך, וואס איז אם וויכטיגסטען; וואס קומט פון פארענט, וואס געהט אדער טרייבט פארויס [ווי א ווינד וואס טרייבט א שיף]; קעפען, אראבנעהמען אדער אבהאקען דעם קאפ; זיין דער ערשטער, זיין אן דער שפיצע, זיך שטעלען אן דער שפיצע, זיין דער הויפט; פיהרען, לייסטען; צומאכען א קאפ; געהן אין פארויס, זיין דער ערשטער, מאכען אן אנפאנג; ריכטען פארווערטס [ווי א שיף]; געהן ארום דעם אנפאנג אדער קוואל [ווי פון א טייך]; ארויסקומען [ווי א טייך פון א קוואל]; זיך ריכטען, געהן אין א געוויסער ריכטונג.

head'ache *n.* (העד'-אייק) א קאפ=וועהטאג.

head'ache-tree *n.* (העד'-אייק-טריע) אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער ווערען בענוצט אלס מיטעל געגען קאפ=וועהטאג.

head'achy *a.* (העד'-איי-קי) וואס ליידט פון קאפ=וועהטאג.

head a list (העד ע ליסט) זיין דער ערשטער אויף א ליסטע.

My name **heads the list** of subscribers to the fund.

head and shoul'ders (העד ענד שאול'-דערז) 1. מיט גוואלט; 2. מיט פיעל, א סך.

1. We were dragged **head and shoulders** into the controversy. 2. He is **head and shoulders** above his fellows in ability.

head'-band *n. and v.* (העד'-בענד) א קאפ=באנד; א טיטעל=פיגור, א וויניעטקע [א בעציערונג איבער'ן טיטעל פון א קאפיטעל אין א בוך]; די שנירלעך וואס קומען אויבען און אונטען פון ביידע זייטען פון דעם רוקען פון א בוך]; בעזארגען א בוך מיט אזעלכע שנירלעך.

head'board *n.* (העד'-באורד) א ברעט וואס דיענט אלס צורעק פאר עפעס; דאס קאפ=ברעט ביי א בעט.

head'-boy *n.* (העד'-באי) דער ערשטער אדער עלטסטער שילער אין אן אנפאנגס=שול; דער ערשטער אדער הויפט=דיענער; דער הויפט לויף=אינגעל.

head'-chair *n.* (העד'-טשעהר) א שטוהל מיט א הויכען רוקען אום צו קענען אנשפארען דעם קאפ.

head'cheese *n.* (העד'-טשיעז) אזא מאכל פון געהאקטען פלייש געפרעסט און געמאכט עהנליך צו קעז.

head'-chute *n.* (העד'-שוהט) א רעהר אויף א שיף, דורך וועלכער מען ווארפט ארויס אין וואסער דעם אבפאל.

head'-cloth *n.* (העד'-קלאטה) א בעט=פארהאנג; אן איינהילונג פאר'ן קאפ [ווי א טורבאן].

head'-cook-and-bot'tle-wash'er *n.* (העד'-קוק-ענד-באט'ל-הוואש'-ער) א כל=וכל; א גאנצער מאכער.

head'-dress *n.* (העד'-דרעס) א קאפ=בעפוצונג.

head'ed *a.* (העד'-עד) וואס האט א קאפ, וואס האט א שפיץ; געפיהרט [פון איינעם וואס געהט פארויס]; האבענדיג אין פארויס איינעם אדער עטוואס.

head'er *n.* (העד'-ער) איינער וואס געהט פארויס אדער פיהרט; אן אנפיהרער, א פיהרער; איינער וואס מאכט קעפלעך [אויף טשוועקעס, שפילקעס א. ז. וו.]; איינער וואס שניידט אב די קעפ [ביי פיש צום קאנזערווירען]; א מעסער מיט וועלכען מען שניידט אב די קעפ פון פיש; א שנייד=מאשין, וועלכע שניידט אב בלויז די אויבערשטע טיילען פון די זאנגען; א פליה מיט'ן קאפ אראב [ווי למשל, אין וואסער אריין]; א קוועהר=ציעגעל אדער קוועהר=שטיין [וואס ליעגט אין דער ברייט פון דער וואנד]; א העכערער אנגעשטעלטער אויף א וואלפיש=פאנג=שיפעל.

head'-fast *n.* (העד'-פעסט) א שטריק אין דער פראנט פון א שיף, מיט וועלכען מען בינדט זי צו צום האפען.

head'first *n.* (העד'-פוירסט) מיט דעם קאפ צום ערשטען; מיט אימפעט.

head for (העד פאר) זיך א לאז טהאן, געהן אין א געוויסער ריכטונג.

The ship **headed for** the ocean.

head'gargle *n.* (העד'-גארגל) אזא קראנקהייט ביי קיה און שאף.

head'-gear *n.* (העד'-גיער) א קאפ=בעפוצונג; א הוט, א הויב; דער געשפאן ארום א פערד'ס קאפ.

head'-hun'ter *n.* (העד'-האנ'-טער) איינער פון א ווילדען שבט וואס טויטעט מענשען אום צו קריעגען וואס מעהר קעפ, וועלכע דיענען פאר איהם אלס אויסצייכנונג.

head'-hun'ting *n.* (העד'-האנ'-טינג) ביי איינינע ווילדע שבטים — די יאגד אויף מענשליכע קעפ. ז. *head-hunter*

head'ily *adv.* (העד'-אי-לי) מיט אימפעט, ראשיג, היציג; אהן איבערלעגונג, מיט עקשנות.

head'iness *n.* (העד'-אי-נעס) אימפעט, היציגקייט, אונבעזאנענהייט, עקשנות, איינגעשפארטקייט.

head'ing *n.* (העד'-אינג) דאס מאכען קעפלעך [פון טשוועקעס, שפילקעס א. ד. ג.]; דאס מאכען דעקלעך [פאר פעסער]; דאס פון וואס מען מאכט קעפלעך אדער דעקלעך; שוים אויף משקאות; א טיטעל, א קעפעל [פון א בוך אדער ארטיקעל]; דער אויבערשטער ברעג פון די קרויזען [אויף קליידער]; א שמאלער באנד ארום קרויזען; די פארם, דאס אויסזעהן פון א ראקעטע; די ערשטע אויסגראבונג פאר א טונעל; א רייהע קוועהר=ציגעל אדער קוועהר=שטיינער [אין דער ברייט פון א וואנד]; דער געזימס איבער א טהיר אדער א פענסטער; היימיש=געמאכטער געוואנט.

head'ing-cir'cler *n.* (העד'-אינג-סויר'-קלער) א מאשין אויסצושניידען די דעקלעך פון א פאס.

head'ing-course *n.* (העד'-אינג-קאורס) א רייהע קוועהר=שטיינער [געלעגט אין דער ברייט].

head'ing-knife *n.* (העד'-אינג-נאיף) א מעסער געברויכט ביים מאכען דעקלעך פון א פאס, צו מאכען גרויסע לעכער אין א פערד=געשפאן אדער צום אבהאקען קעפ פון פיש [ביים קאנזערווירען].

head'ing-machine' *n.* (העד'-אינג-מע-שין') א שנייד=מאשין, וועלכע שניידט אב בלויז די אויבערשטע טיילען פון די זאנגען; א מאשין צו מאכען די קעפלעך פון טשוועקעס, שפילקעס א. ד. ג.

head'-ker'chief *n.* (העד'-קויר'-טשיף) א קאפ=טיכעל; א קאפ=איינהילונג; א טורבאן.

head'-knot *n.* (העד'-נאט) א שלייף געמאכט פון א סטעננע ביי א קאפ=בעפוצונג.

head'land *n.* (העד'-לענד) א פאס ניט

געאקערט לאנד [ביי אן ארומצאמונג א. ד. ג.]; א קאפ [א שפיציג שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין אין וואסער].

head'ledge *n.* (העד'-לעדזש) די קווער-שטיק ביי די עפענונגען אין א שיף וואס דיענען אלס דורכגאנג צווישען די דעקען.

head'less *a.* (העד'-לעס) אהן א קאפ; אהן פערשטאנד; אהן א פיהרער.

head'light *n.* (העד'-לאיט) די לאמ-טערנע אין פראנט פון א לאקאמאטיוו; דאס ליכט אויף דער מאסט פון א שיף.

head'-line *n.* (העד'-לאין) די טיטעל-שורה, די אויבערשטע שורה אויף יעדער זייט פון א בוך מיט דעם נאמען פון דעם בוך און מיט דעם נומער פון דער זייט; א טיטעל אדער א קעפעל איבער די נייעס אין א צייטונג; א שטריק צוגעבונדען צום קאפ פון א בהמה; א שטריק אין פראנט פון א שיף, מיט וועלכען מען בינדט זי צו אין האפען.

head'line *v.* (העד'-לאין) אנאנסירען, לאזען וויסען אדער ציהען ספעציעלע אויפמערקזאמקייט דורך גרויסע קעפ אדער טיטעל-צייל'ען [אין צייטונגען].

head'long *adv. and a.* (העד'-לאנג) מיט'ן קאפ פאראויס, מיט'ן קאפ אראב [ביים פאלען]; האסטיג, אונבעזאנען, ניט איבערלעגט; שטארק משופע'דיג.

head'-louse *n.* (העד'-לאוס) די קאפ-לויז.

head man (העד מען) א הויפט, א פיהרער, אן אנפיהרער.

head'-mark *n.* (העד'-מארק) עטוואס כאראקטעריסטיש-אייגענטימליכעס מיט וואס דער איינצעלנער אונטערשיידעט זיך פון די איבריגע פון דערזעלבער גרופע.

head'-mas'ter *n.* (העד'-מעס'-טער) דער הויפט פון א שוהל.

head'-mon'ey *n.* (העד'-מאנ'-אי) קאפ-שטייער; א בעלוינונג פאר פערכאפען קריעגס-געפאנגענע; א פרעמיום פאר'ן פאנגען א פערברעכער אדער א געפעהרלי-כען שונא.

head'most *a.* (העד'-מאוסט) וואס קומט פאראויס, וואס קומט פריהער; פאדערשטער.

head'-note *n.* (העד'-נאוט) א בעמער-קונג אין אנפאנג פון א זייט, פון א קא-פיטעל אדער פון א בעריכט.

head off (העד אף) 1. שטערען, אבהאל-טען, נעגענווירקען, פערשטעלען דעם וועג; 2. אבשטעלען פערלויפענדיג פאראויס [ווי אז אנטלאפען פערד].

2. The policeman ran to head off the burglar.

head on (העד אן) מיט דעם פראנט גלייך אין א געוויסער ריכטונג [וועגען א שיף]; וואס קומט פון א צוזאמענשטויס פון צוויי באהן-צוגען.

The train was derailed by an head on collision.

head or tail (העד אר טייל) 1. קאפ אדער אדלער [א שפיעל ביי וועלכען מעןווארפט א מטבע און מען דארף טרעפען ווי זי וועט פאלען]; 2. א טאלק.

2. I can't make head or tail of it.

head o'ver heels (העד או'-ווער היעלז) איבער'ן קאפ.

He is head over heels in debt.

head'-piece *n.* (העד'-פיעס) א העלם; א הוט; א קאפ-בעפוצונג; א קאפ-שטיק, שכל; א ווינייעטקע [א בעציערונג אין א בוך ביים אנפאנג פון א קאפיטעל]; א קאפ-באנד.

head'-post *n.* (העד'-פאוסט) איינער פון די צוקאפענס-שטאנגען פון א בעט;

דער סלופ אין א שטאל וואס איז אם נעהנטסטען צו דער קארעטע.

head'-pump *n.* (העד'-פאמפ) א קליי-נע פומפ אויף דעם פאדער-טייל פון א שיף, מיט וועלכער מען וואשט די דעקען.

head'quarters *n.* (העד'-קוואהר-טערז) הויפט-קווארטיר.

head'-rail *n.* (העד'-רייל) דער אוי-בערשטער טייל פון א טהיר-ראם.

head'-rest *n.* (העד'-רעסט) אן אנלעהן פאר'ן קאפ; א פארריכטונג פעסטצוהאל-טען דעם קאפ פון איינעם, ווען מען פא-טאגראפירט איהם.

head'-rope *n.* (העד'-ראופ) א שטריק צום אונטערהאלטען דעם שפיץ פון א מאסט; א שטריק וואס איז צוגענעהט צום אויבערשטען טייל פון א זעגעל.

head'-sail *n.* (העד'-סייל) דאס פאדער-זעגעל.

head'shake *n.* (העד'-שייק) א שאקלען מיט'ן קאפ.

head'ship *n.* (העד'-שיפ) הויפטמאנ-שאפט; הויפט-אמט; מאכט; רעגירונג.

heads'man *n.* (העדז'-מען) א הויפט-מאן; א תליון.

head'spring *n.* (העד'-ספרינג) קוועלע, אור-קוועלע, אורשפרונג.

head'-stall *n.* (העד'-סטאהל) דער טייל פון א צוים וואס געהמט ארום דעם פערד'ס קאפ.

head'-stick *n.* (העד'-סטיק) א קורצער שטעקען מיט לעכער ביי ביידע עקען, דורך וועלכע מען ציהט דורך די שטריק, וועלכע מען דארף צונעהען צו זעגלען; אין דרוקעריי — א שטיק האלץ אדער אייזען אין א ראהם, אין וועלכער מען שליסט איין דרוק-זאץ, צווישען דער ראהם און דעם זאץ.

head'stone *n.* (העד'-סטאון) אן עק-שטיין, א ווינקעל-שטיין; א מצבה-שטיין.

head'strong *a.* (העד'-סטראנג) הארט-נעקיג, איינגעשפארט.

head the poll (העד טהי פאול) הא-בען די מעהרסטע שטימען ביי א וואהל.

head the sea (העד טהי סיע) פאהרען געגען ווינד אדער געגען די כוואליעס.

head the ta'ble (העד טהי טייבל) זי-צען אויבען-אן, זיין פארזיצענדער.

head'-tire *n.* (העד'-טאיר) קאפ-פוץ.

head'-tone *n.* (העד'-טאון) א פאלצעט-טאן, א קאפ-שטימע טאן.

head'-tur'ner *n.* (העד' טויר' נער) א מאשין צו מאכען די דעקלעך פון פעסער.

head up a cask (העד אפ ע קעסק) פערשלאגען א פאס, ארייגזעצען א דעק אין א פאס.

head'-voice *n.* (העד'-וואיס) א קאפ-שטימע, א פאלצעט-שטימע.

head'-wa'ters *n. and a.* (העד'-הוואה'-טערז) א נעבענפלוס [א טייך וואס פאלט אריין אין א צווייטען טייך], וועלכער פאלט אריין אין הויפט-טייך ניט ווייט פון זיין אנפאנג; וואס איז שייך צו אזא נע-בענפלוס.

head'way *n.* (העד'-הוויי) דאס בע-וועגען זיך פארווערטס [הויפטזעכליך וועגען א שיף]; פארטשריט; די קראפט פון א בעוועגונג; די צווישען-צייט צווי-שען דעם אנקומען אדער אבגעהען פון צווי באהן-צוגען; אין ארכיטעקטור — די הויך פון דער פאדלאגע [דיל] ביז צו דער סטעליע.

head'-wind *n.* (העד'-הווינד) אן אונ-גינסטיגער ווינד, א געגענווינד.

head'-word *n.* (העד'-הווירד) א ווארט ביים אנפאנג פון א פאראגראף אדער אב-זאץ [געוועהנליך געדרוקט אין א גרעסע-רער שריפט].

head'-work *n.* (העד' הווירק) קאפ-ארבייט, גייסטיגע ארבייט; פערציערונ-גען אויף שלוס-שטיין פון א געוועלב.

head'-wor'ker *n.* (העד' הוויר'-קער) איינער וואס טהוט קאפ-ארבייט אדער גייסטיגע ארבייט; אין דער גנבים-שפראך — איינער וואס פלאנעוועט רוי-בערייען, וואס געפינט אויס וואו און ווי אזוי מען קען רויבען.

Head Wor'ker (העד הוויר'-קער) דער הויפט אויפזעהער אין א מאדערנער פי-לאנטראפישער אנשטאלט, אין וועלכער די מהוער דארפען שטעהען אין פריינדלי-כע, נאהענטע בעציהונגען מיט די געשטיצ-טע און וואו די שטיצע דארף זיך ניט בעשרענקען אויף נדבות, נאר מען דארף שטרעבען די געשטיצטע צו מאכען זעלבסט-שטענדיג. ז. *Social Settlement*

head'-work'man *n.* (העד'-הווירק'-מען) דער עלטסטער פון די ארבייטער אין א פאבריק; דער הויפט ארבייטער אין עפעס.

head'y *a.* (העד'-אי) היציג, כעס'דיג; הארטנעקיג, איינגעשפארט; האסטיג; אונ-בעזאנען; בערוישענד, פער'שכור'ענד.

heal *v.* (היעל) היילען; געזונד מאכען; קרעפטיגען; צורעכט מאכען; רייניגען: געזונד ווערען; זיך פערהיילען.

heal'able *a.* (היעל'-עבל) היילבאר.

heal'-all *n.* (היעל'-אהל) דער אל-היי-לער [אזא פלאנצע וועגען וועלכער מען גלויבט, אז זי האט גרויסע היילענדע איי-גענשאפטען].

heald *n.* (היעלד) די ווערטיקאלע אנגע-צויגענע שטריקלעך אדער דראטען אין א וועב-שטוהל. ז. *heddle*

hea'ler *n.* (היע'-לער) א היילער, א רופא.

hea'ling *n. and a.* (היע'-לינג) דאס היילען, דאס געזונד ווערען; היילענד; היילזאם.

health *n.* (העלטה) געזונדהייט, געזונדס-צושטאנד; הייל-קראפט; דאס וואהל; א לחיים [אלס טרינק-שפרוך].

health'ful *a.* (העלטה'-פול) געזונד; היילזאם.

health'fully *adv.* (העלטה'-פול-אי) אין א געזונדען צושטאנד; אויף א הייל-זאמען אופן.

health'fulness *n.* (העלטה'-פול-נעס) געזונדהייט; דאס געזונד זיין; היילזאמ-קייט.

health'-guard *n.* (העלטה'-גארד) אין ענגלאנד — א געזונדהייטס-בעאמטער, א געזונדהייטס-אויפזעהער. ז. *health-officer*

heal'thily *adv.* (העל'-טהי-לי) אין א געזונדען צושטאנד.

heal'thiness *n.* (העל'-טהי-נעס) געזונד-הייט.

health'less *a.* (העלטה'-לעס) אונגעזונד, קרענקליך.

health'lessness *n.* (העלטה'-לעס-נעס) דאס ניט זיין געזונד; קרענקליכקייט; אונהיילזאמקייט.

health'-lift *n.* (העלטה'-ליפט) אן אפא-ראט צו מאכען געזונדהייטס-גימנאסטיקע [קערפערליכע איבונגען].

health'-of'ficer *n.* (העלטה' אפ' אי-סער) א געזונדהייטס-בעאמטער [א רע-גיערונגס-בעאמטער וואס גיט אכטונג אז

עס זאלען אבגעהיט ווערען די סאניטארע געזעצען אין א שטאדט אדער האפען].

heal'thy *a.* (העל'-טהי) געזונד; היילזאם; פארזיכטיג, זיכער.

heap *n. and v.* (היעפ) א הויפען, א קופע; א מענגע, א רעדעל [פון מענשען]; אנהויפען, אנזאמלען אין קופעס; אנפילען ביז'ן ווערך [קייפ].

heap'-cloud *n.* (היעפ'-קלאוד) א ווייסער זומער־וואלקען [א וואלקען וואס שטעלט מיט זיך פאר אנגעזאמעלטע הויפענס אדער בערגלעך].

heaped meas'ure (היעפט מעזש'-אור) א מאס מיט א ווערך [קייפ].

hea'per *n.* (היע'-פער) אן אנהויפער, איינער וואס זאמעלט אן אין א קופע.

heap on (היעפ אן) ז. *heap up*

heap rid'icule (היעפ ריד'-אי-קיול) אבשפאטען, אויסלאכען, לעכערליך מאכען.

heap up (היעפ אפ) אנהויפען, אנזאמלען אדער צונויפשיטען אין א קופע.

hea'py *a.* (היע'-פי) וואס איז אויפגעזאמעלט אין הויפענס אדער אין קופעס.

hear *v.* (היער) הערען, צוהערען; הארכען; אויסהערען; ערפאהרען.

hear a bird sing (היער ע בוירד סינג) הערען פון פריוואטע קוועלען; זיך דערוויסען אויף א פריוואטען אדער געהיימען אופן.

heard (הוירד) געהערט. ז. *hear*

hear'er *n.* (היער'-ער) א הערער, א צוהערער.

hear, hear! (היער, היער!) אן אויסרוף צו ציהען די אויפמערקזאמקייט אויף די ווערטער פון א רעדנער.

hear'ing *n.* (היער'-אינג) דאס הערען; דאס צוהערען; דאס אויסהערען; אן אודיענץ; א געריכטליכע אונטערזוכונג און אויסהערונג; דאס אויסהערען די צדדים אין א געריכט אדער אין א געזעצגעבענדער קערפערשאפט; א שטרעקע פון וועלכער א קלאנג קען געהערט ווערען.

hear'ingless *a.* (היער'-אינג-לעס) טויב.

hear'ken *v.* (האר'קן) צוהערען, אויסהערען, אויסהארכען, צולעגען דעם אויער.

hear'kener *n.* (האר'קנ-ער) א צוהערער, אן אויסהערער, אן אויסהארכער.

hear out (היער אוט) אויסהערען, הערען ביז צום ענד.

hear rea'son (היער ריע'זן) זיך לאזען פיהרען פון שכל, זיך לאזען לערנען.

hear'say *n. and a.* (היער'-סיי) א גערייד, א ידיעה, א נאכריכט, א קלאנג, א סלוך; געזאגט־גערעדט.

hear'say ev'idence (היער'-סיי עווי'-אי-דענס) א בעוויז אדער עדות דורך מענשען, וואס האבען אליין ניט געזעהן דאס וועגען וואס זיי זאגען עדות, נאר האבען עס געהערט פון אנדערע.

hearse *n. and v.* (הוירס) [צו טראגען טויטע]; א מטה; א טויטען־וואגען; אריינלעגען אין א טויטען־וואגען.

hearse'-cloth *n.* (הוירס'-קלאטה) א דעקע פון א טויטען־וואגען אדער פון א מטה.

hearse'-like *a.* (הוירס'-לאיק) וואס פאסט פאר א מטה; וואס פאסט פאר א לויה.

heart *n. and v.* (הארט) דאס הארץ; דער גייסט, די נשמה; ליעבע, צערטליכקייט; מוטה, ענטשלאסענהייט; א פריינד, א געליעבטער; דער מיטען, דער צענטער; דער עצם, דער תמצית פון א זאך; א קארט הערץ [רייץ]; דאס הערצעל פון א בוים; צוגעבען הארץ, ערמוטיגען; ביי די מויערער — מאכען פעסט, סאליד [בויען מיט שטיין און וואפנע].

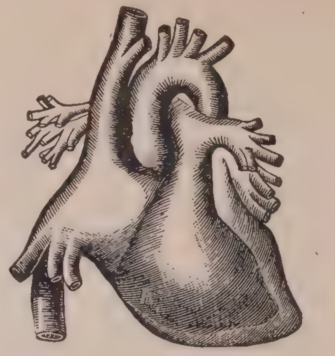

Heart

heart'ache *n.* (הארט'-אייק) הארץ־וועהטאג, קלעמעניש; עגמת נפש.

heart and soul (הארט ענד סאול) מיט הארץ און זעעלע, מיט'ן לייב און לעבען.

heart'-beat *n.* (הארט'-ביעט) דאס פולסירען פון הארץ, דאס קלאפען פון הארץ; א געדאנק; א געפיהל.

heart'-blood *n.* (הארט'-בלאד) דאס בלוט פון הארצען; דאס לעבען; דאס, וואס איז זעהר טייער.

heart'-bond *n.* (הארט'-באנד) ביי די מויערער — א פערבינדונג אין א געמויערטער וואנד, וואו צוויי קוואדער־ציגעל ליעגען איינער נעבען אנדערען אין מיטען פון דער וואנד און א דריטער קוואדער־ציגעל ליעגט איבער זיי.

heart'break *n.* (הארט'-ברייק) הארץ־קלעמעניש, עגמת נפש.

heart'breaker *n.* (הארט'-בריי-קער) א הארץ־ברעכער; א הארץ־ברעכערין; איינער אדער עטוואס וואס פערשאפט עגמת נפש; א געקרויזעלטע האר־לאק; א פערזאן אין וועלכער מען פערליעבט זיך.

heart'breaking *n. and a.* (הארט'-בריי-קינג) הארץ־קלעמעניש: עגמת נפש; וואס פערשאפט עגמת נפש: זעהר טרויעריג.

heart'broken *a.* (הארט'-בראוקן) מיט א צובראכענעם הארצען; נידערגעשלאגען.

heart'burn *n.* (הארט'-בוירן) הארץ־ברענעניש [וואס קומט פון א שלעכטען מאגען].

heart'burning *n. and a.* (הארט'-בויר-נינג) הארץ־ברענעניש; אונצופריעדענהייט, אייפערזוכט, קנאה, האס, פיינדשאפט; וואס רופט ארויס אייפערזוכט אדער קנאה.

heart'-cheer'ing *a.* (הארט'-טשיער'-אינג) וואס דערפרעהט דאס הארץ, וואס גיט צו מוטה.

heart'-clo'ver *n.* (הארט'-קלאו'-ווער) הארץ־גראז [א מין פלאנצע, ביי וועלכער די שטענגלעך ענדיגען זיך מיט דריי פעראייניגטע בלעטעלעך, וואס האבען די פארם פון א הארץ].

heart'-disease' *n.* (הארט'-די-זיעז') הארץ־קראנקהייט.

heart'-ease *n.* (הארט'-איעז) גרינגקייט אויף'ן הארצען, געמיטהס־רוהיגקייט; די געלבע וויאלעט [אזא בלום].

heart'-eas'ing *a.* (הארט'-איעז'-אינג) וואס דערלייכטערט דאס הארץ.

hear'ten *v.* (האר'טן) צוגעבען הארץ, אויפמונטערען, צוגעבען מוטה.

hearte'ner *n.* (הארט'-נער) דער אדער דאס וואס פערשטארקט דאס הארץ, וואס ערמונטערט.

heart'felt *a.* (הארט'-פעלט) איניג, הערצליך, געפיהלט טיעף אין הארצען.

hearth *n.* (הארטה) דער הערד אדער דער פאד פון אן אויוועז [די אויסגעלעגטע ציגעל אין אן אויווען, אויף וועלכע מען הייצט און מען באקט]; א קאמין; א פריפעטשאק; די היים; אין מעטאלורגיע — דער אויווען וואו מעטאלען ווערען געשמאלצען.

hearth'-broom *n.* (הארטה'-ברוהם) א פאמעלע [א בעזים, מיט וועלכען מען קעהרט אוים דעם אויווען].

heart'-heav'iness *n.* (הארט'-העווי'-אי-נעם) שווערקייט אויף'ן הארצען; א שווערער געמיטה.

hearth'-mon'ey *n.* (הארטה'-מאני'-אי) הערד־געלד, אויווען־שטייער [א שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען פאר יעדען אויווען אין הויז].

hearth'-pen'ny *n.* (הארטה'-פעני'-אי) הערד־געלד, אויווען־שטייער. ז. *hearth-money*

hearth'-plate *n.* (הארטה'-פלייט) אן אייזערנע פלאטע וואס איז אויסגעלעגט אויף'ן פאד פון אויווען.

hearth'-rug *n.* (הארטה'-ראג) א קאמין־טעפיך [א קליינער קאוויאר וואס ליעגט נעבען קאמין].

hearth'stone *n. and v.* (הארטה'-סטאון) די שטיינער אדער ציגעל, וועלכע בילדען אוים דעם פאד פון אן אויווען: דער קאמין; א מין ווייכער שטיין, וואס ווערט בענוצט ביים רייבען און וואשען טרעפ אדער א פאדלאגע; רייבען [די פאדלאגע] מיט אזא שטיין.

hear'tily *adv.* (האר'-טי-לי) אויף א הערצליכען אופן, פון פולען הארצען.

I heartily approve of your action.

hear'tiness *n.* (האר'-טי-נעם) הערצליכקייט, אויפריכטיגקייט.

heart'-leaf *n.* (הארט'-ליעף) ז. *heart-clover*

heart'less *a.* (הארט'-לעס) אהן א הארץ; אהן געפיהל; מוטלאז.

heart'lessly *adv.* (הארט'-לעס-לי) אהן מיטגעפיהל, אויף אן אונ'ברחמנות'דיגען שטייגער; מוטלאז.

heart'lessness *n.* (הארט'-לעס-נעס) הארצלאזיגקייט; מוטלאזיגקייט, נידערגעשלאגענהייט.

heart'let *n.* (הארט'-לעט) א הערצעלע.

heart'-moth *n.* (הארט'-מאטה) א נאכט־באבעלע, א זומער־פויגעלע וואס פליהט ארום ביי־נאכט.

hear to (היער טו) נאכגעבען, צושטימען, נעהמען אין אכט.

He refused to **hear to** the arrangement.

heart of oak (הארט אוו אוק) א מענש פול מיט מוטה און קוראזש.

heart'-pea *n.* (הארט'-פיע) הארצזאמען [א מין פלאנצע וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער].

heart'rending *a.* (הארט'-רענ-דינג) הארצרייסענד, הארצברעכענד; שטארק ענטמוטיגענד.

heart's'-blood *n.* (הארטס'-בלאד) ז. *heart-blood*

heart's'-ease *n.* (הארטס'-איעז) גרינג־

קייט אויף'ן הארצען, רוהיגקייט פון געמיטה; די געלבע וויאלעט [אזא בלום].

eart'seed *n.* (הארט'-סיעד) ז. ***heart-pea***

eart'-shaped *a.* (הארט'-שייפט) הארץ-פערמיג, ווי א הארץ.

eart'-shell *n.* (הארט'-שעל) די הארץ-מושעל [א מין מאלוסקעל אדער ווייך חיה'לע וואס ליעגט אין א מושעל, וואס האט די פארם פון א הארץ].

eart'-sick *a.* (הארט'-סיק) וואס ליידט אויף'ן הארצען; קראנק אויף'ן געמיטה; מוטלאז.

eart'-sick'ening *a.* (הארט'-סיק'-נינג) וואס מאכט קראנק דאס הארץ; וואס מאכט מוטלאז אדער נידערגעשלאגען.

eart'-sick'ness *n.* (הארט'-סיק'-נעס) הארצוועהטאג, עגמת נפש.

eart'-sin'king *n.* (הארט'-סינ'-קינג) מוטלאזיגקייט, נידערגעשלאגענהייט.

eart'some *a.* (הארט' סאם) אויפמונטערנד; ערמוטיגענד; לעבעדיג, מונטער.

eart'sore *a.* (הארט'-סאור) מיט הארץ-לייד, מיט קומער.

eart'-stir'ring *a.* (הארט'-סטויר'-אינג) וואס עררעגט דאס הארץ; אויפמונטערנד, אויפלעבענד.

eart'strings *n.* (הארט'-סטרינגז) די נערוועז אדער אדערען פון הארצען; די הארץ-סטרונעס, די שטארקסטע געפיהלען.

eart'-struck *a.* (הארט'-סטראק) געטראפען אין הארצען, טיעף געריהרט.

eart'-swel'ling *n.* (הארט'-סהוועל'-אינג) וואס פערביטערט דאס הארץ.

eart'-whole *a.* (הארט'-האול) מיט אן אונבעריהרטען הארצען, פריי פון ליעבע.

eart'-wood *n.* (הארט'-הוואוד) דאס הערצעל פון א בוים.

eart'-work *n.* (הארט'-הוואירק) ארבייט וואס איז געטהאן געווארען מיט'ן גאנצען הארצען אדער מיט גרויס חשק.

eart'worn *a.* (הארט'-הוואורן) אויסגעמוטשעט, אבגעשוואכט פון דאגות און צרות.

ear'ty *a. and n.* (האר'-טי) הערציג, איניג, אויפריכטיג; געזונד, מונטער; שטארק; קרעפטיג, נאהרהאפט; וואס האט א שטארקען אפעטיט; ליעבלינג [א געוועהנליכער צורוף ביי מאטראזען].

ear'ty as a buck (האר'-טי עז ע באק) פריש און לעבעדיג, שטארק; פעהיג, טיכטיג, דויערהאפט.

ear'ty food (האר'-טי פוהד) קרעפטיגע נאהרונג, געזונטע שפייז.

ear'ty kiss (האר'-טי קיס) א קלינגענדער קוש.

ear'ty meal (האר'-טי מיעל) א גוטער מאהלצייט.

eat *n. and v.* (היעט) היץ, ווארימקייט; היציגקייט; צארן; אויפרעגונג; געשלעכטליכע אויפרעגונג ביי חיות [הויפטזעכליך ביי דער "זי"]; הייצען; דערהיצען; דערווארעמען; אויפפלאמען; הייס מאכען; אויפרעגען; הייס ווערען, זיך דערהיצען.

eat'-ap'oplexy *n.* (היעט'-עפ'-א-פלעק-סי) א זונען-שטיך.

eat'-en'gine *n.* (היעט'-ענ'-דזשין) א מאשין וועלכע פערוואנדעלט ווארעמקייט אין מעכאנישער ארבייט.

eat'er *n.* (היעט'-ער) א הייצער; עטוואס וואס מאכט הייס; א היץ-אפאראט, אן אויוועז; דאס ווארעם-אייזען אין א פלעט-מאשינקע.

heat'er-car *n.* (היעט'-ער-קאר) א באהן-וואגאן, וועלכער איז איינגעריכטעט צום פיהרען פרוכט, גרינסען א. ד. ג. איןווינטער-צייט.

heat'-fe'ver *n.* (היעט'-פי'-ווער) פיבער וואס מען בעקומט פון געפינען זיך אונטער דער ווירקונג פון א גרויסער היץ; א פארם פון זונען-שטיך.

heath *n.* (היעטה) א וויסט שטיק לאנד; א וויסטע, א סטעפע; היידעקרויט [אזא ווילדע פלאנצע]; א זארט קליינער שמעטערלינג [זומער-פויגעלע].

heath'-bell *n.* (היעטה'-בעל) די היידע-קרויט בליהונג.

heath'berry *n.* (היעטה'-בער-אי) אזא שווארצע יאגדע וועלכע וואקסט אויף אן אימער-גרינעם בוימעל אין די סטעפעס פון שאטלאנד, נארד-ענגלאנד און אין די נארדליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. ***crowberry***

heath'-bird *n.* (היעטה'-בוירד) דער בירק-פויגעל וואס געפינט זיך אין די סטעפעס פון ענגלאנד [דער "ער" איז מייסטענס שווארץ און האט א לירע-פערמיגען עק].

heath'-clad *a.* (היעטה'-קלעד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט היידעקרויט.

heath'-cock *n.* (היעטה'-קאק) דער בירק-האהן [אזא שווארצער פויגעל מיט א לירע-פערמיגען עק אין די סטעפעס פון ענגלאנד].

hea'then *n. and a.* (היע'טהן) א הייד, א געצען-דיענער; היידניש; געצען-דיענעריש.

hea'thendom *n.* (היע'טהנ-דאם) היידענטום; די היידען-וועלט [די טיילען פון דער וועלט וועלכע זיינען בעזעצט פון היידען אדער געצען-דיענער].

hea'thenise *v.* (היע'טהנ-איז) ז. ***heathenize***

hea'thenish *a.* (היע'טהנ-איש) היידניש, געצען-דיענעריש; אונוויסענד, ניט ציוויליזירט, ווילד, גרויזאם, אונמענשליך.

hea'thenishly *adv.* (היע'טהנ-איש-לי) אויף א היידנישען אדער געצען-דיענערישען אופן; ניט ציוויליזירט, אונוויסענד, ווילד, גרויזאם, אונמענשליך.

hea'thenishness *n.* (היע'טהנ-איש-נעס) א היידנישער צושטאנד; דאס זיין היידניש.

hea'thenism *n.* (היע'טהנ-איזם) היידענטום; געצען-דיענסט; אונוויסענהייט; אונציוויליזירטקייט; גרויזאמקייט; בארבאריזם, אונמענשליכקייט.

hea'thenize *v.* (היע'טהנ-איז) מאכען פאר א הייד אדער געצען-דיענער.

hea'thenry *n.* (היע'טהנ-רי) היידענטום; געצען-דיענסט.

heath'er *n.* (העטה'-ער) היידעקרויט [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין סטעפעס].

heath'er-bell *n.* (העטה'-ער-בעל) ז. ***heath-bell***

heath'-fowl *n.* (היעטה'-פאול) דער רויטער בירק-פויגעל [אזא פויגעל וואס האלט זיך אויף אין די סטעפעס פון ענגלאנד].

heath'-grass *n.* (היעטה'-גרעס) אזא גראז וואס וואקסט אין פייכטע, קאלטע געגענדען.

heath'-grouse *n.* (היעטה'-גראוס) ז. ***heath-bird***

heath'-hen *n.* (היעטה'-הען) די בירק-הוהן. ז. ***heath-bird***

heath'-pea *n.* (היעטה'-פיע) וואלד-ארבעס [א מין ווילדע ארבעס].

heath'-poult *n.* (היעטה'-פאולט) א בירק-היהנדעלע. ז. ***heath-bird***

heath'-pout *n.* (היעטה'-פאוט) ז. ***heath-poult***

hea'thy *a.* (היע'-טהי) פערוואקסען מיט היידעקרויט [א מין ווילדע פלאנצע]; וואס איז שייך צו היידעקרויט.

heat'ing *a.* (היעט'-אינג) דערהיצענד, הייס-מאכענד; וואס גיט היץ.

heat'ingly *adv.* (היעט'-אינג-לי) דערהיצענדיג, מאכענדיג הייס; ווערענדיג הייס.

heat'ing-pow'er *n.* (היעט'-אינג-פאו'-ער) היץ-קראפט.

heat'ing-tube *n.* (היעט'-אינג-טיוב) א הייץ-רעהר אין א דאמפף-קעסעל.

heat'less *a.* (היעט'-לעס) אהן ווארעמקייט, קאלט.

heat light'ning (היעט לאיט'-נינג) דאס וועטער-לייכטען [בליצען אהן דונערען, וועלכע קומען מייסטענס אין אווענד נאך א הייסען טאג].

heat of youth (היעט אוו יוטה) יוגענד-היץ.

heat'-spot *n.* (היעט'-ספאט) א זומער-שפרענקעל.

heat'-stroke *n.* (היעט'-סטראוק) א היץ-שלאג [וואס קומט פון א הייסען וועטער].

heat'-u'nit *n.* (היעט'-יו'-ניט) די היץ-איינהייט [די איינהייט מיט וועלכער מען מעסט ווארעמקייט. דאס איז די מאס ווארעמקייט וואס פאדערט זיך צו הויבען די טעמפעראטור פון א פונט וואסער אויף איין גראד פארענהייט. ווען מען זאגט, למשל, אז א פונט קויהלען גיט ארויס ביים פערברענען 13,500 היץ-איינהייטען, מיינט עס, אז מען קען מיט דיעזער היץ הויבען די טעמפעראטור פון 13,500 פונט וואסער אויף 1 גראד פארענהייט].

heat'-wave *n.* (היעט'-הווייוו) א היץ-כוואליע [אן אונגעוועהנליך הייס וועטער וואס קומט פון ערגעץ-וואו און האלט אן א לענגערע צייט].

heave *v. and n.* (היעוו) הויבען, ערהויבען, אויפהויבען; מאכען עס זאל אויפגעהן [ווי טייג]; שטויסען, ווארפען; ארויסלאזען א זיפץ; ווענדען, קעהרען אדער דרעהען [א שיף]; זיך הויבען; געהויבען ווערען; אויפגעהן [ווי טייג]; אויפבלאזען זיך; זיך הויבען און פאלען [ווי א כוואליע אדער ווי די לונגען ביים שווערען אטהעמען]; דישען, קייכען [ווי בעת מען איז פערמאטערט]; זיך אנשטרענגען צו ברעכען [פון איבעלקייט]; דאס הויבען, דאס אויפהויבען, דאס שטויסען, דאס ווארפען; א הויב; דאס הויבען זיך און פאלען [ווי כוואליעס]; דאס שווער אטהעמען [דישען, קייכען]; דאס אויפגעהן [פון טייג]; אן אנשטרענגונג צום ברעכען.

heave abroad' (היעוו ע-בראהד') ארויפציהען דעם פלאג אויף א שיף.

heave and in sight! (היעוו ענד אין סאיט) א צורוף צו די מאטראזען, אז זיי זאלען ארויסהויבען דעם אנקער ביז דער אויבערפלעכע פון וואסער.

heave down (היעוו דאון) איינבויגען א

שיף אויף דער זייט כדי צו מאכען רעפעראטורען.

heave in sight (היעוו אין סאיט) זיכטבאר ווערען [וועגען א שיף אדער אן אנדער געגענשטאנד אויף'ן ים].

heave in stays (היעוו אין סטייז) אויסדרעהען די שיף צום ווינד.

heav'en *n.* (העוו'ן) דער הימעל, דער פירמאמענט; יענע וועלט; זעליגקייט, דאס העכסטע גליק.

Heav'en *n.* (העוו'ן) גאט, דער אויבערשטער, דער רבונו של עולם.

heav'en-begot' *a.* (העוו'נ-בי-גאט') ז. *heaven-born*.

Heav'en be praised! (העוו'ן בי פרייזד) גאט זיי דאנק!

heav'en-born *a.* (העוו'נ-בארן) געבארען אין הימעל, הימליש; אראבגעשיקט פון הימעל.

heav'en-bred *a.* (העוו'נ-ברעד) בעשאפען און אויסגעוואקסען אין הימעל.

Heav'en defend' (העוו'ן די-פענד') גאט זאל אבהיטען, חס וחלילה.

heav'en-direc'ted *a.* (העוו'נ-די-רעק'-טעד) געריכטעט צום הימעל; אנגעפיהרט אדער געטריבען פון הימלישע קרעפטען.

heav'en-fal'len *a.* (העוו'נ-פאה'לן) וואס זיינען אראבגעפאלען פון הימעל, וואס זיינען אויפגעשטאנען נעגען גאט.

heav'en-gif'ted *a.* (העוו'נ-גיפ'-טעד) בעגאבט פון הימעל.

heav'en-kiss'ing *a.* (העוו'נ-קיס'-אינג) וואס דערגרייכט דעם הימעל.

heav'enliness *n.* (העוו'נ-לי-נעס) הימלישקייט, געטליכקייט.

heav'enly *a. and adv.* (העוו'נ-לי) וואס איז שייך צום הימעל; הימליש, געטליך; אויסגעצייכענט, פראכטפאל; אויף א הימלישען אדער געטליכען אופן; דורך דער ווירקונג אדער דעם איינפלוס פון הימעל.

heav'enly-min'ded *a.* (העוו'נ-לי-מאינ'-דעד) וואס טראכט אלץ פון הימעל-זאכען; אידעאליסטיש.

heav'enward *adv.* (העוו'נ-הווארד) צום הימעל צו.

heav'enwards *adv.* (העוו'נ-הווארדז) ז. *heavenward*.

heave'-of'fering *n.* (היעוו'-אפ'-ער-אינג) דער הויב-אפפער, תרומה, תנופה [א קרבן, וועלכען די כהנים פלעגען אויפהויבען אין דער הויך מיט די הענד איידער זיי פלעגען איהם לעגען אויף'ן מזבח].

heave out (היעוו אוט) ארויסהויבען א שיף פון וואסער און אויסבויגען זי אויף א זייט צום רייניגען אדער צום פערריכטען.

hea'ver *n.* (היע'-ווער) דער אדער דאס וואס הויבט אויף; א לאסט-טרעגער אין א האפען; א הויב-שטאנג.

heaves *n.* (היעווז) א פערד-קראנקהייט, ביי וועלכער דאס פערד אטהעמט זעהר שווער.

heave'-shoul'der *n.* (היעוו'-שאול'-דער) דער שוק התרומה [די לאפעטקע אדער פלאנקען פון א קרבן, וואס מען פלעגט אויפהויבען אין דער הויך אלס א ווידמונג צו גאט און פלעגט בעלאנגען צו די כהנים].

heave the lead (היעוו טהי לעד) אויסמעסטען די טיעפקייט פון וואסער מיט א בלייענער וואג אויף א שטריק.

heave'-thigh *n.* (היעוו'-טהאי) די פלאנקען פון א קרבן, וואס מען פלעגט אויפהויבען אין דער הויך אלס ווידמונג צו גאט און פלעגט בעלאנגען צו די כהנים.

heave to (היעוו טו) ברייננען א שיף צום שטילשטאנד; אויסדרעהען דעם פאדערטייל פון א שיף צום ווינד, כדי זי אבצושטעלען.

heave togeth'er (היעוו טו-געטה'-ער) מאכען א פיש-פאנג בשותפות; זיין שותפים [אויף דער שפראך פון פישער].

heave up (היעוו אפ) אויפהויבען, ארויפציהען.

heav'ies *n.* (העוו'-איז) שווער-בעוואפענטע קאוואלעריע; אקטיארען וואס שפיעלען בכבוד'ע אדער בעלעהרענדע ראלען; שווערע, ניט-ריהרעוודיגע מענשען, טעמפע מענשען.

heav'ily *adv.* (העוו'-אי-לי) מיט גרויס שוועריגקייט; ווי א לאסט; שווערליך; לאנגזאם, נודנע; געדיכט, מאסיוו, דיק.

heav'iness *n.* (העוו'-אי-נעס) שווערקייט; שווערמוטיגקייט, טרויעריגקייט.

hea'ving *n.* (היע'-ווינג) די הויבונג; דאס אויפהויבען; די אויפבלאזונג; דאס הייבען זיך פון כוואליעס; דאס הויבען זיך פון הארץ, שווערע אטהעמונג.

hea'vings *n.* (היע'-ווינגז) שווערע אטהעמונג.

heav'y *a. and n.* (העוו'-אי) שווער, אונגעהייער גרויס אדער שטארק; וואס טהוט עפעס אויף א גרויסען שטייגער; דיק; געדיכט [וועגען פליסיגקייטען]; ניט גוט אויפגעגאנגען [וועגען ברויט]; אנגעזאפט מיט פייכטקייט [וועגען דער לופט]; שטיקענד [וועגען א גערוך]; ליידענדיג פון א שווערען אטהעמען [וועגען פערד]; שווערפעליג, אומעטיג, טעמפ, נאריש, דערשלאגען, לאנגווייליג, געדריקט; די ראלע פון א בכבוד'ען מענשען אין א טעאטער-פארשטעלונג; אן אקטיאר וואס שפיעלט אזא ראלע; א סאלדאט פון דער שווערער ארטילעריע אדער קאוואלעריע.

heav'y hand (העוו'-אי הענד) אונטערדריקונג.

heav'y-han'ded *a.* (העוו'-אי-הענ'-דעד) ניט ריהרעוודיג, אומגעלומפערט; דריקענד, אונטערדריקענד.

heav'y-head'ed *a.* (העוו'-אי-העד'-עד) וואס האט א פערשטאפטען קאפ; דום, טעמפ.

heav'y-hear'ted *a.* (העוו'-אי-האר'-טעד) מיט א שווערען געמיטה, טרויעריג, אומעטיג, נידערגעשלאגען.

heav'y met'al (העוו'-אי מעט'-על) גרויסע שיס-געוועהר; גרויסע מאכט אדער איינפלוס.

heav'y sale (העוו'-אי סייל) א לאנגזאמער פערקויף, א שטילער, שוואכער האנדעל.

heav'y sea (העוו'-אי סיע) א שטורמדיגער ים.

heav'y sleep (העוו'-אי סליעפ) א שווערער שלאף, א שטארקער שלאף.

heav'y-weight *n.* (העוו'-אי-הווייט) איינער וואס וועגט פיעל, א שווערער מענש [הויפטזעכליך וועגען א פראפעסיאנעלען פויסט-קעמפפער]; א וויכטיגער, איינפלוסרייכער מענש.

heav'y with sleep (העוו'-אי הוויטה סליעפ) שטארק שלעפריג, פערטשאדעט פון שלעפריגקייט.

Heb. אבקירצונג פון *Hebrew*.

heb'domad *n.* (העב'-דא-מעד) ...ען
..., א וואך; די צאהל זיבען; די פאר-
...עלונג פון זיבען; דאס זיין זיבען אין
...הל; די סומע פון זיבען.

hebdom'adal *a.* (...ב-דאמ'-ע-רעל)
...בענטליך; וואס פאסירט אדער ערשיינט
... זיבען טעג.

hebdom'adally *adv.* (...ב-דאמ'-ע-
...-אי) אויף דער וואך; פון וואך צו
...ך.

hebdom'adary *a. and n.* (...ב-דאמ'-
...ע-רי) וועכענטליך; ביי די קאטוילי-
... — איינער פון א קירך אדער מאנאס-
..., וועלכער ערפילט אין א געוויסער
...ך אלע פפליכטען, וואס עס דארף אויס-
...הרען דער עלטערער פון קירך אדער
... מאנאסטיר.

hebdom'ader *n.* (...ב-דאמ'-ע-דער)
... די קאטויליקען — איינער וואס ער-
...ט אין א קירך אדער מאנאסטיר געווי-
... פליכטען אין פערלויף פון א וואך.
ז. *hebdomadary*.

heb'etate *v. and a.* (...ב'-אי-טייט)
...כען טעמפ אדער דום; פערטעמפען;
... באטאניק — וואס האט א טעמפען און
...יכען שפיץ [וועגען געוויסע פלאנצען];
...מפ, דום, נאריש.

hebeta'tion *n.* (העב-אי-טיי'-שאן) ...ם
...כען אדער דאס ווערען טעמפ אדער
...

heb'etude *n.* (העב'-אי-טיוד) ...טהייט,
...רישקייט, טעמפקייט.

Hebr. *Hebrew* ...קירצונג פון ווארט

Hebra'ic *a.* (הי-בריי'-איק) ...ברעאיש;
...ס איז שייך צו די העברעער אדער אי-
...

Hebra'ical *a.* (הי-בריי'-אי-קעל) ...ס
... שייך צו העברעער אדער אידען.

Hebra'ically *adv.* (...-בריי'-אי-קעל-
...) אויף דעם העברעאישען שטייגער.

Hebra'icize *v.* (...-בריי'-אי-סאיז)
...ברעאיזירען, מאכען העברעאיש.

Hebraisa'tion *n.* (...-בריי-אי-זיי'-
...ן) ז. *Hebraization*.

He'braise *v.* (...'-בריי-איז)
ז. *Hebraize*.

He'braism *n.* (הי'-בריי-איזם) ...ברע-
...ום, דאס וואס איז כאראקטעריסטיש
...ר דער העברעאישער שפראך; די כא-
...קטעריסטישע אייגענשאפטען פון אידי-
...ן פאלק.

He'braist *n.* (הי'-בריי-איסט) ...העברא-
...סט, א קענער פון דער העברעאישער
...ראך און למודים; איינער וואס איז
...רכגעדרונגען מיט דעם אידישען גייסט.

Hebrais'tic *a.* (...-בריי-איס'-טיק)
...ס איז שייך אדער עהנליך צו דער העב-
...אישער שפראך אדער צו אידישע זיטען
...ן מנהגים.

Hebrais'tical *a.* (...-בריי-איס'-טי-
...ל) ז. *Hebraistic*.

Hebrais'tically *adv.* (...-בריי-איס'-
...-קעל-אי) אויף א העברעאישען אדער
...דישען שטייגער.

Hebraiza'tion *n.* (...-בריי-אי-זיי'-
...ן) דאס העברעאיזירען, דאס מאכען
...ברעאיש אדער אידיש.

He'braize *v.* (הי'-בריי-איז) ...ברעאיזי-
...ן, מאכען העברעאיש אדער אידיש.

He'brew *n. and a.* (הי'-ברוה) ...איד,
... העברעער; די העברעאישע שפראך,
...ון קודש; העברעאיש, וואס איז שייך
... די העברעער אדער אידען.

He'brew cal'endar (...י'-ברוה קעל'-

ענ דאר) דער אידישער קאלענדאר אדער לוח [12 מאנאטען אין א געוועהנליכען יאהר צו 29 און 30 טעג אין א מאנאט און 13 מאנאטען אין א עבור־יאהר].

He'brew char'acter (הי'-ברוה קער'-עק-טער) א אידישער טיפ אויף דער ביהנע.

He'brew char'acters (הי'-ברוה קער'-עק-טערז) העברעאישע שריפט, אידישע בוכשטאבען.

Yiddish print uses Hebrew characters.

He'brewess *n.* (הי'-ברוה-עס) א אי־דין, א אידישע פרוי.

He'brewist *n.* (הי'-ברוה-איסט) ז. *Hebraist*.

Hebri'cian *n.* (הי-ברי'-שען) א העברא־איסט, א קענער פון לשון קודש.

he'-cat *n.* (הי'-קעט) א קאטער.

hec'atomb *n.* (העק'-ע-טאם) א העקא־טאמב, אן אפפער פון הונדערט אקסען [אין אלטערטום]; א גרויסע שחיטה פון מענשען אדער בהמות.

heck *n.* (העק) א גראטע; א גראטען־עהנליכע פיש־נעץ.

heck'le *v. and n.* (העקל) 1. קעמען אדער בערשטען פלאקס; 2. אונטערברע־כען א רעדנער מיט א רייה פראגען, כדי איהם צו צומישען און פערפלאנטערען; 3. אן אינסטרומענט צו בערשטען אדער קעמען פלאקס.

2. The crowd heckled the speaker in an attempt to confuse him.

heck'ler *n.* (העק'-לער) א פלאקס־קע־מער; איינער וועלכער אונטערברעכט א רעדנער מיט א רייה פראגען כדי צו פער־טומלען איהם.

hec'tare *n.* (העק'-טעהר) א העקטאר [א לאנד־מאס גלייך 10 טויזענד קוואדראט מע־טער אדער אן ערך 2 ½ אקער].

hec'tic *a. and n.* (העק'-טיק) שווינדזיכ־טיג; שווינדזוכט, אויסצעהרונג; צעהר־פיבער; א מאמענטאלע רויטקייט פון נע־זיכט.

hec'tical *a.* (העק'-טי-קעל) שווינדזיכ־טיג.

hec'tically *adv.* (העק'-טי-קעל-אי) שווינדזיכטיג; דורך אויסצעהרונג.

hec'togram *n.* (העק'-טא-גרעם) א העק־טאגראם [א געוויכט פון 100 גראם].

hec'togramme *n.* (העק'-טא-גרעם) ז. *hectogram*.

hec'tograph *n. and v.* (העק'-טא-גרעף) א העקטאגראף [אזא כעמישע פער־גליווערטע מאסע וועלכע ווערט געברויכט אראבצונעהמען מעהרערע קאפיעס פון שריפטען וואס זיינען געשריבען מיט קא־פיר־טינט]; קאפירען מיט א העקטאגראף.

hectograph'ic *a.* (העק-טא-גרעפ'-איק) געמאכט מיט א העקטאגראף; וואס איז שייך צו א העקטאגראף.

hec'toid *a.* (העק'-טאיד) עהנליך צו צעהר־פיבער.

hec'toliter *n.* (העק'-טא-לי-טער) א העקטאליטער [א מאס פון 100 ליטער, גלייך 26 מיט 4 צעהנטעל אמעריקאנער גאלאן].

hec'tolitre *n.* (העק'-טא-לי-טער) ז. *hectoliter*.

hec'tometer *n.* (העק'-טא-מי-טער) א העקטאמעטער [א לענגען־מאס פון 100 מעטער, גלייך 328 פוס מיט איין צאל].

hec'tometre *n.* (העק'-טא מי-טער) ז. *hectometer*.

hec'tor *n. and v.* (העק'-טאר) א סקאנ־דאליסט, א טומעלטאנט; א בויאן; בויא־נעווען; דראחען, סטראשען, שרעקען; קיועלען; בעליידיגען.

Hecto'rean *a.* (העק-טאו'-רי-ען) ז. *Hectorian*.

Hecto'rian *a.* (העק-טאו'-רי-ען) וואס איז שייך אדער עהנליך צו העקטאר, דעם טראיאנישען העלד.

he'd אן אבקירצונג פון די ווערטער *he had* אדער פון *he would*.

hed'dle *n. and v.* (העדל) ווערטיקאלע אנגעצויגענע שטריקלעך אדער דראטען פון א וועבשטוהל וועלכע האבען שלייפען אין מיטען, דורך וועלכע דאס וועב־שיפעל ווערט דורכגענומען; דורכציהען דאס וועב־שיפעל דורך די שלייפען פון די ווערטי־קאלע שטריקלעך אדער דראטען פון א וועבשטוהל.

hedera'ceous *a.* (העד-ע-ריי'-שיאס) וואס געהערט אדער איז עהנליך צו דער עפיי־פלאנצע [אזא קלעטערענדע פלאנ־צע]. ז. *ivy*.

hederif'erous *a.* (העד-ע-ריפ'-ע-ראס) וואס גיט ארוים עפיי. ז. *ivy*.

hedge *n. and v.* (העדזש) א צאם אדער פערצאמונג פון א קנסטארניק אדער פון קליינע בוימעלעך וועלכע וואקסען געדיכט; אבצאמען; פערצאמען; ארומצאמען; איינשליסען; זיך בעהאלטען, אויסווייכען; וועטען זיך אויף ביידע זייטען כדי זיך אויף אלע פעלע צו פערזיכערען; בעזאר־גען זיך מיט א מיטעל ווי זיך ארויסצו־מאכען.

hedge a bet (העדזש ע בעט) וועטען אין ביידע זייטען [פאר און געגען, כדי זיך צו זיכערען ניט צו פערלירען].

hedge'-bill *n.* (העדזש'-ביל) אזא קרום מעסער צו בעשניידען די בוימלעך פון א קוסטארניק.

hedge'-born *a.* (העדזש'-בארן) געבא־רען אונטער א פלאנקען [פון א פראסטער משפחה].

hedge'-cree'per *n.* (העדזש'-קריע'-פער) א וואגאבונד, א בראדיאגע, א גנב, א באנדיט.

hedge'-gar'lic *n.* (העדזש'-גאר'-ליק) אזא פלאנצע וועלכע האט דעם ריח פון קנאבעל. זי האט גרייסע דיקע בלעטער, וועלכע וואקסען אפט צוויי פוס הויך.

hedge'hog *n.* (העדזש'-האג) דער איגעל אדער יאזשיק [אזא חיה'לע וואס איז בע־דעקט מיט א פעלכעל פול מיט שטעכיגע נאדלען און קען זיך צונויפדרעהען ווי א קנויל]; דער הארן־איגעל [אזא פלאנצע וואס איהרע זאמען זיינען בעדעקט מיט שטעכיגע נאדעלעך].

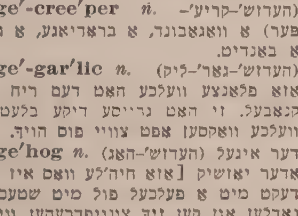

Hedgehog

hedge'-hys'sop *n.* (העדזש'-היס'-אפ) גאטס־גנאדען־קרויט [אזא ביטערע גיפטי־גע פלאנצע וועלכע ווערט געברויכט אלס הייל־מיטעל].

hedge'-knife *n.* (העדזש'-נאיף) אזא מעסער ארומצושניידען קוסטארניקעס.

hedge'-mar'riage *n.* (העדזש'-מער'-אידזש) א געהיימע חתונה; א חתונה וואס ווערט געפראוועט דורך אן עם־הארצות'די־גען וואנדערענדען גייסטליכען.

hedge'-mus'tard *n.* (העדזש'-מאס'-טארד) דער וועגע־זענעפט [אזא פלאנצע מיט שארפע בלעטער און געלבער בליהונג, וועלכע פלעגט אמאל געברויכט ווערען אין מעדיצין].

hedge'-net'tle *n.* (העדזש'-נעטל) אזא פלאנצע וואס וואקסט אין קוסטארניקעס.

hedge'-pars'ley *n.* (העדזש'-פארס'-לי) ערד־רויך [אזא פלאנצע]. ז. *hen's-foot*.

hedge'-par'son *n.* (העדזש'-פאר'-סאן) א וואנדערענדער עם־הארצות'דיגער גייסט־ליכער [אמאל אין ענגלאנד].

hedge'-plant *n.* (העדזש'-פלענט) די צאם־פלאנצע [אזא קליין בוימעל וואס ווערט געפלאנצט אלס א צאם].

hedge'-priest *n.* (העדזש'-פריעסט) ז. *hedge -parson*.

hedg'er *n.* (העדזש'-ער) א צאם־מאכער, א פערצאמער.

hedge'-row *n.* (העדזש'-ראו) א פער־צאמונג געמאכט פון בוימער.

hedge'-school *n.* (העדזש'-סקוהל) א שוהל אונטער דעם פרייען הימעל; אן ארעמע, פראסטע שוהל.

hedge'-spar'row *n.* (העדזש'-ספער'-או) דער צאם־שפערלינג [אזא קליין פוי־געלע וואס מען זעהט אפט זיצען אויף פלאנקענס].

hedge'-war'bler *n.* (העדזש'-הוואהר'-בלער) ז. *hedge-sparrow*.

hedg'ing *n.* (העדזש'-אינג) דאס מאכען א צאם פון בוימלעך.

hedg'ing-bill *n.* (העדזש'-אינג-ביל) ז. *hedge-bill*.

hedon'ic *a.* (הי-דאנ'-איק) וואס בע־שטעהט אין פערגניגען, וואס פערשאפט פערגניגען; וואס איז שייך צום העדאניזם [די לעהרע, אז פערגניגען איז דער הויפט־ציעל פון מענשליכען לעבען].

hedon'ical *a.* (הי-דאנ'-אי-קעל) ז. *hedonic*.

hedon'ics *n.* (הי-דאנ'-איקס) דער טייל פון עטיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פרינציפען פון פערגניגען.

he'donism *n.* (הי'-דא-ניזם) הידאניזם, די לעהרע פון געוויסע גריכישע פילאזא־פען, אז פערגניגען איז דאס העכסטע גוטס אין מענשליכען לעבען; עגאאיזם, אייגענ־ליעבע.

he'donist *n.* (הי'-דא-ניסט) אן אנהענ־גער פון העדאניזם. ז. *hedonism*.

hedonis'tic *a.* (הי-דא-ניס'-טיק) העדא־ניסטיש, וואס איז שייך צו העדאניזם. ז. *hedonism*.

heed *v. and n.* (היעד) נעהמען אין אכט, זיין פארזיכטיג, בעאכטען; פארזיכ־טיגקייט; דאס נעהמען אין אכט.

heed'ful *a.* (היעד'-פול) פארזיכטיג, אויפמערקזאם.

heed'fully *adv.* (היעד'-פול-אי) מיט פארזיכטיגקייט, מיט אויפמערקזאמקייט.

heed'fulness *n.* (היעד'-פול-נעס) פאר־זיכטיגקייט; אויפמערקזאמקייט.

heed'less *a.* (היעד' לעס) אונפארזיכטיג; אונאויפמערקזאם; אונבעזאנען.

heed'lessly *adv.* (היעד'-לעס-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט; מיט אונאויפמערקזאמ־קייט; מיט אונבעזאנענהייט.

heed'lessness *n.* (היעד'-לעס-נעס) אונ־פארזיכטיגקייט; אונאויפמערקזאמקייט; אונבעזאנענהייט.

hee'haw *n. and v.* (הי'-האה) דער גע־שריי פון אן עזעל; שרייען "הי־האה" ווי אן עזעל.

heel *n. and v.* (היעל) א פיאטע; א קנאפעל, אן אבזאץ; דער פוס, דער הינטערשטער פוס פון א פערד; דאס איינבויגען [א שיף] אויף א זייט; ארויפלעגען א קנאפעל אויף א שוך; איינשטריקען א פיאטע אין א זאק; כאפען פאר די פיאטעס; בעוואפענען מיט שפארען [ווי א קאמפף-האהן]; בעוואפענען; איינבויגען [א שיף] אויף א זייט; זיך איינבויגען אויף א זייט.

heel'-ball *n.* (היעל'-באהל) א שטיק וואקס, וואס שוסטער בענוצען, אום צוצוגעבען א גלאנץ דעם קנאפעל.

heel'-blank *n.* (היעל'-בלענק) ז. ***heel-lift***.

heel'-bone *n.* (היעל'-באון) דער פיאטע-ביין.

heeled *a.* (היעלד) מיט קנאפעל, מיט אבזאצען.

heel'er *n.* (היעל'-ער) א פאליטישער אונטערשטופער, א נידריגער, פערדארבענער פאליטישער אגענט פון א פראפעסיאנעלען פאליטיקאן; איינער וואס מאכט קנאפעל צו שיך; א לייזדיג-געהער, א בייטעל-שניידער, אן אויסוואורף; אין גנבים-שפראך — איינער וואס ווארפט אונטער א בייטעל מיט פאלש געלד צו פערבייגעהער און דאן טיילט ער זיך מיט איהם מיט דעם "געפינס" ארויסנארענדיג פון איהם ראיעל געלד אויף זיין חלק.

heel'ing-er'ror *n.* (היעל'-אינג-ער'-אר) אן אבווייכונגס-פעהלער פון דער קאמפאס-נאדעל אויף א שיף וואס קומט דורך דעם מאגנעטישען איינפלוס פון די אייזען-מאסען פון דער שיף.

heel'-i'ron *n.* (היעל'-אי'-ערן) אן אייזערנע פאדקאווע אדער פלאטע וואס ווערט געלעגט אויף א קנאפעל פון א שוך, כדי ער זאל זיך ניט אזוי גיך אבטראגען.

heel'-lift *n.* (היעל'-ליפט) איינע פון די לעדער-בלעטלעך פון וועלכע א שוך-קנאפעל ווערט געמאכט.

heel'-machine' *n.* (היעל'-מע-שין') א קנאפעל-מאשין [א מאשין צו מאכען קנאפעל פאר שיך].

heel'-piece *n.* (היעל'-פיעס) אן אבזאץ, א קנאפעל; א פיאטע [פון א זאק].

heel'piece *v.* (היעל'-פיעס) ז. ***heeltap***.

heel'-plate *n.* (היעל'-פלייט) אן אייזערנע פלאטע וואס ווערט צוגעשלאגען צו א שוך-קנאפעל; א קליין פיער-קאנטיג שטיקעל אייזען מיט א לאך אין מיטען וואס ווערט אריינגעשטעלט אין דעם קנאפעל פון א שוך צום בעפעסטיגען שליט-שוה [קאנקים].

heel'-post *n.* (היעל'-פאוסט) דער הינטערשטער שטענדער-באלקען פון א שטאל; דער באלקען וואס אונטערשטיצט די טרייב-שרויף פון א דאמפף-שיף; דאס ביישטידעל פון טהיר צו וועלכען די זאווייעסעס ווערען אנגעשלאגען.

heel'-seat *n.* (היעל'-סיעט) דער ארט פון א שוך וואו דער קנאפעל איז אנגעשלאגען.

heel'-shave *n.* (היעל'-שייוו) אזא געצייג ארומצושניידען און ארומצופוצען דעם קנאפעל פון א שוך.

heel'-tap *n.* (היעל'-טעפ) אן אבזאץ-בלעטעל אדער לעדערעל; דאס ביסעל משקה וואס בלייבט איבער אין גלעזעל נאך'ן טרינקען.

heel'tap *v.* (היעל'-טעפ) ארויפלעגען אבזאץ-בלעטלעך.

heel'-tip *n.* (היעל'-טיפ) א שטיקעל אייזען וואס ווערט צוגעשלאגען צו א קנאפעל ער זאל זיך אזוי גיך ניט אבטראגען.

heel'-trim'mer *n.* (היעל'-טרימ'-ער) א מאשין צום ארומפוצען קנאפעל.

heer *n.* (היער) א לענגען מאס פאר גארן [פאדים] פון 600 יארד.

heft *n. and v.* (העפט) א הענטעל, א גריעף, א שטיעל; געוויכט, שווערקייט; דער הויפט-פונקט אדער דער שווער-פונקט פון עפעס; גויט, א גויט-צושטאנד; א העפט צום שרייבען; פראבירען דאס געוויכט דורך אויפהויבען; אויפהויבען; אבוועגען.

hef'ty *a.* (העפ'-טי) געוויכטיג; וואס האט געוויכט; לייכט אויפצוהויבען.

Hege'lian *a. and n.* (הי-גי'-ליען) וואס איז שייך צו העגעל אדער צו זיין פילאזאפישער סיסטעם; וואס איז געגרינדעט פון העגעל; א העגעליאנער, אן אנהענגער פון דער העגעליאנישער פילאזאפיע אדער פון העגעל. ז. ***Hegelianism***.

Hege'lianism *n.* (הי-גי'-ליען-איזם) העגעליאניזם, די פילאזאפישע סיסטעם פון דעם דייטשען פילאזאף געארג ווילהעלם פרידריך העגעל [געבארען 1770, געשטארבען 1831]. דער הויפט-געדאנק פון העגעל'ס פילאזאפיע איז, אז אלעס וואס עקזיסטירט סאי אין דער מאטעריעלער, סאי אין דער גייסטיגער וועלט, איז אן ענטוויקלונג און אפענבארונג פון דעם אייביגען אבזאלוטען גייסט און אז אלעס קעהרט זיך אום צוריק צו דיעזען גייסט. דיעזער גייסט ווייזט זיך אלזא ארויס אין אנפאנג און אין דעם סוף פון דער ענטוויקלונג, וועלכע קומט פאר אויף א דיאלעקטישען שטייגער, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען פון "זיין", "ניט זיין" און "ווערען" אדער פון א טעזיס [בעהויפטונג], אנטי-טעזיס [געגען-בעהויפטונג] און א סינטעזיס [א פעראייניגונג].

Hege'lianize *v.* (הי-גי'-ליען-איז) ווערען א העגעליאנער, ווערען אן אנהענגער פון העגעל'ס פילאזאפיע. ז. ***Hegelianism***.

He'gelism *n.* (היי'-געל-איזם) ז. ***Hegelianism***.

heg'emon *n.* (העדזש'-ע-מאן) א העגעמאן, א פיהרער, איינער אדער עפעס וואס האט די הויפט-מאכט אדער דעם הויפט פאליטישען איינפלוס [הויפטזעכליך ווענען א שטאאט].

hegemon'ic *a.* (הי-דזשי-מאנ'-איק) העגעמאניש, הערשענד, פיהרענד, וואס שפיעלט די הויפט-ראלע. ז. ***hegemony***.

hegemon'ical *a.* (הי-דזשי-מאנ'-אי-קעל) ז. ***hegemonic***.

he'gemony *n.* (הי'-דזשי-מא-ני) העגעמאניע, הערשאפט, איבערהערשאפט, פיהרערשאפט [הויפטזעכליך ווענען דעם פאליטישען איינפלוס, הערשאפט אדער פיהרערשאפט פון איין שטאאט בנוגע צו א צווייטען].

heg'ira *n.* (העדזש'-אי-רא) ז. ***hejira***.

he'-goat *n.* (הי'-גאוט) א באק.

hegu'men *n.* (הי-גיו'-מען) אן איגומען [א הויפט פון א מאנאסטיר].

hegu'mene *n.* (הי-גיו'-מע-ניע) די הויפט, די אויפזעהערין פון א מאנאסטיר.

hegu'meness *n.* (הי-גיו'-מע-נעס) ז. ***hegumene***.

hegu'menos *n.* (הי-גיו'-מע-נאס) ז. ***hegumen***.

heif'er *n.* (העפ'-ער) א קאלב, א טעליצע.

heigh *int.* (האי) היי! [א צורוף].

heigh'-ho *int.* (האי'-האו) אהו! אך! א! [אן אויסרוף פון פערוואונדערונג, איבערראשונג, ענטציקונג, מיעדקייט אדער לאנגווייליגקייט].

height *n.* (האיט) די הויך; הויכקייט; הויכע שטעלונג; פראמינענטקייט; דער העכסטער טייל, דער שפיץ; דער העכסטער גראד, די העכסטע שטופע; א הויכער פלאץ, א בארג.

heigh'ten *v.* (האי'-טן) העכערען, אויפהויבען; דערהויבען, מאכען ערהאבענער אדער פראמינענטער; ווערען העכער, גרעסער, ערהאבענער אדער פראמינענטער.

height of the sea'son (האיט אוו טהי סיע'זן) די סאמע סעזאן-צייט, דער סאמע ברען פון סעזאן.

hei'nous *a.* (היי'-נאס) אבשייליך, נידערטרעכטיג; אונגעהייער, שרעקליך.

hei'nously *adv.* (היי'-נאס-לי) אויף אן אבשייליכען, אבשטויסענדען אדער שרעקליכען שטייגער; אונגעהייער.

hei'nousness *n.* (היי'-נאס-נעס) אבשייליכקייט; אונגעהייערקייט; שווידערליכקייט.

heir *n. and v.* (עהר) א יורש; ירשנ'ען.

heir'-appar'ency *n.* (עהר'-ע-פעהר'-ענ-סי) דאס זיין א זיכערער יורש. ז. ***heir apparent***.

heir appar'ent (עהר ע-פעהר'-ענט) א זיכערער יורש [אין נעגענזאץ צו איינעם וואס קען פערלירען זיין רעכט אויף ירושה צוליעב דעם געבורט פון אן אנדער יורש].

heir at law (עהר עט לאה) דער געזעצליכער יורש, דער נאהנטסטער יורש.

heir'dom *n.* (עהר'-דאם) ערבשאפט; דאס זיין א יורש.

heir'ess *n.* (עהר'-עס) א יורש'טע.

heir'-land *n.* (עהר'-לענד) ירושה-לאנד.

heir'less *a.* (עהר'-לעס) אהן יורשים.

heir'loom *n.* (עהר'-לוהם) אלטע פאמיליען-זאכען [הויפטזעכליך קליינינקייטען וואס געהען איבער בירושה פון דור צו דור].

heir presump'tive (עהר פרי-זאמפ'-טיוו) א ניט-זיכערער יורש [איינער וואס קען פערלירען זיין רעכט אויף ירושה, ווען עס זאל געבוירען ווערען א נעהנטערער יורש].

heir'ship *n.* (עהר'-שיפ) ירושה-רעכט, ערבשאפט; דאס זיין א יורש.

hej'ira *n.* (העדזש'-אי-רא) דאס אנטלויפען; מאכמעד'ס אנטלויפען פון מעקא [דעם 16טען יולי 622 נאך דער קריסטליכער צייט-רעכנונג. פון דיעזען טאג הויבט זיך אן די מאכמעדאנישע צייט-רעכנונג]; די מאכמעדאנישע צייט-רעכנונג.

hek'togram *n.* (העק'-טא-גרעם) ז. ***hectogram***.

hek'tograph *n. and v.* (העק'-טא-גרעף) ז. ***hectograph***.

hel'coid *a.* (העל'-קאיד) ענליך צו א געשוויר; בעדעקט מיט געשווירען.

helcol'ogy *n.* (העל-קאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט געשווירען און אויפרייסונגען.

hel'coplasty *n.* (העל'-קא-פלעס-טי) דאס בעדעקען א געשוויר מיט פרעמדער הויט [אדער פון דעם קראנקען אליין אדער פון אן אנדער מענשען], אום ער זאל זיך גיכער פערהיילען.

held (העלד) געהאלטען. ז. ***hold***.

he'liac *a.* (הי'-לי-עק) ז. ***heliacal***

heli'acal *a.* (הי-לאי'-ע-קעל) וואס פערגעהט אדער געהט אויף כמעט אין איין צייט מיט דער זון [וועגען שטערען].

Helian'thus *n.* (הי-לי-ענ'-טהאס) דער מין זון=בלומען [אמעריקאנישע פלאנצען מיט געלבע אדער פורפורנע בלומען, וועלכע ניבען ארוים האניג און א געלבע פארב].

hel'ical *a.* (העל'-אי-קעל) עהנליך צו א ספיראלע, ווי א ספיראלע.

helic'iform *a.* (הי-ליס'-אי-פארם) ז. ***helical***

hel'icine *a.* (העל'-אי-סין) געדרעהט; ווי א ספיראלע; וואס איז שייך צום אויער=מושעל.

hel'icograph *n.* (העל'-אי-קא-גרעף) אן אינסטרומענט צו צייכענען ספיראל=ליניען.

hel'icoid *a.* (העל'-אי-קאיד) ווי א ספיראלע; געדרעהט, עהנליך צו א שרויף.

helicoi'dal *a.* (העל-אי-קאי'-דעל) ז. ***helicoid***

helicom'etry *n.* (העל-אי-קאמ'-ע-טרי) דאס צייכענען אדער מעסטען ספיראל=ליניען.

hel'icon *n.* (העל'-אי-קאן) א העליקאן [אזא מעשענער מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט].

Helicon

helicop'ter *n.* (הי-לי-קאפ'-טער) א לופט=שיף וועלכע ווערט געהויבען פון א טרייב=שרויף.

heliocen'tric *a.* (הי-לי-א-סענ'-טריק) העליאצענטריש, וואס איז שייך צו דער זון אלס מיטעלפונקט [פון דער זונען=סיסטעם]; וואס איז שייך צו דער לאגע פון א שטערן בנוגע צו דער זון אדער ווען ער וואלט בעאבאכטעט געווארען פון דער זון.

heliocen'trical *a.* (הי-לי-א-סענ'-טרי-קעל) ז. ***heliocentric***

heliocentric'ity *n.* (הי-לי-א-סענ-טריס'-אי-טי) העליאצענטראליטעט: דאס זיין העליאצענטריש; דאס פערהעלטניס צו דער זון אלס צענטער אדער מיטעלפונקט. ז. ***heliocentric***

heliochro'mic *a.* (הי-לי-א-קראו'-מיק) העליאכראמיש, וואס איז שייך צו העליאכראמיע [די קונסט צו פאטאגראפירען אין נאטירליכע פארבען].

heliochro'moscope *n.* (הי-לי-א-קראו'-מא-סקאופ) א העליאכראמאסקאפ [אן אפאראט צו פאטאגראפירען אין נאטירליכע פארבען].

heliochro'motype *n.* (הי-לי-א-קראו'-מא-טאיפ) א העליאכראמיש בילד [פאטאגראפירט אין די נאטירליכע פארבען].

helioch'romy *n.* (הי-לי-אק'-רא-מי) העליאכראמיע [די קונסט צו פאטאגראפירען אין נאטירליכע פארבען].

heliochry'sin *n.* (הי-לי-א-קראי'-סין) זון=געלב [אזא מין אראנזש פארב].

heliocom'ete *n.* (הי-לי-א-קאמ'-אים) א העליאקאמעט [א ליכט=פאס נאך דעם זון=אונטערגאנג].

he'lio-engra'ving *n.* (הי'-לי-או-ענ-גריי'-ווינג) ז. ***photo-engraving***

he'liograph *n.* and *v.* (הי'-לי-א-גרעף) א העליאגראף, אן אפאראט צו געבען ליכט=סיגנאלען; אן אינסטרומענט צו פאטאגראפירען די זון; א בילד גענומען דורך א העליאגראף; א פאטאגראפיש בילד, א פאטאגראפיע; געבען סיגנאלען דורך א העליאגראף; פאטאגראפירען.

heliog'rapher *n.* (הי-לי-אג'-רע-פער) איינער וואס גיט סיגנאלען דורך א העליאגראף; איינער וואס פאטאגראפירט די זון, צייכענט א מאפע פון דער זון אדער בעשרייבט די זון; א פאטאגראף. ז. ***heliograph***

heliograph'ic *a.* (הי-לי-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו א העליאגראף [אן אינסטרומענט צו געבען ליכט=סיגנאלען אדער צו פאטאגראפירען די זון]; וואס איז שייך צו העליאגראפיע. ז. ***heliography***

heliograph'ical *a.* (הי-לי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***heliographic***

heliog'raphy *n.* (הי-לי-אג'-רע-פי) העליאגראפיע, דאס געבען ליכט=סיגנאלען [דורך א העליאגראף], די בעשרייבונג פון דער זון, דאס מאכען א מאפע פון דער זון; פאטאגראפיע. ז. ***heliograph***

heliogra'vure *n.* (הי-לי-א-גריי'-וויור) ז. ***photo-engraving***

he'lioid *a.* (הי'-לי-איד) עהנליך צו דער זון.

heliol'ater *n.* (הי-לי-אל'-ע-טער) א זון=פערגעטערער, איינער וואס דיענט צו דער זון.

heliol'atrous *a.* (הי-לי-אל'-ע-טראס) זון=פערגעטערענד, דיענענדיג צו דער זון.

heliol'atry *n.* (הי-לי-אל'-ע-טרי) זון=פערגעטערונג, דאס דיענען צו דער זון.

heliol'ogist *n.* (הי-לי-אל'-א-דזשיסט) א העליאלאגיסט, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט שטודירען די זון.

heliol'ogy *n.* (הי-לי-אל'-א-דזשי) העליאלאגיע, דער טייל פון אסטראנאמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער זון.

heliom'eter *n.* (הי-לי-אמ'-ע-טער) א העליאמעטער, א זון=מעסטער [אזא אסטראנאמישער טעלעסקאפ].

helioph'ilous *a.* (הי-לי-אפ'-אי-לאס) וואס ווערט צוגעצויגען פון דער זון, וואס ווערט אויפגעלעבט אונטער דער ווירקונג פון די זון=שטראהלען.

heliopho'bia *n.* (הי-לי-א-פאו'-בי-א) א קראנקהאפטע מורא פאר זון=שיין.

heliopho'bic *a.* (הי-לי-א-פאו'-ביק) וואס האט מורא פאר דער זון=שיין, וואס מיידט אויס די זון=שיין.

he'lioscope *n.* (הי'-לי-א-סקאופ) א העליאסקאפ [א זון=גלאז, א זון=טעלעסקאפ].

helioscop'ic *a.* (הי-לי-א-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו א העליאסקאפ, וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון א העליאסקאפ [א זון=גלאז, א זון=טעלעסקאפ].

heliospher'ical *a.* (הי-לי-א-ספער'-אי-קעל) קיילעכדיג ווי די זון.

he'liostat *n.* (הי'-לי-א-סטעט) א העליאסטאט [אן אינסטרומענט, וועלכער רעפלעקטירט די זון=שטראהלען אין איין בעשטימטער ריכטונג אין פערלויף פון גאנצען טאג].

he'liotrope *n.* (הי'-לי-א-טראופ) העליאטראפ [אזא פלאנצע]; העליאטראפ אדער דער גרינער כאלצעדאן [אזא מינעראל]; דער בלויליך=ראזעווער קאליר פון די העליאטראפ=פלאנצען; א העליאגראף [אן אינסטרומענט צו געבען ליכט=סיגנאלען]. ז. ***heliograph***

he'liotroper *n.* (הי'-לי-א-טראו-פער) איינער וואס געברויכט אדער איז בעשעפטיגט ביי א העליאגראף. ז. ***heliograph***

heliotrop'ic *a.* (הי-לי-א-טראפ'-איק) העליאטראפיש, זיך ווענדענדיג, זיך אומקעהרענדיג, זיך בויגענדיג צו דער זון [וועגען דער נייגונג פון פלאנצען זיך אויסצובויגען אין דער ריכטונג פון די זון=שטראהלען אדער אין דער געגענזייטיגער ריכטונג].

heliotrop'ical *a.* (הי-לי-א-טראפ'-אי-קעל) ז. ***heliotropic***

heliotrop'ically *adv.* (הי-לי-א-טראפ'-אי-קעל-אי) העליאטראפיש. ז. ***heliotropic***

heliot'ropism *n.* (הי-לי-אט'-רא-פיזם) העליאטראפיזם, די נייגונג פון פלאנצען זיך אויסצובויגען אין דער ריכטונג פון די זון=שטראהלען אדער אין דער פערקעהרטער ריכטונג.

he'liotropy *n.* (הי'-לי-א-טראו-פי) ז. ***heliotropism***

he'liotype *n.*, *a.* and *v.* (הי'-לי-א-טאיפ) א ליכט=דרוק בילד; דאס מאכען ליכט=דרוק בילדער; וואס איז שייך צו ליכט=דרוק; מאכען א בילד דורך ליכט=דרוק. ז. ***heliotypy***

heliotyp'ic *a.* (הי-לי-א-טיפ'-איק) וואס איז שייך צו ליכט=דרוק.

heliotypog'raphy *n.* (הי-לי-א-טאי-פאג'-רע-פי) ליכט=דרוק; פאטא=גראווירונג.

he'liotypy *n.* (הי'-לי-א-טאי-פי) ליכט=דרוק [א געוויסער פאטאגראפישער פראצעס צו מאכען פאטאגראפישע פלאטען פון וועלכע מען קען דירעקט דרוקען בילדער].

helispher'ic *a.* (העל-אי-ספער'-איק) ווי א ספיראלע, ספיראל=פערמיג.

helispher'ical *a.* (העל-אי-ספער'-אי-קעל) ז. ***helispheric***

helispher'ical line (העל-אי-ספער'-אי-קעל לאין) די ליניע, וועלכע א שיף פאהרט דורך, ווען זי געהט שרעג צום עקוואטאר האלטענדיג זיך ביי א פעסטען פונקט פון קאמפאס און שניידענדיג אלע מערידיאנען אונטער א גלייכען ווינקעל. דיעזע ליניע איז עהנליך צו א ספיראלע. פאהרענדיג מיט דיעזער ליניע, קומט די שיף אלץ נעהנטער צום ערד=פאל, אבער זי עררייכט איהם קיינמאל ניט.

he'lium *n.* (הי'-לי-אם) העליום [א כעמישער גרונד=עלעמענט, וועלכען מען האט פריהער ענטדעקט אין דער זון און שפעטער אויך אויסגעפונען אויף דער ערד].

he'lix *n.* (הי'-ליקס) א ספיראל=ליניע; א שרויפען=ארטיגע ליניע; אין ארכיטעקטור — א ספיראל=ארטיגע פערציערונג; דער אויסערער ראנד פון אויער.

He'lix *n.* (הי'-ליקס) אזעלכע מאלוסקעל=טהיערע וועלכע ליעגען אין ספיראל=פערמיגע מושלען.

he'll אן אבקירצונג פון די ווערטער ***he will*** אדער ***he shall***

hell *n.* (העל) די העל, דער גיהנם; די פינסטערע בייזע כוחות; א גיהנם=אבגרונד; א הויז וואו מען שפיעלט אין

אזארטנע שפיעלען; א פלאץ וואו מען ווארפט אוועק אבפאל.

hell′bender *n.* (העל′-בענ-דער) אן אמעריקאנער סאלאמאנדער=עהנליכע חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה. געפינט זיך געוועהנליך אין די טאלען פון שטאאט אהאיא; א וויסטע הוליאנקע, א טרינקעניש און א זויפעניש.

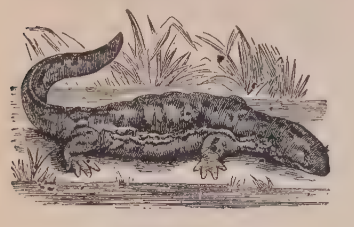

Hellbender

hell′-bent′ *a.* (העל′-בענט′) ענטשלא=סען; ניט קוקענדיג אויף אלע געפאהרען.

hell′-black *a.* (העל′-בלעק) שווארץ ווי דער טייוועל.

hell′-born *a.* (העל′-בארן) געבארען אין דער העל; פון דער העל.

hell′-broth *n.* (העל′-בראטה) א טיי=וועלשער אדער פערכשופ′טער געטראנק.

hell′-cat *n.* (העל′-קעט) א מכשפה.

hell′-di′ver *n.* (העל′-דאי′-ווער) די גרעבע אדער גאגארא. ז. ***grebe***

hell′-doomed *a.* (העל′-דוהמד) פער′=משפט צום גיהנם.

hel′lebore *n.* (העל′-ע-באור) טשעמעריצע אדער העלעבארוס=פלאנצע [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין. אין גרעסערע דאזען רופט זי ארויס מאגען=ענטצינדונג, ברעכען, קרעמפף, קאנוואול=סיאנען, וועלכע ענדיגען זיך אפט מיט′ן טויט]; די ניעס=ווארצעל [אזא פלאנצע וואס איהר פולווער ווערט בענוצט צו פער=ניכטען אינזעקטען].

Hellebore

Hel′lene *n.* (העל′-איןְ) א גריך, א העלען.

Helle′nian *a.* (הע-לי′-ני-ען) ז. ***Hellenic***

Hellen′ic *a.* (הע-לענ′-איק) גריכיש; וואס איז שייך צו די גריכען.

Hellen′ically *adv.* (הע-לענ′-אי-קעל-אי) אויף א גריכישען אופן; אין בעצוג צום העלעניזם. ז. ***Hellenism***

Hellen′icism *n.* (הע-לענ′-אי-סיזם) גריכישער כאראקטער, גריכישע אייגענ=שאפט אדער סטיל [פון די אלטע גריי=כען].

Hel′lenism *n.* (העל′-ענ-איזם) העלע=ניזם, די גריכישע שפראך=אייגענטימליכ=קייטען; גריכישע אויסדריקע, זיטען, אי=דעען און מנהגים; גריכענטום, דער גייסט און דער כאראקטער פון דער אמאליגער גריכישער ראסע.

Hel′lenist *n.* (העל′-ענ-איסט) א העלע=ניסט, א איד וואס האט אנגענומען די גריכישע זיטען און שפראך [אין די ציי=טען פון אלט=גריכענלאנד]; א קענער אין דער קלאסישער גריכישער שפראך און לי=טעראטור; אן אנהענגער אדער פערשפריי=טער פון דער גריכישער קולטור.

Hellenis′tic *a.* (העל-ע-נים′-טיק) הע=לעניסטיש, גריכיש; וואס איז געמישט פון גריכיש מיט אנדערע פרעמדע עלעמענ=טען.

Hellenis′tical *a.* (העל-ע-נים′-טי-קעל) ז. ***Hellenistic***

Hellenis′tically *adv.* (העל-ע-נים′-טי-קעל-אי) אויף א העלעניסטישען אופן.

Hellenis′tic di′alect (העל-ע-נים′-טיק דאי′-ע-לעקט) גריכיש וואס ענטהאלט אין זיך העברעאישע און אראמעאישע ווערטער און אויסדריקע, ווי די שפראך פון דער סעפטואגינטע [די בעוואוסטע גריכישע איבערזעצונג פון תנ״ך, וועלכע איז בעקאנט מיט דעם נאמען תרגום השבעים].

Helleniza′tion *n.* (העל-ענ-אי-זיי′-שאן) דאס העלעניזירען זיך, דאס אננעה=מען זיך מיט העלעניסטישע [גריכישע] אידעען און זיטען.

Hel′lenize *v.* (העל′-ענ-איז) העלעניזי=רען, מאכען פאר א גריך; זיך אנפאסען צו גריכישע זיטען און מנהגים; זיך ער=ציהען אין גריכישען גייסט און קולטור; געברויכען די גריכישע שפראך [קלאסי=שער גריכיש].

hel′ler *n.* (העל′-ער) א העלער [אן עסטרייך=אונגארישע קופערנע קליינע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אן ערך א פינפטעל אמעריקאנער סענט; אן אלטע דייטשע מטבע].

Hel′lespontine *a.* (העל′-עס-פאנ-טין) וואס איז שייך צום העלעספאנט [די דאר=דאנעלען, דער ים=וועג וואס טיילט אב איירָאפא פון אזיען און וועלכער פעראיי=ניגט דעם עגעאישען ים מיט דעם מאר=מארישען].

hell′-fire *n.* (העל′-פאיר) דאס פייער פון גיהנם; די מאטערנישען פון גיהנם.

hell′-gate *n.* (העל′-גייט) דער טויער פון גיהנם.

hell′grammite *n.* (העל′-גרע-מאיט) די לארווא [דאס ווערימעל פון וועלכען אן אינזעקט ענטוויקעלט זיך] פון א געוויסען אינזעקט, וועלכע ווערט געברויכט אנצו=שטעכען אויף′ן האטשיק צו כאפען פיש.

hell′-hag *n.* (העל′-העג) אן אלטע ארורה, אן אלטע מכשפה.

hell′-ha′ted *a.* (העל′-היי′-טעד) פער=האסט ווי דער גיהנם.

hell′-haun′ted *a.* (העל′-האנ′-טעד) פערפאלגט פון א בייזען גייסט.

hell′-hound *n.* (העל′-האונד) א גיהנם=הונד; א טייוועלשע פערזאן.

hel′licat *a. and n.* (העל′-אי-קעט) לייכטזיניג, אונבעזאנען; פוסט=קעפיג, ניט איבערגעשפיצט; א גאטלאזע, טיי=וועלשע, פערדארבענע בעשעפעניש.

hell′ish *a.* (העל′-איש) העליש, בייזאר=טיג, טייוועלש; ווי א גיהנם.

hell′ishly *adv.* (העל′-איש-לי) אויף א העלישען, טייוועלשען אדער בייזארטיגען אופן.

hell′ishness *n.* (העל′-איש-נעס) העלי=שע, טייוועלשע פערדארבענהייט.

hell′-kite *n.* (העל′-קאיט) א גיהנם=בעשעפעניש; א טייוועלשע בייזע פערזאן.

hello′ *int.* (הע-לאו′) העלאו! [אן אויס=רופונגס=ווארט, וואס ווערט געברויכט צו ציהען אימעצענס אויפמערקזאמקייט; א בעגריסונגס=צורוף].

hell′ward *adv.* (העל′-הווארד) צום גיהנם צו.

hell′wards *adv.* (העל′-הווארדז) ז. ***hellward***

helm *n. and v.* (העלם) א העלם, א פאנצער=היטעל; דאס הענטעל פון א שטיי=ער=רודער; א שטייער=רודער; א שטייער=ראד; פערוואלטונגס=פלאץ, דירעקציאנס=פאסטען; א שווארצער שווערער וואלקען וועלכער זעהט זיך איבער דעם שפיץ פון א בארג פאר א שטורם, ווערהענד דער הימעל ארום איז קלאר; אנטהאן א העלם.

helm′-cloud *n.* (העלמ′-קלאוד) א שווארצער, שווערער וואלקען, וועלכער זעהט זיך אויף דעם שפיץ פון א בארג פאר א שטורם ווערהענד דער הימעל ארום איז קלאר.

hel′met *n.* (העל′-מעט) א העלם, א פאנצער=היטעל; א שטייפער הוט, אפט=מאל פון לעדער, אין דער פארם פון א העלם [ווי עס טראגען אין איינינע לענ=דער פאליציסטען, פייער=לעשער א. ז. וו.]; א העלם=פערמיג היטעלע ביי געווי=סע בליהונגען פון פלאנצען.

Helmets

hel′meted *a.* (העל′-מעט-עד) וואס טראגט א העלם אדער א פאנצער=היטעל; אנגעטהאן אין א העלם.

hel′met-flow′er *n.* (העל′-מעט-פלאו′-ער) דער שטורם=הוט [אזא העלם=עהנליכע פלאנצע].

hel′met-quail *n.* (העל′-מעט-קהוויל) די העלם=וואכטעל [אזא פויגעל, ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם טשוב, וואס דערמאהנט אן א העלם]. ז. ***quail***

hel′met-shaped *a.* (העל′-מעט-שייפט) העלם=פערמיג, וואס האט די פארם פון א העלם אדער פון א פאנצער=היטעל.

hel′minth *n.* (העל′-מינטה) א ווארים; דער אינגעווייד=ווארים אדער פאראזיטען=ווארים [א ווארים וואס געפינט זיך אין די געדערים פון מענשען].

helminthagog′ic *a.* (העל-מינ-טהע-גאדזש′-איק) וואס האט די אייגענשאפטען

אבצוטרייבען ווערים [ווענען א מעדיציין].

helmin'thagogue *n.* (העל-מינ'-טהע-גאג) א מעדיצינישער מיטעל צום אבטרייבען ווערים.

Helmin'thes *n.* (העל-מינ'-טהיז) די אינגעווייד אדער פאראזיטען-ווערים [דער מין ווערים וואס געפינט זיך אין די געדערים פון מענשען].

helmin'thic *a. and n.* (העל-מינ'-טהיק) וואס טרייבט אב ווערים; וואס געהערט צו ווערים; א מעדיצינישער מיטעל צום אבטרייבען ווערים.

helminthＯlog'ic *a.* (העל-מין-טהא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו העלמינטאלאגיע [דער טייל פון נאטור-געשיכטע וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון ווערים, בעזאנדערם פון אינגעווייד-ווערים].

helminthＯlog'ical *a.* (העל-מינ-טהא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *helminthologic*

helminthol'ogist *n.* (העל-מין-טהאל'-א-דזשיסט) א העלמינטהאלאג, א קענער פון העלמינטהאלאגיע.

ז. *helminthology*

helminthol'ogy *n.* (העל-מין-טהאל'-א-דזשי) העלמינטהאלאגיע [דער טייל פון נאטור-געשיכטע וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון ווערים, בעזאנדערם פון די אינגעווייד-ווערים]

helm'less *a.* (העלמ'-לעס) אהן א שטייער-רודער; אהן א העלם אדער פאנצער-היטעל.

helm'-port *n.* (העלמ'-פאורט) דאס לאך פון א שיף דורך וועלכען עס געהט דורך דער שטייער-רודער.

helms'man *n.* (העלמז'-מען) א שטייער-מאן [דער וואס שטעהט ביים שטייער פון א שיף].

helo'sis *n.* (הי-לאו'-סיס) א פערדרעהונג פון די אויגען-לעדלעך; ספאזמעס פון די אויגען-מוסקולען.

He'lot *n.* (הי'-לאט) א העלאט, א ספארטאנישער שקלאף; א שקלאף.

He'lotism *n.* (הי'-לאט-איזם) די ספארטאנישע שקלאפעריי; שקלאפעריי, לייב-אייגענשאפט.

help *v. and n.* (העלפ) מיטהעלפען; פערלייכטערען [וועהטאג, קראנקהייט א. ד. ג.]; אויסבעסערען, געפינען א מיטעל צו...; אויסמיידען, צוריקהאלטען; אויסטיילען; אויסטיילען שפייז אדער בעדינען ביים טיש; הילף; א פערלייכטערונגס אדער פערבעסערונגס-מיטעל; אן ארויסהעלפער; א געהילף; א דינער, אן ארבייטער.

help'-ale *n.* (העלפ'-אייל) א הוליאנקע פאר שכנים נאכדעם ווי זיי האבען ארויסגעהאלפען ביי א געוויסער ארבייט.

help down (העלפ דאון) העלפען ארונטערצוקומען, ארונטערשטופען; בייטראגען, מיטהעלפען צום אונטערגאנג אדער צום זינקען.

hel'per *n.* (העל'-פער) א העלפער, א געהילף.

hel'per-on *n.* (העל'-פער-און) אן אונטערהעלפער.

help for'ward (העלפ פאר'-הווארד) אונטערהעלפען, העלפען שטייגען, העלפען געהן פאראווערטס.

help'ful *a.* (העלפ'-פול) בעהילפליך, הילף-רייך, דיענליך, ניצליך, היילזאם.

help'fully *adv.* (העלפ'-פול-אי) בעהילפליך, ניצליך, היילזאם.

help'fulness *n.* (העלפ'-פול-נעס) הילף, בעהילפליכקייט, ניצליכקייט.

hel'ping *a. and n.* (העל'-פינג) העלפענד; דאס העלפען, הילף; א פארציע [שפייז אדער משקה].

hel'ping hand (העל'-פינג הענד) שטיצע, אונטערשטיצונג; אן ארויסהעלפער, א געהילף.

help'less *a.* (העלפ'-לעס) הילפלאז; שוואך; וואס מען קען ניט העלפען, וואס מען קען געגען דעם קיין מיטעל ניט געפינען.

help'lessly *adv.* (העלפ'-לעס-לי) אהן הילף; הילפלאז.

help'lessness *n.* (העלפ'-לעס-נעס) הילפלאזיגקייט.

help'mate *n.* (העלפ'-מייט) א געהילף; א מיטהעלפער; א חבר; א שותף; א פרוי.

help'meet *n.* (העלפ'-מיעט) ז. *helpmate*

help off (העלפ אף) העלפען פטור ווערען פון עפעס.

help on (העלפ אן) [צו געהן] מיטהעלפען [צו געהן פאראווערטס].

help out (העלפ אוט) ארויסהעלפען, מיטהעלפען.

help o'ver (העלפ או'-ווער) העלפען איבערקומען עפעס.

help to (העלפ טו) העלפען עפעס דערגרייכען; דערלאנגען עפעס, בעדיענען.

help up (העלפ אפ) אונטערשטיצען, אויפהייבען.

help yourself' (העלפ יור-סעלף') זארג אליין פאר זיך; נעהמט אייך אליין, בעדיענט זיך אליין.

hel'ter-skel'ter *adv., a. and n.* (העל'-טער-סקעל'-טער) אין בייזער איילעניש, אהן אן ארדנונג, אבי-ווי; געטהאן אין איילעניש, אין טומלעניש, ווי-ניט-איז; טומלעניש, איילעניש.

helve *n. and v.* (העלוו) א הענטעל [פון א האק, האמער א. ד. ג.]; א שטיעל; צומאכען א הענטעל אדער שטיעל.

helve'-ham'mer *n.* (העלוו'-העמ'-ער) א גרויסער שמיעד-האמער.

hel'ver *n.* (העל'-ווער) דאס הענטעל אדער שטיעל [פון אן אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט אין שאכטען].

Helve'tian *a. and n.* (העל-ווי'-שען) העלוועטיש, וואס איז שייך צו די אמאליגע העלוועציער, וועלכע האבען זיך געפונען אין דער איצטיגער שווייץ; וואס איז שייך צו דער שווייץ; שווייצעריש; אן העלוועציער, א שווייצער.

Helvet'ic *a.* (העל-וועט'-איק) העלוועטיש, שווייצעריש. ז. *Helvetian*

hel'vin *n.* (העל'-ווין) א געלבליכער מינעראל.

hel'vite *n.* (העל'-וואיט) ז. *helvin*

hel'volous *a.* (העל'-ווא-לאס) טונקעלגרוי; רויטליך-געלב.

hem *n., v. and int.* (העם) א זוים, א ברעג, א ראנד; אן איינפאסונג; זוימען, מאכען א ברעג אדער ראנד; איינפאסען; ארויסברייננגען דעם קלאנג "הם"; וועקהוסטען; הם! [דריקט אויס צעגערונג אין ריידען].

hem'achate *n.* (העמ'-ע-קייט) דער בלוט-אכאט [אזא אגאט-שטיין מיט רויטע פלעקען].

hem'achrome *n.* (העמ'-ע-קראום) דער בלוט-פארב-שטאף [דער פערבענדיגער טייל פון בלוט וואס גיט דעם בלוט צו א רויטען קאליר].

hemachro'sis *n.* (העמ-ע-קראו'-סיס) די רויטקייט פון דעם בלוט.

hemacytom'eter *n.* (העמ-ע-סאי-טאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו צעהלען די בלוט-קיילעכלעך אין בלוט.

hemadrom'ograph *n.* (העמ-ע-דראמ'-א-גרעף) אן אינסטרומענט וועלכער בעצייכענט אויטאמאטיש די ענדערונגען אין דער שנעלקייט פון דעם בלוט [אין די אדערען].

hemadromom'eter *n.* (העמ-ע-דרא-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די שנעלקייט פון דעם בלוט אין די אדערען.

hemadynamom'eter *n.* (העמ-ע-דאי-נע-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם בלוט-דרוק אין די אדערען.

hem'agogue *n.* (העמ'-ע-גאג) א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען בלוט-פלוס ביי מענסטרואציעס [מאנאטליכע בלוט-ריינינגונג ביי פרויען] אדער ביי מערידען.

he'mal *a.* (היע'-מעל) עהנליך צו בלוט; בלוטיג; וואס האט א שייכות צום בלוט, צו דער בלוט-צירקולאציאן אדער צו די בלוט-ארטעריען; וואס געפינט זיך אין דעם טייל פון קערפער וואו עס געפינט זיך דאס הארץ.

hem and haw (העם ענד האו) זיך דרעהען אהין און אהער, ניט ארויסזאגען אפען, שטאמלען, הם'קען.
Don't hem and haw. Give me a direct answer.

hemastat'ic *a. and n.* (העמ-ע-סטעט'-איק) וואס פערהאלט א בלוט-פלוס; א מעדיצין וואס פערהאלט א בלוט-פלוס.

hematachom'eter *n.* (העמ-ע-טע-קאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען די שנעלקייט פון דעם בלוט-פלוס.

hematangion'osus *n.* (העמ-ע-טענ-דזשי-אנ'-א-סאס) א קראנקהייט פון די בלוט-ארטעריען.

hematem'esis *n.* (העמ-ע-טעמ'-ע-סיס) דאס ברעכען מיט בלוט.

hem'atherm *n.* (העמ'-ע-טהוירם) א חיה וואס האט ווארעם בלוט.

hemat'ic *a. and n.* (הי-מעט'-איק) וואס איז שייך צום בלוט; בלוטיג; וואס היילט אדער פערבעסערט דאס בלוט; א היילמיטעל פאר דעם בלוט.

hemat'ics *n.* (הי-מעט'-איקס) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן בלוט.

hem'atite *n.* (העמ'-ע-טאיט) נאטירליכער רויטער אייזען-ראסט אדער בלוט-שטיין [א זעהר ווערטהפאלער אייזען-ערץ].

hematit'ic *a.* (העמ-ע-טיט'-איק) בלוט-רויט; עהנליך צום בלוט-שטיין. ז. *hematite*

hem'atocele *n.* (העמ'-ע-טא-סיל) א בלוט-געשוויר.

hem'atoid *a.* (העמ'-ע-טאיד) בלוטיג, עהנליך צו בלוט.

hematol'ogy *n.* (העמ-ע-טאל'-א-דזשי) העמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען בלוט [וועגען דער אויסבילדונג, פונקציאנען, און קראנקהייטען פון בלוט].

hemato'sis *n.* (העמ-ע-טאו'-סיס) די אויסבילדונג פון בלוט, די פערוואנדלונג פון וועגען-בלוט [אויסגענוצט בלוט] אין ארטעריען-בלוט [פריש בלוט].

hemeralo'pia *n.* (העמ-ער-ע-לאו'-פי-א) נאכט-בלינדקייט אדער היהנער-בלינדקייט [א מין אויגען-קראנקהייט, ווען דער

מענש זעהט נוט ביי טאג, אבער ער זעהט זעהר שלעכט אדער גאר ניט אין אבענד און בכלל אין א טונקעלער שיין]; טאג־בלינדקייט [ווען מען זעהט אם בעסטען ביי קינסטליכער ליכט אדער אין האלב־טונקעלהייט].

hemerobap'tism *n.* (העמ-ע-רא-בעפ'-טיזם) דאס טובל זיין זיך יעדען טאג [ווי עס איז געווען דער מנהג ביי געוויסע אידישע און קריסטליכע סעקטען].

hemerol'ogy *n.* (העמ-ע-ראל'-א-דזשי) העמעראלאגיע, די וויסענשאפט אדער קונסט פון צוזאמענשטעלען א לוח.

hemiablep'sia *n.* (העמ-אי-ע-בלעפ'-סי-א) ז. ***hemianopsia***

hemianop'sia *n.* (העמ-אי-ע-נאפ'-סי-א) א מין בלינדקייט פון איינעם אדער ביידע אויגען, ווען מען זעהט נור א טייל פון דער זאך, איהר רעכטע אדער לינקע זייט.

hemicra'nia *n.* (העמ-אי-קריי'-ני-א) א קאפ־שמערץ ווען עס פיהלט זיך א וועהטאג נור אין איין העלפט פון קאפ, א מיגרען.

hem'icycle *n.* (העמ'-אי-סאיקל) א האל־בער צירקעל, א האלבער קרייז; אן אמפיטעאטער, א צימער אדער זאל, וואו עס זיינען אויסגעשטעלט שטוהלען אדער ביינק אין האלב־רונדע צייל[ען].

hemi'na *n.* (הי-מאי'-נא) די העמינא, א מאס פאר פליסיגקייטען ביי די אלטע רוימער [האט ענטהאלטען ארום א פיערטעל קווארט].

hemio'pia *n.* (העמ-אי-או'-פי-א) ז. ***hemianopsia***

hemiop'sia *n.* (העמ-אי-אפ'-סי-א) ז. ***hemianopsia***

hem'iopsy *n.* (העמ'-אי אפ-סי) ז. ***hemianopsia***

hemiple'gia *n.* (העמ-אי-פלי'-דזשי-א) א פאראליז פון א האלבען טייל פון קערפער.

hem'iplegy *n.* (העמ'-אי-פלי-דזשי) ז. ***hemiplegia***

Hemip'tera *n.* (הי-מיפ'-טע-רא) די העמיפטערען אדער האלב־פליגעלדיגע [דער קלאס אינזעקטען פאראזיטען, ביי וועלכע דאס מויל איז געבויט צו זויגען דעם זאפט אדער בלוט פון אנדערע בעשעפענישען, ווי וואנצען, לייז א. ד. ג.].

hem'isphere *n.** (העמ'-אי-ספיר) די העמיספערע, דער האלב־קוגעל; א העלפט פון דעם ערד־קוגעל; א לאנד־קארט אדער א צייכנונג פון א העלפט פון ערד־קוגעל.

hemispher'ic *a.* (העמ-אי-ספער'-איק) העמיספעריש, אין דער פארם פון א האלב־קוגעל.

hemispher'ical *a.* (העמ-אי-ספער'-אי-קעל) ז. ***hemispheric***

hem'istich *n.* (העמ'-אי-סטיק) אין דיכטונג — דער האלב־פערז; א האלבע שורה פון א געדיכט.

hem'itone *n.* (העמ'-אי-טאון) אין מוזיק — א האלבער טאן.

hem'itropal *a. and n.* (העמ'-אי-טראו-פעל) האלב אויסגעדרעהט אדער אויסגעבויגען; עטוואס וואס איז האלב אויסגעדרעהט אדער אויסגעבויגען.

hemit'ropous *a.* (הי-מיט'-רא-פאס) ז. ***hemitropal***

hemityp'ic *a.* (העמ-אי-טיפ'-איק) אין זאאלאגיע — האלב־טיפיש, וואס האט אייגענשאפטען פון צוויי אדער מעהרערע מינים.

hem'lock *n.* (העמ'-לאק) דער העמלאק [א מין פלאנצע מיט ווייסע בלימעלעך וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער. דער זאפט פון דיעזער פלאנצע איז זעהר גיפטיג און מיט איהם פלעגט מען אין אלט־גריכענלאנד פער'סמ'ען מענשען וואס זיינען פערורטיילט געווארען צום טויט. ווערט געברויכט אין מעדיצין]; אן אמעריקאנער טאנענבוים. ז. ***hemlock-spruce***

Hemlock

hem'lock-spruce *n.* (העמ'-לאק-ספרוהס) אן אמעריקאנער טאנענבוים, ביי וועלכען די צווייגען און בלעטער זיינען עהנליך צו א העמלאק־פלאנצע. די קארע פון דיעזען בוים ווערט געברויכט אין גארבען פעל.

hem'lock-tree *n.* (העמ'-לאק-טריע) ז. ***hemlock-spruce***

he'moid *a.* (הי'-מאיד) וואס האט דעם אויסזעהן פון בלוט.

hemop'tysis *n.* (הי-מאפ'-טי-סיס) דאס כראקען אדער שפייען מיט בלוט.

hem'orrhage *n.* (העמ'-א-רעדזש) בלוט־פלוס, פליסונג פון בלוט [פון אן אינערליכער אדער אויסערליכער וואונד].

hem'orrhagy *n.* (העמ'-א-ריי-דזשי) ז. ***hemorrhage***

hemorrhoi'dal *a.* (העמ-א-ראי'-דעל) וואס געהערט צו העמארידען [מערידען].

hem'orrhoids *n.* (העמ'-א-ראידז) העמארידען [מערידען].

hemostat'ic *a. and n.* (העמ-א-סטעט'-איק) בלוט־שטילענד; וואס האלט איין א בלוט־פלוס; א מיטעל איינצוהאלטען א בלוט־פלוס.

hemp *n.* (העמפ) האנף, קאנאפליע.

Hemp

hemp'-ag'rimony *n.* (העמפ'-עג'-רי-מא-ני) וואסערדאסטען [א מין גראז מיט רויטליכע בלימעלעך].

hemp'-brake *n.* (העמפ'-בריק) א' מאשין אויסצוקלאפען פלאקס פון האנף אדער קאנאפליע.

hemp'-comb *n.* (העמפ'-קאום) א האנף־קאם.

hem'pen *a.* (העמ'פן) פון האנף, פון קאנאפליע.

hem'pen col'lar (העמ'פן קאל'-ער) דער שלייף פון א תליה־שטריק, א שטריק אויפ'ן האלז.

hem'pen cravat' (העמ'פן קרע-וועט') ז. ***hempen collar***

hem'pen wid'ow (העמ'פן הוויד'-או) די אלמנה פון א געהאנגענעם.

hemp'-field *n.* (העמפ'-פיעלד) א האנף־פעלד, א פעלד פון קאנאפליע.

hemp'-oil *n.* (העמפ'-איל) האנף־אויל, קאנאפליע־אויל.

hemp'-palm *n.* (העמפ'-פאהם) די האנף־פאלמע [אזא קליין פאלמען־בוימעל אין די לענדער ביים מיטעללענדישען ים, אין כינא און יאפאן].

hemp'-seed *n.* (העמפ'-סיעד) האנף־זאמען, קאנאפליע־זאמען.

hemp'-tree *n.* (העמפ'-טריע) ז. ***hemp-palm***

hen *n.* (הען) א הוהן; א "זי" פון פויגלען; א מין מאלוסקעל [פון די ווייכע ים־חיה'לעך].

hen'bane *n.* (הענ'-ביין) בילזען־קרויט [א גיפטיגע פלאנצע מיט א שטארקען גערוך, וואס וואקסט אין חורבות און אויף מיסט. ווערט בענוצט אין מעדיצין אלס א מיטעל איינצושטילען א וועהטאג].

Henbane

hen'-bird *n.* (הענ'-בוירד) א "זי" פון פויגלען.

hen'-blind'ness *n.* (הענ'-בלאינד'-נעס) היהנער־בלינדקייט, נאכט־בלינדקייט [אן אויגען־קראנקהייט, ווען דער מענש זעהט ניט אין א טונקעלער שיין].

hence *adv.* (הענס) פון דאנען; פון איצט אן און ווייטער; דעריבער, פאלגליך, אויס דיעזען גרונד; פון דיעזען קוואל אדער אורשפרונג.

hence'-depar'ture *n.* (הענס'-די-פאר'-טשור) דאס פערלאזען; שיידונג.

hence'forth' *adv.* (הענס'-פאורטה') פון יעצט אן און ווייטער.

hence'for'ward *adv.* (הענס'-פאר'-הווארד) ז. ***henceforth***

hence'-go'ing *n.* (הענס'-גאו'-אינג) ז. ***hence-departure***

hence it fol'lows (הענס איט פאל'-אוז) דערפון איז געדרונגען.

hence it is that (הענס איט איז טהעט) דערפון קומט עס, אז...

hench'man *n.* (הענטש'-מען) א דיענער,

א פאזש [אן ארעליגער דיענער פון א קעניג]: אן אנהענגער, אן אבהענגיגער.

hen'-coop *n.* (הענ' קוהפ) א היהנער־שטייג, א היהנער־הויז, א היהנער־שטאל.

hendec'agon *n.* (הענ-דעק'-ע-גאן) אן עלף־ווינקעלדיגע געאמעטרישע פיגור

hendecag'onal *a.* (הענ-דע-קעג'-א-נעל) וואס בעשטעהט פון עלף זייטען, עלף־ווינקעלדיג [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

hendecahe'dron *n.* (הענ-דעק-ע-הי'-דראן) אן עלף־זייטיגער געאמעטרישער קערפער.

hendecan'drous *a.* (הענ-דע-קענ'-דראס) אין באטאניק — וואס האט עלף שטויב־בעכערלעך.

hendecasyllab'ic *a.* (הענ-דעק-ע-סי-לעב'-איק) וואס בעשטעהט פון עלף זילבען [וועגען שורות אין פאעזיע].

hendecasyl'lable *n.* (הענ-דעק-ע-סיל'-עבל) א שורה אין פאעזיע וואס בעשטעהט פון עלף זילבען.

hen'-harm *n.* (הענ'-הארם) ז. *hen-harrier*

hen'-har'rier *n.* (הענ'-הער'-אי-ער) דער מארטינס־פויגעל אדער קארשון [א זא רויב־פויגעל].

hen'-hear'ted *a.* (הענ'-האר'-טעד) שרעקעדיג, פייג.

hen'-house *n.* (הענ'-האוס) א היהנער־שטאל, א געפליגעל־הויף; א הויז וואו די פרוי הערשט

hen'-huz'zy *n.* (הענ'-האז'-אי) א מאן מיט א ווייבערשער נשמה; איינער וואס מישט זיך אין ווייבערשע געשעפטען.

hen'-mold *n.* (הענ'-מאולד) א מין שווארצע ערד וואס זעהט אויס ווי צוגראבען פון היהנער.

hen'na *n.* (הענ'-א) די גן־עדן פלאנצע, אזא בוימעל מיט קליינע ווייסליכע שמעקעדיגע בליטהען; אזא רויטליך־אראנזשעווע פארב געמאכט פון די בלעטלעך פון דיעזען בוימעל.

hen'nery *n.* (הענ'-ער-אי) א היהנער־שטאל, א געפליגעל־הויף.

hen'ny *a.* (הענ'-אי) היהנעריש [הויפטזעכליך אין בעצוג צו "ער"־פויגלען, וואס האבען דיעזעלבע פעדערען וואס די "זי"].

henot'ic *a.* (הע-נאט'-איק) פעראייניגענד, צונויפגיסענדיג אין איין גאנצעס, וואס בריינגט צו איינינקייט, צו שלום אדער צו הארמאניע.

hen par'ty (הען פאר'-טי) א פערזאמלונג בלויז פון פרויען.

hen past lay'ing (הען פעסט ליי'-אינג) א הוהן וואס לעגט ניט מעהר קיין אייער.

hen'peck *v. and n.* (הענ'-פעק) האלטען דעם מאן אונטער'ן פאנטאפעל; דאס האלטען דעם מאן אונטער'ן פאנטאפעל.

hen'pecked *a.* (הענ'-פעקט) געפליקט פון די היהנער [וועגען א האהן, וועלכער לאזט די היהנער אויספליקען ביי איהם פעדערען]; וואס ליעגט אונטער דעם ווייב'ס פאנטאפעל [וועגען א מאן].

hen'-roost *n.* (הענ'-רוהסט) א היהנער־שטאנג, א סיערעלע.

hen's'-foot *n.* (הענז'-פוט) ערד־רויך [אזא אייראפעאישע פלאנצע וואס וואקסט געוועהנליך אויף תבואה־פעלדער. די בלעטער זיינען עהנליך צו א היהנערשען פיסעל].

hen'wife *n.* (הענ'-הוואיף) אן אויפזעהערין איבער עופות.

hen'woman *n.* (הענ'-הוואומ-ען) ז. *henwife*

he'par *n.* (הי'-פאר) דער לעבער.

hepatal'gia *n.* (העפ ע טעל'-דזשי-א) לעבער־שמערץ.

hepat'ic *a. and n.* (הי-פעט'-איק) וואס איז שייך צום לעבער; פון לעבער־קאליר, טונקעל ברוין־רויט; א מעדיצינישער מיטעל פאר לעבער־קראנקהייטען; א לעבער־בלימעל [אזא מאך־ארטיגע פלאנצע].

hepat'ica *n.* (הי-פעט'-אי-קא) דאס לעבער־בלימעל [אזא מאך־ארטיגע פלאנצע].

hepat'ic air (הע-פעט'-איק עהר) ז. *hepatic gas*

hepat'ical *a.* (הי-פעט'-אי-קעל) ז. *hepatic*

hepat'ic ar'tery (הי-פעט'-איק אר'-טע-רי) די לעבער־בלוט־ארטעריע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

hepat'ic cin'nabar (הי-פעט'-איק סינ'-ע-באר) קוועקזילבער־לעבער־ערץ

hepat'ic gas (הי-פעט'-איק געס) שוועבעל־וואסערשטאף־גאז.

hepat'icous *a.* (הי-פעט'-אי-קאס) עהנליך צו לעבער [אין פארם אדער קאליר].

hepati'tis *n.* (העפ-ע-טאי'-טיס) לעבער־ענטצינדונג.

hepatiza'tion *n.* (העפ-ע-טי-זיי'-שאן) דאס ווערען עהנליך צו לעבער, די צונויפציהונג פון דעם צעלען־געוועב [ווי פון די לונגען ביי לונגען־ענטצינדונג].

hep'atize *v.* (העפ'-ע-טאיז) מאכען עהנליך צו לעבער [ווי די לונגען ביי לונגען־ענטצינדונג]. ז. *hepatization*

hepatocys'tic *a.* (העפ-ע-טאו-סיס'-טיק) וואס איז שייך צו דעם לעבער און צו דער גאל־בלאז צוזאמען.

hepatogas'tric *a.* (העפ-ע-טאו-געס'-טריק) וואס איז שייך צו דעם לעבער און מאגען צוזאמען.

hepatog'enous *a.* (העפ-ע-טאדזש'-ע-נאס) וואס קומט פון לעבער.

hepatog'raphy *n.* (העפ-ע-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דעם לעבער.

hepatolithi'asis *n.* (העפ-ע-טאו-לי-טהאי'-ע-סיס) גאלשטיין־קראנקהייט.

hepatol'ogist *n.* (העפ-ע-טאל'-א-דזשיסט) א ספעציאליסט אין לעבער־קראנקהייטען.

hepatol'ogy *n.* (העפ-ע-טאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן לעבער.

hepatophy'ma *n.* (העפ-ע-טא-פאי'-מא) אין פאטאלאגיע — א קראנקהייט, ביי וועלכער דער לעבער איז געשוואלען און פוילט.

hepatorrhe'a *n.* (העפ-ע-טא-רי'-א) אין פאטאלאגיע — א שטארקער פלוס פון גאל.

hepatos'copy *n.* (העפ-ע-טאס'-קא-פי) נביאות נאך דעם לעבער פון חיות [ביי פארצייטיגע פעלקער].

hepatot'omy *n.* (העפ-ע-טאט'-א-מי) אין כירורגיע — אן איינשניט אין לעבער.

Hephæs'tus *n.* (הי-פעס'-טאס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — העפעסטאס [ביי די רוימער — וואולקאן], דער גאט פון פייער און שמיעדעריי.

hep'tachord *n.* (העפ'-טע-קארד) פאעזיע וואס ווערט געזונגען אדער געשפיעלט אויף זיבען נאטען; דאס זיבען־נאטען־סיסטעם אין מוזיק; א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט זיבען סטרונעס.

hep'tad *n.* (העפ'-טעד) די צאהל זיבען; א סומע פון זיבען איינצעלנע זאכען; אין כעמיע — אן אטאם, וועלכער האט די פערבינדונגס־קראפט פון זיבען אטאמען וואסער־שטאף.

hep'taglot *a. and n.* (העפ'-טע-גלאט) געשריבען אין זיבען שפראכען; א בוך געשריבען אין זיבען שפראכען.

hep'tagon *n.* (העפ'-טע-גאן) אין געאמעטריע — א זיבען־קאנטיגע פיגור.

heptag'onal *a.* (העפ-טעג'-א-נעל) זיבען־קאנטיג, זיבען־עקיג.

heptahe'dron *n.* (העפ-טע-הי'-דראן) אין געאמעטריע — א קערפער וואס האט זיבען זייטען.

heptam'eron *n.* (העפ-טעמ'-ע-ראן) א בוך וואס ענטהאלט ערצעהלונגען וועגען פאסירונגען, וואס זיינען פארגעקומען אין זיבען טעג; א בוך מיט מעשות, וואס זיינען ערצעהלט געווארען אין זיבען טעג.

heptam'erous *a.* (העפ-טעמ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון זיבען גליעדער אדער טיילען [וועגען געוויסע פלאנצען].

heptan'drian *a.* (העפ-טענ'-דרי-ען) אין באטאניק — וואס האט זיבען שטויבפעדים אדער מענליכע געשלעכטס־ארגאנען.

heptan'drous *a.* (העפ-טענ'-דראס) ז. *heptandrian*

heptan'gular *a.* (העפ-טענ'-גיו-לער) זיבען־ווינקעלדיג, וואס האט זיבען ווינקלען.

hep'tarch *n.* (העפ'-טארק) א העפטארך, איינער פון די קעניגע אדער הערשער פון א העפטארכיע. ז. *heptarchy*

heptar'chic *a.* (העפ-טאר'-קיק) וואס איז שייך צו א העפטארכיע. ז. *heptarchy*

hep'tarchist *n.* (העפ'-טאר-קיסט) ז. *heptarch*

hep'tarchy *n.* (העפ'-טאר-קי) א העפטארכיע, א רעגיערונג פון זיבען קעניגע אדער הערשער; א פעראייניגונג פון זיבען מלוכות [ווי עס איז געווען אין ענגלאנד אין 8טען יאהרהונדערט].

Hep'tateuch *n.* (העפ'-טע-טיוק) די ערשטע זיבען ספרים פון תנ"ך [בראשית, שמות, ויקרא, במדבר, דברים, יהושע און שופטים].

her *pr.* (הויר) איהר; זי; איהרע.

Her'acles *n.* (הער'-ע-קליז) הערקולעס. ז. *Hercules*

Her'aclid *n.* (הער'-ע-קליד) איינער פון די הערקלידען [דער אריסטאקראטישער קלאס אין ספארטא. די מיטגליעדער פון דיעזען קלאס האבען געהאלטען, אז זיי שטאמען ארויס פון הערקולעסען].

her'ald *n.* (הער'-עלד) א העראלד, א שליח [איינער וועלכען א קעניג אדער א רעגיערונג שיקט ארויס צו פערעפענטליכען זיינעם אדער איהרען א בעפעהל]; אן אפיציעלער שליח; אן אנזאגער; פערעפענטליכען; אנזאגען; בריינגען א בשורה.

heral'dic *a.* (הי-רעל'-דיק) הערלדיש, וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען הערבען און וועגען דער אבשטאמונג פון אריסטאקראטישע פאמיליען.

her'aldry *n.* (הער'-עלד-רי) הערלדיק, די וויסענשאפט וועגען הערבען און וועגען

דער אבשטאמונג פון אריסטאקראטישע פאמיליען; א הערלאדישער סמן; א הערב; פאראד, צערעמאניע; דאס אמט פון א הערלאד אדער אפיציעלען אנזאגער.

her'aldship *n.* (הער'-עלד-שיפ) דאס אמט פון א הערלאד אדער אפיציעלען אנזאגער.

herb *n.* (הוירב) גראז, קרייטיך, גרינס.

herba'ceous *a.* (הויר-ביי'-שיאס) גראזארטיג, קרייטיך⸗ארטיג; וואס איז שייך צו גראז אדער גרינס; וואס שפייזט זיך מיט גרינס.

her'bage *n.* (הויר'-ביידזש) גראז, גרינס, קרייטיכער; פאשע, פיטערנים; די פרייהייט אדער רעכט צו פיטערען אין פרעמדע וועלדער אדער לאנקעס [אין די ענגלישע געזעצען].

her'baged *a.* (הויר'-ביידזשד) בעדעקט מיט גראז אדער קרייטיכער.

her'bal *n.* (הויר'-בעל) א בוך וועגען פלאנצען אדער קרייטיכער.

her'balism *n.* (הויר'-בעל-איזם) די וויסענשאפט וועגען פלאנצען אדער קרייטיכער.

her'balist *n.* (הויר'-בעל-איסט) א פלאנצען⸗קענער, א פלאנצען⸗זאמלער.

herba'rian *n.* (הויר-ביי'-רי-ען) ז. ***herbalist***

herba'rium *n.* (הויר-ביי'-רי-אם) א זאמלונג פון געטריקענטע פלאנצען; א בוך, אין וועלכען עס זיינען ארייגעקלעפט אויסגעטריקענטע פלאנצען; א פלאץ וואו עס ווערען געהאלטען פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען.

her'bary *n.* (הויר'-בע-רי) א גארטען פון קרייטיכער אדער גרינסען.

herb'-ben'net *n.* (הוירב'-בענ'-עט) בענעדיקטען⸗קרויט [א מין ארמאטישע פלאנצע וועלכע פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין מעדיצין].

herb'-doc'tor *n.* (הוירב'-דאק'-טאר) א דאקטאר וואס היילט מיט קרייטיכער, א דאקטאר וואס גיט באבסקע רפואות.

herbes'cent *a.* (הויר-בעס'-ענט) וואס וואקסט ווי קרייטיכער, וואס איז עהנליך צו קרייטיכער.

her'bid *a.* (הויר'-ביד) בעדעקט מיט גראזען אדער קרייטיכער.

herbif'erous *a.* (הויר ביפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס גראז, קרייטיכער אדער גרינס.

her'bist *n.* (הויר'-ביסט) ז. ***herbalist***

Herbiv'ora *n.* (הויר-ביוו'-א-רא) דער מין גראז⸗עסענדע בהמות אדער חיות.

her'bivore *n.* (הויר'-בי-וואור) א גראז⸗עסענדע חיה.

herbiv'orous *a.* (הויר-ביוו'-א-ראס) וואס עסט גראז אדער קרייטיכער.

herb'less *a.* (הוירב'-לעס) אהן קרייטיכער, אהן גראז.

herb'let *n.* (הוירב'-לעט) א גרעזעל, א גרינסעל.

herb'-mar'garet *n.* (הוירב'-מאר'-גע-רעט) די ענגלישע מארגאריטקע [אזא בלימעל]. ז. ***daisy***

herborisa'tion *n.* (הויר-בא-רי-זיי'-שאן) ז. ***herborization***

her'borise *v.* (הויר'-בא-ראיז) ז. ***herborize***

her'borist *n.* (הויר'-בא-ריסט) ז. ***herbalist***

herboriza'tion *n.* (הויר-בא-רי-זיי'-שאן) דאס זוכען אדער זאמלען קרייטיכער פאר באטאנישע צוועקען; דער אבדרוק פון פלאנצען אין מינעראלען.

her'borize *v.* (הויר'-בא-ראיז) זוכען אדער זאמלען קרייטיכער פאר באטאנישע צוועקען; אבדריקען די פארם פון פלאנצען אין א מינעראל.

her'borizer *n.* (הויר'-בא-ראי-זער) איינער וואס זוכט אדער זאמעלט פלאנצען פאר באטאנישע צוועקען.

her'bose *a.* (הויר'-באוס) ז. ***herbous***

her'bous *a.* (הויר'-באס) רייך אין קרייטיכער אדער אין גראזען.

herb'-par'is *n.* (הוירב'-פער'-אים) די איין⸗בעערע אדער וואלפס⸗יאגדע [אזא פלאנצע פון וועלכער דיווארצלען און די יאגדעס ווערען בעטראכט אלס גיפטיג. אמאל איז דיעזע פלאנצע בענוצט געווארען אין מעדיצין].

herb'-rob'ert *n.* (הוירב'-ראב'-ערט) דער ראבערט⸗קרייטיך [אזא פלאנצע מיט וועלכער מען פלעגט אמאל היילען די קראנקהייט וועלכע האט זיך גערופען די ראבערט⸗פלאג].

herb'-true'love *n.* (הוירב'-טרוה'-לאוו) ז. ***herb-paris***

herb'woman *n.* (הוירב'-הוואום-ען) א פרוי וואס פערקויפט קרייטיכער אדער גרינס.

her'by *a.* (הויר'-בי) בעוואקסען מיט קרייטיכער; פול מיט גראז אדער גרינסען; וואס איז שייך אדער עהנליך צו קרייטיכער.

Hercu'lean *a.* (הויר-קיו'-לי-ען) וואס איז שייך צו הערקולעס. ז. ***Hercules***

hercu'lean *a.* (הויר-קיו'-לי-ען) ווי הערקולעס [שטארק, גרויס, מוטיג ווי הערקולעס]; זעהר שווער אדער געפעהרליך.

Her'cules *n.* (הויר'-קיו-ליז) הערקולעס [איינער פון די אלט⸗גריכישע מיטאלאגישע העלדען, וועלכער האט געהאט א וואונדערבארע קראפט און געדולד]; א געוויסע שטערען⸗גרופע אין דער אלטער אסטראנאמיע.

Hercules

her'cules *n.* (הויר'-קיו-ליז) א גרויסער און שטארקער מענש; א גרויסער האמער צום ברעכען גוס⸗אייזען.

Her'cules-bee'tle *n.* (הויר'-קיו-ליז-ביע'טל) דער הערקולעס⸗קעפער [אזא גרויסער בראזיליאנישער זשוק וועלכער דערגרייכט אפט א האלבען פוס די לענג. פון קאפ נעהען ביי איהם ארויס אזעלכע צוויי לאנגע הערנער און ער האט די פארם פון א צוואנג].

Hercules-beetle

her'cynite *n.* (הויר'-סי-נאיט) אזא מינעראל וואס ענטהאלט אין זיך אלומיניום און אייזען.

herd *n. and v.* (הוירד) א הערדע, א סטאדע; א מחנה אדער א קאמפאניע מענשען; א געזעמעל; א הירט, א פאסטוך; געהן אין סטאדעס; זיך געזעלען, זיך פעראייניגען אין א קאמפאניע.

herd'-book *n.* (הוירד'-בוק) א יחוס⸗בריעף פון בהמות אין טייערע סטאדעס.

herd'boy *n.* (הוירד'-באי) א פאסטוך, א הירט.

her'der *n.* (הויר'-דער) איינער וואס פאסט אויף א סטאדע בהמות; א פאסטוך

herd'-grass *n.* (הוירד'-גרעס) ז. ***herd's-grass***

her'dic *n.* (הויר'-דיק) אזא צוויי אדער פיער⸗רעדערדיגער נידריגער וואגען צום פיהרען פאסאזשירען.

herd's'-grass *n.* (הוירדז'-גרעס) פוטער⸗גראז [א גוטער זארט גראז וואס ווערט קולטיווירט אלס פוטער פאר בהמות].

herds'man *n.* (הוירדז'-מען) אן אויפפאסער אויף סטאדעס בהמות; א פאסטוך, א הירט.

herds'woman *n.* (הוירדז'-הוואום-ען) אן אויפפאסערין אויף סטאדעס בהמות; א הירטין, א פאסטושקע.

here *adv.* (היער) היער, דא; אהער.

here'about' *adv.* (היער'-ע-באוט') דא ארום, ארום דיעזען ארט, אין דיעזער געגענד.

I'll stay hereabout to see who is coming.

here'abouts' *adv.* (היער'-ע-באוטס') ז. ***hereabout***

hereaf'ter *adv. and n.* (היער-עפ'-טער) דערנאך; אין דער צוקונפט; מיט דער צייט; די צוקונפט.

here and there (היער ענד טהער) דא און דארט, אמאל דא און אמאל דארט.

hereat' *adv.* (היער-עט') צוליעב דעם; דעריבער.

here'away *adv.* (היער'-ע-הוויי) ערגעץ וואו דא; אין דיעזער ריכטונג; דא דערביי.

hereby' *adv.* (היער-באי') דורך דעם; דערמיט; ניט ווייט, דערביי.

hered'itable *a.* (הי-רעד'-אי-טעבל) ערבליך, וואס מען קען בעקומען בירושה.

heredit'ament *n.* (הער-אי-דיט'-ע-מענט) דאס ערב⸗גוט [יעדעס פערמעגען אדער אייגענטום, ווי לאנד, הייזער, חפצים א. ד. ג., וואס קען גע'ירש'נט ווערען].

heredita'rian *n.* (הי-רעד-אי-טיי'-רי-ען) אן אנהענגער פון דער ביאלאגישער פערערבונגס⸗טעאריע, אז די פיזישע און גייסטיגע אייגענשאפטען פון א געוויסען ארגאניזם ווערען איבערגעגעבען בירושה פון די עלטערען צו די קינדער.

hered'itarily *adv.* (הי-רעד'-אי-טע-

רי-לי) דורך ירושה; דורך'ן איבערגעבען פון איין דור צום אנדערען.

hered'itariness *n.* (הי-רעד'-אי-טע-רי-נעס) דאס בעקומען זיך בירושה פון די עלטערען צו די קינדער.

hered'itary *a.* (הי-רעד'-אי-טע-רי) ערבליך, וואס געהט איבער אדער בעקומט זיך בירושה.

hered'ity *n.* (הי-רעד'-אי-טי) פערערבונג, די איבערגעבונג פון פיזישע און גייסטיגע פעהיגקייטען, קראנקהייטען א. ד. ג. פון עלטערען צו קינדער; די נייגונג פון אן ארגאניזם צו בעקומען אין גאנג פון ענטוויקלונג דיזעלבע פארם ווי זיינע עלטערען.

herefrom' *adv.* (היער-פראם') דערפון; פון דעם וואס איז געזאגט אדער געטהאן געווארען.

here goes! (היער גאוז) עס געהט! אט! נא!

herein' *adv.* (היער-אין') דארין, אין דעם.

herein'af'ter *adv.* (היער-אינ'-עפ'-טער) בנוגע צו דעם, וואס איז אונטען אדער שפעטער דערמאנט [אין א דאקומענט].

herein'before' *adv.* (היער-אינ'-בי-פאור') פריהער בעשריבען; פריהער דערמאהנט [אין שריפטען אדער דאקומענטען].

herein'to *adv.* (היער-אינ'-טוה) אינעווייניג אין דעם.

her'em *n.* (הער'-עם) א חרם.

hereof' *adv.* (היער-אוו') דערפון.

hereon' *adv.* (היער-אן') דערויף.

her'esiarch *n.* (הער'-ע-סי-ארק) א הערעסיארך, א גרינדער אדער אנפיהרער פון אן אפיקורסישער סעקטע.

heresiol'ogy *n.* (הער-ע-סי-אל'-א-דזשי) די געשיכטע פון די אפיקורס'ישע ריכטונגען און לעהרען; דאס שטודיום פון אפיקורס'ישע לעהרען און ריכטונגען.

her'esy *n.* (הער'-ע-סי) אפיקורסות [א לעהרע אדער מיינונג, וועלכע טרעט ארויס געגען דער אנגענומענער און פעסטגעשטעלטער לעהרע אדער מיינונג אין רעליגיאן, פילאזאפיע, וויסענשאפט א. ד. ג.].

here, there and eve'rywhere (היער, טהעהר ענד עוו'-רי-הוועהר) אימעטום, וואוהין מען זאל זיך ניט א קעהר טהאן.

her'etic *n. and a.* (הער'-ע-טיק) א הערעטיק, אן אפיקורוס [איינער, וועלכער האלט זיך אן א מיינונג, וואס איז דאגעגען דער אנגענומענער און פעסטגעשטעלטער מיינונג אין רעליגיאן, פילאזאפיע, וויסענשאפט א. ד. ג.]; הערעטיש, אפיקורסיש; וואס איז שייך צו אפיקורסות.

heret'ical *a.* (הי-רעט'-אי-קעל) אפיקורסיש; אין געגענזאץ צום פעסטגעשטעלטען גלויבען אדער צו דער אנגענומענער מיינונג.

heret'ically *adv.* (הי-רעט'-אי-קעל-אי) אויף א הערעטישען אדער אפיקורסישען שטייגער.

hereto' *adv.* (היער-טוה') דערצו.

here'tofore' *adv.* (היער'-טו-פאור') אמאל, פריהער, אין די אמאליגע צייטען.

hereun'der *adv.* (היער-אנ'-דער) אונטער דעם, לויט דעם.

hereupon' *adv.* (היער-א-פאן') אויף דעם, נאכפאלגענדיג אדער לויט דעם.

herewith' *adv.* (היער-הוויטה') דערמיט, מיט דעם.

her'iot *n.* (הער' אי אט) אן אבצאהלונג וואס א יורש פלעגט אין מיטעלאלטער צאהלען צום פריץ פאר דעם רעכט איבערצונעהמען א ירושה.

her'iotable *a.* (הער'-אי-אט-עבל) וואס האט געמוזט געגעבען ווערען דעם פעאדאלען הערר. ז. *heriot*

her'isson *n.* (הער'-אי-סאן) א באלקען מיט אייזערנע שפיצען וועלכער שטעקט ארויס פון א פעסטונג, כדי מען זאל ניט קענען נאהענט פארבייגעהן; אזעלכע הילצערנע פערדלעך אנגעשטעקט מיט אייזערנע שפיציגע טשוועקעס, וועלכע פלעגען בענוצט ווערען אמאל אלס א שטראפמיטעל אין מיליטער [דעם וועמען מען האט בעדארפט בעשטראפען פלעגט מען ארויפזעצען אויף אזא פערדעל]; די שטראף דורך דיזע פערדלעך.

heritabil'ity *n.* (הער-אי-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען גע'ירש'ענט ווערען; ערבפעהיגקייט.

her'itable *a.* (הער'-אי-טעבל) ערבפעהיג [וואס האט רעכט אויף א ירושה]; ערבליך [וואס קען ערהאלטען ווערען בירושה].

her'itably *adv.* (הער'-אי-טע-בלי) דורך ערבליכקייט, בירושה.

her'itage *n.* (הער'-אי-טעדזש) אן ערבשאפט, א ירושה.

her'itor *n.* (הער'-אי-טאר) אן איינענטימער פון א ירושה; א גרונדנעזעסענער פון א קירכען-גוט.

her'itrix *n.* (הער'-אי-טריקס) אן אייגענטימערין פון א ירושה.

hermaph'rodism *n.* (הער-מעפ'-רא-דיזם) ז. *hermaphroditism*

hermaph'rodite *n. and a.* (הער-מעפ'-רא-דאיט) א הערמאפראדיט, אן אנדרוגינוס [א פערזאן וואס איז א זכר און א נקבה אין איינעם]; א פלאנצע וואס האט אי מענליכע, אי ווייבליכע ארגאנען; וואס איז ווי א הערמאפראדיט.

hermaphrodit'ic *a.* (הער-מעפ-רא-דיט'-איק) הערמאפראדיטיש, וואס האט אי מענליכע, אי ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען [ווי אן אנדרוגינוס].

hermaphrodit'ical *a.* (הער-מעפ-רא-דיט'-אי-קעל) ז. *hermaphroditic*

hermaphrodit'ically *adv.* (הער-מעפ-רא-דיט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי א הערמאפראדיט, מעשה אנדרוגינוס.

hermaph'roditism *n.* (הער-מעפ'-רא-די-טיזם) די פעראייניגונג פון ביידע געשלעכטער אין איין פערזאן; דאס זיין אן אנדרוגינוס.

hermeneu'tic *a.* (הער-מי-ניו'-טיק) וואס געהערט צו אויסטייטשונגען אדער צו פירושים.

hermeneu'tical *a.* (הער-מי-ניו'-טיק-על) ז. *hermeneutic*

hermeneu'tically *adv.* (הער-מי-ניו'-טיק-על-אי) אויסטייטשענדיג, ערקלערענדיג, מאכענדיג א פירוש.

hermeneu'tics *n.* (הער-מי-ניו'-טיקס) די קונסט אדער די פעהיגקייט אויסצוטייטשען אדער צו ערקלערען.

hermeneu'tist *n.* (הער-מי-ניו'-טיסט) אן אויסטייטשער, א מבאר, אן ערקלערער.

Her'mes *n.* (הויר'-מיעז) הערמעס. אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער שליח פון די געטער, דער בעשיצער פון הירטען, דער גאט פון וויסענשאפט, האנדעל, ערפינדונגען און דער בעשיצער פון רייזענדע און גנבים. ביי די רוימער איז דיעזער גאט געריפען געווארען מערקור און ביי די עגיפטער — טהאט].

Hermes

her'mes *n.* (הויר'-מיעז) אין דער אלט-גריכישער בוי-קונסט — א קאפ אדער א ביוסט אויף א זייל אזוי, אז דער זייל קומט פאר ווי די פארטזעצונג פון דעם קערפער.

Hermet'ic *a.* (הויר-מעט'-איק) וואס איז שייך צום אלט-גריכישען גאט הערמעס אדער מערקור [דער שליח פון די געטער, דער בעשיצער פון די פאסטוכער, הענדלער און שווינדלער, דער גאט פון האנדעל, וויסענשאפט, ערפינדונגען א. ז. וו.]; וואס איז שייך צו געוויסע הייליגע געהיימע אלט-עגיפטישע ספרים [כלומר'שט פערפאסט פון דעם גאט טהאט אדער, אין גריכיש, הערמעס].

hermet'ic *a.* (הויר-מעט'-איק) געהיים; אלכעמיש; כעמיש; לופט-דיכט; וואס איז שייך צו א זייל מיט א מענשען-קאפ. ז. *hermes*

Hermet'ical *a.* (הויר-מעט'-אי-קעל) ז. *Hermetic*

hermet'ically *adv.* (הויר-מעט'-אי-קעל-אי) לופט-דיכט, וואס לאזט ניט דורך קיין לופט; פערמאכט אזוי, אז קיין לופט זאל ניט קענען דורכדרינגען; כעמיש; געהיים; לויט דער לעהרע פון די הייליגע געהיימע אלט-עגיפטישע הערמעטישע ספרים. ז. *Hermetic*

hermet'ic art (הויר-מעט'-איק ארט) אלכעמיע; כעמיע.

hermet'ic col'umn (הויר-מעט'-איק-קאל'-אם) ז. *hermes*

hermet'ic seal (הויר-מעט'-איק סיעל) א לופט-דיכטע פערשטאפונג; א פערזיעגלונג פון א כלי וואס לאזט ניט דורך קיין לופט.

her'mit *n.* (הויר'-מיט) אן איינזידלער, א פרוש, א מאנאך; איינער וואס לעבט אבגעזונדערט; א חיה וואס לעבט איינזאם און אבגעזונדערט.

her'mitage *n.* (הויר'-מי-טעדזש) אן אויפהאלטונגס-פלאץ פון אן איינזידלער [פרוש, מאנאך]; אן אבגעזונדערטע וואהנונג.

her'mitary *n.* (הויר'-מי-טע-רי) אן אויפהאלטונגס-פלאץ פון א מאנאך [איינזידלער, פרוש]; א מאנאכען-צימערעל נעבען א קלויסטער אדער מאנאסטיר.

her'mit-crab *n.* (הויר'-מיט-קרעב) א מין ראק וואס האלט זיך אין מושעלען.

her'mitess *n.* (הויר'-מי-טעס) אן איינזידלערין [א פרוי וואס האט זיך פורש געווען פון דער וועלט און פערברייננט איהר צייט אין תפלה]; א מאנאשקע.

hermit'ical *a.* (הויר-מיט'-אי-קעל) וואס

איז שייך צו אן איינזידלער [פּרוש, מאַגאַד]; צוגעפּאַסט צום לעבען פון אַ פּרוש.

hermodac'tyl *n.* (הויר-מאָ-דעק'-טיל) אזא געטריקענטער פלאַנצען-וואָרצעל פון טערקיי, וועלכער פלעגט אַמאָל בענוצט ווערען אַלס אַ מעדיצין.

hern *n.* (הארן) ז. ***heron***

her'nia *n.* (הויר'-ני-אַ) אַ ברוך; אַ קילע; (הויר'-ני-אַ) אַ קערפּער-גליעד וואָס רייסט זיך אַב פון אָרט און שטאַרצט אַרויס.

her'nial *a.* (הויר'-ני-על) וואָס איז שייך צו אַ ברוך [קילע].

her'nial truss (הויר'-ני-על טראַס) אַ ברוך-באַנד.

her'niated *a.* (הויר'-ני-איי-טעד) גע-בריכט, קילעוואַטע.

her'nioid *a.* (הויר'-ני-איד) ענליך צו אַ ברוך אָדער צו אַ קילע.

herniol'ogy *n.* (הויר-ני-אַל'-אַ-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט ברוכען אָדער קילעס.

herniot'omy *n.* (הויר-ני-אַט'-אַ-מי) אַן אָפּעראַציאָן אויף אַ ברוך [קילע].

her'nious *a.* (הויר'-ני-אַס) ז. ***hernial***

hern'shaw *n.* (הוירנ'-שאָה) ז. ***heron***

he'ro *n.* (הי'-ראָו) אַ העלד; אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע — אַ הערואָס [אַ האַלב-גאָט].

Hero'dian *a. and n.* (הי-ראָו'-די-ען) וואָס איז שייך צו דעם אַמאָליגען אידישען קעניג הורדוס; אַן אַמאָליגער אַנהענגער פון הורדוס'ען.

hero'ic *a. and n.* (הי-ראָו'-איק) העל-דיש; וואָס פּאַסט פאַר אַ העלד; ערהאַבען; מוטיג, געוואַגט, ריזיקאַליש; אונגעהייער גרויס; אַ העלדען-פּאָעמא, אַן עפּישע פּאָע-מאַ; באָמבאַסטיק, איבערטריבענקייט.

hero'ical *a.* (הי-ראָו'-אי-קעל) העלדיש; מוטיג; געוואַגט, ריזיקאַליש; אונגעהייער גרויס.

hero'ically *adv.* (הי-ראָו'-אי-קעל-אי) אַזוי ווי אַ העלד, מיט העלדישקייט.

hero'icalness *n.* (הי-ראָו'-אי-קעל-נעס) העלדענמוט, העלדישקייט.

hero'ic line (הי-ראָו'-איק לאַין) העלדען-געשלעכט.

heroicom'ic *a.* (הי-ראָ-אי-קאַמ'-איק) העלדיש-קאָמיש, געמישט דאָס ערהאַבענע מיט דעם קאָמישען.

heroicom'ical *a.* (הי-ראָ-אי-קאַמ'-אי-קעל) ז. ***heroicomic***

hero'ic verse (הי-ראָו'-איק וואירס) דער עפּישער אָדער הערואָאישער פּערזען-מאָס אין פּאָעזיע [דער גריכישער העקזאַ-מעטער]. ז. ***hexameter***

her'oine *n.* (הער'-אָ-אין) אַ העלדין.

her'oism *n.* (הער'-אָ-איזם) העלדישקייט.

her'on *n.* (הער'-אָן) אַ צאַפּליאַ [אַ מין בושטשאָן אָדער בושעל, אַ בלאָטע-פויגעל מיט לאַנגע, דינע פיס].

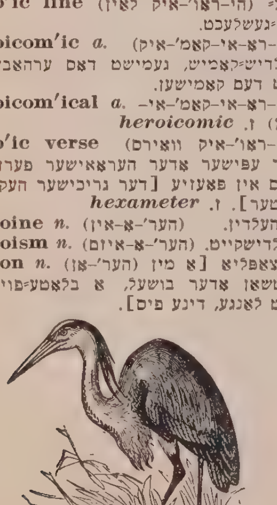

Heron

her'onry *n.* (הער'-אָנ-רי) אַ פּלאַץ וואו עס האַלטען זיך צאַפּליאַס. ז. ***heron***

her'on's-bill *n.* (הער'-אָנז-ביל) דער שטאָרך-שנאַבעל [אַזאַ פּלאַנצע. ווערט אַזוי גערופען צוליעב דעם אויסזעהען פון איהרע פרוכט].

he'roship *n.* (הי'-ראָו-שיפּ) העלדען-שאַפט.

hero'um *n.* (הי-ראָו'-אַם) אין אַלטען גריכענלאַנד — אַ טעמפּעל צום אַנדענקען פון אַ הערואָס אָדער האַלב-געטליכען מענ-שען.

he'ro-wor'ship *n.* (הי'-ראָו-וואָיר'-שיפּ) העלדען-קולט, העלדען-פערגעטערונג; פערגעטערונג פון גרויסע מענשען.

he'ro-wor'shiper *n.* (הי'-ראָו-וואָיר'-שיפּ-ער) אַ העלדען-פערגעטערער.

her'pes *n.* (הויר'-פּיעז) [אַ לישאַיעס מין הויט-קראַנקהייט].

herpet'ic *a.* (הויר-פּעט'-איק) ווי לי-שאַיעס; וואָס איז שייך צו לישאַיעס.

herpet'ical *a.* (הויר-פּעט'-אי-קעל) ז. ***herpetic***

her'petism *n.* (הויר'-פּע-טיזם) אַ ניי-גונג צו בעקומען לישאַיעס.

her'petoid *a.* (הויר'-פּע-טאָיד) ענה-ליך צו רעפּטיליען [קריכענדע בעשעפעני-שען, רמשים].

herpetolog'ic *a.* (הויר-פּע-טאָ-לאַדזש'-איק) הערפּעטאָלאָגיש, וואָס איז שייך צו הערפּעטאָלאָגיע [די וויסענשאַפט וועגען די רעפּטיליען אָדער קריכענדע בעשעפע-נישען].

herpetolog'ical *a.* (הויר-פּע-טאָ-לאַדזש'-אי-קעל) ז. ***herpetologic***

herpetol'ogist *n.* (הויר-פּע-טאַל'-אָ-דזשיסט) אַ הערפּעטאָלאָגיסט, איינער וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דעם שטודיום פון רעפּטיליען [קריכענדע בעשעפענישען, רמשים].

herpetol'ogy *n.* (הויר-פּע-טאַל'-אָ-דזשי) הערפּעטאָלאָגיע, די לעהרע וועגען קריכענדע בעשעפענישען [רעפּטיליען, רמשים]; רעפּטיליען בכלל.

herpetot'omist *n.* (הויר-פּע-טאַט'-אָ-מיסט) איינער וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דער אַנאַטאָמיע פון רעפּטיליען [קריכענ-דע בעשעפענישען].

herpetot'omy *n.* (הויר-פּע-טאַט'-אָ-מי) הערפּעטאָטאָמיע [רעפּטיליען-אַנאַטאָמיע].

herr *n.* (הער) הערר.

her'ring *n. and v.* (הער'-אינג) אַ הערינג; מיסטיגען פעלדער מיט הערינג אָדער מיט אַנדערע פיש.

Herring

her'ring-bank *n.* (הער'-אינג-בענק) אַ פּלאַץ צום פיש-פאַנג, וואו הערינג קומען זיך צונויף אין גרויסע מאַסען.

her'ring-bone *n., a. and v.* (הער'-אינג-באָון) דער ביין אָדער רוקען-ביין פון אַ הערינג; וואָס איז ענליך צום רוקען-ביין פון אַ פיש [הויפּטזעכליך וועגען דעם גראַטען-שטיך אָדער זאַנגען-ענליכען שטיך ביים אויסנעהען און וועגען אַן ענליכער פאָרם ביים אויסלעגען שטיינער אין גע-ביידעס]; אויסנעהען מיט אַ גראַטען-שטיך.

her'ring-bone stitch (הער'-אינג-באָון סטיטש) דער גראַטען-שטיך אָדער זאַנגען-ענליכער שטיך [ביים אויסנעהען].

her'ring-bone work (הער'-אינג-באָון וואָירק) אין אַר-כיטעקטור—שרעג געלעגטע שטיי-נער.

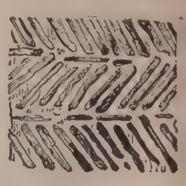

Herring-bone Work

her'ring-cur'er *n.* (הער'-אינג-קיור'-ער) אַ הערינג-זאַלצער.

her'ringer *n.* (הער'-אינג-ער) אַ הערינג-פישער, איינער וואָס בעשעפטיגט זיך מיט'ן פאַנג פון הערינג.

her'ring-fish'ery *n.* (הער'-אינג-פיש'-ער-אי) דער פאַנג פון הערינג.

her'ring-gut'ted *a.* (הער'-אינג-גאַט-עד) מאַגער, איינגעדאַרט.

her'ring-hog *n.* (הער'-אינג-האָג) דעלפין, ברוינפיש [אַ פיש פון דעם מין דעלפי-נען].

her'ring-pond *n.* (הער'-אינג-פּאָנד) דער ים [אין אַ הומאָריסטישען זין].

her'ring-sea'son *n.* (הער'-אינג-סיע'-זן) דער הערינג-סעזאָן [די צייט ווען מען פאַנגט הערינג].

her'ring-smack *n.* (הער'-אינג-סמעק) אַ הערינג-פאַנג-שיף.

her'ring-time *n.* (הער'-אינג-טאַים) ז. ***herring-season***

her'ring-work *n.* (הער'-אינג-וואָירק) ז. ***herring-bone work***

hers *pr.* (הוירז) איהרס, איהריגע.

herse *n.* (הוירס) אַ גראַטע; אַ גראַטע אָדער אַנדער פאַרריכטונג מיט שפּיצען [אין פעסטונגען צו שטערען דאָס צוקוי-מען פון אַ פיינד].

herself' *pr.* (הויר-סעלף') זי זעלבסט, זי אליין; זיך, זיך זעלבסט [ווייבליך].

her'sillon *n.* (הויר'-סי-לאָן) אַ פּלאַנקען בעשלאַגען מיט טשוועקעס אָדער שפּיצען צו שטערען דעם גאַנג פון אַ פיינדליכער אַרמעע.

Hesh'van *n.* (העש'-וואַן) חשון, דער צווייטער חדש פון יאָהר לויט דעם אידי-שען לוח.

hes'itancy *n.* (העז'-אי-טענ-סי) אונ-ענטשלאָסענהייט, דאָס וואַקלען זיך, דאָס שטאַמלען, דאָס צעגערען, דאָס זיין אין צווייפעל.

hes'itant *a.* (העז'-אי-טענט) צעגערענד, שטאַמלענד, וואַקלענדיג, אונענטשלאָסען, צווייפלענד.

hes'itantly *adv.* (העז'-אי-טענט-לי) מיט אונענטשלאָסענהייט; אין צווייפעל; צעגערענד, שטאַמלענד.

hes'itate *v.* (העז'-אי-טייט) בלייבען שטעקען, זיך אָבשטעלען, זיין אונענטשלאָ-סען; שטאַמלען, צעגערען.

hes'itatingly *adv.* (העז'-אי-טיי-טינג-לי) ז. ***hesitantly***

hesita'tion *n.* (העז-אי-טיי'-שאָן) אונ-ענטשלאָסענהייט; צעגערונג; דאָס זיין אין צווייפעל; דאָס שטאַמלען.

hes'itative *a.* (העז'-אי-טיי-טיוו) ז. ***hesitant***

hes'itator *n.* (העז'-אי-טיי-טאָר) איי-נער וואָס איז אונענטשלאָסען, איז אין צווייפעל, צעגערט אָדער שטאַמלט.

Hes'per *n.* (העס'-פּער) ז. ***Hesperus***

Hespe'rian *a.* (העס-פּי'-רי-ען) וועסט-ליך; וואָס איז שייך צו די העספּערידען.

Hesper'ides *n.* (העס-פּער'-אי-דיעז) ז. ***Hesperides***

אין דער מיטאלאגיע — די העספערידען [די נימפען, וואס האבען, מיט דער הילף פון א שרעקליכער שלאנג, געהיט די גאלדענע עפעל אין א גארטען אין דעם מערבענד פון דער וועלט. די גאלדענע עפעל זיינען געשענקט געווארען פון געא (די ערד) צו דער געטין יונאנע].

Hesperid'ian *a.* (העס-פע-ריד'-אי-ען) וואס איז שייך צו די העספערידען אדער צום גארטען, וועלכע זיי האבען געהיט. ז. ***Hesperides***

Hes'perus *n.* (העס'-פע-ראס) דער אבענד=שטערן, דער שטערן ווענוס [אלס אבענד=שטערן].

Hes'sian *a. and n.* (העש'-ען) וואס איז שייך צו העסען אין דייטשלאנד אדער צו איהרע איינוואהנער; א געבארענער אדער בירגער פון העסען אין דייטשלאנד; א פערקייפטע נשמה [נאך'ן נאמען פון די העסען'ער סאלדאטען, וועלכע ענגלאנד האט געדונגען צו פיהרען מלחמה געגען די אמעריקאנער אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].

Hes'sian fly (העש'-ען פלאי) די העסען פליעג [אזא אינזעקט אין אמעריקא וואס איז זעהר שעדליך פאר די ווייץ=פעלדער. די לארווא (ווערימלעך פון וועלכע אז אינזעקט ענטוויקעלט זיך) פון דיעזער פליעג האלטען זיך אויף די ווייץ=זאנגען און זויגען פון זיי אויס דעם זאפט].

Hessian Fly

Hes'sians *n.* (העש'-ענז) אזעלכע לאנגע שטיוועל; א מין דיקער צייג.

Hes'van *n.* (העס'-ווען) ז. ***Heshvan***

hetæ'ra *n.* (הע-טיע'-רא) אין אלט=גריכענלאנד — א העטערא אדער גאסען=פרוי [א שקלאווין אדער אויסלענדערין, וועלכע פלעגט זיין א זינגערין, טענצערין און שפיעלערין און פלעגט זיין אין פרייע פערהעלטניסע מיט מענער]; א קורטיזאנקע.

Hetæ'ria *n.* (הע-טיע'-רי-א) די העטעריע [דער פעראיין פון גריכיישע פאטריאטען, וועלכער האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1812 צו בעפרייען גריכענלאנד פון די טערקען].

hetæ'ria *n.* (הע-טיע'-רי-א) א בונד, א פעראייניגונג.

hetæ'rism *n.* (הע-טיע'-ריזם) אין אנטראפאלאגיע — דער העטעריזם [דאס געמישטע צוזאמענלעבען פון געשלעכטער ביי די פארהיסטארישע שבטים, ביי וועלכע קיין הייראט האט ניט עקזיסטירט, נאר יעדער מאנספערזאן פון שבט פלעגט קענען פריי לעבען מיט יעדער פרוי]; געשלעכטליכער צוזאמענלעבען אויסער הייראט.

hetai'rism *n.* (הע טאי' ריזם) ז. ***hetærism***

heteratom'ic *a.* (העט-ע-רע-טאמ'-איק) וואס בעשטעהט פון פערשיעדענארטיגע אטאמען.

het'erism *n.* (העט'-ע-ריזם) אין ביאלאגיע — פערשיעדענארטיגקייט פון ארגאניזמען, וועלכע בעקומען זיך ניט צוליעב די ארומיגע בעדינגונגען [ווי למשל, די פערשיעדענארטיגקייט פון געשלעכטער א. ד. ג.].

heteriza'tion *n.* (העט-ע-ראי-זיי'-שאן) דאס מאכען פערשיעדנארטיג.

het'erize *v.* (העט'-ע-ראיז) מאכען אנדערש, ניט ווי די פריהעריגע זאך; אומבייטען, צוגעבען אן אנדער פארם.

het'eroclite *n. and a.* (העט'-ע-רא-קלאיט) אין גראמאטיק — א ווארט וואס בייט זיינע ענדונגען ניט לויט די געוועהנליכע רעגעלען; אן אונרעגעלמעסיג ווארט; אונרעגעלמעסיג, אנאמאל.

heteroclit'ic *n. and a.* (העט-ע-רא-קליט'-איק) ז. ***heteroclite***

het'erodox *a.* (העט'-ע-רא-דאקס) וואס האלט ניט פון אנגענומענעם גלויבען, אפיקורסיש; וואס גלויבט אנדערש ווי די אנגענומענע מיינונג.

het'erodoxy *n.* (העט'-ע-רא-ראק-סי) דאס זיין ניט ארטאדאקסיש; דאס גלויבען אנדערש ווי די אנגענומענע מיינונג.

heterogene'ity *n.* (העט-ע-רא-דזשי-ני'-אי-טי) פערשיעדענארטיגקייט; דאס זיין אונגלייך אדער פערשיעדען; דאס זיין פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען.

heteroge'neous *a.* (העט-ע-רא-דזשי'-ני-אס) פערשיעדענארטיג; פון פערשיעדענע מינים אדער גאטונגען; צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע טיילען.

heteroge'neously *adv.* (העט-ע-רא-דזשי' ני אס-לי) אויף א פערשיעדענארטיגען אופן; פון פערשיעדענע טיילען.

heteroge'neousness *n.* (העט-ע-רא-דזשי' ני אס-נעס) אונגלייכארטיגקייט, פערשיעדענארטיגקייט.

heterogen'esis *n.* (העט-ער-א-דזשענ'-ע-סיס) העטעראגענעזיס, א ספאנטאנע אבשטאמונג, אן אבשטאמונג פון זיך אליין; אן אבשטאמונג פון לעבעדיגע ארגאניזמען פון ניט לעבעדיגע; אן אבשטאמונג דורך אן אויסערליכער אורזאכע; אן אבשטאמונג, וואו די קינדער זיינען פערשיעדען פון די עלטערען אין זייער בוי און אויסזעהן, אבער אין א פאר דורות ארום קעהרט זיך צוריק אום אין דער אבשטאמונג דאס אריגינאלע אויסזעהן פון די ערשטע עלטערען.

heterogenet'ic *a.* (העט-ע-רא-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו העטעראגענעזיס. ז. ***heterogenesis***

heterog'enist *n.* (העט-ע-ראדזש'-ע-ניסט) א העטעראגעניסט, איינער וואס גלויבט אין דער טעאריע פון ספאנטאנער אבשטאמונג [די אבשטאמונג פון לעבעדיגע ארגאניזמען פון ניט לעבעדיגע].

heterog'eny *n.* (העט-ע-ראדזש'-ע-ני) אן אבשטאמונג וואס קומט פון אן אויסערליכער אורזאכע.

heterog'onism *n.* (העט-ע-ראג'-א-ניזם) אין באטאניק — דאס האבען ניט גלייכארטיגע רעפראדוקציאנס ארגאנען [וועגען געוויסע בלומען].

heterog'onous *a.* (העט-ע-ראג'-א-נאס) אין באטאניק — וואס האט ניט גלייכארטיגע רעפראדוקציאנס ארגאנען [וועגען געוויסע בלומען].

heterog'ony *n.* (העט-ע-ראג'-א-ני) ז. ***heterogonism***

heterog'raphy *n.* (העט-ע-ראג'-רע-פי) דער געברויך פון דיעזעלבע בוכשטאבען מיט א פערשיעדענער אויסשפראכע אין פערשיעדענע ווערטער [ווי דער בוכשטאב "c" למשל, אין די ווערטער ***cell*** (סעל) און ***call*** (קאהל)].

heterol'ogy *n.* (העט-ע-ראל'-א-דזשי) אבנארמאליטעט; מאנגעל אין גלייכארטיגקייט אדער גלייכפערמיגקייט; אן אוננארמאלער אדער אונגעוועהנליכער געבוי אדער טיפ.

heteromor'phic *a.* (העט-ע-רא-מאר'-פיק) וואס ווייכט אב פון דער געוועהנליכער פארם אדער פון געוועהנליכען טיפ; וואס איז אונגארמאל; וואס איז ניט רעגעלמעסיג אין דער פארם; וואס עקזיסטירט אונטער פערשיעדענע פארמען [וועגען אינזעקטען, וואס ענטוויקלען זיך פון א לארווא אין א פופע און דאן ערשט אין אינזעקטען].

heteromor'phism *n.* (העט-ע-רא-מאר'-פיזם) די אבווייכונג פון דער געוועהנליכער פארם אדער פון געוועהנליכען טיפ; אונגארמאלקייט, אונרעגעלמעסיגקייט אין דער פארם; דאס דורכגעהן פערשיעדענע ענטוויקלונגס=שטופען [וועגען אינזעקטען, וואס ענטוויקלען זיך פון א לארווא אין א פופע און דאן אין אינזעקטען].

heteromor'phous *a.* (העט-ע-רא-מאר'-פאס) ז. ***heteromorphic***

het'eromorphy *n.* (העט'-ע-רא-מאר-פי) ז. ***heteromorphism***

heteron'omous *a.* (העט-ע-ראנ'-א-מאס) אין ביאלאגיע — וואס אונטערשיידען זיך פון דעם מין אדער קלאס, צו וועלכען זיי בעלאנגען [וועגען געוויסע חיות און פלאנצען].

heteron'omy *n.* (העט-ע-ראנ'-א-מי) העטעראנאמיע, דאס געפינען זיך אדער דאס זיין אונטערגעווארפען אונטער דער הערשונג אדער ווירקונג פון אן אנדערען [אין געגענזאץ צו אויטאנאמיע].

het'eronym *n.* (העט'-ע-רא-נים) א העטעראנים, א ווארט וואס ווערט אויסגעלעגט גלייך ווי אן אנדערס נאר עס ווערט אנדערש געלייענט און האט אן אנדער בעדייטונג [ווי דאס ענגלישע ווארט ***lead*** (ליעד) — פיהרען און ***lead*** (לעד) — בליי].

heteronym'ic *a.* (העט'-ע-רא נימ'-איק) ז. ***heteronymous***

heteron'ymous *a.* (העט-ע-ראנ'-אי-מאס) העטעראנימיש, וואס איז שייך צו א העטעראנים. ז. ***heteronym***

heterop'tics *n.* (העט-ע-ראפ'-טיקס) דאס האבען ניט קיין נארמאלע ראיה; דאס זעהן ניט ווי אלע אנדערע זעהען.

heteros'cian *n. and a.* (העט-ע-ראש'-אי-ען) איינער וואס וואהנט אויף איין זייט פון עקוואטאר אין בעצוג צו אן אנדערען וואס וואהנט אויף דער צווייטער זייט [זייערע שאטענס פאלען אין דערזעלבער צייט פון טאג אין נעגענגעזעצטע ריכטונגען]; וואס איז שייך צו צוויי געגענדען פון ערד=קוגעל, וועלכע געפינען זיך פון ביידע זייטען פון עקוואטאר [ווען אין איין געגענד פאלט דער שאטען אין צפון=זייט, פאלט אין דערזעלביגער צייט אין דער אנדערער געגענד דער שאטען אין דרום=זייט].

heterot'opy *n.* (העט-ע-ראט'-א-פי) דאס זיין ארויס פון ארט; דאס זיין ניט אין דעם ריכטיגען ארט [וועגען קערפער=גליעדער].

het'man *n.* (העט'-מען) [א העטמאַן א הויפּטמאַן פון קאָזאַקען אַמאָל אין רוס־לאַנד]; א הויפּטמאַן פון אן אַרמעע אַמאָל אין פּוילען.

heuret'ic *n.* (היו-רעט'-איק) די קונסט צו ענטדעקען אָדער ערפינדען.

heuris'tic *a.* (היו-ריס'-טיק) וואָס העלפט ענטדעקען אָדער ערפינדען.

hew *v.* (היו) האַקען [מיט א האַק], צוהאַקען.

hew down (היו דאַון) אַבהאַקען, אַראָב־האַקען [ווי, א בוים].

hew'er *n.* (היו'-ער) א האַקער, א שטיין־האַקער; א האָלץ־האַקער.

hew'gag *n.* (היו'-געג) אַזאַ הילצערנע פּייפעל.

hewn (היון) נעהאַקט. *hew* .ז

hew out (היו אַוט) אויסהאַקען.

hew up (היו אַפּ) צוהאַקען.

hex'achord *n.* (העקס'-סע-קאָרד) א העקס־סאַקאָרד [אַן אַלטער מוזיקאַלישער אינ־סטרומענט מיט 6 סטרונעס]; אַזאַ פּאַר־צייטיגע סיסטעם פון מוזיק־נאָטען מיט 6 טענער.

hex'ad *n.* and *a.* (העקס'-סעד) די צאָהל 6; א גרופּע אָדער סעריע פון 6; אין כעמיע — אַן עלעמענט וואָס זיינע אַטאָ־מען האָבען א זעקספאַכע פערבינדונגס־קראַפט; וואָס האָט א זעקספאַכע פערבינ־דונגס־קראַפט [װעגען געוויסע כעמישע עלעמענטען].

hexad'ic *a.* (העקס-סעד'-איק) וואָס איז שייך צו דער צאָהל 6 אַלס א באַזיס פון א צאָהלען־סיסטעם.

hex'agon *n.* (העקס'-סע-גאָן) א העקסאַ־גאָנאַל, א זעקס־קאַנטיגע פיגור.

hexag'onal *a.* (העקס-סעג'-א-נעל) העק־סאַגאָנאַל, זעקס־קאַנטיג; געטיילט אין זעקס־קאַנטיגע פיגורען.

hexag'onally *adv.* (העקס-סעג'-א-נעל-אי) אין דער פאָרם פון א העקסאַגאָנאַל [א זעקס־קאַנטיגע פיגור]; זעקס־קאַנטיג.

hex'agram *n.* (העקס'-סע-גרעם) א גאַ־מעטרישע פיגור, וועלכע בעשטעהט פון 6 ליניען.

hexahe'dral *a.* (העקס-סע-הי'-דרעל) וואָס האָט זעקס גלייכע פלעכען [ווי א קוביק].

hexahe'dron *n.* (העקס-סע-הי'-דראָן) א זעקס־פלעכיגער קערפּער, א קוביק.

hexam'eter *n.* and *a.* (העק-סעמ'-ע-טער) א העקזאַמעטער, א פאָרם פון ליע־דער־שרייבען, וואו יעדע שורה בעשטעהט פון זעקס פוס־טראַטען [מעטרען], די ערשטע פינף זיינען "דאַקטילען", ד. ה. בעשטעהען פון דריי זילבען מיט דעם אַק־צענט אויף דער ערשטער, און דער זעק־סטער איז א "כאָרעאָוס", ד. ה. בעשטעהט פון צוויי זילבען מיט דעם אַקצענט אויף דער ערשטער; העקזאַמעטריש, געשריבען אין דער העקזאַמעטרישער פאָרם.

hexam'etral *a.* (העק-סעמ'-ע-טרעל) *hexametric* .ז

hexamet'ric *a.* (העק-סע-מעט'-ריק) העקזאַמעטריש, געשריבען אין א העקזאַ־מעטרישער פאָרם. *hexameter* .ז

hexamet'rical *a.* (העק-סע-מעט'-רי-קעל) *hexametric* .ז

hexam'etrist *n.* (העק-סעמ'-ע-טריסט) איינער וואָס שרייבט אין דער העקזאַמעט־רישער פאָרם. *hexameter* .ז

hexan'drian *a.* (העק-סען'-דרי-ען) *hexandrous* .ז

hexan'drous *a.* (העק-סען'-דראָס) וואָס האָט 6 שטויב־נעפעס [וועגען געוויסע פלאַנצען].

hexan'gular *a.* (העקס-ען'-גיו-לאַר) זעקס־עקיג, זעקס־ווינקעלדיג, וואָס האָט זעקס ווינקלען.

hexapet'alous *a.* (העק-סע-פעט'-ע-לאָס) וואָס האָט 6 בלומען־בלעטער [ווע־גען געוויסע פלאַנצען].

hexaphyl'lous *a.* (העק-סע-פיל'-אָס) זעקס־בלעטערדיג, וואָס האָט 6 בלעטער [וועגען געוויסע פלאַנצען].

hex'aplar *a.* (העק'-סע-פּלאַר) זעקס־שפּאַלטיג, וואָס ענטהאַלט זעקס שפּאַלטען [וועגען ביכער אָדער צייטונגען וועלכע זיינען געדרוקט אין 6 שפּאַלטען].

hex'apod *a.* and *n.* (העק'-סע-פּאָד) זעקס־פיסיג [וועגען אינזעקטען]; א זעקס־פיסיגער אינזעקט.

Hexap'oda *n.* (העק-סעפּ'-א-דא) דער מין אינזעקטען וואָס האָבען 6 פיס.

hexap'odan *a.* and *n.* (העק-סעפּ'-א-דען) *hexapod* .ז

hex'apode *a.* and *n.* (העק'-סע-פּאָוד) *hexapod* .ז

hexap'odous *a.* (העק-סעפּ'-א-דאָס) זעקס־פיסיג.

hex'astich *n.* (העק'-סע-סטיק) א גע־דיכט וואָס בעשטעהט פון 6 שורות.

hex'astylar *a.* (העק'-סע-סטאַי-לאַר) וואָס האָט 6 זיילען אין פראָנט [וועגען געביידען].

hex'astyle *a.* (העק'-סע-סטאַיל) וואָס האָט 6 זיילען אין פראָנט [וועגען געביי־דען].

Hex'ateuch *n.* (העק'-סע-טיוק) די ערשטע זעקס ספרים פון תנ"ך [די 5 חמשים און יהושע].

Hex'ateuchal *a.* (העק'-סע-טיו-קעל) וואָס איז שייך צו די ערשטע 6 ספרים פון תנ"ך [די 5 חומשים און יהושע].

hexatom'ic *a.* (העקס-ע-טאָמ'-איק) אין כעמיע — וואָס בעשטעהט פון זעקס אַטאָ־מען; וואָס האָט די פערבינדונגס־קראַפט פון 6 וואַסער־שטאָף אַטאָמען.

hexav'alent *a.* (העקס-עוו'-ע-לענט) אין כעמיע — וואָס האָט די פערבינדונגס־קראַפט פון 6 וואַסער־שטאָף אַטאָמען.

hey *int.* (היי) [אַן אויסרוף היי! איי! וואָס דריקט אויס איבערראַשונג, פרייד א. ז. וו.].

hey'day *n.* and *int.* (היי'-דיי) העכ־סטע קראַפט, פולע קראַפט; אַן אויסרוף פון פרייד אָדער איבערראַשונג.

H. I. אַן אַבקירצונג פון די ווערטער *Hawaiian Islands* [האַוואַאי אָדער סאַנדוויטש־אינזלען].

hi! *int.* (האַי) [אַן איי! אי־אי! אַך! אויסרוף פון איבערראַשונג אָדער בעוואונ־דערונג; אַפטמאָל אויך אַלס אויסדרוק פון שפּאַט].

hia'tion *n.* (האַי-איי'-שאַן) דאָס גענעצען.

hia'tus *n.* (האַי-איי'-טאָס) א ברוך, אַן עפענונג; א לאָך, א שפּאַלט; א גענעץ; א ניט־אויסגעפילטער פּלאַץ; עטוואָס וואָס פעהלט אין מיטען; אין גראַמאַטיק — דאָס צוזאַמענקומען פון צוויי וואָקאַלען.

hi'bernacle *n.* (האַי-בויר-נעקל) א ווינטער־נאַרע [א ווינטער־וואָהנונג] פאַר חיות; א ווינטער־איינהילונג [פאַר פלאַנ־צען]; דער טייל פון פלאַנצען וואָס דע־קען צו אום ווינטער די שפּראָץ־אויגעלעך.

hibernac'ulum *n.* (האַי-בויר-נעק'-יו-לאָם) *hibernacle* .ז

hiber'nal *a.* (האַי-בויר'-נעל) ווינטער־...

hi'bernate *v.* (האַי'-בויר-נייט) ווינ־...טערען, איבערווינטערען, איבערשלאָפען דעם ווינטער [וועגען חיות]; לעבען אַב־געזונדערט; זיין אַבגעלאָזען, פויל, אַפּאַ־...טיש.

hiberna'tion *n.* (האַי-בויר-ניי'-שאַן) דאָס ווינטערען; דאָס איבערשלאָפען דעם ווינטער [וועגען חיות]; דער צושטאַנד אָדער די צייט, ווען געוויסע חיות שלאָ־פען איין פאַר די ווינטער־מאָנאַטען.

Hiber'nian *a.* and *n.* (האַי-בויר'-ני-ען) וואָס איז שייך צו היבערניאַ [איר־לאַנד]; אירלענדיש; אַן אירלענדער.

Hiber'nianism *n.* (האַי-בויר'-ני-ען-איזם) *Hibernicism* .ז

Hiber'nicism *n.* (האַי-בויר'-ני-סיזם) אַן אייגענטימליכקייט פון דער אירלענדי־שער שפּראַך.

Hiber'nicize *v.* (האַי-בויר'-ני-סאַיז) מאַכען אירלענדיש, צוגעבען אַן אירלענ־דישען כאַראַקטער; איבערגעבען אין אַן אייגענטימליכער אירלענדישער שפּראַך.

hiberniza'tion *n.* (האַי-בויר-ני-זיי'-שאַן) *hibernation* .ז

Hiber'no-Cel'tic *a.* and *n.* (האַי-בויר'-נאָו-סעל'-טיק) וואָס איז שייך צו דער אירלענדישער צווייג פון דער קעל־טישער ראַסע; די אירלענדישע שפּראַך.

Hibernol'ogist *n.* (האַי-בויר-נאָל'-א-דזשיסט) איינער וואָס שטודירט די איר־לענדישע געשיכטע און אַלטערטימליכקיי־טען.

Hibernol'ogy *n.* (האַי-בויר-נאָל'-א-דזשי) דאָס שטודיום פון אירלענדישער געשיכטע און אַלטערטימליכקייטען.

hic *v.*, *n.* and *int.* (היק) שלוקערצען; א שלוקערץ; היק! [דער קלאַנג פון א שלוקערץ].

hic'cough *n.* and *v.* (היק'-אַפּ) א שלו־קערץ; שלוקערצען.

hic'cup *n.* and *v.* (היק'-אַפּ) *hiccough* .ז

hick'ball *n.* (היק'-באָהל) *hickwall* .ז

hick'ledy-pick'ledy *adv.*, *a.* and *n.* (היק'ל-די-פּיק'ל-די) *higgledy-piggledy* .ז

hick'ory *n.* (היק'-א-רי) דער ווייסער נאָרד־אַמעריקאַנישער וואַלנוס־בוים; דאָס האָלץ פון דיעזען בוים.

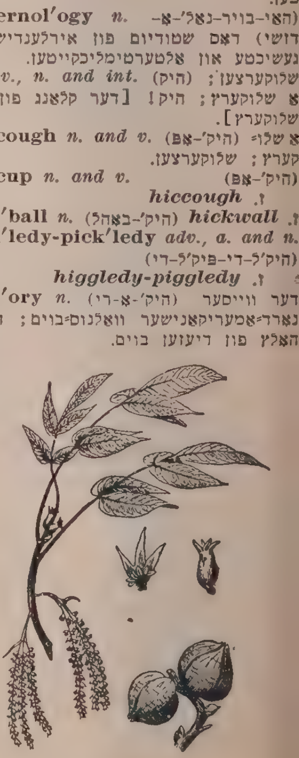

Hickory

hick'ory-nut *n.* (היק'-א-רי-נאַט) דער ווייסער וואַלנוס. *hickory* .ז

hick'up *n. and v.* (היק'-אַפּ) ז. *hiccough*

hick'wall *n.* (היק'-הוואָהל) אַ האָלץ־פּיקער; דער גרינער האָלץ־פּיקער [אַזאַ פויגעל].

hid (היד) בעהאַלטען, פערשטעקט, גע־היימניספאָל. ז. *hide*

hi'dage *n.* (האַי'-דעדזש) קעניגליכער הויף־שטייער, אַ שטייער פון יעדען בויע־רישען הויז [אַמאָל אין ענגלאַנד].

hidal'go *n.* (האַי-דעל'-גאָו) אַ שפּאַני־שער אַדעליגער פון נידריגערען גראַד.

hid'den (הידן) בעהאַלטען, פערשטעקט, געהיימניספאָל. ז. *hide*

hid'denly *adv.* (היד'נ-לי) אין געהיים, בעהאַלטענערהייד, פערשטעלטערהייד.

hide *v. and n.* (האַיד) פער־בעהאַלטען, פער־שטעלען, פערבאַרגען, פערשטעקען; זיך בעהאַלטען, זיך פערשטעקען, זיך פערבאַר־גען; שמייסען; אַ פעל; אַ הויט.

hide'-and-seek' *n.* (האַיד'-ענד-סיעק') בעהעלטעניש [אַ שפּיעל].

hide'bound *a.* (האַיד'-באַונד) וואָס האָט אַ שטייפע הויט, פעל אָדער קאָרע; פער־עקשנ'ט; קליינקעפּיג; פאַנאַטיש.

Hide-bound partisans never change the opinions.

hide'-mill *n.* (האַיד'-מיל) אַ מאַשין ווייך צו מאַכען פעל איידער מען נעהמט זיי בעאַרבייטען.

hid'eous *a.* (היד'-אי-אָס) שרעקליך, שויי־דערליך; עקעלהאַפט.

The witch had a hideous face.

hid'eously *adv.* (היד'-אי-אָס-לי) אויף אַ שרעקליכען אָדער עקעלדיגען אופן.

hid'eousness *n.* (היד'-אי-אָס-נעס) שרעקליכקייט, שוידערליכקייט, עקעלדיג־קייט.

hi'der *n.* (האַי'-דער) איינער וואָס בע־האַלט אָדער פערבאַרגט עפּעס.

hide'-rope *n.* (האַיד'-ראָופּ) אַ שטריק געמאַכט פון פעל.

hide'-scra'per *n.* (האַיד'-סקריי'-פּער) אַ מאַשין אַבצושאַבען דאָס פלייש פון פעל.

hide'-stretch'er *n.* (האַיד'-סטרעטש'-ער) אַ פּאַרריכטונג אויסצוציהען און אויס־צוגלייכען פעל.

hi'ding *n.* (האַי'-דינג) דאָס בעהאַלטען, דאָס פערבאַרגען; דאָס בעהאַלטען זיך; שמייז, קלעפּ.

hi'ding-place *n.* (האַי'-דינג-פּלייס) אַ בעהעלטעניש, אַ צופלוכט.

hidro'sis *n.* (הי-דראָו'-סיס) דאָס שוויי־צען [הויפּטזעכליך, ווען עס איז זעהר שטאַרק אָדער ווען עס איז קינסטליך ארויס־גערופען].

hidrot'ic *a. and n.* (הי-דראָט'-איק) וואָס רופט ארויס שוויים; אַ מיטעל ארויס־צורופען שוויים.

hie *n. and v.* (האַי) איילען, זיך איילען; איילעניש.

hi'emal *a.* (האַי'-ע-מעל) ווינטערדיג; וואָס קומט פאָר אום ווינטער.

hi'emate *v.* (האַי'-ע-מייט) ז. *hibernate*

hiema'tion *n.* (האַי-ע-מיי'-שאַן) ז. *hibernation*

hi'ems *n.* (האַי'-עמז) ווינטער.

hi'erarch *n.* (האַי'-ע-ראַרק) אַ היעראַרך, אַ הויפּט־גייסטליכער; אַ גייסטליכער הערשער; אַן אויטאָריטעט אין רעליגיע־זע ענינים.

hi'erarchal *a.* (האַי'-ע-ראַר-קעל) ז. *hierarchic*

hierar'chic *a.* (האַי-ע-ראַר'-קיק) וואָס איז שייך צו אַ היעראַרכיע; וואָס איז שייך צו קירכען־הערשאַפט אָדער פּריסטער־הערשאַפט. ז. *hierarchy*

hierar'chical *a.* (האַי-ע-ראַר'-קי-קעל) ז. *hierarchic*

hierar'chically *adv.* (האַי-ע-ראַר'-קי-קעל-אי) ווי אַ היעראַרכיע; אין איינ־קלאַנג מיט אַ קירכען אָדער פּריסטער־הערשאַפט. ז. *hierarchy*

hi'erarchism *n.* (האַי'-ע-ראַר-קיזם) היעראַרכישע אָרדנונג, פּרינציפּען, איינ־פלוס אָדער מאַכט; אַנהענגערשאַפט צו אַ היעראַרכיע אָדער צו קירכען־הערשאַפט. ז. *hierarchy*

hi'erarchy *n.* (האַי'-ע-ראַר-קי) היעראַר־כיע, די הערשאַפט פון אַ הויפּט־גייסטלי־כען; קירכליכע אויטאָריטעט אָדער הער־שאַפט; פּריסטער־הערשאַפט, קירכען־הער־שאַפט; אַ הייליגע קערפּערשאַפט [הויפּט־זעכליך פון מלאכים] וואָס בעדיענט גאָט; אַן אָרגאַניזירטע קערפּערשאַפט אָדער די צונויפשטעלונג, די ראַנגען א. ז. וו. פון אַזאַ קערפּערשאַפט אין דער קירך אָדער רעגיערונג; אַן אָרדנונג אין ראַנגען, קלאַ־סען, איינטהיילונגען א. ז. וו.

hierat'ic *a.* (האַי-ע-רעט'-איק) וואָס איז געברויך ביי גייסטליכע; פון פּריס־טערליכער אָדער הייליגער אַבשטאַמונג.

hierat'ica *n.* (האַי-ע-רעט'-אי-קאַ) אַ פיינער זאָרט פּאַפּירוס [אויף וועלכען מען פלעגט פּאַרצייטען שרייבען].

hierat'ical *a.* (האַי-ע-רעט'-אי-קעל) ז. *hieratic*

hieroc'racy *n.* (האַי-ע-ראָק'-רע-סי) אַ פּריסטער־רעגירונג, אַ רעגיערונג פון גייסטליכע [ממשלת כהנים]; דער פּריס־טער־קלאַס.

hi'eroglyph *n. and v.* (האַי'-ע-ראָ-גליף) אַ היע־ראָגליף, בילדער־שריפט [ביי די פּאַרצייטיגע עגיפּטער אָדער מצריים]; אַ צייכען, בוכשטאַב, פי־גור א. ד. ג. מיט אַ פער־באָרגענער בעדייטונג; שרייבען אָדער בעצייכנען מיט היעראָגליפען.

Hieroglyph

hieroglyph'ic *a. and n.* (האַי-ע-ראָ-גליף'-איק) היעראָגליפיש; געשריבען מיט פערשטעלטע אָדער סימבאָלישע צייכענס; געהיימניספאָל, סימבאָליש, אונפערשטענד־ליך; וואָס איז בעדעקט מיט אונרעגעל־מעסיגע פלעקען [וועגען אינזעקטען]; אַ היעראָגליף. ז. *hieroglyph*

hieroglyph'ical *a.* (האַי-ע-ראָ-גליף'-אי-קעל) היעראָגליפיש. ז. *hieroglyphic*

hieroglyph'ically *adv.* (האַי-ע-ראָ-גליף'-אי-קעל-אי) ווי היעראָגליפען; גע־היימניספאָל, שווער צו פערשטעהען. ז. *hieroglyph*

hierog'lyphist *n.* (האַי-ע-ראָג'-לי-פיסט) אַ קענער פון היעראָגליפען [די בילדער־שריפט פון די פּאַרצייטיגע מצריים].

hierog'lyphize *v.* (האַי-ע-ראָג'-לי-פאַיז) אויסדריקען אין היעראָגליפען, צו־געבען אַ היעראָגליפישע פאָרם. ז. *hieroglyph*

hi'erogram *n.* (האַי'-ע-ראָ-גרעם) אַ היעראָגראַם, אַ היעראָגליפישער צייכען; אַ הייליגער צייכען אָדער סימבאָל; היי־ליגע שריפט.

hierogram'mat *n.* (האַי-ע-ראָ-גרעמ'-עט) אַ הייליגער שרייבער, אַ סופר [הויפּטזעכליך איינער וואָס שרייבט אין היעראָגליפען]. ז. *hieroglyph*

hierogrammat'ic *a.* (האַי-ע-ראָ-גרע-מעט'-איק) וואָס איז שייך צו היעראָגראַ־מען, געשריבען אין היעראָגראַמען [היי־ליגע אָדער סימבאָלישע בילדער־שריפט]; וואָס איז שייך צו הייליגער שריפט.

hierogrammat'ical *a.* (האַי-ע-ראָ-גרע-מעט'-אי-קעל) ז. *hierogrammatic*

hierogram'matist *n.* (האַי-ע-ראָ-גרעמ'-ע-טיסט) ז. *hierogrammat*

hierog'rapher *n.* (האַי-ע-ראָג'-רע-פער) אַ שרייבער פון הייליגע שריפטען; אַ סופר; אַ בקי אין הייליגע שריפטען.

hierograph'ic *a.* (האַי-ע-ראָ-גרעפ'-איק) וואָס איז שייך צו הייליגע שריפטען.

hierograph'ical *a.* (האַי-ע-ראָ-גרעפ'-אי-קעל) ז. *hierographic*

hierog'raphy *n.* (האַי-ע-ראָג'-רע-פי) אַ הייליגע שריפט.

hierol'atry *n.* (האַי-ע-ראָל'-ע-טרי) אַ פערגעטערונג פון הייליגע און פון הייליגע זאַכען.

hierolog'ic *a.* (האַי-ע-ראָ-לאָדזש'-איק) וואָס איז נוגע צום שטודיום פון די אַל־טע עגיפּטישע שריפטען אָדער פון הייליגע זאַכען.

hierolog'ical *a.* (האַי-ע-ראָ-לאָדזש'-אי-קעל) ז. *hierologic*

hierol'ogist *n.* (האַי-ע-ראָל'-אָ-דזשיסט) איינער וועלכער שטודירט די אַלט־עגיפּטי־שע שריפטען אָדער הייליגע זאַכען.

hierol'ogy *n.* (האַי-ע-ראָל'-אָ-דזשי) אַן אַבהאַנדלונג וועגען הייליגע זאַכען; די וויסענשאַפט וועגען די אַלט־עגיפּטישע שריפטען.

hi'eromancy *n.* (האַי'-ע-ראָ-מענ-סי) דאָס וואָהרזאָגען, דאָס נביאות־זאָגען דורך אַ געבראַכטען קרבן.

hi'eromartyr *n.* (האַי'-ע-ראָ-מאַר-טייר) אַ פּריסטער אַ מאַרטירער.

hierom'onach *n.* (האַי-ע-ראָמ'-אָ-נעק) אַ גלח אַ מאָנאַך.

hi'eron *n.* (האַי'-ע-ראָן) אַ הייליגער פּלאַץ; אַ טעמפּעל.

hi'erophant *n.* (האַי'-ע-ראָ-פענט) אַ היעראָפאַנט [אַ פּאַרצייטיגער גריכישער פּריסטער]; אַ פּריסטער.

hierophan'tic *a.* (האַי-ע-ראָ-פענ'-טיק) וואָס איז שייך צו אַ היעראָפאַנט [אַ פּאַרצייטיגער גריכישער פּריסטער]; פּריסטערליך.

hieros'copy *n.* (האַי-ע-ראָס'-קאָ-פּי) וואָהרזאָגעריי אָדער נביאות דורך דעם אינ־געווייד פון די געבראַכטע קרבנות.

Hierosol'ymitan *a.* (האַי-ע-ראָ-סאָל'-אי-מאַי-טען) וואָס איז שייך צו ירושלים, פון ירושלים.

hig'gle *v.* (היגל) זיך אַרומדרייען איי־בער קליינינקייטען; זיך שטאַרק דינגען; הויזירען [פּעדלען].

hig'gledy-pig'gledy *adv., a. and n.* (היג'ל-די-פּיג'ל-די) צומישט, צוטומעלט, מיט'ן קאָפּ אַראָב, אָהן אָרדנונג; אַ מיש־מאַש, אַ תהו ובהו.

hig'glehaggle *v.* (היג'ל-העגל) ז. *higgle*

hig'gler *n.* (היג'-לער) [אַ הויזירער

פערדלער]; איינער וואס דינגט זיך שטארקביים קויפען עפעס.

hig'glery *n.* (היג'-לער-אי) פערדלער־סחורה, הויזירער־סחורה.

hig'gling *n.* (היג'-לינג) דאס דינגען זיך איבער קלייניגקייטען; דאס הויזירען [פעדלען].

high *a., adv. and n.* (האי) הויך, ער־האבען, דערהויבען, פראמינענט, פון העכסטען ראנג, קראפט, ווערטה, ווירדע, בעדייטונג א. ז. וו.; הויכמוטיג, שטאלץ; שטארק, ענערגיש, קרעפטיג; אין א הויכען גראד; וואס האלט ביים אנהויבען פוילען [װעגען שפייז]; נאהענט צום ווינד [װעגען א שיף]; שכור; א הויכער פלאץ אדער געגענד; אין קארטענשפיעל — די טויז אדער דער העכסטער קאזיר.

high ad'miral (האי עד'-מי-רעל) דער גרויס־אדמיראל [א טיטול אין דער ענגלישער קריעגס־פלאטע].

high al'tar (האי אהל'-טאר) דער הויפט־אלטאר.

high and dry (האי ענד דראי) אויסער דעם וואסער, אויסער דעם שטראם; אויסער דער צייט אדער לעבענס־שטראם; פערעלטערט, פערגליווערט, אונפעהיג געווארען; הויל און נאקעט.

His experience in stock speculation left him **high and dry.**

high and low (האי ענד לאו) הויך און נידריג, פון אלע קלאסען פון פאלק, קליין און גרויס, אלע.

He is respected for his fairness by the **high and low.**

high and migh'ty (האי ענד מאי'-טי) גרויס, מעכטיג, ערהאבען, דערהויבען, שטאלץ, געביעטעריש, ווי א הערשער.

high antiq'uity (האי ענ-טיק'-הווי-טי) דאס גרויע אלטערטום.

high arm (האי ארם) קראפט, מאכט, אונטערדריקונג, שטאלץ, געוואגטקייט; ווילקיר.

high'-backed *a.* (האי'-בעקט) מיט א הויכען רוקען [װעגען א שטוהל].

high bai'liff (האי ביי'-ליף) דער הויפט מאגיסטראט [פון א פארשטאדט אדער דארף]; דער הויפט ריכטער פון א בעצירק. ז. ***bailiff***

high'-ball *n.* (האי'-באהל) דאס ווארפען גורל דורך אזעלכע באלען מיט נומערען, ווער פון א קאמפאניע עס דארף בעצאהלען פאר א פונדע; אזא מין געטראנק פון בראנפען מיט סאדא און אייז.

high'-bear'ing *a.* (האי'-בעהר'-אינג) הויכמוטיג, שטאלץ.

high'binder *n.* (האי'-באינ-דער) א יונגאטש; א ווילדער, צולאזענער יונג: א מיטגליעד פון א געהיימער פערברעכערישער כינעזישער ארגאניזאציאן אין קאליפארניען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

high'-blest *a.* (האי'-בלעסט) איבערגליקליך.

high'-blood'ed *a.* (האי'-בלאד'-עד) פון הויכער, אריסטאקראטישער אבשטאמונג.

high'-blown *a.* (האי'-בלאון) אויפגעבלאזען.

high'-born *a.* (האי'-בארן) פון הויכער אבשטאמונג.

high'-boy *n.* (האי'-באי) א קאמאד אויף הויכע פיס.

high'-bred *a.* (האי'-ברעד) נאבעל ערצויגען; פון נאבעלער אבשטאמונג.

high change (האי טשיינדזש) דער לעבעדיגסטער געשעפטס־סעזאן [אויף דער בערזע].

High'-church *a.* (האי'-טשוירטש) וואס האלט שטארק פון דער קירכען אויטאריטעט [הויפטזעכליך װעגען די קאנסערוואטיווע אנהענגער פון דער אנגליקאנישער קירך]. ז. ***High Church***

High Church (האי טשוירטש) די קאנסערוואטיווע פארטיי אין דער אנגליקאנישער אדער עפיסקאפאלישער קירך [די פארטיי, וועלכע אנערקענט, אז די אויטאריטעט פון דער קירך און די יערארכישע ארגאניזאציאן פון בישאפען שטאמט דירעקט פון די אפאסטאלען, און האלט פון פיעל צערעמאניען און סימבאלען אין דער קירכליכער גאטעס־דיענסט, וועלכע עס אנערקענט נים די ליבעראלע פארטיי פון דער קירך].

High'-church'man *n.* (האי'-טשוירטש'-מען) אן אנהענגער פון דער קאנסערוואטיווער פארטיי אין דער אנגליקאנישער קירך. ז. ***High Church***

high'-cockalo'rum *n.* (האי'-קאק-ע-לאו'-ראם) אזא שפיעל וואס בעשטעהט אין דעם וואס איינער שפרינגט ארויף אויף'ן צווייטענס רוקען; א כל וכל, א גאנצער מאכער.

high col'or (האי קאל'-אר) א זעהר העלע פארב, א שרייענדער קאליר.

high'-col'ored *a.* (האי'-קאל'-ארד) שטארק קאלירט; מיט שרייענדע קאלירען; לעבהאפט; איבערטריבען.

high'-day *n. and a.* (האי'-דיי) א יום־טוב, פערגניגענס־צייט; די צייט אדער פעריאדע פון פאלשטענדיגער ענטוויקלונג, קראפט אדער טהעטיגקייט; יום־טוב'דיג, וואס פאסט פאר א יום־טוב.

high di'et (האי דאי'-עט) גוטע קעסט.

high'er al'gebra (האי'-ער על'-דזשע-ברא) העכערע אלגעברא. ז. ***algebra***

high'er crit'icism (האי'-ער קריט'-אי-סיזם) א נאכפארשונג װעגען דער געשיכטע, דעם כאראקטער א. ז. וו. פון ליטעראריש ווערק אדער דאקומענטען און הויפטזעכליך פון דער ביבעל [ניט אריינלאזענדיג זיך אין איינצעלהייטען װעגען בעזונדערע שטעלען].

high'er mathemat'ics (האי'-ער מעטה-אי-מעט'-איקס) העכערע מאטעמאטיק [ווי אנאליטישע געאמעטריע, דיפערענציאל־רעכנונגען א. ז. וו.].

high'er walk in life (האי'-ער הוואהק אין לאיף) א העכערער שטאנד.

high'falu'tin *n. and a.* (האי'-פע-ליו'-טין) אויפגעבלאזענע, באמבאסטישע שפראך; אויפגעבלאזען, באמבאסטיש.

high feath'er (האי פעטה'-ער) א גינסטיגע לאגע, דאס זיין אויף'ן פערד.

He is in **high feather.** He is the favorite nephew of the mayor.

high'-fed *a.* (האי'-פעד) גוט געפיטערט, גוט גענעהרט; אבגעקארמעט, פעט.

high'-fee'ding *n.* (האי'-פיע'-דינג) דאס לעבען א גוטען טאג, דאס שפייזען זיך גוט, נאשעריי.

high fig'ure (האי פיג'-יור) א הויכע סומע.

The portrait was purchased at a **high figure.**

high'-fin'ished *a.* (האי'-פינ'-אישט) פיין אויסגעארבייט; העכסט עלעגאנט.

high'-fla'vored *a.* (האי'-פליי'-וואָרד) שטארק שמעקענד; געפעפערט, פיקאנט.

high'-fli'er *n.* (האי'-פלאי'-ער) א פויגעל וואס פליהט הויך; א הויך־פליהער, איינער וואס האט גרויסע השגות אדער לעבט אויף'ן גרויסען שטייגער; איינער וואס איז צו עקסטרעם.

high'-flood *n.* (האי'-פלאד) די עבע, די רעגעלמעסיגע שטייגונג פון וואסער אין ים.

high'-flown *a.* (האי'-פלאון) הויך, שטאלץ, געהויבען, דערהויבען; ענטוזיאסטיש; באמבאסטיש.

high'-fly'ing *a.* (האי'-פלאי'-אינג) הויך־פליהענד; מיט גרויסע השגות; לעבענדיג אויף'ן גרויסען שטייגער; עקסטרעם.

high-Ger'man *a.* (האי'-דזשויר'-מען) הויך־דייטש.

high'-grade *a.* (האי'-גרייד) פון א העכערען גראד; וואס איז ביז א הויכען גראד פון ריינער אבשטאמונג [װעגען בהמות].

high'-grown *a.* (האי'-גראון) הויך געוואקסען; הויך בעוואקסען [מיט גראז].

high hand (האי הענד) הערשאפט, אונטערדריקונג, ווילקיר.

high'-han'ded *a.* (האי'-הענ'-דעד) הערשעריש, אונטערדריקענד, ווילקירליך.

high'-han'dedness *n.* (האי'-הענ'-דעד-נעס) ווילקיר, שטאלצע, הערשערישע בענעהמונג.

high'-hear'ted *a.* (האי'-האר'-טעד) הויכהארציג; מוטיג.

high'-heeled *a.* (האי'-היעלד) מיט הויכע אבזאצען אדער קנאפעל.

high'holder *n.* (האי'-האול-דער) ז. ***highhole***

high'hole *n.* (האי'-האול) דער גאלדגעפליגעלטער פיק־האלץ [אזא פויגעל].

high'-hook *n.* (האי'-הוק) ז. ***high-line***

high'ish *a.* (האי'-איש) נישקשה'דיג הויך, צימליך הויך.

high jinks (האי דזשינקס) אזא מין שפיעל אין פאנדען; רעש'יגע לוסטיגקייט; הוליאנקעס; א גורל ווער עס זאל פריהער טרינקען; צולאזענקייט, שטיפעריי.

high'-keyed *a.* (האי'-קיעד) אויף א הויכער אקטאווע; אנגעצויגען; שטארק אויפמערקזאם; נייגעריג.

high'land *n. and a.* (האי'-לענד) הויך־לאנד; הויכלענדיש.

High'land *n.* (האי'-לענד) דאס הויך־לאנד, די געבירגיגע געגענד אין שאטלאנד.

High'lander *n.* (האי'-לענ-דער) אן איינוואהנער פון דעם שאטלענדישען הויך־לאנד.

high'lander *n.* (האי'-לענ-דער) אן איינוואהנער פון הויך־לאנד.

high life (האי לאיף) דאס ארט לעבען, מנהגים און מאניערען פון דער אריסטאקראטיע; די אריסטאקראטיע.

high'-line *n.* (האי'-לאין) דער ערפאלגרייכסטער צווישען א קאמפאניע פישפאנגער.

high'-li'ner *n.* (האי'-לאי'-נער) ז. ***high-line***

high'-lived *a.* (האי'-ליווד) פארנעהם, מאדיש, אריסטאקראטיש.

high liv'er (האי ליוו'-ער) דער וואס האט ליעב גוט א לעב טהאן; איינער וואס לעבט אויף'ן גרויסען שטייגער.

high'-lows *n.* (האי'-לאוז) קורצע שטיוועל.

high'ly *adv.* (האי'-לי) הויך, אין א הויכען גראד, שטארק, זעהר.

high'ly fin'ished (האי'-לי פינ'-אישט) א פיין אויסגעארבייט, העכסט עלעגאנט.
The desk has a **highly finished** top.

high mass (האי מעס) א יום-טוב'דיגע גאטעס-דינסט [ביי קריסטען].

high'-met'tled *a.* (האי'-מעט'לד) מוטיג, פייערדיג, היציג.

high'-min'ded *a.* (האי'-מאינ'-דעד) הויכמוטיג, הויכהערציג, ערהאבען, שטאלץ, שטארק איינגעגלויבט אין זיך אליין.

high'-muck'-a-muck' *n.* (האי'-מאק'-ע-מאק') דאס זיין פערריסען ביי זיך, דאס בלאזען פון זיך; א פארנעהמער מענש; א גאנצער "קנאקער".

high'ness *n.* (האי'-נעס) הויך, הויכקייט; ערהאבענהייט; פארנעהמקייט, דאס זיין דער הויפט; האהייט [א טיטול]; שטארקייט, העפטיגקייט.

high'-nob *n.* and *a.* (האי'-נאב) א פארנעהמער מענש; פארנעהם.

high noon (האי נוהן) סאמע מיטאג-צייט.

high old time (האי אולד טאים) א גוט שטיקעל צייט.
They had a **high old time** at the picnic.

high'-pad *n.* (האי'-פעד) א גאסען-רויבער.

high'-pitched *a.* (האי'-פיטשט) ז. ***high-keyed***.

high'-place *n.* (האי'-פלייס) אין דער ביבעל — א הויכער פלאץ אדער בארג פאר גאטעסדיענסט [הויפטזעכליך פאר געצענדיענסט].

high'-placed *a.* (האי'-פלייסט) פון הויכען שטאנד.

high pres'sure (האי פרעש'-אור) הויך-דרוק [שטארקע דרוק-קראפט]; שטארקע אנשטרענגונג, שווערקייט, מיהזאמקייט.
I am so much behind in my work that I must work under **high pressure**.

high'-pres'sure *a.* (האי'-פרעש'-אור) וואס האט א שטארקע דרוק-קראפט, מיט הויך-דרוק.
This is a **high-pressure** engine.

high priest *n.* (האי פריעסט) דער אויבער-פריסטער; דער כהן גדול.

High Priest

high'-priest'ship *n.* (האי'-פריעסט'-שיפ) דאס אמט פון א אויבער-פריסטער [כהן גדול].

high'-prin'cipled *a.* (האי'-פרינ'-סיפלד) מיט גרויסע, נאבעלע פרינציפען; עהרענהאפט, ערהאבען.

high'-proof *a.* (האי'-פרוהף) שטארק געלייטערט אדער דיסטילירט; פון ריינעם ספיריט; וואס קען אויסהאלטען א שטארקע פראבע; וואס איז דורכגעגאנגען א שטארקע פראבע.

high'-rea'ching *a.* (האי'-ריע'-טשינג) הויך-גרייכענד; אמביציעז.

high'road *n.* (האי'-ראוד) ז. ***highway***.

high'-roll'er *n.* (האי'-ראול'-ער) איינער וואס פיהרט א ברייט, אויסגעלאסען לעבען; א קארטען-שפיעלער וואס שפיעלט אויף גרויסע סומען.

high school (האי סקוהל) א מיטעל-שולע, א גימנאזיע.

high sea (האי סיע) א שטורמדיגער ים.

high seas (האי סיעז) דער אפענער ים; דער ים-וועג; די ים-טיילען, וועלכע בעלאנגען ניט צו קיין לאנד.

high'-sea'soned *a.* (האי'-סיע'זנד) שטארק געווירצט, געפעפערט; פיקאנט.

high'-sigh'ted *a.* (האי'-סאי'-טעד) שטאלץ, קוקענדיג פון אויבען אראב, מיט שטאלצע בליקען.

high'-souled *a.* (האי'-סאולד) ערהאבען, מיט א גרויסער נשמה.

high'-sound'ing *a.* (האי'-סאונד'-אינג) הויך-קלינגענד.
High-sounding titles.

high'-spir'ited *a.* (האי'-ספיר'-אי-טעד) מוטיג, שטאלץ, געוואגט; עמפפינדליך; הויכמוטיג.

high'-step'per *n.* (האי'-סטעפ'-ער) א פערד וואס הויבט הויך די פיס ביים געהן; א שטאלצער מענש.

high'-step'ping *a.* (האי'-סטעפ'-אינג) שטאלץ.

high'-stom'ached *a.* (האי'-סטאמ'-עקט) שטאלץ, אנגעבלאזען, פערריסען ביי זיך.

high'-street *n.* (האי'-סטריעט) די הויפט-גאס.

high'-strung *a.* (האי'-סטראנג) געשפאנט, אנגעצויגען, שטארק איינפמערקזאם, שטארק אנגעשטרענגט; זעהר עמפפינדליך.

high'-swell'ing *n.* and *a.* (האי'-סוועל'-אינג) שטארקע אויפגעשוואלענקייט אדער אויפגעבלאזענקייט; אויפגעבלאזען; פערביטערט.

hight *n.* (האיט) הויך, הויכקייט; ערהאבענהייט; דערהויבענהייט; פראמינענץ; א הויכער פלאץ, א בארג.

high'-ta'per *n.* (האי'-טיי'-פער) וואלגראז. ז. ***mullein***.

high'-tas'ted *a.* (האי'-טייס'-טעד) וואס האט א שארפען געשמאק; שטארק געווירצט; פיקאנט.

high tea (האי טיע) טהעע צוזאמען מיט פלייש-שפייזען אדער אנדערע שווערערע שפייזען.

high'ten *v.* (האי'טן) מאכען הויך, דערהויבען, ערהויבען.

high tide (האי טאיד) [די דער פלוט רעגעלמעסיגע טעגליכע שטייגערונג פון וואסער אין ים]; דער העכסטער פונקט, די העכסטע שטופע.

high'tide *n.* (האי'-טאיד) א גרויסער יום טוב.

high time (האי טאים) די העכסטע צייט.
It is **high time** to go home.

high'-toned *a.* (האי'-טאונד) 1. מאדיש, אריסטאקראטיש, פרעטענציעז; מיט ערהאבענע פרינציפען, עהרענהאפט. זעלבסטאכטענד; 2. שטארק אנגעצויגען [וועגען מוזיקאלישע אינסטרומענטען].
1. He belongs to a **high-toned** family.

high'-top *n.* (האי'-טאפ) אזא מין זיסער עפעל.

high trea'son (האי טריע'זן) הויכפערראטה [צום לאנד אדער צום הערשער פון לאנד].

high'-tuned *a.* (האי'-טיונד) מעלאדיש, שעהן, עדעל, ערהאבען.

high'ty-tigh'ty *a.* and *int.* (האי'-טי-טאי'-טי) ז. ***hoity-toity***.

high vac'uum (האי וועק'-יו-אם) כמעט א פאלשטענדיגע פוסטקייט.

high wa'ter (האי וואה'-טער) די העכסטע שטופע וואס דאס וואסער אין ים, אין א טייך א. ד. ג. קען דערגרייכען; הויך-וואסער.

high'-wa'ter mark (האי'-וואה'-טער מארק) די ליניע וואס בעצייכענט די העכסטע שטופע פון דעם וואסער [אין ים, אין א טייך א. ז. וו.]; דער העכסטער אדער וויטעסטער פונקט; דאס העכסט-ערלויבטע אדער העכסט-מעגליכע.
He passed the **high-water mark** of his popularity.

high'way *n.* (האי'-הוויי) א לאנד-גאס, א פוהר-וועג; א פרייער וועג אויף'ן לאנד אדער וואסער; דער ריכטיגער וועג, דער לייכטעסטער וועג.

high'wayman *n.* (האי'-הוויי-מען) א גאסען-רויבער, א וועג-רויבער.

high'way rob'bery (האי'-הוויי ראב'-ער-אי) גאסען-רויבעריי, רויבעריי אויף די טראקטען.

high'ways and by'ways (האי'-הווייז ענד באי'-הווייז) וועגען און שטעגען.

high wind (האי הווינד) א שטורמווינד.

high'-wit'ted *a.* (האי'-הוויט'-עד) כיטרע, דורכגעטריבען.

high'-wrought *a.* (האי'-ראהט) קינסטליך אויסגעארבייט, שעהן געמאכט; אויפגערעגט; געבראכט צו א הויכער שטופע.

hike *v.* (האיק) שטויסען; שטופען; שטויסען מיט די הערנער; ווארפען ארויף און אראב; אויפהויבען; א ריס טהאן, א שלעפ טהאן; אוועקשלעפען; אוועקקיקען, אוועקיאגען; אוועקלויפען מיט אימפעט; פלעצליך אנטלויפען.

hila'rious *a.* (הי-ליי'-רי-אס) לוסטיג, פרעהליך.

hila'riously *adv.* (הי-ליי'-רי-אס-לי) אויף א פרעהליכע, לוסטיגען שטייגער.

hilar'ity *n.* (הי-לער'-אי-טי) לוסטיגקייט, פרעהליכקייט.

hil'ding *n.* and *a.* (היל'-דינג) א נידריגער מענש, א פאדלעץ; געמיין, גייסטלאז, כאראקטערלאז.

hi'ley peach (האי'-לי פיעטש) א זארט פערשיק וואס ווערט קולטיווירט אין אמעריקא.
ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***.

hill *n.* and *v.* (היל) א בערגעל; צונויפשארען אדער אויפשיטען א בערגעל; זיך פארמירען אין א בערגעל.

hill'-coun'try *n.* (היל'-קאנ'-טרי) א געגענד פון קליינע בערגלעך.

hill'-dig'ger *n.* (היל'-דיג'-ער) אן אוצרות-זוכער.

hilled *a.* (הילד) בערגעלדיג, מיט בערגלעך.

hill'er *n.* (היל'-ער) אזא כלי אין וועלכער מען גרייט צו גלאזור צום גלייזען ליימענע כלים.

hill'-folk *n.* (היל' פאוק) איינוואהנער פון בערגיגע געגענדען.

hill′-fort *n.* (היל׳-פאורט) א בעפעסטיג־טער פלאץ ביי א בערגעל.
hill′iness *n.* (היל׳-אי-נעס) דאס זיין בערגיג.
hill′man *n.* (היל׳-מען) א בעוואהנער פון א בערגיגער געגענד.
hill′-oat *n.* (היל׳-אוט) א זארט ווילדער האבער, וואס וואקסט אין אייראפא.
hill′ock *n.* (היל׳-אק) א בערגעלע.
hill′ocky *a.* (היל׳-אק-אי) בעדעקט מיט קליינע בערגעלעך.
hill′side *n.* (היל׳-סאיד) די זייט אדער די משופע׳דיגקייט פון א בערגעל.
hill′-site *n.* (היל׳-סאיט) אן ארט [ווי א שטאדט, געביידע א. ד. ג.] וואס געפינט זיך אויף א בערגעל.
hill′top *n.* (היל׳-טאפ) דער שפיץ פון א בערגעל.
hill′wort *n.* (היל׳-הווארט) די פאליי־מינצע [א מיענטע־גראז מיט פיעל קליינע בלעטעלעך. וואקסט אין איירא‍פא און אזיען].
hill′y *a.* (היל׳-אי) בערגיג, פול מיט בערגעלעך.
hilt *n.* (הילט) א גריף אדער א הענטעל פון א שווערד.
hil′ted *a.* (היל׳-טעד) מיט א גריף, מיט א הענטעל.
hi′lum *n.* (האי׳-לאם) — אין באטאניק דאס קליינע שפעלטעלע פון א זוימען וואס ווייזט אן דעם ארט וואו ער איז געווען בעהעפטעט צו דעם זוימען־הייטעל ביים וואקסען; דאס אויגעל פון א באב; דאס אינווענייגסטע קערנדעל פון א זוימען; אין אנאטאמיע — די שפאלט־עהנליכע עפנונג אין אן ארגאן וואו עס קומען זיך צונויף און געהען ארויס די בלוט־געפעס און די נערוועו.
H. I. M. ראשי תבות פון די ווערטער *His (or Her) Imperial Majesty* זיין [אדער איהר] קעניגליכע מאיעסטעט.
him *pr.* (הים) איהם, עם.
Himala′yan *a.* (הימ-א-ליי׳-יען) וואס איז שייך צו די הימאלאאישע בערג [די העכסטע בערג־קייט אין דער וועלט. גע־פינט זיך אין אזיען אויף דער גרענעץ פון אסט־אינדיען און טיבעט].
himat′ion *n.* (הי-מעט׳-אי-אן) אין אלט־גריכענלאנד — די הימאטיע [א שטיק פיער־קאנטיגער צייג ווי א טלית, וואס די גריכען פלעגען טראגען אלס אויבער־מאנ־טעל].
himself′ *pr.* (הים-סעלף׳) ער זעלבסט, ער אליין; זיך, זיך זעלבסט [מענליך].
One should be in harmony with himself.
hin *n.* (הין) [א פליסיגקייטס־מאס] א הין פון די אלטע עגיפטער און אידען. דער אידישער הין ווערט אנגענומען, אז ער איז געווען אונגעפעהר גלייך 6 ליטער אדער 1 מיט 6 צעהנטעל אמעריקאנער גא־לאן].
hind *n.* and *a.* (האינד) א הירש־קוה, אן אינדיין [די "זי" פון א הירש]; א מין אמעריקאנער פיש; א קנעכט; א פויער, א נארישער קאפ; וואס איז דער הינ־טערשטער.
hind′berry *n.* (האינד׳-בער-אי) א מאלינע, א הימבעערע; א מאלינעס־קוסט.
hin′der *a.* (האינ׳-דער) וואס איז דער הינטערשטער, וואס איז פון הינטען.
hin′der *v.* (הינ׳-דער) שטע־רען, אבהאלטען, אבשטעלען; שטעהן אין וועג.
hin′derance *n.* (הינ׳-דער-ענס) ז. *hindrance*
hin′derer *n.* (הינ׳-דער-ער) א שטערער, א הינדערער, אן אבהאלטער.
hin′dermost *a.* (האינ׳-דער-מאוסט) ז. *hindmost*
hind′hand *n.* (האינד׳-הענד) דער הינ־טערטייל פון א פערד.
hind′head *n.* (האינד׳-העד) די פאטיל־ניצע, דער הינטערשטער טייל פון קאפ.
Hin′di *n.* and *a.* (הינ׳-די) די הינדוס־טאנישע שפראך [איינע פון די מאדערנע שפראכען אין אסט־אינדיען]; אן אסט־אינדיער; א הינדוס, א מאכמעדאנער וואס איז געבארען אין הינדוסטאן; הינדוסטא־ניש.
hind′most *a.* (האינד׳-מאוסט) גאר דער הינטערשטער אדער דער לעצטער.
Hin′doo *n.* and *a.* (הינ׳-דוה) ז. *Hindu*
Hin′dooism *n.* (הינ׳-דוה-איזם) ז. *Hinduism*
Hin′dooize *v.* (הינ׳-דוה-איז) ז. *Hinduize*
hin′drance *n.* (הינ׳-דרענס) א הינדער־ניס; א שטערונג; אן אבהאלט.
hind′sight *n.* (האינד׳-סאיט) א בליק צו־ריק; א הינטער־קוק; א צו שפעט געקומע־נער שכל, דאס כאפען זיך צו שפעט צום שכל.
An ounce of foresight is worth a pound of hindsight.
Hin′du *n.* and *a.* (הינ׳-דו) א הינדוס־טאנער, א מיטגליעד פון דער ארישער ראַ־סע אין אינדיען; וואס איז שייך צו די הינדוסען [אין אינדיען].
Hin′duism *n.* (הינ׳-דו-איזם) די רעלי־גיאן פון א גרויסען טייל איינוואהנער אין אינדיען [דיעזע רעליגיאן איז אן ענט־וויקלונג פון דעם אלטען בראהמאניזם, בע־איינפלוסט פון בודדאיזם און אנדערע עלע־מענטען].
Hin′duize *v.* (הינ׳-דו-איז) פער־וואנדלען אין א הינדוס.
Hindusta′ni *n.* and *a.* (הינ-דו-סטא׳-ני) די הינדוסטאנישע שפראך אין אינ־דיען; וואס איז שייך צו דער הינדוסטא־נישער שפראך.
hinge *n.* and *v.* (הינדזש) א זאוויעס; א טהיר־קרוק; א בעוועגליכער געלענק; א שלאס פון א מושעל; א פונקט פון וועל־כען עס הענגט עטוואס אב; א הויפט־פונקט; בעזארגען מיט זאוויעסעס; מאַ־כען אבהענגיג פון עטוואס; זיך דרעהען ווי אויף זאוויעסעס; זיין אבהענגיג פון עטוואס.

Hinge

hinge and pluck (הינדזש ענד פלאק) הארץ און לונג און לעבער פון א גע׳הרג׳ע־טען חיה.
hinge′-joint *n.* (הינדזש׳-דזשאינט) א געלענק פון א גליעד וואס בעוועגט זיך נאר אין איין זייט, ווי דער עלענבויגען.
hinge′-pin *n.* (הינדזש׳-פין) דער שטיפט וועלכער האלט צוזאמען די ביידע טיילען פון א זאוויעס.
hin′ny *n.* and *v.* (הינ׳-אי) א מויל־עזעל; שרייען ווי א מויל־עזעל.
hint *v.* and *n.* (הינט) געבען אן אנזאַ־הערעניש; לאזען מערקען, אנדייטען אויף עפעס, אנווינקען; אנגרייפען, אנכאפען; אנדייטונג, א וואונק; א רמז אויף עפעס.
hint at (הינט עט) אנדייטען אויף עפעס, געבען א וואונק.
hin′terland *n.* (הינ׳-טער-לענד) [...]אנד [...]וואס ליעגט ווייט אוועק פון ברעג ים [...]אדער פון א טייך.
hip *n.*, *v.* and *int.* (היפ) א לענד, א [...]היפט; דער שפיצינער ווינקעל פון א דאך [...]ראקוועס [באלקענס פון א משופע׳דיגען [...]דאך]; א הונד־רויזע יאגדע; א געדריקטע [...]שטימונג, מרה שחורה, מעלאנכאליע; [...]אויסלינקען אדער לעהמען א היפט; בע־[...]ארגען מיט שפיצינע קראקוועס; ווערען [...]מעלאנכאליש; אן אויסרוף ״יוי ״הוראה״
hip′-bath *n.* (היפ׳-בעטה) [...] זיץ־באד, [...] זיץ־וואנע [א פלאכע וואנע וואס גרייכט [...]נאר ביז די היפטען].
hip′-bone *n.* (היפ׳-באון) [...]ער היפטען־[...]ביין.
hip′-gout *n.* (היפ׳-גאוט) [...]ישיאלגיע [...]אין די היפטען; א היפטוועהטאג, א לענ־[...]דען־וועהטאג.
hip′-joint *n.* (היפ׳-דזשאינט) [...]ער היפ־[...]טען־געלענק.
hip′-lock *n.* (היפ׳-לאק) [...]אן ארומנעהמען [...]זיך ביים ראנגלען וואו איינער שפארט [...]דעם אנדערען צו מיט דער היפט אום איהם [...]אנידערצוווארפען.
hipped *a.* (היפט) [...]מיט אן אויסגעלונקע־[...]נער היפט; מעלאנכאליש; מיט א שפיץ [[...]וועגען קראקוועס פון א דאך].
hipped roof (היפט רוהף) ז. *hip-roof*
hip′pelaph *n.* (היפ׳-ע-לעף) ז. *hippelaphus*
hippel′aphus *n.* (הי-פעל׳-ע-פאס) [...]מין גרויסער הירש פון אסט־אינדיען.
hip′pety-hop′pety *adv.* (היפ׳-ע-טי-[...]האפ׳-ע-טי) שפרינגענדיג און טאנצענדיג.
hippia′ter *n.* (היפ-אי-איי׳-טער) [...] [...]פערד־דאקטאר, א וועטערינאר.
hippiat′ric *a.* (היפ-אי-עט׳-ריק) [...]וואס [...]איז שייך צו א פערד־דאקטאר אדער ווע־[...]טערינאר.
hippia′try *n.* (היפ-אי-איי׳-טרי) [...] [...]קונסט צו קורירען פערד, וועטערינארישע [...]כירורגיע.
hip′pish *a.* (היפ׳-איש) [...]מעלאנכאליש, [...]מרה שחורה׳דיג.
hip′pocamp *n.* (היפ׳-א-קעמפ) ז. *hippocampus*
hippocam′pus *n.* (היפ-א-קעמ׳-פאס) [...]אין מיטאלאגיע — א לעגענדארעס ים־[...]פערד וואס האט צוויי פאדערשטע פיס [...]און א קערפער וואס ענדיגט זיך מיט אן [...]עק פון א פיש.
Hippocam′pus *n.* (הי-פא-קעמ׳-פאס) [...]דער מין ים־פערד [אזא מין פישעלעך [...]וואס דער קאפ זייערער איז עהנליך צו א [...]פערדישען]. ז. *sea-horse*
hippocen′taur *n.* (היפ-א-סענ׳-טאהר) [...] א פאבעלהאפטע בעשעפעניש וואס איז [...]האלב מענש האלב פערד.
hip′pocras *n.* (היפ׳-א-קרעס) [...]געווירץ־[...]וויין [אן אלטער מעדיצינישער געטראנק [...]וואס בעשטעהט פון וויין צוגעריכט מיט [...]פערשיעדענע געווירצען].
Hippoc′rates's sleeve (הי-פאק׳-רע-[...]טי-זיז סליעוו) א פילטריר־זעקעל.
Hippocrat′ic *a.* (היפ-א-קרעט׳-איק) [...]וואס איז שייך צו היפאקראטעס, דעם בע־[...]ריהמטען גריכישען ארצט [דאקטאר], גע־[...]בארען ארום 460 יאהר פאר קריסטוס.
Hippocrat′ic face (היפ-א-קרעט׳-איק [...]פייס) דאס געזיכט פון א גוסס׳ען אדער [...]פון א שטארק אויסגעמאטערטען פון א [...]לאנגער קרענק אדער הונגער [ווערט גע־

רופען אויף דעם נאמען פון היפאקראטעס, דעם אלט-גריכישען בעריהמטען מעדיצינער, וועלכער האט פינקטליך און אויספיהרליך בעשריבען אזא געזיכט].

Hippoc'ratism *n.* (הי-פאק'-רע-טיזם) די מעדיצינישע סיסטעם פון היפאקראטעס, דעם בעריהמטען גריכישען מעדיצינער, וועלכער רעכענט זיך אלס דער גרינדער פון דער וויסענשאפטליכער מעדיצין.

Hippocre'ne *n.* (היפ-א-קרי'-ני) דער מוזען-קוואל, א פאבעלהאפטער קוואל אויף דעם בארג העליקאן אין גריכענלאנד, וואס זיין וואסער האט כלומר'שט געהאט די קראפט פון פאעטישער בעגייסטערונג.

hippocrep'iform *a.* (היפ-א-קרעפ'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א פערדישער פאדקאווע.

hip'podrome *n. and v.* (היפ'-א-דראום) א היפאדראם, א צירקוס; א שווינדלערישער יועט-קאמפף אדער וועט-שפיעל; אנפיהרען א שווינדלערישען וועט-קאמפף אדער וועט-שפיעל.

hip'pogriff *n.* (היפ'-א-גריף) א היפאגריף [א פאבעלהאפטע בעשעפעניש, האלב פויגעל האלב פערד].

Hippogriff

hippogrif'fin *n.* (היפ-א-גריפ'-אין). ז. *hippogriff*

hip'pogryph *n.* (היפ'-א-גריף) ז. *hippogriff*

hip'polith *n.* (היפ'-א-ליטה) א שטיין וואס ווערט געפונען אין דעם מאגען אדער אין דעם אורין-בלאז פון א פערד.

hippol'ogy *n.* (הי-פאל'-א-דזשי) א וויסענשאפטליכער שטודיום וועגען פערד.

hipponosol'ogy *n.* (היפ-א-נא-סאל'-א-דזשי) ז. *hippopathology*

hippopathol'ogy *n.* (היפ-א-פע-טהאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט פון דער וועטערינארישער מעדיצין; די קראנקהייטען פון פערד.

hippoph'agi *n.* (הי-פאפ'-ע-דזשאי) פערדען-פלייש עסער.

hippoph'agist *n.* (הי-פאפ'-ע-דזשיסט) א פערדען-פלייש עסער.

hippoph'agous *a.* (הי-פאפ'-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט פערדען-פלייש.

hippoph'agy *n.* (הי-פאפ'-ע-דזשי) דאס עסען פערדען-פלייש.

hip'pophile *n.* (היפ'-א-פיל) א ליעבהאבער פון פערד.

hippopot'amic *a.* (היפ-א-פאט'-ע-מיק) וואס איז שייך צו א היפאפאטאמוס. ז. *hippopotamus*

hippopot'amus *n.* (היפ א-פאט'-ע-מאס) א היפאפאטאמוס, א טייך-פערד, א ניל-פערד [א זעהר גרויסע, דיקע חיה מיט קורצע פיס, וועלכע געפינט זיך מייסטענס אין די וואסערען פון אפריקא. זי נעהרט זיך מיט וואסער-פלאנצען און מיט גראזען, וואס וואקסען נאהנט פון וואסער].

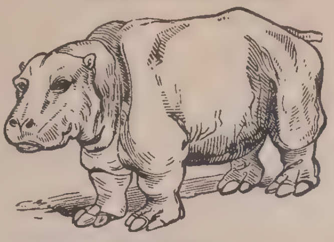

Hippopotamus

hipposteol'ogy *n.* (הי-פאס-טי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די ביינער פון א פערד.

hippot'omy *n.* (הי-פאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון א פערד.

hip'pus *n.* (היפ'-אס) אן אויגען-קראנקהייט וואס בעשטעהט אין שטענדיגע ספאזמען פון דער אירים אדער רעגענבויגען-הויט. ז. *iris*

hip'-roof *n.* (היפ'-רוהף) א האלענדישער דאך [א שארפער שפיציגער דאך ביי וועלכען אלע זייטען זיינען מ'שופע'דיג].

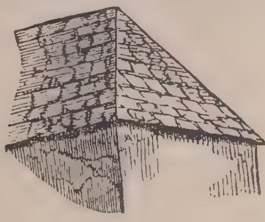

Hip-roof

hip'-roofed *a.* (היפ'-רוהפט) וואס האט א האלענדישען דאך. ז. *hip-roof*

hip'-shot *a.* (היפ'-שאט) מיט אויסגעלונקענע היפטען; מיט געלעהמטע לענדען; ניט-ריהרעוודיג, אומגעלומפערט, אונגעשיקט.

hip'-strap *n.* (היפ'-סטרעפ) דער לענדען-רימען אין דעם שפאן-געצייג פון א פערד [דער קווער רימען איבער די לענדען פון פערד וואס האלט צוזאמען דעם רוקען-רימען מיט דעם בויך-רימען].

hip'-tile *n.* (היפ'-טאיל) אן אויסגעבויגענער דאך-ציגעל וואס ווערט געברויכט צו בעדעקען דעם שפיץ פון א דאך.

hip'-tree *n.* (היפ'-טריע) די הונד-רויזע [א מין ווילדע אייראפעאישע רויז].

hir'cine *a.* (הויר'-סין) עהנליך צו א באק אדער ציעג, וואס האט דעם ריח פון א ציעג.

hirci'nous *a.* (הויר-סאי'-נאס) וואס האט דעם ריח אדער גערוך פון א באק אדער ציעג.

hir'cus *n.* (הויר'-קאס) א ציעג, א באק.

hire *v. and n.* (האיר) דינגען; נעהמען אויף פראקאט; בעשטעכען, אונטערקויפען; שכירות; לוין.

hire'less *a.* (האיר'-לעס) אונבעלוינט; אומזיסט.

hire'ling *n. and a.* (האיר'-לינג) א געדונגענער מענטש; איינער וועלכען מען קען אונטערקויפען; א פערקויפטע נשמה; וואס איז פערקויפט, וואס לאזט זיך אונטערקויפען.

hire out (האיר אוט) פערדינגען, געבען אויף פראקאט.

hir'er *n.* (האיר'-ער) איינער וואס דינגט עפעס אדער אימעצען.

hirse *n.* (הוירס) הירזש, פראסע.

hirsute' *a.* (הויר-סיוט') האריג, בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; שארסטקע.

hirsute'ness *n.* (הויר-סיוט'-נעס) האריגקייט, דאס זיין בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר.

his *pr.* (היז) זיין, זיינער, זיינס.

hish *v.* (היש) צישען, שיפען [ווי א שלאנג]; אויססווישטשען, אויספייפען.

Hispan'ic *a.* (היס-פען'-איק) וואס איז שייך צו שפאניען אדער צו די שפאניער.

Hispan'icism *n.* (היס-פען' אי-סיזם) היספאניציזם, די אייגענטימליכקייט פון דער שפאנישער שפראך; א שפאניש ווארט אדער אויסדרוק.

Hispan'iolate *v.* (היס-פען'-אי-א-לייט) ז. *Hispaniolize*

Hispan'iolize *v.* (היס-פען'-אי-א-לאיז) דורכדרינגען מיט שפאנישע געפיהלען; מאכען שפאניש.

his'pid *a.* (היס'-פיד) האריג, בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; שארסטקע.

hispid'ity *n.* (היס-פיד'-אי-טי) האריגקייט; דאס זיין בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; דאס זיין שארסטקע.

hispid'ulous *a.* (היס-פיד'-יו-לאס) אין באטאניק — וואס האט קליינע הערעלעך.

hiss *v. and n.* (היס) צישען, שיפען ווי א שלאנג; אויספייפען אימעצען; דאס שיפען, דאס צישען; דאס אויספייפען אימעצען.

hiss'er *n.* (היס'-ער) איינער אדער עפעס וואס שיפעט ווי א שלאנג; אן אויספייפער.

hiss'ing *n.* (היס'-אינג) דאס צישען, דאס שיפען; דאס אויספייפען.

hiss off the stage (היס אף טהי סטיידזש) אויספייפען אן אקטיאר.

hist *v. and int.* (היסט) אנרייצען א הונד דורך שיפען; שא! סט! שטיל!

his'tioid *a.* (היס'-טי-איד) וואס איז עהנליך צו געוועב.

histiol'ogy *n.* (היס-טי-אל'-א-דזשי) ז. *histology*

histogen'esis *n.* (היס-טא-דזשען'-ע-סיס) היסטאגענעזיס, די ענטשטעהונג און אויסבילדונג פון ארגאנישען געוועב [ווי דער געוועב פון פלייש, נערוועז, ביינער אדער דער געוועב פון פרוכטען, האלץ א. ד. ג.]; די צוזאמענהעפטונג, טיילונג און ספעציאליזירונג פון ארגאנישע עלעמענטען.

histogenet'ic *a.* (היס-טא-דזשי-נעט'-איק) היסטאגענעזיש, וואס איז שייך צו דער ענטשטעהונג און אויסבילדונג פון ארגאנישען געוועב.

histogenet'ically *adv.* (היס-טא-דזשי-נעט'-אי-קעל-אי) פון א היסטאגענעזישען שטאנדפונקט. ז. *histogenesis*

histogen'ic *a.* (היס-טא-דזשען'-איק) ז. *histogenetic*

histog'eny *n.* (היס-טאדזש'-ע-ני) ז. *histogenesis*

histog'raphy *n.* (היס-טאג'-רע-פי) היסטאגראפיע, די בעשרייבונג פון ארגאנישען געוועב [ווי דער געוועב פון פלייש, נערוועז, ביינער, פרוכטען אדער דער געוועב פון האלץ א. ד. ג.].

histolog'ic *a.* (היס-טא-לאדזש'-איק) היסטאלאגיש, וואס איז שייך צו היסטאלאגיע. ז. *histology*

histol'ogist *n.* (היס-טאל'-א-דזשיסט) א היסטאלאגיסט, איינער וועלכער שטודירט אונטער'ן מיקראסקאפ דעם געוועב-געבוי פון ארגאניזמען.

histol'ogy *n.* (היס טאל'-א-דזשי) היסטאלאגיע, די לעהרע וועגען מיקראסקאפישען געבוי פון ארגאנישען געוועב [ווי דער געוועב פון פלייש, נערוועז, ביינער א. ד. ג.].

histol'ysis *n.* (היס-טאל'-אי-סיס) דעגענעראציאן אדער אבשטארבונג פון ארגאנישען געוועב.

histolyt'ic *a.* (היס-טא-ליט'-איק) וואס איז שייך צו אדער כאראקטעריזירט זיך מיט דער אבשטארבונג אדער אונטערגאנג פון ארגאנישען געוועב.

histon'omy *n.* (היס-טאנ'-א-מי) היסטאנאמיע, די געזעצען פון אויסבילדונג און פונקציאנירונג פון ארגאנישען געוועב.

histo'rian *n.* (היס-טאו'-רי-ען) א היסטאריקער, א געשיכטע-שרייבער.

histo'riated *a.* (היס-טאו'-רי-איי-טעד) בעציערט מיט צייכנונגען און פיגורען פון ח׳ות, בלומען און מענשען [ווי די מיטעלאלטערליכע מאנוסקריפטען און ביכער].

histor'ic *a.* (היס-טאר'-איק) וואס איז שייך צו היסטאריע אדער היסטאריקער; וואס איז בעוואוסט אדער בעריהמט אין געשיכטע; היסטאריש; געשיכטליך.

histor'ical *a.* (היס-טאר'-אי-קעל) היסטאריש, געשיכטליך; וואס איז דערמאהנט אין היסטאריע; וואס בעלאנגט צו דער פערגאנגענהייט.

histor'ically *adv.* (היכ טאר'-אי-קעל-אי) אויף א היסטארישען שטייגער; לויט דער געשיכטע.

histor'ical meth'od (היס-טאר'-אי-קעל מעטה'-אד) די היסטארישע מעטאדע, דאס שטודירען א זאך פון שטאנדפונקט פון איהר ענטוויקלונגס-צושטאנד אין פערשיעדענע צייטען.

histor'ical school (היס-טאר'-אי-קעל סקוהל) אין יוריספרודענץ — די היסטארישע שוהל [די יוריסטישע שוהל וועלכע לערענט, אז די אדער יענע געזעצגעבונג פון א לאנד שטאמט ניט פון די רעגיערער, נאר פון דעם קולטורעלען צושטאנד פון פאלק אין זיין היסטארישער ענטוויקלונג].

historiette' *n.* (היס-טאו-רי-עט') א קורצע געשיכטע, א מעשה'לע.

histor'ify *v.* (היס-טאר'-אי-פאי) דערצעהלען די געשיכטע פון עפעס.

histo'riograph *n.* (היס-טאו'-רי-א-גרעף) ז. ***historiographer***

historiog'rapher *n.* (היס-טאו-רי-אג'-רע פער) א היסטאריע-שרייבער, א געשיכטע-שרייבער, א היסטאריקער.

historiograph'ic *a.* (היס-טאו-רי-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו געשיכטע-שרייבונג.

historiog'raphy *n.* (היס-טאו-רי-אג'-רע-פי) געשיכטע-שרייבונג.

historiol'ogy *n.* (היס-טאו-רי-אל'-א-דזשי) היסטאריאלאגיע, די היסטארישע וויסענשאפט.

his'tory *n.* (היס'-טא-רי) היסטאריע, געשיכטע; די בעשרייבונג פון די פערגאנגענע פאסירונגען; א קאריערע פון א מענשען וואס איז רייך מיט פאסירונגען; א היסטארישע דראמא אדער קאמעדיע.

his'tory of the four knigs (היס'-טא-רי אוו טהי פאור קינגז) קארטען-שפיעל [הומאריסטיש].

his'tory-pain'ting *n.* (היס'-טא-רי-פיינ'-טינג) היסטארישע מאלעריי, די קונסט פארצושטעלען היסטארישע פאסירונגען אין בילדער.

his'tory-piece *n.* (היס'-טא-רי-פיעס) א בילד וואס שטעלט פאר א היסטארישע פאסירונג.

his'trion *n.* (היס'-טרי-אן) א שוישפיעלער; א קאמעדיאנט; א טאשען-שפיעלער, א קונצען-מאכער.

histrion'ic *a.* (היס טרי-אנ'-איק) טעאטראליש, וואס איז שייך צו דער טעאטראלער קונסט; קאמעדיאנטיש, ווי א שוישפיעלער; ניט רעאל, ניט עכט.

histrion'ical *a.* (היס-טרי-אנ'-אי-קעל) ז. ***histrionic***

histrion'ically *adv.* (היס-טרי-אנ'-אי-קעל אי) טעאטראליש; אזוי ווי א שוישפיעלער; אויף א קאמעדיאנטישען אופן.

histrion'ic art (היס-טרי-אנ'-איק ארט) די שוישפיעל-קונסט; די קונסט פון טעאטראלע פארשטעלונגען.

histrion'icism *n.* (היס-טרי-אנ'-אי-סיזם) טעאטער-קונסט; ביהנען-עפעקט.

his'trionism *n.* (היס'-טרי-א-ניזם) די קונסט פון טעאטער-שפיעל; קאמעדיאנטסקע שטיק.

his'trionize *v.* (היס'-טרי-א-נאיז) שפיעלען אויף דער ביהנע; מאכען אדער פארשטעלען טעאטראליש.

hit *v. and n.* (היט) שלאגען; שטויסען; טרעפען, ערגרייכען; גרייפען; אבשלאגען; געלינגען, גליקען; צופאכען; א שלאג, א קלאפ; א טרעפונג, א צופאל; א גרויסער, אונערווארטעטער ערפאלג; א שלאג-ווארט, א פאסענד ווארט אין א רעדע.

hitch *v. and n.* (היטש) הינקען, שפרינגען; זיך פערטשעפען, ניט קענען ארויסגעהן; ארויפשטויסען; ארבייטען צוזאמען; צוזאמענבינדען, פערקניפען; א שטויס ארויף; דאס פערקרעמפעווען אדער פערשטארקען, דאס פערקניפלען; א צייטווייליגע שטיצע; א קנופ פון א קאנאט.

hitch togeth'er (היטש טו-געטה'-ער) זיך פערקניפען, ארבייטען צוזאמען.

hitch up (היטש אפ) ציהען אין דער הויך; איינשפאנען [פערד].

hit hard (היט הארד) 1. שטארק אנגעגריפען; 2. שטארק אנגרייפען.

1. He was **hit hard**.

hith'er *adv.* (היטה'-ער) אהער, אהערצו.

hith'er and thith'er (היטה'-ער ענד טהיטה'-ער) אהער און אהין; הין און צוריק.

hith'er and yon (היטה'-ער ענד יאן) דא און דארט, ווייט און נאהענט.

hith'ermost *a.* (היטה'-ער-מאוסט) דער נעהנטסטער אויף דיעזער זייט.

hitherto' *adv.* (היטה-ער-טו') ביזהער, ביז יעצט.

hith'erward *adv.* (היטה'-ער-הווארד) אהער-צו, צו דיעזען ארט-צו.

hith'erwards *adv.* (היטה'-ער-הווארדז) ז. ***hitherward***

hit it off (היט איט אף) געטראפען אין סאמע פונקט, ריכטיג כאראקטעריזירט.

You **hit it off** right that time.

hit off (היט אף) ריכטיג כאראקטעריזירען; טרעפען אין סאמע פונקט.

hit'-off *n.* (היט'-אף) א געלונגענע כאראקטעריזירונג פון עפעס.

The after dinner speech was a good **hit-off** at the guest of honor.

hit'-or-miss' *adv. and a.* (היט'-אר-מיס') טרעף אדער פעהל, פערלאזענדיג זיך אויף'ן צופאל; אונבערעכענט.

hit out (היט אוט) ארויסשטויסען מיט די קולאקעס; געבען קלעפ.

hit the cush'ion (היט טהי קוש'-אן) טרעפען; דערגרייכען א ציעל.

hit the nail on the head (היט טהי נייל אן טהי העד) טרעפען דעם טשוואק איבער'ן קאפ, טרעפען אין פינטעל אריין.

hit upon' (היט א-פאן') פאלען אויף א המצאה; איינפאלען אויף עפעס.

The general **hit upon** a plan to attack the enemy.

hive *n. and v.* (האיוו) א ביענשטאק; א געדיכטע מענגע ביענען; אריינטהאן אין א ביענשטאק; וואהנען צוזאמען.

hive'-bee *n.* (האיוו'-ביע) א געוועהנליכע ביען, א האניג-ביען.

hive'-bee'tle *n.* (האיוו'-ביע'טל) א מין זשוק, וואס לעגט זיינע אייעלעך אין א ביענשטאק.

Hive-beetle

hi'ver *n.* (האי'-ווער) א ביענען-צוכטער [איינער וואס הארעוועט ביענען], איינער וואס זעצט אריין ביענען אין א ביענשטאק.

hives *n.* (האיווז) לארינגיט [א האלז-ענטצינדונג]; וואסער-בלאטערען [א מין הויט-קראנקהייט].

ho *int. and v.* (האו) היי! הע! הא! [אן אויסרוף מיט וועלכען מען וויל ציהען אימעצענס אויפמערקזאמקייט אדער מען וויל אימעצען אבשטעלען]; א געשריי טהאן צו אימעצען; אויסשרייען; אבשטעלען דורך א צורוף.

hoact'zin *n.* (הא-עקט'-זין) אזא זיד-אמעריקאנישער פויגעל מיט פעדערען פון פערשיעדענארטיגע קאלירען. האלט זיך אויף אויף נידריגע ביימלעך און קוסטעס נעבען וואסער.

hoac'zin *n.* (הא-עק'-זין) ז. ***hoactzin***

hoar *a., n. and v.* (האור) ווייס; ווייס-גרוי, גרוי, גרוי-האריג; אלט, אלטערטימליך; גרויקייט, אלטקייט, אלטערטימליכקייט; ווערען פערשימעלט; מאכען ווייס אדער גרוי.

hoard *n. and v.* (האורד) אן אנזאמלונג, אנקלייבונג; פארראט [זאפאס]; אן אוצר, שאץ, פאנד; אנזאמלען, אנקלייבען, אבלעגען אין זאפאס; א צייטווייליגער הילצערנער פערשלאג אדער גאלערעע אויף פעסטונגס-ווענד [אלס פערטיידיגונגס-מיטעל].

hoar'der *n.* (האור'-דער) א זאמלער; אן אנקלייבער; איינער וואס זאמעלט אן און לעגט אב אין פארראט [זאפאס].

hoar'ding *n.* (האור'-דינג) א צייטווייליגער הילצערנער פערשלאג אדער גאלערעע אויף פעסטונגס-ווענד [צום פערטיידיגען זיך]; א ביולעטין-ברעט [וואו מען קלעפט אויף פערשיעדענע אנאנסען]; אן ארומצוימונג פון ברעטער.

hoar'-frost *n.* (האור'-פראסט) געפרארענער טהוי.

hoar'hound *n.* (האור'-האונד) דער אנדארן [אזא קליין ביימעל וואס וואקסט מייסטענס ביי די זייטען פון א וועג און איז פערשפרייט כמעט איז אלע לענדער. איז אין גאנצען בעדעקט מיט אזעלכע ווייסע פוכיגע האר און האט קליינע ווייסע בליהונג, וועלכע האבען א גוטען ריח

און א ביטערליכען טעם. זיי ווערען בענוצט אלס א מיטעל געגען הוסט].

Hoarhound

hoar′iness *n.* (האור׳־אי־נעס) גרויקייט.

hoarse *a.* (האורס) הייזעריג.

hoarse′ly *adv.* (האורס׳־לי) הייזעריג, מיט א הייזעריגער שטימע.

hoarse′ness *n.* (האורס׳־נעס) הייזעריגקייט.

hoar′stone *n.* (האור׳־סטאון) א גרענעץ־שטיין [וואס בעצייכענט די גרענעץ פון א לאנד־גוט].

hoar′y *a.* (האור׳־אי) ווייס, ווייסליך, גרוי, גרוי־האריג; אלטערטימליך; וואס איז בעדעקט מיט קורצע, געדיכטע, גרויליכע האר [ווענען אינזעקטען און פלאנצען].

hoar′y antiq′uity (האור׳־אי ענ־טיק׳־הווי־טי) דאס גרויע אלטערטום.

hoar′y frost (האור׳־אי פראסט) ז. ***hoar-frost***.

hoar′y-head′ed *a.* (האור׳־אי־העד׳־עד) מיט א גרויען קאפ.

hoax *v. and n.* (האוקס) אבנארען [אלס שפאס], מאכען א שפאס, איינריידען א נישט־געשטויגענע נישט־געפלויגענע זאך; א בעטרוג [צוליעב א שפאס].

hoax′er *n.* (האוק׳־סער) איינער וואס נארט אב [צוליעב שפאס]; איינער וואס טראכט אויס, צוליעב שפאס, נישט־געשטויגענע מעשיות.

hoaz′in *n.* (הא־עז׳־אין) ז ***hoactzin***

hob *n.* (האב) אן אויווען־טהיר, אן אויווען־דעקעל, א זאפלינקע; דער טייל פון א ראד ארום דער אקס; א שטעקען אדער אן עהנליכע זאך וואס דיענט אלס צייכען ביי געוויסע שפיעלען; אזא שפיעל [עס בעשטעהט אין דעם וואס מען ווארפט ארעב מיט א שטיין מטבעות וואס ליעגען אויף׳ן שפיץ פון א שטעקען]

hob′-and-nob′ *adv. and v.* (האב׳־ענד־נאב׳) ז. ***hobnob***

hob′-a-nob′ *adv. and v.* (האב׳־ע־נאב׳) ז. ***hobnob***

hob′badehoy′ *n.* (האב׳־ע־די־האי׳) ז. ***hobbledehoy***

hob′ble *v. and n.* (האבל) אונטערשפרינגען, געהן אויף קוליעס, הינקען; פערבינדען די פיס [פון פערד]; פענטען; שטערען, ברייננגען אין פערלעגענהייט, מאכען שוועריגקייטען; דאס אינטערשפרינגען, דאס הינקען, אומגעלומפערטער גאנג; שטערונג, שוועריגקייט, פערלעגענהייט; עטוואס וואס שטערט אין גאנג; א פענטע.

hob′bledehoy *n.* (האב׳ל־די־האי) א האלב־דערוואקסענער [א איינגעל צווישען 14 און 21 יאהר]; אן אומגעלומפערטער, ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער יונג, א "דראנג".

hob′bledygee′ *adv.* (האב׳ל־די־דזשי׳) אונטערהינקענדיג; אויף א שפרינגענדען אופן.

hob′ble o′ver. (האבל או׳־ווער) אבפארטאטשעווען, אבטאנדעטעווען.

hob′bler *n.* (האב׳־לער) איינער וואס הינקט אדער שפרינגט אונטער.

hob′blingly *adv.* (האב׳־לינג־לי) הינקענדיג; אונטערשפרינגענדיג; ווי עס איז, אבי־ווי.

hob′by *n.* (האב׳־אי) 1. א קליין פערדעל, א פאני; 2. א שטעקען־פערד, אויף וועלכען קינדער רייטען; 3. א ליעבלינגס־פונקט, א שוואכקייט [דאס, צו וואס א מענש גיט זיך אב אם ליעבסטען]; 4. א קליינער פאלק־פויגעל אדער סאקאל.

3. His hobby is collecting autographs.

hob′by-horse *n.* (האב׳־אי־האהרס) א הילצערן פערדעל, אויף וועלכען קינדער רייטען; א ליעבלינגס־פונקט, א שוואכקייט [א זאך, צו וועלכער א מענש איז אם שטארקסטען איבערגעגעבען]; א מין וועלאסיפעד.

hobgob′lin *n.* (האב־גאב׳־לין) א בייזער רוח, א שד, א ניט־גוטער; דאס וואס רופט ארויס פחד און שרעק.

hob′like *a.* (האב׳־לאיק) פויעריש, גראב.

hob′nail *n.* (האב׳־נייל) א קורץ טשוועקעל מיט א דיקען קעפעל, מיט וועלכען מען שלאגט צו פאדעשוועס צו גראבע שיך.

hob′nailed *a.* (האב׳־ניילד) וואס איז בעשלאגען מיט קליינע טשוועקלעך מיט גרויסע קעפלעך; וועלכער טראגט שיך בעשלאגען מיט אזעלכע טשוועקלעך.

hob′nob′ *adv. and v.* (האב׳־נאב׳) יא אדער ניין, ענטוועדער—אדער [אן איינלאדונג צו טרינקען לחיים]; אויף גאט׳ס בעראט; זאל זיין וואס עס וויל; אבקלאפען די גלעזער; טרינקען לחיים; פיהרען א פריינדליכען געשפרעך.

ho′bo *n.* (האו׳־באו) אן ארומשלעפער, א בראדיאגע, א מענש וואס האט ניט קיין היים און שלעפט זיך ארום פון ארט צו ארט.

Hob′son′s choice (האב׳־סאנז טשאיס) א וואהל אהן א ברירה [ענטוועדער דאס אדער גארנישט].

Hob′s pound (האבז פאונד) א שוועריגקייט, א פערלעגענהייט.

hock *n. and v.* (האק) די קניע־ביינער פון די הינטערשטע פיס ביי א פיער־פיסיגער חיה; די קניע־אדערען; מאכען הינקענדיג דורך׳ן איבערשניידען די קניע־אדערען פון די הינטערשטע פיס; ווייסער דייטשער וויין.

hock′ey *n.* (האק׳־אי) א מין שפיעל אין פילקעס אדער באלען, וואו דער שפיעלער האלט אן אויסגעבויגענעם שטעקען און סטארעט זיך ארייַנצוטרייבען זיין פילקע אין דעם געגנער׳ס פעלד; דער אויסגעבויגענער שטעקען וואס ווערט געברויכט אין דיעזען שפיעל.

hock′-glass *n.* (האק׳־גלעס) א גרין אדער רויט גלאז, וואס ווערט בענוצט צום טרינקען ווייסען וויין.

hock′-herb *n.* (האק׳־הוירב) די מאלווע [א מין גראז מיט גרויסע רויטע און ווייסע בליטהען. וואקסט אפט אויף קופעס מיסט און אויף וועגען].

hock′le *v.* (האקל) מאכען הינקעדיג; איבערשניידען דעם קניע־אדער.

hock′-leaf *n.* (האק׳־ליעף) ז. ***hock-herb***

Hock′-Mon′day *n.* (האק׳־מאנ׳־דיי) דער צווייטער אדער דריטער מאנטאג נאך דעם קריסטליכען פסח.

ho′cus *v.* (האו׳־קאס) אבטהאן א שטוקע אדער א שפיצעל; בעשווינדלען, בעטריגען; איינגעבען א שלאף־געטראנק מיט דעם ציעל צו בערויבען.

ho′cus-po′cus *n., v. and a.* (האו׳־קאס־פאו׳־קאס) האקוס־פאקוס, קונצען־מאכעריי; א דריידעל, א שווינדעל, א שטוקע, א שפיצעל; בעשווינדלען אדער בעטריגען דורך א שפיצעל; וואס בעשווינדעלט דורך א שפיצעל.

hod *n. and v.* (האד) א מין מולטער אויף א שטעקען, אין וועלכער די מויערער טראגען וואפנע [ז. איל]; אן עמער, אין וועלכען מען האלט שטיין־קויהלען; א מין לייט־רעהרעל, וואס ווערט בענוצט ביים מאכען צינענע געשיר; טרייסלען, הויבען זיך ארויף און אראב [ווי ביים רייטען אויף א פערד].

Hod

hod′-car′rier *n.* (האד׳־קער׳־אי־ער) אן ארבייטער, וועלכער טראגט ציעגעל און וואפנע אין א מולטער אויף א שטעקען.

hod′den *n.* (האדן) ז. ***hodden-gray***

hod′den-gray′ *n.* (האד׳נ־גריי׳) א סערמיגע, גראבע ניט געפארבטע געוואנד, פון וועלכער פויערים פלעגען מאכען זייערע קליידער.

hod′dy-dod′dy *n.* (האד׳־אי־דאד׳־אי) א נארישער קאפ, א שוטה.

hodge *n.* (האדזש) א ישובניק, א פויער, א גראבער יונג.

hodge′podge *n.* (האדזש׳־פאדזש) א גערייכט פון פערשיעדענע איבערגעבליבענע שטיקלעך; א געמישעכץ; א מיש־מאש.

hodier′nal *a.* (האו־די־אויר׳־נעל) היינטיג, פון היינטיגען טאג.

hod′man *n.* (האד׳־מען) א ציעגעל־דערלאנגער ביים בויען הייזער; אן ארויסהעלפער פון א מויערער.

hodom′eter *n.* (הא־דאמ׳־ע־טער) אן אדאמעטער [אזא אינסטרומענט וואס בעווייזט די צאהל וויפיעל מאל א ראד פון א וואגען האט זיך אומגעדרעהט, כדי צו וויסען דעם מהלך וואס מען איז אבגעפאהרען].

hoe *n. and v.* (האו) א מין לאפעטקע צו גראבען אדער בראנעווען ערד און אויסרייסען גראז פון א פעלד אדער גארטען; א יעט־העקעל; גראבען אדער בראנעווען ערד; יעטען [אויסרייסען ווילדע גראזען פון א גארטען אדער פעלד].

Hoes

hoe′-cake *n.* (האו׳־קייק) א מין דין און טרוקען קיכעל געבאקען פון קוקורוזע־מעהל מיט זאלץ אין וואסער.

hog *n. and v.* (האג) ; א חזיר ; א שווייַן, אן אייניאהריגען שעפס ; א זשערעבטשיק, א לאשעק, א יונג פערדעל ; א מענש מיט א חזיר'שער נאטור, א גראבער יונג, א דבר אחר ; א מין בארשט, מיט וועלכער מען רייניגט דעם דעק פון א שיף אונטער'ן וואסער ; זיך בענעהמען אויף א חזיר'שען אופן ; זיין זשעדנע, גייציג ; זיין אויסגע-בויגען ווי דער רוקען פון א חזיר [ווענען דעם אונטערשטען דעק פון א שיף] ; שניי-דען אדער רייניגען דעם אונטערשטען דעק פון א שיף.

hog'-bean *n.* (האג'-ביען) בילזען-קרויט [א מין גיפטיג גראז]. ז. *henbane*.

hog'-cote *n.* (האג'-קאוט) א שווייַנען-שטאל.

hogged *a.* (האגד) וואס די ברעגעס זיי-נען איינגעפאלען אדער געזונקען [ווענען א שיף, וואס האט זיך אבגעשלאגען אן א שטיין אדער וועלכע איז ניט ריכטיג גע-בויט].

hog'gish *a.* (האג'-איש) שווייניש ; מיט א חזיר'שער נאטור, גראב, פרעסעריש, קארג.

hog'gishly *adv.* (האג'-איש-לי) מעשה חזיר, ווי א דבר-אחר ; גראב, פרעסעריש, קארג.

hog'gishness *n.* (האג'-איש-נעס) א חזיר'שע נאטור ; חזיריי, פרעסעריי ; שמוּ-ציגקייט.

hog'gism *n.* (האג'-איזם) ז. *hoggishness*.

hog'herd *n.* (האג'-הוירד) א חזירים-פאסטוך, איינער וואס פיטערט חזירים.

hog'-louse *n.* (האג'-לאוס) א חזיר-לויז [א מין ווערימלעך אדער זשוקלעך, וועגען וועלכע מען גלויבט, אז בעת זיי ווייזען זיך אין א גרויסער צאהל, איז א סמן, אז באלד וועט זיין א רעגען].

hog'-mane *n.* (האג'-מיין) די גריווע אדער די האר וואס וואקסען אויף'ן נא-קען פון א פערד אבגעשארען אזוי, עס זאל שטארצען ווי חזיר-האר.

hog'nut *n.* (האג'-נאט) דער נוס פון א גע-וויסען מין נארד-אמעריקאנישע נוס-בוי-מער, וועלכער ענטהאלט פיער קערנדלעך אדער יאדרעס.

hog'-pea'nut *n.* (האג'-פיע'-נאט) א נארד-אמעריקאנישע פלאנצע מיט רויטלי-כע בליטהען, אויף וועלכער עס וואקסען א מין צווייערדיגע שויטען [סטרוטשקעס] מיט קליינע בעבלעך.

hog'-pen *n.* (האג'-פען) ז. *hog-cote*.

hog'-plum *n.* (האג'-פלאם) די חזיר-פלוים [א מין פרוכט פון א נארד-אמערי-קאנישען בוים, וועלכע ווערט געברויכט אלס פוטער פאר חזירים].

hog'-reeve *n.* (האג'-ריעוו) א בעאמ-טער וואס איז אנגעשטעלט ניט צו דער-לאזען אז חזירים זאלען אנמהאן היזק אין די הויפען און גערטנער פון די איינוואה-נער.

hog'-ring'er *n.* (האג'-רינג'-ער) איינער וואס טהוט אן א רינג א חזיר אויף'ן שנוק [כדי ער זאל ניט גראבען די ערד] ; א מין צוויינגעל, מיט וועלכען מען טהוט אן א רינג אויף דעם שנוק פון א חזיר.

hog's'-bean *n.* (האגז'-ביען) ז. *hog-bean*.

hog's'-fen'nel *n.* (האגז'-פענ'-על) חזיר'שע קימעל-גראז [א מין ביטער גראז וואס וואקסט אין שמוציגע ערטער].

hogs'head *n.* (האגז'-הער) אן ענגלישע מאס פון וויין און ביער [63 גאלאן אדער טעפ] ; א וויין-פעסעל, א ביער-פעסעל.

hog'-shear'ing *n.* (האג'-שיער'-אינג) א גרויסער טומעל צוליעב גארנישט.

hog'skin *n.* (האג'-סקין) חזיר-לעדער ; חזיר'שע פעל.

hog'-sty *n.* (האג'-סטאי) ז. *hog-cote*

hog'-wal'low *n.* (האג'-וואל'-או) א גרודיגע אדער געגרונצעלטע פלעבע, א פלע-כע וואס איז פול מיט טהאלען און בערג-לעך.

hog'wash *n.* (האג'-הוואש) פאמויניצע-וואסער, דאס וואס מען ווארפט ארויס פון קיך און מען גיט חזירים.

hog'weed *n.* (האג'-הוויעד) גיפטיגע אונ-קרויט.

hoicks *int. and v.* (האיקס) ז. **hoics**.

hoics *int. and v.* (האיקס) א צורוף צו הינד זיי אנצורייצען ; אויפמונטערען אדער אנרייצען הינד.

hoi'den *n., a. and v.* (האידן) אן אויס-געלאסען מיידעל ; גראב, אונארטיג, אויס-געלאסען ; ווילד שטיפען, טהאן מעשים תעתועים.

hoi'denhood *n.* (האי'דן-הוד) גראב-קייט ; אונארטיגקייט ; אויסגעלאסענהייט.

hoi'denish *a.* (האי'דן-איש) גראב ; אונ-ארטיג ; אויסגעלאסען.

hoi'denism *n.* (האי'דן-איזם) גראבקייט; אונארטיגקייט ; אויסגעלאסענהייט.

hoigh *int.* (האי) היי ! ז. **hoy**

hoist *v. and n.* (האיסט) ארויפציהען, אויפהויבען ; דאס ארויפציהען ; דאס ארויף-הויבען ; א הויב ; א הויב-מאשין, אן עלע-וואטאר ; די הויך פון אן אויפגעצויגענעם פלאג ; עטליכע פלאגען צוזאמען אויף א שיף, וועלכע ווערען ארויסגעשטעלט פאר סיגנאלען.

hois'ter *n.* (האיס'-טער) איינער וואס הויבט אדער ציהט ארויף ; א הויב-מאשין, אן אויפצוגס-אפאראט, אן עלעוואטאר.

hois'ting *n.* (האיס'-טינג) דאס ארויף-ציהען ; דאס ארויפהויבען.

hoist'way *n.* (האיסט'-הוויי) די עפנונג פון איין עטאזש צום צווייטען, דורך וועל-כער עס ווערט ארויף און אראבגעבראכט סחורה אין א וואארען-הויז אדער מאגאזין; די עפנונג דורך וועלכער עס געהט דער עלע-וואטאר [אויפצוגס-אפאראט].

hoi'ty-toi'ty *int. and a.* (האי'-טי-טאי'-טי) בא ! נא דיר ! אט האסטו דיר ! לייכטזיניג, אונבעזאנען, ניט איבערלעגט.

ho'ky-po'ky *n.* (האו'-קי-פאו'-קי) אייז-קרעם [מאראזשענע] פערקויפט אין קליינע שטיקלעך אויף'ן גאס.

hol'cad *n.* (האל'-קעד) אין אלטען גרי-כענלאנד — א שיף צו פיהרען סחורות.

hold *v. and n.* (האולד) האלטען ; צוריק-האלטען ; ענטהאלטען ; צוזאמענהאלטען ; אויפהאלטען ; אנהאלטען ; אונטערהאלטען, שטיצען ; האבען, בעזיצען ; מיינען, האל-טען פאר עפעס ; זיך האלטען ביי עפעס ; זיך אנהאלטען ; זיך האלטען ; בלייבען ; פארטהייערען ; אבהאלטען, שטעהן בליי-בען ; דאס האלטען ; לאנד-בעזיץ ; פערמע-גען ; אונטערשטיצונג ; פערהאלטונג ; ארעס-טירונג, פערהאפטונג ; געפאנגענשאפט ; א בעפעסטיגונג, א זיכערער ארט, א פעס-טונג ; אין מוזיק — א רוהע-צייכען [א צייכען אין נאטען וואס בעדייטעט א פויזע] ; דער פראכט-רוים פון א שיף.

hold a can'dle to the dev'il (האולד ע קענדל טו טהי דעוול) אונטערהעלפען דעם טייוועל אין זיין ארבייט [אונטער-שטיצען א פערברעכער].

hold aloof' (האולד ע-לוהף') זיך האלטען פון ווייטען.

hold an ac'tion (האולד ען עק'-שאן) פיהרען א פראצעס.

hold'back *n.* (האולד'-בעק) א צוריק-האלט, א הינדערניס, א שטערונג.

hold'-beam *n.* (האולד'-ביעם) איינער פון די אונטערשטע שטיץ-באלקענס פון א שיף, וועלכע געהען קווער פון איין זייט שיף צו דער אנדערער.

hold by the but'ton (האולד באי טהי באטן) האלטען פאר'ן קנעפעל [אנטשעפען זיך מיט א געשפרעך און ניט אבלאזען].

hold care'lessly (האולד קעהר'-לעס-לי) שעצען נידריג.

hold chat (האולד טשעט) פלוידערען.

hold cheap (האולד טשיעפ) גרינגשע-צען.

hold cop'y (האולד קאפ'-אי) האלטען דעם מאנוסקריפט ביים לעזען די קארעק-טור [ווי דאס טהוט דער געהילף פון א קארעקטאר].

hold coun'sel (האולד קאונ'-סעל) זיך בעראטען.

hold down a claim (האולד דאון ע קליים) אנהאלטען א שטיק לאנד אזוי לאנג, דאס מען זאל קענען עס ערקלערען פאר אייגענטום לויט דעם געזעץ פון חזקה.

hol'der *n.* (האול'-דער) א האלטער ; א בעזיצער ; א הענטעל ; אן ארבייטער אין דעם לאסט-רוים פון א שיף.

hol'der-forth *n.* (האול'-דער-פאורטה) א פארטרעגער, א פרעדיגער.

hold'fast *n.* (האולד'-פעסט) עטוואס וואס האלט פעסט, ווי א קלאמער, א צוואנג, א האקען, א קרוק א. ד. ג. ; שטיצע, אונ-טערהאלט.

hold forth (האולד פאורטה) ; פארלעזען ארויסשטעלען צום שיין ; אנבאטען ; האל-טען א פארטראג ; פרעדיגען ; פראקלאמי-רען.

hold good (האולד גוד) גילטען, בלייבען אין קראפט, ריכטיג זיין ; זיך גוט ערהאל-טען. The rule holds good in all cases.

hold in (האולד אין) האל-; איינהאלטען ; טען אין זיך ; צוריקהאלטען, האלטען אין צוים.

hold in bal'ance (האולד אין בעל'-ענס) זיך וואקלען, זיין אין אן אונזיכערען צושטאנד.

hold in contempt' (האולד אין קאנ-טעמפט') מבזה זיין, פעראכטען, מאכען צו קליינגעלד.

I hold him in contempt who turns traitor to his people.

hol'ding *n.* (האול'-דינג) די פאכטונג, ארענדע [בעזאנדערס לאנד אין ארענדע] ; בעזיץ ; אייגענטום ; איינפלוס, ווירקונג ; מאכט.

hol'ding-ground *n.* (האול'-דינג-גראונד) א פעראנקערונגס-גרונד [אן ארט וואו דער אנקער פון א שיף ווערט גוט פעסטגעהאלטען].

hold in hand (האולד אין הענד) האב-בען אין האנד [האבען די קאנטראל] ; האלטען אויף'ן שטריקעל [האלטען אין א צושטאנד פון אונגעוויסהייט] ; געבען גו-טע האפנונג אויף עפעס.

hold in lea'guer (האולד אין ליע'-גער) בעלאגערען.

hold in play (האולד אין פליי) האלטען פערנומען ; אנהאלטען די אויפמערקזאמ-קייט.

hold in pledge (האולד אין פלעדזש) האלטען פאר א משכון.

hold of (האולד אוו) בעזיצען דורך דער בעװויליגונג פון...

hold off (האולד אף) זיך האלטען פון װייטען.

hold on (האולד אן) אנהאלטען, פארט־זעצען; אבהאלטען, אבשטעלען.

hold one's breath (האולד הוואנז ברעטה) איינהאלטען דעם אטהעם.

hold one's hands (האולד הוואנז הענדז) אבהאלטען אימעצען פון עפעס צו טהאן.

hold one's nose (האולד הוואנז נאוז) פערשטעלען די נאז.

hold one's own (האולד הוואנז אוון) האלטען זיך אויף'ן פלאץ, זיך ניט לאזען נעהמען.

He is holding his own in spite of his serious illness.

hold one's peace (האולד הוואנז פיעס) זיך רוהיג פערהאלטען; שטיל זיין.

hold one's tongue (האולד הוואנז טאנג) האלטען דאס מויל; זיין שטיל.

hold out (האולד אוט) 1. אויסברייטען, אויסציהען; אנבאטען, פארלעגען; 2. אויס־האלטען, אויסשטעהן.

1. Don't hold out promises while you can not fulfil. 2. The enemy is holding out longer than was expected.

hold o'ver (האולד או'-װער) אבלעגען, אבהאלטען צוליעב עפעס.

hold'-o'ver *n.* (האולד'-או'-װער) א בע־אמטער װאס בלייבט אין זיין אמט איבער זיין רעגולארען טערמין; א פערהאלטונגס־ארט, א געפענגניס.

hold pace with (האולד פיים וויטה) אנהאלטען דעם שריט, מיטהאלטען, מיט־געהן.

hold place (האולד פליים) ליך פעסט־האלטען, זיך גוט פערטיידיגען.

hold tack with (האולד טעק וויטה) מיטהאלטען.

hold terms (האולד טוירמז) האלטען אן אבמאך.

hold the belt (האולד טהי בעלט) זיין א טשעמפיאן [זיין דער זיעגרייכער, בע־זאנדערס אין אטלעטישע איבונגען, ווי פויסטען־קאמפף, ראנגלען א. ד. ג.].

hold the mar'ket (האולד טהי מאר'-קעט) קאנטראלירען דעם מארק [קאנטרא־לירען די פרייזען אויף סחורות, וואס ווע־רען געבראכט אין מארק; ניט האבען קיין קאנקורענטען].

hold togeth'er (האולד טו-געטה'-ער) צוזאמענהאלטען, בלייבען פעראייניגט.

hold true (האולד טרוה) 1. טריי בליי־בען; 2. ריכטיג בלייבען.

1. Hold true to your belief. 2. It still holds true that America is the land of opportunity.

hold up (האולד אפ) אבשטעלען און בע־רויבען; האלטען גראד; אויפהויבען אין דער הויך; אונטערשטיצען, אונטערהאל־טען; אויפהערען; אנהאלטען דעם שריט, אנהאלטען די געשווינדקייט.

hold up one's hands (האולד אפ הוואנז הענדז) אונטערשטיצען; געבען הילף; צוגעבען מוטה.

Good citizens always hold up the hands of the government officials.

hold'-ups *n.* (האולד'-אפס) רויבער־איי־בערפאלען אויף'ן וועג אדער אין גאס.

hold up the hands of (האולד אפ טהי הענדז אוו) אונטערשטיצען; געבען הילף; צוגעבען מוטה.

hold up to shame (האולד אפ טו שיים) מאכען צו שאנד און צו שפאט; צו־בינדען צום שאנד־קלאץ.

hold watch (האולד וואטש) שטעהן אויף דער וואך.

hold wa'ter (האולד הוואה'-טער) ניט דורכלאזען קיין וואסער; זיין דורך און דורך פעסט און זיכער; אבשטעלען א שי־פעל דורך האלטען די רודער געגען שטראם.

hole *n. and v.* (האול) א לאך, א גרוב, א הויהל, אן עפנונג; א פינסטערע בעהעל־טעניש; א פינסטערע פערשטיקטע וואה־נונג; א נארע, א קאנורע [פון א חיה]; אן איינשניט אין ברעג פון ים, א קליינער האפען; א שמאלער וואסער־וועג צווישען צוויי אינזלען; א פלאכע לאנקע צווישען בערג; א שווערע לאגע, א פערלעגענהייט; מאכען א לאך; ארייןטרייבען אין א לאך, אין א בעהעלטעניש אדער נארע; פערקרי־כען אין א לאך אדער נארע [הויפטזעכ־ליך וועגען חיות, ווען זיי שלאפען איין אום ווינטער].

hole'-and-cor'ner *a.* (האול'-ענד-קאר'-נער) קונציג, שווינדלעריש.

hole in one's coat (האול אין הוואנז קאוט) א פלעק אויף דער רעפוטאציע, א שוואכער פונקט אין איינעמס כאראקטער אדער רעפוטאציע.

hole'-stitch *n.* (האול'-סטיטש) דאס אויסנעהען לעכלעך אין די דיקע טיילען פון קישען־האפטונג.

holeth'nos *n.* (הא-לעטה'-נאס) א פרי־מיטיווע ראסע, וועלכע איז נאך ניט צו־טיילט אויף בעזונדערע פעלקער און שבטים.

hol'iday *n. and a.* (האל'-אי-דיי) א פעסט־טאג, א יום־טוב; א פרייער טאג; יום־טוב'דיג.

ho'liness *n.* (האו'-לי-נעס) הייליגקייט; דאס זיין געהייליגט אדער געווידמעט צו גאט און גאטעס־דיענסט; דער טיטעל פון פאפסט אדער פון א הויכען גייסטליכען.

ho'ling-ax *n.* (האו'-לינג-עקס) א קווער־האק [אזא שמאלע האק].

hol'la *v., n. and int.* (האל'-א) שרייען, רופען, אויסשרייען; א געשריי, א רוף; היי!

hol'land *n. and a.* (האל'-ענד) האלענ־דער לייווענט; געמאכט פון האלענדער לייווענט.

Hol'lander *n.* (האל'-ענ-דער) א האלענ־דער.

hol'lands *n.* (האל'-ענדז) האלענדער בראנפען.

hol'ler *v., n. and int.* (האל'-ער) *hollo* ז.

hollo' *v., n. and int.* (הא-לאו') שרייען, רופען, צורופען; א געשריי, א צורוף; היי!

hol'loa *v. and int.* (הא'-לאו) שרייען, רופען, צורופען; היי!

hol'low *n., a., v. and adv.* (האל'-או) אן אויסהוילונג; א פערטיעפונג; א ניד־ריגע געגענד [צווישען בערג], א טהאל; אויסגעהוילט, איינגעפאלען, איינגעזונקען; לעער, ליידיג, פוסט, אהן זיז, אהן בעדיי־טונג, אהן אינהאלט, ווערטהלאז; דומפ; ניט אויפריכטיג, פאלש, בעטריגעריש; פאלשטענדיג; צופלאכטען, צושויבערט [ווי וואל]; אויסהוילען, אויסביינגען; אהן צווייפעל, דורכאויס, דורך און דורך.

hol'low-backed *a.* (האל'-או-בעקט) מיט א געבויגענעם רוקען.

hol'low-boned *a.* (האל'-או-באונד) הויט־און־ביינער.

hol'low brick (האל'-או בריק) אויסגע־הוילטע, געלעכערטע ציעגעל.

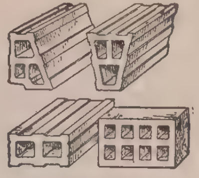

Hollow Bricks

hol'low-cheeked *a.* (האל'-או-טשיעקט) מיט איינגעפאלענע באקען.

hol'low-eyed *a.* (האל'-או-איד) מיט איינגעזונקענע אויגען.

hol'low-hear'ted *a.* (האל'-או-הארְ-טעד) ניט אויפריכטיג, פאלש.

hol'low-horn *n.* (האל'-או-הארן) הויל־הארנדיגקייט [אזא קראנקהייט ביי בהמות וואס בעשטעהט אין דעם פערלוסט פון דעם ביין וואס געפינט זיך אין די הערנער].

hol'low-horned *a.* (האל'-או-הארנד) מיט אויסגעהוילטע הערנער.

hol'lowly *adv.* (האל'-א-לי) אויסגע־הוילט, פוסט, לעער; איינגעפאלען; ניט אויפריכטיג, פאלש; זינלאז, אהן אינהאלט, אהן בעדייטונג.

hol'lowness *n.* (האל'-א-נעס) אויסגע־הוילטקייט, איינגעפאלענקייט; לעדיגקייט, לעערקייט, פוסטקייט; אונאויפריכטיגקייט, פאלשקייט; זינלאזיגקייט, אינהאלטלאזיג־קייט, בעדייטונגסלאזיגקייט, ווערטהלאזיג־קייט.

hol'low of the hand (האל'-או אוו טהי הענד) די האנד־פלעכע [די דלא־ניע].

hol'lowroot *n.* (האל'-או-רוהט) ביזאנט־קרויט [א נידריג מאט־גרין שמעקענדיג גראז פון די קאלטע לענדער. וואקסט צווי־שען קוסטעס אין פייכטע ערטער].

hol'low sound (האל'-או סאונד) א דומפפער קלאנג; א פוסטער קלאנג.

hol'low-toned *a.* (האל'-או-טאונד) וואס גיט ארויס דומפפע קלאנגען.

hol'low-ware *n.* (האל'-או-הוועהר) גוס־אייזערנע קיך־כלים; דאס פלייש פון יאגד־פויגעל, האזען א. ד. ג. וואס ווערט פערקויפט אין גאנצען ניט אין שטיקער.

hol'ly *n.* (האל'-אי) [א שטעך־פאלמע] די מין בוים אדער קוסט מיט שפיציגע בלע־טער און ווייסע בלומען. זיין פרוכט איז עהנליך צו רויטע יאגדעס. ז. איל.]; דער שטיין־דעמב [אן אייביג גרינער דעמב אין די הייסע לענדער].

Holly

hol'lyhock *n.* (האל'-אי-האק) א מין גראז מיט ברייטע רונדע בלעטער און מיט ווייסע, געלבע אדער רויטע בלומען.

hol′ly-oak *n.* (האל'-אי-אוק) ז. *holm-oak*.

hol′ly-tree *n.* (האל'-אי-טריע) די שטעך-פאלמע. ז. *holly*.

holm *n.* (האולם) א קליינער אינזעל אין א טייך; א נידריגער ברעג ביי א טייך בעוואקסען מיט גראז; א לאנקע; די שטעך-פאלמע; דער שטיין-דעמב. ז. *holly*.

holm′-oak *n.* (האולמ'-אוק) דער שטיין-דעמב [אן אייביג גרינער דעמב פון די הייסע לענדער].

hol′ocaust *n.* (האל'-א-קאהסט) א קרבן-עולה, א בראנד-אפפער; א גרויסע שחיטה פון מענשען.

hol′ograph *n.* (האל'-א-גרעף) א פאפיער געשריבען מיט דער אייגענער האנד [ווי א בריעף, א מאנוסקריפט, א צואה א. ד. ג.].

holograph′ic *a.* (האל-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו א שריפט געשריבען מיט דער אייגענער האנד.

holograph′ical *a.* (האל-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *holographic*.

holom′eter *n.* (הא-לאמ'-ע-טער) אזא מאטעמאטישער אינסטרומענט אויסצורעכענען יעדע ארט לענג,ברייט אדער הויך.

hol′ophote *n.* (האל'-א-פאוט) דער ליכט-אפאראט וואס ווערט בענוצט אין א לייכט-טורם אדער מאיאק.

holophotom′eter *n.* (האל-א-פא-טאמ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען ליכט אין אלע ריכטונגען.

hol′ster *n.* (האול'-סטער) א לעדערנער טאש צו האלטען א פיסטאלעט.

hol′stered *a.* (האול'-סטערד) וואס האט א פיסטאלעטען-טאש.

ho′ly *a.* (האו'-לי) הייליג; פערהייליגט; בעשטימט פאר רעליגיעזע צוועקען.

Ho′ly Alli′ance (האו'-לי ע-לאי'-ענס) דער הייליגער פערבאנד [א פערבאנד פון דער רוסישער, עסטרייכישער און פרייסישער רעגיערונג, וועלכער האט זיך אויסגעבילדעט נאך נאפאלעאן'ס נידערלאגע אין יאהר 1815, מיט דעם ציעל ניט צו דערלאזען אין איירָאפא קיינע רעוואלוציאנערע בעוועגונגען און איינשטעלען אומעטום די אלטע רעגיערונגס-פארמען].

ho′ly bread (האו'-לי ברעד) דאס הייליגע ברויט [דאס ברויט וואס ווערט בענוצט אין קירך ביים הייליגען אבענדמאל].

ho′ly cit′y (האו'-לי סיט'-אי) די הייליגע שטאדט [ווי ביי די אידען און קריסטען — ירושלים, ביי די מאכמעדאנער — מעקקא, ביי די קאטוילִיקען — רוים א. ד. ג.].

ho′ly-cru′el *a.* (האו'-לי-קרוה'-על) גרויזאם, אכזר'יש אין רעליגיעזע התלהבות אדער פאנאטיזם.

ho′ly-day *n.* (האו'-לי-דיי) א הייליגער טאג, א רעליגיעזער יום-טוב.

Ho′ly Fath′er (האו'-לי פאטה'-ער) ביי די קאטוילִיקען — דער הייליגער פאטער, דער פאפסט.

Ho′ly Ghost (האו'-לי גאוסט) אין דער קריסטליכער רעליגיאנס-לעהרע — דער הייליגער גייסט [די דריטע פערזאן אין דער "הייליגער דריי-אייניגקייט"].

ho′ly grass (האו'-לי גרעס) דאס מאריען-גראז [א מין שמעקעדיג גראז, וואס די פויערים אין איירָאפא לעגען אפט אויס ארום די טהירען פון זייערע קירכען אין א יום-טוב].

Ho′ly Land (האו'-לי לענד) דאס הייליגע לאנד, פאלעסטינא, ארץ-ישראל.

Ho′ly Of′fice (האו'-לי אפ'-איס) די אינקוויזיציאן.

ho′ly of ho′lies (האו'-לי אוו האו'-ליז) דאס אלערהייליגסטע, קדשי-קדשים.

Ho′ly One (האו'-לי הוואן) דער אלערהייליגסטער, דער רבונו של עולם, גאט.

Ho′ly Rood (האו'-לי רוהד) דער הייליגער קרייץ; דער קרייץ איבער דעם אריינגאנג אין געוויסע קאטוילישע קירכען.

Ho′ly-Rood day (האו'-לי-רוהד-דיי) דער טאג פון דער ערהויבונג פון קרייץ [א געוויסער קריסטליכער יום-טוב].

Ho′ly Sat′urday (האו'-לי סעט'-אויר-דיי) דער שבת וואס איז ערב דעם קריסטליכען פסח.

Ho′ly Scrip′tures (האו'-לי סקריפ'-טשורז) די הייליגע שריפטען [אלטער און נייער טעסטאמענט].

Ho′ly See (האו'-לי סיע) דער פאפסטליכער טהראן, הויף אדער אמט.

Ho′ly Spir′it (האו'-לי ספיר'-איט) ז. *Holy Ghost*.

ho′lystone *n. and v.* (האו'-לי-סטאון) א מין ווייכער שטיין, מיט וועלכען די מאטראזען שייערען דעם דעק פון א שיף ביים וואשען איהם; שייערען דעם דעק פון א שיף מיט דיעזען שטיין.

ho′ly this′tle (האו'-לי טהיסל) אזא שטעכיג גראז מיט געלבע בליטהען, וואס מען פלעגט בענוצען אלס מיטעל געגען סם.

ho′ly-tide *n.* (האו'-לי-טאיד) יום-טוב-צייט.

ho′ly war (האו'-לי וואהר) א קרייץ-צוג, א מלחמה, וועלכע איז אנגעפיהרט געווארען אין נאמען פון רעליגיאן [בעזאנדערס די מלחמות, וועלכע די קריסטליכע פעלקער האבען אין מיטעלאלטער געפיהרט געגען די טערקען מיט דעם ציעל צו בעפרייען פאלעסטינא און מאכען זי פאר א קריסטליכער מלוכה].

ho′ly wa′ter (האו'-לי וואה'-טער) דאס הייליגע וואסער וואס ווערט געברויכט אין די קריסטליכע קירכען ביים טויפען.

Ho′ly Week (האו'-לי הוויעק) די הייליגע וואך [די וואך פאר דעם קריסטליכען פסח אין וועלכער עס ווערט ניט געשפיעלט קיין מוזיק].

ho′ly writ (האו'-לי ריט) די הייליגע שריפט [כתבי הקדש].

hom′age *n.* (האמ'-עדזש) רעספעקט, אכטונג, פערעהרונג, דאס אבגעבען כבוד; די אונטערוואָרפענהייט אדער די פפליכטען פון וואסאלען [אין דער פעאדאלער ארדנונג] און זייער פערעהרונג צום לארד; א טרייהייטס-שבועה פון די וואסאלען.

hom′ager *n.* (האמ'-ע-דזשער) אן אונטערגעווארפענער, א וואסאל; איינער וואס צייגט ארויס אכטונג אדער פערעהרונג; א לויב-רעדנער.

homaloi′dal *a.* (האמ-ע-לאי'-דעל) אין געאמעטריע — עהנליך צו א פלעכע; פלאך.

hom′arine *a. and n.* (האמ'-ע-רין) עהנליך צו אן אמאר [ים-ראק, ים-קרעבס]; אן אמאר.

homatom′ic *a.* (האמ-ע-טאמ'-איק) וואס בעשטעהט פון איין און דעמזעלבען מין אטאמען. ז. *atom*.

home *n., a., v. and adv.* (האום) א היים; היימאטה; א פאטערלאנד; א הויז, א וואהנונג; אן אזיל [א פערזארגונגס-אנשטאלט]; אין פערשיעדענע אטלעטישע שפיעלען — א פלאץ, צו וועלכען דער שפיעלער לויפט, א ציעל; היימיש; וואס איז צום פונקט, ווירקענד; אין אטלעטישע שפיעלען — נאהענט צום בעשטימטען ציעל, ענדליך, וואס מאכט מעגליך דעם שפיעלער צו דערגרייכען דעם ציעל; וואהנען; אינסטינקטיוו זיך אומקעהרען אהיים [וועגען פאסט-טויבען]; ברייגען אדער שיקען אהיים; צום בעשטימטען פונקט, צום ציעל; צופרידענשטעלענד, ווירקענד, נאהנט, פעסט.

home′-affairs′ *n.* (האומ'-ע-פעהרז') אינערליכע אנגעלעגנהייטען [פון א שטאאט]; הויזליכע אנגעלעגענהייטען.

home′-bird *n.* (האומ'-בוירד) א פויגעל וואס איז אויסגעהאדעוועט געווארען אין א הויז; א קינד וואס איז אויסגעוואקסען אונטער דעם איינפלוס פון דער היים; א זיידען קינד, דער "מאמעס קדיש"; א הויזזיצער.

home′-born *a.* (האומ'-בארן) וואס איז א געבירטיגער אדער איינגעבארענער פון דעם לאנד; וואס איז שייך צו א היים; היימיש; אינלענדיש.

home′-bound *a.* (האומ'-באונד) וואס געהט אהיים [וועגען שיפען אדער שיפרייזענדע וועלכע קעהרען זיך אום פון א פרעמדען לאנד אהיים].

home′-bred *a.* (האומ'-ברעד) אויפגעצויגען אין דער היים; ניט ציוויליזירט, גראב; היימיש, אינלענדיש; נאטירליך; איינגעבארען.

home′-brew *n.* (האומ'-ברוה) ביער וואס ווערט געברייט אין דער היים אדער פאר אייגענעם געברויך.

home′-brewed *a.* (האומ'-ברוהד) געברייט אין דער היים אדער פאר אייגענעם געברויך [וועגען ביער און אנדערע משקאות].

home′-child *n.* (האומ'-טשאילד) א זיידען קינד; א קינד וואס האלט זיך ביי דער מאמעס פארטוך.

home′-com′ing *n.* (האומ'-קאמ'-אינג) דאס צוריקקעהרען אהיים.

Home Depart′ment (האום די-פארט'-מענט) דאס מיניסטעריום פון אינערליכע אנגעלעגענהייטען [אין ענגלאנד].

home′-driv′en *a.* (האומ'-דריוו'ן) פעסט ארייננעשלאגען.

home′-dwell′ing *a.* (האומ'-דהוועל'-אינג) וואס האלט זיך אין הויז, וואס פערברייננט מעהרסטענס אין דער היים.

home farm (האום פארם) א פערמע וואס איז ניט פערדונגען און איז אין געברויך פון דעם לארד אליין [אין ענגלאנד]; די פערמע אדער דער טייל פון דער פערמע וואס איז אם נעהנטסטען צום לארד'ס הויז.

home′-felt *a.* (האומ'-פעלט) היימליך, אינערליך [געפיהלט], פריוואט.

home field (האום פיעלד) דאס לאנד אונטער און ארום די פערמע-געביידעס.

home′-keep′ing *a.* (האומ'-קיעפ'-אינג) ז. *home-dwelling*.

home′less *a.* (האומ'-לעס) אהן א היים, היימלאז.

home′like *a.* (האומ'-לאיק) היימיש, היימליך; בעקוועם, אנגענעהם; וואס דערמאהנט אן דער היים; פאמיליאר.

home′likeness *n.* (האומ'-לאיק-נעס) היימישקייט; בעקוועמליכקייט, אנגענעהמליכקייט; פאמיליאריטעט.

home′lily *adv.* (האומ'-לי-לי) אויף א היימישען שטייגער; גראב, איינפאך.

home′liness *n.* (האומ'-לי-נעס) היימישקייט, הויזליכקייט; גראבקייט, איינפאכקייט.

home'ly *a.* (האומ׳-לי) היימיש, הויז־ליך; איינפאך, גראב, ניט שעהן.

home'-made *a.* (האומ׳-מייד) אייגען־געמאכט, געמאכט אין דער היים, היימיש; געמאכט אין לאנד [ניט אין אויסלאנד].

home man'ners (האום מענ׳-ערז) גראבע, ניט געשליפענע מאניערען.

Home Of'fice (האום אפ׳-איס) מיניס־טעריום פון אינערען [אין ענגלאנד].

ho'meopath *n.* (האו׳-מי-א-פעטה) ז. *homeopathist*.

homeopath'ic *a.* (האו-מי-א-פעטה׳-איק) האמעאפאטיש, וואס איז שייך צו האמעאפאטיע. ז. *homeopathy*.

homeopath'ical *a.* (האו-מי-א-פעטה׳-אי-קעל) ז. *homeopathic*.

homeopath'ically *adv.* (האו-מי-א-פעטה׳-אי-קעל-אי) דורך האמעאפאטיע, האמעאפאטיש. ז. *homeopathy*.

homeop'athist *n.* (האו-מי-אפ׳-ע-טהיסט) א האמעאפאט, איינער וואס פראק־טיצירט האמעאפאטיע אדער גלויבט אין האמעאפאטיע. ז. *homeopathy*.

homeop'athy *n.* (האו-מי-אפ׳-ע-טהי) האמעאפאטיע [די מעדיצינישע הייל־מע־טאדע, וועלכע איז געגרינדעט אויף דער מיינונג, אז היילען א קראנקהייט דארף מען מיט א מיטעל, וואס וואלט ביי א געזונדען מענשען ארויסגערופען דיזעלבע קראנקהייט, און אז די הייל־מיטלען דארף מען געבען אין זעהר קליינע דאזען. ווען למשל, איינער האט זיך איבערגעהיצט, דארף מען איהם היילען מיט הייסען וואס־סער].

ho'mer *n.* (האו׳-מער) א טויב, וועלכע איז געלערענט צוריק צו קומען אהיים פון ווייטע שטרעקען; דער עומר [אן אלט־העברעאישע מאס פאר תבואה אדער וויין].

Homer'ic *a.* (הא-מער׳-איק) וואס איז שייך צום גריכישען פאעט האמער, צו זיין צייט אדער זיינע שריפטען.

Homer'ical *a.* (הא-מער׳-אי-קעל) ז. *Homeric*.

home rule (האום רוהל) א פאליטישע פראגראם, לויט וועלכער א געוויסער טייל פון א מלוכה, ווי א שטאט, פראווינץ א. ד. ג., בענוצט זיך מיט זעלבסטפערוואל־טונג און מיט אן אייגענער געזעצגעבונג בנוגע צו איהרע אינערליכע ענינים.

home'-ru'ler *n.* (האומ׳-רוה׳-לער) אן אנהענגער פון די פרינציפען פון זעלבסט־פערוואלטונג. ז. *home rule*.

Home Sec'retary (האום סעק׳-רי-טע-רי) דער מיניסטער פון אינערען [אין ענגלאנד].

home'sick *a.* (האומ׳-סיק) וואס בייינקט נאך דער היים, וואס ליידט היים־וועה.

home'sickness *n.* (האומ׳-סיק-נעס) דאס בייינקען נאך דער היים, היים־וועה.

home'-speak'ing *n.* (האומ׳ ספיק׳-אינג) א קרעפטיגע און איינדרוקספאלע רעדע; דאס רעדען צו דער זאך.

home'spun *a. and n.* (האומ׳-ספאן) געשפונען צו הויז; איינפאך, גראב, שלעכט; געמאכט אין דער היים; היימישע צייג.

home'stall *n.* (האומ׳-סטאהל) אן ארום־געצאמטער ארט פאר פיה אין אן ענגלי־שען דארף.

home'stead *n.* (האומ׳-סטעד) די ערד וואס בעלאנגט צו א הויז; א וואהנונגס־ארט, א היים.

home'-trade *n.* (האומ׳-טרייד) אינלענ־דישער האנדעל.

home'ward *adv.* (האומ׳-הווארד) א היים־צו, אויף׳ן וועג צו דער היים.

home'ward-bound *a.* (האומ׳-הווארד-באונד) וואס געהט צוריק אהיים [וועגען א שיף אדער רייזענדע אויף׳ן ים].
We met a homeward-bound steamer.

home'wards *adv.* (האומ׳-הווארדז) ז. *homeward*.

hom'icidal *a.* (האמ׳-אי-סאי-דעל) מער־דעריש; בלוטיג; וואס פיהרט צו מענשען־מארד.

hom'icidally *adv.* (האמ׳-אי-סאי-דעל-אי) מערדערליך; אויף א מערדערישען אופן; מיט דעם ציעל צו ערמארדען.

hom'icide *n.* (האמ׳-אי-סאיד) מענשען־מארד, טויט־שלאג; א מערדער, א טויט־שלעגער.

hom'icide by adven'ture (האמ׳-אי-סאיד באי עד-ווענ׳-טשור) א מארד דורך א צופאל אדער בשוגג [ניט ווילענדיגער־הייד].

homilet'ic *a.* (האמ-אי-לעט׳-איק) הא־מילעטיש, וואס איז אין דעם סטיל אדער כאראקטער פון א פרעדיגט; וואס איז שייך צו א פרעדיגט; וואס איז שייך צו דער קונסט פון פרעדיגען.

homilet'ical *a.* (האמ-אי-לעט׳-אי-קעל) האמילעטיש, וואס איז אין דעם סטיל אדער כאראקטער פון א פרעדיגט אדער דרשה.

homilet'ics *n.* (האמ-אי-לעט׳-איקס) הא־מילעטיק, די קונסט פון פרעדיגען; דער טייל פון רעטאריק [רעדע־קונסט] וואס פערנעהמט זיך מיט דער קונסט פון פרע־דיגען.

homilia'rium *n.* (האמ-אי-לי-איי׳-רי-אם) א בוך פאר פרעדיגער.

hom'iliary *n.* (האמ׳-אי-לי-איי-רי) א זאמעל־בוך פון פרעדיגער־רעדען [דרשות].

hom'ilist *n.* (האמ׳-אי-ליסט) איינער וואס פערפאסט רעדעס פאר פרעדיגער; א קירכען־פרעדיגער.

hom'ily *n.* (האמ׳-אי-לי) א פרעדיגט אדער דרשה וואס ערקלערט פסוקים פון דער ביבעל; א קירכען־רעדע, א פרעדיגט.

hom'inal *a.* (האמ׳-אי-נעל) מענשליך; וואס איז נוגע צום מענשען.

ho'ming *n. and a.* (האו׳-מינג) דאס געהן אהיים; אומקעהרענדיג זיך אהיים; וואס האט די אייגענשאפט זיך אומצוקעה־רען אהיים [וועגען געוויסע חיות און פוי־געל, ווי טויבען, למשל].

hom'iny *n.* (האמ׳-אי-ני) קאשע געקאכט פון גרייפלעך פון געטריקענטען מאאיס [קוקורוזע אדער טערקישע ווייץ].

hom'mock *n.* (האמ׳-אק) ז. *hummock*.

hom'mocky *a.* (האמ׳-אק-אי) ז. *hummocky*.

homobar'ic *a.* (האו-מא-בער׳-איק) פון גלייכער געוויכט.

homocategor'ic *a.* (האו-מא-קעט-אי-גאר׳-איק) וואס בעלאנגט צו דערזעלבינער קאטעגאריע.

homocen'tric *a.* (האו-מא-סענ׳-טריק) וואס האט דעמזעלבינען צענטער [מיטעל־פונקט].

ho'modont *a.* (האו׳-מא-דאנט) וואס האט אלע צייהנער גלייך.

homod'romal *a.* (הא-מאד׳-רא-מעל) ז. *homodromous*.

homod'romous *a.* (הא-מאד׳-רא-מאס) וואס לויפט אין דערזעלבער ריכטונג [וועגען די בלעטער פון א פלאנצע].

ho'mœopath *n.* (האו׳-מי-א-פעטה) ז. *homeopathist*.

homœopath'ic *a.* (האו-מי-א-פעטה׳-איק) ז. *homeopathic*.

homœopath'ical *a.* (האו-מי-א-פעטה׳-אי-קעל) ז. *homeopathic*.

homœopath'ically *adv.* (האו-מי-א-פעטה׳-אי-קעל-אי) ז. *homeopathically*.

homœop'athist *n.* (האו-מי-אפ׳-ע-טהיסט) ז. *homeopathist*.

homœop'athy *n.* (האו-מי-אפ׳-ע-טהי) ז. *homeopathy*.

ho'mogen *n.* (האו׳-מא-דזשען) א האמא־גענע [גלייכארטיגע] סטרוקטור אדער זאך; איינער וואס שטאמט אב פון דיע־זעלבינע אדער גלייכארטיגע עלטערען.

homoge'neal *a.* (האו-מא-דזשי׳-ני-על) ז. *homogeneous*.

homogene'ity *n.* (האו-מא-דזשי-ני׳-אי-טי) גלייכארטיגקייט, גלייכפערמיגקייט.

homoge'neous *a.* (האו-מא-דזשי׳-ני-אס) האמאגען, גלייכארטיג, גלייכפערמיג.

homoge'neously *adv.* (האו-מא-דזשי׳-ני-אס-לי) אויף א האמאגענעם, גלייכארטי־גען אופן.

homoge'neousness *n.* (האו-מא-דזשי׳-ני-אס-נעס) גלייכארטיגקייט, גלייכ־פערמיגקייט.

homogen'esis *n.* (האו-מא-דזשען׳-ע-סיס) אין ביאלאגיע — דער געוועהנליכער גאנג פון אבשטאמונג וואו די קינדער זיי־נען ענליך צו די עלטערען און מאכען דורך דעמזעלבינען ענטוויקלונגס־וועג.

homogenet'ic *a.* (האו-מא-דזשי-נעט׳-איק) וואס מאכט דורך דעמזעלבינען ענט־וויקלונגס־וועג ווי זיינע עלטערען; וואס האט די גלייכע אבשטאמונג.

homoge'neum *n.* (האו-מא-דזשי׳-ני-אם) עטוואס וואס איז האמאגען אדער גלייכארטיג.

homog'enize *v.* (הא-מאדזש׳-ע-נאיז) מאכען האמאגען, גלייכארטיג אדער גלייכ־פערמיג.

homog'enous *a.* (הא-מאדזש׳-ע-נאס) וואס האט דיזעלבינע אבשטאמונג; וואס קומט פון דערזעלבינער קוועלע.

homog'eny *n.* (הא-מאדזש׳-ע-ני) די גלייכע נאטור פון עפעס; גלייכארטיגקייט; בלוט־פערוואנדשאפט צווישען חיות.

ho'moglot *a.* (האו׳-מא-גלאט) וואס בע־זיצט דיזעלבינע שפראך.

ho'mograph *n.* (האו׳-מא-גרעף) א ווארט וואס ווערט פונקט געשריבען ווי אן אנדער ווארט אבער עס האט אן אנדער אבשטאמונג און אן אנדער בעדייטונג [ווי די ווערטער "אדער", "רוקען" א. ד. ג.].

homograph'ic *a.* (האו-מא-גרעפ׳-איק) האמאגראפיש, בענוצענדיג אין יעדען פאל דיזעלבינע בוכשטאבען ארויסצוברייננגען דעמזעלבינען קלאנג. ז. *homography*.

homog'raphy *n.* (הא-מאג׳-רע-פי) די רעפרעזענטירונג פון יעדען קלאנג מיט א בעזונדערען בוכשטאב, וועלכער ווערט בע־נוצט נור פאר דיזען קלאנג אליין.

homohe'dral *a.* (האו-מא-הי׳-דרעל) וואס האט גלייכע זייטען.

Homoiou'sian *n. and a.* (האו-מאי-אוה׳-סי-ען) א האמויזיאנער [אן אנהע־נער פון א קריסטליכער סעקטע, וואס בע־הויפטעט, אז די נאטור פון קריסטוס איז נור ענליך צו גאט אבער זי איז ניט דיע־זעלבינע ווי פון גאט]; וואס איז שייך צו די האמויזיאנער אדער צו זייער גלויבען.

homoiou'sian *a.* (הא-מאי-אוה'-סי-ען) וואס האט אן עהנליכע נאטור.

homol'ogal *a.* (הא-מאל'-א-געל) ז. *homologous*

homol'ogate *v.* (הא-מאל'-א-גייט) ערלויבען; גוט-הייסען, מסכים זיין, בעשטעטיגען.

homologa'tion *n.* (הא-מאל-א-גיי'-שאן) א הסכמה, א גוט-הייסונג, א בעשטעטיגונג.

homolog'ic *a.* (האו-מא-לאדזש'-איק) ז. *homological*

homolog'ical *a.* (האו-מא-לאדזש'-אי-קעל) גלייכפערמיג, עהנליך, פערוואנדט; שטעהענדיג אין בעציהונג אדער פערהעלטניס; אין געאמעטריע — וואס שטעלט פאר צוויי פיגורען אין איין פלעכע, וועלכע שטעהען אין אזא בעציהונג, דאס איינע קען זיין די פראיעקציאן פון דער צווייטער.

homolog'ically *adv.* (האו-מא-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף אן עהנליכען אדער גלייכפערמיגען אופן; אין אן עהנליכען זין.

homol'ogize *v.* (הא-מאל'-א-דזשאיז) מאכען עהנליך אדער גלייכארטיג; ארויסשטעלען די עהנליכע בעציהונגען אדער פערוואנדשאפט; זיין אין עהנליכע בעציהונגען; זיין גלייכארטיג אדער גלייכפערמיג.

homol'ogon *n.* (הא-מאל'-א-גאן) עטוואס וואס איז עהנליך, גלייכארטיג אדער גלייכפערמיג מיט אן אנדער זאך.

homol'ogous *a.* (הא-מאל'-א-גאס) גלייכארטיג, גלייכפערמיג, גלייכווערטהיג; פון א גלייכער פראפארציע; עהנליך; ענטשפרעכענד.

homolograph'ic *a.* (הא-מאל-א-גרעפ'-איק) וואס שטעלט פאר די ריכטיגע פראפארציע פון טיילען.

ho'mologue *n.* (האו'-מא-לאג) עטוואס וואס איז גלייכארטיג, גלייכפערמיג אדער גלייכווערטהיג; עטוואס וואס איז אין א גלייכער פראפארציע.

homol'ogy *n.* (הא-מאל'-א-דזשי) דאס זיין גלייכארטיג, גלייכפערמיג אדער גלייכווערטהיג; דאס זיין ענטשפרעכענד אדער אין א גלייכער פראפארציע אין געבוי אדער אייגענשאפטען.

homom'eral *a.* (הא-מאמ'-ע-רעל) וואס זיינען גלייך אין אלע זייערע טיילען [וועגען זאכען].

homomor'phism *n.* (האו-מא-מאר'-פיזם) אויסערליכע עהנליכקייט.

homomor'phous *a.* (האו-מא-מאר'-פאס) עהנליך נור אין פארם; אויסערליך עהנליך.

ho'momorphy *n.* (האו'-מא-מאר-פי) ז. *homomorphism*

hom'ony *n.* (האמ'-א-ני) ז. *hominy*

ho'monym *n.* (האו'-מא-נים) אווארט אדער אויסדרוק וואס האט מעהרערע בעדייטונגען; א ווארט וואס האט דיעזעלבע אויסשפראכע ווי אן אנדערס אבער האט ניט דיעזעלבע בעדייטונג. ז. *homograph*

ho'monyme *n.* (האו'-מא-נים) ז. *homonym*

homonym'ic *a.* (האו-מא-נימ'-איק) וואס האט דעמזעלבען נאמען אדער קלאנג.

homonym'ical *a.* (האו-מא-נימ'-אי-קעל) ז. *homonymic*

homon'ymous *a.* (הא-מאנ'-אי-מאס) וואס האט דעמזעלבען נאמען; וואס דריקט אויס דעמזעלבען בעגריף; וואס האט דיעזעלבע בעדייטונג; וואס האט דעמזעלבען קלאנג.

homon'ymously *adv.* (הא-מאנ'-אי-מאס-לי) אויף א גלייך-בעדייטענדען אדער גלייך-לויטענדען אופן.

homon'ymy *n.* (הא-מאנ'-אי-מי) דאס זיין גלייך אין נאמען אבער ניט אין בעדייטונג.

Homoou'sian *n. and a.* (האו-מא-אוה'-סי-ען) א האמאוזיאנער, אן אנהענגער פון דער ארטאדאקסישער קריסטליכער בעהויפטונג, אז די נאטור און דער וועזען פון קריסטוס איז איינס און דאסזעלבע וואס פון גאט [אין געגענזאץ צו די האמויזיאנער וועלכע בעהויפטען, אז זיי זיינען נור עהנליך אבער ניט איינס און דאסזעלבע]; וואס איז שייך צו די האמאוזיאנער אדער צו זייער גלויבען.

homoou'sian *a.* (האו-מא-אוה'-סי-ען) וואס האט דיעזעלבע נאטור.

ho'mophone *n.* (האו'-מא-פאון) א גלייך-לויטענדער בוכשטאב, א בוכשטאב וואס דריקט אויס דעמזעלבען קלאנג ווי אן אנדערער; א ווארט וואס האט דעמזעלביגען קלאנג ווי אן אנדערס אבער אן אנדער בעדייטונג.

homophon'ic *a.* (האו-מא-פאנ'-איק) וואס האט דעמזעלבען קלאנג.

homoph'onous *a.* (הא-מאפ'-א-נאס) גלייך-קלינגענד. ז. *homophonic*

homoph'ony *n.* (הא-מאפ'-א-ני) די גלייכקייט אין קלאנג.

homoplas'mic *a.* (האו-מא-פלעז'-מיק) ז. *homoplastic*

ho'moplasmy *n.* (האו'-מא-פלעז-מי) דאס זיין אויסערליך עהנליך.

ho'moplast *n.* (האו'-מא-פלעסט) אן ארגאן אדער טייל וואס האט אן אויסערליכע עהנליכקייט צו אן אנדערען.

homoplas'tic *a.* (האו-מא-פלעס'-טיק) וואס איז אויסערליך עהנליך אבער קומט פון אן אנדער אבשטאמונג.

ho'moplasy *n.* (האו'-מא-פלעס-אי) דאס זיין אויסערליך עהנליך אבער פון אן אנדער אבשטאמונג.

Homop'tera *n.* (הא-מאפ'-טע-רא) די גלייך-פליגלער אדער ציקאדען [א געוויסער מין אינזעקטען פון פערשיעדענע פארמען מיט גרויסע פליגלען, וועלכע זיינען מייסטענס צונויפגעלעגט אין א שרעגער ריכטונג].

homop'terous *a.* (הא-מאפ'-טער-אס) וואס איז נוגע אדער עהנליך צו די גלייך-פליגלער אדער ציקאדען. ז. *Homoptera*

homother'mous *a.* (האו-מא-טהויר'-מאס) וואס האט דיעזעלביגע קערפערליכע טעמפעראטור; וואס האט די קערפערליכע טעמפעראטור פון א חיה.

homot'onous *a.* (הא-מאט'-א-נאס) וואס האט דעמזעלבען טאן; וואס איז פון דעמזעלבען גראד [וועגען קראנקהייטען].

ho'motype *n.* (האו'-מא-טאיפ) אין ביאלאגיע — וואס איז געבויט נאך דעמזעלביגען פלאן אדער טיפ; אן ארגאן אדער א טייל פון אן ארגאן וואס איז סימעטריש מיט אדער גלייך צו אן אנדער ארגאן פון קערפער.

homotyp'ic *a.* (האו-מא-טיפ'-איק) פון דעמזעלביגען טיפ; סימעטריש מיט אן אנדער קערפערליכען ארגאן אדער א טייל פון איהם.

The right hand is **homotypic** of the left.

homotyp'ical *a.* (האו-מא-טיפ'-אי-קעל) ז. *homotypic*

ho'motypy *n.* (האו'-מא-טאי-פי) די סימעטרישע סטרוקטור-בעציהונג צווישען די צוויי זייטען פון קערפער [פון דער רעכטער און לינקער].

homun'cular *a.* (הא-מאנ'-קיו-לאר) עהנליך צו א קליין מענשעלע אדער צו א קארליק; ווי א קליין מענשעלע, ווי א קארליק.

homun'culus *n.* (הא-מאנ'-קיו-לאס) א קליין מענשעלע, א צווערג, א קארליק; א פאנטאסטיש מענשעלע, געבארען אהן א מוטער, וואס בעזיצט א מאגישע קראפט.

Hon. אן אבקירצונג פון דעם ווארט *Honorable* אדער *Honorary*

hone *n. and v.* (האון) א שלייף-שטיין, א שארף-שטיין [הויפטזעכליך צום אבציהען גאל-מעסערס]; א געשווילעכץ אויף דער באק; שארפען, שלייפען [אויף א שארף אדער שלייף-שטיין]; בענקען.

Hones

hon'est *a.* (אנ'-עסט) ארענטליך, טוגענדהאפט, עהרליך; אויפריכטיג; ווירקליך; אפענהערציג; וואס מאכט דעם איינדרוק אדער דעם אנשטעל פון עהרליכקייט.

hon'est crust (אנ'-עסט קראסט) כשר פערדיענטע חיונה.

hon'est-hear'ted *a.* (אנ'-עסט-האר'-טעד) אויפריכטיג, עהרליך, נעטריי.

hon'estly *adv.* (אנ'-עסט-לי) אויף אן ארענטליכען, טוגענדהאפטען, עהרליכען, אפענהערציגען אדער אויפריכטיגען שטייגער; אויף עהרען-ווארט.

hone'stone *n.* (האונ'-סטאון) אזא הארטער שטיין [ווערט געברויכט פאר שארף-שטיינער].

hon'est tar (אנ'-עסט טאר) א ריכטיגער מאטראז.

hon'esty *n.* (אנ'-עס-טי) ארענטליכקייט, טוגענדהאפטיגקייט, עהרליכקייט; אפענהערציגקייט; אויפריכטיגקייט; דער זילבער-בלאט [א מין קליינע פלאנצע, ביי וועלכער די שייד-ווענטלעך זיינען זעהר דורכזיכטיג].

hone'wort *n.* (האונ'-הוואירט) אזא פלאנצע, וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען אלס א מיטעל געגען געשווילעכץ.

hon'ey *n., a. and v.* (האנ'-אי) האניג; זיסינקער, זיסינקע [אלס אויסדרוק פון ליעבע און צערטליכקייט]; זיס; האניג-זיס; צערטליך ריידען, חנפנ'ען; פערזיסען; פערזיסען מיט האניג.

hon'ey-ant *n.* (האנ'-אי-ענט) די האניג-מוראשקע [אזא קליינע מוראשקע אין די זיד-וועסט טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. אין דעם מאגען פון א געוויסען טייל פון דיעזע מוראשקעס זאמלען די איבריגע מוראשקעס אן האניג, וועלכען זיי געברויכען דאן, ווען זיי געפינען ניט קיין שפייז]. ז. *honey-bearer*

hon'ey-bag *n.* (האנ'-אי-בעג) דער האניג-מאגען [דער טייל פון דעם מאגען ביי ביענען, וואו זיי האלטען דעם האניג].

hon'ey-bas'ket *n.* (האנ'-אי-בעס'-קעט) די קישעלעך אדער די טיילען אויף די פיסלעך ביי ביענען, אין וועלכע זיי זאמלען האניג-שטויב.

hon'ey-bear *n.* (האנ'-אי-בעהר) דער האניג-בער, דער אסט-אינדישער בער.

hon'ey-bear'er *n.* (האנ'-אי-בעהר'-

ער) איינע פון די האניג=מוראשקעס, וועל=
כע זאמעלט האניג. ז. *honey-ant*

Honey-bearer

hon′ey-bee *n.* (האנ׳-אי-ביע) די האניג=
ביען.

hon′ey-bird *n.* (האנ׳-אי-בוירד) א
פויגעל וואס ערנעהרט זיך מיט דעם זי=
סען פלאנצען=זאפט; א האניג=זויגער [אזא
פויגעל וועלכער שפייזט זיך מיט דעם זי=
סען זאפט פון בלומען].

hon′ey-bread *n.* (האנ׳-אי-ברעד) אזא
בוימעל מיט זיסליכע בלעטער און בלי=
טהען, וואס ווערען געגעסען פון בהמות.
געפינט זיך אין די לענדער פון מיטעל=
לענדישען ים.

hon′ey-buz′zard *n.* (האנ׳-אי-באז׳-
ארד) דער האניג=בוסארד [אזא פויגעל
וואס פרעסט די לארווא פון די ביענען].

hon′ey-cell *n.* (האנ׳-אי-סעל) א האניג=
צעלע [דאס וואקס=קעמערעל, וואו די ביע=
נען לעגען אריין דעם האניג].

hon′eycomb *n. and v.* (האנ׳-אי-קאם)
די וואקס=קעמערלעך, וואו די ביענען לע=
גען אריין דעם האניג; עטוואס וואס איז
ענהליך צו די וואקסענע האניג=צעלען;
דער צווייטער מאגען פון א בהמה וואס
איז מעלה גרה; מאכען צעלען=פערמיג,
מאכען לעכער.

hon′ey-combed *a.* (האנ׳-אי-קאומד)
צעלענפערמיג [ווי די וואקסענע האניג=
צעלען]; געלעכערט, בעדעקט מיט פערי=
טיפונגען און לעכלעך; גענעהט אזוי אז
דער שטאך צווישען די נעט זאל זיין
אויפגעבלאזען.

hon′eycombing *n.* (האנ׳-אי-קאו-מינג)
א מין נעהען, וואו די נעט לויפען דיאגא=
נאל [שרעג] און די נעט=פאדים ווערען
איינגעצויגען אזוי, אז דער שטאך צווישען
די נעט ווערט אויפגעבלאזען.

hon′ey-cup *n.* (האנ׳-אי-קאפ) דאס
האניג=בעכערעל ביי פלאנצען.

hon′eydew *n.* (האנ׳-אי-דיו) האניג=
טהוי [א זיסליכער שטאף וועלכער קומט
ארויס אין קליינע טראפענס אויף די בלע=
טער פון אייניגע פלאנצען].

hon′eydewed *a.* (האנ׳-אי-דיוד) בע=
שפרענקעלט מיט האניג=טהוי.
ז. *honeydew*

hon′ey-ea′ter *n.* (האנ׳-אי-איע׳-טער)
א האניג=פרעסער; א האניג=זויגער [אזא
פויגעל]; דער האניג=בער.

hon′eyed *a.* (האנ׳-איד) בעשמירט מיט
האניג; וואס ענטהאלט פיעל האניג; הא=
ניג=זיס; זיס, צערטליך, בערוהיגענד.

hon′ey-flow′er *n.* (האנ׳-אי-פלאו׳-ער)
די האניג=בלום.

hon′ey-guide *n.* (האנ׳-אי-גאיד) דער
האניג=קוקוק [א מין אפריקאנישער פוי=
געל, דורך וועלכען, ווי מען זאגט, מען גע=
פינט אויס וואו עס געפינען זיך ביענשטא=
קען אין די וועלדער]; איינער וואס ציינט
עפעס אן אדער גיט עפעס ארויס.

hon′eyless *a.* (האנ׳-אי-לעס) אהן
האניג.

hon′ey-lo′cust *n.* (האנ׳-אי-לאו׳-
קאסט) די קריסטוס=אקאציע [אזא בוים
אין נארד=אמעריקא].

Honey-lŏcust

hon′eymoon *n. and v.* (האנ׳-אי-מוהן)
דער האניג=מאנאט [דער ערשטער מאנאט
נאך דער חתונה]; די גאלדענע וואך;
פערברייננגען דעם האניג=מאנאט; מאכען
א האניג=מאנאט רייזע.

hon′ey-moth *n.* (האנ׳-אי—מאטה) א
האניג=מאטען=פליענעלע וואס האלט זיך
אויף אין ביענשטאקען.

hon′ey-mouthed *a.* (האנ׳-אי-מאוטהט)
וואס רעדט זיס, ווייך אדער צארט.

hon′ey-pot *n.* (האנ׳-אי-פאט) א טאפ
פון וואקס אדער אנדערע מאטעריאלען,
אין וועלכע מאנכע ביענען בעהאלטען זיי=
ער האניג.

hon′ey-stalk *n.* (האנ׳-אי-סטאהק) אזא
מין זיס גראז, מיט וועלכען בהמות פרע=
סען זיך אפט איבער.

hon′ey-stom′ach *n.* (האנ׳-אי-סטאמ׳-
עק) ז. *honey-bag*

hon′ey-strai′ner *n.* (האנ׳-אי-סטריי׳-
נער) א מאשין אויסצולעדיגען האניג=צע=
לען [אזוי אז די צעלען זאלען בלייבען
גאנץ און מען זאל זיי ווייטער קענען נו=
צען].

hon′ey-suck′er *n.* (האנ׳-אי-סאק׳-ער)
א האניג=זויגער
[אזא פויגעלע];
א פויגעל וואס ער=
נעהרט זיך מיט
דעם זיסען פלאנ=
צען=זאפט.

hon′eysuckle *n.*
(האנ׳-אי-סאקל)
דאס גייס=בלאט
[אזא קלעטער=
פלאנצע ביי וועל=
כער די בלעטער
וואקסען פערוויי=
פונקט איינס געגען
דעם אנדערען און
אויף וועלכער עס
וואקסען קליינע,
רויטליכע, זיסע
יאגדעס; די בלי=
הונג פון גייס=
בלאט.

Honeysuckle

hon′eysuckle-clo′ver *n.* (האנ׳-אי-
סאקל-קלאו׳-ווער) דער ווייסער קלעע
[אזא גראז].

hon′eysuckled *a.* (האנ׳-אי-סאקלד)
בעדעקט מיט גייסבלאט אדער מיט דער
בליהונג פון גייסבלאט. ז. *honeysuckle*

hon′ey-sug′ar *n.* (האנ׳-אי-שוג׳-אר)
האניג=צוקער [פערהארטעוועטער און צו=
ריבענער האניג].

hon′ey-sweet *a. and n.* (האנ׳-אי-
סהוויעט) זיס ווי האניג; די וויעזען=קע=
ניגין [א מין קוסטעס און גראזען מיט
ראזעווע, געלבע און ווייסע בלימהען].

hon′ey-tongued *a.* (האנ׳-אי-טאנגד)
ז. *honey-mouthed*

hon′eywort *n.* (האנ׳-אי-הוואירט) די
וואקס=בלום [א מין פלאנצע מיט טונקעל=
גריגע בלעטער בעשפריינקעלט מיט שווא=
רצע פינטעלעך. ענטהאלט אין זיך פיעל הא=
ניג].

hon′ied *a.* (האנ׳-איד) ז. *honeyed*

hon′or *n. and v.* (אנ׳-אר) עהרע, כבוד,
ווירדע; עהרענהאפטיגקייט, אויסגעציי=
כענטקייט; עהרען; בעעהרען; אבגעבען
כבוד; אננעהמען, נאכגעבען.

hon′orable *a. and n.* (אנ׳-אר-עבל)
עהרענווירדיג; עהרענהאפט; ווירדיג,
בכבוד׳יג; עהרזאם; מיט כבוד, מיט פא=
ראד; אן עהרענהאפטער אדער עהרענוויר=
דיגער מענש.

hon′orable discharge′ (אנ׳-אר-עבל
דיס-טשארדזש׳) אן עהרען=דיפלאם, וואס
ווערט ארויסגעגעבען צו א מאטראז אדער
סאלדאט, ווען ער האט גוט אבגעדיענט
זיין צייט [דיעזער דיפלאם גיט איהם אין
די פעראייניגטע שטאטען פון אמעריקא
דאס רעכט צו בעקומען פאר 3 מאנאטען
געהאלט ווען ער שרייבט זיך איין א צוויי=
טען מאל אין דיענסט].

hon′orableness *n.* (אנ׳-אר-עבל-נעס)
ווירדע; ריהמליכקייט; עהרענווירדיגקייט;
עהרענהאפטיגקייט.

hon′orably *adv.* (אנ׳-אר-ע-בלי) אויף
אן עהרענווירדיגער ארט; מיט עהרע;
בכבוד׳יג.

hon′oraries *n.* (אנ׳-אר-ע-ריז)
ז. *honorarium*

honora′rium *n.* (אנ-א-ריי׳-רי-אם)
א האנאראר, בעלאהנונג [געצאהלט פאר
אינטעליגענטער ארבייט, ווי דאס געצאהלט
וואס עס בעקומען שרייבער, דאקטוירים,
אדוואקאטען א. ד. ג.].

hon′orary *a.* (אנ׳-אר-ע-רי) וואס איז
געמאכט לכבוד פון אימעצען; וואס
ברייננגט עהרע, וואס איז צוגעטיילט אלס
עהרע; האלטענדיג אן עהרען=אמט.

hon′orary mem′ber (אנ׳-אר-ע-רי
מעמ׳-בער) אן עהרען=מיטגליעד.

hon′orary ti′tle (אנ׳-אר-ע-רי טאיטל)
אן עהרען=טיטעל.

hon′or bright! (אנ׳-אר בראיט) דעם
ריכטיגען אמת געזאגט; צווישען אונז גע=
רעדט.
Honor bright! Is it really as you state?

hon′ored self (אנ׳-ארד סעלף) וועה=
טהע פערזאן.

hon′orer *n.* (אנ׳-אר-ער) אן עהרער, א
פערעהרער.

honorif′ic *a. and n.* (אנ-א-ריפ׳-איק)
וואס ברייננגט עהרע; בעעהרענד; א פרא=
זע, ווארט אדער א זילבע אין א ווארט
וואס ווערט געברויכט מיט דעם צוועק
אויסצודריקען אכטונג און פערעהרונג.

hon′orless *a.* (אנ׳ אר-לעס) עהרענלאז,
אהן עהרע.

hon′or-man *n.* (אנ׳-אר-מען) איינער
וואס ענדיגט אן אוניווערזיטעט מיט עהרע.

hon′ors are ea′sy (אנ׳-ארז אר איע׳-
זי) א צושטאנד, ווען א שפיעל אדער א

קאמפף ענדיגט זיך אזוי, אז קיינער גע־
ווינט ניט.

hood *n. and v.* (הוד) א קאפ־צודעק, א קאפע, א מיץ, א קאפושאן; א קאל־
פאק איבער'ן קאפ; א פאלקאן־קאפע [א מין היטעלע וואס מען טהוט אן א פאלק אדער סאקאל אויף'ן קאפ כדי צו האל־
טען איהם פערבונדען די אויגען]; די בויד אויף א קארעט, וועלכע מען קען אויפהויבען און צונויפלע־
גען; אין א שיף — די פלאנקען, וועלכע בעדעקען דעם פאדערשטען און הינטערשטען טייל; בעדעקען דעם קאפ מיט א קאפע; צונעהען א קאפושאן; פערבינדען די אויגען; פערדעקען, פערהילען; בעהאלטען.

Hood

hood'ed *a.* (הוד'-עד) וואס טראגט, וואס איז בעדעקט אדער וואס איז בע־
זארגט מיט א קאפ־צודעק אדער קאפו־
שאן; אין זאאלאגיע — ביי וועלכען דער קאפ איז בעוואקסען אדער בעדעקט ווי מיט א קאפ־צודעק [וועגען געוויסע חיות און פויגלען]; אין באטאניק — ביי וועל־
כער דאס שטויב־געפעס איז בעדעקט פון אויבען מיט א שיסעלע [וועגען געוויסע פלאנצען].

hood'ed snake (הוד'-עד סנייק) די ברילען־שלאנג [א מין שלאנג, ביי וועל־
כער די עלאסטישע פעל, וואס בעדעקט דעם האלז, ציהט זיך וויטער און בעדעקט א טייל פון די ריפען].

hood'lum *n.* (הוהד'-לאם) א ליידאק, א הוליגאן, א שורקע.

hood'man-blind *n.* (הוד'-מען-בלאינד) כאפעניש, זשמורקעס [אזא שפיעל וואו מען פערבינדעט איינעם די אויגען און ער דארף כאפען איינעם פון די שפיעלער און אנרופען זיין נאמען].

hood'wink *v.* (הוד'-הווינק) פערבינדען די אויגען; פערדעקען, בעהאלטען; פער־
פיהרען איינעם, אבנארען, בעשווינדלען.

hood'winked *a.* (הוד'-הווינקט) מיט פערבונדענע אויגען.

hoof *n. and v.* (הוהף) א קלויע, א קא־
פיטע; א חיה וואס האט קאפיטעס אויף די פיס; אין געאמעטריע — א שטיקעל פון א צילינדער אדער קאנוס וואס איז אבגעשניטען געווארען צוזאמען מיט א טייל פון דעק; געהן צו־פוס.

hoof'-bound *a.* (הוהף'-באונד) וואס האט א צוזאמענגעדריקטע אדער צוזאמענ־
געצויגענע קאפיטע.

hoof'-cush'ion *n.* (הוהף'-קוש'-אן) א מין קישעלע וואס מען טהוט זיך אן אויף א פערד'ס קאפיטע אדער פוס, כדי ער זאל זיך ניט אבשלאגען.

hoofed *a.* (הוהפט) מיט קלויען; וואס האט קאפיטעס.

hoof'less *a.* (הוהף'-לעס) וואס האט ניט קיין קלויען, אהן קאפיטעס.

hoof'-pad *n.* (הוהף'-פעד) ז. ***hoof-cushion***

hoo'fy *a.* (הוה'-פי) וואס איז שייך צו א קאפיטע.

hook *n. and v.* (הוק) א קרוק; א קלא־
מער; א קרוטשיק אדער האטשיק צום כאפען פיש; א קרוטשיק פון א פעטליע; א העקעל [צום צושפילען א קלייד]; א סערפ, א קארן־שנייד־מעסער; די לאקונג, די צוציהונג, די פערנארונג; א שמאל שטיק ערד, וואס שניידט זיך ארויין פון ברעג אין ים; פערהאלטען אדער אנציהען מיט א קרוק; אויפהויבען אויף די הער־
נער; פערטשעפען, פערכאפען; גנב'ענען; פאנגען אויף'ן האטשיק אדער קרוטשיק; אויסבויגען ווי א קרוק; זיין אנגעהאנגען אויף א קרוק; שטויסען זיך מיט די הערנער [וועגען קיה]; ארויס־
דרעהען זיך.

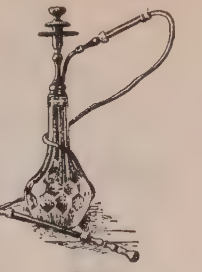
Hooka

hoo'ka *n.* (הוה'-קא) א וואסער־
פיפקע [אזא טא־
באק־ליולקע מיט א רעהר, וועלכע געהט דורך א פלאש וואסער. ווערט געברויכט אין אסט־אינדי־
ען]. ז. ***hooka***

hoo'kah *n.* (הוה'-קא)

hook and eye (הוק ענד אי) א מאנעלע און ווייבעלע [א פאר קליידער־העקעלעך, וועלכע פערטשעפען זיך איינע אן די אנדערע].

Hook and Eye

hook'-and-lad'der com'pany (הוק-ענד-לעד'-ער קאמ'-פע-ני) א קאמאנדע פון פייער־לעשער, וועלכע האבען גרויסע קרוקעס און לייטערס, כדי ארונטערצוריי־
סען א ברענענדע געביידע.

hooked *a.* (הוקט) געבויגען, געקרימט [ווי א קרוק].

hook'edness *n.* (הוק'-עד-נעס) געבוי־
גענקייט [ווי א קרוק], געקרימטקייט, קרומקייט.

hooked nose (הוקט נאוז) אן אויסגע־
בויגענע נאז.

hook'er *n.* (הוק'-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע; א גנב, א קעשע־
ניק; א האלענדישע שיף מיט צוויי מאס־
טען.

hook'-knife *n.* (הוק'-נאיף) א גארטען־
מעסער, א סערפ.

hook'-land *n.* (הוק'-לענד) לאנד וואס ווערט יעדעס יאהר געאקערט און גע־
זייהט.

hook'-nose *n.* (הוק'-נאוז) א נאז וואס איז אויסגעבויגען ווי א קרוק; אן אד־
לער־נאז.

hook'-nosed *a.* (הוק'-נאוזד) מיט אן אדלער־נאז, מיט א געקרימטער נאז.

hook off (הוק אף) איינוועקנעהמען; אבטשעפען; שטעלען די ארבייט.

hook'y *a. and n.* (הוק'-אי) מיט א קרוק; פערקרימט, פערבויגען; וואס שטויסט מיט די הערנער [וועגען א קוה]; א שילער וואס איז אבוועזענד פון שול אהן אן ערלויבניס.

hook'-worm *n.* (הוק'-הוואירם) א מין פאראזיטישער ווארים אין די געדערים פון א מענשען אדער חיה.

hoo'lee *n.* (הוה'-ליע) א גרויסער יום־
טוב וואס ווערט געפייערט אין אסט־אינ־
דיען אין פריהלינג.

hoo'ligan *n.* (הוה'-לי-גען) א הוליגאן, א גאסען־יונג, א פאגראמשטשיק.

hoop *n. and v.* (הוהפ) א רייף; א קרי־
נאלינע; א רינג; א באנד; א געשריי; אנשלאגען רייפען; רופען, שרייען.

hoop and hide (הוהפ ענד האיד) שפיעלען אין בעהעלטעניש.

hoop'-cramp *n.* (הוהפ'-קרעמפ) א רייף־
פען־בעשלאגער, א מין צווייננעל, מיט וועלכע מען ציהט אן רייפען אויף א פאס.

hoo'per *n.* (הוה'-פער) א רייף־מאכער, א רייף־בינדער, א באנדער.

hoo'ping-cough *n.* (הוה'-פינג-קאף) א קייכהוסט אדער קאקליוש [א מין קינ־
דער־קראנקהייט, ביי וועלכער דאס קינד הוסט זעהר שטארק און קאנוואולסיוו].

hoop'-ma'ker *n.* (הוהפ'-מיי'-קער) ז. ***hooper***

hoo'poe *n.* (הוה'-פאו) אזא פויגעל מיט א לאנגען און בויגזאמען שנאבעל און מיט א משוב פון רויטליכע פעדערען אויף'ן קאפ. ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, וועל־
כע ער גראבט אויס פון דער ערד.

Hoopoe

hoo'poo *n.* (הוה'-פוה) ז. ***hoopoe***

hoop'-pet'ticoat *n.* (הוהפ'-פעט'-אי-קאוט) ז. ***hoop-skirt***

hoop'-skirt *n.* (הוהפ'-סקירט) א קרי־
נאלינע [א מין ברייט פרויען־קלייד אונ־
טערגענעהט מיט שטאהלענע רייפען].

hoose *n.* (הוהס) א מין קראנקהייט פון קעלבער בהמות און בעזאנדערס פון קעלבער [דאס קאלב הוסט זעהר שטארק, פערלירט דעם אפעטיט, אטהעמט שנעל און די הערנער ווערען ביי איהם הייס].

hoot *v. and n.* (הוהט) אויסשרייען, אויספייפען [מיט אן אויסדרוק פון פער־
אכטונג]; שרייען ווי א פילין [א מין נאכט־פויגעל]; פערטרייבען דורך גע־
שרייען און פייפערייען; אן אויסגעשריי, וואס דריקט אויס אונצופריעדענהייט און פעראכטונג.

hoo'ting *n.* (הוה'-טינג) דאס שרייען; א געשריי. ז. ***hoot***

hoot out (הוהט אוט) פערטרייבען מיט א געשריי.

hoot'-owl *n.* (הוהט'-אול) א נאכט־
פויגעל וואס שרייט, א פילין [א מין נאכט־פויגעל עהנליך צו א נאכט־אוילע אדער א סאווא].

hoot'-toot'! *int.* (הוהט'-טוהט') אהא! אט־טא! [א פעראכטונגס־אויסגעשריי].

hoove *n.* (הוהוו) א מין מאגען־קראנק־
הייט ביי בהמות וואס נעהמט זיך פון צו־
פיעל עסען גרין גראז.

hoo'ven *a.* (הוהוון) וואס ליידעט פון א געוויסער מאגען־קראנקהייט [וועגען בהמות]. ז. ***hoove***

hooze *n.* (הוהז) ז. ***hoose***

hop *v. and n.* (האפ) שפרינגען; ארוי־
בערשפרינגען; שפרינגען אויף איין פוס; הינקען; א שפרונג [הויפטזעכליך אויף

איין פיס]; געברויכצן האפען; די האפען-פלאנצע.

Hop

hop'bine *n.* (האפ'-באַין) *hop-vine* .ז

hop'-dri'er *n.* (האפ'-דראַי'-ער) א פלאַץ וואו מען טריקנט האפען.

hope *n.* and *v.* (האופ) האפנונג, ערווארטונג; האפען, ערווארטען; א קליינע בוכטע.

hope against' hope (האופ ע-גענסט' האופ) האפען ניט האבענדיג קיין האפנונג.

hope'-deser'ted *a.* (האופ'-די-זויר'-טעד) האפנונגסלאז.

hope'ful *a.* and *n.* (האופ'-פול) האפנונגספול; א צולאזען קינד, פון וועלכען מען קען שוין קיין גוטס ניט ערווארטען [בלשון סגינהור].

hope'fully *adv.* (האופ'-פול-אי) מיט האפנונגען, האפנונגספול.

hope'fulness *n.* (האופ'-פול-נעס) דאס האפען, דאס זיין האפנונגספול, גוטע האפנונג.

hope'less *a.* (האופ'-לעס) האפנונגסלאז.

hope'lessly *adv.* (האופ'-לעס-לי) אהן האפנונג, האפנונגסלאז.

hope'lessness *n.* (האופ'-לעס-נעס) האפנונגסלאזיגקייט.

ho'per *n.* (האו'-פער) איינער וואס האפט; א האפנונגספולער מענש.

hope'-sick *a.* (האופ'-סיק) נעקרענקט פון אונערפילטע האפנונגען.

hope well of (האופ וועלל אוו) ערווארטען דאס בעסטע פון...

hop'-fac'tor *n.* (האפ'-פעק'-טאר) א האפען-הענדלער.

hop'-frame *n.* (האפ'-פריים) שטעקענס אדער דראטען, ארום וועלכע די האפען-פלאנצען פלעכטען זיך.

hop'-gar'den *n.* (האפ'-גאר'-דן) א האפען-גארטען.

hop'-ground *n.* (האפ'-גראונד) א האפען-פעלד.

ho'pingly *adv.* (האו'-פינג-לי) מיט האפנונג, מיט ערווארטונג.

hop'-kiln *n.* (האפ'-קיל) *hop-drier* .ז

hop'lite *n.* (האפ'-לאַיט) א האפליט, א שווער-בעוואפענטער פוס-סאלדאט [ביי די אלטע גריכען].

hop'-o'-my-thumb' *n.* (האפ'-א-מאַי-טהאם') א קליין מענשעלע, א קארליק.

hop'per *n.* (האפ'-ער) א שפרינגער; א שפרינגענדער אינזעקט; א קינדערשפיעל, ביי וועלכען מען שפרינגט אויף איין פוס; אן עפענונג אדער אזא פארריכטונג [געוועהנליך אין דער פארם פון א לייקע], דורך וועלכער מען שיט אריין קערנער אין א מיהל; א זייהע-קארב, א זייהע-זאק [אין וועלכען מען האלט זאמען ביים זייהען]; א שיף מיט א בעוועגליכען דעק, דורך וועלכער מען שיט אויס דעם שמוץ וואס ווערט אויסגעגראבען פון א וואסער-ריינינגונגס-מאשין; א האפען-קלייבער; אין ברויערייע — א פאס, אין וועלכער האפען ווערט פארבערייטעט צום געברויז.

hop'per-boy *n.* (האפ'-ער-באי) אזא מין גראבליע אין א מיהל וואס דרעהט זיך אין א קרייז און שארט די איבערגעמאהלענע מעהל צו אן עפנונג, דורך וועלכער זי פאלט ארויס.

hop'per-car *n.* (האפ'-ער-קאר) אזא אייזענבאהן-וואגאן, אין וועלכען מען פיהרט קויהלען, שטיינער א. ד. ג.

hop'-pest *n.* (האפ'-פעסט) אן אינזעקט וואס איז שעדליך פאר האפען.

hop'pet *n.* (האפ'-עט) א האנד-קארב; א כלי מיט וועלכער מען מעסט דעם אויסגעגראבענעם ערץ אין שאכטען; אין גלאז-פאבריקען — א רעהר אין דער פארם פון א לייקע, אין וועלכער מען האלט זאמד און וואסער.

hop'-pick'er *n.* (האפ'-פיק'-ער) א האפען-קלייבער [איינער וואס נעהמט אראב די האפען פון פעלד]; אזא מאשין צום רייסען און רייניגען האפען.

hop'ple *v.* and *n.* (האפל) פענטען, פערבינדען די פיס [פון א פערד]; א פענטע.

hop'po *n.* (האפ'-או) דער הויפט-צאלבעאמטער אין כינא.

hop'-pole *n.* (האפ'-פאול) א האפען-שטעקען [ארום וועלכען די האפען-פלאנצען פלעכטען זיך].

hop'py *a.* (האפ'-אי) פול מיט האפען; וואס שמעקט ווי האפען.

hops *n.* (האפס) האפען, די בליהונג פון האפען וועלכע ווערט בענוצט ביים ברייען ביער.

hop'-scotch' *n.* (האפ'-סקאטש') א קינדער-שפיעל, אין וועלכען מען שפרינגט אויף איין פוס.

hop'ser *n.* (האפ'-סער) אזא פרעהליכער לעבעדיגער טאנץ.

hop'-set'ter *n.* (האפ'-סעט'-ער) א האפען-פלאנצער.

hop the twig (האפ טהי טהוויג) אבפאהרען; שטארבען.

hop the wag (האפ טהי וועג) *hop the twig* .ז

hop'thumb *n.* (האפ'-טהאם) *hop-o'-my-thumb* .ז

hop'-tree *n.* (האפ'-טריע) אזא נארד-אמעריקאניש ביימעל מיט גרינליך-ווייסע בליטהען [די קליינע רונדע פרוכט פון דיעזען ביימעל ווערט געברויכט אנשטאט האפען].

hop'-tre'foil *n.* (האפ'-טרי'-פאיל) דער געלבער האפען-קלעע [אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען בינטלעך געלבע בלומען].

hop'-vine *n.* (האפ'-וואַין) דאס קלעטערענדע שטענגעל פון דער האפען-פלאנצע.

hop'-yard *n.* (האפ'-יארד) *hop-ground* .ז

ho'ral *a.* (האו'-רעל) שטונדענווייז, וואס איז שייך צו א שטונדע, וואס קומט פאר יעדע שטונדע, וואס ענדערט זיך יעדע שטונדע, וואס געדויערט א שטונדע.

ho'rally *adv.* (האו'-רעל-אי) יעדע שטונדע, שטונדענווייז.

hora'rious *a.* (הא-ריי'-רי-אס) וואס דויערט בלויז א שעה אדער צוויי [וועגען פלאנצען און פלאנצען-טיילען].

ho'rary *a.* (האו'-רע-רי) וואס איז שייך צו א שטונדע, וואס בעצייכענט שטונדען; וואס קומט פאר יעדע שטונדע.

Hora'tian *a.* (הא-ריי'-שען) וואס איז שייך צו הארציוס [א בעריהמטער אלט-רוימישער פאעט]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו די שריפטען פון הארציוס.

horde *n.* and *v.* (האורד) א הארדע אדער שבט פון נאמאדען אין אזיען; א וואנדערענדע באנדע; א באנדע; לעבען אדער זיך צונויפזאמלען אין הארדען [באנדעס].

hordea'ceous *a.* (האהר-די-איי'-שיאס) עהנליך צו גערשטען.

hor'dein *n.* (האר'-די-אין) גערשטען-מעהל-שטאף [א מעהליגער שטאף וואס בלייבט איבער פון גערשטען-קראכמאל ווען מען טהוט עס אריין אין אצידיל-וואסער].

hor'deine *n.* (האר'-די-אין) *hordein* .ז

horde'olum *n.* (האר-די'-א-לאם) א גערשט אויף'ן אויג.

hore'hound *n.* (האור'-האונד) *hoarhound* .ז

hori'zon *n.* (הא-ראי'-זאן) דער האריזאנט [דער קרייז וואו עס שיינט אונז, דאס הימעל און ערד קומען זיך צונויף]; דער געזיכטס-קרייז [די גרענעצען ביז וועלכע איינעמס שכל אדער וויסען איז משיג]; אין אסטראנאמיע — א פאראלעלע פלעכע, וועלכע געהט דורך דעם צענטער פון דער ערד.

hori'zon-glass *n.* (הא-ראי'-זאן-גלעס) א קליין שפיגעלע אריינגעשטעלט אין א קוואדראנט און איז האלב בעזילבערט [ווערט געברויכט פאר אסטראנאמישע צוועקען].

horizon'tal *a.* (האר-אי-זאנ'-טעל) האריזאנטאל, פאראלעל צום האריזאנט; וואס ליעגט אויסגעשטרעקט; ליעגענד; וואס געהערט צום האריזאנט.

horizon'tal bar (האר-אי-זאנ'-טעל באר) א טורן-שטאנג [א האריזאנטאלער שטאנג צו מאכען גימנאסטיק].

horizon'tal dis'tance (האר-אי-זאנ'-טעל דיס'-טענס) א דיסטאנץ [מרחק] וואס ווערט געמאסטען אין דער ריכטונג פון האריזאנט.

horizontal'ity *n.* (האר-אי-זאנ-טעל'-אי-טי) דאס זיין האריזאנטאל, דאס זיין אין א האריזאנטאלער [גראד-ליעגענדער] לאגע.

horizon'tal line (האר-אי-זאנ'-טעל לאַין) אין פערספעקטיוו-לעהרע — די ליניע, וואו עס שניידעט זיך די האריזאנטאלע פלעכע מיט דער פערספעקטיווער; א פארגעשטעלטע ליניע וועלכע קרייצט א בילד פאראלעל צו זיין באזיס-ליניע און די האריזאנטאלע ליניע פון דעם בעטראכטערס אויג.

horizon'tally *adv.* (האר-אי-זאנ'-טעל-אי) אין א האריזאנטאלער ריכטונג; ליעגענדיג אין דער ריכטונג פון דעם האריזאנט.

horizon'tal plane (האר-אי-זאנ'-טעל פליין) א האריזאנטאלע פלעכע, א פלעכע וואס ליעגט פאראלעל צום האריזאנט; אין פערספעקטיוו-לעהרע — א פלעכע פאראלעל צום האריזאנט, וועלכע געהט דורך דעם אויג פון בעטראכטער און שניידעט די פערספעקטיווע פלעכע רעכט-ווינקעליג.

horn *n.* and *v.* (הארן) א הארן; הארן-שטאף [ווי נעגעל]; א טרינק-הארן; א

זופ שטארקען ליקער; דאס פיהל־הערנדעל פון אן אינזעקט; עטוואס וואס איז עהנליך צו א הארן; א יעגער־הארן; א בלאז־הארן; א טרומייט; די הארן־פערמיגע פיגור פון דער לבנה; צוגעבען די פארם פון א הארן.

horn'-band *n.* (הארנ׳-בענד) א טרומיי־טען־ארקעסטער, א קאפעלע טרומייטען־שפיעלער.

horn'beak *n.* (הארנ׳-ביעק) דער הארן־פיש [א פיש מיט א לאנגען מויל, עהנליך צו א העכט]. ז. *garfish*.

horn'beam *n.* (הארנ׳-ביעם) דער הארן־בוים [אזא קליין בוימעל מיט זעהר א הארטען האלץ].

Hornbeam

horn'-beech *n.* (הארנ׳-ביעטש) ז. *hornbeam*.

horn'bill *n.* (הארנ׳-ביל) דער הארן־פויגעל אדער דער נאז־הארן־פויגעל [אזא גרויסער פויגעל מיט א גרויסען שנאבעל און א הארנדיגען אנוואוקס איבער׳ן שנאבעל].

Hornbill

horn'blende *n.* (הארנ׳-בלענד) די הארנבלענדע [אזא מין מינעראל].

hornblen'dic *a.* (הארנ-בלענ׳-דיק) וואס זעהט אויס ווי הארנבלענדע; וואס ענטהאלט הארנבלענדע [אזא מינעראל].

horn'-blow'er *n.* (הארנ׳-בלאו׳-ער) א הארן־בלאזער; א טרומייט־שפיעלער.

horn'book *n.* (הארנ׳-בוק) אן אלף־בית־ביכעל, אן א־בע־צע־טאוועל.

horn'-bug *n.* (הארנ׳-באג) דער הארן־קעפער [אזא נארד־אמעריקאנער שווארצער לאנגליכער זשוק מיט א שטארקען געבויגענעם הארן אויף׳ן קאפ].

horn'-distem'per *n.* (הארנ׳-דיס-טעמ׳-פער) הארן־פוילונג [אזא קראנקהייט ביי בהמות וואס דריקט זיך אויס אין פוילען פון די הערנער].

horned *a.* (הארנד) מיט הערנער; וואס האט הערנער; געקרימט ווי א הארן; וואס זעהט אויס ווי א הארן.

horned hog (הארנד האג) דער הארן־שוויין, דער ווילדער אסט־אינדישער הארנדיגער חזיר. ז. *babirussa*.

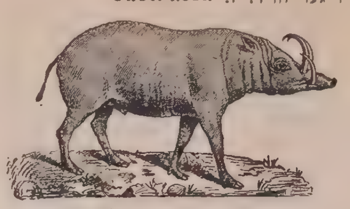

Horned Hog

horned'ness *n.* (הארנד׳-נעס) דאס זיין הארנדיג; דאס האבען דעם אויסזעהן פון א הארן.

horned owl (הארנד אול) דער אוהו [אזא פויגעל עהנליך צו א סאווע אדער נאכט־אוילע, וועלכער האט צוויי הערנער פון פעדערען אויף׳ן קאפ].

Horned Owl

horned pop'py (הארנד פאפ׳-אי) דער הארן־מאהן [אזא פלאנצע מיט געלבער בליהונג און הארנפערמיגע אויסגעבויגענע זאמען־קערנער].

horned toad (הארנד טאוד) אזא עקדעש [יאשטשערקע] וואס איז עהנליך אין אויסזעהן צו א פראש און זיין קערפער איז בעדעקט מיט שפיציגע הערנדלעך.

Horned Toad

hor'ner *n.* (האר׳-נער) א הארן־ארבייטער; א הארן־בלאזער; א טרומייטער, א טרומייט־שפיעלער.

hor'net *n.* (האר׳-נעט) די וועספע אדער די הארן־ביען [אזא שטעכעדיגע ביען מיט צוויי הערנער. איהר שטאך איז זעהר שמערצליך]; א פערזאן וואס דאקוטשעט אדער דערגעהט די יאהרען.

hor'nets' nest (האר׳-נעטס נעסט) א וועספען־נעסט; א פיינדליכער ארט, א פלאץ פון שונאים.

The discussion unintentionally stirred up a hornets' nest

horn'-fish *n.* (הארנ׳-פיש) די ים־נאדעל [אזא פיש]. ז. *pipe-fish*.

horn'-fis'ted *a.* (הארנ׳-פיס׳-טעד) מיט א הארטען קולאק [פויסט].

hor'nify *v.* (האר׳-ני-פאי) מאכען, אז עס זאל זיין ווי פון הארן.

hor'ning *n.* (האר׳-נינג) דאס הארן־פערמיגע אויסזעהן פון דער לבנה אין ערשטען אדער לעצטען פיערטעל פון חדש; א הומאריסטישער חתן־כלה מזל־טוב דורך שפיעלען מיט בלאז־הערנער און עהנליכע אינסטרומענטען; א קאצען־מוזיק; אן עפענטליכע בעקאנטמאכונג וועלכע ווערט געמאכט דורך בלאזען מיט א הארן.

hor'nist *n.* (האר׳-ניסט) א הארן־בלאזער.

horn'-lead *n.* (הארנ׳-לעד) כלאר־בליי אדער הארן־בליי.

horn'less *a.* (הארנ׳-לעס) אהן הערנער.

horn'lessness *n.* (הארנ׳-לעס-נעס) דאס זיין אהן הערנער.

horn'let *n.* (הארנ׳-לעט) א הערנדעל.

horn'-mad *a.* (הארנ׳-מעד) ווילד פאר צארן צוליעב דער אונטרייהייט פון דער פרוי.

horn'-mad'ness *n.* (הארנ׳-מעד׳-נעס) דער ווילדער צארן פון אן אבגענארטען מאן.

horn'-ma'ker *n.* (הארנ׳-מיי׳-קער) איינער וואס מאכט טרינק־הערנער.

horn'-mer'cury *n.* (הארנ׳-מויר׳-קיו-רי) כלאר־קוועקזילבער, הארן־קוועקזילבער אדער קאלאמעל.

horn of plen'ty (הארן אוו פלענ׳-טי) דער הארן פון שפע, דער פול־הארן [איז דער גריכישער מיטאלאגיע — דער הארן פון דער ציעג אמאלטהעא פון וועלכער דער גאט צעאוס האט קליינערהייד געזויגען. צעאוס האט אראבגעבראכען דעם הארן פון דער ציעג און האט איהם בעשאנקען מיט אזא אייגענשאפט דאס ער ווערט פול מיט אלדאס־גוטס ווען זיין בעזיצער פערלאנגט עס]; א הארן פון א ציעג אלס א סימבאל פון שפע און איבערפלוס.

Horn of Plenty

horn'-owl *n.* (הארנ׳-אול) ז. *horned owl*.

horn'-pike *n.* (הארנ׳-פאיק) דער הארן־פיש [ז. *hornbeak*]; די ים־נאדעל [ז. *pipe-fish*].

horn'pipe *n.* (הארנ׳-פאיפ) אזא אלטער שאטלענדישער מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס האט די פארם פון א הארן; אן ענגלישער מאטראזען־טאנץ; די מוזיק צו דיעזען טאנץ.

horn'-pith *n.* (הארנ׳-פיטה) דער ווייכער ביין וואס פילט אויס דעם חלל פון א הארן.

horn'-pop'py *n.* (הארנ׳-פאפ׳-אי) ז. *horned poppy*.

horn'-pout *n.* (הארנ׳-פאוט) א מין אמעריקאנער קאץ־פיש. ז. *catfish*.

horn'-sha'vings *n.* (הארנ׳-שיי׳-ווינגז) אבגעשאבענעס פון די הערנער פון הירשען.

horn'-sil'ver *n.* (הארנ׳-סיל׳-ווער) הארן־זילבער אדער כלאר־זילבער.

horn'stone *n.* (הארנ׳-סטאון) דער הארן־שטיין [אזא פעסטער שטיין פון א דונקעלען קאליר].

horn'wort *n.* (הארנ׳-הוואירט) דאס הארן־בלאט [אזא וואסער־פלאנצע וואס וואקסט אין רוהיגע וואסערען].

horn′wrack *n.* (הארן′-רעק) די ים-קארע [אזא ים-פלאנצע].

hor′ny *a.* (האר′-ני) פון הארן; הארנארטיג; עהנליך צו הארן; וואס האט הערנער.

hor′ny-fis′ted *a.* (האר′-ני-פיס′-טעד) ז. ***horny-handed***.

hor′ny-han′ded *a.* (האר′-ני-הענ′-דעד) מיט מאזאליעדיגע הענד, מיט הענד פערהארטעוועט פון דער ארבייט.

horog′rapher *n.* (הא-ראג′-רע-פער) ז. ***horologiographer***.

horog′raphy *n.* (הא-ראג′-רע-פי) די קונסט פון קאנסטרואירען אינסטרומענטען צו מעסטען צייט, ווי זייגערס [אוהרען], זונען-זייגערס א. ד. ג.

hor′ologe *n.* (האר′-א-לאודזש) א זייגער, אן אוהר.

horol′oger *n.* (הא-ראל′-א-דזשער) א זייגער-מייסטער, אן אוהרמאכער; א קענער פון דער זייגער-קונסט.

horolo′gia *n.* (האר-א-לאו′-דזשי-א) גריכיש-קאטוילישע געבעט-ביכער, וואס ענטהאלטען די טאג-טעגליכע תפילות. ז. ***orologion***.

horolog′ic *a.* (האר-א-לאדזש′-איק) וואס איז נוגע צו דער זייגערמאכער-קונסט אדער צו דער צייט-מעסטונג קונסט; וואס עפענען זיך און פערמאכען זיך אין בעשטימטע שטונדען [וועגען בלומען].

horolog′ical *a.* (האר-א-לאדזש′-אי-קעל) ז. ***horologic***.

horologiog′rapher *n.* (האר-א-לאו-דזשי-אג′-רע-פער) א זייגער-מייסטער, אן אוהרמאכער; איינער וואס שרייבט איבער דער קונסט פון זייגער-מאכעריי.

horologiograph′ic *a.* (האר-א-לאו-דזשי-א-גרעפ′-איק) וואס איז שייך צו אוהר-מאכעריי אדער זייגער-מייסטער קונסט.

horologiog′raphy *n.* (האר-א-לאו-דזשי-אג′-רע-פי) ז. ***horography***.

horolo′gion *n.* (האר-א-לאו′-דזשי-אן) א געבעט-בוך אין דער גריכיש-קאטוילישער קירך, וואס ענטהאלט די טאג-טעגליכע תפילות.

horol′ogist *n.* (הא-ראל′-א-דזשיסט) א זייגער-מייסטער, אן אוהרמאכער.

horolo′gium *n.* (האר-א-לאו′-דזשי-אם) א זייגער, אן אוהר; א בוך אין דער גריכיש-קאטוילישער קירך, וואס ענטהאלט די טאג-טעגליכע תפילות.

hor′ologue *n.* (האר′-א-לאג) דער מזל אדער שיקזאל וואס ווערט פארויסגעזאגט פון דער שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון אימעצענס געבורט.

horol′ogy *n.* (הא-ראל′-א-דזשי) די קונסט פון צייט-מעסטונג; די זייגער-מאכער-קונסט; א געבעט-בוך אין דער גריכיש-קאטוילישער קירך, וואס ענטהאלט די טאג-טעגליכע תפילות.

horom′eter *n.* (הא-ראמ′-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען צייט, א זייגער, אן אוהר.

horomet′rical *a.* (האר-א-מעט′-רי-קעל) וואס בעלאנגט צו צייט-מעסטונג.

horom′etry *n.* (הא-ראמ′-ע-טרי) די צייט-מעסטונג; די בעשטימונג פון דער צייט.

hor′oscope *n.* (האר′-א-סקאופ) די שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון אימעצענס געבורט, לויט וועלכער די אסטראלאגען [שטערען-זעהער] פלעגען פארויסזאגען דעם שיקזאל אדער מזל פון דעם געבארענעם; א טאבעלע פאר דער לענג פון די טעג און נעכט אין פערשיעדענע לענדער און ערטער.

hor′oscoper *n.* (האר′-א-סקאו-פער) איינער וואס זאגט פארויס אימעצענס מזל אדער שיקזאל נאך דער שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון זיין געבורט.

horoscop′ic *a.* (האר-א סקאפ′-איק) וואס איז שייך צו האראסקאפיע. ז. ***horoscopy***.

horoscop′ical *a.* (האר-א-סקאפ′-אי-קעל) ז. ***horoscopic***.

horos′copist *n.* (הא-ראס′-קא-פיסט) ז. ***horoscoper***.

horos′copy *n.* (הא-ראס′-קא-פי) האראסקאפיע, דאס פאראויסזאגען איינעמס מזל פון דער שטעלונג פון די שטערען אין הימעל; די שטעלונג פון די שטערען אין דער צייט פון איינעמס געבורט.

hor′rent *a.* (האר′-ענט) וואס שטעהט ווי די האר פון א בארשט; וואס איז ווי א בארשט; וואס מאכט שטעלען די האר קאפויר; שרעקליך.

horrib′ile dic′tu (הא-ריב′-אי-לי דיק′-טו) שרעקליך אויסצוריידען, א שרעק פאר'ן מויל צו ברייגגען; א מורא צו זאגען.

hor′rible *a.* (האר′-איבל) שרעקליך, פירכטערליך; אבשייליך.

hor′ribleness *n.* (האר′-איבל-נעס) שרעקליכקייט, אבשייליכקייט.

hor′ribly *adv.* (האר′-אי-בלי) אויף א שרעקליכען אדער אבשייליכען אופן.

hor′rid *a.* (האר′-איד) שרעקליך, אבשייליך, העסליך.

hor′ridly *adv.* (האר′-איד-לי) שרעקליך; אויף א שרעקליכער אדער אבשייליכער ארט; העסליך.

hor′ridness *n.* (האר′-איד-נעס) שרעקליכקייט; אבשייליכקייט.

horrif′ic *a.* (הא-ריפ′-איק) שוידערליך; שרעקליך; וואס ווארפט אן א שרעק.

hor′rify *v.* (האר′-אי-פאי) אנווארפען א שרעק; איבערפילען מיט שרעק אדער מיט שוידער.

horripila′tion *n.* (האר-אי-פי-ליי′-שאן) הויט-שוידערונג [א מין פיבער פון דער הויט, וואס נעהמט זיך פון א פלוצליכען שרעק א. ד. ג.].

hor′ror *n.* (האר′-אר) א שרעק, א שוידער.

hors de combat′ (אהר דע קאנ-בא′) אויסער דעם קאמפף, אונפעהיג צו נעהמען א ווייטערדיגען אנטייל אין קאמפף.

hors-d'œuvre′ *n.* (אר-דעוור′) א מאכל וואס ווערט דערלאנגט צום טיש ניט אלס א בעזונדערע געריכט [ווי רעטעכלעך, אוגערקעס, כריין א. ד. ג.].

horse *n. and v.* (האהרס) א פערד; רייטער, קאוואלעריע; א געשטעל, אן אונטערהאלטונג, א ראהם, א האלץ-באק [ווי דער באק, אויף וועלכען מען זעגט האלץ]; אן איבערזעצונג אדער אן אנדערער פערבאטענער נעהילפס-מיטעל, וועלכע שילער בענוצען ביים מאכען די אויפגאבען [אוראקען]; צושטעלען פערד [ווי אין קאוואלעריע], בעזארגען מיט פערד; פארונג, נעשלעכטליכער פערקעהר [ביי פערד]; קאמאנדעווען שטרענג מיט מאטראזען; בענוצען זיך מיט אן איבערזעצונג ביים מאכען די אויפגאבע [אוראקען].

horse and foot (האהרס ענד פוט) קאוואלעריע [רייטער] און אינפאנטעריע [פיעכאטע].

horse′-ant *n.* (האהרס′-ענט) די רויטע מוראשקע.

horse′-ar′mor *n.* (האהרס′-אר′-מאר) פערד-וואפען, דער פאנצער וואס פלעגט זיך אנטהאן אויף א פערד אין מלחמה.

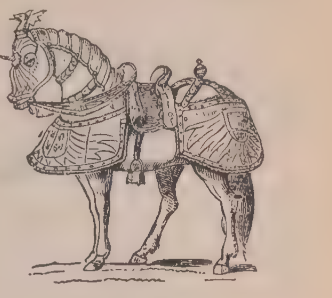

Horse-armor

horse′-artil′lery *n.* (האהרס′-אר-טיל′-ע-רי) רייטענדע ארטילעריע [א טייל ארטילעריע, וועלכע בעלאנגט צו קאוואלעריע].

horse′back *n. and adv.* (האהרס′-בעק) דער רוקען פון א פערד, ספעציעל דער ארט וואו דער רייטער זיצט; א נידריגער און עטוואס שארפער רוקען פון א בערגעל פון אנגעשאטענעם זאמד אדער שטיינדלעך; רייטענדיג.

horse′-bean *n.* (האהרס′-ביען) א מין גרויסע בעבלעך אדער פאסאליעס.

horse′-bee *n.* (האהרס′-ביע) די פערד-פליג [א מין גרויסע פליג מיט קורצע פליגלען און גרינע אויגען, וועלכע דאקוטשעט פערד און אנדערע בהמות].

horse′-block *n.* (האהרס′-בלאק) א קלאץ, אויף וועלכען מען שטעלט זיך, כדי לייכטער ארויפצוגעהן אויף א פערד; ביי ערד-גראבער — א קוואדראטע ראהם פון ברעטער, מיט וועלכער זיי האלטען אין אן אויפגעהויבענער פאזיציאן די ברעגעס פון זייער טאטשקע; די פלאטפארמע איבער'ן דעק פון א שיף, וועלכע איז בעשטימט פאר די דעק-אפיציערען.

horse′-boat *n.* (האהרס′-באוט) א שיף אדער פאראם, געשלעפט פון פערד.

horse′-boot *n.* (האהרס′-בוהט) א לעדער, וואס בעדעקט די קאפיטע און קנעכעל פון א פערד.

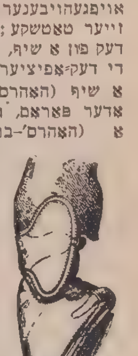

Horse-boot

horse′-bot *n.* (האהרס′-באט) ז. ***horse-bee***.

horse′-box *n.* (האהרס′-באקס) א וואגאן אויף אן אייזענבאהן אדער אן ארומגעצאמטער ארט אויף א שיף, וועלכער איז בעשטימט איבערצופיהרען אדער טראנספארטירען פערד.

horse′-boy *n.* (האהרס′-באי) א שטאל-יונג, א פערד-יונג [א יונג, וועלכער געהט ארום פערד].

horse′-brea′ker *n.* (האהרס′-בריי′-קער) איינער וואס לערענט א פערד צו געהן אין שפאן.

horse′-car *n.* (האהרס′-קאר) א גאסען-באהן אדער טראמוואי וואס געהט מיט פערד; אן אייזענבאהן-וואגאן, וועלכער איז געבויט צו טראנספארטירען פערד.

horse′-chest′nut *n.* (האהרס′-טשעס′-נאט) א מין גרויסער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען אזא זארט גרויסע ביטערע

קאשטאנעס; די קאשטאנעס פון דיזעזן
בוים.

horse′-clip′per *n.* (האהרס׳-קליפ׳-ער)
א מאשינקע מיט וועלכער מען שערט פערד.

Horse-clipper

horse′-cloth *n.* א (האהרס׳-קלאטה)
פערד=רעקע.

horse′-col′lar *n.* (האהרס׳-קאל׳-אר)
א כאמוט.

horse′-cu′cumber *n.* (האהרס׳-קיו׳-
קאמ-בער) א גרינע, גרויסע אוגערקע.

horse′-dea′ler *n.* (האהרס׳-דיע׳-לער)
א פערד=הענדלער.

horse′-doc′tor *n.* (האהרס׳-דאק׳-טאר)
א פערד=דאקטאר, א קאנאוואל, א וועטערי=
נאר.

horse′-drench *n.* (האהרס׳-דרענטש)
א דאזע מעדיצין וואס מען גיט איין א
פערד; א כלי מיט וועלכער מען גיט איין
א פערד מעדיצין.

horse′-dung *n.* פערדען= (האהרס׳-דאנג)
דרעק, פערדען=מיסט.

horse′-em′met *n.* (האהרס׳-עמ׳-עט)
ז. *horse-ant*

horse′-faced *a.* מיט (האהרס׳-פייסט)
א פערדישען פנים; העסליך.

horse′-fair *n.* א יאריד, (האהרס׳-פעהר)
א מארק וואו מען האנדעלט מיט פערד.

horse′-flesh *n. and a.* (האהרס׳-פלעש)
פערדען=פלייש; פערד אין אלגעמיין; א
מין רויט האלץ; מיט א קאליר פון פער=
דען=פלייש, רויטליך=בראנז.

horse′-fly *n.* (האהרס׳-פלאי)
ז. *horse-bee*

horse′foot *n.* דער פוס (האהרס׳-פוט)
פון א פערד; א מין ווילד גראז וואס
וואקסט אין זומפיגע ערטער; א מין ראק.

horse′-fur′niture *n.* (האהרס׳-פויר׳-
ני-טשור) די שפאן=געציינג פון א פערד, ווי
דער זאטעל, די צוים א. ד. ג.

horse′-gin *n.* א מאשין (האהרס׳-דזשין)
צו הויבען שווערע משאות וואס ווערט
געטריבען דורך א פערד.

horse′-guards *n.* (האהרס׳-גארדז)
פערד=גווארדיע [די לייב=גווארדיע פון
ענגלישען הויף, וועלכע רייטען אויף
פערד].

horse′hair *n. and a.* (האהרס׳-העהר)
פערדישע האר [הויפטזעכליך די האר פון
דער גריווע און פון דעם עק]; געמאכט
פון פערדישע האר.

horse′-hoe *n.* א פערד= (האהרס׳-האו)
בראנעווע צום צושלאגען די אויפגעאקער=
טע ערד און צום אויסרייסען די גראזען.

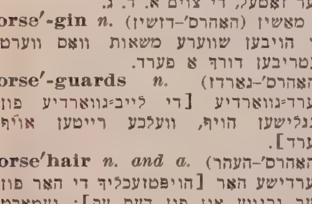

Horse-hoe

horse′-jock′ey *n.* (האהרס׳-רזשאק׳-אי)
א זשאקיי, א פראפעסיאנעלער רייטער אין
א וועט=לויף פון פערד.

horse′-laugh *n.* א פער= (האהרס׳-לאף)
דישער געלעכטער [א הויכער, גראבער גע=
לעכטער].

horse′-laugh′ter *n.* (האהרס׳-לאפ׳-
טער) ז. *horse-laugh*

horse′-leech *n.* א (האהרס׳-ליעטש)
גרויסע פיאווקע וואס בייסט זיך איין אין
די פיס פון פערד; א פערדען=דאקטאר, א
קאנאוואל; א קלעק, אן אנטשעפעניש, א
געלד=צאפער.

horse′less *a.* אהן פערד; (האהרס׳-לעס)
וואס פיהרט דורך די ארבייט אהן דער
הילף פון פערד.

horse′-lit′ter *n.* א (האהרס׳-ליט׳-ער)
מין וואגען אהן רעדער [א קאסטען אדער
שטוהל אויף צוויי שטאנגען, וועלכע זיינען
אנגעבונדען אן צוויי פערד, וואס געהען
איינס הינטער דעם אנדערען].

horse′-load *n.** די משא (האהרס׳-לאוד)
וואס מען קען ארויפלעגען אויף א פערד;
א גרויסע צאהל.

horse′-mack′erel *n.* (האהרס׳-מעק׳-
ער-על) א מין מאקרעל=פיש [א קליינער
ים=פיש, ביי וועלכען דער רוקען איז בלוי=
ליך מיט א געלב=גרינליכען אבשיין און
צייכענט זיך אויס מיט דעם געשמאק פון
זיין פלייש].

horse′man *n.* א ריי= (האהרס׳-מען)
טער; א רייט=סאלדאט, א קאוואלעריסט;
א מין הויז=טויב.

horse′manship *n.* (האהרס׳-מען-שיפ)
רייט=קונסט, רייטעריי.

horse′-marine′ *n.* (האהרס׳-מע-רין׳)
א מענש וואס פאסט ניט פאר דער שטע=
לע וועלכע ער פערנעהמט.

horse′-mill *n.* א מיהל (האהרס׳-מיל)
וואס ווערט געטריבען פון א פערד.

horse′mint *n.* די וואלד= (האהרס׳-מינט)
מינצע [א מין גראז מיט א שטארקען גע=
שמאקען גערוך].

horse′-nail *n.* א פאר= (האהרס׳-נייל)
קאווע=נאגעל [א נאגעל מיט וועלכען מען
שלאגט צו די פאדקאווע פון א פערד].

horse of good bot′tom (האהרס אוו
גוד באט׳-אם) א קרעפטיגער, א שטאר=
קער [א חיה אדער מענש].

horse′-path *n.* א רייט= (האהרס׳-פעטה)
וועג; דאס שטעגעלע ביים ברעג פון א
קאנאל, איבער וועלכען פערד שלעפען שי=
פען.

horse′-pick *n.* א האַ= (האהרס׳-פיק)
טשיק צום רייניגען די פאדקאוועס פון א
פערד.

horse′-pis′tol *n.* (האהרס׳-פיס׳-טאל)
אזא גרויסער פיסטאלעט פון אמאליגע קא=
וואלעריסטען [רייטענדע סאלדאטען].

horse′-play *n.* א פערדי= (האהרס׳-פליי)
שע חכמה, א פערדישער שפאס [א שפאס
פון וועלכען מען ליידט פיזיש, ווי ווען
איינער שטעלט אונטער דעם אנדערען א
פיסעל און לאזט איהם פאלען].

horse′-pond *n.* א סא= (האהרס׳-פאנד)
זשעלקע, אין וועלכער מען באדט פערד.

horse′-pow′er *n.* (האהרס׳-פאו׳-ער)
א פערד=קראפט; די קראפט וואס א פערד
קען ארויסציינען; אן איינהייטס=מאס מיט
וועלכער מען מעסט מעכאנישע ארבייטס=
קראפט [דאס איז די קראפט וועלכע קען
הויבען 550 פונט איין פוס הויך אין איין
סעקונדע, אדער אין דער מעטרישער מאס
— 75 קילאגראם איין מעטער הויך אין
איין סעקונדע].

horse′pox *n.* פערד= (האהרס׳-פאקס)
פאקען [א מין אנשטעקענדע קראנקהייט
ביי פערד און בהמות].

horse′-quar′ter *n.* (האהרס׳-קהוואר׳-
טער) א קאזארמע פאר רייט=סאלדאטען
אדער קאוואלעריע.

horse′-race *n.* א וועט= (האהרס׳-רייס)
לויף פון פערד.

horse′-ra′cer *n.* (האהרס׳-ריי׳-סער)
איינער וואס האלט פערד פאר וועט=לויף;
א רייטער ביי א וועט=לויף, א זשאקיי.

horse′-ra′cing *n.* (האהרס׳-ריי׳-סינג)
דער ספארט פון וועט=לויף, דאס לויפען
פון פערד.

horse′-rad′ish *n.* (האהרס׳-רעד׳-איש)
כריין.

horse′-rake *n.* א לאנד= (האהרס׳-רייק)
ווירטשאפטליכע מאשין צונויפצושארען
די אבגעשניטענע זאנגען אדער היי, וואס
ווערט געפיהרט פון א פערד.

horse′-sense *n.* א (האהרס׳-סענס)
פשוט׳ער, פראקטישער שכל.

horse′shoe *n.* א פאדקא= (האהרס׳-שוה)
ווע פון א פערד; יעדע זאך וואס איז
עהנליך צו א פאדקאווע [ווי אן אויסבוי=
גונג פון א טייך, א גראבען אדער וואל
ארום דעם פאדערשטען טייל פון א פעס=
טונג א. ד. ג.].

horse′shoe arch (האהרס׳-שוה ארטש)
אין ארכיטעקטור — אן ארקע אדער בוי=
גען וואס האט די פארם פון א פאדקאווע.

horse′shoe-head *n.* (האהרס׳-שוה-
העד) א קרייץ=קאפ [א מין קינדער=קראנק=
הייט, וואו די צוזאמענהעפטונג פון די פער=
שיעדענע טיילען פון שארבען זיינען צו
אפען].

horse′shoe-mag′net *n.* (האהרס׳-שוה-
מעג׳-נעט) א מאגנעט=פאדקאווע [א מאג=
נעט וואס איז אויסגעבויגען ווי א פאד=
קאווע].

horse′-sol′dier *n.* (האהרס׳-סאול׳-
דזשער) א פערד=סאלדאט, א קאוואלעריסט.

horse′-stea′ler *n.* (האהרס׳-סטיע׳-לער)
א פערד=גנב.

horse′tail *n.* א פערדען= (האהרס׳-טייל)
עק; דער סולטאן אדער פערדען=עק=פראנזש
[א פערדישער עק אויף א שטעקען, וועל=
כען מען טראגט פאר א טערקישען פאשא
אלס עהרען=צייכען]; א מין גראז, וואס
וואקסט אין זומפיגע ערטער און ווערט
געברויכט אלס שפייז פאר חזירים און
אויך צו פאלירען מעטאלענע כלים; א
מין פערשטיינערטע בוימער, וועלכע האבען
זיך פערוואנדעלט אין שטיין=קויהלען; אין
אנאטאמיע — די בינטלעך נערוועז, וועל=
כע ענדיגען זיך אין רוקען=מארך.

horse′-thief *n.* (האהרס׳-טהיעף)
ז. *horse-stealer*

horse′-this′tle *n.* די (האהרס׳-טהיס׳ל)
קראַץ=דיסטעל [א מין שטעכיגע פלאנצע,
וועלכע וואקסט אויף מיסט און אין זומפי=
גער ערטער].

horse′tongue *n.* אזא (האהרס׳-טאנג)
שטעכעדיגע הארטע פלאנצע.
ז. *butcher's-broom*

horse′-vetch *n.* א מין (האהרס׳-וועטש)
גארטען=פלאנצע מיט זעהר שעהנע געלבע
בלומען.

horse′way *n.* א וועג, (האהרס׳-הוויי)
וואו פערד קענען געהען.

horse′-whim *n.* א (האהרס׳-הווים)

מאשין ארויפצוהייבען ערץ אדער וואסער פון א שאכטע מיט דער הילף פון א פערד.

horse'whip *n. and v.* (האהרס'-הוויפ) א בייטש, א רייט־בייטש; שמייסען מיט א בייטש.

horse'woman *n.* (האהרס'-הוואומ-ען) א רייטערין.

horse'-worm *n.* (האהרס'-הוואירם) א ווארעם וואס געפינט זיך אין איננעווייד פון פערד.

hors'ey *a.* (האהרס'-אי) ז. *horsy*

hors'iness *n.* (האהרס'-אי-נעס) דאס זיין פערדיש; דאס אבגעבען זיך מיט פערד.

hors'ing *n.* (האהרס'-אינג) דאס ברעטעל אויף וועלכען א מעסער־שלייפער זיצט; דאס שמייסען א אינגעל אין שוהל, ארויפזעצענדיג איהם רייטענדיג אויף אן אנדערען.

hors'ing-i'rons *n.* (האהרס'-אינג-איי'-ערנז) די אינסטרומענטען, מיט וועלכע מען פערשטאפט שפאלטען אין א שיף.

hors'y *a.* (האהרס'-אי) פערדיש; וואס איז שייך צו אדער וואס איז כאראקטעריסטיש פאר פערד; וואס גיט זיך אב מיט קולטיווירען פערד.

horta'tion *n.* (האר-טיי'-שאן) ז. *exhortation*

hor'tative *a.* (האר'-טע-טיוו) ז. *exhortative*

hor'tatory *a.* (האר'-טע-טא-רי) ז. *exhortative*

hor'ticultist *n.* (האר'-טי-קאל-טיסט) ז. *horticulturist*

hor'ticultor *n.* (האר'-טי-קאל-טאר) ז. *horticulturist*

horticul'tural *a.* (האר-טי-קאל'-טשור-על) וואס איז שייך צו גערטנעריי.

horticul'turalist *n.* (האר-טי-קאל'-טשור-על-איסט) ז. *horticulturist*

hor'ticulture *n.* (האר'-טי-קאל-טשור) גארטען־בוי, גארטען־קונסט, גערטנעריי.

horticul'turist *n.* (האר-טי-קאל'-טשור-איסט) א גערטנער, איינער וואס איז בעקאנט מיט דער גערטנער־קונסט.

hor'tulan *a. and n.* (האר'-טשו-לען) פון א גארטען; וואס איז שייך צו א גארטען; א פויגעל.

hor'tus sic'cus *n.* (האר'-טאס סיק'-אס) א זאמלונג פון אויסגעטריקענטע פלאנצען; א פלאץ, וואו מען האלט זאמלונגען פון אויסגעטריקענטע פלאנצען.

hosan'na *int. and n.* (האו-זענ'-א) הושע־נא [העלף]; א רוף נאך הילף [צו גאט].

hose *n. and v.* (האוז) א זאק; הויזען; א וואסער־קישקע; דאס לאך אין אן איינ־סטרומענט אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין דאס הענטעל; בעשפריצען מיט א וואסער־קישקע.

hose'-bridge *n.* (האוז'-ברידזש) א האנד־שינע אדער רעלסע, וועלכע מען לעגט איבער די וואסער־קישקעס, ווען זיי שטערען בעת א פייער דעם גאנג פון א טראמוואי [גאסען־באהן].

hose'-car'riage *n.* (האוז'-קער'-עדזש) א וואגען, אויף וועלכען מען פיהרט די וואסער־קישקעס פון א פייער־קאמאנדע.

hose'-car'rier *n.* (האוז'-קער'-אי-ער) א האקען אויפצוהייבען א וואסער־קישקע.

hose'-cart *n.* (האוז'-קארט) ז. *hose-carriage*

hose'-clamp *n.* (האוז'-קלעמפ) א פער־בינדונג פון צוויי וואסער־קישקעס [געמאכט פון גומי מיט א שרויף אינוועניג].

hose'-com'pany *n.* (האוז'-קאמ'-פע-ני) דער טייל פון דער פייער־קאמאנדע וואס האט די אויפזיכט איבער די וואסער־קישקעס.

hose'-hook *n.* (האוז'-הוק) א האקען, מיט וועלכען מען נעהמט ארויס די וואסער־קישקעס פון דעם וואגען.

hose'-jum'per *n.* (האוז'-דזשאמ'-פער) ז. *hose-bridge*

hose'man *n.* (האוז'-מען) איינער פון א פייער־קאמאנדע וואס איז בעשעפטיגט ביי די וואסער־קישקעס.

hose'-protec'tor *n.* (האוז'-פרא-טעק'-טאר) ז. *hose-bridge*

hose'-shield *n.* (האוז'-שיעלד) ז. *hose-bridge*

ho'sier *n.* (האו'-זשער) א זאקען־הענדלער; א הענדלער מיט געשטריקטע ארטיקלען [ווי זאקען, אונטערוועש א. ד. ג.].

ho'siery *n.* (האו'-זשער-אי) שטרומפ־ווארען, זאקען־ווארען; געשטריקטע ווארען [ווי זאקען, אונטערוועש א. ד. ג.]; א פאבריק פון אזעלכע געשטריקטע ווארען; די בעשעפטיגונג פון א הענדלער מיט אזעלכע ארטיקלען.

hosiomar'tyr *n.* (האו-סי-א-מאר'-טיר) א מארטירער א מאנאך.

hos'pice *n.* (האס'-פיס) אן אכסניה; א שוץ־פלאץ פאר רייזענדע [הויפטזעכליך אזא פלאץ אין די אלפישע בערג אויסגעהאלטען פון גלחים].

hos'pitable *a.* (האס'-פי-טעבל) גאסט־פריינדליך; וואס נעהמט גוט אויף.

hos'pitableness *n.* (האס'-פי-טעבל-נעס) גאסט־פריינדליכקייט.

hos'pitably *adv.* (האס'-פי-טע-בלי) מיט גאסט־פריינדליכקייט.

hos'pital *n.* (האס'-פי-טעל) א האספי־טאל, א שפיטאל, א קראנקען־הויז.

hos'pitaler *n.* (האס'-פי-טעל-ער) איי־נער וואס גיט זיך אב מיט ארעמע קראנקע; א מיטגליעד פון א מיטעלאלטערליכען רעליגיעזען ארדען וואס איינע פון זיינע אויפגאבען איז געווען צו זארגען פאר ארעמע און קראנקע.

hos'pital-fe'ver *n.* (האס'-פי-טעל-פי'-ווער) טיפוס.

hospital'ity *n.* (האס-פי-טעל'-אי-טי) גאסט־פריינדליכקייט.

hos'pital-ship *n.* (האס'-פי-טעל-שיפ) א האספיטאל־שיף [א שיף אויף וועלכער מען האלט קראנקע].

Hos'pital Sun'day (האס'-פי-טעל סאנ'-דיי) א בעשטימטער זונטאג אין יאהר, ווען מען זאמעלט אין די קלויסטערס נדבות פאר די שפיטאלען.

hos'pitate *v.* (האס'-פי-טייט) זיין א גאסט; אויפנעהמען אלס גאסט.

hospi'tium *n.* (האס-פיש'-אי-אם) אן אכסניא, א האטעל.

hos'podar *n.* (האס'-פאו-דאר) האספא־דאר [א טיטעל וואס עס האבען אמאל געטראגען די הערשער פון מאלדאוויא און וואלאכיא, פון פוילען און ליטא; דעמזעל־בען טיטעל אונטער דער פערענדערטער פארם "גאסודאר" טראגט איצט דער רו־סישער קיסר].

host *n.* (האוסט) א מחנה; אן אר־מעע; א בעל־הבית, א ווירטה [וואס נעהמט אויף געסט]; א בעל־הבית פון אן אכסניא אדער האטעל; א פלאנצע אדער חיה, אין וועלכער אדער אויף וועלכער עס האלטען זיך פאראזיטען; די האסטיע [דאס הייליגע ברויט ביי די קריסטען].

hos'tage *n.* (האס'-טעדזש) איינער וואס ווערט געהאלטען פאר א משכון; א משכון.

hos'tel *n.* (האס'-טעל) אן אכסניא, א האטעל, א גאסט־הויז; א פאנסיאן אדער קעסט־הויז פאר די סטודענטען פון אן ענג־לישער אוניווערזיטעט [הויפטזעכליך פון דער קעמברידזשער אדער אקספארדער].

hos'teler *n.* (האס'-טעל-ער) א מאנאך וואס האט די אויפגאבע אויפצונעהמען די געסט אין א מאנאסטיר; א סטודענט וואס לעבט אין א קעסט־הויז אדער פאנסיאן. ז. *hostel*

hos'telry *n.* (האס'-טעל-רי) א קרעטש־מע, א גאסט־הויז, אן אכסניא.

hos'tess *n.* (האוס'-טעס) א ווירטהין, א בעל־הביתטע [וואס נעהמט אויף געסט]; א ווירטהין פון אן אכסניא.

hos'tess-ship *n.* (האוס'-טעס-שיפ) דאס בעווירטהען, דאס אויפנעהמען געסט.

hos'tile *a. and n.* (האס'-טיל) פיינדליך; דעם שונא'ס; א פיינד.

hos'tilely *adv.* (האס'-טיל-לי) אויף א פיינדליכען אופן.

hostil'ities *n.* (האס-טיל'-אי-טיז) מלחמה, פיינדליכע צוזאמענשטויסע.

Hostilities began even before war was formally declared.

hostil'ity *n.* (האס-טיל'-אי-טי) פיינד־ליכקייט, פיינדליכע בעציהונגען, פיינדלי־כער צוזאמענשטויס, קריעג.

hos'tilize *v.* (האס'-טיל-איז) מאכען פאר א פיינד.

hos'tler *n.* (האס'-לער) א שטאל־קנעכט, א דיענער ביי די פערד.

host of heav'en (האוסט אוו העווען) צבא השמים, די הימלישע קערפער [זון, לבנה און שטערען].

hot *a.* (האט) הייס; היציג; אויסגעלא־סען; שארף, בייסענד.

hot air (האט עהר) 1. הייסע לופט; 2. פוסטע פראזען, רייד אהן אן אינהאלט.

-2. All his oratory is nothing but hot air.

hot-air' *a.* (האט-עהר') פון הייסער לופט.

The building is heated by the hot-air system.

hot and heav'y (האט ענד העוו'-אי) היציג, שטארק, שרעקליך; שנעל און קרעפטיג.

In the quarrel we had I gave it to him hot and heavy.

hot'-and-hot' *n.* (האט'-ענד-האט') שפייזען וואס ווערען דערלאנגט צום טיש הייסערהייד.

hot'bed *n.* (האט'-בעד) א גוט־בעמים־טינטע בייט אין א גארטען בעדעקט מיט גלאז אלס שוץ געגען קעלט; א פלאץ פון שנעלען וואוקס און ענטוויקלונג אדער פון שטארקער, פיבערישער טהעטיגקייט [מעהרסטענטיילס אין שלעכטען זין].

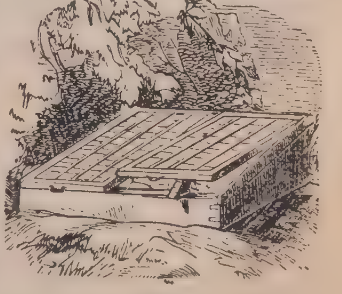

Hotbed

hot blast (האט בלעסט) א שטראם הייסע

לופט [ווי למשל דער הייסער לופט=צוג אין אן אייזען=שמעלץ=אויווען].

hot′-blast *a.* (האט′-בלעסט) געהייצט דורך א צוג פון הייסער לופט [ווי א שמעלץ=אויווען].

hot′-blood′ed *a.* (האט′-בלאד′-עד) הייס=בלוטיג.

hot′-brained *a.* (האט′-בריינד) היץ=קעפיג, היציג.

hot′-chis′el *n.* (האט′-טשיז′-על) אזא דלאט [מייסעל] אויסצושניידען פיגורען אין אנגעהיצטע מעטאלען.

hotch′pot *n.* (האטש′-פאט) דאס צונויפנעהמען אין איינעם די לאנד=בעזיצונגען פון אלע יורשים כדי נאכדעם זיי צו צוטיילען גלייך צווישען אלע.

hotch′potch *n.* (האטש′-פאטש) א מאכל פון פערשיעדענע פליישען; א מישמאש.

hot′-cock′les *n.* (האט′-קאק′לז) אזא שפיעל אין בלינדעניש [מען פערבינדט איינעם די אויגען און ער דארף טרעפען, ווער פון די מיטשפיעלער האט איהם א קלאפ געטהאן].

hot cop′pers (האט קאפ′-ערז) בראנד אין קעהל [האלז] פון שכור′ען.

hot′-corn *n.* (האט′-קארן) ווייך געקאכטע קוקורוזע.

hotel′ *n.* (הא-טעל′) א האטעל, א גאסט=הויז, אן אכסניה.

hotel′-car *n.* (הא-טעל′-קאר) א וואגאן וואס דיענט אויך אלס שלאף=צימער און עס=צימער.

hot′-flue *n.* (האט′-פלוה) א צימער צו טריקענען געוועבטע שטאפען, פאפיער, קראכמאל א. ד. ג.

hot′foot *adv.* (האט′-פוט) מיט גרויס איילעניש; זעהר שנעל.

hot haste (האט הייסט) גרויס איילעניש.

hot′head *n.* (האט′-העד) א היץ=קאפ.

hot′-head′ed *a.* (האט′-הער′-עד) היץ=קעפיג, היציג.

hot′house *n.* (האט′-האוס) א טרייב=הויז, אן אראנזשערעע [מיט א קינסטליך אויפגעהאלטענער טעמפעראטור]; אין פאבריקען — א טריקען=צימער [א צימער צו טריקענען די פאבריצירטע וואארען].

Hothouse

hot′house plant (האט′-האוס פלענט) די טרייב=הויז=פלאנצע, אן אראנזשערעע=פלאנצע; איינער אדער עטוואס וואס איז ערצויגען מיט מיה אדער וואס איז געצערטעלט אדער שוואך.

hot liv′er (האט ליוו′-ער) היצינקייט, אויפרעגבארקייט.

hot′-liv′ered *a.* (האט′-ליוו′-ערד) היציג, אויפרעגבאר.

hot′ly *adv.* (האט′-לי) מיט היץ, מיט היציגקייט.

hot′-mouthed *a.* (האט′-מאוטהט) הארטנעקיג, אונקאנטראלירבאר [ווי א פערד וואס ווערט אויפגערעגט פון די צוים=אייזענדלעך].

hot′ness *n.* (האט′-נעס) הייסקייט; היציגקייט.

hot place (האט פלייס) א פלאץ, וואו מען רייסט גרויסע פרייזען; א טייערער פלאסטער.

hot′-plate *n.* (האט′-פלייט) א גאז=אויוועלע געברויכט ביים לייטען.

hot′-pot *n.* (האט′-פאט) א געטראנק געמישט פון אלע [אזא ביער אהן האפען] מיט בראנפען; אזא מאכל פון דינע שטיקלעך שעפסענע פלייש אריינגעלעגט צווישען דינע שטיקלעך קארטאפעל.

hot′-press *n. and v.* (האט′-פרעס) א מאשין צו מאכען פאפיער אדער צייג גלאט און גלאנציג דורך היץ און דרוק; אן עהנליכע מאשין צום אויסדריקען אויל און סטעארין פון פערשיעדענע מאטעריאלען; געברויכען אזא פרעס=מאשין; מאכען גלאט און גלאנציג דורך היץ און דרוק.

hot′-press′ing *n.* (האט′-פרעס′-אינג) דאס הייס=פרעסען, דאס גלאנציג מאכען.

hot′-saw *n.* (האט′-סאה) אין אייזען=גיסערייען — א זעג צו שניידען צוגליהט אייזען.

hot′-short *a. and n.* (האט′-שאהרט) וואס ברעכט זיך פון אנברענען; אייזען וואס ברעכט זיך פון אנברענען.

hot′-spir′ited *a.* (האט′-ספיר′-אי-טעד) היציג, ליידענשאפטליך.

hot′spur *n.* (האט′-ספויר) א היץ=קאפ; א היציגער, אונבעזאנענער, ליידענשאפטליכער מענש.

hot′-tem′pered *a.* (האט′-טעמ′-פערד) וואס האט א היציגען טעמפעראמענט; היציג, הייס=בלוטיג, אויפרעגבאר.

Hot′tentot *n.* (האט′נ-טאט) א האטענטאט [איינער פון דעם האטענטאטען=שטאם אין זיד=אפריקא, א שטאם וואס שטעהט אויף א זעהר נידריגער שטופע פון ענטוויקלונג]; א ווילדער; א גראבער, אונענטוויקעלטער מענש.

Hottentot′ic *a.* (האטנ-טאט′-איק) האטענטאטיש; וואס איז שייך צו האטענטאטען; ווילד, גראב. ז. ***Hottentot***

Hot′tentotism *n.* (האט′נ-טאט-איזם) האטענטאטיזם, עטוואס וואס איז כאראקטעריסטיש האטענטאטיש; דאס שטאמלען [וואס דערמאהנט, ווי עס ווערט בעהויפטעט, אן דער האטענטאטישער ארט ריידען]. ז. ***Hottentot***

hot′ter *n. and a.* (האט′-ער) א מחנה קליינע חיות אין בעוועגונג; הייסער.

hot′test *a.* (האט′-עסט) אם הייסעסטען, אם היציגסטען.

hot′-wall *n.* (האט′-וואהל) א טרייב=וואנד [א וואנד מיט ווארעם=רעהרען אויפצוהאלטען א העכערע טעמפעראטור אין גערטנער].

hot′-well *n.* (האט′-הועל) אין א דאמפף=מאשין — א רעזערוואואר פאר דעם וואסער וואס די לופט=פומפ ציהט ארויס פון דעם קאנדענזאטאר.

hou′dah *n.* (האו′-דא) ז. ***howdah***

hound *n. and v.* (האונד) א הונד [הויפטזעכליך א יאגד=הונד]; א נידריגער, פערדארבענער מענש; דער הונדפיש [א מין הייפיש]; אן אקסעל=שטיק ביי א מאסט [איינער פון די צוויי האריזאנטאלע שטיקער פון אויבען]; האריזאנטאלע פעראייניגונגס=באלקענס אדער שטעקענס אין געוויסע פארריכטונגען; אנרייצען, אנהעצען [הינד]; פערפאלגען אדער נאכיאגען מיט הינד; נאכפאלגען, נאכשפירען [ווי א הונד].

hound′-bitch *n.* (האונד′-ביטש) א יאגד=צויג.

houn′der *n.* (האונ′-דער) איינער וואס פיהרט יאגד מיט הינד.

hound′fish *n.* (האונד′-פיש) דער הונדפיש [א מין הייפיש]; דער בלויפיש; דער שפאנישער מאקערעל [אזא פיש].

houn′ding *n.* (האונ′-דינג) דאס פיהרען יאגד מיט הינד; די אקסעל=שטיקער [די האריזאנטאלע שטיקער אויף א מאסט].

hound on (האונד אן) אנרייצען, אויפהעצען.

hound′s′-ber′ry *n.* (האונדז′-בער′-אי) ז. ***dogwood***

hound′s′-tongue *n.* (האונדז′-טאנג) די הונד־צונג [א מין גראז מיט לאנגע צונג=פערמיגע בלעטער].

hound′s′-tree *n.* (האונדז′-טריע) ז. ***dogwood***

hour *n.* (אור) א שטונדע; די צייט [אויף′ן זייגער]; א בעשטימטע צייט, א בעשטימטער סעזאן.

Hour *n.* (אור) אין גריכישער מיטאלאגיע — א הארע [איינע פון די געטינען פון די יאהרעסצייטען, וועלכע זיינען אויך געווען די וועכטערינס פון די הימעלישע טויערען].

Hound's-tongue

hour′-an′gle *n.* (אור′-ענ′גל) דער שטונדען=ווינקעל [דער ווינקעל צווישען דעם מערידיאן פון דער ערד און דעם מערידיאן פון דעם הימעל=קרייז].

hour′-cir′cle *n.* (אור′-סויר′קל) דער שטונדען=קרייז [א קרייז וואס געהט דורך דורך די פאלען; א מערידיאן. ווערט אזוי גערופען, ווייל ווען עס ווערט בעשטימט דער קרייז אנטקעגען וועלכען די זון געפינט זיך, קען מען אויך בעשטימען די שטונדע פון טאג].

hour′-glass *n. and a.* (אור′-גלעס) א זאמד=זייגער; וואס איז עהנליך צו א זאמד=זייגער.

Hour-glass

hour′-hand *n.* (אור′-הענד) א שטונדען=ווייזער [אויף א זייגער].

hou′ri *n.* (הוה′-רי) א גן=עדן=יונג=פרוי [ביי מאכמעדאנער].

hour′ly *a. and adv.* (אור′-לי) שטונדליך, וואס קומט פאר יעדע שטונדע, וואס ווידערהאלט זיך אפט; יעדע שטונדע, שטונדע נאך שטונדע; אפט.

hour′-plate *n.* (אור′-פלייט) א ציפער=בלאט.

hour′-rule *n.* (אור′-רוהל) די בעשטימונג [אין קאנגרעס פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] אין וועלכער צייט וועלכע פערהאנדלונגען זאלען פארקומען.

hours *n.* (אורז) שטונדען; בעשטימטע צייטען פאר גאטעס=דיענסט אדער די תפלות פאר בעשטימטע צייטען [ביי קריסטען].

hour'-wheel *n.* (אור'-הוויעל) דאס שטונדען=רעדעל [דאס רעדעל וואס דרעהט דעם שטונדען=ווייזער אין א זייגער].

hou'sage *n.* (האו'-זעדזש) לאגער=געלד [דאס געלד וואס מען צאהלט פאר האלטען סחורה אין א לאגער=הויז].

house *v.* (האוז) בעזארגען מיט א וואהנונג; געבען א הויז; ארייננעהמען אין שטוב; געבען א שוץ אדער אבדאך; בעדעקען, מאכען א דאך [אויף א שיף]; וואהנען; זיצען אין א הויז.

house *n.* (האוס) 1. א הויז, א וואהנונג; 2.ווירטהשאפט בעל=הבית'ישקייט; 3. א פאמיליע; אן אבשטאמונג; א דינאסטיע; 4. א האנדעלס=פירמע; 5. איינער פון די קוואדראטען אויף א שאך=ברעטעל.

3. The **house** of Hapsburg is now reigning in Austria.

House *n.* (האוס) א פארלאמענט; א הויז פון פאלקס=פערטרעטער.

The **House** was in session yesterday.

house'-a'gent *n.* (האוס'-איי'-דזשענט) א הויז=אגענט, א מעקלער פון הייזער.

house'-bell *n.* (האוס'-בעל) א הויז=גלאק, א טהיר=גלאק.

house'-boat *n.* (האוס'-באוט) א הויז מיט צימערען געבויט אויף א שיף.

house'-bote *n.* (האוס'-באוט) דאס רעכט צו נעהמען האלץ פאר רעפאראטורען און הייצען פון די וועלדער פון גוטס=בעזיצער, אויף וועמענס לאנד מען וואהנט [אין ענגלאנד].

house'breaker *n.* (האוס'-בריי-קער) א גנב וואס ברעכט זיך אריין אין א הויז.

house'breaking *n.* (האוס'-בריי-קינג) דאס איינברעכען זיך אין א הויז צו בע=גנב'ענען.

house'-crick'et *n.* (האוס'-קריק'-עט) די הויז=גריל [א שווארצליך=גרויע גריל, וואס געפינט זיך אין הייזער און לאזט ארויס פון זיך גרילצענדע קלאנגען].

House-cricket

house'-dog *n.* (האוס'-דאג) א הויז=הונד, א הונד וואס היט די שטוב.

house'-door *n.* (האוס'-דאור) א הויז=טהיר.

house'-du'ty *n.* (האוס'-דיו'-טי) הויז=שטייער [דער שטייער וואס מען צאהלט פאר הייזער לויט דעם ווערטה ווי מען שאצט זיי אב].

house'father *n.* (האוס'-פא-טהער) א פאמיליען=פאטער, דער עלטסטער און דער ווירטה פון הויז.

house'-fly *n.* (האוס'-פלאי) די געוועהנ=ליכע הויז=פליג [געפינט זיך כמעט אין אלע טיילען פון דער ערד].

house'hold *n. and a.* (האוס'-האולד) א הויז, א פאמיליע: א הויז=האלטונג, א ווירטשאפט, א בעל=הבת'ישקייט; הויז=ליך; וואס איז שייך צו דעם הויז אדער בעל=הבת'ישקייט.

house'hold-bread *n.* (האוס'-האולד-ברעד) היימיש ברוים.

House'hold Brigade' (האוס'-האולד ברי-גייד') די קעניגליכע לייב=גווארדיע אין ענגלאנד.

house'holder *n.* (האוס'-האול-דער) א הויז=ווירטה, א הויז=פאטער.

house'holds *n.* (האוס'-האולדז) דער בעסטער זארט ווייצען=מעהל.

house'hold stuff (האוס'-האולד סטאף) הויז=זאכען, מעבעל, חפצים.

house'hold suf'frage (האוס'-האולד-סאפ'-רעדזש) דאס ענגלישע וואהלרעכט=געזעץ פון יאהר 1867 און 1884, וואס גיט שטימרעכט צו יעדען, וועלכער האט אן אייגען הויז אדער וואהנט אין א דירה, צאהלענדיג א געוויסען מינימום דירה=געלד.

house'hold word (האוס'-האולד הוואירד) אווארט אדער זאגע וואס ווערט געברויכט אין ענגע פאמיליען=קרייזען.

house'-hunt'ing *n.* (האוס'-האנט'-אינג) דאס זוכען א דירה.

house'keeper *n.* (האוס'-קיע-פער) א הויז=אויפזעהער, א דווארניק, איינער וואס פערוואלטעט אדער פאסט אויף א הויז; איינער וואס פערנעהמט א הויז מיט זיין פאמיליע.

house'keeping *n. and a.* (האוס'-קיע-פינג) הויז=האלטונג, הויז=פערוואלטונג; היימיש.

house'-lamb *n.* (האוס'-לעם) א שעפע=לע וואס מען פיטערט אין הויז.

house'leek *n.* (האוס'-ליעק) דער ווילד=ער קנאבעל [א מין גראז מיט קליינע דיקע בלעטער און געלבע בליטהען. וואקסט אויף זאמד, שטיינער און אויף אלטע דע=כער].

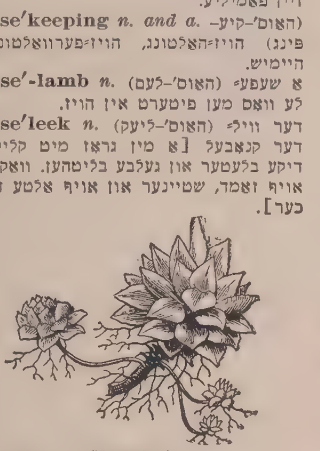

Houseleek

house'less *a.* (האוס'-לעס) אהן א הויז, אהן אן אבדאך.

house'lessness *n.* (האוס'-לעס-נעס) הויזלאזיגקייט, היימלאזיגקייט.

house'maid *n.* (האוס'-מייד) א קאמער=מיידעל, א פאקאיעווע, א דיענסט=מיידעל.

house'-mar'tin *n.* (האוס'-מאר'-טין) ז. *house-swallow*.

house'mother *n.* (האוס'-מאטה-ער) די הויז=מוטער, די הויז=פערזארגעריז.

house of accommoda'tion (האוס אוו ע-קאמ-א-דיי'-שאן) א קרעטשמע, אן אכסניא.

house of call (האוס אוו קאהל) א הויז וואו ארבייטער קומען זיך צונויף.

House of Com'mons (האוס אוו קאמ'-אנז) די אונטערשטע פאלאטע אין ענגלי=שען פארלאמענט [דאס דעפוטאטען=הויז], אין געגענזאץ צו דער אויבערשטער פא=לאטע [לארדען=הויז].

house of correc'tion (האוס אוו קא-רעק'-שאן) א שטראף=אנשטאלט אדער גע=פענגנים [פאר ניט=וויכטיגע פערברעכער].

house of deten'tion (האוס אוו די-טענ'-שאן) אן ארעסט=הויז, וואו מען פער=האלט אן עדות [און אפט אויך בעשולדיג=טע] ביז'ן געריכט.

house of entertain'ment (האוס אוו ענ-טער-טיינ'-מענט) א גאסטהויז, אן אכסניא.

house of eter'nity (האוס אוו אי-טויר'-ני-טי) א בית=עולם, א בית=עלמין.

house of God (האוס אוו גאד) דאס גאטעס=הויז, א בית תפילה, א קירך.

house of Is'rael (האוס אוו איז'-רע-על) בית ישראל; דאס אידישע פאלק.

House of Lords (האוס אוו לארדז) דאס לארדען=הויז, די אויבערשטע פאלאטע פון דעם ענגלישען פארלאמענט.

house of of'fice (האוס אוו אפ'-איס) אן אבטרעט, א בית=הכסא; א שפייז=קאמער.

House of Peers (האוס אוו פיערז) ז. *House of Lords*.

house of pray'er (האוס אוו פרעהר) א בית=תפילה, א שוהל, א קירך.

house of ref'uge (האוס אוו רעפ'-יודזש) א הקדש, אן ארט וואו עס האלטען זיך אויף אביונים.

House of Represen'tatives (האוס אוו רעפ-רי-זענ'-טע-טיווז) דאס אונטער=שטע הויז פון קאנגרעס [פארלאמענט] אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע=ריקא.

house'-pain'ter *n.* (האוס'-פיינ'-טער) א הויז=מאלער, איינער וואס פארבט און דעקארירט הייזער.

house'-pig'eon *n.* (האוס'-פידזש'-אן) א הויז=טויב [צום אונטערשיעד פון א ווילדער טויב].

house'-room *n.* (האוס'-רוהם) פלאץ אין א הויז, גערוימקייט.

His home has plenty of **house-room**.

house'-spar'row *n.* (האוס'-ספער'-או) א שפערלינג, א ווארابיי [א קליין, גרוי פויגעלע וואס האלט זיך נאהענט ארום מענשליכע וואהנונגען].

house'-spi'der *n.* (האוס'-ספאי'-דער) א הויז=שפין.

house'-staff *n.* (האוס'-סטעף) די שטענ=דיגע דאקטוירים און פעלדשארעס וואס גע=פינען זיך אין א האספיטאל.

house'-stew'ard *n.* (האוס'-סטיו'-ארד) איינער וואס פערוואלטעט די הויז=ווירטה=שאפט, אן עקאנאם.

house'-swal'low *n.* (האוס'-סהוואל'-או) די געוועהנליכע אייראפעאישע שוואלב.

house'top *n.* (האוס'-טאפ) דער שפיץ פון א הויז, דער דאך.

People watched the parade from the **house-tops**.

house'warming *n.* (האוס'-הוואהר-מינג) א חנוכת=הבית, א יום=טוב וואס א פאמיליע מאכט בענייענדיג א הויז.

house'wife *n.* (האוס'-הוואיף) א הויז=פרוי, א בעל=הבית'טע, א ווירטהין; א הויז=האלטערין; א נעה=קעסטעלע.

house'wifely *a. and adv.* (האוס'-הוואיפ-לי) וואס איז שייך אדער וואס כא=ראקטעריזירט א הויז=ווירטהין; מעשה בעל=הבית'טע.

house'wifery *n.* (האוס'-הוואיפ-רי) די בעשעפטיגונג פון א הויז=ווירטהין; די הויז=פערוואלטונג פון א פרוי.

house'work *n.* (האוס'-הוואירק) הויז=ארבייט; שטוביגע מלאכות.

hou'sing *n.* (האו'-זינג) דאס אריינגעה=מען אין א הויז; דאס געבען אן אבדאך; א שיצונג, בעדעקונג; אין טישלעריי — די פוגע, דער אויסשניט אין א ברעט אדער האלץ אריינצושטעלען אן אנ=דער ברעט אדער האלץ; אין ארכיטעק=טור — א נישע אדער פערטיעפונג אין א

וואנד, וואו עס שטעלט זיך א סטאטוע אדער אן אנדער ארנאמענט; א קאנאט פון א שיף, וואס איז צוזאמענגעדרעהט פון דריי בעזונדערע שטריק; דער לא־גער פון א מאשין, וואו עס ליעגט דער ענד פון א זיך דרעהענדער אקס אדער וואל; די טיילען פון א מאשין, אין וועל־כע דער לאגער איז איינגעפאסט; א דעקע, א פערציערטער צודעק; א פערד־דעקע.

hove (האוו) געהויבען, אויפגעהויבען. ז. *heave*.

hov'el *n. and v.* (האוו'־על) א פאוועט אדער א דאך אהן ווענד, וואו מען האלט פיה און מען לעגט אב סחורות זיי זאלען זיך ניט פערנעצען אונטער'ן רעגען; א קליין שטיבעל, א הייזקע; א חורבה; פער־טרייבען פיה אונטער אן אבדאך; געבען אן אבדאך.

hov'eling *n.* (האוו'־על־אינג) א געווי־סער אופן פון בויען קוימענס אז זיי זא־לען ניט רויכערען; דער קוימען געבויט אויף אזא אופן.

hov'elling *n.* (האוו'־על־אינג) ז. *hoveling*.

hov'er *v.* (האוו'־ער) שוועבען, פלאטע־רען; פאטשען מיט די פליגלען; הענגען בעוועגענדיג זיך איבער עפעס; זיין אדער האלטען זיך צווישען [ווי צווישען לעבען און טויט]; זיך ארומדרעהען [ארום א פלאץ]; פאראזיטיג אדער צעגערענד ארומ־געהן; בעשיצען אונטער די פליגלען.

hov'erer *n.* (האוו'־ער־ער) איינער וואס שוועבט, פלאטערט אדער דרעהט זיך ארום צעגערענד [ז. *hover*]; א פלאץ צו האלטען ווארעם יונגע נור־וואס אויסגע־בריהטע העהנדעלעך.

how *adv. and n.* (האו) ווי; אזוי; ווי אזוי; אויף וועלכען אופן; פאר וועלכען פרייז; ווארום; דער אופן; דער שטייגער; די ארט.

howbe'it *adv.* (האו־בי'־איט) דאך; טראץ דעם; עס מעג זיין וואס עס וויל.

how'dah *n.* (האו'־דא) א ביידעל אויף אן עלפאנט.

how do you do? (האו דו יו דו) וואס מאכט איהר? ווי איז אייער געזונד?

how'dy *int.* (האו'־די) א פערקירצונג פון די ווערטער *how do you do*

how'dy-do' *n.* (האו'־די־דו') א בעגרי־סונג [ז. *howdy*]; אן אונערווארטעטע צרה אדער פערלעגענהייט.

how'el *n. and v.* (האו'־על) א באנדאר־הובעל, א באנדאר־געצייג צו מאכען גלאט א פעסעל; מאכען גלאט מיט דער הילף פון א באנדאר־הובעל.

howev'er *adv. and c.* (האו־עוו'־ער) ווי אויך [ווי עס זאל אויך ניט זיין]; פון דעסטוועגען; דאך.

I am delayed. However I shall be able to complete my work.

how fare you? (האו פעהר יו) וואס מאכט איהר? ווי געהט עס?

how'itzer *n.* (האו'־איט־סער) די האובי־צע [א מין קורצער הארמאט].

Howitzer

howl *v. and n.* (האול) וואיען [ווי א הונד אדער א וואלף]; ברילען; קלאגען; דאס וואיען; א קלאג־געשריי.

howl at (האול עט) בילען, האווקען אויף...

howl'er *n.* (האול'־ער) איינער וואס וואיעט אדער ברילט; די בריל־אפע [אן אבעזיאנע, וואס געפינט זיך אין די היי־סע געגענדען פון אמעריקא און וועלכע וואיעט זעהר הויך].

Howler

how'let *n.* (האו'־לעט) די וואלד־אוילע אדער סאווע [א מין נאכט־פויגעל].

howl'ing *a.* (האול'־אינג) 1. וואיענדיג, שרייענדיג, ברילענדיג; זעהר הויך [לויט]; 2. גוואלדיג, אונגעהייער.

2. The picnic was a howling success.

how much? (האו מאטש) וויפיעל קאסט עס? וואס איז דער פרייז?

how'soev'er *adv.* (האו'־סא־עוו'־ער) ווי עס זאל אויך ניט זיין, אין וואס פאר אן ארט עס איז; אבוואהל; פון דעסטוועגען; יעדענפאלס; דאך.

hoy *n. and int.* (האי) אזא קליין טראנס־פארט־שיפעל; היי! היידא! [אן אויפ־רוף צו ציהען אימעצענס אויפמערקזאמ־קייט].

hoy'den *n., a. and v.* (הוידן) ז. *hoiden*.

H. P. ראשי תבות פון *horse-power*

H. R. ראשי תבות פון די ווערטער *House of Representatives*

hub *n.* (האב) א ראד־נאבע [דער מי־טעלסטער טייל פון א ראד אין וועלכען עס ליעגט דער אקס]; א צענטראלער אדער וויכטיגער פונקט; א האלץ־קלעצעל אבצו־האלטען א ראד פון א וואגען; א קורצער אייזען־ראהר מיט איינגעשניטענע שרוי־פען פון ביידע ענדען פון אינווייניג כדי איהם צונויפצושרויפען מיט אנדערע ראה־רען; א שטאהל־שטעמפעל צו מאכען מטבעות, מעדאלען א. ד. ג.; אן אינסטרו־מענט פון הארטען שטאהל צו מאכען שרוי־פען אדער געצייג מיט שרויפען; א ציעל־צייכען צו וועלכען א דיסק ווערט געווא־רפען; א שטיעל אדער גריף פון א וואפע; אן ארויסשטשארצונג.

Hub *n.* (האב) די שטאדט באסטאן [ווערט אזוי גערופען הומאריסטיש צוליעב דעם וואס באסטאן רעכענט זיך אלס דער צענ־טער פון קולטור אין אמעריקא].

hub'-band *n.* (האב'־בענד) דער איי־זערנער רינג וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף א נאבע פון א ראד [דער מיטעל־סטער טייל פון א ראד וואו דער אקס ווערט אריינגעשטעלט].

Hub'bite *n.* (האב'־איט) א באסטאנער [אין א הומאריסטישען זין]. ז. *Hub*.

hub'ble *n.* (האבל) א קליין בערגעל, א גרודע.

hub'ble-bub'ble *n.* (האב'ל־באב'ל) א געפילדער, א טומעל; אזא פיפקע [ליולע] פאר טאבאק־רוי־כערער אין פערזיען און אינדיען.

Hubble-bubble

hub'bly *a.* (האב'־לי) שארסטיג, גרו־דיג, פול מיט בערג־לעך.

hub'bub *n.* (האב'־אב) א טומעל, א ליארם, א סומאטאכע.

hub'by *a. and n.* (האב'־אי) בערגעלדיג, גרודיג, שארסטיג; מאנעלע [א ליעבלינגס־נאמען פערקירצט פון *husband*].

hub'-deep *a.* (האב'־דיעפ) איינגעזונקען ביז די אקסען.

huck'aback *n. and a.* (האק'־ע־בעק) אזא דיקער שארסטיגער לייווענט אדער באוועל־שטאף וואס ווערט געברויכט פאר האנד־טיכער; וואס איז געמאכט פון דיע־זען שטאף.

huck'le *n.* (האקל) א היפט; עטוואס וואס שטארצט ארויס ווי א היפט.

huck'le-backed *a.* (האק'ל־בעקט) מיט א הויקער, הארבאטע.

huck'leberry *n.* (האק'ל־בער־אי) די היידעל־בעערע [א מין שווארצע אדער רויטע יאגדעס מיט א בלויליכען קא־ליר]; דער קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען בלויע יאג־דעס אדער היידעל־בעערע.

Huckleberry

huck'lebone *n.* (האק'ל־באון) דער היפ־טען אדער שפרונג־ביין.

huck'ster *n. and v.* (האק'־סטער) א קליין־הענדלער; איינער וואס האלט זיין גאנצע סחורה אויף די פלייצעס, אין א קעס־טעל אדער אויף א וועגעל און שרייט אוים ווענען זיינע סחורות; פערקויפען סחורה אויף אזא אופן.

huck'stress *n.* (האק'־סטרעס) א סעדע־כע, א מארק־פרוי.

hud'dle *v. and n.* (האדל) צוזאמענ־ווארפען, אנווארפען אהן שום ארדנונג; גיך אבטהאן א זאך [ניט אבגעבענדיג זיך מיט די איינצעלהייטען]; שנעל ארויפ־ווארפען אויף זיך עפעס; זיך דרענגען, זיך דריקען; א צונויפגעדרענגטע מאסע, א מענ־גע, א הייפען.

hud'dle in (האדל אין) אריינשטופען זיך.

hud'dle on (האדל אן) ארויפכאפען, ארויפווארפען [אויף זיך א קליידעל].

hud'dler *n.* (האד'־לער) איינער וואס ווארפט צונויף זאכען אהן א שום ארדנונג.

hud'dle up (האדל אפ) גיך אבטהאן, גיך אבענדיגען א זאך.

hue *n.* (היו) א פארב, א קאליר, א שאטי־רונג; א געשריי, א טומעלדיגער רעש פון פיעלע שטימען.

hue and cry (היו ענד קראי) א ליארם אדער א געפילדער; דאס מאכען אן אלארם ביים נאכליפען א פערברעכער; אין ענג־לאנד — א געשריבענער אלארם־אויפרוף צו העלפען כאפען אן אנטלאפענעם פער־ברעכער.

hued *a.* (היוד) פון א בעשטימטען קאליר אדער קאליר־שאטירונג.

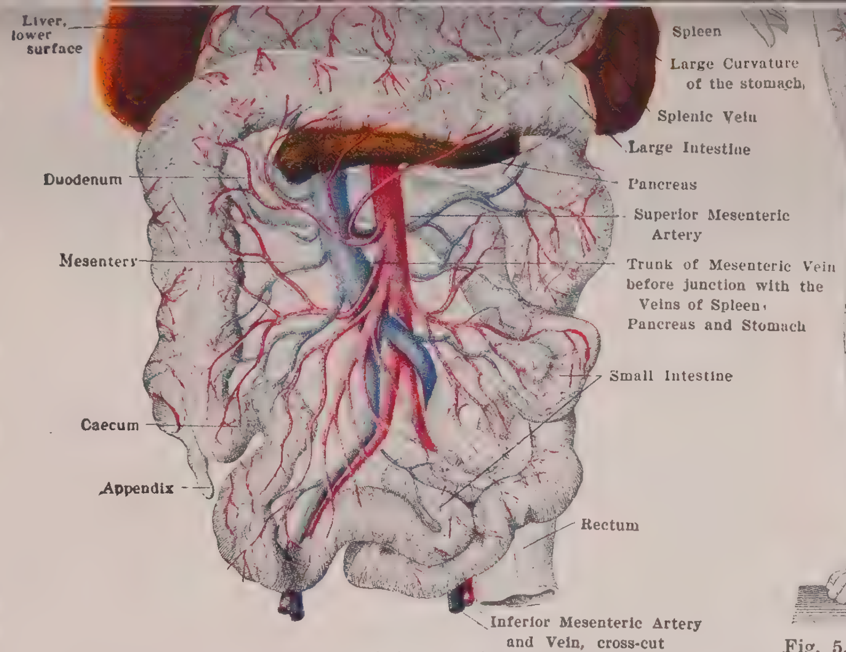

Fig. 4. Circulation of the Portal System.

(The Union of the veins of the stomach, intestines, spleen and pancreas with the trunk of the Portal Vein is covered by the stomach.)

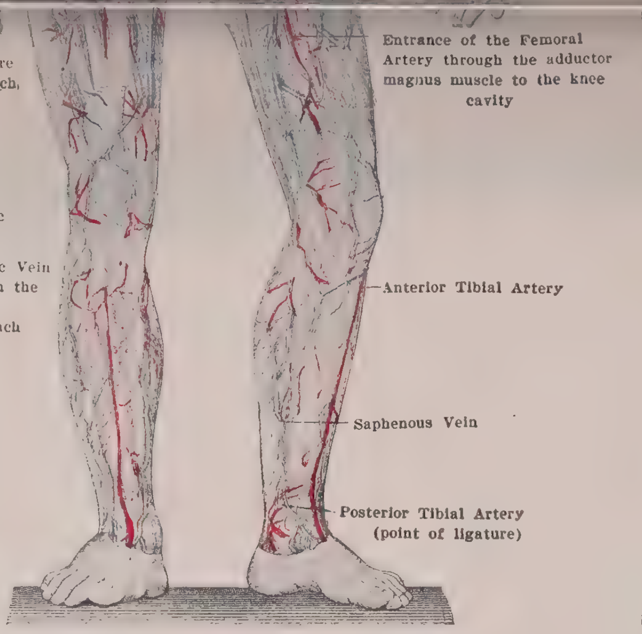

Fig. 5. Circulation of the Blood in the Body (large circulation)

(The Viscera of the Portal System, Fig. 4, have been removed from the abdominal cavity.)

The red lines indicate the Arteries, the blue lines the Veins

BLOODVESSELS OF THE HUMAN BODY

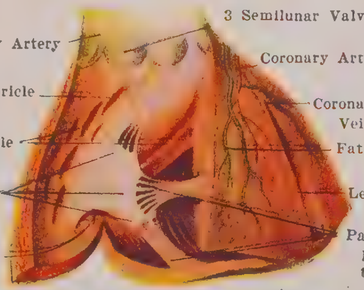

Fig. 1. The Heart.
(Both Ventricles are opened.)

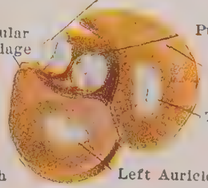

Fig. 2.
Auricles of the Heart.

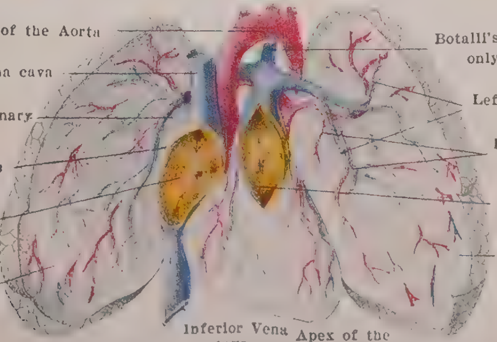

Fig. 3. Pulmonary Circulation (small circulation).

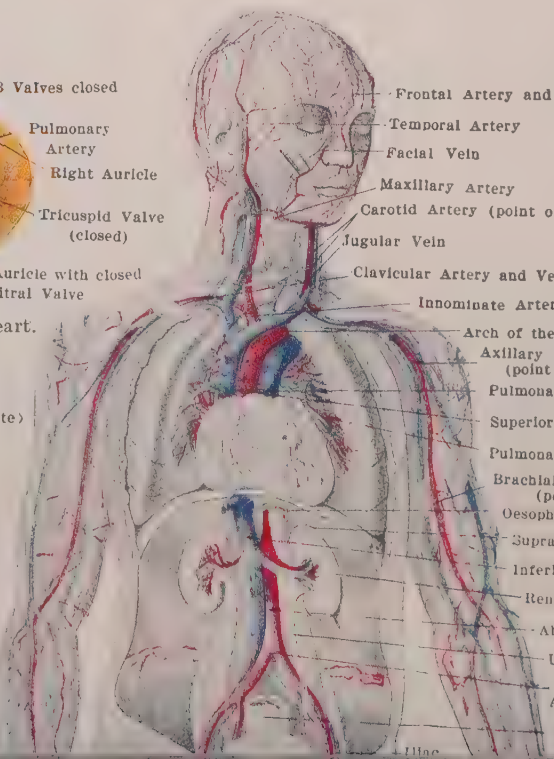

hue'less *a.* (היו'-לעס) אהן קאליר, אהן שאטירונג, בלאס.

hu'er *n.* (היו'-ער) א פישער וואס שטעהט אויף דער וואך און גיט א סיגנאל ווען עס קומט אן א סטאדע הערינג אדער אנדערע פיש וואס וואנדערען אין מאסען אין געוויסע צייטען פון יאהר.

huff *v., n. and a.* (האף) זיך אנצינדען פון כעס, ארויס פון די כלים; זיין קאפריזנע, זיך אנבלאזען; ווערען גרויס ביי זיך, שטאלץ אדער חוצפה'דיג; אנבלאזען, אויפבלאזען; בעהאנדלען גראב, מיט כעס אדער חוצפה'דיג; אין שאכמאט-שפיעל — צונעהמען א פיגור; אין דאמקעס-שפיעל — צונעהמען ביים געגנער א פעשקע אלס שטראף, ווען ער פערנאכלעסיגט צוצונעהמען יענעמס א פעשקע; אן אויסברוך פון צארן; דאס ווערען שטאלץ, חוצפה'דיג, קאפריזנע אדער שלעכט-געשטימט; אויפגעבלאזען, שטאלץ; צארנדיג, אין כעס; קאפריזנע.

huff and puff (האף ענד פאף) דונערען און שטורמען; גוואלדעווען און פילדערען.

huff'ily *adv.* (האפ'-אי-לי) שטאלץ; אנגעבלאזען, קאפריזנע; אין כעס, חוצפה'דיג.

huff'iness *n.* (האפ'-אי-נעס) אנגעבלאזענקייט, שטאלץ, חוצפה; צארן, שלעכטע שטימונג, קאפריזנעקייט.

huff'ingly *adv.* (האפ'-אינג-לי) ז. *huffily*.

huff'ish *a.* (האפ'-איש) ז. *huffy*.

huff'ishly *adv.* (האפ'-איש-לי) ז. *huffily*.

huff'ishness *n.* (האפ'-איש-נעס) ז. *huffiness*.

huff'y *a.* (האפ'-אי) אנגעבלאזען, שטאלץ, קאפריזנע, חוצפה'דיג, אין כעס.

hug *v. and n.* (האג) ליעגען נאהענט איינער צום צווייטען; שטארק ארומנעהמען; שטארק זיך האלטען אן עפעס; זיך ארומטראגען מיט עפעס; אומארמונג.

hug a belief' (האג ע בי-ליעף') האלטען זיך פעסט אין א גלויבען, שטארק גלויבען אין עפעס.

huge *a.* (היודזש) זעהר גרויס, אונגעהייער, ריעזיג.

huge'ly *adv.* (היודזש'-לי) אויף א גרויסען, אונגעהייערען, ריעזיגען שטייגער.

huge'ness *n.* (היודזש'-נעס) אונגעהייערע גרויסקייט, גוואלדיגע גרויס.

hug'ger *n.* (האג'-ער) איינער וואס נעהמט ארום אדער וואס אומארמט.

hug'ger-mug'ger *v., n. and a.* (האג'-ער-מאג'-ער) פערשטיקען עפעס; טהון עפעס אין געהיים; בעהעלטעניש, פערבארגענהייט; דאס האלטען אדער טהון עפעס אין געהיים; בעהאלטען, געהיים, כיטרע, הינטען-ארום; אהן ארדנונג, אהן טאלק.

hug in a sin (האג אין ע סין) זיין צוגעבונדען צו א תאוה.

hug one's self (האג הוואנז סעלף) אנקוועלען פון זיך אליין.

hug the land (האג טהי לענד) געהן ווי מעגליך נאהענט צום ברעג [ווענען א שיף].

hug the shore (האג טהי שאור) געהן ווי מעגליך נאהענט צום ברעג [ווענען א שיף].

Hu'guenot *n.* (היו'-גע-נאט) א הוגענאט [א פראטעסטאנט פון דער קאלוויניסטישער ריכטונג אין פראנקרייך אין זעכצעהנטען און זיעבצעהנטען יאהרהונדערט. די הוגענאטען זיינען זעהר שטארק פערפאלגט געווארען אין פראנקרייך. אין דער נאכט פון 24טען אויגוסט 1572 איז אין פאריז געמאכט געווארען א גרויסע שחיטה אויף די הוגענאטען וועלכע איז בעקאנט אין דער געשיכטע מיט דעם נאמען די בארטהאלאמעאוס-נאכט].

Hu'guenotism *n.* (היו'-גע-נאט-איזם) דער גלויבען און די פרינציפען פון די הוגענאטען. ז. *Huguenot*.

hulk *n. and v.* (האלק) דער קערפער פון א שיף [אהן די מאסטען, שטריק און די איבריגע אויסריכטונגען]; אן אלטע, אבגענוצטע שיף [הויפטזעכליך אין ענגלאנד א שיף פאר ארעסטאנטען]; עטוואס וואס איז שווער און אומגעלומפערט; א שווערער, גרויסער, אומגעלומפערטער מענש.

hul'king *a.* (האל'-קינג) שווער, גרויס, אומגעלומפערט.

hul'ky *a.* (האל'-קי) ז. *hulking*.

hull *n. and v.* (האל) די הילזע [די אויסערע בעדעקונג פון עפעס]; א שאלעכץ, א סטרוטשקע, א שויט [פון ארבעס אדער בעבלעך]; דער קערפער פון א שיף [אהן די שטריק-ווערק און מאסטען]; שיילען, לושטשען; דורכשיסען דעם קערפער פון א שיף.

hullabaloo' *n.* (האל-ע-בע-לוה') א געטומעל, א געשריי, א מהומה.

hull down (האל דאון) אזוי ווייט, אז מען זעהט נור ארויס די מאסטען [ווענען א שיף].

hulled bar'ley (האלד באר'-לי) גערשטען-גרויפען.

hull'er *n.* (האל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס שיילט אדער נעהמט אראב די שאלעכץ; א מאשין צו רייניגען באוועל-פלאנצען.

hull'er-gin *n.* (האל'-ער-דזשין) א מאשין צו רייניגען באוועל-פלאנצען.

hull'-gull *n.* (האל'-גאל) אזא קינדערשפיעל וואס בעשטעהט אין דעם וואס מען דארף טרעפען וויפיעל זאכען איינער האט אין דער פערמאכטער האנד.

hull'ing-machine' *n.* (האל'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס נעהמט אראב די שאלעכץ פון תבואה-קערנער; א גרויפען-מאשין.

hull'ing-mill *n.* (האל'-אינג-מיל) א גרויפען-מיהל.

hullo' *int.* (הא-לאו') ז. *hello*.

hull'y *a.* (האל'-אי) וואס איז בעדעקט מיט א שאלעכץ אדער שויט.

hum *v., n. and int.* (האם) זשומען, זשוזשען [ווי א ביען]; מורמלען; אונטערברומען; צעגערען אין ריידען, המ'קען; זיך זאאיקען, שטאמלען; אבנארען; א זשומען, א זשוזשען, א געמורמעל; בעטרוג, נארעריי; הם!

hu'man *a. and n.* (היו'-מען) מענשליך; א מענש.

hum and haw (האם ענד האה) מאכען איינווענדונגען; זיך זאאיקען; זיין אונענטשלאסען.

humane' *a.* (היו-מיין') מענשליך, גוטהארציג; הומאניטאר, וואס מאכט מענשליכער, בעסער [הויפטזעכליך ווענען דער שעהנער ליטעראטור, פילאלאגיע און קלאסישער ליטעראטור].

humane' lear'ning (היו-מיין' לויר'-נינג) הומאניטארע וויסענשאפטען; די קלאסישע [גריכישע און רוימישע] שפראכען און ליטעראטור. ז. *humane*.

humane'ly *adv.* (היו-מיינ'-לי) מיט מענשליכקייט, מיט גוטהארציגקייט, הומאניטאר.

humane'ness *n.* (היו-מיינ'-נעס) מענשליכקייט, גוטהארציגקייט.

hu'man-hear'tedness *n.* (היו'-מען-האר'-טעד-נעס) מענשליכקייט, גוטסקייט.

humanisa'tion *n.* (היו-מען-אי-זיי'-שאן) ז. *humanization*.

hu'manise *v.* (היו'-מען-איז) ז. *humanize*.

hu'maniser *n.* (היו'-מען-אי-זער) ז. *humanizer*.

hu'manism *n.* (היו'-מען-איזם) מענשליכקייט, הומאניטעט; הומאניזם, קלאסישע בילדונג און קולטור [צו ענדע פון 15טען יאהרהונדערט, ווען אין אייראפא האט צוריק אויפגעבליהט די קלאסישע בילדונג און קולטור].

hu'manist *n. and a.* (היו'-מען-איסט) א הומאניסט, איינער וואס שטודירט די קלאסישע [אלט-רוימישע און אלט-גריכישע ליטעראטור]; איינער וואס שטודירט די מענשליכע נאטור; הומאניסטיש.

humanis'tic *a.* (היו-מע-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו דער מענשהייט אדער מענשליכקייט; הומאניסטיש. ז. *humanism*.

humanis'tically *adv.* (היו-מע-ניס'-טי-קעל-אי) מיט מענשליכקייט, מיט גוטהערציגקייט; הומאניסטיש. ז. *humanism*.

humanita'rian *n. and a.* (היו-מען-אי-טיי'-רי-ען) א הומאניטאריער, א וואהלטהעטער, א פילאנטראפ; א קריסט וואס גלויבט ניט אין קריסטוס'עס געטליכער אבשטאמונג, אן אוניטאריער.

humanita'rianism *n.* (היו-מען-אי-טיי'-רי-ען-איזם) הומאניטארישע פרינציפען, מענשען-ליעבע; וואהלטהעטיגקייט, פילאנטראפיע; די לעהרע אז קריסטוס איז געווען א בשר-ודם און ניט גאט'ס זוהן.

human'ity *n.* (היו-מענ'-אי-טי) מענשליכקייט; מענשהייט; מענשען-ליעבע, הומאניטעט; דאס שטודירען די מענשליכע נאטור; דאס שטודירען די הומאניטארע ליטעראטור [די שעהנע ליטעראטור, די קלאסישע ליטעראטור, פילאלאגיע, גראמאטיק און רעטאריק].

humaniza'tion *n.* (היו-מען-אי-זיי'-שאן) פערמענשליכונג, פערעדלונג.

hu'manize *v.* (היו'-מען-איז) פערמענשליכען, פערפיינערען, פערעדלען; אויסגעעדעלט ווערען, מענשליכער ווערען.

hu'manized lymph (היו'-מען-איזד לימף) ז. *humanized vaccine*.

hu'manized vac'cine (היו'-מען-איזד וועק'-סין) פאקען-שטאף גענומען פון מענשליכע פאקען [ניט פון בהמות].

hu'manizer *n.* (היו'-מען-אי-זער) איינער וואס עדעלט אויס, בילדעט אויס, מאכט מענשליכער.

hu'mankind *n.* (היו'-מען-קאינד) די מענשהייט, דאס מענשען-געשלעכט.

hu'manly *adv.* (היו'-מען-לי) מענשליך; לויט מענשליכע בעגריפען, גלויבען, געוועהנהייטען א. ז. וו.

hu'manness *n.* (היו'-מען-נעס) מענשליכקייט, דאס זיין מענשליך.

hu'man race (היו'-מען רייס) דאס מענשען-געשלעכט.

hu'man skel'eton (היו'–מען סקעל'–ע–טאן) א סקעלעט פון א מענשען.

Humane' Soci'ety (היו–מיין' סא–סאי'–ע–טי) א צער־בעלי־חיים געזעלשאפט.

hu'man spe'cies (היו'–מען ספיע'–שיעז) דאס מענשליכע געשלעכט.

huma'tion *n.* (היו–מיי'–שאן) די בעערדיגונג, דאס ברייענגען צו קבורה.

hum a tune (האם ע טיון) אונטערברומען א ניגון.

hum'bird *n.* (האם'-בוירד) ז. ***humming-bird***.

hum'ble *a.* and *v.* (האמבל) נידריג; דעמיטהיג; עניוות'דיג; בעשיידען; פשוט, ניט וויכטיג; געהארכזאם, אונטערטעניג; ערנידריגען, דעמיטהיגען.

hum'ble-mouthed *a.* (האמ'בל–מאוטהט) בעשיידען, עניוות'דיג, ערנידריגט [אין רעדען].

hum'bleness *n.* (האמ'בל–נעס) נידריגקייט, דעמיטהיגקייט; עניוות; בעשיידענהייט; פשוט'קייט, ניט וויכטיגקייט; אונטערטעניגקייט, געהארכזאמקייט.

hum'ble-pie *n.* (האמ'בל–פאי) א געבעקס געמאכט מיט פלייש פון די אינגעווייד פון א הירש.

hum'ble-plant *n.* (האמ'בל–פלענט) די זינפלאנצע אדער די ריהר־מיך־ניט־אן־פלאנצע.

hum'bler *n.* (האמ'-בלער) אן ערנידריגער; איינער אדער עטוואס וואס ערנידריגט.

hum'bler clas'ses (האמ'-בלער קלעס'–עז) די אונטערשטע קלאסען פון פאלק.

hum'bles *n.* (האמבלז) די אינגעווייד פון א הירש.

hum'ble ser'vant (האמבל סויר'–וענט) אונטערטעניגסטער דיענער, געהארכזאמער דיענער [ווי עס ווערט אמאל געשריבען ביים שלוס פון א בריעף פאר דער אונטערשריפט].

hum'bling *n.* (האמ'-בלינג) ערנידריגונג; דאס רוישען, דאס זשומען, דאס מורמלען.

hum'blingly *adv.* (האמ'-בלינג-לי) מיט הכנעה, מיט אונטערטעניגקייט, מיט ערנידריגונג.

hum'bly *adv.* (האמ'-בלי) מיט עניוות, אהן שטאלץ, מיט ערנידריגונג, געהארכזאם, אונטערטעניג.

hum'bug *n.* and *v.* (האמ'-באג) א שווינדעל, א ליגען, א בעטרוג; א ליגנער, א שארלאטאן; בעשווינדלען, אבנארען, בעטריגען.

hum'buggery *n.* (האמ'-באג-ער-אי) שווינדעל, בעטרוג, פאלשקייט.

hum'drum *a.*, *n.* and *v.* (האמ'-דראם) איינארטיג, מיט איינעם און דעמזעלבען שטייגער; אהן שום פערענדערונגען; נודנע; א נודנער געשפרעך; נודנעקייט; איינארטיגקייט; פערבריינגען די צייט אויף א לאנגווייליגען שטייגער.

humecta'tion *n.* (היו-מעק-טיי'-שאן) די בעפייכטונג, די בענעצונג.

hu'mefy *v.* (היו'-מי-פאי) ווייך מאכען, פייכט מאכען.

hu'meral *a.* (היו'-מע-רעל) וואס געהערט צו דעם שולטער אדער צו דער פלייצע.

hu'merus *n.* (היו'-מע ראס) דער שולטער־ביין, דער פלייצע־ביין.

hum'hum *n.* (האמ'-האם) גראבער אינדישער לייווענד.

hu'mic *a.* (היו'-מיק) וואס בעקומט זיך פון הומוס אדער דאס־ערד. ז. ***humus***.

hu'mid *a.* (היו'-מיד) פייכט, נאס.

humid'ity *n.* (היו-מיד'-אי-טי) די פייכטקייט, נאסקייט; אין מעטעאראלאגיע — די גרוים פון פייכטקייט אין דער אטמאספערע.

hu'midness *n.* (היו'-מיד-נעס) פייכטקייט, נאסקייט.

hu'midor *n.* (היו'-מי-דאהר) אזא קעסטעל, אין וועלכען מען האלט ציגארען זיי זאלען ניט פערטריקענט ווערען.

humid'ostat *n.* (היו-מיד'-א-סטעט) אזא פארט־סיגאר, וועלכער ענטהאלט אין זיך א פייכטען מאטעריאל, כדי די ציגארען זאלען ניט פערטריקענט ווערען.

hu'mifuse *a.* (היו'-מי-פיום) אין באטאניק — וואס פערשפרייט זיך איבער'ן באדען; קריכענד [וועגען געוויסע פלאנצונגען].

humil'iate *v.* (היו-מיל'-אי-אייט) ערנידריגען; דעמיטהיגען.

humil'iating *a.* (היו-מיל'-אי-אייטינג) ערנידריגענד; דעמיטהיגענד.

humilia'tion *n.* (היו-מיל-אי-איי'-שאן) ערנידריגונג; דעמיטהיגונג.

humil'ity *n.* (היו-מיל'-אי-טי) די זעלבסט־ערנידריגונג, עניוות; אונטערגעווארפענקייט, געהארכזאמקייט.

hum'mel *v.* (האמ'-על) וועהען געשטען [אברייניגען די קערנער פון דער איינהילונג].

hum'mer *n.* (האמ'-ער) א זשומזשער, א זשוזשער, א מורמלער; איינער וואס שטייגט אריבער אלע אנדערע, ספעציעל אין שנעלקייט אדער פלינקקייט; א זשום־פויגעלע אדער קאליברי; אן ארט טעלעפאן־גלעקעל, וואס זשוזשעט אנשטאט קלינגען.

hum'ming *n.* and *a.* (האמ'-אינג) דאס זשוזשען, דאס זשומזשען, דאס מורמלען; וואס זשוזשעט, וואס מורמעלט.

hum'ming-bird *n.* (האמ'-אינג-בוירד) דאס זשום־פויגעלע [איינס פון דעם מין קליינינקע פויגעלעך, ווי די קאליברי א. ד. ג. וועלכע זשומען ווי פליגען דורך דער שנעלער בעוועגונג פון זייערע פליגלען].

Humming-bird

hum'mock *n.* (האמ'-אק) א בערגעל; נידריגע בערגלעך בעוואקסען מיט וואלד; קריהעס אדער אייז־בערגלעך, וואס הויבען זיך אויף איינע אויף די אנדערע.

hum'mocky *a.* (האמ'-אק-אי) פול מיט בערגלעך.

hum'mum *n.* (האמ'-אם) א טערקישע באד, א שוויץ־באד.

hu'mor *n.* and *v.* (היו'-מאר) פייכטקייט, נאסטקייט; דער פליסיגער שטאף פון א לעבעדיגען קערפער [ווי בלוט, גאל א. ד. ג.]; דאס געמיטה, די ארט פון פיהלונג; די שטימונג; א קאפריז, אן איינפאל; הומאר [די פעהיגקייט צו בעמערקען און איבערגעבען די לעכערליכע זייט פון עפעס]; שפאס, וויציגקייט; בעוויליגען, בעפרידיגען, טהאן א געפעליגקייט; נאכגעבען א קאפריז אדער תאוה; צופאסען; זיך ריכטען נאך עפעס.

hu'moral *a.* (היו'-מאר-על) וואס געהערט צו אדער נעהמט זיך פון די פליסיגקייטען אין קערפער.

hu'moralism *n.* (היו'-מאר-על-איזם) דאס בעלאנגען אדער דאס בעקומען זיך פון די פליסיגע שטאפען אין קערפער; די לעהרע, אז אלע קראנקהייטען נעהמען זיך פון א געוויסען צושטאנד פון די פליסיגע שטאפען אין קערפער.

hu'morism *n.* (היו'-מאר-איזם) אין מעדיצין — די טעאריע דאס א קראנקהייט ווערט פעראורזאכט דורך פערדארבענע פליסיגקייטען אין קערפער; די מאניערען, נייגונגען אדער פעהיגקייטען פון א הומאריסט.

hu'morist *n.* (היו'-מאר-איסט) א הומאריסט, א שפאס־טרייבער, א וויצלינג.

humoris'tic *a.* (היו-מאר-איס'-טיק) הומאריסטיש, וויציג.

hu'morless *a.* (היו'-מאר-לעס) אהן הומאר, אהן לעבעדיגקייט; לאנגווייליג.

hu'morous *a.* (היו'-מאר-אס) קאפריזנע, אייגענזיניג; שפאסיג, וויציג.

hu'morously *adv.* (היו'-מאר-אס-לי) אויף א הומאריסטישען שטייגער; אויף א וויציגער, שפאסיגער ארט.

hu'morousness *n.* (היו-מאר-אס-נעס) קאפריזנעקייט; פרעהליכקייט; שארפזיניגקייט, וויציגקייט; נייגונג צו טרייבען קאטאוועס.

hu'morsome *a.* (היו'-מאר-סאם) ז. ***humorous***.

hu'morsomely *adv.* (היו'-מאר-סאם-לי) ז. ***humorously***.

hu'mous *a.* (היו'-מאס) וואס איז שייך צו דאס־ערד אדער טשערנאזאם [א שווארצער, פעטער און פרוכטבארער ערד־באדען].

hump *n.* and *v.* (האמפ) א הויקער, א הארב; אויסבויגען דעם רוקען, מאכען א הארב; צונויפציהען זיך, איילען, מאכען שנעל; אנבלאזען זיך; אנשטרענגען זיך.

hump'back *n.* (האמפ'-בעק) ז. ***hunchback***.

hump'backed *a.* (האמפ'-בעקט) ז. ***hunchbacked***.

humped *a.* (האמפט) הארבאטע, הויקערדיג.

hump'-shoul'dered *a.* (האמפ'-שאול'-דערד) וואס האט הויכע אויסגעבויגענע אקסלען.

hump'ty-dump'ty *a.* and *n.* (האמפ'-טי-דאמפ'-טי) קורץ און ברייט; א קורצער און דיקער מענש; א פאנטאמימע, אין וועלכער עס שפיעלט א קורצער און דיקער מענש; א מין שנאפס.

hump'y *a.* (האמפ'-אי) פול מיט בערגלעך; הויקערדיג, הארבאטע; א שטיבעל, א ביידעל.

hu'mus *n.* (היו'-מאס) הומוס אדער דאס־ערד [א פרוכטבארער, פעטער, שווארצער ערד־באדען, וועלכער ענטהאלט אין זיך פיעל איבערגעפוילטע ארגאנישע שטאפען].

Hun *n.* (האן) אן אונגאר, איינער פון אונגארן; איינער פון די הונען [א קריגעריש, אזיאטיש פאלק, וואס האט אין 5טען יאהרהונדערט פערניכטעט און צושטערט מעהר ווי א העלפט פון דער רוימישער מלוכה].

hunch *n.* and *v.* (האנטש) א הארב, א

הויקער; א גרויס שטיק, א גרויסע המוציא; א שטויס מיט'ן עלענבויגען; שטויסען מיט'ן עלענבויגען; מאכען הארבאטע.

hunch'back *n.* (האנטש'-בעק) אן אויסגעבויגענער רוקען; א הארבאטער מענש, איינער מיט א הויקער; א מין וואל=פיש מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען.

hunch'backed *a.* (האנטש'-בעקט) הארבאטע, הויקערדיג.

hunch'y *a.* (האנ'-טשי) הויקערדיג, הארבאטע.

hun'dred *n. and a.* (האנ'-דרעד) הונדערט; א הונדערט, א מאה; אין מיטעלאלטערליכען ענגלאנד — די צענט=גראפשאפט אדער לאנד=בעצירק [אן אדמיניסטראטיווער בעצירק מיט א געריכט פאר ציווילע און קרימינעלע פערברעכענס].

hun'dred-court *n.* (האנ'-דרעד-קאורט) אין מיטעלאלטערליכען ענגלאנד — א בעצירקס=געריכט [א געריכט פון א צענט=גראפשאפט אדער לאנד=בעצירק פאר ציווילע און קרימינעלע פערברעכענס].

Hun'dred Days (*the*) (האנ'-דרעד דייז) "די הונדערט טעג" [פון נאפאלעאן דעם ערשטענס הערשונג זינט ער האט זיך צוריקגעקעהרט פון עלבא ביז זיין צווייטער נידערלאגע, פון דעם 20טען מערץ ביז דעם 28טען יוני, 1815].

hun'dreder *n.* (האנ'-דרעד-ער) אין מיטעלאלטערליכען ענגלאנד — אן איינוואהנער אדער גוטס=בעזיצער פון א צענט=גראפשאפט [ז. *hundred*]; איינער וועלכער קען זיין אויסגעקליבען אלס געריכטס=געשווארענער אין א בעצירקס=געריכט [ז. *hundred-court*]; דער מאגיסטראט פון א צענט=גראפשאפט.

hun'dredfold *n.* (האנ'-דרעד-פאולד) הונדערטפאך, הונדערט מאל אזוי פיעל.

hun'dredman *n.* (האנ'-דרעד-מען) אין מיטעלאלטערליכען ענגלאנד — דער מאגיסטראט פון א צענט=גראפשאפט אדער לאנד=בעצירק.

hun'dredth *n.* (האנ'-דרעדטה) דער הונדערטסטער; א הונדערט=חלק, א הונדערטטעל.

hun'dredweight *n.* (האנ'-דרעד-הווייט) א צענטנער [א געוויכט פון הונדערט פונט].

hung (האנג) געהאנגען, אויפגעהאנגען. ז. *hang*.

Hunga'rian *a. and n.* (האנ-גיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אונגארן; אן אונגאר; א מאדיאר; די אונגארישע שפראך.

hung beef (האנג ביעף) איינגעזאלצען פלייש, וואס איז געדעמפפט און געטריקענט.

hun'ger *n. and v.* (האנ'-גער) הונגער; א דורשט אדער א שטארקער פערלאנג נאך עפעס; הונגערען; דורשטען נאך עפעס, שטארק פערלאנגען.

hun'ger-bit *a.* (האנ'-גער-ביט) וואס ליידט הונגער, געפלאגט פון הונגער.

hun'ger-bit'ten *a.* (האנ'-גער-ביט'ן) ז. *hunger-bit*.

hun'ger-cure *n.* (האנ'-גער-קיור) דאס היילען א קראנקהייט דורך זעהר א שטרענגער דיעטע [דורך אבהאלטען זיך פון עסען].

hun'gered *a.* (האנ'-גערד) פערהונגערט, אויסגעהונגערט.

hun'gerer *n.* (האנ'-גער-ער) איינער וואס הונגערט; איינער וואס דורשט שטארק נאך עפעס, איינער וואס האט א שטארקען פערלאנג נאך עפעס.

hun'ger-grass *n.* (האנ'-גער-גרעס) אזא גראז מיט בינטלעך בליהונג וואס זיינען עהנליך צו א פוקסען=עק ז. *foxtail*.

hun'ger-rot *n.* (האנ'-גער-ראט) א קראנקהייט ביי שעפסען פון שלעכטער פאשע אדער פיטערונג.

hun'ger-starved *a.* (האנ'-גער-סטארווד) פערהונגערט, אויסגעמארעט פון הונגער.

hun'ger strike (האנ'-גער-סטראיק) א שטרייק פון ארעסטאנטען אין א טורמע, וועלכער בעשטעהט אין ענטזאגען זיך פון עסען און פרייוויליגען הונגער.

hun'gerworm *n.* (האנ'-גער-הווארם) א שטענדיגער הונגער; א שטארקער אפעטיט וואס קען קיינמאל ניט געשטילט ווערען.

hung ju'ry (האנג דזשו'-רי) א יורי אדער געריכטס=געשווארענע, וועלכע קענען ניט ארויסטראגען קיין געריכטס=אורטייל צוליעב איין מיטגליעד, וועלכער מאכט שטערונגען צוליעב אונעהרליכע אדער פערזענליכע צוועקען.

hun'grily *adv.* (האנ'-גרי-לי) אויף א זשעדנעם, הונגעריגען אדער גיעריגען אופן.

hun'gry *a.* (האנ'-גרי) הונגעריג; וואס האט א שטארקען חשק צו עפעס; ארעם; אונפרוכטבאר.

hun'gry e'vil (האנ'-גרי אי'וול) אן אונגעוועהנליכער אפעטיט צום עסען ביי פערד.

hun'gry ta'ble (האנ'-גרי טייבל) אן ארעמער מאהלצייט.

hunk *n. and a.* (האנק) 1. א גרויס שטיק; 2. א פערשלומפערטע פרוי; 3. אויסגעצייכענט, פארטרעפליך.
1. Give the beggar a hunk of bread.

Hun'ker *n.* (האנ'-קער) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א קאנזערוואטאר, איינער, וועלכער דערלאזט ניט קיין נייע איינפיהרונגען און רעפארמען.

hun'kerism *n.* (האנ'-קער-איזם) קאנסערוואטיזם; א פיינדליכע האלטונג צו יעדען פראגרעס און פארטשריט.

hunks *n.* (האנקס) א קמצן, א קארגער מענש.

hun'ky *a.* (האנ'-קי) אויסגעצייכענט, פארטרעפליך.

hun'ky-do'ry *a.* (האנ'-קי-דאו'-רי) ז. *hunky*.

hunt *v. and n.* (האנט) פיהרען יאגד; יאגען, פערפאלגען, נאכיאגען, נאכשפירען; זוכען, נאכזוכען; א יאגד; פערפאלגונג, נאכשפירונג, נאכזוכונג, זוכונג; א מחנה יאגד=הינד; א יאגד=געזעלשאפט; די געגענד, וואו מען פיהרט יאגד מיט הינד.

hunt at force (האנט עט פאורס) העצען די הינד אויף דער חיה [ביי יאגד] אנשטאט זי צו שיסען.

hunt change (האנט טשיינדזש) נאכפאלגען נאך אן אנדערע, נייער שפור [ווענען יאגד=הינד].

hunt coun'ter (האנט קאונ'-טער) נאכשפירען אדער פערפאלגען אויף א פאלשער שפור.

hunt down (האנט דאון) דערגרייכען און כאפען אדער טויטען [אויף יאגד]; פערפאלגען, רודף'ען ביז צום לעצטען.

hun'ter *n.* (האנ'-טער) א יעגער; א יאגדהונד, א שפיר=הונד; א יאגד=פערד; א זוכער; אזא גרויסער קוקוק=פויגעל [אין יאמאיקא]; א יאגד=שפין אדער וואלף=שפין [אזא שפין וואס יאגט זיך נאך אינזעקטען אנשטאט צו ווארטען ביז זיי וועלען אריינפאלען אין זיין שפינוועב].

Hun'ter's screw (האנ'-טערז סקרוה) די האנטערס=שרויף אדער די דיפערענציאל=שרויף [א שרויף דורך וועלכער עס געהט אין מיטען דורך א צווייטע שרויף. די מעלה פון דיעזער שרויף איז, וואס זי שרויפט זעהר שטארק און רעגולירט גוט, ניט האבענדיג אזא געדיכטען שרויפען=גאנג ווי ביי אן איינפאכער שרויף].

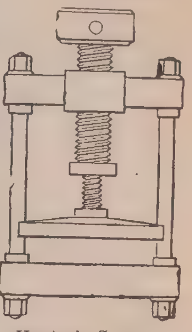
Hunter's Screw

hun'ting *n.* (האנ'-טינג) יאגד, דאס יאגען, דאס נאכיאגען, דאס זוכען.

hun'ting-bag *n.* (האנ'-טינג-בעג) א יאגד=טאש.

hun'ting-box *n.* (האנ'-טינג-באקס) א יעגער=שטיבעל.

hun'ting-coat *n.* (האנ'-טינג-קאוט) א יאגד=ראק.

hun'ting-cog *n.* (האנ'-טינג-קאג) דער איבריגער צאהן אין איינעם פון צוויי צאהן=רעדער, כדי אין זייערע בעוועגונגען זאלען זיך ניט צוזאמענטרעפען אלע מאל איינע און דיעזעלביגע צייהנער.

hun'ting-ground *n.* (האנ'-טינג-גראונד) א יאגד=פלאץ.

hun'ting-horn *n.* (האנ'-טינג-הארן) א יאגד=הארן.

hun'ting-jug *n.* (האנ'-טינג-דזשאג) א קרוג מיט רעליעפע בילדער פון יאגד, יעגער, יאגד=הינד א. ד. ג.

hun'ting-leop'ard *n.* (האנ'-טינג-לעפ'-ארד) דער יאגד=לעמפערט [א לעמפערט, וועלכער איז געלערענט צו פאנגען אנטילאפען].

hun'ting-shirt *n.* (האנ'-טינג-שוירט) א יעגער=בלוזע.

hun'ting-song *n.* (האנ'-טינג-סאנג) א יעגער=ליעד.

hun'ting-sword *n.* (האנ'-טינג-סאורד) א יעגער=שווערד [אזא שווערד וואס יעגערס בענוצען ענדגילטיג צו דער'הרג'ענען א געשאסענע חיה].

hun'ting the slip'per (האנ'-טינג טהי סליפ'-ער) פאנטאפעל=יאגד [א געוויסע שפיעל, וואו מען בעהאלט א שוך און איינער מיט פערבונדענע אויגען דארף איהם געפינען].

hun'ting-tide *r.* (האנ'-טינג-טאיד) דער יאגד=סעזאן, די צייט פון יאגד.

hunt out (האנט אוט) אויסשפירען, אויספארשען, אויסזוכען.

hunt'ress *n.* (האנט'-רעס) א יעגערין.

hunts'man *n.* (האנטס'-מען) א יעגער, א יעגער=יונג.

hunts'manship *n.* (האנטס'-מען-שיפ) יעגעריי, יעגער=קונסט.

hunt's'-up *n.* (האנטס'-אפ) עטוואס וואס וועקט אויף; א רוף צו ערוואכען.

hunt the squir'rel (האנט טיה סקהוואר'-על) א קינדער=שפיעל אין יאגעניש [דער וואס ווערט אנגעריהרט מיט דער האנד יאגט נאך דעם אנריהרער ביז ער כאפט איהם און דער געכאפטער מוז

דאַן פערנעהמען דעם פּלאַץ פון דעם נאַכיאַגער].

hunt up (האַנט אַפּ) אויסזוכען, סטאַרען זיך אויסצוגעפינען.

1. **Hunt up** my cousin when you are in Chicago. 2. I shall **hunt up** material for my speech.

hur'dle *n. and v.* (הויר'דל) אַ ראַהם אָדער ווענטעל געפלאָכטען פון ריטער אָדער שטעקענס; אַ מין שליטען אָדער געפלאַכטענער קאַרב, אין וועלכען מען פלעגט אַמאָל פיהרען פעראורטיילטע פערברעכער צום עשאַפאָט; אין פעסטונגען — די בינטלעך צווייגען, מיט וועלכע מען פילט אָן אַ גראָבען; אַ געפלאַכטענער פּאַרקאַן אַרום אַ פעלד אָדער גאָרטען; אַ וואַנד פון געפלאַכטענע צווייגען ביים ברעג פון אַ טייך, כדי דאָס וואַסער זאָל ניט אונטערשווענקען די ערד;

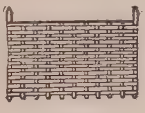
Hurdle

אין וועט-לויף — אַ מין ווענטעל אָדער קינסטליכער באַריער, וועלכען דער לויפער דאַרף אַריבערשפּרינגען; אַ מין אייזערנע אָדער הילצערנע ראַהם, אויף וועלכער מען ציהט אָן געוואָלטע וואָליק, כדי אויסצוואַוואָלקען עס און מאַכען אַ הוט; מאַכען אַ צאַם אָדער בעדעקען מיט געפלאָכטענע צווייגען אָדער שטעקענס; אין וועט-לויף — אַריבערשפּרינגען אַ קינסטליכען באַריער אָדער געפלאַכטען ווענטעל.

hur'dle-race *n.* (הויר'דל-רייס) אַ וועט-לויף, אין וועלכען דער לויפער דאַרף אַריבערשפּרינגען איבער באַריערען אָדער ווענטלעך.

hurds *n.* (הוירדז) פּאַקולע, די פּסולת פון קאַנאַפּליעס [פּענקע, האַנף].

hur'dy-gur'dy *n.* (הויר'-די-גויר'-די) אַן אַלטפרענקישער מוזיקאַלישער אינסטרומענט עהנליך צו אַ גיטאַרע מיט פיער אָדער מעהר סטרונעס, וועלכע ווערען בעריהרט און לאָזען אַרויס טענער דורך אַ רעדעל וואָס ווערט געדרעהט מיט דער לינקער האַנד.

Hurdy-gurdy

hurl *v. and n.* (הוירל) וואַרפען מיט קראַפט, שליידערען; אַנידערוואַרפען, שטירצען; אויסשרייען, אַנפאַלען מיט אַ געשריי; שנעל בעוועגען זיך, לויפען; פליהען ווי אַ פייל פון בויגען; שפּיעלען אין שליידערען אַ באָל; וואַרפען עפּעס אויף איינעם; דאָס שליידערען, דאָס וואַרפען; דאָס לויפען פון וואַסער; דאָס לויפען באַרג-אַראָב; אַ ווענטעל אָדער אַן אַנדער זאַך געפלאָכטען פון ריטער אָדער שטעקענס.

hurl'bone *n.* (הוירל'-באָון) דער קניעביין ביי אַ פערד.

hur'ling *n.* (הויר'-לינג) אַ מין באָלשפּיעל.

hur'ly-bur'ly *n.* (הויר'-לי-בויר'-לי) אַ געטומעל, אַ סומאַטאָכע, אַ גערויש.

hurra' *int. and v.* (הוה-רא') ז. *hurrah*

hurrah' *int. and v.* (הוה-רא') הורא! שרייען הורא.

hur'ricane *n.* (האָר'-אי-קיין) אַ שטורעםווינד, אַ ציקלאָן.

hur'ried *a.* (האָר'-איד) איילינג, איבעראיילט; געטהאָן אין איילעניש.

hur'riedly *adv.* (האָר'-איד-לי) אין איילעניש.

hur'riedness *n.* (האָר'-איד-נעס) איילעניש.

hur'rier *n.* (האָר'-אי-ער) איינער וואָס איילט; איינער וואָס טרייבט אונטער.

hur'ry *v. and n.* (האָר'-אי) איילען, אונטערטרייבען; צווינגען אָדער ווירקען אויף איינעם צו טהאָן אַ שלעכטע אָדער נאַרישע זאַך; שטופּען [אַ וועגעל] אין אַ קויהלען-שאַכטע; בעוועגען אָדער טהאָן עפּעס אין איילעניש; דאָס זיין אין איילעניש; דאָס מאַכען עפּעס שנעל; איילעניש, אויפגערעגטקייט, אונרוהיגקייט.

hur'ry away' (האָר'-אי ע-הוויי') שנעל אַוועקפיהרען, שנעל אַוועקגעהן.

hur'rygraph *n.* (האָר'-אי-גרעף) אַ בריעף אָדער אַן אַנדער שריפט וואָס איז געשריבען אין גרויס איילעניש.

hur'ry-scur'ry *adv.* (האָר'-אי-סקאָר'-אי) אין איילעניש, אין אונאָרדנונג; צורודערטערהייד.

hur'ry-skur'ry *adv.* (האָר'-אי-סקאָר'-אי) ז. *hurry-scurry*

hurt *v. and n.* (הוירט) קאַליעטשען, פערוואונדען, פעראורזאַכען וועהטאָג; שעדיגען, בעליידיגען; פערשאַפען עגמת נפש; טהאָן שאַדען; אַ פערלעצונג, אַ בעליידיגונג, אַ וואונד, אַ שאַדען, אַ היזק.

hurt at (הוירט עט) געקרענקט דורך אָדער צוליעב עפּעס.

hur'ter *n.* (הויר'-טער) איינער וואָס פערשאַפט וועהטאָג אָדער שאַדען; איינער וואָס פערשאַפט עגמת נפש.

hurt'ful *a.* (הוירט'-פול) שעדליך, פערדערבליך; וואָס רופט אַרויס אַ וועהטאָג; וואָס פערשאַפט עגמת נפש.

hurt'fully *adv.* (הוירט'-פול-אי) אויף אַ שעדליכען אָדער פערדערבליכען אופן.

hurt'fulness *n.* (הוירט'-פול-נעס) שעדליכקייט, פערדערבליכקייט.

hur'tle *v.* (הויר'טל) בעוועגען מיט קראַפט, שטויסען; געשווינד אַרומדרעהען; בעוועגען זיך מיט קראַפט; זיך געשווינד אַרומדרעהען.

hur'tleberry *n.* (הויר'טל-בער-אי) אַ מין שוואַרצע אָדער טונקעל-בלויע יאַגדע. ז. *huckleberry*

hurt'less *a.* (הוירט'-לעס) אונשעדליך; אונבעשעדיגט, אונבעריהרט.

hurt'lessly *adv.* (הוירט'-לעס-לי) אויף אַן אונשעדליכען אָדער אונבעשעדיגטען אופן.

hus'band *n. and v.* (האַז'-בענד) אַ מאַן [פון אַ ווייב]; אַ שפּאָרזאַמער ווירטה אָדער פערוואַלטער; זיין איינער'ס מאַן; געבען איינער אַ מאַן; עקאָנאָמיזירען, זיין אַ גוטער ווירטה.

hus'bandage *n.* (האַז'-בענ-דערזש) געצאָהלט פאַר שיפס-פערוואַלטונג.

hus'bandhood *n.* (האַז'-בענד-הוד) דאָס זיין אַ פערהייראַטער מאַן.

hus'bandless *a.* (האַז'-בענד-לעס) אָהן אַ מאַן.

hus'bandly *a.* (האַז'-בענד-לי) מעשה ווירטה, ווי אַ גוטער מאַן.

hus'bandman *n.* (האַז'-בענד-מען) אַן אַקערס-מאַן, אַ לאַנד-ווירטה, אַ פּויער.

hus'bandry *n.* (האַז'-בענד-רי) אַקערבוי, לאַנדבוי.

hush *int., n., v. and a.* (האַש) סט! שטיל! שטילקייט; שווייגען, זיין שטיל; מאַכען שווייגען, שטיל מאַכען; בערוהיגען; שטיל, רוהיג.

hush'aby *int. and a.* (האַש'-ע-באַי) שטיל! אַי-לו-לו-לו! וואָס שטילט איין, וואָס לולעט איין.

hush'-mon'ey *n.* (האַש'-מאַנ'-אי) שווייג-געלד, לאַ-יחרץ-געלד.

hush up (האַש אַפּ) פערשטיקען, פערדעקען, מאַכען אַ שווייג.

husk *n. and v.* (האַסק) אַ מעקענע; אַ שאָלעכץ, אַ הילז, אַ לושקע; אַ שויט, אַ סטרוטשקע; דער קליינער געפלעקטער הונד-פיש; אַראָבנעהמען דעם שאָלעכץ; אויסשיילען, אויסלושטשען.

husked *a.* (האַסקט) וואָס איז בעדעקט מיט אַ שאָלעכץ; וואָס איז אין אַ שויט.

hus'ker *n.* (האַס'-קער) איינער וואָס שיילט אויס אָדער לושטשעט אויס קוקורוזע אָדער מאַאיס; אַ מאַשין צום רייניגען קוקורוזע אָדער מאַאיס.

hus'kily *adv.* (האַס'-קי-לי) הייזעריג, טרוקען.

hus'kiness *n.* (האַס'-קי-נעס) הייזעריגקייט, טרוקענקייט [פון דער שטימע].

hus'king *n.* (האַס'-קינג) דאָס אויסשיילען אָדער אויסלושטשען קוקורוזע [טערקישע ווייץ]; אַ פערזאַמלונג פון פריינד און בעקאַנטע צו העלפען אויסשיילען קוקורוזע אָדער מאַאיס ביי וועלכער עס ווערט געמאַכט אַ הוליאַנקע.

hus'king-bee *n.* (האַס'-קינג-ביע) אַ פערזאַמלונג פון פריינד און בעקאַנטע צו העלפען אויסשיילען אָדער אויסלושטשען קקורוזע אָדער מאַאיס ביי וועלכער עס ווערט געמאַכט אַ הוליאַנקע.

hus'ky *a. and n.* (האַס'-קי) פול מיט שאָלעכץ אָדער מעקענע; פּראָסט, וואָס האָט וועניג ווערטה; הייזעריג, טרוקען אין האַלז; שטאַרק און גרויס; אַ שטאַרקער גרויסער יונג; אַ האַראַפּאַסניק; אַן עסקימאָס; די עסקימאָסישע שפּראַך; אַזאַ זאָרט הונד וואָס ווערט בענוצט צום שלעפען שליטענס אין די קאַלטע געגענדען.

hussar' *n.* (האַ-זאַר') אַ הוזאַר [אַ רייט-סאָלדאַט פון אַ געוויסער קאַוואַלעריע-אַבטיילונג וואָס צייכענט זיך מיט געפּוצטע בונטע אוניפאָרמס].

hus'sif *n.* (האַז'-איף) אַ הויז-פרוי; אַ הויז-ווירטין; אַ נעה-קעסטעל [אַ קעסטעלע וואו מען האַלט נעה-געצייג].

Hus'site *n.* (האַס'-איט) אַ הוסיט, אַן אַנהענגער פון יאָהאַן הוס, דער רעפאָרמער פון דער קאַטוילישער רעליגיאָן, וועלכען מען האָט פערברענט אין יאָהר 1415.

hus'sy *n.* (האַז'-אי) אַ צולאָזען מיידעל; אַן אויסגעלאַסענע פרוי; אַ נעה-קעסטעל [אַ קעסטעלע וואו מען האַלט נעה-געצייג].

hus'ting *n.* (האַס'-טינג) ז. *hustings*

hus'tings *n.* (האַס'-טינגז) 1. אַ וואָהל-ביהנע [אַ ביהנע פון וועלכער מען האַלט וואָהל-רעדען]; 2. אַ קאָנפערענץ, אַ בעראַטונגס-פערזאַמלונג; 3. אַ שטאָדט-געריכט.

1. All the cabinet ministers appeared on the **hustings**.

hus'tle *v.* (האַסל) צוזאַמענוואַרפען אָהן אַן אָרדנונג; שטופּען, דרענגען, שטויסען; איילען, האַסטיג בעוועגען אָדער טהאָן; האָרעווען, אַרויסווייזען ענערגיע.

hus'tler *n.* (האס'-לער) א הארעפאסניק; אן ענערגיי׳שער ארבייטזאמער מענ׳ש.
Mr. A— can easily get a position, because he is a hustler.

hut *n. and v.* (האט) אביידעל, א בודקע; א געצעלט; א באראק; הילצערנע באראקען וועלכע ווערען געבויט פאר סאלדאטען וואס געפינען זיך אין פעלד=לאגער; בעזעצען אין א באראק; זיך בעזעצען אין א באראק אדער א ביידעל.

hutch *n. and v.* (האטש) א קעסטעל; א קאסטען; א קאפער; א נידריג וועגעל וואס ווערט בענוצט ארויסצופיהרען קויהלען פון א קויהלען=גרוב; א בעקער'ס קנעט=קאסטען; א שטייג אין וועלכער מען האלט קליינע חיה'לעך, ווי קראליקעס א. ד. ג.; אוועקלעגען אין א קעסטעל.

hux *v.* (האקס) פאנגען פיש מיט האַ=טש׳עקעס אנגעבונדען צו פענכערס.

hux'ter *n.* (האק'-סטער) א קליין=הענדלער. ז. ***huckster***

huzza' *int. and v.* (הא-זא') הורא! אויפנעהמען מיט א הורא=געשריי; ארויס=לאזען א הורא=געשריי.

huzzah' *int. and v.* (הא-זא') ז. ***huzza***

hy'acinth *n.* (האי'-ע-סינטה) די היאצינטע [אזא גארטען=פלאנצע, וואס וואקסט אזוי ווי ציבעלעס, מיט גלאָקען=פערמיגע בלומען]; דער היאצינט [אזא עדעלשטיין פון רויט=ליכען קאליר]. ז. איל. "*Gems*"

Hyacinth

hyacin'thian *a.* (האי-ע-סינ'-טהי-ען) ז. ***hyacinthine***

hyacin'thine *a.* (האי-ע-סינ'-טהין) וואס איז געמאכט אדער וואס בעשטעהט פון היאצינט; וואס האט דעם קאליר ווי די היאצינטע אדער וואס האט אזא ריח; זעהר שעהן אדער אנציהענד. ז. ***hyacinth***

Hyacin'thus *n.* (האי-ע-סינ'-טהאס) די היאצינטען=פלאנצען. ז. ***hyacinth***

Hy'ades *n.* (האי'-ע-דיז) אין אסטראנאמיע — די היאדען [א גרופע פון זיבען שטערען]; אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די היאדען [די נימפען, וועלכע האבען געהאדעוועט באקכוס'ען און זיינען פערוואנדעלט געווארען אין שטערען].

Hy'ads *n.* (האי'-עדז) ז. ***Hyades***

hyæ'na *n.* (האי-אי'-נא) ז. ***hyena***

Hya'lea *n.* (האי-איי'-לי-א) א מין מאַלוסקעלען וואס האבען פליגעל=עהנליכע בעוועגונגס=גליעדער [געפינען זיך אין אטלאנטישען און מיטעללענדישען ים].

Hyalea

hyales'cence *n.* (האי-ע-לעס' ענס) דאס זיין דורכזיכטבאר אדער גלאז=ארטיג; דאס ווערען ווי גלאז; גלאזיגקייט.

hyales'cent *a.* (האי-ע-לעס'-ענט) וואס זעהט אויס ווי גלאז; וואס ווערט ווי גלאז; גלאז=ארטיג; דורכזיכטיג.

hy'aline *a. and n.* (האי'-ע-לין) גלאז=ארטיג, קריסטאל=ארטיג, דורכזיכטיג; עהנליך צו גלאז; וואס בעשטעהט פון גלאז; א גלעזערנער אדער דורכזיכטיגער שטאף.

hy'alithe *n.* (האי'-ע-ליטה) אזא זארט שטארק, דונקעל גלאז.

hyalog'raphy *n.* (האי-ע-לאג'-רע-פי) די קונסט פון שרייבען אדער גראווירען אויף גלאז.

hy'aloid *a. and n.* (האי'-ע-לאיד) גלאז=ארטיג; ווי גלאז; דורכזיכטיג; די גלאז=ארטיגע הויט פון אויג.

hyaloidi'tis *n.* (האי-ע-לאי-דאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער גלאז=הויט אדער קריסטאל פון אויג.

hy'brid *n. and a.* (האי'-בריד) א חיה אדער פלאנצע וואס שטאמט ארויס פון געמישטע מינים; עטוואס וואס שטאמט אב פון געמישטע קוועלען [ווי א ווארט צוזאמענגעשטעלט פון עלעמענטען פון צוויי שפראכען]; וואס קומט ארויס פון געמישטע עלטערען; וואס שטאמט אב פון געמישטע קוועלען [ווי א ווארט וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון עלעמענטען פון צוויי שפראכען].

hy'bridisable *a.* (האי'-ברי-דאי-זעבל) ז. ***hybridizable***

hybridisa'tion *n.* (האי-ברי-די-זיי'-שאן) ז. ***hybridization***

hy'bridise *v.* (האי'-ברי-דאיז) ז. ***hybridize***

hy'bridism *n.* (האי'-ברי-דיזם) דאס אבשטאמען פון געמישטע מינים; דאס צוזאמענפארען חיות און פלאנצען פון געמישטע מינים; דאס בילדען א ווארט פון טיילען וואס שטאמען פון צוויי אדער מעהר שפראכען.

hybrid'ity *n.* (האי-בריד'-אי-טי) דאס אבשטאמען פון געמישטע מינים; דאס זיין אן אבשטאם פון געמישטע מינים.

hy'bridizable *a.* (האי'-ברי-דאי-זעבל) וואס קען ארויסקומען אלס אן אבשטאמונג פון געמישטער פארונג; וואס קען ארויס=ברייגען אן אבשטאמונג פון געמישטער פארונג.

hybridiza'tion *n.* (האי-ברי-די-זיי'-שאן) דאס צוזאמענפארען געמישטע מינים [חיות אדער פלאנצען] צו בעקומען א געמישטע אבשטאמונג.

hy'bridize *v.* (האי'-ברי-דאיז) צונויפ=פארען פערשיעדענע מינים [חיות אדער פלאנצען] אום צו בעקומען א געמישטע אבשטאמונג; שאפען א ווארט אלס אן אבשטאם פון צוויי שפראכען.

hy'bridizer *n.* (האי'-ברי-דאי-זער) איינער וואס פארט געמישטע מינים [חיות אדער פלאנצען] צו בעקומען א געמישטע אבשטאמונג.

hy'datid *n.* (האי'-דע-טיד) א וואסער=בלאז; דער בלאז=פערמיגער צושטאנד פון דער לארווא פון א באנד=ווארים.

hydatid'iform *a.* (האי-דע-טיד'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א וואסער=בלאז.

hydat'iform *a.* (האי-דעט'-אי-פארם) ז. ***hydatidiform***

hy'datis *n.* (האי'-דע-טיס) ז. ***hydatid***

hy'datoid *a.* (האי'-דע-טאיד) וואסערדיג, עהנליך צו וואסער; וואס איז עהנליך צו דער פליסיגקייט וואס פילט אויס דאס אויג.

Hy'dra *n.* (האי'-דרא) אין דער אלטער אסטראנאמיע — א שטערען=גרופע, וואס האט דעם אויסזעהן פון א וואסער=שלאנג; א מין טייך=פאליפען [ז. איל.].

Hydra

hy'dra *n.* (האי'-דרא) א הידרע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א שלאנג אדער דראכען מיט 9 קעפ וואס ווען מען פלעגט איהר אבהאקען איין קאפ, פלעגען אויף דער שטעלע אויסוואקסען צוויי נייע, אויסער ווען מען האט די וואונד אויסגע=ברענט. איינע פון די 12 גבורות פון דעם העלד הערקולעס איז געווען, וואס ער האט דיעזען דראכען גע'הרג'ט]; א צרה, וועלכע ווערט אלץ גרעסער און שטארקער, וואס מעהר מען שטרענגט זיך אן פון איהר פטור צו ווערען; א וואסער=שלאנג; א זארט טייך=פאליפ; אזא ספיריטוס=טערמאמעטער.

hy'dragogue *n.* (האי'-דרע-גאג) א שטארקער אבפיהר=מיטעל אבצוטרייבען וואסער וואס האט זיך וואו עס איז אנגע=קליבען אין קערפער.

hy'dra-head'ed *a.* (האי'-דרא-העד'-עד) פיעל=קעפיג; וואס איז שווער אויס=צוראטען; וואס וואקסט אימער פון דאס ניי ארויס.

Hydran'gea *n.* (האי-דרענ'-רזשי-א) די הארטענזיע [א מין אמעריקאנישע און אזיאטישע פלאנצען מיט שעהנע פערשיע=דען=פארביגע בליהונגען].

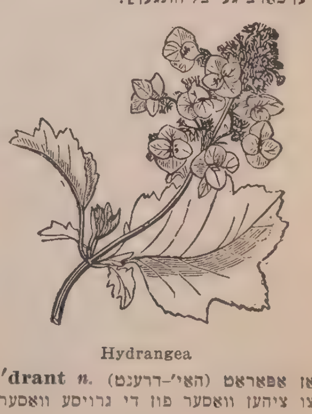
Hydrangea

hy'drant *n.* (האי'-דרענט) אן אפאראט צו ציהען וואסער פון די גרויסע וואסער=לייטונגס=רעהרען, וואס ציהען זיך אין א

גאס אונטער דער ערד [ווערט בענוצט מייסטענס פון פייער-לעשער בעת א שריפה].

hydrar'gyrate *a.* (האי-דראר'-דזשי-רייט) וואס איז שייך צו קוועקזילבער.

hydrargyri'asis *n.* (האי-דראר-דזשי-ראי'-ע-סיס) קוועקזילבער-פערגיפטונג.

hydrargyr'ic *a.* (האי-דראר-דזשיר'-איק) , וואס איז שייך צו קוועקזילבער; וואס איז פון קוועקזילבער.

hydrar'gyrum *n.* (האי-דראר'-דזשי-ראם) קוועקזילבער [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

hydrarthro'sis *n.* (האי-דראר-טהראו'-סיס) די אנזאמלונג פון פליסיגקייט אדער פלום אין א געלענק.

hy'drate *n. and v.* (האי'-דרייט) א היד-ראט [א כעמישע פערבינדונג פון וואסער מיט אן אנדער שטאף]; פערבינדען מיט וואסער; בילדען א הידראט.

hydra'tion *n.* (האי-דריי'-שאן) דאס פערבינדען מיט וואסער; דאס דורכנעצען מיט וואסער.

hydrau'lic *a.* (האי-דראה'-ליק) הידראו-ליש, וואס איז שייך צו וואסער וואס גע-פינט זיך אין בעוועגונג אדער צו דער קראפט וועלכע ווערט ביי דיעזער בעווע-גונג ענטוויקעלט; וואס איז שייך צו הי-דראוליק. ז. *hydraulics*.

hydrau'lical *a.* (האי-דראה'-לי-קעל) ז. *hydraulic*.

hydrau'lically *adv.* (האי-דראה'-ליק-על-אי) מיט הידראולישער קראפט. ז. *hydraulics*.

hydrau'lic cement' (האי-דראה'-ליק סי-מענט') א געווייסער זארט וואפנע וואס ווערט גיך פערהארטעוועט אין וואסער.

hydrau'lic en'gine (האי-דראה'-ליק ענ'-דזשין) א הידראולישע מאשין, א וואס-סער-מאשין [א מאשין וועלכע ווערט בע-טריבען דורך דעם דרוק פון וואסער].

hydrau'lic engineer'ing (האי-דראה'-ליק ענ-דזשי-ניר'-אינג) וואסער-בוי אינזשיניער-קונסט [דער טייל פון דער אינזשיניער-וויסענשאפט וואס בעשעפ-טיגט זיך מיט וואסער-בוי, ווי וואסער-טורבינען, וואסער-מיהלען א. ד. ג.].

hydrauli'cian *n.* (האי-דראה-ליש'-ען) ז. *hydraulist*.

hydrau'lic jack (האי-דראה'-ליק דזשעק) א הידראולישע הויב-מאשין [אזא מאשין צו הויבען משא דורך דעם דרוק פון א פליסיגקייט].

hydrau'lic lime (האי-דראה'-ליק לאים) הידראולישער קאלך אדער וואפנע [אזא זארט וואפנע וואס ווערט הארט אין וואס-סער].

hydrau'lic mor'tar (האי-דראה'-ליק מאהר'-טאר) ז. *hydraulic cement*.

hydrau'lic mo'tor (האי-דראה'-ליק מאו'-טאר) א הידראולישער מאטאר [א מאטאר וואס ווערט בעטריבען דורך וואס-סער-קראפט].

hydrau'licon *n.* (האי-דראה'-לי-קאן) ז. *hydraulic organ*.

hydrau'lic or'gan (האי-דראה'-ליק אר'-גאן) אן ארגעל וועלכער שפיעלט דורך דעם דרוק פון וואסער.

hydrau'lic pow'er (האי-דראה'-ליק פאו'-ער) די וואסער-דרוק-קראפט.

hydrau'lic press (האי-דראה'-ליק פרעס) א הידראולישע פרעס [א פרעס וואס דיענט צו מאכען זעהר א שטארקען דרוק און ווערט בעטריבען דורך דעם דרוק פון וועלכער עס איז פליסיגקייט].

hydrau'lic ram (האי-דראה'-ליק רעם) אזא אויטאמאטישע וואסער-פומפ צום שפריצען וואסער אין דער הויך, וועלכע ווערט בעטריבען דורך דעם דרוק פון א וואסער-זייל.

hydrau'lics *n.* (האי-דראה'-ליקס) הידראוליק, דער טייל פון אינזשיניער-ווי-סענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער בעוועגונג פון פליסיגקייטען, די פיזיקאלי-שע געזעצען דורך וועלכע דיעזע בעווע-גונג ווערט רעגולירט און זייער אנווענדונג אין דער טעכניק פון וואסער-בוי, ווי וואס-סער-טורבינען, שיפען, פומפען א. ד. ג.

hydrau'list *n.* (האי-דראה'-ליסט) א קענער אין הידראוליק. ז. *hydraulics*.

hydre'mia *n.* (האי-דרי'-מי-א) א וואס-סערדיגער צושטאנד פון דעם בלוט; דאס האבען צופיעל וואסער אין בלוט.

hy'driad *n.* (האי'-דרי-עד) אין מיטאלא-גיע — א וואסער-נימפע.

hy'dric *a.* (האי'-דריק) וואס איז פער-פערבונדען מיט אדער ענטהאלט וואסער-שטאף.

hy'drid *n.* (האי'-דריד) א שטאף וואס בעשטעהט פון וואסער-שטאף וועלכער איז פערבונדען מיט אן אנדער כעמישען עלע-מענט; א טייך-פאליפ.

hy'dride *n.* (האי'-דרייד) א שטאף וואס בעשטעהט פון וואסער-שטאף, וועלכער איז פערבונדען מיט אן אנדער כעמישען עלע-מענט.

hy'driodate *n.* (האי'-דרי-א-דייט) א זאלץ פון הידרא-יאד-זויערע. ז. *hydriodic acid*.

hydriod'ic *a.* (האי-דרי-אד'-איק) וואס איז פראדוצירט פון א פערבינדונג פון וואסער-שטאף און יאד.

hydriod'ic ac'id (האי-דרי-אד'-איק עס'-איד) א קאלירלאזער גאז מיט א שטיקענדען גערוך, וואס בילדעט זיך פון דער פערבינדונג פון וואסער-שטאף מיט יאד.

hydrobro'mate *n.* (האי-דרא-בראו'-מייט) א זאלץ וואס בילדעט זיך פון הידרא-בראם-זויערע. ז. *hydrobromic acid*.

hydrobro'mic *a.* (האי-דרא-בראו'-מיק) וואס בעשטעהט פון וואסער-שטאף און בראם.

hydrobro'mic ac'id (האי-דרא-בראו'-מיק עס'-איד) א זויערע וועלכע ווערט גע-מאכט פון א פעראייניגונג פון פאספאר, בראם און וואסער. דיעזע זויערע ערשיינט אין דער פארם פון א קאלירלאזען גאז מיט א שטיקענדען גערוך.

hydrocar'bon *n.* (האי-דרא-קאר'-באן) קויהלען-וואסער-שטאף [א כעמישע פער-בינדונג פון קויהלען-שטאף און וואסער-שטאף].

hydrocarbona'ceous *a.* (האי-דרא-קאר-בא-ניי'-שיאס) וואס איז שייך צו אדער ענטהאלט קויהלען-וואסער-שטאף.

hydrocarbon'ic *a.* (האי-דרא-קאר-באנ'-איק) וואס האט די נאטור אדער וואס איז שייך צו קויהלען-וואסער-שטאף.

hydrocar'bonous *a.* (האי-דרא-קאר'-בא-נאס) ז. *hydrocarbonic*.

hydrocar'dia *n.* (האי-דרא-קאר'-די-א) אן אנזאמלונג פון א וואסער-פליסיגקייט אין דעם זעקעל אין וועלכען דאס הארץ ליעגט.

hy'drocele *n.* (האי'-דרא-סיל) א וואס-סער-ברוך [אן אנזאמלונג פון א וואסער-דיגער פליסיגקייט אין אייער-בייטעל].

hydrocephal'ic *a.* (האי-דרא-סי-פעל'-איק) וואס איז שייך צו קאפ-וואסערזוכט. ז. *hydrocephalus*.

hydroceph'aloid *a.* (האי-דרא-סעפ'-ע-לאיד) וואס איז עהנליך צו קאפ-וואסער-זוכט [אן אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין קאפ].

hydroceph'alous *a.* (האי-דרא-סעפ'-ע-לאס) ז. *hydrocephaloid*.

hydroceph'alus *n.* (האי-דרא-סעפ'-ע-לאס) קאפ-וואסערזוכט [אן אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין קאפ].

hydrochlo'rate *n.* (האי-דרא-קלאו'-רייט) זאלץ-זויער-זאלץ, הידרא-כלאר זוי-ער-זאלץ [א כעמישער זאלץ וואס בע-שטעהט פון א פערבינדונג פון וואסער-שטאף מיט כלאר].

hydrochlo'ric *a.* (האי-דרא-קלאו'-ריק) וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון וואס-סער-שטאף מיט כלאר; זאלץ-זויער.

hydrochlo'ric ac'id (האי-דרא-קלאו'-ריק עס'-איד) הידרא-כלאר זויערע, זאלץ-זויערע [א כעמישע פערבינדונג פון וואס-סער-שטאף מיט כלאר וועלכע שטעלט פאר א קאלירלאזען גאז מיט א שטיקענדען גערוך און א זויערען געשמאק].

hydrocyan'ic *a.* (האי-דרא-סאי-ענ'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס בע-שטעהט פון א פערבינדונג פון וואסער-שטאף און ציאן.

hydrocyan'ic ac'id (האי-דרא-סאי-ענ'-איק עס'-איד) ציאן-זויערע אדער בלוי-זויערע [א קאלירלאזע, שטארק גיפ-טיגע פליסיגקייט, וועלכע בעשטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון וואסער-שטאף מיט ציאן].

hydrocy'anide *n.* (האי-דרא-סאי'-ע-ניד) ציאן-זויער-זאלץ אדער בלוי-זויער-זאלץ.

hydrodynam'ic *a.* (האי-דרא-דאי-נעמ'-איק) וואס איז שייך צו הידראדינא-מיק; וואס איז שייך צו וואסער-קראפט.

hydrodynam'ical *a.* (האי-דרא-דאי-נעמ'-אי-קעל) ז. *hydrodynamic*.

hydrodynam'ics *n.* (האי-דרא-דאי-נעמ'-איקס) הידראדינאמיק, וואסער-קראפט-לעהרע, אדער די לעהרע פון וואס-סער-בעוועגונג.

hydrodynamom'eter *n.* (האי-דרא-דאי-נע-מאמ'-ע-טער) א הידראדינאמאמע-טער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דרוק און די בעוועגונגס-געשווינדקייט פון וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען].

hy'dro-elec'tric *a.* (האי'-דראו-אי-לעק'-טריק) וואס איז ענטשטאנען פון אדער איז שייך צו עלעקטריציטעט וואס איז פראדוצירט געווארען דורך דער אנ-ווענדונג פון א שטארקען דאמפף-דרוק.

hy'dro-elec'tric machine' (האי-דראו-אי-לעק'-טריק מע-שין') א הידרא-עלעקטרישע מאשין [א מאשין צום פרא-דוצירען עלעקטריציטעט דורך א שטארקען דאמפף-דרוק. די עלעקטריציטעט ווערט גע-שאפען דורך דעם וואס א שטארקער דאמפף-שטראם ווערט געטריבען אויף א מעטאלענעם בערשטעל וואס איז פערבונ-דען מיט אן איזאלירטען מעטאל-קוגעל. די רייבונג פון דאמפף-שטראם אן דאס מעטאל-בערשטעל שאפט די עלעקטריצי-טעט, וועלכע זאמעלט זיך ביסלעכווייז אן אין דעם איזאלירטען מעטאל-קוגעל].

hydrofluor'ic *a.* (האי-דרא-פלו-אר'-

איק) וואס בעשטעהט פון וואסער=שטאף און פלואר.

hydrofluor'ic ac'id (האי-דרא-פלו-אר'-איק עס'-איד) פלואר=וואסער=שטאף=זויערע [א זויערע וועלכע ווערט ערהאלטען פון פלואר=שפאט און שוועפעל=זויערע. דיעזע זויערע האט א שטיקענדען גערוך און א שטארקע נייגונג זיך צו פעראייניגען מיט וואסער. זי ווערט בענוצט ביי גלאז=גראווירונג].

hy'drogen *n.* (האי'-דרא-דזשען) וואסער=שטאף [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

hy'drogenate *v.* (האי'-דרא-דזשענ-אייט) פעראייניגען מיט וואסער=שטאף.

hydrogena'tion *n.* (האי-דרא-דזשענ-איי'-שאן) דאס פערבינדען מיט וואסער=שטאף; דאס זיין פערבונדען מיט וואסער=שטאף.

hydrogenif'erous *a.* (האי-דרא-דזשע-ניפ'-ע-ראי') וואס ענטהאלט אדער גיט ארויס וואסער=שטאף.

hy'drogenise *v.* (האי'-דרא-דזשענ-איז) ז. *hydrogenize*

hy'drogenize *v.* (האי'-דרא-דזשענ-איז) פערבינדען מיט וואסער=שטאף; בילדען א וואסער=שטאף=פערבינדונג.

hydrog'enous *a.* (האי-דראדזש'-ע-נאס) וואס ענטהאלט אדער אנבעלאנגט צו וואסער=שטאף; וואס איז געבילדעט אדער געשאפען דורך וואסער.

hydrogeol'ogy *n.* (האי-דראו-דזשי-אל'-א-דזשי) הידראגעאלאגיע, דער טייל פון געאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די וואסערען, וועלכע געפינען זיך אונטער דער אויבערפלעכע פון דער ערד.

hydrog'nosy *n.* (האי-דראג'-נא-סי) אן אבהאנדלונג אדער בעשרייבונג פון די וואסערען אויף דער ערד.

hydrog'rapher *n.* (האי-דראג'-רע-פער) א הידראגראף, א וואסער=בעשרייבער, א צייכנער פון זעע=קארטען; א קענער אין הידראגראפיע. ז. *hydrography*

hydrograph'ic *a.* (האי-דרא-גרעפ'-איק) הידראגראפיש; וואס איז שייך צו הידראגראפיע. ז. *hydrography*

hydrograph'ical *a.* (האי-דרא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *hydrographic*

hydrog'raphy *n.* (האי-דראג'-רע-פי) הידראגראפיע, די בעשרייבונג פון ימים, טייכען און אנדערע וואסערען, מיט בעזונדערע אנגאבען וועגען זייערע נוצען פאר שיף=פערקעהר.

hy'droid *a.* (האי'-דראיד) וואס לעבט אין וואסער; וואס איז עהנליך צו א הידרא [א וואסער=שלאנג].

hydrokinet'ic *a.* (האי-דרא-קי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער בעוועגונג פון פליסיגקייטען און דער קראפט וואס ענטשטעהט דורך דיעזער בעוועגונג.

hydrokinet'ical *a.* (האי-דרא-קי-נעט'-איק-על) ז. *hydrokinetic*

hydrokinet'ics *n.* (האי-דרא-קי-נעט'-איקס) די וויסענשאפט וועלכע פערנעהמט זיך מיט דער בעוועגונג פון פליסיגקייטען.

hydrolog'ic *a.* (האי-דרא-לאדזש'-איק) הידראלאגיש, וואס איז שייך צו הידראלאגיע. ז. *hydrology*

hydrolog'ical *a.* (האי-דרא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *hydrologic*

hydrol'ogist *n.* (האי-דראל'-א-דזשיסט) א קענער אין הידראלאגיע. ז. *hydrology*

hydrol'ogy *n.* (האי דראל'-א-דזשי) הידראלאגיע, די לעהרע וועגען וואסער [ווי די אייגענשאפטען, פיזיקאלישע געזעצען, פערשפרייטונג איבער דער ערד א. ז. וו.].

hy'dromancy *n.* (האי'-דרא-מענ-סי) נביאות אדער כשוף דורך וואסער.

hydroma'nia *n.* (האי-דרא-מיי'-ני-א) א זארט מרה=שחורה, וועלכע פיהרט דעם ליידענדען צו זעלבסטמארד דורך דערטרינקען זיך.

hydromechan'ics *n.* (האי-דראו-מי-קענ'-איקס) הידרא=מעכאניק [די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער נאטור פון פליסיגקייטען, ווען זיי זיינען אין בעוועגונג אדער רוה].

hy'dromel *n.* (האי'-דרא-מעל) האניג=וואסער, מעד.

hydromet'allurgy *n.* (האי-דרא-מעט'-על-אויר-דזשי) הידרא=מעטאלורגיע, דאס בעהאנדלען ערץ [רויהע מעטאלען] דורך געוויסע כעמישע פליסיגקייטען.

hydrome'teor *n.* (האי-דרא-מי'-טי-אר) אן אטמאספערישע ערשיינונג וואס הענגט אב פון וואסער=אויסדאמפפונג [ווי רעגען, שנעע, האגעל א. ד. ג.].

hydrometeorol'ogy *n.* (האי-דרא-מי-טי-א-ראל'-א-דזשי) הידראמעטעאראלאגיע, דער טייל פון מעטעאראלאגיע [וועטער=לעהרע] וואס פערנעהמט זיך מיט די וואסער=ערשיינונגען אין דער אטמאספערע [ווי וואלקענס, רעגען, שנעע, האגעל א. ד. ג.].

hydrom'eter *n.* (האי-דראמ'-ע-טער) א הידראמעטער, אן אינסטרומענט צום מעסטען די ספעציפישע שווערקייט און געדיכטקייט פון פליסיגקייטען, איבערהויפט פון וואסער; אן אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינדקייט פון א וואסער=שטראם.

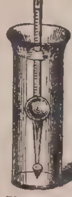

Hydrometer

hydromet'ric *a.* (האי-דרא-מעט'-ריק) הידראמעטריש, וואס איז שייך צו א הידראמעטער. ז. *hydrometer*

hydromet'ric pen'dulum (האי-דרא-מעט' ריק פענ'-דיו-לאם) דער הידראמעטרישער פערפענדיקעל [אן אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינדקייט פון א וואסער=שטראם].

hydromet'rograph *n.* (האי-דרא-מעט'-רא-גרעף) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאסע פון וואסער וואס פליסט ארויס פון א רעהר אין א בעשטימטער צייט.

hydrom'etry *n.* (האי-דראמ'-ע-טרי) הידראמעטריע, די קונסט צו מעסטען די ספעציפישע שווערקייט, געדיכטקייט און געשווינדקייט פון פליסיגקייטען.

hy'dropath *n.* (האי'-דרא-פעטה) ז. *hydropathist*

hydropath'ic *a.* (האי-דרא-פעטה'-איק) הידראפאטיש; וואס איז שייך צו הידראפאטיע אדער צו דער וואסער=הייל=מעטאדע.

hydropath'ical *a.* (האי-דרא-פעטה'-איק-על) ז. *hydropathic*

hydrop'athist *n.* (האי-דראפ'-ע-טהיסט) א הידראפאט [איינער וואס ווענדעט אן די וואסער=הייל=מעטאדע]. ז. *hydropathy*

hydrop'athy *n.* (האי-דראפ' ע-טהי) הידראפאטיע אדער וואסער=הייל=מעטאדע [די מעטאדע פון היילען קראנקהייטען דורך דער בענוצונג פון וואסער, ווי בעדער, אומשלעגע, אברייבונגען, א. ד. ג.].

hy'drophane *n.* (האי'-דרא-פיין) דער הידראפאן [א מין אפאל=שטיין וואס ווערט דורכזיכטיג דורך איינטונקען אין וואסער].

hydroph'anous *a.* (האי-דראפ'-ע-נאס) דורכזיכטיג געמאכט דורך איינטונקען אין וואסער.

hy'drophid *n.* (האי'-דרא-פיד) א וואסער=שלאנג.

hy'drophobe *n.* (האי'-דרא-פאוב) איינער וואס ליידעט פון הידראפאביע. ז. *hydrophobia*

hydropho'bia *n.* (האי-דרא-פאו'-בי-א) הידראפאביע אדער וואסער=פורכט [א קראנקהייט וואס קומט פון א ביס פון א מישוגע'נעם הונד. איינע פון די וויכטיגסטע סמנים איהרע איז די מורא פאר וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען און דאס ניט קענען זיי אראבשלינגען].

hydropho'biac *n.* (האי-דרא-פאו'-בי-עק) איינער וואס איז קראנק אויף הידראפאביע. ז. *hydrophobia*

hydropho'bic *a.* (האי-דרא-פאו'-ביק) הידראפאביש, וואס ליידט פון הידראפאביע. ז. *hydrophobia*

hy'drophoby *n.* (האי'-דרא-פאו-בי) ז. *hydrophobia*

hy'drophore *n.* (האי'-דרא-פאור) א הידראפאר [אן אינסטרומענט ארויסצוציהען וואסער פון וועלכער עס איז טיעפקייט].

hydrophthal'mia *n.* (האי-דראפ-טהעל'-מי-א) אויגען=וואסערזוכט [אן אויגען=קראנקהייט וואס בעשטעהט אין דער פערמעהרונג פון דער פליסיגקייט, מיט וועלכער דאס אויג איז אנגעפילט].

hy'drophyte *n.* (האי'-דרא-פאיט) א וואסער=פלאנצונג.

hydrop'ic *a.* and *n.* (האי-דראפ'-איק) וואסערזיכטיג, קראנק אויף וואסערזוכט; א מעדיצין צום היילען וואסערזוכט; א פערזאן וואס איז קראנק אויף וואסערזוכט. ז. *dropsy*

hydrop'ical *a.* (האי-דראפ'-אי-קעל) וואסערזיכטיג, קראנק אויף וואסערזוכט.

hydrop'ically *adv.* (האי-דראפ'-אי-קעל-אי) אויף א וואסערזיכטיגען אופן.

hy'droplane *n.* (האי'-דרא-פליין) אזא רודער ביי אן אונטער=וואסער שיפעל.

hydropneumat'ic *a.* (האי-דרא-ניו-מעט'-איק) וואס איז פראדוצירט געווארען דורך דער פעראייניגטער מיטווירקונג פון וואסער און לופט.

hy'drops *n.* (האי'-דראפס) ז. *dropsy*

hydrop'sia *n.* (האי-דראפ'-סי-א) ז. *dropsy*

hy'dropsy *n.* (האי'-דראפ-סי) ז. *dropsy*

hy'droscope *n.* (האי'-דרא-סקאופ) א הידראסקאפ, אזא אינסטרומענט אבצופראבירען אויב עס געפינט זיך פייכטקייט אין דער לופט; אזא וואסער=זייגער.

hy'drostat *n.* (האי'-דרא-סטעט) א הידראסטאט, אזא אפאראט צו פערהיטען עקספלאזיאנען פון דאמפף=קעסעל; אן עלעקטרישער מיטעל צו ענטדעקען אויב עס געפינט זיך וואסער ערגעץ.

hydrostat'ic *a.* (האי-דרא-סטעט'-איק) הידראסטאטיש; וואס איז שייך צו די פרינציפען וועגען דעם גלייכגעוויכטס=צושטאנד פון וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען.

hydrostat'ical *a.* (האי-דרא-סטעט'-אי-קעל) ז. *hydrostatic*

hydrostat'ic press (האי-דרא-סטעט'-איק פרעס) ז. *hydraulic press*

hydrostat'ics *n.* (האי-דרא-סטעט'-איקס) הידראסטאטיק, די לעהרע וועגען דעם דרוק און גלייכגעוויכטס-צושטאנד פון וואסער און אנדערע פליסיגקייטען.

hydrosul'phuret *n.* (האי-דרא-סאל'-פיו-רעט) אין כעמיע — א שוועפעל-פער-בינדונג.

hydrotherapeu'tics *n.* (האי-דרא-טהער-ע-פיו'-טיקס) וואסער-הייל-מעטאדע [די בענוצונג פון וואסער אלס הייל-מי-טעל].

hydrother'mal *a.* (האי-דרא-טהויר'-מעל) וואס איז ענטשטאנען דורך דער קראפט פון אנגעווארעמטען אדער הייסען וואסער; וואס איז שייך צו דער ווירקונג פון הייסען וואסער.

hydrotho'rax *n.* (האי-דרא-טהאו'-רעקס) ברוסט-קאסטען וואסערזוכט. ז. *dropsy*

hy'drous *a.* (האי'-דראס) וואסערדיג, וואס ענטהאלט וואסער; וואס ענטהאלט וואסער-שטאף.

hydrox'id *n.* (האי-דראק'-סיד) א כע-מישע פערבינדונג וואס ענטהאלט הידראק-סיל [א פערבינדונג פון איין אטאם וואסער-שטאף און איין אטאם זויער-שטאף].

hydrox'ide *n.* (האי-דראק'-סיד) ז. *hydroxid*

hydrox'yl *n.* (האי-דראק'-סיל) הידראק-סיל [א כעמישע פערבינדונג וואס בע-שטעהט פון איין אטאם וואסער-שטאף און איין אטאם זויער-שטאף און ערשיינט אין אלקאהאלען, זויערען און אין פיעלע כע-מישע ארגאנישע פערבינדונגען].

Hydrozo'a *n.* (האי-דרא-זאו'-א) די הידראזאען [א נידריגער מין ווייכע אדער זשעלע-ארטיגע וואסער-בעשעפענישען, וועל-כע געפינען זיך הויפטזעכליך אין ים].

hydrozo'al *a.* (האי-דרא-זאו'-על) וואס איז שייך צו די הידראזאען. ז. *Hydrozoa*

hydrozo'an *a. and n.* (האי-דרא-זאו'-ען) וואס איז שייך צו די הידראזאען; א בעשעפעניש פון דעם מין הידראזאען. ז. *Hydrozoa*

Hy'drus *n.* (האי'-דראס) א מין וואסער-שלאנגען; א געוויסע גרופע שטערען אין דרום'דיגען האלב-קוגעל פון דער ערד.

hy'en *n.* (האי'-ען) ז. *hyena*

hye'na *n.* (האי-אי'-נא) [אזא היענע] די היענע ווילדע נאכט-חיה, וואס ערנעהרט זיך מיט נבלות און ריהעט פאנאנדער קברים].

Striped Hyena

hye'na-dog *n.* (האי-אי'-נא-דאג) דער ווילדער אפריקאנישער געפלעקטער הונד אדער יעגער-הונד.

hyen'ic *a.* (האי-ען'-איק) ווי א היענא. ז. *hyena*

hy'etal *a.* (האי'-ע-טעל) וואס אנבע-לאנגט צו רעגען אדער רעגען-פאל; רעגענ-דיג.

hy'etograph *n.* (האי'-ע-טא-גרעף) די רעגען-קארטע [וואס ציינט דעם דורכשניט-ליכען רעגען-פאל אויף דער ערד אדער אין א געוויסער געגענד].

hyetograph'ic *a.* (האי-ע-טא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער רעגען-צוטיי-לונג איבער דעם ערד-קוגעל אדער צו דעם טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בעשעפ-טיגט זיך מיט אונטערזוכונגען וועגען דעם דורכשניטליכען רעגען-פאל אויף דער ערד אדער אין פערשיעדענע געגענדען.

hyetograph'ical *a.* (האי-ע-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *hyetographic*

hyetograph'ic map (האי-ע-טא-גרעפ'-איק מעפ) ז. *hyetograph*

hyetog'raphy *n.* (האי-ע-טאג'-רע-פי) דער טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בע-שעפטיגט זיך מיט אונטערזוכונגען וועגען דעם רעגען-פאל און וועגען זיין צוטיילונג איבער'ן ערד-קוגעל.

hyetolog'ical *a.* (האי-ע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דעם טייל פי'ן מעטעאראלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך בייַ רעגענס.

hyetol'ogy *n.* (האי-ע-טאל'-א-דזשי) רעגען-קונדע, די וויסענשאפט וועגען רע-גען, דער טייל פון מעטעאראלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט רעגענס.

hyetomet'rograph *n.* (האי-ע-טא-מעט'-רא-גרעף) אן אינסטרומענט אויטא-מאטיש צו פערצייכנען ווען און וויפיעל רעגען עס איז געפאלען.

Hyge'ia *n.* (האי-דזשי'-א) היגיעא [די געטין פון גע-זונדהייט, אין דער גריכישער מיטא-לאגיע].

Hygeia

hyge'ian *a.* (האי-דזשי'-ען) היגיע-ניש, וואס איז שייך צו געזונד-הייט.

hy'gieist *n.* (האי'-דזשי-איסט) א קע-נער אין היגיענע [געזונדהייטס-לעה-רע].

hy'giene *n.* (האי'-דזשי-אין) היגיע-נע, געזונדהייטס-לעהרע.

hygien'ic *a.* (האי-דזשי-ען'-איק) הי-גיעניש, וואס איז שייך צו היגיענע [געזונדהייטס-לעהרע].

hygien'ically *adv.* (האי-דזשי-ען'-אי-קעל-אי) היגיעניש, לויט די פאר-שריפטען פון היגיענע [געזונדהייטס-לעהרע].

hygien'ics *n.* (האי-דזשי-ען'-איקס) הי-גיענע [געזונדהייטס-לעהרע].

hy'gienism *n.* (האי'-דזשי-ען-איזם) ז. *hygienics*

hy'gienist *n.* (האי'-דזשי-ען-איסט) א קענער אין היגיענע [געזונדהייטס-לעה-רע].

hy'grodeik *n.* (האי'-גרא-דאיק) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די פייכטקייט אין דער לופט.

hy'grograph *n.* (האי'-גרא-גרעף) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט אויטא-מאטיש די ענדערונגען אין דער לופט-פייכטקייט.

hygrom'eter *n.* (האי-גראמ'-ע-טער) א היגראמעטער, אן אינסטרומענט צום מעסטען די פייכט-קייט אין דער לופט.

Hygrometer

hygromet'ric *a.* (האי-גרא-מעט'-ריק) היגראמעט-ריש, וואס איז שייך צו היגראמעט-ריע [דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפ-טיגט זיך מיט פייכטקייט און הויפטזעכליך מיט דער פייכטקייט אין דער לופט]; וואס איז שייך צו אדער איז אבהענגיג פון דער לופט-פייכטקייט; וואס זויגט אין זיך איין פייכטקייט.

hygromet'rical *a.* (האי-גרא-מעט'-רי-קעל) ז. *hygrometric*

hygrom'etry *n.* (האי-גראמ'-ע-טרי) היגראמעטריע, דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט פייכטקייט אין שטא-פען און הויפטזעכליך אין דער לופט, די קונסט צו מעסטען די לופט-פייכטקייט.

hy'groscope *n.* (האי'-גרא-סקאופ) א היגראסקאפ [אן אינסטרו-מענט צו בעשטימען אויב פייכטקייט געפינט זיך אין דער לופט].

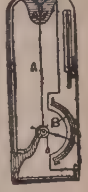

Hygroscope

hygroscop'ic *a.* (האי-גרא-סקאפ'-איק) היגראסקאפיש, וואס איז שייך צו א היגרא-סקאפ [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די אנוועזענהייט פון פייכטקייט אין דער לופט]; וואס זויגט אין זיך איין פייכטקייט; עמפפינד-ליך צו פייכטקייט, פערוואר-זאכט פון פייכטקייט, וואס ווערט איינגעשרומפען אדער אויפגע-שוואלען פון פייכטקייט אדער טרוקענ-קייט [וועגען פלאנצען].

hygroscop'ical *a.* (האי-גרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *hygroscopic*

hygroscopic'ity *n.* (האי-גרא-סקא-פיס'-אי-טי) דאס זיין היגראסקאפיש, דאס קענען אין זיך איינזויגען פייכט-קייט [וועגען פלאנצען].

hygrostat'ics *n.* (האי-גרא-סטעט'-איקס) די וויסענשאפט אדער די קונסט פון מעסטען די גרויס אדער גראדען פון פייכטקייט.

hyke *n. and int.* (האיק) א ראביש נע-וואנט; היי! אטו! [אויסגעשריי ביי יאגד].

hy'licism *n.* (האי'-לי-סיזם) ז. *hylism*

hy'licist *n.* (האי'-לי-סיסט) א מאטע-ריאליסט. ז. *materialist*

hy'lism *n.* (האי'-ליזם) מאטעריאליזם [ז. *materialism*]; די לעהרע, אז מא-טעריע אדער דער חומר איז די אורזאכע פון אל-דאס-בייז.

hy'lobate *n.* (האי'-לא-בייט) דער גיבאן [אן אפע אהן אן עק און מיט לאנגע הענד].

hy'loist *n.* (האי'-לא-איסט) איינער וואס גלויבט, אז בלויז די מאטעריע איז גאט און אז אויסער דער מאטעריע קען קיין גאט ניט עקזיסטירען.

hy'lotheism *n.* (האי'-לא-טהי-איזם)

הילאטעאיזם, די לעהרע אז מאטעריע איז גאט, און קיין גאט אויסער מאטעריע עקזיסטירט נים.

hy'lotheist *n.* (האי'-לא-טהי-איסט) איינער וועלכער האלט, אז קיין גאט אויסער מאטעריע עקזיסטירט נים; איינער וועלכער גלויבט, אז די וועלט איז א קדמון.

hylozo'ic *a.* (האי-לא-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע, אז מאטעריע אדער שטאף איז בעלעבט. ז. ***hylozoism***

hylozo'ical *a.* (האי-לא-זאו'-אי-קעל) ז. ***hylozoic***

hylozo'ism *n.* (האי-לא-זאו'-איזם) הילאזאאיזם, די לעהרע, אז קיין טויטע מאטעריע איז ניטא און יעדע ארט מאטעריע אדער שטאף ענטהאלט אין זיך עלעמענטען פון לעבען.

hylozo'ist *n.* (האי-לא-זאו'-איסט) א הילאזאאיסט, איינער וואס האלט, אז יעדעם טיילכעלע פון מאטעריע אדער שטאף ענטהאלט אין זיך עלעמענטען פון לעבען

hylozois'tic *a.* (האי-לא-זא-איס'-טיק) וואס איז שייך צו הילאזאאיזם. ז. ***hylozoism***

hylozois'tically *adv.* (האי-לא-זא-איס'-טי-קעל-אי) לויט די הילאזאאיסטישע לעהרען. ז. ***hylozoism***

Hy'men *n.* (האי'-מען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע -- הימען אדער הימענעאוס [דער גאט פון הייראט]; הייראט, חתונה.

hy'men *n.* (האי'-מען) דאס בתולים⸗הייטעל; א הייטעל.

hymene'al *a. and n.* (האי-מע-ני'-על) וואס געהערט צו עהע אדער הייראט; האכצייטליך; א האכצייטס⸗ליעד, א חתונה⸗ליעד.

hymene'an *a.* (האי-מע-ני'-ען) ז. ***hymeneal***

hyme'nial *a.* (האי-מי'-ני-על) וואס איז שייך צו עהע אדער הייראט; וואס איז שייך צום בתולים⸗הייטעל.

hymen'ic *a.* (האי-מענ'-איק) ז. ***hymeneal***

hyme'nium *n.* (האי-מי'-ני-אם) אין באטאניק — א שיכט פון ספארען אדער מיקראסקאפישע צעלען, וועלכע בעדעקען דעם אויבערשטען טייל פון שוועמלעך און דיענען צו בעפרוכטונג.

hymenog'raphy *n.* (האי-מע-נאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די הייטלעך אין אן ארגאנישען קערפער.

hymenolog'ical *a.* (האי-מענ-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו הימענאלאגיע. ז. ***hymenology***

hymenol'ogy *n.* (האי-מע-נאל'-א-דזשי) הימענאלאגיע, די לעהרע וועגען די הייטלעך אין אן ארגאנישען קערפער.

Hymenop'tera *n.* (האי-מע-נאפ'-טע-רא) די הויט⸗פליגעלדיגע [דער העכסטער מין אינזעקטען, צו וועלכען עס בעלאנגען די ביענען, מוראשקעס א. ד. ג., ביי וועלכע די פליגלען זיינען דינינקע הייטעלעך מיט אדערען].

hymenop'teral *a.* (האי-מע-נאפ'-טע-רעל) ז. ***hymenopterous***

hymenop'terous *a.* (האי-מע-נאפ'-טע-ראס) וואס איז שייך צו די הויט⸗פליגעלדיגע. ז. ***Hymenoptera***

hymn *n. and v.* (הים) א הימנע, א לויב⸗געזאנג; לויבען; זינגען שבחים.

hym'nal *n. and a.* (הימ'-נעל) א בוך פון לויב⸗געזאנגען אדער שבחים; וואס געהערט צו א לויב⸗געזאנג.

hymna'rium *n.* (הימ-ניי'-רי-אם) ז. ***hymn-book***

hymn'-book *n.* (הימ'-בוק) א בוך פון לויב⸗געזאנגען, סדור תהלות.

hym'nic *a.* (הימ'-ניק) וואס געהערט צו לויב⸗געזאנגען.

hym'nist *n.* (הימ'-ניסט) א דיכטער פון הימנען אדער לויב⸗געזאנגען.

hym'nodist *n.* (הימ'-נא-דיסט) ז. ***hymnist***

hym'nody *n.* (הימ'-נא-די) דאס זינגען הימנען אדער לויב⸗געזאנגען; הימנען.

hymnog'rapher *n.* (הימ-נאג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט הימנען אדער לויב⸗ליעדער.

hymnog'raphy *n.* (הימ-נאג'-רע-פי) הימנאגראפיע, דאס שרייבען לויב⸗ליעדער.

hymnol'ogist *n.* (הימ-נאל'-א-דזשיסט) א הימנאלאגיסט, איינער וועלכער שטודירט הימנען אדער לויב⸗ליעדער, זייער געשיכטע און זייער טיילונג; א הימנען⸗שרייבער.

hymnol'ogy *n.* (הימ-נאל'-א-דזשי) הימנאלאגיע אדער די וויסענשאפט וועגען הימנען [זייער ענטשטעהונג, זייער ענטוויקלונג און זייער קלאסיפיקאציאן].

hymn'-tune *n.* (הימ'-טיון) א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן אדער פערפאסונג פון א הימנע אדער לויב⸗געזאנג.

hymn'-wri'ter *n.* (הימ'-ראי'-טער) ז. ***hymnist***

hy'oid *a. and n.* (האי'-איד) וואס האט די פארם פון גריכישען בוכשטאב איפסילאן [Υ]; וואס איז שייך צום צונג⸗ביין; דער צונג⸗ביין [דאס בעוועגליכע ביינדעל, וואס ליעגט נעבען גארגעל אונטער דער צונג].

hy'oid bone (האי'-איד באון) דער צונג⸗ביין. ז. ***hyoid***

hyoi'dean *a.* (האי-אי'-די-ען) ז. ***hyoid***

hyp *n. and v.* (היפ) שווער⸗מוטה, מרה⸗שחורה, מעלאנכאליע; מאכען שווערמוטיג; ארויפווארפען א מרה⸗שחורה.

hypac'tic *a.* (הי-פעק'-טיק) וואס שוואכט אב אדער רייניגט אב דעם מאגען.

hypacu'sis *n.* (היפ-ע-קיו'-סים) דאס הערען שוואך; די אבשוואכונג פון חוש השמיעה.

hypæ'thral *a.* (האי-פיע'-טהרעל) אהן א דאך; אפען צום הימעל [ווי א הויף אדער געוויכע אלטע טעמפלען].

hypæ'thron *n.* (האי-פיע'-טהראן) אין ארכיטעקטור — אן אפענער פלאץ, א טייל פון א געביידע וואס איז אהן א דאך.

hypal'lage *n.* (הי-פעל'-ע-דזשי) אין גראמאטיק — די היפאלאגע, דאס פערבייטען איין אויסדרוקס⸗פארם אויף א צווייטער [ווי למשל, "זיי האבען איהם אומגעקעהרט צו זיין מלוכה" אנשטאט "זיי האבען אומגעקעהרט זיין מלוכה צו איהם"].

hypas'pist *n.* (הי-פעס'-פיסט) דער היפאספיסט [א וואפען⸗טרעגער אין דער אלט⸗גריכישער ארמיע].

hyperalge'sia *n.* (האי-פער-על-דזשי'-סי-א) אן אונגארמאלעם שטארקעם פיהלען פון א וועהטאג.

hyperal'gia *n.* (האי-פער-על'-דזשי-א) ז. ***hyperalgesia***

hyperbat'ic *a.* (האי-פער-בעט'-איק) אין גראמאטיק — אומגעקעהרט, אומגעדרעהט [ביים נאטירליכען גאנג פון ווערטער, ווען למשל, אנשטאט "איך האב דיך ליעב" זאגט מען "ליעב דיך האב איך"].

hyper'baton *n.* (האי-פויר'-בע-טאן) אין גראמאטיק — דאס איבערטראגען א ווארט אדער עטליכע ווערטער פון זייער געוועהנליכען ארט, ווי למשל, "שטארק איז ער געווען" אנשטאט "ער איז געווען שטארק".

hyper'bola *n.* (האי-פויר'-בא-לא) אין געאמעטריע — א היפערבעל [די קרומע ליניע וואס בעקומט זיך ווען צוויי קאנוסען, וואס זיינען געשטעלט מיט די שפיצען איינער צום אנדערען, ווערען אין דער לענג דורכגעשניטען דורך א פלעכע].

Hyperbola

hyper'bole *n.* (האי-פויר'-בא-לי) א היפערבעל, אן איבערטרייבונג, פערגרעסערונג, א גוזמא.

hyperbol'ic *a.* (האי-פער-באל'-איק) היפערבאליש, איבערטריבען, פערגרעסערט, גוזמא'דיג; אין געאמעטריע — וואס איז שייך צו א היפערבעל. ז. ***hyperbola***

hyperbol'ical *a.* (האי-פער-באל'-אי-קעל) ז. ***hyperbolic***

hyperbol'ically *adv.* (האי-פער-באל'-אי-קעל-אי) אויף אן איבערטריבענעם, פערגרעסערטען אופן; היפערבאליש, גוזמא'דיג; אין געאמעטריע — אין דער פארם פון א היפערבעל. ז. ***hyperbola***

hyperbol'iform *a.* (האי-פער-באל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א היפערבעל [א געוויסע געאמעטרישע פיגור. ז. ***hyperbola***].

hyper'bolism *n.* (האי-פויר'-בא-ליזם) היפערבאליזם, די לוסט צו איבערטרייבען אדער צו רעדען מיט גוזמאות.

hyper'bolist *n.* (האי-פויר'-בא-ליסט) א פערגרעסערער, אן איבערטרייבער, א בעל⸗גוזמא.

hyper'bolize *v.* (האי-פויר'-בא-לאיז) פערגרעסערען, מגזם זיין, איבערטרייבען.

hyperbol'ograph *n.* (האי-פויר-באל'-א-גרעף) א היפערבאלאגראף, אן אינסטרומענט צו צייכנען היפערבעלען. ז. ***hyperbola***

hyper'boloid *n.* (האי-פויר'-בא-לאיד) אין געאמעטריע — א היפערבאלאאיד [א קערפער וואס בעקומט זיך דורך דער בעוועגונג פון א היפערבעל ארום זיך אליין]. ז. ***hyperbola***

hyperbo'rean *a.* (האי-פער-באו'-רי-ען) היפערבארעאיש, נארדליך, ווייט צום צפון; ארקטיש; זעהר קאלט.

Hyperbo'rean *n. and a.* (האי-פער-באו'-רי-ען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינער פון די היפערבארעער [א לעגענדאריש פאלק, וואס האט געוואהנט אין ווייטען צפון און געפיהרט זעהר א גליקליך לעבען]; וואס איז שייך צו די היפערבארעער.

hyperbu'lia *n.* (האי-פער-ביו'-לי-א) היפערבוליע [א קרענקליכער צושטאנד, ווען דער ווילען קען ווירקען אויף אזעלכע פונקציאנען פון ארגאניזם, אויף וועלכע ער קען ניט ווירקען אין נארמאלען צושטאנד, ווי למשל, די פעהיגקייט צו פערהאלטען אדער אבשטעלען לויט'ן אייגענעם ווילען דאס קלאפען פון הארץ א. ד. ג.].

hypercrit'ic *n.* (האי-פער-קריט'-איק) א צו שטרענגער קריטיקער; א מענש וואס זוכט אלץ חסרונות.

hypercrit'ical *a.* (האי-פער-קריט'-אי-קעל) צו שטרענג, וואס קריטיקירט צו שטארק.

hypercrit'ically *adv.* (האי-פער-קריט'-אי-קעל-אי) מיט א צו שטארקער קריטיק; צופיעל זוכענדיג חסרונות.

hypercrit'icise *v.* (האי-פער-קריט'-אי-סאיז) ז. *hypercriticize*

hypercrit'icism *n.* (האי-פער-קריט'-אי-סיזם) צו שטרענגע קריטיק.

hypercrit'icize *v.* (האי-פער-קריט'-אי-סאיז) קריטיקירען צו שטרענג; צופיעל זוכען חסרונות.

hyperduli'a *n.* (האי-פער-דיו-לאי'-א) די פערגעטערונג פון דער הייליגער מאריא [מרים] ביי די קאטויליקען.

hy'perduly *n.* (האי'-פער-דיו-לי) ז. *hyperdulia*

hyperem'esis *n.* (האי-פער-עמ'-ע-סיס) אין פאטאלאגיע — דאס צו שטארקע ברעכען [מייקענען].

hypere'mia *n.* (האי-פער-אי'-מי-א) אין פאטאלאגיע — א צו שטארקע צונויפפליסונג פון בלוט אין א געוויסען טייל פון קערפער.

Hypericum

hypergeom'etry *n.* (האי-פער-דזשי-אמ'-ע-טרי) געאמעטריע וועלכע האט צו טהאן מיט מעהר אלס דריי מעסטונגען [לענג, ברייט און הויך].

Hyper'icum *n.* (האי-פויר'-אי-קאם) יאהאנעסקרויט [א מין גראזען מיט געלבע בליטהען און מיט בלעטער וואס האבען פיעל דורכזיכטיגע פינטלעך. ווערען בענוצט אין מעדיצין].

hypermetamor'phism *n.* (האי-פער-מעט-ע-מאר'-פיזם) היפערמעטאמארפיזם [די ארט פון ענטוויקלונג ביי געוויסע אינזעקטען, ווי זשוקעס א. ד. ג., ביי וועלכע די לארווא און די פופע מאכען פיעל מעהר מעטאמארפאזען אדער געהען דורך פיעל מעהר פערענדערונגס-שטופען איידער אנדערע אינזעקטען].

hypermetamor'phosis *n.* (האי-פער-מעט-ע-מאר'-פא-סיס) ז. *hypermetamorphism*

hyper'meter *n.* (האי-פויר'-מע-טער) אין דיכטונג — א פערז, וועלכער האט צום סוף אן איבריגע זילבע, ווי למשל:

א'-איהר || קליי'-נע || ליכ'-טע || לעך,
איהר'-דער || צעהלט'-גע || שיכ'-טע || לעך.

hypermet'ric *a.* (האי-פער-מעט'-ריק) אין דיכטונג — וואס האט אן איבריגע זילבע אין א פערז.

hypermet'rical *a.* (האי-פער-מעט'-רי-קעל) ז. *hypermetric*

hypermet'rope *n.* (האי-פער-מעט'-ראופ) א ווייטזיכטיגער, איינער וואס זעהט ניט פון נאהענט.

hypermetro'pia *n.* (האי-פער-מע-טראו'-פי-א) היפערמעטראפיע, ווייטזיכטיגקייט.

hypermet'ropy *n.* (האי-פער-מעט'-רא-פי) ז. *hypermetropia*

hy'pernic *n.* (האי'-פער-ניק) ניקאראגוא-האלץ, א מין רויט האלץ.

hypernor'mal *a.* (האי-פער-נאר'-מעל) איבערנארמאל, העכער איידער דער נארמאלער צושטאנד.

hypernutri'tion *n.* (האי-פער-ניו-טריש'-אן) איבערשטאפונג, דאס איבערעסען זיך.

hyperop'sia *n.* (האי-פער-אפ'-סי-א) זעהר א שארפע ראיה.

hyperorex'ia *n.* (האי-פער-א-רעק'-סי-א) אין פאטאלאגיע — א קרענקליכער צושטאנד ווען דער מענש איז קיינמאל ניט זאט, א שטענדיגער הונגער.

hyperor'thodox *a.* (האי-פער-אר'-טהא-דאקס) אן עקסטרעמער ארטאדאקס, א גרויסער רעאקציאנער.

hyperor'thodoxy *n.* (האי-פער-אר'-טהא-דאק-סי) דאס זיין צופיעל ארטאדאקס; עקסטרעמע ארטאדאקסיע.

hyperos'mia *n.* (האי-פער-אס'-מי-א) א צו שטארקע עמפפינדליכקייט צו פערשיעדענע ריחות.

hyperosto'sis *n.* (האי-פער-אס-טאו'-סיס) א קרענקליכער צושטאנד ווען א ביין וואקסט ארויס פון אן אנדער ביין; א נארמאלע פאנאנדערוואקסונג פון ביין-געוועב אין א קערפער.

hyperphys'ical *a.* (האי-פער-פיז'-אי-קעל) איבערנאטירליך, ניט מאטעריעל.

hypersarco'ma *n.* (האי-פער-סאר-קאו'-מא) ווילד-פלייש [אויף'ן קערפער].

hypersarco'sis *n.* (האי-פער-סאר-קאו'-סיס) ז. *hypersarcoma*

hy'persthene *n.* (האי'-פער-סטהין) היפערשטיין [א מין גרוי אדער גרין-שווארצליכער מינעראל מיט בלישטשענדע קופער-רויטליכע פינטעלעך].

hyperten'sion *n.* (האי-פער-טענ'-שאן) א צו שטארקע אנגעצויגענקייט אדער אנשטרענגונג.

hypertroph'ic *a.* (האי-פער-טראפ'-איק) וואס איז שייך צו היפערטראפיע. ז. *hypertrophy*

hypertroph'ical *a.* (האי-פער-טראפ'-אי-קעל) היפערטראפיש, איבערגעוואקסען די מאס.

hyper'trophy *n. and v.* (האי-פויר'-טרא-פי) אין פאטאלאגיע — היפערטראפיע, אן אוננארמאלע פאנאנדערוואקסונג פון א. געוויסען טייל פון קערפער; יעדע צו גרויסע אויסוואקסונג אדער אנקלייבונג; אין באטאניק — א צו גרויסע וויסוואקסונג פון א געוויסען ארגאן פון א פלאנצע; צופיעל פאנאנדערוואקסען זיך.

hype'thral *a.* (האי-פיע'-טהרעל) ז. *hypæthral*

hy'phen *n. and v.* (האי'-פען) דאס בינדע-שטריכעלע צווישען זילבען אדער ווערטער [=]; פעראייניגען צוויי זילבען אדער ווערטער דורך א בינדע-שטריכעלע.

hy'phenate *v.* (האי'-פענ-אייט) אריינשטעלען א בינדע-שטריכעלע צווישען צוויי זילבען אדער ווערטער.

hyphena'tion *n.* (האי-פע-ניי'-שאן) דאס בענוצען זיך מיט פערבינדונגס-שטריכעלעך; דאס אריינשטעלען א פערבינדונגס-שטריכעלע צווישען צוויי ווערטער אדער זילבען.

hyphen'ic *a.* (האי-פענ'-איק) וואס איז שייך צו א בינדע-שטריכעלע. ז. *hyphen*

hypheniza'tion *n.* (האי-פענ-אי-זיי'-שאן) דאס צוזאמענבינדען צוויי ווערטער אדער זילבען מיט א בינדע-שטריכעלע.

hy'phenize *v.* (האי'-פענ-איז) צוזאמענבינדען צוויי ווערטער אדער זילבען מיט א בינדע-שטריכעלע.

hypnagog'ic *a.* (היפ-נע-גאדזש'-איק) וואס שלעפערט איין, וואס היפנאטיזירט.

hypnoba'tia *n.* (היפ-נא-ביי'-טי-א) א מין קראנקהייט, ווען דער מענש טהוט אין שלאף פערשיעדענע זאכען [געהט, לויפט, קלעטערט א. ד. ג.], ווי וואכעדיגערהייד; נאכט-וואנדלונג, סאמנאמבוליזם.

hyp'nody *n.* (היפ'-נא-די) א צו לאנגע פעריאדע פון שלאף אדער אונבעוועגליכקייט אין לעבען פון אן אינזעקט; די לאגע פון דעם אינזעקט אין דיעזער פעריאדע.

hyp'noid *a.* (היפ'-נאיד) עהנליך צו היפנאטיזם אער צו א היפנאטישען צושטאנד. ז. *hypnotism*

hypnoi'dal state (היפ-נאי'-דעל סטייט) אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען שטיקלעך פון א פערגאנגענער פאסירונג, וועגען וועלכער דער מענש האט געהאט זעהר א טונקעלע פארשטעלונג און קיינמאל ניט געדענקט וועגען איהר, ערשיינען אין זיין בעוואוסטזיין אין א קלארער און ריכטיגער געשטאלט.

hypnoi'dic state (היפ-נאי'-דיק סטייט) אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען א גאנצע פערגאנגענע פאסירונג, וועגען וועלכער דער מענש האט געהאט זעהר א טונקעלע פארשטעלונג און קיינמאל ניט געדענקט וועגען איהר, ערשיינט אין זיין בעוואוסטזיין אין א קלארער און ריכטיגער געשטאלט.

hypnoidiza'tion *n.* (היפ-נאי-די-זיי'-שאן) דאס שטעלען א מענשען אין א צושטאנד פון לייכטען היפנאז. ז. *hypnosis*

hypnol'ogy *n.* (היפ-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועלכע שטודירט אלע ערשיינונגען פון שלאף.

hypnopho'bia *n.* (היפ-נא-פאו'-בי-א) היפנאפאביע, א קרענקליכער צושטאנד ווען דער מענש האט מורא צו שלאפען.

hypno'sis *n.* (היפ-נאו'-סיס) דאס איינשלעפערען, דער שלאף; היפנאז אדער היפנאטישער צושטאנד. ז. *hypnotism*

hypnot'ic *a. and n.* (היפ-נאט'-איק) איינשלעפערענד, וואס מאכט איינשלאפען; היפנאטיש, וואס איז שייך צו היפנאטיזם; א מיטעל איינצושלעפערען, א שלאף-טרונק; איינער וואס איז היפנאטיזירט געווארען. ז. *hypnotism*

hypnot'ically *adv.* (היפ-נאט'-אי-קעל-אי) דורך היפנאטיזם. ז. *hypnotism*

hyp'notisable *a.* (היפ'-נא-טאי-זעבל) ז. *hypnotizable*

hypnotisa'tion *n.* (היפ-נא-טי-זיי'-שאן) ז. *hypnotization*

hyp'notism *n.* (היפ'-נא-טיזם) היפנאטיזם [אן אוננארמאלער גייסטיגער צושטאנד ביי מענשען און חיות, וואס איז עהנליך צו שלאף, נאר אונטערשיידעט זיך פון איהם מיט פיעל כאראקטעריסטישע בעזונדערהייטען. אין היפנאטישען צושטאנד פערלירט דער מענש זיין אייגענעם ווילען און טהוט אויטאמאטיש פערשיעדענע זאכען אונטער דעם איינפלוס פון דעם, וועלכער האט איהם פערשלעפערט].

hyp'notist *n.* (היפ'-נא-טיסט) א היפנאטיסט, איינער וועלכער שלעפערט איין אן

אנדערען און ברייננגט איהם אין א היפנאטישען צושטאנד. ז. *hypnotism*

hypnotis'tic *a.* (היפ נא טיס' טיק) היפנאטיש, וואס איז שייך צו היפנאטיזם.

hypnotizabil'ity *n.* (היפ-נא-טאי-זע-ביל'-אי טי) היפנאטיזירבארקייט, דאס קענען היפנאטיזירט ווערען.

hyp'notizable *a.* (היפ'-נא-טאי-זעבל) וואס קען היפנאטיזירט ווערען.

hypnotiza'tion *n.* (היפ-נא-טי-זיי'-שאן) דאס היפנאטיזירען אדער דאס ווערען היפנאטיזירט, היפנאטיזירונג.

hyp'notize *v.* (היפ'-נא-טאיז) היפנאטיזירען.

hyp'notizer *n.* (היפ'-נא-טאי-זער) איינער וואס היפנאטיזירט דעם אנדערען.

Hyp'num *n.* (היפ'-נאם) א מין מאך־געוויקסען, וועלכע האבען שטעכיגע צווייגעלעך און בלעטעלעך וואס וואקסען פון איין זייט.

hypob'ole *n.* (האי-פאב'-א-לי) אן ארט רעדע, אין וועלכער דער רעדנער ברייננגט די ערווידערונגען פון פערשיעדענע געגנער און ענטפערט אויף זיי.

hyp'ocaust *n.* (היפ'-א-קאהסט) אן אויווען אין קעלער פון הויז, פון וועלכען עס געהען ארוים רעהרען און ווארעמען דאס גאנצע הויז.

hypochon'dria *n.* (האי-פא-קאנ'-דרי-א) היפאכאנדריע, אן אוננארמאלער צושטאנד, ווען דער מענש ניט זיך אב צופיעל מיט זיך און מיינט, אז ער איז פיעל קראנקער איידער אין דער ווירקליכקייט; שווערמוטיגקייט, מעלאנכאליע.

hypochon'driac *n.* and *a.* (האי-פא-קאנ'-דרי-עק) א היפאכאנדריק, איינער וואס מיינט אלץ אז ער איז זעהר קראנק; א שווער־מוטיגער מענש; היפאכאנדריש, וואס ליידעט פון היפאכאנדריע. ז. *hypochondria*

hypochondri'acal *a.* (האי-פא-קאנ-דראי'-ע-קעל) היפאכאנדריש, מעלאנכאליש, שווערמוטיג, אומעדיג.

hypochondri'acism *n.* (האי-פא-קאנ-דראי'-ע-סיזם) ז. *hypochondria*

hypochondri'asis *n.* (האי-פא-קאנ-דראי'-ע-סים) ז. *hypochondria*

hypochon'driast *n.* (האי-פא-קאנ'-דרי-עסט) דער היפאכאנדריק, דער מעלאנכאליקער.

hypochon'drium *n.* (האי-פא-קאנ'-דרי-אם) אין אנאטאמיע — דער טייל פון בויך איןביידע זייטען גלייך אונטער די ריפען.

hypoc'risy *n.* (הי-פאק'-רי-סי) היפאקריטסטווע, פערשטעלטקייט, צביעות, צבוע'צטווע.

hyp'ocrite *n.* (היפ'-א-קרים) א היפאקריט, א פערשטעלטער מענש, א צבוע, א צביע'ק.

hypocrit'ical *a.* (היפ-א-קריט'-אי-קעל) היפאקריטיש, פערשטעלט, פערמאסקירט, ווי א צבוע'ק.

hypocrit'ically *adv.* (היפ-א-קריט'-אי-קעל-אי) מיט פערשטעלטקייט, מיט פאלשקייט, מעשה צבוע'ק.

hy'poderm *n.* (האי'-פא-דוירם) דער צעלען־שיכט ביי אן אינזעקט אונטער דעם אויסערליכען הייטעל; א שיכט פארבלאזע צעלען אונטער דעם אויבערשטען הייטעל פון א בלאט.

hypoder'ma *n.* (האי-פא-דויר'-מא) אין באטאניק — דער שיכט פון פארבלאזע צעלען, וואס ליעגט אונטער דעם אויבערשטען הייטעל פון א בלאט.

hypoder'mic *a.* (האי-פא-דויר'-מיק) וואס געפינט זיך אונטער דער הויט; וואס איז שייך צום שטח פון אונטער דער הויט.

hypogas'tric *a.* (האי-פא-געס'-טריק) וואס געהערט דעם אונטער־לייב; וואס געפינט זיך אונטער דעם מאגען.

hypogas'trium *n.* (האי-פא-געס'-טרי-אם) דאס אונטער־לייב, דער אונטערשטער טייל פון בויך.

hypoge'al *a.* (האי-פא-דזשי'-על) וואס וואקסט אונטער דער ערד.

hypoge'an *a.* (האי פא-דזשי'-ען) ז. *hypogeal*

hy'pogene *a.* (האי'-פא-דזשין) פלוטאניש, אויסגעבילדעט אינוועניג אין דער ערד [וועגען פעלזען].

hypog'enous *a.* (האי- פאדזש'-ע-נאס) וואס וואקסט אונטער דער ערד.

hypoge'ous *a.* (האי-פא-דזשי'-אם) ז. *hypogeal*

hypoge'um *n.* (האי-פא-דזשי'-אם) דאס אונטעראירדישע געוועלב פון א געביידע, א קעלער־געוועלב.

hypoglos'sal *a.* and *n.* (האי-פא-גלאס'-על) וואס געפינט זיך אונטער דער צונג [וועגען געוויסע נערוועז]; איינער פון די נערווען וואס געפינען זיך אונטער דער צונג.

hypoglos'sis *n.* (האי-פא-גלאס'-אים) דער אונטערשטער טייל פון דער צונג.

hypoglot'tis *n.* (האי-פא-גלאט'-אים) ז. *hypoglossis*

hypogyn'ic *a.* (האי-פא-דזשינ'-איק) וואס געפינט זיך אונטער דעם פיסטיל [ווייבליכער געשלעכטס־ארגאן ביי פלאנצען].

hypog'ynous *a.* (האי-פאדזש'-אי-נאם) ז. *hypogynic*

hypomoch'lion *n.* (האי-פא-מאק'-לי-אן) דער שטיץ־פונקט [פון א הויב־מאשין].

hypophos'phate *n.* (האי-פא-פאס'-פייט) אונטער־פאספאר־זויער־זאלץ [א געוויסער כעמישער פראדוקט].

hypophos'phite *n.* (האי-פא-פאס'-פאיט) ז. *hypophosphate*

hypophos'phorous *a.* (האי-פא-פאס'-פא-ראס) אין כעמיע — וואס ענטהאלט וועניגער זויער־שטאף ווי עס געפינט זיך אין פאספאר־זויערע.

hypophos'phorous ac'id (האי-פא-פאס'-פא-ראס עס'-איד) אונטער־פאספאר־זויערע [א כעמישע פעראייניגונג פון פאספאר, וואסער־שטאף און זויער־שטאף, ביי וועלכער די מאס פון זויער־שטאף איז קלענער ווי אין געווהנליכע פאספאר־זויערע].

hypo'pyum *n.* (האי-פאו'-פי-אם) אן אייטער־אויג [אן אייטער־אנזאמלונג אין אויג].

hypos'tasis *n.* (האי-פאס'-טע-סים) א גרונד, א יסוד, א באזים; אין דער קריסטליכער רעליגיאן — איינע פון די דריי איינהייטען [גאט — דער פאטער, גאט — דער זוהן און גאט — דער הייליגער גייכט] וועלכע שטעלען מיט זיך פאר איין איינציגען און אונטיילבארען געטליכען עצם; אין פילאזאפיע — א היפאטעטישע זאך, א פארם אדער צושטאנד פון עפעס וועגען וועלכע מען דענקט, אז דאס איז ניט בלויז א פארם, נאר א רעאלע זאך, וועלכע עקזיסטירט אן און פאר זיך; ביי די אמאליגע אלכעמיסטען — א פרינציפ אדער עלעמענט [איינע פון די דריי שטאפען — קוועקזילבער, שוועבעל און זאלץ — וועלכע זיינען, לויט זייערע לעהרען, די גרונד־עלעמענטען פון אלע מאטעריעלע קערפער]; אין מעדיצין — דער אבזאץ פון אורין וואס פערבלייבט אין קערפער און פעראורזאכט א קראנקהייט; א קרענקליכער איבערפלוס פון בלוט אין די הינטערשטע טיילען פון די לונגען און די פיס צוליעב א לאנגען ליעגען אונבעוועגט אויף איין ארט.

hypos'tasize *v.* (האי-פאס'-טע-סאיז) ז. *hypostatize*

hypos'tasy *n.* (האי-פאס'- טע-סי) ז. *hypostasis*

hypostat'ic *a.* (האי-פא-סטעט'-איק) היפאסטעטיש, וועזענטליך; פערזענליך; אין מעדיצין — וואס בעקומט זיך פון דעם דרוק אראב; וואס נעהמט זיך פון א שטענדיגען ליעגען אויף איין ארט.

hypostat'ical *a.* (האי-פא כטעט'-אי-קעל) ז. *hypostatic*

hypostat'ically *adv.* (האי-פא-סטעט'-אי-קעל-אי) אויף א היפאסטאטישען אדער וועזענטליכען שטייגער; אויף א פערזענליכער ארט. ז. *hypostasis*

hypos'tatize *v.* (האי-פאס'-טע-טאיז) צושרייבען צו עפעס א פערזענליכע עקזיסטענץ; פארשטעלען עס אלס א זאך וואס עקזיסטירט אן און פאר זיך. ז. *hypostasis*

hyposul'phite *n.* (האי-פא-סאל'-פאיט) אונטער־שוועבעל זויער־זאלץ [א כעמישער שטאף וואס ווערט געברויכט אין פאטאגראפיע און ביי טוך־פארבער].

hyposul'phurous ac'id (האי-פא-סאל'-פויר-אס עס'-איד) די אונטער־שוועבעל־זויערע [אזא שוועבעל־זויערע, וועלכע ענטהאלט אין זיך וועניגער זויער־שטאף ווי געווהנליכע שוועבעל־זויערע].

hypot'enuse *n.* (האי-פאט'-ע-ניום) אין געאמעטריע — די היפאטענוזע, די לענגסטע זייט אדער די שרעגע ליניע פון א רעכטווינקעלדיגען דרייעק.

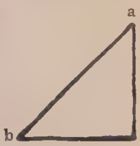

ab. Hypotenuse

hypoth'ec *n.* (האי-פאטה'-עק) א היפאטעקע אדער זאקלאדנע [די פערזיכערונג פון א חוב מיט אונבעוועגליכען אייגענטום].

hypoth'ecary *a.* (האי-פאטה'-אי-קע-רי) וואס איז שייך צו א היפאטעקע אדער זאקלאדנע. ז. *hypothec*

hypoth'ecary cred'itor (האי-פאטה'-אי-קע-רי קרעד'-אי-טאר) דער היפאטעקער [איינער וואס לייהט געלד אויף אונבעוועגליכען אייגענטום].

hypoth'ecary debt (האי-פאטה'-אי-קע-רי דעט) א היפאטעקען שולד [א חוב, וועלכער איז פערזיכערט מיט אונבעוועגליכען אייגענטום].

hypoth'ecate *v.* (האי-פאטה'-אי-קייט) געבען א היפאטעקע אדער זאקלאדנע, פערזיכערען א חוב מיט אונבעוועגליכען אייגענטום.

hypotheca'tion *n.* (האי-פאטה-אי-קיי'-שאן) א היפאטעקע אדער פערזיכערונג פון א חוב מיט אונבעוועגליכען אייגענטום, ווי א הויז אדער לאנד [דער מלוה נעהמט אלס משכון נאר דעם קאנטראקט פון הויז אדער לאנד, אבער ניט דאס הויז אדער לאנד אליין]; א הלואה וואס ווערט געמאכט אונטער דער פערזיכערונג פון א שיף אדער די סחורות וואס זי פיהרט.

hypoth'ecator *n.* (האי־פּאטה'־אי־קײ־טאר) איינער וואס פּער'משכון'ט עפּעס אדער לעגט איין א פּערזיכערונג פאר א חוב.

hypoth'enuse *n.* (האי־פּאטה'־ע־ניוס) ז. *hypotenuse*

hypoth'esis *n.* (האי־פּאטה'־ע־סיס) א היפּאטעזע, א השערה; א טעאָריע, וועלכע איז נאָך ניט דערוויזען געוואָרען שטרענג־וויסענשאפטליך.

hypothet'ic *a.* (האי־פּא־טהעט'־איק) היפּאטעטיש, לויט השערה, פּארויסגע־זעצט, בלויז אנגענומען, אונבעוויזען.

hypothet'ical *a. and n.* (האי־פּא־טהעט'־אי־קעל) היפּאטעטיש; בלויז אנ־גענומען; לויט השערה; א סברה, א מיי־נונג, וועלכע בויט זיך בלויז אויף א השערה און ניט אויף ווירקליכע פאקטען.

hypothet'ically *adv.* (האי־פּא־טהעט'־אי־קעל־אי) אויף א היפּאטעטישען שטיי־גער; בלויז אויף א השערה.

hypotypo'sis *n.* (האי־פּא־טי־פּאו'־סיס) א לעבהאפטע בעשרייבונג פון עפּעס; דאס בעשרייבען זאך אזוי, אז עס ווייזט זיך אויס ווי מען זעהט זי פאר די אויגען.

hypsomet'rical *a.* (היפּ־סא־מעט'־רי־קעל) היפּסאמעטריש, וואס איז שייך צו דער אויסמעסטונג פון הויכע געגענשטענ־דע [ווי זעהר הויכע בערג א. ד. ג.].

hypsom'etry *n.* (היפּ־סאמ'־ע־טרי) היפּסאמעטריע, די אויסמעסטונג פון הויכע געגענשטענדע, ווי בערג מיט דער הילף פון א באראמעטער, טערמאמעטער א. ד. ג.

hyrse *n.* (הוירס) הירזש, פּראָסאָ.

hy'son *n.* (האיסן) א מין גרינער טהעע.

hys'sop *n.* (היס'־אפּ) [א דער איזאפּ] מין פלאנצע מיט לאנגע פערשפּיצטע בלע־טער און מיט בלויע בלומען. וואקסט אויף פעלזען און אין גערטנער. ווערט געברויכט אין דער מעדיצין. אין דער ביבעל ווערט זי׳ גערופען איזוב].

Hyssop

hysteral'gia *n.* (היס־טע־רעל'־דזשי־א) נייראלגיע אין דער געבעהר־מוטער.

hysteral'gic *a.* (היס־טע־רעל'־דזשיק) וואס איז שייך צו נייראלגיע אין דער גע־בעהר־מוטער.

hysterec'tomy *n.* (היס־טע־רעק'־טא־מי) דאס אויסשניידען די געבעהר־מוטער.

hyste'ria *n.* (היס־טי'־רי־א) היסטעריע [א נערווען־קראנקהייט, וועלכע קומט מייס־טענס פאר ביי פרויען, וואס דריקט זיך אויס אפט אין קאנוואולסיאנען און בעוואוס־טזיינס־פערלוסט; מען קען זיך ניט קאנטראלירען; דער קראנקער פערלירט די קאנטראל איבער זיינע בעוועגונגען און ביי איהם בייט זיך אום דער כאראקטער, די פיהלונגען און שטימונג]; אן אויפגע־רעגטער צושטאנד; אזא אויפגעבראכט־קייט, ווען דער מענש פערלירט די קאנ־טראל איבער זיך.

hyster'ic *a. and n.* (היס־טער'־איק) היסטעריש, וואס איז שייך צו היסטעריע; א היסטעריקער, איינער וואס ליידעט פון היסטעריע. ז. *hysteria*

hyster'ical *a.* (היס־טער'־אי־קעל) ז. *hysteric*

hyster'ically *adv.* (היס־טער'־אי־קעל־אי) אויף א היסטערישען שטייגער; קאנ־וואולסיוו; מיט ספּאזמען.

hyster'ics *n.* (היס־טער'־איקס) היסטע־ריקע; ספּאזמען, קראמפּף.

hysteri'tis *n.* (היס־טע־ראי'־טיס) ענט־צינדונג פון דער געבעהר־מוטער.

hys'terocele *n.* (היס'־טע־רא־סיל) דער מוטער־ברוך [א קילע ביי א פרוי].

hys'teroid *a.* (היס'־טע־ראיד) עהנליך צו היסטעריע. ז. *hysteria*

hysterol'ogy *n.* (היס־טע־ראל'־א־דזשי) היסטעראלאגיע, דער טייל פון דער מעדי־צינישער וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער געבעהר־מוטער.

hysterot'omy *n.* (היס־טע־ראט'־א־מי) אין כירורגיע — די אויפשניידונג פון דער געבעהר־מוטער.

I

I, i (אי) דער נייינטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

I *pr. and n.* (אי) איך; דער "איך".

I. אבקירצונג פון *Idaho* [אידעהא, איי־נער פון די פערייניגטע שטאאטען פון נארד אמעריקא].

Ia. אבקירצונג פון *Iowa* [איאווא, איינער פון די פערייניגטע שטאאטען פון נארד אמעריקא].

i'amb *n.* (אי'־עמב) ז. *iambus*

iam'bic *a.* (אי־עמ'־ביק) יאמביש, וואס איז שייך צו א יאמב, וואס בעשטעהט פון יאמבען; וואס געברויכט יאמבען. ז. *iambus*

iam'bical *a.* (אי־עמ'־בי־קעל) ז. *iambic*

iam'bically *adv.* (אי־עמ'־בי־קעל־אי) יאמביש; ווי א יאמב.

iambog'rapher *n.* (אי־עמ־באג'־רע־פער) א שרייבער פון יאמבישער פּאעזיע; איינער וואס געברויכט דעם יאמב־פערזען־פוס. ז. *iambus*

iam'bus *n.* (אי־עמ'־באס) [א יאמב א פערזען־פוס פון צוויי זילבען מיט דעם אק־צענט אויף דער צווייטער זילבע, ווי: שטעהט־אויף', ‖ איהר־אונ' ‖ טער־דריק' ‖ טע־סא'־ ‖ סען].

ib. אבקירצונג פון *ibidem*

i'bex *n.* (אי'־בעקס) א מין ווילדע ציעג; דער שטיינבאק.

Ibex

ibid. אבקירצונג פון *ibidem*

ibi'dem *adv.* (אי־באי'־דעם) אין דעמ־זעלביגען ארט, אין דעם שוין אנגעצייג־טען פלאץ [ווען מען רעפערירט צו א פלאץ אין א בוך].

i'bis *n.* (אי'־ביס) [אזא דער איביס זומפּ־פויגעל מיט א רונדען נאך אונטען געבויגענעם שנאבעל].

Ibis

Ica'rian *a. and n.* (אי־קיי'־רי־ען) וואס איז שייך צו איקאריע [אין גריכענ־לאנד]; וואס איז שייך צו איקארוס [וועל־כער איז, לויט דער אלט־גריכישער לעגענ־דע, אויף וואקסענע פליגעל געפלויגען אזוי הויך, אז די זון האט זיי צושמאלצען און ער איז אריינגעפאלען אין ים]; הויך־פליהענד, אונטערנעהמענד, וואגענד; וואס איז שייך צום פאנטאסטישען גליקליכען לאנד איקאריע [פון דער פאנטאזיע "א רייזע נאך איקאריע" פון דעם פראנצויזי־שען אוטאפּיסטישען סאציאליסט עטיען קאבע] אדער צו קאבע'ס קאמוניסטי־שע קאלאניעס; איקאריש; וואס איז שייך צו די קאמוניסטישע פּרינציפּען פון עטיען

קאבע; אן איינוואוינער פון איקאריע; א מיטגליעד פון קאבע'ס קאלאניעס; אן אנהענגער פון קאבע.

Ica'rianism *n.* (אי-קיי'-רי-ענ-איזם) די קאמוניסטישע סיסטעם פון דעם פראנצויזישען אוטאפיסטישען סאציאליסט עטיען קאבע.

ice *n. and v.* (איס) אייז; בעצוקערונג, צוקער=גלאזור [אויף געבעקס]; אייז=קרעם, געפרארענעס [מאראזשענע]; בעדעקען מיט אייז; פערפרירען; פערוואנדלען אין אייז; האלטען אויף אייז; געברויכען צו עפעס אייז; בעצוקערען, בעדעקען מיט צוקער=גלאזור.

ice'-an'chor *n.* (איס'-ענ'-קאר) דער אייז=אנקער [צו בעפעסטיגען א שיף צום אייז].

ice'-a'pron *n.* (איס'-איי'-פראן) אן אייז=ברעכער ביי א בריק [א פארריכטינג ביי א בריק צום צוהאקען די גרויסע שווימענדע שטיקער אייז].

ice'-au'ger *n.* (איס'-אה'-גער) אן אינסטרומענט צו מאכען פאלאנקעס אדער פראליוועס [לעכער אין אייז] פאר פישפאנג.

ice'-ax *n.* (איס'-עקס) אן אייז=האק [אזא האק צום האקען אייז, הויפטזעכליך אזא וואס ווערט געברויכט אין די אלפישע בערג אויסצוהאקען טרעפלעך אויף משופע'דיגע בערג וועלכע זיינען בעדעקט מיט אייז].

ice'-bag *n.* (איס'-בעג) אן אייז=פענכער.

ice'-belt *n.* (איס'-בעלט) דער אייז=פאס [ארום ברעג פון ים אין די קאלטע געגענדען].

ice'berg *n.* (איס'-בוירג) אן אייז=בארג [א ריעזיגע, שווימענדע, הויכע שטיק אייז].

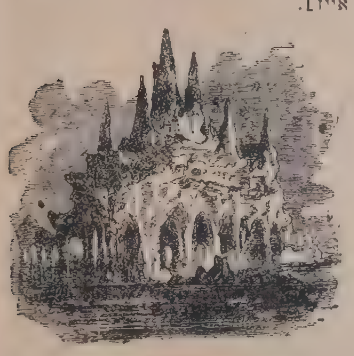

Iceberg

ice'-blink *n.* (איס'-בלינק) א גלאנציגע ווייסקייט אין דער לופט, וואס קומט פון שנעע אדער אייז [דיעזער גלאנץ זעהט זיך אפט אויף א פאר צעהנדליג מייל].

ice'-boat *n.* (איס'-באוט) א שליטען=שיף [מיט וועלכער מען פאהרט אויף'ן אייז]; א שיף דורכצוברעכען אייז.

ice'-bone *n.* (איס'-באון) דער שוים=ביין אדער רומפ=ביין [אין אקסען=פלייש].

ice'-bound *a.* (איס'-באונד) פערשטעלט פון אייז, פערהאלטען פון אייז, איינגעפרארען.

ice'-box *n.* (איס'-באקס) אן אייז=שראנק, אן אייז=אלמער.

ice'-brea'ker *n.* (איס'-בריי'-קער) אן אייז=ברעכער, א מאשין צום צושלאגען אייז אין קליינע שטיקלעך, א פארריכטונג צו בעשיצען בריקען אדער א האפען פון שווימענדען אייז; א שיף אויפצוברעכען דאס אייז אין טייך; דער גרויסער פאלאר=וואלפיש.

ice'-brook *n.* (איס'-ברוק) אן אייז=קאלט טייכעל, אן אייז=קאלטער שטראם.

ice'-built *a.* (איס'-בילט) פון אייז, וואס בעשטעהט פון אייז.

ice'-cap *n.* (איס'-קעפ) דאס שטענדיגע אייז אדער שטענדיגער שנעע וואס בעדעקט די שפיצען פון הויכע בערג; אן אייז=פענכער.

ice'-chest *n.* (איס'-טשעסט) א קיהל=צימער, אן אייז=צימער [אין הייזער].

ice'-claw *n.* (איס'-קלאה) אן אייז=צוואנג [צו טראגען שטיקער אייז].

Ice-claw

ice' - clos'et *n.* (איס'-קלאז'-עט) א גרויסער אייז=שראנק; אן אייז=צימער וואס איז אויסגעמאכט ווי א שראנק.

ice'-cold *a.* (איס'-קאולד) אייז=קאלט.

ice'-cream *n.* (איס'-קריעם) אייז=קרעם [מאראזשענע, געפרארענעס].

ice'-crush'er *n.* (איס'-קראש'-ער) אן אפאראט צו צושטויסען אדער צו צוברעקלען אייז.

iced *a.* (איסט) בעדעקט מיט אייז, פערוואנדעלט אין אייז, פערפרוירען; געקיהלט דורך אייז; בעדעקט מיט צוקער=גלאזור; בעדעקט ווי מיט געפרוירענעם טוי [וועגען פלאנצען].

ice'-drift *n.* (איס'-דריפט) שווימענדע אייז=מאסען, שווימענדע קריהעס.

ice'-drops *n.* (איס'-דראפס) אייז=טראפען [דורכזיכטיגע טיילעכלעך אויף פלאנצען, וועלכע זיינען ענליך צו אייז=טראפען].

iced sug'ar (איסט שוג'-אר) צוקער=גלאזור.

ice'-el'evator *n.* (איס'-על'-אי-וויי-טאר) א מאשין אויפצוהויבען שטיקער אייז פון וואסער.

ice'-escape' *n.* (איס'-עס-קייפ') א פארריכטונג [פון שטעקענס און שטריק] ארויסצושלעפען איינעם וואס פאלט אריין דורך'ן אייז אין א טייך.

ice'-fall *n.* (איס'-פאהל) דאס אבברעכען זיך און פאלען פון מאסען שטיקער אייז [פון אן אייזבארג אדער גלעטשער]; א גלעטשער.

ice'-feath'ers *n.* (איס'-פעטה'-ערז) פעדערען=ענליכער אייז [מעהרסטענטייל אויף די שפיצען פון בערג].

ice'-fern *n.* (איס'-פוירן) פראסט=פלאנצען [אויף די שויבען].

ice'-field *n.* (איס'-פיעלד) אן אייז=פעלד [א זעהר גרויסע מאסע שווימענדע אייז].

ice'-fish'ing *n.* (איס'-פיש'-אינג) דאס כאפען פיש דורך פראליוועס אדער פאלאנקעס [אויסגעהאקטע לעכער אין אייז].

ice'-float *n.* (איס'-פלאוט) ז. *ice-floe*

ice'-floe *n.* (איס'-פלאו) א גרויס שטיק שווימענדע אייז, א גרויסע קריהע אייז.

ice'-foot *n.* (איס'-פוט) ז. *ice-belt*

ice'-glazed *a.* (איס'-גלייזד) איבערגעצויגען מיט אייז.

ice'-hock'ey *n.* (איס'-האק'-אי) א מין שפיעל אויף אייז מיט פילקעס אדער באלען וואס ווערען געטריבען מיט אזעלכע אויסגעבויגענע שטעקענס. ז. *hockey*

ice'-house *n.* (איס'-האוס) אן אייז=קעלער, א לעדראווניע.

Ice-house

Ice'land *n.* (איס'-לענד) דער אינזעל איסלאנד [אין צפון אייראפא]; דער איסלאנדישער הונד [א ווייס=האריג הינטעל מיט שפיציגע אויערען].

Ice'land crys'tal (איס'-לענד קרים'-טעל) ז. *Iceland spar*

Ice'land dog (איס'-לענד דאג) דער איסלאנדישער הונד. ז. *Iceland*

Ice'lander *n.* (איס'-לענ-דער) אן איסלאנדער, אן איינוואהנער פון דעם אינזעל איסלאנד.

Icelan'dic *a. and n.* (איס-לענ'-דיק) איסלאנדיש, וואס איז שייך צום אינזעל איסלאנד, צו די דארטיגע איינוואהנער אדער שפראך; די איסלאנדישע שפראך און ליטעראטור.

Ice'land moss (איס'-לענד מאהס) איסלאנדישע מאך.

Ice'land spar (איס'-לענד ספאר) דער דאפעל=שפאט [א מין מינעראל אין איסלאנד].

ice'-ledge *n.* (איס'-לעדזש) ז. *ice-belt*

ice'-machine' *n.* (איס'-מע-שין') א מאשין צו מאכען קינסטליך אייז.

ice'man *n.* (איס'-מען) אן אייז=הענדלער; א קינסטלער זיך צו גליטשען אויף אייז.

ice'-mark *n.* (איס'-מארק) א צייכען אדער צייכענס פון אייז אדער גלעטשערס [ווי א פערטיעפונג אין בערג, גלאטקייט פון פעלזען א. ז. וו.].

ice'-mas'ter *n.* (איס'-מעס'-טער) א לאצמאן אדער שטייערמאן וואס פיהרט דורך שיפען דורך שווימענדען אייז.

ice'-moun'tain *n.* (איס'-מאונ'-טען) ז. *iceberg*

ice o'ver (איס או'-ווער) איבערציהען מיט אייז; בעצוקערען, בעדעקען מיט צוקער=גלאזור.

ice'-pack *n.* (איס'-פעק) אן אייז=פעלד [א גרויס שטיק שווימענדעס אייז] וואס בעשטעהט פון בעזונדערע שטיקער אייז, וועלכע זיינען ענג צוזאמענגעדריקט.

ice'-pit *n.* (איס'-פיט) אן אייז=גרוב, א לעדראווניע.

ice'-plant *n.* (איס'-פלענט) אייז=קרויט [אזא קלעטערענדע פלאנצע וואס איהרע בלעטער זיינען בעדעקט ווי מיט פראסט און וועלכע גלענצען פאר דער זון=שיין ווי אייז].

ice'-plow *n.* (איס'-פלאו) אן אינסטרומענט איינצוטיילען אייז אין גלייכע שטי=

קער [דער אינסטרומענט קריצט איין ציי־כענס, לויט וועלכע מען שניידט נאכדעם דאס אייז].

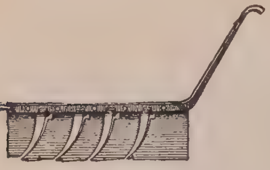

Ice-plow

ice'-poul'tice *n.* (איס'-פאול'-טים) ז. *ice-bag*.

ice'-preser'ver *n.* (איס'-פרי-זויר'-ווער) אן אייז־שראנק.

ice'-scoo'ter *n.* (איס'-סקוה'-טער) א שיף וואס קען אי שווימען אויף'ן וואסער, אי געפיהרט ווערען אויף אייז.

ice'-ship *n.* (איס'-שיפ) א שיף צוגע־פאסט צו שווימען צווישען אייז.

ice'-spade *n.* (איס'-ספייד) אן אינסטרו־מענט צו צושלאגען אייז אין בעזונדערע שטיקער.

ice'-spar *n.* (איס'-ספאר) אייז־שפאט [א מין גלאזיגער מינעראל].

ice'-ta'ble *n.* (איס'-טיי'בל) א פלאכע אייז־מאסע.

ice'-tongs *n.* (איס'-טאנגז) אייז־צוואנגען [צו טראגען שטיקער אייז]; אן אייז־צווענגעל [צו נעהמען שטיקלעך אייז ביים עסען].

ice'-wa'ter *n.* (איס'-הוואה'-טער) אייז־וואסער [וואסער פון צולאזענעם אייז אדער וואסער אבגעקיהלט אויף אייז].

ice'-whale *n.* (איס'-הווהייל) דער גרוי־סער פאלאר־וואלפיש.

ice'work *n.* (איס'-הוואירק) ז. *ice-feathers*.

ice'-yacht *n.* (איס'-יאט) ז. *ice-boat*.

ichneu'mon *n.* (איק-ניו'-מאן) דער איכנייכמאן אדער פרעה'ס מויז [אן אפרי־קאניש היה'לע, וואס עסט שלאנגען און קראקאדיל־אייער. איז געווען פערגעטערט ביי די פארצייטיגע עגיפטער אדער מצריים].

Ichneumon

ichneu'mon-fly *n.* (איק-ניו'-מאנ-פלאי) דער רייטער [אזא מין אינזעקט וואס איז זעהר ניצ־ליך פאר די פעל־דער דערמיט וואס ער פערניכטעט די אייעלעך פון אנדערע שעדליכע אינזעקטען. עס זיינען פאראן איבער 500 מינים פון דיעזען אינזעקט].

Ichneumon-fly

ich'nograph *n.* (איק'-נא-גרעף) א גרונד־ריס, א גרונד־פלאן [פון א געביי־דע].

ichnograph'ic *a.* (איק-נא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו א גרונד־פלאן פון א געביידע; וואס גיט דעם גרונד־פלאן פון א געביידע.

ichnograph'ical *a.* (איק-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *ichnographic*.

ichnog'raphy *n.* (איק-נאג'-רע-פי) צייכנונג פון א גרונד־פלאן אדער גרונד־ריס.

ich'nolite *n.* (איק'-נא-לאיט) א שטיין מיט א פוס־שפור אדער פוס־אבדרוק פון א פערשטיינערטער חיה.

ichnolitholog'ical *a.* (איק-נא-ליטה-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *ichnological*.

ichnolithol'ogy *n.* (איק-נא-ליטה-אל'-א-דזשי) ז. *ichnology*.

ichnolog'ical *a.* (איק-נא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פוס־שפורען פון פערשטיינערטע חיות אדער מיט יענע חיות, וועגען וועלכע מען ווייסט נור פון זייערע פוס־שפורען אין שטיינער.

ichnol'ogy *n.* (איק-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט די פוס־שפורען פון פערשטיינערטע חיות אדער מיט די חיות, וועגען וועלכע מען ווייסט נור פון זייערע פוס־שפורען אין שטיינער.

i'chor *n.* (אי'-קאר) אייטער [פון א וואונד]; אין דער רוימיש־גריכישער מי־טאלאגיע — געטער־בלוט [א פליסיגקייט וואס האט פערנומען דעם פלאץ פון בלוט ביי די געטער].

i'choroid *a.* (אי'-קאר-איד) ז. *ichorous*.

i'chorose *a.* (אי'-קא-ראוס) ז. *ichorous*.

i'chorous *a.* (אי'-קא-ראס) אייטער־דיג.

ich'thyic *a.* (איק'-טהי-איק) וואס איז שייך צו פיש; עהנליך צו פיש.

ich'thyocol *n.* (איק'-טהי-א-קאל) ז. *ichthyocolla*.

ichthyocol'la *n.* (איק-טהי-א-קאל'-א) פיש־קליי.

ichthyograph'ic *a.* (איק-טהי-א-גרעפ'-איק) איכטיאגראפיש, וואס איז שייך צו איכטיאגראפיע [בעשרייבונג פון פיש].

ichthyog'raphy *n.* (איק-טהי-אג'-רע-פי) איכטיאגראפיע, בעשרייבונג פון פיש.

ich'thyoid *a.* (איק'-טהי-איד) פיש־ארטיג, עהנליך צו א פיש.

ichthyoi'dal *a.* (איק-טהי-אי'-דעל) ז. *ichthyoid*.

ich'thyol *n.* (איק'-טהי-אל) איכטיאל [א מעדיצינישער מיטעל פאר הויט־קראנקהייטען, געמאכט פון פערשטיינערטע פיש].

ichthyol'atrous *a.* (איק-טהי-אל'-ע-טראס) פיש־פערגעטערענד; דיענעדיג צו פיש־עהנליכע אבגעטער [ווי דער גאט דגון ביי די פלשתים].

ichthyol'atry *n.* (איק-טהי-אל'-ע-טרי) פיש־פערגעטערונג; דאס דיענען פיש־עהנ־ליכע אבגעטער [ווי דער גאט דגון ביי די פלשתים].

ichthyol'ic *a.* (איק-טהי-אל'-איק) גע־מאכט פון איכטיאל. ז. *ichthyol*.

ich'thyolite *n.* (איק'-טהי-א-לאיט) א פערשטיינערטער פיש; א פערשטיינערטער אבדרוק פון א פיש.

ichthyolog'ic *a.* (איק-טהי-א-לאדזש'-איק) איכטיאלאגיש, וואס איז שייך צו איכטיאלאגיע [דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש].

ichthyolog'ical *a.* (איק-טהי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *ichthyologic*.

ichthyol'ogist *n.* (איק-טהי-אל'-א-דזשיסט) אן איכטיאלאגיסט, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט איכטיאלאגיע [דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש].

ichthyol'ogy *n.* (איק-טהי-אל'-א-דזשי) איכטיאלאגיע [דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש].

ich'thyomancy *n.* (איק'-טהי-א-מענ-סי) דאס טרעפען, דאס נביאות־זאגען לויט דין קעפ אדער דעם אינגעווייד פון פיש.

ichthyoman'tic *a.* (איק-טהי-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צום נביאות־זאגען לויט די קעפ אדער לויט דעם אינגעווייד פון פיש.

ichthyoph'agist *n.* (איק-טהי-אפ'-ע-דזשיסט) איינער וואס שפייזט זיך מיט פיש.

ichthyoph'agous *a.* (איק-טהי-אפ'-ע-גאס) פיש־עסענד, וואס ערנעהרט זיך מיט פיש.

ichthyoph'agus *n.* (איק-טהי-אפ'-ע-גאס) ז. *ichthyophagist*.

ichthyoph'agy *n.* (איק-טהי-אפ'-ע-דזשי) דאס ערנעהרען זיך מיט פיש; פיש־דיעטע.

ichthyophthal'mite *n.* (איק-טהי-אפ-טהעל'-מאיט) דאס פיש־אויג [א געוויסער מינעראל].

ich'thyosaur *n.* (איק'-טהי-א-סאהר) ז. *Ichthyosaurus*.

ichthyosau'rus *n.* (איק-טהי-א-סאה'-ראס) דער איכטיאזאור [די ריעזיגע פיש־יאשטשערקע פון די אור־אלטע דורות].

Ichthyosaurus

ichthyo'sis *n.* (איק-טהי-או'-סיס) דער שופען־אויסשלאג [א מין הויט־קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט זעהט אויס ווי בע־דעקט מיט הארטע, טרוקענע שופען].

i'cicle *n.* (אי'-סיקל) אן אייז־ליכטעל אדער אייז־צאפען [א שפיציג שטיקעל אייז וואס הענגט אראב פון דאך].

i'cicled *a.* (אי'-סיקלד) וואס איז בע־האנגען מיט אייז־ליכטלעך אדער אייז־צאפענס: ז. *icicle*.

i'cily *adv.* (אי'-סי-לי) קאלט, פראסטיג.

i'ciness *n.* (אי'-סי-נעס) אייזיגקייט, פראסטיגקייט, קאלטקייט.

i'cing *n.* (אי'-סינג) צוקער־גלאזור [אויף געבעקס].

i'con *n.* (אי'-קאן) אן איקאנע [א בילד פון א קריסטליכען הייליגען]; א בילד; אן אילוסטראציע [אין א וויסענשאפטלי־כע בוך].

icon'ic *a.* (אי-קאנ'-איק) בילדליך, וואס איז שייך צו א בילד אדער פארטרעט; וואס איז שייך אדער עהנליך צו אן אי־קאנע [א הייליג בילד].

icon'ical *a.* (אי-קאנ'-אי-קעל) ז. *iconic*.

i'conism *n.* (אי'-קאנ-איזם) א פיגור: א

בילד; אן עהנליכקייט; דאס פארשטעלען אין בילדער.

i'conize *v.* (אי'-קאנ-איז) אויסדריקען אין בילדער, מאכען אן עהנליכקייט.

icon'oclasm *n.* (אי-קאנ'-א-קלעזם) איקאנאקלאזם, דאס צוברעכען הייליגע בילדער, הייליגקייט=פערשוועכונג, אן אנגריף אויף אלטע, פערהייליגטע גלויבענס און אינסטיטוציאנען.

icon'oclast *n.* (אי-קאנ'-א-קלעסט) אן איקאנאקלאסט, א צוברעכער פון הייליגע בילדער, א הייליגקייט=פערשוועכער, איינער וואס גרייפט אן פערהייליגטע גלויבענס אדער אינכטיטוציאנען.

iconoclas'tic *a.* (אי-קאנ-א-קלעס'-טיק) איקאנאקלאסטיש. ז. *iconoclasm*

iconograph'ic *a.* (אי-קאנ-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו פארשטעלונגען אין בילדער אדער סטאטוען; אילוסטרירענד.

iconog'raphy *n.* (אי-קא-נאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון בילדער אדער סטאטועז; דאס פארשטעלען אין בילדער; אילוסטראציאנען.

iconol'ater *n.* (אי-קא-נאל'-ע-טער) א בילדער=פערגעטערער; איינער וואס דיענט צו בילדער אדער סטאטוען; א געצענדיענער.

iconol'atry *n.* (אי-קא-נאל'-ע-טרי) בילדער=פערגעטערונג, געצענדיענעריי.

iconol'ogist *n.* (אי-קא-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט בילדער און סטאטוען.

iconol'ogy *n.* (אי-קא-נאל'-א-דזשי) א בעשרייבונג פון בילדער, צייכנונגען, סטאטוען א. ז. וו.; די קונסט פון מאלען, גראווירען א. ז. וו.

iconom'achist *n.* (אי-קא-נאמ'-ע-קיסט) אן איקאנאקלאסט; איינער וואס איז געגען דעם געברויך פון איקאנען [הייליגע בילדער]. ז. *iconoclast*

iconom'achy *n.* (אי-קא-נאמ'-ע-קי) געגנערשאפט צו איקאנען [הייליגע בילדער].

iconomat'ic *a.* (אי-קאנ-א-מעט'-איק) אויסדריקענד געדאנקען אדער ווערטער דורך בילדער.

iconomat'icism *n.* (אי-קאנ-א-מעט'-אי-סיזם) בילדער=שריפט.

icosahe'dral *a.* (אי-קא-סע-הי'-דרעל) וואס בעשטעהט פון צוואנציג פלעכען [וועגען געאמעטרישע קערפער].

icosahe'dron *n.* (אי-קא-סע-הי'-דראן) אן איקאסאעדער [א געאמעטרישער קערפער וואס בעשטעהט פון צוואנציג פלעכען].

icosan'der *n.* (אי-קא-סענ'-דער) א פלאנצע מיט צוואנציג שטויב=פעדים.

Icosan'dria *n.* (אי-קא סענ'-דרי-א) דער מין פלאנצען וואס האבען צוואנציג שטויב=פעדים.

icosan'drian *a.* (אי-קא-סענ'-דרי-ען) וואס איז שייך צו דעם מין פלאנצען וואס האבען צוואנציג שטויב=פעדים.

icosan'drous *a.* (אי-קא-סענ'-דראס) ז. *icosandrian*

icosidodecahe'dron *n.* (אי-קא-סי-דאו-דעק-ע-הי'-דראן) א געאמעטרישער קערפער וואס בעשטעהט פון דרייסיג פלעכען.

icosihe'dral *a.* (אי קא סי הי'-דרעל) ז. *icosahedral*

icosihe'dron *n.* (אי-קא-סי-הי'-דראן) ז. *icosahedron*

icter'ic *a. and n.* (איק-טער'-איק) געלבזיכטיג; וואס היילט געלבזוכט; א מיטעל געגען געלבזוכט.

icter'ical *a.* (איק-טער'-אי-קעל) געלבזיכטיג; וואס היילט געלבזוכט.

icteri'tious *a.* (איק-טע-ריש'-אס) געל; וואס זעהט אויס ווי געלבזיכטיג.

icter'itous *a.* (איק-טער'-אי-טאס) ז. *icteritious*

ic'teroid *a.* (איק'-טע-ראיד) ז. *icteritious*

ic'terus *n.* (איק'-טע-ראס) געלבזוכט; א געלקייט אויף פלאנצען וואס קומט פון קעלט אדער פייכטקייט.

ic'tus *n.* (איק'-טאס) א שלאג, א קלאפ [ווי למשל, פון פולס]; אן אונטערשטרייכונג [אין ריידען] פון א ווארט אדער זילבע; אן אקצענט.

i'cy *a.* (אי'-סי) אייזיג; געפרארען, אייז קאלט; קאלט, אונפריינדליך, גלייכגילטיג.

i'cyness *n.* (אי'-סי-נעס) ז. *iciness*

i'cy-pearled *a.* (אי'-סי-פוירלד) בעפערלט מיט אייז=שטיקלעך.

I'd (איד) אן אבקירצונג פון די ווערטער *I would, I should, I had.*

id. אן אבקירצונג פון *idem*

Ida. אן אבקירצונג פון *Idaho* [אידעהא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד אמעריקא].

Ida'lian *a.* (אי-דיי'-לי-ען) וואס איז שייך צו אידאליע [אן אלט=גריכישע שטאדט אין ציפערן] אדער צו דער געטין ווענוס, צו וועלכער די שטאדט איז געווען געהייליגט.

ide'a *n.* (אי-די'-א) אן אידעע, א פארשטעלונג, א בעגריף; א געדאנק, א מיינונג; אן אבזיכט.

ideag'enous *a.* (אי-די-עדזש'-ע-נאס) וואס רופט ארויס אידעען, פארשטעלונגען אדער בעגריפען.

ide'al *a. and n.* (אי-די'-על) אידעאל; וואס עקזיסטירט נור אין דער פארשטעלונג; וואס איז אונמעגליך צו פערווירקליכען; ניט רעאל; וואס איז די העכסטע שטופע פון פאלקאמענהייט; מוסטערהאפט; אידעאליסטיש; אן אידעאל.

ide'aless *a.* (אי-די'-ע-לעס) אהן אידעען, אהן בעגריפען, אהן געדאנקען.

idealisa'tion *n.* (אי-די-ע-לי-זיי'-שאן) ז. *idealization*

ide'alise *v.* (אי-די'-ע-לאיז) ז. *idealize*

ide'alism *n.* (אי-די'-ע-ליזם) אידעאליזם; די פילאזאפישע שיטה וואס בעטראכט די ווירקליכקייט בלויז אלס פראדוקט פון אונזער פארשטעלונג [דאס הייסט, אז די וועלט איז ניט מעהר ווי אונזער אידעע]; די שטרעבונג צו אן אידעאל; דאס שטרעבען צו פאלקאמענהייט; דאס בעהאנדלען זאכען אידעאליסטיש, לויט דער פארשטעלונג פון פאלשטענדיגער פאלקאמענהייט; אין קונסט — די שטרעבונג פארצושטעלען עטוואס פאלקאמענעם.

ide'alist *n.* (אי-די'-ע-ליסט) אן אידעאליסט, אן אנהענגער פון אידעאליזם, אן אונפראקטישער מענש, א טרוימער. ז. *idealism*

idealis'tic *a.* (אי-די-ע-ליס'-טיק) אידעאליסטיש; וואס איז שייך צום אידעאליזם; וואס איז שייך אדער וואס שטרעבט צו אידעאלען, וואס שטרעבט צו פאלקאמענהייט. ז. *idealism*

ideal'ity *n.* (אי-די-על'-אי-טי) דאס זיין אידעאל, דאס זיין אין געגענזאץ צו דער ווירקליכקייט; די פעהיגקייט צו שאפען אידעאלען, אן אידעאל, א ניט=ווירקליכקייט.

idealiza'tion *n.* (אי-די-על-אי-זיי'-שאן) דאס שאפען אן אידעע אדער געדאנק; דאס אידעאליזירען, דאס פארשטעלען א זאך מעהר פאלקאם און בעסער איידער זי איז אין דער ווירקליכקייט.

ide'alize *v.* (אי-די'-ע-לאיז) אידעאליזירען; אויסבילדען פארשטעלונגען אדער בעגריפען; זיך פארשטעלען, זיך מאכען א בעגריף.

ide'ally *adv.* (אי-די'-על-אי) אין געדאנק; לויט דער פארשטעלונג; אידעאל, מוסטערהאפט.

idea'tion *n.* (אי-די-איי'-שאן) די אויסבילדונג פון אידעען אדער פארשטעלונגען.

idea'tional *a.* (אי-די-איי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט אויסצובילדען אידעען.

i'dem *adv.* (אי'-דעם) דאסזעלבינע, פון דערזעלבער שטעלע, ווי פאראהער [ווערט געברויכט אין ביכער ביי ברייגגען א ציטאטע, אנווייזענדיג, אז זי איז גענומען פון זעלבינען ארט, פון וועלכען עס איז גענומען די פריהעריגע ציטאטע].

iden'tic *a.* (אי-דענ'-טיק) אידענטיש, נעמליך, זעלביג, גלייך.

iden'tical *a.* (אי-דענ'-טי-קעל) אידענטיש; וואס איז דאסזעלבע; וואס מען קען ניט אונטערשיידען.

iden'tically *adv.* (אי-דענ'-טי-קעל-אי) אויף דערזעלבער ארט.

iden'ticalness *n.* (אי-דענ'-טי-קעל-נעס) נעמליכקייט, זעלביגקייט, גלייכקייט.

iden'tifiable *a.* (אי-דענ'-טי-פאי-עבל) וואס קען אידענטיפיצירט ווערען; וואס קען זיין דאסזעלבע.

identifica'tion *n.* (אי-דענ-טי-פי-קיי'-שאן) דאס אידענטיפיצירען, דאס ערקלערען פאר נעמליך אדער דאסזעלבע.

iden'tify *v.* (אי-דענ'-טי פאי) אידענטיפיצירען, ערקלערען פאר זעלביג אדער נעמליך [בעווייזען דאס עפעס איז דיזעלבינע זאך]; ווערען איינס און דאסזעלבינע.

iden'tiscope *n.* (אי-דענ'-טי-סקאופ) א פאטאגראפיש בילד אין לעבענס=גרויס.

iden'tity *n.* (אי-דענ'-טי-טי) גלייכקייט, נעמליכקייט, זעלביגקייט.

i'deogram *n.* (אי'-די-א-גרעם) אן אידעאגראמע, א פיגור אדער צייכנונג וואס בעצייכענט ניט א בוכשטאב, נאר א גאנץ ווארט אדער פראזע [ווי די כינעזישע שריפט א. ד. ג.].

i'deograph *n.* (אי'-די-א-גרעף) א בוכשטאב, צייכען אדער פיגור, וועלכער דריקט אויס די אידעע אדער פארשטעלונג פון א זאך, ניט אנרופענדיג זי מיט'ן נאמען.

ideograph'ic *a.* (אי-די-א-גרעפ'-איק) אידעאגראפיש, וואס בעצייכענט זאכען און געדאנקען אהן די נעמען, וועלכע זיי האבען אין דער שפראך [ווי למשל, אין די עגיפטישע היעראגליפען — א שיסעלע מיט וואסער, וואס גיסט זיך אריבער פון די ברעגעס, האט בעצייכענט דעם טייך נילוס].

ideograph'ical *a.* (אי-די-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *ideographic*

ideograph'ically *adv.* (אי-די-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף אן אידעאגראפישען שטייגער. ז. *ideographic*

ideog'raphy *n.* (אי-די-אג'-רע-פי) אידעאגראפיע [דאס בעצייכנען זאכען און

גערדאנקען אהן די נעמען וואס זיי האבען אין דער שפראך, ווי היערָאגליפען].

ideolog'ical *a.* (אי-די-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו דער לעהרע וועגען אידעען.

ideol'ogist *n.* (אי-די-אל'-א-דזשיסט) אן אידעאלאג, איינער וועלכער גיט זיך אב מיט אידעען אדער אידעאלען, וועלכע האבען ניט קיין ווירקליכען ווערטה; איינער וועלכער בויט אן אידעאלען פלאן פון צוקינפטיגען לעבען, ניט רעכענענדיג זיך מיט די פאקטען פון לעבען, אויף וויפיעל זיי גיבען א מעגליכקייט צו פערווירקליכען אזא פלאן; אן אנהענגער פון דער אידעאלאגישער לעהרע. ז. *ideology*.

ideol'ogy *n.* (אי-די-אל'-א-דזשי) אידעאלאגיע, די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג און אויסבילדונג פון אידעען.

ide'ophone *n.* (אי-די'-א-פאון) אן איינציגער קלאנג אדער א פערבינדונג פון עטליכע אויסגעשפראכענע קלאנגען, וועלכע רופען ארויס אן אידעע אדער פארשטעלונג וועגען א געוויסער זאך.

ides *n.* (אידז) אין אלט-רוימישען קאלענדאר — די אידעס [דער 15טער טאג פון מערץ, מאי, יולי, אקטאבער, און דער 13טער פון די איבעריגע מאנאטען].

id est (איד עסט) דאס איז, דאס הייסט.

idioc'rasy *n.* (איד-אי-אק'-רע-סי) אידיאקראזיע, אן אייגענטימליכקייט, אן אינדיווידועלע אייגענשאפט [א בעזונדערע עמפפינדליכקייט פון ארגאניזם צו פערשיעדענע ווירקונגען].

idiocrat'ic *a.* (איד-אי-א-קרעט'-איק) אידיאקראטיש, אייגענטימליך נור צו איהם אליין; ביי וועמען דער ארגאניזם האט א בעזונדערע עמפפינדליכקייט צו פערשיעדענע ווירקונגען.

idiocrat'ical *a.* (איד-אי-א קרעט'-אי-קעל) ז. *idiocratic*.

id'iocy *n.* (איד'-אי-א-סי) אידיאטסטווע, שוואכקייט אין פערשטאנד; דאס ניט האבען די פעהיגקייט צו בעגרייפען; דאס זיין אן אידיאט.

idioelec'tric *a.* (אי-די-א-אי-לעק'-טריק) אידיא-עלעקטריש, זעלבסט-עלעקטריש [אזוי פלעגט מען אמאל אנרופען די אלע שטאפען, וועלכע ווערען עלעקטריזירט דורך רייבונג, ווי גלאז, ברושטין א. ד. ג., מיינענדיג אז אנדערע שטאפען, ווי מעטאלען, ווערען ניט עלעקטריזירט אויף אזא אופן].

id'iom *n.* (איד'-אי-אם) אן אידיאם, א בעזונדערער אויסדרוק, וועלכער איז אייגענטימליך נור פאר א געוויסער שפראך און ניט פאר קיין אנדערער; א דיאלעקט, די פארם פון שפראך-אויסדריקע פון א געוויסער געגענד.

idiomat'ic *a.* (איד-אי-א-מעט'-איק) אידיאמאטיש, וואס געהערט צו דעם כאראקטער פון א שפראך; וואס איז אייגענטימליך נור פאר א געוויסער שפראך און ניט פאר קיין אנדערער.
"How do you do?" is an American idiomatic expression.

idiomat'ical *a.* (איד-אי-א-מעט'-אי-קעל) ז. *idiomatic*.

idiomat'ically *adv.* (איד-אי-א-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אידיאמאטישען שטייגער; לויט די אייגענטימליכקייטען פון דער שפראך.

idiopathet'ic *a.* (אי-די-א-פע-טהעט'-איק) ז. *idiopathic*.

idiopath'ic *a.* (איד-אי-א-פעטה'-איק) אין דער מעדיצין — אידיאפאטיש, וואס איז שייך צו א קראנקהייט, וועלכע איז ניט ענטשטאנען פון אן אנדער קראנקהייט.

idiopath'ical *a.* (איד-אי-א-פעטה'-אי-קעל) ז. *idiopathic*.

idiopath'ically *adv.* (איד-אי-א-פעטה'-אי-קעל-אי) אויף דער ארט פון אן אידיאפאטישער קראנקהייט. ז. *idiopathic*.

idiop'athy *n.* (איד-אי-אפ'-ע-טהי) אין מעדיצין — אן אידיאפאטישער כאראקטער פון א קראנקהייט [א קראנקהייט, וועלכע האט זיך ניט ענטוויקעלט פון אן אנדער קראנקהייט].

idiosyn'crasy *n.* (איד-אי-א-סינ'-קרע-סי) אידיאסינקראזיע, אן אייגענארטיגקייט ביי געוויסע פערזאנען, וועלכע דריקט זיך אויס אין דעם, וואס זיי זיינען צופיעל אדער גארניט. עמפפינדליך צו געוויסע ווירקונגען.

idiosyncrat'ic *a.* (איד-אי-א-סינ-קרעט'-איק) וואס איז שייך צו אידיאסינקראזיע. ז. *idiosyncrasy*.

id'iot *n.* (איד'-אי-אט) אן אידיאט, איינער מיט זעהר בעשרענקטע גייסטיגע פעהיגקייטען; א מענש וואס האט ניט קיין געזונטען פערשטאנד; א דומקאפ.

idiot'ic *a.* (איד-אי-אט'-איק) אידיאטיש, דום, נאריש.

idiot'ically *adv.* (איד-אי-אט'-אי-קעל-אי) מעשה אידיאט; זעהר נאריש.

idiot'icon *n.* (איד-אי-אט'-אי-קאן) דער דיאלעקט-ווערטערבוך [א ווערטערבוך, וועלכער ענטהאלט אין זיך אידיאמאטישע ווערטער און אויסדריקע פון א געוויסער געגענד].

id'iotish *a.* (איד'-אי-אט-איש) ז. *idiotic*.

id'iotism *n.* (איד'-אי אט-איזם) אן אידיאם, אן אייגענטימליכער אויסדרוק פון א שפראך; דער גייסט פון א שפראך.

i'dle *a.* and *v.* (איידל) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען; לעדיג; פוסט; אונטהעטיג; ניט אויסגענוצט, ניט געברויכט; נוצלאז, בעדייטונגסלאז, ווערטהלאז, אומזיסט; פויל, זארגלאז, גלייכגילטיג; פוילענצען, פוסט-און-פאסעווען.

i'dle conceit' (איידל קאנ-סיט') א פוסטע איינבילדונג.

i'dle fel'low (איידל פעל'-או) א פוילענצער, א פוסט-און-פאסניק.

i'dle hours (איידל אורז) פרייע שטונדען, לעדיגע צייט.

i'dleness *n.* (איי'-דל-נעס) פוילקייט, פוילענצעריי; לעדיגקייט, פוסטקייט, דאס זיין אונבעשעפטיגט, דאס פיסט-און-פאסעווען; נוצלאזיגקייט, ווערטהלאזיגקייט, אונגעברויכבארקייט.

i'dle proj'ects (איידל פראדזש'-עקטס) לופט-שלעסער, פוסטע חלומות.

id'ler *n.* (אייד'-לער) א ליידיג-געהער, א פוילענצער, א פוסט-און-פאסניק; איינער פון דער מאנשאפט פון א שיף וואס דארף ניט זיין אויף נאכט-וואך; א ראד [צווישען אנדערע צוויי רעדער] וואס גיט איבער די בעוועגונג פון אקס צו דער צווייטער, ניט ענדערענדיג די ריכטונג פון דער בעוועגונג.

i'dle sto'ry (איידל סטאו'-רי) א בבא-מעשה.

i'dle talk (איידל טאהק) פוסטע דבורים.

i'dle time (איידל טאים) פרייע צייט, ליידיגע צייט.

i'dle weeds (איידל הוויעדז) ווילד גראז, אינקרויט.

i'dle-wheel *n.* (איי'דל-הוויעל) א ראד [צווישען אנדערע צוויי רעדער] וואס גיט איבער די בעוועגונג פון איין אקס צו דער צווייטער ניט ענדערענדיג די ריכטונג פון דער בעוועגונג.

i'dle words (איידל הווארדז) אומזיסטע ווערטער, פוסטע רייד, פוסטע פלוידעריי.

id'ly *adv.* (אייד'-לי) פויל, אבגעלאזען, נוצלאז, ווערטהלאז, פוסט.

i'docrase *n.* (אי'-דא-קריים) דער אידאקראס אדער וועזואוויאן [אזא מינעראל].

i'dol *n.* (אי'-דאל) אן אידאל, אן אבגאט, א געץ; איינער וואס ווערט שטארק פערעהרט.

idol'ater *n.* (אי-דאל'-ע-טער) א געצענדינער; א שטארקער פערעהרער.

idol'atress *n.* (אי-דאל'-ע-טרעס) א געצען-דיענערין; א שטארקע פערעהרערין.

idolat'rical *a.* (אי-דא-לעט'-רי-קעל) געצענדיענעריש.

idol'atrize *v.* (אי-דאל'-ע-טראיז) דיענען צו אבגעטער; שטארק פערגעטערען.

idol'atrous *a.* (אי-דאל'-ע-טראס) געצענדיענעריש.

idol'atry *n.* (אי-דאל'-ע-טרי) געצענדיענסט; שטארקע פערגעטערונג.

idoliza'tion *n.* (אי-דאל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען א "געטשקע" פון אימיצען אדער עפעס; שטארקע פערגעטערונג.

i'dolize *v.* (אי'-דאל-איז) שטארק פערגעטערען, פערעהרען אדער ליעבען; מאכען א "געטשקע" פון אימעצען אדער עפעס; דיענען צו אן אבגאט.

i'dolizer *n.* (אי'-דאל-אי-זער) איינער וואס פערעהרט אימעצען צו שטארק, איינער וואס מאכט פון איינעם א "געטשקע".

i'dol-wor'ship *n.* (אי'-דאל-הווער'-שיפ) עבודה-זרה, געצענדיענסט.

i'dyl *n.* (אי'-דיל) אן אידיליע, א קורצע פאעמא פון דעם איינפאכען דארפישען לעבען; א סענטימענטאלע בעשרייבונג פון עפעס.

i'dylist *n.* (אי'-דיל-איסט) א שרייבער פון אידיליען. ז. *idyl*.

i'dyll *n.* (אי'-דיל) ז. *idyl*.

idyl'lic *a.* (אי-דיל'-איק) אידיליש. ז. *idyl*.

i'dyllist *n.* (אי'-דיל-איסט) ז. *idylist*.

i. e. אבקירצונג פון *id est*.

if *c.* (איף) אויב, ווען, אין פאל; כאטש.

if an'ything (איף ענ'-אי-טהינג) ווען איבערהויפט.

if as (איף עז) פונקט ווי עס וואלט...

I for one (אי פאר הוואן) איך פון מיין זייט; וועניגסטענס איך; איך, צום ביישפיעל.

if you please (איף יו פליעז) אויב איהר ווילט אזוי גוט זיין.

ig'neo-a'queous *a.* (איג'-ני-או-איי'-קהווי-אס) אין געאלאגיע — וואס איז צו שטאנד געקומען דורך דער פעראייניגטער טהעטיגקייט פון פייער און וואסער.

ig'neous *a.* (איג'-ני-אס) פייערדיג, גליהענד; אין געאלאגיע — וואס איז צו שטאנד געקומען דורך פייער [ווי למשל, פעלזען געבילדעט דורך דער טהעטיגקייט פון א פייער-שפייענדען בארג].

ignes'cent *a.* and *n.* (איג-נעס'-ענט) וואס לאזט ארויס פונקען פייער; עפעס וואס גיט ארויס פונקען [הויפטזעכליך א שטיין אדער מינעראל ווען מען קלאפט אויף איהם מיט שטאהל אדער אייזען].

ig'nes fat'ui (איג'-ניעז פעט'-יו-אי) בלאנדזשענדע פייערען. ז. *ignes fatuus*

ignic'olist *n.* (איג-ניק'-א-ליסט) א פייער־פערגעטערער.

ig'nify *v.* (איג'-ני-פאי) פערוואנדלען אין פייער.

ignig'enous *a.* (איג-נידזש'-ע-נאס) וואס קומט פון פייער אדער דורך פייער.

ignip'otent *a.* (איג-ניפ'-א-טענט) פייער־מעכטיג, וואס בעהערשט מיט פייער.

ig'nis fat'uus (איג'-ניס פעט'-יו-אס) בלאנדזשענדער פייער [א מין פאספאר־שיין וואס זעהט זיך אין דער לופט איבער זומפען].

ignitabil'ity *n.* (איג-נאי-טע-ביל'-אי-טי) ז. *ignitibility*

igni'table *a.* (איג-נאי'-טעבל) ז. *ignitible*

ignite' *v.* (איג-נאיט') אנצינדען; זיך אנצינדען; אנגליהען.

igni'ter *n.* (איג-נאי'-טער) איינער אדער עטוואס וואס צינדעט אן אדער גליהט אן.

ignitibil'ity *n.* (איג-נאי-טי-ביל'-אי-טי) צינדבארקייט, די פעהיגקייט זיך אנצוצינדען אדער זיך אנצוגליהען.

igni'tible *a.* (איג-נאי'-טיבל) צינדבאר, וואס קען זיך אנצינדען; וואס קען אנגעגליהט ווערען.

igni'tion *n.* (איג-ניש'-אן) אנצינדונג, אנגליהונג.

igniv'omous *a.* (איג-ניוו'-א-מאס) פייער־שפייענד.

ignobil'ity *n.* (איג-נא-ביל'-אי-טי) נידריגקייט, געמיינהייט; נידריגע אבשטאמונג, נידריגער גראד; ווערטהלאזיגקייט.

igno'ble *a.* (איג-נאו'בל) נידריג, געמיין; פון נידריגער אבשטאמונג אדער גראד; ווערטהלאז.

igno'bleness *n.* (איג-נאו'בל-נעס) ז. *ignobility*

igno'bly *adv.* (איג-נאו'-בלי) אויף א געמיינעם אדער נידריגען שטייגער.

ignomin'ious *a.* (איג-נא-מינ'-אי-אס) שענדליך, געמיין, ערנידריגענד, פעראכטונגס־ווערטה.

ignomin'iously *adv.* (איג-נא-מינ'-אי-אס-לי) אויף א שענדליכער, געמיינער ארט.

ig'nominy *n.* (איג'-נא-מינ-אי) שאנדע, אונעהרע, שמאך; דאס זיין פעראכטעט אדער אונווירדיג.

ignora'mus *n.* (איג-נא-ריי'-מאס) אן איגנאראמוס, אן אונוויסענדער מענש, אן עם־הארץ.

ig'norance *n.* (איג'-נא-רענס) אונוויסענהייט, עם־הארצות.

ig'norant *a.* (איג'-נא-רענט) אונוויסענד, אונגעבילדעט, ניט געלערענט, אונבעקאנט מיט עפעס.

ig'norantly *adv.* (איג'-נא-רענט-לי) אויס אונוויסענהייט; אויף אן עם־הארצ'ישען שטייגער.

ignore' *v.* (איג-נאור') ניט וויסען; זיך מאכען ניט וויסענדיג פון עפעס, איגנארירען; ערקלערען א קלאגע פאר איבעגרינדעט [פון אן אנקלאגע־געריכט]. ז. *grand jury*

Igorro'te *n. and a.* (אי-גאו-ראו'-טע) אן איגאראט, א מיטגליעד פון די ווילדע שבטים וואס ריידען די איגאראטישע שפראך; די איגאראטישע שפראך; א ווילדער; וואס איז שייך צו די איגאראטען.

igua'na *n.* (אי-גהוואנ'-נא) די איגואנא אדער דער לעגואן, אזא גרויסער זיד־אמעריקאנישער עקדעש [יאשטשערקע].

Iguana

iguan'odon *n.* (אי-גהוועני'-א-דאן) אן איגוואנאדאן [א מין ריעזיגער רעפטיל פון די פארהיסטארישע צייטען. פון די סקעלעטען, וואס מען האט געפונען, ווייזט זיך ארויס, אז אייניגע זיינען געווען ארום דרייסיג פוס לאנג].

I. H. S. ראשי תבות פון די ווערטער *Iesus Hominum Salvator* [יעזוס דער ערלעזער פון דער מענשהייט]. ווערט געברויכט אלס סימבאל פאר אויפשריפטען אויף צלמים, מצבות, קירכען א. ד. ג.

I'-i'ron *n.* (אי'-אי'-ערן) אן אייזען־שטאנג וואס האט אין קווער־שניט דאס אויסזעהען פון אן **I**.

i'kon *n.* (אי'-קאן) ז. *icon*

il'eac *a.* (איל'-אי-עק) וואס אנבעלאנגט צו דעם קרום־דארם [די אונטעריטשטע קליינע קישקע].

ilei'tis *n.* (איל-אי-אי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם קרום־דארם [די אונטערשטע קליינע קישקע].

il'eum *n.* (איל'-אי-אם) דער קרום־דארם [די אונטעריטשטע קליינע קישקע; די אונטערשטע קישקע].

il'eus *n.* (איל'-אי-אס) שניידעניש אדער קראמפף אין די געדערים.

i'lex *n.* (אי'-לעקס) א שטיין־אייכע אדער שטעכ־פאלמע [אזא זיד־אמעריקאנישער פאלמען־בוים].

I. L. G. W. U. אבקירצונג פון די ווערטער *International Ladies' Garment Workers' Union* [אן אמעריקאנישע דאמען־שניידער יוניאן].

Il'iac *a.* (איל'-אי-עק) וואס איז שייך צו דער אמאליגער שטאדט טראיא; וואס איז שייך צו דעם טראיאנישען קריעג [אין דער אלט־גריכישער געשיכטע].

il'iac *a.* (איל'-אי-עק) וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען פלאכען טייל פון דעם היפטען־ביין.

ili'acal *a.* (אי-לאי'-ע-קעל) ז. *iliac*

il'iac vein (איל'-אי-עק וויין) דער אדער וואס געהט פון בויך איבער דער היפט.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

Il'iad *n.* (איל'-אי-עד) די איליאדע [א העלדען־געדיכט וועגען דעם טראיאנישען קריעג פון דעם בעריהמטען גריכישען דיכטער האמער].

Il'ian *a.* (איל'-אי-ען) ז. *Iliac*

Il'ium *n.* (איל'-אי-אם) די שטאדט טראיא [אין דער אלט־גריכישער לעגענדע].

il'ium *n.* (איל'-אי-אם) דער אויבערשטער פלאכער טייל פון דעם היפט־ביין.

Iliuper'sis *n.* (איל-אי יו פויר'-סיס) די צושטערונג פון דער שטאדט טראיא [אין דער אלט־גריכישער לעגענדע].

ilk *a.* (אילק) דאסזעלבע, דערזעלביגער; יעדער.

Ill. אבקירצונג פון *Illinois* [איליניאי, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

ill *a. and n.* (איל) קראנק; שלעכט; בייז; אונגליקליך; אונגעשיקט, שוואך, ניט געניט; שווערליך; אן איבעל, א שלעכטע זאך, אן אונגליק.

ill'-advised' *a.* (איל'-עד-וואיזד') וואס קומט פון א שלעכטער עצה; שלעכט איבערלעגט; אונקלוג.

ill'-affec'ted *a.* (איל'-ע-פעק'-טעד) שלעכט געשטימט; אבגענייגט; אונפריינדליך.

illaq'ueate *v.* (אי-לעק' הווי-אייט) אריינכאפען אדער פערפלאנטערען אין א נעץ.

illaquea'tion *n.* (אי-לעק-הווי-איי'-שאן) דאס אריינכאפען אדער פערפלאנטערען אין א נעץ.

ill at ease (איל עט איעז) אונרוהיג, אונבעקוועם.

illa'tion *n.* (אי-ליי'-שאן) א שלוס, א פאלגע.

il'lative *a. and n.* (איל'-ע-טיוו) וואס פאלגט; וואס בעצייכענט א שלוס־פאלגע; וואס איז געדרונגען פון א שלוס־פאלגע; א ווארט וואס בעצייכענט א שלוס־פאלגע [ווי די ווערטער "דעריבער", "דארום" א. ד. ג.].

il'latively *adv.* (איל'-ע-טיוו-לי) דורך א שלוס־פאלגע.

illau'dable *a.* (אי-לאה'-דעבל) וואס איז ניט ווערטה צו לויבען; וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען; אונווירדיג.

illau'dably *adv.* (אי-לאה'-דע-בלי) אונווירדיג; אויף א טאדעלס־ווערטהען אופן.

ill'-besee'ming *a.* (איל'-בי-סיע'-מינג) וואס פאסט ניט; וואס קליידט ניט.

ill blood (איל בלאד) בייז בלוט, שנאה; בייזקייט, כעס.

ill'-bo'ding *a.* (איל'-באו'-דינג) וואס זאגט פאראויס אונגליק.

ill'-bred *a.* (איל'-ברעד) שלעכט ערצויגען, אונהעפליך, גראב.

ill'-bree'ding *n. and a.* (איל'-בריע'-דינג) שלעכטע ערציהונג, אונהעפליכקייט; גראבקייט; וואס ברייגנט אונגליק.

ill'-come *a.* (איל'-קאם) געקומען אין א שלעכטער צייט.

ill'-condi'tioned *a.* (איל'-קאנ-דיש'-אנד) וואס געפינט זיך אין א שלעכטען צושטאנד; וואס איז פון א שלעכטער קוואליטעט; וואס איז אין אונארדנונג.

ill'-defined' *a.* (איל'-די-פאינד') אונבעשטימט, אונקלאר, אונדייטליך.

ill'-disposed' *a.* (איל'-דיס-פאוזד') שלעכט אויפגעלעגט, שלעכט געשטימט; אונפריינדליך.

ille'gal *a.* (אי-לי'-געל) אונגעזעצליך.

ille'galise *v.* (אי-לי'-געל-איז) ז. *illegalize*

illegal'ity *n.* (איל-אי-געל'-אי-טי) אונגעזעצליכקייט.

ille'galize *v.* (אי-לי'-געל-איז) ערקלערען פאר אונגעזעצליך.

ille'gally *adv.* (אי-לי'-געל-אי) אונגעזעצליך, אויף אן אונגעזעצליכען אופן.

ille'galness *n.* (אי-לי'-געל-נעס) ז. *illegality*

illegibil'ity *n.* (אי-לעדזש-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט לעזבאר; דאס ניט קענען געלעזען ווערען.

illeg'ible *a.* (אי-לעדזש'-איבל) אונלעזבאר, אונמעגליך צו לעזען.

illeg'ibleness *n.* (אי-לעדזש'-איבל-נעס) ז. ***illegibility***

illeg'ibly *adv.* (אי-לעדזש'-אי-בלי) אויף אן אונלעזבארען אופן.

The letter is written **illegibly**.

illegit'imacy *n.* (איל-אי-דזשיט'-אי-מיי-סי) אונגעזעצליכע געבורט [פון ניט געזעצליך פערהייראטע עלטערען]; אונגעזעצליכקייט; אונעכטקייט; דאס זיין געגען אנגענומענעם.

illegit'imate *a.* and *v.* (איל-אי-דזשיט'-אי-מייט) אונגעזעצליך; אונגעזעצליך געבארען; ערקלערען פאר אן אונגעזעצליך קינד אדער א ממזר.

illegit'imately *adv.* (איל-אי-דזשיט'-אי-מייט-לי) אויף אן אונגעזעצליכען אופן; אונגעזעצליך; ניט לויט ווי עס איז אנגענומען אדער איינגעפיהרט.

illegitima'tion *n.* (איל-אי-דזשיט-אי-מיי'-שאן) דאס ערקלערען פאר אונגעזעצליך; דאס מאכען אונגילטיג; אונגעזעצליכע געבורט; דאס ערקלערען פאר אונגעזעצליך געבארען.

illegit'imatize *v.* (איל-אי-דזשיט'-אי-מע-טאיז) ערקלערען פאר אונגעזעצליך; ערקלערען פאר אונגעזעצליך געבארען.

illev'iable *a.* (אי-לעוו'-אי-עבל) וואס קען ניט איינגעפאדערט אדער איינגעמאהנט ווערען.

ill fame (איל פיים) א שלעכטע רעפוטאציע, א שלעכטער נאמען [וועגען א פרוי אדער א הויז].

This is a house of **ill fame**.

ill'-fa'ted *a.* (איל'-פיי'-טעד) וואס ברייננט אונגליק; וואס האט א שלעכטען מזל.

The **ill-fated** Titanic was built in England.

ill'-fa'vored *a.* (איל'-פיי'-ווארד) העסליך, מיאוס.

ill'-fa'voredly *adv.* (איל'-פיי'-ווארד-לי) מיט א העסליכען אויסזעהן; העסליך, מיאוס.

ill'-fa'voredness *n.* (איל'-פיי'-ווארד-נעס) העסליכקייט, מיאוס'קייט.

ill'-foot'ing *n.* (איל'-פוט'-אינג) א געפעהרליכער צושטאנד; אן אונזיכערער אנקער־פלאץ.

ill health (איל העלטה) דאס זיין ניט מיט אלעמען [אין געזונד].

ill'-hu'mored *a.* (איל'-יו'-מארד) וואס איז אין א שלעכטען הומאר; ניט צו מוטה; שלעכט געשטימט.

ill'-hu'moredly *adv.* (איל'-יו'-מארד-לי) אין שלעכטען הומאר; אין שלעכטער שטימונג.

illib'eral *a.* (אי-ליב'-ע-רעל) ניט ליבעראל, ניט פריי, ניט פרייזיניג; ניט פרייגעביג, קארג; ניט קולטיווירט, גראב, פראסט; געמיין; בעשרענקט אין דענקען.

illib'eralism *n.* (אי-ליב'-ע-רעל-איזם) ענגהערציגקייט, קארגקייט, קמצנות; פראסטקייט, אונקולטיווירטקייט; בעשרענקטקייט אין דענקען; מאנגעל אין פרייזיניגקייט.

illiberal'ity *n.* (אי-ליב-ע-רעל'-אי-טי) ז. ***illiberalism***

illib'eralize *v.* (אי-ליב'-ע-רעל-איז) מאכען אונליבעראל. ז. ***illiberal***

illib'erally *adv.* (אי-ליב'-ע-רעל-אי) אונליבעראל; קארג, געמיין; מיט בעשרענקטקייט אין דענקען; ניט פרייזיניג.

illic'it *a.* (אי-ליס'-איט) אונערלויבט, אונגעזעצליך, פערבאטען.

illic'itly *adv.* (אי-ליס'-איט-לי) אויף אן אונערלויבטער אדער אונגעזעצליכער ארט.

illic'itness *n.* (אי ליס'-איט-נעס) אונגעזעצליכקייט; דאס זיין ניט ערלויבט.

illimitabil'ity *n.* (אי-לימ-אי-טע-ביל'-אי-טי) אונבעגרענצבארקייט, גרענצלאזיגקייט.

illim'itable *a.* (אי-לימ'-אי-טעבל) גרענצלאז, אונבעגרענצבאר, וואס קען ניט בעגרענצט ווערען.

illim'itableness *n.* (אי-לימ'-אי-טעבל-נעס) דאס זיין אונבעגרענצט, דאס זיין גרענצלאז.

illim'itably *adv.* (אי-לימ'-אי-טע-בלי) אהן גרענצען; אונבעגרענצבאר, גרענצלאז.

illimita'tion *n.* (אי-לימ-אי-טיי'-שאן) אונבעגרענצטקייט; גרענצלאזיגקייט.

illim'ited *a.* (אי-לימ'-אי-טעד) אונבעגרענצט, אהן גרענצען.

illini'tion *n.* (איל-אי-ניש'-אן) אן איינשמירונג, אן איינרייבונג; דאס וואס איז איינגעשמירט אדער איינגעריבען; דער דינער, אויבערשטער, קארע־פערמיגער שיכט פון מינעראלען.

ill'-inten'tioned *a.* (איל'-אינ-טענ'-שאנד) מיט א שלעכטער כונה.

illiqua'tion *n.* (איל-אי-קהוויי'-שאן) די איינשמעלצונג פון איין שטאף אין א צווייטען.

illit'eracy *n.* (אי-ליט'-ע-ריי-סי) אונגעלערטהייט, אונוויסענהייט; דאס זיין אונגעבילדעט.

illit'erate *a.* and *n.* (אי-ליט'-ע-רייט) אונגעלעהרט, אונוויסענד, אונגעבילדעט, בעזונדערס: אנאלפאבעט; גראב, בארבאריש, ווילד; אן אונגעבילדעטער מענש, אן עם־הארץ.

illit'erately *adv.* (אי-ליט'-ע-רייט-לי) אויף אן אונוויסענדען, עם־הארצ'ישען שטייגער.

illit'erateness *n.* (אי-ליט'-ע-רייט-נעס) ז. ***illiteracy***

ill'-judged' *a.* (איל'-דזשאדזשד') שלעכט בערעכענט, שלעכט געאורטיילט, ניט גוט בעגרינדעט.

An **ill-judged** attempt was made to climb the mountain.

ill'-lan'guage *n.* (איל'-לענ'-גהווערזש) אן אונהעפליכע שפראך.

ill'-looked' *a.* (איל'-לוקט') וואס זעהט אויס שלעכט; מיאוס, העסליך.

ill'-look'ing *a.* (איל'-לוק'-אינג) וואס זעהט אויס שלעכט, פון שלעכטען אויסזעהן; העסליך, מיאוס.

ill'-luck *n.* (איל'-לאק) דאס אונגליק, דער שלים־מזל.

ill'-man'nered *a.* (איל'-מענ'-ערד) מיט שלעכטע מאניערען, ניט איידעל, גראב, געמיין.

ill'-min'ded *a.* (איל'-מאינ'-דעד) שלעכט געשטימט.

ill'-na'ture *n.* (איל'-ניי'-טשור) בייזקייט, שלעכטקייט, א שלעכטער כאראקטער.

ill'-na'tured *a.* (איל'-ניי'-טשורד) מיט א שלעכטען כאראקטער; בייז; שלעכט.

ill'-na'tured land (איל'-ניי'-טשורד לענד) א שלעכטער באדען, שלעכטע ערד.

ill'-na'turedly *adv.* (איל'-ניי'-טשורד-לי) מיט בייזקייט, עקשנות'דיג.

ill'ness *n.* (איל'-נעס) א קראנקהייט, א חלאת.

illog'ic *n.* (אי-לאדזש'-איק) אן אונלאגישע זאך.

illog'ical *a.* (אי-לאדזש'-אי-קעל) אונלאגיש, קרום [אין רעדען אדער דענקען].

illogical'ity *n.* (אי-לאדזש-אי-קעל'-אי-טי) אונלאגישקייט, קרומקייט [אין רעדען אדער דענקען]; אן אונלאגישע זאך.

illog'ically *adv.* (אי-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף אן אונלאגישען אופן.

illog'icalness *n.* (אי-לאדזש'-אי-קעל-נעס) דאס זיין אונלאגיש.

ill'-o'mened *a.* (איל'-או'-מענד) וואס האט אונגליקליכע פארבעדייטונגען.

ill'-patched *a.* (איל'-פעטשט) שלעכט צוזאמענגעשטוקעוועט.

ill'-propor'tioned *a.* (איל'-פרא-פאור'-שאנד) שלעכט פראפארציאנירט, ניט הארמאניש צוזאמענגעשטעלט.

ill'-sor'ted *a.* (איל'-סאהר'-טעד) שלעכט זארטירט, ניט צוגעפאסט איינס צום אנדערען.

ill'-starred *a.* (איל'-סטארד) געבוירען אין א בייזער שעה; וואס ערווארטעט א בייזען מזל.

ill tem'per (איל טעמ'-פער) בייזקייט, אויפגערעגטקייט.

ill'-tem'pered *a.* (איל'-טעמ'-פערד) אנגעכמורעט, בייז, מיט א שלעכטען כאראקטער.

ill'-timed *a.* (איל'-טאימד) וואס איז ניט צו רעכטער צייט; ניט אין סעזאן; וואס האט ניט צוגעטראפען די צייט.

ill-treat' *v.* (איל-טריעט') שלעכט אדער אונגערעכט בעהאנדלען.

illude' *v.* (אי-ליוד') פערבלענדען, טוישען; אבנארען מיט פאלשע האפנונגען; אבשפאטען, אויסלאכען.

illume' *v.* (אי-ליום') בעלייכטען, אילומינירען, אילוסטרירען [מיט צייכנונגען].

illu'minable *a.* (אי-ליו'-מי-נעבל) וואס קען בעלויכטען ווערען, וואס קען אילומינירט ווערען.

illu'minant *a.* and *n.* (אי-ליו'-מי-נענט) בעלייכטענד, אילומינירענד; עטוואס וואס בעלייכט אדער אילומינירט; עטוואס וואס גיט פון זיך ארוים ליכט.

illu'minate *v., a.* and *n.* (אי-ליו'-מי-נייט) בעלייכטען, אילומינירען; אילוסטרירען [מיט צייכנונגען]; אילוסטרירט; איינער וואס האט פרעטענזיעס אויף וויסען.

Illumina'ti *n.* (אי-ליו-מי-ניי'-טאי) די אילומינאטען [מיטגליעדער פון פערשיעדענע קריסטליכע סעקטען אין פערשיעדענע לענדער פון איירא‌פא אין 16טען און 17טען יאהרהונדערט, וועלכע האבען געלייקענט אין ענטפלעקונגען, האבען זיך ניט זעהר שטרענג געהאלטען אן רעליגיעזע מנהגים און האבען בכלל געפרעדיגט אויפקלערונג אין רעליגיעזע ענינים; אן אילומינאטען־געזעלשאפט, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין באווארען און האט זיך אין די יאהרען 1776 און 1785 פערשפרייט איבער גאנץ איירא‌פא, האט אויך געטראגען א פאליטישען כאראקטער און האט אגיטירט פאר רעפובליקאנישע רעגירונגס־פארמען].

illumina'ti *n.* (אי-ליו-מי-ניי'-טאי) מענשען וואס האבען פרעטענזיעס אויף פעהיגקייטען און קענטניסע; אויפגעקלערטע מענשען [אין רעליגיעזע ענינים], משכילים.

illumina'tion *n.* (אי-ליו-מי-ניי'-שאן) בעלייכטונג; אילומינאציאן; אויפקלערונג; אילוסטראציאן.

illu'minative *a.* (אי-ליו'-מי-ניי-טיוו) בעלייכטענד, אילומינירענד; אויפקלערענד; אילוסטרירענד.

illumina'to *n.* (אי-לוה-מי-נא'-טאו) אן אילומינאט. ז. ***Illuminati***

illu'minator *n.* (אי-ליו'-מי-ניי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס בעלייכט; אן אילוסטראטאר [איינער וואס בעציערט אדער ערקלערט מיט צייכנונגען]; א גלאז אין אפטישע אינסטרומענטען צו קאנצענט־רירען די שטראהלען; אן אפאראט צו ווארפען די שיין אויף א געוויסען פונקט; א גלעזערנע פלאטע אין א טראטואר אדער פארלאגע [ריל].

illu'mine *v.* (אי-ליו'-מין) בעלייכטען, אילומינירען; אויפקלערען.

illuminee' *n.* (אי-ליו-מי-ניע') איינער וואס האט פרעטענזיעס אויף וויסען און אויפקלערונג; אן אילומינאט.
- Illuminati .ז

illu'minism *n.* (אי-ליו'-מי-ניזם) די לעהרע פון די אילומינאטען.
Illuminati .ז

illure' *v.* (אי-ליור') פער־ אריינגארען, פער־פיהרען.

ill u'sage (איל יו'-סעדזש) שלעכטע בעהאנדלונג, אונגערעכטיגקייט.

ill-use' *n.* (איל-יוס') שלעכטער געברויך, מיסברויך, שלעכטע בעהאנדלונג.

illu'sion *n.* (אי-ליו'-זשאן) אילוזיאן, פערבלענדונג; פערפיהרונג, פערנארונג; אזא זעהר דינער, דורכזיכטיגער טול.

illu'sionary *a.* (אי-ליו'-זשאן-ע-רי) וואס איז עהנליך צו אן אילוזיאן אדער פערבלענדונג; וואס שיינט נור צו זיין דאס וואס עס איז; פערפיהרענד, פער־בלענדענד.

illu'sionist *n.* (אי-ליו'-זשאן-איסט) א פערבלענדעטער, איינער וואס גלויבט אין אילוזיאן, א פאנטאזיאר; א פאקוס־ניק.

illu'sive *a.* (אי-ליו'-סיוו) פערפיהרענד, פערבלענדענד; פאלש.

illu'sively *adv.* (אי-ליו'-סיוו-לי) אויף א פערבלענדענדען, פערפיהרענדען אופן; ווי אן אילוזיאן; פאלש.

illu'siveness *n.* (אי-ליו'-סיוו-נעס) פערבלענדונג; פערפיהרונג; דאס זיין ניט דאס וואס עס שיינט צו זיין.

illu'soriness *n.* (אי-ליו'-סא-רי-נעס)
illusiveness .ז

illu'sory *a.* (אי-ליו'-סא-רי)
illusive .ז

illus'trable *a.* (אי-לאס'-טרעבל) וואס קען אילוסטרירט ווערען, וואס קען געמאכט ווערען קלאר אדער ערקלערט ווערען.

illus'trate *v.* (אי-לאס'-טרייט) אילוס־טרירען, מאכען צייכנונגען [אויף א בוך]; ערקלערען, קלאר מאכען; דערהויבען, פער־עהרען.

illus'trater *n.* (אי-לאס'-טריי-טער)
illustrator .ז

illustra'tion *n.* (איל-אס-טריי'-שאן) אילוסטראציאן, א צייכנונג [אין א בוך]; קלאר־מאכונג, ערקלערונג.

illus'trative *a.* (אי-לאס'-טרי-טיוו) אילוסטרירענד, קלאר־מאכענד, ערקלערענד [דורך א משל, אן אויסצוג אדער צייכ־נונג].

illus'tratively *adv.* (אי-לאס'-טריי-טיוו-לי) אלס אילוסטראציאן, אלס ערקלע־רונג, אלס מיטעל צו מאכען עפעס קלאר און פערשטענדליך.

illus'trator *n.* (אי-לאס'-טריי-טאר) אן אילוסטראטאר, אן אילוסטרירער, איינער וואס מאכט קלאר, אילוסטרירט אדער מאכט צייכנונגען.

illus'trious *a.* (אי-לאס'-טרי-אס) ער־האבען, גרויס, פראמינענט, בעריהמט; גלענצענד.

illus'triously *adv.* (אי-לאס'-טרי-אס-לי) מיט ערהאבענהייט, מיט פראמינענץ, מיט בעריהמטקייט; גלענצענד.

illus'triousness *n.* (אי-לאס'-טרי-אס-נעס) בעריהמטקייט, ערהאבענהייט, פרא־מינענץ, גלאנץ.

illuxu'rious *a.* (אי-לאג-זשו'-רי-אס) ארעם, אהן לוקסוס.

ill'-will' *n.* (איל'-הוויל') פיינדליכקייט, שלעכטקייט.

ill'-willed' *a.* (איל'-הווילד') שלעכט, פיינדליך, בייזוויליג.

ill'-will'er *n.* (איל'-הוויל'-ער)
ill-wisher .ז

ill'-will'y *a.* (איל'-הוויל'-אי) בייז, שלעכט.

ill'-wish'er *n.* (איל'-הוויש'-ער) א שונא; איינער וואס ווינשט שלעכטס.

il'ly *a.* (איל'-אי) שלעכט, ניט צופרידענ־שטעלענד.

I'm (אים) [איך *I am* אבקירצונג פון בין].

im'age *n. and v.* (אימ'-עדזש) א בילד; א סטאטוע, א פארטרעט; אן אבבילדונג; א געגנויע קאפיע; א געצען־בילד; א פאר־שטעלונג; א פינקטליכע עהנליכקייט; א שפיגעל־בילד; אבבילדען; אבשפיגלען; זיין עהנליך; פארשטעלען; זיך פארשטע־לען.

im'ageable *a.* (אימ'-עדזש-עבל) וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין א בילד; וואס קען געמאלט ווערען; דענקבאר.

im'age-brea'ker *n.* (אימ'-עדזש-בריי'-קער) א געצען־צושטערער.

im'aged *a.* (אימ'-עדזשד) פערציערט מיט מענשליכע פיגורען.

im'ageless *a.* (אימ'-עדזש-לעס) אהן א געשטאלט.

im'age-mug *n.* (אימ'-עדזש-מאג) א קרוג וואס איז אויסגעמאכט אין דער פארם פון א מענשליכער פיגור.

im'agery *n.* (אימ'-עדזש-ער-אי) א בילד־ווערק; בילדער; שילדערונג; גע־דאנקען; ערצעהלונגס־בילד; איינבילדונג, פארשטעלונג אין געדאנקען.

im'age-wor'ship *n.* (אימ'-עדזש-הוואיר'-שיפ) בילדער־פערגעטערונג; גע־צענדיענסט.

imag'inable *a.* (אי-מעדזש'-אי-נעבל) דענקבאר, וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.

imag'inableness *n.* (אי-מעדזש'-אי-נעבל-נעס) דענקבארקייט; דאס קענען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.

imag'inably *adv.* (אי-מעדזש'-אי-נע-בלי) אויף א דענקבארען אדער בעגרייפ־ליכען אופן; פארשטעלבאר; מעגליך.

imag'inal *a.* (אי-מעדזש'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א פאלשטענדיג־ענטוויקעל־טען אינזעקט.

imag'inarily *adv.* (אי-מעדזש'-אי-נע-רי-לי) דורך איינבילדונג, דורך פארשטע־לען זיך אין געדאנק; ניט ווירקליך; אין דער פארשטעלונג; אין איינבילדונג.

imag'inariness *n.* (אי-מעדזש'-אי-נע-רי-נעס) דאס איינגעבילדעטע, דאס עקזיס־טירען נור אין איינבילדונג אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; אונווירקליכקייט.

imaginar'ity *n.* (אי-מעדזש-אי-נער'-אי-טי) אין מאטעמאטיק — דאס זיין אי־מאגינער. *imaginary* .ז

imag'inary *n. and a.* (אי-מעדזש'-אי-נע-רי) איינגעבילדעט, וואס עקזיסטירט נור אין דער איינבילדונג אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; ניט ווירקליך; אין מא־טעמאטיק — אימאגינער, ניט ווירקליך עקזיסטירענד נאר אין דער פארשטעלונג; אן אימאגינערע צאהל, א צאהל וועלכע קען נור פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק, ווי צ. ב. דער קוואדראט ווארצעל פון [1—].

imag'inary quan'tities (אי-מעדזש'-אי-נע-רי קהוואנ'-טי-טיז) אין דער מא־טעמאטיק — אימאגינערע גרעסען [צאה־לען וועלכע ווערען נור פארגעשטעלט אין געדאנק אבער זיי עקזיסטירען ניט אין דער ווירקליכקייט].

imagina'tion *n.* (אי-מעדזש-אי-ניי'-שאן) אן איינבילדונג, א פארשטעלונג, אן אידעע, א געדאנק, א מחשבה; א פלאן; איינבילדונגס־קראפט, פאנטאזיע; א גרונד־לאזע אדער פאנטאסטישע מיינונג.

imagina'tional *a.* (אי-מעדזש-אי-ניי'-שאנ על) איינגעבילדעט, פאנטאסטיש; וואס איז שייך צו דער איינבילדונגס־קראפט.

imag'inative *a.* (אי-מעדזש'-אי-נע-טיוו) פול מיט פארשטעלונגען אדער איינ־בילדונגען; רייך אין פאנטאזיעס; וואס איז שייך צו דער איינבילדונגס־קראפט; ערפינדעריש; איינגעבילדעט.

imag'inative fac'ulty (אי'-מעדזש'-אי-נע-טיוו פעק'-אל-טי) די איינבילדונגס־קראפט.

imag'inatively *adv.* (אי-מעדזש'-אי-נע-טיוו-לי) דורך איינבילדונג אדער פאר־שטעלונג; מיט איינבילדונגס־קראפט; אויף אן איינגעבילדעטען אופן.

imag'inativeness *n.* (אי-מעדזש'-אי-נע-טיוו-נעס) רייכקייט אין פאנטאזיע; ערפינדזאמקייט; רייכקייט אין איינבי־דונגס־קראפט.

imag'ine *v.* (אי-מעדזש'-אין) זיך פאר־שטעלען; זיך דענקען; פלאנעווען אין גע־דאנק.

imag'iner *n.* (אי-מעדזש'-אי-נער) אן ערדענקער, אן ערפינדער; איינער וועלכער שאפט אידעען אדער פלענער.

im'aging *n.* (אימ'-עדזש-אינג) איינביל־דונג, פארשטעלונג.

ima'go *n.* (אי-מיי'-גאו) א פאלשטענדיג־ענטוויקעלטער אינזעקט [נאכדעם ווי ער איז דורכגעגאנגען די ענטוויקלונגס־שטופען פון א לארווא און א פופע].

imam' *n.* (אי-מאם') א מאכמעדאנישער הויפט אדער פיהרער; א מאכמעדאנישער גייסטליכער וואס לייענט די תפילות אין מעטשעט [מאכמעדאניש געבעט־הויז]; דער רעליגיעזער טיטעל וואס איז גענומען געווארען צו מאכמעד און זיינע ערשטע פיער נאכפאלגער.

imaum' *n.* (אי-מאהם') *imam* .ז

imband' *v.* (אים-בענד') צונויפזאמלען אין באנדעס.

im'becile *a. and n.* (אים' בע סיל) שוואך אין פערשטאנד; איינער וואס איז שוואך אין פערשטאנד; אן אידיאט.

imbecil'ity *n.* (אים-בע-סיל'-אי-טי) שוואכקייט אין פערשטאנד.

imbed' *v.* (אים-בעד') איינבעטען, אריינ־לעגען ווי אין א בעט; איינגראבען.

imbibe' *v.* (אים-באיב') איינטרינקען, איינזויגען [ווי א שוואם]; זיך אננעה־מען [מיט אימעצענס געדאנקען, פעהלע־רען א. ד. ג.].

imbi'ber *n.* (אים-באי'-בער) איינער אדער עטוואס וואס זויגט אין זיך אריין.

imbibi'tion *n.* (אים-בי-ביש'-אן) דאס איינזויגען.

imbow′ *v.* (אים-באו′) .ז *embow*

imbow′el *v.* (אים-באו′-על) .ז *embowel*

imbow′er *v.* (אים-באו′-ער) .ז *embower*

im′brex *n.* (אים′-ברעקס) אן אויסגעבויגענער ציגעל [ווי א דאך-ציגעל]; א דאך-ציגעל.

im′bricate *a. and v.* (אים′-ברי-קייט) אויסגעבויגענע ווי א דאך-ציגעל; וואס האט די פארם פון א דאך-ציגעל; לעגען איינס איבער'ן אנדערען ווי דאך-ציגעל.

im′bricated *a.* (אים′-ברי-קיי-טעד) אויסגעבויגענע ווי א דאך-ציגעל; וואס האט די פארם פון א דאך-ציגעל.

im′bricately *adv.* (אים′-ברי-קייט-לי) אויף דעם אופן פון דאך-ציגעל.

imbrica′tion *n.* (אים-ברי-קיי′-שאן) א דאך-ציגעל-פערמיגע בעדעקונג.

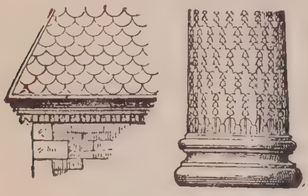

Imbrication

im′bricative *a.* (אים′-ברי-קע-טיוו) .ז *imbricated*

imbro′glio *n.* (אים-בראו′-ליאו) א פערפלאנטערונג; א פערוויקלונג; א פערפלאנטערטער ענין.

imbrue′ *v.* (אים-ברו′) דורכבענעצען, דורכנעצען; איינטונקען.

imbrute′ *v.* (אים-ברוט′) מאכען ברוטאל, טהיעריש אדער גרויזאם; ווערען ברוטאל אדער גרויזאם.

imbrute′ment *n.* (אים-ברוט′-מענט) דאס ווערען ברוטאל אדער טהיעריש; דאס מאכען ברוטאל אדער טהיעריש.

imbue′ *v.* (אים-ביו′) דורכנעצען, אנזאפען; איינטונקען; דורכדרינגען.

Americans are **imbued** with the idea of liberty.

imbue′ment *n.* (אים-ביו′-מענט) דורכנעצונג; דאס זיין דורכגענעצט אדער אנגעזאפט.

imitabil′ity *n.* (אים′-אי-טע-ביל′-אי-טי) דאס קענען נאכגעאהמט ווערען.

im′itable *a.* (אים′-אי-טעבל) וואס מען קען נאכאהמען אדער נאכמאכען; וואס איז ווערטה נאכצואהמען.

im′itableness *n.* (אים′-אי-טעבל נעס) .ז *imitability*

im′itably *adv.* (אים′-אי-טע-בלי) צום נאכאהמען, צום נאכמאכען.

im′itate *v.* (אים′-אי-טייט) נאכאהמען, נאכמאכען, נאכטהאן.

imita′tion *n. and a.* (אים-אי-טיי′-שאן) נאכאהמונג, נאכמאכונג; ניט עכט, נאכגעמאכט.

imita′tional *a.* (אים-אי-טיי′-שאנ-על) וואס איז נאכגעאהמט אדער נאכגעמאכט; ניט עכט.

imita′tionist *n.* (אים-אי-טיי′-שאנ-איסט) א נאכאהמער, א נאכמאכער.

im′itative *a.* (אים′-אי-טיי-טיוו) נאכאהמענד, נאכמאכענד, נאכגעאהמט, נאכגעמאכט; וואס פאסט פאר נאכאהמונג; וואס איז געניינט צו נאכאהמונג.

im′itatively *adv.* (אים′-אי-טיי-טיוו-לי) דורך נאכאהמונג; אויף א נאכגעאהמטען אדער נאכגעמאכטען אופן.

im′itativeness *n.* (אים′-אי-טיי-טיוו-נעס) דאס זיין נאכגעאהמט אדער נאכגעמאכט.

im′itator *n.* (אים′-אי-טיי-טאר) א נאכאהמער, א נאכמאכער.

im′itatorship *n.* (אים′-אי-טיי-טאר-שיפ) נאכאהמונג, נאכמאכעריי.

im′itatress *n.* (אים′-אי-טיי-טרעס) א נאכמאכערין, א נאכאהמערין.

im′itatrix *n.* (אים′-אי-טיי-טריקס) .ז *imitatress*

immac′ulacy *n.* (אי-מעק′-יו-לע-סי) דאס זיין ריין, אונבעפלעקט; דאס זיין מיט אן אונבעפלעקטען נאמען; דאס האבען איין קאליר. אהן פלעקען.

immac′ulate *a.* (אי-מעק′-יו-לייט) אונבעפלעקט, אהן א מום, ריין, קלאר.

Immac′ulate Concep′tion (אי-מעק′-יו-לייט קאנ-סעפ′-שאן) די אונבעפלעקטע בעפרוכטונג [א דאגמע אין דער קאטוילישער קירך, אז די הייליגע מאריע, קריסטוס'ס מוטער, איז אויך געבארען געווארען אהן א געשלעכטליכען פערקעהר צווישען א פרויענצימער און מאנספערזאן, ווי קריסטוס אליין].

immac′ulately *adv.* (אי-מעק′-יו-לייט-לי) מיט אן אונבעפלעקטער ריינקייט.

immac′ulateness *n.* (אי-מעק′-יו-לעט-נעס) ריינקייט, אונבעפלעקטקייט.

immal′leable *a.* (אי-מעל′-אי-עבל) אונשמיעדבאר, וואס לאזט זיך ניט שמיעדען, וואס קען זיך ניט אויסציהען אדער אויסברייטען דורך שמיעדען.

imman′acle *v.* (אים-ענ′-עקל) פערשמיעדען אין קייטען; אנטהאן קאנדאלען אויף די הענד.

immana′tion *n.* (אים-ע-ניי′-שאן) דאס אריינפליסען, דאס אריינטרעטען אין ערגעץ.

im′manence *n.* (אים′-ע-נענס) אין פילאזאפיע — אימאנענץ, אינערליכקייט, דאס וואס ענטהאלט זיך אין עצם פון דער זאך אליין [ווי למשל, די לעהרע, אז דער שאפענדער גייסט אדער גאט איז ניט א זאך וואס עקזיסטירט אויסער דער נאטור, נאר ענטהאלט אין זיך דעם עצם פון דער נאטור אליין].

im′manency *n.* (אים′-ע-נענ-סי) .ז *immanence*

im′manent *a.* (אים′-ע-נענט) אימאנענט, אינערליך; וואס געפינט זיך ניט אויסער דער זאך, נאר ליעגט אין עצם פון דער זאך גופא.

im′manent act (אים′-ע-נענט עקט) א טהאט, וועלכע ווירקט אינערליך אויף דער אורזאכע גופא, וואס האט ארויסגערופען דיזע טהאט, אבער ווירקט ניט אויף קיין אנדער זאך אויסער איהר.

imman′tle *v.* (אים-מענ′-טל) איינהילען אדער איינוויקלען ווי אין א מאנטעל.

Imman′uel *n.* (אי-מענ′-יו-על) עמנואל, גאט איז מיט אונז [דער נאמען פון רעטער פון אידישען פאלק, וועגען וועלכען ישעיה הנביא האט נביאות געזאגט, און די קריסטליכע לעהרע בעהויפטעט, אז אונטער דיזען נאמען האט ער געמיינט קריסטוס'ען].

immar′ginate *a.* (אי-מאר′-דזשי-נייט) אהן ראנדען.

immate′rial *a. and n.* (אים-ע-טי′-רי-על) ניט מאטעריעל, אונקערפערליך; אונבעדייטענד, ניט וויכטיג; דאס וואס איז אונמאטעריעל אדער אונקערפערליך.

immate′rialism *n.* (אים-ע-טי′-רי-על-איזם) אימאטעריאליזם, די לעהרע לויט וועלכער עס עקזיסטירען גייסטער אהן קערפערס, ספיריטואליזם; די לעהרע, אז קיין מאטעריעלע וועלט עקזיסטירט ניט און אלע זאכען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים זיינען ניט מעהר ווי אונזערע פארשטעלונגען; אידעאליזם.

immate′rial is′sue (אים-ע-טי′-רי-על איש′-אוה) אין געריכטס-פראצעס — א ניט-וויכטיגע אדער אונבעדייטענדע שטרייט-פראגע [ווי למשל, ווען איינער מאהנט פון צווייטען געלד פאר סחורה און דער צווייטער איז מודה, אז ער האט ווירקליך געקויפט די סחורה, נאר ניט אין דעם טאג ווי דער אנקלאגער וויזט אן].

immate′rialist *n.* (אים-ע-טי′-רי-על-איסט) איינער וואס גלויבט דאס עס עקזיסטירען גייסטער אהן קערפערס; איינער וועלכער האלט, אז קיין מאטעריעלע וועלט עקזיסטירט ניט.

immaterial′ity *n.* (אים-ע-טי-רי-על′-אי-טי) אונקערפערליכקייט; דאס זיין בלויז גייסטיג; אן אונמאטעריעלע אדער אונקערפערליכע זאך; אונוויכטיגקייט; דאס ניט האבען קיין בעדייטונג.

immate′rialize *v.* (אים-ע-טי′-רי-על-איז) מאכען אונקערפערליך; בעפרייען פון חומר אדער שטאף.

immate′rially *adv.* (אים-ע-טי′-רי-על-אי) אויף אן אונבעדייטענדער אדער ניט וויכטיגער ארט; אויף אן אונקערפערליכען אדער גייסטיגען שטייגער.

immature′ *a.* (אים-ע-טיור′) אונרייף, אונצייטיג; פריהצייטיג.

immatured′ *a.* (אים-ע-טיורד′) אונרייף, אונצייטיג.

immature′ly *adv.* (אים-ע-טיור′-לי) צופריה, פאר דער צייט.

immature′ness *n.* (אים-ע-טיור′-נעס) אונצייטיגקייט, אונרייפקייט.

immatu′rity *n.* (אים-ע-טיו′-רי-טי) .ז *immatureness*

immeasurabil′ity *n.* (אי-מעזש-אור-ע-ביל′-אי-טי) .ז *immeasurableness*

immeas′urable *a.* (אי-מעזש′-אור-עבל) וואס קען ניט אויסגעמעסטען ווערען; אונערמעסליך, זעהר גרויס.

immeas′urableness *n.* (אי-מעזש′-אור-עבל-נעס) אונערמעסליכקייט; דאס ניט קענען זיין אויסגעמעסטען; א זאך וואס האט קיין גרענעץ ניט.

immeas′urably *adv.* (אי-מעזש′-אור-ע-בלי) ביז אין דער אונענדליכקייט.

imme′diacy *n.* (אי-מי′-די-ע-סי) דאס שטעהן דירעקט אדער אונמיטעלבאר צו עפעס; דאס זיין אהן א פערמיטלער, דאס האבען א דירעקטע שייכות; אין פילאזאפיע — דאס וואס עקזיסטירט אן און פאר-זיך, אהן וועלכער ניט איז שייכות צו אן אנדער זאך, אן אבסאלוטעס וועזען.

imme′diate *a.* (אי-מי′-די-אייט) זאפארטיג, באלד, גלייך; אונמיטעלבאר; וואס האט א דירעקטע שייכות.

imme′diate agglutina′tion (אי-מי′-די-אייט ע-גלוה-טי-ניי′-שאן) אין כירורגיע — דאס פערהיילען א וואונד, צוזאמענהעפטענדיג דירעקט די צוריסענע אדער פאנאנדערגעשניטענע טיילען, ניט לעגענדיג צווישען זיי וועלכע עס איז זאך.

imme′diate cer′tainty (אי-מי′-די-אייט סויר′-טענ-טי) אן אונמיטעלבארע

געוויסהייט, א זאך, וועלכע מען האלט פאר געווים ניט אויף'ן גרונט פון לאגישען דענקען, נאר אונמיטעלבאר [ווי למשל, די געוויסהייט, אז שווארץ איז ניט ווייס, אז א קרייז איז ניט קיין קוואדראט א. ד. ג.].

imme'diate good (אי-מי'-די-אייט גוד) עטוואס וואס ווערט אנערקענט אלס ציעל אן און פאר זיך.

imme'diately *adv.* (אי-מי'-די-אייט-לי) אויגענבליקליך; אונמיטעלבאר, דירעקט.

imme'diateness *n.* (אי-מי'-די-אייט-נעס) דאס זיין אונמיטעלבאר; באלדקייט, אויגענבליקליכקייט.

imme'diate tes'timony (אי-מי'-די-אייט טעס'-טי מא ני) דאס עדות=זאגען פון פערזענליכער ערפאהרונג [ווען דער עדות האט אליין געזעהן אדער איז אליין בעקאנט דערמיט וועגען וואס ער זאגט עדות].

imme'diatism *n.* (אי-מי'-די-ע-טיזם) אונמיטעלבארקייט, אונפערמיטעלטקייט; באלדיגקייט.

immed'icable *a.* (אי-מעד'-אי-קייבל) וואס קען ניט אויסגעהיילט ווערען; אונהיילבאר.

immelo'dious *a.* (אים-אי-לאו'-די-אס) ניט מעלאדיש.

immemo'rial *a.* (אים-ע-מאו'-רי-על) אונגעדענקליך, וואס מען קען ניט געדענקען; פון אונגעדענקליכע אלטע צייטען.

immemo'rially *adv.* (אים-ע-מאו'-רי-על-אי) פארצייטיג, פון גאנץ אלטע צייטען.

immense' *a.* (אי-מענס') אונגעהויער גרויס, אונערמעסליך, אונבעגרענצט, אונענדליך; פון זעהר א גרויסער קוואנטיטעט; ריעזיג; גרויסארטיג.

immense'ly *adv.* (אי-מענס'-לי) זעהר גרויס; ביז אן אונגעהויערען גראד.

immense'ness *n.* (אי-מענס'-נעס) ז. *immensity*.

immen'sity *n.* (אי-מענ'-סי-טי) אונערמעסליכקייט, אונענדליכקייט; א גוואלדיגע גרויס.

immensurabil'ity *n.* (אי-מענ-שו-רע-ביל'-אי-טי) אונערמעסליכקייט, אונענדליכקייט.

immen'surable *a.* (אי-מענ'-שו-רעבל) אהן א מאס, אונערמעסליך, אונענדליך גרויס.

im'mer *n.* (אימ'-ער) דער אייז=טויכער [אזא גרויסער וואסער=פויגעל]. ז. *ember-goose*.

immerge' *v.* (אי-מוירדזש') אונטערטויכען; פערשווינדען אדער ניט לאזען זיך מעהר זעהן [ווי א שטערען ווערט פערשוואונדען פון אויג, ווען איהם פערשטעלט דער שיין פון דער זון אדער ווי די לבנה ווערט ניט געזעהן, ווען זי געהט אריין אין דעם שאטען פון דער ערד].

immer'sable *a.* (אי-מויר'-סעבל) ז. *immersible*.

immerse' *v.* (אי-מוירס') אונטערטויכען, אונטערטונקען זיך אדער אריינלאזען זיך אין א שטראם; טובל זיין; אריינטהאן זיך אין עטוואס.

immersed' *a.* (אי-מוירסט') אריינגעטויכט אין א שטראם, איינגעזונקען; אריינגעטהאן, אין גאנצען זיך איבערגעגעבען צו עפעס; אין באטאניק — וואס וואקסט אונטער'ן וואסער אדער צווישען שפאלטען פון פעלזען אדער ערד.

immer'sible *a.* (אי-מייר'-סיבל) וואס קען זיך אונטערטויכען; וואס קען אין גאנצען אריינדרינגען.

immer'sion *n.* (אי-מויר'-שאן) דאס אונטערטויכען, דאס אריינלאזען זיך מיט'ן קאפ אין וואסער; דאס אריינדרינגען טיעף אין אן עניין, דאס איבערגעבען זיך אין גאנצען צו א געוויסער זאך; אין אסטראנאמיע — דאס פערשווינדען פון א שטערען אדער אנדער הימלישען קערפער דורך דעם, וואס ער געהט אריין אין שאטען פון דער זון אדער פון דער ערד; דאס אריינשטעלען א טראפען פליסיגקייט אין א מיקראסקאפ; דאס בעדעקען א לייםענע כלי מיט גלאזור אונטערטונקענדיג זי אין א קעסעל מיט פאנאנדערגעלאזענער גלאזור.

immer'sionist *n.* (אי-מויר'-שאנ-איסט) אן אימערסיאניסט, אן אנהענגער פון א קריסטליכער סעקטע, וועלכע האלט, אז ביים טויפען דארף מען אין גאנצען זיך טובל זיין און ניט נאר בעשפריצען מיט דעם הייליגען טויף=וואסער, ווי ביי די אנדערע קריסטען.

immesh' *v.* (אים-מעש') בעשטריקען, ארומוויקלען אדער איינדרעהען אין א נעץ.

immethod'ical *a.* (אים-אי-טהאד'-אי-קעל) אהן א מעטאדע, אהן א סדר, ניט אין א סיסטעמאטישער ארדנונג.

immethod'ically *adv.* (אים-אי-טהאד'-אי-קעל-אי) אויף אן אונמעטאדישען שטייגער; אהן א סיסטעמאטישער ארדנונג.

immethod'icalness *n.* (אים-אי-טהאד'-אי-קעל-נעס) דאס זיין אונמעטאדיש אדער אהן א סדר.

im'migrant *n. and a.* (אימ'-אי-גרענט) אן אימיגראנט, אן איינוואנדערער; איינער וועלכער האט איינגעוואנדערט פון אן אנדער לאנד; וואס האט איינגעוואנדערט פון אן אנדער לאנד.

im'migrate *v.* (אימ'-אי-גרייט) אימיגרירען, איינוואנדערען, אנקומען פון אן אנדער לאנד.

immigra'tion *n.* (אים-אי-גריי'-שאן) אימיגראציאן, איינוואנדערונג.

im'minence *n.* (אימ'-אי-נענס) עפעס וואס שטעהט אימעצען פאר; דאס וואס מוז אונפערמיידליך קומען; אונפערמיידליכקייט.

im'minent *a.* (אימ'-אי-נענט) וואס מוז פארקומען; וואס איז אונפערמיידליך.
The approach of the enemy was **imminent.**

im'minently *adv.* (אימ'-אי-נענט-לי) אויף אן אונפערמיידליכען אופן.

immiscibil'ity *n.* (אי-מיס-אי-ביל'-אי-טי) אונפערמישבארקייט; דאס ניט קענען פערמישט ווערען.

immis'cible *a.* (אי-מיס'-איבל) וואס קען ניט פערמישט ווערען [ווי אויל מיט וואסער].

immis'sion *n.* (אי-מיש'-אן) דאס אריינלאזען אדער אריינברייננגען; דאס אריינשפריצען.

immit' *v.* (אים-מיט') אריינלאזען; אריינשפריצען.

immit'igable *a.* (אי-מיט'-אי-געבל) וואס לאזט זיך ניט בויגען; וואס וויל ניט ווייכער ווערען; וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען.

immit'igably *adv.* (אי-מיט'-אי-גע-בלי) ניט לאזענדיג זיך בויגען אדער איינבעטען.

immix' *v.* (אים-מיקס') אריינמישען, פערמישען.

immix'able *a.* (אי-מיק'-סעבל) וואס קען זיך ניט פערמישען.

immo'bile *a.* (אי-מאו'-ביל) אונבעוועגליך, פעסט; וואס ווערט ניט געריהרט [פון געפיהלען].

immobil'ity *n.* (אים-א-ביל'-אי-טי) אונבעוועגליכקייט, פעסטקייט; אונפעהיגקייט געריהרט צו ווערען [פון געפיהלען].

immobiliza'tion *n.* (אי-מאו בי-לי-זיי'-שאן) דאס מאכען פעסט, אונבעוועגליך; דאס מאכען אדער זיין ניט מאביליזירט אדער קריעגס=פערטיג [וועגען אן ארמעע אדער פלאטע].

immo'bilize *v.* (אי-מאו'-בי-לאיז) מאכען אונבעוועגליך אדער פעסט; מאכען ניט מאביליזירט אדער קריעגס=פערטיג [אן ארמעע אדער פלאטע].

immod'erate *a.* (אי-מאד'-ע-רייט) ניט מעסיג, וואס כאפט אריבער די מאס.

immod'erately *adv.* (אי-מאד'-ע-רייט-לי) איבער דער מאס, אריבערכאפענדיג די מאס.

immod'erateness *n.* (אי-מאד'-ע-רייט-נעס) אונמעסיגקייט, דאס אריבערכאפען די מאס.

immodera'tion *n.* (אי-מאד-ע-ריי'-שאן) ז. *immoderateness*.

immod'est *a.* (אי-מאד'-עסט) ניט בעשיידען, חוצפה'דיג; ניט צניעות'דיג, אונאנשטענדיג.

immod'estly *adv.* (אי-מאד'-עסט-לי) אויף אן אונבעשיידענעם, חוצפה'דיגען אדער אונאנשטענדיגען אופן.

immod'esty *n.* (אי-מאד'-עס-טי) אונבעשיידענהייט, חוצפה, אונאנשטענדיגקייט.

im'molate *v.* (אימ'-א-לייט) מקריב זיין.

immola'tion *n.* (אים-א-ליי'-שאן) דאס מקריב זיין; דאס ווערען געבראכט אלס קרבן; א קרבן.

im'molator *n.* (אימ'-א ליי-טאר) איינער וואס איז מקריב א קרבן.

immo'ment *a.* (אי-מאו'-מענט) ז. *immomentous*.

immomen'tous *a.* (אים-א-מענ'-טאס) אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

immor'al *a.* (אי-מאר'-על) אונמאראליש, אהן מדות, אהן זיטען.

immoral'ity *n.* (אים-א-רעל'-אי-טי) אונמאראליטעט, אונזיטליכקייט.

immor'ally *adv.* (אי-מאר'-על-אי) אונמאראליש; אונזיטליך.

immorig'erous *a.* (אים-א-רידזש'-ע-ראס) אונגעהארכזאם; גראב.

immorig'erousness *n.* (אים א-רידזש'-ע-ראס-נעס) אונגעהארכזאמקייט; גראבקייט.

immor'tal *a. and n.* (אי-מאר'-טעל) אונשטערבליך; אייביג; אן אונשטערבליכער [אין דער גריכיש=רוימישער מיטאלאגיע — איינער פון די געטער].

immor'tal herb (אי-מאר'-טעל הוירב) די שטרוי=בלום [אזא פלאנצע].

immortalisa'tion *n.* (אי-מאר-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *immortalization*.

immor'talise *v.* (אי-מאר'-טעל-איז) ז. *immortalize*.

immor'talist *n.* (אי-מאר'-טעל-איסט) אן אימארטאליסט [איינער וואס גלויבט אין דער אונשטערבליכקייט פון דער נשמה].

immortal'ity *n.* (אים-אר-טעל'-אי-טי) אונשטערבליכקייט, אייביגקייט.

immor'talize *v.* (אי-מאר'-טעל-איז) מאכען אונשטערבליך, פעראייביגען; ווערען אונשטערבליך, זיך פעראייביגען.

immortaliza'tion *n.* (אי-מאר-טעל-אי-זיי'-שאן) פעראייביגונג, דאס מאכען אונשטערבליך, דאס ווערען אונשטערבליך.

immor'tally *adv.* (אי-מאר'-טעל-אי) אונשטערבליך; אויף אייביג.

immortelle' *n.* (אים-אר-טעל') די אימארטעלע [אזא בלום]; א קראַנץ פון אימארטעלען.

Immortelles

immo'tile *a.* (אי-מאו'-טיל) אונבעוועגליך, פעסט.

immo'tive *a.* (אי-מאו'-טיוו) אונפעהיג זיך צו בעוועגען.

immovabil'ity *n.* (אי-מו-ווע-ביל'-אי-טי) אונבעוועגליכקייט; פעסטקייט.

immo'vable *a.* (אי-מו'-וועבל) אונבעוועגליך; פעסט; וואס ווערט ניט געריהרט [פון געפיהלען], אונעמפפינדליך; אונבעוועגליכעס [וועגען אייגענטום]. –

immo'vable feast (אי מו'-וועבל פיעסט) א יום טוב וואס קומט אימער פאר אין איין און דעמזעלבען דאטום.

immo'vableness *n.* (אי-מו'-וועבל-נעס) ז. *immovability*.

immo'vables *n.* (אי-מו'-וועבלז) אונבעוועגליך אייגענטום.

immund' *a.* (אי-מאַנד') אונריין.

immun'dity *n.* (אי-מאַנ'-די-טי) אונריינקייט.

immune' *a. and n.* (אי-מיון') בעשיצט פון עפעס, ניט אונטערווארפען צו עפעס; בעשיצט פון א קראנקהייט דורך אן איינשפריצונג פון דעם גיפט פון דערזעלבער קראנקהייט [ווי למשל, ביי פאקען-שטעלען] אדער דורך דעם וואס די פערזאן האט שוין געליטען פון דיעזער קראנקהייט; איינער וואס איז אויף דיעזען אופן געשיצט פון א געוויסער קראנקהייט.

immune' se'rum (אי-מיון' סי'-ראם) א שטאף וואס דיענט פאר קינסטליכער אנשטעקונג מיט א געוויסער קראנקהייט און פערהיט דערמיט פון דיעזער קראנקהייט [ווי ביי פאקען].

immu'nity *n.* (אי-מיו'-ני-טי) פרייהייט, בעפרייאונג; בעפרייאונג פון געוויסע פפליכטען, אבצאהלונגען א. ד. ג.; א ספעציעלע פריווילעגיע.

immuniza'tion *n.* (אי-מיו-ני-זיי'-שאן) דאס שיצען געגען געוויסע אנשטעקענדע קראנקהייטען דורך קינסטליכער אנשטעקונג מיט דעם גיפטיגען שטאף וואס ענטוויקעלט זיך ביי אזא קראנקהייט [ווי למשל, ביי פאקען-שטעלען].

immu'nize *v.* (אי-מיו'-נאיז) בעשיצען געגען געוויסע קראנקהייטען [הויפטזעכליך דורך קינסטליכער אנשטעקונג, מיט דעם גיפט וואס ענטוויקעלט זיך ביי דיעזער קראנקהייט, ווי למשל, ביי פאקען-שטעלען].

immure' *v.* (אי-מיור') ארוממויערען, ארומרינגלען מיט ווענד, איינמויערען, איינשפארען אין תפיסה.

immure'ment *n.* (אי-מיור'-מענט) דאס איינמויערען, דאס אריינמויערען, דאס אריינזעצען אין תפיסה.

immutabil'ity *n.* (אי-מיו-טע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט; דאס זיין אונפערענדערליך.

immu'table *a.* (אי-מיו'-טעבל) אונפערענדערליך; וואס איז ניט מעגליך צו ענדערען.

The laws of nature are immutable.

immu'tableness *n.* (אי-מיו'-טעבל-נעס) ז. *immutability*.

immu'tably *adv.* (אי-מיו'-טע-בלי) אויף אן אופן וואס איז אונמעגליך צו ענדערען.

immuta'tion *n.* (אי-מיו-טיי'-שאן) די ענדערונג, פערענדערונג.

imp *n. and v.* (אימפ) א קליינער טייוועל; א שלעכט, קאפריזנע קינד; א צוזאץ צו עפעס, א צוגעגעבען שטיקעל, כדי צו מאכען די זאך לענגער אדער גרעסער; פערגרעסערען א זאך, צוגעבענדיג צו איהר נאך א שטיקעל.

im'pact *n.* (אימ'-פעקט) א שטויס, אן אבקלאפונג.

impact' *v.* (אים-פעקט') צוזאמענפאקען.

impa'ges *n.* (אים-פיי'-דזשיז) די קווערליעגענדע באלקענס פון א טהיר-ראהם.

impair' *v.* (אים-פעהר') פערמינדערען, פערדארבען, פערערגערען, שעדיגען.

He is impairing his strength by over-work.

impair'er *n.* (אים-פעהר'-ער) א פערדארבער, א שעדיגער.

impair'ment *n.* (אים-פעהר'-מענט) פערמינדערונג, שעדיגונג, פערדארבונג.

impale' *v.* (אים-פייל') זעצען אויף'ן פלאקען [אן אלטע פארם פון טויט-שטראף, וואס דעם פעראורטיילטען פלעגט מען ארויפזעצען אויף א שפיציגען פלאקען]; מאכען איינעם אונמעכטיג אדער הילפלאז; ארומצאמען א פלאץ מיט פלעקער.

impale'ment *n.* (אים-פייל'-מענט) דאס ארויפזעצען אויף'ן פלאקען [ז. *impale*]; דאס ארומצאמען א פלאץ מיט פלעקער; די איינשליסונג; א צאם; אן ארומגעצאמט שטיקעל לאנד.

impalm' *v.* (אים-פאם') אננעהמען; נעהמען אין האנד.

impalpabil'ity *n.* (אים-פעל-פע-ביל'-אי-טי) אונפיהלבארקייט, דאס ניט לאזען זיך פיהלען ביים אנריהרען [ווי זעהר א דינע זאך, ווי א שאטען].

impal'pable *a.* (אים-פעל'-פעבל) אונפיהלבאר, וואס לאזט זיך ניט פיהלען ביים אנריהרען; זעהר דין, רוחניות'דיג.

impal'pably *adv.* (אים-פעל'-פע-בלי) אויף אן אונפיהלבארען שטייגער.

impal'sy *v.* (אים-פאהל'-זי) פאראליזירען.

impa'nate *v. and a.* (אים-פיי'-נייט) אין דער קריסטליכער רעליגיאן — פערקערפערען אין ברויט; פערקערפערט אין ברויט [וועגען דעם בלוט און פלייש פון קריסטוס]. ז. *impanation*.

impana'tion *n.* (אים-פע-ניי'-שאן) אין דער קריסטליכער רעליגיאנס-לעהרע— די בעהויפטונג, אז דאס בלוט און פלייש פון קריסטוס איז נור ענטהאלטען אין דעם ברויט און וויין פון היילינען אבענדמאל [אין געגענזאץ צו דער בעהויפטונג, אז דאס היילינע ברויט און וויין ווערט אין גאנצען פערוואנדעלט אין דעם פלייש און בלוט פון קריסטוס].

impan'el *v.* (אים-פענ'-על) אויסשטעלען א צעטעל פון פערזאנען פאר געריכטס-געשווארענע; איינשרייבען אדער רעגיסטרירען.

impan'elment *n.* (אים-פענ'-על-מענט) דאס אויסשטעלען א צעטעל פון פערזאנען פאר געריכטס-געשווארענע; דאס זיין איינגעשריבען אין דעם צעטעל פאר געריכטס-געשווארענע.

impar'adise *v.* (אים-פער'-ע-דאיס) אריינזעצען אין גן-עדן, גליקליך מאכען.

imparidig'itate *a.* (אים-פער-אי-דידזש'-אי-טייט) אין זאאלאגיע — וואס די צאהל פינגער איז אום [וועגען בעשעפענישען וואס די צאהל פון זייערע פינגער, איז אום און ניט גראד, ווי פון דער מענשליכער האנד, למשל].

imparipin'nate *a.* (אים-פער-אי-פינ'-אייט) אין באטאניק — וואס די צאהל בלעטער איז אום [וועגען פלאנצען-צווייגלעך וואס זייער צאהל בלעטער איז אום און ניט גראד, ווי די פלאנצען וואס האבען פעדער-ארטיגע צווייגלעך, וואו די בלעטער וואקסען פארווייז איינע געגען די אנדערע און אויף'ן שפיץ פון צווייגעל איז נור איין בלעטעל].

Imparipinnate Leaf

imparisyllab'ic *a.* (אים-פער-אי-סי-לעב'-איק) אין גראמאטיק — וואס בעשטעהט פון אן אונגלייכער צאהל זילבען.

impar'ity *n.* (אים-פער'-אי-טי) אונגלייכהייט, פערשיעדענהייט.

impark' *v.* (אים-פארק') ארומצאמען אלס א פארק; איינשליסען, ארומצאמען.

imparl' *v.* (אים-פארל') אבלעגען דעם משפט, אז די געגנערישע צדדים זאלען אליין מישוה ווערען צווישען זיך.

impar'lance *n.* (אים-פאר'-לענס) דאס אבלעגען א פראצעס אום די געגנערישע צדדים זאלען אליין מושוה ווערען צווישען זיך; דאס פערציהען א פראצעס אום צו געבען דעם אנגעקלאגטען צייט זיך צו איבערלעגען.

imparsonnee' *a. and n.* (אים-פאר-סא-ניע') וואס איז אנגעשטעלט געווארען אויף א קירכליכען אמט מיט א קירכליכען בעזיץ; א גייסטליכער וואס איז אנגעשטעלט געווארען אויף א קירכליכען אמט מיט א קירכליכען בעזיץ.

impart' *v.* (אים-פארט') געבען; איינטיילען אדער געבען א חלק; מיטטיילען; בעקאנטמאכען, ערקלערען.

imparta'tion *n.* (אים-פאר-טיי'-שאן) איינטיילונג; מיטטיילונג.

impar'ter *n.* (אים-פאר'-טער) א מיטטיילער; אן ערקלערער.

impar'tial *a.* (אים-פאר'-שעל) אונפארטייאיש; גערעכט.

impar'tialist *n.* (אים-פאר'-שעל-איסט) אן אונפארטייאישער.

impartial'ity *n.* (אים-פאר-שי-על'-אי-טי) אונפארטייליכקייט; גערעכטיגקייט.

impar'tially *adv.* (אים-פאר'-שעל-אי) אויף אן אונפארטייאישען אופן; מיט גערעכטיגקייט.

impar'tialness *n.* (אים-פאר'-שעל-נעס) אונפארטייליכקייט.

impartibil'ity *n.* (אים-פאר-טי-ביל'-אי-טי) אונטיילבארקייט; מיטטיילבארקייט; דאס קענען געגעבען ווערען.

impar'tible *a.* (אים-פאר'-טיבל) וואס

קען מיטגעטיילט אדער נעגעבען ווערען; אונטיילבאר, וואס קען ניט געטיילט ווערען.

impar'ticled *a.* (אים-פאר'-טיקלד) וואס בעשטעהט ניט פון טיילכעלעך.

impart'ment *n.* (אים-פארט'-מענט) מיטטיילונג, בעקאנטמאכונג.

impassabil'ity *n.* (אים-פעס-ע-ביל'-אי-טי) אונדורכגאנגבארקייט.

impass'able *a.* (אים-פעס'-עבל) אונדורכגאנגבאר, וואס מען קען ניט דורכגעהן.

impass'ableness *n.* (אים-פעס'-עבל-נעס) דאס זיין אונדורכגאנגבאר; אונדורכגאנגבארקייט.

impass'ably *adv.* (אים-פעס'-ע-בלי) אונדורכגאנגבאר, אויף אן אופן וואס מען קען ניט דורכגעהן.

impassibil'ity *n.* (אים-פעס-אי-ביל'-אי טי) ליידענס־אונפעהיגקייט; אונעמפפינדליכקייט אדער אונפיהלבארקייט צו שמערצען; געפיהללאזיגקייט.

impas'sible *a.* (אים-פעס'-איבל) ליידענס־אונפעהיג; ניט עמפפינדליך; וואס ליידעט ניט, וואס פיהלט ניט; וואס האט ניט קיין מיטגעפיהל; געפיהללאז.

impas'sibleness *n.* (אים-פעס'-איבל-נעס) ז. *impassibility*

impas'sion *v.* (אים-פעש'-אן) שטארק ריהרען, בעוועגען; ליידענשאפטליך ערעגען, בעגייסטערען.

impas'sionable *a.* (אים-פעש'-אן-עבל) וואס ווערט לייכט אויפגערעגט, ליידענשאפטליך, התלהבות'דיג.

impas'sionate *v.* (אים-פעש'-אן-אייט) שטארק אויפרעגען; שטארק ריהרען; שטארק בעגייסטערען, אריינברייננען אין התלהבות.

impas'sioned *a.* (אים-פעש'-אנד) אויפגערעגט, בעגייסטערט.

- An impassioned appeal always wins applause.

impas'sive *a.* (אים-פעס'-איוו) אונפעהיג צו ליידען, אונעמפפינדליך; וואס פיהלט ניט קיין שמערץ; געפיהללאז; אפאטיש.

impas'sively *adv.* (אים-פעס'-איוו-לי) אהן עמפפינדליכקייט צו שמערצען; ניט האבענדיג די פעהיגקייט צו פיהלען שמערצען; געפיהללאז.

impas'siveness *n.* (אים-פעס'-איוו-נעס) אונעמפפינדליכקייט אדער אונפיהלבארקייט פאר שמערצען; געפיהללאזיגקייט, אונעמפפינדליכקייט.

impassiv'ity *n.* (אים-פע-סיוו'-אי-טי) ז. *impassiveness*

impasta'tion *n.* (אים-פעס-טיי'-שאן) דאס פערקנעטען ווי א טייג; א צונויפמישונג און פערקנעטונג פון מאטעריאלען פון וועלכע עס ווערען געמאכט פארצעלייענע כלים אדער פאלשער מארמאר; דאס דיק אנלעגען פארבען [אין מאלען].

impaste' *v.* (אים-פייסט') פערקנעטען; פערקנעטען ווי א טייג; דיק אנלעגען פארבען [אין מאלען].

impas'to *n.* (אים-פעס'-טאו) א דיקע אנלעגונג פון פארבען ביים מאלען.

impa'tience *n.* (אים-פיי'-שענס) אונגעדולד, אונגעדולדיגקייט; אונגדולדזאמקייט [דאס ניט קענען פערטראגען אדער ליידען].

Impa'tiens *n.* (אים-פיי'-שי-ענז) די באלזאם־גראזען.

impa'tient *a.* (אים-פיי'-שענט) אונגעדולדיג; וואס קען ניט דולדען, וואס קען ניט ליידען אדער פערטראגען.

impa'tiently *adv.* (אים-פיי'-שענט-לי) מיט אונגעדולד; אויף אן אונגעדולדיגען אופן; ניט דולדענדיג.

impawn' *v.* (אים-פאהן') פער'משכון'ען, פערפאנדען, פערזעצען.

impeach' *v.* (אים-פיטש') ציהען צו פעראנטווארטליכקייט: אנקלאגען, בעשולדיגען; שטעלען אין צווייפעל; דערוועקען א ספק; שטעלען אונטער א פראגעצייכען; בעשטרייטען.

impeachabil'ity *n.* (אים-פיטש-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ווערטה אנגעקלאגט צו ווערען; דאס קענען געשטעלט ווערען אין א צווייפעל; דאס זיין בעשטרייטבאר.

impeach'able *a.* (אים-פיטש'-עבל) אנקלאגבאר, וואס קען אדער פערדיענט אנגעקלאגט צו ווערען; בעשטרייטבאר; וואס קען געשטעלט ווערען אין צווייפעל.

impeach' a wit'ness (אים-פיטש' ע הוויט'-נעס) שטעלען אין צווייפעל די גלויבווירדיגקייט פון אן עדות.

impeach'er *n.* (אים-פיטש'-ער) א קלעגער, אן אנקלאגער.

impeach'ment *n.* (אים-פיטש'-מענט) דאס רופען צו פעראנטווארטליכקייט; אן אנקלאגע, א בעשולדיגונג, א פארוואורף, אן אויסרייד; דאס שטעלען אין צווייפעל; דאס שטעלען אונטער א פראגע־צייכען.

impearl' *v.* (אים-פוירל') בעציערען מיט פערל; מאכען עהנליך צו פערל.

impeccabil'ity *n.* (אים-פעק-ע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט צו זינדיגען אדער בעגעהן א פערברעכען; זינדלאזיגקייט.

impec'cable *a.* (אים-פעק'-עבל) אונפעהיג צו זינד אדער צו פערברעכען; זינדלאז, ריין פון זינד.

impec'cance *n.* (אים-פעק'-ענס) ז. *impeccancy*

impec'cancy *n.* (אים-פעק'-ען-סי) זינדלאזיגקייט.

impec'cant *a.* (אים-פעק'-ענט) זינדלאז, אהן זינד.

impecu'niary *a.* (אים-פי-קיו'-ני-ע-רי) ז. *impecunious*

impecunios'ity *n.* (אים-פי-קיו-ני-אס'-אי-טי) ארימקייט, קבצנות.

impecu'nious *a.* (אים-פי-קיו'-ני-אס) ארים, פער'דלפן'ט.

impe'dance *n.* (אים-פי'-דענס) אין עלעקטריציטעט — ווידערשטאנד, הינדערניס; אימפעדאנץ [א פערגרעסערונג פון דעם עלעקטרישען ווידערשטאנד אין אן עלעקטרישען שטראם־קרייז דורך דער עלעקטרישער אינדוקציאן]; הינדערונג.

impede' *v.* (אים-פיד') פערהינדערען, שטערען; איינהאלטען.

imped'ible *a.* (אים-פעד'-איבל) וואס האלט אב, וואס שטערט, וואס הינדערט.

impe'dient *a.* and *n.* (אים-פי'-די-ענט) וואס הינדערט אדער שטערט; א הינדערניס אדער שטערונג.

imped'iment *n.* (אים-פעד'-אי-מענט) א הינדערניס, א שטערונג.

impedimen'ta *n.* (אים-פעד-אי-מענ'-טא) הינדערניסע, שטערונגען [בעזאנדערס וועגען צופיעל מיטגענומענע זאכען אויף א רייזע]; זאכען וואס שטערען אדער הינדערען [איבערהויפט אויף א רייזע].

impedimen'tal *a.* (אים-פעד-אי-מענ'-טעל) וואס שטערט אדער הינדערט.

imped'itive *a.* (אים-פעד'-אי-טיוו) וואס פעראורזאכט א הינדערניס אדער שטערונג; וואס שטערט אדער הינדערט.

impel' *v.* (אים-פעל') טרייבען, אנטרייבען.

impel'lent *a.* and *n.* (אים-פעל'-ענט) טרייבענד, וואס טרייבט; א טרייב־קראפט, א בעוועגונגס־קראפט.

impel'ler *n.* (אים-פעל'-ער) א טרייבער, אן אנטרייבער; א טרייב־קראפט, א בעוועגונגס־קראפט.

impen' *v.* (אים-פען') איינשליסען, איינשפארען.

impend' *v.* (אים-פענד') אריבערהענגען; זיין גרייט ארונטערצופאלען; זיין נאהנט עס זאל פאסירען; דראהען [אלס בעפארשטעהענדע געפאהר אדער אונגליק].

impen'dence *n.* (אים-פענ'-דענס) דאס אריבערהענגען; א געפעהרליכע שטעלונג אדער לאגע; דאס בעפארשטעהען [ווי א געפאהר].

impen'dency *n.* (אים-פענ'-דען-סי) ז. *impendence*

impen'dent *a.* (אים-פענ'-דענט) בעפאר־שטעהענד; דראהענד, שוועבענד [ווי א געפאהר].

impenetrabil'ity *n.* (אים-פען-אי-טרע-ביל'-אי-טי) אונדורכדרינגליכקייט; אונערפארשליכקייט; אונפערשטענדליכקייט; אונצוגענגליכקייט; טעמפקייט, אונעמפפינדליכקייט.

impen'etrable *a.* (אים-פענ'-אי-טרעבל) אונדורכדרינגליך; אונערפארשליך; אונצוגענגליך; אונפערשטענדיג.

impen'etrableness *n.* (אים-פענ'-אי-טרעבל-נעס) ז. *impenetrability*

impen'etrably *adv.* (אים-פענ'-אי-טרע-בלי) אויף אן אונדורכדרינגליכען אופן; אונערפארשליך; אונפערשטענדליך; אונעמפפינדליך.

impen'itence *n.* (אים-פענ'-אי-טענס) הארטקייט, הארטהערציגקייט; דאס ניט זיין בערייט תשובה צו טהאן.

impen'itency *n.* (אים-פענ'-אי-טען-סי) ז. *impenitence*

impen'itent *a.* and *n.* (אים-פענ'-אי-טענט) הארט, הארטהערציג; ניט בערייט אדער אונוויליג צו טהאן תשובה; איינער וואס וויל קיין תשובה ניט טהאן אויף זיינע זינד.

impen'itently *adv.* (אים-פענ'-אי-טענט-לי) ניט וועלענדיג תשובה טהאן אויף די זינד.

impen'nate *a.* and *n.* (אים-פענ'-אייט) מיט קורצע שופען־ארטיגע פליגלען; אהן פעדערען אדער אהן פליגלען; א שווים־פויגעל מיט קורצע שופען־ארטיגע פליגלען [ווי דער פינגווין].

im'perate *a.* (אים'-פע-רייט) מיט אן אינערען אנטריב; מיט דעם בעפעהל פון ווילען.

imper'ative *a.* and *n.* (אים-פער'-ע-טיוו) בעפעהלענד; געביטעריש; בינדענד, וואס איז א מוז; אין גראמאטיק — דער אימפעראטיוו אדער די בעפעהלס־פארם [די פארם פון ווערטער וואס דריקען אוים א בעפעהל, ווי למשל: שרייב, טרינק, געה א. ד. ג.]; אין פילאזאפיע — אן אינערליכער בעפעהל, א געוויסענס־בעפעהל.

imper'atively *adv.* (אים-פער'-ע-טיוו-לי) אויף א בעפעהלענדען שטייגער; אויף דעם אופן פון אן אימפעראטיוו.

imper'ative mode (אים-פער'-ע-טיוו ז. *imperative*

מאָוד) אין גראַמאַטיק — דער אימפּעראַטיוו אָדער די בעפעהלס־פאָרם. ז. *imperative*.

imper'ativeness *n.* (אימ-פּער'-ע-טיוו-נעס) דאָס זיין אַ מוז; דאָס זיין נעביטעריש.

im'perator *n.* (אימ'-פּי-ריי-טאָר) אַן אימפּעראַטאָר, אַ קייזער; אַ קאָמאַנדיר, אַ הערשער, אַ בעפעהלס־האָבער.

imperato'rial *a.* (אימ-פּער-ע-טאָ'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַן אימפּעראַטאָר; בעפעהלעריש, געביטעריש.

imper'atory *a.* (אימ-פּער'-ע-טאָ-רי) ז. *imperatorial*.

impercei'vable *a.* (אימ-פּויר-סיע'-וועבל) ז. *imperceptible*.

impercei'vableness *n.* (אימ-פּויר-סיע'-וועבל-נעס) ז. *imperceptibility*.

imperceptibil'ity *n.* (אימ-פּויר-סעפּ-טי-ביל'-אי-טי) אונמערקליכקייט, אונמערקבאַרקייט.

impercep'tible *a. and n.* (אימ-פּויר-סעפּ'-טיבל) אונמערקליך, אונמערקבאַר; עטוואָס וואָס מען קען ניט בעמערקען מיט'ן נאַקעטען אויג; עטוואָס וואָס מען קען ניט פיהלען מיט די פינף חושים.

impercep'tibleness *n.* (אימ-פּויר-סעפּ'-טיבל-נעס) ז. *imperceptibility*.

impercep'tibly *adv.* (אימ-פּויר-סעפּ'-טי-בלי) אויף אַן אונמערקבאַרען אופן.

impercep'tion *n.* (אימ-פּויר-סעפּ'-שאַן) אונפעהיגקייט צו בעגרייפען; דאָס ניט בעגרייפען.

impercep'tive *a.* (אימ-פּויר-סעפּ'-טיוו) ניט בעגרייפענדיג, אונפעהיג צו בעגרייפען.

impercip'ient *a.* (אימ-פּויר-סיפּ'-אי-ענט) אונפעהיג צו מערקען אָדער צו בעגרייפען.

imper'dible *a.* (אימ-פּויר'-דיבל) אונצושטערבאַר, אונפערניכטבאַר, וואָס קען ניט פערלאָרען געהן.

imper'fect *a. and n.* (אימ-פּויר'-פעקט) אונפאָלשטענדיג; אונפאָלקאָמען; אין גראַמאַטיק — וואָס בעצייכענט אַ טהעטיגקייט אָדער צושטאַנד וואָס איז ניט פאָלשטענדיג, וואָס ווערט ניט געענדיגט אָדער וואָס קומט פאָר אין איין און דערזעלבער צייט מיט אַן אַנדער טהעטיגקייט אָדער צושטאַנד [וועגען דער פערגאַנגענער צייט פון צייטווערטער]; אַן אונפאָלשטענדיגע פאָרם פון דער פערגאַנגענער צייט פון צייטווערטער.

imper'fect flow'er (אימ-פּויר'-פעקט פלאָו'-ער) אַן אונפאָלקאָמענע בלום [ביי וועלכער עס פעהלען געוויסע טיילען, וועלכע זיינען געוועהנליך פאַראַן ביי בלומען, ווי דער מענליכער אָדער ווייבליכער אָרגאַן].

imperfectibil'ity *n.* (אימ-פּויר-פעק-טי-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט געמאַכט צו ווערען פאָלקאָם.

imperfec'tible *a.* (אימ-פּויר-פעק'-טיבל) וואָס קען ניט געמאַכט ווערען פאָלקאָם.

imperfec'tion *n.* (אימ-פּויר-פעק'-שאַן) אונפאָלקאָמענהייט, אונפאָלשטענדיגקייט; אַ פעהלער; אַ מום.

imper'fectly *adv.* (אימ-פּויר'-פעקט-לי) אויף אַן אונפאָלקאָמענעם אָדער אונפאָלשטענדיגען אופן.

imper'fectness *n.* (אימ-פּויר'-פעקט-נעס) אונפאָלקאָמענהייט, אונפאָלשטענדיגקייט.

imper'fect num'ber (אימ-פּויר'-פעקט נאָמ'-בער) אַ צאָהל, ביי וועלכער אַלע צאָהלען, אויף וועלכע זי טיילט זיך אָהן אַ רעשט, שטעלען צוזאַמען אַ סומע, וואָס איז גרעסער אָדער קלענער פון דער צאָהל גופא [למשל, 8 טיילט זיך אויף 1, 2 און 4, די סומע פון וועלכע איז קלענער פון דער צאָהל 8].

imper'forable *a.* (אימ-פּויר'-פאָ-רעבל) וואָס קען ניט דורכגעבויערט אָדער דורכגעלעכערט ווערען.

imper'forate *a.* (אימ-פּויר'-פאָ-רייט) פערמאַכט, אָהן אַן עפנונג, אָהן פאָרען.

imperfora'tion *n.* (אימ-פּויר-פאָ-ריי'-שאַן) דאָס זיין פערמאַכט, דאָס ניט האָבען קיין עפנונגען אָדער פאָרען.

impe'rial *a. and n.* (אימ-פּי'-רי-על) קייזערליך, וואָס איז שייך צו אַן אימפּעריע אָדער צו אַן אימפּעראַטאָר; אַן אימפּעריאַל [אַן אַמאָליגע רוסישע גאָלדענע מטבע פון 10 רובעל]; דער פערדעק פון אַ וואָגען אָדער דיליזשאַנס; רייזע־קאַסטען [וועלכע מען פיהרט אויף'ן פערדעק פון אַ דיליזשאַנס]; אַ שפּיציג בערדעל [נאָך דעם נאָמען פון נאַפּאָלעאָן דעם דריטען]; אַזאַ שרייב־פּאַפּיער 30x22 צאָל אָדער דרוק־פּאַפּיער 32x22; אַזאַ געטראַנק.

Impe'rial Cham'ber (אימ-פּי'-רי-על טשיימ'-בער) דאָס העכסטע געריכט אין אַלט־דייטשלאַנד [איינגעפיהרט פון מאַקסימיליאַן דעם ערשטען אין יאָהר 1495].

impe'rial cit'y (אימ-פּי'-רי-על סיט'-אי) אַ רייכס־שטאָדט [איינע פון די 51 שטעדט אין דער אַלטער דייטשער מלוכה, וועלכע זיינען געווען אונאָבהענגיג און האָבען געהאַט אין רייכסטאַג אַן אָרט און אַ שטימע. איצטער האָבען נור דריי שטעדט — האַמבורג, ברעמען און ליבעק — דיזעזעלבסטשטענדיגקייט].

Impe'rial Cit'y (אימ-פּי'-רי-על סיט'-אי) די שטאָדט רוים [אַלס די הויפּט־שטאָדט פון דער אַמאָליגער רוימישער מלוכה].

impe'rial crown (אימ-פּי'-רי-על קראַון) אַ קייזערליכע קרוין; די ענגלישע קראָנע [אַ זילבערנע מטבע פון 5 שילינג].

impe'rial di'et (אימ-פּי'-רי-על דאַי'-עט) דער אַלט־דייטשער רייכסטאַג [פּאַרלאַמענט].

impe'rialism *n.* (אימ-פּי'-רי-על-איזם) די הערשאַפט פון אַ קיסר; די רעגיערונגס־פאָרמען פון אַ קייזערטום אָדער אימפּעריע; די אַנהענגערשאַפט פון אַ קייזערטום; אימפּעריאַליזם [אין ענגלאַנד — די פערשפּרייטונג פון דער ענגלישער מאַכט אָדער איינפלוס אויף נייע קאָלאָניעס און האַנדעלס־פּונקטען אָדער די נעהנטערע פערבינדונג צווישען די פערשידענע טיילען פון ענגלאַנד וואָס האָבען זעלבסטשטענדיגע רעגיערונגען, ווי למשל, קאַנאַדא און אויסטראַליע, פאַר אַלגעמיינע צוועקען, ווי האַנדעל, מלוכה־שוץ א. ד. ג.; אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא — דאָס צוקריעגען נייע טעריטאָריעס, וועלכע מען גיט ניט דיזעלבע רעכטע וואָס עס האָבען די בעזונדערע שטאַאַטען און וואו די איינוואָהנער זיינען גיכער אונטערטהאַנען ווי בירגער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען].

impe'rialist *n.* (אימ-פּי'-רי-על-איסט) אַן אונטערטהאַן אָדער נאָכפאָלגער פון אַ קייזער; אַן אַנהענגער פון אַ קייזערטום אָדער אימפּעריע; אַן אימפּעריאַליסט. ז. *imperialism*.

imperial'ity *n.* (אימ-פּי-רי-על'-אי-טי) קייזערליכע הערשאַפט; קייזערליכע רעכטע אָדער פּריווילעגיען.

imperializa'tion *n.* (אימ-פּי-רי-על-אי-זיי'-שאַן) דאָס בילדען אַן אימפּעריע אָדער קייזערטום.

impe'rially *adv.* (אימ-פּי'-רי-על-אי) אויף אַ קייזערליכען שטייגער.

Impe'rial Par'liament (אימ-פּי'-רי-על פּאַר'-לי-מענט) דער מלוכה־פּאַרלאַמענט פון ענגלאַנד, וואָס האָט זיך פון יאָהר 1801 צוזאַמענגעגאָסען מיט דעם אירלענדישען.

imper'il *v.* (אימ-פּער'-איל) ברייננען אין געפאַהר.

impe'rious *a.* (אימ-פּי'-רי-אַס) בעפעהלעריש, הערשעריש; חוצפּה'דיג, העזה'דיג; דריקענד, צווינגענד, דרינגענד.

impe'riously *adv.* (אימ-פּי'-רי-אַס-לי) אויף אַ בעפעהלענדען, הערשערישען אָדער העזה'דיגען אופן; אויף אַ דרינגענדען אָדער צווינגענדען שטייגער.

impe'riousness *n.* (אימ-פּי'-רי-אַס-נעס) בעפעהלערישע אָדער הערשערישע האַלטונג אָדער האַנדלונג; העזה; דרינגליכקייט.

imperishabil'ity *n.* (אימ-פּער-אי-שע-ביל'-אי-טי) אונפערניכטבאַרקייט, אונפערדערבליכקייט, אונצושטערבאַרקייט.

imper'ishable *a.* (אימ-פּער'-אי-שעבל) אונפערדערבליך, אונצושטערבאַר.

imper'ishableness *n.* (אימ-פּער'-אי-שעבל-נעס) ז. *imperishability*.

imper'ishably *adv.* (אימ-פּער'-אי-שע-בלי) אויף אַן אונצושטערבאַרען אָדער אונפערדערבליכען אופן.

impe'rium in impe'rio (אימ-פּי'-רי-אַם אין אימ-פּי'-רי-אָו) אַ מלוכה אין אַ מלוכה [ווען אַ געוויסער טייל פון דער בעפעלקערונג אין אַ מלוכה פערוואַלטעט זיך מיט איהרע אייגענע געזעצען און מנהגים].

imper'manence *n.* (אימ-פּויר'-מע-נענס) אונבעשטענדיגקייט, פערגענגליכקייט.

imper'manency *n.* (אימ-פּויר'-מע-נען-סי) ז. *impermanence*.

imper'manent *a.* (אימ-פּויר'-מע-נענט) אונבעשטענדיג, פערגענגליך.

impermeabil'ity *n.* (אימ-פּויר-מי-ע-ביל'-אי-טי) אונדורכדרינגליכקייט, דאָס ניט דורכלאָזען קיין פליסיגקייט.

imper'meable *a.* (אימ-פּויר'-מי-עבל) אונדורכדרינגליך, וואָס לאָזט ניט דורך קיין פליסיגקייט.

imper'meableness *n.* (אימ-פּויר'-מי-עבל-נעס) אונדורכדרינגליכקייט, דאָס ניט דורכלאָזען קיין פליסיגקייט.

imper'meable soil (אימ-פּויר'-מי-עבל סאָיל) אַ ליימיגער באָדען, וואָס לאָזט ניט דורך קיין וואַסער.

imper'meably *adv.* (אימ-פּויר'-מי-ע-בלי) אונדורכדרינגליך, אויף אַן אופן וואָס לאָזט ניט דורך קיין פליסיגקייט.

imper'meator *n.* (אימ-פּויר'-מי-איי-טאָר) אַ מעכאַנישע פּאַררייכטונג צו שמירען מיט אויל דעם צילינדער פון אַ דאַמפף־מאַשין.

impermis'sible *a.* (אימ-פּויר-מיס'-איבל) ניט ערלויבט.

imperscru'table *a.* (אימ-פּויר-סקרו'-טעבל) וואָס לאָזט זיך ניט אויספאָרשען.

imperscru'tableness *n.* (אימ-פּויר-סקרו'-טעבל-נעס) אונערפאָרשבאַרקייט.

impersever'ant *a.* (אימ-פּויר-סע-

ווער'-ענט) וואס האלט ניט אן; וואס דויערט ניט.

imper'sonal *a. and n.* (אימ-פויר'-סאָן-על) 1. אונפערזענליך, וואס ערשיינט ניט אין א פערזענליכער אדער אינדיווידועלער פארם; וואס בעלאנגט ניט צו קיין פערזאָן; 2. אהן א פערזענליכער אינטערעסע, אינפּארטייאיש, אביעקטיוו; 3. אן אונפערזענליך צייטוואָרט. ז. ***impersonal verb***.
2. My attitude on political questions is impersonal.

impersonal'ity *n.* (אימ-פויר-סאָ-נעל'-אי-טי) אונפערזענליכקייט.

imper'sonally *adv.* (אימ-פויר'-סאָנ-על-אי) אונפערזענליך; אהן שום פערזענליכע צוועקען; אונפּארטייאיש, אביעקטיוו.

imper'sonal verb' (אימ-פויר'-סאָנ-על ווארב) אן אונפערזענליך צייטוואָרט [א ווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע ווערט ניט געטהאן פון א בעשטימטער פערזאָן, ווי למשל: עס רעגענט, עס שנייעט א. ד. ג.].

imper'sonate *v. and a.* (אימ-פויר'-סאָנ-אייט) פערזאָניפיצירען, פערפערזענליכען [ניט-לעבעדיגע זאכען אדער טהיערע פארשטעלען אלס פערזאָנען]; וואס איז פערזאָניפיצירט אדער פארגעשטעלט אלס פערזאָן; פארשטעלענד דעם כאראקטער פון א געוויסער פערזאָן.

impersona'tion *n.* (אימ-פויר-סאָנ-איי'-שאָן) דאס פערפערזענליכען [דאס פארשטעלען געדאנקען, זאכען אדער טהיערע אלס פערזאָנען]; אין טעאטער-שפּיעל — דאס שפּיעלען די ראָלע פון א געוויסען כאראקטער אדער נאכמאכען א בעוואוסטען ארטיסט אדער אקטיאָר.

imper'sonator *n.* (אימ-פויר'-סאָ-ניי-טאָר) א פערזאָניפיצירער; א פארשטעלער. ז. ***impersonate***.

imper'tinence *n.* (אימ-פויר'-טי-נענס) 1. אונגעהעריגקייט, דאס וואס איז ניט שייך צום ענין; 2. אימפּערטינענץ, גראבקייט, אונהעפליכקייט, אונפּאסיגקייט, חוצפה, דאס וואס איז ניט קיין דרך-ארץ; 3. אין געריכטס-פּראָצעסען — א זאך אדער ערקלערונג, וואס האט ניט קיין בעדייטונג פאר'ן פּראָצעס און פערציהט איהם לענגער.
2. It is an impertinence to ask one about his religious convictions.

imper'tinency *n.* (אימ-פויר'-טי-נענ-סי) ז. ***impertinence***.

imper'tinent *a. and n.* (אימ-פויר'-טי-נענט) אונגעהעריג; גראב, העזה'דיג; ניט אם פּלאץ; א גראָבער מענש, א בעל-העזה; איינער וואס מישט זיך אין פרעמדע געשעפטען.

imper'tinently *adv.* (אימ-פויר'-טי-נענט-לי) גראב, העזה'דיג; ניט אם פּלאץ.

imperturbabil'ity *n.* (אימ-פויר-טויר-בע-ביל'-אי-טי) אונערשיטערליכקייט, אונאבגעשראקענהייט, רוהיגקייט, געלאסענקייט, זעלבסטבעהערשונג.

impertur'bable *a.* (אימ-פויר-טויר'-בעבל) אונערשיטערליך; וואס קען ניט אויפגערעגט אדער בעאונרוהיגט ווערען; רוהיג, געלאסען.

impertur'bably *adv.* (אימ-פויר-טויר'-בע-בלי) אויף א רוהיגען, געלאסענעם שטייגער; מיט זעלבסטבעהערשונג; אהן אויפרעגונג.

imper'vious *a.* (אימ-פויר'-ווי-אָס) ניט דורכגענגליך; אונדורכדרינגליך; אונצוגענגליך; וואס מען קען ניט דורכגעהן אדער דורכדרינגען.

imper'viously *adv.* (אימ-פויר'-ווי-אָס-לי) אויף אן אונדורכגענגליכער אדער אונדורכדרינגליכער שטייגער.

imper'viousness *n.* (אימ-פויר'-ווי-אָס-נעס) אונדורכגענגליכקייט; אונדורכדרינגליכקייט; וואס האט ניט קיין צוגאנגס-וועג; וואס קען ניט דורכגענעצט ווערען.

impetig'inous *a.* (אימ-פע טידזש'-אי-נאָס) קרעציג, מיט לישאיעס.

impeti'go *n.* (אימ-פע-טאי'-גאָו) קרעץ, הויט-אויסשלאג, לישאיעס.

impetuos'ity *n.* (אימ-פעטש-יו-אָס'-אי-טי) א פּלוצליכער אויסברוך פון ענערגיע, האסטיגקייט, פייעריגקייט, העפטיגקייט, וואוטה.

impet'uous *a.* (אימ-פעטש'-יו-אָס) ראש, פייעריג, האסטיג; וויטהענד, העפטיג; רייסענד.

impet'uously *adv.* (אימ-פעטש'-יו-אָס-לי) מיט ראש, האסט אדער העפטיגקייט.

impet'uousness *n.* (אימ-פעטש'-יו-אָס-נעס) ז. ***impetuosity***.

im'petus *n.* (אימ'-פי-טאָס) אימפּעט, די קראפט אדער ענערגיע פון בעוועגונג; אן אנטריב; דער שטויס, דער דראנג, דאס בעשטרעבען.

im'phee *n.* (אימ'-פי) אפריקאנישע צוקער-ראהר.

impi'ety *n.* (אימ-פאי'-ע-טי) ניט-פרומקייט, גאטלאזיגקייט; א האנדלונג וואס איז געגען גאט'ס געבאט, אן אנטי-רעליגיעזע האנדלונג; דאס ניט האבען קיין רעספּעקט פאר גאט אדער פאר די עלטערען.

impignora'tion *n.* (אימ-פיג-נא-ריי'-שאָן) דאס פער'משכונ'ען א זאך.

im'ping *n.* (אימ'-פינג) דאס אריינשטעלען א צווייג פון איין בוים אין אן אנדער בוים; א צווייג וואס ווערט אריינגעזעצט אין א בוים.

impinge' *v.* (אימ-פינדזש') זיך אנשטויסען, קומען אין א צוזאמענשטויס, זיך אבקלאפּען.

impinge'ment *n.* (אימ-פינדזש'-מענט) דאס אנשטויסען זיך, דאס צוזאמענשטויסען זיך.

impin'gent *a.* (אימ-פינ'-דזשענט) זיך אנשטויסענד; וואס שטויסט זיך אב אן עפּעס.

im'pious *a.* (אימ'-פי-אָס) ניט פרום, ניט גאטספארכטיג; אונרעליגיעז, זינדיג.

im'piously *adv.* (אימ'-פי-אָס-לי) אויף א זינדיגען, אנטי-רעליגיעזען שטייגער; אהן יראת-הכבוד.

im'piousness *n.* (אימ'-פי-אָס-נעס) ניט-פרומקייט; זינדיגקייט; דאס זיין אהן יראת-הכבוד.

im'pish *a.* (אימ'-פיש) ווי א קליינער שד; טייוועלש.

im'pishly *adv.* (אימ'-פיש-לי) מעשה טייוועל; אויף א טייוועלשען שטייגער.

implacabil'ity *n.* (אימ-פליי-קע-ביל'-אי-טי) די אונווילליגקייט צו פערגעבען; דאס ניט מוחל זיין, דאס זיין אויפגעבראכט.

impla'cable *a.* (אימ-פליי'-קעבל) אונווילליג אדער ניט געניינט צו פערגעבען, וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען; וואס וויל ניט מוחל זיין.

impla'cableness *n.* (אימ-פליי'-קעבל-נעס) ז. ***implacability***.

impla'cably *adv.* (אימ-פליי'-קע-בלי) ניט זייענדיג געניינט אדער ניט וועלענדיג מוחל זיין.

implacen'tal *a. and n.* (אימ-פלע-סענ'-טעל) וואס האט ניט קיין פּלאצענטא [דאס ארט אדער דאס הייטעל, וואס געהט ארויס צוזאמען מיט'ן קינד פון מוטער'ס לייב]; א זויג-טהיער וואס האט ניט קיין פּלאצענטא.

Implacenta'lia *n.* (אימ-פלע-סענ-טיי'-לי א) די מינים זויג-טהיערע, וועלכע האבען ניט קיין פּלאצענטא, ווי די קענגורו א. ד. ג. ז. ***implacental***.

implacen'tate *a.* (אימ-פלע-סענ'-טייט) וואס האט ניט קיין פּלאצענטא. ז. ***implacental***.

implant' *v.* (אימ-פלענט') איינפלאנצען, איינוואָרצלען; אריינשלאגען אין זכרון.

implanta'tion *n.* (אימ-פלענ-טיי'-שאָן) די איינפלאנצונג, דאס איינוואָרצלען; דאס אריינשלאגען אין זכרון.

implausibil'ity *n.* (אימ-פלאָה-זי-ביל'-אי-טי) אונוואהרשיינליכקייט, דאס זיין אונוואהרשיינליך, דאס ניט לעגען זיך אויף'ן שכל.

implau'sible *a.* (אימ-פלאָה'-זיבל) אונוואהרשיינליך, אונגלויבליך.

implau'sibleness *n.* (אימ-פלאָה'-זיבל-נעס) ז. ***implausibility***.

implau'sibly *adv.* (אימ-פלאָה'-זי-בלי) אויף אן אונוואהרשיינליכען אדער אונגלויבליכען שטייגער.

implead' *v.* (אימ-פליעד') לאדען פאר א געריכט, אנקלאגען.

implea'der *n.* (אימ-פליע'-דער) איינער וואס פאדערט אויף דעם אנדערען צום געריכט, אן אנקלאגער, א בעשולדיגער.

im'plement *n. and v.* (אימ'-פלי-מענט) דאס, מיט וואס מען בעפריעדיגט א געוויסע בעדירפניס אדער פערלאנג; אן ארבייטס-אינסטרומענט; א געצייג; א ווערקצייג; בעפריעדיגען די נויטיגע פאָדערונגען פון עפּעס; בעזארגען מיט די נויטיגע ארבייטס-אינסטרומענטען.

im'plements *n.* (אימ'-פלי-מענטס) געשיר, כלים; געצייג; אינסטרומענטען.

imple'tion *n.* (אימ-פלי'-שאָן) דאס אנפילען; דאס זיין פול; דאס וואס פילט אן.

im'plex *a.* (אימ'-פלעקס) פערוויקעלט, קאמפּליצירט.

implex'ion *n.* (אימ-פלעק'-שאָן) די פערפלעכטונג, פערוויקלונג; קאמפּליצירטקייט.

im'plicate *v. and n.* (אימ'-פלי-קייט) איינוויקלען, איינשליסען, אומפאסען אין זיך; אריינגעהמען; דאס וואס איז איינגעשלאָסען אדער איינגעוויקעלט.

implica'tion *n.* (אימ-פלי-קיי'-שאָן) דאס איינוויקלען; די פערוויקלונג, די פערפלעכטונג, דאס איינפלאנטערען אין א זאך; דאס נעהמען אנטייל אין עפּעס; א שלוס-פאלגערונג; דאס וואס פערשטעהט זיך, אבער ווערט ניט ארויסגערעדט.

im'plicative *a.* (אימ'-פלי-קע-טיוו) וואס פערמישט אדער פערוויקעלט; וואס דייטעט אן אדער גיט אנצוהערעניש.

im'plicatively *adv.* (אימ'-פלי-קע-טיוו-לי) פערמישענדיג אדער פערוויקלענדיג; אנדייטענדיג.

implic'it *a.* (אימ-פליס'-איט) וואס פערשטעהט זיך אליין, כאטש עס ווערט ניט אויסגעדריקט מיט ווערטער; וואס נעהמט זיך פון פאלשטענדיגען צוטרויען אדער געהארכזאמקייט; אונבעדינגט, בלינד.

implic'it belief' (אימ-פליס'-איט בי-ליעף') בלינדער גלויבען.

implic'it com'pact (אים-פליס'-איט קאמ' פעקט) א שטיל־שווייגנדער אבמאך.

implic'itness *n.* (אים-פליס'-איט-נעס) דער בלינדער גלויבען; בלינדע געהארכזאמקייט.

implied' *a.* (אים-פלאיד') וואס פערשטעהט זיך אליין, כאטש ניט אויסגערעדט בפירוש.

implied' con'tract (אים-פלאיד' קאנ'-טרעקט) א ניט־בפירוש'ע פערפליכטונג, א פערפליכטונג וואס ווערט אויסגעטייטשט נאך די אנדערע בעדינגונגען, א פערפליכטונג וואס שטיצט זיך אויף יושר.

implied'ly *adv.* (אים-פלאיד'-לי) דורך אן אנצוהערעניש.

implied' prom'ise (אים-פלאיד' פראמ'-איס) א ניט־בפירוש'ער פערשפרעכען, א פערשפרעכען אדער פערפליכטונג וואס ווערט ארויסגעדרונגען פון די אומשטענדען.

implode' *v.* (אים-פלאוד') אימפלאזירען, פלעצליך צונויפברעכען, אינערליך אויפרייסען [אין געגענזאץ צו עקספלאדירען]; אויסשפרעכען דורך אימפלאזיאן.

implora'tion *n.* (אים-פלא-ריי'-שאן) דאס בעטען זעהר שטארק; אן ערנסטע בקשה.

implore' *v.* (אים-פלאור') בעטען זעהר שטארק; בעטען זיך.

implor'er *n.* (אים-פלאור'-ער) איינער וואס בעט זעהר שטארק.

implor'ingly *adv.* (אים-פלאור'-אינג-לי) בעטענדיג זעהר שטארק; דורך אן ערנסטער בקשה.

implo'sion *n.* (אים-פלאו'-זשאן) אימפלאזיאן, א פלעצליך צונויפברעכען, אן אינערליכע אויפרייסונג [אין געגענזאץ צו אן עקספלאזיאן וועלכע רייסט אויף פון אויסווענינג]; דער לופט־דרוק וואס ווערט געשאפען ווען די שטים־ארגאנען זיינען געשלאסען ביים אויסשפרעכען געוויסע בוכשטאבען, ווי "פ" אדער "ט" למשל.

implu'vium *n.* (אים-פלוה'-ווי-אם) א באסיין אין דעם מיטעלסטען וויכטיגסטען צימער פון אן אלט־רוימישען הויז אנצוזאמלען דאס רעגען־וואסער, וואס פלעגט אנרינען דורך אן אפענעם פיער־עקיגען לאך אין מיטען פון דער סטעליע.

imply' *v.* (אים-פלאי') אין זיך אליין שליעסען, אין זיך אליין בעדייטען; בעדייטען; אינדירעקט אנדייטען.

impol'icy *n.* (אים-פאל'-אי-סי) א האנדלונג וואס איז ניט פאליטיש, ניט צונעפאסט צו דער זאך, ניט קלוג.

impolite' *a.* (אים-פא-לאיט') אונהעפליך, ניט עדעל, גראב.

impolite'ly *adv.* (אים-פא-לאיט'-לי) אויף אן אונהעפליכער ארט; מיט גראבקייט.

impolite'ness *n.* (אים-פא-לאיט'-נעס) אונהעפליכקייט, אונעדעלקייט, גראבקייט.

impol'itic *a.* (אים-פאל'-אי-טיק) אונפאליטיש, ניט קלוג.

impol'iticly *adv.* (אים-פאל'-אי-טיק-לי) אויף אן אונפאליטישען אדער אונקלוגען שטייגער.

imponderabil'ity *n.* (אים-פאנ-דער-ע-ביל'-אי-טי) אונוועגבארקייט; דאס ניט האבען קיין וואג אדער שווערקייט.

impon'derable *a.* and *n.* (אים-פאנ'-דער-עבל) אונוועגבאר, וואס האט ניט קיין וואג אדער שווערקייט; אין פיזיק — א זאך וואס האט ניט קיין וואג [ווי מען פלעגט אמאל עס געברויכען ווענען היץ, ליכט, עלעקטריציטעט א. ד. ג., וועלכע מען האט אנגענומען פאר מאטעריע].

impon'derableness *n.* (אים-פאנ'-דער-עבל-נעס) ז. *imponderability*

imporos'ity *n.* (אים-פא-ראס'-אי-טי) פארענלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין פארען אדער קליינינקע מיקראסקאפישע לעכעלעך.

impo'rous *a.* (אים-פאו'-ראס) וואס האט ניט קיין פארען אדער קליינינקע מיקראסקאפישע לעכעלעך.

import' *v.* (אים-פאורט') אימפארטירען, אריינפיהרען אדער אריינבריינגען פון אויסלאנד; בעדייטען, אויסמאכען; האבען א בעדייטונג; זיין וויכטיג.

im'port *n.* (אימ'-פאורט) אימפארט, אריינגעפיהרטע סחורה; א זין, אן אינהאלט; בעדייטונג; וויכטיגקייט.

impor'table *a.* (אים-פאור'-טעבל) איינפיהרבאר, וואס קען אימפארטירט אדער אריינגעפיהרט ווערען.

impor'tance *n.* (אים-פאר'-טענס) וויכטיגקייט; בעדייטונג.

impor'tant *a.* (אים-פאר'-טענט) וויכטיג.

impor'tantly *adv.* (אים-פאר'-טענט-לי) מיט וויכטיגקייט; אויף א וויכטיגען אופן.

importa'tion *n.* (אים-פאר-טיי'-שאן) אימפארטירונג אדער אריינפיהרונג [פון סחורות פון אן אנדער לאנד]; איינער אדער עטוואס וואס ווערט אימפארטירט אדער אריינגעפיהרט פון אן אנדער פלאץ.

im'port du'ty (אימ'-פאורט דיו'-טי) שטייער אויף אריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות.

impor'ter *n.* (אים-פאור'-טער) אן אימפארטער, איינער וואס פיהרט אריין סחורה פון אויסלאנד.

im'port house (אימ'-פאורט האוס) א פירמע, וואס פיהרט אריין אדער האנדעלט מיט אויסלענדישע סחורות.

im'port trade (אימ'-פאורט טרייד) דער האנדעל מיט אויסלענדישע סחורות.

impor'tunacy *n.* (אים-פאר'-טיו-ניו-סי) צודרינגליכקייט; בעלעסטיגונג; דאס ניט אבטרעטען אדער דאס דאקוטשען.

impor'tunate *a.* (אים-פאר'-טיו-נייט) צודרינגליך, וואס טרעט ניט אב, וואס דאקוטשעט, וואס בעלעסטיגט.

impor'tunately *adv.* (אים-פאר'-טיו-נייט-לי) אויף א צודרינגליכען אופן; בעלעסטיגענדיג, דאקוטשענדיג, ניט אבטרעטענדיג.

impor'tunateness *n.* (אים-פאר'-טיו-נייט-נעס) ז. *importunity*

impor'tunator *n.* (אים-פאר'-טיו-ניי-טאר) ז. *importuner*

importune' *v.* (אים-פאר-טיון') דאקוטשען, בעלעסטיגען; זיין צודרינגליך.
My friends **importuned** me to go to Europe and I reluctantly agreed.

importu'ner *n.* (אים-פאר-טיו'-נער) א צודרינגליכער, בעלעסטיגענדער צידער דאקוטשליווער מענש.

importu'nity *n.* (אים-פאר-טיו'-ני-טי) צודרינגליכקייט; דאס דאקוטשען; דאס בעלעסטיגען.

impo'sable *a.* (אים-פאו'-זעבל) ארויפלעגבאר; וואס קען ארויפגעלעגט ווערען; ארויפצווינגענד, ארויפדרינגענד.

impo'sableness *n.* (אים-פאו'-זעבל-נעס) ארויפלעגבארקייט; דאס קענען ארויפגעלעגט ווערען; דאס קענען ארויפגעצוואונגען אדער ארויפגעדרונגען ווערען.

impose' *v.* (אים-פאוז') ארויפלעגען; ארויפצווינגען; ארויפדרינגען; בעטריגען, אריינגארען; אויסשטעלען און איינשליסען שריפט־זאץ צום דרוקען.

impo'ser *n.* (אים-פאו'-זער) אן ארויפלעגער; אן ארויפצווינגער; א בעטריגער.

impo'sing *a.* (אים-פאו'-זינג) אימפאנירענד; איינפליסענדיג אכטונג אדער רעספעקט; גרויסארטיג, אימפאזאנט.

impo'singly *adv.* (אים-פאו'-זינג-לי) אויף אן אימפאנירענדען אופן; גרויסארטיג, אימפאזאנט.

impo'singness *n.* (אים-פאו'-זינג-נעס) דאס זיין אימפאנירענד; דאס איינפליסען רעספעקט אדער אכטונג.

impo'sing-stone *n.* (אים-פאו'-זינג-סטאון) אין דרוקעריי — דער ברעך־טיש [דער טיש אויף וועלכען עס ווערט צונויפגעשטעלט דער שריפט־זאץ אין דרוקפארמס].

impo'sing-ta'ble *n.* (אים-פאו'-זינג-טיי'בל) ז. *imposing-stone*

imposi'tion *n.* (אים-פא-זיש'-אן) אן אונגערעכטער פערלאנג; דאס ארויפלעגען; דאס ארויפצווינגען אדער ארויפלעגען שטייער, אבגאבען א. ד. ג.; ארויפגעלעגטע שטייער, אבגאבען א. ד. ג.; דאס צונויפשטעלען שריפט־זאץ אין דרוקפארמס; א שווינדעל, א בעטרוג; אן אויפגאבע וואס ווערט געגעבען א שילער אלס שטראף.

impossibil'ity *n.* (אים-פאס-אי-ביל'-אי-טי) אונמעגליכקייט.

impos'sible *a.* (אים-פאס'-איבל) אונמעגליך; אונדענקבאר, אונגלויבליך.

impos'sibly *adv.* (אים-פאס'-אי-בלי) אונמעגליך.

im'post *n.* (אימ'-פאוסט) שטייער, אבגאבע; גרענעץ־אבצאהל; דער פונקט פון א זייל אדער וואנד וואו עס פאנגט זיך אן דער געוועלב.

impos'ter *n.* (אים-פאס'-טער) ז. *impostor*

impos'tor *n.* (אים-פאס'-טאר) א בעטריגער, א שווינדלער.

impos'torship *n.* (אים-פאס'-טאר-שיפ) בעטריגעריי, שווינדלעריי.

impos'tress *n.* (אים-פאס'-טרעס) א שווינדלערין, א בעטריגערין.

impos'trix *n.* (אים-פאס'-טריקס) ז. *impostress*

impos'ture *n.* (אים-פאס'-טשור) שווינדלעריי, בעטריגעריי.

impos'turous *a.* (אים-פאס'-טשו-ראס) שווינדלעריש, בעטריגעריש.

impo'sure *n.* (אים-פאו'-זשור) דאס ארויפלעגען; דאס ארויפצווינגען.

impo'table *a.* (אים-פאו'-טעבל) אונטרינקבאר, וואס טויג ניט צום טרינקען.

im'potence *n.* (אימ'-פא-טענס) אימפאטענץ, שאפונגס־אונפעהיגקייט [פיזיש אדער גייסטיג]; שוואכקייט; מענער־שוואכקייט [געשלעכטליכע אונפעהיגקייט]; מאנגעל אין זעלבסטבעהערשונג.

im'potency *n.* (אימ'-פא-טענ-סי) ז. *impotence*

im'potent *a.* and *n.* (אימ'-פא-טענט) אימפאטענט, שאפונגס־אונפעהיג [פיזיש אדער גייסטיג]; שוואך; געשלעכטליך אונפעהיג [ווענען א מאנספערזאן]; וואס קען זיך ניט קאנטראלירען, וואס האט ניט די קראפט פון זעלבסטבעהערשונג; א שוואכער, א קרענקליכער; אן אימפאטענטער מאן [א געשלעכטליך אונפעהיגער].

im'potently *adv.* (אימ'-פא-טענט-לי) אויף אן אימפאטענטען אופן; אהן כח, אהן קראפט; אהן זעלבסט=בעהערשונג; ניט קענענדיג זיך קאנטראלירען.

impound' *v.* (אימ-פאונד') איינשליסען, איינשפארען; פערהאלטען א דאקומענט אלס א בעווייז אין א פראצעס; אנזאמלען וואסער אין א רעזערוואואר.

impoun'dage *n.* (אימ-פאונ'-דעדזש) דאס איינשליסען אדער איינשפארען [בהמות].

impoun'der *n.* (אימ-פאונ'-דער) איינער וואס שפארט איין אדער שליסט איין.

impov'erish *v.* (אימ-פאוו'-ער-איש) פערארימען, ארים מאכען; אויסמארענען; אויסצעהרען.

impov'erisher *n.* (אימ-פאוו'-ער-איש-ער) איינער וואס פערארימט; איינער וואס צעהרט אויס אדער פערמארעט.

impov'erishment *n.* (אימ-פאוו'-ער-איש מענט) פערארימונג; אויסצעהרונג, אויסמארענונג.

impracticabil'ity *n.* (אימ פרעק טי-קע-ביל'-אי-טי) אונפראקטישקייט, אונאויספיהרבארקייט, אונמעגליכקייט; אונגעזעליגקייט.

imprac'ticable *a. and n.* (אימ-פרעק'-טי-קעבל) אונפראקטיש, אונאויספיהרבאר, אונמעגליך; אונגעזעליג; א מענש, מיט וועלכען מען קען זיך ניט פערטראגען.

imprac'ticableness *n.* (אימ-פרעק'-טי-קעבל-נעס) ז. *impracticability*

imprac'ticably *adv.* (אימ-פרעק'-טי-קע-בלי) אויף אן אונפראקטישען, אונמעגליכען אדער אונאויספיהרבארען שטייגער.

im'precate *v.* (אימ'-פרי-קייט) פערפלוכען, פערשילטען.

impreca'tion *n.* (אימ-פרי-קיי'-שאן) די פערפלוכונג, די פערשילטונג; א קללה.

im'precatory *a.* (אימ'-פרי-קע-טא-רי) פלוכענד, שילטענד.

impregnabil'ity *n.* (אימ-פרעג-נע-ביל'-אי-טי) ז. *impregnableness*

impreg'nable *a.* (אימ-פרעג'-נעבל) וואס קען ניט בעצוואונגען ווערען, וואס קען ניט בעזיעגט ווערען; וואס קען בעפרוכטעט ווערען אדער אנגעזאפט ווערען.

impreg'nableness *n.* (אימ-פרעג'-נעבל-נעס) אונבעצווינגליכקייט, דאס ניט קענען בעזיעגט ווערען.

impreg'nably *adv.* (אימ-פרעג'-נע-בלי) אונבעצווינגליך; ניט לאזענדיג זיך גובר זיין; אונבעזיעגבאר.

impreg'nate *v. and a.* (אימ-פרעג'-נייט) בעפרוכטען [א נקבה], שוואנגער מאכען; אנזאפען; אנפילען; בעפרוכטעט [ווי א פרוי פון א מאן].

impregna'tion *n.* (אימ-פרעג-ניי'-שאן) די בעפרוכטונג, די שוואנגער=מאכונג; די זעטיגונג, די אנפילונג; דאס מיט וואס א זאך איז אנגעזאפט אדער אנגעפילט.

impreg'natory *a.* (אימ-פרעג'-נע-טא-רי) וואס בעפרוכטעט; וואס איז שייך צו בעפרוכטונג.

impresa'rio *n.* (אימ-פרע-סא'-רי-או) אן אימפרעסאריא [א דירעקטאר אדער פיהרער פון א קאמפאניע אפערא=זינגער].

imprescri'bable *a.* (אימ-פרי-סקראי'-בעבל) ז. *imprescriptible*

imprescriptibil'ity *n.* (אימ-פרי-סקריפ-טי-ביל'-אי-טי) אין יוריספרודענץ — די אונמעגליכקייט צו ווערען בטל אדער אונגילטיג [וועגען געוויסע רעכטע און פפליכטען, וועלכע מען קען ניט אבנעהמען פון דעם, צו וועמען זיי בעלאנגען].

imprescrip'tible *a.* (אימ-פרי-סקריפ'-טיבל) וואס קען ניט אונגילטיג ווערען, וואס קען ניט בטל ווערען נאך דער צייט.

imprescrip'tibly *adv.* (אימ-פרי-סקריפ'-טי-בלי) אויף אן אופן, וואס קען ניט אונגילטיג ווערען.

impress' *v.* (אימ-פרעס') איינדרוקען, אבדרוקען; איינדריקען, מאכען אן איינדרוק; צווינגען אריינצוגעהן אין עפענטליכער דיענסט [ווי מיליטער=דיענסט]; פערנעהמען מיט געוואלט לטובת דער געזעלשאפט [ווי מען פערנעהמט פון דער בעפעלקערונג פראוויאנט אין צייט פון א מלחמה].

im'press *n.* (אימ'-פרעס) אן אבדרוק, א צייכען; אן איינדרוק.

impressibil'ity *n.* (אימ-פרעס-אי-ביל'-אי-טי) ז. *impressibleness*

impress'ible *a.* (אימ-פרעס'-איבל) איינדריקבאר; איינדרוקספעהיג [אויף וועלכען עס מאכט אן איינדרוק].

impress'ibleness *n.* (אימ-פרעס'-איבל-נעס) איינדרוקספעהיג, די פעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע.

impres'sion *n.* (אימ-פרעש'-אן) אן איינדרוק, אן איינפלוס, אן איינווירקונג, א ווירקונג; א בעגריף; אן אונבעשטימטע עראינערונג; דאס איינדרוקען, דאס אויפדרוקען; אן איינגעדרוקטער צייכען אדער בוכשטאב [ווי אויף א מטבע]; דער אבדרוק, דער אבצוג [אין דרוקעריי]; א געדרוקטער עקזעמפלאר; די גאנצע אויפלאגע פון אן אבגעדרוקטען בוך; אין מאלעריי — דער פארבען גרונט [די ערשטע פארב, וואס לעגט זיך אויף'ן לייוועגד און אויף וועלכען עס לעגען זיך דערנאך די אנדערע פארבען].

impressionabil'ity *n.* (אימ-פרעש-אנ-ע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט אדער די איינגענשאפט אויפצונעהמען איינדריקע; א שטארקע עמפפינדליכקייט.

impres'sionable *a.* (אימ-פרעש'-אנ-עבל) איינדרוקספעהיג, וואס קען אויפנעהמען איינדריקע; עמפפינדליך.

impres'sional *a.* (אימ-פרעש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אן איינדרוק; וואס איז שייך צו אן אבדרוק.

impres'sionalist *n.* (אימ-פרעש'-אנ-על-איסט) ז. *impressionist*

impres'sionism *n.* (אימ-פרעש'-אנ-איזם) אימפרעסיאניזם, די ריכטונג אין קונסט און ליטעראטור, וועלכע פאדערט, אז זאכען און געגענשטענדע זאלען פארגעשטעלט ווערען לויט דעם ערשטען און אונמיטעלבארען איינדרוק, וואס זיי מאכען אויף'ן קינסטלער, ניט אריינגעהענדיג אין פרטים און איינצעלהייטען.

impres'sionist *n.* (אימ-פרעש'-אנ-איסט) אין קונסט און ליטעראטור — אן אימפרעסיאניסט, א קינסטלער, וועלכער מאלט געגענשטענדע פון דער נאטור, לויט דעם ערשטען און אונמיטעלבארען איינדרוק, וואס זיי מאכען אויף איהם; א קינסטלער, וועלכער גיט אלגעמיינע שטריכען פון א זאך אדער אן אלגעמיינעם עפעקט, ניט אבשטעלענדיג זיך אויף איינצעלהייטען און בעארבייטונג פון אלע פרטים.

impressionis'tic *a.* (אימ-פרעש-אנ-איס'-טיק) אימפרעסיאניסטיש, וואס איז שייך צו אימפרעסיאניזם אדער צו די אימפרעסיאניסטען. ז. *impressionism*

impres'sionless *a.* (אימ-פרעש'-אנ-לעס) איינדרוקסלאז; וואס איז ניט פעהיג אויפצונעהמען איינדריקע; אונעמפפינדליך.

impress'ive *a.* (אימ-פרעס'-איוו) וואס מאכט אן איינדרוק; איינדרוקספול; וואס ווערט בעאיינפלוסט.

The parade was an **impressive** sight.

impress'ively *adv.* (אימ-פרעס'-איוו-לי) מאכענדיג אן איינדרוק, איינדרוקספאל.

impress'iveness *n.* (אימ-פרעס'-איוו-נעס) איינדריקליכקייט; דאס קענען מאכען אן איינדרוק.

impress'ment *n.* (אימ-פרעס'-מענט) די פאדערונג אדער צווינגונג צו דיענסט; דאס אוועקנעהמען מיט געוואלד פאר די בעדערפנישע פון דער רעגיערונג [ווי דאס נעהמען פראוויאנט פון דער בעפעלקערונג אין צייט פון מלחמה].

im'prest *n.* (אימ'-פרעסט) אן הלואה; האנד=געלד.

impreventabil'ity *n.* (אימ-פרי-וועג-טע-ביל'-אי-טי) אונפערמיידליכקייט.

impreven'table *a.* (אימ-פרי-ווענ'-טעבל) וואס איז ניט צו פערהינדערען; אונפערמיידליך.

imprima'tur *n.* (אימ-פרי-מיי'-טויר) א דרוק=ערלויבנים; די פארמולע "ערלויבט צו דרוקען" [אן אויפשריפט אויף א בוך, ספעציעל פון רעליגיעזען אינהאלט, וועלכע בעדייטעט אז ערלויבנים פון צענזאר עס צו דרוקען].

impri'mis *adv.* (אימ-פראי'-מים) ערשטענס, צוערשט, קודם=כל.

im'print *n.* (אימ'-פרינט) די אויפשריפט אויף דער טיטעל=זייט פון א בוך אדער א צייטונג וועלכע ענטהאלט דעם פערלעגער'ס נאמען, מיט דעם ארט און דער צייט פון דעם ארויסגעבען..

imprint' *v.* (אימ-פרינט') איינדרוקען, איינשטעמפלען; דרוקען; איינדריקען אין זכרון.

impris'on *v.* (אימ-פריז'ן) איינשפארען; אריינזעצען אין געפענגנים; פערהאפטען.

impris'oner *n.* (אימ-פריז'נ-ער) דער איינשפארער; דער וואס זעצט אריין אין געפענגנים.

impris'onment *n.* (אימ-פריז'נ-מענט) איינשפארונג, פערהאפטונג; דאס אריינזעצען אין געפענגנים.

improbabil'ity *n.* (אימ-פראב-ע-ביל'-אי-טי) אונוואהרשיינליכקייט, אונמעגליכקייט.

improb'able *a.* (אימ-פראב'-עבל) אונוואהרשיינליך.

The election of the candidate is **improbable.**

improb'ableness *n.* (אימ פראב'-עבל-נעס) ז. *improbability*

improba'tion *n.* (אימ-פרא-ביי'-שאן) א בעווייז פון אונוואהרהייט און פעלשונג; די אנקלאגע וואס ווערט אריינגעטראגען אויף דעם גרונד פון פאקטען, וועלכע דערווייזען געוויסע פעלשונגען.

improb'ity *n.* (אימ-פראב'-אי-טי) אונעהרליכקייט, שלעכטיגקייט, רשעות.

improfi'cience *n.* (אימ-פרא-פיש'-ענס) ז. *improficiency*

improfi'ciency *n.* (אימ-פרא-פיש'-ענ-סי) אונפאלקאמענהייט, אונפערענדיגטקייט, הינטערשטעליגקייט.

impromp'tu *a. adv. and n.* (אימ-פראמפ'-טיו) עקספראמפט, גלייך אויף'ן ארט, פון דער האנד, אונצוגעגרייטערהייד; אן עקספראמפט, א זאך, וואס איז ארויס=

געזאגט, אנגעשריבען אדער געשפיעלט אהן וועלכען ניט איז צוגרייטען זיך דערצו.

improp'er *a.* (אים-פראפ'-ער) אונטויגליך, אונשיקליך, אונפאסענד; אונריכטיג.

improp'erly *adv.* (אים-פראפ'-ער-לי) אויף א ניט ריכטיגער אדער אונטויגליכער ארט.

impro'priate *v. and a.* (אים-פראו'-פרי-אייט) צואייגנען, צונעהמען פאר זיך; איבערגעבען קירכען-גיטער צו א ניט-גייסטליכען; איבערגעבען צו א וועלטליכען [קירכען-גיטער].

impropria'tion *n.* (אים-פראו-פרי-איי'-שאן) דאס איבערטראגען קירכליכע גיטער צו א וועלטליכער [ניט גייסטליכער] פערזאן; צואייגנונג; דאס צונעהמען עפעס פאר זיך.

impro'priator *n.* (אים-פראו'-פרי-איי-טאר) א וועלטליכע [ניט גייסטליכע] פערזאן וואס האלט אין בעזיץ קירכען-גיטער; איינער וואס נעהמט עפעס צו פאר זיך.

impropri'ety *n.* (אים-פרא-פראי'-עֶ-טי) אונפאסיגקייט, ניט ריכטיגקייט, אן אונפאסיגער אדער ניט ריכטיגער אויסדרוק; אן אונפאסיגע טהאט.

improsper'ity *n.* (אים-פראס-פער'-אי-טי) דאס ניט האבען קיין ערפאלג.

impros'perous *a.* (אים-פראס'-פער-אס) ניט גליקליך, אהן ערפאלג, אהן מזל-ברכה.

improvabil'ity *n.* (אים-פרוה-ווע-ביל'-אי-טי) פערבעסערליכקייט, די פעהיגקייט אדער מעגליכקייט פערבעסערט צו ווערען; די מעגליכקייט צו ציהען נוצען פון עפעס.

impro'vable *a.* (אים-פרוה'-וועבל) פערבעסערליך, וואס קען פערבעסערט ווערען; נוצבאר.

impro'vable lands (אים-פרוה'-וועבל לענדז) לאנד וואס מען קען בעארבייטען אדער קולטיווירען.

impro'vableness *n.* (אים-פרוה'-וועבל-נעס) ז. *improvability*

impro'vably *adv.* (אים-פרוה'-ווע-בלי) מיט דער פעהיגקייט אויסגעבעסערט צו ווערען.

improve' *v.* (אים-פרוהוו') 1. פערבעסערען; פערפאלקאמען; 2. אויסנוצען, נוצבאר מאכען; 3. ווערען בעסער; זיך פערבעסערען; 4. מאכען פארטשריט.
3. His health is **improving.** 4. You should **improve** in your studies.

improve'ment *n.* (אים-פרוהוו'-מענט) פערבעסערונג, פערפאלקאמונג; אויסנוצונג; בענוצונג; פארטשריט.

improve' on (אים-פרוהוו' אן) ז. *improve upon*

impro'ver *n.* (אים-פרוה'-ווער) א פערבעסערער, א פערבעסערונגס-מיטעל; איינער וואס ארבייט ביי עפעס בלויז מיט דעם צוועק צו קריגען ערפאהרונג אדער אום זיך צו פערפאלקאמענען; א קישעלע וואס פרויען געברויכען אום זייער פיגור זאל אויסזעהן פולער און שעהנער.

improve' the mo'ment (אים-פרוהוו' טהי מאו'-מענט) אויסנוצען די געלעגענהייט.

improve' the occa'sion (אים-פרוהוו' טהי א-קיי'-זשאן) אויסנוצען די געלעגענהייט.

improve' upon' (אים-פרוהוו' א-פאן') פערבעסערען, פערפאלקאמען; צוגעבען;

טהון מעהר [וויפיעל עס איז ערווארטעט].

improv'idence *n.* (אים-פראוו'-אי-דענס) אונפארזיכטיגקייט, אונאויסגערעכענטקייט, נאכלעסיגקייט, פערשווענדערישקייט.

improv'ident *a.* (אים-פראוו'-אי-דענט) אונפארזיכטיג, ניט אויסגערעכענט, נאכלעסיג; פערשווענדעריש.

improv'idently *adv.* (אים-פראוו'-אי-דענט-לי) אהן פאראויסזיכט, אונפארזיכטיג, ניט אויסגערעכענט, נאכלעסיג; פערשווענדעריש.

impro'ving *n. and a.* (אים-פרוה'-ווינג) דאס פערבעסערען, דאס פערפאלקאמען, דאס בענוצען זיך מיט עפעס; אויסבעסערענד; וואס קען אויסגענוצט ווערען.

impro'vingly *adv.* (אים-פרוה'-ווינג-לי) פערבעסערענד, אויסנוצענד, צוגעבענד.

improv'isate *v. and a.* (אים-פראוו'-אי-סייט) אימפראוויזירען; אימפראוויזירט. ז. *improvise*

improvisa'tion *n.* (אים-פראוו-אי-סיי'-שאן) אימפראוויזאציאן, דאס פערפאסען מוזיק אדער פאעזיע אהן פארבערייטונגען.

improvis'atize *v.* (אים-פרא-וויז'-ע-טאיז) אימפראוויזירען. ז. *improvise*

improv'isator *n.* (אים-פראוו'-אי-סיי-טאר) אן אימפראוויזאטאר [איינער וואס פערפאסט פאעזיע אדער מוזיק ניט פארבערייטעטערהייד].

improv'isatore *n.* (אים-פראוו'-אי-סיי-טאר) ז. *improvisator*

improvisato'rial *a.* (אים-פרא-וויז-ע-טאו'-רי-על) אימפראוויזאטאריש, פערפאסענדיג אונפארבערייטעטערהייד פאעזיע אדער מוזיק.

improvis'atory *a.* (אים-פרא-וויז'-ע-טא-רי) ז. *improvisatorial*

improvise' *v.* (אים-פרא-וואיז') אימפראוויזירען, פערפאסען פאעזיע און מוזיק אונפארבערייטעטערהייד; טהון עפעס ניט פארבערייטעטערהייד.

improvi'ser *n.* (אים-פרא-וואי'-זער) ז. *improvisator*

improvi'sion *n.* (אים-פרא-וויזש'-אן) אונפארזיכטיגקייט, אונאויסגערעכענטקייט.

improvi'so *a.* (אים-פרא-וואי'-סאו) ניט פארבערייטעט, ניט שטודירט פאראויס.

improvvisato're *n.* (אים-פרא-ווי-זע-טאו'-רע) ז. *improvisator*

improvvisatri'ce *n.* (אים-פרא-ווי-זע-טרי'-טשע) אן אימפראוויזאטארין. ז. *improvisator*

impru'dence *n.* (אים-פרוה'-דענס) אונקלוגהייט, אונאויסגערעכענטקייט, אונפארזיכטיגקייט, נאכלעסיגקייט; אן אונקלוגע, ניט בערעכענטע טהאט.

impru'dent *a.* (אים-פרוה'-דענט) ניט קלוג, אונבעטראכט, אונאויסגערעכענט, אונפארזיכטיג, נאכלעסיג.

impru'dently *adv.* (אים-פרוה'-דענט-לי) אויף א ניט-קלוגען, אונבערעכענטען, ניט פארזיכטיגען, נאכלעסיגען שטייגער.

impu'beral *a.* (אים-פיו'-בע-רעל) מינדעריעהריג, געשלעכטליך אונרייף.

impu'berty *n.* (אים-פיו'-בער-טי) מינדער-יעהריגקייט; געשלעכטליכע אונרייפקייט.

impubes'cent *a.* (אים-פיו-בעס'-ענט) נאך ניט רייף, נאך ניט דערוואקסען.

impu'bic *a.* (אים-פיו'-ביק) ז. *impuberal*

im'pudence *n.* (אים'-פיו-דענס) אונפערשעמטהייט, חוצפה, העזה.

im'pudent *a.* (אים'-פיו-דענט) אונפערשעמט, חוצפה'דיג, העזה'דיג.

im'pudently *adv.* (אים'-פיו-דענט-לי) אויף אן אונפערשעמטער ארט; חוצפה'דיג, העזה'דיג.

impudic'ity *n.* (אים-פיו-דיס'-אי-טי) אויסגעלאסענקייט; אונציכטיגקייט; אונפערשעמטהייט.

impugn' *v.* (אים-פיון') בעשטרייטען, שטרייטען, ריידען געגען, ארגומענטירען.

impug'nable *a.* (אים-פיו'-נעבל) וואס קען בעשטריטען אדער ווידערשפראכען ווערען.

impug'ner *n.* (אים-פיו'-נער) א בעשטרייטער, א שטרייטער, א ווידערשפרעכער.

impugn'ment *n.* (אים-פיונ'-מענט) דאס בעשטרייטען, ווידערשפרעכען אדער אטאקירען; דאס זיין בעשטריטען אדער ווידערשפראכען.

im'pulse *n.* (אים'-פאלס) אן אימפולס, אן אנשטויס וואס רופט ארויס א בעוועגונג; אן אנטריעב; א פלוצליכע שטארקע נייגונג צו טהאן א געוויסע טהאט; אויפרעגונג, אויפריהרונג; אויפרעגען אדער ערוועקען צו א געוויסער בעוועגונג אדער טהאט.

impulse' *v.* (אים-פאלס') געבען אן אימפולס אדער אנשטויס.

impul'sion *n.* (אים-פאל'-שאן) דער אנשטויס, דער אנטריעב, די נייגונג, די בעוועגונג; אן אימפולס.

impul'sive *a.* (אים-פאל'-סיוו) אימפולסיוו, וואס האנדעלט נאך'ן אינערען אנטריעב; שטויסענד, אנטרייבענד, נייגענד, בעוועגענד.

impul'sive force (אים-פאל'-סיוו פאורס) די בעוועגענדע קראפט [אין מעכאניק].

impul'sively *adv.* (אים-פאל'-סיוו-לי) אויף אן אימפולסיווען אדער אויפרעגענדען שטייגער; דורך אן אימפולס.

impul'siveness *n.* (אים-פאל'-סיוו-נעס) דאס זיין אימפולסיוו אדער אויפרעגבאר; דאס קומען אין בעוועגונג דורך אן אנשטויס אדער אנטריעב.

impunc'tate *a.* (אים-פאנק'-טייט) ניט פונקטירט.

impu'nity *n.* (אים-פיו'-ני-טי) אונבעשטראפטקייט; שטראפלאזיגקייט.

impure' *a.* (אים-פיור') אונריין; בלאטיג, שמוציג; אונבעשיידען, אונאנשטענדיג.

impure'ly *adv.* (אים-פיור'-לי) אויף אן אונריינעם אדער אונאנשטענדיגען אופן.

impure'ness *n.* (אים-פיור'-נעס) אונריינקייט; פאסקודנעקייט; אונבעשיידענהייט; שמוציגע האנדלונג.

impu'rity *n.* (אים-פיו'-רי-טי) ז. *impureness*

imputabil'ity *n.* (אים-פיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוגערעכענט ווערען אדער צוגעשריבען ווערען אויף איינעמס פעראנטווארטליכקייט אדער אויף'ן חשבון פון עפעס.

impu'table *a.* (אים-פיו'-טעבל) צורעכענבאר, צושרייבליך [וואס קען צוגערעכענט אדער צוגעשריבען ווערען]. ז. *imputability*

impu'tableness *n.* (אים-פיו'-טעבל-נעס) ז. *imputability*

impu'tably *adv.* (אים-פיו'-טע-בלי) דורך צושרייבען; דורך צושרייבען איינעם זיין חטא, דורך בעשולדיגונג.
imputa'tion *n.* (אים-פיו-טיי'-שאן) די צורעכנונג, די צושרייבונג; די בעשולדיגונג; דאס פארווארפען.
impu'tative *a.* (אים-פיו'-טע-טיוו) וואס עס קען צוגערעכענט אדער צוגעשריבען ווערען.
impu'tatively *adv.* (אים-פיו'-טע-טיוו-לי) דורך צורעכנונג אדער צושרייבונג.
impute' *v.* (אים-פיוט') צורעכנען, צושרייבען; ארויפלעגען [די שולד פאר עפעס].
Why do you **impute** bad motives to his action?
impu'ter *n.* (אים-פיו'-טער) א צורעכנער, א צושרייבער.
imputres'cible *a.* (אים-פיו-טרעס'-איבל) וואס קען ניט ווערען פערפוילט אדער פערדארבען.
in *prep. and adv.* (אין) אין; אויף; צו; ביי; מיט; צווישען; דעריז, אינוועניג; צו הויז.
inabil'ity *n.* (אין-ע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט, אונטויגליכקייט; אונפערמעגליכקייט.
His **inability** to do the work forced him to resign his position.
in a blue funk (אין ע בלוה פאנק) אין א שכור'ליכען צושטאנד, בגילופינדיג.
in a bod'y (אין ע באד'-אי) צוזאמען; פעראייניגט.
The congregation visited the minister **in a body.**
in a breath (אין ע ברעטה) אין איין אטעמצוג; אין איין אויגענבליק.
inaccep'table *a.* (אין-עק-סעפ'-טעבל) וואס קען ניט אנגענומען ווערען.
inaccessibil'ity *n.* (אין-עק-סעס-אי-ביל'-אי-טי) אונצוגענגליכקייט; דאס ניט קענען דערגרייכט ווערען.
inacces'sible *a.* (אין-עק-סעס'-איבל) אונצוגענגליך; וואו מען קען ניט צוקומען.
inacces'sibleness *n.* (אין-עק-סעס'-איבל-נעס) ז. *inaccessibility*.
inacces'sibly *adv.* (אין-עק-סעס'-אי-בלי) אונצוגענגליך; אונערגרייכבאר.
in accor'dance with (אין ע-קאר'-דענס הוויטה) אין איינקלאנג מיט אימעצען אדער מיט עפעס.
In **accordance with** my promise I am sending you herewith an outline of my plan.
inac'curacy *n.* (אין-עק'-יו-רע-סי) אונפינקטליכקייט, אונגענויאיגקייט, אונריכטיגקייט.
inac'curate *a.* (אין-עק'-יו-רייט) אונפינקטליך, אונגענוי, אונריכטיג.
inac'curately *adv.* (אין-עק'-יו-רייט-לי) אויף אן אונפינקטליכען אדער אונגענויען שטייגער.
in a crack (אין ע קרעק) גלייך אויף'ן ארט; איינס און צוויי.
inac'tion *n.* (אין-עק'-שאן) אונטהעטיגקייט; רוה.
in ac'tion (אין עק'-שאן) אין בעוועגונג; אין טהעטיגקייט.
inac'tive *a.* (אין-עק'-טיוו) אונטהעטיג; אונווירקזאם.
inac'tively *adv.* (אין-עק'-טיוו-לי) אין אונטהעטיגקייט; אהן טהעטיגקייט; אהן ארבייט.
inactiv'ity *n.* (אין-עק-טיוו'-אי-טי) אונטהעטיגקייט; אונווירקזאמקייט.
inadaptabil'ity *n.* (אין-ע-דעפ-טע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען אדער זיין ניט פעהיג צוגעפאסט צו ווערען.
inadap'table *a.* (אין-ע-דעפ'-טעבל) וואס קען ניט צוגעפאסט ווערען; וואס פאסט ניט.
inadap'tive *a.* (אין-ע-דעפ'-טיוו) ז. *inadaptable*.
in addi'tion (אין ע-דיש'-אן) אלס צוגאב.
inad'equacy *n.* (אין-עד'-אי-קהוויי-סי) מאנגעלהאפטיגקייט; ניט אנגעמעסטענקייט; אונפאלקאמענהייט; דאס זיין אין א שלעכטער פראפארציאן.
inad'equate *a.* (אין-עד'-אי-קהווייט) מאנגעלהאפט; ניט צוגעמאסטען; ניט גענוגענד; אונפאלקאמען; אונפראפארציאנעל.
His pay is **inadequate** for the work he is doing.
inad'equately *adv.* (אין-עד'-אי-קהווייט-לי) אויף א מאנגעלהאפטען אדער ניט גענוגענדען אופן; אונפאלקאמען, מאנגעלהאפט.
He expressed himself **inadequately.**
inad'equateness *n.* (אין-עד'-אי-קהווייט-נעס) ז. *inadequacy*.
inadher'ent *a.* (אין-עד-היר'-ענט) וואס איז ניט צוגעקלעפט; אין באטאניק — וואס איז ניט אנגעוואקסען, פריי [ווענען געוויסע טיילען פון פלאנצען].
inadhe'sion *n.* (אין-עד-היי'-זשאן) דאס זיין ניט קלעפיג, דאס ניט אנהעפטען; מאנגעל אין אנציהונגס־קראפט.
inadhe'sive *a.* (אין-עד-היי'-סיוו) ניט קלעפיג, ניט אנהעפטענד, ניט אנציהענד.
inadmissibil'ity *n.* (אין-עד-מיס-אי-ביל'-אי-טי) אונצולעסיגקייט.
inadmis'sible *a.* (אין-עד-מיס'-איבל) אונצולעסיג, וואס קען ניט צוגעלאזען אדער ערלויבט ווערען.
inadmis'sibly *adv.* (אין-עד-מיס'-אי-בלי) אויף אן אונצולעסיגען אופן.
in advance' (אין עד-וועגס') פאראויס.
inadver'tence *n.* (אין-עד-וואיר'-טענס) אונאויפמערקזאמקייט; דאס ניט נעהמען אין אכט; נאכלעסיגקייט; א פערזעהן, א טעות, א פעהלער.
inadver'tency *n.* (אין-עד-וואיר'-טען-סי) ז. *inadvertence*.
inadver'tent *a.* (אין-עד-וואיר'-טענט) ניט אכטזאם, ניט אויפמערקזאם; נאכלעסיג; אונבעוואוסט, ניט בעאבזיכטיגט.
inadver'tently *adv.* (אין-עד-וואיר'-טענט-לי) ניט נעהמענדיג אין אכט, אהן איבערלעגונג; מיט נאכלעסיגקייט.
inadvisabil'ity *n.* (אין-עד-וואי-זע-ביל'-אי-טי) אונראטהזאמקייט.
inadvi'sable *a.* (אין-עד-וואי'-זעבל) אונראטהזאם.
inaffabil'ity *n.* (אין-עפ-ע-ביל'-אי-טי) אונגעזעליגקייט, אונפריינדליכקייט.
inaf'fable *a.* (אין-עפ'-עבל) אונגעזעליג, אונפריינדליך, אונגעשפרעכיג.
inalienabil'ity *n.* (אין-אייל-יען-ע-ביל'-אי-טי) אונאיבערטראגבארקייט; די אונמעגליכקייט איבערגעטראגען צו ווערען צו אן אנדערען; די אונמעגליכקייט פערפרעמדעט צו ווערען.
inal'ienable *a.* (אין-אייל'-יענ-עבל) אונאיבערטראגבאר, וואס קען ניט פערפרעמדעט ווערען אדער איבערגעטראגען ווערען צו אן אנדערען.
inal'ienableness *n.* (אין-אייל'-יענ-עבל-נעס) ז. *inalienability*.
inal'ienably *adv.* (אין-אייל'-יענ-ע-בלי) אזוי, אז עס זאל ניט פערפרעמדעט אדער איבערגעטראגען ווערען צו אן אנדערען.
inalimen'tal *a.* (אין-על-אי-מענ'-טעל) ניט נאהרהאפט.
in all respects' (אין אהל רי-ספעקטס') אין אלע בעציהונגען, אין אלע הינזיכטען.
inalterabil'ity *n.* (אין-אהל-טער-ע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט.
inal'terable *a.* (אין-אהל'-טער-עבל) אונפערענדערליך.
inamis'sible *a.* (אין-ע-מיס'-איבל) וואס קען ניט פערלארען ווערען.
inamora'ta *n.* (אין-ע-מא-רא'-טא) א געליעבטע.
inamora'to *n.* (אין-ע-מא-רא'-טאו) א פערליעבטער.
in'-and-in' *n. and a.* (אין'-ענד-אין') אזא אלט שפיעל אין ביינדלעך; וואס שטאמט ניט פון פערשיעדענע מינים [וועגען חיות]; ווירקענד אהן אויפהער.
in and out (אין ענד אוט) אריין און ארויס; היין און הער.
inane' *a. and n.* (אין-איין') לעדיג, פוסט; זינלאז, ניכטיג; פוסטקייט, לעדיגקייט.
inan'gular *a.* (אין-ענ'-גיו-לער) ניט ווינקעלדיג.
inan'imate *a.* (אין-ענ'-אי-מייט) אונבעלעבט, וואס האט קיין לעבען; אהן לעבעדיגקייט, אונטהעטיג.
inan'imated *a.* (אין-ענ'-אי-מיי-טעד) ז. *inanimate*.
inan'imateness *n.* (אין-ענ'-אי-מייט-נעס) אונבעלעבטקייט, אונלעבעדיגקייט.
inanima'tion *n.* (אין-ענ-אי-מיי'-שאן) ז. *inanimateness*.
inani'tiate *a. and v.* (אין-ע-ניש'-אי-אייט) אויסגעמארעט פון הונגער; פוסט, לעדיג; אויסמארענען דורך הונגער.
inanitia'tion *n.* (אין-ע-ניש-אי-איי'-שאן) דאס זיין אויסגעמארעט פון הונגער.
inani'tion *n.* (אין-ע-ניש'-אן) דאס זיין פוסט אדער לעדיג; פוסטקייט, לעדיגקייט; דאס זיין אויסגעמארעט דורך הונגער.
inan'ity *n.* (אין-ענ'-אי-טי) פוסטקייט, לעדיגקייט; זינלאזיגקייט; ניכטיגקייט.
inap'athy *n.* (אין-עפ'-ע-טהי) עמפפינדליכקייט, פיהלבארקייט.
inappeal'able *a.* (אין-ע-פיעל'-עבל) וואס קען ניט אפעלירט ווערען.
inappeas'able *a.* (אין-ע-פיעז'-עבל) ניט צו בערוהיגען; ניט איבערצובעטען.
inappellabil'ity *n.* (אין-ע-פעל-ע-ביל'-אי-טי) די אונמעגליכקייט אפעלירט צו ווערען.
inap'petence *n.* (אין-עפ'-אי-טענס) מאנגעל אין אפעטיט, אפעטיטלאזיגקייט.
inap'petency *n.* (אין-עפ'-אי-טען-סי) ז. *inappetence*.
inapplicabil'ity *n.* (אין-עפ-לי-קע-ביל'-אי-טי) אונאנווענדבארקייט; אונברויכבארקייט, אונציפאסיגקייט.
inap'plicable *a.* (אין-עפ'-לי-קעבל) אונאנווענדבאר, וואס מען קען ניט אנווענדען; אונברויכבאר.
Some of the provisions of the American Constitution are **inapplicable** to present conditions.

inap'plicableness *n.* (אינ-עפ'-לי-קעבל-נעס) ז. *inapplicability*
inap'plicably *adv.* (אינ-עפ'-לי-קע-בלי) מיט דער אוממעגליכקייט אנצואווענדען; אונברויכבאר.
inapplica'tion *n.* (אינ-עפ-לי-קיי'-שאן) אונפלייסיגקייט, אונטהעטיגקייט; פוילקייט.
inap'posite *a.* (אינ-עפ'-א-זיט) אונפאסענד; אונגעהעריג.
inap'positely *adv.* (אינ-עפ'-א-זיט-לי) אונפאסענד, אונגעהעריג.
inappre'ciable *a.* (אינ-ע-פרי'-שי-עבל) וואס איז ניט ווערטה צו שאצען; ווערטהלאז.
inapprecia'tion *n.* (אינ-ע-פרי-שי-איי'-שאן) די ניט ווירדיגונג, דאס ניט אנערקענען דעם ווערטה.
inappre'ciative *a.* (אינ-ע-פרי'-שי-איי-טיוו) ניט געבענדיג קיין אנערקענונג; ניט אבשאצענדיג דעם ווערטה.
inapprehen'sible *a.* (אינ-עפ-רי-הענ'-סיבל) אונבעגרייפליך; אונפערשטענדליך.
inapprehen'sion *n.* (אינ-עפ-רי-הענ'-שאן) אונבעגרייפליכקייט, אונפערשטענדליכקייט.
inapprehen'sive *a.* (אינ-עפ-רי-הענ'-סיוו) אונבעגרייפליך; אהן מורא, פורכטלאז.
inapproach'able *a.* (אינ-ע-פראוטש'-עבל) אונצוגענגליך, אונעררייכבאר.
inapproach'ably *adv.* (אינ-ע-פראוטש'-ע-בלי) אויף אן אונצוגענגליכען אדער אונעררייכבארען אופן.
inappro'priate *a.* (אינ-ע-פראו'-פרי-אייט) אונגעהעריג, אונפאסענד; ניט ריכטיג.
inappro'priately *adv.* (אינ-ע-פראו'-פרי-אייט-לי) אויף אן אונגעהעריגען אדער אונפאסענדען אופן.
inappro'priateness *n.* (אינ-ע-פראו'-פרי-אייט-נעס) אונפאסיגקייט, אונצוטרעפליכקייט.
inapt' *a.* (אינ-עפט') אונפאסענד, אונטויגליך; אונגעשיקט.
This expression is very **inapt**.
inap'titude *n.* (אינ-עפ'-טי-טיוד) אונטויגליכקייט; אונגעשיקטקייט; אונפאסליכקייט.
inapt'ly *adv.* (אינ-עפט'-לי) אויף אן אונפאסענדען, אונטויגליכען אדער אונגעשיקטען אופן.
inapt'ness *n.* (אינ-עפט'-נעס) ז. *inaptitude*
inar'able *a.* (אינ-ער'-עבל) וואס קען ניט געאקערט ווערען.
inarch' *v.* (אינ-ארטש') לאזען צוזאמענוואקסען צווייגען פון בוימער וואס שטעהען איינע נעבען די אנדערע.
inar'ching *n.* (אינ-אר'-טשינג) דאס לאזען צוזאמענוואקסען צווייגען פון בוימער וואס שטעהען איינע נעבען די אנדערע.

Inarching

inartic'ulate *a.* (אינ-אר-טיק'-יו-לייט) אונדייטליך אויסגעשפראכען; וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען; וואס האט ניט קיין געלענקען; ניט געגלידערט.
inartic'ulated *a.* (אינ-אר-טיק'-יו-לייט-עד) אהן געלענקען; ניט געגלידערט.
inartic'ulately *adv.* (אינ-אר-טיק'-יו-לייט-לי) מיט אן אונדייטליכער אויסשפראכע; אויף אן אונדייטליך אויסגעשפראכענעם אופן.
inartic'ulateness *n.* (אינ-אר-טיק'-יו-לייט-נעס) ז. *inarticulation*
inarticula'tion *n.* (אינ-אר-טיק-יו-ליי'-שאן) די אונדייטליכקייט אין אויסשפרעכען; די אונדייטליכקייט פון דער אויסשפראכע.
in artic'ulo mor'tis (אין אר-טיק'-יו-לאו מאר'-טיס) א מינוט פאר'ן טויט, ביי דער יציאת נשמה, ביי דער גסיסה.
inartifi'cial *a.* (אינ-אר-טי-פיש'-על) ניט קינסטלעריש; אונגעשיקט; איינפאך, נאטירליך, ניט געקינסטעלט.
inartifi'cially *adv.* (אינ-אר-טי-פיש'-על-אי) אויף א ניט קינסטלערישען אדער אונגעשיקטען אופן; מיט איינפאכקייט; ניט געקינסטעלט, נאטירליך.
inartifi'cialness *n.* (אינ-אר-טי-פיש'-על-נעס) דאס זיין ניט קינסטלעריש; אונגעשיקטליכקייט; איינפאכקייט, נאטירליכקייט, אונגעקינסטעלטקייט.
inartis'tic *a.* (אינ-אר-טיס'-טיק) ניט ארטיסטיש, ניט קינסטלעריש.
inartis'tical *a.* (אינ-אר-טיס'-טי-קעל) ז. *inartistic*
inartis'tically *adv.* (אינ-אר-טיס'-טי-קעל-אי) אויף א ניט קינסטלערישען אדער ניט ארטיסטישען שטייגער.
in'asmuch' *adv.* (אינ'-עז-מאטש') אזוי פיעל ווי...; אזוי ווייט ווי...; אזוי ווי, נעהמענדיג אין אנבעטראכט, איינזעהענדיג.
inassimila'tion *n.* (אינ-ע-סים-אי-ליי'-שאן) אונפערדייאונג; אונפעהיגקייט זיך צו פערמישען.
inatten'tion *n.* (אינ-ע-טענ'-שאן) אונאויפמערקזאמקייט, צושטרייטקייט, נאכלעסיגקייט; א פערנאכלעסיגונג; אן אונהעפליכקייט.
inatten'tive *a.* (אינ-ע-טענ'-טיוו) אונאויפמערקזאם, נאכלעסיג, צושטרייט.
inatten'tively *adv.* (אינ-ע-טענ'-טיוו-לי) אויף אן אונאויפמערקזאמען, צושטרייטען אדער נאכלעסיגען שטייגער.
inatten'tiveness *n.* (אינ-ע-טענ'-טיוו-נעס) ז. *inattention*
inaudibil'ity *n.* (אינ-אה-די-ביל'-אי-טי) אונהערבארקייט, אונפעהיגקייט געהערט צו ווערען.
inau'dible *a.* (אינ-אה'-דיבל) אונהערבאר, וואס קען ניט געהערט ווערען.
inau'dibleness *n.* (אינ-אה'-דיבל-נעס) ז. *inaudibility*
inau'dibly *adv.* (אינ-אה'-די-בלי) אונהערבאר; אזוי אז עס איז אונמעגליך צו הערען.
inau'gural *a.* and *n.* (אינ-אה'-גיו-רעל) אינאגוראל, וואס איז שייך צו אן איינוויהונג אדער פייערליכער איינפיהרונג אין אן אמט; א פייערליכע איינפיהרונג פון עפעס וויכטיגעס; אן איינווייהונגס-רעדע; א רעדע פון איינעם, ווען מען פיהרט איהם פייערליך איין אין אן אמט.
inau'gural adress' (אינ-אה'-גיו-רעל ע-דרעס') אן איינווייהונגס-רעדע; א רעדע, וועלכע איינער האלט, ווען מען פיהרט איהם פייערליך איין אין אן אמט.
inau'gurate *v.* (אינ-אה'-גיו-רייט) איינווייהען, מחנך זיין; מאכען א פייערליכע אדער אפיציעלע איינפיהרונג אדער אנפאנג פון עפעס; פייערליך איינפיהרען אין אן אמט.
inaugura'tion *n.* (אינ-אה-גיו-ריי'-שאן) איינוויהונג, חנוך; איינפיהרונג, אנפאנג; עפענטליכע, אפיציעלע ערעפנונג פון עפעס; פייערליכע איינפיהרונג אין אן אמט.
inaugura'tion day (אינ-אה-גיו-ריי'-שאן דיי) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער 4טער מערץ, אין דעם יאהר, ווען דער ניי-ערוועהלטער פרעזידענט ווערט איינגעפיהרט אין אמט.
inau'gurator *n.* (אינ-אה'-גיו-ריי-טאר) איינער וואס פיהרט איין, ערעפענט אדער הויבט עפעס אן; אן איינווייהער; איינער וואס פיהרט איין אין אן אמט.
inau'guratory *a.* (אינ-אה'-גיו-רע-טא-רי) ז. *inaugural*
inau'rate *v.* and *a.* (אינ-אה'-רייט) בעגילדען; בעגילט, ווי בעגילט; וואס האט א מעטאלישען אדער גאלדענעם אבגלאנץ [וועגען קערפער-טיילען פון אינזעקטען].
inaura'tion *n.* (אינ-אה-ריי'-שאן) פערגאלדונג, בעגילדונג.
inauspi'cious *a.* (אינ-אס-פיש'-אס) אונגינסטיג, ניט מזל'דיג, וואס זאגט פארויס אויף שלעכטעס.
inauspi'ciously *adv.* (אינ-אס-פיש'-אס-לי) אויף א ניט גינסטיגען אדער ניט מזל'דיגען שטייגער.
inauspi'ciousness *n.* (אינ-אס-פיש'-אס-נעס) אונגינסטיגקייט, ניט-מזל'דיגקייט.
inauthor'itative *a.* (אינ-אה-טהאר'-אי-טע-טיוו) אהן אויטאריטעט, אהן פאלמאכט, אהן מאכט, אהן א דעה.
in banc (אין בענק) ז. *in banco*
in ban'co (אין בענ'-קאו) אין דער פולער פערזאמלונג פון אלע ריכטער.
in'being *n.* (אינ'-בי-אינג) דאס דא-זיין, דאס ביי-זיין, דאס עקזיסטירען, דאס דרין-זיין.
in'bent *a.* (אינ'-בענט) איינגעבויגען נאך אינוועניג.
inbind' *v.* (אינ-באינד') איינשליסען.
in'board *adv.* and *a.* (אינ'-באורד) אינוועניג, צום מיטעלפונקט [פון א שיף]; וואס געפינט זיך אינוועניג אדער נאהענט צום מיטעלפונקט [פון א שיף].
in board (אין באורד) אויף קעסט.
in boards (אין באורדז) אין געבונדען טאוועל-פאפיער.
in'bond *a.* (אינ'-באנד) געלעגט אין דער לענג פון דער וואנד [וועגען ציגעל און שטיינער].
in'born *a.* (אינ'-בארן) איינגעבארען, נאטירליך.
in'bound *a.* (אינ'-באונד) אנקומענדיג, זיך צוריקקעהרענדיג [אהיים].
inbreathe' *v.* (אינ-בריעטה') אריינאטהמען; איינגעבען דורך איינאטהעמען; בעגייסטערען, איבערגעבען ברוח הקודש.
in'bred *a.* (אינ'-ברעד) איינגעבארען, נאטירליך.
inbreed' *v.* (אינ-בריעד') איינגעבעהרען; ענטוויקלען אינערליך; מאכען אלס א נאטירליכע אייגענשאפט; ערציהען חיות פון דערזעלביגער אבשטאמונג.
in buff (אין באף) נאקעט.
In'ca *n.* (אינ'-קא) איינער פון די אינקא [א ראסע אדער שבט, וועלכער האט געהערשט אין פערו איידער די שפאניער האבען איינגענומען דיעזעס לאנד]; א מין ים-שוואלבען [שווארצע שוואלבען מיט א לאק ווייסע פעדערען פון ביידע זיי-

טען קאפ, וואס האלטען זיך אויף ביי די ברעגעס פון ים]; א מין מעקסיקאנישע רויטע זשוקלעך, וועלכע פליהען ארום על־פי־רוב אין סאמע מיטען טאג.

in'ca *n.* (אינ'-קא) א פארצייטיגער הויפטמאן אדער קעניג פון פערו [אין זיד־אמעריקא].

incage' *v.* (אינ-קיידזש') איינשפארען אין א שטייג.

incal'culable *a.* (אינ-קעל'-קיו-לעבל) אונבערעכענבאר; אזוי גרויס אדער אזוי פיעל, דאס מען קען עס ניט צונויפרעכענען.

incal'culableness *n.* (אינ-קעל'-קיו-לעבל-נעס) די אונמעגליכקייט צו ווערען בערעכענט [ווענען זעהר גרויסע קוואנטיטעטען].

incal'culably *adv.* (אינ-קעל'-קיו-לע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט בערעכענט ווערען; דורך זעהר גרויסע קוואנטיטעטען.

incales'cence *n.* (אינ קע לעס'-ענס) די אנווארעמונג, דאס ווערען ווארימער און ווארימער.

incales'cency *n.* (אינ-קע-לעס'-ענ-סי) ז. *incalescence*

incales'cent *a.* (אינ-קע-לעס'-ענט) וואס ווערט ווארימער און ווארימער.

in calf (אין קאהף) געבונדען אין קאלבלעדער [ווענען א בוך].

in-cal'ving *a.* (אינ-קאה'-ווינג) וואס קעלבט זיך; ביים קעלבען זיך [ווענען א קוה].

incamera'tion *n.* (אינ-קעמ-ע-ריי'-שאן) די פעראייניגונג אדער צוגעבונג פון גיטער צו די גיטער וואס בעלאנגען צום פאפסט אדער צו א רעגיערונג.

incandes'cence *n.* (אינ-קענ-דעס'-ענס) דאס ווייס־גליהען [פון פייער].

incandes'cency *n.* (אינ-קענ-דעס'-ענ-סי) ז. *incandescence*

incandes'cent *a.* (אינ-קענ-דעס'-ענט) ווייס־גליהענד, וואס גליהט ביז ווייס [פון פייער].

incandes'cent lamp (אינ-קענ-דעס'-ענט לעמפ) א גאז־לאמפ אדער עלעקטרישער לאמפ וואס ברענט מיט א ווייס־גליהענדער שיין.

inca'nous *a.* (אינ-קיי'-נאס) גרויליך, בעדעקט מיט עפעס וואס איז גרוי; בעדעקט מיט שימעל.

incanta'tion *n.* (אינ-קענ-טיי'-שאן) דאס פער'כשופ'ען; בעצויבערונג, צויבער; כשוף.

in'cantator *n.* (אינ'-קענ-טיי-טאר) א מכשף, א בעצויבערער.

incan'tatory *a.* (אינ-קענ'-טיי-טא-רי) צויבעריש, כשופ'דיג.

incan'ton *v.* (אינ-קענ'-טאן) פעראייניגען אין א קאנטאן אדער גובערניע [ווענען די קאנטאנען אין שווייץ].

incapabil'ity *n.* (אינ-קיי-פע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט; אונמעכטיגקייט; אונטיכטיגקייט; געזעצליכע אונפעהיגקייט.

inca'pable *a. and n.* (אינ-קיי'-פעבל) אונפעהיג; אונטיכטיג, געזעצליך אונפעהיג; אן אונפעהיגער, שוואכער מענש.

inca'pableness *n.* (אינ-קיי'-פעבל-נעס) ז. *incapability*

inca'pably *adv.* (אינ-קיי'-פע-בלי) אונפעהיגערווייזע.

incapa'cious *a.* (אינ-קע-פיי'-שאס) ניט גערוים, ענג; ניט אומפאסענד; וואס ענטהאלט אדער פערמאגט ווייניג; אונפעהיג, אונטיכטיג.

incapa'ciousness *n.* (אינ-קע-פיי'-שאס-נעס) ניט־געראמקייט, ענגקייט.

incapac'itate *v.* (אינ-קע-פעס'-אי-טייט) ברייננען אויסער שטאנד; מאכען אונפעהיג; אבנעהמען איינעמס רעכטע, מאכען איהם פאר געזעצליך אונפעהיג.

incapacita'tion *n.* (אינ-קע-פעס-אי-טיי'-שאן) דאס מאכען אונפעהיג אדער אונפאסיג; דאס אוועקנעהמען די רעכטע.

incapac'ity *n.* (אינ-קע-פעס'-אי-טי) אונפעהיגקייט, שוואכקייט; דאס ניט האבען די קאמפעטענץ אדער מאכט דורכצופיהרען עפעס; דאס ניט האבען קיין רעכטע, דאס זיין געזעצליך אונפעהיג.

incar'cerate *v.* (אינ-קאר'-סע-רייט) איינשפארען אין געפענגניס; איינשליסען.

incarcera'tion *n.* (אינ-קאר-סע-ריי'-שאן) די איינשפארונג אין געפענגניס; אין כירורגיע — א שטארקע צונויפדריקונג [ביי א קילע אדער ברוך].

in care of (אין קעהר אוו) אונטער דער אויפזיכט, אונטער דער בעזארגונג פון אימעצען אדער עפעס.

Please address my mail **in care of** my brother.

incar'nadine *v.* (אינ-קאר'-נע-דין) פארבען מיט א פלייש־קאליר [א בלאס־רויטער קאליר].

incar'nate *v. and a.* (אינ-קאר'-נייט) בעדעקען מיט פלייש, פערקערפערען אין פלייש, פערמענשליכען; בעדעקט מיט פלייש, פערקערפערט אין פלייש; פון א פלייש־קאליר, בלאס־רויט.

incarna'tion *n.* (אינ-קאר-ניי'-שאן) דאס בעדעקען זיך מיט פלייש, דאס פערקערפערען זיך אין פלייש; דאס ווערען א בשר־ודם [אין דער לעהרע פון דער קריסטליכער קירך ווענען יעזוס קריסטוס]; דאס היילען זיך פון א וואונד; די פערקערפערונג פון אן אידעע אדער פארשטעלונג, פערזאניפיקאציאן.

in case (אין קייס) אין פאל, פאלס.

incase' *v.* (אינ-קייס') איינשליסען; בעדעקען.

incase'ment *n.* (אינ-קייס'-מענט) דאס איינשליסען אדער דאס זיין איינגעשלאסען אין א קעסטעל אדער שיידעל; א שיידעל, א קעסטעל.

incas'tellated *a.* (אינ-קעס'-טע-ליי-טעד) וואס איז איינגעשפארט אין א שלאס.

incas'telled *a.* (אינ-קעס'-טעלד) ז. *incastellated*

incau'tion *n.* (אינ-קאה'-שאן) אונפארזיכטיגקייט.

incau'tious *a.* (אינ-קאה'-שאס) אונבעהיטזאם, אונפארזיכטיג.

incau'tiously *adv.* (אינ-קאה'-שאס-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט, אויף אן אונפארזיכטיגען שטייגער.

incau'tiousness *n.* (אינ קאה'-שאס-נעס) אונבעהיטזאמקייט, אונפארזיכטיגקייט.

inca'vate *a.* (אינ-קיי'-ווייט) אויסגעהעהלט, לעכערדיג, פוסט פון אינעוועניג.

inca'vated *a.* (אינ-קיי'-ווי-טעד) ז. *incavate*

incava'tion *n.* (אינ-קע-וויי'-שאן) די אויסהעהלונג, דאס אויסלעכערען, דאס מאכען פוסט פון אינעוועניג.

incen'diarism *n.* (אינ-סענ'-די-ע-ריזם) אונטערצינדעריי, מארד־ברענעריי.

incen'diary *n. and a.* (אינ-סענ'-די-ע-רי) אן אונטערצינדער, א מארד־ברענער; אן אויפריהרער; אן אויפהעצער; וואס צינדט אונטער; וואס מאכט א שרפה; וואס העצט אן, וואס רייצט אויף; וואס מאכט אן מחלוקות.

in'cense *n. and v.* (אינ'-סענס) וויירויך; דאס רויכערען וויירויך; אראמאט; א ריח ניחוח; א שבח; א לויב; רויכערען וויירויך; זינגען שבחים, חנפ'ענען.

incense' *v.* (אינ-סענס') ענטצינדען, ערביטערען, אויפרייצען, אויפהעצען.

I am **incensed** at your unjust actions.

in'cense-brea'thing *a.* (אינ'-סענס-בריע'-טהינג) וואס אטהעמט מיט אראמאט; וואס פערשפרייט אן אנגענעהמען ריח.

incensed' *a.* (אינ-סענסט') שטארק אויפגערעגט; שטארק אין כעס.

incense'ment *n.* (אינ-סענס'-מענט) גרימצארן, א שטארקער כעס.

incen'sive *a.* (אינ-סענ'-סיוו) ענטצינדענד, ערביטערנד; אויפרייצענד, אנהעצענד.

incen'sor *n.* (אינ-סענ'-סאר) אן אנרייצער, אן אנהעצער.

incen'surable *a.* (אינ-סענ'-שוהר-עבל) וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

incen'surably *adv.* (אינ-סענ'-שוהר-ע-בלי) אזוי, עס זאל ניט פערדיענען געטאדעלט צו ווערען.

incen'tive *a. and n.* (אינ-סענ'-טיוו) אויפריהרענד, אויפמונטערענד; אן אנטריב, א מאטיוו, עפעס וואס עררעגט צו א געוויסער טהאט אדער אויפפיהרונג.

incen'tively *adv.* (אינ-סענ'-טיוו-לי) אויף אן אויפמונטערענדען אדער עררעגענדען שטייגער.

incep'tion *n.* (אינ-סעפ'-שאן) אן אנפאנג; די אנפאנגס־שטופע.

incep'tive *a. and n.* (אינ-סעפ'-טיוו) אנפאנגענד; וואס בעצייכענט דעם אנפאנג אדער דעם ארויסגאנגס־פונקט פון עפעס; אין מאטעמאטיק — וואס דיענט אלס אנפאנג צו דער ענטוויקלונג פון אן אנדער זאך אדער פיגור [א פונקט גיט דעם אנפאנג פון א ליניע; א ליניע גיט דעם אנפאנג פון א פלעכע; א פלעכע גיט דעם אנפאנג פון א סאלידער פיגור]; דער אדער דאס וואס פאנגט אן; דאס וואס בעצייכענט אן אנפאנג.

incep'tively *adv.* (אינ-סעפ'-טיוו-לי) אנפאנגענדיג.

incep'tor *n.* (אינ-סעפ'-טאר) אן אנפאנגער; א קאנדידאט פאר א טיטעל פון געלעהרזאמקייט אין די אלטע ענגלישע אוניווערזיטעטען.

incera'tion *n.* (אינ-סי-ריי'-שאן) דאס בעדעקען מיט וואקס; דאס מישען וואקס מיט אן אנדער שטאף.

in'cerative *a.* (אינ'-סי-רע-טיוו) וואס קלעפט זיך צו ווי וואקס.

incer'tainty *n.* (אינ-סויר'-טענ-טי) אונגעוויסהייט, א ספק, א צווייפעל.

incer'titude *n.* (אינ-סויר'-טי-טיוד) אונגעוויסהייט, אונזיכערהייט.

inces'sancy *n.* (אינ-סעס'-ענ-סי) אונאויפהערליכקייט, אונאויפהערליכער דויער.

inces'sant *a.* (אינ-סעס'-ענט) אונאויפהערליך; וואס הערט ניט אויף.

inces'santly *adv.* (אינ-סעס'-ענט-לי) אויף אן אונאויפהערליכען אופן; מיט א בעשטענדיגער ווידערהאלונג.

inces'santness *n.* (אינ-סעס'-ענט-נעס) אונאויפהערליכקייט.

in'cest *n.* (אינ'-סעסט) בלוט=שאנדע, אונערלויבטע הייראט צווישען נאהנטע קרובים.

inces'tuous *a.* (אינ-סעס'-טיו-אס) וואס איז שולדיג אין בלוט=שאנדע [אין הייראט מיט נאהנטע קרובים]; בלוט=שענדעריש.

inces'tuously *adv.* (אינ-סעס'-טיו-אס-לי) אויף א בלוט=שענדערישען אופן, אויף דעם אופן פון הייראט צווישען נאהנטע קרובים.

inces'tuousness *n.* (אינ-סעס'-טיו-אס-נעס) בלוט=שאנדע, הייראט צווישען נאהנטע קרובים.

inch *n., a. and v.* (אינטש) א צאל [א לענגען=מאס, א צוועלפטער טייל פון א פוס]; א קלייניגקייט; אן אינזעל; וואס איז א צאל [די לענג, די הויך אדער די ברייט]; אבמעסטען אין צאלען; טרייבען, שטופען, פארטשרייטען אדער צוריקטרעטען טריט פאר טריט [צאל פאר צאל]; געבען ביסלעכווייז, שפארעוודיג געבען.

incham'ber *v.* (אינ-טשיימ'-בער) איינקווארטירען אין א צימער.

inch by inch (אינטש באי אינטש) טריט ביי טריט, ביסלעכווייז, גראדענווייז.

inched *a.* (אינטשט) בעצייכענט אין צאלען, אבגעמאסטען אין צאלען.

in'choant *a.* (אינ'-קא-ענט) פון אנפאנג, פון אנהויב; אנפאנגענדיג, אנהויבענדיג.

in'choate *a. and v.* (אינ'-קא-אייט) פון סאמע אנהויב; אנפאנגענדיג; נאך ניט פאלשטענדיג פארמירט אדער איינגעשטעלט; אנפאנגען.

in'choately *adv.* (אינ'-קא-אייט-לי) אין אן אנפאנגס=צושטאנד; אין אנפאנג.

inchoa'tion *n.* (אינ-קא-איי'-שאן) אן אנפאנג, דאס אנפאנגען; אן אנפאנגס=צושטאנד.

incho'ative *a. and n.* (אינ-קאו'-ע-טיוו) אנפאנגענד; וואס בעצייכענט דעם אנפאנג פון א טהאט; אן אנפאנג; דאס וואס דריקט אויס אדער בעצייכענט דעם אנפאנג פון א טהאט אדער פאסירונג; אין גראמאטיק — א צייטווארט [פעל] וואס בעצייכענט דעם אנפאנג פון א טהאט.

inch'-pound *n.* (אינטש'-פאונד) אן איינהייט צו מעסטען ענערגיע [דאס איז די ארבייט וועלכע ווערט געטהאן ביים אויפהויבען א פונט משא א צאל הויך].

in'cidence *n.* (אינ'-סי-דענס) דאס פאלען אדער די ריכטונג פון פאלען; אין פיזיק — די ריכטונג פון א ליכט=שטראהל אדער היץ=שטראהל, ווען ער פאלט אויף א פלעכע; אין געאמעטריע — דאס צונויפפאלען פון א פונקט מיט א ליניע אדער פון א ליניע מיט א פלעכע; די לאסט פון א געזעץ אדער שטייער וואס פאלט אונגלייך אויף דער בעפעלקערונג.

in'cident *a. and n.* (אינ'-סי-דענט) 1. צופעליג; וואס פאלט אויף עפעס; נעבענביי; פאלגענד, וואס האט א שייכות, פערבונדען; 2. אן אינצידענט, א צופאל, א צווישענפאל; אן אומשטאנד; א נעבענזאך, א ביי=זאך.

2. The visit to Rome was only an **incident** in our journey.

inciden'tal *a. and n.* (אינ-סי-דענ'-טעל) צופעליג; ביילויפיג; געלעגענטליך; נעבענביי; א נעבען=זאך, א ביי=זאך.

inciden'tally *adv.* (אינ-סי-דענ'-טעל-אי) צופעליגערווייזע; דורך א צופאל.

in'cidentless *a.* (אינ'-סי-דענט-לעס) אהן אן אינצידענט, אהן א צופאל.

in'cident proposi'tion (אינ'-סי-דענט פרא-פאו-זיש'-אן) אין גראמאטיק — א צווישען=זאץ, א נעבען=זאץ.

incin'erate *v.* (אינ-סינ'-ע-רייט) פערברענען אויף אש.

incinera'tion *n.* (אינ-סינ-ע-ריי'-שאן) דאס פערברענען אויף אש, דאס פערוואנדלען אין אש.

incin'erator *n.* (אינ-סינ'-ע-ריי-טאר) אן אויווען צום פערברענען זאכען אויף אש.

incip'ience *n.* (אינ-סיפ'-אי-ענס) אן אנפאנג, אן אנהויב.

incip'iency *n.* (אינ-סיפ'-אי-ענ-סי) ז. *incipience*.

incip'ient *a.* (אינ-סיפ'-אי-ענט) אנפאנגענד, אנהויבענד.

incip'iently *adv.* (אינ-סיפ'-אי-ענט-לי) אנפאנגענדיג, אנהויבענדיג.

in'-circle *n.* (אינ'-סוירקל) אן אריינגעשריבענער קרייז [א קרייז אריינגעשריבען אין א דריי=עק, אין א קוואדראט אדער אין אן אנדער פיעל=זייטיגער געאמעטרישער פיגור].

incir'cle *v.* (אינ-סויר'קל) ארומרינגלען, ארומקרייזען.

incircumscrip'tible *a.* (אינ-סויר-קאם-סקריפ'-טיבל) וואס קען ניט בעגרענעצט ווערען; אונבעגרענעצט.

incircumscrip'tion *n.* (אינ-סויר-קאם-סקריפ'-שאן) דאס זיין אונבעגרענעצט.

incir'cumspect *a.* (אינ-סויר'-קאם-ספעקט) אונפארזיכטיג, אונבעדאכט.

incircumspec'tion *n.* (אינ-סויר-קאם-ספעק'-שאן) אונפארזיכטיגקייט; אונבעדאכטזאמקייט.

incir'cumspectly *adv.* (אינ-סויר'-קאם-ספעקט-לי) מיט אונפארזיכטיגקייט, מיט אונבעדאכטזאמקייט.

incise' *v.* (אינ-סאיז') איינשניידען; איינגראווירען.

incised' *a.* (אינ-סאיזד') איינגעשניטען; איינגעגראווירט.

inci'sion *n.* (אינ-סיזש'-אן) דאס איינשניידען; א שניט, אן איינשניט.

inci'sion-knife *n.* (אינ-סיזש'-אנ-נאיף) א לאנצעט [א כירורגיש מעסער].

inci'sive *a.* (אינ-סאי'-סיוו) שניידענד, איינשניידענד; שארף, שניידענד [ווי א שניידענדער וויץ]; וואס איז שייך צו די שניידענדע אדער פאדערשטע צייהנער.

inci'siveness *n.* (אינ-סאי'-סיוו-נעס) די שניידיגקייט, שארפקייט.

inci'sive teeth (אינ-סאי'-סיוו טיעטה) די שניידענדע אדער פאדערשטע צייהנער.

inci'sor *n.* (אינ-סאי'-סאר) א שניידצאהן [א פאדערשטער צאהן].

inci'sory *a.* (אינ-סאי'-סא-רי) ז. *incisive*.

incis'ure *n.* (אינ-סיזש'-אור) אן איינשניט, א שניט.

incitabil'ity *n.* (אינ-סאי-טע-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט צו ווערען אויפגערעגט אדער בעוועגט צו א געוויסער טהעטיגקייט.

inci'table *a.* (אינ-סאי'-טעבל) וואס איז פעהיג אויפצורעגען זיך אדער בעוועגט צו ווערען צו א געוויסער טהעטיגקייט.

incita'tion *n.* (אינ-סי-טיי'-שאן) די אנרייצונג, די אנטרייבונג, אן אנטריעב; דאס וואס בעוועגט צו א געוויסער טהעטיגקייט; א מאטיוו.

inci'tative *n.* (אינ-סאי' טע-טיוו) דאס אויפרייצען אדער בעוועגען צו עפעס; אן אנטריעב; א מאטיוו.

incite' *v.* (אינ-סאיט') אנרייצען, אנטרייבען; בעוועגען צו עפעס.

incite'ment *n.* (אינ-סאיט'-מענט) אן אנטריעב, א מאטיוו, דאס וואס עררעגט צו א געוויסער טהאט; אויפרייצונג.

inci'ter *n.* (אינ-סאי'-טער) איינער וואס רעגט אויף אדער בעוועגט צו א געוויסער טהאט.

incivil'ity *n.* (אינ-סי-וויל'-אי-טי) אונהעפליכקייט, אונארטיגקייט, אונאנשטענדיגקייט, גראבקייט.

in'civism *n.* (אינ'-סי-וויזם) דאס ניט טהאן קיין בירגער=פפליכטען; דאס זיין אנטי=סאציאל, דאס ארויסטרעטען געגען דער עקזיסטירענדער פאליטישער און געזעלשאפטליכער ארדנונג.

inclasp' *v.* (אינ-קלעספ') ארומנעהמען, איינשליסען.

incla'vated *a.* (אינ-קליי'-וויי-טעד) אריינגעזעצט; איינגעשלאסען.

inclem'ency *n.* (אינ-קלעמ'-ענ-סי) אונבארמהערציגקייט, שטרענגקייט, אונפריינדליכקייט; ווידערוויליגקייט, פאסקודנעקייט [וועגען וועטער].

inclem'ent *a.* (אינ-קלעמ'-ענט) 1. אונבארמהערציג, שטרענג, אונפריינדליך; 2. ווידערוויליג, פאסקודנע [וועגען וועטער].

2. The **inclement** weather kept me indoors.

incli'nable *a.* (אינ-קלאי'-נעבל) וואס מען קען נייגען; גענייגט צו עפעס.

incli'nableness *n.* (אינ-קלאי'-נעבל-נעס) גענייגטקייט; דאס זיין גענייגט צו עפעס.

inclina'tion *n.* (אינ-קלי-ניי'-שאן) נייגונג; אבבויגונג, אבווייכונג; א נייגונג אדער ווילען צו עפעס; אין געאמעטריע — די נייגונג פון צוויי ליניען, וועלכע זיינען געבויגען איינע צו דער אנדערער, זיך אימער מעהר צו דערנעהנטערען און זיך איבערשניידען אין זייער טרעפפונגס=פונקט; דער ווינקעל וואס א ליניע אדער פלעכע בילדעט מיט דעם האריזאנט; א גענייגטע אדער משופע'דיגע פלעכע.

incli'natory *a.* (אינ-קלאי'-נע-טא-רי) זיך נייגענד; אבווייכענד; וואס איז שייך צו דער אבנייגונג אדער אבווייכונג פון דער מאגנעטישער נאדעל [אין א קאמפאס].

incli'natory nee'dle (אינ-קלאי'-נע-טא-רי ניע'דל) ז. *dipping-needle*.

incline' *v. and n.* (אינ-קלאין') זיך נייגען; זיין גענייגט אדער האבען א ווילען צו עפעס; בריינגען צו עפעס; נייגען; ריכטען; פערבויגען זיך; אנווענדען, צואווענדען; א געבויגענער וועג [בארג ארויף אדער בארג אראב]; אן אנגעבויגענע, משופע'דיגע פלעכע.

incline'-car *n.* (אינ-קלאינ'-קאר) א וואגאן, ביי וועלכען די רעדער זיינען משופע'דיג בנוגע צו דער פלאטפארמע [ווערט געברויכט צו פיהרען משא און פאסאזשירען איבער א משופע'דיגען בארג].

inclined' plane (אינ-קלאינד' פליין) א משופע'דיגע פלעכע; א קורצע אייזענבאהן=ליניע, וועלכע איז שטארק משופע [די וואגאנען אויף אזא ליניע ווערען געצויגען בארג ארויף מיט א דראט=שטריק, וואס איז פערבונדען מיט א דאמפף=מאשין, וועלכע שטעהט אויף דעם שפיץ פון בארג].

inclinom'eter *n.* (אין-קלי-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די ריכטונג פון דער מאגנעטישער קראפט פון דער ערד אין בעצוג צום האריזאנט; אן אינסטרומענט צו מעסטען משופע'דינקייטען אדער נייגונגען.

inclois'ter *v.* (אין-קלאיס'-טער) איינשליסען אין א קלויסטער; איינשפארען.

inclose' *v.* (אין-קלאוז') איינשליסען; ארומרינגלען [ווי ארומצאמען א שטיק לאנד מיט א פארקאן].

inclo'sure *n.* (אין-קלאו'-זשור) דאס איינשליסען; דאס ארומצאמען א שטיק לאנד אלס פריוואט-אייגענטום; אן איינגעשלאסענער אדער פערצאמטער ארט; א בריעף אדער פאפיער וואס איז ארייגעלעגט מיט אן אנדער בריעף אין איין קאנווערט.

in cloth (אין קלאטה) איין געבונדען אין לייוועכד [ווענען ביכער].

incloud' *v.* (אין-קלאוד') בעדעקען מיט וואלקען.

include' *v.* (אין-קלוהד') אריינגעהמען, אריינגעהמען אין זיך, איינשליסען, ענטהאלטען, צורעכענען.

includ'ing *a.* (אין-קלוהד'-אינג) איינשליסענד; אויך אין כלל, צורעכנענדיג [צו די איבריגע]: ענטהאלטענד.

incluse' *a. and n.* (אין-קלוהס') איינגעשלאסען; אן איינגעמויערטער [א מאנאך וואס פלעגט אוים פרומקייט זיך לאזען איינמויערען].

inclu'sion *n.* (אין-קלוה'-זשאן) דאס איינשליסען אדער ענטהאלטען; דאס זיין איינגעשלאסען אדער ענטהאלטען; עפעס וואס געפינט זיך אלס בעשטאנד-טייל אדער איז איינגעשלאסען.

inclu'sive *a.* (אין-קלוה'-סיוו) איינשליסליך, איינגעשלאסען; אויך אין כלל; אריינגעהמענד, אריינגערעכענט.

inclu'sively *adv.* (אין-קלוה'-סיוו-לי) אויך אין כלל, אריינגעהמענדיג, אריינגערעכענט.

incoag'ulable *a.* (אין-קא-עג'-יו-לעבל) וואס קען ניט פערגליווערט ווערען.

incoag'ulative *a.* (אין-קא-עג'-יו-לע-טיוו) ז. *incoagulable*.

incoer'cible *a.* (אין-קא-איר'-סיבל) אונצווינגבאר, וואס מען קען ניט צווינגען; וואס מען קען ניט פערוואנדלען דורך דרוק אין א פליסיגקייט [ווענען גאזען].

incoexis'tence *n.* (אין-קאו-עג-זיס'-טענס) דאס ניט עקזיסטירען אין דערזעלבער צייט מיט עפעס אנדערש.

incog' *a.* (אין-קאג') ז. *incognito*.

inco'gent *a.* (אין-קאו'-דזשענט) אונדענקבאר, וואס לעגט זיך ניט אויף'ן שכל, ניט איבערצייגענד.

incogitabil'ity *n.* (אין-קאדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) אונדענקבארקייט, דאס ניט לעגען זיך אויף'ן שכל.

incog'itable *a.* (אין-קאדזש'-אי-טעבל) אונדענקבאר.

incog'itance *n.* (אין-קאדזש'-אי-טענס) געדאנקענלאזיגקייט; דאס ניט נאכדענקען; אונדענקבארקייט.

incog'itancy *n.* (אין-קאדזש'-אי-טענ-סי) ז. *incogitance*.

incog'itant *a.* (אין-קאדזש'-אי טענט) געדאנקענלאז, אהן געדאנקען; אהן נאכדענקען.

incog'itantly *adv.* (אין-קאדזש'-אי-טענט לי) אהן געדאנקען, אהן נאכדענקען.

incog'itative *a.* (אין-קאדזש'-אי-טע-טיוו) ניט דענקענד; אונפעהיג צו דענקען.

incog'nisable *a.* (אין-קאג'-ני-זעבל) ז. *incognizable*.

incog'nisance *n.* (אין-קאג'-ני-זענס) ז. *incognizance*.

incog'nita *a. and n.* (אין-קאג'-ני-טא) אינקאגניטא, פערשטעלט, אונטער א פרעמדען נאמען, אונבעקאנט [ווענען א פרוי]; אן אונבעקאנטע אדער פערשטעלטע פרוי, א פרוי אונטער א פרעמדען נאמען.

incog'nite *a.* (אין-קאג'-ניט) אינקאגניטא, אונבעקאנט, פערשטעלט, אונטער א פרעמדען נאמען.

incog'nito *a. and n.* (אין-קאג'-ני-טאו) אינקאגניטא, פערשטעלט, אונבעקאנט, אונטער א פרעמדען נאמען; דאס פערשטעלען זיך, דאס אננעהמען א פרעמדען נאמען; איינער וואס לעבט פערשטעלט, אונטער א פרעמדען נאמען.
The king is traveling incognito.

incognizabil'ity *n.* (אין-קאג-ני-זע-ביל'-אי-טי) אונערקענבארקייט, אונבעגרייפבארקייט, אונבעקאנטקייט, אונבעוואוסטקייט.

incog'nizable *a.* (אין-קאג'-ני-זעבל) אונערקענבאר, וואס מען קען ניט דערקענען, אונבעקאנט, אונבעגרייפבאר.

incog'nizance *n.* (אין-קאג'-ני-זענס) אונפעהיגקייט צו דערקענען אדער בעגרייפען.

incog'nizant *a.* (אין-קאג'-ני-זענט) ניט דערקענענד, ניט בעגרייפענד.

incognoscibil'ity *n.* (אין-קאג-נאס-אי-ביל'-אי-טי) ז. *incognizability*.

incognos'cible *a.* (אין-קאג-נאס'-איבל) ז. *incognizable*.

incoher'ence *n.* (אין-קא-היער'-ענס) מאנגעל אין צוזאמענהאנג, לויזקייט.

incoher'ency *n.* (אין-קא-היער'-ענ-סי) ז. *incoherence*.

incoher'ent *a.* (אין-קא-היער'-ענט) אהן צוזאמענהאנג, לויז, ניט פערבונדען.

incoher'ently *adv.* (אין-קא-היער'-ענט-לי) אהן צוזאמענהאנג, לויז, ניט צוזאמענגעבונדען.

incoher'entness *n.* (אין-קא-היער'-ענט-נעס) ז. *incoherence*.

incohe'sion *n.* (אין-קא-היע'-זשאן) ז. *incoherence*.

incohe'sive *a.* (אין-קא-היע'-סיוו) אהן צוזאמענהאנג.

incombustibil'ity *n.* (אין-קאמ-באס-טי-ביל'-אי-טי) אונפערברענליכקייט.

incombus'tible *a. and n.* (אין-קאמ-באס'-טיבל) אונפערברענליך, וואס קען ניט פערברענט ווערען; עטוואס וואס קען ניט פערברענט ווערען.

incombus'tibleness *n.* (אין-קאמ-באס'-טיבל-נעס) ז. *incombustibility*.

in'come *n.* (אינ'-קאם) איינקינפטע, הכנסה; דאס אריינקומען; אריינגאנג.

in'come du'ty (אינ'-קאם דיו'-טי) ז. *income tax*.

in'comer *n.* (אינ'-קאמ-ער) אן אנגעקומענער, אן אימיגראנט; א נאכפאלגער [אלס א שכן אדער בעאמטער]; אן איינוואהנער, וואס איז ניט קיין איינגעבארענער פון דעם לאנד; א פויגעל וואס פליהט צום יעגער צו.

in'come tax (אינ'-קאם טעקס) הכנסה-שטייער [א שטייער וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף הכנסות].

in'coming *a. and n.* (אינ'-קאמ-אינג) אריינקומענד אדער האלטענדיג ביים אריינקומען; דאס אריינקומען אדער אנקומען; איינקונפט, הכנסה.

in'comings *n.* (אינ'-קאמ-אינגז) איינקינפטע, הכנסות.

in commemora'tion (אין קא-מעמ-א-ריי'-שאן) צום אנדענקען.

in commen'dam (אין קא-מענ'-דעם) א קירכען-גוט אונטער דער אויפזיכט פון א צייטיגער פערזאן. ז. *commendam*.

incommensurabil'ity *n.* (אין-קא-מענ-שו-רע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען געמאסטען ווערען; דאס ניט האבען קיין געמיינשאפטליכע מאס.

incommen'surable *a. and n.* (אין-קא-מענ'-שו-רעבל) אונמעסטבאר, וואס קען ניט געמאסטען ווערען; וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכע מאס; אין אריפמעטיק — וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכען טיילער [ווענען צוויי אדער מעהרערע צאהלען וועלכע קענען ניט געטיילט ווערען דורך א געמיינשאפטליכער צאהל אויסער 1]; צוויי אדער מעהרערע צאהלען, וועלכע האבען ניט קיין געמיינשאפטליכען טיילער.

incommen'surableness *n.* (אין-קא-מענ'-שו-רעבל-נעס) ז. *incommensurability*.

incommen'surably *adv.* (אין-קא-מענ'-שו-רע-בלי) אויף אן אונמעסטבארען אופן.

incommen'surate *a.* (אין-קא-מענ'-שו-רייט) אונאויסמעסטבאר, וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכע מאס; אונפערהעלטניסמעסיג, ניט פראפארציאנעל, ניט ווערדיג.

incommen'surately *adv.* (אין-קא-מענ'-שו-רייט-לי) ניט פערהעלטניסמעסיג, ניט פראפארציאנעל, ניט ווערדיג.

incommen'surateness *n.* (אין-קא-מענ'-שו-רייט-נעס) דאס זיין ניט פערהעלטניסמעסיג אדער פראפארציאנעל.

incommis'cible *a.* (אין-קא-מיס'-איבל) אונפערמישבאר, וואס קען ניט ווערען צוזאמענגעמישט.

incommoda'tion *n.* (אין-קאמ-א-דיי'-שאן) אונבעקוועמליכקייט; בעלעסטיגונג.

incommode' *v.* (אין-קא-מאוד') פערורזאכען אונבעקוועמליכקייטען; בעלעסטיגען.

incommo'dious *a.* (אין-קא-מאו'-די-אס) לעסטיג; אונבעקוועם.

incommo'diously *adv.* (אין-קא-מאו'-די-אס-לי) מיט בעלעסטיגונג; אונבעקוועם.

incommo'diousness *n.* (אין-קא-מאו'-די-אס-נעס) אונבעקוועמליכקייט, לעסטיגקייט.

incommod'ity *n.* (אין-קא-מאד'-אי-טי) עטוואס וואס פערארזאכט אונבעקוועמליכקייט; לעסטיגקייט, אונבעקוועמליכקייט.

incommunicabil'ity *n.* (אין-קא-מיו-ני-קע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען מיטגעטיילט אדער דערצעהלט ווערען.

incommu'nicable *a.* (אין-קא-מיו'-ני-קעבל) וואס קען ניט מיטגעטיילט אדער דערצעהלט ווערען.

incommu'nicableness *n.* (אין-קא-מיו'-ני-קעבל נעס) ז. *incommunicability*.

incommu'nicably *adv.* (אין-קא-מיו'-ני-קע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט מיטגעטיילט אדער דערצעהלט ווערען.

incommu'nicative *a.* (אין-קא-מיו'-

ני-קע-טיוו) וואס איז ניט גענייגט מיטצוטיילען אדער צו דערצעהלען; צוריקגעהאלטען.

incommu'nicatively *adv.* (אין-קא-מיו'-ני-קע-טיוו-לי) ניט מיטטיילענדיג אדער ניט דערצעהלענדיג; אויף א צוריקגעהאלטענעם אופן.

incommu'nicativeness *n.* (אין-קא-מיו'-ני-קע-טיוו-נעס) דאס זיין צוריקגעהאלטען, דאס זיין ניט רעדעוודיג.

incommutabil'ity *n.* (אין-קא-מיו-טע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט; דאס ניט קענען פערביטען ווערען.

incommu'table *a.* (אין-קא-מיו'-טעבל) אונפערענדערליך; וואס קען ניט פערביטען ווערען.

incommu'tableness *n.* (אין-קא-מיו'-טעבל-נעס) ז. *incommutability*

incommu'tably *adv.* (אין-קא-מיו'-טע-בלי) אונפערענדערליך; ניט ווערענדיג פערביטען.

incompact' *a.* (אין-קאם-פעקט') ניט פעסט, ניט קאמפאקט, ניט געדיכט; ניט שטארק צוזאמען.

incompac'ted *a.* (אין-קאם-פעק'-טעד) ז. *incompact*

incomparabil'ity *n.* (אין-קאם-פע-רע-ביל'-אי-טי) אונפערגלייכליכקייט.

incom'parable *a.* (אין-קאם'-פע-רעבל) אונפערגלייכליך.

incom'parableness *n.* (אין-קאם'-פע-רעבל-נעס) אונפערגלייכליכקייט; דאס זיין אונפערגלייכליך.

incom'parably *adv.* (אין-קאם'-פע-רע-בלי) אויף אן אונפערגלייכליכען אופן; אהן א גלייכען.

incompas'sionate *a.* (אין-קאם-פעש'-אנ-אייט) מיטליידסלאז, אהן רחמנות, אהן געפיהל.

incompas'sionately *adv.* (אין-קאם-פעש'-אנ-אייט-לי) אונ'ברחמנות'דיג; מיט אונבארמהערציגקייט; אהן מיטלייד, אהן געפיהל.

incompas'sionateness *n.* (אין-קאם-פעש'-אנ-אייט-נעס) אונבארמהערציגקייט; געפיהללאזיגקייט.

incompatibil'ity *n.* (אין-קאם-פעט-אי-ביל'-אי-טי) 1. אונפעראייגבארקייט; אונפערטרעגליכקייט; דאס ניט קענען הויזען אדער זיך פערטראגען; 2. אונמישבארקייט [וועגען שטאפען וואס פעראייניגען זיך ניט כעמיש].

1. The court granted her a divorce on the ground of **incompatability** of temper.

incompat'ible *a.* (אין-קאם-פעט'-איבל) אונפערטרעגליך; וואס קען זיך ניט פערטראגען; וואס קענען ניט הויזען; אונפעראייגבאר; אונמישבאר, וואס רעאגירען ניט איינער אויף דעם אנדערען [וועגען שטאפען וואס פעראייניגען זיך ניט כעמיש].

incompat'ibleness *n.* (אין-קאם-פעט'-איבל-נעס) ז. *incompatibility*

incompat'ibles *n.* (אין-קאם-פעט'-איבלז) פערזאנען אדער זאכען וואס קענען ניט פעראייניגט ווערען.

incompat'ibly *adv.* (אין-קאם-פעט'-אי-בלי) אויף אן אונפעראייגבארען אדער אונפערטרעגליכען אופן.

incom'petence *n.* (אין-קאם'-פי-טענס) אונקאמפעטענץ, אונפעהיגקייט, אונטיכטיגקייט; אונבערעכטיגטקייט.

incom'petency *n.* (אין-קאם'-פי-טענ-סי) ז. *incompetence*

incom'petent *a. and n.* (אין-קאם'-פי-טענט) אונקאמפעטענט, אונפעהיג, אונטיכטיג; ניט בערעכטיגט; אן אונקאמפעטענטע פערזאן.

incom'petently *adv.* (אין-קאם'-פי-טענט-לי) אויף אן אונקאמפעטענטען אופן; מיט אונפעהיגקייט.

incomplete' *a.* (אין-קאם-פליט') אונפאלשטענדיג; מאנגעלהאפט; ניט פערענדיגט.

incomplete'ly *adv.* (אין-קאם-פליט'-לי) אויף אן אונפאלשטענדיגען אדער מאנגעלהאפטען אופן; ניט פערענדיגטערהייד.

incomplete'ness *n.* (אין-קאם-פליט'-נעס) אונפאלשטענדיגקייט; אונפאלקאמענהייט; מאנגעלהאפטיגקייט.

incomple'tion *n.* (אין-קאם-פלי'-שאן) ז. *incompleteness*

incom'plex *a.* (אין-קאם'-פלעקס) ניט קאמפליצירט, ניט פערוויקעלט, ניט צוזאמענגעזעצט; איינפאך.

incom'plexly *adv.* (אין-קאם'-פלעקס-לי) אויף א ניט קאמפליצירטען אופן; ניט פערוויקעלט, ניט צוזאמענגעזעצט.

incompli'ance *n.* (אין-קאם-פלאי'-ענס) אונגעפעליגקייט [אונפערטיגקייט צו טהאן דעם צווייטענס פערלאנג].

in compli'ance (אין קאם-פלאי'-ענס) אין איינקלאנג; לויט.

In compliance with his request the package was sent to him by express.

incompli'ant *a.* (אין-קאם-פלאי'-ענט) אונגעפעליג [ניט פערטיג צו טהאן דעם צווייטענס רצון]; ניט נאכגיביג.

incompli'antly *adv.* (אין-קאם-פלאי'-ענט-לי) אונגעפעליג, אהן בערייטקייט צו טהאן דעם צווייטענס רצון, ניט נאכגיביג.

incompos'ite *a.* (אין-קאם-פאז'-איט) ניט צוזאמענגעזעצט; איינפאך.

incompos'ite num'bers (אין-קאם-פאז'-איט נאמ'-בערז) פרים-צאהלען [צאהלען וועלכע ווערען געטיילט נור דורך זיך אליין אדער דורך דער צאהל 1, ווי די צאהלען 1, 2, 3, 5, 7, 11, 13 א. ז.וו.].

incomprehensibil'ity *n.* (אין-קאם-פרי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) אונבעגרייפליכקייט.

incomprehen'sible *a. and n.* (אין-קאם-פרי-הענ'-סיבל) אונבעגרייפליך; אן אונבעגרייפליכע זאך.

American political methods are often **incomprehensible** to foreigners.

incomprehen'sibleness *n.* (אין-קאם-פרי-הענ'-סיבל-נעס) ז. *incomprehensibility*

incomprehen'sibly *adv.* (אין-קאם-פרי-הענ'-סי-בלי) אויף אן אונבעגרייפליכען אופן.

incomprehen'sion *n.* (אין-קאם-פרי-הענ'-שאן) מאנגעל אין בעגרייפונגסקראפט; אונפערשטענדיגקייט.

incomprehen'sive *a.* (אין-קאם-פרי-הענ'-סיוו) ניט אומפאסענד; בעשרענקט.

incomprehen'sively *adv.* (אין-קאם-פרי-הענ'-סיוו-לי) ניט אומפאסענדיג; בעשרענקט.

incomprehen'siveness *n.* (אין-קאם-פרי-הענ'-סיוו-נעס) בעשרענקטקייט; דאס זיין בעשרענקט אדער ניט אומפאסענד.

incompressibil'ity *n.* (אין-קאם-פרעס-אי-ביל'-אי-טי) אונצוזאמענדריקבארקייט; דאס ניט קענען צונויפגעדריקט אדער צונויפגעפרעסט ווערען.

incompress'ible *a.* (אין-קאם-פרעס'-איבל) ניט צוזאמענדריקבאר, וואס מען קען ניט צונויפפרעסען.

incompress'ibleness *n.* (אין-קאם-פרעס'-איבל-נעס) ז. *incompressibility*

incompu'table *a.* (אין-קאם-פיו'-טעבל) וואס מען קען ניט צוזאמענרעכנען.

inconcea'lable *a.* (אין-קאן-סיע'-לעבל) וואס קען ניט בעהאלטען אדער פערבארגען ווערען.

inconceivabil'ity *n.* (אין-קאן-סיעוו-ע-ביל'-אי-טי) אונבעגרייפליכקייט.

inconceiv'able *a.* (אין-קאן-סיעוו'-עבל) אונבעגרייפליך.

inconceiv'ableness *n.* (אין-קאן-סיעוו'-עבל-נעס) דאס זיין אונבעגרייפליך.

inconceiv'ably *adv.* (אין-קאן-סיעוו'-ע-בלי) אויף אן אונבעגרייפליכען אופן.

inconcin'nity *n.* (אין-קאן-סינ'-אי-טי) אונאיבעראיינשטימונג; אונצופאסיגקייט.

inconclu'sive *a.* (אין-קאן-קלו'-סיוו) ניט איבערצייגענד; ניט בעשטימענד; ניט ווירקזאם; וואס פיהרט ניט צו קיין בעשטימטען רעזולטאט.

inconclu'sively *adv.* (אין-קאן-קלו'-סיוו-לי) אויף א ניט איבערצייגענדען אופן.

inconclu'siveness *n.* (אין-קאן-קלו'-סיוו-נעס) דאס זיין ניט איבערצייגענד; דאס ניט פיהרען צו קיין בעשטימטען רעזולטאט.

inconcus'sible *a.* (אין-קאן-קאס'-איבל) אונערשיטערליך; וואס קען ניט געריהרט ווערען פון ארט.

incondensabil'ity *n.* (אין-קאן-דענ-סע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט צו ווערען צוזאמענגעפרעסט אדער געדיכט.

inconden'sable *a.* (אין-קאן-דענ'-סעבל) וואס קען ניט צוזאמענגעפרעסט ווערען, וואס קען ניט געמאכט ווערען געדיכט.

inconden'sible *a.* (אין-קאן-דענ'-סיבל) ז. *incondensable*

incondensibil'ity *n.* (אין-קאן-דענ-סי-ביל'-אי-טי) ז. *incondensability*

incon'dite *a.* (אין-קאנ'-דיט) שלעכט געבויט, שלעכט פארמירט, ניט געשליפען, גראב.

in condi'tion (אין קאן-דיש'-אן) אין [גוטען] צושטאנד אדער לאגע.

The athlete is now **in condition** to enter the race.

in confor'mity (אין קאן-פאר'-מי-טי) וועדליג, לויט, אין איינקלאנג מיט...; אום נאכצוקומען עפעס.

inconfor'mity *n.* (אין-קאן-פאר'-מי-טי) ניט צוגעפאסטקייט, דאס ניט זיין אין איינקלאנג אדער איינשטימונג.

inconfu'table *a.* (אין-קאן-פיו'-טעבל) אונבעשטרייטבאר, וואס מען קען ניט בעווייזען אז עס איז ניט ריכטיג.

inconfu'tably *adv.* (אין-קאן-פיו'-טע-בלי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

incongea'lable *a.* (אין-קאן-דזשיע'-לעבל) וואס קען ניט פערקיהלט, געפרארען אדער פערגליווערט ווערען.

incongea'lableness *n.* (אין-קאן-דזשיע'-לעבל-נעס) אונפעהיגקייט צו ווערען פערקיהלט, געפרארען אדער פערגליווערט.

inconge'nial *a.* (אין-קאן-דזשי'-ני-על) ניט עהנליך, ניט צוגעפאסט, ניט גלייך, ניט פערוואנדט.

incongenial'ity *n.* (אין-קאן-דזשי-ני-על'-אי-טי) אונעהנליכקייט, ניט צוגעפאסטקייט, דאס זיין ניט פערוואנדט.

incon'gruence *n.* (אינ-קאנ'-גרו-ענס) ז. *incongruity*.

incon'gruent *a.* (אינ-קאנ'-גרו-ענט) ז. *incongruous*.

incongru'ity *n.* (אינ-קאנ-גרו'-אי-טי) אונשיקליכקייט, ניט־קלעפיגקייט, ניט־פאסיגקייט; אונהארמאניע; דאס זיין אהן צוזאמענהאנג, דאס זיין ניט פערבונדען [וועגען טיילען פון עפעס].

incongru'ity of speech (אינ-קאנ-גרו'-אי-טי אוו ספיעטש) דאס ריידען אהן א צוזאמענהאנג, דאס ניט קלעפען זיך א ווארט צו א ווארט [אין ריידען].

incon'gruous *a.* (אינ-קאנ'-גרו-אס) אונשיקליך, ניט־קלעפיג, ניט צוזאמענגעפאסט, ניט פעראייניגט [וועגען טיילען פון עפעס], ניט הארמאנירענד.

incon'gruously *adv.* (אינ-קאנ'-גרו-אס-לי) אויף אן אונגעשיקטען, ניט צוזאמענגעפאסטען אדער ניט הארמאנישען שטייגער; אהן צוזאמענהאנג, ניט צוזאמענגעבונדען.

incon'gruousness *n.* (אינ-קאנ'-גרו-אס-נעס) ז. *incongruity*.

inconnec'tion *n.* (אינ-קא-נעק'-שאן) אונפערבונדענקייט, אונפעראייניגטקייט.

inconnex'ion *n.* (אינ-קא-נעק'-שאן) ז. *inconnection*.

incon'scient *a.* (אינ-קאנ'-שיענט) אונבעוואוסטזיניג.

incon'scious *a.* (אינ-קאנ'-שאס) ז. *inconscient*.

inconsec'utive *a.* (אינ-קאנ-סעק'-יו-טיוו) וואס פאלגט ניט אין דער ריכטיגער ארדנונג, אונפעראייניגט.

inconsec'utiveness *n.* (אינ-קאנ-סעק'-יו-טיוו-נעס) דאס ניט פאלגען אין דער ריכטיגער ארדנונג.

incon'sequence *n.* (אינ-קאנ'-סי-קהוועגס) דאס זיין ניט קאנזעקוועגט, אויסגעהאלטען אדער לאגיש; עטוואס וואס איז ניט קאנזעקוועגט, ניט אויסגעהאלטען אדער ניט לאגיש.

in con'sequence of (אין קאנ'-סי-קהוועגס אוו) אלס א רעזולטאט פון...; דורך...

incon'sequent *a.* (אינ-קאנ'-סי-קהוועגט) ניט קאנזעקוועגט, ניט אויסגעהאלטען, ניט לאגיש.

inconsequen'tial *a.* (אינ-קאנ-סי-קהוועג'-שעל) ניט קאנזעקוועגט, ניט אויסגעהאלטען, ניט לאגיש; ניט וויכטיג, וואס האט ניט קיין ווערטה.

inconsequential'ity *n.* (אינ-קאנ-סי-קהוועג-שי-על'-אי-טי) דאס זיין ניט קאנזעקוועגט, ניט אויסגעהאלטען אדער אונלאגיש; עטוואס וואס איז ניט קאנזעקוועגט אדער ניט לאגיש; עטוואס וואס איז ניט וויכטיג אדער וואס האט ניט קיין ווערטה.

inconsequen'tially *adv.* (אינ-קאנ-סי-קהוועג'-שעל-אי) ז. *inconsequently*.

incon'sequently *adv.* (אינ-קאנ'-סי-קהוועגט-לי) אויף א ניט קאנזעקוועגטען, ניט אויסגעהאלטענעם אדער אונלאגישען שטייגער.

incon'sequentness *n.* (אינ-קאנ'-סי-קהוועגט-נעס) ז. *inconsequence*.

inconsid'erable *a.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-עבל) אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

inconsid'erableness *n.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-עבל-נעס) אונוויכטיגקייט; דאס זיין אונבעדייטענד.

inconsid'erably *adv.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-ע-בלי) אונבעדייטענד, אונוויכטיג, זעהר וועניג, זעהר קליין.

inconsid'erate *a.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-אייט) ניט בעטראכט, אונאיבערלעגט, נאכלעסיג, אונפארזיכטיג.

inconsid'erately *adv.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-אייט-לי) אונבעטראכט, אהן איבערלעגונג, נאכלעסיג, אונפארזיכטיג.

inconsid'erateness *n.* (אינ-קאנ-סיד'-ער-אייט-נעס) אונבעדאכטזאמקייט, אונאיבערלעגטקייט, נאכלעסיגקייט, אונפארזיכטיגקייט.

inconsidera'tion *n.* (אינ-קאנ-סיד-ע-ריי'-שאן) אונבעטראכטקייט, אונאיבערלעגטקייט, נאכלעסיגקייט, אונפארזיכטיגקייט; עטוואס וואס ווערט געטהאן אהן איבערלעגונג און ניט נעהמענדיג אין אנבעטראכט קיין זאך.

in considera'tion of (אין קאנ-סיד-ע-ריי'-שאן אוו) אין אנבעטראכט..., נעהמענדיג אין אנבעטראכט.

inconsis'tence *n.* (אינ-קאנ-סיס'-טענס) ז. *inconsistency*.

inconsis'tency *n.* (אינ-קאנ-סיס'-טענ-סי) אונאיינשטימיגקייט, אונפעראייגבארקייט; דאס זיין ניט קאנזעקוועגט, ניט אויסגעהאלטען אדער ניט אין איינקלאנג; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט.

inconsis'tent *n.* (אינ-קאנ-סיס'-טענט) אונאיינשטימיג, ניט אין איינקלאנג, ניט אויסגעהאלטען, ניט קאנזעקוועגט; אונבעשטענדיג, פערענדערליך.

inconsis'tently *adv.* (אינ-קאנ-סיס'-טענט-לי) ניט איינשטימיג, ניט אין איינקלאנג, אויף א ניט קאנזעקוועגטען אדער ניט אויסגעהאלטענעם שטייגער; אויף אן אונבעשטענדיגען אדער פערענדערליכען אופן.

inconso'lable *a.* (אינ-קאנ-סאו'-לעבל) אונטרייסטבאר, וואס קען זיך ניט טרייסטען.

inconso'lableness *n.* (אינ-קאנ-סאו'-לעבל-נעס) אונטרייסטבארקייט.

inconso'lably *adv.* (אינ-קאנ-סאו'-לע-בלי) אהן טרייסט, אונטרייסטבאר.

incon'sonance *n.* (אינ-קאנ'-סא-נענס) דאס זיין ניט אין איינקלאנג, אין ווידערשפרוך, אונאיינשטימיג אדער ניט הארמאנירענד.

incon'sonancy *n.* (אינ-קאנ'-סא-נענ-סי) ז. *inconsonance*.

incon'sonant *a.* (אינ-קאנ'-סא-נענט) ניט איבעראיינשטימענד, ווידערשפרעכענד, ניט הארמאנירענד.

incon'sonantly *adv.* (אינ-קאנ'-סא-נענט-לי) אונאיינשטימענד, ניט הארמאנירענד, ווידערשפרעכענד.

inconspic'uous *a.* (אינ-קאנ-ספיק'-יו-אס) אונבעמערקליך, וואס קען ניט בעמערקט ווערען.

inconspic'uously *adv.* (אינ-קאנ-ספיק'-יו-אס-לי) אויף אן אונבעמערקליכען אופן.

inconspic'uousness *n.* (אינ-קאנ-ספיק'-יו-אס-נעס) אונבעמערקבארקייט.

incon'stancy *n.* (אינ-קאנ'-סטענ-סי) אונבעשטענדיגקייט; פערענדערליכקייט; אונגלייכהייט, פערשיעדענהייט.

incon'stant *a.* (אינ-קאנ'-סטענט) אונבעשטענדיג; פערענדערליך.

incon'stantly *adv.* (אינ-קאנ'-סטענט-לי) מיט אונבעשטענדיגקייט; פערענדערליך.

inconstruc'tible *a.* (אינ-קאנ-סטראק'-טיבל) וואס קען ניט קאנסטרואירט ווערען.

inconsu'mable *a.* (אינ-קאנ-סיו'-מעבל) אונפערצעהרבאר, וואס קען ניט פערצעהרט ווערען; אונפערברענבאר.

inconsu'mably *adv.* (אינ-קאנ-סיו'-מע-בלי) אזוי אז מען זאל עס ניט קענען פערצעהרען אדער פערברענען.

inconsum'mate *a.* (אינ-קאנ-סאמ'-אייט) אונפערענדיגט, אונפאלקאמען.

inconsum'mateness *n.* (אינ-קאנ-סאמ'-אייט-נעס) דאס זיין אונפאלקאמען אדער ניט פערענדיגט.

incontam'inate *a.* (אינ-קאנ-טעמ'-אי-נייט) אונבעפלעקט; ריין.

incontam'inateness *n.* (אינ-קאנ-טעמ'-אי-נייט-נעס) אונבעפלעקטקייט; ריינקייט.

incontestabil'ity *n.* (אינ-קאנ-טעס-טע-ביל'-אי-טי) אונבעשטרייטבארקייט.

incontes'table *a.* (אינ-קאנ-טעס'-טעבל) אונבעשטרייטבאר, וואס איז ניט צו בעשטרייטען; זיכער, אהן צווייפעל.

incontes'tableness *n.* (אינ-קאנ-טעס'-טעבל-נעס) אונבעשטרייטבארקייט.

incontes'tably *adv.* (אינ-קאנ-טעס'-טע-בלי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

incontig'uous *a.* (אינ-קאנ-טיג'-יו-אס) וואס בעריהרט ניט; וואס איז אבגעזונדערט.

incontig'uously *adv.* (אינ-קאנ-טיג'-יו-אס-לי) ניט בעריהרענדיג, אבגעזונדערט.

incon'tinence *n.* (אינ-קאנ'-טי-נענס) ניט איינגעהאלטענקייט; ניט איינגעהאלטענקייט אין עסען, אין געשלעכטס־לעבען א. ד. ג.; אין מעדיצין — די אונפעהיגקייט פון געוויסע ארגאנען צוריקצוהאלטען די נאטירליכע אבזונדערונגען [ווי אורין א. ד. ג.].

incon'tinency *n.* (אינ-קאנ'-טי-נענ-סי) ז. *incontinence*.

incon'tinent *a. and n.* (אינ-קאנ'-טי-נענט) ניט איינגעהאלטען; אונמעסיג אדער ניט איינגעהאלטען אין עסען, טרינקען, געשלעכטס־לעבען א. ד. ג.; אין מעדיצין — וואס האט ניט די פעהיגקייט צוריקצוהאלטען די נאטירליכע אבזונדערונגען [וועגען געוויסע ארגאנען פון קערפער]; א ניט־איינגעהאלטענער.

incon'tinently *adv.* (אינ-קאנ'-טי-נענט-לי) אויף א ניט איינגעהאלטענעם אופן; אהן איינגעהאלטענקייט אין געשלעכטס־לעבען, אין עסען, טרינקען א. ד. ג; אהן צוריקהאלטונג; ניט אבלעגענדיג; באלד.

incontrol'lable *a.* (אינ-קאנ-טראו'-לעבל) אונקאנטראלירבאר, וואס קען ניט קאנטראלירט ווערען.

incontrovertibil'ity *n.* (אינ-קאנ-טרא-וואיר-טי-ביל'-אי-טי) אונבעשטרייטבארקייט.

incontrover'tible *a.* (אינ-קאנ-טרא-וואיר'-טיבל) אונבעשטרייטבאר, אונווידערשפרעכליך.

incontrover'tibly *adv.* (אינ-קאנ-טרא-וואיר'-טי-בלי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

inconve'nience *n. and v.* (אינ-קאנ-ווי'-ניענס) אונבעקוועמליכקייט, לעסטיגקייט; אונאנגענעהמליכקייט; מאכען אונבעקוועם, בעלעסטיגען; שטעלען אין פערלעגענהייט.

inconve'nient *a.* (אינ-קאנ-ווי'-ניענט) אונבעקוועם; לעסטיג; בעשווערליך; הינדערליך.

inconve'niently *adv.* (אינ-קאנ-ווי'-ניענט-לי) אויף אן אונבעקוועמען אופן; אויף א בעשווערליכען אדער הינדערליכען אופן.

inconver'sable *a.* (אינ-קאנ-וואיר'-סעבל) ניט ריידעוודיג, ניט געזעלשאפטליך; צוריקגעהאלטען.

incon'versant *a.* (אינ-קאנ'-וואיר-סענט) וואס איז ניט בעקאנט מיט...

inconvertibil'ity *n.* (אינ-קאנ-וואיר-טי-ביל'-אי-טי) אונפערוואנדעלבארקייט; אונפערענדערליכקייט; דאס ניט קענען פערביטען אדער אויסגעביטען ווערען אויף עטוואס אנדערש.

inconver'tible *a.* (אינ-קאנ-וואיר'-טיבל) וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען; אונפערענדערליך; וואס קען ניט אויסגעביטען ווערען אויף עטוואס אנדערש.

inconver'tibleness *n.* (אינ-קאנ-וואיר'-טיבל-נעס) ז. *inconvertibility*

inconver'tibly *adv.* (אינ-קאנ-וואיר'-טי-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט פערוואנדעלט אדער פערענדערט ווערען.

inconvin'cible *a.* (אינ-קאנ-ווינ'-סיבל) וואס קען ניט איבערצייגט ווערען.

inconvin'cibly *adv.* (אינ-קאנ-ווינ'-סי-בלי) ניט לאזענדיג זיך איבערצייגען.

incor'porable *a.* (אינ-קאהר'-פא-רעבל) וואס קען אינקארפארירט ווערען, וואס קען פעראייניגט אדער פערבונדען ווערען.

incor'porate *v. and a.* (אינ-קאהר'-פא-רייט) אינקארפארירען, פעראייניגען פערשיעדענע עלעמענטען אין איין קערפערשאפט; זיך פעראייניגען אדער פערבינדען מיט אן אנדער מאסע אדער קערפערשאפט; ארייננעהמען אין עפעס; זיך פערבינדען אין א געזעלשאפט, וואס איז אנערקענט פון געזעץ, מיט ספעציעלע פונקציאנען, רעכטען און פפליכטען; פערקערפערען, צוגעבען א מאטעריעלע פארם צו עפעס; אינקארפארירט, פעראייניגט אין א קערפערשאפט; אויסגעמישט, צוזאמענגעבונדען; ניט קערפערליך, אונמאטעריעל.

incorpora'tion *n.* (אינ-קאהר-פא-ריי'-שאן) דאס אינקארפארירען אדער דאס זיין אינקארפארירט; דאס פעראייניגען פערשיעדענע עלעמענטען אין איין מאסע אדער קערפערשאפט; דאס פעראייניגען זיך מיט אן אנדער מאסע אדער קערפערשאפט; די אויסבילדונג אדער עקזיסטענץ פון א געזעצליך אנערקענטער געזעלשאפט מיט ספעציעלע צוועקען, רעכטע און פפליכטע; די פערקערפערונג פון עפעס.

incor'porator *n.* (אינ-קאהר'-פא-ריי-טאר) איינער וואס בילדעט א קארפאראציאן; איינער פון די ערשטע מיטגליעדער פון אן אינקארפארירטער קערפערשאפט.

incorpo'real *a. and n.* (אינ-קאהר-פאו'-רי-על) ניט קערפערליך, ניט מאטעריעל; וואס בעשטעהט ניט פון מאטעריע; וואס מען קען ניט פיהלען מיט די חושים; א ניט מאטעריעלע זאך.

incorpo'realism *n.* (אינ-קאהר-פאו'-רי-על-איזם) דאס זיין ניט קערפערליך אדער ניט מאטעריעל; דאס בעשטעהן ניט פון מאטעריע; אן אונקערפערליכע עקזיסטענץ.

incorpo'realist *n.* (אינ-קאהר-פאו'-רי-על-איסט) איינער וואס גלויבט אין א ניט קערפערליכער אדער גייסטיגער עקזיסטענץ.

incorporeal'ity *n.* (אינ-קאהר-פאו-רי-על'-אי-טי) ז. *incorporeity*

incorpo'really *adv.* (אינ-קאהר-פאו'-רי-על-אי) אויף אן אונקערפערליכען אופן; ניט מאטעריעל, ניט בעשטעהענד פון מאטעריע.

incorpore'ity *n.* (אינ-קאהר-פא-רי'-אי-טי) דאס זיין ניט קערפערליך אדער ניט מאטעריעל; אן אונקערפערליכע עקזיסטענץ.

incorrect' *a.* (אינ-קא-רעקט') אונקארעקט, ניט ריכטיג, פעהלערהאפט; אונאנשטענדיג; ניט אקוראט.

incorrect'ly *adv.* (אינ-קא-רעקט'-לי) אויף אן אונקארעקטען שטייגער; מיט פעהלערען.

incorrect'ness *n.* (אינ-קא-רעקט'-נעס) אונקארעקטקייט; אונריכטיגקייט, פעהלערהאפטיגקייט.

incorrespon'dence *n.* (אינ-קאר-ע-ספאנ'-דענס) די ניט צוגעפאסטקייט; דאס זיין ניט פראפארציאנעל.

incorrespon'dency *n.* (אינ-קאר-ע-ספאנ'-דענ-סי) ז. *incorrespondence*

incorrespon'ding *a.* (אינ-קאר-ע-ספאנ'-דינג) ניט צופאסענד, ניט זייענדיג פראפארציאנעל.

incorrigibil'ity *n.* (אינ-קאר-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) אונפערבעסערליכקייט.

incor'rigible *a. and n.* (אינ-קאר'-אי-דזשיבל) אונפערבעסערליך, אונפעהיג פערבעסערט צו ווערען; איינער, וועלכער קען זיך ניט בעסערען.

incor'rigibleness *n.* (אינ-קאר'-אי-דזשיבל-נעס) ז. *incorrigibility*

incor'rigibly *adv.* (אינ-קאר'-אי-דזשי-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אויסגעבעסערט ווערען.

incorro'dible *a.* (אינ-קא-ראו'-דיבל) אונצופרעסליך, וואס קען ניט צופרעסען ווערען.

incorrupt' *a.* (אינ-קא-ראפט') אונפערדארבען, ריין, עהרליך; אונבעשטעכליך, וואס נעהמט ניט קיין שוחד.

incorruptibil'ity *n.* (אינ-קא-ראפ-טי-ביל'-אי טי) אונפערדערבליכקייט; אונבעשטעכליכקייט.

incorrup'tible *a.* (אינ-קא-ראפ'-טיבל) אונפערדערבליך; אונבעשטעכליך.

incorrup'tibleness *n.* (אינ-קא-ראפ'-טיבל-נעס) ז. *incorruptibility*

incorrup'tibly *adv.* (אינ-קא-ראפ'-טי-בלי) אויף אן אונפערדערבליכען אופן; ניט נעהמענדיג קיין שוחד.

incorrup'tion *n.* (אינ-קא-ראפ'-שאן) אונפערדערבליכקייט; דאס זיין אונפערדערבליך.

incorrupt'ly *adv.* (אינ-קא-ראפט'-לי) ניט פערדארבען; ריין; עהרליך; ניט נעהמענדיג קיין שוחד.

incorrupt'ness *n.* (אינ-קא-ראפט'-נעס) אונפערדארבענהייט, ריינהייט, עהרליכקייט.

in course (אין קאורס) אין דער ריכטיגער אדער געוועהנליכער ארדנונג.

in course of (אין קאורס אוו) אין גאנג פון עפעס; אין משך פון דעם פראצעס.

incras'sate *v. and a.* (אינ-קרעס'-אייט) פערדיקען; געדיכט מאכען; ווערען דיקער אדער געדיכטער; וואס איז געווארען דיקער אדער געדיכטער; פעט געווארען; דיק.

incras'sated *a.* (אינ-קרעס'-איי-טעד) געמאכט דיק.

incrassa'tion *n.* (אינ-קרע-סיי'-שאן) די פערדיקונג; דאס ווערען דיק.

incras'sative *a. and n.* (אינ-קרעס'-ע-טיוו) פערדיקענד; דאס וואס מאכט דיק.

increa'sable *a.* (אינ-קריע'-סעבל) וואס קען פערמעהרט אדער פערגרעסערט ווערען.

increa'sableness *n.* (אינ-קריע'-סעבל-נעס) די פערמעהרבארקייט.

increase' *v.* (אינ-קריעס') צוצוקומען, וואקסען, זיך פערמעהרען; פערמעהרען, פערגרעסערען.

in'crease *n.* (אינ'-קריעס) דאס צוקומען, די צוואוקסונג, די פערמעהרונג, די פערגרעסערונג; פרוכט, ערטראג; אין אסטראנאמיע — די צייט ווען די לבנה פערגרעסערט זיך.

increa'ser *n.* (אינ-קריע'-סער) א פערמעהרער.

increa'singly *adv.* (אינ-קריע'-סינג-לי) פערמעהרענדיג, פערגרעסערענדיג.
The day is proving increasingly hot.

increa'sing mo'tion (אינ-קריע'-סינג מאו'-שאן) אין פיזיק — א בעוועגונג וואס איהר שנעלקייט ווערט אימער גרעסער.

in'create *a.* (אינ'-קרי-אייט) אונערשאפען; וואס איז ניט בעשאפען געווארען.

incredibil'ity *n.* (אינ-קרעד-אי-ביל'-אי-טי) אונגלויבליכקייט; עפעס וואס איז אונגלויבליך.

incred'ible *a.* (אינ-קרעד'-איבל) אונגלויבליך.

incred'ibleness *n.* (אינ-קרעד'-איבל-נעס) ז. *incredibility*

incred'ibly *adv.* (אינ-קרעד'-אי-בלי) אויף אן אונגלויבליכען אופן.

incredu'lity *n.* (אינ-קרי-דיו'-לי-טי) אונגלויביגקייט; דאס ניט גלויבען אין עפעס; סקעפטיציזם.

incred'ulous *a.* (אינ-קרעד'-יו-לאס) אונגלויביג, שווערגלויביג; סקעפטיש.

incred'ulously *adv.* (אינ-קרעד'-יו-לאס-לי) אויף א סקעפטישען אופן; מיט אונגלויביגקייט.

incred'ulousness *n.* (אינ-קרעד'-יו-לאס-נעס) ז. *incredulity*

increma'tion *n.* (אינ-קרי-מיי'-שאן) פערברענונג.

in'crement *n.* (אינ'-קרי-מענט) צוּוואקס, פערמעהרונג, פערגרעסערונג; צונאהמע, צוזאץ.

incremen'tal *a.* (אינ-קרי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו פערמעהרונג, פערגרעסערונג אדער צוזאץ.

incres'cent *a.* (אינ-קרעס'-ענט) וואקסענד; וואס פערגרעסערט זיך [בנוגע צו דער לבנה].

incrim'inate *v.* (אינ-קרימ'-אי-נייט) בעשולדיגען אין א פערברעכען.

incrimina'tion *n.* (אינ-קרימ-אי-ניי'-שאן) דאס בעשולדיגען אין א פערברעכען; דאס אנטייל־נעהמען אין א פערברעכען.

incrust' *v.* (אינ-קראסט') איבערציהען, בעלעגען, בעדעקען [מיט שימעל, מיט א קארע]; אין מאזאיק — ארייננזעצען אדער ארייננקלעפען שטיינדלעך אדער אנ־

דערע זאכען, כדי צו שאפען א בילד אדער פיגור.

incrus'tate *a.* (אינ-קראס'-טייט) איבערגעצויגען, בעדעקט [מיט שימעל, מיט א קארע א. ד. ג.]; אריינגעזעצט אדער אריינגעקלעפט [ווי שטיינדלעך אין א מאזאאישער פיגור].

incrusta'tion *n.* (אינ-קראס-טיי'-שאן) איבערצוג, א קארע; אן אריינגעזעצטע אדער אריינגעקלעפטע זאך [ווי א שטיינדעל אין א מאזאאישער פיגור].

incrust'ment *n.* (אינ-קראסט'-מענט) ז. ***incrustation***.

in'cubate *v.* (אינ'-קיו-בייט) זיצען אויף אייער, בריהען; אין מעדיצין — דורכגעהן די אינקובאציאן. ז. ***incubation***.

incuba'tion *n.* (אינ-קיו-ביי'-שאן) דאס זיצען אויף אייער, דאס בריהען; אין מעדיצין — די אינקובאציאנס-צייט [די צייט ווען אין ארגאניזם געהען אריין מיקראבען פון אן אנשטעקיגער קראנקהייט ביז דיעזע קראנקהייט ווייזט זיך ארויס]; דאס ליעגען אינוועניג; דאס שלאפען אין א טעמפעל, כדי צו בעקומען די השפעה פון גאט [ווי ביי די אלטע גריכען].

in'cubator *n.* (אינ'-קיו-ביי-טאר) א פויגעל וואס בריהט אויס אייער; א בריה-מאשין [צום אויסבריהען אייער].

Incubator

incu'batory *a.* (אינ-קיו'-בע-טא-רי) וואס דיענט אדער געהערט צום בריהען.

in'cubus *a.* (אינ'-קיו-באס) א קאשמאר [זעהר א שווערער און אונרוהיגער שלאף מיט שווידערליכע חלומות]; אן אינקובוס, א שד, וועגען וועלכען מען האט געגלויבט אז ער קומט צום מענשען אין שלאף און איז די אורזאכע פון א קאשמאר; א שווערע לאסט, א שטיין אויף'ן הארצען.

in cuer'po (אין קהווער'-פאו) אהן אן אויבערשטע בגד; אין די תחתונים; נאקעט, ניט בעשיצט.

incul'cate *v.* (אינ-קאל'-קייט) לערנען מיט איינעם און איינ'חזר'ען מיט איהם; איינקריצען איינעם אין זכרון.

The school aims to **inculcate** habits of industry.

inculca'tion *n.* (אינ-קאל-קיי'-שאן) דאס איינ'חזר'ען, דאס איינקריצען אין זכרון דורך אפטען חזר'ען.

incul'cator *n.* (אינ-קאל'-קיי-טאר) איינער וואס חזר'ט כסדר איינע און דיעזעלבע זאך, כדי זי זאל זיך איינקריצען אין זכרון.

incul'pable *a.* (אינ-קאל'-פעבל) וואס פערדיענט ניט קיין שטראף אדער פארוואורף; וועמען מען קען ניט טאדלען.

incul'pableness *n.* (אינ-קאל'-פעבל-נעס) דאס ניט פערדיענען קיין שטראף, פארוואורף אדער טאדעל.

incul'pably *adv.* (אינ-קאל'-פע-בלי) ניט פערדיענענדיג קיין שטראף אדער טאדעל.

incul'pate *v.* (אינ-קאל'-פייט) בעשולדיגען; טאדלען; מאכען פארווירפע.

inculpa'tion *n.* (אינ-קאל-פיי'-שאן) טאדלונג; דאס מאכען פארווירפע; בעשולדיגונג.

incul'patory *a.* (אינ-קאל'-פע-טא-רי) וואס האט א נייגונג צו ווארפען א שולד אדער צו טאדלען; בעשולדיגענד, טאדלענד.

The prosecution presented strong **inculpatory** evidence.

incultiva'tion *n.* (אינ-קאל-טי-וויי'-שאן) דאס זיין אונבעארבייט, דאס זיין וויסט.

incum'bency *n.* (אינ-קאמ'-בענ-סי) דאס האלטען א קירכליכע שטעלע; דאס זיין אין א קירכליכען אמט.

incum'bent *a. and n.* (אינ-קאמ'-בענט) ארויפגעלעגט, אויסגעלעגט; וואס איז אויסגעלעגט איבער עפעס, האלטענדיג זיך נור אין איין פונקט [ווי די האר וואס איז אויסגעלעגט אויף'ן קאפ]; ארויפגעלעגט אלס א פפליכט; איינער וואס פערנעהמט אן אמט; איינער וואס האלט אן א שטעלע.

incum'ber *v.* (אינ-קאמ'-בער) ז. ***encumber***.

incum'brance *n.* (אינ-קאמ'-ברענס) ז. ***encumbrance***.

incunab'ula *n.* (אינ-קיו-נעב'-יו-לא) דער ארט, אין וועלכען א זאך האט בעקומען איהר ערשטע ענטוויקלונג; דער אנהויב, די ענטשטעהונג פון עפעס; דער ארט וואו מען קולטיווירט אדער האדעוועט עופות; אין ביבליאגראפיע — די ביכער, וועלכע זיינען אבגעדרוקט געווארען גלייך ווי מען האט ערפונדען בוכדרוקעריי, ספעציעל די ביכער, וועלכע זיינען ערשיענען ביז'ן יאהר 1500.

incur' *v.* (אינ-קויר') צוציהען אדער ארויפציהען אויף זיך; ארויפברייננגען אויף זיך [אן אונאנגענעהמליכקייט, א צרה].

incurabil'ity *n.* (אינ-קיור-ע-ביל'-אי-טי) אונהיילבארקייט, אונקורירבארקייט.

incur'able *a. and n.* (אינ-קיור'-עבל) אונהיילבאר, אונקורירבאר; וואס קען ניט אויסגעבעסערט ווערען; אן אונהיילבארער חולה.

incur'ableness *n.* (אינ-קיור'-עבל-נעס) ז. ***incurability***.

incur'ably *adv.* (אינ-קיור'-ע-בלי) אויף אן אונהיילבארען אופן.

incurios'ity *n.* (אינ-קיו-רי-אס'-אי-טי) מאנגעל אין נייגיעריגקייט; גלייכגילטיגקייט.

incu'rious *a.* (אינ-קיו'-רי-אס) ניט נייגיעריג, גלייכגילטיג, אינדיפערענט; ניט פעראינטערעסירט.

incu'riously *adv.* (אינ-קיו'-רי-אס-לי) אויף אן אונגייגיעריגען אדער גלייכגילטיגען שטייגער.

incu'riousness *n.* (אינ-קיו'-רי-אס-נעס) ז. ***incuriosity***.

incur'sion *n.* (אינ-קויר'-שאן) דער אריינפאל, דער אריינברוך, דאס אריינרייסען זיך [ווי פון שונאים אין א לאנד].

incur'sionist *n.* (אינ-קויר'-שאנ-איסט) איינער וואס פאלט אריין אין אן ארט אונגעבעטענערהייד.

incur'sive *a.* (אינ-קויר'-סיוו) וואס ברעכט זיך אריין [ווי א שונא אין לאנד]; וואס מאכט אפטע אנפאלען; אגרעסיוו; פיינדליך.

incur'vate *v. and a.* (אינ-קויר'-ווייט) קרימען, בויגען; אויסגעבויגען, אויסגעקרימט.

incurva'tion *n.* (אינ-קויר-וויי'-שאן) דאס קרימען, דאס בויגען; א קרימונג, א בויג; דאס זיין אויסגעבויגען; בויגזאמקייט.

incurve' *v.* (אינ-קוירוו') איינבויגען אדער פערקרימען נאך אינוועניג.

incur'vity *n.* (אינ-קויר'-ווי-טי) געקרימטקייט, געבויגטקייט [נאך אינוועניג].

in'cus *n.* (אינ'-קאס) איינס פון די ביינדלעך פון אינוועניגסטען טייל פון אויער ביי זויג-טהיערע וואס זעהט אויס ווי א קאוואדלע [אמבאס].

incuse' *a. and n.* (אינ-קיוז') אויסגעשלאגען אדער אויסגעדריקט פון אינוועניג [ווי א שטעמפעל]; אזא איינדריקונג.

in'cut *a.* (אינ'-קאט) אריינגעשניטען; אריינגעזעצט אין אן אויסגעשניטענעם פלאץ [ווי אן אנמערקונג אין א בוך, וואס איז אבגעדרוקט ניט אויף דער זייט פון בלאט, נאר אין א לעדיגען ארט אין טעקסט גופא].

indart' *v.* (אינ-דארט') אריינפאלען, אריינפליהען [ווי א געווארפענער שטיין אדער ווי א פייל פון בויגען].

in days of old (אין דייז אוו אולד) אין די אמאליגע צייטען.

indebt'ed *a.* (אינ-דעט'-ער) פערשולדיגט, פערפפליכטעט, פערבונדען.

indebt'edness *n.* (אינ-דעט'-עד-נעס) פערבונדענקייט; פערשולדיגטקייט; דאנקשולדיגקייט.

indebt'ment *n.* (אינ-דעט'-מענט) ז. ***indebtedness***.

inde'cency *n.* (אינ-די'-סענ-סי) אונאנשטענדיגקייט; וואולגאריטעט; אן אונאנשטענדיגע, וואולגארע שפראך אדער אויפפיהרונג.

inde'cent *a.* (אינ-די'-סענט) אונאנשטענדיג; וואולגאר; געמיין; נידריג.

indecid'uous *a.* (אינ-די-סיד'-יו-אס) וואס פאלען ניט אראב, וואס בלייבען אלע מאל [ווי בלעטער פון געוויסע בוימער].

indeci'pherable *a.* (אינ-די-סאי'-פער-עבל) וואס מען קען ניט איבערלייענען; וואס קען ניט ערקלערט ווערען [ווי אן אונפערשטענדליכע שריפט].

indeci'sion *n.* (אינ-די-סיזש'-אן) אונענטשלאסענהייט; אונענטשיעדענהייט.

indeci'sive *a.* (אינ-די-סאי'-סיוו) ניט ענטשיידענד; אונענטשיידענד; אונענטשלאסען, שוואנקענד.

indeci'siveness *n.* (אינ-די-סאי'-סיוו-נעס) די אונפעהיגקייט צו ענטשיידען; אונענטשיעדענהייט; אן אונענטשיעדענער צושטאנד.

indecli'nable *a. and n.* (אינ-די-קלאי'-נעבל) אין גראמאטיק — אונדעקלינירבאר, וואס ווערט ניט אבגעענדערט [וועגען הויפטווערטער, אדיעקטיווען א. ז. וו., וועלכע ענדערען ניט זייערע ענדונגען אין צוזאמענהאנג מיט אנדערע ווערטער]; אן אונדעקלינירבאר ווארט.

indecli'nably *adv.* (אינ-די-קלאי'-נע-

בלי) אונדעקלינירבאר, ניט ענדערענדיג
די פארם אדער ענדונגען [וועגען הויפט־
ווערטער, אדיעקטיוון א. ז. וו.].
indecompo'sable *a.* (אין־די־קאם־
פאו'־זעבל) אונצולעגבאר [וואס מען קען
ניט צולעגען אויף טיילען].
indeco'rous *a.* (אין־די־קאו'־ראס)
אונאנשטענדיג.
indeco'rously *adv.* (אין־די־קאו'־ראס־
לי) אויף אן אונאנשטענדיגען אופן.
indeco'rousness *n.* (אין־די־קאו'־ראס־
נעס) אונאנשטענדיגקייט.
indeco'rum *n.* (אין־די־קאו'־ראם)
אונאנשטענדיגקייט.
indeed' *adv.* (אין־דיעד') ווירקליך;
פאקטיש; אין דער אמת'ן.
I am very glad, indeed, to hear this good news.
indefatigabil'ity *n.* (אין־די־פעט־אי־
גע־ביל'־אי־טי) אונערמידליכקייט; דאס
ניט ווערען מיער פון עפעס.
indefat'igable *a.* (אין־די־פעט'־אי־
געבל) אונערמידליך, וואס ווערט ניט
מיער.
indefat'igableness *n.* (אין־די־פעט'־
אי־געבל־נעס) ז. *indefatigability*
indefat'igably *adv.* (אין־די־פעט'־
אי־גע־בלי) אויף אן אונערמידליכען אופן.
indefeasibil'ity *n.* (אין־די־פיע־זי־
ביל'־אי־טי) אונצושטערבארקייט; דאס
ניט קענען בטל ווערען.
indefea'sible *a.* (אין־די־פיע'־זיבל)
אונצושטערבאר, אונפערניכטבאר; וואס
קען ניט אונטערגעהן אדער בטל ווערען.
indefea'sibleness *n.* (אין־די־פיע'־
זיבל־נעס) ז. *indefeasibility*
indefea'sibly *adv.* (אין־די־פיע'־זי־
בלי) אויף אן אונצושטערבארען שטיי־
גער; אויף אן אופן וואס קען ניט אונ־
טערגעהן אדער בטל ווערען.
indefectibil'ity *n.* (אין־די־פעק־טי־
ביל'־אי־טי) דאס וואס קען קיינמאל ניט
אויפהערען; אונאויפהערליכקייט; אונ־
פערגענגליכקייט.
indefec'tible *a.* (אין־די־פעק'־טיבל)
פריי פון פעהלער, אהן חסרונות; אונ־
אויפהערליך; וואס קען ניט אונטערגעהן.
indefensibil'ity *n.* (אין־די־פען־סי־
ביל'־אי־טי) דאס ניט קענען פערטיידיגט
אדער ענטשולדיגט ווערען.
indefen'sible *a.* (אין־די־פען'־סיבל)
וואס איז ניט צו פערטיידיגען; וואס מען
קען ניט ענטשולדיגען.
indefen'sibly *adv.* (אין־די־פען'־סי־
בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט פער־
טיידיגט אדער ענטשולדיגט ווערען.
indefi'nable *a.* (אין־די־פאי'־נעבל)
אונערקלערבאר, אונבעשטימבאר.
indefi'nably *adv.* (אין־די־פאי'־נע־
בלי) אויף אן אונערקלערבארען אדער
אונבעשטימבארען אופן.
indef'inite *a.* (אין־דעפ'־אי־ניט) אונ־
בעשטימט; אונענטשיעדען; אונבעשרענקט,
אונבעגרענצט; אונבעגרענצבאר.
indef'initely *adv.* (אין־דעפ'־אי־ניט־
לי) אויף אן אונבעשטימטען אדער אונ־
בעגרענצטען שטייגער.
indef'initeness *n.* (אין־דעפ'־אי־ניט־
נעס) אונבעשטימטהייט; אונבעשרענקט־
קייט, אונבעגרענצקייט; אונבעגרענצבאר־
קייט.
indefin'itive *a.* (אין־די־פינ'־אי־טיוו)
ז. *indefinite*
indeflec'tible *a.* (אין־די־פלעק'־טיבל)
וואס קען זיך ניט אבבויגען רעכטס אדער
לינקס; וואס קען ניט אראבגעהן פון דרך
הישר.
indehis'cent *a.* (אין־די־היס'־ענט)
אין באטאניק — וואס קען אליין זיך ניט
פאנאנדערעפענען [וועגען פלאנצען־טיי־
לען, ווי למשל, דער שטויב־בייטעל].
indelec'table *a.* (אין־די־לעק'־טעבל)
וואס איז אונאנגענעהם.
indelib'erate *a.* (אין־די־ליב'־ע־רייט)
ניט בעקלערט, אונאיבערלעגט.
indelib'erately *adv.* (אין־די־ליב'־ע־
רייט־לי) ניט געטראכטערהייד; אהן אי־
בערלעגונג.
indelibil'ity *n.* (אין־דעל־אי־ביל'־אי־
טי) די אונמעגליכקייט ארויסצונעהמען
אדער אויסצומעקען; דאס ניט קענען אויס־
געמעקט ווערען.
indel'ible *a.* (אין־דעל'־איבל) וואס מען
קען ניט ארויסנעהמען אדער אויסמעקען.
indel'ibleness *n.* (אין־דעל'־איבל־
נעס) ז. *indelibility*
indel'ibly *adv.* (אין־דעל'־אי־בלי) ניט
צום אויסמעקען, ניט צום פערטיליגען.
indel'icacy *n.* (אין־דעל'־אי־קע־סי)
אונדעליקאטקייט, אונעדעלקייט, גראבקייט.
indel'icate *a.* (אין־דעל'־אי־קיט) ניט
דעליקאט, אונעדעל, אונפיין, גראב.
indel'icately *adv.* (אין־דעל'־אי־קייט־
לי) אויף אן אונעדעלען שטייגער; מיט
גראבקייט.
indemnifica'tion *n.* (אין־דעם־ני־פי־
קיי'־שאן) זיכערונג געגען שאדען; שאדען־
ערזאץ, פערגיטיגונג [דער אומקעהר פאר
א היזק].
indem'nify *v.* (אין־דעמ'־ני־פאי) זי־
כערען געגען שאדען; אומקעהרען פאר א
היזק; פערגיטיגען.
indemnitee' *n.* (אין־דעם־ני־טיע')
איינער, וועמען מען פערזיכערט שאדען־
ערזאץ.
indem'nitor *n.* (אין־דעמ'־ני־טאר)
איינער וואס פערזיכערט שאדען־ערזאץ.
indem'nity *n.* (אין־דעמ'־ני־טי) זיכע־
רונג געגען שאדען; שאדען־ערזאץ, ארויס־
צאהלונג פאר א שאדען; בעפרייאונג פון
א שטראף; אמנעסטיע.
indemonstrabil'ity *n.* (אין־די־מאנ־
סטרע־ביל'־אי־טי) די אונבעווייזליכקייט;
דאס ניט קענען בעוויזען ווערען.
indemon'strable *a.* (אין־די־מאנ'־
סטרעבל) אונבעווייזליך [וואס קען ניט
בעוויזען ווערען].
indemon'strableness *n.* (אין־די־
מאנ'־סטרעבל־נעס)
ז. *indemonstrability*
indeniza'tion *n.* (אין־דענ־אי־זיי'־
שאן) נאטוראליזאציאן, דאס מאכען אדער
אנערקענען פאר א בירגער.
inden'izen *v.* (אין־דענ'־איזן) נאטו־
ראליזירען, מאכען פאר א בירגער.
indent' *v. and n.* (אין־דענט') אויס־
שניידען צייהנדלעך, מאכען צייהניג; פער־
קארבען; מאכען פנימות [ווי אין א מע־
סער]; בעצייכנען מיט א זיג־זאג־ליניע;
אין דרוקעריי — אריינציהען א שורה
[ווי אין אנהויב פון א פאראגראף]; שלי־
סען א קאנטראקט, געבען א געגענזייטיגע
פערפפליכטונג; אבגעבען אין דער לעהרע
מיט א קאנטראקט; אן איינשניט, א
קארב; א קאנטראקט, א געגענזייטיגע פער־
פפליכטונג; א קופאן פון שטאאטס־שולדען,
וואס די רעגירונג פון די פעראייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא האט ארויסגעלא־
זען נאך דער רעוואלוציאן.
indenta'tion *n.* (אין־דענ־טיי'־שאן)
אן איינשניט, אן אויסקארבונג; א צאהנ־
שניט [א שניט ווי א קארב]; א זיג־זאג־
ליניע.
inden'ted *a.* (אין־דענ'־טעד) געצאקט,
געקארבט; געמאכט מיט א זיג־זאג־ליניע;
אויסגעשניטען ווי צייהנדלעך; אריינגע־
צויגען א שורה [ווי אין אנהויב פון א
פאראגראף].
inden'tion *n.* (אין־דענ'־שאן) די
אריינציהונג פון א שורה [ווי אין אנ־
הויב פון א פאראגראף]; דאס אויסקאר־
בען, דאס אויסצאקען.
inden'ture *n. and v.* (אין־דענ'־טשור)
א פערטראג, אן אבמאך; א דאקומענט,
א פאפיער; אבגעבען אין דער לעהרע
מיט א קאנטראקט.
indepen'dence *n.* (אין־די־פענ'־דענס)
אונאבהענגיגקייט; זעלבסטשטענדיגקייט.
Indepen'dence Day (אין־די־פענ'־
דענס דיי) דער אונאבהענגיגקייטס־טאג
[דער 4טער יולי, דער יום־טוב וואס
ווערט געפייערט אין די פעראייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא צום אנדענקען
פון דער ערקלערונג פון אונאבהענגיגקייט
פון ענגלאנד וואס איז פארגעקומען אין
דיזען טאג אין יאהר 1776].
indepen'dency *n.* (אין־די־פענ'־דענ־
סי) אונאבהענגיגקייט; די לעהרען און
פרינציפען פון די אינדעפענדענטען [א
קריסטליכע סעקטע, וועלכע אנערקענט ניט
קיין איבערהערשונג איבער די קירכען,
קיין בישאפליכע מאכט, און האלט, אז יע־
דע קירכליכע געמיינדע דארף זיין אונ־
אבהענגיג אין איהרע האנדלונגען און אויפ־
פיהרונגען, זייענדיג פעראנטווארטליך נור
פאר יעזוס קריסטוס אליין].
indepen'dent *a. and n.* (אין־די־פענ'־
דענט) אונאבהענגיג; זעלבסטשטענדיג;
וואהלהאבענד, רייך; אן אונאבהענגיגער,
זעלבסטשטענדיגער מענש; איינער, וועל־
כער האלט זיך אונאבהענגיג פון וועלכער
ניט איז פאליטישער פארטיי.
Indepen'dent *n.* (אין־די־פענ'־דענט)
איינער וואס בעלאנגט צו די אינדעפענ־
דענטען. ז. *independency*
indepen'dentism *n.* (אין־די־פענ'־
דענ־טיזם) ז. *independency*
indepen'dently *adv.* (אין־די־פענ'־
דענט־לי) אויף אן אונאבהענגיגען אדער
זעלבסטשטענדיגען שטייגער.
Indepen'dent Or'der of For'esters
(אין־די־פענ'־דענט אהר'־דער אוו פאר'־
עס־טערז) אן אמעריקאנישער ברידערלי־
כער ארדען פאר געגענזייטיגער אונטער־
שטיצונג.
Indepen'dent Or'der of Odd Fel'lows (אין־די־פענ'־דענט אהר'־
דער אוו אד פעל'־אוז) אן אמעריקאנישער
ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער
אונטערשטיצונג.
indep'recable *a.* (אין־דעפ'־רי־קעבל)
וואס לאזט זיך ניט אבווענדען דורך א
בקשה.
indeprehen'sible *a.* (אין־דעפ־רי־
הענ'־סיבל) וואס איז ניט צום פערשטעהן;
אונבעגרייפליך.
indescri'bable *a.* (אין־דעס־קראי'־
בעבל) אונבעשרייבליך.
indescri'bables *n.* (אין־דעס־קראי'־
בעבלז) תחתונים, הויזען.
indescri'bably *adv.* (אין־דעס־קראי'־
בע־בלי) אויף אן אונבעשרייבליכען אופן.

indestructibil'ity *n.* (אינ-די-סטראק-טי-ביל'-אי-טי) אונצושטערבאַרקייט; דאָס ניט קענען פֿערניכטעט ווערען.

indestruc'tible *a.* (אינ-די-סטראק'-טיבל) אונצושטערבאַר; וואָס קען ניט פֿערניכטעט ווערען.

indestruc'tibleness *n.* (אינ-די-סטראק'-טיבל-נעס) ז. *indestructibility*

indestruc'tibly *adv.* (אינ-די-סטראק'-טי-בלי) אויף אַן אונצושטערבאַרען אופֿן.

indeter'minable *a.* (אינ-די-טויר'-מי-נעבל) אונבעשטימבאַר [וואָס מען קען ניט בעשטימען].

indeter'minableness *n.* (אינ-די-טויר-מי-נעבל-נעס) אונבעשטימבאַרקייט; דאָס ניט קענען בעשטימט ווערען אָדער ערקלערט ווערען.

indeter'minably *adv.* (אינ-די-טויר'-מי-נע-בלי) אויף אַן אונבעשטימבאַרען אופֿן.

indeter'minate *a.* (אינ-די-טויר'-מי-נייט) אונבעשטימט, ניט געווים.

indeter'minately *adv.* (אינ-די-טויר'-מי-נייט-לי) אויף אַן אונבעשטימטען אופֿן.

indeter'minateness *n.* (אינ-די-טויר'-מי-נייט-נעס) אונבעשטימטהייט; אונענטשלאָסענהייט.

indetermina'tion *n.* (אינ-די-טויר-מי-ניי'-שאַן) אונבעשטימטהייט; אונענטשלאָסענהייט.

indeter'mined *a.* (אינ-די-טויר'-מינד) אונבעשטימט; וואָס קען ניט בעשטימט ווערען.

indeter'minism *n.* (אינ-די-טויר'-מי-ניזם) די לעהרע, אַז כאָטש דעם מענשעו'ס ווילען איז אונטערגעוואָרפען אונטער די גזעצען פֿון נויטווענדיגקייט, דאָך האָט דער מענש אין אַ געוויסער מאָס אַ פֿרייע בחירה.

indeter'minist *n.* (אינ-די-טויר'-מי-ניסט) אַן אַנהענגער פֿון דער לעהרע, אַז כאָטש דעם מענשען'ס ווילען איז אונטערגעוואָרפען אונטער די געזעצען פֿון נויטווענדיגקייט, דאָך האָט דער מענש אין אַ בעשטימטער מאָס אַ פֿרייע בחירה.

indevo'tion *n.* (אינ-די-וואָו'-שאַן) ניט-פֿרומקייט; קאַלטזיניגקייט.

indevout' *a.* (אינ-די-וואַוט') אָהן פֿרוּמער פֿערטיעפֿטקייט, אָהן כּונה.

in'dex *n. and v.* (אינ'-דעקס) אַן אַנצייגער; דאָס וואָס בעווייזט אָדער צייגט אַן [ווי די פֿיגור פֿון אַ האַנד מיט אַן אויסגעשטרעקטען פֿינגער ☛]; אַן אינדעקס, אַן אינהאַלטס-פֿערצייכניס [תּוכן הענינים]; אין אַנאַטאָמיע — דער צייגע-פֿינגער [אצבע]; דער מיטלער און לענגסטער פֿינגער-עהנליכער טייל פֿון פֿליגעל ביי אַ פֿויגעל; אין מאַטעמאַטיק — דער עקספּאָנענט אָדער כפֿל-אַנצייגער [ז. *exponent*]; מאַכען אַן אינדעקס אָדער אינהאַלטס-פֿערצייכניס צו אַ בוך.

in'dex-dig'it *n.* (אינ'-דעקס-דידזש'-איט) ז. *index-finger*

in'dexer *n.* (אינ'-דעקס-ער) איינער וואָס מאַכט אַן אינהאַלטס-פֿערצייכניס.

In'dex Expurgato'rius (אינ'-דעקס-פֿויר-גע-טאָו'-רי-אַס) אַ פֿערצייכניס פֿון ביכער וואָס זיינען פֿערבאָטען פֿון פּאַפּסט.

in'dex-fin'ger *n.* (אינ'-דעקס-פֿינ'-גער) דער צייגע-פֿינגער, דער פֿינגער מיט וועלכען מען ווייזט אָן [אצבע].

in'dex-hand *n.* (אינ'-דעקס-הענד) דער צייגער פֿון אַ זייגער אָדער פֿון אַן אַנדער מעכאַניזם.

index'ical *a.* (אינ-דעק'-סי-קעל) וואָס איז שייך צו אַן אַנצייגער אָדער אינהאַלטס-פֿערצייכניס; וואָס דיענט אָדער ווערט בענוצט אַלס אַנצייגער.

index'ically *adv.* (אינ-דעק'-סי-קעל-אי) ווי אַן אַנצייגער; אויף'ן אופֿן פֿון אַן אינהאַלטס-פֿערצייכניס. ז. *index*

indexter'ity *n.* (אינ-דעקס-טער'-אי-טי) אונגעשיקטהייט.

ind'fine *n.* (אינד'-פֿאַין) איינע פֿון די גרופּען, אין וועלכע די פּאַרצייטיגע אירלענדישע שבטים פֿלעגען איינגעטיילט ווערען.

In'dia chi'na (אינ'-די-אַ טשאַי'-נע) אינדישע [אָדער כינעזישע] פּאָרצעלײַ.

In'dia ink (אינ'-די-אַ אינק) טוש [אַזאַ שוואַרצער זאַרט טינט וואָס ווערט בענוצט צום צייכענען].

In'diaman *n.* (אינ'-די-אַ-מען) אַ גרויסע שיף פֿאַר דעם האַנדעל מיט אינדיען.

In'dian *a., n. and v.* (אינ'-די-ען) וואָס איז שייך צו אָסט אָדער וועסט-אינדיען; געמאַכט פֿון אינדישע קאָרן אָדער קוקורוזע; אַן אַמעריקאַנישער אינדיאַנער; אַן אינדוס [איינער וואָס בעלאַנגט צו דער אָסט אָדער וועסט-אינדישער ראַסע]; אַן אייראָפּעער וועלכער לעבט אין אָסט-אינדיען; די שפּראַך פֿון די אַמעריקאַנישע אינדיאַנער; לעבען ווי אַן אינדיאַנער.

In'dian ar'row (אינ'-די-ען ער'-אָו) אַ מין אַמעריקאַנער קוסט מיט געלבע בליטהען און לאַנגליכע טונקעל-רויטע יאַגדעס.

In'dian bay (אינ'-די-ען ביי) דער אינדישער לאָרבער-בוים.

In'dian blue (אינ'-די-ען בלו) ז. *indigo*

In'dian clubs (אינ'-די-ען קלאַבז) אַזאַ זאָרט שווערע פֿלעקלעך וואָס האָבען די פֿאָרם פֿון פֿלעשלעך [בענוצט אין מאַכען גימנאַסטיק].

Indian Club

In'dian corn (אינ'-די-ען קאָהרן) מאַאיס, טערקישע ווייץ, קוקורוזע.

In'dian file (אינ'-די-ען פֿאַיל) אַ רייהע ווי פֿון אַמעריקאַנישע אינדיאַנער וועלכע געהען איינציגווייז איינער הינטער דעם אַנדערען.

In'dian grass (אינ'-די-ען גראַס) אַ מין שוואַרצער הירזש.

In'dian hemp (אינ'-די-ען העמפּ) אָסט-אינדישע קאַנאַפֿליע [האַנף].

In'dian ink (אינ'-די-ען אינק) ז. *India ink*

In'dian oak (אינ'-די-ען אָוק) דער טעק-בוים אָדער אינדישער דעמב.

In'dian ox (אינ'-די-ען אָקס) דער זעבו [אַ גרויסער אָקס פֿון אָסט-אינדיען מיט אַ מין האָרב אויף דער פֿאָדערשטער זייט פֿון רוקען].

In'dian red (אינ'-די-ען רעד) אַזאַ רויטע ערד [ווערט בענוצט צו מאַכען פֿאַרב].

In'dian reserva'tion (אינ'-די-ען רעז-אויר-וויי'-שאַן) אין די פֿעראייניגטע שטאַאַטען פֿון אַמעריקאַ — אַ טראַקט לאַנד, וואָס איז בעשטימט אַלס אויפֿהאַלט-אָרט פֿאַר די אינדיאַנער און אַלס זייער איינענטום.

In'dian sum'mer (אינ'-די-ען סאַמ'-ער) אינדיאַנער זומער [אַ פּאָר וואַכען אין מיטען סעפּטעמבער ווען דאָס וועטער איז וואַרעם און שטיל].

In'dian tobac'co (אינ'-די-ען טאַ-בעק'-אָו) אינדישער טאַבאַק.

Indian Tobacco

In'dian tur'nip (אינ'-די-ען טויר'-ניפּ) אַ צפֿון-אַמעריקאַנער פֿלאַנצע מיט אַ וואָרצעל וואָס האָט אַ שאַרפֿען זיסליכען טעם ווי אַ ריב.

Indian Turnip

In'dian yel'low (אינ'-די-ען יעל'-אָו) אַ העל-געלבע פֿאַרב וואָס ווערט פּראָדוצירט אין אָסט-אינדיען [ווערט געברויכט אין מאַלעריי]. ז. איל. *"Colors"*

In'dia pa'per (אינ'-די-אַ פּיי'-פּער) אַ מין זעהר דין שטייף פּאַפּיער.

in'dia-rub'ber *n.* (אינ'-די-אַ-ראַב'-ער) גומי, קאַוטשוק, גומילאַסטיק.

In'dic *a.* (אינ'-דיק) וואָס איז שייך צו אינדיען, איהר שפּראַך און איינוואָהנער.

in'dicant *a. and n.* (אינ'-די-קענט) אָנגעבענד, אַנצייגענד, אָנווייזענד; דאָס אַנצייגענדע, דאָס אָנגעבענדע.

in'dicate *v.* (אינ'-די-קייט) אָנגעבען, אַנצייגען, אָנווייזען.

indica'tion *n.* (אינ-די-קיי'-שאַן) דאָס אָנווייזען, דאָס אַנצייגען, דאָס אָנגעבען; אַ צייכען, אַ סמן, אַ סימפּטאָם.

indic'ative *a. and n.* (אינ-דיק'-ע-טיוו) אַנצייגענד, אָנגעבענד, אַנדייטענד; אין גראַמאַטיק — אינדיקאַטיוויש, אַנצייגענד [וועגען דער פֿאָרם פֿון האַנדלונגס-ווערטער (פּעלים) וואָס זיינען בלויז אַן די האַנדלונג]; אַן אינדיקאַטיוו [די פֿאָרם פֿון אַ האַנדלונגס-וואָרט (פּעל) וואָס צייגט בלויז אָן די האַנדלונג].

indic'ative plants (אינ-דיק'-ע-טיוו

פלענטס) פלאנצען, וועגען וועלכע עס ווערט בעהויפטעט, אז זיי דינען אלס סמנים דאס אין דער געגענד, וואו זיי וואקסען, געפינען זיך געוויסע מעטאלען.

in'dicator *n.* (אינ'-די-קיי-טאר) אן אנצייגער, אן אנווייזער; אן אינדיקאטאר [דער אפאראט אין א דאמפף-מאשין וואס צייגט אן דעם דאמפף-דרוק]; דער ווייזער פון א טעלעגראפישען אפאראט; אין מעדיצין — דער שטרעק-מוסקול פון צייגעפינגער; דער האניג-קוקוק [אזא פויגעל].

in'dicatory *a.* (אינ'-די-קיי-טא-רי) אנצייגענד, אנווייזענד, אנדייטענד.

in'dices *n.* (אינ'-די-סיז) אינדעקסען. ז. *index*.

indi'cia *n.* (אינ-דיש'-אי-ע) סמנים, צייכענס, סימפטאמען.

The **indicia** of the disease were clear.

indic'olite *n.* (אינ-דיק'-א-לאיט) דער אינדיקאליט [אזא שטיין פון אינדיגא-בלויען קאליר].

indict' *v.* (אינ-דאיט') 1. פערקלאגען, אנקלאגען; 2. פערפאסען, שרייבען.

1. The grand jury **indicted** him for burglary. 2. I shall at once **indict** a letter to my friend.

indict'able *a.* (אינ-דאיט'-עבל) פערקלאגבאר, אנקלאגבאר [וואס מען קען אנקלאגען פאר א געריכט].

indictee' *n.* (אינ-דאיט-איע') אן אנגעקלאגטער, דער געגען וועמען דער בעשולדיגונגס-אקט איז אויסגעשטעלט געווארען.

indict'er *n.* (אינ-דאיט'-ער) א קלעגער, אן אנקלאגער; איינער וואס שטעלט אויס דעם בעשולדיגונגס-אקט.

indic'tion *n.* (אינ-דיק'-שאן) א פעריאדע פון 15 יאהר, וועלכע איז איינגעשטעלט געווארען אמאל אין דער רוימישער אימפעריע פאר דער אבשאצונג פון אונבעוועגליכע גיטער, לויט וועלכער עס האט געדארפט געצאהלט ווערען שטייער פון זיי; א יאהר מיט דער בעצייכנונג פון זיין רייהע אין דער פעריאדע פון די 15 יאהר, גערעכענט פון דעם יאהר 313 נאך קריסטוס'ס געבורט.

indict'ment *n.* (אינ-דאיט'-מענט) 1. א בעשולדיגונג; 2. א בעשולדיגונגס-אקט וואס ווערט ארויסגעגעבען פון אן אנקלאגע-געריכט.

1. The address proved a strong **indictment** of the policy of the president. 2. The grand jury handed down an **indictment** against the official.

indict'or *n.* (אינ-דאיט'-אר) ז. *indicter*.

In'dies *n.* (אינ'-דיז) אינדיען, די מזרח-אינדישע אדער מערב-אינדישע אינזלען.

indif'ference *n.* (אינ-דיפ'-ע-רענס) גלייכגילטיגקייט; אונוויכטיגקייט; אונפארטייליכקייט.

indif'ferency *n.* (אינ-דיפ'-ער-ען-סי) ז. *indifference*.

indif'ferent *a.* and *n.* (אינ-דיפ'-ע-רענט) אינדיפערענט, גלייכגילטיג; אונבעדייטענד, אנוויכטיג; אונפארטייאיש; מיטעלמעסיג; אהן אונטערשיעד; אין ביאלאגיע — ניט דיפערענצירט, איינפאך, פרימיטיוו, ניט ספעציאליזירט; א גלייכגילטיגער, אן אונפארטייאישער; א גלייכגילטיגע זאך.

indif'ferent equilib'rium (אינ-דיפ'-ע-רענט אי-קווי-ליב'-רי-אם) אין פיזיק — אינדיפערענטעס גלייכגעוויכט [דאס בלייבען אין גלייכגעוויכט פון א קערפער אין יעדער פאזיציאן אין וועלכער מען שטעלט איהם אוועק].

indifferen'tial *a.* and *n.* (אינ-דיפ-ע-רענ'-שעל) אינדיפערענט, גלייכגילטיג; א גלייכגילטיגע זאך; א אונוויכטיגע זאך.

indifferen'tiated *a.* (אינ-דיפ-ע-רענ'-שי-איי-טעד) ניט דיפערענצירט.

indif'ferentism *n.* (אינ-דיפ'-ע-רענ-טיזם) גלייכגילטיגקייט [בעזאנדערס אין רעליגיאנס-זאכען]; אין פילאזאפיע — די בעהויפטונג, אז זיין אין דער אידעע אדער אין געדאנק און ווירקליך עקזיסטירען איז איינס און דאסזעלבע.

indif'ferentist *n.* (אינ-דיפ'-ע-רענ-טיסט) א מענש וואס איז גלייכגילטיג צו אלעס; איינער וואס איז גלייכגילטיג צו רעליגיאן.

indif'ferently *adv.* (אינ-דיפ'-ע-רענט-לי) אויף אן אינדיפערענטען אדער גלייכגילטיגען אופן; אויף אן אונפארטייאישען אופן; מיטעלמעסיג.

in'digence *n.* (אינ'-די-דזשענס) מאנגעל, ארמקייט.

in'digency *n.* (אינ'-די-דזשען-סי) ז. *indigence*.

in'digene *a.* and *n.* (אינ'-די-דזשין) איינגעבארענע, היימיש [אין א געוויסען לאנד]; אן איינגעבארענער, א היימישער.

indig'enous *a.* (אינ-דידזש'-ע-נאס) איינגעבארענע, היימיש [אין א געוויסען לאנד].

indig'enously *adv.* (אינ-דידזש'-ע-נאס-לי) דורך איינגעבארענשאפט.

in'digent *a.* (אינ'-די-דזשענט) ארעם, בעדירפטיג.

in'digently *adv.* (אינ'-די-דזשענט-לי) אויף אן ארימען אדער בעדירפטיגען אופן.

indiges'ted *a.* (אינ-די-דזשעס'-טעד) אונפערדייט; ניט רייף; אונפערמיג, אהן פארם; ניט איבערלעגט, אונגעארדענט.

indiges'tedness *n.* (אינ-די-דזשעס'-טעד-נעס) דאס זיין אונפערדייט; דאס זיין ניט רייף; דאס זיין ניט אין דער ריכטיגער ארדנונג אדער ריכטיגער פארם.

indigestibil'ity *n.* (אינ-די-דזשעס-טי-ביל'-אי-טי) אונפערדייליכקייט, דאס זיין אונפערדייליך; אונבעגרייפליכקייט.

indiges'tible *a.* (אינ-די-דזשעס'-טיבל) אונפערדייליך; אונבעגרייפליך, אונפערשטענדליך.

indiges'tibleness *n.* (אינ-די-דזשעס'-טיבל-נעס) ז. *indigestibility*.

indiges'tibly *adv.* (אינ-די-דזשעס'-טי-בלי) ניט צום פערדייען; ניט צום בעגרייפען.

indiges'tion *n.* (אינ-די-דזשעס'-טשאן) אונפערדייליכקייט; פערדייאונגס-שוואכקייט, מאגען-ליידען פון שלעכטער פערדייאונג.

indiges'tive *a.* (אינ-די-דזשעס'-טיוו) וואס ליידעט פון אונפערדייליכקייט.

indig'nant *a.* (אינ-דיג'-נענט) ענטריסטעט, אויפגעבראכט, צארניג.

indig'nantly *adv.* (אינ-דיג'-נענט-לי) מיט ענטריסטונג, מיט צארן; אויפגעבראכטערהייד.

indigna'tion *n.* (אינ-דיג-ניי'-שאן) ענטריסטונג, אויפגעבראכטקייט, צארן.

indigna'tion mee'ting (אינ-דיג-ניי'-שאן מיט'-טינג) א פראטעסט-פערזאמלונג, א פאלקס-פערזאמלונג צום אויסדריקען ענטריסטונג געגען עטוואס.

indig'natory *a.* (אינ-דיג'-ניי-טא-רי) וואס דריקט אויס ענטריסטונג אדער צארן.

indig'nity *n.* (אינ-דיג'-ני-טי) א בעליידיגונג; א בעשימפפונג; אן אונווירדיגקייט.

in'digo *n.* (אינ'-די-גאו) אינדיגא, סינקע [א בלויע פארב וואס ווערט ערהאלטען פון דער אינדיגא-פלאנצע]; דער וויאלעט-בלויער קאליר פון רעגענבויגען.

in'digo-bird *n.* (אינ'-די-גאו-בוירד) ז. *indigo bunting*.

in'digo blue (אינ'-די-גאו בלו) אינדיגא-בלוי [דער בלויער פארב-שטאף וואס ענטהאלט אינדיגא].

in'digo bun'ting (אינ'-די-גאו באנ'-טינג) דער אינדיגא-פויגעל [אזא פויגעל אין נארד-אמעריקא. דער "ער" איז פון אינדיגא-בלויען קאליר].
ז. איל. *"Birds of the U. S."*

in'digo-finch *n.* (אינ'-די-גאו-פינטש) ז. *indigo bunting*.

in'digogen *n.* (אינ'-די-גא-דזשען) אינדיגא-ווייס [אזא קריסטאליזירטער שטאף וואס בעקומט זיך אויף א כעמישען אופן פון אינדיגא].

in'digogene *n.* (אינ'-די-גא-דזשין) ז. *indigogen*.

in'digolite *n.* (אינ'-די-גא-לאיט) ז. *indicolite*.

indigom'eter *n.* (אינ-די-גאמ'-ע-טער) אן אינדיגאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די פארב-קראפט פון אינדיגא].

in'digo-plant *n.* (אינ'-די-גאו-פלענט) די אינדיגא-פלאנצע [א פלאנצע, פון וועלכער מען מאכט אינדיגא-בלוי אדער סינקע].

Indigo-plant

indigot'ic *a.* (אינ-די-גאט'-איק) וואס קומט אדער ווערט געמאכט פון אינדיגא-בלוי; טיעף-בלוי.

indigot'ic ac'id (אינ-די-גאט'-איק עס'-איד) אינדיגא-זויערע [א זויערע וועלכע בעקומט זיך פון געוויסע כעמישע פערבינדונגען מיט אינדיגא].

in'digotin *n.* (אינ'-די-גא-טין) ז. *indigo blue*.

indimin'ishable *a.* (אינ-די-מינ'-איש-עבל) אונפערמינדערליך, וואס קען ניט פערמינדערט ווערען.

indirect' *a.* (אינ-די-רעקט') אינדירעקט, ניט גראד, ניט גלייך; ניט רעכט, אונערהליך.

indirect' demonstra'tion (אינ-די-רעקט' דעמ-אנ-סטריי'-שאן) אן אינדירעקטער בעווייז, א בעווייז וואס גיט ניט אן דירעקט די ווירקליכע אורזאכע פון דעם פאקט, וואס דארף בעוויזען ווערען.

iidirect' discourse' (אינ-די-רעקט' דיס-קאורס') אן אינדירעקטע איבערגאבע פון איינעמס ווערטער אדער געדאנקען אין דער דריטער פערזאן [ווי למשל: ער

האט געזאגט, אז ער איז שוין אין וועג און ער וועט באלד קומען. אין געגענזאץ צו א דירעקטער איבערגאבע ווי למשל: ער האט געזאגט: "איך בין שוין אין וועג און איך וועל באלד קומען"].

indirect′ equilibra′tion (אין-די-רעקט' אי-קהווי-לאי-בריי'-שאן) דאס צופאסען זיך פון א גרופע ארגאניזמען צו נייע אומשטענדען דורך דער פערניכטונג פון געוויסע מיטגליעדער פון דער גרופע אדער דורך דעם אבשטארבען פון געוויסע גליעדער פון ארגאניזם, וועלכע קענען זיך ניט צופאסען צו די נייע אומשטענדען.

indirect′ ev′idence (אין-די-רעקט' עוו'-אי-דענס) אן אינדירעקטער בעוויז אדער עדות געגען אימעצען [בעווייזע אדער עדות וועלכע בעשטעטיגען ניט דירעקט דעם פאקט, אבער מען קען פון זיי אינדירעקט זעהן, אז דער פאקט שיינט צו זיין א ריכטיגער].

indirec′tion *n.* (אין-די-רעק'-שאן) אן אומוועג, א ניט גראדער וועג; אן אונעהרליכער מיטעל; אונעהרליכע האנדלונג.

indirect′ly *adv.* (אין-די-רעקט'-לי) אויף אן אינדירעקטען אופן; מיט אן אומוועג, ניט גראד; אונעהרליך; בעטריגעריש.

indirect′ness *n.* (אין-די-רעקט'-נעס) דאס זיין אינדירעקט אדער ניט גראד; קרומקייט; אונעהרליכקייט.

indirect′ proof (אין-די-רעקט' פרוהף) דאס בעווייזען די ריכטיגקייט פון א זאץ דורך דער פאלשקייט פון דעם געגענזאץ.

indirect′ tax (אין-די-רעקט' טעקס) אן אינדירעקטער שטייער [א שטייער וועלכע ווערט ניט געצאהלט דירעקט, נאר דורך די פרייזען פון די סחורות, וועלכע מען קויפט, ווי למשל, דער שטייער אויף טאבאק, אויף בראנפען, ביער א. ד. ג.].

indirect′ tes′timony (אין-די-רעקט' טעס'-טי-מאנ-אי) אינדירעקטע עדות [עדות אדער בעווייזע וועלכע בעשטעטיגען ניט דירעקט דעם פאקט, נאר מען קען דרינגען פון זיי, אז ער איז ריכטיג].

indiscer′nible *a. and n.* (אין-די-זויר'-ניבל) אונמערקליך; ניט אונטערשיידבאר; ניט זיכטבאר; א זאך וואס איז ניט אונטערשיידבאר אדער זיכטבאר.

indiscer′nibleness *n.* (אין-די-זויר'-ניבל-נעס) אונמערקליכקייט; אונזיכטבארקייט; אונאונטערשיידבארקייט.

indiscer′nibly *adv.* (אין-די-זויר'-ני-בלי) אויף אן אונמערקליכען אדער אונזיכטבארען אופן.

indiscerpibil′ity *n.* (אין-די-סויר-פי-ביל'-אי-טי) אונצוטיילבארקייט, אונצוטרענליכקייט, אונצורייסבארקייט, אונאויפלעזבארקייט.

indiscer′pible *a.* (אין-די-סויר'-פיבל) אונצוטיילבאר, אונצוטרענליך, אונצורייסבאר; אונאויפלעזבאר.

indiscer′pibleness *n.* (אין-די-סויר'-פיבל-נעס) ז. *indiscerpibility*

indiscer′pibly *adv.* (אין-די-סויר'-פי-בלי) ניט קענענדיג אויפגעלעזט ווערען; ניט קענענדיג געטיילט אדער צוריסען ווערען.

indiscerptibil′ity *n.* (אין-די-סוירפ-טי-ביל'-אי-טי) ז. *indiscerpibility*

indiscerp′tible *a.* (אין-די-סוירפ'-טיבל) ז. *indiscerpible*

indis′ciplinable *a.* (אין-דיס'-אי-פלינ-עבל) וואס קען ניט דיסציפלינירט ווערען; וואס קען ניט געהאלטען ווערען אין ארדנונג אדער געהארכזאמקייט.

indis′cipline *n.* (אין-דיס'-אי-פלין) מאנגעל אין דיסציפלין.

indiscov′erable *a.* (אין-דיס-קאוו'-ער-עבל) אונענטדעקבאר; וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

indiscreet′ *a.* (אין-דיס-קריעט') ניט איבערלעגט, אונבעזאנען, אונפארזיכטיג.
His indiscreet remarks embarrass his friends.

indiscreet′ly *adv.* (אין-דיס-קריעט'-לי) אהן איבערלעגונג; אונבעזאנען; אהן פארזיכטיגקייט.

indiscreet′ness *n.* (אין-דיס-קריעט'-נעס) ז. *indiscretion*

indiscrete′ *a.* (אין-דיס-קריעט') ניט אבגעטיילט, ניט אבגעזונדערט.

indiscre′tion *n.* (אין-דיס-קרעש'-אן) אונקלוגהייט, אונאיבערלעגטקייט, אונבעזאנענהייט, אונפארזיכטיגקייט; אן אונבעזאנענע אדער אונפארזיכטיגע האנדלונג.

indiscrim′inate *a.* (אין-דיס-קרימ'-אי-נייט) וואס מאכט קיין אונטערשיעד; ניט אונטערשיעדען.

indiscrim′inately *adv.* (אין-דיס-קרימ'-אי-נייט-לי) אהן אן אונטערשיעד.

indiscrim′inateness *n.* (אין-דיס-קרימ'-אי-נייט-נעס) דאס ניט מאכען קיין אונטערשיעד; מאנגעל אין אונטערשיידונג.

indiscrim′inating *a.* (אין-דיס-קרימ'-אי-ניי-טינג) וואס אונטערשיידעט ניט; וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד.

indiscrimina′tion *n.* (אין-דיס-קרימ-אי-ניי'-שאן) מאנגעל אין אונטערשיידונג.

indiscrim′inative *a.* (אין-דיס-קרימ'-אי-ניי-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד.

indispensabil′ity *n.* (אין-דיס-פענ-סע-ביל'-אי טי) די אונמעגליכקייט אויסגעלאזען אדער געשפארט צו ווערען; אן אבזאלוטע נויטווענדיגקייט.

indispen′sable *a.* (אין-דיס-פענ'-סעבל) וואס מען קען זיך אן דעם ניט בעגעהן; דורכאויס נויטווענדיג.
Soap is an indispensable article.

indispen′sableness *n.* (אין-דיס-פענ'-סעבל-נעס) דאס ניט קענען זיך בעגעהן אהן דעם; אן אבזאלוטע נויטווענדיגקייט.

indispen′sably *adv.* (אין-דיס-פענ'-סע-בלי) ניט קענענדיג זיך בעגעהן אהן דעם; מיט אבזאלוטער נויטווענדיגקייט.

indispose′ *v.* (אין-דיס-פאוז') מאכען אונפריינדליך; מאכען אבגענייגט; מאכען אונפאסליך; אין אונארדנונג בריינגען.

indisposed′ *a.* (אין-דיס-פאוזד') אבגענייגט; ניט גינסטיג געשטימט; אונוואהל, ניט מיט אלעמען; ניט אין גאנצען אין ארדנונג.

indispo′sedness *n.* (אין-דיס-פאו'-זעד-נעס) אבגענייגטקייט; שלעכטע שטימונג; פערדריסליכקייט; ווידערווילען; אונוואהלקייט; אונפאסליכקייט, ניט אויפגעראמטהייט; דאס זיין ניט מיט אלעמען.

indisposed′ or′gans (אין-דיס-פאוזד' אר'-גענז) אבגעשוואכטע אברים.

indisposi′tion *n.* (אין-דיס-פאו-זיש'-אן) אבנייגונג; שלעכטע שטימונג; פערדריסליכקייט; ווידערווילען; אונוואהלקייט, אונפאסליכקייט, דאס זיין ניט מיט אלעמען; קרענקליכקייט.

indisputabil′ity *n.* (אין-דיס-פיו-טע-ביל'-אי-טי) אונשטרייטיגקייט, אינבעשטרייטבארקייט; דאס ניט קענען בעשטריטען אדער דיספוטירט ווערען.

indispu′table *a.* (אין-דיס-פיו'-טעבל) אונשטרייטיג, וואס איז ניט צום דיספוטירען, וואס איז אהן צווייפעל ריכטיג.

indispu′tableness *n.* (אין-דיס-פיו'-טעבל-נעס) דאס זיין אונבעשטרייטבאר, דאס זיין אונדיספוטירבאר.

indispu′tably *adv.* (אין-דיס-פיו'-טע-בלי) ניט צום דיספוטירען, ניט צו בעשטרייטען.

indisso′ciable *a.* (אין-די-סאו'-שיעבל) וואס קען ניט צוטיילט אדער אבגעזונדערט ווערען.

indissolubil′ity *n.* (אין-דיס-א-ליו-ביל'-אי-טי) די אונמעגליכקייט אויפצולעזען אדער פאנאנדערצולאזען; אונצוטרענליכקייט, די אונמעגליכקייט אבגעטיילט צו ווערען.

indis′soluble *a.* (אין-דיס'-א-ליובל) אונאויפלעזליך, וואס קען ניט אויפגעלעזט אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען; אונצוטרענבאר, אונצורייסבאר, אונצוברעכבאר; פעסט, שטארק.

indis′solubleness *n.* (אין-דיס'-א-ליובל-נעס) ז. *indissolubility*

indis′solubly *adv.* (אין-דיס'-א-ליו-בלי) ניט קענענדיג אויפלעזען אדער פאנאנדערלאזען; אונצוטרענבאר, אונצורייסבאר, אונצוברעכבאר.

indissol′vable *a.* (אין-די-זאל'-וועבל) אונאויפלעזליך, וואס קען ניט אויפגעלעזט אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען.

indissol′vableness *n.* (אין-די-זאל'-וועבל-נעס) אונאויפלעזליכקייט, די אונמעגליכקייט אויפצולעזען אדער פאנאנדערצולאזען.

indistinct′ *a.* (אין-דיס-טינקט') אונדייטליך, אונקלאר.

indistinc′tion *n.* (אין-דיס-טינק'-שאן) אונדייטליכקייט; ניט-אונטערשיידונג; אונאונטערשיידענהייט; די גלייכקייט אין ראנג.

indistinc′tive *a.* (אין-דיס-טינק'-טיוו) וואס אונטערשיידעט זיך ניט; וואס מען קען ניט אונטערשיידען.

indistinc′tiveness *n.* (אין-דיס-טינק'-טיוו-נעס) דאס זיין ניט אונטערשיעדען; דאס ניט קענען מאכען קיין אונטערשיעד; אונפעהיגקייט צו אונטערשיידען.

indistinct′ly *adv.* (אין-דיס-טינקט'-לי) אויף אן אונדייטליכען אופן; אונדייטליך, אונקלאר.

indistinct′ness *n.* (אין-דיס-טינקט'-נעס) אונדייטליכקייט, אונקלארקייט.

indistin′guishable *a.* (אין-דיס-טינ'-גהוויש-עבל) וואס קען ניט אונטערשיעדען ווערען.

indistin′guishableness *n.* (אין-דיס-טינ'-גהוויש-עבל-נעס) דאס ניט קענען אונטערשיעדען ווערען.

indistin′guishably *adv.* (אין-דיס-טינ'-גהוויש-ע-בלי) ניט צום אונטערשיידען.

indistrib′utable *a.* (אין-דיס-טריב'-יו-טעבל) וואס קען ניט אויסגעטיילט אדער פערטיילט ווערען.

indistur′bance *n.* (אין-דיס-טויר'-בענס) אונגעשטערטקייט, רוהיגקייט.

indite′ *v.* (אין-דאיט') דיקטירען; שרייבען; פערפאסען; אויפשרייבען.

indite′ment *n.* (אין-דאיט'-מענט) דאס דיקטירען; דאס אויפשרייבען; דאס פערפאסען.

indi′ter *n.* (אין-דאי'-טער) א דיקטירער; א שרייבער, א פערפאסער.

in'dium *n.* (אינ'-די-אם) אינדיום [א מעטאל עהנליך צו בליי. איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

indiver'tible *a.* (אינ-די-וואיר'-טיבל) וואס קען ניט אוועקגעדרעהט ווערען אז א זייט; וואס קען ניט אבגעווענדעט ווערען.

individ'ual *a. and n.* (אינ-די-וויד'-יו-על, אינ-די-ווידזש'-יו-על) פערזענליך; איינצעלן, אונגעטיילט; איינציג; אן אינדיווידואום; אן איינצעלנע פערזאן; אן איינצעלנע זאך.

individ'ual dif'ference (אינ-די-וויד'-יו-על דיפ'-ע-רענס) אינדיווידועלע פערשיעדענהייט, די פערשיעדענהייט צווישען די אינדיווידואומס אין איינעם און דעמזעלבען מין.

individ'ualism *n.* (אינ-די-וויד'-יו-על-איזם) אינדיווידואליזם, פערזענליכע פרייהייט פון ווארט אדער טהאט; די איי־גענשאפט פון זיין אדער האבען א שטארקע פערזענליכקייט; זעלבסט־אינטערעסע [עגאאיזם]; אינדיווידואליזם, די פֿילאזאפישע לעהרע דאס די רעגיערונג דארף זיך ניט אריינמישען אין די עסקים פון דעם איינצעלנעם; די פילאזאפישע לעהרע, דאס אויסער דעם "איך" האט קיין זאך ניט קיין ווירקליכקייט.

individ'ualist *n. and a.* (אינ-די-וויד'-יו-על-איסט) אן אינדיווידואליסט, אן אנהענגער פון אינדיווידואליזם; אינדיווידואליסטיש. ז. *individualism*

individualis'tic *a.* (אינ-די-וויד-יו-על-איס'-טיק) אינדיווידועל; פערזענליך; אינדיווידואליסטיש, וואס איז שייך צו אינדיווידואליזם. ז. *individualism*

individual'ity *n.* (אינ-די-וויד-יו-על'-אי-טי) אינדיווידואליטעט, פערזענליכקייט; איינצעלהייט.
The author's work shows remarkable **individuality.**

individualiza'tion *n.* (אינ-די-וויד-יו-על-אי-זיי'-שאן) די אינדיווידואליזירונג; דאס פעראיינצעלנען.

individ'ualize *v.* (אינ-די-וויד'-יו-על-איז) אינדיווידואליזירען; פעראיינצעלנען.

individ'ualizer *n.* (אינ-די-וויד'-יו-על-אי-זער) איינער וואס אינדיווידואליזירט אדער פעראיינצעלט.

individ'ually *adv.* (אינ-די-וויד'-יו-על-אי) יעדער בעזונדער.
Individually and collectively they all agreed with me.

individ'uate *v.* (אינ-די-וויד'-יו-אייט) ז. *individualize*

individua'tion *n.* (אינ-די-וויד-יו-איי'-שאן) די פעראיינצעלונג, דער פראצעס פון אינדיווידואליזירונג.

indivisibil'ity *n.* (אינ-די-וויז-אי-ביל'-אי-טי) אונטיילבארקייט.

indivis'ible *a. and n.* (אינ-די-וויז'-איבל) אונטיילבאר; דאס וואס קען זיך ניט טיילען.

indivis'ibleness *n.* (אינ-די-וויז'-איבל-נעס) ז. *indivisibility*

indivis'ibles *n.* (אינ-די-וויז'-איבלז) אונטיילבארע שטיקעלעך שטאף, אטאמען.

indivis'ibly *adv.* (אינ-די-וויז'-אי-בלי) אויף אן אונטיילבארען אופן.

indoc'ile *a.* (אינ-דאס'-איל) אונגעהארכזאם, אונפאלגזאם; וואס לאזט זיך ניט לערנען אדער מדריך זיין.

indocil'ity *n.* (אינ-דא-סיל'-אי-טי) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט פאלגען.

indoc'trinate *v.* (אינ-דאק'-טרי-נייט) בעלעהרען; ווירקען אנצונעהמען א דאקטרין אדער לעהרע.

indoctrina'tion *n.* (אינ-דאק-טרי-ניי'-שאן) דאס בעלעהרען; דאס איינפלאסען אדער זיין בעאיינפלוסט פון א לעהרע.

In'do-Europe'an *a. and n.* (אינ'-דאו-יו-רא-פי'-ען) אריש; וואס געהערט צו די אינדא־גערמאנישע שפראכען [ווי סאנסקריט, זענד, פערזיש, גריכיש, לאטיין, די גערמאנישע, ראמאנישע און סלאווישע שפראכען א. ד. ג.]; אן אריער, איינער וואס בעלאנגט צו די ראסען, וועלכע געברויכען די אינדא־גערמאנישע שפראכען.

In'do-German'ic *a.* (אינ'-דאו-דזשער-מענ'-איק) אינדא־גערמאניש. ז. *Indo-European*

in'dolence *n.* (אינ'-דא-לענס) פויל־קייט; זארגלאזיגקייט; קאלטקייט, גלייכגילטיגקייט; שמערצלאזיגקייט.

in'dolent *a.* (אינ'-דא-לענט) פויל, שלעפעריג; ווייניג שמערצליך, שמערצלאז.

in'dolently *adv.* (אינ'-דא-לענט-לי) דורך פוילקייט; אויף א קאלטען, גלייכגילטיגען שטייגער.

indom'itable *a.* (אינ-דאמ'-אי-טעבל) וואס מען קען ניט בעהערשען, וואס מען קען ניט האלטען אין צוים.

indom'itably *adv.* (אינ-דאמ'-אי-טע-בלי) ניט צום בעהערשען.

in'door *a.* (אינ'-דאור) אינוועניג, אין הויז; וואס איז ניט אונטער'ן פרייען הימעל.

in'door relief' (אינ'-דאור רי-ליעף') די שטיצע, וואס מען גיט ארימע לייט, וועלכע געפינען זיך אין אנשטאלטען פאר ארימע [אין אונטערשיעד פון דער שטיצע, וואס מען גיט ארימע לייט ביי זיי אין דער היים].

indoors' *adv.* (אינ-דאורז') אינוועניג; אין הויז [ניט אויף דער גאס].
The bad weather forced me to stay **indoors.**

indor'sable *a.* (אינ-דאהר'-סעבל) וואס קען אונטערגעשריבען ווערען אויף דער אנדערער זייט [פון א טשעק, פון א וועקסעל]; וואס קען בעשטעטיגט אדער סאנקציאנירט ווערען.

indorse' *v.* (אינ-דאהרס') אונטערשרייבען זיך אויף דער אנדערער זייט פון א דאקומענט צו בעשטעטיגען איהם; בעשטעטיגען; סאנקציאנירען; ארויפלעגען א לאסט אויף איינעמס פלייצע.

indorsee' *n.* (אינ-דאהר-סיע') איינער צו וועמען עס איז איבערגעגעבען א געוויסעס רעכט דורך אן אונטערשריפט אויף דער צווייטער זייט פון א דאקומענט.

indorse'ment *n.* (אינ-דאהרס'-מענט) אן אויפשריפט אדער אונטערשריפט אויף דער צווייטער זייט פון א דאקומענט צו בעשטעטיגען איהם אדער ערב זיין פאר איהם; דאס בעשטעטיגען; דאס סאנקציאנירען; דאס אנערקענען.

indor'ser *n.* (אינ-דאהר'-סער) איינער וואס שרייבט זיך אונטער אויף דער אנדערער זייט פון א וועקסעל אדער אנדער דאקומענט; איינער וואס גיט זיין הסכמה אויף עפעס.

In'dra *n.* (אינ'-דרא) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — אינדרא, דער גאט פון דונער, בליץ און רעגען [ווערט פארגעשטעלט ווי א יונגער מאן מיט 4 הענד און 1000 אויגען].

in'draft *n.* (אינ'-דרעפט) אן אריינציהונג; אן אריינשלעפונג; א שטארקע שטרעמונג פון לופט אדער וואסער.

in'draught *n.* (אינ'-דרעפט) ז. *indraft*

indraw' *v.* (אינ-דראה') אריינציהען.

in'drawn *a.* (אינ'-דראהן) אריינגעצויגען; איינגעאטהעמט; אויסגעשפראכען מיט א פערשטיקטען אטהעם; צוטראגען, צושטרייט; זעהר שטארק פערנומען, אריינגעטהאן אין ארבייט.

in'dri *n.* (אינ'-דרי) אזא אפען־עהנליכע חיה אין מאדאגאסקאר.

indu'bious *a.* (אינ-דיו'-בי-אס) אונצווייפעלהאפט, אהן א ספק, געוויס.

indu'biously *adv.* (אינ-דיו'-בי-אס-לי) אהן צווייפעל, אהן א ספק, געוויס.

indu'bitable *a.* (אינ-דיו'-בי-טעבל) וואס קען קיין צווייפעל ניט זיין; וואס איז אהן א ספק.

indu'bitableness *n.* (אינ-דיו'-בי-טעבל-נעס) אונצווייפעלהאפטיגקייט, געוויסהייט.

indu'bitably *adv.* (אינ-דיו'-בי-טע-בלי) אויף אן אונצווייפעלהאפטען אופן; אהן א ספק, געוויס.

induce' *v.* (אינ-דיוס') 1. פיהרען צו עפעס; צורידען, בעוועגען; פעראורזאכען; ארויסברייננגען; 2. אין פיזיק — אינדוצירען אן עלעקטרישען שטראם [ארויסרופען אן עלעקטרישען שטראם דורך אן אנדער שטראם אהן בעריהרונג].
1. He **induced** me to pay him a visit.

induce' a belief' (אינ-דיוס' ע בי-ליעף') ערוועקען גלויבען.

induce' a hope (אינ-דיוס' ע האופ) ערוועקען האפנונג.

induced' *a.* (אינ-דיוסט') אינדוצירט [ווענען אן עלעקטרישען שטראם]. ז. *induce*

induced' cur'rent (אינ-דיוסט' קאר'-ענט) אן אינדוצירטער עלעקטרישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וועלכער ווערט ארויסגערופען דורך אן אנדער עלעקטרישען שטראם].

induced' mag'netism (אינ-דיוסט' מעג'-נע-טיזם) אינדוצירטער מאגנעטיזם [מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען אין א וויכען אייזען ווען מען האלט ניט ווייט פון איהם א מאגנעט אדער ווען ארום איהם איז ארומגעוויקעלט א דראט דורך וועלכען עס פליסט אן עלעקטרישער שטראם].

induce'ment *n.* (אינ-דיוס'-מענט) אן אנטריב, א רייץ־מיטעל; אן אורזאכע; א מיטעל צו בעוועגען צו א טהאט.

indu'cer *n.* (אינ-דיו'-סער) א פעראורזאכער; איינער וואס רעדט צו עפעס צו טהאן; אן ערמוטיגער.

indu'cible *a.* (אינ-דיו'-סיבל) וואס קען פעראורזאכט ווערען; וואס קען ארויסגערופען ווערען אלס שלוס.

induct' *v.* (אינ-דאקט') איינפיהרען; איינפיהרען אין אן אמט, פארמעל אנשטעלען.

induc'tance *n.* (אינ-דאק'-טענס) אינדוקטאנץ [די קראפט פון עלעקטרישער אדער מאגנעטישער אינדוקציאן]. ז. *induction*

induc'teous *a.* (אינ-דאק'-טי-אס) וואס איז געמאכט געגענגעזעצט עלעקטריש דורך אינדוקציאן [דורך ארויסרופען אן עלעקטרישען שטראם דורך אן אנדער שטראם].

induc'tile *a.* (אינ-דאק'-טיל) וואס קען ניט אויסגעצויגען ווערען אדער זיך אויס־

שטרעקען, וואס קען ניט אויסגעצויגען ווערען אין א דראט [וועגען געוויסע מעטאלען].

inductil'ity *n.* (אינ-דאק-טיל'-אי-טי) דאס ניט קענען זיך שטרעקען אדער אויסגעצויגען ווערען.

induc'tion *n.* (אינ-דאק'-שאן) אן איינפיהרונג, אן איינלייטונג אדער הקדמה פון א בוך, א פיעסע א. ד. ג.; די איינזעצונג, די איינפיהרונג [אין אן אמט]; אין פיזיק — אינדוקציאן, דאס ארויסרופען אין א קערפער [ווי אין מעטאל] עלעקטריציטעט אדער מאגנעטיזם דורך דער דערנעהנטערונג [אבער ניט בעריהרונג] פון אן עלעקטרישען שטראם אדער מאגנעט צו איהם; אין פילאזאפיע — אן אלגעמיינע שלוספאלגערונג וואס ווערט געדרונגען פון א רייהע איינצעלנע פעלע; אן אינדוקציאנס-בעווייז, א כלל וואס ווערט בעגרינדעט אויף א רייהע פרטים.

induc'tional *a.* (אינ-דאק'-שאנ-על) איינלייטענד, איינפיהרענד; אין פיזיק — וואס איז שייך צו אינדוקציאן, וואס איז ארויסגערופען דורך אינדוקציאן; אין פילאזאפיע — וואס איז שייך צו דער אינדוקציאנס-מעטאדע אדער צו אן אינדוקציאנס-בעווייז. ז. *induction*

induc'tion-coil *n.* (אינ-דאק'-שאן-קאיל) אן אינדוקציאנס-אפאראט [אן אפאראט צו פראדוצירען אן עלעקטרישען אינדוקציאנס-שטראם. דער אפאראט בעשטעהט פון צוויי דראט-שפולען איינע אין דער אנדערער, אין וועלכע עס ליעגט א ווייך שטיק אייזען. איין שפולע איז פון דיקען דראט און ווערט גערופען די פרימער שפולע, די צווייטע איז פון דינעם דראט און ווערט גערופען די סעקאנדערע].

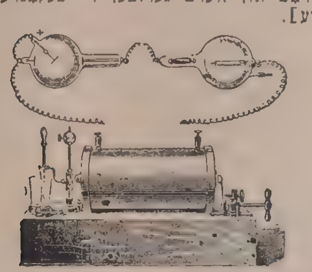

Induction-coil

induc'tion-pipe *n.* (אינ-דאק'-שאן-פאיפ) דער ראהר פון א דאמפף-מאשין דורך וועלכען עס געהט דער דאמפף פון קעסעל צו דעם דאמפף-קאמער.

induc'tion-port *n.* (אינ-דאק'-שאן-פאורט) דער קאנאל פון דעם דאמפף-קאמער אין א דאמפף-מאשין, דורך וועלכען עס געהט דער דאמפף אין צילינדער.

induc'tive *a.* (אינ-דאק'-טיוו) איינלייטענד, איינפיהרענד; אין פילאזאפיע — וואס האט דעם כאראקטער פון אן אינדוקציאנס-פאלגערונג אדער אינדוקציאנס-בעווייז; אין פיזיק — וואס קען ארויסבריינגען עלעקטריציטעט דורך אינדוקציאן; וואס ארבייט דורך אינדוצירטע עלעקטריציטעט; וואס ווערט עלעקטריש אינדוצירט. ז. *induction*

induc'tively *adv.* (אינ-דאק'-טיוו-לי) דורך אן אינדוקציאנס-פאלגערונג, דורך אן אינדוקציאנס-בעווייז. ז. *induction*

induc'tive philos'ophy (אינ-דאק'-טיוו פי-לאס'-א-פי) די אינדוקטיווע פילאזאפיע, די וויסענשאפט וועלכע איז געגרינדעט אויף אינדוקציאן אדער בעאבאכטונגען; די עקספערימענטאלע וויסענשאפטען [די וויסענשאפטען וועלכע זיינען בעגרינדעט אויף עקספערימענטען].

induc'tive sci'ence (אינ-דאק'-טיוו סאי'-ענס) אן אינדוקטיווע וויסענשאפט, א וויסענשאפט וועלכע איז בעגרינדעט אויף פאקטען פון בעאבאכטונגען.

inductiv'ity *n.* (אינ-דאק-טיוו'-אי-טי) די אינדוקציאנס-פעהיגקייט [עלעקטרישע אדער מאגנעטישע].

inductom'eter *n.* (אינ-דאק-טאמ'-ע-טער) אן אינדוקטאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטרישע אינדוקציאן].

induc'tor *n.* (אינ-דאק'-טאר) איינער וועלכער פיהרט אימעצען אריין אין אמט; אן אינדוקציאנס-אפאראט, א טייל פון אן עלעקטרישען אפאראט וועלכער אינדוצירט [רופט ארויס] אן עלעקטרישען שטראם אין אן אנדער טייל.

induc'toscope *n.* (אינ-דאק'-טא-סקאופ) אן אינדוקטאסקאפ, אן אינסטרומענט צו בעשטימען דאס פארהאנדען זיין פון עלעקטרישער אדער מאגנעטישער אינדוקציאן.

induct'-pipe *n.* (אינ-דאקט'-פאיפ) אן איינלאז-ראהר [א ראהר דורך וועלכען מען לאזט אריין לופט, גאז א. ד. ג.].

induc'tric *a.* (אינ-דאק'-טריק) וואס ווירקט דורך אינדוקציאן [ווי אן עלעקטריזירטער געגענשטאנד].

indue' *v.* (אינ-דיו') בעזארגען; בעקליידען, אנטהאן.

in due course (אין דיו קאורס) אין פערלויף פון צייט, אין דעם משך פון צייט; אין דער אנגעגעבענער ריכטונג.

in due form (אין דיו פארם) אין דער ריכטיגער פארם, ווי עס דארף צו זיין.

indulge' *v.* (אינ-דאלדזש') זיך נאכגעבען, זיך אבגעבען; זיך אריינלאזען; בעגינסטיגען, צערטליך בעהאנדלען; נאכגעבען [אימעצען וואס ער וויל].

Parents very often foolishly **indulge** their children.

indul'gence *n.* (אינ-דאל'-דזשענס) דאס נאכגעבען; דאס אריינלאזען זיך; דאס אבגעבען זיך; א גינסטיגע אדער צערטליכע בעהאנדלונג; דאס נאכגעבען [אימעצען וואס ער פערלאנגט]; א פריינדליכע פערלענגערונג פון א צאהלונגס-טערמין פון א שולד; אינדולגענציע [א זינד-פערגעבונג, אין דער קאטוילישער רעליגיאן].

indul'gent *a.* (אינ-דאל'-דזשענט) שוינענד; זעהר צערטליך אדער מילד; בעגינסטיגענד אדער בעפריעדיגענד אימעצענס פערלאנגען, נאכגעבענד; וואס גיט זיך נאך אין אלץ; וואס גיט זיך איבער.

indulgen'tial *a.* (אינ-דאל-דזשענ'-שעל) וואס איז שייך צו זינד-פערגעבונג [אין דער קאטוילישער רעליגיאן].

indul'gently *adv.* (אינ-דאל'-דזשענט-לי) אויף א זעהר צערטליכען אדער מילדען אופן; בעגינסטיגענדיג אדער בעפריעדיגענדיג אימעצענס פערלאנגען, נאכגעבענד; זיך נאכגעבענדיג אין אלץ; זיך איבערגעבענדיג.

indul'ger *n.* (אינ-דאל'-דזשער) איינער וואס גיט זיך נאך אין אלץ; איינער וואס גיט נאך אימעצענס פערלאנגען.

indult' *n.* (אינ-דאלט') אן ערלויבניס פון פאפסט; א פריווילעגיע געגעבען פון פאפסט; אן אבצאהל וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין שפאניען צום קעניג פאר אריינגעפיהרטע זאכען פון אמעריקא.

indumen'tum *n.* (אינ-דיו-מענ'-טאם) די פעדערען-בעדעקונג פון פויגלען; א האריגע בעדעקונג פון פלאנצען.

indur'able *a.* (אינ-דיור'-עבל) ניט דויערהאפט, וואס האלט ניט לאנג.

in'durate *v.* (אינ'-דיו-רייט) הארט ווערען; הארט מאכען; פערהארטעווען.

indura'tion *n.* (אינ-דיו-ריי'-שאן) די הארט-ווערונג; די הארט-מאכונג; דאס פערהארטעווען; א פערהארטעוועטער טייל; א פערהארטונג; הארטקייט; געפיהללאזיגקייט.

in'durative *a.* (אינ'-דיו-ריי-טיוו) וואס פערהארטעוועט; פערהארטעווענדיג.

indu'sial *a.* (אינ-דיו'-זשי-על) וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע הייטלעך פון אינזעקטען-לארוועז.

indu'sial lime'stone (אינ-דיו'-זשי-על לאימ'-סטאון) א געוויסער וואסער-קאלכשטיין פון אן אלטער געאלאגישער פעריאדע, וועגען וועלכען מען נעהמט אן, אז ער בעשטעהט פון די פערשטיינערטע הייטלעך פון אינזעקטען-לארוועז.

indu'sium *n.* (אינ-דיו'-זשי-אם) אין באטאניק — דאס אויבערשטע הייטעל, מיט וועלכען עס זיינען בעצויגען די זאמען פון פארנקרויט אדער פאפאראטניק; דאס האריגע דעקעל, וואס בעדעקט די נארבע אדער די אויבערשטע עפנונג פון א בלום; דאס שיידעל, אין וועלכען עס האלט זיך די לארווע פון אן אינזעקט; אין אנאטאמיע — דאס הייטעל, אין וועלכען עס האלט זיך דער עמבריאן אדער וולד.

indus'trial *a. and n.* (אינ-דאס'-טרי-על) אינדוסטריעל; וואס איז שייך צו אינדוסטריע אדער געווערב; א האנד-ארבייטער.

indus'trialism *n.* (אינ-דאס'-טרי-על-איזם) אינדוסטריאליזם, א שטארקע איבערגעגעבענהייט צו די אינטערעסען פון אינדוסטריע און האנדעל; אינדוסטריעלע טהעטיגקייט; פראדוקטיווע ארבייט, מלאכות; דער פרינציפ, אז די ארבייטער דארפען זיין ארגאניזירט אין יוניאנס [געווערקשאפטען] ניט לויט די איינצעלנע פאכען פון דער אינדוסטריע, אין וועלכער זיי זיינען בעשעפטיגט, נאר אין איין ארגאניזאציאן פון דער גאנצער אינדוסטריע.

indus'trialist *n.* (אינ-דאס'-טרי-על-איסט) אינדוסטריאליסט, איינער וואס איז שטארק איבערגעגעבען צו די אינטערעסען פון אינדוסטריע און האנדעל; אן אנהענגער פון דעם אינדוסטריעלען ארגאניזאציאנס-פרינציפ. ז. *industrialism*

indus'trialize *v.* (אינ-דאס'-טרי-על-איז) דורכדרינגען אדער זיין דורכגעדרונגען מיט'ן גייסט פון אינדוסטריאליזם. ז. *industrialism*

indus'trially *adv.* (אינ-דאס'-טרי-על-אי) לויט דער אינטערעסע פון דער אינדוסטריע.

indus'trial school (אינ-דאס'-טרי-על סקוהל) א שוהל וואו מען לערענט פערשיעדענע צווייגען פון אינדוסטריע; א שוהל וואו מען לערענט ארימע אדער צולאזענע קינדער פערשיעדענע מלאכות.

Indus'trial Wor'kers of the World (אינ-דאס'-טרי-על הוואר'-קערז אוו טהי הווארלד) אן אמעריקאנישע רעוואלוציאנערע ארבייטער-ארגאניזאציאן, וואס איינער פון איהרע הויפט פרינציפען איז דער אינדוסטריאליזם. ז. *industrialism*

indus'trious *a.* (אינ-דאס'-טרי-אס) ארבייטזאם; פלייסיג.

indus'triously *adv.* (אינ-דאס'-טרי-אס-לי) אויף אַ ארבייטזאמער, פלייסיגער ארט.

indus'triousness *n.* (אינ-דאס'-טרי-אס נעס) ארבייטזאמקייט, פלייסיגקייט.

in'dustry *n.* (אינ'-דאס-טרי) ארבייט־זאמקייט; פלייס; אינדוסטריע, בעטריב־זאמקייט.

indu'viæ *n.* (אינ-דיו'-ווי-איע) אין באַ־טאניק — די פערוועלקטע בלעטער, וואס בלייבען אויף'ן שטאם פון געוויסע פלאנ־צען און פאלען ניט אראב.

indwell' *v.* (אינ-דהוועל') וואהנען אדער געפינען זיך שטענדיג אינווייניג; זיין שטענדיג אין גייסט, אין דער מענש־ליכער נשמה [ווי אַ געוויסע אידעע אדער געפיהל].

in'dweller *n.* (אינ'-דהוועל-ער) אַ בע־וואהנער, איינער וואס וואהנט אין אַ גע־וויסען פלאץ.

in'dwelling *a. and n.* (אינ'-דהוועל-אינג) וואס געפינט זיך אינווייניג, אין גייסט אדער אין דער מענשליכער נשמה; הערצליך; אַן אינערליך, הערצליך געפיהל אדער אידעע.

inearth' *v.* (אינ-אוירטה') בעערדיגען.

ine'briacy *n.* (אינ-אי'-ברי-ע-סי) דאס שכור'ען; דאס זיין צוגעוועהנט צו שכרות.

ine'briant *a. and n.* (אינ-אי'-ברי-ענט) וואס בערוישט אדער מאכט שכור; עפעס וואס שכור'ט אַן.

ine'briate *v.* (אינ-אי'-ברי-אייט) בע־רוישען, שכור מאכען; זיך אנ'שכור'ען, זיך בערוישען, זיין פער'שכור'ט [ווי מיט אַ געוויסער אידעע אדער געפיהל]; בע־רוישט, פער'שכור'ט; אַ שכור, אַ פיאניצע.

inebria'tion *n.* (אינ-אי-ברי-איי'-שאן) בעטרונקענהייט, שכרות; דאס זיין בע־רוישט אדער פער'שכור'ט מיט אַ געוויס־סער אידעע אדער געפיהל.

inebri'ety *n.* (אינ-אי-בראי'-ע-טי) ז. *inebriation*.

ine'brious *a.* (אינ-אי'-ברי-אס) בע־טרונקען, אנגע'שכור'ט.

inedibil'ity *n.* (אינ-עד-אי-ביל'-אי-טי) דאס זיין אונעסבאר, דאס ניט קענען געברויכט ווערען צום עסען.

ined'ible *a.* (אינ-עד'-איבל) אונעסבאר, וואס מען קען ניט עסען.

ined'ita *n.* (אינ-עד'-אי-טא) ניט גע־דרוקטע שריפטען; אַ ווערק וואס איז אנ־געשריבען אבער ניט געדרוקט.

ined'ited *a.* (אינ-עד'-אי-טעד) אונגע־דרוקט, ניט ארויסגעגעבען.

ined'ucable *a.* (אינ-עד'-יו-קעבל) אונ־ערציִיגען, אונגעלערענט.

ineffabil'ity *n.* (אינ-עפ-ע-ביל'-אי-טי) אונאויסשפרעכליכקייט.

inef'fable *a.* (אינ-עפ'-עבל) אונאויס־שפרעכליך, וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען אין ווערטער.

inef'fableness *n.* (אינ-עפ'-עבל-נעס) אונאויסשפרעכליכקייט.

inef'fably *adv.* (אינ-עפ'-ע-בלי) אויף אַן אופן וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען.

ineffa'ceable *a.* (אינ-ע-פיי'-סעבל) וואס קען ניט אויסגעמעקט ווערען.

ineffa'ceably *adv.* (אינ-ע-פיי'-סע-בלי) אויף אַן אופן וואס קען ניט אויס־געמעקט ווערען.

ineffec'tive *a.* (אינ-ע-פעק'-טיוו) אונ־ווירקזאם, קראפטלאז, אונטהעטיג.

ineffec'tively *adv.* (אינ-ע-פעק'-טיוו-לי) אויף אַ שוואכען, אונווירקזאמען שטייגער.

ineffec'tual *a.* (אינ-ע-פעק'-טשו-על) וואס מאכט ניט קיין עפעקט אדער וויר־קונג.

ineffec'tually *adv.* (אינ-ע-פעק'-טשו-על-אי) אויף אַן אופן וואס מאכט ניט קיין עפעקט אדער ווירקונג.

ineffec'tualness *n.* (אינ-ע-פעק'-טשו-על-נעס) אונווירקזאמקייט, דאס ניט מא־כען קיין עפעקט.

inefferves'cence *n.* (אינ-עפ-ער-וועס'-ענס) דאס ניט אויפזידען, אויפברויזען, שוימען אדער געהרען.

inefferves'cent *a.* (אינ-עפ-ער-וועס'-ענט) וואס קען ניט אויפזידען, אויפברוי־זען אדער געהרען.

ineffervescibil'ity *n.* (אינ-עפ-ער-וועס-אי-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען אויפזידען אדער געהרען [ווי ביער אדער וויין ביים זייערען].

inefferves'cible *a.* (אינ-עפ-ער-וועס'-איבל) וואס קען ניט זידען, ברויזען אדער שוימען; וואס קען ניט געהרען [ווי ביער אדער וויין ביים זייערען]; וואס קען ניט מאכען זידען, ברויזען, שוימען אדער געה־רען.

inefficacious *a.* (אינ-עפ-אי-קיי'-שאס) וואס מאכט ניט קיין ווירקונג; וואס רופט ניט ארוים קיין רעזולטאט.

ineffica'ciously *adv.* (אינ-עפ-אי-קיי'-שאס-לי) אונווירקזאם; אונקרעפטיג, שוואך.

ineffica'ciousness *n.* (אינ-עפ-אי-קיי'-שאס-נעס) די אונווירקזאמקייט; דאס ניט פיהרען צו קיין רעזולטאט.

inef'ficacy *n.* (אינ-עפ'-אי-קע-סי) ז. *ineffectualness*.

ineffi'ciency *n.* (אינ-ע-פיש'-ענ-סי) אונפעהיגקייט; אונווירקזאמקייט, קראפט־לאזיגקייט; אונטהעטיגקייט.

ineffi'cient *a.* (אינ-ע-פיש'-ענט) אונ־פעהיג; ניט קאמפעטענט; אונווירקזאם, אונטהעטיג.

ineffi'ciently *adv.* (אינ-ע-פיש'-ענט-לי) אָהן ווירקונג, אָהן ערפאלג.

inefful'gent *a.* (אינ-ע-פאל'-דזשענט) וואס שיינט ניט; וואס בלישטשעט ניט.

in ei'ther case (אין אי'-טהער קייס) אין ביידע פעלע, אין יעדען פון ביידע פעלע.

inelab'orate *a.* (אינ-אי-לעב'-א-רייט) וואס איז ניט אויסגעארבייט.

inelas'tic *a.* (אינ-אי-לעס'-טיק) ניט עלאסטיש, ניט בויגזאם, ניט נאכגיעביג; וואס לאזט זיך ניט אונטערגעבען.

inel'egance *n.* (אינ-על'-אי-גענס) אונ־עלעגאנטקייט, דאס זיין ניט עלעגאנט; אונציערליכקייט.

inel'egancy *n.* (אינ-על'-אי-גענ-סי) ז. *inelegance*.

inel'egant *a.* (אינ-על'-אי-גענט) ניט עלעגאנט, ניט ציערליך.

inel'egantly *adv.* (אינ-על'-אי-גענט-לי) אויף אַ ניט עלעגאנטען אדער אונ־ציערליכען אופן.

ineligibil'ity *n.* (אינ-על-אי-דזשי-ביל'-אי-טי). אונוועהלבארקייט, דאס ניט האבען די נויטיגע פעהיגקייטען און איי־גענשאפטען צו זיין ערוועהלט.

inel'igible *a.* (אינ-על'-אי-דזשיבל) אונ־וועהלבאר, וואס האט ניט די אייגענשאפ־טען צו זיין אַן אויסערוועהלטער.
An immigrant is **ineligible** to the presidency of the United States.

inel'igibly *adv.* (אינ-על'-אי-דזשי-בלי) אויף אַן אופן וואס מאכט איינעם ניט ווערטה צו זיין ערוועהלט אדער אויס־ערוועהלט.

inelim'inable *a.* (אינ-אי-לים'-אי-נעבל) וואס מען קען ניט אויסשטרייכען אדער בעזייטיגען.

inel'oquent *a.* (אינ-על'-א-קוועגט) ניט רעדנעריש; וואס האט ניט קיין רעד־נער־קראפט.

ineluc'table *a.* (אינ-אי-לאק'-טעבל) וועלכען מען קען ניט בייקומען; פון וועל־כען מען קען זיך ניט ארויסדרעהען.

inelu'dible *a.* (אינ-אי-ליו'-דיבל) וואס מען קען ניט אויסווייכען; פון וועלכען מען קען ניט אנטרינען.

inept' *a.* (אינ-עפט') אונזיניג; נוצלאז; אונפאסענד, אונגעהעריג.

inep'titude *n.* (אינ-עפ'-טי-טיוד) אונ־פאסיגקייט, אונגעהעריגקייט; אונזיניג־קייט.

inept'ly *adv.* (אינ-עפט'-לי) אויף אַן אונפאסיגען אדער אונזיניגען שטייגער.

inept'ness *n.* (אינ-עפט'-נעס) ז. *ineptitude*.

inequal'ity *n.* (אינ-אי-קוואל'-אי-טי) אונגלייכהייט; אונגערעכטיגקייט; פאר־טייליקייט.

inequa'tion *n.* (אינ-אי-קוויי'-שאן) אין מאטעמאטיק — אַן אונגלייכהייט.

inequidis'tant *a.* (אינ-אי-קווי-דיס'-טענט) וואס איז ניט גלייך דערווייטערט.

inequilat'eral *a.* (אינ-אי-קווי-לעט'-ע-רעל) וואס האט ניט קיין גלייכע זייטען.

ineq'uitable *a.* (אינ-עק'-ווי-טעבל) אונגערעכט, ניט גראד, ניט רעכט.

ineq'uitably *adv.* (אינ-עק'-ווי-טע-בלי) אויף אַן אונגערעכטער אדער אונ־גראדער ארט.

ineq'uity *n.* (אינ-עק'-ווי-טי) אונגע־רעכט, דאס זיין ניט על פי יושר.

ine'quivalve *a.* (אינ-אי'-קווי-וועלוו) וואס האט ניט קיין גלייכע דעקלעך אדער קלאפעס [וועגען געוויסע מינים מושלען].

inequival'vular *a.* (אינ-אי-קווי-וועל'-וויו-לאר) ז. *inequivalve*.

inerad'icable *a.* (אינ-אי-רעד'-אי-קעבל) וואס קען ניט אויסגעווארצעלט ווערען.

inerad'icably *adv.* (אינ-אי-רעד'-אי-קע-בלי) ניט קענענדיג אויסגעווארצעלט ווערען.

inerget'ic *a.* (אינ-ער-דזשעט'-איק) וואס האט ניט קיין ענערגיע, וואס איז אונקרעפטיג, אונווירקזאם, אונטהעטיג.

inerm' *a.* (אינ-אוירם') אין באטא־ניק — וואס איז ניט בעוואפענט [אָהן שטאכלען].

iner'mous *a.* (אינ-אויר'-מאס) ז. *inerm*.

iner'rable *a.* (אינ-ער'-עבל) וואס מאכט ניט קיין טעות; וואס בלאנדזשעט ניט.

iner'rancy *n.* (אינ-ער'-ענ-סי) דאס זיין פריי פון פעהלערען.

iner'rant *a.* (אינ-ער'-ענט) אָהן פעה־לערען, אָהן אַ טעות.

inerrat'ic *a.* (אינ-ע-רעט'-איק) וואס בלאנדזשעט ניט; וואס געפינט זיך אויף איין ארט.

inert' *a.* (אינ-אוירט') ניט אינערטיש,

אקטיוו, וואס האט ניט קיין לעבען; וואס האט ניט קיין אינערליכע בעוועגונגסקראפט; אונטהעטיג, פויל, שלעפעריג, אונבעוועגליך.

iner'tia *n.* (אין-אויר'-שיא) אין פיזיק — אינערציע, די אייגענשאפט פון שטאף, וועלכע דריקט זיך אויס אין זיין שטרעבונג צו פערבלייבען אלע מאל אין דעמזעלביגען צושטאנד, אין וועלכען ער געפינט זיך אין דעם אדער יענעם מאמענט [ווען דער שטאף געפינט זיך אין מאמענט פון בעוועגונג, שטרעבט ער צו בעוועגען זיך אהן אן אויפהער אין דער אנגעגעבענער ריכטונג; פערקעהרט, ווען ער געפינט זיך אין מאמענט פון רוה, שטרעבט ער צו פערבלייבען אלע מאל אין דיעזער לאגע]; אונטעטיגקייט, דאס זיין ניט אקטיוו.

iner'tial *a.* (אין-אויר'-שיעל) אינערטיש, וואס איז שייך צו אינערציע. ז. *inertia*.

inert'ly *adv.* (אין-אוירט'-לי) אויף אן אונטהעטיגער ארט; אינערטיש.

inert'ness *n.* (אין-אוירט'-נעס) דאס זיין אינערטיש; דאס ניט האבען קיין אקטיוויטעט; פוילקייט, אונטהעטיגקייט.

iner'udite *a.* (אין-ער'-או-דאיט) וואס איז ניט געלעהרט; וואס האט ניט קיין ערודיציאן אדער בקיאות.

inesca'pable *a.* (אין-עס-קיי'-פעבל) וואס איז אונפערמיידליך.

inescutche'on *n.* (אין-עס-קאטש'-אן) א קליינער שילד אין מיטען פון א גרויסער.

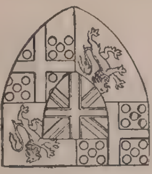

Inescutcheon

inessen'tial *a.* (אין-ע-סענ'-שעל) אונוועזענטליך; וואס איז ניט דער עצם, וואס איז ניט דער עיקר.

ines'timable *a.* (אין-עס'-טי-מעבל) וואס מען קען ניט אבשאצען; אונשעצבאר, אונבערעכענבאר.

ines'timably *adv.* (אין-עס'-טי-מע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אבגעשאצט ווערען.

ineva'sible *a.* (אין-אי-וויי'-זיבל) וואס איז אונפערמיידליך.

in eve'ry respect' (אין עוו'-רי ריספעקט') אין אלע בעציהונגען, אין יעדער הינזיכט.

inev'ident *a.* (אין-עוו'-אי-דענט) וואס איז ניט אויגענשיינליך; ניט דייטליך; דונקעל.

inevitabil'ity *n.* (אין-עוו-אי-טע-ביל'-אי-טי) אונפערמיידליכקייט; דאס ניט קענען פערמיידען ווערען.

inev'itable *a.* (אין-עוו'-אי-טעבל) אונפערמיידליך.

inev'itableness *n.* (אין-עוו'-אי-טעבל-נעס) ז. *inevitability*

inev'itably *adv.* (אין-עוו'-אי-טע-בלי) אויף אן אונפערמיידליכען אופן.

inexact' *a.* (אין-עג-זעקט') אונפינקטליך, אונגענוי, אונריכטיג.

inexact'ly *adv.* (אין-עג-זעקט'-לי) אויף אן אונפינקטליכען אדער אונגענויעם שטייגער.

inexact'ness *n.* (אין-עג-זעקט'-נעס) אונפינקטליכקייט, אונריכטיגקייט.

inexcitabil'ity *n.* (אין-עק-סאי-טע-ביל'-אי-טי) אונעררעגבארקייט, דאס ניט קענען אויפגערעגט ווערען.

inexci'table *a.* (אין-עק-סאי'-טעבל) אונעררעגבאר, וואס קען ניט אויפגערעגט ווערען.

inexcu'sable *a.* (אין-עקס-קיו'-זעבל) וואס מען קען ניט ענטשולדיגען אדער פערצייהען.

inexcu'sableness *n.* (אין-עקס-קיו'-זעבל-נעס) אונפערצייהליכקייט; דאס ניט קענען ענטשולדיגט ווערען.

inexcu'sably *adv.* (אין-עקס-קיו'-זע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט ענטשולדיגט ווערען.

inexecu'table *a.* (אין-עק-סי-קיו'-טעבל) וואס קען ניט ערפילט ווערען; אונדורכפיהרבאר.

inexecu'tion *n.* (אין-עק-סי-קיו'-שאן) די ניט-ערפילונג; דאס ניט דורכפיהרען.

inexer'tion *n.* (אין-עג-זויר'-שאן) אונטהעטיגקייט.

inexha'lable *a.* (אין-עקס-היי'-לעבל) וואס קען ניט פערדאמפפט אדער אויסגעדונסטעט ווערען; וואס מען קען ניט פערוואנדלען אין דאמפף [פארע]; וואס קען ניט אויסגעוועפט ווערען.

inexhaustibil'ity *n.* (אין-עג-זאהס-טי-ביל'-אי-טי) דאס זיין אונערשעפליך; דאס ניט קענען זיך אויסנעהמען.

inexhaus'tible *a.* (אין-עג-זאהס'-טיבל) אונערשעפפליך; וואס קען זיך ניט אויסנעהמען.

inexhaus'tibleness *n.* (אין-עג-זאהס'-טיבל-נעס) ז. *inexhaustibility*.

inexhaus'tibly *adv.* (אין-עג-זאהס'-טי-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אויסגעשעפט ווערען.

inexhaus'tive *a.* (אין-עג-זאהס'-טיוו) ז. *inexhaustible*.

inexis'tence *n.* (אין-עג-זיס'-טענס) דאס ניט עקזיסטירען.

inexis'tent *a.* (אין-עג-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט ניט.

inexorabil'ity *n.* (אין-עק-סא-רע-ביל'-אי-טי) אונערביטליכקייט, דאס ניט געריהרט ווערען דורך איינעמס בקשה.

inex'orable *a.* (אין-עק'-סא-רעבל) אונערביטליך, וואס ווערט ניט געריהרט פון א בקשה.

inex'orableness *n.* (אין-עק'-סא-רעבל-נעס) ז. *inexorability*

inex'orably *adv.* (אין-עק'-סא-רע-בלי) זייענדיג אונערביטליך; זייענדיג אונגעריהרט פון א בקשה.

inexpe'diency *n.* (אין-עקס-פי'-די-ען-סי) דאס זיין ניט ראטהזאם; דאס זיין ניט צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען; אונפאסיגקייט; צוועקלאזיגקייט.

inexpe'dient *a.* (אין-עקס-פי'-די-ענט) ניט אין צייט, אונפאסענד; אונראטהזאם; ניט צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

It is often **inexpedient** to assert one's rights.

inexpe'diently *adv.* (אין-עקס-פי'-די-ענט-לי) אויף אן אונראטהזאמען אופן; ניט צוגעפאסטערהייד; ניט אין דער פאסיגער צייט אדער ניט אין פאסיגען ארט.

inexpen'sive *a.* (אין-עקס-פענ'-סיוו) ניט אויסברענגעריש, ניט טהייער.

inexpe'rience *n.* (אין-עקס-פי'-רי-ענס) אונערפאהרענהייט.

inexpe'rienced *a.* (אין-עקס-פי'-רי-ענסט) אונערפאהרען.

inexpert' *a.* (אין-עקס פוירט') וואס איז ניט קיין עקספערט; ניט אויטאריטעט, ניט ערפאהרען.

inexpert'ness *n.* (אין-עקס-פוירט'-נעס) די ניט-ערפאהרענהייט, ניט-געניטקייט; דאס זיין ניט קיין עקספערט אדער אויטאריטעט אין א געוויסער זאך.

inex'piable *a.* (אין-עקס'-פי-עבל) וואס קען ניט פערגעבען ווערען, וואס קען ניט פערצייהט ווערען; וואס קען ניט שלום ווערען.

inex'piableness *n.* (אין-עקס'-פי-עבל-נעס) דאס ניט קענען פערגעבען ווערען; דאס ניט קענען שלום ווערען.

inex'piably *adv.* (אין-עקס'-פי-ע-בלי) אויף אן אונפערגעבליכען אדער אונפערצייהליכען אופן.

inexplai'nable *a.* (אין-עקס-פליי'-נעבל) אונערקלערליך, אונערקלערבאר, וואס מען קען ניט ערקלערען.

inexplicabil'ity *n.* (אין-עקס-פלי-קע-ביל'-אי-טי) אונערקלערבארקייט; עפעס וואס מען קען ניט ערקלערען.

inex'plicable *a.* (אין-עקס'-פלי-קעבל) אונערקלערליך, אונערקלערבאר.

inex'plicableness *n.* (אין-עקס'-פלי-קעבל-נעס) דאס זיין אונערקלערבאר.

inex'plicables *n.* (אין-עקס'-פלי-קעבלז) הויזען, פלודערען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

inex'plicably *adv.* (אין-עקס'-פלי-קע-בלי) אויף אן אונערקלערבארען אופן; אונערקלערליך.

inexplic'it *a.* (אין-עקס-פליס'-איט) אונערקלערט; ניט דייטליך, ניט אויסדריקליך ערקלערט.

inexplor'able *a.* (אין-עקס-פלאור'-עבל) וואס קען ניט אויסגעפארשט ווערען, וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

inexplo'sive *a.* (אין-עקס-פלאו'-סיוו) וואס קען ניט עקספלאדירען.

inexpress'ible *a.* (אין-עקס-פרעס'-איבל) וואס מען קען ניט אויסדריקען מיט ווערטער; אונאויסשפרעכליך; אונבעשרייבליך.

inexpress'ibles *n.* (אין-עקס-פרעס'-איבלז) הויזען, פלודערען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

inexpress'ibly *adv.* (אין-עקס-פרעס'-אי-בלי) ניט אויסצודריקען מיט ווערטער; אויף אן אונאויסשפרעכליכען אדער אונבעשרייבליכען אופן.

inexpres'sive *a.* (אין-עקס-פרעס'-איוו) אהן אויסדרוק; אויסדרוקסלאז.

inexpres'siveness *n.* (אין-עקס-פרעס'-איוו-נעס) אויסדרוקסלאזיגקייט.

inexpugnabil'ity *n.* (אין-עקס-פאג-נע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען בייגעקומען, בעצוואונגען אדער איינגענומען ווערען.

inexpug'nable *a.* (אין-עקס-פאג'-נעבל) וואס מען קען ניט בייקומען, בעצווינגען אדער איינגעהמען.

inexpug'nably *adv.* (אין-עקס-פאג'-נע-בלי) אויף אן אופן וואס איז ניט בייצוקומען; ניט איינצונעהמבאר, ניט בעצווינגבאר; ניט צו איבערווינדען.

inexpun'gible *a.* (אין-עקס-פאנ'-דזשיבל) וואס קען ניט אבגעמעקט אדער אויסגעמעקט ווערען.

inexten'ded *a.* (אין עקס-טענ'-דעד) ניט אויסגעצויגען; ניט אויסגעברייטעט.

inextensibil′ity *n.* (אינ-עקס-טענ-סי-ביל′-אי-טי) דאס ניט קענען אויסגעצויגען אדער אויסגעברייטעט ווערען.

inexten′sible *a.* (אינ-עקס-טענ′-סיבל) וואס קען ניט ווערען אויסגעברייטעט אדער אויסגעצויגען.

inexten′sion *n.* (אינ-עקס-טענ′-שאן) מאנגעל אין אויסציהונג אדער אויסברייטונג.

in exten′so (אין עקס-טענ′-סאו) אין דער פולער לענג אדער אין דער פולער גרויס; אהן פערקירצונגען.

In my next letter I shall tell you **in extenso** of the occurrences.

inexter′minable *a.* (אינ-עקס-טויר′-מי-נעבל) וואס איז ניט אויסצוראטען אדער צו פערטיליגען.

inextinct′ *a.* (אינ-עקס-טינקט′) ניט אויסגעלאשען; ניט פערטיליגט.

inextin′guishable *a.* (אינ-עקס-טינ′-גהוויש-עבל) אונאויסלעשליך; אונלעשבאר, וואס מען קען ניט פערלעשען; וואס קען ניט פערניכטעט אדער אונגילטיג געמאכט ווערען.

inextin′guishably *adv.* (אינ-עקס-טינ′-גהוויש-ע-בלי) אויף אן אונלעשבארען אופן; ניט קענענדיג אויסגעלאשען אדער פערניכטעט ווערען.

in extre′mis (אין עקס-טרי′-מיס) אין דער העכסטער געפאהר; אין אויסהויכען די נשמה, אין דער לעצטער גסיסה.

inex′tricable *a.* (אינ-עקס′-טרי-קעבל) וואס מען קען ניט אויספלאנטערען.

On the witness stand he got himself into an **inextricable** tangle by attempting to conceal the truth.

inex′tricableness *n.* (אינ-עקס′-טרי-קעבל-נעס) די אונמעגליכקייט אויסצופלאנטערען.

inex′tricably *adv.* (אינ-עקס′-טרי-קע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען ניט אויספלאנטערען.

in′fair *n.* (אינ′-פעהר) ז. *infare*.

in′fall *n.* (אינ′-פאהל) א צונויפפאלונג, א צונויפגיסונג, א צונויפשטראמונג; דאס ארט וואו דאס וואסער גיסט זיך אריין אין א רעזערוואואר אדער א באסיין.

infal′libilism *n.* (אינ-פעל′-אי-בי-ליזם) דער פרינציפ פון דער קאטוילישער קירך, אז דער פאפסט איז אונפעהלבאר [ד. ה. ער קען קיין טעות ניט מאכען אין רעליגיאנס=אנגעלעגענהייטען].

infal′libilist *n.* (אינ-פעל′-אי-בי-ליסט) איינער וואס האלט פון דער דאגמא פון דער קאטוילישער קירך, אז דער פאפסט איז אונפעהלבאר [קען קיין טעות ניט מאכען אין רעליגיאנס=אנגעלעגענהייטען].

infallibil′ity *n.* (אינ-פעל-אי-ביל′-אי-טי) אונפעהלבארקייט, דאס ניט קענען מאכען קיין טעות; די בעהויפטונג, אז די קירך אלס גאנצע קען קיין פעהלער ניט מאכען; די דאגמא פון דער קאטוילישער קירך, אז דער פאפסט קען קיין טעות ניט מאכען [אין רעליגיאנס=אנגעלעגענהייטען]; א פאלשטענדיגע זיכערהייט אין ערפאלג; אונמעגליכקייט פון א דורכפאל.

infal′lible *a.* (אינ-פעל′-איבל) אונפעהלבאר, וואס קען ניט מאכען קיין פעהלער; פאלשטענדיג זיכער; אונמעגליך צו האבען א דורכפאל; וואס מען קען זיך דארויף פאלשטענדיג פערלאזען.

infal′libleness *n.* (אינ-פעל′-איבל-נעס) ז. *infallibility*.

infal′libly *adv.* (אינ-פעל′-אי-בלי) אהן א דורכפאל אדער פעהלער; מיט זיכערהייט, מיט געוויסהייט.

I have found his judgment **infallibly** correct.

infam′atory *a.* (אינ-פעמ′-ע-טא-רי) פערלוימדעריש; שענדליך, נידערטרעכטיג.

infamed′ *a.* (אינ-פיימד′) בעשימפפט, געמאכט צו שאנדע.

in′famous *a.* (אינ′-פיי-מאס) שענדליך; פערעכטליך; נידערטרעכטיג; אבשייליך.

in′famously *adv.* (אינ′-פיי-מאס-לי) אויף א שענדליכען, פערעכטליכען אדער אבשייליכען אופן.

in′famousness *n.* (אינ′-פיי-מאס-נעס) עהרלאזיגקייט; שאנדע; נידערטרעכטיגקייט.

in′famy *n.* (אינ′-פיי-מי) עהרלאזיגקייט; שאנדע; נידערטרעכטיגקייט; א סקאנדאלעזע רעפוטאציע.

in′fancy *n.* (אינ′-פענ-סי) קינדהייט; אונמינדיגקייט; מינדער=יעהריגקייט; די אנפאנגס=יאהרען; אן אנפאנג אדער א גאנץ פריהע פעריאדע אין דער געשיכטע.

in′fant *n. and a.* (אינ′-פענט) א קינד; א זויגלינג; אן אונמינדיגער אדער מינדער=יעהריגער; יוגענדליך; קינדיש, וואס איז נאך אין א קינדישען צושטאנד; וואס איז אין אן אנפאנגס=צושטאנד.

infan′ta *n.* (אינ-פענ′-טא) א שפאנישע אדער פארטוגעזישע פרינצעסין.

infan′te *n.* (אינ-פענ′-טע) א שפאנישער אדער פארטוגעזישער פרינץ.

in′fanthood *n.* (אינ′-פענט-הוד) די ערשטע קינדהייט; די קינדער=יאהרען.

infan′ticidal *a.* (אינ-פענ′-טי-סאי-דעל) קינדער=מערדעריש, וואס איז שייך צו קינדער=מארד אדער צו א קינדער=מערדער.

infan′ticide *n.* (אינ-פענ′-טי-סאיד) קינדער=מארד; א קינדער=מערדער.

in′fantile *a.* (אינ′-פענ-טיל) קינדיש; יוגענדליך; ווי א קינד.

in′fantine *a.* (אינ′-פענ-טין) ז. *infantile*.

in′fantry *n.* (אינ′-פענ-טרי) אינפאנטעריע, פוס=סאלדאטען; קינדערשאפט, א קינדער=כאליאסטרע [אלס א הומאריסטישער אויסדרוק].

in′fantryman *n.* (אינ′-פענ-טרי-מען) אן אינפאנטעריע=סאלדאט, א פוס=סאלדאט.

in′fant-school *n.* (אינ′-פענט-סקוהל) א קליין=קינדער=שוהל.

infarct′ *n.* (אינ-פארקט′) אין מעדיצין — דאס וואס פערשטאפט.

infarc′ted *a.* (אינ-פארק′-טעד) פערשטאפט.

infarc′tion *n.* (אינ-פארק′-שאן) פערשטאפונג.

infare′ *v.* (אינ-פעהר′) אריינגעהן, אריינקומען.

in′fare *n.* (אינ′-פעהר) א חנוכת=הבית יום=טוב; אן אונטערהאלטונג אדער א קערמישעל וואס א יונג פאר פאלק מאכט ביים אריינציהען אין אן אייגענער וואהנונג.

infat′uate *v. and a.* (אינ-פעט′-יו-אייט) פערדרעהען דעם קאפ, אראבפיהרען פון שכל; פערבלענדען; פערדרעהט דעם קאפ, פערלארען דעם שכל; פערבלענדעט; פערקאכט.

infat′uated *a.* (אינ-פעט′-יו-איי-טעד) פערדרעהט דעם קאפ, פערלארען דעם שכל; פערבלענדעט; פערקאכט.

infatua′tion *n.* (אינ-פעט-יו-איי′-שאן) 1. דאס פערדרעהען דעם קאפ, דאס אראבפיהרען פון שכל; 2. פערבלענדונג; דאס זיין פערקאכט.

1. His **infatuation** for the young lady was the cause of his downfall.

in fa′vor of (אין פיי′-ווער אוו) צו גונסטען; פאר.

The cause was decided **in favor of** the employee.

infeasibil′ity *n.* (אינ-פיע-זי-ביל′-אי-טי) דאס ניט קענען געטהאן ווערען; אונמעגליכקייט אויסצופיהרען אדער צו טהאן.

infea′sible *a.* (אינ-פיע′-זיבל) וואס קען ניט געטהאן ווערען; וואס איז אונמעגליך אויסצופיהרען.

infea′sibleness *n.* (אינ-פיע′-זיבל-נעס) ז. *infeasibility*.

infect′ *v.* (אינ-פעקט′) אנשטעקען; פערגיפטען; פערדארבען, פערפעסטען; בעפלעקען; מאכען שטראפבאר; ערקלערען אלס אונגעזעצליך, ערלויבען עפעס זאל פערכאפט אדער קאנפיסקירט ווערען.

infec′tant *a.* (אינ-פעק′-טענט) עטוואס וואס שטעקט אן.

infec′tedness *n.* (אינ-פעק′-טעד-נעס) אנגעשטעקטקייט.

infec′ter *n.* (אינ-פעק′-טער) איינער אדער עפעס וואס שטעקט אן.

infec′tion *n.* (אינ-פעק′-שאן) אנשטעקונג; פערפעסטונג, פערגיפטונג, פערדארבונג; דאס מאכען עטוואס אונגעזעצליך אדער שטראפבאר; אן ערלויבניס עטוואס צו קאנפיסקירען; עטוואס וואס שטעקט אן מיט עפעס.

infec′tionist *n.* (אינ-פעק′-שאנ-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז קראנקהייטען קומען פון אנשטעקונג.

infec′tious *a.* (אינ-פעק′-שאס) אנשטעקענד; פערפעסטענד, פערגיפטענד, פערדארבענד; וואס איז ערקלערט אלס אונגעזעצליך אדער שטראפבאר; וואס קען קאנפיסקירט ווערען.

infec′tiously *adv.* (אינ-פעק′-שאס-לי) אויף אן אנשטעקענדען, פערדארבענדען אדער פערפעסטענדען שטייגער.

infec′tiousness *n.* (אינ-פעק′-שאס-נעס) אנשטעקעדיגקייט; פערפעסטיגונג, פערדארבליכקייט.

infec′tive *a.* (אינ-פעק′-טיוו) אנשטעקענד.

infec′tively *adv.* (אינ-פעק′-טיוו-לי) דורך אנשטעקונג; אויף אן אנשטעקענדען אופן.

infec′tiveness *n.* (אינ-פעק′-טיוו-נעס) אנשטעקיגקייט.

infectiv′ity *n.* (אינ-פעק-טיוו′-אי-טי) אנשטעקיגקייט.

infecund′ *a.* (אינ-פי-קאנד′) אונפרוכטבאר.

infecun′dity *n.* (אינ-פי-קאנ′-די-טי) אונפרוכטבארקייט.

infelic′itous *a.* (אינ-פי-ליס′-אי-טאס) אונגליקליך; אונגעלונגען, אונגינסטיג, אונפאסיג, אונגעשיקט, וואס איז ניט אם פלאץ.

infelic′ity *n.* (אינ-פי-ליס′-אי-טי) אונגליקליכקייט, אונגליק, עלענד; אונפאסיגקייט, אונשיקליכקייט, אונגינסטיגקייט; אן אונגעלונגענער, אונפאסיגער אויסדרוק.

infelo′nious *a.* (אינ-פע-לאו′-ני-אס) ניט פערברעכעריש, וואס קען ניט בעשטראפט ווערען געזעצליך. ז. *felony*.

in′felt *a.* (אינ′-פעלט) וואס ווערט געפיהלט אינערליך; שטארק געפיהלט.

infer′ *v.* (אינ-פויר′) ארויספיהרען, ארויס=

ברײנגען, שליסען אדער דרינגען פון עפּעם; ציהען א לאגישען שלוס.

infer'able *a.* (אינ-פויר'-עבל) וואס מען קען דרינגען אדער ציהען אלס שלוס.

in'ferably *adv.* (אינ'-פויר-ע-בלי) דורך ארויסדרינגען, דורך ציהען שליסע פון עפּעם.

in'ference *n.* (אינ'-פער-ענס) א שלוס, א לאגישע שלוס=פאלגערונג, אן אויספיהר.

inferen'tial *a.* (אינ-פע-רענ'-שעל) וואס איז שייך צו א לאגישער שלוס=פאלגערונג; וואס קען געצויגען ווערען אלס לאגישער שלוס.

inferen'tially *adv.* (אינ-פע-רענ'-שעל-אי) אויף'ן אופן פון א לאגישער שלוס=פאלגערונג; דורך א לאגישער שלוס=פאלגערונג.

infe'rior *a. and n.* (אינ-פי'-רי-אר) נידריגער; אונטערער; וואס איז ווענײגער וויכטיג; וואס איז פון קליינעם ווערטה; אין אסטראנאמיע — וואס געפינט זיך צווישען דער ערד און דער זון, וואס געפינט זיך אונטער'ן האריזאנט; איינער פון א נידריגערען ראנג, אן אונטערגעארדנעטער.

infe'rior court (אינ-פי'-רי-אר קאורט) א געריכט מיט א בעשרענקטער מאכט צו פערהאנדלען געוויסע געריכטס=פראצעסען.

The **inferior courts** of the state have jurisdiction over minor offences or over civil cases involving small amounts.

inferior'ity *n.* (אינ-פי-רי-אר'-אי-טי) נידריגקייט; נידריגערער שטאנד, קלענערער ווערטה.

infe'riorly *adv.* (אינ-פי'-רי-אר-לי) אויף א נידריגערען, אונוויכטיגערען אדער וועניגער ווערטהפאלען אופן; אונטען, אין די אונטערשטע טיילען.

infe'rior to none (אינ-פי'-רי-אר טו נאן) ניט נידריגער פון קיינעם.

infe'rior ve'na ca'va (אינ-פי'-רי-אר ווי'-נא קיי'-ווא) די גרויסע בלוט=ארטעריע וואס פיהרט דאס בלוט פון די פיס און בויך אין דעם רעכטען אויערל פון הארץ.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

infer'nal *a. and n.* (אינ-פויר'-נעל) העליש, טייפעליש; אבשייליך; א טייפעל; איינער אדער עטוואס וואס איז טייפעליש, וואס ברײנגט פערניכטונג א. ז. וו.; אן אויפרייסונגס=מאשין, א טארפעדא.

infernal'ity *n.* (אינ-פויר-נעל'-אי-טי) העלישקייט, טייפעלישקייט.

infer'nally *adv.* (אינ-פויר'-נעל-אי) אויף א העלישען, טייפעלשען אדער אבשייליכען שטייגער.

infer'nal machine' (אינ-פויר'-נעל מע-שין') א טייפעלשע מאשין, אן אויפרייסונגס=מאשין, א טארפעדא.

infer'nal re'gions (אינ-פויר'-נעל ריע'-דושאנז) דער גהינם, די אונטערוועלט.

infer'rible *a.* (אינ-פויר'-איבל) ז. *inferable*.

infer'tile *a.* (אינ-פויר'-טיל) אונפרוכטבאר.

infertil'ity *n.* (אינ-פויר-טיל'-אי-טי) אינפרוכטבארקייט.

infest' *a.* (אינ-פעסט') 1. אנפאלען; 2. פלאגען, קוועלען.

1. The robbers **infest** the highway. 2. The house is **infested** with vermin.

infesta'tion *n.* (אינ-פעס-טיי'-שאן) בעאונרוהיגונג, קוועלונג.

infes'ter *n.* (אינ-פעס'-טער) דער אדער דאס וואס בעאונרוהיגט, דאקוטשעט, פלאגט אדער קוועלט.

infeuda'tion *n.* (אינ-פיו-דיי'-שאן) אין דער פעאדאלער געזעצגעבונג — דאס איבערגעבען א גוט פון דעם פריץ צו זיין וואסאל פאר געוויסע דיענסטע אדער בעלוינונג; דאס געבען מעשר צו א וועלטליכען [ניט צו קיין גייסטליכען].

infib'ulate *v.* (אינ-פיב'-יו-לייט) צוזאמענהעפטען; צונויפשנאלען, צונויפהעקלען, צונויפטשעפען.

infibula'tion *n.* (אינ-פיב-יו-ליי'-שאן) א צוזאמענהעפטונג, א צונויפשנאלונג, א צונויפהעקלונג; דאס ארויפלעגען א שלאס אדער רינג [כומז] אויף די געשלעכטליכע ארגאנען אום צו פערהיטען געשלעכטליכען פערקעהר.

in'fidel *a. and n.* (אינ'-פי-דעל) אונגלויביג; וואס גלויבט ניט אין קיין רעליגיאן און איז קיין רעליגיעזער הייליגקייט; אן אונגלויביגער.

infidel'ity *n.* (אינ-פי-דעל'-אי-טי) אונגלויביגקייט [וועגען רעליגיאן]; טרייילאזיגקייט; אונטרייהייט [אין פערהייראטען לעבען].

in'field *n.* (אינ'-פיעלד) דער פיער=עקיגער פלאץ, געוועהנליך פון 30 יארד, אויף וועלכען עס ווערט געשפּיעלט בייס=באל; א פעלד וואס איז בעארבייט און בעזייהט.

in fi'eri (אין פאי'-ע-ראי) אין ווערען, אין געשאפען ווערען [וועגען א פראצעס וואס געהט אן און איז נאך ניט פערענדיגט].

in'fill *v.* (אינ'-פיל) אנפילען, פול מאכען.

in'filling *n.* (אינ'-פיל-אינג) דאס מיט וואס מען פילט אן.

infilm' *v.* (אינ-פילם') בעדעקען מיט א הייטעל אדער דינעם שיכט.

infil'ter *v.* (אינ-פיל'-טער) אריינפילטרירען, אריינזייען.

infil'trate *v. and n.* (אינ-פיל'-טרייט) זיך דורכפילטרירען, אריינדרינגען ווי דורך א פילטער; דורכדרינגען; דאס וואס דרינגט אדער פילטרירט זיך דורך.

infiltra'tion *n.* (אינ-פיל-טריי'-שאן) דאס איינפילטרירען אדער איינדרינגען; דאס וואס פילטרירט זיך אדער דרינגט דורך ווי דורך א פילטער; א קראנקהאפטער צושטאנד פון וועלכען עס איז קערפער=טייל דורך אנזאמלען זיך אין איהם פרעמדע שטאפען, וועלכע דרינגען אין איהם אריין פון אויסען.

in fine (אין פאין) ענדליך, בקיצור.

infin'itant *a.* (אינ-פינ'-אי-טענט) וואס איז שייך צו א פערניינונגס=ווארט וואס ווערט פערבונדען מיט א געוויסען בעגריף, ווי למשל, דאס ווארט "ניט" אין דעם אויסדרוק ניט=עקזיסטירענד.

infin'itary *a.* (אינ-פינ'-אי-טע-רי) אונענדליך גרויס; וואס איז שייך צו אן אונענדליכער גרעסע.

infin'itate *v.* (אינ-פינ'-אי-טייט) פערוואנדלען אין אונענדליך; פערניינען א בעגריף [מאכען עס זאל זיין ניין] דורך דער צושטעלונג פון דעם ווארט "ניט" אדער "ניין" א. ד. ג.

in'finite *a. and n.* (אינ'-פי-ניט) אונענדליך; גרענצלאז, ענדלאז; אונענדליך גרויס [אזוי אז עס קען ניט געמאסטען ווערען]; דער אונענדליכער [וועגען גאט]; עטוואס וואס איז אונענדליך.

in'finitely *adv.* (אינ'-פי-ניט-לי) אויף אן אונענדליכען אופן; ענדלאז; אויף'ן העכסטען גראד; אונצעהלבאר; אונמעסטבאר.

in'finiteness *n.* (אינ'-פי-ניט-נעס) אונענדליכקייט.

infinites'imal *a. and n.* (אינ-פי-ני-טעס'-אי-מעל) אונענדליך קליין; אן אונענדליך קליינע גרעסע.

infinites'imally *adv.* (אינ-פי-ני-טעס'-אי-מעל-אי) אין אדער דורך אונענדליך קליינע גרעסען; דורך אן אונענדליך קליינער פערגרעסערונג.

infin'itival *a.* (אינ-פינ'-אי-טי-וועל) אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו דעם אינפיניטיוו. ז. *infinitive*.

infin'itive *a. and n.* (אינ-פינ'-אי-טיוו) אין גראמאטיק — אונבעשטימט, וואס בעצייכענט די אינפיניטיווע [אונבעשטימטע] פארם פון האנדלונגס=ווערטער [פעלים]; דער אינפיניטיוו, די אונבעשטימטע פארם פון האנדלונגס=ווערטער [די אנפאנגס=פארם פון האנדלונגס=ווערטער, וועלכע בעצייכענען נור די האנדלונג אהן בעצוג צו דער צייט, פערזאן און צאהל, ווי די ווערטער "געבען", "געהן", "שרייבען" א. ד. ג.].

infin'itively *adv.* (אינ-פינ'-אי-טיוו-לי) אין דער פארם פון אן אינפיניטיוו. ז. *infinitive*.

infin'itive mode (אינ-פינ'-אי-טיוו מאוד) די אינפיניטיווע [אונבעשטימטע] פארם פון האנדלונגס=ווערטער. ז. *infinitive*.

infin'itude *n.* (אינ-פינ'-אי-טיוד) אונענדליכקייט; אן אונצעהליגע גרויסע מענגע; אן אונענדליכע אויסברייטונג; אן אונענדליכער רוים.

infin'ity *n.* (אינ-פינ'-אי-טי) אונענדליכקייט; ענדלאזיגקייט; אונצעהלבארקייט; אונמעסטבארקייט.

infirm' *a.* (אינ-פוירם') ניט פעסט, שוואך; קרענקליך.

infir'mary *n.* (אינ-פויר'-מע-רי) א קראנקען=הויז, א שפיטאל.

infir'mity *n.* (אינ-פויר'-מי-טי) ניטפעסטקייט; שוואכקייט; קרענקליכקייט.

infirm'ly *adv.* (אינ-פוירמ'-לי) ניט פעסט; שוואך; קרענקליך.

infirm'ness *n.* (אינ-פוירמ'-נעס) ז. *infirmity*.

infis'tulated *a.* (אינ-פיס'-טיו-ליי-טעד) פול מיט פיסטלען. ז. *fistula*.

infix' *v.* (אינ-פיקס') אריינשפארען, אריינדריקען; אריינשטעלען; איינפעסטיגען.

infix'ion *n.* (אינ-פיק'-שאן) דאס אריינשפארען, דאס אריינדריקען, דאס בעפעסטיגען.

inflame' *v.* (אינ-פליים') אנצינדען; אויפפלאמען; אויפרעגען; אויפרייצען די געפיהלען; זיך ענטצינדען.

Demagogues **inflame** the passions of the people.

inflamed' *a.* (אינ-פליימד') ענטצונדען; אויפגעפלאמט; אויפגערעגט.

infla'mer *n.* (אינ-פליי'-מער) אן אנצינדער; אן אויפהעצער; אן אויפרייצער.

inflammabil'ity *n.* (אינ-פלעמ-ע-ביל'-אי-טי) ענטצינדליכקייט; ענטצינדבארקייט; די פעהיגקייט זיך אנצוצינדען; די פעהיגקייט זיך שטארק אויפצורעגען.

inflam'mable *a.* (אינ-פלעמ'-עבל) ענטצינדליך; ענטצינדבאר; וואס ווערט לייכט אנגעצונדען; וואס רעגט זיך שטארק אויף.

inflam'mableness *n.* (אינ-פלעמ'-עבל-נעס) ז. *inflammability*

inflam'mably *adv.* (אינ-פלעמ'-ע-בלי) ענטצינדליך; עטצינדבאר; ווערענדיג גרינג אויפגערעגט.

inflamma'tion *n.* (אינ-פלע-מיי'-שאן) אן ענטצינדונג; דאס אנצינדען; א בראנד, א פלאקער; א פלאמענדע אויפרעגונג.

inflam'mative *a.* (אינ-פלעמ'-ע-טיוו) ז. *inflammatory*

inflam'matory *a.* (אינ-פלעמ'-ע-טא-רי) ענטצינדענד; שטארק אויפרעגענד; אויפריהרענד, אויפרייצענד.

inflam'matory fe'ver (אינ-פלעמ'-ע-טא-רי פי'-ווער) א פיבער וואס רופט ארויס ענטצינדונג.

infla'table *a.* (אינ-פליי'-טעבל) וואס קען אויפגעבלאזען ווערען.

inflate' *v.* and *a.* (אינ-פלייט') אויפ-בלאזען; זיך אויפבלאזען; אויפשוועלען; אויפגעבלאזען, אויפגעשוואלען.

infla'ted *a.* (אינ-פליי'-טעד) 1. אויפ-געבלאזען; אויפגעשוואלען; 2. באמבאס-טיש [אין ריידען אדער שרייבען].

1. The tires of the automobile are **inflated**.
2. His writings exhibit an **inflated** style.

infla'ted val'ues (אינ-פליי'-טעד וועל'-יוז) אויפגעבלאזענע פרייזען.

infla'ter *n.* (אינ-פליי'-טער) אן אויפ-בלאזער; איינער וואס בלאזט אויף די פרייזען.

infla'tingly *adv.* (אינ-פליי'-טינג-לי) אויפבלאזענדיג.

infla'tion *n.* (אינ-פליי'-שאן) דאס אויפבלאזען; די אויפבלאזונג פון פריי-זען; אויפגעבלאזענקייט; דאס זיין אויפ-געבלאזען.

infla'tionist *n.* (אינ-פליי'-שאן-איסט) אן אויפבלאזער; אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז עס זאל זיין א גרויסע ציר-קולאציאן פון פאפיער-געלד אין לאנד, כדי לאנד-פראדוקטען זאלען ווערען טייערער.

infla'tor *n.* (אינ-פליי'-טאר) ז. *inflater*

infla'tus *n.* (אינ-פליי'-טאס) אן ארײנ-בלאזונג; אינספיראציאן, השפעה, בע-איינפלוסונג.

inflect' *v.* (אינ-פלעקט') בויגען; אין גראמאטיק — ענדערען די פארם פון די ווערטער [דעקלינירען אדער קאניוגי-רען]; מאדולירען [בויגען, ענדערען] די שטימע; בעקומען אן אנדער פארם דורך גראמאטיקאלישע ענדערונגען.

inflec'ted *a.* (אינ-פלעק'-טעד) געבוי-גען; אבגעבויגען פון דער גראדער ריכ-טונג; אין גראמאטיק — געענדערט די פארם פון ווארט.

inflec'tion *n.* (אינ-פלעק'-שאן) בויגונג; מאדולירונג [ענדערונג] פון דער שטי-מע; אין גראמאטיק — די ענדערונג פון די ווערטער [דורך דעקלינירען אדער קאניוגירען]; די ענדערונג פון א ליכט-שטראהל ווען ער געהט דורך אן אונ-דורכזיכטיגען קערפער.

inflec'tional *a.* (אינ-פלעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בויגונג; וואס איז שייך צו א מאדולירונג [א וועקסלונג אדער ענדערונג] פון דער שטימע; וואס אנ-בעלאנגט צו א גראמאטיקאלישער ענדע-רונג פון ווערטער.

inflec'tive *a.* (אינ-פלעק'-טיוו) בויג-זאם, וואס האט די פעהיגקייט זיך צו בוי-גען; וואס קען גראמאטיקאליש געבויגען ווערען [קאניוגירט אדער דעקלינירט ווע-רען].

inflex' *v.* (אינ-פלעקס') בויגען, אויס-בויגען.

inflexed' *a.* (אינ-פלעקסט') געבויגען, אויסגעבויגען.

inflexibil'ity *n.* (אינ-פלעק-סי-ביל'-אי-טי) אונבויגזאמקייט; שטייפקייט; הארט-נעקיגקייט; אונפערענדערליכקייט.

inflex'ible *a.* (אינ-פלעק'-סיבל) אונ-בויגזאם; הארטנעקיג; שטייף; פער'-עקשן'ט; אונפערענדערליך.

inflex'ibleness *n.* (אינ-פלעק'-סיבל-נעס) ז. *inflexibility*

inflex'ibly *adv.* (אינ-פלעק'-סי-בלי) אויף אן אונבויגזאמען אופן; שטייף, פער'עקשן'ט.

inflex'ion *n.* (אינ-פלעק'-שאן) ז. *inflection*

inflex'ure *n.* (אינ-פלעק'-שור) א בוי-גונג; א פאלד.

inflict' *v.* (אינ-פליקט') ארויפלעגען [א שטראף], פעראורזאכען [וועהטאג אדער ליידען]; ארויפצווינגען, ארויפ-דרינגען.

inflic'ter *n.* (אינ-פליק'-טער) איינער וואס לעגט ארויף [א שטראף], איינער וואס פעראורזאכט [ליידען, וועהטאג א. ד. ג.], איינער וואס צווינגט עפעס ארויף אדער דרינגט ארויף.

inflic'tion *n.* (אינ-פליק'-שאן) דאס ארויפלעגען [א שטראף]; דאס פעראור-זאכען [ליידען אדער וועהטאג]; שטראף; ליידען.

inflic'tive *a.* (אינ-פליק'-טיוו) ארויף-לעגענד [א שטראף], פעראורזאכענדיג [וועהטאג אדער ליידען].

inflores'cence *n.* (אינ-פלא-רעס'-ענס) דאס צובליהען זיך, דאס קווייטלען זיך [פון בלומען]; די איינארדנונג פון בלי-טהען.

inflores'cent *a.* (אינ-פלא-רעס'-ענט) זיך צובליהענד, זיך קווייטלענד; וואס איז שייך צו בליהונג.

in'flow *n.* (אינ'-פלאו) ארײנפליסונג; עטוואס וואס פליסט אריין.

inflowed' *a.* (אינ-פלאוד') ארײנגע-פלאסען.

in'fluence *n.* and *v.* (אינ'-פלו-ענס) איינפלוס, ווירקונג; אין אסטראלאגיע — די ווירקונג פון די שטערען אויף דעם מזל פון מענשען; אין עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם — אינדוקציאן [ז. *induction*]; בעאיינפלוסען, האבען א ווירקונג.

in'fluencer *n.* (אינ'-פלו-ענ-סער) איי-נער אדער עטוואס וואס האט אן איינ-פלוס אדער א ווירקונג.

in'fluent *a.* and *n.* (אינ'-פלו-ענט) ארײנפליסענד; בעצייכנענד דעם טייל [פון א רעהר, למשל], דורך וועלכען לופט שטראמט אריין; א נעבענפלוס, א צופלוס [א טייך וואס פאלט אריין אין א צווייטען טייך].

influen'tial *a.* (אינ-פלו-ענ'-שעל) וואס האט איינפלוס, וואס האט א וויר-קונג, איינפלוסרייך.

He was the most **influential** man in the town.

influen'tially *adv.* (אינ-פלו-ענ'-שעל-אי) מיט איינפלוס, איינפלוסרייך, דורך ווירקונג.

influen'za *n.* (אינ-פלו-ענ'-זא) איינ-פלוענצא, גריפ.

in'flux *n.* (אינ'-פלאקס) דאס ארײנפלי-סען; דער פלאץ וואו א טייך פאלט אריין אין א צווייטען טייך אדער אין ים.

influx'ible *a.* (אינ-פלאק'-סיבל) וואס איז ניט אונטערווארפען צו שטענדיגע אדער אנהאלטענדע ענדערונגען.

influx'ion *n.* (אינ-פלאק'-שאן) דאס ארײנפליסונג; עטוואס וואס פליסט אריין.

infold' *v.* (אינ-פאולד') איינוויקלען; איינשליסען; אומפאסען; ארומנעהמען, אומארמען.

info'liate *v.* (אינ-פאו'-לי-אייט) בעדע-קען אדער פערשפרייטען מיט בלעטער.

in fo'lio (אין פאו'-ליאו) אין פאליא, אין האלב-בויגענדיגען פארמאט [ווענען א בוך].

in for it (אין פאר איט) 1. ארײנגע-קראכען אין א בלאטע, אין א פערלעגענ-הייט; 2. מעוברת.

1. Mary was **in for it** when she broke her father's pipe.

inform' *v.* (אינ-פארם') בע-מעלדען, נאכריכטיגען, בעריכטען, דערצעהלען, מסר'ען; אונטערריכטען, לערנען; בעלע-בען; צוגעבען א פארם.

infor'mal *a.* (אינ-פאר'-מעל) ניט פאר-מעל, וואס איז ניט לויט די אנגענומענע פארמען, אונרעגעלמעסיג, ניט רעגולאר, ניט אפיציעל, אהן צערעמאניעס.

informal'ity *n.* (אינ-פאר-מעל'-אי-טי) אינפארמאליטעט, אונרעגעלמעסיגקייט; דאס זיין ניט לויט די אנגענומענע פאר-מען, כללים אדער מנהגים; דאס זיין ניט אפיציעל; דאס ניט צערעמאניעז זיין.

infor'mally *adv.* (אינ-פאר'-מעל-אי) אין א ניט געהעריגער פארם, אויף אן אונרעגעלמעסיגען שטייגער, ניט לויט די אנגענומענע כללים אדער מנהגים, אהן צע-רעמאניעס; ניט אפיציעל.

infor'mant *n.* and *a.* (אינ-פאר'-מענט) א בענאכריכטיגער [איינער וואס איז מודיע]; א מוסר, א דאנאשטשיק; פארמירענדיג, צוגעבענדיג א פארם, בע-לעבענד.

informa'tion *n.* (אינ-פאר-מיי'-שאן) א נאכריכט, א ידיעה; בעלעהרונג, וויסען; א מסירה; אן אנקלאגע געמאכט ניט פון אן אנקלאגע-געריכט, נאר פון דעם פרא-קוראר אליין; אן אנקלאגע אונטער א שבועה פאר א פרידענס-ריכטער; אן אנ-קלאגע פאר ניט צאהלען א געזעצליכע שטראף; אין ענגלאנד — א קלאגע פון שטאאט געגען א פערזאן פאר שעדיגען שטאאטס-אייגענטום.

infor'mative *a.* (אינ-פאר'-מע-טיוו) פארמירענד, צוגעבענדיג א פארם; בעלע-בענד; בעלעהרענד.

infor'matory *a.* (אינ-פאר'-מע-טא-רי) בעלעהרענד; וואס גיט נאכריכטען, בעקאנט מאכענד.

infor'mer *n.* (אינ-פאר'-מער) איינער וואס בענאכריכטיגט; א מוסר, א דאנאש-טשיק; איינער וואס מאכט מיט עפעס בע-קאנט; איינער וואס פארמירט אדער בע-לעבט.

infor'midable *a.* (אינ-פאר'-מי-דעבל) ניט פורכטבאר.

infract' *v.* (אינ-פרעקט') אבברעכען; אונטערברעכען; פערלעצען; איבערטרע-טען [א געזעץ, אן אבמאך א. ד. ג.].

infrac'ted *a.* (אינ-פרעק'-טעד) שארף איינגעבויגען ווי עס וואלט געווען איינ-געבראכען [ווענען געוויסע גליעדער ביי חיות].

infrac'tible *a.* (אינ-פרעק'-טיבל) וואס קען זיך ברעכען.

infrac'tion *n.* (אינ-פרעק'-שאן) דער

ברוך; פערלעצונג אדער איבערטרעטונג [פון א געזעץ, אבמאך א. ד. ג.].
The child was punished by the teacher for an infraction of the rules.
infrac'tor *n.* (אינ-פרעק'-טאר) אן אי= בערטרעטער, א פערלעצער [פון א געזעץ, אבמאך א. ד. ג.]
infrahu'man *a.* (אינ-פרא-היו'-מען) נידריגער ווי א מענש, וואס האט נידרי= גערע אייגענשאפטען ווי די מענשליכע.
infralapsa'rian *a.* (אינ-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אינפרא= לאפסאריאניזם. ז. *infralapsarianism*.
Infralapsa'rian *n.* (אינ-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען) אן אנהענגער פון אינפראלאפ= סאריאניזם. ז. *infralapsarianism*.
infralapsa'rianism *n.* (אינ-פרא-לעפ-סיי'-רי-ען-איזם) אינפראלאפסאריא= ניזם [די קאלוויניסטישע לעהרע, דאס ערשט נאך דעם זינד=פאל פון אדם הראשון'ען האט גאט פארויסבעשטימט ווער עס וועט זוכה זיין דעם גן=עדן און ווער עס וועט פעראורטיילט ווערען צו אייביגען גיהנם].
inframam'mary *a.* (אינ-פרא-מעמ'-ע-רי) וואס ליעגט אונטער דער ברוסט.
inframax'illary *a. and n.* (אינ-פרא-מעק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צום אונ= טערשטען קינבאק=ביין; וואס געפינט זיך אונטער דעם אונטערשטען קינבאק=ביין; דער אונטערשטער קינבאק=ביין.
inframun'dane *a.* (אינ-פרא-מאנ'-דיין) אונטערוועלטליך.
infranat'ural *a.* (אינ-פרא-נעטש'-או-רעל) אונטער=נאטירליך, וואס איז נאך נידריגער ווי דער חומר.
infrangibil'ity *n.* (אינ-פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) אונצוברעכליכקייט, אונצו= טיילבארקייט; דאס ניט קענען איבער= געטראטען ווערען.
infran'gible *a.* (אינ-פרענ'-דזשיבל) אונצוברעכליך, אונצוטיילבאר, וואס מען קען ניט צוברעכען; וואס מען קען ניט איבערטרעטען אדער עובר זיין.
infran'gibleness *n.* (אינ-פרענ'-דזשיבל-נעס) ז. *infrangibility*.
in'fra-obli'quus *n.* (אינ'-פרא-אב-לאי'-קוואס) דער אונטערשטער מוסקעל פון דעם אויג, מיט דער הילף פון וועלכען דאס אויג בעוועגט זיך ארויף און ארויס= צו.
in'fra-oc'ular *a.* (אינ'-פרא-אק'-יו-לאר) וואס ליעגט אונטער'ן אויג [וועגען די פיהל=הערענדלעך ביי אינזעקטען].
in'fra-or'bital *a.* (אינ'-פרא-אהר'-בי-טעל) וואס ליעגט אונטער דעם ארביט אדער קרייז פון אויג [וועגען א געוויסען נערוו].
in'fra-or'bitar *a.* (אינ'-פרא-אהר'-בי-טאר) ז. *infra-orbital*.
in'fra-or'bitary *a.* (אינ'-פרא-אהר'-בי-טע-רי) ז. *infra-orbital*.
infrapose' *v.* (אינ-פרא-פאוז') אוועק= לעגען אדער אוועקשטעלען אונטען.
infraposi'tion *n.* (אינ-פרא-פא-זיש'-אן) דאס געפינען זיך אונטען.
infre'quence *n.* (אינ-פרי'-קווענס) ז. *infrequency*.
infre'quency *n.* (אינ-פרי'-קווענ-סי) זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט, דאס זיין ניט אפט.
infre'quent *a.* (אינ-פרי'-קווענט) אונגעוועהנליך, זעלטען; וואס פאסירט ניט אפט.
His visits at our house are infrequent.
infre'quently *adv.* (אינ-פרי'-קווענט-לי) זעלטען, ניט אפט, אונגעוועהנליך.
infric'tion *n.* (אינ-פריק'-שאן) איינ= רייבונג.
infrig'idate *v.* (אינ-פרידזש'-אי-דייט) קאלט מאכען.
infrigida'tion *n.* (אינ-פרידזש-אי-דיי'-שאן) דאס קאלט מאכען.
infringe' *v.* (אינ-פרינדזש') ברעכען, איבערטרעטען, עובר זיין; פערלעצען [ווי אימיצענס רעכטען].
infringe'ment *n.* (אינ-פרינדזש'-מענט) די ברעכונג, די איבערטרעטונג [פון א געזעץ]; די פערלעצונג [פון אי= מיצענס רעכטען].
infrin'ger *n.* (אינ-פרינ'-דזשער) איי= נער וואס טרעט איבער אדער איז עובר אויף עפעס; איינער וואס פערלעצט [אי= מיצענס רעכט].
infruc'tuose *a.* (אינ-פראק'-טשו-אוס) ז. *infructuous*.
infruc'tuous *a.* (אינ-פראק'-טשו-אס) אונפרוכטבאר; ניט פראדוקטיוו; וואס טראגט ניט איין קיין פראפיט.
infruc'tuously *adv.* (אינ-פראק'-טשו-אס-לי) אויף אן אונפרוכטבארען אדער אונפראדוקטיווען אופן; נוצלאז.
infru'gal *a.* (אינ-פרו'-געל) ניט שפאר= זאם, פערשווענדעריש, אויסברייינגעריש.
in full ac'tion (אין פול עק'-שאן) אין פולען גאנג, אין פולען בעטריעב.
in'fumate *v. and a.* (אינ'-פיו-מייט) דורכרויכערען, אויסטריקענען מיט רויך; בעדעקט אדער פערצויגען ווי מיט א רויך.
infuma'tion *n.* (אינ-פיו-מיי'-שאן) דאס דורכרויכערען; דאס טריקענען אין רויך.
infund' *v.* (אינ-פאנד') אריינגיסען, אריינשיטען.
infundib'ular *a.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לאר) ז. *infundibuliform*.
infundib'ulate *a.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לייט) ז. *infundibuliform*.
infundib'uliform *a.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א לייקע.
infundib'ulum *n.* (אינ-פאנ-דיב'-יו-לאם) א גליעד אדער ארגאן וואס האט די פארם פון א לייקע.
in funds (אין פאנדז) ביי געלד.
The city is not in funds this year to build the bridge.
infurca'tion *n.* (אינ-פויר-קיי'-שאן) די אויסשפרייטונג ווי א גאפעל.
infu'riate *v. and a.* (אינ-פיו'-רי-אייט) מאכען ווילטהענד; אריינברייינגען אין גרוים צארן; ווילטהענד, זעהר צארנ= דיג.
infu'riated *a.* (אינ-פיו'-רי-איי-טעד) שטארק צארנדיג; ווילטהענד.
infus'cate *v. and a.* (אינ-פאס-קייט) שווארץ אדער דונקעל מאכען; בעצויגען ווי מיט א דונקעלען וואלקען.
infusca'tion *n.* (אינ-פאס-קיי'-שאן) דאס מאכען שווארץ אדער דונקעל; דאס זיין דונקעל.
infuse' *v.* (אינ-פיוז') אריינגיסען; איינפליסען אדער אריינגעבען [געדאנ= קען, מוטה, א. ד. ג.]; איינטונקען; איינ= ווייקען; אויפגיסען [ווי מען טהוט עס אויף פרוכטען ארויסצובעקומען פון זיי זייער עקסטראקט]; דורכנעצען, דורכ= ווייקען.
infu'ser *n.* (אינ-פיו'-זער) איינער אדער עפעס וואס פליסט איין.
infusibil'ity *n.* (אינ-פיו-זי-ביל'-אי-טי) אונשמעלצבארקייט; דאס קענען אריינגעגאסען ווערען.
infu'sible *a.* (אינ-פיו'-זיבל) אונ= שמעלצבאר; וואס קען אריינגעגאסען ווע= רען.
infu'sibleness *n.* (אינ-פיו'-זיבל-נעס) ז. *infusibility*.
infu'sion *n.* (אינ-פיו'-זשאן) דאס אריינגיסען; דאס אויפגיסען; דער אויפ= גוס; די איינפליסונג אדער די אריינגע= בונג [פון געדאנקען, מוטה א. ד. ג.]; דאס איינווייקען פלאנצען, פרוכטען א. ד. ג. אין א פליסיגקייט אום ארויסצובעקומען פון זיי דעם עקסטראקט; א פליסיגקייט מיט וועלכער עס איז ארויסגעצויגען גע= ווארען דער עקסטראקט פון פלאנצען אדער פרוכטען.
infu'sive *a.* (אינ-פיו'-סיוו) וואס פליסט איין, וואס האט איינפלוס=קראפט; וואס קען איינגעווייקט ווערען.
Infuso'ria *n.* (אינ-פיו-סאו'-רי-א) די אינפוזאריען [קליינינקע מיקראסקאפישע בעשעפענישען אדער ארגאניזמען וועלכע געפינען זיך אין פוילענדער ארגאנישע שטאפען אדער אין וואסער].

Infusoria

infuso'rial *a.* (אינ-פיו-סאו'-רי-על) וואס ענטהאלט אינפוזאריען; וואס האט דעם כאראקטער פון אינפוזאריען. ז. *Infusoria*.
infuso'rial earth (אינ-פיו-סאו'-רי-על אירטה) אזא פיינע זארט ווייסליכע ערד, עהנליך צו מאגנעזיע, וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון זעהר קליינע פלאנצען= ארגאניזמען.
infuso'rian *a. and n.* (אינ-פיו-סאו'-רי-ען) וואס ענטהאלט אינפוזאריען, עהנ= ליך צו אינפוזאריען; אן אינפוזאריע.
infuso'riform *a.* (אינ-פיו-סאו'-רי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אינ= פוזאריע. ז. *Infusoria*.
infuso'rium *n.* (אינ-פיו-סאו'-רי-אם) אן אינפוזאריע. ז. *Infusoria*.
infu'sory *a. and n.* (אינ-פיו'-סא-רי) ז. *infusorian*.
in futu'ro (אין פיו-טיו'-ראו) אין דער צוקונפט.
ingath'er *v.* (אינ-געטה'-ער) איינזאמ= לען; צונויפזאמלען.
ingath'erer *n.* (אינ-געטה'-ע-רער) א שניטער; איינער וואס נעהמט צוזאמען די תבואה פון פעלד.
in'gathering *n.* (אינ'-געטה-ער-אינג) צונויפזאמלונג; דאס צונויפנעהמען די תבואה פון פעלד.
ingel'able *a.* (אינ-דזשעל'-עבל) וואס מען קען ניט מאכען איינפריערען אדער פערגליווערען.
ingem'inate *v. and a.* (אינ-דזשעמ'-

אי-נייט) ווידערהאלען, איבער'חזר'ן; ווידערהאלט, איבער'גע'חזר'ט.

ingemina'tion *n.* (אין-דזשעמ-אי-ניי'-שאן) ווידערהאלונג; דאס איבער'חזר'ן.

ingene' *n.* (אין-דזשיען') גייסט, געניאליטעט, פערשטאנד, זינרייכקייט.

ingen'erable *a.* (אין-דזשענ'-ע-רעבל) וואס קען ניט פראדוצירט, ערצייגט אדער ארויסגעבראכט ווערען.

ingen'erate *v. and a.* (אין-דזשענ'-ע רייט) ערצייגען, פראדוצירען, ארויסבריינגען; ניט ערצייגט, ניט פראדוצירט אדער ניט געבראכט אין עקזיסטענץ; איינגעבארען.

ingenera'tion *n.* (אין-דזשענ-ע-ריי'-שאן) דאס ערצייגען, דאס פראדוצירען, דאס ארויסברייגגען.

inge'nious *a.* (אין-דזשי'-ניאס) געניאל, זינרייך, שארפזיניג; גייסטרייך.

inge'niously *adv.* (אין-דזשי'-ניאס-לי) אויף א געניאלען אדער גייסטרייכען אופן; מיט שארפזין; זינרייך.

inge'niousness *n.* (אין-דזשי'-ניאס-נעס) געניאליטעט; שארפזיניגקייט; דאס זיין זינרייך אדער גייסטרייך.

ingen'ital *a.* (אין-דזשענ'-אי-טעל) נאטירליך, איינגעבארען.

ingénue' *n.* (אין-זשיי-ניע') אן אויפריכטיגע, אפענהערציגע אדער נאאיווע פרוי אדער מיידעל; אן אקטריסע וועלכע שפיעלט די ראלע פון אן אויפריכטיגער, אפענהערציגער אדער נאאיווער פרוי אדער מיידעל.

ingenu'ity *n.* (אין-דזשי-ניו'-אי-טי) געניאליטעט; דאס זיין שארפזיניג, ערפינדעריש, גייסטרייך אדער זינרייך.

ingen'uous *a.* (אין-דזשענ'-יו-אס) פריימיטיג; אויפריכטיג, אפענהערציג; עדעל, ערהאבען, נאבעל.

ingen'uously *adv.* (אין-דזשענ'-יו-אס-לי) אויף אן אפענהערציגען אדער אויפריכטיגען שטייגער; פריימיטיג.

ingen'uousness *n.* (אין-דזשענ'-יו-אס נעס) פריימיטיגקייט, אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט; נאאיוויטעט.

inger'minate *v.* (אין-דזשויר'-מי-נייט) בריינגען צום אויסשפראצען.

ingest' *v.* (אין-דזשעסט') אריינבריינגען אדער אריינפיהרען [אין מאגען].

inges'ta *n.* (אין-דזשעס'-טא) שטאפען וואס ווערען אריינגעבראכט אין שפייזקאנאל; א זאך וואס ווערט אריינגענומען אין געדאנקען.

inges'tion *n.* (אין-דזשעס'-טשאן) דאס אריינבריינגען, דאס אריינפיהרען [אין מאגען].

inglo'bate *a.* (אין-גלאו'-בייט) וואס איז צונויפגעקייקעלט ווי א קנויל, וואס איז געפארמט ווי א קוגעל אדער באל.

inglobe' *v.* (אין-גלאוב') אויסמאכען ווי א קנויל אדער ווי א באל.

inglo'rious *a.* (אין-גלאו'-רי-אס) אונבעריהמט, אונבעקאנט; שאנדהאפט.

inglo'riously *adv.* (אין-גלאו'-רי-אס-לי) אהן בעריהמטקייט, ניט בעקאנט; אויף א שענדליכען אופן.

inglo'riousness *n.* (אין-גלאו'-רי-אס-נעס) אונבעריהמטקייט, דאס זיין אונבעקאנט, שאנדהאפטיגקייט.

inglu'vial *a.* (אין-גלוה'-ווי-על) וואס איז שייך צום פאדערמאגען אדער קראפ [וואליע].

inglu'vies *n.* (אין-גלוה'-ווי-איז) דער פאדער-מאגען, קראפ, וואליע.

inglu'vin *n.* (אין-גלוה'-ווין) א מיטעל געגען ברעכען [געמאכט פון דעם מאגען פון עופות].

in'going *a. and n.* (אינ'-גאו-אינג) וואס קומט אריין; אריינקומענדיג; דאס אריינקומען; אריינגאנג.

in good shape (אין גוד שייפ) אין גוטען צושטאנד; אין גוטען געזונד-צושטאנד.

in'got *n.* (אינ'-גאט) א גוס-פורעם [פאר מעטאלען]; א שטיק מעטאל אבגעגאסען אין א גוס-פורעם.

in'got-i'ron *n.* (אינ'-גאט-אי'-ערן) פלוס-אייזען אדער פלוס-שטאהל [א געוויסער זארט שטארקער אייזען פון וועלכען עס ווערען הויפטזעכליך געמאכט אייזענבאהן-רעלסען].

in'got-mold *n.* (אינ'-גאט-מאולד) א גוס-פורעם [פאר מעטאלען].

in'got-steel *n.* (אינ'-גאט-סטיעל) ז. *ingot-iron*

ingraft' *v.* (אין-גרעפט') אריינזעצען, איינפלאנצען [ווי א צווייג פון איין בוים אין אן אנדערען]; איינוואורצלען.

ingraf'ted *a.* (אין-גרעפ'-טעד) אריינגעזעצט [ווי א צווייג פון איין בוים אין א צווייטען]; איינגעווארצעלט; טיעף [ווענן א געפיהל].

ingraf'ter *n.* (אין-גרעפ'-טער) איינער וואס זעצט אריין צווייגען פון איין בוים אין אן אנדערען; איינער וואס פלאנצט איין אדער ווארצעלט איין.

ingraft'ment *n.* (אין-גרעפט'-מענט) דאס אריינזעצען א צווייג פון איין בוים אין אן אנדערען; דאס אריינגעזעצטע צווייגעל; איינפלאנצונג, איינוואורצלונג.

in'grain *a. and n.* (אינ'-גריין) געפארבט נאך אלס רויהער מאטעריאל [וועגען געוועבטע שטאפען]; וואס איז שייך צום רויהען מאטעריאל [פון געוועבטע שטאפען]; א געוועבטער שטאף געמאכט פון רויהען מאטעריאל וואס איז געפארבט מיט שארפע דויערענדע פארבען.

ingrain' *v.* (אין-גריין') פארבען מיט א געוויסער דויערענדער טיעפער רויטער פארב; פארבען מיט א דויערענדער טיעפער פארב; פארבען די וואל אדער אנדער מאטעריאל רויהערהייד פאר'ן פאבריצירען; דורכנעהמען דורך און דורך; פעסט איינווארצלען.

in'grain col'oring (אינ'-גריין קאל'-אר-אינג) דאס פארבען רויהע וואל אדער בכלל רויהע וועב-שטאפען.

in'gram ap'ple (אינ'-גרעם עפל) אזא מין רויטער עפעל.

in'grate *a. and n.* (אינ'-גרייט) אונדאנקבאר; אן אונדאנקבארער מענש.

ingra'tiate *v.* (אין-גריי'-שי-אייט) בעליעבט מאכען; געפינען חן אדער לייטזעליגקייט; זיך צו'חנפ'ענען.

He tried to ingratiate himself with the mother before proposing to the daughter.

ingratia'tion *n.* (אין-גריי-שי-איי'-שאן) דאס צו'חנפ'ענען זיך; דאס בעליעבט מאכען, דאס געפינען חן אדער לייטזעליגקייט.

ingra'tiatory *a.* (אין-גריי'-שי-ע-טא-רי) וואס העלפט בעליעבט צו מאכען אדער געפינען לייטזעליגקייט.

ingrat'itude *n.* (אין-גרעט'-אי-טיוד) אונדאנקבארקייט.

ingraves'cence *n.* (אין-גרע-וועס'-ענס) פערשטארקונג, פערערגערונג [פון א קראנקהייט].

ingraves'cent *a.* (אין-גרע-וועס'-ענט) זיך פערשטארקענד, זיך פערערגערענד [ווענן א קראנקהייט].

ingre'dient *n.* (אין-גריע'-די-ענט) א בעשטאנדטייל; א ביימישונג.

ingress' *v.* (אין-גרעס') אריינגעהען.

in'gress *n.* (אינ'-גרעס) איינגאנג, איינטריט.

ingres'sion *n.* (אין-גרעש'-אן) דאס אריינגעהן.

ingres'sive *a.* (אין-גרעס'-איוו) אריינקומענד, וואס איז ביים אריינגאנג אדער ביים אנהויב.

in'growing *a.* (אינ'-גראו-אינג) וואס וואקסט אריין אין פלייש [ווי למשל א נאגעל].

in'grown *a.* (אינ'-גראון) אריינגעוואקסען אין פלייש [ווי א נאגעל, למשל]; פערוואנדט, אינערליך פערבונדען, נאטירליך, איינגעבארען.

in'growth *n.* (אינ'-גראוטה) אריינוואקסונג.

in'guinal *a.* (אינ'-גווי-נעל) וואס איז צו דעם קניימש צווישען דעם אויבערשטען טייל פון דער פאלקע [שענקעל] וואס קומט זיך צונויף מיט דעם בויך. ז. *groin*

ingulf' *v.* (אין-גאלף') ווארפען אין אבגרונד; פערשלינגען [ווי אן אבגרונד]. ז. *engulf*

ingulf'ment *n.* (אין-גאלפ'-מענט) ז. *engulfment*

ingur'gitate *v.* (אין-גויר'-דזשי-טייט) שלינגען מיט זשעדנעקייט; טרינקען פיעל, זויפען; אראבשטירצען [ווי אין אן אבגרונד].

ingurgita'tion *n.* (אין-גויר-דזשי-טיי'-שאן) דאס טרינקען מיט זשעדנעקייט; דאס זויפען; דאס וואס ווערט אראנטערגעשלונגען מיט זשעדנעקייט אדער וואס ווערט געזויפט.

ingus'table *a.* (אין-גאס'-טעבל) נעשמאקלאז; וואס קען ניט פערזוכט ווערען צוליעב געשמאקלאזיגקייט.

inhab'it *v.* (אין-העב'-איט) וואהנען; בעוואהנען.

inhab'itable *a.* (אין-העב'-אי-טעבל) וואס קען בעוואהנט ווערען; וואס פאסט צום בעוואהנען.

inhab'itance *n.* (אין-העב'-אי-טענס) א וואהנונג; א וואהנ-ארט, אן אויפהאלטונגס-ארט.

inhab'itancy *n.* (אין-העב'-אי-טענ-סי) ז. *inhabitance*

inhab'itant *n.* (אין-העב'-אי-טענט) א בעוואהנער, אן איינוואהנער.

inhabita'tion *n.* (אין-העב-אי-טיי'-שאן) דאס בעוואהנען; דאס זיין בעוואהנט.

inhab'itative *a.* (אין-העב'-אי-טע-טיוו) בעוואהנענד.

inhab'itativeness *n.* (אין-העב'-אי-טע-טיוו-נעס) ז. *inhabitiveness*

inhab'ited *a.* (אין-העב'-אי-טעד) בעוואהנט; בעזעצט.

America was inhabited by Indians before its discovery by Columbus.

inhab'itedness *n.* (אין-העב'-אי-טעד-נעס) דאס זיין בעוואהנט אדער בעזעצט.

inhab'itiveness *n.* (אין-העב'-אי-טיוו-נעס) די נייגונג צו פערבלייבען וואהנען אויף איין ארט; די צוגעבונדענקייט אדער ליעבע צום וואהנונגס-ארט.

inha'lant *a.* (אין-היי'-לענט) וואס אטהעמט איין; וואס ציהט אריין אין זיך.

inhala'tion *n.* (אין-הע-ליי'-שאן) דאס

איינאטהעמען; דאס וואס ווערט איינגעאטהעמט [אלס מעדיצינישער מיטעל, ווי דאמפף, כלאראפארם א. ד. ג.].

inhale′ *v.* (אינ-הייל′) איינאטהעמען; ארייגציהען אין זיך.

inha′lent *a.* (אינ-היי′-לענט) ז. ***inhalant***.

inha′ler *n.* (אינ-היי′-לער) איינער וואס אטהעמט איין; אן אפאראט צום איינאטהעמען [ווי כלאראפארם, דאמפף א. ד. ג.].

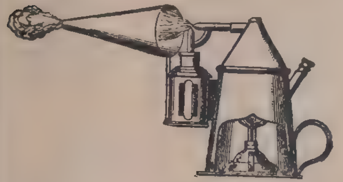

Inhaler

inharmon′ic *a.* (אינ-האר-מאנ′-איק) אונהארמאניש; ניט אין איינקלאנג; אונאייניג; ניט צוזאמענפאסענד.

inharmon′ical *a.* (אינ-האר-מאנ′-אי-קעל) ז. ***inharmonic***.

inharmon′ically *adv.* (אינ-האר-מאנ′-אי-קעל-אי) אויף אן אונהארמאנישען, ניט צוזאמענפאסענדען אדער אונאייניגען אופן.

inharmo′nious *a.* (אינ-האר-מאו′-ני-אס) ז. ***inharmonic***.

inharmo′niously *adv.* (אינ-האר-מאו′-ני-אס-לי) ז. ***inharmonically***.

inharmo′niousness *n.* (אינ-האר-מאו′-ני-אס-נעס) דיסהארמאניע, אונהארמאנישקייט, ניט-צוזאמענגעפאסטקייט, אונאייניגקייט.

inhaust′ *v.* (אינ-האהסט′) אריינציהען, אריינשלינגען, אריינטרינקען.

inhearse′ *v.* (אינ-הוירס′) אריינלעגען אין א טרונע.

inhere′ *v.* (אינ-היער′) זיין אין צוזאמענהאנג, זיין א טייל פון עפעס, זיין אייגענטימליך; ליעגען אין דעם עצם, אין דער נאטור פון א זאך, זיין איינגעבארען אדער כאראקטעריסטיש; זיין אונצושיידבאר [פון עפעס].

inher′ence *n.* (אינ-היער′-ענס) אינהערענץ, דאס ליעגען אין דער נאטור פון א זאך; צוזאמענהאנג, אנהעפטונג; דאס כאראקטעריסטישע, אייגענטימליכע אדער איינגעבארענע; אונצושיידבארקייט.

inher′ency *n.* (אינ-היער′-ענ-סי) ז. ***inherence***.

inher′ent *a.* (אינ-היער′-ענט) אינהערענט, צוזאמענהענגענד; כאראקטעריסטיש, אייגענטימליך, איינגעבארען; אונצושיידבאר.

inheren′tial *a.* (אינ-היע-רענ′-שעל) ז. ***inherent***.

inher′ently *adv.* (אינ-היער′-ענט-לי) אין עצם, איינגעבארען; אזוי, אז עס קען ניט צושיידט ווערען.

inher′it *v.* (אינ-הער′-איט) ירש′נען; בעקומען.

inheritabil′ity *n.* (אינ-הער-אי-טע-ביל′-אי-טי) ערבליכקייט; דאס קענען איבערגעהן בירושה.

inher′itable *a.* (אינ-הער′-אי-טעבל) ערבליך; וואס מען קען קריגען אלס ירושה; וואס מען קען ירש′נען; וואס איז בערעכטיגט אדער פעהיג צו ירש′נען.

inher′itably *adv.* (אינ-הער′-אי טע-בלי) בירושה; אזוי אז עס זאל קענען איבערגעהן בירושה.

inher′itance *n.* (אינ-הער′-אי-טענס) דאס ירש′נען; אן ערבשאפט, א ירושה; א נאטירליכע גאבע; געשענקט אייגענטום; בעשטענדיג אייגעטום.

inher′itative *a.* (אינ-הער′-אי-טע-טיוו) וואס געהט איבער בירושה.

inher′iter *n.* (אינ-הער′-אי-טער) א יורש.

inher′itor *n.* (אינ-הער′-אי-טאר) ז. ***inheriter***.

inher′itress *n.* (אינ-הער′-אי-טרעס) א יורש′טע.

inher′itrix *n.* (אינ-הער′-אי-טריקס) ז. ***inheritress***.

inhe′sion *n.* (אינ-היע′-זשאן) ז. ***inherence***.

inhib′it *v.* (אינ-היב′-איט) הינדערען, שטערען; פערביטען, פערווערען.

inhib′iter *n.* (אינ-היב′-אי-טער) איינער אדער עטוואס וואס שטערט אדער הינדערט; איינער וואס פערווערט אדער לעגט א פערבאט.

inhibi′tion *n.* (אינ-הי-ביש′-אן) הינדערונג, שטערונג; פערווערונג; פערבאט; אן אינהיביטאריום [א פערבאט פון א העכערען געריכט צו א נידריגערען וויטער אנצוגעהן מיט א פראצעס].

inhib′itive *a.* (אינ-היב′-אי-טיוו) שטערענד, הינדערענד; פערביטענד, פערווערענד.

inhib′itor *n.* (אינ-היב′-אי-טאר) ז. ***inhibiter***.

inhib′itory *a.* (אינ-היב′-אי-טא-רי) ז. ***inhibitive***.

inhive′ *v.* (אינ-האיוו′) אריינטהאן אין א ביענשטאק.

in hoc (אין האק) אין דעם; אין דיעזער הינזיכט.

inhos′pitable *a.* (אינ-האס′-פי-טעבל) אונגאסטפריינדליך.

inhos′pitableness *n.* (אינ-האס′-פי-טעבל-נעס) אונגאסטפריינדליכקייט.

inhos′pitably *adv.* (אינ-האס′-פי-טע-בלי) אויף אן אונגאסטפריינדליכען אופן.

inhospital′ity *n.* (אינ-האס-פי-טעל′-אי-טי) אונגאסטפריינדליכקייט.

in hot wa′ter (אין האט וואה′-טער) אין אונאנגענעהמליכקייטען; אין שטרייט; ערהיצט, היציג, צארניג; פערליעבט; געפעהרליך.

inhu′man *a.* (אינ-היו′-מען) אונמענשליך, גרויזאם; אכזריות′דיג.

inhumane′ *a.* (אינ-היו-מיין′) אונמענשליך, אכזריות′דיג.

inhuman′ity *n.* (אינ-היו-מענ′-אי-טי) אונמענשליכקייט, גרויזאמקייט.

inhu′manize *v.* (אינ-היו′ מענ-איז) מאכען אונמענשליך, מאכען גרויזאם, פערווילדען.

inhu′manly *adv.* (אינ-היו′-מענ-לי) אויף אן אונמענשליכען, גרויזאמען אופן.

in′humate *v.* (אינ′-היו-מייט) בעגראבען, בעערדיגען, מקבר זיין.

inhuma′tion *n.* (אינ-היו-מיי′-שאן) בעגראבונג, בעערדיגונג, דאס ברייגגען צו קבורה.

inhume′ *v.* (אינ-היום′) בעגראבען, בעערדיגען, מקבר זיין; אין כעמיע — פערפאקען אין ווארעמער ערד אדער אין בעמיסטיגונגס-שטאפען.

inim′ical *a.* (אי-נימ′-אי-קעל) פיינדליך; געגנעריש.

inimical′ity *n.* (אי-נימ-אי-קעל′-אי-טי) פיינדליכקייט.

inim′ically *adv.* (אי-נימ′-אי-קעל-אי) מיט פיינדליכקייט.

inimitabil′ity *n.* (אינ-אימ-אי-טע-ביל′-אי-טי) דאס ניט קענען נאכגעמאכט אדער נאכגעאהמט ווערען.

inim′itable *a.* (אינ-אימ′-אי-טעבל) וואס מען קען ניט נאכמאכען אדער נאכאהמען.

As a writer he has an **inimitable** style.

inim′itableness *n.* (אינ-אימ′-אי-טעבל-נעס) ז. ***inimitability***.

inim′itably *adv.* (אינ-אימ′-אי-טע-בלי) ניט צום נאכמאכען.

in imita′tion of (אין אימ-אי-טיי′-שאן אוו) נאך דער געשטאלט פון... לויט דער פארם פון...

in ink (אין אינק) מיט טינט [געשריבען, געצייכענט].

iniq′uitous *a.* (אי-ניק′-הווי-טאס) אונגערעכט, זינדיג.

iniq′uitously *adv.* (אי-ניק′-הווי-טאס-לי) אויף אן אונגערעכטען אדער זינדיגען אופן.

iniq′uity *n.* (אי-ניק′-הווי-טי) אונגערעכטיגקייט, זינדיגקייט, זינד.

inirritabil′ity *n.* (אינ-איר-אי-טע-ביל′-אי-טי) אונרייצבארקייט, דאס ניט ווערען אויפגערייצט אדער צארניג; גוטמוטיגקייט.

inir′ritable *a.* (אינ-איר′-אי-טעבל) וואס ווערט ניט אויפגערייצט אדער אין צארן; גוטמוטיג.

inir′ritative *a.* (אינ-איר′-אי-טע-טיוו) וואס ווערט ניט אויפגערייצט; וואס איז ניט גענייגט צו צארן.

ini′tial *a., n. and v.* (אי-ניש′-על) אנפענגליך; וואס איז געשטעלט צום אנהויב; אן איניציאל, דער ערשטער בוכשטאב פון אווארט; דער ערשטער בוכשטאב פון א בוך אדער שריפט; בעצייכענען מיט אן איניציאל אדער מיט דעם אנפאנגס-בוכשטאב; בעצייכענען מיט ראשי תבות; אוועקשטעלען דעם אנפאנגס-בוכשטאב [ווי פון א נאמען].

ini′tialize *v.* (אי-ניש′-על-איז) בעצייכענען מיט ראשי תבות [אנשטאט דעם פולען נאמען]; געברויכען איניציאלען אדער ראשי תבות.

ini′tial let′ter (אי-ניש′-על לעט′-ער) אן אנפאנגס-בוכשטאב, א גרויסער בוכשטאב אין אנפאנג ווארט אדער זאץ.

ini′tially *adv.* (אי-ניש′-על-אי) אין אנהויב, אין אנפאנג.

ini′tiary *a.* (אי-ניש′-אי-ע-רי) אנפענגליך.

ini′tiate *v., a. and n.* (אי-ניש′-אי-אייט) איינפיהרען [אין א געזעלשאפט] איינווייהען, מחנך זיין; אויפנעהמען; אנווייזען, אונטעררישטען, לערנען; אנפאנגען, אנהויבען; איינגעפיהרט [אין א געזעלשאפט]; ערשט נור אנגעפאנגען; פארבערייטעט צו אונטערריכט; איינער וואס איז איינגעפיהרט געווארען; איינער וועמען מען האט בעקאנט געמאכט מיט א וויסענשאפט אדער מיט א געהיימער לעהרע.

initia′tion *n.* (אי-ניש-אי-איי′-שאן) די ערשטע איינפיהרונג; די איינווייהונג; דער ערשטער אונטערריכט; די איינפיהרונג אדער די אויפנאהמע אין א געזעלשאפט.

initia'tion fee (אין־ניש־אי־איי'־שאַן פיע) אויפנאַהמע־געלד, איינטריטס־געלד [די איינצאַהלונג וואָס מען מאַכט פאַר ווערען אויפגענומען אין אַ פעראיין].

ini'tiative *n. and a.* (אי־ניש'־אי־איי־טיוו) די איניציאַטיווע; דאָס אַנטראַגס־רעכט [דאָס רעכט פון פאָלק פאָרצושלאָ־גען געזעצען און זיי אַרויסשיקען אויף אַבשטימונג]; אונטערנעהמונגס־גייסט; דער ערשטער שריט אָדער דער ערשטער אַנשטויס צו עפּעס; די מאַכט אָדער פע־היגקייט צו געבען דעם ערשטען אַנשטויס אָדער אַנצוהויבען אַ בעוועגונג; אָנהויבענד, אָנפאַנגענד; איינפיהרענד; איינ־לייטענד; איינווייהענד.

ini'tiator *n.* (אי־ניש'־אי־איי־טאָר) אַן איניציאַטאָר, איינער וואָס פאַנגט אָן אָדער גיט אָן אַנשטויס [צו אַ נייעם גע־דאַנק, צו אַ נייער בעוועגונג א. ז. וו.].

ini'tiatory *a. and n.* (אי־ניש'־אי־איי־טאָ־רי) איינפיהרענד, איינלייטענד; איינ־ווייהענד; די איינפיהרונגס אָדער איינ־ווייהונגס־צערעמאָניע.

ini'tiatrix *n.* (אי־ניש'־אי־איי־טריקס) אַן איניציאַטאָרין. ז. *initiator*.

inject' *v.* (אין־דזשעקט') 1. איינשפּריי־צען; אַריינגיסען, אַריינלאָזען; אַריינ־וואַרפען; 2. אַריינציהען [אַ זייטיגען פּונקט אין אַ רעדע אָדער אַרטיקעל].
2. Personalities were **injected** into the discussion.

injec'ta *n.* (אין־דזשעק'־טאַ) שטאָפען וואָס ווערען אַריינגעשפּריצט אָדער אַריינ־געלאָזען אינוועניג.

injec'table *a.* (אין־דזשעק'־טעבל) וואָס מען קען אַריינשפּריצען; וואָס מען קען אין דעם אַריינשפּריצען.

injec'tion *n.* (אין־דזשעק'־שאַן) דאָס אַריינשפּריצען; דאָס אַריינוואַרפען; אַן איינשפּריצונג; אַ קאַנע, אַ קליסטיר; די פליסיגקייט וועלכע ווערט אַריינגעשפּריצט.

injec'tion-cock *n.* (אין־דזשעק'־שאַנ־קאַק) דער קראַן דורך וועלכען עס ווערט אַריינגעשפּריצט קאַלט וואַסער אין דעם קאָנדענזאַטאָר [דער אַפּאַראַט וואו דער אַבגענוצטער דאַמפּף ווערט אַבגעקיהלט] פון אַ דאַמפּף־מאַשין.

injec'tion-conden'ser *n.* (אין־דזשעק'־שאַנ־קאָנ־דענ'־סער) אַן איינ־שפּריץ־קאָנדענזאַטאָר [דער אַפּאַראַט פון אַ דאַמפּף־מאַשין וואו דער אַבגענוצטער דאַמפּף ווערט אַבגעקיהלט דורך אַריינ־שפּריצען קאַלט וואַסער].

injec'tion-pipe *n.* (אין־דזשעק'־שאַנ־פּאַיפּ) דער איינשפּריץ־ראָהר [דער ראָהר פון אַ דאַמפּף־מאַשין דורך וועלכען מען שפּריצט אַריין קאַלט וואַסער אין קאָנדענ־זאַטאָר אַבצוקיהלען דעם אַבגענוצטען דאַמפּף].

injec'tion-wa'ter *n.* (אין־דזשעק'־שאַנ־הוואָה'־טער) איינשפּריץ־וואַסער [דאָס קאַלטע וואַסער וואָס ווערט אַריינ־געשפּריצט אין דעם קאָנדענזאַטאָר פון אַ דאַמפּף־מאַשין אַבצוקיהלען דעם אַבגענוצ־טען דאַמפּף].

injec'tor *n.* (אין־דזשעק'־טאָר) אַן אַריינשפּריצער; אַ שפּריצער, אַן אַפּאַראַט צום איינשפּריצען.

injoint' *v.* (אין־דזשאָינט') פעראייניגען, בעהעפטען.

inju'dicable *a.* (אין־דזשו'־די־קעבל) וואָס קען ניט פאַרגעבראַכט ווערען פאַר אַ געריכט.

injudi'cial *a.* (אין־דזשו־דיש'־על) ניט לויט רעכט; ניט נאָך'ן געזעץ.

in judi'cio (אין דזשו־דיש'־אי־או) אין געריכט; אין געריכטליכען פּראָצעס.

injudi'cious *a.* (אין־דזשו־דיש'־אַס) אונאיבערלעגט; אונפערשטענדיג; ניט קלוג.

injudi'ciously *adv.* (אין־דזשו־דיש'־אַס־לי) אויף אַן אונקלוגען אופן; אָהן איי־בערלעגונג.

injudi'ciousness *n.* (אין־דזשו־דיש'־אַס־נעס) אונפערשטענדיגקייט, ניט־קלוג־קייט; אונאיבערלעגטקייט.

injunc'tion *n.* (אין־דזשאַנק'־שאַן) אַ בעפעהל, אַן אָנזאָג; אַ געריכטליכער דע־קרעט אָדער פערבאָט.

injunc'tive *a.* (אין־דזשאַנק'־טיוו) וואָס האָט די קראַפט פון אַ געריכטליכען דע־קרעט אָדער פערבאָט.

in'jure *v.* (אינ'־דזשור) שעדיגען; וועה טהאָן; פערלעצען; פערוואונדען; בעליי־דיגען.

in ju're (אין דזשו'־רי) אין געזעץ, אין יוריספּרודענץ.

in'jured *a.* (אינ'־דזשורד) בעשעדיגט; פערוואונדעט; פערלעצט; בעליידיגט.

in'jurer *n.* (אינ'־דזשור־ער) איינער וואָס שעדיגט; אַ בעליידיגער.

inju'ria *n.* (אין־דזשו'־רי־אַ) אַ פערברע־כען געגען געזעץ; אַ פערברעכען וואָס ווערט פערפאָלגט פון געזעץ.

inju'rious *a.* (אין־דזשו'־רי־אַס) שעד־ליך; בעליידיגענד.

inju'riously *adv.* (אין־דזשו'־רי־אַס־לי) אויף אַ שעדליכען אופן; אונגערעכט; בעליידיגענדיג.

inju'riousness *n.* (אין־דזשו'־רי־אַס־נעס) שעדליכקייט; בעליידיגונג.

in'jury *n.* (אינ'־דזשו־רי) פערלעצונג; שאָדען; פערוואונדונג; בעליידיגונג.

injust' *a.* (אין־דזשאַסט') אונגערעכט.

injus'tice *n.* (אין־דזשאַס'־טיס) אונגע־רעכטיגקייט, אַן אונרעכט.

injus'tifiable *a.* (אין־דזשאַס'־טי־פאַי־עבל) אונבערעכטיגט; וואָס קען ניט פער־ענטפערט ווערען אָדער בערעכטיגט ווערען.

ink *n. and v.* (אינק) טינט; דרוק־פאַרב; בעשמירען מיט טינט.

ink'-bag *n.* (אינק'־בעג) דער פענכער פון דעם טינט־פיש, אין וועלכען עס גע־פינט זיך די טינט־ענהליכע פליסיגקייט.

ink'-ball *n.* (אינק'־באָהל) דער דרוק־באַל [אַזאַ לעדער־קישעלע אויף איינצו־טונקען אין טינט דעם דרוק־זאַץ. אין אַמאָל געברויכט געוואָרען אין דרוקערייען]; גאַלעש, אַזאַ מין גומי־ענהליכער געוויקס אויף געוויסע פלאַנצען, פון וועלכע מען מאַכט טינט.

ink'-bench *n.* (אינק'־בענטש) דער טייל פון אַ דרוק־מאַשין, אויף וועלכען עס איז אָנגעשמירט די דרוק־פאַרב.

ink'berry *n.* (אינק'־בער־אי) אַזאַ בוימעל אויף וועלכען עס וואַקסען אַ מין שוואַרצע יאַגדעס.

ink'-block *n.* (אינק'־בלאָק) דער פאַרב־שטיין [ביי האַנד־דרוק־מאַשינען].

ink'-blot *n.* (אינק'־בלאַט) אַ טינט־פלעק.

ink'-blurred *a.* (אינק'־בלוירד) בע־פלעקט מיט טינט.

ink'-bot'tle *n.* (אינק'־באַטל) אַ טינט־פלאַש; אַ טינטער.

ink'-bray'er *n.* (אינק'־בריי'־ער) אַ קורצער הילצערנער וואַל מיט אַ הענטעל, צו צושמירען די דרוק־פאַרב אויף דעם פאַרב־שטיין [ביי האַנד־דרוק־מאַשינען].

ink'-cyl'inder *n.* (אינק'־סיל'־אינ־דער) אַ וואַל וואָס רעגולירט די גלייכ־מעסיגע צוטיילונג פון דער דרוק־פאַרב אין אַ דרוק־מאַשין.

ink'-duct *n.* (אינק'־דאַקט) אַ פאַררייכ־טונג צוצופיהרען די דרוק־פאַרב צו דער דרוק־מאַשין.

in kee'ping with (אין קיע'־פּינג הוויטה) איינשטימיג מיט...
He maintains an establishment **in keeping** with his large income.

in'ker *n.* (אינ'־קער) איינער פון די גרוי־סע וואַלען ביי אַ דרוק־מאַשין, וועלכער שמירט אָן מיט פאַרב דעם דרוק־זאַץ; די פאַררייכטונג ביי אַ פערצייכנונגס־אינסטרו־מענט, דורך וועלכער עס ווערען געמאַכט אויף'ן פאַפּיער די פערצייכנים־פּונקטען אָדער ליניען.

in'ket *n.* (אינ'־קעט) אַ טינטער.

ink'fish *n.* (אינק'־פיש) דער טינט־פיש. ז. *cuttlefish*.

ink'-foun'tain *n.* (אינק'־פאַונ'־טען) דער טייל פון אַ דרוק־מאַשין, וואו עס גע־פינט זיך די דרוק־פאַרב.

ink'-gland *n.* (אינק'־גלענד) ז. *ink-bag*.

ink'holder *n.* (אינק'־האָול־דער) אַ טינטער; דער טייל פון אַ שרייב־געצייג, וואו עס געפינט זיך דער טינט.

ink'horn *n.* (אינק'־האָרן) אַ טאַשען־טינטער צוזאַמען מיט שרייב־געצייג.

ink'hornism *n.* (אינק'־האָרנ־איזם) אַ געקינסטעלטער אויסדרוק; אַן אויסדרוק גענומען פון בוך.

ink'horn mate (אינק'־האָרן מייט) איי־נער וואָס טראָגט זיך אַרום מיט פען און טינט; אַ בוך־וואָרעם, איינער וואָס רעדט מיט געקינסטעלטע, אויסגעלערענטע פראַ־זען; אַ פעדאַנט.

ink'horn terms (אינק'־האָרן טוירמז) געקינסטעלטע, אויסגעלערענטע אויסדרי־קע.

in'kiness *n.* (אינ'־קי־נעס) טינטיגקייט, שוואַרצקייט.

in'king-roll'er *n.* (אינ'־קינג־ראָול'־ער) אַן עלאַסטישער וואַלץ אין דרוק־מאַשינען, וועלכער בעשמירט דעם דרוק־זאַץ מיט דרוק־פאַרב.

in'kle *n. and v.* (אינקל) צווירן־באַנד, פּאַזאַמענט, אַ טאַשמע; אָנווינקען, אָנדוי־טען; פערשטעהן אַ וואונק, אָנהויבען פערשטעהן.

ink'-lines *n.* (אינק'־לאַינז) אַ ליניר־בלאַט, אַ בלאַט מיט שורות.

ink'ling *n.* (אינק'־לינג) די אָנצייגונג, די אָנווייזונג; אַ וואונק.

ink'-ma'ker *n.* (אינק'־מיי'־קער) אַ טינט־מאַכער.

in'knee *n.* (אינ'־ניע) אַ נאָך־אינוועניג־אויסגעבויגענע קניע.

in'kneed *a.* (אינ'־ניעד) וואָס האָט אַ נאָך־אינוועניג־אויסגעבויגענע קניע.

inknit' *v.* (אין־ניט') איינשטריקען.

inknot' *v.* (אין־נאַט') פערבינדען מיט אַ קניפּעל.

ink'-pen'cil *n.* (אינק'־פּענ'־סיל) אַ טינט־בליישטיפט [אַ בליישטיפט וואָס שרייבט ווי מיט טינט].

ink'-pow'der *n.* (אינק'־פּאַו'־דער) טינט־פּולווער [אַ פּולווער פון וועלכען מען מאַכט טינט].

ink'-roll'er *n.* (אינק'־ראָול'־ער) ז. *inking-roller*.

ink'shed *n.* (אינק'־שעד) שמיערעריי.

ink'-sling'er *n.* (אינק'־סלינג'־ער) אַ

פראפעסיאנעלער שרייבער: איינער וואס מאכט שרייבעריי אלס זיין פראפעסיע.

ink'-spil'ler *n.* (אינק'-ספיל'-ער) א טינט־פערדארבער, א פעדער־פושער, א פאטשקון, א שמיערער.

ink'stand *n.* (אינק'-סטענד) א טינטער; א שרייב־געצייג־האלטער.

ink'-stone *n.* (אינק'-סטאון) דער טינט־שטיין [אזא שטיין פון וועלכען מען מאכט טינט]; אזא גלאטער שטיין מיט וועלכען מען רייבט דאס מאטעריאל פון וועלכען מען מאכט טינט.

ink'-ta'ble *n.* (אינק'-טיי'בל) א טינט־ברעט [אין א דרוקעריי].

in'ky *a.* (אינ'-קי) טינטיג, פון טינט; איינגעמאכט אין טינט; שווארץ.

inlace' *v.* (אינ-לייס') איינשליסען, ארומ־נעהמען אדער בעלעגען מיט שנור־באנד אדער ווי מיט שנור־באנד; ארומרינגלען, ארומוויקלען, דורכפלעכטען.

in'lack *n.* (אינ'-לעק) דער איינפאל פון וואג אדער מאס [דורך איינטריקענען א. ד. ג.].

inlaid' *a.* (אינ-לייד') ארייננעלעגט, בע־לעגט. ז. *inlay*

in'land *n., a. and adv.* (אינ'-לענד) דאס אינערע לאנד; אין דער פעאראלער ארדנונג — דאס לאנד וואס איז בעארבייט געווארען אדער בעשטימט געווען פאר'ן פריץ אליין; אינלענדיש; היימיש [אין געגענזאץ צו אויסלענדיש]; וואס קומט פאר אדער געפינט זיך אין די אינערליכע טיילען פון לאנד; ווייט פון דעם ים־ברעג; אין אדער צו דעם אינערען פון לאנד.

in'lander *n.* (אינ'-לענ-דער) אן אינלענ־דער, אן איינוואהנער פון דעם אינערען פון לאנד [ווייט פון ים].

inlan'dish *a.* (אינ-לענ'-דיש) אינלענ־דיש, וואס געפינט זיך אין דעם אינערען פון לאנד, ווייט פון ים, היימיש [אין גע־גענזאץ צו אויסלענדיש].

inlap'idate *v.* (אינ-לעפ'-אי-דייט) פערשטיינערען.

inlaw' *v.* (אינ-לאה') צוריקברייננען צו פערלארענע בירגער־רעכטע.

inlay' *v. and n.* (אינ-ליי') ארייננלעגען אדער בעפעסטיגען אין עפעס [ווי איין שטאף אין צווייטען אלס בעציערונג]; עטוואס וואס ווערט ארייננעלעגט [ווי איין שטאף אין צווייטען אלס בעציערונג]; אן ארנאמענט, א בעציערונג; מאזאאיק.

in'lay *n.* (אינ'-ליי) עטוואס וואס ווערט ארייננעלעגט [ווי איין שטאף אין צווייטען אלס בעציערונג]; אן ארנאמענט, א בעציערונג; מאזאאיק.

in'layer *n.* (אינ'-ליי-ער) אן איינלעגער [איינער וואס מאכט איינגעלעגטע ארבייט]; א מאזאאיק־ארבייטער.

inlay'ing *n.* (אינ-ליי'-אינג) דאס דעקארירען מעבעל, וואפען א. ז. וו., ארייננלעגענדיג שטיקער עלפאנטביין, גאלד, זילבער, האלץ א. ד. ג.

inlet' *v.* (אינ-לעט') ארייננלעגען, ארייננ־שטעלען.

in'let *n.* (אינ'-לעט) איינגאנג, צוגאנג; וועג; א קליינע בוכט [א שמאלער טייל פון א טייך אדער א ים וואס קומט ארייין אין א ברעג אדער צווישען אינזלען]; א וואסערלייטונג.

in lieu of (אין ליו אוו) אנשטאט, במקום.

Can you arrange to work on Tuesday in lieu of Monday?

in lit'tle (אין ליטל) אין מיניאטור.

in love (אין לאוו) פערליעבט.

in'ly *adv.* (אינ'-לי) אינערליך; אינוועניג; אין געהיים.

in'mate *n. and a.* (אינ'-מייט) איינער וואס געפינט זיך אין א געוויסען פלאץ אדער אנשטאלט; א מיטוואהנער, אן איינוואהנער; מיטוואהנענד, וואהנענד צוזאמען; געפינענדיג זיך אין א געוויסען פלאץ אדער אנשטאלט.

The inmates of the hospital are well taken care of.

in'meats *n.* (אינ'-מיעטס) די געדערים, די איינגעווייד.

in me'dias res (אין מיע'-די-עס ריעז) אין די אינוועניגסטע טיילען; אין תוך.

in memo'riam (אין מי-מאו'-רי-עם) צום אנדענקען [מעהרסטענס געברויכט אלס אויפשריפט אויף מצבות].

in mem'ory of (אין מעמ'-א-רי אוו) צום אנדענקען פון...

inmesh' *n.* (אינ-מעש') ז. *immesh*

in'most *a. and n.* (אינ'-מאוסט) אי־נערסט, אינערליכסט; דער אינערליכסטער טייל.

in'most thoughts (אינ'-מאוסט טהאהטס) אינערליכסטע געדאנקען, פער־בארגענסטע מחשבות.

inn *n.* (אין) א גאסט־הויז, אן אכסניה, א קרעטשמע.

in'nate *a.* (אינ'-נייט) איינגעבארען, נא־טירליך, אינסטינקטיוו; אין באטאניק — וואס ווערט געבארען אינוועניג, וואס קומט ארויס פון אינוועניג.

in'nately *adv.* (אינ'-נייט-לי) פון נאטור אויס; דורך אינסטינקט.

in'nateness *n.* (אינ'-נייט-נעס) איינ־געבארענקייט, נאטירליכקייט.

innav'igable *a.* (אי-נעוו'-אי-געבל) אונשיפבאר [וואס מען קען ניט ארומ־רייזען מיט א שיף].

in'ner *a. and n.* (אינ'-ער) אינערליך, אינוועניג; ניט קלאר [אין בעדייטונג]; דער טייל פון א ציעל־ברעט ארום דעם צענטער; א שאס אין דעם טייל פון א ציעל־ברעט וואס איז ארום דעם צענטער.

in'ner bar'rister (אינ'-ער בער'-איס־טער) אן עלטערער מיטגליעד און איינער פון די פערוואלטער פון א רעכטס־קאלע־גיום אין לאנדאן. ז. *inn of court*

in'ner mon'itor (אינ'-ער מאנ'-אי־טאר) די אינערליכע שטימע, דאס געוויסען.

in'nermost *a.* (אינ'-ער-מאוסט) ז. *inmost*

in'ner thoughts (אינ'-ער טהאהטס) געהיימע געדאנקען.

inner'vate *v.* (אי-נויר'-ווייט) ווירקען דורך די נערוועז.

innerva'tion *n.* (אינ-אויר-ווײי'-שאן) די נערוועז־סיסטעם: די פונקציאנען און ווירקונג פון דער נערוועז־סיסטעם; דאס האבען אבגעשוואכטע נערוועז.

innerve' *v.* (אי-נורוו') קרעפטיגען.

inn'holder *n.* (אינ'-האול-דער) א בעל אכסניה, א קרעטשמער.

in'ning *n.* (אינ'-אינג) דאס ארייננברייננ־גען אדער ארייננעהמען די אבגעשניטענע תבואה; ערנטע; א שטיק לאנד וואס ווערט בעפרייט און בעשיצט פון ים־וואסער.

in'nings *n.* (אינ'-אינגז) גאנג, רייה, אטשערער [אין באל־שפיעל]; די צייט אין וועלכער איינער האלט אן אמט אדער א פאליטישע פארטיי איז אין מאכט; ערנטע.

inn'keeper *n.* (אינ'-קיע'-פער) א קרעטשמער, א בעל־אכסניא; איינער וואס האלט אן איינפאהר־הויז.

in'nocence *n.* (אינ'-א-סענס) אונשולד; אונשעדליכקייט; דאס זיין פריי פון א חשד [וועגען געוויסע זאכען וואס זיינען פערבאטען דורך'ן געזעץ]; רייגקייט פון זינד; נאאיוויטעט.

in'nocency *n.* (אינ'-א-סענ-סי) ז. *innocence*

in'nocent *a. and n.* (אינ'-א-סענט) אונשולדיג; ניט זינדיג, מאראליש ריין; פריי פון א חשד [וועגען געוויסע זאכען וואס זיינען פערבאטען לויט'ן געזעץ]; נאאיוו, אונוויסענד; קליין, מילד און ליעבליך [וועגען א קינד אדער בלום]; א נאאיוו קינד; אן אונשולדיגער מענש; אן אונוויסענדער, א פראסטאק.

in'nocently *adv.* (אינ'-א-סענט-לי) אויף אן אונשולדיגען אדער נאאיוועז אופן.

In'nocents' day (אינ'-א-סענטס דיי) דער טאג פון די אונשולדיגע קינדער [א קאטוילישער יום־טוב צום אנדענקען פון קעניג הורדוס'ס אויסשלאכטונג פון קליינע קינדער — דער 28טער דעצעמבער].

innoc'uous *a.* (אי-נאק'-יו-אס) אונשעד־ליך; וואס מאכט ניט קיין שלעכטע ווירקונג; ניט גיפטיג [וועגען שלאנגען].

innoc'uously *adv.* (אי-נאק'-יו-אס-לי) אויף אן אונשעדליכען אופן.

innoc'uousness *n.* (אי-נאק'-יו-אס-נעס) אונשעדליכקייט.

inn of court (אין אוו קאורט) דאס רעכטס־קאלעגיום [איינע פון די פיער יו־רידישע געזעלשאפטען אין לאנדאן, ענג־לאנד, וואס האבען דאס אויסשליסליכע רעכט צו בעשטימען דאס רעכט פון אד־וואקאטען צו פראקטיצירען].

innom'inate *a.* (אי-נאמ'-אי-נייט) אהן א בעשטימטען נאמען; אנאנים.

innom'inate ar'tery (אי-נאמ'-אי-נייט אר'-טע-רי) איינע פון די גרויסע ארטעריען אדער שלאג־אדערען אין מענש־ליכען קערפער.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

innom'inate bone (אי נאמ'-אי-נייט באון) דער לענדען־ביין אין מענשליכען קערפער.

in'novate *v.* (אינ'-א-ווייט) בענייען, אומענדערען; איינפיהרען נייאיגקייטען.

innova'tion *n.* (אינ-א-וויי'-שאן) א נייערונג, א נייעס; אן אומענדערונג; נייע איינפיהרונגען.

innova'tional *a.* (אינ-א-וויי'-שאנ-על) וואס בענייעט; וואס ברייננט אן אומענ־דערונג.

innova'tionist *n.* (אינ-א-וויי'-שאנ-איסט) איינער וואס שטרעבט צו בענייען; איינער וואס זוכט אומענדערונגען.

in'novative *a.* (אינ'-א-וויי-טיוו) בע־נייענד; וואס האט א נייגונג צו בענייען אדער אומצוענדערען; וואס איז שייך צו נייאיגקייטען אדער אומענדערונגען.

in'novator *n.* (אינ'-א-וויי-טאר) א נייעס־מאכער; איינער וואס ענדערט אדער מאכט נייע איינפיהרונגען.

innox'ious *a.* (אי-נאק'-שאס) ז. *innocuous*

innox'iously *adv.* (אי-נאק'-שאס-לי) אויף אן אונשעדליכען אופן.

innox'iousness *n.* (אין-נאק'-שאס-נעס) אונשעדליכקייט.

inn'-por'ter *n.* (אינ'-פאור'-טער) דער געפעקטרעגער, א משרת אין אן אכסניא.

innuen'do *n.* (אינ-יו-ענ'-דאו) א רמז, א וואונק אויף עפעס, אן אנדייטונג, אינסינואציאן [דאס ארויסשטעלען יענעם אין א פאלשען שיין אדער מאכען אנדייטונגען, מיט'ן צוועק איהם צו שעדיגען אדער פערלוימדען].

innumerabil'ity *n.* (אי-ניו-מע-רע-ביל'-אי-טי) די אונצעהלבארקייט; דאס זיין גרויס אהן א צאהל; אונענדליכקייט.

innu'merable *a.* (אי-ניו'-מע-רעבל) אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

innu'merous *a.* (אי-ניו'-מע-ראס) ז. *innumerable*

innutri'tion *n.* (אין-יו-טריש'-אן) דער מאנגעל אין נאהרונג.

innutri'tious *a.* (אין-יו-טריש'-אס) ניט-נאהרענד, אוננאהרהאפט.

innu'tritive *a.* (אי-ניו'-טרי-טיוו) וואס האט ניט קיין נאהרונג.

in obe'dience (אין א-בי'-די-ענס) אויס געהארכזאמקייט.

inobser'vable *a.* (אין-אב-זויר'-וועבל) אונבעמערקבאר; וואס מען קען ניט זעהן אפילו מיט דער הילף פון אינסטרומענטען.

inobser'vance *n.* (אין-אב-זויר'-וועגס) אונאכטזאמקייט, גלייכגילטיגקייט; דאס ניט היטען אדער ניט נאכפאלגען עפעס; דאס ניט בעמערקען.

inobser'vant *a.* (אין-אב-זויר'-וועגט) ניט מערקענד; וואס נעהמט ניט אין אכט.

inoccupa'tion *n.* (אין-אק-יו-פיי'-שאן) דאס זיין אונבעשעפטיגט אדער ליידיג.

inoc'ulable *a.* (אין-אק'-יו-לעבל) וואס קען ארייגעזעצט ווערען [ווי א צווייגעל פון איין בוים וואס ווערט ארייגעזעצט אין אן אנדערען]; וואס קען אריינגעשפריצט ווערען אונטער דער הויט [ווי ביי שטעלען פאקען].

inoc'ulate *v.* (אין-אק'-יו-לייט) אריינזעצען א צווייגעל פון איין בוים אין אן אנדערען; אריינשפריצען אונטער דער הויט [ווי ביי שטעלען פאקען].

inocula'tion *n.* (אין-אק-יו-ליי'-שאן) די אריינזעצונג פון א צווייג אין אן אנדערען בוים; דאס אריינשפריצען אונטער דער הויט [ווי ביי שטעלען פאקען].

inoc'ulator *n.* (אין-אק'-יו-ליי-טאר) א גערטנער וואס שטעלט אריין צווייגען פון איין בוים אין אן אנדערען; א פאקענשטעלער.

ino'dorous *a.* (אין-או'-דא-ראס) אהן א גערוך, אהן א ריח.

ino'dorousness *n.* (אין-או'-דא-ראס-נעס) דאס זיין אהן א גערוך; דאס ניט האבען קיין ריח.

inoffen'sive *a.* (אין-א-פענ'-סיוו) ניט בעליידיגענד, אונשעדליך.

inoffen'sively *adv.* (אין-א-פענ'-סיוו-לי) אויף אן אונשעדליכער ארט.

inoffen'siveness *n.* (אין-א-פענ'-סיוו-נעס) אונשעדליכקייט.

inoffi'cial *a.* (אין-א-פיש'-על) ניט אפיציעל, וואס האט ניט דעם כאראקטער אדער די אויטאריטעט פון א הערשענדער מאכט.

inoffi'cially *adv.* (אין-א-פיש'-על-אי) אויף אן אונאפיציעלען שטייגער.

in old days (אין אולד דייז) פארצייטען.

in one (אין וואן) צו דערזעלבער צייט.

inop'erative *a.* (אינ-אפ'-ע-רע-טיוו) וואס ווירקט ניט, וואס מאכט ניט קיין עפעקט אדער ווירקונג.

inoper'cular *a.* (אינ-א-פויר'-קיו-לער) אהן דעקלעך [ווענען מושלען אדער ראקאווינעס].

inop'inate *a.* (אינ-אפ'-אי-נייט) אונערווארטעט, אונגעריכט.

inopportune' *a.* (אינ-אפ-אר-טיון') ניט אין צייט, ניט צו דער פאסענדער געלעגענהייט.

inopportune'ly *adv.* (אינ-אפ-אר-טיונ'-לי) אין ניט קיין געלעגענער אדער בעקוועמער צייט; ניט ביי דער פאסענדער געלעגענהייט.

inoppres'sive *a.* (אינ-א-פרעס'-איוו) ניט דריקענד, ניט לעסטיג.

inor'dinacy *n.* (אינ-אהר'-די-נע-סי) אונארדנונג, אונרעגעלמעסיגקייט; דאס ניט האלטען זיך אין געוויסע גרענעצען; דאס זיין אריבער דער מאס.

inor'dinate *a.* (אינ-אהר'-די-נייט) ניט אין ארדנונג, אונרעגעלמעסיג; אהן א שיעור; וואס האלט זיך ניט אין געוויסע גרענעצען.

inor'dinately *adv.* (אינ-אהר'-די-נייט-לי) אויף א ניט ארדענטליכען אדער אונרעגעלמעסיגען שטייגער.

inor'dinateness *n.* (אינ-אהר'-די-נייט-נעס) ז. *inordinacy*

inorgan'ic *a.* (אינ-אהר-גענ'-איק) אונארגאניש; וואס האט ניט די סמנים, וועלכע כאראקטעריזירען א לעבעדיגען און וואקסענדען קערפער.

inorgan'ical *a.* (אינ-אהר-גענ'-אי-קעל) ז. *inorganic*

inorgan'ically *adv.* (אינ-אהר-גענ'-אי-קעל-אי) אויף אן אונארגאנישען שטייגער.

inorganiza'tion *n.* (אינ-אהר-גענ-אי-זיי'-שאן) דאס ניט זיין ארגאניזירט, דער מאנגעל אין ארגאניזאציאן.

inornate' *a.* (אינ-אהר-נייט') ניט בעציערט, איינפאך, פראסט.

inos'culate *v.* (אין-אס'-קיו-לייט) אין אנאטאמיע — אנאסטאמאזירען, זיך בעריהרען, זיך צונויפגעהן; זיך פעראייניגען [ווי צוויי אדערען אדער נערוועז געהען זיך צונויף און איין ברעג פעראייניגט זיך מיט'ן אנדערען].

inoscula'tion *n.* (אין-אס-קיו-ליי'-שאן) אין אנאטאמיע — די בעריהרונג, די צוזאמענריהרונג אדער פערבינדונג פון צוויי אדערען אדער נערוועז.

in'osite *n.* (אינ'-א-סאיט) אינאסיט [א צוקער-סובסטאנץ, וואס געפינט זיך אין די מוסקולען פון הארצען, אין די לונגען, אין די ניערען, אין מארך א. ז. וו.].

in part (אין פארט) טיילווייז.

in partic'ular (אין פאר-טיק'-יו-לער) בעזאנדערס.

in parts (אין פארטס) אין טיילען, איינינע.

in pass'ing (אין פעס'-אינג) אין פערבייגעהן, פערבייגעהענדיג.

in'-pa'tient *n.* (אינ'-פיי'-שענט) א קראנקער וואס ליעגט אין האספיטאל [אין געגענזאץ צו א פאציענט, וועלכער קורירט זיך ביי זיך אין דער היים].

in per'son (אין פויר'סן) פערזענליך, בכבודו ובעצמו.

in pet'to (אין פעט'-טא) פערבארגען טיעף אין הארצען; בעהאלטען אינווענינ; ניט אויפגעדעקט.

in pie'ces (אין פיע'-סעז) אויף שטיקלעך.

in place of (אין פלייס אוו) אנשטאט.

in pos'se (אין פאס'-אי) פאטענציעל, בכח [ניט בפועל].

in poten'tia (אין פא-טענ'-שיא) פאטענציעל, אין מעגליכקייט [ניט אין דער ווירקליכקייט].

in'pouring *n.* (אינ'-פאור-אינג) אן ארייגיסונג, אן איינפלוס.

in prime (אין פראים) אין פולער יוגענדס-קראפט.

in print (אין פרינט) געדרוקט.

in pro'pria perso'na (אין פראו'-פרי'-א פויר-סאו'-נא) פערזענליך [ניט דורך אן אנדערען], בכבודו ובעצמו.

in pu'ris natural'ibus (אין פיו'-ריס נע-טשו-רעל'-אי-באס) אין ריינער נאטור, נאקעט.

in'quest *n.* (אינ'-קוועסט) אן אונטערזוכונג; א געריכטליכע אויספארשונג וועגען א פערברעכען אדער וועגען אן אנדער זאך וואס דארף גע'משפט ווערען.

inqui'etude *n.* (אין-קוואי'-ע-טיוד) אונרוהיגקייט, אונרוה.

inquir'able *a.* (אין-קוואיר'-עבל) אונטערזוכבאר [וואס איז צום אונטערזוכען אדער צום ערפארשען].

inquire' *v.* (אין-קוואיר') זיך ערקונדיגען, פרעגען נאך עפעס, אונטערזוכען, ערפארשען; מאכען א געריכטליכע אונטערזוכונג.

inquire' about' (אין-קוואיר' ע-באוט') קלייבען ידיעות אדער אינפארמאציאנען וועגען עפעס.

inquire' af'ter (אין-קוואיר' עפ'-טער) זיך נאכפרעגען אויף אימעצען אדער עפעס.

inquired' for (אין-קוואירד' פאר) אויף וואס מען פרעגט זיך נאך, וואס מען פערלאנגט שטארק.

inquir'er *n.* (אין-קוואיר'-ער) אן אונטערזוכער, א פארשער.

inquir'ingly *adv.* (אין-קוואיר'-אינג-לי) דורך אונטערזוכונג, מיט אויספארשונג.

inquir'y *n.* (אין-קוואיר'-אי) די אונטערזוכונג, די פארשונג; א פראגע, א קשיא.

inquisi'tion *n.* (אין-קווי-זיש'-אן) די אונטערזוכונג, די נאכפארשונג; א געריכטס-אונטערזוכונג.

Inquisi'tion *n.* (אין-קווי-זיש'-אן) די אינקוויזיציאן, א קירכליך געריכט, וואס איז געגרינדעט געווארען אין מיטעלאלטער מיט דעם ציעל צו פערפאלגען אפיקורסים און געגנער פון דער הערשענדער קירך.

inquisi'tional *a.* (אין-קווי-זיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א נאכפארשונג; וואס איז כאראקטעריזירט דורך אן אונטערזוכונג; וואס געהערט צו דער אינקוויזיציאן. ז. *Inquisition*

inquis'itive *a.* (אין-קוויז'-אי-טיוו) 1. פארשענד, נאכפארשענד; 2. נייגיעריג.
2. Children are by nature **inquisitive**.

inquis'itively *adv.* (אין-קוויז'-אי-טיוו-לי) אויף א נאכפארשענדען שטייגער; מיט נייגיעריגקייט.

inquis'itiveness *n.* (אין-קוויז'-אי-טיוו-נעס) נייגיעריגקייט; נייגיערדע.

inquis'itor *n.* (אין-קוויז'-אי-טאר)

אן אונטערזוכונגס-ריכטער; אן אינקוויזיטאר [א ריכטער וואס פערפאלגט און משפט די געגנער פון דער הערשענדער קירך]. ז. *Inquisition*.

inquisito'rial *a.* (אינ-קהוויז-אי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אונטערזוכונגס-ריכטער; וואס געהערט צו אן אינקוויזיטאר אדער צום קירכליכען ריכטער, וועלכער פערפאלגט אפיקורסים און געגנער פון דער הערשענדער רעליגיאן; וואס איז שייך צו אן אונטערזוכונג.

inrac'inate *v.* (אינ-רעס'-אי-נייט) איינווארצלען, איינפלאנצען.

in rea'son (אין ריע'זן) מיט רעכט, לויט יושר.

in reserve' (אין רי-זורוו') אין רעזערוו, אין זאפאס, גרייט.

in respect' to (אין רי-ספעקט' טו) בנוגע צו...; וואס איז שייך, וואס אנבעלאנגט צו...

in return' (אין רי-טורן') דערפאר; אלס בעלוינונג.

in right mind (אין ראיט מאינד) ביים פולען פערשטאנד, ביים קלארען זינען.

in'road *n.* (אינ'-ראוד) 1. דאס צונעמען עפעס ביי אימעצען, דאס שעדיגען; 2. אן איבערפאל, אן אנפאל, אן אנגריף.
1. We are making **inroads** on the commerce of Europe.

in'rolled *a.* (אינ'-ראולד) ארייננגעוויקעלט [וועגען בלעטער פון פלאנצען].

in'run *n.* (אינ'-ראן) דאס אריינפליסען [ווי פון איין וואסער-שטראם אין צווייטען אדער אין ים]; אריינפלוס; א פלאץ וואו איין פלוס פאלט אריין אין צווייטען.

in'running *n.* (אינ'-ראנ-אינג) אן אריינפלוס. ז. *inrun*.

in'rush *n.* (אינ'-ראש) דאס אריינשטראמען; א צופלוס.

insal'ivate *v.* (אינ-סעל'-אי-וייט) אויסמישען ביים קייען די שפייז מיט שפייעכץ.

insaliva'tion *n.* (אינ-סעל-אי-וויי'-שאן) אויסמישונג פון שפייעכץ מיט דער שפייז בשעת'ן קייען.

insalu'brious *a.* (אינ-סע-ליו'-ברי-אס) אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד.

insalu'brity *n.* (אינ-סע-ליו'-ברי-טי) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאר'ן געזונד.

insal'utary *a.* (אינ-סעל'-יו-טע-רי) אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד; שעדליך; וואס פעראורזאכט שלעכטס.

insanabil'ity *n.* (אינ-סענ-ע-ביל'-אי-טי) אונהיילבארקייט, אונקורירבארקייט.

insan'able *a.* (אינ-סענ'-עבל) אונהיילבאר; אונקורירבאר.

insan'ableness *n.* (אינ-סענ'-עבל-נעס) ז. *insanability*.

insan'ably *adv.* (אינ-סענ'-ע-בלי) אויף אן אונהיילבארען אופן.

ins and outs (אינז ענד אוטס) בויגונגען, זיגזאגען; שוואנקונגען; א פערדרעהטער, ניט גלייכער וועג; א לאבירינט; גענויע איינצעלהייטען; די הערשענדע רעגירונגס-פארטיי און די געגנער-פארטיי [דאס מיניסטעריום און די אפאזיציאן].

insane' *a.* (אינ-סיין') וואהנזיניג, משוגע; וואס האט א שייכות צו משוגעת אדער משוגעים.

insane'ly *adv.* (אינ-סיינ'-לי) מיט משוגעת; ווי א משוגע'נער.

insane'ness *n.* (אינ-סיינ'-נעס) ז. *insanity*.

insan'itary *a.* (אינ-סענ'-אי-טע-רי) אונסאניטאריש, וואס איז געגען די כללים פון היגיענע [געזונדהייטס-לעהרע], אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד.

insan'ity *n.* (אינ-סענ'-אי-טי) וואהנזין, משוגעת.

insa'piency *n.* (אינ-סיי'-פי-ענ-סי) נארישקייט.

insa'pient *a.* (אינ-סיי'-פי-ענט) נאריש.

insatiabil'ity *n.* (אינ-סיי-שיע-ביל'-אי-טי) אונערזעטליכקייט, דאס ניט קענען זיך אנזעטיגען; דאס ניט קענען זיך צופריעדענשטעלען.

insa'tiable *a.* (אינ-סיי'-שיעבל) אונערזעטליך, וואס קען זיך ניט אנזעטיגען; וואס קען זיך ניט צופריעדענשטעלען.

insa'tiableness *n.* (אינ-סיי'-שיעבל-נעס) ז. *insatiability*.

insa'tiably *adv.* (אינ-סיי'-שיע-בלי) ניט אנצוזעטיגען; ניט צום שטילען אדער צופריעדען צו שטעלען [דורשט, הונגער, פערלאנג א. ד. ג.].

insa'tiate *a.* (אינ-סיי'-שיעיט) ז. *insatiable*.

insa'tiately *adv.* (אינ-סיי'-שיעיט-לי) ז. *insatiably*.

insa'tiateness *n.* (אינ-סיי'-שיעיט-נעס) ז. *insatiability*.

insati'ety *n.* (אינ-סע-טאי'-ע-טי) ז. *insatiability*.

insatisfac'tion *n.* (אינ-סעט-איס-פעק'-שאן) אונבעפריעדיגקייט, אונצופריעדענהייט.

inscri'bable *a.* (אינ-סקראי'-בעבל) וואס מען קען ארייננשרייבען [איין געאמעטרישע פיגור אין א צווייטער]; וואס מען קען אויפשרייבען, פערצייכנען אדער איינקריצען; וואס קען איינגעשריבען ווערען [אין א ליסט]; וואס קען געווידמעט ווערען [אין אן אויפשריפט].

inscri'bableness *n.* (אינ-סקראי'-בעבל-נעס) דאס קענען אויפגעשריבען ווערען, ארייננגעשריבען ווערען, איינגעשריבען ווערען, פערצייכענט ווערען אדער איינגעקריצט ווערען; וואס מען קען ווידמענען. ז. *inscribe*.

inscribe' *v.* (אינ-סקראיב') איינשרייבען, אויפשרייבען; פערצייכנען; איינקריצען; ווידמען [דורך אן אויפשריפט]; ארייננשרייבען איין געאמעטרישע פיגור אין א צווייטער [ווי למשל, א דריי-עק אין א קרייז].

inscribed' *a.* (אינ-סקראיבד') וואס האבען קאלירטע צייכענס עהנליך צו בוכשטאבען [וועגען אינזעקטען].

inscri'ber *n.* (אינ-סקראי'-בער) דער וואס מאכט אן אויפשריפט, קריצט איין אדער ווידמעט עפעס אימעצען [דורך אן אויפשריפט]; איינער וואס שרייבט איין [אין א ליסט]; איינער וואס שרייבט אריין איין געאמעטרישע פיגור אין א צווייטער.

inscrip'tible *a.* (אינ-סקריפ'-טיבל) וואס קען ארייננגעשריבען ווערען [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

inscrip'tion *n.* (אינ-סקריפ'-שאן) אויפשריפט; איינקריצונג; ווידמונג [פון א ליטערארישען ווערק]; די צושטימונג פון אן אנקלאגער צו נעהמען אויף זיך די שטראף, וועלכע עס דארף קריגען דער אנגעקלאגטער, אויב עס וועט זיך ארויסצייגען, אז די אנקלאגע איז א פאלשע; דאס איינשרייבען אין א ליסט.

inscrip'tional *a.* (אינ-סקריפ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויפשריפט, איינקריצונג, איינשרייבונג אדער ווידמונג.

inscrip'tive *a.* (אינ-סקריפ'-טיוו) ז. *inscriptional*.

inscrutabil'ity *n.* (אינ-סקרו-טע-ביל'-אי-טי) אונערפארשליכקייט, אונדורכדרינגליכקייט, געהיימניספאלקייט.

inscru'table *a.* (אינ-סקרו'-טעבל) אונערפארשליך; אונדורכדרינגליך; געהיימניספאל.

inscru'tableness *n.* (אינ-סקרו'-טעבל-נעס) ז. *inscrutability*.

inscru'tably *adv.* (אינ-סקרו'-טע-בלי) אויף אן אונערפארשליכען, אונדורכדרינגליכען אדער געהיימניספאלען אופן.

in se (אין סיע) אן און פאר זיך.

insec'able *a.* (אינ-סעק'-עבל) אונשניידבאר, וואס מען קען ניט צושניידען אדער פאנאנדערטיילען.

in'sect *n.* and *a.* (אינ'-סעקט) אן אינזעקט [ווי א פליג, א שפין, א ביען, א וואנץ א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו אן אינזעקט; ווי אן אינזעקט, קליין, נידריג.

insec'tean *a.* (אינ-סעק'-טי-ען) ווי ביי אן אינזעקט; אינזעקטענארטיג.

insec'ticide *n.* (אינ-סעק'-טי-סאיד) אן אינזעקטען-פערניכטער; א מיטעל צו פערניכטען אינזעקטען; דאס פערניכטען אינזעקטען.

insec'tiform *a.* (אינ-סעק'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אינזעקט; עהנליך צו אן אינזעקט.

insec'tifuge *n.* (אינ-סעק'-טי-פיודזש) אן אינזעקטען-פערטרייבער; א מיטעל צו פערטרייבען אינזעקטען.

in'sectile *a.* (אינ'-סעק-טיל) אינזעקטענארטיג; וואס האט די פארם אדער דעם כאראקטער פון אן אינזעקט.

insec'tion *n.* (אינ-סעק'-שאן) דער איינשניט; דאס איינשניידען.

Insectiv'ora *n.* (אינ-סעק-טיוו'-א-רא) דער מין חיות וואס ערנעהרען זיך מיט אינזעקטען.

insec'tivore *n.* (אינ-סעק'-טי-וואור) א חיה וואס ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען.

insectiv'orous *a.* (אינ-סעק-טיוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען; וואס בעלאנגט צו די אינזעקטען-פרעסענדע חיות.

in'sect-pow'der *n.* (אינ'-סעקט-פאו'-דער) א פולווער [פראשעק] צו פערניכטען אינזעקטען.

insecure' *a.* (אינ-סי-קיור') אונזיכער; אונגעוויס.

insecure'ly *adv.* (אינ-סי-קיור'-לי) אויף אן אונזיכערען אדער אונגעוויסען שטייגער.

insecu'rity *n.* (אינ-סי-קיו'-רי-טי) אונזיכערקייט; אונגעוויסהייט; דאס זיין אונזיכער אדער אונגעוויס.

insen'sate *a.* (אינ-סענ'-סייט) וואס פיהלט ניט; אונבעלעבט; אונזיניג, נאריש.

insensibil'ity *n.* (אינ-סענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס ניט-פיהלען; אונעמפפינדליכקייט.

insen'sible *a.* (אינ-סענ'-סיבל) וואס פיהלט ניט; אונעמפפינדליך; וואס לאזט זיך ניט פיהלען; אונמערקליך.

insen'sibleness *n.* (אינ-סענ'-סיבל-נעס) ז. *insensibility*.

insen'sibly *adv.* (אינ-סענ'-סי-בלי) אויף אן אונפיהלבארען אדער אונעמפפינדליכען אופן.

insen'sitive *a.* (אינ-סענ'-סי-טיוו) וואס פיהלט ניט; אונעמפפינדליך.

insen'sitiveness *n.* (אינ-סענ'-סי-טיוו-נעס) דאס ניט פיהלען; דאס זיין אונעמפפינדליך.

insen'tient *a.* (אינ-סענ'-שיענט) וואס פיהלט ניט.

inseparabil'ity *n.* (אינ-סעפ-ע-רע-ביל'-אי-טי) אונצוטרענליכקייט, דאס ניט קענען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arable *a.* (אינ-סעפ'-ע-רעבל) אונצוטרענליך; וואס קען ניט פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arableness *n.* (אינ-סעפ'-ע-רעבל-נעס) אונצוטרענליכקייט, אונאבזונדערליכקייט; דאס ניט קענען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arably *adv.* (אינ-סעפ'-ע-רע-בלי) אויף אזא אופן, דאס עס קען ניט פאנאנדערגעטיילט ווערען.

insep'arate *a.* (אינ-סעפ'-ע-רייט) אונטרענבאר, ניט געטרענט; אונטיילבאר, ניט פאנאנדערגעטיילט.

insep'arated *a.* (אינ-סעפ'-ע-ריי-טעד) ז. *inseparate*.

insert' *v.* (אינ-סורט') אריינזעצען, אריינשטעלען, אריינרוקען; צושטעלען.

in'sert *n.* (אינ'-סורט) עפעס וואס איז אריינגעשטעלט אדער צוגעזעצט.
The map is an insert in the dictionary.

inser'table *a.* (אינ-סויר'-טעבל) וואס קען אריינגעזעצט אדער אריינגעשטעלט ווערען.

inser'ter *n.* (אינ-סויר'-טער) דער וואס שטעלט עפעס אריין; דער וואס גיט אריין א מודעה אין א צייטונג.

inser'ting *n.* (אינ-סויר'-טינג) דאס אריינשטעלען, דאס צושטעלען; אן אריינגעשטעלטע זאך.

inser'tion *n.* (אינ-סויר'-שאן) די אריינשטעלונג, די אריינרוקונג; די צושטעלונג; דאס וואס איז אריינגעשטעלט, אריינגעזעצט אדער אריינגענעהט.

insesso'rial *a.* (אינ-סע-סאו'-רי-על) וואס קען זיצען אויף א שטאנג [ווי א פויגעל]; וואס איז געבויט צו קענען זיצען אויף א שטאנג [ווי די פיס פון א פויגעל].

in'set *n.* (אינ'-סעט) אן אריינגעזעצטע אדער אריינגעשטעלטע זאך; ביי בוכבינדער — א בלאט אדער בלעטער וואס ווערען אריינגעקלעפט אין בוך בשעת'ן איינבינדען; דער אריינפלוס [ווי פון א שטראם בעת ער פאלט אריין אין אן אנדער שטראם].

inset' *v.* (אינ-סעט') אריינזעצען, אריינשטעלען, אריינפליסען.

inshel'ter *v.* (אינ-שעל'-טער) געבען אן אבדאך, אריינגעהמען אין וואהנונג.

in'shoot *n.* (אינ'-שוהט) דאס אריינשיסען [ווי אין באלשפיעל, ווען דער ווארפער ווארפט דעם באל אזוי, דאס אויף א געוויסען פונקט מאכט ער א קרומע ליניע און פאלט גלייך אריין צום כאפער אין די הענד, ניט לאזענדיג דעם אבקלאפער אבצוקלאפען איהם].

in'shore *a. and adv.* (אינ'-שאור) וואס איז נאהנט צום ברעג; וואס דערנעהנטערט זיך צום ברעג; נעבען ברעג; אין דער ריכטונג צום ברעג.

in short (אין שאהרט) בקיצור.

in'side *n., a. and adv.* (אינ'-סאיד) דאס אינערע, דאס אינוועניגסטע; די אינוועניגסטע זייט; אינוועניגסטער; אינוועניג.

in'side out (אינ'-סאיד אוט) קאפויר, להיפוך, מיט דעם אונטערשלאג פון אויבען, מיט די פיס ארויף.

insi'der *n.* (אינ-סאי'-דער) אן אינוועניגסטער מענש, איינער וואס געפינט זיך אינוועניג [אין א הויז, אין א קרייז, אין א געזעלשאפט] און איז גוט בעקאנט מיט אלע אינערליכע אנגעלעגענהייטען.

in'side-screw *n.* (אינ'-סאיד-סקרוה) די שרויף-מוטער [מוטערקע].

in'side-shut'ter *n.* (אינ'-סאיד-שאט'-ער) פענסטער-לאדען, וואס פערמאכען זיך פון אינוועניג.

insid'ious *a.* (אינ-סיד'-אי-אס) וואס לויערט פון א בעהאלטענעם ארט; וואס איז געפלאנעוועט אדער געמאכט מיט דעם ציעל אריינצונארען; הינטערליסטיג; בעטריגעריש.

insid'iously *adv.* (אינ-סיד'-אי-אס-לי) לויערענדיג פון א בעהאלטענעם ארט; אויף אן אריינגארענדען, בעטריגערישען אופן.

insid'iousness *n.* (אינ-סיד'-אי-אס-נעס) הינטערליסטיגקייט, בעטרוג, פאלשקייט.

in'sight *n.* (אינ'-סאיט) א טיעפער בליק; א גרינדליכע קענטניס פון עפעס; א שארפע איינזיכט.

insig'nia *n.* (אינ-סיג'-ני-א) עהרענצייכענס [פון בעאמטע], צייכענס.

insignif'icance *n.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענס) אונבעדייטענהייט, אונוויכטיגקייט, קלייניגקייט.

insignif'icancy *n.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענ-סי) ז. *insignificance*.

insignif'icant *a.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענט) אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קליינליך, געמיין.

insignif'icantly *adv.* (אינ-סיג-ניפ'-אי-קענט-לי) אויף אן אונבעדייטענדען, ניט וויכטיגען שטייגער.

insincere' *a.* (אינ-סינ-סיר') ניט אויפריכטיג, פערשטעלט, פאלש, היפאקריטיש.

insincere'ly *adv.* (אינ-סינ-סיר'-לי) אהן אויפריכטיגקייט; פערשטעלטערהייד; מעשה צבוע'ק.

insincer'ity *n.* (אינ-סינ-סער'-אי-טי) אונאויפריכטיגקייט, פערשטעלטקייט, פאלשקייט, צבוע'טסטווע.

in'sinking *n.* (אינ'-סינ-קינג) דאס איינזינקען; אן אריינדריקונג, א פערטיעפונג.

insin'uate *v.* (אינ-סינ'-יו-אייט) אינסינואירען, ארויסשטעלען איינעמס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטאלט אז עס זאל איהם שאדען; אונבעמערקט אריינדרינגען; זיך איינשמייכלען; אנדייטען אויף א פערשטעלטען אופן; געבען א זייטיגע אנצוהערעניש.

insin'uating *a.* (אינ-סינ'-יו-איי-טינג) וואס רוקט זיך אונטער בגנבה; אונטערקריכענד, איינשמייכלענד; אינסינואירענד, וואס שטעלט ארויס איינעמס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטעלט, וועלכע זאל איהם בריינגען שאדען.

insin'uatingly *adv.* (אינ-סינ'-יו-איי-טינג-לי) אויף אן אינסינואירענדען אופן.

insinua'tion *n.* (אינ-סינ-יו-איי'-שאן) אן אינסינואציע [דאס ארויסשטעלען איינעמס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטאלט, וואס זאל איהם בריינגען שאדען]; דאס לאנגזאמע אריינקריכען; דאס אריינגנב'ענען זיך; דאס אונטער'חנפ'נען זיך; אן אנדייטונג אויף עפעס, אן אנצוהערעניש.

insin'uative *a.* (אינ-סינ'-יו-איי-טיוו) ז. *insinuating*.

insin'uator *n.* (אינ-סינ'-יו-איי-טאר) איינער וואס חנפ'ט זיך צו; אן אינסינואטאר, איינער וואס שטעלט ארויס דעם אנדערענס געדאנקען אדער טהאטען אין אזא געשטאלט, וואס בריינגט איהם שאדען.

insip'id *a.* (אינ-סיפ'-איד) געשמאקלאז; פלאך, טעמפ, ניט אינטערעסאנט.

insipid'ity *n.* (אינ-סי-פיד'-אי-טי) געשמאקלאזיגקייט; פלאכקייט, טעמפקייט [אין גייסט]; אונאינטערעסאנטקייט.

insip'idly *adv.* (אינ-סיפ'-איד-לי) אהן געשמאק, אהן טעם, אהן אינטערעס; טעמפ, פלאך.

insip'idness *n.* (אינ-סיפ'-איד-נעס) ז. *insipidity*.

insip'ience *n.* (אינ-סיפ'-אי-ענס) נארישקייט.

insip'ient *a.* (אינ-סיפ'-אי-ענט) ניט קלוג, נאריש.

insist' *v.* (אינ-סיסט') בעשטעהן אויף עפעס, דרינגען אז אזוי מוז עס זיין.

insis'tence *n.* (אינ-סיס'-טענס) עקשנות; דאס בעשטעהן אויף עפעס.

insis'tency *n.* (אינ-סיס'-טענ-סי) דרינגליכקייט.

insis'tent *a.* (אינ-סיס'-טענט) וואס בעשטעהט אויף עפעס, איינגעשפארט; לעבעדיג, אינטענסיוו; וואס ציהט די אויפמערקזאמקייט.

insis'tently *adv.* (אינ-סיס'-טענט-לי) בעשטעהענדיג אויף עפעס; פאדערענדיג אדער בעטענדיג מיט עקשנות.

in si'tu (אין סאי'-טיו) אין געאלאגיע — אויף'ן ארט, אויף'ן פלאץ וואו דאס האט זיך אויסגעבילדעט אדער פארמירט [ווענען שטיין-מאסען און ערד-שיכטען].

insnare' *v.* (אינ-סנעהר') אריינכאפען אין א פאסטקע, אריינגארען אין זאק; שטעלען אין א פערצווייפעלטער לאגע; בעטריגען, פערפיהרען.

insnar'er *n.* (אינ-סנעהר'-ער) איינער וואס שטעלט א פאסטקע אריינצוכאפען; א בעטריגער, אן אבנארער.

insobri'ety *n.* (אינ-סא-בראי'-ע-טי) ניט-ניכטערקייט, שכור'קייט.

insociabil'ity *n.* (אינ-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעליגקייט, דאס ניט פעהיג זיין צום געזעלשאפטליכען לעבען.

inso'ciable *a.* (אינ-סאו'-שיעבל) אונגעזעליג, ניט פריינדליך, ניט געזעלשאפטליך.

inso'ciate *a.* (אינ-סאו'-שי-אייט) אהן חברים, איינזאם.

in'solate *v.* (אינ'-סא-לייט) אויסשטעלען עפעס אויף דער זון [צו טריקענען אדער בלייכען].

insola'tion *n.* (אינ-סא-ליי'-שאן) דאס אויסשטעלען אויף דער זון; די דערווארעמונג פון דער זון; א געוויסע שעדיגונג פון פלאנצען אין אן אראנזשעריי, ווען אויף זיי פאלען צופיעל שטראהלען פון דער זון.

in'-sole *n.* (אינ'-סאול) דער אינוועניגסטער זויל [פערשעוועט] פון א שוך; א שטיקעל שטאף אריינגעלעגט אין א שוך.

in'solence *n.* (אינ'-סא-לענס) העזה, חוצפה, אונפערשעמטהייט, גראבקייט.

in'solent *a.* (אינ'-סא-לענט) העזה'דיג, אונפערשעמט, גראב.

in'solently *adv.* (אינ'-סא-לענט-לי) אויף א חוצפה'דיגען אדער אונפערשעמטען אופן.

insolid'ity *n.* (אינ-סאַ-ליד'-אי-טי) ניט-פעסטקייט, שוואַכקייט; אונהאַלטבאַרקייט.

in sol'ido (אין סאָל'-אי-דאָו) סאָלידאַ-ריש; פעראייניגט, צוזאַמען.

insolubil'ity *n.* (אינ-סאָל-יו-ביל'-אי-טי) אונשמעלצבאַרקייט, אונצולאָזבאַרקייט; אונלעזבאַרקייט, אונערקלערבאַרקייט.

insol'uble *a.* and *n.* (אינ-סאָל'-יובל) אונשמעלצבאַר [וואָס מען קען ניט צו-שמעלצען אדער צולאָזען]; וואָס קען ניט געלעזט אדער ערקלערט ווערען; אַן אונ-שמעלצבאַרע זאַך; אַ פּראָבלעם וואָס קען ניט געלעזט ווערען.

insol'ubleness *n.* (אינ-סאָל'-יובל-נעס) *insolubility* .ז

insol'vable *a.* (אינ-סאָל'-וועבל) וואָס מען קען ניט אויפלעזען אדער ערקלערען; וואָס קען ניט בעצאָהלט ווערען; וואָס מען קען ניט פאַנאַנדערלאָזען אדער פאַ-נאַנדערנעהמען.

insol'vency *n.* (אינ-סאָל'-וועג-סי) די אונפעהיגקייט, דאָס ניט זיין אין שטאַנד צו צאָהלען חובות; באַנקראָט.

insol'vency of an estate' (אינ-סאָל'-וועג-סי אָוו ען עס-טייט') דער באַנקראָט פון אַ מאַיאָנטעק [וואָס אַז מען זאָל איהם פערקויפען, וועט דאָס געלד ניט קלעקען אויף צו בעצאָהלען אַלע חובות פון'ם אייגענטימער].

insol'vent *a.* and *n.* (אינ-סאָל'-וועגט) אונפעהיג אדער ניט אימשטאַנד צו צאָה-לען חובות; וואָס איז שייך צו אַ באַנ-קראָט; איינער וואָס איז ניט אימשטאַנד אויסצוצאָהלען אַלע זיינע חובות.

insol'vent debt'ors' court (אינ-סאָל'-וועגט דעט'-ארז קאָורט) אַן אָבטיי-לונג אין געריכט, וואָס פערנעהמט זיך מיט באַנקראָט-פּראָצעסען.

in some respect' (אין סאָם רי-ספּעקט') אין אַ געוויסער מאָס, אין אַ געוויסער היני-זיכט.

insom'nia *n.* (אינ-סאָמ'-ני-אַ) שלאָפ-לאָזיגקייט, דאָס ניט קענען שלאָפען.

insom'niac *n.* (אינ-סאָמ'-ני-עק) איי-נער וואָס ליידעט פון שלאָפלאָזיגקייט.

insom'nious *a.* (אינ-סאָמ'-ני-אָס) שלאָפלאָז, וואָס קען ניט שלאָפען.

insom'nolence *n.* (אינ-סאָמ'-נאָ-לענס) *insomnia* .ז

in'somuch' *adv.* (אינ'-סאָ-מאַטש') אויף אַזוי פיעל, ווי.

insono'rous *a.* (אינ-סאָ-נאָו'-ראָס) וואָס קלינגט ניט, וואָס האָט ניט קיין רעזאָנאַנס.

insooth' *adv.* (אינ-סוּהטה') וואַהרהאַפ-טיג, אין אמת'ן.

insou'ciance *n.* (אינ-סוּה'-סי-ענס) נאַכלעסיגקייט, אונבעזאָרגטהייט, אונבע-זאָרגטקייט.

insou'ciant *a.* (אינ-סוּה'-סי-ענט) אונ-בעזאָרגט, נאַכלעסיג, אונבעזאָרגט.

insoul' *v.* (אינ-סאָול') אַריינלעגען די נשמה, צובינדען זיך מיט לייב און לעבען.

inspan' *v.* (אינ-ספּען') איינשפּאַנען, אייניאַכען, אַנטהאָן אַ יאָך.

in spe'cie (אין ספּיע'-שי) מיט האַרטע מטבעות, במזומנים [צאָהלען]; אין דער פאָרם, אין דעם סאָרט, אין דעם מין.

inspect' *v.* (אינ-ספּעקט') בעטראַכטען, בעזעהן, קוקען; אונטערזוכען, אויפזעהן אדער אַכ-טונג געבען אויף עפּעס.

inspec'tion *n.* (אינ-ספּעק'-שאַן) אינ-ספּעקציאָן, גענויע בעטראַכטונג, בעקוקונג, אונטערזוכונג: אויפזיכט, השגחה.

inspec'tion-car *n.* (אינ-ספּעק'-שאַן-קאַר) אַן אינספּעקציאָנס-וואַגאָן [צום אונטערזוכען דעם צושטאַנד פון דער אייזענבאַהן-ליניע].

inspec'tive *a.* (אינ-ספּעק'-טיוו) בע-טראַכטענד, בעקוקענד, אונטערזוכענד, האַ-בענדיג די אויפזיכט.

inspec'tor *n.* (אינ-ספּעק'-טאָר) אַן אינספּעקטאָר, אַן אויפזעהער.

inspec'torate *n.* (אינ-ספּעק'-טאָר-אייט) אינספּעקטאָראַט, די געגענד אונטער דעם רשות פון אַן אינספּעקטאָר, אינספּעק-טאָרען-קערפּערשאַפט.

inspec'tor-gen'eral *n.* (אינ-ספּעק-טאָר-דזשענ'-ע-רעל) העד הויפּט-אינספּעק-טאָר אדער אויפזעהער.

inspecto'rial *a.* (אינ-ספּעק-טאָו'-רי-על) וואָס איז שייך צו אַן אינספּעקטאָר.

inspec'torship *n.* (אינ-ספּעק'-טאָר-שיפּ) אינספּעקטאָראַט; דאָס אַמט פון אַן אינספּעקטאָר; דער דיסטריקט אונטער דעם רשות פון אַן אינספּעקטאָר.

inspec'tress *n.* (אינ-ספּעק'-טרעס) אַן אינספּעקטאָרשע; אַ פרוי אַן אינספּעקטאָר.

insperse' *v.* (אינ-ספּוירס') בעשפּרענ-קלען, בעשפּריצען.

insper'sion *n.* (אינ-ספּויר'-שאַן) בע-שפּרענקלונג; דאָס בעשפּריצען.

insphere' *v.* (אינ-ספיער') איינשליסען אין אַ קרייז.

in'-sphere *n.* (אינ'-ספיער) אַן אַריינ-געשריבענער קרייז [אַ קרייז אַריינגעשרי-בען אין אַן אַנדערער געאָמעטרישער פי-גור].

inspir'able *a.* (אינ-ספּאַיר'-עבל) וואָס קען איינגעאָטהעמט ווערען; וואָס קען אינספּירירט ווערען; וואָס קען בעאיינ-פלוסט ווערען, וואָס קומט דורך השפעה; וואָס קען קריעגען אַן אָנשטויס, וואָס קען בעגייסטערט ווערען.

inspira'tion *n.* (אינ-ספּי-ריי'-שאַן) די איינאָטהמונג; אינספּיראַציאָן, השפעה; דער איינפלוס פון רוח הקודש; בעגייסטע-רונג.

inspira'tional *a.* (אינ-ספּי-ריי'-שאַנ-על) וואָס קומט פון אינספּיראַציאָן אדער געטליכער השפעה; וואָס איז אונטער דער ווירקונג פון רוח הקודש.

inspira'tionalist *n.* (אינ-ספּי-ריי'-שאַנ-על-איסט) איינער וואָס בעגייסטערט אדער בעאיינפלוסט; איינער אונטער וועל-כענס השפעה אַנדערע געפינען זיך; איי-נער וואָס בעהויפּטעט צו ליידען ברוח הקודש.

inspira'tionally *adv.* (אינ-ספּי-ריי'-שאַנ-על-אי) דורך השפעה; דורך'ן רוח הקודש; דורך בעגייסטערונג.

inspira'tionist *n.* (אינ-ספּי-ריי'-שאַנ-איסט) איינער וואָס גלויבט אין דער געטליכער השפעה; איינער וואָס גלויבט אַז די הייליגע שריפטען זיינען געשריבען ברוח הקודש.

in'spirator *n.* (אינ'-ספּי-ריי-טאָר) אַן אינסטרומענט איינצואָטהמען אדער אַריינ-צוציהען לופט, גאַז אדער פּאַרע [דונסט]; אין אַ דאַמפּף-מאַשין — אַ דאָפּעלטע פּומפּ [איין טייל פון דער פּומפּ ציהט אַרויס דאָס וואַסער פון דעם רעזערוואואַר און דער צווייטער טייל גיסט עס אַריין אין קעסעל].

inspir'atory *a.* (אינ-ספּאַיר'-ע-טאָ-רי) וואָס איז צום איינאָטהמען; אינספּירירט.
inspire .ז

inspire' *v.* (אינ-ספּאַיר') איינאָטהמען; בעאיינפלוסען, בעגייסטערען; אינספּירי-רען, שטעלען אונטער דער השפעה; שטע-לען אונטער דעם איינפלוס פון דער געט-ליכער השפעה אדער פון רוח הקודש.

inspired' *a.* (אינ-ספּאַירד') איינגעאָ-טהעמט; בעגייסטערט; אינספּירירט.
inspire .ז

inspir'er *n.* (אינ-ספּאַיר'-ער) איינער וואָס אינספּירירט, וואָס בעאיינפלוסט אדער בעגייסטערט צו עפּעס.

inspir'ing *a.* (אינ-ספּאַיר'-אינג) בע-איינפליסענד, בעגייסטערענד, אַנשטעקענד [מיט געפיהלען, גלויבען א. ז. וו.]; אינ-ספּירירענד.

inspir'ingly *adv.* (אינ-ספּאַיר'-אינג-לי) דורך אינספּיראַציאָן; דורך בעאיינ-פלוסונג אדער אַנשטעקונג [מיט געפיה-לען, גלויבען א. ז. וו.]; בעגייסטערענד.

inspir'it *v.* (אינ-ספּיר'-איט) בעלעבען, אויפמונטערען.

inspis'sate *v.* and *a.* (אינ-ספּיס'-אייט) געדיכט מאַכען [פליסיגקייטען]; געמאַכט געדיכט.

inspissa'tion *n.* (אינ-ספּי-סיי'-שאַן) דאָס געדיכט מאַכען אדער געדיכט ווערען [פון פליסיגקייטען].

in'-square *n.* (אינ'-סקוועהר) אַן אַריינגעשריבענער קוואַדראַט [אַ קוואַד-ראַט וואָס איז אַריינגעשריבען אין אַן אַנ-דערער געאָמעטרישער פיגור].

inst. אַן אַבקירצונג פון *instant*
Your letter of the 12th **inst.** is at hand.

instabil'ity *n.* (אינ-סטע-ביל'-אי-טי) אונבעשטענדיגקייט, ניט-פעסטקייט.

insta'ble *a.* (אינ-סטיי'-בל) אונבעשטענ-דיג, ניט פעסט.

instal' *v.* (אינ-סטאָהל') *install* .ז

install' *v.* (אינ-סטאָהל') אינסטאַלירען, איינפיהרען [אין אַן אַמט].

installa'tion *n.* (אינ-סטאַ-ליי'-שאַן) אינסטאַלירונג, איינפיהרונג [אין אַן אַמט].

install'ment *n.* (אינ-סטאָהל'-מענט) אינסטאַלירונג, איינפיהרונג [אין אַן אַמט]; ראַטען-צאָהלונג, ראַטע; אַ טייל, אַ פאָרטזעצונג [פון עפּעס וואָס ווערט גע-געבען טיילענווייז, ווי למשל, פון אַ בוך, פון אַן ערצעהלונג א. ד. ג.].

instal'ment *n.* (אינ-סטאָהל'-מענט) *installment* .ז

instamp' *v.* (אינ-סטעמפּ') איינדריי-קען, איינקריצען.

in'stance *n.* and *v.* (אינ'-סטענס) אַ פאַל [אַ פּאַסירונג]; אַ ביישפּיעל; דרינג-ליכקייט; אינסטאַנץ; ברייננגען אַלס ביי-שפּיעל.

in'stance court (אינ'-סטענס קאָורט) אַ נאַווינאַציאָנס-געריכט, אַן אָבטיילונג פון דעם אַמאַליגען אַדמיראַליטעטס-געריכט אין ענגלאַנד; אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — אַ פעדעראַלעס בעצירק-געריכט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט קלאַ-גען וואָס קומען אַרויס פון נאַווינאַציאָן [שיפפאַהרט].

in'stancy *n.* (אינ'-סטענ-סי) דרינג-ליכקייט.

in'stant *a.* and *n.* (אינ'-סטענט) באַל-דיג, איצטיג, געגענוועהרטיג, איינגענבליקליך; מאָמענט, אויגענבליק, רגע; איצטיגע צייט, איצטיגער מאָמענט.

instantane'ity *n.* (אינ-סטענ-טע-ני'-אי-טי) אויגענבליקליכקייט.

instanta'neous *a.* (אינ-סטענ-טיי'-ני-אָס) אויגענבליקליך, מאָמענטאַל.

instanta'neously *adv.* (אינ-סטען-טיי'-ני-אס-לי) אין איין מאמענט.

instanta'neousness *n.* (אינ-סטען-טיי'-ני-אס-נעס) *instantaneity* ז.

instan'ter *adv.* (אינ-סטענ'-טער) באלד, די מינוט.

in'stantly *adv.* (אינ'-סטענט-לי) באלד; אויגנבליקליך.

instar' *v.* (אינ-סטאר') אויסשטערנען; איינפאסען אדער בעצירען מיט שטערען אדער בריליאנטען; מאכען ווי א שטערן, האלטען זעהר הויך.

instate' *v.* (אינ-סטייט') אינסטאלירען, איינ׳שטעלען, עטאבלירען.

instate'ment *n.* (אינ-סטייט'-מענט) אינסטאלירונג, איינשטעלונג, עטאבלירונג.

in sta'tu quo (אין סטיי'-טיו קוואו) ווי געווען, אין דעמזעלבען צושטאנד.

instau'rate *v.* (אינ-סטאה'-רייט) רעסטאורירען, ווידער־הערשטעלען, ווידער־בענייען, רעפארירען.

instaura'tion *n.* (אינ-סטאה-ריי'-שאן) רעסטאוראציאן, רעפארירונג, ווידער־הערשטעלונג, ווידער־בענייאונג.

instead' *prep.* (אינ-סטעד') אנשטאט.

insteep' *v.* (אינ-סטיפ') איינגעצען, איינטונקען; דורכנעצען מיט וואסער.

insteeped' *a.* (אינ-סטיפט') איינגעטונקט.

in'step *n.* (אינ'-סטעפ) דער אויבערשטער אויסגעבויגענער טייל פון פוס־טראט פון א מענשליכען פוס; די פאדערשטע זייט פון פוס ביי א פערד צווישען קניע און קנעכעל.

in'stigate *v.* (אינ'-סטי-גייט) אנרייצען, אויפהעצען.

instiga'tion *n.* (אינ-סטי-גיי'-שאן) די אנרייצונג, די אויפהעצונג.

in'stigator *n.* (אינ'-סטי-גיי-טאר) אן אנרייצער, אן אויפהעצער.

instil' *v.* (אינ-סטיל') איינטריפען; אריינגיסען טראפענווייז; איינפליסען אין איינעם געדאנקען אדער געפיהלען; ווירקען, אויפהעצען, אנרייצען.

instill' *v.* (אינ-סטיל') *instil* ז.

instilla'tion *n.* (אינ-סטי-ליי'-שאן) די איינטריפונג, דאס אריינגיסען טראפענווייז; דאס איינפליסען אדער ווירקען אויף איינעם ביסלעכווייז; דאס אויפהעצען.

instill'er *n.* (אינ-סטיל'-ער) איינער וואס גיסט אריין טראפענווייז; איינער וואס פלאנצט איין אין צווייטען געוויסע געדאנקען אדער אידעען; אן אנרייצער, אן אויפהעצער.

instill'ment *n.* (אינ-סטיל'-מענט) דאס אריינטריפען; דאס אריינגיסען טראפענווייז; דאס וואס ווערט אריינגעטריפט.

instil'ment *n.* (אינ-סטיל'-מענט) *instillment* ז.

in'stinct *n.* (אינ'-סטינקט) אן אינסטינקט, א נאטור־טריעב [אן אונבעוואוסטזיניגע נאטירליכע אנרעגונג, וועלכע צווינגט א חיה צו טהאן געוויסע צוועקמעסיגע טהאטען, וואס דיענען צו דערהאלטען דאס לעבען פון אינדיווידואום אדער פון מין]; אן אינערליכע, אונמיטעלבארע [אהן דער הילף פון זינליכער ערפאהרונג] ערקענטניס־פעהיגקייט.

instinct' *a.* (אינ-סטינקט') אינערליך בעוועגט, אהן אן אויסערליכער קראפט אדער ווירקונג.

instinc'tive *a.* (אינ-סטינק'-טיוו) אינסטינקטיוו, וואס האט א נאטור־טריעב.

instinc'tively *adv.* (אינ-סטינק'-טיוו-לי) אינסטינקטיוו, דורך א נאטור־טריעב.

instinc'tive monoma'nia (אינ-סטינק'-טיוו מאנ-א-מיי'-ני-א) א משוגעת צו בעגעהן א געוויסען פערברעכען [ווי גנב'נען, מארדען א. ז. וו.].

in'stitute *v. and n.* (אינ'-סטי-טיוט) אינסטיטואירען, פעסטזעצען, עטאבלירען, פעראָרדנען [אן אונטערזוכונג], אנהויבען [א געריכטס־פראצעס]; איינשטעלען [אין א גייסטליכען אמט]; אן איינגעפיהרטער פרינציפ, רעגעל אדער געזעץ; אן איינגעשטעלטע ארדנונג; אן אינסטיטוט, א געזעלשאפטליכע קערפערשאפט מיט ליטערארישע אדער וויסענשאפטליכע צוועקען.

in'stitutes *n.* (אינ'-סטי-טיוטס) סטאטוטען, אינסטיטוציאנען [זאמלונגען פון געזעצען און תקנות].

institu'tion *n.* (אינ-סטי-טיו'-שאן) אן אינסטיטוציאן, אן איינריכטונג; אן אנשטאלט; די איינזעצונג, די פעראָרדנונג; דאס איינשטעלען אדער איינפיהרען אין א גייסטליכען אמט; אן איינגעשטעלטע זאך, א מנהג; אן אינסטיטוט, א געזעלשאפטליכע קערפערשאפט מיט ליטערארישע אדער וויסענשאפטליכע צוועקען.

institu'tional *a.* (אינ-סטי-טיו'-שאנ-על) וואס געהערט צו עלעמענטארער אונטערריכט אדער בעלעהרונג; וואס איז איינגעשטעלט; וואס איז פעסטגעזעצט; וואס איז שייך צו אן אינסטיטוציאן אדער איינריכטונג.

institu'tionalism *n.* (אינ-סטי-טיו'-שאנ-על-איזם) אין טעאלאגיע — דער גייסט אדער די ריכטונג, וועלכע לעגט גרויס וויכטיגקייט אויף די רעליגיעזע אינסטיטוציאנען אדער איינריכטונגען.

institu'tionary *a.* (אינ-סטי-טיו'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו אינסטיטוציאנען אדער איינריכטונגען; וואס ענטהאלט אן אנפאנגס־אונטערריכט; עלעמענטאר; וואס איז שייך צו דער איינפיהרונג אין א גייסטליכען אמט.

in'stitutive *a.* (אינ'-סטי-טיו-טיוו) עטאבלירענד, איינריכטענד; איינגעארדענט.

in'stitutor *n.* (אינ'-סטי-טיו-טאר) א גרינדער, אן איינריכטער; דער וואס פיהרט איין א גייסטליכען אין זיין אמט.

in'stitutor of law (אינ'-סטי-טיו-טאר אוו לאה) א געזעצגעבער.

in stock (אין סטאק) אויף לאגער.

in store (אין סטאור) אנגעגרייט.

in'stroke *n.* (אינ'-סטראוק) אין א דאמפף־מאשין — דער אריינשטויס [דער שטויס, ביי וועלכען דער קאלבען ווערט אריינגעשטויסען אין צילינדער].

instruct' *v.* (אינ-סטראקט') אונטערריכטען, בעלעהרען; געבען אינסטרוקציאנען.

instruc'tion *n.* (אינ-סטראק'-שאן) אונטערריכט, די בעלעהרונג; אן אינסטרוקציאן, אן אנזאג.

instruc'tional *a.* (אינ-סטראק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו בילדונג אדער אויפקלערונג.

instruc'tive *a.* (אינ-סטראק'-טיוו) בעלעהרענד.

instruc'tively *adv.* (אינ-סטראק'-טיוו-לי) אויף א בעלעהרענדען אופן.

instruc'tor *n.* (אינ-סטראק'-טאר) א לעהרער; איינער וואס גיט געוויסע ידיעות וועגען א זאך.

instruc'tress *n.* (אינ-סטראק'-טרעס) א לעהרערין.

in'strument *n.* (אינ'-סטרו-מענט) אן אינסטרומענט, א ווערקצייג, א געצייג; אן אקט, א פאפיער, א דאקומענט.

instrumen'tal *a.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל) אינסטרומענטאל; וואס דיענט אלס ווערקצייג; ניצליך פאר וועלכען ניט איז צוועק; וואס איז געמאכט אדער דורכגעפיהרט דורך אן אינסטרומענט.

instrumen'tal cause (אינ-סטרו-מענ'-טעל קאהז) די ווירקענדע אורזאכע.

instrumen'talist *n.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל-איסט) איינער וואס שפיעלט אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט; איינער וואס פערריכט מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

instrumental'ity *n.* (אינ-סטרו-מענ-טעל'-אי-טי) דיענליכקייט, נוציגקייט פאר עפעס, ווירקונג.

instrumen'tally *adv.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל-אי) אלס ווערקצייג, אלס מיטעל; מיט דער הילף פון אן אינסטרומענט.

instrumen'talness *n.* (אינ-סטרו-מענ'-טעל-נעס) *instrumentality* ז.

instrumenta'tion *n.* (אינ-סטרו-מענ-טיי'-שאן) דאס בענוצען אינסטרומענטען ביי דער ארבייט; דאס פערפאסען מוזיק פאר מוזיק־אינסטרומענטען, בעזונדערס פאר אן ארקעסטער.

in'strumentist *n.* (אינ'-סטרו-מענ-טיסט) איינער וואס שפיעלט אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט; איינער וואס פערריכט מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

insubjec'tion *n.* (אינ-סאב-דזשעק'-שאן) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט פאלגען די הערשענדע מאכט אדער דאס געזעץ.

insubmis'sion *n.* (אינ-סאב-מיש'-אן) אונגעהארכזאמקייט; ווידערשפעניגקייט; דאס ניט אנערקענען קיין אויבערהאר.

insubor'dinate *a.* (אינ-סאב-אר'-די-נייט) אונגעהארכזאם; וואס גיט זיך ניט אונטער אונטער דער הערשענדער מאכט אדער געזעץ.

insubordina'tion *n.* (אינ-סאב-אר-די-ניי'-שאן) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט פאלגען די הערשענדע מאכט אדער דאס געזעץ.

insubstan'tial *a.* (אינ-סאב-סטענ'-שעל) וואס איז ניט וועזענטליך; לייכט אהן אן אינהאלט; אונווירקליך.

insubstantial'ity *n.* (אינ-סאב-סטען-שי-על'-אי-טי) דאס ניט האבען קיין וועזען; דאס זיין אהן אן אינהאלט; אונווירקליכקייט.

in succes'sion (אין סאק-סעש'-אן) איינס נאך'ן אנדערן; כסדר.

insuf'ferable *a.* (אינ-סאפ'-ער-עבל) אונערטרעגליך, וואס מען קען ניט דערליידען; וואס מען קען ניט אויסהאלטען.

insuf'ferably *adv.* (אינ-סאפ'-ער-ע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען אופן.

insuffi'cience *n.* (אינ-סא-פיש'-ענס) ניט־גענוגקייט; אונפעהיגקייט.

insuffi'ciency *n.* (אינ-סא-פיש'-ענ-סי) *insufficience* ז.

insuffi'cient *a.* (אינ-סא-פיש'-ענט) ניט גענוגענד; ניט קאמפעטענט, אונפעהיג.

insuffla'tion *n.* (אינ-סא-פליי'-שאן) די אנהויכונג; די איינהויכונג, די אריינבלאזונג.

in'sufflator *n.* (אינ'-סא-פליי-טאר) א מין בלאז־זאק; א מעדיצינישער אינסטרומענט אריינצובלאזען לופט אדער גאז אין קערפער.

insuitabil'ity *n.* (אינ-סיו-טע-ביל'-אי-טי) ניט־צוגעפאסטקייט, דאס זיין ניט צוגעפאסט.

in'sular *a. and n.* (אינ'-סיו-לאר) וואס איז שייך צו אן אינזעל; ארומגערינגעלט פון אלע זייטען מיט וואסער; וואס איז אבגעזונדערט פון אלע אנדערע; וואס איז שייך צו אן איינוואהנער פון אן אינזעל אדער צו א מענשען וואס געפינט זיך אין אן אבגעזונדערטער לאגע; אן איינוואהנער פון אן אינזעל.

in'sularism *n.* (אינ'-סיו-לאר-איזם) דאס זיין אין אן אבגעזונדערטער לאגע; דאס פיהרען זיך מעשה ישוב'ניק.

insular'ity *n.* (אינ-סיו-לער'-אי-טי) די אינזעל=לאגע; שמאלקייט, בעגרענצטקייט.

in'sularly *adv.* (אינ'-סיו-לאר-לי) ווי אין אן אינזעל=לאגע.

in'sulate *v.* (אינ'-סיו-לייט) אויסבילדען אן אינזעל, ארומרינגלענדיג דאס ארט מיט וואסער; אבזונדערען, איזאלירען.

insula'tion *n.* (אינ-סיו-ליי'-שאן) די איזאלירונג, אבזונדערונג.

in'sulator *n.* (אינ'-סיו-ליי-טאר) אן איזולאטאר, א קערפער וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט; איינס פון די גלעזערנע אדער פארצעלייענע בעכערלעך אויף די טעלעגראפען=סלופעס, צו וועלכע מען בעפעסטיגט די דראטען.

Insulator

in'sult *n.* (אינ'-סאלט) אן בעליידיגונג; אן איבערפאל, אן אטאקע.

insult' *v.* (אינ-סאלט') בעליידיגען; איבערפאלען; מאכען אן אטאקע [ניט לויט די קריעגס=כללים].

insul'table *a.* (אינ-סאל'-טעבל) וואס בעליידיגט זיך לייכט.

insul'ter *n.* (אינ-סאל'-טער) א בעליידיגער.

insul'ting *a.* (אינ-סאל'-טינג) בעליידיגענד.

insul'tingly *adv.* (אינ-סאל'-טינג-לי) מיט בעליידיגונג.

insuperabil'ity *n.* (אינ-סיו פע-רע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען איבערגעשטיגען ווערען אדער בייגעקומען ווערען.

insu'perable *a.* (אינ סיו'-פע רעבל) וואס מען קען ניט איבערשטייגען אדער בייקומען.

insu'perableness *n.* (אינ-סיו'-פע-רעבל-נעס) ז. *insuperability*.

insu'perably *adv.* (אינ-סיו'-פע-רע-בלי) ניט צום איבערשטייגען, ניט בייצוקומען.

insuppor'table *a.* (אינ-סא-פאור'-טעבל) אונערטרעגליך; אונאונטערשטיצבאר.

insuppor'tableness *n.* (אינ-סא-פאור'-טעבל-נעס) אונערטרעגליכקייט; אונמעגליכקייט צו ווערען אונטערשטיצט.

insuppor'tably *adv.* (אינ-סא-פאור'-טע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען אופן; אזוי אז עס זאל אונמעגליך זיין צו אונטערשטיצען.

insuppo'sable *a.* (אינ-סא-פאו'-זעבל) וואס מען קען ניט משער זיין; וואס לעגט זיך ניט אויף'ן שכל.

insuppress'ible *a.* (אינ-סא-פרעס'-איבל) וואס עס איז אונמעגליך צו אונטערדריקען, וואס מען קען ניט בעהאלטען אדער פערשווייגען.

insuppress'ibly *adv.* (אינ-סא-פרעס'-אי-בלי) ניט צו פערשווייגען, ניט צו בעהאלטען, ניט צו אונטערדריקען.

insuppress'ive *a.* (אינ-סא-פרעס'-איוו) ז. *insupressible*.

insurabil'ity *n.* (אינ-שוהר-ע-ביל'-אי-טי) פערזיכערונגס=פעהיגקייט [דאס קענען אסעקורירט, פערסטראכירט אדער פערזיכערט ווערען פון פייער, שאדען א. ז. וו.].

insur'able *a.* (אינ-שוהר'-עבל) וואס קען אסעקורירט ווערען, פערסטראכירט ווערען אדער פערזיכערט ווערען [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

insur'able in'terest (אינ-שוהר'-עבל אינ'-טער-עסט) דאס וואס ווערט אסעקורירט אדער פערזיכערט [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

insur'ance *n.* (אינ-שוהר'-ענס) פערזיכערונג, אסעקוראנץ [פון פייער, שאדען א. ז. וו.]; א פערזיכערונגס=פאליסע [א קאנטראקט צווישען דעם פערזיכערטען און דער פערזיכערונגס=געזעלשאפט]; די פערזיכערונגס=פרעמיום [דאס געצאהלט פאר פערזיכערונג].

insur'ance a'gent (אינ-שוהר'-ענס איי'-דזשענט) אן אגענט פון א פערזיכערונגס=געזעלשאפט [וואס אסעקורירט פון פייער, שאדען, אויף'ן פאל פון טויט א. ד. ג.].

insur'ance bro'ker (אינ-שוהר'-ענס בראו'-קער) א פערזיכערונגס=מעקלער, אן אגענט פון א פערזיכערונגס=געזעלשאפט.

insur'ance commis'sioner (אינ-שוהר'-ענס קא-מיש'-אנ-ער) א פערזיכערונגס=קאמיסיאנער [אין אייניגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שטאאט=בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די פערזיכערונגס=געזעלשאפטען].

insur'ance com'pany (אינ-שוהר'-ענס קאמ'-פע-ני) א פערזיכערונגס=געזעלשאפט [פון פייער, שאדען, אויף'ן פאל פון טויט א. ד. ג.].

insur'ance pol'icy (אינ-שוהר'-ענס פאל'-אי-סי) א פערזיכערונגס=פאליסע [א קאנטראקט צווישען דעם פערזיכערטען און דער פערזיכערונגס=געזעלשאפט].

insure' *v.* (אינ-שוהר') גאראנטירען, פעסטשטעלען, מאכען געוויס אדער זיכער; אסעקורירען, פערזיכערען [פון פייער, שאדען, אויף'ן פאל פון טויט א. ד. ג.].

insur'er *n.* (אינ-שוהר'-ער) איינער וואס גאראנטירט; איינער וואס אסעקורירט אדער פערזיכערט [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

insurge' *v.* (אינ-סוירדזש') אויפהעצען צו אן אויפשטאנד, ארויסרופען א בונט.

insur'gence *n.* (אינ-סויר'-דזשענס) ז. *insurgency*.

insur'gency *n.* (אינ-סויר'-דזשענ-סי) אן אויפשטאנד, א בונט.

insur'gent *a. and n.* (אינ-סויר'-דזשענט) מאכענדיג אן אויפשטאנד, בונטעווענדיג; א בונטאוושטשיק, איינער וואס מאכט אן אויפשטאנד אדער א בונט.

insurmountabil'ity *n.* (אינ-סויר-מאונ-טע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען איבערגעשטיגען אדער בייגעקומען ווערען.

insurmoun'table *a.* (אינ-סויר-מאונ'-טעבל) וואס קען ניט איבערגעשטיגען ווערען, וואס מען קען ניט בייקומען.

insurmoun'tableness *n.* (אינ-סויר-מאונ'-טעבל נעס) ז. *insurmountability*.

insurmoun'tably *adv.* (אינ-סויר-מאונ'-טע-בלי) ניט צום איבערשטייגען, ניט בייצוקומען.

insurrect' *v.* (אינ-סא-רעקט') זיך בונטעווען, מאכען אן אויפשטאנד.

insurrec'tion *n.* (אינ-סא-רעק'-שאן) אן אויפשטאנד, א בונט.

insurrec'tional *a.* (אינ-סא-רעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן אויפשטאנד; רעוואלוציאנער, בונטעווענד זיך.

insurrec'tionary *a.* (אינ-סא-רעק'-שאנ-ע-רי) ז. *insurrectional*.

insurrec'tionist *n.* (אינ-סא-רעק'-שאנ-איסט) איינער וואס מאכט אן אויפשטאנד; א בונטאוושטשיק.

insusceptibil'ity *n.* (אינ-סא-סעפ-טי-ביל' אי-טי) אונעמפפינדליכקייט; דאס זיין ניט אונטערגעווארפען צו דער ווירקונג פון עפעס.

insuscep'tible *a.* (אינ-סא-סעפ'-טיבל) אונעמפפינדליך; ניט אונטערגעווארפען צו דער ווירקונג פון עפעס.

insuscep'tive *a.* (אינ-סא-סעפ'-טיוו) ז. *insusceptible*.

inswathe' *v.* (אינ-סהווייטה') איינהילען, איינוויקלען.

int. אן אבקירצונג פון די ווערטער: *interest, introduction* אדער *interjection*

intact' *a.* (אינ-טעקט') ניט=געריהרט, גאנץ, ניט=בעשעדיגט.

intac'table *a.* (אינ-טעק'-טעבל) אונפיהלבאר, וואס מען קען ניט פיהלען אדער אנטאפען.

intac'tible *a.* (אינ-טעק'-טיבל) ז. *intactable*.

intac'tile *a.* (אינ-טעק'-טיל) אונפיהלבאר, וואס מען קען ניט פיהלען אדער אנטאפען.

intact'ness *n.* (אינ-טעקט'-נעס) גאנצקייט, פאלקאמענהייט, ניט=געריהרטקייט, אונבעשעדיגטקייט.

intagl'io *n. and v.* (אינ-טעל'-יאו) אן איינגראווירונג, אן איינגעשניטענע פיגור, צייכנונג א. ד. ג. [אין געגענזאץ צו רעליעפע אדער בולט'ע פערציערונגען]: אן עדעלשטיין מיט אן איינגעשניטענער פיגור אדער צייכנונג; אן איינגראווירונג וואס דיענט אלס מיטעל אבצוגיסען דיעזעלבע צייכנונג אין רעליעף; איינגראווירען; מאכען בולט'ע פיגורען מיט דער הילף פון אן איינגראווירונג.

in'take *n.* (אינ'-טייק) דאס אריינגעהמען אינוועניג; דאס וואס ווערט אריינגענומען אדער אריינגעצויגען אינוועניג; די איינפלוס=עפנונג [פון א רעהר]; דער לופטשטראם וואס ווערט אריינגעלאזען פון אויסען אין א שאכטע.

in'taker *n.* (אינ'-טיי-קער) איינער אדער עטוואס וואס נעהמט אריין אדער ציהט אריין.

intangibil'ity *n.* (אינ-טענ-דזשי-ביל'-אי-טי) אונפיהלבארקייט, אונבעריהרבארקייט; דאס ניט לאזען זיך פיהלען ביים אנריהרען; דאס ניט קענען בעגריפען ווערען.

intan'gible *a.* (אינ טענ' דזשיבל) אונפיהלבאר, אונבעריהרבאר; וואס לאזט זיך ניט פיהלען ביים אנריהרען; ניט צו בענעהמען, ניט צו בעגרייפען.

intan'gibleness *n.* (אינ-טענ'-דזשיבל-נעס) ז. *intangibility*.

intan'gibly *adv.* (אינ-טענ'-דזשי-בלי) אויף אן אונבעריהרבארען אדער אונפיהלבארען אופן; ניט צו בענעהמען, ניט צו בעגרייפען.

in'teger *n.* (אינ'-טי-דזשער) דאס גאנצע; א גאנצע צאהל [ניט קיין ברוך=צאהל].

integrabil'ity *n.* (אינ־טי־גרע ביל'־אי־טי) דאס קענען אינטעגרירט ווערען. ז. *integral*.

in'tegrable *a.* (אינ'־טי־גרעבל) וואס מען קען אינטעגרירען. ז. *integral*.

in'tegral *a. and n.* (אינ'־טי־גרעל) וואס איז שייך צו א גאנצע, וועלכע איז צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע טיילען [ווי א מענשליכער קערפער איז צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע אברים]; וואס איז ניט פאנאנדערגעטיילט; גאנץ, פאלשטענדיג; וואס איז אינערליך פערבונדען מיט דאס גאנצע און איז ניט א פשוט'ע צוגעבונג; אין מאטעמאטיק — וואס בעלאנגט צו א גאנצע צאהל [ניט צו א ברוך־צאהל]; א גאנצע זאך אדער צאהל וואס בעשטעהט פון בעזונדערע טיילען; אן אינטעגראל, א פונקציאן פון פערענדערליכע גרעסען, וועלכע בלייבט קאנסטאנט [שטענדיג, ניט געענדערט]. אן אינטעגראל ווערט בעטראכט אלס די סומע פון דיפערענציאלען. ווען א קערפער צום ביישפיעל לויפט דורך א שטרעקע מיט א געשווינדיגקייט, וועלכע האלט זיך אין ענדערען לויט געוויסע פיזיקאלישע געזעצען [ווי א קויל פון א ביקס, א געווארפענער שטיין א. ד. ג.], דאן איז די דורכגעלאפענע שטרעקע — די סומע פון א סעריע אונענדליך קליינע שטרעקען, וועלכע קענען יעדע בעזונדער בעטראכט ווערען אלס אזעלכע, וואו די געשווינדיגקייט פון דעם לויפענדען קערפער איז אין אונענדליך קליינע צייט־פעריאָדען א גלייכמעסיגע און ניט קיין פערענדערליכע.

in'tegral cal'culus (אינ'־טי־גרעל קעל'־קיו־לאס) אינטעגראל־רעכנונג, דער טייל פון העכערער מאטעמאטיק וועלכע פערנעהמט זיך מיט אויסרעכענען די פונקציאנען פון געוויסע גרעסען לויט זייערע דיפערענציאלען, ווי אויך מיט אויסרעכענען פלעכען, וועלכע זיינען בעגרענעצט מיט קרומע ליניען, אדער אן אומפאנג, וועלכער איז בעגרענעצט מיט קרומע אויסגעבויגענע פלעכען. ז. *differential calculus*.

integral'ity *n.* (אינ־טי־גרעל'־אי־טי) גאנצהייט, געזאמטהייט, פאלשטענדיגקייט.

in'tegrally *adv.* (אינ'־טי־גרעל־אי) מיט דער גאנצער צאהל; פאלשטענדיג, אין גאנצען.

in'tegrant *a. and n.* (אינ'־טי־גרענט) ערגענצענד, וואס בילדעט אויס א גאנצע זאך פון בעזונדערע טיילען; אן אינטעגראלער טייל, א טייל פון א גאנצער זאך [ווי די האנד איז אן אינטעגראלער טייל פון קערפער].

in'tegrate *v. and a.* (אינ'־טי־גרייט) אינטעגרירען, צוזאמעננעהמען די בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע; ערגענצען, פערפאלשטענדיגען; צוזאמענגענומען; ערגענצט, פאלשטענדיג.

integra'tion *n.* (אינ־טי־גריי'־שאן) דאס אינטעגרירען, דאס צוזאמעננעהמען בעזונדערע טיילען אין איין גאנצע; די ערגענצונג, די פערפאלשטענדיגונג; אין מאטעמאטיק — די אינטעגראציאן, דאס געפינען דעם אינטעגראל. ז. *integral*.

integ'rity *n.* (אינ־טעג'־רי־טי) גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט; עהרליכקייט, תמימות; עכטקייט, ריינקייט.

integ'ument *n.* (אינ־טעג'־יו־מענט) דאס וואס בעדעקט די אויסערליכע זייט, ווי א הויט אדער פעל בעדעקט דעם קערפער.

integumen'tary *a.* (אינ־טעג־יו־מענ'־טע־רי) וואס בעדעקט, וואס הילט איין [ווי די הויט וואס בעדעקט דעם קערפער]; וואס איז שייך צו דער אויסערליכער דעקע [ווי די הויט אדער פעל].

integumenta'tion *n.* (אינ־טעג־יו־מען־טיי'־שאן) דאס בעדעקען זיך [ווי מיט א הויט אדער פעל].

in'tellect *n.* (אינ'־טע־לעקט) אינטעלעקט, פערשטאנד, דאס ערקענטניס־פערמעגען, אורטיילס־קראפט; דער גייסט.

intellec'tion *n.* (אינ־טע־לעק'־שאן) דאס פערשטעהען, דאס בעגרייפען; די פעהיגקייט צו דענקען.

intellec'tive *a.* (אינ־טע־לעק'־טיוו) וואס איז שייך צום אינטעלעקט אדער פערשטענדניס־פעהיגקייט; וואס קען בעגריפען ווערען נור מיט'ן שכל און ניט דורך די חושים.

intellec'tual *a. and n.* (אינ־טע־לעק'־טשו־על) אינטעלעקטועל; וואס איז שייך צום אינטעלעקט אדער פערשטאנד; וואס קען בעגריפען ווערען דורך'ן שכל; גייסטיג, אידעעל; וואס האט א פערשטאנד.

intellec'tualism *n.* (אינ־טע־לעק'־טשו־על־איזם) פערשטאנדס־קראפט, דענקונגס־פעהיגקייט; קאפ־ארבייט; אינטעליגענץ; איבערגעבענהייט צו גייסטיגער ארבייט; דער אינטעלעקטואליזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז דער שכל איז דער איינציגער קוואל פון וויסען.

intellec'tualist *n.* (אינ־טע־לעק'־טשו־על־איסט) אן אינטעלעקטואליסט, איינער וועלכער האלט, אז בלויז דער שכל און ניט די חושים איז דער איינציגער קוואל פון אונזער וויסען.

intellectual'ity *n.* (אינ־טע־לעק־טשו־על'־אי־טי) אינטעליגענץ, גייסטעס־קראפט, גייסטיגקייט.

intellectualiza'tion *n.* (אינ־טע־לעק־טשו־על־אי־זיי'־שאן) דאס מאכען אינטעלעקטועל, דאס ענטוויקלען דעם גייסט.

intellec'tualize *v.* (אינ־טע־לעק'־טשו־על־איז) מאכען אינטעלעקטועל, ענטוויקלען דעם גייסט; אידעאליזירען.

intellec'tually *adv.* (אינ־טע־לעק'־טשו־על־אי) בנוגע צום אינטעלעקט; מיט פערשטאנד, דורך'ן שכל.

intel'ligence *n.* (אינ־טעל'־אי־דזשענס) אינטעליגענץ, שכל, פערשטאנד, ערקענטניס־קראפט; די פעהיגקייט צו פערשטעהן; איינפערשטענדניס, דאס פערשטעהן איינער דעם אנדערען; נייעס, א נאכריכט, א מיטטיילונג; א גייסטיגע זאך, א זאך וואס מען קען בעגרייפען נור מיט'ן שכל.

intel'ligence of'fice (אינ־טעל'־אי־דזשענס אפ'־איס) אן אדרעס־ביורא, א ביורא, וואו מען קען קריגען די אדרעסען פון מענשען און אנדערע ידיעות.

intel'ligencer *n.* (אינ־טעל'־אי־דזשענ־סער) א נאכריכט־געבער, א ידיעה־געבער.

intel'ligent *a.* (אינ־טעל'־אי־דזשענט) אינטעליגענט, פערשטענדיג; ערפאהרען.

intelligen'tial *a.* (אינ־טעל־אי־דזשען'־שעל) פערנינפטיג, פערשטענדיג, גייסטיג, דייטליך.

intel'ligently *adv.* (אינ־טעל'־אי־דזשענט־לי) אויף אן אינטעליגענטען, פערשטענדיגען אופן.

intelligibil'ity *n.* (אינ־טעל־אי־דזשי־ביל'־אי־טי) פערשטענדליכקייט, בעגרייפליכקייט, דייטליכקייט, קלארקייט פון געדאנק.

intel'ligible *a.* (אינ־טעל'־אי־דזשיבל) פערשטענדליך, בעגרייפליך, דייטליך, קלאר; אין פילאזאפיע — וואס קען בעגריפען ווערען נור מיט'ן פערשטאנד, אבער ניט דורך די חושים.

intel'ligibleness *n.* (אינ־טעל'־אי־דזשיבל־נעס) ז. *intelligibility*.

intel'ligibly *adv.* (אינ־טעל'־אי־דזשי־בלי) אויף א פערשטענדליכען, דייטליכען אדער קלארען אופן.

intem'perament *n.* (אינ־טעמ'־פער־ע־מענט) דאס ניט פיהלען זיך גוט, דאס זיין ניט אין גאנצען געזונד.

intem'perance *n.* (אינ־טעמ'־פער־ענס) אונמעסיגקייט, ניט־איינגעהאלטענקייט; דאס האבען א חשק צו אלקאהאל־געטרענקע.

intem'perant *n.* (אינ־טעמ'־פער־ענט) אן אונמעסיגער, ניט איינגעהאלטענער מענש; א ליעבהאבער פון אלקאהאל־געטרענקע.

intem'perate *a.* (אינ־טעמ'־פער־אייט) ניט מעסיג, איבערמעסיג; ניט איינגעהאלטען; וואס ליעבט אלקאהאל־געטרענקע.

intem'perately *adv.* (אינ־טעמ'־פער־אייט־לי) אויף אן אונמעסיגען, ניט איינגעהאלטענעם שטייגער.

intem'perateness *n.* (אינ־טעמ'־פער־אייט־נעס) אונמעסיגקייט אין עסען אדער טרינקען; איבערמעסיגקייט.

in tem'po (אין טעמ'־פאו) אין מוזיק — אין שטרענגען ריטם.

intend' *v.* (אינ־טענד') האבען אין זינען; בעאבזיכטיגען, רעכענען; בעשטימען; מיינען.

inten'dance *n.* (אינ־טענ'־דענס) ז. *intendancy*.

inten'dancy *n.* (אינ־טענ'־דענ־סי) אויפזעהונג, השגחה; דאס אמט פון אן אויפזעהער; דאס ארט אדער בעצירק, איבער וועלכען אן אינטענדאנט האט אויפזיכט.

inten'dant *n.* (אינ־טענ'־דענט) אן אויפזעהער; אן אינטענדאנט, א פערוואלטער איבער געוויסען פערמעגען, וואס בעלאנגט צו דער רעגיערונג.

inten'ded *a. and n.* (אינ־טענ'־דעד) בעאבזיכטיגט; וואס מען האט געמיינט; וואס מען האט געהאלטען אין זינען; וואס איז בעשטימט פאר א געוויסען צוועק; דער זיווג, דער חתן אדער די כלה.

inten'dedly *adv.* (אינ־טענ'־דעד־לי) אבזיכטליך, מיט א כיוון.

inten'dent *n.* (אינ־טענ'־דענט) ז. *intendant*.

inten'der *n.* (אינ־טענ'־דער) איינער וואס בעאבזיכטיגט אדער רעכענט עפעס צו טהאן.

inten'ding *a.* (אינ־טענ'־דינג) בעאבזיכטיגענד, האבענד אין זינען, רעכענענד.

intend'ment *n.* (אינ־טענד'־מענט) די ריכטיגע מיינונג, דער ריכטיגער זין פון עפעס.

inten'erate *v.* (אינ־טענ'־ע־רייט) מאכען ווייך.

intenera'tion *n.* (אינ־טענ־ע־ריי'־שאן) דאס מאכען ווייך אדער צארט.

intense' *a.* (אינ־טענס') אנגעשטרענגט, געשפאנט; שטארק, קרעפטיג, העפטיג.

intense'ly *adv.* (אינ־טענס'־לי) מיט שפאנונג, מיט אנשטרענגונג.

intense'ness *n.* (אינ־טענס'־נעס) אנשטרענגונג, שטארקייט, קראפט.

intensifica'tion *n.* (אינ־טענ־סי־פי־

קיי'-שאַן) די פערשטאַרקונג [ווי פון היץ, פאַרבען א. ז. וו.]

inten'sifier *n.* (אינ-טענ'-סי-פאַי-ער) דער אדער דאַס וואָס פערשטאַרקט אדער מאַכט העפטיגער; אַן אַפּאַראַט צו פערשטאַרקען דעם דרוק אויף אַ מאַסע פון צונויפגעפּרעסטער לופט אדער פליסיגקייט; אין פאָטאָגראַפיע — אַ כעמישער פּראָדוקט, וועלכער פערשטאַרקט די טונקעלקייט פון נעגאַטיוו.

inten'sify *v.* (אינ-טענ'-סי-פאַי) מאַכען מעהר אַנגעשטרענגט; מאַכען מעהר שפּאַנענד.

inten'sion *n.* (אינ-טענ'-שאַן) אָנשטרענגונג, אינטענזיוויטעט, פערשטאַרקונג.

inten'sity *n.* (אינ-טענ'-סי-טי) די אָנשטרענגונג, שפּאַנונג; די אינערליכע שטאַרקייט; אינטענזיוויטעט, אַ הויכער גראַד פון אַ געוויסער קראַפט.

inten'sive *a. and n.* (אינ-טענ'-סיוו) אינטענזיוו, אַנגעשטרענגט, געשפּאַנט; דאַס וואָס מאַכט אַנגעשטרענגט אדער העפטיג.

inten'sively *adv.* (אינ-טענ'-סיוו-לי) אויף אַן אינטענזיווען, שטאַרקען אדער אַנגעשטרענגטען שטייגער.

inten'siveness *n.* (אינ-טענ'-סיוו-נעס) שטאַרקייט, אַנגעשטרענגטקייט, אינטענזיוויטעט.

intent' *a. and n.* (אינ-טענט') וואָס האָט דעם צוועק אדער די אַבזיכט פון עפּעס; וואָס איז געריכטעט צו אַ געוויסען פאָרויס=בעטראַכטען פּונקט; אַנגעשטרענגט אויפמערקזאַם אדער פערטהאַן; אַבזיכט, כונה.

inten'tion *n.* (אינ-טענ'-שאַן) אַ מיין, אַן אַבזיכט, אַ צוועק.

inten'tional *a.* (אינ-טענ'-שאַנ-על) אַבזיכטליך, בעאַבזיכטיגט.

intentional'ity *n.* (אינ-טענ-שאַנ-על'-אי-טי) אַבזיכטליכקייט, כונה.

inten'tionally *adv.* (אינ-טענ'-שאַנ-על-אי) מיט אַבזיכט, בכיון, ניט צופעליג.

inten'tioned *a.* (אינ-טענ'-שאַנד) בעאַבזיכטיגט, געמיינט.

intent'ly *adv.* (אינ-טענט'-לי) מיט אויפמערקזאַמקייט, מיט שפּאַנונג.

intent'ness *n.* (אינ-טענט'-נעס) אָנגעשטרענגטע אויפמערקזאַמקייט.

inter' *v.* (אינ-טויר') בעגראַבען, בעערדיגען.

interact' *n. and v.* (אינ-טער-עקט') אַנטראַקט, צווישען=צייט, צווישען=אַקט, צווישען=האַנדלונג [צווישען די אַקטען פון אַ דראַמאַ]; געגענזייטיג ווירקען.

interac'tion *n.* (אינ-טער-עק'-שאַן) געגענזייטיגע ווירקונג.

interac'tive *a.* (אינ-טער-עק'-טיוו) געגענזייטיג ווירקענד.

interad'ditive *a.* (אינ-טער-עד'-אי-טיוו) וואָס ווערט אַריינגעגעבען אין מיטען [ווי למשל אַ בעמערקונג אין קלאַמערען אדער האַלבע לבנות אין אַ זאַץ].

intera'gency *n.* (אינ-טער-איי'-דזשענ-סי) פערמיטלונג.

intera'gent *n.* (אינ-טער-איי'-דזשענט) אַ פערמיטלער.

interam'nian *a.* (אינ-טער-עמ'-ני-ען) וואָס געפינט זיך צווישען צוויי טייכען [הויפּטזעכליך וועגען ארם נהרים וואָס ליעגט צווישען די טייכען חדקל און פרת].

interan'imate *v.* (אינ-טער-ענ'-אי-מייט) געגענזייטיג זיך בעלעבען אדער אויפמונטערען.

interartic'ular *a.* (אינ-טער-אַר-טיק'-יו-לאַר) וואָס געפינט זיך אין אַ געלענק.

interas'tral *a.* (אינ-טער-עס'-טרעל) וואָס געפינט זיך צווישען די שטערען.

interax'al *a.* (אינ-טער-עק'-סעל) אין אַרכיטעקטור — וואָס געפינט זיך אין שטח צווישען די צענטער=ליניען פון אַ זייל.

interax'illary *a.* (אינ-טער-עק'-סי-לע-רי) וואָס געפינט זיך צווישען בלעטער=ווינקלען [די ווינקלען וואָס די בלעטער פון אַ פלאַנצע בילדען מיט'ן שטאַם].

interax'is *n.* (אינ-טער-עק'-סיס) אין אַרכיטעקטור — דער שטח צווישען די צענטער=ליניען פון זיילען. ז. *axis*

interblend' *v.* (אינ-טער-בלענד') צוזאַמענגיסען, צוזאַמענמישען.

interbor'ough *a.* (אינ-טער-באָר'-אָו) וואָס געפינט זיך צווישען די שטאָדט=בעצירקען, וואָס פערבינדט די שטאָדט=בעצירקען.

interbreed' *v.* (אינ-טער-בריעד') קרייצען, צוזאַמענפּאָרען פערשיעדענע מינים חיות.

interbree'ding *n.* (אינ-טער-בריע'-דינג) קרייצונג, געמישטע צוזאַמענפּאָרונג [פון חיות פון פערשיעדענע מינים].

inter'calar *a.* (אינ-טויר'-קע-לאַר) ז. *intercalary*

inter'calary *a.* (אינ-טויר'-קע-לע-רי) וואָס ווערט צוגעגעבען, אום צו מאַכען פּאַלשטענדיג די צייטרעכנונג [ווי דער 29טער טאָג וואָס ווערט צוגעגעבען צום מאָנאַט פעברואַר אין אַ קריסטליכען עבור=יאָהר אדער דער מאָנאַט ואדר וואָס ווערט צוגעגעבען אין אידישען עבור=יאָהר]; וואָס געפינט זיך צווישען אַנדערע [וועגען ערד=שיכטען]; וואָס שטעלט מיט זיך פאָר אַן איבערגאַנגס=שטופע [אין ביאָלאָגיע].

inter'calary days (אינ-טויר'-קע-לע-רי דייז) צוגעגעבענע טעג [אום אויסצוגלייכען די צייטרעכנונג, ווי למשל, דער 29טער פעברואַר אין אַ קריסטליכען עבור=יאָהר אדער די טעג פון מאָנאַט ואדר אין אַ אידישען עבור=יאָהר]; די פרייע טעג, די איבערגאַנגס=טעג [צווישען קריזיס=שטופען פון אַ קראַנקהייט].

inter'calary verse (אינ-טויר'-קע-לע-רי וואירס) אַ רעפריין [אַ טייל פון אַ ליעד וואָס ווידערהאָלט זיך נאָך יעדען פערז].

inter'calary year (אינ-טויר'-קע-לע-רי ייהר) אַן עבור=יאָהר.

inter'calate *v.* (אינ-טויר'-קע-לייט) צוגעבען, אַריינשטעלען אין מיטען צווישען אַנדערע זאַכען; צוגעבען טעג צו אַ מאָנאַט אדער צום יאָהר. ז. *intercalary*

inter'calated *a.* (אינ-טויר'-קע-ליי-טעד) אַריינגעשטעלט, צוגעגעבען.

inter'calated sen'tence (אינ-טויר'-קע-ליי-טעד סענ'-טענס) אַן אַריינגעשטעלטער זאַץ, אַ זאַץ וואָס ווערט אַריינגעשטעלט אַלס זייטיגע בעמערקונג [אין קלאַמערען אדער האַלבע לבנות].

intercala'tion *n.* (אינ-טער-קע-ליי'-שאַן) אַריינשטעלונג, צושטעלונג אדער צוגעבונג אין מיטען; צוגעבונג פון טעג, אום אויסצוגלייכען די צייטרעכנונג. ז. *intercalary*

intercap'illary *a.* (אינ-טער-קעפּ'-אי-לע-רי) וואָס געפינט זיך צווישען די האָר=דינע בלוט=אָדערלעך פון קערפּער.

intercede' *v.* (אינ-טער-סיעד') פערמיטלען, זיך אַריינמישען, זיך אַריינלעגען אין שלום, בעטען פאַר אימעצען; זיין אַ מליץ יושר פאַר אימעצען.

interce'dent *a.* (אינ-טער-סי'-דענט) זיך אַריינמישענד, פערמיטלענד, בעטענד אדער זייענד אַ מליץ יושר פאַר אימעצען.

interce'dently *adv.* (אינ-טער-סי'-דענט-לי) דורך אַריינמישען זיך; דורך פערמיטלונג; בעטענדיג פאַר אימעצען.

interce'der *n.* (אינ-טער-סי'-דער) אַ מליץ, אַ פערמיטלער; איינער וואָס מישט זיך אַריין [צווישען שטרייטענדע צדדים], איינער וואָס לעגט זיך אַריין אין שלום.

intercel'lular *a.* (אינ-טער-סעל'-יו-לאַר) וואָס געפינט זיך צווישען די צעלען.

intercept' *v.* (אינ-טער-סעפּט') איבערנעהמען [אין מיטען וועג]; אונטערברעכען; פערהאַלטען; אין מאַטעמאַטיק — איינשליסען.

in'tercept *n.* (אינ'-טער-סעפּט) דאַס וואָס ווערט איבערגענומען אדער פערהאַלטען; אין געאָמעטריע — דער טייל פון אַ ליניע וואָס געפינט זיך צווישען צוויי פּונקטען, אין וועלכע די ליניע ווערט איבערגעהאַקט פון אַנדערע צוויי ליניעס, פון אַ קרייז א. ז. וו.

intercep'ter *n.* (אינ-טער-סעפּ'-טער) איינער וואָס נעהמט איבער [אין מיטען וועג]; איינער וואָס פערשטעלט דעם וועג אדער שטערט; אַ געגנער.

intercep'tion *n.* (אינ-טער-סעפּ'-שאַן) איבערנעהמונג [אין מיטען וועג]; אונטערברעכונג; שטערונג, אָבהאַלטונג.

intercep'tive *a.* (אינ-טער-סעפּ'-טיוו) איבערנעהמענד [אין מיטען וועג], אונטערברעכענד, שטערענד, אָבהאַלטענד.

intercept' the trade (אינ-טער-סעפּט' טהי טרייד) שאַדען דעם האַנדעל, אָבברעכען דעם האַנדעל.

interces'sion *n.* (אינ-טער-סעש'-אַן) די פערמיטלונג; דאַס אַריינמישען זיך; דאַס אַריינלעגען זיך אין שלום; דאַס בעטען פאַר [אדער געגען] אימעצען; דאַס זיין אַ מליץ פאַר אימעצען.

interces'sional *a.* (אינ-טער-סעש'-אַנ-על) וואָס ענטהאַלט אַ בקשה [פאַר אימעצען].

interces'sor *n.* (אינ-טער-סעס'-אַר) ז. *interceder*

interces'sory *a.* (אינ-טער-סעס'-אָ-רי) פערמיטלעריש; פערמיטלענד; זיך אַריינמישענד, זיך אַריינלעגענד אין שלום; בעטענד פאַר אימעצען, אַרויסטרעטענד אַלס מליץ פאַר אימעצען.

interchain' *v.* (אינ-טער-טשיין') צוזאַמענקייטען, שטייף פעראייניגען.

interchange' *v.* (אינ-טער-טשיינדזש') בייטען זיך איינער מיט דעם אַנדערען; אויסטוישען, אויסוועקסלען; אויסבייטען אויף עפּעס; נאָכפאָלגען איינער נאָך'ן אַנדערען אַזוי, אַז פריהער געהט דער ערשטער, נאָכדעם — דער צווייטער, נאָכדעם — ווידער דער ערשטער א. ז. וו.

in'terchange *n.* (אינ'-טער-טשיינדזש) דאַס בייטען זיך איינער מיט'ן אַנדערען;

אז אבוועקסלונג, אז איבערבייטונג, אז אויסטויש; דאס בייטען זיך איינער מיט'ן אנדערען אין שטענדיגען גאנג [ווי טאג בייט זיך כסדר מיט נאכט].

interchangeabil'ity *n.* (אין-טער-טשיין-דזשע-ביל'-אי-טי) די אויסטוישבארקייט, דאס קענען אויסגעביטען ווערען; די אבוועקסלונג, דער טויש.

interchan'geable *a.* (אין-טער-טשיינ'-דזשעבל) וואס קען אויסגעביטען ווערען; אבוועקסלענד, איבערבייטענד; אויסבייטענד, אויסטוישענד; וואס ערשיינען כסדר איינס נאך'ן אנדערען [ווי טאג און נאכט].

interchan'geableness *n.* (אין-טער-טשיינ'-דזשעבל-נעס) דאס קענען אויסגעביטען אדער צוביטען ווערען.

interchan'geably *adv.* (אין-טער-טשיינ'-דזשע-בלי) ערשיינענדיג כסדר איינס נאך'ן אנדערען [ווי טאג און נאכט]; וועקסעלזייטיג.

interchange'ment *n.* (אין-טער-טשיינדזש'-מענט) דער אויסטויש.

interchange' vis'its (אין-טער-טשיינדזש' וויז'-איטס) בייטען זיך מיט וויזיטען, בעזוכען איינער דעם אנדערען.

intercip'ient *a.* and *n.* (אין-טער-סיפ'-אי-ענט) וואס האלט אויף, וואס פערהאלט; איינער אדער עטוואס וואס פערהאלט אדער שטעלט אב אין מיטען וועג.

interclavic'ular *a.* (אין-טער-קלע-וויק'-יו-לער) וואס געפינט זיך צווישען די שליסעל-ביינער [די ביינער וואס פערייניגען דעם אקסעל מיט די ברוסטביינער].

interclose' *v.* (אין-טער-קלאוז') איינשליסען.

interclude' *v.* (אין-טער-קלוהד') פערשפארען; אונטערברעכען, פערהאלטען.

intercolle'giate *a.* (אין-טער-קא-לי'-דזשי-אייט) צווישען די אוניווערזיטעטען; וואס איז שייך צו פערשיעדענע העכערע שוהלען.

Our college participates in **intercollegiate** athletics.

intercolo'nial *a.* (אין-טער-קא-לאו'-ני-על) וואס געהערט צו א פערקעהר צווישען קאלאניען.

intercolum'nar *a.* (אין-טער-קא-לאמ'-נער) וואס געפינט זיך צווישען זיילען.

intercolumnia'tion *n.* (אין-טער-קא-לאמ-ני-איי'-שאן) דער לעדיגער ארט צווישען זיילען וואס שטעהען איינע נאך די אנדערע.

intercom'mon *v.* (אין-טער-קאמ'-אן) צוזאמען עסען; האבען איין געמיינשאפטליכע פאשע פאר די בהמות פון בעזונדערע בעלי-בתים.

intercom'monage *n.* (אין-טער-קאמ'-אנ-עדזש) דאס צוזאמען עסען; דאס רעכט צו האבען געמיינשאפטליכע פאשע פאר די בהמות פון בעזונדערע בעלי-בתים.

intercommunicabil'ity *n.* (אין-טער-קא-מיו-ני-קע-ביל'-אי-טי) דאס זיין אין שטענדיגען פערקעהר אדער פערבינדונג מיט אנדערע.

intercommu'nicable *a.* (אין-טער-קא-מיו'-ני-קעבל) וואס געפינט זיך אין א גגענזייטיגער בעציהונג מיט אנדערע.

intercommu'nicate *v.* (אין-טער-קא-מיו'-ני-קייט) זיך איינער דעם אנדערען מיטטיילען; האבען פערקעהר אדער אומגאנג; האבען אין געמיינשאפט.

intercommunica'tion *n.* (אין-טער-קא-מיו-ני-קיי'-שאן) געגענזייטיגער פערקעהר.

intercommu'nion *n.* (אין-טער-קא-מיו'-ניאן) געמיינשאפטליכער פערקעהר אדער אומגאנג.

intercommu'nity *n.* (אין-טער-קא-מיו'-ני-טי) געגענזייטיגע געמיינשאפט; דאס לעבען צוזאמען אין א הארמאנישען פערקעהר.

interconnect' *v.* (אין-טער-קא-נעקט') פערבינדען זיך איינע מיט די אנדערע.

interconnec'tion *n.* (אין-טער-קא-נעק'-שאן) א געגענזייטיגע פערבינדונג.

intercontradic'tory *a.* (אין-טער-קאנ-טרע-דיק'-טא-רי) וואס ווידערשפרעכען זיך איינע די אנדערע.

intercos'tal *a.* and *n.* (אין-טער-קאס'-טעל) וואס ליעגט צווישען די ריפען; די ארטעריע אדער דער מוסקול וואס ליעגט צווישען די ריפען.

in'tercourse *n.* (אינ'-טער-קאורס) פערקעהר, אומגאנג; פערבינדונג.

intercross' *v.* (אין-טער-קראס') קרייצען, צוזאמענפארען חיות פון פערשיעדענע מינים.

in'tercross *n.* (אינ'-טער-קראס) דאס צונויפפארען חיות פון פערשיעדענע מינים.

intercur'rent *a.* (אין-טער-קאר'-ענט) צונויפקומענדיג; טרעפענדיג זיך צווישען; דורכלויפענדיג, צווישען-לויפענדיג.

intercuta'neous *a.* (אין-טער-קיו-טיי'-ני-אס) וואס געפינט זיך צווישען הויט און פלייש.

interdash' *v.* (אין-טער-דעש') ז. *intersperse*.

interdenomina'tional *a.* (אין-טער-די-נאמ-אי-ניי'-שאנ-על) וואס געפינט זיך צווישען בעזונדערע סעקטען, כתות אדער קלאסען; וואס האט זייער געמיינשאפטליכע אונטערשטיצונג.

interden'til *n.* (אין-טער-דענ'-טיל) דער רוים צווישען צוויי אויסשניטען אדער צאהן-שניטען [אין ארכיטעקטור].

interdepen'dence *n.* (אין-טער-די-פענ'-דענס) געגענזייטיגע אבהענגיגקייט.

interdepen'dency *n.* (אין-טער-די-פענ'-דענ-סי) ז. *interdependence*.

interdepen'dent *a.* (אין-טער-די-פענ'-דענט) וואס זיינען אבהענגיג איינער פון'ם אנדערען.

interdestruc'tive *a.* (אין-טער-די-סטראק'-טיוו) וואס פערניכטען געגענזייטיג איינער דעם אנדערען.

interdict' *v.* (אין-טער-דיקט') פערבאטען, פערווערען; אבזאגען [פון שטעלע]; אבנעהמען דאס רעכט אויף אייגענטום; ארויפלעגען א חרם.

in'terdict *n.* (אינ'-טער-דיקט) א פערבאט; א קירכליכער חרם אויף אימעצען אדער עפעס.

interdic'tion *n.* (אין-טער-דיק'-שאן) דער פערבאט, די פערבאטונג; דאס ארויפלעגען א חרם; דאס אבנעהמען ביי איינעם דאס רעכט צו פערוואלטען זיינע געשעפטען [ווי צוליעב משוגעת, שוואכזיניגקייט א. ז. וו.].

interdic'tive *a.* (אין-טער-דיק'-טיוו) פערבאטענד.

interdic'tory *a.* (אין-טער-דיק'-טא-רי) וואס פערבאט, פערבאטענד.

interdig'ital *a.* (אין-טער-דידזש'-אי-טעל) וואס געפינט זיך צווישען די פינגער; וואס פעראייניגט די פינגער.

in'terduce *n.* (אינ'-טער-דיוס) א קווער-האלץ, א וואנד-ריגעל [א שטיק האלץ וואס פערפעסטיגט צוויי קווער-ליעגענדע קלעצער אדער צוויי ווענד איינע צו דער אנדערער].

in'terest *n.* and *v.* (אינ'-טער-עסט) אז אינטערעס; א נוצען, ווינאדע; אז אנטייל; א טייל; מאכט, ווירקונג; בעדייטונג; די פעראינטערעסירטע [קאלעקטיוו]; פראצענט, צינז; אייגענגוץ, געלדזיכטיגקייט; זיך אינטערעסירען; נעהמען אז אנטייל; פעראינטערעסירען.

in'terested *a.* (אינ'-טער-עס-טעד) פעראינטערעסירט; וואס האט א פערזענליכע אינטערעסע; בעטייליגט אין עפעס.

in'terestedly *adv.* (אינ'-טער-עס-טעד-לי) מיט א פערזענליכער אינטערעסע; זייענדיג פערזענליך פעראינטערעסירט.

in'terestedness *n.* (אינ'-טער-עס-טעד-נעס) דאס פעראינטערעסירט זיין; דאס האבען א פערזענליכע אינטערעסע; דער אייגענגוץ; דאס בעטייליגען זיך אין עפעס.

in'terested wit'ness (אינ'-טער-עס-טעד הוויט'-נעס) אז עדות וואס איז פערזענליך פעראינטערעסירט אין דער זאך וואס ווערט פערהאנדעלט.

in'teresting *a.* (אינ'-טער-עס-טינג) אינטערעסאנט.

in'terestingly *adv.* (אינ'-טער-עס-טינג-לי) אויף אז אינטערעסאנטען, אנציהענדען שטייגער.

in'terestingness *n.* (אינ'-טער-עס-טינג-נעס) אינטערעסאנטקייט; דאס זיין אינטערעסאנט.

in'terest ta'ble (אינ'-טער-עסט טייבל) א צינזען-טאבעלע, א פראצענט-ליסטע.

in'terface *n.* (אינ'-טער-פיים) די פלעכע, וועלכע טיילט פאנאנדער צוויי צוזאמענליעגענדע קערפערס.

interfa'cial *a.* (אין-טער-פיי'-שיעל) וואס ליעגט צווישען צוויי פלעכען.

interfec'tion *n.* (אין-טער-פעק'-שאן) דאס טויטען; מארד.

interfec'tor *n.* (אין-טער-פעק'-טאר) א מערדער.

interfenes'tral *a.* (אין-טער-פי-נעס'-טרעל) וואס געפינט זיך צווישען פענסטער.

interfenestra'tion *n.* (אין-טער-פענ-עס-טריי'-שאן) דער רוים אדער דער שטח צווישען צוויי פענסטער.

interfere' *v.* (אין-טער-פיר') ארייננמישען זיך; סטארען זיך אבצוהאלטען אדער הינדערען; זיך צוזאמענשטויסען; אבשלאגען א פוס מיט דער קאפיטע פון צווייטען פוס [וועגען פערד]; אין פיזיק — אינטערפערירען. ז. *interference*.

interfer'ence *n.* (אין-טער-פיר'-ענס) דאס ארייננמישען זיך; א צוזאמענשטויס; הינדערנים, שטערונג; דאס אבקלאפען א פוס מיט דער קאפיטע פון דעם צווייטען פוס [וועגען פערד]; אין פיזיק — די אינטערפערענץ, די פערשטארקונג אדער אבשוואכונג פון א ליכט-שטראהל אדער קלאנג-וועללע דורך דער געגענזייטיגער ווירקונג פון צוויי אדער עטליכע סיסטעמען פון וועלען, וואס שטרעמען צוזאמען.

interfer'er *n.* (אין-טער-פיר'-ער) איינער וואס מישט זיך אריין.

in'terflow *n.* (אינ'-טער-פלאו) דאס פליסען פון ימים אדער טייכען צווישען [ווי צווישען אינזלען]; דאס ארייננשטרעמען פון ימים און טייכען איינע אין די אנדערע.

interflow' *v.* (אינ-טער-פלאו') פליסען צווישען [ווי דאס וואסער פון ים אדער פון א טייך וואס פליסט צווישען אינזלען].

inter'fluent *a.* (אינ-טויר'-פלו-ענט) וואס פליסט צווישען; וואס שטרעמען צוזאמען; וואס גיסט זיך הארמאניש צוזאמען.

interfolia'ceous *a.* (אינ-טער-פאו-לי-איי'-שיאס) אין באטאניק — וואס געפינט זיך צווישען בלעטער, וועלכע שטעהען איינס נעגען אנדערען.

interfo'liate *v.* (אינ-טער-פאו'-לי-איים) ארייננזעצען ליידיגע בלעטער צווישען די בלעטער פון א בוך.

interfret'ted *a.* (אינ-טער פרעט' עד) ארייננעפלאכטען איינע אין די אנדערע [וועגען ארנאמענטען אויף הערבען].

interful'gent *a.* (אינ-טער-פאל'-דזשענט) וואס שיינט אדער לייכט צווישען.

interfuse' *v.* (אינ-טער-פיוז') פאנאנדערגיסען אדער פערשפרייטען צווישען; דורכנעצען; מאכען אז עס זאל דורכדרינגען; פערמישען, פעראייניגען, אויסמישען.

interfu'sion *n.* (אינ-טער-פיו'-זשאן) דאס פאנאנדערגיסען אדער פערשפרייטען צווישען; דאס פערמישען אדער צוזאמענמישען.

intergen'tial *a.* (אינ-טער-דזשענ'-שיעל) וואס עקזיסטירט צווישען שבטים אדער פעלקער; אינטערנאציאנאל.

intergla'cial *a.* (אינ-טער-גליי'-שיעל) אין געאלאגיע — וואס האט זיך אויסגעבילדעט אדער וואס האט פאסירט צווישען צוויי פעריאדען, ווען די ערד האט זיך בעדעקט מיט אייז.

in'tergrowth *n.* (אינ'-טער-גראוטה) דאס וואקסען צווישען; דאס וואקסען צוזאמען.

in'terim *n., a. and adv.* (אינ'-טער-אים) צווישען-צייט; א צייטווייליגער אבמאך צווישען די קאטוליקען און פראטעסטאנטען אין דייטשלאנד אין דער צייט פון דער רעפארמאציאן; צייטווייליג, פארלויפיג; דערווייל.

in'terimist *n.* (אינ'-טער-אים-איסט) אן אינטערימיסט [א דייטשער פראטעסטאנט וואס האט אין צייט פון דער רעפארמאציאן אנגענומען דעם צייטווייליגען אבמאך צווישען די פראטעסטאנטען און קאטוליקען].

interimis'tic *a.* (אינ-טער-אי-מיס'-טיק) אינטערימיסטיש. ז. *interimist*

interin'sular *a.* (אינ-טער-אינ'-סיו-לאר) וואס קומט פאר אדער געפינט זיך צווישען אינזלען.

inte'rior *a. and n.* (אינ-טי'-רי-אר) אינערליך, אינוועניג; אינלענדיש, וואס געפינט זיך אין דעם אינערען פון דעם לאנד [ווייט פון די גרענעצען], היימיש [אין נעגענזאץ צו אויסלענדיש]; דאס אינערע, דאס אינוועניגסטע; אינלאנד [די אינערליכע טיילען פון א לאנד].

interior'ity *n.* (אינ-טי-רי-אר'-אי-טי) אינערליכקייט, אינוועניגקייט.

inte'riorly *adv.* (אינ-טי'-רי-אר-לי) אין אינערען; אינערליך, אינוועניג.

interj. אבקירצונג פון *interjection*

interja'cence *n.* (אינ-טער-דזשיי'-סענס) ז. *interjacency*

interja'cency *n.* (אינ-טער-דזשיי'-סען-סי) דאס געפינען זיך אדער ליגען צווישען; דאס וואס ליגט צווישען.

interja'cent *a.* (אינ-טער-דזשיי'-סענט) וואס ליגט צווישען.

interjac'ulate *v.* (אינ-טער-דזשעק'-יו-לייט) אויסשרייען [אין מיטען פון א געשפרעך]; מאכען א זייטיגע בעמערקונג [אין א געשפרעך].

interjac'ulatory *a.* (אינ-טער-דזשעק'-יו-לע-טא-רי) וואס האט דעם כאראקטער פון אן אויסגעשריי אדער פון א זייטיגער בעמערקונג [אין א געשפרעך].

interject' *v.* (אינ-טער-דזשעקט') שטעלען צווישען; ארייננרוקען א ווארט; ארייננקומען אין מיטען.

interjec'tion *n.* (אינ-טער-דזשעק'-שאן) דאס ארייננשטעלען אין מיטען; דאס אויסשרייען, דאס אויסדריקען עפעס מיט געפיהל אדער מיט קראפט; אין גראמאטיק — אן אינטעריעקציאן, אויסגעשריי-ווארט אדער אויסרופס-ווארט [ווי אך! היי!].

interjec'tional *a.* (אינ-טער-דזשעק'-שאנ-על) ארייננגעשטעלט אין מיטען [ווי למשל, א זייטיגע בעמערקונג]; וואס האט דעם כאראקטער פון אן אינטעריעקציאן. ז. *interjection*

interjec'tionary *a.* (אינ-טער-דזשעק'-שאנ-ע-רי) ז. *interjectional*

interjoin' *v.* (אינ-טער-דזשאין') מיט איינאנדער פערבינדען אדער פעראייניגען; פערהייראטען.

in'terjoist *n.* (אינ'-טער-דזשאיסט) דער שטח צווישען צוויי באלקענס.

interjunc'tion *n.* (אינ-טער-דזשאנק'-שאן) געגענזייטיגע פערבינדונג.

interknit' *v.* (אינ-טער-ניט') צוזאמענפלעכטען, ענג צוזאמענבינדען.

interknot' *v.* (אינ-טער-נאט') צוזאמענפלעכטען, ענג פערבינדען מיט איינאנדער.

interlace' *v.* (אינ-טער-לייס') דורכפלעכטען; איינפלעכטען איינס אין אנדערען; צונויפגיסען, פעראייניגען.

interlace'ment *n.* (אינ-טער-לייס'-מענט) דאס צוזאמענפלעכטען.

interla'cing *n.* (אינ-טער-ליי'-סינג) צוזאמענפלעכטונג.

interla'cing ar'ches (אינ-טער-ליי'-סינג אר'-טשעז) זיילען וואס זעהען אויס ווי איבערגעפלאכטען אין די אויבערשטע טיילען.

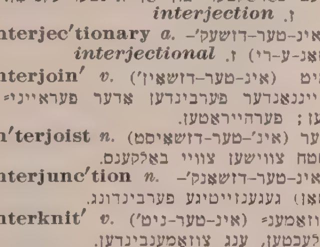

Interlacing Arches

interlam'inar *a.* (אינ-טער-לעמ'-אי-נאר) ז. *interlaminated*

interlam'inated *a.* (אינ-טער-לעמ'-אי-ניי-טעד) וואס ליגנט צווישען דינע פלאטען אדער בלעכען.

interlap' *v.* (אינ-טער-לעפ') צוזאמענפאלטען, צוזאמענוויקלען.

in'terlapse *n.* (אינ'-טער-לעפס) א צווישען-צייט, אן אינטערוואל.

interlard' *v.* (אינ-טער-לארד') דורכשפיקען [מאגער פלייש מיט פעטען]; אונטערמישען; צווישען-לעגען; איינמישען.

interlatitu'dinal *a.* (אינ-טער-לעט-אי-טיו'-די-נעל) וואס געפינט זיך צווישען צוויי פאראלעלע קרייזען אויף'ן ערד-גלאבוס.

interlay' *v.* (אינ-טער-ליי') צווישענלעגען.

in'terleaf *n.* (אינ'-טער-ליעף) א לעדיג בלאט וואס ווערט ארייננגעשטעלט צווישען די בלעטער פון א בוך.

interleave' *v.* (אינ-טער-ליעוו') ארייננשטעלען צווישען בלעטער [ווי ליידיגע בלעטער אדער בילדער צווישען די בלעטער פון א בוך].

interleaved' *a.* (אינ-טער-ליעווד') וואס האט ארייננגעשטעלטע בלעטער; אין געאלאגיע — וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון דינע שיכטען ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע. [וועגען געוויסע ערד-שיכטען].

interline' *v.* (אינ-טער-לאין') ארייננשטעלען צווישען די שורות; שרייבען צווישען די ציילען; ארייננשטעלען א שטיק מאטעריע צווישען דעם אויבערשלאג און אונטערשלאג פון א קלייד.

in'terline *n.* (אינ'-טער-לאין) א שורה וואס איז ארייננגעשטעלט צווישען אנדערע שורות.

interlin'eal *a.* (אינ-טער-לינ'-אי-על) וואס איז געשריבען אדער שטעהט צווישען די שורות.

interlin'eally *adv.* (אינ-טער-לינ'-אי-על-אי) ארייננשטעלענדיג אדער לעזענדיג צווישען די שורות.

interlin'ear *a.* (אינ-טער-לינ'-אי-אר) וואס שטעהט צווישען די ציילען; וואס איז געשריבען צווישען די ציילען [ווי אין אן איבערזעצונג, וואס אונטער יעדער שורה פון טעקסט קומט די איבערזעצונג].

interlin'earily *adv.* (אינ-טער-לינ'-אי-ע-רי-לי) ז. *interlinearly*

interlin'early *adv.* (אינ-טער-לינ'-אי-אר-לי) דורך ארייננשטעלען שורות צווישען די געדרוקטע אדער געשריבענע שורות.

interlin'eary *a.* (אינ-טער-לינ'-אי-ע-רי) ז. *interlinear*

interlinea'tion *n.* (אינ-טער-לין-אי-איי'-שאן) דאס שרייבען צווישען די ציילען; דאס צווישען-געשריבענע.

interlin'gual *a.* (אינ-טער-לינ'-גהוועל) וואס איז שייך צו צוויי אדער עטליכע שפראכען.

interli'ning *n.* (אינ-טער-לאי'-נינג) דאס שרייבען צווישען די ציילען; א שטיקעל טוך וואס ליגט צווישען דעם אויבערשלאג און אונטערשלאג פון א בגד.

interlink' *v.* (אינ-טער-לינק') צוזאמענקייטען, פערבינדען.

in'terlink *n.* (אינ'-טער-לינק) א רינג פון א קייט; א צווישען-שטופע אין דעם פראצעס פון פיזישע אדער גייסטיגע ערשיינונגען.

interlo'cal *a.* (אינ-טער-לאו'-קעל) צווישען-ארטיג; וואס געפינט זיך צווישען איינינגע פלעצער; וואס איז שייך צו אדער וואס פעראייניגט איינינגע ערטער.

interlo'cally *adv.* (אינ-טער-לאו'-קעל-אי) אין א צווישען-ארט; דורך דער פערבינדונג פון אייניגע פלעצער.

interlo'cate *v.* (אינ-טער-לאו'-קייט) אוועקשטעלען צווישען [אנדערע זאכען].

interlock′ *v.* (אינ-טער-לאָק׳) צוזאַמענ־פלעכטען, פעראייניגען; אריינגעפלאָכטען ווערען איינער אין דעם אנדערען.

interlocu′tion *n.* (אינ-טער-לאָ-קיו׳-שאַן) א געשפּרעך, א דיאַלאָג; אין געריכטס־פּראָצעסען — דער לעצטער ויכוח צווישען די געגנערישע צדדים איידער מען גיט ארויס דעם געריכטס־אורטייל.

interloc′utive *a.* (אינ-טער-לאָק׳-יו-טיוו) וואָס איז שייך צו א געשפּרעך אדער דיאַלאָג; וואָס איז שייך צו די שליסענדע טענות פון די געגנערישע צדדים אין א געריכטס־פּראָצעס.

interloc′utor *n.* (אינ-טער-לאָק׳-יו-טאָר) א מיט־שפּרעכער; איינער וואָס נעהמט אנטייל אין א געשפּרעך; א נעבען־אורטייל [אַ אורטייל וואָס ווערט ארויס־געזאָגט אין גאַנג פון געריכטס־פּראָצעס, אָבער ער איז ניט דער לעצטער און ענד־ליכער אורטייל].

interloc′utory *a.* (אינ-טער-לאָק׳-יו-טאָ-רי) געשפּרעך־מעסיג; וואָס איז שייך צו א נעבען־אורטייל. ז. *interlocutor*

interlope′ *v.* (אינ-טער-לאָפּ׳) אריינ־מישען זיך אדער אריינדרינגען אין א געשעפט אדער אונטערנעהמונג וואָס בעלאַנגט צו אַ אנדערען; בעשעפטיגען זיך מיט קאָנטראַבאַנד; טרייבען א פערבאָטענעם האַנדעל.

in′terloper *n.* (אינ׳-טער-לאָ-פּער) אַ אריינדרינגער, איינער וואָס דרינגט אריין אין אַ אָרט וואו ער האָט קיין רעכט ניט; איינער וואָס מישט זיך אריין אדער דרינגט אריין אין א געשעפט אדער אונ־טערנעהמונג וואָס בעלאַנגט צו אַ אנדע־רען; איינער וואָס האַנדעלט אָהן אַ גע־זעצליכען ערלויבניס; איינער וואָס פער־נעהמט זיך מיט אזעלכע זאַכען וואָס האָ־בען צו איהם קיין שייכות ניט.

interlu′cent *a.* (אינ-טער-ליו׳-סענט) וואָס שיינט צווישען.

in′terlude *n.* (אינ׳-טער-ליוד) א צווי־שען־שפּיעל [אַ אונאַבהענגיגע פאָרשטעל־לונג וואָס ווערט געגעבען אין טעאַטער אין דער צייט פון אַנטראַקט]; אַ אינ־טערמעצא, אַ קליין מוזיקאַליש שטיק וואָס ווערט געשפּיעלט צווישען די אַקטען פון אַ דראַמאַ.

interlu′nar *a.* (אינ-טער-ליו׳-נער) וואָס איז שייך צו דער צייט צווישען אַלט־חדש און נייע־חדש, ווען די לבנה זעהט זיך ניט.

interlu′nary *a.* (אינ-טער-ליו׳-נע-רי) ז. *interlunar*

intermarine′ *a.* (אינ-טער-מע-רין׳) וואָס געפינט זיך צווישען ימים.

intermar′riage *n.* (אינ-טער-מער׳-עדזש) דאָס הייראַטען אונטער איינאַנדער [די וועקסעלזייטיגע הייראַט צווישען פאַ־מיליעס]; בלוט־פערמישונג, דאָס הייראַ־טען פון נאָהנטע קרובים; דאָס הייראַטען פון מענשען וואָס בעלאַנגען צו בעזונדערע ראַסען אדער רעליגיאָנען.

intermar′ry *v.* (אינ-טער-מער׳-אי) הייראַטען אונטער איינאַנדער, פעראייני־גען זיך דורך הייראַטען [ווי בעזונדערע פאַמיליעס, משפּחות, שבטים]; פערהייראַ־טען מענשען, וואָס בעלאַנגען צו בעזונדע־רע ראַסען אדער רעליגיאָנען.

intermed′dle *v.* (אינ-טער-מעד׳ל) זיך אריינמישען, זיך אריינשטעקען אין מי־טען; נעהמען אַנטייל אין אַ געשעפט, מיט וועלכען איינער איז גאָר ניט פערבונדען.

intermed′dler *n.* (אינ-טער-מעד׳-לער) איינער וואָס מישט זיך אדער שטעקט זיך אריין אין דעם אנדערענס עסקים.

interme′dial *a.* (אינ-טער-מי׳-די-על) צווישענדיג, פערמיטלענד, וואָס דיענט אַלס פערמיטלער.

interme′diary *a.* and *n.* (אינ-טער-מי׳-די-ע-רי) וואָס איז אדער קומט פאָר צווישען; וועלכער ארבייט פערמיטלעריש; איינער וואָס קומט צווישען; אַ פערמיט־לער.

interme′diate *v.* and *a.* (אינ-טער-מי׳-די-אייט) קומען צווישען, ארבייטען פערמיטלעריש; וואָס געפינט זיך צווישען צוויי עקסטרעמען, מיטעלמעסיג.

interme′diately *adv.* (אינ-טער-מי׳-די-אייט-לי) דורך אריינמישען זיך צווי־שען; אויף אַ מיטעלמעסיגען שטייגער.

intermedia′tion *n.* (אינ-טער-מי-די-איי׳-שאַן) דאָס קומען צווישען; דאָס אריינ־מישען זיך; די פערמיטלונג.

interme′diator *n.* (אינ-טער-מי׳-די-איי-טאָר) אַ פערמיטלער צווישען צוויי אדער עטליכע צדדים; איינער אדער עפּעס וואָס דיענט אַלס פערמיטלער.

intermediet′to *n.* (אינ-טער-מי-די-עט׳-אָו) אַ אינטערמעדיעטאָ, אַ קליינער צווישען־שפּיעל צווישען די אַקטען פון אַ דראַמאַ.

interme′dium *n.* (אינ-טער-מי׳-די-אַם) אַ צווישען־רוים; עפּעס וואָס קומט צווי־שען.

intermen′strual *a.* (אינ-טער-מען׳-סטרו-על) וואָס קומט פאָר צווישען די מענסטרואַציאָנס־פּעריאָדען [מאָנאַטליכע בייז פּרויען].

inter′ment *n.* (אינ-טויר׳-מענט) די בעערדיגונג, דאָס ברייננגען צו קבורה.

intermez′zo *n.* (אינ-טער-מעד׳-זאָו) אין מוזיק — אינטערמעצא, דאָס צווישען־שפּיעל; אַ קליינע און לייכטע מוזיקאַלי־שע קאָמפּאָזיציאָן.

intermigra′tion *n.* (אינ-טער-מאַי-גריי׳-שאַן) געגענזייטיגע עמיגראַציאָן, דאָס איבערוואַנדערען פון בירגער פון איין לאַנד אין דעם צווייטען און פון צווייטען אין דעם ערשטען.

inter′minable *a.* (אינ-טויר׳-מי-נעבל) וואָס מען קען ניט בעשטימען; אונבע־גרענצט, אונענדליך.

inter′minableness *n.* (אינ-טויר׳-מי-נעבל-נעס) גרענצלאָזיגקייט, אונענדליכ־קייט.

inter′minably *adv.* (אינ-טויר׳-מי-נע-בלי) אָהן אַ סוף; אויף אַ גרענצלאָזען אופן.

inter′minate *a.* (אינ-טויר׳-מי-נייט) אונבעגרענצט, ענדלאָז, אָהן אַ סוף.

intermin′gle *v.* (אינ-טער-מינ׳גל) אונ־טערמישען, פערמישען; זיך פערמישען.

intermis′sion *n.* (אינ-טער-מיש׳-אַן) אַ אונטערברעכונג; אַ אַבשטעל; אַן אַנ־טראַקט אין טעאַטער; אַ צווישען־פּויזע אין שול צווישען איין לעקציאָן און דער צווייטער.

intermis′sive *a.* (אינ-טער-מיס׳-איוו) אונטערבראָכען; אַבגעשטעלט אויף אַ צייט.

intermit′ *v.* (אינ-טער-מיט׳) צייטענווייז אונטערברעכען אדער אויפהערען; נאָכלאָ־זען; אַבשטעלען זיך אויף אַ צייט.

intermit′tence *n.* (אינ-טער-מיט׳-ענס) אַ אונטערברעכונג; אַ צייטווייליגע אויפ־הערונג, אַ הפסקה.

intermit′tency *n.* (אינ-טער-מיט׳-ענ-סי) ז. *intermittence*

intermit′tent *a.* and *n.* (אינ-טער-מיט׳-ענט) צייטווייליג אונטערברעכענד, אויפהערענד; נאָכלאָזענד [פון אַ קראַנק־הייט]; קדחת, וואָס הערט צייטווייליג אויף און הויבט זיך ווייעדער אָן.

intermit′tently *adv.* (אינ-טער-מיט׳-ענט-לי) מיט הפסקות.

intermit′ting *a.* (אינ-טער-מיט׳-אינג) וואָס שטעלט זיך אַב אויף אַ צייט און הויבט ווייעדער אָן.

intermit′tingly *adv.* (אינ-טער-מיט׳-אינג-לי) מיט אונטערברעכונגען.

intermix′ *v.* (אינ-טער-מיקס׳) צוזאַ־מענמישען, אויסמישען.

intermix′edly *adv.* (אינ-טער-מיק׳-סעד-לי) אין אַ אויסגעמישטען שטייגער; ניט מאַכענדיג קיין אונטערשיעד צווישען איין טייל און אַ אנדערען.

intermix′ture *n.* (אינ-טער-מיקס׳-טשור) אַ אויסמישונג, אַ מישונג; אַ מאַ־סע וואָס האָט זיך אויסגעבילדעט פון דעם צוזאַמענמישען פון פערשיעדענע עלעמענ־טען.

intermoun′tain *a.* (אינ-טער-מאַונ׳-טען) וואָס געפינט זיך צווישען בערג.

intermun′dane *a.* (אינ-טער-מאַנ׳-דיין) וואָס ליעגט צווישען וועלטען; וואָס געפינט זיך צווישען די הימלישע קערפּער [ווי די זון, פּלאַנעטען און שטערען].

intermun′dian *a.* (אינ-טער-מאַנ׳-די-ען) ז. *intermundane*

intermu′ral *a.* (אינ-טער-מיו׳-רעל) וואָס געפינט זיך צווישען ווענד.

intermus′cular *a.* (אינ-טער-מאַס׳-קיו-לאַר) וואָס געפינט זיך צווישען די מוס־קעלען.

intern′ *v.*, *n.* and *a.* (אינ-טוירן׳) שיי־קען אין די אינערליכע טיילען פון לאַנד; איינשפּאַרען אין אדער בעשרענקען מיט אַ בעשטימטען פּלאַץ; אַן אַסיסטענט [הויפּטזעכליך איינער וואָס נעהמט ערשט פּראַקטיצירען] פון אַ האָספּיטאַל־דאָקטאָר; איינער וואָס געפינט זיך אין אַ געוויסען פּלאַץ אדער אנשטאַלט; אינערליך.

inter′nal *a.* (אינ-טויר׳-נעל) אינווע־ניג; אינערליך; וואָס איז שייך צו די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון אַ לאַנד.

internal′ity *n.* (אינ-טויר-נעל׳-אי-טי) אינוועניגקייט, אינערליכקייט.

inter′nally *adv.* (אינ-טויר׳-נעל-אי) אינוועניג, אינערליך; בנוגע צו די אי־נערליכע אנגעלעגענהייטען; גייסטיג, אין גייסט.

inter′nal neces′sity (אינ-טויר׳-נעל נע-סעס׳-אי-טי) אַן אינערליכע נויטווענ־דיגקייט [אַ נויטווענדיגקייט וואָס שטאַמט ארויס פון דער נאַטור פון דער זאַך אַליין].

inter′nal rev′enue (אינ-טויר׳-נעל רעוו׳-ע-ניו) די איינקינפטע פון אַ מדינה, וואָס זי האָט פון צאָל אויף פּראָדוקטען וועלכע ווערען פּראָדוצירט אין לאַנד, פון שטייערן אויף איינענטום, אַקציז א. ד. ג.; אַלע איינקינפטע פון אַ מדינה אויסער דעם צאָל אויף אויסלענדישע סחורות.

interna′rial *a.* (אינ-טויר-ניי׳-רי-על) ז. *internasal*

interna′sal *a.* (אינ-טויר-ניי׳-זעל) וואָס געפינט זיך צווישען די נאָז־לעכער, וואָס טיילט פאַנאַנדער די נאָז־לעכער.

interna′tion *n.* (אינ-טויר-ניי׳-שאַן) דאָס שיקען [וואַרפען] אין די אינערליכע טיילען פון לאַנד; איינשפּאַרונג אדער פערשיקונג [הויפּטזעכליך פון קריעגס־

געפאנגענע] אין די אינערליכע טיילען פון לאנד.

interna'tional *a.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על) אינטערנאציאנאל, צווישענפעלקערליך [וואס איז נוגע צוויי אדער מעהרערע פעלקער].

Interna'tional *n. and a.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על) די אינטערנאציאנאלע [די אינטערנאציאנאלע סאציאליסטישע ארבייטער=ארגאניזאציאן, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1864 און איז זיך צופאלען אין 1873]; אן אנהענגער אדער מיטגליעד פון דער אינטערנאציאנאלע; וואס איז שייך צו דער אינטערנאציאנאלע.

Interna'tionalism *n.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איזם) די פרינציפען פון דער אינטערנאציאנאלע. ז. *International*

interna'tionalist *n.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איסט) איינער וואס פארשט אויס, לערענט אדער האלט פון'ם אינטערנאציאנאלען רעכט.

Interna'tionalist *n.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איסט) אן אנהענגער אדער מיטגליעד פון דער אינטערנאציאנאלע. ז. *International*

interna'tionalize *v.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-איז) מאכען אינטערנאציאנאל, מאכען אז עס זאל האבען א שייכות צו מעהרערע נאציאנען.

interna'tional law (אינ-טער-נעש'-אנ-על לאה) דאס אינטערנאציאנאלע רעכט [די געזעצען וואס רעגולירען די בעציהונגען צווישען פערשיעדענע אונאבהענגיגע פעלקער].

interna'tionally *adv.* (אינ-טער-נעש'-אנ-על-אי) אין בעצוג צו אינטערנאציאנאלע אדער צווישענפעלקערליכע בעציהונגען; פון אן אינטערנאציאנאלען שטאנדפונקט.

interna'tional trade (אינ-טער-נעש'-אנ-על טרייד) אינטערנאציאנאלער האנדעל [צווישען פערשיעדענע אונאבהענגיגע לענדער].

interne'cine *a.* (אינ-טער-ני'-סין) פערניכטענד; טויטליך; מערדעריש.

interne'cine war (אינ-טער-ני'-סין וואהר) א מלחמה אויף טויט און אויף לעבען; א פערניכטונגס=מלחמה.

intern'ment *n.* (אינ-טוירנ'-מענט) דאס שיקען אדער פערשיקען אין די אינערליכע טיילען פון לאנד. ז. *internation*

in'ternode *n.* (אינ'-טער-נאוד) דאס שטיק וואס געפינט זיך צווישען צוויי קנאטען פון א פלאנצע אדער געלענקען פון א קערפער [הויפטזעכליך פון די פינגער].

interno'dium *n.* (אינ-טער-נאו'-די-אם) ז. *internode*

in'ter nos (אינ'-טער נאוס) צווישען אונז גערעדט, צווישען אונז זאל עס בלייבען.

internun'cial *a.* (אינ-טער-נאנ'-שעל) וואס איז שייך צו אן אינטערנונציוס [א פאפסטליכער פערטרעטער ביי א רעגיערונג פון צווייטען ראנג] אדער צו זיין אמט; אין פיזיאלאגיע — וואס איז שייך צו דער פונקציאן פון דעם נערווען=סיסטעם צו פעראייניגען פערשיעדענע קערפער־טיילען.

internun'cio *n.* (אינ-טער-נאנ'-שי-או) אן אינטערנונציוס [דעם פאפסט'ס א פארשטעהער ביי א רעגיערונג פון צווייטען ראנג]; א שליח צווישען צוויי צדדים.

internun'cius *n.* (אינ-טער-נאנ'-שי-אס) ז. *internuncio*

internup'tial *a.* (אינ-טער-נאפ'-שעל) וואס איז שייך צו דער צייט צווישען איין הייראט און דער צווייטער [פון דערזעלבער פערזאן]; וואס איז שייך צו א געמישטער הייראט. ז. *intermarriage*

interocean'ic *a.* (אינ-טער-או-שי-ענ'-איק) וואס ליגט צווישען צוויי אקעאנען; וואס ציהט זיך פון איין אקעאן צום צווייטען [הויפטזעכליך פון אטלאנטישען צום פאסיפישען].

interoc'ular *a.* (אינ-טער-אק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך צווישען די אויגען.

interor'bital *a.* (אינ-טער-אהר'-בי-טעל) וואס געפינט זיך צווישען די ארביטען [קרייזען] פון די אויגען.

interos'seal *a.* (אינ-טער-אס'-אי-על) ז. *interosseous*

interos'seous *a.* (אינ-טער-אס'-אי-אס) וואס געפינט זיך צווישען צוויי אדער עטליכע ביינער פון קערפער.

interos'seus *n.* (אינ-טער-אס'-אי-אס) א מוסקעל וואס געפינט זיך צווישען צוויי ביינער.

interpage' *v.* (אינ-טער-פיידזש') אריינשטעלען זייטען [בלעטער] אין א בוך; אריינשטעלען ליטערארישע זאכען [אין מיטען פון א בוך].

interparliamen'tary *a.* (אינ-טער-פאר-לי-מענ'-טע-רי) געמיינשאפטליך פאר פארלאמענטען פון פערשיעדענע לענדער.

interpel'lant *n.* (אינ-טער-פעל'-ענט) אן אינטערפעלאנט, אן אינטערפעלאטאר, איינער וואס שטעלט א פראגע אדער מאכט אן אנפראגע [הויפטזעכליך צו א מיניסטעריום אדער צו דער רעגיערונג אין א פארלאמענט]; איינער וואס בעט, איינער וואס איז א מליץ פאר א צווייטען.

interpel'late *v.* (אינ-טער-פעל'-אייט) אנפרעגען, אינטערפעלירען. ז. *interpellation*

interpella'tion *n.* (אינ-טער-פע-ליי'-שאן) אן אינטערפעלאציאן [אן אנפראגע געווענדעט צו א רעגיערונגס=מיטגליעד אדער צו א מיניסטעריום אין א פארלאמענט]; אן עפענטליכע אנפראגע; אן אויפפאדערונג פון א געריכט; אונטערברעכונג פון א רעדע [מיט א פראגע]; דאס בעטען, דאס זיין א מליץ פאר אימעצען.

interpen'etrate *v.* (אינ-טער-פענ'-אי-טרייט) געמיינזאם דורכדרינגען [איינס אין אנדערען]; דורכדרינגען איבעראל אדער דורך און דורך; זיך צוזאמענגיסען דורך געמיינזאמען דורכדרינגען.

interpenetra'tion *n.* (אינ-טער-פענ-אי-טריי'-שאן) געמיינזאמע דורכדרינגונג; צוזאמענגיסונג אין איין גאנצעס דורך געמיינזאמען דורכדרינגען.

interpen'etrative *a.* (אינ-טער-פענ'-אי-טריי-טיוו) געמיינזאם דורכדרינגענד [איינע אין די אנדערע].

interper'meate *v.* (אינ-טער-פויר'-מי-אייט) ז. *interpenetrate*

interplait' *v.* (אינ-טער-פלייט') איינפלעכטען [ווי צעפ אדער אין צעפ].

interplan'etary *a.* (אינ-טער-פלענ'-עט-ע-רי) וואס געפינט זיך צווישען די פלאנעטען; וואס געפינט זיך אין דער זונען=סיסטעם, אבער ניט אין דער אטמאספערע פון דער זון אדער פון די פלאנעטען.

in'terplay *n.* (אינ'-טער-פליי) געמיינזאמע ווירקונג [איינס אויף'ן אנדערען].

interplead' *v.* (אינ-טער-פליעד') פראצעסירען אום צו בעשטימען ווער פון די פאדערער איז דער גערעכטער [ווענען א פראצעס, וואו עס טרעטען אויף מעהרערע קלעגער, וועלכע פאדערען פון איינעם געלד אדער סחורות און דער ריכטער האט צו בעשטימען ווער עס איז דער גערעכטער]; בעהאנדלען אין א פראצעס א צווייטיגען פונקט, איידער מען קומט צו דעם הויפט=פונקט.

interplea'der *n.* (אינ-טער-פליע'-דער) א פראצעס וואו איינער, פון וועלכען צוויי אדער מעהרערע פערזאנען פאדערען געלד אדער סחורות, פערלאנגט פון ריכטער, אז ער זאל בעשטימען ווער פון די פאדערער איז דער גערעכטער; א פראצעס, וואו דער ריכטער דארף ענטשיידען צווישען די קרעדיטארען אדער מאהנער ווער פון זיי איז דער בערעכטיגטער.

interpledge' *v.* (אינ-טער-פלעדזש') געגענזייטיג זיך פערבינדען דורך משכנות.

inter'polable *a.* (אינ-טויר'-פא-לעבל) וואס קען איינגעשאלטעט אדער אינטערפאלירט ווערען [וואס קען אריינגעשטעלט ווערען אין א שריפט, ווי א ווארט, א זאץ אדער א פראזע].

interpo'lar *a.* (אינ-טער-פאו'-לאר) איינגעשאלטעט, אריינגעשטעלט צווישען די פאלען, ווי פון אן עלעקטרישער באטעריי.

inter'polary *a.* (אינ-טויר'-פא-לע-רי) אינטערפאלירט. ז. *interpolation*

inter'polate *v.* (אינ-טויר'-פא-לייט) איינשאלטען, אינטערפאלירען [אריינשטעלען א ווארט, א זאץ אדער א פראזע אין א שריפט]; ענדערען דעם טעקסט פון א שריפט אדער בוך דורך אריינשטעלען נייע=ווערטער אדער זעצע; אריינשטעלען ווערטער אין א שריפט אום זי צו פעלשען; אין מאטעמאטיק — אריינשטעלען אין א סעריע פון צאהלען נייע צאהלען=גליעדער.

inter'polater *n.* (אינ-טויר'-פא-ליי-טער) ז. *interpolator*

interpola'tion *n.* (אינ-טויר-פא-ליי'-שאן) אן אינטערפאלאציאן, אן אריינשטעלונג פון נייע ווערטער אדער אויסדריקע אין א שריפט אדער בוך; די פעלשונג פון א טעקסט דורך אריינשטעלען נייע ווערטער; עטוואס וואס איז אינטערפאלירט אדער אריינגעשטעלט אין א טעקסט; אין מאטעמאטיק — דאס אינטערפאלירען, דאס אויסגעפינען די צווישען=ווערטהען פון א קוואנטיטעט פון א סעריע געגעבענע ווערטהען.

inter'polative *a.* (אינ-טויר'-פא-ליי-טיוו) אינטערפאלאטיוו, וואס האט דעם כאראקטער פון אן אינטערפאלאציאן. ז. *interpolation*

inter'polator *n.* (אינ-טויר'-פא-ליי-טאר) איינער וואס שטעלט אריין צוגעלעגטע ווערטער אדער אויסדריקע אין א טעקסט; א פערפעלשער פון א שריפט אדער פון א בוך; אן עלעקטרישער אויטאמאטישער איינשאלטער [שטראם=שליסער] פאר אן אונטער=וואסער קריעגס=שיף.

interpor'tal *a.* (אינ-טער-פאור'-טעל) וואס געפינט זיך צווישען פארטען.

interpo'sal *n.* (אינ-טער-פאו'-זעל) ז. *interposition*

interpose' *v.* (אינ-טער-פאוז') לעגען צווישען; אונטערברעכען; זיך ארייננמישען; ארייננפאלען אין די רייד.

interpo'ser *n.* (אינ-טער-פאו'-זער) א פערמיטלער; איינער וואס מישט זיך אריין אין מיטען.

interposi'tion *n.* (אינ-טער-פא-זיש'-אן) די צווישענשטעלונג; די פערמיטלונג, דאס ארייננמישען זיך.

inter'pret *v.* (אינ-טויר'-פרעט) ערקלערען; פערטייטשען, אויסטייטשען; איבערזעצען.

inter'pretable *a.* (אינ-טויר'-פרע-טעבל) ערקלערבאר; איבערזעצבאר; וואס מען קען אויסטייטשען.

interpreta'tion *n.* (אינ-טויר-פרע-טיי'-שאן) אן ערקלערונג; א פערטייטשונג; אן איבערזעצונג.

interpreta'tional *a.* (אינ-טויר-פרע-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אדער וואס האט דעם כאראקטער פון אן ערקלערונג אדער פערטייטשונג.

inter'pretative *a.* (אינ-טויר'-פרע-טיי-טיוו) ערקלערענד; פערטייטשענד.

inter'pretatively *adv.* (אינ-טויר'-פרע-טיי-טיוו-לי) ערקלערענדיג, פערטייטשענדיג; דורך ערקלערונג, דורך פערטייטשונג.

inter'preter *n.* (אינ-טויר'-פרע-טער) אן ערקלערער; א פערטייטשער; א דאלמעטשער, אן איבערזעצער.

interpunc'tion *n.* (אינ-טויר-פאנק'-שאן) דאס אינטערפונקטירען, דאס שטעלען שרייב-צייכען אדער פונקטען צווישען ווערטער און זעצע [ווי א קאמא, פונקט, זעמיקאלאן א. ז. וו.].

interpunc'tuate *v.* (אינ-טויר-פאנק'-טשו-אייט) אינטערפונקטירען, שטעלען שרייב-צייכען אדער פונקטען צווישען די ווערטער [ווי א קאמא, פונקט, זעמיקאלאן א. ז. וו.].

interpunctua'tion *n.* (אינ-טויר-פאנק-טשו-איי'-שאן) ז. *interpunction*

interra'cial *a.* (אינ-טער-ריי'-שיעל) וואס געפינט זיך אדער עקזיסטירט צווישען פערשיעדענע ראסען.

interra'dial *a. and n.* (אינ-טער-ריי'-די-על) וואס געפינט זיך צווישען די שטראהלען; א שטראהל וואס געפינט זיך צווישען שטראהלען.

interra'dially *adv.* (אינ-טער-ריי'-די-על-אי) צווישען שטראהלען.

interre'gal *a.* (אינ-טער-רי'-געל) וואס איז אדער עקזיסטירט צווישען קעניגע.

interre'gional *a.* (אינ-טער-רי'-דזשאנ-על) וואס געפינט זיך צווישען פערשיעדענע רעגיאנען [געגענדען].

interreg'num *n.* (אינ-טער-רעג'-נאם) א צווישען-רעגיערונג, א צווישען-הערשאפט [די צייט צווישען דער רעגיערונג פון א הערשער און זיין נאכפאלגער איז וועלכער דער טהראן בלייבט ליידיג]; אן אונטערברעכונג אין דער פארטזעצונג פון א טהעטיגקייט, איינפלוס א. ד. ג.

interrela'tion *n.* (אינ-טער-רי-ליי'-שאן) א געגענזייטיגע בעציהונג.

inter'rer *n.* (אינ-טויר'-ער) א בעגרעבער, א קברן.

in'terrex *n.* (אינ'-טער-רעקס) אין אלטען רוים — דער אינטעררעקס אדער רעגענט, איינער וועלכער פלעגט רעגיערען אין דער צווישען-צייט צווישען איין געזעליכען הערשער און דעם צווייטען.

inter'rogate *v.* (אינ-טער'-א-גייט) פרעגען; פערהערען; שטעלען פראגען; עקזאמענירען.

interroga'tion *n.* (אינ-טער-א-גיי'-שאן) דאס פרעגען; א פראגע; דאס פערהערען; א פערהער.

interroga'tion-point *n.* (אינ-טער-א-גיי'-שאן-פאינט) א פראגע-צייכען [?].

interrog'ative *a. and n.* (אינ-טע-ראג'-ע-טיוו) פרעגענדיג; א פראגע; אין גראמאטיק — א פראגע-ווארט.

interrog'atively *adv.* (אינ-טע-ראג'-ע-טיוו-לי) אין דער פארם פון א פראגע.

inter'rogator *n.* (אינ-טער'-א-גיי-טאר) א פרעגער; א פראגע-שטעלער.

interrog'atories *n.* (אינ-טע-ראג'-ע-טא-ריז) פראגע-פונקטען פון א פראצעס אדער פון אן אויספארשונג, וועלכע ווערען געשטעלט די עדות אדער די צדדים.

interrog'atory *a. and n.* (אינ-טע-ראג'-ע-טא-רי) פרעגענד; וואס ענטהאלט אדער דריקט אויס א פראגע; פראגע-פונקטען פון א פראצעס אדער פון אן אויספארשונג, וועלכע ווערען געשטעלט די עדות אדער די צדדים.

in terro'rem (אין טע-ראו'-רעם) אלס א ווארנונג, אזהרה אדער אנשרעקונג.

interrule' *v.* (אינ-טער-רוהל') ארייננצייכענען ליניעס צווישען.

interrupt' *v.* (אינ-טער-ראפט') אונטערברעכען, שטערען.

interrup'ted *a.* (אינ-טער-ראפ'-טעד) אונטערבראכען; ניט גלייכמעסיג, ניט רעגעלמעסיג; פלעצליך זיך אבגעשטעלט.

interrup'tedly *adv.* (אינ-טער-ראפ'-טעד-לי) מיט אונטערברעכונגען.

interrup'ter *n.* (אינ-טער-ראפ'-טער) אן אונטערברעכער; אן עלעקטרישער שטראם-אונטערברעכער.

interrup'tion *n.* (אינ-טער-ראפ'-שאן) אן אונטערברעכונג, א שטערונג.

interrup'tive *a.* (אינ-טער-ראפ'-טיוו) אונטערברעכענד; וואס האט די נייגונג צו אונטערברעכען.

interrup'tively *adv.* (אינ-טער-ראפ'-טיוו-לי) דורך אונטערברעכונג.

interrup'tor *n.* (אינ-טער-ראפ'-טאר) ז. *interrupter*

interscap'ular *a. and n.* (אינ-טער-סקעפ'-יו-לאר) וואס געפינט זיך צווישען די בלאט-ביינער פון די אקסלען [פלייצעס]; א פעדער אויף דעם פאדערשטען טייל פון רוקען ביי א פויגעל.

interscap'ulary *a. and n.* (אינ-טער-סקעפ'-יו-לע-רי) ז. *interscapular*

interscap'ulum *n.* (אינ-טער-סקעפ'-יו-לאם) דער פאדערשטער טייל פון רוקען ביי פויגעל.

in'terscene *n.* (אינ'-טער-סין) א פויזע צווישען צוויי סצענעס פון א טעאטער-שטיק.

interscholas'tic *a.* (אינ-טער-סקא-לעס'-טיק) וואס עקזיסטירט צווישען שוהלען.

Interscholastic athletics are very popular.

interscind' *v.* (אינ-טער-סינד') צושניידען אין צוויי, צושניידען אין מיטען.

interscribe' *v.* (אינ-טער-סקראיב') ארייננשרייבען צווישען.

interse'cant *a.* (אינ-טער-סי'-קענט) וואס שניידען זיך [ווי ליניען]; צוטיילענד.

intersect' *v.* (אינ-טער-סעקט') דורכשניידען; צוטיילען; זיך דורכשניידען; זיך איבערהאקען, זיך קרייצען.

intersec'tion *n.* (אינ-טער-סעק'-שאן) א דורכשניט, א דורכשניידונג; א צוטיילונג; א דורכהאקונג אדער דורכקרייצונג; א קרייצונגס-פונקט, א דורכשניטס-פונקט; אין לאגיק — די בעציהונג פון צוויי קלאסען וואס יעדער פון זיי שליסט איין זיך טיילווייז איין און טיילווייז אויס דעם אנדערען.

intersec'tional *a.* (אינ-טער-סעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א דורכשניט אדער דורכשניידונג.

interseg'ment *n.* (אינ-טער-סעג'-מענט) דער פלאץ אדער די פלעכע וואס איז איינגעשלאסען צווישען צוויי סעגמענטען ווי די רינגעלעך פון אן ערד-ווארים.

interseg'mental *a.* (אינ-טער-סעג'-מענ-טעל) וואס איז שייך צו צוויי אדער מעהר סעגמענטען; וואס געפינט זיך צווישען סעגמענטען. ז. *segment*

intersem'inate *v.* (אינ-טער-סעמ'-אי-נייט) זייהען צווישען.

intersex'ual *a.* (אי-טער-סעק'-שו-על) צווישען-געשלעכטליך.

interso'cial *a.* (אינ-טער-סאו'-שעל) וואס קומט פאר צווישען די פערשיעדענע קלאסען פון דער געזעלשאפט; געזעלשאפטליך; געגענזייטיג פערקעהרענד.

intersom'nious *a.* (אינ-טער-סאמ'-ני-אס) וואס איז צווישען דער צייט וואס מען ערוואכט פון שלאף ביז מען שלאפט א צווייטען מאל איין; וואס איז אין דער צייט ווען מען איז וואך.

intersow' *v.* (אינ-טער-סאו') פערזייהען צווישען; אויסזייהען.

in'terspace *n.* (אינ'-טער-ספייס) א צווישען-רוים, א צווישען-ארט.

interspace' *v.* (אינ-טער-ספייס') פערנעהמען אדער אויספילען דעם צווישען-רוים.

in'terspeech *n.* (אינ'-טער-ספיעטש) א צווישען-געשפרעך.

intersperse' *v.* (אינ-טער-ספוירס') דורכשפרענקלען; ארייננמישען צווישען; פאנאנדערזייהען אדער פאנאנדערווארפען צווישען אנדערע זאכען

intersper'sion *n.* (אינ-טער-ספויר'-שאן) דאס דורכשפרענקלען; דאס ארייננמישען צווישען; דאס פאנאנדערזייהען אדער פאנאנדערווארפען צווישען אנדערע זאכען.

interspi'nal *a.* (אינ-טער-ספאי'-נעל) וואס ליעגט צווישען דעם רוקען-ביין.

interspi'nous *a.* (אינ-טער-ספאי'-נאס) ז. *interspinal*

in'terstate *a.* (אינ'-טער-סטייט) צווישען-שטאאטליך, וואס עקזיסטירט צווישען פערשיעדענע שטאאטען.

in'terstate com'merce (אינ'-טער-סטייט קאמ'-אוירס) צווישען-שטאאטליכער האנדעל; דער האנדעלס-פערקעהר צווישען די פערשיעדענע שטאאטען אין אמעריקא.

In'terstate Com'merce Commis'sion (אינ'-טער-סטייט קאמ'-אוירס קא-מיש'-אן) די צווישען-שטאאטליכע האנדעלס-קאמיסיאן אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [א קאמיסיאן פון 5 פערזאן, וועלכע האט די אויפגאבע צו רעגולירען די קאמערציעלע בעציהונגען און די אייזענבאהנען, וועלכע פערקעהרען צווי-

שען די פערשידענע פעראייניגטע שטאא־טען פון נארד־אמעריקא].

interstel'lar *a.* (אינ־טער־סטעל'־אר) וואס געפינט זיך צווישען די שטערען.

interstel'lary *a.* (אינ־טער־סטעל'־ע־רי) ז. *interstellar*.

in'terstice *n.* (אינ'־טער־סטיס) א צוויי־שען־רוים, א צווישען־חלל, א צווישען־שפאלט; אן אבשטאנד; צווישען־צייט.

in'tersticed *a.* (אינ'־טער־סטיסט) וואס האט א צווישען־רוים.

intersti'tial *a.* (אינ־טער־סטיש'־על) צווישען־רוימליך; וואס ענטהאלט א צווי־שען־רוים.

intersti'tially *adv.* (אינ־טער־סטיש'־על־אי) דורך צווישען־רוימען; מיט אן אבשטאנד.

interstratifica'tion *n.* (אינ־טער־סטרעט־אי־פי־קיי'־שאן) אין געאלאגיע — א צווישען־שיכט.

interstrat'ified *a.* (אינ־טער־סטרעט'־אי־פאיד) וואס איז איינגעשלאסען צווי־שען שיכטען; וואס האט די פארם פון צווישען־שיכטען.

interstrat'ify *v.* (אינ־טער־סטרעט'־אי־פאי) אין געאלאגיע — פעראורזאכען צו פערנעהמען א לאגע צווישען שיכטען.

in'terstream *a.* (אינ'־טער־סטרים) וואס ליגענט צווישען צוויי שטראמען.

intertan'gle *v.* (אינ־טער־טענ'גל) צו־נויפפלאנטערען, צונויפדרעהען, צונויפ־שטריקען.

interterrito'rial *a.* (אינ־טער־טער־אי־טאו'־רי־על) אינטערטעריטאריעל, צווישען טעריטאריעס.

intertex'ture *n.* (אינ־טער־טעקס'־טשור) די דורכפלעכטונג אדער דורכווע־בונג; די איינפלעכטונג אדער איינוועבונג.

in'tertie *n.* (אינ'־טער־טאי) א בינד־ריגעל [א האלץ־ריגעל וואס דיענט צו פערבינדען צוויי באלקענס מיט איינאנ־דער].

intertill'age *n.* (אינ־טער־טיל'־עדזש) דאס קולטיווירען דאס לאנד בלויז צווישען די פלאנצען אדער די פערזייהעטע ערטער.

intertranspic'uous *a.* (אינ־טער־טרענ־ספיק'־יו־אס) וואס שיינט דורך צווישען [ווי דורך א שפאלט].

intertri'bal *a.* (אינ־טער־טראי'־בעל) וואס עקזיסטירט צווישען שבטים; וואס געהט פון שבט צו שבט.

intertri'go *n.* (אינ־טער־טראי'־גאו) א לייכטע הויט־ענטצינדונג, וועלכע קומט פון דער רייבונג פון די הויט־טיילען אין די ערטער וואו דאס פלייש האט פאלדען.

intertrop'ical *a.* (אינ־טער־טראפ'־אי־קעל) וואס געפינט זיך צווישען די טרא־פיקען [די געאגראפישע פאראלעל־ליניען אויף'ן ערד־קוגעל, וועלכע געפינען זיך 23½ גראד צו נארד און צו זיד פון'ם עק־וואטאר. דיעזע ליניען זיינען די גרענע־צען פון דעם הייסעסטען טייל אויף'ן ערד־קיגעל].

intertwine' *v.* (אינ־טער־טהוואין') דורכפלעכטען, איינפלעכטען איינס אין אנ־דערען.

intertwine'ment *n.* (אינ־טער־טהוואינ'־מענט) צוזאמענפלעכטונג; גע־פלעכט־ארבייט.

interur'ban *a.* (אינ־טער־אויר'־בען) וואס געפינט זיך צווישען פערשידענע שטעדט; וואס פעראייניגט פערשידענע שטעדט.

in'terval *n.* (אינ'־טער־וועל) אינטער־וואל, א פויזע, צווישען־צייט, צווישען־רוים; א נידריגער טראקט לאנד [הויפט־זעכליך ביים ברעג פון א טייך] צווישען בערג.

in'tervale *n.* (אינ'־טער־וועיל) א ניד־ריגער טראקט לאנד צווישען בערגלעך [הויפטזעכליך ביים ברעג פון א טייך].

interveined' *a.* (אינ־טער־וויינד') דורכ־געצייגעלט; דורכגעוועבט מיט אדערען אדער אזוי ווי מיט אדערען.

interve'nant *n.* (אינ־טער־ווי'־נענט) ז. *intervener*.

intervene' *v.* (אינ־טער־ווין') זיין צווישען; קומען צווישען; אריינקומען אין מיטען, זיך אריינמישען, זיך אריינלעגען אין מיטען, פערמיטלען; זיך אריינמישען און ווערען א צד אין א געריכטליכער קלאגע.

interve'ner *n.* (אינ־טער־ווי'־נער) איינער וואס מישט זיך אריין; א דריטע פערזאן וואס מישט זיך אריין און ווערט א צד אין א געריכטליכער קלאגע.

interve'nience *n.* (אינ־טער־ווי'־ניענס) אריינמישונג, דאס אריינמישען זיך; דאס אריינקומען אין מיטען; פער־מיטלונג.

interve'nient *a.* (אינ־טער־ווי'־ניענט) וואס קומט אריין צווישען; וואס מישט זיך אריין; פערמיטלענד.

interve'ning *a.* (אינ־טער־ווי'־נינג) ז. *intervenient*.

interven'tion *n.* (אינ־טער־ווענ'־שאן) דאס אריינקומען אין מיטען, דאס אריינ־מישען זיך, פערמיטלונג; דאס אריינטרע־טען פון א דריטער פערזאן אלס צד אין א געריכטליכער קלאגע.

interven'tionist *n.* (אינ־טער־ווענ'־שאנ־איסט) אין מעדיצין — איינער וואס גלויבט, אז מען דארף אין געוויסע פעלע ניט איבערלאזען די היילונג צו דער נאטור, נאר צוהעלפען מיט מעדיצינען; איינער וואס דענקט, אז זיין לאנד דארף זיך אריינ־מישען אין די פאליטישע אנגעלעגענהייטען פון אן אנדער לאנד.

interven'tor *n.* (אינ־טער־ווענ'־טאר) א פערמיטלער; אן אויפזעהער אין שאכ־טען.

interver'tebral *a.* (אינ־טער־וואיר'־טי־ברעל) וואס געפינט זיך צווישען די ביינדלעך פון דעם חוט השדרה [רוקען־ביין].

in'terview *n. and v.* (אינ'־טער־וויו) א געשפרעך, אן אונטעררעדונג, אן אינ־טערוויו [א געשפרעך מיט איינעם מיט דעם צוועק צו פערעפענטליכען זיינע ווער־טער]; א צוזאמענקונפט, א צוזאמענטרע־פונג; האבען אן אינטערוויו.

in'terviewer *n.* (אינ'־טער־וויו־ער) אן אינטערוויואירער [א צייטונגס־רעפאר־טער וואס האט אונטעררעדונגען מיט פער־שיעדענע פערזאנען אום צו פערעפענטלי־כען זייערע מיינונגען].

in'terviewing *n.* (אינ'־טער־וויו־אינג) דאס אינטערוויואירען [האבען געשפרע־כען מיט'ן צוועק זיי צו פערעפענטליכען].

intervis'ible *a.* (אינ־טער־וויז'־איבל) געגענזייטיג זיכטבאר; וואס איינער קען זעהן דעם צווייטען; וואס פון איינעם קען מען זעהן דאס צווייטע.

intervis'it *v. and n.* (אינ־טער־וויז'־איט) זיך בעזוכען איינער דעם צווייטען; דאס בעזוכען איינער דעם צווייטען.

intervi'tal *a.* (אינ־טער־וואי'־טעל) וואס געפינט זיך צווישען צוויי לעבענס [דעם לעבען אויף דער וועלט און דעם לעבען אויף יענער וועלט].

intervocal'ic *a.* (אינ־טער־וואו־קעל'־איק) וואס געפינט זיך צווישען וואקאלען.

intervolu'tion *n.* (אינ־טער־וואו־ליו'־שאן) דאס פערוויקלען איינס אין צוויי־טען; דאס פערפלאנטערען, דאס פערדרע־הען איינס אין צווייטען.

intervolve' *v.* (אינ־טער־וואלוו') פער־וויקלען, פערפלאנטערען אדער פערדרע־הען איינס אין צווייטען.

interweave' *v.* (אינ־טער־הוויעוו') צו־זאמענוועבען, איינוועבען איינס אין צוויי־טען, אריינפלעכטען, צוזאמענמישען.

interwea'ving *n.* (אינ־טער־הוויע'־ווינג) צוזאמענוועבונג; אריינפלעכטונג, צוזאמענמישונג.

interwork' *v.* (אינ־טער־הוואירק') גע־מיינזאם ארבייטען, געמיינזאם ווירקען [איינס אויף'ן אנדערען], ארבייטען צווי־שען אדער אין מיטען.

in'terworld *n.* (אינ'־טער־הוואירלד) א צווישען־וועלט, איין וועלט צווישען אנ־דערע.

interwound' *v.* (אינ־טער־הוואונד') געמיינזאם זיך פערוואונדען.

interwove' (אינ־טער־הוואוו') צו־זאמענגעוועבט, אריינגעפלאכטען, צוזא־מענגעמישט. ז. *interweave*.

interwo'ven *a.* (אינ־טער־הוואו'וון) צו־זאמענגעוועבט, אריינגעפלאכטען, צוזאמענ־געמישט. ז. *interweave*.

interwreathe' *v.* (אינ־טער־ריעטה') צוזאמענפלעכטען אין א קראנץ.

interwrought' (אינ־טער־ראהט') געמיינזאם געארבייט, געמיינזאם געווירקט. ז. *interwork*.

intes'table *a.* (אינ־טעס'־טעבל) געזעצ־ליך אונפעהיג צו מאכען א צוואה [ווי אן אידיאט אדער א משוגע'נער].

intes'tacy *n.* (אינ־טעס'־טע־סי) דאס ניט איבערלאזען קיין צוואה, דאס שטאר־בען אהן א צוואה.

intes'tate *a. and n.* (אינ־טעס'־טייט) געשטארבען אהן א צוואה; ניט בעזארגט דורך א צוואה [וועגען פערמעגען]; איי־נער וואס איז געשטארבען אהן א צוואה.

in testimo'nium (אין טעס־טי־מאו'־ני־אם) אלס עדות, אלס בעווייז.

Intesti'na *n.* (אינ־טעס־טאי'־נא) דער מין בויך־ווערים.

intes'tinal *a.* (אינ־טעס'־טי־נעל) וואס געהערט צום איינגעווייד אדער געדערים, וואס געפינט זיך אין די געדערים, וואס האט געדערים.

Intestina'lia *n.* (אינ־טעס־טי־ניי'־לי־א) ז. *Intestina*.

intes'tinal tube (אינ־טעס'־טי־נעל טיוב) דער דארם־קאנאל.

intes'tine *a. and n.* (אינ־טעס'־טין) אינערליך, אינוועניגסט; היימיש [אין געגענזאץ צו אויסלענדיש]; די געדערים.

intes'tines *n.* (אינ־טעס'־טינז) די גע־דערים.

intex'ture *n.* (אינ־טעקס'־טשור) אריינ־וועבונג; איינווירקונג.

in that (אין טהעט) אין דעם; אז; אויף אזוי וויט; ווייל.

in the ab'stract (אין טהי עב'־סטרעקט) אבסטראקט, אין אלגעמיין, אן און פאר זיך.

in the ag'gregate (אין טהי עג'־רי־גייט) צוזאמענגענומען, אין סך הכל.

in the air (אין טהי עהר) אין דער לופט; צוטומעלט, אין עולם התהו; ניט וויסענדיג אויף וואס פאר א וועלט מען איז; אונבעשטימטקייט, דאס הענגען אין דער לופט, ניט פערענדיגט, זיין ניט אהין ניט אהער.

in the course of (אין טהי קאורס אוו) אין פערלויף, אין דער צייט פון... In the course of a month everything will be changed.

in the course of time (אין טהי קאורס אוו טאים) מיט דער צייט.

in the face of (אין טהי פיים אוו) אין דעם אנגעזיכט; אין דער אנוועזענהייט; שטעהענדיג פנים אל פנים; אין אנבעטראכט, אונטער געוויסע אומשטענדען.

in the face of the en'emy (אין טהי פיים אוו טהי ענ'-ע-מי) אונטער דעם שונא'ס פייער.

in the first in'stance (אין טהי פוירסט אינ'-סטענס) ערשטענס, ראשית, קודם כל.

in the first place (אין טהי פוירסט פליים) ערשטענס, קודם כל.

in the flesh (אין טהי פלעש) קערפערליך, גשמיות'דיג, ערדיש [ביבלישער אויסדרוק].

in the grease (אין טהי גריעס) אבגעקארמעט, פעט [וועגען יאגד־טהיערע].

in the in'terim (אין טהי אינ'-טער-אים) דערוויילע, פארלויפיג.

in the long run (אין טהי לאהנג ראן) אין סך הכל; אלס רעזולטאט; ענדליך.

in the main (אין טהי מיין) אין גרונד, איבערהויפט.

in the suds (אין טהי סאדז) אין קלעם, אריינגעפאלען, פערצווייפעלט.

inthral' *v.* (אין-טהראהל') אונטעריאכען, פערשקלאפען.

inthrall' *v.* (אין-טהראהל') ז. *inthral*.

inthrall'ment *n.* (אין-טהראהל'-מענט) ז. *inthralment*.

inthral'ment *n.* (אין-טהראהל'-מענט) קנעכטשאפט, שקלאפעריי, אונטעריאכונג, פערשקלאפונג.

in'timacy *n.* (אינ'-טי-מיי-סי) דאס זיין אינטים, אינינקייט, נאהענטקייט, פערטרויליכקייט; נאהענטע, אינטימע פריינדשאפט.

in'timate *v., a. and n.* (אינ'-טי-מייט) אנדייטען, געבען אנצוהערעניש; לאזען וויסען [הויפטזעכליך אפיציעל]; איניג, אינערליך; איינגעבארען; גענוי, מיט אלע קלענסטע איינצעלהייטען; אינטים, פערטרויליך, נאהענט בעפריינדעט; פריוואט; אן אינטימער פריינד אדער בעקאנטער.

in'timately *adv.* (אינ'-טי-מייט-לי) אויף אן אינטימען, פערטרויליכען, נאהענטען שטייגער; אינערליך; גענוי, מיט אלע איינצעלהייטען.

intima'tion *n.* (אין-טי-מיי'-שאן) אן אנדייטונג, א וואונק, אן אנצוהערעניש; א מיטטיילונג [הויפטזעכליך אן אפיציעלע].

intim'idate *v.* (אין-טימ'-אי-דייט) איינשרעקען.

intimida'tion *n.* (אין-טימ-אי-דיי'-שאן) איינשרעקונג; דאס אבהאלטען דורך געוואלט אדער סטראשונקעס פון טהאן א געזעצליכע פפליכט אדער פון אויסאיבען א געזעצליך רעכט [ווי עדות זאגען אדער אנקלאגען געריכטליך].

intim'idative *a.* (אין-טימ'-אי-דיי-טיוו) איינשרעקענד.

intim'idatory *a.* (אין-טימ'-אי-דיי-טא-רי) איינשרעקענד.

intim'ity *n.* (אין-טימ'-אי-טי) איינגעבארענע, אינערליכע נייגונג; דאס זיין בעהאלטען אדער פריוואט.

intit'ule *v.* (אין-טיט'-יול) בעטיטלען; געבען א טיטול [א מענשען]; געבען א נאמען [א בוך], א קעפעל [א קאפיטעל אין א בוך, אן ענין אין א צייטונג].

intit'uled *a.* (אין-טיט'-יולד) טיטולירט; מיט א נאמען.

in'to *prep.* (אינ'-טו) אין; צו; אריין.

in'-toed *a.* (אינ'-טאוד) ביי וועלכען די גראבע פיס־פינגער זיינען איינגעבויגען נאך אינווייניג.

intolerabil'ity *n.* (אין-טאל-ע-רע-ביל'-אי-טי) אונערטרעגליכקייט, אונדולדזאמקייט.

intol'erable *a.* (אין-טאל'-ע-רעבל) אונערטרעגליך; וואס מען קען ניט דערליידען.

intol'erableness *n.* (אין-טאל'-ע-רעבל-נעס) אונערטרעגליכקייט; אונדולדזאמקייט.

intol'erably *adv.* (אין-טאל'-ע-רע-בלי) אויף אן אונערטרעגליכען שטייגער.

intol'erance *n.* (אין-טאל'-ע-רענס) אונטאלעראנץ; אונדולדזאמקייט, דאס ניט קענען דולדען.

intol'erancy *n.* (אין-טאל'-ע-רען-סי) ז. *intolerance*.

intol'erant *a. and n.* (אין-טאל'-ע-רענט) ניט טאלעראנט, אונדולדזאם; איינער וואס האלט ניט פון טאלעראנץ.

intol'erantly *adv.* (אין-טאל'-ע-רענט-לי) אהן טאלעראנץ.

intol'erate *v.* (אין-טאל'-ע-רייט) ניט פערטראגען, ניט דולדען, זיין אונטאלעראנט.

intolera'tion *n.* (אין-טאל-ע-ריי'-שאן) ז. *intolerance*.

in'tonate *v.* (אינ'-טא-נייט) אינטאנירען, אנגעבען דעם טאן, שטעלען דעם טאן; ארויסברייננען טענער, ארויסרעדען אין טענער; בעטאנען.

intona'tion *n.* (אין-טא-ניי'-שאן) אינטאנאציאן, ארויסדרוקספארם [אין טאן פון דער שטימע]; אינטאנירונג [דאס רעדען מיט א זינגענדער שטימע], דאס ארויסברייננען טענער.

intone' *v.* (אין-טאון') אינטאנירען, געבען א טאן, ארויסברייננען א טאן, ארויסזינגען; צוגעבען א בעזונדערען טאן אדער אויסדרוק; ארויסריידען מיט א זינגענדער שטימע.

intor'sion *n.* (אין-טאר'-שאן) ז. *intortion*.

intort' *v.* (אין-טארט') פלעכטען, דרעהען, בויגען.

intor'tion *n.* (אין-טאר'-שאן) דרעהונג, בויגונג, פלעכטונג.

in to'to (אין טאו'-טאו) אין גאנצען; בכלל.

intox'icant *n.* (אין-טאק'-סי-קענט) א בערוישונגס־מיטעל, א פער'שכור'ענדער געטראנק.

intox'icate *v.* (אין-טאק'-סי-קייט) בערוישען, פער'שכור'ען; פערגיפטען.

intoxica'tion *n.* (אין-טאק-סי-קיי'-שאן) בערוישונג, פער'שכור'טקייט, דאס פער'שכור'ען; פערגיפטונג.

intox'icative *a.* (אין-טאק'-סי-קיי-טיוו) בערוישענד, פער'שכור'ענד; פערגיפטענד.

intracar'diac *a.* (אין-טרא-קאר'-די-עק) וואס געפינט זיך אין הארצען.

intracephal'ic *a.* (אין-טרא-סע-פעל'-איק) וואס געפינט זיך אין קאפ אדער אין מארך.

intracer'ebral *a.* (אין-טרא-סער'-אי-ברעל) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין מארך.

intractabil'ity *n.* (אין-טרעק-טע-ביל'-אי-טי) אונבויגזאמקייט, ווידערשפענסטיגקייט, אונגעהארכזאמקייט, אונקאנטראלירבארקייט.

intrac'table *a.* (אין-טרעק'-טעבל) אונבויגזאם, ניט עלאסטיש, אונגעהארכזאם, ווידערשפעניג, אונקאנטראלירבאר.

intrac'tableness *n.* (אין-טרעק'-טעבל-נעס) ז. *intractability*.

intrac'tably *adv.* (אין-טרעק'-טע-בלי) אויף אן אונבויגזאמען אדער ניט עלאסטישען אופן; אזוי אז מען קען ניט קאנטראלירען; אויף אן אונגעהארכזאמען, ווידערשפענסטיגען שטייגער.

intrac'tile *a.* (אין-טרעק'-טיל) וואס מען קען ניט אויסציהען, ניט עלאסטיש.

intra'dos *n.* (אין-טריי'-דאס) דער אינעווייניגסטער טייל פון א געוועלב.

intrafolia'ceous *a.* (אין-טרא-פאו-לי-איי'-שיאס) וואס געפינט זיך איבער אדער אין פראנט פון א בלאט.

intramar'ginal *a.* (אין-טרא-מאר'-דזשי-נעל) וואס ליעגט אינערהאלב פון ראנד [פון א בלאט].

intramun'dane *a.* (אין-טרא-מאנ'-דיין) וואס געפינט זיך אויף דער וועלט אדער אויף דער ערד; ערדיש, גשמיות'דיג.

intramu'ral *a.* (אין-טרא-מיו'-רעל) וואס געפינט זיך אין די מויערען [פון א שטאדט] אדער די ווענד [פון א געביידע]; אין אנאטאמיע — וואס געפינט זיך אין אן אויסהוילונג [ווי למשל, די געדערים].

intramus'cular *a.* (אין-טרא-מאס'-קיו-לאר) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין א מוסקול.

intrana'sal *a.* (אין-טרא-ניי'-זעל) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין דער נאז.

intranquil'lity *n.* (אין-טרענ-קהוויל'-אי-טי) אונרוהיגקייט.

intransca'lency *n.* (אין-טרענס-קיי'-לען-סי) אונדורכדרינגליכקייט פאר היץ; דאס ניט דורכלאזען קיין ווארעמקייט.

intransca'lent *a.* (אין-טרענס-קיי'-לענט) וואס לאזט ניט דורך קיין ווארעמקייט.

intransgress'ible *a.* (אין-טרענס-גרעס'-איבל) ניט אריבערצוטרעטען, ניט אריבערצוגעהן, אונפערמיידליך.

intran'sient *a.* (אין-טרענ'-שענט) אונפערגענגליך, וואס פערגעהט ניט פלוצים.

intran'sigent *a. and n.* (אין-טרענ'-סי-דזשענט) וואס זאגט זיך אב צו קומען צו אן איבעראיינשטימונג; וואס געהט ניט איין אויף א פשרה אדער קאמפראמיס; ניט קיין קאמפראמיסלער [א פערזאן וואס מאכט ניט קיין פשרות, בעזאנדערס אין פאליטיק].

intran'sigentism *n.* (אין-טרענ'-סי-דזשענ-טיזם) די פרינציפען אדער דאס פראגראם פון די אינטראנסיזשאנטען אדער אונקאמפראמיסלער אין פאליטיק.

intran'sitable *a.* (אין-טרענ'-סיט-עבל)

ניט דורכגאנגבאר, וואס איז ניט דורכצוגעהן.

intran'sitive *a.* and *n.* (אינ-טרענ'-סי-טיוו) אין גראמאטיק — אינטראנזיטיוו, ניט איבערגעהענד [וועגען האנדלונגס=ווערטער וועלכע דריקען אויס א טהעטיגקייט אדער צושטאנד, וואס געהט ניט איבער אויף אנדערע פערזאנען אדער זאכען, ווי צ. ב. די ווערטער: געהן, שטעהן, שפרינגען א. ד. ג.]; אן אינטראנזיטיוו, אן אינטראנזיטיוועס האנדלונגס=ווארט [פעל עומד].

intran'sitively *adv.* (אינ-טרענ'-סי-טיוו-לי) אין גראמאטיק — אויף דעם אופן פון אן אינטראנזיטיווען האנדלונגס=ווארט. ז. *intransitive*.

in tran'situ (אין טרענ'-סי-טיו) אויף'ן טראנספארט, אויף'ן וועג [וועגען סחורה וואס איז אויף'ן וועג].

intransmis'sible *a.* (אינ-טרענס-מיס'-איבל) אונאיבערטראגבאר, וואס מען קען ניט אריבערטראגען פון איין ארט אויף'ן צווייטען.

intransmutabil'ity *n.* (אינ-טרענס-מיו-טע-ביל'-אי-טי) אונפערוואנדעלבארקייט, דאס ניט קענען פערוואנדעלט ווערען אין עטוואס אנדערעס.

intransmu'table *a.* (אינ-טרענס-מיו'-טעבל) אונפערוואנדעלבאר, וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען אין אן אנדער זאך.

intranspar'ency *n.* (אינ-טרענס-פעהר'-ען-סי) אונדורכזיכטיגקייט.

intranspar'ent *a.* (אינ-טרענס-פעהר'-ענט) אונדורכזיכטיג.

in'tra-oc'ular *a.* (אינ'-טרא-אק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אין אויג.

in'tra-or'bital *a.* (אינ'-טרא-אהר'-בי-טעל) וואס ליעגט אין ארביט [דאס לאך וואו דאס אויג ליעגט] פון אויג.

intrapari'etal *a.* (אינ-טרא-פע-ראי'-ע-טעל) וואס איז איינגעשלאסען צווישען ווענד; וואס איז בעהאלטען אדער אבגעשלאסען פון דער עפענטליכקייט; פריוואט.

intrapul'monary *a.* (אינ-טרא-פאל'-מא-נע-רי) וואס געפינט זיך אין די לונגען.

intraspi'nal *a.* (אינ-טרא-ספאי'-נעל) וואס געפינט זיך אין רוקען=קאנאל.

intraterrito'rial *a.* (אינ-טרא-טער-אי-טאו'-רי-על) וואס עקזיסטירט אדער געפינט זיך אין דער טעריטאריע.

intrathorac'ic *a.* (אינ-טרא-טהא-רעס'-איק) וואס געפינט זיך אין דער ברוסט.

intratrop'ical *a.* (אינ-טרא-טראפ'-אי-קעל) וואס געפינט זיך אין די לענדער צווישען די טראפיקען [די הייסעסטע לענדער פון דער וועלט].

intra-ur'ban *a.* (אינ-טרא-אויר'-בען) וואס געפינט זיך אין די גרענעצען פון א שטאדט.

intravas'cular *a.* (אינ-טרא-וועס'-קיו-לאר) וואס געפינט זיך אין א בלוט=געפעס.

intrave'nous *a.* (אינ-טרא-ווי'-נאס) וואס געפינט זיך אין אן אדער.

intraves'ical *a.* (אינ-טרא-וועס'-אי-קעל) וואס געפינט זיך אין פענכער.

intrench' *v.* (אינ-טרענטש') ארומרינגלען מיט א גראבען; בעפעסטיגען מיט גראבענס אדער פלאנקענס; בעפעסטיגען אדער בעשיצען פון אן אטאקע; איבערפאלען, אריינדרינגען, מאכען אן אנגריף.

intren'chant *a.* (אינ-טרענ'-טשענט) ניט טיילבאר; ניט צוצושניידען; ניט שניידיג.

intren'cher *n.* (אינ-טרענ'-טשער) איינער וואס גראבט בעפעסטיגונגס=גראבענס.

intrench'ment *n.* (אינ-טרענטש'-מענט) א בעפעסטיגונגס=גראבען, א בעפעסטיגונגס=ווערק; שוץ, בעשיצונג; אן אנגריף, אן אריינדרינגונג [אין אימעצענס גרענעצען].

intrep'id *a.* (אינ-טרעפ'-איד) אונערשראקען.

intrepid'ity *n.* (אינ-טרי-פיד'-אי-טי) אונערשראקענהייט.

intrep'idly *adv.* (אינ-טרעפ'-איד-לי) מיט אונערשראקענהייט.

in'-tri'angle *n.* (אינ'-טראי'-ענגל) אן איינגעשריבענער דריי=עק [א דריי=עק וועלכער ווערט אריינגעצייכענט אין אן אנדער געאמעטרישער פיגור, ווי אין א קרייז, אין א קוואדראט א. ד. ג.].

in'tricacy *n.* (אינ'-טרי-קיי-סי) פערפלאנטערונג; פערוויקלונג; פערלעגענהייט, שוועריגקייט.

in'tricate *a.* and *v.* (אינ'-טרי-קייט) פערוויקעלט, פערפלאנטערט; פערפלאנטערען.

in'tricately *adv.* (אינ'-טרי-קייט-לי) אויף א פערפלאנטערטען אופן.

in'tricateness *n.* (אינ'-טרי-קייט-נעס) ז. *intricacy*.

in'trigant *n.* (אינ'-טרי-גענט) אן אינטריגאנט, א פלאטקע=מאכער; א רכילות'ניק.

in'trigante *n.* (אינ'-טרי-גענט) אן אינטריגאנטקע, איינע וואס מאכט אינטריגעס.

intrigue' *n.* and *v.* (אינ-טריג') אן אינטריגע; א געהיימער פערוויקעלטער פלאן געגען אימעצען; די פערוויקלונג פון א דראמא אדער פון א ראמאן; א ליעבעס=אינטריגע, א געהיימע ליעבע; מאכען אינטריגעס; מאכען געהיימע, פערוויקעלטע פלענער וועגען אימעצען.

intri'guer *n.* (אינ-טרי'-גער) אן אינטריגאנט, א פלאטקע=מאכער, א רכילות=טרייבער.

intri'guery *n.* (אינ-טרי'-גער-אי) אינטריגעס=מאכעריי.

intri'guing *a.* (אינ-טרי'-גינג) מאכענדיג אינטריגעס; וואס מאכט פלאטקעס.

intri'guingly *adv.* (אינ-טרי'-גינג-לי) מיט אינטריגעס, מיט פלאטקעס.

intrin'sic *a.* (אינ-טרינ'-סיק) אינערליך; ווירקליך; אייגענטליך, וועזענטליך.

intrin'sical *a.* (אינ-טרינ'-סי-קעל) ז. *intrinsic*.

intrinsical'ity *n.* (אינ-טרינ-סי-קעל'-אי-טי) אינערליכקייט; וועזענטליכקייט; ווירקליכקייט.

intrin'sically *adv.* (אינ-טרינ'-סי-קעל-אי) אויף אן אינערליכען אופן; וועזענטליך; ווירקליך.

intrin'sicalness *n.* (אינ-טרינ'-סי-קעל-נעס) ז. *intrinsicality*.

in'tro-ac'tive *a.* (אינ'-טרא-עק'-טיוו) ווירקענד אויף זיך זעלבסט.

introcep'tive *a.* (אינ-טרא-סעפ'-טיוו) וואס נעהמט אריין אין זיך זעלבסט.

introces'sion *n.* (אינ-טרא-סעש'-אן) אן איינפאלונג אדער איינדריקונג פון וועלכען עס איז קערפער=טייל.

introduce' *v.* (אינ-טרא-דיוס') איינפיהרען; אריינפיהרען; אריינברייינגען; אריינלאזען; פארשטעלען, רעקאמענדירען; בעקאנט מאכען; איינלייטען, מאכען אן איינלייטונג.

introduce'ment *n.* (אינ-טרא-דיוס'-מענט) ז. *introduction*.

introdu'cer *n.* (אינ-טרא-דיו'-סער) אן איינפיהרער; אן אריינפיהרער; אן אריינברייינגער, אן אריינלאזער; א פארשטעלער, א בעקאנטמאכער; אן איינלייטער, איינער וואס מאכט א פאררעדע אדער אן הקדמה.

introduce' to no'tice (אינ-טרא-דיוס' טו נאו'-טיס) מאכען בעוואוסט; מאכען בעקאנט.

introdu'cible *a.* (אינ-טרא-דיו'-סיבל) וואס קען איינגעפיהרט ווערען, אריינגעבראכט ווערען, אריינגעלאזט ווערען, פארגעשטעלט ווערען, בעקענט געמאכט אדער איינגעלייטעט ווערען.

introduc'tion *n.* (אינ-טרא-דאק'-שאן) איינפיהרונג; אריינפיהרונג, אריינברייינגונג, אריינלאזונג; פארשטעלונג, בעקאנטמאכונג; אן איינלייטונג, א פאררעדע, א הקדמה.

introduc'tive *a.* (אינ-טרא-דאק'-טיוו) איינפיהרענד, איינלייטענד, וואס דיענט אלס פאררעדע אדער איינלייטונג; וואס דיענט אלס פארבערייטונג; פארשטעלענד, בעקאנטמאכענד.

introduc'tively *adv.* (אינ-טרא-דאק'-טיוו-לי) אין דער פארם פון אן איינלייטונג אדער פאררעדע; אין דער פארם פון א פארבערייטונג; דורך פארשטעלונג אדער בעקאנטמאכונג.

introduc'tor *n.* (אינ-טרא-דאק'-טאר) ז. *introducer*.

introduc'torily *adv.* (אינ-טרא-דאק'-טא-רי-לי) אלס הקדמה; אלס איינלייטונג; אלס פארשטעלונג; אלס בעקאנטמאכונג.

introduc'tory *a.* (אינ-טרא-דאק'-טא-רי) ז. *introductive*.

introduc'tress *n.* (אינ-טרא-דאק'-טרעס) אן איינפיהרערין, אן אריינפיהרערין; א פארשטעלערין, א בעקאנטמאכערין, אן איינלייטערין.

introflec'tion *n.* (אינ-טרא-פלעק'-שאן) איינבויגונג נאך אינוועניג.

introflexed' *a.* (אינ-טרא-פלעקסט') איינגעבויגען נאך אינוועניג; איינגעבויגען, איינגעשלאגען.

introflex'ion *n.* (אינ-טרא-פלעק'-שאן) ז. *introflection*.

introgres'sion *n.* (אינ-טרא-גרעש'-אן) דאס אריינדרינגען אינוועניג; אן אריינגאנג, אן איינטריט.

intro'it *n.* (אינ-טראו'-איט) דער אנפאנג פון דער מעסע אין א קירך; די תפלה וואס דער גלח מיט דעם כאר זינגען, זיך דערנעהענטערענד צום אלטאר פאר דער מעסע.

introjec'tion *n.* (אינ-טרא-דזשעק'-שאן) דאס אריינווארפען [אינוועניג].

intromis'sion *n.* (אינ-טרא-מיש'-אן) דאס איינדרינגען, דאס אריינלאזען, דאס אריינברייינגען; אריינלאזונג; צולאזונג, צוטריט; אין יוריספרודענץ — דאס איבערנעהמען אן אנדערענס פפליכטען, דאס אריינמישען זיך אין פרעמדע געשעפטען.

intromit' *v.* (אינ-טרא-מיט') אריינלאזען, דורכלאזען, צולאזען; זיך אריינמישען אין פרעמדע געשעפטען; פערלעצען אימעצענס רעכטען.

intromit'tent *a.* (אינ-טרא-מיט'-ענט) אריינלאזענד, אריינפיהרענד, אריינברייינגענד.

intromit'tent or'gan (אינ-טרא-מיט'-ענט אהר'-גען) דער טייל פון דעם מענלי=

כען געשלעכטס=ארגאן, דורך וועלכען די
זרע ווערט אריינגעבראכט אין דעם פרויען=
ארגאן.

intromit'ter *n.* (אינ-טרא-מיט'-ער)
איינער וואס לאזט אריין; איינער וואס
מישט זיך אריין אין פרעמדע געשעפטען.

introrse' *a.* (אינ-טראהרס') וואס איז
געבויגען נאך אינווענינ.

introrse'ly *adv.* (אינ-טראהרס'-לי) נאך
אינווענינ [געריכטעט אדער געבויגען].

introspect' *v.* (אינ-טרא-ספעקט') אין
עטוואס אריינקוקען, זיך פערטיעפען אין
זיך אליין, שטודירען דעם אייגענעם גע=
מיטס=צושטאנד, געדאנקען אדער געפיהלען.

introspec'tion *n.* (אינ-טרא-ספעק'-
שאן) דאס אריינקוקען; דאס פערטיעפען
זיך אין זיך [אין די אייגענע געפיהלען
אדער געדאנקען].

introspec'tionist *n.* (אינ-טרא-ספעק'-
שאנ-איסט) איינער וואס שטודירט זיינע
אייגענע געפיהלען; איינער וואס בעגרינ=
דעט זיינע פסיכאלאגישע פארשונגען אויף
דעם שטודיום פון זיך אליין, אויף דעם
זעלבסט=אנאליז.

introspec'tive *a.* (אינ-טרא-ספעק'-
טיוו) אריינקוקענדיג; וואס איז שייך צו
זעלבסט=אנאליז אדער צו פערטיעפונג אין
די אייגענע גייסטיגע איבערלעבונגען און
געפיהלען.

introspec'tive meth'od (אינ-טרא-
ספעק'-טיוו מעטה'-אד) אין פסיכאלאגיע—
די מעטאדע צו שטודירען גייסטיגע ער=
שיינונגען דורך זעלבסט=אנאליז אדער דורך
ערפארשונג פון די אייגענע גייסטיגע אי=
בערלעבונגען און טהעטיגקייט.

introsuc'tion *n.* (אינ-טרא-סאק'-שאן)
אריינזויגונג.

introsuscep'tion *n.* (אינ-טרא-סא-
סעפ'-שאן) דאס אריינגעהמען אין זיך,
דאס איינזאפען.

introtrac'tion *n.* (אינ-טרא-טרעק'-
שאן) דאס אריינציהען [אינווענינ].

introversibil'ity *n.* (אינ-טרא-וואיר-
סי-ביל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך אומצו=
קעהרען אדער זיך אויסצודרעהען נאך אינ=
ווענינ; די פעהיגקייט זיך צו פערטיעפען
אין זיך אליין.

introver'sible *a.* (אינ-טרא-וואיר'-
סיבל) וואס קען אויסגעדרעהט אדער אומ=
געקעהרט ווערען נאך אינווענינ; וואס קען
געריכטעט ווערען נאך אינווענינ; וואס
קען אנגעווענדעט ווערען אויף זעלבסט=
אנאליז אדער אויף חשבון הנפש.

introver'sion *n.* (אינ-טרא-וואיר'-שאן)
דאס ריכטען אדער אומקעהרען נאך אינ=
ווענינ, דאס זיין געריכטעט אדער אומגע=
קעהרט נאך אינווענינ; קאנצענטרירונג,
פערטיעפונג אין זיך זעלבסט, זעלבסט=
אנאליז.

introver'sive *a.* (אינ-טרא-וואיר'-סיוו)
זיך אומקעהרענדיג אדער זיך ריכטענדיג
נאך אינווענינ; זיך פערטיעפענד אין דעם
אייגענעם גייסטיגען צושטאנד.

introvert' *v.* (אינ-טרא-וואירט') אריינ=
בויגען, ריכטען נאך אינווענינ.

introver'tive *a.* (אינ-טרא-וואיר'-טיוו)
ז. *introversive*.

introvolu'tion *n.* (אינ-טרא-וואו-ליו'-
שאן) אריינוויקלונג.

intrude' *v.* (אינ-טרוד') אריינקומען
אונגעבעטענערהייד; אריינפיהרען אהן ער=
לויבנים; אריינדרינגען אדער אריינשטוי=
סען ניט אין דעם ריכטיגען פלאץ; אריינ=
קוועטשען; אריינדרינגען.

intru'der *n.* (אינ-טרו'-דער) אן אונ=
געבעטענער גאסט; איינער וואס דרינגט
זיך אריין וואו מען דארף איהם ניט און
וואו מען בעט איהם ניט.

intru'dingly *adv.* (אינ-טרו'-דינג-לי)
קומענדיג ניט געבעטען, דערקוטשענדיג,
שטופענדיג זיך וואו מען דארף ניט.

intru'sion *n.* (אינ-טרו'-זשאן) דאס
איינדרינגען; דאס קומען אונגעבעטענער=
הייד; דאס אונרעכטליכע פערנעהמען פון
גיטער און זיך בענוצען מיט זיי; אין גע=
אלאגיע — דאס אריינדרינגען פון א פעל=
זען=מאסע אין געשמאלצענעם צושטאנד
אין די שפאלטען און אין די לעכער פון
אן אנדער פעלזען=מאסע.

intru'sional *a.* (אינ-טרו'-זשאנ-על)
איינדרינגענד, איינדרינגליך.

intru'sive *a.* (אינ-טרו'-סיוו) איינדרינ=
גענד; אריינקומענד ניט געבעטענערהייד;
ניט ווילקאמען; לעסטיג; דערקוטשענדיג;
אריינגעשטויסען, אריינגעקוועטשט ניט אין
דעם רעגולערען פלאץ.

intru'sively *adv.* (אינ-טרו'-סיוו-לי)
אריינדרינגענד; קומענדיג ניט געבעטען;
דערקוטשענדיג; אריינשטויסענדיג, אריינ=
קוועטשענדיג ניט אין דעם רעגולערען
פלאץ.

intru'siveness *n.* (אינ-טרו'-סיוו-נעס)
צודרינגליכקייט; דאס דערקוטשען; דאס
שטופען זיך וואו מען דארף ניט; דאס
קומען ניט געבעטען; דאס אריינשטויסען
אדער אריינקוועטשען ניט אין דעם רעגו=
לערען פלאץ.

intru'sive rocks (אינ-טרו'-סיוו ראקס)
אריינגעקוועטשטע פעלזען [פעלזען וועלכע
זיינען אריינגעקוועטשט געווארען, ווען זיי
זיינען געווען אין א געשמאלצענעם צו=
שטאנד, אין שפאלטען פון אנדערע פעל=
זען].

intrust' *v.* (אינ-טראסט') אנפערטרויען.

in'tuit *v.* (אינ'-טיו-איט) אונמיטעלבאר
ערקענען [אויפפאסען אדער תופס זיין א
זאך אונמיטעלבאר, אהן חקירות און אהן
בעווייזע].

intui'tion *n.* (אינ-טיו-איש'-אן) אינטו=
איציאן, אונמיטעלבארע ערקענטנים, דאס
זעהן קלאר די ריכטיגקייט פון א זאך אהן
דער הילף פון בעווייזע; אן עלעמענטא=
רער אמת, א ווארהייט וואס ברויכט ניט
קיין בעווייזע.

intui'tional *a.* (אינ-טיו-איש'-אנ-על)
אונמיטעלבאר אויפגעפאסט; וואס איז
שייך צו אינטואיציאן אדער אונמיטעלבא=
רער ערקענטנים. ז. *intuition*.

intui'tionalism *n.* (אינ-טיו-איש'-אנ-
על-איזם) אינטואיציאנאליזם, די פילאזא=
פישע שטה וואס בעהויפטעט, אז די אב=
זאלוטע ווארהייטען קענען מיר בעגרייפען
אונמיטעלבאר מיט אונזער שכל, אהן
חקירות און בעווייזע.

intui'tionalist *n.* (אינ-טיו-איש'-אנ-
על-איסט) אן אינטואיציאנאליסט, אן אנ=
העננער פון אינטואיציאנאליזם אין פילא=
זאפיע. ז. *intuitionalism*.

intui'tionism *n.* (אינ-טיו-איש'-אנ-
איזם) ז. *intuitionalism*.

intui'tionist *n.* (אינ-טיו-איש'-אנ-
איסט) ז. *intuitionalist*.

intu'itive *a.* (אינ-טיו'-אי-טיוו) אינ=
טואיטיוו, אונמיטעלבאר ערקענבאר; וואס
מען קען באלד קלאר בעגרייפען אהן חקירות
און בעווייזע; וואס מען קען גלייך קלאר
זעהן.

intu'itively *adv.* (אינ-טיו'-אי-טיוו-לי)
אינטואיטיוו, דורך אונמיטעלבארער ער=
קענטנים; קלאר גלייך פון אויבען אויף;
זעהענדיג אדער בעגרייפענדיג באלד קלאר
אהן חקירות און בעווייזע.

intu'itiveness *n.* (אינ-טיו'-אי-טיוו-
נעס) די אונמיטעלבארע ערקענטנים, דאס
ערקענען אדער בעגרייפען באלד אהן
חקירות און בעווייזע.

intu'itivism *n.* (אינ-טיו'-אי-טיוו-
איזם) אינטואיטיוויזם, די לעהרע, וואס
בעהויפטעט, אז די פונדאמענטאלע פרינ=
ציפען פון עטהיק זיינען אונמיטעלבאר בע=
גרייפליך [ד. ה. אז זיי ווערען ערקענט
באלד אהן חקירות און בעווייזע].

intu'itivist *n.* (אינ-טיו'-אי-טיוו-איסט)
אן אינטואיטיוויסט, אן אנהענגער פון אינ=
טואיטיוויזם. ז. *intuitivism*.

intumesce' *v.* (אינ-טיו-מעס') אויפ=
שוועלען, ווערען אויפגעבלאזען.

intumes'cence *n.* (אינ-טיו-מעס'-ענס)
דאס אנגעשוואלען ווערען; א געשווילעכץ.

intumes'cent *a.* (אינ-טיו-מעס'-ענט)
אויפשוועלענד.

in'turn *n.* (אינ'-טוירן) דאס אריינשטע=
קען ביים ראנגלען זיך די קניע צווישען
דעם געגנערס פיס און איהם אויפהויבען
אין דער הויך.

in'turned *a.* (אינ'-טוירנד) אריינגע=
דרעהט אדער אריינגעבויגען נאך אינווע=
ניג.

intuspose' *v.* (אינ-טאס-פאוז') אריינ=
שטעלען אינווענינ, אריינשטעלען ווי אין
א שייד.

intusposi'tion *n.* (אינ-טאס-פא-זיש'-
אן) דאס זיין אריינגעשטעלט אינווענינ;
דאס זיין אריינגעשטעלט ווי אין א שייד.

intussuscep'ted *a.* (אינ-טא-סא-סעפ'-
טעד) וואס איז אין זיך אריינגענומען אדער
אריינגעשטעלט; וואס איז אריינגענומען
אדער אריינגעשטעלט אין אן אנדער טייל,
ווי אין א שייד.

intussuscep'tion *n.* (אינ-טא-סא-סעפ'-
שאן) די אינווענינסטע אריינשטעלונג פון
איין טייל פון אן ארגאן אין דעם אנדע=
רען טייל פון דעמזעלביגען ארגאן אדער
אין אן אנדער ארגאן פון דעמזעלביגען
זארט; די אריינשטעלונג אין א שייד; די
אריינוואקסונג פון איין טייל פון די געדע=
רים אין דעם אנדערען; די אויפנאהמע
פון פרעמדע שטאפען אין א לעבעדיגען
ארגאניזם און זייער פערוואנדלונג אין
פלייש, בלוט, מארך א. ז. וו.; די פער=
דייאונג פון שפייזען און זייער פערוואנד=
לונג אין לעבעדיגען שטאף פון ארגאניזם.

intwist' *v.* (אינ-טהוויסט') איינפלעכטען,
צוזאמענפלעכטען.

In'ula *n.* (אינ'-יו-לא) די אלאנדען
[א זא מין פלאנצען מיט גרויסע געלבלי=
כע בלומען=קעפ].

in'ulin *n.* (אינ'-יו-לין) אינולין [א זא
מין קראכמאל וואס שטעלט זיך אב פון די
ווארצלען פון דער אלאנד=פלאנצע].

inum'brate *v.* (אינ-אמ'-בריט) ווארר=
פען א שאטען, בעדעקען מיט א שאטען.

inunc'tion *n.* (אינ-אנק'-שאן) דאס
זאלבען; דאס איינרייבען, דאס איינשמי=
רען.

inun'dant *a.* (אינ-אנ'-דענט) פערפליי=
צענד.

inun'date *v.* (אינ-אנ'-דייט) פערפליי=
צען.

inunda'tion *n.* (אינ-אנ-דיי'-שאן) א
פערפלייצונג; דאס פערפלייצען.

inurbane' *a.* (אינ-אויר-ביין') ניט-שטאַרטיש; אונהעפליך.

inurbane'ly *adv.* (אינ-אויר-ביינ'-לי) אהן העפליכקייט; אונהעפליך; מעשה ישוב'ניק.

inurbane'ness *n.* (אינ-אויר-ביינ'-נעס) ז. *inurbanity*.

inurban'ity *n.* (אינ-אויר-בענ'-אי-טי) אונהעפליכקייט.

inure' *v.* (אינ-יור') 1. אבהארטען [דורך געוועהנהייט]; געוועהנען; 2. איין יוריס-פרודענץ — עררייכען רעכטס-גילטיגקייט.
1. The Eskimo is **inured** to cold. 2. The law will **inure** to the benefit of the poor.

inure'ment *n.* (אינ-יור'-מענט) געוועהנהייט.

inurn' *v.* (אינ-אורן') אריינלעגען אין א אורנע [טרונע]; בעגראבען.

inusita'tion *n.* (אינ-יו-זי-טיי'-שאַן) אונגעברויכליכקייט, דאס ניט געברויכט ווערען.

in u'tero (אין יו'-טע-ראו) נאך אין בויך [נאך ניט געבארען].

inutil'ity *n.* (אינ-יו-טיל'-אי-טי) אונניצליכקייט; נוצלאזיגקייט; א נוצלאזע זאך.

inu'tilized *a.* (אינ-יו'-טי-לאַיזד) ניט נוצבאר געמאכט.

inut'terable *a.* (אינ-אַט'-ער-עבל) ניט אויסצושפרעכען, ניט אויסצודריקען, ניט צו דערצעהלען.

in vac'uo (אין וועק'-יו-או) אין א וואַקואום [אין א פוסטען רוים].

invade' *v.* (אינ-וועיד') אריינדרינגען מיט געוואלט; אריינרייסען זיך [ווי א פיינד]; אנגרייפען; אנפאלען.

inva'der *n.* (אינ-וויי'-דער) איינער וואס רייסט זיך אריין מיט געוואלט; אן אריינדרינגער, אן אנפאלער, אן אנגרייפער.

invag'inable *a.* (אינ-וועדזש'-אי-נעבל) וואס איז אריינגעלעגט ווי אין א שייד.

invag'inate *a.* and *v.* (אינ-וועדזש'-אי-נייט) אריינגעלעגט אין א שייד, אריינגעשטעקט ווי אין א שייד; אריינלעגען אדער אריינשטעקען אין א שייד.

invagina'tion *n.* (אינ-וועדזש-אי-ניי'-שאַן) דאס אריינלעגען אין א שייד; דאס אריינשטעקען איינס אין'ם אנדערען, ווי אין א שייד.

in vain (אין וויין) אומזיסט.

invaletu'dinary *a.* (אינ-וועל-אי-טיו'-די-נע-רי) קרענקליך, שוואך, אונגעזונד.

inval'id *a.* (אינ-וועל'-איד) 1. שוואך; 2. אונגילטיג.
2. The courts declared the law **invalid**.

in'valid *a.*, *n.* and *v.* (אינ'-ווע-ליד) שוואך, קראנק; א קראנקער; א קאליקע; אן אינוואליד [א סאלדאט וואס איז אין מלחמה געווארען א קאליקע אדער אונפעהיג צו דיענסט]; עטוואס וואס איז צוקאליעטשעט אדער פערדארבען; מאכען קראנק; מאכען פאר אן אינוואליד; פערשרייבען אין דער ליסט פון אינוואלידען; פעררעכענט ווערען אלס אינוואליד.

inval'idate *v.* (אינ-וועל'-אי-דייט) מאכען אונגילטיג.

invalida'tion *n.* (אינ-וועל-אי-דיי'-שאַן) דאס אבשוואכען, דאס מאכען אונגילטיג אדער ווערטהלאז.

in'validism *n.* (אינ'-ווע-ליד-איזם) כראנישע שוואכקייט; קרענקליכקייט.

invalid'ity *n.* (אינ-ווע-ליד'-אי-טי) אונגילטיגקייט.

inval'idly *adv.* (אינ-וועל'-איד-לי) אויף אן אונגילטיגען אדער ווערטהלאזען אופן.

inval'idness *n.* (אינ-וועל'-איד-נעס) אונגילטיגקייט; שוואכקייט.

inval'orous *a.* (אינ-וועל'-א-ראס) פייג, שרעקעדיג.

inval'uable *a.* (אינ-וועל'-יו-עבל) אונשעצבאר, וואס איז אונמעגליך אבצושאצען.

inval'uableness *n.* (אינ-וועל'-יו-עבל-נעס) אונשעצבארקייט.

inval'uably *adv.* (אינ-וועל'-יו-ע-בלי) ניט אבצושאצען.

invariabil'ity *n.* (אינ-וויי-רי-ע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט, בעשטענדיגקייט.

inva'riable *a.* and *n.* (אינ-וויי'-רי-עבל) אונפערענדערליך, בעשטענדיג; אין מאטעמאטיק — א קוואנטיטעט וואס ענדערט זיך ניט.

inva'riableness *n.* (אינ-וויי'-רי-עבל-נעס) אונפערענדערליכקייט, בעשטענדיגקייט.

inva'riably *adv.* (אינ-וויי'-רי-ע-בלי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן; מיט בעשטענדיגקייט.

inva'riant *a.* (אינ-וויי'-רי-ענט) אונפערענדערליך, בעשטענדיג.

inva'ried *a.* (אינ-וויי'-ריד) אונפערענדערליך.

inva'sion *n.* (אינ-וויי'-זשאַן) אריינדרינגונג; אריינדרינגונג אין א פרעמדען לאנד אדער וואהנונגס-פלאץ; א פיינדליכער איבערפאל; אן אנגריף; אן אנגריף אדער פערלעצונג [פון אנדערענס רעכטע].

inva'sive *a.* (אינ-וויי'-סיוו) אריינדרינגענד; אריינדרינגענד אין א פרעמדען לאנד אדער וואהנונגס-ארט; אנפאלענד, אנגרייפענד; אטאקירענד, פיינדליך.

inva'sive arms (אינ-וויי'-סיוו ארמז) פיינדליכע ארמעע, פיינדליכע וואפען.

inva'sive war (אינ-וויי'-סיוו הוואהר) אן אנגריפס-קריעג [ווען מען פאלט אן אויף'ן שונא'ס לאנד אדער ווען מען וויל צונעהמען דעם שונא'ס לאנד].

invecked' *a.* (אינ-וועקט') ז. *invected*.

invec'ted *a.* (אינ-וועק'-טעד) רונד געקארבט.

invec'tion *n.* (אינ-וועק'-שאַן) בעשימפפונג, בעליידיגונג, שטארקע טאדלונג, שטארקער אנגריף; פערשפאטונג.

invec'tive *a.* and *n.* (אינ-וועק'-טיוו) בעשימפפענד, בעליידיגענד, אנגרייפענד; שטארק טאדלענדיג; פערשפאטענדיג; בעשימפפונג, בעליידיגונג, פערשפאטונג, אנגריף, שטארקע טאדלונג.

invec'tively *adv.* (אינ-וועק'-טיוו-לי) מיט בעליידיגונג, זידלעריי, פערשפאטונג אדער טאדעל.

inveigh' *v.* (אינ-וויי') אנגרייפען [מיט ווערטער], טאדלען, זידלען בעליידיגען.

inveigh'er *n.* (אינ-וויי'-ער) אן אנגרייפער [מיט ווערטער], א טאדלער.

invei'gle *v.* (אינ-ווי'גל) פערנארען, פערפיהרען, איבעררעדען.

invei'glement *n.* (אינ-ווי'גל-מענט) פערנארונג, פערפיהרונג, איבעררעדונג.

invei'gler *n.* (אינ-ווי'-גלער) א פערנארער, א פערפיהרער, אן איבעררעדער.

inveil' *v.* (אינ-וועיל') פערשלייערען, פעררעקען מיט א שלייער.

invendibil'ity *n.* (אינ-ווענ-די-ביל'-אי-טי) אונפערקויפבארקייט, דאס ניט קענען פערקויפט ווערען.

inven'dible *a.* (אינ-ווענ'-דיבל) אונפערקויפבאר, וואס פערקויפט זיך ניט.

invent' *v.* (אינ-ווענט') ערפינדען; אויסטראכטען.

invent'ful *a.* (אינ-ווענט'-פול) ערפינדונגסרייך, ערפינדעריש.

inven'tible *a.* (אינ-ווענ'-טיבל) וואס קען ערפינדען ווערען אדער אויסגעטראכט ווערען.

inven'tibleness *n.* (אינ-ווענ'-טיבל-נעס) ערפינדבארקייט; דאס קענען ערפונדען ווערען.

inven'tion *n.* (אינ-ווענ'-שאַן) ערפינדונג; אויסטראכטונג; דיכטונג; ערפינדונגס-פעהיגקייט, שאפונגס-גייסט; איינבילדונגס-קראפט, פאנטאזיע; דאס געפינען; ערפינדונג.

Inven'tion of the Cross (אינ-ווענ'-שאַן אוו טהי קראהס) א קאטוילישער יום-טוב [דעם 3טען מאי] צום אנדענקען דערפון וואס מען האט, ווי עס ווערט בעהויפטעט, אין יאהר 326 געפונען אין ירושלים דעם צלם, אויף וועלכען קריסטוס איז געקרייציגט געווארען.

inven'tive *a.* (אינ-ווענ'-טיוו) ערפינדעריש.

inven'tive art (אינ-ווענ'-טיוו ארט) ערפינדונגס-קונסט.

inven'tively *adv.* (אינ-ווענ'-טיוו-לי) דורך ערפינדונג; אויף אן ערפינדערישען שטייגער.

inven'tiveness *n.* (אינ-ווענ'-טיוו-נעס) ערפינדונגס-קראפט, ערפינדונגס-פעהיגקייט; ערפינדערישקייט.

inven'tor *n.* (אינ-ווענ'-טאר) אן ערפינדער; אן אויסטראכטער, א שאפער.

invento'rial *a.* (אינ-ווענ-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אינווענטאר. ז. *inventory*.

invento'rially *adv.* (אינ-ווענ-טאו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון אן אינווענטאר. ז. *inventory*.

in'ventory *n.* and *v.* (אינ'-ווענ-טא-רי) אן אינווענטאר, א דעטאלירטע און אויספיהרליכע פערצייכנים פון די ארטיקלען פון א געשעפט אדער פון א גוט; איינעהמען דעם אינווענטאר, מאכען אן אויספיהרליכע פערצייכנים, אויפשטעלען א קאטאלאג.

in ven'tre (אין ווענ'-טרי) אין בויך [נאך ניט געבארען].

inven'tress *n.* (אינ-ווענ'-טרעס) אן ערפינדעריז.

inverac'ity *n.* (אינ-ווי-רעס'-אי-טי) אן אונוואהרהייט, אן אונריכטיגקייט.

inverisimil'itude *n.* (אינ-ווער-אי-סי-מיל'-אי-טיוד) אונוואהרשיינליכקייט.

invermina'tion *n.* (אינ-וואיר-מי-ניי'-שאַן) אין מעדיצין — דאס ליידען פון ווערים.

inverse' *a.* and *n.* (אינ-וואירס') אומגעקעהרט, אומגעדרעהט; דער געגענטייל; עטוואס וואס איז דער געגענטייל אדער דאס אומגעקעהרטע.

inverse'ly *adv.* (אינ-וואירס'-לי) אויף אן אומגעקעהרטען אופן; אין אן אומגעקעהרטען פערהעלטניס.

inverse' propor'tion (אינ-וואירס' פרא-פאור'-שאַן) אן אומגעקעהרטע פראפארציאן [ווי למשל: וואס ווייניגער מענשען עס ארבייטען, דעסטא מעהר צייט דארף עס נעהמען צו פערפערטיגען די ארבייט].

inverse' ra'tio (אינ-וואירס' ריי'-שיאו)

אן אומגעקעהרטע פערהעלטניס אדער פראפארציאן.

inver'sion *n.* (אינ-וואיר'-שאן) אז אומקעהרונג אדער איבערקעהרונג ; דאס איבערשטעלען פערקעהרט.

inver'sive *a.* (אינ-וואיר'-סיוו) אומקעהרבאר, איבערקעהרבאר.

invert' *v.* (אינ-וואירט') איבערקעהרען, אומקעהרען ; איבערדרעהען, איבערשטעלען.

in'vert *n.* (אינ'-וואירט) אין ארכיטעקטור — א פערקעהרטער בויגען ; אן איבערגעקעהרט איזאליר-העמערל אין א טעלעגראפישען אפאראט.

inver'tebral *a.* (אינ-וואיר'-טי-ברעל) אהן א רוקען-ביין ; שוואך, וואקלענדיג, ניט ענטשלאסען.

Invertebra'ta *n.* (אינ-וואיר-טי-ברעי'-טא) חיות וואס האבען ניט קיין רוקען-ביין.

inver'tebrate *a. and n.* (אינ-וואיר'-טי-ברייט) אהן א רוקען-ביין ; שוואך, וואקעלדיג, ניט ענטשלאסען ; א חיה וואס האט ניט קיין רוקען-ביין.

inver'tebrated *a.* (אינ-וואיר'-טי-ברייטעד) אהן א רוקען-ביין ; שוואך, וואקעלדיג, ניט ענטשלאסען.

inver'ted *a.* (אינ-וואיר'-טעד) אומגעקעהרט, איבערגעקעהרט, פערקעהרט, איבערגעדרעהט.

inver'ted arch (אינ-וואיר'-טעד ארטש) אין ארכיטעקטור — אן איבערגעקעהרטער בויגען מיט'ן קאפ אראב.

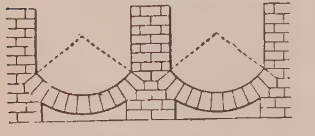

Inverted Arches

inver'ted com'mas (אינ-וואיר'-טעד קאמ'-עז) אנפיהרונגס-צייכען אדער גענזען-פיסלעך [אומגעקעהרטע קאמאס, וועלכע ווערען בענוצט אלס צייכענס פאר א ציטירטען ווארט אדער זאץ, ווי „...“].

inver'tedly *adv.* (אינ-וואיר'-טעד-לי) אויף אן אומגעקעהרטען אופן.

inver'tible *a.* (אינ-וואיר'-טיבל) וואס קען איבערגעקעהרט אדער איבערגעדרעהט ווערען.

inver'tor *n.* (אינ-וואיר'-טאר) דאס וואס דרעהט איבער אדער ענדערט די ריכטונג ; אן עלעקטרישער שטראם-אומווענדער [אן אפאראט צום אומקעהרען די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם].

invest' *v.* (אינ-וועסט') אריינטהאן אדער אריינלעגען [געלד אין א געשעפט אדער אין עטוואס אנדערש]; בעקליידען ; בעקליידען מיט אן אמט ; איינשליסען, ארומרינגלען; ניט לאזען ארויסדרעהן זיך.

inves'tigable *a.* (אינ-וועס'-טי-געבל) ערפארשליך, וואס מען קען אונטערזוכען.

inves'tigate *v.* (אינ-וועס'-טי-גייט) אונטערזוכען, אויספארשען.

investiga'tion *n.* (אינ-וועס-טי-גיי'-שאן) אן אונטערזוכונג, אן אויספארשונג.

inves'tigative *a.* (אינ-וועס'-טי-גיי-טיוו) אונטערזוכענד, פארשענד.

inves'tigator *n.* (אינ-וועס'-טי-גיי-טאר) אן אונטערזוכער, א פארשער.

inves'titive *a.* (אינ-וועס'-טי-טיוו) אריינזעצענדיג פייערליך אין אן אמט.

inves'titure *n.* (אינ-וועס'-טי-טשור) די אינוועסטיטור, די פייערליכע איינזעצונג אין אן אמט ; די בעקליידונג מיט אן אמט.

inves'tive *a.* (אינ-וועס'-טיוו) איינהילענד ווי אין א קלייד, בעקליידענד; ארומרינגלענד.

invest'ment *n.* (אינ-וועסט'-מענט) די אריינלעגונג פון געלד אדער קאפיטאל [אין א געשעפט אדער אין אן אונטערנעהמונג]; א געלד-איינלאגע ; עטוואס אין וואס געלד איז אריינגעטהאן ; די בעקליידונג ; קליידונג, קליידער ; אן איינשליסונג, אן ארומרינגלונג.

inves'tor *n.* (אינ-וועס'-טאר) איינער וואס לעגט אריין זיין קאפיטאל [אין א געשעפט אדער אין אן אונטערנעהמונג].

invet'eracy *n.* (אינ-וועט'-ע-ריי-סי) דאס זיין טיעף איינגעווארצעלט ; דאס ציהען זיך פון לאנג אן ; הארטנעקיגקייט.

invet'erate *a.* (אינ-וועט'-ע-רייט) טיעף איינגעווארצעלט ; שטארק צוגעוועהנט ; וואס האט שטארק איינגעווארצעלטע געוועהנהייטען ; הארטנעקיג.

I am an inveterate smoker.

invet'erately *adv.* (אינ-וועט'-ע-רייט-לי) זייענדיג טיעף איינגעווארצעלט ; מיט הארטנעקיגקייט.

invet'erateness *n.* (אינ-וועט'-ע-רייט-נעס) ז. *inveteracy*.

invetera'tion *n.* (אינ-וועט-ע-ריי'-שאן) אן איינווארצלונג ; אן איינגעווארצעלטע געוועהנהייט.

invid'ious *a.* (אינ-וויד'-אי-אס) אויפרעגענד ; ניידיש ; ניט פערגינענד ; אונרעכטליך אונטערשיידענד.

invid'iously *adv.* (אינ-וויד'-אי-אס-לי) אויף א ניידישען אדער ניט פערגינערישען אופן.

invid'iousness *n.* (אינ-וויד'-אי-אס-נעס) אבשייליכקייט, העסליכקייט ; דאס ניט פערגינען.

invigila'tion *n.* (אינ-ווידזש-אי-ליי'-שאן) דאס בעוואכען ; וואכזאמקייט.

invig'or *v.* (אינ-וויג'-אר) שטארקען, ערמוטיגען, צוגעבען קוראזש.

invig'orant *n.* (אינ-וויג'-אר-ענט) א קרעפטיגענדער געטראנק.

invig'orate *v.* (אינ-וויג'-אר-אייט) קרעפטיגען, שטארקען ; צוגעבען ענערגיע.

invigora'tion *n.* (אינ-וויג-א-ריי'-שאן) קרעפטיגונג, שטארקונג ; שטארקייט, קראפט.

invig'orative *a.* (אינ-וויג'-א-ריי-טיוו) שטארקענדיג, קרעפטיגענד ; צוגעבענדיג ענערגיע.

invil'laged *a.* (אינ-וויל'-עדזשד) פערוואנדעלט אין א דארף.

invincibil'ity *n.* (אינ-ווינ-סי-ביל'-אי-טי) אונבעזיעגבארקייט ; אונאיבערווינדליכקייט.

invin'cible *a. and n.* (אינ-ווינ'-סיבל) אונבעזיעגבאר ; אונאיבערווינדליך ; אן אונבעזיעגבארער.

Invin'cible Arma'da (אינ-ווינ'-סיבל אר-מיי'-דא) די אונבעזיעגבארע ארמאדע [די בעריהמטע שפאנישע פלאטע פון 130 שיפען וועלכע איז געשיקט געווארען פון דעם שפאנישען קעניג פיליפ דעם צווייטען, געגען ענגלאנד אין יאהר 1588 און וועלכע איז צוריקגעשלאגען געווארען און ענדליך כמעט פאלשטענדיג פערניכטעט געווארען דורך שטורם-ווינדען ביי די וועסטליכע ברעגען פון אירלאנד].

invin'cibleness *n.* (אינ-ווינ'-סיבל-נעס) ז. *invincibility*.

invin'cibly *adv.* (אינ-ווינ'-סי-בלי) אויף אן אונבעזיעגבארען אופן.

inviolabil'ity *n.* (אינ-וואי-א-לע-ביל'-אי-טי) אונבעריהרליכקייט ; אונפערלעצבארקייט ; אונפערשוועכליכקייט.

invi'olable *a.* (אינ-וואי'-א-לעבל) אונפערלעצליך ; אונבעריהרליך ; ניט צו פערשוועכען ; ניט עובר צו זיין.

invi'olableness *n.* (אינ-וואי'-א-לעבל-נעס) ז. *inviolability*.

invi'olably *adv.* (אינ-וואי'-א-לע-בלי) ניט צו פערלעצען ; ניט צו בעריהרען ; ניט צו פערשוועכען ; ניט עובר צו זיין.

invi'olate *a.* (אינ-וואי'-א-לייט) ניט פערלעצט ; ניט בעריהרט ; ניט פערשוועכט ; ניט עובר געווען.

An officer must keep his oath of office inviolate.

invi'olated *a.* (אינ-וואי'-א-ליי-טעד) ז. *inviolate*.

invi'olately *adv.* (אינ-וואי'-א-לייט-לי) אונפערלעצט, אונבעריהרט, אונפערשוועכט, ניט עובר געווען דארויף.

invi'olateness *n.* (אינ-וואי'-א-לייט-נעס) דאס זיין אונבעריהרט, אונפערלעצט אדער ניט פערשוועכט.

in'vious *a.* (אינ'-ווי-אס) וואס מען קען ניט דורכגעהן.

invir'ile *a.* (אינ-וויר'-איל) ניט מאנבאר, ניט מענליך.

inviril'ity *n.* (אינ-ווי-ריל'-אי-טי) דאס ניט זיין מאן גענוג ; שוואכקייט.

invis'cid *a.* (אינ-וויס'-איד) ניט קלעפיג.

invisibil'ity *n.* (אינ-וויז-אי-ביל'-אי-טי) אונזיכטבארקייט ; דאס וואס מען קען ניט זעהן.

Invis'ible (the) *n.* (אינ-וויז'-איבל) דער אונזיכטבארער, גאט.

invis'ible *a. and n.* (אינ-וויז'-איבל) אונזיכטבאר ; איינער פון די ראזענקרייצער [א געהיימע קריסטליכע סעקטע אין דייטשלאנד אין 16טען יאהרהונדערט].

invis'ible green (אינ-וויז'-איבל גריען) שווארץ-גרין.

invis'ible ink (אינ-וויז'-איבל אינק) אונזיכטבארע טינט [אזא פליסיגקייט צום שרייבען פון וועלכער די שריפט בלייבט אונזיכטבאר ביז מען געברויכט געוויסע מיטלען זי זיכטבאר צו מאכען, ווי דערהיצען אדער בעשמירען מיט א כעמישער פליסיגקייט].

invis'ibleness *n.* (אינ-וויז'-איבל-נעס) ז. *invisibility*.

invis'ibly *adv.* (אינ-וויז'-אי-בלי) אויף אן אונזיכטבארען אופן.

invi'tal *a.* (אי-וואי'-טעל) אונלעבעהאפט, וואס האט אין זיך קיין לעבען אדער לעבעדיגקייט.

invi'ta Miner'va (אינ-וואי'-טא מי-נויר'-ווא) אהן טאלאנט [אהן מינערווא'ס גנאדען. מינערווא איז געווען ביי די אלטע גריכען די געטין פון קלוגשאפט און געניאליטעט].

invita'tion *n.* (אינ-ווי-טיי'-שאן) אן איינלאדונג ; אן אנלאקונג, א צוציהונג.

invitato'rium *n.* (אינ-וואי-טע-טאו'-רי-אם) א קאפיטעל תהלים אדער עטוואס עהנליכעס וואס דיענט אלס איינלאדונג צו גאטעס-דיענסט אין א קירך. ז. *invitatory psalm*.

invi'tatory *a. and n.* (אינ-וואי'-טע-טא-רי) איינלאדענד ; א קאפיטעל תהלים

אדער אן אנדער פערז וואס דיענט אלס איינלאדונג צו גאטעס־דיענסט אין א קירך. ז. ***invitatory psalm***

invi'tatory psalm (אינ-וואי'-טע-טא-רי סאהם) דער צום געבעט איינלאדענדער פסאלם [דער קאפיטעל צ"ה אין תהלים, "לכו נרננה"].

invite' *v. and n.* (אינ-וואיט') איינלאדען, פערבעטען; צוציהען, רייצען; אויפפאדערען; אן איינלאדונג.

invi'ter *n.* (אינ-וואי'-טער) אן איינלאדער.

invi'tiate *a.* (אינ-וויש'-אי-אייט) ניט פערדארבען; ניט געפעלשט; ריין.

invi'ting *a.* (אינ-וואי'-טינג) איינלאדענד; צוציהענד, רייצענד.

invi'tingly *adv.* (אינ-וואי'-טינג-לי) איינלאדענדיג; צוציהענדיג, אנלאקענדיג.

invi'tingness *n.* (אינ-וואי'-טינג-נעס) דאס זיין צוציהענד אדער רייצענד.

invit'rifiable *a.* (אינ-וויט'-רי-פאי-עבל) וואס קען ניט פערגלאזט ווערען; וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

in vi'tro (אין וואי'-טראו) אין דעם אונטערזוכונגס־גלאז [וועגען א כעמישער רעאקציאן אדער וועגען קולטיווירען געוויסע מיקראבען אויף וויפיעל דאס קומט פאר אויף אן עקספערימענטאלען אופן אין דער גלאז־רעטארטע און ניט אין א לעבעדיגען ארגאניזם גופא].

in vi'vo (אין וואי'-וואו) אין לעבעדיגען קערפער [דאס הייסט ניט דורך א כעמישען עקספערימענט. ז. ***in vitro***].

in'vocable *a.* (אינ'-ווא-קעבל) וואס קען אנגעבעטען ווערען.

in'vocant *n.* (אינ'-ווא-קענט) איינער וואס רופט צו הילף; איינער וואס בעט.

in'vocate *v.* (אינ'-ווא-קייט) רופען [ווי פאר הילף]; בעטען.

invoca'tion *n.* (אינ-ווא-קיי'-שאן) דאס רופען [ווי פאר הילף]; דאס בעטען; דאס בעטען די ברכה פון גאט; א געריכטליכע אויפפאדערונג.

invoc'ative *a.* (אינ-וואק'-ע-טיוו) בעטענדיג; רופענדיג [ווי פאר הילף].

invoc'atory *a.* (אינ-וואק'-ע-טא-רי) וואס רופט [ווי פאר הילף]; וואס בעט.

in'voice *n. and v.* (אינ'-וואים) א דעטאלירטע, אויספיהרליכע רעכנונג פון וואארע; מאכען א דעטאלירטע, אויספיהרליכע וואארען־רעכנונג.

in'voice-book *n.* (אינ'-וואים-בוק) א פאקטורען־בוך [א בוך, וואו עס ווערען קאפירט די דעטאלירטע רעכנונגען פון די סחורות].

invoke' *v.* (אינ-וואוק') 1. רופען [ווי פאר הילף]; 2. בעטען; מתפלל זיין פאר...; 3. אויפרופען צום געריכט.
2. The minister **invoked** God's blessing upon the congregation.

invo'ker *n.* (אינ-וואו'-קער) איינער וואס רופט פאר הילף; איינער וואס בעט.

invol'atile *a.* (אינ-וואל'-ע-טיל) וואס פערדאמפפט ניט.

invol'ucel *n.* (אינ-וואל'-יו-סעל) אין באטאניק — א צווייטע הייטעל פון א בלום; בלעטלעך אונטער'ן בלומען־קעלך.

involucel'lum *n.* (אינ-וואל-יו-סעל'-אם) ז. ***involucel***

in'volucral *a.* (אינ'-ווא-ליו-קרעל) וואס האט א צווייטע הייטעל מיט בלעטלעך אונטער די בלומען [וועגען א בלום].

involu'crate *a.* (אינ-ווא-ליו'-קרייט) ז. ***involucral***

in'volucre *n.* (אינ'-ווא-ליו-קער) א הייטעל וואס וויקעלט ארום עפעס אן ארגאן; אין באטאניק — די בלעטלעך וואס רינגלען ארום דאס בלומען־בינטעל.

Involucre

invol'untarily *adv.* (אינ-וואל'-אנ-טע-רי-לי) ניט־ווילענדיג, געגען אייגענעם ווילען.

invol'untary *a.* (אינ-וואל'-אנ-טע-רי) אונווילליג, אונפרייוויליג, געצוואונגען; אונגערן, ניט־ווילענדיג.

invol'untary bank'ruptcy (אינ-וואל'-אנ-טע-רי בענק'-ראפט-סי) א באנקראט [אן אנזעץ] וואס ווערט ערקלערט פון א געריכט אויף'ן פערלאנג פון די יעניגע וועמען דער באנקראטירטער איז שולדיג געלד און געגען דעם פערלאנג פון דעם באנקראטירטען.

invol'untary escape' (אינ-וואל'-אנ-טע-רי עס-קייפ') אן אנטרינונג, אנטלויפונג אדער בעפרייאונג [געגען דעם ווילען פון דעם וועכטער].

in'volute *a. and n.* (אינ'-ווא-ליוט) איינגעוויקעלט, איינגעדרעהט [וועגען פלאנצען־בלעטער]; צונויפגעדרעהט ווי א ספיראל; פערדרעהט, פערפלאנטערט; אין געאמעטריע — אן עוואלווענטע, א קרומע ליניע וואס ווערט בעשריבען פון דעם ענד פון א גראדער ליניע, ווען זי דרעהט זיך ארום א קרייז אדער אן אנדער געבויגענער ליניע.

involu'ted *a.* (אינ-ווא-ליו'-טעד) איינגעוויקעלט, איינגעדרעהט; פערדרעהט, פערפלאנטערט; געדרעהט ווי א ספיראל.

involu'tion *n.* (אינ-ווא-ליו'-שאן) איינוויקלונג; פערוויקלונג, קאמפליצירונג, פערפלאנטערונג; אין גראמאטיק — א פערפלאנטערטער, קאמפליצירטער זאץ־בוי; אין מאטעמאטיק — פאטענצירונג [ערהויבונג פון א צאהל צו איהרע פאטענצען, כפל'ען זי צוויי אדער מעהרערע מאל אויף זיך אליין].

in'volutive *a.* (אינ'-ווא-ליו-טיוו) איינגעדרעהט, איינגעוויקעלט [וועגען פלאנצען־בלעטער].

involve' *v.* (אינ-וואלוו') איינוויקלען, ארומוויקלען, פערוויקלען; פערפלאנטערען, מאכען קאמפליצירט; ברייגגען אין א געמיינזאמער פערבינדונג; ענטהאלטען, אריינגעהמען אין זיך אלס לאגישע פאלגע; אין מאטעמאטיק — ערהויבען צו א פאטענץ, כפל'ען א צאהל אויף זיך אליין צוויי אדער מעהרערע מאל.

invol'vedness *n.* (אינ-וואל'-וועד-נעס) ז. ***involvement***

involve'ment *n.* (אינ-וואלוו'-מענט) פערוויקלונג, פערפלאנטערונג, דאס אריינגעהמען אין זיך אלס לאגישע פאלגע; א פערלעגענהייט, א שוועריגקייט.

invulnerabil'ity *n.* (אינ-וואל-נע-רע-ביל'-אי-טי) אונפערוואונדבארקייט, די אונמעגליכקייט פערוואונדעט צו ווערען אדער געשעדיגט צו ווערען.

invul'nerable *a.* (אינ-וואל'-נע-רעבל) וואס קען ניט פערוואונדעט ווערען אדער געשעדיגט ווערען.

invul'nerableness *n.* (אינ-וואל'-נע-רעבל-נעס) ז. ***invulnerability***

invultua'tion *n.* (אינ-וואל-טשו-איי'-שאן) דאס שטעכען א וואקסענע אדער לייםענע פיגור פון איינעם, אום איהם אויף אזא אופן מיט דער הילף פון כשוף צו טויטען [אן אבערגלויבען וואס האט עקזיסטירט אין די אמאליגע צייטען].

inwall' *v.* (אינ-הוואהל') ארומריינגלען מיט ווענט; בעפעסטיגען מיט ווענט; ארוממויערען.

in'wall *n.* (אינ'-הוואהל) אן אינערליכע וואנד; די אינערליכע וואנד פון א קאלך־אויווען.

in'ward *a., adv. and n.* (אינ'-הווארד) אינערער, אינוועניג, אינערליך; היימיש [אין געגענזאץ צו אויסלענדיש]; פערטרויט, אינטים; טיעף, נידריג, קוים הערבאר; אין דעם אינערען; אין געמיטה; דאס אינוועניגסטע, די איגנגעווייד, די געדערים.

in'ward mon'itor (אינ'-הווארד מאנ'-אי-טאר) די אינערליכע שטימע, דאס געוויסען.

in'wardly *adv.* (אינ'-הווארד-לי) אינערליך; נאך אינוועניג; אין'ם געמיטה; אין געהיים, פריוואט; אין א נידריגען טאן, שטיל, ריידענדיג ווי צו זיך אליין.

in'wardness *n.* (אינ'-הווארד-נעס) אינוועניגקייט, אינערליכקייט: דער תוך, דער עצם; אינערליכע אדער ריכטיגע בעדייטונג.

in'ward peace (אינ'-הווארד פיעס) געמיטהס־רוה.

in'ward priv'ilege (אינ'-הווארד פריוו'-אי-לעדזש) פריוואט פאררעכט.

in'wards *adv.* (אינ'-הווארדז) אינווענייג; נאך אינוועניג; אין געמיטה.

inweave' *v.* (אינ-הוויעוו') איינוועבען, צוזאמענוועבען, צוזאמענפלעכטען.

inwork' *v.* (אינ-הווארק') אריינארבייטען; ארבייטען, אינערליך ווירקען, איינווירקען.

in'working *n.* (אינ'-הוואיר-קינג) אינערליכע ווירקונג, אינערליכע קראפט.

inworn' *a.* (אינ-הוואורן') אריינגעארבייט, איינגעווירקט.

inwove' (אינ-הוואווו') איינגעוועבט, פערפלאכטען. ז. ***inweave***

inwo'ven (אינ-הוואו'-ווען) איינגעוועבט, פערפלאכטען. ז. ***inweave***

inwrap' *v.* (אינ-רעפ') איינוויקלען, אריינגעהמען, איינשליסען; ברייגגען אין פערלעגענהייט.

inwrap'ment *n.* (אינ-רעפ'-מענט) איינוויקלונג; איינהילונג.

inwreathe' *v.* (אינ-ריעטה') אומקראנצען, איינפלעכטען.

in wri'ting (אין ראי'-טינג) שריפטליך.

inwrought' (אינ-ראהט') אריינגעארבייט; בעציערט מיט פיגורען פון אנדערע שטאפען. ז. *inwork*.

I'o *n.* (אי'-או) אין דער אלט=גריכישער מיטאלאגיע — יא, אינאקא'ס טאכטער, וועלכע די געטין הערא האט פערוואנדעלט אין א קאלב און שטארק געפייניגט אוים אייפערזוכט, ווייל צעאוס האט זי געליעבט; אין אסטראנאמיע — איינע פון די פיער לבנות, וועלכע בעוועגען זיך ארום פלאנעט יופיטער.

i'odate *n. and v.* (אי'-א-דייט) יאדזויער זאלץ; בעמיש פעראייניגען אדער בעשמירען מיט יאד.

iod'ic *a.* (אי-אד'-איק) וואס ענטהאלט יאד.

iod'ic ac'id (אי-אד'-איק עס'-איד) יאדזויערע.

i'odid *n.* (אי'-א-דיד) ז. *iodide*.

i'odide *n.* (אי'-א-דאיד) יאדיד, א יאדפערבינדונג מיט אן אנדערען כעמישען שטאף.

i'odide of mer'cury (אי'-א-דאיד אוו מייר'-קיו-רי) יאד=קוועקזילבער [א כעמישע פערבינדונג פון קוועקזילבער און יאד].

i'odide of potas'sium (אי'-א-דאיד אוו פא-טעס'-אי-אם) יאד=קאליום [א כעמישע פערבינדונג פון יאד און קאליום].

i'odide of sil'ver (אי'-א-דאיד אוו סיל'-ווער) יאד=זילבער [א כעמישע פערבינדונג פון יאד און זילבער].

i'odin *n.* (אי'-א-דין) ז. *iodine*.

i'odine *n.* (אי'-א-דין) יאד [א כעמישער עלעמענט וואס בעקומט זיך מייסטענס פון דעם אש פון ים=פלאנצען. ווערט געברויכט אין מעדיצין און אויך אין פאטאגראפיע].

i'odism *n.* (אי'-א-דיזם) א קראנקהאפטער צושטאנד וואס קומט פון נוצען צופיעל יאד אדער יאד=זויערע זאלצען.

i'odize *v.* (אי'-א-דאיז) — אין מעדיצין געברויכען יאד; צוגעבען יאד צו א כעמישען שטאף.

i'odoform *n. and v.* (אי'-א-דא-פארם) יאדאפארם [א געלבער פולווער מיט זעהר א שטארקען גערוך, וואס בעקומט זיך פון יאד און אלקאלי איבערגעברענט אין אלקאהאל און עטהער. ווערט געברויכט אין כירורגיע אלס אן אנטיסעפטישער מיטעל]; געברויכען יאדאפארם.

i'odure *n.* (אי'-א-דיור) א כעמישע פערבינדונג פון יאד מיט אן אנדער שטאף.

iod'uret *n.* (אי-אד'-יו-רעט) ז. *iodure*.

iod'yrite *n.* (אי-אד'-אי-ראיט) יאד=זילבער [אזא גלאנציגער מינעראל פון א העלגעלבען קאליר].

I. O. F. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Independent Order of Foresters* (אינ-די-פענ'-דענט אהר'-דער אוו פאר'-עס-טערז) א געוויסער גרויסער ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער שטיצע אין אמעריקא.

i'olite *n.* (אי'-א-לאיט) דער יאליט [א מינעראל פון וויאלעט=בלויען קאליר מיט א רויטליכער אדער שווארצער שאטירונג].

Io'nian *a. and n.* (אי-או'-ני-ען) יאניש, וואס איז שייך צו די יאניער [אלטגריכען וואס האבען געוואהנט אין אטיקא און אומגעגענד, אויף די אינזלען פון דעם אייגעאישען ים און אין קליין=אזיען] אדער צו יאניא [דאס לאנד פון די יאניער]; א יאניער.

Ion'ic *a. and n.* (אי-אנ'-איק) יאניש, וואס איז שייך צו יאניא אדער צו די יאניער; וואס איז שייך צו א יאנישען פערזען=פוס [אין פאעזיע]; א יאנישער פערזען=פוס [אין וועלכען עס בייטען זיך צוויי לאנגע זילבען מיט צוויי קורצע]; א יאנישער זייל [צייכענט זיך אוים דערמיט, וואס דער קאפ איז ביי די זייטען פערדרעהט ווי א ספיראל].

Ion'ic me'ter (אי-אנ'-איק מיע'-טער) דער יאנישער מעטער אדער פערזען=פוס. ז. *Ionic*.

Ion'ic or'der (אי-אנ'-איק אהר'-דער) אין ארכיטעקטור — דער יאנישער זייל [איינער פון די דריי אלט=גריכישע זיילען=פארמען, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט דערמיט, וואס דער קאפ פון דעם זייל האט געהאט ספיראלען=ענליכע בעציערונגען].

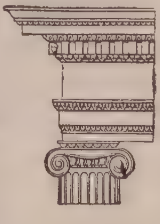

Ionic Order

I. O. O. F. אבקירצונג פון די ווערטער *Independent Order of Odd Fellows* (אינ-די-פענ'-דענט אהר'-דער אוו אד פעל'-אוז) א ברידערליכער ארדען פאר געגענזייטיגער שטיצע אין אמעריקא.

iop'terous *a.* (אי-אפ'-טע-ראס) וואס האט פליגלען פון א וויאלעט=קאליר [ווי געוויסע אינזעקטען].

io'ta *n.* (אי-או'-טא) די יאטע [דער גריכישע בוכשטאב *i*]; זעהר א קליינע צאהל; א קלייניגקייט.

I O U (אי או יו) אן אבקירצונג פון די ווערטער *I owe you* [איך בין אייך שולדיג]. ווערט געברויכט אלס א מעמאראנדום צו בעשטעטיגען א חוב.

I'owan *a. and n.* (אי'-א-הוען) פון אייאווא, וואס איז שייך צו אייאווא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן איינוואהנער פון אייאווא.

ip'ecac *n.* (איפ'-אי-קעק) דער ברעכווארצעל [דער געטריקענטער ווארצעל פון אזעלכע בוימלעך וואס וואקסען אין אמעריקא. ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל צום ברעכען און צום אבפיהרען].

ipecacuan'ha *n.* (איפ-אי-קעק-יו-ענ'-א) ז. *ipecac*.

ip'se dix'it (איפ'-סי דיק'-סיט) אן אונבעגרינדעטע אדער ניט בעוויזענע בעהויפטונג, א דאגמא [די בוכשטעבליכע בעדייטונג פון דיעזע צוויי לאטיינישע ווערטער איז: ער אליין האט עס געזאגט].

ipsedix'itism *n.* (איפ-סי-דיק'-סיט-איזם) דאגמאטיזם, דאס האלטען זיך אן בעהויפטונגען אדער מאכען בעהויפטונגען אהן בעווייזע אדער אהן בעגרינדונגען.

ipsis'sima ver'ba (איפ-סיס'-אי-מא ווער'-בא) דיעזעלבע ווערטער: ווארט אין ווארט; בוכשטעבליך, ווערטערליך.

ip'so fac'to (איפ'-סאו פעק'-טאו) פאקטיש, טהאטזעכליך.

ip'so ju're (איפ'-סאו דזשו'-רע) לויט געזעץ, נאך'ן געזעץ.

ira'de *n.* (אי-רא'-דע) אן אירעדע, א געשריבענער בעפעהל פון טערקישען סולטאן.

Ira'nian *a. and n.* (אי-ריי'-ני-ען) איראניש; פערזיש; וואס איז שייך צו איראן [א געגענד אין אזיע צווישען קורדיסטאן און הינדאסטאן]; וואס איז שייך צו פערזיען; וואס איז שייך צו דער גרופע ארישע שפראכען; אן איינוואהנער פון איראן; א מיטגליעד פון א ראסע וואס רעדט אויף איינער פון די ארישע שפראכען [פערזיש, זענד, פארס א. ז. וו.]. ז. *Arian*.

Iran'ic *a.* (אי-רענ'-איק) איראניש; אריש. ז. *Iranian*.

irascibil'ity *n.* (אי-רעס-אי-ביל'-אי-טי) אויפגערעגטקייט, רייצבארקייט, גענייגטקייט צו צארן.

iras'cible *a.* (אי-רעס'-איבל) אויפגערעגט, רייצבאר, גענייגט צו צארן.

iras'cibleness *n.* (אי-רעס'-איבל-נעס) ז. *irascibility*.

iras'cibly *adv.* (אי-רעס'-אי-בלי) מיט גענייגטקייט צו צארן; ווערענדיג אויפגערעגט אדער גערייצט.

irate' *a.* (אי-רייט') צארנדיג, אויפגערעגט.

ire *n.* (איר) צארן, כעס.

ire'ful *a.* (איר'-פול) צארנדיג.

ire'fully *adv.* (איר'-פול-אי) אויף א צארנדיגען אופן; זייענדיג אין כעס.

ire'fulness *n.* (איר'-פול-נעס) דאס זיין אין צארן; כעס, צארן.

Ire'land *n.* (איר'-לענד) אירלאנד.

i'renarch *n.* (אי'-רי-נארק) דער אירענארך, א פריעדענס=ריכטער אין דעם מזרח=טייל פון דער אלטער רוימישער אימפעריע.

Ire'ne *n.* (א-רי'-ני) אין דער אלט=גריכישער מיטאלאגיע — אירענא, די געטין פון פריעדען; אין אסטראנאמיע — די 14טע קליינע פלאנעטע וואס בעוועגט זיך ארום דער זון.

iren'ic *a.* (אי-רענ'-איק) פריעדליך.

iren'ical *a.* (אי-רענ'-אי-קעל) ז, *irenic*.

iren'icon *n.* (אי-רענ'-אי-קאן) א פלאן אדער פארשלאג איינצופיהרען שלום [בעזאנדערס אין דער קירך].

i'ridal *a.* (אי'-רי-דעל) וואס איז שייך אדער ענליך צום רעגען=בויגען.

iridere'mia *n.* (איר-אי-דע-רי'-מי-א) דאס פעהלען פון דער רעגען=בויגען=הויט אין אויג [דער קאלירטער קרייז ארום דעם שווארץ=אפעל].

irides'cence *n.* (איר-אי-דעס'-ענס) דאס האבען די קאלירען ווי פון א רעגען=בויגען; דאס שימערירען פון קאלירען.

irides'cent *a.* (איר-אי-דעס'-ענט) קאלירט ווי א רעגען=בויגען; וואס שימערירען ווי די פארבען פון רעגען=בויגען.

irid'ian *a.* (אי-ריד'-אי-ען) וואס איז שייך צו דער רעגען=בויגען=הויט פון אויג [דער קאלירטער קרייז וואס געפינט זיך ארום שווארץ=אפעל].

irid'ium *n.* (אי-ריד'-אי-אם) אירידיום [א מין הארטער ווייסליכער מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען].

i'ris *n.* (אי'-ריס) דער רעגען=בויגען: עטוואס וואס האט די עהנליכקייט צום רעגען=בויגען: די רעגען=בויגען=הויט פון אויג [דער קאלירטער קרייז ארום דעם שווארץ=אפעל]; די אירים אדער שווערט=ליליע [אזא פלאנצע מיט אן ארומאטישען גערוך. ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון צאהן=פולווער. ווערט אויך געברויכט אין מעדיצין אלס אן אבפיהר=מיטעל].

I'ris *n.* (אי'-ריס) אין מיטאלאגיע — איריס [די געטין פון רעגען=בויגען, וועלכע דיענט אויך אויף שליחות ביי די געטער]; די איריס=פלאנצען.

i'risated *a.* (אי'-רי-סיי-טעד) קאלירט ווי א רעגען=בויגען.

irisa'tion *n.* (אי-רי-סיי'-שאן) דאס האבען רעגען=בויגען קאלירען.

i'rised *a.* (אי'-ריסט) וואס האט די פארבען ווי פון א רעגען⸗בויגען.

i'ris green (אי'-ריס גרין) איריס⸗גרין אדער ליליען⸗גרין [א זעהר העלער גרין].

I'rish *a. and n.* (אי'-ריש) אירלענדיש; די אירלענדישע שפראך; די אירלענדער.

I'rish-Amer'ican *n. and a.* (אי'-ריש-ע-מער'-אי-קען) אן אירלענדער וואס האט זיך בעזעצט אין אמעריקא; וואס איז שייך צו די אירלענדער, וועלכע האבען זיך בעזעצט אין אמעריקא.

I'rishism *n.* (אי'-ריש-איזם) דאס אייגענטימליכע אירלענדישעס [ווי די ארט פון רויידען, זיך בענעהמען א. ד. ג.].

I'rishman *n.* (אי'-ריש-מען) אן אירלענדער.

I'rish moss (אי'-ריש מאָס) אזא ים⸗גראז, וואס ווערט בענוצט אלס שפייז.

I'rish pota'to (אי'-ריש פא-טיי'-טאו) געוועהנליכער קארטאפעל [בולבע].

I'rishry *n.* (אי'-ריש-רי) דאס אירלענדישע פאלק; א קאמפאניע אירלענדער; בערג און אינזעל⸗בעוואהנער.

I'rish stew (אי'-ריש סטיו) געדעמפפט שעפסען⸗פלייש מיט ציבעלעס און קארטאפעל.

I'rishwoman *n.* (אי'-ריש-וואו-מען) אן אירלענדערין.

iri'tis *n.* (אי-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער רעגענבויגען⸗הויט פון אויג [דער קאלירטער קרייז ארום שווארץ⸗אפעל].

irk *v.* (אוירק) ערגערען, קרענקען.

irk'some *a.* (אוירק'-סאם) ערגערליך, לעסטיג, ערמידענד, לאנגווייליג.

irk'somely *adv.* (אוירק'-סאם-לי) אויף אן ערגערליכען, לעסטיגען אדער ערמידענדען אופן.

irk'someness *n.* (אוירק'-סאם-נעס) ערגערליכקייט, פערדריסליכקייט; בעשווערליכקייט, לעסטיגקייט, לאנגווייליגקייט.

i'ron *n., a. and v.* (אי'-ערן) אייזען; אן אייזערנער; א ביגעל⸗אייזען אדער פלעט⸗אייזען; אן אייזערנער שנייד⸗געצייג, ווי א מעסער, א שווערד א. ד. ג.; געמאכט פון אייזען; ווי אייזען; בעשמידען מיט אייזען; שמידען אין קייטען; ביגלען, פלעטען.

i'ron age (אי'-ערן איידזש) די אייזען⸗פעריאדע [די פעריאדע אין דער קולטור⸗געשיכטע, ווען מענשען האבען אנגעפאנגען זיך צו בענוצען מיט אייזען צו מאכען דערפון זייערע געצייג].

i'ron-bound *a.* (אי'-ערן-באונד) בעשלאגען מיט אייזען; ארומגערינגעלט מיט פעלזען; פעסט אדער שטייף ווי אייזען.

i'ron-cased *a.* (אי'-ערן-קייסט) איינגעפאסט אין אייזען; בעדעקט מיט אייזען.

i'ron-clad *a.* (אי'-ערן-קלעד) בעדעקט מיט אייזען; שטייף ווי אייזען.

i'ronclad *n.* (אי'-ערן-קלעד) א קריעגס⸗שיף בעדעקט מיט אייזען.

i'roner *n.* (אי'-ער-ער) א ביגלער, א פרעסער.

i'ron-fis'ted *a.* (אי'-ערן-פיס'-טעד) וואס האט א פערמאכטע האנד, וואס איז גייציג, קארג.

i'ron-foun'der *n.* (אי'-ערן-פאונ'-דער) אן אייזען⸗גיסער.

i'ron-foun'dry *n.* (אי'-ערן-פאונ'-דרי) אן אייזען⸗גיסעריי.

i'ron-gray *a. and n.* (אי'-ערן-גריי) אייזען⸗גרוי [גרוי ווי אייזען]; אן אייזען⸗גרויער קאליר.

i'ron-han'ded *a.* (אי'-ערן-הענ'-דעד) מיט אן אייזערנער האנד; שטרענג.

i'ron-head'ed *a.* (אי'-ערן-העד'-עד) וואס האט אן אייזערנעם שפיץ אדער קאפ; הארטנעקיג, איינגעשפארט; ענטשלאסען, פעסט.

i'ron-hear'ted *a.* (אי'-ערן-האר'-טעד) הארט⸗הערציג.

i'ron horse (אי'-ערן הארס) א לאקאמאטיוו.

iron'ic *a.* (אי-ראנ'-איק) ז. *ironical*.

iron'ical *a.* (אי-ראנ'-אי-קעל) איראניש, שפאטיש.

iron'ically *adv.* (אי-ראנ'-אי-קעל-אי) אויף אן איראנישען שטייגער; מיט איראניע.

iron'icalness *n.* (אי-ראנ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין איראניש.

i'roning *n.* (אי'-ער-נינג) דאס ביגלען אדער פלעטען.

i'roning-board *n.* (אי'-ער-נינג-באורד) א ביגעל⸗ברעט.

i'roning-cloth *n.* (אי'-ער-נינג-קלאטה) א ביגעל⸗טוך [א שטיק שטאף וואס ווערט אונטערגעלעגט ביים ביגלען].

i'roning-machine' *n.* (אי'-ער-נינג-מע-שין') א ביגעל⸗מאשינקע, א ביגעל⸗אייזען.

i'ron-liqu'or *n.* (אי'-ערן-ליק'-אר) אזא פליסיגקייט, וועלכע ענטהאלט אייזען, וואס ווערט געברויכט פון קליידער⸗פארבער.

i'ron-mas'ter *n.* (אי'-ערן-מעס'-טער) אן אייזען⸗פאבריקאנט.

i'ron-mold *n. and v.* (אי'-ערן-מאולד) דאס אראבנעהמען די פארב דורך אייזען⸗ראסט; אראבנעהמען די פארב דורך אייזען⸗ראסט.

i'ronmonger *n.* (אי'-ערן-מאנ-גער) אן אייזען⸗הענדלער, א הענדלער מיט אייזען⸗וואארע.

i'ronmongery *n.* (אי'-ערן-מאנ-גער-אי) אייזען⸗האנדעל.

i'ron-o'cher *n.* (אי'-ערן-או'-קער) אייזען⸗אקער [אזא מין קאלירטע קרייד].

i'ron ore (אי'-ערן אור) אייזען⸗ערץ [אייזען אין אונבעארבייטעטען צושטאנד, ווי מען געפינט עס אין דער ערד].

i'ron-red *n.* (אי'-ערן-רעד) אייזען⸗ראסט קאליר.

i'ron rule (אי'-ערן רוהל) דאס רעגירען מיט אן אייזערנער האנד.

i'ron-rust *n.* (אי'-ערן-ראסט) אייזען⸗ראסט.

i'rons *n.* (אי'-ערנז) קייטען, קאנדאלען.

i'ron-sand *n.* (אי'-ערן-סענד) אייזען⸗זאמד.

i'ron-saw *n.* (אי'-ערן-סאה) א זעג צום שניידען אנגעגליהט אייזען.

i'ron-sick *a.* (אי'-ערן-סיק) וואס האט פערראסטעטע אייזען⸗ווערק [ווענען א שיף].

i'ronside *n.* (אי'-ערן-סאיד) ז. *ironsides*.

i'ron-s'ided *a.* (אי'-ערן-סאי'-דעד) אויפריהרעריש; וואס לאזט זיך ניט בעהערשען; אייזען⸗פעסט.

i'ronsides *n.* (אי'-ערן-סאידז) אן אייזערנער כח; א שטארקער ווי אייזען [געוועהנליך געברויכט אלס ביי⸗נאמען פון א קריעגער, ווי ווענען די סאלדאטען פון קראמוועל א. ד. ג.].

i'ronsmith *n.* (אי'-ערן-סמיטה) אן אייזען⸗שמיעד.

i'ron-stain *n.* (אי'-ערן-סטיין) אייזען⸗פארב [א פארב וואס ווערט געמאכט פון אייזען⸗ראסט].

i'ronstone *n.* (אי'-ערן-סטאון) אייזען⸗שטיין [אייזען⸗ערץ וואס ענטהאלט אין זיך פרעמדע שטאפען].

i'ronware *n.* (אי'-ערן-הוועהר) אייזען⸗געשיר; אייזען⸗וואארען.

i'ronweed *n.* (אי'-ערן-הוויעד) אזא גראז מיט פלאכע פורפור⸗רויטע קעפלעך. וואקסט אין די מזרח⸗געגענדען פון נארד⸗אמעריקא.

i'ronwood *n.* (אי'-ערן-הוואוד) אייזען⸗האלץ [א הארט האלץ פון געוויסע ביימער]; דער אייזען⸗בוים [א בוים מיט זעהר הארטען האלץ].

Ironwood

i'ronwork *n.* (אי'-ערן-הוואירק) אייזען⸗ווערק; אייזען⸗געצייג, אייזען⸗זאכען.

i'ron-wor'ker *n.* (אי'-ערן-הוואיר'-קער) אן אייזען⸗ארבייטער.

i'ron-works *n.* (אי'-ערן-הוואירקס) אייזען⸗ווערק; אן אייזען⸗פאבריק.

i'ronwort *n.* (אי'-ערן-הווארט) דאס גליעד⸗קרויט [אזא גראז, וואס מען האט געהאלטען אלס א הייל⸗מיטעל צו א שניט פון א שווערד].

i'rony *a.* (אי'-ער-ני) וואס בעשטעהט פון אייזען; וואס איז ענהליך צו אייזען.

i'rony *n.* (אי'-רא-ני) איראניע; שפאטעריי.

i'ron-yel'low *n.* (אי'-ערן-יעל'-או) אייזען⸗ראסט⸗געלב [אלס פארב].

Iroquois' *n. and a.* (אי-רא-קהוואי') אן איראקעז [איינער פון פערבאנד, וועלכען עס האבען אויסגעבילדעט פינף אינדיאנער שבטים אין שטאאט ניו יארק אין צפון⸗אמעריקא]; וואס בעלאנגט צו די איראקעזען.

irra'diance *n.* (אי-ריי'-די-ענס) שטראהלונג, בעלייכטונג; גלאנץ, פראכט.

irra'diancy *n.* (אי-ריי'-די-ען-סי) ז. *irradiance*.

irra'diant *a.* (אי-ריי'-די-ענט) שטראהלענד.

irra'diate *v.* (אי-ריי'-די-אייט) שטראהלען, בעשיינען; דורכשטראהלען, דורכדרינגען מיט שיין; בעלייכטען; מאכען גלאנצענד; דערהויבען, בעעהרען; בעצירען; אויפקלעהרען.

irradia'tion *n.* (אי-ריי-די-איי'-שאן) בעשטראהלונג; שיינונג, בעשיינונג, בעלייכטונג; אויפקלערונג; אין פיזיק — איראדיאציאן [די ערשיינונג ווען א בעלויכטענע זאך אויף א טונקעלען גרונט זעהט אויס גרעסער ווי זי איז אין דער ווירקליכקייט און טונקעלע זאכען אויף א בעלויכטענעם גרונט זעהען אויס קלענער ווי זיי זיינען אין דער ווירקליכקייט].

irra'diative *a.* (אי-ריי׳-די-איי-טיוו) שטראהלענד, שיינענד, בעלייכטענד.

irrad'icate *v.* (אי-רעד׳-אי-קייט) איינוואָרצלען, בעפעסטיגען.

irra'tional *a.* and *n.* (אי-רעש׳-אנ-על) איררעציאנאל, געגען דער פערנונפט, אונפערנינפטיג, אונלאגיש; אבסורד, זינלאז; אין מאטעמאטיק — וואס קען ניט גענוי אויסגעדריקט ווערען ניט אין גאנצע צאהלען, ניט אין ברוך-צאהלען; עטוואס וואס האט ניט קיין פערנונפט [ווי למשל, די נידריגע מינים חיות, משוגעים אדער אידיאטען]; אן איררעציאנאלע צאהל.

irra'tionalism *n.* (אי-רעש׳-אנ-על-איזם) אונפערנינפטיגקייט, דאס זיין געגען דער פערנונפט אדער אבסורד; אין פילאזאפיע — איררעציאנאליזם [אלס געגענזאץ פון ראציאנאליזם]. ז. *rationalism*.

irra'tionalist *n.* (אי-רעש׳-אנ-על-איסט) אן איררעציאנאליסט, אן אנהענגער פון איררעציאנאליזם [אלס געגענזאץ צו ראציאנאליזם]. ז. *rationalism*.

irrational'ity *n.* (אי-רעש-א-נעל׳-אי-טי) איררעציאנאליטעט, דאס ניט לענען זיך אויף׳ן שכל, דאס זיין געגען דער פערנונפט; דאס זיין אבסורד; מאנגעל אין פערנונפט.

irra'tionally *adv.* (אי-רעש׳-אנ-על-אי) אהן פערשטאנד, געגען דער פערנונפט, אבסורד, אהן א זינען.

irra'tionalness *n.* (אי-רעש׳-אנ-על-נעס) ז. *irrationality*.

irre'alizable *a.* (אי-ריע׳-ע-לאי-זעבל) וואס מען קען ניט בעגרייפען אדער בעשטימען; וואס מען קען ניט רעאליזירען; וואס מען קען ניט פערווירקליכען.

irrebut'table *a.* (איר-אי-באט׳-עבל) וואס מען קען ניט צוריקשלאגען, ווידערלעגען אדער בעשטרייטען.

irrecip'rocal *a.* (איר-אי-סיפ׳-רא-קעל) ניט געגענזייטיג, ניט געגענזייטיג ווירקענד.

irreclai'mable *a.* (איר-אי-קליי׳-מעבל) אונפערבעסערליך; וואס מען קען ניט צוימען; וואס קען ניט געפאדערט ווערען צוריק; וואס קען ניט אויסגעלעזט אדער אויסגעקויפט ווערען.

irreclai'mableness *n.* (איר-אי-קליי׳-מעבל-נעס) אונפערבעסערליכקייט, אונצוימבארקייט; דאס ניט קענען געפאדערט ווערען צוריק; אונאויסלעזבארקייט, אונאויסקויפבארקייט.

irreclai'mably *adv.* (איר-אי-קליי׳-מע-בלי) אויף אן אונפערבעסערליכען אדער אונצוימבארען אופן; אזוי אז מען קען עס ניט אויסלייזען אדער אויסקויפען.

irrecogni'tion *n.* (אי-רעק-אג-ניש׳-אן) דאס ניט דערקענען, דאס ניט בעמערקען.

irrec'ognizable *a.* (אי-רעק׳-אג-נאי-זעבל) וואס איז ניט צו דערקענען.

irrec'oncilable *a.* and *n.* (אי-רעק׳-אנ-סאי-לעבל) וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען; וואס וויל ניט שלום ווערען; אונפעראייינבאר; וואס קען ניט הארמאנירען אדער זיך צופאסען איינס צום צווייטען; איינער וואס ענטזאגט זיך שלום צו ווערען אדער איינגעהן אויף קאמפראמיסען [הויפטזעכליך אין פאליטיק].

irrec'oncilableness *n.* (אי-רעק׳-אנ-סאי-לעבל-נעס) דאס ניט קענען שלום ווערען; אונפעראייינבארקייט; אונפאסליכקייט; דאס ניט קענען הארמאנירען.

irrec'oncilably *adv.* (אי-רעק׳-אנ-סאי-לע-בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען שלום מאכען, צופאסען איינס צום צווייטען, מאכען הארמאניש אדער פעראייניגען.

irrec'oncile *v.* (אי-רעק׳-אנ-סאיל) אונאייניג מאכען.

irrec'oncilement *n.* (אי-רעק׳-אנ-סאיל-מענט) פיינדליכקייט, דאס ניט קענען שלום ווערען, אונפעראייינבארקייט, דאס ניט שטימען, אונהארמאנישקייט.

irreconcilia'tion *n.* (אי-רעק-אנ-סיל-אי-איי׳-שאן) ז. *irreconcilement*.

irrecor'dable *a.* (איר-אי-קאר׳-דעבל) וואס מען קען ניט אדער וואס עס פאסט ניט צו פראטאקאלירען [פערצייכנען, פערשרייבען] אדער צו געדענקען.

irrecov'erable *a.* (איר-אי-קאוו׳-ער-עבל) וואס מען קען ניט בעקומען צוריק; וואס מען קען ניט העלפען אדער פערריכטען.

irrecov'erableness *n.* (איר-אי-קאוו׳-ער-עבל-נעס) די אונמעגליכקייט צוריקצוקראגען צו ווערען; דאס ניט קענען געהאלפען אדער פערריכט ווערען.

irrecov'erably *adv.* (איר-אי-קאוו׳-ער-ע-בלי) ניט צו העלפען, ניט צו פערריכטען; אזוי אז מען קען ניט צוריקקריגען.

irrecu'sable *a.* (איר-אי-קיו׳-זעבל) וואס מען קען ניט אבשאפען, וואס מען קען ניט פערווארפען.

irredeemabil'ity *n.* (איר-אי-דיע-מע-ביל׳-אי-טי) ז. *irredeemableness*.

irredee'mable *a.* (איר-אי-דיע׳-מעבל) אונאויסלייזבאר, אונאויסקויפבאר; אונפערבעסערליך.

irredee'mableness *n.* (איר-אי-דיע׳-מעבל-נעס) אונאויסלייזבארקייט, אונאויסקויפבארקייט; אונפערבעסערליכקייט.

irredee'mably *adv.* (איר-אי-דיע׳-מע-בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען אויסלייזען אדער אויסקויפען; אויף אן אונפערבעסערליכען אופן.

irreducibil'ity *n.* (איר-אי-דיו-סי-ביל׳-אי-טי) אונפערמינדערליכקייט; די אונמעגליכקייט געבראכט צו ווערען צו אן אנדער צושטאנד.

irredu'cible *a.* (איר-אי-דיו׳-סיבל) וואס קען ניט געבראכט ווערען צו אן אנדער צושטאנד; וואס קען ניט פערמינדערט ווערען.

irredu'cibleness *n.* (איר-אי-דיו׳-סיבל-נעס) ז. *irreducibility*.

irredu'cibly *adv.* (איר-אי-דיו׳-סי-בלי) אזוי אז עס זאל ניט קענען געבראכט ווערען צו אן אנדער צושטאנד; אויף אן אונפערמינדערליכען אופן.

irreflec'tive *a.* (איר-אי-פלעק׳-טיוו) אונבעדאכט, אונאיבערלעגט, ניט דענקענד.

irreflex'ive *a.* (איר-אי-פלעק׳-סיוו) ניט רעפלעקטירענד, ניט צוריקשטראהלענד. ז. *reflexive*.

irrefor'mable *a.* (איר-אי-פאר׳-מעבל) וואס קען ניט רעפארמירט ווערען, וואס קען ניט געענדערט אדער אויסגעבעסערט ווערען.

irrefragabil'ity *n.* (אי-רעפ-רע-גע-ביל׳-אי-טי) אונבעשטרייטבארקייט; דאס ניט קענען אבגעפערענט ווערען.

irref'ragable *a.* (אי-רעפ׳-רע-געבל) אונבעשטרייטבאר; וואס מען קען ניט ווידערלעגען, וואס מען קען ניט אבפערענען.

irref'ragableness *n.* (אי-רעפ׳-רע-געבל-נעס) ז. *irrefragability*.

irref'ragably *adv.* (אי-רעפ׳-רע-גע-בלי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן; אויף א אופן וואס מען קען ניט אבפערענען.

irrefran'gible *a.* (איר-אי-פרענ׳-דזשיבל) פעסט, אונצוברעכבאר, וואס מען קען ניט ברעכען אדער איבערטרעטען.

irrefran'gibly *adv.* (איר-אי-פרענ׳-דזשי-בלי) אויף א פעסטען, אונצוברעכבארען אופן.

irrefutabil'ity *n.* (איר-אי-פיו-טע-ביל׳-אי-טי) אונבעשרייטבארקייט.

irrefu'table *a.* (איר-אי-פיו׳-טעבל) אונבעשטרייטבאר.

irrefu'tably *adv.* (איר-אי-פיו׳-טע-בלי) אויף אן אונבעשטרייטבארען אופן.

irreg'ular *a.* and *n.* (אי-רעג׳-יו-לאר) אונרעגעלמעסיג; ניט ארדנונגסמעסיג; אונמעטאדיש; אונארדענטליך, ניט פאסיג, ניט אנשטענדיג, זיטענלאז, געזעצלאז; ניט סימעטריש; וואס האט ניט קיין בעשטימטע פארם [ווענען ביינער פון מענשליכען קערפער]; איינער וואס ווייכט אב פון די רעגעלען; איינער וואס איז ניט אין דער רעגולערער דיענסט [ווי א סאלדאט, למשל].

irregular'ity *n.* (אי-רעג-יו-לער׳-אי-טי) אונרעגעלמעסיגקייט; אונמעטאדישקייט, דאס זיין אונסימעטריש.

irreg'ularly *adv.* (אי-רעג׳-יו-לער-לי) אויף אן אונרעגעלמעסיגען אופן; אהן א מעטאדע; אהן סימעטריע; געגען די כללים.

irreg'ulate *v.* (אי-רעג׳-יו-לייט) בריינגען אין אונארדנונג; מאכען אונרעגעלמעסיג.

irreg'ulous *a.* (אי-רעג׳-יו-לאס) געזעצלאז; זיטענלאז; צולאזען.

irrela'tion *n.* (איר-אי-ליי׳-שאן) דאס ניט האבען קיין בעציהונג, קיין שייכות אדער קיין פערבינדונג.

irrel'ative *a.* and *n.* (אי-רעל׳-ע-טיוו) וואס האט ניט קיין שייכות, קיין בעציהונג אדער פערבינדונג; אין מוזיק — וואס האט ניט קיין געמיינזאמע טענער; עטוואס וואס האט ניט קיין שייכות.

irrel'atively *adv.* (אי-רעל׳-ע-טיוו-לי) אהן א שייכות, אהן פערבינדונגען.

irrel'evance *n.* (אי-רעל׳-אי-וועגס) ז. *irrelevancy*.

irrel'evancy *n.* (אי-רעל׳-אי-ווענ-סי) אונאנווענדבארקייט, דאס ניט האבען קיין שייכות צום ענין.

irrel'evant *a.* (אי-רעל׳-אי-וועגט) אונאנווענדבאר, וואס האט קיין שייכות ניט צום ענין.

irrel'evantly *adv.* (אי-רעל׳-אי-וועגט-לי) אהן שייכות צום ענין; אזוי אז מען קען עס ניט אנווענדען.

irreliabil'ity *n.* (איר-אי-לאי-ע-ביל׳-אי-טי) אונצופערלעסיגקייט, דאס ניט קענען זיך פערלאזען.

irrelie'vable *a.* (איר-רע-לי׳-וועבל) אונפערבעסערליך; וואס קען ניט פערלייכטערט ווערען, וואס קען ניט געהאלפען ווערען, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

irrelig'ion *n.* (איר-אי-לידזש׳-אן) אונגלויבינקייט, רעליגיאנסלאזיגקייט, גאטלאזינקייט.

irrelig'ionist *n.* (איר-אי-לידזש׳-אנ-

איסט) א געגנער פון רעליגיאן; אן אונגלויביגער.

irrelig'ious *a.* (איר-אי-לידזש'-אס) ניט רעליגיעז, אונגלויביג, גאטלאז; זינדיג.

irrelig'iously *adv.* (איר-אי-לידזש'-אס-לי) אויף אן אונגלויביגען אדער אונרעליגיעזען אופן; אויף א זינדיגען אופן.

irrelig'iousness *n.* (איר-אי-לידזש'-אס-נעס) אונגלויביגקייט, גאטלאזיגקייט.

irrem'eable *a.* (אי-רעמ'-אי-עבל) פון וועלכען מען קען זיך ניט צוריקקעהרען; וואס ערלויבט ניט קיין צוריקקעהר; וואס קעהרט זיך ניט אום.

irreme'diable *a.* (איר-אי-מי'-די-עבל) וואס מען קען ניט פערריכטען, וואס מען קען ניט העלפען, וואס קען ניט גוט געמאכט ווערען, וואס קען ניט פערבעסערט ווערען אדער געהיילט ווערען.

irreme'diableness *n.* (איר-אי-מי'-די-עבל-נעס) אונפערבעסערליכקייט; אונהיילבארקייט; דאס ניט קענען פערריכט אדער געהאלפען ווערען; דאס ניט קענען גוט געמאכט ווערען.

irreme'diably *adv.* (איר-אי-מי'-די-ע-בלי) אזוי אז עס קען ניט געהאלפען ווערען, פערריכט ווערען, גוט געמאכט ווערען, געהיילט ווערען אדער פערבעסערט ווערען.

irremis'sible *a.* (איר-אי-מיס'-איבל) אונפערצייהליך, אונפערגעבליך.

irremis'sibleness *n.* (איר-אי-מיס'-איבל-נעס) אונפערצייהליכקייט, אונפערגעבליכקייט.

irremis'sibly *adv.* (איר-אי-מיס'-אי-בלי) אויף אן אונפערצייהליכען אופן; אזוי אז עס קען ניט פערגעבען ווערען.

irremis'sion *n.* (איר-אי-מיש'-אן) דאס ניט וועלען פערצייהען אדער פערגעבען.

irremis'sive *a.* (איר-אי-מיס'-איוו) אונפערצייהליך, וואס קען ניט פערגעבען ווערען; וואס וויל ניט פערצייהען.

irremit'table *a.* (איר-אי-מיט'-עבל) ז. *irremissible*

irremovabil'ity *n.* (איר-אי-מו-ווע-ביל'-אי-טי) בעשטענדיגקייט, דאס ניט קען ניט געענדערט און פערביטען ווערען מיט אן אנדערען אדער מיט עפעס אנדערס; דאס ניט קענען ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

irremo'vable *a.* (איר-אי-מו'-וועבל) אונבעוועגליך, בעשטענדיג, וואס קען ניט געענדערט און פערביטען ווערען אויף אן אנדערען; וואס קען ניט ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

irremo'vableness *n.* (איר-אי-מו'-וועבל-נעס) ז. *irremovability*

irremo'vably *adv.* (איר-אי-מו'-ווע-בלי) אזוי אז מען קען ניט בעזייטיגען אדער ארונטערזעצען.

irremu'nerable *a.* (איר-אי-מיו'-נע-רעבל) וואס ווערט ניט בעלוינט; וואס קען ניט בעצאהלט ווערען.

irreparabil'ity *n.* (אי-רעפ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען גוט געמאכט ווערען, פערריכט ווערען אדער צוריקגעשטעלט ווערען.

irrep'arable *a.* (אי-רעפ'-ע-רעבל) וואס קען ניט גוט געמאכט ווערען, פערריכט ווערען אדער צוריקגעשטעלט ווערען.

irrep'arableness *n.* (אי-רעפ'-ע-רעבל-נעס) ז. *irreparability*

irrep'arably *adv.* (אי-רעפ'-ע-רע-בלי) אזוי אז עס קען ניט פערריכט ווערען אדער גוט געמאכט ווערען.

irrepealabil'ity *n.* (איר-אי-פיע-לע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען צוריקגערופען ווערען אדער אבגעשאפט ווערען.

irrepea'lable *a.* (איר-אי-פיע'-לעבל) וואס מען קען ניט צוריקרופען אדער אבשאפען.

irrepea'lably *adv.* (איר-אי-פיע'-לע-בלי) אזוי אז עס זאל ניט קענען צוריקגערופען ווערען אדער אבגעשאפט ווערען.

irrepea'lableness *n.* (איר-אי-פיע'-לעבל-נעס) ז. *irrepealability*

irrepen'tance *n.* (איר-אי-פענ'-טענס) דאס ניט האבען קיין חרטה, דאס ניט טהאן קיין תשובה.

irrepla'ceable *a.* (איר-אי-פליי'-סעבל) וואס קען ניט ערזעצט ווערען, וואס אן אנדער זאך קען ניט פערנעהמען זיין פלאץ.

irreplev'iable *a.* (איר-אי-פלעוו'-אי-עבל) אונאויסלעזליך; וואס קען ניט בעפרייט ווערען פון א פערבאט.

irreplev'isable *a.* (איר-אי-פלעוו'-אי-זעבל) ז. *irrepleviable*

irreprehen'sible *a.* (אי-רעפ-רי-הענ'-סיבל) אונטאדעלהאפט [וואס איז ניט צו טאדלען].

irreprehen'sibleness *n.* (אי-רעפ-רי-הענ'-סיבל-נעס) אונטאדעלהאפטיגקייט, דאס ניט קענען געטאדעלט ווערען.

irreprehen'sibly *adv.* (אי-רעפ-רי-הענ'-סי-בלי) אהן טאדעל; אויף אן אונטאדעלהאפטען שטייגער; אזוי אז עס זאל ניט זיין פאר וואס צו טאדלען.

irrepresen'table *a.* (אי-רעפ-רי-זענ'-טעבל) וואס קען ניט פארגעשטעלט ווערען.

irrepress'ible *a.* (איר-אי-פרעס'-איבל) אונאונטערדריקבאר, וואס מען קען ניט אונטערדריקען.

irrepress'ibly *adv.* (איר-אי-פרעס'-אי-בלי) אויף אן אונאונטערדריקבארען אופן; ניט צום אונטערדריקען.

irrepress'ive *a.* (איר-אי-פרעס'-איוו) וואס איז ניט צום אונטערדריקען.

irreproa'chable *a.* (איר-אי-פראו'-טשעבל) טאדעללאז, אונטאדעלהאפט, וואס מען קען ניט טאדלען אדער קריטיקירען.

irreproa'chableness *n.* (איר-אי-פראו'-טשעבל-נעס) טאדעללאזיגקייט.

irreproa'chably *adv.* (איר-אי-פראו'-טשע-בלי) אויף א טאדעללאזען אופן; ניט צום קריטיקירען.

irreprodu'cible *a.* (אי-רי-פרא-דיו'-סיבל) וואס קען ניט רעפראדוצירט ווערען; וואס קען ניט נאך אמאל ערצייגט אדער ארויסגעבראכט ווערען.

irreproduc'tive *a.* (אי-רי-פרא-דאק'-טיוו) ז. *irreproducible*

irrepro'vable *a.* (איר-אי-פרו'-וועבל) וואס מען קען קיין פארווירפע ניט מאכען; וואס מען קען ניט טאדלען.

irrepro'vableness *n.* (איר-אי-פרו'-וועבל-נעס) דאס ניט קענען מאכען קיין פארווירפע; טאדעללאזיגקייט.

irrepro'vably *adv.* (איר-אי-פרו'-ווע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען ניט מאכען קיין פארווירפע אדער טאדלען.

irresil'ient *a.* (איר-אי-סיל'-אי-ענט) וואס שפרינגט ניט אב צוריק.

irresis'tance *n.* (איר-אי-זיס'-טענס) דאס ניט ארויסווייזען קיין ווידערשטאנד; בלינדע געהארכזאמקייט.

irresistibil'ity *n.* (איר-אי-זיס-טי-ביל'-אי-טי) אונווידערשטעהליכקייט, אונמעגליכקייט צו געבען א ווידערשטאנד אדער זיך שטעלען אנטקעגען.

irresis'tible *a.* (איר-אי-זיס'-טיבל) אונווידערשטעהליך, וואס מען קען ניט ווידערשטעהן, וואס מען קען זיך ניט שטעלען אנטקעגען.

irresis'tibleness *n.* (איר-אי-זיס'-טיבל-נעס) ז. *irresistibility*

irresis'tibly *adv.* (איר-אי-זיס'-טי-בלי) אויף אן אונווידערשטעהליכען אופן; אזוי דאס מען קען ניט ווידערשטעהן.

irres'oluble *a.* (אי-רעז'-א-ליובל) אונאויפלעזבאר, וואס מען קען ניט אויפלעזען, צולאזען אדער צושמעלצען.

irres'olubleness *n.* (אי-רעז'-א-ליובל-נעס) אונאויפלעזבארקייט, די אונמעגליכקייט אויפצולעזען, צולאזען אדער צושמעלצען.

irres'olute *a.* (אי-רעז'-א-ליוט) אונענטשלאסען.

irres'olutely *adv.* (אי-רעז'-א-ליוט-לי) אויף אן אונענטשלאסענעם אופן.

irres'oluteness *n.* (אי-רעז'-א-ליוט-נעס) אונענטשלאסענהייט.

irresolu'tion *n.* (אי-רעז-א-ליו'-שאן) ז. *irresoluteness*

irresolvabil'ity *n.* (איר-אי-זאל-ווע-ביל'-אי-טי) אונאויפלעזבארקייט, די אונמעגליכקייט אויפגעלעזט צו ווערען.

irresol'vable *a.* (איר-אי-זאל'-וועבל) אונאויפלעזבאר, וואס קען ניט אויפגעלעזט ווערען.

irresol'vableness *n.* (איר-אי-זאל'-וועבל-נעס) ז. *irresolvability*

irresolved' *a.* (איר-אי-זאלווד') אונענטשלאסען.

irresol'vedly *adv.* (איר-אי-זאל'-ווער-לי) מיט אונענטשלאסענהייט.

irrespec'tive *a.* (איר-אי-ספעק'-טיוו) אהן ריקזיכט; ניט אכטענדיג; ניט נעהמענדיג אין בעטראכט.

irrespec'tively *adv.* (איר-אי-ספעק'-טיוו-לי) ניט נעהמענדיג אין בעטראכט; ניט אכטענדיג; ניט נעהמענדיג קיין ריקזיכט.

irrespir'able *a.* (איר-אי-ספאיר'-עבל) וואס מען קען ניט איינאטהעמען; וואס טויג ניט איינצואטהעמען.

irrespon'dence *n.* (איר-אי-ספאנ'-דענס) דאס זיין ניט ענטשפרעכענד.

irresponsibil'ity *n.* (איר-אי-ספאנ-סי-ביל'-אי-טי) אונפעראנטווארטליכקייט.

irrespon'sible *a.* (איר-אי-ספאנ'-סיבל) אונפעראנטווארטליך.

irrespon'sibly *adv.* (איר-אי-ספאנ'-סי-בלי) ניט זייענדיג פעראנטווארטליך.

irrespon'sive *a.* (איר-אי-ספאנ'-סיוו) ניט געבענדיג קיין ענטפער; ניט ענטשפרעכענד.

irrespon'siveness *n.* (איר-אי-ספאנ'-סיוו-נעס) דאס ניט קענען אדער ניט וועלען געבען אן ענטפער; דאס זיין ניט ענטשפרעכענד.

irrestrai'nable *a.* (איר-אי-סטריי'-נעבל) וואס מען קען ניט איינשרענקען אדער צוריקהאלטען; וואס קען ניט איינגעצוימט ווערען.

irrestric'tive *a.* (איר-אי-סטריק'-טיוו) וואס איז ניט איינצושרענקען אדער צו בעשרענקען.

irresul'tive *a.* (איר-אי-זאל'-טיוו) רעזולטאטלאז; צוועקלאז.

irresus'citable *a.* (איר-אי-סאס'-אי-טעבל) וואס קען ניט אויפגעלעבט ווערען.

irresus'citably *adv.* (איר-אי-סאס'-אי-טע-בלי) אזוי אז עס קען ניט אויפגעלעבט ווערען.

irreten'tion *n.* (איר-אי-טענ'-שאן) דאס ניט קענען האלטען, שוואכקייט.

irreten'tive *a.* (איר-אי-טענ'-טיוו) ניט האלטענד, ניט איינהאלטענד, שוואך [ווי דער זכרון, למשל].

irret'icent *a.* (אי-רעט'-אי-סענט) ניט פערשווייגענד.

irretra'ceable *a.* (איר-אי-טריי'-סעבל) וואס מען קען ניט ווידערהאלען, צוריקגעהן, אבפרישען אין זכרון, צוריקפיהרען צום אורקוואל אדער איבערצייכנען.

irretrac'tile *a.* (איר-אי-טרעק'-טיל) וואס מען קען ניט אריינציהען אדער צוריקציהען.

irretrievabil'ity *n.* (איר-אי-טריע-ווע-ביל'-אי-טי) אונערזעצליכקייט; די אונמעגליכקייט צוריק גוט געמאכט צו ווערען; דאס ניט קענען מעהר צוריקגעקעהרט ווערען.

irretrie'vable *a.* (איר-אי-טריע'-וועבל) אונערזעצליך, וואכ קען ניט צוריק גוט געמאכט ווערען, וואס קען מעהר ניט צוריקגעקעהרט ווערען.

irretrie'vableness *n.* (אי-רי-טריע'-וועבל-נעס) ז. *irretrievability*

irretrie'vably *adv.* (איר-אי-טריע'-וועבלי) אונערזעצליך; ניט קענענדיג צוריק גוט געמאכט ווערען; ניט קענענדיג מעהר צוריק אומגעקעהרט ווערען.

irretur'nable *a.* (איר-אי-טויר'-נעבל) וואס מען קען ניט צוריקקעהרען אדער צוריקבריינגען.

irrevea'lable *a.* (איר-אי-וויע'-לעבל) וואס קען ניט ענטדעקט ווערען, וואס קען ניט געמאכט ווערען אפענבאר.

irrevea'lably *adv.* (איר-אי-וויע'-לע-בלי) אויף אן אופן וואס איז ניט צו ענטדעקען.

irrev'erence *n.* (אי-רעוו'-ע-רענס) דאס ניט עהרען אדער אכטען; גרינגשעצונג; דאס ניט אכטען גאט און הייליגקייטען.

irrev'erent *a.* (אי-רעוו'-ע-רענט) ניט אכטענד, ניט עהרענד; גרינגשעצענד.

irrev'erently *adv.* (אי-רעוו'-ער-ענט-לי) ניט עהרענדיג; גרינגשעצענדיג.

irreversibil'ity *n.* (איר-אי-וואיר-סי-ביל'-אי-טי) די אונמעגליכקייט צו ענדערען אדער צוריקצורופען.

irrever'sible *a.* (איר-אי-וואיר'-סיבל) וואס מען קען ניט מעהר ענדערען; וואס מען קען ניט צוריקרופען אדער אנולירען.

irrever'sibleness *n.* (איר-אי-וואיר'-סיבל-נעס) ז. *irreversibility*

irrever'sibly *adv.* (איר-אי-וואיר'-סי-בלי) אויף אן אופן וואס איז ניט צו ענדערען אדער צוריקצורופען.

irrever'tible *a.* (איר-אי-וואיר'-טיבל) ניט צו ענדערען; ניט צוריקצוציהען, ניט צוריקצואווענדען, ניט צוריקצוקעהרען.

irrevocabil'ity *n.* (אי-רעוו-א-קע-ביל'-אי-טי) דאס ניט קענען צוריקגערופען ווערען; אונפערמיידליכקייט.

irrev'ocable *a.* (אי-רעוו'-א-קעבל) אונווידעררופליך, וואס מען קען ניט צוריקרופען; אונפערמיידליך.

irrev'ocableness *n.* (אי-רעוו'-א-קעבל-נעס) ז. *irrevocability*

irrev'ocably *adv.* (אי-רעוו'-א-קע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט צוריקגערופען ווערען; אויף אן אונפערמיידליכען אופן.

irrhetor'ical *a.* (איר-אי-טאר'-אי-קעל) ניט רהעטאריש, ניט רעדנעריש.

ir'rigable *a.* (איר'-אי-געבל) וואס מען קען בעוואסערען.

ir'rigate *v.* (איר'-אי-גייט) בעוואסערען; בעפייכטען.

irriga'tion *n.* (איר-אי-גיי'-שאן) בעוואסערונג; בעפייכטונג.

ir'rigator *n.* (איר'-אי-גיי-טאר) איינער אדער עפעס וואס בעוואסערט; אן אפאראט צום אויסשפריצען.

irrig'uous *a.* (אי-ריג'-יו-אס) בעוואסערט; בעפייכטעט.

irri'sion *n.* (אי-ריזש'-אן) פערשפאטונג, אבלאכונג.

irri'sory *a.* (אי-ראי'-סא-רי) אבשפאטענד, אבלאכענד.

irritabil'ity *n.* (איר-אי-טע-ביל'-אי-טי) רייצבארקייט; אויפרעגבארקייט.

ir'ritable *a.* (איר'-אי-טעבל) רייצבאר, אויפרעגבאר.

ir'ritableness *n.* (איר'-אי-טעבל-נעס) ז. *irritability*

ir'ritably *adv.* (איר'-אי-טע-בלי) אויף א רייצארבען אדער אויפרעגבארען אופן.

ir'ritancy *n.* (איר'-אי-טענ-סי) דאס רייצען; דאס אויפרעגען; אויפרעגונג.

ir'ritant *a.* and *n.* (איר'-אי-טענט) וואס רייצט; אויפרעגענד; וואס פעראורזאכט שמערצען, היץ אדער ענטצינדונג; א רייץ-מיטעל; א מיטעל וואס רופט ארויס שמערצען אדער ענטצינדונג.

ir'ritate *v.* (איר'-אי-טייט) רייצען; אויפרעגען; אריינבריינגען אין צארן.

ir'ritating *a.* (איר'-אי-טיי-טינג) וואס רייצט; אויפרעגענד; אריינבריינגענדיג אין צארן.

ir'ritatingly *adv.* (איר'-אי-טיי-טינג-לי) רייצענדיג; אויפרעגענדיג.

irrita'tion *n.* (איר-אי-טיי'-שאן) רייצונג; אויפרעגונג; אויפרייצונג; אויפגעבראכטקייט; דאס אריינבריינגען אין צארן.

ir'ritative *a.* (איר'-אי-טיי-טיוו) אויפרייצענד; אויפרעגענד.

ir'ritatory *a.* (איר'-אי-טיי-טא-רי) וואס רייצט אויף; וואס רעגט אויף.

irrora'tion *n.* (איר-א-ריי'-שאן) דאס בענעצען מיט טוי; דאס זיין בענעצט מיט טוי; דאס זיין געשפרענקעלט, געפלעקט [ווי די פליגעל פון א שמעטערלינג].

irrota'tional *a.* (איר-א-טיי'-שאנ-על) אונדרעהבאר, וואס דרעהט זיך ניט.

irrupt' *v.* (אי-ראפט') דורכברעכען; אריינברעכען, אריינדרינגען מיט גוואלט.

irrup'tion *n.* (אי-ראפ'-שאן) אן אריינברוך, דאס אריינברעכען זיך, דאס אריינדרינגען מיט גוואלט.

irrup'tive *a.* (אי-ראפ'-טיוו) זיך אריינברעכענד, אריינדרינגענד מיט גוואלט.

Ir'vingite *n.* (אויר'-ווינג-איט) אן אירווינגיאנער [א מיטגליעד פון א געוויסער קריסטליכער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע איז געגרינדעט געווארען פון דעם שאטלענדישען גייסטליכען עדווארד אירווינג אין 18טען יאהרהונדערט].

is (איז) איז [דריטע פערזאן איינצאהל פון *be*].

is'abel *n.* (איז'-ע-בעל) איזאבעל-פארב [א געלב-גרויע אדער ברוין-גרויע פארב].

isabel'la *n.* (איז-ע-בעל'-א) ז. *isabel*

is'abelle *n.* (איז'-ע-בעל) ז. *isabel*

isabel'line *a.* (איז-ע-בעל'-אין) עהנליך צו איזאבעל-פארב; פון איזאבעל-קאליר [געלב-גרוי אדער ברוין-גרוי].

isagog'ic *a.* (אי-סע-גאדזש'-איק) איינלייטענד; וואס איז שייך צו אן איינלייטונג [בעזאנדערס וועגען דער איינלייטונג צו דער איבערזעצונג פון דער ביבעל].

isagog'ical *a.* (אי-סע-גאדזש'-אי-קעל) ז. *isagogic*

i'sagon *n.* (אי'-סע-גאן) א גלייכעקיגע אדער גלייכזייטיגע געאמעטרישע פיגור.

Isaian'ic *a.* (אי-זיי-יענ'-איק) וואס איז שייך צו ישעיה הנביא.

isan'drous *a.* (אי-סענ'-דראס) אין באטאניק — וואס די בלומען-שטענגלעך זיינען אלע גלייך און אין דערזעלביגער צאהל ווי די בלומען-בלעטלעך.

isan'therous *a.* (אי-סענ'-טהער-אס) אין באטאניק — וואס די שטויב-בייטלען זיינען אלע גלייך.

isan'thous *a.* (אי-סענ'-טהאס) אין באטאניק — וואס האט רעגולערע בלומען.

i'satis *n.* (אי'-סע-טיס) דער ווייסער פוקס; דער פאלאר-פוקס.

Iscariot'ical *a.* (איס-קער-אי-אט'-אי-קעל) אין דער קריסטליכער רעליגיאן — וואס איז שייך צו יודא איסקאריאט, איינער פון די 12 אפאסטאלען פון קריסטוס, וועלכער האט איהם פערראטען; פעררעטעריש.

ischiad'ic *a.* (איס-קי-עד'-איק) ז. *ischiatic*

is'chial *a.* (איס'-קי-על) ז. *ischiatic*

ischial'gia *n.* (איס-קי-על'-דזשי-א) שמערץ אין די היפטען.

ischiat'ic *a.* (איס-קי-עט'-איק) וואס געהערט צו די היפטען.

is'chium *n.* (איס'-קי-אם) דער היפטען-ביין; דער דריטער געלענק אין דעם זיבען-געלענקיגען פוס פון א ראק [קרעבס].

ischuret'ic *n.* and *a.* (איס-קיו-רעט'-איק) א מיטעל צום אבטרייבען אורין [השתנה]; וואס האט די אייגענשאפט אבצוטרייבען אורין.

ischu'ria *n.* (איס-קיו'-רי-א) א פערהאלטונג פון אורין [השתנה].

is'chury *n.* (איס'-קיו-רי) ז. *ischuria*

Ish'maelite *n.* (איש'-מע-על-איט) א ישמעאלי, איינער וואס שטאמט פון ישמעאל'ען [אברהם'ס זוהן פון הגר'ען]; א קריעגערישער מענש, א מענש וואס איז אין פיינדליכע בעציהונגען צו דער געזעלשאפט.

Ish'maelitish *a.* (איש'-מע-על-אי-טיש) ווי א ישמעאלי. ז. *Ishmaelite*

I'siac *a.* (אי'-סי-עק) וואס איז שייך צו איזיס [די הויפט-געטין אין פארצייטיגען עגיפטען (מצרים)]

i'singlass *n.* (אי'-זינ-גלעס) פיש-קליי [א געוויסער זארט קליי וואס ווערט געמאכט פון דעם פענכער פון פיש]; מאריענגלאז אדער גלימער [אזא מינעראל].

i'singlass-stone *n.* (אי'-זינ-גלעס-סטאון) מאריענגלאז אדער גלימער [אזא מינעראל].

I'sis *n.* (אי'-סיס) איזיס [די הויפט-געטין אין דעם פארצייטיגען עגיפטען (מצרים)].

Is'lam *n.* (איס'-לאם) איסלאם, מאכמעדאניזם; די מאכמעדאנישע וועלט.

Islam'ic *a.* (איס-לעמ'-איק) מאכמעדאניש.

Is'lamism *n.* (איס'-לעמ-איזם) מאכמעדאניזם.

Is'lamist *n.* (איס׳-לעמ-איסט) א מאכמעדאנער.

Is'lamite *n.* (איס׳-לעמ-איט) א מאכמעדאנער.

Islamit'ic *a.* (איס-לע-מיט׳-איק) מאכמעדאניש.

Is'lamize *v.* (איס׳-לעמ-איז) בעקערען צום איסלאם אדער צום מאכמעדאנישען גלויבען; מאכען מאכמעדאניש.

is'land *n.* and *v.* (אי׳-לענד) אן אינזעל; מאכען עס זאל אויסזעהן ווי אן אינזעל.

is'lander *n.* (אי׳-לענ-דער) אן אינזעל־איינוואהנער.

is'land of safe'ty (אי׳-לענד אוו סייפ׳-טי) א פלאטפארמע אין מיטען פון א רוישיגער גאס, וואו די פארבייגעהער שטעלען זיך אב, אום אויסצומיידען די וואגענס, טראמוואיען א. ז. וו.

is'land plat'form (אי׳-לענד פלעט׳-פארם) א פלאטפארמע צווישען צוויי רייהען שינען [רעלסען].

isle *n.* and *v.* (איל) ז. *island*.

isle of safe'ty (איל אוו סייפ׳-טי) ז. *island of safety*.

isle of saints (איל אוו סיינטס) דער אינזעל פון די הייליגע [אירלאנד].

is'let *n.* (אי׳-לעט) א קליינער אינזעל.

ism *n.* (איזם) אן "איזם", אן "איזמוס" [א דאקטרין, א לעהרע, א ריכטונג, א געזעלשאפטליכע בעוועגונג, ווי למשל, נאציאנאליזם, סאציאליזם, אנארכיזם, ספּיריטואליזם, ראדיקאליזם, קאנסערוואטיזם א. ד. ג.].

Ismael'ian *n.* (איס-מע-על׳-אי-ען) ז. *Ismailian*.

Ismail'ian *n.* (איס-מע-איל׳-אי-ען) אן איזמאעלים, איינער פון א געוויסער סעקטע פון די מאכמעדאנישע שיאיטען, וועלכע האלטען, אז זיי שטאמען אב פון ישמעאל׳ען, הגר׳ס זוהן.

ismat'ic *a.* (איז-מעט׳-איק) וואס איז שייך צו "איזמען" אדער "איזמוסען". ז. *ism*.

isoabnor'mal *n.* (אי-סאו-עב-נאר׳-מעל) א ליניע אויף א געאגראפישער קארטע וואס פעראייניגט די פלעצער וואס האבען דיזעלבע אבווייכונג פון דער נארמאלער טעמפעראטור.

i'sobar *n.* (אי׳-סא-באר) אן איזאבארע, א ליניע אויף א געאגראפישער קארטע, וואס פעראייניגט אלע פונקטען אויף דער ערד, וואו דער לופט־דרוק איז דערזעלבער; א ליניע וואס פעראייניגט אלע פונקטען פון גלייכען דרוק.

isobar'ic *a.* (אי-סא-בער׳-איק) איזאבאריש, וואס צייגט אן גלייכען לופטדרוק אדער גלייכע געוויכט

i'sobarism *n.* (אי׳-סא-באר-איזם) עהנליכקייט אדער גלייכקייט פון געוויכט.

isobaromet'ric *a.* (אי-סא-בער-א-מעט׳-ריק) איזאבאראמעטריש, איזאבאריש. ז. *isobaric*.

isochei'mal *a.* (אי-סא-קאי׳-מעל) ז. *isochimal*.

i'sochimal *a.* (אי׳-סא-קאי-מעל) וואס האט אדער וואס צייגט דיזעלבע ווינטער־טעמפעראטור.

i'sochime *n.* (אי׳-סא-קאים) אן איזאכימע, א ליניע אויף א געאגראפישער קארטע וואס געהט דורך די פונקטען, וועלכע האבען דיזעלבע ווינטער־טעמפעראטור.

isochromat'ic *a.* (אי-סא-קרא-מעט׳-איק) וואס האט דעמזעלבען קאליר; גלייכפארבינג.

isoch'ronal *a.* (אי-סאק׳-רא-נעל) גלייכצייטיג, וואס נעהמט דיזעלבע צייט עס צו טהאן.

isoch'ronal line (אי-סאק׳-רא-נעל לאין) א ליניע, א ריכטונג, נאך וועלכער א שווערער קערפער לאזט זיך ארונטער אזוי אז זיין שנעלקייט פערגרעסערט זיך ניט און פערקלענערט זיך ניט.

isoch'ronally *adv.* (אי-סאק׳-רא-נעל-אי) אויף א גלייכצייטיגען אופן; אזוי אז עס זאל נעהמען דיזעלבע צייט.

isochron'ic *a.* (אי-סא-קראנ׳-איק) וואס קומט פאר אין גלייכע צייט־אינטערוואלען.

isoch'ronism *n.* (אי-סאק׳-רא-ניזם) גלייכצייטיגקייט; די אייגענשאפט פון א פערפענדיקעל. וועלכער מאכט זיינע שווינגונגען אין גלייכע צייט־אינטערוואלען.

isoch'ronize *v.* (אי-סאק׳-רא-נאיז) מאכען אז די שווינגונגען [ווי פון א פערפענדיקעל] זאלען פארקומען אין גלייכע צייט־אינטערוואלען; איינשטעלען א גלייכצייטיגקייט אדער א גלייכמעסיגקייט.

isoch'ronous *a.* (אי-סאק׳-רא-נאס) ז. *isochronal*.

isoch'ronously *adv.* (אי-סאק׳-רא-נאס-לי) ז. *isochronally*.

isocli'nal *a.* (אי-סא-קלאי׳-נעל) וואס דאט דעמזעלבען נייגונגס־ווינקעל [וועגען א מאגנעט־נאדעל אדער וועגען די ערד־שיכטען].

isoclin'ic *a.* (אי-סא-קלינ׳-איק) ז. *isoclinal*.

isoc'racy *n.* (אי-סאק׳-רע-סי) א סיסטעם פון רעגיערונג, וואו אלע האבען גלייכע פאליטישע רעכטען; גלייכהייט פון פאליטישע רעכטען.

i'socrat *n.* (אי׳-סא-קרעט) אן אנהענגער פון גלייכע פאליטישע רעכטען פאר אלעמען.

isocrat'ic *a.* (אי-סא-קרעט׳-איק) וואס גלויבט אין גלייכע פאליטישע רעכטען פאר אלעמען; וואס איז שייך צו א רעגיערונגס־סיסטעם פון גלייכע פאליטישע רעכטען.

isodem'ic *a.* (אי-סא-דעמ׳-איק) פון גלייכער בעפעלקערונג; פון גלייכער געדיכטקייט.

isodiamet'ric *a.* (אי-סא-דאי-ע-מעט׳-ריק) וואס איז פון א גלייכען דיאמעטער.

isodiamet'rical *a.* (אי-סא-דאי-ע-מעט׳-רי-קעל) ז. *isodiametric*.

isodynam'ic *a.* and *n.* (אי-סא-דאי-נעמ׳-איק) וואס האט דיזעלבינע קראפט; אן איזאדינאמישע ליניע [א ליניע וועלכע פעראייניגט די פונקטען פון דער ערד וואו די מאגנעטישע קראפט איז דיזעלבע].

isodynam'ic line (אי-סא-דאי-נעמ׳-איק לאין) אן איזאדינאמישע ליניע. ז. *isodynamic*.

isody'namous *a.* (אי-סא-דאי׳-נע-מאס) וואס האט גלייכע קראפט; וואס איז פון דערזעלביגער גרויס.

isog'enous *a.* (אי-סארזש׳-ע-נאס) פון דערזעלביגער אבשטאמינג.

isog'eny *n.* (אי-סארזש׳-ע-ני) די גלייכקייט פון אבשטאמונג.

i'sogon *n.* (אי׳-סא-גאן) אין געאמעטריע — אן איזאגאן [א פיגור וואס אלע זיינע ווינקלען זיינען גלייך].

isog'onal *a.* and *n.* (אי-סאג׳-א-נעל) איזאגאנאל, וואס אלע ווינקלען זיינען גלייך; אן איזאגאנישע ליניע [א ליניע וועלכע פערבינדט די פונקטען פון דער ערד־אויבערפלעכע, וואו די אבווייכונגען פון דער מאגנעטישער נאדעל פון דעם ווירקליכען נארד־פאל איז דיזעלבע פאר א געוויסער צייט־פעריאדע].

isogon'ic *a.* (אי-סא-גאנ׳-איק) איזאגאנאל. ז. *isogon*.

isog'raphy *n.* (אי-סאג׳-רע-פי) דאס נאכמאכען א האנדשריפט.

is'olable *a.* (איס׳-א-לעבל אדער אי׳-סא-לעבל) וואס מען קען איזאלירען אדער אבזונדערען; אין כעמיע—וואס מען קען ערהאלטען ריין, אהן פרעמדע ביימישונגען.

is'olate *v.* and *a.* (איס׳-א-לייט) איזאלירען, אבזונדערען; אין כעמיע — ערהאלטען א שטאף אין זיין ריינעם צושטאנד אהן פרעמדע ביימישונגען; איזאלירט, אבגעזונדערט.

is'olated *a.* (איס׳-א-ליי-טער) איזאלירט, אבגעזונדערט.

isola'tion *n.* (איס-א-ליי׳-שאן) איזאלירונג, אבזונדערונג; אבגעזונדערטקייט.

isola'tion hos'pital (איס-א-ליי׳-שאן האס׳-פי-טעל) א האספיטאל וואו מען האלט אבגעזונדערט אנשטעקענדע קראנקע.

isola'tionist *n.* (איס-א-ליי׳-שאנ-איסט) אן אנהענגער פון דער טאקטיק, אז די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא דארף זיך ניט מישען אין אינטערנאציאנאלע אנגעלעגענהייטען; איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז א נייע ראסע קען ניט געשאפען ווערען דורך נאטירליכער אבקלייבונג, סיידען די אינדיווידואומס, פון וועלכע די נייע ראסע דארף ארויסקומען, ווערען אבגעזונדערט פון די איבריגע פון זייער מין.

isola'tion ward (איס-א-ליי׳-שאן הוואהרד) אן אבטיילונג אין א האספיטאל, וואו מען האלט אבגעזונדערט אנשטעקענדע קראנקע.

is'olator *n.* (איס׳-א-ליי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס איזאלירט אדער זונדערט אב; אן איזאלאטאר. ז. *insulator*.

isome'ria *n.* (אי-סא-מי׳-רי-א) גלייכטיילינקיים, דאס צוטיילען אין גלייכע חלקים.

isomer'ic *a.* (אי-סא-מער׳-איק) אין כעמיע — איזאמעריש. ז. *isomerism*.

isomer'ical *a.* (אי-סא-מער׳-אי-קעל) ז. *isomeric*.

isomer'ically *adv.* (אי-סא-מער׳-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו איזאמעריזם. ז. *isomerism*.

isom'erism *n.* (אי-סאמ׳-ע-ריזם) אין כעמיע — איזאמעריזם, דאס האבען דיזעלבע פארם און מאלעקולאר־געוויכט אבער פערשיעדענע פיזישע און כעמישע אייגענשאפטען.

isom'erous *a.* (אי סאמ׳ ע-ראס) אין באטאניק — וואס איז צונויפגעשטעלט פון א גלייכער צאהל טיילען; אין כעמיע — וואס האט דיזעלביגע פארם און מאלעקולאר־געוויכט, נאר אנדערע פיזיקאלישע און כעמישע אייגענשאפטען.

i'somery *n.* (אי׳-סא-מער-אי) ז. *isomerism*.

isomet'ric *a.* (אי-סא-מעט׳-ריק) פון גלייכער מאס; וואס האט דריי גלייכע

אקסען פערפענדיקולאר איינער צום אנדערען [וועגען קריסטאלען].

isomet′rical *a.* (אי-סא-מעט′-רי-קעל) ז. *isometric*

isomet′rograph *n.* (אי-סא-מעט′-רא-גרעף) אן איזאמעטראגראף [אן אינסטרומענט צום צייכענען ליניען, וועלכע דארפען זיין גלייך אבגעשטעלט איינע פון די אנדערע].

isomor′phic *a.* (אי-סא-מאר′-פיק) וואס האט דיזעלביגע פארם אדער קאנסטרוקציאן; וואס האט דיזעלביגע קריסטאליזירונגס־פארם; אין ביאלאגיע — וואס האט דיזעלביגע געשטאלט.

isomor′phism *n.* (אי-סא-מאר′-פיזם) אין כעמיע — איזאמארפיזם, די גלייכגעשטאלטיגקייט אין קריסטאלישער בעציהונג, דאס האבען גלייכע קריסטאלפארמען.

isomor′phous *a.* (אי-סא-מאר′-פאס) איזאמארפיש, פון גלייכער געשטאלט; וואס האט דיזעלבע קריסטאל־פארמען.

isono′mia *n.* (אי-סא-נאו′-מי-א) ז. *isonomy*

isonom′ic *a.* (אי-סא-נאמ′-איק) וואס האט דיזעלביגע געזעצען, וואס זיינען גלייך אין זייערע געזעצען און רעכטען; פון דערזעלביגער ארט אדער ענטשטעהונג [וועגען געוויסע כעמישע פערבינדונגען].

ison′omy *n.* (אי-סאנ′-א-מי) די גלייכארטיגקייט פון געזעצען און רעכטען.

isop′athy *n.* (אי-סאפ′-ע-טהי) איזאפאטיע, די טעאריע, אז א קראנקהייט קען אויסגעהיילט ווערען מיט דעם פראדוקט פון דערזעלביגער קראנקהייט, ווי פאקען— מיט קליינע דאזען פון פאקען־מאטעריע; דאס גלויבען, אז א קראנקער ארגאן קען געהיילט ווערען, ווען דער חולה עסט אויף דעמזעלביגען ארגאן פון א געזונטער בשעפעניש.

isoperimet′rical *a.* (אי-סא-פער-אי-מעט′-רי-קעל) פון גלייכער גרויס, פון גלייכען אומפאנג [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

isoperim′etry *n.* (אי-סא-פע-רימ′-ע-טרי) די לעהרע וועגען געאמעטרישע פיגורען וועלכע האבען א גלייכען אומפאנג.

i′sopod *a.* and *n.* (אי′-סא-פאד) גלייכפיסיג; וואס איז שייך צו די איזאפאדען [וואסער־בעשעפענישען בעדעקט מיט א הארטער שאלעכץ, ווי קרעבסען, וואס האבען זיבען פאר פיס, וועלכע זיינען אלע גלייך]; אן איזאפאד.

Isopod

Isop′oda *n.* (אי-סאפ′-א-דא) איזאפאדען [א מין וואסער־בעשעפענישען וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטער שאלעכץ ווי קרעבסען, וועלכע האבען זיבען פאר פיס וואס זיינען אלע גלייך].

isop′odan *a.* and *n.* (אי-סאפ′-א-דען) וואס איז שייך צו די איזאפאדען; איינער פון די איזאפאדען. ז. *Isopoda*

i′sopode *a.* and *n.* (אי′-סא-פאוד) ז. *isopodan*

isopod′iform *a.* (אי-סא-פאד′-אי-פארם) עהנליך צו אן איזאפאד; פלאך, לענגליך, זעקס־פיסיג. ז. *isopod*

isop′odous *a.* (אי-סאפ′-א-דאס) גלייכפיסיג; וואס איז שייך צו די איזאפאדען. ז. *Isopoda*

isopol′ity *n.* (אי-סא-פאל′-אי-טי) גלייכע פאליטישע רעכטען פאר די בירגער פון פערשיעדענע געמיינדען אדער לענדער.

isos′celes *a.* (אי-סאס′-ע-ליז) וואס האט צוויי גלייכע זייטען [וועגען געאמעטרישע פיגורען].

Isosceles Triangle

isos′celes tri′angle (אי-סאס′-ע-ליז טראי′-ענגל) א דריי־עק, ביי וועלכען צוויי זייטען זיינען גלייך.

isoseis′mal *a.* and *n.* (אי-סא-סאיס′-מעל) וואס פעראייניגט די פונקטען אויף דער ערד, וואו א ערד־ציטערניש האט זיך געפיהלט מיט דערזעלבער קראפט; א ליניע וואס פעראייניגט דיעזע פונקטען.

isoseis′mic *a.* (אי-סא-סאיס′-מיק) וואס פעראייניגט די פונקטען [אויף א לאנד־קארטע], וואו אן ערדציטערניש האט זיך געפיהלט מיט דערזעלבער קראפט.

i′sotely *n.* (אי′-סא-טעל-אי) אין אטהען [אין אלט־גריכענלאנד] — די גלייכבערעכטיגונג פאר′ן געזעץ וואס איז געגעבען געווארען צו די פרעמדע אדער גרים.

i′sotheral *a.* (אי′-סא-טהיע-רעל) איזאטהעריש, וואס פערבינדט די פונקטען [אויף א לאנד־קארטע], וועלכע האבען דיזעלבע דורכשניטליכע זומער־טעמפעראטור; וואס ציינט אן אזעלכע פונקטען [ווי א ליניע אדער א לאנד־קארטע].

i′sothere *n.* (אי′-סא-טהיער) אן איזאטהערע [א ליניע אויף א לאנד־קארטע, וואס פערבינדט די פונקטען, וועלכע האבען דיזעלבע דורכשניטליכע זומער־טעמפעראטור].

i′sotherm *n.* (אי′-סא-טהירם) אן איזאטהערמע, א ליניע וואס פעראייניגט אויף א לאנד־קארטע אלע פונקטען פון דער ערד וואס האבען א גלייכע טעמפעראטור; א ליניע וואס פעראייניגט פונקטען פון א גלייכער טעמפעראטור.

isother′mal *a.* and *n.* (אי-סא-טהיר′-מעל) וואס האט דיזעלביגע טעמפעראטור; וואס פערגלייכט די טעמפעראטור; וואס צייגט די טעמפעראטור אין פערשיעדענע טיילען פון דער ערד; אן איזאטהערמע. ז. *isotherm*

isother′mous *a.* (אי-סא-טהיר′-מאס) ז. *isothermal*

isotherom′brose *n.* (אי-סא-טהע-ראמ′-בראוס) אין געאגראפיע — וואס האבען דעמזעלבען דורכשניטליכען רעגענפאל; וואס בעצייכענט [אויף א לאנד־קארטע] די פונקטען, וועלכע האבען דעמזעלבען דורכשניטליכען רעגען־פאל.

isoton′ic *a.* (אי-סא-טאנ′-איק) וואס האבען דיזעלבע טענער, גלייכטאניג.

i′sotrope *a.* (אי′-סא-טראופ) ז. *isotropic*

isotrop′ic *a.* (אי-סא-טראפ′-איק) איזאטראפיש, וואס האט אין אלע ריכטונגען דיזעלבע פיזישע אייגענשאפטען; וואס האט א גלייכע אדער געוועהנליכע ענטוויקלונגס־פעהיגקייט.

isot′ropism *n.* (אי-סאט′-רא-פיזם) איזאטראפיזם [דאס האבען אין אלע ריכטונגען דיזעלבע פיזישע אייגענשאפטען].

isot′ropous *a.* (אי-סאט′-רא-פאס) ז. *isotropic*

i′sotropy *n.* (אי′-סא-טראו-פי) דאס זיין איזאטראפיש. ז. *isotropic*

i′sotype *n.* (אי′-סא-טאיפ) אן איזאטיפ [א מין אדער א קלאס פון חיות וואס געפינט זיך אין צוויי אדער מעהרערע לענדער].

isotyp′ic *a.* (אי-סא-טיפ′-איק) איזאטיפיש. ז. *isotype*

I′-spy′ *n.* (אי′-ספאי′) א [בעהעלטעניש קינדער־שפיעל]. ז. *hide-and-seek*

Is′raelite *n.* (איז′-רע-על-איט) אן איזראעליט, א איד.

Israelit′ic *a.* (איז-רע-ע-ליט′-איק) איזראעליטיש, אידיש.

Israeli′tish *a.* (איז-רע-על-אי′-טיש) איזראעליטיש, אידיש; פון אידישער אבשטאמונג.

is′suable *a.* (איש′-או-עבל) וואס מען קען ארויסלאזען, ארויסגעבען, אויסטיילען אדער ארויסברייננען; אין יורים־פרודענץ — וואס קען פיהרען צו אן ענטשיידונג.

is′suably *adv.* (איש′-או-ע-בלי) אזוי אז עס זאל פיהרען צו אן ענטשיידונג.

is′suance *n.* (איש′-או-ענס) דאס ארויסגעבען, ארויסברייננען, ארויסלאזען אדער פאנאנדערטיילען.

is′sue *n.* and *v.* (איש′-או) אן אויסגאנג; א רעזולטאט; א שלוס, אן ענד; אן אויספלוס; אן אבפלוס; אן אבלייטונגס־געשוויר אבצוציהען שלעכט בלוט פון קערפער; אן אבפלוס־עפנונג פאר בלוט אדער אייטער; אן ארויסגאנג; אן אויסגאבע; א צייטונגס־אויסגאבע; נאכקאמענשאפט, קינדער; אן ארויסגעבונג אדער ארויסלאזונג [ווי פון א בעפעהל]; איינקונפט; זייטיגע הכנסות; א ליפערונג; א שטרייט־פראגע וואס קומט ארויס פון א קלאגע; א געריכטליכע שלוס־פערהאנדלונג; א געריכטליכער אויס־שפרוך; א זאך, וואס דארף ענטשיעדען ווערען; א שטרייט־פונקט; א פראגע צו וועלכער פארטייען מוזען נעהמען א שטעלונג; ארויסגעהן; ארויספליסען; ארויסקומען, ארויסשטאמען; ארויסוואקסען; קומען צו א רעזולטאט אדער צו א שלוס; ארויסשיקען, ליפערען; ארויסגעבען [א צייטונג, א שריפט א. ד. ג.]; ארויסלאזען [א בעפעהל]; מאכען אבהענגיג א געריכטליכע ענטשיידונג פון א בעשטימטען פונקט; ארויסגעהן פון א פונקט, וועלכער ווערט אנערקענט פון ביידע צדדים [אין א געריכטליכען פראצעס].

is′sue in fact (איש′-או אין פעקט) א פאקט וועלכען מען קען בעשטרייטען.

is′sue in law (איש′-או אין לאה) א שטרייטיגער געזעץ־פונקט.

is′sueless *a.* (איש′-או-לעס) קינדערלאז, אהן קינדער.

is′sue-pea *n.* (איש′-או-פיע) א קייקעלע ווי אן ארבעס וואס ווערט געברויכט פאר אן אבלייטונגס־געשוויר אבצוציהען שלעכט בלוט פון קערפער.

is′suer *n.* (איש′-או-ער) אן ארויסגעבער.

ist *n.* (איסט) איינער וואס האלט זיך פאר וועלכער עס איז אידעע, בעוועגונג, טעאריע א. ד. ג. [ווי א סאציאליסט, א נאציאנאליסט א. ז. וו.].

He is some kind of an ist.

isth′mian *a.* and *n.* (איסט′-מי-ען) וואס איז שייך צו א לאנד־ענגע [א שמאל שטיק לאנד וואס פעראייניגט צוויי גרויסע טיילען לאנד]; א בעוואהנער פון א לאנד־ענגע.

isthmi′tis *n.* (איסט-מאי′-טיס) האלז־ענטצינדונג.

isth′mus *n.* (איסט′-מאס) א לאנד־ענגע [א שמאל שטיק לאנד וואס פעראייניגט

צוויי גרויסע טיילען לאנד]; א שייד־וועג־טעל, א שייד־הייטעל.

it *pr.* (איט) עס; ער, זיא [פון טהיערע און ניט־לעבעדיגע זאכען].

Ital'ian *a. and n.* (אי-טעל'-יען) איטאליעניש; אן איטאליענער; די איטאליענישע שפראך.

Ital'ianism *n.* (אי-טעל'-יען-איזם) די איטאליענישע שפראך־אייגענטימליכקייטען; די איטאליענישע קולטור, דער איטאליענישער גייסט א. ד. ג.

Italianiza'tion *n.* (אי-טעל-יען-אי-זיי'-שאן) דאס ווערען איטאליעניש.

Ital'ianize *v.* (אי-טעל'-יען-איז) מאכען אדער ווערען איטאליעניש.

Ital'ian mil'let (אי-טעל'-יען מיל'-עט) אזא גראז וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות.

ז. איל. *"Grasses and their Allies"*

Ital'ic *a. and n.* (אי-טעל'-איק) אלט־איטאליעניש; וואס איז שייך צו די אלט־איטאליענישע שבטים אדער שפראכען; די איטאליענישע שפראכען־גרופע.

ital'ic *n. and a.* (אי-טעל'-איק) קורסיוו־שריפט [די דרוק־שריפט וואס זעהט אוים נעהנטער צו די געשריבענע בוכשטאבען]; קורסיוו, וואס געהערט צו דער קורסיוו־שריפט.

Ital'icism *n.* (אי-טעל'-איס-איזם) ז. *Italianism*

ital'icize *v.* (אי-טעל'-אי-סאיז) דרוקען אין קורסיוו־שריפט; אונטערשטרייכען.

italiciza'tion *n.* (אי-טעל-אי-סי-זיי'-שאן) ז. *italicizing*

ital'icizing *n.* (אי-טעל'-אי-סאי-זינג) דאס דרוקען אין קורסיוו־שריפט; דאס אונטערשטרייכען.

ital'ics *n.* (אי-טעל'-איקס). קורסיוו־שריפט, קורסיוו־בוכשטאבען.

This line is set in italics.

itch *n. and v.* (איטש) א קרעץ; א בייסעניש, א יוקעניש; א בעגיערדע, א חשק; יוקען, בייסען [צום קראצען זיך]; פערלאנגען, בעגעהרען.

itch'iness *n.* (איטש'-אי-נעס) א בייסעניש, א יוקעניש.

itch'ing *n.* (איטש'-אינג) א בייסעניש, א יוקעניש; אן אויפרייצענדער אדער קיצעלדיגער בעגעהר.

itch'ing palm (איטש'-אינג פאהם) א גיעריגע האנד; גיעריגקייט; א כאבארניק.

itch'-mite *n.* (איטש'-מאיט) א קרעץ־לויז [אזא קליינע לויז וואס עסט זיך איין אין הויט אדער אין קרעץ און פעראורזאכט א שטארקע בייסעניש].

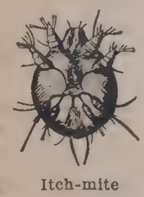

Itch-mite

itch'y *a.* (איטש'-אי) קרעציג, בייסיג.

i'tem *n., adv. and v.* (אי'-טעם) א רעכנונגס־פאסטען אין א בוך; א דעטאיל, א פרט; א פאראגראף, אבזאץ אדער שטיקעל נייעס אין א צייטונג; דעסגלייכען, ווי אויך; פערצייכענען, מאכען א נאטיץ.

i'temize *v.* (אי'-טעם-איז) ספעציפיזירען, פערצייכענען אין איינצעלהייטען, פרט פאר פרט; אויסשטעלען אין א רעכנונג יעדען פאסטען בעזונדער.

i'temizer *n.* (אי'-טעם-אי-זער) איינער וואס שטעלט צו פרטים אדער נייעס־ארטיקלען פאר צייטונגען.

it'erable *a.* (איט'-ע-רעבל) וואס איז צום ווידערהאלען [איבער'חזר'ען].

it'erant *a.* (איט'-ע-רענט) ווידערהאלענד, איבער'חזר'ענד.

it'erate *v.* (איט'-ע-רייט) ווידערהאלען, איבער'חזר'ען.

itera'tion *n.* (איט-ע-ריי'-שאן) א ווידערהאלונג, אן איבער'חזר'ונג.

it'erative *a.* (איט'-ע-ריי-טיוו) ווידערהאלענד, איבער'חזר'ענדיג; ווידערהאלט, איבערגע'חזר'ט.

Ith'acan *a. and n.* (איטה'-ע-קען) וואס איז שייך צום אינזעל איטהאקא [איינער פון די יאנישע אינזלען וואס ווערט דערמאהנט אין דער גריכישער מיטאלאגיע אלס די היים פון ארדיסעאוס]; אן איינוואהנער פון איטהאקא.

itin'eracy *n.* (אי-טינ'-ע-ריי-סי) ז. *itinerancy*

itin'erancy *n.* (אי-טינ'-ע-רענ-סי) דאס ארומוואנדערען, דאס ארומרייזען; דאס ארומרייזען פון ארט צו ארט וועגען געשעפטס־אנגעלעגענהייטען.

itin'erant *a. and n.* (אי-טינ'-ע-רענט) ארומוואנדערענד, ארומרייזענד; א רייזענדער; א וואנדערער.

itin'erantly *adv.* (אי-טינ'-ע-רענט-לי) אויף אן ארומוואנדערענדען אופן; ארומרייזענדיג.

itin'erary *a. and n.* (אי-טינ'-ע-רע-רי) ארומוואנדערענד; ארומרייזענד; וואס איז שייך צו אן ארומרייזע; א רייזע־טור; א רייזע־בוך; א רייזע־בעשרייבונג; אן ארומרייזע.

itin'erate *v.* (אי-טינ'-ע-רייט) רייזען; וואנדערען.

it's (איטס) א פעראיינפאכונג פון *it is*

its (איטס) זיינס, וואס בעלאנגט אדער איז שייך צו דעם [געניטיוו פון *it*].

itself' *pr.* (איט-סעלף') דאס זעלבסט; זיך זעלבסט.

it'tria *n.* (איט'-רי-א) די איטער־ערד [אזא מינעראל]. ז. *yttra*

it'trium *n.* (איט'-רי-אם) איטריום [אזא כעמישער שטאף]. ז. *yttrium*

I've (איוו) א פעראיינפאכונג פון די ווערטער *I have*

i'vied *a.* (אי'-וויד) בעדעקט מיט עפיי אדער פליושטש [אזא קלעטערענדע פלאנצע]. ז. *ivy*

i'voried *a.* (אי'-ווא-ריד) געמאכט עהנליך צו עלפענביין.

i'vories *n.* (אי'-ווא-ריז) צייהנער.

i'vory *n. and a.* (אי'-ווא-רי) עלפענביין; א זאך וואס איז געמאכט פון עלפענביין; געמאכט פון אדער עהנליך צו עלפענביין.

i'vory-black' *n.* (אי'-ווא-רי-בלעק') עלפענביין־שווארץ; געברענטער עלפענביין.

i'vory-gull *n.* (אי'-ווא-רי-גאל) די עלפענביין־מעווע אדער טשאיקע [א פויגעל פון די קאלטע געגענדען מיט ווייסע פעדערען און שווארצע פיס].

i'vory-gum *n.* (אי'-ווא-רי-גאם) ז. *ivy-gum*

i'vory-nut *n.* (אי'-ווא-רי-נאט) עלפענביין־נוס אדער שטיין־נוס [די פרוכט פון דער עלפענביין־פאלמע].

i'vory-palm *n.* (אי'-ווא-רי-פאהם) די עלפענביין־פאלמע [אזא זיד־אמעריקאנישער בוים].

i'vory-pa'per *n.* (אי'-ווא-רי-פיי'-פער) עלפענביין־פאפיער, בריסטאל־פאפיער [אזא גלאט ווייס דרוק־פאפיער].

i'vory-sculp'ture *n.* (אי'-ווא-רי-סקאלפ'-טשור) עלפענביין־שניצעריי.

i'vory-tab'lets *n.* (אי'-ווא-רי-טעב'-לעטס) עלפענביין־טאוועלעך [צו מאכען נאטיצען].

i'vory-tree *n.* (אי'-ווא-רי-טריע) דער עלפענביין־בוים [א בוים מיט א הארטען ווייסען האלץ עהנליך צו עלפענביין].

i'vory-tur'ner *n.* (אי'-ווא-רי-טויר'-נער) א טאקער פון עלפענביין, אן ארבייטער ביי עלפענביין.

i'vorytype *n.* (אי'-ווא-רי-טאיפ) א א פאטאגראפיש בילד וואס בעשטעהט פון צוויי בילדער ארויפגעלעגט איינס אויף'ן אנדערען [דאס אויבערשטע בילד איז דורכזיכטיג].

i'vory-white' *n.* (אי'-ווא-רי-הוואיט') א מין ווייסע כינעזישע פארצעליי.

i'vory-wor'ker *n.* (אי'-ווא-רי-הוואיר'-קער) ז. *ivory-turner*

i'vory-yel'low *n.* (אי'-ווא-רי-יעל'-או) עלפענביין־געלב [א זעהר בלאסער געלבער קאליר].

i'vy *n.* (אי'-ווי) עפיי אדער פליושטש [אזא אימער גרינע קלעטערנדע פלאנצע מיט גלאנציגע בלעטער וואס בריינגט ארוים שווארצע יאגדעס].

Ivy

i'vy-ber'ry *n.* (אי'-ווי-בער'-אי) א יאגדע פון דער עפיי־פלאנצע [פליושטש]. ז. *ivy*

i'vy-gum *n.* (אי'-ווי-גאם) א פעכיגער זאפט פון דער עפיי־פלאנצע [פליושטש]. ז. *ivy*

i'vy-man'tled *a.* (אי'-ווי-מענ'טלד) ז. *ivied*

i'vy-owl *n.* (אי'-ווי-אול) די אייראפעאישע ברוינע נאכט־אוילע [סאווא].

i'vy-tears *n.* (אי'-ווי-טיערז) ז. *ivy-gum*

i'vy-tod *n.* (אי'-ווי-טאד) אן עפיי־קוסט. ז. *ivy*

I. W. W. אבקירצונג פון די ווערטער *Industrial Workers of the World*

iz'ar *n.* (איז'-אר) אזא מין לאנגער, ברייטער אויבער־מאנטעל [געברויכט אין די מאכמעדאנישע לענדער].

iz'ard *n.* (איז'-ארד) ז. *izzard*

iz'zar *n.* (איז'-אר) ז. *izar*

iz'zard *n.* (איז'-ארד) א פארצייטינער נאמען פון דעם בוכשטאב *Z* [זעט]; אזא ווילדע פירענעאישע ציעג.

J

J, j (דזשיי) דער צעהנטער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

jab ***v. and n.*** (דזשעב) א ווארף מהאן מיט'ן שפיץ; שטעכען; כאפען פיש מיט א פיקע; א שטאך; א פיק.

jab'ber ***v. and n.*** (דזשעב'-ער) פלאפלען; פלוידערען; פלוידעריי.

jab'berer ***n.*** (דזשעב'-ער-ער) א פלאפלער, א פלוידערער, א באלטון.

jab'beringly ***adv.*** (דזשעב'-ער-אינג-לי) מעשה פלאפלער; דורך פלוידעריי.

jab'iru ***n.*** (דזשעב'-אי-רוה) דער רינג-שטארך [א מין פויגעל וואס איז ענהליך צו א שטארך, געפינט זיך על פי רוב אין בראזיליען].

Jabiru

jabot' ***n.*** (זשא-באו') געוועבטע שפיצען וואס פרויען טראגען אויף דעם קארסעט אדער אלס האלז-טוך; א האלז-טוך פון ווייסע שפיצען, וועלכע מענער פלעגען טראגען אין 18טען יאהרהונדערט.

jac'amar ***n.*** (דזשעק'-ע-מאר) דער יאקאמאר אדער דער גרינער גלאנץ-פויגעל [א העל גרינער דרום-אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנגען שנאבעל און קורצע שווארצע פיס].

jaca'na ***n.*** (דזשע-קיי'-נא) אן אמעריקאנער זומפ-פויגעל מיט לאנגע פיס און לאנגע גראדע פינגער, וועלכע מאכען איהם מעגליך צו לויפען איבער די ברייטע בלעטער, וואס בעדעקען א זומפ.

jac'a-tree ***n.*** (דזשעק'-ע-טריע) ז. ***jack-tree***

jac'chus ***n.*** (דזשעק'-אס) א מין קליינע אפע, וואס איז ענהליך צו א וועווערקע.

ja'cent ***a.*** (דזשיי'-סענט) וואס ליגענט אויסגעצויגען אין דער לענג; ליגענד.

ja'cinth ***n.*** (דזשיי'-סינטה) די היאצינטע [א מין בלום]; דער היאצינט [א מין טייערער שטיין, אן עדעלשטיין]. ז. ***hyacinth***

Jack ***n.*** (דזשעק) א צונאמען אדער פערקלענערונגס-נאמען פון ***John***; א מאטראז; א יונגער מאן, א בחור; א יאקאבים [אן אנהענגער פון דזשיימס דעם צווייטען, קעניג פון ענגלאנד, וועלכען מען האט אראבגעזעצט פון טהראן אין יאהר 1688].

jack ***n. and v.*** (דזשעק) א יונג, א דיענער; אן אונגעלומפערטער יונג; א וואלעט אדער אן אונטער [אין קארטען]; דער "ער" פון געוויסע טהיערע [בעזאנדערס פון עזלען]; א הויב-מאשין; א טייל פון א מאשין אדער וועלכע עס איז מעכאנישע פארריכטונג וואס ווערט בענוצט צום אונטערשטעלען אונטער עטוואס אדער אונטערשפארען; א שטיוועל-קנעכט [אזא בענקעלע אראבצוציהען די שטיוועל פון די פיס]; א זעג-באק [א געשטעל וואס ווערט בענוצט צו זעגען האלץ]; א פרוושינקע צו פערבינדען אן עלעקטרישען שטראם; א לאנטערנע מיט איין שויב וואס ווערט בענוצט צו פאנגען פיש; דאס אנשלאג-העמערעל אין א פיאנא; אן אויטאמאטישע פיגור אין געוויסע זייגערס צו שלאגען די שטונדען; א פארריכטונג אין א קוימען, אז דער רויך זאל ניט געטריבען ווערען צוריק; א קליינער העכט; א נאמען פון אייניגע זארטען פיש; א קרוג; א לעדערנער לאגעל; א ציעל-קוגעל [אין קוגעל-שפיעל — דער קוגעל וואס ווערט געווארפען אלס צייכען פאר די שפיעלער]; א פלאג פון א שיף וואס האט א צייכען פון פעראייניגונג [ווי דער פלאג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און פון גרויס בריטאניען]; אזא אונגעלומפערט פישער-שיפעל וואס די פישער אין ניו-פאונדלענד בענוצען; אזא לעדערנער יאק וואס די פוס-סאלדאטען פלעגען אמאל טראגען; א מאטראז; אזא פומפ; א האלץ-קלין; הויבען מיט א הויב-מאשין; פאנגען פיש ביי נאכט ביים שיין פון אן איינשויביגער לאנטערנע.

jack'adan'dy ***n.*** (דזשעק'-ע-דענ'-די) א פוסטער פראנט.

jack'al ***n.*** (דזשעק'-אהל) דער שאקאל [א מין ווילדער הונד, וואס איז ענהליך צו א פוקס]; א פערזאן וואס טהוט שמוציגע ארבייט פאר אן אנדערען; איינער וואס דיענט צום צוועק פון אן אנדערען.

Jackal

jack'alegs ***n.*** (דזשעק'-ע-לעגז) א הויכער מענש מיט לאנגע פיס; א גרויס מעסער וואס לעגט זיך צונויף.

Jack'-a-Lent ***n.*** (דזשעק'-ע-לענט) ז. ***Jack-o'-Lent***

jack'anapes ***n.*** (דזשעק'-ע-נייפס) אן אפע, אן אבעזיאנע; א פוסטער פראנט.

jack'-ape ***n.*** (דזשעק'-אייפ) אן "ער" אן אבעזיאנע [אפע].

jack'ass ***n.*** (דזשעק'-עס) אן "ער" אן עזעל; א נאר, א פראסטאק.

jack at a pinch (דזשעק עט ע פינטש) א מענש וואס איז אלע מאל אונטער דער האנד [וועמען מען בענוצט אין א נויט]; א גלח וואס האט ניט קיין שטענדיגע שטעלע, נאר מען דינגט איהם אין אן איינצעלנעם פאל ווען א גלח איז נויטיג.

jack'-block ***n.*** (דזשעק'-בלאק) א קלאץ וואס ווערט בענוצט ארויפצוציהען און אראבצולאזען די פערלענגערונגס-שטיק פון א מאסט אויף א שיף.

jack'-boot ***n.*** (דזשעק'-בוהט) א וואסער-שטיוועל [שטיוועל מיט לאנגע כאליעווען].

jack'-by-the-hedge' ***n.*** (דזשעק'-באי-טהי-העדזש') די ווילדע זענעפט-פלאנצע.

jack'daw ***n.*** (דזשעק'-דאה) די דאהלע אדער גאלקע [א קליינער שווארצער פויגעל פון דעם מין קראהען, וועלכער בויט זיין נעסט מייסטענס אין אלטע חורבות].

jack'et ***n. and v.*** (דזשעק'-עט) א זשאקעט; א יאק, א קאמעזעלקע; אן אומשלאג, אן איינוויקלונג; א צונויפגעלעגט פאפיער אדער אן אפענער קאנווערט, וועלכער ענטהאלט אין זיך אן אפיציעלען פאפיער אדער דאקומענט; בעדעקען מיט אן אומשלאג; איינוויקלען; קלאפען אדער שלאגען מיט עפעס; אנבערעכען די ביינער.

jack'eting ***n.*** (דזשעק'-עט-אינג) דאס צייג פון וועלכען מען נעהט זשאקעטען אדער רעק; צייג מיט וועלכע מען וויקעלט איין וואסער-רעהרען אדער דאמפ-רעהרען; דאס אנברעכען די ביינער.

jack'-fish'ing ***n.*** (דזשעק'-פיש'-אינג) דאס פאנגען העכט; דאס פאנגען פיש ביי נאכט מיט דער הילף פון אן איינשויביגער לאנטערנע.

jack'-flag ***n.*** (דזשעק'-פלעג) א פלאג-צייכען וואס מען הויבט אויף אויף דעם פאדערשטען שפיץ פון א שיף.

jack'-frame ***n.*** (דזשעק'-פריים) א פאר-ריכטונג אויף א שפין-מאשין אנצוזוויקלען פאדים אויף דער שפולע.

jack'-fri'ar ***n.*** (דזשעק'-פראי'-ער) א הומאריסטישער נאמען פאר א גלח.

jack'-hare ***n.*** (דזשעק'-העהר) א האז אן "ער".

jack'-in-a-box' ***n.*** (דזשעק'-אינ-ע-באקס') א מין שפיעלצייג אין א קעסטעל, וואס שפרינגט ארויס, ווען דאס קעסטעל עפענט זיך; א פעדלער אדער קאראבעלניק וואס האלט זיין גאנצע סחורה אין א קעסטעל אויף די פלייצעס; א מין שפיעל, וואו א שפיציגער שטעקעל שטעקט ארויס פון א לאך אין א קעסטעל, אויף'ן שטעקעל לעגט זיך א זאך און ביי א ווארף מיט אן אנדער שטעקעל מוז די זאך אראבפאלען אין לאך פון קעסטעל; דאס ראהם-שפינדעל אין א שפין-מאשין; א גרויסע הילצערנע שרויף, וואס שרויפט זיך אריין אין א קעסטעל און דיענט אויפצוהויבען שווערע זאכען; א מין פלאנצע מיט א גרויסען נוס; א מין ראק אדער קרעבס.

jack in of'fice (דזשעק אין אפ'-איס) א נאטשאלניק, וואס מאכט פון זיך גרויס פאראד.

jack'-in-the-box' ***n.*** (דזשעק'-אין-טהי-באקס') ז. ***jack-in-a-box***

Jack in the green (דזשעק אין טהי גריען) א מענש פערקליידעט אין געדיכטע גרינע בלעטער [אלס פיגור ביים פאראד פון די קוימען⸗קעהרער אין די אמאליגע צייטען דעם 1טען מאי].

Jack Ketch (דזשעק קעטש) א הענקער, א תליון, א שארף⸗ריכטער.

jack′-knife *n.* (דזשעק′-נאיף) א טאשען⸗מעסער; אין טעלעפאן⸗סטאציאנען — א פרוזשינע וואס ווערט בענוצט צו פעראייניגען טעלעפאן⸗דראטען.

jack′-lamp *n.* (דזשעק′-לעמפ) א לאנטערנע, צו וועלכער עס שטעלט זיך צו א גלאז⸗צילינדער.

jack′man *n.* (דזשעק′-מען) א סאלדאט וואס טראגט א לעדערנעם יאק [די פארם פון מיטעלאלטערליכע מיליטער⸗קליידער].

Jack of all trades (דזשעק אוו אהל טריידז) א מושלם, א "כל⸗בו′ניק"; איינער וואס טויג צו אלע מלאכות; איינער וואס נעהמט זיך צו אלע מלאכות און קען קיין זאך ניט.

Jack of the dust (דזשעק אוו טהי דאסט) א געהילף ביים אויסטיילען פראוויזיאן אויף אן אמעריקאנער קריעגס⸗שיף.

Jack′-o′-lan′tern *n.* (דזשעק′-א-לענ′-טערן) אן אירליכט [וואס בעווייזט זיך איבער זומפען]; א שפיעלצייג⸗לאנטערנע.

jack′-o′-legs′ *n.* (דזשעק′-א-לעגז′) ז. *jackalegs*.

Jack′-o′-Lent′ *n.* (דזשעק′-א-לענט′) א פיגור אין צוריסענע טראנטעס, וועלכע פלעגט דיענען אלס סימבאל פון תעניתים און וועלכע די קריסטען פלעגען טראגען אין זייערע רעליגיעזע פראצעסיאנען אין דער צייט פון זייערע תעניתים.

Jack out of of′fice (דזשעק אוט אוו אפ′-איס) אן אבגעזאגטער בעאמטער.

jack′-plane *n.* (דזשעק′-פליין) א באנק⸗הובעל [א גרויסער לאנגער הובעל].

jack′-pud′ding *n.* (דזשעק′-פוד′-אינג) א לץ, א בדחן, א פורים⸗שפיעלער.

jack′-rab′bit *n.* (דזשעק′-רעב′-איט) א מין גרויסער אמעריקאנער האז מיט זעהר לאנגע פיס און אויערען.

jack′-raf′ter *n.* (דזשעק′-רעפ′-טער) די קירצערע קראקוועס פון דעם טייל פון א דאך, וואו עס בילדעט זיך אוים א ווינקעל.

Jack′s alive′ (דזשעקס ע-לאיוו′) א שפיעל, אין וועלכען מען ווארפט איינער דעם אנדערען א ברענענדען שפאן.

jack′-screw *n.* (דזשעק′-סקרוה) א הויב⸗מאשין, וועלכע ווערט בעטריבען דורך א שרויף; דאס רעגוליר⸗שרייפעל פון אן ארטיקולאטאר [אן אפאראט וואס צאהן⸗טעכניקער בענוצען פאר דער בעשטימונג פון דער ריכטיגער שטעלונג פון די צייהנער וואס זיי מאכען].

jack′-snipe *n.* (דזשעק′-סנאיפ) די הארשנעפע [א מין וואלדשנעפע, א טונקעל⸗רויטער פויגעל מיט גרויע און שווארצע פלעקען].

jack′-staff *n.* (דזשעק′-סטעף) א פלאגען⸗שטאנג אויף א שיף. ז. *jack*.

jack′stones *n.* (דזשעק′-סטאונז) קליינע רונדע שטיינדעלעך אדער אזעלכע אייזענדלעך מיט וועלכע קינדער שפיעלען זיך אין צייכען.

Jackstone

jack′straw *n.* (דזשעק′-סטראה) א שטרויענע פיגור, א מענש וואס האט ניט קיין אייגענע מיינונג אדער קיין זעלבסטשטענדיגקייט און איז אבהענגיג פון אנדערע; אין קינדער⸗שפיעל — איינס פון א גאנצער צאהל דינע שטעקעלעך, וועלכע מען לאזט ארוים פון האנד אויף′ן טיש און מען דארף זיי אויפקלייבען איינציגווייז אזוי, אז קיינע פון די ליעגענדע שטעקעלעך זאלען זיך ניט א טרייסעל טהאן.

Jack Tar (דזשעק טאר) א מאטראז.

jack′-tim′ber *n.* (דזשעק′-טימ′-בער) איינע פון א רייהע צוזאמענגעשטעלטע קלעצער אדער קראקוועס, וועלכע איז קירצער פון די אנדערע.

jack′-tow′el *n.* (דזשעק′-טאו′-על) א לאנגער האנדטוך וואס הענגט אויף א ראלע.

jack′-tree *n.* (דזשעק′-טריע) דער ברויטפרוכט⸗בוים [א מין גרויסער פרוכט⸗בוים וואס וואקסט אויף די אינזלען נעבען צענטראל⸗אמעריקא, מיט א געלבען און הארטען האלץ, איין פרוכט פון דיעזען בוים וועגט פון 30 ביז 40 פונט].

jack′y *n.* (דזשעק′-אי) ענגלישער דזשין [א שטארקער שנאפס]; א רעקרוט אדער ערשט אנגעקומענער סאלדאט אין דער פלאטע.

jac′obin *n.* (דזשעק′-א-בין) א מין הויז⸗טויב [ז. *jacobin pigeon*]; א מין זשום⸗פויגעלע אדער קאליברי.

Jac′obin *n. and a.* (דזשעק′-א-בין) א יאקאבינער, איינער פון דער עקסטרעם⸗ראדיקאלער פארטיי אין פראנקרייך, וועלכע האט געשפיעלט א גרויסע ראלע אין דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן; אן עקסטרעמער ראדיקאל, א רעוואלוציאנער; א מאנאך פון דאמיניקאנישען ארדען [אין פראנקרייך]; וואס איז שייך צו די יאקאבינער; יאקאביניש, רעוואלוציאנער.

Jacobin′ic *a.* (דזשעק-א-בינ′-איק) וואס איז שייך צו די יאקאבינער; יאקאביניש; עקסטרעם⸗ראדיקאל; רעוואלוציאנער. ז. *Jacobin*.

Jacobin′ical *a.* (דזשעק-א-בינ′-אי-קעל) ז. *Jacobinic*.

Jac′obinism *n.* (דזשעק′-א-בינ-איזם) יאקאביניזם, די לעהרען אדער פרינציפען פון די יאקאבינער. ז. *Jacobin*.

Jac′obinize *v.* (דזשעק′-א-בינ-איז) מאכען פאר אן אנהענגער פון די יאקאבינישע פרינציפען. ז. *Jacobin*.

jac′obin pig′eon (דזשעק′-א-בין פידזש′-אן) א מין הויז⸗טויבען, ביי וועלכע דער האלז און א טייל פון קאפ איז בעדעקט מיט פעדערען ווי מיט א קאפושאן.

Jac′obite *n. and a.* (דזשעק′-א-באיט) א יאקאביט, אן אנהענגער פון דזשיימס דעם צווייטען, קעניג פון ענגלאנד, וועלכען מען האט אראבגעזעצט פון טהראן אין יאהר 1688; איינער פון אן אלטער קריסטליכער סעקטע אין סיריען, וועלכע איז געגרינדעט געווארען פון יאקאבוס בארארעאוס, דעם ערשטען בישאף פון מעסאפאטאמיען; וואס איז שייך צו די יאקאביטען.

Jacobit′ic *a.* (דזשעק-א-ביט′-איק) וואס איז שייך צו די ענגלישע יאקאביטען. ז. *Jacobite*.

Jacobit′ical *a.* (דזשעק-א-ביט′-אי-קעל) ז. *Jacobitic*.

Jacobit′ically *adv.* (דזשעק-א-ביט′-אי-קעל-אי) אין גייסט פון די ענגלישע יאקאביטען. ז. *Jacobite*.

Jac′obitism *n.* (דזשעק′-א-באיט-איזם) יאקאביטיזם, די פרינציפען פון די ענגלישע יאקאביטען. ז. *Jacobite*.

Ja′cob′s-lad′der *n.* (דזשיי′-קאבז-לעד′-ער) א לייטער פון שטריק מיט הילצערנע שטעקלעך [ווערט בענוצט מייסטענס אויף א שיף]; פאלעמאניום [א מין גראז וואס האט דעם אויסזעהן ווי א פעדער, מיט געלבע בליטהען וואס זיינען עהנליך צו גלעקלעך]; א מין שפיעלצייג פון צוזאמענגעשטעלטע שטיינדלעך, גלאז און שטיקלעך האלץ.

Ja′cob′s-staff *n.* (דזשיי′-קאבז-סטעף) א וואנדער⸗שטאק; א שטעקען מיט א שטעך⸗מעסער; אן אסטראלאביע, אן אינסטרומענט צו מעסטען די הויכקייט פון שטערען; א געשטעל אויף איין פוס וואס ווערט בענוצט פון פעלד⸗מעסטער אוועקצושטעלען דעם קאמפאס; א גרופע פון דריי ווייסע שטערען אין דער אריאן⸗גרופע, וועלכע געהען אין א גלייכער ליניע איינער נאך′ן אנדערען.

jaco′bus *n.* (דזשע-קאו′-באס) א גאלדענע מטבע פון 25 שילינג פון די צייטען פון דזשיימס דעם ערשטען פון ענגלאנד.

jac′onet *n.* (דזשעק′-א-נעט) זשאקאנעט [א מין קליידער⸗מאטעריע — א ווייכער מוסלין].

Jacquerie′ *n.* (זשאק-ע-רי′) די זשאקעריע, דער בלוטיגער אויפשטאנד פון די פראנצויזישע פויערים געגען די פריצים אין 14טען יאהרהונדערט.

jac′tant *a.* (דזשעק′-טענט) בעריהמעריש; וואס האט ליעב צו בעריהמען זיך.

jacta′tion *n.* (דזשעק-טיי′-שאן) דאס ווארפען, דאס שליידערען; אן אונרוהיגקייט פון קערפער, דאס ווארפען אין קדחת; די איבונג אין רייטען אויף א פערד; בעריהמעריי.

jactita′tion *n.* (דזשעק-טי-טיי′-שאן) דאס אומווארפען זיך פון קערפער הין און צוריק; די אונרוהיגקייט; פוסטע בעריהמעריי; א פאלשע בעהויפטונג וועגען אימעצען, וואס פעראורזאכט א רעה; דער געריכטס⸗פראצעס וועגען אזא פאלשער בעהויפטונג.

jactita′tion of mar′riage (דזשעק-טי-טיי′-שאן אוו מער′-אידזש) די אונבעגרינדעטע בעהויפטונג, אז ער אדער זי האט כלומרשט חתונה געהאט.

jac′ulate *v.* (דזשעק′-יו-לייט) ווארפען; שיסען.

jacula′tion *n.* (דזשעק-יו-ליי′-שאן) דאס ארויסווארפען, דאס אויסשיסען.

jac′ulator *n.* (דזשעק′-יו-ליי-טאר) דער שליידערער, דער ווארפער.

jac′ulatory *a.* (דזשעק′-יו-לע-טא-רי) וואס ווארפט ארוים, וואס שליידערט; געווארפען, געשאסען, ארויסגעשטויסען; אויסגעשפראכען אין אבגעריסענע ווערטער, אויסשרייענד. ז. *ejaculatory*.

jade *n. and v.* (דזשייד) א קליאטשע, אן אלטע שקאפע, א פגירה; א שליוכע, אן אויסגעלאסענע פרוי; אן איראנישער אויסדרוק וועגען א יונגען מיידעל; דער נעפריט [א מין גרינליכער מינעראל, פון וועלכען מען פלעגט פארצייטען מאכען פערשיעדענע כלי⸗זיין]; אבמאטערען, ערמידען; ווערען פערמאטערט; ווערען אבגעניצט; פערלירען דעם מוטה.

ja′ded *a.* (דזשיי′-דעד) אבגענוצט, אויסגעמאטערט.

ja′dery *n.* (דזשיי′-דער-אי) עקשנות, ווילדקייט [פון א פערד]; א מיאוס שפיצעל.

ja'dish *a.* (דזשיי'-דיש) זינדיג, צולא= זען [װעגען אן אױסגעלאסענער פרוי]; פער'עקשנ'ט, װילד [װעגען א פערד].

jag *n. and v.* (דזשעג) א שארפער צאהן [װי אין א זעג]; א קארב, א זיג=זאג; איינער פון די אויסגעשניטענע שפיצען אדער צאקען פון דעם ראנד פון א קלייד; א קארב אדער צאק פון א בלאט; דאס זיין מלא אדער שכור; אויסקארבען; מא= כען קארבען אדער צאקען.

jagg *n.* (דזשעג) א שטאך מיט א שפיצי= גער זאך.

jagged *a.* (דזשעגד) געצאקט, געקארבט; אויסגעשניטען אין שפיצען.

jag'gedness *n.* (דזשעג-עד-נעס) גע= קארבטקייט, געצאקטקייט.

jag'ger *n.* (דזשעג'-ער) איינער וואס מאכט קארבען אדער צאקען; א קליין רע= דעל מיט א געקארבטען ראנד; א צייהני= גע דלאטע.

jag'ging-i'ron *n.* (דזשעג'-אינג-אי'-ערן) א שטופעל [א רעדעל מיט צייהנער, װי דאס רעדעל מיט װעלכען מען רע= דעלט מצה].

jag'gy *a.* (דזשעג'-אי) געקארבט, מיט קארבען, מיט צייהנער; שארסטקע, ניט גלאט.

jaghir' *n.* (דזשע-גיר') אין אסט=אינ= דיען — די איינקינפטע פון א געוויסען טייל פון רעגיערונגס=לאנד, וועלכע די רע= גיערונג גיט אב צו א פערזאן פאר זיין אייגענעם נוצען אדער אונטערצושטיצען א געוויסע רעגיערונגס=אנשטאלט.

jaghir'dar *n.* (דזשע-גיר'-דאר) אין אסט=אינדיען — איינער וועמען די רע= גיערונג גיט אב די איינקינפטע פון א שטיק לאנד צוליעב געוויסע צוועקען.

jaghire' *n.* (דזשע-גיר') ז. *jaghir*

jaguar' *n.* (דזשעג-הוואר') דער יאגואר [דער אמעריקאנער טיגער].

Jaguar

Jah *n.* (יאה) ז. *Jehovah*

Jahveh' *n.* (יא-וויי') ז. *Jehovah*

Jah'vism *n.* (יא'-וויזם) דער יאהוויזם [די רעליגיאן פון די פארצייטיגע אידען, וועלכע האבען פערגעטערט יהוה אלס זיי= ער נאציאנאלען גאט].

Jah'vist *n.* (יאה'-וויסט) ז. *Jehovist*

Jahvis'tic *a.* (יא-וויס'-טיק) ז. *Jehovistic*

jail *n. and v.* (דזשייל) א געפענגניס, א טורמע; איינקערקערען, אריינזעצען אין געפענגניס.

jail'bird *n.* (דזשייל'-בוירד) א טורמע= פויגעל, אן ארעסטאנט, איינער וואס זיצט אדער וואס איז געזעסען אין א געפענג= ניס.

jail'-deliv'ery *n.* (דזשייל'-די-ליוו'-ער-אי) דאס אויסלעדיגען די טורמע; דאס אב'פטר'ען די משפטים פון אלע די, וואס זיינען פערהאפטעט געווארען; דאס בעפרייען ארעסטירטע דורך איבערבעכען די טורמע אדער דורך אנטלויפען.

jai'ler *n.* (דזשיי'-לער) א הימער פון א געפענגניס, א געפענגניס=וועכטער.

jail'-fe'ver *n.* (דזשייל'-פי'-ווער) א טיפוס=פיבער.

jail'-kee'per *n.* (דזשייל'-קיע'-פער) ז. *jailer*

jak *n.* (דזשעק) ז. *jack-tree*

jakes *n.* (דזשייקס) אן אבטריט.

jak'-wood *n.* (דזשעק'-הוואוד) דאס געלבע האלץ פון ברויטפרוכט=בוים. ז. *jack-tree*

jal'ap *n.* (דזשעל'-עפ) די יאלאפע [א מין אמעריקאנער גראז, וואס פלעכט זיך איבער ווענד און צווייגען. ווערט גע= ברויכט אין מעדיצין אלס אבפיהרונגס= מיטעל].

Jalap

jalap'ic *a.* (דזשע-לעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער יאלאפע. ז. *jalap*

jal'apin *n.* (דזשעל'-ע-פין) דאס יאלא= פין [אן ארט צוקער=זאפט, וואס געפינט זיך אין יאלאפע=גראז און דיענט אלס א שטארקער אבפיהרונגס=מיטעל].

jalousie' *n.* (זשע-לוה-זיע') זשאלוזען [פענסטער=לאדען, וואס בעשטעהען פון א ראהם, אין וועלכער עס זיינען אריינגע= שטעלט עטוואס אנגעבויגענע ברעטלעך, וועלכע לאזען דורך אין צימער לופט, אבער ניט די זון=שטראהלען].

jam *n. and v.* (דזשעם) איינגעמאכטס, ווארעניעס; א צוזאמענפרעסונג, א צו= נויפדריקונג; דאס צוזאמענדריקען; אין שאכטען — א שטיין=מאסע, וואס שפארט אונטער אדער טיילט פאנאנדער א קויה= לען=אדער; דריקען, קוועטשען, צודריקען, צונויפפרעסען; אנפילען, אנהויפען; צו= נויפדריקען א גרויסען עולם; שטערען דעם דורכגאנג; אין אמעריקאנער פאליטיק — דורכשטופען א געוויסען געזעץ אדער תקנה דורך א "מאשין=אבשטימונג"; בע= שמירען מיט ווארעניעס.

Jamai'ca *n.* (דזשע-מיי'-קא) יאמאיקא [איינע פון די גרעסטע וועסט=אינדישע אינזלען אין צענטראל=אמעריקא]; אזא ראם וואס ווערט פראדוצירט אין יא= מאיקא.

Jamai'can *a. and n.* (דזשע-מיי'-קען) וואס געהערט צו דעם אינזעל יאמאיקא; אן איינוואוהנער פון דיעזען אינזעל. ז. *Jamaica*

jamb *n.* (דזשעם) א טהיר=פאסט, אן אוי= שאק, א בייסשטידעל; אין שאכטען — א שטיין=מאסע וועלכע שפארט אונטער אדער טיילט פאנאנדער א קויהלען=אדער.

jambe *n.* (דזשעמב) א פוס=פאנצער, וועלכע סאלדאטען פון מיטעלאלטער פלע= גען טראגען.

jamb'-li'ning *n.* (דזשעמב'-לאי'-נינג) דער בעשלאג פון א טהיר אדער פענסטער.

jambo'sa *n.* (דזשעם-באו'-סא) א מין אסט=אינדישע בוימלעך מיט זעהר שעהנע בלומען און מיט פרוכטען וועלכע רופען זיך "רויז=עפעל".

Jambosa

jamb'-post *n.* (דזשעמ'-פאוסט) א בייסשטידעל פון א טהיר אדער פענסטער.

jam'bu *n.* (דזשעמ'-בוה) דאס רויז=עפעל בוימעל. ז. *jambosa*

jam in (דזשעם אין) איינפרעסען, בע= שרענקען.

jam'-pud'ding *n.* (דזשעמ'-פוד'-אינג) א פודינג געפילט מיט מארמעלאד.

jam up! (דזשעם אפ) אויסגעצייכענט! פארטרעפליך!

jane *n.* (דזשיין) א מין געגנוזער מטבע; בומאזעע, א מין באוועל=צייג, פון וועלכען מען נעהט וועש.

jan'gle *v. and n.* (דזשענ'גל) אונהאר= מאניש קלינגען; פלוידערען, פלאפלען מיט א הויכען קול; קריגען זיך, ארומ= רייסען זיך; קריגע, צאנקעריי; א טומעל, א געפילדער, אן אונהארמאנישע צאנקע= ריי.

jan'gling *n.* (דזשענ'-גלינג) געצאנק, קרינעריי, גערויש, טומעל, רייסעריי; אן אונהארמאנישע קלינגעריי.

jan'itor *n.* (דזשענ'-אי-טאר) אן אויפ= זעהער אויף א הויז, א דווארניק.

jan'itress *n.* (דזשענ'-אי-טרעס) אן אויפזעהערין פון א הויז.

jan'itrix *n.* (דזשענ'-אי-טריקס) ז. *janitress*

janiza'rian *a.* (דזשענ-אי-זיי'-ריע-ען) וואס איז שייך צו יאניטשארען. ז. *janizary*

jan'izary *n.* (דזשענ'-אי-זע-רי) איי= נער פון די יאניטשארען אדער טראבאנ= טען [א מיליטערישע קערפערשאפט פון דער טערקישער ארמעע אין די אמאליגע צייטען].

Jan'senism *n.* (דזשענ'-סען-איזם) יאנ= סעניזם, די לעהרען פון דעם קאטוילישען בישאף קארנעליוס יאנסעניוס, וועלכער איז ארויסגעטראטען אלס שטארקער גענ= נער פון די יעזואיטען. זיין הויפט לעה= רע איז בעשטאנען אין דעם, וואס ער לייקענט אב די פרייהייט פון דער מענש= ליכער בחירה.

Jan'senist *n.* (דזשענ'-סען-איסט) א יאנסעניסט, אן אנהענגער אדער נאכ= פאלגער פון יאנסעניזם. ז. *Jansenism*

jan'tily *adv.* (דזשאנ׳-טי-לי) ז. ***jauntily***

jan'ty *a.* (דזשאנ׳-טי) ז. ***jaunty***

Jan'uary *n.* (דזשענ׳-יו-ע-רי) דער מאנאט יאנואר.

Ja'nus *n.* (דזשיי׳-נאס) ביי די אלטע רוימער — יאנוס, דער גאט פון זון און פון יעדען ארייננאנג און ארויסגאנג. ער איז געווען פארגעשטעלט מיט א צווייענ־דיגען פנים פון פארענט און פון הינטען.

Ja'nus-faced *a.* (דזשיי׳-נאס-פייסט) צוויי פנים׳דיג; וואס זאגט איינס און טראכט אנדערש; בעטריגעריש.

Ja'nus-head'ed *a.* (דזשיי׳-נאס-העד׳-עד) צוויי־קעפיג.

Japan' *n. and a.* (דזשע-פען׳) יאפאן; יאפאניש, וואס בעקומט זיך פון יאפאן.

japan' *n. and v.* (דזשע-פען׳) לאקיר־טע ארבייט; יאפאנישער לאק: לאקירען מיט מאטעריאל, וועלכער גיט צו א שוואר־צען גלאנץ.

Japan' earth (דזשע-פען׳ אוירטה) יאפאנעזישע ערד [א מין צוזאמענצי־הענדער שטאף וואס ווערט ארויסגעצוי־גען פון בוימער].

Japanese' *a. and n.* (דזשעפ-ע-נים׳) וואס איז שייך צו יאפאן אדער איהרע איינוואהנער; א יאפאנעזער, איינער וואס געהערט צום יאפאנישען פאלק; די יא־פאנישע שפראך.

Japanesque' *a.* (דזשעפ-ע-נעסק׳) וואס איז עהנליך צו יאפאנעזער אדער יאפאנעזישעס.

Japan'ism *n.* (דזשע-פענ׳-איזם) יאפא־ניזם, די יאפאנישע קונסט, קולטור א. ד. ג.

Japan' lau'rel (דזשע-פען׳ לאה׳-רעל) א מין מזרח־אזיאטישער קוסט מיט געלב־געשפרייגקעלטע בלעטער, שעהנע בלומען און רויטע יאגדעס.

Japan Laurel

japanned' *a.* (דזשע-פענד׳) בעדעקט מיט יאפאנעזישען לאק אדער מיט אן אנ־דערען עהנליכען לאק.

japan'ner *n.* (דזשע-פענ׳-ער) א לא־קירער; א מין וואקס צום שטיוועל־פוצען.

jape *v. and n.* (דזשייפ) שפאסען; אבלאכען: מאכען לצנות; א שפאס, א שפיצעל, א לצנות.

Japhet'ic *a.* (דזשע-פעט׳-איק) וואס איז שייך אדער וואס קומט ארויס פון יפת [איינער פון נח׳ס דריי זיהן].

ja'pish *a.* (דזשיי׳ פיש) ווי א ליץ: וואס ליעבט צו טרייבען קאטאוועס.

jar *v. and n.* (דזשאר) קלאפערען, שלעכט קלינגען; ארויסלאזען אונהארמא־נישע קלאנגען; גרילצען אין די אויערען; אויפטרייסלען; וויברירען: שטרייטען, צאנקען, קריעגען זיך; דאס גרילצען אין די אויערען; אונהארמאנישע קלאנגען; א שטרייט, א קריעג, א צאנקעריי; א ליימענער אדער גלעזערנער קרוג; די מאס וויפיעל אזא קרוג ענטהאלט אין זיך.

jarara'ca *n.* (דזשא-רא-רא׳-קא) א גרויסע גיפטיגע דרום־אמעריקאנישע שלאנג פון גרוי־ברוינעם קאליר.

jarde *n.* (דזשארד) א מין געשווילעכטס אדער געשוויר אויף א פערד׳ס פוס.

jardinière' *n.* (זשאר-די-ניעהר׳) א בעפוצט טישעל פאר וואזאנעם אדער בלו־מען; א בלומען־וואזע.

jardon' *n.* (זשאר-דאן׳) ז. ***jarde***

jar'gon *n. and v.* (דזשאר׳-גאן) זשאר־גאן, א שפראך, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר א צוזאמענמישונג פון פערשיעדענע שפראכען און האט ניט קיין ליטעראטור; אן ארט אויסדריקע, וועלכע זיינען כא־ראקטעריסטיש פאר דעם אדער יענעם שטאנד אדער פראפעסיאן; צירקאן [א מין געלבליכער מינעראל פון אינזעל ציי־לאן]; רעדען זשארגאן; געברויכען א גע־מישטע, אונקולטורעלע שפראך.

jargonelle' *n.* (דזשאר-גא-נעל׳) די יארגאנעל [א געוויסער זארט בארנעס].

jargonesque' *a.* (דזשאר-גא-נעסק׳) וואס האט דעם כאראקטער פון זשארגאן אדער פון א געמישטער אונקולטורעלער שפראך.

jargon'ic *a.* (דזשאר-גאנ׳-איק) וואס איז עהנליך צו זשארגאן; וואס איז שייך צום צירקאן [א מין געלבליכער מינעראל פון אינזעל ציילאן].

jar'goning *n.* (דזשאר׳-גאנ-אינג) דאס פלאפלען, דאס פיהרען אן אויסגעמישטען געשפרעך; דאס צוויטשערען פון פויג־לען.

jargoniza'tion *n.* (דזשאר-גאנ-אי-זיי׳-שאן) דאס בענוצען א זשארגאן; דאס פערוואנדלען א קולטורעלע שפראך אין א זשארגאן.

jarl *n.* (יארל) — אין אלט־סקאנדינאוויען אן עלטערער, אן אנפיהרער; אן אדעליגער, א גראף.

jar'nut *n.* (דזשאר׳-נאט) דער ערד־נוס [א פרוכט פון א געוויסער אמערי־קאנער פלאנצע].

jar of flow'ers (דזשאר אוו פלאו׳-ערז) א בלומען־טאפ.

ja'sey *n.* (דזשיי׳-זי) א מין וואלענער פארוק.

jas'min *n.* (דזשעס׳-מין) יאסמין [א גע־וויסע גארטען אדער הויז־פלאנצע מיט געל־בע אדער ווייסע שמע־קענדע בלומען].

Jasmin

jas'mine *n.* (דזשעס׳-מין) ז. ***jasmin***

jas'per *n.* (דזשעס׳-פער) יאספים [א מין שטיין פון פער־שיעדענע קאלירען וואס ווערט געברויכט צו מאכען קאלא־נען, וואזען א. ד. ג.].

jas'perated *a.* (דזשעס׳-פער-איי-טעד) בעמאלט מיט דער פארב וועלכע איז עהנ־ליך צום קאליר פון דעם יאספים־שטיין; אויסגעמיישט מיט יאספים.

jas'perite *n.* (דזשעס׳-פער-איט) ז. ***jasper***

jas'per-o'pal *n.* (דזשעס׳-פער-או׳-פעל) ניט קיין ריינער אפאל [אן אפאל איז א טייערער מילך־ווייסער מינעראל, אויף וועלכען עס שפיעלען זיך פערשיע־דענע קאלירען], וועלכער האט דעם קא־ליר פון א געלבליכען יאספים־שטיין.

jas'pery *a.* (דזשעס׳-פער-אי) אזוי ווי יאספים־שטיין.

jaspid'ean *a.* (דזשעס-פיד׳-אי-ען) ווי יאספים־שטיין; וואס בעשטעהט פון יאס־פים־שטיין.

jaspid'eous *a.* (דזשעס-פיד׳-אי-אס) ווי יאספים־שטיין.

jas'poid *a.* (דזשעס׳-פאיד) וואס איז עהנליך צו יאספים־שטיין.

jas'ponyx *n.* (דזשעס׳-פא-ניקס) דער יאספאניקס, אן אניקס־שטיין, וועלכער האט אין זיך יאספים־ארערען [פון דיעזען שטיין ווערען אויסגעשניטען פיגורען אויף בארעליעפען].

jasp'-o'pal *n.* (דזשעספ׳-או׳-פעל) ז. ***jasper-opal***

Jat'ropha *n.* (דזשעט׳-רא-פא) א מין גראזען, קוסטעס און בוימער, וועלכע וואקסען אין די הייסע לענדער פון אמע־ריקא, מיט א דיקען שטאם און ברייטע דריי־ענדיגע בלעטער. דער זאפט פון דיע־זע פלאנצען ווערט געברויכט אין דער מע־דיצין פאר פערשיעדענע זאלבען.

jaun'dice *n. and v.* (דזשאנ׳-דיס) די געלבזוכט; א ביטערער געפיהל, ווי קנאה, אייפערזוכט א. ד. ג.; ליידען פון געלבזוכט: האבען געפיהלען פון קנאה אדער אייפערזוכט.

jaun'diced *a.* (דזשאנ׳-דיסט) געלבזיכ־טיג; פול מיט קנאה, אייפערזוכט אדער פאראורטיילען.

jaunt *n. and v.* (דזשאנט) דער גאנג, דער אויסשפאציר; ארומלויפען, ארומ־שפאצירען.

jaun'tily *adv.* (דזשאנ׳-טי-לי) אויף א לעבעדיגען, לוסטיגען, מונטערען, לייכט־פערטיגען אדער פרעהליכען אופן.

jaun'tiness *n.* (דזשאנ׳-טי-נעס) לעבע־דיגקייט, פרעהליכקייט, לוסטיגקייט, לייכ־טיגקייט, לייכט־פערטיגקייט; אנמוטה, שעהנקייט, חן, ארטיגקייט.

jaun'ting-car *n.* (דזשאנ׳-טינג-קאר) א לייכט וועגעל אויף פיער רעדער, אין וועלכען די פערזאנען זיצען רוקען צו רוקען.

jaun'ty *a.* (דזשאנ׳-טי) אנמוטיג, מיט חן, שעהן, ארטיג, עלעגאנט; מונטער, לוסטיג, לייכטפערטיג.

jaun'ty-car *n.* (דזשאנ׳-טי-קאר) ז. ***jaunting-car***

ja'va *n.* (דזשא׳-ווא) די יאווא־הוהן [א מין הויז־הוהן].

Ja'van *a.* (דזשא׳-וען) וואס איז שייך צום אינזעל יאווא.

Javanese' *a. and n.* (דזשאוו-ע-נים׳) וואס איז שייך צום אינזעל יאווא; א גע־בארענער אדער אן איינוואהנער פון דיע־זען אינזעל.

jave'lin *n.* (דזשעוו׳-לין) א וואורף־שפיעז.

jaw *n. and v.* (דזשאה) דער קינבאק [דער ביין אין וועלכען עס זיצען די צייהנער]; אין א מאשין — צוויי טיילען, וועלכע געהען זיך צונויף און רוקען זיך פאנאנדער; אין א זעגעל־שיף — דער אויסשניט אויף דעם עק פון זעגעל־שטאנג, מיט וועלכען ער האלט זיך אן דער מאסט: שרייען אויף איינעם; שימפפען, זידלען.

jaw'-bone *n.* (דזשאה׳-באון) דער קינ־באק־ביין [דער ביין אין וועלכען עס זי־

צען די צייהנער, ספּעציעל דער אונטער=
שטער ביין].
jaw'-brea'ker *n.* (דזשאה'-בריי'-קער)
א ווארט צום אויסברעכען די צייהנער
[א ווארט וואס ענטהאלט אין זיך פיעל
זילבען און עס איז שווער עס אויסצו=
רעדען].
jawed *a.* (דזשאהד) וואס האט קינבאקען.
jaw'fall *n.* (דזשאה'-פאהל) אן אראבגע=
לאזענער פנים, נידערגעשלאגענקייט.
jaw'fallen *a.* (דזשאה'-פאהלן) מיט
אן אראבגעלאזענעם פנים, טרויעריג, בע=
טריבט.
jaws of death (דזשאהז אוו דעטה)
דעם מלאך המות נעגעל.
He was snatched from the **jaws of death.**
jaw'smith *n.* (דזשאה'-סמיטה) א שריי=
ער א דעמאגאג.
jaw'-tooth *n.* (דזשאה'-טוהטה) א באק=
צאהן.
jaw'-work *n.* (דזשאה'-הוואירק) פּיסק=
ארבייט [ריידען]; פּרעסעריי.
jay *n.* (דזשיי) דער האלצהעהער אדער
סאיקע [א קליינער אייראפּעאישער און
נארד=אמעריקאנישער פויגעל מיט גרוי=
רויטע פעדערען און מיט בלויע, ווייסע
און שווארצע פּאסיקלעך אויף די פליגלען.
ערנעהרט זיך מיט יאגדעס און תבואה=
קערנדלעך]; א ישובניק, א "גרינער", א
פּראסטאק; אן אקטיאר א דילעטאנט
[ניט קיין פאכמאן]; א שלעכטער אקטיאר.

Jay

jay'-bird *n.* (דזשיי'-בוירד) דער האלצ=
העהער אדער סאיקע [אזא פויגעל].
ז. *jay*,
jay'hawk *v.* (דזשיי'-האהק) פיהרען א
גוערילא=קריעג. ז. *jayhawker*
jay'hawker *n.* (דזשיי'-האה-קער) א
מיטגליעד פון איינע פון די באנדעס וואס
האבען אין דעם אנפאנג פון דעם בירגער=
קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון
אמעריקא געפיהרט א גוערילא=קריעג [אן
אונרעגולערער קריעג], בעזאנדערס אין
קענזעס; אזא גרויסע שפּין.
jaz'erant *n.* (דזשעז'-ע-רענט) א מין
פאנצער פון צונויפגעפלאכטענע אייזערנע
רינגען.
jaz'erent *n.* (דזשעז'-ע-רענט)
ז. *jazerant*
J. D. · *Juris Doctor* אבקירצונג פון
[דאקטאר יורי, א טיטול פון א געלעהר=
טען יוריסט].
jeal'ous *a. and v.* (דזשעל'-אס) איי=
פערזיכטיג; אייפריג, בעזארגט; פערדעכ=
טיגען, ניט טרויען; זיין אייפערזיכטיג.
jeal'ously *adv.* (דזשעל'-אס-לי) מיט
אייפערזוכט אדער פערדעכטיגונג.
jeal'ousness *n.* (דזשעל'-אס-נעס)
קנאה, אייפערזוכט; פערדעכטיגונג, חשד.
jeal'ousy *n.* (דזשעל'-אס-אי) אייפער=
זוכט, קנאה.

jean *n.* (דזשיין) בומאזינע [אזא בא=
וועל=צייג פון וועלכען מען נעהט וועש].
jear *n.* (דזשיר) אזא שיף=שטריק.
jee *v. and int.* (דזשיע) ז. *gee*
jeer *v. and n.* (דזשיער) שפּאטען; אב=
לאכען פון אימעצען; שפּאט, לצנות, שפּאס;
אזא שיף=שטריק.
jeer'er *n.* (דזשיער'-ער) א שפּעטער,
אן אבלאכער, א לץ.
jeer'ing *a.* (דזשיער'-אינג) שפּאטענד,
אבלאכענד.
jeer'ingly *adv.* (דזשיער'-אינג-לי) אב=
לאכענדיג, אבשפּאטענדיג; מאכענדיג
לצנות.
jeers *n.* (דזשיערז) אזעלכע שטריק אדער
קאנאטען אויף א שיף.
Jefferso'nian *a. and n.* (דזשעפ-ער-
סאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו טאמאס
דזשעפערסאן, דעם דריטען פּרעזידענט פון
די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא
[פון יאהר 1801 ביז 1809], דער גרינ=
דער פון דער דעמאקראטישער פּארטיי און
דער פערפאסער פון דער דעקלאראציאן
פון אונאבהענגיגקייט [דער דאקומענט
אין וועלכען די פעראייניגטע שטאאטען
פון אמעריקא ערקלערט זיך אונאבהענגיג
פון ענגלאנד]; אן אנהענגער פון די פּא=
ליטישע פּרינציפּען פון טאמאס דזשעפער=
סאן, א דעמאקראט.
Jefferso'nianism *n.* (דזשעפ-ער-
סאו'-ני-ען-איזם) דאס פּאליטישע פּרא=
גראם פון טאמאס דזשעפערסאן, וואס בויט
זיך אויף די פּרינציפּען פון אינדיווידוע=
לער און לאקאלער פרייהייט און בעשרענ=
קונג פון דער מאכט פון דער צענטראלער
רעגיערונג.
jeff'ing *n.* (דזשעפ'-אינג) א מין ווירפעל=
שפּיעל ביי שריפטזעצער.
Jeho'vah *n.* (דזשי-האו'-וואַ) יעהאווא,
דער העברעאישער נאמען פון גאט, דער
שם=המפורש [יהוה].
Jeho'vist *n.* (דזשי-האו'-וויסט) דער יע=
האוויסט, דער אונבעוואוסטער שרייבער
וועגען וועלכען מען דענקט, אז ער האט
פערפאסט די שטעלען פון דער ביבעל,
וואו גאט'ס נאמען ווערט בעצייכענט מיט'ן
נאמען "יהוה" [אין געגענזאץ צום
"אלהיסט"]. ז. *Elohist*
Jehovis'tic *a.* (דזשי-הא-וויס'-טיק)
וואס איז שייך צו די "יעהאוויסטישע"
שטעלען פון חומש [אין געגענזאץ צו די
"אלהיסטישע"]. ז. *Elohistic*
Je'hu *n.* (דזשי'-היו) א גיכער אנטריי=
בער; א קוטשער.
jeju'nal *a.* (דזשי-דזשוה'-נעל) וואס איז
שייך צום אויבערשטען טייל פון דער קליי=
נער קישקע. ז. *jejunum*
jejune' *a.* (דזשי-דזשוהן') ליידיג, פּוסט,
טרוקען; ניט אינטערעסאנט.
jejune'ly *adv.* (דזשי-דזשוהנ'-לי) אויף
א פּוסטען, אינהאלטסלאזען אדער טרוקע=
נעם שטייגער.
jejune'ness *n.* (דזשי-דזשוהנ'-נעס)
פּוסטקייט, ליידיגקייט, טרוקענקייט, אינ=
האלטסלאזיגקייט.
jeju'nity *n.* (דזשי-דזשוה'-ני-טי)
ז. *jejuneness*
jeju'num *n.* (דזשי-דזשוה'-נאם) אין
אנאטאמיע — די אויבערשטע צוויי פינפ=
טעל פון דער קליינער קישקע.
jel'lied *a.* (דזשעל'-איד) געדיכט און
קלעפּעדיג, געדיכט און ציטערדיג, ווי
זשעלע אדער סטודען [פּוטשא].
jel'ly *a.* (דזשעל'-אי) זשעלע, א גע=
דיכטע איינגעמאכטס פון פרוכט; א גע=
דיכטער סאק; א געדיכטער און קלייאי=
נער שטאף; א געדיכטער און ציטערדי=
גער שטאף ווי שטודען [פּוטשא].
jel'ly-bag *n.* (דזשעל'-אי-בעג) א זע=
קעל, דורך וועלכען מען זייט דורך זשעלע.
jel'lyfish *n.* (דזשעל'-אי-פיש) דער זשע=
לע=פיש [א מין ווייכע שוואמיגע ים=
חיה, וועלכע האט די פארם פון א שווע=
מעל=קעפּעל. די אונטערשטע זייט פון דיע=
זען קעפּעל ענטהאלט אין זיך די מויל=
עפענונג, וואס איז ארומגערינגעלט מיט
לאנגליכע ברייטע לאפּעס].

Jellyfish

jem'idar *n.* (דזשעמ'-אי-דאר) אן אסט=
אינדישער אפיציער [פון די דארטיגע
איינגעבארענע].
jem'miness *n.* (דזשעמ'-אי-נעס) זויי=
בערקייט, שעהנקייט; געציערטקייט.
jem'my *n. and a.* (דזשעמ'-אי) א מין
ברעך=אייזען, וואס ווערט בענוצט פון
גנבים; זויבער, שעהן, בעפּוצט.
jen'net *n.* (דזשענ'-עט) א מין שפּאניש
פערדעל.
jen'neting *n.* (דזשענ'-עט-אינג) א
מין פריהצייטיגער עפּעל.
jen'ny *n.* (דזשענ'-אי) א שפּין=מאשין;
א פויגעל א "זי"; אן עזעל א "זי".
jen'ny-ass *n.* (דזשענ'-אי-עס) אן עזע=
לין [אן עזעל א "זי"].
jen'ny-wren *n.* (דזשענ'-אי-רען) דער
צוין=קעניג [א קליין זינג=פויגעלע מיט א
ברייטליכען שנאבעל מיט גרינליכע פע=
דערען און מיט א העל=געלבען טשוב].
jeof'ail *n.* (דזשעפ'-אייל) א פערזעהן,
א טעות [אין א געריכטס=פּראצעס].
jeop'ard *v.* (דזשעפּ'-ארד) שטעלען אין
קאן, ריזיקירען, וואגען.
jeop'arder *n.* (דזשעפּ'-אר-דער) איי=
נער וואס שטעלט אין קאן אדער ריזי=
קירט.
jeop'ardize *v.* (דזשעפּ'-אר-דאיז)
ז. *jeopard*
jeop'ardous *a.* (דזשעפּ'-אר-דאס) גע=
פעהרליך, ריזיקאליש.
jeop'ardy *n.* (דזשעפּ'-אר-די) א ריזי=
קע, א סכנה, דאס שטעלען אין קאן.
jer'boa *n.* (דזשוער'-בא-א) די שפּרינג=
מויז [א מין קליין שפּרינגענד חיה'לע
מיט זעהר קורצע פאדערשטע און זעהר

לאנגע הינטערשטע פיס און מיט א לאנג־גען עק].

Jerboa

jereed′ *n.* (דזשע־ריעד) א טערקישע פיקע אדער שפיעז, וואס ווערט בענוצט אין פערשיעדענע שפיעלען.

jeremi′ad *n.* (דזשער־אי־מאי׳־עד) ז. *jeremiade*

jeremi′ade *n.* (דזשער־אי־מאי׳־עד) א יערעמיאדע, א קלאג־ליעד, א קינה.

jer′falcon *n.* (דזשויר׳־פאהקן) ז. *gerfalcon*

jer′guer *n.* (דזשויר׳־גער) ז. *jerker*

jerid′ *n.* (דזשע־ריד) ז. *jereed*

jerk *v. and n.* (דזשוירק) שטויסען, טרייסלען, רוקען; שנעלען; שלאגען; מאכען א פלוצליכע בעוועגונג; א פלוצליכער שטויס, שלאג אדער וואורף; א טרייסעל [ווי פון א מוסקול]; א רוק; פלייש פאנאנדערגעשניטען אויף דינע שטיקלעך און געטריקענט אויף דער זון; פאנאנדערשניידען פלייש אויף דינע שטיקלעך און טריקענען אויף דער זון.

jerked beef (דזשוירקט ביעף) פלייש געטריקענט אויף דער זון.

jer′ker *n.* (דזשויר׳־קער) איינער וואס שטופט, וואס טהוט א שלעפ; איינער וואס בעקומט קאנוואלסיווע בעוועגונגען פון א רעליגיעזען עקסטאז אדער פון אן אנדער אויפרעגונג; א צאל־איפזעהער [א בע־אמטער וואס רעווידירט די שיפען אין האפען].

jer′kin *n.* (דזשויר׳־קין) א יאק, א מאמזעלקע; דער "ער" גייער־פאלקען. ז. *gerfalcon*

jer′kingly *adv.* (דזשויר׳־קינג־לי) אויף א שטויסענדען שטייגער; דורך א שטופ.

jerk out (דזשוירק אוט) ארויסטרייס־לען, אויסשיטען.

jerks *n.* (דזשוירקס) קאנוואלסיווע בע־וועגונגען פון רעליגיעזען עקסטאז אדער פון אויפרעגונג.

jer′ky *a.* (דזשויר׳־קי) שטויסארטיג, טרייסלענד; קאפריזנע; אונגעדולדיג.

jerrid′ *n.* (דזשע־ריד) ז. *jereed*

jer′ry *n., a. and v.* (דזשער׳־אי) איי־נער וואס בויט אויף שנעל הייזער צום פערקויף; א הויז גבויט אויף שנעל [צום פערקויפען]; א טאשען־זיינגער; א נאכט־טאפ; געמאכט ווי־עס־איז, געמאכט אויף שנעל; בויען אבשפאטען.

jer′ry-built *a.* (דזשער־אי־בילט) גע־בויט אויף צו פערקויפען [אין איילע־ניש און מיט שלעכטען מאטעריאל].

jer′rymander *n.* (דזשער׳־אי־מענ־דער) ז. *gerrymander*

jer′sey *n. and a.* (דזשויר׳־זי) זעהר פיינע וואל; א יאק פון דיעזער וואל, א טריקאט־יאק; פון זעהר דינער וואל.

Jeru′salem ar′tichoke (דזשו־רו׳־זע־לעם אר׳־טי טשאוק) די ערד־בארנע [א מין גראז־ארטיגע אמעריקאנער פלאנ־צע מיט א זיסען דיקען ווארצעל, וואס ווערט גענוצט אלס שפייז].

jess *n. and v.* (דזשעס) א רימען אדער שנירעל וואס דיענט אלס פוס־באנד פון א פאלק־פויגעל; פערפענטען די פיס פון א פאלק־פויגעל מיט אזא פוס־באנד.

jes′samine *n.* (דזשעס׳־ע־מין) ז. *jasmine*

jes′sant *a.* (דזשעס׳־ענט) וואס טויכט ארויס [ווי א פיגור אויף א הערב].

jessed *a.* (דזשעסט) געפענטעט מיט א שנירעל [וועגען פאלק־פויגלען].

Jes′sie *n.* (דזשעס׳־אי) א קלאפער, א דובינקע.

Jes′sy *n.* (דזשעס׳־אי) ז. *Jessie*

jest *n. and v.* (דזשעסט) א שפאס, קאטאוועס; געשפעט; שפאסען, טרייבען קאטאוועס; מאכען לצנות.

jest′-book *n.* (דזשעסט׳־בוק) א זאמעל־בוך פון וויצען, אנעקדאטען און לייכטע ערצעהלונגען.

jes′ter *n.* (דזשעס׳־טער) א קאטאוועס־טרייבער, א שפאס־מאכער, אן אבלאכער, א גלייכווערטעל־זאגער, א לץ; א הויף־נאר [ביי די מיטעלאלטערליכע פריצים].

jest′ful *a.* (דזשעסט׳־פול) וויציג, שפאס־סיג.

jes′ting *a.* (דזשעס׳־טינג) שפאסענד; קאטאוועס טרייבענד.

jes′tingly *adv.* (דזשעס׳־טינג־לי) מיט שפאס; אויף קאטאוועס.

jes′ting-stock *n.* (דזשעס׳־טינג־סטאק) א געגענשטאנד פון שפאס, א זאך צום אב־לאכען.

jest′-mon′ger *n.* (דזשעסט׳ מאנ׳־גער) א קאטאוועס־טרייבער; אן אבלאכער; א לץ.

jest′word *n.* (דזשעסט־הווארד) א וויץ, א גלייכווערטעל.

Jes′uit *n.* (דזשעז׳־יו־איט) א יעזואיט, א מיטגליעד פון יעזואיטישען ארדען [א קאטוילישער ארדען, וועלכער איז געגרינ־דעט געווארען אין יאהר 1539 צו פער־שטארקען דעם איינפלוס פון דער קאטוי־לישער רעליגיאן און צו בעקעמפפען די פראטעסטאנטען מיט אלע מעגליכע מי־טעל]; א ביטערער מענש; אן אינטריגאנט.

Jes′uitess *n.* (דזשעז׳־יו־איט־עס) א יעזואיטין [איינע פון א קאטוילישען פרויען־ארדען, וועלכער איז געווען געבויט אויף דיזעלביגע פרינציפען ווי דער יעזו־איטישער מענער־ארדען און איז אויפגע־לעזט געווארען אין יאהר 1630].

Jesuit′ic *a.* (דזשעז־יו־איט׳־איק) יע־זואיטיש; וואס איז שייך צו די יעזואי־טען. ז. *Jesuit*

jesuit′ical *a.* (דזשעז־יו־איט׳־אי־קעל) יעזואיטיש, ביטערע, פערמאסקירט, פאלש.

jesuit′ically *adv.* (דזשעז־יו־איט׳־אי־קעל־אי) אויף א יעזואיטישען, ביטערען אופן.

jes′uitish *a.* (דזשעז׳־יו־איט־איש) יעזואיטיש.

Jes′uitism *n.* (דזשעז׳־יו־איט־איזם) די לעהרע און די פרינציפען פון די יע־זואיטען; ביטערקייט, פערשטעלטקייט. ז. *Jesuit*

Jes′uitry *n.* (דזשעז׳־יו־איט־רי) ז. *Jesuitism*

Jes′uits′ bark (דזשעז׳־יו־איטס בארק) די קארע פון געוויסע אמעריקאנישע ביגע אדער כינין־בוימער [ווערט גערופען אזוי, ווייל די ערשטע, וועלכע האבען דיעזע קארע געבראכט אין אייראפא, זיי־נען געווען די יעזואיטען].

Jes′uits′ pow′der (דזשעז׳־יו־איטס פאו׳־דער) כינין־פולווער.

Je′sus *n.* (דזשי׳־זאס) יעזוס [קריס־טוס].

Je′sus Christ (דזשי׳־זאס קראיסט) יעזוס קריסטוס.

jet *v., n. and a.* (דזשעט) ארויסווארפען, ארויסשפריצען [פון א שמא־לער עפענונג]; דאס ארויסשיסען, דאס ארויסווארפען; א שפריץ; אן אויסשוס; דאס גיס־לאך, פון וועלכען עס פליסט ארויס צושמאלצענער מעטאל; א וואסער־שטראהל; דער גאגאט אדער פעך־קויהל [זעהר א שווארצער ברושטין]; דער גא־גאט־קאליר [א טיעף־שווארצער קאליר]; וואס איז געמאכט פון גאגאט אדער שווארצען ברושטין.

jet′-black *a.* (דזשעט׳־בלעק) שווארץ ווי פעך־קויהל אדער גאגאט.

jet d′eau (זשיי דאו) א דינער שטראם וואסער וואס שפריצט פון א פאנטאן.

jet of steam (דזשעט אוו סטיעם) דער דאמפף־שטראם.

jet′-pump (דזשעט׳־פאמפ) א פומפ, פון וועלכער די פליסיגקייט ווערט געטריי־בען דורך אן אנדער שטראם פון דערזעל־בער אדער אן אנדערער פליסיגקייט.

jet′sam *n.* (דזשעט׳־סעם) דאס ווארפען אין ים אריין; זאכען וואס ווערען אין א נויטה געווארפען אין ים.

jet′tiness *n.* (דזשעט׳־אי־נעס) שווארץ־קייט, דער שווארצער קאליר; דאס זיין שווארץ.

jet′tison *n. and v.* (דזשעט׳־אי־סאן) דאס ארויסווארפען וואארע פון א שיף אום זי גרינגער צו מאכען; ארויסווארפען זאכען פון א שיף, כדי זי גרינגער צו מאכען אויף׳ן וואסער.

jet′ton *n.* (דזשעט׳־אן) א זשעטאן, א מעדאל וואס איז געמאכט געווארען צו־ליעב וועלכער ניט איז פאסירונג.

jet′ty *v., n. and a.* (דזשעט׳־אי) ארויס־שטארצען [ווי א שטיין אדער באלקען פון א געביידע]; אן ארויסשטארצונג [פון א געביידע]; א וואל אדער דאמבע צו פערהאלטען דאס וואסער; גאגאט אדער פעך־קויהל [שווארצער ברושטין]; פון גא־גאט אדער פעך־קויהל; שווארץ ווי גאגאט.

jet′tyhead *n.* (דזשעט׳־אי־העד) א דאמ־בע אדער וואנד אין א האפען.

jeu d'esprit′ (זשוי דעס־פרי׳) שארפזין, וויציגקייט.

Jew *n.* (דזשוה) א איד.

Jew′-bai′ter *n.* (דזשוה׳־ביי׳־טער) א אידען־פרעסער; א אידען־העצער, א אי־דען־פערפאלגער.

Jew′dom *n.* (דזשוה׳־דאם) דאס יודענ־טום.

jew′el *n.* (דזשוה׳־על) יואוועל, קליינאד, ציערונג; אן עדעלשטיין; א זאך וואס ווערט הויך געשאצט.

jew′el-box *n.* (דזשוה׳־על־באקס) א ציערונגס־שאכטעל.

jew′el-case *n.* (דזשוה׳־על־קיים) ז. *jewel-box*

jew′eler *n.* (דזשוה׳־על־ער) א יואוועליער, איינער וואס מאכט אדער האנדעלט מיט ציערונג.

jew′el-house *n.* (דזשוה׳־על־האוס) ז. *jewel-office*

jew′eller *n.* (דזשוה׳־על־ער) ז. *jeweler*

jew′eller's art (דזשוה׳־ע־לערז ארט) די יואוועליער־קונסט.

jew′eller's red (דזשוה׳־על־ערז רעד) א מין רויטער פולווער, מיט וועלכען מען פאלירט עדעלשטיינער.

jew'ellery *n.* (דזשוה'–על–רי) ז. *jewelry*

jew'el-like *a.* (דזשוה'–על–לאיק) וואס גלאנצט ווי א ציערונג, ווי בריליאנטען.

jew'elly *a.* (דזשוה'–על–אי) ווי א ברי־ליאנט, פיין.

jew'el-of'fice *n.* (דזשוה'–על–אפ'–איס) דער זאל איז דעם "טאוער" פון לאנדאן, וואו עס געפינען זיך די קרוינען און ציערונג פון דער ענגלישער מלוכה.

jew'elry *n.* (דזשוה'–על–רי) יוּאוועּ־ליער־ארבייט; ציערונג.

Jew'ess *n.* (דזשוה'–עס) א אידין, א אי־דישע פרוי.

jew'hood *n.* (דזשוה'–הוד) יודאאיזם, אידישקייט.

Jew'ish *a.* (דזשוה'–איש) אידיש; וואס איז שייך צו די אידען.

Jew'ish law (דזשוה'–איש לאה) תורת משה.

Jew'ishly *adv.* (דזשוה'–איש–לי) אויף א אידישען אופן.

Jew'ishness *n.* (דזשוה'–איש–נעס) אי־דישקייט.

Jew'ish Pale (דזשוה'–איש פּייל) דער אידישער תחום אדער טשערטא [די 15 גובערניעס אין רוסלאנד וואו אידען איז ערלויבט צו וואהנען].

Jew'ism *n.* (דזשוה'–איזם) יודאאיזם, אידישקייט.

Jew'ry *n.* (דזשוה'–רי) דאס אידישע לאנד, ארץ ישראל: דאס אידישע פאלק; א אידישער קווארטאל אין א שטאדט.

Jew's'-ear *n.* (דזשוהז'–איער) דער יודען־אויער [אן אויער־עהנליכער שוואם אויף א בוים].

jew's'-harp *n.* (דזשוהז'–הארפ) דאס ברום־אייזען [א מוזיקאלישער אינסטרו־מענט, וואס בע־שטעהט פון א מעטאלענעם צינ־געל איינגע־פאסט אין אן אייזערנעם רונ־דען רעהמעל, וועלכען מען האלט ביים מויל און מיט די פינגער קלאפט מען איבער'ן צינגעל]; דאס פעסעל אדער דער אייזערנער רינג, מיט וועלכען א קאנאט אדער קייט האלט דעם אנקער אויף א שיף.

Jew's-harp

Jew's'-mal'low *n.* (דזשוהז'–מעל'–או) די מאלווא [א מין גראז מיט גרויסע רויטע בליטהען].

Jew's'-stone *n.* (דזשוהז'–סטאון) א פערשטיינערטער ים־איגעל אדער יאזשיק וואס מען געפינט אין דער ערד.

jew's'-trump *n.* (דזשוהז'–טראמפ) ז. *jew's-harp*

Jez'ebel *n.* (דזשעז'–ע–בעל) איזבל [די פערדארבענע פרוי פון אידישען קעניג אחאב]; א שלעכטע, זינדיגע אדער בייזע פרוי.

JHVH. א פערקירצונג פון *Jehovah*

jib *n.* and *v.* (דזשיב) דאס גרויסע דריי־עקיגע זעגעל איז דעם פאדערשטען טייל פון א שיף; דער ארויסגעשטארצ־טער ארם פון א הויב־מאשין; אן אונ־רוהיג פערד, וואס מען קען ניט איינ־האלטען אין צוים; א געשטעל פאר ביער־פעסער: די אונטערשטע ליפ; ארי־בערטראגען פון איין עק שיף אויף'ן צווייטען [וועגען די פאדערשטע זעגע־לען]; ניט איינשטעהן אויף איין ארט; ניט איינהאלטען זיך אין צוים [וועגען א פערד].

jib'ber *n.* (דזשיב'–ער) אן אונרוהיג פערד.

jib'-boom *n.* (דזשיב'–בוהם) א קיילפּע־דיגער באלקען, וואס איז א פערלענגע־רונג פון דעם שטאנג, וועלכער געפינט זיך אין דעם פאדערשטען טייל פון שיף.

jib'-door *n.* (דזשיב'–דאור) א געהיימע טהיר [א טהיר, וועלכע איז געפארבט אזוי ווי די וואנד און מען בעמערקט זי ניט].

jibe *v.* (דזשאיב) 1. אריבערטראגען פון איין עק שיף צום צווייטען [וועגען די פאדערשטע זעגלען]; 2. שטימען, זיין אין איינקלאנג.

2. The two plans did not seem to jibe.

jib'-o'-jib *n.* (דזשיב'–א–דזשיב) א קליין דרייעקיג זעגעל, וואס ווערט אנגע־צויגען איבער דעם גרויסען דרייעקיגען זעגעל.

jib'-stay *n.* (דזשיב'–סטיי) דער געשטעל פון דער האריזאנטאלער מאסט אויף א שיף, צו וועלכער עס פערפעסטיגט זיך דאס דרייעקיגע זעגעל.

jib'-top'sail *n.* (דזשיב'–טאפּ'–סייל) דאס אויבערשטע קלענערע דרייעקיגע זעגעל אויף א יאכטע.

jif'fy *n.* (דזשיפ'–אי) א רגע, א מאמענט, אן אויגענבליק.

jig *n.* and *v.* (דזשיג) א זשיג, אזא לעב־האפטער טאנץ; די מוזיק פון אזא טאנץ; א שפיצעל, א שטוקע; א שפאס; טאנצען א זשיג; צווינגען ביים טאנצען א זשיג; בעוועגען זיך ארויף און אראב; פערטשע־פען [ווי מיט א האטשעק].

jigamaree' *n.* (דזשיג–א–מע–ריע') עט־וואס נייעס, אונבעוואוסטעס.

jig'ger *n.* and *v.* (דזשיג'–ער) דער אדער דאס וואס זיפּט אדער טרייסעלט דורך; אן אפּאראט, וואס סארטירט, ריי־ניגט אדער שווייבקט די אויסגעגראבענע ערץ [אין בערג־ארבייט]; ביי גארבער — דער רונדער אייזערנער וואליק מיט גרי־בעלעך, וועלכער פרעסט אויף'ן לעדער און מאכט איהם קערנדיג [שארסט־קע]; דער פראפּיל, וועלכער גיט צו א לייםענער כלי איהר פארם, בעת מען דרעהט זי אויף'ן רעדעל; א הויב־מא־שין אין א שפייכלער; א טהיר; א קליי־נער טראמוויי וואס ווערט געפיהרט פון איין פערד; א פריים־קוראנט־מאשין; א טרונק בראנפען; א קליין פליגעלע, וואס זוינט זיך אין אין לייב און פערואור־זאכט א זוד אדער בייסעניש; טרייסלען, ווארפען, שאקלען; א זשיג־טענצער [ז. *jig*].

jig'gered *a.* (דזשיג'–ערד) פערדאמט, פערפלוכט.

jig'ger-pump *n.* (דזשיג'–ער–פאמפ) א פומפ, וועלכע מען קען אריבערטראגען פון איין ארט אויף'ן צווייטען, דיענט צו בעגיסען מיט וואסער לאנקעס אדער בלומען־בייטען.

jig'get *v.* (דזשיג'–עט) שטי־שפרינגען; זיין פרעהליך.

jig'ging-machine' *n.* (דזשיג'–אינג–מע–שין') א מאשין איבערצוזייפען אדער סארטירען ערץ [אויסגעגראבענע רויהע מינעראלען].

jig'gish *a.* (דזשיג'–איש) וואס איז שייך צו א פרעהליכען טאנץ אדער זשיג; וואס איז אויפגעלעגט צו געהן א פרעהליך טענצעל.

jig'gumbob *n.* (דזשיג'–אם–באב) עפעס א מארנע אדער משונה'דיגע זאך.

jig'jog *n.* and *adv.* (דזשיג'–דזשאג) א בעוועגונג וואס קומט פאר דורך שטענ־דיגען שטויסען אדער רוקען פארווערטס; דורך א שטויסווייזער בעוועגונג.

jig'ot *n.* (דזשיג'–אט) דער זאדיק אדער הינטער־חלק [פון שעפּסען־פלייש].

jig'-saw *n.* (דזשיג'–סאה) א דינע שמאלע זעג איינגעפאסט אין א ראהם, אז מען זאל קענען זעגען מיט איהר ארויף און אראב.

jill *n.* (דזשיל) א יונג מיידעל, א גע־ליעבטע; א טעשעל; אן אכטעל פון א קווארט אדער א פיערטעל פון א פיינט [א געוויסע מאס פון פליסיגקייט אין דער ענגלישער און אמעריקאנער מאס־סיסטעם].

jill'-flirt *n.* (דזשיל'–פלירט) א קא־קעטקע, א לייכטזיניגע פרוי.

jilt *n.* and *v.* (דזשילט) איינער אדער איינע, וועלכע בעשווינדעלט אין ליעבע [שפיעלט א ליעבע און ווארפט דער־נאך אוועק דעם געליעבטען].

jim *a.* (דזשים) אויסגעציערט, אויס־געפוצט.

Jim *n.* (דזשים) פערקירצט פון דעם נאמען *James*.

jim'crack *n.* and *a.* (דזשים'–קרעק) ז. *gimcrack*

jim'crackery *n.* (דזשים'–קרעק–ער–אי) ז. *gimcrackery*

jim'-crow *n.* (דזשים'–קראו) אן אינ־סטרומענט, מיט וועלכען מען בויגט אדער גלייכט אויס אייזערנע שטאנגען אדער רעלסען.

Jim Crow (דזשים קראו) אן אלגע־מיינער נאמען פאר א נעגער א וויצלינג [אין אמעריקא].

Jim Crow car (דזשים קראו קאר) אן אייזענבאהן־וואגאן פאר נעגערס.

jim'mer *n.* (דזשים'–ער) א טהיר־אנגעל, א טהיר־זאווייעס.

jim'my *n.* (דזשים'–אי) א ברעך־אייזען וואס ווערט בענוצט פון גנבים; א קויה־לען־וואגאן.

jimp'son *n.* (דזשימפּ'–סאן) ז. *jimson-weed*

jim'son-weed *n.* (דזשים'–סאן–וויעד) אזא גיפטיג גראז מיט ווייסע בליטהען [ווערט בענוצט אין דער מעדיצין].

jin'gal *n.* (דזשינ'–גאהל) א קליינער הארמאט [אין אסט־אינדיען].

jin'gle *v.* and *n.* (דזשינ'גל) קלינגען [ווי מיט גלעקלעך אדער שטיקלעך מע־טאל]; האבען א מוזיקאלישען קלאנג; א קלינגעריי; עטוואס וואס קלינגט; א קליין גלעקעל; קלינגענדע ריימען [אין פאעזיע]; א מין אירלענדיש וועגעל אויף צוויי רעדער; א מין מאלוסק [א וויך ים־חיה'לע].

jin'gle brains (דזשינ'גל בריינז) א צו־טומעלטער קאפ, א לייכטזיניגער מענש.

jin'gle-jan'gle *n.* (דזשינ'גל–דזשענ'גל) קלינג־קלאנג, דאס צימבלען, דאס ריימ־פען.

jin'gler *n.* (דזשינ'–גלער) א קלינגער, א פלאפלער; אן ארט שפארען וואס מען טראגט אויף די שטיוועל.

jin'glet *n.* (דזשינ'–גלעט) א קליין מע־טאלען קייקעלע וואס קלינגט אין א גלע־קעל; א גלעקעל.

jin'gling-match *n.* (דזשינ'–גלינג–מעטש) א שפיעל אין וועלכען איינער מיט פערבונדענע אויגען סטארעט זיך צו כאפען אן אנדערען מיט ניט פערבונדענע אויגען, וועלכער לויפט מיט א קלינגענ־דען גלעקעל אין האנד.

Jin'go *n.* (דזשינ'-גאו) א דזשינגא, א מארד=פאטריאט, א שאוויניסט; איינער וועלכער פאדערט אן אגרעסיווע [אנגרייפענדע] פאליטיק בנוגע צו די אויסלענדישע מלוכות.

Jin'goism *n.* (דזשינ'-גא-איזם) דזשינגאאיזם, מארד=פאטריאטיזם, שאוויניזם, די פרינציפען און פאליטיק פון די דזשינגאס. ז. *Jingo*

jinrick'sha *n.* (דזשינ-ריק'-שא) ז. *jinriksha*

jinrik'isha *n.* (דזשינ-ריק'-אי-שא) ז. *jinriksha*

jinrik'sha *n.* (דזשינ-ריק'-שא) א יאפאניש וועגעל אויף צוויי רעדער, וואס ווערט געפיהרט פון א מענשען.

Jinriksha

jip'po *n.* (דזשיפ'-או) א יאקעל, א קארסעט.

jiu-jut'su *n.* (דזשוה-דזשוט'-סו) אן ארט ראנגלען זיך וואס ווערט פראקטיצירט אין יאפאן; א יאפאנישע סיסטעם פון פיזישע איבונגען.

JJ. אן אבקירצונג פון *Justices*

Joan of Arc (דזשאון אוו ארק) זשאן ד'ארק, די יונגפרוי פון ארלעאן [די נאציאנאלע פראנצויזישע העלדין, וועלכע האט פערטריבען די ענגלענדער פון פראנקרייך און האט אומגעקעהרט קארל דעם 7טען צו זיין טהראן אין יאהר 1429].

Job *n.* (דזשאוב) איוב.

job *n., a. and v.* (דזשאב) א שטעלע, א בעשעפטיגונג, אן ארבייט, א פאדריאד; א שטעלע אדער אמט וואס ברייננגט א לייכטען פראפיט; א שלאג, א שטויס, א שטאך; געדונגען פאר א געוויסער ארבייט [ווי א געדונגען פערד]; געבען א שטיקעל ארבייט; קויפען אין אנגרא [הורטאווע] און פערקויפען צו קליין=הענדלער; מאכען צופעליגע שטיקלעך ארבייט; אויסנוצען א געזעלשאפטליכען אמט פאר פריוואטע צוועקען.

joba'tion *n.* (דזשא-ביי'-שאן) מוסר, שטראף=רייד.

job'ber *n.* (דזשאב'-ער) איינער וואס מאכט א צופעליג שטיקעל ארבייט; א הענדלער וואס קויפט סחורה אין גרויסע מאסען און פערקויפט זי צו קליין=הענדלער; א פערמיטלער [אין האנדעל]; אן אקציען=קרעמער [אויף דער בערזע]; איינער וואס נוצט אויס א געזעלשאפטליכע שטעלע אדער אמט פאר זיינע פריוואטע אינטערעסען.

job'bery *n.* (דזשאב'-ער-אי) דאס זוכען אן אמט אין א געזעלשאפטליכער אינסטיטוציאן, כדי צו האבען לייכטע פרנסה.

job'bing-house *n.* (דזשאב'-אינג-האוס) א האנדעלס=פירמע, וועלכע קויפט אויף סחורות פון פאבריקען אין אנגרא [אין א גרויסער מאס מיט אמאל] און פערקויפט זיי צו קליין=הענדלער.

job lot (דזשאב לאט) א בינטעל פערשיעדענע סחורות וואס ווערט ביליג פערקויפט; רעשטלעך; א מציאה.

job'-mas'ter *n.* (דזשאב'-מעס'-טער) איינער וואס האלט פערד און וועגען צום פעררדינגען.

job'-of'fice *n.* (דזשאב'-אפ'-אים) א דרוקעריי, וואו מען דרוקט פערשיעדענארטיגע זאכען, ווי קארטען, אפישען, ביכער [אויסער טעגליכע צייטונגען].

job'-press *n.* (דזשאב'-פרעס) א דרוק=מאשין, אויף וועלכער עס דרוקען זיך קלענערע זאכען, ווי קארטען, מודעות, קליינע אפישען א. ד. ג.

job'-prin'ter *n.* (דזשאב'-פרינ'-טער) א דרוקער וואס דרוקט פערשיעדענע קלענערע זאכען, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.

job'-prin'ting *n.* (דזשאב'-פרינ'-טינג) דאס דרוקען פערשיעדענע קלענערע זאכען, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.; א דרוקעריי, וואו אזעלכע זאכען ווערען געדרוקט.

Job's com'fort (דזשאובז קאמ'-פארט) איוב'ס גליקען, דאס טרייסטען זיך מיט חלשות.

Job's com'forter (דזשאובז קאמ'-פאר-טער) איוב'ס טרייסטער, איינער וואס קומט צום צווייטען מיט כלומרש'דיגע טרייסט און מאכט איהם נאך מעהר נידערגעשלאגען.

Job's news (דזשאובז ניוז) טרויעריגע ידיעות; א שלעכטע בשורה.

Job's post (דזשאובז פאוסט) איינער וואס ברייננגט א שלעכטע בשורה.

Job's'-tears' *n.* (דזשאובז'-טיערז') דאס טרעהרען=גראז [א מין גראז, אויף וועלכען עס וואקסען רונדע און ווייסע יאגדעס, וואס זיינען עהנליך צו טראפענס טרעהרען]; קארעלען פון טרעהרען=גראז.

job'-type *n.* (דזשאב'-טאיפ) דרוק=שריפט פאר פערשיעדענארטיגע קלענערע דרוק=ארבייט, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.

job'-work *n.* (דזשאב'-הוואירק) בעשטעלונגס=ארבייט [ווי א שניידער וועלכער נעהמט פאר קונדען און ניט פאר'ן מארק]; ארבייט הורטאם [ווען מען קריעגט בעצאהלט פאר דער גאנצער ארבייט, ניט פון טאג אדער שטונדע]; אין דרוקעריי — פערשיעדענארטיגע קליינע דרוק=זאכען, ווי קארטען, אפישען א. ד. ג.

jock *n.* (דזשאק) א גרום, א זשאקיי. ז. *jockey*

jock'ey *n. and v.* (דזשאק'-אי) א גרום, א שטאל=קנעכט [א דיענער וואס פאסט אויף אויף די פערד]; א זשאקיי [איינער, וועלכען מען דינגט צו רייטען אויף א פערד אין וועט=לויף]; א בעטריגער, א שווינדלער; בעטריגען, בעשווינדלען; אנשטויסען זיך, אבשלאגען זיך [רייטענדיג אין וועט=לויף].

jock'ey-club *n.* (דזשאק'-אי-קלאב) א קלוב פון ליעבהאבער פון פערד=ערציהונג, פערד=רייטונג און וועט=לויף.

jock'eyship *n.* (דזשאק'-אי-שיפ) רייט=קונסט [די קונסט פון רייטען אויף פערד, בעזאנדערס אין א וועט=לויף]; א כלומרש'דיגער עהרען=טיטול.

jock'ey-whip *n.* (דזשאק'-אי-הוויפ) א רייט=בייטשעל, וואס ווערט בענוצט פון א רייטער אין וועט=לויף.

jock'y *n.* (דזשאק'-אי) ז. *jock*

jocose' *a.* (דזשא-קאוס') שפאסהאפט, לוסטיג.

jocose'ly *adv.* (דזשא-קאוס'-לי) אויף געלעכטער, אין שפאס.

jocose'ness *n.* (דזשא-קאוס'-נעס) שפאסהאפטיגקייט, לוסטיגקייט.

jocose'rious *a.* (דזשאו-קאו-סי'-רי-אס) האלב=ערנסט, האלב אין שפאס.

jocos'ity *n.* (דזשא-קאס'-אי-טי) ז. *jocoseness*

joc'ular *a.* (דזשאק'-יו-לאר) ז. *jocose*

jocular'ity *n.* (דזשאק-יו-לער'-אי-טי) ז. *jocoseness*

joc'ularly *adv.* (דזשאק'-יו-לאר-לי) אויף א שפאסהאפטען אדער לוסטיגען אופן.

joc'ulator *n.* (דזשאק'-יו-ליי-טאר) א שפאס=פויגעל, א פרעהליך=מאכער, א בדחן; א ליעדער=זינגער.

joc'ulatory *a.* (דזשאק'-יו-ליי-טא-רי) ז. *jocose*

joc'und *a.* (דזשאק'-אנד) מונטער, לוסטיג, פרעהליך.

jocun'dity *n.* (דזשא-קאנ'-די-טי) מונטערקייט, לוסטיגקייט.

joc'undly *adv.* (דזשאק'-אנד-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.

joc'undness *n.* (דזשאק'-אנד-נעס) ז. *jocundity*

joc'undry *n.* (דזשאק'-אנ-דרי) פרעהליכקייט, לעבעדיגקייט, לוסטיגקייט.

Joe Mil'ler (דזשאו מיל'-ער) אן אויסגעדראשענער, אלטער וויץ; א וויץ=בוך.

Joe'-Mil'lerism *n.* (דזשאו'-מיל'-ער-איזם) דאס דערצעהלען וויצען [הויפטזעכליך אלטע, אויסגעדראשענע וויצען]; אן אלטער וויץ.

jog *v. and n.* (דזשאג) לייכט שטויסען; אנשטויסען אויף עפעס [מאכען איינעם אויפמערקזאם]; זיך לאנגזאם בעוועגען, טרייסלען זיך; א לייכטער שטויס; דאס טרייסלען זיך; דאס בעוועגען זיך ניט רעגעלמעסיג, א שפרינגענדע בעוועגונג.

jog along' (דזשאג ע-לאהנג') לאנגזאם אדער געמיטליך ווייטער פאהרען.

jog'ger *n.* (דזשאג'-ער) איינער וואס גיט א לייכטען שטויס, איינער וואס שטופט אונטער; איינער וואס געהט לאנגזאם, וואקלענדיג.

jog'gle *v. and n.* (דזשאגל) לייכט טרייסלען, אונטערשטופען; פעראייניגען צוויי קלעצער אדער שטיינער דורך די ארויסגעשטארצטע קלינעס אדער ציינער, וואס שטעלען זיך אריין איינע אין די אנדערע; בעוועגען וואקלענדיג; א לייכטער שטויס; דאס אונטערשטופען אדער אונטעררוקען; דאס אויסגעבויערטע לאך פון א קלאץ, אין וועלכען עס שטעלט זיך אריין דער ארויסגעשטארצטער קלין אדער צאהן פון א צווייטען קלאץ ביים פעראייניגען זיי צוזאמען; א קלין ביים ענד פון א באלקען וואס לאזט איהם ניט זיך אומרוקען אין די זייטען.

jog'gle-joint *n.* (דזשאג'ל-דזשאינט) א קלין, וואס ווערט אריינגעשלאגען ביים ענד פון א באלקען, כדי ער זאל זיך ניט אומרוקען אין די זייטען.

jog'gle-piece *n.* (דזשאג'ל-פיעס) דער אויבערשטער באלקען אדער הענג=זייל אין די קראקוועס פון א דאך.

jog'-trot *n. and a.* (דזשאג'-טראט) א לייכטער געלאסענער לויף [ביים רייטען אויף א פערד]; א לאנגזאמע, מאנאטאנע ארט פון טהאן געוועהנליכע טעגליכע ארבייט; לאנגזאם, מאנאטאנע.

Johan'nite *n.* (דזשא-הענ'-אִיט) א יאהאניט, איינער פון א קריסטליכען ריטערליכען ארדען, וועלכער האט זיך געגרינ=

רעט אין ירושלים אין דער צייט פון די קרייץ־ציגע אין יאהר 1048.

johan'nite *n.* (דזשא-הענ'-איט) יאהאניט [אזא גרינער מינעראל].

John *n.* (דזשאן) יאהאן, איוואן; אן אלגעמיינער נאמען פאר א מאנספערזאן אדער איינגעל, בעזאנדערס פאר אן אונגעשיקטען מאן.

john'-ap'ple *n.* (דזשאן'-עפ'ל) די יאהאנים־עפעל [אן עפעל וואס ווערט צייטיג שפעט אין הערבסט].

John Bar'leycorn (דזשאן באר'-לי-קאהרן) א פערזאן וועלכע פערזאניפיצירט אדער שטעלט פאר אויף א הומאריסטישען אופן שכרות.

John Blunt (דזשאן בלאנט) א גראבער עהרליכער יונג.

John Bull (דזשאן בול) אן ענגלענדער; די ענגלענדער אין אלגעמיין; א שפיעל, אין וועלכען מעןווארפט פענים אדער סענטען אויף א גלאטען שטיין, וואס איז צוטיילט אויף 16 קליינע נומערירטע קוואדראטען.

John'-Bull'ism *n.* (דזשאנ'-בול'-איזם) דאס ענגלישע, דאס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר די ענגלענדער.

John Chi'naman (דזשאן טשאי'-נא-מען) א כינעזער; די כינעזער אין אלגעמיין.

John Com'pany (דזשאן קאמ'-פע-ני) א צונעמעניש וואס איז געגעבען געווארען איראניש דער ענגלישער אסט־אינדישער געזעלשאפט.

John Doe (דזשאן דאה) א פיקטיווער נאמען אין געריכטס־פראצעסען [א נאמען פון אן אנגעקלאגטען אין געריכט, וועמעס ווירקליכער נאמען איז אונבעוואוסט].

John Doe inquir'y (דזשאן דאה אינ-קהוואיר'-אי) א געריכטס־אונטערזוכונג וועגען א פערזאן אדער פערזאנען, וועלכע זיינען פארמעל ניט אנגעקלאגט געווארען אין געריכט.

John'-do'ry *n.* (דזשאנ'-דאו'-רי) דער הערינג־קעניג [א מין פישעלע מיט רויטליכע פלוס־פעדערען].

john'ny *n.* (דזשאנ'-אי) אזא קליינער פיש מיט א גלאטער הויט און מיט א קליינעם שפיציגען קאפ [געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום די מערב־ברעגען פון אמעריקא]; א מין פינגווין [א ים־פויגעל].

John'ny *n.* (דזשאנ'-אי) א פראנט, א פרויען־נאכלויפער [איבערהויפט נאך אקטריסעס], א פוסט־און־פאסניק; יאהאן.

john'ny-cake *n.* (דזשאנ'-אי-קייק) א מין געבעקס פון טערקישער מעהל אדער קוקורוזע.

john'ny on the spot (דזשאנ'-אי אן טהי ספאט) איינער וואס פערשלאפט קיינמאל ניט אדער וואס איז אלע מאל אין צייט.

John Plush (דזשאן פלאש) א לאקיי.

join *v. and n.* (דזשאין) פערייניגען, פערבינדען, צוזאמענבינדען; צושטעהן צו עפעס; פערבינדען זיך מיט אימעצען אדער עפעס; נעהמען אנטייל אין עפעס אויף א פריינדליכען אדער פיינדליכען אופן; צוגעבען, בעהעפטען; זיין פעראייניגט; צוזאמענקומען; אויסבילדען א פעראייניגונג; א פערבינדונג; דאס ארט וואו צוויי טיילען זיינען פערבונדען.

join bat'tle (דזשאין בעטל) אנפאנגען א שלאכט [מיט אימעצען].

join'der *n.* (דזשאינ'-דער) א פעראייניגונג; א צוזאמענבינדונג; אין געריכטס־פיהרונג — די פעראייניגונג פון צוויי אנקלאגען געגען איינעם אין איין אנקלאגע; די פעראייניגונג פון עטליכע פערזאנען צוזאמען אלס אנגעקלאגטע אין איין פראצעס; דאס אננעהמען אלס שטרייט־פונקט די טענה פון געגנערישען צד.

join'der in demur'rer (דזשאינ'-דער אין דע-מיור'-ער) אין געריכטס־פיהרונג— דאס אננעהמען די טענה פון געגנערישען צד און בעהויפטען, אז ווען אפילו די פאקטען זיינען ריכטיג קומט ניט דעם אנקלאגער דאס וואס ער מאהנט.

join'der in is'sue (דזשאינ'-דער אין איש'-אוה) ז. *joinder of issue*

join'der of is'sue (דזשאינ'-דער אוו איש'-אוה) אין געריכטס־פראצעסען — דאס אננעהמען דעם שטרייט־פונקט פון דעם צווייטען צד.

joined with (דזשאינט הוויטה) אין איינקלאנג, אין איינקלאנג מיט אימעצען אדער עפעס.

joi'ner *n.* (דזשאי'-נער) א טישלער, א סטאליער; א סטאליער־געצייג.

joi'ner's bench (דזשאי'-נערז בענטש) א הובעל־באנק.

joi'ner's glue (דזשאי'-נערז גלוה) טישלער־קליי.

joi'nery *n.* (דזשאי'-נער-אי) טישלער־ארבייט, סטאליעריי.

joi'ning *n.* (דזשאי'-נינג) א פערבינדונג, א צוזאמענהעפטונג, א צוזאמענשמעלצונג.

join in the cho'rus (דזשאין אין טהי קאו'-ראס) מיט־איינשטימען, צושטעהן צו אלע איבריגע.

join is'sue (דזשאין איש'-או) נעהמען א צד [דאפיר אדער דאגעגען] אין א שטרייט־פונקט אדער דעבאטע.

join part'nership (דזשאין פארט'-נער-שיפ) ווערען א שותף.

joint *n., a. and v.* (דזשאינט) דאס ארט אדער דער פונקט וואו צוויי אדער עטליכע זאכען [ווי די ברעטלעך פון א קעסטעל] זיינען פערבונדען אדער פעראייניגט; א פערבינדונג, א פעראייניגונג; אין באטאניק — א קנאטען [א געלענק פון א פלאנצע]; אין אנאטאמיע — א געלענק, דאס ארט וואו צוויי ביינער שטעלען זיך אריין איינער אין דעם אנדערען; א גליעד; אין געאלאגיע — א שפאלט, וואס שניידט דורך א שטיין־מאסע; איינע פון די שטיקער, אויף וועלכע א קצב צוהאקט א געקוילעטע און אבגעשונדענע בהמה; א פלאץ, וואו מען פערזאמעלט זיך פאר געהיימע אונגעזעצליכע אדער פערברעכערישע צוועקען [הויפטזעכליך אום זיך צו פער'שכור'ען מיט אפיום]; פערבונדען, פעראייניגט; געמיינשאפטליך; פעראייניגט אין פערפליכטונגען [וועגען קאנטראקטען, לויט וועלכע מען קען קלאגען נור אלע שותפים צוזאמען]; צוגליעדערען; פאנאנדערנעהמען אברים־ווייז; פעראייניגען, פערבינדען; צוזאמענבינדען; מאכען די זאך אזוי, אז זי זאל זיך קענען פערבינדען מיט אן אנדער זאך.

joint and sev'eral (דזשאינט ענד סעוו'-ע-רעל) פעראייניגט אין פערפליכטונגען אויף אזא אופן דאס דער קרעדיטאר קען פאדערען פון אלעמען צוזאמען און פון יעדען בעזונדער.

joint bat'teries (דזשאינט בעט'-ע-ריז) צוויי באטערייען וועלכע שיסען געמיינשאפטליך אין איין ציעל.

joint commit'tee (דזשאינט קא-מיט'-אי) א געמיינשאפטליכער קאמיטעט [א קאמיטעט וואס איז צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע קערפערשאפטען].

joint con'tract (דזשאינט קאנ'-טרעקט) א געמיינשאפטליכער קאנטראקט [א קאנטראקט דורך וועלכען די קאנטראקטארס זיינען געמיינשאפטליך געבונדען צו ערפילען די פערפפליכטונגען פון קאנטראקט און זיינען געמיינשאפטליך בערעכטיגט צו די פראפיטען אדער פריווילעגיעס וואס דער קאנטראקט גיט].

joint conven'tion (דזשאינט קאנ-ווענ'-שאן) אין אמעריקאנער פארלאמענטאריזם — א געמיינשאפטליכע זיצונג פוןביידע הייזער [רעפרעזענטאנטען־הויז און סענאט] פון דעם קאנגרעס אדער פון שטאאט־לעגיסלאטור.

joint'-coup'ling *n.* (דזשאינט'-קאפ'-לינג) א פארם פון אן אוניווערזאל־געלענק, ביי וועלכען די געלענקען אדער גליעדער זיינען צוזאמענגעשלאסען. ז. *universal joint*

join'ted *a.* (דזשאינ'-טעד) געגליעדערט, וואס האט געלענקען.

join'ted fig'ure (דזשאינ'-טעד פיג'-יור) א האמפעלמאן [א שפיעלצייג פאר קינדער].

join'tedly *adv.* (דזשאינ'-טעד-לי) דורך געלענקען.

join'ter *n.* (דזשאינ'-טער) דער אדער דאס וואס פעראייניגט [ווי דער אינסטרומענט ביי א באנדער וואס פאסט צוזאמען די בעזונדערע ברעטלעך פון א פאס]; ביי מויערער — אן אייזערנער קלאמער, וועלכער איז איינגעמויערט אין ווינקעל, וואס פעראייניגט צוויי ווענד; אן אינסטרומענט אויסצופילען די שפאלטען צווישען ציגעל אדער שטיינער אין א געביידע.

join the major'ity (דזשאין טהי מע-דזשאר'-אי-טי) אוועקגעהן וואו אלע געהען [שטארבען].

join the ranks (דזשאין טהי רענקס) אריינטרעטען אין דער ארמעע; אריינטרעטען אין די רייהען; זיך אנשליסען.

join'ting-rule *n.* (דזשאינ'-טינג-רוהל) א לאנגער לינעאל, וועלכער ווערט בענוצט פון מאלער צו מאכען ליניען, בעת זיי פארבען א וואנד, אז זי זאל אויסזעהן ווי א געמויערטע וואנד פון ציעגעל.

joint'less *a.* (דזשאינט'-לעס) צהן קנאטען אדער קניפלעך [ביי פלאנצונגען]; אהן געלענקען אדער גליעדערונג; שטייף, אונבויגזאם.

joint'ly *adv.* (דזשאינט'-לי) צוזאמען; איינשטימיג; אין הארמאניע.

joint'-oil *n.* (דזשאינט'-איל) געלענק־זאפט, די זאפט וואס געפינט זיך צווישען די גליעדער פון קערפער.

joint'-pin *n.* (דזשאינט'-פין) א שטיפט, מיט וועלכען מען פעראייניגט צוויי זאכען.

joint'-rack'ing *a.* (דזשאינט'-רעק'-אינג) וואס רופט ארויס א וועהטאג אין די געלענקען.

join'tress *n.* (דזשאינ'-טרעס) א פרוי, וועלכע הערשט אדער בעזיצט עפעס צוזאמען מיט נאך א פערזאן.

joint'-ring *n.* (דזשאינט'-רינג) א דאפעל־רינג, א רינג וואס איז אזוי צוזאמענגעשטעלט, דאס ער בעשטעהט פון צוויי גלייכע טיילען.

joint'-stock *a.* (דזשאינט'-סטאק) וואס איז' שייך צו א געשעפט, פון וועלכען דער קאפיטאל איז פאנאנדערגעטיילט אין אקציען. ז. *joint-stock company*

joint'-stock com'pany (דזשאינט'–סטאק קאמ'-פע-ני) א געשעפטס=געזעלשאפט, וואו דער קאפיטאל בעשטעהט פון אקציעז צוטיילט צווישען די מיטגליעדער און וואו א נייער מיטגליעד קען אריינטרעטען נים לויט דער הסכמה פון די אנדערע מיטגליעדער [אזוי ווי אין א שותפות=געשעפט], נאר אויב ער האט אקציען פון דער געזעלשאפט.

joint'-stool *n.* (דזשאינט'–סטוהל) א צונויפלעג=שטוהל.

join'ture *n. and v.* (דזשאינ'–טשור) א גוט אדער לאנד=בעזיץ וואס ווערט פערשריבען אויף'ן נאמען פון מאן און ווייב פאר זייער חתונה; אן אייגענטום וואס דאס ווייב ירש'ענט נאך'ן מאן'ס טויט: פערשרייבען אויף'ן נאמען פון מאן און ווייב; פערשרייבען אן אייגענטום אויף'ן ווייב'ם נאמען, אז זי זאל עס קענען ירש'ענען נאך'ן מאן'ס טויט.

joist *n. and v.* (דזשאיסט) איינער פון די קווער=באלקענס, אויף וועלכע מען שלאגט אן די ברעטער פון א פאדלאגע; לעגען קווער=באלקענס.

joke *n. and v.* (דזשאוק) א שפאס, א וויץ; דאס וואס ווערט געמיינט נים ערנסט; שפאסען; וויצלען זיך וועגען אימעצען אדער עפעס.

jo'ker *n.* (דזשאו'–קער) א שפאס=טרייבער, א וויצלינג; א קארט וואס ווערט צוגעגעבען צו א פעשעל קארטען און דיענט אין געוויסע שפיעלען; א געהיימע זאך אדער א שפיצעל, דורך וועלכען מען געווינט; א כלומר'שט נים וויכטיגער פונקט אין א געזעץ=פראיעקט, וואס ווערט אריינגע'גנב'עט פון די געגנער, אום שפעטער אבצושוואכען דאס געזעץ.

joke'smith *n.* (דזשאוק'–סמיטה) א פראפעסיאנעלער וויצלינג.

jo'kingly *adv.* (דזשאו'–קינג-לי) אויף קאטאוועס, אויף א געלעכטער.

jole *n.* (דזשאול) א באק.

jollifica'tion *n.* (דזשאל–אי–פי–קיי'–שאן) עפעס וואס ווערט געזאגט אדער געמאכט מיט דעם ציעל צו מאכען לוסטיג, פרעהליך; די זאך וואס מאכט פרעהליך; דאס, וואס ווערט געטהאן אדער געמיינט נים ערנסט.

jol'lify *v.* (דזשאל'–אי–פאי) מאכען פרעהליך אדער שכור'לעך; ווערען בגילופין.

jol'lily *adv.* (דזשאל'–אי–לי) אויף א לוסטיגען, פרעהליכען אופן.

jol'liness *n.* (דזשאל'–אי–נעס) לוסטיגקייט, פרעהליכקייט, מונטערקייט.

jol'lity *n.* (דזשאל'–אי–טי) ז. *jolliness*.

jol'ly *a., adv., n. and v.* (דזשאל'–אי) לוסטיג, פרעהליך, מונטער; יום=טוב'דיג; גרויס, זעלטען, פארטרעפליך; שכור'ליך; אויפמונטערענדע רייד; נים קיין ערנסטער אנבאט אויף אן אויקציאנס=פערקויף; א מאשין מיט וועלכער מען מאכט ליימענע אדער פארצעלייענע טעלער; מאכען א פאלשען אנבאט אויף אן אויקציאנס=פערקויף; אויפמונטערען איינעם; זיין אויפגעלעגט בנוגע צו איינעם, לאשטשענען.

jol'ly-boat *n.* (דזשאל'–אי–באוט) א קליין שיפעל וואס געהערט צו א גרויסער שיף.

jol'ly lot (דזשאל'–אי לאט) א פרעהליכע חברה.

jolt *n. and v.* (דזשאולט) א שטויס, א טרייסעל; טרייסלען; זיך טרייסלען.

The automobile ran into a fence and we all received a severe **jolt**.

jol'ter *n.* (דזשאול'–טער) איינער וואס שטויסט אדער טרייסעלט.

jolt'head *n.* (דזשאולט'–העד) א פויערשער קאפ, א נאר.

jol'tingly *adv.* (דזשאול'–טינג-לי) טרייסלענדיג.

jongleur' *n.* (זשאנ-גלויר') א זשאנגלער, א מיטעלאלטערליכער זינגער וואס פלעגט וואנדערען פון ארט צו ארט; א קונצענמאכער, א פאקוסניק, א שווערדען=שלינגער.

jon'quil *n.* (דזשאנ'–קהוויל) דער יאנקוויל [א מין צוויעבעלארטיגע פלאנצע מיט לאנגע, שמאלע און צילינדער=פערמיגע בלעטער און מיט העל=געלבע בלומען. איינע פון די פלאנצען וואס בליהען זיך פאנאנדער אין די פריהעסטע צייטען פון פריהלינג]; א העל=געלבער קאליר אויף פארצעליי; א מין קאנאריק.

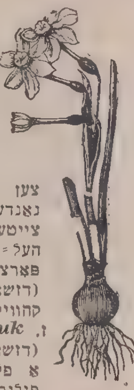

Jonquil

jonquille' *n.* (דזשאנ–קהוויל') ז. *jonquil*.

jook *v.* (דזשוהק) ז. *jouk*.

jor'dan *n.* (דזשאהר'–דען) א פלאש, אין וועלכער די פילגרימען [די וועלכע פלעגען עולה לרגל זיין אין ירושלים] פלעגען ברייננען וואסער פון דעם טייך ירדן; א פיש=טאפ.

jo'rum *n.* (דזשאו'–ראם) א גלאז ביער; א גלעזעל פונש.

josh *v.* (דזשאש) שפאסען, מאכען לצנות.

joss *n.* (דזשאס) א כינעזישער אבגאט.

joss'-house *n.* (דזשאס'–האוס) א כינעזישער טעמפעל.

joss'-pa'per *n.* (דזשאס'–פיי'–פער) גאלד אדער זילבער=פאפיער וואס די כינעזער פערברענעןביים בעערדיגען זייערע טויטע.

joss'-stick *n.* (דזשאס'–סטיק) א שמעקענדיגער שטעקעל וואס מען נוצט אלס ווייררויך [קטרת] אין א כינעזישען טעמפעל.

jos'tle *v. and n.* (דזשאס'ל) שטויסען, שטופען זיך; פערהאלטען, אבשטעלען; א שטויס; דאס שטופען זיך.

The passengers were **jostling** one another on the deck of the ship.

jot *n. and v.* (דזשאט) א יאט, א יוד; אנשרייבען שנעל.

jot down (דזשאט דאון) אנשרייבען בקיצור, נאטירען.

Let me **jot down** your address for future reference.

jot'ter *n.* (דזשאט'–ער) איינער וואס פערצייכענט קורצע נאטיצען; א בוך אין וועלכען עס ווערען געמאכט קורצע נאטיצען.

jot'ting *n.* (דזשאט'–אינג) א קורצער נאטיץ, א מעמאראנדום.

jougs *n.* (דזשוהגז) אן אייזערנער האלז=באנד, מיט וועלכען מען פלעגט אין די אמאליגע צייטען צושמידען א פערברעכער צו דער וואנד אדער צו א בוים.

jouk *v.* (דזשוהק) זיך פערנייגען.

joule *n.* (דזשאול) א דזשאול [אן עלעקטרישע ענערגיע=איינהייט אויף דעם נאמען פון דעם בעריהמטען ענגלישען פיזיקער דשאול, געבארען אין יאהר 1818. די איינהייט איז גלייך צו דער ארבייט וואס ווערט געשאפען אין 1 סעקונדע פון אן עלעקטרישען שטראם פון 1 אמפער שטארקייט, ווען ער געהט דורך א ווידערשטאנד פון 1 אהם. ז. *ohm*].

joule'meter *n.* (דזשאול'–מי–טער) א דזשאול=מעטער [אן אפאראט צו מעסטען עלעקטרישע ענערגיע, ביי וועלכען דער דזשאול ווערט געברויכט אלס איינהייט]. ז. *joule*.

jounce *v. and n.* (דזשאונס) שפרינגען, טרייסלען [ווי ביים פאהרען אין א וואגען]; א טרייסעל.

jour'nal *n. and v.* (דזשויר'–נעל) א טאגע=בוך; אין בוכהאלטעריע — דער זשורנאל, דאס בוך וואו עס פערשרייבען זיך אלע איינגאהמען און אויסגאבען פאר'ן טאג; א זשורנאל, א צייטונג; אין א מאשין — דער טייל פון אקס אדער וואל, וועלכער ליעגט אין לאגער; אריינשטעלען דעם וואל פון א מאשין אין זיין לאגער.

jour'nal-bear'ing *n.* (דזשויר'–נעל–בעהר'–אינג) אין א מאשין — דער לאגער אין וועלכען עס ליעגט דער אקס אדער וואל.

jour'nalise *v.* (דזשויר'–נעל–איז) ז. *journalize*.

jour'nalism *n.* (דזשויר'–נעל–איזם) זשורנאליזם, צייטונג=שרייבעריי, דאס שרייבען און ארויסגעבען צייטונגען.

jour'nalist *n.* (דזשויר'–נעל–איסט) א זשורנאליסט, א צייטונג=שרייבער; איינער וואס שרייבט א טאגע=בוך.

journalis'tic *a.* (דזשויר–נע–ליס'–טיק) זשורנאליסטיש, וואס איז שייך צו זשורנאלען אדער צייטונגען.

jour'nalize *v.* (דזשויר'–נעל–איז) אין בוכהאלטעריע — אריינטראגען אין טאגע=בוך; אנטייל נעהמען אין דער ארויסגעבונג פון א זשורנאל אדער צייטונג.

jour'ney *n. and v.* (דזשויר'–ני) א רייזע, דאס דורכפאהרען זיך פון איין ארט צום צווייטען; אין גלאז=פאבריקאציאן — די צייט וואס עס נעהמט צו פערוואנדלען רויהע מאטעריאלען אין גלאז; די וואג פון פארטיגע מטבעות וואס ווערט פאר איין מאל איבערגעגעבען דעם מינץ=הויז אין ענגלאנד [ז. *journey-weight*]; רייזען; דורכפאהרען זיך פון איין ארט צום צווייטען.

jour'neyer *n.* (דזשויר'–ני–ער) א רייזענדער, א וואנדערער.

jour'neyman *n.* (דזשויר'–ני–מען) א בעל=מלאכה וואס איז שוין ארויס פון דער לעהרע; א פועל, אן ארבייטער=געזעל; א טאג=ארבייטער.

jour'neyman par'son (דזשויר'–ני–מען פאר'–סאן) א הילפס=פרעדיגער, א קוראט, איינער וואס פערנעהמט די שטעלע פון א גלח.

jour'ney-weight *n.* (דזשויר'–ני–הווייט) די וואג פון פארטיגע מטבעות וואס ווערט פאר איין מאל איבערגעגעבען דעם אויפזעהער פון מינץ=הויז אין ענגלאנד [15 פונט גאלד אדער 60 פונט זילבער].

jour'ney-work *n.* (דזשויר'–ני–הוואירק) ארבייט וואס ווערט געמאכט פון א געדונגענעם פאכמאן.

joust *n. and v.* (דזשאסט) דאס פעכטען זיך מיט שפיעזען אדער שווערדען [ווי

ביי די ריטער פון מיטעלאלטער]: פעכטען זיך מיט שפיזען אדער שווערדען, אנטייל נעהמען אין א טורניר.

jous'ter *n.* (דזשאס'-טער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א טורניר [א געפעכט מיט שפיזען].

Jove *n.* (דזשאוו) יופיטער [דער העכסטער גאט ביי די אלטע רוימער, דער גאט פון הימעל און פון דער ערד]; דער פלאנעט יופיטער.

Jo'vial *a.* (דזשאו'-ווי-על) וואס איז שייך צו יופיטער [דעם העכסטען גאט פון די אלטע רוימער]; ווי יופיטער; מעכטיג; מאיעסטעטיש; וואס איז שייך צו דעם פלאנעט יופיטער.

jo'vial *a.* (דזשאו'-ווי-על) פרעהליך, לעבעדיג, מונטער.

jovial'ity *n.* (דזשאו-ווי-על'-אי-טי) לעבעדיגקייט, לוסטיגקייט, פרעהליכקייט, מונטערקייט.

jo'vialize *v.* (דזשאו'-ווי-על-איז) מאכען פרעהליך, לעבעדיג.

jo'vially *adv.* (דזשאו'-ווי-על-אי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.

jo'vialness *n.* (דזשאו'-ווי-על-נעס) ז. *joviality*

jo'vialty *n.* (דזשאו'-ווי-על-טי) ז. *joviality*

jowl *n.* (דזשאול) א באק; א קינבאק; א קאפ פון א פיש, פון א חזיר א. ז. וו. [אלס געריכט].

jow'ler *n.* (דזשאו'-לער) א שטארקער יאגד-הונד מיט גרויסע שטארקע קינבאקען.

joy *n. and v.* (דזשאי) פרייד; יובעל; שמחה; צופרידענהייט, גליק; דערפרעהען; זיך פרעהען; ווינשען גליק, גראטולירען.

joy'ance *n.* (דזשאי'-ענס) פרעהליכקייט, א דערפרעהונג.

joy'-bells *n.* (דזשאי'-בעלז) דאס קלינגען פון גלאקען בעת א שמחה אדער יום-טוב.

joy'ful *a.* (דזשאי'-פול) פרעהליך; זעהר צופרידען; מלא שמחה; וואס ברייננט פרייד; וואס פערשאפט פערגניגען.

joy'fully *adv.* (דזשאי'-פול-אי) אויף א פרעהליכען אדער דערפרעהענדען שטייגער.

joy'fulness *n.* (דזשאי'-פול-נעס) פרייריגקייט, פרעהליכקייט; שטארקע צופרידענהייט.

joy'less *a.* (דזשאי'-לעס) אהן פרייד, טרויעריג; וואס פערשאפט ניט קיין נחת.

joy'lessly *adv.* (דזשאי'-לעס-לי) אהן פרייד, אהן נחת.

joy'lessness *n.* (דזשאי'-לעס-נעס) דאס זיין אהן פרייד.

joy'ous *a.* (דזשאי'-אס) ז. *joyful*

joy'ously *adv.* (דזשאי'-אס-לי) מיט פרייד, מיט שמחה.

joy'ousness *n.* (דזשאי'-אס-נעס) ז. *joyfulness*

joy'some *a.* (דזשאי'-סאם) דערפרעהענד; וואס ברייננט מיט זיך פרייד.

J. P. אן אבקירצונג פון די ווערטער *Justice of the Peace*

Jr. אבקירצונג פון *Junior*
John Smith **Jr.**

ju'bilance *n.* (דזשו'-בי-לענס) יובעל, העכסטע פרייד.

ju'bilant *a.* (דזשו'-בי-לענט) יובעלענד, מיט גרויס פרייד.
The speaker stroke a **jubilant** note in his address.

ju'bilantly *adv.* (דזשו'-בי-לענט-לי) אויף א יובעלענדען אופן; אין דער העכסטער פרייד.

ju'bilate *v.* (דזשו'-בי-לייט) יובעלען, טאנצען פון שמחה, זינגען פון פרייד.

Jubila'te *n.* (דזשו-בי-ליי'-טי) דאס הונדערטע קאפיטעל תהילים [מזמור לתודה]; די מוזיק צו דיעזען מזמור; דער דריטער זונטאג נאך דעם קריסטליכען פסח.

jubila'tion *n.* (דזשו-בי-ליי'-שאן) א טריאומף; א פריידענס-געשריי.

ju'bilee *n.* (דזשו'-בי-לי) א יובילעאום [א יום-טוב לכבוד א וויכטיגער בעגעבענהייט]; יובל, דאס פופציגסטע יאהר נאך א וועלכער עס איז פאסירונג.

J. U. D. אבקירצונג פון די ווערטער *Juris utriusque Doctor*, דאקטאר פוןביידע רעכטען [בירגערליכע און קאנאנישע רעכט], אלס א טיטול פון א געלעהרטען יוריסט.

Judæ'an *a. and n.* (דזשו-דיע'-ען) ז. *Judean*

Judæ'ophobe *n.* (דזשו-דיע'-א-פאוב) א יודאפאב, איינער וועלכער האסט אידען; אן אנטיסעמיט.

Judæopho'bia *n.* (דזשו-דיע-א-פאו'-בי-א) יודאפאביע, אידען-האס, אנטיסעמיטיזם.

Juda'ic *a.* (דזשו-דיי'-איק) אידיש, וואס איז שייך צו די אידען.

Juda'ical *a.* (דזשו-דיי'-אי-קעל) ז. *Judaic*

Juda'ically *adv.* (דזשו-דיי'-אי-קעל-אי) אויף א אידישען אופן.

Ju'daiser *n.* (דזשו'-דע-אי-זער) ז. *Judaizer*

Ju'daism *n.* (דזשו'-דע-איזם) יודאיזם [די לעהרע פון דער אידישער רעליגיאן]; אין אמאליגען ענגלאנד — ספעציעלע שטייערען ארויסגעדריקט פון אידען.

Ju'daist *n.* (דזשו'-דע-איסט) אן אנהענגער פון יודאאיזם. ז. *Judaism*

Judais'tic *a.* (דזשו-דע-איס'-טיק) יודאאיסטיש, וואס איז שייך צו יודאאיזם. ז. *Judaism*

Judais'tically *adv.* (דזשו-דע-איס'-טי-קעל-אי) בנוגע צום יודאאיזם.

Judaiza'tion *n.* (דזשו-דע-אי-זיי'-שאן) דאס יודאאיזירען, דאס פעראידישען.

Ju'daize *v.* (דזשו'-דע-איז) יודאאיזירען, פעראידישען; געהן נאך דער לעהרע פון דער אידישער רעליגיאן.

Ju'daizer *n.* (דזשו'-דע-אי-זער) איינער וואס פיהרט זיך אויף לויט די לעהרען פון דער אידישער רעליגיאן; א משומד וואס היט די אידישע צערעמאניען.

ju'das *n.* (דזשו'-דעס) א לעכעל אין א טהיר, דורך וועלכען מען קען ארויסקוקען אונבעמערקט; א קליינע עפנונג אין א טהיר פון א געפענגניס, דורך וועלכער מען שפירט נאך די ארעסטירטע.

Ju'das *n.* (דזשו'-דעס) א פעררעטער, איינער וואס פעררעט דעם צווייטען, פערשטעלענדיג זיך אלס זיינער א פריינד.

Ju'das-col'ored *a.* (דזשו'-דעס-קאל'-ארד) מיט רויטע האר.

Ju'das-haired *a.* (דזשו'-דעס-העהרד) רויט-האריג.

ju'das-hole *n.* (דזשו'-דעס-האול) א לעכעל אין דער טהיר פון א געפענגניס, דורך וועלכען מען שפירט נאך די ארעסטירטע.

Ju'das-kiss *n.* (דזשו'-דעס-קיס) יודא'ס קוש, א ליעבליכער, שמייכלענדער פנים מיט א פיינדליכען פעררעטערישען הארץ.

Ju'das-tree *n.* (דזשו'-דעס-טריע) יודאס-בוים [א קליינער בוים, אויף וועלכען עס וואקסען סטרוטשקעס, מיט גרויסע בלעטער און העל-רויטע בליטהען. די לעגענדע דערצעהלט, אז יודא, וועלכער האט פערקויפט קריסטוס'ען, האט זיך אויפגעהאנגען אויף א בוים פון דיעזען מין].

jud'cock *n.* (דזשאד'-קאק) ז. *jack-snipe*

jud'dock *n.* (דזשאד'-אק) ז. *jack-snipe*

Jude'an *a. and n.* (דזשו-די'-ען) וואס איז שייך צו יודעא אדער ארץ-יהודה [דער דרום-טייל פון פאלעסטינא]; אן איינוואהנער פון יודעא, א יהודי, א איד.

Jude'o-Ger'man *a. and n.* (דזשו-די'-א-דזשויר'-מען) וואס איז שייך צו עברי-טייטש אדער זשארגאן; עברי-טייטש, די אידישע שפראך, זשארגאן.

judge *n. and v.* (דזשאדזש) א ריכטער; א שופט [אמאל ביי אידען]; א קענער, א מבין; ריכטען; משפט'ען; אורטיילען; דענקען; זאגען מבינות.

judge'-ad'vocate *n.* (דזשאדזש'-עד'-וואַ-קייט) א בעאמטער אין מיליטערישען געריכט, וועלכער ערפילט די ראלע פון א געריכטס-פארשער און אויפזעהער אז אלץ זאל זיך פיהרען געזעצליך.

judge'ment *n.* (דזשאדזש'-מענט) ז. *judgment*

judg'er *n.* (דזשאדזש'-ער) דער ריכטער, דער בעאורטיילער.

Judg'es *n.* (דזשאדזש'-עז) ספר שופטים [פון תנ"ך].

judg'es' cham'bers (דזשאדזש'-עז טשיימ'-בערז) א בעזונדער צימער אין געריכטס-הויז, וואו דער ריכטער הערט אוים טענות, וועלכע זיינען ניט וויכטיג מען זאל זיי הערען אין געריכט גופא, אדער אזעלכע פראצעסען, וועלכע קענען ניט ווארטען ביז דאס געריכט וועט זיך אפיציעל צוזאמענקלייבען.

judge'ship *n.* (דזשאדזש'-שיפ) דאס ריכטער-אמט.

judgmat'ical *a.* (דזשאדזש-מעט'-אי-קעל) מיט מבינות, מיט א גוטען פערשטאנד.

judg'ment *n.* (דזשאדזש'-מענט) 1. אורטיילס-קראפט, פערשטאנד; דאס אורטיילען, דאס קומען צו א בעשטימטער מיינונג וועגען עפעס; 2. אן אורטייל; א משפט אדער ענטשיידונג פון א ריכטער; 3. דער דאקומענט אויף וועלכען דיעזע ענטשיידונג איז אנגעשריבען; 4. אן אבשאצונג, א מיינונג; מבינות; 5. דער יום-הדין, גאט'ס משפט, גאט'ס שטראף.
1. He showed good **judgment** in his purchases. 3. He won the case and secured a **judgment** against me. 4. According to my **judgment** you are wrong.

judg'ment-day *n.* (דזשאדזש'-מענט-דיי) דער טאג פון משפט, דער יום-הדין.

judg'ment-hall *n.* (דזשאדזש'-מענט-האהל) א געריכטס-שטוב, א געריכטס-זאל.

judg'ment of God (דזשאדזש'-מענט אוו גאד) א מיטעלאלטערליכע ארט משפט וועגען א פערברעכען, וועלכע מען האט ניט געקענט אויפדעקען [דעם בעשולדיגטען פלעגט מען צווינגען אריינלעגען די האנד אין זודיג וואסער אדער מען פלעגט

צו איהם צולעגען א גליהענדען אייזען, אונטער דער מיינונג, אז אויב ער איז אונשולדיג, וועט גאט טהאן א נס און עס וועט איהם ניט שאדען].

judg'ment of the dead (דזשאדזש'-מענט אוו טהי דעד) דער יום־הדין.

judg'ment-seat *n.* (דזשאדזש'-מענט-סיעט) א ריכטער־זיץ, א ריכטער־שטוהל; א געריכטס־הויף.

ju'dicable *a.* (דזשו'-די-קעבל) וואס קען גע'משפט ווערען; וואס איז אונטערגעווארפען דעם געריכט.

ju'dicative *a.* (דזשו'-די-קע-טיוו) אורטיילס־פעהיג; וואס קען ארויסטראגען א בעשטימטען אורטייל אדער מיינונג.

ju'dicative fac'ulty (דזשו'-די-קע-טיוו פעק'-אל-טי) די אורטיילס־קראפט.

ju'dicatory *n.* and *a.* (דזשו'-די-קע-טא-רי) א געריכט, א געריכטס־הויף; וואס איז שייך צו א געריכט, געריכטליך.

ju'dicature *n.* (דזשו'-די-קע-טשור) געריכטליכע מאכט; א געריכט, א געריכטס־הויף.

judi'cial *a.* (דזשו-דיש'-על) וואס איז שייך צו א ריכטער; ווי א ריכטער; קריטיש; אורטיילענד, אונטערשיידענד; אונפארטייאיש; וואס איז שייך צו א געריכטס־הויז אדער געריכטס־פיהרונג; אורטיילענד; ענטשיידענד; בעשטראפענד.

judi'cial act (דזשו-דיש'-על עקט) א געריכטליכער אקט [אן אפיציעלער פאפיער, וואס בעשטעטיגט איינעמס רעכט אדער פפליכט צו עפעס].

judi'cial discre'tion (דזשו-דיש'-על דים-קרעש'-אן) דאס רעכט פון א ריכטער צו בעשטימען אין געוויסע פעלע א זאך, פערלאזענדיג זיך אויף'ן אייגענעם פערשטאנד און געוויסען [דארט, וואו דאס געזעץ אדער דער מנהג בעשטימט ניט אויף קלאר די זאך].

judi'cially *adv.* (דשו-דיש'-על-אי) אויף א געריכטליכען שטייגער; לויט'ן געריכט; מעשה ריכטער, אונפארטייאיש; דורך פעראורטיילען אדער בעשטראפען.

judi'cial mur'der (דזשו-דיש'-על מויר'-דער) יוסטיץ־מארד [דאס טויטען א מענשען לויט'ן פסק־דין פון געריכט, ווען אין דער ווירקליכקייט איז ער געווען אונשולדיג].

judi'cial no'tice (דזשו-דיש'-על נאו'-טים) דאס אנערקענען פון געריכט אן אלגעמיין בעקאנטען פאקט, ניט פאדערענדיג קיינע בעווייזע דערצו.

judi'cial oath (דזשו-דיש'-על אוטה) א שבועה וואס ווערט געגעבען ביי א געריכטליכען פראצעס.

judi'cial pow'er (דזשו-דיש'-על פאו'-ער) די ריכטערליכע מאכט; די מאכט צו אורטיילען וועגען געוויסע רעכטען פון א פערזאן אדער אייגענטום.

judi'cial procee'dings (דזשו-דיש'-על פרא-סיע'-דינגז) געריכטס־פערהאנדלונגען.

judi'cial sale (דזשו-דיש'-על סייל) דער פערקויף פון פערמעגען לויט'ן פסק־דין פון געריכט.

judi'cial separa'tion (דזשו-דיש'-על סעפ-ע-ריי'-שאן) א האלבער גט [ווען דאס געריכט פסק'ענט, אז מאן און ווייב זאלען ניט וואהנען צוזאמען אבער אויף ניט גט'ן זיך].

judi'ciary *a.* and *n.* (דזשו-דיש'-אי-ע-רי) געריכטליך, ריכטערליך, וואס קומט פון געריכט; ריכטערשאפט; די סיטעם פון געריכטס־פיהרונג אין א געוויסען ארט.

judi'cious *a.* (דזשו-דיש'-אס) מיט א גוטען פערשטאנד; פערשטענדיג, קלוג; גוט בעטראכט.

judi'ciously *adv.* (דזשו-דיש'-אס-לי) אויף א קלוגען, פערשטענדיגען אדער גוט בעטראכטען אופן.

judi'ciousness *n.* (דזשו-דיש'-אס-נעס) פערשטענדיגקייט, קלוגקייט.

Ju'dy *n.* (דזשוה'-די) יהודית [א פרויען־נאמען]; א כינעזישע קורטיזאנקע אדער פראסטיטוטקע.

jug *n.* and *v.* (דזשאג) א קרוג; א געפענגניס; דער קלאנג וואס ווערט ארויסגעלאזען פון האלז נאכצואהמען דעם נאכטיגאל אדער סאלאוויי; ארייןלעגען אדער האלטען אין א קרוג; ארייןזעצען אין טורמע; אויפהאלטען זיך אין איין נעסט [ווי די קוראפאטקעס]; וואהנען צוזאמען; ארויסלאזען פון האלז א קלאנג עהנליך צו דיעזען ווארט, נאכצואהמען דעם נאכטיגאל.

ju'gal *n.* and *a.* (דזשו'-געל) דער יאך־ביין, דער הויפט־באקען־ביין; וואס איז שייך צום יאך־ביין.

ju'gate *a.* (דזשו'-גייט) אין באטאניק— וואס האט די בלעטלעך בעהעפט פארוויין.

ju'gated *a.* (דזשו'-גיי-טעד) ז. *jugate*.

Jug'gernaut *n.* (דזשאג'-ער-נאהט) אדון עולם, דער האר פון דער וועלט [איינער פון די נעמען פון דעם גאט קרישנא אדער ווישנו אין אסט־אינדיען]; א שטארקע איבערגעבענהייט צו אן אידעע, מנהג אדער מאדע, וואס מאכט דעם מענשען פערגעסען אויף זיך אליין.

jug'gle *v.* and *n.* (דזשאגל) מאכען קונצען; בעטריגען; גנב'ענען; א פאקוס, א קונץ; בעטרוג.

jug'gler *n.* (דזשאג'-לער) א טאשען־שפיעלער, א קונצען־מאכער, א פאקוסניק; א בעטריגער.

jug'glery *n.* (דזשאג'-לער-אי) טאשען־שפיעלער־קונסט, פאקוס, קונצען־מאכעריי; בעטריגעריי.

jug'gling *a.* (דזשאג'-לינג) בעטריגליך, טוישענד.

jug'glingly *adv.* (דזשאג'-לינג-לי) מיט בעטרוג.

jug'let *n.* (דזשאג'-לעט) א קליין קריגעל.

ju'gular *a.* and *n.* (דזשו'-גיו-לאר) וואס געהערט צום האלז; א האלז־אדער.

ju'gular vein (דזשו'-גיו-לאר וויין) איינער פון די גרויסע בלוט־אדערען פון האלז.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ju'gulate *v.* (דזשו'-גיו-לייט) איבערשניידען דעם האלז; אבהאקען דעם קאפ.

jugula'tion *n.* (דזשו-גיו-ליי'-שאן) דאס קעפען [דאס אבהאקען דעם קאפ]; דאס אהבאקען שנעל א קראנקהייט דורך א געוויסען הייל־מיטעל.

ju'gulator *n.* (דזשו'-גיו-ליי-טאר) א האלז־שניידער, א מערדער.

juice *n.* (דזשוהס) זאפט, סאק.

juice'ful *a.* (דזשוהס'-פול) פול מיט זאפט.

juice'less *a.* (דזשוהס'-לעס) אהן זאפט, טרוקען.

jui'ciness *n.* (דזשוה'-סי-נעס) זאפטיגקייט, דאס ענטהאלטען אין זיך זאפט.

jui'cy *a.* (דזשוה'-סי) זאפטיג, פייכט.

ju'jube *n.* (דזשו'-דזשוב) די ברוסט־יאגדע [די פרוכט פון א מין שטעכיגע ביימלעך און קוסטעס, וואס וואקסען אין די הייסע לענדער פון אזיען און אמעריקא]; די ברוסט־יאגדע פלאנצע; אן איינגעמאכטס פון צוקער מיט גומעראביקע אדער זשעלאטין.

ju'jube paste (דזשו'-דזשוב פייסט) אן איינגעמאכטס פון ברוסט־יאגדעס.

ז. *jujube*.

juke *v.* (דזשוהק) זיך פערנייגען.

ju'lep *n.* (דזשו'-לעפ) א זיסער געטראנק.

Ju'lian account' (דזשו'-ליען ע-קאונט') די יוליאנישע צייט־רעכנונג.

ז. *Julian calendar*.

Ju'lian cal'endar (דזשו'-ליען קעל'-ען-דאר) דער יוליאנישער קאלענדאר [דער אלטער קאלענדאר, לויט וועלכען א יאהר ווערט גערעכענט 365 טעג מיט 6 שטונדען, אין געגענזאץ צו דעם גרעגאריאנישען קאלענדאר, וואס רעכענט די לענג פון יאהר מיט 11 מינוטען און 10 סעקונדען מעהר. די צייט־רעכנונג נאך דעם יוליאנישען קאלענדאר בלייבט אלזא אימער הינטערשטעליג. אין דער איצטיגער צייט איז זי שוין הינטערשטעליג אין 13 טעג. דער יוליאנישער קאלענדאר ווערט בענוצט אין רוסלאנד און אין גריכענלאנד].

Ju'lian year (דזשו'-ליען ייהר) א יוליאנישער יאהר [365 טעג מיט 6 שטונדען].

July' *n.* (דזשו-לאי') דער מאנאט יולי.

jum'ble *v.* and *n.* (דזשאמבל) צוזאמענווארפען, צומישען; א מישמאש, א צומישעניש, אן אונארדנונג; א דינער זיסער קוכען.

jum'bler *n.* (דזשאמ'-בלער) א פערפלאנטערער, צודרעהער; איינער וואס מישט אויס אין אונארדנונג.

jum'ble words (דזשאמבל הווארדז) ווערטער וואס קלעפען זיך ניט איינע צו די אנדערע.

jum'bo *n.* (דזשאמ'-באו) א גרויסער עלעפאנט.

jump *v.* and *n.* (דזשאמפ) שפרינגען; אריבערשפרינגען; איבערהיפען; פערבייגעהן, דורכלאזען עפעס; אין דאמקעס־שפיעל — נעהמען דעם געגנער'ס א פעשקע, אריבערשפרינגענדיג איהר; די פעשקע וואס ווערט אויף אזא אופן אוועקגענומען; פערכאפען מיט גוואלט איינעמס בעזיץ אדער פערמעגען; שטויסען, שטופען, ווארפען; ווארפען ארויף און אראב; ריזיקירען, געהן אויף א סכנה; שפרינגען; היפען; א שפרונג; די לענג פון א שפרונג.

jump a claim (דזשאמפ ע קליים) אין אמעריקא און אויסטראליען — פערכאפען אן עפענטליך שטיק לאנד, וואס אן אנדערער האט פריהער ערקלערט אלס זיין אייגענטום.

jump at (דזשאמפ עט) זיך אנכאפען, אננעהמען מיט בערייטוויליגקייט און צופרידענהייט.

The merchant **jumped at** our offer.

jum'per *n.* (דזשאמ'-פער) איינער אדער עפעס וואס שפרינגט; איינער פון דער סעקטע שפרינגער [א רעליגיעזע סעקטע, וואו די מיטגליעדער ביים דאווענען קומען

אין אזא התלהבות, דאס זיי שפּרינגען און טאַנצען]; אין זאָאָלאָגיע — אַ שפּרינ־גענדע חיה; איינער וואס פערכאַפּט עפּענט־ליך לאַנד, אויף וועלכען אַן אַנדערער האָט פריהער געמאָלדען זיין רעכט; אַן אינ־סטרומענט, וועלכער אַרבייט שפּרונג־ווייז; אַ מין שליטען; אַ מין ווייך אויבער־העמד; אין פּאָליטיק — איינער וואס רע־גיסטרירט זיך און גיט אָב זיין שטימע אין עטליכע פּלעצער.

jum'ping-deer *n.* (דזשאָמ'-פּינג-דיער) דער שפּרינגנ־הירש [דער נאָרד־אַמעריקאַ־נער שוואַרץ־עקיגער הירש].

jum'ping-hare *n.* (דזשאָמ'-פּינג-העהר) דער שפּרינגנ־האָז [אַ שפּרינגענד חיה'לע מיט קורצע פאָדערשטע פיס און לאַנגע הינטערשטע פיס].

Jumping-hare

jump on (דזשאָמפּ אָן) ארויפ־פּלוצלונג אַרויפ־פאַלען אָדער אַטאַקירען איינעם.

jump one's bail (דזשאָמפּ הוואַנז בייל) אַנטלויפען פון געריכט, איבערלאָ־זענדיג דאָס ערבות־געלד.

jump o'ver (דזשאָמפּ אָו'-ווער) אַרי־בערשפּרינגען; איבערהיפּען, דורכלאָזען.

jump'-seat *n.* (דזשאָמפּ'-סיעט) דער בעוועגליכער זיץ [אַ זיץ־אין אַ קאַרע־טע וואס בעוועגט זיך און מען קען איהם איבעררוקען צום פאָרענט אָדער הינטען].

jump to a conclu'sion (דזשאָמפּ טו ע קאָנ-קלו'-זשאָן) מאַכען אַן אונלאָגי־שען שלוס, ניט גרינדליך בעטראַכטענ־דיג די זאַך.

jump upon' (דזשאָמפּ אַ-פּאָן') אַרויפ־וואַרפען זיך, אַרויפכאַפּען זיך אויף איי־נעם.

jump upon' this hour (דזשאָמפּ אַ-פּאָן' טהיס אור) פּונקט אין דיעזער צייט; צוטרעפענד.

jump with (דזשאָמפּ הוויטה) איבער־איינשטימען; זיין אין איינקלאַנג.

junca'ceous *a.* (דזשאַנג-קיי'-שיאָס) וואס איז שייך אָדער וואס איז עהנליך צו קאַמיש [אַן אַרט ריטלעך וואס וואַק־סען אין פייכטע ערטער].

jun'cous *a.* (דזשאָנ'-קאָס) בעוואַקסען מיט קאַמיש [אַזעלכע ריטלעך וואס וואַק־סען אין פייכטע ערטער].

junc'tion *n.* (דזשאָנק'-שאָן) פערא־ייני־גונג, פערבינדונג; דאָס אָרט, וואו עטלי־כע באַהן־ליניען אָדער טייכען פעראייני־גען זיך.

junc'ture *n.* (דזשאָנק'-טשור) 1. אַ פער־בינדונג; 2. אַ געלענק; 3. אַ נאָט; 4. אַן אומשטאַנד, אַ לאַגע, אַ קריטישער מאָ־מענט, אַ צופאַל, אַ פאַל.

1. The armies effected a juncture. 2. The juncture of the pipe was mended. 4. At this juncture no one can fortell the outcome of the war.

June *n.* (דזשוּן) דער מאָנאַט יוני.

ju'neating *n.* (דזשו'-ני-טינג) אַ מין פריהצייטיגער עפּעל, ז. *jenneting*

June'-bug *n.* (דזשוּן'-באָג) אַ זשוק וואס הויבט אָן פליהען אין חודש יוני.

jun'gle *n.* (דזשאַנ'גל) אַ געדיכט וועל־דעל; לאַנד בעדעקט מיט קוסטאַרניקעס.

jun'gle-fe'ver *n.* (דזשאַנ'גל-פי'-ווער) זומפּ־פיבער [אַ קראַנקהייט וואס איז פערשפּרייט אין אָסט־אינדיען און אין אַנ־דערע הייסע לענדער].

ju'nior *a.* and *n.* (דזשו'-ניאָר) יונגער; קלענער אָדער נידריגער אין ראַנג אָדער אין מצב; אין די אַמעריקאַנער אוניווער־זיטעטען — וואס איז שייך צו אַ סטו־דענט אין דריטען יאָהר פון קורס; דער יונגערער; איינער וואס שטעהט נידרי־גער אין ראַנג אָדער גראַד; אַ סטודענט אויף'ן דריטען קורס [אין די אַמעריקאַ־נער אוניווערזיטעטען].

ju'nior bar'rister (דזשו'-ניאָר בער'-ריס-טער) אַ געהילפס־אַדוואָקאַט [אַן אַדוואָקאַט וואס איז אַן אַסיסטענט פון אַ העכערען אַדוואָקאַט].

junior'ity *n.* (דזשו-ניאָר'-אי-טי) דאָס זיין יונגער אָדער קלענער אין ראַנג.

ju'niorship *n.* (דזשו'-ניאָר-שיפּ) ז. *juniority*

ju'niper *n.* (דזשו'-ני-פּער) דער ווא־כאָלדער אָדער יאַלאָוועץ [אַ מין קוסט אָדער קליין בוימעל וואס וואַקסט אין די צפון־געגענדען פון אייראָפּאַ און אַמערי־קאַ. די יאַגדעס פון דיעזען קוסט ווערען געברויכט צו מאַכען עטער־אויל ווי אויך אַן אַרט שטאַרקען שנאַפּס אָדער דזשין].

Juniper

ju'niper-ber'ry *n.* (דזשו'-ני-פּער-בער'-אי) אַ יאַגדע פון אַ וואַכאָלדער. ז. *juniper*

ju'niper-oil *n.* (דזשו'-ני-פּער-אויל) עטער־אויל וואס ווערט געמאַכט פון די יאַגדעס פון וואַכאָלדער.

junk *n.* (דזשאָנק) אַלטע, אָבגעניצטע און צושניטענע קאַנאַטען פון אַ שיף; אַלט־וואַרג, אָבגעניצטע שטיקלעך אייזען, קו־פּער, שמאַטעס א. ד. ג.; איינגעזאַלצענע פלייש; אַ שטיק, אַ דיקע שטיק; אַ יונקע [אַ כינעזישע זעגעל־שיף]. ז. *Chinese junk*

junk'-bot'tle *n.* (דזשאָנק'-באָטל) אַ קורצע דיקע פלאַש פון טונקעלען גלאָז

junk'-dea'ler *n.* (דזשאָנק'-דיע'-לער) איינער וואס האַנדעלט מיט אַלטע אָב־געניצטע זאַכען.

jun'ker *n.* (יונ'-קער) [אַ יונקער] אַ יונגער מיטגליעד פון אַ דייטשער אַריס־טאָקראַטישער פאַמיליע; אַ שילער פון אַן אָפיציערען־שוהל אין רוסלאַנד].

Jun'ker *n.* (יונ'-קער) אַ יונקער, אַ מיט־גליעד פון דער קאָנסערוואַטיווער אַריס־טאָקראַטישער פּאַרטיי אין פּרייסען.

Jun'kerism *n.* (יונ'-קער-איזם) די אי־דעען און פּאָליטישע פּרינציפּען פון די יונקערס [קאָנסערוואַטיווער אַריסטאָקראַ־טישער פּאַרטיי אין דייטשלאַנד].

jun'ket *n.* and *v.* (דזשאַנ'-קעט) אַ יומא דפגרא, אַ פּיקניק, אַ הוליאַנקע; קעז־קוכען; אַ נאַשעריי; נאַשען, עסען יום־טוב'דיג; מאַכען אַ סעודה, אַ הוליאַנ־קע אָדער אַ פּיקניק.

jun'keter *n.* (דזשאַנ'-קעט-ער) איי־נער וואס נעהמט אַנטייל אין אַ סעודה אָדער באַנקעט.

junk'-ring *n.* (דזשאָנק'-רינג) אין אַ דאַמפּף־מאַשין — דער עלאַסטישער רינג אַרום דעם קאָלבען אין צילינדער, וועלכער מאַכט איהם שטייף צו די ווענטלעך און לאָזט ניט דורך קיין דאַמפּף.

Ju'no *n.* (דזשו'-נאָ) אין דער רוימי־שער מיטאָלאָגיע — יונאָ אָדער יונאָנאַ, די געטין פון הימעל; איינער פון די פּלאַנעטען וואס בעוועגען זיך אַרום דער זון.

jun'ta *n.* (דזשאַנ'-טאַ) אַ פערזאַמלונג; אין שפּאַניען — אַ געזעצגעבענדע פער־זאַמלונג פון גאַנצען לאַנד אָדער פון אַ בעזונדערער געגענד.

jun'to *n.* (דזשאַנ'-טאָ) אַ געהיימער ראַטה; אַ בונד פון פּאָליטישע פערשווע־רער.

Ju'piter *n.* (דזשו'-פּי-טער) יופּיטער [דער הויפּט־גאָט ביי די פאַרצייטיגע גריכען און רוימער; דער גרעסטער פּלאַ־נעט אָדער וואַנדעל־שטערען].

jupon' *n.* (דשו-פּאָן') אַ קורץ, אונ־טערשטע קליידעל געוועבט פון ליין און וואָל; אַ מענער־מאַנטעל, וועלכען מען פלעגט טראָגען אין מיטעלאַלטער.

ju'ral *a.* (דזשו'-רעל) וואס איז שייך צו יוריספּרודענץ.

Ju'ra lime'stone (דזשו'-ראַ לאַימ'-סטאָון) אַ מין קאַלך־שטיין.

Juras'sic *a.* (דזשו-רעס'-איק) וואס איז שייך צו די יורא־בערג [אין דער שווייץ]; אין געאָלאָגיע — וואס איז שייך צו דער יורא־פּעריאָדע. ז. *Jurassic period*

Juras'sic pe'riod (דזשו-רעס'-איק פּי'-רי-אָד) אין געאָלאָגיע — די פּעריאָ־דע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האָבען זיך אויסגע־בילדעט די שטיין־שיכטען, פון וועלכע עס זיינען געבויט די יורא־בערג. אין יענער צייט האָבען געלעבט אויף דער ערד די משונה'דיגע חיות, וועלכע מען געפינט איצט פערשטיינערט אין דער ערד, ווי די איכטיאָזאַורוס, טעלעאָזאַורוס א. ד. ג.].

ju'rat *n.* (דזשו'-רעט) אַ געשוואָרענער בעאַמטער אין אַ קהלה [ווי אַ מאַגיס־טראַט]; אַן אָפיציעלע צושריפט אונטער אַ געשוואָרענעם צייגניס, אַז אַלץ וואס דאָרטען איז געזאָגט איז ריכטיג.

ju'ratory *a.* (דזשו'-רע-טאָ-רי) וואס איז שייך צו אַ שבועה.

ju're divi'no (דזשו'-ריע די-וואי'-נאו) דורך געטליכען רעכט. ז. *divine right*

jurid'ic *a.* (דזשו-ריד'-איק) ז. *juridical*

jurid'ical *a.* (דזשו-ריד'-אי-קעל) יורידיש; גערעכטליך.

jurid'ically *adv.* (דזשו-ריד'-אי-קעל-אי) אויף א יורידישען אדער גערעכטליכען שטייגער.

juriscon'sult *n.* (דזשו-ריס-קאנ'-סאלט) א יוריסקאנסולט, א קענער פון יוריספרודענץ; א יוריסט.

jurisdic'tion *n.* (דזשו-ריס-דיק'-שאן) יוריסדיקציע, די ריכטערליכע מאכט, די געזעצליכע אויבערהערשאפט; דאס געזעצליכע רעכט צו משפט'ען; דאס רעכט צו מאכען געזעצען און תקנות; א גערעכטס=בעצירק; די געגענד, וועלכע געפינט זיך אונטער דער יוריסדיקציע פון אימעצען אדער פון עפעס.

jurisdic'tional *a.* (דזשו-ריס-דיק'-שאנ-על), וואס איז שייך צו יוריסדיקציע. ז. *jurisdiction*

jurispru'dence *n.* (דזשו-ריס-פרו'-דענס) יוריספרודענץ, רעכטס=וויסענשאפט, געזעץ=קענטניס; די אלגעמיינע געזעצגעבונג פון א לאנד.

jurispruden'tial *a.* (דזשו-ריס-פרו-דענ'-שעל) וואס איז שייך צו יוריספרודענץ [רעכטס=וויסענשאפט].

ju'rist *n.* (דזשו'-ריסט) א יוריסט, א געזעץ=קענער; א סטודענט פון יורידישען פאקולטעט.

juris'tic *a.* (דזשו-ריס'-טיק) וואס איז שייך צו יוריספרודענץ אדער רעכטס=וויסענשאפט; ריכטערליך, געזעצליך.

juris'tical *a.* (דזשו-ריס'-טי-קעל) ז. *juristic*

juris'tically *adv.* (דזשו-ריס'-טי-קעל-אי) אויף א יוריסטישען, ריכטערליכען אדער געזעצליכען שטייגער.

jur'-nut *n.* (דזשויר'-נאט) דער ערד=נוס.

ju'ror *n.* (דזשו'-ראר) א גערעכטס=געשווארענער, א מיטגליעד פון א דזשורי.

ju'ry *n.* (דזשו'-רי) א דזשורי, גערעכטס=געשווארענע; א גרופע פון אויסגעקליבענע מענשען, וועלכע בעשטימען פריזען און אנדערע בעלוינונגען אויף אן אויסשטעלונג א. ד. ג.

ju'ry-box *n.* (דזשו'-רי-באקס) אן ארומגעצאמטער פלאץ אין נעריכט, וואו עס זיצען די גערעכטס=געשווארענע.

ju'ry-leg *n.* (דזשו'-רי-לעג) א הילצערנער פוס [ביי א קאליקע].

ju'ry-list *n.* (דזשו'-רי-ליסט) א צעטעל מיט נעמען פון מענשען, וועלכע קענען אויפגעפאדערט ווערען צו ערפילען די פליכטען פון גערעכטס=געשווארענע.

ju'ryman *n.* (דזשו'-רי-מען) ז. *juror*

ju'ry-mast *n.* (דזשו'-רי-מעסט) א צייטווייליגע מאסט אויף א שיף וואס ווערט געברויכט, ווען די שטענדיגע מאסט ווערט צובראכען.

ju'ry-pan'el *n.* (דזשו'-רי פענ'-על) די ליסטע פון די בירגער פון וועלכע מען וועהלט די געשווארענע.

ju'ry-proc'ess *n.* (דזשו'-רי-פראס'-עס) א גערעכטליכע אויפפאדערונג צוזאמענצורופען א שוואור=גריכט.

ju'ry-rig *n.* (דזשו'-רי-ריג) א זאפאסנער שטריק אויף א שיף, געברויכט אין א נויט=פאל.

ju'ry-rigged *a.* (דזשו'-רי-ריגד) וואס איז בעפעסטיגט מיט א זאפאסנעם שטריק [וועגען א שיף].

ju'rywoman *n.* (דזשו'-רי-הוואומ-ען) א גערעכטס=געשווארענע.

jus *n.* (דזשאס) רעכט; דאס וואס קען ערקלערט ווערען אלס רעכט אדער געזעץ.

just *a., adv., n. and v.* (דזשאסט) גערעכט, גערעכטיג; ריכטיג; צוגעפאסט; ווי עס דארף זיין; קארעקט; אקוראט, פינקטליך; פאלקאם; גענוי; טריי; בלויז; נאר=וואס; אקארשט; א געפעכט מיט שפיזען אדער שווערדען; א טורניר, א ריטערליכער וועט=קאמפף; נעהמען אנטייל אין א געפעכט מיט שפיזען אדער שווערדען.

just as (דזשאסט עז) פונקט אזוי ווי.
I shall do **just as** you request.

just by (דזשאסט באי) הארט נעבען.
His cottage is situated **just by** the brook.

juste'-au-corps' *n.* (זשוסט'-או-קאהר') אן ענגער מאנטעל מיט לאנגע פאלעס, וועלכען מענער פלעגען טראגען צום סוף פון 18טען יאהרהונדערט; אן אויבערשט פרויען=קלייד פון 17טען יאהרהונדערט.

juste milieu' (זשוסט מי-ליעי') דער ריכטיגער מיטען, דער באלאנס אדער גלייכגעוויכט צווישען צוויי עקסטרעמען; מיטעלמעסיגקייט אין פאליטיק און מלוכה=פיהרונג.

jus'tice *n.* (דזשאס'-טיס) גערעכטיגקייט; יושר; א שופט, א ריכטער.

jus'tice of the peace (דזשאס'-טיס אוו טהי פיעס) א פריעדענס=ריכטער.

jus'ticer *n.* (דזשאס'-טיס-ער) א ריכטער.

jus'ticeship *n.* (דזשאס'-טיס-שיפ) דאס אמט אדער די ווירדע פון א ריכטער.

justi'ciable *a.* (דזשאס-טיש'-אי-עבל) וואס איז אונטערגעווארפען דעם גריכט; גערעכטסבאר.

justi'ciar *n.* (דזשאס-טיש'-אי-ער) א ריכטער; אין אלטען ענגלאנד — דער הויפט=ריכטער פון לאנד, דער שני=למלך.

justi'ciary *a. and n.* (דזשאס-טיש'-אי-ע-רי) וואס איז שייך צום געזעץ אדער גריכט; אין אלטען ענגלאנד — דער הויפט=ריכטער פון לאנד.

justifiabil'ity *n.* (דזשאס-טי-פאי-ע-ביל'-אי-טי) ז. *justifiableness*

jus'tifiable *a.* (דזשאס'-טי-פאי-עבל) וואס מען קען גערעכט מאכען; וואס מען קען רעכטפערטיגען; רעכטמעסיג.
His conduct under the circumstances was justifiable.

jus'tifiableness *n.* (דזשאס'-טי-פאי-עבל-נעס) רעכטמעסיגקייט; דאס קענען גערעכטפערטיגט ווערען.

jus'tifiably *adv.* (דזשאס'-טי-פאי-ע-בלי) דורך רעכפערטיגונג.

justifica'tion *n.* (דזשאס-טי-פי-קיי'-שאן) די רעכטפערטיגונג, די רעכט=מאכונג, די פערענטפערונג, די פערטיידיגונג; די בעווייזונג, דער בעוויז; די גלייך=מאכונג, צוזאמענפאסונג.

justifica'tion by faith (דזשאס-טי-פי-קיי'-שאן באי פייטה) די רעכטפערטיגונג דורך אמונה [אין דער קריסטליכער רעליגיאן — די לעהרע אז די השפעה פון געטליכקייט, וועלכע יעדער קען איבערנעהמען, רעכטפערטיגט דעם מענשען און איז מכפר אויף זיינע זינד].

jus'tificative *a.* (דזשאס'-טי-פי-קיי-טיוו) וואס רעכטפערטיגט; וואס בעווייזט די אונשולד.

jus'tificator *n.* (דזשאס'-טי-פי-קיי-טאר) וואס רעכטפערטיגט אדער פערטיידיגט.

jus'tificatory *a.* (דזשאס' טי-פי-קיי-טא-רי) רעכטפערטיגענד, פערענטפערענד, פערטיידיגענד.

jus'tifier *n.* (דזשאס'-טי-פאי-ער) א רעכטפערטיגער, א פערטיידיגער, א פערענטפערער; א גלייך=מאכער, א צופאסער, א צוזאמענפאסער.

jus'tify *v.* (דזשאס'-טי-פאי) רעכטפערטיגען; פערענטפערען, פערטיידיגען; פריישפרעכען; גלייך מאכען [שריפט=זאץ].

just in time (דזשאסט אין טאים) פונקט אין צייט, פונקט צו דער מינוט.

jus'tle *v. and n.* (דזשאסל) ז. *jostle*

just'ly *adv.* (דזשאסט'-לי) אויף א גערעכטען אופן; אויף א ריכטיגען שטייגער.

just'ness *n.* (דזשאסט'-נעס) ריכטיגקייט, גענויאיגקייט; גערעכטיגקייט.

just now (דזשאסט נאו) אט ערשט, אקארשט.
He said he would see me later but not just now.

just so (דזשאסט סאו) אט אזוי, פונקט אזוי.

just the thing (דזשאסט טהי טהינג) פונקט די זאך; צוגעטראפען.

jut *v. and n.* (דזשאט) אבשטעהן [ווי א בערגעל אדער א הויקער]; ארויסשטארצען; אן אבשפרונג, אן אבשטעהונג; אן ארויסשטארצונג.

jute *n.* (דזשוט) די יוטע אדער אינדישע פלאקס [א הויכע גראז=ארטיגע פלאנצע וואס וואקסט אין אסט=אינדיען און אמעריקא. די שטענגלעך פון דיעזער פלאנצע גיבען שטארקע פאזערען אדער פעדים, פון וועלכע מען מאכט זעק, קאווערען און מעבעל=בעציהונגען].

jut of land (דזשאט אוו לענד) א שטיקעל ערד וואס שטארצט ארויס אין ים.

jut'tingly *adv.* (דזשאט'-אינג-לי) אויף אן ארויסגעשטארצטען אופן.

jut'-win'dow *n.* (דזשאט'-הווינ'-דאו) א פענסטער וואס שטארצט ארויס פון וואנד.

ju'venal *n.* (דזשו'-ווע-נעל) אן אינגעל, א יונגערמאן.

juvenes'cence *n.* (דזשו-ווע-נעס'-ענס) די פעריונגונג; דאס ווערען יונג.

ju'venile *a. and n.* (דזשו'-ווע-ניל) יוגענדליך, יונג; א יונגלינג, א יונגער מאן; א בוך געשריבען פאר יונגלינגע; אן אקטיאר, וועלכער שפיעלט די ראלע פון יונגלינגע.

juvenil'ia *n.* (דזשו-ווע-ניל'-אי-א) זאכען וואס זיינען געטהאן געווארען אין דער יוגענד; שריפטען פון דער יוגענדצייט.

juvenil'ity *n.* (דזשו-ווע-ניל'-אי-טי) יוגענדליכקייט, דאס זיין יונג; דאס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א יונגלינג; זארגלאזינקייט; יוגענד=פעהלער.

juxtapose' *v.* (דזשאקס-טא-פאוז') צונויפשטעלען הארט איינע ביי די אנדערע; שטעלען זייט ביי זייט.

juxtapos'it *v.* (דזשאקס-טא-פאז'-איט) ז. *juxtapose*

juxtaposi'tion *n.* (דזשאקס-טא-פא-זיש'-אן) די נעבען=איינאנדער=שטעהונג; דאס צונויפשטעלען זאכען הארט איינע נעבען די אנדערע.

juxtaposi'tional *a.* (דזשאקס-טא-פא-זיש'-אנ-על) וואס איז צונעשטעלט הארט צו אן אנדער זאך; וואס איז צוגעוואקסען.

K

K, k (קיי) דער עלפטער בוכשטאב פון
דער *a-b-c*

Ka'aba *n.* (קא'–בא) די קאאבא [א היי=
ליגער מאכמעדאנישער טעמפעל אין מעק=
קא, וואו עס געפינט זיך א שווארצער
הייליגער שטיין וועגן וועלכען די מאכ=
מעדאנער גלויבען, אז ער איז אראבגע=
פאלען פון הימעל].

kab'ala *n.* (קעב'–א–לא) קבלה, סתרי
תורה.

kabalas'sou *n.* (קעב–ע–לעס'–או) די
ריעזען=ארמאדילא. ז. *armadillo*

kabas'sou *n.* (קע–בעס'–או)
ז. *kabalassou*

kab'bala *n.* (קעב'–א–לא) ז. *kabala*

kab'balah *n.* (קעב'–א–לא) ז. *kabala*

Kabyle' *n.* (קע–באיל') א קאביל, א מיט=
גליעד פון דער קאבילען=ראסע [א בער=
בערישע ראסע אין אלזשיר]; די קאבי=
לען=שפראך.

kad'dish *n.* (קעד'–איש) קדיש [א אי=
דישע תפילה].

ka'di *n.* (קיי'–די) א קאדי [א מאכמע=
דאנישער ריכטער].

ka'ffeeklatsch *n.* (קא'–פע–קלאטש) א
קאפעקלאטש [א נאכמיטאג=אונטערהאל=
טונג ביי טהעע אדער קאפע].

Kaf'fer *n. and a.* (קעפ'–אויר)
ז. *Kafir*

Kaf'fir *n. and a.* (קעפ'–אויר)
ז. *Kafir*

Kaf'ir *n. and a.* (קעפ'–אויר) אן אונ=
גלויביגער [א נאמען מ'ט וועלכען די
מאכמעדאנער בעצייכענען די קריסטען און
די געגעצנדיענער]; א קאפער [א מיט=
גליעד פון א זיד=אפריקאנישער נעגער=רא=
סע] אדער א מיטגליעד פון א ראסע אין
די בערג פון אפגאניסטאן; קאפריש, וואס
איז שייך צו די קאפערס.

Kaf'ir-corn *n.* (קעפ'–אויר–קאהרן)
אינדישע הירזש [זארגא=הירזש].

kaf'tan *n.* (קעפ'–טען) א קאפטאן.

kag'o *n.* (קעג'–או) אזא יאפאנישער פא=
לאנקין [טראג=שטוהל].

ka'gou *n.* (קא'–גו) ז. *kagu*

ka'gu *n.* (קא'–גו) די קאגו [אזא נאכט=
פויגעל פון ניי=קאלעדאניע, עהנליך צו א
צאפליא].

kaguan' *n.* (קא–גו–ען') דער פליהענ=
דער לעמור. ז. *Lemur*

ka'hau *n.* (קא'–האה) די קאהאו אדער
די נאז=אפע [אזא מאלפע].

ka'iak *n.* (קא'–יעק) א יאגד=שיפעל אין
די קאלטע טיילען פון אמעריקא וואס איז
בעשיצט מיט פעל געגען דער קעלט.

kaif *n.* (קאיף) אונגעשטערטע רוה אלס
צושטאנד פון העכסטער גליקזעליגקייט
[ביי די אראבער].

kail *n.* (קייל) בלעטער=קרויט; קרויט=
קרויט=זופ; א קעגעל [ז. *ninepins*].

kails *n.* (קיילז) אזא שפיעל, וואס בע=
שטעהט אין דעם וואס מען קייקעלט אן
אייזערנעם באל צווישען ניין גריבעלעך
אין דער ערד [צו דריי אין א רייה].

kaimakam' *n.* (קאי–מע–קעם') א קאי=
מאקאם, א טערקישער אפיציער, אן אד=
מיניסטראטיווער בעאמטער אין טערקיי.

kaique' *n.* (קע–איק') אזא לאנג, שמאל
שיפעל; אזא מין פאפוגאי.

Kai'ser *n.* (קאי'–זער) דער דייטשער
קייזער.

kai'ser *n.* (קאי'–זער) א קייזער.

kak'apo *n.* (קעק'–ע–פאו) דער ניי=זעעלאנ=
דישער גרינליכער פאפוגאי [א נאכט=פוי=
געל, גרויס ווי א ראב].

Kakapo

ka'lan *n.* (קיי'–לען) א ים=אטער אדער
ווידרא. ז. *otter*

kale *n.* (קייל) בלעטער=קרויט [קרויט
וואס וואקסט בלויז אין בלעטער און ביל=
דעט זיך ניט אין קעפ]; קרויט; קרויט=
זופ.

kalei'dograph *n.* (קע–לאי'–דא–גרעף)
א קאליידאגראף [אן אינסטרומענט וואס
ציינגט אויף א לייווענט די פיעל=פארביגע
סימעטרישע פיגורען פון א קאליידאסקאפ.
ז. *kaleidoscope*

kalei'dophon *n.* (קע–לאי'–דא–פאן)
ז. *kaleidophone*

kalei'dophone *n.* (קע–לאי'–דא–פאון)
א קאליידאפאן [אן אינסטרומענט, וועל=
כער ציינגט די וויבראציאנען פון אן עלאס=
טישער פלאטע אדער שטאנג אום צו אי=
לוסטרירען די קלאנגען=וועלען].

kalei'doscope *n.* (קע–לאי'–דא–סקאופ)
א קאליידאסקאפ [אן אפטישער אינסטרו=
מענט אין דער פארם פון א רעהר, אין
וועלכען עס געפינען זיך צוויי שפיעגלען
אנגעבויגען איינער צום צווייטען אונטער
א געוויסען ווינקעל און פערשיעדען=פאר=
ביגע שטיקלעך גלאז. ווען מען דרעהט דעם
קאליידאסקאפ, בילדען זיך פערשיעדען=
פארביגע סימעטרישע פיגורען].

kaleidoscop'ic *a.* (קע–לאי–דא–סקאפ'–
איק) קאליידאסקאפיש; וואס ענדערט די
פארם און פארבען ווי אין א קאליידא=
סקאפ. ז. *kaleidoscope*

kaleidoscop'ical *a.* (קע–לאי–דא–
סקאפ'–אי–קעל) ז. *kaleidoscopic*

kaleidoscop'ically *a.* (קע–לאי–דא–
סקאפ'–אי–קעל–אי) אזוי ווי אין א פאנא=
ראמע, אזוי ווי אין א קאליידאסקאפ.

kal'endar *n.* (קעל'–ען–דער) א פרעס=
מאשין אין דער פאבריקאציאן פון גע=
וואנד און פאפיער.

kal'i *n.* (קעל'–אי) די זאלצקרויט [אזא
שטעכיגע פלאנצע]; פאטאש.

ka'li *n.* (קא'–ליע) אזא מין טעפיך; דער
מיטעלסטער גרויסער טעפיך אין א פער=
זישען צימער.

ka'lif *n.* (קיי'–ליף) א קאליף. ז. *calif*

ka'lifate *n.* (קיי'–לי–פייט)
ז. *califate*

kal'iform *a.* (קעל'–אי–פארם) עהנליך
צו זאלצקרויט [אזא שטעכיגע פלאנצע].

kalig'enous *a.* (קע–לידזש'–ע–נאס)
וואס פראדוצירט אלקאלי אדער לויגזאלץ.
ז. *alkali*

kal'in *n.* (קעל'–אין) די זאלצקרויט [אזא
שטעכיגע פלאנצע]; פאטאש.

ka'lium *n.* (קיי'–לי–אם) קאליום, פא=
טאש.

Kalli'ope *n.* (קע–לאי'–א–פי) אין דער
גריכישער מיטאלאגיע — די מוזע, די גע=
טין פון דער רעדנער=קונסט און העלדען=
געדיכטע.

Kal'mia *n.* (קעל'–מי–א) די קאלמיע
[א מין נארד=אמעריקאנער פלאנצען וועל=
כע האבען אימער גרינע בלעטער און אויף
וועלכע עס וואקסען בינטלעך בלומען פון
ווייסען אדער ליליען=קאליר].

Kal'muck *n.* (קעל'–מאק) א קאלמיק [די
קאלמיקען בעלאנגען צו דער מאנגאלישער
ראסע און געפינען זיך אין כינא, סיביר
און אין די זיד=אסט טיילען פון איירא=
פעאישען רוסלאנד]; די קאלמיקען=
שפראך.

kal'somine *n. and v.* (קעל'–סא–מין)
א פיינער זארט קאלך צום קאלכען הייזער;
קאלכען.

kalyp'tra *n.* (קע–ליפ'–טרא) א דינער
וואואל אדער א טול וואס די פארצייטיגע
גריכישע פרויען פלעגען טראגען אויף'ן
געזיכט און אויף'ן קאפ.

Kam'chadale *n.* (קעמ'–טשע–דייל) א
קאמטשאדאל [אן איינוואוהנער פון קאמ=
טשאטקא, א האלב=אינזעל אין סיביר].

Kamchat'kan *a. and n.* (קעמ–טשעט'–
קען) וואס איז שייך צו אדער געפינט זיך
אין קאמטשאטקא [א האלב=אינזעל אין
סיביר]; אן איינוואוהנער פון קאמטשאט=
קא, א קאמטשאדאל; די קאמטשאדאלען=
שפראך.

kamptu'licon *n.* (קעמפ–טיו'–לי–קאן)
קאמפטוליקאן [א מין ווייכער קאוויאר
פון קארק און גוטאפערטשא].

kam'sin *n.* (קעמ'–סין) דער כאמסין
[א רעגנעלמעסיגער הייסער זיד=אסט ווינד
וואס בלאזט אין עגיפטען אין פערלויף
פון פופציג טעג אנפאנגענדיג אין מערץ].

Kan. אבקירצונג פון *Kansas* [איינער
פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע=
ריקא].

Kanak'a *n.* (קע–נעק'–א) א קאנאקע
[אן איינוואוהנער פון די האוואאי אדער
סאנדוויטש אינזלען]; אן איינוואוהנער
פון די אינזלען אין די זיד=טיילען פון
דעם פאסיפישען אקעאן.

kangaroo' *n.* (קענ–גע–רוה') א קענגערו
[אן אויסטראלישע שפרינגענדע חיה מיט

הינטערשטע פיס לענגער ווי די פאדער־
שטע און מיט א נאכהענגענדען בייטעל,
אין וועלכען זי האלט די קינדער, ווען זיי
זיינען נאך קליין].

Kangaroo

Kans. [איינער] *Kansas* אבקירצונג פון
פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־
ריקא].

Kan'tian *a.* and *n.* (קענ'־טי־ען) וואס
איז שייך צום דייטשען פילאזאף עמנואל
קאנט [געבארען 1724, געשטארבען 1804]
אדער צו זיין פילאזאפישער סיסטעם; אן
אנהענגער פון קאנט'ס פילאזאפיע.

Kan'tianism *n.* (קענ'־טי־ענ־איזם)
די פילאזאפישע סיסטעם פון דעם דייטשען
פילאזאף עמנואל קאנט.
ז. *critical philosophy*

kan'ticoy *n.* (קענ'־טי־קאי)
ז. *kantikoy*

kan'tikoy *n.* (קענ'־טי־קאי) א טאנץ
[הייפטזעכליך א רעליגיעזער] ביי די
אמעריקאנער אינדיאנער; אן אונטער־
האלט מיט טענץ.

Kan'tism *n.* (קענ'־טיזם)
ז. *Kantianism*

Kan'tist *n.* (קענ'־טיסט) אן אנהענגער
פון קאנט'ען אדער פון זיין פילאזאפי־
שער סיסטעם.

ka'olin *n.* (קיי'־א־לין) [פאר־ קאאלין
צעליי־ערד].

ka'olinize *v.* (קיי'־א־לינ־איז) פער־
וואנדלען אין קאאלין [פארצעליי־ערד].

kapell'meister *n.* (קע־פעל'־מאיס־
טער) א קאפעלמייסטער, א דירינענט פון
אן ארקעסטער.

kar'agan *n.* (קער'־ע־גען) דער קארא־
גאן [דער סטעפען־פוקס].

Ka'raism *n.* (קיי'־רא־איזם) די לעהרע
פון די קאראאימען אדער קראים [א אי־
דישע סעקטע וואס איז געגרינדעט געווא־
רען אין מיטען פון 8טען יאהרהונדערט
און וועלכע אנערקענט נור די תורה שבכתב,
אבלייקענענדיג די אויטאריטעט פון'ם
תלמוד. אם מעהרסטען געפינען זיי זיך
אין קרים, רוסלאנד און טיילווייז אין טער־
קיי].

Ka'raite *n.* (קיי'־רא־איט) א קארא־
אים אדער קראי. ז. *Karaism*

kar'at *n.* (קער'־עט) א קאראט.
ז. *carat*

Kas'ack *n.* (קעס'־עק) א קאזאק.

Kashmir'ian *a.* (קעש־מיר'־אי־ען) וואס
איז שייך צו דער שטאדט קאשמיר [אין
אינדיען].

katabol'ic *a.* (קעט־ע־באל'־איק) וואס
איז שייך צו קאטאבאליזם.
ז. *catabolism*

katab'olism *n.* (קעט־עב'־א־ליזם) קא־
טאבאליזם. ז. *catabolism*

katato'nia *n.* (קעט־ע־טאו'־ני־א) א
קראנקהייט, ביי וועלכער עס בייטען זיך
פעריאדיש די אנפעלע פון משוגעת און
מעלאנכאליע און פון עפילעפסיע.

katato'niac *a.* (קעט־ע־טאו'־ני־עק)
וואס ליידט פון אנפעלע פון משוגעת, מע־
לאנכאליע און עפילעפסיע. ז. *katatonia*

katch'up *n.* (קעטש'־אפ) ז. *catchup*

kat'ipo *n.* (קעט'־אי־פאו) אזא גיפטי־
גע שפין.

kat'sup *n.* (קעט־סאפ) ז. *catchup*

ka'tydid *n.* (קיי'־טי־דיד) א קאטי־
דיד [אזא גרוי־
סער, גרינער אינ־
זעקט, וועלכער גיט
ארויס א רוישענ־
דען קלאנג].

Katydid

kau'ri *n.* (קאו'־רי) אזא בוים אין
ניי־זעעלאנד [ער
דערגרייכט אפט
ביז 180 פוס הויך
און זיין האלץ
ווערט געברויכט
פאר מאסטען, שיף־
דעקען, בריקען א.
ז. וו.]; דער פעך,
די גומי פון דיע־
זען בוים.

kau'ri-pine *n.* (קאו'־רי־פאין) אזא
בוים. ז. *kauri*

kavass' *n.* (קע־וועס') א קאוואס, א
טערקישער פאליציי־בעאמטער; א מילי־
טערישער קוריער וואס בעגלייט א טער־
קישען הויכען בעאמטען.

kawn *n.* (קאהן) ז. *khan*

kaw'rie *n.* (קאו'־רי) ז. *kauri*

ka'yak *n.* (קא'־יעק) ז. *kaiak*

keb'lah *n.* (קעב'־לאה) די ריכטונג נאך
מעקא [נאך וועלכער די מאכמעדאנער
שטעלען זיך אוועק ביים מתפלל זיין]; א
פערהייליגטע זאך.

keck *v.* and *n.* (קעק) זיך ווארגען,
מאכען בעוועגונגען ווי מען וואלט געוואלט
ברעכען; א פלאנצע מיט אן אויסגעהויל־
טען שטענגעל; דאס מאכען בעוועגונגען
ווי מען וואלט געוואלט ברעכען; דאס
ווארגען זיך.

keck'ish *a.* (קעק'־איש) וואס האט א
נייגונג צו ברעכען [מייקענען].

keck'le *v.* (קעקל) ארומוויקלען מיט
שטריק [אויף שיפען]; מאכען א בעוועגונג
ווי מען וואלט געוואלט ברעכען.

keck'lish *a.* (קעק'־ליש) ז. *keckish*

keck'son *n.* (קעק'־סאן) אן אויסגעהויל־
טער שטענגעל פון א פלאנצע.

kedge *v.*, *n.* and *a.* (קעדזש) ציהען א
שיף מיט דער הילף פון א שטריק צוגע־
טשעפעט צו אן אנקער; א קליינער אנ־
קער; לעבעדיג, מונטער.

kedge'-an'chor *n.* (קעדזש'־ענ'־קאר)
א וואורף־אנקער, אזא קליינער אנקער.

kedg'y *a.* (קעדזש'־אי) לעבעדיג, מונ־
טער.

ked'lack *n.* (קעד'־לעק) פעלד־זענעפט
[אזא פלאנצע].

keel *n.* and *v.* (קיעל) א קיעל, דער
גרונד־באלקען פון א שיף; אזא שיף; א
קויהלען־מאס פון 21 טון; אין ברויע־
רייען — א פאס אבצוקיהלען די געטרענ־
קע; פאהרען אויף'ן וואסער; צומאכען א
קיעל; אומקעהרען א שיף מיט'ן דעק
ארויף.

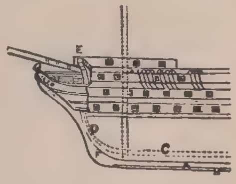
Keel

kee'lage *n.* (קיע'־לעדזש) האפען־געלד;
דאס רעכט צו פאדערען האפען־געלד.

keel'-bill *n.* (קיעל'־ביל) אזא פויגעל
אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא.
זיינע פעדערען זיינען פון שווארצען קא־
ליר מיט א מעטאל־גלאנץ.

keel'-boat *n.* (קיעל'־באוט) א פלאכע
שיף, א קויהלען־שיף, א משא־שיף, א
בארזשע.

keeled *a.* (קיעלד) וואס האט א קיעל,
וואס האט עטוואס עהנליכעס צום גרונד־
באלקען פון א שיף.

kee'ler *n.* (קיע'־לער) איינער וואס איז
בעשעפטיגט אויף א קויהלען־בארזשע; א
קעסעל [צום וואשען]; א קאסטען צום
קאנזערווירען אדער זאלצען מאקארעלען.

keel'hale *v.* (קיעל'־הייל)
ז. *keelhaul*

keel'haul *v.* (קיעל'־האהל) לענען א שיף
אויף א זייט אום זי צו פעררייכטען;
דורכשלעפען מיט א שטריק אונטער'ן
גרונד־באלקען פון א שיף [אלס בעשטרא־
פונג פאר מאטראזען אין די אמאליגע צייי־
טען]; שטארק אויסריידען.

keel'hauling *n.* (קיעל'־האה־לינג) דאס
לענען א שיף אויף א זייט אום זי צו
פעררייכטען; דאס דורכשלעפען מיט שטריק
אונטער'ן גרונד־באלקען פון א שיף [אלס
שטראף].

kee'ling *n.* (קיע'־לינג) דער שטאק־פיש.
ז. *codfish*

keel'man *n.* (קיעל'־מען) איינער וואס
איז בעשעפטיגט אויף א קויהלען־בארזשע.

keel'rake *v.* (קיעל'־רייק) ז. *keelhaul*

keel'raking *n.* (קיעל'־ריי־קינג)
ז. *keelhauling*

keel'-shaped *a.* (קיעל'־שייפט) וואס
האט די פארם פון א קיעל אדער גרונד־
באלקען פון א שיף.

keel'son *n.* (קיעל'־סאן) דער באלקען
וואס ליגט איבער דעם גרונד־באלקען
פון א שיף.

keel up'wards (קיעל אפ'־הווארדז)
מיט'ן קאפ אראב, פערקעהרט.

keen *a.* (קיען) שארף; דורכדרינגענד;
שטעכענד, שניידענד; בייסענד; ענער־
גיש, העפטיג, היציג, גיעריג; שטארק.

keen ap'petite (קיען עפ'־אי־טאיט)
א שטארקער אפעטיט.

keen blast (קיען בלעסט) א שטאר־
קער ווינד, א שניידענדער ווינד.

keen cold (קיען קאולד) א שניידענדע
קעלט, א ביטערע קעלט.

keen'ly *adv.* (קיענ'־לי) מיט שארפקייט;
אויף א שניידענדען אדער בייסענדען
אופן; מיט קראפט, מיט העפטיגקייט;
אויף א דורכדרינגליכען אופן.

keen'ness *n.* (קיענ'־נעס) שארפקייט;
שניידיגקייט, שטעכעדיגקייט; בייסעדיג־

קייט; גיערינגקייט; שטארקייט, העפטיג־קייט.

keen′-wit′ted *a.* (קיען′–הוויט′–עד) שארפזיניג, שטארק וויציג.

keep *v. and n.* (קיעפ) אנ־האלטען, היטען, אויסהאלטען מיט′ן נוי־טיגען; פיהרען [ביכער, א געשעפט]; זיך אויפהאלטען, בלייבען ערגעץ; אויס־האלטונג, קעסט; פרנסה; דער הויפט שלאס־טורם.

keep a car′riage (קיעפ ע קער′–עדזש) האבען אן אייגענעם פערד און וואגען.

keep accounts′ (קיעפ ע–קאונטס′) פיהרען חשבונות.

keep a charge (קיעפ ע טשארדזש) האלטען אן אמט, פערוואלטען.

keep a day (קיעפ ע דיי) פייערען א טאג [געבורטס־טאג, נאמענסטאג א. ז. וו.].

keep a hold (קיעפ ע האולד) פעסט־האלטען, אנהאלטען, צוהאלטען.

keep alive′ (קיעפ ע–לאיוו′) 1. האלטען פריש; מאכען מונטער, לעבעדיג; 2. דער־האלטען ביים לעבען.

2. The doctor used oxygen to keep the patient alive.

keep aloof′ (קיעפ ע–לוהף′) זיך האל־טען פון וויטען, זיך ניט מישען.

keep an account′ (קיעפ ען ע–קאונט′) פיהרען א חשבון.

keep an eye on (קיעפ ען אי אן) האבען אן אויג אויף עפעס; זיין וואכ־זאם אויף עפעס.

keep an of′fice (קיעפ ען אפ′–איס) האלטען אן אמט, פערטרעטען א שטעלע.

keep apart′ (קיעפ ע–פארט′) האלטען אבגעזונדערט; זיך האלטען פון וויטען.

keep a prom′ise (קיעפ ע פראמ′–איס) האלטען ווארט; נאָכקומען א פער־שפרעכען.

keep a seat (קיעפ ע סיעט) בלייבען זי־צען, אנהאלטען דעם זיץ־פּלאץ.

keep at arm′s length (קיעפ עט ארמז לענגטה) האלטען פון וויטען.

keep at a stand (קיעפ עט ע סטענד) בלייבען אין דעמזעלבען צושטאנד, ניט געהן וויטער.

keep at a stay (קיעפ עט ע סטיי) האלטען אין צוים, אבהאלטען.

keep at it (קיעפ עט איט) מיט עקשנות אנגעהן וויטער מיט דער ארבייט.

keep away′ (קיעפ ע–הוויי′) זיך האל־טען פון וויטענס.

keep a way (קיעפ ע הוויי) האלטען זיך אויף דעמזעלביגען וועג, געהן אין דערזעלבער ריכטונג.

keep back (קיעפ בעק) צוריקהאלטען, אבהאלטען; בעהאלטען אין זיך אדער פאר זיך, ניט איבערגעבען.

keep books (קיעפ בוקס) פיהרען גע־שעפטס־ביכער, זיין א בוכהאלטער.

keep clear of (קיעפ קליער אוו) אויס־וויכען, אויסמיידען.

keep close (קיעפ קלאוס) האלטען זיך איינגעשלאסען, איינזאם, צוריקגעצויגען; האלטען בסוד.

keep com′pany (קיעפ קאמ′–פע–ני) זיין צוזאמען; לייסטען געזעלשאפט; בע־גלייטען; אומגעהן [ווי מיט א געליעב־טען אדער געליעבטער].

keep com′pass (קיעפ קאמ′–פעס) זיך האלטען אין בעשטימטע גרענעצען, זיך אויפפיהרען אנשטענדיג.

keep coun′sel (קיעפ קאונ′–סעל) האל־טען בסוד [א געשפרעך, בעשלוס אדער בעראטונג].

keep count (קיעפ קאונט) צעהלען.

keep coun′tenance (קיעפ קאונ′–טע–נענס) מאכען אן ערנסט פנים, זיך איינ־האלטען פון לאכען.

keep course (קיעפ קאורס) זיך בעוועגען אין דערזעלבער ריכטונג.

keep dark (קיעפ דארק) פערשוויי־גען, האלטען בסוד.

keep dis′tance (קיעפ דיס′–טענס) זיך האלטען פון וויטענס.

keep down (קיעפ דאון) ארונטערדריי־קען, האלטען אויף א נידריגער שטופע, ניט לאזען זיך אויפהויבען; אונטערדריי־קען.

keep dry (קיעפ דראי) האלטען טרו־קען; זיין ניכטער.

keep ear′ly hours (קיעפ אויר′–לי אורז) קומען פריה אהיים, געהן פריה שלאפען.

kee′per *n.* (קיע′–פער) א האלטער; עטוואס וואס בינדט צוזאמען; א היטער, א שומר, א וועכטער; אן אויפזעהער.

kee′peress *n.* (קיע′–פער–עס) א היטע־ריז, א וועכטעריז, אן אויפזעהעריז.

kee′perless *a.* (קיע′–פער–לעס) אהן אויפזיכט, אהן בעוואכונג; אונגעצוימט, אונגעשטערט.

kee′per of the priv′y purse (קיע′–פער אוו טהי פריוו′–אי פוירס) דער פרי־וואט־קאסירער פון ענגלישען קעניג אדער קעניגין; דער אינטענדאנט פון דער קע־ניגליכער ציוויל־ליסטע [דער קאסירער פון דעם געהאלט וואס דער קעניג קריגט פאר זיך און פאר זיין פאמיליע].

kee′pership *n.* (קיע′–פער–שיפּ) דאס אמט פון אן אויפזעהער.

keep fair with (קיעפ פעהר הוויטה) זיין אין פריינדליכע בעציהונגען.

keep faith (קיעפ פייטה) האלטען ווארט.

keep from (קיעפ פראם) זיך צוריק־האלטען פון עפעס; זיך האלטען פון ווייטענס פון עפעס.

keep go′ing (קיעפ גאו′–אינג) אנהאל־טען, וויטער אנגעהן, פארטזעצען.

keep good hours (קיעפ גוד אורז) פריה אהיים קומען אין אבענד, געהן פריה שלאפען.

keep ground (קיעפ גראונד) ניט צוריק־טרעטען; בלייבען אין דערזעלבער פא־זיציאן.

keep house (קיעפ האוס) פיהרען א הויז, פיהרען בעל־הבית׳ישקייט.

keep in (קיעפ אין) איינשפארען, האל־טען איינגעשפארט [הויפטזעכליך א שי־לער נאך די געוועהנליכע לעהר־שטונדען]; פערשוויינען, ניט אויסזאגען, האלטען אין זיך, האלטען בסוד; איינהאלטען, צוריק־האלטען [ווי א פערד].

keep in check (קיעפ אין טשעק) האל־טען אין צוים, איינהאלטען.

keep in coun′tenance (קיעפ אין קאונ′–טע–נענס) אויפמונטערען, אונטער־שטיצען, בעגינסטיגען.

kee′ping *n.* (קיע′–פינג) בע־האלטונג; בעוואכונג, אויפזיכט, השגחה, פערוואלטונג; לעבענסמיטלען; שפייז; פראפארציאנא־ליטעט, צוזאמענפאסונג, הארמאניע.

keep in line (קיעפ אין לאיין) געהן טריט אין טריט מיט אנדערע; געהן אין דער רייה.

keep in play (קיעפ אין פליי) אויפ־האלטען, אנהאלטען.

keep in sight (קיעפ אין סאיט) הא־בען אין אויג, האלטען אין אויג, האבען אין זינען.

keep in spir′its (קיעפ אין ספיר′–איטס) האלטען אימעצען אין גוטען מוטה.

keep in store (קיעפ אין סטאור) האל־טען צום פערקויפען; האבען אנגעגרייט; האבען אין פארראטה, אין זאפאס.

keep in touch with (קיעפ אין טאטש הוויטה) האבען פערבינדונגען, זיין נא־הענט צו עפעס, זיך אינטערעסירען מיט עפעס.

keep in view (קיעפ אין וויו) האבען אין זינען; האלטען פאר די אויגען.

keep in with (קיעפ אין הוויטה) האל־טען נאהענט; זיין נאהענט אדער פריינד־ליך; געהן האנד אין האנד.

keep late hours (קיעפ לייט אורז) געהן שפעט שלאפען, קומען שפעט אהיים.

keep life and soul togeth′er (קיעפ לאיף ענד סאול טו–געטה′–ער) קוים מיט צרות זיך דורכשלאגען.

keep off (קיעפ אף) האלטען פון דער וויטען, אויסמיידען, צוריקהאלטען.

keep one′s dis′tance (קיעפ הוואנז דיס′–טענס) זיך האלטען מיט אבשיי אדער רעספעקט; ניט האלטען זיך צו היימיש.

keep one′s eyes peeled (קיעפ הוואנז אייז פיעלד) האלטען די אויגען אפען; זיין וואכזאם; אכטונג געבען.

keep one′s feet (קיעפ הוואנז פיעט) זיך דערהאלטען אויף די פיס [ווי ביים אויסגליטשען זיך]; בלייבען שטעהן פעסט [ביים וואקלען זיך]; אויסמיידען א פאל.

keep one′s game (קיעפ הוואנז גיים) האלטען זיך אין דער ראלע.

keep one′s hand in (קיעפ הוואנז הענד אין) האלטען אין פראקטיצירען עפעס.

keep one′s own hand (קיעפ הוואנז אוז הענד) אליין פערוואלטען.

keep one′s tem′per (קיעפ הוואנז טעמ′–פער) זיך בעהערשען, זיך קאנטרא־לירען.

keep o′pen house (קיעפ או′פען האוס) זיין גאסטפריינדליך, אויפנעהמען געסט.

keep out (קיעפ אוט) אויסענהאלטען, ניט אריינלאזען, ניט לאזען בעקומען עפעס אדער נעהמען אין בעזיץ.

keep out of harm′s way (קיעפ אוט אוו הארמז הוויי) אויסמיידען געפאהר.

keep out of reach (קיעפ אוט אוו ריעטש) פערבלייבען ניט דערגרייכבאר.

keep out of sight (קיעפ אוט אוו סאיט) בעהאלטען, האלטען פערבארגען.

keep o′ver (קיעפ או′–ווער) איבערהאל־טען, אבהאלטען [ביז א געוויסער צייט].

keep own coun′sel (קיעפ אוז קאונ′–סעל) פערשוויינען, האלטען אין זיך, האל־טען בסוד.

keep pace with (קיעפ פיים הוויטה) געהן האנד אין האנד, האלטען שריט, נאכ־האלטען.

keep peace (קיעפ פיעס) זיין רוהיג.

keep pri′vate (קיעפ פראי′–וועט) האל־טען בסוד.

keep′sake *n.* (קיעפ′–סייק) אן ערינע־רונגס־צייכען, אן אנדענקען; א געשענק־בוך פאר ימים־טובים.

keep sen'tinel (קיעפ סענ'–טי–נעל) האַלטען וואַך.
keep step with (קיעפ סטעפ הוויטה) האַלטען שריט מיט אימעצען, ניט אָבּ־שטעהן.
keep tal'ly (קיעפ טעל'–אי) אָבּצייכע־נען, מאַכען צייכענס [ווי למשל אויף די בעזונדערע צעהלען ביים מאַכען א חשבון].
keep the cash (קיעפ טהי קעש) זיין א קאַסירער, האַלטען די קאַסע.
keep the field (קיעפ טהי פיעלד) אַנ־האַלטען די קריעגס־טהעטיגקייט, בלייבען אויף'ן שלאַכטפעלד; לעבען אין לאַגער; ווידערשטעהן א שונא.
keep the house (קיעפ טהי האוס) זיי־צען אין דער היים.
keep the land aboard' (קיעפ טהי לענד ע–באורד') זעגלען ניט ווייט פון ברעג.
keep the luff (קיעפ טהי לאַף) געהן נאָך'ן ווינד [וועגען שיפען].
keep the peace (קיעפ טהי פיעס) זיך פערהאַלטען רוהיג, ניט שטערען די רוה.
keep the pot boil'ing (קיעפ טהי פאָט באָיל'–אינג) בעזאָרגען מיט'ן נויט־ווענדיגסטען, בעזאָרגען מיט חיונה; לעב־בעדיג אַנגעהן מיט דער אַרבייט.
keep the ranks (קיעפ טהי רענקס) בלייבען אין דער רייה.
keep the wind (קיעפ טהי הווינד) האַלטען זיך נאָך דער ריכטונג פון ווינד [וועגען שיפען].
keep time (קיעפ טאַים) האַלטען דעם טאַקט.
keep to (קיעפ טו) זיך האַלטען פעסט אַן עפּעס.
keep touch (קיעפ טאַטש) זיין אין איינ־קלאַנג, זיין אין סימפּאַטיע, האָבען אַל־געמיינע אינטערעסען; זיך אינטערעסי־רען; זיין פערבונדען.
keep un'der (קיעפ אַנ'–דער) צוריק־האַלטען, אונטערדריקען.
keep up (קיעפ אַפּ) אַנהאַלטען; פּאָרט־זעצען; אויפהאַלטען; זיך ניט אונטער־געבען, נים בלייבען הינטערשטעליג.
keep watch (קיעפ הוואָטש) שטעהן אויף דער וואַך, וואַכען, אַכטונג געבען.
keep well with (קיעפ הוועל הוויטה) זיין אין פריינדליכע בעציהונגען.
keep within' com'pass (קיעפ הוויטה–אין' קאָמ'–פעס) זיך האַלטען מאַס־טעמטשנע, זיך האַלטען אין די גרענעצען פון אנשטענדיגקייט.
keeve *n. and v.* (קיעוו) א גרויסער קעסעל; א פאַרב־קעסעל, א ברוי־קעסעל; א וואַש־קעסעל [פאַר ערץ]; אריינלע־גען אדער האַלטען אין אַזא קעסעל.
kef'fekill *n.* (קעפ'–ע–קיל) מעערשוים [אַזא מין ליים].
keg *n.* (קעג) א קליין פעסעל [וואָס ענט־האַלט צווישען צוואַנציג און פיערציג קוואָרט].
keir *n.* (קיער) א פאַרב־קעסעל.
kelp *n.* (קעלפּ) טאַנג [אַזא ים־פלאַנ־צע]; דאָס אַש פון טאַנג וואָס ווערט בענוצט ביים מאַכען גלאָז, זייף א. ז. וו.
kel'son *n.* (קעל'–סאָן) ז. *keelson.*
Kelt *n.* (קעלט) א קעלט. ז. *Celt.*
kel'ter *n.* (קעל'–טער) ז. *kilter.*
Kel'tic *a. and n.* (קעל'–טיק) קעל־טיש; די קעלטישע שפּראַך. ז. *Celtic.*
kem'bing *n.* (קעמ'–אינג) א ברוי־קע־סעל.
ken *v. and n.* (קען) קענען, זעהן; וויסען; דאָס זעהן; די זעה־ווייטקייט; דער האָריזאָנט; דאָס וואָס מען קען כאַ־פען מיט'ן בליק; דאָס וואָס מען קען בע־נעהמען מיט'ן שכל.
kench *n.* (קענטש) א קאַסטען צו זאַלצען פיש אדער ווייקען פעל.
kench'-cured *a.* (קענטש'–קיורד) קאָנ־זערווירט אין טרוקענער זאַלץ [וועגען פיש].
ken'dal *n. and a.* (קענ'–דעל) קענדאַל [אַזא גראָב געוואַנד]; געמאַכט פון קענ־דאַל אדער עהנליך צו קענדאַל.
Ken'dal green (קענ'–דעל גריען) גרינער קענדאַל [אַזא געוואַנד] גע־ברויכט מייסטענס פאַר יעגער־קליידער. ז. *kendal.*
ken'nel *n. and v.* (קענ'–על) א הונד־שטאַל, א קאַנורע, א הויהל, א נאָרע; א מחנה הינד; א רינע, א קאַנאַווע; ליע־גען אין א הויהל אדער קאַנורע; האַל־טען אין א קאַנורע.
ken'nel-ra'ker *n.* (קענ'–על–ריי'–קער) איינער וואָס ריהעט זיך אין מיסט, א שמאַטעס־קלייבער.
ke'no *n.* (קיע'–נאָו) א מין שפּיעל ווי לאָטאָ.
ken'tle *n.* (קענ'טל) א הונדערט־פונט געוויכט. ז. *quintal.*
kent'ledge *n.* (קענט'–לעדזש) באַלאַסט־אייזען [אויף א שיף].
Kentuck'ian *a. and n.* (קענ–טאַק'–אי–ען) קענטאַקיש, קענטאַקיער, וואָס איז שייך צו קענטאַקי [איינער פון די פּער־אייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא]; אַן איינוואוינער פון קענטאַקי.
kep *v.* (קעפּ) איבערנעהמען, איבערכאַ־פּען, אונטערכאַפּען.
keph'ir *n.* (קעפ'–איר) קעפיר [מילך וועלכע ווערט געבראַכט צום זויערען דורך א געוויסען זאָרט קערענדלעך און ווערט בענוצט צום טרינקען].
kep'i *n.* (קעפּ'–אי) א קעפּקע [אַזא הי־טעל].
kept (קעפּט) געהאַלטען, אָנגעהאַלטען, אויסגעהאַלטען, בעוואַכט, בעזאָרגט מיט'ן נויטיגען. ז. *keep.*
kept mis'tress (קעפּט מיס'–טרעס) א מעטרעסע, א ליובאָווניצע, א קעפּסווייב.
kept wom'an (קעפּט הוואָמ'–ען) א מעטרעסע, א ליובאָווניצע, א קעפּסווייב.
keram'ic *a.* (קע–רעמ'–איק) וואָס איז שייך צו קעראַמיק אדער טעפּעריי־קונסט. ז. *ceramic.*
keram'ics *n.* (קע–רעמ'–איקס) קעראַ־מיק, טעפּעריי־קונסט. ז. *ceramics.*
kerb *n. and v.* (קוירב) א רייה שטיי־נער ביי א וועג אדער טראָטואַר; א גע־לענדער אַרום א ברונעם; אויסלעגען א רייה שטיינער ביי א וועג אדער טראָטו־אַר; מאַכען א געלענדער אַרום א ברו־נעם. ז. *curb.*
kerb'stone *n.* (קוירב'–סטאָון) א שטיין אדער רייה שטיינער וואָס שפּאַרען עפּעס אונטער; א רייה שטיינער ביי א טראָ־טואַר. ז. *curbstone.*
ker'chief *n. and v.* (קויר'–טשיף) א קאָפּ־בעדעקונג, א קאָפּ־טיכעל; א טיכעל; בעדעקען מיט א קאָפּ־טיכעל.
kerf *n.* (קוירף) א שניט, אַן איינשניט, א קאַרב.
ker'mes *n.* (קויר'–מיז) די קערמעז־שילד־לויז [אַזא רויטער אינזעקט וואָס האַלט זיך אויף אין בוימער און זעהט אויס ווי אַן אַרבעס]; א רויטע פאַרב געמאַכט פון דער געטריקענטער קערמעז־שילד־לויז.
ker'mes-ber'ry *n.* (קויר'–מיז–בער'–אי) געטריקענטע קערמעזן [וועלכע מען פלעגט אַמאָל אננעהמען ניט פאַר אינזעקטען, נאָר פאַר יאַגדעס]. ז. *kermes.*
ker'mes-min'eral *n.* (קויר'–מיז–מינ'–ע–רעל) דער מינעראַלישער קערמעז [א כעמישער שטאָף פון אָראַנזש־רויטען קאָ־ליר].
ker'mess *n.* (קויר'–מעס) א יעהרליכער יאַריד פערבונדען מיט א יום־טוב אין פלאַמאַנדיען; אַן אונטערהאַלט [געוועהנ־ליך פאַר צדקה־צוועקען] אַלס נאָכאַהמונג פון די פלעמישע פעסטליכקייטען.
ker'mis *n.* (קויר'–מיס) ז. *kermess.*
kern *n. and v.* (קוירן) אין אַמאָליגען אירלאַנד און שאָטלאַנד — א שלעכט־בע־וואָפענטער פוס־סאָלדאַט; א פויער; א טויגעניכטס, אַן אויסוואורף; א וואַגאַ־בונד [בראָדיאַגאַ]; אין דרוקעריי — דער טייל פון א בוכשטאַב וואָס שטעקט אַרויס פון דער שורה [ווי פון *f* אדער *ʃ*]; זיך פערוואַנדלען אין קערנער; אין דרוי־קעריי — מאַכען, אַז א טייל פון א בוכ־שטאַב זאָל אַרויסשטעקען פון דער שורה.
ker'nel *n. and v.* (קויר'–נעל) א קערן, א קערנדעל; א יאָדער, א ביינדעל [פון א פרוכט]; א געשוויילעכץ; א דריזע; דער תוך, דאָס הויפּט־וויכטיגע; זיך פער־וואַנדלען אין קערנער.
ker'neled *a.* (קויר'–נעלד) וואָס האָט א קערנדעל אדער יאָדער.
ker'nelled *a.* (קויר'–נעלד) ז. *kerneled.*
ker'nelly *a.* (קויר'–נעל–אי) פול מיט קערנער; עהנליך צו קערנער אדער יאָד־רעס.
ker'nelwort *n.* (קויר'–נעל–הוואירט) ברויז־וואָרצעל, פייגען־וואָרצעל [אַזא פלאַנצע]. ז. *figwort.*
ker'nely *a.* (קויר'–נעל–אי) ז. *kernelly.*
ker'osene *n.* (קער'–א–סין) קעראָסין, גאַזע, פעטראָלעאום.
ker'sey *n. and a.* (קויר'–זי) סערמיגע אדער קערזיי [אַזא דיקע וואָלענע גע־וואַנד]; געמאַכט פון סערמיגע.
ker'seymere *n.* (קויר'–זי–מיר) קאַזי־מיר [אַזא וואָלען־שטאָף]. ז. *cassimere.*
kes'trel *n.* (קעס'–טרעל) דער טורמפאַלק [אַזא פויגעל].
ketch *n.* (קעטש) א קיטס אדער יאַכט [א קליינע צוויי־מאַסטיגע שיף].
ketch'up *n.* (קעטש'–אַפּ) אַזא געדיכטע זופּ פון טאָמאַטען [פּאָמידאָרען]. ז. *catchup.*
ket'tle *n.* (קעטל) א קעסעל; א בלעכע־נער עמער; א פערצאַמונג אין א טייך צו כאַפּען פיש; א גרוב אויף'ן דעק פון א טייך וואו קאַרפּען ווינטערען; א פערטיעפונג, אַן אויסהוילונג.
ket'tledrum *n.* (קעט'ל–דראַם) א קעסעל־פויק; א נאָכמיטאָג־אונטערהאַלטונג פאַר פרויען.

Kettledrum

ket'tledrummer *n.* (קעט'ל–דראַמ–ער)

א פייקלער, איינער וואס פויקט אויף א קעסעל-פויק.

ket'tle-hole *n.* (קעטל-האול) א קעסעל-עהנליכע אויסהוילונג אין א פעלז.

ket'tle of fish (קעטל אוו פיש) א פלאנטער, א פערפלאנטערטע לאגע, א פערלעגענהייט.

ket'tle-pin *n.* (קעט'ל-פין) א קעגעל [א הילצערנע פיגור, וועלכע מען גע-ברויכט אין קעגעל-שפיעל. די פיגורען ווע-רען אויסגעשטעלט אין א געוויסער ארד-נונג און מען דארף זיי אומווארפען מיט א באל].

ket'tle-pins *n.* (קעט'ל-פינז) קעגעל-שפיעל. ז. *kettle-pin*.

ket'tle-stitch *n.* (קעט'ל-סטיטש) אין בוכבינדעריי — דער קייטען-שטאך. ז. *chain-stitch*.

kev'el *n.* (קעוו'-על) א האלץ צום בע-פעסטיגען א שטריק פון א זעגעל; א טייל, א חלק; א גורל; א מין וואלד-ציגע.

kev'il *n.* (קעוו'-איל) א האלץ צו בעפעס-טיגען א שטריק פון א זעגעל; א טייל, א חלק, א גורל.

key *n.* (קיע) א שליסעל; א געצייג צום פערשרויפען און צום אבשרויפען; א קלא-וויש, ביינדעל פון א פיאנא; א קלאפע פון א פלייט; דער גרונדטאן, די טאן-לייטונג; א קלין; עטוואס וואס פעראיי-ניגט אדער בעפעסטיגט; אריינגאנג, עפע-נונג; ערקלערונג; אן אויסלאדונגס-ארט פאר שיפען; א קליינער פעלזען-אינזעל ביים ברעג.

key'-ac'tion *n.* (קיע'-עק'-שאן) די קלאווישען און אלע טיילען פון פיאנא און עהנליכע אינסטרומענטען וואס זיינען פער-בונדען מיט די קלאווישען.

key'age *n.* (קיע'-עדזש) דאס געצאהלט פאר אן אויסלאדונגס-ארט פאר שיפען.

key'-bed *n.* (קיע'-בעד) ז. *key-seat*.

key'-bit *n.* (קיע'-ביט) דאס ציינגעל פון א שליסעל [דער טייל וואס עפענט דעם שלאס].

key'board *n.* (קיע'-באורד) די קלאוויא-טור, דאס שליסעל-ברעט פון א פיאנא.

key'-bone *n.* (קיע'-באון) דער שליסעל-ביין. ז. *clavicle*.

key'-bu'gle *n.* (קיע'-ביוגל) א קלאפהארן, קאר-נעט-אפיסטאן [א מוזיקאלישער אינ-סטרומענט].

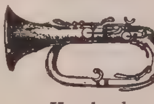
Key-bugle

key'-chain *n.* (קיע'-טשיין) א קייט אויף וועלכער עס הייננט דער שליסעל פון א קאנאנע.

key'-col'or *n.* (קיע'-קאל'-אר) אין מא-לעריי — די גרונד-פארב.

key'-drop *n.* (קיע'-דראפ) אן אייזענדעל אדער בלעכעל וואס דעקט צו דעם שליסעל-לאך פון א שלאס.

keyed *a.* (קיעד) מיט שליסלען אדער קלא-ווישען [ווי א פיאנא]; אנגעצויגען אדער אנגעשטעלט לויט א געוויסער טאן-ארט [וועגען מוזיקאלישע אינסטרומענטען].

key'-guard *n.* (קיע'-גארד) א בלעכעל אדער אייזענדעל וואס דעקט צו דעם שלי-סעל-לאך פון א שלאס.

key'hole *n. and v.* (קיע'-האול) א שליסעל-לאך; די לעכער אין באלקענס, דורך וועלכע זיי שליסען זיך איין איינער אין צווייטען; אויסשלאגען מיט א קויל א לענגליכען לאך אין א ציעל-ברעט.

key'hole-guard *n.* (קיע'-האול-גארד) ז. *key-guard*.

key'hole-saw *n.* (קיע'-האול-סאה) א שליסעל-לאך-זעגעלע.

key'-note *n.* (קיע'-נאוט) דער גרונד-טאן, דער לייטענדער טאן [אין מוזיק]; דער לייטענדער געדאנק, דער הויפט-פרינ-ציפ.

key'-pipe *n.* (קיע'-פאיפ) די שליסעל-רעהר [אין א שלאס — די עפענונג, אין וועלכער עס געהט אריין דער שליסעל].

key'-point *n.* (קיע'-פאינט) דער הויפט בעפעסטיגונגס-פונקט.

key'-ring *n.* (קיע'-רינג) א שליסעל-רינג [א רינג צום האלטען שליסלען].

key'-screw *n.* (קיע'-סקרוה) א שרויפען-ציהער.

key'-seat *n.* (קיע'-סיעט) א פערטיע-פונג, אין וועלכער עס קומט אריין א קלין.

key'stone *n.* (קיע'-סטאון) א שלוס-שטיין [א שטיין וואס קומט אין מיטען פון א געוועלב]; דער לייטענדער געדאנק, דער הויפט-פרינציפ.

Key'stone State (קיע'-סטאון סטייט) דער שלוס-שטיין-שטאאט [דער שטאאט פענסילווייניא, ווייל צווישען די ערשטע דרייצעהן שטאאטען, וואס האבען געביל-דעט די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע-ריקא, האט פענסילווייניא געאגראפיש פערנומען דעם מיטעלסטען, זיבענטען פלאץ; די ערשטע דרייצעהן שטאאטען ווערען פארגעשטעלט אין דער פארם פון אן ארקע מיט פענסילווייניא אלס שלוס-שטיין אדער מיטעל-שטיין].

key'way *n.* (קיע'-הוויי) ז. *key-seat*.

key'-word *n.* (קיע'-הווארד) אווארט אדער פראזע וואס בעצייכענט אדער ער-קלערט אנדערע ווערטער אדער ענינים.
The **key-word** for "noun" in this dictionary is "n.". The **key-word** of morals is: whatsoever ye would that men should do to you, do you so to them.

kha'ki *a. and n.* (קא'-קי) פון אש-קאליר, פון שאקאלאד-קאליר; א באוועלנעס צייג פון שאקאלאד-קאליר.

kha'lif *n.* (קיי'-ליף) א קאליף. ז. *calif*.

kha'liff *n.* (קיי'-ליף) א קאליף. ז. *calif*.

kham'sin *n.* (קעמ'-סין) כאמסין. ז. *kamsin*.

khan *n.* (קאן) א כאן [א הערשער אדער א הויכער בעאמטער אין פערזיען אדער אין די מאטארישע מלוכות; אויך דער טיטול פון דעם טערקישען סולטאן].

khan *n.* (קען) א גאסטהויז, א קרעטשמע [אין די מאכמעדאנישע לענדער. בעלאנ-גען מעהרסטענטיילס צו דער רעגירונג].

khan'ate *n.* (קאנ'-אייט) די הערשאפט פון א כאן; דאס לאנד וואס ווערט בע-הערשט פון א כאן. ז. *khan*.

khedive' *n.* (קע-דיעוו') א כעדיוו [דער הערשער פון עגיפטען].

khir'kah *n.* (קויר'-קא) א קלייד גע-מאכט פון לאטעס [ווערט געטראגען פון מאכמעדאנישע נזירים אדער אסקעטען].

kib'bal *n.* (קיב'-על) א צעבער, אן עמער.

kib'ble *n. and v.* (קיבל) גראב צומא-לען אדער צושטויסען; אן עמער, א צע-בער.

kibe *n.* (קאיב) א ריץ [אויף דער הויט]; א פראסט-בלאטער [א בלאטער וואס קומט פון פראסט].

kibed *a.* (קאיבד) ריציג, צושפאלטען [וועגען דער הויט]; בעדעקט מיט פראסט-בלאטערען; אבגעפרארען.

kib'lah *n.* (קיב'-לא) די ריכטונג נאך דער הייליגער מאכמעדאנישער שטאדט מעקא [די ריכטונג, נאך וועלכער די מאכ-מעדאנער ווענדען זיך ביי זייערע תפלות]; א פערהייליגטע זאך, א זאך צו וועלכער מען שטרעבט שטארק.

kibosh' *n.* (קי-באש') נארישקייט, אומ-זין; די מאדע, דער סטיל אדער די פארם פון עפעס.

ki'by *a.* (קאי'-בי) ז. *kibed*.

kich'el *n.* (קיטש'-על) א קיכעל.

kick *v. and n.* (קיק) בריקען, געבען א שטויס מיט'ן פוס; אבשטויסען צוריק [ווי א ביקס ווען זי שיסט אוים קלאפט אב דעם אקסעל]; אוועקווארפען [א גע-ליעבטען]; בריקען זיך; זיין דאגעגען, ארויסטרעטען מיט ערווידערונגען; א בריק, א שטויס מיט'ן פוס; איינער אדער עפעס וואס שטויסט אב; אן אונערווער-טעטע און שטארקע ערווידערונג; א ווי-דערשטאנד; דאס קליינע אייזערנע שטי-קעל, וואס שטארצט ארויס אויף'ן קליינ-געל פון א טאשען-מעסערל; א לייכטע איינדריקונג אדער פערטיעפונג [ווי אויף דעם דעק פון א פלעשעל].

kick against' the pricks (קיק ע-גענסט' טהי פריקס) בריקען זיך געגען דער שטעך-שפיעז, רעוואלטירען אהן ער-פאלג געגען א העכערער מאכט.

kick down the lad'der (קיק דאון טהי לעד'-ער) פערברעכען די בריקען הינטער זיך, מאכען דאס מען זאל זיך ניט קענען אומקעהרען צוריק.

kick'er *n.* (קיק'-ער) איינער אדער עפעס וואס בריקעט זיך אדער גיט א שטויס; איינער וואס טרעט ארויס אין שטענדיגער אפאזיציאן; איינער וואס געפינט אלץ חסרונות.

kick'-off *n.* (קיק'-אף) אין פוס-באל-שפיעל — דער ערשטער שטויס מיט'ן פוס, פון וועלכען עס הויבט זיך אן דאס שפיעל.

kick one's heels (קיק וואנז היעלז) שטעהן לעדיג און ווארטען.

kick o'ver the trac'es (קיק או'-ווער טהי טריים'-עז) ארויסשפרינגען פון די האלאבלעס; אראבווארפען פון זיך דעם יאך.

kicks *n.* (קיקס) הויזען, פלודערען.

kick'shaw *n.* (קיק'-שאה) א קלייניגקייט, א גארנישט; א לייכטער מאכל וואס זעט-טיגט ניט אזוי.

kick'sies *n.* (קיק'-סיז) ז. *kicks*.

kick the beam (קיק טהי ביעם) זיך אויפהויבען אויף דער וואג-שאל; זיין לייכט; זיין שוואך, אונבעדייטענד.

kick the buck'et (קיק טהי באק'-עט) אויסציהען די פיס [שטארבען].

kick'up *n.* (קיק'-אפ) א ליארעם, א סקאנדאל.

kick up a dust (קיק אפ ע דאסט) ווארפען שטויב מיט די פיס; מאכען אן אומזיסטען ליארעם.

kick up a row (קיק אפ ע ראו) מא-כען א גרויסען סקאנדאל.

kid *n., a. and v.* (קיד) א ציגעלע, א בעקעלע; ציגען-לעדער, זעמש; זעמ-שענע האנדשוה; געמאכט פון זעמש אדער ציגען-לעדער; א קינד; א קליין אינגעל אדער מיידעל; דער ברויט-בעקען [א קליינער בעקען, אין וועלכען מאטראזען

האלטען זייער פראוויזיע]: א הילצערנער קאסטען אויף א פישער-שיף, אין וועלכען מען ווארפט אריין די געפאנגענע פיש; א בינטעל ריטער; א שפאס, א לצנות; אבציגלען זיך; מאכען א שפאס; אבנארען.

kid'dle *n.* (קידל) א צאם פון שטעקלעך אדער ריטלעך אריינגעשלאגען אין א שטראם צו כאפען פיש.

kid'dow *n.* (קיד'-או) ז. ***guillemot***

kid'dy *n. and v.* (קיד'-אי) א קינד, א אינגעל; א טאשען-שניידער, א גנב; אבטהאן א שפיצעל; אבנארען.

kid'-fox *n.* (קיד'-פאקס) א יונגער פוקס.

kidge *a.* (קידזש) לעבעדיג, מונטער.

kid'ling *n.* (קיד'-לינג) א ציגעלע, א בעקעלע.

kid'nap *v.* (קיד'-נעפ) פערכאפען אדער גנב'ענען א מענשען.

kid'naper *n.* (קיד'-נעפ-ער) ז. ***kidnapper***

kid'napper *n.* (קיד'-נעפ-ער) א מענשען-גנב, א גונב נפשות; איינער וואס פערכאפט אדער גנב'עט א מענשען.

kid'napping *n.* (קיד'-נעפ-אינג) דאס פערכאפען אדער גנב'ענען א מענשען.

kid'ney *n.* (קיד'-ני) א ניער [דער הויפט-ארגאן פון קערפער, פון וועלכען עס טיילט זיך אוים די השתנה]; א זאך וואס איז עהנליך צו א ניער.

kid'ney-bean *n.* (קיד'-ני-ביען) טערקישע באב אדער פאסאליעם.

kid'neys *n.* (קיד'-ניז) די ניערען; דאס אינערסטע, דאס טיעפסטע.

kid'ney-shaped *a.* (קיד'-ני-שייפט) ניערען-עהנליך, אין דער פארם פון א ניער.

kid'ney-shaped leaf (קיד'-ני-שייפט ליעף) א בלאט וואס איז ברייטער ווי לענגער און איז ווייט פאנאנדערגעשפרייט ביים שטענגעל.

kid'ney-vetch *n.* (קיד'-ני-וועטש) דאס וואונדקרויט [א מין גראז מיט געלבע בליטהען. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

kids'man *n.* (קידז'-מען) א רבי פון קינדער-גנבים.

kieve *n. and v.* (קיעוו) ז. ***keeve***

kilampere' *n.* (קיל-עמ-פער') טויזענד אמפער [אן עלעקטרישע מאס-איינהייט צו מעסטען די שטארקייט פון שטראם].

kil'dee *n.* (קיל'-דיע) ז. ***killdee***

kil'deer *n.* (קיל'-דיער) ז. ***killdee***

kil'derkin *n.* (קיל'-דער-קין) א קליין פעסעל [א מאס פאר פליסיגקייטען, וועלכע ענטהאלט 18 גאלאנען].

kil'erg *n.* (קיל'-אורג) טויזענד ערג [א מאס-איינהייט צו מעסטען ענערגישע קראפט. ז. ***erg***

kill *v. and n.* (קיל) הרג'ענען, טויטען; פערניכטען; מאכען אונטהעטיג, אונווירקזאם אדער אונניצליך; אין פאליטיק — פערווארפען א פארגעשלאגענעם געזעץ, שטימען דאגעגען; דאס טויטען [חיות אויף געיעג].

kill'buck *n.* (קיל'-באק) א קצב.

kill'calf *n.* (קיל'-קאהף) ז. ***killbuck***

kill'cow *n.* (קיל'-קאו) א טבח, א קצב; א ביטערער יונג.

kill'dee *n.* (קיל'-דיע) דער קילדי אדער רעגען-פייפער [א נארד-אמעריקאנישער זעהר אונרוהיגער און שרייענדער פויגעל מיט א שווארצען שנאבעל, גרוי-ברוינעם רוקען און העל-ווייסען בויך און האלז; בויט דעם נעסט אויף דער ערד צווישען גראז].

Killdee

kill'-dev'il *n.* (קיל'-דעוו'ל) א שרעקליכער יונג; א שטאף אויף א ווענטקע וואס בעוועגט זיך ווי א פערוואונדעטער פיש.

kill down (קיל דאון) פערניכטען א פלאנצע ביז די ווארצלען אדער ביז דעם שטענגעל.

kill'er *n.* (קיל'-ער) א טויט-שלעגער; א שטעקען פון הארטען האלץ, מיט וועלכען מען טויטעט פיש.

kill'ing *n. and a.* (קיל'-אינג) דאס טויטען; טויטענד.

kill'joy *n.* (קיל'-דזשאי) א שמחה-צושטערער.

kill off (קיל אף) פערניכטען, אויסראטען.

Tuberculosis **kills off** tens of thousands of people annually.

kill the slain (קיל טהי סליין) דערווערגען א געהאנגענעם [טהאן אן אונניצליכע זאך].

kill time (קיל טאים) פטר'ען צייט אומזיסט.

kiln *n. and v.* (קיל) אן אויווען אין א ציגעלניע צו טריקענען אדער ברענען ציעגעל; א קאלך-אויווען; ברענען אין א קאלך-אויווען.

kiln'-dried *a.* (קיל'-דראיד) געטריקענט אדער געברענט אין א קאלך-אויווען.

kiln'-hole *n.* (קיל'-האול) די עפנונג פון קאלך-אויווען, וואו מען ברענט איבער ציעגעל.

kil'o *n.* (קיל'-או) א קילאגראם. ז. ***kilogram***

kil'odyne *n.* (קיל'-א-דאין) טויזענד דינען [א מאס-איינהייט צו מעסטען קראפט]. ז. ***dyne***

kil'ogram *n.* (קיל'-א-גרעם) א קילאגראם, א געוויכט-מאס פון טויזענד גראם [ענטהאלט אונגעפעהר $2\frac{1}{5}$ אמעריקאנישע פונט].

kil'ogramme *n.* (קיל'-א-גרעם) ז. ***kilogram***

kil'oliter *n.* (קיל'-א-לי-טער) א קילאליטער [א פליסיגקייטס-מאס וואס ענטהאלט טויזענד ליטער].

kil'olitre *n.* (קיל'-א-לי-טער) ז. ***kiloliter***

kil'ometer *n.* (קיל'-א-מי-טער) א קילאמעטער, א לענג-מאס וואס ענטהאלט 1000 מעטער [$\frac{5}{8}$ מייל].

kil'ometre *n.* (קיל'-א-מי-טער) ז. ***kilometer***

kilt *n.* (קילט) א קילט [אזא קורץ קליידעל, וואס ווערט געטראגען אין שאטלאנד].

kil'ted *a.* (קיל'-טעד) וואס טראגט א קילט. ז. ***kilt***

kil'ter *n.* (קיל'-טער) ארדנונג, צופאסונג.

kimo'no *n.* (קי-מאו'-נאו) א קימאנא, א מין יאפאנישער פרויען-כאלאט.

Kim'ri *n.* (קימ'-רי) ז. ***Cymry***

kin *n. and a.* (קין) א ראסע, א פאמיליע, א מין, א גאטונג; פערזאנען פון דערזעלביגער ראסע אדער פאמיליע; קרובה'שאפט, בלוט-פערוואנדטשאפט; פון אייגען-בלוט; נאהענט; פערוואנדט; מיט דערזעלביגער אייגענשאפט ווי אן אנדערער; פון דעמזעלבען סארט; א כינעזישע און יאפאנעזישע געוויכטס-מאס וואס ענטהאלט אונגעפעהר $1\frac{1}{3}$ פונט; א כינעזישער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט זיידענע סטרונעס.

kin'chin *n.* (קינ'-טשין) א קינד [אויף גנבים-לשון].

kin'chin lay (קינ'-טשין ליי) דאס רויבען קינדער; א קנאפע בעדייטונג [פון א גנב צווישען פראפעסיאנעלע גנבים].

kind *n. and a.* (קאינד) א סארט, א מין, א גאטונג; אן ארט אדער מעטאדע פון א געוויסער טהעטיגקייט אדער אויפפיהרונג; פריינדליך; גוטהערציג; צערטליך; ליעבליך; מילד; דיענליך.

kin'dergarten *n.* (קינ'-דער-גארטען) א קינדער-גארטען [א שוהל פאר קליינע קינדער].

kin'dergartner *n.* (קינ'-דער-גארט-נער) א לעהרער אין א קינדער-גארטען.

kind'-hear'ted *a.* (קאינד'-האר'-טעד) ליעבליך, מילד, גוטהערציג.

kind'-hear'tedness *n.* (קאינד'-האר'-טעד-נעס) ליעבליכקייט, מילדקייט, גוטהערציגקייט.

kin'dle *v.* (קינדל) צינדען, אנצינדען; ענטצינדען; אויפהעצען; אילומינירען, בעלייכטען; זיך אנצינדען; פאנאנדערגליהען; זיך אויפהיצען.

kind'ler *n.* (קינד'-לער) א צינדער, אן ענטצינדער.

kind'liness *n.* (קאינד'-לי-נעס) גיטיגקייט, פריינדליכקייט, ליעבליכקייט, מילדקייט.

kind'ly *a. and adv.* (קאינד'-לי) פריינדליך, מילד, גוטמוטיג, גוטהערציג; סימפאטיש; אנגענעהם, ליעבליך; אויף א צוגעפאסטען אופן; דורך עהנליכקייט איינע צו די אנדערע; אויף א ליעבליכען, פריינדליכען שטייגער; מיט מילדקייט אדער צערטליכקייט; אויף א גינסטיגען אופן.

kind'ness *n.* (קאינד'-נעס) מילדקייט, ליעבליכקייט; גיטיגקייט, פריינדליכקייט.

kin'dred *n. and a.* (קינ'-דרעד) קרובה'שאפט, פערוואנדטשאפט; נאהענטקייט; בלוט-אייגען, פערוואנדט; נאהענט; צוגעפאסט; עהנליך.

kin'dred like'ness (קינ'-דרעד לאיק'-נעס) א פאמיליען-עהנליכקייט.

kin'dreds *n.* (קינ'-דרעדז) קרובים; פערוואנדטע; א משפחה, א שבט.

kind'-spo'ken *a.* (קאינד'-ספאו'קן) וואס איז אויסגעשפראכען אויף א מילדען, פריינדליכען שטייגער; מיט א פריינדליכער רעדעס-ארט.

His **kind-spoken** manner will win him many friends.

kind'-tem'pered *a.* (קאינד'-טעמ'-פערד) גוטמוטיג; מילד.

kinemat'ic *a.* (קינ-אי-מעט'-איק) קינעמאטיש; וואס איז שייך צו קינעמאטיק. ז. ***kinematics***

kinemat'ics *n.* (קינ-אי-מעט'-איקס) קינעמאטיק [דער טייל פון טעארעטישער מעכאניק, וואס פערנעהמט זיך מיט די בעוועגונגען פון קערפערס אונאבהענגיג פון די קרעפטען, וועלכע רופען ארויס דיעזע בעוועגונגען].

kinemat'ograph *n.* (קינ-אי-מעט'-א-גרעף) א קינעמאטאגראף אדער סינעמאטאגראף [אן אפאראט, וועלכער ווארפט אב אויף א לייוונד א רייה פאטאגראפישע בילדער פון פערזאנען און זאכען. די בילדער בייטען זיך אונגעהויער שנעל איינע נאך די אנדערע און דורך דעם בעקומט זיך אן איינדרוק, אז די פערזאנען און זאכען בעוועגען זיך אויף'ן לייוונד. שרייבט זיך אויך *cinematograph*].

kinesiat'ric *a.* (קי-ני-סי-עט'-ריק) וואס געהערט צו דער בעוועגונג פון די מוסקעלען [אלס א רפואה צו געוויסע קראנקהייטען].

kinesiat'rics *n.* (קי-ני-סי-עט'-ריקס) די בעוועגונג פון די מוסקעלען [ווי ביי גימנאסטיק אדער פערשידענע ארטען פון ספארט].

kinesip'athist *n.* (קינ-אי-סיפ'-ע-טהיסט) איינער וואס היילט א קראנקהייט דורך גימנאסטיק.

kinesip'athy *n.* (קינ-אי-סיפ'-ע-טהי) דאס היילען א קראנקהייט דורך גימנאסטיק.

kinesither'apy *n.* (קי-ני-סי-טהער'-ע-פי) דאס היילען א קראנקהייט דורך גימנאסטיק אדער אנדערע בעוועגונגען פון קערפער.

kinet'ic *a.* (קי-נעט'-איק) וואס רופט ארויס בעוועגונג; בעוועגענד; טהעטיג; וואס איז שייך צו קינעטיק. ז. *kinetics*.

kinet'ical *a.* (קי-נעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו קינעטיק. ז. *kinetics*.

kinet'ically *adv.* (קי-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א קינעטישען שטייגער. ז. *kinetics*.

kinet'ics *n.* (קי-נעט'-איקס) קינעטיק אדער דינאמיק [דער טייל פון טעארעטישער מעכאניק, וועלכער פערנעהמט זיך מיט די בעוועגונגען פון קערפערס אין שייכות צו די קרעפטען, וועלכע האבען דיעזע בעוועגונגען ארויסגערופען].

kinetogenet'ic *a.* (קי-ני-טא-דזשי-נעט'-איק) וואס ענטוויקעלט אדער ברייגנט ארויס א בעוועגונג.

kine'togram *n.* (קי-ני'-טא-גרעם) דאס בילד וואס ווערט אבגעווארפען אויף א לייוונד דורך א קינעמאטאגראף. ז. *kinematograph*.

kine'tograph *n.* (קי-ני'-טא-גרעף) א קינעטאגראף, אן אפאראט אראבצונעהמען א רייה פאטאגראפישע בילדער פון א זאך וואס בעוועגט זיך און די בילדער אבצווארפען אויף א לייוונד.

kinetog'rapher *n.* (קינ-אי-טאג'-רע-פער) איינער וועלכער נעהמט אראב א רייה פאטאגראפישע בילדער מיט א קינעטאגראף. ז. *kinetograph*.

kinetograph'ic *a.* (קי-ני-טא-גרעפ'-איק) קינעטאגראפיש; וואס איז שייך צו א קינעטאגראף. ז. *kinetograph*.

kinetog'raphy *n.* (קינ-אי-טאג'-רע-פי) קינעטאגראפיע, דאס אראבנעהמען א רייה פאטאגראפישע בילדער פון א זאך וואס בעוועגט זיך.

kine'tophone *n.* (קי-ני'-טא-פאון) א קינעטאפאן. ז. *kinetophonograph*.

kinetopho'nograph *n.* (קי-ני-טא-פאו'-נא-גרעף) א קאמבינאציאן פון פאנאגראף מיט'ן קינעמאטאגראף [אויף דער לייוונד בעוועגען זיך פאטאגראפישע בילדער פון פערזאנען און זאכען און אין דערזעלבער צייט הערט מען דאס רעדען און זינגען פון דיעזע פערזאנען].

kine'toscope *n.* (קי-ני'-טא-סקאופ) אן אפאראט, דורך וועלכען די רייה בילדער וואס ווערען אראבגענומען דורך א קינעטאגראף, ווערען אבגעווארפען אויף א לייוונד שנעל איינע נאך די אנדערע, אזוי דאס עס קומט אויס, אז דאס בילד פון פערזאן אדער פון דער זאך אויף דער לייוונד איז אין שטענדיגער בעוועגונג.

king *n. and v.* (קינג) דער קעניג; א הויפט-רעגיערער; איינער וואס איז דער העכסטער אין זיין גראד; איינער פון די פיער מלכים אין קארטען; די הויפט-פיגור אין שאך-שפיעל; דער נאמען פון די הייליגע שריפטען אין כינא, וועלכע זיינען צוזאמענגעשטעלט און ארויסגעגעבען פון קאנפוציוס; א מין כינעזישער מוזיקאלישער אינסטרומענט פון 16 מעטאלענע פלאטען, אויף וועלכע מען קלאפט מיט א העמערל; געבען א קעניג; זאלבען אויף דעם כסא המלוכה.

king'-ap'ple *n.* (קינג'-עפ'ל) א מין גרויסער רויטער, זאפטיגער עפעל.

king'-at-arms' *n.* (קינג'-עט-ארמז') דער העראלד-מייסטער, איינער פון די אמאליגע העכסטע רעגיערונגס-בעאמטע, וועלכער האט געהאט אונטער זיין אויפזיכט פערשידענע אנגעלעגענהייטען בנוגע צו טיטולען, הערבען, עהרען-נעמען א. ד. ג.

king'-bird *n.* (קינג'-בוירד) א מין פליגען-פויגעל [א זינג-פויגעל מיט א ברייטען עטוואס אויסגעבויגענעם שנאבעל, מיט וועלכען עס כאפט פליגען בעת'ן פליהען].

King-bird

king'-bolt *n.* (קינג'-באולט) א שווארען [א הילצערנער אדער אייזערנער שטעקעל, וועלכער איז דורכגעלאזען דורך דעם פאדערשטען טייל פון א וואגען און דורך דער פאדערשטער אקס].

king'-crab *n.* (קינג'-קרעב) דער מאלוסקען-קרעבס [א מין ברייטער און פלאכער ים-פיש מיט א האלב-רונדען קאפ און קערפער, וואס איז עהנליך צו א פאדקאווע און מיט א לאנגען שפיציגען עק].

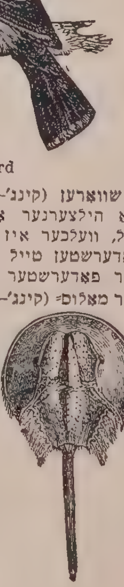

King-crab

king'craft *n.* (קינג'-קרעפט) די בעשעפטיגונג פון קעניגע; די קונסט צו רעגיערען ווי א קעניג.

king'cup *n.* (קינג'-קאפ) דער גאלד-קנאפ [א מין ביטער און גיפטיג גראז מיט האלב-צושפאלטענע בלעטער און געלבע בליטהען].

king'dom *n.* (קינג'-דאם) קעניגטום; א קעניגרייך; א רייך, א מלוכה.

king'dom come (קינג'-דאם קאם) יענע וועלט.

king'domed *a.* (קינג'-דאמד) וואס בעזיצט קעניגליכע מאכט אדער קעניגליכע אייגענשאפטען.

king'dom of heav'en (קינג'-דאם אוו העוו'ן) די הימעל-מלוכה, מלכותא דרקיע.

king'fish *n.* (קינג'-פיש) א מין לאקס [איינע פון עטליכע מינים גרויסע און עסבארע ים-פישען, ווי שטאקפיש, לאבאראז, מערלאן א. ד. ג.].

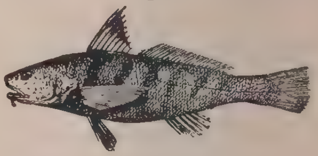

Kingfish

king'fish'er *n.* (קינג'-פיש'-ער) דער אייז-פויגעל [א פארביגער פויגעל מיט א לאנגען און שארפען שנאבעל, מיט א דיקען קאפ און קורצען עק].

Kingfisher

king'hood *n.* (קינג'-הוד) קעניגטום, קעניגליכקייט, קעניגליכע ווירדע.

King James Bi'ble (קינג דזשיימס באי'בל) די איבערזעצונג פון דער ביבעל אין ענגליש וואס איז געמאכט געווארען אין דער צייט פון ענגלישען קעניג דזשיימס דעם ערשטען אין אנהויב פון 17טען יאהרהונדערט.

king'-kill'er *n.* (קינג'-קיל'-ער) א קעניגס-מערדער, איינער וואס הרג'עט א קעניג.

king'less *a.* (קינג'-לעס) אהן א קעניג; וואס האט ניט קיין קעניג.

king'let *n.* (קינג'-לעט) א קליינער אדער שוואכער קעניג; דאס קעניגעל אדער צוין-קעניג [א קליין העל-געלב זינג-פויגעלע. ז. *wren*].

king'lihood *n.* (קינג'-לי-הוד) קעניגליכקייט, קעניגליכע ווירדע.

king'like *a.* (קינג'-לאיק) קעניגליך; ווי א קעניג.

king'liness *n.* (קינג'-לי-נעס) קעניגליכקייט; די אייגענשאפטען אדער מאניערען פון א קעניג.

king'ling *n.* (קינג'-לינג) א קעניגעל.

king'ly *a. and adv.* (קינג'-לי) וואס איז שייך צו א קעניג; קעניגליך; ווי א קעניג; מעשה קעניג.

king mob (קינג מאב) זיין מאיעסטעט דער פעבעל.

king'-piece *n.* (קינג'-פיעס) ז. ***king-post***.

king'-pin *n.* (קינג'-פין) אין קעגעלשפיעל — איינער פון די ניין אדער צעהן קעגלען, וועלכער שטעהט אין פארענט אדער אין צענטער פון דער ראהם; די הויפט פערזאן אין א געזעלשאפט אדער אונטערנעהמונג; דער שווארען פון א וואגען [ז. ***king-bolt***].

king'-pine *n.* (קינג'-פאין) די אנאנאסעןפלאנצע [ז. ***pineapple***]; א מין אינדישער טאנענבוים.

king'-post *n.* (קינג'-פאוסט) דער מיטעלסטער שטיץ=באלקען פון א דאך [דער באלקען, וועלכער שטעהט ווערטיקאל אין צענטער פון קווער=באלקען און האלט דעם שפיץ פון דאך].

king'-rail *n.* (קינג'-רייל) דער נארד=אמעריקאנישער קאראסטעל [א גרויסער פויגעל מיט רויטע ברוסט=פעדערען, מיט לאנגע פאדערשטע און זעהר א קורצען הינטערשטען פינגער. האלט זיך אויף ארום בלאטעס און לוזשעס].
ז. איל. ***"Game Birds"***

Kings *n.* (קינגז) ספר מלכים [פון תנ"ך].

king's coun'sel (קינגז קאונ'-סעל) אין ענגלאנד — אן אדוואקאט וואס איז בעשטימט פון לארד=קאנצלער אלס רעגיערונגס=ראטה [אזא אדוואקאט בעקומט ניט קיין בעזונדערען געהאלט, נאר דאס איז אן עהרען=אמט און ער צייכענט זיך אויס דערמיט, וואס זיין אדוואקאטען=מאנטעל איז א זיידענער].

king's Eng'lish (קינגז אינג'-ליש) א שעהנע און ריכטיגע ענגלישע שפראך.

king's e'vil (קינגז אי'וול) שקראפעל אדער זאלאטוכע, א מין מיקראבען=קראנקהייט, ביי וועלכער עס בילדען זיך אויס אייגענארטיגע מיקראבען=נעסטען אין די ביינער, צווישען די געלענקען און אונטער דער הויט [וועגען דיעזער קראנקהייט האט מען אמאל געמיינט, ווען א קעניג ריהרט זיך צו צום חולה, ווערט ער געזונד].

king's'-fish'er *n.* (קינגז'-פיש'-ער) ז. ***kingfisher***.

king'ship *n.* (קינג'-שיפ) קעניגטום; קעניגסווירדע; קעניגליכקייט.

king's jest'er (קינגז דזשעסט'-ער) דער הויף=נאר.

king's pic'tures (קינגז פיק'-טשורז) קלינגערס, מטבעות.

king's'-spear *n.* (קינגז'-ספיער) די גאלדוואורץ [אזא בלום].

king's stores (קינגז סטאורז) די פראוויאנט=מאגאזינען פאר די קריעגס=שיפען.

king's yel'low (קינגז יעל'-או) געלבער ארזעניק אדער מישיאק [א מין גיפטיגער פולווער וואס ווערט צייטענווייז בענוצט פון מאלער צו מאכען געלבע פארב].

king'-ty'rant *n.* (קינג'-טאי'-רענט) ז. ***king-bird***.

king'-vul'ture *n.* (קינג'-וואל'-טשור) א מין אמעריקאנער שפארבער אדער יאסטרעב.

kink *n. and v.* (קינק) א פלאנטער אדער א קניפעל אין א שטריק אדער פאדים; א משוגענער איינפאל, א טירוף, א קאפריז; דאס פערקייכען זיך פון הוסט אדער געלעכטער; פערפלאנטערען אדער פערקניפלען א שטריק אדער פאדים.

kin'kajou *n.* (קינ'-קע-דזשוה) א מין דרום=אמעריקאנישע ווילדע קאץ פון דעם מין לעמורען אדער האלב=אפען. ערנעהרט זיך מיט פרוכטען, אינזעקטען און פויגלען און קען לייכט ווערען א הויז=טהיער.

Kinkajou

kin'kle *v.* (קינקל) פערפלאנטערען אדער פערקניפלען א שטריק אדער פאדים.

kin'kled *a.* (קינ'קלד) וואס איז פערפלאנטערט אדער געקניפעלט [וועגען א שטריק אדער פאדים].

kin'ky *a.* (קינ'-קי) פערפלאנטערט, פערקניפעלט; וואס פערדרעהט זיך אדער צופלאנטערט זיך; עקסצענטריש, קאפריזנע.

kinnikinic' *n.* (קינ-אי-קי-ניק') די בלעטער אדער די קארע פון געוויסע פלאנצען, וועלכע די אינדיאנער ברויכען צום רויכערען ווי טאבאק.

kinnikinick' *n.* (קינ-אי-קי-ניק') ז. ***kinnikinic***.

ki'no *n.* (קי'-נאו) א מין גומי אדער דורכזיכטיגער פעכיגער זאפט פון געוויסע בוימער אין די הייסע לענדער. ווערט בענוצט אין מעדיצין.

kins'folk *n.* (קינז' פאוק) פערוואנדטע, קרובים.

kin'ship *n.* (קינ'-שיפ) קרובה'שאפט; פערוואנדטשאפט.

kins'man *n.* (קינז'-מען) א קרוב, א פערוואנדטער.

kins'woman *n.* (קינז'-הוואומ-ען) א קרובה, א פערוואנדטע.

kiosk' *n.* (קי-אסק') א קיאסק, א ביידעל; א גארטען=הויז; אין פראנקרייך — א ביידעל אדער טישעל וואו מען פערקויפט צייטונגען.

ki'ote *n.* (קאי'-אוט) ז. ***coyote***.

kip *n.* (קיפ) א ניט=בעארבייטע פעל פון קליינע חיות [ווי א קאלב, שאף א. ז. וו.]; א פרעהליך הייזעל.

kip'-leath'er *n.* (קיפ'-לעטה' ער) ז. ***kipskin***.

kip'per *n. and v.* (קיפ'-ער) א לאקס אין דער צייט ווען ער רייניגט זיך [ווארפט אב די איקרע]; געטריקענטער און געזאלצענער לאקס; רייניגען, טריקענען און זאלצען פיש.

kip'skin *n.* (קיפ'-סקין) לעדער פון די פעל פון יונגע בהמות. ז. ***kip***

kirk *n.* (קוירק) א קירך [אין שאטלאנד].

kirk'garth *n.* (קוירק'-גארטה) דער בית=הקברות ארום א קירך.

kirk ses'sion (קוירק סעש'-אן) א פערזאמלונג פון גלחים און קירכען=גבאים.

kirk'town *n.* (קוירק'-טאון) א דארף וואס האט א קירך.

kir'tle *n.* (קויר'טל) א מאנטעל; אן אונטער=רעקעל; א מאנאכען=קלייד; א מאס פלאקס [אונגעפעהר 100 פונט].

kish *n.* (קיש) אייזען=שוים [דער גראפיט וואס טיילט זיך אויס ביים שמעלצען אייזען]; א גרויסער קארב [אין אירלאנד].

kis'met *n.* (קיס'-מעט) דער שיקזאל, דער גורל, דער מזל.

kiss *n. and v.* (קיס) א קוש; א צוקערקע פון אן איי=ווייסעל מיט צוקער געבאקען אין אן אויווען; קושען; צערטליך אנריהרען.

kiss'able *a.* (קיס'-עבל) וואס איז ווערטה צו קושען.

kis'sar *n.* (קיס'-אר) א לירע מיט פינף סטרונעס וואס ווערט געברויכט אין צפון=אפריקא און אביסיניען.

kiss away' (קיס ע-הוויי') פערנאכלעסיגען אדער פערלירען עפעס דורך ליעבע.

kiss'er *n.* (קיס'-ער) א קושער.

kiss'es *n.* (קיס'-עז) ז. ***kiss-me***.

kiss'ing-and-hiss'ing *n.* (קיס'-אינג-ענד-היס'-אינג) א געוויסע שפיעל מיט קושען.

kiss'ing-bug *n.* (קיס'-אינג-באג) א קליין זשוקעל מיט א לאנגען און שארפען שטאכעל; איינער וואס האט ליעב זיך צו קושען.

kiss'ing-com'fit *n.* (קיס'-אינג-קאמ'-פיט) אזא שמעקעדיגע צוקערקע.

kiss'ing-crust *n.* (קיס'-אינג-קראסט) זליפעץ [דאס שטיקעל סקארינקע פון א לאבען ברויט וואס קומט צוגעקלעפט צו אן אנדער לאבען].

kiss in the ring (קיס אין טהי רינג) א געוויסע שפיעל [ווי "קאץ און מויז"].

kiss'-me *n.* (קיס'-מי) א מין וויאלעטענבלום.

kiss of peace (קיס אוו פיעס) ביי די פארצייטיגע קריסטען — א קוש וואס איינער פלעגט געבען דעם צווייטען אלס בעגריסונג אדער אלס צייכען פון קריסטליכער ליעבע און אויך ביי פערשיעדענע צערעמאניעס.

kiss the book (קיס טהי בוק) געבען א שבועה.

kiss the dust (קיס טהי דאסט) פאלען צו דער ערד; געטויטעט ווערען.

kiss the post (קיס טהי פאוסט) זיין אויסגעשלאסען; קומען צו שפעט צו עפעס.

kiss the rod (קיס טהי ראד) קושען די רוט; מקבל באהבה זיין די יסורים.

kit *n.* (קיט) א קעסטעל צו האלטען פערשיעדענע זאכען, ווי די געצייג פון א בעל=מלאכה א. ד. ג.; א קארב; א פלאש; א פאמיליע, א כנופיה; א קעצעלע; א קליין פיעדעלע מיט דריי סטרונעס; א מין צעמענט; אן אויסשטאטונג, אלע נויטווענדיגע זאכען פאר א געוויסער בעשעפטיגונג.

kitch'en *n.* (קיטש'-ען) א קיך.

kitch'en-boy *n.* (קיטש'-ען-באי) א קיך=יונג, א משרת אין קיך.

kitch'en cab'inet (קיטש'-ען קעב'-אי-נעט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א גרופע אינטימע פריינד פון פרעזידענט דזשעקסאן [1829—37 יאהר], מיט וועלכע ער פלעגט זיך מעהר בעראטהען וועגען פערשיעדענע מלוכה=ענינים איידער מיט זיינע מיניסטארען.

kitch'ener *n.* (קיטש'-ענ-ער) א קוכער;

א משרת אין א קיך; אזא ספעציעלער אויווען צום קאכען.

kitch'en-fare *n.* (קיטש'-ען-פעהר) דיע־נער־שפייז, דאס עסען וואס די דיענער בע־קומען אין קיך.

kitch'en-gar'den *n.* (קיטש'-ען-גאר'דן) א גארטען פון קיכען־גרינס.

kitch'en-maid *n.* (קיטש'-ען-מייד) א קיך־מיידעל, א קיך־דיענסט.

kitch'en-phys'ic *n.* (קיטש'-ען-פיז'-איק) גוטע קעסט, געשמאקע מאכלים; שפייז פאר א קראנקען.

kitch'en-salt *n.* (קיטש'-ען-סאהלט) קאך־זאלץ.

kitch'en-stove *n.* (קיטש'-ען-סטאוו) א קיך־אויווען.

kitch'en-stuff *n.* (קיטש'-ען-סטאף) זאכען אדער מאטעריאלען וואס ווערען בענוצט צום קאכען, בעזונדערס פערשיע־דענע גרינסען; בראטען־פעטס; די פסלת פון קאך־מאטעריאלען.

kitch'en-ta'ble *n.* (קיטש'-ען-טייבל) א קיך־טיש.

kitch'en-wench *n.* (קיטש'-ען-הווענטש) ז. *kitchen-maid*.

kite *n.* and *v.* (קאיט) א מין שפארבער, א קאר־שון [אזא רויב־פויגעל]; א פא־פיערענער דראכען אדער פליהענדע שלאנג; איינער פון די העכסטע און קלענסטע זעגלען אויף א זעגעל־שיף; א פיקטיווער וועק־סעל; א ווערטהלא־זער טשעק; פלי־הען שנעל ווי א קארשון; ארויסלא־זען פיקטיווע וועקסלען; בעקומען געלד דורך פיקטיווע וועקסלען אדער ווערטהלא־זע טשעקס.

Kite

kite'-fli'er *n.* (קאיט'-פלאי'-ער) איי־נער וואס לאזט פליהען א פאפיערענע שלאנג; איינער וואס בעקומט געלד דורך ארויסלאזען פיקטיווע וועקסלען אדער ווערטהלאזע טשעקס.

kite'-fly'ing *n.* (קאיט'-פלאי'-אינג) דאס לאזען פליהען א פאפיערענע שלאנג; דאס בעקומען געלד דורך פיקטיווע וועקס־לען אדער ווערטהלאזע טשעקס.

kite'foot *n.* (קאיט'-פוט) א מין טאבאק־פלאנצע.

kite'-wind *n.* (קאיט'-הווינד) א זייד אדער זייד־וועסט ווינד וואס בלאזט אין סיאם [אזיע] ענדע פעברואר און אנ־הויב מערץ.

kit'-fox *n.* (קיט'-פאקס) אזא קליינער אמעריקאנער פוקס.

kith and kin (קיטה ענד קין) קינד און קייט, אלע פריינד אדער קרובים.

ki'ting *n.* (קאי'-טינג) ז. *kite-flying*.

kit'ling *n.* (קיט'-לינג) א קעצעלע; א יונגע חיה.

kit'ten *n.* and *v.* (קיטן) א קעצעלע; זיך קעצלען [האבען קעצלעך].

kit'tenish *a.* (קיט'נ-איש) ווי א קעצע־לע; שפיעליג.

kit'ty *n.* (קיט'-אי) א קעצעלע; אזא גרויסע הילצערנע שיסעל; א קעסטעלע, וואו קארטען־שפיעלער לעגען אב א טייל פון זייער געווינס פאר געוויסע אויסגאבען.

kiv'i *n.* (קיוו'-אי) דער קיווי [א מין פוי־געל פון ניי־זעעלאנד]. ז. *apteryx*.

kiv'i-kiv'i *n.* (קיוו'-אי-קיוו'-אי) ז. *kivi*.

ki'wi *n.* (קיע'-הווי) ז. *kivi*.

ki'wi-ki'wi *n.* (קיע'-הווי-קיע'-הווי) ז. *kivi*.

kleene'bok *n.* (קליענ'-באק) דער קליין־באק [איינער פון די קלענסטע אנטילא־פען אין דרום־אפריקא].

Kleenebok

kleptoma'nia *n.* (קלעפ-טא-מיי'-ני-א) קלעפטאמאניע. ז. *cleptomania*.

klick *n.* and *v.* (קליק) ז. *click*.

klick'et *n.* (קליק'-עט) אין פעסטונגס־ווערק — א קליין טויערעל.

klin'ker *n.* (קלינ'-קער) ז. *clinker*.

klin'ket *n.* (קלינ'-קעט) ז. *klicket*.

km. אבקירצונג פון *kilometer*.

knab *v.* (נעב) בייסען, גריזשען.

knack *n.* and *v.* (נעק) א שפיעלכעל, א קלייניגקייט; א כיטראסט, א שטוקע; גע־שיקטקייט; פלינקייט; קנאקען; א קריץ טהאן מיט די צייהן; מאכען קנאקען; רעדען מיט לעבעדיגקייט [גראגערען], דערצעהלען.

knack'er *n.* (נעק'-ער) א גראגער, א קלאפער, א קאלאקאטקע; איינער וואס מאכט קינדערשע שפיעלציינג.

knack'ish *a.* (נעק'-איש) געשיקט, פלינק, כיטרע.

knack'ishness *n.* (נעק'-איש-נעס) גע־שיקטקייט, כיטרעקייט.

knack'y *a.* (נעק'-אי) ז. *knackish*.

knag *n.* (נעג) א קנאטען, א סוק, א סענק; א טשוועקעל פון האלץ.

knag'gy *a.* (נעג'-אי) קנאטיג, סוקעווא־טע, מיט סענקעס; שלעכט געשטימט, בייז, קריגעריש, צאנק־זיכטיג.

knap *v.* (נעפ) קנאקען; ברעכען; פא־נאנדערקלאפען.

knap'bottle *n.* (נעפ'-באטל) א מין גראז מיט בלויע בליטהען, וועלכע הענגען אראב ווי גלעקלעך.

knap'per *n.* (נעפ'-ער) א שטיין־האקער; דער האמער, מיט וועלכען מען האקט שטיי־נער.

knap'sack *n.* (נעפ'-סעק) א רא־נעץ [א מין לע־דערנער קליינער טשעמאדאן, וועל־כען סאלדאטען בינ־דען צו צום רוקען און טראגען אין איהם זייערע נוי־טיגע חפצים].

Knapsack

knap'weed *n.* (נעפ'-הוויעד) די פלא־קען־בלום [א מין גראז אויף די פעלדער און לאנקעס מיט בלויע קארב־ארטיגע בליטהען. ווערט בענוצט צו מאכען איי־ניגע פארבען און אויך אין דער מעדי־צין].

knar *n.* (נאר) א קנאטען, א סוק פון א בוים; אן אנוואוקס אויף א בוים; א פעלז; א קורצער גנוצעטער מענש.

knar'led *a.* (נארלד) מיט קנאטען, מיט סוקעס אדער סענקעס.

knave *n.* (נייוו) א פריינד, א חבר; א גנב, א שעלמע; אן אונטער אדער וואלעט [אין קארטען].

knave in grain (נייוו אין גריין) א פלוט, א שווינדלער.

kna'very *n.* (ניי'-ווער-אי) שעלמעריי, אונעהרליכקייט, בעטרוג.

kna'vish *a.* (ניי'-וויש) שעלמיש, בע־טריגעריש.

kna'vishly *adv.* (ניי'-וויש-לי) אויף אן אונעהרליכען, בעטריגערישען שטייגער; מעשה שעלמע, שעלמיש.

kna'vishness *n.* (ניי'-וויש-נעס) ז. *knavery*.

knaw'el *n.* (נאה'-על) א יאהאניסבלום [א מין גראז מיט גרינליכע בליטהען. וואקסט אויף זאמדיגען בארען].

knead *v.* (ניעד) קנעטען; אויסמישען; פעראייניגען.

knea'dable *a.* (ניע'-דעבל) וואס לאזט זיך קנעטען.

knea'der *n.* (ניע'-דער) א קנעטער; א קנעט־מאשין.

knea'dingly *adv.* (ניע'-דינג-לי) אויף א קנעטענדען אופן; מעשה קנעטער.

knea'ding-machine' *n.* (ניע'-דינג-מע-שין') א קנעט־מאשין [פאר טייג].

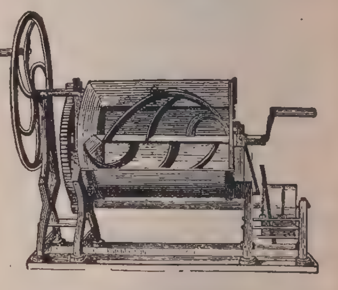
Kneading-machine

knea'ding-trough *n.* (ניע'-דינג-טראהף) א קנעט־טרייזשע.

knee *n.* (ניע) א קניע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א קניע.

knee'-bone *n.* (ניע'-באון) דער קניע־ביין.

knee'-boss *n.* (ניע'-באס) א קניע־פאנ־צער [א מין אייזערן דעקעל, וואס די מיטעלאלטערליכע ריטער פלעגען אנ־טהאן אויף דער קניע].

knee'-breech'es *n.* (ניע'-בריטש'-עז) קניע־הויזען [הויזען וואס גרייכען נאר ביז די קניע].

knee'-cap *n.* (ניע'-קעפ) דער ביין אין פארענט פון דער קניע; דאס וואס בע־דעקט די קניע.

knee'-cords *n.* (ניע'-קאהרדז) ז. *knee-breeches*.

knee'-crook'ing *a.* (ניע'-קרוק'-אינג) מיט געבויגענע קניע, מיט הכנעה, קנעכ־טיש.

kneed *a.* (ניעד) מיט קניע; אויסגע־בויגען אין די קניע; אין זאאלאגיע און באטאניק — אויסגעבויגען אין געלענק.

knee'-deep *a.* (ניע'-דיעפ) טיעף ביז די קניע.
The snow lay knee-deep.

knee'-guard *n.* (ניע'-גארד) א קניע-פאנציר.

knee'-high *a.* (ניע'-האי) ז. *knee-deep*.

knee'holly *n.* (ניע'-האל-אי) דער מויז-דארן [א קליין בוימעל מיט שפיציגע און שטעכדיג גרינע בלעטער]. ז. *butcher's-broom*.

knee'holm *n.* (ניע'-האום) ז. *kneeholly*.

knee'-joint *n.* (ניע'-דזשאינט) דאס געלענק פון קניע.

knee'-join'ted *a.* (ניע'-דזשאינ'-טעד) אין באטאניק און זאאלאגיע — אויסגעבויגען אין געלענק.

kneel *v.* (ניעל) קניען, זיך קניען.

knee'ler *n.* (ניע'-לער) איינער וואס קניעט זיך אדער שטעהט אויף די קניע.

knee'ling *n.* (ניע'-לינג) דאס קניען.

knee'ling-stool *n.* (ניע'-לינג-סטוהל) דאס בענקעל אין א קירך, אויף וועלכען מען שטעהט אויף די קניע.

knee'pan *n.* (ניע'-פען) דער פאדערשטער ביין פון קניע.

knee'string *n.* (ניע'-סטרינג) א שטרומפפבאנד, א פאדעסקע.

knee'-tim'ber *n.* (ניע'-טימ'-בער) דאס קניע-האלץ [די אויסגעבויגענע קלעצער וואס ווערען געברויכט אין בויען א שיף].

knee'-trib'ute *n.* (ניע'-טריב'-יוט) הכנעה; אונטערטעניגקייט.

knee'-wor'ship *n.* (ניע'-וואויר'-שיפ) דאס פאלען כרעים.

knell *n. and v.* (נעל) דער גלאקען-קלונג נאך א טויטען; קלינגען אין די גלאקען נאך א געשטארבענעם.

knelt (נעלט) געקניעט. ז. *kneel*

knew (ניו) געוואוסט, געקענט. ז. *know*

knick *v. and n.* (ניק) קנאקען, טרעשטשען, דאס קנאקען, א טרעסק.

knick'er *n.* (ניק'-ער) א ליימען קויקעלע [פאר קינדער-שפיעל].

Knick'erbocker *n. and a.* (ניק'-ער-באק-ער) איינער וואס שטאמט ארויס פון די האלענדער, וועלכע זיינען געוועזן די ערשטע איינוואהנער פון ניו יארק; וואס איז שייך צו די האלענדער, וועלכע האבען זיך די ערשטע בעזעצט אין ניו יארק, אדער צו די, וואס שטאמען ארויס פון זיי.

knick'erbocker *n.* (ניק'-ער-באק-ער) א גראבער, שארסטקער געוואנד פאר פרויען-קליידער.

knick'erbockers *n.* (ניק'-ער-באק-ערז) שאראווארעס אדער ברייטע הויזען, וואס דערגרייכען ביז די קניע און פערשפילען זיך פון אונטען.

knick'knack *n.* (ניק'-נעק) א שפיעלצייג; א קליינינגקייט.

knick'knackatory *n.* (ניק'-נעק-ע-טא-רי) א זאמלונג פון שפיעלצייג אדער קליינינקייטען.

knick'knackery *n.* (ניק'-נעק-ער-אי) שפיעלצייג, קליינינקייטען.

knife *n. and v.* (נאיף) א מעסער; א שטעכמעסער, א קינזשאל; דערשטעכען אדער קוילען מיט א מעסער; אין אמעריקאנער פאליטיק — ארבייטען אין געהיים אדער מיט הינטערוועגלעך, אז דער קאנדידאט פון דער אייגענער פארטיי זאל דורכפאלען ביי די וואהלען.

knife'-bas'ket *n.* (נאיפ'-בעס'-קעט) א מעסער-קערבעל [א קערבעל צו האלטען מעסערס].

knife'-blade *n.* (נאיפ'-בלייד) א קלינגע פון א מעסער.

knife'-board *n.* (נאיפ'-באורד) דאס ברעט, אויף וועלכען מען רייניגט מעסערס; אין ענגלאנד — די צווייזייטיגע באנק פון אויבען אויף א טראמוואי אדער אמניבוס.

knife'-box *n.* (נאיפ'-באקס) א מעסער-קעסטעל [א קעסטעל, וואו מען האלט מעסערס].

knife'-boy *n.* (נאיפ'-באי) א מעסער-פוצער [א משרת אין א קיך].

knife'-edged *a.* (נאיפ'-עדזשד) וואס האט א שארף ווי א מעסער.

knife'-grin'der *n.* (נאיפ'-גראינ'-דער) א מעסער-שלייפער; א שארף-שטיין.

knife'-rest *n.* (נאיפ'-רעסט) א מעסער-געשטעל, א מעסער-האלטער [א קליינער, מעטאלענער געשטעל, אויף וועלכען מען לעגט ביים עסען דעם גאפעל און מעסער, כדי דער טישטוך זאל זיך ניט איינריכטען].

knife'-sharpe'ner *n.* (נאיפ'-שארפ'-נער) א מעסער-שארפער [א שטיקעל שטאהל צום שארפען מעסערס].

knife'-tray *n.* (נאיפ'-טריי) א מעסער-קארב. ז. *knife-basket*.

knight *n. and v.* (נאיט) א קאוואליער, א ריטער; אן עהרען-טיטול; דער שפרינגער אדער פערד אין שאך-שפיעל; מאכען פאר א ריטער.

Knight

knigh'tage *n.* (נאי'-טעדזש) דער ריטער-שטאנד.

knight bach'elor (נאיט בעטש'-ע-לאר) א ריטער פון אונטערשטען ראנג.

knight'-er'rant *n.* (נאיט'-ער'-ענט) א וואנדערענדער ריטער [א ריטער וואס וואנדערט איבער דער וועלט און ווייזט ארויס זיינע גבורות און גוטהערציגקייט].

knight'-er'rantry *n.* (נאיט'-ער'-ענט-רי) דאס וואנדער-ריטערטום. ז. *knight-errant*

knight'-head *n.* (נאיט'-העד) איינער פון די צוויי קלעצער, צווישען וועלכע עס האלט זיך די האריזאנטאל-ליגענדע מאסט, וואס שטארצט ארויס פון דעם פאדערשטען טייל פון א זעגעל-שיף.

knight'hood *n.* (נאיט'-הוד) ריטערשאפט; דער ראנג אדער די ווירדע פון א ריטער; דער ריטער-שטאנד.

knight'ly *a. and adv.* (נאיט'-לי) ריטעריש, ריטערליך; אויף א ריטערליכער ארט.

knight of the post (נאיט אוו טהי פאוסט) א פאלשער עדות; א קיסלער; א גנב.

knight of the road (נאיט אוו טהי ראוד) א וואלד-גזלן, א גאסען-רויבער; אן ארומשלעפער; א בראדיאגע.

knight of the shears (נאיט אוו טהי שיערז) א שניידער.

knight of the whip (נאיט אוו טהי הוויפ) א קוטשער, א שמייסער.

Knights of La'bor (נאיטס אוו ליי'-באר) אן ארבייטער-ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין יאהר 1869 מיט דעם ציעל צו פערטיידיגען די אינטערעסען פון ארבייטער-קלאס און מיטווירקען דער אינדוסטריעלער און סאציאלער ענטוויקלונג פון די מאסען [די ארגאניזאציאן איז געווען א געהיימע מיט דער פארם פון א געהיימען ארדען].

Knights Tem'plars (נאיטס טעמ'-פלארז) די טעמפעל-ריטער [א ריטערליכער ארדען, וועלכער האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1119 מיט דעם ציעל צו פערטיידיגען די קריסטליכע פילגרימען, וועלכע פלעגען געהען אין ירושלים]; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א געוויסע אבטיילונג פון די פריימויערער, וועלכע זיינען ארגאניזירט ווי די אמאליגע טעמפעל-ריטער.

knit *v. and n.* (ניט) שטריקען; פלעכטען; בינדען, פערקניפען; זיך פעראייניגען; א פערקניפלונג, צונויפהעפטונג; א קניפעל-נאט אדער קניפעל-זוים.

knit'table *a.* (ניט'-עבל) וואס קען געשטריקט אדער פערקניפעלט ווערען; וואס איז פעראייניבאר.

knit'ter *n.* (ניט'-ער) א שטריקער, א העפטער.

knit the brows (ניט טהי בראוז) קנייטשען דעם שטערען; אנכמורען זיך.

knit'ting *n.* (ניט'-אינג) דאס פלעכטען, העפטען אדער שטריקען; געשטריקטער שטאף; שטיקעריי.

knit'ting-case *n.* (ניט'-אינג-קייס) ז. *knitting-sheath*.

knit'ting-machine' *n.* (ניט'-אינג-מע-שין') א שטריק-מאשין.

knit'ting-nee'dle *n.* (ניט'-אינג-ניעדל) א שטריק-נאדעל, א העפט-נאדעל, א פרענטעל, א שפיזעל.

knit'ting-pin *n.* (ניט'-אינג-פין) א טאמבור=נאדעל, א העקעל=נאדעל.

knit'ting-sheath *n.* (ניט'-אינג-שיעטה) א שיידעל צום האלטען שטריקנאדלען.

knit'ting-work *n.* (ניט'-אינג-הוואירק) שטריקעריי=ארבייט.

knit'tle *n.* (ניטל) א שנירעל [צוזאמענציהען א בייטעל]; א מין קליינער שיף=שטריק.

knit up (ניט אפ) צוזאמענשטריקען, פעסט פעראייניגען.

knives *n.* (נאיווז) מעסערס. ז. ***knife***

knob *n.* *and* *v.* (נאב) א קנאפ, א גוזיק, א גוז, א בערגעל; א קנאטען, א סוק, א סענק; א טהיר=קנאפ; אויפהויבען זיך אדער אויסוואקסען ווי א גוז אדער בערגעל; ווערען סוקעוואטע; מאכען סוקעוואטע; אבריייניגען פון בערגלעך.

knobbed *a.* (נאבד) מיט גוזען, מיט בערגלעך; מיט קנאטען אדער סענקעס.

knob'bines *n.* (נאב'-אי-נעס) דאס זיין גוזעוואטע, סוקעוואטע, קנאטענדיג אדער בערגעלדיג.

knob'ble *v.* (נאבל) אויסוואקסען ווי א גוז אדער בערגעל; ווערען סוקעוואטע, מאכען סוקעוואטע; אבריייניגען פון סוקעס אדער בערגלעך. ז. ***knob***

knob'bled *a.* (נאבלד) ז. ***knobbed***

knob'by *a.* (נאב'-אי) ז. ***knobbed***

knob'stick *n.* (נאב'-סטיק) א שווערער שטעקעל מיט א גאלקע; א שטרייק=ברעכער, א סקעב.

knock *v.* *and* *n.* (נאק) קלאפען, שטויסען; א קלאפ טהאן מיט עפעס; אנקלאפען; אנשטויסען זיך, אבקלאפען זיך; א קלאפ, א שטויס, א שלאג.

knock about' (נאק ע-באוט') זיך ארומשלעפען, ארומשלענדערען אהן א ציעל; זיך ארומטרייבען איבער דער וועלט, אומוואנדערען; שלעכט בעהאנדלען, קוועלען.

knock'-about' man (נאק'-ע-באוט' מען) איינער וואס שלעפט זיך ארום אהן א ציעל; איינער וואס טרייבט זיך ארום איבער דער וועלט; א בראדיאגע; א מענש וואס טויג צו אלע מלאכות; א מושלם, א כל=בו'ניק.

knock'-down *a.* (נאק'-דאון) צוקלאפענד, צושטערענד; וואס מען קען ניט ווידערשטעהן, צושמעטערענד; וואס איז לייכט פאנאנדערצונעהמען און צונויפשטעלען.

knock down (נאק דאון) אנידערוואר=פען; אין אויקציאן=פערקויף אדער ליציטאציע — אבקלאפען מיט'ן האמער אלס סמן, אז די זאך איז שוין פערקויפט געווארען.

knock down fares (נאק דאון פעהרז) גנב'ענען דאס פאהר=געלד [ווענען א קאנדוקטאר אויף אן אייזענבאהן אדער טראמוואי, וועלכער גנב'עט דאס פאהרגעלד, וואס ער בעקומט פון די פאסאזשירען].

knocked up (נאקט אפ) צושלאגען; אבגעמאטערט; מאט [אין שאכמאט=שפיעל].

knock'er *n.* (נאק'-ער) א קלאפער, א שטויסער; א טהיר=קלאפער [אן אייזערן העמערעל וואס הענגט אויף דער טהיר אום אנצוקלאפען אין איהר]; ביי די בערג=ארבייטער — דער קלאפער [א שד, ווענען וועלכען זיי גלויבען, אז ער געפינט זיך אין דער ערד און קלאפט אן צו בעווייזען די מענשען, וואו עס ציהען זיך מינעראל=אדערען].

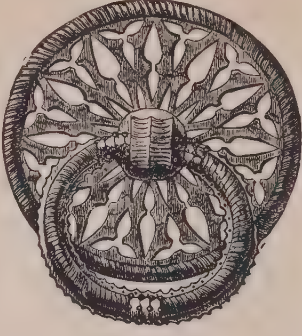

Knocker

knock in (נאק אין) אריינקלאפען מיט שווערינקייט.

knock'ing-mill *n.* (נאק'-אינג-מיל) א וואלנע אדער א מיהל, וואו מען וואלקעוועט אדער מען קלאפט דורך און מען מאכט ווייך געוויסע שטאפען.

knock in'to a cocked hat (נאק אינ'-טו ע קאקט העט) צוברעכען אויף פיצלעך, מאכען א תל.

knock'-kneed *a.* (נאק'-ניעד) וואס האט אויסגעבויגענע פיס, אזוי אז די קניע קלאפען זיך איינע אן די אנדערע ביים גאנג; קרום, שוואך.

knock'-off *n.* (נאק'-אף) א פאררוקטונג אין א האפטונגס=מאשין, דורך וועלכער עס נעהמען זיך אראב די קניפלעך און פלאנטערס פון די פאדים.

knock off (נאק אף) אבשטעלען; מאכען א סוף צו עפעס; אב'פטר'ען; אויפהערען; אויפהערען ארבייטען.

knock'-out *a.* *and* *n.* (נאק'-אוט) ארויסשלאגענד; צוברעכענד; צושטערענד; אין פויסט=געשלעג — א קלאפ וואס פערורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט.

knock out (נאק אוט) געווינען אין א פויסט=געשלעג; בעזיעגען; האבען אן איבערהאנד; פערלירען דעם שפור [ווענען יאגד=הינט].

knock o'ver (נאק או'-ווער) אומוואר=פען, אומשטירצען, דערשיסען.

knock round (נאק ראונד) זיך ארומטרייבען.

knock togeth'er (נאק טו-געטה'-ער) צונויפקלאפען אדער צונויפפאקען אין אייַלעניש, ווי עס איז.

knock un'der (נאק אנ'-דער) אונטערגעבען זיך, אנערקענען זיך אלס בעזיעגט.

knock up (נאק אפ) אויסמאטערען, אויסצעהרען פון מיעדקייט; אויפוועקען דורך אנקלאפען [אין טהיר]; צונויפקלאפען, צונויפשלאגען א זאך [ווי מיט טשוועקלעך אדער אין איילעניש]; אין בוכבינדעריי — אויסגלייכען די בלעטער קלאפענדיג מיט זיי אן טיש.

knoll *v.* *and* *n.* (נאול) קלינגען; קלינגען נאך א טויטען; דאס קלינגען; א בערגעל.

knoll'y *a.* (נאול'-אי) בעדעקט מיט קליינע רונדע בערגלעך.

knosp *n.* (נאספ) א שפראץ=קעפעלע פון א פלאנצונג.

knot *n.* *and* *v.* (נאט) א קנופ, א קניפעל; א באנט; א גוז, א סוק, א סענק; א בינטעל, א פערבאנד; א גרופע, א באנדע; אן אקסעלבאנד [א שנירעל מיט מעטאלענע שפיצען]; ביי די ים=פאהרער — א קנאט [א לענגען=מאס פון 6080 פוס]; א שווירינקייט, א פראבלעם; צוזאמענקניפען, פערבינדען; פערוויקלען, פערפלאנטערען; מאכען קניפלעך.

knot'berry *n.* (נאט'-בער-אי) א מין שווארצע מאלינע [ווערט געברויכט צום עסען און אין מעדיצין].

knot'-grass *n.* (נאט'-גרעס) א מין גראז, וואס וואקסט זיך פאנאנדער אין צווייגלעך און מיט קנאטען. געפינט זיך איבעראל און וואקסט על פי רוב אויף טרוקענע אויסגעטראטענע ערטער.

knot'less *a.* (נאט'-לעס) אהן קניפלעך; אהן גוזיקעס, אהן סענקעס.

knot'ted *a.* (נאט'-עד) ז. ***knotty***

knot'tiness *n.* (נאט'-אי-נעס) קניפעלדיגקייט; פערוויקלונג, פערפלאנטערטקייט.

knot'ty *a.* (נאט'-אי) קניפעלדיג; גוזעוואטע, סענקעוואטע; פערוויקעלט, פערפלאנטערט; שוויריג.

knot'weed *n.* (נאט'-הוויעד) ז. ***knot-grass***

knout *n.* *and* *v.* (נוהט) דער קנוט [א מין בייטש מיט וועלכער מען פלעגט אין אמאליגע צייטען שלאגען פערברעכער אין רוסלאנד]; שלאגען מיט א קנוט.

know *v.* (נאו) וויסען, קענען, ערקענען; פערשטעהן.

know'able *a.* (נאו'-עבל) וואס מען קען וויסען אדער פערשטעהן.

know'ableness *n.* (נאו'-עבל-נעס) די ערקענבארקייט; דאס קענען בעוואוסט ווערען.

know'-all *n.* (נאו'-אהל) א יודע הכל; דער אלוויסער; איינער וואס פרעטענדירט אז ער ווייסט אלץ.

know by heart (נאו באי הארט) וויסען אויף אויסווענינ.

know'er *n.* (נאו'-ער) א קענער, א וויסער.

know'ing *a.* *and* *n.* (נאו'-אינג) ערפאהרען; געשיקט; פערשטענדיג; שארפזיניג; קלוג; כיטרע; דורכגעטריבען; פערשפיצט; פראנטעוואטע; קענטשאפט; קלוגשאפט; דאס וויסען; פערשטאנד.

know'ingly *adv.* (נאו'-אינג-לי) וויסענדיג; מיט קענטשאפט פון דער זאך; מיט א פאראויס=בעוואוסטער כונה; אויף א שארפזיניגען, כיטרען אופן.

know'ingness *n.* (נאו'-אינג-נעס) כיטרעקייט; דורכגעטריבענקייט.

knowl'edge *n.* (נאל'-עדזש) דאס וויסען; קענטניס; ערקענטניס; וויסענשאפט; א ידיעה, א נאכריכט פון עפעס; די בעקאנטשאפט מיט אימעצען אדער עפעס; ערפאהרענהייט; געשיקטליכקייט; דאס ערקענען.

knowl'edge-box *n.* (נאל'-עדזש-באקס) דער קאפ.

known *a.* (נאון) בעקאנט; בעוואוסט.

Know'-noth'ing *n.* (נאו'-נאטה'-אינג) א מיטגליעד פון דער געהיימער "אמעריקאנער פארטיי", וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1854 מיט דעם ציעל ניט צו דערלאזען, אז א וועלכער ניט איז מלוכה=אמט זאל זיין פערנומען פון איינעם וואס איז ניט קיין אמעריקאנער געבארענער [צוליעב דיעזען ציעל האט די פארטיי געפאדערט, עס זאל שטארק בעשרענקט ווערען דאס רעכט פון נאטוראליזאציאן].

know'-noth'ing *a. and n.* (נאו'–נאטה'–אינג) אונוויסענד; אן אונוויסענדער מענש; אן עם־הארץ.

Know'-noth'ingism *n.* (נאו'–נאטה'–אינג–איזם) די פרינציפען פון דער "אמעריקאנער פארטיי". ז. ***Know-nothing***

know the ropes (נאו טהי ראופס) קענען א זאך מיט אלע פרטים; וויסען אלע שטריק פון זעגעל־שיף.

know what's what (נאו הוואטס הוואט) וויסען וואס און ווען; ניט בלאנדזשען אין א זאך; שטעהן אויף א פעסטען בארדען.

knuck'le *n. and v.* (נאקל) דער קנעבעל, דאס געלענק [פון קניע און פון פינגער]; א געלענק, זאוויעסע צום אויפמאכען און צומאכען דאס טהירעל פון א קעסטעלע; בויגען די קניע; זיך אונטערווארפען; נאכגעבען.

knuck'le down (נאקל דאון) זיך אונטערגעבען; זיך אונטערווארפען; זיך ערקלערען בעזיעגט.

knuck'les *n.* (נאקלז) מעטאלענע בעשיצונגען אויף די פינגער געברויכט פון שלעגער און פערברעכער.

knuck'le un'der (נאקל אנ'–דער) ז. ***knuckle down***

knucks *n.* (נאקס) א מין קינדער־שפיעל אין צייכען.

knur *n.* (נויר) א קנאטען, א סוק.

knurl *n.* (נוירל) א קנאטען, א סוק.

knurled *a.* (נוירלד) סוקעוואטע.

knur'ly *a.* (נויר'–לי) פול מיט קנאטען אדער סוקעס.

knurr *n.* (נויר) ז. ***knur***

knur'ry *a.* (נויר'–אי) סוקעוואטע; פול מיט קנאטען אדער סוקעס.

koa'la *n.* (קא–א'–לא) די קאאלא [א מין אויסטראלישע חיה מיט אן אש־גרויער פעל וואס איז טיילווייז עהנליך צו א בער. האלט זיך אויף בוימער און ערנעהרט זיך מיט בלעטער און צווייגלעך].

Koala

kob *n.* (קאב) א געוויסער מין אפריקאנישע אנטילאפע מיט א רויט־ברוינעם רוקען און ווייסען בויך און מיט הערנער, וועלכע וואקסען אין דער פארם פון א לירע.

ko'ba *n.* (קאו'–בא) ז. ***kob***

ko'balt *n.* (קאו'–בעלט) ז. ***cobalt***

ko'bold *n.* (קאו'–באלד) אין די דייטשע פאלקס־לעגענדען — א קאבאלד אדער ערד־גייסט [א מין שד, וואס האלט זיך אויף אין קעלערס, גריבער, שאכטען א. ד. ג.].

ko'dak *n. and v.* (קאו'–דעק) א קאדאק, א קליינער פאטאגראפישער אפאראט, וועלכען מען טראגט אין האנד און מען נעהמט ארונטער פאטאגראפישע בילדער; שנעל פאטאגראפירען עפעס.

kohlra'bi *n.* (קאול–רא'–בי) דער קאהלראבי [א מין קרויט וואס וואקסט זיך פאנאנדער פון אויבען אין א דיקען שטאם און איז עהנליך צו א בוריק].

Kohlrabi

konis'tra *n.* (קא–ניס'–טרא) אין אלטגריכישען טעאטער — די קאניסטרא אדער ארקעסטער [דער פלאץ צווישען דער סצענע און אוידיטאריום, וואו דער כאר פלעגט זינגען].

koo'doo *n.* (קוה'–דוה) דאס קודו [אן ארט גרויסע אפריקאנישע אנטילאפען]. ז. ***striped antelope***

koo'miss *n.* (קוה'–מיס) ז. ***kumiss***

koor'bash *n. and v.* (קוהר'–בעש) א בייטש געמאכט פון דער פעל פון א היפאפאטאמוס [ווערט געברויכט אין עגיפטען און אין אנדערע טיילען פון אפריקא]; שמייסען אדער שלאגען מיט אזא בייטש.

Koord *n.* (קוהרד). ז. ***Kurd***

ko'peck *n.* (קאו'–פעק) ז. ***copeck***

ko'pek *n.* (קאו'–פעק) ז. ***copeck***

Ko'ran *n.* (קאו'–רען) דער קאראן אדער אלקאראן [די ביבעל אדער די היילינגע שריפטען פון די מאכמעדאנער].

Koran'ic *a.* (קא–רענ'–איק) וואס איז שייך צום קאראן. ז. ***Koran***

ko'sher *a.* (קאו'–שער) כשר; ריין; ערלויבט צו געברויכען.

kosmog'ony *n.* (קאס–מאג'–א–ני) ז. ***cosmogony***

kotow' *v. and n.* (קאו–טאו') ז. ***kowtow***

kowtow' *v. and n.* (קאו–טאו') אבשלאגען דעם שטערען אן דער ערד ביים פאלען כרעים; קניען זיך מיט גרויס הכנעה; אונטערלעקען זיך; דאס בוקען זיך אזוי, אז דער שטערען דערגרייכט די ערד.

kraal *n.* (קראל) א קראאל, א דערפעל [אין דרום־אפריקא].

kra'ken *n.* (קרא'–קען) דער קראקען [א פאנטאסטישע, מורא'דיגע ים־חיה, וועגען וועלכער מען גלויבט, אז זי ווייזט זיך פון צייט צו צייט ביי די ברעגעס פון נארוועגיען].

kra'ma *n.* (קריי'–מא) א געטראנק פון וויין געמישט מיט וואסער, וואס ווערט געברויכט ביים היילינגען אבענדמאל אין די גריכישע און קאטוילישע קירכען.

kra'sis *n.* (קריי'–סיס) דאס צוגיסען אביסעל וואסער צום וויין וואס ווערט געברויכט אין די קירכען ביים היילינגען אבענדמאל.

kra'ter *n.* (קריי'–טער) ז. ***crater***

kre'asote *n.* (קרי'–ע–סאוט) ז. ***creosote***

kre'osote *n.* (קרי'–א–סאוט) ז. ***creosote***

kreut'zer *n.* (קראיט'–סער) א קרייצער, א קליינע קופערנע מטבע אין עסטרייך [האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר א האלבען אמעריקאנישען סענט].

kreu'zer *n.* (קראיט'–סער) ז. ***kreutzer***

kris *n.* (קריס) אזא קורצע שווערד.

Krish'na *n.* (קריש'–נא) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — קרישנא, די 8טע פערקערפערונג פון גאט ווישנו, דאס קינד פון דער קעניגין דעוואקי [די לעגענדע וועגען קרישנא'ס געבורט און יוגענד איז זעהר עהנליך צו דער לעגענדע וועגען קריסטוס'עס געבורט און ערציהונג].

kro'ne *n.* (קראו'–נע) א קראנע [א דעניש, שוועדישע אדער נארוועגישע זילבערנע מטבע אין דעם ווערטה פון אונגעפעהר 27 אמעריקאנישע סענט].

Kron'os *n.* (קראנ'–אס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — קראנאס, דער גאט פון הימעל און ערד, דער פאטער פון צעאוס.

krul'ler *n.* (קראל'–ער) ז. ***cruller***

kry'olite *n.* (קראי'–א–לאיט) ז. ***cryolite***

kry'olith *n.* (קראי'–א–ליטה) ז. ***cryolite***

kryom'eter *n.* (קראי–אמ'–ע–טער) א קריאמעטער [א מין טערמאמעטער, מיט וועלכען מען מעסט זעהר נידריגע ארער קאלטע טעמפעראטורען].

kryp'ton *n.* (קריפ'–טאן) קריפטאן, א מין גאז, וואס געפינט זיך אין דער אטמאספערע אין א זעהר קליינער מאס [ענטדעקט אין יאהר 1895].

ku'dos *n. and v.* (קיו'–דאס) דער לויב, דער כבוד; די עהרע; לויבען; בעעהרען [אין הומאריסטישען זין].

Ku'klux *n.* (קיו'–קלאקס) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען — א געהיימע ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט נאך דעם בירגערקריעג אין די דרום־שטאאטען מיט דעם ציעל צו האלטען די נעגערס אין דער מורא און ניט דערלאזען זיי אויסצונוצען זייערע פאליטישע רעכטען.

Ku'kluxism *n.* (קיו'–קלאקס–איזם) די מעטאדען פון דער געהיימער אמעריקאנער ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך גערופען "קוקלאקס". ז. ***Kuklux***

Ku'klux Klan (קיו'–קלאקס קלען) ז. ***Kuklux***

ku'miss *n.* (קוה'–מיס) קומיס, קליאטשע־מילך.

küm'mel *n.* (קימ'–על) קימעל־שנאפס [שנאפס פערזיסט מיט צוקער און מיט קימעל־געווירץ. ווערט בעזאנדערס געברויכט אין די באלטישע פראווינצען פון רוסלאנד].

ku'myss *n.* (קוה'–מיס) ז. ***kumiss***

Kurd *n.* (קוהרד) א קורד, איינער פון די קורדען [א קריעגערישער מוסולמאנישער וואנדערענדער שבט פון קליין־אזיען].

kutch *n.* (קאטש) פאפיער־בלעטער אדער שטיקער פארמעט, צווישען וועלכע מען פרעסט אוים גאלד־בלעטער. ז. ***cutch***

kvass *n.* (קוועס) קוואס [א נעזייערטער געטראנק וואס ווערט געברויכט אין רוסלאנד].

Ky. אבקירצונג פון ***Kentucky*** [איינע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

ky'ack *n.* (קאי'–עק) ז. ***kaiak***

ky'anise *v.* (קאי'–ע–נאיז) ז. ***kyanize***

ky'anite *n.* (קאי'–ע–נאיט) ז. ***cyanite***

ky'anize *v.* (קאי'–ע–נאיז) קיאניזירען, דורכווייקען האלץ אין געוויסע כעמישע מאטעריאלען, וועלכע לאזען עס ניט פוילען.

Kym'ry *n.* (קימ'–רי) ז. ***Cymry***

L

L, l (על) דער צוועלפטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

L *n.* (על) א הויז פליגעל וואס האט די פארם פון דעם בוכשטאב *L*; א רעכט־ווינקעלדיגע געבויגענע ראהר־פערבינדונג; אן אייל [א לענגען־מאס]; א הויך־באהן.

la *int.* (לאה) בא! ווירקליך! זעהט! אך!

la *n.* (לא) דער טאן לא [די 6טע נאטע אין דעם טאן־לייטער].

La. אבקירצונג פון *Louisiana* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

lab'arum *n.* (לעב'-ע-ראם) א קריעגס־פאהן אין אלטען רוים; א הייליגע פאהן פון דער קאטוילישער קירך; א מוסטער פאר מאראל; א מאראלישער וועג־ווייזער.

lab'danum *n.* (לעב'-דע-נאם) ז. *ladanum*

labefacta'tion *n.* (לעב-אי-פעק-טיי'-שאן) ז. *labefaction*

labefac'tion *n.* (לעב-אי-פעק'-שאן) ענטקרעפטונג; אבשוואכונג; רואינירונג.

la'bel *n. and v.* (ליי'-בעל) א צעטעל [אנגעהאנגען אדער צוגעקלעפט צו עטוואס]; אן עטיקעט; א צוזאץ צו א צואה; ארויפלעגען א צעטעל אדער אן עטיקעט; אין אבטאניק — די אונטער־ליפ ביי ארכידעען־בלומען. ז. *labellum*

label'lum *n.* (לע-בעל'-אם) אין באטאניק — די אונטער־ליפ ביי ארכידעען־בלומען [דאס אונטערשטע, אראבהענגענדע בלומען־בלעטעל וואס איז מייסטענס גרעסער און האט אן אנדער פארם ווי די איבריגע]; א טייל פון דעם מויל פון אן אינזעקט, וואס הענגט אראב ווי א ליפ.

la'bel-machine' *n.* (ליי'-בעל-מע-שין') א מאשין צו פראדוצירען און צו קלעפען עטיקעטען אויף פלאשען, קעסטלעך א. ד. ג.

la'bent *a.* (ליי'-בענט) זיך גליטשענדיג; אוועקגליטשענד.

la'bial *a. and n.* (ליי'-בי-על) וואס געהערט צו די ליפען; וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען; וואס האט אזעלכע ענדען ווי ליפען [וועגען געוויסע מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען; אן אפאראט צום אבגעוועהנען פון שטאמלען.

labial'ity *n.* (ליי-בי-על'-אי-טי) דאס זיין אויסגעשפראכען אדער ארויסגעבראכט דורך די ליפען.

labializa'tion *n.* (ליי-בי-על-אי-זיי'-שאן) דאס אויסשפרעכען דורך די ליפען; פערוואנדלונג אין א ליפען־קלאנג [ארויסגעבראכט דורך די ליפען].

la'bialize *v.* (ליי'-בי-על-איז) אויסשפרעכען דורך די ליפען; פערוואנדלען אין א ליפען־קלאנג [ארויסגעבראכט דורך די ליפען].

la'bially *adv.* (ליי'-בי-על-אי) דורך דער הילף פון די ליפען.

la'biate *a.* (ליי'-בי-אייט) ליפען־פערמיג [וועגען פלאנצען]; וואס האט ליפען.

la'biated *a.* (ליי'-בי-איי-טעד) ז. *labiate*

labioden'tal *a. and n.* (ליי-בי-א-דענ'-טעל) וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט די צייהנער; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט די צייהנער.

labiona'sal *a. and n.* (ליי-בי-א-ניי'-זעל) וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט דער הילף פון דער נאז; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט די ליפען און מיט דער הילף פון דער נאז.

la'bis *n.* (ליי'-ביס) ביי קריסטען — א לעפעל אויסצוטיילען דאס הייליגע ברויט און וויין.

la'bium *n.* (ליי'-בי-אם) א ליפ; אן ארגאן אדער א טייל פון אן ארגאן וואס איז עהנליך צו א ליפ.

lab'lab *n.* (לעב'-לעב) עגיפטישער אדער שווארצער באב.

la'bor *n. and v.* (ליי'-באר) ארבייט; אנשטרענגונג; מיה; ארבייטערשאפט; דאס בעוועגען זיך מיט מיה און אנשטרענגונג; דאס שטארקע שליידערען זיך פון א שיף; געבורטס־וועהען; דאס געהן צו קינד; ארבייטען; זיך אנשטרענגען; געהן צו קינד; האבען געבורטס־וועהען; בעוועגען זיך מיט מיה און אנשטרענגונג; זיך שטארק שליידערען, ווי א שיף אין א שטורמדיגען ים.

lab'oratory *n.* (לעב'-א-רע-טא-רי) א לאבאראטאריע [אן ארט וואו עס ווערען געמאכט כעמישע, פיזיקאלישע אדער אנדערע וויסענשאפטליכע אונטערזוכונגען, עקספערימענטען אדער ארבייטען]; א ווערקשטאט אין אן ארסענאל וואו עס ווערען געמאכט קוילען, טארפעדאס א. ד. ג.

La'bor Day (ליי'-באר דיי) ארבייטס־יום־טוב [א געזעצליכער יום־טוב אין פיעלע שטאאטען פון נארד־אמעריקא. ווערט געפייערט דעם ערשטען מאנטאג פון סעפטעמבער לכבוד דער ארבייט].

la'bored *a.* (ליי'-בארד) געמאכט דורך שווערער ארבייט; וואס טראגט די צייכען פון שווערער ארבייט אדער אנשטרענגונג.

la'borer *n.* (ליי'-באר-ער) אן ארבייטער; א לוין־ארבייטער; אן אונגעלערענטער ארבייטער.

la'boring *n.* (ליי'-באר-אינג) ארבייט; אנשטרענגונג.

la'boringly *adv.* (ליי'-באר-אינג-לי) מיט שווערקייט; מיט אנשטרענגונג.

labo'rious *a.* (ליי-באו'-רי-אס) ארבייטזאם; מיהזאם, שווער.

labo'riously *adv.* (ליי-באו'-רי-אס-לי) אויף אן ארבייטזאמען אופן; מיט מיהזאמקייט, מיט אנשטרענגונג.

labo'riousness *n.* (ליי-באו'-רי-אס-נעס) ארבייטזאמקייט; מיהזאמקייט, שווערקייט, אנשטרענגונג.

la'borist *n. and a.* (ליי'-באר-איסט) איינער וואס ארבייט פאר די אינטערעסען פון די ארבייטער; א מיטגליעד פון אן ארבייטער־פארטיי; וואס איז שייך צו ארבייט אדער צו די אינטערעסען פון ארבייט.

la'borless *a.* (ליי'-באר-לעס) אהן אנשטרענגונג.

la'bor-mar'ket *n.* (ליי'-באר-מאר'-קעט) דער ארבייטס־מארק [דער אנבאט פון ארבייט און די פאדערונג נאך איהר].

la'bor on the way (ליי'-באר אן טהי הוויי) פארטזעצען, אנגעהן ווייטער מיט דער ארבייט.

la'bor-pains *n.* (ליי'-באר-פיינז) געבורטס־וועהען.

la'bor-sa'ving *n.* (ליי'-באר-סיי'-ווינג) וואס שפארט ארבייט.

la'borsome *a.* (ליי'-באר-סאם) מיהזאם, אנגעשטרענגט; שליידערענדיג זיך ווי א שיף אין א שטורמדיגען ים.

la'bor-time *n.* (ליי'-באר-טאים) ארבייטס־צייט.

la'bor-u'nion *n.* (ליי'-באר-יו'-ניאן) אן ארבייטער־פעראייניגונג [א טרייד־יוניאן].

la'bor with (ליי'-באר הוויטה) אריינרעדען, אריינקנעלען.

He labored with him the whole day but could not persuade him.

la'bor-yard *n.* (ליי'-באר-יארד) א הויף ביי אן אנשטאלט פאר ארימע, וואו די ארימע לייט טהוען פערשיעדענע ארבייט.

la'bra *n.* (ליי'-ברא) אין זאאלאגיע — ליפען אדער ליפען־עהנליכע גליעדער. ז. *labrum*

Labrador' duck (לעב-רע-דאור' דאק) די לאבראדאר ענטעל [אזא ים־קאטשקע וועלכע געפינט זיך אויף'ן צפון־מזרח'דיגען ברעג פון נארד־אמעריקא].

lab'radorite *n.* (לעב'-רע-דאר-איט) דער לאבראדארשטיין, לאבראדאר־פעלדשפאט [אזא זארט קאלירטער שטיין, וועלכער געפינט זיך בעזאנדערס ביי די ברעגען פון לאבראדאר].

la'bret *n.* (ליי'-ברעט) א ביינדעל, א מושעל, א שטיינדעל אדער עטוואס עהנליכעס, וואס געוויסע ווילדע שטעכען זיך דורך אין דער אונטערשטער ליפ.

la'brose *a.* (ליי'-בראוס) וואס האט דיקע ליפען.

la'brum *n.* (ליי'-בראם) אין זאאלאגיע — א ליפ אדער ליפען־עהנליכער קערפער־גליעד.

labur'num *n.* (ליי-ביור'-נאם) דער גאלד־רעגען [א קליין, שעהן בוימעלע מיט געלבער ארבעס־עהנליכער בליהונג. וואקסט אויף די אלפישע בערג].

lab'yrinth *n.* (לעב'-אי-רינטה) א לאבירינט [א געביידע אדער אן ארט מיט פערדרעהטע גענג]; א פערפלאנטערטע זאך; דער אויער פון איגוועניג; אן אפאראט צום אויסראמען ערץ־שלאם [דאס בלאטיגע וואסער, וואס איז פערמישט מיט ערץ] פון אן ערץ־מינע.

labyrin'thal *a.* (לעב-אי-רינ'-טהעל) ז. *labyrinthian*

labyrin'thian *a.* (לעב-אי-רינ'-טהי-ען) לאבירינטיש; פערפלאנטערט. ז. *labyrinth*

labyrin'thic *a.* (לעב-אי-רינ'-טהיק) ווי א לאבירינט; פערפלאנטערט.

labyrin'thical *a.* (לעב-אי-רינ'-טהי-קעל) ז. *labyrinthic*

labyrin'thiform *n.* (לעב-אי-רינ'-טהי-פארם) וואס האט די פארם פון א לאבירינט. ז. *labyrinth*

labyrin'thine *a.* (לעב-אי-רינ'-טהין) וואס איז שייך אדער איז ענהליך צו א לאבירינט; לאבירינטיש, פערפלאנטערט.

labyrin'thus *n.* (לעב-אי-רינ'-טהאס) דער לאבירינט, דער אינוועניגסטער טייל פון אויער.

lac *n.* (לעק) לאק, לאקיר; די סומע פון 100,000; א גרויסע צאהל, א מענגע.

laccin'ic *a.* (לעק-סינ'-איק) געמאכט פון לאק, ענהליך צו לאק.

lac'-dye *n.* (לעק'-דאי) לאק־פארב.

lace *n.* and *v.* (לייס) שפיצען, איינזאץ, קרוזשעווע; פאזאמענט; א שנור; בעפּוצען מיט פאזאמענט אדער מיט שפיצען; צושנירען; זיין צוגעשנירט; אנברעכען די ביינער.

lace'bark *n.* (לייס'-בארק) דער לייע־וועגט־בוים [אזא בוים וואס זיין קארע האט די פארם פון א געוועב].

lace'-boot *n.* (לייס'-בוהט) א שוך צום שנירען.

lace'border *n.* (לייס'-באהר-דער) אזא קליין מאטען־פליגעלע פון זילבער־ווייסען קאליר, מיט א ברייטען ראנד אויף די פליגעלעך, וואס זעהט אויס ווי די פליגעלעך וואלטען געווען בעלעגט מיט שפיצען [קרוזשעוועס].

lace'-emboss'ing *n.* (לייס'-עמ-באס'-אינג) דאס בעציערען מיט שפיצען אין רעליעף, דאס ארויפלעגען קרוזשעוועס, דאס בעציערען ווי מיט קרוזשעוועס.

lace'-frame *n.* (לייס'-פריים) א ראהם צו פאבריצירען שפיצען [קרוזשעווע].

lace'-ma'ker *n.* (לייס'-מיי'-קער) א פאזאמענטירער, א שמוקלער, אן איינזאץ אדער שפיצען־מאכער.

lace'man *n.* (לייס'-מען) א שפיצען־הענדלער, א קרוזשעווע־הענדלער.

lace'-pa'per *n.* (לייס'-פיי'-פער) פאפיער־שפיצען.

lace'-pil'low *n.* (לייס'-פיל'-או) א קישעלע, מיט וועלכען מען האלט אונטער די ארבייט ביים מאכען שפיצען [קרוזשעוועס].

lac'erable *a.* (לעס'-ע-רעבל) צורייסבאר.

lac'erate *v.* and *a.* (לעס'-ער-אייט) צורייסען, צופליקען; פייניגען, קוועלען; צוריסען, צופליקט.

lac'erately *adv.* (לעס'-ע-רייט-לי) דורך צורייסונג; צוריסענערהייד.

lacera'tion *n.* (לעס-ע-ריי'-שאן) דאס צורייסען; א צורייסונג; דאס פייניגען, דאס פערוואונדען די געפיהלען.

lac'erative *a.* (לעס'-ע-ריי-טיוו) וואס האט די קראפט צו צורייסען; צורייסענדיג.

Lacer'ta *n.* (לע-סויר'-טא) א מין פיערפיסיגע עקדעשען [יאשטשערקעס] וואס האלטען זיך מערהסטענטייל אויף דער ערד.

lacer'ta *n.* (לע-סויר'-טא) אן עקדעש [יאשטשערקע].

lacer'tian *a.* and *n.* (לע-סויר'-שי-ען) ווי אן עקדעש [יאשטשערקע]; וואס איז שייך צו אן עקדעש; אן עקדעש.

lacer'tiform *a.* (לע-סויר'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון אן עקדעש [יאשטשערקע].

Lacertil'ia *n.* (לעס-ער-טיל'-אי-א) דער מין רעפטיליען, צו וועלכען עס געהערען די עקדעשען [יאשטשערקעס].

lacertil'ian *a.* and *n.* (לעס-ער-טיל'-אי-ען) ווי אן עקדעש [יאשטשערקע]; אן עקדעש.

lacer'toid *a.* (לע-סויר'-טאיד) ווי אן עקדעש [יאשטשערקע].

lace'-run'ner *n.* (לייס'-ראנ'-ער) א שפיצען־שטריקער אדער שטריקעריו.

lace'wing *n.* (לייס'-הווינג) אזא אינזעקט וואס זיינע פליגלען זיינען נעץ־פערמיג אדער האבען די פארם פון שפיצען [איינזאץ, קרוזשעווע].

lace'-winged *a.* (לייס'-הווינגד) וואס האט נעץ־פערמיגע פליגעל [וועגען געוויסע אינזעקטען].

lace'-wom'an *n.* (לייס'-הוואומ'-ען) א שפיצען־הענדלעריו.

lach'es *n.* (לעטש'-עז) נאכלעסיגקייט; א נאכלעסיגקייט; א פערנאכלעסיגונג אדער אבלעגונג פון אימעצענס רעכטען.

lach'rymal *a.* and *n.* (לעק'-רי-מעל) ז. *lacrimal*

lach'rymary *a.* (לעק'-רי-מע-רי) ז. *lacrimary*

lachryma'tion *n.* (לעק-רי-מיי'-שאן) ז. *lacrimation*

lach'rymatory *n.* (לעק'-רי-מע-טא-רי) ז. *lacrimatory*

lach'rymose *a.* (לעק'-רי-מאוס) ז. *lacrimose*

lach'rymous *a.* (לעק'-רי-מאס) ז. *lacrimose*

la'cing *n.* (ליי'-סינג) דאס צובינדען מיט א שנור; דאס צונויפשנירען; א שנור צום פערבינדען אדער צונויפבינדען; א פערבינדונגס־קניע [א שטיק געבויגענעם האלץ צו פערבינדען וועלכע עס איז צוויי טיילען פון א שיף]; דער ראנד פון א פעדער, וועלכער האט אן אנדער קאליר ווי דער מיטען זיינער; דאס אנברעכען די ביינער.

lacin'iate *a.* (לע-סינ'-אי-אייט) בעפוצט מיט פרענדז; אין באטאניק — געצאקט, געקארבט [וועגען בלעטער, בלומען א. ד. ג.].

lacin'iated *a.* (לע-סינ'-אי-איי-טעד) ז. *laciniate*

lac'-in'sect *n.* (לעק'-אינ'-סעקט) א לאק־אינזעקט [אן אינזעקט וואס טיילט פון זיך ארויס לאק אויף פלאנצען].

lack *v.* and *n.* (לעק) ניט האבען; ליידען מאנגעל אין עפעס; פעהלען; דער מאנגעל; דאס פעהלען.

lackadai'sical *a.* (לעק-ע-דיי'-זי-קעל) סענטימענטאל, שוואך, אבגעלאזען; מיט ווייניג לעבען; אונטהעטיג.

lackadai'sically *adv.* (לעק-ע-דיי'-זי-קעל-אי) אויף א סענטימענטאלען, שוואכען אדער אבגעלאזענעם שטייגער.

lack'adaisy *a.* and *int.* (לעק'-ע-דיי-זי) סענטימענטאל, שוואך, אבגעלאזען, אונטהעטיג; א וועה!

lack'aday *int.* (לעק'-ע-דיי) א וועה!

lack'all *n.* (לעק'-אהל) אן אביון, א מענש וואס האט גארנישט.

lack'beard *n.* (לעק'-ביערד) איינער וואס האט נאך ניט קיין בארד.

lack'brain *n.* (לעק'-בריין) א דומקאפ, א שוטה.

lack'er *n.* and *v.* (לעק'-ער) א לאקירער; לאקיר; איינער וואס ליידט פון מאנגעל אין עפעס; לאקירען.

lack'er-work *n.* (לעק'-ער-הווארק) לאקיר־ארבייט; זאכען וואס זיינען געפארבט און לאקירט.

lack'ey *n.* and *v.* (לעק'-אי) א לאקיי, א משרת, א דינער; בעדינען; שפיעלען די ראלע פון א לאקיי.

lack'-lin'en *a.* (לעק'-לינ'-ען) אהן א העמד; בערום ובחסר כל; זעהר ארים.

lack'-love *a.* (לעק'-לאוו) אהן ליבע.

lack'-lus'ter *a.* and *n.* (לעק'-לאס'-טער) אהן גלאנץ, אהן שיין; דאס וואס האט ניט קיין שיין אדער גלאנץ.

lack'-thought *a.* (לעק'-טהאהט) אהן געדאנק, נאריש, משוגע.

lack'-wit *n.* (לעק'-הוויט) א דומקאפ.

lack'-wit'ted *a.* (לעק'-הוויט'-עד) טעמפ, נאריש.

Laco'nian *a.* and *n.* (לע-קאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו לאקאניען אדער ספארטא [א טייל פון אלט־גריכענלאנד]; אן איינוואהנער פון לאקאניען, א ספארטאנער.

lacon'ic *a.* and *n.* (לע-קאנ'-איק) לאקאניש, קורץ און שארף [אין אויסדריקע]; א קורצער און שארפער אויסדרוק.

lacon'ical *a.* (לע-קאנ'-אי-קעל) ז. *laconic*

lacon'ically *adv.* (לע-קאנ'-אי-קעל-אי) אויף א לאקאנישען אופן; קורץ און שארף.

lacon'icism *n.* (לע-קאנ'-אי-סיזם) לאקאניזם, די ארט פון רעדען מיט קורצע און שארפע אויסדריקע; א קורצער און שארפער אויסדרוק.

lac'onism *n.* (לעק'-א-ניזם) לאקאניזם, קורצקייט און שארפקייט אין אויסדריקע.

lac'quer *n.* (לעק'-ער) ז. *lacker*

lac'quer-work *n.* (לעק'-ער-הווארק) ז. *lacker-work*

lac'quey *n.* (לעק'-אי) ז. *lackey*

lac'rimal *a.* and *n.* (לעק'-רי-מעל) וואס איז שייך צו טרעהרען אדער צו די ארגאנען וואס לאזען ארויס טרעהרען; א דין ביינדעל ווי א הייטעל וואס געפינט זיך אין ארביט פון אויג.

lac'rimals *n.* (לעק'-רי-מעלז) א געוויין; טרעהרען.

lac'rimary *a.* (לעק'-רי-מע-רי) וואס איז שייך צו טרעהרען; וואס ענטהאלט טרעהרען.

lacrima'tion *n.* (לעק-רי-מיי'-שאן) דאס גיסען טרעהרען.

lac'rimatory *n.* (לעק'-רי-מע-טא-רי) דאס טרעהרען־פלעשעל, איינס פון די שמאלע און לאנגע פלעשלעך, וועלכע מען געפינט אין די קברים פון די אלטע רוימער און גריכען [מען האט אמאל געגלויבט, אז אין דיעזע פלעשלעך פלעגען די אבלים פון א געשטארבענעם אנקלייבען זייערע טרעהרען און פלעגען זיי בעגראבען אין קבר צוזאמען מיט דעם טויטען].

Lacrimatory

lac'rimose *a.* (לעק'-רי-מאוס) וואס גיסט מיט טרעהרען; פול מיט טרעהרען; וויינענד.

lac'rimous *a.* (לעק'-רי-מאס) ז. *lacrimose*

lacrosse' *n.* (לא-קראהס') לאקראס [אזא באל־שפיעל, אין וועלכען מען ווארפט דעם באל ניט מיט דער האנד, נאר מיט א מין שטעקעל מיט א שאטקע].

lacrosse'-stick *n.* (לא-קראָס-סטיק) די שטעקע וואס ווערט געברויכט אין לאק=ראס. ז. *lacrosse*

lac'rymal *a.* (לעק'-רי-מעל) ז. *lacrimal*

lac'rymary *n.* (לעק'-רי-מע-רי) ז. *lacrimary*

lacryma'tion *n.* (לעק-רי-מיי'-שאן) ז. *lacrimation*

lac'rymatory *n.* (לעק'-רי-מע-טא-רי) ז. *lacrimatory*

lac'tary *n.* (לעק'-טע-רי) א מילך=כיגס, א הויז וואו מען מאכט אדער מען האלט פערשיעדענע פּראדוקטען פון מילך.

lac'tate *v.* and *n.* (לעק'-טייט) פער=וואנדלען אין מילך; מאכען ווי מילך; אנזויגען; אין כעמיע — מילך=זויערע זאלץ [א זאלץ וואס בעקומט זיך פון זויער=מילך].

lacta'tion *n.* (לעק-טיי'-שאן) די אויס=בילדונג אדער אויסטיילונג פון מילך; דאס זויגען, דאס קארמען מיט מילך.

lacta'tional *a.* (לעק-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו דער צייט פון זויגען א קינד.

lac'teal *a.* and *n.* (לעק'-טי-על) מילך=כיג; וואס איז שייך אדער וואס איז עהנ=ליך צו מילך; עהנליך צו כילוס [מילך=עהנליכע נאהרונגס=זאפט פון שפּייזען וואס ווערט איבערגעקאכט אין די געדע=רים נאכדעם ווי עס קומט פון מאגען]; וואס ברייננט ארויס מילך אדער כילוס; אן אדערעל וואס זויגט אין זיך אריין דעם כילוס.

lac'teally *adv.* (לעק'-טי-על-אי) ווי מילך; ווי כילוס. ז. *lacteal*

lac'teal vein (לעק'-טי-על וויין) דאס מילך=געפעס; כילוס=געפעס [אין קער=פּער]. ז. *lacteal*

lac'teal ves'sel (לעק'-טי-על ווע'ס-על) ז. *lacteal vein*

lac'tean *a.* (לעק'-טי-ען) מילכיג; מילך=עהנליך; וואס ברייננט ארויס מילך אדער כילוס. ז. *lacteal*

lac'tein *n.* (לעק'-טי-אין) דער שטאף וואס בלייבט, ווען מילך ווערט אויס=געדאמפּט; קאנצענטרירטע מילך.

lac'teous *a.* (לעק'-טי-אס) ז. *lactean*

lac'teously *adv.* (לעק'-טי-אס-לי) ז. *lacteally*

lactes'cence *n.* (לעק-טעס'-ענס) מילכ=כיגקייט; דאס זיין אדער אויסזעהן ווי מילך; א מילך=עהנליכע זאפט וואס פליסט ארויס פון געוויסע פלאנצען, ווען זיי ווע=רען בעשעדיגט.

lactes'cency *n.* (לעק-טעס'-ענ-סי) ז. *lactescence*

lactes'cent *a.* (לעק-טעס'-ענט) מילכיג; עהנליך צו מילך; וואס פערמאגט א מילך=עהנליכע זאפט [וועגען פלאנצען]; אויס=טיילענדיג פון זיך א מילך=עהנליכען זאפט [וועגען געוויסע אינזעקטען].

lac'tic *a.* (לעק'-טיק) מילכיג; געמאכט פון מילך; געמאכט פון עטוואס וואס איז עהנליך צו מילך.

lac'tic ac'id (לעק'-טיק עס'-איד) מילך=זויערע [א זויערע וואס געפינט זיך אין זויער=מילך].

lactif'erous *a.* (לעק-טיפ'-ע-ראס) מילך=כיג; מילך=עהנליך; וואס ברייננט ארויס מילך אדער כילוס; וואס ברייננט ארויס א מילך עהנליכען זאפט. ז. *lacteal*

lactif'erous duct (לעק-טיפ'-ע-ראס דאקט) דער מילך=קאנאל [אין קערפּער].

lactif'ic *a.* (לעק-טיפ'-איק) וואס פּרא=דוצירט מילך.

lactif'ical *a.* (לעק-טיפ'-אי-קעל) ז. *lactific*

lactifica'tion *n.* (לעק-טי-פי-קיי'-שאן) דאס בילדען זיך פון מילך=זויערע [אין מילך]. ז. *lactate*

lactif'luous *a.* (לעק-טיפ'-לו-אס) פליי=סענד מיט מילך; אויסטיילענדיג א גע=דיכטען מילך=עהנליכען זאפט.

lac'tiform *a.* (לעק'-טי-פארם) מילך=עהנליך.

lactif'ugal *a.* (לעק-טיפ'-יו-געל) וואס האלט אב אדער פערקלענערט דאס פליי=סען אדער דאס ארויסברייננען פון מילך.

lac'tifuge *n.* (לעק'-טי-פיודזש) א מע=דיצינישער מיטעל אבצוהאלטען אדער צו פערקלענערען די אויסטיילונג פון מילך.

lac'tine *n.* (לעק'-טין) ז. *lactose*

lactom'eter *n.* (לעק-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די פעטקייט און ריינקייט פון מילך.

lac'toscope *n.* (לעק'-טא-סקאופּ) אן אינסטרומענט צו פּרובירען מילך.

lac'tose *n.* (לעק'-טאוס) מילך=צוקער [צוקער וואס מען קריעגט ארויס פון מילך].

lacu'na *n.* (לע-קיו'-נא) א הויהל, א גרוב, א פערטיעפונג, א ריס, אן אונ=טערברעכונג, א לאך, אן אויסהוילונג; א לעדיגער פּלאץ, עטוואס וואס פעהלט אין מיטען.

lacu'nar *n.* and *a.* (לע-קיו'-נאר) א סופיט [סטעליע] וואס איז געמאכט ווי פון צונויפגעשטעלטע, טיפע קעסטלעך; וואס איז שייך צו א פערטיעפונג; וואס האט פערטיעפונגען אדער אויסהוילונגען.

lacune' *n.* (לע-קיון') ז. *lacuna*

lacus'tral *a.* (לע-קאס'-טרעל) ז. *lacustrine*

lacus'trian *a.* and *n.* (לע-קאס'-טרי-ען) וואס איז שייך צו א לאנד=זעע אדער אזערע; וואס לעבט אויף אדער אין אזע=רעס; איינער וואס האט זיין וואהנונג אויף אן אזערע. ז. *lake-dweller*

lacus'trine *a.* (לע-קאס'-טרין) וואס איז שייך צו אן אזערע; וואס לעבט אין אדער אויף אן אזערע. ז. *lake-dweller*

la'cy *a.* (ליי'-סי) עהנליך צו שפּיצען [איינזאץ, קרוזשעווע].

lad *n.* (לעד) א אינגעל, א בחור'על.

lad'anum *n.* (לעד'-ע-נאם) לאדאנום, וויירויך.

lad'der *n.* (לעד'-ער) א לייטער.

lad'der-bee'tle *n.* (לעד'-ער-ביטעל) אזא אמעריקאנער זשוק [ער האט זילבער=ווייסע פליי=געל געשטרייפּט אין גרין].

Ladder-beetle

lad'der-car'riage *n.* (לעד'-ער-קער'-עדזש) א וואגען, אויף וועלכען מען האלט די לייטערס וואס ווערען בענוצט פון פייער=לעשער.

lad'derway *n.* (לעד'-ער-הוויי) אן עפענונג אין א שאכטע צום ארויפגעהן און אראבגעהן מיט א לייטער.

lad'der-work *n.* (לעד'-ער-הווארק) ארבייט געטהאן מיט דער הילף פון א לייטער [ווי ביים בויען אדער ביים פאר=בען ווענט].

lad'dess *n.* (לעד'-עס) א מיידעל [א הומאריסטישער אויסדרוק].

lad'die *n.* (לעד'-אי) א אינגעל; א בחור, א יונגערמאן; א געליעבטער.

lade *v.* and *n.* (לייד) לאדען; בעלא=דען; איבערלאדען; אויסשעפּען; אריינ=פליסען וואסער אין א שיף; א וואסער=קאנאל; אן אויסגוס פון א טייך [דער ארט, וואו א טייך גיסט זיך אריין אין א צווייטען טייך אדער אין ים].

la'den *a.* (ליידן) אנגעלאדען, בעלאדען. ז. *lade*

la'dies' man (ליי'-דיעז מען) א דאמען=פריינד.

la'ding *n.* (ליי'-דינג) לאדונג, פראכט.
The bill of **lading** reached us to-day.

lad'kin *n.* (לעד'-קין) א קליין אינגעל, א יונג בחור'על.

la'dle *n.* and *v.* (ליי'דל) א גרויסער, לאנגער לעפעל; א קאך=לעפעל; א שוי=פעל פון א וואסער=ראד; א לאדע=שויפעל [אזא שויפעל וואס ווערט געברויכט ביים אנלאדען א הארמאט]; שעפּען מיט א קאך=לעפעל.

la'dle-board *n.* (ליי'דל-באורד) א שויפעל=ברעטעל פון א וואסער=ראד.

la'dleful *n.* (ליי'דל-פול) א פולער לעפעל.

ladrone' *n.* (לע-דראון') א רויבער, א גנב.

la'dy *n.* (ליי'-די) א מאדאם, א דאמע; א פרוי; די ווירטהין פון הויז.

La'dy *n.* (ליי'-די) א ליידי [א טיטול אין ענגלאנד פאר פרויען פון הויכען אדעל].

la'dybird *n.* (ליי'-די-בוירד) משה=רבינו'ס קיהעלע [אזא קליינע באבעלקע אדער זשוק מיט רויטע אויבערשטע פליי=געל=דעקלעך וועלכע זיינען בעדעקט מיט שווארצע פינטעלעך].

Ladybird

la'dybug *n.* (ליי'-די-באג) ז. *ladybird*

la'dycow *n.* (ליי'-די-קאו) ז. *ladybird*

La'dy-day *n.* (ליי'-די-דיי) די אנקינדי=גונג פון מאריען, יעזוס'עס מוטער, אז זי וועט געבארען יעזוס'ען [א קריסטלי=כער יום=טוב דעם 25טען מערץ]. ז. *Annunciation-day*

la'dy-fern *n.* (ליי'-די-פוירן) דער פרויען=פארן [אזא פלאנצע].

la'dyfly *n.* (ליי'-די-פלאי) ז. *ladybird*

la'dyhood *n.* (ליי'-די-הוד) דאמענטום, דער שטאנד און די אייגענשאפט פון א דאמע.

la'dy-kill'er *n.* (ליי'-די-קיל'-ער) א פרויען=הארץ=פאנגער, איינער וואס פער=דרעהט אלע פרויען די קעפּ [א הומא=ריסטישער אויסדרוק].
His good looks and good manners have made him a **lady-killer**.

la'dy-kill'ing *n.* (ליי'-די-קיל'-אינג) דאס פאנגען פרויען=הערצער, דאס פער=דרעהען פרויען די קעפּ.

la'dylike *a.* (ליי'-די-לאיק) ווי א דא=

מע; צארט, עדעל, גוט ערצויגען; פרויען־עהנליך, שוואכליך [ווענען א מאן].

la'dy-love *n.* (ליי'-די-לאוו) א געליעבטע; ראמאנטישע ליעבע; ליעבע צו א פרוי.

la'dy's-bed'straw *n.* (ליי'-דיז-בעד'-סטראה) דאס געלבע לאבקרויט [אזא פלאנצע].

la'dy's-bow'er *n.* (ליי'-דיז-באו'-ער) די וואלדרעבע [אזעלכע גראזען און קוסטעם מיט ווייסליכע בליטהען].

la'dy's-comb *n.* (ליי'-דיז-קאום) די ווענוס-קאם [אזא אייראפעאישע פלאנצע מיט קליינע ווייסע בליטהען, וואקסט אויף בעארבייטע פעלדער. די פרוכט פון דיעזער פלאנצע האט שארפע, לאנגע שפיצען, וועלכע דערמאנען אן די צייהנער פון א קאם].

la'dy's-cush'ion *n.* (ליי'-דיז-קוש'-אן) די ים-קישען [אזא ים-פלאנצע מיט א קישען-פערמיגען אנוואוקס].

la'dy's-fin'ger *n.* (ליי'-דיז-פינ'-גער) א געוויסער זארט עפעל; וואונד-קלעע [אזא גראז].

la'dy's-hair *n.* (ליי'-דיז-העהר) דאס ציטער-גראז [אזא פלאנצע].

la'dyship *n.* (ליי'-די-שיפ) דער טיטול און שטאנד פון אן אדעליגער דאמע.

la'dy's-maid *n.* (ליי'-דיז-מייד) א קאמער-מיידעל, א פאקאיאווע ביי א דאמע.

la'dy's-man'tle *n.* (ליי'-דיז-מענ'טל) דער פרויען-מאנטעל [אזא ביטער גראז, ווערט געברויכט אין מעדיצין].

la'dy's-seal *n.* (ליי'-דיז-סיעל) דער שמערוווארצעל [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט גרינליך-ווייסע בליטהען און רויטע יאגדעס].

la'dy's-slip'per *n.* (ליי'-דיז-סליפ'-ער) דער פרויען-שוך [א מין ארכידעען-פלאנצע. די ווארצלען ווערען געברויכט אין מעדיצין אלס מיטעל געגען ספאזמען און נערוועזיטעט].

la'dy's-smock *n.* (ליי'-דיז-סמאק) די וויעזענקרעסע אדער די וויעזען-שוימקרויט [אזא פלאנצע].

la'dy's-tress'es *n.* (ליי'-דיז-טרעס'-עז) דער זומער-דרעהלינג [אזא ארכידעען-פלאנצע מיט ווייסע בלימעלעך].

lag *a., v. and n.* (לעג) לעצט, צוריק-געבליבען; צוריקבלייבען; צעגערען; ארעסטירען, בעשטראפען; א פערצעגערונג אדער פערהאלטונג פון דער בעוועגונג פון א געוויסען מאשינען-טייל; די צאהל מאל וואס אזא בעוועגונג ווערט פערהאלטען אדער פערצעגערט; א שמאל האלץ-ברעטעל וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען, ווי אלס א טייל פון א ראהם, דעק א. ד. ג.

la'gan *n.* (ליי'-גען) א זאך וואס איז געזונקען אין ים, אבער צוגעבונדען צו וועלכען עס איז שווימענדען געגענשטאנד אום זי צו קענען געפינען.

lag'-bel'lied *a.* (לעג'-בעל'-איד) מיט אן אראבהענגענדען בויך.

la'ger *n.* (לא'-גער) לאגער-ביער [ביער וואס ענטהאלט ווייניג האפען. מען לאזט עס לאנגזאם איהרען ביי א נידריגער טעמפעראטור].

la'ger-beer *n.* (לא'-גער-ביער) ז. *lager*.

lag'gard *a. and n.* (לעג'-ארד) 1. לאנגזאם; צוריקבלייבענד, בלייבענד הינטערשטעליג; 2. א פוילער, א לאנגזאמער; א לעדיג-געהער: איינער וואס פערשפעטיגט אדער פערזאמט.

2. The schools contain many **laggards** who fail to be promoted.

lag'ger *n.* (לעג'-ער) א פוילער, א לעדיג-געהער; א לאנגזאמער; איינער וואס פערזאמט אדער פערשפעטיגט.

lag'ging *n.* (לעג'-אינג) א לאנגזאמע בעוועגונג; א פערצעגערונג אדער פערהאלטונג פון א בעוועגונג; א שמאל האלץ-ברעטעל וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען, ווי אלס א טייל פון א ראהם, דעק א. ד. ג.

lag'gingly *adv.* (לעג'-אינג-לי) פערצעגערענדיג, פערזאמענדיג, פערשפעטיגענדיג; צוריקבלייבענדיג.

lagnappe' *n.* (לען-יעפ') א קליינער ארטיקעל אדער געגענשטאנד וואס מען דערלעגט אומזיסט אין א געשעפט, ווען מען קויפט דארטען עטוואס; א פרעזענט וואס ווערט געגעבען פון א געשעפט צו א קונד.

lagoon' *n.* (לע-גוהן') א לאגונע, א ניט טיעפע אזערע, א פרוד; א פלאך, שטיל-שטעהענד וואסער; א פלאכע, בלאטיגע געגענד.

lagophthal'mia *n.* (לעג-אפ-טהעל'-מי-א) א קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין ניט קענען צומאכען דאס אויג.

lagophthal'mic *a.* (לעג-אפ-טהעל'-מיק) וואס איז שייך צו דער קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין ניט קענען צומאכען דאס אויג.

lagop'odus *a.* (לע-גאפ'-א-דאס) וואס די פיס זיינען געדיכט בעוואקסען מיט לאנגע האר אדער פעדערען.

lagune' *n.* (לע-גוהן') ז. *lagoon*.

la'ic *a. and n.* (ליי'-איק) וועלטליך, ניט גייסטליך; ניט פראפעסיאנעל; א וועלטליכער [ניט קיין גייסטליכער]; ניט קיין ספעציאליסט; א ניט פראפעסיאנעלער. ז. *laity*.

la'ical *a.* (ליי'-אי-קעל) וועלטליך, ניט גייסטליך; ניט פראפעסיאנעל. ז. *laity*.

laid *a.* (לייד) געלעגט, אוועקגעלעגט, אומגעווארפען; געדריקט; ארונטערגעדריקט. ז. *lay*.

laid-by' *a.* (לייד-באי') וואס ליעגט צו בעט; אין קינפעט.

laid pa'per (לייד פיי'-פער) געשטרייפט פאפיער [מיט וואסער-שטרייפען].

lain (ליין) געלעגען, ליעגענד. ז. *lie*.

The hat has **lain** on the floor for some time.

lair *n.* (לעהר) א לאגער, א רוה-ארט [פון חיות].

laird *n.* (לעהרד) א לארד, א גוטס-בעזיצער [אין שאטלאנד].

La'ism *n.* (ליי'-איזם) ז. *Lamaism*.

lais'ser-faire' *n.* (לעס'-איי-פעהר') דאס צו-רוה לאזען, דאס לאזען געהן ווי עס געהט; דאס ניט אריינמישען זיך פון שטאאט אין דעם פערזענליכען לעבען און אין די עקאנאמישע בעציהונגען פון די בירגער; די טעאריע, אז וואס ווייניגער א שטאאט מישט זיך אין דעם פריוואטען לעבען פון די בירגער, אלץ בעסער איז עס.

lais'sez-faire' *n.* (לעס'-איי-פעהר') ז. *laisser-faire*.

la'ity *n.* (ליי'-אי-טי) 1 וועלטליכע מענשען, ניט קיין גייסטליכע; 2. ניט קיין פראפעסיאנעלע [אזעלכע וואס אינטערעסירען זיך מיט אן אינטעליגענטער פראפעסיאן, זיינען אבער ניט קיין ספעציאליסטען].

1. The **laity** is ready to follow the bishop in his plans. 2. An intelligent **laity** is helpful to the specialist in any profession.

lake *n.* (לייק) א לאנד-זעע [אזערא]; לאק, רויטע לאקפארב.

lake'-ba'sin *n.* (לייק'-בייסן) דער באסיין פון אן אזערא, דער שטח וואס אן אזערא פערנעהמט, די געגענד, דורך וועלכער עס שטראמען די וואסערען וואס פאלען אריין אין אן אזערא.

lake'-bass *n.* (לייק'-בעס) א בארש אדער אקון [אזא פיש].

lake'-dis'trict *n.* (לייק'-דיס'-טריקט) דער זעע-בעצירק אין ענגלאנד [קומבערלאנד, וועסטמארלאנד און לאנקאשיר].

lake'-dwell'er *n.* (לייק'-דהוועל'-ער) אן אזערא-איינוואהנער [איבערהויפט פון די אוראלטע צייטען. די וואהנונגען פלעגען געבויט ווערען אין מיטען אזערא אויף סלופעס].

lake'-dwell'ing *n.* (לייק'-דהוועל'-אינג) א וואהנונג אויף אן אזערא [לאנד-זעע]. ז. *lake-dweller*.

lake'-fe'ver *n.* (לייק'-פיע'-ווער) מאלאריא [זומפ-פיבער].

lake'-fly *n.* (לייק'-פלאי) אן אינזעקט וואס געפינט זיך אין מאסען אין מאנאט יולי אין די געגענדען פון די גרויסע אזעראס אין נארד-אמעריקא [די אזעראס: סופיריאר, מישיגאן, הוראן, אירי און אנטאריא].

lake'let *n.* (לייק'-לעט) א קליינער זעע, א קליינע אזערא.

lake'-po'ets *n.* (לייק'-פאו'-עטס) די זעע-דיכטער. ז. *Lake School*.

La'ker *n.* (ליי'-קער) א זעע-דיכטער. ז. *Lake School*.

Lake School (לייק סקוהל) די זעע-פאעטען [א גרופע ענגלישע דיכטער, צו וועלכע עס בעלאנגען וואָרדסוואירטה, קאלרידזש און סאוטהיי. דער נאמען שטאמט דערפון וואס זיי האבען געוואהנט אין דעם זעע-דיסטריקט אדער געהאט א שייכות מיט דעם זעע-דיסטריקט אין ענגלאנד, דאס הייסט, קומבערלאנד, וועסטמארלאנד און לאנקאשיר].

lake'-vil'lage *n.* (לייק'-וויל'-עדזש) א דארף וואס איז געבויט אויף אן אזערא [לאנד-זעע]. ז. *lake-dweller*.

La'kist *n.* (ליי'-קיסט) א זעע-דיכטער. ז. *Lake School*.

la'ky *a.* (ליי'-קי) עהנליך צו א לאנד-זעע [אזערא]; וואס איז שייך צו אן אזערא.

lalla'tion *n.* (לע-ליי'-שאן) דאס אויסרעדען די "ר" ווי א "ל".

la'lo *n.* (ליי'-לאו) א באאבאב, אן אפען-ברויטבוים. ז. *baobab*.

lalop'athy *n.* (לע-לאפ'-ע-טהי) שטערונג אין דער שפראך-פונקציאן [ווי א כבד פה א. ד. ג.].

la'ma *n.* (לא'-מא) א לאמא [א גייסטליכער ביי די בודיסטען אין טיבעט, ווי אויך ביי די מאנגאלען און קאלמיקען]; א קעמעל-ציעג [אזא חיה עהנליך צו א קעמעל מיט ווייכע לאנגע האר]; א זייד-ען-שטאף דורכגעוועבט מיט גאלד-פעדים.

la'maic *a.* (לא'-מא-איק) וואס איז שייך צו א לאמא [א בודיסטישער גייסטליכער אין טיבעט].

La'maism *n.* (לא'-מא-איזם) דער לאמאאיזם, א געוויסע פארם פון דער בו-

דיסטישער רעליגיאן, וועלכע איז האלב פאליטיש, האלב רעליגיעז, אין טיבעט און מאנגאליען.

La'maist *n.* (לא'-מא-איסט) א לאמא־איסט, אן אנהענגער פון לאמאאיזם. ז. *Lamaism*.

Lamais'tic *a.* (לא-מא-איס'-טיק) לאמאאיסטיש, וואס איז שייך צום לאמאאיזם.

La'maite *n.* (לא'-מא-איט) ז. *Lamaist*.

laman'tin *n.* (לע-מענ'-טין) די ים־קוה [אזא זויגענדע ים־חיה]. ז. *manatee*.

Lamarck'ian *a.* (לע-מארק'-אי-ען) וואס איז שייך צו דעם פראנצויזישען נאטור־פארשער לאמארק [געבארען אין יאהר 1744, געשטארבען 1892. לאמארק איז געוועז דער ערשטער בעגרינדער פון דער עוואלוציאנס־טעאריע, וועלכע איז שפעטער אויסגעבויט און ענטוויקעלט געווארען פון דארווין].

Lamarck'ianism *n.* (לע-מארק'-אי-ענ-איזם) ז. *Lamarckism*.

Lamarck'ism *n.* (לע-מארק'-איזם) די עוואלוציאנס־טעאריע פון דעם פראנצויזישען נאטור־פארשער לאמארק, וועלכע בעהויפטעט, אז די פערשיעדענע העכערע מינים פון חיות און פלאנצען שטאמען אב פון נידריגע און פרימיטיווע מינים.

lamb *n. and v.* (לעם) א לאם; א יונג שעפעלע; א נעבעכעל; אן אומפראקטישער ספעקולאנט אדער שפיעלער וואס פערלירט געלד; זיך שעפסלען [האבען שעפסלעך].

lamb'-ale *n.* (לעמ'-אייל) א דארפישער יום־טוב אין דער צייט ווען מען שערט די שאף.

lambaste' *v.* (לעמ-בייסט') גוט אנברעכען די ביינער, ארייננקאטעווען מיט א שטריק.

lam'bency *n.* (לעמ'-בענ-סי) שימערירונג; דאס פליסען אדער לייכט פארי־בערלויפען. ז. *lambent*.

lam'bent *a.* (לעמ'-בענט) פליסענד אדער לויפענד לייכט אויף אן אויבערפלעכע ווי מען וואלט זי לעקען [ווי א פלאם פייער, וואס פערשפרייט זיך]; פליהענד; שימערענד, לייכט אדער זאנפט שטראהלענד.

lamb'kin *n.* (לעמ'-קין) א לעמעלע; א קינד וואס ווערט געצערטעלט, א ליעבלינג.

lamb'like *a.* (לעמ'-לאיק) ווי א לאם; געלאסען, זאנפט.

lamb'ling *n.* (לעמ'-לינג) א לעמעלע; א נאר, א שוטה.

Lamb of God (לעם אוו גאד) גאט'ס לעמעלע [אלס נאמען פאר יעזוס קריסטוס].

lam'boys *n.* (לעמ'-באיז) אזא פאנצער־קליידעל וואס פארצייטיגע קריעגער פלעגען טראגען.

lamb'skin *n. and v.* (לעמ'-סקין) לאם־פעל, לאם־לעדער, שעפסען־פעל; א פעל פון א לאם; "שינדען די פעל" [שלאגען].

lamb's'-let'tuce *n.* (לעמז'-לעט'-איס) דער פעלד־סאלאט [אזא פלאנצע].

lamb's'-quar'ters *n.* (לעמז'-קהוואהר'-טערז) דער ווייסער גענזען־פוס [אזא גראז מיט ווייסליכע בליטהען].

lamb's'-tongue *n.* (לעמז'-טאנג) דער ווייסער וועגעריך [אזא גראז־פלאנצע מיט ברייטע פלאכע בלעטער, וועלכע וואקסען ארוים גלייך פון ווארצעל]; א טישלער־הובעל מיט א שמאלען צונג־פערמיגען הובעל־קלינג.

lamb's'-wool *n.* (לעמז'-הוואול) לעכער־וואל; זיס ביער מיט געבאקטע עפעל.

lame *a. and v.* (ליים) הינקעדיג; פערקריפעלט; געלעהמט; ניט פאלקאמען; מיט א מום; מאכען פאר א קאליקע, מאכען הינקעדיג; פערקריפלען.

lame duck (ליים דאק) 1. אן אנזעצער; אן אונראיעלער בערזען־ספעקולאנט; 2. אן אויסגעשפיעלטער מענש.

2. The senator is a **lame duck**. He failed to be reelected.

lame excuse' (ליים עקס-קיוז') א פוילער תירוץ.

lam'el *n.* (לעמ'-על) ז. *lamella*.

lamel'la *n.* (לע-מעל'-א) א לאמעלא, א דינע פלאטע, א בלעטעל, א בלעכעל.

lamel'læ *n.* (לע-מעל'-אי) לאמעלען, דינע פלאטען, בלעטלעך, בלעכלעך.

lam'ellar *a.* (לעמ'-ע-לאר) לאמעלירט, צונויפגעשטעלט פון לאמעלען [דינע פלאטען אדער בלעטלעך], בלעטערדיג; איבערגעלעגט ווי א בלאט אויף א בלאט.

lam'ellarly *adv.* (לעמ'-ע-לאר-לי) אין א לאמעלירטער פארם [דינע פלאטען אדער בלעטלעך איינע אויף די אנדערע].

lam'ellate *a.* (לעמ'-ע-לייט) ז. *lamellar*.

lam'ellated *a.* (לעמ'-ע-ליי-טעד) ז. *lamellar*.

lamel'libranch *a.* (לע-מעל'-אי-ברענק) ז. *lamellibranchiate*.

Lamellibranchia'ta *n.* (לע-מעל-אי-ברענ-קי-איי'-טא) א מין מאלוסקעלען אהן קעפ, וועלכע האבען זייערע אטהעמינגס־ארגאנען אין די זייטען פון קערפער אין דער פארם פון א בלעטעל אדער דעקעל, וואס עפענט זיך און פערמאכט זיך.

lamellibran'chiate *a.* (לע-מעל-אי-ברענ'-קי-אייט) וואס האט דעקעל אדער בלעטעל־פערמיגע אטהעמונגס־ארגאנען [וועגען געוויסע מאלוסקעלען]. ז. *Lamellibranchiata*.

lamellif'erous *a.* (לעמ-ע-ליפ'-ע-ראס) ז. *lamellar*.

lamel'liform *a.* (לע-מעל'-אי-פארם) לאמעלען־פערמיג, בלעטער־פערמיג, וואס האט די פארם פון דינע פלאטען.

lam'ellose *a.* (לעמ'-ע-לאוס) לאמעלירט, בלעטערדיג, געבלעטערט.

lame'ly *adv.* (ליימ'-לי) אזוי ווי א געלעהמטער; אזוי ווי א הינקעדיגער אדער ווי א קריפעל; מיט א מום; ניט פאלקאמען; שוואך.

lame'ness *n.* (ליימ'-נעס) געלעהמונג, געלעהמטקייט; דאס הינקען, דאס זיין פערקריפעלט; הינקעדיגקייט; דאס זיין מיט א מום; אונפאלקאמענהייט; שוואכקייט.

lament' *n. and v.* (לע-מענט') 1. א קלאג, א יאמער; א קלאג־ליעד; בעיאמערען, בעקלאגען; 2. יאמערען, קלאגען; טרויערען.

1. The poet composed a **lament** on the death of his friend. 2. We **lament** the death of our friends.

lam'entable *a.* (לעמ'-ענ-טעבל) קלעגליך, יאמערליך; יאמערפול; מיזעראבעל.

lam'entableness *n.* (לעמ'-ענ-טעבל-נעס) קלעגליכקייט, יאמערליכקייט; א קלעגליכער צושטאנד.

lam'entably *adv.* (לעמ'-ענ-טע-בלי) אויף א קלעגליכען אדער יאמערליכען אופן; צו בעקלאגען; יאמערפול.

lamenta'tion *n.* (לע-מענ-טיי'-שאן) דאס בעקלאגען, דאס בעיאמערען; א קלאג, א יאמער.

lamen'ter *n.* (לע-מענ'-טער) א יאמערער, א בעקלאגער.

lamen'tingly *adv.* (לע-מענ'-טינג-לי) מיט קלאג, מיט יאמער; בעקלאגענדיג, בעיאמערענדיג.

lame rimes (ליים ראימז) הינקעדיגע גראמען.

lamet'ta *n.* (לע-מעט'-א) א דין בלעטעל אדער דראט פון גאלד, זילבער אדער קופער.

la'mia *n.* (ליי'-מי-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די לאמא [א מכשפה וואס בע'כשופ'ט קינדער און זויגט אוים זייער בלוט]; א העקסע, א מכשפה.

lam'ina *n.* (לעמ'-אי-נא) א דינע פלאטע; א בלעכעל; א בלעטעל.

laminabil'ity *n.* (לעמ-אי-נע-ביל'-אי-טי) דאס האבען די איינגענשאפט אויסגעהאמערט אדער אויסגעוועלגערט צו ווערען אין א דינער פלאטע אדער בלאט.

lam'inable *a.* (לעמ'-אי-נעבל) וואס קען אויסגעהאמערט אדער אויסגעוועלגערט ווערען אין א דינער פלאטע אדער בלאט.

lam'inæ *n.* (לעמ'-אי-ניע) דינע פלאטען, בלעכלעך, בלעטלעך, שיכטען.

lam'inal *a.* (לעמ'-אי-נעל) ז. *laminar*.

lam'inar *a.* (לעמ'-אי-נאר) וואס בעשטעהט פון דינע פלאטען אדער בלעטער; בלעטערדיג.

lam'inary *a.* (לעמ'-אי-נע-רי) ז. *laminar*.

lam'inate *v. and a.* (לעמ'-אי-נייט) צוטיילען אין פלאטען אדער בלעטער; פארמירען אין פלאטען אדער בלעטער; זיך טיילען אין פלאטען אדער בלעטער; וואס האט די פארם פון א פלאטע אדער בלאט; וואס בעשטעהט פון פלאטען אדער בלעטער; בלעטערדיג.

lam'inated *a.* (לעמ'-אי-ניי-טעד) וואס האט די פארם פון א פלאטע אדער בלאט; וואס בעשטעהט פון פלאטען אדער בלעטער; בלעטערדיג.

lam'inating-machine' *n.* (לעמ'-אי-ניי-טינג-מע-שין') א וואלץ־מאשין [א מאשין צו מאכען מעטאל־פלאטען].

lam'inating-roll'er *n.* (לעמ'-אי-ניי-טינג-ראול'-ער) איינער פון די וואלצען אין א וואלץ־מאשין.

lamina'tion *n.* (לעמ-אי-ניי'-שאן) דאס זיין געבלעטערט; דאס אויסוועלגערען אין פלאטען אדער אין בלעטער; דאס זיין געטיילט אין דינע שיכטען ווי בלעטער [וועגען פעלזען].

lam'iniform *a.* (לעמ'-אי-ני-פארם) פלאטען־פערמיג, בלאט־פערמיג.

lam'inose *a.* (לעמ'-אי-נאוס) ז. *laminiform*.

la'mish *a.* (ליי'-מיש) א ביסעל געלעהמט, עטוואס הינקעדיג.

la'miter *n.* (ליי'-מי-טער) א קאליקע, א בעל־מום.

Lam'mas *n.* (לעמ'-עס) פעטרוס'עס קייטען־פייערטאג [א קריסטליכער יום־טוב דעם 1טען אויגוסט צום אנדענקען פון דעם נס, דורך וועלכען דער הייליגער פעטרוס איז בעפרייט געווארען פון געפענגנים]; דער טאג פון ווייץ־שניט וואס פלעגט אמאל געפייערט ווערען אין ענג־

לאנד לויט דעם אלטען קאלענדאר דעם 1טען אויגוסט [דער 13טער אויגוסט].

Lam'mas-day *n.* (לעמ'-עס-דיי) דער האלב קווארטאל-טאג אין ענגלאנד אדער דער קווארטאל-טאג אין שאטלאנד [דער 1טער אויגוסט אלס דער אנהויב פון א פיערטעל אדער האלב-פיערטעל יאהר].

lam'mas-land *n.* (לעמ'-עס-לענד) אין ענגלאנד — לאנד וואס ווערט געהאלטען און בעארבייט פון פריוואט-פערזאנען, נאר נאך שניט-צייט ווערט עס בענוצט פאר קהל'שע פיטערניס.

lam'mergeier *n.* (לעמ'-ער-גאי-ער) דער לעמערגייער [א גרויסער רויב-פויגעל, וואס געפינט זיך אין די בערג פון זיד-אייראפא, אזיען און נארד-אפ-ריקא].

lamp *n.* (לעמפ) א לאמפ, א לאנטערנע; עטוואס וואס לייכט.

lam'padary *n.* (לעמ'-פע-דע-רי) אין אנגעשטעלטער אין דער גריכיש-קאטולי-שער קירך, וועלכער האט די אויפזיכט אויף די קירכען-לאמפען.

lampaded'romy *n.* -(לעמ-פע-דעד' רא-מי) א וועט-לויף מיט פאקעלען אין אלטען גריכענלאנד.

lam'pas *n.* (לעמ'-פעס) אזא קאלירטער וואלען אדער זיידען-שטאף וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען מעבעל און פאר אנדערע דעקאראציאנס-צוועקען.

lam'pass *n.* (לעמ'-פעס) *lampers* .ז

lamp'black *n. and v.* (לעמפ'-בלעק) רוס, סאזשע; בעדעקען מיט סאזשע.

lamp'-bur'ner *n.* (לעמפ'-בויר'-נער) דער ברענער פון א לאמפ.

lamp'-chim'ney *n.* (לעמפ'-טשימ'-ני) א לאמפ-צילינדער, א לאמפ-גלאז.

lamp'-cone *n.* (לעמפ'-קאון) א קאלפאק איבער א קעראסין-לאמפ.

lam'per *n.* (לעמ'-פער) א לאמפען-פוצער.

lam'per-eel *n.* (לעמ'-פער-איעל) די לאמפרעטע אדער נייען-אויגען-פיש [אזא שלאנגען-ענליכער פיש, ווי דער אאל-פיש]. *lamprey* .ז

lam'pers *n.* (לעמ'-פערז) א געשווילעכץ אויף דעם גומען פון א פערד.

lamp'-fur'nace *n.* (לעמפ'-פויר'-נייס) אן אויוועלע וועלכער ווערט געהייצט דורך א לאמפ.

lamp'-glass *n.* (לעמפ'-גלעס) *lamp-chimney* .ז

lamp'-globe *n.* (לעמפ'-גלאוב) א קאל-פאק פון א לאמפ.

lamp'-hour *n.* (לעמפ'-אור) די לאמ-פען-שטונדע [די עלעקטרישע ענערגיע וואס איז נויטיג צו לאזען לייכטען אן עלעקטריש לעמפעל א שטונדע צייט. ווערט אפט געברויכט אלס פראקטישע עלעקטרישע איינהייט ביי בעלייכטונג].

lam'pion *n.* (לעמ'-פי-אן) א קליין לעמ-פעל וואס ווערט בענוצט פאר אילומינא-ציאנס-צוועקען.

lam'pist *n.* (לעמ'-פיסט) א לאמפען-מאכער.

lam'pistry *n.* (לעמ'-פיס-טרי) לאמפען-פאבריקאציאן.

lamp'light *n.* (לעמפ'-לאיט) די ליכט פון א לאמפ, א לאמפ-בעלייכטונג.

lamp'lighter *n.* (לעמפ'-לאי-טער) א לאמפען-אנצינדער, איינער וואס צינדט אן די גאסען-לאנטערנעס; א פאקעל מיט וועלכען מען צינדט אן די גאסען-לאנטער-נעס.

lamp'-ma'ker *n.* (לעמפ' מיי' קער) א לאמפען-מאכער.

lampoon' *n. and v.* (לעמ-פוהן') א פאסקוויל; א שפאט-שריפט, א סאטירע אויף אימעצען; שרייבען פאסקווילען אדער סאטירען אויף אימעצען.

lampoo'ner *n.* (לעמ-פוה'-נער) א פאס-קווילען-שרייבער; א שרייבער פון סא-טירען.

lampoon'ry *n.* (לעמ-פוהנ'-רי) פאס-קווילען-שרייבעריי, סאטירען-שרייבעריי.

lamp'-post *n.* (לעמפ'-פאוסט) א לאנ-טערנע-סלופ.

lamp'-pru'ner *n.* (לעמפ'-פרוה'-נער) א נעצייג אבצוריינינען דעם קנויט פון א לאמפ.

lam'prey *n.* (לעמ'-פרי) די לאמפרעטע [אזא לאנגער רונדער פיש ענליך צו אן אאל].

Lamprey

lam'protype *n.* (לעמ'-פרא-טאיפ) א פאטאגראפיע וואס איז בעצויגען מיט קא-לאדיום און זשעלאטין.

lamp'-shade *n.* (לעמפ'-שייד) א לאמפ-שירם, א לאמפ-קאלפאק.

lamp'-stand *n.* (לעמפ'-סטענד) א לאמפ-געשטעל, א פוס פון א לאמפ.

lamp'-stove *n.* (לעמפ'-סטאוו) א לאמפ-אויוועלע [אן אויוועלע וואס ווערט געווארעמט דורך א ברענענדען קנויט ווי פון א לאמפ].

lamp'-wick *n.* (לעמפ'-הוויק) א לאמ-פען-קנויט.

la'nary *n.* (ליי'-נע-רי) א וואל-לאגער, א פלאץ, וואו מען האלט וואל.

la'nate *a.* (ליי'-נייט) וואליג, בעדעקט ווי מיט וואל.

la'nated *a.* (ליי'-ניי-טעד) *lanate* .ז

lance *n. and v.* (לענס) 1. א לאנצע, א פיקע, א לאנגע שפיז; 2. אריינשטע-כען, שטעכען, דורכשטעכען; דורכשניי-דען מיט א לאנצעט [אן אפעראציאנס-מעסערל].

2. The doctor was obliged to **lance** the abscess.

lance'-buck'et *n.* (לענס'-באק'-עט) דער לאנצען-שוך [א פארריכטונג אונ-טערצוהאלטען א לאנצע אדער פיקע].

lance'-cor'poral *n.* -(לענס'-קאר'-פא רעל) א צייטווייליגער קארפאראל אין מי-ליטער [איינער וואס קריעגט בלויז אויף א צייט דעם ראנג פון א קארפאראל און פערטרעט צייטווייליג דאס אמט פון א קארפאראל].

lance'-head *n.* (לענס'-העד) דער שפיץ פון א לאנצע אדער פיקע.

lance in rest (לענס אין רעסט) די וואַ-פען אין רוה.

lan'ceolar *a.* (לענ'-סי-או-לאר) שפיזען-פערמיג, פערשפיצט [וועגען בלעטער].

lan'ceolate *a.* (לענ'-סי-א-לייט) לאנ-צען-פערמיג, שפיזען-פערמיג [הויפטזעכ-ליך וועגען פלאנצען].

lan'ceolated *a.* (לענ'-סי-א ליי-טעד) *lanceolate* .ז

lan'ceolated win'dow -(לענ'-סי-א ליי-טעד הווינ'-דאו) *lancet-window* .ז

lan'cer *n.* (לענ'-סער) א אולאן, א ריי-טענדער סאלדאט בעוואפענט מיט א לאנ-צע אדער פיקע.

lan'cers *n.* (לענ'-סערז) א לאנסיי, [אזא טאנץ]; מוזיק פאר א לאנסיי.

lance'-shaped *a.* (לענס'-שייפט) *lanceolate* .ז

lancé'-stitch *n.* (לען-סיי'-סטיטש) לאנסיי-שטעך [אין האפטען אדער אוים-נעהען].

lan'cet *n.* (לענ'-סעט) א לאנצעט [אן אפעראציאנס-מעסערל]; א שפיצבויגען, א פערשפיצטער געוועלב; א שמאל, לאנג, רונד-געוועלבט פענסטער.

lan'cet-arch *n.* (לענ'-סעט-ארטש) א שפיצבויגען, א גע-וועלב וואס איז פער-שמעלט פון אויבען.

Lancet-arch

lan'cet-win'dow *n.* (לענ'-סעט-הווינ'-דאו) א שמאל, לאנג, רונד-געוועלבט פענסטער, עטוואס פערשפיצט פון אויבען.

lanch *v. and n.* (לאנטש) *launch* .ז

lan'ciers *n.* (לענ'-סיערז) *lancers* .ז

lan'ciform *a.* (לענ'-סי-פארם) *lanceolate* .ז

lan'cinate *v.* (לענ'-סי-נייט) צורייסען; פערארזאכען א שארפען צופענדען. וועה-טאג.

lan'cinating pain (לענ'-סי-ניי-טינג פיין) א שארפער, רייסענדער וועהטאג.

lancina'tion *n.* (לען-סי-ניי'-שאן) צו-רייסונג; א שארפער, רייסענדער וועהטאג.

land *n. and v.* (לענד) לאנד, גרונד-אייגענטום; באדען; א לאנד; יבשה; לאנדען; צוקומען צו לאנד; אנקומען, זיך אבשטעלען.

land'-a'gent *n.* (לענד'-איי'-דזשענט) אן אגענט פון גיטער; א פערוואלטער פון א מאיאנטעק.

lan'dau *n.* (לענ'-דאה) א לאנדא [א מין קארעטע].

Landau

landaulet' *n.* (לענ-דאה-לעט') א קליי-נע לאנדא [אזא קארעטע] מיט איין זיץ.

land'-bank *n.* (לענד'-בענק) אן אגראר-באנק [א באנק וואס מאכט הלואות אויף לאנד-אייגענטום].

land'-blink *n.* (לענד'-בלינק) אן אב-גלאנץ פון שנעע אין דער לופט [אין די פאלאר-געגענדען].

land'-bred *a.* (לענד'-ברעד) היעגע, היימיש, אינלענדיש; ערצויגען אין א דארף.

land'-breeze *n.* (לענד'-בריעז) א לאנד-ווינד [א ווינד וואס בלאזט פון ברעג צום ים-צו].

land'-cape *n.* (לענד'-קייפ) א קאפ, א שמיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים.

land'-car'riage *n.* (לענד'-קער'-רעדזש) דער לאנד-טראנספארט; דאס טראנס-

פארטירען אדער פיהרען מיט דער יבשה; לאנד־טראנספארט געלד [פוהר־געלד].

land′-chain *n.* (לענד′-טשיין) א מעסטקייט [צום מעסטען לאנד].

land′-crab *n.* (לענד′-קרעב) א לאנדקרעבס, א לאנד־ראק [וואס לעבט טיילוויז אויף דער יבשה].

Land-crab

land′-drai′nage *n.* (לענד′-דריי′-נעדזש) דאס טרוקען מאכען לאנד; דאס אויסטריקענען זומפּען.

lande *n.* (לענד) א פלאכע זאמדיגע געגענד וואס איז אונמעגליך צו בעארבייטען [הויפּטזעכליך די שטרעקע לאנד ביים ים־ברעג אין דעם זיד־וועסטליכען טייל פון פראנקרייך].

lan′ded *a.* (לענ′-דעד) וואס בעשטעהט פון לאנד, וואס בעשטעהט פון גרונד־אייגענטום; וואס בעזיצט גרונד־אייגענטום.

lan′ded estates′ (לענ′-דעד עס-טייטס′) גרונד־אייגענטום.

lan′ded gen′try (לענ′-דעד דזשענ′-טרי) די גרונד־בעזיצער; דער קלאס קלענערע גרונד־בעזיצער.

lan′ded in′terests (לענ′-דעד אינ′-טער-עסטס) די אינטערעסען פון די ערד־בעזיצער; דער איינפלוס פון די ערד־בעזיצער; דער אינטערעס אין גרונד־אייגענטום.

lan′der *n.* (לענ′-דער) איינער וואס לאנדעט; אין שאכטען — איינער וואס שטעהט ביי דער עפנונג און נעהמט איבער די לאדונג וואס ווערט ארויפגעבראכט.

land′fall *n.* (לענד′-פאהל) אן ערדשטורץ [דאס אברייסען זיך און פאלען פון א מאסע ערד אדער שטיינער פון א בארג]; ירושה פון גיטער; דאס דערבליקען צום ערשטען לאנד אדער דאס דערנעהנטערען זיך צו לאנד [פון א שיף]; דאס לאנד צו וועלכען א שיף דערנעהנטערט זיך.

land′-flood *n.* (לענד′-פלאד) אן איבערשוועמונג, א פערפלייצונג.

land′-grab′ber *n.* (לענד′-גרעב′-ער) א לאנד־פערכאפּער [איינער וואס פערנעהמט פרעמד אדער קהל'ש לאנד אויף אן אונעהרליכען אופן]; אין אירלאנד — איינער וואס קויפט אדער דינגט לאנד וואס מען האט אוועקגענומען ביי א צווייטען.

land′-grab′bing *n.* (לענד′-גרעב′-אינג) דאס פערכאפּען לאנד אויף אן אונעהרליכען אופן. ז. *land-grabber*

land′graff *n.* (לענד′-גרעף) א לאנדגראף. ז. *landgrave*

land′grave *n.* (לענד′-גרייוו) א לאנדגראף [א הויכער טיטול אין דייטשלאנד].

landgra′viate *n.* (לענד-גריי′-ווי-אייט) לאנדגראפשאפט; דאס אמט, די מאכט אדער די טעריטאריע פון א לאנדגראף. ז. *landgrave*

land′gravine *n.* (לענד′-גרע-ווין) א לאנדגרעפין. ז. *landgrave*

land′holder *n.* (לענד′-האול-דער) א לאנד־האלטער, א גוטס־בעזיצער.

land′-hun′ger *n.* (לענד′-האנ′-גער) לאנד־הונגער [זשעדנעקייט צו עראבערען לאנד].

land′-hun′gry *a.* (לענד′-האנ′-גרי) זשעדנע נאך לאנד־עראבערונגען.

land′-ice *n.* (לענד′-איס) א שטרעקע אייז אין דער לענג פון ברעג.

lan′ding *n.* (לענ′-דינג) 1. דאס לאנדען; לאנדונג; לאנדונגס־פלאץ; אויסלאדונגס־פלאץ; 2. א פלאטפארמע [פון אן אייזענבאהן, צווישען רייהען שטיגען, ביים אריינגאנג אין א שאכט א. ז. וו.].
1. The **landing** of the Pilgrims is an event in American History.

lan′ding-net *n.* (לענ′-דינג-נעט) א קעשער אדער קעטשער [אזא נעץ צום ארויסנעהמען א געפאנגענעם פיש פון וואסער].

lan′ding-place *n.* (לענ′-דינג-פּליים) א לאנדונגס־פלאץ; א רוה־פלאץ, א פלאטפארמע [ווי ביי שטיגען].

lan′ding-stage *n.* (לענ′-דינג-סטיידזש) א לאנדונגס־פלאטפארמע [ארויסצושטייגען פון א שיף אדער אייזענבאהן אדער צום אויסלאדען].

lan′ding-surve′yor *n.* (לענ′-דינג-סויר-וויי′-אר) דער הויפּט פון די צאל־בעאמטע [אין ענגלאנד].

lan′ding-wai′ter *n.* (לענ′-דינג-הוויי′-טער) א צאל־בעאמטער.

land′-job′ber *n.* (לענד′-דזשאב′-ער) א לאנד־מעקלער, א גיטער־מעקלער; א לאנד־ספּעקולאנט; איינער וואס האנדעלט מיט לאנד.

land′-job′bing *n.* (לענד′-דזשאב′-אינג) דער האנדעל מיט גיטער; לאנד־ספּעקולאציעס.

land′lady *n.* (לענד′-ליי-די) א גרונד־אייגענטימערין, א גוטס־בעזיצערין, אן אייגענטימערין פון הייזער; א פרוי פון א לאנד־אייגענטימער אדער הויז־אייגענטימער; א בעל־הבית'טע פון א האטעל אדער פאנסיאן.

land′-laid *a.* (לענד′-לייד) וואס איז אזוי ווייט אין ים, אז מען קען שוין ניט זעהן דעם ברעג [וועגען א שיף].

land′-law *n.* (לענד′-לאה) דאס געזעץ פון א לאנד; א געזעץ וועגען גרונד־אייגענטום.

Land League (לענד ליעג) די אירלענדישע לאנד־ליגע [א פעראייניגונג פון אירלענדישע פויערים, געגרינדעט אין 1879, מיט דעם צוועק צו קעמפּפען פאר דער פערקלענערונג פון ארענדע־צאהלונגען אויף לאנד און אויסצוקעמפּפען בעדינגונגען, אונטער וועלכע דער פויער זאל קענען ווערען אן אייגענטימער פון דעם געדונגענעם לאנד. די ליגע האט אויך געקעמפּפט פאר "האום רול" אדער אויטאנאמיע פון אירלאנד. זי איז שטארק פערפאלגט געווארען און איז אפיציעל אבגעשאפט געווארען אין 1881].

Land′-Lea′guer *n.* (לענד′-ליע′-גער) א מיטגליעד פון דער אירלענדישער לאנד־ליגע. ז. *Land League*

land′-leech *n.* (לענד′-ליעטש) א לאנד־פּיאווקע [ביי א אינטש לאנג און זעהר דין, געפינט זיך הויפּטזעכליך אויף'ן אינזעל ציילאן און פערברייננגט געוויסע צייטען פון יאהר אויף דער יבשה].

Land-leeches

land′less *a.* (לענד′-לעס) וואס פערמאגט ניט קיין גרונד־אייגענטום.

land′locked *a.* (לענד′-לאקט) ארומגערינגעלט מיט לאנד; בעשיצט פון לאנד [פון שטורמען, ווי למשל, א האפען]; וואס געפינט זיך אין א וואסער וואס איז ארומגערינגעלט מיט לאנד.
A **landlocked** harbor is a commercial asset for a city.

land′loper *n.* (לענד′-לאו-פּער) אן ארומטרייבער, א וואנדערער, א בראדיאגע, א וואגאבונד.

land′loping *a.* (לענד′-לאו-פּינג) וואנדערנד; ארומטרייבענדיג זיך.

land′lord *n.* (לענד′-לארד) א גרונד־אייגענטימער, א גוטס־בעזיצער, אן אייגענטימער פון הייזער, א בעל־הבית; א בעל־הבית פון א האטעל אדער פאנסיאן.

land′lordism *n.* (לענד′-לארד-איזם) די ווירטשאפט פון גרויסע גוטס־בעזיצער; די אינטערעסען פון דעם קלאס פון גרונד־בעזיצער.

land′lubber *n.* (לענד′-לאב-ער) אן אונערפאהרענער, אונגעשיקטער מאטראז.
Modern steamships hardly have any sailors. The crews consist almost entirely of **landlubbers**.

land′lubberly *adv.* (לענד′-לאב-ער-לי) אויף אן אונגעשיקטען, אומגעלומפּערטען אופן [וועגען אן אונערפאהרענעם מאטראז].

land′man *n.* (לענד′-מען) איינער וואס לעבט אדער דיענט אויף דער יבשה; אן ארענדאטאר.

land′mark *n.* (לענד′-מארק) 1. עטוואס וואס בעצייכענט א געוויסע געגענד אדער איז היסטאריש פערבונדען מיט א געוויסער געגענד; 2. א גרענעץ־צייכען; עטוואס וואס צייגט די ריכטונג אדער וואס מען קען נאך דעם דערקענען א געגענד; 3. עטוואס כאראקטעריסטישעס; עטוואס וואס בעצייכענט א נייעם ווענדע־פונקט; עטוואס וואס שיידט אב אדער מאכט אן אונטערשיעד.
1. This neighborhood is full of historical **landmarks**. 3. The Presidential Election of 1912 will be a **landmark** in American History.

land′-mar′ker *n.* (לענד′-מאר′-קער) אן ערד־ארבייט־מאשין אנצוצייכענען רייהען פאר'ן פלאנצען.

land′-meas′ure *n.* (לענד′-מעזש′-אור) א לאנד־מאס.

land′-meas′urer *n.* (לענד′-מעזש′-אור-ער) א פעלד־מעסטער, א לאנד־מעסטער.

land′-meas′uring *n.* (לענד′-מעזש′-אור-אינג) פעלד־מעסטונג, לאנד־מעסטונג.

landoc′racy *n.* (לענ-דאק′-רע-סי) לאנד־אריסטאקראטיע, דער קלאס לאנד־אייגענטימער אלס הערשענדע מאכט [א הומאריסטישער אויסדרוק].

lan'docrat *n.* (לענד-דא-קרעט) א לאנד-אריסטאקראַט. ז. ***landocracy***.

land of dark'ness (לענד אוו דארק-נעס) דאָס שאָטנ-לאַנד; דעם שטן'ס קע-ניגרייך; דער קבר.

land'-of'fice *n.* (לענד-אָפ-איס) דאָס לאַנד-אַמט [אין די פּעראייניגטע שטאַא-טען פון אַמעריקאַ און אין די ענגלישע קאָלאָניעס — אַ רעגיערונגס-אַבטיילונג וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דער פּערוואַל-טונג און אויסטיילונג פון רעגיערונגס-לאַנד].

land'-of'fice busi'ness (לענד-אָפ-איס ביז-נעס) אַ געשעפט, וואָס איז בע-לאַנגערט פון קונים [ווי עס זיינען בע-לאַנגערט די רעגיערונגס-קאָנטאָרען אין די פּעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ, ווען מען טיילט פאַנאַנדער רעגיערונגס-לאַנד]. ז. ***land-office***.

land of prom'ise (לענד אוו פּראָמ-איס) דאָס פערשפּראָכענע לאַנד [ארץ ישראל. ווערט אויך געברויכט פאַר אַמע-ריקאַ אין בעצוג צו די אימיגראַנטען]. America is the modern **land of promise.**

land on both feet (לענד אָן באָוטה פיעט) זיך ארויסדרעהען פון אַ צרה.

land'owner *n.* (לענד-אָו-נער) אַ לאַנד-אייגענטימער.

land'ownership *n.* (לענד-אָו-נער-שיפּ) לאַנד-אייגענטום; דאָס זיין אַ לאַנד-אייגענטימער.

land'-ow'ning *a.* (לענד-אָו-נינג) וואָס בעזיצט לאַנד-אייגענטום; וואָס בע-לאַנגט אָדער איז שייך צום קלאַס גרונד-אייגענטימער.

land'-pi'rate *n.* (לענד-פּאַי-רעט) אַ גאַסען-רויבער; איינער וואָס בעשווינ-דעלט אָדער רויבט מאַטראָזען ביי די האַ-פענס.

land'-poor *a.* (לענד-פּוהר) אָרים אין מזומנים אין דער צייט ווען מען בעזיצט פיעל לאַנד-אייגענטום, וואָס ברייגנט נאָר נ'ט אַריין [הויפּטזעכליך צוליעב גרויסע שטייערען און אַנדערע קאָסטען].

land'-rail *n.* (לענד-רייל) דער וואַכ-טעל-קעניג [אַזאַ פויגעל]. ז. ***corn-crake***.

land'reeve *n.* (לענד-ריעוו) אַ געהילף פון אַ גוט-פּערוואַלטער.

land'-rent *n.* (לענד-רענט) אַרענדע, צינזען.

land'scape *n. and v.* (לענד-סקייפּ) אַ לאַנדשאַפט; אַ פּייזאַזש; אַ לאַנד-שאַפטס-בילד; פאַרשטעלען אין אַ לאַנד-שאַפט.

land'scape-gar'dening *n.* (לענד-סקייפּ-גאַר-דנ-אינג) לאַנדשאַפטס-גערטנע-ריי [דאָס פּערפלאַנצען און איינאָרדנען אַ גאָרטען, אַז ער זאָל מאַכען דעם איינ-דרוק פון אַ לאַנדשאַפטס-בילד].

land'scape-mir'ror *n.* (לענד-סקייפּ-מיר-אָר) אַ פּערקלענערונגס-גלאָז גע-ברויכט ביים מאָהלען לאַנדשאַפטען [פּיי-זאַזשען].

land'scape-pain'ter *n.* (לענד-סקייפּ-פּיינ-טער) אַ לאַנדשאַפטס-מאַלער, אַ פּייזאַזשיסט.

land'scapist *n.* (לענד-סקיי-פּיסט) ז. ***landscape-painter***.

land'-scrip *n.* (לענד-סקריפּ) אַ דאָ-קומענט וואָס בערעכטיגט צום בעזיץ פון אַ געוויסען שטח פון רעגיערונגס-לאַנד [אין די פּעראייניגטע שטאַאטען פון אַמע-ריקאַ].

land'-shark *n.* (לענד-שאַרק) איינער וואָס בעשווינדעלט אָדער בערויבט מאַט-ראָזען אויף דער יבשה; איינער וואָס נעהמט צו לאַנד מיט גוואַלט אָדער שווינ-דעל.

land'-shar'ker *n.* (לענד-שאַר-קער) אַ לאַנד-וואַוכערניק.

land'-sick *a.* (לענד-סיק) קראַנק פאַר בענקשאַפט נאָך דער יבשה; געשטערט פון דער נאָהנטקייט פון לאַנד [ווענען אַ שיף]; זיך שווער בעוועגענדיג [ווענען אַ שיף ביים ברעג אָדער וועלכע האָט נור וואָס זיך אָנגעהויבען ריהרען פון אָרט].

lands'knecht *n.* (לאַנטס-קנעכט) אַ לאַנדס-קנעכט. ז. ***lansquenet***.

land'slide *n. and a.* (לענד-סלאַיד) 1. ערד-פאַל, ערד-שטורץ [דאָס אַראָבפאַ-לען פון מאַסען ערד, שטיינער א. ז. וו. פון אַ באַרג]; 2. אַן אומערוואַרטעטע, גרויסע, שטורמדיגע פּאַסירונג [צו גונס-טען פון אימיצען]; עהנליך צו אַן ערד-שטורץ.
2. The election of 1912 proved a **landslide** victory for the Democratic Party.

land'slip *n. and a.* (לענד-סליפּ) ז. ***landslide***.

lands'man *n.* (לענדז-מען) אַ לאַנדס-מאַן; איינער וואָס לעבט אויף דער יבשה; איינער וואָס האָט ניט קיין ערפאַהרונג אויף'ן ים.

land'-spout *n.* (לענד-ספּאַוט) אַ שטאַר-קער רעגען בעת אַ שטורמווינד, וואָס הויבט אויף און דרעהט זיילען פון וואַ-סער.

land'-spring *n.* (לענד-ספּרינג) אַ וואַ-סער-קוואַל וואָס איז נאָהענט צו דער אויי-בערפלעכע פון דער ערד; אַ ברונעם וואָס ווערט פול נור נאָך אַ רעגען.

land'-stew'ard *n.* (לענד-סטיו-אַרד) אַ גוט-פּערוואַלטער.

land'sturm *n.* (לאַנט-סטורם) אַן אַל-געמיינע מאָביליזאַציאָן פון די שטרייט-קרעפטען אין דייטשלאַנד אָדער אין דער שווייץ אין דער צייט פון אַ קריעג.

Land'tag *n.* (לאַנט-טאַך) אַ לאַנדטאַג [אַ פּאַרלאַמענט אין איינעם פון די דייי-טשע שטאַאטען, אויך אין מאָראַוויאַ און בעהמען, עסטרייך].

land'-tax *n.* (לענד-טעקס) גרונד-שטייי-ער [אָבצאָהל אויף גרונד-אייגענטום].

land'-ten'ant *n.* (לענד-טען-ענט) אַן אַרענדאַטאָר, אַן אַרענדאַר.

land'-tie *n.* (לענד-טאַי) אַ רייהע פּלעי-קער ביים ברעג פון אַ טייך וואָס בעפעס-טיגען די אַנגעשאָטענע ערד.

land'-tor'toise *n.* (לענד-טאָר-טיס) אַ לאַנד-טשערעפּאַכע, אַ טשערעפּאַכע וואָס האַלט זיך אויף דער יבשה.

land'-turn *n.* (לענד-טוירן) אַ לאַנד-ווינד [וואָס בלאָזט פון ברעג צום ים].

land'-tur'tle *n.* (לענד-טוירטל) ז. ***land-tortoise***.

land up (לענד אַפּ) בע-בעמיסטיגען; דעקען מיט גוטער ערד.

land'-ur'chin *n.* (לענד-אויר-טשין) אַ איגעל [יאַזשיק]. ז. ***hedgehog***.

land'-wai'ter *n.* (לענד-ווייי-טער) אַ צאָל-בעאַמטער.

land'ward *a. and adv.* (לענד-וואַרד) וואָס איז צום לאַנד-צו אָדער צו די אי-נערליכע טיילען פון לאַנד; וואָס איז ווייט פון ים-ברעג; צום לאַנד-צו; צום ברעג-צו.

land'wards *adv.* (לענד-וואַרדז) צום ברעג-צו, צום לאַנד-צו.

land'-war'rant *n.* (לענד-וואָר-ענט) אַ דאָקומענט וואָס בערעכטיגט צום בע-זיץ פון אַ געוויסען שטח רעגיערונגס-לאַנד [אין די פּעראייניגטע שטאַאטען פון אַמע-ריקאַ].

land'-wash *n.* (לענד-וואָש) דער פּלאַץ אויף'ן ברעג ים, צו וועלכען דאָס וואַסער קומט צו אין דער צייט פון פלוט [הויכען וואַסער-שטאַנד]; דאָס וואָס ווערט אויף דיעזען פּלאַץ צוגעשווענקט.

land'wehr *n.* (לאַנט-ווער) לאַנדוועהר, מיליץ [וואָס ווערט געפאָדערט צו דיענסט נור אין צייט פון מלחמה — אין דייטש-לאַנד, עסטרייך און אין דער שווייץ].

land'-wind *n.* (לענד-ווינד) אַ ווינד וואָס בלאָזט פון ברעג צום ים.

land'wor'ker *n.* (לענד-וואָיר-קער) אַן ערד-אַרבייטער.

lane *n.* (ליין) 1. אַ שטעגעלע; אַ שמאָל געסעל; 2. אַ דורכגאַנג; אַ בעשטימטער וועג; צוויי שורות בוימער אָדער מענשען וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אויף צוויי זייטען מיט אַ דורכגאַנג אין מיטען; 3. דער האַלז.
1. The farmer's house is situated on a **lane** of the main road.

lane'-route *n.* (ליינ-רוהט) דער וועג פאַר שיפען אין ים.
Since the sinking of the Titanic, steamers take the more southern **lane-routes.**

langa'ha *n.* (לענ-גאַ-האַ) אַזאַ שלאַנג אין מאַדאַגאַסקאַר, וואָס איהר מויל ענדיגט זיך מיט אַ לענגליכען שאַרפען שפּיץ.

lang'syne' *n.* (לענג-סאַין) אַ לאַנג-פערגאַנגענע צייט.

lan'guage *n.* (לענ-גוועדזש) אַ שפּראַך; דער סטיל פון אַ שפּראַך [סגנון הלשון].

lan'guaged *a.* (לענ-גוועדזשד) וואָס האָט אַ שפּראַך; וואָס רעדט פערשיעדענע שפּראַכען.

lan'guageless *a.* (לענ-גוועדזש-לעס) וואָס האָט ניט קיין שפּראַך; אָהן לשון, שטום.

lan'guage-mas'ter *n.* (לענ-גוועדזש-מעס-טער) אַ שפּראַכען-לעהרער.

lan'guet *n.* (לענ-געט) עפּעס וואָס איז עהנליך צו אַ צינגעל.

lan'guid *a.* (לענ-גווויד) מאַט, שוואַך; שלאַף.

lan'guidly *adv.* (לענ-גוויד-לי) אָהן קראַפט, אָהן ענערגיע, מאַט, שוואַך.

lan'guidness *n.* (לענ-גוויד-נעס) מאַטקייט, שוואַכקייט; שלאַפקייט.

lan'guish *v.* (לענ-גוויש) ווערען שוואַך; ווערען מאַט; שמאַכטען; בענקען.
Captain Dreyfus, though innocent, **languished** in prison for many years.

lan'guishing *a.* (לענ-גוויש-אינג) ווערענדיג שוואַך אָדער מאַט: שמאַכטענד; בענקענד.

lan'guishingly *adv.* (לענ-גוויש-אינג-לי) שמאַכטענדיג; בענקענדיג; ווע-רענדיג שוואַך אָדער מאַט.

lan'guishment *n.* (לענ-גוויש-מענט) דאָס שמאַכטען; מאַטקייט, שוואַכקייט.

lan'guor *n.* (לענ-גאָר) מאַטקייט, שלאַפקייט; שלעפעריגקייט; נידערגעשלאָ-גענהייט; דאָס שמאַכטען; דאָס בענקען; זעהנזוכט; אויסצעהרונג פון פלאַנצען.

lan'guorous *a.* (לענ-גאָר-אָס) שמאַכ-טענד; בענקענד; לאַנגווייליג; ערשלאַ-פענד; פערפיהרעריש.

lan'iard *n.* (לענ-יאַרד) אַזאַ קורצעס שיף-שטריקעל.

laniar'iform *a.* (ליי-ני-ער-אי-פאָרם)

וואס האט די פארם פון די אויגען=צייהנער
ביי פלייש=עסענדע חיות.

la'niary *a. and n.* (לײ'-ני-ע-רי) וואס
איז צוגעפאסט צו רייסען אדער בייסען
פלייש [בעזאנדערס ווענען די אויגען=
צייהנער פון די פלייש=עסענדע חיות]; אן
אויגען=צאהן פון א פלייש=עסענדער חיה.

la'nier *n.* (לײ'-ניער) ז. *lanner*

lanif'erous *a.* (לע-ניפ'-ע-ראס) ווא=
ליג; וואס גיט ארויס וואל.

lan'iform *a.* (לענ'-אי-פארם) וואס האט
די פארם פון וואל.

lanig'erous *a.* (לע-נידזש'-ע-ראס) ווא=
ליג; בערעקט מיט וואל; וואס האט דעם
אויסזעהן ווי וואל; וואס גיט ארויס וואל.

lank *a.* (לענק) שלאף; לויז; דין; שלאנק;
דאר, איינגעשרומפפט, מאגער.

lank'ly *adv.* (לענק'-לי) ז. *lank*

lank'ness *n.* (לענק'-נעס) דארקייט;
מאגערקייט; איינגעשרומפפענקייט; דינ=
קייט; שלאנקקייט; שלאפקייט.

lan'ky *a.* (לענ'-קי) מאגערליך, דארליך;
דין; שלאנק.

Abraham Lincoln was tall and **lanky** in appearance.

lan'ner *n.* (לענ'-ער) דער וואכטעל=
פאלק [אזא גרויסער רויב=פויגעל, הויפט=
זעכליך די "זי"].

Lanner

lan'neret *n.* (לענ'-ער-עט) דער וואכ=
טעל=פאלק [הויפטזעכליך דער "ער"].
ז. *lanner*

lan'neroid *a.* (לענ'-ער-איד) עהנ=
ליך צו א וואכטעל=פאלק. ז. *lanner*

lans'downe *n.* (לענז'-דאון) א מין צייג
געמישט פון זייד און וואל.

lans'quenet *n.* (לענס'-קע-נעט) א
מין באנקא=שפיעל אין קארטען; א לאנדס=
קנעכט [א געדונגענער פוס=סאלדאט אין
16טען און 17טען יאהרהונדערט]; א סאל=
דאט בעוואפענט מיט א פיקע.

lant *n. and v.* (לענט) אורין [השתנה];
בענעצען אדער מישען מיט אורין.

lan'tern *n. and v.* (לענ'-טערן) א לאנ=
טערנע; דער אויבערשטער גלעזערנער
טייל פון א לייכט=טהורם; א דאך=
טהורם מיט פענסטער; א גראדעס
דאך=פענסטער; א שעסטערנע [אזא לענג=
ליך, צילינדער=פערמיג רעדעל וואס ווערט
געטריבען פון א צאהן=ראד]; דער טייל פון
אן עלעקטראמעטער [אן אינסטרומענט
צו מעסטען עלעקטריציטעט], וואו עס
איז איינגעפאסט דאס שפיעגעלע; א פאר=
ריכטונג איינצושליסען שטאף ביים פאר=
בען, כדי צו בעפעסטיגען די פארבען
דורך דאמפף; בעזארגען מיט א לאנטער=
נע; אויפהענגען אויף א לאנטערנע=סלופ
[אלס טויט=שטראף].

lan'tern-bel'lows *n.* (לענ'-טערנ-
בעל'-אוז) אזא בלאז=זאק עהנליך צו א
יאפאנעזישער אדער כינעזישער לאנטערנע
[א פאפיער=לאנטערנע וואס קען זיך צו=
נויפלעגען].

lan'tern-car'rier *n.* (לענ'-טערנ-
קער'-אי-ער) ז. *lantern-fly*

lan'tern-fly *n.* (לענ'-טערנ-פלאי) דער
לאנטערנען=טרעגער [א מין גרויסע פליעג
וועגען וועלכער מען רעכענט דאס זי לאזט
ארויס פון זיך א שטארקע ליכט אין דער
פינסטערניש].

Lantern-fly

lan'tern-jack *n.* (לענ'-טערנ-דזשעק)
ז. *Jack-o'-lantern*

lan'tern-jawed *a.* (לענ'-טערנ-
דזשאהד) וואס האט א לאנג, דין געזיכט;
וואס האט איינגעפאלענע באקען.

lan'tern-jaws *n.* (לענ'-טערנ-דזשאהז)
איינגעפאלענע באקען; א לאנג, שמאל
געזיכט.

lan'tern-light *n.* (לענ'-טערנ-לאיט)
די בעלייכטונג פון א לאנטערנע.

lan'tern of the dead (לענ'-טערן
אוו טהי דעד) א מין מצבה=טהורם אויף
בית=עלמין'ם מיט א בעלויכטענעם פענ=
סטער פון אויבען [אין פראנקרייך און
אירלאנד].

lan'tern-tow'er *n.* (לענ'-טערנ-טאו'-
ער) א דאך=טהורם מיט פענסטער.

lan'tern-wheel *n.* (לענ'-טערנ-הוויעל)
א שעסטערנע [אזא לענגליך, צילינדער=
פערמיג רעדעל וואס
בעשטעהט פון צוויי
רעקלעך, צווישען
וועלכע עס זיינען
אויסגעשטעלט אין
דער רונד דרעט=
לעך, אין וועלכע
עס גרייפען איין די צייהנער פון א צאהן=
ראד].

Lantern-wheel

lantha'nium *n.* (לענ-טהיי'-ני-אם)
ז. *lanthanum*

lan'thanum *n.* (לענ'-טהע-נאם) לאנ=
טהאנום [אזא דונקעל=גרויער מעטאל,
איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענ=
טען].

lanugin'ic *a.* (לענ-יו-דזשינ'-איק) ווא=
ליג; וואס איז שייך צו וואל.

lanu'ginose *a.* (לע-ניו'-דזשי-נאוס)
ז. *lanuginous*

lanu'ginous *a.* (לע-ניו'-דזשי-נאס)
וואליג, פוכיג; בערעקט מיט פוך.

lan'yard *n.* (לענ'-יארד) ז. *laniard*

Laoc'oon *n.* (לע-אק'-א-אן) לאאקאאן
[א בעריהמטע סטאטוע, וועלכע שטעלט
פאר דעם טראיאנישען פריסטער לאאקאאן
מיט זיינע צוויי זיהן ווי זיי ווערען דער=
שטיקט פון א שלאנג].

Laocoon

Laodice'an *a. and n.* (לע-אד-אי-סי'-
ען) וואס איז שייך צו דער אלטער שטאדט
לאאדיצעא אין פריגיען; גלייכגילטיג צו
רעליגיאן אדער רעליגיעזע אנגעלעגענהיי=
טען; אהן א בעשטימטען כאראקטער;
אן איינוואהנער פון לאאדיצעא; א קריסט
וואס איז גלייכגילטיג צו רעליגיאן.

Laodice'anism *n.* (לע-אד-אי-סי'-ענ-
איזם) גלייכגילטיגקייט צו רעליגיאן.

lap *n. and v.* (לעפ) דער שויס פון
א קלייד; דער שויס; די פאלעס אדער
דער פאדערשטער לויזער טייל פון א בגד;
א רעדעל אדער פלאטע פון ווייכען מע=
טאל אדער האלץ וואס ווערט בענוצט צום
פאלירען הארטען מעטאל אדער ביים
שלייפען דימענטען; א פלאכטע אדער רא=
לע וואל אדער באוועל וואס איז אנגע=
גרייט צום בערשטען; א לעק; א קלאנג
ווי דער וואס הערט זיך ביים לעקען; אן
איבערשלאג; א טייל פון א זאך וואס
שטארצט ארויס איבער די אנדערע ווי א
געזימס, א זוים, א ראנד א. ד. ג.; ארי=
בערבויגען, פערבויגען, איינפאלבען; וויק=
לען, אויפוויקלען; איבערשלאגען, איבער=
דעקען; לעקען; זיך בעלעקען; ארויס=
לאזען א קלאנג ווי ביים לעקען; שלייפען
אדער פאלירען מיט א רעדעל אדער פלא=
טע פון ווייכען מעטאל אדער האלץ.

laparot'omy *n.* (לעפ-ע-ראט'-א-מי)
אן אפעראציאן דורך אויפשניידען דעם
בויך.

lap'-ban'der *n.* (לעפ'-בענ'-דער) עט=
וואס וואס פערבינדט צוויי געגענשטענדע
פעסט צוזאמען.

lap'-board *n.* (לעפ'-באורד) א שויס=
ברעט [א ברעט אדער פלאטע וואס ווערט
געהאלטען אויף'ן שויס פאר דער ארבייט,
ווי ביי שוסטער, אויסנעהער א. ד. ג.].

lap'-dog *n.* (לעפ'-דאג) א שויס=הינטעל.

lap'-eared *a.* (לעפ'-איערד) מיט אראב=
געהאנגענע אויערען.

lapel' *n.* (לע-פעל') א לאץ אדער קלאפע
פון א בגד.

He wore a large badge on his **lapel**.

lap'ful *n.* (לעפ'-פול) א פולער שויס.

The girl picked a **lapful** of apples in her apron.

lap'idarist *n.* (לעפ'-אי-דע-ריסט)
ז. *lapidist*

lap'idary *a. and n.* (לעפ'-אי-דע-רי)
וואס איז שייך צו א שטיין אדער שטיי=
נער; וואס איז שייך צו שטיין=שניידע=

ריי אדער שטיין=קריצעריי; איינגעקריצט אדער איינגעגראווירט אין שטיין; א שטיין=שניידער, א שטיין=קריצער; א מצבות=קריצער.

lap'idary style (לעפ'-אי-דע-רי סטאיל) דער לאפידאר=סטיל [דער סטיל פון אויפשריפטען אויף מצבות].

lap'idate *v.* (לעפ'-אי-דייט) שניידען און פאלירען ווי שטיינער; פערווארפען מיט שטיינער; פערשטיינען.

lapida'tion *n.* (לעפ-אי-דיי'-שאן) דאס פערשטיינען, דאס פערווארפען מיט שטיינער; טויט=שטראף דורך פערשטיינען [סקילה].

lapid'eous *a.* (לע-פיד'-אי-אס) שטייניג, שטיינערדיג, וואס בעשטעהט פון שטיין.

lapidif'ic *a.* (לעפ-אי-דיפ'-איק) פערשטיינערענד, וואס פערוואנדעלט אין שטיין.

lapidif'ical *a.* (לעפ-אי-דיפ'-אי-קעל) ז. *lapidific*

lapidifica'tion *n.* (לע-פיד-אי-פי-קיי'-שאן) די שטיין=בילדונג, די פערוואנדלונג אין שטיין.

lapid'ify *v.* (לע-פיד'-אי-פאי) פערוואנדלען אין שטיין, מאכען צו שטיין.

lap'idist *n.* (לעפ'-אי-דיסט) א קענער פון עדעלשטיינער; א קענער אין מינעראלאגיע [בעזאנדערס אין שטיינער וואס ווערען בענוצט אלס בעפוצונג].

lap'idose *a.* (לעפ'-אי-דאוס) וואס וואקסט אין שטיינערדיגע ערטער.

lapil'li *n.* (לע-פיל'-אי) ווולקאן=שלאקען, ווולקאן=אש [ברוך=שטיקלעך פון פערשידענעם מאטעריאל וואס ווערען ארויסגעווארפען פון א פייער=שפייענדען בארג].

lapil'liform *a.* (לע-פיל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון קליינע שטיינדלעך.

lapil'lus *n.* (לע-פיל'-אס) א קליין שטיינדעל; אן אויער=שטיינדעל — [אזא הארט שטיקעל מאטעריע וואס געפינט זיך אין אינערליכען טייל פון אויער ביי פיעלע חיות].

la'pis *n.* (ליי'-פיס) א שטיין; א געוויסע מעטאדע פון דרוקען קאליקא אדער קארטון [ציץ].

la'pis caus'ticus (ליי'-פיס קאהס'-טי-קאס) לאפיס [א שטיין אויסצוברענען וואונדען].

la'pis inferna'lis (ליי'-פיס אינ-פויר-ניי'-ליס) דער העל=שטיין [א פערבינדונג פון שטיק=שטאף, זויער=שטאף און זילבער].

la'pis laz'uli (ליי'-פיס לעז'-יו-לאי) לאפיס לאזולי, דער לאזור=שטיין. ז. איל. *"Gems"*

la'pis Lyd'ius (ליי'-פיס ליד'-אי-אס) דער פראביר=שטיין.

la'pis olla'ris (ליי'-פיס א-לא'-ראיס) דער זייל=שטיין אדער טאלק=שטיין.

Lap'ithæ *n.* (לעפ'-אי-טהיע) די לאפיטהען [א פארצייטיגעם פאלק אין טהעסאליען, וועגען וועלכען די גריכישע מיטאלאגיע דערצעהלט, אז עס שטאמט אב פון לאפיטהעס, דעם זוהן פון גאט אפאלא און וועלכעם האט געפיהרט א קאמפף מיט די צענטאורען [בעשעפעניש, וועלכע זיינען האלב מענש און האלב פערד].

lap'-joint *n.* (לעפ'-דזשאינט) א צוזאמענשלוס פון צוויי ברעטער אדער פלאטען וואו די ראנדען פון איין ברעט אדער פלאטע זיינען אריבערגעבויגען איבער די צווייטע.

Lapla'cian *a.* (לא-פלא'-סי-ען) וואס איז שייך צו לאפלאס [א בעריהמטער פראנצויזישער אסטראנאם און מאטעמאטיקער, געבארען אין יאהר 1749, געשטארבען אין 1827].

Lap'land *n.* (לעפ'-לענד) לאפלאנד [א קאלטע געגענד, וועלכע געפינט זיך אין צפון פון סקאנדינאווישען האלב=אינזעל און איז צוטיילט צווישען שוועדען, נארוועגיען און רוסלאנד].

Lap'lander *n.* (לעפ'-לענ-דער) א לאפלענדער, אן איינוואהנער פון לאפלאנד.

Lap'landish *a.* (לעפ'-לענ-דיש) לאפלענדיש, וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון לאפלאנד.

lap'per *n.* (לעפ-ער) א צוזאמענלעגער, אן אויפוויקלער; א לעקער, א בעלעקער; ביי אינזעקטען — דאס צינגעל [צום לעקען האניג].

lap'pet *n. and v.* (לעפ'-עט) א פאלע פון א ראק; א פליגעל אדער סטענגע פון א טשיפעק אדער הוט; א שטיקעל פלייש וואס הענגט אראב ביי א פויגעל אונטער'ן שנאבעל, ווי ביי היהנער און העהנער די באָרד; בעדעקען מיט א פאלע.

lap'peted *a.* (לעפ'-עט-עד) וואס האט אנגעוואקסענע אראבהענגענדע שטיקלעך פלייש אונטער'ן שנאבעל [וועגען פויגלען].

lap'pet-head *n.* (לעפ'-עט-העד) א טשיפעק אדער הוט מיט סטענגעס.

lap'ping *n.* (לעפ'-אינג) דאס אבלעקען מיט דער צונג; דאס שטילע רוישען פון וואסער; דאס וויקלען, דאס צונויפלעגען; דאס אבפאלירען אדער אבשלייפען מעטאל דורך רייבען מיט א ווייכער מעטאלענער פלאטע.

Lap'pish *a. and n.* (לעפ'-איש) וואס איז שייך צו לאפלאנד אדער צו די לאפלענדער; די שפראך פון די לאפלענדער [זי איז נאהנט צו פיניש].

lap'-ring *n.* (לעפ'-רינג) א רינג וואס זיינע עקען קומען אריבער איינער איבער דעם אנדערען.

laps'able *a.* (לעפס'-עבל) וואס קען צוריקפאלען; וואס קען פאלען; פעהלבאר, וואס מאכט א פעהלער אדער א דורכפאל.

lapse *n. and v.* (לעפס) א פאל; אן אנפאל; דאס פאלען פון וואסער; א צייט=פערלויף; -דאס אונגילטיג ווערען פון א רעכט דורך ניט בענוצען זיך מיט איהם א לענגערע צייט אדער דורך פערנאכלעסיגען נאכצוקומען די פליכטען, וועלכע זיינען מיט דיעזען רעכט פערבונדען; א פעהלער, א פערזעהן; דאס אראבפאלען אויף א נידריגערער מדרגה [דורך זינד]; פאלען; זינקען; אבפאלען; פערלויפען, פערגעהן; בעגעהן א פעהלער; צופאלען אדער איבערגעהן פון דעם אייגענטימער צו אן אנדערען דורך א פערנאכלעסיגונג, א פערזעהען אדער טויט=פאל [ווי ירושה]; ווערען אונגילטיג.

lap'-si'ded *a.* (לעפ'-סאי'-דעד) ז. *lopsided*

lap'-stone *n.* (לעפ'-סטאון) א שוסטער קלאפ=שטיין [דער שטיין וועלכען א שוסטער האלט אויף'ן שוים אויסצוקלאפען לעדער].

lap'streak *a.* (לעפ'-סטריעק) איז שיפבוי — געבויט פון ברעטער, וועלכע קומען אריבער איינע איבער די אנדערע.

lap'sus cal'ami (לעפ'-סאס קעל'-ע-מאי) א שרייב=פעהלער.

lap'sus lin'guæ (לעפ'-סאס לינ'-גהוויע) אן אויסדרוק וואס כאפט זיך ארויס ניט ווילענדיג; אן אויסדרוק=פעהלער וואס כאפט זיך ארויס אין ריידען.
My remark was not intentionally insulting. It was only a **lapsus linguae.**

Lapu'tan *a. and n.* (לע-פיו'-טען) וואס איז שייך. צו דעם פאנטאסטישען פליהענדען אינזעל לאפוטא אין סוויפט'ס ערצעהלונגען, אויף וועלכען די איינוואהנער זיינען געווען ארייגנעטהאן אין פערשיעדענע אונמעגליכע, לעכערליכע וויסענשאפטליכע פראיעקטען; לעכערליך, אבסורד, אונמעגליך; אן איינוואהנער פון דעם פליהענדען אינזעל לאפוטא; א פאנטאזיאר, א טרוימער.

lap'wing *n.* (לעפ'-הווינג) דער קיביץ [אזא פויגעל מיט א שפיציגען טשוב אויף'ן קאפ, ער האט מעטאל=גלאנציגע פעדערען אויף די אויבערשטע טיילען פון קערפער און זיינע פיס האבען צו פיער פינגער].

Lapwing

lap'work *n.* (לעפ'-הוואירק) ארבייט אין מעטאל, וואו די טיילען ווערען בעפעסטיגט צוזאמען דורך דעם וואס די ענדען פון איין טייל ווערען אריבערגעבויגען איבער דעם צווייטען און נאכהער פערניטעוועט.

laq'uear *n.* (לעק'-הווי-אר) א סופיט [סטעליע] וואס איז געמאכט ווי פון צונויפגעשטעלטע טיעפע קעסטעלעך.

Lar *n.* (לאר) דער לאר אדער דער הויז=גאט [איינער פון די קליינע געטער אין אלטען רוים, וואס האט געדארפט בעשיצען דאס הויז און די פאמיליע]; א זאך וואס איז זעהר טייער אין דער פאמיליע.

lar'board *n. and a.* (לאר'-באורד) די לינקע זייט פון א שיף; וואס איז שייך צו דער לינקער זייט פון א שיף.

lar'cener *n.* (לאר'-סע-נער) א גנב.

lar'cenist *n.* (לאר'-סע-ניסט) ז. *larcener*

lar'cenous *a.* (לאר'-סע-נאס) גנבה'ש.

lar'cenously *adv.* (לאר'-סע-נאס-לי) אויף א גנבה'שען אופן.

lar'ceny *n.* (לאר'-סע-ני) גנבה.

larch *n.* (לארטש) דער לערכען=בוים.

larch'-bark *n.* (לארטש'-בארק) לערכען=בוים קארע [ווערט בענוצט צום גארבען לעדער און אלס פארב].

larch'-tree *n.* (לארטש'-טריע) ז. *larch*

lard *n. and v.* (לארד) שווייַנען=שמאלץ; שטאפען אדער פילען מיט שווייַנען=פלייש; בעשמירען מיט שווייַנען=שמאלץ; צולעגען פעטס, פעט מאכען; געשמאק מאכען, בע'טעמ'ען.

larda'ceous *a.* (לאר-דיי'-שיאס) ווי שווייַנען=שמאלץ, ווי חזיר=פעטס; וואס ענטהאלט אדער וואס איז שייך צו שווייַנען=שמאלץ.

lar'der *n.* (לאר'-דער) א פלייש=קאמער,

א שפייז-קאמער, א שפייז-אלמער; דער שפייז-פארראט אין א הויז.
lar'derer *n.* (לאר'-דער-ער) אן אויפזעער איבער א שפייז-קאמער.
lar'ding-nee'dle *n.* (לאר'-דינג-ניע'דל) ז. *larding-pin*
lar'ding-pin *n.* (לאר'-דינג-פין) א שפיק-נאדעל [א שטעכעדעל וואס ווערט בענוצט ביים שטאפען אדער פילען עפעס מיט שווייגען-פלייש].
lard'-oil *n.* (לארד'-איל) א מין גע-דיכטע אויל, וואס ווערט פראדוצירט פון שוויינען-שמאלץ.
lar'don *n.* (לאר'-דאן) א שטיק חזיר-פלייש אדער חזיר-שמאלץ [צום שטאפען אדער פילען].
lardoon' *n.* (לאר-דוהן') ז. *lardon*
lar'dy *a.* (לאר'-די) ווי שוויינען-שמאלץ; וואס ענטהאלט חזיר-פעטס.
lar'dy-dar'dy *n., a. and v.* (לאר'-די-דאר'-די) א פראנט; גרויסארטיג, פראכטפאל; פראנטעווען.
La'res *n.* (ליי'-ריעז) די לארעז. ז. *Lar*
large *a., adv. and n.* (לארדזש) גרויס; פריי, אונגעצוואונגען; מיט'ן פולען ווינד, מיט אלע זעגלען [ווענען א שיף]; פריי-הייט, אונגעצוואונגענהייט.
large'-a'cred *a.* (לארדזש'-איי'-קערד) וואס בעזיצט פיעל גרונד-אייגענטום.
large'-han'ded *a.* (לארדזש'-הענ'-דער) 1. וואס האט גרויסע הענד; 2. גיע-ריג, זשעדנע; 3. פרייגיעביג, מיט א ברייטער האנד.
3. Large-handed charity.
large'-hear'ted *a.* (לארדזש'-האר'-טער) גרויסמוטיג, פרייגיעביג, גוטהאר-ציג.
large'-hear'tedness *n.* (לארדזש'-האר'-טעד-נעס) גרויסמוטה, גוטהארציג-קייט, פרייגיעביגקייט.
large intes'tine (לארדזש אינ-טעס'-טין) די גרויסע קישקע.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*
large'ly *adv.* (לארדזש'-לי) 1. אויף א ברייטען, פאלשטענדיגען, אומפאסענדען אדער אויספיהרליכען שטייגער; 2. ביז א גרויסען גראד; 3. מייסטענס, מעהר-סטענטייל.
1. The speaker discussed the subject **largely**. He dwelt fully on every phase of his theme. 3. The African continent is **largely** inhabited by a negro population.
large'-min'ded *a.* (לארדזש'-מאינ'-דעד) וואס האט א ברייטען קוק אויף זאכען; ליבעראל.
large'-min'dedness *n.* (לארדזש'-מאינ'-דעד-נעס) א ברייטער קוק אויף זא-כען; ליבעראליזם.
large'ness *n.* (לארדזש'-נעס) גרויס-קייט; ברייטקייט; אויסדעהנונג, אויס-ברייטונג; הויכמוטיגקייט.
lar'gess *n.* (לאר'-דזשעס) א נדבה; א געשענק; פרייגיעביגקייט.
lar'gesse *n.* (לאר'-דזשעס) ז. *largess*
lar'get *n.* (לאר'-דזשעט) די לענג פון א שטיק אייזען וואס ווערט אבגעשניטען פאר דעם צוועק אויסצוואלצען א פלא-טע.
larghet'to *a. and n.* (לאר-געט'-טא) אין מוזיק — עטוואס לאנגזאם; א שטיק מוזיק געשפיעלט לאנגזאם.
larghis'simo *a.* (לאר-גיס'-סי-מא) אין מוזיק — זעהר לאנגזאם.
lar'go *a. and n.* (לאר'-גא) אין מו-זיק — לאנגזאם; א שטיק מוזיק געשפיעלט אין א לאנגזאמער טעמפא.
lar'iat *n.* (לער'-אי-עט) א לאנגער שטריק, וועלכער ווערט בענוצט אנצובינ-דען בהמות, ווען זיי פיטערען זיך, אז זיי זאלען ניט ווייט אוועקגעהן; א לאסא [אזא שטריק מיט א שלייף ביים ענד וואס ווערט בענוצט צו כאפען ווילדע פערד, אקסען א. ד. ג.].
lark *n. and v.* (לארק) די לערכע [אזא קליין פויגעלע]; א שטוקע, א שפיצעל, א קונץ, א שפאס, א שטיפעריי; כאפען לערכען; בעווייזען א קונץ; מאכען א שפאס, אבטהאן א שפיצעל.
lar'ker *n.* (לאר'-קער) א פאנגער פון לערכען-פויגעלעך.
lark'-finch *n.* (לארק'-פינטש) דער לערכען-פינק [א פויגעל עהנליך צו א לערכע, וועלכער געפינט זיך אין א גרוי-סער צאהל אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמערי-קא].
lark'-heel *n.* (לארק'-היעל) א לאנגע ארויסגעשטארצטע פיאטע [קולנע].
lar'kish *a.* (לאר'-קיש) ז. *larky*
lark's'-heel *n.* (לארקס'-היעל) די קא-פוצינער-קרעסע; דער ריטער-שפארן [אזעלכע פלאנצען]. ז. *larkspur*
lark'-spar'row *n.* (לארק'-ספער'-או) ז. *lark-finch*
lark'spur *n.* (לארק'-ספּור) דער ריי-טער-שפארן [אזא פלאנצע, וואס ווערט געברויכט צו רייניגען דעם קאפ ביי קינ-דער].
lar'ky *a.* (לאר'-קי) שטיפעריש, וואס ליעבט צו מאכען שטוקעס.
lar'mier *n.* (לאר'-מיער) א קראנץ-לייסט פון א דאך איבער דער וואנד, כדי ניט צו דערלאזען, אז דער רעגען זאל אראבריגנען אויף דער וואנד; דאס טרעהרען-זעקעל אין ווינקעל אויג ביי היר-שען אדער אנדערע חיות.
lar'rigan *n.* (לער'-אי-גען) אזא שטי-וועל פון גוט געאוילטען לעדער וואס האלץ-העקער טראגען געוועהנליך.
lar'rikin *a. and n.* (לער'-אי-קין) בויאניש, צולאזען; א בויאן.
lar'rup *v.* (לער'-אפ) אנברעכען די ביינער.
lar'um *n.* (לער'-אם) א טרעוואגע, אן אלארם.
lar'va *n.* (לאר'-ווא) דאס לארווע [די ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט. די ערשטע פארם פון א בעשעפעניש אין דעם צושטאנד ווען זי איז ניט עהנליך צו איהרע עלטערען]; א גייסט; א גייסט פון א געשטארבענעם.

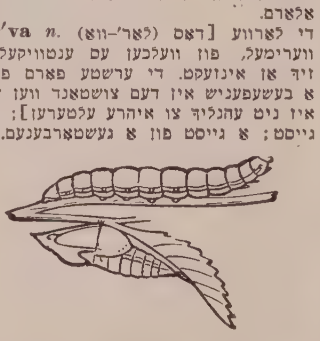

Larva

lar'val *a.* (לאר'-וועל) בעהאלטען, פער-מאסקירט, ניט קלאר [ווענען קראנקהיי-טען]; וואס איז שייך צו א לארווע.
lar'vate *a.* (לאר'-וועיט) בעהאלטען, פערמאסקירט, ניט קלאר [ווענען קראנק-הייטען].
lar'vated *a.* (לאר'-וויי-טער) ז. *larval*
lar'viform *a.* (לאר'-ווי-פארם) עהנליך צו א לארווע, וואס האט די פארם פון א לארווע.
laryn'geal *a.* (לע-רינ'-דזשי-על) וואס איז שייך צום קעהלקאפ [דער אויי-בערשטער טייל פון גארגעל, דורך וועלכען די שטים-קלאנגען ווערען אויסגעדריקט].
laryn'gean *a.* (לע-רינ'-דזשי-ען) ז. *laryngeal*
laryngit'ic *a.* (לער-אין-דזשיט'-איק) וואס איז שייך צו אן ענטצינדונג פון קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל].
laryngi'tis *n.* (לער-אינ-דזשאי'-טיס) לארינגיטיס, אן ענטצינדונג פון קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל].
laryngol'ogist *n.* (לער-אינ-גאל'-א-דזשיסט) א לארינגאלאגיסט, א קענער אין לארינגאלאגיע. ז. *laryngology*
laryngol'ogy *n.* (לער-אינ-גאל'-א-דזשי) די לעהרע ווענען קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל].
laryngoph'ony *n.* (לער-אינ-גאפ'-א-ני) דער טאן פון קעהלקאפ, דער קלאנג פון דער שטימע וואס עס ווערט געהערט פון גארגעל דורך א סטעטהאסקאפ [אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען הערט אויס די בעוועגונגען פון די לונגען און הארץ].
laryngophthi'sis *n.* (לע-רינ-גא-טאי'-סיס) שווינדזוכט [טובערקולאזיס] פון קעהלקאפ [אויבערשטער טייל פון גארגעל].
laryn'goscope *n.* (לע-רינ'-גא-סקאופ) א קעהלקאפ-שפיגעל [אזא שפיגעל ארייינצוקוקען אין אויבערשטען טייל פון גארגעל].
laryngot'omy *n.* (לער-אין-גאט'-א-מי) א קעהלקאפ-שניט [אן אפעראציאן אדער אויפשניידונג פון אויבערשטען טייל פון גארגעל].
lar'ynx *n.* (לער'-אינקס) דער קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל דורך וועלכען עס ווערען אויסגעדריקט די שטים-קלאנגען].
lascar' *n.* (לעס-קאר') א דיענער אין דער ארמעע אדער אויף א שיף אין אסט-אינדיען; אן אסט-אינדישער מאטראז.
lasciv'ious *a.* (לע-סיוו'-אי-אס) תאוה-דיג, געלוסטיג.
lasciv'iously *adv.* (לע-סיוו'-אי-אס-לי) מיט תאוה, מיט געלוסטיגקייט.
lasciv'iousness *n.* (לע-סיוו'-אי-אס-נעס) תאוה, געלוסטיגקייט.
la'ser *n.* (ליי'-סער) אזא לאזערגומי [זארט גומי-פעך פון נארד-אפריקא].
la'serwort *n.* (ליי'-סער-הווארט) לא-זערקרויט [אזא גראז-פלאנצע מיט געלב-ליכע אדער ווייסע בליטהען. פון דעם וואר-צעל פון דיעזער פלאנצע דריקט מען אויס א ביטערען זאפט, וואס דיענט אלס שטאר-קער אבפיהרונגס-מיטעל].
lash *n. and v.* (לעש) דאס רימענדעל אדער שטריקעל פון א בייטש; א שמיץ מיט א בייטש; א בייסענדע סאטירע; א וויהע פון אן אויג [די האר פון אויגען-לעדעל]; שמייסען מיט א בייטש; שארף קריטיקירען, אבשפאטען מיט א בייסענ-דער סאטירע; פעסט מאכען, צוזאמענבינ-דען; אנבינדען מיט א שטריקעל.
lash'er *n.* (לעש'-ער) איינער וואס שמייסט מיט א בייטש; א שמייסער; א בעפעסטיגונגס-שטריק; א פערצאמונג אין א טייך צו פאנגען פיש.
lash'ing *n.* (לעש'-אינג) א צונויפבינ-

דונג מיט א שטריק אדער שנירעל; א שטריק אדער שנור צום פערבינדען; דאס שמייסען מיט א בייטש.

lash'ing-eye *n.* (לעשׁ'-אינג-איי) א שלייף ביים ענד פון א שטריק כדי צו קענען פעסטער פערבינדען.

lask *n.* (לעסק) א דינער, פלאכער דימענט מיט א פאצעט [געשליפענע פלעכע].

las'ket *n.* (לעס'-קעט) א שלייף פון א שטריקעל אנגענעהט צו דעם אונטערשטען זוים פון א זעגעל צוצובינדען אן אנ־דער זעגעל צו איהם.

lass *n.* (לעס) א מיידעל; א געליעבטע.
The **lass** is well liked by all her friends.

las'sie *n.* (לעס'-אי) א קליין, יונג מיידעל.

las'situde *n.* (לעס'-אי-טיוד) מידיג־קייט; מאטקייט.
A feeling of **lassitude** overcame me. I could not move another step.

lass'-lorn *a.* (לעס'-לארן) פערלאזען פון דער געליעבטער.

las'so *n.* and *v.* (לעס'-או) [א לאסא] א שטריק מיט א פעטליע אדער שלייף צו כאפען ווילדע פערד, אקסען א. ד. ג.]; כאפען מיט א לאסא.

las'soing *n.* (לעס'-או-אינג) דאס כאפען חיות מיט א לאסא. ז. *lasso*.

Lassoing

last *a., n., adv.* and *v.* (לעסט) לעצט, לעצטע; נידריגסט, גרינגסט; דער לעצ־טער, די לעצטע, דאס לעצטע; אן ענד, א שלום; צום ענד, צום שלום; אם ענדע; ענדליך; שליסליך; א קאפול אדער לייסט פון א שוך; א לאסט פון א געוויסען גע־וויכט [מייסטענס 4 טויזענד פונט]; א שטיקעל פיש, וואס ווערט בענוצט אויפצושטעקען אויף א האטשיק צו פאנגען פיש; ארויפציהען א שוך אויף'ן קאפול; דויערען; אויסהאלטען, זיך האלטען אדער בלייבען אין א גוטען צושטאנד.

las'tage *n.* (לעס'-טעדזש) באלאסט פון א שיף; א מאגאזין [אבצולעגען וואא־רען].

last but one (לעסט באט וואן) דער פארלעצטער [דער אדער דאס וואס איז פאר דעם לעצטען].

last cast (לעסט קעסט) דער לעצטער שאנס, דאס לעצטע מיטעל, די לעצטע קארט.

last days (לעסט דייז) דער סוף פון דער וועלט; די ווייטע צוקונפט [באחרית הימים].

las'ter *n.* (לעס'-טער) אן ארבייטער אדער מאשין וואס ציהט אן דעם שוך אויף'ן קאפול [לייסט].

last extrem'ity (לעסט עקס-טרעמ'-אי-טי) דער לעצטער פערצווייפעלטער מי־טעל; דער לעצטער אטעם־צוג.

last gasp (לעסט געספ) דער לעצטער אטעם־צוג.

las'ting *a.* and *n.* (לעס'-טינג) 1. דויע־רענד, דויערהאפט; בעשטענדיג; דויער־האפטיגקייט; אויסדויער; 2. לאסטינג [וואלען־אטלאס].
1. The two nations concluded a **lasting** peace.

las'ting-awl *n.* (לעס'-טינג-אהל) אזא שוסטערשער אל מיט א לעכעל ביים שפיץ.

las'tingly *adv.* (לעס'-טינג-לי) אויף א דויערהאפטען אדער בעשטענדיגען אופן; אויף אימער.

las'tingness *n.* (לעס'-טינג-נעס) דויער, דויערהאפטיגקייט.

last judg'ment (לעסט דזשאדזש'-מענט) דער גרויסער יום־הדין.

last'ly *adv.* (לעסט'-לי) צום לעצטענס; סוף; ענדליך.

last'-ma'ker *n.* (לעסט'-מיי'-קער) א לייסטען־מאכער, א קאפול־מאכער.

last night (לעסט נאיט) נעכטען ביי דער נאכט.

last not least (לעסט נאט ליעסט) דער לעצטער אבער ניט דער ערגסטער [אחרון אחרון חביב].

last out (לעסט אוט) אויסדויערען.

last resort' (לעסט רי-זארט') די לעצטע אינסטאנץ, דאס לעצטע מיטעל.
As a **last resort** the convict appealed to the governor for a pardon.

last sleep (לעסט סליעפ) דער טויט־שלאף.

last week (לעסט וויעק) פאריגע וואך.

Lat. [לאטיין, לא־טייניש] אבקירצונג פון *Latin*.

lat. אבקירצונג פון *latitude*.

latch *n.* and *v.* (לעטש) [פון א קליאמקע א טהיר]; א פאסטקע; אזא שטריק־שלייף ביים אונטערשטען זוים פון א זעגעל צו בעפעסטיגען צו איהם אן אנדער זעגעל; פערמאכען אויף א קליאמקע; פערקלעמען, איינכאפען אין א פאסטקע; שפריצען, טריפען.

latch'et *n.* (לעטש'-עט) א שיך־בענדעל, א שיך־שנירעל.

latch'ing *n.* (לעטש'-אינג) א שטריקעל־שלייף ביים אונטערשטען זוים פון א זע־געל צו בעפעסטיגען צו איהם אן אנדער זעגעל.

latch'-key *n.* (לעטש'-קיע) אזא פלאכער הויז־שליסעל צו עפענען די טהיר פון דרויסען.

latch'-string *n.* (לעטש'-סטרינג) א שטריקעל מיט וועלכען מען הויבט אויף די קליאמקע פון דער דרויסען־זייט.

late *a.* and *adv.* (לייט) 1. שפעט; פער־שפעטיגט; לעצט [אין צייט]; וואס איז נור־וואס פאריבער; וואס איז נאהענט צו דער געגענווארט; 2. פערשטארבען; 3. קירצליך, ניט לאנג צוריק.
1. We arrived **late** at the banquet hall.
2. The **late** editor was very much admired.

lateb'ricole *a.* (לע-טעב'-רי-קאול) וואס לעבט אדער בעהאלט זיך אין לעכער.

lat'ebrous *a.* (לעט'-ע-בראס) פול מיט לעכער און שפאלטען [אלס בעהעלטעניש־פלעצער].

la'ted *a.* (ליי'-טעד) פערשפעטיגט, אי־בערפאלען פון דער נאכט; פערהאלטען שפעט.

lateen' *a.* (לע-טיען') לאטייניש [ווע־גען א געוויסען מין זעגעל אדער זעגעל־שטאנג]. ז. *lateen sail* און *lateen yard*.

latee'ner *n.* (לע-טיע'-נער) א שיפעל מיט לאטיינישע זעגלען. ז. *lateen sail*.

lateen' sail (לע-טיען' סייל) א לא־טיינישער זעגעל, א דריי־עקיגער זעגעל [ווערט געברויכט מייסטענס אויף שיפלעך אין מיטעללענדישען ים].

lateen' yard (לע-טיען' יארד) א לאטיי־נישער זעגעל־שטאנג [א לאנגער אויסגע־בויגענער שטאנג, פאר א לאטיינישען אדער דריי־עקיגען זעגעל]. ז. *lateen sail*.

la'tence *n.* (ליי'-טענס) ז. *latency*.

la'tency *n.* (ליי'-טען-סי) פערבארגענ־הייט, בעהאלטענקייט; אונענטוויקעלטקייט.

late'ness *n.* (לייט'-נעס) שפעטקייט; דאס זיין דאס שפעטסטע, דאס לעצטע אדער דאס נייעסטע.

la'tent *a.* (ליי'-טענט) פערבארגען, בע־האלטען, געהיים; אונענטוויקעלט, ניט ארויסגעבראכט.
Education develops the **latent** powers of the mind.

la'tent ambigu'ity (ליי'-טענט עמ-בי-גיו'-אי-טי) א צווייפעל אין דעם מיין פון א דאקומענט וואס ווערט ניט ארויס־גערופען ביים לייענען דעם דאקומענט, נאר קומט ערשט דעמאלט, ווען עס ווע־רען ענטדעקט געוויסע פאקטען.

la'tent fault (ליי'-טענט פאהלט) א חסרון אין ווארע וואס מען האט פערבאר־גען פון דעם קויפער אדער וואס דער קויפער האט ניט בעמערקט ביים קויפען.

la'tent heat (ליי'-טענט היעט) לאטענ־טע היץ [די אונפיהלבארע אדער פער־בארגענע היץ, וועלכע ווערט פער־ברויכט צו פערוואנדלען אייז פון 0 גראד (צעלזיוס) טעמפעראטור אין וואסער פון 0 גראד אדער וואסער פון 1000 גראד (צעלזיוס) אין דאמפף פון דערזעלבער טעמפעראטור, ד. ה. די היץ, וועלכע פא־דערט זיך צו ענדערען דעם צושטאנד פון די מאלעקולען און צו איבערווענדען זייער נעגענזייטיגע צוציהונגס־קראפט און וועל־כע ווערט ניט געפיהלט אלס היץ אין דעם נייעם צושטאנד].

la'tently *adv.* (ליי'-טענט-לי) אויף א פערבארגענעם אדער געהיימען שטייגער; אונענטוויקעלט, ניט ארויסגעבראכט.

la'tent pe'riod of a disease' (ליי'-טענט פי'-רי-אד אוו ע די-זיעז') די צווי־שענציים צווישען דער אנשטעקונג מיט א קראנקהייט ביז דער צייט, ווען עס בעווי־זען זיך די ערשטע סימפטאמען.

la'ter *a.* and *adv.* (ליי'-טער) שפעטער.

lat'erad *adv.* (לעט'-ע-רעד) צו דער זייט־צו.

lat'eral *a.* and *n.* (לעט'-ע-רעל) זייט־טיג, וואס געפינט זיך ביי דער זייט, וואס קומט ארויס פון דער זייט, וואס איז גע־ריכטעט צו דער זייט־צו; אין פיזיק און מעכאניק — וואס בילדעט א גלייכען ווינ־קעל; א זייטיגע אבצווייגונג; עטוואס וואס שטארצט ארויס ביי דער זייט.

lateral'ity *n.* (לעט-ע-רעל'-אי-טי) זייט־טיגקייט; דאס האבען זייטען.

lat'erally *adv.* (לעט'-ע-רעל-אי) צו דער זייט־צו, ביי דער זייט, פון דער זייט, אויף דער זייט.

Lat'eran *a.* (לעט'-ע-רען) וואס איז שייך צו לאטעראן [א געגענד אין רוים, וואו עס האבען אמאל געוואהנט די פאפ־סטען].

Lat'eran coun'cils (לעט'-ע-רען קאונ'-סילז) די לאטעראן־סינאדען אדער לאטע־ראן־בעראטונגען [עלף בעראטונגען פון פערטרעטער פון דער קאטוילישער קירכע,

אבנגעהאלטען אין דער לאטעראן-קירך אדער לאטעראן-באזיליקא אין דער לאטעראן-געגענד אין רוים, וואו עס האבען ביז'ן 14טען יאהרהונדערט געוואהנט די פאפסטען].

lateri'ceous *a.* (לעט-ע-ריש'-אס) עהנליך צו ציגעל; פון ציגעל-קאליר.

lateri'ceous sed'iment (לעט-ע-ריש'-אס סעד'-אי-מענט) א שטאף, עהנליך צו ציגעל-שטויב, וואס זעצט זיך אב אין אורין [השתנה].

latericum'bent *a.* (לעט-ע-רי-קאמ'-בענט) ליעגענדיג אויף דער זייט.

lateriflec'tion *n.* (לעט-ע-רי-פלעק'-שאן) אן אויסבויגונג אויף דער זייט.

lateriflex'ion *n.* (לעט-ע-רי-פלעק'-שאן) ז. *lateriflection*

laterifo'lious *a.* (לעט-ע-רי-פאו'-לי-אס) וואס וואקסט אויף דער זייט פון בלאט.

lat'erigrade *a. and n.* (לעט'-ע-רי-גרייד) וואס לויפט אן א זייט אדער זייטווערטס [ווי געוויסע שפינען, וועלכע געהען זייטווערטס אדער ריקווערטס און מאכען ניט קיין שפינוועבנעץ, נאר מאכען זיך א נעסט פון בלעטער, וועלכע זיי נעהען צוזאמען]; אזא שפין.

lat'erinerved *a.* (לעט'-ע-רי-נוירווד) וואס האבען זייטען-אדערלעך [וועגען פלאנצען-בלעטער].

lat'erite *n.* (לעט'-ע-ראיט) אזא רויטער זאמד-שטיין [אין אינדיען און אין די זיד-וועסט טיילען פון אזיען].

laterit'ic *a.* (לעט-ע-ריט'-איק) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון אזא מין רויטען זאמד-שטיין. ז. *laterite*

lateri'tious *a.* (לעט-ע-ריש'-אס) ז. *latericeous*

lateroflec'tion *n.* (לעט-ע-רא-פלעק'-שאן) ז. *lateriflection*

lateroflex'ion *n.* (לעט-ע-רא-פלעק'-שאן) ז. *lateriflection*

la'ter on (ליי'-טער אן) שפעטער, שפעטער-צו; נאכדעם.

This matter can be taken up **later on**.

lates'cence *n.* (לע-טעס'-ענס) פערטונקעלטקייט, אונקלארקייט, אונדייטליכקייט.

lates'cent *a.* (לע-טעס'-ענט) אונדייטליך, אונקלאר, פערטונקעלט.

la'test *a. and adv.* (ליי'-טעסט) וואס איז אם שפעטסטען; וואס קומט צום לעצט; וואס איז דאס נייעסטע; וואס איז פון די גאר פריהע צייטען; אם שפעטסטען, שפעטסטענס.

la'tex *n.* (ליי'-טעקס) א מילך-עהנליכע פליסיגקייט אין פערטיעפונגען פון איינינע פלאנצען.

lath *n. and v.* (לעטה) א לאטע [אזא דינער פיערקאנטיגער הילצערנער שטאנג]; בעדעקען מיט לאטעס אדער מאכען פון לאטעס.

lath and plas'ter (לעטה ענד פלעס'-טער) א וואנד-פלעכע וואס איז בעשלאגען מיט לאטעס און בעדעקט מיט פלאסטער; א דינע וואנד וואס בעשטעהט פון לאטעס און פלאסטער.

lath'-back *n.* (לעטה'-בעק) א הויכער, דארער מענש [ווי א לאטע].

lath'-brick *n.* (לעטה'-בריק) א מין ציגעל, 22 צאל לאנג און 6 צאל ברייט, וואס ווערט בענוצט צו טריקענען מאלץ.

lath'-coop *n.* (לעטה'-קוהפ) ז. *lath-pot*

lath'-cut'ter *n.* (לעטה'-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען לאטעס [פון האלץ].

lathe *n.* (לייטה) א טאקער-מאשין; א דרעה-באנק.

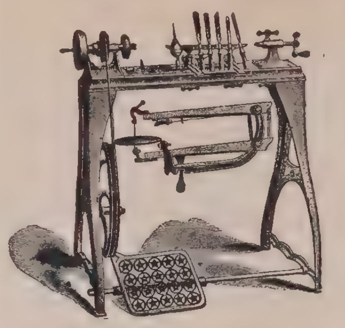

Lathe

lath'er *n. and v.* (לעטה'-ער) זייף-שוים, מולענעס; געדיכטער שווייס [פון א פערד]; אן ארבייטער וואס שלאגט צו לאטעס; מאכען מולענעס, פערוואנדלען אין מולענעס, בעדעקען מיט מולענעס אדער ווי מיט מולענעס [ווי א פערשוויצט פערד]; שמייסען.

lath'ery *a.* (לעטה'-ער-אי) זייפיג, בעדעקט מיט מולענעס.

lath'ing *n.* (לעטה'-אינג) א פונדאמענט פון לאטעס פאר א וואנד אדער פאר א סטעליע.

lath'-mill *n.* (לעטה'-מיל) א זעג-מיהל צו זעגען לאטעס.

lath'-pot *n.* (לעטה'-פאט) א פערצאמונג פון לאטעס צו כאפען פיש.

lath'work *n.* (לעטה'-הוואירק) נעץ-ארבייט [ווי געמאכט פון לאטעס].

lath'y *a.* (לעטה'-אי) דין און לאנג [ווי א לאטע אדער שטאנג].

latib'ulize *v.* (לע-טיב'-יו-לאיז) איבערווינטערען, איבערשלאפען דעם ווינטער, ליעגען בעהאלטען אין א נארע [וועגען חיות].

latib'ulum *n.* (לע-טיב'-יו-לאם) א בעהעלטעניש; א ווינטער-נארע [וואו חיות שלאפען איבער דעם ווינטער].

lat'iclave *n.* (לעט'-אי-קלייוו) א לאטיקלאווע [א טוניקע אדער ברייטער מאנטעל מיט איינעם אדער צוויי פורפור-שטרייפען, וואס עס פלעגען טראגען די פארצייטיגע רוימישע סענאטארען]; די פורפור-שטרייפען אין דעם מאנטעל פון די פארצייטיגע רוימישע סענאטארען.

latifo'liate *a.* (לעט-אי-פאו'-לי-אייט) ברייט-בלעטערדיג.

latifo'lious *a.* (לעט-אי-פאו'-לי-אס) ברייט-בלעטערדיג.

Lat'in *a. and n.* (לעט'-אין) וואס איז שייך צו לאציום [א געגענד אין איטאליען, אין וועלכער עס געפינט זיך רוים]; לאטייניש; אלט-רוימיש; לאטיין, די לאטיינישע שפראך; א מיטגליעד פון דער פארצייטיגער ראסע וואס האט בעוואהנט לאציום.

Lat'in Church (לעט'-אין טשוירטש) די רוימיש-קאטוילישע קירך.

Lat'iner *n.* (לעט'-אינ-ער) ז. *Latinist*

Latinisa'tion *n.* (לעט-אינ-אי-זיי'-שאן) ז. *Latinization*

Lat'inise *v.* (לעט'-אינ-איז) ז. *Latinize*

Lat'inism *n.* (לעט'-אינ-איזם) א לאטיניזם, א לאטיינישע שפראך-פארם; דער געברויך פון לאטיינישע שפראך-פארמען.

Lat'inist *n.* (לעט'-אינ-איסט) א לאטיניסט, א קענער פון לאטיין.

Latin'ity *n.* (לע-טינ'-אי-טי) לאטיניטעט, די ארט ריידען אדער שרייבען לאטיין; לאטיינישע שפראך-פארם.

Latiniza'tion *n.* (לעט-אינ-אי-זיי'-שאן) דאס איבערזעצען אין לאטייניש; געברויך פון לאטיינישע שפראך-פארמען אדער פון לאטיינישע ווערטער.

Lat'inize *v.* (לעט'-אינ-איז) איבערזעצען אין לאטייניש; געברויכען לאטיינישע שפראך-פארמען אדער לאטיינישע ווערטער.

latipen'nate *a.* (לעט-אי-פענ'-אייט) ברייט-פליעגעלדיג [וועגען פויגלען].

latipen'nine *a.* (לעט-אי-פענ'-אין) ז. *latipennate*

latiros'tral *a.* (לעט-אי-ראס'-טרעל) ברייט-שנאבעלדיג.

latiros'trate *a.* (לעט-אי-ראס'-טרייט) ז. *latirostral*

la'tish *a.* (ליי'-טיש) שפעטליך.

latis'simus *n.* (לע-טיס'-אי-מאס) דער ברייטסטער מוסקעל אויף'ן רוקען.

latister'nal *a.* (לעט-אי-סטויר'-נעל) וואס האט א ברייטע פלאכע ברוסט.

lat'itant *a.* (לעט'-אי-טענט) פערבארגען, פערשטעקט; ווינטערענדיג אין נארעס [וועגען חיות].

lat'itat *n.* (לעט'-אי-טעט) אן אויפפאדערונג צו ערשיינען פאר'ן געריכט צו איינעם, וועמען מען האט פערדעכטיגט, אז ער בעהאלט זיך [אמאל אין ענגלאנד].

latita'tion *n.* (לעט-אי-טיי'-שאן) דאס זיין פערבארגען, דאס ליעגען בעהאלטען.

lat'itude *n.* (לעט'-אי-טיוד) ברייטקייט, ווייטקייט, רוים [שטח], אויסדעהנונג; אונבעשרענקטקייט, פרייהייט; די ברייטקייט פון דעם ערד-קוגעל [געמאסטען פון עקוואטאר צו די פאלען].

latitu'dinal *a.* (לעט-אי-טיו'-די-נעל) וואס געהערט צו דער ברייט פון דער ערד. ז. *latitude*

latitudina'rian *a. and n.* (לעט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען) אונגעבונדען, פריי, פרייזיניג, ראציאנאליסטיש; א פרייזיניגער, א ראציאנאליסט, איינער וואס איז ניט קיין מקפיד [אין מאראל, רעליגיאן א. ז. וו.].

He is a **latitudinarian** in matters of religious observances.

latitudina'rianism *n.* (לעט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען-איזם) פרייזיניגקייט, גלייכגילטיגקייט צו אנגענומענע פארמען און כללים; דאס זיין ניט קיין מקפיד [אין מאראל, רעליגיאן א. ז .וו.]. ז. *latitudinarian*

latitu'dinous *a.* (לעט-אי-טיו'-די-נאס) זעהר ברייט; אויסגעדעהנט.

la'trant *a.* (ליי'-טרענט) בילענד; יאמערענד.

latri'a *n.* (לע-טראי'-א) די פערעהרונג פון אן איינציגען גאט [אמונה באל יחיד]; ביי די קאטוילִיקען — די העכסטע פארם פון גאטעס-דיענסט בלויז צו גאט [אין געגענזאץ צו דער פערעהרונג פון הייליגע, מלאכים א. ז. וו.].

latrine' *n.* (לע-טריען') אן אבטריט, א בית הכסא.

latteen' *a.* (לע-טיען') ז. *lateen*

lat'ten *n.* (לעט'-ען) בלעך, מעש-בלעך, לאטון.

lat'ten-brass *n.* (לעט'-ען-ברעס) מעש-בלעך.

lat'tener *n.* (לעט'–ענ–ער) א בלעך־ אַרבייטער.

lat'ten-i'ron *n.* (לעט'–ענ–אי'–ערן) אייזען־בלעך.

lat'ter *a.* (לעט'–ער) לעצט, ניי; וואָס (לעט'–ער) קומט נאָכדעם אָדער שפּעטער; וואָס ווערט דערמאָנט דער לעצטער.

I made two statements. The former I can vouch for. For the **latter** I shall not assume personal responsibility.

lat'ter-day *a.* (לעט'–ער–דיי) וואָס בע־ לאַנגט צו די שפּעטערע אָדער נייערע צייַ־ טען.

Latter-day novelists are emphasizing social problems in their writings.

Lat'ter-day Saints (לעט'–ער–דיי סיינטס) די הייליגע פון דעם לעצטען טאָג [די מאָרמאָנען]. ז. *Mormon*

lat'terly *adv.* (לעט'–ער–לי) אין היינ־ טיגע צייטען, ניט לאַנג צוריק.

lat'termath *n.* (לעט'–ער–מעטה) שפּעט־ היי, הערבסט־היי [דאָס גראָז וואָס וואַקסט נאָך דעם ערשטען אָבשניידען].

lat'tice *n.* and *v.* (לעט'–איס) א רע־ שאָטקע, א נעץ־ ווערק; פערזאָרגען מיט א רעשאָטקע; מאַכען ענליך צו א נעץ־ווערק.

Lattice

lat'tice-blind *n.* (לעט'–איס–בלאַינד) א פענסטער־פאָרהאַנג פון נעץ־ווערק.

lat'tice-bridge *n.* (לעט'–איס–ברידזש) א בריק וואָס איז געמאַכט ווי א נעץ־ ווערק.

lat'ticed *a.* (לעט'–איסט) געמאַכט ווי א רעשאָטקע אָדער ווי א נעץ.

lat'ticeleaf *n.* (לעט'–איס–ליעף) ז. *lattice-plant*

lat'tice-plant *n.* (לעט'–איס–פּלענט) די מאַדאַגאַסקאַרער וואַסער־פלאַנצע.

Lattice-plant

lat'tice-stitch *n.* (לעט'–איס–סטיטש) א נעץ־ווערק שטאָך [ביים אויסנעהען], שטעך וואו די פעדים קרייצען זיך אי־ בער].

lat'tice-win'dow *n.* (לעט'–איס–הווינ'– דאָו) א פענסטער וואָס איז געמאַכט ווי א רעשאָטקע.

lat'ticework *n.* (לעט'–איס–הוואָירק) א רעשאָטקע, נעץ־ווערק; נעץ־ווערק שטעך [ביים אויסנעהען].

laud *n.* and *v.* (לאָהד) א לויב, א שבח; שטאַרק לויבען, ריהמען.

laudabil'ity *n.* (לאָה–דע–ביל'–אי–טי) לויבענסווירדיגקייט.

lau'dable *a.* (לאָה'–דעבל) לויבענס־ ווערטה, לויבליך; אין מעדיצין — גע־ זונד, נאַטירליך.

lau'dableness *n.* (לאָה'–דעבל–נעס) לויבענסווירדיגקייט.

lau'dably *adv.* (לאָה'–דע–בלי) אויף א לויבענסווערטהען אופן.

lau'danum *n.* (לאָה'–דע–נאָם) אָפּיום־ עקסטראַקט; לאַדאַנום. ז. *ladanum*

lauda'tion *n.* (לאָה–דיי'–שאָן) דאָס לויבען אין הימעל אַריין.

lau'dative *a.* and *n.* (לאָה'–דע–טיוו) לויבענד, ריהמענד; א לויב־געזאַנג, א שבח.

lauda'tor *n.* (לאָה–דיי'–טאָר) איינער וואָס לויבט.

lau'datory *a.* (לאָה'–דע–טאָ–רי) לויבענד, ריהמענד; וואָס דריקט אויס אָדער ענטהאַלט לויב.

lau'datories *n.* (לאָה'–דע–טאָ–ריז) דאָס וואָס ענטהאַלט אָדער דריקט אויס א שבח.

lau'der *n.* (לאָה'–דער) איינער וואָס לויבט.

lauds *n.* (לאָהדז) דאָס מאָרגען־געבעט, די פריה־מעסע [ביי קריסטען].

laugh *v.* and *n.* (לאַף) לאַכען; אויס־ לאַכען; געלעכטער.

lau'ghable *a.* (לאַ'–פעבל) לעכערליך; וואָס רופט אַרויס געלעכטער.

lau'ghableness *n.* (לאַ'–פעבל–נעס) לעכערליכקייט.

lau'ghably *adv.* (לאַ'–פע–בלי) אויף א לעכערליכען שטייגער.

laugh at a feath'er (לאַף עט ע פעטה'–ער) לאַכען איבער יעדער קליי־ ניגקייט.

laugh away' (לאַף ע–הוויי') אוועקטרייַ־ בען דורך געלעכטער, אוועקלאַכען.

laugh down (לאַף דאַון) אין גאַנצען אויסלאַכען.

lau'gher *n.* (לאַ'–פער) א לאַכער; אן אבשפּאַטער; די לאַף־טויב [אַזאַ טויב. ווערט אַזוי גערופען צוליעב דעם וואָס זי גיט אַרויס קלאַנגען ענליך צו א גע־ לעכטער].

lau'ghing *n.* and *a.* (לאַ'–פינג) גע־ לעכטער, שפּאַט; לאַכענד, אויסלאַכענד.

lau'ghing-dove *n.* (לאַ'–פינג–דאַוו) די רינגעלטויב.

lau'ghing-gas *n.* (לאַ'–פינג–געס) לאַף־גאַז אָדער שטיק־אָקסידול [דיעזער גאַז מאַכט לוסטיג און מונטער איידער ער בעטויבט און מאַכט בעוואוסטלאָז, ווערט געברויכט ביי קליינע אָפּעראַציעס].

lau'ghing-goose *n.* (לאַ'–פינג–גוהס) אַזאַ ווייס־ברוסטיגע גאַנז, ביי וועלכער דער שנאָבעל איז געבויט אַזוי אַז עס מאַכט דעם איינדרוק ווי די גאַנז וואָלט געלאַכט.

lau'ghing-hye'na *n.* (לאַ'–פינג–האי– איע'–נאַ) די לאַכענדע היענע, די געפלעק־ טע היענע. ז. *hyena*

lau'ghing-jack'ass *n.* (לאַ'–פינג– דזשעק'–עס) דער גרויסער אויסטראַלישער אייזפויגעל. ז. *kingfisher*

lau'ghingly *adv.* (לאַ'–פינג–לי) מיט געלעכטער.

lau'ghing-mat'ter *n.* (לאַ'–פינג– מעט'–ער) עטוואָס וואָס רופט אַרויס גע־ לעכטער.

lau'ghing-mus'cle *n.* (לאַ'–פינג– מאַסל) דער לאַף־מוסקעל [דער מוסקעל וואָס בעוועגט די ווינקלען פון דעם מויל].

lau'ghing-stock *n.* (לאַ'–פינג–סטאָק) איינער אָדער עטוואָס איבער וועמען אָדער איבער וואָס מען מאַכט זיך לוס־ טיג; א קהל'שער נאַר.

I am no fool. Don't make a **laughing-stock** out of me.

laugh in one's sleeve (לאַף אין הוואַנז סליעוו) לאַכען בשתיקה.

laugh it off (לאַף איט אָף) נעהמען עפּעס לייכט, אַנגנעהמען מיט א געלעכ־ טער, פערבייגעהען עפּעס מיט א געלעכ־ טער.

laugh one out (לאַף הוואַן אַוט) אַריבערלאַכען, לאַכען מעהר אָדער העכער פון אן אַנדערען.

laugh out of a mood (לאַף אַוט אָוו ע מוהד) פערטרייבען אימיצענס מע־ לאַנכאָליע דורך געלעכטער.

laugh outright' (לאַף אַוט–ראַיט') לאַ־ כען מיט'ן פולען מויל.

laugh'ter *n.* (לאַפ'–טער) געלעכטער.

laugh'terless *a.* (לאַפ'–טער–לעס) וואָס לאַכט ניט; אָהן געלעכטער.

laugh'ter-lif'ter *n.* (לאַפ'–טער–ליפ'– טער) א שפּאַס־מאַכער.

laugh to scorn (לאַף טו סקאָהרן) מאַכען צו שפּאָט.

lauk *int.* (לאָהק) ז. *lawk*

launch *v.* and *n.* (לאַנטש) וואַרפען, שליידערען; אַרויסלאָזען, אַריינברענגען; אַריינטרעטען; זיך אַריינלאָזען אין עפּעס; דאָס אַראָבלאָזען א שיף אין וואַסער; א באַרקאַסע [דאָס גרעסטע באָאָט אָדער שיפעל אויף א קריעגס־שיף].

laun'ching-tube *n.* (לאַנ'–טשינג– טיוב) א מעטאַלענע רעהר אויף א טאָר־ פּעדאָ־שיפעל אָדער אויף אַנדערע קריעגס־ שיפען, דורך וועלכער מען שיסט אַרויס טאָרפּעדאָס.

laun'ching-ways *n.* (לאַנ'–טשינג– הוויז) די האַלץ־פּאַרריכטונגען, מיט וועלכע מען בענוצט זיך ביים אַראָבלאָ־ זען א ניי־געבויטע שיף אין וואַסער.

launch on the world (לאַנטש אָן טהי הוואָירלד) אַרויסשיקען אויף דער וועלט, שטעלען אויף די אייגענע פיס, מאַכען זעלבסטשטענדיג.

launch out (לאַנטש אַוט) זיך פערברייַ־ טערען וועגען עפּעס; אַריינטרעטען; זיך צופיעל אַריינלאָזען אין עפּעס.

The lecturer **launched out** into a lengthy discussion of his theme.

launch'ways *n.* (לאַנטש'–הוויז) ז. *launching-ways*

laun'der *n.* and *v.* (לאַנ'–דער) א ווע־ שער; א וועשעריז, א וואַש־פרוי; א וואַ־ סער־רעהר; וואַשען [און פּרעסען].

laun'derer *n.* (לאַנ'–דער–ער) א ווע־ שער; א וועשעריז, א וואַש־פרוי.

laun'dress *n.* (לאַנ'–דרעס) א וואַש־ פרוי, א וועשעריז.

laun'dry *n.* and *v.* (לאַנ'–דרי) א וואַש־הויז, א וואַש־צימער; וואַשען [און פּרעסען].

laun'dry blue (לאַנ'–דרי בלו) איני־ דיגאָ־בלויע פאַרב; סינקע [בלויע פאַרב געברויכט ביים וואַשען].

laun'dry-maid *n.* (לאַנ'–דרי–מייד) א וואַש־פרוי, אן אַרבייטעריז אין א וואַש־ הויז.

laun'dryman *n.* (לאַנ'–דרי–מען) א וועשער, אן אַרבייטער אין א וואַש־הויז, א בעל־הבית פון א וואַש־הויז.

lau'reate *a.*, *v.* and *n.* (לאָה'–רי–אייט) געקרוינט מיט א לאָרבער־קראַנץ; קרויַ־ נען מיט א לאָרבער־קראַנץ; א בעקרוינ־ טער מיט א לאָרבער־קראַנץ; א פּאָעט וואָס איז בעקרוינט מיט א לאָרבער־ קראַנץ; א הויף־דיכטער.

lau'reateship *n.* (לאָה'–רי–אייט–שיפ) די ווירדע אָדער אַמט פון א הויף־דיכטער.

laurea'tion *n.* (לאָה–רי–איי'–שאָן) די קרוינונג מיט א לאָרבער־קראַנץ.

lau'rel *n.* (לאה'-רעל) א לארבער=בוים; א לארבער=קראנץ; רוהם, עהרע; וואס איז שייך צו אדער וואס איז פון לאר=בערען.

Laurel

lau'reled *a.* (לאה'-רעלד) ז. *laurelled*

lau'relled *a.* (לאה'-רעלד) בעקרוינט מיט א לארבער=קראנץ.

lau'rel-tree *n.* (לאה'-רעל-טריע) דער לארבער=בוים.

lau'rel-wa'ter *n.* (לאה'-רעל-הוואה'-טער) לארבער=וואסער [א מעדיצין גע=מאכט פון די בלעטער פון לארבער=קארש=בוים].

lau'rel wreath (לאה'-רעל ריעטה) א לארבער=קראנץ.

lau'restine *n.* (לאה'-רעס טין) ז. *laurustine*

laurif'erous *a.* (לאה-ריפ'-ע-ראס) וואס ברייננגט ארוים לארבערען.

lau'rine *a.* (לאה'-רין) וואס איז פון לארבערען.

lau'rustine *n.* (לאה'-ראס-טין) דער לאורוסטין [א געוויסער גארטען=בוים וואס בלייבט אימער גרין].

laurusti'nus *n.* (לאה-ראס-טאי'-נאס) ז. *laurustine*

lau'wine *n.* (לאה'-הווין) ז. *avalanche*

la'va *n.* (לא'-ווא) לאווא [געשמאלצע=נער שטיין וואס ווערט ארויסגעווארפען פון א פייער=שפייענדען בארג].

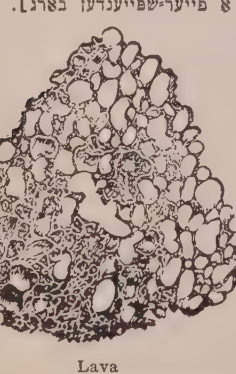

Lava

la'va-field *n.* (לא'-ווא-פיעלד) א שטיק פלאץ וואס איז בעדעקט מיט לא=ווא [געשמאלצענער שטיין וואס ווערט ארויסגעווארפען פון א פייער=שפייענדען בארג].

la'vage *n.* (ליי'-ווערזש) שווייננקונג, ריי=ניגונג, וואשונג; אין מעדיצין — מאגען=שווייננקונג, מאגען=וואשונג.

la'va-lake *n.* (לא'-ווא-לייק) א לאווא=אזיערא [א גרויסע מאסע צושמאלצענע לאווא אין דעם קראטער אדער עפנונג פון א פייער=שפייענדען בארג].

lav'aret *n.* (לעוו'-ע-רעט) דער מאי=פיש [אזא ווייסער פיש וועלכער געפינט זיך אין די אזיערעס פון דער שווייץ, דייטשלאנד און שוועדען].

la'va-stream *n.* (לא'-ווא-סטריעם) א שטראם פון לאווא.

lavat'ic *a.* (לא-וועט'-איק) וואס בע=שטעהט פון אדער וואס איז עהנליך צו לאווא.

lava'tion *n.* (לע-וויי'-שאן) א ווא=שונג אדער רייניגונג.

lavato'rial *a.* (לעוו-ע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א וואשונג.

lav'atory *a.* and *n.* (לעוו'-ע-טא-רי) וואשענדיג; א וואש=פלאץ, א וואש=צי=מער; א וואש=בעקען [ווי עס ווערט איינ=געריכטעט אין א טואלעט=צימער]; אן אבוואשונג; א וואש=מיטעל אויסצואווא=שען וואונדען; אזא שטיינערן טהרה=ברעט, אויף וועלכען מען פלעגט אין מי=טעלאלטער אבוואשען א טויטען פאר דער קבורה; א טהרה=ברעט; די צערעמאניע פון וואשען די הענד פון דעם פריסטער ביים הייליגען אבענדמאל.

lave *v.* (לייוו) וואשען, באדען; זיך וואשען, זיך באדען; פליסען, ארבארי=נען; טרינקען, שלוקען, איינזויגען אין זיך; אויסגיסען; אויסשעפען; גיבען אדער בע=שענקען אין איבערפלוס אדער מיט דער פולער האנד.

lav'ender *n.* and *a.* (לעוו'-ען-דער) די לאווענדעל [אזא אראמאטישע פלאנ=צע מיט בליהונג פון א בלאסען לילא=קאליר, וועלכע ווערט בענוצט אין מאכען פארפיומען]; דער קאליר פון לאווענדעל=בלומען [בלאס=לילא]; פון א בלאסען לילא=קאליר. ז. איל. *"Colors"*

lav'ender-oil *n.* (לעוו'-ען-דער-איל) לאווענדעל=אויל [אן אראמאטישער אויל וואס מען בעקומט פון לאווענדעל=בלו=מען].

lav'ender-thrift *n.* (לעוו'-ען-דער-טהריפט) די שטראנד=נעלקע אדער ים=לאווענדעל [אזא בלומען=פלאנצע וואס וואקסט ביים ים].

lav'ender-wa'ter *n.* (לעוו'-ען-דער-הוואה'-טער) לאווענדעל=וואסער [פאר=פיום געמאכט פון לאווענדעל=בלומען און ספיריטוס].

lav'entine *n.* (לעוו'-ען-טין) אזא זארט דינער זייד וואס ווערט בעזאנ=דערס בענוצט אלס פוטער פאר ארבעל.

la'ver *n.* (ליי'-ווער) א וואש=בעקען; א וואש=שיסעל; די באכבונגע [אזא ווא=סער=פלאנצע, וועלכע ווערט בענוצט אלס שפייז].

la'vic *a.* (לא'-וויק) ז. *lavatic*

lav'ish *a.* and *v.* (לעוו'-איש) 1. פער=שווענדעריש, אויסברייננגעריש; ניט איינ=געהאלטען, ווילד, אויסגעלאזען; פער=שווענדען, אויסברייננגען; 2. געבען אי=בער דער מאס, רייכליך בעשענקען.

1. The United States government is very lavish in expenditures. 2. The bride was lavished with gifts.

lav'isher *n.* (לעוו'-איש-ער) א פער=שווענדער, אן אויסברייננגער.

lav'ishly *adv.* (לעוו'-איש-לי) אויף א פערשווענדערישען אופן; פערשווענדע=ריש, אויסברייננגעריש.

lav'ishment *n.* (לעוו'-איש-מענט) פערשווענדונג.

lav'ishness *n.* (לעוו'-איש-נעס) דאס זיין פערשווענדעריש; פערשווענדונג.

lavolt' *n.* (לע-וואלט') ז. *lavolta*

lavol'ta *n.* (לע-וואל'-טע) דער לעוואל=טא=טאנץ [אן אלטער טאנץ עהנליך צו א וואלס אדער פאלקא].

law *n.* and *v.* (לאה) די; א געזעץ; א סיסטעם פון געזעצען וואס ווערט בענוצט אין געריכט; א געזעצען=סיסטעם; א רעכט; א פראצעס; רעכטס=וויסענשאפט, יוריספרו=דענץ; דאס אלטע טעסטאמענט, תורת משה; זיך פראצעסירען, זיך משפט'ען; מאכען געזעצען, רעגולירען דורך געזעצען.

law'-abi'ding *a.* (לאה'-ע-באי'-דינג) געזעץ=ליעבענד, פריעדליך.

A law-abiding citizenship is the foundation of our republic.

law'-bin'ding *n.* (לאה'-באינ'-דינג) אן איינבונד פון א בוך אין ברוינעם קאלב אדער שעפסען=לעדער.

law'-blank *n.* (לאה'-בלענק) א בלאנק פון א געזעצליכען דאקומענט [א געדרוק=טע פארם מיט לעדיגע שורות אויסצופי=לען].

law'-book *n.* (לאה'-בוק) א געזעץ=בוך; א טעקסט=בוך צו שטודירען געזעצע; א בוך מיט פראטאקאלען פון געריכטליכע פראצעסען.

law'breaker *n.* (לאה'-בריי-קער) א געזעץ=ברעכער [איינער וואס איז עובר אויף א געזעץ].

law'-calf *n.* (לאה'-קאהף) ז. *law-binding*

law'-day *n.* (לאה'-דיי) א געריכטס=טאג [א טאג ווען די געריכטס=אנשטאלטען זיינען אפען].

law'ful *a.* (לאה'-פול) געזעצליך.

law'fully *adv.* (לאה'-פול-אי) אויף א געזעצליכען אופן; געזעצליך; אין איינ=קלאנג מיט דעם געזעץ.

law'fulness *n.* (לאה'-פול-נעס) גע=זעצליכקייט.

law'giver *n.* (לאה'-גיוו-ער) א געזעץ=געבער.

law'giving *a.* (לאה'-גיוו-אינג) גע=זעץ=געבענד; וואס מאכט געזעצען.

law'ing *n.* (לאה'-אינג) דאס פראצע=סירען אדער משפט'ען זיך.

lawk *int.* (לאהק) גרויסער גאט! מיין גאט! [א פערוואונדערונגס=אויסגעשריי].

lawks *int.* (לאהקס) ז. *lawk*

law lan'guage (לאה לענ'-גהווערזש) די יורידישע שפראך [די טעכנישע ווער=טער אדער אויסדריקע וואס ווערען גע=ברויכט אין יורידישע דאקומענטען אדער שריפטען].

law Lat'in (לאה לעט'-אין) די לאטיי=נישע אויסדריקע געמישט מיט אלט=פראנ=צויזישע און ענגלישע ווערטער, וועלכע ווערען געברויכט אין יורידישע דאקומענ=טען און שריפטען.

law'less *a.* (לאה'-לעס) אונגעזעצליך; געזעצלאז; געגען געזעץ; אונקאנטראליר=באר; ניט נארמאל.

The lawless elements of the city are held in check with difficulty.

law'lessly *adv.* (לאה'-לעס-לי) געגען געזעץ; אויף אן אונגעזעצליכען אופן.

law'lessness *n.* (לאה'-לעס-נעס) גע=זעצלאזיגקייט.

law'-list *n.* (לאה'-ליסט) א יעהרליכע אפיציעלע אויסגאבע אין ענגלאנד, וועל=

כע' ענטהאלט ידיעות וועגען די געריכטס־אנשטאלטען, ריכטער, אדוואקאטען א. ז. וו.

law'-lord *n.* (לאה'-לארד) א פער אין ענגלישען פארלאמענט פון א הויכען ריכטערליכען אמט אדער וועלכער האט זיך אויסגעצייכענט אלס יוריסט.

law'maker *n.* (לאה'-מיי-קער) ז. *lawgiver*.

law mer'chant (לאה מויר'-טשענט) האנדעלס־רעכט [די פרינציפען און כללים וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט אין די בעציהונגען צווישען קויפלייט און וועלכע זיינען שפעטער פעסטגעשטעלט געווארען אלס געזעצען].

law'monger *n.* (לאה'-מאנ-גער) אן אדוואקאטעל, א כאדאטאי.

lawn *n. and a.* (לאהן) א גראז־פלאץ, א לאנקע [בעזאנדערס ביי א הויז]; שלייער־לייווענט [א מין דינער לינען־שטאף]; באטיסט; געמאכט פון שלייער־לייווענט.

lawn'-grass *n.* (לאהנ'-גרעס) גראז וואס וואקסט אויף א לאנקע; גראז וואס ווערט געזייהט צו בילדען א לאנקע.

lawn'-mow'er *n.* (לאהנ'-מאו'-ער) א מאשין אבצושניידען גראז פון א לאנקע.

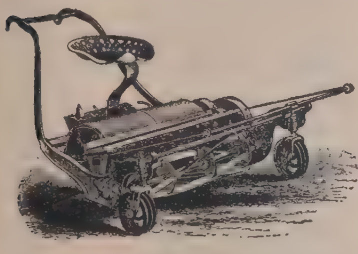

Lawn-mower

lawn'-par'ty *n.* (לאהנ'-פאר'-טי) אן אויספלוג, א פיקניק אונטער'ן פרייען הימעל [אויף א לאנקע פאר'ן הויז].

lawn'-sprink'ler *n.* (לאהנ'-ספרינק'-לער) אזא וואסער־שפריצער צו בעשפריצען א לאנקע.

lawn'-ten'nis *n.* (לאהנ'-טענ'-איס) לאן־טעניס, אזא שפיעל אין פילקעס וועלכע ווערען געווארפען מיט א ראקעט אדער שלאג־נעץ [אזא לאפעטקע אויסגעפלאכטען ווי א נעץ]. ווערט געשפיעלט אויף א לאנקע אדער אזוי אויף א פרייען און גלאטען פלאץ.

law'ny *a.* (לאה'-ני) געמאכט פון שלייער־לייווענט אדער פון באטיסט; וואס האט א לאנקע; עהנליך צו א לאנקע; בעוואקסען מיט געדיכטען גראז ווי א לאנקע.

law of ac'tion and reac'tion (לאה אוו עק'-שאן ענד רי-עק'-שאן) דאס געזעץ וועגען ווירקונג און געגענווירקונג [דאס פיזיקאלישע געזעץ וואס בעהויפטעט, אז פאר יעדע ווירקונג אדער קראפט עקזיסטירט אימער א גלייכע געגענווירקונג אדער געגענקראפט פון א געגענגעזעצטער ריכטונג. צ. ב., ווען מען דריקט א שטיין מיט'ן פינגער, ווערט דער פינגער געדריקט פון שטיין אין א געגענגעזעצטער ריכטונג מיט דערזעלביגער קראפט וואס דער שטיין ווערט געדריקט פון פינגער].

law of causa'tion (לאה אוו קאה-זיי'-שאן) דאס קאוזאליטעטס־געזעץ [דער פרינציפ, אז יעדע ערשיינונג איז א רעזולטאט פון א פריהערדיגער ערשיינונג, וועלכע האט זי פעראורזאכט].

law of demand' and supply' (לאה אוו די-מענד' ענד סא-פלאי') אין פאליטישער עקאנאמיע — דאס געזעץ פון נאכפראגע און אנבאט [דאס געזעץ, אז ווען די נאכפראגע אויף א געוויסער סחורה איז געשטיגען אדער די נאכפראגע איז געבליבען דיזעלבע, נאר דער אנבאט איז געפאלען — דאן שטייגט דער פרייז פון דער סחורה; פערקעהרט, ווען דער אנבאט איז געשטיגען אדער דער אנבאט איז געבליבען דערזעלביגער, נאר די נאכפראגע איז געפאלען — דאן פאלט דער פרייז פון דער סחורה].

law'-of'ficer *n.* (לאה'-אפ'-אי-סער) א געריכטס־בעאמטער.

law of mortal'ity (לאה אוו מאר-טעל'-אי-טי) דאס שטערבליכקייטס־געזעץ [די פארויסרעכנונג דורך סטאטיסטיק, ווי גרויס עס איז די דורכשניטליכע שטערבליכקייט צווישען פערשיעדענע עלטערס גרופען, צי פון 1000 צי פון 100,000, אין פערלויף פון א יאהר].

law of na'tions (לאה אוו ניי'-שאנז) פעלקער־רעכט, אינטערנאציאנאלעס רעכט. ז. *international law*.

law of na'ture (לאה אוו ניי'-טשור) דאס נאטור־געזעץ, דאס געזעץ פון לעבען.

laws of hon'or (לאהז אוו אנ'-אר) עהרען־רעכט [די אנגענומענע רעגעלען וועגען פערטיידיגען די עהרע, בעזאנדערס וועגען די רעגעלען פון א דועל].

laws of mo'tion (לאהז אוו מאו'-שאן) די געזעצען פון בעוועגונג [די דריי געזעצען פון ניוטאן וועגען דער בעוועגונג פון קערפער. דאס ערשטע געזעץ איז: יעדער קערפער בלייבט אין זיין רוהע־צושטאנד אדער אין א גלייכפערמיגער בעוועגונג אין א גראדער ליניע, אויסער ווען אן אויסערליכע קראפט צווינגט איהם צו ענדערען זיין צושטאנד אדער ריכטונג. דאס צווייטע געזעץ איז: די ענדערונג אין דער בעוועגונג פון א קערפער איז פראפארציאנעל צו דער קראפט וואס ווערט דערצו אנגעווענדעט און איהר ריכטונג איז אין א גראדער ליניע, אין וועלכער די קראפט ווירקט. דאס דריטע געזעץ איז: געגען יעדער ווירקונג ווירקט אימער א גלייכע געגענווירקונג].

law'-sta'tioner *n.* (לאה'-סטיי'-שאנ-ער) א הענדלער פון שרייב־מאטעריאלען פאר אדוואקאטען.

law'suit *n.* (לאה'-סיוט) א פראצעס, א משפט.

law'term *n.* (לאה'-טוירם) א יורידישער אויסדרוק.

law'-wri'ter *n.* (לאה'-ראי'-טער) א שרייבער פון יורידישע ביכער; אן איבערשרייבער פון יורידישע דאקומענטען.

law'yer *n.* (לאה'-יער) א יוריסט, אן אדוואקאט; א געזעץ־קענער; אן אויסטייטשער אדער א מפורש פון תורת משה.

law'yerly *a.* (לאה'-יער-לי) יורידיש; ווי אן אדוואקאט.

lax *a.* (לעקס) שלאף, שוואך, לויז; לויז־לייביג; אבגעלאזען.

As a teacher he was noted for his **lax** discipline in the classroom.

lax'ative *a. and n.* (לעק'-סע-טיוו) אבפיהרענד, וואס מאכט לאקסירען; אן אבפיהרונגס־מיטעל, א לאקסיר־מיטעל.

lax'ativeness *n.* (לעק'-סע-טיוו-נעס) די אייגענשאפט צו מאכען לאקסירען.

lax'ity *n.* (לעק'-סי-טי) שוואכקייט, לויזקייט, לויז־לייביגקייט.

lax'ly *adv.* (לעקס'-לי) שלאפליך, לויזליך, צוקראכען; ניט פינקטליך, ניט אקוראט.

lax'ness *n.* (לעקס'-נעס) ז. *laxity*.

lay *v.* (ליי) געלעגען. ז. *lie*.

He **lay** in bed all day yesterday.

lay *v., n. and a.* (ליי) אוועק־לעגען; לעגען; ארויפלעגען; אריבערלעגען; אויסלעגען; בעדעקען, איבערדעקען; אנידערלעגען, אנידערווארפען; נעהמען א ריכטונג, ריכטען; איינלעגען אין א וועט; וועטען; לעגען [אייער]; דעקען [צום טיש], צורעכט מאכען, איינריכטען; אויסטראכטען; פלאנעווען; ליעגען; די לאגע; א פאך, א בעשעפטיגונג; א געוויסע קוואנטיטעט פון פאדים; פראפיט, פערדיענסט; א טייל פון פראפיט; דער שוואונג־שטאנג פון א וועב־שטוהל; א ליעד, א לירישע פאעמא, באלאדא אדער געזאנג; וועלטליך, ניט גייסטליך, ניט קירכליך, ניט פראפעסיאנעל; ניט ערפאהרען, ניט פאכמעניש; וואס איז שייך צום געוועהנליכען פאלק [צום אונטערשיעד פון גייסטליכע אדער פראפעסיאנעלע. ז. *laity*].

lay a ca'ble (ליי ע קייבל) צונויפדרעהען די שטריק [אויף א שיף].

lay a course (ליי ע קאורס) זעגלען אין א געוויסער ריכטונג; אויסמארקירען, אויספלאנעווען.

lay a plot (ליי ע פלאט) פלאנעווען אדער מאכען א פערשווערונג.

lay a rope (ליי ע ראופ) ז. *lay a cable*.

lay aside' (ליי ע-סאיד') אוועקלעגען אן א זייט; אוועקווארפען, אויפגעבען.

lay at stake (ליי עט סטייק) שטעלען אין קאן.

lay at one's door (ליי עט הוואנז דאור) ארויפלעגען אויף אימעצען די שולד.

lay away' (ליי ע-הוויי') אוועקלעגען; אויפגעבען; אוועקלעגען [אויף שפעטער]; שפארען.

Lay the document **away** for future reference.

lay bare (ליי בעהר) ארויסשטעלען צום שיין, ענטבלויזען, אויפדעקען.

The investigations will **lay bare** all the facts of the conspiracy.

lay before' (ליי בי-פאור') פארלעגען.

lay by (ליי באי) אוועקלעגען; אוועקלעגען אן א זייט; אבלעגען, אוועקלעגען [אויף שפעטער], אבשפארען.

The old fellow has been able to **lay by** a snug sum.

lay by the heels (ליי באי טהי היעלז) פענטען, בינדען די פיס; איינשפארען, איינשרענקען.

lay claim to (ליי קליים טו) האבען פרעטענזיעס אדער א פאדערונג אויף עפעס.

lay'-days *n.* (ליי'-דייז) א בעשטימטע צאהל טעג אין וועלכע א שיף מוז אנגעלאדען אדער אויסגעלאדען ווערען.

lay down (ליי דאון) אויפגעבען; רעזיגנירען; אוועקלעגען, איינלעגען; אויסלעגען. [ווי א פלאן אויף'ן פאפיער]; אוועקלעגען [אלס א פונדאמענט אדער באזיס]; אוועקלעגען [פאר א שפעטערדיגען געברויך].

lay down the law (ליי דאון טהי לאה) 1. אויסטייטשען דאס געזעץ; עטוואס

פערשרייבען אלס געזעץ; 2. אנזאגען מיט'ן הארבען ווארט.
1. The judges **lay down** the law of the land. 2. He **laid down** the **law** to his office boy.

lay'er *n. and v.* (לעי'-ער) איינער וואס לעגט עפעס; א לעגעדיגע הוהן; א שיכט; א שיכט פון וואפּנע אדער צעמענט; א צווייג פון א בוים וועלכער ווערט איינגעבויגען און מיטען און אריינגעשטעקט אין דער ערד, אז ער זאל איינוואקסען ניט זייענדיג אבגעריסען פון בוים; אין לעדער-ארבייט — א ראנד אדער זוים פערשטארקט מיט א לעדער-שטרייף; א גרוב וואו עס ווערען געלעגט פעלען אין שיכטען צום גארבען; פלאנצען דורך איינבויגען א צווייג און איהם אריינשטעקען אין דער ערד ווען ער איז נאך ניט אבגעריסען פון בוים.

lay'er-cake *n.* (לעי'-ער-קעיק) א געפילטער קוכען אין שיכטען.

lay'ering *n.* (לעי'-ער-אינג) דאס איינפלאנצען א צווייג, ווען ער איז ניט אבגעטיילט פון בוים, דורך דעם וואס מען בויגט איהם איין און מען שטעקט איהם אריין אין דער ערד ער זאל איינוואקסען.

Layering

lay'er-on' *n.* (לעי'-ער-אן) אז ארויפלעגער; איינער וואס לעגט די פאפּיער-בויגענס אין דער דרוק-מאשין.

lay'er-o'ver *n.* (לעי'-ער-או'-ווער) א בייטש; עטוואס מיט וואס מען בעשטראפט.

lay'er-up' *n.* (לעי'-ער-אפּ) אן אבשפּארער, אן אנזאמלער.

lay'-fig'ure *n.* (לעי'-פיג'-יור) א מאדעל פון א מענשליכער פיגור וואס מאהלער בענוצען פארצושטעלען פערשיעדענע פאזיציאנען פון קערפּער; א מענש אהן אינדיווידואליטעט וועלכען מען קען דרעהען ווי מען וויל.

lay for (לעי פאר) לויערען, ליעגען און ווארטען [אויף עטוואס אדער אימעצען].
The robbers will **lay for** the travellers on this road.

lay hands on (לעי הענדז אן) ארויפלעגען די הענד צו בענשען; פערכאפּען.

lay heads togeth'er (לעי העדז טו-געטה'-ער) זיך צוזאמען בעראטהען.

lay hold of (לעי האולד אוו) אנגרייפען; פערכאפּען.

lay hold on (לעי האולד אן) *lay hold of* .ז

lay in bal'ance (לעי אין בעל'-ענס) זיך געפינען אין אן אונענטשיעדענער לאגע; ליעגען אין ערבות.

lay'ing *n.* (לעי'-אינג) דאס לעגען; דאס לעגען אייער; די צאהל אייער וואס זיינען אויסגעלעגט געווארען אין א היהנער-שטייג פאר א טאג אדער פאר אן אנדער משך פון צייט; דאס צונויפדרעהען מעהרערע איינצעלנע פעדים אין א שטריק.

lay'ing-in' *n.* (לעי'-אינג-אין) דער ערשטער אנשטריך פון פארב אויף א געגנשטאנד וועלכער דארף געמאלט ווערען; די אויסען-ליניען פון א צייכנונג אויף מעטאל וואס דארף גראווירט ווערען.

lay'ing-machine' *n.* (לעי'-אינג-מע-שין) א מאשין צו דרעהען שטריק.

lay in lav'ender (לעי אין לעוו'-ענ-דער) עטוואס פארזיכטיג אוועקלעגען [מיט לאווענדעל-צווייגלעך צווישען].

lay in'to (לעי אינ'-טו) אריינלעגען קלעפּ וויפיעל עס זאל נור אריין.

lay it on (לעי איט אן) איבערכאפּען די מאס; שטארק איבערטרייבען.
Don't **lay it on.** I want none of your flattery.

lay low (לעי לאו) בעאנידערוווארפען; בעגראבען.

lay'man *n.* (לעי'-מען) דער מענש פון א מאסע; איינער וואס איז ניט קיין גייסטליכער; ניט קיין פּראפעסיאנעלער מענש; איינער וואס איז ניט קיין ספּעציאליסט.

lay off (לעי אף) 1. אבזאגען אן ארבייטער [געוועהנליך נור צייטווייליג]; 2. וועקלעגען אן א זייט; אראבנעהמען אדער אראבווארפען פון זיך; 3. אויסמעסטען, אויפצייכענען, אויסלעגען אויף'ן פּאפּיער [ווי א פּלאן]; 4. אבווענדען פון וועלכען עס איז פונקט אדער געגענשטאנד [בעזאנדערס ווענען א שיף].
1. The employer is planning to **lay off** half of his working force. 3. **Lay off** a yard to the right of this point.

lay on (לעי אן) דערלאנגען מיט כח; אריינלעגען קלעפּ; שלאגען; בעזארגען מיט עפעס, צושטעלען; ווענדען צו וועלכען עס איז פונקט אדער געגענשטאנד [בעזאנדערס ווענען א שיף].

lay one out (לעי וואן אוט) 1. אימעצען צו נידערוואַרפען; אימעצען בעזיעגען; 2. דערלאנגען א פּאַרציע, אנזידלען.
2. I heard the manager **lay out** the clerk.

lay one's self out (לעי וואנז סעלף אוט) מאכען א שטארקע אנשטרענגונג.

lay on the ta'ble (לעי אן טהי טייבל) ליעגען לאזען [א פּארלאמענטארישער אויסדרוק פאר אבלעגען די פערהאנדלונג פון א פּראגע אויף אן אונבעשטימטער צייט].

lay o'pen (לעי אופען) אויפדעקען; ארויסשטעלען [צו שאנד, למשל]; מאכען אן עפענונג; פערוואונדען.

lay out (לעי אוט) 1. אויסגעבען, אויסלעגען; ארויסצייגען, ארויסשטעלען; מאכען א פּלאן; פלאנעווען; זיך יאגען אדער שטרעבען [נאך עטוואס]; אנטהאן אין תכריכים און מאכען פערטיג צו דער קבורה; 2. אוועקלעגען, מאכען פאר א קאליקע.
2. He was **laid out** in the fight.

lay'-out *n. and a.* (לעי'-אוט) אן אויסלעגונג, אן אויסשפּרייטונג; אן אויסגעלעגטער פּלאן; עטוואס וואס איז אויסגעלעגט אדער אויסגעשפּרייט; אויסגעלעגט, אויסגעשפּרייט, אויסגעצויגען.

lay o'ver (לעי או'-ווער) איבערדעקען, בעדעקען; איבערציהען.

lay siege to (לעי סיעדזש טו) 1. בעלאגערען, ארומרינגלען מיט אן ארמעע; 2. שטארק שטרעבען צו געווינען.
2. I love her. I shall **lay siege to** her heart and will win.

lay stress (לעי סטרעס) לעגען געוויכט אויף עפּעס, אנערקענען די דרינגליכקייט פון עפּעס.

lay the cloth (לעי טהי קלאטה) דעקען דעם טיש.

lay the land (לעי טהי לענד) דערווייטערען זיך פון דער יבשה [ווענען א שיף].

lay to (לעי טו) [צו עפּעס] זיך נעהמען; אבשטעלען [א שיף].

lay to heart (לעי טו הארט) זיך נעהמען צום הארצען.

lay to one's charge (לעי טו וואנז טשארדזש) שטעלען אויף אימעצענס חשבון, בעשולדיגען אימעצען, האלטען אימעצען פעראנטווארטליך.

lay up (לעי אפּ) אבלעגען; אוועקלעגען אויף שפּעטער; אוועקלעגען אין בעט [צוליעב א קראנקהייט].

lay wait (לעי הוויט) לויערען, ליעגען און ווארטען.

lay waste (לעי הוויסט) פערוויסטען.

la'zar *n.* (לעי'-זאר) א קרעציגער, א מצורע; איינער וואס ליידט פון א מיאוס'ער קראנקהייט [הויפּטזעכליך וועגען א בעטלער].

lazaret' *n.* (לעז-ע-רעט') א לאזארעט, א האספּיטאל, א האספּיטאל-שיף, א קאראנטין-אנשטאלט; א פּלאץ פאר פּראוויזיעס [אויף האנדעלס-שיפען].

lazaret'to *n.* (לעז-ע-רעט'-או) *lazaret* .ז

la'zar-house *n.* (לעי'-זאר-האוס) *lazaret* .ז

la'zar-like *a.* (לעי'-זאר-לאיק) קרעציג, עהנליך צו א מצורע.

la'zarly *a.* (לעי'-זאר-לי) *lazar-like* .ז

la'zarman *n.* (לעי'-זאר-מען) *lazar* .ז

lazaro'ne *n.* (לעז-ע-ראו'-נע) *lazzarone* .ז

la'zarwort *n.* (לעי'-זאר-הוואירט) *laserwort* .ז

laze *v. and n.* (לעיז) פוילענצען, זיך פוילען; אוועק'פטר'ען אין פוילקייט; פוילקייט.
When on my vacation I like to **laze** around a good part of the day.

la'zily *adv.* (לעי'-זי-לי) מיט פוילקייט, פויל.

la'ziness *n.* (לעי'-זי-נעס) פוילקייט.

laz'uli *n.* (לעז'-יו-לאי) לאפּיס לאזולי, *lapis lazuli* .ז לאזור-שטיין.

laz'ulite *n.* (לעז'-יו-לאיט) לאזוליט, בלוי-שפּאט [א מינעראל פון העלבלויען קאליר].

la'zy *a. and v.* (לעי'-זי) פויל; לאנגזאם; זיך פוילען; פוילענצען.

la'zy-back *n. and a.* (לעי'-זי-בעק) א הויכער לעהן [רוקען-ווענטעל] פון א שטוהל; א געשטעל אויף אן אויוווען פאר א פאן; וואס האט א הויכען רוקען [וועגען א שטוהל].

la'zy-bed *n.* (לעי'-זי-בעד) א שטיקעל פּלאץ פערזייהט מיט קארטאפעל אזוי, אז די קארטאפעל ווערען ניט בעגראבען אין דער ערד, נאר ווערען בלויז צוגעדעקט פון אויבען מיט אביסעל ערד.

la'zyboard *n.* (לעי'-זי-באורד) א ברעט בייא דער לינקער זייט פון א וואגען, אויף וועלכען די אנטרייבער שטעהען אפּט, טרייבענדיג די פערד.

la'zybones *n.* (לעי'-זי-באונז) א פוילענצער.

la'zyboots *n.* (לעי'-זי-בוהטס) *lazybones* .ז

la'zy-tongs *n.* (לעי'-זי-טאהנגז) אזא צוואנג וואס איז צונויפגעשטעלט פון א גאנצער רייהע געלענקען און וועלכע קען אויסגעצויגען און צונויפגעצויגען ווערען.

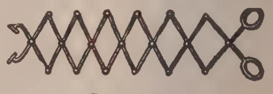
Lazy-tongs

lazzaro'ne *n.* (לעז-ע-ראו'-נע) א לאזאראני [א בעטלער אדער ליידיג-געהער פון נעאפּעל, איטאליען].

L. B. ראשי תבות פון די נעלעהרטען-טיטעל: *Baccalaureus Litterarum* .ז

[באקאלאורוס פון ליטעראטור] אדער *Legum Baccalaureus* [באקאלאו־רוס פון יוריספרודענץ].

lb. אבקירצונג פון *libra* [א פונט].

lbs. אבקירצונג פון *libras* [פונטען].

l. c. ראשי תבות פון *lower case* [אין דרוקעריי — די געוועהנליכע בוכשטאבען, ניט די גרויסע אנפאנגס־בוכשטאבען] אדער פון *loco citato* [אין דעם שוין ציטירטען פלאץ].

lea *n.* (ליע) א פעלד; א לאנקע.

leach *n. and v.* (ליעטש) לויג [וואס ווערט געמאכט פון אש]; א לויג־צעבער; אש צו מאכען לויג; מאכען לויג דורך אויפגיסען וואסער אויף אש.

lea'cher *n.* (ליע׳־טשער) *leach-tub* ז.

leach'-tub *n.* (ליעטש׳־טאב) א לויג־צעבער.

lea'chy *a.* (ליע׳־טשי) וואס לאזט דורך פליסיגקייטען, וואס זייהט דורך [ווי אש, זאמד א. ד. ג.].

lead *v. and n.* (ליעד) לייטען, פיהרען; זיין דער ערשטער, זיין אן דער שפיצע; אריינפיהרען, אריינציהען, אריינגארען; בעוועגען צו עפעס; אנפאנגען; געבען דעם טאן; איינלייטען; געפיהרט ווערען; פיהרערשאפט, פיהרונג; דאס געהן פארויס, דאס זיין דער ערשטער; דער אנפאנג, דער ערשטער גאנג [אין א שפיעל]; ריכטונג; בעקאנטשאפט, געניטקייט; עטוואס וואס פיהרט אדער ריכטעט; א שמאלער דורכגאנג.

lead *n., a. and v.* (לעד) בליי; דורכשוסליניע אדער שפאנע [א דין בליי־בלעכעל וואס ווערט אריינגעלעגט צווישען די שורות פון שריפטזאץ זיי צו מאכען שיטערער]; א זינק־בליי [א בליי־געוויכט צום מעסטען די טיעפקייט פון וואסער]; דאס בליי אין א בליישטיפט; געמאכט פון בליי, וואס ענטהאלט בליי; בעדעקען מיט בליי; פערגיסען מיט בליי; אריינלעגען דורכשוסליניען אדער שפאנעס צווישען די שורות פון שריפטזאץ; פאלירען, בעדעקען מיט א גלאנץ דורך אבגרייבען מיט בליי אדער גראפיט.

lead a child (ליעד ע טשאילד) פיהרען א קינד מיט דער הילף פון עפעס [ווען מען לערענט עס געהן].

lead a dance (ליעד ע דענס) זיך שטעלען אן דער שפיצע, זיין אן אנפיהרער; זיין דער פיהרער פון א טאנץ.

lead'-ash *n.* (לעד׳־עש) דאס פסולת פון בליי.

lead astray' (ליעד ע־סטריי׳) פערפיהרען; אראבפיהרען פון וועג.

Evil companions **led** him **astray**.

lead'-bob *n.* (לעד׳־באב) א בליי־געוויכט אויף א ווענטעק.

lead by force (ליעד באי פאורס) שלעפען מיט גוואלט.

lead by the nose (ליעד באי טהי נאוז) פיהרען ביי דער נאז.

lead cap'tive (ליעד קעפ׳־טיוו) פיהרען געפאנגען, פיהרען אין געפענגנשאפט.

lead'-col'ic *n.* (לעד׳־קאל׳־איק) בליי־קאליק [א קראנקהייט וואס מען בעקומט פון דעם שטויב פון בליי].

lead'-col'or *n.* (לעד׳־קאל׳־אר) בליי־קאליר [א מאטער בלוילויך־גרויער קאליר].

lead'-col'ored *a.* (לעד׳־קאל׳־ארד) פון בליי־קאליר.

lead'-cut'ter *n.* (לעד׳־קאט׳־ער) א מאשין צו שניידען דורכשוסליניען אדער שפאנעס [דינע בליי־בלעכלעך וואס מען לעגט אריין צווישען די שורות פון דרוקזאץ].

lead'ed *a.* (לעד׳־עד) אבגעטיילט דורך שפאנעס אדער דורכשוסליניען [דינע בליי־בלעכלעך וואס ווערען אריינגעלעגט צווישען די שורות אין דרוקזאץ]; בעדעקט מיט בליי אדער גראפיט.

lead'en *a.* (לעדן) געמאכט פון בליי, וואס זעהט אויס ווי בליי אדער ווי געמאכט פון בליי; בלייערן; שווער, פויל; מאט; מרה־שחורה׳דיג.

lead'-encephalop'athy *n.* (לעד׳־ענ־כעפ־ע־לאפ׳־ע־טהי) א געהירן־קראנקהייט וואס קומט פון כראנישער בליי־פערגיפטונג.

lead'en-gray *a. and n.* (לעד׳ן־גריי) בליי־פארביג, בלייערן; א בליי־קאליר.

lea'der *n.* (ליע׳־דער) א פיהרער; א וועגווייזער; אן אנפיהרער; דער ערשטער; דער הויפט; איינער אדער עטוואס וואס געהט פארויס; א טאן־געבער; א כאר־דיריגענט, א קאפעלמייסטער; די ערשטע פידעל, דער ערשטער שפיעל־אינסטרומענט אין אן ארקעסטער; עטוואס וואס ריכטעט, פיהרט אדער ציינט אן די ריכטונג; דאס הויפט־ראד אין מאשינעריע; א לייט־ארטיקעל; א הויפט צוציהונגס־סחורה פאר קונים.

leaderette' *n.* (ליע־דער־עט׳) א קליינער לייט־ארטיקעל.

lea'dership *n.* (ליע׳־דער־שיפ) פיהרערשאפט, פיהרונג.

lead'-glance *n.* (לעד׳־גלענס) בליי־גלאנץ, בליי־ערץ.

lead'-gray *n. and a.* (לעד׳־גריי) *leaden-gray* ז.

lead'ing *n.* (לעד׳־אינג) בליי־ווערק, בלייענע זאכען; צוזאמענבלייאונג.

lea'ding *n. and a.* (ליע׳־דינג) פיהרונג, לייטונג, אנפיהרונג, פיהרערשאפט, פעהיגקייט צו זיין א פיהרער; וועג־ווייזונג; פיהרענד, לייטענד; א צוציהונגס־ארטיקעל [פאר קונים]; וואס איז דאס הויפט, דאס ערשטע, דאס וויכטיגסטע; וואס געהט פארויס.

lea'ding ar'ticle (ליע׳־דינג אר־טיקל) א לייט־ארטיקעל [אין א צייטונג]; א הויפט־ארטיקעל, א גאנגבארער ארטיקעל, א צוציהונגס־ארטיקעל [אלס סחורה].

lea'ding card (ליע׳־דינג קארד) די ערשטע קארט, מיט וועלכער מען מאכט דעם ערשטען גאנג.

lea'ding fash'ion (ליע׳־דינג פעש־אן) די הערשענדע מאדע.

lea'ding hand (ליע׳־דינג הענד) די ערשטע האנד [ביים שפיעלען]; דער געשעפטס־פיהרער.

lea'ding horse (ליע׳־דינג האהרס) דאס פאדערשטע אדער ערשטע פערד אין שפאן.

lea'ding la'dy (ליע׳־דינג ליי׳־די) א פרימאדאנע, די אקטריסע וואס שפיעלט די הויפט ראלע.

lea'dingly *adv.* (ליע׳־דינג־לי) פיהרענדיג; דורך לייטונג אדער פיהרערשאפט.

lea'ding man (ליע׳־דינג מען) דער אקטיאר וואס שפיעלט די הויפט ראלע.

lea'ding mo'tive (ליע׳־דינג מאו־טיוו) א לייט־מאטיוו [א גרונד־מאטיוו פון א מוזיק־שטיק].

lea'ding part (ליע׳־דינג פארט) די הויפט ראלע.

He is taking a **leading part** in the play.

lea'ding ques'tion (ליע׳־דינג קהוועס׳־טשאן) א פראגע וואס איז געשטעלט אזוי, אז זי ענטהאלט אין זיך דעם ענטפער אדער שטויסט אן אויף א געווינשטען ענטפער.

lea'ding-staff *n.* (ליע׳־דינג־סטעף) דער שטאק פון א מיליטערישען קאמאנדיר.

lea'ding-strings *n.* (ליע׳־דינג־סטרינגז) געה־בענדער, לויף־בענדער [בענדער מיט וועלכע מען פיהרט קליינע קינדער, ווען מען לערענט זיי געהן]; שטערונגען צו זעלבסטשטענדיגקייט.

lea'ding-wind *n.* (ליע׳־דינג־ווינד) א גינסטיגער ווינד.

lea'ding word (ליע׳־דינג ווארד) דאס ערשטע ווארט; דאס שלאג־ווארט.

lead in prayer (ליעד אין פרעהר) פארבעטען, זיין א שליח צבור.

lead'-line *n.* (לעד׳־לאין) א שטריק מיט א בליי־געוויכט [אום צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסער אדער אום צו זינקען א נעץ].

lead'-mine *n.* (לעד׳־מאין) א בליי־מינע, א בליי־גרוב.

lead off (ליעד אף) געהן פארויס, נעהמען אויף זיך די איניציאטיווע פון עפעס, אנפאנגען דער ערשטער עפעס צו טהאן.

lead off a ball (ליעד אף ע באהל) ערעפענען א באל.

lead one a dance (ליעד וואן ע דענס) מאכען איינעם ארומלויפען אומזיסט און אומנישט, פערפיהרען מיט פוסטע הבטחות.

lead'-ore *n.* (לעד׳־אור) בליי־ערץ, רויה בליי.

lead'-pen'cil *n.* (לעד׳־פענ׳־סיל) א בליישטיפט, א בלייפעדער.

lead'-poi'soning *n.* (לעד׳־פאי׳־זאנ־אינג) בליי־פערגיפטונג.

leads *n.* (לעדז) בלייענע דאך־פלאטען.

lead'-shot *n.* (לעד׳־שאט) בליי־שראט [צום שיסען].

lead'-spar *n.* (לעד׳־ספאר) בליי־שפאט [א מינעראל].

lead the field (ליעד טהי פיעלד) רייטען אן דער שפיצע, אנפיהרען א יאגד.

lead the way (ליעד טהי וויי) געהן פארויס, זיין אן דער שפיצע.

lead to the al'tar (ליעד טו טהי אהל־טער) הייראטען.

lead up (ליעד אפ) פיהרען, ארויפפיהרען.

My introduction gradually **leads up** to my argument.

lead'-works *n.* (לעד׳־וואירקס) א בליי־גיסעריי.

lead'wort *n.* (לעד׳־וואירט) דער בליי־ווארצעל [אזא זיד־אייראפעאישע פלאנצע].

lead'y *a.* (לעד׳־אי) בלייערן, בלייאיג, עהנליך צו בליי.

leaf *n. and v.* (ליעף) א בלאט; א בעוועגליכער טייל פון עפעס [ווי אן איינזאץ־ברעט אין א טיש, א טהיר, פליגעל, א פאל־ברעט פון א תליה א. ד. ג.]; בלעטער־בעציערונגען [אין ארכיטעקטור]; זיך בלעטערען, ארויסבריינגען בלעטער.

lea'fage *n.* (ליע׳־פעדזש) בלעטער, בעבלעטערונג.

leaf'-bear'ing *a.* (ליעפ׳־בעהר׳־אינג) וואס טראגט ארום בלעטלעך אין מויל [ווי א געוויסער מין מוראשקעס]; וואס האבען בלעטער־עהנליכע קערפער־טיילען.

leaf'-blight *n.* (ליעפ׳־בלאיט) אזא

קראנקהייט פון וועלכער עס ווערען אנגע־
גריפען די בלעטער פון פלאנצען.

leaf′-bridge *n.* (ליעפ־ברידזש) אז
אויפצוג־בריק [וואס עפענט זיך אויף,
אום דורכצולאזען שיפען].

leaf′-bud *n.* (ליעפ־באד) א שפראץ־
אויגעלע אדער קנאספע פון וועלכער עס
קומט ארויס א בלאט.

leaf′-car′rier *n.* (ליעפ־קער־אי־ער)
א מוראשקע וואס טראגט ארום אין מויל
בלעטלעך.

leaf′-cut′ter *n.* (ליעפ־קאט־ער) א
מעסער אויפצושניידען די בלעטער פון א
בוך; אזא מין ביען וואס שפרייט אויס
דעם ביענשטאק מיט בלעטער.

leafed *a.* (ליעפט) וואס האט בלעטער,
בעבלעטערט, בלעטערדיג.

leaf′-fee′der *n.* (ליעפ־פיע־דער) אז
אינזעקט אדער א ווערימעל וואס שפייזט
זיך מיט בלעטער.

leaf′-fol′der *n.* (ליעפ־פאול־דער) אזא
מאטען־פליגעלע [מאָל] וואס איהר לאר־
ווא [דאס ווערימעל, פון וועלכען עס ענט־
וויקעלט זיך אן אינזעקט] וויקעלט צו־
נויף בלעטער און מאכט זיך אין זיי א
נעסט.

leaf′-foot′ed *a.* (ליעפ־פוט־עד) וואס
האט בלעטער־עהנליכע פיס [ווענען געווי־
סע מינים בעשעפענישען].

leaf′-gil′ding *n.* (ליעפ־גיל־דינג)
דאס גילדען מיט גאלד־בלאט.

leaf′-gold *n.* (ליעפ־גאולד) גאלד־בלאט
[צום גילדען].

lea′finess *n.* (ליע־פי־נעס) בעבלע־
טערטקייט, דאס זיין בעדעקט מיט בלע־
טער, דאס זיין פול מיט בלעטער.

leaf′less *a.* (ליעפ־לעס) אונבעבלעטערט,
אהן בלעטער.

leaf′lessness *n.* (ליעפ־לעס־נעס)
אונבעבלעטערטקייט, דאס ניט האבען קיין
בלעטער.

leaf′let *n.* (ליעפ־לעט) א בלעטעל; א
פלוג־בלאט, א פלוג־בלעטעל.

leaf′-louse *n.* (ליעפ־לאוס) א בלאט־
לויז [אזא קליינער גרינער אינזעקט וואס
געפינט זיך אויף בלעטער].

leaf′-met′al *n.* (ליעפ־מעט־על)
בלאט־מעטאל, בלאט־גאלד [מעטאל אין
דינע בלעטער מיט א גאלד־גלאנץ, גע־
ברויכט צום גילדען].

leaf′-roll′er *n.* (ליעפ־ראול־ער)
ז. *leaf-folder*.

leaf′-shaped *a.* (ליעפ־שייפט) בלאט־
פערמיג.

leaf′-sil′ver *n.* (ליעפ־סיל־ווער)
בלאט־זילבער [צו בעזילבערען].

leaf′stalk *n.* (ליעפ־סטאהק) דאס שטענ־
געל פון א בלאט.

leaf′-tobac′co *n.* (ליעפ־טא־בעק־או)
בלעטער־טאבאק.

leaf′-tur′ner *n.* (ליעפ־טויר־נער) א
פארריכטונג ביי א פארטעפיאנא איבער־
צומישען די בלעטער פון די נאטען.

leaf′-valve *n.* (ליעפ־וועלוו) א קלאפאן־
ווענטיל [אזא דעקעל אויף א זאווייעסע
אין א פומפ־מאשין].

leaf′work *n.* (ליעפ־הוואירק) בלעטער־
עהנליכע בעציערונגען.

lea′fy *a.* (ליע־פי) בלעטערדיג; מיט
א סך בלעטער.

league *n.* and *v.* (ליעג) א ליגע, א
פעראייניגונג, א בונד; א מייל; א ים־
מייל [3.45 ענגלישע מייל]; זיך פער־
אייניגען, זיך פעראייניגען אין א ליגע.

lea′guer *n.* and *v.* (ליע־גער) איי־
נער וואס געהערט צו א ליגע אדער פער־
אייניגונג, א בונד־גענאסע; בעלאגערונג;
בעלאגערען.

leak *v.* and *n.* (ליעק) ריננען; אריינ־
פליסען; פישען [משתין זיין]; לאזען
ריינען; א שפאלט, א לאך, אן עפנונג
[דורך וועלכער עטוואס קען ארויסריננען
אדער אריינריננען].

lea′kage *n.* (ליע־קעדזש) דאס ריננען;
דאס אריינפליסען; די מאס אדער צאהל
וואס קומט צו אדער פאלט אב פון רי־
נען; לעקאזש [פערגיטיגונג פאר פער־
לוסט וואס קומט פון אויסרינען].

leak′-alarm′ *n.* (ליעק־ע־לארם) א
פארריכטונג אויף א שיף אויטאמאטיש
צו געבען אן אלארם־סיגנאל, ווען די שיף
הויבט אן צו רינען.

lea′kiness *n.* (ליע־קי־נעס) דאס זיין
רינעדיג, דאס זיין לעכערדיג.

leak out (ליעק אוט) 1. אויסרינען;
2. זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען אין
דער עפענטליכקייט.

2. The secret leaked out.

lea′ky *a.* (ליע־קי) רינעדיג; געלע־
כערט [אזוי אז א פליסיגקייט קען אריינ־
רינען אדער ארויסרינען]; אויספלוידער־
רעגדיג, וואס קען ניט איינהאלטען קיין
סוד.

lean *v.*, *n.* and *a.* (ליען) זיך
נייגען, זיין געניינט; זיך אבנייגען; זיך
אבווענדען; זיך בויגען, זיך אונטערגע־
בען, נאכגעבען; זיך לעהנען, זיך אנלעה־
נען; אבמאגערען, מאכען מאגער; אראב־
נעהמען דאס פלייש פון א וואלפיש; נייי־
גונג, צונייגונג; דער טייל פון פלייש
וואס בעשטעהט נור פון מוסקעלען; דאס
פלייש פון א וואלפיש; ביי דרוקער —
אן ארבייט וואס ברייגנט ניט קיין פרא־
פיט; מאגער; פוסט, ארעם, אינהאלטס־
לאז; וואס מאכט מאגער; ביי דרוקער—
וואס מען פערדיענט ניט ביי דעם.

lean against′ (ליען ע־גענסט) זיך אנ־
לעהנען, זיך אנשפארען אן עפעס.

lean as a cane (ליען עז ע קיין)
דאר ווי א שטעקען, הויט און ביין.

lean′-faced *a.* (ליען־פייסט) מיט א
מאגערען געזיכט; אין דרוקעריי — וואס
איז זעהר שמאל [ווענען שריפט].

lea′ning *n.* and *a.* (ליע־נינג) נייגונג;
זיך לעהנענדיג, זיך נייגענד.

lea′ning-knife *n.* (ליע־נינג־נאיף) א
מעסער, מיט וועלכען מען שניידט ארום
דאס מאגערע פלייש פון א וואלפיש.

lea′ning-note *n.* (ליע־נינג־נאוט) א
פערציערונגס־נאטע. ז. *appoggiatura*.

lean′ly *adv.* (ליען־לי) מאגער, דאר,
ארעם, אינהאלטסלאז, צוועקלאז, אהן
פראפיט.

lean′ness *n.* (ליען־נעס) מאגערקייט,
טרוקענקייט, דארקייט; פוסטקייט, אינ־
האלטסלאזיגקייט, ארעמקייט; צוועקלאַ־
זיגקייט.

lean o′ver (ליען או־ווער) זיך איבער־
בויגען, זיך אריבערהיינגען.

Don't lean over the fence.

lean′-to *n.* (ליען־טו) א נעבען־געביי־
דע, א צובוי; אן אפענע געביידע [פאר
קראנקע, הויפטזעכליך פאר שווינדזיכטי־
גע].

lean type (ליען טאיפ) שמאלע דרוק־
שריפט [וואס 26 בוכשטאבען פערנעה־
מען וועניגער ווי צוויי צאל].

lean′-wit′ted *a.* (ליען־וויט־עד)
ניט איבריג קלוג, ניט איבריג שארפזיניג.

lean work (ליען הוואירק) ביי דרו־
קער — ארבייט, וועלכע נעהמט צופיעל
צייט און ביי וועלכער מען קען ניט פער־
דיענען.

leap *v.* and *n.* (ליעפ) א שפרינגען,
שפרונג טהאן, אריבערשפרינגען, ארויס־
שפרינגען; ארויפשפרינגען, האבען גע־
שלעכטליכען פערקעהר [ווענען חיות];
צווינגען אריבערצושפרינגען; דאס שפרינ־
גען; א שפרונג; געשלעכטליכער פערקעהר
[ביי חיות].

leap clear o′ver (ליעפ קליער או־
ווער) אריבערשפרינגען א זאך, ניט אנ־
ריהרענדיג זי.

lea′per *n.* (ליע־פער) א שפרינגער;
א סאלם אדער לאקס; אן אינסטרומענט
פאנאנדערצופלעכטען אלטע שטריק.

leap′-frog *n.* (ליעפ־פראג) דער פראש־
שפרונג, דער זשאבע־שפרונג [א קינדער־
שע שפיעל, ביי וועלכער איינער שפרינגט
אריבער איבער׳ן צווייטען].

lea′ping-fish *n.* (ליע־פינג־פיש) דער
שפרינג־פיש [אזא קליינער, שמאלער,
לענגליכער, גלאנציגער פיש וואס שפרינגט
אפט ארויס אויף׳ן ברעג].

leap in the dark (ליעפ אין טהי
דארק) א שפרונג אין דער פינסטערניש,
א בלינדע אונטערנעהמונג, עטוואס וואס
מען ווייס ניט מיט וואס עס וועט זיך
ענדיגען, עטוואס וואס מען טהוט ניט רע־
כענענדיג זיך מיט די פאלגען.

leap out of the skin (ליעפ אוט אוו
טהי סקין) שפרינגען פון דער הויט.

leap′-year *n.* (ליעפ־ייהר) אן עבור־
יאהר.

lear *n.* (ליער) [אין גלאז־] א קיהל־אויוועז
פאבריקאציאן].

learn *v.* (לוירן) לערנען, זיך לערנען,
ערפאהרען, זיך דערוויסען.

lear′nable *a.* (לויר־נעבל) וואס מען
קען לערנען; וואס מען קען ערפאהרען.

learn a les′son (לוירן ע לעסן) אנ־
געלערענט ווערען.

learn by heart (לוירן באי הארט)
לערנען אויף אויסווענינג.

learn by mem′ory (לוירן באי מעמ־
א־רי) לערנען מעכאניש, אריינקלאפען
זיך אין קאפ.

learn by rote (לוירן באי ראוט)
ז. *learn by memory*.

lear′ned *a.* (לויר־נעד) געלערענט,
געלעהרט; געניט בעקאנט מיט...

He is learned in the law.

lear′nedly *adv.* (לויר־נעד־לי) ווי
א געלעהרטער; מיט קענטעניסע.

lear′nedness *n.* (לויר־נעד־נעס) גע־
לעהרטקייט, לומדות.

lear′ner *n.* (לויר־נער) א לערנער;
לעהרלינג, א שילער.

lear′ning *n.* (לויר־נינג) געלעהרזאמ־
קייט, לומדות, ערודיציע; דאס לערנען;
סיסטעמאטישעס וויסען; ספעציעלע פאך־
קענטניסע.

learn off (לוירן אף) אויסווע־
ניג.

learn one's book (לוירן הוואנז בוק)
מאכען די לעקציאנען; לערנען.

learn wit (לוירן הוויט) ווערען געשייי־
טער, קליגער.

lear′y *a.* (ליער־אי) כיטרע, וואכזאם,
[אין דער גנבים־שפראך].

lea′sable *a.* (ליע־סעבל) וואס קען
פערפאכטעט אדער פערדונגען ווערען.

lease *v.* and *n.* (ליעס) פערפאכטען,
פערדינגען [לאנד, הייזער א. ד. ג.];
פאכטען, דינגען; א פאכט; א פערפאכ־

טונג; א פאכט־קאנטראקט; א פאכט־טערמין; א טערמין, א משך, א צייט־דויער.

lease *v. and n.* (ליעז) קלייבען, זאמלען; קלייבען איבערגעבליבענע זאנגען אין פעלד; א פיטערנים.

lease'hold *n. and a.* (ליעס'-האולד) א פאכטונג [ווי פון ערד, א הויז א. ד. ג.]; א פאכט־גוט; א פאכט; געפאכטעט.

lease'holder *n.* (ליעס'-האול-דער) א פאכטער, איינער וואס דינגט אב א הויז.
I have been a **leaseholder** of this house for many years.

lea'ser *n.* (ליע'-סער) א פערפאכטער, איינער וואס פערדינגט ערד, א הויז, א גוט א. ד. ג. אין ארענדע.

leash *n. and v.* (ליעש) א שטריקעל, א באנד, א רימענדעל [בעזאנדערס אזא מיט וועלכען מען האלט א יאגד־הונד]; אנדערטהאלבען פאר, דריי פון איין מין [אויף דער שפראך פון יעגער]; דריי זאכען; אנבינדען אדער האלטען מיט א שטריקעל אדער מיט א באנד.

lea'sing *n.* (ליע'-סינג) דאס פאכטען אדער דינגען; דאס פערפאכטען אדער פערדינגען.

lea'sing *n.* (ליע'-זינג) דאס זאגען ליגען; א ליגען; דאס זאמלען, דאס זאמלען איבערגעבליבענע זאנגען אויף'ן פעלד.

least *a. and adv.* (ליעסט) וואס איז דאס מינדעסטע; ווענינגסטענס, אם ווענינגסטען, אם אלערווענינגסטען.

least'ways *adv.* (ליעסט'-הוועיז) ז. *leastwise*.

least'wise *adv.* (ליעסט'-הוואיז) אם ווענינגסטען, ווענינגסטענס, צום ווענינגסטען.

leath'er *n., a. and v.* (לעטה'-ער) לעדער; א לעדערעל אויף א האטשיק פון א ווענטקע; דער אראבהענגענדער טייל פון א הונד'ס אויער; געמאכט פון לעדער; וואס בעשטעהט פון לעדער; בעזארגען מיט לעדער; אנווענדען אדער געברויכען לעדער; פערוואנדלען אדער אויסגארבען אין לעדער; דורכקלאפען די ביינער; אבשמייסען מיט א רימען.

leath'er-cloth *n.* (לעטה'-ער-קלאטה) לעדער־טוך, צעראטע [אזא צייג וואס איז נאכגעמאכט ווי לעדער].

leath'er-coat *n.* (לעטה'-ער-קאוט) א לעדער־עפעל [אן עפעל מיט א גראבער הויט]; א פרוכט מיט א דיקער הויט.

leath'er-dress'er *n.* (לעטה'-ער-דרעס'-ער) א לעדער־בעארבייטער, איינער וואס פארטיגט ארוים די לעדער נאך'ן גארבען.

leath'er-dress'ing *n.* (לעטה'-ער-דרעס'-אינג) לעדער־בעארבייטונג, דאס ארויספארטיגען די לעדער נאך'ן גארבען.

leatherette' *n.* (לעטה-ער-עט') נאכגעמאכטע לעדער.

leath'erhead *n.* (לעטה'-ער-העד) א פויערשער קאפ, א דומער יונג; דער לעדער־קאפ [אזא אויסטראלישער פויגעל]. ז. *friar-bird*.

leath'er-knife *n.* (לעטה'-ער-נאיף) א לעדער־מעסער [אזא געבויגענע מעסער צום שניידען לעדער].

leath'er-mouthed *a.* (לעטה'-ער-מאוטהט) וואס האט א מויל ווי פון לעדער [גלאט און הארט און אהן צייהנער].

leath'ern *a.* (לעטה'-ערן) לעדערנער; געמאכט פון לעדער.

leath'er-pa'per *n.* (לעטה'-ער-פיי'-פער) לעדער־פאפיער [א דיקער זארט פאפיער וואס איז געמאכט עהנליך צו לעדער].

leath'er-punch *n.* (לעטה'-ער-פאנטש) אן אינסטרומענט אדער מאשין אויסצוקלאפען לעכלעך אין לעדער.

leath'er-skin *n.* (לעטה'-ער-סקין) די אונטערשטע הויט־שיכט.

leath'er-winged *a.* (לעטה'-ער-הווינגד) וואס האט פליגלען ווי לעדער [ווי א פלעדערמויז, למשל].

leath'erwood *n.* (לעטה'-ער-הוואוד) לעדער־האלץ [אזא ביימעל מיט א הארטער קארע וואס וואקסט אין נארד־אמעריקא; אזא בוים אדער קוסט אין אויסטראליען].

leath'ery *a.* (לעטה'-ער-אי) לעדער־ארטיג, ווי לעדער.

leave *v. and n.* (ליעוו) .1 לאזען; צוריקלאזען; איבערלאזען; פערלאזען; אויפהערען; .2 אבפאהרען; .3 געבען אורלויב [בעפרייאונג אויף א צייט פון דיענסט]; ערלויבען; .4 ארויסלאזען בלעטער; .5 אן ערלויבנים; אן אורלויב; .6 אן אבשיעד.
1. **Leave** me alone. I am too busy to see you. 2. He **leaves** on the next train. 5. He secured **leave** to visit his parents.

leave alone' (ליעוו ע-לאון') לאזען צורוה, ניט שטערען.

leaved *a.* (ליעווד) בלעטערדיג, מיט בלעטער.

leave in the cold (ליעוו אין טהי קאולד) פערנאכלעסיגען, פערזעהן.

leav'en *n. and v.* (לעוון) זויערטייג, ראשטשינע; עטוואס וואס מאכט אן ענדערונג דורך אן אונזיכטבארען איינפלוס; אן אונזיכטבארער איינפלוס וואס ווירקט פערדארבענד; מאכען אויפגעהן אדער לייכט ווי טייג דורך זייערען; האבען א ווירקונג דורך אן אונזיכטבארען איינפלוס.

leav'ening *n.* (לעוו'נ-אינג) דאס מאכען אויפגעהן און לייכט דורך זויערטייג [ווי טייג]; דאס מאכען איהרען אדער געהרען, דאס זייערען.

leave of ab'sence (ליעוו אוו עב'-סענס) אורלויב [בעפרייאונג אויף א געוויסער צייט פון דיענסט].

leave off (ליעוו אף) אויפהערען, אוועקווארפען, אויפגעבען, אוועקלעגען.

leave one in the dark (ליעוו הוואן אין טהי דארק) האלטען בסוד עפעס פון אימעצען.

leave one in the lurch (ליעוו הוואן אין טהי לוירטש) לאזען אין שטיך, לאזען אין פערלעגענהייט.

leave one with the bag (ליעוו הוואן הוויטה טהי בעג) לאזען אין שטיך, לאזען אין פערלעגענהייט.

leave out (ליעוו אוט) אויסלאזען, דורכלאזען.

leave out in the cold (ליעוו אוט אין טהי קאולד) לאזען מיט דער בייטש, לאזען ביי גארנישט.

lea'ver *n.* (ליע'-ווער) א ויברח־מאכער; איינער וואס איז עוקר אדער פערשווינדט; איינער וואס פערלאזט.

leaves *n.* (ליעווז) בלעטער. ז. *leaf*.

leave'-ta'king *n.* (ליעוו'-טיי'-קינג) דאס נעהמען אבשיעד; דאס געזעגענען זיך; א זיי־געזונד.

leave word (ליעוו הוואירד) לאזען וויסען, אנזאגען.
Leave word of your arrival.

lea'ving *n.* (ליע'-ווינג) דאס שיידען זיך, דאס פערלאזען, דאס אברייזען; עטוואס וואס בלייבט נאך אדער פאלט אב.

lea'vings *n.* (ליע'-ווינגז) רעשטלעך, איבערבלייבעכץ, אבפאל, שריים.
The dog is fed on the **leavings**.

lea'ving-shop *n.* (ליע'-ווינג-שאפ) א לאמבארד אדער לייה־הויז [אן ארט וואו מען לייהט אויף משכנות], וואס האט ניט קיין געזעצליכע ערלויבנים.

lech'er *n. and v.* (לעטש'-ער) א בעל־תאוה, א נואף; פיהרען א לעבען פון תאוה און נאוף.

lech'erous *a.* (לעטש'-ער-אס) תאוה'דיג, נאוף'דיג; וואס ערוועקט תאוה.

lech'erously *adv.* (לעטש'-ער-אס-לי) אויף א תאוה'דיגען אופן; מיט תאוה, מיט נאוף.

lech'erousness *n.* (לעטש'-ער-אס-נעס) תאוה, נאוף; דאס זיין תאוה'דיג.

lech'ery *n.* (לעטש'-ער-אי) תאוה; נאוף.

lec'tern *n.* (לעק'-טוירן) א לעזע־פולט אדער סטענדער אין א קירך.

lec'tion *n.* (לעק'-שאן) דאס לעזען; א לעזע־ארט; א נוסח אין א בוך אדער שריפט; א קאפיטעל פון דער ביבעל אדער אנדערער הייליגער שריפט וואס ווערט פארגעלעזען אין קירך.

lec'tionary *n.* (לעק'-שאנ-ע-רי) א בוך וואס ענטהאלט קאפיטלעך פון דער ביבעל אדער פון אנדערע הייליגע שריפטען, וועלכע ווערען פארגעלעזען אין קירך.

lec'tor *n.* (לעק'-טאר) א פארלעזער פון תפילות אין א קירך.

lec'trice *n.* (לעק'-טרים) א פארלעזערין.

lec'tual *a.* (לעק'-טשו-על) וואס בינדט צום בעט [א מעדיציניקער אויסדרוק וועגען א קראנקהייט וועלכע בינדט צום בעט].

lec'ture *n. and v.* (לעק'-טשור) א פארלעזונג, א לעקציע; א פרעדיגט, א מוסר־דרשה; האלטען פארלעזונגען; אונטערריכטען, געבען לעקציעס; געבען א לעקציע, אוים'מוסר'ען.

lec'turer *n.* (לעק'-טשור-ער) א לעקטאר, איינער וואס האלט לעקציעס אדער פארטרעגע; א פראפעסאר; א הילפס־פרעדיגער.

lec'ture-room *n.* (לעק'-טשור-רוהם) אן אודיטאריע, א זאל, וואו עס ווערען געהאלטען פארלעזונגען אדער לעקציעס.

lec'tureship *n.* (לעק'-טשור-שיפ) דאס אמט פון א פראפעסאר, לעקטאר, פארלעזער אדער פרעדיגער.

lec'turess *n.* (לעק'-טשור-עס) א לעקטארין, א פרוי וואס האלט לעקציעס אדער פארטרעגע.

led (לעד) געפיהרט, געלייטעט. ז. *lead*.
I am **led** to believe that you are mistaken.

ledge *n.* (לעדזש) א פאליצע; א ראנד, א לייסט; א גזימס; א שיכט; עטוואס וואס שטארצט ארוים; א רייה פון פעלזען־שטיינער אונטערן וואסער; אין דרוקעריי — קליינעס אדער קלאמערס געברויכט ביים שליסען דרוק־זאץ אין א ראהם.

ledg'er *n.* (לעדזש'-ער) א שטאנג, באלקען, א שטיין וואס ליעגט האריזאנטאל; א קוווער־באלקען; דאס הויפט־בוך [אין בוכפיהרונג].

ledg'er-book *n.* (לעדזש'-ער-בוק) דאס הויפט־בוך אין בוכהאלטעריע.

ledg'ment *n.* (לעדזש'-מענט) אין ארכ־

כיטעקטור — א געזימס, אן ארויסשטאר=צונג.

led horse (לעד האהרס) א זאפּאסנער פערד וואס ווערט געברויכט אין א נויט; א לאסט=פערד.

lee *n. and a.* (ליע) די זייט, וועלכע איז געשיצט פון ווינד אדער נאך וועלכער דער ווינד בלאזט [ווענען א שיף]; שי=צונג; וואס איז שייך צו דער זייט וואס איז געשיצט פון ווינד אדער נאך וועלכער דער ווינד בלאזט.

lee'-board *n.* (ליע'-באורד) אזא לאנג, פלאך ברעט וואס ווערט בעהעפטעט צו דער זייט פון א פלאכער שיף צו שיצען זי פון ווינד [אזעלכע ברעטער זיינען פאראן פון ביידע זייטען].

leech *n. and v.* (ליעטש) א פּיאווקע [א בלוט=איגעל]; א בלוט=זויגער; א דאקטאר; דער ראנד פון א זעגעל; לויג; אש=לויג; היילען, דאקטארען; שטעלען פּיאווקעס; ווייקען אין לויג.

leechee' *n.* (ליע-טשיע') ז. *lichi*

lee'cher *n.* (ליע'-טשער) איינער וואס שטעלט פּיאווקעס [בלוט=איגעל]; איי=נער וואס לאזט בלוט [אלס הייל=מיטעל].

leech'-fee *n.* (ליעטש'-פיע) דאקטאר=האנאראר, דאקטאר=געצאהלט.

leech'-fish'ing *n.* (ליעטש'-פיש'-אינג) דאס כאפּען פּיאווקעס [בלוט=איגעל].

lee'ching *n.* (ליע'-טשינג) היילונג, קור=ראציע.

leech'-line *n.* (ליעטש'-לאין) א שטריק, מיט וועלכען מען שנורט איין דעם אונ=טערשטען זעגעל פון א שיף.

leech'-rope *n.* (ליעטש'-ראופ) דער ווערטיקאלער טייל פון א שטריק, מיט וועלכען עס איז ארומגענעהט דער זעגעל.

lee'fang *n.* (ליע'-פענג) א שטריק וואס האלט צו פון אונטען א געוויסען זעגעל אין מיטען פון דער שיף, בעת מען ציהט איהם אן.

lee'-gage *n.* (ליע'-גיידזש) א גינסטי=גערע לאגע בנוגע צום ווינד, א גרעסערע דערווייטערונג פון ווינד [אלס פערגלייך צווישען צוויי אדער מעהרערע שיפען].

leek *n.* (ליעק) פּאריי [אזא פלאנצע מיט ברייטע בלע=טער, עהנליך צו א ציבע=לע].

Leek

leek'-green *n.* (ליעק'-גריען) פּאריי=גרין [א פארב ווי פון פּאריי]. ז. *leek*

lee lurch (ליע לוירטש) דאס בויגען זיך אויף א זייט אין א שטורם=וועטער [ווע=גען א שיף].

leer *n. and v.* (ליער) א זייטיגער קוק, אן אויס=דרוקספאלער בליק, א וואונק, א ליעבע=בליק; א קיהל=אויוון [אין גלאז=פאברי=קאציאן]; ווארפען א זייטיגען בליק, אויסדריקען אויסדרוקספאל, קוקען מיט פערליעבטע בליקען; פערפיהרען דורך כיטרע אדער פערליעבטע בליקען.

leer'ingly *adv.* (ליער'-אינג-לי) מיט א זייטיגען קוק; מיט פערליעבטע בליקען; כיטרע אדער בעדייטונגספאל צוואווינקענ=דיג.

leer'-pan *n.* (ליער'-פען) א מין פאן, אין וועלכער מען האלט גלעזערנע כלים, ווען מען קיהלט זיי אב [אין גלאז=פאברי=קען].

lees *n.* (ליעז) הייוועז, אבזאץ, פסולת [פון משקאות].

lee shore (ליע שאור) א ברעג וואס דער ווינד בלאזט אין דער ריכטונג צו איהם.

lee side (ליע סאיד) די זייט פון א שיף וואס איז געשיצט פון ווינד.

leet *n.* (ליעט) א פּארצייטיגער פּריצישער געריכט אין ענגלאנד; דער דיסטריקט וואס איז געווען אונטערגעווארפען אונטער דער יוריסדיקציע פון אזא געריכט; דער גע=ריכטס=טאג; א פּארציאן, א חלק; א צע=טעל פון קאנדידאטען פאר אן אמט.

leet'-ale *n.* (ליעט'-אייל) א יום=טוב בעת דער ערעפנונג פון געריכט [אמאל אין ענגלאנד]. ז. *leet*

lee tide (ליע טאיד) דאס שטראמען פון דעם וואסער נאך דער ריכטונג פון ווינד.

lee'ward *a., adv. and n.* (ליע'-הווארד) וואס איז אין דער ריכטונג פון דעם ווינד; וואס איז שייך צו דער זייט, נאך וועל=כער דער ווינד בלאזט; אין דער ריכטונג פון דעם ווינד; די ריכטונג, נאך וועלכער דער ווינד בלאזט.

lee'wardly *a.* (ליע'-הווארד-לי) וואס איז אין דער ריכטונג, נאך וועלכער דער ווינד בלאזט.

lee'ward tide (ליע'-הווארד טאיד) ז. *lee tide*

lee'way *n.* (ליע'-הוויי) 1. דער דריפט, די אבווייכונג פון שיף, וועלכע עס טראגט דער וואסער=שטראם אדער עס טרייבט דער ווינד, פון דעם ריכטיגען וועג; 2. עקסטרא צייט אדער שטח; 3. דאס בלייבען צוריקשטעלענד.

2. I can not finish the job in the time specified. I must have some **leeway**.

left *a., adv. and n.* (לעפט) לינק, וואס איז אויף דער לינקער זייט; לינקס; די לינקע זייט; דער לינקער טייל, די לינקע, די אפּאזיציאן [אין א אייראפּעאישען פּארלאמענט].

left about'! (לעפט ע-באוט') לינקס קעהרען! [א מיליטערישע קאמאנדע זיך אומצודרעהען לינקס מיט'ן געזיכט אין דער ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג].

left about' turn! (לעפט ע-באוט' טוירן) ז. *left about!*

left'-hand *a.* (לעפט'-הענד) וואס גע=פינט זיך לינקס; וואס עפענט זיך אדער דרעהט זיך נאך לינקס.

left'-han'ded *a.* (לעפט'-הענ'-דעד) געלינקס; אונגעשיקט, אונגעלומפּערט, ניט ריהרעוודיג; לינק; אונאויפריכטיג; כלומר'שטדיג; געריכטעט נאך לינקס.

left'-han'ded mar'riage (לעפט'-הענ'-דעד מער'-אידזש) די מארגאנאטישע הייראט [ווען איינער פון א קייזערליכער אדער פירסטליכער פאמיליע האט חתונה מיט א פרוי פון א נידריגערען שטאנד און פערקעהרט]. ז. *morganatic*

left'-han'dedness *n.* (לעפט'-הענ'-דעד-נעס) געלינקטקייט; אונגעשיקטקייט, אונגעלומפּערטקייט, ניט=ריהרעוודיגקייט.

left'-han'der *n.* (לעפט'-הענ'-דער) א געלינקטער; א קלאפּ מיט דער לינקער האנד; אן אונערווארטעטער קלאפּ, א קלאפּ פון א זייט, פון וועלכער מען האט דעם קלאפּ ניט ערווארטעט; א קינזשאל, וואס מען פלעגט אין די אלטע צייטען האלטען אין דער לינקער האנד ביים ראפּירען=גע=פעכט.

left'ness *n.* (לעפט'-נעס) דאס זיין אויף דער לינקער זייט.

left'-off *a.* (לעפט'-אף) וואס ווערט שוין מעהר ניט געטראגען [ווענען קליי=דער].

left out in the cold (לעפט אוט אין טהי קאולד) פערבליבען מיט דער בייטש, געבליבען ביי גארנישט.

left to oneself' (לעפט טו הוואנ-סעלף') אונגעשיצט, הילפלאז; געשטיצט אויף איי=גענע כחות; געלאזט צו=רוה.

left ven'tricle (לעפט ווענ'-טריקל) דער לינקער הארץ=קאמער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

left'ward *adv.* (לעפט'-הווארד) נאך לינקס.

leg *n.* (לעג) א פוס; פוס=ביין; דער טייל פון פוס צווישען דער קניע און דעם פוס=טריט; א פּאלקע; א פיסעל [פון א טיש, א שטוהל א. ז. וו.]; עפּעס וואס האלט אונטער מאראליש אדער פיזיש; דער טייל זאק אדער הויזען וואס בעדעקט דעם פוס; דער טייל פעלד אין קריקעט=שפּיעל וואס ליעגט צו דער לינקער זייט און הינטער דעם אבקלאפּער; דער שפּיע=לער וואס פערנעהמט דיעזען טייל פעלד; א שווינדלער.

leg. אבקירצונג פון *legato*

leg'able *a.* (לעג'-עבל) וואס מען קען איבערגעבען בירושה.

leg'acy *n.* (לעג'-ע-סי) א ירושה; כא=ראקטער=אייגענשאפטען וואס געהען אי=בער פון עלטערען צו קינדער.

leg'acy-hun'ter *n.* (לעג'-ע-סי-האנ'-טער) א ירושה=יעגער, איינער וואס שטרעבט דורך חניפה אדער אנדערע עהנ=ליכע מיטלען צו ווערען אימעצענס יורש.

leg'acy-hun'ting *n.* (לעג'-ע-סי-האנ'-טינג) דאס יאגען זיך נאך א ירושה. ז. *legacy-hunter*

le'gal *a. and n.* (לי'-געל) לעגאל, גע=זעצליך, געריכטליך; געזעצליך גילטיג; וואס איז לויט דעם בוכשטאב פון תורת משה; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — וואס איז שייך צו דער לעהרע, אז נור מעשים טובים פערזיכערען דעם גן=עדן.

le'gal advi'ser (לי'-געל עד-וואי'-זער) אן אדוואקאט פון א פירמע אדער געזעלשאפט, וואס פערטרעט איהרע אינ=טערעסען פאר'ן געזעץ.

le'gal claim (לי'-געל קליים) דאס גע=זעצליכע רעכט אויף עפּעס.

le'gal debt (לי'-געל דעט) א חוב וואס איז געזעצליך גילטיג און וואס קען אויפ=געמאהנט ווערען דורך א געוועהנליכען גע=ריכט.

le'gal force (לי'-געל פאורס) רעכטס=גילטיגקייט.

le'gal heir (לי'-געל עהר) א געזעצ=ליכער יורש [וואס איז בערעכטיגט צו א ירושה לויט דעם געזעץ און ניט לויט א צואה].

legalisa'tion *n.* (לי-געל-אי-זיי'-שאן) ז. *legalization*

le'galise *v.* (לי'-געל-איז) ז. *legalize*

le'galism *n.* (לי'-געל-איזם) דאס שטרענגע האלטען=זיך אן דעם בוכשטאב פון דעם געזעץ; דאס האלטען=זיך מעהר אן דעם בוכשטאב פון די הייליגע שריפ=טען ווי אן דעם גייסט פון די ווערטער; די לעהרע, אז בלויז דורך מעשים טובים קען מען פערדיענען דעם גן=עדן.

le'galist *n.* (לי'-געל-איסט) איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דעם בוכשטאב פון געזעץ; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דעם בוכשטאב פון די הייליגע שריפטען.

legal'ity *n.* (לי-געל'-אי-טי) געזעצליכ=

קייט, לעגאליטעט; דאס האלטען מעהר פון'ם בוכשטאב ווי פון'ם גייסט פון די הייליגע שריפטען; דאס גלויבען, אז מעשים טובים און ניט די געטליכע גנאד מאכען זעליג [אין דער קריסטליכער טעאלאגיע].

legaliza'tion *n.* (לי-געל-אי-זיי'-שאן) לעגאליזירונג, דאס מאכען עפעס רעכטמעסיג געזעצליך; אויטאריזירען, סאנקציאנירען, בערעכטיגען; אין טעאלאגיע — דאס אננעהמען אדער דאס אויסטייטשען די הייליגע שריפטען לויט דעם בוכשטאב און ניט לויט דעם גייסט.

le'galize *v.* (לי'-געל-איז) לעגאליזירען, ערקלערען עפעס פאר געזעצליך, סאנקציאנירען; פערטייטשען אדער מקיים זיין די געבאטען פון די הייליגע שריפטען לויט'ן טעקסט פון לעגאליזם, וואס האלט מעהר פון בוכשטאב ווי פון גייסט.

le'gally *adv.* (לי'-געל-אי) אויף א געזעצליכען שטייגער; לויט דעם געזעץ.

le'galness *n.* (לי'-געל-נעס) ז. *legality*.

le'gal per'son (לי'-געל פויר'-סאן) א יורידישע פערזאן [א פערזאן, קערפערשאפט אדער פירמע, וואס ווערט געזעצליך אנערקענט און קען קלאגען אדער אנגעקלאגט ווערען].

le'gal proce'dure (לי'-געל פרא-סי'-דזשור) די מעטאדען, די סיסטעם אדער די ארט פון געריכטס-פיהרונג.

A knowledge of **legal procedure** is often more essential to a lawyer than a knowledge of the law.

le'gal profes'sion (לי'-געל פרא-פעש'-אן) אדוואקאטור, די יוריסטישע פראפעסיאן.

le'gal rela'tion (לי'-געל רי-ליי'-שאן) די געזעצליכע רעכטען און פליכטען פון איין פערזאן צו א צווייטער.

le'gal ten'der (לי'-געל טענ'-דער) וואס ווערט געזעצליך אנגענומען אלס געלד צו צאהלען חובות.

Copper coins are not **legal tender** except for a very limited amount.

leg'antine *a.* (לעג'-ען-טין) ז. *legatine*.

leg'atary *n.* (לעג'-ע-טע-רי) א יורש, איינער וועמען מען זאגט עפעס אב בצואה.

leg'ate *n.* (לעג'-אייט) א געזאנדטער, א פערטרעטער פון א שטאאט אדער רעגירונג אין א פרעמדער מלוכה; א לעגאט, א פערטרעטער אדער געזאנדטער פון דעם רוימישען פאפסט.

leg'ate a lat'ere (לעג'-אייט ע לעט'-ע-ריע) דעם פאפסט'ס פערטרעטער אדער געזאנדטער, וואס איז א קארדינאל.

leg'ate de lat'ere (לעג'-אייט די לעט'-ע-ריע) דעם פאפסט'ס געזאנדטער אדער פערטרעטער, וואס איז ניט קיין קארדינאל.

legatee' *n.* (לעג-ע-טיע') ז. *legatary*.

leg'ateship *n.* (לעג'-אייט-שיפ) דאס אמט, די ווערדע פון א לעגאט, געזאנדטען אדער פערטרעטער. ז. *legate*.

leg'atine *a.* (לעג'-ע-טין) וואס איז שייך צו א לעגאט [דעם פאפסט'ס געזאנדטער אדער פערטרעטער].

lega'tion *n.* (לי-גיי'-שאן) געזאנדשאפט; דאס אמט פון א געזאנדטען; די קאנצעלאריע פון א געזאנדשאפט; אין די אמאליגע צייטען — איינער פון די זעקס שטאאטען אונטער דעם פאפסט'ס הערשאפט.

lega'tionary *a.* (לי-גיי'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א געזאנדשאפט. ז. *legation*.

legatis'simo *a. and adv.* (ליי-גע-טיע'-סי-מא) אין מוזיק — לעגאטיסימא, זעהר גלאט, זעהר פעראייניגט, אין גאנצען אהן אונטערברעכונגען. ז. *legato*.

leg'ative *a. and n.* (לעג'-ע-טיוו) וואס מאכט פאר א לעגאט אדער געזאנדטען; וואס גיט די מאכט פון א לעגאט; א לעגאט. ז. *legate*.

lega'to *a., adv. and n.* (לע-גא'-טא) אין מוזיק — לעגאטא, גלאט, פעראייניגט, אהן אונטערברעכונגען, גענומען מיט איין אטעם אדער מיט איין פיהר פון'ם בויגען [ווערט בעצייכענט מיט ⌒ איבער די נאטען אדער מיט ⌣ אונטער די נאטען]; דאס שפיעלען לעגאטא.

lega'tor *n.* (לי-גיי'-טאר) איינער וואס זאגט אב בצואה.

legatu'ra *n.* (לעג-ע-טוה'-רא) אין מוזיק—דער צייכען פון לעגאטא. ז. *legato*.

leg'-bail *n.* (לעג'-בייל) דאס מאכען פליטה; דאס אנטלויפען פון ארעסט אדער געפאנגענשאפט.

leg'-by *n.* (לעג'-באי) א ווארף פון א באל אין קריקעט-שפיעל, אזוי אז ער טרעפט דעם שפיעלער [אבער ניט אין דער האנד] וואס דארף איהם אבקלאפען.

leg'end *n. and v.* (לעדזש'-ענד אדער ליע'-דזשענד) א לעגענדע, א וואונדער-געשיכטע, א פאלקס-געשיכטע וועגען פארצייטיגע וואונדער [וואס איז ניט ריכטיג]; מוזיק צו א לעגענדע; א זאמלונג פון הייליגע קריסטליכע שריפטען; א זאמלונג פון געשיכטען וועגען קריסטליכע הייליגע; אן אויפשריפט אויף א מטבע; דערצעהלען ווי א לעגענדע; פערפאסען א לעגענדע; מאכען אן אויפשריפט אויף א מטבע.

leg'endary *a. and n.* (לעדזש'-ען-דע-רי) לעגענדאריש, פאבעלהאפט; א זאמלונג פון לעגענדען; א זאמלונג פון לעבענס-געשיכטען פון קריסטליכע הייליגע; א שרייבער אדער דערצעהלער פון לעגענדען. ז. *legend*.

leg'endist *n.* (לעדזש'-ען-דיסט) א לעגענדען-שרייבער.

leg'endize *v.* (לעדזש'-ען-דאיז) מאכען אן אויפשריפט אויף א מטבע; פערוואנדלען אין א לעגענדע. ז. *legend*.

leg'er *a.* (לעדזש'-ער) דין, שמאל [וועגען ליניען]. ז. *leger line*.

legerdemain' *n.* (לעדזש-ער-די-מיין') א קונץ-שטיק, א פאקוס, א שווינדעל.

legerdemai'nist *n.* (לעדזש-ער-די-מיי'-ניסט) א פאקוסניק, א קונצען-מאכער.

leg'er line (לעדזש'-ער לאין) אין מוזיק — א צוגעגעבענע ליניע [איבער אדער אונטער די געוועהנליכע פינף נאטען-ליניען].

leg'er space (לעדזש'-ער ספיים) דער שטח צווישען די צוגעגעבענע ליניען [אין מוזיק]. ז. *leger line*.

legged *a.* (לעגד) פיסיג, וואס האט פיס.

leggia'dro *adv.* (לע-דזשא'-דרא) מיט לעבעדיגקייט, לוסטיג [א בעצייכנונג אין מוזיק].

leggie'ro *a. and adv.* (לע-דזשיי'-רא) אין מוזיק — לייכט און שנעל.

leg'gin *n.* (לעג'-אין) ז. *legging*.

leg'ging *n.* (לעג'-אינג) א לעדערנע אדער וואלענע כאליאווע ביז די קניע וואס מען טראגט אויף די שיך.

leg'gism *n.* (לעג'-איזם) דאס שווינדלען, דאס לעבען פון וועטען אדער שפיעלען [אין קארטען].

leg'-har'ness *n.* (לעג'-האר'-נעס) דער פוס-פאנצער.

leg'horn *a. and n.* (לעג'-הארן) וואס איז שייך צו דער שטאדט ליווארנא [איטאליען]; וואס קומט פון ליווארנא, געמאכט אין ליווארנא; געמאכט פון איטאליענישען שטרוי [וועגען היט]; איטאליעניש שטרוי [פאר היט]; א הוט געמאכט פון איטאליענישען שטרוי.

Leg'horn *n.* (לעג'-הארן) אזא מין שפאנישע היהנער פון קליינעם וואוקס, וואס לעגען קליינע ווייסע אייער.

leg'horn plait (לעג'-הארן פלייט) געפלאכטענעם ליווארנער שטרוי [פאר היט].

leg'horn straw (לעג'-הארן סטראה) ליווארנער אדער איטאליענישעם שטרוי [פון אזא מין ווייץ, געברויכט פאר היט].

legibil'ity *n.* (לעדזש-אי-ביל'-אי-טי) לעזבארקייט, לייכטקייט [צום לעזען]; קלארקייט, דאס קענען דערקענען אדער בעמערקט ווערען.

His handwriting was remarkable for his **legibility**.

leg'ible *a.* (לעדזש'-איבל) לעזבאר, לייכט צום לעזען; קלאר, וואס מען קען דערקענען.

leg'ibleness *n.* (לעדזש'-איבל-נעס) ז. *legibility*.

leg'ibly *adv.* (לעדזש'-אי-בלי) אזוי מען זאל קענען לייכט לעזען אדער דערקענען; אויף א קלארען, לעזבארען אופן.

le'gion *n. and v.* (לי'-דזשאן) א לעגיאן [א מיליטערישע אבטיילונג פון פוס-סאלדאטען אין אמאליגען רוים]; א מיליטער-אבטיילונג; א רעגימענט, א מחנה; א גרויסע צאהל; אריינטרעטען אין א לעגיאן, פארמירען א לעגיאן.

le'gionary *a. and n.* (לי'-דזשאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א לעגיאן; וואס בעשטעהט פון לעגיאנען; צאהלרייך; איינער פון א לעגיאן, א סאלדאט פון א לעגיאן. ז. *legion*.

Legionary

le'gionize *v.* (לי'-דזשאנ-איז) פארמירען א לעגיאן.

Le'gion of Hon'or (לי'-דזשאן אוו אנ'-אר) דער עהרען-לעגיאן [אן אויסצייכנונגס-ארדען אין פראנקרייך].

leg'islate *v.* (לעדזש'-אים-לייט) מאכען

געזעצע, ארויסגעבען געזעצע; דורכפיה=
רען עפעס דורך געזעצגעבונג.
legisla'tion *n.* (לעדזש-איס-ליי'-שאן)
געזעצגעבונג; געזעץ=מאכונג; דאס געזעץ.
leg'islative *a.* (לעדזש'-איס-ליי-טיוו)
געזעצגעבענד; וואס איז שייך צו א גע=
זעצגעבער אדער צו א געזעצגעבענדער
פערזאמלונג.
Leg'islative Assem'bly (לעדזש'-
איס-ליי-טיוו ע-סעמ'-בלי) די געזעצגע=
בענדע קערפערשאפטען פון פראנקרייך אין
די יאהרען 1791—2 און 1849—51; די
געזעצגעבענדע קערפערשאפט פון דעם
שטאאט ארגאן און די טעריטאריעס
[אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע=
ריקא].
leg'islative bod'y (לעדזש'-איס-ליי-
טיוו באד'-אי) א געזעצגעבענדע קערפער=
שאפט, א פארלאמענט.
leg'islatively *adv.* (לעדזש'-איס-ליי-
טיוו-לי) דורך געזעצגעבונג; דורך א גע=
זעצגעבענדער קערפערשאפט.
leg'islative pow'er (לעדזש'-איס-ליי-
טיוו פאו'-ער) געזעצגעבענדע מאכט, די
מאכט ארויסצוגעבען און ענדערען געזעצע.
Leg'islative U'nion (לעדזש'-איס-
ליי-טיוו יו'-ניאן) די פעראייניגונג פון
ענגלאנד מיט אירלאנד [אין יאהר 1800].
leg'islator *n.* (לעדזש'-איס-ליי-טאר)
א געזעצגעבער; א מיטגליעד פון א גע=
זעצגעבענדער קערפערשאפט.
legislato'rial *a.* (לעדזש-איס-ליי-טאו'-
רי-על) געזעצגעבעריש.
leg'islatorship *n.* (לעדזש'-איס-ליי-
טאר-שיפ) דאס אמט פון א געזעצגעבער
אדער פון א מיטגליעד פון א געזעצגע=
בענדער קערפערשאפט.
leg'islatress *n.* (לעדזש'-איס-ליי-טרעס)
א געזעצגעבעריז.
legisla'trix *n.* (לעדזש-איס-ליי'-טריקס)
א געזעצגעבעריז.
leg'islature *n.* (לעדזש'-איס-ליי-טשור)
א געזעצגעבענדע קערפערשאפט.
le'gist *n.* (לי'-דזשיסט) אן אויטאריטעט
אין יוריספרודענץ, א געזעץ=קענער.
leg'itim *n.* (לעדזש'-אי-טים)
ז. *legitime*.
legit'imacy *n.* (לי-דזשיט'-אי-מיי-סי)
געזעצליכקייט; געזעצמעסיגקייט; רעכט=
מעסיגקייט; ריכטיגקייט; נאטירליכער
אדער לאגישער רעזולטאט; לעגיטימי=
טעט [דאס געבוירען ווערען פון א גע=
זעצליכער פאר].
legit'imate *v.* and *a.* (לי-דזשיט'-אי-
מייט) מאכען געזעצליך, געזעצמעסיג
אדער רעכטמעסיג; לעגיטימירען [ער=
קלערען פאר געזעצליך אן אונגעזעצליך
קינד]; געזעצמעסיג, רעכטמעסיג, בערעכ=
טיגט; פון געזעצליכער געבורט [ניט קיין
ממזר]; לאגיש=ריכטיג, בעגרינדעט; ריכ=
טיג, ניט געפעלשט.
legit'imate dra'ma (לי-דזשיט'-אי-
מייט דרא'-מא) אן אמת'ע ליטעראריש
אדער קלאסישע דראמע; א רעגעלמעסי=
גע דראמאטישע ביהנע [אין געגענזאץ
צו וואדעוויל].
Vaudeville acting is considered the best training for the **legitimate drama**.
legit'imately *adv.* (לי-דזשיט'-אי-
מייט-לי) אויף א געזעצליכען אדער רע=
געלמעסיגען אופן; ריכטיג, ניט געפעלשט.
legit'imateness *n.* (לי-דזשיט'-אי-
מייט-נעס) ז. *legitimacy*.
legitima'tion *n.* (לי-דזשיט-אי-מיי'-
שאן) לעגאליזירונג [דאס מאכען געזעצ=
ליך]; דאס לעגיטימירען [ערקלערען פאר
געזעצליך אן אונגעזעצליך קינד]; א ציינ=
ניס וואס בערעכטיגט צו וואהנען אין גע=
וויסע פלעצער, זיך צו בעשעפטיגען מיט
א. געוויסער זאך א. ד. ג.
legit'imatist *n.* (לי-דזשיט'-אי-מע-
טיסט) ז. *legitimist*.
leg'itime *n.* (לעדזש'-אי-טים) דער
טייל פון בעוועגליכען אייגענטום וואס מען
קען ניט אוועקשענקען אדער אבזאגען
בצוואה צו פרעמדע, נאר זיי מוזען בליי=
בען פאר די קינדער.
legitimisa'tion *n.* (לי-דזשיט-אי-מי-
זיי'-שאן) ז. *legitimation*.
legit'imise *v.* (לי-דזשיט'-אי-מאיז)
ז. *legitimize*.
legit'imism *n.* (לי-דזשיט'-אי-מיזם)
לעגיטימיזם, אנהענגערשאפט פון געזעצ=
ליכער רעגירונגס=מאכט אדער פון גע=
זעצליכער ערבשאפט; די בעהויפטונג,
אז די רעכטע פון זעלבסטהערשער קומען
פון גאט און אז קעניגליכע הערשאפט
דארף איבערגעהן בירושה פון דור צו דור.
legit'imist *n.* (לי-דזשיט'-אי-מיסט)
א לעגיטימיסט, אן אנהענגער פון געזעצ=
ליכקייט, איינער וואס גלויבט אין דעם
געטליכען רעכט פון קעניגע אויף דעם
טהראן. ז. *legitimism*.
Legit'imist *n.* (לי-דזשיט'-אי-מיסט)
א לעגיטימיסט [אין פראנקרייך — אן
אנהענגער פון די פרעטענדענטען אויף'ן
פראנצויזישען טהראן, וואס שטאמען פון
דעם קעניג לואיס דעם 14טען; אין שפא=
ניען — א קארליסט. ז. *Carlist*].
legitimis'tic *a.* (לי-דזשיט-אי-מיס'-
טיק) לעגיטימיסטיש. ז. *legitimism*.
legitimiza'tion *n.* (לי-דזשיט-אי-מי-
זיי'-שאן) ז. *legitimation*.
legit'imize *v.* (לי-דזשיט'-אי-מאיז)
מאכען געזעצליך, געזעצמעסיג אדער
רעכטמעסיג; לעגיטימירען [ערקלערען
פאר געזעצליך אן אונגעזעצליך קינד].
leg'less *a.* (לעג'-לעס) אהן פיס.
leg'let *n.* (לעג'-לעט) א רינג אלס ציע=
רונג אויף'ן פוס. ז. *anklet*.
leg'-lock *n.* (לעג'-לאק) א פענטע, פוס=
קאנדאלען.
leg'-rest *n.* (לעג'-רעסט) עפּוואס אונ=
טערצוהאלטען די פיס; א ווייך בעשלא=
גען ברעטעל אדער קישעלע אונטערצו=
האלטען די פיס.
leg'-stretch'er *n.* (לעג'-סטרעטש'-ער)
א טרונק בראנפען.
leg'ume *n.* (לעג'-יום) שויטען=פרוכט
[וואס וואקסט אין סטרוטשקעס]; אר=
בעס, באב.
legu'men *n.* (לי-גיו'-מען) ז. *legume*.
legu'minar *a.* (לי-גיו'-מי-נאר) עהנ=
ליך צו שויטען אדער סטרוטשקעס=פרוכט
[ווי למשל, באב]; וואס איז שייך צו
באב און עהנליכע פלאנצען.
legu'miniform *a.* (לעג-יו'-מין-אי-
פארם) עהנליך צו שויטען אדער סטרוטש=
קעס=פרוכט [ווי באב, למשל].
legu'minose *a.* (לי-גיו'-מי-נאוס)
ז. *leguminous*.
legu'minous *a.* (לי-גיו'-מי-נאס) וואס
האט שויטען אדער סטרוטשקעס [ווי אר=
בעס, למשל].
Leibnit'zian *a.* and *n.* (לאיב-ניט'-
זי-ען) וואס איז שייך צו דעם דייטשען
פילאזאף און מאטעמאטיקער גאטפריעד
ווילהעלם לייבניץ [געבארען אין 1646,
געשטארבען אין 1716]; אן אנהענגער
פון לייבניץ.
Leibnit'zianism *n.* (לאיב-ניט'-זי-
ען-איזם) די פרינציפען פון לייבניצעס
פילאזאפיע.
leipo'a *n.* (לאי-פאו'-א) דער אויסטרא=
לישער פאזאן [א גרויסער אויסטראלי=
שער פויגעל].

Leipoa

lei'surable *a.* (ליע'-זשור-עבל) וואס
איז ניט פערנומען, וואס איז פריי.
lei'surably *adv.* (ליע'-זשור-ע-בלי)
פריי, ניט פערנומען.
lei'sure *n.* and *a.* (ליע'-זשור) 1. פרייע
צייט, לעדיגע צייט; 2. פריי, ניט בע=
שעפטיגט.
1. He is a man of **leisure**. 2. He is at **leisure** evenings.
lei'sured *a.* (ליע'-זשורד) לעדיג, ניט
בעשעפטיגט.
lei'surely *a.* and *adv.* (ליע'-זשור-לי)
אין פרייער צייט; ניט געאיילט, בעדאכט,
לאנגזאם.
They walked and talked **leisurely**.
le'man *n.* (לי'-מען) א געליעבטער, א
געליעבטע; קרוין, הארץ.
lem'ing *n.* (לעמ'-אינג) ז. *lemming*.
lem'ma *n.* (לעמ'-ע) א לעמא, א זאץ
וואס אויף איהם איז אויפגעבויט דער
לאגישער שלוס; די טהעמא, דער ענין;
אין מאטעמאטיק — א הילפס=זאץ, וואס
דיענט צו בעווייזען דעם הויפט=זאץ.
lem'ming *n.* (לעמ'-אינג) דער לעמינג
אדער די סיבירער מויז [א קליין חיה'לע
וואס געפינט זיך אין די קעלטערע גע=
גענדען פון אייראפא].

Lemming

lem'on *n.* and *a.* (לעמ'-אן) א לימאנע,
א ציטראן; וואס איז צוגעריכט מיט ציט=
ראן, וואס האט א ציטראן=געשמאק; פון
א ציטראן=קאליר.
lem'on ac'id (לעמ'-אן עס'-איד)
ציטראן=זויערע.
lemonade' *n.* (לעמ-א-נייד') לימאנאד.
lem'on-col'or *n.* (לעמ'-אן-קאל'-אר)
ציטראן=קאליר.
lem'on-col'ored *a.* (לעמ'-אן-קאל'-
ארד) פון ציטראן=קאליר.
lem'on-drop *n.* (לעמ'-אן-דראפ) א
ציטראן=קאנפעקט [קאנפעקטען, וועלכע
זיינען צוגעריכט מיט דעם זאפט פון ציט=
ראנען].
lem'on-grass *n.* (לעמ'-אן-גרעס) קע=
מעל=היי [א אסט=אינדיש גראז וואס
ווערט בענוצט אלס טהעע].
lem'on-juice *n.* (לעמ'-אן-דזשוס)
ציטראן=זאפט.
lem'on-squee'zer *n.* (לעמ'-אן-
סקוויע'-זער) א ציטראן=פרעסער [א מא=

שינקע אויסצופרעסען דעם זאפט פון ציטראנען].

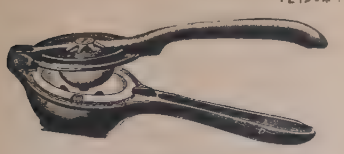
Lemon-squeezer

Le'mur *n.* (לי'-מויר) דער מין לעמורען אדער האלב־אפען [חיות וואס זיינען עהנליך צו אפען, מיט א לאנגען עק און מיט שארפע שפיציגע צייהנער. געפינען זיך אין אסט־אינדיען און אפריקא].

Lemur

lem'ures *n.* (לעמ'-יו-ריז) ביי די אלטע רוימער — די נשמות פון געשטארבענע, וועלכע פערוואנדלען זיך אין בייזע רוחות און פערפאלגען די מענשען.

lend *v.* (לענד) 1. לייהען אדער בארגען אימעצען; מאכען הלואות; 2. געבען, לייסטען [הילף, שטיצע א. ד. ג.].
2. Lend a hand to the helpless.

len'dable *a.* (לענ'-דעבל) וואס מען קען פערלייהען.

lend a hand (לענד ע הענד) אונטערהעלפען; העלפען, שטיצען.

lend aid (לענד אייד) געבען הילף.

lend an ear (לענד ען איער) צוהערען.

len'der *n.* (לענ'-דער) איינער וואס פערלייהט געלד, א מלוה.

len'ding *n.* (לענ'-דינג) א געלייהענע אדער געבארגטע זאך; א הלואה; דאס לייהען.

le'ne *a. and n.* (לי'-ני) גלאט, זאנפט, ניט הויכענד [ווענען דער אויסשפראכע פון געוויסע בוכשטאבען]; א בוכשטאב וועלכער ווערט זאנפט און ניט־הויכענד אויסגעשפראכען [ווי ק, פ, ט]; דאס זאנפטע אטהעמען.

length *n.* (לענגטה) 1. לענג; 2. ווייטקייט, א מרחק; א שטח.
2. We walked the length of two miles.

leng'then *v.* (לענג'טהען) מאכען לענגער, פערלענגערען; אויסציהען; לענגער ווערען.

leng'thily *adv.* (לענג'-טהי-לי) אויסגעצויגען אין דער לענג; גאנץ לאנג.

leng'thiness *n.* (לענג'-טהי-נעס) לאנגקייט: דאס זיין לאנג, אויסגעצויגען.

length of days (לענגטה אוו דייז) אריכת ימים; לאנג לעבען.

length'ways *adv.* (לענגטה'-הוויז) *lengthwise* ז.

length'wise *adv.* (לענגטה'-הוואיז) אין דער לענג.
Arrange the tables lengthwise.

leng'thy *a.* (לענג'-טהי) לאנג; זעהר לאנג; פאנאנדערגעצויגען, לאנגווייליג.
The preacher delivered a lengthy sermon.

le'nience *n.* (לי'-ניענס) *leniency* ז.

le'niency *n.* (לי'-ניען-סי) מילדקייט, לינדקייט.
The judge showed leniency in imposing the sentence upon the prisoner.

le'nient *a.* (לי'-ניענט) מילד, לינד; ניט שטרענג, גוטהארציג.

le'niently *adv.* (לי'-ניענט-לי) אויף א מילדען אדער לינדען אופן.

len'ify *v.* (לענ'-אי-פאי) מילדערען, לינדערען.

len'itive *a. and n.* (לענ'-אי-טיוו) מילדערענד, לינדערענד; א מעדיצין וואס מילדערט אדער לינדערט די שמערצען.

len'itiveness *n.* (לענ'-אי-טיוו-נעס) דאס זיין מילדערענד. *lenitive* ז.

len'ity *n.* (לענ'-אי-טי) מילדקייט, ווייכקייט, זאנפטקייט.

lens *n.* (לענז) [א שטיקעל גלאז א לינז אדער אנדער דורכזיכטיגעס מאטעריאל וואס איז בעגרענצט פון צוויי געבויגענע פלעכען אדער פון איין געבויגענער און איין גראדער פלעכע וואס האט דעם צוועק צו קאנצענטרירען ליכט־שטראהלען אדער זיי פאנאנדערצושפרייטען, ווי די גלעזלעך פון שפאקטיוולען, ברילען, ברען־גלעזער א. ד. ג.]; די קריסטאל־לינז פון אויג.

Lenses

lent (לענט) געליהען, אוועקגעליהען. *lend* ז.

lent *a.* (לענט) אין מוזיק — לאנגזאם.

Lent *n.* (לענט) [ביי די פאסט־צייט קריסטען], וועלכע דויערט 40 טעג פאר זייער פסח.

lentan'do *adv.* (לענ-טענ'-דא) אין מוזיק — פערצעגערענדיג, פערלאנגזאמערענדיג.

len'ten *a.* (לענ'-טען) וואס געהערט צו דער קריסטליכער פאסט־צייט; בענוצט אין פאסט־צייט; ארעם, איינפאך, קלאגענדיג.

len'ten fare (לענ'-טען פעהר) א הונגער־מאהלצייט.

len'ten feast (לענ'-טען פיעסט) *lenten fare* ז.

lentic'ula *n.* (לענ-טיק'-יו-לא) א קליינע לינז; א פלעק [אויף פלאנצען].

lentic'ular *a.* (לענ-טיק'-יו-לאר) לינזען־ארטיג, ווי א לינז.

lentic'ularly *adv.* (לענ-טיק'-יו-לאר-לי) אויף א לינזען־ארטיגען אופן; מיט דער עהנליכקייט צו א לינז.

len'tiform *a.* (לענ'-טי-פארם) וואס האט די פארם פון א לינז.

lentig'erous *a.* (לענ-טידזש'-ע-ראס) וואס האט א קריסטאל־לינז [ווי דאס אויג].

lentig'inose *a.* (לענ-טידזש'-אי-נאוס) געשפרענקעלט, געפלעקט [ווענען פלאנצען].

lentig'inous *a.* (לענ-טידזש'-אי-נאס) *lentiginose* ז.

lenti'go *n.* (לענ-טאי'-גאו) א זומערשפרענקעל.

Lenti'go *n.* (לענ-טאי'-גאו) א געווייסער מין מאלוסקעלען.

len'til *n.* (לענ'-טיל) די לינזען־פלאנצע; א לינז; אזא לינזען־פערמיג גלעזעל אין אן אפאראט צום דיסטילירען אלקאהאל.

lentis'cus *n.* (לענ-טיס'-קאס) דער מאסטיק־בוים אדער פיסטאציען־בוים. *mastic* ז.

len'tisk *n.* (לענ'-טיסק) *lentiscus* ז.

lenti'tis *n.* (לענ-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער קריסטאל־לינז פון אויג.

len'to *a. and adv.* (לענ'-טאו) אין מוזיק — לאנגזאם, אויף א לאנגזאמען אופן.

len'toid *a.* (לענ'-טאיד) וואס האט די פארם פון א לינז.

len'tor *n.* (לענ'-טאר) קלעפיגקייט; לאנגזאמקייט.

len'tous *a.* (לענ'-טאס) קלעפעדיג.

l'envoi' *n.* (לאנ-וואוא') א שלוס־שורה פון א פאעמע; א נאך־שריפט [א קליינע צוגאבע] צו א ליטעראַרישער שריפט אדער אויפזאץ.

l'envoy' *n.* (לאנ-וואוא') *l'envoi* ז.

Le'o *n.* (לי'-או) דער שטערן־בילד לייב [מזל אריה].

le'onine *a.* (לי'-א-נין) 1. לייביש, ווי א לייב; 2. וואס בעשטעהט פון א לעאנינישען פערז [א לאטיינישער פערז, וואס דער מיטען פון דער שורה גראמט זיך מיט איהר ענד].
1. He was full of leonine courage.

le'oninely *adv.* (לי'-א-נינ-לי) אזוי ווי א לייב.

leop'ard *n.* (לעפ'-ארד) א לעמפערט.

Leopard

lep'er *n.* (לעפ'-ער) א קרעציגער, א מצורע.

lep'erous *a.* (לעפ'-ער-אס) קרעציג, מצורע'דיג.

lep'id *a.* (לעפ'-איד) פרעהליך, מונטער, וויציג.

lep'idolite *n.* (לעפ'-אי-דא-לאיט) דער לעפידאליט [א מין שטיין].

lepidop'ter *n.* (לעפ-אי-דאפ'-טער) א שמעטערלינג מיט שופען־פליגעלעך.

Lepidop'tera *n.* (לעפ-אי-דאפ'-טע-רא) דער מין שמעטערלינגען וואס האבען שופען־פליגעלעך.

lepidop'teran *a. and n.* (לעפ-אי-דאפ'-טע-רען) וואס האט שופען־פליגעלעך; א שמעטערלינג מיט שופען־פליגעלעך.

lepidop'terous *a.* (לעפ-אי-דאפ'-טע-ראס) וואס האט שופען־פליגעלעך [ווענען געוויסע אינזעקטען].

lep'idote *a.* (לעפ'-אי-דאוט) שופיג, בעדעקט מיט שופען [ווענען פלאנצען].

lep'idoted *a.* (לעפ'-אי-דאו-טעד) *lepidote* ז.

lep'oriform *a.* (לעפ'-א-רי-פארם) וואס האט די פארם פון א האז.

lep'orine *a.* (לעפ'-א-רין) וואס איז שייך צו א האז; האזען־ארטיג.

lep'ra *n.* (לעפ'-רא) לעפרא, קרעץ, צרעת.

lep'ric *a.* (לעפּ'־ריק) קרעציג; וואָס איז שייך צו קרעץ אָדער צרעת.

leprol'ogy *n.* (לעפּ־ראָל'־אָ־דזשי) לעפּראָלאָגיע, דער טייל פון דער מעדיצין וואָס פערנעהמט זיך מיט קרעץ [צרעת].

lep'rosery *n.* (לעפּ'־ראָ־סע־רי) אַ שפּיטאָל פאַר לעפּראַ־קראַנקע [מצורעים].

lepros'ity *n.* (לעפּ־ראָס'־אי־טי) קרעציגקייט.

lep'rosy *n.* (לעפּ'־ראָ־סי) לעפּראַ, קרעץ, צרעת.

lep'rous *a.* (לעפּ'־ראָס) קרעציג, מצורע'דיג.

lep'rousness *n.* (לעפּ'־ראָס־נעס) צרעת, קרעציגקייט.

lep'tiform *a.* (לעפּ'־טי־פאָרם) דין, שמאָל, וואָרעם־ענליך.

leptodac'tyl *a.* and *n.* (לעפּ־טאָ־דעק'־טיל) וואָס האָט דינע, בויגיגע פוס־פינגער; אַ פויגעל אָדער חיה מיט דינע, בויגיגע פוס־פינגער.

leptol'ogy *n.* (לעפּ־טאָל'־אָ־דזשי) דאָס אריינלאָזען זיך אין גענויע און לאַנגווייליגע איינצעלהייטען.

le'rot *n.* (ליע'־ראָט) די גאָרטען־שלאָף־מויז אָדער וועווערקע־מויז. ז. *dormouse*.

lese'-maj'esty *n.* (ליז'־מעדזש'־עס־טי) מאַיעסטעטס־בעליידיגונג; אַ שטאַאַטס־פערראַטה.

le'sion *n.* (לי'־זשאָן) אַ פערוואונדונג, אַ קערפּערליכע צושעדיגונג; אַ וואונד.

less *a.* and *adv.* (לעס) קלענער; ווענִיגער, מינדער; אין אַ קלענערען גראַד.

lessee' *n.* (לע־סיע') אַ פּאַכטער, אַן ארענדאַטאָר [איינער וואָס דינגט אַ מאַיאָנטעק, אַ הויז א. ד. ג. ווערט הויפּטזעכליך געברויכט אַלס יורידישער אויסדרוק].

less'en *v.* (לעסן) מאַכען ווינציגער; פערקלענערען, מאַכען קלענער; פערמינדערען; ערנידריגען; ווערען קלענער, אויסזעהען קלענער; ווערען ווינציגער; פערמינדערט ווערען.

lesse'ning *n.* (לעס'־נינג) פערקלענערונג; פערמינדערונג.

less'er *a.* (לעס'־ער) ווענִיגער, קלענער, מינדער.

God made the lesser light to rule the night.

les'ses *n.* (לעס'־עז) מיסט, צאָה פון ווילדע חיות.

les'son *n.* and *v.* (לעסן) 1. אַ לעהר־שטונדע, אַן אויפגאַבע, אַ לעקציע, אַן אונטערריכט; אַ פאָרלעזונג; 2. די טעקסטען פון די הייליגע שריפטען, וואָס ווערען געלעזען אין קירך אין דער צייט פון גאָטס־דיענסט; אַ לעהרע, אַ מוסר השכל; 3. אַ פּאַרציע, אַ פּסק; 4. געבען אַ לעקציע; אונטערריכטען.

1. The boy is studying his lessons. 3. This experience will be a lesson to you.

les'sor *n.* (לעס'־אָר) אַ פערפּאַכטער, אַ פערדינגער [איינער וואָס פערדינגט ערד, אַ הויז, אַ גוט א. ד. ג. אין ארענדע. ווערט הויפּטזעכליך געברויכט אַלס יורידישער אויסדרוק].

lest *c.* (לעסט) כדי ניט; אויס מורא אַז; דערמיט עס זאָל ניט.

Take heed lest you fall.

let *v.* and *n.* (לעט) לאָזען, ערלויבען; פערפּאַכטען, פערדינגען; זיין פערדונגען, זיין פערפּאַכטעט; הינדערען, שטערען, אָבהאַלטען; אַ הינדערניס, אַן אָבהאַלט.

let'-alone' *a.* (לעט'־אַ־לאָון') פּאַסיוו, אונטהעטיג.

A let-alone policy is often very effective.

let alone' (לעט ע־לאָון') 1. שווייג ניט רעדענדיג; 2. לאָזען צו רוה.

1. I would not do it for my father, let alone a stranger. 2. She wished to be let alone.

let be (לעט בי) לאָזען צורוה.

let blood (לעט בלאַד) לאָזען אַן אָדער, בלוט לאָזען.

letch *v.* and *n.* (לעטש) ז. *leach*.

letch'y *a.* (לעטש'־אי) ז. *leachy*.

let down (לעט דאַון) אַראָבלאָזען, אַרונטערלאָזען.

let drive (לעט דראַיוו) אריינפאָהרען אין צורה, דערלאַנגען אַ רייב.

let fall (לעט פאָהל) וואַרפען, אַריינוואַרפען; אַראָבלאָזען; לאָזען אַראָבהענגען; לאָזען אַנטלויפען; לאָזען פאַלען אַ בעמערקונג, אַרויסרעדען צופעליג.

let fly (לעט פלאַי) אַ וואַרף טהאָן, שליידערען.

let go (לעט גאָו) אַרויסלאָזען, פריילאָזען; דורכלאָזען אונבעמערקט.

let go amain' (לעט גאָו ע־מיין') לאָזט שנעל אַראָב, לאָזט די זעגעל אַראָב.

le'thal *a.* (לי'־טהעל) וואָס קען טויטען, טויטליך.

lethar'gic *a.* (לי־טהאַר'־דזשיק) לעטאַרגיש, אַנגעגריפען פון לעטאַרגיע [הינערפלעט]; פערשלאָפען, אַפּאַטיש, אונעמפּפינדליך.

lethar'gical *a.* (לי־טהאַר'־דזשי־קעל) ז. *lethargic*.

lethar'gically *adv.* (לי־טהאַר'־דזשי־קעל־אי) אויף אַ לעטאַרגישען אופן; אַזוי ווי אין הינערפלעט.

lethar'gicalness *n.* (לי־טהאַר'־דזשי־קעל־נעס) דאָס זיין לעטאַרגיש, דאָס זיין אין הינערפלעט.

lethar'gicness *n.* (לי־טהאַר'־דזשיק־נעס) ז. *lethargicalness*.

leth'argise *v.* (לעטה'־אַר־דזשאַיז) ז. *lethargize*.

leth'argize *v.* (לעטה'־אַר־דזשאַיז) אריינוואַרפען אין אַ הינערפלעט, איינשלעפערען אין אַ לעטאַרגישען שלאָף; בעטויבען.

leth'argy *n.* (לעטה'־אַר־דזשי) לעטאַרגישער שלאָף, הינערפלעט; בעטויבטקייט; אונעמפּפינדליכקייט.

Le'the *n.* (לי'־טהי) אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע — דער טייך לעטהע, דער טייך פון פערגעסענהייט [אַ טייך וואָס זיין וואַסער, ווען מען האָט עס געטרונקען, פלעגט מאַכען פערגעסען אַלץ וואָס עס איז געוועזען]; פערגעסענהייט.

Lethe'an *a.* (לי־טהי'־ען) פון'ם טייך לעטהע; וואָס מאַכט פערגעסען אַלץ. ז. *Lethe*.

let her rip (לעט הויר ריפּ) לאָז עס לויפען, זאָל עס געהן ווי עס געהט.

lethif'erous *a.* (לי־טהיפ'־ע־ראָס) טויטליך, וואָס ברענגט טויט.

let in (לעט אין) אריינלאָזען; אריינשווינדלען, בעטריגען.

let in'to (לעט אינ'־טו) פערטרויען.

He was let into the secret.

let loose (לעט לוהס) פריילאָזען, אָבבינדען.

let off (לעט אָף) 1. אָבלאָזען, פריילאָזען; 2. אויסשיסען [פייערווערק]; אַרויסלאָזען [דאַמפּף].

1. He was let off with a warning. 2. The engine lets off steam.

let'-off *n.* (לעט'־אָף) אַן אַרויסלאָז, אַן אויסגאַנג; אַ פרעהליכע הוליאַנקע.

let on (לעט אָן) 1. צוגעבען [אַז עס איז אַזוי]; 2. אויסזאָגען.

2. You must not let on that I am coming.

let out (לעט אויט) אַרויסלאָזען; בעפרייען; פערדינגען, אָבגיבען אין ארענדע; אויספּלוידערען, אויסדערצעהלען; שלאָגען רעכטס און לינקס; פּאַנאַנדערלאָזען אַ נאָהט אָדער פאַלד; איינציהען אַ נאָהט; בעזייטיגען אַ פאַלד.

let slide (לעט סלאַיד) ניט נעהמען אין אַנבעטראַכט, ניט שענקען קיין אויפמערקזאַמקייט, לאָזען עס געהן ווי עס געהט; לאָזען לויפען, לאָזען אַנטרונען ווערען.

let slip (לעט סליפּ) לאָזען זיך אַרויסגליטשען אָדער אַרויסדרעהען; אַרויסלאָזען פון דער האַנד [אַ געלעגענהייט].

You must not let this opportunity slip by.

let's see (לעטס סיע) לאָמיר בעטראַכטען [אַ פערקירצונג פון *let us see*].

Lett *n.* (לעט) אַ לעט [אַ מיטגליעד פון לעטישען פאָלק, וואָס געפינט זיך אין די באַלטישע פּראָווינצען [קורלאַנד און ליפלאַנד] און צום טייל אין וויטעבסקער און מאָהילעווער גובערניעס פון רוסלאַנד].

let'ter *n.* and *v.* (לעט'־ער) אַ בוכשטאַב, אַן אות; טיפּאָגראַפישע שריפט; דער בוכשטעבליכער זין, די ווערטערליכע בעדייטונג, פּשט; אַ בריעף; פּאָלמאַכט; אָפיציעלער דאָקומענט וואָס גיט בעשטימטע רעכטע אָדער פּריווילעגיעס; איינער וואָס לאָזט אָדער ערלויבט; איינגראַווירען אָדער איינקריצען בוכשטאַבען; איינדריקען אָדער אָבשטעמפּלען דעם נאָמען פון אַ בוך.

let'ter-bal'ance *n.* (לעט'־ער־בעל'־ענס) אַ בריעף־וואָג [אַ וואָג צום וועגען שריפט־זאַכען אָדער דרוק־זאַכען, וועלכע דאַרפען געשיקט ווערען פער פּאָסט].

let'ter-board *n.* (לעט'־ער־באָורד) דאָס זאַץ־ברעט [אַזאַ ברעט אין אַ דרוקעריי, אויף וועלכען עס ווערט געשטעלט שריפט־זאַץ, וועלכע מען דאַרף פּאַנאַנדערוואַרפען]; אַ ברעט אויף אַ וואַגאָן מיט אַן אויפשריפט [פון דעם נאָמען פון דער אייזענבאַהן־ליניע א. ז. וו.].

let'ter-book *n.* (לעט'־ער־בוק) אַזאַ בוך אין וועלכען עס ווערען געהאַלטען בריעף אָדער קאָפּיעס פון בריעף.

let'ter-bound *a.* (לעט'־ער־באַונד) געבונדען צום בוכשטאַב [וואָס האַלט זיך בלויז ביי דעם בוכשטאַב פון געזעץ, טעקסט א. ד. ג., אָבער ניט ביי דעם גייסט אין וועלכען זיי זיינען געשריבען געוואָרען].

let'ter-box *n.* (לעט'־ער־באַקס) אַ בריעף־קאַסטען.

let'ter-car'rier *n.* (לעט'־ער־קער'־אי־ער) אַ בריעף־טרעגער, אַ פּאָסטמאַליאָן.

let'ter-case *n.* (לעט'־ער־קייס) אַ פּאָרטפעל וואו מען האַלט בריעף; אַ שריפט־קאַסטען [אין אַ דרוקעריי].

let'ter-clip *n.* (לעט'־ער־קליפּ) אַ פּאַפּיער־קלאַמער [אַזאַ קלאַמער צום פעסטהאַלטען פּאַפּירען]. ז. *clip*.

let'ter-cut'ter *n.* (לעט'־ער־קאַט'־ער) אַ שריפט־שניידער, איינער וואָס שניידט אָדער קריצט אייז בוכשטאַבען.

let'tered *a.* (לעט'־ערד) ליטעראַריש געבילדעט, וויסענשאַפטליך געבילדעט; מיט איינגעדריקטע בוכשטאַבען [אויף'ן רוקען אָדער טאַוועל פון אַ בוך]: בעשפּרענקעלט ווי מיט בוכשטאַבען [וועגען חיות אָדער פלאַנצען].

let'terer *n.* (לעט'־ער־ער) איינער וואָס

מאכט די אויפשריפטען אויף צייכנונגען; איינער וואס שרייבט איין אדער קריצט איין בוכשטאבען.

let'ter-file *n.* (לעט'-ער-פאיל) א בריעף־האלטער, א בריעף־קלאמער; א פארטפעל צו האלטען בריעף.

let'ter-foun'der *n.* (לעט'-ער-פאונ'-דער) א שריפט־גיסער.

let'ter-foun'ding *n.* (לעט'-ער-פאונ'-דינג) דאס גיסען שריפט, שריפט־גיסעריי.

let'ter-foun'dry *n.* (לעט'-ער-פאונ'-דרי) א שריפט־גיסעריי.

let'ter-head *n.* (לעט'-ער-העד) א בריעף־בלאנק פון א פערזאן אדער פירמע [בריעף־פאפיער וואס פון אויבען איז אבגעדרוקט דער נאמען פון א פירמע אדער פערזאן]; דער געדרוקטער נאמען פון א פירמע אדער פערזאן און דער אדרעס אויף א בריעף־בלאנק.

let'ter-head'ing *n.* (לעט'-ער-העד'-אינג) דער געדרוקטער נאמען און אדרעס פון א פערזאן אדער פירמע אויף א בריעף־בלאנק.

let'tering *n.* (לעט'-ער-אינג) דאס מאכען אויפשריפטען אויף צייכנונגען א. ד. ג.; דאס אויסדריקען בוכשטאבען אויף'ן רוקען פון א בוך; אן אויפשריפט.

let'tering-box *n.* (לעט'-ער-אינג-באקס) א קליין קעסטעל, וואו איינבינדער [בוך־בינדער] האלטען די בוכשטאבען, וועלכע זיי בענוצען צום אבשטעמפלען די נעמען פון די ביכער.

let'terize *v.* (לעט'-ער-איז) שרייבען בריעף.

let'terless *a.* (לעט'-ער-לעס) אונווי־סענד, ניט געלערנט.

let'ter-lock *n.* (לעט'-ער-לאק) א בוכ־שטאבען־שלאס [א שלאס מיט אנגעצייכענטע בוכשטאבען, וועלכער עפענט זיך און פערשליסט זיך נור דאן, ווען די בוכשטאבען זיינען אויף א געוויסען אופן קאמבינירט איינע מיט די אנדערע].

let'ter mis'sive (לעט'-ער מיס'-איוו) א בריעף פון אן אפיציעלען כאראקטער, וואס ווערט געשיקט צו פערשיעדענע פערזאנען ווענען אן אנגעלעגענהייט וואס איז צו זיי אלעמען שייך.

let'ter of accredita'tion (לעט'-ער אוו עק-רי-די-טיי'-שאן) א בעגלויבונגס־בריעף, א כתב הרשאה.

let'ter of advice' (לעט'-ער אוו עד-וואיס') א מיטטיילונגס־בריעף, א וויזע־בריעף [א מיטטיילונג וואס איין באנק מאכט צו דער צווייטער ווענען א געשיקטער סומע געלד אויף אימעצענס נאמען; די מיטטיילונג פון א שיף].

let'ter of allot'ment (לעט'-ער אוו ע-לאט'-מענט) ז. *allotment certificate*.

let'ter of attor'ney (לעט'-ער אוו ע-טויר'-ני) א שריפטליכע פאלמאכט וואס איין פערזאן גיט ארויס א צווייטער.

let'ter of condo'lence (לעט'-ער אוו קאנ-דאו'-לענס) א טרייסט־בריעף, א מיטליידס־בריעף [א בריעף אין וועל־כען עס ווערט אויסגעדריקט מיטלייד אדער מיטגעפיהל צו אן אבל].

let'ter of cre'dence (לעט'-ער אוו קרי'-דענס) א רעקאמענדאציאנס־בריעף.

let'ter of cred'it (לעט'-ער אוו קרעד'-איט) א קרעדיט־בריעף [א מיט־טיילונג ווענען דעם קרעדיט פון א פער־זאן].

let'ter-of'fice *n.* (לעט'-ער-אפ'-איס) א פאסט־קאנטאר.

let'ter of li'cense (לעט'-ער אוו לאי'-סענס) אן אבמאך צווישען א פער־ענגטען בעל־חוב און מלוים, אז מען זאל איהם פערלייכטערען די אבצאהלונג און איהם לאזען אונגעשטערט אנגעהן מיט זיינע געשעפטען.

let'ter of marque (לעט'-ער אוו מארק) אן ערלויבניש, וואס א רעגיערונג גיט ארויס צו איהרע בירגער, אז זיי מע־גען פערכאפען אויף'ן ים די שיפען אדער די סחורה פון די בירגער פון א פיינדלי־כען לאנד אין דער צייט פון קריעג.

let'ter-or'nament *n.* (לעט'-ער-אהר'-נע-מענט) אן ארנאמענט אין דער פארם פון בוכשטאבען.

let'ter-pa'per *n.* (לעט'-ער-פיי'-פער) בריעף־פאפיער, פאסט־פאפיער.

let'ter-press *n.* (לעט'-ער-פרעס) א קאפיר־פרעס [צו קאפירען בריעף].

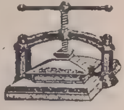

Letter-press

let'terpress *n. and a.* (לעט'-ער-פרעס) ווערטער געדרוקט מיט א דרוק־מאשין; דער געדרוקטער טעקסט [צו אילוסטראציאנען]; וואס איז שייך צו דרוקעריי פון בוכשטאבען.

let'ter-proud *a.* (לעט'-ער-פראוד) וואס שטאלצירט מיט זיין בילדונג אדער געלערענטקייט.

let'ter-rack *n.* (לעט'-ער-רעק) בריעף־האלטער [א קעסטעל אדער גע־שטעל פאר בריעף]; א געשטעל מיט פא־ליצעס צו האלטען דרוק־שריפט פון האלץ.

let'ters *n.* (לעט'-ערז) ליטעראטור; ווי־סען; געלעהרזאמקייט; בריעף; בוכשטאבען.

let'ters avoc'atory (לעט'-ערז ע-וואק'-ע-טא-רי) די בריעף פון א רע־גיערונג, דורך וועלכע עס ווערען געדרו־פען אהיים איהרע בירגער, וועלכע געפי־נען זיך אין א לאנד מיט וועמען זי פיהרט קריעג.

let'ter-scale *n.* (לעט'-ער-סקייל) ז. *letter-balance*.

let'ters clause (לעט'-ערז קלאהז) אין דער ענגלישער יוריספרודענץ — בריעף אין דעם נאמען פון קעניג, פערזיגעלט מיט דעם קעניגליכען זיעגעל.

let'ters close (לעט'-ערז קלאוס) ז. *letters clause*.

let'ters pat'ent (לעט'-ערז פעט'-ענט) א פאטענט־פאפיער [א פאפיער וואס ווערט ארויסגעגעבען פון דער רעגיע־רונג צו אן ערפינדער, אז קיין אנדערער טאר זיך אהן זיין רשות ניט בענוצען מיט זיין ערפינדונג].

let'ters rog'atory (לעט'-ערז ראג'-איי-טא-רי) א בריעף וואס א געריכט פון איין לאנד שיקט צו א געריכט פון א צווייטען לאנד, דאס ווענען א געוויסער קלאגע איז נויטיג ארויסצורופען עדות, וועלכע געפינען זיך אין דער צייט אין יענעם לאנד און אז דאס דארטיגע גע־ריכט זאל אויסהערען זייערע בעווייזע.

let'ter-stamp *n.* (לעט'-ער-סטעמפ) א בריעף־מארקע; א שטעמפעל פון א פאסט־קאנטאר צו שטעמפלען בריעף.

let'ter testamen'tary (לעט'-ער טעס-טע-מענ'-טע-רי) דאס געריכטס־פא־פיער, וואס בעפאלמעכטיגט דעם אפעקון צו פערוואלטען איבער דעם אייגענטום פון די יורשים.

let'ter-wood *n.* (לעט'-ער-הוואוד) מוסקאט־האלץ [אזא זארט זיד־אמעריקא־ניש האלץ פון ברוינעם קאליר מיט שווא־רצע פלעקען, וואס צייכענט זיך אויס מיט זיין הארטקייט].

let'ter-wri'ter *n.* (לעט'-ער-ראי'-טער) א בריעף־שרייבער; א בריעפען־שטעלער.

let the cat out of the bag (לעט טהי קעט אוט אוו טהי בעג) ארויסלא־זען די קאץ פון זאק [אויסזאגען א סוד].

Let'tic *a. and n.* (לעט'-איק) ז. *Lettish*.

let'ting *n.* (לעט'-אינג) דאס פערדינגען.

Let'tish *a. and n.* (לעט'-איש) לעטיש, וואס איז שייך צו די לעטען; די לעטי־שע שפראך. ז. *Lett*.

let'tuce *n.* (לעט'-אים) דער געוועהנ־ליכער סאלאט.

let'tuce-bird *n.* (לעט'-אים-בוירד) דער אמעריקאנער גאלדפינק [אזא פויגעל]. ז. *goldfinch*.

let'-up *n.* (לעט'-אפ) א פויזע, אן אב־שטעל.

Don't have a **let-up** in the work.

let up (לעט אפ) 1. אויפהערען, נאכלאזען; 2. אבלאזען, בעפרייען; 3. פערדינגען, פער־פאכטען, פערלייהען.

1. The enemy would not **let up** in its attacks on the fort.

let well enough' alone' (לעט וועל אי-נאפ' ע-לאון') טשעפע נים, לאז עס צורוה.

Don't tempt faith, **let well enough alone.**

leuce'mia *n.* (ליו-סיע'-מי-א) א גע־פעהרליכע קראנקהייט, וואס בעשטעהט אין דעם וואס אין בלוט געפינען זיך צופיעל ווייסע בלוט־קייקעלעך.

leu'cin *n.* (ליו'-סין) דאס לייסין [א ווייסער כעמישער פולווער].

leu'cism *n.* (ליו'-סיזם) אין זאאלא־גיע — ווייסקייט דורך פעהלען אדער פער־לוסט פון קאליר.

leu'cite *n.* (ליו'-סאיט) דער ווייסער גראנאט [אזא מין מינעראל וואס גע־פינט זיך מייסטענס ביי די וואולקאנען, בעזונדערס ביי דעם וועזוף אין איטא־ליען].

leu'cocyte *n.* (ליו'-קא-סאיט) א ווייס בלוט־קייקעלע [איינס פון די ווייסע קיי־קעלעך וואס געפינען זיך אין בלוט].

leucocyto'sis *n.* (ליו-קא-סאי-טאו'-סיס) א צייטווייליגער איבערפלוס פון ווייסע בלוט־קייקעלעך אין בלוט.

leucoder'mia *n.* (ליו-קא-דויר'-מי-א) א קראנקהאפטע קאלירלאזיגקייט פון דער הויט.

leuco'ma *n.* (ליו-קאו'-מא) א בעלם [אזא ווייס הייטעל אויף'ן אויג].

leucoph'ilous *a.* (ליו-קאפ'-אי-לאס) וואס ליעבט ליכט.

leucorrhe'a *n.* (ליו-קא-רי'-א) אזא ווייסער אויספלוס ביי פרויען וואס קומט פון אן ענטצינדונג אין די געשלעכטליכע ארגאנען.

leu'coscope *n.* (ליו'-קא-סקאופ) אזא אפטישער אינסטרומענט וואס ווערט בע־נוצט אבצופראבירען די אויגען אויף פארבען־בלינדהייט.

leuco'sis *n.* (ליו-קאו'-סיס) בלייכקייט אדער בלאסקייט פון דער הויט; דאס ביל־דען זיך פון א בעלם אויף'ן אויג.

leucosper'mous *a.* (ליו-קא-ספויר'-מאס) וואס האט ווייסע פרוכט אדער ווייסע זאמען.

Levant' *n.* (לי-וועגט') די לעוואנטע, דאס מזרח־לאנד [די לענדער צום מזרח־זייט פון איטאליען, ביים ברעג פון מיט־טעללענדישען ים, איינשליסענדיג גרי־

כענלאנד און עגיפטען]; די ברעג־געגענדער און אינזלען פון קליין־אזיען און סיריען].

levant' *n. and v.* (לי־וועַנט') דער מזרח־ווינד וואס בלאזט ביי די ברעגען פון מיטעללענדישען ים; א טייערער זארט מאראקא־לעדער; מאכען פליטה, אנטרונען ווערען.

levan'ter *n.* (לי־וועַנ'־טער) דער מזרח־ווינד וואס בלאזט ביי די ברעגען פון מיטעללענדישען ים; איינער וואס מאכט פליטה; א ויברח־מאכער; איינער וואס וועט זיך אויף פערד ביים וועט־לויפען און מאכט פליטה ניט בעצאהלענדיג דעם וועט.

Levan'tine *a. and n.* (לי־וועַנ'־טין) מזרח־לענדיש, אריענטאל, לעוואנטיש; א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון לעוואנט אדער אריענט. ז. *Levant*

levan'tine *n.* (לי־וועַנ'־טין) לעוואנ־טין [אזא טייערער געקרעפּטער זיידען־שטאף].

leva'tor *n.* (לי־וויי'־טאר) א הויב־מוסקעל; א כירורגישער אינסטרומענט אויפצוהויבען אן איינגעדריקטען ארט פון שארבען [שיידעל].

levee' *n. and v.* (לע־וויע') דער פריה־מארגען־עמפפאנג, די פריהמארגען־אוידי־ענץ [ביי א קעניג אדער אנדערע הויכגע־שטעלטע פערזאנען], די פריהמארגען־צוזאמענקונפט פון געסט; א דאמבע ביים ברעג פון א טייך צו פערהיטען פון א פערפלייצונג; א לאנדונגס־פלאץ אדער האפען פאר שי־פען; בויען א דאמבע ביים ברעג פון א טייך צו פערהיטען פון א פערפלייצונג.

lev'el *n., a., v. and adv.* (לעוו'־על) דאס ניוואָ, א האריזאנטאלע גלייכע פלע־כע אדער שטח; אן אינסטרומענט צו מעסטען די האריזאנטאלקייט פון פלעכען, ווי א וואסער־וואג, א בליי־ריכט־שנור א. ד. ג.; די הויך פון עטוואס; א מדרגה; הויכקייט; א ריכט־שנור, א ציעל; הא־ריזאנטאל; וואס האט א גראדע און גלייכ־מעסיגע פלעכע; וואס ליעגט האריזאנטאל; וואס איז אין דער־זעלביגער ניוואָ אדער אין דעמזעלביגען שטח; וואס שטעהט אויף דערזעלביגער הויך אדער מדרגה; גלייך אין ראנג; גלייכמעסיג; גראד, גראד־ליניג; גלייכ־פערטיג [עהרליך]; שכל'דיג, איבערלעגט; לאגיש; מאכען הא־ריזאנטאל; מאכען

Levels

פלאך און גלייכמעסיג; ברייגגען אין א האריזאנטאלער פלעכע; ריכטען אדער ציעלען גראד צו עטוואס; ציעלען; ארבּ־זעצען אויף דער גלייכער מדרגה אדער אויף דעם גלייכען שטאנד; מאכען גלייך; מאכען פלאך; צופאסען; אויסגלייכען; ניוועלירען [מעסטען די גלייכע הויכקיי־טען פון אן ארט מיט אן אינסטרומענט אום צו מאכען א פלאן]; בענוצען א ניוועלירונגס־אינסטרומענט אויפצונעהמען א פלאן; אין א גראדער ליניע; אויף א גלייכען אופן.

lev'el at (לעוו'־על עט) ציעלען [אין עפּעס].

Don't **level** your criticism **at** me. I am not to blame.

lev'eler *n.* (לעוו'־על־ער) איינער וואס גלייכט אויס, וואס מאכט גראד; אן אויס־גלייכער; איינער וואס שטרעבט אויס־צוגלייכען די פערשיעדענהייטען אין דער מענשליכער געזעלשאפט; אן איינשטעל־שרויף [א שרויף אין דעם פוס פון א ביליארד־טיש אדער פון וועלכען עס איז אפּאראט איינצושטעלען איהם גראד]; איינער וואס גראבט אב די ערד צו מא־כען גראד דעם פלאץ.

Lev'eler *n.* (לעוו'־על־ער) א מיט־גליעד פון דער גלייכהייטס־פּארטיי אין ענגלאנד ארום דעם יאהר 1647 [די פּאר־טיי האט געשטרעבט אבצושאפען די פער־שיעדענע פּריווילעגיען־טיטולען און ראנ־גען פון איינצעלנע פערזאנען און איינפיה־רען גלייכהייט אין לאנד].

lev'eling *n.* (לעוו'־על־אינג) דאס גלייך מאכען; דאס ניוועלירען, דאס בעשטימען די הויכקייט פון פערשיעדענע פונקטען אין א געגענד [ווי ביים בויען א באהן־ליניע].

lev'eling-in'strument *n.* (לעוו'־על־אינג־אינ'־סטרו־מענט) א ניוועליר־אינ־סטרומענט, א פעלדמעסטונג־אינסטרומענט [אן אינסטרומענט צו מעסטען די הויכ־קייטען פון א געגענד. ער בעשטעהט הויפּט־זעכליך פון א טעלעסקאפּ].

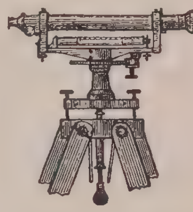

Leveling-instrument

lev'eling-machine' *n.* (לעוו'־על־אינג־מע־שין') א שוסטערשע מאשין צום אויסגלייכען דעם זויל [פּאדעשווע] פון א שוך און געבען איהם די ריכטיגע פארם.

lev'eling-pole *n.* (לעוו'־על־אינג־פאול) ז. *leveling-staff*

lev'eling-rod *n.* (לעוו'־על־אינג־ראד) ז. *leveling-staff*

lev'eling-staff *n.* (לעוו'־על־אינג־סטעף) א ניוועליר־שטאב אדער א ציעל־שטאנג [אזא שטאנג איינגעטיילט אין גראַדען וואס ווערט בענוצט ביים מעסטען די הויכקייטען פון א געגענד מיט א ניוועליר־אינ־סטרומענט].

Leveling-staff

lev'eller *n.* (לעוו'־על־ער) ז. *leveler*

lev'el line (לעוו'־על לאין) די וואסער־ליניע, דער וואסער־שטאנד [די ליניע ביז וואנען דאס וואסער דערגעהט].

lev'elling *n.* (לעוו'־על־אינג) ז. *leveling*

lev'elly *adv.* (לעוו'־על־אי) אויף א גראדען אופן; גלייך; גראד.

lev'elness *n.* (לעוו'־על־נעס) גלייכקייט; גראדקייט; די גלייכע הויך.

lev'el of the wa'ter (לעוו'־על אוו טהי וואה'־טער) די אויבערפלעכע פון וואסער, דער וואסער־שפּיגעל.

lev'el-point *n.* (לעוו'־על־פאינט) א בע־שטימטער הויך־פונקט, נאך וועלכען מען מעסט און מען פערגלייכט הויכקייטען [ווי דער וואסער־שפּיגעל פון ים, למשל].

lev'el to the ground (לעוו'־על טו טהי גראונד) אין גאנצען חרוב מאכען, ארונטעררייסען, פאנאנדערוואַרפען [א הויז] ביז דער ערד.

lev'er *n. and v.* (לעוו'־ער) א הויבעל, א הויבער, א הויב־שטאנג, א הויב־הענ־טעל; א הויב־געצייג; ארבייטען מיט א הויבעל אדער הויב־שטאנג.

lev'erage *n.* (לעוו'־ער־איידזש) הויבעל־קראפט, די קראפט וועלכע מען געווינט דורך דער בענוצונג פון א הויב־שטאנג; די ארבייט פון א הויבעל אדער הויב־שטאנג; פערמעהרטע אדער געשטיגענע קראפט.

lev'eret *n.* (לעוו'־ער־עט) א יונגער האז, א העזעלע.

lev'er of the first kind (לעוו'־ער אוו טהי פוירסט קאינד) דער צוויי־ארעמ־דיגער הויבעל [א הויבעל, וואו דער שטיץ־פונקט איז ניט ביים ברעג און דע־ריבער שטעלט מיט זיך פאר דער הויבעל ווי צוויי ארעמס (ווי דער באלאנס־שטאנג פון א וואג־שאל)].

lev'er of the sec'ond kind (לעוו'־ער אוו טהי סעק'־אנד קאינד) אן איין־ארעמדיגער הויבעל, א הויבעל, וואו דער שטיץ־פונקט איז ביים סאמע ברעג [ווי דער שטאנג פון א פּומפּע].

lev'er-valve *n.* (לעוו'־ער־וועלוו) א זיכערהייטס־ווענטיל מיט א הויבעל [א ווענטיל אדער קלאפּאן וואס ווערט גע־האלטען פערמאכט דורך דעם דרוק פון א געוויכט].

lev'iable *a.* (לעוו'־אי־עבל) וואס קען ארויפגעלעגט ווערען און געזאמעלט ווע־רען [ווי שטייער, אבצאהל א. ד. ג.]; וואס קען צונויפגערופען ווערען דורך צוואנג [ווי סאלדאטען].

levi'athan *n.* (לי־וואי'־ע־טהען) דער לויתן, אן אונגעהויער גרויסע ים־חיה [ווי א וואלפיש, למשל]; אן אונגעוועהנליך־גרויסע זאך.

lev'igable *a.* (לעוו'־אי־געבל) וואס קען צוריבען ווערען אין דינעם פּולווער.

lev'igate *v. and a.* (לעוו'־אי־גייט) דין צורייבען, צופולווערען; גלאט ווי פּא־לירט [וועגען בלעטער, פרוכט אדער זוימען].

leviga'tion *n.* (לעוו־אי־גיי'־שאן) צו־רייבונג, צופולווערונג.

lev'irate *a.* (לעוו'־אי־רייט) וואס איז שייך צו לעוויראט אדער יבום [דער אל־טער דין ביי די אידען און ביי די אנדע־רע אלטע פעלקער, אז ווען א מאן שטארבט און לאזט נים קיין קינדער, מוז דער ברודער פון געשטארבענעם הייראטען מיט דער אלמנה, און די קינדער וואס וועלען געבארען ווערען, דארפען זיך רעכענען אלס קינדער פון דעם געשטארבענעם ברודער].

levirat'ic *a.* (לעוו־אי־רעט'־איק) וואס איז שייך צו לעוויראט אדער יבום. ז. *levirate*

levirat'ical *a.* (לעוו־אי־רעט'־אי־קעל) ז. *leviratic*

levira'tion *n.* (לעוו־אי־ריי'־שאן) דאס לעוויראט, די מצוה פון מיבם זיין.

lev'itate *v.* (לעוו'־אי־טייט) שוועבען, שווימען אין דער לופט; מאכען שוועבען אין דער לופט, מאכען לייכט.

levita'tion *n.* (לעוו־אי־טיי'־שאן) 1. דאס מאכען לייכט; לייכטקייט; 2. דאס מאכען שוועבענד אדער שווימענד אין דער לופטען.

2. Spiritualists claim to be able to practice levitation.

lev'itator *n.* (לעוו'־אי־טיי־טאר) א ספּיריטיסט וואס גלויבט אין דער פעהיגקייט צו שוועבען אדער מאכען שוועבען זאכען; א ספּיריטיסט וואס צייגט קונצען, ווי זאכען שוועבען אין דער לופט.

Le'vite *n.* (לי'־וואיט) א לוי, א מיטגליעד פון שבט לוי; ביי די פּארצייטיגע קריסטען — אן אונטער־גלח.

Levit'ic *a.* (לי־וויט'־איק) ז. *Levitical*.

Levit'ical *a.* (לי־וויט'־אי־קעל) וואס איז שייך צו דעם ספר ויקרא [תורת כהנים]; וואס איז שייך צו די לויים.

Levit'ically *adv.* (לי־וויט'־אי־קעל־אי) אויף דעם אופן פון די לויים; לויט די דינים פון תורת כהנים [ויקרא].

Levit'icus *n.* (לי־וויט'־אי־קאס) דער ספר ויקרא [תורת כהנים].

Le'vitism *n.* (לי'־וואיט־איזם) די אויפגאבען פון די לויים.

lev'ity *n.* (לעוו'־אי־טי) לייכטקייט; לייכטזיניגקייט, ניט־געזעצטקייט.

This matter can not be treated with **levity**.

lev'y *v. and n.* (לעוו'־אי) צונויפרופען אדער צונויפזאמלען מיליטער דורך א בעפעהל; ארויפלעגען אדער זאמלען דורך צוואנג [ווי שטייער, אבצאהלונג א. ד. ג.]; בריינגען אין בעוועגונג; בריינגען צו שטאנד; אנהויבען; ארויפלעגען אן ארעסט אויף גיטער אדער זיי פארנעהמען דורך א געזעצליכען בעפעהל אדער שריפט, כדי איינצומאהנען געלד ביים אייגענטימער; דאס ארויפלעגען אדער זאמלען דורך צוואנג [ווי שטייער, אבצאהלונג א. ד. ג.]; דאס צונויפרופען דורך א בעפעהל [ווי מיליטער]; דאס ארויפלעגען אן ארעסט אויף גיטער אדער זיי פארנעהמען דורך דער געזעצליכער מאכט, כדי איינצומאהנען געלד ביים איינגענטימער.

lev'y in kind (לעוו'־אי אין קאינד) אבצאהל מיט פּראדוקטען [אנשטאט געלד].

lev'y in mass (לעוו'־אי אין מעס) אלגעמיינע מיליטער־פליכט [די פליכט צו דינען אין מיליטער וואס ווערט ארויפגעלעגט אין א לאנד אויף אלע בירגער, וועלכע זיינען פעהיג צו מיליטער־דינסט].

lev'y on (לעוו'־אי אן) ארויפלעגען אן ארעסט אויף גיטער דורך דעם געזעץ, כדי איינצומאהנען געלד פון איינגענטימער.

lev'y war (לעוו'־אי וואהר) אנהויבען א קריעג.

lewd *a.* (ליוד) תאוה'דיג, צולאזען, אויסגעלאסען.

lewd'ly *adv.* (ליוד'־לי) אויף א תאוה'דיגען אדער אויסגעלאסענעם אופן.

lewd'ness *n.* (ליוד'־נעס) צולאזענקייט, אויסגעלאסענקייט.

lew'is *n.* (ליו'־איס) א פארריכטונג איינצוקלאמערען א שטיין ביים אויפהויבען איהם מיט א הויב־מאשין.

lew'is-hole *n.* (ליו'־איס־האול) א לאך אין א שטיין, וואו עס בעפעסטיגט זיך א פארריכטונג איהם איינצוקלאמערען ביים אויפהויבען איהם מיט א הויב־מאשין.

lex. אבקירצונג פון *lexicon*

lex'ical *a.* (לעק'־סי־קעל) לעקסיקאליש, וואס האט א שייכות צו א ווערטער־בוך; וואס איז שייך צו דעם ווערטער־שאץ פון א שפּראך.

lex'ically *adv.* (לעק'־סי־קעל־אי) אין בעצוג צו דעם ווערטער־שאץ פון א שפּראך אדער צו א ווערטער־בוך.

lexicog'rapher *n.* (לעק־סי־קאג'־רע־פער) א לעקסיקאגראף [איינער וואס שטעלט צונויף א ווערטער־בוך].

lexicograph'ic *a.* (לעק־סי־קא־גרעפ'־איק) לעקסיקאגראפיש, וואס איז שייך צו דער קונסט פון צונויפשטעלען ווערטער־ביכער.

lexicograph'ical *a.* (לעק־סי־קא־גרעפ'־אי־קעל) ז. *lexicographic*

lexicog'raphy *n.* (לעק־סי־קאג'־רע־פי) לעקסיקאגראפיע, די צוזאמענשטעלונג פון ווערטער־ביכער; די קונסט אדער וויסענשאפט פון צונויפשטעלען ווערטער־ביכער.

lexicolog'ical *a.* (לעק־סי־קא־לאדזש'־אי־קעל) לעקסיקאלאגיש, וואס איז שייך צו לעקסילאגיע אדער ווערטער־וויסענשאפט. ז. *lexicology*

lexicol'ogist *n.* (לעק־סי־קאל'־א־דזשיסט) א לעקסיקאלאג, א קענער אין לעקסיקאלאגיע. ז. *lexicology*

lexicol'ogy *n.* (לעק־סי־קאל'־א־דזשי) לעקסיקאלאגיע, ווערטער־וויסענשאפט [די וויסענשאפט, וואס פארשט אויס ווערטער, זייערע פארמען, בעציהונגען, בעדייטונגען און אבשטאמונג].

lex'icon *n.* (לעק'־סי־קאן) א לעקסיקאן, א ווערטער־בוך.

lexigraph'ic *a.* (לעק־סי־גרעפ'־איק) לעקסיגראפיש, וואס איז שייך צו דער ערקלערונג פון ווערטער.

lexigraph'ical *a.* (לעק־סי־גרעפ'־אי־קעל) ז. *lexigraphic*

lexig'raphy *n.* (לעק־סיג'־רע־פי) לעקסיגראפיע, די ערקלערונג פון ווערטער.

lexiphan'ic *a.* (לעק־סי־פען'־איק) באמבאסטיש, שטארק מליצה'דיג, וואס רעדט מיט אן אויפגעבלאזענער שפּראך.

lexiphan'icism *n.* (לעק־סי־פען'־אי־סיזם) א באמבאסטישע, אויפגעבלאזענע שפּראך.

ley *n.* (ליי) דער פּראדוקט; דער ווערטה.

Ley'den jar (לאי'־דען דזשאר) די ליידען־פלאש [אזא גלעזערנער אפּאראט אין דער פארם פון א פלאש צו זאמלען סטאטישע עלעקטריציטעט].

Ley'den vi'al (לאי'־דען וואי'־על) ז. *Leyden jar*

leze'-maj'esty *n.* (ליעז'־מעדזש'־עס־טי) ז. *lese-majesty*

L. H. אין מוזיק — ראשי תבות פון *left hand*

liabil'ity *n.* (לאי־ע־ביל'־אי־טי) פעראנטווארטליכקייט; פערפליכטונג; חוב; נייגונג, גענייגטקייט; דאס זיין אויסגעזעצט אדער אונטערגעווארפען [צו דער ווירקונג אדער געפאהר פון עפּעס].

li'able *a.* (לאי'־עבל) פעראנטווארטליך; פערפליכטעט; גענייגט, אויסגעזעצט, אונטערווארפען [צו דער ווירקונג אדער געפאהר פון עפּעס].

One who spits in public places is **liable** to be punished with a fine or imprisonment.

li'ableness *n.* (לאי'־עבל־נעס) ז. *liability*

li'able to a tax (לאי'־עבל טו ע טעקס) מחויב צו צאהלען שטייערען.

liaison' *n.* (לי־איי־זאן') א פערבינדונג; א נאהנטע שייכות; אונגעזעצליכע ליעבעס־פערהעלטניסע צווישען א מאן און א פרוי; דאס קאבען שפּייזען צוזאמען מיט געשלאגענע אייער אדער עהנליכע שטאפען, וועלכע האלטען די שפּייזען צוזאמען; די פערבינדונג אין דער אויסשפּראך פון צווי פראנצויזישע ווערטער, ווען דאס ערשטע ענדיגט זיך מיט א קאנסאנאנט און דאס צווייטע הויבט זיך אן מיט א וואקאל.

lian'a *n.* (לי־ען'־א) ליאנען [קלעטערענדע פלאנצען, וואס פלעכטען ארום די בוימער אין די טראפּישע וועלדער].

Lianas

liane' *n.* (לי־ען') ז. *liana*

li'ar *n.* (לאי'־אר) א ליגנער.

liard' *n.* (ליאר) א פארצייטיגע פראנצויזישע קליינע מטבע [אן אכטעל פון אן אמעריקאנישען סענט].

Li'as *n.* (לאי'־אס) ליאס [א געאלאגישע שיכט]; קאלכשטיין.

lib. אבקירצונג פון *liber* [א טייל פון א בוך; א בוך אין וועלכען מען האלט געזעצליכע דאקומענטען].

lib'anomancy *n.* (ליב'־ע־נא־מען־סי) נביאות דורך רויכערען ווייררויך.

libanotoph'orous *a.* (ליב־ע־נא־טאפ'־א־ראס) וואס פּראדוצירט ווייררויך.

li'bate *v.* (לאי'־בייט) בריינגען א געטראנק־אפּפער [קרבן נסך].

liba'tion *n.* (לאי־ביי'־שאן) א געטראנק־אפּפער [קרבן נסך].

li'batory *a.* (לאי'־בע־טא־רי) וואס איז שייך צו א געטראנק־אפּפער [קרבן נסך].

li'bel *n. and v.* (לאי'־בעל) א פאסקוויל; א פערלוימדונג [מעהרסטענס א שריפטליכע]; א געריכטליכע קלאגע [הויפּטזעכליך אין א קירכען־געריכט אדער אין אן אדמיראליטעטס־געריכט]; ארויסלאזען א פאסקוויל אויף אימעצען, פערלוימדען [מעהרסטענטייל שריפטליך]; אנקלאגען אין געריכט.

li'belant *n.* (לאי'־בעל־אנט) ז. *libellant*

li'beler *n.* (לאי'־בעל־ער) ז. *libeller*

li'belist *n.* (לאי'־בעל־איסט) ז. *libeller*

li'bellant *n.* (לאי'־בעל־ענט) א פאסקווילען־שרייבער; א פערלוימדער; א קלעגער [הויפּטזעכליך אין א קירכען־געריכט אדער אין אן אדמיראליטעטס־געריכט].

li'beller *n.* (לאי'־בעל־ער) א פאסקווילאנט; א פערלוימדער.

li'bellist *n.* (לאי'־בעל־איסט) ז. *libeller*

li'bellous *a.* (לאי'־בעל־אס) פערלוימדעריש.

li'bellously *adv.* (לאי'־בעל־אס־לי)

דורך פערלוימדונג; אויף א פערלוימדערישען אופן.

Libel'lula *n.* (לאי־בעל׳־יו־לא) די ליבעלען [א מין אינזעקטען, צו וועלכע עס בעלאנגען די דראכען־פליגען]. ז. *dragon-fly*

libel'lula *n.* (לאי־בעל׳־יו־לא) א דראכען־פליג. ז. *dragon-fly*

libel'luline *a.* (לאי־בעל׳־יו־לין) עהנליך צו א דראכען־פליג. ז. *dragon-fly*

li'belous *a.* (לאי׳־בעל־אס) פערלוימדעריש.

li'belously *adv.* (לאי׳־בעל־אס־לי) אויף א פערלוימדערישען אופן; דורך פערלוימדונג.

li'ber *n.* (לאי׳־בער) דער לוב אדער די אינערע קארע פון פלאנצען; א טייל פון א בוך; א בוך וואו מען האלט געזעצליכע דאקומענטען.

lib'eral *a.* and *n.* (ליב׳־ע־רעל) ליבעראל; פרייזיניג; פראגרעסיוו; פרייגיביג; גרויסמוטיג; ניט שמאל־קעפיג, ניט ענגהארציג, טאלעראנט; אהן פאראורטיילע; וואס פאסט פאר א פרייען מענשען; פריי, ברייט, פיעלזייטיג, אונבעצוואונגען; פיעל, רייך, איבער־גענוג; א ליבעראל; א פרייזיניגער.

Lib'eral *n.* (ליב׳־ע־רעל) א מיטגליעד פון א ליבעראלער פארטיי.

lib'eral arts (ליב׳־ע־רעל ארטס) די הומאניטארע וויסענשאפטען [ווי היסטאריע, סאציאלאגיע, פילאזאפיע א. ד. ג.].
Technical schools do not offer an education in liberal arts.

lib'eral educa'tion (ליב׳־ע־רעל עד־יו־קיי׳־שאן) א ברייטע, פיעלזייטיגע ערציהונג; העכערע שול־בילדונג.

liberalisa'tion *n.* (ליב־ע־רעל־אי־זיי׳־שאן) ז. *liberalization*

lib'eralise *v.* (ליב׳־ע־רעל־איז) ז. *liberalize*

lib'eralism *n.* (ליב׳־ע־רעל־איזם) ליבעראליזם, פרייזיניגקייט, דאס זיין פראגרעסיוו.

lib'eralist *n.* (ליב׳־ע־רעל־איסט) א ליבעראל, א פראגרעסיווער, א פרייזיניגער.

liberalis'tic *a.* (ליב־ע־רע־ליס׳־טיק) ליבעראל, פרייזיניג, פראגרעסיוו.

liberal'ity *n.* (ליב־ע־רעל׳־אי־טי) 1. פרייגיביגקייט; עטוואס וואס ווערט געגעבען מיט דער ברייטער האנד; 2. פרייהייט פון פאראורטיילע, טאלעראנץ.
1. He is noted for his liberality in matters of charity.

liberaliza'tion *n.* (ליב־ע־רעל־אי־זיי׳־שאן) דאס מאכען ליבעראל, פרייזיניג, פראגרעסיוו, פריי פון פאראורטיילע, טאלעראנט.

lib'eralize *v.* (ליב׳־ע־רעל־איז) מאכען ליבעראל; בעפרייען פון פאראורטיילע.

lib'erally *adv.* (ליב׳־ע־רעל־אי) 1. אויף א ליבעראלען אופן; אהן פאראורטיילע, מיט טאלעראנץ; 2. מיט דער ברייטער האנד; 3. צו פריי, צולאזען.
2. The hero was liberally rewarded for his bravery.

lib'eralness *n.* (ליב׳־ע־רעל־נעס) ז. *liberality*

Lib'eral par'ty (ליב׳־ע־רעל פאר־טי) די ליבעראלע פארטיי, די פראגרעסיווע פארטיי אין ענגלאנד.

lib'eral thanks (ליב׳־ע־רעל טהענקס) פיעל דאנקבארקייט, א גרויסער דאנק!

lib'erate *v.* (ליב׳־ע־רייט) בעפרייען; אבשיידען, אבטיילען.

libera'tion *n.* (ליב־ע־ריי׳־שאן) בעפרייאונג; אבזונדערונג, אבשיידונג.

libera'tionism *n.* (ליב־ע־ריי׳־שאן־איזם) די פרינציפען פון דער ענגלישער פארטיי, וועלכע פאדערט די אבשאפונג פון דער אנגליקאנישער קירך אלס שטאאטס־קירך.

libera'tionist *n.* (ליב־ע־ריי׳־שאן־איסט) איינער וואס פאדערט, אז די אנגליקאנישע קירך זאל אין ענגלאנד אבגעשאפט ווערען אלס שטאאטס־קירך.

lib'erator *n.* (ליב׳־ע־ריי־טאר) א בעפרייער.

liberta'rian *n.* and *a.* (ליב־ער־טיי׳־רי־ען) אן אנהענגער פון דער לעהרע וועגען פרייען ווילען; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען פרייען ווילען.

liberta'rianism *n.* (ליב־ער־טיי׳־רי־ען־איזם) דער גלויבען אין פרייען ווילען.

lib'erticide *n.* (ליב׳־ער־טי־סאיד) א פרייהייטס־הענקער; דער טויט פון פרייהייט, די פערניכטונג פון פרייהייט.

lib'erties *n.* (ליב׳־ער־טיז) 1. א פלאץ, וואו עס גילטען געוויסע רעכטע; גרענעצען פון אזא פלאץ; 2. פרייהייטען, פריווילעגיען, פרייהייטס־רעכטע; 3. צופיעל פאמיליאריטעט, אונפאסיגע בענעהמונג.
2. The country was conquered and the people were robbed of their liberties. 3. He takes too many liberties in dealing with his friend.

lib'ertinage *n.* (ליב׳־ער־טינ־עדזש) ז. *libertinism*

lib'ertine *n.* and *a.* (ליב׳־ער־טין) א צולאזענער אדער אויסגעלאסענער מענש; א בעפרייטער שקלאף [אין אמאליגען רוים]; א פרייזיניגער; צולאזען, אויסגעלאסען; פרייזיניג.

Lib'ertine *n.* (ליב׳־ער־טין) די ליבערטינער [א פאנטאסטישע סעקטע פון 16טען יאהרהונדערט, וואס האט געהאלטען, אז עס איז ניטא קיין אונטערשיעד צווישען גוטס און שלעכטס, ווייל וואס א מענש זאל ניט טהאן, טהוט ער גאט׳ס ווילען, און ער בעגעהט דאריבער קיין מאל קיין זינד ניט].

lib'ertinism *n.* (ליב׳־ער־טינ־איזם) אונבעצוואונגענהייט, צולאזענקייט, אויסגעלאסענהייט; פרייזיניגקייט; פרייהייט [פון שקלאפעריי].

lib'erty *n.* (ליב׳־ער־טי) פרייהייט; פרייער ווילען; ערלויבניש [הויפטזעכליך פאר א מאטראז צו פערלאזען די שיף]; א רעכט, א פריווילעגיע.

lib'erty-book *n.* (ליב׳־ער־טי־בוק) א בוך אויף א קריעגס־שיף, וואו עס ווערט פערשריבען דער אורלויב [צייטווייליגע בעפרייאונג] פון די מאטראזען.

lib'erty-boy *n.* (ליב׳־ער־טי־באי) א מאטראז אין אורלויב אדער צייטווייליגער פרייהייט פון דיענסטע אויף דער שיף.

lib'erty-cap *n.* (ליב׳־ער־טי־קעפ) דאס פרייהייטס־היטעל [א מין היטעלע, וואס פלעגט זיך רופען "דאס פריגישע" און וואס מען פלעגט אנטהאן א בעפרייטען שקלאף אין אלטען רוים אלס צייכען פון זיין פרייהייט. אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן איז געווען א מאדע צו טראגען אויף׳ן קאפ רויטע מיצלעך, "פרייהייטס־היטלעך", אלס צייכען פון רעוואלוציאן].

libe'rty-man *n.* (ליב׳־ער־טי־מען) ז. *liberty-boy*

lib'erty of the press (ליב׳־ער־טי אוו טהי פרעס) פרעס־פרייהייט, די פרייהייט פון געדרוקטען ווארט.

Lib'erty par'ty (ליב׳־ער־טי פאר׳־טי) די פרייהייטס־פארטיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א פארטיי וואס האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1839 און האט געפאדערט די בעפרייאונג פון די נעגער־שקלאפען].

lib'erty-par'ty *n.* (ליב׳־ער־טי־פאר־טי) די מיטגליעדער פון א שיפס־מאנשאפט וואס האבען געקראגען ערלויבניש צו פערלאזען די שיף.

lib'erty-pole *n.* (ליב׳־ער־טי־פאול) א פרייהייטס־שטאנג [אוועקגעשטעלט צום צייכען פון געוואונענער פרייהייט און בעציערט מיט פערשיעדענע סימבאלען פון פרייהייט].

lib'erty-tick'et *n.* (ליב׳־ער־טי־טיק׳־עט) דער אורלויב־שיין [א שיין אדער צייגניס, אז א מאטראז איז צייטווייליג בעפרייט פון דיענסט].

lib'erty-tree *n.* (ליב׳־ער־טי־טריע) א פרייהייטס־בוים [געפלאנצט צום אנדענקען פון געוואונענער פרייהייט].

libid'inist *n.* (לי־ביד׳־אי־ניסט) א בעל־תאוה, א צולאזענער, אן אויסגעלאסענער.

libidinos'ity *n.* (לי־ביד־אי־נאס׳־אי־טי) צולאזענקייט, אויסגעלאסענהייט, תאוה׳דיגקייט.

libid'inous *a.* (לי־ביד׳־אי־נאס) תאוה׳דיג, צולאזען, אויסגעלאסען; ערוועקענד תאוה.

libid'inously *adv.* (לי־ביד׳־אי־נאס־לי) מיט תאוה; אויף אן אויסגעלאסענעם אדער צולאזענעם שטייגער.

libid'inousness *n.* (לי־ביד׳־אי־נאס־נעס) ז. *libidinosity*

li'bra *n.* (לאי׳־ברא) א פונט [שפאנישער אדער איטאליענישער]; א רוימישער פונט.

Li'bra *n.* (לאי׳־ברא) מזל מאזנים [א געוויסע צונויפשטעלונג פון א שטערען־גרופע].

li'bral *a.* (לאי׳־ברעל) פונטיג, וואס וועגט א [רוימישען] פונט.

libra'rian *n.* (לאי־בריי׳־רי־ען) א ביבליאטעקאר.

libra'rianship *n.* (לאי־ברע׳־רי־ען־שיפ) דאס אמט פון א ביבליאטעקאר.

li'brary *n.* (לאי׳־ברע־רי) א ביבליאטעק.

li'brate *v.* (לאי׳־בריט) האלטען אין גלייכגעוויכט; זיין אין גלייכגעוויכט; וואקלען זיך, זיך וויעגען [ווי א וואגשאל ביים קומען אין גלייכגעוויכט].

libra'tion *n.* (לאי־בריי׳־שאן) דאס גלייכגעוויכט; דאס וויעגען זיך, דאס וואקלען זיך [ווי א וואגשאל ביים קומען אין גלייכגעוויכט].

li'bratory *a.* (לאי׳־בריי־טא־רי) וואס איז אין גלייכגעוויכט; זיך וואקלענד, זיך וויעגענד [ווי א וואגשאל ביים קומען אין גלייכגעוויכט].

libret'tist *n.* (לי־ברעט׳־איסט) א ליברעטען־שרייבער, איינער וואס שרייבט ליברעטאס [די ווערטער, דעם טעקסט פאר אפעראס אדער אראטאריעס].

libret'to *n.* (לי־ברעט׳־או) א ליברעטא [דער טעקסט, די ווערטער פון אן אפערא אדער אראטאריע].

li'briform *n.* (לאי׳־ברי־פארם) עהנליך צו לוב [אינערע קארע].

lice *n.* (לאיס) לייז. ז. *louse*

lice'bane *n.* (לאיס׳־ביין) לייז־קרויט [א מין ריטער־שפארן פלאנצע]. ז. *larkspur*

li'cence *n.* (לאי'-סענס) אַ ערלויבניש, פּאַטענט, פּריווילעגיע; צולאָזענקייט, אויסגעלאַסענהייט; די פּרייהייט אַבצוּווייכען פון אַנגענומענע כללים [אין ליטעראַטור און קונסט].

li'cencer *n.* (לאי'-סענ-סער) ז. *licenser*.

li'censable *a.* (לאי'-סענ-סעבל) אויף וואס מען קען קריגען אַ ערלויבניס, אַ פּאַטענט אדער אַ פּריווילעגיע.

li'cense *n. and v.* (לאי'-סענס) ערלויבניש, פּאַטענט, פּריווילעגיע; צולאָזענקייט, אויסגעלאַסענהייט; די פּרייהייט אַבצוּווייכען פון אַנגענומענע כללים [אין ליטעראַטור אדער קונסט]; געבען אַן ערלויבניש אדער פּריווילעגיע.

licensee' *n.* (לאי-סענ-סיע') איינער וואס בעקומט אַן ערלויבניש אויף עפּעס, אַ פּאַטענט אדער פּריווילעגיע.

li'cense out'wards (לאי'-סענס אוט'-ווארדז) ערלויבניש-שיין אויף ארויסצופיהרען סחורות.

li'censer *n.* (לאי'-סענ-סער) איינער וואס גיט אַן ערלויבניש אויף עפּעס, אַ פּאַטענט אדער אַ קאָנצעסיע.

li'censer of the press (לאי'-סענ-סער אוו טהי פּרעס) אַ צענזאָר.

li'cense-tax *n.* (לאי'-סענס-טעקס) אַן איינקונפּט-שטייער אויף קאָרפּאָראַציאָנען. ז. *corporation*.

li'censing mag'istrate (לאי'-סענ-סינג מעדזש'-איס-טרייט) אַ בעאַמטער אין דער מאַגיסטראַטור וועלכער בעשעפּטיגט זיך ספּעציעל מיט ארויסגעבען קאָנצעסיאָנען און פּאַדריאַדען.

li'censor *n.* (לאי'-סענ-סאָר) ז. *licenser*.

licen'tiate *n.* (לאי-סענ'-שי-אייט) אַ ליצענציאַט [איינער וואס האט ערלויבניש פון אַן אוניווערזיטעט צו פּראַקטיצירען מעדיצין, יורי א. ד. ג.]; אַן אַקאַדעמישער טיטול [אין איירעפּאַ] צווישען באַקאַלאַורוס און דאָקטאָר; איינער וואס האט אַ דיפּלאָם, אַ פּאַטענט אדער אַ פּריווילעגיע אויף עפּעס.

licen'tiateship *n.* (לאי-סענ'-שי-אייט-שיפּ) דאס זיין אַ ליצענציאַט. ז. *licentiate*.

licentia'tion *n.* (לאי-סענ-שי-איי'-שאָן) דאס געבען רעכט אדער ערלויבניש אויף עפּעס; דאס געבען אַ פּאַטענט אדער דיפּלאָם.

licen'tious *a.* (לאי-סענ'-שאָס) צולאָזען, אויסגעלאַסען.

licen'tiously *adv.* (לאי-סענ'-שאָס-לי) מיט צולאָזענקייט, מיט אויסגעלאַסענקייט.

licen'tiousness *n.* (לאי-סענ'-שאָס-נעס) צולאָזענקייט, אויסגעלאַסענהייט.

li'cet *n.* (לאי'-סעט) אַ פאַרמעלע ערלויבניש צו טהאָן עפּעס; אויטאָריזירונג.

li'chen *n.* (לאי'-קען) אַ לישאַיע-פּלאַנצע [אַזאַ מין שוועמעל-פּלאַנצע, וואס וואַקסט אויף שטיינער, ווענד, דעכער א. ז. וו. איז פערשפּרייט אין אַלע טיילען פון דער וועלט און וואַקסט אויך אין די קעלטסטע געגענדען, וואו עס וואַקסען ניט קיין אַנדערע זאַכען], מאָאָז; אַ לישאַי [אויף דער הויט].

Lichen

lichena'ceous *a.* (לאי-קע-ניי'-שאָס) עהנליך צו אַ לישאַי [אויף דער הויט]; עהנליך צו אַ לישאַיע-פּלאַנצע. ז. *lichen*.

lichen'ic *a.* (לאי-קענ'-איק) וואס איז שייך צו לישאַיע-פּלאַנצען, וואס קומט פון לישאַיע-פּלאַנצען. ז. *lichen*.

li'cheniform *a.* (לאי'-קענ-אי-פאָרם) עהנליך צו אַ לישאַיע-פּלאַנצע. ז. *lichen*.

li'chenin *n.* (לאי'-קען-אין) אַ מין קראַכמאַל וואס מען בעקומט פון איינינגע מינים לישאַיע-פּלאַנצען. ז. *lichen*.

li'chenist *n.* (לאי'-קען-איסט) איינער וואס שטודירט די לישאַיע-פּלאַנצען. ז. *lichen*.

lichenog'raphy *n.* (לאי-קע-נאָג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון לישאַיע-פּלאַנצען. ז. *lichen*.

lichenol'ogy *n.* (לאי-קע-נאָל'-אָ-דזשי) דער טייל פון באָטאַניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט לישאַיע-פּלאַנצען. ז. *lichen*.

lich'-fowl *n.* (ליטש'-פאַול) דער ציגען-מעלקער אדער די נאַכט-שוואַלב [אַזאַ פויגעל]. ז. *goatsucker*.

lich'-gate *n.* (ליטש'-גייט) אַ פאַרהויף מיט אַ דאַך ביים ארייננגאַנג אין אַ קלויסטער, וואו מען האלט אַ מת, איידער מען טראָגט איהם אַריין אין קלויסטער.

Lich-gate

lichi' *n.* (ליע-טשי') לעטשי אדער צוויילינגס-פלוים [אַזאַ כינעזישע יאַגדע, עהנליך צו מאַלינעס].

lich'-owl *n.* (ליטש'-אַול) די טויטען-סאָווע [אַזאַ נאַכט-פויגעל. ווערט אַזוי גערופען צוליעב דעם גלויבען, אַז איהר געשריי זאָגט אָן אויף טויט].

lic'it *a.* (ליס'-איט) ערלויבט פון געזעץ; געזעצליך.

licita'tion *n.* (ליס-אי-טיי'-שאָן) אַ ליציטאַציאָן, אַן אויקציאָן.

lic'itly *adv.* (ליס'-איט-לי) ערלויבט פון געזעץ; געזעצליך.

lic'itness *n.* (ליס'-איט-נעס) געזעצליכקייט.

lick *v. and n.* (ליק) לעקען; שלאַגען, אַנברעכען די ביינער; בייקומען; איבערשטייגען; דאס לעקען; אַ לעק; אַ שמיער; אַ דינע שיכט פאַרב; אַ פּלאַץ ביי זאַלץ-קוואַלען [וואוהין חיות קומען אום צו לעקען די זאַלץ]; אַן אנשטרענגונג, אַ פּראָבע צו טהאָן עפּעס.

lick'-dish *n.* (ליק'-דיש) אַ טעלער-לעקער, אַ פּאַראַזיט, אַ דאַרמאַיעדניק.

lick'er *n.* (ליק'-ער) אַ לעקער; אַ שלעקער; דער אויל-לעקער [אַ פּאַרריכטונג ביי אַ מאַשין איבערצוגעבען אויל צו געוויסע טיילען פון דער מאַשין].

lick'erish *a.* (ליק'-ער-איש) געשמאַק; וואס דערוועקט אַפּעטיט אדער בעגעהר; נאַשעריש, איבערקלייבעריש.

lick'erishly *adv.* (ליק'-ער-איש-לי) אויף אַ נאַשערישען אופן; מיט געלוסט.

lick'erishness *n.* (ליק'-ער-איש-נעס) דאס זיין נאַשעריש; געלוסט; איבערקלייבעריי, פיינער געשמאַק.

lick'ety-cut' *adv.* (ליק'-ע-טי-קאַט') ז. *lickety-split*.

lick'ety-split' *adv.* (ליק'-ע-טי-ספּליט') זעהר שנעל; ראַש.

lick'ing *n. and a.* (ליק'-אינג) 1. דאס שלאַגען; דאס אַנברעכען די ביינער; 2. דאס לעקען; לעקענד.

1. I will give you a **licking** if you don't behave.

lick in'to shape (ליק אינ'-טו שייפּ) פאָרמירען, צוגעבען אַ פאָרם אדער אויסזעהן.

I must take time to **lick** my article **into shape**.

lick'platter *n.* (ליק'-פּלעט-ער) אַ טעלער-לעקער, אַן אומזיסטער פרעסער, אַ פּאַראַזיט, אַ דאַרמאַיעדניק.

lick'spittle *n.* (ליק'-ספּיטל) אַן אונטערלעקער, אַ מיאוסער, נידריגער חונף; אַ טעלער-לעקער.

lick the dust (ליק טהי דאַסט) געהרג'עט ווערען; אומקומען אין שלאַכט; זיך ערנידריגען, זיין אונטערטהעניג.

lick the spit'tle (ליק טהי ספּיטל) זיך אונטער'חנפ'ענען, זיך אונטערלעקען.

lick up (ליק אַפּ) אַיין ארונטערלעקען; אין גאַנצען אַבווישען; אין גאַנצען פאַרניכטען.

lic'orice *n.* (ליק'-אָ-ריס) לאַקריץ-וואָרצעל, זיס-וואָרצעל.

lic'orice-mass *n.* (ליק'-אָ-ריס-מעס) ניט בעאַרבייטער לאַקריץ.

lic'orice-paste *n.* (ליק'-אָ-ריס-פּייסט) ניט בעאַרבייטער לאַקריץ.

lic'tor *n.* (ליק'-טאָר) אַ ליקטאָר [אין פאַרצייטיגען רוים — אַ בעאַמטער וואס פלעגט געהן פאַרויס די קאָנסולען און די העכסטע ריכטער און טראָגען אַלס צייכען פון זייער מאַכט אַ האַק צונויפגעבונדען מיט אַ פּעקעל ריטער]. ז. *fasces*.

Lictor with Fasces

lid *n.* (ליד) 1. אַ דעקעל; 2. דאס אויגען-לעדעל; 3. אַ טאָוועל פון אַ בוך.

1. The **lid** was taken off the pot.

lid'ded *a.* (ליד'-עד) וואס האט אַ דעקעל; צוגעדעקט אדער פאַרמאַכט מיט אַ דעקעל.

lid'less *a.* (ליד'-לעס) אָהן אַ דעקעל; אָהן אויגען-לעדעלעך, וואס פאַרמאַכט ניט די אויגען; שלאָפלאָז, אימער וואַכענד.

lie *v. and n.* (לאי) ליעגען; לעגען זיך; רוהען אויף עפּעס; אַנשפּאַרען זיך; ליעגען אין קבר; געפינען זיך; ליעגען אין אַ געוויסען פּלאַץ; פאַרבלייבען אין אַ געוויסען צושטאַנד; דאס ליעגען; דאס אָרט וואו אַ חיה, פיש אדער פויגעל געפינט זיך געוועהנליך; ביי אַן אייזנבאַהן — אַ קליינע קורצע ליניע, וואס טיילט זיך אַב נעבען אַ סטאַנציע פון דער הויפּט-ליניע און אויף וועלכער מען לאַדט אַן וואַגאָנען; אַ ליגען; אַ פאַלשע בעהויפּטונג; זאָגען אַ ליגען; מאַכען אַ פאַלשע בעהויפּטונג.

lie'-a-bed *n.* (לאַי'-ע-בעד) איינער

וואס ליגנט שפעט אין בעט; א פאפער, א פוילאק.

lie about' (לאי ע-באוט') ליגענען ארום עפעס, זיך ארומוואלגערן.
Don't let the balls lie about on the ground.

lie along' (לאי ע-לאהנג') ליגענען אויס־געשטרעקט; זיין איינגעבויגען בשעת דעם פעררייכטען [װענגען א שיף].
The ship lies along the dock.

lie at an'chor (לאי עט ענ'-קאר) שטעהן אויף'ן אנקער, ניט בעוועגען זיך [װענגען א שיף].
The ship lies at anchor in the harbor.

lie at one's door (לאי עט הוואנז דאור) זיין די שולד פון אימעצען.
If I have failed, the fault lies wholly at my door.

lie at one's heart (לאי עט הוואנז הארט) זיין איינעם נאהענט צום האר־צען; זיין געליעבט פון איינעם.

lie at one's mer'cy (לאי עט הוואנז מויר'-סי) ליגענען אונטער איינעמס וויל־קיר; זיין פאלשטענדיג אבהענגיג פון איינעם.

lie at stake (לאי עט סטייק) שטעהן אין קאן; זיין אין ריזיקע.

lie at the root (לאי עט טהי רוהט) זיין די גרונד־אורזאכע פון עפעס.

lie by (לאי באי) ליגענען נעבען עפעס; שטיל זיין, ניט ריהרען זיך; זיין נאהענט [ווי איין שיף צו דער אנדערער]; בלייבען ביי אימעצען, זיין דערגרייכבאר פאר אימעצען.

lie close togeth'er (לאי קלאוס טו-געטה'-ער) אין ספארט — רייטען הארט איינער נעבען אנדערען.

lie dor'mant (לאי דאר'-מענט) זיין אונטעטיג; ניט ווערען אויסגענוצט.

lie down (לאי דאון) אנידערלעגען זיך; רוהען, ליגענען.
Let us lie down on the grass for a rest.

lief *a. and adv.* (ליעף) ליעב, טייער; אנגענעהם; וויליג; גערן; מיט חשק; מיט פרייד.
I would just as lief not meet him.

lie fal'low (לאי פעל'-או) זיין ניט בעארבייט [װענגען פעלד אדער לאנד].

lief'er *a.* (ליעפ'-ער) זעהר גערן אדער וויליג.

liege *a. and n.* (ליעדזש) פריי; בע־פרייט פון אלע פערפפליכטונגען אויסער צו זיין אייגענעם פריץ; וואס איז שייך צו דער געגענזייטיגער פערפפליכטונג פון א פריץ און זיין אונטערטהאן: אן אונ־טערטהאן; א וואסאל; א פריעדליכער בירגער וואס פאלגט דאס געזעץ; א פע־אדאל־הערר; א פריץ.

liege hom'age (ליעדזש האמ'-עדזש) די צערעמאניע, ביי וועלכער אן אונטער־טהאן אדער וואסאל פערפפליכטעט זיך מיט געוויסע פערזענליכע התחיבות'ען בנוגע צו זיין פריץ אדער פעאדאל.

liege lord (ליעדזש לאהרד) א פעאדאל, א פריץ וואס האט זיינע אונטערטהאנען אדער וואסאלען.

liege'man *n.* (ליעדזש'-מען) א וואסאל [איינער וואס פלעגט זיך שטעלען אונ־טער'ן שוץ פון א פריץ אדער פעאדאל־הערר און דערפאר פלעגט ער זיך פער־פפליכטען צו לייסטען איהם געוויסע דיענסטע].

lie hard upon' (לאי הארד א-פאן') זיין צו לאסט; דריקען אויף איינעם ווי א משא.

lie in (לאי אין) ליגענען אין קינפעט.

lie in one (לאי אין הוואן) זיין אב־הענגיג פון איינעם; זיין אין איינעמס רשות.

lie in one's teeth (לאי אין הוואנז טיעטה) זאגען א געמיינעם, פרעכען לי־גען.

lie in one's throat (לאי אין הוואנז טהראוט) ז. *lie in one's teeth*

lie in the way (לאי אין טהי וויי) זיין גרייט אונטער דער האנד; ליגענען אין וועג, זיין א שטערונג צו עפעס.

lie in wait (לאי אין וויים) לויערען, אויפוואַרטען אויף איינעם פון א בעהעל־טעניש.

lie low (לאי לאו) ניט לאזען זיך זעהן; בעהאלטען זיך; פערשטעלען אדער פער־מאסקירען זיך, ניט ארויסווייזען די ריכ־טיגע כונה.

lien *n.* (ליען) דאס רעכט צו פערהאלטען איינעמס אייגענטום ביז ער צאהלט ניט אב דעם חוב אדער ערפילט ניט געוויסע פער־פפליכטונגען; א געזעצליכע פאדערונג; א פאדערונג, וועלכע מוז דורך'ן געריכט בעפריעדיגט ווערען.
There is a lien on this property.

lie off (לאי אף) אברוהען; איבעררייסען די ארבייט; אבשטעלען זיך.

lie on (לאי אן) ליגענען אדער דריקען אויף עפעס; ארויפליגענען אויף איינעם ווי א פערפפליכטונג; אבהענגען פון עפעס.

lie on hand (לאי אן הענד) פערבלייבען אונפערקויפט.

lie on one's hands (לאי אן הוואנז הענדז) פערבלייבען אונפערקויפט; בלייבען אונבענוצט.

lie on one's oars (לאי אן הוואנז אורז) אוועקלעגען די רודער, אברוהען פון דער ארבייט; בעציהען זיך לייכט צו א זאך.

lie out (לאי אוט) שלאפען ניט אין דער היים, ליגענען דרויסען.

lie o'ver (לאי או'-ווער) ניט בעצאהלט ווערען צום טערמין [ווי א וועקסעל]; אבגעלעגט ווערען אויף א שפעטערער צייט; אנגעבויגען זיין [װענגען א שיף בעת'ן פעררייכטען].

li'er *n.* (לאי'-ער) א ליגנער; איינער וואס ליגט; קיהל־אויוועז אין גלאז־פאבריקען.

lies have no legs (לאיז העוו נאו לעגז) שקר אין לו רגלים; מיט ליגענס קען מען וויים ניט געהן.

lie to (לאי טו) ליגענען אהן בעוועגונג, ניט ריהרען זיך [װענגען א שיף].

lie to one's work (לאי טו הוואנז הוואירק) ארבייטען מיט התמדה; אנ־שטרענגען די כחות אויסצופיהרען עפעס.

lie top and tail (לאי טאפ ענד טייל) ליגענען הארט איינער ביים אנדערען.

lieu *n.* (ליו) דער ארט, דער פלאץ פון עפעס. ז. *in lieu of*

lie un'der (לאי אנ'-דער) זיין אונטער־ווארפען צו אימעצען, ווערען אונטער־דריקט אדער ליידען פון אימעצען.

lie up (לאי אפ) ליגענען און רוהען; זיך אברוהען פון דער ארבייט.

lie up and down (לאי אפ ענד דאון) זיין אנגעווארפען, זיין אין אונארדנונג.

lie upon' (לאי א-פאן') ז. *lie on*

Lieut. אבקירצונג פון *lieutenant*

lieuten'ancy *n.* (ליו-טענ'-ען-סי) דאס אמט פון א לייטענאנט אדער שטעל־פער־טרעטער.

lieuten'ant *n.* (ליו-טענ'-ענט) א ליי־טענאנט, א שטאט־האלטער, א שטעל־פער־טרעטער.

lieuten'ant at arms (ליו-טענ'-ענט עט ארמז) דער אונטערשטער שיפס־ליי־טענאנט, וועלכער לערנט און מושטירט די מאטראזען.

lieuten'ant-colo'nel *n.* (ליו-טענ'-ענט-קויר'-נעל) אן אבערסט־לייטענאנט, א פאד־פאלקאווניק.

lieuten'ant-gen'eral *n.* (ליו-טענ'-ענט-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל־לייטע־נאנט.

lieuten'ant-gov'ernor *n.* (ליו-טענ'-ענט-גאוו'-ער-נאר) א וויצע־גובערנאטאר.

lieuten'antry *n.* (ליו-טענ'-ענ-טרי) ז. *lieutenancy*

lieuten'antship *n.* (ליו-טענ'-ענט-שיפ) ז. *lieutenancy*

Lieut.-Gen. פערקירצונג פון די ווער־טער *Lieutenant-General*

Lieut.-Gov. פערקירצונג פון די ווער־טער *Lieutenant-Governor*

lie with (לאי הוויטה) 1. וואהנען אדער שלאפען צוזאמען; 2. געהערען, בעלאנגען צו..., אבהענגען אן..., זיך ווענדען אן...
2. It lies with you to make amends.

life *n.* (לאיף) דאס לעבען; דער דויער פון עקזיסטענץ; די לעבענס־צייט; דער לע־בענס־בערוף; די לעבענס־ארט; א לע־בענס־בעשרייבונג; לעבהאפטיגקייט; לע־בעדיגקייט; מונטערקייט; דאס ריכטיגע לעבענס־בילד.

life'-and-death' *a.* (לאיפ'-ענד-דעטה') וואס איז אויף לעבען און טויט; פערצווייפעלט; קריטיש.

life'-and-death' strug'gle (לאיפ'-ענד-דעטה' סטראגל) דער קאמפף אויף לעבען און טויט.

life annu'ity (לאיף ע-ניו'-אי-טי) א לעבענסלענגליכע פענסיע.

life'-ar'row *n.* (לאיפ'-ער'-או) א פייל צוגעבונדען צו א שטריק, וועלכע מען שיסט אויס פון ברעג אין א זינקענדער שיף כדי זי ארויסצוציהען צום ברעג.

life'-belt *n.* (לאיפ'-בעלט) א רעטונגס־גארטעל [אויף א שיף].

life'-blood *n. and a.* (לאיפ'-בלאד) דאס ווארימע בלוט; די לעבענס־קראפט; א קאנוואולסיוועס ציטערען פון אויגען־לע־דעל אדער פון דער ליפ; וויכטיג, וואס איז אזוי וויכטיג ווי בלוט פאר'ן לעבען.

life'-boat *n.* (לאיפ'-באוט) א רעטונגס־שיפעל.

life'-buoy *n.* (לאיפ'-באי) די רעטונגס־באיע [א מין קלעצעל צוגעבונדען צו א שטריק, וואס ווערט אראבגעלאזען פון א שיף אין וואסער צו רעטען איינעם וואס טרינקט זיך].

life'-car *n.* (לאיפ'-קאר) א פעסט־פער־מאכטער קאסטען, אין וועלכען מען פיהרט אריבער אויף'ן ברעג מענשען פון א צו־שעדיגטער שיף.

life'-cord *n.* (לאיפ'-קאהרד) ז. *lifestring*

life'-drop *n.* (לאיפ'-דראפ) א לעבענס־טראפען, א בלוט־טראפען פון הארצען.

life'-estate' *n.* (לאיפ'-עס-טייט') א מאיאנטעק וואס רעכענט זיך פאר איי־נעמס אייגענטום נור פאר דער צייט פון זיין לעבען, און ער קען עס ניט איבער־געבען בירושה צו זיינע קינדער.

life everlas'ting (לאיף עוו-ער-לעס'-טינג) דאס אייביגע לעבען.

life'-everlas'ting *n.* (לאיפ'-עוו-ער-לעס'-טינג) די אימארטעלע [א בלום, וואס ווערט ניט אן דעם קאליר און די פארם נאכדעם ווי זי איז פערטריקענט געווא־רען].

life'-guard *n.* (לאיף׳-גאַרד) לייב-גוואַרד; דיע, וואַך; אַ מין באַרשט פון פאַרענט פון אַ לאַקאָמאָטיוו אַבצורייניגען דעם וועג פאַר׳ן צוג.

life'-his'tory *n.* (לאיף׳-היס׳-טאָ-רי) אין ביאָלאָגיע — אַלע ענדערונגען וואָס אַ לעבעדיגער אָרגאַניזם געהט דורך פון דעם איי ביז פאָלשטענדיגער ענטוויקלונג; אַ בעשרייבונג פון דיעזע ענדערונגען.

life'-insur'ance *n.* (לאיף׳-אין-שוהר׳-ענס) לעבענס-פערזיכערונג.

life'-insur'ance com'pany (לאיף׳-אין-שוהר׳-ענס קאָמ׳-פע-ני) אַ לעבענס-אַסעקוראַנץ-געזעלשאַפט, אַ לעבענס-פערזי-כערונגס-געזעלשאַפט.

life'-in'terest *n.* (לאיף׳-אינ׳-טער-עסט) אַ בעזיץ וואָס ענדיגט זיך מיט׳ן טויט פון איינגענטימער און קען ניט אי-בערגעהען בירושה צו די קינדער.

life'less *a.* (לאיף׳-לעס) לעבענסלאָז, טויט; אָהן לעבען; ניט בעלעבט; אונ-אָרגאַניש; אונבעוועגליך, אונטעטיג, שוואַך; וואָס האָט ניט קיין לעבעדיגע בעשעפע-נישען.

life'lessly *adv.* (לאיף׳-לעס-לי) אויף אַן אונלעבהאַפטען, אונטעטיגען שטייגער.

life'lessness *n.* (לאיף׳-לעס-נעס) דאָס זיין אָהן לעבען; אונבעוועגליכקייט; אונאַקטיוויטעט.

life'like *a.* (לאיף׳-לאיק) ווי לעבעדיג; גלייך ווי ס׳לעבט.

life'likeness *n.* (לאיף׳-לאיק׳-נעס) לעבענס-עהנליכקייט; דאָס זיין אָדער אויס-זעהען ווי לעבעדיג.

life'-line *n.* (לאיף׳-לאין) אַ שטריק צו-געבונדען צו אַ רעטונגס-שיפעל אָדער אַן אַנדער רעטונגס-אַפּאַראַט אַנצוכאַפּען איי-נעם, וועלכער טרינקט זיך, אַ שטריק אויף אַ שיף זיך אַנצוהאַלטען בעת אַ שטורם.

life'long *a.* (לאיף׳-לאָהנג) לעבענס-לאַנג.

life of an execu'tion (לאיף אָוו ען עק-סי-קיו׳-שאַן) די צייט-דויער, וואָס עס גיט זיך פון געריכט אויסצופיהרען דעם פסק-דין.

life'-of'fice *n.* (לאיף׳-אָפ׳-איס) אַ לעבענס-פערזיכערונגס-קאַנטאָר.

life pol'icy (לאיף פּאָל׳-אי-סי) אַ לע-בענס-פערזיכערונגס-פּאָליסע [אַזעלכע וואָס ווערט אויסגעצאָהלט ערשט נאָך׳ן טויט צו די יורשים].

life'-preser'ver *n.* (לאיף׳-פּרי-זורו׳-ווער) אַ שווים-גאַרטעל, אַ רעטונגס-גאַר-טעל [אויף אַ שיף]; אַ געוועהר אין האַנד [ווי אַ רעוואָלווער אָדער דובינע צו פערטיידיגען זיך געגען אַנפאַלער].

li'fer *n.* (לאי׳-פער) איינער וואָס איז פעראורטיילט צו געפענגניס אויף׳ן גאַנ-צען לעבען.

life'-raft *n.* (לאיף׳-רעפט) אַ פּליט-עהנליכע פאַררינכטונג אויף אַ שיף, צו ראַטעווען די מענשען, ווען די שיף האַלט ביים זינקען.

life'-rate *n.* (לאיף׳-רייט) די אַבצאָה-לונגען אויף לעבענס-פערזיכערונגס-פּאָלי-סעס.

life'-rent *n.* (לאיף׳-רענט) די לעבענס-רענטע [אַ יעהרליכע הכנסה, וואָס מען בעקומט דעם גאַנצען לעבען]; דאָס רעכט אויף אַ הכנסה פון אַ געוויסען איינגענ-טום, ניט אַנריהרענדיג דאָס איינגענטום אַליין.

life'-ren'ter *n.* (לאיף׳-רענ׳-טער) איי-נער וועלכער בעקומט אַ בעשטימטע רענ-טע זיין גאַנצען לעבען.

life'-ren'trix *n.* (לאיף׳-רענ׳-טריקס) אַ פרויענצימער וואָס בעקומט דעם גאַנ-צען לעבען אַ בעשטימטע הכנסה פון אַן איינגענטום, אָבער האָט ניט קיין רעכט אַנצוריהרען דיעזעס איינגענטום.

life'-sa'ving *a.* (לאיף׳-סיי׳-ווינג) לע-בענס-רעטענד.

life'-sa'ving ser'vice (לאיף׳-סיי׳-ווינג סויר׳-וויס) אַן אָרגאַניזאַציאָן צו רעטען מענשען פון שיפען וואָס געהען אונטער ניט ווייט פון ברעג.

life'-size *a.* (לאיף׳-סאיז) אין לע-בענס-גרויס [וועגען אַ פּאָרטרעט פון אַ מענשען אָדער אַ זאַך].

life'spring *n.* (לאיף׳-ספּרינג) דער קוואַל פון לעבען, די לעבענס-פּרוזשינע, אַ לע-בענס-נייטוועגדיגקייט.

life'string *n.* (לאיף׳-סטרינג) דער לע-בענס-פאָדעם, דער לעבענס-נערוו; לעבענס-קראַפט.

life'-ta'ble *n.* (לאיף׳-טייבל) אַ סטאַ-טיסטישע טאַבעלע וואָס בעווייזט וויפיעל עס דויערט דאָס דורכשניטליכע לעבען פון פערשיעדענע קלאַסען מענשען.

life'time *n.* (לאיף׳-טאים) די לעבענס-צייט.

life'-wear'y *a.* (לאיף׳-הוויער׳-אי) לע-בענס-מיעד, מיעד פון לעבען.

life'-work *n.* (לאיף׳-הוואָירק) אַ לע-בענס-ווערק; אַ לעבענס-אַרבייט [אַן אַר-בייט צו וועלכער איינער האָט זיך אָב-געגעבען זיין גאַנצען לעבען].

lift *v. and n.* (ליפט) הויבען; אויפ-הויבען; דערהויבען צו אַ העכער מדרגה; אַוועקנעהמען, גנב׳ענען; צוזאַמענקלייבען, צוזאַמענגעהמען, איינקאַלעקטירען; אויפ-הויבען זיך, פערשווינדען אין דער לופט [ווי אַ נעבעל]; דאָס אויפהויבען, די הויבונג; אונטערשטיצונג; הילף; דאָס אויפהויבען זיך צו אַ העכערער מדרגה; דאָס מיט וואָס מען הויבט עפּעס אויף; אַ הויב-אַפּאַראַט, אַן עלעוואַטאָר [אַ קאַס-טען אָדער וואַגאָן, אין וועלכען מען הויבט אויף מענשען אָדער זאַכען]; אין קויה-לען-שאַכטען — אַ רייהע פון פּומפּען; דאָס הענטעל אָדער קנאָפּקע ביי אַ פענסטער, וואָס מען פערהאַלט עס בעת מען הויבט עס אויף, אַז עס זאָל זיך צוריק ניט אַראָב-לאָזען; אַ מאַשין אָדער אַפּאַראַט צו הוי-בען דעם קערפּער ביי געוויסע גימנאַסטי-שע איבונגען; אַ טויער, וועלכער הויבט זיך אויף און לאָזט זיך אַרונטער; אין אַ שטיוועל אָדער שוך — איינס פון די לעדערנע בלעטלעך, וועלכע בילדען אויס דעם קאָפּעל [אַבזאַץ].

lif'table *a.* (ליפ׳-טעבל) וואָס קען גע-הויבען ווערען.

lift away (ליפט ע-הוויי׳) אַוועקטראַ-גען, אַרויסטראַגען, אַוועקפיהרען.

lift'-bridge *n.* (ליפט׳-ברידזש) אַ בריק, וועלכע מען קען אויפהויבען, כדי דורכצולאָזען שיפען.

lif'ted up with pride (ליפ׳-טעד אַפּ הוויטה פּראיד) אָנגעבלאָזען; מיט גדלות; בקומה זקופה.

lif'ter *n.* (ליפ׳-טער) אַן אויפהויבער, איינער וואָס הויבט עפּעס אויף; אַן אינ-סטרומענט אָדער מעכאַניזם אויפצוהוי-בען מענשען אָדער זאַכען; אַ גנב.

lift'-gate *n.* (ליפט׳-גייט) — אין שאַכטען אַ רייהע פּומפּען.

lift'-ham'mer *n.* (ליפט׳-העמ׳-ער) אַזאַ גרויסער שמיעד-האַמער אין אייזען-פאַבריקען.

lif'ting *n.* (ליפ׳-טינג) דאָס הויבען; די הויבונג; די אונטערשטיצונג; גנבה.

lif'ting-jack *n.* (ליפ׳-טינג-דזשעק) די שרויף מיט וועלכער מען הויבט אונטער אַ וואָגען און אַנדערע שווערע משאות.

Lifting-jack

lift one's hair (ליפט הוואַנז העהר) סקאַלפּירען [אַבשינדען די הויט מיט די האָר פון שאַרבען].

lift out (ליפט אַוט) אַוועק-טראָגען; אַרויסטראָגען; אַוועק-פיהרען; אין דרוקעריי—אויפ-הויבען די ראַהם, אין וועלכער עס איז איינגעפּאַסט דער זאַץ.

lift up (ליפט אַפּ) [דעם גייסט, ערהויבען [די שטימונג, דעם קאָפּ, דאָס אויג].

lift up the eyes (ליפט אַפּ טהי איז) אויפהויבען די אויגען; ריכטען דעם בליק אָדער דעם געדאַנק אויף עפּעס.

lift up the feet (ליפט אַפּ די פּיעט) מאַכען שנעלע טריט; געהן שנעל.

lift up the hand (ליפט אַפּ טהי העגד) אויפהויבען די האַנד; געבען אַ שבועה; מתפלל זיין; אַנפאַלען; בעליידיגען; אונ-טערדריקען; נעהמען זיך פאַר דער אַר-בייט.

lift up the head (ליפט אַפּ טהי העד) אויפהויבען דעם קאָפּ [בעקומען מוטה, ווערען פרעהליך אָדער מונטער].

lift up the horn (ליפט אַפּ טהי האָרן) אַרויסטרעטען מיט גדלות; ווערען עזות-דיג.

lift'-wall *n.* (ליפט׳-וואָהל) די קוואַער-וואַנד פון אַ שליוזע-אַבטיילונג.

lig'ament *n.* (ליג׳-ע-מענט) אַ פער-בינדונגס-מיטעל; אַ צוזאַמענבונד; אין אַנאַטאָמיע — אַ ליגאַמענט [אַ מין שטייף געוועב, וואָס פערבינדעט צוזאַמען ביינער אָדער מוסקולען].

ligamen'tal *a.* (ליג-ע-מענ׳ טעל) ז. *ligamentous*.

ligamen'tous *a.* (ליג-ע-מענ׳-טאַס) וואָס איז שייך צו אַ ליגאַמענט. ז. *ligament*.

li'gate *v.* (לאי׳-גייט) — אין כירורגיע פערבינדען, צונויפבינדען מיט אַ ליגאַ-טור; פערבאַנדאַזשירען. ז. *ligature*.

liga'tion *n.* (לאי-גיי׳-שאַן) אין כירור-גיע — דאָס פערבינדען אַן אָדער צו פער-מיידען אַ בלוט-פלוס נאָך דער אָפּעראַציאָן.

lig'ature *n. and v.* (ליג׳-ע-טשור) אין כירורגיע — די ליגאַטור, דער פאָדים, מיט וועלכען מען פערבינדעט די אָדערען ביי אַן אָפּעראַציאָן, כדי ניט צו דערלאָזען אַ בלוט-פלוס; יעדע זאַך וואָס דיענט צו פערבינדען אָדער פערשטייפען עפּעס, ווי אַ שטריקעל אָדער פאָדים; דאָס פערבינ-דען; אין מוזיק-נאָטען — דער צייכען לעגאַטאָ [אַ צייכען וועלכער בעווייזט, אַז עטליכע טענער דאַרפען געזונגען ווערען מיט איין אָטהעם אָדער געשפּיעלט ווע-רען אין איין מוזיקאַלישער פראַזע. ז. *legato*]; אין דרוקעריי — אַן אָרט שריפט, וועלכע שטעלט פאָר אַ פאַראיי-ניגונג אָדער צוזאַמענבינדונג פון צוויי אָדער עטליכע בוכשטאַבען; צוזאַמענבינ-דען [אַן אָדער, נאַטען א. ז. וו.].

light *a., adv., n. and v.* (לאיט) ליכ-טיג, העל; מיט אַ העלען קאָליר; לייכט, גרינג; קליין, אונבעדייטענד; לייכטזיניג; איבערפלעכליך; אויף אַ לייכטען שטיי-

גער; ניט מיט דער פולער קראפט; אויף א ביליגען אופן; ליכט, ליכטיגקייט, בעלייכטונג; שיין; אויפגעדעקטקייט; דאס זיין אפען פאר אלעמען; א לייכטענדע זאך; דאס וואס גיט ליכטיגקייט; א ליכט-טהורם אדער מאיאק; א העלער קאליר; דער געזיכטס-פונקט; לייכטען; שיינען; ליכטיג ווערען; זיך אנצינדען; בעלייכטען; אנצינדען; פערלייכטערען, מאכען גרינגער; ארונטערגעהן, אראבקריכען [פון א פערד]; זעצען זיך [ווענען פויגלען אדער אינזעקטען]; קומען צופעליג; טרעפען זיך.

ligh'table *a.* (לאי'-טעבל) וואס קען בעלויכטען ווערען.

light'-armed *a.* (לאיט'-ארמד) לייכט בעוואפענט.

light'-ball *n.* (לאיט'-באהל) די ליכט-קויל [אן ארט פייערווערק וואס ווערט געברויכט פון סאלדאטען].

light'brain *n.* (לאיט'-בריין) א פוסטער קאפ, א מענש מיט א שוואכען פערשטאנד.

light coin (לאיט קאין) א מטבע וואס האט ניט די פולע וואג.

ligh'ten *v.* (לאיטן) בעלייכטען; בעלייכטען; בליצען; גרינגער מאכען; פערלייכטערען די משא; מאכען לייכט אויף'ן הארצען, דערפרעהען; מאכען ליכטיגער אדער בלייכער דעם שאטען אויף א בילד.

lighte'ning *n.* (לאיט'-נינג) דאס ווערען העל אדער ליכטיג; ; דאס מאכען ארער ווערען לייכטער.

ligh'ter *n.* (לאי'-טער) איינער וואס בעלייכט עפעס, וואס צינדט אן [ווי א פאקעל]; אן אנצינדער; א שיפעל צום אויסלאדען און איבערפיהרען סחורות.

ligh'terage *n.* (לאי'-טער-עדזש) דאס אויסלאדען א שיף איז אן אויסלאדונגס-שיפעל; דאס געצאהלט פאר אזא אויסלאדונג.

ligh'terman *n.* (לאי'-טער-מען) א שיפער פון אן אויסלאדונגס-שיפעל.

light'-fin'gered *a.* (לאיט'-פינ'-גערד) לייכט-פינגערדיג; גנב'יש.

light'-foot *a.* (לאיט'-פוט) לייכט אויף די פיס; פלינק, געשיקט.

light'-foot'ed *a.* (לאיט'-פוט'-עד) לייכטפיסיג.

The runner proved to be very **light-footed.**

light'ful *a.* (לאיט'-פול) פול מיט ליכט; שיינענד, גלענצענד.

light'-han'ded *a.* (לאיט'-הענ'-דעד) מיט לייכטע הענד; וואס האט א ווייכען צארטען אנריהר; וואס טראגט אדער וואס בריינגט ווענוג זאכען אין האנד; וואס האט ווענוג הענד אדער ארבייטער [ווי אויף א שיף אדער אין א פאבריק].

light'-head'ed *a.* (לאיט'-העד'-עד) פוסט-קעפיג; מיט צומישטע רעיונות; גייסטיג צורודערט; לייכטזיניג.

light'-head'edness *n.* (לאיט'-העד'-עד-נעס) פוסט-קעפיגקייט; לייכטזיניגקייט.

light'-hear'ted *a.* (לאיט'-האר'-טעד) לייכטהערציג; פרעהליך, לוסטיג.

light'-hear'tedly *adv.* (לאיט'-האר'-טעד-לי) מיט א לייכטען הארצען; אויף א לייכטהערציגען אופן.

light'-hear'tedness *n.* (לאיט'-האר'-טעד-נעס) לייכטהערציגקייט; פרעהליכקייט, מונטערקייט.

light'-heeled *a.* (לאיט'-היעלד) פלינק אויף די פיס.

light'-horse *n.* (לאיט'-האהרס) לייכטע קאוואלעריע [לייכטע בעוואפענטע רייטער אין אן ארמעע].

The light-horse cavalry began the charge.

light'-horse'man *n.* (לאיט'-האהרס'-מען) א לייכט-בעוואפענטער קאוואלעריע-סאלדאט.

light'house *n.* (לאיט'-האוס) א לייכט-טהורם, א מאיאק [א הויכער טהורם איז א האפען אדער אויף א קליינעם אינזעל, וואו ביי טאג פלאטערט א פאהן און ביי נאכט ברענט א פייער, כדי צו בעווייזען דעם וועג פאר די שיפען אין ים].

Lighthouse

ligh'ting *n.* (לאי'-טינג) בעלייכטונג; פערלייכטערונג, דאס לייכטער מאכען, דאס לייכטער ווערען.

light'-kee'per *n.* (לאיט'-קיע'-פער) דער וועכטער פון א לייכט-טהורם.

light'-legged *a.* (לאיט'-לעגד) לייכט אויף די פיס; פלינק.

light'less *a.* (לאיט'-לעס) אהן ליכט, פינסטער.

light'ly *adv.* (לאיט'-לי) 1. לייכט, גרינג; 2. ראש, שנעל; 3. לייכטזיניג, אהן איבערלעגונג; 4. פרעהליך, לעבעדיג; פלינק.

1. He treads **lightly.** 2. Watch... and **lightly** bring me word. 3. Matrimony is not to be entered into **lightly.** 4. The seventy years were borne **lightly.**

light mat'ter (לאיט מעט'-ער) א קליינינקייט.

light'-min'ded *a.* (לאיט'-מאינ'-דעד) לייכטזיניג; אונבעשטענדיג; קאפריזנע.

light'-min'dedness *n.* (לאיט'-מאינ'-דעד-נעס) לייכטזיניגקייט; אויבערפלעכליכקייט; קאפריזנעקייט.

light'ness *n.* (לאיט'-נעס) שיינונג, ליכטיגקייט; לייכטקייט, גרינגקייט; שנעלקייט; פלינקייט; אויבערפלעכליכקייט, אונבעשטענדינקייט.

light'ness of belief' (לאיט'-נעס אוו בי-ליעף') לייכט-גלויביגקייט.

light'ning *n.* (לאיט'-נינג) א בליץ; אויפשיינונג.

light'ning-arres'ter *n.* (לאיט'-נינג-ע-רעס'-טער) א פארריכטונג צו בעשיצען פון בליצען טעלעגראפען און טעלעפאנען און די ארבייטער וואס זיינען ביי זיי בעשעפטיגט.

light'ning before' death (לאיט'-נינג בי-פאור' דעטה) דאס אויפפלאקערען פון לעבענס-פייער פאר'ן טויט.

light'ning-bug *n.* (לאיט'-נינג-באג) ז. *firefly*

light'ning-conduc'tor *n.* (לאיט'-נינג-קאנ-דאק'-טאר) ז. *lightning-rod*

light'ning-dischar'ger *n.* (לאיט'-נינג-דיס-טשאר'-דזשער) ז. *lightning-arrester*

light'ning-print *n.* (לאיט'-נינג-פרינט) א בוים-עהנליכער אדער צווייגען-עהנליכער צייכען אויף דער הויט פון מענשען, אויף חיות און אויף קליידער, וואס קומט פון דער נאהנטקייט פון א בליץ.

light'ning-proof *n.* (לאיט'-נינג-פרוהף) בליץ-זיכער, בעשיצט פאר א בליץ.

light'ning-protec'tor *n.* (לאיט'-נינג-פרא-טעק'-טאר) ז. *lightning-arrester*

light'ning-rod *n.* (לאיט'-נינג-ראד) א בליץ-אבלייטער [א הויכער אייזערנער שטאנג, מייסטענס מיט א בעזילבערטען שפיץ, איבער דעם דאך פון א געביידע אבצוציהען דעם בליץ ער זאל ניט איינשלאגען אין דער געביידע].

light of ear (לאיט אוו איער) לייכט-גלויביג.

light'-o'-love' *n.* (לאיט'-א-לאוו') א לייכטזיניגע פרוי, א קאקעטקע; אן אלטער טאנץ-נגון.

light on (לאיט אן) בעגעגנען אימעצען צופעליג; פאלען.

light'-room *n.* (לאיט'-רוהם) דאס צימער אין אויבערשטען טייל פון א לייכט-טהורם, וואו עס געפינט זיך דער לייכט-אפאראט; א קליין צימער אין א קריעגס-שיף, דורך וועלכען עס ווערט בעלייכטעט דער מאגאזין מיט אויפרייסענדע מאטעריאלען [די לאמפען געפינען זיך אין דיעזען צימער און זיי בעלייכטען דעם מאגאזין דורך שויבען פון דיקען גלאז].

lights *n.* (לאיטס) די לונגען [פון חיות].

light'-ship *n.* (לאיט'-שיפ) א לייכט-שיף [א שווימענדער לייכט-טהורם, א שיף וואס דיענט אלס לייכט-טהורם].

light'some *a.* (לאיט'-סאם) העל, ליכטיג; לוסטיג, פרעהליך.

light'-spir'ited *a.* (לאיט'-ספיר'-אי-טעד) לוסטיג געשטימט.

light up (לאיט אפ) בעלייכטען, אנצינדען.

light upon' (לאיט א-פאן') ז. *light on*

light'-wave *n.* (לאיט'-הווייוו) א ליכט-וועלע.

light'-weight *n.* (לאיט'-הווייט) אין וועט-קעמפפע — איינער וואס איז פון לייכטער געוויכט [די צווייטע שטופע נאך פעדער-לייכטקייט]; אן אונוויכטיגער מענש.

light'wood *n.* (לאיט'-הוואוד) צינד-האלץ, קינעלעך.

lignal'oes *n.* (ליג-נעל'-אוז) איינער פון די אלאע-בוימער; דער גן-עדן-בוים.

lig'neous *a.* (ליג'-ני-אס) פון האלץ; הילצערן.

lignif'erous *a.* (ליג-ניפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארויס האלץ.

lignifica'tion *n.* (ליג-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען זיך אין האלץ, דאס ווערען ווי האלץ.

lig'niform *a.* (ליג'-ני-פארם) האלץ-ארטיג; וואס זעהט אויס ווי האלץ.

lig'nify *v.* (ליג'-ני-פאי) פערוואנדלען אין האלץ, זיך פערוואנדלען אין האלץ.

lig'nin *n.* (ליג'-נין) דער האלץ-פאזער [געוועב-שטאף פון פלאנצען, דורך וועלכע דער זאפט, וואס דיווארצלען בעקומען פון דער ערד, געהט זיך פאנאנדער איבער דער גאנצער פלאנצע].

ligniper'dous *a.* (ליג-ני-פויר'-דאס) האלץ-פערניכטענד, האלץ-פרעסענד [אזוי רופען זיך געוויסע זשוקלעך און ווערים וואס נאגען און גריבלען זיך אין האלץ].

lig'nite *n.* (ליג'-נאיט) ליגניט אדער ברוין-קויהלען [א מין הייצונגס-מאטעריאל, וואס שטעלט מיט זיך פאר אן איבערגאנג פון טארף צו שטיין-קויהלען. ענט-

האלט אין זיך מעהר וואסער־שטאף און זויער־שטאף איידער געוועהנליכע שטיין־קויהלען].

lignit'ic *a.* (ליג-ניט'-איק) וואס ענטהאלט ליגנ'ט. ז. ***lignite***

lig'nitize *v.* (ליג'-ני-טאיז) פערוואנדלען אין ליגנים. ז. ***lignite***

ligniv'orous *a.* (ליג-ניוו'-א-ראס) האלץ־פרעסענד [וועגען געוויסע אינזעקטען].

lig'num-vi'tæ *n.* (ליג'-נאם-וואי'-טיע) גואיא־האלץ [א מין בוים מיט זעהר הארטען און לאנג־דויערענדען האלץ].

lig'ula *n.* (ליג'-יו-לא) אין באטאניק — איינער פון די צונג־פערמיגע טיילען אדער ארגאנען פון א פלאנצע; דאס בינטעל פון ווייסען נערוועז־שטאף, וואס רינגעלט ארום דעם אונטערשטען טייל פון מארך.

lig'ular *a.* (ליג'-יו-לאר) וואס איז שייך צו די צונג־פערמיגע טיילען אדער ארגאנען פון א פלאנצע.

lig'ulate *a.* (ליג'-יו-לייט) צונג־פערמיג; וואס הענגט אראב ווי א צונג [וועגען געוויסע טיילען אדער ארגאנען פון א פלאנצע].

lig'ulated *a.* (ליג'-יו-ליי-טעד) ז. ***ligulate***

lig'ule *n.* (ליג'-יול) איינער פון די עטליכע צונג־פערמיגע טיילען אדער ארגאנען פון א פלאנצע.

lig'ure *n.* (ליג'-יור) דער עדעלשטיין לשם [איינער פון די שטיינער פון חשן, וואס דער כהן גדול פלעגט טראגען אויף'ן הארצען].

li'kable *a.* (לאי'-קעבל) ז. ***likeable***

like *a., adv., n. and v.* (לאיק) גלייך, עהנליך; ווי; אויף א גלייכען אופן; גלייכמעסיג; צוגעפאסטערהייד; אויף דעמזעלבען שטייגער; וואהרשיינליך, מעגליך; א מענש אדער זאך וואס איז עהנליך צו אן אנדער מענש אדער זאך; א קאפיע, א/דופליקאט; א סימפאטיע, א ליעבע אדער נייגונג צו עפעס; ליעבען; האלטען פון אימעצען אדער עפעס.

li'keable *a.* (לאי'-קעבל) וואס קען געפעלען זיין, ליעבענסווירדיג.

like bla'zes (לאיק בליי'-זעס) ווימהענד, מיט גרימצארן.

like for like (לאיק פאר לאיק) מדה כנגד מדה.

like fun (לאיק פאן) אט; דוקא ניט; צולויף איך זיך עס צו טהאן [הומאריסטיש].

Lend me a dollar. "I will like fun".

like'lihood *n.* (לאיק'-לי-הוד) מעגליכקייט, וואהרשיינליכקייט.

In all likelihood our candidate will be elected.

like'liness *n.* (לאיק'-לי-נעס) מעגליכקייט; וואהרשיינליכקייט; אנגענעהמליכקייט, צוגעפאסטקייט.

like loves like (לאיק לאווז לאיק) גלייך מיט גלייך חבר'ט זיך.

like'ly *adv. and a.* (לאיק'-לי) 1. מעגליך; וואהרשיינליך; מעגליכערהייד; אויף א מעגליכען אופן; 2. וואס פאסט זיך צו עפעס, וואס קען געפעלען; אנגענעהם.

1. It is likely that I shall meet him soon.
2. He is a likely fellow.

like mad (לאיק מעד) ווי משוגע.

like mas'ter like man (לאיק מעס'-טער לאיק מען) ווי דער בעל־הבית אזוי דער משרת.

like'-min'ded *a.* (לאיק'-מאינ'-דעד) וואס האט דיזעלביגע אידעען אדער נייגונגען.

Like-minded persons easily become friends.

li'ken *v.* (לאיקן) פערגלייכען.

like'ness *n.* (לאיק'-נעס) עהנליכקייט; א בילד, פארטרעט.

This portrait is a lifelike likeness of me.

likes and dislikes' (לאיקס ענד דיס-לאיקס') סימפאטיען און אנטיפאטיען.

like'wise *adv.* (לאיק'-הוואיז) פונקט אזוי; אויך.

li'king *n.* (לאי'-קינג) א נייגונג, א געשמאק צו עפעס; אן אנגענעהם אויסזעהן; א גוטער צושטאנד.

li'lac *n.* (לאי'-לעק) א מאי־בוים אדער בעז־בוים; לילא־פארב. ז. איל. ***"Colors"***

lila'ceous *a.* (לאי-ליי'-שיאס) פון ליא־פארב. ז. ***lilac***

li'lac-gray *n.* (לאי'-לעק-גריי) א זעהר בלאסער וויאלעט־קאליר.

li'lacthroat *n.* (לאי'-לעק-טהראוט) אזא זשום־פויגעלע אדער קאליברי. ז. ***humming-bird***

lilia'ceous *a.* (ליל-אי-איי'-שיאס) וואס איז שייך צו ליליען; ווי א ליליע.

lil'ied *a.* (ליל'-איד) פול מיט ליליען; ווי א ליליע, ליליען־ארטיג.

Lillibulle'ro *n.* (ליל-אי-בא-לי'-ראו) א פאראל־ווארט ביי די אירלענדישע קאטוליקען צו דערקענען איינע די אנדערע, בעת זיי האבען אויסגעקוילעט די פראטעסטאנטען אין יאהר 1641. אין יאהר 1688 איז אין אירלאנד פערפאסט געווארען א הומאריסטיש פאלקס־ליעד, פון וועלכען יעדער פערז האט זיך געענדיגט מיט דעם צוזאנג "ליליבאלירא".

Lilliburle'ro *n.* (ליל-אי-בויר-לי'-ראו) ז. ***Lillibullero***

Lillipu'tian *n. and a.* (ליל-אי-פיו'-שען) א ליליפוט, א קארליקעל, א קליין מענשעלע; וואס איז שייך צו די ליליפוטען אדער קליין־מענטשעלעך; קליין.

lilt *v. and n.* (לילט) זינגען מונטער אדער לעבעדיג; א פרעהליכער, לעבהאפטער געזאנג; א ריטמיישע בעוועגונג.

lil'ting *a.* (ליל'-טינג) לעבעדיג און מונטער געזונגען אדער געשפיעלט.

lil'y *n. and a.* (ליל'-אי) די ליליע [א בלום]; יעדע פלאנצע וואס איז עהנליך צו א ליליע; דער שפיץ פון א קאמפאס וואס איז געריכטעט צו צפון; וואס איז עהנליך צו א ליליע, ריין, ווייס.

Lily

lil'y-faced *a.* (ליל'-אי-פייסט) בלאס, בלייך; כלומר'שט בעשיידען; כלומר'שט עמפפינדליך.

lil'y-han'ded *a.* (ליל'-אי-הענ'-דעד) וואס האט ווייסע, צארטע הענד; פרויען־עהנליך, פערצערטעלט.

lil'yliver *n.* (ליל'-אי-ליוו-ער) א פייגלינג; א טרוס.

lil'y-liv'ered *a.* (ליל'-אי-ליוו'-ערד) שרעקעדיג, מיט א האזען־הארץ.

lil'y-of-the-val'ley *n.* (ליל'-אי-אוו-טהי-וועל'-אי) דער לאנדיש אדער מאי־בלום [א מין גראז וואס בעשטעהט פון צוויי אדער דריי אוואל־בלעטער מיט ווייסע שמעקענדע בליטהען, וואס זעהען אויס ווי גלעקלעך].

Lily-of-the-valley

lil'y-pad *n.* (ליל'-אי-פעד) דאס גרויסע שווימענדע בלאט פון דער וואסער־ליליע.

lil'y-white *a.* (ליל'-אי-הוואיט) ווייס ווי א ליליע.

lima'ceous *a.* (לאי-מיי'-שיאס) ווי א שנעק [שליאמאק, אוליטקע]; שנעקען־ארטיג.

lima'tion *n.* (לאי-מיי'-שאן) דאס פייל ען, פאלירען.

li'mature *n.* (לאי'-מע-טשור) דאס אבפיילען; פייל־שטויב.

limb *n. and v.* (לים) אן אבר, א גליעד; א צווייג פון א בוים; א טייל פון א בויגען; א פערזאן אדער זאך, וואס ווערט בעטראכט ווי א טייל פון עפעס; א טייל; א מיטגליעד; א קונדס, א ווייסער חברה'ניק; אין אסטראנאמיע — דער ראנד פון דער זון אדער לבנה; צוגליעדערען; פאנאנדערנעהמען אברים־ווייז; צוגעבען אברים; בעקומען אברים.

lim'bat *n.* (לימ'-בעט) א קיהלער ווינד, וואס בלאזט פעריאדיש אויף דעם אינזעל ציפערן פון 8 א זייגער אין דער פריה ביז האלבען טאג.

lim'bate *a.* (לימ'-בייט) וואס האט א ראנד אדער ברעג פון אן אנדער קאליר [וועגען געוויסע בלומען]; וואס האט א ראנד [וועגען קערפער־טיילען].

limbed *a.* (לימד) וואס האט אברים, וואס האט גליעדער.

The baby is very strong-limbed.

lim'ber *n., v. and a.* (לימ'-בער) דער דישעל אדער דייקסעל [פון א וואגען]; דער פאדערטייל פון א קאנאנען־וואגען; דאס לאך אין דעם דעק פון א שיף, דורך וועלכען דאס וואסער לויפט צום פומפ; צוזאמענשטעלעןביידע טיילען פון קאנאנען־וואגען; בויגזאם; ווייך; זאנפט.

lim'ber-hole *n.* (לימ'-בער-האול) דאס לאך אין דעם דעק פון א שיף, דורך וועלכען דאס וואסער לויפט צום פומפ.

lim'berness *n.* (לימ'-בער-נעס) בויגעדיגקייט; ווייכקייט.

lim'ber up (לימ'-בער אפ) אויסטשוכען זיך, אויסגלייכען די ביינער; אויסרייבען זיך; ווערען געשיקט צו עפעס.

I am not fit for the game, but a little practice will limber me up.

lim'bo *n.* (לימ'-באו) דאס פארהויז פון גיהנום; א געפענגניס; אן ארט וואו מען ווארפט צונויף אלטע אבגעניצטע זאכען.

Lim'burger cheese (לימ'-בוירג-ער טשיעז) לימבורגער קעז [א זארט קעז מיט א שארפען ריח וואס ווערט געמאכט ארום לימבורג אין בעלגיען].

lim'bus *n.* (לימ'-באס) דאס פארהויז פון גיהנום; אין אנאטאמיע — א ראנד.

lime *n. and v.* (לאים) א קלעפיגער שטאף, קליי; פויגעל־קליי [אזא קלעפיגער שטאף מיט וועלכען מען בעשמיערט צווייגען פון בוימער צו כאפען פויגלען]; קאלך, וואפנע; א לינדען־בוים; אן ארט ציטראן־בוים וואס וואקסט אין די ווארעמע לענדער; די פרוכט פון אזא בוים; בעשמיערען מיט פויגעל־קליי; פערנארען; בעקאלכען; בעמיסטיגען א פעלד מיט קאלך; בעגיסען מיט וואפנע.

Lime

lime'-bur'ner *n.* (לאימ'-בויר'-נער) א קאלך־ברענער [איינער וואס ברענט איבער קאלך צו מאכען וואפנע].

lime'-juice *n.* (לאימ'-דזשוהס) ציטראן־זאפט.

lime'-kiln *n.* (לאימ'-קיל) א קאלך־אויוועז.

lime'-light *n.* (לאימ'-לאיט) קאלציום־ליכט, דאס דרומאנדישע ליכט. ז. *calcium light*

lime'-machine' *n.* (לאימ'-מע-שין') א מאשין, וועלכע רייניגט גאז, דורכטרייבענדיג איהם דורך וואפנע.

lime'-pit *n.* (לאימ'-פיט) א קאלך־גרוב, א גרוב, אין וועלכער מען האלט אבגעלאשענע וואפנע.

lime'-spread'er *n.* (לאימ'-ספרעד'-ער) אין אגריקולטור — א לעכערדיגער קאסטען אויף רעדער מיט וועלכען מען בעשיט אדער בעשפריינקעלט א פעלד מיט קאלך.

lime'stone *n.* (לאימ'-סטאון) קאלך־שטיין.

lime'-tree *n.* (לאימ'-טריע) א לינדען־בוים.

lime'-twig *n.* (לאימ'-טהוויג) א צווייגעל, בעשמירט מיט פויגעל־קליי [צו כאפען פויגלען]; א פאסטקע, א כיטרער קונץ.

lime'twig *v.* (לאימ'-טהוויג) אנשטעלען פאסטקעס; אריינכאפען אין נעץ.

lime'-wa'ter *n.* (לאימ'-הוואה'-טער) קאלך־וואסער.

lim'inal *a.* (לימ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו דער שוועל אדער צום אריינגאנג; וואס איז שייך צום אנפאנג אדער צו דער ערשטער ענטוויקלונגס־שטופע.

lim'it *n. and v.* (לימ'-איט) א גרענעץ; אן ענדונגס־פונקט אדער ענדונגס־ליניע; דאס וואס איז בעגרענעצט אדער בעשרענקט ארום און ארום, א געגענד, א דיסטריקט; בעגרענצען; בעשרענקען.

lim'itable *a.* (לימ'-אי-טעבל) וואס קען בעגרענצט ווערען.

lim'itary *a.* (לימ'-אי-טע-רי) בעגרענצענד, איינשרענקענד; בעגרענצט, בעשרענקט.

limita'tion *n.* (לימ-אי-טיי'-שאן) דאס בעגרענצען; די בעגרענצונג; דאס זיין בעגרענצט; אין יוריספרודענץ — די בעגרענצטע צייט אדער דער סראק, נאך וועלכען מען קען ניט אויפמאנען קיין חוב אדער ארויסשטעלען אנדערע פאדערונגען אין געריכט.

lim'ited *a. and n.* (לימ'-אי-טעד) בעגרענצט, בעשרענקט; שמאל, ענג; א שנעל־צוג אין אמעריקא וואס האט נור ערשטע קלאסע וואגאנען און געהט זעהר שנעל.

lim'ited com'pany (לימ'-אי-טעד קאמ'-פע-ני) א קאמפאניע אדער האנדעלס־געזעלשאפט, וואו די פעראנטווארטליכקייט פון יעדען מיטגליעד פאר די חובות אדער פערפפליכטונגען פון דער געזעלשאפט איז בעשרענקט נור ביז א געוויסער סומע, ווי למשל, די סומע פון זיין אייגענעם געלד, וואס ער האט אריינגעלעגט אין געשעפט.

lim'ited divorce' (לימ'-אי-טעד די-ווארס') א בעשרענקטער גט [א געריכטליכער פסק־דין אז מאן און ווייב זאלען לעבען בעזונדער כאטש זיי האבען זיך ניט גע'גט].

lim'ited liabil'ity (לימ'-אי-טעד לאי-ע-ביל'-אי-טי) אין האנדעל — א בעשרענקטע פעראנטווארטליכקייט [ווען יעדער מיטגליעד פון א האנדעלס־געזעלשאפט איז פעראנטווארטליך פאר'ן גאנצען געשעפט ניט מיט זיין גאנצען פערמעגען, נור מיט א טייל פון איהם].

lim'itedly *adv.* (לימ'-אי-טעד-לי) אויף א בעשרענקטען אופן.

lim'ited part'nership (לימ'-אי-טעד פארט'-נער-שיפ) א שותפות, ווען דער שותף טראגט אריין א סומע געלד איז מזומן און איז פעראנטווארטליך פאר די חובות פון דער אונטערנעהמונג בלויז מיט דעם געלד וואס ער האט אריינגעלעגט אין געשעפט.

lim'ited train (לימ'-אי-טעד טריין) א שנעל־צוג אין אמעריקא וואס האט בלויז ערשטע קלאס וואגאנען און געהט זעהר שנעל.

lim'iter *n.* (לימ'-אי-טער) איינער אדער עטוואס וואס בעגרענצט אדער בעשרענקט; א מאנאך, ווען עס איז ערלויבט צו קלייבען נדבות נור אין א בעשרענקטען בעצירק.

lim'itless *a.* (לימ'-איט-לעס) גרענצלאז, אהן גרענצען.

lim'mer *n.* (לימ'-ער) א לומפ, אן אויסוואורף.

limn *v.* (לים) צייכנען, מאלען מיט וואסער־פארבען; שילדערען, בעשרייבען.

lim'ner *n.* (לימ'-נער) א צייכנער; א מיניאטור־מאלער [איינער וואס מאלט א בילד אין א זעהר פערקלענערטער פארם].

lim'ning *n.* (לימ'-נינג) דאס מאלען אדער צייכנען א זאך.

lim'onin *n.* (לימ'-א-נין) לימאנין, א ביטערער שטאף וואס געפינט זיך אין די קערנדלעך פון אפעלסינען, ציטראנען א. ד. ג.

li'monite *n.* (לאי'-מא-נאיט). לימאניט [ברוינע אייזען־ערץ, פון וועלכער מען בעקומט אייזען און אויך געלבע און רויטע פארב].

li'mous *a.* (לאי'-מאס) בלאטיג, שלאמיג.

limp *a., v. and n.* (לימפ) מאט, שוואך, אונפעהיג; ווייך, בויגיג; הינקען; דאס הינקען.

lim'per *n.* (לימ'-פער) א הינקעדיגער.

lim'pet *n.* (לימ'-פעט) א טעלער־מושעל, א מאלוסקעל וואס ליעגט אין א טעלער־מושעל.

lim'pid *a.* (לימ'-פיד) ליכטיג, קלאר, דורכזיכטיג.

limpid'ity *n.* (לימ-פיד'-אי-טי) ז. *limpidness*

lim'pidly *adv.* (לימ'-פיד-לי) אויף א ליכטיגען, קלארען אדער דורכזיכטיגען אופן.

lim'pidness *n.* (לימ'-פיד-נעס) ליכטיגקייט, קלארקייט, דורכזיכטיגקייט.

lim'pingly *adv.* (לימ'-פינג-לי) הינקעדיג; אויף א הינקעדיגען שטייגער.

limp'sy *a.* (לימפ'-סי) שוואך, דין, בויגזאם.

li'my *a.* (לאי'-מי) בעשמיערט מיט קליי; קלעפיג; קאלכיג, וואס ענטהאלט קאלך.

lin *n.* (לין) א וואסער־פאל.

lin'ament *n.* (לינ'-ע-מענט) פערבאנד־שטאף [שטאף מיט וועלכען מען פערבינדט וואונדען].

linch'-pin *n.* (לינטש'-פין) דאס פלעקעל וואס מען שטעקט אריין אין אן אקס, אום דער ראד זאל ניט אראבפאלען.

linc'ture *n.* (לינק'-טשור) א רפואה, וועלכע מען לעקט אדער שמאקטשעט [ווי א מין צוקערקע געגען הוסט].

linc'tus *n.* (לינק'-טאס) ז. *lincture*

lin'den *n.* (לינ'-דען) דער לינדען־בוים.

line *n. and v.* (לאין) א שטריקעל, א שנירעל; א ליניע; אן אייזענבאהן־ליניע; א שטריך; אן ענטוואורף, א קאנטור, א סקיצירונג; א גרענעץ־ליניע; אן אונטערשיידונגס־שטריך אין געדאנק אדער אויפפיהרונג; דער וועג, אין וועלכען א געוויסע זאך ווערט געריכטעט; א ריכטונגס־ליניע, א ריכטונג פון א געדאנק אדער טהעטיגקייט; א רייהע; א צייל, א שורה; אן אבשטאמונגס־ליניע, דער יחוס; א פאך, פראפעסיאן אדער מלאכה; א געוויסער פאך סחורות; א מאטעמאטישע ליניע [א פארשטעלונג וועגען א זאך, וואס האט בלויז א לענג אבער ניט קיין ברייט און ניט קיין הויך]; א פערז [א שורה פון א נעדיכט]; דער עקוואטאר [די אימאגינערע ליניע, וועלכע צוטיילט דעם ערד־קוגעל אויף צוויי גלייכע האלב־קוגלען, דער צפון'דיגער און דרום'דיגער]; א צעהנטעל אדער צוועלפטעל פון א צאל אדער אינטש; בעצייכנען מיט א ליניע אדער ליניען; איבערגעבען זיך צו א געוויסען פאך אדער בעשעפטיגונג; שטעלען אין א רייה אדער צייל; לייענען א שורה נאך א שורה; זיין אין רייה; לעגען אן אונטערשלאג אין א בגד א. ד. ג.; בעדעקען מיט עפעס די אינערליכע זייט; אונטערשטיצען, אונטערהעלפען; בעפרוכטען [וועגען חיות].

lin'eage *n.* (לינ'-אי-עדזש) די אבשטאמונגס־ליניע, דער יחוס.

lin'eal *a.* (לינ'-אי-על) וואס איז שייך צו א ליניע אדער צו דער לענג; וואס בעשטעהט פון ליניען; וואס שטאמט אב אין א דירעקטער ליניע פון א געוויסער פערזאן.

lin'eal consanguin'ity (לינ'-אי-על קאנ-סענ-גהווינ'-אי-טי) בלוט־פערוואנד־

שאפט אדער קרובה'שאפט לויט דעם סדר היחוס.

lin′eal descent′ (לינ'-אי-על די-סענט) די אבשטאמונג אין א גראדער ליניע [דורך די מעגליכע מיטגליעדער פון דער פאמיליע, דורך די זיהן].

lin′eally *adv.* (לינ'-אי-על-אי) דורך א דירעקטער אבשטאמונג.
He is lineally descended from one of the founders of the Republic.

lin′eal meas′ure (לינ'-אי-על מעזש'-אור) די לענגען=מאס.

lin′eament *n.* (לינ'-אי-ע-מענט) א געזיכטס=צוג; א כאראקטעריסטישע אייגענשאפט אדער אייגענטימליכקייט.

line′-and-line′ *a.* (לאינ'-ענד-לאין') וואס פאסט זיך צו א ברעג צו א ברעג.

lin′ear *a.* (לינ'-אי-אר) וואס איז שייך צו א ליניע; וואס בעשטעהט פון ליניען; וואס איז שייך נור צו דער לענג פון עפעס; ווי א ליניע אדער פאדים, שמאל און אויסגעצויגען [וועגען פלאנצען, בלעטער און לעבעדיגע בעשעפענישען].

lin′ear equa′tion (לינ'-אי-אר אי-קהוויי'-שאן) א לינעארע גלייכונג, אן אלגעבראאישע גלייכונג, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר א גראדע ליניע [געוויסע מאטעמאטישע גלייכונגען קענען פארגעשטעלט ווערען אין דער פארם פון געוויסע ליניען, ווי א קרייז, א פאראבל א. ד. ג. א גלייכונג פון ערשטען גראד שטעלט מיט זיך פאר א גראדע ליניע].

lin′ear meas′ure (לינ'-אי-אר מעזש'-אור) די לענגען=מאס.

lin′ear num′bers (לינ'-אי-אר נאמ'-בערז) צאהלען וואס בעצייכענען בלויז די לענג.

lin′ear perspec′tive (לינ'-אי-אר פויר-ספעק'-טיוו) די ליניען=פערספעקטיווע [דאס מאלען אדער בעצייכנען זאכען, וועלכע שטעהען אב אויף א געוויסער שטרעקע פון אויג, נור דורך ליניען און פונקטען און ניט דורך פארבען און קאלירען]. ז. *perspective*

lin′eate *a.* (לינ'-אי-אייט) וואס האט לאנגע ליניען, וועלכע ציהען זיך פאראלעל [ווי געוויסע בלעטער פון פלאנצען אדער געוויסע פארמען פון ארכיטעקטור].

lin′eated *a.* (לינ'-אי-איי-טעד) ז. *lineate*

linea′tion *n.* (לינ-אי-איי'-שאן) דאס פיהרען א ליניע: דאס בעצייכנען מיט ליניען; ליניען=צייכענס [ביי חיות].

line bees (לאין ביעז) נאכשפירען ביענען ווי זיי פליהען ביז זייער נעסט.

lined *a.* (לאינד) מיט אונטערשלאג; בעפרוכטעט [וועגען חיות].

lined pa′per (לאינד פיי'-פער) געלינירט פאפיער.

line′-forma′tion *n.* (לאינ'-פאר-מיי'-שאן) ביי מיליטער — די ליניען=אויסבילדונג פון סאלדאטען, דאס אויסשטעלען סאלדאטען ציילענווייז.

line′-kee′per *n.* (לאינ'-קיע'-פער) דער וועכטער אויף אן אייזענבאהן.

line′man *n.* (לאינ'-מען) איינער וועלכער טראגט די שנור אדער קייט וואס ווערט בענוצט אין מעסטען לאנד; דער וואס איז אנגעשטעלט אכטונג צו געבען און צו פערריכטען טעלעגראף=ליניען, טעלעפאן אדער אייזענבאהן=ליניען.

lin′en *n.* and *a.* (לינ'-ען) לייוועגד; וועש; א לייוועגד פאדים; געמאכט פון לייוו אדער לייוועגד; וואס איז עהנליך צו לייוועגד; ווייס, בלייך.

lin′en cam′bric (לינ'-ען קעמ'-בריק) באטיסט [זעהר א דינער און דורכזיכטיגער לייוועגד=שטאף].

lin′en cloth (לינ'-ען קלאטה) לייוועגד.

lin′en dam′ask (לינ'-ען דעמ'-עסק) דאמאסטיק [א מין דיקע און הארטע לייוועגד].

lin′en-dra′per *n.* (לינ'-ען-דריי'-פער) א לייוועגד=הענדלער.

lin′en-pro′ver *n.* (לינ'-ען-פרוה'-ווער) א קליינער מיקראסקאפ וואס ווערט בענוצט אין די לייוועגד=פאבריקען צו זעהן אויף וויפיעל די לייוועגד איז גוט געשפינט און געוועבט.

Linen-scroll

lin′en-scroll *n.* (לינ'-ען-סקראול) אין ארכיטעקטור — אויסגעבויגענע ארנאמענטען אויף די וועגד אין דער פארם פון א צונויפגעוויקעלטען טישטוכעל.

line of ac′tion (לאין אוו עק'-שאן) די ארט פון האנדלונג אדער טעטיגקייט.
The conference agreed on a line of action.

line of bat′tle (לאין אוו בעטל) די ליניע, וועלכע קריעגס=שיפען אדער ארמעען בילדען אויס, פערפערטיגענדיג זיך צו א שלאכט.

line of busi′ness (לאין אוו ביז'-נעס) א בראנזשע, א געשעפטס=צווייג, א געשעפטס=ספעציאליטעט.
He is retiring from the dry goods business. He is planning to engage in another line of business.

line of defence′ (לאין אוו די-פענס') די פערטיידיגונגס=ליניע; די גרענעץ=וואך, דער קארדאן.

line of dip (לאין אוו דיפ) אין געאלאגיע — די נייגונגס=ליניע [די ליניע וואס בעווייזט אויף וויפיעל די אדער יענע ערד=שיכט איז געבויגען אין פערגלייך מיט'ן האריזאנט].

line of fate (לאין אוו פייט) די מזל=ליניע [די ליניע אויף דער האנד=פלעכע וועלכע פאנגט זיך אן פון דעם האנד=ווארצעל און ענדיגט זיך ביים צווייטען פינגער.

line of health (לאין אוו העלטה) די געזונדהייטס=ליניע [די ליניע אויף דער האנד=פלעכע וועלכע פאנגט זיך אן פון האנד=ווארצעל און געהט ביז צום פיערטען פינגער].

line of life (לאין אוו לאיף) די לעבענס=ליניע [די ליניע אויף דער האנד=פלעכע, וועלכע הויבט זיך אן פון האנד=ווארצעל און ציהט זיך ארום דעם באזיס פון גראבען פינגער].

line of opera′tion (לאין אוו אפ-ער-איי'-שאן) די אפעראציאנס=ליניע [די גאנצע ליניע, איבער וועלכער עס איז פערשפרייט אן ארמעע וואס פיהרט אן מלחמה].

line of thought (לאין אוו טהאהט) דער געדאנקען=גאנג.

line′ola *n.* (לי-ני'-א-לא) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א דינער קליינער שטריך אדער ליניע.

lin′eolate *a.* (לינ'-אי-א-לייט) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס איז בעצייכענט מיט דינע קוים בעמערקבארע ליניען.

line one's pock′et (לאין הוואנז פאק'-עט) אנפילען די קעשענעס.

li′ner *n.* (לאי'-נער) א ליניען=צייכנער; א קריעגס=שיף; א שיף, וואס געהט רעגעלמעסיג פון איין פארט צום צווייטען און צוריק; אין בייסבאל=שפיעל — א באל, וועלכער ווערט געווארפען אזוי, דאס ער פליהט אין א גלייכער ליניע פאראלעל מיט דער ערד; אונטערשלאג; אונטערשלאג=שטאף.

lines′man *n.* (לאינז'-מען) דער ליניען=סאלדאט [פון אינפאנטעריע].

line upon′ line (לאין א-פאן' לאין) א ברעג אויף א ברעג, אזוי אז די ברעגעס קומען זיך צוזאמען.

ling *n.* (לינג) דער לענג [א גרויסער ים=פיש וואס געפינט זיך אין די צפון=אייראפעאישע ימים. ווערט געכאפט אין גרויסע מאסען און מען עסט איהם געזאלצענערהייד אדער געטריקענטערהייד].

Ling

lin′ger *v.* (לינ'-גער) זיך קווענקלען, צעגערען, אבלעגען; לאנג ווארטען, פערוויילען, ארומבלאנקען זיך.

lin′gerer *n.* (לינ'-גער-ער) איינער וואס קווענקעלט זיך, צעגערט, לעגט אב, בלאנקעט זיך ארום.

lin′gering *a.* (לינ'-גער-אינג) לאנגזאם; דויערענד; זיך ציהענד; קוועלענד.

lin′geringly *adv.* (לינ'-גער-אינג-לי) אויף א לאנגזאמען, זיך ציהענדען, קוועלענדען שטייגער.

lin′get *n.* (לינ'-געט) ז. *lingot*

lin′go *n.* (לינ'-גאו) א לשון; א דיאלעקט; א זשארגאן.

lin′got *n.* (לינ'-גאט) א שטיקעל צוזאמענגעגאסען מעטאל; א צינגעל.

lin′gua *n.* (לינ'-גהווא) די צונג; א שפראך.

linguaden′tal *a.* (לינ-גהווא-דענ'-טעל) וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער צונג און צייהנער.

Lin′gua Fran′ca (לינ'-גהווא פראנ'-קא) איטאליעניש געמישט מיט אראביש, טערקיש און גריכיש, וואס ווערט גערעדט אין אריענט; א צונויפגעמישטע שפראך; אן אינטערנאציאנאלער דיאלעקט.

lin′gual *a.* and *n.* (לינ'-גהוועל) וואס איז שייך צו דער צונג; וואס איז פערבונדען מיט דער צונג; וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער צונג [ווי די בוכשטאבען "ד", "ט" א. ד. ג.]; א בוכשטאב וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער צונג.

lin′gual mus′cle (לינ'-גהוועל מאסל) דער צונג=מוסקעל.

lin′guiform *a.* (לינ'-גהווי-פארם) וואס האט די פארם פון א צונג, צונג=פערמיג.

lin′guist *n.* (לינ'-גהוויסט) א לינגוויסט, א שפראך=קענער, א פילאלאג.

linguis′tic *a.* (לינ-גהוויס'-טיק) לינגוויסטיש, שפראכליך, וואס איז שייך צו שפראך=וויסענשאפט.

linguis′tical *a.* (לינ-גהוויס'-טי-קעל) ז. *linguistic*

linguis′tically *adv.* (לינ-גהוויס'-טי-קעל-אי) אויף א לינגוויסטישען שטייגער; דורך שפראך=וויסענשאפט.

linguis'tics *n.* (לינ-גווים'-טיקס) לינגוויסטיק, שפראך־וויסנשאפט.

lin'gula *n.* (לינ'-גיו-לא) א צינגעל, א צינגעל־עהנליכער קערפער־טייל.

lin'gulate *a.* (לינ'-גיו-לייט) וואס האט די פארם פון א צונג.

ling'wort *n.* (לינג'-הווארט) די ווייסע טשעמעריצע [א הויך גראז מיט ווייסע בליטהען. פון דיזען גראז בעקומט זיך א גיפטיגער זאפט, נאראטין, וועלכער ווערט בענוצט אין א פלאסטער צו א גע־שוויר].

linig'erous *a.* (לי-נידזש'-ע-ראס) וואס פראדוצירט פלאקס; וואס פראדוצירט לייון.

lin'iment *n.* (לינ'-אי-מענט) א שיטע־רע זאלב [צום שמירען].

li'ning *n.* (לאי'-נינג) פוטער; אונטער־שלאג; דאס בעלעגען אדער בעשלאגען די אינערליכע זייט פון א וואנד; דאס וואס ענטהאלט זיך אינווענינג.

li'ning-pa'per *n.* (לאי'-נינג-פיי'-פער) א פאפיער וואס בעדעקט די אינער־ליכע זייט פון עפעס [ווי איז אן איינ־געבונדענעם בוך דאס פאפיער, וואס בע־דעקט די אינערליכע זייט פון טאוועל א. ד. ג.].

link *n. and v.* (לינק) א גליעד אדער א רינג פון א קייט; דאס וואס פערבינדעט אדער פעראייניגט איין זאך מיט אן אנ־דערער; א הונדערט־חלק פון דער קייט, מיט וועלכער מען מעסט לאנד; אין א דאמפף־מאשין — דער גליעד אדער די פאררייכטונג, וועלכע פערוואנדעלט איין פארם פון בעוועגונג אין אן אנדערער; א פאקעל; פערקייטלען; פערבינדען; צוזא־מענבינדען; זיך צוזאמענקייטלען אדער צוזאמענבינדען.

link'boy *n.* (לינק'-באי) א פאקעל־יונג, איינער וואס בעלייכט דעם וועג פאר פא־סאזשירען אין א פינסטערער גאס [אין אמאליגע צייטען אין לאנדאן].

linked arms (לינקט ארמז) ארם אין ארם, האנד אין האנד.

link'man *n.* (לינק'-מען) א פאקעל־מאן, א פאקעל־טרעגער. ז. *linkboy*

link'-mo'tion *n.* (לינק'-מאו'-שאן) קוליס־שטייערונג [א געוויסע סיסטעם פון די בעטריעבס־טיילען אין א דאמפף־מאשין זי צו זעצען אין בעוועגונג אדער אומציקעהרען איהר בעוועגונגס־ריכטונג. דיעזע סיסטעם בעשטעהט הויפטזעכליך פון א שטאנג מיט א שפאלט וועלכער ווערט געטריבען פון איין אדער צוויי עקסצענטערס].

linn *n.* (לין) ז. *lin*

Linnæ'an *a.* (לי-ניע'-ען) ז. *Linnean*

Linne'an *a.* (לי-ני'-ען) וואס איז שייך צו דעם שוועדישען באטאניקער קארל לינע [געבארען אין יאהר 1707, געשטארבען 1778] אדער צו זיין סיסטעם.

lin'net *n.* (לינ'-עט) דער האנפלינק [א קליין זינג־פויגעלע מיט פע־דערען פון א גע־מישטען גרויען, ברוינעם און פלאקס־קאליר. אום זומער בעקומט דער קאפ און די ברוסט ביי די זכרים א מין רויטליכען קא־ליר].

Linnet

lino'leum *n.* (לי-נאו'-לי-אם) לינאלע־אום [א געמיש פון קארק־פולווער מיט קאוטשוק, מיט וועלכען מען בעשמיערט דיקע לייוונט און מען פראדוצירט א מין דיקע צעראטע].

lin'otype *n.* (לינ'-א-טאיפ) א שורה דרוק־שריפט אויסגעגאסען אין איין שטיק; א זעץ־מאשין וואס גיט ארויס גאנצע שורות שריפט אנשטאט איינצעלנע בוכ־שטאבען.

lin'seed *n.* (לינ'-סיעד) לייון־זאמען, פלאקס־זאמען.

lin'seed-cake *n.* (לינ'-סיעד-קייק) א לייון־קוכען [די הארטע מאסע וואס בלייבט ווען מען האט אויסגעפרעסט דעם אויל פון לייון־זאמען. ווערט געברויכט אלס קאר־מע פאר בהמות].

lin'seed-oil *n.* (לינ'-סיעד-אויל) לייון־אויל, זאמען־אויל [אן אויל וואס ווערט אויסגעפרעסט פון פלאקס־זאמען].

lin'sey *n.* (לינ'-סי) ז. *linsey-woolsey*

lin'sey-wool'sey *n. and a.* (לינ'-סי-הוואול'-סי) אזא גראבער שטאף געוועבט פון האלב וואל און האלב פלאקס; א גע־מישטער געוועב; שעטנז; א געמישעכץ; פלאפלעריי; געמאכט פון שעטנז; ניט פליישיג ניט מילכיג.

lin'stock *n.* (לינ'-סטאק) א צינד־שטאק [א צוגעשפיצט שטעקעל צום אנצינדען די קויל פון א הארמאט].

lint *n.* (לינט) קארפיע [אנגעצופטע לייון־פעדים צום פערבינדען וואונדען]; רויטע באוועל [וואס איז געריינינגט פון זאמען]; פוך; א נעץ, א סעטקע; דאס פערשפרייטען א נעץ איבער א טייכעל.

lin'tel *n.* (לינ'-טעל) דער אויבערבאלקען פון א טהיר אדער פענסטער.

lint'stock *n.* (לינט'-סטאק) ז. *linstock*

lint'-white *a.* (לינט'-הוואיט) ווייס ווי פלאקס.

lin'ty-white *a.* (לינ'-טי-הוואיט) ז. *lint-white*

li'ny *a.* (לאי'-ני) פול מיט ליניען; בע־צייכענט מיט ליניען.

li'on *n.* (לאי'-אן) א לייב; א מענש מיט די אייגענשאפטען פון א לייב, א פערזאן מיט גרויס קראפט, מוטה און קוראזש; דער העלד פון טאג [א מענש, אויף וועלכען יעדער ריכטעט זיין אויפמערק־זאמקייט]; אזא אלטע גאלדענע שאטלענ־דישע מטבע.

Lion

Li'on *n.* (לאי'-אן) מזל אריה [א גע־וויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען].

li'on-ant *n.* (לאי'-אן-ענט) די לייב־מוראשקע. ז. *ant-lion*

li'on-dog *n.* (לאי'-אן-דאג) דער לייב־הונד [א מין הונד וואס איז בעוואקסען מיט א גריווע].

li'onel *n.* (לאי'-אן-על) א יונגער לייב.

li'oness *n.* (לאי'-אן-עס) א לייבעטע [די נקבה פון א לייב]; א פרוי א בע־ריהמטהייט, וואס רופט ארויס אלגעמיינע אויפמערקזאמקייט.

li'onet *n.* (לאי'-אן-עט) ז. *lionel*

li'on-head'ed *a.* (לאי'-אן-העד'-עד) מיט א לייבען־קאפ.

li'on-heart *n.* (לאי'-אן-הארט) א לייבען־הארץ, א מענש מיט גרויס מוטה.

li'on-hear'ted *a.* (לאי'-אן-האר'-טעד) וואס האט א לייבען־הארץ; טאפפער, גרויסמוטיג; מיט גרויס קוראזש.

li'on-hun'ter *n.* (לאי'-אן-האנ'-טער) דער לייבען־יעגער; איינער וואס יאגט זיך נאך גרויסע פערזענליכקייטען און בע־ריהמטהייטען.

li'on in the way (לאי'-אן אין דהי הוויי) א געפאהר וואס שטעהט איינעם אין וועג; א כלומרשטדיגע סכנה, וואס איינער שטעלט זיך פאר צוליעב פיינהייט אדער צוליעב ניט וועלען עפעס טהאן.

li'onise *v.* (לאי'-אן-איז) ז. *lionize*

li'onism *n.* (לאי'-אן-איזם) דאס יאגען זיך נאך בעריהמטהייטען.

li'onize *v.* (לאי'-אן-איז) בעציהען זיך צו איינעם ווי צו א לייב, מאכען איהם פאר א געגענשטאנד פון גרויס אינטערעס און אויפמערקזאמקייט.

lioniza'tion *n.* (לאי-אן-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען איינעם פאר א "לייב" פון דער געזעלשאפט, דאס ציהען צו איהם פיעל אויפמערקזאמקייט.

li'on-like *a.* (לאי'-אן-לאיק) ווי א לייב.

li'on-met'tled *a.* (לאי'-אן-מעט'-לד) וואס האט די קראפט אדער דעם מוטה פון א לייב.

li'on's den (לאי'-אנז דען) די לייבען־גרוב.

li'on's-foot *n.* (לאי'-אנז-פוט) דער לייבען־פוס [א מין נידריג גראז מיט רונדליכע און עטוואס צונויפגעלעגטע בלעטלעך און מיט קליינינקע גרינליכע בליטהען. ווערט אמאל געברויכט אלס א באבסקע רפואה צו געוויסע קראנקהיי־טען].

li'on's-leaf *n.* (לאי'-אנז-ליעף) דאס לייבען־בלאט [דאס בלאט פון געוויסע פלאנצען, וואס ווייזט אויס ווי דער אב־דרוק אדער דער סליאד פון א לייב'ס פוס].

li'on's share (לאי'-אנז שעהר) א לייבען־חלק [דער גרעסטער טייל אדער די גאנצע זאך].

She received the **lion's** share of the estate.

li'on's-tail *n.* (לאי'-אנז-טייל) דער לייבען־עק [א מין ווילד גראז מיט ווייסע בליטהען. ווערט געברויכט אלס באבסקע רפואה צו געוויסע קראנקהייטען].

li'on's-tooth *n.* (לאי'-אנז-טוטה) דער לייבען־צאהן [אזא גראז מיט בלעט־לעך ביים סאמע ווארצעל. די בלימעלעך האבען די פארם פון געלבע קערבעלעך און זיינען פול מיט א מין מילך־זאפט. דער ווארצעל ווערט געברויכט אנשטאט צי־קאריע און אויך אין פאלקס־מעדיצין].

li'on's whelp (לאי'-אנז הוועלפ) א יונגער לייב.

lip *n. and v.* (ליפ) א ליפ; דער רעד־ארגאן, דאס מויל; דאס רעדען; חוצפה־דיגע אדער בעליידיגענדע רייד; דער ברעג אדער ראנד פון עפעס; אין בא־טאניק — די אויבערשטע אדער אונ־טערשטע ליפ פון דער עפענונג פון א

בלומען-קריינדעל; אנריהרען מיט די ליפּען; קושען; אויסדריקען מיט די ליפּען; רעדען; אין מוזיק — אויסציהען די ליפּען און צופּאסען זיי צום בלאז-אינסטרומענט.

lip'arocele *n.* (ליפּ'-ע-רא-סיל) אין מעדיצין — אַן אַנוואוקסונג פון פעטקייט, אַ פעטע געשווילעכץ.

lip'-born *a.* (ליפּ'-באָהרן) וואס געהט ארויס פון די ליפּען און ניט פון הארצען, ניט אויפריכטיג, אונערנסט.

lip'-com'fort *n.* (ליפּ'-קאָמ'-פאָרט) דאס טרייסטען מיט'ן מויל; אַ ניט אויפריכטיגע טרייסט.

lip'-com'forter *n.* (ליפּ'-קאָמ'-פאָר-טער) איינער וועלכער טרייסט נור מיט די ליפּען אהן שום אויפריכטיגקייט.

lip'-devo'tion *n.* (ליפּ'-די-וואָ'-שאָן) דאס מתפלל זיין נור מיט'ן מויל אהן שום ערנסט און אויפריכטיגקייט.

lip'-good *a.* (ליפּ'-גוּד) וואס איז גוט נור מיט'ן מויל, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט.

lip'-hom'age *n.* (ליפּ'-האָמ'-עדזש) די עהרפורכט אדער יראת הכבוד נור מיט די ליפּען.

lip'-la'bor *n.* (ליפּ'-ליי'-באָר) פוסטע רייד; פוסטע הבטחות; אַ פאלשער שבח.

lip'-labo'rious *a.* (ליפּ'-ליי-באָ'-רי-אָס) מיט פאלשע שבחים, היפּאקריטיש.

lip'less *a.* (ליפּ'-לעס) אהן ליפּען.

lip'let *n.* (ליפּ'-לעט) אַ קליין ליפּעלע.

lipogen'esis *n.* (לאי-פּאָ-דזשען'-ע-סיס) די אויסבילדונג פון פעטקייט.

li'pogram *n.* (לאי'-פּאָ-גרעם) דאס ליפּאגראם, דאס ארויסלאזען אַ געוויסען בוכשטאב אין אַ שריפט [ווי למשל אין אדיסעע איז אין איין קאפּיטעל פון אלע ווערטער ארויסגעלאזען דער בוכשטאב *A*, אין אַן אנדערען — דער בוכשטאב *B* א. ז. וו.].

lipogrammat'ic *a.* (לאָ'-פּאָ-גרע-מעט'-איק) ליפּאגראמאטיש; וואס איז שייך צו אַ ליפּאגראם. ז. *lipogram*.

lipo'ma *n.* (לי-פּאָ'-מא) ז. *liparocele*.

lipomato'sis *n.* (לי-פּאָ-מע-טאָ'-סיס) אַן אוננאַרמאלע אַנוואוקסונג פון פעטקייט.

lip'-or'nament *n.* (ליפּ'-אָהר'-נע-מענט) אַ ליפּ-ציערונג, אַ זאך וואס ווערט ארייננעשטעלט אין דער ליפּ אלס אַ ציערונג [ווי ביי געוויסע ווילדע שבטים].

liposto'mia *n.* (לאי-פּאָ-סטאָ'-מי-א) ז. *lipostomy*.

lipostomo'sis *n.* (לאי-פּאָ-סטאָ-מאָ'-סיס) דאס ניט האבען קיין מויל.

lipos'tomy *n.* (לאי-פּאָס'-טאָ-מי) ליפּאסטאמיע, דאס פערלירען דאס מויל, דאס ניט האבען קיין מויל [ווי ביי שוואמען און אנדערע פלאנצען-חיות].

lipothym'ia *n.* (לאי-פּאָ-טהימ'-אי-א) ז. *lipothymy*.

lipoth'ymous *a.* (לאי-פּאָטה'-אי-מאָס) אהנמעכטיג, אין חלשות.

lipoth'ymy *n.* (לאי-פּאָטה'-אי-מי) אהנמאכט, חלשות.

lipped *a.* (ליפּט) מיט גראָבע ליפּען; מיט ליפּען [וועגען געוויסע מינים פּיִיס].

lip'pitude *n.* (ליפּ'-אי-טיוד) דאס טריפען פון אויג [אַן אויגען-קראנקהייט].

lip'-rea'ding *n.* (ליפּ'-ריע'-דינג) דאס לעזען לויט די ליפּען, דאס פערשטעהן

ויאס אַ צווייטער זאגט לויט די בעוועגונגען פון זיינע ליפּען [אין דעם לערנען פון טויב-שטומע].

lip'-righ'teousness *n.* (ליפּ'-ראי'-טשאָס-נעס) דאס זיין אַ צדיק מיט'ן מויל.

lip'-salve *n.* (ליפּ'-סאָוו) ליפּען-פּאמאדע, ליפּען-זאלב; האניג-זיסע רייד.

lip'-ser'vice *n.* (ליפּ'-סויר'-ווים) דאס מתפלל זיין נור מיט די ליפּען; ניט קיין ערנסטע פרומקייט.

lip'-wis'dom *n.* (ליפּ'-הוויז'-דאָם) פוסטע חכמה, דאס זיין אַ חכם בלויז מיט'ן מויל.

lip'-work *n.* (ליפּ'-הוואירק) ליפּען-ארבייט; דאס קושען; קושעריי.

lip'-wor'ship *n.* (ליפּ'-הוואיר'-שיפּ) ז. *lip-service*.

liq'uable *a.* (ליק'-הוועבל) שמעלצבאר, וואס קען געשמאלצען ווערען.

li'quate *v.* (לאי'-קהווייט) שמעלצען; אבטיילען איין מעטאל פון אַ צווייטען דורך שמעלצונג.

liqua'tion *n.* (לאי-קהוויי'-שאָן) די שמעלצונג, דאס שמעלצען; דאס אבזונדערען איין מעטאל פון אַן אנדערען דורך שמעלצען.

liquefa'cient *a.* (ליק-הווי-פּיי'-שיענט) וואס פערוואנדעלט אין אַ פליסיגקייט; וואס דיענט צו פערוואנדלען אין אַ פליסיגקייט.

liquefac'tion *n.* (ליק-הווי-פעק'-שאָן) דאס שמעלצען, די שמעלצונג; דאס פערוואנדלען אין אַ פליסיגקייט; דאס ווערען צושמאלצען.

liq'uefiable *a.* (ליק'-הווי-פאי-עבל) שמעלצבאר, וואס קען געשמאלצען ווערען.

liq'uefy *v.* (ליק'-הווי-פאי) שמעלצען; ווערען פליסיג.

liques'cence *n.* (לי-קהוועס'-ענס) דאס זיין שמעלצבאר, שמעלצבארקייט.

liques'cency *n.* (לי-קהוועס'-ען-סי) ז. *liquescence*.

liques'cent *a.* (לי-קהוועס'-ענט) צו-שמעלצענד; וואס ווערט צושמאלצען.

liqueur' *n.* (לי-קויר') ליקער, אַ זיסער אלקאהאלישער געטראנק געמישט מיט פערשיעדענע געווירצען.

liqueur'-glass *n.* (לי-קויר'-גלעס) זעהר אַ קליין גלעזעל אדער קעלישאק, פון וועלכען מען טרינקט ליקער. ז. *liqueur*.

liq'uid *a.* and *n.* (ליק'-הוויד) פליסיג; ווי אַ פליסיגקייט, קלאר, דורכזיכטיג; פּייכט פון טרעהרען; פול מיט טרעהרען; וואס קלינגט זאנפט אין די אויערען [ווי אַ פליסיגע מעלאדיע, אַ פליסיגער בוכשטאב]; אַ פליסיגקייט; אַ פליסיגע זאך; אין גראמאטיק — אַ פליסיגער בוכשטאב [איינער פון די בוכשטאבען "ל", "מ", "נ", "ר"].

liq'uid air (ליק'-הוויד עהר) געוועהנליכע לופט וואס ווערט פערוואנדעלט אין אַ פליסיגקייט דורך דרוק און דורך שטארקע קעלט.

liq'uidamber *n.* (ליק'-הוויד-עמ-בער) דער אמבער-בוים [אַ מין אמעריקאנישער בוים מיט גרויסע גלאנציגע בלעטער, וואס זעהען אויס ווי שטערען. פון איהם טריפט אַ זיסער קלעפּיגער זאפט, וואס ווערט געברויכט אין געוויסע צוקערקעס און אויך אין מעדיצין].

liq'uidate *v.* (ליק'-הווי-דייט) 1. ליקווידירען, אויסגלייכען, אבצאהלען [די חובות]; 2. קלאר מאכען, ברייגנען אין ארדנונג; 3. ווייכער מאכען.

1. The proprietors are liquidating their business.

liquida'tion *n.* (ליק-הווי-דיי'-שאָן) די ליקווידירונג, די אויסגלייכונג [פון שולדען].

liq'uidator *n.* (ליק'-הווי-דיי-טאָר) אַ ליקווידירער [איינער וואס צאהלט אויס אדער גלייכט אויס זיינע חובות]; אַ ליקווידאטאר.

liquid'ity *n.* (לי-קהוויד'-אי-טי) פּליסיגקייט; דאס זיין פליסיג; דאס זיין פליסיג, הארמאניש אדער אנגענעהם [וועגען מעלאדיע, קלאנג א. ד. ג.].

liq'uid manure' (ליק'-הוויד מע-ניור') פליסיגע מיסט [צו בעמיסטיגען פעלדער].

liq'uid meas'ure (ליק'-הוויד מעזש'-אור) אַ פליסיגקייטס-מאס [אַ מאס, מיט וועלכער מען מעסט פליסיגקייטען].

liq'uidness *n.* (ליק'-הוויד-נעס) ז. *liquidity*.

liqu'or *n.* and *v.* (ליק'-אָר) אַ פליסיגקייט; אַ געטראנק, אַן אלקאהאלישער געטראנק [וויין, ביער, בראנפען א. ד. ג.]; ליקער; צוגעבען אלקאהאל, בעארבייטען עפּעס מיט אלקאהאל; טרינקען שנאפּס.

liq'uorice *n.* (ליק'-הוואָ-ריס) ז. *licorice*.

li'ra *n.* (לי'-רא) אַ לירא, אַן איטאליע-נישע זילבערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אַ פראנצויזישען פראנק אדער 19 אמעריקאנישע סענט; אַ טערקישער פונט, אַ טערקישע גאלדענע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון 4 דאלאר מיט 40 סענט; אַ לירע, אַ מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס. ז. *lyre*.

lir'icon-fan'cy *n.* (ליר'-אי-קאָן-פען'-סי) די מאי-בלום אדער לאנדיש. ז. *lily-of-the-valley*.

liripip'ium *n.* (ליר-אי-פּיפּ'-אי-אָם) דאס ליריפּיפּיום [אַ מין היטעלע וואס עס פלעגען טראגען די ענגלישע סטודענטען, וועלכע האבען שוין בעקומען אַ דיפלאם פון אַ העכערער שוהל. אין די שפּעטערינע צייטען האבען זיי אנגעהויבען טראגען אלס צייכען פון זייער דיפלאמירטען צושטאנד אַ זיידענעם שארף, פון וועלכען די עקען העגגען אראב ביז דער ערד].

lir'ipoop *n.* (ליר'-אי-פּוּהפּ) דאס לירי-פּיפּיום [ז. *liripipium*]; געלערענט-קייט; שכל, שמר-שטיק; אַ שוטה, אַ נאר.

Lis'bon *n.* (ליז'-באָן) די ליסאבאָן, די הויפּט-שטאדט פון פּארטוגאל; אַ מין פּארטוגעזישער ווייסער וויין.

lisp *v.* and *n.* (ליספּ) רעדען שטשיפּע-ליאווע [ניט שארף ארויסרעדען די בוכשטאבען "ז" אדער "ס", ווי למשל, "גענעטהען" אנשטאט "גענעסען"]; שוועער אדער ניט שארף ארויסרעדען די ווערטער [ווי אַ קינד וואס פאנגט ערשט אַן צו רעדען]; דאס רעדען שטשיפּעליאווע.

lis'per *n.* (ליס'-פּער) איינער וואס רעדט שטשיפּעליאווע; איינער וואס קען ניט שארף ארויסרעדען די בוכשטאבען "ז" אדער "ס".

lis'some *a.* (ליס'-אָם) בויגזאם; ווייך; וואס לאזט זיך איבעררעדען; לייכט, טהעטיג, געשיקט.

lis'someness *n.* (ליס'-אָם-נעס) בויגזאמקייט, ווייכקייט; לייכטקייט, געשיקט-קייט.

list *v.*, *n.* and *a.* (ליסט) איינשרייבען

אין א בוך אדער קאטאלאג, אריינטראגען אין א ליסטע אדער צעטעל; בעשלאגען מיט א לייסט, ארומלעגען מיט א קרייקע; פערשמעלערען, מאכען שמאל; אנבויגען [א שיף] אן א זייט; בעפריעדיגען, צופריעדענשטעלען; פערלאנגען, לוסט האבען; אויסקלייבען; הערען, זיך צוהערען; ארומצאמען, ארומרינגלען מיט א צאם [וועגען א קאמפפס־פעלד]; א ליסטע, א צעטעל, א קאטאלאג: א לייסט, א קרייקע, א ברעג, א זוים; דאס אנבויגען זיך פון א שיף; לוסט, חשק; דער באריער, דער צאם אדער גרענעץ פון א פעלד, בעזאנדערס פון א שלאכט־פעלד; געמאכט פון קרייקעס [ווי געוויסע טעפיכען אדער קאווארען].

lis'ted *a.* (ליס'-טעד) געשטרייפט, מיט פאסען; אנגעבויגען [וועגען א שיף].

lis'tel *n.* (ליס'-טעל) אין ארכיטעקטור — א קליינע שמאלע לייסט.

lis'ten *v.* (ליסן) הערען; זיך צוהערען.

lis'tener *n.* (ליס'-נער) א הערער; א צוהערער.

lis'ter *n.* (ליס'-טער) אן איינשרייבער, איינער וואס שרייבט איין אין א ליסטע; אין אגריקולטור — א מאשין, וועלכע שטעלט פאר א מין אקער־אייזען וואס אקערט אויף די ערד און אין דערזעלבער צייט פערזייהט זי קוקורוזע אדער אנדערע זארטען קערנער.

lis'terine *n.* (ליס'-טער-אין) ליסטערין, אן אנטיסעפּישער מיטעל, וואס ווערט בענוצט אין כירורגיע צו פערמיידען די שעדליכע ווירקונג פון מיקראבען אויף דער וואונד פון איינעם, וועמען מען האט געמאכט אן אפעראציע.

Lis'terism *n.* (ליס'-טער-איזם) ליסטעריזם, די אנטיסעפּטישע מעטאדע פון כירורגיע, וועלכע עס האט איינגעפיהרט דער ענגלישער כירורג דר. ליסטער.

list'ful *a.* (ליסט'-פול) אויפמערקזאם.

lis'ting *n.* (ליס'-טינג) דאס בעשלאגען מיט א לייסט; דאס ארומלעגען מיט א קרייקע; א קרייקע; דאס מאכען א ליסטע אדער קאטאלאג; דאס איינטיילען פון לאנד צווישען די ערד־ארבייטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

lis'ting-machine' *n.* (ליס'-טינג-מע-שין') א צוזאמענרעכנונגס־מאשין [א מאשין, וועלכע דרוקט אב פערשיעדענע צאהלען און וועיזט זייער אלגעמיינע סומע].

list'less *a.* (ליסט'-לעס) וואס בעציהט זיך גלייכגילטיג אדער אהן אויפמערקזאמקייט; אונטהעטיג, אהן לעבען.

The audience was very listless. They paid no attention to the proceedings.

list'lessly *adv.* (ליסט'-לעס-לי) אויף אן אונאויפמערקזאמען, גלייכגילטיגען שטייגער.

list'lessness *n.* (ליסט'-לעס-נעס) גלייכגילטיגקייט, אונאויפמערקזאמקייט.

lit (ליט) אנגעצונדען; זיך ארונטערגעלאזט. ז. *light*.

lit'any *n.* (ליט'-ע-ני) [א די ליטאניע קריסטליכע תפילה וואס ווערט פארגעלעזען און געזונגען ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניען].

li'ter *n.* (לי'-טער) אין דער מעטרישער סיסטעם — א ליטער, א מאס פאר פליסיגקייטען [$2\frac{1}{10}$ פיינט] און תבואות [$\frac{9}{10}$ קווארט].

lit'eracy *n.* (ליט'-ע-רע-סי) דאס זיין גראמאטנע, דאס קענען לעזען און שרייבען.

lit'eral *a.* (ליט'-ע-רעל) 1. לויט די בוכשטאבען, אלפאבעטיש; 2. בוכשטעבליך, ווערטערליך; פינקטליך.

2. Give me a literal translation of this passage.

literalisa'tion *n.* (ליט-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. *literalization*.

lit'eralise *v.* (ליט'-ע-רעל-איז) ז. *literalize*.

lit'eralism *n.* (ליט'-ע-רעל-איזם) בוכשטעבליכקייט, גענויקייט; דאס האלטען זיך נאהענט צום בוכשטאב פון טעקסט [ווי ביי אן איבערזעצונג]; פינקטליכקייט.

lit'eralist *n.* (ליט'-ע-רעל-איסט) דער וואס האלט זיך אן די דינים און תקנות לויט זייער בוכשטעבליכען זין: א בוכשטעבליכער איבערזעצער.

literal'ity *n.* (ליט-ע-רעל'-אי-טי) בוכשטעבליכקייט, די בוכשטעבליכע בעדייטונג.

literaliza'tion *n.* (ליט-ע-רעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען בוכשטעבליך; דאס האלטען זיך שטרענג אן דעם בוכשטעבליכען זין פון די ווערטער.

lit'eralize *v.* (ליט'-ע-רעל-איז) מאכען בוכשטעבליך; האלטען זיך שטרענג אן דעם בוכשטעבליכען זין פון ווארט.

lit'erally *adv.* (ליט'-ע-רעל-אי) אויף א בוכשטעבליכען אופן.

lit'eral mea'ning (ליט'-ע-רעל מיע'-נינג) דער בוכשטעבליכער זין.

lit'eralness *n.* (ליט'-ע-רעל-נעס) ז. *literality*.

lit'eral transla'tion (ליט'-ע-רעל טרענס-ליי'-שאן) א בוכשטעבליכע איבערזעצונג.

lit'erary *a.* (ליט'-ע-רע-רי) ליטעראריש, וואס געהערט צו ליטעראטור; וואס בעשעפטיגט זיך מיט ליטעראטור.

lit'erary li'ons (ליט'-ע-רע-רי לאי'-אנז) ליטעראטור־לייבען; ליטערארישע בעריהמטהייטען.

lit'erary man (ליט'-ע-רע-רי מען) א ליטעראט, א שרייבער.

lit'erary pow'er (ליט'-ע-רע-רי פאו'-ער) ליטערארישער טאלענט.

lit'erary prop'erty (ליט'-ע-רע-רי פראפ'-ער-טי) ליטערארישעס אייגענטומסרעכט [דאס רעכט פון א מחבר אויף זיין ווערק, אז קיינער זאל עס ניט איבערדרוקען אהן זיין ערלויבניש].

lit'erary remains' (ליט'-ע-רע-רי רי-מיינז') די ניט־געדרוקטע שריפטען, וואס בלייבען נאך'ן טויט פון א שריפטשטעלער.

lit'erate *a. and n.* (ליט'-ע-רייט) געלערענט, געבילדעט; וואס האט צו טהאן מיט ביכער אדער ליטעראטור; א געלעהרטע פערזאן; א געבילדעטער מענש, וועלכער האט ניט געשטודירט אין א שוהל אדער אוניווערזיטעט.

litera'tim *adv.* (ליט-ע-ריי'-טים) בוכשטעבליך, אות באות.

lit'erator *n.* (ליט'-ע-ריי-טאר) א ליטעראט; א דרדקי מלמד [אין די אלטע צייטען].

lit'erature *n.* (ליט'-ע-רע-טשור) ליטעראטור; ליטערארישע ווערק.

lit'eratured *a.* (ליט'-ע-רע-טשורד) געלערענט; וואס האט ליטערארישע קענטניסע.

lith'arge *n.* (ליטה'-ארדזש) בליי־גלאזור [א מין געלבער אדער רויטליכער האלבדורכזיכטיגער שטאף, וואס בעקומט זיך ביים איבערברענען בליי ביי א גענוגענדען צופלוס פון לופט. ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון לאק, פאיאנס, קריסטאל א. ד. ג.].

lith'ate *n.* (ליטה'-אייט) א כעמישע זאלץ פון אורין־זויערע. ז. *uric acid*.

lithe *a.* (לאיטה) וואס בויגט זיך לייכט אדער גראציעז; בויגזאם, בייגעדיג.

She has a lithe and handsome figure.

lithe'ly *adv.* (לאיטה'-לי) אויף א בויגזאמער ארט.

lithe'ness *n.* (לאיטה'-נעס) בויגזאמקייט, בויגינגקייט.

lith'er *a.* (ליטה'-ער) שלעכט; פערדארבען; פויל; אונווירדיג.

lith'erness *n.* (ליטה'-ער-נעס) אונווירדינקייט; נידערטרעכטיגקייט.

lithe'some *a.* (לאיטה'-סאם) עטוואס געבויגען; בויגעדיג; שוואך; לייכט.

lithe'someness *n.* (לאיטה'-סאם-נעס) דאס זיין עטוואס געבויגען; בויגזאמקייט, צארטקייט.

lith'ia *n.* (ליטה'-אי-א) — אין כעמיע דאס ליטהיאן אדער ליטהיאום־אקסיד [א זויערשטאף־פערבינדונג מיט'ן מעטאל ליטהיאום]. ז. *lithium*.

lithi'asis *n.* (לי-טהאי'-ע-סיס) די שטיין־קראנקהייט [א געוויסע קראנקהייט, ביי וועלכער עס בילדען זיך אוים שטיינדלעך אין די אורין־ארגאנען אדער אין אנדערע טיילען פון קערפער].

lith'ic *a.* (ליטה'-איק) שטייניג, וואס בעשטעהט פון שטיין; וואס איז שייך צו די שטיינדלעך וואס בילדען זיך אוים אין פענכער אדער אין די אנדערע אורין־ארגאנען; וואס געהערט צו ליטהיאום. ז. *lithium*.

lith'ic ac'id (ליטה'-איק עס'-איד) אורין־זויערע. ז. *uric acid*.

lithifica'tion *n.* (ליטה-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערהארטעוועט ווערען אין א שטיין; דאס ווערען שטייניג.

lith'ium *n.* (ליטה'-אי-אם) ליטהיאום [א זעהר לייכטער און ווייכער מעטאל מיט א זילבער־ווייסען קאליר, וועלכער ווערט שנעל טונקעל אין דער לופט. ער געפינט זיך אין דעם אש פון טאבאק, אין בודיקעס א. ד. ג.].

lith'ocarp *n.* (ליטה'-א-קארפ) א פערשטיינערטע פרוכט.

lithochromat'ic *a.* (ליטה-א-קרא-מעט'-איק) ז. *lithochromic*.

lithochromat'ics *n.* (ליטה-א-קרא-מעט'-איקס) ז. *lithochromics*.

lithochro'mic *a.* (ליטה-א-קראו'-מיק) ליטאכראמיש, וואס איז געדרוקט אויף א שטיין מיט אויל־פארבען.

lithochro'mics *n.* (ליטה-א-קראו'-מיקס) די קונסט צו דרוקען אויף א שטיין מיט אויל־פארבען.

lith'oclast *n.* (ליטה'-א-קלעסט) א שטיין־האקער; א כירורגישער אינסטרומענט צו צורייבען א שטיינדעל אין אורין־פענכער, כדי עס זאל ארויסגעהן מיט דער השתנה.

lithoclas'tic *a.* (ליטה-א-קלעס'-טיק) וואס איז שייך צום צוברעכען אדער צוּרייבען א שטיינדעל אין אורין־פענכער.

lithocol'la *n.* (ליטה-א-קאל'-א) דער שטיין־קיט [א מין צעמענט, וועלכען מען ברויכט ביים צוזאמענקלעפען צובראכענע שטיקלעך מארמאר אדער אנדערע שטיינער].

Lithoden'dron *n.* (ליטה-א-דען'-דראן) א מין צווייגיגע שטיין־קאראלען.

lith'odome *n.* (ליטה'-א-דאום) דער שטיין־בויערער [א מין מושעל־פיש, וועל־

כער בויערט אליין אוים א לאך אין א שטיין און לעבט דארטען].

lithogen'esy *n.* (ליטהא-דזשעני-ע-סי) די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון די מינעראלען, וועלכע בילדען אוים די ערד.

lithog'enous *a.* (לי-טהאדזש'-ע-נאס) וואס איז שייך צו די חיה'לעך, וועלכע בילדען אוים קאראלען.

lith'oglyph *n.* (ליטה'-א-גליף) א גראווירונג אדער איינקריצונג אין אן עדעלשטיין; א גראווירטער עדעלשטיין.

lithoglyp'tics *n.* (ליטהא-גליפ'-טיקס) די קונסט פון גראווירען אדער קריצען אין עדעלשטיינער.

lith'ograph *v. and n.* (ליטה'-א-גרעף) ליטאגראפירען [דרוקען מיט אן אויסגעקריצטען שטיין]; א ליטאגראפיע, א שטיין-אבדרוק [א בילד געדרוקט פון א שטיין].

lithog'rapher *n.* (לי-טהאג'-רע-פער) א ליטאגראפיסט, א שטיין-דרוקער.

lithograph'ic *a.* (ליטהא-גרעפ'-איק) ליטאגראפיש, וואס געהערט צו שטיין-דרוקעריי.

lithograph'ical *a.* (ליטהא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***lithographic***

lithograph'ically *adv.* (ליטהא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א ליטאגראפישען שטייגער.

lithograph'ic press (ליטהא-גרעפ'-איק פרעס) א דרוק-פרעס צו דרוקען פון ליטאגראפישע שטיינער.

lithograph'ic slate (ליטהא-גרעפ'-איק סלייט) ז. ***lithographic stone***

lithograph'ic stone (ליטהא-גרעפ'-איק סטאון) א הארטער, גלאטער קאלך-שטיין פון געלבען קאליר, וואס ווערט בענוצט פאר ליטאגראפיע.

lithog'raphize *v.* (לי-טהאג'-רע-פאיז) ליטאגראפירען, דרוקען פון שטיין.

lithog'raphy *n.* (לי-טהאג'-רע-פי) ליטאגראפיע, שטיין-דרוק [די קונסט פון דרוקען פערשיעדענע שריפטען און צייכנונגען, וועלכע זיינען איינגעקריצט אין א שטיין דורך גראווירען אדער דורך געוויסע כעמישע מיטלען].

lith'oid *a.* (ליטה'-איד) עהנליך צו א שטיין; שטייניג.

lithoi'dal *a.* (לי-טהאי'-דעל) ז. ***lithoid***

litholapax'y *n.* (ליטהא-לע-פעק'-סי) אין כירורגיע — א מעטאדע פאנאנדערצורייבען שטיינדלעך אין אורין-פענכער.

lithol'atrous *a.* (לי-טהאל'-ע-טראס) וואס איז שייך צו ליטאלאטריע אדער דער פערגעטערונג פון שטיינער.

lithol'atry *n.* (לי-טהאל'-ע-טרי) ליטאלאטריע, די פערגעטערונג פון שטיינער.

litholog'ic *a.* (ליטהא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו ליטאלאגיע אדער צו דער לעהרע וועגען שטיינער.

litholog'ical *a.* (ליטהא-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***lithologic***

lithol'ogist *n.* (לי-טהאל'-ע-דזשיסט) א ליטאלאגיסט, א קענער פון ליטאלאגיע.

lithol'ogy *n.* (לי-טהאל'-א-דזשי) ליטאלאגיע, די לעהרע וועגען שטיינער און פעלזען.

lith'omancy *n.* (ליטה'-א-מען-סי) דאס נביאות-זאגען אדער טרעפען די צוקונפט לויט סמנים אויף שטיינער.

lith'omarge *n.* (ליטה'-א-מארדזש) דאס שטיינמארק [א מין מינעראל, וואס איז עהנליך צו דער ווייסער ליים, פון וועלכער מען מאכט פארפאר אדער פארצעליי].

lithoph'agi *n.* (לי-טהאפ'-ע-דזשאי) שטיינער-פרעסער [דער אלגעמיינער נאמען פון געוויסע מאלוסקען און אנדערע חיה'לעך, וועלכע בויערען אוים א לאך אין א שטיין, וואס דיענט זיי אלס א נעסט].

lithoph'agus *a.* (לי-טהאפ'-ע-גאס) וואס עסט שטיינער; וואס שלינגט שטיינדלעך [ווי געוויסע פויגלען].

lith'ophyte *n.* (ליטה'-א-פאיט) דער ליטאפיט, די שטיין-פלאנצע אדער ים-פעכער [אזעלכע קאראלען].

lith'otint *n.* (ליטה'-א-טינט) דאס דרוקען פארביגע בילדער אויף ליטאגראפישע שטיינער; אזא געדרוקט בילד.

lith'otome *n.* (ליטה'-א-טאום) א מין מינעראל, וועלכער האט דאס אויסזעהן פון געשליפענע דימענטען; דער ליטאטאם [א כירורגישער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען שניידט אוים די שטיינדלעך פון אורין-פענכער].

lithot'omist *n.* (לי-טהאט'-א-מיסט) א כירורג, וועלכער שניידט אוים די שטיינער פון אורין-פענכער.

lithot'omy *n.* (לי-טהאט'-א-מי) ליטאטאמיע, די אויסשניידונג פון שטיינער [אין בויך אדער אין די נעדערים].

lith'otripsy *n.* (ליטה'-א-טריפ-סי) אן אפעראציע, וועלכע בעשטעהט אין צורייבען די שטיינדלעך אין אורין-פענכער, כדי די צוריבענע שטיקלעך זאלען קענען ארויסגעהן מיט דער השתנה.

lithotrip'tic *a.* (ליטהא-טריפ'-טיק) וואס צומאלט די שטיינדלעך אין אורין-פענכער.

lith'otriptor *n.* (ליטה'-א-טריפ-טאר) א כירורגישער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען צומאלט א שטיינדעל אין אורין-פענכער, כדי די צומאלענע שטיקלעך זאלען ארויסגעהן פון קערפער מיט דער השתנה.

lith'otrite *n.* (ליטה'-א-טראיט) ז. ***lithotriptor***

lith'otritor *n.* (ליטה'-א-טראי-טאר) ז. ***lithotriptor***

lith'otrity *n.* (ליטה'-א-טראי-טי) די אפעראציע, ביי וועלכער מען צוברעקעלט די שטיינדלעך אין אורין-פענכער.

lith'otype *n. and v.* (ליטה'-א-טאיפ) א ליטאטיפ, א סטערעאטיפ אדער מאטריצע, וואס איז געמאכט געווארען פון א געוויסען לאק צוזאמענגעמישט מיט דינעם זאמד, ווייכען פעך און אויל; אן ארט דרוקען אויף א ליטאגראפישען שטיין ווי אויף אנגעזעצטע שריפט [צוליעב דיעזען צוועק ווערט די צייכנונג אויף'ן שטיין ניט איינגעקריצט, נאר זי איז בולט אדער רעליעף]; דרוקען אויף אזא ארט.

lithotyp'ic *a.* (ליטהא-טיפ'-איק) ליטאטיפיש, וואס איז שייך צו ליטאטיפיע. ז. ***lithotypy***

lith'otypy *n.* (ליטה'-א-טאי-פי) ליטאטיפיע, דאס מאכען א סטערעאטיפ אדער מאטריצע פון א געוויסען לאק צוזאמענגעמישט מיט דינעם זאמד ווייכען פעך און אויל.

lith'wake *a.* (ליטה'-הוויק) ווייך, בויגזאם; וואס גיט זיך אונטער.

li'thy *a.* (לאי'-טהי) וואס בויגט זיך לייכט; בויגזאם.

lit'igable *a.* (ליט'-אי-געבל) וואס קען בעשטריטען ווערען; איבער וואס מען קען זיך משפט'ען.

lit'igant *a. and n.* (ליט'-אי-גענט) וואס שטרייט, וואס פיהרט פראצעסען; איינער וועלכער משפט זיך מיט אן אנדערען.

lit'igate *v.* (ליט'-אי-גייט) שטרייטען, משפט'ען זיך, פיהרען פראצעסען.

litiga'tion *n.* (ליט-אי-גיי'-שאן) א משפט, א פראצעס-פיהרונג.

lit'igator *n.* (ליט'-אי-גיי-טאר) איינער וואס פיהרט א פראצעס אדער משפט זיך.

liti'gious *a.* (לי-טידזש'-אס) וואס משפט זיך, וואס פיהרט פראצעסען; שטרייטזיכטיג, וואס האט א נייגונג צו שטרייטען, קריגען זיך אדער זיך איינרייסען; איבער וואס מען שטרייט אדער מען משפט זיך.

liti'giously *adv.* (לי-טידזש'-אס-לי) אויף א שטרייטזיכטיגען אופן; דורך פראצעסען און משפטים.

liti'giousness *n.* (לי-טידזש'-אס-נעס) שטרייטזיכטיגקייט, די נייגונג צו משפט'ן זיך.

lit'mus *n.* (ליט'-מאס) לאקמוס, בלוי-פארב [א טונקעל-בלויער שטאף, וואס ווערט לייכט פאנאנדערגעלאזען אין וואסער. ווערט בענוצט צוצוגעבען א בלויליכען קאליר צו וועש, וויינען א. ד. ג.].

lit'oral *a.* (ליט'-א-רעל) וואס געהערט צום ברעג, וואס ליעגט ביים ברעג [פון ים אדער פון אן אזיערע].

lit'otes *n.* (ליט'-א-טיז) — אין רעטאריק — א רעדע-ארט, וואו א געוויסע אייגענשאפט פון א זאך ווערט אויסגעדריקט ניט דורך'ן נאמען פון דיעזער אייגענשאפט, נאר דורך דער פערניינונג פון איהר געגענזאץ, ווי למשל, אנשטאט "ער איז א גוטער" זאגט מען "ער איז ניט קיין שלעכטער".

li'tre *n.* (לי'-טער) ז. ***liter***

lit'ter *n. and v.* (ליט'-ער) א נאסילקע; א טראג-בעטעל [אן ארט פארצייטיגער עקיפאזש אהן רעדער, וועלכער פלעגט געטראגען ווערען פון מענשען]; א טראג-

Litter

בעטעל, אין וועלכען מען טראגט אריבער קראנקע און פערוואונדעטע; דער וואורף, דאס ווארפען, דאס געבעהרען א גאנצע צאהל קינדער מיט איין מאל [ווי ביי חזירים, קעץ א. ד. ג.]; די צאהל קינדער וואס ווערען מיט איין מאל געבארען ביי א חיה; אונטערשפרייטונג, אונטערשיטונג [שטרוי אדער היי, וואס מען שפרייט פאנאנדער אונטער בהמות]; אנגעווארפענע שמאטעס; צוזאמענגעווארפענע זאכען; אן אונארדנונג; טראגען אין א נאסילקע אדער טראג-בעטעל; פאנאנדערשפרייטען שטרוי, היי א. ד. ג. אלס אן אונטערבעט פאר בהמות; בענוצען פאר אן אונטערבעט פאר בהמות; ווארפען אדער געבעהרען עטליכע קינדער מיט איין מאל [וועגען געוויסע חיות]; אנווארפען אין אן אונארדנונג; האבען אן אונטערבעט פון שטרוי, היי א. ד. ג.

litterateur' *n.* (ליט-ע-רע-טויר') א ליטעראט, א שרייבער, א מחבר; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט ליטעראַרישער ארבייט.

lit'tery *a.* (ליט'-ער-אי) אנגעווארפען

אין אונאָרדענונג; בעדעקט מיט פערשפּריי־
טע היי אדער שטרוי, וואס דיענט אלס
אונטערבעט פאר בהמות.

lit'tle *a., n. and adv.* (ליטל) קליין;
ווענינ; קורץ; אונבעדייטענד; געמיין,
קליינליך; א ביסעלע; א קליינע צאהל;
אין א קליינער צאהל; אויף א קליינעם
גראד.

lit'tle by lit'tle (ליטל באי ליטל)
ביסלעכווייז.
Little by little we are making progress.

lit'tle go (ליטל גאָו) דער פאר־עקזאמען!
[אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען].

lit'tle-min'ded *a.* (ליט'ל-מאינ'-דעד)
קליין־קעפּיג, מיט א שוואכען פערשטאנד.

lit'tleness *n.* (ליט'ל-נעס) קליינקייט;
אונבעדייטענהייט.

lit'tle ones (ליטל וואנז) קינדער.
Good bye! Take good care of the little ones.

lit'tleworth *n.* (ליט'ל-הוואירטה) א
טויגעניכטס, א גארנישט.

lit'toral *a. and n.* (ליט'-א-רעל) וואס
געהערט צום ברעג, וואס ליעגט ביים
ברעג [פון ים אדער פון א גרויסער
אזערע]; דער טייל פון א לאנד, וואס
ליעגט ביים ברעג ים.

lit'uate *a.* (ליט'-יו-אייט) אין באטא־
ניק — אין דער פארם פון א גאפעל מיט
די שפּיצען אויסגעבויגען צום דרויסען.

liturge' *n.* (לי-טוירדזש') א ליטורגיסט,
דער וואס פראוועט די עבודה אדער גא־
טעסדיענסט אין קירך.

litur'gic *a.* (לי-טויר'-דזשיק)
ז. *liturgical*

litur'gical *a.* (לי-טויר'-דזשי-קעל) לי־
טורגיש, קירכען־ריטואליש; וואס געהערט
צו דער עבודה אדער גאטעסדיענסט אין
דער קירך.

litur'gically *adv.* (לי-טויר'-דזשי-קעל-
אי) ליטורגיש; לויט דעם סדר העבודה
אין קירך.

litur'gics *n.* (לי-טויר'-דזשיקס) די
לעהרע וועגען דער עבודה אדער גאטעס־
דיענסט אין קירך.

liturgiol'ogist *n.* (לי-טויר-דזשי-אל'-
א-דזשיסט) איינער, וועלכער ווייסט די
לעהרען און מעטאדען פון גאטעסדיענסט
אין קירך.

liturgiol'ogy *n.* (לי-טויר-דזשי-אל'-א-
דזשי) ז. *liturgics*

lit'urgist *n.* (ליט'-אויר-דזשיסט)
ז. *liturge*

lit'urgy *n.* (ליט'-אויר-דזשי) ליטורגיע,
קירכען־דיענסט.

li'tus *n.* (לאי'-טאס) ביי די אלטע זאק־
סען — א מיטגליעד פון נידריגסטען
אדער דריטען שטאנד פון פאלק.

lit'uus *n.* (ליט'-יו-אס) אן ארט שטע־
קען מיט אן אויסגעבויגענעם הענטעל, וועל־
כען עס פלעגען בענוצען די אויגורען
אדער פריסטער אין אלטען רוים; א מו־
זיקאלישער בלאז־אינסטרומענט וואס
ווערט געברויכט ביי מיליטער [אן ארט
טרומייט מיט א גרילצענדען טאָן]; אין
מאטעמאטיק — אן ארט ספּיראל.

Lit'vak *n.* (ליט'-וואק) א ליטוואק, א
איד פון ליטא.

live *a.* (לאיוו) 1. לעבעדיג, בעלעבט;
פול מיט לעבען; ענערגיש; לעבהאפט;
טהעטיג, גרייט צו ארבייטען; 2. גליהענד
[וועגען קויהלען]; 3. פריש, ריין [ווי
למשל, לופט]; 4. פון דער עצטער צייט
[ניט פערעלטערט].
2. The stove is full of live coal. 4. The tariff is always a live issue in our politics.

live *v.* (ליוו) זיך (ליוו) 1. לעבען; האבען אין זיך
לעבען; ענטהאלטען לעבענס־פונקציאנען;
פיהרען א געוויסען ארט לעבען; 2. וואה־
נען, זיך אויפהאלטען; האבען לעבענס־
מיטלען: זיך ערנעהרען; מאכען א לע־
בען; האבען א גייסטיגען לעבען; 3. עקז־
זיסטירען אלס א גייסטיג וועזען; פער־
לעבען, פערברייינגען; לעבען [אין איינ־
קלאנג מיט געוויסע אידעען אדער אידע־
אלען].
2. They live in the country. 3. One can not live entirely on his ideals.

live away' (ליוו ע-הוויי') פיהרען א
פרעהליך, אויסברענגעריש לעבען.

live beyond' means (ליוו בי-יאנד'
מיענז) לעבען ניט נאך דער קעשענע.

live cir'cuit (לאיוו סויר'-קיט) א
דראט דורך וועלכען עס פליסט אן עלעק־
טרישער שטראם.

live close'ly (ליוו קלאוס'-לי) לעבען
קארג.

live coal (לאיוו קאול) א גליהענדע
קויהל.

lived *a.* (לאיווד). וואס לעבט, וואס עק־
זיסטירט [ווערט בענוצט אין פערבינדונג
מיט אנדערע ווערטער, ווי *long-lived*,
short-lived א. ד. ג.].

live down (ליוו דאון) פערגלעטען אדער
אבווישען א זינד אדער געמאכטען פעהלער
מיט דעם ווייטערען ארט לעבען; בריינ־
גען עפּעס אין פערגעסענהייט, איבערלע־
בען עפּעס.
An ex-convict can often live down his bad reputation.

live feath'ers (לאיוו פעטה'-ערז) פע־
דערען וואס זיינען געפליקט געווארען פון
לעבעדיגע עופות.

live in clo'ver (ליוו אין קלאו'-ווער)
לעבען א גוטען טאג.

live'lihood *n.* (לאיוו'-לי-הוד) אויס־
קומעניש, חיונה, לעבענסמיטלען.
He is earning his livelihood by writing.

live'liness *n.* (לאיוו'-לי-נעס) לעבע־
דיגקייט, לעבהאפטיגקייט; בעלעבונג, טהע־
טיגקייט, מונטערקייט.

live'long *a. and n.* (ליוו'-לאהנג) לאנג,
דויערהאפט; לאנגוויילינ; א מין גראז
מיט דיקע קליינע בלעטלעך און מיט געלבע
בליטהען [וואקסט אויף שטיינער, זאמד
און אויך אויף אלטע דעכער].

live'ly *a. and adv.* (לאיוו'-לי) ווי לע־
בעדיג, רעאל, זעהר עהנליך צו עפּעס;
פול מיט לעבען אדער ענערגיע; אקטיוו,
טהעטיג; פלינק, מונטער; לעבהאפט;
גייסטרייך; פרעהליך; פריש, גלענצענד
[וועגען פארבען]; וואס שניידט לייכט
דאס וואסער [וועגען א שיף].

live mat'ter (לאיוו מעט'-ער) דרוק־
זאץ, וועלכען מען דארף ערשט געברויכען,
פון וועלכען מען דארף נאך דרוקען.

live on a large scale (ליוו אן ע
לארדזש סקייל) לעבען אויף א ברייטען
פוס, לעבען בהרחבה.

live out (ליוו אוט) דורכ־ אויסלעבען;
לעבען אדער איבערלעבען עפּעס; אוועק־
געהן פון דער היים און דיענען אין א
הויז.

liv'er *n.* (ליוו'-ער) וואס לעבט, איינער
א לעבעדיגער; איינער וואס וואהנט ער־
געץ, אן איינוואוהנער; איינער וואס פיהרט
א געוויסען ארט לעבען; דער לעבער;
דער ברוינער איביס [א זומפּ־פויגעל מיט
א לאנגען אויסגעבויגענעם שנאבעל. ווען
ער איז יונג, האבען זיינע פליגלען דעם
קאליר פון לעבער].

liv'er-col'or *n.* (ליוו'-ער-קאל'-אר)
לעבער־קאליר [רויט־ברוין].

liv'er-col'ored *a.* (ליוו'-ער-קאל'-
ארד) פון א לעבער־קאליר [רויט־ברוין].

liv'ered *a.* (ליוו'-ערד) וואס האט א
לעבער; מיט א לעבער [ווערט געברויכט
נור אין פערבינדונג מיט אן אנדער
ווארט].

liv'er-grown *a.* (ליוו'-ער-גראון) וואס
ליידעט פון א פאנאנדערגעוואקסענעם לע־
בער.

liv'eried *a.* (ליוו'-ער-איד) פערקליי־
דעט אין א ליווריע; וואס טראגט אן או־
ניפארם.
He rang the bell and a liveried servant appeared at the door.

liv'erleaf *n.* (ליוו'-ער-ליעף) די לע־
בער־בלום [א
פלאנצע מיט
3־טיילינע הארץ־
פערמינע בלעטער
און מיט קליינע
ווייסע אדער
בלויע בליטהען,
וועלכע וואקסען
איינציגווייז אויף
לאנגע דינע שטענ־
געלעך. די לע־
בער־בלום וואקסט
אין זומפּיגע ער־
טער און אויף צופוילטע בוימער].

Liverleaf

liv'er-spots *n.* (ליוו'-ער-ספּאטס) לע־
בער־פלעקען [א מין הויט־קראנקהייט, ביי
וועלכער עס ווייזען זיך אויף'ן לייב געלב־
ברוינע און שארסטקע פלעקען].

liv'erstone *n.* (ליוו'-ער-סטאון) דער
לעבער־שטיין, א מין מינעראל, וועלכער
לאזט ארויס זעהר א שארפען גערוך, ווען
מען רייבט איהם אדער ווען מען ברענט
איהם אן ביז רויט.

liv'erwort *n.* (ליוו'-ער-הוואירט) לע־
בער־קרויט, לעבער־גראז [א פלאנצע עהנ־
ליך צו דער לעבער־בלום]. ז. *liverleaf*

liv'ery *n., v. and a.* (ליוו'-ער-אי) א
ליווריע; אן אוניפארם פון א לאקיי
אדער הויז־דיענער; די אונפיארם פון א
וועלכער ניט איז ארגאניזאציאן; דאס
האלטען פערד און וועגען גרייט צו בע־
נוצען אדער פערדינגען זיי; די פּארציאן
פון פראוויזיע אדער קארמע, וואס ווערט
אבגעלאזען פאר א פאמיליע, פאר די הויז־
דיענער, פאר פערד א. ד. ג.; דאס אי־
בערגעבען אין בעזיץ א הויז אדער לאנד;
א שטאל, וואו מען האלט פערד און וועג־
נען צו פערדינגען; אנטהאן א ליווריע,
בעקליידען מיט א געוויסער אוניפארם;
עהנליך צו לעבער.

liv'ery-coat *n.* (ליוו'-ער-אי-קאוט) א
ליווריע, די אוניפארם פון א לאקיי.

liv'eryman *n.* (ליוו'-ער-אי-מען) איי־
נער וועלכער טראגט א ליווריע אדער א
געוויסע אוניפארם פון אן ארגאניזאציאן;
איינער וועלכער האלט פערד און וועגען צו
פערדינגען.

liv'ery-of'fice *n.* (ליוו'-ער-אי-אפ'-
איס) אן אפּיציעלער אמט איבערצוגעבען
לאנד אין בעזיץ.

liv'ery of sei'zin (ליוו'-ער-אי אוו
סי'-זין) די פערמאלע איבערגעבונג פון
אן איינענטום אין איינעמס בעזיץ [אין
דער פעאדאלער ענגלישער גזעצגעבונג].

liv'ery-sta'ble *n.* (ליוו'-ער-אי-
סטיי'-בל) א שטאל פאר פערד און וועג־
נען צום פערדינגען; א שטאל וואו פערד
ווערען אנגענומען צום קארמענען.

lives *n.* (לאיווז) לעבענס. ז. *life*

live stock (לאיוו סטאק) הורטען פון הויז=טהיערע, ווי פערד, אקסען, שעפסען, חזירים א. ז. וו., וועלכע מען האלט צוליעב פראפיט.

live upon′ the catch (ליוו א-פאן′ טהי קעטש) לעבען פון ווינד.

live up to (ליוו אפ טו) פיהרען א לעבען לויט...

He lives up to his theories.

live up to means (ליוו אפ טו מיענז) לעבען נאך דער קעשענע.

live′-well *n.* (לאיוו′-הוועל) אזא קאסטען פול מיט וואסער אין א פישער=שיף, וואו מען האלט לעבעדיגע געפאנגענע פיש.

live wire (לאיוו הוואיר) א ספריטנער טהעטיגער יונג; אן אויפטהוער.

liv′id *a.* (ליוו′-איד) שווארץ=בלוי [ווי די געזיכטס=פארב פון א דערשטיקטען מענשען].

livid′ity *n.* (לי-וויד′-אי-טי) שווארץ=בלויקייט, דאס האבען א שווארץ=בלויען קאליר.

liv′idness *n.* (ליוו′-איד-נעס) ז. *lividity*

liv′ing *n. and a.* (ליוו′-אינג) דאס לעבען, דאס עקזיסטירען; די לעבענס=צייט; די לעבענס=ארט; לעבענס=מיטלען, הכנסה, פרנסה; די הכנסה פון א גלח; לעבענד, וואס לעבט; וואס איז אקטיוו, וואס ווירקט [וועגען זאכען]; שטארק, שרעקליך [וועגען א כוואליע אין ים].

liv′ing coal (ליוו′-אינג קאול) א גליהענדע קויהל.

liv′ing day (ליוו′-אינג דיי) א העלער, ליכטיגער טאג.

liv′ing lan′guage (ליוו′-אינג לענ′-גהווערדזש) א לעבעדיגע שפראך, א שפראך, אויף וועלכער מען רעדט נאך [אין גענענזאץ צו טויטע שפראכען אדער בוך=שפראכען].

liv′ingly *adv.* (ליוו′-אינג-לי) אויף א לעבעדיגען אופן; אין א לעבעדיגען צושטאנד; דורך׳ן לעבען.

liv′ingness *n.* (ליוו′-אינג-נעס) לעבעדיגקייט, לעבהאפטיגקייט.

liv′ing rock (ליוו′-אינג ראק) א פעלז וואס שטעהט אין זיין נאטירליכען אייביגען צושטאנד [ניט געריהרט דורך וועלכע ניט איז אומשטענדען].

liv′ing-room *n.* (ליוו′-אינג-רוהם) די וואהן=שטוב, דאס צימער פאר דעם אלגעמיינעם געברויך פון דער פאמיליע.

livraison′ *n.* (לי-וורײ-זאהן′) א קונטרס, א טייל אדער העפט פון א בוך.

li′vre *n.* (לי′-ווער) אן אלטער פראנצויזישער פראנק.

lixiv′ial *a.* (ליק-סיוו′-אי-על) וואס איז דורכגענעצט אדער דורכגעווייקט אין לויג [ווארעם וואסער וואס ווערט דורכגעזייט דורך אש]; עהנליך צו לויג; פון א לויג=קאליר.

lixiv′iate *v. and a.* (ליק-סיוו′-אי-אייט) לויגען, דורכנעצען מיט לויג [ווארעם וואסער דורכגעזייט דורך אש]; מאכען לויג; וואס איז שייך צו לויג; דורכגעווייקט אין לויג.

lixivia′tion *n.* (ליק-סיוו-אי-איי′-שאן) דאס מאכען לויג, דאס דורכזייען ווארעם וואסער דורך אש; דאס אויסלויגען, דאס דורכווייקען אין לויג.

lixiv′ious *a.* (ליק-סיוו′-אי-אס) ז. *lixivial*

lixiv′ium *n.* (ליק-סיוו′-אי-אם) לויג [וואסער וואס איז דורכגעזייט דורך אש].

liz′ard *n.* (ליז′-ארד) אן עקדעש אדער יאשטשערקע: א מין שליטען, אויף וועלכען מען פיהרט איבער שטיינער.

Lizard

lla′ma *n.* (לא′-מא) די לאמא, דער דרום=אמעריקאנישער קעמעל [די לאמא איז קלענער פון א געוועהנליכען קעמעל. זי איז בעדעקט מיט געדיכטער וואל און האט ניט קיין הארב].

Llama

lla′no *n.* (לא′-נאו) אין דרום אדער צענטראל=אמעריקא — א סטעפ, א פלאכע גענענד אהן בוימער בעוואקסען מיט גראז.

LL. B. ראשי תבות פון די ווערטער *Legum Baccalaureus* [קאנדידאט פון יוריספרודענץ].

Llb. אבקירצונג פון *libræ* [פונטען].

LL. D. *Legum Doctor* ראשי תבות פון [דאקטאר פון יוריספרודענץ, אן עהרען=טיטול].

LL. M. ראשי תבות פון די ווערטער *Legum Magister* [מאגיסטער פון יוריספרודענץ].

Lloyd′s *n.* (לאידז) די לאידס [א בעוואוסטע ענגלישע געזעלשאפט פאר שיפס=פערזיכערונג אין אלע טיילען פון דער וועלט].

lo *int. and n.* (לאו) אט! זעה! אן אינדיאנער פון נארד=אמעריקא [א הומאריסטישער אויסדרוק].

loach *n.* (לאוטש) דער שמערלינג [אזא קליינער לאנגליכער פיש מיט עטליכע דינע עקעלעך ארום מויל. לעבט אין קליינע אייראפעאישע טייכלעך און ווערט הויך געשעצט אלס געשמאקע שפייז].

Loach

load *n. and v.* (לאוד) א לאסט, א משא; א שווירינקייט; דאס וואס איז שווער אריבערצוטראגען, א פעקעל יסורים, א צרה; די אנלאדונג פון א ביקס; א וואג, א בעשטימטע געוויכטס=מאס פון פערשיעדענע זאכען [פון ווייץ — 40 בושעל; פון זאמד — א קוביק=יארד א. ד. ג.]; אין מעכאניק — דער דרוק אויף א מעכאניזם, וואס ווירקט אלס א ווידערשטאנד צו זיין בעוועגונג; דאס איבערכאפען די מאס אין עסען אדער טרינקען; לאדען, בעלאדען, ארויפלעגען א לאסט; אנפילען, אנלעגען, מאכען שווער: אנהויפען, מאכען קופעס; פעלשען [ווי מאכען געפעלשטע עסענווארג אדער געטראנקען]; אנלאדען א ביקס; אין מאלעריי — מישען מיט ווייסער פארב; מאכען טונקעל, ניט דורכזיכטיג.

loa′der *n.* (לאו′-דער) א לאדער, אן אנלאדער; א קליינער אפאראט אנצולאדען קוילען אין אן הארמאט; יעדע פארריכטונג, מיט וועלכער מען לאדט אן א וואגען מיט משא.

loa′ding *n.* (לאו′-דינג) דאס לאדען, דאס אנלאדען; א לאסט, א משא; דאס וואס גיט צו א זאך מעהר שווערקייט; אין מאלעריי — דיק אנגעלעגטע פארב, כדי א געוויסער טייל פון בילד זאל אויסזעהן טונקעלער; אין פערזיכערונג — דער טייל פון׳ם געצאהלט פאר דער פרעמיום, וועלכער געהט צו דעקען די הוצאות פון פערוואלטונג.

load′star *n.* (לאוד′-סטאר) ז. *lodestar*

load′stone *n.* (לאוד′-סטאון) ז. *lodestone*

loaf *n. and v.* (לאוף) א לאבען ברויט; א היטעל צוקער; ארומלויפען, ניט וועלען ארבייטען, שטיפען, יונגאטשעווען.

loa′fer *n.* (לאו′-פער) א באד=יונג, א יונגאטש, א שייגעץ, אן ארומטרייבער.

loa′ferish *a.* (לאו′-פער-איש) ווי א שייגעץ, ווי א יונגאטש.

loaf′-sug′ar *n.* (לאופ′-שוג′-אר) שטיקער צוקער.

loam *n. and v.* (לאום) ליים, ליימינע ערד; אין מעטאל=גיסעריי — א געמיש פון זאמד, ליים, שטרוי א. ז. וו., פון וועלכען מען מאכט די פורעמס; בעשמיערען מיט ליים.

loam′-mold *n.* (לאומ′-מאולד) דער ליים=ערד=פורעם אין מעטאל=גיסעריי פאר גוס=אייזען אדער מעש.

loa′my *a.* (לאו′-מי) ליימיג, עהנליך צו ליים.

loan *n. and v.* (לאון) אן אנלייהע, א הלואה; דאס לייהען; לייהען, מאכען א הלואה.

loan′-fund *n.* (לאונ′-פאנד) א לייה=קאסע, א גמלות=חסדים=קאסע.

loan′-of′fice *n.* (לאונ′-אפ′-איס) א לאמבארד, אן ארט וואו מען לייהט געלד אויף משכנות.

loath *a.* (לאוטה) זעהר אונוויליג, וואס פיהלט אן עקעל; אבגענייגט.

I am loath to undertake the journey.

loathe *v.* (לאוטה) האסען; האבען אן עקעל צו עפעס.

A gentleman loathes to associate with ill-bred people.

loa′ther *n.* (לאו′-טהער) איינער וועלכער האסט אדער פיהלט אן עקעל צו עפעס.

loath′ful *a.* (לאוטה′-פול) מיט האס, מיט עקעל.

loa′thing *n.* (לאו′-טהינג) א ווידערווילען, אן עקעל, אן אבשיי, א האס.

loa′thingly *adv.* (לאו′-טהינג-לי) מיט עקעל, ווידערווילען, אבשיי אדער האס.

loath′liness *n.* (לאוטה′-לי-נעס) אבשייליכקייט, ווידערווילינקייט, עקעל.

loath′ly *adv.* (לאוטה′-לי) מיט אבשייליכקייט; פיהלענדיג א שטארקען עקעל.

loath'ness *n.* (לאוטה'-נעס) ווידערוויליגקייט; עקעל.

loath'some *a.* (לאוטה'-סאם) עקעלהאפט, אבשייליך.

Leprosy is a **loathsome** disease.

loath'somely *adv.* (לאוטה'-סאמ-לי) מיט עקעל, מיט אבשייליכקייט.

loath'someness *n.* (לאוטה'-סאמ-נעס) עקעלהאפטיגקייט, אבשייליכקייט.

loaves *n.* (לאווז) לאבענס ברויט, היטלעך צוקער. ז. ***loaf***

lob *n. and v.* (לאב) א גראביאן, א גראבער קאפ, א פויער; א קאם, א פלאכטע, א שטיק; א געדיכטער געמיש; דער דיקער ערד-ווארים אדער רעגען-ווארים; א מין דיקער פיש אין די קאלטע צפון-ימים; אין קריקעט-שפיעל — א באל וואס לויפט נידריג און לאנגזאם; ווארפען א באל אזוי, ער זאל לויפען לאנגזאם; מאכען א שוואכען שטויס.

lo'bate *a.* (לאו'-בייט) לעפעל-פערמיג; ווי לעפלעך [אבגערונדעטע טיילען פון עפעס, ווי דאס לעפעל פון אויער, ווי דער טייל פון א בלאט א. ד. ג.].

lo'bated *a.* (לאו'-ביי-טעד) ז. ***lobate***

lob'by *n. and v.* (לאב'-אי) א פארצימער, א פארהויז; די קולוארען אדער פאר-זאאל פון פארלאמענט; די מענשען, וועלכע ווארטען אין די קולוארען פון פארלאמענט, כדי צו בעאיינפלוסען די דעפוטאטען צוליעב געוויסע צוועקען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; בעזוכען אפט דעם פאר-זאאל אדער די קולוארען פון פארלאמענט מיט דעם ציעל צו ווירקען אויף די דעפוטאטען; אויספיהרען געוויסע צוועקען דורך בעאיינפלוסען די מיטגליעדער פון קאנגרעס אדער אמעריקאנער פארלאמענט.

lob'byist *n.* (לאב'-אי-איסט) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס בעזוכט אפט די קולוארען פון קאנגרעס אדער לעגיסלאטור אום צו בעאיינפלוסען די דעפוטאטען, אז זיי זאלען שטימען פאר א געוויסען פלאן אדער געזעץ-פראיעקט.

lob'by-mem'ber *n.* (לאב'-אי-מעמ'-בער) ז. ***lobbyist***

lob'cock *n.* (לאב'-קאק) א פויער, א גראבער קאפ.

lobe *n.* (לאוב) א לעפעל [אן אבגערונדעטער טייל פון עפעס, ווי דאס לעפעל פון אויער אדער ווי די טיילען פון די לונגען, פון לעבער א. ד. ג.].

lobed *a.* (לאובד) ז. ***lobate***

lobe'foot *n.* (לאוב'-פוט) א לאפען-פוס [א פוס, ביי וועלכען יעדער פינגער איז בעזונדער בעצוויגען מיט א ברייטליכען הייטעל, ווי ביי געוויסע שווים-פויגלען].

lobe'let *n.* (לאוב'-לעט) א לעפעל, אן אבגערונדעטער טייל פון עפעס [ווי דאס לעפעל פון אויער, ווי א טייל פון א בלאט א. ד. ג.].

Lobe'lia *n.* (לא-בי'-ליא) די לאבעליען [א מין גראז-ארטיגע פלאנצען פון די הייסע לענדער, וועלכע האבען א מילך-פערמיגען זאפט, וואס ווערט אפט געברויכט אין מעדיצין].

lob'lolly *n.* (לאב'-לאל-אי) א מין קאשע פאר מאטראזען אויף א שיף; רפואות.

lob'lolly-boy *n.* (לאב'-לאל-אי-באי) דער פעלדשער ביים שיף-דאקטאר.

lob'scouse *n.* (לאב'-סקאוס) א מין מאטראזען-געריכט וואס בעשטעהט פון געהאקטען פלייש, קארטאפעל און ציבעלעס.

lob'sided *a.* (לאב'-סאי-דער) ז. ***lopsided***

lobs'pound *n.* (לאבז'-פאונד) א טורמע, א געפענגנים.

lob's pound (לאבז פאונד) ז. ***lobspound***

lob'ster *n.* (לאב'-סטער) א ים-ראק, א ים-קרעבס; אן ענגלישער פוס-סאלדאט.

Lobster

lob'ster-box *n.* (לאב'-סטער-באקס) א קאזארמע [א הומאריסטישער אויסדרוק].

lob'ster-chum *n.* (לאב'-סטער-טשאם) אבפאל פון ים-קרעבסען אדער ים-ראקעס [געברויכט אלס בעמיסטיגונג].

lob'ster-crawl *n.* (לאב'-סטער-קראהל) א פלאץ, וואו מען כאפט ים-קרעבסען [ים-ראקעס].

lob'stering *n.* (לאב'-סטער-אינג) דאס כאפען ים-קרעבסען [ים-ראקעס].

lob'sterman *n.* (לאב'-סטער-מען) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט פאנגען ראקעס.

lob'ster-pot *n.* (לאב'-סטער-פאט) א פאסטקע פאר ים-קרעבסען [ים-ראקעס].

lob'ular *a.* (לאב'-יו-לאר) עהנליך צו א לעפעל אדער קליינע אבגערונדעטע טיילען פון עפעס [ווי די טיילען פון די לונגען]; וואס בעשטעהט פון לעפלעך. ז. ***lobe***

lob'ulate *a.* (לאב'-יו-לייט) וואס בעשטעהט פון לעפלעך אדער קליינע אבגערונדעטע טיילען.

lob'ulated *a.* (לאב'-יו-ליי-טעד) ז. ***lobulate***

lobula'tion *n.* (לאב-יו-ליי'-שאן) די אויסבילדונג פון א לעפעל אדער פון אן אבגערונדעטען טייל פון וועלכען ניט איז אבר.

lob'ule *n.* (לאב'-יול) א לעפעל, אן אבגערונדעטער טייל פון עפעס [ווי דאס לעפעל פון אויער, די טיילען פון די לונגען, לעבער, געהירען א. ז. וו.].

lo'bus *n.* (לאו'-באס) א לעפעל [אן אבגערונדעטער טייל פון א קערפער-ארגאן, ווי דאס לעפעל פון אויער, ווי די טיילען פון די לונגען א. ד. ג.].

lob'worm *n.* (לאב'-הוואורם) רעגען-ווארם, ערד-ווארם.

lo'cal *a. and n.* (לאו'-קעל) לאקאל, ארטליך, וואס איז שייך צו א בעשטימטען ארט אדער געגענד; אין גראמאטיק — וואס דייטעט אן די לאגע אדער דעם פלאץ [ווי די ווערטער "וואו", "וואהין", "פון וואנען" א. ד. ג.]; א לאקאלע נייעס אין א צייטונג; א צוג וואס שטעלט זיך אב אויף אלע סטאציאנען [אין גענענזאץ צו א שנעל-צוג]; אין טעלעגראפיע — א לאקאלע באטעריי.

lo'cal act (לאו'-קעל עקט) א לאקאלער געזעץ.

lo'cal ac'tion (לאו'-קעל עק'-שאן) א געריכטליכע קלאגע וואס מוז פארגעבראכט ווערען אין דעמזעלבען ארט, וואו די קלאגע איז פעראורזאכט געווארען.

lo'cal anæsthe'sia (לאו'-קעל ענ-עס-טהי'-סי-א) לאקאלע אנעסטעזיע [אונעמפפינדליכקייט, ארויסגערופען דורך פערשיעדענע מעדיצינישע מיטלען, וואס פערכאפט בלויז א געוויסען טייל פון קערפער].

lo'cal author'ities (לאו'-קעל אה-טהאר'-אי-טיז) לאקאלע בעאמטע, ארטיגע בעאמטע; בעאמטע וואס האבען א לאקאלען אדער בעשרענקטען קרייז פון טהעטיגקייט.

The enforcement of the law is in the hands of the **local authorities.**

lo'cal author'ity (לאו'-קעל אה-טאר'-אי-טי) א דעפארטאמענט פון א שטאדט-פערוואלטונג.

lo'cal board (לאו'-קעל באורד) דער געמיינדע-ראטה, ראשי הקהל; בעאמטע פון א בעשטימטען דעפארטאמענט אין דער שטאדט-פערוואלטונג.

locale' *n.* (לאו-קייל') אן ארט, א פלאץ; א געגענד.

localisa'tion *n.* (לאו-קעל-אי-זיי'-שאן) ז. ***localization***

lo'calise *v.* (לאו'-קעל-איז) ז. ***localize***

lo'calism *n.* (לאו'-קעל-איזם) ארטיגקייט; לאקאליטעט; דאס זיין לאקאל, ארטיג, בעשרענקט אויף א געוויסען פלאץ אדער געגענד; א לאקאלע אייגענטימליכקייט [אין ריידען, אין אויפפיהרונג א. ז. וו.]; א פראווינציאליזם; די ווירקונג פון א געוויסען פלאץ אדער פון א געוויסער געגענד.

localis'tic *a.* (לאו-קע-ליס'-טיק) לאקאל, ארטליך; וואס איז שייך צו א בעשטימטען ארט אדער געגענד [בנוגע דעם ארט ריידען, מנהגים א. ז. וו.]; וואס איז שייך צו דער בעשטימונג פון א בעשרענקטען פלאץ, וואס איז שייך צו דער בעשרענקונג אין די גרענעצען פון א בעשטימטען פלאץ.

local'ity *n.* (לא-קעל'-אי-טי) ארטליכקייט, לאקאליטעט; געגענד; געאגראפישע לאגע; די שייכות צו א פלאץ; געזעצליכע בעשרענקונג בנוגע צום ארט; דער ארטס-זין [די פעהיגקייט צו געדענקען איינצעלהייטען וועגען א פלאץ אדער געגענד].

lo'calizable *a.* (לאו'-קעל-אי-זעבל) וואס מען קען לאקאליזירען, בעשרענקען אויף א געוויסען פלאץ אדער בעשטימען דעם פלאץ דערפון.

localiza'tion *n.* (לאו-קעל-אי-זיי'-שאן) לאקאליזירונג, בעשרענקונג אויף א געוויסען פלאץ; בעשטימונג פון ארט.

lo'calize *v.* (לאו'-קעל-איז) לאקאליזירען, בעשרענקען אויף א געוויסען פלאץ, בעשטימען דעם פלאץ פון עפעס.

lo'cal knowl'edge (לאו'-קעל נאל'-עדזש) בעקאנטשאפט מיט די פאקטען פון א ספעציעלען פאך, ארט, אבטיילונג א. ז. וו.

lo'cally *adv.* (לאו'-קעל-אי) אין בעצוג צום פלאץ.

lo'cal op'tion (לאו'-קעל אפ'-שאן) א געזעצליכער פרינציפ [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און אין ענגלאנד], אז יעדע בעזונדערע שטאדט אדער דיסטריקט האט א רעכט צו בעשטימען, אויב מען זאל פערביטען דעם פערקויף פון משקאות.

lo'cate *v.* (לאו'-קייט) 1. אויסגעפינען

דעם פלאץ; 2. אוועקשטעלען אויף'ן ארט, אוועקזעצען אויף אן ארט, ברייגנען אויף אן ארט; 3. זיך בעזעצען, וואהנען; בעזעצט ווערען; 4. בעשטימען אן ארט; בעשטימען די גרענעצען פון א טראקט לאנד.

1. I can **locate** many cities on the map. 3. They are planning to **locate** in the west. 4. The surveyors **located** the boundaries of his estate.

loca'tion *n.* (לא-קיי'-שאן) ארט; פלאץ; שטעלע, לאגע [בנוגע צום ארט]; בעזעצונג; וואהן=ארט; בעשטימונג פון ארט; א בעשטימטער פלאץ; דאס בעשטימען די גרענעצען פון א טראקט לאנד; דאס פעררינגען.

The store is in a good **location** for that line of business.

loc'ative *a. and n.* (לאק'-ע-טיוו) אין גראמאטיק — וואס צייגט אן אויף ארט; אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — וואס צייגט אן די לאגע [בנוגע צום ארט]; א גראמאטישע פארם אדער א ווארט וואס בעשטימט די שייכות צום ארט.

lo'cator *n.* (לאו'-קיי-טאר) איינער וואס בעזעצט זיך אויף א געוויסען פלאץ; איינער וואס דינגט לאנד.

loc. cit. אן אבקירצונג פון די לאטיינישע ווערטער *loco citato* [אויף דעם פלאץ, וואס איז שוין ציטירט געווארען].

loch *n.* (לאק) ז. *lincture*

loch *n.* (לאך) אן אזיערא, א לאנד=זעע [אין שאטלאנד]; ברוסט=זאפט [אזא מעדיצין פאר דער ברוסט].

loche *n.* (לאוטש) ז. *loach*

lo'ci *n.* (לאו'-סאי) א זאמלונג פון אויסציגע פון פערשיעדענע שריפטען [הויפטזעכליך פון די הייליגע שריפטען]; געאמעטרישע ערטער. ז. *locus*

lock *n. and v.* (לאק) א שלאס; א שלאס פון א ביקס; א ברעמזע, א טארמאז [איינצוהאלטען די רעדער פון א וואגען אדער וואגאן]; אן אבגעצאמטער פלאץ; א שלייז [שליוזע]; א וואסער=אבשפארונג, א דאמבע; צוזאמענשליסונג; שטאנדהאפטיגקייט, אונבעוועגליכקייט; אן ארומנעהמונג [ביים ראנגלען זיך]; א לאקען [האר]; א געקרויזטער לאקען; א בינטעל, א זשמעניע, א הויפען; פערשליסען, צונויפשליסען; בעהאלטען; צוריקהאלטען; אבשפארען; איינשליסען, ארומנעהמען, שטארק אומארמען; דורכלאזען דורך א שלייז [ווי א שיף]; זיך צושליסען, זיך איינשליסען.

lock'age *n.* (לאק'-עדזש) שלייזען; וואסער=דאמבעס, וואסער=אבשפארונגען; אבצאהל פאר דורכגעהן א שלייז [פון א קאנאל אדער טייך].

lock'-chain *n.* (לאק'-טשיין) א קייט וואס דיענט אלס טארמאז אדער ברעמזע, אבצוהאלטען די רעדער פון א וואגען; א שלאס=קייטעל [ביי א טהיר אדער טויער].

lock'-cham'ber *n.* (לאק'-טשיימ'-בער) א שלייזען=קאמער [דער וואסער=שטח צווישען שלייזען].

lock'-drag *n.* (לאק'-דרעג) א ברעמזע, א טארמאז [אבצוהאלטען א ראד].

lock'-dues *n.* (לאק'-דיוז) שלייזען=געלד, אן אבצאהלונג פאר דורכגעהן דורך די שלייזען פון א קאנאל.

locked jaw (לאקט דזשאה) ז. *lockjaw*

lock'er *n.* (לאק'-ער) א צושליסער; איינער אדער עטוואס וואס שליסט צו; עטוואס וואס קען צוגעשלאסען ווערען [ווי אן אלמער, בופעט א. ד. ג.]; אן אבטיילונג אין איינינגע קאטוילישע קירכען. וואו מען האלט וואסער, אויל א. ד. ג.

lock'er-up *n.* (לאק'-ער-אפ) א צושליסער; א געפענגנים=וועכטער [וואס האלט די שליסלען פון די קאמערען].

lock'et *n.* (לאק'-עט) א מעדאליאן.

lock'-gate *n.* (לאק'-גייט) דער שלייזען=טויער [פון א קאנאל].

lock'-house *n.* (לאק'-האוס) א וואהנונג פון א דאמבע=אויפזעהער אדער שלייזען=אויפזעהער.

lock'ing *n.* (לאק'-אינג) שליסונג; צוזאמענהאלטונג, צוזאמענפרעסונג, צוזאמענשרויפונג.

lock'jaw *n.* (לאק'-דזשאה) קינבאקען=קראמפף [א קראמפפהאפטע, קאנוואולסיווע צוזאמענדריקונג פון די קינבאקען].

lock'-kee'per *n.* (לאק'-קיע'-פער) א דאמבע=אויפזעהער; א שלייזען=אויפזעהער; דאס צינגעל פון א שלאס.

lock'less *a.* (לאק'-לעס) אהן א שלאס.

lock'out *n.* (לאק'-אוט) א לאקאוט [דאס ענטזאגען ארבייטער מיט'ן צוועק זיי צו צווינגען נאכצוגעבען געוויסע פאדערונגען פון די ארבייטסגעבער].

lock out (לאק אוט) אויסשליסען.

lock'-rail *n.* (לאק'-רייל) די מיטעלע קווער=פלאנקע פון א טהיר [וואו מען פאסט געוועהנליך איין דעם שלאס].

lock'ram *n. and a.* (לאק'-רעם) גראבע, פראסטע לייווענט; זאק=לייווענט; קוידערוועלש, אן אונפערשטענדליכע שפראך, אונזין; געמאכט פון זאק=לייווענט; רייי־דענדיג קוידערוועלש.

lock'-saw *n.* (לאק'-סאה) א לאך=זעג [צום אויסשניידען לעכער אין די טהירען צום אריינשטעלען שלעסער].

locks'man *n.* (לאקס'-מען) א וועכטער; א שליסעל=האלטער [איבערהויפט אין א געפענגנים].

lock'smith *n.* (לאק'-סמיטה) א שלאסער.

lock'smithery *n.* (לאק'-סמיטה-ער-אי) שלאסעריי.

lock'-step *n.* (לאק'-סטעפ) א מין מיליטערישער שריט [הארט איינער נאך'ן אנדערען].

lock'-stitch *n. and a.* (לאק'-סטיטש) שטעפ=שטעך [ביי נעה=מאשינען]; נעהענדיג מיט שטעפ=שטעך [וועגען נעה=מאשינען]; געמאכט מיט שטעפ=שטעך.

lock, stock and bar'rel (לאק, סטאק ענד בער'-על) האק און פאק.

lock up (לאק אפ) פערשליסען; איינשליסען, איינפעסטיגען; איינשפארען; איינשפארען אין געפענגנים; האלטען עפעס אזוי, אז מען זאל עס ניט קענען געברויכען.

lock'up *n.* (לאק'-אפ) אן ארעסט=הויז, א פאליציי=געפענגנים; א פערשליסונג; אן איינשפארונג, אן ארעסט; דאס פערטהאן עטוואס אזוי אז מען זאל עס ניט קענען געברויכען.

lock'-weir *n.* (לאק'-הוועהר) דער וואסער=ארא בגוס ביי די שלייזען [פון א קאנאל אדער טייך].

Lo'co *n.* (לאו'-קאו) ז. *Locofoco*

lococes'sion *n.* (לאו-קא-סעש'-אן) דאס מאכען פלאץ. דאס אבטרעטען דעם פלאץ, דאס וועיכען.

lo'co cita'to (לאו'-קאו סי-טיי'-טאו) אין דעם פריהער ציטירטען פלאץ.

Locofo'co *n.* (לאו-קא-פאו'-קאו) א מיטגליעד פון דעם ראדיקאלען פליגעל פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין יאהר 1835].

locofo'co *n.* (לאו-קא-פאו'-קאו) א שוועבעלע.

locomo'bile *a. and n.* (לאו-קא-מאו'-ביל) זיך זעלבסט=בעוועגענד; א לאקאמאביל [א זיך זעלבסט=בעוועגענדע מאשין, וואגען אדער וואגאן].

locomobil'ity *n.* (לאו-קא-מא-ביל'-אי-טי) זעלבסט=בעוועגליכקייט.

lo'comote *v.* (לאו'-קא-מאוט) זיך בעוועגען פון איין פלאץ צום אנדערען; אין ביאלאגיע — ארויסרופען אן ענדערונג פון פלאץ.

locomotil'ity *n.* (לאו-קא-מא-טיל'-אי-טי) די פעהיגקייט זיך צו בעוועגען.

locomo'tion *n.* (לאו-קא-מאו'-שאן) בעוועגונג [פון ארט צו ארט], ארט=ענדערונג; בעוועגונגס=קראפט, בעוועגונגס=פעהיגקייט.

locomo'tive *a. and n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו) בעוועגענד; זיך בעוועגענד; בעוועגונגס=פעהיג; א לאקאמאטיוו.

locomo'tive-boi'ler *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-באי'-לער) א הייץ=קעסעל אין א לאקאמאטיוו.

locomo'tive-car *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-קאר) א לאקאמאביל. ז. *locomobile*

locomo'tive fac'ulty (לאו-קא-מאו'-טיוו פעק'-אל-טי) זעלבסט=בעוועגונגס=פעהיגקייט.

locomo'tiveness *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-נעס) די פעהיגקייט אומצובייטען דאס ארט אדער זיך אליין צו בעוועגען.

locomo'tive or'gans (לאו-קא-מאו'-טיוו אר'-גענז) די בעוועגונגס=ארגאנען [ביי חיות].

locomo'tive propen'sity (לאו-קא-מאו'-טיוו פרא-פענ'-סי-טי) א נייגונג זיך צו בעוועגען, צו ענדערען דעם פלאץ.

locomo'tive-pump *n.* (לאו-קא-מאו'-טיוו-פאמפ) א פומפ ביי א לאקאמאטיוו.

loc'ulament *n.* (לאק'-יו-לע-מענט) א צעלע, א זוימען=קעמערעל [ביי פלאנצען]. ז. *loculus*

loc'ular *a.* (לאק'-יו-לאר) צוזאמענגעשטעלט פון צעלען אדער קעמערלעך. ז. *loculus*

loc'ulate *a.* (לאק'-יו-לייט) צעליג, וואס האט צעלען.

loc'ulated *a.* (לאק'-יו-ליי-טער) ז. *loculate*

loc'ule *n.* (לאק'-יול) א צעלע, א קעמערל.

loc'ulose *a.* (לאק'-יו-לאוס) איינגעטיילט אין צעלען.

loc'ulous *a.* (לאק'-יו-לאס) ז. *loculose*

loc'ulus *n.* (לאק'-יו-לאס) א צעלע, א קעמערעל, א קליינער אבגעטיילטער חלל [אין פלאנצען אדער ביי חיות]; א זוימען קעמערעל [ביי פלאנצען].

lo'cum-te'nens *n.* (לאו'-קאם-טיע'-נענז) א שטעלפערטרעטער.

lo'cus *n.* (לאו'-קאס) א פלאץ, אן ארט; אין מאטעמאטיק — דער געאמעטרישער ארט, א ליניע וואס ווערט בעשריבען פון א פונקט [אדער א פלעכע וואס ווערט בעשריבען פון א ליניע] וואס בעוועגט זיך אונטער געוויסע בעדינגונגען; א פיגור וואס עס שטעלען מיט זיך צוזאמען די שטראהלען, וועלכע קומען ארויס פון עטליכע ברען=פונקטען; א שטעלע, א פלאץ פון א שריפט.

lo'cust *n.* (לאו'-קאסט) א היישעריק; דער לאקוסט-בוים [אזא בוים מיט הארטען האלץ]; די פאלשע אקאציע, די קריסטוס-אקאציע [אזא בוים]; א באקסאר-בוים [יאהאניסברויט-בוים]; א פאלי-צייסקער שטעקען.

Locust

locusta'rian *n.* (לאו-קאס-טיי'-רי-ען) א היישעריק-עהנליכער אינזעקט.

lo'cust-bird *n.* (לאו'-קאסט-בוירד) דער רויט-געלבער שטאר אדער סקווארעץ [א קליינער אפריקאנישער פויגעל, וועלכער ערנעהרט זיך מיט היישעריקען].

lo'cust-tree *n.* (לאו'-קאסט-טריע) די פאלשע אקאציע [אן אמעריקאנער בוים, מיט שטעכיגע צווייגלעך און בלעטער און מיט ווייסע אראבהענגענדע בליטהען].

locu'tion *n.* (לא-קיו'-שאן) דאס ריידען; אן אויסדרוק; די רעדענס-ארט.

lode *n.* (לאוד) אבלייטונגס-גראבען; וואסער-אבלויף; א מינעראל-גאנג, א מינעראל-אדער.

lodes'man *n.* (לאודז'-מען) א פילאט, א לאטסמאן, א שטייערמאן.

lode'star *n.* (לאוד'-סטאר) דער לייטענדער שטערן [נאך וועלכען מען ריכטעט זיך]; דער פאלאר-שטערן.

lode'stone *n.* (לאוד'-סטאון) דער מאגנעט-שטיין.

lodge *n. and v.* (לאדזש) א הייזעל; א יאגד-הייזעל; אן אינדיאנער געצעלט; א צייטווייליגע וואהנונג; א נארע, א בעהעלטעניש [פון חיות]; א פערזאמלונגס-פלאץ פון א געהיימער געזעלשאפט; א לאדזש, א חברה, א פעראיין; א פלאץ אין א שאכט, וואו עס זאמעלט זיך אן וואסער; אוועקלעגען אלס זאפאס; איינלעגען [געלד]; זיך אוועקלעגען; איינקווארטירען, זיך איינקווארטירען; בעזארגען מיט א צייטווייליגער וואהנונג; זיך בעזארגען מיט א צייטווייליגער וואהנונג.

lodge'able *a.* (לאדזש'-עבל) בעוואהנבאר; וואס קען בענוצט ווערען אלס צייטווייליגע וואהנונג.

lodge a complaint' (לאדזש ע קאמפליינט') אריינברייגנען א קלאגע.
The policeman **lodged a complaint** against the prisoner.

lodge a cred'it (לאדזש ע קרעד'-איט) עפענען א קרעדיט.

lodge'-gate *n.* (לאדזש'-גייט) א טויער, נעבען וועלכען עס געפינט זיך א וואהנונג פאר'ן וועכטער.

lodge informa'tion (לאדזש אינ-פאר-מיי'-שאן) מאכען אן אנצייגע, געבען אינפארמאציאנען.

lodge informa'tion against' (לאדזש אינ-פאר-מיי'-שאן ע-גענסט') אריינברייגנען א קלאגע געגען אימעצען.

lodge'ment *n.* (לאדזש'-מענט) ז. *lodgment*

lodg'er *n.* (לאדזש'-ער) א לאזשירער, א קווארטיראנט.

lodg'ing *n.* (לאדזש'-אינג) א וואהנונג, א קווארטיר; אן אויפהאלט.

lodg'ing and keep (לאדזש'-אינג ענד קיעפ) קווארטיר און קעסט.

lodg'ing-car *n.* (לאדזש'-אינג-קאר) א וואגאן פאר די אייזענבאהן-אנגעשטעלטע.

lodg'ing-house *n.* (לאדזש'-אינג-האוס) א לאזשיר-הויז [וואו מען קען קריעגען צייטווייליגע וואהנונג אדער קווארטירען].

lodg'ing-place *n.* (לאדזש'-אינג-פליים) א נאכט-קווארטיר.

lodg'ment *n.* (לאדזש'-מענט) איינקווארטירונג; דאס קווארטירען אדער לאזשירען; דאס איינלעגען [געלד]; דאס אוועקלעגען; דאס אנזאמלען זיך; דאס אבזעצען זיך; אין מיליטער—א פאזיציאן, א בעפעסטיגונג [געגען שונא].

loft *n. and v.* (לאהפט) אן עטאזש; אן אויבערשטער עטאזש איבער א מאגאזין אדער פאבריק; א בוידעם; א מעזאנין; א גאלערע; בעזארגען מיט אן אויבערשטען עטאזש; מאכען א גאלערע.

lof'tily *adv.* (לאהפ'-טי-לי) אין דער הויך; אויף אן ערהאבענעם שטייגער.

lof'tiness *n.* (לאהפ'-טי-נעס) הויכקייט; ערהאבענהייט; דערהויבענקייט; שטאלץ.

lof'ty *a.* (לאהפ'-טי) הויך; דערהויבען; ערהאבען; שטאלץ.

log *n., a. and v.* (לאג) א פאלענע, א שייט האלץ, א ניט געטשעסעטער קלאץ, א באלקען; א גולם, א בולוואן; א לאג, אן אפאראט צו מעסטען די געשווינדיגקייט פון א שיף; אן אויספיהרליכע פערצייכניס פון דער רייזע פון א שיף פאר א טאג אדער מעהר, א שיף-זשורנאל; א צעטעל אין וועלכען עס ווערען פערשריבען די שטונדען וואס א שניידער-ארבייטער וועלכער קריעגט געצאהלט פון שטונדע האט פערברויכט אויף א בגד; א לוג [אן אלטע אידישע פליסיגקייטס-מאס, וועלכע איז געווען אונגעפעהר א האלבער ליטער אדער אביסעל וועניגער ווי א קווארט]; געבויט פון ניט געטשעסעטע קלעצער; מעסטען די געשווינדיגקייט פון א שיף מיט א לאג; אריינשרייבען אין שיף-זשורנאל.

lo'gan *n.* (לאו'-גען) ז. *loggan*

log'arithm *n.* (לאג'-ע-ריטהם) לאגאריטמוס [א צאהל וואס ווייזט וויפיעל מאל א צאהל, וועלכע ווערט אנגענומען אלס באזיס, דארף געדאפעלט ווערען אויף זיך אליין אום צו בעקומען א געוויסע צאהל. צ. ב., ווען 10 ווערט אנגענומען אלס באזיס, דאן וועט זיין 2 דער לאגאריטמוס פון 100 און 3 דער לאגאריטמוס פון 1000, ד. ה. אום צו בעקומען די צאהל 100 דארף די צאהל 10 געדאפעלט ווערען 2 מאל אויף זיך און אום צו בעקומען 1000 דארף 10 געדאפעלט ווערען 3 מאל אויף זיך אליין. עס ווערט געשריבען $10^2=100$, $10^3=1000$].

logarithmet'ic *a.* (לאג-ע-ריטה-מעט'-איק) ז. *logarithmic*

logarithmet'ical *a.* (לאג-ע-ריטה-מעט'-אי-קעל ז). *logarithmic*

logarith'mic *a.* (לאג-ע-ריטה'-מיק) לאגאריטמיש, וואס איז שייך צו לאגאריטמען. ז. *logarithm*

logarith'mical *a.* (לאג-ע-ריטה'-מי-קעל) ז. *logarithmic*

logarith'mical ta'bles (לאג-ע-ריטה'-מי-קעל טייבלז) לאגאריטמישע טאבעלען [אזעלכע טאבעלען, וואו עס זיינען אויסגערעכענט די לאגאריטמען פון פערשיעדענע צאהלען. ווערען בענוצט פאר פערשיעדענע מאטעמאטישע צוועקען].

log'-board *n.* (לאג'-באורד) א לאג-טאוועל [א פאר טאוולען, ווי פון א בוך, וואו עס ווערען פערצייכענט די איינצעלהייטען פון דער רייזע פון א שיף].

log'-book *n.* (לאג'-בוק) דאס שיפס-טאגעבוך אדער שיף-זשורנאל [א בוך אין וועלכען עס ווערען פערצייכענט די איינצעלהייטען פון דער רייזע פון א שיף].

log'-cab'in *n.* (לאג'-קעב'-אין) א הייזעל געבויט פון קלעצער.

Log-cabin

log'-cab'in campaign' (לאג'-קעב'-אין קעמ-פיין') אין דער אמעריקאנער געשיכטע — דער פרעזידענטען וואהל-קאמפף אין יאהר 1840, ווען די אנהענגער פון הענרי העריסאן האבען געטראגען אבצייכנונגען פון קלעצער-הייזלעך און פעסלעך עפעל-קוואס [געקומען איז עס דערפון, וואס איינער פון העריסאן'ס געגנער האט זיך אויסגעדריקט, אז העריסאן האט געלעבט אין א קלעצער-הייזעל און האט געטרונקען עפעל-קוואס].

log canoe' (לאג קע-נוה') א לאדקע [שיפעל] אויסגעהאקט פון א קלאץ.

log'gan *n.* (לאג'-ען) א וואג-שטיין [א פעלזען-שטיין וואס ליעגט אזוי, דאס ער וואקעלט זיך ווי א וואג-שאל].

log'ger *n.* (לאג'-ער) א וואלד-האקער [איינער וואס האקט אוים בוי-האלץ].

log'gerhead *n.** (לאג'-ער-העד) א גראבער קאפ, א דומער יונג; אזא רונד שטיק אייזען מיט א לאנגען הענטעל [ווערט בענוצט ביים אויספעכען שיפען און פאר אנדערע צוועקען]; אזא גרויסע ים-טשערעפאכע [שילדקרעט]; דער קליינער גרויער ווירגער [אזא אמעריקאנער פויגעל וואס געפינט זיך אין די זידליכע טיילען פון לאנד]; אזא שטאנג מיט א רונדען קאפ וואס שטארצט ארוים פון דעם שפיץ פון א וואלפיש-שיפעל.

log'gerheaded *a.* (לאג'-ער-העד-עד) דום, נאריש, גראב-קעפיג.

log'gia *n.* (לאדזש'-א) א גאלערע וואס האלט זיך אויף זיילען אין דעם פראנט פון א הויז; א גרוים געציערט פענסטער אין דעם מיטעלסטען אדער אין דעם גרונד-עטאזש פון א הויז.

log'ging *n.* (לאג'-אינג) דאס האקען בוי-האלץ פון א וואלד.

log'ging-camp *n.* (לאג'-אינג-קעמפ) א ווינטער-געצעלט פאר וואלד-העקער.

log'ging-rock *n.* (לאג'-אינג-ראק) א פעלזען-שטיין וואס ליעגט אזוי, אז ער קען זיך וויעגען.

log'-glass *n.* (לאג'-גלעס) דאס לאג-גלאז [א קליינע זאמד-אוהר וואס ווערט געברויכט אויף א שיף צו בעשטימען איהר געשווינדיגקייט].

log house (לאג האוס) א הויז וואס איז געבויט פון קלעצער.

log'-house *n.* (לאָג־האוס)
ז. *log house*

log'ic *n.* (לאָדזש'־איק) לאָגיק, די לעהרע װעגען די געזעצען און פאָרמען פון ריכטיג דענקען; דאָס ריכטיג דענקען.

log'ical *a.* (לאָדזש'־אי־קעל) לאָגיש, ריכטיג נאָך'ן שכל, לױט די פּרינציפּען פון לאָגיק.

logical'ity *n.* (לאָדזש־אי־קעל'־אי־טי) לאָגישקײט, דאָס זײן לאָגיש.

log'ically *adv.* (לאָדזש'־אי־קעל־אי) לױט די פּרינציפּען פון לאָגיק; על פּי השכל.

log'icalness *n.* (לאָדזש'־אי־קעל־נעס)
ז. *logicality*

logi'cian *n.* (לאָ־דזשיש'־ען) א לאָגיקער, א קענער פון לאָגיק.

log'ion *n.* (לאָדזש'־אי־אָן) א גערײד, א זאָגעכץ, א שפּרוך.

logis'tic *a. and n.* (לאָ־דזשיס'־טיק) געאַיבט אין רעכנען; װאָס איז שײך צו רעכנען; פּראָפּאָרציאָנעל, פּערהעלטניסמעסיג; די קונסט צו רעכנען אױף די פינגער אָדער אױף א רעכען־קעסטעל; די רעכנונג מיט 60־סטלעך [װי מינוטען אָדער סעקונדען א. ד. ג.].

logis'tical *a.* (לאָ־דזשיס'־טי־קעל) געאיבט אין רעכנען; װאָס איז שײך צו רעכנען; פּראָפּאָרציאָנעל, פּערהעלטניסמעסיג.

logis'tic arith'metic (לאָ־דזשיס'־טיק ע־ריטה'־מעט־איק) פּראַקטישע אַריפמעטיק [דאָס רעכנען אױף די פינגער אָדער מיט צײכענס].

logis'tics *n.* (לאָ־דזשיס'־טיקס) די רעכנונג מיט 60־סטלעך [װי מינוטען, סעקונדען א. ד. ג.]; דער טײל פון מיליטערװיסענשאַפט װאָס פערנעהמט זיך מיט דער בעװעגונג פון די אַרמעען, זײער פּאַנאַנדערטײלונג א. ז. װ.; די סטראַטעגישע װיסענשאַפט, חכמת המלחמה.

log'-line *n.* (לאָג־לײן) די לאָג־שטריק [א שטריק צו מעסטען די שנעלקײט פון א שיף].

log'man *n.* (לאָג'־מען) א האָלץ־טרעגער; אײנער װאָס איז בעשעפטיגט בײם אױסהאַקען קלעצער און פיהרען זײ אין זעג־מיהל.

log'ogram *n.* (לאָג'־א־גרעם) א ראָשי תבות, א בוכשטאַב אָדער א צײכען, װאָס װערט געשריבען אַנשטאַט א װאָרט [צ.ב. דער צײכען $ װאָס בעדײטעט דאָלאַר].

log'ograph *n.* (לאָג'־א־גרעף) א געשריבענעס װאָרט; אַן אינסטרומענט װאָס פּערצײכענט אױסגעשפּראָכענע װערטער.

logograph'ic *a.* (לאָג־א־גרעפ'־איק) װאָס בעשטעהט פון צײכענס װאָס יעדער פון זײ שטעלט מיט זיך פאָר א װאָרט; װאָס איז שײך צו לאָגאָגראַפיע.
ז. *logography*

logograph'ical *a.* (לאָג־א־גרעפ'־אי־ קעל) ז. *logographic*

logograph'ically *adv.* (לאָג־א־גרעפ'־ אי־קעל־אי) דורך לאָגאָגראַפיע.
ז. *logography*

logog'raphy *n.* (לאָ־גאָג'־רע־פי) װאָרט־דרוק [דאָס דרוקען מיט אַזא דרוקשריפט, פון װעלכער יעדעס שטיקעל ענטהאַלט א זילבע אָדער א גאַנצעס װאָרט]; די מעטאָדע פון פערשרײבען א רעדע װאָרט בײ װאָרט דורך עטליכע רעפּאָרטערס, װעלכע פערשרײבען אין דער רײה יעדער צו עטליכע װערטער.

log'ogriph *n.* (לאָג'־א־גריף) א לאָגאָגריף [א מין בוכשטאַבען־רעטעניש].

logom'achist *n.* (לאָ־גאָמ'־ע־קיסט) א װאָרט־שטרײטער, אײנער װאָס טשעפּעט זיך צו װערטער.

logom'achy *n.* (לאָ־גאָמ'־ע־קי) א װאָרט־שטרײט, א װאָרט־קאַמפּף; א שפּיעל מיט קאַרטען, אױף װעלכע עס זײנען אָנגעשריבען אײנצעלנע בוכשטאַבען פון װעלכע עס דאַרפען צונױפגעשטעלט װערען װערטער.

logoma'nia *n.* (לאָג־א־מײ'־ני־א) דאָס פערלירען דאָס לשון, דאָס פערלירען די פעהיגקײט צו רײדען, שרײבען אָדער פערשטעהן א שפּראַך. ז. *aphasia*

logom'eter *n.* (לאָ־גאָמ'־ע־טער) א לאָגאָמעטער [א לאָגאַריטמישע סקאַלא, אַזא לינײקע אָדער װירע, דורך װעלכער מען קען אױסגעפינען די לאָגאַריטמען פון צאָהלען]; א סקאַלא צו מעסטען כעמישע עקװיװאַלענטען; אַזא אינסטרומענט צו מעסטען די געשװינדיגקײט פון א שיף.

logomet'ric *a.* (לאָג־א־מעט'־ריק) װאָס איז שײך צו א לאָגאָמעטער [אַן אינסטרומענט צו מעסטען כעמישע עקװיװאַלענטען].

logomet'rical *a.* (לאָג־א־מעט'־רי־ קעל) ז. *logometric*

Log'os *n.* (לאָג'־אָס) דער װאָרט; א גײסט אָדער פערנונפט װאָס דריקט זיך אױס אין װערטער; אין פילאָזאָפיע — דער לאָגאָס, דאָס געטליכע שאַפענדע װאָרט, דער געטליכער געדאַנק, װאָס האָט זיך אָבגעטײלט צו בעשאַפען און אָנפיהרען די װעלט; אין דער קריסטליכער טעאָלאָגיע — די צװײטע פּערזאָן אין דער געטליכער דרײאײניגקײט, גאָט'ס זוהן.

log'othete *n.* (לאָג'־א־טהיט) א רעכנונגס־בעאַמטער אָדער קאַנצלער אין דער אַלטער ביזאַנטישער מלוכה.

log'otype *n.* (לאָג'־א־טאַיפּ) װאָרטדרוק־שריפט [דרוק־שריפט װאָס עטליכע בוכשטאַבען אָדער א גאַנצעס װאָרט איז אױסגעגאָסען צוזאַמען].

log'-reel *n.* (לאָג'־ריעל) די שפּול אַרום װעלכער עס איז אַרומגעװיקעלט די לאָג־ שטריק [די שטריק מיט װעלכער עס װערט געמאָסטען די געשװינדיגקײט פון א שיף].

log'roll *v.* (לאָג'־ראָול) אַרײנגעהן אין א פּאָליטישען אָבמאַך צו שטיצען אײנער דעם אַנדערען דורכצופיהרען געװיסע געזעצען אין געזעצגעבענדע קערפּערשאַפטען.

log'-roll'er *n.* (לאָג'־ראָול'־ער) א דאַמפּף־מאַשין אין א זעג־מיהל װאָס לענקט די קלעצער צום זעגען; אײנער פון א פּאַרטײ אָדער גרופּע װאָס שליסט אַן אָבמאַך מיט אַן אַנדער פּאַרטײ אָדער גרופּע אין א געזעצגעבענדער קערפּערשאַפט צו שטיצען אײנע די אַנדערע בײם דורכפיהרען געזעצען.

log'-roll'ing *n.* (לאָג'־ראָול'־אינג) 1. א פּערזאַמלונג פון נאָכבאַרען אום צו העלפען אײנער דעם אַנדערען אַראָבצופיהרען קלעצער פון א פּלאַץ; 2. געגענזײטיגע שטיצע פון אײנצעלנע פּערטרעטער אָדער גרופּען אין א געזעצגעבענדער קערפּערשאַפט דורכצופיהרען געװיסע געזעצען.
2. The bill was passed in congress by log-rolling methods.

log'-tur'ner *n.* (לאָג'־טױר'־נער) אין א זעג־מיהל — א מאַשין, װעלכע בעװעגט דעם קלאָץ צו דער זעג צו

log'wood *n.* (לאָג־הוואוד) בלױ־האָלץ [אַזא צאַרט זעהר האַרט האָלץ װאָס קומט פון צענטראַל־ אַמעריקא. דיעזעס האָלץ צײכענט זיך אױס מיט זײן שװערקײט. עס האָט א רױטליך־ברױנעם קאָליר און װערט בענוצט אין פאַרבען װאָל, זײד, באַװאָל און לעדער. א געװיסער עקסטראַקט פון דיעזען האָלץ װערט בענוצט אין מעדיצין]; דער בױם פון װעלכען דאָס בלױ־ האָלץ װערט גענומען.

Logwood

lo'hoch *n.* (לאָו'־האָק) ז. *lincture*

loi'mic *a.* (לאָי'־מיק) װאָס איז שײך צו פּעסט אָדער מגפה.

loimog'raphy *n.* (לאָי־מאָג'־רע־פי) די בעשרײבונג פון א פּעסט אָדער מגפה.

loimol'ogy *n.* (לאָי־מאָל'־א־דזשי) די לעהרע װעגען פּעסט אָדער מגפות.

loin *n.* (לאָין) די לענד, דאָס לענדען־ שטיק.

loin'-cloth *n.* (לאָין'־קלאָהטה) א שטיק צײג װאָס מען טראָגט אַרום די לענדען אָדער היפּטען.

loi'ter *v.* (לאָי'־טער) זאַמען, צעגערען, פּטר'ען צײט, גאָרנישט טהאָן.

loi'ter about' (לאָי'־טער ע־באַוט') אַרומגעהן פּוסט און פּאַס.

loi'terer *n.* (לאָי'־טער־ער) אַן אַרום־ טרײבער, א פּוסט און פּאַסניק, א לעדיגגעהער.

loi'tering *a.* (לאָי'־טער־אינג) פױל; זײענדיג פױל.

loi'teringly *adv.* (לאָי'־טער־אינג־לי) פױלענדיג זיך.

loll *v.* (לאָל) זיך פױל אָנלעהנען, זיך ציהען [װי פון פױלקײט]; אַרױסהענגען [װי די צונג פון א הונד]; אַרױסשטעקען [די צונג].

lol'lard *n.* (לאָל'־אַרד) א פױלענצער.

Lol'lard *n.* (לאָל'־אַרד) א לאָלאַרד, אַן אָנהענגער פון דער ענגלישען רעפאָרמאַטאָר דזשאָן װיקליף אין 14טען יאָהרהונדערט, װעלכער איז אַרױסגעטרעטען געגען דער רעל־הערשאַפט פון די גײסטליכע און פון פּאַפּסט. דיעזע רעפאָרם־בעװעגונג, װעלכע איז אַרײנגעלעגט געװאָרען פון פּאַפּסט אין חרם, האָט שפּעטער אָנגענומען אױסער איהר רעליגיעזען כאַראַקטער אױך א סאָציאַלען; א מיטגליעד פון א געװיסען פעראײן אין נידערלאַנד אַרום דעם יאָהר 1300, װעלכער האָט געהאַט די אױפגאַבע צו בעזוכען אָרימע קראַנקע און זײ צו בעערדיגען נאָך'ן טױט.

Lol'lardism *n.* (לאָל'־אַר־דיזם) די פּרינציפּען אָדער די לעהרע פון די לאָלאַרדען. ז. *Lollard*

Lol'lardist *n.* (לאָל'־אַר־דיסט) װאָס איז שײך צו די לאָלאַרדען אָדער זײערע פּרינציפּען. ז. *Lollard*

Lol'lardy *n.* (לאָל'־אַר־די)
ז. *Lollardism*

loll'er *n.* (לאָל'־ער) א פױלענצער, א פּוסט און פּאַסניק, אַן אַרומטרײבער.

loll'ing *a.* (לאָל'־אינג) אַראָבהענגענדיג; פױל אָנלעהנענדיג זיך; ציהענדיג זיך [װי פון פױלקײט].

loll'ingly *adv.* (לאל'-אינג-לי) הענגענ־דיג, ארויסהענגענדיג; פויל אנלעהנענדיג זיך; ציהענדיג זיך [ווי פון פוילקייט].

lol'lipop *n.* (לאל'-אי-פאפ) ז. *lollypop*

lol'ly *n.* (לאל'-אי) א צונויפמישונג פון קריהעס וואס שלאגען זיך צונויף; צוקער־שטיקער; ווייכע צוריבענע אייז פון געבעקס, קאנפעקטען.

lol'lybanger *n.* (לאל'-אי-בענ-גער) אזא דיקער איינגבער־קוכען געבאקען מיט ראזשינקעס.

lol'lypop *n.* (לאל'-אי-פאפ) א מין קאנפעקטען, א מין צוקער־געבעקס.

Lom'bard *n. and a.* (לאמ'-בארד) אן איינוואוהנער אדער בירגער פון לאמבארדיע איז איטאליען; א מיטגליעד פון דעם גער־מאנישען שבט לאנגאבארד, וועלכער האט ארום יאהר 568 איינגענומען א טייל פון נארד־איטאליען און האט געגרינדעט א קעניגרייך אונטער דעם נאמען לאמבאר־דיע; וואס איז שייך צו לאמבארדיע אדער צו איהרע איינוואוהנער.

lom'bard *n.* (לאמ'-בארד) א לאמבארד, א לייה־הויז אויף משכנות.

Lombar'dic *a.* (לאמ-באר'-דיק) וואס איז שייך צו לאמבארדיע אדער צו איהרע איינוואוהנער; וואס איז שייך צו דער קונסט פון לאמבארדיע. ז. *Lombard*

lo'ment *n.* (לאו'-מענט) א גליעדערשויט [א געצאקטער שויט, ווי פון בעבלער, וואס בעשטעהט פון אבגעטיילטע קעמער־לעך]

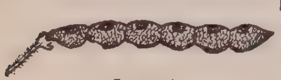

Loment

lomenta'ceous *a.* (לאו-מענ-טיי'-שיאס) וואס איז עהנליך צו א גליעדער־שויט; וואס האט גליעדער־שויטען. ז. *loment*

Lon'don clay (לאנ'-דאן קליי) לאנדאן־ליים [דער ליים־שיכט וואס האט זיך גע־בילדעט אין דער ערד איז דעם אנפאנג פון דער געאלאגישער טערציאר פעריאדע. דיעזע ליים געפינט זיך אין זיד־אסט ענג־לאנד און בעזאנדערס ארום און אין לאנ־דאן].

Lon'doner *n.* (לאנ'-דאנ-ער) א לאנ־דאנער.

Londonese' *a. and n.* (לאנ-דאנ-איס') וואס איז שייך צו לאנדאן אדער צו די אייגענטימליכקייטען פון דער לאנדאנער שפראך; די ענגלישע שפראך ווי זי ווערט גערעדט אין לאנדאן.

Lon'donism *n.* (לאנ'-דאנ-איזם) א לאנדאנער שפראך־אויסדרוק.

Lon'donize *v.* (לאנ'-דאנ-איז) לאנדא־ניזירען, מאכען פאר א לאנדאנער; אנ־נעהמען לאנדאנער מאניערען אדער גע־וועהנהייטען.

Lon'don-pride *n.* (לאנ'-דאנ-פראיד) דאס פארצעליי־בלימעל [אזא גארטען־בלום וואס וואקסט אין ענגלאנד].

lone *a.* (לאון) איינזאם, אליין, אבגעזונ־דערט; עלענד, פערלאזען; אונפערהייר־ראט.

lone'liness *n.* (לאונ'-לי-נעס) איינזאמ־קייט, אבגעזונדערטקייט; עלענד, פערלא־זענהייט.

lone'ly *a.* (לאונ'-לי) איינזאם, אליין; עלענד, פערלאזען.

lone'ness *n.* (לאונ'-נעס) איינזאמקייט; אבגעזונדערטקייט.

lone'some *a.* (לאונ'-סאם) איינזאם, אליין, אבגעזונדערט, פערלאזען.

lone'somely *adv.* (לאונ'-סאם-לי) אויף אן איינזאמען, אבגעזונדערטען, פערלאזע־נעם שטייגער.

lone'someness *n.* (לאונ'-סאם-נעס) ז. *loneliness*

Lone'-Star State (לאונ'-סטאר סטייט) דער שטאאט טעקסאס [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ווערט אזוי גערופען, ווייל ווען דער שטאאט איז נאך געווען א זעלבסטשטענ־דיגע רעפובליק, האט זיך אויף זיין פלאג געפונען איין שטערען].

long *a., adv., n. and v.* (לאהנג) לאנג; לאנג־דויערענד; ווייט־גרייכענד, ווייט־בליקענד; שפעט, פערשפעטיגט; פון לאנג, זייט לאנג; עטוואס וואס איז לאנג; א לאנגע זילבע [אין פאעזיע]; א גאנ־צע נאטע; וואקאציע [פעריעו, קאניקו־לעס] אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען; בענקען, גלוסטען.

long and short of it (לאהנג ענד שאהרט אוו איט) אלעס מיט איינאנדער, דער סך הכל, די אונטערשטע שורה.
The long and short of it is the defeat of Turkey in the war.

longanim'ity *n.* (לאנ-גע-נימ'-אי-טי) געדולד, געדולדזאמקייט, ארך אפים.

long'-backed *a.* (לאהנג'-בעקט) שטייף, געדולדיג.

long'-bar'relled *a.* (לאהנג'-בער'-עלד) מיט א לאנגער רעהר [וועגען שיס־גע־וועהר].

long'bill *n.* (לאהנג'-ביל) דער וואלד־שנעפ [א רויט־ברוינער פויגעל מיט שווארצע און גרויע פלעקען. א ווילכטיגער יאגד־פויגעל].

long'-boat *n.* (לאהנג'-באוט) דאס גרעס־טע שיפעל וואס געפינט זיך אויף א דאמפף־שיף אדער זעגעל־שיף.

long'bow *n.* (לאהנג'-באו) דער גרויס־סער בויגען [אזא גרויסער פיילען־בויגען וואס איז געברויכט געווארען אין די אל־טע צייטען].

long'-breath'ed *a.* (לאהנג'-ברעטהט) וואס האט א לאנגען אטהעם.

long clothes (לאהנג קלאוטהז) קינדער־קליידער וואס גרייכען איבער די פיס.

long coats (לאהנג קאוטס) ז. *long clothes*

long day (לאהנג דיי) א ווייטע צייט; אן אבלעגונג אדער פערצעגערונג אויף א לאנגער צייט.

long'-descen'ded *a.* (לאהנג'-די-סענ'-דעד) פון א יחוס'דיגער, אלטער אבשטא־מונג.

long divi'sion (לאהנג די-וויזש'-אן) א חלוק, אין וועלכען דער טיילער [די צאהל מיט וועלכער מען טיילט] איז גרע־סער ווי 10].

long doz'en (לאהנג דאזן) א גרויסער דוצענד [די צאהל 13].

long'-drawn *a.* (לאהנג'-דראהן) שטארק פאנאנדערגעצויגען.
The discussion was long-drawn out.

longe *n. and v.* (לאנדזש) א לאנגער שטריק צו פיהרען א פערד [ביים לער־נען]; אן ארט וואו מען לערענט פערד; פיהרען א פערד אויף'ן שטריק [ביים לערנען].

long'-eared *a.* (לאהנג'-איערד) מיט לאנגע אויערען.

long'-eared bat (לאהנג'-איערד בעט) די לאנג־אויעריגע פלעדערמויז.

long'-ears *n.* (לאהנג'-איערז) אן עזעל.

long'er *n. and a.* (לאהנג'-ער) איינער וואס גלוסט נאך עפעס, איינער וואס בענקט נאך עפעס; לענגער.

lon'gest *a. and adv.* (לאהנ'-געסט) וואס איז אם לענגסטען; אם לענגסטען.

longe'val *a.* (לאנ-דזשי'-וועל) לאנג־לעביג, וואס לעבט לאנג.

longev'ity *n.* (לאנ-דזשעוו'-אי-טי) לאנ־געס לעבען, לעבענס־דויער.

longe'vous *a.* (לאנ-דזשי'-וואס) ז. *longeval*

long face (לאהנג פייס) א געזיכט וואס דריקט אויס טרויער; א געזיכט וואס דריקט אויס שטארקען ערנסט; א געזיכט וואס דריקט אויס טעמפקייט.

long'-faced *a.* (לאהנג'-פייסט) מיט אן אויסגעצויגענעם געזיכט; מיט א טעמ־פען אויסזעהען; שטארק ערנסט.

long'-field *n.* (לאהנג'-פיעלד) אין קרי־קעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט ביים ענד פון שפיעל־פלאץ, רעכטס אדער לינקס פון דעם באל־ווארפער.

long'-field-off' *n.* (לאהנג'-פיעלד-אף') אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט ביים ענד פון שפיעל־פלאץ לינקס פון דעם באל־ווארפער.

long'-field-on' *n.* (לאהנג'-פיעלד-אן') אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט ביים ענד פון שפיעל־פלאץ רעכטס פון דעם באל־ווארפער.

long fig'ure (לאהנג פיג'-יור) א הויכער פרייז; א גרויסע סומע.

long firm (לאהנג פוירם) א שווינדעל־געשעפט.

long'-glass *n.* (לאהנג'-גלעס) אזא שמא־לער הויכער גלעזערנער בעכער.

long'hand *n.* (לאהנג'-הענד) די גע־וועהנליכע שריפט [אין געגענזאץ צו סטע־נאגראפיע].
He took longhand notes of the speech.

long head (לאהנג העד) א קלוגער, אי־בערלעגטער מענש.

long'-head'ed *a.* (לאהנג'-העד'-עד) איבערלעגט, קלוג.

long'-head'edness *n.* (לאהנג'-העד'-עד-נעס) איבערלעגטקייט, קלוגהייט.

long home (לאהנג האום) דער קבר.

long'horn *n.* (לאהנג'-האהרן) דער באק־קעפער [אזא זשוק מיט זעהר לאנגע פיהל־הערנער].

long'-horned *a.* (לאהנג'-האהרנד) מיט לאנגע הערנער.

long'-horned bull (לאהנג'-האהרנד בול) א זארט אקס וואס צייכענט זיך אויס מיט דער לאנגקייט פון זיינע הערנער.

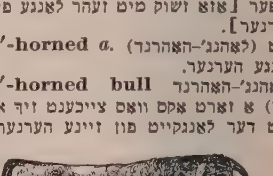

Long-horned Bull

long hours (לאהנג אורז) איבער־שטונ־דען, לאנגע ארבייטס־צייט.

long house (לאהנג האוס) א געמיינ־שאפטליכע וואהנונג פון אייניגע אינדיא־נער־שבטים [ווי למשל, די איראקוואיס].

long hun'dred (לאהנג האנ'-דרעד) צעהן דוצענד [120].

lon'gicorn *n. and a.* (לאנ'-דזשי-קארן) דער באק־קעפער [אזא זשוק מיט לאנגע

פיהל־הערנער]: וואס האט לאנגע פיהל־הערנער.

Longicorn

longim'anous *a.* (לאנ־דזשימ'־ע־נאס) לאנג־הענדיג [ווענען געוויסע אפען].

longimet'ric *a.* (לאנ־דזשי־מעט'־ריק) לאנגימעטריש, וואס איז שייך צו לענג־מעסטונג.

longim'etry *n.* (לאנ־דזשימ'־ע־טרי) לאנגימעטריע, לענג־מעסטונג.

long'ing *n. and a.* (לאהנג'־אינג) שטארקער בעגעהר, געלוסט, בייגקעניש; געלוסטעניש [פאסטעמקעס] ביי שוואנ־גערע פרויען; שטארק בעגעהרענד, בייג־קענד, געלוסטענד.

long'ingly *adv.* (לאהנג'־אינג־לי) מיט שטארקען בעגעהר, מיט בייגקעניש, גע־לוסטענדיג.

long'ing-mark *n.* (לאהנג'־אינג־מארק) שוואנגער־פלעקען [פלעקען וואס ערשיי־נען אויף'ן געזיכט פון שוואנגערע פרוי־ען].

longipen'nate *a.* (לאנ־דזשי־פענ'־איים) לאנג־פליגעלדיג.

Longipen'nes *n.* (לאנ־דזשי־פענ'־איז) דער מין פויגלען וואס האבען לאנגע פלי־געל.

longipen'nine *a.* (לאנ־דזשי־פענ'־אין) ז. *longipennate*.

longiros'ter *n.* (לאנ־דזשי־ראס'־טער) א לאנג־שנאבעלדיגער פויגעל.

longiros'tral *a.* (לאנ־דזשי־ראס'־טרעל) לאנג־שנאבעלדיג.

longiros'trate *a.* (לאנ־דזשי־ראס'־טרייט) ז. *longirostral*.

long'ish *a.* (לאהנג'־איש) לאנגליך.

lon'gitude *n.* (לאנ'־דזשי־טיוד) די געאגראפישע לענג פון א געוויסען פלאץ [די שטרעקע וואס ווערט געמאסטען רעכטס און לינקס פון א בעשטימטען מערידיאן, וועלכער רופט זיך דער ערשטער]. ז. *meridian*.

longitu'dinal *a.* (לאנ־דזשי־טיו'־די־נעל) וואס געפינט זיך אדער לויפט אין דער לענג פון עפעס; וואס איז שייך צו דער געאגראפישער לענג. ז. *longitude*.

longitu'dinally *adv.* (לאנ־דזשי־טיו'־די־נעל־אי) אין דער לענג, נאך דער געא־גראפישער לענג [איבערהויפט פון דער ערד]. ז. *longitude*.

long'-leg'ged *a.* (לאהנג'־לעגד) לאנג־פיסיג.

long'-legs *n.* (לאהנג'־לעגז) א לאנג־פיסיגער מענש; א לאנג־פיסיגער אינזעקט.

long'-lived *a.* (לאהנג'־לאיווד) וואס לעבט לאנג; לאנג־דויערענד.

long'ly *adv.* (לאהנג'־לי) [אין לאנג שטח]; פאר א לאנגער צייט.

long meas'ure (לאהנג מעזש'־אור) לענגען־מאס.

long nine (לאהנג נאין) א לאנגע ליי־מענע פיפקע [ליולקע].

long'nose *n.* (לאהנג'־נאוז) דער הארז־העכט [א פיש מיט א לאנגען פיסק, ענה־ליך צו א העכט]. ז. *garfish*.

long odds (לאהנג אדז) 1. א גרויסער אונטערשיעד; 2. א גרעסערער וועט גע־גען א קלענערען.

1. By long odds he is the tallest of the two. 2. He received long odds in his bet.

long'-off *n.* (לאהנג'־אף) ז. *long-field-off*.

long'-on *n.* (לאהנג'־אן) ז. *long-field-on*.

Long Par'liament (לאהנג פאר'־לי־מענט) דער לאנגער פארלאמענט [דער ענגלישער פארלאמענט וואס האט עקזיס־טירט איבער 12 יאהר און איז אויפגע־לעזט געווארען פון קראמוועל'ען אין יאהר 1653].

long pig (לאהנג פיג) א מענשליכער קרבן פון קאניבאלען [מענשען־פרעסער].

long price (לאהנג פראיס) דער פולער פרייז.

long prim'er (לאהנג פרימ'־ער) קאר־פוס אדער גארמאנד [אזא דרוק־שריפט וואס געהט אן ערך פון 90 שורות אין א פוס].

This line is in long primer.

long pull (לאהנג פול) א דויערענדע אנשטרענגונג.

long purse (לאהנג פוירס) א שווערער בייטעל; רייכטום.

long'-range *a.* (לאהנג'־ריינדזש) וויט־גרייכענד, וויט־שיסענד; וואס האט גרוי־סע השגות.

long robe (לאהנג ראוב) אן אדוואקאט־טען־מאנטעל [וואס אדוואקאטען טראגען אין געריכט]; די אדוואקאטען־פראפע־סיאן.

long roe to hoe (לאהנג ראו טו האו) האבען פאר זיך א שווערע, ערמידענדע ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

long'-run *n.* (לאהנג'־ראן) דער גאנ־צער גאנג, פערלויף, פראצעס אדער קורס [פון א זאך אדער פאסירונג].

In the long-run it pays to be honest.

longs and shorts (לאהנגז ענד שאהרטס) שפיעל־קארטען פון פערשיעדע־נער גרויס [צום שווינדלען].

long sea (לאהנג סיע) א ים, אין וועל־כען עס לויפען רעגעלמעסיג און אונאויפ־הערליך לאנגע כוואליעס.

long'shanks *n.* (לאהנג'־שענקס) א לאנג־פיסיגער מענש; שטאלצען; דער שטראנד־רייטער [אזא פויגעל].

long'shore *a. and n.* (לאהנג'־שאור) וואס געפינט זיך ביים ברעג פון'ם ים; וואס איז בעשעפטיגט ביים ברעג פון ים; א דאק־ארבייטער [וואס איז בעשעפטיגט ביים אנלאדען און אויסלאדען שיפען]; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט פישע־ריי ביים ברעג פון ים.

long'shoreman *n.* (לאהנג'־שאור־מען) א דאק־ארבייטער [אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט ביים אויסלאדען און אנ־לאדען שיפען]; איינער וואס איז בעשעפ־טיגט מיט פישעריי ביים ברעג פון ים.

long'-short *n.* (לאהנג'־שאהרט) א קורץ ארבייטס־קלייד [פאר פרויען].

long'-sigh'ted *a.* (לאהנג'־סאי'־טעד) ווייטזיכטיג, וואס זעהט וויט; פארויס־זעהונגס־פעהיג, מיט א ווייטען קוק.

long'sightedness *n.* (לאהנג'־סאי־טעד־נעס) ווייטזיכטיגקייט; פארויסזע־הונגס־פעהיגקייט, א ווייטער בליק.

long since (לאהנג סינס) לאנג צוריק; זייט לאנג.

long'some *a.* (לאהנג'־סאם) לאנג און לאנגווייליג.

long'someness *n.* (לאהנג'־סאם־נעס) לאנגווייליגקייט; דאס זיין לאנג און לאנג־ווייליג.

long'-spun *a.* (לאהנג'־ספאן) פאנאנ־דערגעצויגען; לאנגווייליג.

I want no long-spun arguments.

long stan'ding (לאהנג סטענ'־דינג) אלטקייט, לאנג־דויערינגקייט, דאס עקזיס־טירען פון לאנג.

This is an evil of long standing.

long'-sta'ple *a.* (לאהנג'־סטייפל) וואס האט לאנגע פעדים אדער פיבערן [ווענען בוימוואל־פלאנצען].

long'-stop *n.* (לאהנג'־סטאפ) אין קרי־קעט־שפיעל — דער הינטערמאן, דער שפיעלער וואס שטעהט הינטער דעם טוי־ער־ווארטסמאן [וואס שטעהט ביים טויער אדער ביי דער עפנונג].

long'stop *v.* (לאהנג'־סטאפ) זיין א הינטערמאן [אין קריקעט־שפיעל]. ז. *long-stop*.

long'-suf'fering *n. and a.* (לאהנג'־סאפ'־ער־אינג) לאנגמוטיגקייט, געדולד־זאמקייט; לאנגמיטיג, לאנג־דולדענד [ארך אפים].

long'-tail *n. and a.* (לאהנג'־טייל) א חיה מיט א לאנגען אדער ניט־אונטערגע־שניטענעם עק [הויפטזעכליך ווענען א פערד אדער הונד]; וואס האט א לאנגען עק, וואס האט א ניט־אונטערגעהאקטען עק.

long'-tailed *a.* (לאהנג'־טיילד) לאנג־עקיג; פאנאנדערגעצויגען.

long'-tails *n.* (לאהנג'־טיילז) פאזאנען [אזעלכע פויגלען].

long Tom (לאהנג טאם) אן אפאראט צו וואשען גאלד; א לאנגע קאנאנע [גע־ברויכט אויף שיפען]; א לאנגער סיגאר.

long ton (לאהנג טאן) א גרויסע טון [2,240 פונט].

Coal is sold by the long ton.

long'-tongue *n.* (לאהנג'־טאנג) א מין האלץ־פיקער [אזא פויגעל].

long tongue (לאהנג טאנג) א פלוי־דערזאק.

long'-tongued *a.* (לאהנג'־טאנגד) וואס האט א לאנגע צונג; וואס פלוידערט.

long'-wais'ted *a.* (לאהנג'־הוויס־טעד) וואס האט א לאנגען רומפ [דער קערפער פון א שיף אהן די מאסטען, מא־שינעריע א. ז. וו., אדער דער טייל פון מענשליכען קערפער פון די פאכוועס ביז די לענדען].

long way (לאהנג הוויי) א לאנגער וועג, א לאנגע שטרעקע; וויט.

long'ways *adv.* (לאהנג'־הוויז) אין דער לענג, נאך דער לענג.

long'-win'ded *a.* (לאהנג'־הווינ'־דעד) לאנג־אטהעמדיג; פיעל־ריידענדיג; לאנג און לאנגווייליג [ווענען ריידען אדער שרייבען].

long'-win'dedness *n.* (לאהנג'־הווינ'־דעד־נעס) לאנג־אטהעמדיגקייט; פיעל־ריידעריי; לאנגווייליגקייט.

long'wise *adv.* (לאהנג'־הוואיז) אין דער לענג, נאך דער לענג.

loo *n., v. and int.* (לוה) לוה אדער משקא [אזא קארטען־שפיעל]; געווינען אין דיזען שפיעל; א צורוף [צו ציהען אויפמערקזאמקייט].

loo'bily *a. and adv.* (לוה'-בי-לי) אונגעלומפערט; טעמפ.

loo'by *n. and a.* (לוה'-בי) אן אונגעלומפערטער אדער טעמפער מענש; אונגעלומפערט; דום.

look *v. and n.* (לוק) קוקען; ארויסקוקען, ארויסגעהן, זיין געווענדעט; בעוואכען, אכטונג געבען; זיין פארזיכטיג, זיך היטען; אויסזעהן; אויסקוקען אויף עפעס, ערווארטען; ווירקען דורך'ן קוק אדער מיט'ן אויסזעהן; אויסדריקען דורך א בליק אדער דורך דעם געזיכטס-אויסדרוק; דאס אויסזעהן; א קוק, א בליק.

look about' (לוק ע-באוט') זיך ארומקוקען, זיך ארומזעהן.

look about' one (לוק ע-באוט' הוואן) זיין פארזיכטיג, זיך אריענטירען, זעהן וואס עס איז צו טהאן.

look a fig'ure (לוק ע פיג'-יור) אויסזעהן ווי א סטראשידלע [אזוי אז עס איז א שרעק א קוק צו טהאן].

look a fright (לוק ע פראיט) אויסזעהן ווי א סטראשידלע.

look af'ter (לוק עפ'-טער) אכטונג געבען אויף עפעס; ערווארטען עפעס; וועגען עטוואס נאכדענקען; עפעס אין אכט נעהמען.

look alive' (לוק ע-לאיוו') זיין אויף דער וואך, זיין פארזיכטיג.

look all won'der (לוק אהל הוואנ'-דער) אויסזעהן פערוואונדערט, אויסשטעלען א פאר גרויסע אויגען.

look at (לוק עט) קוקען אויף עפעס; לויט דעם אויסזעהן, אויפ'ן קוק.

look at home (לוק עט האום) האבען אין זינען אייגענע געשעפטען, זיך ניט מישען אין פרעמדע געשעפטען.

look black (לוק בלעק) אויסזעהן פערדריסליך אדער אנגעכמורעט.

look blue (לוק בלו) אויסזעהן טרויעריג; אויסזעהן פערשעמט אדער צוטומעלט.

look dag'gers (לוק דעג'-ערז) מיט'ן קוק דורכשטעכען, קוקען בייז.

look down (לוק דאון) ארונטערקוקען; צווינגען איינעם אראבצולאזען די אויגען.

look down on (לוק דאון אן) קוקען אויף אימעצען פון אויבען אראב, בעטראכטען אלס נידריגער פון זיך; פעראכטען.

look down upon' (לוק דאון א-פאן') ז. *look down on*.

look'er *n.* (לוק'-ער) א קוקער, א זוכער, א נאכזוכער, א נאכפארשער.

look'er-on *n.* (לוק'-ער-אן) א צוקוקער, א צושויער.

look for (לוק פאר) זוכען; ארויסקוקען אויף עפעס, ערווארטען עפעס.

look for'ward (לוק פאר'-הווארד) קוקען פארויס; ארויסקוקען אויף עפעס, ערווארטען.

We are looking forward to good times in this country.

look here! (לוק היער) הער זיך איין! הער נור!

look'-hole *n.* (לוק'-האול) א קוק-לאך.

look in (לוק אין) זיך אריינכאפען א קוק צו טהאן אויף עפעס; אריינקוקען.

look'ing *n.* (לוק'-אינג) דאס זוכען, דאס נאכזוכען.

look'ing-for *n.* (לוק'-אינג-פאר) דאס ארויסקוקען, ערווארטונג, פארויסזעהונג.

look'ing-glass *n.* (לוק'-אינג-גלעס) א שפיעגעל.

look in the face (לוק אין טהי פיים) קוקען גלייך אין געזיכט; מוטיג בעגעגנען.

look in'to (לוק אינ'-טו) אריינקוקען; גענוי בעטראכטען, אונטערזוכען, חוקר ודורש זיין.

We must look into the matter before giving our decision.

look it (לוק איט) גאנץ אזוי אויסזעהן.

I am very tired. Yes, you look it.

look like (לוק לאיק) אויסזעהן ווי...

look low (לוק לאו) שלעכט אויסזעהן; אויסזעהן נידערגעשלאגען.

look nine ways (לוק נאין הווייז) זיך ווארפען אויף אלע זייטען, אויספרובען אלע וועגען.

look on (לוק אן) קוקען אויף עפעס; בעטראכטען; צוקוקען, זיין א צושויער; בעטראכטען אלס...; שעצען.

look one's age (לוק הוואנז איידזש) אויסזעהן ניט עלטער און ניט יונגער ווי אין דער ווירקליכקייט, אויסזעהן ריכטיג נאך'ן עלטער.

look one's best (לוק הוואנז בעסט) זעהר גוט אויסזעהן.

look one's full (לוק הוואנז פול) זיך זאט אנקוקען.

look one's last (לוק הוואנז לעסט) ווארפען דעם לעצטען בליק [פאר'ן טויט].

look one's self (לוק הוואנז סעלף) אויסזעהן ווי געוועהנליך.

look one's self in the face (לוק הוואנז סעלף אין טהי פיים) זיך זעהן אין שפיעגעל, קוקען אין שפיעגעל.

look out (לוק אוט) ארויסקוקען; זיין אויף דער וואך, אויפפאסען; אויסזוכען, אויסקלייבען.

look'out *n.* (לוק'-אוט) דאס אויסקוקען אויף עפעס; דאס זיין אויף דער וואך; א וואך; א וואך-פלאץ, אן אבסערוואציאנס-פונקט; עטוואס וואס ווערט בעאבאכטעט, עטוואס וואס ווערט געהאלטען אין אויג דארויף; אן אויסקוק.

look out for (לוק אוט פאר) זיך היטען; אויסקוקען אויף עפעס; ערווארטען עפעס, פארויסזעהן עפעס.

look out of coun'tenance (לוק אוט אוו קאונ'-טע-נענס) ברייגגען אין פערלעגענהייט; צוטומלען [דורך א בליק].

look o'ver (לוק או'-ווער) דורכקוקען; דורכבלעטערען.

look sharp (לוק שארפ) קוקען מיט בייזע אויגען; שטארק אויפפאסען; זיין זעהר פארזיכטיג; זיך איילען.

look small (לוק סמאהל) אויסזעהן אדער זיין פערשעמט אדער אין פערלעגענהייט.

look squall'y (לוק סקהוואהל'-אי) אויסזעהן מרה-שחורה'דיג.

The sea looks very squally.

look strange (לוק סטריינדזש) קוקען אויף אימעצען קאלט; אויסזעהן מאדנע.

look to (לוק טו) 1. אכטונג געבען אויף עפעס; 2. זיך פערלאזען אויף אימעצען, ערווארטען עפעס פון אימעצען.

2. Don't look to me for help. I shall do nothing for you.

look to one's self (לוק טו הוואנז סעלף) פאר זיך אליין זארגען; זיך פערלאזען אויף זיך אליין.

look to'ward (לוק טאו'-ארד) קוקען אין דער ריכטונג פון...; קוקען צו; טרינקען פאר אימעצענס געזונד.

look up (לוק אפ) ארויפקוקען; נאכזעהן, נאכזוכען; בעזוכען, ארויפקומען צו אימעצען.

look upon' (לוק א-פאן') ז. *look on*.

look up to (לוק אפ טו) בעטראכטען מיט אכטונג; בעטראכטען איינעם אלס כוסטער.

look vol'umes (לוק וואל'-יומז) פיעל אויסדריקען מיט'ן בליק, ווארפען פיעל-בעדייטענדע בליקען.

look yel'low (לוק יעל'-או) קוקען מיט קנאה; זיין אייפערזיכטיג.

loom *n. and v.* (לוהם) א וועבער-שטוהל, א וועב-מאשין; א רודער-גריף, א רודער-הענטעל; א שימערירען [ניט קלאר אויסזעהן פון ווייטען]; דאס אנהויבען שימערירען אדער בעווייזען זיך ניט קלאר [פון ווייטען]; אן אונקלארער, אוננאטירליך-פערגרעסערטער אדער הויכער אויסזעהן פון ווייטען; זיך הויבען הויך; די לומע [אזא וואסער-פויגעל, ז. *guillemot*]; שימערירען, ניט קלאר זיך זעהן פון ווייטען; אויסזעהן פון ווייטען ניט קלאר, אוננאטירליך-גרויס אדער אוננאטירליך-הויך [איבער דער ערד אדער וואסער].

loom'-fig'ured *a.* (לוהמ'-פיג'-יורד) וואס האט אן אריינגעוועבטע פיגור [וועגען געוועבטע שטאפען].

loom'-gale *n.* (לוהמ'-גייל) א לייכטער ווינד.

loo'ming *n.* (לוה'-מינג) דאס שימערירען פון ווייטענס, דאס בעווייזען זיך ניט קלאר [פון ווייטען]; א מיראזש, א לופט-אבשפיעגלונג [ווען זאכען ווייזען זיך פון ווייטען אויס גרעסער און העכער ווי זיי זיינען אין דער ווירקליכקייט].

loom'-pic'ture *n.* (לוהמ'-פיק'-טשור) א אויסגעוועבטע פיגור [אין געוועבטע שטאפען].

loon *n.* (לוהן) דער אייז-טויכער אדער דער פאלאר-מעער-טויכער [א וואסער-פויגעל פון די קאלטע נארד-טיילען. די פעדערען פון די פערשיעדענע מינים זיינען פון פערשיעדענער פארב, אנפאנגענדיג פון גלאנציג-שווארץ און ענדיגענדיג מיט בלייליך-גרוי. די בעוועגונגען און דער געשריי פון דיעזען פויגעל איז צייט פון געפאהר זיינען משונה'דיג ווילד]; א דומקאפ, א גולם.

loo'ning *n.* (לוה'-נינג) דער ווילדער געשריי פון אן אייז-טויכער. ז. *loon*.

loop *n. and v.* (לוהפ) א שלייף; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שלייף; א בויגונג, א קרימונג; א זייטיגע אייזענבאהן-ליניע אדער טעלעגראפען-ליניע וואס בילדעט מיט דער הויפט-ליניע עטוואס עהנליכעס צו א שלייף; אן אויער פון א כלי [עהנליך צו א שלייף]; א רינגעל ביים ענד פון א מאשינען-טייל וואס קאנטראלירט די בעוועגונג פון א צווייטען טייל; שלייפען-ארבייט [ביים שטריקען]: א קנאטען [אויף געוויסע פלאנצען]: א קליינע פערגרעסערונגס-גלאז; א שמאל פענסטער; א שמאלע עפנונג, א קוק-לאך [אין א פעסטונג]; א פלויט; בעפעסטיגען מיט שלייפען; אננעהמען די פארם פון א שלייף; בעזארגען מיט שלייפען; זיך בעוועגען אזוי, אז דער וועג זאל בילדען שלייפען [וועגען דער לארווע, די ווערימלעך פון אייניגע אינזעקטען].

loop'hole *n.* (לוהפ'-האול) א לאך, אן עפנונג, א קוק-לאך, א שיס-לאך [אין פעסטונגען]; אן אויסרייד, א תירוץ; א מיטעל זיך אויסצודרעהן פון עפעס.

loop'holed *a.* (לוהפ'-האולד) וואס האט

קוק־לעכער אדער עפענונגען צום שיסען [ווי פעסטונגען].
loop'light *n.* (לופּ׳־לאַיט) א שמאָל פענסטערעל; א קליינע עפענונג [צום בע־לייכטען].
loop'-line *n.* (לופּ׳־לאַין) א זייטיגע אייזענבאהן־ליניע. ז. **loop**
loop the loop (לופּ טהי לופּ) א געבויגענער קינסטליכער וועג, וואו א וואַ־גען אדער שליטען לויפט ארויף אויף א בארג מיט דעם אימפעט וואס ער קריגט ארונטערלויפענדיג פון אן אנדער בארג.
loop'work *n.* (לופּ׳־הוואירק) שלייפען־ארביט [ביים שטריקען].
loo'py *a.* (לוה׳־פּי) כיטרע, בעטריגע־ריש.
loose *a., n. and v.* (לוהס) לויז, אבגע־בונדען, ניט פערשטייפט, שלאַף, פריי; שיטער; פאנאנדערגעלאזען; פעראיינ־צעלט, צושטרייט; אונבעשטימט, שוואַנ־קענד; נאכלעסיג; אויסגעלאסען, צולא־זען, פערשייט; מיט א שוואכען מאגען; דאס ארויסלאזען, דאס אויסשיסען [ווי א פייל פון בויגען]; אויפבינדען, פאנאנ־דערבינדען; ארויסלאזען, בעפרייען; אב־לאזען; אבשוואכען; פאנאנדערלאזען; מאכען לויז.
loose fish (לוהס פיש) אן אויסגעלאסע־נער יונג, א הולטאי.
loose'ly *adv.* (לוהס׳־לי) אויף א לויזען, פרייען אדער ניט געבונדענעם שטייגער; מיט נאכלעסיגקייט; אויסגעלאסען, צולא־זען, פערשייט.
loo'sen *v.* (לוה׳סן) מאכען לויז; אויפ־לעזען; ערשיטערען, אויפטרייסלען; לויז מאכען, אויפבינדען; מאכען לויז־לייב; ווייך מאכען [דעם באדען]; זיך אויס־בינדען, זיך פאנאנדערלאזען.
loose'ness *n.* (לוהס׳־נעס) שלאפקייט, לויזקייט; צולאזענקייט, פערשייטקייט; ניט־צוזאמענגעבונדענקייט; לויז־לייב.
loose'strife *n.* (לוהס׳־סטראַיף) ווער־בייניק [א מין גראז מיט געלבע בלי־טהען. ווערט געברויכט אין מעדיצין].
loot *n. and v.* (לוהט) רויב, קריגס־רויב; רויבען, ראַבעווען; נעהמען רויב.
The soldiers are beginning to loot the conquered city.
loo'-ta'ble *n.* (לוה׳־טײ׳בל) א רונד טישעל צו שפּיעלען לוה. ז. **loo**
loo'ter *n.* (לוה׳־טער) א רויבער, א פּאַ־גראַמשטשיק.
lop *v. and n.* (לאפּ) אבשניידען דעם שפּיץ, בעשניידען; לאזען הענגען; אראָב־הענגען [ווי די אויערען ביי א הונד, חזיר א. ד. ג.]; דאס אראבהענגען; דער אָב־שנים; דאס וואס איז אבגעשניטען גע־ווארען.
lop and top (לאפּ ענד טאפּ) אבגע־שניטענע רײטלעך און צווייגלעך; יעדער טייל; דאס גאנצע.
lope *v. and n.* (לאופּ) גאלאפּירען, לויפען מיט א גאלאפּ; שפּרינגען; א לייכ־טער גאלאפּ; אן ארט לויפען מיט לאנגע טריט.
lop'-eared *a.* (לאפּ׳־איערד) לאנג־אויער־דיג, מיט אראבהענגענדע אויערען.
lo'per *n.* (לאו׳־פער) איינער וואס לויפט מיט א גאלאפּ; דער ווירבעל אדער דרעה־רינג, וואס ווערט בענוצט אין מאכען שטריק.
lop'per *n.* (לאפּ׳־ער) אן ארומשניידער פון צווייגען, א בוים־בעשניידער.
lop'ping *n.* (לאפּ׳־אינג) דאס אבשניידען אלע צווייגען פון א בוים [ניט לטובת דעם בוים, נאר כדי צו בענוצען די צוויי־גען]; די אבגעשניטענע צווייגען.
lop'ping-ax *n.* (לאפּ׳־אינג־עקס) א קליינע האק, וועלכע מען בענוצט ארומצו־האקען די צווייגלעך פון א בוים.
lop'pings *n.* (לאפּ׳־אינגז) אבגעשניטע־נע צווייגען.
lop'ping-shears *n.* (לאפּ׳־אינג־שיערז) א גרויסע שער וואס ווערט בענוצט ארומ־צושניידען קוסטעס און בויימלעך.
lop'sided *a.* (לאפּ׳־סאַי־דעד) וואס בויגט זיך צו איין זייט; שווערער אדער מעהר ענטוויקעלט אין איין זייט.
loqua'cious *a.* (לאָ־קהוויי׳־שאס) בערע־דעווריג, פלאפלעריש, פלוידערדיג.
loqua'ciously *adv.* (לאָ־קהוויי׳־שאס־לי) אויף א פלאפלערישען אדער פלוידער־דיגען אופן.
loqua'ciousness *n.* (לאָ־קהוויי׳־שאס־נעס) שוואצהאפטיגקייט, פלוידערישקייט; פלאפלעריי.
loquac'ity *n.* (לאָ־קהוועס׳־אי־טי) ז. **loquaciousness**
lo'quence *n.* (לאו׳־קהווענס) דאס רייד־דען.
lo'rate *a.* (לאו׳־רייט) — אין באטאניק צונג־פערמיג, אויסגעצויגענען אין דער לענג.
lor'cha *n.* (לאָר׳־טשא) א מין כינעזי־שע זעגעל־שיף.
lord *n. and v.* (לאָהרד) א לארד, א הערר; א הערשער; א געוועלטיגער; דער טיטול פון איינעם, צו וועלכען מען בע־ציהט זיך מיט רעספּעקט אדער עהרפורכט; א פּעדאל, א לאנד־אייגענטימער; דער טיטול פון א הויכען ארדליגען אדער הוי־כען בעאמטען אין ענגלאנד; אויפהויבען צו דער מדרגה פון א לארד, אנערקענען פאר א הערשער; געוועלטיגען אדער הער־שען ווי א לארד.
Lord *n.* (לאָהרד) גאט, דער רבונו של עולם.
lord ad'vocate (לאָהרד עד׳־וואָ־קייט) אין שאטלאנד — דער אויבער־פּראָקוראָר אדער דער הויפּט שטאאטס־אנוואלט.
lord cham'berlain (לאָהרד טשיימ׳־בער־לען) דער אויבער קאמערהערר [אין ענגלישען קעניגליכען הויף].
Lord Chief Jus'tice (לאָהרד טשיעף דזשאס׳־טיס) דער טיטול פון אויבער־ריכטער אדער פּרעזידענטען פון העכסטען געריכט אין ענגלאנד.
lord high chan'cellor (לאָהרד האַי טשענ׳־סעל־אָר) אין ענגלאנד — דער גרויס־קאנצלער און פּרעזידענט פון לאר־דען־הויז [ער רופט צונויף דורך א מא־ניפעסט דעם פּארלאמענט, ער בעשטימט אלע פריעדענס־ריכטער און האט נאך פער־שיעדענע הויכע פונקציאנען].
lord'kin *n.* (לאָהרד׳־קין) א קליינער אדער יונגער לארד.
lord'less *a.* (לאָהרד׳־לעס) אהן א לארד אדער פּעדאל; ניט אבהענגיג פון אן אוי־בערהארר.
lord lieuten'ant (לאָהרד ליו־טענ׳־ענט) אין ענגלאנד — דער טיטול פון וויצע־קעניג און גובערנאטאר פון איר־לאנד; דער הויפּט־בעאמטער פון א גראפ־שאפט אדער בעצירק.
lord'like *a.* (לאָהרד׳־לאַיק) ווי א לארד; בעפעהלעריש; שטאלץ; העזה׳דיג.
lord'liness *n.* (לאָהרד׳־לי־נעס) דאס האבען די בענעהמונג און אויפפיהרונג פון א לארד; ווירדע; הויכמוטה, שטאלץ.
lord'ling *n.* (לאָהרד׳־לינג) א האררעלע, א קליין הערשערעל.
lord'ly *a. and adv.* (לאָהרד׳־לי) אדעליג, אריסטאקראטיש; גרויס, הויך; הויכמוטיג; שטאלץ; העזה׳דיג; מעשה לארד, הער־שעריש.
Lord May'or (לאָהרד מיי׳־אָר) דער טיטול פון שטאדט־הויפּט אדער בירגער־מייסטער פון לאנדאן, דובלין און יארק [ענגלאנד].
Lord of hosts (לאָהרד אוו האָוסטס) גאט פון די הערשאפטען, ה׳ צבאות.
lord of a man'or (לאָהרד אוו ע מענ׳־אָר) א גוטסבעזיצער, א פּריץ.
lord par'amount (לאָהרד פּער׳־ע־מאַונט) דער העכסטער, דער אויבערהער־שער, דער פּעדאל.
Lord's Day (לאָהרדז דיי) דער קריסט־ליכער שבת [זונטאג].
lord'ship *n.* (לאָהרד׳־שיפּ) די לארד־שאפט, דער שטאנד אדער ווירדע פון א לארד; דער בעצירק אונטער דער הער־שאפט פון א לארד; הערשאפט, געוואלט, מאכט.
Lord's Prayer (לאָהרדז פּרעהר) די קריסטליכע תפלה וואס פאנגט זיך אן "אונזער פאטער אין הימעל".
lords spir'itual (לאָהרדז ספּיר׳־אי־טשו־על) אין ענגלאנד — די ארצבישא־פען און בישאפען, וועלכע זיינען מיטגליע־דער אין לארדען־הויז פון ענגלישען פּאר־לאמענט.
Lord's Sup'per (לאָהרדז סאפּ׳־ער) דאס הייליגע אבענדמאהל [א הייליגע צע־רעמאניע אין די קריסטליכע קירכען].
Lord's ta'ble (לאָהרדז טײ׳בל) דער טיש אין קירך, אויף וועלכען עס ליעגט דאס הייליגע ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל.
lords tem'poral (לאָהרדז טעמ׳־פּאָ־רעל) די וועלטליכע לארדען [די לארדען פון ענגלישען אויבער־הויז, וועלכע זיינען ניט קיין גייסטליכע].
lore *n.* (לאָר) דאס וואס ווערט געלע־רענט; וויסען, לעהרע, געלעהרזאמקייט; ביי א פויגעל — דער טייל פון קאפּ צווי־שען דעם אויג און שנאבעל.
lorette' *n.* (לאָ־רעט׳) א לארעטקע, אן אויסגעלאסענע פרוי פון הויכען שטאנד, וועלכע לעבט אויף׳ן חשבון פון איהרע גע־ליעבטע.
lorgnette' *n.* (לאָהר־ניעט׳) א לארנעט [ברילען וואס לענען זיך צונויף און ווערען געהאל־טען אויף א הענטעל].
lorgnon' *n.* (לאָהר־ניאָן׳) ז. **lorgnette**
lori'ca *n.* (לאָ־ראַי׳־קא) ביי די אלטע רוימער — א קיראסע, א מין פּאנצער וואס בעדעקט דאס הארץ און דעם רוקען.

Lorgnette

Lorica'ta *n.* (לאָר־אי־קיי׳־טא) די אלע פערשיעדענארטיגע קלאסען חיות, וועלכע האבען א הארנדיגען פּאנצער אדער בע־דעקונג.
lor'icate *v., a. and n.* (לאָר׳־אי־קייט) איבערציהען אדער בעדעקען מיט א קאַ־רע אדער שיכט אלס בעשיצונג; בעשיצט מיט א געוויסען צודעק; וואס בעשטעהט פון פּלאטען אדער שיכטען ארויפגעלעגט איינע אויף די אנדערע; וואס האט א מו־שעל; בעדעקט מיט א הארן־פּאנצער; א חיה וואס איז בעדעקט מיט א הארנדיגען אדער בייניגען צודעק אדער מושעל.

lor'icated *a.* (לאר'-אי-קיי-טער) איבערגעצויגען, בעדעקט, איבערגעלעגט מיט א קארע, שיכט אדער פלאטע.

Lorica'ti *n.* (לאר-אי-קיי'-טאי) דער מין טהיערע און פיש, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א הארנדיגען פאנצער אדער פלאטע.

lorica'tion *n.* (לאר-אי-קיי'-שאן) איבערצוג, איבערלעג, בעדעקונג [מיט א קארע, שיכט אדער פלאטע].

lor'icoid *a.* (לאר'-אי-קאיד) ז. *loricated*.

lorikeet' *n.* (לאר-אי-קיעט') א מין קליינער פאפוגאי מיט א לאנגער דינער צונג, מיט וועלכער ער ציהט ארויס די זאפט פון בלומען און פרוכטען.

lor'imer *n.* (לאר'-אי-מער) א שפארען=מאכער; א זאטעל=מאכער.

lor'iner *n.* (לאר'-אי-נער) ז. *lorimer*.

lor'iot *n.* (לאר'-אי-אט) דער גאלדדראסעל [א קליין אייראפעאיש זינג=פויגעלע. דער "ער" האט א גאלד=געלבען קאליר מיט א שווארצען עק און פליגלען; די "זי" האט א געלב=גרינעם קאליר].

lo'ris *n.* (לאו'-רים) דער ציילאנער לעמור [אזא אפען=עהנליכע חיה וואס געפינט זיך אויף דעם אינזעל ציילאן].

Loris

lorn *a.* (לאהרן) פערלאזען; פערלארען; איינזאם.

lo'rum *n.* (לאו'-ראם) ביי א פויגעל — דער טייל פון קאפ צווישען אויג און שנאבעל.

lo'ry *n.* (לאו'-רי) אזא קליינער פאפוגאי וועלכער געפינט זיך אין געוויסע טיילען פון אזיען און אויף דעם מאלאאישען ארכיפעלאג [ער צייכענט זיך אוים מיט דער פערשיעדענארטיגקייט און מיט דעם גלאנץ פון די קאלירען פון זיינע פעדערען].

Lory

lo'sable *a.* (לוה'-זעבל) פערליערבאר; וואס מען קען פערליערען אדער פערשפיעלען.

lose *v.* (לוהז) פערליערען; פערשפיעלען; אנוועהרען עפעס; ליידען א היזק; פאלען אין פרייז; שפעטיגען זיך [וועגען א זייגער]; דורכלאזען [א געלעגענהייט]; ניט בעמערקען עפעס, ארויסלאזען פון אויפמערקזאמקייט; פערשווענדען, פטר'ען [צייט]; זיין די אורזאכע פון א פערלוסט; רואינירט ווערען.

lo'seable *a.* (לוה'-זעבל) ז. *losable*.

lose caste (לוהז קעסט) פערליערען די שטעלונג אין דער געזעלשאפט.

lose foot'ing (לוהז פוט'-אינג) אויסגליטשען זיך.

lose ground (לוהז גראונד) פערליערען דעם באדען; אבטרעטען צוריק; זיין ארויסגעשטויסען פון דער פריהעריגער פאזיציע אדער שטעלונג; פערליערען די אויבערמאכט; אנוועהרען דעם קרעדיט אדער די בעדייטונג; פערליערען דעם איינפלוס.

lose heart (לוהז הארט) פערליערען דעם מוטה.

lo'sel *n. and a.* (לוה'-זעל) א טויגעניכטס, א ניכטסווירדיגער מענש, א ליידאק; ניכטסווירדיג; וואס טויג אויף גאר נישט.

lose one's grip (לוהז הוואנז גריפ) פערליערען די קאנטראלע איבער עפעס; דורכפאלען אין א געשעפט אדער אונטערנעהמונג.

lose one's head (לוהז הוואנז העד) פערליערען דעם קאפ: ניט וויסען וואס צו טהאן; זיין פערצווייפעלט.

lose one's legs (לוהז הוואנז לעגז) אויסגליטשען זיך, געשטרויכעלט ווערען.

lose one's mind (לוהז הוואנז מאינד) זיין אויסער זיך: משוגע ווערען.

lose one's self (לוהז הוואנז סעלף) פערליערען דעם וועג, פערבלאנדזשען; פערליערען זיך, ווערען צומישט אדער צוטומעלט; פערליערען דעם קאפ, אנוועהרען דעם פערשטאנד.

lose one's tem'per (לוהז הוואנז טעמ'-פער) פערלירען די קאנטראלע איבער זיך, ארויסגעהן פון די כלים, ווערען אין כעס.

lo'ser *n.* (לוה'-זער) א פערליערער; א פערשפיעלער.

lose sight of (לוהז סאיט אוו) פערליערען פון אויג, פערנאכלעסיגען.

lose the bell (לוהז טהי בעל) פערליערען אדער בעזיעגט ווערען אין א געפעכט.

lo'sing *a.* (לוה'-זינג) וואס פערליערט; וואס פעראורזאכט פערלוסט אדער ענדיגט זיך מיט פערלוסט.

lo'sing pri'ces (לוה'-זינג פראי'-סעז) פרייזען, צו וועלכע מען לעגט צו.

loss *n.* (לאהס) אנוועהר, שאדען, היזק; דער טויט; א פערלוסט; א דורכפאל; דאס פעהלען, דער מאנגעל, די אבוועזענהייט פון עפעס; אין יאגד — דאס פערליערען דעם שפור פון א חיה אדער פויגעל.

loss of time (לאהס אוו טאים) צייט=פערלוסט.

loss on loss (לאהס אן לאהס) איין שאדען נאך דעם אנדערען.

lost *a.* (לאהסט) פערלארען; פערשפיעלט; ניט בענוצט; דורכגעלאזען; פערניכטעט; צושטערט; צושטרייט [מיט צופלאנטערטע רעיונות].

lost cause (לאהסט קאהז) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער פערלארענער קאמפף, וועלכען די דרום=שטאאטען האבען געפיהרט געגען די צפון=שטאאטען אין בירגער קריעג; א פערלארענער קאמפף.

lost mo'tion (לאהסט מאו'-שאן) אין מעכאניק — ענערגיע=פערלוסט דורך דעם אגנטערשיעד אין דער בעוועגונגס=געשווינדיגקייט ביי א מאשין וואס ווערט בעטריבען פון א מאטאר [צוליעב קאנסטרוקציאנס=פעהלערען אדער דורך אבנוצונג].

lost to shame (לאהסט טו שיים) אהן שום בושה.

lot *n. and v.* (לאט) א לאז; א גורל; א חלק; דאס שיקזאל, דער מזל; א טייל; א שטיקעל אבגעטיילט לאנד: א קופע; א סך; טיילען אין חלקים; ווארפען גורל.

Lo'ta *n.* (לאו'-טא) א מין פיש, וועלכע האבען א לאנגליכען און רונדען טונקעל=גרויען קערפער מיט שטעכער אויף'ן קאפ.

lo'ta *n.* (לאו'-טא) ז. *lotah*.

lo'tah *n.* (לאו'-טא) א קליינער, רונדער מעטאלענער טאפ, וואס ווערט געברויכט אין אסט=אינדיען צו טראגען וואסער.

lote *n.* (לאוט) דער הארן=קליי [ז. *Lotus*]; דער שטעך=פיש [ז. *burbot*].

lote'-tree *n.* (לאוט'-טריע) ז. *lotus-tree*.

loth *n.* (לאוט) א לויט, א געוויסע רוסישע אדער דייטשע וואג [ענטהאלט $\frac{1}{32}$ פון א רוסישען פונט].

Lotha'rio *n.* (לא-טהיי'-רי-או) א, צולאזענער, אן אויסגעלאסענער מענש; א פרויען=פערפיהרער.

lo'tion *n.* (לאו'-שאן) דאס וואשען דאס פנים: א קאסמעטישער אדער מעדיצינישער מיטעל צו וואשען די הויט.

lo'to *n.* (לאו'-טא) ז. *lotto*.

lot of ground (לאט אוו גראונד) א שטיקעל לאנד וואס איז אויסגעטיילט געווארען פאר א בעשטימטען צוועק, ווי פאר א געביידע, פאשע א. ד. ג.

lo'tos *n.* (לאו'-טאס) ז. *lotus*.

lots of mon'ey (לאטס אוו מאנ'-אי) זעהר פיעל געלד.

lot'tery *n.* (לאט'-ע-רי) דער גורל; די לאטעריי.

lot'tery tick'et (לאט'-ע-רי טיק'-עט) א לאטעריי=צעטעל.

lot'to *n.* (לאט'-או) דאס לאטא=שפיעל [א מין שפיעל מיט קארטען אדער פלאטען, אויף וועלכע עס זיינען פערצייכענט פערשיעדענע נומערען און רונדע נומערירטע קליינע קלעצעלעך. ביים ארויסציהען יעדעס קלעצעלע ווערט אויסגערופען זיין נומער און אויב דיעזער נומער געפינט זיך אויף א קארטע, ווערט ער בעדעקט מיט עפעס. די קארטע, אויף וועלכער אלע נומערען זיינען אויף אזא אופן פערדעקט געווארען, האט געוואונען].

lo'tus *n.* (לאו'-טאס) די לאטאס=פלאנצע, איינע פון די פערשיעדענע אייראפעאישע און אזיאטישע וואסער=ליליען מיט ווייסע אראמאטע בלומען און רונדע דיקע בלעטער. געוועזען פערהייליגט ביי איינינגע פעלקער פון אלטערטום, ווי אין עגיפטען, אינדיען א. ד. ג.; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון אן עגיפטישער וואסער=ליליע.

Lotus

Lo'tus *n.* (לאו'-טאס) הארן=קליי [א מין עסבארע גראזען מיט געלבע בליטהען].

lo'tus-ea'ter *n.* (לאו'-טאס-איע'-טער) א לאטאס=עסער, איינער פון א לעגענדא=

רען פאלק, די לאטאפאגען, וועגען וועלכע די גריכישע לעגענדען דערצעהלען, אז זיי פלעגען זיך ערנעהרען מיט לאטאס=פלאנ=צען און זיינען שטענדיג געווען מונטער און גליקליך; א פרעהליכער יונג; איי=נער וואס זוכט תענוגים און פערגעניגענס.

lo'tus-tree *n.* (לאו'-טאס-טריע) א שטע=כינער קוסט אדער בוש פון דרום=אייראפא און צפון=אפריקא מיט גרויסע, זיסע און אראמאטישע יאגדעס.

loud *a. and adv.* (לאוד) מיט א הוי=כער שטימע, שרייענד, ליארמענד; וואס לאזט ארויס א שטארקען קול: וואס רעדט מיט ענערגיע אדער ענטוזיאזם; דרינגענד, שרייענד; וואס ווארפט זיך אין די אויגען, וואס רופט ארויס אן עפעקט; אויפפא=לענד, בעריהמעריש: בלענדענד, שרייענד [פון פארבען]; מיט איבערמעסיגער פרעכ=טיגקייט אדער גלאנץ; מיט א שטארקען שלעכטען גערוך; אויף א שרייענדען, ליארעמדען אופן.

loud applause' (לאוד ע-פלאהז') שטורמישער בייפאל, שטורמישע אפלא=דיסמענטען.

loud'ly *adv.* (לאוד'-לי) מיט א הויכען קול; אויף א שרייענדען, ליארעמדען אופן.

loud'-mouthed *a.* (לאוד'-מאוטהט) מיט א גרויסען מויל; מיט א שטארקען קול; שרייענדיג.

loud'ness *n.* (לאוד'-נעס) הויכקייט אדער שטארקייט פון קול; שרייענדיגקייט [פון פארבען, פון פוץ א. ד. ג.].

lough *n.* (לאך) אן אזיערע.

lou'is *n.* (לוה'-אי) א לואידאר [א פראנצויזישע גאלדענע מטבע פון 20 פראנק].

Lou'is-Quatorze' *a.* (לוה'-אי-קא-טאהרז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעקטור און דעקאראציאן פון די ציימען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 14טען אין יאהר 1638—1715 [פא=לאצען מיט גרויסע זאאלען און ברייטע טהירען און פענסטער און מיט בעגילטע ווענד און סטעליעס].

Lou'is-Quinze' *a.* (לוה'-אי-קענז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעק=טור און דעקאראציאן פון די צייטען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 15טען [1710—1774 יאהר].

Lou'is-Seize' *n. and a.* (לוה'-אי-סייז') וואס איז שייך צום סטיל פון אר=כיטעקטור און דעקאראציאן פון די ציי=טען פון פראנצויזישען קעניג לודוויג דעם 16טען [1754—1793 יאהר].

Lou'is-Treize' *a.* (לוה'-אי-טרייז') וואס איז שייך צום סטיל פון ארכיטעקטור און דעקאראציאן פון די צייטען פון פראנ=צויזישען קעניג לודוויג דעם 13טען [אין די יאהרען 1601—1643].

lounge *n. and v.* (לאונדזש) א זאפא, א קושעטקע; זיך ארומטרייבען, אומגעהן פוסט און פאס, געהן לעדיג, גארנישט טהאן; ליעגען אויסגעצויגען אויף'ן די=וואן אדער זאפא; דאס ארומגעהן לעדיג; דאס זיצען מיט צונויפגעלעגטע הענד; דאס ארט, וואו עס קומען פוילענצער און פוסט=און=פאסניקעס.

loun'ger *n.* (לאונ'-דזשער) א לעדיג=געהער, א פוסט=און=פאסניק.

lour *v.* (לאור) קוקען כמורנע.

louse *n.* (לאוס) א לויז.

louse *v.* (לאוז) לויזען, זוכען לייז.

louse'wort *n.* (לאוס'-הוואירט) די לויז=קרויט [א מין גראז וואס מען פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצען אלס א מי=טעל געגען לייז].

lou'sily *adv.* (לאו'-זי-לי) אויף א לויזי=גען שטייגער; געמיין, קבצנ'ישדיג.

lou'siness *n.* (לאו'-זי-נעס) לייזיגקייט.

lou'sy *a.* (לאו'-זי) לייזיג; לומפיג, נידריג, געמיין.

lout *n. and v.* (לאוט) א דומקאפ, אן אונגעלומפערטער מענש, א גולם; בויגען זיך; בוקען זיך.

lou'tish *a.* (לאו'-טיש) דום, אונגעלום=פערט.

lou'tishly *adv.* (לאו'-טיש-לי) מעשה פויער; אונגעלומפערט.

lou'trin *n.* (לוה'-טרין) דער אטער אדער ווידרא. ז. *otter*.

lou'ver *n.* (לוה'-ווער) א לאך אדער פענסטער אין דאך פון א מיטעלאלטער=ליכען הויז ארויסצולאזען דעם רויך; א מין פענסטער מיט ברייטליכע שרעג אויס=געלעגטע פלאטען צו ווענטילירען דאס צימער.

lou'ver-win'dow *n.* (לוה'-ווער-הווינ'-דאו) ז. *louver*.

lovabil'ity *n.* (לאוו-ע-ביל'-אי-טי) ליעבענסווירדיגקייט, דאס האבען די פע=היגקייט אדער די אייגענשאפטען געליעבט צו ווערען.

lov'able *a.* (לאוו'-עבל) ליעבענסווערטה; ליעבליך; וואס מען קען ליעבען; וואס פערדיענט געליעבט צו ווערען.

lov'ableness *n.* (לאוו'-עבל-נעס) ליע=בענסווירדיגקייט; א ליעבענסווירדיגער כאראקטער.

lov'age *n.* (לאוו'-עדזש) דאס ליעב=שטעקעל [אזא בערג=פלאנצע וואס ווערט אפט קולטיווירט אין גערטנער].

love *v. and n.* (לאוו) ליעבען, האלט האבען; ליעבע; ליעבשאפט: א געליעב=טער, א געליעבטע.

love'-affair' *n.* (לאוו'-ע-פעהר') א ליעבע; א ליעבעס=פערהעלטנים.

love'-ap'ple *n.* (לאוו'-עפל) דער ליע=בעס=עפעל, א טאמאטע [א פאמידאר, א פאטלאזשאן].

love'-bird *n.* (לאוו'-בוירד) דער געזעל=שאפטס=פויגעל [א מין קליינער פאפוגאי וואס צייכענט זיך אויס מיט זיין צוגעבונ=דענקייט צו זיין פאר].

Love-bird

love'-bro'ker *n.* (לאוו'-בראו'-קער) א ליעבע=מעקלער; א שדכן.

love'-cause *n.* (לאוו'-קאהז) ז. *love-affair*.

love'-child *n.* (לאוו'-טשאילד) אן אונגעזעצליך=געבארענעם קינד.

love dear'ly (לאוו דיער'-לי) הארציג ליעבען.

love'-fa'vor *n.* (לאוו'-פיי'-וואר) א ליעבעס=צייכען; א ליעבעס=אנדענקען.

love'-feast *n.* (לאוו'-פיעסט) דאס ליעבעס=פעסט, די ליעבעס=מאהלצייט [א רעליגיעזע מאהלצייט ביי די ערשטע קריס=טען אדער אזא עהנליכע מאהלצייט ביי געוויסע קריסטליכע סעקטען נאך היינט].

love'-grass *n.* (לאוו'-גרעס) דאס ליע=בעס=גראז [אזא גראז וואס וואקסט אויף די געוועהנליכע לאנקעס].

love'-in-i'dleness *n.* (לאוו'-אינ-אי'דל-נעס) דאס שטיעף=מיטערכען [אזא בלום].

love'-knot *n.* (לאוו'-נאט) א ליעבעס=קניפעל, א ליעבעס=שלייף [א קניפעל אדער א שלייף אלס א צייכען פון טרייער ליעבע].

love'less *a.* (לאוו'-לעס) אהן ליעבע, אונגעליעבט.

love'-let'ter *n.* (לאוו'-לעט'-ער) א ליע=בעס=בריעף.

love'-lies-blee'ding *n.* (לאוו'-לאיז-בליע'-דינג) דער רויטער אמאראנט [אזא רויטע גארטען=בלום וואס וואקסט מיים=טענס ליעגענדיג צוליעב איהרע שוואכע ווארצלען].

love'liness *n.* (לאוו'-לי-נעס) ליעבליכ=קייט, רייץ.

love'-lock *n.* (לאוו'-לאק) א געקרויזעלטער לאק אייגעפלאכטען מיט א בענ=דעל, וואס קאוואליערען פלעגען טראגען אין 17טען יאהרהונדערט; א חן=לאק.

love'-lorn *a.* (לאוו'-לאהרן) אויסגעהענ=דיג פון ליעבע; וואס געהט אויס פון ליעבע.

love'ly *a. and adv.* (לאוו'-לי) ליעבליך, ליעבענסווירדיג, רייצענד.

love'-ma'king *n.* (לאוו'-מיי'-קינג) דאס שדכנ'ען זיך.

love'-match *n.* (לאוו'-מעטש) הייראט אויס ליעבע.

love'monger *n.* (לאוו'-מאנ-גער) א שדכן, א פערמיטלער אין שדוכים.

love'-par'rot *n.* (לאוו'-פער'-אט) ז. *love-bird*.

love'-po'tion *n.* (לאוו'-פאו'-שאן) א ליעבעס=טראנק.

lov'er *n.* (לאוו'-ער) א ליעבהאבער, א ליעבהאבעריו, א געליעבטער, א געליעבטע.

lov'ered *a.* (לאוו'-ערד) וואס האט א געליעבטע; וואס האט א געליעבטען.

love'-shaft *n.* (לאוו'-שעפט) א ליעבעס=פייל [ווי די פיילען וואס קופיד אדער אמור, דער מיטאלאגישער גאט פון ליעבע, שיסט אין די הערצער פון פערליעבטע].

love'-sick *a.* (לאוו'-סיק) ליעבעס=קראנק.

love'-sick'ness *n.* (לאוו'-סיק'-נעס) ליעבעס=קראנקהייט.

love'some *a.* (לאוו'-סאם) ליעבליך.

love'somely *adv.* (לאוו'-סאמ-לי) מיט ליעבליכקייט.

love'-song *n.* (לאוו'-סאהנג) א ליעבעס=ליעד.

love'-suit *n.* (לאוו'-סיוט) דאס שדכנ'ען זיך.

love'-to'ken *n.* (לאוו'-טאו'קן) א ליע=בעס=צייכען; אן אנדענקונגס=צייכען.

love'-worth *a.* (לאוו'-הוואירטה) דאס זיין ווערטה געליעבט צו ווערען.

love'-wor'thy *a.* (לאוו'-הוואיר'-טהי) ליעבענסווערטה.

lov'ing *a.* (לאוו'-אינג) ליעבענד; ליעב=ליך, פריינדליך.

lov'ing-cup *n.* (לאוו'-אינג-קאפ) א פריינדשאפטס-בעכער וואס ווערט איינעם געגעבען אלס אנדענקונג אדער אלס אנערקענונג פון זיינע פערדיענסטען.

lov'ing-kind'ness *n.* (לאוו'-אינג-קאינד'-נעס) ליעבהארציגקייט; ליעבעספריינדשאפט, גוטסקייט.

lov'ingly *adv.* (לאוו'-אינג-לי) מיט ליעבע.

lov'ingness *n.* (לאוו'-אינג-נעס) ליעבע, צערטליכקייט.

low *a., adv., n. and v.* (לאו) נידריג; טיעף; ביליג; וועניג; קארג; שוואך; געמיין; קליין; קליינליך; וועניג בעדייטענד; ארונטערגעלאזען; מיט א געדריקטער שטימונג, מעלאנכאליש; אויף א נידריגען שטייגער; אין א געמיינער לאגע; אין דער שפעטסטער צייט; מיט א נידריגען, געדריקטען אדער שטילען קול; אין קארטען-שפיעל — דער נידריגסטער טרומף אדער קאזיר; דאס מעקען פון א בהמה; מעקען [ווי א בהמה].

low'bell *n. and v.* (לאו'-בעל) א גלעקעל, וואס הענגט אויף'ן האלז פון א שעפס אדער אן אנדער בהמה; א מין גלעקעל, מיט וועלכען מען קלינגט ביים ארייננארען פויגלען אין נעץ; ארייננארען פויגלען אין נעץ דורך'ן קלינגען מיט אזא גלעקעל.

low born (לאו בארן) פון נידריגען יחוס, גראב.

low'-boy *n.* (לאו'-באי) א קאמאד אויף קורצע פיס.

low bred (לאו ברעד) פון א נידריגער ערציהונג, אונגעבילדעט, געמיין.

Low'-church *a.* (לאו'-טשוירטש) ליבעראל אין די קירכליכע ענינים; וואס גלויבט ניט אז די אויטאריטעט פון דער קירך שטאמט פון די אפאסטאלען; וואס האלט ניט פון פיעל רעליגיעזע צערעמאניעס; עוואנגעליש. ז. ***Low Church.***

Low Church (לאו טשוירטש) די ליבעראלע פארטיי אין דער אנגליקאנישער אדער עפיסקאפאלישער קירך [די פארטיי, וועלכע אנערקענט ניט, אז די אויטאריטעט פון דער קירך און די יעראַרכיע פון בישאפען שטאמט ארויס דירעקט פון די אפאסטאלען. זי האלט אויך ניט פון פיעלע רעליגיעזע צערעמאניעס און סימבאלען און שטעהט אין געגענזאץ צו דער קאנסערוואטיווער פארטיי]. ז. ***High Church.***

Low'-church'man *n.* (לאו'-טשוירטש'-מען) אן אנהענגער פון דער ליבעראלער פארטיי אין דער אנגליקאנישער קירך. ז. ***Low Church.***

low come'dian (לאו קא-מי'-די-ען) אן אקטיאר וואס שפיעלט קאמישע ראלען אין א פארס.

Low Coun'tries (לאו קאנ'-טריז) נידערלאנד, האלאנד.

low dawn (לאו דאהן) דער ערשטער אויסברוך אויף טאג; דער ערשטער באגינען.

low'-day *n.* (לאו'-דיי) א וואכעדיגער טאג, א טאג ווען עס פאלט ניט אוים קיין קירכליכער יום-טוב.

low'-down *a.* (לאו'-דאון) זעהר נידריג; געמיין; פערדארבען.

low'-dow'ner *n.* (לאו'-דאו'-נער) א געזונקענער, געמיינער מענש; א גרויסער ארימאן.

Low Dutch (לאו דאטש) פלאט-דייטש, האלענדיש, די האלענדישע שפראך.

low'er *v., a. and n.* (לאו'-ער) מאכען נידריגער; טיעפער לעגען; זינקען, אראבלאזען, ארונטערלאזען; אראבזעצען [דעם פרייז]; פערקלענערען [דעם ווערטה]; מאכען שיטערער [א פליסיגקייט]; אראבזעצען, ערנידריגען [אין דער עפענטליכער מיינונג]; מאכען שוואכער [אין געזונד]; זינקען; פאלען, ארונטערגעהן [אין פרייז]; קוקען מיט כמורנע בליקען; אנשטעלען א פערפינסטערטען פנים; ווערען אין כעס; סטראשען; טונקעל ווערען; נידריגער; אונטערער; כמורנעקייט, טונקעלקייט, פינסטערקייט, א כמורנער פינסטערער בליק.

low'er case (לאו'-ער קיים) אין דרוקעריי — די אונטער-העלפט פון שריפט-קאסטען מיט קליינע אותיות.

low'er-case *a. and n.* (לאו'-ער-קיים) אין דרוקעריי — וואס איז שייך צו דעם אונטערשטען טייל פון שריפט-קאסטען, וואו עס ליעגען די קליינע אותיות; די קליינע אותיות פון דרוק-שריפט.

low'er deck (לאו'-ער דעק) דער אונטערשטער דעק [אויף א שיף].

low'ering *a.* (לאו'-ער-אינג) כמארעדיג, וואלקענדיג; וואס דראהט מיט א שטורם.

low'eringly *adv.* (לאו'-ער-אינג-לי) דונקעל, פינסטער, טריב.

low'ermost *a.* (לאו'-ער-מאוסט) דער נידריגסטער, דער אונטערשטער, דער סאמע נידריגסטער.

low'est *a.* (לאו'-עסט) וואס איז דער נידריגסטער אדער לעצטער.

low'est bid'der (לאו'-עסט ביד'-ער) דער וואס באט ווענינגער ווי אלע.

Low'-Ger'man *a.* (לאו'-דזשויר'-מען) וואס איז שייך צו פלאט-דייטש אדער צו די דיאלעקטען פון דער דייטשער שפראך וואס ווערען גערעדט אין די צפון-געגענדען פון דייטשלאנד.

Low Ger'man (לאו דזשויר'-מען) נידער-דייטש [די גרופע גערמאנישע אדער טוטאנישע שפראכען, וועלכע שליסען איין אין זיך די גאטהישע, האלענדישע און ענגלישע שפראכען]; פלאט-דייטש.

low'ing *n.* (לאו'-אינג) דאס מעקען פון א קוה.

low'land *n.* (לאו'-לענד) נידריגעס לאנד, פלאכעס לאנד.

Low'lander *n.* (לאו'-לענ-דער) אן איינוואהנער פון די נידריגע פלאכע געגענדען פון שאטלאנד.

Low'lands *n.* (לאו'-לענדז) די פלאכע, ניט הויכע געגענדען אין שאטלאנד.

Low Lat'in (לאו לעט'-אין) מיטעלאלטערליכער לאטיין [די לאטיינישע שפראך אין דער צייט, ווען זי האט אויפגעהערט צו זיין קלאסיש און האט ארייינגענומען אין זיך פיעל עלעמענטען פון אנדערע שפראכען].

low lat'itudes (לאו לעט'-אי-טיודז) די געאגראפיש'ע ברייט-ליניען, וואס געפינען זיך נאהנט צום עקוואטאר.

low'liness *n.* (לאו'-לי-נעס) נידריגקייט; קליינינקייט, עניוות, בעשיידענהייט.

low'-lived *a.* (לאו'-לאיווד) וואס פיהרט א נידריגע ארט לעבען; גראב, געמיין, וואולגאר.

low'ly *a. and adv.* (לאו'-לי) נידריג, קליין; געמיין; דעמיטיג; נידערגעשלאגען.

low'ly born (לאו'-לי בארן) פון נידריגען יחוס.

low mal'low (לאו מעל'-או) ז. ***Jew's-mallow.***

low mar'riage (לאו מער'-אידזש) די הייראט מיט א פערזאן פון א נידריגען שטאנד.

low mass (לאו מעס) א געוועהנליכע גאטעסדיענסט אין קירך אהן געזאנג פון כאר.

low'-min'ded *a.* (לאו'-מאינ'-דעד) נידריג געזינט, מיט שלעכטע מחשבות.

lown *n.* (לאון) א דומקאפ, א גולם, א שוטה.

low'ness *n.* (לאו'-נעס) נידריגקייט; קליינהייט; געמיינהייט, פאדלעקייט.

low'-pres'sure *a.* (לאו'-פרעש'-אור) וואס ארבייט מיט א שוואכען דרוק פון דאמפף [וועגען א דאמפף-מאשין].

low relief' (לאו רע-ליעף') ז. ***bas-relief.***

low'-roofed *a.* (לאו'-רוהפט) מיט א נידריגען דאך.

low'ry *n.* (לאו'-רי) א פלאטפארמע-וואגאן [אויף אייזענבאהנען].

low'-spir'ited *a.* (לאו'-ספיר'-אי-טעד) נידערגעשלאגען, טרויריג.

low'-spir'itedness *n.* (לאו'-ספיר'-אי-טעד-נעס) נידערגעשלאגענהייט.

low'-stud'ded *a.* (לאו'-סטאד'-עד) מיט נידריגע ביישטידלעך; נידריג געבוים.

Low Sun'day (לאו סאנ-'דיי) דער ערשטער זונטאג נאך פסח.

low wa'ter (לאו וואה'-טער) די נידריגסטע ליניע, ביז וועלכער דאס וואסער פאלט אראב אין א טייך, אין ים א. ד. ג.

low wine (לאו וואין) א שוואכער ליקער וואס בעקומט זיך פון דעם ערשטען איבערצייען די פערברויזטע וויינטרויבען אדער אנדערע פרוכטען.

low'-worm *n.* (לאו'-וואירם) א מין פערד-קראנקהייט וואס בעשטעהט אין אן אויסשלאג אויף דער פעל.

lox'ocosm *n.* (לאק'-סא-קאזם) אן אינסטרומענט צו בעווייזען ווי אזוי עס ענדערט זיך די לענג פון טאג אום זומער, הערבסט, ווינטער און פריהלינג.

lox'odrome *n.* (לאק'-סא-דראום) ז. ***loxodromic line.***

loxodrom'ic *a.* (לאק-סא-דראמ'-איק) וואס איז שייך צו א שרעגער אדער קאסער ריכטונג פון א שיף אין ים איבער דער לאקסאדראמישער ליניע. ז. ***loxodromic line.***

loxodrom'ic curve (לאק-סא-דראמ'-איק קוירוו) די לאקסאדראמישע ליניע. ז. ***loxodromic line.***

loxodrom'ic line (לאק-סא-דראמ'-איק לאין) די לאקסאדראמישע ליניע [דער גאנג פון א שיף אין א שרעגער ריכטונג צום עקוואטאר, אזוי, אז די ליניע, וועלכע בעצייכענט דיעזען גאנג, שניידט איבער אלע מערידיאנען אונטער איינעם און דעמזעלבען ווינקעל].

loxodrom'ics *n.* (לאק-סא-דראמ'-איקס) דער גאנג פון א שיף אין דער ריכטונג פון א לאקסאדראמישער ליניע. ז. ***loxodromic line.***

lox'odromy *n.* (לאק'-סא-דראו-מי) ז. ***loxodromics.***

loy'al *a.* (לאי'-על) לאיאל; טריי; געטריי; איבערגעבען.

loy'alism *n.* (לאי'-על-איזם) לאיאליזם.

טרייהייט; איבערגעבענהייט צום קעניג, צום פּריץ, צום הערשער.

loy'alist *n.* (לאָי'-על-איסט) א לאָיאַ-ליסט, איינער וואס איז טריי צו דער עקזיסטירענדער אָרדנונג; אין דער אַמע-ריקאַנער געשיכטע — אַן אַנהענגער פון דער ענגלישער רעגיערונג אין דער צייט פון דער אַמעריקאַנער רעוואָלוציאָן.
During the American Revolution the **loyalist** party was very strong in New York.

loy'ally *adv.* (לאָי'-על-אי) אויף א טרייען, איבערגעבענעם שטייגער.

loy'alty *n.* (לאָי'-על-טי) טרייקייט, גע-טרייקייט; איבערגעבענהייט; דאס זיין א טרייער אונטערטהאַן צום קעניג, פּריץ א. ד. ג.

loz'enge *n.* and *a.* (לאָז'-ענדזש) אין געאָמעטריע — א ראָמבוס, א פּיער-קאַנ-טיגע פיגור מיט צוויי שפּי-ציגע און צוויי שטומפּפע ווינקלען; דאס וואס איז ענהליך צו א ראָמבוס; א פּיער-קאַנטיגע פיגור אויף א שילד; א זיסע צוקערקע אָדער קיכעל; א שויב פון א פענסטער; דאס אויסגע-שניטענע פּאַפּיער פאַר קאַנ-ווערטען א. ד. ג.; אין דעקאָראַציאָנען — אויסגעשטעלט, אויסגעלעגט אָדער אויסגע-מאָלען אין א ראָמבוס-פאָרם.

Lozenge

loz'enge-mol'ding *n.* (לאָז'-ענדזש-מאָול'-דינג) די קיכעל-פאָרמיגע בעפּוצונג פון א הויז, ווי דער געזימס א. ד. ג.

lub'ber *n.* (לאַב'-ער) אַן אונגעלומפּער-טער, ניט-ריהרעוודיגער מענש; א ניט-געניטער מאַטראָז.

lub'ber-line *n.* (לאַב'-ער-לאַין) ז. *lubber's point*.

lub'berliness *n.* (לאַב'-ער-לי נעס) אונגעלומפּערטקייט, ניט-ריהרעוודיגקייט.

lub'berly *a.* and *adv.* (לאַב'-ער-לי) אונגעלומפּערט, ניט-ריהרעוודיג; אויף אַן אונגעלומפּערטען, ניט-ריהרעוודיגען אופן.

lub'ber's hole (לאַב'-ערז האָול) א חלל אין א שיפס-מאַסט, דורך וועלכען מאַטראָזען קריכען אַרויף אויף'ן שפּיץ מאַסט; א מיטעל זיך אַרויסצודרעהען ווי א פוילינג.

lub'ber's point (לאַב'-ערז פּאָינט) א שוואַרצער שטריך אין אינערליכען ראַנד פון קאָמפּאַס-קאַסטען אויף א שיף, וואס בעצייכענט די ריכטונג פון דעם שפּיץ פון דער שיף.

lu'bric *a.* (ליו'-בריק) גלאַט, גליטשיג; אונבעשטענדיג; וואַקעלדיג; צולאָזען, תאוה'דיג.

lu'brical *a.* (ליו'-ברי-קעל) ז. *lubric*.

lu'bricant *a.* and *n.* (ליו'-ברי-קענט) וואס מאַכט גלאַט אָדער גליטשיג [ווי למשל, אויל; עטוואס וואס מאַכט גליטשיג [ווי אויל], שמיער [פאַר מאַשינען, רע-דער א. ד. ג.].

lu'bricate *v.* and *a.* (ליו'-ברי-קייט) שמיערען, מאַכען גלאַט אָדער גליטשיג [דורך אויל, למשל]; גליטשיג.

lubrica'tion *n.* (ליו-ברי-קיי'-שאַן) דאס מאַכען גליטשיג, דאס שמיערען; דאס זיין גליטשיג, דאס זיין געשמיערט [מיט אויל, למשל].

lu'bricator *n.* (ליו'-ברי-קיי-טאַר) א שמיער-אַפּאַראַט [פאַר מאַשינען-טיילען, רעדער פון מאַשינען א. ז. וו.].

lubric'ity *n.* (ליו-בריס'-אי-טי) גלאַט-קייט, גליטשיגקייט [דורך שמיערונג אָדער אייליגונג]; אונבעשטענדיגקייט, פערגענג-ליכקייט; דאס אויסמיידען, דאס אַרויס-דרעהען זיך [פון עפּעס]; די פעהיגקייט צו דיענען אלס שמיער; צולאָזענהייט, תאוה'-דיגקייט.

lubrifac'tion *n.* (ליו-ברי-פעק'-שאַן) דאס גלאַט-מאַכען; דאס גליטשיג-מאַכען [דורך אויל, למשל].

lubrifac'tor *n.* (ליו-ברי-פעק'-טאַר) א שמיער-אַפּאַראַט [צו אוילען מאַשינען].

lubrifica'tion *n.* (ליו-ברי-פי-קיי'-שאַן) ז. *lubrifaction*.

lucarne' *n.* (ליו-קאַרן') א דאַך-פענ-סטערל; א פענסטערל; א קליינע שייז.

luce *n.* (לוס) א העכט [אַזאַ פיש].

lu'cency *n.* (ליו'-סען-סי) דאס שיינען, העלקייט, גלאַנץ.

lu'cent *a.* (ליו'-סענט) שיי-נענד, העל, גלאַנ-צענד.

lucern' *n.* (לו-סוירן') א לאָמפּ; לוצערן אָדער אַל-פאַלפאַ [אַזאַ שיי-טען-פלאַנצע, אַזאַ מין קלעע].

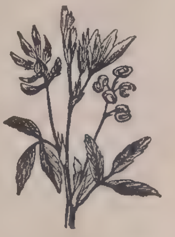
Lucern

lucer'nal *a.* (לו-סויר'-נעל) וואס איז שייך צו א לאָמפּ אָדער בכלל צו קינסטליכער בע-לייכטונג.

lucerne' *n.* (לו-סוירן') לוצערנע אָדער אַלפאַלפאַ. ז. *lucern*.

lu'cid *a.* (לו'-סיד) שיינענד, לייכטענד; דורכזיכטיג; דייטליך, קלאָר, פערשטענד-ליך; גייסטיג געזונד, מיט א קלאָרען פער-שטאַנד; מיט א גלענצענדער דענקונגס-פעהיגקייט; גלאַט, שיינענד, פּאָלירט, פּאַספּאַריש [וועגען אינזעקטען].

lu'cida *n.* (לו'-סי-דאַ) א זיכטבאַרער שטערן; דער ליכטיגסטער שטערן אין א שטערן-גרופּע.

lu'cid in'tervals (לו'-סיד אינ'-טער-וועלז) מאָמענטען פון קלאָרען פערשטאַנד [ביי א משוגע'נעם].

lucid'ity *n.* (לו-סיד'-אי-טי) לייכטונג; העלקייט; גלאַנץ; דורכזיכטיגקייט; דייט-ליכקייט, קלאָרקייט; קלאָרקייט פון גע-דאַנק אָדער פערשטאַנד.
As a speaker, President Wilson is noted for his **lucidity** of expression.

lu'cidly *adv.* (לו'-סיד-לי) מיט העל-קייט, מיט גלאַנץ, שיינענד; מיט דורכ-זיכטיגקייט; מיט קלאָרקייט, מיט דייט-ליכקייט.

lu'cidness *n.* (לו'-סיד-נעס) ז. *lucidity*.

Lu'cifer *n.* (לו'-סי-פער) לוציפער, דער טייוועל, דער שטן; דער מאָרגענשטערען.

lu'cifer *n.* (לו'-סי-פער) א שוועבעלע.

Lucife'rian *a.* (לו-סי-פי'-רי-ען) טייווליש; וואס איז שייך צו לוסיפער, דער בישאָף פון קאַגליאַרי [אין 4טען יאָהרהונדערט], וועלכער האט מיט זיי-נע נאָכפאָלגער זיך אָבגעטיילט פון דער אָרטאָדאָקסישער קריסטליכער קירך, ווייל זי, לויט זיין מיינונג, איז ניט אַרויס-געטראָטען גענוג שטרענג געגען די אַריאַ-נער [א דאַמאָלסדיגע אפּיקורס'ישע סעק-טע].

lucif'erous *a.* (לו-סיפ'-ע-ראַס) לייכ-טענד; שיינענד; בעלייכטענד; אויפקלע-רענד.

Lucif'erously *adv.* (לו-סיפ'-ע-ראַס-לי) ווי א טייוועל; אויף א טייוועלשען שטייגער.

lu'ciform *a.* (ליו'-סי-פאָרם) ליכט-פערמיג; פון א לייכטענדער נאַטור.

lu'cigen *n.* and *a.* (ליו'-סי-דזשען) א לאָמפּ מיט א שטאַרקער ליכט-קראַפט.

lucim'eter *n.* (ליו-סימ'-ע-טער) א פאָטאָמעטער, א ליכט-מעסטער [אַן אינ-סטרומענט צו מעסטען די קראַפט פון ליכט, הויפּטזעכליך פון דער זונען-שיין].

luck *n.* (לאַק) גליק; מזל; ערפאָלג; א מזל'דיגע זאַך; א שטיקעל וואָל אַרומ-געוויקעלט אַרום דעם שפּינער'ס פינגער.

luck'ily *adv.* (לאַק'-אי-לי) אויף א גליקליכען שטייגער; צום גליק; דורך א גליקליכען צופאַל.

luck'iness *n.* (לאַק'-אי-נעס) מזל'דיג-קייט, גליק, א גליקליכער צופאַל, א גליק-ליכע ענדע.

luck'less *a.* (לאַק'-לעס) שלים-מזל'דיג; אונגליקליך.

luck'lessly *adv.* (לאַק'-לעס-לי) צום אונגליק; אויף א שלים-מזל'דיגען אופן.

luck'lessness *n.* (לאַק'-לעס-נעס) דאס ניט האָבען קיין מזל; שלים-מזל'דיגקייט.

luck'-pen'ny *n.* (לאַק'-פענ'-אי) א מזל'דיגע מטבע [א מטבע וואס מען גיט "אויף מזל" אין אירלאַנד און שאָטלאַנד צו א קונה; א מטבע וואס מען וואַרפט אַוועק "אויף מזל" אָדער א געפונענע מטבע וואס מען האַלט "אויף מזל"].

luck'y *a.* (לאַק'-אי) גליקליך; מזל'דיג, גינסטיג; געלונגען.

luck'y-hands *n.* (לאַק'-אי-הענדז) א מין פּאַפּאָראָטניק [אַזאַ פלאַנצע] וועל-כער פלעגט בענוצט ווערען פון אָבערגלוי-בענדען המון אלס א מיטעל געגען כשוף.

lu'crative *a.* (ליו'-קרע-טיוו) איינ-טרעגליך; וואס ברייינגט א גרויסען פּראָ-פיט אָדער ריוח.
The importing business is a **lucrative** occupation.

lu'cratively *adv.* (ליו'-קרע-טיוו-לי) מיט א גרויסען פּראָפיט אָדער ריוח.

lu'cre *n.* (ליו'-קער) ריוח, פּראָפיט, פערדיענסט; דער לוסט צו געלד; זשעד-נעקייט.

lucrif'erous *a.* (ליו-קריפ'-ע-ראַס) איינטרעגליך; וואס ברייינגט פּראָפיט אָדער ריוח.

lucrif'ic *a.* (ליו-קריפ'-איק) ז. *lucriferous*.

lu'crous *a.* (ליו'-קראַס) וואס איז שייך צו פּראָפיט אָדער ריוח.

lucta'tion *n.* (לאַק-טיי'-שאַן) די אַנ-שטרענגונג בייצוקומען איינעם אין א גע-פעכט; א קאַמפּף, א שטרייט.

luc'tual *a.* (לאַק'-טשו-על) וואס רופט אַרויס טרויער אָדער קלאַג.

luc'tuous *a.* (לאַק'-טשו-אַס) ז. *luctual*.

lu'cubrate *v.* (לו'-קיו-בריימ) שטודי-רען פאַר ליכט; אַרבייטען נעכט; לער-נען מיט גרויס התמדה; טיעף אַריינטראַכ-טען זיך; אויסאַרבייטען עפּעס דורך דער נאַכט פאַר ליכט.

lucubra'tion *n.* (לו-קיו-ברי'-שאַן) דאס אַרבייטען נעכט; דאס שטודירען פאַר ליכט; דאס לערנען מיט התמדה; דאס טיעף אַריינטראַכטען זיך; דער רעזול-טאַט פון לערנען אָדער דענקען; אַן אַנ-געשריבען ווערק.

lu'cubrator *n.* (לו'-קיו-בריי-טאַר) דער, וועלכער אַרבייט נעכט אָדער שטו-דירט מיט גרויס התמדה.

lu'cubratory *a.* (לו'-קיו-ברע-טא-רי) וואס איז פערפאסט געווארען דורך שווע־ רער נאכט־ארבייט אדער גרויס התמדה.

lu'culent *a.* (ליו'-קיו-לענט) העל, קלאר; שיינענד; דייטליך, פערשטענדליך; אהן א טעות.

lu'culently *adv.* (ליו'-קיו-לענט-לי) אויף א העלען, קלארען אדער דייטליכען אופן.

lucul'lite *n.* (לו-קאל'-איט) דער לו־ קולאן אדער לומאכעל [א מין טייערער מארמאר, וועלכער ענטהאלט אין זיך פיעל שטיקלעך פון פערשטיינערטע מושלען און דיעזע מושלען גיבען איהם צו פערשיע־ דענארטיגע קאלירען].

Lud *int.* (לאד) גאט! מיין גאט! [אן אויסגעשריי].

Lud'dite *n.* and *a.* (לאד'-איט) א מיט־ גליעד פון א געהיימער ארבייטער־ארגאני־ זאציאן אין ענגלאנד, וועלכע האט עקזיס־ טירט פון די יאהרען 1811 ביז 1816 מיט דעם ציעל צו מאכען בונטען און פער־ ניכטען די ניי־איינגעפיהרטע מאשינען; וואס איז שייך צו דיעזער ארגאניזאציאן.

lu'dicrous *a.* (ליו'-די-קראס) שפאס־ האפט, קאמיש, לעכערליך.

lu'dicrously *adv.* (ליו'-די-קראס-לי) אויף א קאמישען, לעכערליכען אופן.

lu'dicrousness *n.* (ליו'-די-קראס-נעס) שפאסהאפטיגקייט, קאמישקייט, לעכערליכ־ קייט.

luff *n.* and *v.* (לאף) דער רונדער און ברייטער טייל פון דער נאז פון א שיף; דער טייל פון שיף, וועלכער איז געריכטעט צו דער זייט פון ווינד; דער גאנג פון א שיף אין דער ריכטונג פון ווינד; דער טייל פון זעגעל וועלכער איז אנגעצויגען צו דער זייט פון ווינד; א לייטענאנט אויף א שיף; קירעווען די שיף אין דער ריכ־ טונג פון ווינד.

lug *v.* and *n.* (לאג) שלעפען; צופען, רייסען; געבען א צופ אדער א ריס פאר'ן אויער; פלאגען, קוועלען; דאס שלעפען; דאס וואס ווערט געשלעפט; א משא; א פוילענצער; א ווארים, וועלכען מען טשע־ פעט אן אויף דער ווענטקע צו כאפען פיש; דער אויער; דאס אויערעל פון עפעס א זאך; א הענטעל פון א כלי אדער געצייג; אן אושאק אדער קאסאק וואס שטארצט ארויס פון וואנד; א סארט טאבאק.

lug'gage *n.* (לאג'-עדזש) עפעס וואס מען דארף טראגען אדער שלעפען; געפעק; באגאזש.

lug'gage-van *n.* (לאג'-עדזש-ווען) א באגאזש־וואגאן.

lug'ger *n.* (לאג'-ער) א ליוגער [א שיף מיט דריי מאסטען און לאנגע זעג־ לען].

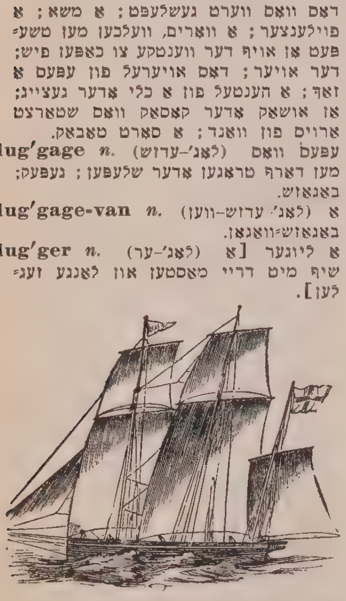

Lugger

lug'-hooks *n.* (לאג'-הוקס) א פאר הא־ קענס אנגעטשעפעט אין מיטען פון א קור־ צער שטאנג צו טראגען קליינע משאות.

Lug-hooks

lug out (לאג אוט) ארויסציהען געלד.

lug'-sail *n.* (לאג'-סייל) א שיף־זעגעל וואס הענגט שרעג.

lugubrios'ity *n.* (לו-גיו-ברי-אס'-אי-טי) טרויער, קומער; קלעגליכקייט, טרוי־ ריגקייט.

lugu'brious *a.* (לו-גיו'-ברי-אס) טרוי־ ריג, קלעגליך; פול מיט צער אדער קומער.

lugu'briously *adv.* (לו-גיו'-ברי-אס-לי) קלאגענדיג, טרויערענדיג.

lugu'briousness *n.* (לו-גיו'-ברי-אס-נעס) ז. ***lugubriosity***.

lug'worm *n.* (לאג'-ווארם) א גרויסער ווארים, וואס גראבט זיך איין אין זאמד ביים ברעג ים. ווערט בענוצט צו כאפען פיש.

luke *a.* (ליוק) ווארעמליך, לעבליך.

luke'warm *a.* (ליוק'-וואהרם) ווארעם־ ליך, לעבליך; ניט זעהר היציג; קאלט־ בלוטיג, גלייכגילטיג.

luke'warmly *adv.* (ליוק'-וואהרם-לי) ווארעמליך, לעבליך; קאלטבלוטיג, גלייכ־ גילטיג.

luke'warmness *n.* (ליוק'-וואהרם-נעס) לעבליכקייט; גלייכגילטיגקייט, קאלט־ בלוטיגקייט.

lull *v.* and *n.* (לאל) ליולען; איינוויעגען; איינשלעפערען; בערוהיגען; צערטלען; איינשטילען זיך, בערוהיגען זיך; בערו־ היגונג, איינשטילונג.

lull'aby *n.* and *v.* (לאל'-ע-באי) א וויעג־ליעד [א ליעדעלע איינצושלעפערען א קינד]; איינשלעפערען מיט א וויעג־ ליעד.

lull'er *n.* (לאל'-ער) דער וועלכער שלעפערט איין אדער וויעגט איין.

lull'ingly *adv.* (לאל'-אינג-לי) איינ־ שלעפערענדיג, בערוהיגענדיג.

lum *n.* (לאם) א קוימען; א טהאל וואס איז בעוואקסען מיט וואלד.

lumachel'la *n.* (ליו-מע-קעל'-א) מו־ שעל־מארמאר [דער מארמאר פון די פער־ קאלכטע אדער פערשטיינערטע מויער־ קעפ].

lumbag'inous *a.* (לאם-בעדזש'-אי-נאס) וואס האט א וועהטאג אין די לענ־ דען אדער היפטען.

lumba'go *n.* (לאם-ביי'-גאו) א וועה־ טאג אין די לענדען אדער היפטען.

lum'bal *a.* (לאם'-בעל) ז. ***lumbar***.

lum'bar *a.* (לאם'-באר) וואס איז נוגע צו די לענדען אדער היפטען.

lum'bar re'gion (לאם'-באר רי'-דזשאן) דאס ארט פון די לענדען אדער היפטען [אין קערפער פון א מענשען אדער חיה].

lum'ber *n.* and *v.* (לאם'-בער) געהילץ [ווי ברעטער, ברוסען א. ז. וו.]; אבגע־ ווארפענע, אבגעניצטע זאכען; שמאטעס; פלאפלעריי, דברים בטלים; אנפילען מיט נוצלאזע זאכען; אנווארפען; אנלעגען; אנווארפען אין אונארדנונג; האנדלען מיט געהילץ; זיך שלעפען מיט מאטערניש; הארעווען; קומען געהנטער מיט א גע־ רוויש.

lum'ber-car *n.* (לאם'-בער-קאר) א וואגאן צו פיהרען געהילץ.

lum'berer *n.* (לאם'-בער-ער) איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים האקען און ארויספיהרען געהילץ פון וואלד.

lum'bering *n.* and *a.* (לאם'-בער-אינג) דאס האקען און ארויספיהרען גע־ הילץ פון וואלד; וואס שלעפט זיך מיט מאטערניש; וואס דערנעהנטערט זיך מיט א גערויש.

lum'ber-kiln *n.* (לאם'-בער-קיל) א טריקען־קאמער פאר געהילץ [א קאמער וואס ווערט געהייצט צום טריקענען גע־ זענטע געהילץ].

lum'berly *a.* (לאם'-בער-לי) שלעפענ־ דיג זיך; געהענדיג פארווערטס מיט שווע־ רע טרים.

lum'berman *n.* (לאם'-בער-מען) א געהילץ־הענדלער; איינער וואס האקט און פיהרט ארויס געהילץ.

lum'ber-room *n.* (לאם'-בער-רוהם) א צימער פאר אלטע נוצלאזע זאכען.

lum'ber-wag'on *n.* (לאם'-בער-וועג'-אן) א גרויסער קאסטען־וואגען צו פיהרען משא; א גרויסער וואגען צו פיהרען גע־ הילץ.

lum'ber-yard *n.* (לאם'-בער-יארד) א געהילץ־הויף, א געהילץ־לאגער.

lumbodyn'ia *n.* (לאם-בא-דינ'-אי-א) ז. ***lumbago***.

lum'bric *n.* (לאם'-בריק) אן ערד־ווארם, א רעגען־ווארם.

lum'brical *a.* and *n.* (לאם'-ברי-קעל) וואס איז עהנליך צו א ווארם; ווארם־ פערמיג; אין אנאטאמיע — דער ווארם־ פערמיגער מוסקול [איינער פון די פיער קליינע מוסקולען אויף די פינגער פון דער האנד].

lumbric'iform *a.* (לאם-בריס'-אי-פארם) ווארם־פערמיג; עהנליך צו א ווארם.

lum'bus *n.* (לאם'-באס) אין אנאטא־ מיע — די לענד, דער טייל פון קער־ פער וואו עס געפינען זיך די לענדען.

lu'men *n.* (ליו'-מען) אן עפנונג אדער דורכגאנג אין א קערפער־גליעד; א חלל.

lum'-head *n.* (לאם'-העד) דער שפיץ אדער קאפ פון א קוימען.

lu'minarist *n.* (לו'-מי-נע-ריסט) אין מאלעריי — איינער וואס מאלט א בילד מיט ליכט און שאטענס; איינער וואס איז געשיקט אין לעגען ליכט און שאטענס אויף א בילד.

lu'minary *n.* (לו'-מי-נע-רי) א ליכט־ געבער, א קערפער וואס גיט ארויס ליכט, ווי די זון, די שטערען א. ד. ג.; איינער וועלכער דיענט אלס קוואל פון גייסטיגער בעלייכטונג, א שטערען, א גדול.

luminif'erous *a.* (לו-מי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ליכט, וואס ברייננגט ארויס ליכ־ טיגקייט.

luminos'ity *n.* (לו-מי-נאס'-אי-טי) דאס זיין ליכטיג; דער גראד ליכטיגקייט אדער העלקייט פון א קאליר, וואס ווערט געמאסטען דורך געוויסע אינסטרומענטען; אין באטאניק — די פאספארעסצענץ, די אייגענשאפט פון געוויסע פלאנצען ארויס־ צולאזען פון זיך א פאספארישען שיין.
The lense of the telescope must be of exceptional luminosity.

lu'minous *a.* (לו'-מי-נאס) וואס גיט ארויס ליכטיגקייט; לייכטענד, ליכטיג, העל; גלענצענד; שיינענד.

lu'minously *adv.* (לו'-מי-נאס-לי) אויף א לייכטענדען שטייגער; גלענצענ־ דיג; שיינענדיג.

lu'minousness *n.* (לו'-מי-נאס-נעס) ליכטיגקייט, העלקייט, קלארקייט.

lu'minous ray (לו'-מי-נאס ריי) א ליכט־שטראהל.

lum'mox *n.* (לאמ'-אקס) א ליימענער גולם, א דומער יונג.

lum'my *a.* (לאמ'-אי) געשיקט, כיטרע [אויף גנבים־שפראך].

lump *n.* and *v.* (לאמפ) א שטיק, א קלומפ; א געשוואולסט, א גוז, א גוליע; דער לומפ־פיש [ז. *lump-fish*]; א ליימענער גולם, א דומער יונג; צוזאמענ־נעהמען אין איין מאסע; צונויפנעהמען האק און פאק; נעהמען ווי עס געהט, ניט קלייבענדיג; ארבייטען אלס לאסט־טרע־גער ביי שיפען.

lum'per *n.* (לאמ'-פער) א לאסט־טרע־גער [אן אנלאדער און אויסלאדער] ביי א שיף.

lump'-fish *n.* (לאמפ'-פיש) דער לומפ־פיש אדער דער ים־האז [אזא ברייטער, קורצער און ווייכער ים־פיש].

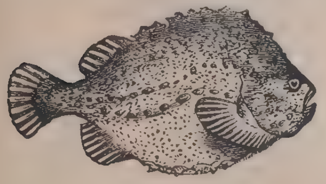

Lump-fish

lum'piness *n.* (לאמ'-פי-נעס) דאס בע־שטעהן פון שטיקער אדער קלומפען.

lum'ping *a.* (לאמ'-פינג) קלומפיג, פלומפ, גראב, דיק, שווער.

lump in the throat (לאמפ אין טהי טהראוט) פערשטיקט דעם האלז [ווי פון איינהאלטען זיך פון וויינען].

A lump was formed in the throat of the judge as he heard the tragic story of the prisoner.

lum'pish *a.* (לאמ'-פיש) פלומפ, גראב, דיק, שווער; אונגעלומפערט; דום, נאריש.

lum'pishly *adv.* (לאמ'-פיש-לי) אין קלומפען, אין שטיקער; אויף א פלומ־פען אדער אונגעלומפערטען אופן; שווער, גראב, דיק; מיט דומהייט.

lum'pishness *n.* (לאמ'-פיש-נעס) גראבקייט, דיקקייט, שווערקייט, אונגע־לומפערטקייט; דומהייט.

lump'-suck'er *n.* (לאמפ'-סאק'-ער) ז. *lump-fish*.

lump'-sug'ar *n.* (לאמפ'-שוג'-אר) שטיק־צוקער [געהאקטער צוקער].

lump sum (לאמפ סאם) א סומע געלד וואס ווערט בעצאהלט מיט איין מאל.

The debt was paid in a lump sum.

lump work (לאמפ וואירק) אן ארבייט וואס ווערט אונטערנומען צו מאכען אין גאנצען און ניט אלע איהרע טיילען.

lum'py *a.* (לאמ'-פי) וואס בעשטעהט פון שטיקער, פול מיט שטיקער; אונגע־לומפערט, שווער; דום, נאריש.

Lu'na *n.* (לו'-נא) לונא [די געטין פון דער לבנה ביי די אלטע רוימער].

lu'na *n.* (לו'-נא) די לבנה; זילבער.

lu'na cor'nea (לו'-נא קאר'-ני-א) הארנזילבער אדער זילבער־כלאריד.

lu'nacy *n.* (לו'-ניי-סי) פעררירקטקייט, משוגעת.

lu'na-moth *n.* (לו'-נא-מאטה) אזא גרויסער, זעהר שעהנעם זומער־פייגעלע אין נארד־אמעריקא פון א העל־גרינעם קא־ליר מיט לילא אדער ווייאלעט־פארביגע ראנדען.

lu'nar *a.* and *n.* (לו'-נאר) וואס איז שייך צו דער לבנה; ווי די לבנה; עהנ־ליך צו דער לבנה; ווי א האלבע לבנה; וואס איז שייך צו זילבער; דער מרחק פון דער לבנה פון דער זון. ז. *lunar distance*.

lu'nar caus'tic (לו'-נאר קאהס'-טיק) דער העלען־שטיין [א כעמישע פעראייני־גונג וואס בעשטעהט פון זאלפעטער־זויע־רען זילבער־אקסיד].

lu'nar cy'cle (לו'-נאר סאיקל) דער לבנה־ציקלוס [א משך פון 19 יאהר. דער צושטאנד פון דער זון איז אין ענד פון דעם ציקלוס דערזעלביגער ווי איז אנ־פאנג].

lu'nar dis'tance (לו'-נאר דיס'-טענס) דער מרחק פון דער לבנה פון דער זון, לויט וועלכען עס ווערט גערעכענט די גע־אגראפישע לענג איז וועלכער א שיף גע־פינט זיך אויף'ן ים.

luna'rian *n.* (לו-ניי'-רי-ען) א קענער אין דעם שטודיום פון דער לבנה; א בע־וואהנער פון דער לבנה [לויט ווי מען האט אמאל געגלויבט]

lu'narist *n.* (לו'-נאר-איסט) א קענער אין דעם שטודיום פון דער לבנה.

lu'nar month (לו'-נאר מאנטה) דער לבנה־חדש [דער חדש, גערעכענט נאך דעם גאנג פון דער לבנה, ווי דער אידי־שער חדש].

lu'nar ta'bles (לו'-נאר טייבלז) טאבע־לען אויף וועלכע עס איז אויסגערעכענט דער גאנג פון דער לבנה און לויט וועלכע מען קען אויסגעפינען דאס ארט פון דער לבנה צו יעדער צייט.

lu'nary *n.* (לו'-נא-רי) אזא פלאנצע ווע־גען וועלכער מען האט אמאל געגלויבט, אז זי האט די קראפט אראבצוציהען די פארקאוועס פון די פיס פון פערד.

lu'nar year (לו'-נאר ייהר) א לבנה־יאהר [א יאהר פון 354 טעג, ווי דאס אי־דישע יאהר].

lu'nate *a.* (לו'-נייט) האלב־לבנה־פערמיג, ווי א האלבע לבנה.

lu'nated *a.* (לו'-ניי-טעד) ז. *lunate*.

lu'nately *adv.* (לו'-נייט-לי) אין דער פארם פון א האלבער לבנה.

lu'natic *a.* and *n.* (לו'-נעט-איק) פער־ריקט, משוגע, וואהנזיניג; א פעררירקטער, א משוגענער.

lu'natic asy'lum (לו'-נעט-איק א־סאי'-לאם) א משוגעים־הויז, אן אירען־אנשטאלט.

luna'tion *n.* (לו-ניי'-שאן) די אומדרע־הונג פון דער לבנה ארום דער ערד.

lunch *n.* and *v.* (לאנטש) א צובייס, א נאכמיטאג־צובייס, א צווייטער אנבייסען; א צווייטער פריהשטיק, א קליינער מאהל־צייט [צווישען די גרויסע]; צובייסען; עסען פריהשטיק.

lunch'-coun'ter *n.* (לאנטש'-קאונ'-טער) א הויכער עס־טיש אין א שענק, רעסטאראן א. ד. ג., וואו מען זיצט אויף הויכע שטוהלען ביים עסען אדער טרינקען.

lun'cheon *n.* and *v.* (לאנ'-טשאן) ז. *lunch*.

lune *n.* (לון) א האלבע לבנה; א גע־מעטרישע פיגור אין דער פארם פון א האלבער לבנה; א גולם.

lunette' *n.* (לו-נעט') עטוואס וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה; אין בע־פעסטיגונגס־ווערק — א בעפעסטיגונג וואס ענדיגט זיך מיט א שפיץ אויסגע־שטעלט געגען פיינד [ווערט געמאכט צו שיצען גאסען אדער בריקען]; א האלבע פערדישע פארקאווע וואס האט נור דעם פראנט; א פערד־בריל [אן ארויסגע־שטארצט שטיקעל לעדער פון דער צוים פון א פערד, וואס לאזט איהם ניט קוקען אין אלע זייטען]; אן עפנונג אדער פענסטערעל איז א דאך; א פלא־כעס אוהר־גלאז; א קאנוועקס־קאנקאוועס ברילען־גלאז.

lung *n.* (לאנג) א לונג.

lunge *n.* and *v.* (לאנדזש) א שטויס, א טרייסעל, א קלאפ; שטויסען; טרייס־לען.

lunged *a.* (לאנגד) מיט לונגען, וואס האט לונגען.

lung'-grown *a.* (לאנג'-גראון) וואס האט צוגעוואקסענע לונגען.

lung'less *a.* (לאנג'-לעס) אהן לונגען.

lun'goor *n.* (לאנ'-גוהר) א מין אפע פון צפון־אינדיען מיט א ווייסער בארד.

lungs *n.* (לאנגז) די לונגען.

Lungs

lung'wort *n.* (לאנג'-הווארט) לונגען־קרויט [אזא פלאנצע וועלכע מען האט אמאל בענוצט אלס מיטעל געגען לונגען־קראנקהייט].

lu'niform *a.* (לו'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון דער לבנה, וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

luniso'lar *a.* (לו-ני-סאו'-לער) וואס איז שייך צו דעם גאנג פון דער לבנה און פון דער זון צוזאמען.

lu'nistice *n.* (לו'-ניס-טיס) אין אסטראנאמיע — די צייטען ווען די לבנה איז אין ווייטסטען פונקט פון דער ערד אין צפון אדער דרום־זייט.

luniti'dal *a.* (לו-ני-טאי'-דעל) וואס איז שייך צו עבע און פלוט [שטייגען און אבפאלען פון וואסער אין ים] דורך דער צוציהונגס־קראפט פון דער לבנה.

lunk'head *n.* (לאנק'-העד) א ליימע־נער גולם, א גלאמפ.

lu'nula *n.* (לו'-ניו-לא) עטוואס וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה; א געאמעטרישע פיגור וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

lu'nular *a.* (לו'-ניו-לאר) וואס האט די פארם פון א האלבער לבנה.

lu'nulate *a.* (לו'-ניו-לייט) ז. *lunular*.

lu'nule *n.* (לו'-ניול) ז. *lunula*.

Luperca'lia *n.* (לו-פער-קיי'-לי-א) דער אלט-רוימישער יעהרליכער יום טוב אין מאנאט פעברואר לכבוד דעם גאט לופערקוס.

lu'pine *a.* and *n.* (ליו'-פין) וועלפיש, ווי א וואלף; וואס איז שייך צו דער גרופע חיות צו וועלכער עס געהערט דער וואלף; די לופענע אדער וועלפישער באב [אזא פלאנצע וואס ווערט בענוצט צום פערבעסערען אן אונפרוכטבארען באדען צוליעב איהר אייגענשאפט אויפצונעהמען פיעל שטיקשטאף פון דער לופט].

lu'puline *n.* and *a.* (ליו'-פיו-לין) לופולין, האפפען-מעהל, דער ביטערער עקסטראקט פון האפפען; וואס איז ענהליך צו א האפפען-קעפעל.

Lu'pus *n.* (ליו'-פאס) א געוויסעס שטערען-בילד אין דער אלטער אסטראנאמיע וואס שטעלט מיט זיך פאר דאס בילד פון א וואלף.

lu'pus *n.* (ליו'-פאס) א וואלף; א טובערקולאזער הויט-אויסשלאג, מייסטענס אויף דער נאז.

lurch *v.* and *n.* (לוירטש) לויערען, אבהיטען פון א בעהעלטעניש; בעשווינדלען, בעטריגען; זיך טרייסלען, זיך ווארפען אויף אלע זייטען [ווי א שיף אין א שטורמדיגען ים]; וואקלען זיך, שאקלען זיך; א שאקעל, א טרייסעל, א שטויס; אן אבווייכונג אדער פערשיבונג פון ארט; אין קריבעדזש-שפיעל [אזא קארטען-שפיעל] — די לאגע פון א שפיעלער ווען זיין געגנער האט געוואונען אלע פונקטען [61] איידער ער האט געמאכט 30; דער צושטאנד פון אזא שפיעל; א דאפעל-שפיעל אין קריבעדזש; געווינען א דאפעל-שפיעל אין קריבעדזש.

lur'cher *n.* (לויר'-טשער) א לויערער; א לויער-הונד, א שפיר-הונד.

lur'dan *a.* and *n.* (לויר'-דען) דום, אונפעהיג; א דומער מענש, א ליימענער גולם.

lur'den *a.* and *n.* (לויר'-דען) ז. ***lurdan***.

lure *n.* and *v.* (ליור) א צוציהונג; א פערנארונג; דאס ווערעמעל אדער פליגעלע וואס ווערט ארויפגעשטעקט אויף'ן האטשעק [אנגעל] אום צוצוציהען פיש; צוציהען; פערנארען.
The lure of the land forces me to become a farmer.

lu'rid *a.* (ליו'-ריד) בלייך; פערדונקעלט, פערצוויגען ווי מיט א וואלקען אדער רויך; וואס האט א קאליר פון א רויכיגען פלאם; וואס האט א שמוציג-ברוינעם קאליר [ווענען געוויסע פלאנצען אדער חיות].

lurk *v.* (לוירק) לויערען; זיין בעהאלטען.

lur'ker *n.* (לויר'-קער) א לויערער, איינער וואס לויערט פון א בעהעלטעניש.

lur'king-place *n.* (לויר'-קינג-פלייס) א לויערונגס-ארט, א בעהעלטעניש-ארט, אן ארט צום לויערען.

lur'king suspi'cion (לויר'-קינג סאס-פיש'-אן) א בעהאלטענער פערדאכט אין הארצען.
We all had a lurking suspicion that some day he would betray his comrades.

lus'cious *a.* (לאש'-אס) זעהר זיס; פריקרע זיס; געשמאק; אנגענעהם, רייצענד.
I bought a luscious pear.

lus'ciously *adv.* (לאש'-אס-לי) זעהר זיס; מיט פריקרער זיסקייט; אויף א געשמאקען, אנגענעהמען אופן.

lus'ciousness *n.* (לאש'-אס-נעס) שטארקע זיסקייט; פריקרע זיסקייט.

lush *a.*, *n.* and *v.* (לאש) זאפטיג; ביער, א פער'שכור'ענדע משקה; טרינקען, שכור'ען.

lush'y *a.* (לאש'-אי) שכור'לעך, בגלופינדיג.

lu'sory *a.* (ליו'-סא-רי) שפאסיג; שפיעליג; אמוזירענד.

lust *n.* and *v.* (לאסט) לוסט, תאוה; געשלעכטליכע תאוה; געלוסטען, האבען תאוה; בעגעהרען.

lust'-di'eted *a.* (לאסט'-דאי'-עט-עד) וואס לעבט לויט זיינע תאוות.

lus'ter *n.* and *v.* (לאס'-טער) א בלי-תאוה; א גלאנץ; דאס גלענצען; ליסטער [אזא גלאנציגער, דינער שטאף פון האלב וואל, האלב זייד]; א לוסטרע [א קרוין-לייכטער אדער וואנד-לייכטער]; א רייניגונגס-אפפער וואס פלעגט געבראכט ווערען אין אלטען רוים פאר'ן פאלק אלע 5 יאהר; א משך פון 5 יאהר; מאכען א גלאנץ.

lus'tered *a.* (לאס'-טערד) וואס האט א גלאנץ.

lus'tering *n.* (לאס'-טער-אינג) דאס מאכען א גלאנץ אויף שטאף; א פוין-מאטעריאל צו מאכען א גלאנץ.

lus'terless *a.* (לאס'-טער-לעס) אהן א גלאנץ.

lus'ter-ware *n.* (לאס'-טער-הוועהר) שטיין-גוט אדער פארצעלייַ מיט א מעטאל-גלאנץ.

lust'ful *a.* (לאסט'-פול) תאוה'דיג, פול מיט תאוה.

lust'fully *adv.* (לאסט'-פול-אי) אויף א תאוה'דיגען אופן.

lust'fulness *n.* (לאסט'-פול-נעס) תאוה'דיגקייט, דאס זיין פול מיט תאוה.

lus'tihood *n.* (לאס'-טי-הוד) לעבענס-קראפט; דאס זיין פול מיט לעבענס-קראפט.

lus'tily *adv.* (לאס'-טי-לי) קרעפטיג, שטארק, געזונד.

lus'tiness *n.* (לאס'-טי-נעס) קרעפטיגקייט; דאס זיין קרעפטיג, דאס זיין פול מיט לעבענסקראפט.

lus'tral *a.* (לאס'-טרעל) וואס רייניגט, וואס הייליגט, וואס איז מטהר.

lus'trate *v.* (לאס'-טרייט) רייניגען, הייליגען, מטהר זיין.

lustra'tion *n.* (לאס-טריי'-שאן) די רייניגונג, די הייליגונג, דאס מטהר זיין [בעזאנדערס אלס רעליגיעזע צערעמאניע, ווי ברייניגען רייניגונגס-קרבנות אדער בענוצען הייליגעם וואסער א. ד. ג.].

lus'tre *n.* and *v.* (לאס'-טער) א לוסטרע [א קרוין-לייכטער אדער וואנד-לייכטער]; ליסטער [אזא גלאנציגער שטאף פון האלב וואל האלב זייד]; א רייניגונגס-אפפער וואס פלעגט געבראכט ווערען אין אלטען רוים פאר'ן פאלק אלע 5 יאהר; א משך פון 5 יאהר; מאכען א גלאנץ.

lus'treless *a.* (לאס'-טער-לעס) ז. ***lusterless***.

lus'trical *a.* (לאס'-טרי-קעל) רייניגענד, מטהר זייענדיג; וואס איז שייך צו דער רייניגונג דורך א קרבן [אין אלטען רוים].

lus'trine *n.* (לאס'-טרין) ז. ***lustring***.

lus'tring *n.* (לאס'-טרינג) לוסטרין [אזא גלאנציגער זיידענער אדער וואלענשטאף].

lus'trous *a.* (לאס'-טראס) גלענצענד, שטראהלענד, שיינענד.

lus'trously *adv.* (לאס'-טראס-לי) אויף א גלענצענדען אופן; מיט גלאנץ.

lus'trum *n.* (לאס'-טראם) א רייניגונג [בעזאנדערס די צערעמאניעלע רייניגונג פון רוימישען פאלק אין אלטען רוים יעדע 5 יאהר]; א פעריאדע פון 5 יאהר.

lust'-wear'ied *a.* (לאסט'-הוויער'-איד) מיעד פון לוסטיגען און תאוה'דיגען לעבען.

lust'wort *n.* (לאסט'-הוואירט) דער זונענטוי [אזא פלאנצע וואס ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען].

lus'ty *a.* (לאס'-טי) קרעפטיג, שטארק, געזונד, לעבענספול, פריש, זאפטיג, לעבענסלוסטיג; רייצענד, שעהן, אנציהענד; גרויס, דיק; בעלייבט.

lu'sus natu'ræ (ליו'-סאס נע-טיו'-ריע) א נאטור-פערזעהעניש; א נאטור-שפיעל [אן אוננארמאלע נאטור-בעשעפעניש].

lu'tanist *n.* (ליו'-טע-ניסט) איינער וואס שפיעלט אויף א לאוטע אדער לוטנע. ז. ***lute***.

luta'rious *a.* (לו-טיי'-רי-אס) וואס לעבט אין בלאטע; בלאטיג, ווי בלאטע; וואס האט א בלאטיגען קאליר.

luta'tion *n.* (לו-טיי'-שאן) דאס פערקיטען, דאס פערשמיערען מיט קיט.

lute *n.* and *v.* (לוט) א זארט קיט וואס ווערט בענוצט פאר גלאזן, פארצעלייַ א. ד. ג.; א לאוטע אדער לוטנע [אזא מיטעל-אלטערליכער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס איז ענהליך צו א באלאלאיקע]; שפיעלען אויף א לאוטע; פערשמיערען אדער פערקלעפען מיט קיט.

Lute

lute'olous *a.* (לו-טי'-א-לאס) געלבליך.

lu'teous *a.* (לו'-טי-אס) גאלד-געלב, רויטליך געלב; ווי ליים, קליי אדער קיט.

lutes'cent *a.* (לו-טעס'-ענט) געלבליך.

lute'string *n.* (לוט'-סטרינג) א סטרונע פון א לאוטע אדער לוטנע [ז. ***lute***]; לוסטרין [אזא גלאנציגער זיידען-שטאף].

Lu'theran *a.* and *n.* (ליו'-טהער-ען) לוטהעראניש, וואס איז שייך צו די לוטהעראנער; וואס געהערט צו דער לעהרע פון דעם דייטשען רעליגיאנס-רעפארמאטאר מארטין לוטהער [געבארען אין יאהר 1483, געשטארבען אין 1546], וועלכער איז ארויסגעטרעטען געגען דער הערשאפט פון רוימישען פאפסט און געגען פיעלע דאגמען פון דער רוימיש-קאטוילישער קירך; א לוטהעראנער, איינער וואס געהט נאך לוטהער'ס לעהרע.

Lu'theranism *n.* (ליו'-טהער-ען-איזם) לוטהעראניזם, די לעהרע פון מארטין לוטהער.

lu'thern *n.* (לו'-טהערן) א דאך-פענסטער.

lu'ting *n.* (ליו'-טינג) קיט, א פערשמיער-מיטעל.

lu'tist *n.* (ליו'-טיסט) ז. ***lutanist***.

lu'tose *a.* (ליו'-טאוס) בלאטיג, שמוציג, שטויביג.

lux *n.* (לאקס) עקסטרא-עלעגאנץ, פראכט, עקסטרא-פיינע קוואליטעט; ליכט.

lux'ate *v.* (לאק'-סייט) אויסלינקען [א גליעדער].

luxa'tion *n.* (לאק-סיי'-שאן) דאס

אויסלינקען [פון א גליעד]; די אויסלינ־קונג; דאס זיין אויסגעלינקט.

luxu'riance *n.* (לאַג־זשו׳־רי־ענס) שפע, איבערפלוס; א שטארקער גרויסער וואוקס; א זעהר גרויסע צאהל.

luxu'riancy *n.* (לאַג־זשו׳־רי־ענ־סי) ז. *luxuriance*.

luxu'riant *a.* (לאַג־זשו׳־רי־ענט) וואס וואַקסט אין איבערפלוס; זעהר פיעל, זעהר גרוים און שטארק אין וואוקס; זעהר גרוים אין צאהל.

luxu'riantly *adv.* (לאַג־זשו׳־רי־ענט־לי) אין גרוים איבערפלוס; מיט א גרוי־סען, שטארקען וואוקס; זעהר פיעל; בשפע.

luxu'riate *v.* (לאַג־זשו׳־רי־אייט) זיך גרוים און שטארק פאנאנדערוואקסען; וואקסען אין איבערפלוס; פיטערען זיך אין רייכע פעלדער; הולטאיעווען אויף׳ן גרויסען שטייגער.

luxuria'tion *n.* (לאַג־זשו־רי־איי׳־שאַן) דאס וואקסען אין איבערפלוס, בשפע; דאס לעבען אויף׳ן גרויסען שטיי־גער.

luxu'rious *a.* (לאַג־זשו׳־רי־אַס) זעהר רייך, פערשווענדעריש; וואס לעבט אין לוקסוס.

luxu'riously *adv.* (לאַג־זשו׳־רי־אַס־לי) אין לוקסוס; פערשווענדעריש רייך.

luxu'riousness *n.* (לאַג־זשו׳־רי־אַס־נעס) לוקסוס; פערשווענדערישע רייכקייט; דאס פערשווענדערישע רייכע לעבען.

lux'ury *n.* (לאַק׳־שו־רי) לוקסוס; פער־שווענדערישע רייכקייט; דאס פערשווענ־דערישע רייכע לעבען.

lycan'thrope *n.* (לאַי־קאַנ׳־טהראָופּ) אין די פאלקס־אבערגלויבונגען — א מענש וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א וואלף; איינער וואס ליידעט פון ליקאנ־טראפיע [אזא משוגעת, ווען דער מענש דענקט אז ער איז א וואלף].

lycanthro'pia *n.* (לאַי־קאַנ־טהראָו׳־פּי־אַ) ז. *lycanthropy*.

lycanthrop'ic *a.* (לאַי־קאַנ־טהראָפּ׳־איק) וואס איז שייך צו ליקאנטראפיע אדער צו דער בלומר׳שדיגער מעגליכקייט פון א מענשען צו פערוואנדלען זיך אין א וואלף.

lycan'thropist *n.* (לאַי־קאַנ׳־טהראָ־פּיסט) ז. *lycanthrope*.

lycan'thropy *n.* (לאַי־קאַנ׳־טהראָ־פּי) די אבערגלויבישע פארשטעלונג, אז איי־נער קען האבען די מאכט צו פערוואנד־לען זיך אין א וואלף; דאס גלויבען אז עס קענען זיין מענשען וואס פערוואנד־לען זיך אין וועלף; ליקאנטראפיע, א גייסטיגע קראנקהייט, ווען דער מענש שטעלט זיך פאר, אז ער איז א וואלף.

lyce'um *n.* (לאַי־סי׳־אַם) א ליצעאום, אן אקאדעמיע, א לעהר־אנשטאלט, א שטו־דיר־ארט, אן ארט וואו מען גיט לעקציעס.

Lyce'um *n.* (לאַי־סי׳־אַם) אין אלטער־טום — דער ליצעאום [אן ארט נעבען דער אלט־גריכישער שטאדט אטהען מיט וועלדלעך און א גימנאזיום, וואו דער פי־לאזאף אריסטאטעל האט געלערענט זיי־נע תלמידים]; די פעריפאטעטישע פי־לאזאפישע שולע [די לעהרען פון אריס־טאטעל׳ס תלמידים און נאכפאלגער].

Lych'nis *n.* (ליק׳־ניס) ליכט־נעגעלעך [א מין גראזען מיט געלבע בליטהען און פעדער־פערמיגע בלעטלעך. ווערען גע־ברויכט אין מעדיצין].

lych'nis *n.* (ליק׳־ניס) א רובין אדער ספּפיר [א מין רויטער אדער בלויער עדעלשטיין].

Lyc'ium *n.* (ליס׳־אי־אַם) דער באקס־דארן [א מין שטעכיגע קוסטעס מיט קליי־נע בלעטלעך, ווייסע אדער רויטע בלו־מען און מיט רויטע יאגדעס. געפינען זיך אין די הייסע און ווארימע לענדער].

Lycoper'don *n.* (לאַי־קאָ־פּויר׳־דאָן) דער באוויסט [א מין שוועמעלעך, וואס האבען די פארם פון א קאלפאק, און ווען זיי עפענען זיך, שיט זיך אויס א מין שוואַרצער אדער ברוינער פולווער].

Lycopo'dium *n.* (לאַי־קאָ־פּאָו׳־די־אַם) בערלאפ אדער ליקאפאדיום [א מין מאָך־ארטיגע גראזען, ביי וועלכע די שטענג־לעך ציהען זיך איי־בער דער ערד, אי־בער א וואנד אדער איבער דעם שטאם פון א בוים. די ספא־רען פון דיעזע גרא־זען ווערען געברויכט אין מעדיצין].

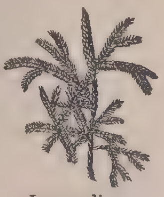

Lycopodium

lycopo'dium pow'der (לאַי־קאָ־פּאָו׳־די־אַם פּאַו׳־דער) העקסען־מעהל [א זעהר דינער געלבליכער פולווער, וואס בע־קומט זיך פון די ספארען פון בערלאפ אדער ליקאפאדיום־פלאנצען. דער פולווער פלאקערט אויף זעהר לייכט מיט זעהר א העלער שיין און ווערט בענוצט אין פייערווערק. ווערט אויך בענוצט אין מע־דיצין און פון אפטייקערס אלס דאס מעהל אין וועלכען מען האלט פילען].

ז. *Lycopodium*.

lydd'ite *n.* (ליד׳־אַיט) לידיט [א מין שטארקער אויפרייסענדער שטאף].

lye *n.* (לאַי) לויג, די פליסיגקייט וואס בעקומט זיך פון דורכזייערען ווארים וואַ־סער דורך אש אדער דורך אן אנדער זאך, וואס ענטהאלט אין זיך לויג־שטאף אדער אלקאלי.

ly'ing *a. and n.* (לאַי׳־אינג) ליגענהאפט, פאלש; ליגען, דאס ליגען־זאגען; שקר, פאלשקייט; ליגענד, וואס ליגט, וואס איז אויסגעצויגען.

ly'ing-down' *n.* (לאַי׳־אינג־דאַון׳) דאס ליגען אין קינפעט.

ly'ing-in *n. and a.* (לאַי׳־אינג־אין) דאס ליגען אין קינפעט; קינפעט; וואס איז שייך צו קינפעט; וואס ליגט אין קינפעט.

ly'ing-in hos'pital (לאַי׳־אינג־אין האָס׳־פּי־טעל) א האספיטאל פאר קינפעט־טארינס.

ly'ing-in physi'cian (לאַי׳־אינג־אין פי־זיש׳־ען) אן אקושער.

ly'ing-in wom'an (לאַי׳־אינג־אין וואום׳־ען) א וועכנעריו, א ווערטעריז [ביי א קינפעטעריו].

ly'ingly *adv.* (לאַי׳־אינג־לי) זאגענדיג ליגען.

lymph *n.* (לימף) די לימפע אדער בלוט־וואסער [א וואסער־ארטיגע פליסיגקייט מיט א מילך־קאליר, וואס פליסט אין די דינסטע לימפאטישע אדערען פון קער־פּער].

lym'phate *a.* (לים׳־פייט) משוגע, אויפ־געריצט, ווילדהענד.

lym'phated *a.* (לים׳־פיי־טעד) ז. *lymphate*.

lymphat'ic *a. and n.* (לים־פעט׳־איק) לימפאטיש, בלוט־וואסעריג, וואס געהערט צו.דער לימפע אדער בלוט־וואסער; פלעג־מאטיש, לאנגזאם אין בעוועגונג; מיט ווייניג לעבען; די לימף־געפעס אין קער־פּער. ז. *lymph*.

lymphat'ic duct (לים־פעט׳־איק דאקט) די לימף־געפעס אין קערפּער [די געפעסען אדער אדערען, וועלכע דיענען אלס פיהרער פון בלוט, לימף און אנדע־רע פליסיגקייטען אין קערפּער].

lymphat'ic gan'glion (לים־פעט׳־איק גענ׳־גלי־אָן) ז. *lymphatic gland*.

lymphat'ic gland (לים־פעט׳־איק גלענד) די לימף־דריזע [דער ארגאן אין קערפּער, וואו עס קלייבט זיך אן לימף אדער וואסער־בלוט און פון דארטען פליסט עס איבער די לימף־געפעס].

lymphat'ic sys'tem (לים־פעט׳־איק סיס׳־טעם) די לימף־סיסטעם [די גאנצע סיסטעם פון די לימף־געפעס און לימף־דריזען אין קערפּער].

lymphat'ic tem'perament (לים־פעט׳־איק טעמ׳־פּער־ע־מענט) א פלעג־מאטישער טעמפעראמענט [א טעמפערא־מענט פון א קאלטען, גלייכגילטיגען מענ־שען].

lymphat'ic ves'sel (לים־פעט׳־איק וועס׳־על) ז. *lymphatic duct*.

lymph'-duct *n.* (לימף׳־דאקט) ז. *lymphatic duct*.

lymphog'raphy *n.* (לים־פאָג׳־רע־פי) די בעשרייבונג פון לימפע אדער בלוט־וואסער, איהר פליסונג איבער די לימף־געפעס און איהר בעדייטונג פאר׳ן ארגא־ניזם.

lymph'-ves'sel *n.* (לימף׳־וועס׳־על) ז. *lymphatic duct*.

lym'phy *a.* (לים׳־פי) לימפארטיג, ענה־ליך צו בלוט־וואסער. ז. *lymph*.

lynch *v.* (לינטש) לינטשען, פערארורטיי־לען און הינריכטען אהן א געריכט.

lynch'-law *n.* (לינטש׳־לאָה) דאס לינ־טשען; די פעראורטיילונג און הינריכ־טונג אהן א געריכט; די בעשטראפונג מיט׳ן טויט אהן געריכט.

lynx *n.* (לינקס) דער לוקס [א מין גרוי־סע ווילדע קאץ מיט באקענבארדען און מיט א קורצען דיקען עק. צייכענט זיך אוים מיט איהר פלינקקייט און שארפזיכ־טיגקייט].

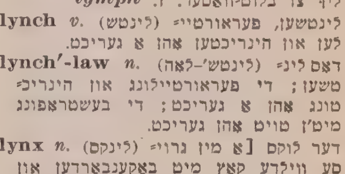

Lynx

lynx'-eyed *a.* (לינקס׳־איד) וואס האט א שארפע ראיה; זעהר שארפזיכטיג.

lyonnaise' *a.* (לַי־אָ־נייז׳) געקאכט אדער געבראטען מיט ציבעלעס און פער־שיעדענע געווירצען.

Ly'ra *n.* (לאַי׳־רא) די לירע [א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען אין דער נארד־ליכער העמיספער אדער האלב־קוגעל].

ly'ra *n.* (לאַי׳־רא) אין אנאטאמיע — גע־וויסע שטריכען אויף דעם הינטערטייל פון מארך אין דער פארם פון א לירע; אין זאאלאגיע — א מין פיש, ביי וועלכען דער רוקען איז בעדעקט מיט אכט צייל ען ביי־

נינע פלאטען. געפינט זיך אין די אייראפעאישע ימים].

ly'rate *a.* (לאי'-רייט) עהנליך צו א לירע; וואס האט די פארם פון א לירע.

ly'rated *a.* (לאי'-ריי-טעד) ז. *lyrate*

lyre *n.* (לאיר) א לירע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, וואס איז געווען פיעל געברויכט אין אלטערטום. די פאעטען פון גריכענלאנד פלעגען דעקלאמירען זייערע געדיכטע אונטער דעם אקאמפאנימענט פון א לירע, און דעריבער איז די לירע געווארען די עמבלעם פון פאעזיע].

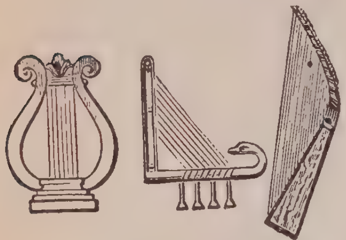

Lyres

lyre'-bird *n.* (לאיר'-בוירד) דער לירע=פויגעל, א מין אויסטראלישער פויגעל, גרויס ווי א הוהן, מיט אן עק אין דער פארם פון א לירע.

Lyre-bird

lyre'-pheas'ant *n.* (לאיר'-פעז'-ענט) ז. *lyre-bird*

lyre'tail *n.* (לאיר'-טייל) ז. *lyre-bird*

lyr'ic *a. and n.* (ליר'-איק) וואס איז שייך צו דער לירע; וואס איז פערפאסט צו זינגען מיט אן אקאמפאנימענט; ליריש, ליעדעריש; א ליריש געדיכט. ז. *lyre*

lyr'ical *a.* (ליר'-אי-קעל) ליריש. ז. *lyric*

lyr'ically *adv.* (ליר'-אי-קעל-אי) אויף א לירישען שטייגער; מעשה ליריקער.

lyr'icism *n.* (ליר'-אי-סיזם) די ליריק, לירישע דיכטונג.

lyr'ic po'etry (ליר'-איק פאו'-עט-רי) לירישע פאעזיע [אזא ארט פאעטישע דיכטונג, וואו דער פאעט שילדערט זיינע אייגענע איבערלעבונגען, געפיהלען און ליידענשאפטען. אין געגענזאץ צו עפישער און דראמאטישער פאעזיע].

lyr'ist *n.* (לאיר'-איסט) איינער וואס שפיעלט אויף א לירע; א לירישער דיכטער.

lysim'eter *n.* (לאי-סימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די מאסע פון רעגען=וואסער, וואס ווערט איינגעזאפט אין באדען אויף א געוויסער טיעף.

ly'sis *n.* (לאי'-סיס) אין מעדיצין — דאס לאנגזאמע אויפהערען פון א קראנקהייט [אין געגענזאץ צו א "קריזיס", וואו די קראנקהייט ווערט איבערגעהאקט מיט אמאל].

lys'sa *n.* (ליס'-א) די משוגעת פון א הונד; הידראפאביע. ז. *hydrophobia*

lyte'rian *a.* (לאי-טי'-רי-ען) אין מעדיצין — ליטעריש, וואס ווייזט, אז די קראנקהייט ענדיגט זיך.

M

M, m (עם) דער דרייצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

M' אבקירצונג פון *Mac.*

M. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Master of Arts* [מאגיסטער פון די פרייע קינסטע, אן אקאדעמישער טיטול].

ma *n.* (מא) מאמע, מוטער.

ma'am *n.* (מעם) פעראיינפאכונג פון *madam* [מאדאם].

ma'am'-school *n.* (מעמ'-סקוהל) א שוהל געפיהרט פון א פרוי.

ma'amselle' *n.* (מאמ-זעל') פריילין [די ענגלישע פארם פון דעם פראנצויזישען ווארט *mademoiselle*].

Mab *n.* (מעב) א פעען=קעניגין.

mab *n. and v.* (מעב) אן אבגעלאזענער, א שלומפער; געהן אבגעלאזען; געהן מעשה שלומפער.

mab'by *n.* (מעב'-אי) א מין קארטאפעל=שנאפס.

Mac. (מעק) א צוזאץ צו שאטלענדישע און אירלענדישע נעמען פון פערזאנען [בעדייטעט זוהן].

maca'co *n.* (מע-קיי'-קאו) א לעמור [ז. *Lemur*]; א מין מאלפע [ז. *macaque*].

macad'am *n.* (מעק-עד'-עם) ברוק, שאסע; ברוק=שטיינער, שאסע=שטיינער, צושלאגענע שטיינער [נאך דעם נאמען פון דעם שאטלענדישען אינזשינער מעק=אדאם].

macadamisa'tion *n.* (מעק-עד-עמ-אי-זיי'-שאן) ז. *macadamization*

macad'amise *v.* (מעק-עד'-עמ-איז) ז. *macadamize*

macad'amiser *n.* (מעק-עד'-עמ-אי-זער) ז. *macadamizer*

macadamiza'tion *n.* (מעק-עד-עמ-אי-זיי'-שאן) דאס ברוקירען מיט קליינע שטיינדלעך.

macad'amize *v.* (מעק-עד'-עמ-איז) ברוקירען מיט קליינע שטיינדלעך [נאך דער מעטאדע פון דעם שאטלענדישען אינזשינער מעק=אדאם].

macad'amizer *n.* (מעק-עד'-עמ-אי-זער) א ברוקירער. ז. *macadamize*

maca'o *n.* (מע-קא'-א) ז. *macaw*

macaque' *n.* (מע-קעק') א מין מאלפע.

mac'arism *n.* (מעק'-ע-ריזם) א גליקזעליגקייט, א גליקזעליגקייטס=ברכה. ז. *beatitude*

mac'arize *v.* (מעק'-ע-ראיז) בענשען, ווינשען גליק, גראטולירען.

macaro'ni *n. and a.* (מעק-ע-ראו'-ני) מאקאראנען [לאקשען]; עטוואס וואס ווארפט זיך שטארק אין די אויגען; א פראנט; א מין פינגווין [אזא פויגעל]; אין צייט פון בירגער=קריעג אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן ארמעע=אבטיילונג אין שטאאט מערילענד, וואס האט געטראגען א זעהר שעהנעם אוניפארם; פראנטיש.

macaro'nian *a. and n.* (מעק-ע-ראו'-ני-ען) ז. *macaronic*

macaron'ic *a. and n.* (מעק-ע-ראנ'-איק) וואס איז שייך צו מאקאראנען, געמאכט פון מאקאראנען; מאקאראניש [וועגען א שפאסיגען געדיכט, וואו עס ווערען געברויכט אין א ווילדען מישמאש פרעמדע ווערטער און פארמען]; א מאקאראנישעס געדיכט; א מישמאש.

macaroon' *n.* (מעק-ע-רוהן') מאקאראנע, מאנדעל=געבעקס.

Macart'ney cock (מע-קארט'-ני קאק) דער פייער=פאזאן פון די מאלאאישע אינזלען [א גרויסער פויגעל מיט א בלוי=רויטליכער הויט פון ביידע זייטען פון קאפ און מיט א קאם אדער קריינדעל פון הויף=שטארצענדע פעדערען].

Macartney Cock

Macart'ney pheas'ant (מע-קארט'-ני פעז'-ענט) דער פייער=פאזאן פון די מאלאאישע אינזלען. ז. *Macartney cock*

Macas'sar *a. and n.* (מע-קעס'-ער) וואס איז שייך צום דיסטריקט מאקאסאר [אויף דעם אינזעל סעלעבעס]; מאקאסאר=אויל [אזא האר=אויל].

Macas'sar oil (מע-קעס'-ער איל) מאקאסאר=אויל. ז. *Macassar*

macaw' *n.* (מע-קאה') די ארא אדער דער אמעריקאנישער פאפוגאי [א גרויסער פאפוגאי מיט א לאנגען עק, האלט

זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

Macaw

macaw'-palm *n.* (מע-קאה'-פאהם) ז. *macaw-tree*.

macaw'-tree *n.* (מע-קאה'-טריע) די מאקאזובא=פאלמע [אזא זיד=אמעריקאנישע פאלמע].

Maccabe'an *a.* (מעק-ע-בי'-ען) וואס איז שייך צו די מאקאבעער אדער חשמונאים; מאקאבעאיש.

Mac'cabees *n.* (מעק'-ע-ביעז) די ספרי החשמונאים.

maccaro'ni *n. and a.* (מעק-ע-ראו'-ני) ז. *macaroni*.

Macchiavel'lian *a. and n.* (מעק-אי-ע-וועל'-אי-ען) ז. *Machiavellian*.

mac'coboy *n.* (מעק'-א-באי) מאקובא [אזא שמעק=טאבאק].

mac'couba *n.* (מעק'-או-בא) ז. *maccoboy*.

mace *n. and v.* (מיים) א דובינע, א בולאווע; א שטאב; א סצעפטער, א הערשער=שטאק; אזא ביליארד=שטעקען; מוסקאטען=געווירץ [פון דער זוימען=שאלעכץ פון מוסקאט=ניס].

Mace

mace'-ale *n.* (מיים'-אייל) געווירצטעס ביער [הויפטזעכליך מיט מוסקאט=געווירץ].

mace'-bear'er *n.* (מיים'-בעהר'-ער) דער סצעפטער=טרעגער, דער טרעגער פון הערשער=רוט, א בולאווע=טרעגער.

ma'cer *n.* (מיי'-סער) א סצעפטער=טרעגער, א בולאווע=טרעגער; א געריכטס=בעאמטער אין שאטלאנד [וואס רופט אוים נעמען, האלט ארדנונג, מאכט ארעסטען א. ז. וו.].

mac'erate *v.* (מעס'-ע-רייט) ווייך מאכען דורך ווייקען; אויסווייקען; אבשוואכען; אבמאגערען.

macera'tion *n.* (מעס-ע-ריי'-שאן) דאס ווייך מאכען דורך ווייקען; אויסווייקונג; אבשוואכונג; אבמאגערונג.

mac'erator *n.* (מעס'-ע-ריי-טאר) א כלי צום ווייקען עפעס.

mace'-reed *n.* (מיים'-ריעד) די וואסער=קאלבע [אזא פלאנצע]. ז. *reed-mace*.

mache'te *n.* (מע-טשיי'-טיי) אזא לאנג שפאניש מעסער.

machette' *n.* (מע-טשיי-טיי') ז. *machete*.

Machiavel'lian *a. and n.* (מעק-אי-ע-וועל'-אי-ען) וואס איז שייך צום איטאליענישען שטאאטסמאן מאקיאוועלי און זיינע פאליטישע פרינציפען; מאקיאוועליש; כיטרע, פאליטיש אונעהרליך; אן אנהענגער פון מאקיאוועלי'ס פרינציפען אין פאליטיק; א כיטרער, אונעהרליכער פאליטיקער. ז. *Machiavellianism*.

Machiavel'lianism *n.* (מעק-אי-ע-וועל'-אי-ען-איזם) מאקיאוועליזם, די פאליטישע פרינציפען פון דעם איטאליענישען שטאאטסמאן מאקיאוועלי [געבארען 1469, געשטארבען 1527], וועלכער האט געהאלטען, אז אלע אונעהרליכע מיטלען זיינען ערלויבט, ווען עס האנדעלט זיך וועגען אנהאלטען די מאכט פון דעם הערשער איבער זיינע אונטערטהאנען; פאליטישע כיטרעקייט, פאליטישע אונעהרליכקייט.

Machiavel'lic *a.* (מעק-אי-ע-וועל'-איק) מאקיאוועליש. ז. *Machiavellianism*.

Machiavel'lism *n.* (מעק-אי-ע-וועל'-איזם) ז. *Machiavellianism*.

machicola'tion *n.* (מע-טשיק-א-ליי'-שאן) אן עפנונג אין די פארצייטיגע פעסטונגען, דורך וועלכער מען פלעגט שיסען אויף'ן שונא אדער איהם בעגיסען מיט זודיגע שטאפען; פערטיידיגונג דורך אזא עפנונג.

mach'inal *a.* (מעק'-אי-נעל) וואס איז שייך צו מאשינען; מאשינמעסיג.

mach'inate *v.* (מעק'-אי-נייט) פראיעקטירען, פלאנעווען; פלאנעווען שלעכטס, מאכען א פערשווערונג.

machina'tion *n.* (מעק-אי-ניי'-שאן) א מאכינאציע, דאס מאכען מאכינאציעס, פראיעקטירען אדער פלאנעווען הינטען ארום; א פערשווערונג.

mach'inator *n.* (מעק'-אי-ניי-טאר) א פראיעקטען=מאכער, א פלאנען=מאכער; א פערשווערער.

machine' *n. and v.* (מע-שין') א מאשין; א מעכאניזם; א פייער=לעש=מאשין; א וואגען, א וועלאסיפעד, אן אויטאמאביל; א פאררימטונג צו שאפען פערשיעדענע ביהנע=עפעקטען [אין דעם פארצייטיגען גריכישען און רוימישען טעאטער]; א פאסירונג [הויפטזעכליך אן איבערנאטירליכע] אין א ליטערארישען ווערק; אן ארבייטס=סיסטעם פון אן ארגאניזאציאן; א פאליטישע מאשין [א שטרענגע ארגאניזאציאן פון פארטיי=מיטגליעדער, וואס ערמעגליכט די פיהרער דורך אויסטיילען עמטער און אנדערע עהנליכע מיטלען צו האבען די פאלשטענדיגע קאנטראל איבער דער פארטיי; די פארטיי=קליקע, וואס האלט אויף אזא אופן די פארטיי אין איהרע הענד]; אן אויטאמאט; געברויכען מאשינעריע; מאכען מיט דער הילף פון א מאשין; ארבייטען אויף א מאשין אדער ביי א מאשין; דיענען אלס פאסירונג אין א דראמא; געברויכען איבערנאטירליכע פאסירונגען אין א ליטערארישען ווערק.

machine'-gun *n.* (מע-שינ'-גאן) א מאשין=געוועהר [א הארמאט וואס שיסט אונאויפהערליך מיט דער הילף פון א ספעציעלען מעכאניזם].

machine'-made *a.* (מע-שינ'-מייד) מאשינאווע, געמאכט מיט א מאשין.

machine'-man *n.* (מע-שינ'-מען) אן ארבייטער ביי א דרוק=מאשין.

machine' man (מע-שין' מען) איינער וואס בעלאנגט צו א פאליטישער מאשין; א בלינדער אנהענגער פון א פאליטישער מאשין. ז. *machine*.

machine'-ru'ler *n.* (מע-שינ'-רוה'-לער) א מאשין צו ליניִרען [ווירען] פאפיער; א מאשין צו מאכען די איינטיילונגען אויף וואג=שאלען.

machi'nery *n.* (מע-שי'-נע-רי) מאשינעריע; מאשינען [קאלעקטיוו]; א קאמפליצירטע ארבייטס=סיסטעם [פון א רעגיערונג, געזעלשאפט א. ז. וו.]; פאסירונגען [הויפטזעכליך איבערנאטירליכע] אין ליטערארישע ווערק.

machine'-shop *n.* (מע-שינ'-שאפ) א מאשינען=פאבריק [וואו מען מאכט מאשינען אדער טיילען פון מאשינען].

machine'-tool *n.* (מע-שינ'-טוהל) מאשין=געצייג [א מאשין וואס האט פערנומען דעם פלאץ פון א האנד=געצייג].

machine'-work *n.* (מע-שינ'-הוואירק) מאשין=ארבייט; פראדוקטען פון מאשין=ארבייט.

machi'nist *n.* (מע-שי'-ניסט) א מאשיניסט, איינער וואס מאכט מאשינען.

machiniza'tion *n.* (מע-שי-ני-זיי'-שאן) דאס אויסארבייטען אדער ברייינגען אין ארדנונג [ווי מאשינעריע אדער מיט דער הילף פון מאשינעריע]; אויסארבייטונג, סיסטעמאטיזירונג.

machi'nize *v.* (מע-שי'-נאיז) ברייינגען אין ארדנונג; אויסארבייטען; סיסטעמאטיזירען.

mac'intosh *n.* (מעק'-אינ-טאש) ז. *mackintosh*.

Mc'Intosh ap'ple (מעק'-אינ-טאש עפל) אזא רויטער עפעל. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.

mack'erel *n. and v.* (מעק'-ע-רעל) די מאקרעל [א זעהר ווערטהפאלער שפייז=פיש]; פאנגען מאקרעלען.

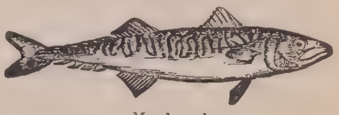

Mackerel

mack'erel-back sky (מעק'-ע-רעל-בעק סקאי) ז. *mackerel-sky*.

mack'ereler *n.* (מעק'-ע-רעל-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט מאקארעלען=פאנג; א שיף בענוצט פאר מאקארעלען=פאנג.

mack'ereller *n.* (מעק'-ע-רעל-ער) ז. *mackereler*.

mack'erel-mint *n.* (מעק'-ע-רעל-מינט) די גרינע מינצע [א פלאנצע וואס גיט ארוים א שמעקעדיגע שארפע זאפט]. ז. *spearmint*.

mack'erel-scales *n.* (מעק'-ע-רעל-סקיילז) גרופען לענגליכע פוכיגע וואלקענדלעך.

mack'erel-sky *n.* (מעק'-ע-רעל-סקאי) א הימעל בעצויגען מיט גרופען לענגליכע פוכיגע וואלקענדלעך.

mack'intosh *n.* (מעק'-אינ-טאש) א מאקינטאש, רעגען=מאנטעל; מאקינטאש=צייג.

mack'le *n. and v.* (מעקל) א פלעק; אין דרוקעריי — א דאפעל=דרוק [ווען אויף א פלאץ זעהט זיך א דאפעלטע דרוק צוליעב דעם וואס דאס פאפיער האט זיך א רוק געטהאן אדער צוליעב דעם וואס דאס פאפיער האט זיך פערבויגען]; פערפלעקען, פערשמירען; מאכען א פלעק [הויפטזעכליך אין דרוק=ארבייט — מאכען א דאפעל=דרוק].

mac'ouba *n.* (מעק'-או-בא) ז. *maccoboy*.

macro'bian *n.* (מעק-ראו'-בי-ען) איינער וואס לעבט לאנג.

macrobio'sis *n.* (מעק-רא-באי-או'-סיס) א לאנג לעבען; לאנג-לעביגקייט.

macro'biote *n.* (מעק-ראו'-בי-אוט) איינער וואס לעבט לאנג; א מענש אדער חיה וואס לעבט לאנג.

macrobiot'ic *a.* (מעק-רא-באי-אט'-איק) וואס לעבט לאנג.

macrobiot'ics *n.* (מעק-רא-באי-אט'-איקס) די לערע וועגען לאנג לעבען; א שטודיום וועגען די אורזאכען פון לאנג לעבען אדער וועגען די מיטלען צו לעבען לאנג.

macroceph'alous *a.* (מעק-רא-סעפ'-ע-לאס) לאנג-קעפיג, גרויס-קעפיג.

macrococ'cus *n.* (מעק-רא-קאק'-אס) א מין באקטעריע.

mac'rocosm *n.* (מעק'-רא-קאזם) די גאנצע וועלט, דער וועלט-אל.

macrocos'mic *a.* (מעק-רא-קאז'-מיק) וואס איז שייך צום וועלט-אל [די גאנצע וועלט]; אונגעהייער גרויס.

macrodac'tyl *n.* and *a.* (מעק-רא-דעק'-טיל) א פויגעל מיט לאנגע פינגער; וואס האט לאנגע פינגער [הויפטזעכליך וועגען פויגעל].

macrodactyl'ic *a.* (מעק-רא-דעק-טיל'-איק) וואס האט לאנגע פינגער [וועגען פויגעל].

macrol'ogy *n.* (מע-קראל'-א-דזשי) א לאנגער, לאנגווייליגער געשפרעך; א לאנגע, אינהאלטלאזע רעדע; אן אויסגוס פון ווערטער, א ים מיט ווערטער אבער מיט ווייניג אינהאלט.

macrom'eter *n.* (מעק-ראמ'-ע-טער) א מאקראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען אונצוגענגליכע הויכקייטען].

mac'ron *n.* (מעק'-ראן) דער שטריך [—] איבער א וואקאל, צו צייגען, אז ער איז לאנג.

macros'cian *a.* and *n.* (מעק-ראס'-אי-ען) וואס ווארפט א לאנגען שאטען [וועגען די איינוואהנער פון די פאלאר-לענדער]; איינער וואס ווארפט א לאנגען שאטען, אן איינוואהנער פון די פאלאר-לענדער.

macroscop'ic *a.* (מעק-רא-סקאפ'-איק) וואס מען קען זעהן מיט'ן נאקעטען אויג [אהן פערגרעסערונגס-גלעזער].

macroscop'ical *a.* (מעק-רא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *macroscopic*.

macroscop'ically *adv.* (מעק-רא-סקאפ'-אי-קעל-אי) מיט'ן נאקעטען אויג; אהן א פערגרעסערונגס-גלאז; אויבערפלעכליך בעטראכטענדיג.

mac'rotone *n.* (מעק'-רא-טאון) ז. *macron*.

macro'tous *a.* (מעק-ראו'-טאס) לאנג-אויערדיג, מיט לאנגע אויערען.

macru'ran *n.* (מעק-רוה'-רען) א מין קרעבס מיט א לאנגען עק.

macru'rous *a.* (מעק-רוה'-ראס) לאנג-עקיג, מיט א לאנגען עק.

mac'ula *n.* (מעק'-יו-לא) א פלעק; א פלעק אויף דער הויט; א טונקעלער פלאץ אויף א שיינענדער פלעכע; א זונען-פלעק; א פלעק אויף דער לבנה.

mac'ular *a.* (מעק'-יו-לאר) געפלעקט.

mac'ulate *v.* and *a.* (מעק'-יו-לייט) בעפלעקען; בעשמוצען; געפלעקט; בעפלעקט; בעשמוצט.

mac'ulated fe'ver (מעק'-יו-ליי-טעד פי'-ווער) טיפוס.

macula'tion *n.* (מעק-יו-ליי'-שאן) געפלעקטקייט; בעפלעקונג, בעשמוצונג.

mac'ulatory *a.* (מעק'-יו-לע-טא-רי) בעפלעקענד, בעשמוצענד.

mac'ulature *n.* (מעק'-יו-ליי-טשור) אין דרוקעריי — א מאקולאטור [א פערשמיערטער אדער שלעכט-געדרוקטער בויגען]; לעש-פאפיער, קלעק-פאפיער.

mac'ule *n.* and *v.* (מעק'-יול) ז. *mackle*.

mac'ulose *a.* (מעק'-יו-לאוס) געפלעקט; בעפלעקט, בעשמוצט.

mac'ulous *a.* (מעק'-יו-לאס) געפלעקט.

mad *a.* (מעד) פערריקט, משוגע, ווילד; שטארק פערקאכט אין עפעס; ארויס פון די כלים, אויסער זיך.

mad'am *n.* and *v.* (מעד'-עם) מאדאם; רופען אדער בעגריסען מיט'ן ווארט "מאדאם".

madame' *n.* (מע-דאם') מאדאם.

madapol'lam *n.* (מעד-ע-פאל'-עם) מאדאפאלאן [אזא באוועל-צייג].

mad'-ap'ple *n.* (מעד'-עפל) די אייער-פלאנצע. ז. *egg-plant*.

mad as a hat'ter (מעד עז ע העט'-ער) ווילד, משוגע, אויסער זיך פאר צארן.

mad'brain *a.* and *n.* (מעד'-בריין) א היצקאפ; היצקעפיג.

mad'-brained *a.* (מעד'-בריינד) היציג, היצקעפיג.

mad'cap *n.* and *a.* (מעד'-קעפ) א צולאזענער יונג, א היצקאפ; צולאזען, ווילד, היצקעפיג.

mad'den *v.* (מעדן) ווערען ווילד, ווערען משוגע, ווערען אויסער זיך; מאכען ווילד, אויפרעגען ביז משוגעת, ארויסברייגנען אין ווילדען כעס.

mad'der *n.* and *v.* (מעד'-ער) קראפ [אזא מין פלאנצע וואס גיט ארויס א זעהר דויערהאפטע פארב, וואס ווערט געברויכט פאר לייווענד און בוימוואל]; די קראפ-פארב; פארבען מיט קראפ.

Madder

mad'derwort *n.* (מעד'-ער-וואורט) די קראפ-פלאנצע. ז. *madder*.

mad'ding *a.* and *n.* (מעד'-אינג) ווערענדיג ווילד אדער משוגע; האנדלענדיג ווילד אדער משוגע; ארויס פון די כלים, ווילד, וויטהענד; א משוגעת, א ווילדער, משוגע'נער אויפטהו.

mad'dingly *adv.* (מעד'-אינג-לי) אויף א ווילדען, משוגע'נעם שטייגער.

mad'dish *a.* (מעד'-איש) משוגע'וואטע.

mad'dle *v.* (מעדל) זיין ווילד אדער משוגע; ריידען פון היץ.

mad'-doc'tor *n.* (מעד'-דאק'-טאר) אן אליעניסט, א פסיכיאטער, א משוגעים-דאקטאר.

made *a.* (מייד) פאבריצירט; געמאכט; קינסטליך; צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע טיילען; צוגעריכט [וועגען שפייזען]; פערזארגט; פערזיכערט [מיט ערפאלג]; גוט געלערענט [ווי למשל, א הונד]. ז. *make*.

madefac'tion *n.* (מעד-אי-פעק'-שאן) בעפייכטונג, איינגעצונג.

mad'efy *v.* (מעד'-אי-פאי) בעפייכטען, בענעצען.

Madei'ra *n.* (מע-דיי'-רא) מאדיירא [א פארטוגעזישער אינזעל ביים נארד-וועסט ברעג פון אפריקא]; מאדיירא-וויין [פון אינזעל מאדיירא].

Madei'ran *a.* (מע-דיי'-רען) וואס איז שייך צום אינזעל מאדיירא, וואס קומט פון מאדיירא [אן אינזעל ביים נארד-וועסט ברעג פון אפריקא, בעלאנגט צו פארטוגאל].

Madei'ra-vine *n.* (מע-דיי'-רא-וואין) אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט העל-גרינע בלעטער און מיט לאנגע בינטלעך קליינע שמעקעדיגע בלימעלעך.

made man (מייד מען) א פערזארגטער מענש, אן איינגעשטעלטער מענש, א מענש, וואס איז שוין זיכער מיט ערפאלג.

A few more years of hard work and I shall be a **made man**.

made mast (מייד מעסט) א צוזאמענגעזעצטער מאסט [א מאסט וואס איז צוזאמענגעזעצט פון מעהרערע טיילען].

mademoiselle' *n.* (מע-דע-מוא-זעל') מאדמואזעל, פריילין.

made of flesh (מייד אוו פלעש) ניט מעהר ווי א זינדיגער מענש.

made to meas'ure (מייד טו מעזש'-אור) געמאכט נאך דער מאס; בעשטעלט.

This store is selling garments **made to measure**.

made up (מייד אפ) 1. שלום געווארען, זיך אויסגעגליכען; 2. קינסטליך, ניט נאטירליך, כלומר'שטדיג, אויסגעטראכט; 3. פארטיג, טאנדעט [געמאכט ניט אויף בעשטעלונג]; 4. צוזאמענגעשטעלט; פערפאלקאמט, פערפערטיגט, פערענדיגט; פאלשטענדיג, דורך און דורך.

1. The children quarreled in their play, but they **made up** very soon. 2. The story of the merchant's disappearance was only **made up** to fool his creditors. 3. The store sells only cheap **made up** goods.

mad'-head'ed *a.* (מעד'-העד'-עד) היציג, היצקעפיג.

mad'house *n.* (מעד'-האוס) א משוגעים-הויז.

mad'id *a.* (מעד'-איד) נאס, פייכט.

mad'ly *adv.* (מעד'-לי) אויף א משוגע'נעם אדער ווילדען שטייגער; מיט משוגעת; אויסער זיך פאר כעס; שטארק פערקאכט.

mad'man *n.* (מעד'-מען) א משוגע'נער, א וואהנזיניגער, א ווילדער יונג.

mad'ness *n.* (מעד'-נעס) וואהנזין, משוגעת; גרימצארן, היציגקייט, היצקעפיגקייט.

madon'a *n.* (מע-דאנ'-א) ז. *madonna*.

Madon'na *n.* (מע-דאנ'-א) די מאדאנא, די הייליגע מאריע [קריסטוס'עס מוטער]; א בילד פון דער הייליגער מאריע.

madon'na *n.* (מע-דאנ'-א) מאדאם [אין איטאליעניש].

Madon'na-wise *adv.* (מע-דאנ'-א-וואיז) אין דער מאדאנא-פארם [וועגען האר-פריזור וואס איז עהנליך צו דער פריזור פון דער הייליגער מאריע, ווי עס ווערט געוועהנליך פארגעשטעלט אויף די בילדער].

madras' *n.* (מע-דרעס') מאדראס [האלב-זיידענצייג]; א טיכעל פון מאדראס.

mad'reperl *n.* (מעד'-רע-פוירל) פערל-מוטער.

madrepo'ra *n.* (מעד-רי-פאו'-רא) ז. *madrepore*.

mad'repore *n.* (מעד'-רי-פאור) דער

מאדרעפאר, דער שטערן-קאראל, דער שוואם-קאראל.

Madrepore

mad'rier *n.* (מעד'-רי-ער) אן אבדאך איבער פעסטונגס-ווערק; א באלקען אונטערצושפארען די ערד אין א מינע.

mad'rigal *n.* (מעד'-רי-געל) א מאדריגאל [אזא געדיכט, א פאסטוכער-ליעד, א ליעבעס-ליעד; אויך די מוזיק צו אזא ליעד].

madriga'lian *a.* (מעד-רי-גיי'-לי-ען) וואס איז שייך צו א מאדריגאל. ז. *madrigal*

mad'rigalist *n.* (מעד'-רי-געל-איסט) א פערפאסער אדער זינגער פון מאדריגאלען. ז. *madrigal*

mad'stone *n.* (מעד'-סטאון) א שטיין, וואס קען, לויט דעם פאלקס גלויבען [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא], היילען אדער פערהיטען הידראפאביא [די קראנקהייט וואס קומט פון דעם ביס פון א משוגע'נעם הונד].

mad'wort *n.* (מעד'-הווארט) א מין זענעפט-פלאנצע. ז. *Alyssum*

Mael'strom *n.* (מייל'-סטראם) דער מאלשטראם [אזא קעסעל-גרוב אין ים ביים ברעג פון נארוועגען, וואו דאס וואסער דרעהט זיך ווי א ווירבעל].

mael'strom *n.* (מייל'-סטראם) א קעסעל-גרוב [אן ארט אין א טייך אדער ים וואו דאס וואסער דרעהט זיך, ווי א ווירבעל]; א פערניכטענדע קראפט.

mæ'nad *n.* (מיע'-נעד) א מענאדע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א פריסטערין פון דעם גאט באקכוס, דער גאט פון וויין און שכרות, וועלכע זינגט, טאנצט און הוליעט ווילד אין פרעהליכע שכור'ע געזעלשאפטען].

mænad'ic *a.* (מיע-נעד'-איק) ווי א מענאדע; ווילד, משוגע, וואקכאניש. ז. *mænad*

maesto'so *adv.* (מא-עס-טאו'-סא) אין מוזיק — מאיעסטעטיש, געהויבען.

maes'tro *n.* (מא-עס'-טרא) א קונסט-מייסטער, א מוזיק-קינסטלער.

maf'fia *n.* (מא'-פי-א) ז. *Mafia*

Maf'fia *n.* (מא'-פי-א) ז. *Mafia*

Ma'fia *n.* (מא'-פי-א) די מאפיא, א געוויסע געהיימע פערברעכערישע געזעלשאפט אין סיציליען, איטאליען.

mag *v. and n.* (מעג) פלאפלען, פלוידערען; פלאפלעריי, פלוידעריי.

magazine' *n.* (מעג-ע-זין') א מאגאזין, א לאגער-הויז, א שפייכלער; א זשורנאל, א פעריאדישע אויסגאבע וואס ענטהאלט א זאמלונג פון פערשיעדענע ארטיקלען; א פולווער-קאמער.

magazin'er *n.* (מעג-ע-זינ'-ער) א שרייבער אין א זשורנאל.

magazine'-ri'fle *n.* (מעג-ע-זינ'-ראיפל) א מאגאזין-געוועהר [א ביקס, וועלכע קען אנגעלאדען ווערען מיט עטליכע קוילען מיט אמאל].

magazin'ist *n.* (מעג-ע-זינ'-איסט) ז. *magaziner*

mag'dalen *n.* (מעג'-דע-לען) א פראסטיטוטקע וואס האט אנגעפאנגען פיהרען אן אנשטענדיג לעבען.

mag'dalen asy'lum (מעג'-דע-לען ע-סאי'-לאם) אן אנשטאלט אדער שפיטאל פאר געפאלענע פרויען, וועלכע ווילען אנפאנגען פיהרען אן אנשטענדיג לעבען.

mag'dalene *n.* (מעג'-דע-ליען) ז. *magdalen*

magdalene'um *n.* (מעג-דע-לי-ני'-אם) ז. *magdalen asylum*

mag'dalen hos'pital (מעג'-דע-לען האס'-פי-טעל) ז. *magdalen asylum*

magda'leon *n.* (מעג-דיי'-לי-אן) א פיל אדער מעדיקאמענט בכלל צוגעפערטיגט מיט שטיקלעך ברויט; א פלאסטער.

mage *n.* (מיידזש) א מאגיקער, א צויבערער, א כשוף-מאכער.

Magellan'ic clouds (מעדזש-ע-לענ'-איק קלאודז) אזעלכע צוויי וואלקען-ענהליכע שטערען-שטרייפען אין דער זידליכער העלפט פון הימעל.

ma'gen-Da'vid *n.* (מא'-גיין-דא'-וויד) א מגן דוד.

magen'ta *n.* (מע-דזשענ'-טע) אזא לילא-רויטער קאליר אדער פארב.

mag'got *n.* (מעג'-אט) א קאפריז, א משוגע'נער איינפאל, א שגעון; די לארווא [ווערימעל] פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך א פליעג; א ווארים.

mag'gotiness *n.* (מעג'-אט-אי-נעס) קאפריזנעקייט; דאס האבען א שגעון; דאס זיין בעדעקט מיט לארווא [א ווערימעל] פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א פליעג; ווערימדיגקייט.

mag'goty *a.* (מעג'-א-טי) ווערימדיג; קאפריזנע, וואס האט א שגעון אדער משוגע'נע איינפעלע.

Ma'gi *n.* (מיי'-דזשאי) די מאגיקער, די געלעהרטע און די פריסטער-קאסטע ביי די פערזיאנער און מעדער [חכמי פרס ומדי]; געלעהרטע לייט אין אריענט; די חכמי הקדם וואס זיינען געקומען, לויט ווי עס דערצעהלט זיך אין דער געשיכטע פון דער קריסטליכער רעליגיאן, בעגריסען די געבורט פון יעזוס קריסטוס. ז. *Magus*

Ma'gian *a. and n.* (מיי'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו די מאגיקער אדער צו דער פריסטער-קאסטע אין פערזיען [פרס]; א מאגיקער, א מיטגליעד פון דער פריסטער-קאסטע אין פערזיען.

Ma'gianism *n.* (מיי'-דזשי-ענ-איזם) די לעהרע אדער רעליגיאן פון די מאגיקער [אין פערזיען].

mag'ic *n. and a.* (מעדזש'-איק) מאגיע, צויבער-קונסט, כשוף; צויבער-קראפט; מאגיש, צויבעריש, כשוף'דיג.

mag'ical *a.* (מעדזש'-אי-קעל) מאגיש, צויבעריש, כשוף'דיג.

mag'ically *adv.* (מעדזש'-אי-קעל-אי) אויף א מאגישען אדער כשוף'דיגען אופן; דורך כשוף, דורך צויבער.

mag'ic flute (מעדזש'-איק פליוט) א צויבער-פלייט.

magi'cian *n.* (מע-דזשיש'-ען) א מאגיקער, א כשוף-מאכער. א צויבערער.

mag'ic lamp (מעדזש'-איק לעמפ) ז. *magic lantern*

mag'ic lan'tern (מעדזש'-איק לענ'-טערן) א מאגישע לאנטערנע [אזא לאנטערנע צום פערגרעסערען קליינע בילדער, וועלכע ווערען רעפראדוצירט אויף א לייוואנד אדער ווייסער וואנד אין א פינסטערען צימער].

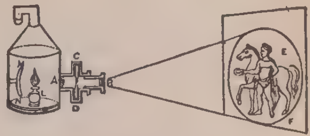

Magic Lantern

mag'ic mir'ror (מעדזש'-איק מיר'-אר) א צויבער-שפיגעל [אזא שפיגעל צו מאכען קונצען].

mag'ic mu'sic (מעדזש'-איק מיו'-זיק) דאס טרעפען דורך מוזיק [אזא שפיעל וואו א זאך ווערט בעהאלטען אין אן ארט און איינער דארף זי געפינען לויט די טענער פון מוזיק. ווען ער קומט צ. ב. נעהנטער צום בעהעלטעניש-ארט שפיעלט די מוזיק שנעלער, ווען ער דערווייטערט זיך — שפיעלט די מוזיק לאנגזאמער א. ז. וו.].

mag'ic square (מעדזש'-איק סקהווערר) דאס מאגישע צאהלען-פיער-עק [אזא פיער-עקיג קעסטעלע געטיילט אין קוואדראטען אין וועלכע עס זיינען אויסגעשטעלט ציפער אויף אזא אופן, דאס ווי מען זאל זיי ניט צונויפרעכענען, אין דער לענג, אין דער ברייט אדער שרעג, בעקומט מען אלץ דיעזעלביגע סומע.

1	16	11	6
13	4	7	10
8	9	14	3
12	5	2	15

Magic Square

magilp' *n.* (מע-גילפ') ליין-אויל-פערניץ [אזא אויל-לאק וואס ווערט געברויכט ביים פארבען אדער מאלען].

magis'ter *n.* (מע-דזשיס'-טער) א מאגיסטער [אן אקאדעמישער טיטול, וואס איז אונגעפעהר ווי דער טיטול דאקטאר].

magiste'rial *a.* (מעדזש-איס-טי'-רי-על) ווי א לעהרער; בעפעהלעריש, געביטעריש; דיקטאטאריש; שטאלץ, הויכמוטיג; וואס איז שייך צו א מאגיסטראט; וואס איז שייך צו א כעמישער פערבינדונג פון צוויי פליסיגקייטען, וועלכע זיינען פערשיעדען אין זייער כאראקטער.

magiste'rially *adv.* (מעדזש-איס-טי'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון א לעהרער; געביטעריש, בעפעהלעריש; אזוי ווי א מאגיסטראט.

magiste'rialness *n.* (מעדזש-איס-טי'-רי-על-נעס) דאס זיין בעפעהלעריש אדער געביטעריש.

magiste'rium *n.* (מעדזש-איס-טי'-רי-אם) אין אלכעמיע — דער שטיין פון די פילאזאפען [אבן החכמים] מיט וועלכען מען קען, לויט ווי מען האט געגלויבט, אלע מעטאלען פערוואנדלען אין גאלד; א בעהויפטונג, ערקלערונג אדער בעפעהל פון אן אויטאריטעט אדער מאכט.

mag'istery *n.* (מעדזש'-איס-טע-רי) א בעהויפטונג, ערקלערונג אדער בעפעהל פון אן אויטאריטעט אדער מאכט; אין אלכעמיע — דער שטיין פון פילאזאפען [אבן החכמים] מיט וועלכען, לויט ווי מען האט געגלויבט, מען קען פערוואנדלען אלע מעטאלען אין גאלד; א כעמי-

שע פערבינדונג פון צוויי פליסינקייטען
פון פערשיעדענעם כאראקטער.

mag'istracy *n.* (מערזש'-איס-טרע-סי)
דאס אמט אדער די ווירדע פון א מא=
גיסטראט; די קערפערשאפט פון מאגיס=
טראטען.

mag'istral *a. and n.* (מערזש'-איס-
טרעל) ווי א לעהרער; ווי א מאגיס=
טראט; בעפעהלעריש, געביטעריש; וואס
איז ספעציעל פערשריבען געווארען אדער
צונויפגעשטעלט געווארען אלס רעצעפט
[וואס מען בעקומט ניט אין אפטייק פאר=
טיג]; אין פעסטונגס=ווערק — די גאר=
טעל=ליניע אדער די גרונד=ליניע [די לי=
ניע פון וועלכער אלע בעפעסטיגטע פלע=
צער ווערען בעצייכענט]; פּאָלווערייזיר=
טעם קופּער וואס ווערט געטריקענט אין
דער לופט צו מישען מיט זילבער; א בע=
אמטער אין א קירך אדער קאטעדראלע,
וועלכער דארף האלטען א געוויסען קורס
פון דרשות.

mag'istral line (מערזש'-איס-טרעל
לאין) אין פעסטונגס=ווערק — די גאר=
טעל=ליניע אדער די גרונד=ליניע [די לי=
ניע פון וועלכער אלע בעפעסטיגטע פלע=
צער ווערען בעצייכענט].

mag'istral meth'od (מערזש'-איס-
טרעל מעטה'-אד) די אונטעררריכטס=מע=
טאדע פון א שוהל=לעהרער; דאס לערנען
פעסטגעשטעלטע ווארהייטען.

mag'istrate *n.* (מערזש'-איס-טרייט) א
מאגיסטראט [אן אדמיניסטראטיווער בע=
אמטער, ווי א גובערנאטאר, א שטאדט=
הויפט א. ד. ג.]; א פאליציי=ריכטער; א
פריעדענס=ריכטער.

magistrat'ic *a.* (מערזש-איס-טרעט'-
איק) וואס האט די אויטאריטעט פון א
מאגיסטראט; וואס איז שייך צו א מא=
גיסטראט. ז. ***magistrate***

magistrat'ical *a.* (מערזש-איס-טרעט'-
אי-קעל) ז. ***magistratic***

mag'ma *n.* (מעג'-מא) דער געדיכטער
עקסטראקט וואס עס בלייבט פון דעם
זאפט, וועלכער ווערט אויסגעדריקט פון
געוויסע שטאפען; א זאלב; די גרונד=
מאסע אדער באזיס פון א פעלז.

Mag'na Char'ta (מעג'-נא קאר'-טא)
די גרויסע כארטא [דער דאקומענט, וואס
דער ענגלישער קעניג דזשאהן איז גע=
צוואונגען געווען ארויסצוגעבען אין יאהר
1215. דיעזער דאקומענט, וואס דיענט
אלס דער באזיס פון דער ענגלישער פריי=
הייט, בעשרענקט די רעכטען און מאכט
פון קעניג און גאראנטירט די פערזענלי=
כע פרייהייטען און רעכטען פון די ביר=
גער]; א קאנסטיטוציאן וואס זיכערט
די רעכטען און פרייהייטען פון די ביר=
גער.

magnan'erie *n.* (מענ-יענ'-ע-ריע) א
פלאץ, וואו מען האדעוועט זייד=ווערים;
דאס האדעווען אדער קולטיווירען זייד=ווע=
רים.

magnan'imate *v.* (מעג-נענ'-אי-מייט)
מאכען גרויסמוטיג אדער עדעלמוטיג.

magnanim'ity *n.* (מעג-נע-נימ'-אי-
טי) גרויסמוטה, עדעלמוטה.

The conquered army was treated with **magnanimity.**

magnan'imous *a.* (מעג-נענ'-אי-מאס)
גרויסמוטיג, עדעלמוטיג.

magnan'imously *adv.* (מעג-נענ'-
אי-מאס-לי) אויף א גרויסמוטיגען אדער
עדעלמוטיגען אופן.

mag'nate *n.* (מעג'-נייט) א מאגנאט;
אן אדעלמאן; א הויך=געשטעלטע פער=
זאן; א בעהערשער פון גרויסע רייכטי=
מער; א מיטגליעד פון דעם אויבערשטען
הויז פון דעם אונגארישען פארלאמענט.

magne'sia *n.* (מעג-ני'-שיא) מאגנע=
זיע [אזא ווייסער ערד=פולווער וועלכער
ווערט געברויכט אין דער מעדיצין אלס
אן אבפיהרונגס=מיטעל].

magne'sian *a.* (מעג-ני'-שי-ען) וואס
איז שייך צו מאגנעזיע אדער וואס האט
די אייגענשאפטען פון מאגנעזיע.

mag'nesite *n.* (מעג'-ני-סאיט) מאגנע=
זיט [נאטירליכער מאגנעזיום=קארבאנאט,
א מינעראל וועלכער געפינט זיך אין
ווייסע קאמפאקטע מאסען].

magne'sium *n.* (מעג-ני'-שיאם) מאג=
נעזיום [איינער פון די כעמישע גרונד=
עלעמענטען. אזא זילבער=ווייסער לייכטער
מעטאל, וואס גיט א זעהר העלעם ליכט
ווען עס ווערט אנגעצונדען און ווערט
בענוצט ביים אויפנעהמען פאטאגראפיעס
ביי נאכט].

mag'net *n.* (מעג'-נעט) א מאגנעט.

magnet'ic *a. and n.* (מעג-נעט'-איק)
מאגנעטיש; וואס האט מאגנעטישע איי=
גענשאפטען; צוציהענד; וואס איז שייך
צו דער מאגנעטישער קראפט פון דער
ערד; א מעטאל וואס קען געמאכט ווערען
מאגנעטיש.

magnet'ical *a.* (מעג-נעט'-אי-קעל)
מאגנעטיש.

magnet'ically *adv.* (מעג-נעט'-אי-
קעל-אי) דורך מאגנעטיזם; אויף א מאג=
נעטישען אופן.

magnet'icalness *n.* (מעג-נעט'-אי-
קעל-נעס) דאס זיין מאגנעטיש; די מאג=
נעטישע קראפט.

magnet'ic curves (מעג-נעט'-איק
קירווז) מאגנעטישע ליניען [די געבוי=
גענע ליניען וועלכע ווערען פארמירט פון
אייזען=שטויב, וואס געפינט זיך אויף א
פאפיער אונטער וועלכען עס ווערט גע=
האלטען א מאגנעט].

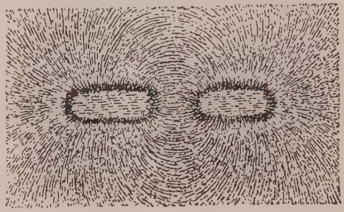

Magnetic Curves

magnet'ic den'sity (מעג-נעט'-איק
דענ'-סי-טי) מאגנעטישע געדיכטקייט
[די מאס מאגנעטיזם וואס איז קאנצענ=
טרירט אויף אן איינהייטס=פלעכע, ווי
אויף א קוואדראט צענטימעטער אדער א
קוואדראט צאל א. ד. ג.].

magnet'ic field (מעג-נעט'-איק פיעלד)
א מאגנעטישעס פעלד [א פלאץ וועלכער
געפינט זיך אונטער דער ווירקונג פון א
מאגנעט אדער וואו א דראט מיט אן
עלעקטרישען שטראם געהט דורך].

magnet'ic force (מעג-נעט'-איק
פאורס) די מאגנעטישע קראפט [די
קראפט וואס הערשט צווישען די מאגנע=
טישע פאלען].

magneti'cian *n.* (מעג-נע-טיש'-ען)
א קענער אין מאגנעטיזם.

magnet'ic induc'tion (מעג-נעט'-
איק-דאק'-שאן) מאגנעטישע אינדוקציאן
[די קראפט וואס א מאגנעט אדער אן
עלעקטרישער שטראם בעזיצט ארויסצורו=
פען מאגנעטיזם אין אנדערע קערפער
וועלכע געפינען זיך אין זייער נאהנט=
קייט אבער ניט אין בעריהרונג].

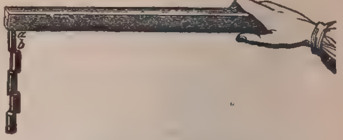

Magnetic Induction

magnet'ic lim'it (מעג-נעט'-איק לימ'-
איט) די מאגנעטישע גרענעץ [דער טעמ=
פעראטור=פונקט ביי וועלכען א מאגנעטי=
שער מעטאל פערליערט זיינע מאגנעטישע
פעהיגקייטען: ביי אייזען — ווען עס
ווערט דערהיצט ביז העל=רויט; ביי ני=
קעל — ווען די טעמפעראטור דערגרייכט
ארום 350 גראד צעלזיום].

magnet'ic nee'dle (מעג-נעט'-איק
ניעדל) א מאגנעט=נאדעל [א שטיקעל
דינע מאגנעטישע שטאל וואס דרעהט זיך
אין דער מיטען אויף א שפּיץ פון א נא=
דעל ווי אין קאמפאס צ. ב.].

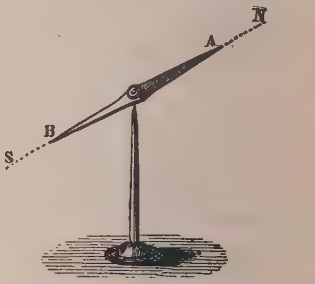

Magnetic Needle

magnet'icness *n.* (מעג-נעט'-איק-נעס)
ז. ***magneticalness***

magnet'ics *n.* (מעג-נעט'-איקס) די ווי=
סענשאפט פון מאגנעטיזם.

mag'netisable *a.* (מעג'-נע-טאי-זעבל)
ז. ***magnetizable***

magnetisa'tion *n.* (מעג-נע-טי-זיי'-
שאן) ז. ***magnetization***

mag'netise *v.* (מעג'-נע-טאיז)
ז. ***magnetize***

mag'netism *n.* (מעג'-נע-טיזם) מאגנע=
טיזם, מאגנעט=קראפט; די וויסענשאפט
וואס פערנעהמט זיך מיט די אייגענשאפ=
טען פון מאגנעט; צוציהונגס=קראפט.

mag'netist *n.* (מעג'-נע-טיסט)
ז. ***magnetician***

magnetizabil'ity *n.* (מעג-נע-טאי-
זע-ביל'-אי-טי) די אייגענשאפט מאגנע=
טיזירט צו ווערען.

mag'netizable *a.* (מעג'-נע-טאי-זעבל)
וואס קען מאגנעטיזירט ווערען.

magnetiza'tion *n.* (מעג-נע-טי-זיי'-
שאן) מאגנעטיזירונג.

mag'netize *v.* (מעג'-נע-טאיז) מאגנע=
טיזירען, מאכען מאגנעטיש; צוציהען ווי
מיט א מאגנעט.

mag'netizer *n.* (מעג'-נע-טאי-זער)
א מאגנעטיזירער.

mag'neto-elec'tric *a.* (מעג'-נע-טאו-
אי-לעק'-טריק) עלעקטרא=מאגנעטיש.

mag'neto-elec'trical *a.* (מעג'-נע-
טאו-אי-לעק'-טרי-קעל)
ז. ***magneto-electric***

mag'neto-electric'ity *n.* (מעג'-נע-טאו-אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטראמאגנעטיזמוס, עלעקטריציטעט וואס ווערט ארויסגערופען דורך מאגנעטיזם; די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די אייגענשאפטען פון עלעקטריציטעט און מאגנעטיזם אין זייער פערבינדונג.

magnet'ograph *n.* (מעג-נעט'-א-גרעף) א מאגנעטאגראף [אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די קראפט פון א מאגנעט אדער די מאגנעטישע קראפט פון דער ערד].

magnetom'eter *n.* (מעג-נע-טאמ'-ע-טער) א מאגנעטאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען מאגנעטישע קראפט.

magnetom'etry *n.* (מעג-נע-טאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען די שטארקייט פון א מאגנעט אדער די מאגנעטישע קראפט פון דער ערד.

magnetomo'tive *a.* (מעג-נע-טא-מאו'-טיוו) וואס פראדוצירט אקטיווע מאגנעטישע ווירקונגען.

mag'nifiable *a.* (מעג'-ני-פאי-עבל) וואס קען פערגרעסערט ווערען.

magnif'ic *a.* (מעג-ניפ'-איק) וואס מאכט גרויס אדער בעריהמט; גרויסארטיג, פרעכטיג, הערליך.

magnif'ical *a.* (מעג-ניפ'-אי-קעל) ז. *magnific*

magnif'ically *adv.* (מעג-ניפ'-אי-קעל-אי) אויף א גרויסארטיגען אדער פרעכטיגען אופן; מיט פראכט, מיט גלאנץ.

Magnif'icat *n.* (מעג-ניפ'-אי-קעט) דער לויב=געזאנג פון דער הייליגער מאריע.

magnifica'tion *n.* (מעג-ני-פי-קיי'-שאן) די פערגרעסערונג; די פערגרעסערונג דורך א מיקראסקאפ.

magnif'icence *n.* (מעג-ניפ'-אי-סענס) גרויסארטיגקייט, פראכט, הערליכקייט; א טיטול פון הויכע בעאמטע אין אלטען רוים, ווי אויך נאך איצט אין דייטשלאנד פון א רעקטאר אין אן אוניווערזיטעט און פון אנדערע העכערע אוניווערזיטעטס=בעאמטע.

magnif'icent *a.* (מעג-ניפ'-אי-סענט) גרויסארטיג, פרעכטיג, הערליך.
The audience witnessed a **magnificent** production of the play.

magnif'icently *adv.* (מעג-ניפ'-אי-סענט-לי) אויף א פרעכטיגען אדער גרויסארטיגען אופן; מיט פראכט, מיט גלאנץ; פרעכטיג, גלענצענד, הערליך.

magnif'ico *n.* (מעג-ניפ'-אי-קאו) אן אמאליגער טיטול פאר אן אדעליגען פון דער ווענעציאנער רעפובליק; א הויךגעשטעלטע פערזאן; א ביי=נאמען פאר א רעקטאר פון אן אוניווערזיטעט אין דייטשלאנד.

mag'nifier *n.* (מעג'-ני-פאי-ער) עפעס וואס פערגרעסערט; א פערגרעסערער; א פערגרעסערונגס=גלאז.

mag'nify *v.* (מעג'-ני-פאי) פערגרעסערען; לויבען, ריהמען; מגזם זיין, איבערטרייבען.

mag'nifying-glass *n.* (מעג'-ני-פאי-אינג-גלעס) א פערגרעסערונגס=גלאז.

mag'nifying-lens *n.* (מעג'-ני-פאי-אינג-לענז) א פערגרעסערונגס=לינז [א פערגרעסערונגס=גלאז].

magnil'oquence *n.* (מעג-ניל'-א-קהווענס) באמבאסטיק [דאס געברויכען הויכע פראזען אין ריידען אדער שרייבען].

magnil'oquent *a.* (מעג-ניל'-א-קהווענט) באמבאסטיש.

magnil'oquently *adv.* (מעג-ניל'-א-קהווענט-לי) אויף א באמבאסטישען שטייגער.

mag'nitude *n.* (מעג'-ני-טיוד) די גרויס אדער די מאס פון עפעס; וויכטיגקייט; בעדייטונג; אין מאטעמאטיק—א מעסטבארע גרעסע; די אייגענשאפט פון האבען א מעסטבארע גרויס אדער מאס; די העלקייט פון א שטערען לויט דעם נומערישען סיסטעם, וואס ווערט געברויכט אין אסטראנאמיע פאר דיעזען צוועק.

Magno'lia *n.* (מעג-נאו'-לי-א) דער מין מאגנאליע בוימער [אזא שעהנער ציערליכער מין בוימער מיט זעהר שעהנע בלומען].

Magnolia

mag'num *n.* (מעג'-נאם) אזא גרויסע וויין=פלאש [מייסטענס א צוויי=קווארטיגע]; די מאס וויין וואס אזא פלאש ענטהאלט.

mag'ot *n.* (מעג'-אט) די בערבערישע אדער טערקישע אפע [מאלפע]; א קליינע קאמישע מענשען=פיגור, ווי זי געפינט זיך אין די כינעזישע אדער אנדערע אריענטאלישע קונסט=זאמלונגען.

mag'pie *n.* (מעג'-פאי) אן עלסטער, א סאראקע [א גוט=בעקאנטער שווארצער פויגעל מיט א ווייסען בייכעל]; א האלבע פעני [אין ענגלאנד].

Magpie

mags'man *n.* (מעגז'-מען) א גאסען=שווינדלער וואס נארט אריין דארפס=פויערים, וועלכע קומען אין שטאדט.

maguey' *n.* (מע-גהוויי') דער אמעריקאנער אלאען=בוים.

Ma'gus *n.* (מיי'-גאס) א מאגיקער [איינער פון דער פריסטער און געלעהרטען=קאסטע אין אלטען פערזיען]; איינער פון די דריי חכמי=קדם [ווערען אויך גערופען די דריי קעניגע] וואס זיינען געקומען, לויט דער געשיכטע פון דער קריסטליכער רעליגיאן, צו בעגריסען די געבורט פון קריסטוס.

Magyar' *n.* (מע-דזשאר') א מאגיאר, אן אונגאר; די אונגארישע שפראך.

ma'haleb *n.* (מא'-הע-לעב) די ווייקסעלקארש [אזא מין קארש פון וויאלעטען=פארב].

mahara'ja *n.* (מע-הא-רא'-דזשא) א פראמינענטער אינדישער פרינץ; אן אפיציעלער רעליגיאנס=לעהרער ביי די הינדוסען.

mahara'jah *n.* (מע-הא-רא'-דזשא) ז. *maharaja*

Mah'di *n.* (מא'-די) מאהדי, דער מאכמעדאנישער משיח.

Mah'dian *n.* (מא'-די-ען) איינער וואס גלויבט, אז דער מאכמעדאנישער משיח מאהדי איז ערשיענען און ווארט נור אויף דעם ריכטיגען מאמענט, ווען זיך צו בעוויזען.

Mah'diism *n.* (מא'-די-איזם) דאס גלויבען אין דעם קומען פון דעם מאכמעדאנישען משיח, מאהדי.

mahl'stick *n.* (מאל'-סטיק) אזא שטעקען מיט א פילקע אויף איין ענד, וואס מאלער בענוצען אנצושפארען די האנד ביים מאלען.

mahog'anize *v.* (מע-האג'-ע-נאיז) מאכען אזוי ווי מאהאגאניע=האלץ, פארבען אזוי, אז עס זאל אויסזעהן ווי מאהאגאניע=האלץ.

mahog'any *n.* (מע-האג'-ע-ני) א מאהאגאניע=בוים; מאהאגאניע=האלץ [אזא טייערער זארט האלץ פון רויטליך=ברוינעם קאליר. ווערט בענוצט צו מאכען מעבעל, צו צימער=פערציערונגען א. ד. ג]; א טיש, א שפייז=טיש.

Mahogany

mahog'any-col'or *n.* (מע-האג'-ע-ני-קאל'-אר) מאהאגאניע=קאליר [רויט=ברוין].

Mahom'edan *a. and n.* (מא-האמ'-ער-ען) ז. *Mohammedan*

Mahom'etan *n. and a.* (מע-האמ'-עט-ען) ז. *Mohammedan*

Mahom'etanism *n.* (מע-האמ'-עט-ען-איזם) ז. *Mohammedanism*

Mahom'etanize *v.* (מע-האמ'-עט-ען-איז) ז. *Mohammedanize*

mahone' *n.* (מע-האון') אזא לאנגע טערקישע בארזשע אדער טראנספארט=שיף.

mahoun' *n.* (מע-האון') א שרעקליכע בעשעפעניש; א שד, א ניט=גוטער.

mahound *n.* (מע-האונד) ז. *mahoun*

mahout' *n.* (מע-האוט') א פיהרער פון אן עלעפאנט [אין אינדיען].

Mahrat'i *n.* (מע-ראט'-אי) די שפראך פון די מאראטאס. ז. *Mahratta*

Mahrat'ta *n.* (מע-ראט'-א) א מאראטא [א מיטגליעד פון א געוויסער הינדוסען ראסע, וועלכע געפינט זיך אין וועסט און צענטראל=אינדיען]; די שפראך פון די מאראטאס.

maid *n.* (מייד) א מיידעל, א יונגפרוי; א דיענסט; אזא פיש.

mai'den *n. and a.* (מיידן) א מיידעל, א יונגפרוי; א דיענסטמיידעל; א יונגע חיה; א נייע זאך אדער עטוואס אזעלכעס

וואס איז נאך ניט בענוצט געווארען; אן אינסטרומענט וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען צום קעפען פער'משפט'ע צום טויט; א פראלניק [אזא דיק האלץ=ברעטעל מיט א הענטעל צום קלאפען וועש ביים וואשען]; מיידעלש: יונגפרויליך; יונג, פריש, ניי; אונבענוצט; אונבעפלעקט, ריין; ערשט.

mai'den assize' (מיידן ע-סאיז') א קרימינאל=געריכט וואס האט קיינעם צום טויט ניט פעראורטיילט.

mai'den bat'tle (מיידן בעטל) דער ערשטער קאמפף, דער ערשטער שטרייט.

mai'denhair *n.* (מיי'דנ-העהר) דאס פרויען=האר [אזא פארן=פלאנצע וועלכע וואקסט אין פייכטע פעלזיגע ערטער].

mai'denhead *n.* (מיי'דנ-העד) יונגפרוי=שאפט; יונגפערשאפט, בתולים.

mai'denhood *n.* (מיי'דנ-הוד) יונגפרוי=שאפט; יונגפערשאפט; מיידעלשאפט.

mai'den-like *a.* (מיי'דנ-לאיק) מיי=דעלש, יונגפרויליך, ווי א מיידעל; אלס מיידעל; בעשיידען, שעמעוודיג.

mai'denliness *n.* (מיי'דנ-לי-נעס) יונג=פרויליכקייט: די צניעות אדער בעשיידענהייט פון א מיידעל.

mai'denly *a. and adv.* (מיי'דנ-לי) מיידעלש; בעשיידען, צניעות'דיג; אזוי ווי א מיידעל; אויף א בעשיידענעם אדער צניעות'דיגען אופן.

mai'den-meek *a.* (מיי'דנ-מיעק) זאנפט, מילד ווי א מיידעל.

mai'den name (מיידן ניים) דער מיי=דעלשער נאמען [פון א פערהייראטער פרוי].

Mrs. Cohen's **maiden name** was Abrams.

mai'den-pink *n.* (מיי'דנ-פינק) די יונגפערן=נעלקע [אזא בלום].

mai'den-plum *n.* (מיי'דנ-פלאם) אזא וועסט=אינדישע פלאנצע, וועלכע גיט ארויס פון זיך א קלעפיגען זאפט פון וועלכען עס ווערט א שווארצע פארב וועז ער ווערט געבראכט אין דער פרייער לופט.

mai'den speech (מיידן ספיעטש) א יונגפערן=רעדע, אן ערשטלינגס=רעדע [בעזאנדערס פון א נייעם פארלאמענט=מיטגליעד].

mai'den stakes (מיידן סטייקס) דער ערשטער געלד=וועט וואס א יונג פערד געווינט אין זיין ערשטען וועט=לויף.

mai'den-tongued *a.* (מיי'דנ-טאנגד) מיט א זאנפטער שטימע [ווי א מיידעל].

mai'den-wid'owed *a.* (מיי'דנ-הוויד'-אוד) וואס איז געבליבען אן אלמנה זייענדיג נאך א בתולה.

maid'hood *n.* (מייד'-הוד) ז. *maidenhood*.

Maid'-mar'ian *n.* (מייד'-מער'-אי-ען) די מאי=קעניגין [אין אמאליגע אלטע שפיעלען]; א מאנספערזאן פערקליידעט אין פרויען=קליידער; א קאמיקער; א פרעכע פרוי; אזא טאנץ.

Maid Mar'ian (מייד מער'-אי-ען) ז. *Maid-marian*.

maid of hon'or (מייד אוו אנ'-אר) א הויף=דאמע ביי א קעניגין אדער פרינצעסין; אן עהרען=דאמע אויף א חתונה [די דאמע, וועלכע בעגלייט די כלה צו דער חופה=צערעמאניע].

Maid of Or'leans (מייד אוו אר'-לי-ענז) די יונגפרוי פון ארלעאנס [די פראנצויזישע נאציאנאלע העלדין זשאנא ד'ארק, געבארען אין יאהר 1412, וועלכע האט, אלס א מיידעל פון 17 יאהר, א טאכטער פון א פויער, אנגעפיהרט די פראנצויזישע ארמעע אין קאמפף מיט די ענגלענדער און האט זיי בעזיעגט. שפעטער איז זי אריינגעפאלען אין געפאנגענשאפט ביי די ענגלענדער, וועלכע האבען זי אין יאהר 1431 פערברענט אלס מכשפה. זשאנא ד'ארק צעהלט זיך צווישען די הייליגע פון דער פראנצויזישער קירך].

maid'-pale *a.* (מייד'-פייל) בלייך, בלאס.

maid'-ser'vant *n.* (מייד'-סויר'-וועגט) א דיענסטמיידעל.

mail *n. and v.* (מייל) פאסט; זאכען וואס ווערען געשיקט דורך פאסט; א פאסט=זאק; א טשעמאדאן; א פאנצער געפלאכטען פון רינגעלעך; א פאנצער, א שטארקע שוץ=דעקע; איבערגעבען צו דער פאסט אבצושיקען; שיקען דורך פאסט. אריינווארפען אין בריעף=קאסטען; אנטהאן א פאנצער; בעדעקען מיט א פאנצער.

mail'able *a.* (מייל'-עבל) וואס מען קען שיקען דורך פאסט.

mail'-bag *n.* (מייל'-בעג) א בריעף=זאק, א פאסט=זאק.

mail'-box *n.* (מייל'-באקס) א בריעף=קאסטען, א פאסט=קאסטען.

mail'-car *n.* (מייל'-קאר) א וואגאן פון אן אייזענבאהן אין וועלכען עס ווערט געפיהרט די פאסט.

mail'-car'rier *n.* (מייל'-קער'-אי-ער) א בריעף=טרעגער, א פאסטאליאן.

mail'-cart *n.* (מייל'-קארט) א פאסט=וואגען.

mail'-clad *a.* (מייל'-קלעד) בעפאנצערט; געשיצט דורך א פאנצער.

mail'-coach *n.* (מייל'-קאוטש) א פאסט=וואגען.

mailed *a.* (מיילד) וואס האט א פאנצער [וועגען געוויסע חיות, ווי א שילדקרעט א. ד. ג.].

mai'ler *n.* (מיי'-לער) איינער וואס פערפערטיגט און פערפאקט צום אבשיקען פאסט=זאכען; אן אדרעס=מאשין.

mail'-guard *n.* (מייל'-גארד) א פאסט=קאנדוקטאר, א פאסטאליאן.

mai'ling-machine' *n.* (מיי'-לינג-מע-שין') אן אדרעס=מאשין.

mai'ling-ta'ble *n.* (מיי'-לינג-טיי'בל) א טיש אין א פאסט=קאנטאר, אויף וועלכען עס ווערען זארטירט די בריעף.

mail'-mas'ter *n.* (מייל'-מעס'-טער) א פאסט=בעאמטער.

mail'-mat'ter *n.* (מייל'-מעט'-ער) פאסט=זאכען [זאכען, וועלכע ווערען געוועהנליך געשיקט דורך פאסט, ווי בריעף, צייטונגען א. ד. ג.].

mail'-or'der *n.* (מייל'-אר'-דער) א פאסט=בעשטעלונג [א בעשטעלונג אויף סחורה וואס ווערט ערהאלטען דורך פאסט].

mail'-or'der house (מייל'-אר'-דער האוס) א געשעפטס=הויז פאר איינצעלפערקויף, וואס קריעגט די בעשטעלונגען און שיקט זיי ארויס דורך פאסט.

mail'-route *n.* (מייל'-רוהט) א פאסט=וועג [דער וועג מיט וועלכען די פאסט ווערט געפיהרט אין די ערטער וואו קיין אייזענבאהנען זיינען ניטא].

mail'-sack *n.* (מייל'-סעק) ז. *mail-bag*.

mail'-stage *n.* (מייל'-סטיידזש) ז. *mail-coach*.

mail'-stea'mer *n.* (מייל'-סטיע'-מער) א פאסט=דאמפפער [א דאמפפער מיט וועלכען מען פיהרט די פאסט].

mail'-train *n.* (מייל'-טריין) א פאסט=צוג [אן אייזענבאהן=צוג מיט וועלכען מען פיהרט פאסט].

maim *v. and n.* (מיים) פערקריפלען; דאס קאליעטשען; א פערקריפלונג.

mai'medly *adv.* (מיי'-מעד-לי) אויף א צוקאליעטשעטען אדער פערקריפעלטען אופן.

mai'medness *n.* (מיי'-מעד-נעס) דאס זיין צוקאליעטשעט אדער פערקריפעלט.

main *n. and a.* (מיין) קראפט, מאכט, געוואלט; דער הויפט=טייל, דער גרעסטער טייל; א ווייטע שטרעקע, דער אפענער ים, א קאנטינענט [א גרויס שטיק יבשה]; א הויפט=קאנאל, רעהר א. ז. וו.; וועט=קאמפף פון העהנער; א לאפעטקע צו שארען געלד [אין באנקען]; הויפט, וואס איז דאס גרעסטע אדער דאס וויכטיגסטע; פול, גאנץ [וועגען קראפט].

main'-bod'y *n.* (מיינ'-באד'-אי) דער הויפט=קארפוס [פון אן ארמעע]; דער מיטעלסטער טייל פון א שיף.

main'-boom *n.* (מיינ'-בוהם) דער גרויסער מאסט=בוים אויף א סקונער [אזא שיף].

main chance (מיין טשענס) דער הויפט=שאנס; די הויפט=וואהרשיינליכקייט; דער הויפט=ציעל וואס מען דארף אין זינען האבען; דער הויפט פערזענליכער נוצען אדער פארטייל.

main'-coup'le *n.* (מיינ'-קאפל) דער הויפט=באלקען פון א דאך.

main'-deck *n.* (מיינ'-דעק) דער הויפט=דעק פון א שיף [אויף קריעגס=שיפען — דער טייל, וואו עס געפינען זיך די קאנאנען; אויף אנדערע שיפען — דער מיטען פון דעם אויבערשטען דעק].

main'-ham'per *n.* (מיינ'-העמ'-פער) א פרוכט=קארב.

main'land *n.* (מיינ'-לענד) א קאנטינענט, די הויפט=יבשה [אין געגענזאץ צו אינזלען].

main'-link *n.* (מיינ'-לינק) די פערבינדונג צווישען דעם קורבעל=שטאנג פון א דאמפף=מאשין מיט דעם קאלבען=שטאנג.

main'ly *adv.* (מיינ'-לי) 1. הויפטזעכליך; 2. מיט קראפט, מיט מאכט, מיט געוואלט.

1. Some districts in the city are **mainly** inhabited by foreigners.

main'mast *n.* (מיינ'-מעסט) דער הויפט=מאסט, דער גרעסטער מאסט [אויף א שיף].

main opin'ion (מיין א-פינ'-יאן) די הערשענדע מיינונג.

mai'nor *n.* (מיי'-נאר) א גנבה וואס מען כאפט ביי דער האנד; א גנבה געפונען ביים גנב; גנבה.

main'-road *n.* (מיינ'-ראוד) דער הויפט=וועג, דער טראקט, א שאסע.

main'royal *n.* (מיינ'-ראי-על) דער אויבערשטער זעגעל אויף דער הויפט=מאסט.

main'sail *n.* (מיינ'-סייל) דאס הויפט=זעגעל, דאס גרעסטע זעגעל פון א שיף.

main sea (מיין סיע) דער אפענער ים, דער ברייטער אקעאן.

main'spring *n.* (מיינ'-ספרינג) די הויפט פרוזשינע פון א מעכאניזם; די שפרינג=פעדער [פון א זייגער]; די הויפט=קראפט; די הויפט=אורזאכע.

main'stay *n.* (מיינ'-סטיי) 1. א שטריק

וואס בעפעסטיגט די הויפט-מאסט פון א שיף; 2. די הויפט-שטיצע.
2. The support of his friends is the **mainstay** of his popularity.

main'swear *v.* (מיינ'–סהוועהר) שווערן פאלש.

maintain' *v.* (מיינ-טיין') 1. האלטען; אנהאלטען; אויסהאלטען, בעזארגען [מיט חיונה]; 2. אונטערהאלטען, אונטערשטיצען; פערטיידיגען; בעהויפטען.
1. The lad is working hard to **maintain** his widowed mother. 2. I **maintain** that my opinion is the right one.

maintai'nable *a.* (מיינ-טיי'-נעבל) וואס מען קען אנהאלטען; וואס קען אויסגעהאלטען ווערען מיט חיונה; וואס קען געשטיצט אדער פערטיידיגט ווערען; וואס קען בעהויפטעט ווערען.

maintai'ner *n.* (מיינ-טיי'-נער) א האלטער, אן אונטערהאלטער, אן אונטערשטיצער, א פערטיידיגער; איינער וואס האלט אויס, בעזארגט מיט חיונה.

maintai'nor *n.* (מיינ-טיי'-נאר) איינער וואס אונטערשטיצט, געגען די אינטערעסען פון דער גערעכטיגקייט, איינעם פון די צדדים וואס לאדען זיך אין געריכט; איינער וואס שטערט דער גערעכטיגקייט.

main'tenance *n.* (מיינ'-טע-נענס) האלטונג, אנהאלטונג; אויסהאלטונג, פערזארגונג [מיט חיונה]; חיונה; פערטיידיגונג, בעשיצונג; דאס אונטערשטיצען, געגען די אינטערעסען פון דער גערעכטיגקייט, איינעם פון די צדדים וואס לאדען זיך אין געריכט; דאס שטערען דער גערעכטיגקייט.

main'top *n.* (מיינ'-טאפ) דער גרויס-מארס [א פלאטפארמע אויף דעם שפיץ פון דעם הויפט מאסט אויף א שיף].

main'topmast *n.* (מיינ'-טאפ-מעסט) דער גרויס-מארס-שטאנג [אויף א שיף].

main'-yard *n.* (מיינ'-יארד) דער שטאנג, אויף וועלכען דאס הויפטזעגעל איז אנגעצויגען.

maio'lica *n.* (מא-יאו'-לי-קא) ז. *majolica*.

maî'tre *n.* ((מייטר)) א בעל-הבית.

maize *n.* (מייז) מאאיס, קוקורוזע, טערקישע ווייץ; אזא פארב [פארבט זייד און וואל אין רויטליך-געל].

Maize

Maj. אבקירצונג פון *Major* [מאיאר].

majes'tic *a.* (מע-דזשעס'-טיק) מאיעסטעטיש, פיל מיט ווירדע, ערהאבען.

majes'tical *a.* (מע-דזשעס'-טי-קעל) ז. *majestic*.

majes'tically *adv.* (מע-דזשעס'-טי-קעל-אי) אויף א מאיעסטעטישען אופן, מאיעסטעטיש; פול מיט ווירדע, ערהאבען.

majes'ticalness *n.* (מע-דזשעס'-טי-קעל-נעס) מאיעסטעטישקייט, ווירדע, ווירדיגקייט, ערהאבענהייט.

maj'esty *n.* (מעדזש'-עס-טי) מאיעסטעט, ווירדע, ערהאבענהייט.

Maj.-Gen. אבקירצונג פון די ווערטער *Major-General*

majol'ica *n.* (מע-דזשאל'-אי-קא) מאיאליקא [ערדענע כלים בעדעקט מיט פארביגע פיגורען].

ma'jor *a., n. and v.* (מיי'-דזשאר) גרעסער, וויכטיגער; הויפט; וואס איז עלטער; מינדיג, פול-יעהריג; וואס איז שייך צום צע-דור טאנארט [דער געוועהנליכער טאנארט אין מוזיק]; אין לאגיק — ברייטער, אומפאסענדער, וואס דיענט אלס פארויסזעצונג; א מאיאר [אין מיליטער]; א פול-יעהריגער, א מינדיגער; דער צע-דור טאנארט; אין לאגיק — די פארויסזעצונג, דער אויבערזאץ אדער פאדערזאץ אין א סילאגיזם [ווי למשל, דער ערשטער זאץ פון דעם סילאגיזם: אלעם וואס לעבט מוז שטארבען; מענשען לעבען; פאלגליך מוזען מענשען שטארבען]; זיך האלטען ווי א קאמאנדיר אדער אויף א מיליטערישען אופן.

ma'jorate *n.* (מיי'-דזשאר-אייט) ז. *majorship*.

majordo'mo *n.* (מיי-דזשאר-דאו'-מאו) א מאזשארדאם, דער הויפט-אויפזעהער אדער פערוואלטער פון א הויז-בעל-הבית'ישקייט [הויפטזעכליך פון א קעניגליכען הויף].

ma'jor-gen'eral *n.* (מיי'-דזשאר-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל-מאיאר.

ma'jor-gen'eralship *n.* (מיי'-דזשאר-דזשענ'-ע-רעל-שיפ) דאס אמט אדער דער טיטול פון א גענעראל-מאיאר.

ma'jor in'terval (מיי'-דזשאר אינ'-טער-וועל) דער גרויסער אינטערוואל, די צווישענצייט פון איין טאן ביז'ן צווייטען אין דעם צע-דור טאנארט. ז. *major*.

major'ity *n.* (מע-דזשאר'-אי-טי) 1. מאיאריטעט, די מעהרהייט, גרעסטער טייל [מעהר ווי העלפט]; 2. מינדיגקייט, פול-יעהריגקייט; 3. א מאיאר-אמט.
2. A man reaches his **majority** at 21.

major'ity par'ty (מע-דזשאר'-אי-טי פאר'-טי) די הערשענדע פארטיי.
The Republicans have been the **majority party** for many years.

major'ity-par'ty *n.* (מע-דזשאר'-אי-טי-פאר'-טי) אן אונטערהאלט, ווען איינער ווערט פול-יעהריג.

ma'jor key (מיי'-דזשאר קיע) די צע-דור טאנארט [אין מוזיק]. ז. *major*.

ma'jor mode (מיי'-דזשאר מאוד) ז. *major key*.

ma'jor prem'ise (מיי'-דזשאר פרעמ'-איס) דער פאדערזאץ אין א סילאגיזם וואס ענטהאלט דעם פרעדיקאט פון דעם שלוס [ווי דער פארערזאץ "מענשען זיינען שטערבליך" אין דעם סילאגיזם: מענשען זיינען שטערבליך, ברוך איז א מענש; פאלגליך: ברוך איז שטערבליך].

ma'jor proph'ets (מיי'-דזשאר פראפ'-עטס) די נביאים ישעיה, ירמיהו, יחזקאל און דניאל.

ma'jorship *n.* (מיי'-דזשאר-שיפ) דאס אמט אדער ראנג פון א מאיאר.

ma'jor term (מיי'-דזשאר טוירם) דער פרעדיקאט אין א שלוס פון א סילאגיזם. ז. *major premise*.

majus'cula *n.* (מע-דזשאס'-קיו-לא) ז. *majuscule*.

majus'cule *n.* (מע-דזשאס'-קיול) דער גרויסער אדער אנפאנגס-בוכשטאב [אין די פארצייטיגע גריכישע מאנוסקריפטען].

ma'kable *a.* (מיי'-קעבל) וואס קען געמאכט ווערען.

make *v. and n.* (מייק) מאכען, בילדען, שאפען, בעשאפען; ארויסברייגגען, פראדוצירען, פאבריצירען; אויפבויען, צוזאמענשטעלען; פארמירען, פערפאסען; פערוואנדלען, איבערמאכען; צוגרייטען, פערפערטיגען צום געברויך; אויסבילדען, ארויסרופען, פארשטעלען; ווירקען; צווינגען; ערווערבען, בעקומען; דורכגעהן, פערבייגעהן; דערווייזען א פאקט; צוקומען נעהנטער, בעווייזען זיך [וועגען א שיף]; בעשליסען, בערעכנען; ערגענצען, פערפאלקאמענען; מאכען א שלום; בעטראכטען; טהאן עפעס; פארלעגען אן ארבייט; פערשליסען, פערצאמען; בעוועגען זיך, ריכטען זיך; ערשיינען; פליסען; אויפהויבען זיך [וועגען וואסער]; דער געבוי, דאס געשטאלט, די פארם, דער פאסאן; די טבע, די נאטור אדער כאראקטער פון איינעם; די פראדוקציאן, די פאבריקאציאן; דאס מאכען, דאס ערווערבען.

make a back (מייק ע בעק) איינבויגען דעם רוקען צו לאזען אריבערשפרינגען איבער זיך.

make abate'ment (מייק ע-בייט'-מענט) געבען ראבאט; ארונטערלאזען פון פרייז.

make a bed (מייק ע בעד) פערבעטען דאס בעט.

make a board (מייק ע באורד) שווימען אין זיגזאגען [וועגען א שיף].

make abode' (מייק ע-באוד') וואהנען, האבען א וואהנונג.

make a cast (מייק ע קעסט) זוכען דעם סליאד פון א חיה [אין געיעג].

make account' of (מייק ע-קאונט' אוו) הויכשעצען.

make a cir'cuit (מייק ע סויר'-קיט) מאכען אן אומוועג; קרייזען; געהן ארום; אראבגעהן פון גלייכען וועג.

make a clean breast of (מייק ע קליען ברעסט אוו) אויפדעקען דאס הארץ, מתודה זיין זיך; ארונטערנעהמען א שטיין פון הארצען.

make a clean sweep (מייק ע קליען סהוויעפ) פאלשטענדיג אויסראמען אדער אויסקעהרען; אין פאליטיק — בעזיעגען די פארטייי אין מאכט; ארונטערווארפען פריהעריגע בעאמטע.

make a cour'tesy (מייק ע קויר'-טי-סי) זיך פערבויגען, זיך פערנייגען.

make acquain'tance (מייק ע-קהוויינ'-טענס) שליסען בעקאנטשאפט.

make acquain'ted with (מייק ע-קהוויינ'-טעד הוויטה) 1. נאכריכט געבען פון אימעצען אדער פון עטוואס; 2. בעקאנט מאכען, פארשטעלען.
2. Permit me to **make you acquainted with** Mr. Brown.

make a date (מייק ע דייט) בעשטימען א צייט אדער דאטום.
The lovers **made a date** to meet in the park.

make a depos'it (מייק ע די-פאז'-איט) 1. אריינטראגען אדער דעפאנירען געלד אין א באנק; 2. איינלעגען געלד; האנדגעלד געבען.
1. He **made a deposit** of two hundred dollars. 2. **Make a deposit** on the order or the goods will not be shipped.

make a dif'ference (מייק ע דיפ'-

ע-רענס) מאכען אן אונטערשיעד: אויסמאכען, האבען א בעדייטונג.
It makes no difference whether you will come to-day or to-morrow.

make a div'idend (מייק ע דיווי'-אי-דענד) צוטיילען דעם ריוח פון א געשעפט צווישען די איינגעטימער פראפארציאנעל לויט דעם קאפיטאל וואס יעדער האט אריינגעלעגט.

make a doub'le (מייק ע דאבל) אין יאגד — דערשיסען צוויי חיות אדער צוויי פויגלען איינע נאך די אנדערע פון א צוויי-רעהריגער ביקס.

make a face (מייק ע פיים) מאכען א מינע; מאכען העויות.

make a feint (מייק ע פיינט) מאכען אן אנשטעל.

make a fig'ure (מייק ע פיג'-יור) זיין אנגעזעהן; מאכען אן אנשטעל.

make a fool of (מייק ע פוהל אוו) מאכען איינעם לעכערליך; מאכען איינעם צום נארען.

make a for'tune (מייק ע פאהר'-טשון) מאכען א פערמעגען, ווערען רייך.

make af'ter (מייק עפ'-טער) נאכפאלגען, נאכיאגען נאך עפעס; סטארען זיך צו כאפען.

make against' (מייק ע-גענסט') ווידערשפרעכען; זיין געגען.

make a good board (מייק ע גוד באורד) שווימען א ווייטע שטרעקע געגען ווינד [וועגען א שיף].

make a hare of (מייק ע העהר אוו) מאכען איינעם לעכערליך; אבטהאן איינעם א שפיצעל.

make a hash of (מייק ע העש אוו) אין גאנצען רואינירען, צושטערען, פערניכטען.

make ahead' (מייק ע-העד') פארווערטס קומען; בריינגען צו עפעס.

make a hit (מייק ע היט) האבען א גרויסען ערפאלג.

make a jest (מייק ע דזשעסט) אבשפאסען, מאכען שפאס.

make a leap at (מייק ע ליעפ עט) זיך ווארפען אויף אימעצען אדער עפעס.

make a lee shore (מייק ע ליע שאור) צופאהרען אונטער'ן ווינד צום סאמע ברעג [וועגען א שיף].

make a lip (מייק ע ליפ) אנבלאזען זיך; ווערען ברוגז; מאכען א מינע פון פעראכטונג.

make a liv'ing (מייק ע ליווי'-אינג) מאכען א לעבען; האבען חיונה; האבען אויף אויסקומעניש.

make al'manacs for last year (מייק אהל'-מע-נעקס פאר לעסט ייר) טהאן עפעס צו שפעט; אריינפאהרען אין שבת אריין.

make a long arm (מייק ע לאהנג ארם) אויסציהען די האנד צו דערלאנגען עפעס.

make a meal (מייק ע מיעל) האבען א גוטען מאהלצייט.

make amends' (מייק ע-מענדז') עפעס גוט מאכען; בעגיטיגען; בעפריעדיגען.
He will make amends for his errors.

make a mess of (מייק ע מעס אוו) עפעס פערדארבען; אנמאכען א צרה.

make a mo'tion (מייק ע מאו'-שאן) מאכען א פארשלאג.

make a mouth (מייק ע מאוטה) פערקרימען דאס מויל; מאכען א מינע; מאכען העויות.

make a move (מייק ע מוהוו) מאכען א צוג, געהן א גאנג [אין שאך-מאט].

make am'ple prom'ises (מייק עמפל פראמ'-אי-סעז) צוזאגען גאלדענע בערג.

make an appoint'ment (מייק ען ע-פאינט'-מענט) אבמאכען צו טרעפען זיך מיט אימעצען.

make and mar (מייק ענד מאר) האלטען אין איין בויען און צוברעכען.

make an end (מייק ען ענד) מאכען א סוף; אב'פטר'ען.

make an en'try (מייק ען ענ'-טרי) אריינשרייבען אין א בוך [אין א קאנטאר].

make an exam'ple of a per'son (מייק ען עג-זעמ'פל אוו ע פויר'-סאן) מאכען איינעם אלס מוסטער אדער ביישפיעל; אנלערנען איינעם אזוי, אז אנדערע זאלען זיך נעהמען א מוסר.

make an hon'est wom'an of (מייק ען אנ'-עסט הוואומ'-ען אוו) חתונה האבען מיט א פרויענצימער נאכדעם ווי מען האט זי פערפיהרט.

make an invest'ment (מייק ען אינ-וועסט'-מענט) אריינלעגען געלד.

make a pas'sage (מייק ע פעס'-עדזש) עמיגרירען פון איין נאהרונגס-ארט צום צווייטען [ווי די וואלפיש]; שווימען צו א בעשטימטען ארט אדער צוריק [וועגען א שיף].

make a pass at (מייק ע פעס עט) אימעצען א קלאפ געבען.

make a point (מייק ע פאינט) מאכען א בעזונדערען ווינשענסווערטהען איינדרוק; זיך אויפהויבען אויף א בעזונדערען אופן אין דער לופט [וועגען א פאלקפויגעל].

make a point of (מייק ע פאינט אוו) זיין בעשלאסען צו טהאן עפעס און טהאן עס; בעשטעהן אויף עפעס.
He made a point of rising early.

make a pres'ent (מייק ע פרעז'-ענט) געבען א מתנה.

make a pretense' to (מייק ע פרי-טענס' טו) פרעטענדירען, פאדערען עפעס; ארויסטרעטען מיט א פרעטענזיע.

make a res'cue (מייק ע רעס'-קיו) בעפרייען מיט געוואלט אן ארעסטירטען.

make arrange'ments (מייק ע-ריינדזש'-מענטס) אראנזשירען, צוגרייטען.

make a scene (מייק ע סיען) מאכען א סצענע; מאכען א סקאנדאל.

make a sensa'tion (מייק ע סענ-סיי'-שאן) מאכען א סענזאציאן אדער שטארקען איינדרוק.

make a show (מייק ע שאו) זיך ארויסשטעלען, מאכען א פאראד פון זיך.

make as if (מייק עז איף) מאכען אן אנשטעל, ארויסווייזען זיך כלומר'שט.

make a speech (מייק ע ספיעטש) האלטען א רעדע.

make a splash (מייק ע ספלעש) ציהען די אויפמערקזאמקייט.

make a stand (מייק ע סטענד) זיך אבשטעלען; זיך שטעלען געגען, ארויסצייגען א ווידערשטאנד.

make a state'ment (מייק ע סטייט'-מענט) מאכען אן ערקלערונג; אין מסחר — אנגעבען די אקטיווא און פאסיווא [וואס מען האט און וואס מען איז שולדיג].

make a stay (מייק ע סטיי) אויפהאלטען זיך [אויף אן ארט]; וואקלען זיך, זיין ניט-ענטשלאסען.

make at (מייק עט) דערנעהנטערען זיך מיט'ן ציעל אנצופאלען; געהן מיט א בייזער כונה געגען אימעצען אדער עפעס.

make a tri'al (מייק ע טראי'-על) פרובירען.

make away' with (מייק ע-הוויי' הוויטה) אבראמען פון וועג; פטר'ען, פערניכטען; טויטען; פערשווענדען, צושטערען.

make'bate *n.* (מייק'-בייט) די פאלעמאניום [א מין פעדער-ארטיג גראז מיט געלבע בליטהען]; איינער וואס רופט ארויס מחלוקות אדער קריעג; א פריעדענס-שטערער.

make'-belief' *n. and a.* (מייק'-בי-ליעף') ז. *make-believe*

make believe' (מייק בי-ליעוו') פרעטענדירען, מאכען אן אנשטעל; ארויסווייזען זיך כלומר'שט פאר עפעס.

make'-believe' *n. and a.* (מייק'-בי-ליעוו') דאס ארויסשטעלען זיך ניט אין דעם ריכטיגען געשטאלט; א פרעטענזיע; א פאלשע פארשטעלונג; ניט רעאל; פאלש ארויסגעשטעלט; מיט א פרעטענזיע.

make boast of (מייק באוסט אוו) זיך מיט עפעס בעריהמען.

make bold (מייק באולד) זיך נעהמען די פרייהייט, זיך ערלויבען.

make bold with (מייק באולד הוויטה) ברויכען אדער טהאן עפעס ניט אנפרעגענדיג זיך.

make boot of (מייק בוהט אוו) האבען פראפיט; שלאגען קאפיטאל פון עפעס.

make both ends meet (מייק באוטה ענדז מיעט) זיך שטרעקען נאך די עקען; אויסקומען מיט דער חלה אויף המוציא; דורכקומען מיט דער הוצאה; לעבען אזוי, אז די הוצאה זאל ניט זיין גרעסער פון דער הכנסה.

make brags on (מייק ברעגז אן) מאכען א גאנצען וועזען פון עפעס.

make close inqui'ry (מייק קלאוס אינ-קהוואי'-רי) מאכען א גרינדליכע אונטערזוכונג.

make com'mon cause with (מייק קאמ'-אן קאהז הוויטה) שטרעבען צוזאמען צו איין ציעל; אונטערשטיצען איינער דעם אנדערען אין דערגרייכען עפעס.

make con'science (מייק קאנ'-שענס) טהאן עפעס לויט'ן געוויסען.

make dain'ty (מייק דיינ'-טי) זיך ציערען; זיך בלאזען.

make dates (מייק דייטס) ז. *make a date*

make doub'le returns' (מייק דאבל רי-טוירנז') איינברענגען צוויי מאל אזוי פיעל.

make duck and drake (מייק דאק ענד דרייק) מאכען קאטשקעלעך אויף'ן וואסער [ווארפען פלאכע שטיינדלעך אויף'ן וואסער אזוי אז זיי זאלען אייניגע מאל אבשפרינגען פון דער אויבערפלעכע]; טהאן עפעס אויף א נאכלעסיגען אופן, פאנאנדערווארפען, צושליידערען, אנמאכען אן אונארדנונג.

make ea'sy (מייק איע'-זי) בערוהיגען.

make e'ven (מייק איוון) אויסגלייכען, סילוק'ען די חובות; ניט בלייבען שולדיג.

make fa'ces (מייק פיי'-סעז) מאכען מאוס'ע העויות.

make fast (מייק פעסט) צומאכען [א טהיר]; אנציהען [א שטריק].

make fish (מייק פיש) זאלצען, רויכערען אדער טריקענען פיש.

make flesh (מייק פלעש) קריעגען פלייש אויף זיך; ווערען דיקער.

make for (מייק פאר) דיענען לטובת עפעס; זיין ניצליך.

make foul wa'ter (מייק פאול הוואה'-טער) שווימען אין פלאכען וואסער אזוי, אז דער דעק פון שיף רייבט זיך אן גרונד.

make free with (מייק פריע הוויטה) ערלויבען זיך פרייהייטען מיט עפעס; זיך האלטען פאמיליאר.

make fun of (מייק פאן אוו) זיך לוסטיג מאכען איבער אימעצען אדער עפעס; אבלאכען פון איינעם.

make'game *n.* (מייק'-גיים) א זאך וואס מען לאכט דערפון.

make game of (מייק גיים אוו) מאכען איינעם צו געלעכטער; אבשפאטען, אבלאכען.

make good (מייק גוד) גוט מאכען, ערפילען דאס ווארט, מקיים זיין א הבטחה; פעסטשטעלען א זאך, דערווייזען עפעס; בעזארגען מיט די נויטיגע בעדערפנישען; בעגיטיגען, אומקעהרען א היזק; פערטייריגען א פלאץ, איינהאלטען איהם; פערווירקליכען עפעס, איינפיהרען אין לעבען, ווי אן אבמאך, א הבטחה א. ד. ג.

make haste (מייק הייסט) זיך איילען, מאכען שנעל.

make hay (מייק היי) צוגרייטען היי [שניידען און טריקענען גראז אלס פוטער פאר בהמות]; אנווארפען זאכען אין אונארדנונג.

make head against' (מייק העד ע-גענסט') ביישטעהן א זאך; געהן פארווערטס טראץ אלע שטערונגען; ענטגעגען שטעלען זיך מיט אלע קרעפטען; פעראייניגען זיך געגען עפעס אדער אימעצען.

make head'way (מייק העד'-הוויי) געהן פארווערטס, מאכען פארטשריט, פראגרעסירען.

make inqui'ries (מייק אינ-קהוואי'-ריז) קלייבען ידיעות; זיך ערקינדיגען וועגען עפעס.

The neighbors **made inquiries** as to the condition of the patient.

make it one's busi'ness (מייק איט הוואנז ביז'-נעס) איבערגעבען זיך צו א זאך און זעהן אז זי זאל דורכגעפיהרט ווערען.

make known (מייק נאון) בעקאנט מאכען, מודיע זיין.

make light of (מייק לאיט אוו) מאכען עפעס צו גארנישט; אוועקמאכען מיט דער האנד.

make lit'tle of (מייק ליטל אוו) גרינגשעצען; מאכען עפעס פאר א קלייניגקייט; ניט פערשטעהן די גאנצע בעדייטונג פון א זאך.

make love to (מייק לאוו טו) מאכען חן'דלעך, זיך ליעבען, ארויסצייגען ליעבע [אוכאזשעוועו]; סטארען זיך ארויסצורופען איינעמס ליעבע.

make mer'ry (מייק מער'-אי) מאכען זיך יום-טוב'דיג, לוסטיג.

make mon'ey (מייק מאנ'-אי) פערדיענען געלד; רייך ווערען.

make more of (מייק מאור אוו) מאכען פון עפעס א גרויסען וועזען; האלטען פאר זעהר וויכטיג.

make much of (מייק מאטש אוו) ז. *make more of*.

make no account' of (מייק נאו ע-קאונט' אוו) גרינגשעצען, ניט אכטען.

make no bones (מייק נאו באונז) ניט מאכען קיין וועזען פון עפעס; ניט מקפיד זיין, זיך ניט נעהמען שטארק צום הארצען פון עפעס.

He **made no bones** about receiving the present.

make no doubt (מייק נאו דאוט) ניט צווייפלען אין עפעס; זיין בעגלויבט.

make no mat'ter (מייק נאו מעט'-ער) ניט האבען קיין בעדייטונג; זיין אונוויכטיג.

make noth'ing of (מייק נאטה'-אינג אוו) האלטען פאר א קלייניגקייט; ניט פערשטעהן די וויכטיגקייט פון א זאך; ניט בעקומען קיין בעפרידיגענדען רעזולטאט פון עפעס.

make oath (מייק אוטה). געבען א שבועה.

make off (מייק אף) פלוצים נעלם ווערען; ניט ווערען, אנטלויפען.

make off with (מייק אף הוויטה) אנטלויפען מיט...

make one's luck'y (מייק הוואנז לאק'-אי) אנטרינען, אנטלויפען.

make one's man'ners (מייק הוואנז מענ'-ערז) מאכען קניקסען, פערבויגען זיך [וועגען קינדער].

make one's mark (מייק הוואנז מארק) 1. מאכען א קרייץ אנשטאט חתמ'ענען דעם נאמען [וועגען מענשען וואס קענען ניט שרייבען]; 2. זיך אויסצייכענען; האבען אן איינפלוס.

2. Although still a young man, he has already **made** his **mark** in the world.

make one's mar'ket (מייק הוואנז מאר'-קעט) פערקויפען די גאנצע סחורה; חתונה האבען.

make one's pile (מייק הוואנז פאיל) ערווערבען א גרויסען רייכטום.

make one's self at home (מייק הוואנז סעלף עט האום) מאכען זיך ווי אין דער היים; פיהלען זיך געמיטליך, בעקוועם.

make one's way (מייק הוואנז הוויי) זיך דורכשלאגען; האבען ערפאלג.

make out (מייק אוט) 1. עפעס ארויסדרינגען, ערלערנען, פערשטעהן אדער אויסגעפינען; 2. זיך אנשטרענגען צו דערגרייכען; 3. פעסטשטעלען, דערווייזען, צווינגען צו אנערקענען עפעס; 4. אויסמאכען אדער דערפילען דאס וואס עס פעהלט; 5. אנשרייבען, צוגרייטען [א חשבון, א דאקומענט א. ד. ג.]; 6. אנגעהן אין עפעס; פראגרעסירען; האבען ערפאלג; 7. אויסציהען.

1. I can not **make out** the meaning of this passage. 2. Please **make out** to reach the place in time. 3. You would **make** him **out** to be a fool. 4. He was not able to **make out** the money.

make o'ver (מייק או'-ווער) 1. איבערמאכען, איבערבויען; 2. איבערגעבען דאס רעכט אויף עפעס.

2. He **made over** his estate to his nephew.

make'peace *n.* (מייק'-פיעס) א שלום-מאכער; א רודף-שלום.

make place (מייק פלייס) מאכען פלאץ, לאזען א וועג.

make pub'lic (מייק פאב'-ליק) פערעפענטליכען, בעקאנט מאכען.

The text of the treaty was **made public** yesterday.

ma'ker *n.* (מיי'-קער) א מאכער, א בעשאפער; א פערפערטיגער; א ליעדער-מאכער, א פאעט; איינער וואס שרייבט זיך אונטער אונטער א פערפליכטונג. ז. *maker of a note*.

Ma'ker *n.* (מיי'-קער) דער בעשאפער, דער רבונו של עולם.

make'-read'y *n.* (מייק'-רעד'-אי) אין דרוקעריי — דער בויגען פאפיער, אויף וועלכען עס זיינען אנגעקלעפט שטיקלעך פאפיער אדער קארטאן, וואס לעגען זיך אונטער פערשיעדענע ערטער פון דער דרוק-פלאטע, כדי דער דרוק זאל אומעטום ארויסגעהן גלייכמעסיג; די צוגרייטונג פון דרוק-זאץ צום דרוקען.

make read'y (מייק רעד'-אי) פארטיג מאכען, צוגרייטען.

ma'ker of a note (מיי'-קער אוו ע נאוט) איינער וואס שרייבט אונטער זיין נאמען אונטער א פערפפליכטונג צו בעצאהלען א געוויסע סומע אין א בעשטימטען סראק.

make room (מייק רוהם) מאכען פלאץ, מאכען א ווארע; אבטרעטען.

ma'ker-up' *n.* (מיי'-קער-אפ') אן אומברעכער [א שריפטזעצער וואס שטעלט אויס דעם זאץ אין שפאלטען אדער זייטען].

make sail (מייק סייל) אנציהען די זעגעל פון א שיף.

make'shift *n. and a.* (מייק'-שיפט) א צייטווייליגער מיטעל; וואס דיענט אלס צייטווייליגער מיטעל פאר עפעס.

The peace which was concluded was only a **makeshift**. There were no elements of permanency in it.

make shift (מייק שיפט) זיך מיט עפעס בעהעלפען; געפינען א מיטעל ווי צו טהאן אדער אויספיהרען א געוויסע זאך.

make sure (מייק שוהר) מאכען עפעס אויף זיכער; טהאן אויף געווים; האלטען פאר געווים.

make the best of (מייק טהי בעסט אוו) אויסנוצען עפעס אויף'ן בעסטען אופן; טהאן דאס בעסטע וואס מען קען.

make the feath'ers fly (מייק טהי פעטה'-ערז- פלאי) מאכען א שטארקען אנפאל; ארויסרופען א שרעקליכען גערודער.

make the fur fly (מייק טהי פויר פלאי) אנמאכען א טומעל אדער א גערודער; ארויסצייגען א כעס; זיך כאפען שלאגען.

make the land (מייק טהי לענד) בעמערקען דעם ברעג, זיך דערנעהנטערען צו דער יבשה [וועגען א שיף].

make the most of (מייק טהי מאוסט אוו) טהאן דאס בעסטע אדער דאס מעגליכסטע וואס מען קען; ציהען דעם גרעסטען פראפיט פון עפעס.

make the place too hot (מייק טהי פלייס טו האט) מאכען היים דעם באדען, מאכען פאר איינעם אונבעקוועם אדער אונמעגליך דארט צו בלייבען.

make the port (מייק טהי פאורט) דערגרייכען דעם האפען.

make things hum (מייק טהינגז האם) ארויסצייגען טהעטיגקייט אדער לעבען; מאכען אלעם ארום זאל זיך בעוועגען, זאל זיין טהעטיג.

make tracks (מייק טרעקס) אנטלויפען.

make'-up *n.* (מייק'-אפ) דער אופן ווי אזוי א זאך איז אויפגעמאכט אדער צוזאמענגעשטעלט; די בעארבייטונג פון אלע פרטים פון א זאך; אין דרוקעריי — דאס אומברעכען, דאס צוזאמענשטעלען די אויפגעזעצטע שריפט אין זייטען; דאס פערפערטיגען זיך פון אן אקטיאר פארצושטעלען א געוויסען כאראקטער.

make up (מייק אפ) צוזאמענשטעלען בעזונדערע טיילען; צוגעבען א בעשטימטע פארם אדער פאסאן דורך דער פעראייניגונג פון בעזונדערע טיילען; פאר-

מירען, צוגרייטען אדער אויסבילדען פון בעזונדערע עלעמענטען אדער טיילען; עפעס אויסטראכטען, פאבריצירען אין געדאנק; ערגענצען, דערפילען, מאכען פול; בעזארגען מיט אלץ וואס איז נויטווענדיג; אננעהמען א בעשטימטע מינע אדער כאראקטער; גוט מאכען, בעגיטיגען; אויסגלייכען חשבונות; בעשטימען, קומען אדער ברייננגען צו א בעשלוס; רעכענען, האלטען פאר עפעס; ברייננגען צו א שלום, אויסגלייכען; פעררריכטען.

make up a defi′ciency (מייק אפ ע די-פיש׳-ען-סי) אבצאהלען דאס, וואס פעהלט; אבטהאן וואס מען האט פערפעהלט צו טהאן.

make up for (מייק אפ פאר) אויספילען דאס לעדיג=געווארענע ארט; פערנעהמען דעם פלאץ מיט עטוואס גלייכעס; אויספילען אדער גוט מאכען דאס פעהלענדע.

make up one's mind (מייק אפ הוואנז מאינד) זיך ענטשליסען, קומען צו א בעשלוס.

make up one's mouth for (מייק אפ הוואנז מאוטה פאר) האבען אפעטיט צו עטוואס; ערווארטען מיט גרויס חשק.

make up to (מייק אפ טו) צו אימעצען צוגעהן; זיך צו אימעצען דערנעהנטערען.

make up with (מייק אפ הוויטה) זיך מיט אימעצען איינינען; זיך מיט אימעצען אויסגלייכען.

make war (מייק הוואהר) ברייננגען צו א קאנפליקט אדער מלחמה; אנפאלען, אטאקירען.

make wa′ter (מייק הוואה׳-טער) אריינפליסען וואסער אין א שיף דורך א שפאלט; אבשלאגען וואסער [משתין זיין].

make way (מייק הוויי) פאראווערטס קומען; מאכען פראגרעס; עפענען א דורכגאנג; מאכען א וועג.

make′weight *n.* (מייק׳-הווייט) דאס וואס ווערט צוגעלעגט אויף א שאל צו מאכען גרעסער דאס געוויכט; א צולעג, א צוגאב צו דער וואג.

make words (מייק הוואירדז) רעדען צופיעל.

mak′i *n.* (מעק׳-אי) א מאקי, א לעמור [אזא האלב=אפען עהנליכע חיה]. ז. *Lemur*.

ma′king *n.* (מיי׳-קינג) דאס מאכען, דאס פערפערטיגען, קאנסטרוקציאן; דאס וואס איז געמאכט געווארען מיט אמאל; דער מאטעריאל, פון וועלכען עפעס איז געמאכט געווארען; הצלחה, די אורזאכען אדער מיטלען פון ערפאלג.

mal′achite *n.* (מעל׳-ע-קאיט) מאלאכיט [א שטיין=ארטיגער מינעראל פון א גרינעם קאליר מיט שווארצע אדערען און פלעקען. פאלירט זיך זעהר לייכט און ווערט בענוצט צו מאכען פערשיעדענע זאכען, ווי וואזעס, קאלאנען, קאמינען, טישען א. ד. ג.].

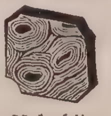

Malachite

malacolog′ical *a.* (מעל-ע-קא-לאדזש׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו מאלאקאלאגיע. ז. *malacology*.

malacol′ogist *n.* (מעל-ע-קאל׳-א-דזשיסט) א מאלאקאלאגיסט, דער מאלוסקען=קענער.

malacol′ogy *n.* (מעל-ע-קאל׳-א-דזשי) מאלאקאלאגיע, די לעהרע וועגען מאלוסקען אדער ווייך=טהיערע.

maladdress′ *n.* (מעל-ע-דרעס׳) אוננעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט; גראבקייט אין רעדען אדער מאניערען; אונטאקטישקייט.

maladjust′ment *n.* (מעל-ע-דזשאסט׳-מענט) א שלעכטע איינארדנונג; א שלעכטע צופאסונג.

maladministra′tion *n.* (מעל-עד-מינ-איס-טריי׳-שאן) א שלעכטע אדמיניסטראציאן, שלעכטע פערוואלטונג.

maladroit′ *a.* (מעל-ע-דראיט׳) אוננעשיקט, אונגעלומפערט.

maladroit′ly *adv.* (מעל-ע-דראיט׳-לי) אויף אן אוננעשיקטען, אונגעלומפערטען שטייגער.

maladroit′ness *n.* (מעל-ע-דראיט׳-נעס) אוננעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.

mal′ady *n.* (מעל׳-ע-די) א קראנקהייט [הויפטזעכליך א כראנישע אדער געפעהרליכע].

ma′la fi′de (מיי׳-לא פאי׳-די) מיט א שלעכטער כונה; מיט א בייזער אבזיכט; שווינדלעריש, פעררעטהעריש, פערפיהרעריש.

Mal′aga *n.* (מעל׳-ע-גא) מאלאגא [א פראווינץ אין שפאניען]; א וויין וואס ווערט פראדוצירט אין דיזער פראווינץ; די וויינטרויבען פון מאלאגא.

Malagas′y *a.* and *n.* (מעל-ע-געס׳-אי) וואס איז שייך צום אינזעל מאדאגאסקאר [אין אפריקא] אדער צו זיינע איינוואהנער: איינער פון די שווארצע ראסען אדער שבטים וואס געפינען זיך אין מאדאגאסקאר; די שפראך פון די איינוואהנער פון מאדאגאסקאר.

mal′anders *n.* (מעל׳-ען-דערז) א קניעגעשוויר אדער קרעץ [ביי פערד].

mal′apert *a.* and *n.* (מעל׳-ע-פוירט) העזה׳דיג, חוצפה׳דיג, עזות׳דיג; אן עזות=פנים, א העזה׳ניק.

mal′apertly *adv.* (מעל׳-ע-פוירט-לי) העזה׳דיג, עזות׳דיג; מעשה חוצפה׳ניק.

mal′apertness *n.* (מעל׳-ע-פוירט-נעס) עזות, העזה, חוצפה.

malappro′priate *v.* (מעל-ע-פראו׳-פרי-אייט) פאלש געברויכען.

mal′apropism *n.* (מעל׳-ע-פראפ-איזם) דאס פאלש געברויכען ווערטער צוליעב דעם פערלאנג צו רעדען מיט שעהנע מליצות; א פאלש=געברויכטעס ווארט.

malapropos′ *a.* and *adv.* (מעל-עפ-רא-פאו׳) ניט געלעגענטליך, ניט פאסענד, ניט צו דער צייט, ניט אם פלאץ.

ma′lar *a.* (מיי׳-לאר) וואס געהערט צו דער באק אדער צום באק=ביין.

mala′ria *n.* (מע-ליי׳-רי-א) מאלאריע אדער זומפ=פיבער; אונגעזונדע, פערפעסטעטע לופט.

mala′rial *a.* (מע-ליי׳-רי-על) וואס איז פעראורזאכט פון פערפעסטעטער לופט; וואס איז שייך צו מאלאריע אדער זומפ=פיבער.

mala′rialist *n.* (מע-ליי׳-רי-על-איסט) איינער וואס שטודירט מאלאריע אדער זומפ=פיבער.

mala′rious *a.* (מע-ליי׳-רי-אס) וואס ענטהאלט אדער רופט ארויס מאלאריע אדער זומפ=פיבער.

malassimila′tion *n.* (מעל-ע-סימ-אי-ליי׳-שאן) א שלעכטע פערדייאונג; א שלעכטע איבערקאכונג פון דעם שפייז אין מאגען.

ma′late *n.* (מיי׳-לייט) עפעל=זויער זאלץ.

mal′axage *n.* (מעל׳-עק-סעדזש) דאס קנעטען ליים צו מאכען טעפ.

mal′axate *v.* (מעל׳-עק-סייט) ווייך מאכען; קנעטען ביז עס ווערט ווייך [וועגען ליים].

mal′axator *n.* (מעל׳-עק-סיי-טאר) א מאשין צונויפצומישען פערשיעדענע מאטעריאלען [ווי ביים מאכען וואפנע א. ד. ג.].

Malay′ *n.* and *a.* (מע-ליי׳) אן איינוואהנער פון די מאלאאישע אינזלען אדער פון דעם האלב=אינזעל מאלאקא; די שפראך פון דיזע לענדער: א מין הוהן מיט לאנגע פיס, מיט א לאנגען האלז און א קורצען אראבגעבויגענעם עק; וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון די מאלאאישע אינזלען אדער זייער שפראך.

malconceived′ *a.* (מעל-קאן-סיווד׳) שלעכט בעגריפען, פערשטאנען אדער געפלאנט.

malconforma′tion *n.* (מעל-קאן-פאר-מיי׳-שאן) א שלעכטע אדער ניט ריכטיגע צוזאמענשטעלונג פון די בעזונדערע טיילען.

malconstruc′tion *n.* (מעל-קאן-סטראק׳-שאן) א שלעכטער געבוי; א שלעכטע צוזאמענשטעלונג.

mal′content *a.* and *n.* (מעל׳-קאן-טענט) אונצופריעדען; וואס איז אונצופריעדען מיט דער עקזיסטירענדער פאליטישער אדער סאציאלער ארדנונג; אן אונצופריעדענער מענש; איינער וואס איז אונצופריעדען מיט דער עקזיסטירענדער ארדנונג.

malconten′ted *a.* (מעל-קאן-טענ׳-טעד) אונצופריעדען; וואס איז אונצופריעדען מיט דער עקזיסטירענדער פאליטישער אדער סאציאלער ארדנונג.

malconten′tedly *adv.* (מעל-קאן-טענ׳-טעד-לי) מיט אונצופריעדענהייט; אויף אן אונצופריעדענעם שטייגער.

malconten′tedness *n.* (מעל-קאן-טענ׳-טעד-נעס) אונצופריעדענהייט.

malcontent′ly *adv.* (מעל-קאן-טענט׳-לי) מיט אונצופריעדענהייט; ווי אן אונצופריעדענער מענש.

malcontent′ment *n.* (מעל-קאן-טענט׳-מענט) אונצופריעדענהייט.

male *a.* and *n.* (מייל) מענליך, פון מענליכען געשלעכט; א מאנספערזאן; א זכר [פון מענשען און חיות].

male child (מייל טשאילד) א אינגעלע.

maledic′tion *n.* (מעל-אי-דיק׳-שאן) דאס פערשילטען; א פלוך, א קללה.

maledic′tory *a.* (מעל-אי-דיק׳-טא-רי) פערפלוכענד, פערשילטענד; וואס איז שייך צו א פלוך אדער קללה.

malefac′tion *n.* (מעל-אי-פעק׳-שאן) רשעות, בייזקייט, שלעכטס; א פערברעכען.

mal′efactor *n.* (מעל׳-אי-פעק-טאר) א רשע=מרושע; א פערברעכער.

mal′efactress *n.* (מעל׳-אי-פעק-טרעס) א פערברעכערין, מרשעת.

malef′ic *a.* (מע-לעפ׳-איק) בייזהאפט, שעדליך, וואס טהוט שלעכטס.

malef′icence *n.* (מע-לעפ׳-אי-סענס) שלעכטסקייט, בייזקייט, די נייגונג צו טהאן שלעכטס.

malef′icent *a.* (מע-לעפ׳-אי-סענט) וואס טהוט שלעכטס; וואס טהוט עפעס מיט א בייזער כונה.

male rimes (מייל ראימז) מענליכע גראמען [ווען נור די לעצטע זילבע גראמט

זיך, ווי אין די ווערטער "געזאגט" און "בעקלאגט"].

male screw (מייל סקרוה) א שרויף.

malev'olence *n.* (מע-לעוו'-א-לענס) דאס ווינשען שלעכטס; דאס זיין פון נאטור א שלעכטער; בייזוויליגקייט; פיינדזעליגקייט.

malev'olent *a.* (מע-לעוו'-א-לענט) בייזוויליג; וואס ווינשט שלעכטס; וואס איז פון נאטור א שלעכטער; פיינדזעליג.

malev'olently *adv.* (מע-לעוו'-א-לענט-לי) ווינשענדיג שלעכטס; פיינדזעליג; בייזוויליג.

malexecu'tion *n.* (מעל-עק-סי-קיו'-שאן) א שלעכטע אויספיהרונג פון עפעס; א שלעכטע אדמיניסטראציאן.

malfea'sance *n.* (מעל-פיע'-זענס) א שלעכטע טהאט, א בייזע טהאט.

malforma'tion *n.* (מעל-פאר-מיי'-שאן) אן אונרעגולערע אדער אוננארמאלע געשטאלט אדער פיגור; א מיסגעבורט.

malformed' *a.* (מעל-פארמד') שלעכט געבויט; וואס האט א מיאוס'ע פארם.

ma'lic *a.* (מיי'-ליק) וואס איז שייך צו עפעל; וואס בעקומט זיך פון עפעל=זאפט.

ma'lic ac'id (מיי'-ליק עס'-איד) עפעל=זויערע [א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין דעם זאפט פון געוויסע פרוכט און פלאנצען].

mal'ice *n.* (מעל'-אים) בייזקייט, שלעכטסקייט, מוטוויליגקייט; האס, שנאה; שלעכטע אבזיכט.

mal'ice afore'thought (מעל'-אים ע-פאור'-טהאהט) א פארויס=בעטראכטע רשעות, א במזיד'יגע רשעות.

The crime was committed with **malice aforethought.**

mal'iceless *n.* (מעל'-אים-לעס) אהן רשעות; אהן א בייזער אבזיכט.

mal'ice prepense' (מעל'-אים פרי-פענס') ז. *malice aforethought*

mali'cious *a.* (מע-ליש'-אס) בייזהאפט, שלעכט, פיינדזעליג.

mali'ciously *adv.* (מע-ליש'-אס-לי) אויף א בייזהאפטען, שלעכטען אדער פיינדזעליגען אופן.

mali'cious mis'chief (מע-ליש'-אס מיס'-טשיף) דאס שעדיגען איינעמס אייגענטום מיט א בייזער אבזיכט.

mali'ciousness *n.* (מע-ליש'-אס-נעס) א בייזער ווילען; בייזהאפטיגקייט.

mali'cious prosecu'tion (מע-ליש'-אס פראס-אי-קיו'-שאן) אן ארעסט אדער קלאגע וואס איז געמאכט געווארען אויף א געזעצליכען אופן, אבער אהן א גרינדליכער אורזאכע; א פראצעס צו מאהנען ענטשעדיגונג פאר אזא ארעסט אדער קלאגע.

malign' *a. and v.* (מע-לאין') בייזהאפט, שלעכט, פיינדזעליג; שעדליך, פערדערבענד; רעדען לשון=הרע, טרייבען רכילות; מאכען איינעם א מיאוס'ען נאמען.

malig'nance *n.* (מע-ליג'-נענס) ז. *malignancy*

malig'nancy *n.* (מע-ליג'-נען-סי) שלעכטסקייט, בייזקייט; דאס זיין שלעכט אדער בייזהאפט.

malig'nant *a. and n.* (מע-ליג'-נענט) 1. פיינדזעליג: בייזהאפט: שלעכט: בייזוויליג; געפעהרליך; סכנות'דיג; 2. א פיינדזעליגער אדער בייזוויליגער מענש.

1. He is suffering from a **malignant** growth in his stomach.

malig'nantly *adv.* (מע-ליג'-נענט-לי) אויף א פיינדזעליגען, בייזהאפטען שטייגער.

malign'er *n.* (מע-לאינ'-ער) א פערליימדער, א רכילות'ניק; איינער וואס רעדט שלעכטס אויף'ן אנדערען.

malig'nity *n.* (מע-ליג'-ני-טי) שלעכטסקייט, בייזקייט; פיינדזעליגקייט.

malign'ly *adv.* (מע-לאינ'-לי) אויף א בייזהאפטען, שלעכטען אדער פיינדזעליגען שטייגער.

malin'fluence *n.* (מעל-אינ'-פלו-ענס) א שלעכטע ווירקונג.

malin'ger *v.* (מע-לינ'-גער) מאכען זיך כלומר'שט קראנק [אום אויסצומיידען א פליכט אדער ארבייט].

malin'gerer *n.* (מע-לינ'-גער-ער) איינער וואס מאכט זיך כלומר'שט קראנק, כדי אויסצומיידען א פליכט.

malin'gery *n.* (מע-לינ'-גער-אי) דאס מאכען זיך כלומר'שט קראנק [ביי סאלדאטען וועלכע ווילען ניט טהאן זייער פליכט].

mal'ison *n.* (מעל'-אי-זאן) פלוך, פערשילטונג; א קללה.

mal'kin *n.* (מאהל'-קין) אן אויוועז=בעזים, א פאמעלע; א סטראשידלע; א טשוטשעלע; א קיכען=דיענסט; א פראסטע פרוי; א פרוי א שלומפער; א קאץ.

mall *n. and v.* (מאהל) א שלעגעל, א שווערער הילצערנער האמער, א דובינע; א קלאפער, א מין האמער וואס ווערט בענוצט אין מלחמה; די גראבע זייט פון אזא האמער; א מין שפיעל מיט א הילצערנעם באל און האמער; אן אלעע, א שפאציער=וועג צווישען ביימער; א געריכטס=הויף; קלאפען אדער שלאגען מיט א שלעגעל.

mal'lard *n.* (מעל'-ארד) א ווילדע ענטעל [קאטשקע]. ז. איל. *"North American Game Birds"*

malleabil'ity *n.* (מעל-אי-ע-ביל'-אי-טי) שמיעדבארקייט [די אייגענשאפט פון א מעטאל זיך צו לאזען שמיעדען].

mal'leable *a.* (מעל'-אי-עבל) שמיעדבאר, וואס לאזט זיך שמיעדען; וואס לאזט זיך בויגען; וואס קען בעאיינפלוסט ווערען.

mal'leableness *n.* (מעל'-אי-עבל-נעס) ז. *malleability*

mal'leate *v.* (מעל'-אי-אייט) שמיעדען, האמערען, אויסקלאפען מיט א האמער.

mallea'tion *n.* (מעל-אי-איי'-שאן) דאס שמיעדען, דאס האמערען; אין פאטאלאגיע — א קאנוואולסיווע בעוועגונג פון די הענד, ווען זיי טרייסלען זיך גלייכמעסיג ווי עם קלאפט א האמער.

mal'lenders *n.* (מעל'-ען-דערז) ז. *malanders*

malle'olar *a.* (מעל-אי'-א-לאר) וואס איז שייך צום פוס=קנעכעל.

malle'olus *n.* (מע-לי'-א-לאס) א קנעכעל=ביינדעל; א צווייג וואס ווערט אויסגעבויגען און איינגעפלאנצט, בלייבענדיג ניט אבגעריסען פון'ם בוים.

Mallets

mal'let *n.* (מעל'-עט) א הילצערנער האמער.

mal'leus *n.* (מעל'-אי-אס) א קליין ביינדעל פון דעם מיטעלסטען אויער, וואס געפינט זיך נעבען דעם פויק=הייטעל.

mal'linders *n.* (מעל'-אינ-דערז) ז. *malanders*

mal'low *n.* (מעל'-או) די מאלווא [א גראז=ארטיגע פלאנצע מיט רויטליכע אדער ווייסע בלומען. וואקסט אין סעדער און אויף אויף קופעס מיסט].

Mallow

malm *n. and a.* (מאהם) א ווייכער גרוי=ווייסער קאלך=שטיין; א ליימיגער באדען וואס ענטהאלט אין זיך קאלך; געמאכט פון גרוי=ווייסען קאלך=שטיין.

malm brick (מאהם בריק) א זארט געלבע ציעגעל [ווערט געמאכט פון ליימיגער ערד, וועלכע ענטהאלט אין זיך קאלך].

malm rock (מאהם ראק) א מין זאמד=שטיין [געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין דרום=ענגלאנד].

malms *n.* (מאהמז) א זארט געלבע ציעגעל. ז. *malm brick*

malm'sey *n.* (מאהמ'-זי) מאלוואזיע [א זיסער, שטארקער און שמעקענדער געלבער אדער רויטער וויין. ווערט געמאכט אין גריכענלאנד און בעזאנדערס אין מאדיירא און אויף די אזארישע אינזלען].

malm'stone *n.* (מאהמ'-סטאון) ז. *malm rock*

mal'my *a.* (מאה'-מי) וואס בעשטעהט אדער וואס ענטהאלט אין זיך ווייכען גרוי=ווייסען קאלך=שטיין.

malnutri'tion *n.* (מעל-נו-טריש'-אן) שלעכטע נאהרונג.

malo'dor *n.* (מעל-או'-דאר) א שלעכטער גערוך; א געשטאנק.

malo'dorous *a.* (מעל-או'-דאר-אס) וואס האט א שלעכטען גערוך; שטינקענד.

malo'dorousness *n.* (מעל-או'-דאר-אס-נעס) שטינקעריי, דאס לאזען פון זיך א שלעכטען גערוך.

Ma'lo-Rus'sian *n.* (מיי'-לאו-ראש'-ען) מאלאראסיא, קליין=רוסלאנד [דער טייל פון רוסלאנד, וואס בעשטעהט פון פאלטאווער, כארקאווער און טשערניגאווער גובערניעס].

malposi'tion *n.* (מעל-פא-זיש'-אן) א שלעכטע אדער פאלשע שטעלונג.

malprac'tice *n.* (מעל-פרעק'-טים) די האנדלונג געגען געזעץ אדער געגען די אנגענומענע רעגלען; אונערלויבטע האנדלונג; דאס שלעכט היילען א קראנקהייט; א מעדיצינישער פערברעכען; א קרימינע-

לע אפעראציאן [אויף שוואנגערע פרוי־
ען].

malpracti'tioner *n.* (מעל-פרעק-
טיש'-אנ-ער) א דאקטאר וואס גיט אזעל־
כע רפואות, דאס דער חולה ווערט ער־
גער; א דאקטאר וואס בעגעהט א פער־
ברעכען [ווי למשל, ארויסרופענדיג א
פריהצייטיגע געבורט].

mal'stick *n.* (מאהל'-סטיק)
ז. *mahlstick*

mal'strom *n.* (מייל'-סטראם)
ז. *maelstrom*

malt *n., a. and v.* (מאהלט) [די מאלץ
קערנער פון גערשטען אדער ווייץ א. ד.
ג. וואס ווערען געווייקט אין וואסער,
דערנאך געטריקענט און דיק צומאהלען.
ווערט געברויכט אין מאכען ביער, בראנ־
פען, קוואס א. ד. ג.]; ליקער וואס בע־
קומט זיך פון מאלץ, ווי ביער, פארטער
א. ד. ג.; וואס איז שייך צו מאלץ;
וואס בעקומט זיך פון מאלץ; מאכען
מאלץ; פערוואנדלען קערנער אין מאלץ;
זיך פערוואנדלען אין מאלץ; טרינקען לי־
קער וואס בעקומט זיך פון מאלץ.

Maltese' *a. and n.* (מאהל-טיעז') וואס
איז שייך צו מאלטא [אן אינזעל אין מי־
טעללענדישען ים]; אן איינוואוהנער פון
מאלטא; די שפראך וואס ווערט געברויכט
אויף דעם אינזעל מאלטא [א געמישטע
שפראך פון אראביש מיט איטאליעניש].

Maltese' cat (מאהל-טיעז' קעט) אזא
קעצעל מיט לאנגע דינע האר.

Maltese' cross (מאהל-טיעז' קראהס)
אן אכט־שפיציגער קרייץ.

Maltese' dog (מאהל-טיעז' דאג) א
קליין הינטעלע בעוואקסען מיט לאנגע
ווייסע זייד־דינע האר.

Maltese Dogs

malt'-ex'tract *n.* (מאהלט-עקס'-
טרעקט) דער עקסטראקט פון ניט־פער־
זויערטע מאלץ [ווערט געברויכט אין מע־
דיצין].

malt'-floor *n.* (מאהלט'-פלאור) דער
באדען אדער פאדלאגע, אויף וועלכער עס
ווערט געטריקענט מאלץ. ז. *malt*

mal'tha *n.* (מעל'-טהא) מינעראל־פעך
[א מין שווארצער צעמענט].

malt'-horse *n.* (מאהלט'-האהרס) א
לאנגזאמער, שווערער פערד; א פערד וואס
ארבייט אין א ברויעריי; א דומקאפ, א
נאר, א פערדישער קאפ.

malt'-house *n.* (מאהלט'-האוס) א גע־
ביידע וואו מען מאכט מאלץ.

Malthu'sian *a. and n.* (מעל-טהיו'-
סי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען עקא־
נאמיסט טאמאס מאלטוס אדער צו זיינע
לעהרען; אן אנהענגער פון מאלטוס'עס
לעהרען. ז. *Malthusianism*

Malthu'sianism *n.* (מעל-טהיו'-סי-ענ-
איזם) מאלטוזיאניזם [די לעהרע פון'ם ענג־
לישען עקאנאמיסט טאמאס מאלטוס, אז די
מענשליכע בעפעלקערונג וואקסט אלע מאל
אין א פיעל גרעסערער פראפארציע איי־
דער די אלגעמיינע סומע פון לעבענס־מיט־
לען. און ווייל די צאהל מענשען איז פיעל
גרעסער איידער די צאהל פראדוקטען,
וואס מען בעקומט פון דער נאטור, דערי־
בער הערשט ארימקייט און אלע אנדערע
צרות, פון וועלכע די געזעלשאפט ליידעט.
כדי צו פערמיידען דיעזע צרות, איז נויי־
טיג, אז דער וואוקס פון דער בעפעלקע־
רונג זאל ווערען פיעל קלענער, און צו־
ליעב דעם מוזען מענשען אויפהערען פריה
צו הייראטען און דארפען זיך סטארען.
אז ביי זיי זאלען געבארען ווערען וואס
ווייניגער קינדער].

mal'ting *n.* (מאהל'-טינג) דאס מאכען
מאלץ. ז. *malt*

malt'-kiln *n.* (מאהלט'-קיל) א ווארים
אנגעהייצט צימער, וואו מען טריקענט
מאלץ. ז. *malt*

malt'-mad *a.* (מאהלט'-מעד) שכור;
אויסער'ן זינען צוליעב שכרות; שטארק
איבערגעגעבען צום שכור'עז.

malt'man *n.* (מאהלט'-מען) א מאלץ־
מאכער.

mal'tose *n.* (מאהל'-טאוס) מאלץ־צוקער.

maltreat' *v.* (מעל-טריעט') שלעכט בע־
האנדלען, זיך שלעכט בעגעהן מיט אימע־
צען. The nurse maltreats the children.

maltreat'ment *n.* (מעל-טריעט'-מענט)
שלעכטע בעהאנדלונג.

malt'ster *n.* (מאהלט'-סטער) א מאלץ־
מאכער; א מאלץ־הענדלער.

malt'worm *n.* (מאהלט'-הוואירם) א
שכור, א פיאניצע.

mal'ty *a.* (מאהל'-טי) וואס איז שייך
צו מאלץ; וואס בעשטעהט אדער בעקומט
זיך פון מאלץ. ז. *malt*

ma'lum *n.* (מיי'-לאם) אין יוריספרו־
דענץ — א שלעכטע טהאט, אן אונרעכט.

ma'lum in se (מיי'-לאם אין סי) א
זאך וואס איז פערבאטען, ווייל זי איז
אן און פיר־זיך אן אונרעכט געגען זיט־
ליכקייט.

ma'lum prohib'itum (מיי'-לאם
פרא-היב'-אי-טאם) א טהאט, וועלכע איז
שלעכט נור דערפאר, ווייל עס איז פער־
באטען פון געזעץ.

malva'ceous *a.* (מעל-וויי'-שיאס) וואס
איז שייך צו די מאלווא־פלאנצען.
ז. *mallow*

malversa'tion *n.* (מעל-ווער-סיי'-שאן)
אונעהרליכע האנדלונג; דאס זיין א פער־
קויפטע נשמה; דאס דיענען אונגעטריי
[ווי דורך נעהמען כאבאר א. ד. ג.].

mam *n.* (מעם) מוטער; מאדאם.

ma'ma *n.* (מא'-מא) מאמע, מוטער.

mam'aluke *n.* (מעמ'-ע-ליוק)
ז. *mameluke*

mam'elon *n.* (מעמ'-ע-לאן) א רונד
קליין בערגעל.

mam'eluke *n.* (מעמ'-ע-ליוק) א מאמע־
ליוק, א שקלאף, מייסטענס א טשערקעס,
וואס דיענט אין הויף פון א טערקישען
אדער עגיפטישען פאשא.

Mam'eluke *n.* (מעמ'-ע-ליוק) איינער
פון די מאמעליוקען אדער עגיפטישע גוואר־
דיע [אן ארט ארמעע, וועלכע איז אין
מיטעלאלטער געווען דער הערשענדער עלע־
מענט פון עגיפטען].

mam'ma *n.* (מא'-מא) א מוטער.

mam'ma *n.* (מעמ'-א) א ברוסט, א
ציצקע; אן אייטער.

mam'mal *a. and n.* (מעמ'-על) וואס
האט אן אייטער אדער ברוסט; א זויג־
טהיער.

Mamma'lia *n.* (מע-מיי'-ליא) דער מין
זויג־טהיערע.

mamma'lian *a. and n.* (מע-מיי'-ליען)
וואס איז שייך צו די זויג־טהיערע; א
זויג־טהיער.

mammalif'erous *a.* (מעמ-ע-ליפ'-ע-
ראס) איז געאלאגיע — וואס ענטהאלט
איבערגעבליבענע טיילען פון זויג־טהיערע.

mammal'ogist *n.* (מע-מעל'-א-דזשיסט)
א מאמאלאג, איינער וועלכער שטודירט
זויג־טהיערע.

mammal'ogy *n.* (מע-מעל'-א-דזשי)
מאמאלאגיע, די לעהרע איבער די זויג־
טהיערע.

mam'mary *a.* (מעמ'-ע-רי) וואס גע־
הערט צו די בריסט.

mam'mate *a.* (מעמ'-אייט) וואס האט
בריסט.

mammee' *n.* (מע-מיע') דער אמעריקא־
נישער אפריקאזען־בוים; די אפריקאזע
[די פרוכט פון דיעזען בוים]. ז. *apricot*

mam'mie *n.* (מעמ'-אי) ז. *mammy*

mam'mifer *n.* (מעמ'-אי-פער) א חיה
פון קלאס זויג־טהיערע.

mammif'erous *a.* (מע-מיפ'-ע-ראס)
מיט בריסט, וואס האט בריסט; וואס
זויגט די קינדער.

mam'miform *a.* (מעמ'-אי-פארם) וואס
האט די פארם פון א ברוסט.

mam'miformed *a.* (מעמ'-אי-פארמד)
ז. *mammiform*

mammil'la *n.* (מע-מיל'-א) דער ברוסט־
ווארצעל; א זאך וואס האט די פארם
פון א ברוסט־ווארצעל.

mam'millar *a.* (מעמ'-אי-לאר)
ז. *mammillary*

mam'millary *a.* (מעמ'-אי-לע-רי)
ברוסט־פערמיג, ווי א ברוסט־ווארצעל,
רונד־בערגעלדיג, גוזעוואטע.

mam'millate *v. and a.* (מעמ'-אי-
לייט) מאכען ווי א ברוסט; וואס האט די
פארם פון א ברוסט־ווארצעל; גוזעוואטע,
בערגעלדיג.

mam'millated *a.* (מעמ'-אי-ליי-טעד)
וואס האט די פארם פון א ברוסט־ווארצעל;
וואס האט א ברוסט־פערמיגע צוואוקסונג.

mammilla'tion *n.* (מעמ-אי-ליי'-שאן)
דאס האבען א ברוסט־פערמיגע צוואוקס־
סונג אדער אנוואוקסונגען.

mammil'liform *a.* (מע-מיל'-אי-
פארם) וואס האט די פארם פון א ברוסט־
ווארצעל.

mam'milloid *a.* (מעמ'-אי-לאיד)
ז. *mammilliform*

mammi'tis *n.* (מע-מאי'-טיס) ענטצינ־
דונג פון די בריסט.

mam'mock *v.* (מעמ'-אק) צורייסען אין
שטיקער.

mam'modis *n.* (מעמ'-א-דיס) אזא
זארט דיקער אינדישער מוסלין.

Mam'mon *n.* (מעמ'-אן) דער מאמאן,
סירישער גאט פון רייכטום; די פערזאָ־
ניפיקאציאן אדער פארשטעלונג פון וועלט־
ליכע פערגניגענס אדער עולם־הזה־זאכען.

mam'mon *n.* (מעמ'-אן) ממון, געלד,
עולם־הזה־זאכען.

mam'monish *a.* (מעמ'-אנ-איש) וואס
איז איבערגעגעבען צום גאט מאמאן, געלד־
זיכטיג.

mam'monism *n.* (מעמ׳-אנ-איזם) מאַמאָניזם, די איבערגעבענהייט צום גאָט מאַמאָן; געלד-זיכטיגקייט; דאָס יאָגען זיך נאָך רייכטום.

mam'monist *n.* (מעמ׳-אנ-איסט) אַ רייכטום-זוכער; אַ פערעהרער פון דעם געלד-גאָט.

mammonis'tic *a.* (מעמ-אַ-ניס׳-טיק) וואָס איז שייך צו מאַמאָניזם. ז. *mammonism*

mam'monite *n.* (מעמ׳-אַנ-איט) אַ דיענער פון גאָט מאַמאָן; אַ מענש וואָס האָט אין זינען נור זאַמלען געלד און רייכטום.

mammoniza'tion *n.* (מעמ-אַנ-אי-זיי׳-שאַן) דאָס ווערען אָדער דאָס זיין איבערגעגעבען צום גאָט מאַמאָן; דאָס יאָגען זיך כסדר נאָך געלד און עולם-הזה-זאַכען.

mam'monize *v.* (מעמ׳-אַנ-איז) ווערען אַ דיענער פון גאָט מאַמאָן; האָבען איין איינציגען ציעל — זאַמלען געלד.

mam'moth *n. and a.* (מעמ׳-אַטה) דער מאַמאָט אָדער מאַמאַנט [אַ מין אוראַלטער עלפאַנט וועלכער עקזיסטירט ניט מעהר. מען געפינט נאָך זיינע ביינער אין דער ערד]; זעהר גרויס, שרעקליך גרויס.

Mammoth

mam'moth tree (מעמ׳-אַטה טריע) דער מאַמאַנט-בוים [איינער פון די גרעסטע טאַנען-ביימער וואָס וואַקסען אין קאַליפאָרניע].

mam'my *n.* (מעמ׳-אי) מאַמעניו, מוטער; אין די דרום-שטאַאטען פון אַמעריקאַ — אַ נעגערשע אַם אָדער קינדער-אויפזעהערין [ביי ווייסע].

man *n. and v.* (מען) אַ מענש, אַ מאַנס-פערזאָן, אַ מאַן; די מענשליכע ראַסע, די מענשהייט; איינער; מענשליכקייט; אַ דיענער; אַ שאַך-פיגור; בעזאָרגען אָדער בעזעצען מיט מענשען אָדער מיט אַ מאַנשאַפט; מאַכען מענליך, מאַכען מוטיג.

man about' town (מען ע-באַוט׳ טאַון) אַ לעבעמאַן, אַ הולטאַי, אַ רייכער פוסט און פאַסניק.

man'acle *n. and v.* (מענ׳-עקל) אַ האַנד-קייט, קאַנדאַלען; שמיעדען די הענד, אָנטהאָן קאַנדאַלען אויף די הענד.

man'acles *n.* (מענ׳-עקלז) האַנד-קייטען, קאַנדאַלען.

man'age *v.* (מענ׳-עדזש) אָנפיהרען, פיהרען, לייטען, פערוואַלטען, קאָנטראָלירען, האַלטען אין צוים; דרעסירען, צוימען [חיות]; איינריכטען, איינאָרדנען; דורכפיהרען [עפּעס].

manageabil'ity *n.* (מענ-עדזש-ע-ביל׳-אי-טי) בעקוועמליכקייט און לייכטקייט אין אָנגעהן מיט עפּעס; די מעגליכקייט צו ווערען געפיהרט, קאָנטראָלירט אָדער געצוימט; נאָכגיעביגקייט, געהאָרכזאַמקייט.

man'ageable *a.* (מענ׳-עדזש-עבל) וואָס מען קען דערמיט לייכט אָנגעהן; וואָס לאָזט זיך לייטען, פיהרען, קאָנטראָלירען אָדער צוימען; נאָכגיעביג, געהאָרכזאַם.
Her husband is very **manageable.**

man'ageableness *n.* (מענ׳-עדזש-עבל-נעס) ז. *manageability*

man'ageably *adv.* (מענ׳-עדזש-ע-בלי) אַזוי אַז מען זאָל קענען לייכט אָנגעהן מיט עפּעס, פיהרען אָדער קאָנטראָלירען עפּעס; מיט געהאָרכזאַמקייט, מיט נאָכגיעביגקייט.

man'agement *n.* (מענ׳-עדזש-מענט) 1. פערוואַלטונג, פיהרונג, לייטונג, דירעקציאָן, קאָנטראָל; 2. אומגאַנג, בעהאַנדלונג; די אַרט און ווייזע פון פיהרונג אָדער איינאָרדנונג פון עפּעס; 3. געשיקטקייט אין פיהרונג אָדער איינאָרדנונג.
1. The **management** of this hotel is very good. 2. The failure of the undertaking was due to poor **management.**

man'ager *n.* (מענ׳-ע-דזשער) אַ פערוואַלטער, אַ פיהרער, אַן אויפזעהער; אַ דירעקטאָר; איינער וואָס פּלאַנעוועט, אַן אינטריגאַנט.

manage'rial *a.* (מענ-ע-דזשי׳-רי-על) וואָס איז שייך צו אַ פערוואַלטונג אָדער דירעקציאָן [הויפּטזעכליך אַ טעאַטער-דירעקציאָן].

man'agership *n.* (מענ׳-עדזש-ער-שיפּ) דירעקציאָן, פערוואַלטינג, לייטונג.

man'aging *n. and a.* (מענ׳-עדזש-אינג) דירעקציאָן, פערוואַלטונג, לייטונג; לייטענד, פערוואַלטענד, קאָנטראָלירענד; שפּאָרזאַם; פּלאַנעווענדיג, אינטריגירענד.

man'aging direc'tor (מענ׳-עדזש-אינג די-רעק׳-טאָר) דער הויפּט-פערוואַלטער, דער הויפּט-בעל-הבית פון אַ געשעפט.

man'akin *n.* (מענ׳-ע-קין) ז. *manikin*

man alive'! (מען ע-לאַיוו׳) אום גאָטעס ווילען! [אַן אויסרוף פון ערשטוינונג אָדער פּראָטעסט].

man'-ape *n.* (מענ׳-איים) די מענשען-עהנליכע אַפּע [די שימפּאַנזע, די גאָרילאַ, דער אָראַנג-אוטאַנג און דער גיבאָן].

man'-at-arms *n.* (מענ׳-עט-אַרמז) אַ סאָלדאַט; אַ שווער-בעוואָפענטער סאָלדאַט [אין מיטעלאַלטער].

manatee' *n.* (מענ-ע-טיע׳) די ים-קוה [אַזאַ זויגענדע ים-חיה].

Manatee

man'atin *n.* (מענ׳-ע-טין) ז. *manatee*

manav'elins *n.* (מע-נעוו׳-ע-לינז) עקסטראַ שפּייזען, פערשיעדענע ביי-שפּייזען [אין דער מאַטראָזען-שפּראַך].

man'-car *n.* (מענ׳-קאַר) אַ מין וואַגאָן, מיט וועלכען מען לאָזט אַרונטער און מען ברייננגט אַרויף אַרבייטער אין משופּע׳דיגע שאַכטען [קויהלען-גרובען אָדער מעטאַל-גרובען].

manch *n.* (מענטש) דער האַלז פון אַ פידעל, גיטאַר אָדער עהנליכען אינסטרומענט.

manche *n.* (מענטש) ז. *manch*

man'chet *n. and a.* (מענ׳-טשעט) ברויט געמאַכט פון בעסטען ווייצען-מעהל; פון בעסטען ווייצען-מעהל.

manchette' *n.* (מאַנ-שעט׳) אַ מאַנזשעט.

man'-child *n.* (מענ׳-טשאַילד) אַ אינגעל [בן זכר].

manchineel' *n.* (מענ-טשי-ניעל׳) דער מאַנצאַנילאַ-בוים [וואַקסט אין די היי-סע טיילען פון אַמעריקאַ, ענטהאַלט אַ מילך-עהנליכען גיפטיגען זאַפט, די פרוכט פון דעם בוים איז עהנליך צו אַן עפּעל].

Manchineel

Manchoo' *n. and a.* (מענ-טשוה׳) ז. *Manchu*

Manchoo'rian *a.* (מענ-טשוה׳-רי-ען) ז. *Manchurian*

Manchu' *n. and a.* (מענ-טשוה׳) אַ מאַנדזשו [איינער פון דעם מאַנדזשו-פאָלק, וואָס האָט בעזיעגט כינאַ אין 17טען יאָהרהונדערט און וועמעס נאָמען עס טראָגט די כינעזישע פּראָווינץ מאַנדזשוריע]; די מאַנדזשו-שפּראַך; וואָס איז שייך צו די מאַנדזשוס, צו זייער לאַנד אָדער שפּראַך.

Manchu'rian *a.* (מענ-טשוה׳-רי-ען) מאַנדזשוריש, וואָס איז שייך צו מאַנדזשוריע. ז. *Manchu*

mancipa'tion *n.* (מענ-סי-פּיי׳-שאַן) אַ פאָרמאַליטעט ביים איבערגעבען געקויפטעס גרונד-אייגענטום; אַ פאָרמאַליטעט, דורך וועלכער אַ פאָטער האָט בעפרייט אָדער געמאַכט זעלבסטשטענדיג אַ זוהן [אין פאָרצייטיגען רוים].

man'cipatory *a.* (מענ׳-סי-פּע-טאָ-רי) וואָס איז שייך צו דער פאָרמאַליטעט פון איבערגעבען געקויפטעס גרונד-אייגענטום אָדער פון מאַכען זעלבסטשטענדיג אַ זוהן [אין פאָרצייטיגען רוים].

man'ciple *n.* (מענ׳-סיפּל) אַ הויז-האַלטער, אַ פּראָוויאַנט-צושטעלער [הויפּטזעכליך פון אַ לעהר-אַנשטאַלט].

man'cus *n.* (מענ׳-קאַס) אַן אַלטע אַנגלאָ-זאַקסישע מטבע [ווערטה לערך 61 סענט].

manda'mus *n. and v.* (מענ-דיי׳-מאַס) אַ געשריבענער בעפעהל פון אַ העכערען געריכט [צו אַ נידריגערען געריכט, צו אַ פּערזאָן, קערפּערשאַפט א. ז. וו.]; אַרויסגעבען אַזאַ בעפעהל, דערלאַנגען אַזאַ בעפעהל.

mandarin' *n., a. and v.* (מענ-דע-רין׳) אַ מאַנדאַרין [אַ כינעזישער בעאַמטער]; וואָס איז שייך אָדער וואָס פּאַסט פאַר אַ מאַנדאַרין; עדעל, נאָבעל; דאָס כינעזישע ענטעל [אַ קליין ענטעל מיט פערשיעדענפאַרביגע שהענע פעדערען]; יאַפּאַנעזישע פּאָרצעלייַ מיט פיגורען [הויפּטזעכליך פון מאַנדאַרינען]; מאַנדאַרין-פאַרב [אַזאַ העלע רויטליך-אָראַנזשעווע פאַרב]; פאַרבען אין מאַנדאַרין-פאַרב.

Mandarin' *n.* (מענ-דע-רין׳) די אַלגעמיין-אָנגענומענע כינעזישע שפּראַך [אין געגענזאַץ צו די פערשיעדענע דיאַלעקטען].

mandari'nate *n.* (מענ-דע-רי׳-נייט) דאָס אַמט, די מאַכט אָדער די ווירדע פון אַ מאַנדאַרין [כינעזישען בעאַמטען]; דער מאַנדאַרינען-קלאַס; אַ טייל פון לאַנד אונטער דער פערוואַלטונג פון אַ מאַנדאַרין.

mandarin' duck (מענ-דע-רין׳ דאַק) דאָס כינעזישע ענטעל [אַ קליין ענטעל מיט פערשיעדענפאַרביגע פעדערען].

mandarin'ic *a.* (מענ-דע-רינ׳-איק)

וואס איז שייך צו א מאנדארין, וואס פאסט פאר א מאנדארין [א כינעזישער בעאמטער].

mandarin'ism *n.* (מענ-דע-רינ'-איזם) דער כאראקטער אדער די מנהגים פון מאנדארינען [כינעזישע בעאמטע]; מאנ-דארינען-הערשאפט.

man'datary *n.* (מענ'-דע-טע-רי) א מאנדאטאר, אן אפעקון. ז. *mandatory*

man'date *n.* (מענ'-דייט) א מאנדאט, א בעפעהל, א בעפאלמעכטיגונג צו ווערען אפעקון איבער אייגענטום.

manda'tor *n.* (מענ-דיי'-טאר) א מאנ-דאנט, איינער וואס גיט איבער א צווייטען צו זיין אן אפעקון איבער זיין פער-מעגען, א בעפאלמעכטיגער, א בעפעהל-געבער.

man'datory *n. and a.* (מענ'-דע-טא-רי) איינער וואס האט געקראגען א מאנ-דאט, בעפעהל אדער פארשריפט; א מאנ-דאטאר, אן אפעקון איבער אייגענטום; בעפעהלענד, ענטהאלטענד א פארשריפט, וואס האט דעם כאראקטער פון א פאר-שריפט.

Some laws are permissive, others are **mandatory** in character.

man'delstone *n.* (מענ'-דעל-סטאון) דער מאנדעלשטיין [אזא הארטער שטיין].

man'dible *n.* (מענ'-דיבל) א קינבאק; דער אונטערשטער קינבאק [ביי אינזעק-טען].

mandib'ular *a.* (מענ-דיב'-יו-לאר) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קינביין.

man'dlestone *n.* (מענ'דל-סטאון) ז. *mandelstone*

mando'la *n.* (מענ-דאו'-לא) א מאנדא-לע [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס ווי א מאנדאלינע, נאר פון א גרעסערען פארמאט].

man'dolin *n.* (מענ'-דא-לין) א מאנדאלינע [אזא מוזיקא-לישער אינסטרומענט מיט סטרונעס].

Mandolin

man'doline *n.* (מענ'-דא-לין) ז. *mandolin*

mando'ra *n.* (מענ-דאו'-רא) ז. *mandola*

mandore' *n.* (מענ-דאור') ז. *mandola*

man'drake *n.* (מענ'-דרייק) די צויבער-פלאנצע [אזא גיפ-טיגע פלאנצע, וואס פלעגט אמאל פיעל געברויכט ווערען אין מעדיצין, הויפט-זעכליך אלס איינשלעפערונגס-מיטעל. זי איז אויך געברויכט געווארען פון פאלק אלס קמיע, אלס מיטעל ארויסצורופען ליעבע].

Mandrake

man'drel *n. and v.* (מענ'-דרעל) א דרעה-באנק-שפינדעל [א רונד אייזענדעל ביי א טאק-מאשין צו בעפעסטיגען דעם גע-גענשטאנד, וואס דארף געטאקט ווערען]; געברויכען א דרעה-באנק-שפינדעל.

man'drill *n.* (מענ'-דריל) א מאנדריל, א גרויסער וועסט-אפריקאנישער באבון [אזא אפע]; א דרעה-באנק-שפינדעל. ז. *mandrel*

Mandrill

man'ducable *a.* (מענ'-דיו-קעבל) עס-באר, וואס מען קען עסען; וואס מען קען קייען.

man'ducate *v.* (מענ'-דיו-קייט) קייען, עסען.

manduca'tion *n.* (מענ-דיו-קיי'-שאן) דאס קייען, דאס עסען.

man'ducatory *a.* (מענ'-דיו-קיי-טא-רי) געברויכט צום בייסען אדער קייען [וועגען קערפער-גליעדער]; וואס קען קיי-ען אדער בייסען [וועגען אינזעקטען].

mane *n.* (מיין) א גריווע [די לאנגע האר ארום דעם האלז פון טהיערע].

man'-ea'ter *n.* (מענ'-איע'-טער) א מענשען-פרעסער; א טיגער וואס האט א בעזונדערע נייגונג צו פרעסען מענשען; א געוויסער מין האיפיש.

maned *a.* (מיינד) מיט א גריווע.

manège' *n. and v.* (מע-נייזש') א מא-נעזש [וואו מען לערענט פערד אדער וואו מען לערענט רייטען]; א רייט-שולע, א רייט-פלאץ; א מושטיר-פלאץ; די רייט-קונסט; צוימען פערד, לערנען פערד.

mane'less *a.* (מיינ'-לעס) אהן א גריווע.

man'-en'gine *n.* (מענ'-ענ'-דזשין) אזא הויב-מאשין אין טיעפע שאכטען [פאר די ארבייטער].

ma'nent (מיי'-נענט) זיי בלייבען [אן אויסדרוק אין א דראמאטישען ווערק וואס בעצייכענט, אז די אקטיארען בלייבען אויף דער ביהנע].

ma'nes *n.* (מיי'-ניז) די פערגעטערטע נשמות פון טויטע [ביי די פארצייטיגע רוימער]; די גייסטער-וועלט; גהינום-פיי-ניגונגען.

ma'net (מיי'-נעט) ער בלייבט, זי בלייבט [אן אויסדרוק אין א דראמאטי-שען ווערק, צו בעצייכנען, אז דער אק-טיאר אדער אקטריסע בלייבט אויף דער ביהנע].

maneu'ver *n. and v.* (מע-נוה'-ווער) ז. *manœuver*

maneu'vre *n. and v.* (מע-נוה'-ווער) ז. *manœuver*

Man Fri'day (מען פראי'-דיי) אן איי-בערגעבענער דיענער, אן איבערגעבענער נאכפאלגער [ווי עס איז געווען דער ווילד-ער, וועלכען ראבינזאן קרוזא האט געפו-נען אויף'ן פערווארפענעם אינזעל און וועלכען ער האט גערופען פרייטאג, ווייל ער האט איהם געפונען אום פרייטאג].

man'ful *a.* (מענ'-פול) מוטיג, מענליך.

The candidate took a **manful** stand in his reply to his critics.

man'fully *adv.* (מענ'-פול-אי) ווי א מאן; מיט מוטה.

man'fulness *n.* (מענ'-פול-נעס) מענ-ליכקייט, מוטיגקייט.

man'gabey *n.* (מענ'-גע-ביי) אזא מא-דאגאסקארער אפע.

man'ganate *n.* (מענ'-גע-נייט) מאנגאן-זויער זאלץ.

mangane'sate *n.* (מענ-גע-ני'-סייט) ז. *manganate*

manganese' *n.* (מענ-גע-ניעס') מאנגאן אדער ברוינשטיין [אזא מינעראל].

mangane'sian *a.* (מענ-גע-ני'-סי-ען) וואס איז שייך צו מאנגאן אדער ברוינ-שטיין [אזא מינעראל]; וואס ענטהאלט מאנגאן.

mangan'ic *a.* (מענ-גענ'-איק) וואס איז שייך צו מאנגאן אדער ברוינשטיין [אזא מינעראל].

mangan'ic ac'id (מענ-גענ'-איק עס'-איד) מאנגאן-זויערע [אזא כעמישער שטאף].

mang'corn *n.* (מענג'-קאהרן) מענגקארן [א געמיש פון פערשיעדענע תבואות].

mange *n.* (מיינדזש) קרעץ, פארך-קרעץ [ביי חיות].

man'gel-wur'zel *n.* (מענ'גל-הוואיר'צל) דער מאנגאלד-ווארצעל [א מין בורעק].

man'ger *n.* (מיינ'-דזשער) א קארעטע; דער שאפהאק [דאס ארט אויף דעם הינ-טערשטען טייל פון א שיף, וואס האלט צו-ריק דאס וואסער, וואס קומט אריין דורך די שטריק-לעכער].

man'giness *n.* (מיינ'-דזשי-נעס) קרע-ציגקייט; פארכיגקייט [ביי חיות]; שארם-טיגקייט.

man'gle *v. and n.* (מענגל) 1. צורייסען, צובערעכען, צושניידען, צוהאקען; צושטע-רען, קאליע מאכען; 2. וועלגערען, מאנג-לען [וועש]; א מאנגעל-האלץ, א וואלגער-האלץ, א וואליק.

1. The machine **mangled** the workingman's hand. 2. Some linen need only be **mangled**, but not ironed.

man'gler *n.* (מענ'-גלער) איינער וואס צושניידט אדער צורייסט; א פערדאר-בער; איינער וואס מאכט קאליע; א וועל-גערער, א מאנגלער [וואס וועלגערט וועש]; א פלייש-מיהלכעל; א מאשינקע צו האקען פלייש.

man'go *n.* (מענ'-גאו) דער מאנגא-בוים [וואקסט אין אינדיען]; די מאנגא [די פרוכט פון דיעזען בוים].

Mango

man'go-fish *n.* (מענ'-גאו-פיש) דער מאנגא=פיש [אין וועסט=אינדיען, איז ניט גרויס און איז פון גאלד=קאליר].

man'gold *n.* (מענ'-גאולד) ז. *mangel-wurzel*.

man'gold-wur'zel *n.* (מענ'-גאולד-הוואיר'צל) ז. *mangel-wurzel*.

man'gonel *n.* (מענ'-גא-נעל) א פארציטיגע קריעגס=מאשין צו ווארפען שטיינער.

man'gostan *n.* (מענ'-גא-סטען) ז. *mangosteen*.

man'gosteen *n.* (מענ'-גא-סטיען) דער מאנגאשטאנא=בוים [אזא אינדישער בוים] אדער די פרוכט פון דיעזען בוים.

man'go-tree *n.* (מענ'-גאו-טריע) דער מאנגא=בוים. ז. *mango*.

man'grove *n.* (מענ'-גראווו) דער מאנגלע=בוים אדער ווארצעל=בוים [א קליינער בוים וואס וואקסט אין בלאטיגע געגענדען אין וועסט=אינדיען און אין די ווארימע געגענדען פון אמעריקא. די קארע ווערט געברויכט צו גארבען לעדער און אויך אין מעדיצין].

Mangrove

man'grove-cuck'oo *n.* (מענ'-גראווו-קוק'-אוה) אן אמעריקאנער קוקוק=פויגעל וואס האלט זיך אין די ווארצעלבוימערוועלדער. ז. *mangrove*.

man'gy *a.* (מיינ'-דזשי) קרעציג, פארכיג; שארסטקע.

manha'den *n.* (מענ-היי'דן) ז. *menhaden*.

man'handle *v.* (מענ'-הענדל) בעווענען מיט מענשליכער קראפט, אהן דער הילף פון מאשינען, אינסטרומענטען א. ז. וו. [אויף שיפען]; גראב בעהאנדלען, ווארפען און שליידערען [אימעצען].

man'-ha'ter *n.* (מענ'-היי'-טער) א מענשען=האסער, א מיזאנטראפ.

man'-ha'ting *n.* and *a.* (מענ'-היי'-טינג) מענשען=האס, מיזאנטראפיע; מענשען=האסענד, מיזאנטראפיש.

man'heim *n.* (מענ'-האים) מאנהיימער גאלד אדער סימילאר [פון קופער און צין].

man'hole *n.* (מענ'-האול) דאס רייניגונגס=לאך [א לאך אין א מאשין, רינע א. ז. וו., דורך וועלכען א מענש קען דורכגעהן עס צו רייניגען]; א קורצער דורכגאנג אין קויהלען=גרובען; א פערטיעפונג אין דער וואנד פון א טונעל.

man'hood *n.* (מענ'-הוד) מענשליכקייט; מענליכקייט, דאס זיין א מאן; מענליכער אלטער; מוטיגקייט.

man'hood suf'frage (מענ'-הוד סאפ'-רעדזש) דאס אלגעמיינע וואהלרעכט [פאר יעדען פולל=יעהריגען מאן].

ma'nia *n.* (מיי'-ני-א) מאניע, משוגעת, וואהנזין; משיגע'נער צארן; א משוגע'נע איינבילדונג; א משוגע'נע לוסט צו עפעס; א משוגע'נע פערקאכטקייט אין עפעס.

ma'niac *n.* and *a.* (מיי'-ני-עק) א מאניאק, א משוגע'נער, א וואהנזיניגער; משוגע, וואהנזיניג.

mani'acal *a.* (מע-נאי'-ע-קעל) משוגע, וואהנזיניג.

Manichæ'an *a.* and *n.* (מענ-אי-קיע'-ען) ז. *Manichean*.

Man'ichæism *n.* (מענ'-אי-קיע-איזם) ז. *Manicheism*.

Maniche'an *a.* and *n.* (מענ-אי-קיע'-ען) מאניכייאיש, וואס איז שייך צו דער מאניכייער סעקטע; א מאניכייער. ז. *Manicheism*.

Maniche'anism *n.* (מענ-אי-קיע'-ען-איזם) ז. *Manicheism*.

Man'ichee *n.* (מענ'-אי-קיע) א מאניכייער. ז. *Manicheism*.

Man'icheism *n.* (מענ'-אי-קיע-איזם) מאניכייאיזם [די רעליגיעזע לעהרע פון מאני, מאנעס אדער מאניכייאוס, א פערזיער, וואס האט געלעבט אין דריטען יאהרהונדערט. די לעהרע איז געווען א מישמאש פון בודיזם, קריסטענטום און אנדערע רעליגיאנען. זי האט אנערקענט גוטע און שלעכטע געטער און א קאמפף צווישען ליכט און פינסטערניש. לויט דיעזער לעהרע איז דער מענשליכער קערפער דער פראדוקט פון פינסטערע כחות און די נשמה, וועלכע קומט פון קעניגרייך פון ליכט, פיהרט אימער א קאמפף מיט'ן קערפער. די מאניכייער האבען דעריבער געהאלטען פון זעלבסט=פייניגונגען. פון פערזיען האט זיך דער מאניכייאיזם פערשפרייט אין רוים און האט אויך געפונען אנהענגער צווישען אידען. די מאניכייער סעקטע האט עקזיסטירט ביז'ן זיבענטען יאהרהונדערט].

man'ichord *n.* (מענ'-אי-קאהרד) א מאניקארדיום [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט].

man'icure *n.* and *v.* (מענ'-אי-קיור) מאניקיור, הענד און נעגעל=פוצונג; א הענד און נעגעל=פוצער; זיך בעשעפטיגען מיט הענד און נעגעל=פוצונג.

man'icurist *n.* (מענ'-אי-קיור-איסט) א הענד און נעגעל=פוצער.

man'ifest *a.*, *n.* and *v.* (מענ'-אי-פעסט) אפענבאר, קלאר, אויגענשיינליך; א לאדונגס=מאניפעסט, א לאדונגס=פערצייכניס [וואס א שיפס=קאפיטאן שטעלט צו די צאל=בעאמטע]; מאכען אדער ארויסצייגען קלאר, אפענבאר אדער אויגענשיינליך.

man'ifestable *a.* (מענ'-אי-פעס-טעבל) וואס קען געמאכט ווערען אפענבאר, קלאר אדער אויגענשיינליך.

manifesta'tion *n.* (מענ-אי-פעס-טיי'-שאן) א מאניפעסטאציאן, אן ארויסצייגונג, אן ענטפלעקונג, אן אפענבארונג.

man'ifest des'tiny (מענ'-אי-פעסט דעס'-טי-ני) עטוואס וואס איז קלאר, אז עס מוז פאסירען, וואס מען קען פארויסזעהן און וואס איז אונפערמיידליך.

It was **manifest destiny** that slavery would be abolished in America.

man'ifestible *a.* (מענ'-אי-פעס-טיבל) ז. *manifestable*.

man'ifestly *adv.* (מענ'-אי-פעסט-לי) אויף א קלארען, אפענבארען אדער אויגענשיינליכען אופן.

It is **manifestly** impossible to cover the subject in one lecture.

man'ifestness *n.* (מענ'-אי-פעסט-נעס) אויגענשיינליכקייט, קלארקייט, דייטליכקייט.

manifes'to *n.* and *v.* (מענ-אי-פעס'-טאו) א מאניפעסט, אן עפענטליכע ערקלערונג [הויפטזעכליך פון א הערשער אדער פון א רעגיערונג]; ארויסלאזען א מאניפעסט.

man'ifold *a.*, *adv.*, *n.* and *v.* (מענ'-אי פאולד) פיעלפאכיג; פערשיעדענארטיג; פיעלפאך; א פיעלפאכיגע זאך; א קאפיע פון א העקטאגראף אדער אנדער אפאראט צו קאפירען שריפטען; א רעהר מיט מעהרערע לעכער ארייננצופאסען אין איהם אנדערע רעהרען; אין דער קאנטישער פילאזאפיע — דער סך הכל פון א רייה ערפאהרונגען וועלכע זיינען אויפגענומען אלס איינדריקע פון די חושים, אבער זיי זיינען נאך ניט ארגאניזירט און בעארבייט פון פערשטאנד; אין מאטעמאטיק — א קלאס, אן אגרעגאט, א צאהל אביעקטען וועלכע זיינען געבראכט אונטער איין סיסטעם; פערפיעלפאכען; מאכען מעהרערע קאפיעס פון איין זאך [ווי פון א בריעף, א דאקומענט א. ד. ג.].

man'ifolder *n.* (מענ'-אי-פאול-דער) א העקטאגראף [אדער אן אנדער עהנליכע פארריכטונג צו מאכען מעהרערע קאפיעס]; איינער וואס מאכט מעהרערע קאפיעס מיט דער הילף פון א העקטאגראף. ז. *hectograph*.

man'ifoldly *adv.* (מענ'-אי-פאולד-לי) מיט פיעלפאכיגקייט.

man'ifoldness *n.* (מענ'-אי-פאולד-נעס) פיעלפאכיגקייט; פערשיעדענארטיגקייט; אין מאטעמאטיק — די צאהל פון די פערשיעדענע פרימער=צאהלען וואס א געוויסע צאהל ענטהאלט אין זיך [צ. ב. די צאהל פרימערע צאהלען אין דער צאהל 15 זיינען דריי, ד. ה. 5, 3, 1, ווייל דיעזע צאהלען קענען געטיילט ווערען נור אויף זיך אליין און דורך זיי קען געטיילט ווערען די צאהל 15]; אן אגרעגאט, א געזאמטהייט, אן אלגעמיינער בעגריף פון א מאטעמאטישער גרעסע וואס שליסט איין אין זיך פערשיעדענע ספעציעלע בעגריפען, צ. ב. רוים אדער פלאץ איז אן אגרעגאט אדער געזאמטהייט פון אלע פונקטען וואס זיינען אין איהם ענטהאלטען.

man'ifold-pa'per *n.* (מענ'-אי-פאולד-פיי'-פער) העקטאגראף=פאפיער. ז. *hectograph*.

man'ifold-wri'ter *n.* (מענ'-אי-פאולד-ראי'-טער) א העקטאגראף. ז. *hectograph*.

man'iform *a.* (מענ'-אי-פארם) האנדפערמיג.

manigl'ion *n.* (מע-ניל'-יאן) אזא הענטעל ביי הארמאטען פון אלטען טיפ.

man'ihot *n.* (מענ'-אי-האט) ז. *manioc*.

man'ikin *n.* (מענ'-אי-קין) א קארליק, א צווערג, א קליין מענשעלע; א מאדעל פון א מענשליכער פיגור.

Manil'a *n.* (מע-ניל'-א) מאנילא, די הויפט=שטאדט פון די פיליפינישע אינזלען.

manil'a *n.* (מע-ניל'-א) א מאנילער ציגאר [אזא זארט ציגאר וואס ווערט פאבריצירט אין מאנילא, די הויפט=שטאדט פון די פיליפינישע אינזלען]; מאנילא=האנף, מאנילא=קאנאפליע [אזא גראז וואס וואקסט אויף די פיליפינען].

manil'a pa'per (מע-ניל'-א פיי'-פער) מאנילא=פאפיער [אזא זארט שטארקעס, ברוינליכעס פאפיער].

manil'io *n.* (מע-ניל'-יאו) א מין ארם=באנד אדער בראסלעט וואס ווערט געטראגען פון די ווילדע אין אפריקא.

manil'la *n.* (מע-ניל'-א) א מעטאלענער ארם=באנד אדער בראסלעט וואס ווערט געטראגען פון געוויסע שבטים אין וועסט=אפריקא און ווערט בענוצט פון זיי אלס

געלד; איז פערשיעדענע קארטען=שפיעלען — דער צווייטער בעסטער טרומף.

man in the moon (מען אין טהי מוהן) דאס מענשליכע געזיכט, וואס מען זעהט, ווי עס שיינט, אין דער לבנה.

man'ioc *n.* (מענ'-אי-אק) די קאסאווע פלאנצע אדער מאניאק; די פראדוקטען פון דער קאסאווע פלאנצע [א נאהרהאפטע פלאנצע אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

man'iple *n.* (מענ'-איפל) אזא שמאלער באנד וואס ווערט געטראגען אויף'ן לינקען ארם פון די קאטוילישע גלחים אין דער צייט פון גאטעסדיענסט; א הויפען, א האנד=פול; א קליינע ראטע סאלדאטען [אין פארצייטיגען רוים].

man'iplies *n.* (מענ'-אי-פלאיז) ז. *manyplies*

manip'ular *a.* (מע-ניפ'-יו-לאר) מאניפולירענד, בעהאנדלענד אדער ארבייטענד מיט די הענד; וואס איז שייך צו א קליינע ראטע סאלדאטען [אין פארצייטיגען רוים].

manip'ulate *v.* (מע-ניפ'-יו-לייט) 1. מאניפולירען, אומגעהן מיט עפעס, ארבייטען מיט די הענד; בעהאנדלען מיט די הענד; בעארבייטען; צוגרייטען, צופערטיגען; 2. סחור=מכר'ען, שווינדלען, פאלען אויף פערשיעדענע המצאות.

1. The doctor **manipulated** the broken leg and set the parts together.

manip'ulate stocks (מע-ניפ'-יו-לייט סטאקס) קינסטליך, דורך המצאות בעאיינפלוסען דעם קורס אויף דער בערזע.

The broker **manipulated** the stocks of the railroad in which he was a director.

manipula'tion *n.* (מע-ניפ-יו-ליי'-שאן) מאניפולאציאן, די בעהאנדלונג מיט די הענד; די בעארבייטונג מיט די הענד; די צוגרייטונג, די צופערטיגונג; דאס שווינדלען אדער אנווענדען המצאות.

manip'ulative *a.* (מע-ניפ'-יו-ליי-טיוו) מאניפולירענד; וואס בעהאנדעלט אדער בעארבייט מיט די הענד; צוגרייטענד, צופערטיגענד; וואס ווענדט אן קונצען אדער המצאות.

manip'ulator *n.* (מע-ניפ'-יו-ליי-טאר) 1. איינער וואס מאניפולירט, איינער וואס בעהאנדעלט עפעס מיט די הענד; 2. א שווינדעל=קאפ, א דרעה=קאפ.

2. The business world regards him as a **manipulator** and therefore distrusts his undertakings.

manip'ulatory *a.* (מע-ניפ'-יו-ליי-טא-רי) מאניפולירענד, בעהאנדלענד אדער בעארבייטענד מיט די הענד.

man'ito *n.* (מענ'-אי-טאו) א גייסט, א ניט=גוטער [ביי געוויסע אינדיאנער שבטים אין אמעריקא].

man'itou *n.* (מענ'-אי-טוה) ז. *manito*

man it out (מען איט אוט) זיך האלטען ווי א מאן, זיך האלטען מוטיג, דרייסט.

mankind' *n.* (מענ-קאינד') די מענשליכע ראסע, דאס מענשליכע געשלעכט, די מענשהייט; דאס מענליכע געשלעכט, מאנסלייט.

man'less *a.* (מענ'-לעס) מענשענלאז, ניט בעוואהנט פון מענשען.

man'like *a.* (מענ'-לאיק) מענליך, מאנהאפט, ווי א מאן.

man'lily *adv.* (מענ'-לי-לי) מאנהאפט, העלדיש.

man'liness *n.* (מענ'-לי-נעס) מענליכקייט, מאנהאפטיגקייט.

man'ly *a. and adv.* (מענ'-לי) מענליך, מאנהאפט; אויף א מאנהאפטען שטייגער.

man'-made *a.* (מענ'-מייד) געמאכט פון מענשליכע הענד.

man'-mid'wife *n.* (מענ'-מיד'-הוואיף) א געבורטס=העלפער, א אקושער.

man'-mil'liner *n.* (מענ'-מיל'-אי-נער) א מאדיסט, א מאדען=הענדלער.

man'na *n.* (מענ'-א) מן [וואס אידען האבען געגעסען אין דער מדבר]; הימעל=ברויט, הימעל=שפייז; גייסטיגע שפייז; אזא זיסער זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון דעם מאנא=בוים און ווערט בענוצט אין מעדיצין.

man'na-croup *n.* (מענ'-א-קרוהפ) מאנא=גרייפלעך.

man'ner *n.* (מענ'-ער) דער אופן, דער שטייגער, די ארט, די וויזע, די מאניער; א געוועהנהייט, א זיטע, א מנהג; א זארט.

man'nered *a.* (מענ'-ערד) געזיטעט, וואס האט זיטען, וואס האט מאניערען; ניט נאטירליך, געקינסטעלט; איינפערמיג, איינארטיג.

man'nerism *n.* (מענ'-ער-איזם) איינארטיגקייט, איינפערמיגקייט; דאס האלטען זיך שטענדיג ביי געוויסע מאניערען [אין ריידען, שרייבען, מאלען א. ד. ג.]; אייגענארטיגקייט.

man'nerist *n.* (מענ'-ער-איסט) איינער וואס האט שטענדיגע געוויסע מאניערען אין ריידען, שרייבען, מאלען א. ד. ג.

man'nerless *a.* (מענ'-ער-לעס) אהן מאניערען, אונגעזיטעט.

man'nerliness *n.* (מענ'-ער-לי-נעס) מאניערליכקייט, העפליכקייט, גוטע בענעהמונג.

man'nerly *a. and adv.* (מענ'-ער-לי) וואויל=געזיטעט, העפליך, מאניערליך, דרך=ארץ'דיג; מיט גוטע מאניערען; מיט דרך=ארץ, מיט העפליכקייט.

man'ners *n.* (מענ'-ערז) גוטע בענעהמונג, גוטע זיטען, דרך=ארץ, העפליכקייט.

man'nikin *n.* (מענ'-אי-קין) ז. *manikin*

man'nish *a.* (מענ'-איש) ווי א מאן, מאנהאפט, מענליך, העלדיש.

man'nishly *adv.* (מענ'-איש-לי) אויף א מאנהאפטען שטייגער; מיט דרייסטקייט; מיט מוטה.

man'nishness *n.* (מענ'-איש-נעס) מענליכקייט, מאנהאפטיגקייט, דרייסטקייט, מוטיגקייט.

man'nite *n.* (מענ'-איט) מאניט, מאנא=צוקער [אזא זיסער שטאף וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע פלאנצען].

mannit'ic *a.* (מע-ניט'-איק) וואס ענטהאלט אדער וואס איז שייך צו מאניט. ז. *mannite*

manœu'ver *n. and v.* (מע-נוה'-ווער) א מאנעווערע; א קונציגער איינפאל אבצוציהען די אויפמערקזאמקייט; מאכען א מאנעווערע, מושטירען.

manœu'vre *n. and v.* (מע-נוה'-ווער) ז. *manœuver*

man of blood (מען אוו בלאד) א בלוט=דורשטיגער מענש, א מערדער.

man of busi'ness (מען אוו ביז'-נעס) א געשעפטס=מענש, א געשעפטס=פערוואלטער.

man of fig'ures (מען אוו פיג'-יורז) א בעל=חשבון.

man of let'ters (מען אוו לעט'-ערז) א ליטעראט, א שרייבער; א ליטערארישער מענש.

man of straw (מען אוו סטראה) א שטרויענער מענש, א מענש אהן ווילען, א מענש מיט א שוואכען כאראקטער; אן אויסגעטראכטע, פיקטיווע פערזאן, אן אונטערגעשטעלטער מענש.

man of the world (מען אוו טהי הוואירלד) א וועלטליכער מענש; אן ערפאהרענער מענש.

man of war (מען אוו הוואהר) א סאלדאט; א גרויסע קריעגס=שיף.

man'-of-war' *n.* (מענ'-אוו-הוואהר') א גרויסע קריעגס=שיף.

man'-of-war's'-man *n.* (מענ'-אוו-הוואהרז'-מען) א מאטראז אויף א קריעגס=שיף.

manom'eter *n.* (מע-נאמ'-ע-טער) א מאנאמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען דעם דרוק פון גאזען אדער דאמפף].

Manometer

manomet'ric *a.* (מענ-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א מאנאמעטער; געמאסטען מיט א מאנאמעטער. ז. *manometer*

manomet'rical *a.* (מענ-א-מעט'-רי-קעל) ז. *manometric*

man'or *n.* (מענ'-אר) א פריצישער הויף; דער דיסטריקט איבער וועלכען א פעאדאלער בעראן האט געהערשט; דאס גוט וואס בעלאנגט צו א לארד.

man'or-house *n.* (מענ'-אר-האוס) א הויז אין א פריצישען הויף.

mano'rial *a.* (מע-נאו'-רי-על) וואס געהערט צו א לאנד=גוט אדער צו א פריצישען הויף.

man'or-seat *n.* (מענ'-אר-סיעט) ז. *manor-house*

man'oscope *n.* (מענ'-א-סקאופ) ז. *manometer*

manos'copy *n.* (מע-נאס'-קא-פי) דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער בעשטימונג פון דער געדיכטקייט פון גאזען און דונסט [פארע].

man'-pow'er *n.* (מענ'-פאו'-ער) די ארבייט וואס ווערט געוועהנליך געטהאן פון א מענשען אין א בעשטימטער צייט; מאשינעריע בעטריבען פון מענשליכער קראפט.

man'-rope *n.* (מענ'-ראופ) איינער פון די צוויי ווערטיקאל=הענגענדע שטריק, וועלכע בילדען אוים א שטריק=לייטער אויף א שיף.

man'sard *n.* (מענ'-סארד) א מאנסארדע, א דאך מיט א צווייענדיגער משופע'דיגקייט; א צימער אויף דעם בוידעם אונטער אזא דאך.

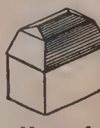

Mansard

man'sard roof (מענ'-סארד רוהף) ז. *mansard*

manse *n.* (מענס) די וואהנונג פון א גלח נעבען א קירך; א לאנדהויז.

man'-ser'vant *n.* (מענ'-סויר'-ווענט) א דיענער, א לאקיי.

man'sion *n.* (מענ'-שאן) א פריציש הויז, א גרויס הויז; א וואהנונג; אין מיטעלאלטערליכער אסטראנאמיע — איינער פון די 28 טיילען, אויף וועלכע עס איז צוטיילט דער זאדיאק אדער דער קרייז פון די צוועלף מזלות.

man'sionary *a.* (מענ'-שאנ-ע-רי) וואהנהאפט; וואו איינער וואהנט; וואו עפעס געפינט זיך.

Man'sion-house *n.* (מענ'-שאנ-האוס)

דאס אפיציעלע הויז, וואו עס וואהנט דער לארד-מעיאר [לארד=מאיאר] פון לאנדאן.

man'sion-house *n.* (מענ'-שאנ-האוס) ז. *manor-house*

man'slaughter *n.* (מענ'-סלאה-טער) מענשען=מארד; א מענשען=מארד בעגאנגען אהן איבערלעגונג, אין א גרויסער אויפרעגונג אדער אונטער אויסערארדענטליכע אומשטענדען.

man'slayer *n.* (מען'-סליי-ער) א מערדער.

man'stealer *n.* (מענ'-סטיע-לער) א מענשען=רויבער, א מענשען=גנב [איינער וואס גנב'עט א מענשען מייסטענס מיט דעם ציעל צו פערקויפען איהם אין שקלאפעריי].

man'stealing *n.* (מענ'-סטיע-לינג) מענשען=רויב, מענשען=גנבה; דאס גנב'ענען מענשען, איבערהויפט צו פערקויפען זיי אין שקלאפעריי.

man'swear *v.* (מענ'-סהווערר) שווערען פאלש; געבען א פאלשע שבועה; זאגען פאלשע עדות.

man'teau *n.* (מענ'-טאו) א מאנטעל, א בגד; א פרויען=ראק.

man'tel *n.* (מענ'טל) א קאמין, א געזימס אדער א פאליצע איבער א קאמין.

man'telboard *n.* (מענ'טל-באורד) דאס ברעטעל אדער די פאליצע איבער א קאמין.

man'tel-clock *n.* (מענ'טל-קלאק) א זייגער וואס שטעהט אויף דעם ברעטעל אדער פאליצע איבער א קאמין.

man'telet *n.* (מענ'-טעל-עט) א קליין פרויען מענטעלע; א קליינער מאנטעל אהן ארבעל, וועלכען עס פלעגען אמאל טראגען ריטער און אדעליגע; א שוץ=וואנד, וועלכע סאלדאטען געברויכען אין מלחמה; א בעוועגליכער דאך צו בעשיצען די בעלאגערער פון א פעסטונג; א בעוועגליכע שוץ=וואנד וואס ווערט געברויכט פון יעגער.

man'telpiece *n.* (מענ'טל-פיעס) די דעקאראציאן פון דעם אויבערדעק פון א קאמין.

man'tel-set *n.* (מענ'טל-סעט) א גאנג אדער גארניטור פון געגענשטענדע וואס שטעלען זיך אויס אויף דעם אויבערשטען ברעטעל פון א קאמין.

man'tel-shelf *n.* (מענ'טל-שעלף) ז. *mantelpiece*

man'teltree *n.* (מענ'טל-טריע) א ברעט אדער א ציגעל=געוועלב איבער א קאמין.

man'tian *a.* (מענ'-טיען) ז. *mantic*

man'tic *a.* (מענ'-טיק) פראפעטיש, נביא'יש.

man'ticore *n.* (מענ'-טי-קאור) א לעגענדארע בעשעפעניש וואס האט א קאפ פון א מענשען און א גוף פון א רויב=חיה; א מין אונבעשטימטע אדער ניט עקזיסטירענדע אפע.

man'tiger *n.* (מענ'-טי-דזשער) ז. *manticore*

mantil'la *n.* (מענ-טיל'-א) א מאנטיליע; א פרויען נאכט=מיץ; א לייכטע טוך וואס ווערט איבערגעווארפען איבער א פרויען=קלייד.

Man'tis *n.* (מענ'-טיס) א מין היישעריקען, ביי וועלכע די פאדערשטע פיס זיינען אזוי געבויט, דאס ווען זיי ערווארטען זייער רויב נעהמען זיי אן א פאזע ווי איינער וואס דאווענט מיט אויסגעשטרעקטע הענד. צייכנען זיך אויס מיט זייער רויבגיעריגקייט. גאנץ אפט ביים געשלעכטליכען פערקעהר עסט אויף די נקבה דעם זכר.

Mantis

mantis'sa *n.* (מענ-טיס'-א) אין מאטעמאטיק — די מאנטיסע אדער די דעצימאל=ציפערען פון א לאגאריטמוס; א צוגאב, א צולעג.

man'tle *n. and v.* (מענ'טל) א מאנטעל, א שלייער, אן איבערדעקונג; אן אויסווערטיגע בעדעקונג אדער בעשלאג פון א וואנד; ביי מעטאל=גיסען — די ליים, מיט וועלכער מען לעגט ארום א פארעם אדער מאדעל פון וואקס [פון היץ ווערט דער וואקס צוגאנגען און די ליים=בעדעקונג בילדעט אוים דעם פורעם]; דער שטייניגער בעשלאג פון א שמעלץ=אויווען; אין אנאטאמיע — א טייל אדער ארגאן פון קערפער, וועלכער פערדעקט אן אנדער טייל אדער ארגאן; דאס אויבערשטע הייטעל פון א מאלוסקעל; אן ארט דעקאראציאן פון א הערב; דאס געזימס אדער ברעטעל איבער א קאמין; א שאטקע אדער גליה=מאנטעל [א מין היטעלע געוועבט פון באוועל און דורכגעווייקט אין געוויסע כעמישע שטאפען, וועלכע טהוט זיך אן אויף'ן רעהר פון א גאז=לאמפ און דיענט צו מאכען דאס פייער פון לאמפ פיעל העלער]; איינדעקען אין א מאנטעל, פערדעקען, פערשלייערען; דיענען אלס א מאנטעל, שלייער אדער צודעק; בעדעקען זיך מיט עפעס [ווי מיט שמאנט ביי מילך אדער מיט שוים ביי וואסער א. ד. ג.]; פאנאנדערלאזען די פליגלען: ווערען לוסטיג, לעבעדיג; בייטען די פארבען; רויט ווערען [אין געזיכט].

man'tlepiece *n.* (מענ'טל-פיעס) ז. *mantelpiece*

man'tlet *n.* (מענ'-טלעט) ז. *mantelet*

man'tletree *n.* (מענ'טל-טריע) ז. *manteltree*

mant'ling *n.* (מענט'-לינג) א מין צייג פאר מאנטלען.

mantol'ogy *n.* (מענ-טאל'-א-דזשי) וואהרזאגונג, נביאות=זאגונג; דאס טרעפען.

man'-trap *n.* (מענ'-טרעפ) א מענשען=פאסטקע [א פאסטקע איבערהויפט פאר די, וואס טרעטען איבער אן אנדערענס פלאץ, הויף אדער פעלד]; א לאך וואו א מענש קען אונגערן אריינפאלען.

man'tua *n.* (מענ'-טשו-א) אזא לויזער פארצייטיגער פרויען=מאנטעל.

man'tua-ma'ker *n.* (מענ'-טשו-א-מיי'-קער) א דאמען=שניידער; א מאדיסטקע.

Man'u *n.* (מענ'-אוה) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — מאנו, דער ערשטער מענש, דער פאטער פון מענשליכען געשלעכט; דער לעגענדארער אויטאר פון די עלטעסטע אינדישע געזעצען וואס זיינען געשריבען אין דער סאנסקריטישער שפראך אין א בוך, וואס רופט זיך "דאס בוך פון מאנו".

man'ual *a. and n.* (מענ'-יו-על) וואס איז שייך צו דער האנד; געמאכט מיט דער האנד; א האנד=בוך; א בוך מיט קורצע ערקלערונגען איבער א וויסענשאפט אדער מיט קורץ=געפאסטע רעגעלען וועגען א געוויסער זאך; דאס געבעט=בוך פון דער אלטער קאטוילישער קירך אין ענגלאנד; די קלאוויאטור אדער די ביינדלעך פון אן ארגאן; א האנד=מאשין ביי די פייער=לעשער.

man'ual al'phabet (מענ'-יו-על על'-פע-בעט) פינגער א"ב [אין דער פינגער=שפראך געברויכט פון שטומע]. ז. *finger-alphabet*

man'ual ar'ticles (מענ'-יו-על אר'-טיקלז) גאנגבארע סחורות.

man'ual ex'ercise (מענ'-יו-על עק'-סער-סאיז) אין מיליטער — די איבונגען ווי אזוי צו האלטען די ביקס און אנדערע געוועהר לויט געוויסע רעגעלען.

man'ual goods (מענ'-יו-על גודז) ז. *manual articles*

man'ualist *n.* (מענ'-יו-על-איסט) א האנדווערקער, א האנד=ארבייטער.

man'ual-key *n.* (מענ'-יו-על-קיע) א ביינדעל פון דער קלאוויאטור פון אן ארגאן.

man'ually *adv.* (מענ'-יו-על-אי) מיט די הענד; דורך די הענד.

manufac'tory *n.* (מענ-יו-פעק'-טא-רי) א מאנופאקטור, א פאבריק, א ווערקהויז.

manufac'tural *a.* (מענ-יו-פעק'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו מאנופאקטור אדער פאבריצירטע וואארען; פון א פאבריק; וואס איז אויסגעארבייט אדער פראדוצירט.

manufac'ture *n. and v.* (מענ-יו-פעק'-טשור) מאנופאקטור, פאבריקאציע; פאבריטשנע ארבייט; פאבריצירען, אויסארבייטען, פערפערטיגען, מאכען.

manufac'turer *n.* (מענ-יו-פעק'-טשור-ער) א פאבריקאנט.

manufac'turing *n. and a.* (מענ-יו-פעק'-טשור-אינג) דאס פאבריצירען; די אינדוסטריע=סיסטעם, וועלכע פראדוצירט פאבריק=וואארען; פאבריצירענד; וואס איז שייך צו מאנופאקטור אדער פאבריקאציאן; אינדוסטריעל.

manumis'sion *n.* (מענ-יו-מיש'-אן) די פריי=לאזונג פון שקלאפען; עמאנציפאציאן.

manumit' *v.* (מענ-יו-מיט') פריי לאזען פון שקלאפעריי; עמאנציפירען.

manumo'tor *n.* (מענ-יו-מאו'-טאר) א קליין וועגעל אויף רעדער וואס האט א פרוזשינע און דער מענש וואס זיצט אין איהם קען איהם בעוועגען אין אלע ריכטונגען מיט די הענד.

manur'able *a.* (מע-ניור'-עבל) וואס מען קען בעמיסטיגען און מאכען פרוכטבאר [וועגען לאנד].

manure' *n. and v.* (מע-ניור') מיסט [צו בעמיסטיגען פעלדער]; בעמיסטיגען.

manure'-distrib'uter *n.* (מע-ניור'-דיס-טריב'-יו-טער) ז. *manure -spreader*

manure'-drag *n.* (מע-ניור'-דרעג) אין אגריקולטור — א מין גראבליע מיט לאנגע אויסגעבויגענע צייהנער אויפצוהויבען און איבערוווארפען מיסט אויף פעלדער.

manure'-drill *n.* (מע-ניור'-דריל) אין אגריקולטור — אן אפאראט, וואס איז צוגעגעבען צו א זייה=מאשין און וועלכער שיט פאנאנדער צומאהלטע בעמיסטיגונג; א מין וואגען, וועלכער גיסט פא-

נאנדער פליסיגע בעמיסטיגונג איבער א פעלד.

manure′-fork *n.* (מע-ניור׳-פאהרק) א גרויסער גאפעל, מיט וועלכען מען הויבט אויף מיסט.

manure′-hook *n.* (מע-ניור׳-הוק) ז. *manure-drag*.

manure′-loa′der *n.* (מע-ניור׳-לאו׳-דער) א מין גראבליע, געפיהרט פון א פערד, מיט וועלכער מען נעהמט אן מיט איין מאל א קופע מיסט צו לעגען אין א וואגאן.

manur′er *n.* (מע-ניור׳-ער) א בע־מיסטיגער פון פעלדער.

manure′-spread′er *n.* (מע-ניור׳-ספרעד׳-ער) א מאשין צו בעמיסטיגען א פעלד.

manu′rial *a.* (מע-ניו׳-רי-על) וואס איז שייך צו בעמיסטיגונגס־שטאף; וואס דיענט פאר בעמיסטיגונג; וואס מאכט פרוכטבאר.

ma′nus *n.* (מיי׳-נאס) דער האנד; די פאדערשטער פוס ביי א פיערפיסיגער חיה; די קלעשנעס פון א ראק; אין רוי־מישער געזעצגעבונג — די מאכט פון איין פערזאן איבער אן אנדערער [ווי די מאכט פון א מאן איבער דער פרוי].

man′uscript *n. and a.* (מענ׳-יו-סקריפט) א מאנוסקריפט, א כתב־יד; געשריבען מיט דער האנד [ניט גע־דרוקט].

manustupra′tion *n.* (מענ-יו-סטיו-פריי׳-שאן) ז. *masturbation*.

man′utype *v. and n.* (מענ׳-יו-טאיפ) דרוקען מיט דער האנד; זעצען שריפט אות באות; דאס וואס איז געדרוקט מיט דער האנד [ווי מיט א שרייב־מאשין].

man′utyper *n.* (מענ׳-יו-טאי-פער) איינער וואס דרוקט מיט דער האנד [ווי מיט א שרייב־מאשין].

man′-wor′ship *n.* (מענ׳-הוואיר׳-שיפ) די פערגעטערונג פון א מענשען; דאס בעציהען זיך צו א מענשען ווי צו א גאט.

man′y *a. and n.* (מענ׳-אי) פיעלע, מאנכע; פון א געוויסער צאהל; א מענגע, א מאסע, א סך.

man′y a man (מענ׳-אי ע מען) כמעט אלע; פיעל מענשען.

Many a man would gladly accept a public office.

man′y a one (מענ׳-אי ע הוואן) אלע; יעדער איינער; פיעלע.

man′y a time (מענ׳-אי ע טאים) אפט־מאל.

Many a time did the teacher punish the pupil.

man′y-col′ored *a.* (מענ׳-אי-קאל׳-ארד) פיעל־פארביג.

man′y-cor′nered *a.* (מענ׳-אי-קאר׳-נערד) פיעל־קאנטיג, פיעל־עקיג; מיט פיעל ווינקלען.

man′y-fol′ded *a.* (מענ׳-אי-פאול׳-דעד) פיעל מאל צונויפגעלעגט; פיעל־פאכיג.

man′y-head′ed *a.* (מענ׳-אי-העד׳-עד) פיעל־קעפיג [ווענען לעגענדארע משונה׳דיגע בעשעפענישען אדער ווענען אן אויפגערייצטער פאלקס־מאסע].

man′yplies *n.* (מענ׳-אי-פלאיז) דער דריטער מאגען פון א מעלה גרה חיה, וועלכער בעשטעהט פון א רייהע הייטלעך וואס ליעגען איינע אויף די אנדערע.

man′y-si′ded *a.* (מענ׳-אי-סאי׳-דעד) פיעלזייטיג; מיט פיעל פעהיגקייטען אדער טאלאנטען.

man′y-si′dedness *n.* (מענ׳-אי-סאי׳-דעד-נעס) פיעלזייטיגקייט; דאס האבען פיעלפאכיגע פעהיגקייטען; דאס האבען א ברייטען בליק.

man′yways *adv.* (מענ׳-אי-הוועיז) ז. *manywise*.

man′ywise *adv.* (מענ׳-אי-הואיז) פערשיעדענארטיג; דורך פערשיעדענע וועגען.

map *n. and v.* (מעפ) א לאנד־קארטע, א קארטע, א וועלט־קארטע; א בעצייכנונג פון עפעס; צייכנען א לאנד־קארטע; מא־כען א צייכנונג פון עפעס.

ma′ple *n. and a.* (מייפל) דער אהארן אדער קליאן [א בוים וואס וואקסט אין אלע מיטעלמעסיגע צפון־געגענדען פון דער וועלט. זיין האלץ ווערט געברויכט אין פערשיעדענער טישלער־ארבייט. איי־ניגע מינים גיבען ארויס א זאפט, פון וועלכען מען זידט אויס א סירופ און פון וועלכען מען מאכט אויך צוקער]; וואס בעשטעהט אדער וואס איז געמאכט פון קליאן־האלץ.

ma′ple molas′ses (מייפל מא-לעס׳-עז) ז. *maple sirup*.

ma′ple sir′up (מייפל סיר׳-אפ) א סי־ראפ וואס ווערט געמאכט דורך אויס־זידען דעם זאפט פון אן אהארן אדער קליאן. ז. *maple*.

ma′ple sug′ar (מייפל שוג׳-אר) א מין ברוינער צוקער פון דעם זאפט פון אן אהארן אדער קליאן. ז. *maple*.

ma′ple-tree *n.* (מיי׳פל-טריע) ז. *maple*.

map′-meas′urer *n.* (מעפ׳-מעזש׳-אור-ער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דיס־טאנץ אדער דעם מרחק אויף א לאנד־קארטע.

map′-moun′ter *n.* (מעפ׳-מאונ׳-טער) אן ארבייטער, וועלכער ארבייט ביי לאנד־קארטען [ווי אונטערקלעפען זיי מיט לייווענד, זיי לאקירען א. ז. וו.].

map′pery *n.* (מעפ׳-ע-רי) דאס צייכנען לאנד־קארטען; דאס שטודירען לאנד־קארטען.

mar *v. and n.* (מאר) 1. פערדארבען, שעדיגען; קאליע מאכען; צושטערען; 2. פערפלעקען; א פלעק, א קלעק; א בע־שעדיגונג; 3. א צייכען פון א קלאפ [א סיניאק].

1. The bad weather will mar the proposed out-door celebration.

mar′abou *n.* (מער׳-ע-בוה) א מארא־בו אדער בייטעל־שטארך [אזא שטארך, וועמענס פעדערען ווערען געברויכט פאר היט־בעפוצונג]; א מאראבו־פעדער; אזא ווייסער רויהער זייד; א מולאט.

mar′abou-stork *n.* (מער׳-ע-בוה-סטאהרק) א מאראבו. ז. *marabou*.

Mar′about *n.* (מער׳-ע-בוהט) א מוה־רישער פריסטער אדער הייליגער.

mar′about *n.* (מער׳-ע-בוה) א מא־ראבו. ז. *marabou*.

mar′-all *n.* (מאר׳-אהל) א צומישטער קאפ; איינער וואס שטערט איבעראל וואו ער מישט זיך אריין.

maranath′a *n.* (מער-ע-נעטה׳-א) א פלוך־ווארט וואס די קריסטען פלעגען אמאל געברויכען ביים אריינלעגען אין חרם.

mara′no *n.* (מא-רא׳-נאו) א מאראן [א איר אדער מאכמעדאנער וואס האט אין מיטעלאלטער געצוואונגענערהייד לפנים אנגענומען קריסטענטום].

maraschi′no *n.* (מער-עס-קיע׳-נאו) מאראסקינא [איטאליענישער ליקער].

maras′mic *a.* (מע-רעז׳-מיק) וואס איז שייך צו מאראזמוס [אויסצעהרונג, סוכאטע, דער]; וואס ליידט פון מאראז־מוס.

maras′moid *a.* (מע-רעז׳-מאיד) עהנ־ליך צו מאראזמוס, וואס ליידט פון מא־ראזמוס [אויסצעהרונג, סוכאטע, דער].

maras′mus *n.* (מע-רעז׳-מאס) מאראז־מוס [אויסצעהרונג, סוכאטע, די דער].

marasqui′no *n.* (מער-עס-קיע׳-נאו) ז. *maraschino*.

Mar′athon *n.* (מער׳-ע-טהאן) ז. *Marathon race*.

Mar′athon race (מער׳-ע-טהאן רייס) דער מאראטהאנישער וועט־לויף [א וועט־לויף אויף א גרויסער שטרעקע, אלס נאכאהמונג פון די וועט־לויפען אין פאר־צייטיגען גריכענלאנד ביי די פיער־יעהר־ליכע אלימפישע שפיעלען].

maraud′ *v. and n.* (מע-ראהד׳) מארא־דירען, ארויסגעהען אויף רויב, רויבען [הויפטזעכליך ווענען סאלדאטען אין צייט פון קריעג]; דאס מאראדירען; סאלדאטען־רויב [בעת א מלחמה].

marau′der *n.* (מע-ראה׳-דער) א מא־ראדער, א פלינדערער, א רויבער [הויפט־זעכליך א סאלדאט א רויבער אין צייט פון מלחמה].

mar′ble *n., a. and v.* (מארבל) מיר־מעל־שטיין, מארמאר; א מארמאר־קונסט־ווערק; א מארמאר־סטאטוע, א מארמאר־פלאטע מיט אן אויפשריפט [הויפטזעכ־ליך א פארצייטיגע]; א שפיעל־צייכען [פאר קינדער]; אין גלאז־פאבריקאציאן — א שטיק האלץ מיט האלב־קיילעכדיגע אויסהוילונגען, וואס דיענען אלס פורעמס פאר פלעשער און עהנליכע קיילעכדיגע זאכען; עהנליך צו מארמאר, געמאכט פון מארמאר; פערשיעדענפארביג; הארט, קאלט, אונעמפפינדליך; מאכען עהנליך צו מארמאר.

mar′ble-breas′ted *a.* (מאר׳בל-ברעס׳-טעד) אהן געפיהלען, מיט א שטיינערנעם הארץ.

mar′ble-cut′ter *n.* (מאר׳בל-קאט׳-ער) א מארמאר־שניידער, א מארמאר־שליי־פער; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו שניידען מארמאר.

mar′bled *a.* (מארבלד) געמאכט עהנליך צו מארמאר, פערשיעדענפארביג.

mar′ble-edged *a.* (מאר׳בל-עדזשד) מיט ברעגעס וואס זיינען עהנליך צו מאר־מאר־פאפיער, מיט פערשיעדענפארביגע ברעגעס [ווי למשל א בוך].

mar′ble-hand′saw *n.* (מאר׳בל-הענד׳-סאה) אזא האנד־זעגעל צו שניידען מארמאר.

mar′ble-hear′ted *a.* (מאר׳בל-האר׳-טעד) הארטהערציג, אהן געפיהלען.

mar′bleize *v.* (מאר׳בל-איז) מארמארי־רען, מאכען עהנליך צו מארמאר, מאכען פערשיעדענפארביג.

mar′ble-paste *n.* (מאר׳בל-פייסט) אזא ווייסער פארצעליי־קליי [געברויכט פאר סטאטוען].

mar′ble-pol′isher *n.* (מאר׳בל-פאל׳-אי-שער) א מאשין אדער וועלכע ניט איז פאררריכטונג צו שלייפען אדער פאלירען מארמאר.

mar′bler *n.* (מאר׳-בלער) איינער וואס ארבייט אויף מארמאר; איינער וואס מאכט מארמאר־פאפיער; איינער וואס מאכט עהנליך צו מארמאר.

mar'ble-rub'ber *n.* (מאר'בל-ראב'ער) א רייב⸗גומי צו פאלירען מארמאר.

mar'ble-saw *n.* (מאר'בל-סאה) א מא⸗שין צו שניידען מארמאר.

mar'ble-scour'er *n.* (מאר'בל-סקאור'ער) א מארמאר⸗רייניגער [א פאררייכטונג צו רייניגען מארמארנע דילען (פאדלא⸗געס)].

mar'blewood *n.* (מאר'בל-הוואוד) א מין גרויסער עבען⸗בוים [דאס הארטע האלץ פון דעם בוים איז גרויליך מיט א שווארצען אונטער⸗קאליר און ווערט גע⸗ברויכט פאר מעבעל].

mar'ble-wor'ker *n.* (מאר'בל-הוואיר'קער) א מארמאר⸗ארבייטער.

mar'ble-works *n.* (מאר'בל-הוואירקס) א מארמאר⸗פאבריק.

mar'bling *n.* (מאר'-בלינג) דאס מא⸗כען עהנליך צו מארמאר; פערשיעדענפאר⸗בינקייט, געפלעקטקייט; פלייש וואס איז דורכגעוואקסען מיט שמאלץ.

mar'bly *a.* (מאר'-בלי) עהנליך צו מאר⸗מאר.

marc *n.* (מארק) די פסולת פון פרוכ⸗טען [ווי פון וויינטרויבען אדער אליוועז נאכדעם ווי מען דריקט פון זיי אוים דעם זאפט]; א מארק [ז. *mark*].

marcan'do *a.* (מאר-קאנ'-דא) אין מו⸗זיק — קלאר, אונטערגעשטראכען.

mar'casite *n.* (מאר'-קע-סאיט) מארקא⸗זיט [אזא מינעראל].

marcasit'ic *a.* (מאר-קע-סיט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו מארקא⸗זיט [אזא מינעראל].

marca'to *a.* (מאר-קא'-טא) ז. *marcando*.

marcel' *v.* (מאר-סעל') פריזירען די האר וועלענארטיג.

mar'celine *n.* (מאר'-סע-לין) א דיי⸗נער זיידען⸗שטאף [געברויכט אלס אונ⸗טערשלאג פאר פרויען⸗קליידער]; אזא מי⸗נעראל.

mar'celline *n.* (מאר'-סע-לין) אזא דיי⸗נער זיידען⸗שטאף [געברויכט אלס אונ⸗טערשלאג פאר פרויען⸗קליידער].

Marcel' wave (מאר-סעל' הוועיוו) א וועלענארטיגע האר⸗פריזור.

marces'cent *a.* (מאר-סעס'-ענט) וועל⸗קענד, וויאנענד.

marces'cible *a.* (מאר-סעס'-איבל) וואס קען פערוועלקט ווערען; פון קורצער עקזיסטענץ, פאריבערגעהענד.

March *n.* (מארטש) דער מאנאט מערץ.

march *n. and v.* (מארטש) א מארש; דאס מארשירען; דער פויקען⸗סיגנאל ביים מארשירען; די אבגעגאנגענע שטרע⸗קע; פארטשריט; א גרענעץ; גרענעץ⸗לאנד; דאס גרענעצען זיך, דאס געפינען זיך אין שכנה'שאפט; מארשירען; לאזען מארשירען, זעצען אין מארש; פיהרען, צווינגען צו געהן.

march'-ditch *n.* (מארטש'-דיטש) א גרענעץ⸗גראבען, א גרענעץ⸗צייכען, א גרע⸗נעץ.

mar'cher *n.* (מאר'-טשער) א מארשי⸗רער; א גרענעץ⸗אויפזעהער.

mar'chet *n.* (מאר'-טשעט) אן אבצאה⸗לונג פאר דער ערלויבניס חתונה צו מא⸗כען א טאכטער [אין דער פעאדאלער ארדנונג].

mar'chioness *n.* (מאר'-שאנ-עס) א מארקיזין, די פרוי פון א מארקיז [אן ארעל⸗טיטול].

march'land *n.* (מארטש'-לענד) גרענעץ⸗לאנד.

march'-line *n.* (מארטש'-לאין) א גרע⸗נעץ, א גרענעץ⸗ליניע.

March'-mad *a.* (מארטש'-מעד) אויפ⸗גערעגט, ווילד, משוגע [ווי איינינע חיות אין דער צייט פון פארען⸗זיך אין מאנאט מערץ].

march'man *n.* (מארטש'-מען) א גרע⸗נעץ⸗איינוואהנער.

march'-move'ment *n.* (מארטש'-מוהוו'-מענט) אין מוזיק — דער מארש⸗ריטם, דער מארש⸗טאקט.

march off (מארטש אף) אוועקגעהן, אוועקמארשירען, שטארבען.

march of in'tellect (מארטש אוו אינ'-טע-לעקט) גייסטיגע ענטוויקלונג.

march out (מארטש אוט) ארויסמארשי⸗רען; ארויספיהרען; ארויסיאגען.

march'pane *n.* (מארטש'-פיין) מאר⸗ציפאן, מארציפאנעס [א מין צוקער⸗גע⸗בעק]; א נאשעריי; א גוטע, געשמאקע זאך.

march'-time *n.* (מארטש'-טאים) ז. *march-movement*.

march'-trea'son *n.* (מארטש'-טריע'זן) גרענעץ⸗פערראטה, דאס פערראטהען דעם גרענעץ אדער די גרענעץ⸗אינטערעסען צום שונא.

march'-ward *n.* (מארטש'-הוואהרד) א גרענעץ⸗אויפזעהער.

mar'cid *a.* (מאר'-סיד) פערוועלקט, גע⸗קניייטשט, אבגעצעהרט; אויסצעהרענד, אב⸗שוואכענד.

marcid'ity *n.* (מאר-סיד'-אי-טי) פער⸗וועלקטקייט; אבגעמאגערטקייט, אויסגע⸗צעהרטקייט.

marco'nigram *n.* (מאר-קאו'-ני-גרעם) א מארקאניגראם, א דעפעשע דורך דעם דראטלאזען טעלעגראף.

marco'nigraph *n.* (מאר-קאו'-ני-גרעף) מארקאני'ס דראטלאזער טעלעגראף.

marco'nigraphy *n.* (מאר-קאו'-ני-גרעפ-אי) מארקאני'ס סיסטעם פון דראט⸗לאזער טעלעגראפיע.

marco'nism *n.* (מאר-קאו'-ניזם) די סיסטעם פון מארקאני'ס דראטלאזער טע⸗לעגראפיע.

marco'nist *a. and n.* (מאר-קאו'-ניסט) וואס איז שייך צו מארקאני'ס דראטלאזער טעלעגראפיע; א טעלעגראפיסט ביים דראטלאזען טעלעגראף.

mar'cor *n.* (מאר'-קאר) אויסצעהרונג, מאגערקייט.

Mar'di gras (מאר'-די גרא) א פאלקס⸗פעסט אין פראנקרייך און אין אנדערע קאטוילישע לענדער אין דעם דיענסטאג וואס איז ערב די פאסט⸗טעג; אין אייני⸗גע זומער⸗פלעצער פון אמעריקא — א פאלקס⸗פעסט צום שלוס פון סעזאן.

mare *n.* (מעהר) א קליאטשע, א שקאפע; אן אונרוהיגער שלאף מיט שלעכטע חלומות; אינקובוס [א טייוועל, וועלכער פעראורזאכט, לויט דעם פאלקס אבערגלוי⸗בען, אן אונרוהיגען שלאף און בייזע חלומות].

ma're clau'sum (מיי'-ריע קלאה'-סאם) אן אבגעשלאסענער ים; א ים וואס איז אבגעשלאסען פאר נאוויגאציאן; א ים אדער א טייל פון ים וואס געפינט זיך אונטער דער יוריסדיקציע פון איין לאנד [אין נעגענזאץ צו א ים, וואס בעלאנגט צו אלע פעלקער].

mare'na *n.* (מע-ריע'-נא) דער מאי⸗פיש. ז. *lavaret*.

mare's nest (מעהרז נעסט) א פוסטער חלום, א לופט⸗שלאס; א לעכערליכע, איינ⸗גערעדטע ענטדעקונג.

mare's'-nest *v.* (מעהרז'-נעסט) מאכען א לעכערליכע איינגערעדטע ענטדעקונג.

mare's'-tail *n. and a.* (מעהרז'-טייל) דער טאנען⸗עק [אזא פלאנצע]; א לאנ⸗גער, שמאלער, שווארצער שטורם⸗וואלקען; עהנליך צו א טאנען⸗עק [וועגען וואל⸗קענס].

Mare's-tail

mar'garate *n.* (מאר'-גע-רייט) מארגארין⸗זאלץ [א כעמישער שטאף].

margar'ic *a.* (מאר-גער'-איק) פערלדיג, עהנליך צו פערל.

margar'ic ac'id (מאר-גער'-איק עס'-איד) מארגארין, מארגארין⸗זויערע [א כעמישער שטאף].

mar'garin *n.* (מאר'-גע-רין) מארגא⸗רין, קינסטליכע פוטער.

mar'garine *n.* (מאר'-גע-רין) ז. *margarin*.

margarita'ceous *a.* (מאר-גע-רי-טיי'-שיאס) עהנליך צו פערלמוטער; פערלדיג.

mar'garite *n.* (מאר'-גע-ראיט) בערג⸗גלימער [אזא רויטליכער אדער גרוילי⸗כער מינעראל מיט א פערלדיגען גלאנץ]; א פערל.

margarit'ic *a.* (מאר-גע-ריט'-איק) פערלדיג; וואס איז שייך צו בערג⸗גלימער. ז. *margarite*.

margaritif'erous *a.* (מאר-גע-רי-טיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אדער פרא⸗דוצירט פערל; פערלדיג; עהנליך צו פערלמוטער.

mar'gate-fish *n.* (מאר'-גייט-פיש) אזא גרויסער פערל⸗ווייסער פיש [האלט זיך אויף אין קאראאיבישען ים].

mar'gay *n.* (מאר'-גיי) דער מארגאי אדער די אמעריקאנישע טיגער⸗קאץ [אן אמעריקאנישע ווילדע קאץ מיט א גע⸗שטרייפטער און געפלעקטער פעל].

marge *n.* (מארדזש) ז. *margin*.

marged *a.* (מארדזשד) ז. *marginated*.

mar'gent *n. and a.* (מאר'-דזשענט) א ראנד⸗בעמערקונג [א בעמערקונג אויף'ן זייטען⸗ראנד פון א בוך]; וואס איז שייך צו א ראנד, וואס געפינט זיך אויף'ן ראנד.

mar'gin *n. and v.* (מאר'-דזשין) א ברעג, א ראנד [פון א טייך, פון א בוך א. ז. וו.]; א בעמערקונג אויף'ן ראנד פון א בוך; אומפאנג, רוים; אונבעשרענקט⸗קייט, מעגליכקייט זיך צו פערברייטען; אן עקסטרא סומע [פאר ניט פארויסגע⸗זעהענע אויסגאבען, שאדען א. ז. וו.]; א סומע וואס א בערזען⸗ספעקולאנט צאהלט איין אויף'ן פאל פון פערלוסט; מאכען א ברעג אדער ראנד; מאכען א בעמערקונג אויף'ן ראנד [פון א בוך].

mar'ginal *a.* (מאר'-דזשי-נעל) וואס געפינט זיך אויף'ן ראנד אדער נאהענט צום ראנד; וואס איז געשריבען אדער גע⸗דרוקט אויף'ן ראנד פון א בוך.

margina'lia *n.* (מאר-דזשי-ניי'-לי-א) ראנד⸗בעמערקונגען, בעמערקונגען אויף'ן ראנד פון א בוך.

mar'ginally *adv.* (מאר'-דזשי-נעל-אי) ביים ראנד אדער אויף'ן ראנד [פון א בוך].

mar'ginate *v. and a.* (מאר'-דזשי-נייט) מאכען א ראנד, בעזארגען מיט א

ראנד: וואס האט א ראנד; וואס האט א קאלירטען ראנד [וועגען אינזעקטען].

mar′ginated *a.* (מאר'-דזשי-ניי-טער) וואס האט ברעגעס אדער ראנדען.

mar′gined *a.* (מאר'-דזשינד) ז. ***marginated***.

mar′gining *n.* (מאר'-דזשי-נינג) די ראנדען, די ברעגען [בכלל]; די פארב פון די ראנדען.

mar′giniform *a.* (מאר'-דזשי-ני-פארם) עהנליך צו א ראנד אדער ברעג; וואס דיענט אלס ראנד אדער ברעג.

mar′gin up (מאר'-דזשין אפ) איינצאהלען א געוויסע סומע אויף בערזען=ספעקולאציעס אום צו דעקען דעם פערלוסט אין פאל ווען דער קורס פאלט.

mar′gravate *n.* (מאר'-גרע-וועיט) א מארקגראפשאפט, דאס לאנד אונטער דער הערשאפט פון א מארקגראף [א הויכער טיטול אין דייטשלאנד].

mar′grave *n.* (מאר'-גרייוו) א מארקגראף [א הויכער טיטול אין דייטשלאנד].

margra′viate *n.* (מאר-גריי'-ווי-אייט) א מארקגראפשאפט. ז. ***margravate***.

mar′gravine *n.* (מאר'-גרע-וויען) א מארקגרעפין. ז. ***margrave***.

mar′guerite *n.* (מאר'-גע-ריעט) א מארגאריטקע, א גענזענבלימעל. ז. ***daisy***.

mar′iet *n.* (מער'-אי-עט) דאס מעערפיילכען [אזא בלום].

marig′enous *a.* (מע-רידזש'-ע-נאס) וואס וואקסט אדער ווערט געבארען אין ים.

mar′igold *n.* (מער'-אי-גאולד) די גאלד=בלום [אזא פלאנצע מיט געלבע בלומען].

mar′igraph *n.* (מער'-אי-גרעף) אן אינסטרומענט אויטאמאטיש צו פערצייכענען די הויך פון דעם ים=פלוט [וואסער=העכערונג].

marinade′ *n.* (מער-אי-נייד') מארינאט [א צוזאמענגעזעצטע פליסיגקייט פון וויין אדער פון עסיג מיט פערשיעדענע געווירצען, אין וועלכע מען טונקט איין פלייש אדער פיש פאר'ן קאכען. פלייש אדער פיש וואס ווערט מארינירט].

mar′inate *v.* (מער'-אי-נייט) מארינירען.

marine′ *a. and n.* (מע-ריין') וואס איז שייך צום ים; וואס געפינט זיך אין ים; די מארינע [די פלאטע]; א מארינע=סאלדאט [א מאטראז אויף א קריעגס=שיף]; א ים=אנזיכט [א בילד וואו עס איז אבגעמאלט דער ים]; א לעדיגע פלאש.

marine′ ac′id (מע-ריין' עס'-איד) הידרא=כלאר זויערע, זאלץ=זויערע. ז. ***hydrochloric acid***.

marine′ blue (מע-ריין' בלוה) מארינע בלוי [דונקעל=בלוי].

marine′ boi′ler (מע-ריין' באי'-לער) א דאמפף=קעסעל פון א שיף [צייכענט זיך אויס דערמיט, וואס עס האט א גרויסע הייץ=פלעכע און פערנעהמט פראפארציאנעל א קליינעם פלאץ].

marine′ en′gine (מע-ריין' ענ'-דזשין) א דאמפף=מאשין פון א שיף וואס געהט אויף'ן ים.

marine′ enginee′ring (מע-ריין' ענ-דזשי-ניע'-רינג) דער טייל פון דער אינזשינער=וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דער קאנסטרוקציאן פון שיפען.

marine′ insur′ance (מע-ריין' אינ-שור'-ענס) שיפס=פערזיכערונג, ים=אסעקוראנץ [דאס פערזיכערען א שיף אין א פערזיכערונגס=געזעלשאפט].

marine′ league (מע-ריין' ליעג) א לענג=איינהייט וואס איז גלייך צו דריי געאגראפישע מיילען.

marine′ of′ficer (מע-ריין' אפ'-אי-סער) א שיפס=אפיציער.

mar′iner *n.* (מער'-אי-נער) א זעע=מאן, א שיפס=מאן, א מאטראז.

mar′iners′ com′pass (מער'-אי-נערז קאמ'-פעס) א שיפס=קאמפאס.

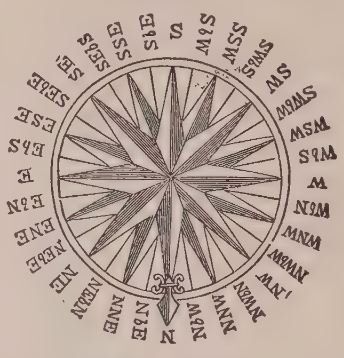

Mariners′ Compass

marine′ soap (מע-ריין' סאופ) קאקאס=נוס=זייף, א זארט זייף וואס איז צוגעפאסט פאר וואשען מיט ים=וואסער.

marine′ survey′or (מע-ריין' סויר-וויי'-אר) א שיפס=קאנטראלער [פאר צוועקען פון פערזיכערונג, אום זיך צו איבערצייגען, אויב מען דארף זיי ניט פערריכטען א. ז. וו.].

Mariol′atry *n.* (מיי-רי-אל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון מאריא, די מוטער פון יעזוס קריסטוס.

marionette′ *n.* (מער-אי-א-נעט') א בעוועגליכע קוקלע, א קוקלע וואס ווערט בעוועגט דורך שטריקלעך.

mar′iput *n.* (מער'-אי-פוט) די צארילע [אזא קליין חיה'לע געשטרייפט אין שווארץ און ווייס, מיט א שלעכטען ריח].

mar′ital *a.* (מער'-אי-טעל) וואס איז שייך צו א בעווייבטען מאן; וואס איז שייך צו הייראט.

mar′ital affec′tion (מער'-אי-טעל ע-פעק'-שאן) אין רוימישער געזעצגעבונג — ליעבע וואס פיהרט צו הייראט [אין געגענזאץ צו קאנקובינאט אדער אונגעזעצליכער הייראט], כדי די קינדער זאלען זיין געזעצליך אנערקענט.

mar′itime *a.* (מער'-אי-טאים) וואס איז שייך צום ים; וואס איז פערבונדען מיט'ן ים; וואס איז שייך צו ים=נאוויגאציאן; וואס ליעגט ביים ים.

mar′itime com′merce (מער'-אי-טאים קאמ'-אוירס) ים=האנדעל.

mar′itime court (מער'-אי-טאים קאורט) א געריכט, פאר וועלכען עס ווערען פארגעבראכט קלאגען וואס זיינען פערבונדען מיט נאוויגאציאן.

mar′itime law (מער'-אי-טאים לאה) דאס ים=געזעץ [וואס האט צו טהאן מיט נאוויגאציאן, ים=האנדעל און פערברעכענס אויף'ן ים].

mar′itime pow′ers (מער'-אי-טאים פאו'-ערז) ים=מעכטע [לענדער וואס פערמאגען גרויסע קריעגס=פלאטען].

mar′itime trade (מער'-אי-טאים טרייד) ז. ***maritime commerce***.

mar′jay *n.* (מאר'-דזשיי) דער מארגאי, די אמעריקאנישע טיגער=קאץ. ז. ***margay***.

mar′joram *n.* (מאר'-דזשא-רעם) מאיאראן [אזא פלאנצע מיט ווייסע בליטהען, ווערט געברויכט אין מעדיצין און אויך אין שפייז].

Sweet Marjoram

mark *n. and v.* (מארק) א צייכען, א קענצייכען, א מערק=צייכען; א בראנד=מארק; עטוואס כאראקטעריסטישעס; א ציעל; פראמינענץ; א גרענעץ; אן אנגענומענע, נארמאלע מאס [פון אויפפיהרונג, ווערטה, מאראל א. ז. וו.]; א רעגיערונגס=ערלויבניס צו פערכאפען פיינדליכע שיפען; א קהל'שעס שטיק לאנד [אין מיטעלאלטער אין ענגלאנד און דייטשלאנד]; א געוויכט פון 8 אונצעס אמאל אין ענגלאנד [הויפטזעכליך פאר גאלד און זילבער]; א מארק [א דייטשע מטבע פון אונגעפעהר 24 אמעריקאנישע סענט]; טונקעלקייט, פינסטערניש; מאכען א צייכען, בעצייכענען, בראנדמארקען; דיענען אלס צייכען, כאראקטעריזירען; נעהמען אין אכט, בעמערקען, בעאבאכטען.

mark down (מארק דאון) 1. פערצייכענען, פערשרייבען; 2. ארויפשטעלען א פערקלענערטען [רעדוצירטען] פרייז; רעדוצירען דעם פרייז.

1. Let me **mark** this **down** in my note book.
2. The goods for sale to-day are **marked down** in price.

marked *a.* (מארקט) קענבאר, קלאר, בולט, אויפפאלענד; גוט בעקאנט [צום גוטען אדער צום שלעכטען]; געשטעמפעלט; אין מוזיק — קלאר, אונטערגעשטראכען.

marked degree′ (מארקט די-גריע') א הויכער גראד.

The boy shows ability to a **marked degree**.

mar′kedly *adv.* (מאר'-קעד-לי) אויף א קענטליכען, מערקבארען, בולט'ען אדער אויפפאלענדען אופן.

markee′ *n.* (מאר-קיע') ז. ***marquee***.

mar′ker *n.* (מאר'-קער) איינער וואס פערצייכענט אדער פערשרייבט; איינער וואס מאכט צייכענס אדער בעצייכענט עפעס; איינער וואס שטעמפעלט אדער היינגט אויף קוויטלעך [אויף סחורות]; א מארקער [וואס האלט דעם חשבון ביי ביליארד און אנדערע שפיעלען]; אין מיליטער — א סאלדאט נאך וועלכען די איבריגע סאלדאטען ריכטען זיך; א בעאבאכטער; א ציעל=שיסער; א פאררי־

טונג אנצוצייכנען די רייהען אויף א פעלד [צום פערפלאנצען]: ביי א נעה=מאשין — א פארריכטונג אנצוצייכנען דעם פלאץ, וואו צו מאכען א פאלד אדער א נאט; א פען צום מאכען צייכענס אויף סחורות.

mar'ket *n. and v.* (מאר'-קעט) א מארק, א מארק=פלאץ; א מארק, א יאריד; דער פערקויף, דער אבגאנג; דער פרייז; קויפען, פערקויפען, האנדלען; ברייננען אין מארק; פערקויפען אין מארק.

marketabil'ity *n.* (מאר-קעט-ע-ביל'-אי-טי) פערקויפליכקייט; גאנגבארקייט.

mar'ketable *a.* (מאר'-קעט-עבל) לייכט צו פערקויפען, גאנגבאר, וואס קען געהן אין מארק.

mar'ketableness *n.* (מאר'-קעט-עבל-נעס) פערקויפליכקייט; גאנגבארקייט.

mar'ketable ti'tle (מאר'-קעט-עבל טאיטל) א רעכט אויף אייגענטום, וואס קען פערקויפט ווערען.

mar'ket-bas'ket *n.* (מאר'-קעט-בעס'-קעט) א קאשיק, מיט וועלכען מען געהט אין מארק איינקויפען.

mar'ket-bell *n.* (מאר'-קעט-בעל) א מארק=גלאק [דורך דעם קליננען פון דעם גלאק לאזט מען וויסען וועגען דער עפענונג אדער שליסונג פון דעם מארק].

mar'ket-court *n.* (מאר'-קעט-קאורט) א מארק=געריכט [אמאל אין ענגלאנד — א געריכט, פאר וועלכען עס פלעגען פארגעבראכט ווערען קלאגען וואס זיינען געוועזען פערבונדען מיט'ן מארק אדער מיט א יאריד].

mar'ket-day *n.* (מאר'-קעט-דיי) א מארק=טאג; א יאריד=טאג.

mar'keter *n.* (מאר'-קעט-ער) א מארק=מענש; א מארק=קויפער; א מארק=הענדלער, א מארק=זיצער.

mar'ket-gar'den *n.* (מאר'-קעט-גאר'דן) א גארטען וואס זיינע פראדוקטען זיינען בעשטימט פאר פערקויף.

mar'ket-garde'ner *n.* (מאר'-קעט-גארד'-נער) א גערטנער וואס האנדעלט מיט זיינע גארטען=פראדוקטען.

mar'ket-house *n.* (מאר'-קעט-האוס) א מארק, א באזאר, א מארק=הויז.

mar'keting *n.* (מאר'-קעט-אינג) דער קויף, דער איינקויף; איינגעהאנדעלטע זאכען; איינגעהאנדעלטע מארק=פראדוקטען.

mar'ket-Jew *n.* (מאר'-קעט-דזשוה) א מין קראהע. ז. *chough*

mar'ket-Jew crow (מאר'-קעט-דזשוה קראו) א מין קראהע. ז. *chough*

mar'ket-maid *n.* (מאר'-קעט-מייד) א דיענסט=מיידעל וואס שטעהט אין מארק זיך צו פערדינגען.

mar'ketman *n.* (מאר'-קעט מען) ז. *marketer*

mar'ket-mas'ter *n.* (מאר'-קעט-מעס'-טער) א שטאדטישער בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די מארקען.

mar'ket-place *n.* (מאר'-קעט-פלייס) א מארק, א מארק=פלאץ.

mar'ket price (מאר'-קעט פראיס) דער מארק=פרייז, דער אנגענומענער פרייז, דער קורס.

mar'ket rate (מאר'-קעט רייט) ז. *market price*

mar'ket-town *n.* (מאר'-קעט-טאון) א יאריד=שטאדט [א שטאדט, וואו עס קומט פאר א יאריד].

mar'king *n. and a.* (מאר'-קינג) דאס צייכנען, דאס מאכען צייכענס; א צייכען אדער רייה צייכענס: פארבונג; דאס ארומשניידען די ברעגען פון מטבעות; מאכענדיג א צייכען: בעדייטענד, זיך אויסצייכנענד, אויפפאלענד; בעמערקענדיג, בעאבאכטענדיג.

mar'king-gage *n.* (מאר'-קינג-גיידזש) א שטרייך=מאס אדער א שטריך=מאס [א טישלער=אינסטרומענט צו מאכען פאראלעלע ליניען].

Marking-gage

mar'king-ink *n.* (מאר'-קינג-אינק) צייכען=טינט, צייכען=פארב.

mar'king-i'ron *n.* (מאר'-קינג-אי'-ערן) א צייכען=אייזען, א מארקיר=אייזען, א ברען=אייזען.

mar'kingly *adv.* (מאר'-קינג-לי) מיט בעאבאכטונג, מיט אויפמערקזאמקייט.

mar'king-machine' *n.* (מאר'-קינג-מע-שין') א מאשין צום אויסשניידען מטבעות פארצובערייטען זיי צו דער פרעג=מאשין.

mar'king-plow *n.* (מאר'-קינג-פלאו) אן אקער, מיט וועלכען מען שניידט איין ניט טיעפע שורות אין דער ערד, נאך וועלכע מען ריכטעט זיך נאכדעם ביים פערפלאנצען אדער פערזייהען.

mar'king-pole *n.* (מאר'-קינג-פאול) דער מארקיר=שטאנג [ביים מעסטען].

mark'man *n.* (מארק'-מען) א שותף צו קהל'שען לאנד, א מיטגליעד פון א שטאדט אדער דארף וואס פערמאגט קהל'שע ערד, מיט וועלכער אלע איינוואהנער בענוצען זיך; א גוטער שיסער, א ציעל=טרעפער.

mark me! (מארק מי) געדענק מיינע רייד!

mark'mote *n.* (מארק'-מאוט) א בעראטהענדע פערזאמלונג, א בעראטהונג פון שטאדט אדער דארף=איינוואהנער, וואס פערמאגען קהל'שע ערד, מיט וועלכער אלע בענוצען זיך.

mark out (מארק אוט) 1. אנווארפען א פלאן; 2. אנצייכענען, אויסקלייבען, בעשטימען.

1. Please **mark out** the plan for decorating our house. 2. The ringleaders were **marked out** for punishment.

marks'man *n.* (מארקס'-מען) א גוטער שיסער, א ציעל=טרעפער; איינער וואס שרייבט זיך אונטער מיט א צייכען [וואס קען ניט שרייבען].

marks'manship *n.* (מארקס'-מענ-שיפ) די קונסט צו שיסען אין ציעל.

marks'woman *n.* (מארקס'-הוואומ-ען) א גוטע שיסערין.

mark time (מארק טאים) אבקלאפען דעם טאקט; אין מיליטער — זיך טאפטשען אויף איין ארט, בעוועגען מיט די פים אויף איין פונקט ווי מען וואלט מארשירט.

mark'-tooth *n.* (מארק'-טוהטה) א צאהן פון א פערד נאך וועלכען מען בעשטימט דעם פערד'ס יאהרען.

mark up (מארק אפ) ארויפשטעלען א העכערען פרייז; העכערען דעם פרייז; מארקירען, בראנדמארקען; בעצייכנען, אנצייגען; אנמערקען.

mark'worthy *a.* (מארק'-הוואיר-טהי) בעמערקענסווערטה.

marl *n. and v.* (מארל) מערגעל=ערד אדער רוכליאק [אזא פעטע ערד צום בעמיסטיגען]; מארמאר; א שפיעל=צייכען; בעמיסטיגען מיט מערגעל=ערד: ארומוויקלען א שיפס=שטריק מיט מארלין אדער קליינע שטריקלעך.

marla'ceous *a.* (מאר-ליי'-שיאס) מערגעלדיג, עהנליך צו מערגעל=ערד, וואס ענטהאלט מערגעל=ערד [אזא פעטע ערד, געברויכט צום בעמיסטיגען].

mar'lin *n.* (מאר'-לין) א בראכפויגעל. ז. *curlew*

mar'line *n. and v.* (מאר'-לין) מארלין [קליינע שטריקלעך, מיט וועלכע מען וויקעלט ארום א שיפס=שטריק]; ארומוויקלען מיט מארלין.

mar'linespike *n.* (מאר'-לינ-ספאיק) א שפיציגער אייזערנער אינסטרומענט געברויכט ביים אנוויקלען שיפס=שטריק מיט מארלין [קליינע שטריקלעך].

marl'-pit *n.* (מארל'-פיט) א מערגעל=ערדגרוב. ז. *marl*

marl'-slate *n.* (מארל'-סלייט) מערגעל=שיעפער [א מין מערגעל=ערד וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען].

marl'stone *n.* (מארל'-סטאון) מערגעל=קאלכשטיין [א מין פעטע ליים צום מיסטיגען].

mar'ly *a.* (מאר'-לי) מערגעלארטיג, ווי מערגעל=ערד; וואס ענטהאלט מערגעל=ערד [א מין פעטע ערד צום מיסטיגען].

mar'ly clay (מאר'-לי קליי) א מין ליים [ווערט געברויכט פאר ציגעל און אויך אלס בעמיסטיגונג].

mar'malade *n.* (מאר'-מע-לייד) מאר=מעלאד.

mar'malade-plum *n.* (מאר'-מע-לייד-פלאם) דער מארמעלאד=בוים; די מארמעלאד=פרוכט. ז. *marmalade-tree*

mar'malade-tree *n.* (מאר'-מע-לייד-טריע) דער מארמעלאד=בוים [די פרוכט פון דיעזען בוים גיט ארויס א זאפט, וואס איז עהנליך צו מארמעלאד].

marmaro'sis *n.* (מאר-מע-ראו'-סיס) פערוואנדלונג פון קאלכשטיין אין מארמאר.

marmora'ceous *a.* (מאר-מא-ריי'-שיאס) עהנליך צו מארמאר; וואס ענטהאלט מארמאר.

mar'morate *a.* (מאר'-מא-רייט) מארמירט, געמאכט עהנליך צו מארמאר, בעדעקט מיט מארמאר.

marmora'tion *n.* (מאר-מא-ריי'-שאן) מארמאר=בעדעקונג; מארמארירונג, דאס מאכען עהנליך צו מארמאר.

marmo'real *a.* (מאר-מאו'-רי-על) מארמאר=עהנליך.

marmo'rean *a.* (מאר-מאו'-רי-ען) ז. *marmoreal*

mar'mose *n.* (מאר'-מאוס) דער בוש=ראץ אדער בייטעל=ראץ [אזא חיה'לע אין זיד=אמעריקא וואס טראגט אום די קינדער אויף'ן רוקען].

Marmose

mar'moset *n.* (מאר׳-מא-זעט) די זיי־
רען־אפּע [א זיד־אמעריקאנישע אפּע וואס
איז עהנליך צו א וועווערקע]; א מיאוס'ע
צורה.

Marmoset

mar'mot *n.* (מאר׳-מאט) דאס מורמעל־
טהיער אדער סורקע [אזא גריזשענדעם
חיה'לע].

Marmot

maroon' *n., v. and a.* (מע-רוהן׳) א
מין זיסע קאשטאנעס; טונקעל רויט־ברוי־
נער קאליר; אזא באמבע; א מאראן, א
בוש־נעגער [אין דער צייט פון דער נע־
גער־שקלאפעריי אין אמעריקא — אן
אנטלאפענער נעגער־שקלאף וואס האט זיך
אומגעקעהרט צו א ווילדען צושטאנד];
איינער וואס איז איבערגעלאזט געווארען
אויף א ווילדען אינזעל [אלס שטראף];
לעבען א לאגער־לעבען; פערווילדערט, זיך
צוריק אומגעקעהרט צו א ווילדען צו־
שטאנד; טונקעל רויט־ברוין.
ז. איל *"Colors"*.

maroo'ner *n.* (מע-רוה׳-נער) א מאראן,
א בוש־נעגער. ז. *maroon*.

mar'plot *n.* (מאר׳-פלאט) א פלאן־צוי־
שטערער.

marque *n.* (מארק) דאס פערכאפּען א
שונא'ס שיף אדער בכלל דאס אייגענטום
פון א פיינדליכען לאנד [אויף א רעגיע־
רונגס־ערלויבניס]; אייגענטום [הויפּטזעכ־
ליך א שיף] וואס איז אויף אזא אופן
פערכאפּט געווארען.

marquee' *n.* (מאר-קיע׳) א גרוים גע־
צעלט [פּאלאטקע].

mar'quess *n.* (מאר׳-קהוועס)
ז. *marquis*.

mar'quetry *n.* (מאר׳-קעט-רי) די איינ־
געלעגטע טישלער־ארבייט [צונויפגעקלייע־
טע שטיקלעך האלץ אדער עלפענביין, וואס
בילדען אויס פערשידענע פיגורען און
ווערען איינגעפּאסט אין דעם אויבערשטען
בעשלאג פון מעבעל און אנדערע טישלער־
ארבייט].

mar'quis *n.* (מאר׳-קהוויס) א מארקיז
[אן אדעל־טיטול, וואס בעצייכענט א צווי־
טען־שטופע צווישען א גראף און א הער־
צאג].

mar'quisate *n.* (מאר׳-קהוויס-אייט) די
ווירדע אדער דער הערשונגס־בעצירק פון
א מארקיז. ז. *marquis*.

marquise' *n.* (מאר-קיז׳) אין פראנק־
רייך — א מארקיזין, די פרוי פון א מאר־
קיז; אן אמאלינגער קליינער רעגען־שירם;
אן ארט שניידען אדער שלייפען דימאנטען;
אן ארט גלעזערנער דאך איבער דער אריינ־
גאנגס־טהיר פון א געביידע.

mar'quisship *n.* (מאר׳-קהוויס-שיפּ)
ז. *marquisate*.

mar'ram *n.* (מער׳-עם) דער זאמד־ראהר
[א מין גראז, עהנליך צו שטרוי, וואס
וואקסט אויף די זאמדיגע ברעגעס פון ים
אין אייראפּא און אמעריקא].

mar'rer *n.* (מאר׳-ער) א פערדארבער;
איינער וועלכער מאכט אן שאדען.

mar'riage *n.* (מער׳-אידזש) הייראט;
חתונה; אן ענגער פערבאנד [ווי דער
פערבאנד פון א פערהייראטען פאר
פּאלק]: אין געוויסע קארטען־שפּיעלען —
דאס האבען דעם מלך מיט דער מלכה.

mar'riageable *a.* (מער׳-אידזש-עבל)
וואס איז פעהיג צו הייראטען; אין די
יאהרען אדער אין צושטאנד חתונה צו הא־
בען.

mar'riageableness *n.* (מער׳-אידזש-
עבל-נעס) דאס זיין אין די יאהרען אדער
אין צושטאנד חתונה צו האבען.

mar'riage ar'ticles (מער׳-אידזש אר׳-
טיקלז) ז. *marriage contract*.

mar'riage bro'kage (מער׳-אידזש
בראו׳-קיידזש) שדכנות; שדכנות־געלד.

mar'riage con'tract (מער׳-אידזש
קאנ׳-טרעקט) א הייראטס־קאנטראקט; א
כתובה.

mar'riage fa'vors (מער׳-אידזש פיי׳-
וארז) שלייפען פון בענדער אדער קראנ־
צען פון ווייסע בלומען, וועלכע מען טראגט
אויף א חתונה.

mar'riage li'cense (מער׳-אידזש
לאי׳-סענס) א הרשאה, אן ערלויבניס־שיין
חתונה צו האבען, וואס עס ווערט ארויס־
געגעבען פון מאגיסטראט אדער פון אן
אנדער אפיציעלען בעאמטען.

mar'riage por'tion (מער׳-אידזש
פּאור׳-שאן) נדן.

mar'riage set'tlement (מער׳-אידזש
סעט׳ל-מענט) א מין כתובה אדער קאנ־
טראקט וואס ווערט געמאכט פאר דער
חתונה, אז אין פאל פון מאן'ס טויט זאל
א געוויסער טייל פון זיין פערמעגען בע־
לאנגען צו דער אלמנה.

mar'riage-song *n.* (מער׳-אידזש-
סאנג) א חתונה־ליעד, א האכצייטס־גע־
דיכט.

mar'ried *a.* (מער׳-איד) פערהייראט.

mar'ried state (מער׳-איד סטייט)
דאס פערהייראטע לעבען, דאס זיין פער־
הייראט.

mar'rier *n.* (מער׳-אי-ער) איינער וואס
הייראט.

marroon' *n.* (מע-רוהן׳) אין פייער־
ווערק — א פּאפּיערענע באמבע, וועלכע
קנאקט אויס ווי דער שאס פון א האר־
מאט; א קאשטאנען־קאליר; א גרויסער
זיסער קאשטאן פון די דרום־אייראפּעאישע
קאשטאנען־ביימער.

mar'rot *n.* (מער׳-אט) דער אלק־פויגעל
[איינער פון די מינים ים־פויגלען, וועל־
כע קענען ניט פליהען, נאר שווימען שנעל
און לאזען זיך ארונטער אונטער'ן וואַ־
סער].

mar'row *n.* (מער׳-או) דער מארך פון
די ביינער; דאס סאמע וועזען, דער עיקר
פון עפּעס.

mar'row-bone *n.* (מער׳-או-באון) דער
מארך־ביין, א ביין פול מיט מארך אדער
זאפט; א גרויסער ביין, מיט וועלכען
מען קלאפט אן אן אנדער זאך, כדי צו
בעקומען געוויסע ריטמישע טענער און
קלאנגען.

mar'row-bones *n.* (מער׳-או-באונז)
די קניע [הומאריסטיש].

mar'rowfat *n.* (מער׳-א-פעט) א זארט
גרויסע ארבעס.

mar'rowless *a.* (מער׳-א-לעס)
אהן מארך; וואס האט ניט קיין מארך אדער
זאפט [וועגען ביינער]; אהן א גלייכען;
וואס קען זיך ניט פערגלייכען.

mar'row-spoon *n.* (מער׳-אן-ספּוהן)
א מין לאנג לעפעלע, מיט וועלכען מען
נעהמט ארויס דעם מארך פון א ביין.

mar'rowy *a.* (מער׳-א-אי) פול מיט
מארך אדער זאפט אין די ביינער; שטארק;
ענערגיש.

mar'ry *v. and int.* (מער׳-אי) פער־
הייראטען, חתונה מאכען; הייראטען,
חתונה האבען; פעראייניגען; אויף א
שיף — פעראייניגען צוויי שטריק ענד
צו ענד; ווירקליך! טאקע! [אן אויס־
דרוק פון בעוואונדערונג, ערשטוינונג אדער
אונגלויבינקייט].

mar'rying man (מער׳-אי-אינג מען)
א מענש, וועלכער האלט ביי חתונה הא־
בען; איינער וואס שטעהט אין שידוכים.

Mars *n.* (מארז) מארס, דער אלט־רוימי־
שער גאט פון מלחמה, וועלכער פלעגט
זיין פערגעשטעלט ווי א שטארקער בע־
וואפענטער מאנספערזאן; דער פלאנעט
מארס, איינער פון די פלאנעטען פון אונ־
זער זונען־סיסטעם [דער פלאנעט איז
6½ מאל קלענער איידער אונזער ערד.
דער טאג אויף איהם דויערט 24 שטונדען
מיט 37 מינוטען און דאס יאהר — 668⅔
טעג. דער קלימאט אויף איהם איז כמעט
דערזעלבער ווי אויף דער ערד].

Marsa'la *n.* (מאר-סא׳-לא) א מין וויי־
סער וויין וואס ווערט פּראדוצירט אין
סיציליען ארום דער שטאדט מארסאלא.

Marseillais' *a. and n.* (מאר-סע-
ליעי׳) ז. *Marseillaise*.

Marseillaise' *a. and n.* (מאר-סע-
ליעיז׳) וואס איז שייך צו מארסעל [די
פראנצויזישע שטאדט אויף'ן ברעג פון
מיטעללענדישען ים]; אן איינוואוינער
פון מארסעל; די מארסעליעזע [א רעוואָ־
לוציאנערעס ליעד, וואס איז פערפאסט
געווארען אין פראנקרייך אין יאהר 1792
און ווערט געזונגען כמעט אין אלע צי־
וויליזירטע לענדער].

marseilles' *n.* (מאר-סיילז׳) א באוועל־
נע צייג עהנליך צו פיקע, פון וועלכער מען
נעהט זשילעטען און זומערדיגע מענער־
קליידער.

marsh *n.* (מארש) א בלאטע; א זומפּי־
גער בארען.

mar'shal *n. and v.* (מאר׳-שעל) א
מארשאל, א בעאמטער, וועלכער האט אויף
זיך די פליכט צו רעגולירען צערעמאָ־
ניעס, אכטונג צו געבען אויף דער ארד־
נונג, אויפהאלטען די עטיקעטע א. ד. ג.;
א פעלד־מארשאל, דער קאמאנדיר פון

דער גאנצער ארמעע; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער אדמיניסטראטיווער בעאמטער פון העכסטען געריכט פון לאנד אדער פון א געריכטס-בעצירק; דער הויפט פון דער פאליציי אדער פון די פייער-לעשער אין געוויסע שטעדט; אן אנגעשטעלטער פון א פריוואטער געזעלשאפט צו רעגולירען איהרע צערעמאניעס און אויספיהרען איהרע בעשליסע און בעפעהלען: איינארדנען, בריינגען אין ארדנונג; אויסשטעלען אן ארמעע אין מלחמה-ארדנונג; אנפיהרען אן ארמעע; דיסציפלינירען, לערנען; צוזאמענקלייבען זיך, גרופירען זיך אין א געוויסער ארדנונג [וועגען אן ארמעע].

mar'shalcy *n.* (מאר'-שעל-סי) דאס אמט, דער ראנג אדער די שטעלע פון א מארשאל.

mar'shaler *n.* (מאר'-שעל-ער) איינער וואס שטעלט איין אין א גוטער אדער פאסענדער ארדנונג.

mar'shaller *n.* (מאר'-שעל-ער) ז. *marshaler*

mar'shalsea *n.* (מאר'-שעל-סיע) פארצייטען אין ענגלאנד — דאס געריכט פון דעם קעניגליכען הויף-מארשאל. ז. *marshal*

mar'shalship *n.* (מאר'-שעל-שיפ) דאס אמט אדער די ווירדע פון א מארשאל; דאס זיין א מארשאל; די צייט פון דיענסט פון א מארשאל.

marsh'-bred *a.* (מארש'-ברעד) ערצויגען אין זומפ; פון נידריגער ערציהונג.

marsh'-el'der *n.* (מארש'-על'-דער) דער ווילדער שנעעבאל אדער קאלינע [א מין קוסט מיט ווייסע בליטהען און רויטע זויערע יאגדעס].

marsh'-fe'ver *n.* (מארש'-פי'-ווער) זומפ-פיבער [א קדחת וואס הערט צייטוויליג אויף און הויבט זיך ווידער אן].

marsh'-gas *n.* (מארש'-געס) זומפ-גאז [א גאז, וועלכער בילדעט זיך אויס פון צופוילטע פלאנצען. א לייכטע פעראייניגונג פון זויער-שטאף מיט קויהלען-שטאף].

marsh'-har'rier *n.* (מארש'-הער'-אי-ער) אזא קארשון אדער מארטין-פויגעל וואס פערניכטעט פרעש [זשאבעס] אין זומפען.

mar'shiness *n.* (מאר'-שי-נעס) בלאטיגקייט, זומפיגקייט.

marsh'land *n.* (מארש'-לענד) בלאטיג לאנד, זומפיג לאנד.

marsh'-mal'low *n.* (מארש'-מעל'-או) א גראז-ארטיגער בוש אדער קוסט מיט מאט-רויטליכע בלומען, וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער און בעזונדערס ביים ברעג ים אין אייראפא און אין איינינע טיילען פון אמעריקא; דער זאפט פון די ווארצלען פון דיעזען בוש.

marsh'-mar'igold *n.* (מארש'-מער'-אי-גאולד) די זומפ-גאלדבלום [א מין גראז מיט געלבע קעפעלעך, וואס זיינען ארומגעוואקסען מיט ווייסע צונג-פערמיגע בלעטעלעך].

marsh'-pen'nywort *n.* (מארש'-פענ'-אי-הוואירט) א מין קריכענד גראז מיט ברייטע בלעטלעך און טונקעל-ווייסע בליטהען, וואס וואקסט אין זומפיגע ערטער.

marsh'-tre'foil *n.* (מארש'-טרי'-פאיל) זומפ-טריפאל אדער ביטער-גראז [א מין גראז מיט דרייענדיגע בלעטלעך און ווייסע בליטהען. וואקסט אין זומפיגע ערטער. איהרע ביטערע בלעטלעך ווערען געברויכט אין מעדיצין].

mar'shy *a.* (מאר'-שי) זומפיג; וואס איז שייך צו א זומפ אדער בלאטע; וואס וואקסט אין א זומפיגען ארט.

marsu'pia *n.* (מאר-סיו'-פי-א) בייטלען. ז. *marsupium*

marsu'pial *a. and n.* (מאר-סיו'-פי-על) וואס האט א זעקעל אדער בייטעל [וועגען געוויסע בייטעל-חיות]; וואס איז שייך צום בייטעל ביי די בייטעל-חיות; איינע פון די בייטעל-חיות. ז. *Marsupialia*

Marsupia'lia *n.* (מאר-סיו-פי-איי'-לי-א) די בייטעל-טהיערע [מינים זויגטהיערע, וועלכע צייכנען זיך אויס דערמיט, וואס די נקבה האט אויף'ן בויך א מין זעקעל אדער בייטעל, אין וועלכען זי טראגט איהרע קינדער, ווי די קענגורו א. ר. ג.].

marsupia'lian *a. and n.* (מאר-סיו-פי-איי'-לי-ען) ז. *marsupial*

marsu'pian *a. and n.* (מאר-סיו'-פי-ען) ז. *marsupial*

Marsupia'ta *n.* (מאר-סיו-פי-איי'-טא) ז. *Marsupialia*

marsu'piate *a. and n.* (מאר-סיו'-פי-אייט) ז. *marsupial*

marsu'piated *a.* (מאר-סיו'-פי-איי-טער) וואס האט א בייטעל. ז. *marsupial*

marsu'pium *n.* (מאר-סיו'-פי-אם) אין אלטען רוים — א בייטעל, בעזונדערס אזא, וועלכען עס פלעגט האלטען דער גאט מערקור, אלס סימבאל פון פראפיט; אין מעדיצין — אן איינהילונג אדער בייטעל צו ווארימען א קערפער-גליעד; דער בייטעל פון די בייטעל-טהיערע. ז. *Marsupialia*

mart *n. and v.* (מארט) א מארק, א האנדעלס-פלאץ; האנדלען, פערהאנדלען.

mar'tel *n.* (מאר'-טעל) א האמער, וואס ווערט בענוצט אלס א געוועהר.

mar'teline *n.* (מאר'-טע-לין) א קלייגער האמער, וואס ווערט בענוצט פון סקולפטארען און מארמאר-ארבייטער.

mar'ten *n.* (מאר'-טען) א מארדער [א קליין רויב-חיה'לע מיט א לאנגען עק און זעהר טייערען פוטער. צו דיעזען מין געהערען אויך סויבלען]. ז. *pine-marten*

mar'text *n.* (מאר'-טעקסט) א טעקסט-פערדארבער, איינער וואס ציטירט פאלש טעקסטען; א בעל-דרשן אן עם-הארץ.

mar'tial *a.* (מאר'-שעל) קריעגעריש, מיליטעריש; וואס איז שייך צו מלחמה אדער מיליטער.

Mar'tial *a.* (מאר'-שעל) וואס איז שייך צו מארס [דער גאט פון מלחמה אין אלטען רוים]; וואס איז שייך צום פלאנעט מארס.

mar'tialism *n.* (מאר'-שעל-איזם) א קריעגערישער אדער מיליטערישער כאראקטער אדער גייסט.

mar'tialist *n.* (מאר'-שעל-איסט) א קריעגער, א מענש פון מיליטער, א סאלדאט.

mar'tialize *v.* (מאר'-שעל-איז) מאכען קריעגעריש אדער מיליטעריש.

mar'tial law (מאר'-שעל לאה) קריעגס-צושטאנד [ווען א לאנד, א געגענד אדער א שטאדט איז אונטערגעווארפען אונטער מיליטער-געזעצען און די הערשונג איז איבערגעגעבען אין די הענד פון מיליטערישע קאמאנדירען].

mar'tially *adv.* (מאר'-שעל-אי) אויף א קריעגערישען אדער מיליטערישען אופן.

mar'tial mu'sic (מאר'-שעל מיו'-זיק) מיליטער-מוזיק.

mar'tialness *n.* (מאר'-שעל-נעס) דאס זיין קריעגעריש אדער מיליטעריש.

Mar'tian *a.* (מאר'-שען) וואס איז שייך צו מארס'ען [דער גאט פון מלחמה ביי די אלטע רוימער]; קריעגעריש; וואס איז שייך צום פלאנעט מארס.

mar'tin *n.* (מאר'-טין) א מין שוואלב, ביי וועלכער די ביידע שפיצען פון עק זיינען ניט אזוי לאנג ווי ביי א געוועהנליכער שוואלב; אן אינסטרומענט צו מאהלען אדער פאלירען שטיינער.

mar'tinet *n.* (מאר'-טי-נעט) א מין שוואלב. ז. *martin*

martinet' *n.* (מאר-טי-נעט') א שטרענגער אפיציער; א קאמאנדיר, וועלכער האלט זיינע סאלדאטען אין א שטרענגער דיסציפלין; א פעדאנט, א מקפיד אויף יעדער קלייניגקייט.

martinet'ism *n.* (מאר-טי-נעט'-איזם) די אנווענדונג פון א שטארקער און שטרענגער דיסציפלין; די מעטאדען פון א שטרענגען אפיציער; דאס זיין א פעדאנט, דאס מקפיד זיין אויף יעדער קלייניגקייט.

mar'tingal *n.* (מאר'-טינ-געל) ז. *martingale*

mar'tingale *n.* (מאר'-טינ-גייל) אין א פערד-געשפאן — דער מארטינגאל אדער שפרונג-רימען [דער רימען וואס ציהט זיך פון צוים אונטען און פערבינדט זיך אויף'ן בויך מיט דעם זאטעל-פאס, כדי דאס פערד זאל ניט ווארפען אין דער הויך מיט'ן קאפ]; אויף א זעגעל-שיף — א שטאנג, וואס שטעהט ווערטיקאל אונטער דער אנגעבויגענער פאדערשטער מאסט און צו וועלכען עס בינדען זיך צו די ענדען פון דריי-עקיגען פאדערשטען זעגעל; אן ארט קארטען-שפיעל, וואו אין קאן ווערט געשטעלט אין צווייען מעהר איידער די סומע וואס איז פערשפיעלט געווארען.

mart'let *n.* (מארט'-לעט) ז. *martinet*

mar'tyr *n. and v.* (מאר'-טיר) א מארטירער, איינער וואס איז דער'הרג'עט געווארען אויף קדוש-השם, איינער וואס ווערט געפייניגט פאר זיינע רעליגיעזע איבערציינונגען; איינער וואס ליידעט פאר זיין אידעע; א מענש וואס האט פיעל צרות; א פייניגונגס-אינסטרומענט פון די אלטע צייטען, מיט וועלכען מען פלעגט א מענשען דערדריקען ביז צום טויט; א הילצערנער קאסטען, אין וועלכען מען קוועטשט אויס וויינטרויבען: מאטערען, פייניגען; טויטען מיט א מיתה-משונה פאר אנגעהעריגקייט צו אן אנדער גלויבען.

mar'tyrdom *n.* (מאר'-טיר-דאם) דאס זיין א מארטירער; א מארטירער-טויט; דאס שטארבען אויף קדוש-השם; יסורים; פייניגונג.

martyriza'tion *n.* (מאר-טיר-אי-זיי'-שאן) דאס אנטהאן יסורים; דאס מאכען פאר א מארטירער; דאס זיין א מארטירער.

mar'tyrize *v.* (מאר'-טיר-איז) מאכען פאר א מארטירער; פייניגען; אנטהאן יסורים.

martyrolog'ical *a.* (מאר-טיר-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער געשיכטע אדער לעבענס-בעשרייבונג פון מארטירער.

martyrol'ogist *n.* (מאר-טי-ראל'-א-דזשיסט) איינער וועלכער שרייבט די געשיכטע פון מארטירער.

martyrol'ogy *n.* (מאַר-טי-ראַל'-אָ-דזשי) מאַרטיראָלאָגיע, די געשיכטע פון מאַרטירער. די לעבענס־בעשרייבונג פון די מענשען וואָס זיינען אומגעקומען אויף קדוש־השם.

mar'tyrship *n.* (מאַר'-טיר-שיפּ) דאָס זיין אַ מאַרטירער.

mar'tyry *n.* (מאַר'-טיר-אי) דאָס אָרט וואו איינער איז געהרג'עט געוואָרען אויף קדוש־השם; דער קבר פון אַ מאַרטירער.

ma'rum *n.* (מיי'-ראַם) ז. *marram*

mar'vel *n. and v.* (מאַר'-וועל) אַ וואונ־דערליכע זאַך; אַ וואונדער; בעוואונדע־רונג; ערשטוינונג; וואונדערען זיך; ווע־רען פערוואונדערט; בעוואונדערען.

mar'vellous *a.* (מאַר'-וועל-לאַס) ז. *marvelous*

mar'vellously *adv.* (מאַר'-וועל-לאַס-לי) ז. *marvelously*

mar'vellousness *n.* (מאַר'-וועל-לאַס-נעס) ז. *marvelousness*

mar'vel-mon'ger *n.* (מאַר'-וועל-מאַנ'-גער) איינער וועלכער דערצעהלט אדער שרייבט וואונדערליכע מעשות.

mar'vel-of-Peru' *n.* (מאַר'-וועל-אָוו-פּע-רוה') די וואונדער־בלום [אַ פּלאַנצע, וועלכע וואַקסט אין די טראָפּישע לענדער פון אַמעריקא. איהרע רויטע, ווייסע אדער געלבע בלומען, וועלכע זיינען עהנליך צו אַ לייקע, עפענען זיך אין אַ טרוקענעם וועטער און נור צו דער נאַכט].

mar'velous *a.* (מאַר'-וועל-לאַס) וואונ־דערליך, וואונדערבאַר, ערשטוינענד, אונ־גלויבליך.

The growth of the United States has been truly marvelous.

mar'velously *adv.* (מאַר'-וועל-לאַס-לי) אויף אַ וואונדערליכען אדער אונגלויבלי־כען אופן; צום שטוינען, איבערנאַטיר־ליך.

mar'velousness *n.* (מאַר'-וועל-לאַס-נעס) וואונדערליכקייט, וואונדערבאַרקייט; דאָס זיין ערשטוינענד אדער אונגלויבליך.

Marx'ism *n.* (מאַרקס'-איזם) מאַרקסיזם, די סאָציאָלאָגישע און עקאָנאָמישע לעהרען פון דעם גרינדער פון וויסענשאַפטליכען סאָציאַליזם קאַרל מאַרקס [1818—1883]. דיעזע לעהרען בעשטעהען אין פאָלגענדעס: דער הויפּט־באָדען, אויף וועלכען עס בויט זיך יעדע געזעלשאַפט, זיינען די עקאָנאָ־מישע בעציהונגען, אויף וועלכע עס וואַק־סען אויס די פּאָליטישע און סאָציאַלע איינריכטונגען, דאָס רעכט און געזעצגע־בונג, די מאָראַל און רעליגיאָן, די פילאָ־זאָפיע און וויסענשאַפט. דער עקאָנאָמי־שער געבוי פון דער מאָדערנער געזעלשאַפט בעשטעהט אין דעם, וואָס אַלע רייכטהי־מער ווערען בעטראַכט אַלס סחורות, וועל־כע מען קען קויפען און פערקויפען. דער ווערטה פון יעדער סחורה ווערט בעשטימט דורך דער מאָס פון געזעלשאַפטליך־נויטי־גער אַרבייט וואָס ווערט אנגעווענדעט אין איהר פּראָדוקציאָן. דער אַרבייטער־קלאַס, וועלכער אַרבייט אויס אַלע רייכטימער, בעזיצט ניט די אַרבייטס־מיטלען, ווי פאַב־ריקען, מאַשינען א. ז. וו., וועלכע זיינען נויטיג צו דער פּראָדוקציאָן, און דעריבער איז ער געצוואונגען צו פערקויפען זיין אַר־בייטס־קראַפט צו די קאַפּיטאַליסטען, וועל־כע נעהמען צו אַ וויכטיגען טייל פון דעם ווערטה, וואָס די אַרבייטער בעשאַפען.

Marx'ian *a.* (מאַרקס'-סי-ען) וואָס איז שייך צו קאַרל מאַרקס אדער צו מאַרקסיזם. ז. *Marxism*

Marx'ist *n.* (מאַרקס'-איסט) אַ מאַרק־סיסט, אַ אָנהענגער פון מאַרקסיזם. ז. *Marxism*

ma'ry-bud *n.* (מיי'-רי-באַד) ז. *marigold*

marzia'le *a.* (מאַר-טסי-אַ'-לע) אין מוזיק — קריעגעריש; מיליטעריש.

mas *n.* (מעס) אין זאָאָלאָגיע און באָטאַ־ניק — אַ מאַנסביל, אַ פּלאַנצע אדער בע־שעפעניש פון מענער־געשלעכט.

mas'caro *n.* (מעס'-קע-ראָו) אַ מין פאַרב, מיט וועלכער אַקטיאָרען פאַרבען זיך די ברעמען.

mas'cot *n.* (מעס'-קאַט) אַ זאַך, וועגען וועלכער מען מיינט, אַז זי ברייננגט הצלחה; אַ מענש, וועגען וועלכען מען גלויבט, אַז זיין אַנוועזענהייט ברייננגט גליק.

mas'cular *a.* (מעס'-קיו-לאַר) וואָס איז שייך צו שטויב־פעדים [מענליכער אָר־גאַן ביי פּלאַנצען].

mas'culine *a. and n.* (מעס'-קיו-לין) וואָס איז שייך צו אַ מאַנספּערזאָן; וואָס האָט אייגענשאַפטען פון אַ מאַנספּערזאָן; מענליך, שטאַרק, ענערגיש; וואָס איז שייך צו די שטויב־פעדים [מענליכער אָרגאַן פון פּלאַנצען]; אין גראַמאַטיק — וואָס איז שייך צום מין זכר; דער מין זכר; אַ וואָרט פון מין זכר.

mas'culineness *n.* (מעס'-קיו-לין-נעס) מענליכקייט.

mas'culine rimes (מעס'-קיו-לין ראַימז) מענליכע גראַמען. ז. *male rimes*

masculin'ity *n.* (מעס-קיו-לינ'-אי-טי) דאָס מענליכע; דאָס בעלאַנגען צום מענלי־כען געשלעכט.

mash *n. and v.* (מעש) אַ געמיש, קאַשע; קלייען־וואַסער; מאַלץ געמישט מיט וואַסער; אַ מין האַמער, מיט וועל־כען מען צעקלאַפּט קויהלען; אַ געליעב־טער אדער געליעבטע; מישען, מאַכען אַ קאַשע; עפּעס צושטויסען, צוקוועטשען אדער צורייבען [ווי קאַרטאָפעל]; פליר־טען, שפּיעלען זיך אין ליעבע; ווארפען ליעבע־אויגעלעך; זיין אויפגערעגט, טהאָן עפּעס מיט רוגזה.

mashed pota'toes (מעשט פּאָ-טיי'-טאָוז) קאַרטאָפעל־קאַשע.

mash'er *n.* (מעש'-ער) איינער אדער עט־וואָס וואָס צורייבט אדער צושטויסט; אַ מאַשין צו צושטויסען קאַרטאָפעל ביים טרייבען בראַנפען; אַ פראַנט; איינער וואָס פלירטעוועט אדער ווארפט ליעבע־אויגעלעך.

mash'-fat *n.* (מעש'-פעט) ז. *mashing-tub*

mash'ing *n.* (מעש'-אינג) דאָס צורייבען [ווי מען צורייבט קאַרטאָפעל]; אין ביער־ברויעריי — דאָס פאַנאַנדערלאָזען צוריבענע מאַלץ אין וואַרימען וואַסער; די קוואַנטיטעט פון מאַלץ וואָס איז פאַנאַנ־דערגעלאָזען אין וואַסער; דאָס פלירטע־ווען, דאָס מאַכען ליעבע־אויגעלעך.

mash'ing-tub *n.* (מעש'-אינג-טאַב) אין ביער־ברויעריי — דער צעבער אדער דאָס פאַס, אין וועלכען מען פיהרט פאַנאַנ־דער צוריבענע מאַלץ מיט וואַרימען וואַ־סער.

mash'-tub *n.* (מעש'-טאַב) ז. *mashing-tub*

mask *n. and v.* (מעסק) אַ מאַסקע; אַזאַ געפלאָכטענע קערבעל פון דראָט וואָס טהוט זיך אָן אויפ'ן פּנים צו בעשיצען עס; דער מאָדעל פון פּנים וואָס ווערט אַרונטערגענומען גלייך נאָך'ן טויט; אַז אָנגעטאָן: אַ שוישפּיעל, אין וועלכען די אַקטיאָרען טרעטען אַרויס אין מאַסקען; אַ מאַסקאַראַד; איינער וועלכער טראָגט אַ מאַסקע, אַ פערמאַסקירטער מענש; אין מיליטער — אַ מין שוץ־וואַנד צו פערשטע־לען אַ באַטאַריי; פערמאַסקירען; פערדע־קען דאָס פּנים מיט אַ מאַסקע; אין מי־ליטער — פערבאַרגען אַ באַטאַריי פון האַרמאַטען דורך אַ הינטער־שוץ־וואַנד; טראָגען אַ מאַסקע.

mas'kalonge *n.* (מאַס'-קע-לאָנדזש) אַ גרויסער העכט וואָס געפינט זיך אין די אָזערעס און טייכען פון נאָרד־אַמעריקא.

mask'-ball *n.* (מעסק'-באָהל) אַ מאַס־קאַראַדען־באַל.

masked *a.* (מעסקט) מאַסקירט, פערמאַס־קירט.

mas'ker *n.* (מעס'-קער) אַ מענש אין אַ מאַסקע [ווי אויף אַ מאַסקאַראַדען־באַל].

mas'king-piece *n.* (מעס'-קינג-פּיעס) אַ טעאַטער־דעקאָראַציע, וואָס ווערט גע־ברויכט צו פערשטעלען עפּעס.

mas'king *n.* (מעס'-קינג) דאָס טראָגען אַ מאַסקע [ווי אויף אַ מאַסקאַראַדען־באַל].

mas'kinonge *n.* (מעס'-קי-נאַנדזש) ז. *maskalonge*

ma'son *n.* (מייסן) אַ מויערער; אַ שטיין־אַרבייטער; אַ פריי־מויערער [אַ מיט־גליעד פון דעם פריי־מויערער־אָרדען]. ז. *freemason*

mason'ic *a.* (מע-סאַנ'-איק) וואָס איז שייך צו די פריי־מויערער. ז. *freemason*

mason'ic hall (מע-סאַנ'-איק האָהל) ז. *masonic lodge*

mason'ic lodge (מע-סאַנ'-איק לאָדזש) אַ פערזאַמלונגס־זאַאַל אדער אַ געזעלשאַפט פון פריי־מויערער. ז. *freemason*

ma'sonry *n. and a.* (מיי'-סנ-רי) מויער־ווערק, מויער־אַרבייט; שטיין־אַרבייט; פריי־מויערעריי; מויער־מאַטעריאַל; געמוי־ערט.

ma'sonwork *n.* (מיי'-סנ-הוואָירק) מוי־עריי; שטיין־אַרבייט.

Mas'ora *n.* (מעס'-אָ-ראַ) די מסורה [אַ רייהע פון ווערטער, טעמים און טראָפּ, וועלכע שרייבען זיך אין דער תורה ניט גראַמאַטיקאַליש, נאָר לויט דער פאָדערונג פון דער אַלטער טראַדיציאָן].

Masoret'ic *a.* (מעס-אָ-רעט'-איק) וואָס איז שייך צו דער מסורה. ז. *Masora*

Mas'orite *n.* (מעס'-אָ-ראַיט) איינער פון די בעלי המסורה [פון תנ"ך]; איי־נער וועלכער שטודירט די מסורה. ז. *Masora*

masque *n. and v.* (מעסק) ז. *mask*

mas'quer *n.* (מעס'-קער) ז. *masker*

masquerade' *n. and v.* (מעס-קע-רייד') אַ מאַסקאַראַד: דאָס פערמאַסקי־רען אדער פערשטעלען זיך; מאַסקאַראַד־קליידונג; געהן אין מאַסקאַראַד־קליידונג, זיך מאַסקירען.

masquera'der *n.* (מעס-קע-ריי'-דער) איינער וואָס טראָגט אַ מאַסקע; איינער אדער עפּעס וואָס איז פערמאַסקירט אדער פערשטעלט.

mass *n. and v.* (מעס) אַ מאַסע, אַ סך, אַ הויפען, אַ געדרענג: אויסבילדען אַ מאַסע; די מעסע [אַן אָרט קאַטוילישער קירכען־דיענסט]; די קירכען־מוזיק פון דער מעסע; צוזאַמענקלייבען אין אַ גרו־פּע אדער הויפען; אָבריכטען אין קירך אַ מעסע.

Mass. ***Massachusetts*** אבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

mas'sa *n.* (מעס'-א) — א אין אמעריקא נעגערשער אויסדרוק פאר ***master*** [בעל=הבית, הערר].

mas'sacre *n. and v.* (מעס'-ע-קער) א בלוט=באד; א שחיטה; א פאגראם; אומבריינגען; מאכען א שחיטה.

massage' *n. and v.* (מע-סאזש') מאסאזש [א מעטאדע אין היילען געוויסע קראנקהייטען, וועלכע בעשטעהט אין רייבען דעם קערפער אדער טיילען פון איהם מיט די הענד אדער מיט געוויסע אינסטרומענטען]; מאכען מאסאזש, מאסאזשירען, מאסירען; היילען דורך מאסאזש.

massa'gist *n.* (מע-סא'-זשיסט) א מאסאזשיסט, איינער וואס מאכט מאסאזש. ז. ***massage***.

mass'-book *n.* (מעס'-בוק) דער סדור תפילות אין די קאטוילישע קירכען.

masse'ter *n.* (מע-סי'-טער) דער קייי=מוסקול [דער מוסקול, דורך וועלכען דאס מויל קען זיך עפענען און פערמאכען].

masseter'ic *a.* (מעס-אי-טער'-איק) וואס איז שייך צום קייי=מוסקול. ז. ***masseter***.

masse'terine *a.* (מע-סי'-טער-אין) ז. ***masseteric***.

masseur' *n.* (מע-סויר') א מאסאזשיסט.

mas'sicot *n.* (מעס'-אי-קאט) בלייי=געלב [אזא פולווער וואס ווערט געמאכט פון דעם אויבערשטען הייטעל פון געשמאלצענעם בליי. ווערט בענוצט אין פארב].

massif' *n.* (מע-סיף') דער מאסיוו, די צענטראלע בערג=מאסע, דער הויפט טייל פון א רייה בערג.

mas'siness *n.* (מעס'-אי-נעס) דאס זיין אין א גרויסער אדער דיקער מאסע; שווערקייט; דיקקייט; פעסטקייט.

mas'sive *a.* (מעס'-איוו) מאסיוו, סאליד, שווער, דיק; פעסט; וואס בעלאנגט צו דער גאנצער מאסע אדער כלל [ניט ספעציעל, לאקאל אדער טיילווייז]; אין מינעראלאגיע — מאסיוו, וואס האט ניט קיין בעשטימטע קריסטאל=פארמען; אין געאלאגיע — האמאגען, גלייכפערמיג, אהן בעזונדערע אויסגעלעגטע שיכטען [וועגען דעם געבוי פון געוויסע בערג=מאסען].

mas'sively *adv.* (מעס'-איוו-לי) אויף א מאסיווען אדער סאלידען שטייגער.

mas'siveness *n.* (מעס'-איוו-נעס) מאסיווקייט; דיקקייט, געדיכטקיים, שווערקייט.

mass'-mee'ting *n.* (מעס'-מיע'-טינג) אן עפענטליכע פערזאמלונג וואו יעדער איינער ווערט צוגעלאזען.

Mas'sora *n.* (מעס'-א-רא) ז. ***Masora***.

Massoret'ic *a.* (מעס-א-רעט'-איק) ז. ***Masoretic***.

Mas'sorite *n.* (מעס'-א-ראיט) ז. ***Masorite***.

mass'-priest *n.* (מעס'-פריעסט) א קאטוילישער גלח, וועלכען מען דינגט ספעציעל צו האלטען א מעסע אדער גאטעסדיענסט פאר א קראנקען, געשטארבענעם א. ד. ג.

mass'y *a.* (מעס'-אי) וואס בעשטעהט פון א מאסע אדער מאסען; מאסיוו, גרויס, שווער.

mast *n. and v.* (מעסט) א מאסט פון א שיף; א הויכער שטאנג; אן אייכעלנוס אדער חזיר=נוס [די פרוכט פון א דעמב]; ארויפשטעלען א מאסט, בעזארגען מיט מאסטען; קארמענען חזירים מיט חזיר=ניסלעך.

mastadeni'tis *n.* (מעס-טעד-ע-נאי'-טיס) אין מעדיצין — די ענטצינדונג פון די ברוסט=דריזען [ביי א פרויענצימער].

mastal'gia *n.* (מעס-טעל'-דזשי-א) אין מעדיצין — א וועהטאג אין ברוסט [ביי א פרויענצימער].

mas'ted *a.* (מעס'-טעד) מיט מאסטען [וועגען א שיף].

mas'ter *n., a. and v.* (מעס'-טער) א בעל=הבית, א בעזיצער, א הערשער; א הערר, א יונגער הערר, א אינגעל פון די העכערע געזעלשאפטליכע קלאסען; א קענער, א געלעהרטער, א מאגיסטער; א לעהרער, א שול=לעהרער; א מייסטער, א גוטער בעל=מלאכה; דער אויפזעהער איבער די ארבייטער אין א פאבריק; דער שטורמאן אויף א קריעגס=שיף; דער טיטול פון א דירעקטאר, קאמאנדיר אדער פערוואלטער; וואס דיענט אלס עלטערער אדער אנפיהרער; וואס האט די פאלשטענדיגע קענטנים פון א זאך; וועלכער איז א מייסטער פון עפעס; הערשען; בעהערשען עפעס, בעקומען די אויבערהאנד; געוועלטיגען; בייקומען א שווערינקייט, דערגרייכען צו א געוויסען ציעל; ווערען דער הויפט פון עפעס; ווערען א מייסטער.

mas'ter-at-arms' *n.* (מעס'-טער-עט-ארמז') אן אונטער=אפיציער אויף א שיף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די ארעסטירטע און אויך די ארדנונג אין די שלאף=קאיוטען].

mas'ter atten'dant (מעס'-טער ע-טענ'-דענט) א האפען=מייסטער, דער געהילף פון הויפט=אויפזעהער איבער א האפען [אין ענגלאנד].

mas'ter buil'der (מעס'-טער ביל'-דער) אן ארכיטעקטאר; א בוימייסטער; א פאדריאדטשיק וואס דינגט ארבייטער צו בויען א געביידע.

mas'ter chord (מעס'-טער קאהרד) אין מוזיק — דער הויפט אקארד אדער הארמאנישע צוזאמענגיסונג פון טענער אין דער דאמינאנטע. ז. ***dominant***.

mas'terdom *n.* (מעס'-טער-דאם) די מאכט פון א מייסטער אדער בעל=הבית; הערשונג; געוועלטיגונג.

mas'terful *a.* (מעס'-טער-פול) 1. וואס האט דעם כאראקטער אדער די אייגענשאפטען פון א בעל=הבית אדער הערשער; הערשעריש, געוואלטזאם; 2. מייסטערהאפט.

1. Theodore Roosevelt is a masterful personality.

mas'terfully *adv.* (מעס'-טער-פול-אי) ווי א בעל=הבית; מעשה הערשער; אויף א מייסטערהאפטען אופן.

mas'terfulness *n.* (מעס'-טער-פול-נעס) דאס זיין ווי א בעל=הבית ארער הערשער; געוואלטזאמקייט; מייסטערהאפטיגקייט.

mas'ter gun'ner (מעס'-טער גאנ'-ער) אן אונטער=אפיציער אין ארטילעריע.

mas'terhood *n.* (מעס'-טער-הוד) מייסטערשאפט; דאס זיין א מייסטער, א בעל=הבית, א הערשער א. ד. ג.

mas'ter in chan'cery (מעס'-טער אין טשענ'-סע-רי) א בעאמטער אין א גערעכטיגקייטס=געריכט. ז. ***court of chancery***.

mas'ter-key *n.* (מעס'-טער-קיע) א שליסעל, וואס קען עפענען עטליכע פערשיעדענע שלעסער; אן אלגעמיינער שליסעל אדער אנצייגער ווי אזוי ארויסצוגעהן פון פערשיעדענע שווערינקייטען; אן אנווייזער ווי אזוי צו לעזען פערשיעדענע פראבלעמען.

mas'terless *a.* (מעס'-טער-לעס) אהן א הערר, אהן א בעל=הבית; פריי פון וועלכער ניט איז קאנטראל; וואס לאזט זיך ניט בעהערשען.

mas'terlessness *n.* (מעס'-טער-לעס-נעס) דאס ניט האבען אויף זיך קיין בעל=הבית אדער הערשער.

mas'ter-like *a. and adv.* (מעס'-טער-לאיק) מייסטערהאפט; ווי א בעל=הבית.

mas'terliness *n.* (מעס'-טער-לי-נעס) מייסטערהאפטע געשיקטקייט, טאלענט; מייסטערהאפטיגקייט, געשיקטקייט.

mas'ter-lode *n.* (מעס'-טער-לאוד) דער הויפט=אדער פון א מינעראל אין דער ערד.

mas'terly *a.* (מעס'-טער-לי) מייסטערהאפט; מייסטערליך, קונציג.

mas'ter mind (מעס'-טער מאינד) דער לייטענדער אדער הערשענדער גייסט.

Mas'ter of Arts (מעס'-טער אוו ארטס) מאגיסטער פון די פרייע קינסטע [אן אקאדעמישער טיטול].

mas'ter of cer'emonies (מעס'-טער אוו סער'-אי-מא-ניז) א צערעמאניען=מייסטער [אין קעניגליכען הויף און ביי אנדערע צערעמאניעלע אנגעלעגענהייטען].

mas'ter of the horse (מעס'-טער אוו טהי האהרס) אין פארצייטיגען רוים — א בעאמטער בעשטימט פון דיקטאטאר אדער אונבעגרענצטען הערשער אלס זיין הויפט געהילף; דער שטאלמייסטער [איינער פון די העכסטע בעאמטע אין קעניגליכען הויף].

mas'ter of the ord'nance (מעס'-טער אוו טהי ארד'-נענס) דער קאמאנדיר איבער דער ארטילעריע אין דער ענגלישער ארמעע.

Mas'ter of the Robes (מעס'-טער אוו טהי ראובז) א בעאמטער אין קעניגליכען הויף וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די קעניגליכע מלבושים [אין ענגלאנד].

Mas'ter of the Rolls (מעס'-טער אוו טהי ראולז) דער אויבער=ארכיוואר [א ריכטער פון דעם העכסטען געריכטס=הויף אין ענגלאנד, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט אלע אפיציעלע דאקומענטען און די פראטאקאלען פון געריכטס=פיהרונג].

mas'terpiece *n.* (מעס'-טער-פיעס) א מייסטערווערק, אן אויסגעצייכענט שטיקעל ארבייט.

mas'tership *n.* (מעס'-טער-שיפ) מייסטערשאפט; הערשאפט, געוואלט; פארטרעפליכקייט; געשיקטליכקייט, פלינקייט; פאלקאמענע קענטנים.

mas'tersinger *n.* (מעס'-טער-סינ-גער) דער מייסטער=זינגער [איינער פון די דייטשע פאעטען און מוזיקאנטען, מייסטענס פויערים און בעלי=מלאכות, וועלכע האבען אין 14טען יאהרהונדערט אנגעהויבען אויסצובילדען געזעלשאפטען צו ענטוויקלען זייער קונסט].

mas'ter's mate (מעס'-טערז מייט) אין די אמאליגע אמעריקאנישע קריעגס=שיפען — אן אונטער=אפיציער וואס האט געדיענט אלס געהילף פון שטורמאן.

mas'ter-spring *n.* (מעס'-טער-ספרינג) די הויפט פרוזשינע פון א מאשין.

mas'ter-stroke *n.* (מעס'-טער-סטראוק) 1. א קונציגעס שטיקעל ארבייט, א געשיקטער, מייסטערהאפטער איינפאהל אדער

איינפאל; 2. אין קונסט — א.מייסטערשטריך, די הויפט אדער וויכטיגסטע ליניע אין א בילד.

1. The statement issued by the President was a master-stroke of politics.

mas'ter-touch *n.* (מעס'-טער-טאטש) די צולעגונג פון א קינסטלער=האנד, אן ארטיסטישער שטריך אדער פערענדיגונג פון א זאך.

mas'terwork *n.* (מעס'-טער-הוואירק) ז. ***masterpiece***

mas'terwort *n.* (מעס'-טער-הוואירט) די מייסטער=ווארצעל [א מין אייראפעאישע און אמעריקאנישע פלאנצע, וואס איהר אראמאטישער. ווארצעל דיענט אלס אויפרעגונגס=מיטעל].

mas'tery *n.* (מעס'-טער-אי) הערשאפט, געוועלטיגקייט, הערשונג, קאנטראל, מאכט; מייסטערהאפטיגקייט; מייסטערשאפט, פאכמאנשאפט.

mast'ful *a.* (מעסט'-פול) פול מיט חזיר=ניסלעך [די פרוכט פון א דעמב און אייניגע אנדערע בוימער].

mast'head *n. and v.* (מעסט'-העד) דער שפיץ פון א מאסט [פון א שיף]; איינער וואס געפינט זיך אויף'ן שפיץ פון א מאסט; ארויפציהען אדער ארויפשטעלען עפעס אויף'ן שפיץ פון מאסט; בעשטראפען א מאטראז דערמיט, וואס מען שיקט איהם אויף א בעשטימטער צייט אויף'ן שפיץ פון א מאסט.

mast'-house *n.* (מעסט'-האוס) א פלאץ וואו מען טריקענט חזיר=ניסלעך [די פרוכט פון א דעמב און אייניגע אנדערע בוימער].

mas'tic *n. and a.* (מעס'-טיק) מאסטיק [א מין געלבליכע גומי אדער פעך וואס טריפט פון די מאסטיק=בוימלעך, וועלכע וואקסען אין די לענדער אַרום דעם מיטעללענדישען ים]; דער מאסטיק=בוים; א מין ליקער פון אויסגעפרעסטע ווייןטרויבען געמישט מיט מאסטיק [ווערט פיעל געברויכט אין טערקיי און גריכענלאנד]; א מין וואפנע אדער צעמענט, וואס ווערט געברויכט ביים מויערען שטיינערנע ווענד; קלעפיג; קלעפענד, ווי מיט גומי אדער מאסטיק.

mas'ticable *a.* (מעס'-טי-קעבל) וואס קען צוקייעט ווערען.

mas'ticate *v.* (מעס'-טי-קייט) קייען; פאנאנדערקייען עפעס.

mastica'tion *n.* (מעס-טי-קיי'-שאן) דאס קייען; דאס צורייבען אדער פאנאנדערקייען.

mas'ticator *n.* (מעס'-טי-קיי-טאר) אייגער אדער עפעס וואס צוקייעט; א מאשינקע וואס צוהאקט אדער צורייבט א שטיקעל פלייש, כדי מענשען מיט שוואכע צייהנער זאלען עס קענען צוקייען; א מאשין צו רייניגען גוטא=פערטשא.

mas'ticatory *n. and a.* (מעס'-טי-קיי-טא-רי) א קייי=מיטעל; א רפואה, וועלכע מען קייעט אבער מען דערשלינגט ניט; וואס קען ווערען געקייעט; וואס איז שייך צום קייען.

mas'tich *n.* (מעס'-טיק) מאסטיק. ז. ***mastic***

mas'tic-tree *n.* (מעס'-טיק-טריע) א מין בוים פון וועלכען מען בעקומט מאסטיק. ז. ***mastic***

mas'tiff *n.* (מעס'-טיף) א גרויסער הונד; א קייט=הונד.

masti'tis *n.* (מעס-טאי'-טיס) די ענטצינדונג פון די ברוסט=דריזען [ביי א פרויענצימער].

mast'less *a.* (מעסט'-לעס) אהן מאסטען [וועגען א שיף]; אהן אייכעלען, אהן חזיר'שע ניסלעך [וועגען א דעמבע].

mas'todon *n.* (מעס'-טא-דאן) א מאסטאדאן, א מין עלעפאנט, וועלכער האט עקזיסטירט אין די פארהיסטארישע צייטען [זיינע ביינער און גאנצע סקעלעטען געפינען זיך אין דער ערד אין פערשיעדענע טיילען פון דער וועלט].

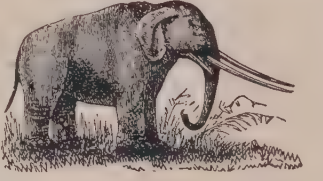

Mastodon

mastodyn'ia *n.* (מעס-טא-דינ'-אי-א) שמערץ אין די ברוסט=דריזען [ביי פרויען].

mas'toid *a. and n.* (מעס'-טאיד) עהנליך צו א ברוסט=ווארצעל, אין דער פארם פון א ברוסט=ווארצעל; אין אנאטאמיע— וואס איז שייך צום שלייף=ביין הינטער'ן אויער, וועלכער האט די פארם פון א ברוסט=ווארצעל; די נאפעל=פערמיגע ארויסשטארצונג פון שלייף=ביין הינטער'ן אויער.

mastoidi'tis *n.* (מעס-טאי-דאי'-טיס) אין מעדיצין — די ענטצינדונג פון שלייף=ביין הינטער'ן אויער. ז. ***mastoid***

mas'toid proc'ess (מעס'-טאיד פראס'-עס) אין אנאטאמיע — די נאפעל=פערמיגע ארויסשטארצונג אדער אנוואקסונג פון שלייף=ביין הינטער'ן אויער.

mastol'ogy *n.* (מעס-טאל'-א-רזשי) די לעהרע אדער וויסענשאפט וועגען זויגטהיערע.

Mastozo'a *n.* (מעס-טא-זאו'-א) דער מין זויג=טהיערע.

mast'-tree *n.* (מעסט'-טריע) איינער פון די בוימער, פון וועלכע מען מאכט מאסטען פאר שיפען.

mas'turbate *v.* (מעס'-טויר-בייט) זיך זעלבסט בעפלעקען, פראקטיצירען אנאניזם. ז. ***masturbation***

masturba'tion *n.* (מעס-טויר-ביי'-שאן) זעלבסט=בעפלעקונג, אנאניזם; די בעפריעדיגונג פון דער געשלעכטליכער ליידענשאפט אויף א קינסטליכען וועג.

masturba'tional *a.* (מעס-טויר-ביי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו זעלבסט=בעפלעקונג, וואס איז שייך צו אנאניזם. ז. ***masturbation***

mas'turbator *n.* (מעס'-טויר-ביי-טאר) אן אנאניסט, איינער וואס בעפריעדיגט זיינע געשלעכטליכע ליידענשאפטען אויף א קינסטליכען וועג.

mas'turbatory *a.* (מעס'-טויר-ביי-טא-רי) וואס איז שייך צו אנאניזם אדער בעפריעדיגונג פון די געשלעכטליכע ליידענשאפטען אויף א קינסטליכען וועג.

mas'ty *a.* (מעס'-טי) פול מיט אייכעלען אדער חזיר=ניסלעך.

mat *n., v. and a.* (מעט) א מאטע, א ראגאזשע; א געפלעכט פון פלאנצען און בוימלעך ביי א טייך=ברעג [אלס א גרעבליע]; עטוואס וואס איז געדיכט און דיק [ווי פלאנצען אדער האר]; א מאטראץ; א פאספארטו [א דיק פאפיער מיט אן אויסשניט אין מיטען פאר דעם בילד אין א בילד=ראהם]; אין האפטונג — די נעדיכטע טיילען; מאטקייט [אין קאליר]; אונפאלירטקייט; אן אינסטרומענט צו מאכען מעטאל מאט; בעדעקען מיט מאטען אדער ראגאזשעס; מאכען עהנליך צו מאטען, צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלאנטערען; זיך געדיכט צוזאמענוואקסען אדער צוזאמענפלעכטען; מאכען מעטאל אויסזעהן מאט און אונפאלירט; מאט, ניט פאלירט, אהן גלאנץ

matador' *n.* (מעט-ע-דאור') א מאטאדאר [אין אקסען=קאמפף — דער יעניגער וואס טויטעט דעם אקס וועלכער ווערט פערוואונדעט אין קאמפף]; איינער וואס טויטעט; א מאטאדאר=קארט [א הויפט=קארט אין אייניגע שפיעלען].

mat'afund *n.* (מעט'-ע-פאנד) ז. ***matafunda***

matafun'da *n.* (מעט-ע-פאנ'-דא) א פארצייטיגע מיליטערישע מאשין צו ווארפען שטיינער.

mat'-braid *n.* (מעט'-ברייד) געדיכטע שווערע טאשמעס [בענדלעך].

match *n. and v.* (מעטש) א חבר; אייגער אדער עטוואס פון א פאר; איינער וואס איז א גלייכען צו א צווייטען; א גלייכען; א היראטס=פארטיי, א שדוך; א פאר; א פארונג, א פעראייניגונג; א וועט=קאמפף; א שוועבעלע; א צינד=שנור פון א קאנאן; פעראייניגען, פארען; צופאסען; זיין גלייך צו איינעם אדער עפעס; זיין אימעצענם גלייכען; זיין פון דערזעלבער קראפט, פעהיגקייט א. ד. ג.; פערהייראטען; רייניגען א כלי דורך אנצינדען אין איהר שוועבעלעך.

match'able *a.* (מעטש'-עבל) פאסענד; ענטשפרעכענד, ווי אנגעמאסטען, גלייך [אין כאראקטער, אויסזעהן, פעהיגקייט א. ז. וו.].

match'ableness *n.* (מעטש'-עבל-נעס) פאסיגקייט; אנגעמאסטענקייט; דאס זיין גלייך [אין קראפט, פעהיגקייטען, אויסזעהן א. ז. וו.].

match'-board *n.* (מעטש'-באורד) א צונויפשליסונגס=ברעט [א ברעט וואס פאסט זיך איין אין אנדערע, פון איין זייט מיט א שפונד וואס ווערט אויסגעשניטען אין דעם ברעט גופא, און פון דער צווייטער זייט דורך אן אויסשניט, אין וועלכען עס נעהט אריין א שפונד פון אן אנדער ברעט].

Match-boards

match'-boar'ding *n.* (מעטש'-באור'-דינג) א וואנד=בעשלאג געמאכט פון צונויפשליסונגס=ברעטער. ז. ***match-board***

match'-box *n.* (מעטש'-באקס) א שוועבעלעך=קעסטעלע; א רעהרעל, אין וועלכען מען פלעגט אמאל פערשטעלען דאס פייער וואס מען פלעגט נויטיג האבען פאר די קרעמען=ביקסען. ז. ***matchlock***

match'-cloth *n.* (מעטש'-קלאהטה) א מין גראבער וואלענער שטאף.

match col'ors (מעטש קאל'-ארז) צופאסען קאלירען, אבקלייבען קאלירען וואס זאלען הארמאנירען.

match'-cord *n.* (מעטש'-קאהרד) א צינד=שטריקעל [ביי די פארצייטיגע שיסגעוועהר].

match'er *n.* (מעטש'-ער) איינער וואס פאסט צונויף; א שדכן.

match'ing-machine' *n.* (מעטש'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס מאכט די

איינשניטע און די שפונדעז אין צונויפשליסונגס=ברעטער. ז. *match-board*

match′-joint *n.* (מעטש′–דזשאינט) די שפונדעז און איינשניטע פון צונויפשליסונגס=ברעטער; די צוזאמענפאסונג פון צונויפשליסונגס=ברעטער. ז. *match-board*

match′less *a.* (מעטש′–לעס) אונפערגלייכליך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען ניט.

match′lessly *adv.* (מעטש′–לעס–לי) אויף אן אונפערגלייכליכען אופן; אהן א גלייכען צו זיך.

match′lessness *n.* (מעטש′–לעס–נעס) אונפערגלייכליכקייט; דאס ניט האבען צו זיך קיין גלייכען.

match′-line *n.* (מעטש′–לאין) ז. *match-cord*

match′-lock *n.* (מעטש′–לאק) דער שלאס פון א קרעמען=ביקס. ז. *matchlock*

match′lock *n.* (מעטש′–לאק) א קרעמען=ביקס [א פארצייטיגע ביקס וואס פלעגט שיסען מיט דער הילף פון א צינד=שנור].

match′-ma′ker *n.* (מעטש′–מיי′–קער) א שוועבעלעך=פאבריקאנט, א שוועבעלעך=מאכער; א שדכן.

match′-ma′king *n. and a.* (מעטש′–מיי′–קינג) שדכנות; שדכנ′ענדיג.

match′-pipe *n.* (מעטש′–פאיפ) א רעהרעל צו פערשטעלען דאס פייער וואס מען האט אמאל געברויכט פאר קרעמען=ביקסען. ז. *matchlock*

match′-plane *n.* (מעטש′–פליין) א מין הובעל געברויכט ביים מאכען צונויפשליסונגס=ברעטער. ז. *match-board*

match′-safe *n.* (מעטש′–סייף) א כלי צו האלטען שוועבעלעך.

match′-tub *n.* (מעטש′–טאב) דער צינד=שטריק פאס [וואו מען פלעגט אויף די פארצייטיגע קריעגס=שיפען האלטען טליענדע צינד=שטריק פאר די הארמאטען].

match′-wood *n.* (מעטש′–הוואוד) שוועבעלעך=האלץ; שוועבעלעך=העלצלעך; קליינע שטיקעלעך האלץ.

ma′té *n.* (מא′–טיי) בראזילישע טהעע אדער פאראגוואי=טהעע [אזא פלאנצע וואס איהרע בלעטער ווערען געברויכט ווי טהעע].

mate *n. and v.* (מייט) א חבר, א גלייכען; איינער פון א פאר; א מאן, א ווייב; א געהילף; א שטייערמאן [אויף א שיף]; א מאט [אין שאך=שפיעל]; דער שאך=שפיעלער וואס האט בעקומען מאט; זיך פעראייניגען; פערהייראטען; פארען; זיין ערשטוינט; מאכען מאט [אין שאך=שפיעל].

mate′less *a.* (מייט′–לעס) אהן א חבר; איינזאם, עלענד.

mat′elote *n.* (מעט′–ע–לאוט) פיש אדער פלייש פערפערטיגט מיט וויין, גרינסען און פערשיעדענע געווירצען.

mate′rial *a. and n.* (מע–טיע′–רי–על) וואס איז שייך צו שטאף: מאטעריעל [אין געגענזאץ צו גייסטיג]; קערפערליך, גשמיות′דיג; אין פילאזאפיע — וואס איז שייך צום מאטעריעלען אינהאלט [אין געגענזאץ צו פארם], וואס איז שייך צום פאקטישען אדער ווירקליכען צושטאנד פון זאכען; וויכטיג, נויטווענדיג; ממשות′דיג; מאטעריאל, שטאף; בעשטאנד=טיילען.

materialisa′tion *n.* (מע–טיע–רי–על–אי–זיי′–שאן) ז. *materialization*

mate′rialise *v.* (מע–טיע′–רי–על–איז) ז. *materialize*

mate′rialism *n.* (מע–טיע′–רי–על–איזם) די מאטעריאליסטישע וועלט=אנשויאונג, די פילאזאפישע לעהרע, וואס אנערקענט אין דער נאטור בלויז די עקזיסטענץ פון שטאף [און ניט פון שטאף און גייסט] און ערקלערט אלע נאטור=ערשיינונגען און גייסטיגע ערשיינונגען דורך די מעכאנישע בעוועגונגען פון די שטאף=אטאמען: מאטעריאליזם, איבערגעבענהייט צו מאטעריעלע, עגאאיסטישע אינטערעסען, צו תאוות און תענוגים.

mate′rialist *n. and a.* (מע–טיע′–רי–על–איסט) א מאטעריאליסט, אן אנהענגער פון דער מאטעריאליסטישער וועלט=אנשויאונג: מאטעריאליסטיש; וואס איז שייך צו דער מאטעריאליסטישער וועלט=אנשויאונג. ז. *materialism*

materialis′tic *a.* (מע–טיע–רי–ע–ליס′–טיק) מאטעריאליסטיש, וואס איז שייך צו דער מאטעריאליסטישער וועלט=אנשויאונג. ז. *materialism*

materialis′tical *a.* (מע–טיע–רי–ע–ליס′–טי–קעל) ז. *materialistic*

material′ity *n.* (מע–טיע–רי–על′–אי–טי) דאס בעשטעהן פון שטאף; א מאטעריעלע זאך, א שטאף=זאך [אין געגענזאץ צו א גייסטיגער]; קערפערליכקייט; גשמיות′דיגקייט; ממשות′דיגקייט, וויכטיגקייט.

materializa′tion *n.* (מע–טיע–רי–על–אי–זיי′–שאן) מאטעריאליזירונג; פערקערפערונג; דאס אננעהמען א מאטעריעלע, קערפערליכע אדער גשמיות′דיגע פארם [הויפטזעכליך וועגען דער נשמה פון א פערשטארבענעם, לויט דעם גלויבען פון די ספיריטואליסטען].

mate′rialize *v.* (מע–טיע′–רי–על–איז) מאטעריאליזירען, מאכען קערפערליך; מאכען מאטעריאליסטיש, בעטראכטען פון דעם שטאנדפונקט פון דער מאטעריאליסטישער וועלט=אנשויאונג; ווערען מאטעריעל, קערפערליך אדער גשמיות′דיג; אננעהמען א בעשטימטע פארם; ווערען א ווירקליכקייט.

mate′rially *adv.* (מע–טיע′–רי–על–אי) מאטעריעל; אין בעצוג צו שטאף אדער גשמיות; גשמיות′דיג, קערפערליך, פיזיש; אויף א ממשות′דיגען אופן, מיט וויכטיגקייט.

mate′rialness *n.* (מע–טיע′–רי–על–נעס) דאס זיין מאטעריעל; וויכטיגקייט, ממשות′דיגקייט.

mate′ria med′ica (מע–טיע′–רי–א מעד′–אי–קא) מעדיצינישע מיטלען; דער טייל פון דער מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער נאטור און ווירקונג פון די היילמיטלען.

matériel′ *n.* (מע–טיי–רי–על′) אינוונטאר.

mater′nal *a.* (מע–טויר′–נעל) מוטערליך; וואס איז שייך צו א מוטער אדער מוטערס; וואס קומט פון א מוטער אדער פון מוטער′ס צד [ווי פערוואנדשאפט, למשל]; וואס איז שייך צום געבורטסלאנד, היימיש.

maternal′ity *n.* (מע–טויר–נעל′–אי–טי) מוטערליכקייט, מוטער=שטאנד, מוטערשאפט.

mater′nallly *adv.* (מע–טויר′–נעל–אי) אויף א מוטערליכען שטייגער; פון דער מוטער′ס צד [פערוואנדט].

mater′nity *n.* (מע–טויר′–ני–טי) מוטערליכקייט, מוטער=שטאנד, מוטערשאפט; שוואנגערשאפט.

mater′nity dress (מע–טויר′–ני–טי דרעס) א קלייד צוגעפאסט פאר שוואנגערע פרויען.

mater′nity hos′pital (מע–טויר′–ני–טי האס′–פי–טעל) א קינפעטארינס=שפיטאל.

mat′-grass *n.* (מעט′–גרעס) בארשטענגראז, נארד [אזא אייראפעאיש גראז וואס וואקסט אין בינטלעך, געברויכט אלס פאשע פאר שעפסען].

math *n.* (מעטה) היי=שניט.

math. אבקירצונג פון *mathematical* און *mathematics*

mathemat′ic *n. and a.* (מעטה–אי–מעט′–איק) מאטעמאטיק; מאטעמאטיש.

mathemat′ical *a.* (מעטה–אי–מעט′–אי–קעל) מאטעמאטיש; גענוי, פינקטליך; וואס קען בעוויזען ווערען.

mathemat′ical abstrac′tion (מעטה–אי מעט′–אי–קעל עב–סטרעק′–שאן) מאטעמאטישע אבסטראקציאן [דאס אוועקנעהמען אין געדאנק אלע איינגענשאפטען פון א געגענשטאנד [ווי קאליר, געשמאק א. ז. וו.] און איהם איבערלאזען בלויז די געאמעטרישע דימענזיאנען [ווי לענג, ברייט, הויך].

mathemat′ical bod′y (מעטה–אי–מעט′–אי–קעל באד′–אי) א מאטעמאטישער קערפער [פון וועלכען מען האט אין אבסטראקציע אוועקגענומען אלע נאטירליכע איינגענשאפטען אזוי, אז פון איהם זיינען געבליבען נור די לענג, ברייט און הויך].

mathemat′ical concep′tion (מעטה–אי–מעט′–אי–קעל קאנ–סעפ′–שאן) א מאטעמאטישע קאנצעפציאן, א מאטעמאטישער בעגריף [וואס האט צו טהאן בלויז מיט רוים און צייט].

mathemat′ical in′struments (מעטה–אי–מעט′–אי–קעל אינ′–סטרו–מענטס) מאטעמאטישע אינסטרומענטען [צום צייכנען מאטעמאטישע פיגורען].

mathemat′ically *adv.* (מעטה–אי–מעט′–אי–קעל–אי) אויף א מאטעמאטישען שטייגער; דורך מאטעמאטיק; מיט גענויקייט, מיט פינקטליכקייט; אזוי עס זאל קענען בעוויזען ווערען.

mathemat′ical nota′tion (מעטה–אי–מעט′–אי–קעל נא–טיי′–שאן) די סיסטעם פון צייכענס, פיגורען און בוכשטאבען, וואס ווערען געברויכט אין מאטעמאטיק.

mathemat′ical point (מעטה–אי–מעט′–אי–קעל פאינט) א מאטעמאטישער פונקט [וואס פערנעהמט ניט קיין רוים און וועלכען מען שטעלט זיך פאר נור אין געדאנק].

mathemat′ical quan′tities (מעטה–אי–מעט′–אי–קעל קהוואנ′–טי–טיז) מאטעמאטישע גרעסען [אבסטראקטע גרעסען]. ז. *mathematical abstraction*

mathemati′cian *n.* (מעטה–אי–מע–טיש′–ען) א מאטעמאטיקער.

mathemat′ics *n.* (מעטה–אי–מעט′–איקס) מאטעמאטיק.

mathe′sis *n.* (מע–טהיע′–סיס) געלעהרזאמקייט; וויסענשאפט; מאטעמאטיק.

mati′co *n.* (מע–טיע′–קאו) מאטיקא [אזא פלאנצע אין פערו וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין].

ma′tie *n.* (מיי′–טיע) א פעטער הערינג וואס האט אין זיך ניט פיעל מילך אדער רויגען [איקרא].

mat′in *a.* (מעט′–אין) וואס איז שייך צום פריהמארגען.

mat'inal *a.* (מעט'-אי-נעל) וואס איז שייך צום פריהמארגען; וואס איז שייך צו א פריהמארגען=געבעט [ביי די קאטוי ליקען].

matinée' *n.* (מעט-אי-ניי') א נאכמיטאגדיגע טעאטער=פארשטעלונג, קאנצערט אדער אונטערהאלט; א נאמיטאגדיג הויזקלייד פאר פרויען.

ma'ting *n.* (מיי'-טינג) פערהייראטונג; פארונג [ביי חיות]; צוטיילונג פון טראן צווישען צוויי קאמפאניעס פיש=פאנגער אדער וואלפיש=פאנגער.

ma'ting-time *n.* (מיי'-טינג-טאים) פארונגס=צייט [ביי חיות].

mat'ins *n.* (מעט'-אינז) פריהמארגען געבעט [ביי די קאטויליקען]; מוזיק פאר מארגען=געבעט.

mat'rass *n.* (מעט'-רעס) א דיסטיליר פלאש, א ברען=קאלבען [פאר כעמישע צוועקען].

mat'ress *n.* (מעט'-רעס) ז. *mattress*.

ma'triarch *n.* (מיי'-טרי-ארק) א מאטריארך [א פרוי אין דער מאטריארכאלער ארדנונג]. ז. *matriarchy*.

matriar'chal *a.* (מיי-טרי--אר'-קעל) מאטריארכאליש. ז. *matriarchy*.

matriar'chalism *n.* (מיי-טרי-אר'-קעל-איזם) מאטריארכאט, מאטריארכאלישע מנהגים און לעבענס=פארמען. ז. *matriarchy*.

matriar'chate *n.* (מיי-טרי-אר'-קייט) די לאגע און די רעכטע פון א פרוי אין א מאטריארכאלישער ארדנונג. ז. *matriarchy*.

ma'triarchy *n.* (מיי'-טרי-אר-קי) מאטריארכאט, פרויען=הערשאפט [די געזעלשאפטליכע ארדנונג ביי פרימיטיווע פעלקער, אין וועלכער די פרוי איז געווען די הויפט פון דער פאמיליע און די קרובה'שאפט און די ירושה=רעכט זיינען געווען פון דער מוטער'ס צד].

ma'trice *n.* (מיי'-טריס) ז. *matrix*.

mat'rices *n.* (מעט'-רי-סיז) געבעהר מוטערס; מאטריצען. ז. *matrix*.

mat'ricidal *a.* (מעט'-רי-סאי-דעל) מוטער=מערדעריש, וואס איז שייך צו א מוטער=מארד אדער צו א מוטער=מערדער.

mat'ricide *n.* (מעט'-רי-סאיד) א מוטער=מערדער, א מוטער=מערדערין [וואס מארדעט די אייגענע מוטער]; א מוטער מארד.

matric'ula *n.* (מע-טריק'-יו-לא) א מאטריקעל, א ליסטע, א צעטעל אדער רייסטער פון מיטגליעדער [הויפטזעכליך פון סטודענטען אין אן אוניווערזיטעט אדער אנדער הויך=שוהל].

matric'ulant *n.* (מע-טריק'-יו-לענט) איינער וואס שלאגט זיך פאר אדער טרעט אריין [אין א געזעלשאפט, פעראייניגונג א. ז. וו., הויפטזעכליך אין אן אוניווערזיטעט אדער אנדער הויך=שוהל].

matric'ular *a.* (מע-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א מאטריקעל. ז. *matricula*.

matric'ulate *v., a. and n.* (מע-טריק'-יו-לייט) מאטריקולירען, אריינשרייבען דעם נאמען אין א ליסטע אדער רייסטער [הויפטזעכליך וועגען סטודענטען פון אן אוניווערזיטעט]; ווערען א מיטגליעד, אריינגענומען ווערען אלס מיטגליעד, אריינקומען אלס סטודענט אין אן אוניווערזיטעט; מאטריקולירט, אריינגענומען; איינער וואס איז אריינגענומען געווארען [אלס מיטגליעד פון א געזעלשאפט אדער, הויפטזעכליך, אלס סטודענט פון אן אוניווערזיטעט].

matricula'tion *n.* (מע-טריק-יו-ליי'-שאן) די מאטריקולירונג, דאס אריינטראגען איינעמס נאמען אין רייסטער [הויפטזעכליך אלס סטודענט פון אן אוניווערזיטעט]: אריינטרעטונג [אלס מיטגליעד, הויפטזעכליך אין אן אוניווערזיטעט].

matric'ulator *n.* (מע-טריק'-יו-ליי-טאר) איינער וואס טרעט אריין אלס נייער מיטגליעד אין א געזעלשאפט: איינער וואס טרעט אריין אלס סטודענט אין אן אוניווערזיטעט: איינער וואס פערשרייבט איינעמס נאמען אין א ליסטע [פון מיטגליעדער, פון סטודענטען א. ז. וו.].

matriher'itage *n.* (מעט-רי-הער'-אי-טעדזש) ירושה=רעכט נאך דער מוטער'ס צד [ווי אין דער מאטריארכאלישער ארדנונג]. ז. *matriarchy*.

matriher'ital *a.* (מעט-רי-הער'-אי-טעל) וואס איז שייך צום ירושה=רעכט פון דער מוטער'ס צד [אין דער מאטריארכאלישער ארדנונג] ז. *matriarchy*.

matrimo'nial *a.* (מעט-רי-מאו'-ני-על) וואס איז שייך צו הייראטה אדער צום פערהייראטהען לעבען; וואס קומט דורך הייראטה.

matrimo'nial cause (מעט-רי-מאו'-ני-על קאהז) א געריכטליכע קלאגע וואס קומט ארויס פון הייראטה [ווי למשל א גט=פראצעס].

matrimo'nially *adv.* (מעט-רי-מאו'-ני-על-אי) דורך הייראטה; לויט די הייראטהס=געזעצע אדער מנהגים.

matrimo'nious *a.* (מעט-רי-מאו'-ני-אס) ז. *matrimonial*.

mat'rimony *n.* (מעט'-רי-מא-ני) הייראטה, הייראטה=שטאנד, דאס פערהייראטהע לעבען.

ma'trix *n.* (מיי'-טריקס) די געבעהר מוטער; עטוואס וואס הילט עפעס איין אדער ברייננט עפעס ארויס [ווי א געבעהר=מוטער]; א מאטריצע, אן אויסגעהוילטע מעטאל=פורעם [אין דרוקעריי]; א דרוק=פלאטע; דער צווישען=צעלען שטאף [ביי פלאנצען]; דאס אויף וואס אדער פון וואס א פלאנצע וואקסט; א פעלז, אין וועלכען עס געפינען זיך מינעראלען, פערשטיינערטע פלאנצען אדער חיות א. ז. וו.

ma'tron *n.* (מיי'-טראן) א מאטראנע; א פערהייראטהע פרוי [הויפטזעכליך אן עלטערע]; א הויז=מוטער; א הויפט=ווארטערין פון א שפיטאל; א פערוואלטערין פון אן אנשטאלט.

ma'tronage *n.* (מיי'-טראן-עדזש) מאטראנען=שטאנד, פרויען=שטאנד; ווירדיגע פרויען, שעהנע בעל=הבית'טעס [קאלעקטיוו]; דאס אמט פון א הויפט=שפיטאל ווארטערין; דאס אמט פון א פערוואלטערין פון אן אנשטאלט.

ma'tronal *a.* (מיי'-טראן-על) וואס איז שייך צו אן עלטערער פרוי: וואס פאסט פאר א פאמיליען=מוטער; מוטערליך; ערנסט, איינגעהאלטען, ווירדיג.

ma'tronhood *n.* (מיי'-טראן-הוד) דער שטאנד פון אן עלטערער פרוי אדער פאמיליען=מוטער.

ma'tronise *v.* (מיי'-טראן-איז) ז. *matronize*.

ma'tronize *v.* (מיי'-טראן-איז) מאכען מאטראנען=עהנליך [עהנליך צו אן עלטערער פרוי אדער פאמיליען=מוטער]; בעהאנדלען ווי א מוטער.

ma'tronlike *a.* (מיי'-טראן-לאיק) ווי אן עלטערע פרוי אדער פאמיליען=מוטער; ערנסט, ווירדיג, מוטערליך.

ma'tronly *a.* (מיי'-טראן-לי) ז. *matronlike*.

ma'tronship *n.* (מיי'-טראן-שיפ) דאס אמט פון א הויפט=ווארטערין פון א שפיטאל; דאס אמט פון א פערוואלטערין פון אן אנשטאלט.

matronym'ic *a. and n.* (מעט-רא-נימ'-איק) וואס שטאמט פון דער מוטער אדער פון דער מוטער'ס צד [וועגען א נאמען]; וואס איז שייך צו אזא נאמען; אווארט אדער שפראך=פארם צו בעצייכנען אזא נאמען.

matross' *n.* (מע-טראס') אן אונטער קאנאניער [ארויסהעלפער ביי א קאנאנען שיסער].

matte *n.* (מעט) א ניט גאנץ ריינער מעטאל, וואס ענטהאלט שוועבעל [הויפטזעכליך קופער].

mat'ter *n. and v.* (מעט'-ער) שטאף, מאטעריע; מאטעריאל; אין דרוקעריי — געשריבענע זאכען צום דרוקען; דרוקזאץ; אבפאל פון א לעבעדיגען ארגאניזם; אייטער [פלאגמע]; אן אנגעלעגענהייט; אן עניין, געגענשטאנד, א זאך, א טהעמא [צום אורטיילען אדער נאכדענקען]; א שטרייט פונקט: אורזאכע, גרונד; בעדייטונג, וויכטינקייט: אן אנצאהל, א ניט גענויע מאס אדער צאהל; א געריכטליכע בעהויפטונג אדער אנצייגע; א געריכטליכער אנטראג אדער פאדערונג; בעדייטען, זיין פון וויכטינקייט, אויסמאכען.

mat'terate *v.* (מעט'-ע-רייט) אייטערען [וועגען א געשוויר].

mat'ter at is'sue (מעט'-ער עט איש'-אוה) א שטרייטפונקט.

The slavery question was the **matter at issue** between the north and the south.

mat'terful *n.* (מעט'-ער-פול) אינהאלטס רייך: בעדייטונגספול, וויכטיג.

mat'terless *a.* (מעט'-ער-לעס) אהן שטאף, אינהאלטסלאז; בעדייטונגסלאז, אונוויכטיג.

mat'ter of con'sequences (מעט'-ער אוו קאנ'-סי-קהווענס-עז) א וויכטיגע זאך.

mat'ter of course (מעט'-ער אוו קאורס) א זעלבסטפערשטענדליכע זאך.

mat'ter-of-course' *a.* (מעט'-ער-אוו-קאורס') קומענדיג אלס נאטירליכע פאלגע: אנגענומען אלס זעלבסטפערשטענדליך.

mat'ter of fact (מעט'-ער אוו פעקט) טהאטזעכליכקייט, ווירקליכקייט; א פאקטישע זאך, א פאקט.

mat'ter-of-fact' *a.* (מעט'-ער-אוו-פעקט') זאכליך: פאקטיש; ווירקליך [אין געגענזאץ צו אידעאליזירט אדער פאנטאסטיש]; געוועהנליך, דורכשניטליך; וואס האלט זיך אן דער ווירקליכקייט אדער אן פאקטען; פראזאאיש; פראקטיש.

mat'ter-of-fact' man (מעט'-ער-אוו-פעקט' מען) א פראקטישער מענש, א רעאליסט [אין געגענזאץ צו אידעאליסט].

mat'ter of life and death (מעט'-ער אוו לאיף ענד דעטה) א פראגע פון לעבען און טויט: א קריטישע לאגע [וואו עס שטעהט אין קאן דאס לעבען].

mat'ter of rec'ord (מעט'-ער אוו רעק'-ארד) אין יוריספרודענץ — עטוואס וואס איז פערשריבען, עטוואס וואס קען בעוויזען ווערען דורך אפיציעלע געריכטליכע דאקומענטען.

mat'tery *a.* (מעט'-ער-אי) פול מיט מאטעריע, אייטעריג; וויכטיג, בעדייטונגס פול.

mat'ting *n.* (מעט'-אינג) מאטען, ראנא זשעס; מאטען=מאטעריאל; מאטען=עהנלי

כע געפלעכט; א פאספארטו [א דיק פאפיער מיט אן אויסשניט פאר'ן בילד אין א בילד=ראהם]; דאס מאכען מאט, אונפאלירט, אהן א גלאנץ [מעטאל]; א מאטקייט [אויף מעטאלען].

mat'ting-tool *n.* (מעט'-אינג-טוהל) אן אינסטרומענט צו מאכען מעטאל אויסזעהן מאט [אונפאלירט, אהן א גלאנץ].

mat'tock *n.* (מעט'-אק) א ברעך=האק, א ברעך=אייזען מיט א ברייטען ענד.

mat'tress *n.* (מעט'-רעס) א מאטראץ.

mat'tress-ma'ker *n.* (מעט'-רעס-מיי-קער) א מאטראצען=מאכער.

mat'ty *n.* (מעט'-אי) ז. *matie*

matur'able *a.* (מע-טיור'-עבל) וואס קען ווערען צייטיג, רייף אדער פאלקאמען; וואס קען געבראכט ווערען צו אייטערונג.

mat'urant *n.* (מעט'-יו-רענט) אן אייטערונגס=מיטעל [צום אנציהען א געשוויר און ארויסברייגען אייטער].

mat'urate *v.* (מעט'-יו-רייט) צייטיג ווערען, רייף ווערען; צייטיג מאכען, רייף מאכען; אייטערען [ווענען א געשוויר].

matura'tion *n.* (מעט-יו-ריי'-שאן) דאס צייטיג ווערען, דאס רייף ווערען; אייטערונג, אייטער=אנציהונג.

matur'ative *a. and n.* (מע-טיור'-ע-טיוו) וואס מאכט רייף אדער צייטיג; וואס ציהט אן א געשוויר און רופט ארויס אייטערונג; אן אייטערונגס=מיטעל.

mature' *a. and v.* (מע-טיור') רייף, צייטיג; פול ענטוויקעלט; פאלקאם, פאלשטענדיג; אנגעצויגען, אייטערדיג [ווענען א געשוויר]; צאהלבאר, פעליג, וואס האט דערגרייכט דעם צאהלונגס=טערמין [ווענען חובות]; מאכען רייף אדער צייטיג; פערפאלקאמענען, פאלשטענדיג ענטוויקלען; אנציהען אדער ברייגען צו אייטערונג [א געשוויר]; רייף ווערען, פאלקאם ווערען; ווערען אנגעצויגען אדער אייטערען [ווענען א געשוויר]; ווערען פעליג [ווענען חובות].

mature'ly *adv.* (מע-טיור'-לי) 1. אויף א רייפען, פול=ענטוויקעלטען אדער פאלשטענדיגען אופן; 2. מיט פאלשטענדיגער איבערלעגונג, דורך און דורך.

2. Entering on war a government has to consider **maturely** its finances.

mature'ness *n.* (מע-טיור'-נעס) רייפקייט, צייטיגקייט; פאלשטענדיגע ענטוויקלונג.

matures'cent *a.* (מעט-יו-רעס'-ענט) וואס האלט אין רייף ווערען.

matu'rity *n.* (מע-טיו'-רי-טי) רייפקייט, צייטיגקייט; פאלשטענדיגע ענטוויקלונג אדער אויסארבייטונג; צאהלבארקייט, פעליגקייט [פון א חוב]; אנגעצויגענקייט, אייטערדיגקייט [פון א געשוויר].

matu'tinal *a.* (מע-טיו'-טי-נעל) מארגענדיג, פריהמארגענדיג.

mat'weed *n.* (מעט'-הוויעד) ספארטא=גראז אדער ליגעאן [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט פאר מאטען אדער ראגאזשעס].

mat'work *n.* (מעט'-הוואירק) מאטען=ארבייט, ראגאזשע=ארבייט.

matz'oth *n.* (מעט'-סאוטה) מצות.

maud *n.* (מאהד) א גרויער געשטרייפטער פלעד [שאל] וואס מען טראגט אין שאטלאנד; א רייזע=פלעד, א רייזע=שאל.

maude *n.* (מאהד) ז. *maud*

maud'lin *a. and n.* (מאהד'-לין) סענטימענטאל, צוקראכען; וויינענדיג; שכור, נאריש=צוקראכען [פון שכרות]; דער לעבער=באריזאם [אזא שמעקעדיגע גראז=פלאנצע מיט געלבע בליטהען, וואקסט אין זיד=אייראפא].

maud'lin-drunk *a.* (מאהד'-לין-דראנק) וויינענדיג און סענטימענטאל=צוקראכען פון שכרות.

maud'linism *n.* (מאהד'-לין-איזם) קרענקליכע סענטימענטאליטעט, צוקראכענקייט, דאס זיין א פערוויינטע נשמה.

maud'lin sen'timents (מאהד'-לין סענ'-טי-מענטס) סענטימענטאליטעט, צוקראכענקייט.

mau'gre *prep.* (מאהר'-גער) ניט קוקענדיג אויף, טראץ.

mau'kin *n.* (מאה'-קין) ז. *malkin*

maul *n. and v.* (מאהל) א שווערער הילצערנער האמער; שלאגען מיט א האמער אדער ווי מיט א האמער; צושלאגען, צוקאליעטשען; מאכען, פארטיג מאכען.

maul'ey *n.* (מאהל'-אי) א קולאק, א פויסט.

mau'ling *n.* (מאה'-לינג) הארטע קלעפ.

maul'kin *n.* (מאה'-קין) ז. *malkin*

maul'stick *n.* (מאהל'-סטיק) ז. *mahlstick*

maum *n. and a.* (מאהם) ז. *malm*

maun'der *v.* (מאהנ'-דער) ריידען מיט א וויינענדען קול [ווי א בעטלער]; מורמלען; בורטשען; ריידען אונקלאר און אהן א טאלק [ווי א שכור]; פלוידערען נארישקייטען.

maun'derer *n.* (מאהנ'-דער-ער) א בורטשאדלע, א בורטשון, איינער וואס בורטשעט.

maun'dering *n.* (מאהנ'-דער-אינג) דאס בורטשען.

maun'dy *n.* (מאהנ'-די) די קריסטליכע צערעמאניע [אם גרין=דאנערשטאג] צו וואשען די פיס פון ארימע מענשען אלס זכר דערפון וואס קריסטוס האט, לויט דער לעגענדע, ביים לעצטען אבענדמאהל געוואשען די פיס פון זיינע תלמידים.

Maun'dy Thurs'day (מאהנ'-די טהוירס'-דיי) גרין=דאנערשטאג. ז. *maundy*

mausole'an *a.* (מאה-סא-לי'-ען) וואס איז שייך צו א מאוזאלעאום [א שעהנע געביידע איבער א קבר אדער איבער עטליכע, מעהרסטענטייל פאמיליען=קברים]; וואס איז שייך צו א מצבה.

mausole'um *n.* (מאה-סא-לי'-אם) א מאוזאלעאום [א פראכטפאלע געביידע איבער א קבר אדער קברים, א פראכטפאלער קבר, א פראכטפאלע מצבה].

mauve *n. and a.* (מאווו) די אנילין=פארב [רויטליך=וויאלעט]; רויטליך=וויאלעט.

mav'erick *n. and v.* (מעוו'-ער-איק) אין די פיה=פיטערענדע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בהמה, וואס איז געפונען געווארען אהן א בראנדמארק פון דעם אייגענטימער; עטוואס וואס מען האט בעקומען אויף אן אונעהרליכען אדער אונגעזעצליכען אופן; כאפען א ניט=געבראנדמארקטע בהמה און ארויפלעגען אויף איהר אן אייגענעם בראנדמארק; אריינקריגען אייגענטום אויף אן אונגעזעצליכען אדער אונעהרליכען אופן.

ma'vis *n.* (מיי'-וויס) די זינג=דראסעל [א בעקאנט זינג=פויגעלע אין אייראפא].

mavor'tial *a.* (מע-וואהר'-שעל) קריעגעריש.

maw *n.* (מאה) דער מאגען [פון חיות]; דער קראפ, די וואליע [פון א פויגעל]; דער פענכער פון א פיש.

maw'kin *n.* (מאה'-קין) ז. *malkin*

maw'kish *a.* (מאה'-קיש) עקעלהאפט, ווידערליך; ניט געשמאק, אבגעשמאקט.

maw'kishly *adv.* (מאה'-קיש-לי) אויף א ווידערליכען אדער עקעלהאפטען שטייגער.

maw'kishness *n.* (מאה'-קיש-נעס) ווידערליכקייט, עקעלהאפטיגקייט; אבגעשמאקטקייט.

maw'-worm *n.* (מאה'-הוואירם) א מאגען=ווארים; א בויך=ווארים.

maxil'la *n.* (מעקס-איל'-א) א קינבאק=ביין; דער אויבערשטער קינבאק=ביין.

max'illar *a.* (מעק'-סי-לאר) ז. *maxillary*

max'illary *a.* (מעק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צום קינבאקען=ביין.

max'illary ar'tery (מעק'-סי-לע-רי אר'-טע-רי) די קינבאק ארטעריע. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

max'im *n.* (מעק'-סים) א כלל, א פעסט=געשטעלטער פרינציפ, א גרונדזאץ.

That honesty is the best policy is an old maxim.

max'ima *n.* (מעק'-סי-מא) מאקסימום=צאהלען, מאקסימום=ווערטהען. ז. *maximum*

max'imal *a.* (מעק'-סי-מעל) מאקסימאל, פון א מאקסימאלען אדער העכסטען ווערטה.

max'imally *adv.* (מעק'-סי-מעל-אי) ביז צום העכסטען גראד; ביז צו א מאקסימאלען [העכסטען] ווערטה.

Max'im gun (מעק'-סים גאן) די מאקסים ביקס [אן אויטאמאטיש שיסענדע ביקס, ערפונדען פון היראם מאקסים].

maximisa'tion *n.* (מעק-סי-מי-זיי'-שאן) ז. *maximization*

max'imise *v.* (מעק'-סי-מאיז) ז. *maximize*

max'imist *n.* (מעק'-סי-מיסט) איינער וואס האט ליעב צו געברויכען אנגענומענע אויסדריקע אדער כללים.

maximiza'tion *n.* (מעק-סי-מי-זיי'-שאן) דאס דערהויבען צו א מאקסימום אדער צו דעם העכסטען גראד.

max'imize *v.* (מעק'-סי-מאיז) דערהויבען ביז צו א מאקסימום אדער ביז צום העכסטען גראד; מאכען אזוי גרויס ווי מעגליך.

max'imum *a. and n.* (מעק'-סי-מאם) א מאקסימום; דער העכסטער גראד, די גרעסטע צאהל; דער גרעסטער ווערטה; גרעסט, העכסט.

May *n.* (מיי) דער מאנאט מאי; דער פריהלינג פון לעבען.

may *v. and n.* (מיי) מעגען, קענען; מעגליך זיין; זיין ערלויבט; פייערען דעם מאי=טאג; די פייערונג פון מאי=טאג; דער ווייס=דארן [ז. *hawthorn*].

May'-ap'ple *n.* (מיי'-עפל) דער מאי=עפעל [אזא אמעריקאנער פרוכט=פלאנצע].

may'be *adv.* (מיי'-בי) אפשר, פיליייכט, מעגליך.

May'-bee'tle *n.* (מיי'-ביע'טל) דער מאי=קעפער [אזא גרויסער שווארצער זשוק].

May'-bloom *n.* (מיי'-בלוהם) דער ווייס=דארן. ז. *hawthorn*

May'-bug *n.* (מיי'-באג) ז. *May-beetle*

May'-bush *n.* (מיי'-בוש) ז. *May-bloom*

May'-day *n.* (מיי'-דיי) דער ערשטער מאי.

May'-dew *n.* (מיי'-דיו) דער מאי־טוי [וועגען וועלכען מען גלויבט, אז ער האט בעזונדערע איינגעשאפטען].

May'duke *n.* (מיי'-דיוק) דער מאי־קארש [אזא זארט זויערער קארש].

May'-flow'er *n.* (מיי'-פלאו'-ער) א מאי־בלום.

May'-fly *n.* (מיי'-פלאי) די מאי־פליג [אזא פליג וואס אין איהר לארוועז־צו־שטאנד לעבט זי אין וואסער און ווען זי וואקסט אויס פון דער לארווע לעבט זי א גאנץ קורצע צייט ביז זי לעגט אויס איהרע אייער].

May'-game *n.* (מיי'-גיים) מאי־שפיעל [אונטערהאלטונג אין שפיעל פון ערשטען מאי]; פרעהליכקייט, לוסטיגקייט; איינער וואס נעהמט אנטייל אין מאי־שפיעל.

may'hap *adv.* (מיי'-העפ) אפשר, פיי־לייכט, מעגליך.

may'hem *n.* (מיי'-העם) א פערברעכען וואס בעשטעהט אין פערוואונדען אימע־צען אדער איהם מאכען פאר א קאליקע.

May'-hill *n.* (מיי'-היל) א שווער שטי־קעל צייט; א קריטישער מאמענט.

may'ing *n.* (מיי'-אינג) דאס פייערען דעם ערשטען מאי [דורך זאמלען בלומען אדער דורך פערשיעדענע אונטערהאלטונ־גען].

May'-la'dy *n.* (מיי'-ליי'-די) ז. *May-queen*

May'-lil'y *n.* (מיי'-ליל'-אי) דאס מאי בלימעל, די טהאל־ליליע.

May'-morn *n.** (מיי'-מאהרן) דער מאי־מארגען; פרישקייט, יוגענד־פרישקייט.

mayonnaise' *n.* (מיי-אָנ-אייז') אזא סאוס געמאכט פון רויהע אייער־געלכלעך מיט אליווען־אויל און ציטראן־זאפט.

may'or *n.* (מיי'-אר) א בירגער־מייס־טער, א שטאדט־הויפט.

may'oral *a.* (מיי'-אר-על) וואס איז שייך צו א בירגער־מייסטער אדער צו זיין אמט.

may'oralty *n.* (מיי'-אר-על-טי) דאס אמט פון א בירגער־מייסטער, די אמט־פיהרונג פון א בירגער־מייסטער.

may'oress *n.* (מיי'-אר-עס) א בירגער־מייסטעריז, די פרוי פון א בירגער־מייס־טער.

may'orship *n.* (מיי'-אר-שיפ) דאס אמט אדער ווירדע פון א בירגער־מייסטער.

May'-pole *n.* (מיי'-פאול) דער מאי־בוים [א הויכער שטאנג בעפוצט מיט בלומען און בענדער, ארום וועלכען מען פלעגט טאנ־צען ביי די שפיעל־אונטערהאלטונגען פון ערשטען מאי].

May'-queen *n.* (מיי'-קהוויען) די מאי־קעניגין [א מיידעל אדער יונגע פרוי, וועלכע פלעגט געקרוינט ווערען מיט א בלו־מען־קראנץ אלס די קעניגין פון די שפיעל־אונטערהאלטונגען פון דעם ערשטען מאי].

may'thorn *n.* (מיי'-טהארן) דער ווייס־דארן. ז. *hawthorn*

may'weed *n.* (מיי'-הוויעד) די הונדס־קאמילע אדער הונדס־ראמאשקע [אזא גראז מיט געלבע בלימלעך און ווייסע ראנדען מיט א זעהר שארפען ריח].

Maz'agan *n.* (מעז'-ע-גען) א מין קליי־נע בעבלעך.

maz'ard *n.* (מעז'-ארד) אזא שווארצער ווילדער קארש וואס וואקסט אין אייראפא.

mazarine' *n.* and *v.* (מעז-ע-רין') א טיעף־בלויער קאליר; א קליינע שיסעל ווען זי ווערט אריינגעשטעלט אין א גרעסערער; בעפוצען מיט שפיצען [קרוזשעוועו] אויף א געוויסען אופן.

Maz'deism *n.* (מעז'-די-איזם) מאצדע־איזם [די אלטע פערזישע רעליגיאן].

maze *n.* and *v.* (מייז) א לאבירינט; א פערווירונג, א פערפלאנטערונג; א צוי־מישונג, א פערלעגענהייט; צומישען, פער־ווירען, ברייגגען אין פערלעגענהייט.

ma'zer *n.* (מיי'-זער) א גרויסער הילצ־צערנער טרינק־בעכער.

ma'zily *adv.* (מיי'-זי-לי) אויף א פער־ווירענדען אדער צומישענדען אופן; דרע־הענדיג זיך הין און הער ווי א לאבירינט; מיט פערלעגענהייט.

ma'ziness *n.* (מיי'-זי-נעס) פערווירט־קייט, צומישטקייט; פערפלאנטערונג; פערלעגענהייט.

mazol'ogy *n.* (מע-זאל'-א-דזשי) ז. *mammalogy*

mazur'ka *n.* (מע-זור'-קא) א מאזור־קא [אזא טאנץ]; די מוזיק פון א מא־זורקא.

ma'zy *a.* (מיי'-זי) צומישט, פערווירט, פערפלאנטערט.

Mc אבקירצונג פון *Mac.*

M. C. ראשי תבות פון די ווערטער *Member of Congress*

Mch. אן אבקירצונג פון *March*

Md. אבקירצונג פון ווארט *Maryland* (מער'-אי-לענד) [איינער פון די פער־איינגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

M. D. ראשי תבות פון די ווערטער *Medicinæ Doctor* אדער *Medical Doctor* [א דאקטאר, א מעדיקער].

Mdm. אן אבקירצונג פון *Madam*

M. E. ראשי תבות פון די ווערטער *Methodist Episcopal*, *Mining Engineer* פון *Mechanical Engineer* אדער פון

me *pr.* (מי) מיך, מיר.

mead *n.* (מיעד) מעד, האניג־וואסער; א לאנקע, א גראז־פלאץ.

mead'ow *n.* (מעד'-או) א לאנקע, א גראז־פלאץ.

mead'ow-clo'ver *n.* (מעד'-או-קלאו'-ווער) קלעווער [אזא מין גראז].

mead'ow-fox'tail *n.* (מעד'-או-פאקס'-טייל) פיקסען־עק־גראז [אזא מין גראז]. ז. *foxtail*

mead'ow-grass *n.* (מעד'-או-גרעס) לאנקע־גראז, פיטערונגס־גראז.

mead'ow-ground *n.* (מעד'-או-גראונד) ז. *meadow-land*

mead'ow-land *n.* (מעד'-או-לענד) גראז־לאנד, לאנקעס.

mead'ow-lark *n.* (מעד'-או-לארק) די פעלד־לערכע [אן אמעריקאנער פויגעל. די אויבערשטע טיילען זיינע זיינען גרוי, ברוין און שווארץ, די אונטערשטע טיי־לען זיינען העל־געלב מיט א שווארצען צייכען אין דער פארם פון א פאדקאווע אויף דער ברוסט].

mead'ow-mouse *n.* (מעד'-או-מאוס) אזא פעלד־מויז אין נארד־אמעריקא.

mead'ow-ore *n.* (מעד'-או-אור) זומפ־אייזען [אזא זארט אייזען־ערץ].

mead'ow-pink *n.** (מעד'-או-פינק) די פעלד־נעלקע [אזא בלום].

mead'ow-rue *n.* (מעד'-או-רוה) ווע־זען־קרויט [אזא גראז וואס וואקסט אויף לאנקעס].

mead'ow-saf'fron *n.* (מעד'-או-סעפ'-ראן) וויעזען־זאפראן [אזא גראז וואס איז עהנליך צו זאפראן].

mead'ow-sage *n.* (מעד'-או-סיידזש) די וויעזען־זאלביי [אזא בלום וואס וואקסט אויף לאנקעס].

mead'ow-sax'ifrage *n.* (מעד'-או-סעק'-סי-פרעדזש) די זעגעל־בלום; די פעי־כער־בלום.

mead'ow-sweet *n.* (מעד'-או-סהוויעט) די וויעזען־קעניגין [א מין גראז־ארטיגע אייראפעאישע און אמעריקאנישע גארטען־פלאנצע מיט לאנגע צייהניג־געקארבטע בלע־טער און מיט פיעל ווייסע זעהר שמעקענ־דע בלימעלעך].

Meadow-sweet

mead'owwort *n.* (מעד'-או-הווארט) ז. *meadow-sweet*

mead'owy *a.* (מעד'-א-אי) וואס איז שייך אדער עהנליך צו לאנקעס; וואס בע־שטעהט פון לאנקעס.

mea'ger *a.* (מיע'-גער) דאר; מאגער; אונפרוכטבאר; מאנגעלהאפט, ארעמזעליג, שוואך; ניט גענוגענד.

mea'ger day (מיע'-גער דיי) א פאסט־טאג.

mea'gerly *adv.* (מיע'-גער-לי) מאגער; דאר; אונפרוכטבאר; מאנגעלהאפט; ארעמזעליג; שוואך.

mea'gerness *n.* (מיע'-גער-נעס) מאגע־קייט; דארקייט; מאנגעלהאפטיגקייט; אונפרוכטבארקייט; ארעמזעליגקייט; שוואכקייט.

mea'gre *a.* (מיע'-גער) ז. *meager*

mea'grely *adv.* (מיע'-גער-לי) ז. *meagerly*

mea'greness *n.* (מיע'-גער-נעס) ז. *meagerness*

meal *n.* and *v.* (מיעל) א מאהלצייט; מעהל; צומאהלען אויף מעהל.

meal'-bee'tle *n.* (מיעל'-ביע'-טל) דער מעהל־קעפער אדער דער מעהל־זשוק [זיין לארווע איז שעדליך נאר מעהל].

mea'liness *n.* (מיע'-לי-נעס) מעהליג־קייט, דאס זיין מעהליג; ווייכקייט.

mea'ling-stone *n.* (מיע'-לינג-סטאון) א מיהל־שטיין פון א האנד־מיהל.

meal'man *n.* (מיעל'-מען) א מעהל־הענדלער.

meal'monger *n.* (מיעל'-מאנ-גער) ז. *mealman*

meal'-moth *n.* (מיעל'-מאטה) א מעהל־פליעגעלע.

meal'-mouthed *a.* (מיעל'-מאוטהד) ז. *mealy-mouthed*

meal'-time *n.* (מיעל'-טאים) די צייט פון עסען.

meal'-tub *n.* (מיעל'-טאב) א מעהל־קאסטען.

meal'-worm *n.* (מיעל'-הווארם) א

מעהל-ווארים [די לארווא פון דעם מעהל-זשוק]. ז. *meal-beetle*.

mea'ly *a.* (מיע'-לי) מעהליג, ווי מעהל; בעשטויבט מיט מעהל אדער ווי מיט מעהל; גלאט-צונגיג, זיס-ריידעוודיג, היפאקריטיש.

mea'ly-mouthed *a.* (מיע'-לי-מאוטהט) זיס-ריידעוודיג, גלאט-צונגיג, אונאויפריכטיג, היפאקריטיש.

mea'ly-mouthed'ness *n.* (מיע'-לי-מאוטהד'-נעס) גלאט-צונגיגקייט, זיס-ריידעוודיגקייט, אונאויפריכטיגקייט, היפאקריטיזם.

mea'ly-tree *n.* (מיע'-לי-טריע) דער מעהל-בוים [אזא בוים וואס זיינע יונגע צווייגען און בלעטער זיינען בעדעקט ווי מיט א מעהליגען שטויב].

mean *v., a. and n.* (מיען) מיינען; דענקען; דייטען; פראסט, געמיין; נידריג, פערעכטליך, נידערטרעכטיג; קארג; פון נידריגען ווערטה; וואס איז אין א מיטעל-צושטאנד; מיטעלמעסיג; צווישענצייטיג, דערווייליג; דורכשניטליך [וועגען מאס, צאהל א. ד. ג.]; מיטעלמעסיגקייט; דער מיטען; א מיטעלווערטה, א דורכשניט; א מיטעל-שטימע [ווי טענאר אדער אלטא]; די צווייטע אדער דריטע סטרונע פון אן אלט [אזא גרויסער פידעל].

mean busi'ness (מיען ביז'-נעס) זיך בעציהען ערנסט צו עטוואס, האבען בדעה ווירקליך עטוואס צו טהאן.

mean'der *n. and v.* (מי-ענ'-דער) א געדרעהטער וועג אדער דורכגאנג; א לאבירינט; אן ארנאמענט, וואס בעשטעהט פון ליניען וועלכע דרעהען זיך היין און הער; זיך דרעהען היין און הער; מאכען אן אויבערפלעכליכע אויסמעסטונג פון א געגענד.

mean'drian *a.* (מי-ענ'-דרי-ען) זיך דרעהענד; זיך שלענגלענדיג.

mean'drically *adv.* (מי-ענ'-דרי-קעל-אי) זיך דרעהענדיג, זיך שלענגלענדיג.

mean'drine *a.* (מי-ענ'-דרין) ז. *meandrous*.

mean'drous *a.* (מי-ענ'-דראס) געדרעהט, געשלענגעלט.

mea'ning *n. and a.* (מיע'-נינג) א מיינונג, אבזיכט, א כונה; א בעדייטונג, א זין; בעדייטונגספול.

mea'ningful *a.* (מיע'-נינג-פול) בעדייטונגספול.

mea'ningless *a.* (מיע'-נינג-לעס) בעדייטונגסלאז; זינלאז, אונזיניג.

mea'ningly *adv.* (מיע'-נינג-לי) בעדייטונגספול; אבזיכטליך.

mea'ningness *n.* (מיע'-נינג-נעס) בעדייטונג, בעדייטזאמקייט.

mean'ly *adv.* (מיענ'-לי) אויף א געמיינעם אופן; געמיין; נידריג: נידערטרעכטיג; מיט בעליידיגונג, מיט פעראכטונג.

mean'ness *n.* (מיענ'-נעס) נידריגקייט, געמיינהייט; נידערטרעכטיגקייט; קארגקייט; קליינליכקייט.

mean propor'tional (מיען פרא-פאור'-שאנ-על) אין מאטעמאטיק — די מיטעלע פראפארציאנאלע, געאמעטרישער מיטעל-ווערטה.

means *n.* (מיענז) מיטלען.

mean speed (מיען ספיעד) דורכשניטליכע געשווינדקייט.

mean'-spir'ited *a.* (מיענ'-ספיר'-אי-טעד) נידערטרעכטיג, געמיין.

meant (מענט) געמיינט, געדענקט. ז. *mean*.

mean'time *adv. and n.* (מיענ'-טאים) אונטערדעסען, דערווייל; די צווישענצייט.

mean voice (מיען וואיס) א צווישען-שטימע, א מיטעל-שטימע [ווי טענאר אדער אלטא].

mean'while *adv. and n.* (מיענ'-הוואיל) ז. *meantime*.

mease *n.* (מיעז) די צאהל פון 500 הערינג.

mea'sle *n.* (מיעזל) די לארווע פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך דער ווארעם וואס פעראורזאכט מאזלען-קראנקהייט ביי חזירים; אזא מאזעל-ארטיגער פלעק אויף פלאנצען-בלעטער.

mea'sled *a.* (מיעזלד) וואס איז אנגעגריפען פון מאזלען.

mea'sles *n.* (מיעזלז) מאזלען; מאזעל-ארטיגע פלעקען אויף בלעטער פון פלאנצען [אזא פלאנצען-קראנקהייט]; מאזלען-קראנקהייט ביי חזירים.

mea'sle-worm *n.* (מיע'זל-הוואירם) דער ווארעם וואס פעראורזאכט די מאזלען-קראנקהייט ביי חזירים.

mea'sly *a.* (מיע'-זלי) וואס איז אנגעגריפען פון מאזלען; נידריג, געמיין, פעראכטליך.

meas'urable *a.* (מעזש'-אור-עבל) מעסטבאר, וואס מען קען מעסטען אדער אויסמעסטען; מעסיג [ניט גרויס].

meas'urableness *n.* (מעזש'-אור-עבל-נעס) מעסטבארקייט, דאס קענען געמאסטען ווערען.

meas'urably *adv.* (מעזש'-אור-ע-בלי) אויף א מעסטבארען אופן; מעסיג [ניט גרויס], אין א מעסיגען גראד.

meas'ure *n. and v.* (מעזש'-אור) א מאס; א פערהעלטניס, א מאסשטאב; א מאסרעגעל; פערזען-מאס אדער ריטם-מאס [אין געדיכטע]; אין מוזיק — צייט-מאס, טאן-מאס, טאקט; מעסטען, אויסמעסטען; אנטקעגען שטעלען, קאנקורירען; פערגלייכען; דורכמעסטען אדער דורכגעהן א פלאץ.

meas'ured *a.* (מעזש'-אורד) געמאסטען, אויסגעמאסטען; איינגעטיילט מיט א מאס, אבגעמאסטען, בעגרענצט; מעסיג; ריטמיש.

meas'ureless *a.* (מעזש'-אור-לעס) וואס קען ניט אויסגעמאסטען ווערען, אהן מאס; אונבעגרענצט, אונבעשרענקט.

meas'urelessness *n.* (מעזש'-אור-לעס-נעס) דאס ניט קענען אויסגעמאסטען ווערען; אונמעסיגקייט.

meas'urement *n.* (מעזש'-אור-מענט) דאס מעסטען, א מאס-סיסטעם; די מאס.

meas'ure of a num'ber (מעזש'-אור אוו ע נאמ'-בער) א צאהל, וועלכע טיילט אן אנדער צאהל אהן א רעסט [צ. ב. די צאהל 3 אין 15 א. ד. ג.].

meas'ure of capac'ity (מעזש'-אור אוו קע-פעס'-אי-טי) א קאפאציטעטס-מאס [א מאס ווי א קווארט, ליטער א. ד. ג. צו מעסטען פליסיגקייטען ווי אויך געוויסע טרוקענע ארטיקלען].

measure one's length (מעזש'-אור וואנז לענגטה) זיך אויסציהען ווי לאנג מען איז, פאלען מיט דער גאנצער לענג.

meas'urer *n.* (מעזש'-אור-ער) א מעסטער; א פעלד-מעסטער, א קאמארניק.

meas'ure strength (מעזש'-אור סטרענגטה) זיך מעסטען מיט די קרעפטען.

meas'ure swords (מעזש'-אור סאורדז) פעכטען מיט שווערדען.

meas'uring cast (מעזש'-אור-אינג קעסט) א ווארף אין א שפיעל וואס איז אזוי ענליך צו א צווייטען, אז מען קען זיי ניט אונטערשיידען מיט'ן אויג, נאר מען מוז מאכען אן אויסמעסטונג; עטוואס וואס איז אין צווייפעל.

meas'uring-chain *n.* (מעזש'-אור-אינג-טשיין) א מעסט-קייט [צו מעסטען לאנד].

meas'uring-glass *n.* (מעזש'-אור-אינג-גלעס) א מעסט-גלאז [א גלעזערנע כלי איינגעטיילט אין גראדען, וועלכע ווערט בענוצט פון כעמיקער אדער אפטייקער צו מעסטען פליסיגקייטען].

meas'uring-line *n.* (מעזש'-אור-אינג-לאין) א מעסט-שנור.

meas'uring-machine' *n.* (מעזש'-אור-אינג-מע-שין') א מעסט-מאשין [פאר לענג-מעסטונגען].

meas'uring-worm *n.* (מעזש'-אור-אינג-הוואירם) א ווארעם וואס בעוועגט זיך פארווערטס דורך איינציהען זיך און אויסציהען זיך.

meat *n.* (מיעט) פלייש; דער עסבארער טייל פון עפעס [ווי פון אן איי, א נוס א. ז. וו.]; א מאהלצייט.

mea'tal *a.* (מי-איי'-טעל) וואס איז שייך צו א קאנאל אין קערפער. ז. *meatus*.

meat'-chop'per *n.* (מיעט'-טשאפ'-ער) א האק-מעסער צום האקען פלייש.

mea'ted *a.* (מיע'-טעד) מיט פלייש, וואס האט פלייש, א פליישיגען אדער עסבארען טייל.

meat'-fly *n.* (מיעט'-פלאי) די פלייש-פליעג [אזא פליעג וואס לעגט איהרע אייער אויף פלייש, מיט וואס די שפעטערדיגע פליגלען-ווערימלעך וואס קומען ארויס פון די אייער, שפייזען זיך].

mea'tiness *n.* (מיע'-טי-נעס) פליישיגקייט; דאס האבען אן עסבארען, וויכען טייל [ווי אן איי, א נוס א. ז. וו.]; נאהרהאפטיגקייט; דאס האבען אינהאלט [ווי א געשפרעך], בעדייטונגספול.

meat'-jack *n.* (מיעט'-דזשעק) א בראט-שפיעז.

meat'less *a.* (מיעט'-לעס) אהן פלייש; אהן נאהרונג, אהן שפייז.

meat'-mar'ket *n.* (מיעט'-מאר'-קעט) א פלייש-געשעפט; א פלייש-מארק.

meat'-of'fering *n.* (מיעט'-אפ'-ע-רינג) א שפייז-אפפער [א קרבן מנחה].

meat'-pie *n.* (מיעט'-פאי) א פלייש-קוכען, א פלייש-פיראג.

meat'-safe *n.* (מיעט'-סייף) א פלייש-קאמער, א פלייש-אלמער.

meat'-tea *n.* (מיעט'-טיע) א טהעע-מאהלצייט ביי וועלכען מען עסט פלייש-שפייזען.

mea'tus *n.* (מי-איי'-טאס) א קאנאל אין קערפער [ווי דער אורין-קאנאל א. ד. ג.].

mea'ty *a.* (מיע'-טי) פליישיג; וואס האט א סך פלייש; נאהרהאפט; אינהאלטסרייך.

Mec'can *a. and n.* (מעק'-ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט מעקא [א הייליגע שטאדט אין אראביען, וואו מאכמעד איז געבארען געווארען און וואוהין די מאכמעדאנער זיינען עולי לרגל]; אן איינוואהנער פון מעקא.

mech. אן אבקירצונג פון די ווערטער *mechanical* אדער *mechanics*

mechan'ic *n. and a.* (מי-קענ'-איק) א בעל-מלאכה, א מעכאניקער, א מאשיניסט; איינער וואס ארבייט מעכאניש,

מאשין־מעסיג, אויטאמאטיש [אהן קאפ, אהן געפיהל]; מעלאניש; מאשין־מעסיג; וואס איז שייך צו מעכאניק; וואס איז שייך צו האנדוועוערק אדער מלאכה; מאטעריאליסטיש, אטאמיסטיש [ז. *materialism*]; איינפאך; גראב, וואולגאר.

mechan'ical *a.* (מי-קענ'-אי-קעל) מעכאניש, וואס איז שייך צו מעכאניק; וואס איז שייך צו א מעכאניזם אדער מאשין; וואס איז געשאפען דורך א מאשין; מאטעריאליסטיש [ז. *materialism*]; וואס ברייננט נור א מעכאנישע ענדערונג אין שטאף [א קוואנטיטאטיווע אדער אויסערליכע ענדערונג, אבער ניט קיין קוואליטאטיווע]; וואס ווערט ערהאלטען דורך א מעכאנישען עקספערימענט; וואס האט א טאלאנט פון א מעכאניקער; וואס טהוט די ארבייט פון א מעכאניקער; וואס ווערט געטהאן מעכאניש, מאשין־מעסיג אדער אויטאמאטיש; איינפאך, גראב, וואולגאר.

mechan'ical engineer' (מי-קענ'-אי-קעל ענ-דזשי-ניער') א מאשינען־אינזשינער.

mechan'ical engineer'ing (מי-קענ'-אי-קעל ענ-דזשי-ניער'-אינג) די אינזשינער־קונסט פון מאשינען־בוי.

mechan'ical force (מי-קענ'-אי-קעל פאורס) מעכאנישע אדער בעוועגענדע קראפט.

mechan'ically *adv.* (מי-קענ'-אי-קעל-אי) אין איינקלאנג מיט די פרינציפען פון מעכאניק; פון א מעכאנישען שטאנדפונקט, לויט דער מעכאנישער קאנסטרוקציאן; דורך מעכאנישער קראפט; אויף א מעכאנישען אופן, אזוי ווי א מאשין, אזוי ווי אן אויטאמאט [אהן קאפ, אהן געפיהל]; אויף אן אופן וואס ברייננט נור א מעכאנישע ענדערונג אין שטאף [א קוואנטיטאטיווע אדער אויסערליכע ענדערונג, ניט קיין קוואליטאטיווע].

mechan'ical mix'ture (מי-קענ'-אי-קעל מיקס'-טשור) א מעכאנישע מישונג [א מישונג פון שטאפען ביי וועלכער די כעמישע אייגענשאפטען פון די שטאפען ווערען ניט געענדערט].

mechan'icalness *n.* (מי-קענ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין מעכאניש אדער מאשין־מעסיג.

mechan'ical philos'ophy (מי-קענ'-אי-קעל פי-לאס'-א-פי) די מאטעריאליסטישע פילאזאפיע [ז. *materialism*]; די פיזיק אלס באזיס פון דער פילאזאפיע.

mechan'ical pow'ers (מי-קענ'-אי-קעל פאו'-ערז) איינפאכע מאשינען; מעכאנישע פאטענצען [מאשינען־טיילען, וועלכע געפינען זיך אין יעדער מאשין].

mechan'ical prin'ter (מי-קענ'-אי-קעל פרינ'-טער) ז. *type-writer*

mechan'ic arts (מי-קענ'-איק ארטס) מעכאנישע קינסטע, אומנות, מלאכה.

mechani'cian *n.* (מעק-ע-ניש'-ען) א מעכאניקער, א מאשיניסט.

mechanicochem'ical *a.* (מי-קענ-אי-קאו-קעמ'-אי-קעל) וואס ווירקט פיזיקאליש און כעמיש [ווי עלעקטריציטעט, למשל].

mechan'ics *n.* (מי-קענ'-איקס) מאשינען־לעהרע; מעכאניק, די טעאריע פון בעוועגונג.

mech'anism *n.* (מעק'-ע-ניזם) א מעכאניזם, א מאשינעריע.

mech'anist *n.* (מעק'-ע-ניסט) א מעכאניקער, א מאשיניסט.

mech'anize *v.* (מעק'-ע-נאיז) מאכען מעכאניש; אויסארבייטען די מעכאנישע איינצעלהייטען [פון עטוואס].

mech'anizer *n.* (מעק'-ע-נאי-זער) אן אנהענגער פון א מעכאנישער ארדנונג אדער סיסטעם; א פארמאליסט.

mechanog'raphy *n.* (מעק-ע-נאג'-רע-פי) די קונסט צו מאכען קאפיעס פון שריפטען, קונסט־ווערק א. ז. וו. מיט דער הילף פון א מאשין.

Mech'lin *a. and n.* (מעק'-לין) וואס ווערט פראדוצירט אין דער שטאדט מעכעלן, אין בעלגיען; איינזאץ, שפיצען [קרוזשעווע] וואס זיינען פאבריצירט אין מעכעלן.

mecon'ic *a.* (מי-קאנ'-איק) וואס קומט פון מאהן אדער אפיום.

mecon'ic ac'id (מי-קאנ'-איק עס'-איד) מעקאן־זויערע [אן ארגאנישע זויערע וואס געפינט זיך אין אפיום].

meco'nium *n.* (מי-קאו'-ני-אם) קינדער־דרעק [די צאה פון א ניי־געבארענעם קינד].

med. אן אבקירצונג פון *medicine* אדער פון *medical*

med'al *n.* (מעד'-על) א מעדאל.

med'alist *n.* (מעד'-על-איסט) א מעדאלען־זאמלער; איינער וואס מאכט מעדאלען; איינער וואס האט געקראגען א מעדאל.

medal'lic *a.* (מי-דעל'-איק) וואס געהערט צו מעדאלען.

medal'lion *n.* (מי-דעל'-יאן) א גרויסער מעדאל; א מעדאליאן.

med'allist *n.* (מעד'-על-איסט) ז. *medalist*

med'dle *v.* (מעדל) זיך אריינמישען.

med'dler *n.* (מעד'-לער) איינער וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dlesome *a.* (מעד'ל-סאם) וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dlesomeness *n.* (מעד'ל-סאם-נעס) דאס אריינמישען זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dling *a. and n.* (מעד'-לינג) וואס מישט זיך אריין אין פרעמדע עסקים; דאס אריינמישען זיך אין פרעמדע עסקים.

med'dlingly *adv.* (מעד'-לינג-לי) אריינמישענדיג זיך אין פרעמדע עסקים.

me'dia *n.* (מי'-די-א) מעדיומס [ז. *medium*]; דער מיטעלסטער שיכט פון אן ארטעריע.

mediæ'val *a. and n.* (מי-די-איע'-וועל) ז. *medieval*

mediæ'valism *n.* (מי-די-איע'-וועל-איזם) ז. *medievalism*

mediæ'valist *n.* (מי-די-איע'-וועל-איסט) ז. *medievalist*

mediæ'valize *v.* (מי-די-איע'-וועל-איז) ז. *medievalize*

mediæ'vally *adv.* (מי-די-איע'-וועל-אי) ז. *medievally*

me'dial *a.* (מי'-די-על) וואס איז שייך צום מיטען; וואס געפינט זיך אין מיטען צווישען צוויי עקסטרעמען; מיטעלמעסיג, געמיין; אין ספיריטיזם — וואס איז שייך צו א מעדיום אדער פערזאן, אויף וועלכער עס ווירקען אונמיטעלבאר געהיימניספאלע קרעפטע און גייסטער.

me'dian *a.* (מי'-די-ען) וואס איז שייך צום מיטען; וואס איז געשטעלט אין מיטען.

me'dian plane (מי'-די-ען פליין) אין אנאטאמיע — די פלעכע וואס צוטיילט א קערפער אין דער לענג אויף צוויי סימעטרישע העלפטען.

me'diant *n.* (מי'-די-ענט) אין מוזיק — די מעדיאנטע, די טערץ [דער דריטער טאן פון גרונד־טאן].

me'diate *v. and a.* (מי'-די-אייט) פערנעהמען א מיטעל־שטעלע; דיענען אלס מיטעל אדער פערמיטלער; פערמיטלען, זיך שטעלען אין מיטען, זיך אריינמישען; אין ספיריטיזם — דיענען אלס מעדיום אדער פערזאן אויף וועלכער עס ווירקען אונמיטעלבאר געהיימניספאלע קרעפטע און גייסטער; וואס געפינט זיך אין מיטען; מיטעלבאר; וואס דיענט אלס מיטעל אדער פערמיטלער; וואס דיענט אלס מעדיום [אין ספיריטיזם].

me'diate agglutina'tion (מי'-די-אייט עג-לו-טי-ניי'-שאן) אין כירורגיע — דאס מיטעלבארע בעהעפטען די אויפגעשניטענע טיילען פון קערפער אדער די ליפען פון א וואונד, אריינלעגענדיג צווישען זיי וועלכען ניט איז שטאף.

me'diate ausculta'tion (מי'-די-אייט אהס-קאל-טיי'-שאן) דאס אויסהערען א קראנקען ניט דירעקט מיט'ן אויער, נאר מיט א געוויסען אינסטרומענט.

me'diate cer'tainty (מי'-די-אייט סויר'-טענ-טי) א מיטעלבארע געוויסהייט, א זאך וועלכע מען האלט פאר געוויס אויף'ן גרונד פון ערפאהרונג אדער לאגישער שלוס־פאלגערונג. ז. *immediate certainty*

me'diate ev'idence (מי'-די-אייט עוו'-אי-דענס) אין געריכטס־פראצעסען — אזא ארט עדות־זאגען, וועלכע דערוויזט ניט דירעקט דעם פאקט וואס מען דארף דערווייזען, נאר האט אן אונדירעקטע שייכות צו איהם.

me'diate knowl'edge (מי'-די-אייט נאל'-עדזש) דאס וויסען וואס ווערט ערווארבען ניט דירעקט אדער אונמיטעלבאר [ווי למשל, אז שווארץ איז ניט ווייס], נאר דורך געוויסע ערפאהרונגען און לאגישען דענקען.

me'diately *adv.* (מי'-די-אייט-לי) אויף א מיטעלבארען שטייגער; זיך אריינלעגענדיג צווישען; זיך אריינמישענדיג אין מיטען.

me'diateness *n.* (מי'-די-אייט-נעס) דאס זיין מיטעלבאר; דאס לעגען זיך אין מיטען; דאס פערמיטלען; דאס אריינמישען זיך.

media'tion *n.* (מי-די-איי'-שאן) דאס אריינמישען זיך; דאס אריינלעגען זיך צווישען; פערמיטלונג; שתדלנות; אין מוזיק — דער טייל פון א מעלאדיע, וועלכער ליעגט צווישען דער אינטאנאציע און דער ענדונג; דער הויפט טייל פון א נגון.

me'diative *a.* (מי'-די-איי-טיוו) וואס דיענט אלס מיטעל אדער פערמיטלער.

mediatiza'tion *n.* (מי-די-ע-טי-זיי'-שאן) מעדיאטיזירונג, דאס אונטערווארפען א קלענערע מלוכה אונטער א גרעסערע. ז. *mediatize*

me'diatize *v.* (מי'-די-ע-טאיז) מעדיאטיזירען, אונטערווארפען א קלענערע מלוכה אונטער א גרעסערער [בנוגע צו די פערשיעדענע מלוכות פון דייטשלאנד. אמאל זיינען אלע דייטשע גרעסערע און קלענערע מלוכות געווען גלייכבערעכטיגטע טיילען פון דער אלגעמיינער דייטשער אימפעריע. שפעטער זיינען די קליינע מלוכות'לעך מעדיאטיזירט געווארען, ד. ה. זיי האבען אויפגעהערט צו זיין זעלבסטשטענדיגע טיילען פון דער דייטשער אימפעריע מיט אייגענער מאכט און פעראנטווארטליכקייט, נאר זיינען אונטערגעוואר־

פעז געווארען אונטער די שכנ'ישע גרעסערע מלוכות, פערבלייבענדיג זעלבסטשטענדיג נור אין זייערע לאקאלע אנגעלעגענהייטען].

me'diator *n.* (מי'־די־איי־טאר) א פערמיטלער; איינער וואס מישט זיך אריין; איינער וואס לעגט זיך אריין צו מאכען א פשרה; אן אגענט, א פאקטאר.

mediato'rial *a.* (מי־די־ע־טאו'־רי־על) פערמיטלעריש; וואס געהערט צו א פערמיטלער.

mediato'rially *adv.* (מי־די־איי־טאו'־רי־על־אי) דורך פערמיטלונג; אויף א פערמיטלערישען שטייגער.

me'diatorship *n.* (מי'־די־איי־טאר־שיפ) פערמיטלערשאפט; דאס אמט אדער די שטעלע פון א פערמיטלער.

me'diatory *a.* (מי'־די־איי־טא־רי) ז. *mediatorial*.

me'diatress *n.* (מי'־די־איי־טרעס) א פערמיטלערין, א מעקלערין.

media'trix *n.* (מי־די־איי'־טריקס) ז. *mediatress*.

med'ic *n.* (מעד'־איק) א דאקטאר; איינער וואס שטודירט מעדיצין; לוצערן אדער אלפאלפא [אזא גראז]. ז. *lucerne*.

med'icable *a.* (מעד'־אי־קעבל) היילבאר; וואס מען קען היילען.

med'ical *a.* and *n.* (מעד'־אי־קעל) וואס איז שייך צו מעדיצין; מעדיציניש; איינער וואס שטודירט מעדיצין; א קליין גלעזערן פלעשעל.

med'ical advice' (מעד'־אי־קעל עד־וואיס') ערצטליכע הילף, אן עצה פון א דאקטאר.

med'ical board (מעד'־אי־קעל באורד) דער דאקטוירים־ראטה.

med'ical jurispru'dence (מעד'־אי־קעל דזשו־רים־פרו'־דענס) געריכטליכע מעדיצין [דער טייל פון יוריספרודענץ וואס האט א שייכות צו דער מעדיצינישער וויסענשאפט, ווי די פראגען וועגען וואונדען, גיפט, משוגעת'ען א. ז. וו.].

med'ically *adv.* (מעד'־אי־קעל־אי) אויף א מעדיצינישען אופן; מיט א מעדיצינישען צוועק; בנוגע צו מעדיצין.

med'ical man (מעד'־אי־קעל מען) א דאקטאר, א כירורג; אין ענגלאנד — א רופא, וועלכער האט ניט קיין דאקטאר־דיפלאם.

med'icament *n.* (מעד'־אי־קע־מענט) א מעדיקאמענט, א הייל־מיטעל, א רפואה; מעדיצינישע ווירקונג; הייל־קראפט.

medicamen'tal *a.* (מעד־אי־קע־מענ'־טעל) וואס איז שייך צו א רפואה; היילזאם.

medicamen'tally *adv.* (מעד־אי־קע־מענ'־טעל־אי) ווי א מעדיקאמענט אדער רפואה.

medicamen'tary *a.* (מעד־אי־קע־מענ'־טע־רי) ז. *medicamental*.

medicamenta'tion *n.* (מעד־אי־קע־מען־טיי'־שאן) ז. *medication*.

med'icaster *n.* (מעד'־אי־קעס־טער) א דאקטארעל, א קאנאוואל, אן אונוויסענדער דאקטאר; א שארלאטאן אין מעדיצין.

med'icate *v.* (מעד'־אי־קייט) מישען עפעס מיט א רפואה; געבען רפואות.

med'icated ale (מעד'־אי־קיי־טעד איי'ל) ביער געברייט מיט געוויסע גראזען, וואס דיענט אלס רפואה.

med'icated bath (מעד'־אי־קיי־טעד בעטה) א קרייטער־באד [א וואנע געמאכט מיט גראזען פאר א רפואה].

medica'tion *n.* (מעד־אי־קיי'־שאן) דאס פערמישען עפעס מיט א רפואה; דאס אריינגעבען א רפואה; דאס ארויסרופען עפעס אין ארגאניזם מיט דער הילף פון רפואות.

med'icative *a.* (מעד'־אי־קיי־טיוו) היילענד; קורירענד; וואס ענטהאלט היילענדע אייגענשאפטען.

med'icator *n.* (מעד'־אי־קיי־טאר) איינער וואס מאכט אדער גיט רפואות; אן אינסטרומענט, דורך וועלכען א הייל־מיטעל ווערט אריינגעגעבען אין קערפער.

med'icatory *a.* (מעד'־אי־קיי־טא־רי) ז. *medicative*.

medic'inal *a.* (מי־דיס'־אי־נעל) מעדיציניש; היילזאם.

medic'inal herbs (מי־דיס'־אי־נעל הוירבז) גראזען וואס ווערען געברויכט אין מעדיצין.

medic'inally *adv.* (מי־דיס'־אי־נעל־אי) אויף א מעדיצינישען אדער היילבארען שטייגער.

medic'inal spring (מי־דיס'־אי־נעל ספרינג) א הייל־קוואל.

med'icine *n.* (מעד'־אי־סין) א מעדיצין, א רפואה, רפואות; דאס היילען, קורירען; דאס וואס ענטהאלט אין זיך כלומרשט א מאגישע היילונגס־קראפט [ווי קמיעות].

med'icine-bag *n.* (מעד'־אי־סינ־בעג) א זאק, אין וועלכען די מכשפים פון די ווילדע און בארבארישע פעלקער טראגען זייערע הייל־מיטלען [ווי קמיעות, וואלף־צייהנדלעך א. ד. ג.].

med'icine-chest *n.* (מעד'־אי־סינ־טשעסט) א קעסטעל, אין וועלכען מען האלט רפואות און אויך כירורגישע אינסטרומענטען.

med'icine-lodge *n.* (מעד'־אי־סינ־לאדזש) א קליין שטיבעל ביי די נארד־אמעריקאנישע אינדיאנער וואו מען האלט אב געהיימע רעליגיעזע צערעמאניעס.

med'icine-man *n.* (מעד'־אי־סינ־מען) ביי די אינדיאנער און אנדערע ווילדע און בארבארישע שבטים — א מכשף, א מענש וועלכער האט א איבערנאטירליכע קראפט צו היילען קראנקהייטען.

med'iciner *n.* (מעד'־אי־סי־נער) א מעדיקער; א דאקטאר.

med'icine-spoon *n.* (מעד'־אי־סינ־ספוהן) א מין פארצעלייענער לעפעל אדער שיסעלע מיט א שנויץ, מיט וועלכען מען נעהמט איין רפואות.

med'ico *n.* (מעד'־אי־קאו) א דאקטאר.

med'icochirur'gical *a.* (מעד'־אי־קאו־קאי־רויר'־דזשי־קעל) מעדיקא־כירורגיש; וואס איז שייך צו מעדיצין און כירורגיע; וואס בעשטעהט פון מעדיקער און כירורגען.

medi'etas lin'guæ (מי־דאי'־ע־טעס לינ'־גהוויע) א שוואור־געריכט, וואס בעשטעהט העלפט פון איינגעבארענע און העלפט פון אויסלענדער [ביים משפט'ען אן אויסלענדער].

medi'ety *n.* (מי־דאי'־ע־טי) די העלפט; דער מיטען; דער מיטעלער וועג, די מיטעלע שטעלונג.

medie'val *a.* and *n.* (מי־די־אי'־וועל) מיטעלאלטערליך, וואס איז שייך צום מיטעלאלטער אדער צו דער פעריאדע אין דער וועלט־געשיכטע פון דעם אונטערגאנג פון דער אלט־רוימישער מלוכה [אין ענדע פון 5טען יאהרהונדערט] ביז דער ענטדעקונג פון אמעריקא [אנפאנג 16טען יאהרהונדערט]; איינער וואס האט געלעבט אין דער צייט פון מיטעלאלטער.

medie'val his'tory (מי־די־אי'־וועל היס'־טא־רי) די געשיכטע פון מיטעלאלטער [פון דעם אונטערגאנג פון דער אלט־רוימישער מלוכה אין ענדע פון 5טען יאהרהונדערט ביז דעם אנפאנג פון 16טען יאהרהונדערט].

medie'valism *n.* (מי־די־אי'־וועל־איזם) דאס וואס כאראקטעריזירט זיך מיט'ן מיטעלאלטער; דער גייסט פון מיטעלאלטער; איבערגעבענהייט צום גייסט פון מיטעלאלטער.

medie'valist *n.* (מי־די־אי'־וועל־איסט) א קענער פון דער געשיכטע פון מיטעלאלטער; אן אנהענגער פון דעם גייסט פון מיטעלאלטער; איינער וואס האט געלעבט אין מיטעלאלטער.

medie'valize *v.* (מי־די־אי'־וועל־איז) מאכען מיטעלאלטערליך; צוגעבען א מיטעלאלטערליכע פארם.

Medie'val Lat'in (מי־די־אי'־וועל לעט'־אין) ז. *Low Latin*.

medie'vally *adv.* (מי־די־אי'־וועל־אי) אויף א מיטעלאלטערליכען שטייגער.

me'dine *n.* (מי'־דין) די מעדינא אדער פארא [א קליינע עגיפטישע מטבע, א פיערטעל פון א פיאסטער].

me'diocre *a.* and *n.* (מי'־די־או־קער) מיטעלמעסיג, ארדינער, גאנץ געוועהנליך; ניט איבערגעשפיצט.

The manager is a man of mediocre abilities.

me'diocrist *n.* (מי'־די־או־קריסט) אן ארדינערער, גאנץ געוועהנליכער מענש.

medioc'rity *n.* (מי־די־אק'־רי־טי) מיטעלמעסיגקייט; אן ארדינערער, גאנץ געוועהנליכער מענש.

The membership of this club is full of mediocrities.

med'itate *v.* (מעד'־אי־טייט) דענקען; נאכדענקען; בעטראכטען עפעס; איבערלעגען, נאכדענקען איבער עפעס; אין זינען האבען; בעאבזיכטיגען.

medita'tion *n.* (מעד־אי־טיי'־שאן) דאס דענקען, דאס בעטראכטען; דאס טיעפע רעליגיעזע אריינטראכטען זיך; די נאכדענקונג; דאס דאווענען אדער דאס אריינטראכטען זיך אין געטליכקייט מיט א טיעפער כונה; א רעליגיעזע הימנע אדער תפילה, וואס איז פערפאסט געווארען מיט דעם ציעל ארויסצורופען א טיעפע רעליגיעזע נאכדענקונג.

medita'tionist *n.* (מעד־אי־טיי'־שאנ־איסט) א פערפאסער פון רעליגיעזע הימנען, וואס האבען דעם ציעל ארויסצורופען א טיעפע רעליגיעזע נאכדענקונג.

med'itative *a.* (מעד'־אי־טיי־טיוו) דענקענד, נאכדענקענד, בעטראכטענד.

med'itatively *adv.* (מעד'־אי־טיי־טיוו־לי) נאכדענקענדיג; טיעף אריינטראכטענדיג זיך.

med'itativeness *n.* (מעד'־אי־טיי־טיוו־נעס) דאס טיעפע אריינטראכטען זיך.

mediterra'nean *a.* (מעד־אי־טע־ריי'־ני־ען) מיטעללענדיש; ארומגערינגעלט מיט לאנד [וועגען א ים].

Mediterra'nean *n.* and *a.* (מעד־אי־טע־ריי'־ני־ען) דער מיטעללענדישער ים, דער ים התיכון; וואס איז שייך צו די לענדער אדער פעלקער ארום דעם מיטעללענדישען ים.

me'dium *n.* and *a.* (מי'־די־אם) דאס מעדיום, דער מיטען; דאס וואס שטעהט אין מיטען; דאס וואס געפינט זיך צווישען צוויי עקסטרעמען; אין ספיריטיזם — א מעדיום אדער פערזאן, וועגען וועלכער

מען גלויבט, אז זי ווערט בעאיינפלוסט פון איבערנאטירליכע גייסטער און קרעפטען; אין פיזיק—דער עטהער אדער עפיר, וועלכער דיענט אלס טרעגער פון ליכט און ווארעמקייט; יעדע זאך, ווי לופט א. ד. ג., וועלכע דיענט אלס ספערע אדער סביבה, אין וועלכער עס קענען פארקומען געוויסע ערשיינונגען; אין מאלעריי — יעדע פליסיגקייט, ווי וואסער, אויל, לאק, אין וועלכע מען מישט אוים די פארבען; דאס מיטעל, דורך וועלכען עפעס ווערט בעווירקט, א הילפס=מיטעל; אין מאטעמאטיק — דאס אריפמעטישע מיטעל אדער די דורכשניטליכע צאהל, דער רעזולטאט וואס בעקומט זיך פון צוטיילען די סומע פון עטליכע צאהלען אויף זייער צאהל [ווי למשל דאס אריפמעטישע מיטעל פון 3 צאהלען 15, 8 און 25 בעקומט זיך ווען מען צוטיילט זייער סומע, ד. ה. 48 אויף זייער צאהל, ד. ה. אויף 3. דאס אריפמעטישע מיטעל אדער די דורכשניטליכע צאהל וועט אלזא זיין 16]; אין לאגיק — דער מיטעל=זאץ פון א סילאגיזם [א סילאגיזם אדער שלוס=פאלגערונג בעשטעהט געוועהנליך פון 3 זעצע, ווי למשל: 1) אברהם איז א מענש; 2) יעדער מענש מוז שטארבען; 3) פאלגליך, אברהם וועט מוזען שטארבען]; דאס מעדיאן פאפיער [א זארט פאפיער פון 23x18 צאל]; א מיטעלמעסיגע זאך, עפעס פון מיטעלמעסיגער גרויס, וואוקס א. ד. ג.; מיטעלמעסיג; דורכשניטליך.

mediumis'tic *a.* (מי-די-אם-איס'-טיק) וואס איז שייך צו מעדיומיסטישע אדער ספיריטיסטישע ערשיינונגען [ווי דאס טאנצען פון שטוהלען און בכלל די אלע געהיימניספאלע ערשיינונגען, אין וועלכע די ספיריטיסטען גלויבען].

me'diumship *n.* (מי'-די-אם-שיפ) דאס זיין א מעדיום אדער פערזאן, אויף וועלכער עס ווירקען געהיימניספאלע איבערנאטירליכע גייסטער און קרעפטע [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

me'dium-sized *a.* (מי'-די-אם-סאיזד) פון א מיטעלמעסיגער אדער דורכשניטליכער מאס.

med'lar *n.* (מעד'-לאר) דער מיספעל [א קליינע פרוכט, וואס האט די פארם פון א קליינעם ברוינעם עפעל. די פרוכט עסט מען און מען פרעגעלט זי ווען זי הויבט אן אביסעל פוילען]; דער מיספעל=בוים.

Medlar

med'lar-tree *n.* (מעד'-לאר-טריע) דער מיספעל=בוים [דאס קליינע בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסען מיספעלען]. ז. *medlar*.

med'ley *n. and a.* (מעד'-לי) א געמיש, א געמישעכץ; א מיש=מאש; א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן וואס בעשטעהט פון בעזונדערע שטיקלעך, א פאפורי; צייג אדער שטאף וואס איז געוועבט פון וואל, וועלכע מען האט געפארבט אין פערשיעדענע פארבען פאר'ן שפינען; געמישט, אויסגעמישט.

Médoc' *n.* (מע-דאק') מעדאק [א זארט זעהר גוטער רויטער בארדא=וויין].

medul'la *n.* (מי-דאל'-א) דער אינווענינגסטער טייל פון אן ארגאן; דער מארך פון ביינער; דער רוקען=מארך; דער אינוועניגסטער טייל אדער דאס הערצעל פון האר; דאס הערצעל פון א פלאנצע.

medul'la oblonga'ta (מי-דאל'-א אב-לאן-גיי'-טא) דער הינטערשטער טייל פון'ם קאפ=מארך וואס איז פעראייניגט מיט'ן רוקען=מארך.

medul'lar *a.* (מי-דאל'-ער) ז. *medullary*.

med'ullary *a.* (מעד'-א-לע-רי) מארכיג, וואס געהערט צום מארך; פון מארך; וואס איז שייך צום הערצעל פון א פלאנצע.

Medu'sa *n.* (מי-דיו'-סא) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — מעדוזא, איינע פון די דריי שוידערליכע שוועסטער מיט שלאנגען אויף'ן קאפ אנשטאט האר [ז. *Gorgon*]; אין זאאלאגיע—די מעדוזע, איינע פון די מינים ווייכע ים=חיה'לעך. ז. *acaleph*.

meed *n.* (מיעד) א לוין, א בעלוינונג; א מתנה; כאבאר.

meek *a. and v.* (מיעק) מילד, געלאסען, ווייך, זאנפט, זאנפטמוטיג; וואס גיט זיך אונטער; וואס לאזט זיך בויגען; עניוות'דיג, קליין ביי זיך; זיך אונטערגעבען; זיין מילד אדער געלאסען; מאכען הכנעה'דיג, מאכען מילד.

meek'-eyed *a.* (מיעק'-איד) מיט מילדע אדער זאנפטע אויגען.

meek'ly *adv.* (מיעק'-לי) אויף א מילדען, זאנפטען אדער ווייכען אופן; מיט אונטערגעגעבענהייט; מיט הכנעה.

meek'ness *n.* (מיעק'-נעס) מילדקייט, ווייכקייט, גוטסקייט, זאנפטמוטיגקייט, עניוות.

meer'schaum *n.* (מיער'-שאהם) מעער=שוים [א מין ווייסער, ווייכער און לייכטער מינעראל, פון וועלכען מען מאכט טאבאק=ליולקעס אדער פיפקעס. געפינט זיך אין איטאליען, גריכענלאנד, קליין=אזיען און קרים]; א טאבאק=ליולקע אדער פיפקע געמאכט פון מעער=שוים.

meer'schaum pipe (מיער'-שאהם פאיפ) א טאבאק=ליולקע אדער פיפקע געמאכט פון מעער=שוים. ז. *meerschaum*.

meet *v., n. and a.* (מיעט) בעגעגנען; זיך טרעפען פנים אל פנים; זיך אנשטויסען אויף אימעצען אדער עפעס; זיך בעהעפטען; צוקומען, דערגרייכען עפעס; זיך צוזאמענשטויסען; בעפריעדיגען א פאדערונג, ערפילען א פערלאנג; ענטפערען אויף א טענה אדער פארוואורף; זיך צוזאמענקומען, זיך פערזאמלען; גגענזייטיג זיך צופאסען; צוזאמענשטימען, זיין אין אנקלאנג; א צוזאמענקלייבונג פון יעגער; דאס ארט וואו די יעגער קלייבען זיך צונויף; פאסענד; צוגעפאסט; וואס שיקט זיך; וואס לאזט זיך טרעפען; אנגענעהמליך.

mee'ter *n.* (מיע'-טער) דער וועלכער בעגעגנט, א בעגעגנער; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פערזאמלונג.

meet half'-way (מיעט האפ'-הוויי) בעגעגנען זיך אין האלב=וועג; געהן איינער געגען אנדערען; אויסגלייכען זיך אדער קומען צו א פשרה דורך מאכען איינער דעם אנדערען הנחות.

mee'ting *n.* (מיע'-טינג) א מיטינג, א פערזאמלונג, אן אסיפה; א צוזאמענטרעפונג; א צוזאמענגיסונג [פון טייכען]; א בעהעפטונג; א פעראייניגונג; א פיינדליכע צוזאמענקונפט, א דועל.

mee'ting-house *n.* (מיע'-טינג-האוס) א געבעט=הויז, א בית=תפילה, א קירך; אין ענגלאנד — א געבעט=הויז פון דיסידענטען.

meet'ly *adv.* (מיעט'-לי) פאסענדיג; צוגעפאסטערהייד.

meet'ness *n.* (מיעט'-נעס) [ד]אס זיין צוגעפאסט; טויגבארקייט; צוגעפאסטקייט.

meet one's match (מיעט הוואנז מעטש) אנטרעפען א גלייכען צו זיך.

meet one's responsibil'ity (מיעט הוואנז רי-ספאנ-סי-ביל'-אי-טי) טהאן [ז]יין חוב.

meet the eye (מיעט טהי אי) [ב]עמערקט ווערען; זיך לאזען זעהן.

meet togeth'er (מיעט טו-געטה'-ער) [ז]יך בעגעגנען, זיך צוזאמענטרעפען.

meet with (מיעט הוויטה) פעראייניגען זיך; צושטעהן צו א קאמפאניע אדער געזעלשאפט; אנטרעפען אויף עפעס אונערוואַרטעטעס; ליידען עפעס, אריבערטראגען יסורים; זיך געגעגנשטעלען.

meet with an ac'cident (מיעט הוויטה ען עק'-סי-דענט) געטראפען ווערען פון א צופאל אדער אונגליק.

meet with a refus'al (מיעט הוויטה [ע] רי-פיוז'-על) קריעגען אן ענטפער אויף [...]ניין; אבגעזאגט ווערען.

meet with a repulse' (מיעט הוויטה [ע] רי-פאלס') כאפען אן אבשניט; צוריקגעשטויסען ווערען.

megac'erous *a.* (מי-געס'-ע-ראס) וואס האט זעהר גרויסע הערנער [ווי דער הירש וואס האט זיך געפונען אין די אוראלטע צייטען אין אירלאנד].

meg'acosm *n.* (מעג'-ע-קאזם) דער וועלט=אל, די וועלט אין גאנצען. ז. *macrocosm*.

meg'aderm *n.* (מעג'-ע-דוירם) [ז]עהר א גרויסע אויסטראלישע פלעדערמויז; א מין אינדישע פלעדערמויז.

meg'adont *a.* (מעג'-ע-דאנט) וואס האט גרויסע ציינער.

meg'adyne *n.* (מעג'-ע-דאין) א מעגאדין, א קראפט=איינהייט וואס ענטהאלט א מיליאן דינען. ז. *dyne*.

meg'aerg *n.* (מעג'-ע-אוירג) א מעגאערג, א מאס=איינהייט וואס ענטהאלט א מיליאן ערג. ז. *erg*.

meg'afarad *n.* (מעג'-ע-פער-עד) א מעגאפאראד, אן עלעקטרישע איינהייטס=מאס וואס ענטהאלט א מיליאן פאראד. ז. *farad*.

meg'alerg *n.* (מעג'-ע-לוירג) ז. *megaerg*.

meg'alith *n.* (מעג'-ע-ליטה) א מעגאליט, א גרויסער שטיין; איינער פון די גרויסע שטיינער, מיט וועלכע עס זיינען געווען געבויט די פארצייטיגע ציקלאפישע געביידען. ז. *Cyclops*.

megalith'ic *a.* (מעג-ע-ליטה'-איק) וואס בעשטעהט אדער וואס איז געבויט פון מעגאליטען אדער זעהר גרויסע שטיינער [ווי די ציקלאפישע געביידען אין אלט=גריכענלאנד]. ז. *Cyclops*.

megaloma'nia *n.* (מעג-ע-לא-מיי'-ני-א) מעגאלאמאניע, די מאניע אדער משוגעת פון גרויסקייט [אזא משוגעת, ביי וועלכער דער קראנקער איז איינגעגלויבט, אז ער איז אונגעהויער גרויס און מעכטיג].

megaloma'niac *a. and n.* (מעג-ע-לא-מיי'-ני-עק) וואס איז שייך צו מעגאלאמאניע; איינער וואס ליידט פון מעגאלאמאניע. ז. *megalomania*.

megalomani'acal *a.* (מעג-ע-לא-מע-נאי'-ע-קעל) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון מעגאלאמאניע. ז. *megalomania*.

megalop'sia *n.* (מעג-ע-לאפ'-סי-א) מעגאלאפסיע, אן אוננארמאליטעט פון אויג, ביי וועלכער אלע זאכען ווייזען זיך אויס פיעל פערגרעסערט.

megalosau'rian *a. and n.* (מעג-ע-לא-סאה'-רי-ען) וואס האט דעם כאראקטער פון א מעגאלאזאורוס; א מעגאלאזאורוס. ז. *Megalosaurus*

Megalosau'rus *n.* (מעג-ע-לא-סאה'-ראס) דער מעגאלאזאורוס [א מין גיגאנטישער פלייש-פרעסענדער רעפטיל פון די אוראלטע צייטען. זיינע ביינער געפינט מען אין פעריאָדענע בערג-שיכטען].

Megalosaurus

meg'aphone *n.* (מעג'-ע-פאון) א מעגאפאן [אן אפאראט וואס ווערט בענוצט פון טויבע צו הערען. ווערט אויך בענוצט צו לאזען הערען די שטימע פון א ווייטער שטרעקע].

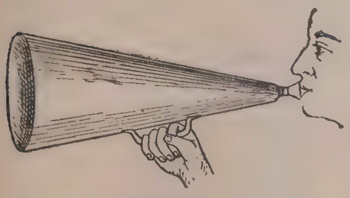

Megaphone

Mega'rian *a.* (מע-גיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו מעגארא [א שטאדט אין אלט-גריכענלאנד, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר בעריהמטער פילאזאפישער שוהל]. ז. *Megarian school*

Mega'rian school (מע-גיי'-רי-ען סקוהל) א פילאזאפישע שוהל, וועלכע עס האט געגרינדעט אויקלידאס, סאקראטעס'עס א תלמיד, אין דער שטאדט מעגארא אין אלט-גריכענלאנד. די פילאזאפען פון דיזער שוהל האבען געלערענט, אז די מאטעריעלע וועלט האט נים קיין רעאלע עקזיסטענץ און די איינציגע רעאליטעט איז די טוגענד. דיזע שוהל האט זיך בעזונדערס אויסגעצייכענט מיט איהר סאפיסטישען פלפול און האט זיך גערופען די דיאלעקטישע שוהל.

meg'ascope *n.* (מעג'-ע-סקאופ) א מעגאסקאפ, א פאטאגראפישער אפאראט, וואס ווארפט אב א בילד פון א זאך אין א פערגרעסערטער געשטאלט; א מין שפאקטיוו צו בעטראכטען גרויסע אדער פערגרעסערטע זאכען.

megascop'ic *a.* (מעג-ע-סקאפ'-איק) מעגאסקאפיש, וואס מען קען זעהן מיט'ן בלויזען אויג אהן דער הילף פון א פערגרעסערונגס-גלאז [אין געגענזאץ צו מיקראסקאפיש].

megascop'ical *a.* (מעג-ע-סקאפ'-אי-קעל) ז. *megascopic*

megascop'ically *adv.* (מעג-ע-סקאפ'-אי-קעל-אי) מיט'ן בלויזען אויג; אהן דער הילף פון א פערגרעסערונגס-גלאז.

megathe'rium *n.* (מעג-ע-טהי'-רי-אם) דער מעגאטעריום [א גיגאנטישע חיה פון די אוראלטע צייטען, וועמעס ביינער און סקעלעטען מען געפינט פערשטיינערט אין די בערג-שיכטען פון דרום-אמעריקא. דיזע חיה איז געווען עהנליך צו דעם פויל-טהיער פון היינטיגער צייט].

Megatherium

me'grim *n.* (מי'-גרים) מיגרען [א מין קאפ-שמערץ]. ז. *hemicrania*

meis'tersänger *n.* (מאיס'-טער-סענג-ער) ז. *mastersinger*

meis'tersinger *n.* (מאיס'-טער-סינג-ער) ז. *mastersinger*

meizoseis'mal *a. and n.* (מאי-זא-סאיס'-מעל) וואס איז שייך צו דער שטארקסטער קראפט פון אן ערד-שטויס בעת אן ערד-ציטערניש; א ליניע וואס פעראייניגט די געאגראפישע פונקטען, וואו אן ערד-ציטערניש האט זיך געפיהלט אם שטארקסטען.

me ju'dice (מי דזשוה'-די-סי) לויט מיין מיינונג; ווערליג מיין פערשטאנד.

melancho'lia *n.* (מעל-ען-קאו'-לי-א) מעלאנכאליע, מרה-שחורה; א גייסטיגע קראנקהייט, ביי וועלכער דער קראנקער פיהלט זיך אויף דעם העכסטען אופן בעטריבט, דערשלאגען און אהן שום מוטה.

melancho'liac *n.* (מעל-ען-קאו'-לי-עק) א מעלאנכאליקער, איינער וואס ליידט פון מעלאנכאליע.

melancho'lian *a. and n.* (מעל-ען-קאו'-לי-ען) מעלאנכאליש; א מעלאנכאליקער.

melanchol'ic *a. and n.* (מעל-ען-קאל'-איק) מעלאנכאליש, שווער-מוטיג, מרה-שחורה'דיג, אומעדיג; א מעלאנכאליקער; איינער וואס ליידט פון מעלאנכאליע.

melanchol'ically *adv.* (מעל-ען-קאל'-אי-קעל-אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה-שחורה'דיגען אופן.

mel'ancholiness *n.* (מעל'-ען-קאל-אי-נעס) דאס זיין מעלאנכאליש אדער מרה-שחורה'דיג.

melancho'lious *a.* (מעל-ען-קאו'-לי-אס) מעלאנכאליש, מרה-שחורה'דיג; בעטריבט; שווערמוטיג.

mel'ancholy *n. and a.* (מעל'-ען-קאל-אי) מעלאנכאליע, מרה-שחורה; אומעדיגקייט; שווערמוטה; וואס איז שייך צו מעלאנכאליע; מעלאנכאליש; בעטריבט; אומעדיג; טרויעריג.

mel'ancoly *n. and a.* (מעל'-ען-קאל-אי) ז. *melancholy*

mélange' *n.* (מיי-לאנזש') א געמיש.

mel'anism *n.* (מעל'-ע-ניזם) מעלאניזם, אן אוננארמאלע ענטוויקלונג פון שווארצען פארב-שטאף אין דער פעל אדער הויט פון חיות און אין די פעדערען פון פויגלען.

melanis'tic *a.* (מעל-ע-נים'-טיק) וואס האט מעלאניזם; מיט א צו-שווארצען קאליר פון דער הויט אדער פון די פעדערען. ז. *melanism*

mel'anite *n.* (מעל'-ע-נאיט) דער מעלאניט, אדער שווארצער גראנאט [א מין מינעראל].

melanit'ic *a.* (מעל-ע-ניט'-איק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א מעלאניט אדער שווארצער גראנאט. ז. *melanite*

mel'anoid *a.* (מעל'-ע-נאיד) וואס זעהט אויס שווארץ אדער טונקעל.

melano'sis *n.* (מעל-ע-נאו'-סים) מעלאנאזע [א קרענקליכער צושטאנד ווען אין געוויסע טיילען פון קערפער קלייבט זיך אן צופיעל שווארצע פארב-שטאף].

melanot'ic *a.* (מעל-ע-נאט'-איק) וואס ליידט פון מעלאנאזע. ז. *melanosis*

mêlée' *n.* (מיי-ליי') א מאסען-געשלעג, א געשלעג, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל פיעל פערזאנען.

mel'ic *a.* (מעל'-איק) וואס איז פערפאסט צום זינגען; וואס דארף געזונגען ווערען [ווענען געוויסער פאעזיע].

mel'ic-grass *n.* (מעל'-איק-גרעס) פערל-גראז [אזא מין גראז].

Melic-grass

mel'ilot *n.* (מעל'-אי-לאט) די האניג-קלעע [א גרויגעלבעס גראז מיט געלבע בליטהען. דאס גראז און די בליטהען האבען א האניג-זאפט און ציהען צו זיך צו ביענען].

me'linite *n.* (מיי'-לין-איט) מעליניט [א געוויסער שטארקער אויפרייסענדער שטאף].

me'liorate *v.* (מי'-ליא-רייט) פערבעסערען; זיך פערבעסערען; ווערען אויסגעבעסערט.

meliora'tion *n.* (מי-ליא-ריי'-שאן) די פערבעסערונג; דאס פערבעסערען זיך.

me'liorator *n.* (מי'-ליא-ריי-טאר) דער פערבעסערער.

me'liorism *n.* (מי'-ליא-ריזם) מעליאריזם, די לעהרע, אז די וועלט איז נים די בעסטע און נים די ערגסטע און זי קען ווערען בעסער, ווען מען זאל אנווענדען געוויסע פראקטישע מיטלען [מעליאריזם פערנעהמט א מיטעל-פלאץ צווישען אפטימיזם און פעסימיזם].

me'liorist *n. and a.* (מי'-ליא-ריסט) א מעליאריסט, אן אנהענגער פון מעליאריזם; וואס איז שייך צו מעליאריזם. ז. *meliorism*

melioris'tic *a.* (מי-ליא-רים'-טיק) וואס איז שייך צו מעליאריזם. ז. *meliorism*

melior'ity *n.* (מי-ליאר'-אי-טי) בעסערקייט; דאס זיין בעסער.

Melis'sa *n.* (מי-לים'-א) די מעליסא אדער ציטראן-מעטע [א מין ארעמאטישע גראזען מיט ווייסע בליטען. וואקסען אין דרום-אייראפא און ווערען געברויכט אלס פאטראווע צום עסען. מיט זיי רייבט מען אויך אן די ווענטלעך פון א ביענשטאק כדי צוצוציהען די ביענען].

mel'ley *n.* (מעל'-אי) א מאסען-געשלעג, א געשלעג, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל פיעל פערזאנען; א טורניר אדער וועט-קאמפף, אין וועלכען עס נעהמען אנטייל מעהר ווי צוויי פערזאנען.

mel'lic *a.* (מעל'-איק) האניגדיג; וואס איז שייך צו האניג.

mellif'erous *a.* (מע-ליפ'-ע-ראס) וואס גיט האניג [ווי א פלאנצע]; וואס מאכט האניג [ווי א ביען].

mellif'ic *a.* (מע-ליפ'-איק) וואס מאכט אדער פראדוצירט האניג.

mellifica'tion *n.* (מעל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען האניג.

mellif'luence *n.* (מע-ליפ'-לו-ענס) אַן
אויסגוס אָדער שטראָם פון זיסע טענער;
זיסקייט, האַרציגקייט [װעגען אַ מעלאָ=
דיע, אַ געדיכט א. ד. ג.].

mellif'luent *a.* (מע-ליפ'-לו-ענט) האָ=
ניג=זיס, אַנגענעהם; װאָס קלינגט שעהן;
װאָס איז זיס װי האָניג [װעגען אַ שטי=
מע, אַ מעלאָדיע א. ד. ג.].

mellif'luently *adv.* (מע-ליפ'-לו-ענט-
לי) מיט אַ זיס=קלינגענדער שטימע.

mellif'luous *a.* (מע-ליפ'-לו-אַס) טרי=
פענד װי האָניג, זיס, האַרציג [װעגען אַ
שטימע, מעלאָדיע א. ד. ג.].

mellif'luously *a.* (מע-ליפ'-לו-אַס-לי)
ז. ***mellifluently***.

melli'go *n.* (מע-לאַי'-גאָו) האָניג=טהוי.
ז. ***honeydew***.

mellil'oquent *a.* (מע-ליל'-אַ-קהוענט)
װאָס רעדט זיס און אַנגענעהם.

mellisu'gent *a.* (מעל-אי-סיו'-דזשענט)
װאָס זויגט האָניג; האָניג=זויגענד [װעגען
געװיסע פויגלען און אינזעקטען].

mel'lit *n.* (מעל'-איט) קרעציגקייט אויף'ן
פוס פון אַ פערד, װעלכע מען הײלט מיט
אַ זאַלב פון האָניג און עסיג.

mel'litate *n.* (מעל'-אי-טײט) אַ כעמי=
שע זאַלץ װאָס בעקומט זיך פון מעליט=
זויערע. ז. ***mellitic acid***.

mel'lite *n.* (מעל'-איט) דער מעליט אָדער
האָניג=שטײן [אַ זעלטענער מינעראַל װאָס
האָט אַ געלבען האָניג=קאָליר].

mellit'ic *a.* (מע-ליט'-איק) װאָס איז
שײך צו אָדער װאָס האָט זיך בעקומען פון
מעליט אָדער האָניג=שטײן. ז. ***mellite***.

mellit'ic ac'id (מע-ליט'-איק עס'-איד)
מעליט=זויערע [אַ ביטערער כעמישער
שטאָף װאָס בעקומט זיך פון מעליט אָדער
האָניג=שטײן. ער לאָזט זיך לײכט פאַנאַנ=
דער אין װאַסער אָדער אַלקאָהאָל און קריס=
טאַליזירט זיך אין דער פאָרם פון דינע
נאָדלען].

melli'tous *a.* (מע-לאַי'-טאַס) געמישט
מיט האָניג.

melliv'orous *a.* (מע-ליװ'-אַ-ראַס)
װאָס עסט האָניג; װאָס ערנעהרט זיך מיט
האָניג [װעגען געװיסע אינזעקטען].

mel'lone *n.* (מעל'-אָון) אַ מין געלבער
פולװער, װאָס בעקומט זיך דורך אַ כע=
מישער פערבינדונג פון קויהלען=שטאָף מיט
שטיק=שטאָף [קאַרבאָן און אַזאָט].

mel'low *a. and v.* (מעל'-אָו) װײך, צײ=
טיג, רײף [װעגען פרוכטען]; װײך, לײ=
מיג [װי װײכע ערד]; װײך, זאַנפט,
זיס=קלינגענד [פאַר'ן געהער]; געשמאַק,
אַנגענעהם, מיט אַ זיסען טעם; ליעבליך,
צאַרט, אַנגענעהם [פאַר'ן אויג]; װאָס
האָט דעם אויסזעהן פון אַ רײפער, צײטי=
גער זאַך; פערפאַלקאָמט; אין פולען לע=
בען; מונטער; גוט=געשטימט; בגלופין;
אין אַ פרעהליכער שטימונג, שכור'ליך;
װײך אָדער רײף מאַכען; צײטיג װערען;
מאַכען אָדער װערען פאַלקאָם, ליעבליך,
אַנגענעהם, זאַנפט אָדער געשמאַק.

mel'lowly *adv.* (מעל'-אָ-לי) װײכליך,
צײטיג; אויף אַ זיסען, זאַנפטען אָדער
אַנגענעהמען שטײגער; בערוישט, בעטרונ=
קען.

mel'lowness *n.* (מעל'-אָ-נעס) װײכ=
קײט; צײטיגקײט; רײפקײט; צאַרטקײט;
זאַנפטקײט; אַנגענעהמקײט.

mel'lowy *a.* (מעל'-אָ-אי) װײך, צײטיג;
זאַנפט, צאַרט, אַנגענעהם; בערוישט, בע=
טרונקען.

Melocac'tus *n.* (מעל-אָ-קעק'-טאַס)
דער רונדער קאַק=
טוס [אַן אַמערי=
קאַנער פלאַנצע מיט
אַ ברײטען, רונ=
דען, קוגעלפערמיגען
שטאַם און מיט
אײניגע ברײטע און
רונדע קעפּ, פול
מיט בלומען און
בליטהען, װעלכע
האַלטען זיך אויף
צילינדער=פערמיגע
שטענגלעך].

Melocactus

mel'ocoton *n.* (מעל'-אָ-קאָט-אָן) דער
קװיט=בוים [אַן אָריענטאַלישער בוים מיט
עסבאַרע געלבע פרוכטען, װעלכע זײנען
עהנליך צו באַרנעס]; די פרוכט פון דעם
קװיט=בוים; אַ מין גרויסער פערסיק [אַן
אָריענטאַלישע פרוכט מיט אַ דיקער װײ=
כער פעל און מיט אַ גרויסען בײנדעל װי
פון אַ פלוים].

mel'ocotoon *n.* (מעל'-אָ-קאָ-טוהן)
ז. ***melocoton***.

melo'deon *n.* (מע-לאָו'-די-אָן) אַ מע=
לאָדיאָן [אַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט,
װאָס בעשטעהט פון אַ קלײן קעסטעל מיט
אַ זיך דרעהענדען מעטאַלענעם װאַליק און
אַ צײהניגער מעטאַלענער פּלאַטע. דער
װאַליק איז אַנגעזעצט מיט קלײנע שטיפ=
טעלעך, און בעת ער דרעהט זיך, בעריה=
רען די שטיפטעלעך פון װאַליק די צײהנ=
דלעך פון דער פּלאַטע. יעדע אַזעלכע בע=
ריהרונג פּראָדוצירט אַ מוזיקאַלישען טאָן
אָדער קלאַנג].

melod'ic *a.* (מע-לאָד'-איק) מעלאָדיש;
װאָס איז שײך צו מעלאָדיע.

melod'ically *adv.* (מע-לאָד'-אי-קעל-
אי) מעלאָדיש; מיט אַ ניגון.

melod'ico *a.* (מע-לאָד'-אי-קאָו) אין
מוזיק — מעלאָדיש, װײך [װעגען אַ צײ=
כען אָדער אַנװײזונג אין די נאָטען װי
אַזוי אַ געװיסע מוזיקאַלישע שטיק דאַרף
געשפּיעלט װערען].

melod'icon *n.* (מע-לאָד'-אי-קאָן) אַ
מעלאָדיקאָן, אַ מין אַלטפרענקישער פּאָר=
טעפּיאַן, אין װעלכען אַנשטאָט דראָטענע
סטרונעס זײנען געװען שטאָהלענע פּלאַטען
אָדער ריטלעך.

melod'ics *n.* (מע-לאָד'-איקס) מעלאָדי=
קע, דער טײל פון מוזיקאַלישער װיסענ=
שאַפט, װעלכער בעהאַנדעלט די פראַגע
װעגען מעלאָדיע.

melo'diograph *n.* (מע-לאָו'-די-אַ-
גרעף) ז. ***melograph***.

melo'dion *n.* (מע-לאָו'-די-אָן) אַ מעלאָ=
דיאָן, אַן אַלטפרענקישער מוזיקאַלישער
אינסטרומענט מיט אַ קלאַװיאַטור, װעל=
כער פלעגט שפּיעלען דורך אַ סעריע שטאָה=
לענע פּלאַטען, װאָס פלעגען בעריהרט װע=
רען דורך אַ זיך=דרעהענדען צילינדער.

melo'dious *a.* (מע-לאָו'-די-אַס) מע=
לאָדיש, מוזיקאַליש, שעהן=קלינגענד; װאָס
פּראָדוצירט מעלאָדישע טענער.

melo'diously *adv.* (מע-לאָו'-די-אַס-
לי) אויף אַ מעלאָדישען אָדער שעהן=קלינ=
גענדען אופן.

melo'diousness *n.* (מע-לאָו'-די-אַס-
נעס) דאָס זײן מעלאָדיש.

mel'odise *n.* (מעל'-אָ-דאַיז)
ז. ***melodize***.

mel'odist *n.* (מעל'-אָ דיסט) אײנער
[...]אַס פערפאַסט אָדער זינגט מעלאָדיען;
[...] זאַמלונג פון מעלאָדיען.

melo'dium *n.* ([...]מע-לאָו'-די-אַם)
ז. ***melodeon***.

mel'odize *v.* (מעל'-אָ-דאַיז) [...]אַכען מע=
[...]אָדיש; פערפאַסען אָדער זינגען מעלאָ=
[...]יען.

melodra'ma *n.* (מעל-אָ-דראַ'-מאַ) [...]
[...]עלאָדראַמאַ, אַ דראַמאַ מיט אַ ראָמאַנטי=
[...]ען אינהאַלט, װאָן די סצענען און ביל=
[...]ער זײנען שטאַרק איבערטריבען און אונ=
[...]אַטירליך און בעצװעקען צו ריהרען
[...]טאַרק די געפיהלען פון די צושויער; אַ
[...]וזיקאַלישע דראַמאַ.

melodramat'ic *a.* ([...]מעל-אָ-דרע-מעט'-
[...]יק) מעלאָדראַמאַטיש, װאָס איז שײך צו
[...]עלאָדראַמאַ. ז. ***melodrama***.

melodramat'ical *a.* ([...]מעל-אָ-דרע-
[...]עט'-אי-קעל) ז. ***melodramatic***.

melodramat'ically *adv.* ([...]מעל-אָ-
[...]רע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אַ מעלאָדראַ=
[...]אַטישען שטײגער; מיט אַן איבערטרי=
[...]ענער, אונזנאַטירליכער אַרט רעדען אָדער
[...]אַנדלונג.

melodram'atist *n.* ([...]מעל-אָ-דרעמ'-ע-
[...]יסט) אײנער װאָס שרײבט מעלאָדראַ=
[...]ען. ז. ***melodrama***.

mel'odrame *n.* ([...]מעל'-אָ-דרעם)
ז. ***melodrama***.

mel'ody *n.* (מעל'-אָ-די) [...] מעלאָדיע,
[...] זיסער ניגון.

mel'ograph *n.* (מעל'-אָ-גרעף) מע=[...]
[...]אַגראַף, אַן עלעקטרישער אַפּאַראַט, דורך
[...]עלכען עס װערט פערצײכענט אויף אַ
[...]אַנגען פּאַפּיער יעדער טאָן און יעדער
[...]ינטערװאַל פון אַ שטיק, װאָס װערט גע=
[...]פּיעלט אויף דער פּיאַנאָ. דיעזע פער=
[...]ײכנונגען װערען דערנאָך אויסגעשניטען
[...]ון מיט דער הילף פון דיעזען פּאַפּיער
[...]ען מען דאָס שטיק װידער איבערשפּיע=
[...]ען אויף אַ פּיאַנאָלאַ.

mel'omane *n.* (מעל'-אָ-מײן) מע=[...]
[...]אַמאַן, אײנער װאָס האָט אַ לײדענשאַפט=
[...]יכע ליעבע צו מוזיק.

meloma'nia *n.* ([...]מעל-אָ-מײ'-ני-אַ)
[...]עלאָמאַניע, אַ לײדענשאַפטליכע ליעבע
[...]ו מוזיק.

meloma'niac *n.* ([...]מעל-אָ-מײ'-ני-עק)
ז. ***melomane***.

mel'omany *n.* ([...]מעל'-אָ-מײ-ני)
ז. ***melomania***.

mel'on *n.* (מעל'-אָן) [...] מעלאָן; אַ װאַ=
[...]ער=מעלאָן, אַ קאַװאָן; אַ געװיסער טײל
[...]ון קאָפּ בײ אײניגע פיש, פון װעלכען
[...]ען ציהט אַרויס טראָן.

mel'on-bed *n.* (מעל'-אַנ-בעד) [...] בײט
[...]ערזײהט מיט קאַװאָנעס.

mel'on-blub'ber *n.* ([...]מעל'-אַנ-בלאַב'-
[...]ר) דער טראָן אָדער פעטקײט פון אַ װאַל=
[...]יש.

mel'on-cac'tus *n.* ([...]מעל'-אַנ-קעק'-
[...]אַס) ז. ***Melocactus***.

mel'on-ground *n.* ([...]מעל'-אַנ-גראַונד)
[...]אַנד פערזײהט מיט קאַװאָנעס.

mel'oniform *a.* ([...]מעל'-אַנ-אי-פאָרם)
[...]אַס האָט די פאָרם פון אַ מעלאָן אָדער
[...]אַװאָן.

mel'on-oil *n.* (מעל'-אַנ-אײל) [...]יש=טראָן.
ז. ***melon***.

mel'on-pit *n.* ([...]מעל'-אַנ-פּיט)
ז. ***melon-bed***.

mel'on-shaped *a.* ([...]מעל'-אַנ-שײפּט)
[...]עלאָנענפערמיג, עהנליך אין פאָרם צו אַ
[...]אַװאָן.

mel'on-this'tle *n.* (מעל'-אנ-טהיסל) דער קאוואן=קאקטוס [אזא מין קיילעכדיגער קאקטוס]. ז. *Cactaceæ*

mel'on-tree *n.* (מעל'-אנ-טריע) דער פאפאיא=בוים. ז. *papaw*

mel'ophone *n.* (מעל'-א-פאון) א מעלאפאן, א מין קאנצערטינא. ז. *concertina*

melophon'ic *a.* (מעל-א-פאנ'-איק) מוזיקאליש; וואס איז שייך צו מוזיק אדער מוזיק=שפיעל.

mel'ophonist *n.* (מעל'-א-פאו-ניסט) א מעלאדיען=זינגער.

mel'oplast *n.* (מעל'-א-פלעסט) א סיסטעם צו לערנען מוזיק פאר אנפאנגער [וואו די שווערערע און מעהר קאמפליצירטע נאטען זיינען ארויסגעלאזען].

mel'oplasty *n.* (מעל' א-פלעס-טי) אין כירורגיע — דאס צונעהען אנדער פלייש צו א באק [פון וועלכער דאס פלייש איז ארונטערגעריסען געווארען].

melopœ'ia *n.* (מעל-א-פיע'-יא) ז. *melodics*

Melpom'ene *n.* (מעל-פאמ'-ע-ניע) מעלפאמענע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די מוזע פון געזאנג און מוזיקאלישער הארמאניע און פון דער טראגעדיע]; דער נאמען פון א געוויסען פלאנעטאיד אדער אסטעראיד [קליינע פלאנעטען וואס געפינען זיך צווישען די קרייזוועגען פון די פלאנעטען מארס און יופיטער].

Melpomene

mel'rose *n.* (מעל'-ראוז) רויזען=האניג [א געמיש פון האניג, רויזענבלומען=שטויב און אלקאהאל].

melt *v. and n.* (מעלט) 1. שמעלצען; פאנאנדערלאזען; צונויפשמעלצען; זיך שמעלצען, זיך צונויפשמעלצען, זיך פאנאנדערלאזען; 2. מאכען ווייך, צארט אדער עמפפינדליך; ווערען ווייך, צארט אדער עמפפינדליך; 3. זיך צוזאמענשמעלצען, אונבעמערקט איבערגעהן אין אן אנדער צושטאנד; 4. שוואך ווערען; 5. אונטערגעהן, פערשווינדען; 6. שמעלצונג; דאס רינען פון צושמאלצענעם מעטאל; דער מעטאל אין א שמעלץ=טאפ אדער שמעלץ=אויווען.

1. The snow **melted**. 2. We **melted** under his oratory. 3. The twilight **melted** into morn. 4. Their hearts **melted** from fear.

mel'table *a.* (מעל'-טעבל) שמעלצבאר, וואס מען קען שמעלצען.

melt away' (מעלט ע-הוויי') פערשווינדען.

All the inhabitants of Canaan shall **melt away**.

melt down (מעלט דאון) איינפאלען אין געוויכט ביים שמעלצען.

mel'ter *n.* (מעל'-טער) א שמעלצער; א רעגירונגס=בעאמטער וואס גיט אכטונג אויף'ן שמעלצען פון גאלד און זילבער פאר מטבעות; א טיגעל, א שמעלץ=טאפ, א שמעלץ=אויווען.

mel'ting *a.* (מעל'-טינג) שמעלצענד, זיך שמעלצענד; ווייך מאכענד, ריהרענד; ווייך, וואס ווערט לייכט גערירהרט.

mel'ting clouds (מעל'-טינג קלאודז) פערשווינדענדע וואלקענס.

mel'ting col'or (מעל'-טינג קאל'-אר) די פערשמעלצונג אדער צוזאמענגיסונג פון פארבען [אונבעמערקבארער איבערגאנג פון איין פארב אין א צווייטער].

mel'ting-fur'nace *n.* (מעל'-טינג-פויר'-נעס) א שמעלץ=אויווען [אין גלאז=פאבריקען].

mel'ting la'dle (מעל'-טינג לײדל) אזא מין לעפעל אדער לעפעל=ענליכע כלי צו שעפען צושמאלצענעם מעטאל.

mel'tingly *adv.* (מעל'-טינג-לי) דורך שמעלצונג; אויף א ריהרענדען אופן.

mel'ting-pan *n.* (מעל'-טינג-פען) א פלאץ אין א צוקער=פאבריק, וואו מען קאכט אויס דעם צוקער=סיראפ.

mel'ting-point *n.* (מעל'-טינג-פאינט) דער שמעלץ=פונקט [דער היץ=פונקט, וואו א סאלידער קערפער, ווי אייז אדער מעטאל פאנגט אן צו שמעלצען].

mel'ting-pot *n.* (מעל'-טינג-פאט) 1. א טיגעל, א שמעלץ=טאפ; 2. א פלאץ, אין וועלכען עס ווערען צוזאמענגעשמאלצען פערשידענע ראסען, פעלקער א. ז. וו.

2. America is the **melting-pot** of Europe.

melt in'to tears (מעלט אינ'-טו טיערז) גערירהרט ווערען ביז טרעהרען, זיך בעגיסען מיט טרעהרען.

mel'ton *n.* (מעל'-טאן) א שווערער וואלענער שטאף [מעהרסטענס געברויכט פאר אויבערמאנטלען].

mem'ber *n.* (מעמ'-בער) א קערפערגליעד, אן אבר [הויפטזעכליך די הענד, די פיס, די פליגעל און די געשלעכטס=גליעדער]; א מיטגליעד; א בעזונדערער טייל פון עפעס; א טייל פון אן אלגעבראאישער גלייכונג.

mem'ber at large (מעמ'-בער עט לארדזש) א מיטגליעד וואס בעלאנגט דירעקט צו א קערפערשאפט [ניט צו א צווייג פון דער קערפערשאפט].

mem'bered *a.* (מעמ'-בערד) גליעדערדיג; מיט גליעדער, וואס האט גליעדער.

mem'berless *a.* (מעמ'-בער-לעס) אהן גליעדער, אהן בעזונדערע טיילען, אונטיילבאר, ניט קאמפליצירט.

Mem'ber of Con'gress (מעמ'-בער אוו קאנ'-גרעס) א קאנגרעס=מיטגליעד [א מיטגליעד פון דעם קאנגרעס אדער פארלאמענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

mem'bership *n.* (מעמ'-בער-שיפ) מיטגליעדערשאפט.

mem'bra *n.* (מעמ'-ברא) ענד=גליעדער אדער זייטען=גליעדער [ווי פליגעל, הענד, פיס]. ז. *membrum*

mem'bral *a.* (מעמ'-ברעל) וואס איז שייך צו אזעלכע קערפער=טיילען ווי הענד, פיס, פליגעל [אין געגענזאץ צו די טיילען וואס בעלאנגען צום רומפ אדער דעם קערפער=טייל צווישען די הענד און די פיס].

membrana'ceous *a.* (מעמ-ברע-ניי'-שיאס) וואס האט א הייטעל; ענליך צו א הייטעל.

mem'brane *n.* (מעמ'-בריין) א פלעוועכע, א דינ הייטעל; א פעל געברויכט צום שרייבען אויף איהר [ווי פארמעט].

membra'neous *a.* (מעמ-בריי'-ני-אס) ז. *membranous*

membranif'erous *a.* (מעמ-ברע-ניפ'-ע-ראס) וואס האט א הייטעל; וואס פראדוצירט הייטלעך.

membra'niform *a.* (מעמ-בריי'-ני-פארם) הויטפערמיג, ווי א הייטעל.

membrano'sus *n.* (מעמ-בריי-נאו'-סאס) א מוסקול פון די לענדען אדער היפטען.

mem'branous *a.* (מעמ'-בריי-נאס) וואס בעשטעהט פון הייטלעך; הייטעלעהנליך.

mem'brum *n.* (מעמ'-בראם) אן ענדגליעד, א זייט=גליעד [ווי א האנד, פוס, פליגעל].

memen'to *n.* (מי-מענ'-טאו) דערמאהנונג, ערינערונג; ערינערונגס=צייכען; אנדענקונגס=צייכען.

memen'to mo'ri (מי-מענ'-טאו מאו'-רי) ערינערונג אן טויט, דערמאהנונג אן טויט; א ציערונג מיט אן עמבלעם פון טויט.

memo. אבקירצונג פון *memorandum*

mem'oir *n.* (מעמ'-אואר) א מעמואר, א שריפט מיט פאקטען פון אייגענער פארשונג אדער ערפאהרונג; א קורצע אבהאנדלונג איבער א געגענשטאנד, א קורצע מיטטיילונג [ווי למשל, צו א וויסענשאפטס=געזעלשאפט] וועגען פאקטען פון אייגענער פארשונג אדער ערפאהרונג; א ביאגראפיע [לעבענס=בעשרייבונג]; א בוך מיט פאקטען און ערינערונגען וועגען א פערשטארבענעם.

mem'oirism *n.* (מעמ'-אואר-איזם) מעמואר=שרייבערײ. ז. *memoirs*

mem'oirist *n.* (מעמ'-אואר-איסט) א מעמואר=שרייבער, א ביאגראף. ז. *memoirs*

mem'oirs *n.* (מעמ'-אוארז) מעמוארען, ערינערונגס=שריפטען [ביאגראפישע אדער ביאגראפיש=היסטארישע].

memorabil'ia *n.* (מעמ-א-רע-ביל'-אי-א) געדענקווירדיגקייטען [זאכען וואס זיינען ווערטה צו געדענקען], מערקווירדיגקייטען; זאכען וואס דיענען אלס ערינערונגס=צייכען, וואס דערמאהנען אן עפעס; אנדענקונגס=זאכען.

memorabil'ity *n.* (מעמ-א-רע-ביל'-אי-טי) ז. *memorableness*

mem'orable *a.* (מעמ'-א-רעבל) געדענקסווירדיג, מערקווירדיג.

mem'orableness *n.* (מעמ'-א-רעבל-נעס) געדענקווירדיגקייט, מערקווירדיגקייט.

mem'orably *adv.* (מעמ'-א-רע-בלי) אויף א געדענקווירדיגען אופן, אזוי אז מען קען עס ניט פערגעסען.

memoran'dum *n.* (מעמ-א-רענ'-דאם) א מעמאראנדום, א נאטיץ אדער א פערצייכניס [צום געדענקען]; אין יוריספרודענץ — א פערצייכניס פון די בעדינגונגען פון א געזעצליכען אבמאך; א דיפלאמאטישער בעריכט.

memoran'dum-book *n.* (מעמ-א-רענ'-דאם בוק) א נאטיץ=בוך.

memoran'dum check (מעמ-א-רענ'-דאם-טשעק) א טשעק וואס דיענט אלס וועקסעל און מען קען אויף איהם ניט פאדערען קיין געלד אין א באנק, סיידען דער חוב ווערט ניט אבגעצאהלט אין א פארויס בעשטימטען טאג [אויף אזא טשעק שטעלט מען אוועק דאס ווארט *memo.* וואס איז אן אבקירצונג פון *memorandum*].

memoran'dum sale (מעמ-א-רענ'-דאם סייל) דאס שיקען סחורה צו איינעם אויף אזעלכע בעדינגונגען, אז די סחורה רעכענט זיך פאר'ן פערקויפער'ס אייגענטום אזוי לאנג ווי פאר איהר איז ניט אבגעצאהלט.

The goods were not sold to them. They were only sent as a **memorandum sale**.

mem'orate *v.* (מעמ'-א-רייט) פערצייכנען, נאטירען [צום געדענקען].

mem'orative *a.* (מעמ'-א-ריי-טיוו) וואס איז שייך צום זכרון; וואס פרישט אב דעם זכרון, וואס העלפט זיך צו דערמאהנען.

mem'orative pow'er (מעמ'-א-ריי-טיוו פאו'-ער) ערינערונגס-קראפט, כח הזכרון.

memo'ria *n.* (מי-מאו'-רי-א) אן ארון אדער א כלי וואו מען האלט די ביינער פון קריסטליכע הייליגע; א קלויסטער געבויט צום אנדענקען פון א קריסטליכען הייליגען.

memo'rial *a. and n.* (מי-מאו'-רי-על) וואס דיענט אלס ערינערונגס-צייכען, וואס העלפט זיך צו דערמאהנען, וואס דיענט צום אנדענקען; אן אנדענקען, אן אנדענקונגס-צייכען, אן אנדענקונגס-מתנה; א מעמאריאל, א קצור פון א געזעצליכען אבמאך; א קורצע בעשרייבונג פון פאקטען, וועלכע דיענען אלס גרונט פאר א ביטשריפט אדער פעטיציע; א דיפלאמאטישער דאקומענט.

Memo'rial day (מי-מאו'-רי-על דיי) דער אנדענקונגס-טאג אדער דעקאראציאנס-טאג. ז. *Decoration day*

memo'rial day (מי-מאו'-רי-על דיי) א יאהר-צייט, אן ערינערונגס-טאג.

memo'rialise *v.* (מי-מאו'-רי-על-איז) ז. *memorialize*

memo'rialist *n.* (מי-מאו'-רי-על-איסט) א שרייבער פון מעמאריאלען אדער ביטשריפטען. ז. *memorial*

memo'rialize *v.* (מי-מאו'-רי-על-איז) פערצייכנען [צום געדענקען אדער אנדענקען]; דערלאנגען א מעמאריאל אדער ביטשריפט. ז. *memorial*

The committee **memorialized** Congress not to restrict immigration.

memo'rial stone (מי-מאו'-רי-על סטאון) אן אנדענקונגס-שטיין אין א וואנד [צום אנדענקען פון א פערזאן אדער פאסירונג].

memo'rial-stone *n.* (מי-מאו'-רי-על-סטאון) א ווינקעל-שטיין [וואס אין זיין אויסהוילונג בעהאלט מען היסטארישע דאקומענטען].

memo'rial tab'let (מי-מאו'-רי-על טעב'-לעט) אן אנדענקונגס-פלאטע [אין א וואנד, צום אנדענקען פון א פערזאן אדער פאסירונג].

memo'ria tech'nica (מי-מאו'-ריא טעק'-ני-קא) מעכאנישער זכרון, קינסטליכער זכרון, מנעמאניק. ז. *mnemonics*

memo'rious *a.* (מי-מאו'-רי-אס) וואס האט פיעל ערינערונגען; וואס איז ווערטה צו געדענקען, געדענקווירדיג.

memor'iter *adv.* (מי-מאר'-אי-טער) פון זכרון, אויף אויסווענינ.

memor'iter meth'od (מי-מאר'-אי-טער מעטה'-אד) די מעטאדע מעכאניש איינצולערנען אויף אויסווענינ.

Some facts can only be learned by the **memoriter** method.

mem'orizable *a.* (מעמ'-א-ראי-זעבל) וואס מען קען בעהאלטען אין זכרון, וואס מען קען געדענקען אדער איינלערנען אויף אויסווענינ; וואס מען קען פעראייביגען [אין געדעכנים].

memoriza'tion *n.* (מעמ-א-רי-זיי'-שאן) איינלערנונג אויף אויסווענינ.

mem'orize *v.* (מעמ'-א-ראיז) פערצייכנען אדער פערשרייבען [צו געדענקען אדער צום אנדענקען]; פעראייביגען [אין געדעכנים]; געדענקען; אויסלערנען אויף אויסווענינ.

mem'orizer *n.* (מעמ'-א-ראי-זער) איינער וואס קלאפט זיך אריין אין קאפ; איינער וואס לערענט אויף אויסווענינ.

mem'ory *n.* (מעמ'-א-רי) זכרון; געדעכנים; ערינערונג; אנדענקען.

men *n.* (מען) מענשען, לייט; מענער; מענשען-געשלעכט. ז. *man*

men'ace *v. and n.* (מענ'-אייס) דראהען, סטראשען; א דראהונג, א סטראשונאק.

Europe has always feared the **menace** of the Orient.

men'acement *n.* (מענ'-אייס-מענט) דראהונג.

men'acer *n.* (מענ'-אייס-ער) איינער וואס דראהעט אדער סטראשעט.

men'acingly *adv.* (מענ'-איי-סינג-לי) אויף א דראהענדען אופן; דראהענדיג.

me'nad *n.* (מי'-נעד) ז. *mænad*

menage' *n.* (מע-נאזש') הויז-בעל-הבת'ישקייט; פיהרונג פון הויז-בעל-הבת'ישקייט.

menage' *n.* (מע-נעדזש') א מין אונטער-האלטונגס-קלוב [פון ענגלישע און שאטלענדישע ארבייטער].

menag'erie *n.* (מע-נעדזש'-ע-רי) א מענאזשעריע, אן ארט וואו ווילדע חיות ווערען געהאלטען; א קאלעקציאן פון ווילדע חיות.

menag'erist *n.* (מע-נעדזש'-ע-ריסט) אן אייגענטימער פון א מענאזשעריע. ז. *menagerie*

men'agogue *n.* (מענ'-ע-גאג) א מעדיצין אדער רפואה וואס רופט ארויס מענסטרואציע [דאס מאנאטליכע ביי פרויען].

mend *v. and n.* (מענד) פערריכטען, צורעכט מאכען, אויסבעסערען; פערבעסערען, בעסערען; זיך בעסערען [אין געזונד אדער אין אויפפיהרונג]; בעסערונג.

men'dable *a.* (מענ'-דעבל) וואס קען פערבעסערט ווערען, צורעכט געמאכט ווערען אדער פערריכט ווערען.

menda'cious *a.* (מענ-דיי'-שאס) ליגנעריש, פאלש.

menda'ciously *adv.* (מענ-דיי'-שאס-לי) אויף א ליגנערישען אדער פאלשען אופן.

menda'ciousness *n.* (מענ-דיי'-שאס-נעס) ליגנעריי, כזבנות, דאס זיין א ליגען; דאס זאגען ליגען.

mendac'ity *n.* (מענ-דעס'-אי-טי) כזבנות, ליגנעריי, פאלשקייט; א ליגען.

mend a pen (מענד ע פען) פערשניצען א פעדער [א גענזענע].

men'der *n.* (מענ'-דער) א פערריכטער; א פערבעסערער.

mend fen'ces (מענד פענ'-סעז) פערריכטען די מערכה [וועגען א מיטגליעד פון אמעריקאנישען קאנגרעס, וועלכער כאפט זיך פון צייט צו צייט אראב אין זיין וואהל-בעצירק, אום צו פערזיכערען זיין ווידער-ערוועהלונג].

men'dicancy *n.* (מענ'-די-קענ-סי) בעטלעריי.

men'dicant *n. and a.* (מענ'-די-קענט) בעטלעריש, בעטלענדיג; א בעטלער, א בעטלערקע; א בעטלער-מאנאך. ז. *mendicant orders*

men'dicant fri'ar (מענ'-די-קענט פראי'-ער) א בעטלער-מאנאך. ז. *mendicant orders*

men'dicant or'ders (מענ'-די-קענט אר'-דערז) די מיטעלאלטערליכע קריסטליכע מאנאכען-ארדענס, וועלכע האבען אין אנפאנג געלעבט בלויז פון נדבות [די הויפט זיינען געווען: די פראנציסקאנער, דאמיניקאנער, אויגוסטינער און קארמעליטען].

mendic'ity *n.* (מען-דיס'-אי-טי) בעטלערשאפט, בעטלעריי.

men'ding *a. and n.* (מענ'-דינג) פערריכטענדיג, פערבעסערענד; זיך בעסערענד; פעדים צום פערצירעווען [פערשטאפען]; זאכען צום פערריכטען; פערבעסערונג, פערריכטונג, צורעכט-מאכונג; זאכען אדער חפצים, וועלכע מען דארף פערריכטען.

mend one's pace (מענד הוואנז פיים) פערשנעלערען דעם גאנג.

mend one's ways (מענד הוואנז הווייז) זיך פערבעסערען אין אויפפיהרונג, ווערען לייטישער.

men'-folks *n.* (מענ'-פאוקס) די מענער, די מאנסבילען.

On holidays the **men-folks** of our house stay home.

men'gite *n.* (מענ'-דזשאיט) מענגיט, א שווארצער מינעראל, וואס געפינט זיך אין דער פארם פון קליינע קריסטאלען אין די אילמענישע בערג [אין אוראל, רוסלאנד].

menha'den *n.* (מענ-היי'דן) אזא הערינג-עהנליכער פלאכער און ברייטער אמעריקאנער פיש.

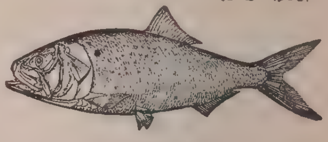

Menhaden

men'hir *n.* (מענ'-היר) אזעלכע פאר-צייטיגע מצבה-שטיינער, וועלכע מען געפינט אין איינינע טיילען פון אייראפא, אפריקא און אזיע.

me'nial *a. and n.* (מי'-ני-על) וואס איז שייך צו א הויז-דיענער אדער הויז-דיענערשאפט; לאקייאיש, הכנעה'דיג, אונטערלעקעריש; א הויז-דיענער, א הויז-דיענסט, א לאקיי.

me'nial la'bor (מי'-ני-על ליי'-באר) גראבע ארבייט, גראבע הויז-ארבייט [ווי וואשען, רייניגען].

In our house the **menial labor** is done by a woman hired by the day.

me'nialty *n.* (מי'-ני-על-טי) דער גראבער המון.

men'ilite *n.* (מענ'-אי-לאיט) דער מענילים אדער לעבער-אפאל [אזא מין מינעראל פון א מאט-גרויליכען אדער בלויליכען קאליר].

menin'geal *n.* (מי-נינ'-דזשי-על) וואס איז שייך צו דער געהירן-הויט אדער צום אויבערשטען הייטעל פון'ם מארך.

menin'ges *n.* (מע-נינ'-דזשיז) די מארך-הייטלעך. ז. *meninx*

meningi'na *n.* (מענ-אינ-דזשאי'-נא) דער ווייכער טייל פון מארך.

meningini'tis *n.* (מי-נינ-דזשי-נאי'-טיס) מענינגיניטיס [ענטצינדונג פון דעם ווייכען מארך-טייל].

meningit'ic *a.* (מענ-אינ-דזשיט'-איק) וואס איז שייך צו מענינגיטיס [ענטצינדונג פון דעם מארך-הייטעל].

meningi'tis *n.* (מענ-אינ-דזשאי'-טיס) מענינגיטיס [ענטצינדונג פון דעם מארך-הייטעל].

me'ninx *n.* (מי'-נינקס) א הייטעל; א מארך-הייטעל.

menis'cal *a.* (מי-ניס'-קעל) וואס איז שייך צו א מעניסקוס, וואס האט די פארם פון א מעניסקוס [א גלאז=לינזע וואס איז פון איין זייט קאנקאוו און פון דער אנדערער זייט קאנוועקס].

menis'ciform *a.* (מי ניס'-אי-פארם) עהנליך צו א מעניסקוס. ז. ***meniscus***

menis'cus *n.* (מי-ניס'-קאס) א פיערטעל=לבנה; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פיערטעל=לבנה; א מעניסקוס, א גלאז=לינזע וואס איז פון איין זייט קאנקאוו [אריינגעבויגען] און פון דער אנדערער זייט קאנוועקס [ארויסגעבויגען]; די קאנקאווע אדער קאנוועקסע פלעכע פון א פליסיגקייט ווען זי געפינט זיך אין א רעהרעל [דער מעניסקוס פון קוועק=זילבער איז קאנוועקס און פון וואסער—קאנקאוו].

Men'nonite *n.* (מענ'-אנ-איט) א מענאניט, איינער פון א קריסטליכער סעקטע אין אנפאנג פון 16טען יאהרהונדערט, וועלכע האט געפאדערט, אז דער מענש זאל געטויפט ווערען אין דער קירך ניט אלס א קינד, נאר אין די עלטערע יאהרען און מיט זיין פאלשטענדיגען איינגענעם דעה און ווילען. די מענאניטען האבען זיך געהאלטען אן זעהר שטרענגע פרינציפען פון מאראל און זיטליכקייט.

men'obranch *n.* (מענ'-א-ברענק) ז. ***menobranchus***

menobran'chus *n.* (מענ-א-ברענ'-קאס) א מין לאנג=עקיגע פיער=פיסיגע אמפיביע [א בעשעפעניש וואס לעבט אי אין וואסער, אי אויף דער יבשה], וואס געפינט זיך אין טייך מיסיסיפי, אין די גרויסע אמעריקאנישע אזיערעס [עריע, סופיריאר, הוראן, מישיגען און אנטאריא] און אין אנדערע אמעריקאנישע וואסערען.

menolip'sis *n.* (מענ-א-ליפ'-סיס) אן אונגארמאלע פערהאלטונג פון די רעגעלען אדער מאנאטליכע ביי פרויען.

menolo'gium *n.* (מענ-א-לאו'-דזשי-אם) ז. ***menology***

menol'ogy *n.* (מי-נאל'-א-דזשי) א קאלענדאר, א לוח; א לוח פון קריסטליכע ימים=טובים צום אנדענקען פון מארטירער.

men'opause *n.* (מענ'-א-פאהז) די ענדע פון מענסטרואציע אדער מאנאטליכע [ביי פרויען].

menopla'nia *n.* (מענ-א-פליי'-ני-א) א בלוט=פלוס אין דער צייט פון נידה ניט פון דער געבעהר=מוטער.

meno'rah *n.* (מע-נאו'-רא) א מנורה.

Menorah

menorrha'gia *n.* (מענ-א-ריי'-דזשי-א) מענסטרואציע אדער דאס מאנאטליכע; אין פאטאלאגיע — א צו=שטארקע מענסטרואציע [מאנאטליכער פלוס ביי פרויען].

menorrhag'ic *a.* (מענ-א-רעדזש'-איק) וואס ליידעט פון א צו=שטארקער מענסטרואציע אדער מאנאטליכע.

men'orrhagy *n.* (מענ'-א-רע-דזשי) ז. ***menorrhagia***

menorrhœ'a *n.* (מענ-א-רי'-א) אין פאטאלאגיע — א לאנג=דויערענדע מענסטרואציע אדער מאנאטליכע.

menos'tasis *n.* (מי-נאס'-טע-סיס) אין מעדיצין — די פערהאלטונג פון מענסטרואציע אדער מאנאטליכען בלוט=פלוס און די אנקלייבונג פון בלוט אין דער געבעהר=מוטער; א וועהטאג, וועלכען אייניגע פרויען ליידען אין אנפאנג פון מענסטרואציע.

menosta'tion *n.* (מענ-אס-טיי'-שאן) ז. ***menostasis***

men'sa *n.* (מענ'-סא) א טיש; עטוואס וואס איז עהנליך צו א טיש; דאס פלאכע קרוינדעל פון א באק=צאהן; דער אויבערשטער טייל פון אלטאר [אין א קלויסטער].

men'sal *a.* (מענ'-סעל) מאנאטליך; וואס איז שייך צו א טיש, וואס ווערט געטהאן ביי א טיש.

men'ses *n.* (מענ'-סיעז) מענסטרואציע, רעגעל, דאס מאנאטליכע [ביי פרויען].

men'strual *a.* (מענ'-סטרו-על) מאנאטליך; וואס קומט פאר איין מאל אין מאנאט; וואס דויערט א מאנאט; וואס איז שייך צו מענסטרואציע [רעגעל, דאס מאנאטליכע, ביי פרויען]; וואס איז שייך צו אן אויפלעזונגס=מיטעל [אין כעמיע].

men'strual flux (מענ'-סטרו-על פלאקס) דאס מאנאטליכע, מענסטרואציע, רעגעל.

men'struant *a.* (מענ'-סטרו-ענט) וואס האט מענסטרואציע [דאס מאנאטליכע, רעגעל].

men'struate *v.* (מענ'-סטרו-אייט) האבען מענסטרואציע, האבען דאס מאנאטליכע [ביי פרויען].

menstrua'tion *n.* (מענ-סטרו-איי'-שאן) מענסטרואציע [דאס מאנאטליכע, רעגעל]; די צייט פון מענסטרואציע.

men'struous *a.* (מענ'-סטרו-אס) וואס האט דאס מאנאטליכע [מענסטרואציע, רעגעל]; וואס איז שייך צו מענסטרואציע; וואס דויערט א מאנאט [וועגען פלאנצען].

men'struum *n.* (מענ'-סטרו-אם) אן אויפלעזונגס=מיטעל [אין כעמיע].

men'sual *a.* (מענ'-שו-על) מאנאטליך.

mensurabil'ity *n.* (מענ-שו-רע-ביל'-אי-טי) מעסטבארקייט, דאס קענען געמאסטען ווערען.

men'surable *a.* (מענ'-שו-רעבל) מעסטבאר, וואס מען קען אויסמעסטען.

men'surableness *n.* (מענ'-שו-רעבל-נעס) ז. ***mensurability***

men'sural *a.* (מענ'-שו-רעל) וואס געהערט צו מאס.

mensura'tion *n.* (מענ-שו-ריי'-שאן) מעסטונג, אויסמעסטונג.

men'surative *a.* (מענ'-שו-ריי-טיוו) וואס איז צוגעפאסט צום מעסטען זאכען.

mentag'ra *n.* (מענ-טעג'-רא) אזא הויט=אויסשלאג אויף דער מארדע.

men'tal *a. and n.* (מענ'-טעל) גייסטיג; וואס איז שייך צום פערשטאנד; אינערליך; בעהארצט; וואס איז שייך צו די קינבאקען אדער צו דער מארדע; אזא צעבער צום ציהען וואסער פון א ברונעם [אין אייניגע לענדער אין אזיען].

men'tal aberra'tion (מענ'-טעל עב-ער-איי'-שאן) משוגעת.

men'tal aliena'tion (מענ'-טעל אייל-יענ-איי'-שאן) משוגעת.

men'tal arith'metic (מענ'-טעל ע-ריטה'-מע-טיק) דאס רעכענען אויף'ן קאפ.

mental'ity *n.* (מענ-טעל'-אי-טי) אינטעלעקטואליטעט, גייסטיגע פעהיגקייט, גייסטיגע טהעטיגקייט.

men'talize *v.* (מענ'-טעל-איז) אינטעלעקטועל, גייסטיג ענטוויקלען; ארויסרופען גייסטיגע טהעטיגקייט.

men'tally *adv.* (מענ'-טעל-אי) אין געדאנקען, אין פארשטעלונג.

men'tal philos'ophy (מענ'-טעל פי-לאס'-א-פי) פסיכאלאגיע; פסיכאלאגיע, לאגיק און מעטאפיזיק [אלס געגענזאץ צו מאראל=פילאזאפיע און נאטור=פילאזאפיע].

men'tal reserva'tion (מענ'-טעל רעז-אויר-וויי'-שאן) דאס ניט דערזאגען; דאס ניט דערזאגטע.

men'tal sight (מענ'-טעל סאיט) דאס גייסטיגע אויג, דאס בעגרייפען עטוואס אזוי ווי מען וואלט עס געזעהן מיט די אויגען.

menta'tion *n.* (מענ-טיי'-שאן) גייסטיגע טהעטיגקייט; אינטעלעקט; גייסטיגער צושטאנד.

Men'tha *n.* (מענ'-טהא) דער מין שמעקעדיגע מינץ=פלאנצען [מיאטע, מיענטע].

men'thene *n.* (מענ'-טהיען) א כעמישער שטאף וואס ווערט געמאכט פון פעפער=מינץ=אויל.

men'thol *n.* (מענ'-טהאל) מענטאל [א ווייסער וואקס=עהנליכער כעמישער שטאף וואס האט דעם גערוך פון מיאטע אדער פעפער=מינץ. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

Mentha

menticul'tural *a.* (מענ-טי-קאל'-טשור-על) וואס ענטוויקעלט דעם פערשטאנד.

men'tion *v. and n.* (מענ'-שאן) דערמאהנען, אנצייגען, מאכען א בעמערקונג [וועגען אימעצען אדער עפעס]; דאס דערמאהנען; אנצייגונג, א בעמערקונג.

men'tionable *a.* (מענ'-שאן-עבל) וואס קען דערמאהנט ווערען; וועגען וואס מען קען מאכען א בעמערקונג; אויף וואס מען קען אנצייגען [אין א בעמערקונג].

men'tor *n.* (מענ'-טאר) א מענטאר [ראטהגעבער, פיהרער, לעהרער, ערציהער — הויפטזעכליך אין בעציהונגען פון אן עלטערען צו א יונגערען].

mento'rial *a.* (מענ-טאו'-רי-על) מענטאריש, ראטהענד,ווארנענד, פיהרענד אויף'ן גלייכען וועג.

men'tum *n.* (מענ'-טאם) דער קינבאקען, די מארדע.

menu' *n.* (מע-ניו') א שפייז=קארטע [א פערצייכניס פון שפייזען]; די שפייזען פון א שפייז=קארטע.

Mephistoph'eles *n.* (מעפ-איס-טאפ'-ע-ליז) מעפיסטאפעל אדער מעפיסטא [דער טייוועל, דער שטן].

Mephistophe'lian *a.* (מעפ-איס-טא-פי'-ליען) מעפיסטאפעליש, טייוועליש.

mephit'ic *a.* (מי-פיט'-איק) מעפי-טיש, שטיקעדיג, גיפטיג; פערפעסטעט.

mephit'ical *a.* (מי-פיט'-אי-קעל) ז. *mephitic*.

mephit'ically *adv.* (מי-פיט'-אי-קעל-אי) מיט שטיק-לופט, מיט א שלעכטען ריח; שטיקעדיג, גיפטיג, פערפעסטעט.

Mephi'tis *n.* (מי-פאי'-טיס) א מין אמעריקאנער שטינק-חיה'לע, עהנליך צו טכוירען אדער שעשקעס מיט זעהר א לאנ-גען און האריגען עק.

mephi'tis *n.* (מי-פאי'-טיס) שטיק-לופט; שטינקעדיגקייט.

mephi'tism *n.* (מי-פאי'-טיזם) שטיק-לופט; שטינקעדיגקייט.

mer'aline *n.* (מער'-ע-לין) א מין וואָ-לענער צייג וואס ווערט בענוצט פאר פרויען-קליידער.

mer'cantile *a.* (מויר'-קען-טיל) מער-קאנטיל, קויפמעניש, סוחר'יש, געשעפטליך.

mer'cantile a'gency (מויר'-קען-טיל איי'-דזשען-סי) א מערקאנטילע אגענטור [אן אגענטור וואס שטעלט צו גע-נויע ידיעות וועגען געשעפטס-פירמען און געשעפטסלייט, וועגען זייער פינאנציעלען צושטאנד, קרעדיט-פעהיגקייט א. ד. ג.].

mer'cantile code (מויר'-קען-טיל קאוד) דאס האנדעלס-געזעץ-בוך.

mer'cantile law (מויר'-קען-טיל לאה) דאס האנדעלס-רעכט [געזעצען וועגען האנ-דעל].

mer'cantile sys'tem (מויר'-קען-טיל סיס'-טעם) די מערקאנטילע סיסטעם [די טעאריע אין פאליטישער עקאנאמיע, וועל-כע האט געהערשט אין 17טען און 18טען יאהרהונדערט, וועלכע בעהויפטעט, אז דאס רייכטום פון א לאנד בעשטעהט אין געלד און זילבער און דעריבער דארף א לאנד שטרעבען ארויסצושיקען אין אויסלאנד וואס מעהר סחורות און אריינצונעהמען וואס מעהר געלד און זילבער, וועהרענד דאס אריינברייננגען סחורות פון אויסלאנד און ארויסשיקען געלד און זילבער דארף זיין פערבאטען אדער אזוי בעשרענקט ווי נור מעגליך].

mer'cantilism *n.* (מויר'-קען-טיל-איזם) מערקאנטיליזם, דער קאמערציעלער אדער סוחר'ישער גייסט; די איבערגעבענ-הייט צו קאמערציע; די מערקאנטילע סיס-טעם. ז. *mercantile system*.

mer'cantilist *n.* (מויר'-קען-טיל-איסט) אן אנהענגער פון קאמערציע; איינער וואס גלויבט, אז קאמערציע און האנדעל איז דאס וויכטיגסטע פאר'ן לאנד; אן אנהענ-גער פון דער מערקאנטילער סיסטעם. ז. *mercantile system*.

mercantilis'tic *a.* (מויר-קען-טי-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו מערקאנטיליזם. ז. *mercantilism*.

mer'cenarily *adv.* (מויר'-סע-נע-רי-לי) געלד-זיכטיג; טהוענדיג אלעס פאר געלד; פערדינגענדיג זיך צו דעם וואס גיט מעהר; פערקויפענדיג זיך פאר געלד.

mer'cenariness *n.* (מויר'-סע-נע-רי-נעס) געלדזיכטיגקייט; דאס פערקויפען זיך פאר געלד.

mer'cenary *a.* and *n.* (מויר'-סע-נע-רי) געלדזיכטיג; וואס פערקויפט זיך פאר געלד; וואס טהוט אלעס פאר געלד; איי-נער וואס טהוט אלעס פאר געלד, איינער וואס דער העכסטער ציעל ביי איהם איז געלד; איינער וואס פערדינגט זיך פאר א סאלדאט צוליעב געלד.

mer'cer *n.* (מויר'-סער) א קרעמער; א שניט-קרעמער.

mer'cership *n.* (מויר'-סער-שיפ) די בעשעפטיגונג פון א קרעמער אדער שניט-קרעמער.

mer'cery *n.* (מויר'-סע-רי) קלייז-האנ-דעל; שניט-געשעפט; שניט-סחורה; א שניט-קראם.

mer'chandise *n.* (מויר'-טשען-דאיז) וואארע, סחורה.

mer'chant *n.* (מויר'-טשענט) א הענד-לער, א סוחר.

mer'chantable *a.* (מויר'-טשען-טעבל) פערקויפליך, גאנגבאר [וועגען סחורות].

mer'chant cap'tain (מויר'-טשענט קעפ'-טען) א קאפיטאן פון א האנדעלס-שיף.

mer'chanthood *n.* (מויר'-טשענט-הוד) האנדעלשאפט, די בעשעפטיגונג פון א הענדלער.

mer'chantman *n.* (מויר'-טשענט-מען) א האנדעלס-שיף.

mer'chant prince (מויר'-טשענט פרינס) א גרויסער, רייכער סוחר.

mer'chantry *n.* (מויר'-טשען-טרי) האנדעל; קויפמאנשאפט.

mer'chant's accounts' (מויר'-טשענטס ע-קאונטס') בוכהאלטונג.

mer'chant ser'vice (מויר'-טשענט סויר'-וויס) ים-האנדעל; די האנדעלס-פלאטע.

mer'chant ship (מויר'-טשענט שיפ) ז. *merchantman*.

mer'chant tai'lor (מויר'-טשענט טיי'-לאר) א קונדען-שניידער וואס נעהט מיט זיין אייגענער וואארע.

mer'ciful *a.* (מויר'-סי-פול) פול מיט רחמנות אדער מיטלייד; גנעדיג, בארמ-הערציג.

mer'cifully *adv.* (מויר'-סי-פול-אי) אויף א בארמהערציגען אופן; מיט רחמנות, מיט גנאד.

mer'cifulness *n.* (מויר'-סי-פול-נעס) גנאדע, בארמהערציגקייט, רחמנות, מיט-לייד.

mer'ciless *a.* (מויר'-סי-לעס) אהן רחמנות, אהן מיטלייד, אונבארמהערציג.

mer'cilessly *adv.* (מויר'-סי-לעס-לי) אונ'ברחמנות'דיג; אהן מיטלייד, אונבארמ-הערציג.

mer'cilessness *n.* (מויר'-סי-לעס-נעס) אונבארמהערציגקייט, אונ'ברחמנות'דיג-קייט.

mercu'rial *a.* and *n.* (מויר-קיו'-רי-על) פון קוועק-זילבער; קוועק-זילבערדיג; וואס ענטהאלט קוועק-זילבער, וואס איז פעראורזאכט פון קוועק-זילבער; א מעדי-צין פון קוועק-זילבער.

Mercu'rial *a.* (מויר-קיו'-רי-על) וואס איז שייך צו דעם גאט מערקור; וואס האט די אייגענשאפטען פון מערקור; לייכט-זיניג; ליפטיג, פלינק, לעבהאפט. ז. *Mercury*.

mercu'rialist *n.* (מויר-קיו'-רי-על-איסט) איינער וואס איז עהנליך אין כא-ראקטער צו דעם גאט מערקור [ז. *Mercury*]; א דאקטאר וואס איז אן אנהענגער פון געברויכען קוועק-זילבער פאר דער היילונג פון פערשיעדענע קראנק-הייטען.

mercu'rialize *v.* (מויר-קיו'-רי-על-איז) זיין קאפריזנע אדער ניט-געזעצט; זיין לעבהאפט אדער פלינק; בעהאנדלען קראנקהייטען מיט קוועק-זילבער; ענט-וויקלען פאטאגראפישע פלאטען מיט קוועק-זילבער.

mercu'rially *adv.* (מויר-קיו'-רי-על-אי) מיט דער הילף פון קוועק-זילבער; לעב-האפט, פלינק.

Mercu'rian *a.* (מויר-קיו'-רי-ען) וואס איז שייך צום גאט מערקור; וואס איז שייך צום פלאנעט מערקור. ז. *Mercury*.

mercu'ric *a.* (מויר-קיו'-ריק) וואס איז שייך צו קוועק-זילבער, וואס ענטהאלט קוועק-זילבער; קוועק-זילבערדיג, מיט קוועק-זילבער.

mercu'rify *v.* (מויר-קיו'-רי-פאי) פער-בינדען אדער צומישען מיט קוועק-זילבער; ארויסקריגען קוועק-זילבער פון מעטאלען.

mer'curous *a.* (מויר-קיו-ראס) וואס איז, שייך צו קוועק-זילבער; וואס ענט-האלט קוועק-זילבער; קוועק-זילבערדיג, מיט קוועק-זילבער.

Mer'cury *n.* (מויר'-קיו-רי) מערקור [איינער פון די געטער ביי די אלטע רוימער. ער איז געווען דער גאט פון שווינדלער און גנבים, פון סוחרים און האנ-דעל; ער איז געווען דער בעשיצער פון רייזענדע, שלוחים און אטלעטען. ער ווערט געמאלען אין דעם בילד פון א יונגען מאן מיט א קליינעם הוט מיט פליגלען אויף'ן קאפ און מיט פליגלען ביי די קנעכלעך פון די פיס]; א שליח, א נייעס-בריינגער; א צייטונג; דער פלאנעט מערקור.

Mercury

mer'cury *n.* (מויר'-קיו-רי) קוועק-זילבער [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען]; דער קוועק-זילבער-זייל אין א טערמאמעטער; דאס בינגעל-קרויט [אזא פלאנצע].

mer'cury-cup *n.* (מויר'-קיו-רי-קאפ) א קליין שיסעלע מיט קוועק-זילבער וואס ווערט בענוצט פאר עלעקטרישע אפארא-טען אלס שטראם-פערבינדונג; דאס קוועק-זילבער-שיסעלע פון א בעראמעטער.

mer'cy *n.* (מויר'-סי) פערציי-הונג; גנאדע; רחמנות, בארמהערציגקייט, מיטלייד.

mer'cy-seat *n.* (מויר'-סי-סיעט) דער כפרת [דער צודעק פון דעם ארון אין בית המקדש]; דער גנאדען-טהראן.

mere *a.* and *n.* (מיער) בלויז, נאר, ניט מעהר ווי; לויטער, ריין; א קליינע אזע-רע [זעע]; א גרענעץ, א גרענעץ-ליניע [א מעזשע].

mere'ly *adv.* (מיער'-לי) ניט מעהר ווי, נאר, בלויז.

mere noth'ing (מיער נאטה'-אינג) א גאלע גארנישט.

mere'stead *n.* (מיער'-סטעד) א פערמע.

mere'stone *n.* (מיער'-סטאון) א גרענעץ=שטיין; א גרענעץ.

meretri'cian *a.* (מער-אי-טריש'-ען) ז. *meretricious*

meretri'cious *a.* (מער-אי-טריש'-אס) הורעריש, ווי א הור; פאלש, אנציהענד דורך א פאלשען אויסזעהן; וואס האט א פאלישען פערפוצטען אויסזעהן.

meretri'ciously *adv.* (מער-אי-טריש'-אס-לי) אויף א הורישען אופן; מעשה הור; אנציהענדיג אדער רייצענדיג דורך א פאלשען פערפוצטען אויסזעהן.

meretri'ciousness *n.* (מער-אי-טריש'-אס-נעס) א פאלשעס אויסזעהן, א פאלשער שיין; א פאלשע בעפוצונג; אן אנציהונג אדער רייצונג דורך א פאלשען שיין; א הורישע אויפפיהרונג.

mer'etrix *n.* (מער'-ע-טריקס) אן אויסגעלאסענע פרוי, א פראסטיטוטקע.

mergan'ser *n.* (מויר-גענ'-סער) דער קאלבען=טויכער [אזא קאטשקע מיט א רונדען שנאבעל און א קאם פון שטארצענבע פעדערען אויפ'ן קאפ].

merge *v.* (מוירדזש) טויכען, טונקען, זיך טובל'ען; זינקען; פערזינקען, אונטערגעהן; פערשלונגען ווערען.

mer'ger *n.* (מויר'-דזשער) די פערשמעלצונג פון א קליינעם גוט אין א גרעסערען; א פערזינקער.

merid'ian *n. and a.* (מי-ריד'-אי-ען) אין געאגראפיע — א מערידיאן, א קרייז געצויגען ארום דעם ערד=קוגעל דורך די פאלען, אדער א האלבער קרייז געצויגען פון פאל צו פאל; אין אסטראנאמיע — א קרייז געצויגען אין דער הימעלס=ספערע פון פאל צו פאל; מיטאג=צייט; דער העכסטער פונקט; מיטאגדיג; פון מיטאג=צייט; העכסט, וואס איז אויף דעם העכסטען פונקט; וואס איז שייך צו א מערידיאן, מערידיאניש.

merid'ional *a.* (מי-ריד'-אי-א-נעל) וואס איז שייך צו אדער געפינט זיך אויף א מערידיאן; העכסט; דרום=זייטיג, זידליך; וואס איז שייך צו דעם קלימאט פון זיד אדער צו די זידליכע איינוואהנער.

merid'ional dis'tance (מי-ריד'-אי-א-נעל דיס'-טענס) דער מרחק פון מערידיאן [צו מזרח=זייט אדער צו מערב=זייט].

meridional'ity *n.* (מי-ריד-אי-א-נעל'-אי-טי) די לאגע אדער שטעלונג אין מערידיאן; די זידליכע לאגע אדער ריכטונג; די ארט=לאגע צו דרום=זייט, די זידליכקייט.

merid'ionally *adv.* (מי-ריד'-אי-א-נעל-אי) אין דער ריכטונג פון מערידיאן [צו צפון אדער צו דרום].

meringue' *n.* (מע-רענג') צוקלאפטע איי=ווייסעל מיט צוקער וואס ווערט נעמאכט צו בעפוצען פיינע זארטען געבעקס.

meri'no *n. and a.* (מע-רי'-נאו) מערינא=שעפס [א זארט פיינע שעפסען]; אזא דינער, פיינער וואלען=שטאף; א זארט טריקא וואס ווערט בענוצט פאר אונטערוועש; וואס איז שייך צו מערינא=שעפסען אדער צו זייער וואל; געמאכט פון מערינא=וואל.

meri'no sheep (מע-רי'-נאו שיעפ) א מערינא=שעפס [אזא זארט שעפס מיט לאנגע, פיינע וואל].

mer'istem *n.* (מער'-איס-טעם) אין ביאלאגיע — די מעריסטעמע, א געוועב פון לעבעדיגע צעלען, פון וועלכען עס ענטוויקלען זיך אנדערע ארגאנישע געוועבען.

meristemat'ic *a.* (מער-איס-טי-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א מעריסטעמע. ז. *meristem*

mer'it *v. and n.* (מער'-איט) 1. פערדינען [א בעלוינונג אדער שטראף]; 2. זיך פערדיענט מאכען, זיך ווערטה מאכען [וועגען עפעס]; 3. פערדיענסט, ווערטה; אנשפרוך.

2. Dishonest acts **merit** the condemnations of all right-minded persons. 3. The book has many **merits**.

mer'itedly *adv.* (מער'-אי-טעד-לי) לויט פערדיענסט, לויט ווערטה.

merito'rious *a.* (מער-אי-טאו'-רי-אס) לויבענסווערטה.

As a teacher he rendered **meritorious** service to the community.

merito'riously *adv.* (מער-אי-טאו'-רי-אס-לי) אויף א לויבענסווערטהען אופן.

merito'riousness *n.* (מער-אי-טאו'-רי-אס-נעס) פערדיענסטליכקייט, לויבענסווירדיגקייט.

merle *n.* (מוירל) די אמזעל [אזא שווארץ אייראפעאיש זינג=פויגעלע מיט א לאנגען עק].

mer'lin *n.* (מויר'-לין) דער לערכען=פאלק [אזא רויב=פויגעל פון דער פאלקען=פאמיליען]; א מין פאני אדער קליין פערדעל.

Merlin

mer'ling *n.* (מויר'-לינג) דער מערלאן [א קליינער ים=פיש מיט דריי שווים=פעדערען אויפ'ן רוקען, ווערט פיעל געברויכט אלס שפייז].

mer'lon *n.* (מויר'-לאן) אין פארטיפיקאציאן אדער פעסטונגס=בויאונג — דער טייל פון א ברוסט=וועהר וואס טיילט אב צוויי שיס=פענסטער.

mer'maid *n.* (מויר'-מייד) די ים=פרוי [א לעגענדארע אדער פאבעלהאפטע ים=בעשעפעניש וועלכע ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א שעהנער פרוי מיט אן עק פון א פיש].

mer'maiden *n.* (מויר'-מיידן) ז. *mermaid*

mer'man *n.* (מויר'-מען) א ים=מענש [א לעגענדארע אדער פאבעלהאפטע ים=בעשעפעניש וואס ווערט פארגעשטעלט אלס האלב=מענש האלב=פיש].

mer'oblast *n.* (מער'-א-בלעסט) אן איי וואס ענטהאלט שפייז=געלכעל [אזא געלכעל וואס נור א טייל פון איהם בעשטעהט פון בילדענדער פראטאפלאזמע, פון וואס דער ארגאניזם, ווי א פויגעל, א פיש, א רעפטיל א. ד. ג. ווערט געשאפען, וועהרענד דער אנדערער טייל בעשטעהט פון נאהרונגס=פראטאפלאזמע].

meroblas'tic *a.* (מער-א-בלעס'-טיק) וואס בעשטעהט נור צום טייל פון בילדענדער פראטאפלאזמע [וועגען אייער]. ז. *meroblast*

merogen'esis *n.* (מער-א-דזשענ'-ע-סיס) די ענטשטעהונג פון די בעזונדערע טיילען, פון וועלכע עס בעשטעהט אן ארגאניזם.

merognos'tic *n.* (מער-אג-נאס'-טיק) א מעראגנאסטיק, איינער וואס ווייסט אדער גלויבט אז ער ווייסט טיילווייז.

merognos'ticism *n.* (מער-אג-נאס'-טי-סיזם) מעראגנאסטיציזם, דאס וויסען טיילווייז.

mer'osome *n.* (מער'-א-סאום) איינע פון די טיילען, פון וועלכע עס בעשטעהט אן ארגאניזם [ווי א בעזונדערער רינג ביי א רינג=ווארים א. ד. ג.].

Merovin'gian *a.* (מער-א-ווינ'-דזשי-ען) מעראווינגיש, וואס איז פון אדער וואס איז שייך צו דער פאמיליע אדער דינאסטיע פון מעראווינגער [א פרענקישער שבט, וועלכער האט געגרינדעט די ערשטע פראנצויזישע קעניגליכע דינאסטיע אין יאהר 486 נאך קריסטוס'ס געבורט].

mer'rily *adv.* (מער'-אי-לי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען אופן; פרעהליך, לוסטיג.

mer'rimake *n. and v.* (מער'-אי-מייק) א שמחה, א לוסטיגע פערזאמלונג; זיין לוסטיג, זיך משמח זיין.

mer'riment *n.* (מער'-אי-מענט) לוסטיגקייט, פרעהליכקייט.

mer'riness *n.* (מער'-אי-נעס) ז. *merriment*

mer'row *n.* (מער'-או) ז. *mermaid*

mer'ry *a. and adv.* (מער'-אי) לוסטיג, פרעהליך; מונטער, גוט אויפגעלעגט; לעבהאפט; אויף א לעבהאפטען שטייגער.

The wedding was attended by a **merry** crowd of friends.

mer'ry-an'drew *n.* (מער'-אי-ענ'-דרוה) א פאיאץ, א פורים=שפיעלער, א קלאון.

mer'ry-go-round' *n.* (מער'-אי-גא-ראונד') א קארוסעל [האלצערנע פערדלעך, קארעטען אדער וויעגען, וועלכע דרעהען זיך דורך א מאשין אין דער רונד].

Merry-go-round

mer'rymake *n. and v.* (מער'-אי-מייק) א שמחה, א לוסטיגע פערזאמלונג; זיין לוסטיג, זיך משמח זיין.

mer'ry-ma'king *n. and a.* (מער'-אי-מיי'-קינג) דאס מאכען לוכטיג אדער פרעהליך; א שמחה, א לוסטיגער מאהלצייט; וואס מאכט לוסטיג אדער פרעהליך.

mer'ryman *n.* (מער'-אי-מען) ז. *merry-andrew*

mer'rymeeting *n.* (מער'-אי-מיע-טינג) א לוסטיגע פערזאמלונג, א שמחה.

mer'rythought *n.* (מער'-אי-טהאהט) דער גאפעל=פערמיגער ברוסט=ביין פון אן עוף.

merse *v.* (מוירס) אונטערטויכען אדער אונטערטונקען אין וואסער אדער אין אן אנדער פליסיגקייט.

mer'sion *n.* (מויר'-שאן) דאס אונטער=

טויכען, דאס אונטערטונקען זיך [איז וואסער אדער אין אן אנדער פליסיגקייט].

Mer'u *n.* (מער'-אוה) אין דער אינדי=שער מיטאלאגיע — מערו, דער הויכער צענטראלער בארג פון דער ערד, וואו עס האלטען זיך אויף די געטער [ווי ביי די גריכען — דער בארג אלימפוס].

mer'woman *n.* (מויר'-הוואומ-ען) א ים=פרוי, א ים=נימפע [א פאנטאסטיש בעשעפעניש אין דער פארם פון א שעהנער פרוי מיט אן עק פון א פיש, וואס גע=פינט זיך כלומרשט אין ים]. ז. *mermaid*

mer'ycism *n.* (מער'-אי-סיזם) דאס מעלה=גרה זיין ביי מענשען [א קראנק=האפטע ערשיינונג, ווען ביי א מענשען קעהרט זיך די שפייז אום צוריק פון מא=גען אין מויל און קייעט זי נאך אמאל איבער].

me'sa *n.* (מיי'-סא) הויך פלאך=לאנד.

me'sad *adv.* (מיע'-סעד) צו דעם מיטען= צו.

mes'al *a.* (מעס'-על) וואס געפינט זיך אין דער מיט.

mésalliance' *n.* (מיי-זעל-לי-אנס') א הייראט, אין וועלכער איינער פון דעם פארעל איז פון א קלענערען יחוס.

mes'ally *adv.* (מעס'-ע-לי) אין דער מיט.

mesdames' *n.* (מע-דאם') דאמען, מא= דאמען. ז. *madam*

mesdemoiselles' *n.* (מע-דע-מוא-זעל) פרייליינס. ז. *mademoiselle*

meseems' (מי-סיעמז') מיר שיינט, מיר דאכט זיך.

Mesembryan'themum *n.* (מע-סעמ-ברי-ענ'-טהי-מאם) די צאזער=בלומען, א מין פלאנצען מיט שעהנע ווייסע, געל=בע אדער ראזעווע בליטהען וואס וואק=סען אין בינמלעך [די פרוכט פון דיעזע פלאנצען איז קאפסול=פערמיג. עס זיינען פאראן איבער 300 מינים פון דיעזע פלאנ=צען].

mesencephal'ic *a.* (מעס-ענ-סע-פעל'-איק) וואס געפינט זיך אין מיטעל=טייל פון קאפ=מארך.

mesenceph'alon *n.* (מעס-ענ-סעפ'-ע-לאן) דער מיטעל=טייל פון דעם קאפ=מארך.

mesente'rial *a.* (מעז-ענ-טיע'-רי-על) ז. *mesenteric*

mesenter'ic *a.* (מעז-ענ-טער'-איק) וואס איז שייך צום גרייזשיק אדער גע=דערים=נעץ.

mesenteri'tis *n.* (מעס-ענ-טע-ראי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם גרייזשיק אדער געדערים=נעץ.

mesente'rium *n.* (מעס-ענ-טיע'-רי-אם) ז. *mesentery*

mes'entery *n.* (מעז'-ענ-טער-אי) א גרייזשיק, א געדערים=נעץ. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

mesh *n. and v.* (מעש) א נעץ=לאך, א שלייף פון א נעץ=געוועב; א נעץ; א פלאנטער; דאס צוזאמענקומען, דאס צו=זאמענטשעפען זיך פון רעדער=צייהנער; מאכען א נעץ; כאפען אין א נעץ; פער=פלאנטערען [אין א נעץ אדער ווי אין א נעץ]; זיך צוזאמענקומען [וועגען צייה=נער פון צוויי צאהן=רעדער].

meshed *a.* (מעשט) נעץ=פערמיג; וואס האט נעץ=פערמיגע בעציערונגען.

mesh'work *n.* (מעש'-הוואירק) א נעץ, א געוועב; נעץ=ארבייט.

mesh'y *a.* (מעש'-אי) נעץ=ארטיג, נעץ= פערמיג.

mes'ial *a.* (מעס'-אי-על) וואס איז אין דער מיט.

mes'ially *adv.* (מעס'-אי-על-אי) אין מיטען.

mes'ian *a.* (מעס'-אי-ען) ז. *mesial*

mes'lin *n.* (מעס'-לין) [קארן] מיש=קארן געמישט מיט ווייץ].

mesmeree' *n.* (מעז-מויר-איע') איינער וועמען מען ווארפט אונטער אונטער דעם איינפלוס פון מעזמעריזם [טהיערישער מאגנעטיזם]. ז. *mesmerism*

mesmer'ic *a.* (מעז-מער'-איק) מעז=מעריש, וואס איז שייך צום מעזמעריזם אדער צום טהיערישען מאגנעטיזם; היפ=נאטיש.

mesmer'ical *a.* (מעז-מער'-אי-קעל) מעזמעריש, וואס איז שייך צו מעזמעריזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם, היפנאטיש.

mesmer'ically *adv.* (מעז-מער'-אי-קעל-אי) דורך מעזמעריזם, מיט דער הילף פון מעזמעריזם [טהיערישער מאגנע=טיזם].

mesmer'ic lucid'ity (מעז-מער'-איק לו-סיד'-אי-טי) העל=זעהן. ז. *clairvoyance*

mesmer'ic prom'ise (מעז-מער'-איק פראמ'-אים) די ווירקונג פון מעזמעריזם אדער היפנאטיזם אין נארמאלען צושטאנד [נאכדעם ווי מען איז שוין מעהר ניט איינגעשלעפערט].

mesmerisa'tion *n.* (מעז-מויר-אי-זיי'-שאן) ז. *mesmerization*

mes'merise *v.* (מעז'-מויר-איז) ז. *mesmerize*

mes'meriser *n.* (מעז'-מויר-אי-זער) ז. *mesmerizer*

mes'merism *n.* (מעז'-מויר-איזם) מעז=מעריזם אדער טהיערישער מאגנעטיזם [די לעהרע פון דעם דייטשען מעדיקער מעזמער (געבארען 1733, געשטארבען 1815), וועלכע בעהויפטעט, אז מענשען בעזיצען א בעזונדערע "מאגנעטישע קראפט", מיט וועלכער מען קען בעאיינ=פלוסען אנדערע מענשען, זיי צווינגען צו טהאן פערשיעדענע זאכען, זיי איבערגע=בען דעם איינענעם ווילען און נעדאנקען און זיי היילען. אמאל האט מען דעם מעז=מעריזם בעטראכט אלס שווינדעל, איצטער פערבינדט מען איהם מיט'ן היפנאטיזם]. ז. *hypnotism*

mes'merist *n.* (מעז'-מויר-איסט) איי= נער וואס פראקטיצירט מעזמעריזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם. ז. *mesmerism*

mesmeriza'tion *n.* (מעז-מויר-אי-זיי'-שאן) מעזמעריזירונג. ז. *mesmerism*

mes'merize *v.* (מעז'-מויר-איז) פראק=טיצירען מעזמעריזם [טהיערישען מאגנע=טיזם]; היפנאטיזירען.

mes'merizer *n.* (מעז'-מויר-אי-זער) איינער וואס פראקטיצירט מעזמעריזם אדער טהיערישען מאגנעטיזם.

mesmeroma'nia *n.* (מעז-מויר-א-מיי'-ני-א) מעזמעראמאניע [דאס זיין פערקאכט ביז משוגעת אין מעזמעריזם]. ז. *mesmerism*

mesmeroma'niac *n.* (מעז-מויר-א-מיי'-ני-עק) איינער וואס איז משוגע אויף מעזמעריזם, איינער וואס איז ביז משוגעת פערקאכט אין מעזמעריזם [טהיערישער מאגנעטיזם].

mesne *a.* (מיען) — אין יוריספרודענץ וואס איז אין מיטען, וואס קומט אריין צווישען.

mesne lord (מיען לאהרד) אין דער פעאדאלער ארדנונג — א פעאראל, וואס איז אין דערזעלבער צייט געווען א וואַ=סאל פון אן אנדערען. ז. *feudal system*

mesne proc'ess (מיען פראס'-עם) א נעבען=פראצעס [געריכטס=פערהאנדלונג], וואס קומט פאר בעת א פראצעס צוליעב א זייטיגען שטרייט=פונקט.

mes'oblast *n.* (מעס'-א-בלעסט) דער מיטעלסטער פון די דריי שיכטען אין דעם עמבריאו. ז. *embryo*

mesoblaste'ma *n.* (מעס-א-בלעס-טי'-מא) די מאסע פון צעלען, וועלכע בילדען אוים דעם מיטעלען שיכט פון דעם עמ=בריאו. ז. *embryo*

mesoc'olon *n.* (מע-סאק'-א-לאן) דער גרייזשיק אדער געדערים=נעץ פון דער גרימדארם. ז. *colon*

mes'oderm *n.* (מעס'-א-דוירם) ז. *mesoblast*

mesogas'tric *a.* (מעס-א-געס'-טריק) וואס געפינט זיך אין מיטעלסטען טייל פון בויך.

mesogas'trium *n.* (מעס-א-געס'-טרי-אם) דער מיטעלסטער טייל פון בויך; דער גרייזשיק [געדערים=נעץ] ארום דעם מאגען.

mes'olite *n.* (מעס'-א-לאיט) א מעזא=ליט [אזא וויים=זאמדיגער מינעראל].

mesolog'ical *a.* (מעס-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעסאלאגיע. ז. *mesology*

mesol'ogy *n.* (מע-סאל'-א-דזשי) מע= סאלאגיע, די לעהרע וועגען די בעציהונ=גען אדער די שייכות פון אן ארגאניזם צו דער ארומיגער סביבה, אין וועלכער ער געפינט זיך.

mesometri'tis *n.* (מעס-א-מי-טראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מיטעלע מוס=קולען פון דער געבעהר=מוטער.

mes'on *n.* (מעס'-אן) די פלעכע וואס טיילט דעם קערפער אין צוויי גלייכע סי=מעטרישע טיילען [א רעכטער און א לינ=קער]; אין מוזיק — א טעטראכארד. ז. *tetrachord*

Mesopota'mian *a.* (מעס-א-פא-טיי'-מי-ען) וואס איז שייך צו מעסאפאטאמיע אדער ארם נהרים [די געגענד אין אזיען צווישען די טייכען פרת און חדקל].

mesothorac'ic *n.* (מעס-א-טהא-רעס'-איק) וואס איז שייך צום מיטעלסטען ברוסט=טייל פון אינזעקטען.

mesotho'rax *n.* (מעס-א-טהאו'-רעקס) דער מיטעלסטער ברוסט=טייל ביי אינזעק=טען.

Mesozo'ic *a.* (מעס-א-זאו'-איק) וואס איז שייך צו דער מעסאזאאישער אדער מיטעלער פעריאדע — צווישען דער פאלע=אזאאישער און טערטיער=צייטען אין דער געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון דער ערד [דיעזע פעריאדע צייכענט זיך אוים מיט ריעזיגע רעפטיליען (קריכענדע בעשעפע=נישען) און מיט דער ערשטער ערשיינונג פון זויג=טהיערע, פויגלען, פיש מיט רוקען=ביינער און פאלמען].

mesquit' *n.* (מעס-קיעט') דער מעסקיט= בוים [א מין בוים אין די ווארימע גע=גענדען פון אמעריקא מיט א זעהר טייערען שווערען און הארטען האלץ פון ברוינעם אדער רויטען קאליר. די צאהלרייכע ווארצ=לען פון דיעזען בוים ווערען געברויכט אלס הייצונג און די בעבלעך=עהנליכע זיסע

פרוכט ווערט געברויכט אלס שפייז. מען קריגט אויך פון דעם בוים א זאפט וואס איז ענליך צו גומי־ראביקום].

mesquit′-bean *n.* (מעס-קיעט′-ביען) דער מעסקיט־בעבעל [די פרוכט פון דעם מעסקיט־בוים].. ז. *mesquit*.

mesquite′ *n.* (מעס-קיעט′) ז. *mesquit*.

mesquit′-gum *n.* (מעס-קיעט′-גאם) מעסקיט־גומי. ז. *mesquit*.

mesquit′-tree *n.* (מעס-קיעט′-טריע) ז. *mesquit*.

mess *n. and v.* (מעס) א געריכט; א פארציע שפייז; א פארציע פוטער [פאר בהמות]; פיש געכאפט אין איין פאנג; א טיש־קאמפאניע [הויפטזעכליך פון סאלדאטען אדער מאטראזען]; א טיש־קאמפאניע פון פיער מענשען; א מישמאש; שמוץ; אונארדנונג; פערלעגענהייט; צוטומלעניש; עסען צוזאמען מיט אנדערע; גיבען א פארציע [שפייז]; איינטיילען אין פארציעס; מאכען א מישמאש, א טומעל אדער אונארדנונג; בעשמוצען; צוטומלען.

mes′sage *n.* (מעס′-איידזש) א שליחות, א באטשאפט; א מיטטיילונג; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן אפיציעלע צושריפט צו א געזעצגעבענדער קערפערשאפט מיט פארשלעגע, מיינונגען און אינפארמאציאנען [ווי למשל פון דעם פרעזידענט צום קאנגרעס].

mess′-chest *n.* (מעס′-טשעסט) א שפייז־געשיר־קאסטען אויף א קריעגס־שיף.

mess′-cloth *n.* (מעס′-קלאהטה) א טיש־דעק אויף א קריעגס־שיף.

mess′-deck *n.* (מעס′-דעק) דער דעק אויף א קריעגס־שיף, וואו די מאטראזען עסען.

mes′senger *n.* (מעס′-ענ-דזשער) א שליח, אן איבערברייינגער פון אפיציעלע דאקומענטען; א פארויסלויפער; א וואלקענדעל וואס זאגט אן אויף א שטורם; דער קאבעלארינג [אן אונענדליכע קייט צום אויפהויבען אן אנקער]; איינער וואס ווערט געריכטליך בעשטימט צו פיהרען די געשעפטען אין פאל פון א באנקראט; א שטיק הארט פאפיער ביים שטריק־ענד פון א פאפיערענער פליהענדער שלאנג, דורך וועלכען מען בלאזט ארויס דאס שטריקעל.

mess′-gear *n.* (מעס′-גיער) געשיר [אויף א שיף].

Messi′ah *n.* (מע-סאי′-א) משיח; יעזוס קריסטוס [דער קריסטליכער משיח].

Messi′ahship *n.* (מע-סאי′-ע-שיפ) משיחות; די שליחות פון משיח; די שליחות פון קריסטוס׳ען [אלס דעם קריסטליכען משיח].

Messian′ic *a.* (מעס-אי-ענ′-איק) וואס געהערט צו משיח.

Messi′as *n.* (מע-סאי′-עס) ז. *Messiah*.

messieurs′ *n.* (מע-סיעי′) הערען, מיינע הערען.

mess′-ket′tle *n.* (מעס′-קעטל) א לאגער־קעסעל אדער פעלד־קעסעל.

mess′-kit *n.* (מעס′-קיט) פעלד־געשיר אדער לאגער־געשיר [די טעפ, לעפעל א. ז. וו. און אויך דער קאסטען פאר דעם געשיר].

mess′-lock′er *n.* (מעס′-לאק′-ער) א געשיר־קעסטעל [אויף א שיף].

mess′making *n.* (מעס′-מיי-קינג) דאס צוזאמענעסען, דאס עסען קאמפאניעסווייז.

mess′mate *n.* (מעס′-מייט) א שיסעלברודער, א טיש־קאמפאניאן [הויפטזעכליך אויף א שיף]; אין זאאלאגיע — חיות וואס שפייזען זיך צוזאמען, אבער ניט אלס פאראזיטען. ז. *commensal*.

mess′-ta′ble *n.* (מעס′-טייבל) אן עס־טיש פאר א גאנצער קאמפאניע.

mess′-traps *n.* (מעס′-טרעפס) ז. *mess-gear*.

mes′suage *n.* (מעס′-הוועדזש) אין יוריספרודענץ — א הויז מיט דעם ארומיגען גרונט און נעבען־געביידען.

mesti′zo *n.* (מעס-טיע′-זאו) א מעסטיצע [איינער פון געמישטער אבשטאמונג, הויפטזעכליך פון שפאניער און אינדיאנער].

met (מעט) בעגעגענט, געטראפען. ז. *meet*.

metab′asis *n.* (מע-טעב′-ע-סיס) אין רעטאריק — אן איבערגאנג [פון איין פונקט צו א צווייטען]; אין מעדיצין — ענדערונג [פון דער לופט, פון דער היילונגס־מעטאדע, פון א קראנקהייט א. ז. וו.].

metabat′ic *a.* (מעט-ע-בעט′-איק) וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון ענערגיע; וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון היץ [פון איין קערפער צו א צווייטען].

metab′ola *n.* (מע-טעב′-א-לא) אין מעדיצין — ענדערונג [פון לופט, פון דער היילונגס־מעטאדע, פון דער קראנקהייט א. ז. וו.].

Metab′ola *n.* (מע-טעב′-א-לא) דער מין אינזעקטען, וואס געהען דורך אלע דריי שטופען פון ענטוויקלונג [א לארווא, א פופע און דאן דער אינזעקט].

metabol′ic *a.* (מעט-ע-באל′-איק) אין זאאלאגיע — מעטאבאליש, וואס איז שייך צו אינזעקטען וואס געהען דורך אלע דריי שטופען [א לארווא, א פופע און דאן אן אינזעקט]; וואס ענדערט די פארם; אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו מעטאבאליזם. ז. *metabolism*.

metab′olism *n.* (מע-טעב′-א-ליזם) מעטאבאליזם [אין ביאלאגיע — די רייהע ענדערונגען וואס קומען פאר אין א לעבעדיגען ארגאניזם אדער אין אן איינצעלנער צעלע, דורך וועלכע דער לעבעדיגער שטאף אדער פראטאפלאזמע ווערט פון איין זייט געשאפען און פון דער צווייטער זייט פערוואנדעלט אין אבפאל. דער ערשטער פראצעס ווערט אנגערופען אנאבאליזם, דער צווייטער — קאטאבאליזם]; אין זאאלאגיע — די מעטאמארפאזע, די פארמען־ענדערונג פון אן אינזעקט [די לארווא, די פופע און דער אינזעקט]; אין פאעזיע — די ענדערונג פון מעטער [פערזען־פוס].

metab′olite *n.* (מע-טעב′-א-לאיט) א שטאף וואס ענטוויקעלט זיך דורך מעטאבאליזם. ז. *metabolism*.

metab′olize *v.* (מע-טעב′-א-לאיז) ענדערען דורך מעטאבאליזם, אונטערווארפען דעם פראצעס פון מעטאבאליזם. ז. *metabolism*.

metab′olous *a.* (מע-טעב′-א-לאס) וואס געהט דורך אלע ענטוויקלונגס־פארמען [וועגען אינזעקטען]. ז. *metabolic*.

metab′oly *n.* (מע-טעב′-א-לי) ז. *metabolism*.

metacar′pal *a. and n.* (מעט-ע-קאר′-פעל) וואס איז שייך צו דער מיטעלהאנד; א ביין פון דער מיטעלהאנד [איינער פון די ביינער צווישען דעם האנד־געלענק און די פינגער].

metacarpa′le *n.* (מעט-ע-קאר-פיי′-לי) די מיטעלהאנד [דער ביין צווישען דעם האנד־געלענק און די פינגער].

metacar′pus *n.* (מעט-ע-קאר′-פאס) די מיטעלהאנד [דער טייל פון דער האנד צווישען דעם האנד־געלענק און די פינגער].

metacen′ter *n.* (מעט-ע-סענ′-טער) דער מעטאצענטער [דער פונקט אין א שווימענדען קערפער, אויף וועלכען עס ווירקען די רעזולטירענדע קרעפטען (דער סך הכל פון די קרעפטען) פון דער פליסיגקייט אין וועלכער ער שווימט. כדי א שווימענדער קערפער זאל זיך קענען האלטען אין גלייכגעוויכט, מוז זיין מעטאצענטער זיך געפינען א ביסעל נידריגער ווי זיין שווערפונקט. אין א שיף ווערט דער מעטאצענטער בעשטימט אלס דער פונקט, וואו עס שניידט זיך די ווערטיקאלע ליניע וואס ווערט געצויגען דורך דעם שווערפונקט פון שיף מיט דער וואסער־ליניע].

metacen′tre *n.* (מעט-ע-סענ′-טער) ז. *metacenter*.

metacen′tric *a.* (מעט-ע-סענ′-טריק) מעטאצענטריש, וואס איז שייך צום מעטאצענטער. ז. *metacenter*.

metachro′matism *n.* (מעט-ע-קראו′-מע-טיזם) פארב־ענדערונג [הויפטזעכליך דורך דער ענדערונג אין דער טעמפעראטור].

metachromato′sis *n.* (מעט-ע-קראו-מע-טאו′-סיס) קאליר־ענדערונג.

met′achrome *n.* (מעט′-ע-קראום) עטוואס וואס ענדערט דעם קאליר.

metach′ronism *n.* (מע טעק′-רא-ניזם) א פעהלער אין צייט־רעכנונג [ווען מען גיט אן א שפעטערדיגען דאטום].

metachro′sis *n.* (מעט-ע-קראו′-סיס) קאליר־ענדערונג [ווי ביים כאמעלעאן].

me′tage *n.* (מי′-טעדזש) מעסטונג [הויפטזעכליך פון קויהלען]; דאס געצאהלט פאר מעסטען [קויהלען].

metagen′esis *n.* (מעט-ע-דזשענ′-ע-סיס) מעטאגענעזיס, גענעראציאנס־וועקסעל [די וועקסלונג אין דער פארם פון פרוכפערען זיך ביי געוויסע מינים בעשעפענישען. אזוי, למשל, קומט פאר די פערמעהרונג אדער פרוכפערונג פון געוויסע מינים ווייכע ים־חיה׳לעך אין איין דור דורך געשלעכטליכען פערקעהר און אין צווייטען — דורך אבשפאלטונג].

metagenet′ic *a.* (מעט-ע-דזשי-נעט′-איק) מעטאגענעטיש, וואס איז שייך צו מעטאגענעזיס. ז. *metagenesis*.

metagenet′ically *adv.* (מעט-ע-דזשי-נעט′-אי-קעל-אי) אויף א מעטאגענעטישען אופן. ז. *metagenesis*.

metagen′ic *a.* (מעט-ע-דזשענ′-איק) מעטאגענעטיש. ז. *metagenesis*.

metagnos′tic *a. and n.* (מעט-עג-נאס′-טיק) וואס איז העכער פון פערשטאנד, וואס מען קען ניט בעגרייפען; מעטאפיזיש [ז. *metaphysics*]; איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון א געטליכקייט, וואס מען קען ניט בעגרייפען.

metagnos′ticism *n.* (מעט-עג-נאס′-טי-סיזם) מעטאגנאסטיציזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז גאט קען מען בעגרייפען נור דורך א בעזונדערען רעליגיעזען בעוואוסטזיין.

metagnos'tics *n.* (מעט-עג-נאס'-טיקס) מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*

metagram'matism *n.* (מעט-ע-גרעמ'-ע-טיזם) אן אנאגראם [דאס איבערשטעלען די בוכשטאבען פון א ווארט, אום צו בילדען אן אנדער ווארט, ווי למשל, אויסבילדען פון דעם ווארט ”טישען” דאס ווארט ”שיטען”]; דאס איבערשטעלען די בוכשטאבען פון א נאמען אזוי, אז עס זאלען זיך בעקומען ווערטער וואס האבען א שייכות מיט דער פערזאן וואס טראגט דעם נאמען.

metag'raphy *n.* (מע-טעג'-רע-פי) דאס בעצייכענען די קלאנגען פון איין שפראך מיט בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך [ווי למשל אין דיעזען ווערטער=בוך ביים איבערגעבען אין אידיש די אויסשפראך פון די ענגלישע ווערטער].

met'al *n. and v.* (מעט'-על) מעטאל; א צושמאלצענע מאסע [ווי גלאז, למשל]; דאס בליי פון דרוק=זאץ; די שטיינדלעך מיט וועלכע עס איז בעדעקט א וועג; די הארמאטען פון א שיף; דער הויפט שטאף אדער מאטעריאל, פון וועלכען עטוואס איז געמאכט; דער כאראקטער [פון א פערזאן]; בעדעקען מיט מעטאל; בעדעקען א וועג מיט שטיינדלעך.

met'al-cas'ting *n.* (מעט'-על-קעס'-טינג) דאס גיסען מעטאל אין פורעמס; א שטיק מעטאל וואס איז אבגעגאסען געווארען אין א פורעם.

met'aled *a.* (מעט'-עלד) בעדעקט מיט מעטאל; בעדעקט מיט שטיינדלעך [וועגען א וועג]. ז. *macadamize*

met'al-foun'der *n.* (מעט'-על-פאונ'-דער) א מעטאל=גיסער, א מעטאל=שמעלצער.

met'aline *n.* (מעט'-על-אין) א דראטפאדים צום נעהען לעדער.

met'aling *n.* (מעט'-על-אינג) די שטיינדלעך, מיט וועלכע מען מאכט א שאסע.

met'alist *n.* (מעט'-על-איסט) ז. *metallist*

met'alled *a.* (מעט'-עלד) ז. *metaled*

metal'lic *a.* (מע-טעל'-איק) מעטאליש, וואס איז שייך צו מעטאל, וואס האט די אייגענשאפטען פון מעטאל.

metal'lically *adv.* (מע-טעל'-אי-קעל-אי) ווי מעטאל; מיט דער הילף פון מעטאל; מעטאליש.

metal'lic beds (מע-טעל'-איק בעדז) שיכטען מעטאל אין דער ערד.

metal'lic cur'rency (מע-טעל'-איק קאר'-ענ-סי) מעטאל=געלד, מעטאלענע מטבעות.

metallic'ity *n.* (מעט-ע-לים'-אי-טי) דאס זיין מעטאליש, דאס בעשטעהן פון מעטאל.

metal'lic lus'ter (מע-טעל'-איק לאס'-טער) א מעטאלענער גלאנץ.

metal'lic ox'id (מע-טעל'-איק אק'-סיד) א פערבינדונג פון מעטאל מיט זויערשטאף.

metal'lic pa'per (מע-טעל'-איק פיי'-פער) קרייד=פאפיער [אויף וועלכען מען שרייבט מיט א מעטאל=שטיפט].

metal'lic salts (מע-טעל'-איק סאהלטס) מעטאל=זאלצען [וואס זייער באזע איז א מעטאל אדער א פערבינדונג פון מעטאל מיט זויערשטאף].

metal'lic tin'kling (מע-טעל'-איק טינ'-קלינג) אזא מעטאלענער קלאנג וואס הערט זיך פון די לונגען ביי געוויסע קראנקהייטען.

metallif'erous *a.* (מעט-ע-ליפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס מעטאל.

metal'liform *a.* (מע-טעל'-אי-פארם) עהנליך צו מעטאל.

metal'lify *v.* (מע-טעל'-אי-פאי) פערוואנדלען אין מעטאל.

met'alline *a.* (מעט'-על-אין) מעטאליש, עהנליך צו מעטאל, וואס ענטהאלט מעטאל, וואס בעשטעהט פון מעטאל.

met'alline wa'ter (מעט'-על-אין הוואה'-טער) מינעראל=וואסער.

met'alling *n.* (מעט'-על-אינג) ז. *metaling*

metallisa'tion *n.* (מעט-על-אי-זיי'-שאן) ז. *metallization*

met'allise *v.* (מעט'-על-איז) ז. *metallize*

met'allist *n.* (מעט'-על-איסט) א קענער פון מעטאלען; א מעטאל=ארבייטער; א מעטאליסט, איינער וואס פאדערט, אז מעטאלען [גאלד און זילבער] זאלען געברויכט ווערען אלס געלד.

metalliza'tion *n.* (מעט-על-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג אין מעטאל.

met'allize *v.* (מעט'-על-איז) פערוואנדלען אין מעטאל.

metal'lochrome *n.* (מע-טעל'-א-קראום) פארב=רינגען אויף פאלירטע שטאהלענע פלאטען.

met'allochromy *n.* (מעט'-ע-לא-קראו-מי) מעטאל=פארבונג.

metallograph'ic *a.* (מעט-ע-לא-גרעפ'-איק) מעטאלאגראפיש, וואס איז שייך צו מעטאלאגראפיע [בעשרייבונג פון מעטאלען].

metallog'raphist *n.* (מעט-ע-לאג'-רע-פיסט) א מעטאלאגראפיסט, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט מעטאלאגראפיע [בעשרייבונג פון מעטאלען].

metallog'raphy *n.* (מעט-ע-לאג'-רע-פי) מעטאלאגראפיע, די בעשרייבונג פון מעטאלען; מעטאלען=בעפוצונג; מעטאל=דרוק [דאס דרוקען פון איינגראווירטע מעטאלענע פלאטען].

met'alloid *a. and n.* (מעט'-ע-לאיד) וואס איז עהנליך צו מעטאל; וואס איז שייך צו א מעטאלאיד; א מעטאלאיד [א כעמישער עלעמענט וואס איז ניט קיין מעטאל, האט אבער אייניגע אייגענשאפטען פון מעטאל].

metalloi'dal *a.* (מעט-ע-לאי'-דעל) מעטאל=עהנליך; וואס איז שייך צו א מעטאלאיד. ז. *metalloid*

metallur'gic *a.* (מעט-ע-לויר'-דזשיק) מעטאלורגיש, וואס איז שייך צו מעטאלורגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער שמעלצונג פון מעטאלען, זייער רייניגונג א. ז. וו.].

metallur'gical *a.* (מעט-ע-לויר'-דזשי-קעל) ז. *metallurgic*

metallur'gically *adv.* (מעט-ע-לויר'-דזשי-קעל-אי) אין בעצוג צו מעטאלורגיע, מיט מעטאלורגישע מעטאדען. ז. *metallurgy*

met'allurgist *n.* (מעט'-על-אויר-דזשיסט) א מעטאלורג, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט מעטאלורגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער שמעלצונג פון מעטאלען, זייער רייניגונג א. ז. וו.].

met'allurgy *n.* (מעט'-על-אויר-דזשי) מעטאלורגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער שמעלצונג פון מעטאלען, זייער רייניגונג א. ז. וו.].

met'als *n.* (מעט'-עלז) רעלסען [שינען]; מעטאלען.

met'al sheet (מעט'-על שיעט) בלעך.

met'amer *n.* (מעט'-ע-מער) א מעטאמער [א כעמישער שטאף וואס ענטהאלט דיעזעלבע עלעמענטען אין דערזעלבער פראפארציאן און פון דעמזעלבען מאלעקולאר=געוויכט ווי אן אנדער שטאף און איז דאך פערשיעדען פון איהם אין זיינע כעמישע אייגענשאפטען.

met'ameral *a.* (מעט'-ע-מי-רעל) מעטאמעריש. ז. *metamer*

metamer'ic *a.* (מעט-ע-מויר'-איק) כעטאמעריש. ז. *metamer*

metamer'ically *adv.* (מעט-ע-מויר'-אי-קעל-אי) מעטאמעריש, אזוי ווי א מעטאמער. ז. *metamer*

met'amerism *n.* (מעט'-ע-מע-ריזם) מעטאמעריזם [אין כעמיע — די אייגענשאפט פון געוויסע כעמישע שטאפען וועלכע ענטהאלטען דיעזעלבע עלעמענטען אין דערזעלבער פראפארציאן און מיט דעמזעלבינען מאלעקולאר=געוויכט און דאך זיינען זיי פערשיעדען אין זייערע כעמישע אייגענשאפטען].

metamor'phic *a.* (מעט-ע-מאהר'-פיק) מעטאמארפיש, וואס איז שייך צו מעטאמארפיזם אדער אומוואנדלונגען אין פארם און געבוי [הויפטזעכליך פון פעלזען].

metamor'phism *n.* (מעט-ע-מאהר'-פיזם) מעטאמארפיזם, אומענדערונג פון געבוי אדער פארם [הויפטזעכליך פון פעלזען אונטער דער ווירקונג פון היץ, פייכטקייט און דרוק].

metamor'phize *v.* (מעט-ע-מאהר'-פאיז) ארויסרופען א מעטאמארפאזע [אומוואנדלונג, ענדערונג אין פארם אדער געבוי — הויפטזעכליך וועגען פעלזען אונטער דער ווירקונג פון היץ, פייכטקייט און דרוק].

metamorphol'ogy *n.* (מעט-ע-מאהר-פאל'-א-דזשי) דער טייל פון ביאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די מעטאמארפאזען אדער אומענדערונגען פון א לעבעדיגען ארגאניזם פאר דער גאנצער לעבענס=צייט.

metamorphop'sia *n.* (מעט-ע-מאהר-פאפ'-סי-א) אן אויגען=קראנקהייט, ביי וועלכער מען זעהט אלעס אין אונארדנונג אדער אין א לענגליכער פארם.

metamor'phoscope *n.* (מעט-ע-מאהר'-פא-סקאופ) אזא שפיעלכעל, אין וועלכען פיגורען פון מענשען, חיות און פויגלען ענדערען די קעפ, די פים און די הענד.

metamor'phose *v.* (מעט-ע-מאהר'-פאוז) זיך אומענדערען, זיך אומוואנדלען; ענדערען דעם געבוי אדער די פארם.

metamor'phoser *n.* (מעט-ע-מאהר'-פאו-זער) איינער וואס פעראורזאכט מעטאמארפאזען, איינער וואס ענדערט אום.

metamorpho'sic *a.* (מעט-ע-מאהר-פאו'-סיק) וואס איז שייך צו א מעטאמארפאזע אדער אומוואנדלונג; וואס פעראורזאכט מעטאמארפאזען.

metamor'phosis *n.* (מעט-ע-מאהר'-פא-סיס) א מעטאמארפאזע, אן אומוואנדלונג, אן אומענדערונג [ווי פון א לעבעדיגען ארגאניזם אין דעם פראצעס פון ענטוויקלונג, אדער פון דער אומוואנדלונג פון איין פלאנצען=טייל אין א צווייטען א. ז. וו. (די אילוסטראציאן בעווייזט

די מעטאמארפאזע אדער די אומוואנד=
לונגס=שטופען פון א פראש].

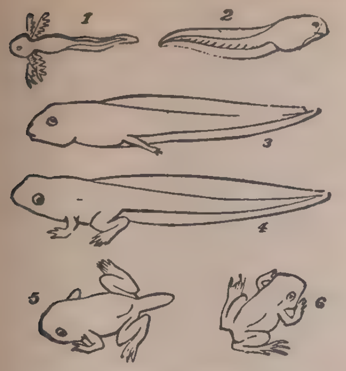

Metamorphosis

metamorphot'ic *a.* (מעט-ע-מאהר-
פאט'-איק) וואס איז שייך צו מעטאמאר=
פאזען אדער אומוואנדלונגען, וואס בע=
שטעהט פון מעטאמארפאזען.

met'amorphy *n.* (מעט'-ע-מאהר-פי)
ז. *metamorphosis*

met'aphor *n.* (מעט'-ע-פאר) א מעטא=
פארע, א בילדליכע אדער איבערטראגענ=
דע רעדענס=ארט, א מליצה [אזא רעדענס=
ארט, וואו מען גיט צו א זאך אן אייגענ=
שאפט, וועלכע זי האט געוועהנליך ניט
און וועלכע מען קען איהר געבען בלויז
אויף'ן גרונד פון איהר עהנליכקייט צו אן
אנדער זאך. למשל: קריסטאלענע וואסער,
בריליאנטענע פעהיגקייטען, די זון שיסט
מיט גליהענדע פיילען א. ז. וו.].

metaphor'ic *a.* (מעט-ע-פאר'-איק)
מעטאפאריש, בילדליך, פערגלייכליך, וואס
ווערט געברויכט בלויז בדרך מליצה.
ז. *metaphor*

metaphor'ical *a.* (מעט-ע-פאר'-אי-
קעל) ז. *metaphoric*

metaphor'ically *adv.* (מעט-ע-פאר'-
אי-קעל-אי) אויף א מעטאפארישען אופן;
בדרך מליצה. ז. *metaphor*

metaphor'icalness *n.* (מעט-ע-פאר'-
אי-קעל-נעס) דאס זיין מעטאפאריש אדער
בילדליך [אין אויסדריקע].
ז. *metaphor*

met'aphorist *n.* (מעט'-ע-פאר-איסט)
איינער וואס געברויכט מעטאפארען, איי=
נער וואס רעדט אדער שרייבט אין א
בילדליכער שפראך, מיט מליצה.
ז. *metaphor*

metaphos'phate *n.* (מעט-ע-פאס'-
פייט) אין כעמיע — דאס מעטאפאספאט
[א זאלץ וואס בעקומט זיך דורך דער
פעראייניגונג פון מעטאפאספאר=זויערע
מיט א באזע, ד. ה. מיט א כעמישער פער=
בינדונג פון א מעטאל מיט זויערשטאף].
ז. *metaphosphoric acid*

metaphosphor'ic *a.* (מעט-ע-פאס-
פאר'-איק) וואס איז שייך אדער וואס איז
עהנליך צו פאספאר אדער פאספאר=זויערע.

metaphosphor'ic ac'id (מעט-ע-
פאס-פאר'-איק עס'-איד) מעטאפאספאר=
זויערע, א פאספאר=זויערע, וואס ענטהאלט
ניט אין זיך קיין וואסערשטאף.

met'aphrase *n. and v.* (מעט'-ע-פריין)
א ווערטליכע אדער בוכשטעבליכע איבער=
זעצונג: א רעפארטיע, א שנעל'ער, שאר=
פער ענטפער; א תשובה כהלכה: איבער=
זעצען ווארט ביי ווארט, בוכשטעבליך אי=
בערזעצען.

metaph'rasis *n.* (מע-טעפ'-רע-סיס)
ז. *metaphrase*

met'aphrast *n.* (מעט'-ע-פרעסט) איי=
נער וואס איבערזעצט בוכשטעבליך פון
איין שפראך אין אן אנדערער.

metaphras'tic *a.* (מעט-ע-פרעס'-טיק)
וואס איבערזעצט אדער איז איבערזעצט
ווערטערליך אדער בוכשטעבליך.

metaphras'tical *a.* (מעט-ע-פרעס'-
טי-קעל) ז. *metaphrastic*

metaphys'ic *a. and n.* (מעט-ע-פיז'-
איק) מעטאפיזיש; מעטאפיזיק.
ז. *metaphysics*

metaphys'ical *a.* (מעט-ע-פיז'-אי-
קעל) וואס איז שייך צו מעטאפיזיק אדער
צו די מעטאפיזיקער; אבסטראקט; למעלה
מן השכל; וואס איז שייך צו א זאך, וועל=
כע מען קען ניט בעגרייפען מיט די חושים;
טראנסצעדענטאל. ז. *metaphysics*

metaphys'ically *adv.* (מעט-ע-פיז'-
אי-קעל-אי) פון א מעטאפיזישען שטאנד=
פונקט; דורך א מעטאפיזישער סברה;
בנוגע צו מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*

metaphysi'cian *n.* (מעט-ע-פי-זיש'-
ען) א מעטאפיזיקער, איינער וואס גיט
זיך אב מיט פראגען, וואס זיינען שייך
צו מעטאפיזיק. ז. *metaphysics*

metaphys'icist *n.* (מעט-ע-פיז'-אי-
סיסט) ז. *metaphysician*

metaphys'ics *n.* (מעט-ע-פיז'-איקס)
מעטאפיזיק, די וויסענשאפט איבער זא=
כען און פרינציפען אין דער פיזישער און
גייסטיגער וועלט, וועלכע קענען בעגרי=
פען ווערען נור מיט'ן שכל, אבער ניט
דורך די חושים און ערפאהרונג; די לעה=
רע איבער זאכען וואס זיינען למעלה מן
הטבע.

metaph'ysis *n.* (מע-טעפ'-אי-סיס) די
אומבייטונג אין דער נאטור; מעטאמאר=
פאזע. ז. *metamorphosis*

met'aplasm *n.* (מעט'-ע-פלעזם) אין
גראמאטיק — מעטאפלאזם, די ענדערונג
פון א ווארט דורך ארויסלאזען, צוגעבען
אדער איבערשטעלען א בוכשטאב אדער
זילבע; אין באטאניק — א געוויסע פארם
פון פראטאפלאזמע, וועלכע בילדעט אויס
די וואנטלעך פון א צעלע.

met'aplast *n.* (מעט'-ע-פלעסט) אין
גראמאטיק — א ווארט וואס האט זיך גע=
ענדערט דורך דעם, וואס פון איהם איז
ארויסגעלאזען אדער צו איהם איז צוגע=
קומען א בוכשאב אדער זילבע.

metaplas'tic *a.* (מעט-ע-פלעס'-טיק)
וואס איז שייך צו א מעטאפלאזם.
ז. *metaplasm*

metaplastol'ogy *n.* (מעט-ע-פלעס-
טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מעטא=
מארפאזען אדער אומענדערונגען אין דער
נאטור.

metapsycho'sis *n.* (מע-טעפ-סי-קאו'-
סיס) די בעאיינפלוסונג אדער ווירקונג
פון איין גייסט אויף'ן צווייטען [ווי דורך
היפנאטיזם א. ד. ג.].

metapto'sis *n.* (מעט-עפ-טאו'-סיס)
אין לאגיק — די פערוואנדלונג פון א
פאלשען זאץ אדער בעהויפטונג אין אן
אמת'ען און פערקעהרט; אין מעדיצין —
די פערוואנדלונג פון איין קראנקהייט אין
אן אנדערער.

metar'gon *n.* (מעט-אר'-גאן) מעטאר=
גאן, א מין גאז, וועלכער איז איינער פון
די זעקס עלעמענטען [זויערשטאף,
שטיקשטאף, ארגאן, קריפטאן, נעאן און
מעטארגאן, אויסער וואסער=שטאף און
קויהלען=זויערע], פון וועלכע עס בע=
שטעהט די לופט.

metas'tasis *n.* (מע-טעס'-טע-סיס) מע=
טאסטאזיס, די פערוואנדלונג פון איין
שטאף אין אן אנדערען: דער איבערגאנג
פון א קראנקהייט פון איין טייל פון קער=
פער צו אן אנדערען.

metastat'ic *a.* (מעט-ע-סטעט'-איק)
וואס געהערט צו מעטאסטאזיס.
ז. *metastasis*

metastat'ically *adv.* (מעט-ע-סטעט'-
אי-קעל-אי) אויף א מעטאסטאטישען
אופן. ז. *metastasis*

metasthen'ic *a.* (מעט-ע-סטהענ'-איק)
וואס האט די קראפט אדער דאס געוויכט
אין הינטערשטען טייל פון קערפער [ווי
א קענגורו א. ד. ג.].

metatar'sal *a. and n.* (מעט-ע-טאר'-
סעל) וואס איז שייך צום מיטעל=פוס [די
פינף בעזונדערע אדער צוזאמענגעוואקסע=
נע ביינער צווישען דעם קנעכעל און די
פינגער]; איינער פון די ביינער פון מי=
טעל=פוס.

metatarsa'le *n.* (מעט-ע-טאר-סיי'-
ליע) א ביין פון מיטעל=פוס [איינער פון
די בעזונדערע אדער צוזאמענגעוואקסענע
ביינער צווישען דעם קנעכעל און די פינ=
גער].

met'atarse *n.* (מעט'-ע-טארס)
ז. *metatarsus*

metatar'sus *n.* (מעט-ע-טאר'-סאס)
דער מעטאטארסוס אדער מיטעל=פוס [דער
טייל פוס צווישען דעם קנעכעל און די
פינגער, בעשטעהט פון פינף בעזונדערע
אדער צוזאמענגעוואקסענע ביינער].

metath'esis *n.* (מע-טעטה'-ע-סיס) אין
גראמאטיק — דאס איבערשטעלען בוכשטא=
בען אין א ווארט [ווי די ווערטער
"שמאקטשען" אין "שמאטשקען"]; אין
מעדיצין — דער איבערגאנג פון א קראנק=
הייט פון איין טייל פון קערפער צו אן
אנדערען; אין לאגיק — דאס אומקעהרען
פון א זאץ [ווי למשל דאס פערוואנדלען
דעם זאץ: "די נעגערס זיינען שווארצע
מענשען" אין דעם זאץ "די שווארצע מענ=
שען זיינען נעגערס"].

metathet'ic *a.* (מעט-ע-טהעט'-איק)
וואס איז שייך צו דער אומבייטונג פון
א ווארט אדער זאץ; וואס געהערט צום
איבערגאנג פון א קראנקהייט פון איין
טייל פון קערפער אין אן אנדערען.
ז. *metathesis*

metathet'ical *a.* (מעט-ע-טהעט'-אי-
קעל) ז. *metathetic*

meta'yage *n.* (מע-טיי'-יעדזש) די סיס=
טעם פון אגריקולטור, וועלכע בעשטעהט אין
דעם, וואס דער אייגענטימער פון א שטיק
לאנד גיט עס אב איינעם צו בעארבייטען
און דערפאר צוטיילען זיי צווישען זיך די
פראדוצירטע תבואות.

meta'yer *n.* (מע-טיי'-יער) איינער וואס
גיט אב אן אנדערען א שטיק לאנד צו בע=
ארבייטען און דערפאר טיילט זיך יענער
מיט איהם מיט די תבואות.

Metazo'a *n.* (מעט-ע-זאו'-א) אין זא=
אלאגיע — די מעטאזאען, אלע מינים לע=
בעדיגע בעשעפענישען אויסער די פרא=
טאזאען אדער די איינפאכסטע איין=צעלי=
גע טהיערע [אלע מעטאזאען האבען א
קאמפליצירטען פיעל=צעליגען ארגאניזם
און פערמעהרען זיך דורך סעקסועלען פער=
קעהר פון א זכר מיט א נקבה].

metazo'an *a. and n.* (מעט-ע-זאו'-ען)

וואס איז שייך צו די מעטאזאען; איינער פון דער אבטיילונג מעטאזאען. ז. *Metazoa*

metazo'ic *a.* (מעט-ע-זאו'-איק) וואס איז שייך צו די מעטאזאען. ז. *Metazoa*

metazo'on *n.* (מעט-ע-זאו'-אן) א מעטאזאאן, איינער פון די קאמפליצירטע פיעל-צעלינע ארגאניזמען, וועלכע פערמעהרען זיך דורך געשלעכטליכען פערקעהר פון א זכר מיט א נקבה.

mete *v. and n.* (מיעט) מעסטען, אבמעסטען; זיין א מאס פון עפעס; א מאס; א גרענעץ; אן אבגרענצונג.

metempir'ic *n.* (מעט-עמ-פיר'-איק) אן אנהענגער פון דער טראנסצערענטאלער פילאזאפיע [די פילאזאפיע, וועלכע בויט זיך אויף שכל'דיגע שלוס-פאלגערונגען און ניט אויף פאקטען פון ערפאהרונג].

metempir'ical *a.* (מעט-עמ-פיר'-אי-קעל) אין פילאזאפיע — וואס איז ניט עמפיריש; וואס איז ניט נעגרינדעט אויף ערפאהרונג; טראנסצערענטאל.

metempir'icism *n.* (מעט-עמ-פיר'-אי-סיזם) א פילאזאפישע סיסטעם, וועלכע איז געבויט אויף שכל'דיגע חקירות און ניט אויף'ן גרונד פון ערפאהרונגען.

metempir'icist *n.* (מעט-עמ-פיר'-אי-סיסט) ז. *metempiric*

metemp'sychose *v.* (מע-טעמפ'-סי-קאוז) איבערזעצען די נשמה פון איין גוף אין אן אנדערען; פערוואנדלען גלגול הנפש.

metempsycho'sis *n.* (מע-טעמפ-סי-קאו'-סיס) מעטעמפסיכאזיס, די זעעלענוואנדערונג, די איבערזעצונג פון די נשמות; גלגול הנפש.

metempsycho'size *v.* (מע-טעמפ-סי-קאו'-כאיז) מגולגל ווערען; אריבערגעזעצט ווערען פון איין גוף אין אן אנדערען [וועגען דער נשמה].

metempto'sis *n.* (מעט-עמפ-טאו'-סיס) דאס אויסגלייכען דעם זון-לוח מיט דעם לבנה-לוח דערמיט, וואס מען ווארפט ארויס איין עבור-טאג איין מאל אין 134 יאהר.

me'teor *n.* (מי'-טי-אר) א מעטעאר, אן ערשיינונג אין דער אטמאספערע אדער לופט: א פייעריגער אדער שיינענדער קערפער, וואס פליהט אין דער אטמאספערע; א שטיין וואס פאלט פון הימעל; א זאך וואס גלאנצט, אבער געהט שנעל פאריבער.

meteor. אבקירצונג פון *meteorology* אדער פון *meteorological*

meteor'ic *a.* (מי-טי-אר'-איק) מעטעאריש; וואס געהערט צו לופט-ערשיינונגען; וואס קומט פון וועטער אדער לופט-ערשיינונגען; וואס איז שייך צו א מעטעאר אדער פאלענדען שטערען.

meteor'ical *a.* (מי-טי-אר'-אי-קעל) ז. *meteoric*

meteor'ic i'ron (מי-טי-אר'-איק אי'-ערן) ז. *meteorite*

meteor'ic show'ers (מי-טי-אר'-איק שאו'-ערז) א רעגען פון מעטעארען; שטיינער וואס פאלען פון הימעל אין גרויסע מאסען [דיעזע ערשיינונג אין דער אטמאספערע טרעפט זיך פעריאדיש, בעזונדערס אין די מאנאטען אויגוסט און נאוועמבער].

me'teorism *n.* (מי'-טי-א-ריזם) אין מעדיצין — טימפאניטיס, אן אנקלייבונג פון גאזען אין בויך, דורך וועלכע דער בויך ווערט אויפגעשוואלען און קלינגט ווען מען קלאפט אין איהם.

me'teorite *n.* (מי'-טי-אר-איט) א מעטעאריט, א מעטאל אדער שטיין-מאסע וואס פאלט פון הימעל.

Meteorite

meteorit'ic *a.* (מי-טי-א-ריט'-איק) וואס איז שייך צו א מעטעאריט. ז. *meteorite*

meteorog'raphy *n.* (מי-טי-א-ראג'-רע-פי) מעטעאראגראפיע, דאס פערשרייבען אדער פערצייכנען די ערשיינונגען פון דער אטמאספערע; מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

me'teoroid *n.* (מי'-טי-א-ראיד) א מעטעאראאיד, א הימלישער קערפער וואס בעוועגט זיך אין רוים און ווען ער קומט אין דער אטמאספערע פון דער ערד, זעהט מען איהם ווי א מעטעאר.

meteoroi'dal *a.* (מי-טי-א-ראי'-דעל) וואס איז שייך צו מעטעראאידען. ז. *meteoroid*

me'teorolite *n.* (מי'-טי-א-רא-לאיט) ז. *meteorite*

meteorolog'ic *a.* (מי-טי-א-רא-לאדזש'-איק) ז. *meteorological*

meteorolog'ical *a.* (מי-טי-א-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

meteorolog'ically *adv.* (מי-טי-א-רא-לאדזש'-אי-קעל-אי) מעטעאראלאגיש; בנוגע צו מעטעאראלאגיע; לויט די כללים פון מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

meteorol'ogist *n.* (מי-טי-א-ראל'-א-דזשיסט) א מעטעאראלאג, א קענער פון מעטעאראלאגיע. ז. *meteorology*

meteorol'ogy *n.* (מי-טי-א-ראל'-א-דזשי) מעטעאראלאגיע, די וויסענשאפט וועגען די ערשיינונגען אין דער אטמאספערע, בעזאנדערס וועגען וועטער.

me'teoromancy *n.* (מי'-טי-א-רא-מענ-סי) דאס טרעפען אדער נביאות-זאגען דורך מעטעארישע ערשיינונגען.

me'ter *n. and v.* (מי'-טער) א מעסטער, איינער וואס מעסט; דאס מיט וואס מען מעסט עפעס [אן אפאראט, וועלכער בעווייזט אויטאמאטיש די קוואנטיטעט, קראפט אדער דרוק פון פליסיגקייט, גאז אדער עלעקטריציטעט וואס פליסט דורך איהם]; א מעטער [א פראנצויזישע לענג-

...אס ענטהאלט עטוואס מעהר פון א
...ארד מיט דריי אינטשעס]: אין פאע-
...ע אדער ליעדער-שרייבען — דער מע-
...ער, דער טייל פון שורה אין געדיכט
...אס טיילט זיך אב פון די אנדערע טיי-
...ען דורך'ן אקצענט [דער מעטער בע-
...טעהט געוועהנליך פון דער זילבע, אויף
...עלכער עס שטעהט דער אקצענט צוזא-
...ען מיט די איבריגע זילבען וואס ציהען
...יך צו צו איהר]; אין מוזיק — דער כא-
...אקטער פון א קאמפאזיציאן, אויף ווי-
...יעל זי איז איינגעטיילט אין טאקטען
...דער בעשטימטע צייט-מאסען; אין פי-
...עריען — איינע פון די צוויי גראבע
...טריק, וואס זיינען צוגעבונדען צום אוי-
...ערשטען און אונטערשטען ברעג פון א
...נץ; מעסטען דורך א מעסטונג-אפאראט.

me'terage *n.* (מי'-טער-עדזש) ...עס-
...ונג; דער רעזולטאט פון מעסטען; דאס
...נצאהלט פאר מעסטען.

me'ter-pump *n.* (מי'-טער-פאמפ) ...ן
...פאראט, אין וועלכען מען נעהמט אריין
...ופט צו מאכען געוויסע אנאליזען אין
...יסענשאפטליכע אונטערזוכונגען.

metes and bounds (מיעטס ענד ...אונדז) די איינשליסונג; די גרענעץ-לי-
...יע.

metes'thetism *n.* (מעט-עס'-טהע-...יזם) מעטעסטעטיזם, די מאניסטישע
...עהרע, אז גייסט איז אן אייגענשאפט פון
...טאף און ערשיינט אויף געוויסע ענט-
...יקלונגס-שטופען פון שטאף.

meth'ane *n.* (מעטה'-איין) ...עטהאן [א
...ין גאז וואס האט ניט קיין קאליר און
...ערוך און איז א וויכטיגער בעשטאנד-
...ייל פון בעלייכטונגס-גאז].

methanom'eter *n.* (מעטה-ע-נאמ'-ע-...ער) אן אפאראט אויטאמאטיש צו בע-
...טימען וויפיעל מעטהאן [אזא גאז] עס
...עפינט זיך אין א קויהלען-גרוב.
ז. *methane*

metheg'lin *n.* (מי-טהעג'-לין) ... מין
...עד, א מין האניג-געטראנק.

meth'er *n.* (מעטה'-ער) ...זא כלי צו
...רינקען מעד.

methinks' *v.* (מי-טהינקס') ...מיר דאכט
...יך, מיר שיינט, מיר זעהט אוים.
Methinks I have lost my way on this road

meth'od *n.* (מעטה'-אד) ... מעטאדע,
... סדר; אן ארט; א סיסטעם.

method'ic *a.* (מע-טהאד'-איק) ...עטא-
...יש, געארדנעט, מיט א סדר.

method'ical *a.* (מע-טהאד'-אי-קעל)
ז. *methodic*

method'ically *adv.* (מע-טהאד'-אי-...על-אי) אויף א מעטאדישען אדער סיס-
...עמאטישען אופן

method'ics *n.* (מע-טהאד'-איקס) ...מע-
...טאדיק אדער מעטאדאלאגיע [די וויסענ-
...אפט וועגען די מעטאדען ווי אזוי צו
...טודירען א געוויסע פראגע].

methodisa'tion *n.* (מעטה-אד-אי-זיי'-...שאן) ז. *methodization*

meth'odise *v.* (מעטה'-אד-איז)
ז. *methodize*

meth'odism *n.* (מעטה'-אד-איזם) ...ער
...רינציפ פון האנדלען לויט א געוויסער
...עטאדע אדער סיסטעם.

Meth'odism *n.* (מעטה'-אד-איזם) ...י
...עהרע פון די מעטאדיסטען.
ז. *Methodist*

Meth'odist *n. and a.* (מעטה'-אד-...איסט) א מעטאדיסט, איינער פון א קריסט-
...יכער סעקטע, וועלכע איז ענטשטאנען
...ון א רעליגיעזער בעוועגונג, וואס האט

זיך אנגעפאנגען אין אקספארד אין אנהויב פון 18טען יאהרהונדערט אונטער דער פיהרונג פון דזשאהן וועסלי; אין אלט־גריבענלאנד — א מעטאדיסט אדער דאגמאטיקער [איינער פון א גרופע דאמאלסדיגע דאקטוירים, וועלכע פלעגען היילען קראנקע לויט געוויסע דאגמען און טעארעטישע השערות]; וואס איז שייך צו דער קריסטליכער סעקטע מעטאדיסטען אדער צו זייער קירך.

meth'odist *n.* (מעטה'-אד-איסט) איינער וואס דענקט אדער האנדעלט לויט א בעשטימטער מעטאדע אדער סיסטעם; א מעטאדיקער; א בעל־סדר.

Meth'odist Epis'copal Church (מעטה' - אד - איסט אי - פיס' - קא - פעל טשוירטש) די קירך פון דער קריסטליכער סעקטע מעטאדיסטען. ז. *Methodist*

Methodis'tic *a.* (מעטה-א-דיס'-טיק) וואס איז שייך צו דער מעטאדיסטישער קירך. ז. *Methodist*

methodis'tic *a.* (מעטה-א-דיס'-טיק) מעטאדיסטיש; לויט א געוויסער מעטאדע אדער סיסטעם; שטרענג אויסגעהאלטען; פינקטליך.

Methodis'tical *a.* (מעטה-א-דיס'-טי-קעל) ז. *Methodistic*

Methodis'tically *adv.* (מעטה-א-דיס'-טי-קעל-אי) מעטאדיסטיש; לויט די מנהגים פון די מעטאדיסטען; בנוגע צו די מעטאדיסטען. ז. *Methodist*

methodiza'tion *n.* (מעטה-אד-אי-זיי'-שאן) דאס ברייגגען צו א מעטאדע אדער סיסטעם; דאס איינגעארדנעט ווערען לויט א געוויסער מעטאדע.

meth'odize *v.* (מעטה'-אד-איז) ארדנען מיט א מעטאדע, מאכען מיט א סדר; זיין מעטאדיש; האלטען זיך לויט א געוויסער מעטאדע.

meth'odizer *n.* (מעטה'-אד-אי-זער) איינער וואס ברייננט צו א מעטאדע אדער סיסטעם.

meth'od of agree'ment (מעטה'-אד אוו ע-גריע'-מענט) די מעטאדע פון גלייכהייט אדער עהנליכקייט [דער כלל פון וויסענשאפטליכען דענקען, אז ווען אן ערשיינונג ווערט אונטערזוכט אונטער פערשיעדענע אומשטענדען און ביי יעדען פון דיעזע אומשטענדען קומט ארויס איינער און דערזעלבער רעזולטאט — הייסט דאס, אז די אורזאך פון דיעזען רעזולטאט איז די ערשיינונג גופא און ניט דער אדער יענער אומשטאנד].

meth'od of dif'ference (מעטה'-אד אוו דיפ'-ער-ענס) די מעטאדע פון דיפערענץ אדער אונטערשיעד [דער כלל פון וויסענשאפטליכען דענקען, אז ווען אן ערשיינונג ווערט אונטערזוכט אונטער פערשיעדענע אומשטענדען און ביי איין אומשטאנד קומט ארויס א געוויסער רעזולטאט אין דער צייט ווען ביי אן אנדער אומשטאנד קומט דיעזער רעזולטאט ניט ארויס — הייסט דאס, אז די אורזאך פון דיעזען רעזולטאט איז ניט די ערשיינונג גופא, נאר דער אדער יענער אומשטאנד].

methodolog'ical *a.* (מעטה-אד-א-לאדזש'-אי-קעל) מעטאדאלאגיש, וואס איז שייך צו מעטאדאלאגיע. ז. *methodology*

methodol'ogist *n.* (מעטה א-דאל'-א-דזשיסט) א מעטאדאלאגיסט; א קענער פון מעטאדאלאגיע. ז. *methodology*

methodol'ogy *n.* (מעטה-א-דאל'-א-דזשי) מעטאדאלאגיע, די לעהרע וועגען די מעטאדען און וועגען ווי אזוי צו מאכען פארשונגען און אונטערזוכונגען אין פערשיעדענע צווייגען פון דער וויסענשאפט.

methoma'nia *n.* (מעטה-א-מיי'-ני-א) מעטאמאניע אדער אלקאהאליזם [א קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין אליידענשאפטליכען בעגעהר נאך אלקאהאלישע משקאות]

methought' (מי-טהאהט') מיר האט זיך געדאכט. ז. *methinks*

meth'yl *n.* (מעטה'-איל) — אין כעמיע מעטהיל, דער ראדיקאל אדער הויפט־עלעמענט פון מעטהיל־אלקאהאל, עסיג־זויערע א. ד. ג.

meth'yl al'cohol (מעטה'-איל על'-קאו-האל) מעטהיל־אלקאהאל [א ספיריט וואס ווערט געטריבען פון האלץ און עסיג־זויערע און ווערט געברויכט צו ברענען].

meth'ylate *v.* (מעטה'-אי-לייט) מישען מיט מעטהיל. ז. *methyl*

methyl'ic *a.* (מע-טהיל'-איק) וואס איז שייך צו מעטהיל. ז. *methyl*

meth'ysis *n.* (מעטה'-אי-סיס) די קראנקהייט פון אלקאהאליזם אדער שכרות.

met'ic *n.* (מעט'-איק) אין אלט־גריכענלאנד — דער מעטעקע [אן אויסלענדער, וועלכער איז געווארען א תושב אין לאנד]; אן אימיגראנט וואס וואהנט שוין לאנג אין לאנד.

metic'ulous *a.* (מי-טיק'-יו-לאס) פורכטזאם, שרעקעדיג, פחדנ׳יש.

me'tif *n.* (מי'-טיף) איינער וואס שטאמט אב פון געמישטע עלטערען, פון א ווייסען און א מולאט.

me'ting *n.* (מיע'-טינג) דאס מעסטונג; מעסטען.

Me'tis *n.* (מי'-טיס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — מעטיס, די געטין פון פארזיכטיגקייט; איינע פון די קליינע פלאנעטען וואס בעוועגען זיך ארום דער זון; א מין מאלוסקען.

métis' *n.* (מיי-טיס') איינער וואס האט אין זיך געמישט בלוט פון פערשיעדענע ראסען.

Meton'ic *a.* (מע-טאנ'-איק) וואס איז שייך צום אלט־גריכישען אסטראנאם מעטאן אדער צו זיינע לעהרען.

Meton'ic cy'cle (מע-טאנ'-איק סאיקל) דער מעטאנישער ציקל, די צייט־רעכנונג, וועלכע עס האט איינגעפיהרט דער גריכישער אסטראנאם מעטאן אין יאהר 432 פאר קריסטוס'עס געבורט [מעטאן האט נעשטרעבט אויסצוגלייכען דאס לבנה־יאהר מיט דעם זונען־יאהר און דעריבער האט ער איינגעפיהרט די רעכנונג פון אן עבור־יאהר, ד. ה., אז אין יעדען ציקל אדער תקופה פון 19 יאהר זאלען 12 יאהר ענטהאלטען צו 12 חדשים און די איבריגע 7 יאהר צו 13 חדשים].

metonym'ic *a.* (מעט א נימ'-איק) וואס איז שייך צו א מעטאנימיע. ז. *metonymy*

metonym'ical *a.* (מעט-א-נימ'-אי-קעל) ז. *metonymic*

metonym'ically *adv.* (מעט-א-נימ'-אי-קעל-אי) דורך מעטאנימיע. ז. *metonymy*

meton'ymy *n.* (מע-טאנ'-אי-מי) מעטאנימיע, ווארט־פערבייטונג, ווארט־טוישונג [די בענוצונג בלשון מליצה פון איין ווארט אנשטאט אן אנדרען, ווי צ. ב. "טיש" אנשטאט "קעסט"]

met'ope *n.* (מעט'-א-פי) אין ארכיטעקטור — די מעטאפע [א פיער־עקיגע פלאטע מיט אויסגעשניצטע פיגורען וואס שטעלט זיך אריין אין קארניז פון געוויסע זיילען צווישען די טריגליפען]. ז. *triglyph*

A. Metope of Doric Order

metopos'copy *n.* (מעט-א-פאס'-קא-פי) מעטאפאסקאפיע אדער חכמת הפרצוף [דאס טרעפען דעם כאראקטער און די געדאנקען אדער ווילען פון א מענשען לויט די שטריכען פון זיין געזיכט].

metral'gia *n.* (מי-טרעל'-דזשי-א) אין מעדיצין — מעטראלגיע, א וועהטאג אין דער געבעהר־מוטער.

me'tre *n.* (מי'-טער) ז. *meter*

met'ric *a.* (מעט'-ריק) — אין פאעזיע מעטריש, וואס האט א מעטער אדער פאעטישען ריטם; וואס איז שייך צום מעסטען א געוויסען מרחק; וואס איז שייך צו דער מעטרישער סיסטעם. ז. *metric system*

met'rical *a.* (מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צום מעסטען; וואס ווערט בענוצט אין מעסטען; וואס איז שייך צום מעטער אדער פאעטישען ריטם; געשריבען מעטריש.

met'rically *adv.* (מעט'-רי-קעל-אי) אויף א מעטרישען אדער געמאסטענעם שטייגער.

metri'cian *n.* (מי-טריש'-ען) א גראמען־שרייבער; איינער וואס שרייבט שירים אדער ליעדער.

met'ricist *n.* (מעט'-רי-סיסט) ז. *metrician*

met'ric sys'tem (מעט'-ריק סיס'-טעם) די מעטרישע סיסטעם, די פראנצויזישע מעסטונגס־סיסטעם, פון וועלכער די איינהייט־מאס איז א מעטער [ענטהאלט עטוואס מעהר פון 39 צאל אדער אינטשעס]. די העכערע מאס איז א דעקאמעטער אדער 10 מעטער, די נאך העכערע איז א העקטאמעטער אדער 10 דעקאמעטער א. ז. וו. יעדע העכערע מאס איז גרעסער פון דער פריהערינער אין 10 מאל [דיזעע סיסטעם איז אנגעווענדעט ניט נור בנוגע צו דער לענג־מאס, נאר אויך צו אלע אנדערע מאסען].

met'rify *v.* (מעט'-רי-פאי) שרייבען מעטריש; פערפאסען שירים.

me'trist *n.* (מי'-טריסט) ז. *metrician*

met'rochrome *n.* (מעט'-רא-קראום) א מעטראכראם, אן אינסטרומענט צו מעסטען פארבען אדער קאלירען.

metroc'racy *n.* (מי-טראק'-רע-סי) מוטער־הערשונג [ווי עס איז איינגעפיהרט ביי פערשיעדענע ווילדע שבטים, דאס ניט דער פאטער, נאר די מוטער איז די הערשערין אין דער פאמיליע].

met'rograph *n.* (מעט'-רא-גרעף) א מעטראגראף, אן אפאראט וואס פערצייכענט די שנעלקייט פון גאנג פון אן אייזענבאהן און די צייט פון איהר קומען און איועקגאנג פון יעדער סטאנציאן.

metrolog'ical *a.* (מעט-רא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מעטראלאגיע. ז. *metrology*

metrol'ogy *n.* (מעט-ראל'-אַ-דזשי) מעטראַלאָגיע, די לעהרע וועגען וואָג און מאָס; די וויסענשאַפט וועגען דער וואָג און מאָס פון פערשיעדענע לענדער.

metroma'nia *n.* (מעט-ראַ-מיי'-ני-אַ) מעטראָמאַניע, אַ מאַניע אָדער קרענקליכע ליידענשאַפט צו פערפאַסען געדיכטע [שירים].

metroma'niac *a.* (מעט-ראַ-מיי'-ני-עק) וואָס האָט אַ קרענקליכע ליידענשאַפט צו פערפאַכען געדיכטע.

metrom'eter *n.* (מעט-ראָמ'-ע-טער) ז. *metronome*.

met'ronome *n.* (מעט'-ראַ-נאָום) אַ מעטראָנאָם אָדער טאַקט=מעסטער [אַן אינסטרומענט וואָס מעסט דעם טאַקט אין מוזיק. ווערט בעזאָנדערס בענוצט ביי שפּיעלען פּיאַנאָ].

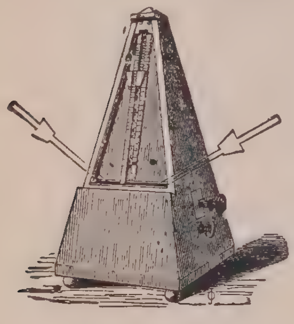

Metronome

metron'omy *n.* (מעט-ראָנ'-אַ-מי) דאָס בענוצען אַ מעטראָנאָם אָדער טאַקט=מעסטער [צו מעסטען דעם טאַקט אין מוזיק].

met'ronym *n.* (מעט'-ראַ-נים) אַ נאָמען, וואָס שטאַמט פון דער מוטער'ס נאָמען. ז. *metronymic*.

metronym'ic *a. and n.* (מעט-ראַ-נימ'-איק) וואָס נעהמט זיך אָדער וואָס שטאַמט פון דער מוטער'ס נאָמען; אַ נאָמען וואָס נעהמט זיך פון אַ פרויען=נאָמען. [ווי דער נאָמען פייגין — פון פייגע; ליפשיץ — פון ליפשע]; וואָס איז שייך צו יענער געזעלשאַפטליכער אָרדנונג, וואו דאָס קינד טראָגט דער מוטער'ס נאָמען און בעלאַנגט צו דער מוטער'ס פאַמיליע.

metron'ymy *n.* (מעט-ראָנ'-אי-מי) קרובה'שאַפט און נעמען נאָך דער מוטער'ס צד. ז. *metronymic*.

metrop'olis *n.* (מי-טראָפּ'-אַ-ליס) ביי די אַלטע גריכען — די מעטראָפּאָליע, דאָס מוטער=לאַנד אין געגענזאַץ צו די קאָלאָניען [דאָס לאַנד, פון וועלכען אַ טייל איינוואָהנער זיינען אַוועק און האָבען אויסגעבילדעט אַ קאָלאָניע]; ביי די אַלטע רוימער — די רעגיערונגס=שטאָדט [די שטאָדט, וואו עס איז קאָנצענטרירט די פערוואַלטונג פון אַ פּראָווינץ]; די הויפּט=שטאָדט; די רעזידענץ=שטאָדט פון אַ מעטראָפּאָליט אָדער ארצבישאָף.

metropol'itan *a. and n.* (מעט-ראַ-פּאָל'-אי-טען) וואָס געהערט צו דער מעטראָפּאָליע אָדער צו דער הויפּט=שטאָדט פון לאַנד; וואָס איז שייך צו דער רעזידענץ=שטאָדט פון אַ מעטראָפּאָליט אָדער ארצבישאָף; אַ מעטראָפּאָליט אָדער ארצבישאָף.

metropol'itanate *n.* (מעט-ראַ-פּאָל'-אי-טענ-איים) דאָס אַמט אָדער דער בעזיץ פון אַ מעטראָפּאָליט.

metropol'itanism *n.* (מעט-ראַ-פּאָל'-אי-טענ-איזם) דאָס זיין אַ מעטראָפּאָליע אָדער הויפּט=שטאָדט; גרויס=שטעדטישקייט.

metropol'itanize *v.* (מעט-ראַ-פּאָל'-אי-טענ-איז) מאַכען פאַר אַ מעטראָפּאָליע אָדער הויפּט=שטאָדט.

metropol'itic *a.* (מעט-ראַ-פּאָל'-איט-איק) ז. *metropolitical*.

metropolit'ical *a.* (מעט-ראַ-פּאַ-ליט'-אי-קעל) וואָס איז שייך צו אַ מעטראָפּאָליע אָדער הויפּט=שטאָדט; וואָס איז שייך צום אַמט, ראַנג אָדער רעזידענץ פון אַ מעטראָפּאָליט.

metrorrha'gia *n.* (מי-טראַ-ריי'-דזשי-אַ) אין מעדיצין — אַ בלוט=פלוס פון דער געבעהר=מוטער.

metrorrhe'a *n.* (מי-טראַ-רי'-אַ) אַ קראַנקהאַפטע פליסונג פון דער געבעהר=מוטער.

me'troscope *n.* (מי'-טראַ-סקאָופּ) אַן אינסטרומענט צו הערען ווי עס קלאַפּט דאָס האַרץ פון אַ קינד אין דער מוטער'ס בויך.

metros'copy *n.* (מי-טראָס'-קאַ-פּי) דאָס אונטערזוכען די געבעהר=מוטער.

me'trotome *n.* (מי'-טראַ-טאָום) אין כירורגיע — אַן אינסטרומענט צו מאַכען ברייטער דאָס העלזעל פון דער געבעהר=מוטער.

met'tle *n.* (מעטל) דאָס פיזישע אָדער גייסטיגע מאַטעריאַל פון וועלכען עפּעס איז געבויט [ספּעציעל דער מענשליכער כאַראַקטער]; אַ היציגער טעמפּעראַמענט; פייער; מוטה; קוראַזש; חשק; אייפערינקייט; ענטוזיאַזם; ענערגיע.

met'tled *a.* (מעטלד) ז. *mettlesome*.

met'tlesome *a.* (מעט'ל-סאַם) מיט אַ היציגען טעמפּעראַמענט; פייערדיג, מוטיג, חשק'דיג; מיט קוראַזש; ענטוזיאַסטיש.

met'tlesomely *adv.* (מעט'ל-סאַם-לי) מיט קוראַזש; מיט חשק; אייפריג: ענטוזיאַסטיש.

met'tlesomeness *n.* (מעט'ל-סאַם-נעס) דאָס זיין היציג, לעבעדיג; דאָס האָבען מוטה; ענערגיע, אייפערינקייט, ענטוזיאַזם.

me'um *pr.* (מע'-אַם) מיינע, מיינס.

me'um and tu'um (מע'-אום ענד טו'-אום) מיינס און דיינס.

mew *n. and v.* (מיו) די מעווע אָדער טשאַיקע [אַ ים=פויגעל מיט אַ לאַנגען פערשפּיצטען שנאַבעל און מיט שווים=הייטלעך אויף די פיס]; אַ שטייג פאַר פויגלען; אַ טורמע, אַ תפיסה; אַ מין גראָז מיט ווייסע אָדער רויטליכע בליטהען, וואָס וואַקסט אין די בערגיגע געגענדען פון איירּאָפּאַ; דאָס מיאַוקען פון אַ קאַץ; איינשפּאַרען, איינמויערען, איינשליסען; מיאַוקען [ווי אַ קאַץ]; פערלירען די פעדערען [וועגען אַ פויגעל].

mew'-gull *n.* (מיו'-גאַל) די מעווע אָדער טשאַיקע. ז. *mew*.

mewl *n. and v.* (מיול) דאָס געשריי פון אַ קינד; שרייען ווי אַ קינד.

mew'ler *n.* (מיו'-לער) אַ שרייער.

mews *n.* (מיוז) די שטאַלען פאַר די קעניגליכע פערד אין לאָנדאָן.

Mex'ican *a. and n.* (מעק'-סי-קען) וואָס געהערט צו מעקסיקאַ [אַ לאַנד אין אַמעריקאַ]; אַ מעקסיקאַנער, אַ בירגער אָדער איינוואָהנער פון מעקסיקאַ.

meze'reon *n.* (מי-זי'-רי-אַן)
...ערהאַלז [אַ מין קוסט מיט ראָזעווע
...מען און אַ שווערען גערוך. בליהט
...ר פריה אין פריהלינג. זיין קאָרע ענט=
...לט אַ גיפטיגען שטאָף דאַפניז].
...ז *Daphne*.

mezu'za *n.* (מע-זוה'-זאַ) ...מזוזה.

mezu'zah *n.* (מע-זוה'-זאַ) *mezuza*...

mez'zanine *n.* (מעז'-ע-נין) ...מעזאַ=
... אַן אויבערשטיבעל [אַן אויבערשטער
...נערער עטאַזש]; אַ ברייט פענסטער
... אַן אויבערשטיבעל.

mez'za vo'ce (מעד'-זאַ וואָו'-טשע) ...
...האַלבער שטימע.

mez'zo *a.* (מעד'-זאָ) ...מי= — מוזיס...
...ל, האַלב, מיטעלמעסיג.

mez'zo-rilie'vo *n.* ...עד'-זאַ-רי-ליעי'-...
...) אין סקולפּטור — אַ מיטעל=רעליעף:
...פיגור וואָס איז אויסגעשניטען אָדער
...סנעקנאַטען האַלב=בולט.

mez'zo-sopra'no *n.* ...עד'-זאַ-סאָ-
...אַ'-נאָ) אַ מעצאָ=סאָפּראַנאָ [אַ פרויען=
...ימע וואָס איז נידריגער פון אַ סאָפּראַ=
... און העכער פון אַ קאַנטר=אַלטאָ].

mez'zotint *n. and v.* ...עד'-זאַ-טינט)
...זאָטינטאָ [אַן אַרט גראַווירען אויף
...ער אָדער שטאָהל אויף אַ שאַרסטיגער
...כע, וועלכע ווערט שפּעטער ערטערווייז
...ט געמאַכט לויט ווי עס פאָדערט
... פערטיילונג פון שאָטען און ליכט];
...ווירען אין מעזאָטינטאַ.

mezzotin'to *n. and v.* ...עד-זאַ-טינ'-
...) ז. *mezzotint*.

mfg. ...קירצונג פון *manufacturing*

mfr. ...קירצונג פון *manufacturer*

M. ft. ...אַבקירצונג פון די לאַטיינישע
...ווערטער *mistura fiat* [אַן אויפשריפט
...ם ווערט געמאַכט אויף אַ רעצעפּט וואָס
...נט: זאָל די מישונג געמאַכט ווערען].

M. G. ...שי תבות פון *Major-General*

mg. ...קירצונג פון *milligram*

Mgr. ...קירצונג פון *Monsignor*

mi'asm *n.* (מאַי'-עזם) *miasma*...

mias'ma *n.* (מאַי-עז'-מאַ) ...אַזמאַ
...עדליכע, גיפטיגע ריחות אָדער אויס=
...סטונגען].

mias'mal *a.* (מאַי-עז'-מעל) ...מיט
...אַזמען. ז. *miasma*.

miasmat'ic *a.* ...אַי-עז-מעט'-איק)
...אַזמאַטיש, אַנגעשטעקט אָדער פעראור=
...כט דורך שעדליכע גיפטיגע ריחות אָדער
...סדונסטונגען.

miasmat'ical *a.* ...אַי-עז-מעט'-אי-
...) ז. *miasmatic*.

mias'matist *n.* ...אַי-עז'-מע-טיסט)
...נער וואָס שטודירט די קראַנקהייטען,
...לכע ווערען פעראורזאַכט פון מיאַזמען
...עדליכע, גיפטיגע ריחות אָדער אויס=
...סטונגען].

mias'matous *a.* ...אַי-עז'-מע-טאַס)
...ס גיט אַרויס מיאַזמען [שעדליכע, גיפ=
...גע ריחות אָדער אויסדונסטונגען].

miasmol'ogy *n.* ...אַי-עז-מאַל'-אַ-דזשי)
... אַבהאַנדלונג איבער מיאַזמען.
... ז. *miasma*.

mias'mous *a.* ...אַי-עז'-מאַס)
... ז. *miasmal*.

miaul' *v.* (מי-אַהל') ...אַוקען ווי אַ קאַץ.

mi'ca *n.* (מאַי'-קאַ) ...קאַ, גלימער אָדער
...ריענגלאַז [אַ מין מינעראַל וואָס
...אַלט זיך אין דינע בלעטלעך, וועלכע
...רען בענוצט אַלס גלעזלעך פאַר לאַנ=
...רנעס און אויווענס].

mica'ceous *a.* (מאַי-קיי'-שאַס) ...מער=

ארטיג, וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו מיקא אדער גלימער. ז. *mica*

mi'ca-schist' *n.* (מאי'-קא-שיסט) א גלימער-שיעפער-שטיין [א שטיין וואס איז געמישט פון גלימער און שיעפער].

mi'ca-slate' *n.* (מאי'-קא-סלייט) ז. *mica-schist*.

mice *n.* (מאיס) מייז. ז. *mouse*.

Mich. *Michigan* אן אבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן אבקירצונג פון *Michaelmas*

mi'chaelite *n.* (מאי'-קעל-איט) א ווייסער פערל-פערמיגער אפאל [אזא ערדל-שטיין] ז. *opal*.

Mich'aelmas *n.* (מיק'-על-מעס) מיכאעלים [א קאטוילישער יום טוב דעם 29טען סעפטעמבער, לכבוד דעם מלאך מכאל]; הערבסט.

miche *v.* (מיטש) זיך בעהאלטען; ליעגען פערבארגען; ליעגען פער'גנב'עטערהייד.

mich'ing *a.* and *n.* (מיטש'-אינג) פערבארגענדיג זיך: ליעגענדיג פער'גנב'עטערהייד: דאס בעהאלטען זיך אדער פערבארגען זיך.

mick'le *a.* and *n.* (מיקל) גרויס; פיעל; א מאסע, א סך.

mick'y *n.* (מיק'-אי) אן אירלענדיש אינגעל: א יונגער ווילדער אקס.

mi'co *n.* (מי'-קאו) א קליינע וועווערקע-עהנליכע אבעזיאנע [אפע] אין זיד-אמעריקא.

mi'cro *n.* (מאי'-קראו) א קליינער אינזעקט.

mi'crobal *a.* (מאי'-קראו-בעל) ז. *microbial*.

mi'crobe *n.* (מאי'-קראוב) א מיקראב [א קליינע מיקראסקאפישע בעשעפעניש].

micro'bia *n.* (מאי-קראו'-בי-א) מיקראבען. ז. *microbe*.

micro'bial *a.* (מאי-קראו'-בי-על) וואס איז שייך צו מיקראבען אדער וואס ווערט פעראורזאכט פון מיקראבען.

micro'bian *a.* (מאי-קראו'-בי-ען) ז. *microbial*.

micro'bic *a.* (מאי-קראו'-ביק) ז. *microbial*.

micro'bicide *n.* (מאי-קראו'-בי-סאיד) א שטאף וואס טויטעט מיקראבען.

microbiolog'ical *a.* (מאי-קרא-באי-א-לאדזש'-אי-קעל) מיקראביאלאגיש, וואס איז שייך צו מיקראביאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען מיקראבען].

microbiol'ogist *n.* (מאי-קרא-באי-אל'-א-דזשיסט) א מיקראביאלאגיסט, א קענער אין מיקראביאלאגיע [די וויסענשאפט וועגען מיקראבען].

microbiol'ogy *n.* (מאי-קרא-באי-אל'-א-דזשי) מיקראביאלאגיע, די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שטודיום פון מיקראבען.

micro'bion *n.* (מאי-קראו'-בי-אן) ז. *microbe*.

microceph'alous *a.* (מאי-קרא-סעפ'-ע-לאס) וואס האט א קליינעם קאפ.

microchem'istry *n.* (מאי-קרא-קעמ'-יס-טרי) מיקרא-כעמיע, א כעמישע אונטערזוכונג פון קלייניגקע זאכען אונטער א מיקראסקאפ.

microchronom'eter *n.* (מאי-קרא-קראנאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעצייכנען זעהר קליינע צייט-דויערונגען [ווי א צעהנטעל אדער הונדערטעל פון א סעקונדע]

mi'crocosm *n.* (מאי'-קרא-קאזם) א מיקראקאזם, א קליין וועלטעל, די וועלט אין מיניאטור; דער מענש אלס א קליין וועלטעל פאר זיך; א קליינע געמיינדע אדער פעראיין.

microcos'mian *a.* (מאי-קרא-קאז'-מי-ען) ז. *microcosmic*.

microcos'mic *a.* (מאי-קרא-קאז'-מיק) וואס איז שייך צו א מיקראקאזם. ז. *microcosm*.

microcos'mical *a.* (מאי-קרא-קאז'-מי-קעל) ז. *microcosmic*.

microcos'mic salt (מאי-קרא-קאז'-מיק סאהלט) פאספאר-זאלץ [א זאלץ וואס בעשטעהט פון סאדא, אמאניום און פאספאר-זויערע. ענטהאלט זיך אין מענשליכער השתנה].

microcosmog'raphy *n.* (מאי-קרא-קאז-מאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון מענשען אלס א קליין וועלטעל פאר זיך.

microcosmol'ogy *n.* (מאי-קרא-קאז-מאל'-א-דזשי) אן אבהאנדלונג וועגען דעם מענשען אלס א קליין וועלטעל פאר זיך.

microcos'mos *n.* (מאי-קרא-קאז'-מאס) ז. *microcosm*.

microcos'mus *n.* (מאי-קרא-קאז'-מאס) ז. *microcosm*.

microcoulomb' *n.* (מאי-קרא-קו-לאם') א מיקראקולאן, א מיליאנט-חלק פון א קולאן אדער קאלאמב. ז. *coulomb*.

mi'crocyte *n.* (מאי'-קרא-סאיט) א קליין קערפערעל אדער צעלע.

microcythe'mia *n.* (מאי-קרא-סאי-טהי'-מי-א) דער צושטאנד פון בלוט ווען אין איהם געפינט זיך א גרויסע צאהל זעהר קליינע קערפערלעך.

microcyto'sis *n.* (מאי-קרא-סאי-טאו'-סיס) ז. *microcythemia*.

microdac'tylous *a.* (מאי-קרא-דעק'-טי-לאס) וואס האט זעהר קורצע אדער קליינע פינגער.

mi'crodont *a.* (מאי'-קרא-דאנט) וואס האט זעהר קליינע צייהנער.

mi'crogram *n.* (מאי'-קרא-גרעם) א מיליאנט חלק פון א גראם.

mi'crograph *n.* (מאי'-קרא-גרעף) א מיקראגראף, אן אינסטרומענט צום שרייבען אדער גראווירען זעהר קליינע בוכשטאבען אדער צו מאלען קליינע זאכען; א מיקראסקאפיש [זעהר קליין] בילד.

microg'rapher *n.* (מאי-קראג'-רע-פער) א קענער אין מיקראגראפיע. ז. *micrography*.

micrograph'ic *a.* (מאי-קרא-גרעפ'-איק) מיקראגראפיש, וואס איז שייך צו מיקראגראפיע. ז. *micrography*.

microg'raphist *n.* (מאי-קראג'-רע-פיסט) ז. *micrographer*.

micrograph'ophone *n.* (מאי-קרא-גרעפ'-א-פאון) א מיקראגראפאפאן, אן אינסטרומענט וועלכער קען פערצייכנען און איבערגעבען זעהר שוואכע קלאנגען.

microg'raphy *n.* (מאי-קראג'-רע-פי) מיקראגראפיע, דאס בעשרייבען מיקראסקאפישע [זעהר קליינע] געגענשטענדע.

microli'ter *n.* (מאי-קרא-לי'-טער) א מיליאנט חלק פון א ליטער.

microm'elus *n.* (מאי-קראמ'-ע-לאס) א מאנסטער [א פערזוהעניש] מיט זעהר קליינע גליעדער.

microm'eter *n.* (מאי-קראמ'-ע-טער) א מיקראמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען גאנץ קליינע לענגען אדער ווינקלען.

microm'eter-screw *n.* (מאי-קראמ'-ע-טער-סקרוה) א מיקראמעטער-שרויף [אזא שרויף וואס ווערט צוגעשטעלט צו אן אפטישען און מאטעמאטישען אינסטרומענט צו מעסטען גאנץ קליינע ווינקלען].

micromet'ric *a.* (מאי-קרא-מעט'-ריק) מיקראמעטריש, וואס איז שייך צו א מיקראמעטער. ז. *micrometer*.

micromet'rical *a.* (מאי-קרא-מעט'-רי-קעל) ז. *micrometric*.

micromet'rically *adv.* (מאי-קרא-מעט'-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א מיקראמעטער. ז. *micrometer*.

microm'etry *n.* (מאי-קראמ'-ע-טרי) מיקראמעטריע, די קונסט צו מעסטען מיט א מיקראמעטער. ז. *micrometer*.

micromil'limeter *n.* (מאי-קרא-מיל'-אי-מי-טער) א מיליאנטעל אדער טויזענדסטעל פון א מילימעטער.

micromil'limetre *n.* (מאי-קרא-מיל'-אי-מי-טער) ז. *micromillimeter*.

mi'cron *n.* (מאי'-קראן) א מיקראן, א מיליאנטעל פון א מעטער אדער טויזענדסטעל פון א מילימעטער.

micron'ymy *n.* (מאי-קראנ'-אי-מי) דאס געברויכען קורצע, לייכטע ווערטער אנשטאט לאנגע און שווערע.

mi'cro-organ'ic *a.* (מאי'-קראו-אר-גענ'-איק) מיקרא-ארגאניש, וואס איז שייך צו מיקראבען אדער מיקראסקאפישע ארגאניזמען.

mi'cro-or'ganism *n.* (מאי'-קראו-אר'-גענ-איזם) א מיקראסקאפישער ארגאניזם, א מיקראב, א באציל.

micropan'tograph *n.* (מאי-קרא-פענ'-טא-גרעף) א מיקראפאנטאגראף, אן אינסטרומענט צום שרייבען אדער גראווירען זעהר קליינע בוכשטאבען.

micropar'asite *n.* (מאי-קרא-פער'-ע-סאיט) א מיקרא-פאראזיט, א מיקראסקאפישער פאראזיט.

microparasit'ic *a.* (מאי-קרא-פער-ע-סיט'-איק) וואס האט דעם כאראקטער פון א מיקרא-פאראזיט, וואס ווערט פעראורזאכט פון א מיקרא-פאראזיט [ווי קראנקהייטען וואס ווערען פעראורזאכט פון מיקראסקאפישע פאראזיטען].

micropatholog'ical *a.* (מאי-קרא-פעטהא-א-לאדזש'-אי-קעל) מיקרא-פאטאלאגיש, וואס איז שייך צו מיקראפאטאלאגיע. ז. *micropathology*.

micropathol'ogist *n.* (מאי-קרא-פע-טהאל'-א-דזשיסט) א קענער אין מיקרא-פאטאלאגיע. ז. *micropathology*.

micropathol'ogy *n.* (מאי-קרא-פע-טהאל'-א-דזשי) מיקראפאטאלאגיע, די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט מיקראסקאפישע ארגאניזמען [ווי מיקראבען, באצילען] און זייערע בעציהונגען צו קראנקהייטען.

microph'agist *n.* (מאי-קראפ'-ע-דזשיסט) א בעשעפעניש וואס שפייזט זיך מיט מיקראסקאפישע ארגאניזמען.

mi'crophone *n.* (מאי'-קרא-פאון) א מיקראפאן, אן אינסטרומענט וואס מאכט מען זאל דייטליכער הערען נידריגע קלאנגען: דער טייל פון טעלעפאן, אין וועלכען מען רעדט אריין.

microphon'ic *a.* (מאי-קרא-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו א מיקראפאן; וואס האט די אויפגאבע צו פערשטארקען א שוואכען קלאנג אדער טאן. ז. *microphone*.

microphon'ics *n.* (מאי-קרא-פאנ'-איקס) מיקראפאניק, די וויסענשאפט וואס

בעשעפטיגט זיך מיט פערשטארקען שוואַכע קלאַנגען אדער טענער.

microph'onous *a.* (מאַי-קראַפּ'-אַ-נאַס) ז. *microphonic*

mi'crophony *n.* (מאַי'-קראַ-פאָו-ני) שוואַכקייט פון דער שטימע.

micropho'tograph *n.* (מאַי-קראַ-פאָו'-טאַ-גרעף) אַ מיקראָסקאָפּישע פאָטאָגראַפיע [אַ זעהר קליינע פאָטאָגראַפיע וואָס מען דאַרף קוקען אויף איהר דורך אַ מיקראָסקאָפּ].

microphotog'raphy *n.* (מאַי-קראַ-פאַ-טאַג'-רע-פי) דאָס מאַכען מיקראָסקאָפּישע [זעהר קליינע] פאָטאָגראַפיעס.

microphthal'mia *n.* (מאַי-קראַפּ-טהעל'-מי-אַ) אַן אונגאָרמאַלע קליינקייט פון אויג.

mi'crophthalmy *n.* (מאַי'-קראַפּ-טהעל-מי) ז. *microphthalmia*

mi'crophyte *n.* (מאַי'-קראַ-פאַיט) אַ מיקראָפיט, אַ מיקראָסקאָפּישע פּאַראַזיטישע פלאַנצע.

micros'copal *a.* (מאַי-קראָס'-קאַ-פעל) ז. *microscopic*

mi'croscope *n.* (מאַי'-קראַ-סקאָופּ) אַ מיקראָסקאָפּ, אַן אָפּטישער אינסטרומענט וואָס פערגרעסערט די געגענשטענדע אויף וועלכע מען קוקט דורך איהם; אַ פערגרעסערונגס־גלאָז.

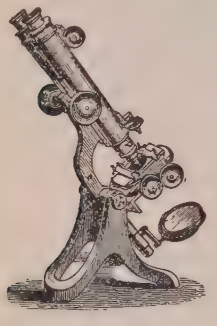

Microscope

microsco'pial *a.* (מאַי-קראַ-סקאָו'-פּי-על) ז. *microscopic*

microscop'ic *a.* (מאַי-קראַ-סקאָפּ'-איק) מיקראָסקאָפּיש, וואָס מען קען זעהן מיט אַ פערגרעסערונגס־גלאָז, זעהר קליין; וואָס איז געמאַכט ווי מיט אַ מיקראָסקאָפּ; וואָס איז שייך צו אַ מיקראָסקאָפּ; ווי אַ פערגרעסערונגס־גלאָז.

microscop'ical *a.* (מאַי-קראַ-סקאָפּ'-אי-קעל) ז. *microscopic*

microscop'ically *adv.* (מאַי-קראַ-סקאָפּ'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון אַ מיקראָסקאָפּ; אויף אַ מיקראָסקאָפּישען אופן.

mi'croscopist *n.* (מאַי'-קראַ-סקאָו-פּיסט) איינער וואָס איז געאיבט אין בע־נוצען זיך מיט אַ מיקראָסקאָפּ; אַ קע־נער אין מיקראָסקאָפּיע [די קונסט צו אונטערזוכען געגענשטענדע מיט אַ מי־קראָסקאָפּ].

mi'croscopy *n.* (מאַי'-קראַ-סקאָו-פּי) מיקראָסקאָפּיע [די קונסט צו אונטערזו־כען געגענשטענדע מיט אַ מיקראָסקאָפּ].

mi'croseism *n.* (מאַי'-קראַ-סאַיסם) אַ שוואַכע ערד־ציטערניש.

microspec'troscope *n.* (מאַי-קראַ-ספּעק'-טראַ-סקאָופּ) אַ מיקראָספּעקטראַ־סקאָפּ [אַן אָפּטישער אינסטרומענט וואָס בעשטעהט פון אַ פערבינדונג פון אַ מי־קראָסקאָפּ און פון אַ ספּעקטראָסקאָפּ]. ז. *microscope* און *spectroscope*

microtasim'eter *n.* (מאַי-קראַ-טע-סימ'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעס־טען און פערצייכנען זעהר אַ קליינעם דרוק.

mi'crotome *n.* (מאַי'-קראַ-טאָום) אַ מיקראָטאָם, אַן אינסטרומענט וואָס ווערט בענוצט פאַנאַנדערצושניידען זאַכען אין גאַנץ דינע טיילען פאַר מיקראָסקאָפּישע אונטערזוכונגען.

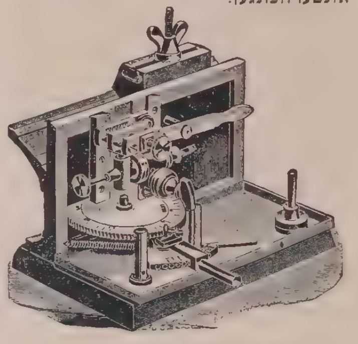

Microtome

microtom'ic *a.* (מאַי-קראַ-טאַמ'-איק) וואָס שניידט אין גאַנץ דינע טיילען; וואָס איז שייך צו אַ מיקראָטאָם. ז. *microtome*

microtom'ical *a.* (מאַי-קראַ-טאַמ'-אי-קעל) ז. *microtomic*

microt'omist *n.* (מאַי-קראַט'-אַ-מיסט) אַ קינסטלער אין בענוצען דעם מיקראָטאָם. ז. *microtome*

microt'omy *n.* (מאַי-קראַט'-אַ-מי) די קונסט פון שניידען אָרגאַנישע געוועבען אין גאַנץ דינע טיילען פאַר מיקראָסקאָפּישע אונטערזוכונגען.

mi'crovolt *n.* (מאַי'-קראַ-וואָולט) אַ מיליאָנט־חלק פון אַ וואָלט. ז. *volt*

microzo'on *n.* (מאַי-קראַ-זאָו'-אַן) אַ קליין מיקראָסקאָפּיש חיה'לע.

mic'tion *n.* (מיק'-שאַן) דאָס לאָזען אורין [השתנה].

mic'turate *v.* (מיק'-טשו-רייט) משתין זיין [פּישען].

micturi'tion *n.* (מיק-טשו-ריש'-אַן) דאָס משתין זיין [פּישען]; דאָס אָפּט משתין זיין [אַלס אַ קרענקליכער צו־שטאַנד].

mid *a. and n.* (מיד) מיטעלסט, וואָס געפינט זיך צווישען אדער אין דער מיט; אַ שיפּס־יונקער, אַ שיפּס־קאַדעט.

'mid *prep.* אַן אַבקירצונג פון **amid**

mid'angle *n.* (מיד'-ענגל) אַ העלפט פון אַ גלייכען ווינקעל, אַ ווינקעל פון 45 גראַד.

Mi'das *n.* (מאַי'-דעס) אַ גוואַלדיגער עושר [נאָך דעם נאָמען פון דעם פאַר־צייטיגען פריגישען קעניג מידאַס, וועמען די לעגענדע האָט בעשענקט מיט אַ וואונ־דערבאַרער קראַפט צו פערוואַנדלען אין גאָלד אַלעס צו וואָס ער האָט זיך צוגע־ריהרט]; אַ מין זיידען־אַפּען. ז. *marmoset*

mid'brain *n.* (מיד'-ברעין) דער מי־טעלסטער טייל פון מאַרך.

mid'-course *n.* (מיד'-קאָורס) העלפט־וועג, דער מיטען וועג; מיטעל־וועג.

mid'day *n. and a.* (מיד'-דיי) מיטאָג; מיטאָג־צייט; וואָס קומט פאַר מיטאָג־צייט, וואָס איז שייך צו מיטאָג־צייט.

mid'dle *a., n. and v.* (מידל) מיטעלסט, וואָס געפינט זיך אין מיטען אדער צווי־שען; מיטעלמעסיג; דער מיטעלפּונקט, דער מיטען; צווישענרוים, צווישענצייט; דער מיטעלסטער טייל פון מענשליכען קערפּער, די טאַליע; אריינברייננגען אין מיטען; מאַכען אַ קאָמפּראָמיס, אויסגלייכען; בעשטימען דעם מיטעלפּונקט; צו־נייפלעגען אויף דער מיט.

mid'dle age (מידל אייזש) מיטעל־יעהריגקייט [צווישען 40 און 50 יאָהר].

mid'dle-aged *a.* (מיד'ל-אייזשד) מיטעל־יעהריג [איז עלטער פון 40 און 50 יאָהר].

mid'dle a'ges (מידל איי'-דזשיז) דער מיטעלאַלטער [די געשיכטליכע פּעריאָדע צווישען דעם פאַל פון דער רוימישער אימ־פּעריע אין ענדע פון פינפטען יאָהרהונ־דערט און צווישען דער ענטדעקונג פון אַמעריקאַ אין יאָהר 1492].

mid'dle class (מידל קלעס) דער מי־טעלקלאַס, דאָס בירגערטום, דער דריטער שטאַנד [דער קלאַס צווישען אדעליגע און פּריסטער פון איין זייט און אַרבייטער פון דער צווייטער: קויפלייט, פּראָפעסיאָ־נעלע און דער ניט־טיטולירטער פערמעג־ליכער קלאַס].

mid'dle-class *a.* (מיד'ל-קלעס) וואָס בעלאַנגט צום מיטעלקלאַס. ז. *middle class*

mid'dle dis'tance (מידל דיס'-טענס) דער מיטעל־וועג; דער מיטעל־גרונט פון אַ בילד.

mid'dle-earth *n.* (מיד'ל-אוירטה) די ערד [וועלכע געפינט זיך, ווי עס ווערט געגלויבט, צווישען הימעל און דעם גיהנום].

mid'dle ground (מידל גראַונד) דער מיטעל־גרונט פון אַ בילד; דער מיטעל־וועג.

mid'dle king'dom (מידל קינג'-דאַם) די מיטעלסטע מלוכה, כינאַ.

mid'dle life (מידל לאַיף) דאָס לעבען פון מיטעלקלאַס. ז. *middle class*

mid'dleman *n.* (מיד'ל-מען) אַ מיטעל־מאַן, אַ פערמיטלער; אַ פערמיטלער צווי־שען דעם פּראָדוצירער און פערברויכער; איינער וואָס בעלאַנגט צום מיטעלקלאַס. ז. *middle class*

mid'dlemost *a.* (מיד'ל-מאָוסט) מי־טעלסט, וואָס געפינט זיך אין מיטען; וואָס איז אַם נעהנטסטען צו דעם מיטען.

mid'dler *n.* (מיד'-לער) אַ סטודענט פון דעם צווייטען קלאַס אין אַן אַמעריקאַני־שען טעאָלאָגישען סעמינאַריום.

mid'dle-rate *a.* (מיד'ל-רייט) מיטעל־מעסיג.

mid'dle-sized *a.* (מיד'ל-סאַיזד) מי־טעלמעסיג, פון מיטעלער גרויס.

mid'dle spa'ces (מידל ספּיי'-סעז) אין דרוקעריי — דער געוועהנליכער צווישען־רוים אין דרוק־זאַץ [אַ דריטעל אדער אַ פיערטעל פון דער דיקקייט פון דעם זאַץ].

Mid'dle States (מידל סטייטס) די מי־טעלע שטאַאַטען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ [די שטאַאַטען ניו יאָרק, ניו דזשוירסי, פּענסילווייניאַ און דעלאַווער, וועלכע האָבען פערנומען דעם מיטען צווישען די ערשטע דרייצעהן שטאַאַטען].

mid'dle stitch'ing (מידל סטיטש'-אינג) די מיטעלסטע דאָפּעל־נאָהט [הויפּט־זעכליך פון אַ זענעל].

mid'dle term (מידל טוירם) דער מיטעל־גליעד פון א סילאגיזם [דער זאצטייל וואס ווידערהאלט זיך אין די פאדער־זעצע און ווערט ארויסגעלאזען פון שלוס. למשל: מענשען זיינען שטערבליך; זשעניען זיינען מענשען; פאלגליך: זשעניען זיינען שטערבליך. אין דיעזען סילאגיזם איז "מענשען" דער מיטעלגליעד].

mid'dle-weight *n.* (מיד'ל-הוויט) א פייסט־קעמפפער אדער זשאקיי [פערדרייטער ביים וועט־לויפען] פון מיטעלען אדער געוועהנליכען געוויכט.

mid'dling *a., n. and adv.* (מיד'-לינג) מיטעל, מיטעלמעסיג; ניט גוט און ניט שלעכט; נישקשה'דיג; ערטרעגליך.

mid'dlingly *adv.* (מיד'-לינג-לי) נישקשה'דיג; ערטרעגליך.

. The patient is getting along middlingly.

mid'dlingness *n.* (מיד'-לינג-נעס) מיטעלמעסיגקייט.

mid'dlings *n.* (מיד'-לינגז) אזא גראב מעהל; די אויבערשטע טיילען פון די תבואה־קערנדלעך [אונטער דער שאלעכץ].

mid'dy *n.* (מיד'-אי) ז. *midshipman*

mid'-earth *n. and a.* (מיד'-אוירטה) דער מיטען פון דעם ערד־קוגעל; וואס געפינט זיך אין מיטען פון ערד־קוגעל; די ערד [וואס געפינט זיך, ווי עס ווערט געגלויבט, צווישען הימעל און גיהנום].

midge *n.* (מידזש) א קאמאר, א קליין פליגעלע: עטוואס וואס איז זעהר קליין; א קארליק; א קליין פישעל; אזא קליין ווענעלע.

midg'et *n.* (מידזש'-עט) א קארליקעל; א פליגעלע, א קאמאר; א קליין־געוויקסיג ספריטנע קינד.

mid'-heav'en *n.* (מיד'-העוו'ן) דער מיטען הימעל.

mid'-hour *n.* (מיד'-אור) מיטאג־צייט; א צווישען־שטונדע.

mid'land *n. and a.* (מיד'-לענד) מיטעללאנד, די מיטעלסטע טיילען פון א לאנד [הויפטזעכליך אין בעצוג צו ענגלאנד]; וואס געפינט זיך אין די מיטעל־טיילען פון א לאנד; ווייט פון ים־ברעג.

mid'layer *n.* (מיד'-ליי-ער) דער מיטעלסטער פון די דריי שיכטען פון דעם עמבריאן [מעזאדערמא]. ז. *embryo*

mid'leg *n.* (מיד'-לעג) דער מיטעלסטער טייל פון פוס; ביי אינזעקטען — איינער פון די מיטעלסטע פיס.

Mid'-Lent *n.* (מיד'-לענט) דער מיטען פון דער פאסט־צייט ביי קריסטען, דער פיערטער זונטאג פון דער פאסט־צייט.

mid'-main *n.* (מיד'-מיין) דער מיטען פון אקעאן; א פלאץ ווייט אין ים.

mid'most *a.* (מיד'-מאוסט) וואס געפינט זיך אין סאמע מיטען.

mid'night *n. and a.* (מיד'-נאיט) האלבע נאכט; וואס איז שייך צו דעם מיטען נאכט, וואס קומט פאר אום האלבע נאכט.

mid'night appoint'ment (מיד'-נאיט ע-פאינט'-מענט) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אויסטיילונג פון רעגיערונגס־שטעלען אין די לעצטע טעג פון דער הערשאפט פון א פאליטישער פארטיי מיט'ן צוועק צו פערשטעלען דעם וועג די אנהענגער פון דער זיעגרייכער פארטיי [הויפטזעכליך אין בעצוג צו אזא האנדלונג פון פרעזידענט רזשאהן אדאמס].

mid'night sun (מיד'-נאיט סאן) די מיטען־נאכט זון [אין די פאלאר־געגענדען, וואו מען זעהט די זון אין געוויסע צייטען פון יאהר אויך ביינאכט].

mid'-noon *n.* (מיד'-נוהן) מיטאג, מיטאג־צייט.

mid'-off' *n.* (מיד'-אף') ז. *midwicket off*

mid'-on' *n.* (מיד'-און') ז. *midwicket on*

Mid'rash *n.* (מיד'-רעש) מדרש.

Midrash'ic *a.* (מי-דרעש'-איק) וואס איז שייך צו מדרש.

mid'rib *n.* (מיד'-ריב) דער מיטעלסטער אדער פון א בלאט.

mid'ribbed *a.* (מיד'-ריבד) וואס האט א מיטעל־אדער [וועגען בלעטער].

mid'rif *n.* (מיד'-ריף) ז. *midriff*

mid'riff *n.* (מיד'-ריף) די צווערכפעל אדער דיאפראגמע [די דיקע שייד־הויט צווישען בויך און ברוסט־קאסטען]. ז. *diaphragm*

mid'-sea *n.* (מיד'-סיע) דער מיטען ים, דער אפענער ים.

mid'ship *a.* (מיד'-שיפ) וואס איז שייך צום מיטעל־טייל פון א שיף; וואס געפינט זיך אין מיטעל־טייל פון א שיף.

mid'shipman *n.* (מיד'-שיפ-מען) א שיפס־יונקער, א שיפס־קאדעט.

mid'shipmite *n.* (מיד'-שיפ-מאיט) א קליינינקער שיפס־יונקער [הומאריסטיש].

mid'ships *adv. and n.* (מיד'-שיפס) אין דער מיט פון א שיף; די באלקענס פון דעם מיטעלסטען טייל פון א שיף.

midst *n., adv. and prep.* (מידסט) דער מיטען; אין דער מיט, אין מיטען; צווישען, אונטער.

mid'stream *n.* (מיד'-סטריעם) דער מיטען פון שטראם.

mid'summer *n.* (מיד'-סאמ-ער) דער מיטען זומער.

mid'summer day (מיד'-סאמ-ער דיי) דער קריסטליכער יום טוב לכבוד יאהאן דעם טויפער [יוחנן המטבל], דעם 24טען יוני [פלעגט אמאל זיין פערבונדען מיט פערשיעדענע מנהגים].

mid'summer mad'ness (מיד'-סאמ-ער מעד'-נעס) די אמאליגע ווילדע מנהגים ביים קריסטליכען יום טוב לכבוד יאהאן דעם טויפער [יוחנן המטבל]; משוגעת.

mid'summery *a.* (מיד'-סאמ-ער-אי) וואס איז שייך צום מיטען זומער.

mid'-watch *n.* (מיד'-וואטש) די שיפס־וואך צווישען 12 ביינאכט ביז 4 אין דער פריה.

mid'way *n., adv. and a.* (מיד'-הוויי) העלפט וועג, דער מיטען וועג; מיטעלוועג; וואס געפינט זיך אין מיטעל־וועג, מיטעלסט; העלפט וועג, אין מיטען וועג.

mid'week *a. and n.* (מיד'-הוויעק) דער מיטען פון דער וואך; וואס קומט פאר אין מיטען וואך, וואס איז בעשטימט פאר דעם מיטען וואך.

mid'wicket *n.* (מיד'-הוויק-עט) אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער, וואס שטעהט רעכטס אדער לינקס פון דעם באלאבשלאגער [אנטקעגען דעם באל־ווארפער].

mid'wicket off (מיד-הוויק-עט אף) אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט רעכטס פון דעם באל־אבשלאגער.

mid'wicket on (מיד'-הוויק-עט און) אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט לינקס פון באל־אבשלאגער.

mid'wife *n. and v.* (מיד'-הוואיף) אן אקושעריז, א הייבאם, א באבע; ערפילען די פפליכטען פון א הייבאם: אבנעהמען דאס קינד ביי דער געווינערין; איינער אדער איינע וואס העלפט עפעס ארויסצוברינגען.

mid'wifery *n.* (מיד'-הוואיפ-רי) געבורטס־הילף, הייבאם־קונסט, אקושערסטווע.

mid'wifish *a.* (מיד'-הוואי-פיש) ווי אן אקושעריז אדער הייבאם; וואס איז שייך צו א הייבאם אדער איהרע פליכטען.

mid'winter *n.* (מיד'-הווינ-טער) דער מיטען ווינטער.

mid'wive *v.* (מיד'-הוואיוו) אבנעהמען דאס קינד ביי א געווינערין [ווי אן אקושערין]; העלפען ביי דער געבורט.

mid'year *n. and a.* (מיד'-ייר) דער מיטען יאהר; וואס קומט פאר אין מיטען יאהר.

mien *n.* (מיען) א מינע, דעם מענשענס אויסזעהן.

miff *n. and v.* (מיף) לייכטער פערדרוס, לייכטע ערגערניש; פערשאפען עטוואס פערדרוס; ערגערען.

might *n.* (מאיט) מאכט, קראפט, שטארקייט, כח; גוואלט.

might (מאיט) וואלט געקענט אדער געמעגט; האט געקענט, האט געמעגט. ז. *may*

might and main (מאיט ענד מיין) גרעסטע אנשטרענגונג, אנשטרענגונג פון אלע כחות.

He is working with **might and main** to finish his job.

might'ful *a.* (מאיט'-פול) מעכטיג; קרעפטיג.

might'fulness *n.* (מאיט'-פול-נעס) מעכטיגקייט, מאכט, גוואלט.

migh'tily *adv.* (מאי'-טי-לי) מיט פיעל מאכט, קראפט אדער גוואלט; מיט ערנסט; זעהר, אויף א גרויסען שטייגער, אויסערארדענטליך.

migh'tiness *n.* (מאי'-טי-נעס) מעכטיגקייט, מאכט, גרויסקייט, הויכקייט; אויסערארדענטליכקייט, א גרויסע צאהל, א גרויסער גראד; האהייט [טיטול].

might'less *a.* (מאיט'-לעס) מאכטלאז, קראפטלאז.

migh'ty *a. and adv.* (מאי'-טי) מעכטיג, שטארק; אויסערארדענטליך [אין גרויס, צאהל, קראפט א. ז. וו.]; גרויסמעכטיג [אלס טיטול]; זעהר, אויסערארדענטליך.

England is a **mighty** sea-power.

mignonette' *n.* (מינ-יא-נעט') רעזעדא [א שמעקעדיגע פלאנצע מיט גרינליך־ווייסע אדער ווייסע בליטהען].

Mignonette

migraine' *n.* (מי-גריין') מיגרען, קאפּ-שמערצען. ז. *hemicrania*

migrai'nous *a.* (מי-גריי'-נאָס) וואס איז שייך צו מיגרען [קאפּ-שמערצען], וואס קומט פון מיגרען. ז. *hemicrania*

mi'grant *a.* and *n.* (מאַי'-גרענט) וואַנדערענד; אַ וואַנדערער; אַ וואַנדער-פויגעל, אַ וואַנדער-חיה.

mi'grate *v.* (מאַי'-גרייט) וואַנדערען.

migra'tion *n.* (מאַי-גריי'-שאַן) וואַנדערונג; צוג; אַ צוג פון וואַנדערנדע פויגלען אדער חיות.

migra'tionist *n.* (מאַי-גריי'-שאַנ-איסט) אַ וואַנדערער.

migra'tion-sta'tion *n.* (מאַי-גריי'-שאַנ-סטיי'-שאַן) אַ פּלאַץ, וואו מען בעאָבאַכטעט די פויגלען-וואַנדערונגען.

migra'tion-wave *n.* (מאַי-גריי'-שאַנ-הווייוו) אַ וואַנדערונגס-כוואַליע, אַ גרויסע מאַסע וואַנדערענדע פויגלען.

mi'grator *n.* (מאַי'-גריי-טאָר) אַ וואַנדערער.

mi'gratory *a.* (מאַי'-גרע-טאָ-רי) וואַנדערענד, געניינט צו וואַנדערען.

mi'gratory an'imals (מאַי'-גרע-טאָ-רי ענ'-אי-מעלז) חיות וואס וואַנדערען אין געוויסע יאָהרעס-צייטען פון קאַלטע לענדער אין וואַרימע און פערקעהרט.

mika'do *n.* (מי-קאַ'-דאָו) דער מיקאַדאָ [דער יאַפּאַנישער הערשער].

mil *n.* (מיל) אַ טויזענד-חלק פון אַן אינטש אדער צאָל [אַן איינהייטס-מאָס צו מעסטען די דיקקייט פון דראָט].

mila'di *n.* (מי-ליי'-די) אַ פראַנצויזיש אדער איטאַליעניש פאָרם פון *my lady*

mila'dy *n.* (מי-ליי'-די) ז. *miladi*

mi'lage *n.* (מאַי'-לעדזש) ז. *mileage*

milch *a.* (מילטש) מעלקעדיג, וואס גיט מילך.

milch'-wench *n.* (מילטש'-הווענטש) אַ זויגערין, אַן אַם.

milch'-wom'an *n.* (מילטש'-הוואָמ'-ען) אַ זויגערין, אַן אַם.

mil'chy *a.* (מיל'-טשי) מעלקעדיג; וואס גיט פיעל מילך; מילכיג.

mild *a.* (מאַילד) מילד, זאַנפט, גוט, צערטליך; שוואַך, לייכט, ניט שאַרף.

mild'-cured *a.* (מאַילד'-קיורד) ווענינג געזאַלצען [וועגען קאָנזערווירטע שפּייזען].

mil'dew *n.* and *v.* (מיל'-דיו) מעהל-טוי, פלאַנצען-ראָסט [אַ פראָסט-אַרטיגער שטויב וואס פערדאַרבט פלאַנצען]; עהנליכער ראָסט אדער פלעקען אויף פערשיעדענע שטאָפען; בעדעקט ווערען אדער בעדעקען מיט מעהל-טוי, ראָסט אדער פלעקען.

mil'dewy *a.* (מיל'-דיו-אי) בעדעקט מיט מעהל-טוי אדער ראָסט-פלעקען [וועגען פלאַנצען אדער שטאָפען]. ז. *mildew*

mild'ly *adv.* (מאַילד'-לי) מיט מילדקייט, מיט זאַנפטקייט, מיט צערטליכקייט, מיט גוטמוטיגקייט; ווייך, שוואַך, אָהן שאַרפקייט.

mild'ness *n.* (מאַילד'-נעס) מילדקייט, זאַנפטיגקייט, גוטסקייט, צערטליכקייט; שוואַכקייט, ווייכקייט.

mild'-spir'ited *a.* (מאַילד'-ספּיר'-אי-טעד) גוטמוטיג, זאַנפטמוטיג.

mild'-spo'ken *a.* (מאַילד'-ספּאָוקן) מילד גערעדט, אויסגעדריקט אין מילדע, ניט בעליידיגענדע ווערטער.

mild tem'per (מאַילד טעמ'-פּער) אַ זאַנפטער, גוטמוטיגער כאַראַקטער; גוטמוטיגקייט.

mild'-tem'pered *a.* (מאַילד'-טעמ'-פּערד) גוטמוטיג, זאַנפטמוטיג.

mile *n.* (מאַיל) אַ מייל.

mi'leage *n.* (מאַי'-לעדזש) אַ לענג גערעכענט אין מיילען; רייזע-קאָסטען פאַר אַן אַנגעשטעלטען אדער בעאַמטען, גערעכענט פון מייל; פרייזען פון אייזענבאַהנען פער מייל; אַ ביכעל פון באַהן-בילעטען וואס בערעכטיגט אויף אַ רייזע פון אַ בעשטימטער צאָהל מייל.

mile'-col'umn *n.* (מאַיל'-קאָל'-אָם) ז. *mile-post*

mile'-mark *n.* (מאַיל'-מאַרק) ז. *mile-post*

mile'-post *n.* (מאַיל'-פּאָוסט) דער מיילען-סלופּ, דער מיילען-ציינגער [צו בעצייכענען די מיילען אויף אַ וועג].

Mile'sian *a.* and *n.* (מי-ליע'-שיען) מילעזיש, וואס איז שייך צו דער פאַרצייטיגער שטאָדט מילעט [אין קליין אזיען] אדער איהרע איינוואָהנער; אירלענדיש, וואס איז שייך צו אירלאַנד אדער אירלענדער; אַן איינוואָהנער פון מילעט; אַן אירלענדער.

mile'-stone *n.* (מאַיל'-סטאָון) אַ מייל-שטיין, אַ מייל-זייל, אַ מייל-צייכען [צו בעצייכענען די צאָהל מיילען אויף אַ וועג].

mile'-stone mon'ger (מאַיל'-סטאָון מאָנ'-גער) אַ שטענדיגער וואַנדערער.

mil'foil *n.* (מיל'-פאָיל) די שאָף-גאַרב אדער דאָס טויזענד-בלעטער גראָז [אַ גרויליך-גרין גראָז מיט ווייסע און רויטליכע בינטעלך בליטהען און פעדער-עהנליכע בלעטער. וואַקסט אויף טרוקענע פּאַשע-פלעצער און ביי די זייטען פון וועג און ווערט גענוצט אלס פוטער פאַר בהמות. די בלעטער און די בלימלעך ווערען געברויכט אין מעדיצין אלס קרעפטיגונגס-מיטעל און צו פערהאַלטען בלוט-גיסונג].

Milfoil

milia'ria *n.* (מיל-אי-איי'-רי-אַ) הירזש-קרחת, הירזש-פיעבער [אַזאַ פיעבער, ביי וועלכען דער קערפער ווערט בעדעקט מיט אַ דראַבנעם אויסשלאַג].

mil'iary *a.* (מיל'-אי-ע-רי) הירזש-עהנליך, וואס דערמאָהנט אַן דעם אויסזעהן אדער אַן דער גרויס פון הירזש.

milieu' *n.* (מי-ליע') די מיליע, די סביבה, די אומגעבונג, די אַרומיגע בעדינגונגען.

mil'itancy *n.* (מיל'-אי-טענ-סי) קריעגערישקייט; קריעגס-צושטאַנד.

mil'itant *a.* (מיל'-אי-טענט) קריעגעריש, שטרייטענד, קעמפּפענד; קריעגפיהרענד; קריעגעריש געשטימט, מיט אַ קריעגערישער נייגונג.

mil'itantly *adv.* (מיל'-אי-טענט-לי) אויף אַ קריעגערישען אופן.

mil'itarily *adv.* (מיל'-אי-טע-רי-לי) אויף אַ מיליטערישען אדער קריעגערישען אופן; דורך מיליטער; פון מיליטערישען שטאַנדפּונקט.

mil'itarism *n.* (מיל'-אי-טע-ריזם) מיליטאַריזם, די סיסטעם פון אַ רעגיערונג צו פערשטאַרקען איהר מיליטערישע מאַכט דורך דער אויפהאַלטונג פון אַ גרויסער אַרמעע; מיליטאַריסטישער גייסט; אַ קריעגערישע שטימונג; אַ צושטאַנד, ווען דאָס מיליטער און די מיליטער-אינטערעסען שפּיעלען די הויפּט ראָלע אין אַ שטאַאַט.

mil'itarist *n.* (מיל'-אי-טע-ריסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך אדער איז גוט בעקאַנט מיט דער קריעגס-קונסט; אַ מיליטאַריסט, אַן אַנהענגער פון מיליטאַריזם. ז. *militarism*

mil'itary *a.* and *n.* (מיל'-אי-טע-רי) מיליטעריש, זעלנעריש, סאָלדאַטיש; קריעגעריש; זעלנער, סאָלדאַטען [קאָלעקטיוו]; די אָפיציערען פון אַן אַרמעע; מיליטער.

mil'itary ar'chitecture (מיל'-אי-טע-רי אַר'-קי-טעק-טשור) מיליטערישע בוי-קונסט [פון פעסטונגען א. ד. ג.].

mil'itary art (מיל'-אי-טע-רי אַרט) קריעגס-קונסט [אַרמעע-פיהרונג, סטראַטעגיק, קריעגס-אַרכיטעקטור, אַנווענדונג פון קריעגס-מאַשינען און וואָפען א. ז. וו.].

mil'itary code (מיל'-אי-טע-רי קאָוד) דאָס געזעץ וועגען מיליטערישע ענינים.

mil'itary commis'sion (מיל'-אי-טע-רי קאָ-מיש'-אָן) אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — די קריעגס-קאָמיסיאָן [אַ מיליטערישע קערפּערשאַפט וואס האָט צו אורטיילען איבער פערברעכענס געגען קריעגס-געזעצען].

mil'itary court (מיל'-אי-טע-רי קאָורט) אַ מיליטער-געריכט, אַ קריעגס-געריכט.

mil'itary lands (מיל'-אי-טע-רי לענדז) אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — לאַנד וואס פלעגט אַמאָל געגעבען ווערען צו אַלטע סאָלדאַטען אלס בעלוינונג פאַר זייער דיענסט.

mil'itary law (מיל'-אי-טע-רי לאָה) מיליטערישע געזעצען; קריעגס-געזעצען.

mil'itary police' (מיל'-אי-טע-רי פּאָ-ליס') אַ געוויסע צאָהל סאָלדאַטען, וועלכע האָבען אין דער אַרמעע געוויסע פּאָליציי-פפליכטען, ווי אַרעסטירען, האָבען אויפזיכט אויף די מיליטערישע טורמעס א. ד. ג.; אַ פּאָליציי, וואס איז אָרגאַניזירט אויף אַ מיליטערישען אופן, ווי דער זשאַנדאַרמען-קאָרפּוס אין רוסלאַנד א. ד. ג.

mil'itary ten'ure (מיל'-אי-טע-רי טענ'-יור) לאַנד וואס ווערט איינעם אָוועקגעגעבען אויף דער פערפפליכטונג פון מיליטער-דיענסט.

mil'itate *v.* (מיל'-אי-טייט) 1. שטרייטען געגען, קומען אין צוזאַמענשטויס; 2. קעמפּפען [דאַפיר אדער דאַגעגען].

2. These facts militate against the success of our plans.

milita'tion *n.* (מיל-אי-טיי'-שאַן) צוזאַמענשטויס, שטרייטיגקייט.

mili'tia *n.* (מי-ליש'-אַ) מיליץ, אַ ניט-רעגולערע אַרמעע; אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — די שטאַאַט-מיליץ, וואס געפינט זיך אונטער דער קאָנטראָלע פון די בעזונדערע שטאַאַטען [ניט פון דער פעדעראַלער רעגיערונג ווי די רעגולערע אַרמעע], נעהט אָבער איבער אונטער דער קאָנטראָלע פון דער פעדעראַלער רעגיערונג בעת אַ מלחמה.

mili'tiaman *n.* (מי-ליש'-ע-מען) אַ סאָלדאַט פון דער מיליץ. ז. *militia*

milk *n.* and *v.* (מילק) מילך; מילכיג-עהנליכע זאַפט [הויפּטזעכליך פון פלאַנצען]; אַ מאַטער פלעק אין דימענטען; מעלקען; אַרויסשטעלען אַ פערד צום וועטלויפען מיט'ן צוועק צו וועטען געגען איהם; אין טעלעגראַפיע — אַבציהען פון אַ דראָט אַ טייל פון דעם עלעקטרישען שטראָם.

milk'-ab'scess *n.* (מילק'-עב'-סעס) א ברוסט-געשוויר ביי פרויען [אין דער צייט ווען זיי זויגען א קינד].

milk'-and-wa'ter *a.* (מילק'-ענד-וואה'-טער) שוואך, כאראקטערלאז.

milk'-blotch *n.* (מילק'-בלאטש) א מין פארך אויף'ן געזיכט, האלז און ברוסט פון קליינע קינדער.

milk'-broth'er *n.* (מילק'-בראטה'-ער) א מילך-ברודער [איינער וואס איז צוזאמען מיט אן אנדערען אדער אנדערער אויסגעהאדעוועט געווארען פון דערזעלבער פרוי אדער אם].

milk'-can *n.* (מילק'-קען) א מילך-קאן.

milk'-car *n.* (מילק'-קאר) א וואגאן צו פיהרען מילך [אין קאנען].

milk'-coo'ler *n.* (מילק'-קוה'-לער) א מילך-קיהלער [אן אפאראט אבצוקיהלען פריש אויסגעמאלקענע מילך.

milk'-crust *n.* (מילק'-קראסט) ז. *milk-blotch*.

milk'-cure *n.* (מילק'-קיור) היילונג דורך א מילך-דיעטע [מילך-שפייז-סיסטעם].

milk'-denti'tion *n.* (מילק'-דענ-טיש'-אן) מילך-צייהן.

milk'-di'et *n.* (מילק'-דאי'-עט) א מילך-דיעטע, א מילך-שפייז-סיסטעם.

milk'-duct *n.* (מילק'-דאקט) א מילך-קאנאל [אין די ברוסטען].

mil'ken *a.* (מילקן) מילכיג; מילך-עהנליך.

mil'ker *n.* (מיל'-קער) א מעלקער, א מעלקערין; אן אפאראט צו מעלקען בהמות; א מעלקעריגע בהמה.

milk'-fac'tory *n.* (מילק'-פעק'-טא-רי) א פוטער און קעז פאבריק; א פאבריק, וואו מען מאכט קאנדענזירטע מילך; אין אירלאנד — א פאבריק, וואו מען נעהמט ארויס די סמעטענע פון דער מילך.

milk'-farm *n.* (מילק'-פארם) א מילך-פערמע, א מעלקעריי [א פערמע פאר מילך-פראדוקציאן].

milk'-fe'ver *n.* (מילק'-פיע'-ווער) מילך-פיבער [א פיבערישער צושטאנד ביי קינפעטארינס אין דער צייט, ווען עס הויבט זיך ביי זיי אן צו ענטוויקלען מילך].

milk'-fish *n.* (מילק'-פיש) דער מילך-פיש [אזא אויסטראלישער פיש, וואס לאזט ארויס פון זיך א מילך-עהנליכע פליסיגקייט].

milk'-flour *n.* (מילק'-פלאור) מילך-מעהל [מילך וואס ווערט אויסגעדאמפפט און פערוואנדעלט אין מעהל אדער פולווער].

milk'ful *a.* (מילק'-פול) איבערפליסענד מיט מילך; פרוכטבאר.

milk'-glass *n.* (מילק'-גלעס) מילך-גלאז אדער קריאליט-גלאז [אזא ווייסער זארט גלאז]. ז. *cryolite*.

milk'-hedge *n.* (מילק'-העדזש) אזא בוימעל אין אפריקא און אינדיען [ווערט געברויכט פאר פלעכטעס פלויטען. די מילך-עהנליכע זאפט פון דעם בוימעל ווערט געברויכט אלס הייל-מיטעל].

milk'-house *n.* (מילק'-האוס) א מילך-קראם; א מילך-קאמער.

mil'kily *adv.* (מיל'-קי-לי) ווי מילך; מיט א מילך-אויסזעהן.

mil'kiness *n.* (מיל'-קי-נעס) מילכיגקייט; מילך-עהנליכקייט; ווייכקייט, זאנפטקייט, מילדקייט.

mil'king *n.* (מיל'-קינג) דאס מעלקען; א געמעלק [די מילך וואס ווערט אויסגעמאלקען פאר איין מאל]; דאס וועטען געגען אייגענעם פערד [ביי וועט-לויפען, ווען מען ווייסט, אז ער וועט ניט לויפען אדער אז ער וועט ניט געווינען].

mil'king-stool *n.* (מיל'-קינג-סטוהל) א מעלך-ביינקעל [צום זיצען ביים מעלקען בהמות].

Milking-stool

mil'king-time *n.* (מיל'-קינג-טאים) די צייט [הויפטזעכליך אבענד-צייט], ווען מען מעלקט געוועהנליך די בהמות.

mil'king-tube *n.* (מיל'-קינג-טיוב) א מעלך-רעהרעל [א דין זילבערן רעהרעל וואס מען שטעלט אריין אין די ציצקעס פון א בהמה, אום לייכטער צו מאכען דעם מילך-אויספלוס ביים מעלקען].

milk'-kin'ship *n.* (מילק'-קינ'-שיפ) מילך-קרובה'שאפט [צווישען מענשען וואס זיינען אויסגעהאדעוועט געווארען פון דערזעלבער פרוי].

milk'less *a.* (מילק'-לעס) אהן מילך.

milk'-liv'ered *a.* (מילק'-ליוו'-ערד) פייג, שרעקעדיג.

milk'maid *n.* (מילק'-מייד) א פרוי וואס מעלקט בהמות אדער איז בעשעפטיגט אין א מילך-געשעפט.

milk'man *n.* (מילק'-מען) א מילכמאן, א מילכיגער, א מילך-פערקויפער, א מילך-פאנאנדערפיהרער.

milk'-meat *n.* (מילק'-מיעט) מילך-שפייזען; מילך-פראדוקטען [ווי קעז, פוטער א. ז. וו.].

milk'-mir'ror *n.* (מילק'-מיר'-אר) געוויסע צייכענס אויף דעם אייטער פון א קוה, לויט וועלכע מען קען דערקענען, ווי עס ווערט בעהויפטעט, וויפיעל די קוה גיט מילך און וואס פאר א מילך זי גיט.

milk'-mo'lar *n.* (מילק'-מאו'-לאר) א מילך-באקצאהן [א באקצאהן ביי א קינד וועלכער בלייבט זיך אין עלטער פון 7 ביז 12 יאהר אויף א בעשטענדיגען צאהן].

milk'-nurse *n.* (מילק'-נוירס) א זויגע-ריז, אן אם.

milk of magne'sia (מילק אוו מעג-ניע'-שיא) מילך-מאגנעזיע [מאגנעזיע געמישט מיט מילך, אלס אבפיהרונגס-מיטעל].

milk'-pail *n.* (מילק'-פייל) א מילך-עמער, א דאניצע.

milk'-pan *n.* (מילק'-פען) א מילך-פאן, א מילך-כלי, א לאדישעק [צום איינשטעלען מילך, צו מאכען סמעטענע].

milk'-pap *n.* (מילק'-פעפ) א ציצקע, א ברוסט-נאפעל.

milk'-por'ridge *n.* (מילק'-פאר'-ירדזש) מילך-זופ, מילך-קאשע.

milk'-pot'tage *n.* (מילק'-פאט-עדזש) ז. *milk-porridge*.

milk'-pump *n.* (מילק'-פאמפ) א מילך-אבציהער [אן אינסטרומענט צו ציהען מילך פון די ברוסטען].

milk'-punch' *n.* (מילק'-פאנטש') מילך-פונש [א געטראנק פון מילך, ספיריט, צוקער און מוסקאט-נוס].

milk'-room *n.* (מילק'-רוהם) א מילך-קאמער.

milk'-scab *n.* (מילק'-סקעב) ז. *milk-blotch*.

milk'-shake' *n.* (מילק'-שייק') א געטראנק פון סארא-וואסער, מילך און פרוכט-זאפט, וועלכע ווערען צוזאמענגעמישט דורך אזא מאשינקע.

milk'-sick *a.* (מילק'-סיק) קראנק אויף מילך-פעסט. ז. *milk-sickness*.

milk'-sick'ness *n.* (מילק'-סיק'-נעס) מילך-פעסט [א פיה-קראנקהייט, וואס איז פערשפרייט אין איינזיגע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. מיט דיעזער קראנקהייט ווערען אויך אנגעשטעקט מענשען, ווען זיי עסען דאס פלייש און די מילך-פראדוקטען פון די קראנקע בהמות. ביי מענשען דריקט זיך די קראנקהייט אויס אין ברעכען, לאקסירען און נערוועזער אויפרעגונג].

milk'-snake *n.* (מילק'-סנייק) די מילך-שלאנג [אזא שעהנע ניט גיפטיגע שלאנג ביי דריי פוס לאנג, פון א געלבליך-גרויען קאליר מיט שאקאלאד-שווארצע פלעקען].

milk'sop *n.* (מילק'-סאפ) א שטיקעל ברויט געווייקט אין מילך [פאר קליינע קינדער צו זויגען]; א פערצערטעלטער, ווייכער, שוואכער מאן, א פרויען-עהנליכער מאן [אין כאראקטער, אויסזעהן א. ז. וו.].

milk'sopism *n.* (מילק'-סאפ-איזם) דאס זיין שוואך, ווייך, פערצערטעלט, פרויען-עהנליך.

milk'-sug'ar *n.* (מילק'-שוג'-אר) מילך-צוקער [צוקער וואס מען קריעגט ארויס פון מילך].

milk'-tes'ter *n.* (מילק'-טעס'-טער) א מילך-מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די פעטקייט און ריינקייט פון מילך].

milk the he'-goat (מילק טהי היע'-גאוט) "מעלקען דעם באק" [טהאן אן ארויסגעווארפענע ארבייט].

milk the pig'eon (מילק טהי פידזש'-אן) ז. *milk the he-goat*.

milk the ram (מילק טהי רעם) "מעלקען דעם באק" [טהאן אן ארבייט וואס קען צו קיין רעזולטאטען נים פיהרען].

milk'-tie *n.* (מילק'-טאי) מילך-קרובה'שאפט [קרובה'שאפט דורך דעם וואס מען איז אויסגעהאדעוועט געווארען פון דערזעלבער פרוי].

milk'-tooth *n.* (מילק'-טוהטה) א מילך-צאהן [א צאהן ביי א קינד וואס בייט זיך שפעטער אויף א בעשטענדיגען].

milk'-tree *n.* (מילק'-טריע) דער מילך-בוים. ז. *cow-tree*.

milk'-vat *n.* (מילק'-וועט) א מילך-פאס, א מילך-צעבער [צום איינשטעלען מילך].

milk'-ves'sel *n.* (מילק'-וועס'-על) א מילך-זאפט-אדער [אין א פלאנצע — א רעהרעל, דורך וועלכען עס טריפט ארויס א מילך-עהנליכע זאפט].

milk'-vetch *n.* (מילק'-וועטש) שטראגעל [אזא פלאנצע, וועגען וועלכער מען גלויבט אז די בהמות וואס שפייזען זיך מיט איהר, גיבען פיעל מילך].

milk'-warm *a.* (מילק'-הוואהרם) וואַרעם ווי נאר-וואס אויסגעמאלקענע מילך.

milk'weed *n.* (מילק'-הוויעד) די שוואלבענקרויט אדער זיידענפלאנצע [א מין גראז וואס גיט פון זיך ארויס א מילך-עהנליכען זאפט].

milk'-white *a.* (מילק'-הוואיט) מילך-ווייס, ווייס ווי מילך.

milk'wort *n.* (מילק'-הווארט) די קרייץ-בלום אדער די מילך-פלאנצע [אזעלכע פלאנצען, וועגען וועלכע מען גלויבט, אז פון זיי קומט צו מילך ביי זויגענדע פרויען].

mil'ky *a.* (מיל' קי) מילכיג; מילך-עהנליך; וואס גיט מילך, מעלקעדיג; זויגע-

דיג; פול מיט מילך־עהנליכער זאפט; ווייך, מילדה, פרויען־עהנליך [אין כאראק־טער, אויסזעהן א. ז. וו.].

Mil'ky Way (מיל'-קי הוויי) די מילך־שטראסע, דער מילך־וועג [א ליכטיגער פאס אויף'ן הימעל וואס בעשטעהט פון זעהר פיעל אונזיכטבארע שטערען].

mill *n. and v.* (מיל) א מיהל; א מאשין צום מאהלען אדער צו צורייבען; א פאב־ריק; א פויסטען־קאמפף; א טויזענדסטעל; א צעהנטעל פון א סענט [א טויזענדסטעל פון א דאלאר]; מאהלען [אין א מיהל]; צורייבען; מאכען א ראנד פון א מטבע [כדי די צורה פון דער מטבע זאל זיך ניט אברייבען]; קעמפפען מיט די פויס־טען [באקסען]; זיך אונטערטונקען און שווימען אונטער'ן וואסער [ווענען וואל־פיש]; זיך דרעהען אין דער רונד ארום איין פונקט אהן א געוויסען ציעל [ווע־גען סטאדעס בהמות].

mill'-bar *n.* (מיל'-באר) א געוואלצטער אייזען־שטאנג.

mill'board *n.* (מיל'-באורד) טאקטור, טאוועל־פאפיער, קארדאן.

mill'-dam *n.* (מיל'-דעם) א מיהל־ראמ־בע [א וואנד וואס פערהאלט דאס וואס־סער פון א טייך נעבען א וואסער־מיהל].

milled *a.* (מילד) געמאהלען אין א מיהל; אויסגעזעגט אדער אויסגעבויערט; גע־וואלצט [וואס איז בעארבייט מיט וואל־צען אדער ראלען]; געמאכט מיט א מאשין.

milled cloth (מילד קלאטה) געוואלצ־טעם אדער געפילצטעם טוך.

milled lead (מילד לעד) וואלץ־בליי [בליי וואס איז אויסגעוואלצט אין בויגענס, ווי בלעך].

milled mon'ey (מילד מאנ'-אי) מטבעות וואס זיינען געמאכט דורך א פרעס־מאשין [צום אונטערשיעד פון מטבעות וואס ווערען געמאכט מיט א פו־רעם].

millena'rian *a. and n.* (מיל-ע-ניי'-רי-ען) טויזענד־יעהריג, וואס בעשטעהט פון טויזענד יאהר; איינער וואס גלויבט אז יעזוס קריסטוס וועט רעגירען די וועלט טויזענד יאהר איידער זי וועט אונטער־געהן.

millena'rianism *n.* (מיל-ע-ניי'-רי-ען-איזם) דאס גלויבען, אז יעזוס קריסטוס וועט רעגירען די וועלט טויזענד יאהר איידער די וועלט וועט אונטערגעהן.

mil'lenary *n. and a.* (מיל'-ע-נע-רי) א טויזענד יאהר, א משך פון טויזענד יאהר; איינער וואס גלויבט, אז יעזוס קריסטוס וועט רעגירען די וועלט טויזענד יאהר איידער זי וועט אונטערגעהן; טוי־זענד־יעהריג.

millen'nial *a.* (מי-לענ'-אי-על) טוי־זענד־יעהריג, וואס בעשטעהט פון טויזענד יאהר.

millen'nialist *n.* (מי-לענ'-אי-על-איסט) איינער וואס גלויבט, אז יעזוס קריסטוס וועט רעגירען די וועלט טוי־זענד יאהר איידער זי וועט אונטערגעהן.

millen'nianism *n.* (מי-לענ'-אי-ענ-איזם) ז. *millenarianism*

millen'niarism *n.* (מי-לענ'-אי-ע-ריזם) ז. *millenarianism*

millen'nium *n.* (מי-לענ'-אי-אם) א טויזענד־יאהר, א יאהר־טויזענד; די טוי־זענד יאהר וואס, לויט דעם גלויבען פון די קריסטען, יעזוס קריסטוס וועט רעגיע־רען די וועלט איידער זי וועט אונטער־געהן.

mil'leped *n.* (מיל'-ע-פעד) א טויזענד־פיסיגער [אזא ווארם מיט זעהר פיעל פיס].

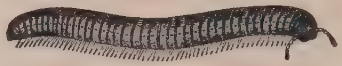

Milleped

mil'lepore *n.* (מיל'-ע-פאור) דער מי־לעפאר אדער פונקט־קאראל [א קאראל מיט אן אונגעהייערער צאהל קליינינקע לעכעלעך אדער גריבעלעך. פון דיעזען קאראל האט זיך אויסגעבילדעט די גרעסטע צאהל קא־ראל־ריפען אין אטלאנטישען און אינדישען אקעאן].

mil'leporite *n.* (מיל'-ע-פאור-איט) א מילעפאריט [א פערשטיינערונג פון א פונקט־קאראל ארגאניזם].

mill'er *n.* (מיל'-ער) א מילנער; אזא שמעטערלינג מיט מעהל־ווייסע פליגעלעך; א מאשין צום שניידען רעדער־צייהנער אדער מטבעות־ראנדען.

mill'er's-thumb *n.* (מיל'-ערז-טהאם) די גראפע [אזא פיש מיט א גרויסען פלא־כען און ברייטען קאפ און מיט לאנגע שטאכלעך ארום די זשאברעס. געפינט זיך אין די אייראפעאישע ימים און בייט אפט דעם קאליר לויט דער סביבה, אין וועלכער ער געפינט זיך]

milles'imal *a.* (מי-לעס'-אי-מעל) טוי־זענדסט; טויזענדפאך, וואס בעשטעהט פון טויזענד טיילען.

mil'let *n.* (מיל'-עט) הירזש.

Millet

mil'let-grass *n.* (מיל'-עט-גרעס) הירזש־גראז [אזא הויכעס זארט גראז וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות].

mill'-eye *n.* (מיל'-אי) די עפנונג אין די קאסטענס פון א מיהל, פון וועלכער עס שיט זיך דאס מעהל.

mill'-fur'nace *n.* (מיל'-פויר'-נייס) א שווייס־אויוועז [וואו עס ווערט צונויפגע־שווייסט אייזען].

mill'-hand *n.* (מיל'-העננד) אן ארביי־טער אין א מיהל; א פאבריק־ארבייטער.

mill'-hop'per *n.* (מיל'-האפ'-ער) א מיהל־טריכטער [די לייקע דורך וועלכער מען שיט אריין די תבואה צום מאהלען].

mill'-horse *n.* (מיל'-האהרס) א מיהל־פערד [א פערד צום דרעהען א מיהל].

mil'liampere *n.* (מיל'-אי-עמ-פעהר) אן איינהייטס־מאס פון עלעקטריציטעט וואס איז גלייך צו א טויזענד־חלק פון אן אמפער ז. *ampere*

mil'liard *n.* (מיל'-יארד) מיליארד
יזענד מיליאן].

mil'liary *a. and n.* (ל'-אי-ע-רי)
בעצייכענט מיילען; א מייל־שטיין
שטיין וואס ווערט געשטעלט צו בע־
ענען א מייל].

millier' *n.* (מיל-יעי') ענד קילא־
ם [דאס געוויכט פין א קוביק־מעטער
טער פון 4 צעלזיוס טעמפעראטור].

mil'ligram *n.* (מיל'-אי-גרעם) ילי־
ם [א טויזענדסטעל פון א גראם].

mil'ligramme *n.* (ל'-אי-גרעם)
ז. *milligram*

mil'liliter *n.* (מיל'-אי-לי-טער) וי־
דסטעל פון א ליטער. ז. *liter*

mil'lilitre *n.* (ל'-אי-לי-טער)
ז. *milliliter*

mil'limeter *n.* (מיל'-אי-מי-טער)
ימעטער [א טויזענדסטעל פון א מע־
]. ז. *meter*

mil'limetre *n.* (ל'-אי-מי-טער)
ז. *millimeter*

mil'liner *n.* (מיל'-אי-נער) וץ־העננד־
, פוץ־מאכער [וואס בעפוצט אדער
קויפט דאמען־היט]; א פוץ־מאכעריז,
וץ־הענדלערין; א מאדיסטקע.

mil'linery *n.* (מיל'-אי-נער-אי)
ארען, מאדע־ווארען [פאר דאמען];
פוץ־ווארען־האנדלונג, א דאמען־הוט־
דלונג.

mill'ing *n.* (מיל'-אינג) מאהלען
א מיהל, דאס מאהלען מעהל; דאס
ספרענען א ראנד פון א מטבע; דאס
לענען אדער פילצען טוך.

mill'ing-machine' *n.* (ל'-אינג-מע-
') א מאשין צום שניידען די צייהנער
צאהן־רעדער; א מאשין צום אויס־
גנען דעם ראנד פון מטבעות.

mil'lion *n. and a.* (מיל'-יאן) מיליאן
יזענד מאל טויזענד]; זעהר א גרוי־
צאהל; וואס בעשטעהט פון א מיליאן.

millionaire' *n.* (מיל-יאנ-עהר') מי־
נער [איינער וואס פערמאגט מיליא־
].

millionnaire' *n.* (ל-יאנ-עהר')
ז. *millionaire*

mil'lionary *a.* (מיל'-יאנ-ע-רי) ם
שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון
יאנען.

mil'lionism *n.* (מיל'-יאנ-איזם) ט
בען מיליאנען.

mil'lionist *n.* (מיל'-יאנ-איסט) מי־
נער.

mil'lionth *n. and a.* (מיל'-יאנטה)
יאנט־חלק, א מיליאנטעל; וואס איז א
יאנטעל.

mil'lipede *n.* (ל'-אי-פיעד)
ז. *milleped*

mil'lipede *n.* (ל'-אי-פעד)
ז. *milleped*

mil'livolt *n.* (מיל'-אי-וואולט) טוי־
דסטעל פון א וואלט. ז. *volt*

mill'man *n.* (מיל'-מען) נער וואס
בעשעפטיגט אין א מיהל.

mill'-pick *n.* (מיל'-פיק) געציינ
שארפען מיהל־שטיינער [אויסצוקלא־
די פערטיעפינגען].

mill'-pond *n.* (מיל'-פאנד) מיהל־
ף [א וואסער וואס איז אבגעשפארט
א דאמבע צו בעטרייבען א מיהל].

mill'-pool *n.* (ל'-פוהל)
ז. *mill-pond*

mill'-race *n.* (מיל'-רייס) שטראם

וואסער וואס טרייבט די רעדער פון א מיהל.

mill'round *n.* (מיל' ראונד) א שטענדיגע מאנאטאנע אדער איינארטיגע ארבייט.

mill'-run *n.* (מיל'-ראן) ז. ***mill-race***

mill'-sail *n.* (מיל'-סייל) א זעגעל פון א ווינד=מיהל.

mill'-six'pence *n.* (מיל'-סיקס'-פענס) אן ענגלישע זילבערנע מטבע פון 6 פעניס, מיט א געפרעגטען ראנד.

mill'stone *n.* (מיל'-סטאון) א מיהל=שטיין.

mill'stone-dress'er *n.* (מיל'-סטאון-דרעס'-ער) אן ארבייטער וואס קלאפט אויס די פערטיעפונגען אין א מיהל=שטיין; א מאשין צו שארפען מיהל=שטיינער.

mill'stone-feed *n.* (מיל'-סטאון-פיעד) א פארריכטונג, וועלכע רעגולירט די קוואנטיטעט פון קארן וואס שיט זיך אין מיהל=שטיין.

mill'stone-grit *n.* (מיל'-סטאון-גריט) א מין פעלז, פון וועלכען מען האקט אויס מיהל=שטיינער אין ענגלאנד.

mill'stone-ham'mer *n.* (מיל'-סטאון-העמ'-ער) ז. ***mill-pick***

mill'-tail *n.* (מיל'-טייל) דער מיהל=אבפלוס=שטראם [דער וואסער=שטראם וואס געהט ארויס פון דעם מיהל=ראד נאכדעם ווי ער האט זיך אומגעדרעהט].

mill'-ward *n.* (מיל'-הוואהרד) א מילנער; א מיהל=אויפזעהער.

mill'-work *n.* (מיל'-הוואירק) מיהל=ווערק, די מאשינעריע פון א מיהל אדער פאבריק.

mill'wright *n.* (מיל'-ראיט) איינער וואס בויט מיהלען.

mill'wrighting *n.* (מיל'-ראי-טינג) די קונסט פון בויען מיהלען.

milord' *n.* (מי-לאהרד') פערקירצונג פון ***my lord***

mil'reis *n.* (מיל'-ריס) טויזענד ריס, [א פארטוגעזישע מטבע וואס איז אונגעפעהר גלייך 1 אמעריקאנער דאלאר מיט 8 סענט; א בראזילישע מטבע וואס איז אונגעפעהר גלייך 55 אמעריקאנער סענט].

mil'sey *n.* (מיל'-סי) א מילך=זייער.

milt *n. and v.* (מילט) א מילץ; מילך [פון פיש]; בעפרוכטען [ביי פיש].

mil'ter *n.* (מיל'-טער) א פיש אדער א הערינג מיט מילך; דער זכר פון פיש אין דער בעפרוכטונגס=צייט.

mil'vine *n. and a.* (מיל'-ווין) א מין שפארבער אדער קארשון; וואס איז שייך צו דיעזען מין שפארבער. ז. ***kite***

mim'bar *n.* (מימ'-באר) די בימה אין א מאכמעדאנישער מאשעע.

mime *n. and v.* (מאים) א מימיקער; א נאכמאכער; א פאיאץ, א קלאון, אן אקטיאר א מימיקער; א מימישעס טעאטערשטיק [וואו עס ווערט געשפיעלט נאר דורך בעוועגונגען און אהן ווערטער]; שפיעלען דורך מימיק; שפיעלען דעם פאיאץ.

mim'eograph *n.* (מימ'-אי-א-גרעף) א מימעאגראף [אזא אפאראט צו פערפיעלפאכען א געשריבענע שריפט].

mime'sis *n.* (מאי-מי'-סיס) ז. ***mimicry***

mimet'ic *a.* (מאי-מעט'-איק) וואס איז געשיקט אין נאכמאכונג אדער נאכאהמונג; נאכמאכענד, נאכאהמענד.

mimet'ical *a.* (מאי-מעט'-אי-קעל) ז. ***mimetic***

mimet'ically *adv.* (מאי-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א נאכאהמענדען אדער נאכמאכענדען אופן; דורך מימיק.

mim'ic *a., n. and v.* (מימ'-איק) מימיש; וואס מאכט נאך ווי א מימיקער; נאכמאכענד אדער נאכאהמענד דורך בעוועגונגען; וואס איז נאכגעמאכט אדער נאכגעאהמט; א מימיקער; א נאכאהמער; א מימישער אקטיאר; נאכאהמען, נאכמאכען.

mim'icker *n.* (מימ'-אי-קער) א מימיקער.

mim'icry *n.* (מימ'-איק-רי) נאכמאכונג אדער נאכאהמונג; אין זאאלאגיע — מימיקריע, דאס פערשטעלען זיך פאר עטוואס אנדערש [ווי א צווייג=אינזעקט וואס האט די פארם פון א טרוקענעם צווייגעל א. ד. ג.].

Mimo'sa *n.* (מאי-מאו'-סא) די מימאזע, א מין פלאנצען פון טראפישע לענדער מיט ווייסע בלומען. ביי פיעלע גאטונגען פון דיעזען מין זיינען די בלעטעלעך זעהר עמפפינדליך און ביי יעדער בעריהרונג מאכען זיי זיך צו.

mi'na *n.* (מאי'-נא) א מין אינדישער קראקעדיגער שטייג=פויגעל, וועלכען מען קען אויסלערנען רעדען; א מנה [אזא פארצייטיג געוויכט אדער פארצייטיגע מטבע פון 60 שקל ביי די אידען, ביי די גריכען און ביי איינינע אנדערע פארצייטיגע פעלקער].

minar' *n.* (מי-נאר') ז. ***minaret***

min'aret *n.* (מינ'-ע-רעט) א מינארעט [אזא שמאלער, הויכער טהורם מיט גאלערען ווי עס ווערט געבויט אויף די מאכמעדאנישע מאשעען].

Minaret

minato'rial *a.* (מינ-ע-טאו'-רי-על) וואס סטראשעט, וואס דראהט.

minato'rially *adv.* (מינ-ע-טאו'-רי-על-אי) אויף א דראהענדען אופן; סטראשענדיג.

min'atorily *adv.* (מינ'-ע-טא-רי-לי) מיט סטראשונקעס, מיט דראהונגען.

min'atory *a.* (מינ'-ע-טא-רי) דראהענד, סטראשענד.

min'bar *n.* (מינ'-באר) ז. ***mimbar***

mince *v. and n.* (מינס) צוהאקען אין קליינע שטיקלעך; פערקלענערען, פערמינדערען; ניט דעררעדען; ריידען מיט א האלבען מויל; ריידען ציערליך=מאניערליך; ריידען מיט א געמאכטער עלעגאנטקייט; געהן מיט געצעהלטע טריט; דין געהאקט פלייש.

minced pie (מינסט פאי) ז. ***mince-pie***

mince mat'ters (מינס מעט'-ערז) ריידען מיט א האלבען מויל אדער מיט כלומר'שדיגער ערעלקייט; זיך דרעהען, ניט זאגען גלייך.

Be frank. Don't **mince matters** and come to the point.

mince'-meat *n.* (מינס'-מיעט) דין געהאקט פלייש.

mince'-pie *n.* (מינס'-פאי) א קוכען געפילט מיט דין געהאקטען פלייש אדער פרוכט; א פיראג.

min'cing *a.* (מינ'-סינג) געציערט, אפעקטירט; וואס רעדט אדער געהט ציערליך=מאניערליך.

min'cing-knife *n.* (מינ'-סינג-נאיף) א האק=מעסער [צום האקען פלייש, גרינסען א. ד. ג.].

min'cingly *adv.* (מינ'-סינג-לי) אויף א ציערליכען אופן; אפעקטירענדיג; מיט ציערליכקייט.

mind *n. and v.* (מאינד) דער גייסט; די נשמה; דער ווילען; די ווילענסקראפט; פערלאנג, נייגונג; דאס געדעכניס, זכרון; די געדאנקען; די אינטעלעקטועלע קראפט; דער שכל; דער זינען; די מיינונג, די אנזיכט; די אבזיכט; אויפמערקזאמקייט; האבען אין זינען; נעהמען אין אכט; געדענקען; זיך בעציהען מיט אויפמערקזאמקייט; זיין געהארכזאם; זיך איבערלעגען; נאכטראכטען; האבען א נייגונג אדער פערלאנג; אויפמערקזאם מאכען; אויפפאסען; זיין אויף דער וואך; דערמאהנען.

mind'-cure *n.* (מאינד'-קיור) די מעטאדע פון היילען קראנקהייטען, וועלכע איז בעגרינדעט אויף דער בעהויפטונג, אז די אורזאכע פון אלע קערפערליכע קראנקהייטען איז דער אוננארמאלער גייסטיגער צושטאנד פון פאציענט און דעריבער דארף דער וואס קורירט די קראנקהייטען דירעקט ווירקען מיט זיין גייסטעס=קראפט אויף דעם גייסטיגען צושטאנד פון דעם פאציענט.

mind'-cur'er *n.* (מאינד'-קיור'-ער) איינער וואס האלט פון דער טעאריע אז קראנקהייטען דארפען געהיילט ווערען דורך א דירעקטען איינפלוס אויף דעם גייסטיגען צושטאנד פון דעם פאציענט.

mind'-day *n.* (מאינד'-דיי) יאהרצייט נאך איינעמס טויט.

min'ded *a.* (מאינ'-דעד) געזינט, גענייגט; וואס האט געוויסע געדאנקען, מיינונגען אדער אנזיכטען [ווערט געברויכט בלויז אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

min'dedness *n.* (מאינ'-דעד-נעס) נייגונג, געזינונג, אנזיכט [ווערט געברויכט בלויז אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

min'der *n.* (מאינ'-דער) אן אויפפאסער.

mind'ful *a.* (מאינד'-פול) 1. וואכזאם, אכטזאם, אויפמערקזאם; 2. האבענד אין זינען, וויסענד.

2. **Mindful** of the danger that confronted the army, the general ordered a retreat.

mind'fully *adv.* (מאינד'-פול-אי) אויפמערקזאם, וואכזאם.

mind'fulness *n.* (מאינד'-פול-נעס) אויפמערקזאמקייט, וואכזאמקייט, אכטזאמקייט.

mind'-hea'ler *n.* (מאינד'-היע'-לער) ז. ***mind-curer***

mind'less *a.* (מאינד'-לעס) געדאנקענלאז, אהן שכל; דום; אונאויפמערקזאם; ניט וואכזאם.

mind'-rea'der *n.* (מאינד'-ריע'-דער) א געדאנקען=לעזער; איינער וואס בעהויפטעט, אז מען קען לעזען דעם צווייטענס געדאנקען.

mind'-rea'ding *n.* (מאינד'-ריע'-דינג) די קונסט פון לעזען אימעצענס געדאנקען.

mind the word! (מאינד טהי הוואירד) זיי אויפמערקזאם צו דעם געגעבענעם בעפעהל אדער צו דער פעראררנונג.

mind'-trans'ference *n.* (מאינד'-טרענס'-פער-ענס) טעלעפאטיע [דאס היפנאטיזירען, בעאיינפלוסען אדער אנשטעקען מיט אייגענע געדאנקען אויף א שטרעקע, אהן קערפערליכער בעריהרונג]. ז. ***telepathy***

mind your eye! (מאינד יור אי) זיי פארזיכטיג.

mind your own busi'ness (מאינד

יור און ביז׳-נעס) טראכט וועגן דיינע אייגענע געשעפטן, מיש זיך ניט אין פרעמדע עסקים.

mine *pr., n. and v.* (מאין) מיין, מיינע, מיינינג; א מינע, א גרוב, א שאכטע, א מעטאל-גרוב, בערג-ווערק; ערץ, רויהער מעטאל; א מינע, א קויהלען-גרוב, אן אונטערגעגראבענער ארט; אונטערגראבען; גראבען א מינע אדער גרוב; אונטערמינעווען; ארבייטען אין גהיים; רואינירען אדער צושטערען דורך געהיימע פלענער.

mine′-cap′tain *n.* (מאינ׳-קעפ׳-טען) דער אויפזעהער פון א מינע אדער שאכטע [קויהלען-גרוב אדער מעטאל-גרוב].

mine′-di′al *n.* (מאינ׳-דאי׳-על) א מיינען-קאמפאס [אזא קאמפאס וואס ווערט בענוצט אין קויהלען-גרובען אדער מעטאל-גרובען].

mi′ner *n.* (מאי׳-נער) א מינען-ארבייטער; א קויהלען-גרעבער; אן ארבייטער אין מעטאל אדער מינעראל-גרובען.

min′eral *n. and a.* (מינ׳-ע-רעל) א מינעראל [אירגענד וועלכער שטאף וואס געפינט זיך אין דער ערד, בעזאנדערס אן אונארגאנישער שטאף וואס שטעלט מיט זיך פאר א פערבינדונג פון בעשטימטע כעמישע עלעמענטען, ווי שטיין, פעלז, קריסטאל, זאלץ א. ד. ג.]; וואס האט די נאטור אדער דעם כאראקטער פון א מינעראל; וואס איז שייך צו א מינעראל; וואס ענטהאלט מינעראל.

min′eral coal (מינ׳-ע-רעל קאול) שטיין-קויהלען.

min′eral greens (מינ׳-ע-רעל גרינז) מינעראל-גרין, ארזעניק-זויערס קופער-אקסיד [אזא גרינע פארב].

mineralisa′tion *n.* (מינ-ע-רעל-אי-זיי׳-שאן) ז. *mineralization*.

min′eralise *v.* (מינ׳-ע-רעל-איז) ז. *mineralize*.

min′eraliser *n.* (מינ׳-ע-רעל-אי-זער) ז. *mineralizer*.

min′eralist *n.* (מינ׳-ע-רעל-איסט) א מינעראלאגיסט, א קענער פון מינעראלען.

min′eralizable *a.* (מינ׳-ע-רעל-אי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין א מינעראל.

mineraliza′tion *n.* (מינ-ע-רעל-אי-זיי׳-שאן) פערוואנדלונג אין א מינעראל [ווי ווען א מעטאל ווערט אקסידירט א. ד. ג.].

min′eralize *v.* (מינ׳-ע-רעל-איז) פערוואנדלען א מעטאל אין א מינעראל; מאכען אן עקסקורסיע צו זאמלען מינעראלען.

min′eralizer *n.* (מינ׳-ע-רעל-אי-זער) א שטאף וואס פערוואנדעלט א מעטאל אין א מינעראל [ווי שוועבעל, זויער-שטאף א. ד. ג.]

mineralog′ic *a.* (מינ-ע-רע-לאדזש׳-איק) ז. *mineralogical*.

mineralog′ical *a.* (מינ-ע-רע-לאדזש׳-אי-קעל) מינעראלאגיש; וואס געהערט צו דער לעהרע וועגען מינעראלען.

mineralog′ically *adv.* (מינ-ע-רע-לאדזש׳-אי-קעל-אי) לויט די פרינציפען פון מינעראלאגיע. ז. *mineralogy*.

mineral′ogist *n.* (מינ-ע-רעל׳-א-דזשיסט) א מינעראלאגיסט, א קענער אין מינעראלען.

mineral′ogize *v.* (מינ-ע-רעל׳-א-דזשאיז) שטודירען מינעראלאגיע; זאמלען מינעראלאגישע עקזעמפלארען.

mineral′ogy *n.* (מינ-ע-רעל׳-א-דזשי) מינעראלאגיע, די לעהרע וועגען מינערא-לען, די מינעראלען-וויסענשאפט.

min′eral oil (מינ׳-ע-רעל איל) קעראסין, פעטראלעאום.

min′eral pitch (מינ׳-ע-רעל פיטש) ערד-פעך, אספאלט.

min′eral spring (מינ׳-ע-רעל ספרינג) א מינעראל-וואסער-קוואל.

min′eral tar (מינ׳-ע-רעל טאר) ערד-טער [ערד-דזשעגעכץ].

min′eral wa′ters (מינ׳-ע-רעל הוואה׳-טערז) מינעראל-וואסער [וואסער וואס ענטהאלט אין זיך מינעראלען].

min′eral wool (מינ׳-ע-רעל הוואול) מינעראל-וואל, אזא גלאנציגער, פעדימדיגער מאטעריאל, וואס ווערט ערהאלטען ווען מען לאזט פליסען א שטראם דאמפף אויף געשמאלצענע שלאקען [פסולת] פון מעטאלען.

Minerva

Miner′va *n.* (מי-נויר׳-ווא) מינערווא [אין דער רוימישער מיטאלאגיע — די געטין פון חכמה, אינטעליגענץ, ערפינדונגען און קונסט].

Miner′va Press (מי-נויר׳-ווא פרעס) שונד-ראמאנען, שונד-ליטעראטור; א געוויסע דרוקעריי אמאל אין לאנדאן וואו עס האבען זיך געדרוקט שונד-ראמאנען.

min′ever *n.* (מינ׳-אי-ווער) ז. *miniver*.

min′gle *v.* (מינגל) פערמישען; מישען; פערמישען זיך; צונויפמישען; זיין צונויפגעמישט; האבען געזעלשאפטליכען פערקעהר.

The newcomer in our town does not mingle with his neighbors.

min′gledly *adv.* (מינ׳גלד-לי) צונויפגעמישט, אויף א צונויפגעמישטען אופן.

min′glement *n.* (מינ׳גל-מענט) א צונויפמישונג, א געמיש.

min′gler *n.* (מינ׳-גלער) א פערמישער, א צונויפמישער.

min′iate *v.* (מינ׳-אי-אייט) פארבען אדער מאלען אויף רויט. ז. *minium*.

min′iature *n. and a.* (מינ׳-אי-ע-טשור) א מיניאטור, א פערקלענערונג פון עפעס; א מיניאטור-בילד [א גאנץ קליין בילד]; קליין, פיעל קלענער ווי די נאטירליכע גרויס.

min′iaturist *n.* (מינ׳-אי-ע-טשור-איסט) א מיניאטור-מאלער [א מאלער פון קליינע בילדער].

Minié′ ball (מינ-אי-איי׳ באהל) אזא קאנישער קוגעל מיט אן אויסהוילונג וואס ווערט בענוצט פאר א געוויסען זארט ביקסען [ערפונדען פון מיניי].

Minié′ ri′fle (מינ-אי-איי׳ ראיפל) די מיניי ביקס [אזא ביקס ערפונדען פון מיניי].

min′ify *v.* (מינ׳-אי-פאי) פערקלענערען; פערמינדערען דעם ווערטה פון עפעס.

min′ikin *n.* (מינ׳-אי-קין) א קליינע שפילקע, א קליינע שטעקנאדעל; א קליין שוועבעלע-העלצעל.

min′im *n. and a.* (מינ׳-אים) א קארליק, א קליין מענשעלע; א טראפען; א קליינע אדער האלבע טאקט-נאטע אין מוזיק; קליין.

min′ima *n.* (מינ׳-אי-מא) מינימומס. ז. *minimum*.

min′imal *a.* (מינ׳-אי-מעל) מינימאל, ווענינגסט, קלענסט.

minimiza′tion *n.* (מינ-אי-מי-זיי׳-שאן) דאס פערקלענערען ביז א מינימום אדער ביז צו דעם נידריגסטען גראד.

min′imize *v.* (מינ׳-אי-מאיז) פערקלענערען ביז צו א מינימום אדער ביז צו דעם נידריגסטען גראד; מאכען אזוי קליין אדער אונוויכטיג ווי נור מעגליך.

min′imum *n. and a.* (מינ׳-אי-מאם) א מינימום, דער קלענסטער גראד אדער ווערטה; דאס קלענסטע; מינימאל, ווענינגסט, קלענסט.

min′imum thermom′eter (מינ׳-אי-מאם טהויר-מאמ׳-ע-טער) א מינימאל-טערמאמעטער [א טערמאמעטער וואס איז אזוי קאנסטרואירט געווארען דאס ער צייגט אן די נידריגסטע טעמפעראטור אין דעם משך פון א געוויסער צייט].

mi′ning *n. and a.* (מאי׳-נינג) בערגבוי, מינען-ארבייט [ווי אין קויהלען-גרובען אדער מעטאל-גרובען]; וואס איז שייך צו בערגבוי; וואס גראבט זיך אונטער [וואס ארבייט אין געהיים אדער מיט הינטער-וועגען].

mi′ning acad′emy (מאי׳-נינג ע-קעד׳-ע-מי) א בערג-אקאדעמיע [אן אקאדעמיע וואו מען שטודירט די וויסענשאפט פון בערג-בוי, ווי וועגען קויהלען-גרובען, מעטאל-גרובען א. ד. ג.].

mi′ning claim (מאי׳-נינג קליים) א שטיק לאנד פון וועלכען מען דענקט, אז דארטען געפינען זיך מעטאלען אדער מינעראלען; דאס שטיק לאנד וואס ענטהאלט אין זיך מעטאלען אדער מינעראלען און וועלכעס געהערט לויט דעם רעכט פון ענטדעקונג צו א פערזאן אדער געזעלשאפט.

mi′ning dis′trict (מאי׳-נינג דיס׳-טריקט) די געגענד וואו עס געפינען זיך קויהלען-גרובען אדער מעטאל-גרובען.

mi′ning engineer′ing (מאי׳-נינג ענ-דזשי-ניער׳-אינג) בערג-בוי אינזשענער-קונסט.

min′ion *n.* (מינ׳-יאן) א ליעבלינג; א פאווארים; איינער וואס קויפט זיך איין אין לאסקע דורך אונווירדיגע מיטלען; אן אונטערלעקער; א מין קליינע דרוק-שריפט פון 7 פונקטען; א פרעכע פרוי אדער מיידעל.

minionette′ *a. and n.* (מינ-יא-נעט׳) דעליקאט, עדעל; א מין קליינע דרוק-שריפט וואס איז עטוואס גרעסער ווי נאנפארעל.

min′ion-like *adv.* (מינ׳-יאנ-לאיק) דע-ליקאט, פיין, עדעל.

min′ish *v.* (מינ׳-איש) פערקלענערען, פערמינדערען; פערקלענערט אדער פער-מינדערט ווערען.

min′ister *n. and v.* (מינ׳-איס-טער) א שליח; א פערטרייטער; א מיניסטער; א געזאנדטער; א גלח, א גייסטליכער; א בעאמטער; אן אגענט; א דיענער; גע-בען; דיענען, אויפווארטען; האלטען גאט-טעס-דיענסט, פראווען די עבודה; בעזאר-גען; פערשאפען; מיטהעלפען, בייטראגען.

ministe′rial *a.* (מינ-איס-טי׳-רי-על) מיניסטעריעל, אמטליך, דיענענד; אונ-טערווארפען, ערגעבען; מיניסטעריש, וואס געהערט צו א מיניסטער אדער צו א מי-ניסטעריום; גייסטליך, קירכליך.

ministe′rial ben′ches (מינ-איס-טי׳-רי-על בענ׳-טשעז) די בענק אין ענגלי-שען פארלאמענט, אויף וועלכע עס זיצען די מיניסטארען און די דעפוטאטען וואס אונטערשטיצען די רעגיערונג.

ministe'rialist *n.* (מינ-איס-טי'-רי-על-איסט) אן אונטערשטיצער פון מיניסטעריום וואס איז אין אמט.

ministe'rial pow'ers (מינ-איס-טי'-רי-על פאו'-ערז) די מאכט וואס פיהרט אוים דאס געזעץ.

min'istering *a.* (מינ'-איס-טער-אינג) דיענענדיג, דיענענדיג אונטער א פארגעזעצטען אדער העכערען בעאמטען.

ministe'rium *n.* (מינ-איס-טי'-רי-אם) אין דער לוטעראנישער קירך — א קערפערשאפט וואס איז צונויפגעשטעלט פון גייסטליכע און ציווילע, וועלכע פערזאמלען זיך אין געוויסע צייטען צו בעזארגען די אינטערעסען פון דער בעצירק=קירך.

min'istrant *a. and n.* (מינ'-איס-טרענט) דיענענד; דיענסטבאר; איינער וואס דיענט.

ministra'tion *n.* (מינ-איס-טריי'-שאן) מיטווירקונג; דיענסט; אן אמט; קירכען=דיענסט; א קירכען=אמט.

min'istrative *a.* (מינ'-איס-טריי-טיוו) דיענענד; מיטהעלפענד, מיטווירקענד.

min'istress *n.* (מינ'-איס-טרעס) א דיענערין; א פערמיטלערין; א פערטיילערין.

min'istry *n.* (מינ'-איס-טרי) מיטווירקונג, דיענסט; אן אמט; פערמיטלונג; א מיניסטעריום; א גייסטליכעס אמט, א קירכען=אמט; די גייסטליכקייט.

min'ium *n.* (מינ'-אי-אם) בליי=צינאבער אדער מעניג [א מין רויטער בליי=זאלץ וואס ווערט בענוצט אלס פארב].

min'iver *n.* (מינ'-אי-ווער) הערמעלין, פיי אדער די סיבירישע וועווערקע; הערמעלין=פעל, גרויווארג אדער פיי.

mink *n.* (מינק) דער מינק אדער דער אמעריקאנישער מארדער.

Mink

min'kery *n.* (מינ'-קער-אי) אן ארט, וואו עס האדעווען זיך מינקען. ז. *mink*.

Minn. אבקירצונג פון *Minnesota* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

min'nelied *n.* (מינ'-ע-ליעט) א מינע=ליעד, א ליעבעס=ליעד.

min'nepoetry *n.* (מינ'-ע-פאו-עט-רי) די פאעזיע פון די מינע=זינגער. ז. *minnesinger*.

min'nesinger *n.* (מינ'-ע-סינג-ער) א מינע=זינגער [איינער פון די לירישע פאעטען אין דייטשלאנד אין 12טען און 13טען יאהרהונדערט, וואס דער הויפט=מאטיוו פון זייערע ליעדער איז געווען ליעבע].

Minneso'tan *n.* (מינ-ע-סאו'-טען) אן איינוואהנער פון מינעסאטא [איינער פון די נארד=וועסט שטאאטען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

min'nie *n.* (מינ'-אי) ז. *minnow*.

min'now *n.* (מינ'-או) די עלריצע אדער סארדעל [אזא קליין פישעל].

mi'no *n.* (מי'-נאו) אזא מין יאפאנישער מאנטעל וואס ווערט געמאכט פון לאנגען גראז.

mi'nor *a. and n.* (מאי'-נאר) קלענער, וועניגער; קליין; ניט וויכטיג; אונמינדיג, ניט פול=יעהריג; אין מוזיק — מינאר, מאל, קירצער [וועגען א טאן=אינטערוואל]; אן אונמינדיגער, א קינד וואס איז ניט פול=יעהריג [אונטער 21 יאהר]; אין לאגיק — אן אונטער=זאץ [דער צווייטער זאץ אין א סילאגיזם אדער לאגישער שלוס=פאלגערונג, ווי אין די פאלגענדע דריי זעצע: דער וואס האט קיין פליגלען ניט קען ניט פליהען; א מענש האט ניט קיין פליגלען; דעריבער קען א מענש ניט פליהען]; אין מוזיק — דאס מאל, מינאר אדער די מאל=טאנארט [דער טאנארט וועלכער קלינגט טרויעריג].

mi'noress *n.* (מאי'-נאר-עס) אן אונמינדיגע, א ניט פול=יעהריגע.

Mi'norite *n. and a.* (מאי'-נאר-איט) א פראנציסקאנער מאנאך [ווייל דער פראנציסקאנער ארדען האט זיך גערופען *Fratres Minores*]; וואס בעלאנגט צו די פראנציסקאנער.

minor'ity *n.* (מי-נאר'-אי-טי) 1. די מינאריטעט, די מינדער=צאהל, די וועניגערע צאהל, דער קלענערער טייל; 2. מינדער=יעהריגקייט, ניט פול=יעהריגקייט.

2. During the king's **minority**, the country was ruled by his uncle.

minor'ity representa'tion (מי-נאר'-אי-טי רעפ-רי-זען-טיי'-שאן) די פערטרעטונג פון דער מינאריטעט אדער פון דער מינדערהייט. ז. *proportional representation*.

mi'nor key (מאי'-נאר קיע) אין מוזיק — די מאל=טאנארט [דער טאנארט פאר טרויעריגער מוזיק].

mi'nor plan'et (מאי'-נאר פלענ'-עט) א פלאנעטאאיד, א קליינער פלאנעט.

mi'nor prem'ise (מאי'-נאר פרעמ'-איס) דער פאדערזאץ אין א סילאגיזם וואס ענטהאלט דעם סוביעקט פון דעם שלוס. ז. *minor term*.

mi'nor proph'ets (מאי'-נאר פראפ'-עטס) די צוועלף קליינע נביאים פון תנ"ך [תרי עשר].

mi'norship *n.* (מאי'-נאר-שיפ) מינדעריעהריגקייט.

mi'nor term (מאי'-נאר טוירם) דער סוביעקט אין דעם שלוס פון א סילאגיזם [למשל: מענשען זיינען שטערבליך, ברוך איז א מענש; פאלגליך: ב ר ו ך איז שטערבליך].

min'ster *n.* (מינ'-סטער) א מינסטער, א הויפט=קירך, א קאטעדראלע; א מאנאסטיר=קירך.

min'strel *n.* (מינ'-סטרעל) א מינסטרעל [א זינגער, א ליעדער=זינגער, א מוזיקער אין מיטעלאלטער]; א פאעט; א מוזיקער.

min'strelsy *n.* (מינ'-סטרעל-סי) זינגעריי, ליעדער=זינגעריי, מוזיק; לירישע געזאנג אדער מוזיק; א קאמפאניע זינגער אדער שפיעלער.

mint *n. and v.* (מינט) דאס מינץ=הויז [די רעגיערונגס=געביידע וואו מען פרעגט אדער מען גיסט אוים מטבעות]; דאס ארט וואו עפעס ווערט פאבריצירט אדער ערפונדען; א סך, א גרויסע מאסע; אן אוצר; מינץ, מיאטע אדער מיענטע [אן אראמאטע גראז וואס ענטהאלט אין זיך עטער=אויל]; אויספרעגען אדער אויסגיסען מטבעות; פאבריצירען, אויסטראכטען, ערפינדען.

min'tage *n.* (מינ'-טעדזש) דאס פרעגען אדער אויסגיסען מטבעות; דאס פאבריצירען, דאס אויסארבייטען עפעס; דאס וואס ווערט אויסגעפרעגט אדער אויסגעגאסען [ווי מטבעות]; דאס געצאהלט פאר אויספרעגען אדער אויסגיסען עפעס.

mint'-drop *n.* (מינט'-דראפ) א קליינע צוקערקע מיט פעפערמינץ אדער מיאטע=טראפען; א מטבע.

min'ter *n.* (מינ'-טער) איינער וואס פרעגט אדער גיסט אוים מטבעות.

mint'-ju'lep *n.* (מינט'-דזשוה'-לעפ) בראנפען מיט פעפערמינץ=טראפען.

mint'man *n.* (מינט'-מען) ז. *minter*.

mint'-mark *n.* (מינט'-מארק) א בעזונדערער צייכען וואס מען פרעגט אוים אויף א מטבע מיט דעם ציעל צו דערקענען וואו אדער ווען מען האט זי געמאכט.

mint'-mas'ter *n.* (מינט'-מעס'-טער) א מינץ=מייסטער, דער דירעקטאר אדער אויפזעהער פון ארט וואו מען פרעגט אוים מטבעות; אן ערפינדער, אן אויסטראכטער.

mint'-war'den *n.* (מינט'-הוואהר'דן) א בעאמטער אין ענגלישען מינץ=הויז, וועלכער דיענט אלס געהילף פון דירעקטאר.

min'uend *n.* (מינ'-יו-ענד) אין אריפמעטיק — דער מינוענדום, די צאהל פון וועלכער אן אנדער צאהל ווערט אראבגענומען.

min'uet *n.* (מינ'-יו-עט) א מינועט, אן ארט גראציעזער טאנץ; די מוזיק צו אזא טאנץ.

mi'nus *a. and n.* (מאי'-נאס) וועניגער; מיט א געוויסער מאס אדער צאהל; בעצייכענט מיט א פאסיק אדער מינוס=צייכען [—]; נעגאטיוו; בערויבט פון עפעס; וואס האט מאנגעל אין עפעס; אהן א פאזיטיווען ווערטה; דער מינוס=צייכען; א נעגאטיווע צאהל.

minus'cule *n. and a.* (מי-נאס'-קיול) א מינוסקול, א קליינהאנטיגער בוכשטאב [אין געגענזאץ צו א גרויסהאנטיגען אדער אנפאנגס=בוכשטאב]; וואס איז שייך צו א מינוסקול; קליין; אין א פערקלענערטער פארם.

minute' *a.* (מי-ניוט') ווינציג, אונבעדייטענד, זעהר קליין; גענוי, פארדראבנע; מיט די קלענסטע פרטים.

min'ute *n., v. and a.* (מינ'-איט) א מינוט; א זעכציגסטעל פון א שטונדע; א זעכציגסט חלק פון א גראד; א פערצייכנים, א נאטיץ; פערצייכנען; נעהמען נאטיצען; וואס ווערט איבערגע'חזר'ט יעדע מינוט; וואס ווערט געמאכט אין א מינוט.

min'ute-book *n.* (מינ'-איט-בוק) א נאטיץ=ביכעל, א פערצייכנים=ביכעל, א פראטאקאל=בוך.

min'ute-clock *n.* (מינ'-איט-קלאק) א מין זייגער וואס ווערט בענוצט אין פרובירען גאז.

min'ute-glass *n.* (מינ'-איט-גלעס) דאס גלאז פון א זאמד=זייגער וואס צייגט אן די מינוטען.

min'ute-hand *n.* (מינ'-איט-הענד) דער מינוטען=צייגער, דער מינוטען=ווייזער [פון א זייגער].

min'ute-jack *n.* (מינ'-איט-דזשעק) א פיגור וואס קלינגט די שטונדען אדער מינוטען אין א זייגער.

minute'ly *adv.* (מי-ניוט'-לי) פינקטליך; מיט אלע פרטים; מיט יעדער קלייניגקייט.

min'utely *adv. and a.* (מינ'-איט-לי) יעדע רגע, אלע מינוט; אלע ווייל'ע; וואס קומט פאר יעדע מינוט, אונאויפהערליך.
min'ute-man *n.* (מינ'-איט-מען) א מענש וואס איז גרייט צו א שליחות יעדע מינוט; אין דער געשיכטע פון דער אמע־ריקאנער רעוואלוציאן — איינער פון די וואס האבען זיך פערשריבען אין מיליץ און זיינען געווען גרייט ארויסצוטרע־טען אין יעדען מאמענט, ווען מען האט זיי אויפגעפאדערט.
minute'ness *n.* (מי-ניוט'-נעס) קליינ־קייט, קליינינגקייט; גענויאינקייט; דאס אבשטעלען זיך אויף יעדער קליינינגקייט.
min'utes *n.* (מינ'-איטס) א פראטאקאל; פערצייכענטע נאטיצען.
min'ute-watch *n.* (מינ'-איט-וואטש) א מינוטען־זייגער [א זייגער וואס ציינט מינוטען].
min'ute-wheel *n.* (מינ'-איט-הווילל) ז. *dial-wheel*.
minu'tia *n.* (מי-ניו'-שי-א) א קלענ־סטער דעטאל; איינער פון די מינדעסטע פרטים.
minu'tiæ *n.* (מי-ניו'-שי-ע) די קלענסטע אומשטענדען; די מינדעסטע פרטים; די קלענסטע זאכען. ז. *minutia*.
minu'tiose *a.* (מי-ניו'-שי-אוס) וואס גיט זיך אב מיט קליינינגקייטען.
minx *n.* (מינקס) אן אויסגעלאסען מיי־דעל; א צויג.
mi'ny *a.* (מאי'-ני) רייך מיט מינען אדער מעטאל־גריבער; ווי א שאכטע.
Mi'ocene *n. and a.* (מאי'-א-סין) אין געאלאגיע — מיאצען, די מיטעלע שיכט פון דער טערציערישער סיסטעם [די סיס־טעם אדער פעריאדע אין דער ענטוויק־לונגס־געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האַ־בען געלעבט פערשיעדענע משונה'דיגע חיות און פויגלען, וועלכע מען געפינט פערשטיינערטע אין דער ערד. די סיסטעם בעשטעהט פון דריי שיכטען: פליאצען, מיאצען און עאצען]; וואס איז שייך צו דער מיאצענישער שיכט אין דער געשיכ־טע פון דער ערד.
Miocen'ic *a.* (מאי-א-סענ'-איק) וואס איז שייך צו מיאצען אדער מיטעלער שיכט פון דער טערציערישער סיסטעם. ז. *Miocene*.
mio'sis *n.* (מאי-או'-סיס) די פערקלע־רונג; אין רעטאריק — אן אויסדרוקס־פארם, ביי וועלכער א זאך ווערט פאר־געשטעלט פיעל קלענער און אונבעדייַ־טענדער איידער זי איז אין דער ווירק־ליכקייט; אין פאטאלאגיע — די צייט פון א קראנקהייט, ווען זי הויבט אן פער־מינדערט ווערען.
mir *n.* (מיר) מיר [א רוסישע דארפישע קהלה].
mirab'ile dic'tu (מאי-רעב'-אי-לי דיק'-טו) וואונדערליך צו דערצעהלען; אנצושטעלען מויל און אויערען.
mirab'ile vi'su (מאי-רעב'-אי-לי וואי'-סיו) ערשטוינט צו ווערען זעהענדיג; פלאי־פלאים.
mir'acle *n.* (מיר'-עקל) א וואונדער, א וואונדערליכע געשעהעניש; א מופת; א נס; א מיסטעריע. ז. *miracle-play*.
mir'acle-mon'ger *n.* (מיר'-עקל-מאנ'-גער) א בעל־מופת.
mir'acle-play *n.* (מיר'-עקל-פליי) א מיסטעריע, א טעאטראלע פארשטעלונג פון לעבען פון די הייליגע אין מיטעלאלטער [די מיסטעריען פלעגען פריהער פארגע־שטעלט ווערען אין די קירכען און שפע־טער אויף אן עפענטליכען פלאץ].
mir'acle-wor'ker *n.* (מיר'-עקל-הוואיר'-קער) איינער וואס בעווייזט פער־שיעדענע וואונדער; א בעל־מופת; א פאָ־קוסניק.
mirac'ulous *a.* (מי-רעק'-יו-לאס) וואונדערבאר; אויסערגעוועהנליך; אונ־בעגרייפליך; וואונדערליך; איבערנאטיר־ליך.
mirac'ulously *adv.* (מי-רעק'-יו-לאס-לי) אויף א וואונדערבארען, איבערנא־טירליכען שטייגער.
mirac'ulousness *n.* (מי-רעק'-יו-לאס-נעס) וואונדערבארקייט; איבערנאטירליכ־קייט; אויסערגעוועהנליכקייט.
mirador' *n.* (מיר-ע-דאר') ז. *belvedere*.
mirage' *n.* (מי-ראזש') א מיראזש אדער פאטא־מארגאנא [א לופט־ערשיי־נונג, וועלכע קומט פאר אין די הייסע און קאלטע לענדער און בעשטעהט אין דעם, וואס פלוצלונג בעווייזען זיך און פערשווינדען אין דער לופט פערשיעדענע זאכען, ווי בוימער, שיפען, גאנצע דער־פער א. ד. ג. אפט בעווייזען זיי זיך ווי איבערגעקעהרט]; אן אילוזיאן, א פאנ־טאסטישע פארשטעלונג.
mire *n. and v.* (מאיר) בלאטע, קויט; זומפיגקייט; קריכען אין בלאטע; איינ־שמירען אין שמוץ; בעשמוצען.
mire'-drum *n.* (מאיר'-דראם) די ראהר־דאמעל [א גרויסער טונקעל־געלבער זומפ־פויגעל מיט לאנגע פעדערען אויף'ן האלז. זיין געשריי איז עהנליך צום געשריי פון אן אקס].

Mire-drum

mir'iness *n.* (מאיר'-אי-נעס) בלאטיג־קייט; דאס זיין פערשמוצט.
mirk *n., a. and v.* (מוירק) טונקעלקייט, פינסטערקייט, כמורנעקייט; טונקעל, פער־פינסטערט, כמורנע; פערפינסטערען, מאַ־כען טונקעל.
mir'kily *adv.* (מויר'-קי-לי) טונקעל, חשך'דיג.
mir'ror *n. and v.* (מיר'-אר) א שפיגעל; א מוסטער, א ביישפיעל; אבשפיגלען.
mirth *n.* (מוירטה) פרעהליכקייט, פרייד, לוסטיגקייט.
mirth'ful *a.* (מוירטה'-פול) פרעהליך, לוסטיג.
mirth'fully *adv.* (מוירטה'-פול-אי) אויף א פרעהליכען, לוסטיגען שטייגער.
mirth'fulness *n.* (מוירטה'-פול-נעס) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט.
mirth'less *a.* (מוירטה'-לעס) אהן פרייד, אהן לוסטיגקייט.
mirth'lessness *n.* (מוירטה'-לעס-נעס) דאס זיין ניט פרעהליך; דאס ניט האבען קיין לוסטיגקייט.
mir'y *a.* (מאיר'-אי) בלאטיג.
mir'za *n.* (מיר'-זא) מירזא [א פערזי־שער עהרען־טיטול].
misaccepta'tion *n.* (מיס-עק-סעפ-טיי'-שאן) דער מיספערשטאנד [דאס ניט פער־שטעהן די ריכטיגע בעדייטונג].
misadjust' *v.* (מיס-ע-דזשאסט') בריינ־גען אין שלעכטער ארדנונג.
misadjust'ment *n.* (מיס-ע-דזשאסט'-מענט) דאס ברייגנען אין שלעכטער ארד־ונג; דער מאנגעל אין ארדנונג אדער ארמאניע.
misadmeas'urement *n.* (מיס-עד-מעזש'-אור-מענט) א פאלשע אבשאצונג אדער אויסמעסטונג.
misadven'ture *n.* (מיס-עד-ווענ'-שור) אן אונגליקליכער צופאל; א שלים־מזל.
misadven'turous *a.* (מיס-עד-ווענ'-שור-אס) שלים־מזל'דיג.
misadver'tence *n.* (מיס-עד-וואיר'-טענס) נאכלעסיגקייט. ז. *inadvertence*.
misadvice' *n.* (מיס-עד-וואיס') שלעכטע עצה.
misadvise' *v.* (מיס-עד-וואיז') עבען א שלעכטע עצה.
misadvi'sedly *adv.* (מיס-עד-וואי'-זעד-לי) ניט בעטראכטערהייד; ניט בע־טראכטענדיג זיך.
misaim' *v.* (מיס-איים') שלעכט צילע־ען.
misaimed' *a.* (מיס-איימד') שלעכט גע־צילעט.
misallege' *v.* (מיס-ע-לעדזש') בעהויפ־טען פאלש; ברייגנען א פאלשע ראיה אדער ארגומענט.
misalli'ance *n.* (מיס-ע-לאי'-ענס) א שלעכטע פעראייניגונג אדער פערבינדונג; א נים־גלייכע הייראט [דאס הייראטען מיט איינעם אדער איינער פון א נידריגע־רען יחוס].
misallied' *a.* (מיס-ע-לאיד') שלעכט פעראייניגט אדער פערבונדען; פון א נים־גלייכער הייראט.
misallot'ment *n.* (מיס-ע-לאט'-מענט) א שלעכטע פערטיילונג.
mis'anthrope *n.* (מיס'-ען-טהראופ) א מיזאנטראפ, א מענשען־האסער, א מענ־שען־פיינד.
misanthrop'ic *a.* (מיס-ען-טהראפ'-איק) מיזאנטראפיש, מענשען־פיינדליך.
misanthrop'ical *a.* (מיס-ען-טהראפ'-אי-קעל) ז. *misanthropic*.
misanthrop'ically *adv.* (מיס-ען-טהראפ'-אי-קעל-אי) אויף א מיזאנטרא־פישען, מענשען־פיינדליכען שטייגער.
misan'thropist *n.* (מיס-ענ'-טהרא-פיסט) ז. *misanthrope*.
misan'thropy *n.* (מיס-ענ'-טהרא-פי) מיזאנטראפיע, מענשען־האס, פיינדשאפט צו מענשען.
misapplica'tion *n.* (מיס-עפ-לי-קיי'-שאן) די שלעכטע אדער ניט ריכטיגע אנ־ווענדונג; א שלעכטער געברויך פון עפעס.
misapply' *v.* (מיס-ע-פלאי') שלעכט אנווענדען; שלעכט געברויכען.
misappre'ciate *v.* (מיס-ע-פרי'-שי-אייט) ניט אנערקענען, ניט אבשאצען לויט דעם ריכטיגען ווערטה; אונטערשעצען.
misapprecia'tion *n.* (מיס-ע-פרי-שי-איי'-שאן) די אונטערשעצונג; דאס ניט אנערקענען די מעלות.
misappre'ciative *a.* (מיס-ע-פרי'-שי-איי-טיוו) אונטערשעצענד; וואס אנער־קענט ניט די מעלות.
misapprehend' *v.* (מיס-עפ-רי-הענד') שלעכט פערשטעהן, ניט פערשטעהן די ריכטיגע בעדייטונג.
misapprehen'sion *n.* (מיס-עפ-רי-הענ'-שאן) דאס פערשטעהן שלעכט, דאס ניט פערשטעהן די ריכטיגע בעדייטונג.
misapprehen'sively *adv.* (מיס-עפ-רי-הענ'-סיוו-לי) דורך א מיספערשטעהן;

ניט פערשטעהענדיג די ריכטיגע בעדייטונג.

misappro'priate *v.* (מיס-ע-פראו'-פרי-אייט) שלעכט צואייגנען, שלעכט צופאסען; שלעכט בענוצען עפעס.

misappropria'tion *n.* (מיס-ע-פראו-פרי-איי'-שאן) די שלעכטע צואייגנונג, די שלעכטע צופאסונג; דאס שלעכט בענוצען עפעס.

misarrange' *v.* (מיס-ע-ריינדזש') בריינגען אין אונארדנונג; צונויפשטעלען אין א שלעכטער ארדנונג.

misarrange'ment *n.* (מיס-ע-ריינדזש'-מענט) אן אונארדנונג; א שלעכטע איינארדנונג; א צונויפשטעלונג אין א שלעכטער ארדנונג.

misarray' *n.* (מיס-ע-ריי') אן אונארדנונג.

misascribe' *v.* (מיס-עס-קראיב') פאלש צושרייבען [זיך עפעס אדער אימעצען].

misassign' *v.* (מיס-ע-סאין') פאלש בעשטימען, ניט ריכטיג אנווייזען.

misbecome' *v.* (מיס-בי-קאם') שלעכט פאסען.

misbecom'ing *a.* (מיס-בי-קאמ'-אינג) שלעכט פאסענד; אונפאסענד.

misbecom'ingly *adv.* (מיס-בי-קאמ'-אינג-לי) אויף אן אונפאסענדען אופן.

misbecom'ingness *n.* (מיס-בי-קאמ'-אינג-נעס) אונפאסיגקייט.

misbeget' *v.* (מיס-בי-געט') האבען אדער געבעהרען א קינד אויף אן אונגעזעצליכען אדער ניט-כשר'ען אופן.

misbegot' *a.* (מיס-בי-גאט') ז. *misbegotten*

misbegot'ten *a.* (מיס-בי-גאט'ן) ניט כשר געבארען; שענדליך.

misbehave' *v.* (מיס-בי-הייוו') זיך שלעכט אויפפיהרען.

misbehaved' *a.* (מיס-בי-הייווד') וואס פיהרט זיך שלעכט אויף; גראב, שלעכט ערצויגען.

misbehav'ior *n.* (מיס-בי-הייוו'-יאר) שלעכטע אויפפיהרונג.

misbelief' *n.* (מיס-בי-ליעף') א פאלשע אמונה, ניט ריכטיגער גלויבען; א פאלשע מיינונג.

misbelieve' *v.* (מיס-בי-ליעוו') פאלש גלויבען; האבען א פאלשען גלויבען.

misbelie'ver *n.* (מיס-בי-ליע'-ווער) איינער וואס האט פאלשע אמונה; איינער וואס גלויבט פאלש.

misbelie'ving *a.* (מיס-בי-ליע'-ווינג) האבענדיג א פאלשען גלויבען; גלויבענדיג אין א פאלשער אמונה.

misbestow' *v.* (מיס-בי-סטאו') שלעכט פערטיילען; שלעכט פערווענדען.

misbestow'al *n.* (מיס-בי-סטאו'-על) א שלעכטע פערטיילונג אדער פערווענדונג.

misbirth' *n.* (מיס-בוירטה') א מיסגעבורט, א מפיל.

miscal'culate *v.* (מיס-קעל'-קיו-לייט) פאלש בערעכנען; זיך פעררעכנען.

miscal'culated *a.* (מיס-קעל'-קיו-ליי-טעד) פאלש אדער שלעכט בערעכנט.

miscalcula'tion *n.* (מיס-קעל-קיו-ליי'-שאן) א פאלשע בערעכנונג; א רעכנונגס-פעהלער.

miscall' *v.* (מיס-קאהל') ניט ריכטיג אנרופען; אנרופען מיט א פאלשען נאמען.

miscar'riage *n.* (מיס-קער'-עדזש) א מיסגעבורט, א מפיל; א דורכפאל; ניט-געלינגענהייט, א פאלשער רעזולטאט; א שלעכטע אויפפיהרונג.

miscar'ry *v.* (מיס-קער'-אי) 1. זיך ניט איינגעבען, ניט געלינגען; 2. פערלארען געהן; ניט דערטראגען, מפיל זיין.

1. I hope that our plans will not **miscarry**.

miscast' *v. and n.* (מיס-קעסט') פאלש בערעכנען; פאלש ווענדען; א פאלשע בערעכנונג.

miscegena'tion *n.* (מיס-אי-דזשע-ניי'-שאן) א געמיש פון פערשיעדענע ראסען; א צונויפמישונג פון דער ווייסער ראסע מיט דער שווארצער.

miscellana'rian *n. and a.* (מיס-ע-לע-ניי'-רי-ען) א שרייבער פון פערשיעדענע ארטיקלען; אריינגעטהאן אין אדער פערבונדען מיט פערשיעדענע זאכען.

miscella'nea *n.* (מיס-ע-ליי'-ני-א) א זאמלונג פון פערשיעדענע געגענשטענדע, בעזאנדערס פון פערשיעדענע ליטעראַרישע ארטיקלען.

miscella'neous *a.* (מיס-ע-ליי'-ני-אס) געמישט; פערשיעדען, אלערליי.

The store is carrying a **miscellaneous** assortment of dry goods.

miscella'neously *adv.* (מיס-ע-ליי'-ני-אס-לי) אויף א געמישטען אופן; מיט פערשיעדענארטיגקייט.

miscella'neousness *n.* (מיס-ע-ליי'-ני אס נעס) א געמיש; געמישטקייט; פערשיעדענקייט.

mis'cellanies *n.* (מיס'-ע-ליי-ניז) א געמיש פון פערשיעדענע מינים.

mis'cellanist *n.* (מיס'-ע-ליי-ניסט) א שרייבער פון פערשיעדענע ארטיקלען.

mis'cellany *n. and a.* (מיס'-ע-ליי-ני) א געמיש אדער זאמלונג פון פערשיעדענע ארטיקלען; א מישונג; געמישט, פערשיעדענארטיג.

miscen'sure *v. and n.* (מיס-סענ'-שור) פאלש קריטיקירען; קריטיקירען אהן אן אורזאכע; א פאלשע אדער אונגערעכטע קריטיק.

mischance' *n. and v.* (מיס-טשענס') אן אונפאל, אן אונגליק; אריינפאלען אין אן אונגליק; שלעכט אויספאלען.

mischarge' *v. and n.* (מיס-טשארדזש') האבען א טעות אין צונויפרעכנען; א טעות אין צונויפרעכנען.

mis'chief *n.* (מיס'-טשיף) א צרה, אן אונגליק; א שאדען; בייזעס; א שקאדניק, א שאדען-מאכער, דער טייוועל.

mis'chief-ma'ker *n.* (מיס'-טשיף-מיי'-קער) א שקאדניק, א שאדען-אנטהוער; א מחלוקות-מאכער.

mis'chief-ma'king *a.* (מיס'-טשיף-מיי'-קינג) וואס טהוט אן שאדען; וואס מאכט אן מחלוקות.

mis'chievous *a.* (מיס'-טשי-וואס) שעדיגענד, שעדליך; בייזהאפט, בייזוויליג.

mis'chievously *adv.* (מיס'-טשי-וואס-לי) אויף א שעדיגענדען אופן; בייזהאפט, בייזוויליג; מוטוויליג.

mis'chievousness *n.* (מיס'-טשי-וואס-נעס) שעדליכקייט; בייזקייט; בייזוויליגקייט; מוטוויליגקייט.

mischoose' *v.* (מיס-טשוהז') שלעכט אדער פאלש אויסוועהלען.

miscibil'ity *n.* (מיס-אי-ביל'-אי-טי) מישבארקייט.

mis'cible *a.* (מיס'-איבל) מישבאר, וואס קען געמישט ווערען.

miscigen'esis *n.* (מיס-אי-דזשענ'-ע-סיס) ז. *miscegenation*

miscita'tion *n.* (מיס-סאי-טיי'-שאן) א פאלשע ציטירונג; א ניט ריכטיגע ציטאטע [אויסצוג פון א בוך אדער רעדע].

miscite' *v.* (מיס-סאיט') פאלש אדער שלעכט ציטירען [ניט ריכטיג איבערגעבען די ווערטער פון אימעצען אדער פון א בוך].

misclaim' *n.* (מיס-קליים') א פאלשע פאדערונג, א ניט-ריכטיגע טענה.

miscomprehend' *v.* (מיס-קאמ-פרי-הענד') שלעכט בעגרייפען, פאלש פערשטעהן.

miscomprehen'sion *n.* (מיס-קאמ-פרי-הענ'-שאן) א פאלשע אויפפאסונג; א מיספערשטענדניס.

miscomputa'tion *n.* (מיס-קאמ-פיו-טיי'-שאן) א פאלשע רעכנונג.

miscompute' *v.* (מיס-קאמ-פיוט') פאלש רעכענען.

misconceit' *v.* (מיס-קאנ-סיעט') פאלש אורטיילען; זיך בילדען א פאלשען בעגריף אדער מיינונג [וועגען עטוואס].

misconceive' *v.* (מיס-קאנ-סיעוו') פאלש בעגרייפען; זיך בילדען א פאלשען בעגריף; פאלש אורטיילען; שלעכט פערשטעהן.

misconcep'tion *n.* (מיס-קאנ-סעפ'-שאן) א פאלשער בעגריף, א פאלשע מיינונג.

misconclu'sion *n.* (מיס-קאנ-קלו'-זשאן) א פאלשער שלוס.

miscon'duct *n.* (מיס-קאנ'-דאקט) א שלעכטע אויפפיהרונג; א שלעכטע פערוואלטונג.

misconduct' *v.* (מיס-קאנ-דאקט') שלעכט פערוואלטען.

misconduct' one's self (מיס-קאנ-דאקט' הוואנז סעלף) זיך שלעכט אויפפיהרען.

misconjec'ture *n. and v.* (מיס-קאנ-דזשעק'-טשור) א פאלשע השערה; מאכען א פאלשע השערה.

misconsecra'tion *n.* (מיס-קאנ-סי-קריי'-שאן) א פאלשע איינוויהונג [איינהייליגונג].

misconstruct' *v.* (מיס-קאנ-סטראקט') פאלש קאנסטרואירען אדער צונויפשטעלען.

misconstruc'tion *n.* (מיס-קאנ-סטראק'-שאן) א פאלשע אויסטייטשונג אדער אויסלעגונג; א פאלשע קאנסטרוקציאן אדער צונויפשטעלונג.

miscon'strue *v.* (מיס-קאנ'-סטרו) שלעכט פערטייטשען; פאלש אויסטייטשען.

miscon'struer *n.* (מיס-קאנ'-סטרו-ער) א פאלשער אויסטייטשער; א שלעכטער פערטייטשער.

misconten'ted *a.* (מיס-קאנ-טענ'-טעד) אונצופריעדען, ניט קאנטעט.

miscontent'ment *n.* (מיס-קאנ-טענט'-מענט) אונצופריעדענהייט.

miscop'y *v. and n.* (מיס-קאפ'-אי) פאלש קאפירען; א פאלשע קאפיע.

miscorrect' *v.* (מיס-קא-רעקט') פאלש פערריכטען אדער קארעגירען.

miscoun'sel *v.* (מיס-קאונ'-סעל) געבען א שלעכטע אדער ניט ריכטיגע עצה.

miscount' *v.* (מיס-קאונט') שלעכט אדער פאלש רעכנען; פאלש אורטיילען, פאלש אויסטייטשען.

mis'creancy *n.* (מיס'-קרי-ענ-סי) פערדארבענקייט, שענדליכקייט, שלעכטיגקייט.

mis'creant *a. and n.* (מיס'-קרי-ענט) עקעלהאפט, שענדליך, פערדארבען; א פערדארבענער, שלעכטער מענש; א ליידאק.

miscrea'tion *n.* (מיס-קרי-איי'-שאן)

אן אוננארמאלע בעשעפעניש; א פערזעהעניש.

miscrea'tive *a.* (מיס־קרי־איי׳־טיוו) שאפענד אוננארמאל; וואס ברייננט ארויס פערזעהעניש.

miscred'it *v.* (מיס־קרעד׳־איט) מיסטרויען, ניט האבען קיין צוטרוי; ניט גלויבען.

miscredu'lity *n.* (מיס־קרי־דיו׳־לי־טי) לייכטגלויביגקייט וואס ווערט אויסגענוצט צו א פאלשען אדער שלעכטען צוועק.

miscue' *n.* (מיס־קיו׳) אין ביליארד־שפיעל — א ניט געלונגענער שטויס מיט'ן קיע [דער שטעקען מיט וועלכען מען שטויסט דיא באלען].

miscul'tivate *v.* (מיס־קאל׳־טי־וועיט) שלעכט בעארבייטען; שלעכט קולטיווירען.

misdate' *v. and n.* (מיס־דייט׳) אנגעבען א ניט ריכטיגען דאטום; א פאלשער דאטום.

misdeal' *v. and n.* (מיס־דיעל׳) ניט ארענטליך האנדלען; זיך שלעכט אויפפיהרען; שלעכט אויסטיילען קארטען; א שלעכטע קארטען־אויסטיילונג.

misdeci'sion *n.* (מיס־די־סיזש׳־אן) ניט קיין ריכטיגע ענטשיידונג; א שלעכטער פסק־דין.

misdeed' *n.* (מיס־דיעד׳) א שלעכטע טהאט, א בייזע טהאט, א פערברעכען.

misdeem' *v.* (מיס־דיעם׳) פאלש אורטיילען.

misdemean' *v.* (מיס־די־מיען׳) זיך שלעכט אויפפיהרען.

misdemea'nant *n.* (מיס־די־מיע׳־נענט) איינער וואס פיהרט זיך אויף שלעכט; איינער וואס איז בעשולדיגט אין א קליינעם פערברעכען.

misdemea'nor *n.* (מיס־די־מיע׳־נאר) א שלעכטע אויפפיהרונג; אין געזעצגעבונג — א קליין פערברעכען [ווי דאס עובר זיין אויף א פעראָרדנונג פון דער שטאדט־פערוואלטונג א. ד. ג.].

misderive' *v.* (מיס־די־ראיוו׳) פאלש אבלייטען [פאלש אויסבילדען איין ווארט פון אן אנדערען].

misdescribe' *v.* (מיס־דעס־קראיב׳) פאלש בעשרייבען עפעס.

misdescrip'tion *n.* (מיס־דעס־קריפ׳־שאן) א שלעכטע אדער פאלשע בעשרייבונג.

misdevo'tion *n.* (מיס־די־וואו׳־שאן) שלעכט אנגעווענדעטע פרומקייט [ווי דאס מתפלל זיין צו הייליגע, וועלכע האבען אין דער ווירקליכקייט גאר ניט עקזיסטירט].

misdi'et *n.* (מיס־דאי׳־עט) ניט קיין גוטע דיעטע אדער שפייז.

misdirect' *v.* (מיס־די־רעקט׳) געבען פאלשע ידיעות וועגען עטוואס; שלעכט אנצייגען; שרייבען א פאלשען אדרעס אויף א בריעף.

misdirec'tion *n.* (מיס־די־רעק׳־שאן) א שלעכטע ריכטונג, פיהרונג אדער אנצייגונג.

misdistin'guish *v.* (מיס־דיס־טינ׳־גוויש) מאכען א פאלשען אונטערשייד.

misdivide' *v.* (מיס־די־וואיד׳) שלעכט צוטיילען.

misdivi'sion *n.* (מיס־די־וויזש׳־אן) א פאלשע צוטיילונג.

misdo' *v.* (מיס־דו׳) טהאן אונרעכט; טהאן שלעכט; בעגעהן א פערברעכען; בעגעהן א פעהלער, מאכען א טעות.

misdo'er *n.* (מיס־דו׳־ער) איינער וואס טהוט בייזהייט אדער שלעכטס; איינער וואס בעגעהט א פערברעכען.

misdo'ing *n.* (מיס־דו׳־אינג) א שלעכטע טהאט, א פערברעכען.

misdoubt' *v.* (מיס־דאוט׳) חושד זיין, פערדעכטיגען, האבען אין פערדאכט; אן אונגינסטיגער חשד אדער פערדאכט; אונענטשלאסענהייט; צווייפעלהאפטיגקייט.

misdraw' *v.* (מיס־דראה׳) פאלש צייכענען; זיך פאנאנדערפאלען.

miseduca'tion *n.* (מיס־עד־יו־קיי׳־שאן) א שלעכטע ערציהונג.

mise en scène (מיז אן סיין) די טעאטראלע ביהנע מיט דער גאנצער דעקאראציאן און אויסשטאטונג; די גאנצע סביבה פון א פאסירונג.

misemploy' *v.* (מיס־עם־פלאי׳) שלעכט געברויכען, שלעכט אנווענדען, מיסברויכען; שלעכט אויסנוצען עפעס.

misemploy'ment *n.* (מיס־עם־פלאי׳־מענט) דיא שלעכטע אנווענדונג; א מיסברויך, א שלעכטער געברויך אדער אויסנוצונג [פון עפעס].

misen'try *n.* (מיס־ענ׳־טרי) די ניט־ריכטיגע אריינטראגונג [אין א בוך], דאס פערשרייבען שלעכט.

mi'ser *n.* (מאי׳־זער) א קמצן, א קארגער מענש; אן אינסטרומענט צו בויערען ערד מיט אן פארריכטונג ארויסצושטויסען ארויף די אויסגעבויערטע ערד.

mis'erabilism *n.* (מיז׳־ע־רע־ביל־איזם) קלעגליכקייט, דאס זיין אין א קלעגליכען, טרויעריגען צושטאנד; א טרויעריגער, פעסימיסטישער בליק אויף'ן לעבען.

mis'erable *a. and n.* (מיז׳־ע־רעבל) מיזעראבעל, עלענד; אונגליקליך; געמיין; זעהר ארים; שוצלאז; קלעגליך; טרויעריג; אן אונגליקליך בעשעפעניש.

mis'erableness *n.* (מיז׳־ע־רעבל־נעס) אונגליקליכקייט, עלענדקייט, ארימקייט; ווערטהלאזיגקייט; קלעגליכקייט.

mis'erablism *n.* (מיז׳־ע־רעבל־איזם) ז. *miserabilism*.

mis'erably *adv.* (מיז׳־ע־רע־בלי) אויף א קלעגליכען, טרויעריגען שטייגער.

misere're *n.* (מיז־ע־רי׳־רי) דאס 51טע קאפיטעל תהילים, וואס ווערט געזונגען אין די קאטוילישע און עוואנגעלישע קירכען ביי פערשיעדענע רעליגיעזע צערעמאניעס; די מוזיק צו דיעזען קאפיטעל תהלים; א קלאג־ליעד; אן ארט הייננענדער שטוהל אין די אלטע קירכען.

misere're week (מיז־ע־רי׳־רי וויעק) די ערשטע וואך פון גרויסען קריסטליכען תענית [וואס געדויערט פיערציג טעג פאר זייער פסח].

misericord' *n.* (מיז־ע־רי־קאהרד׳) ז. *misericorde*.

misericorde' *n.* (מיז־ע־רי־קאהרד׳) א קליינע שווערד, וועלכע די מיטעלאלטערליכע ריטער פלעגען בענוצען צו טויטען א שטערבליך־פערוואונדעטען ריטער; א מין הייננענדער שטוהל אין די אלטע קירכען.

mi'serliness *n.* (מאי׳־זער־לי־נעס) קארגשאפט, גייציגקייט.

mi'serly *adv.* (מאי׳־זער־לי) קארג; גייציג.

mis'ery *n.* (מיז׳־ע־רי) עלענד, אונגליק.

misesteem' *v. and n.* (מיס־עס־טיעם׳) אונטערשעצען; ניט אבגעבען דעם פאסענדען כבוד; אונטערשעצונג, אונאכטונג.

mises'timate *v.* (מיס־עס׳־טי־מייט) פאלש אבשאצען.

misexpres'sion *n.* (מיס־עקס־פרעש׳־אן) א שלעכטער אויסדרוק.

misexpress'ive *a.* (מיס־עקס־פרעס׳־איוו) וואס דריקט זיך אויס שלעכט; ארויסזאגענד ניט דאס וואס מען האט געוואלט זאגען.

misfaith' *n.* (מיס־פייטה׳) דאס ניט גלויבען; אונגלויבען.

misfea'sance *n.* (מיס־פיע׳־זענס) אין יוריספרודענץ — דאס טהאן א געזעצליכע זאך אויף אן אונגעזעצליכען שטייגער; דאס אויסנוצען די אויטאריטעט וואס איז געזעצליך געגעבען געווארען מיט ווילקיר און אונגעזעצליכקייט; דאס עובר זיין דאס געזעץ.

misfea'sant *n.* (מיס־פיע׳־זענט) איינער וואס טהוט א געזעצליכע זאך אויף אן אונגעזעצליכען שטייגער; איינער וואס איז עובר אויף'ן געזעץ.

misfea'sor *n.* (מיס־פיע׳־זאר) איינער וואס איז בעשולדיגט אין טהאן א געזעצליכע זאך אויף אן אונגעזעצליכען שטייגער. ז. *misfeasance*.

misfea'zor *n.* (מיס־פיע׳־זאר) ז. *misfeasor*.

misfire' *n.* (מיס־פאיר׳) א שלעכטער שאס; דאס ניט טרעפען מיט'ן שאס אין ציעל.

misfit' *v. and n.* (מיס־פיט׳) פערפאסען, ניט מאכען צו דער מאס [ווי א בגד א. ד. ג.]; דאס ניט פאסען [ווי א בגד א. ד. ג.].

misform' *v.* (מיס־פארם׳) שלעכט פארמירען, שלעכט בילדען, שלעכט געשטאלטען.

misforma'tion *n.* (מיס־פאר־מיי׳־שאן) א שלעכטע פארמירונג, א שלעכטע אויסבילדונג.

misfor'tune *n.* (מיס־פאר׳־טשון) אן אונגליק; אן אונגליקספאל.

misgive' *v.* (מיס־גיוו׳) מאכען שווער אויף'ן הערצען; מאכען צווייפלען, פארויסזאגען שלעכטעס; מאכען פערזארגט.

misgiv'ing *n.* (מיס־גיוו׳־אינג) שווערקייט אויף'ן הערצען; מיסטרוי, ספק, צווייפעל, אונגלויביגקייט.

misgot'ten *a.* (מיס־גאט׳ן) בעקומען אדער ערווארבען דורך אונערליכע מיטלען; ניט כשר געקראגען.

misgov'ern *v.* (מיס־גאוו׳־ערן) שלעכט רעגירען, פערוואלטען אויף אן אונעהרליכען שטייגער.

misgov'erned *a.* (מיס־גאוו׳־ערנד) שלעכט רעגירט; פערוואלטעט אויף אן אונעהרליכען שטייגער.

misgov'ernment *n.* (מיס־גאוו׳־ערנ־מענט) שלעכטע רעגירונג, שלעכטע פערוואלטונג; אונארדנונג; שלעכטע אויפפיהרונג.

misgrowth' *n.* (מיס־גראוטה׳) אן אוננארמאלער, שלעכטער וואוקס.

misgui'dance *n.* (מיס־גאי׳־דענס) א שלעכטע ריכטונג; א שלעכטע פיהרונג; א שלעכטע אנצייגונג; א שלעכטע וועגווייזונג.

misguide' *v.* (מיס־גאיד׳) שלעכט אנווייזען, שלעכט פיהרען, ריכטען פאלש.

mishear' *v.* (מיס־היער׳) שלעכט אדער ניט ריכטיג הערען.

mish'mash *n.* (מיש׳־מעש) א מיש־מאש; אן אויסמישונג; א געמישעכץ.

Mish'na *n.* (מיש׳־נא) משנה אדער משניות [די זאמלונג פון די תלמוד'ישע

הלכות, אויף וועלכע די גמרא איז א פירוש].

misimprove' *v.* (מים-אים-פרוהוו') שלעכט אגווענדען, מיסברויכען; ניט בע־נוצען פאר א גוטען צוועק.

misimprove'ment *n.* (מים-אים-פרוהוו'-מענט) דאס בענוצען צו שלעכטען צוועק; דאס מיסברויכען.

misincline' *v.* (מים-אינ-קלאין') געבען א שלעכטע נייגונג אדער ריכטונג.

misinfer' *v.* (מים-אינ-פויר') פאלש שלי־סען, מאכען פאלשע לאגישע שליסע.

misinform' *v.* (מים-אינ-פארם') פאלש בעריכטען, פאלש מיטטיילען, געבען פאל־שע ידיעות.

misinfor'mant *n.* (מים-אינ-פאר'-מענט) איינער וואס גיט אן פאלשע ידיעות; איינער וואס גיט אב ניט קיין ריכטיגען בעריכט.

misinforma'tion *n.* (מים-אינ-פאר-מיי'-שאן) א פאלשע נאכריכט, א פאלשע ידיעה, א פאלשע מיטטיילונג.

misinfor'mer *n.* (מים-אינ-פאר'-מער) איינער וואס גיט ניט קיין ריכטיגען בע־ריכט אדער ידיעות.

misinspire' *v.* (מים-אינ-ספאיר') שלעכט בעאיינפלוסען.

misinstruct' *v.* (מים-אינ-סטראקט') געבען ניט קיין גוטע בעלעהרונג; לעהרען צו שלעכטס.

misinstruc'tion *n.* (מים-אינ-סטראק'-שאן) א שלעכטע בעלעהרונג; דאס לעה־רען צו שלעכטס.

misintel'ligence *n.* (מים-אינ-טעל'-אי-דזשענס) א פאלשע ידיעה; א פאל־שער בעריכט.

misinter'pret *v.* (מים-אינ-טויר'-פרעט) פאלש ערקלערען, פאלש פערטיי־טשען.

misinterpreta'tion *n.* (מים-אינ-טויר-פרי-טיי'-שאן) א פאלשע ערקלערונג; א פאלשע פערטייטשונג.

misinter'preter *n.* (מים-אינ-טויר'-פרע-טער) איינער וואס גיט א פאלשע פערטייטשונג אדער ערקלערונג.

misjoin' *v.* (מים-דזשאין') שלעכט פער־בינדען, ניט פאסענד פעראייניגען.

misjudge' *v.* (מים-דזשאדזש') פאלש אורטיילען; האבען א פאלשע מיינונג וועגען עפעס.

misjudge'ment *n.* (מים-דזשאדזש'-מענט) ז. *misjudgment*

misjudg'ment *n.* (מים-דזשאדזש'-מענט) א פאלשער אורטייל.

misknowl'edge *n.* (מים-נאל'-עדזש) פאלשע קענטניס; פאלשעס וויסען.

misla'bel *v.* (מים-ליי'-בעל) בעצייכנען מיט א פאלשען יארליק אדער אדרעס.

mislay' *v.* (מים-ליי') פערלעגען אין אן ארט וואו מען קען ניט געפינען; פער־ווארפען; אנגעבען ניט דעם ריכטיגען פלאץ.

mislay'er *n.* (מים-ליי'-ער) איינער וואס פערווארפט עפעס, לעגט אוועק ניט אויף'ן ריכטיגען פלאץ אדער גיט אן ניט דעם ריכטיגען פלאץ.

mislead' *v.* (מים-ליעד') פערפיהרען; אריינפיהרען אין א טעות; פיהרען צו ניט א ריכטיגען שלוס.

mislea'der *n.* (מים-ליע'-דער) א פער־פיהרער; איינער וואס פיהרט אריין דעם אנדערען אין א טעות.

mislea'ding *a.* (מים-ליע'-דינג) וואס פיהרט צו א טעות; פערפיהרענד.

mislea'dingly *adv.* (מים-ליע'-דינג-לי) אויף א פערפיהרענדען שטייגער; אריינפיהרענדיג אין א טעות.

mislearn' *v.* (מים-לוירן') לערנען צו שלעכטס; פאלש לערנען.

mislear'ned *a.* (מים-לויר'-נעד) ניט גוט געלעהרט.

misled' *a.* (מים-לעד') פערפיהרט, בע־טראגען. ז. *mislead*

mislie' *v.* (מים-לאי') ליעגען אונבע־קוועם.

mislike' *v. and n.* (מים-לאיק') ניט געפעלען; זיין אונצופריעדען מיט עפעס; אונצופ'ריעדענהייט מיט עפעס.

mislike'ness *n.* (מים-לאיק'-נעס) א פאלשע עהנליכקייט; ניט קיין גלייכען.

misli'ker *n.* (מים-לאי'-קער) איינער וואס איז אונצופריעדען מיט עפעס; א טאדלער.

mislive' *v.* (מים-ליוו') פיהרען א זינ־דיג לעבען.

misliv'ing *n.* (מים-ליוו'-אינג) א שלעכט אדער זינדיג לעבען.

mismake' *v.* (מים-מייק') מאכען שלעכט; קאליע מאכען.

misman'age *v. and n.* (מים-מענ'-עדזש) שלעכט פיהרען, שלעכט פערוואל־טען; א שלעכטע אנפיהרונג אדער פער־וואלטונג פון עפעס.

misman'agement *n.* (מים-מענ'-עדזש-מענט) א שלעכטע פיהרונג; א שלעכטע פערוואלטונג.

misman'ager *n.* (מים-מענ'-ע-דזשער) איינער וואס פיהרט שלעכט; א שלעכטער פערוואלטער.

misman'ners *n.* (מים-מענ'-ערז) שלעכ־טע מאניערען; שלעכטע ערציהונג.

mismatch' *v.* (מים-מעטש') שלעכט צו־נויפפאסען, שלעכט פערבינדען, שלעכט צוזאמענפארען.

mismate' *v.* (מים-מייט') שלעכט צו־נויפפארען; מאכען א שלעכטען זווג.

mismeas'ure *v.* (מים-מעזש'-אור) מעס־טען אדער אבשאצען ניט ריכטיג.

misname' *v.* (מים-ניים') אנרופען ניט ריכטיג; געבען ניט קיין פאסענדען נא־מען.

misno'mer *n.* (מים-נאו'-מער) א פאל־שער נאמען; א טעות אין נאמען; דאס אנרופען מיט ניט א ריכטיגען נאמען.

misnum'ber *v.* (מים-נאמ'-בער) פאלש רעכנען אדער חשבון'ען.

misnur'ture *v.* (מים-נויר'-טשור) שלעכט האדעווען; שלעכט ערציהען; שלעכט לערנען [א צווייטען].

misobserve' *v.* (מים-אב-זוירוו') שלעכט בעאבאכטען, פערזעהן.

misog'amist *n.* (מי-סאג'-ע-מיסט) איינער וואס פעראכטעט הייראט.

misog'amy *n.* (מי-סאג'-ע-מי) די פער־אכטונג אדער האס צו הייראט.

misogram'matist *n.* (מים-א-גרעמ'-ע-טיסט) איינער וואס פעראכטעט לערנען אדער שטודירען.

mis'ogyne *n.* (מים'-א-דזשין) ז. *misogynist*

misog'ynist *n.* (מי-סאדזש'-אי-ניסט) א ווייבער־פיינד, א שונא פון פרויען.

misogynis'tical *a.* (מי-סאדזש-אי-נים'-טי-קעל) ז. *misogynous*

misog'ynous *a.* (מי-סאדזש'-אי-נאס) וואס האסט דאס פרויען־געשלעכט.

misog'yny *n.* (מי-סאדזש'-אי-ני) דער האס צו פרויען, די שנאה צו ווייבער.

misol'ogist *n.* (מי-סאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פעראכטעט לאגישעס דענקען.

mis'ologue *n.* (מים'-א-לאג) ז. *misologist*

misol'ogy *n.* (מי-סאל'-א-דזשי) די פעראכטונג צו לאגישען דענקען.

misor'der *v.* (מים-אר'-דער) ברייננען אין א שלעכטער ארדנונג, מאכען אן אונ־ארדנונג; שלעכט רעגולירען; שלעכט אויפפיהרען זיך.

misor'dered *a.* (מים-אר'-דערד) שלעכט רעגולירט; געבראכט אין אן אונארדנונג.

misordina'tion *n.* (מים-אר-די-ניי'-שאן) א פאלשע איינשטעלונג אדער בע־שטימונג.

mis'otheism *n.* (מים'-א-טהי-איזם) דער האס אדער פעראכטונג צו גאט.

mispaint' *v.* (מים-פיינט') פאלש פאר־בען; מאלען מיט שלעכטע אדער פאלשע קאלירען.

mispercep'tion *n.* (מים-פויר-סעפ'-שאן) א פאלשע בענעהמונג אדער בעגריי־פונג פון עפעס.

misperfor'mance *n.* (מים-פויר-פאהר'-מענס) שלעכטע ערפילונג, דאס שלעכט אדער פאלש טהאן עפעס.

mispersua'sion *n.* (מים-פויר-סהוויי'-זשאן) א פאלשע מיינונג, א פאלשע אי־בערצייגונג; א פאלשער גלויבען.

mis'pickel *n.* (מים'-פיק-על) דער מיס־פיקעל [א מינעראל פון בליי־קאליר, וואס ענטהאלט אין זיך ארזעניק, שוועבעל און אייזען].

misplace' *v.* (מים-פלייס') שטעלען ניט אין א ריכטיגען פלאץ; פאלש שטעלען אדער איבערשטעלען עפעס; ניט צוטרע־פען דעם פלאץ.

I soon discovered that my confidence in him had been **misplaced.**

misplace'ment *n.* (מים-פלייס'-מענט) דאס שטעלען אדער איבערשטעלען א זאך ניט אין דעם ריכטיגען ארט.

misplay' *n.* (מים-פליי') א שלעכט אדער ניט ריכטיג שפיעל.

misplead' *v.* (מים-פליעד') אין געריכטס־פיהרונג — בעגרינדען א טענה אויף פאל־שע בעהויפטונגען אדער אויף ניט א ריכ־טיגען שטייגער.

misplea'ding *n.* (מים-פליע'-דינג) אין יוריספרודענץ — א טענה וואס איז בע־גרינדעט אויף פאלשע בעהויפטונגען.

mispoint' *v.* (מים-פאינט') פאלש פונק־טירען, שטעלען פאלש די אבשטעל־צייכענס.

mispol'icy *n.* (מים-פאל'-אי-סי) א פאלשע פאליטיק; א פאלשע טאקטיק.

misprac'tice *n.* (מים-פרעק'-טיס) א פאלשע האנדלונג, א שלעכטע טהאט.

misprint' *v. and n.* (מים-פרינט') מא־כען א דרוק־פעהלער; דרוקען מיט פעה־לער; א דרוק־פעהלער.

mispri'sion *n.* (מים-פריזש'-אן) אין יוריספרודענץ — דאס פערהויהלען, דאס ניט־אויסזאגען [א פערברעכעריש פער־הויהלען אדער בעהאלטען איינעמס פער־ברעכען]; דאס מיסברויכען די אויטארי־טעט פון מאכט אדער רעגיערונג.

mispri'sion of trea'son (מים-פריזש'-אן אוו טריעזן) דאס וויסען ווע־גען א פערראט געגען דער רעגיערונג און ניט אויסזאגען דאס.

misprize' *v.* (מים-פראיז') אונטערשע־צען, פעראכטען; מאכען א טעות, פאלש בעגרייפען.

misprocee'ding *n.* (מים-פרא-סיע'-

דינג) דאס אנגעהן אויף א ניט-ריכטיגען שטייגער.

misprofess' *v.* (מיס-פרא-פעס') האבען א פאלשע פרעטענזיע אויף עפעס; האלטען זיך אן א פאלשען גלויבען.

mispronounce' *v.* (מיס-פרא-נאונס') שלעכט אויסשפרעכען, ארויסריידען ניט ריכטיג.

mispronuncia'tion *n.* (מיס-פרא-נאנ-סי-איי'-שאן) דאס אויסשפרעכען ניט ריכטיג; א שלעכטע אויסשפראך.

mispropor'tion *v.* (מיס-פרא-פאור'-שאן) פעראייניגען, צוזאמענשטעלען אדער פערגלייכען אהן א פראפארציאן.

misquota'tion *n.* (מיס-קהווא-טיי'-שאן) די פאלשע ציטירונג, די ניט-ריכטיגע אנגעבונג פון אימעצענס ווערטער אדער פון א שטעלע פון א בוך; א ניט-ריכטיגע ציטאטע.

misquote' *v.* (מיס-קהוואוט') פאלש ציטירען, פאלש אנגעבען אימעצענס ווערטער אדער א שטעלע פון א בוך.

misrate' *v.* (מיס-רייט') פאלש אבשאצען; פאלש רעכנען.

misread' *v.* (מיס-ריעד') שלעכט פערשטעהן דאס איבערגעלעזענע; שלעכט אויסטייטשען.

misrea'ding *n.* (מיס-ריע'-דינג) א שלעכטע אויסטייטשונג; א שלעכט פערשטעהן דאס איבערגעלעזענע.

misreci'tal *n.* (מיס-רי-סאי'-טעל) דאס פאלש איבערגעבען אימעצענס ווערטער.

misreck'on *v.* (מיס-רעק'ן) פאלש צעהלען, פאלש רעכנען.

misreck'oning *n.* (מיס-רעק'נ-אינג) דאס פאלש רעכנען.

misreflect' *v.* (מיס-רי-פלעקט') שלעכט אבשפיגלען א זאך; שלעכט פארשטעלען.

misreform' *v.* (מיס-רי-פארם') שלעכט רעפארמירען, אומענדערען צו שלעכטען, מאכען ערגער ווי געווען.

misreg'ulate *v.* (מיס-רעג'-יו-לייט) שלעכט אדער ניט ריכטיג רעגולירען.

misrelate' *v.* (מיס-רי-לייט') פאלש דערצעהלען, איבערגעבען ניט-ריכטיג.

misrela'tion *n.* (מיס-רי-ליי'-שאן) א ניט-ריכטיגע ערצעהלונג.

misrelig'ion *n.* (מיס-רי-לידזש'-אן) א פאלשע אמונה, א פאלשע רעליגיאן.

misremem'ber *v.* (מיס-רי-מעמ'-בער) ניט ריכטיג געדענקען, זיך פאלש ערינערען.

misren'der *v.* (מיס-רענ'-דער) ניט ריכטיג איבערגעבען אדער איבערזעצען.

misreport' *v. and n.* (מיס-רי-פאורט') פאלש בעריכטען, ניט ריכטיג מיטטיילען; א ניט-ריכטיגער בעריכט, א פאלשער ראפארט.

misrepresent' *v.* (מיס-רעפ-רי-זענט') 1. ניט ריכטיג פארשטעלען, פאלש אנגעבען; 2. שלעכט פערטרעטען, ניט עהרליך פערטרעטען.

2. Too many so-called leaders **misrepresent** the people.

misrepresenta'tion *n.* (מיס-רעפ-רי-זענ-טיי'-שאן) א פאלשע פארשטעלונג; א ניט-ריכטיגע אנגעבונג פון עפעס; דאס שלעכט אדער אונעהרליך פערטרעטען עפעס.

misrepresen'tative *a.* (מיס-רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו) וואס שטעלט פאר שלעכט; פערדרעהענד; וואס פערטרעט שלעכט אדער אונעהרליך.

misrepresen'ter *n.* (מיס-רעפ-רי-זענ'-טער) איינער וואס שטעלט פאר שלעכט; איינער וואס פערטרעט שלעכט אדער אונעהרליך.

misrepute' *v.* (מיס-רי-פיוט') האלטען איינעם פאר נידריגער ווי ער איז.

misrule' *n. and v.* (מיס-רוהל') אן אונארדנונג; א שלעכטע פערוואלטונג; שלעכט געוועלטיגען אדער פערוואלטען.

Miss. אבקירצונג פון *Mississippi* [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

***miss** *v. and n.* (מיס) פערפעהלען; פערפעהלען דעם ציעל; ניט דערגרייכען, ניט האבען קיין ערפאלג; ניט טרעפען; פיהלען מיט בעדויערען דעם פערלוסט אדער דאס פעהלען פון עפעס; אויסמיידען, אויסווייכען; אויסלאזען; א דורכפאל; עטוואס וואס איז ניט געלונגען; ערפאלגלאזיגקייט; פערלוסט: מאנגעל; דאס בעדויערען דעם פערלוסט אדער מאנגעל פון עפעס; דאס פערפעהלען אין דערגרייכען א ציעל; א בעל-הבית'טע [ביי די נעגערס אין די דרום-שטאאטען פון נארד-אמעריקא]; א פריילין.

mis'sa *n.* (מיס'-א) א מעסע, א גאטעס-דיענסט [ביי קאטוילּיקען].

miss a blow (מיס ע בלאו) ניט טרעפען.

mis'sal *a. and n.* (מיס'-על) וואס איז שייך צו א מעסע אדער קאטוילישער גאטעס-דיענסט; וואס איז שייך צו מיסאלע [א קאטוילישען געבעט-בוך]; א מיסאלע.

mis'sal-book *n.* (מיס'-על-בוק) א מיסאלע [א קאטויליש געבעט-בוך].

missay' *v.* (מיס-סיי') זאגען ניט ריכטיג; ריידען לשון הרע.

misscript' *n.* (מיס-סקריפט') א פעהלער אין שרייבען.

missee' *v.* (מיס-סיע') שלעכט זעהן, זעהן ניט ריכטיג; אננעהמען א ניט ריכטיגען שטאנדפונקט.

misseek' *v.* (מיס-סיעק') זוכען ניט אויפ'ן ריכטיגען וועג אדער ארט.

mis'sel *n.* (מיסל) ז. *mistlethrush*

mis'selthrush *n.* (מיסל'-טהראש) ז. *mistlethrush*

missend' *v.* (מיס-סענד') שיקען ניט אין ריכטיגען ארט.

missen'tence *n.* (מיס-סענ'-טענס) א פאלשער אדער אונפערדיענטער אורטייל.

misserve' *v.* (מיס-סירוו') שלעכט אדער אונטריי דיענען.

misset' *v.* (מיס-סעט') אריינברייגגען ניט אין ריכטיגען ארט.

misshape' *v. and n.* (מיס-שייפ') מאכען א מאוס'ע, שלעכטע אדער פערקריפעלטע געשטאלט; מאכען א פערזעהעניש פון עפעס; א פערקריפעלטע געשטאלט, א פערזעהעניש.

missha'pen *a.* (מיס-שיי'פן) צוקאליעטשעט, פערקריפעלט, מאוס.

missha'penness *n.* (מיס-שיי'פנ-נעס) פערקריפעלטקייט; מאוס'קייט.

missheathe' *v.* (מיס-שיעטה') אריינשטעקען [א וואפע] ניט אין ריכטיגען פלאץ.

mis'sile *a. and n.* (מיס'-איל) וואס ווערט געווארפען אדער געשליידערט [ווי א שפיעז, קויל, קאנאנע, פייל א. ד. ג.]; עטוואס וואס ווערט געווארפען [אלס געוועהר, מיט'ן צוועק צו טויטען אדער פערוואונדען].

miss'ing *a.* (מיס'-אינג) פעהלענד, וואס פעהלט.

miss'ing link (מיס'-אינג לינק) א פעהלענדער גליעד, עטוואס וואס פעהלט אין מיטען [אין א רייהע אדער סעריע]; א פעהלענדע עטוויקלונגס-שטופע אין דער אויסבילדונג פון מינים חיות; איינער פון די מינים, וואס האבען, לויט דער דארוויניסטישער עוואלוציאנס-לעהרע, געדיענט אלס איבערגאנגס-שטופע אין דער ענטוויקלונג פון דעם מענשען-מין פון חיות און וועלכע מען געפינט ניט צווישען די איצטער עקזיסטירענדע מינים.

miss'ingly *adv.* (מיס'-אינג-לי) פיהלענדיג די אבוועזענהייט אדער דאס פעהלען פון עפעס; בעדויערענדיג [דאס פעהלען פון עפעס].

mis'sion *n.* (מיש'-אן) מיסיאן, שליחות, בעשטימונג, אויפגאבע; מיסיאנערען-טהעטיגקייט, מיסיאנערען-הויז, מיסיאנערען-אנשטאלט; ספּעציעלע קריסטליכע גאטעס-דיענסט מיט'ן צוועק צו פערשפרייטען פרומקייט; א גלח וואס האלט אב אזא ספעציעלע גאטעס-דיענסט; א געזאנדשאפט [פון פאליטישע פערטרעטער אין א פרעמדען לאנד].

mis'sionary *n. and a.* (מיש'-אנ-ע-רי) א מיסיאנער; א געזאנדטער, א שליח; וואס איז שייך צו מיסיאנערען אדער מיסיאן-ארבייט.

mis'sioner *n.* (מיש'-אנ-ער) איינער וואס ווערט געשיקט אויף א ספעציעלער שליחות; א מיסיאנער; א גלח וואס האלט אב א ספעציעלע גאטעס-דיענסט [מיט'ן צוועק צו פערשפרייטען פרומקייט].

mis'sion-rooms *n.* (מיש'-אנ-רוהמז) א מיסיאנס-הויז.

mis'sion-school *n.* (מיש'-אנ-סקוהל) א מיסיאנערען-שוהל [געפיהרט פון מיסיאנערען]; א לעהר-אנשטאלט פארצובערייטען מיסיאנערען; א לעהר-אנשטאלט פאר ארימע קינדער אויפגעהאלטען דורך צדקה.

mis'sis *n.* (מיס'-איז) א בעל-הבית'טע; די ווירטהין פון הויז; א ווייב.

miss'ish *a.* (מיס'-איש) מיידעלש; ווי א ניט-דערוואקסען מיידעל; סענטימענטאל; אפעקטירט, ניט נאטירליך.

miss'ishness *n.* (מיס'-איש-נעס) די האלטונג ווי פון א יונגען מיידעל; נארישע אפעקטאציאן [קינסטליכע, ניט-נאטירליכע האלטונג].

Mississip'pi *n.* (מיס-אי-סיפ'-אי) אן אמאליגע טיוואלי-שפיעל [אזא ביליארד-שפיעל, וואס שטאמט פון מיסיסיפי, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; דער טייך מיסיסיפי; דער שטאאט מיסיסיפי [אין אמעריקא].

mis'sive *a. and n.* (מיס'-איוו) געשיקט [אפיציעל אדער פון א הויכער פערזאן]; א בריעף; א שליחות.

The ambassador presented the **missive** to the king.

Miss'-Nan'cy *n.* (מיס'-נענ'-סי) א יונגערמאן אדער יונגע פרויענצימער וואס האלט זיך מיט אפעקטאציאן [קינסטליך, ניט-נאטירליך]; א שוואכער, פערצערטעלטער, פרויען-עהנליכער מאן.

Miss'-Nan'cyism *n.* (מיס'-נענ'-סי-איזם) געמאכטע צערעמאניעלע מיידעלשע האלטונג; פרויען-עהנליכקייט ביי א מאן [אין האלטונג, כאראקטער, אויסזעהן א. ז. וו.].

miss one's tip (מיס הוואנז טיפ) דורכפאלען, פערפעהלען דעם ציעל, ניט דערגרייכען דעם צוועק.

miss out (מיס אוט) אויסלאזען, איבערהיפען.

misspeak' *v.* (מיס-ספיעק') מאכען א פעהלער אין ריידען; זאגען ניט דאס וואס

מען האט געוואלט זאגען; פאלש אויס־שפרעכען.

misspell′ *v.* (מיס־ספעל′) ניט ריכטיג שרייבען, ניט ריכטיג אויסלעגען; אויסלעגען מיט גרייזען.

misspell′ing *n.* (מיס־ספעל′־אינג) א ניט ריכטיגע אויסלעגונג [דאס שרייבען מיט גרייזען].

misspend′ *v.* (מיס־ספענד′) נוצלאז פערשווענדען, שלעכט פערווענדען.

misspent′ *a.* (מיס־ספענט′) שלעכט פערברויכט, נוצלאז פערשווענדעט.
ז. *misspend*

misstate′ *v.* (מיס־סטייט′) מאכען א פאלשע בעהויפטונג, ניט ריכטיג פארשטעלען, פאלש אנגעבען.

misstate′ment *n.* (מיס־סטייט′־מענט) א פאלשע בעהויפטונג; דאס מאכען א ניט ריכטיגע פארשטעלונג וועגען עפעס; דאס פאלש אנגעבען עפעס.

misstay′ *v.* (מיס־סטיי′) זיך ניט קירעווען [וועגען א שיף].

misstep′ *v. and n.* (מיס־סטעפ′) מאכען א פאלשען טריט; זיך אויסגליטשען; א פאלשער טריט, א פעהלער, דאס אויסגליטשען זיך.

missuit′ *v.* (מיס־סיוט′) ניט פאסען, זיין אונפאסיג.

missumma′tion *n.* (מיס־סא־מיי′־שאן) א פאלשער חבור, א פאלשע צוזאמענרעכנונג.

mis′sus *n.* (מיס′־אז) ז. *missis*

misswear′ *v.* (מיס־סהוועהר′) פאלש שווערען.

mist *n. and v.* (מיסט) א נעבעל, א טומאן; א שטויב־רעגען, א שפריי־רעגען [א דראבנע רעגענדעל]; פערנעבלען, פערטונקלען; רעגנען מיט דראבנע טראפענדלעך.

mista′kable *a.* (מיס־טיי′־קעבל) אין וואס מען קען א טעות האבען, וואס מען קען מיספערשטעהן.

mistake′ *v. and n.* (מיס־טייק′) האבען א טעות, מיספערשטעהן; א טעות, א פעהלער.

mista′ken *a.* (מיס־טיי′קן) שלעכט פערשטאנען; פאלש; וואס פערשטעהט פאלש, וואס האט א טעות.

mista′kenly *adv.* (מיס־טיי′קנ־לי) על פי טעות; ניט ריכטיג.

mistake′ one's way (מיס־טייק′ הוואנז הוויי) פערבלאנדזשען, אראבבלאנדזשען פון וועג.

mista′ker *n.* (מיס־טיי′־קער) איינער וואס מאכט א טעות.

mistake′ the mark (מיס־טייק′ טהי מארק) פערפעהלען דעם ציעל.

mista′king *n.* (מיס־טיי′־קינג) א טעות.

mista′kingly *adv.* (מיס־טיי′־קינג־לי) על פי טעות; ניט ריכטיג.

mist′-bow *n.* (מיסט′־באו) א נעבעל־בויגען [א ווייסער רעגענבויגען וואס בעווייזט זיך אמאל בעת א נעבעל].

mist′-col′ored *a.* (מיסט′־קאל′־ארד) פארבלאז.

misteach′ *v.* (מיס־טיעטש′) פאלש אונטערריכטען, פאלש לערנען.

mistell′ *v.* (מיס־טעל′) ניט ריכטיג דערצעהלען, ניט ריכטיג אנגעבען די צאהל.

mistem′per *v.* (מיס־טעמ′־פער) ארויסברייגען פון נארמאלען צושטאנד, מאכען שלעכט געשטימט.

mis′ter *n.* (מיס′־טער) הערר; בעל־הבית.

misterm′ *v.* (מיס־טוירם′) אנרופען ניט מיט'ן ריכטיגען נאמען; רופען נעמען, געבען א צונעמעניש, בעליידיגען.

mist′-flow′er *n.* (מיסט′־פלאו′־ער) אזא שעהנע אמעריקאנישע פלאנצע מיט בלויע בליטהען וואס וואקסען אין בינטלעך.

Mist-flower

mist′ful *a.* (מיסט′־פול) נעבעלדיג, טומאנע; פערנעבעלט, פערטונקעלט.

misthink′ *v.* (מיס־טהינק′) דענקען ניט ריכטיג; האבען אן אונגינסטיגע מיינונג.

misthrive′ *v.* (מיס־טהראיוו′) ווי עס איז זיך דורכשלאגען, קוים דורכקומען.

misthrow′ *v.* (מיס־טהראו′)ווארפען ניט ריכטיג, ניט טרעפען.

mis′tily *adv.* (מיס′־טי־לי) אויף א נעבעלדיגען, טונקעלען אדער אונקלארען אופן.

mistime′ *v.* (מיס־טאים′) טהאן ניט צו דער רעכטער צייט.

mistimed′ *a.* (מיס־טאימד′) ניט צוגעפאסט צו דער צייט; וואס איז ניט אם פלאץ אין א געוויסער צייט אדער ביי א געוויסער געלעגענהייט.

mis′tiness *n.* (מיס′־טי־נעס) נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט; טונקעלקייט, אונקלארקייט.

misti′tle *v.* (מיס־טאי′טל) אנרופען ניט מיט'ן ריכטיגען נאמען אדער טיטול.

mis′tlethrush *n.* (מיסל′־טהראש) דער מיסטעל־דראסעל [אזא פויגעלע וואס געפינט זיך אין אייראפא און אין אייניגע טיילען פון אזיע און אפריקא, האט גרויליך־ברוינע און געלבליכע פעדערען אויף'ן רוקען און אויף די פליגלען און ווייסליכע געפלעקטע פעדערען אויף'ן בייכעל און אויף'ן העלזעל].

mis′tletoe *n.* (מיז′ל־טאו) די מיסטעל [אזא אייראפאישע פאראזיטישע פלאנצע וואס וואקסט אויף פערשיעדענע ביימער, הויפטזעכליך אויף עפעל־ביימער. זי גיט ארויס קליינע געלבליך־גריינע בליטהען און, אום ווינטער, ווייסע יאגדעס. פארצייטען איז די פלאנצע גע־ברויכט געווארען פאר רעליגיעזע צוועקען און אויך אין מעדיצין. אויך יעצט ווערט זי אמאל געברויכט אום ווייהנאכט].

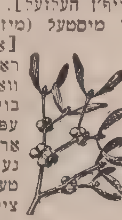

Mistletoe

mist′like *adv.* (מיסט′־לאיק) אזוי ווי א נעבעל, ווי א טומאן; נעבעלהאפט.

mistook′ (מיס־טוק′) געמאכט א טעות.
ז. *mistake*

mistradi′tion *n.* (מיס־טרע־דיש′־אן) א פאלשע טראדיציע; א שלעכט אנגעווענדעטע טראדיציע.

mistrain′ *v.* (מיס־טריין′) שלעכט ערציהען, שלעכט אויפברייגנען.

mis′tral *n.* (מיס′־טרעל) דער מיסטראל [א קאלטער נארד־וועסטליכער ווינד אין די טיילען פון פראנקרייך וואס געפינען זיך ביים מיטעללענדישען ים].

mistranscrip′tion *n.* (מיס־טרענ־סקריפ′־שאן) א פעהלערהאפטע קאפיע.

mistranslate′ *v.* (מיס־טרענס־לייט′) שלעכט איבערזעצען; איבערזעצען ניט ריכטיג.

mistransla′tion *n.* (מיס־טרענס־ליי′־שאן) א ניט ריכטיגע איבערזעצונג.

mistreat′ *v.* (מיס־טריעט′) שלעכט בעהאנדלען.

mistreat′ment *n.* (מיס־טריעט′־מענט) א שלעכטע בעהאנדלונג.

mis′tress *n. and v.* (מיס′־טרעס) א הערריו, א בעל־הבית'טע; א פרוי, א פערהייראטע פרוי; א מאדאם; א געליעבטע; א קעבס־ווייב; א פרוי וואס איז געניט אין עפעס; זיין פערליעבט אין א פרוי, זיין א געליעבטער; ווערען א געליעבטע.

mis′tress-ship *n.* (מיס′־טרעס־שיפ) פרויען־הערשאפט, דאס בעל־הבית'עווען אדער די אויטאריטעט פון א פרוי.

mistri′al *n.* (מיס־טראי′־על) א געריכטס־פראצעס, ביי וועלכען דער אורטייל איז געווארען אונגילטיג צוליעב עפעס א פעהלער; א געריכטס־פראצעס, וועלכער ענדיגט זיך ניט מיט קיין אורטייל [ווי למשל, ווען די געריכטס־געשווארענע קענען ניט איינשטימען].

mist′-rick *n.* (מיסט′־ריק) א געדיכטער נעבעל [טומאן].

mistrust′ *v. and n.* (מיס־טראסט′) מיסטרויען, ניט האבען קיין צוטרוי, ניט גלויבען; פערדעכטיגען; צווייפלען; דאס ניט האבען קיין צוטרוי; פערדאכט; צווייפעל.

mistrus′ter *n.* (מיס־טראס′־טער) איינער וואס האט ניט קיין צוטרוי, גלויבט ניט, צווייפעלט אדער פערדעכטיגט.

mistrust′ful *a.* (מיס־טראסט′־פול) מיסטרויאיש, פערדעכטיג, צווייפלענד.

mistrust′fully *adv.* (מיס־טראסט′־פול־אי) אהן צוטרויען, מיט צווייפעל, מיט פערדאכט.

mistrust′fulness *n.* (מיס־טראסט′־פול־נעס) מיסטרויאונג, פערדעכטיגונג, צווייפלונג.

mistrust′less *a.* (מיס־טראסט′־לעס) ניט פערדעכטיגענד קיין זאך.

mistune′ *v.* (מיס־טיון′) ניט ריכטיג אנשטעלען דעם טאן.

mis′tus *n.* (מיס′־טאס) א פלאנצע וואס איז א פראדוקט פון קרייצונג [צוזאמענמישונג פון פערשיעדענע מינים].

mistu′tor *v.* (מיס־טיו′־טאר) פאלש אונטערריכטען, שלעכט לערנען.

mis′ty *a.* (מיס′־טי) פערטונקעלט, טונקעל, נעבעלדיג, טומאנע; ניט קלאר.
The misty weather delayed the arrival of the steamer.

misunderstand′ *v.* (מיס־אנ־דער־סטענד′) מיספערשטעהן, שלעכט פערשטעהן.

misunderstan′ding *n.* (מיס־אנ־דער־סטענ′־דינג) דאס שלעכט־פערשטעהן; א טעות אין פשט; א מיספערשטענדניס, אונאייניגקייט, שטרייטיגקייט.

misunderstood′ (מיס־אנ־דער־סטוד′) מיספערשטאנען, שלעכט פערשטאנען.
ז. *misunderstand*

misu′sage *n.* (מיס־יו′־זעדזש) שלעכטער געברויך; אונפאסיגער געברויך [פון

ווערטער]; מיסברויך; שלעכטע בעהאנד-לונג.

misuse′ *v.* (מיס-יוז') מאכען א שלעכטען געברויך; מיסברויכען; שלעכט בעהאנד-לען.

misuse′ *n.* (מיס-יוס') ז. *misusage*

misu′ser *n.* (מיס-יו'-זער) א מיס-ברויכער.

misval′ue *v.* (מיס-וועל'-יו) אונטער-שעצען; ניט ריכטיג אבשאצען.

misven′ture *n.* (מיס-ווענ'-טשור) א שלים-מזל'דיגע אדער ניט-געלונגענע אונ-טערנעהמונג; א דורכפאל.

misven′turous *a.* (מיס-ווענ'-טשור-אס) וואס האט ניט קיין מוטה, וואס וואגט ניט; פייג, שרעקעדיג.

misvouch′ *v.* (מיס-וואוטש') פאלש אנ-געבען עפעס, פאלש עדות זאגען.

miswan′der *v.* (מיס-וואנ'-דער) וואנ-דערען, בלאנדזשען, פערקריכען.

miswed′ *v.* (מיס-וועד') הייראטען א ניט פאסענדע פערזאן.

mis-word′ *n.* (מיס-וואירד') א ניט ריכטיג ווארט; א קללה.

miswork′ *v.* (מיס-וואירק') טהאן שלעכטס, טהאן שלעכט אן ארבייט.

miswor′ship *n. and v.* (מיס-וואיר'-שיפ) פאלשע פערגעטערונג; פערגעטערען א זאך וואס דארף ניט פערגעטערט ווערען.

miswor′shiper *n.* (מיס-וואיר'-שיפ-ער) איינער וואס פערגעטערט פאלש [אויך אן אנפאסענדען שטייגער אדער א זאך וואס דארף ניט פערגעטערט ווע-רען].

miswor′shipper *n.* (מיס-וואיר'-שיפ-ער) ז. *misworshiper*

miswrite′ *v.* (מיס-ראיט') מאכען א גרייז אין שרייבען; ניט ריכטיג שריי-בען.

miswrought′ *a.* (מיס-ראהט') שלעכט געמאכט. ז. *miswork*

mis′y *n.* (מיס'-אי) מיסי אדער געלב-אייזען-ערץ [אזא מינעראל].

misyoke′ *v.* (מיס-יאוק') ניט ריכטיג צוזאמענבינדען אדער צונויפפאסען.

miszeal′ous *a.* (מיס-זעל'-אס) פאלש אייפריג, מיט פאלש אנגעווענדעטער אייפ-ריגקייט.

mit *n.* (מיט) [אהן א האלב-הענטשקע אדער מיט האלבע פינגער].

mi′ta *n.* (מי'-טא) געצוואונגענע ארבייט פון די אינדיאנער אין פערו [אין די אמאליגע צייטען. א זיבענטעל-חלק פון דער מענער-בעפעלקערונג האט געמוזט ארביי-טען א יאהר צייט פאר די שפאנישע ערא-בערער אין מינען, אויף די פעלדער און אין די פאבריקען. זיי האבען פאר זייער ארבייט געקראגען בעצאהלט].

mite *n.* (מאיט) א מילב; א קליינע מטבע; א גארנישט, א קלייניגקייט.

mi′ted *a.* (מאי'-טעד) קאליע געווארען [ווייל עס איז ניט גוט איינגעזאלצען, ווי קאנזערווירטע פיש].

mi′ter *n. and v.* (מאי'-טער) א מיטרא, א קאפ-הויב פון א הויכען גייסטליכען [ווי פארצייטען פון כהן גדול און איצטער פון א בישאף אדער פאפסט]; אן אויווען-זאסלינקע אדער דעקעל, אן אויווען קאל-פאק; אין סטאלעריי — א שרעג-מאס, א ווינקעל-מאס; א צוויקעל, א קלין [אין געגנעה]; א צוזאמענזעצונג אונטער א ווינקעל פון 45 גראד; דערהויבען צו א הויכער שטעלע פון א גייסטליכען, בעצה-רען מיט א מיטרא [הויפטזעכליך ווענען א בישאף]; אין סטאלעריי — פעראייני-גען אונטער א ווינקעל פון 45 גראד; מא-כען א צוויקעל אדער קלין [אין געגנעה].

Miters

mi′ter-box *n.* (מאי'-טער-באקס) א שרעג-מאס, א ווינקעל-מאס [אין סטאלע-ריי — אן אינסטרומענט צו מעסטען 45-גראדיגע ווינקלען ביים שניידען].

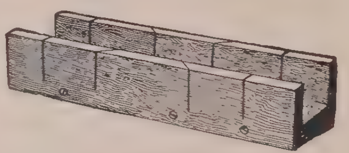

Miter-box

mi′ter-drain *n.* (מאי'-טער-דריין) א רינעווע אין מיטען פון אן אייזענבאהן-וועג צום אבציהען דאס וואסער אין די זייטען-רינעוועס.

mi′tering-machine′ *n.* (מאי'-טער-אינג-מע-שין') א מאשין צו זעגען און שניידען האלץ אונטער א ווינקעל פון 45 גראד; אין דרוקערייען — א מעכא-ניזם צו בשניידען דעם ברעג פון א בליי-ענער שריפט-שורה שיעף אדער שרעג.

mi′ter-jack *n.* (מאי'-טער-דזשעק) אזא שרעג-מאס. ז. *miter-box*

mi′ter-joint *n.* (מאי'-טער-דזשאינט) אין סטאלעריי — א פערבינדונג אונטער א ווינקעל פון 45 גראד.

AA. Miter-joint

mi′ter-sill *n.* (מאי'-טער-סיל) א פער-שפאר-שוועל [צו וועלכער עס לאזט זיך ארונטער די טהיר פון א שלוזע אבצוהאל-טען דאס וואסער].

mi′ter-square *n.* (מאי'-טער-סקוועהר) א ווינקעל-לינעאל צו מאכען 45-גראדיגע ווינקלען.

mi′ter-wheel *n.* (מאי'-טער-הוויעל) דאס ווינקעל-ראד אדער דיאגאנאל-ראד [א ראד מיט קאנישע צייהנער, וועלכע קומען זיך צונויף מיט די קאנישע צייה-נער פון א צווייטען ראד אונטער א ווינ-קעל פון 45 גראד].

Mith′ra *n.* (מיטה'-רא) מיטהרא, דער גאט פון ליכט ביי די פארצייטיגע פער-זיער און הינדוסען.

Mith′raism *n.* (מיטה'-רע-איזם) דאס ריגענען צו מיטהרא [ביי די פארצייטיגע פערזיער — דער גאט פון ליכט].

Mith′ras *n.* (מיטה'-רעס) ז. *Mithra*

mith′ridate *n.* (מיטה'-רי-דייט) א מין געגענגיפט.

mit′igable *a.* (מיט'-אי-געבל) מילדע-רונגס-פעהיג, וואס מען קען מילדערען, וואס קען געשטילט אדער פערלייכטערט ווע-רען; וואס קען פערמינדערען.

mit′igant *a.* (מיט'-אי-גענט) לינדערענד, מילדערענד, שטילענד, פערלייכטערענד.

mit′igate *v.* (מיט'-אי-גייט) מילדערען, פערלייכטערען; שטילען, מעסיגען, פערמינ-דערען.

It is impossible to mitigate the horrors of war.

mit′igatedly *adv.* (מיט'-אי-גיי-טעד-לי) אין א לייכטען אדער מילדען גראד.

mitiga′tion *n.* (מיט-אי-גיי'-שאן) מילד-דערונג, לינדערונג, פערלייכטערונג, שטי-לונג.

mit′igative *a.* (מיט'-אי-גיי-טיוו) ז. *mitigant*

mit′igator *n.* (מיט'-אי-גיי-טאר) איי-נער אדער עטוואס וואס מילדערט, פער-לייכטערט, שטילט אדער בערוהיגט.

mit′igatory *a.* (מיט'-אי-גיי-טא-רי) ז. *mitigant*

mitraille′ *n.* (מי-טרייל') קליינע שטיק-לעך אייזען, קליינע קוילען און עהנליכע זאכען, מיט וועלכע מען שיסט פון א קא-נאנע; א קארטעטש-אנלאדונג, א שראט-שאס [פון א הארמאט].

mitrailleur′ *n.* (מי-טרע-ליער') אן אנלאדער פון א קארטעטשען-מאשין אדער שרויטען-שאס-הארמאט. ז. *mitraille*

mitrailleuse′ *n.* (מי-טרע-ליעז') א מיטראליעזע, א קארטעטשען-הארמאט אדער שראט-מאשין וואס שיסט אויס פיעל קוילען נאכאנאנד. ז. *mitraille*

mi′tral *a.* (מאי'-טרעל) וואס איז עהנ-ליך אדער איז שייך צו א מיטרא [א בישאף'ס הוט]; וואס בעשטעהט פון צוויי קלאפפאנעס [אין אנאטאמיע]; וואס איז שייך צום דעקעל ביי דער לינקער עפנונג פון הארץ.

mi′tral valve (מאי'-טרעל וועלוו) דאס הוט-פערמיגע דעקעל ביי דער לינקער עפ-נונג פון הארץ. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

mi′tre *n. and v.* (מאי'-טער) ז. *miter*

mi′triform *a.* (מאי'-טרי-פארם) אין באטאניק — עהנליך צו א מיטרא אדער בישאף'ס הוט [קא-ניש, אויסגעהוילט און אפען פון אונטען — וועגען פרוכטען].

Mitriform Capsule

mitt *n.* (מיט) ז. *mit*

mit′ten *n. and v.* (מיטן) א פויסט-הענטשקע, א הענטשקע מיט איין פינגער; א האלב-הענטשקע [אהן פינגער אדער מיט האלבע פינגער]; אנטהאן הענטשקעס [פויסט-הענטשקעס אדער האלב-הענטשקעס]; צוריקווייזען א הייראטס-פארשלאג.

mit′timus *n.* (מיט'-אי-מאס) א גע-ריכטס-בעפעהל צו א געפענגניס-אויפזע-הער ארייגצונעהמען אן ארעסטירטען; א פערהאפטונגס-בעפעהל; א בעפעהל איבער-צוגעבען א קלאגע פון איין געריכט צו א צווייטען; ענטלאסונג, דאס אבזאגען [פון אן אמט אדער שטעלע].

mi′ty *a.* (מאי'-טי) מילביג, פול מיט מילבען.

mix *v. and n.* (מיקס) מישען, פערמישען; זיך מישען, זיך צוזאמענמישען, זיך פער-אייניגען; א געמישעכץ, א מישמאש; א בעהלער.

mix′able *a.* (מיק'-סעבל) וואס לאזט זיך פערמישען אדער צונויפמישען.

mixed *a.* (מיקסט) .1 געמישט; .2 צו־טומעלט.

1. We had a mixed feeling of pleasure and grief.

mixed cho'rus (מיקסט קאו'־ראס) א געמישטער כאר [פון מענער־שטימען און פרויען־שטימען].

mixed laws (מיקסט לאהז) געמישטע געזעצע אי וועגען אייגענטומס־זאכען, אי וועגען רעכטע און פליכטען פון פערזאנען.

mix'edly *adv.* (מיק'־סעד־לי) אויף א געמישטען שטייגער.

mixed mar'riage (מיקסט מער'־אידזש) א געמישטע הייראט [פון מענשען פון פערשיעדענע גלויבענס].

mixed met'aphor (מיקסט מעט'־ע־פאר) א געמישטע מעטאפארע [א מליצה־אויסדרוק, אין וועלכען עס פלאנטערען זיך צוזאמען עטליכע מליצות]. ז. *metaphor*

mixed num'ber (מיקסט נאמ'־בער) א געמישטע צאהל [א גאנצע צאהל צו־זאמען מיט א ברוך־צאהל, ווי 3¾].

mixed per'son (מיקסט פויר'־סאן) איינער וואס האט א דאפעלטע אדער פיעלפאכע יוריסדיקציאן אדער הער־שאפטס־אויטאריטעט [ווי למשל, א קעניג וואס ווערט בעטראכט אויך אלס דער הויפט פון דער קירך].

mixed train (מיקסט טריין) א געמיש־טער באהן־צוג [פון פאסאזשיר־וואגאנען און פראכט־וואגאנען אדער פון וואגאנען וואס זיינען בעשטימט פאר פערשיעדענע קלאסען מענשען].

mixed voy'age (מיקסט וואי'־ערדזש) א יאגד־רייזע פון פישער אי אויף ים־הינד אי אויף וואלפיש.

mix'er *n.* (מיק'־סער) איינער וואס מישט צונויף; א מאשין וואס מישט צו־נויף פערשיעדענע שטאפען.

mix'ible *a.* (מיק'־סיבל) ז. *mixable*

mix'ing *n.* (מיק'־סינג) צוזאמענמישונג; א געמישעכץ.

mix'ing-machine' *n.* (מיק'־סינג־מע־שין') א מאשין אדער פארריכטונג צו־נויפצומישען פערשיעדענע זאכען; א קו־פערנער צילינדער, אין וועלכען מען מישט צונויף די נויטיגע שטאפען ביים מאכען פולווער.

mixobarbar'ic *a.* (מיק־סאו־באר־בער'־איק) ניט אין גאנצען בארבאריש, עט־וואס ציוויליזירט.

mixog'amy *n.* (מיק־סאג'־ע־מי) א מיקסאגאמיע, א פערזאמלונג פון פיש אין דער צייט פון ארויסווארפען די רויגען [איקרע], ווען "ער'ען" זיינען פאראן מעהר ווי "זי'ען" און ארום איין "זי" געפינען זיך עטליכע "ער'ען".

mixtilin'eal *a.* (מיקס־טי־לינ'־אי־על) וואס בעשטעהט פון געמישטע ליניעס [קרומע, גלייכע, געבויגענע].

mixtilin'ear *a.* (מיקס־טי־לינ'־אי־אר) ז. *mixtilineal*

mix'tion *n.* (מיקס'־טשאן) א געמיש גע־ברויכט צום בעפעסטיגען בלאט־גאלד צו האלץ אדער צו בילדער.

mix'ture *n.* (מיקס'־טשור) א מישונג, א געמיש; א צומישונג, א ביימישונג; א מיקסטור [א צוזאמענמישונג פון פערשיע־דענע מעדיצינען].

mix'tus *n.* (מיקס'־טאס) ז. *mistus*

mix up (מיקס אפ) צוטומ־צוטומלען; בריינגען אין א פערלע־גענהייט; ארייניפלאנטערען, פערמייטען, ארײנשלעפען [אין א אונטערנעהמונג, פערשווערונג א. ז. וו.].

miz'en *n.* (מיזן) ז. *mizzen*

miz'maze *n.* (מיז'־מייז) א לאבירינט, א פערווירונג, א צומישונג.

miz'zen *n.* (מיזן) דער בעזאן־זעגעל [א הינטערשטער שיף־זעגעל].

miz'zenmast *n.* (מיז'נ־מעסט) דער מאסט וועלכער האלט די זעגלען פון דעם הינטערטייל פון א שיף.

miz'zle *n. and v.* (מיזל) א שפריי־רעגען, א שטויב־רעגען; רעגענען מיט גאנץ קליי־נינקע טראפענס; זיך אונטערגעבען; ווע־רען שכור'לעך; נעלם ווערען, מאכען פליטה; פערפלאנטערען זיך, צוטומעלט ווערען.

miz'zling *n.* (מיז'־לינג) א שפריי־רעגען, א שטויב־רעגען; א דיקער נעבעל [טו־מאן].

miz'zly *a.* (מיז'־לי) נעבעלדיג, טומאנע.

miz'zy *n.* (מיז'־אי) א זומפ.

MM. אבקירצונג פון *Messieurs* [הערען].

Mme. אבקירצונג פון *Madame*

mnemon'ic *a. and n.* (ני־מאנ'־איק) מנעמאניש, וואס העלפט דעם זכרון, וואס איז שייך צום זכרון; מנעמאניק [די קונסט פון פערבעסערען אדער ענטוויקלען דעם זכרון; א סיסטעם פון כללים, ווי צו געדענקען פערשיעדענע זאכען].

mnemon'ical *a.* (ני־מאנ'־אי־קעל) מנעמאניש, וואס העלפט דעם זכרון, וואס איז שייך צום זכרון.

mnemoni'cian *n.* (ני־מא־ניש'־ען) א לעהרער פון מנעמאניק. ז. *mnemonics*

mnemon'ics *n.* (ני־מאנ'־איקס) מנעמא־ניק, די געדעכנים־קונסט, די קונסט צו פערשטארקען אדער צו ענטוויקלען דעם זכרון, א סיסטעם פון כללים, ווי צו גע־דענקען פערשיעדענע זאכען.

mne'monist *n.* (ני'־מא־ניסט) א קע־נער אין מנעמאניק. ז. *mnemonics*

Mo. אבקירצונג פון *Missouri* [איי־נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד־אמעריקא].

mo'a *n.* (מאו'־א) אזא זעהר גרויסער פויגעל עהנליך צו א שטרויס, נאר פיעל גרעסער פון איהם, וואס האט זיך ביז ניט לאנג צוריק געפונען אין ניי־זעעלאנד.

Mo'abite *n. and a.* (מאו'־עב־איט) איינער וואס קומט ארוים פון מואב [דער זוהן פון לוט]; וועלכער שטאמט אב פון מואב.

Mo'abitess *n.* (מאו'־ע־באי־טעס) א פרויענצימער וואס שטאמט אב פון מואב.

Moabit'ic *a.* (מאו־ע־ביט'־איק) וואס איז שייך צו מואב, וואס שטאמט אב פון מואב.

Mo'abitish *a.* (מאו'־ע־באי־טיש) ז. *Moabitic*

moan *v., n. and a.* (מאון) קרעכצען, זיפצען; קלאגען, יאמערען; א קרעכץ, א זיפץ; א וועה־קלאג; ווי א קרעכץ, ווי א זיפץ.

moat *n. and v.* (מאוט) א גראבען ארום א פעסטונג; ארומרינגלען מיט גראבענס.

moa'ted *a.* (מאו'־טעד) ארומגערינגעלט מיט א גראבען.

mob *n. and v.* (מאב) א פעבעל; א געזעמעל פון המון; א סקאנדאליעזע מא־סע; א סטאדע בהמות; אנגרייפען, אנ־פאלען פון פעבעל [המון]; א ווייבער־שער טשיפיק אדער נאכט־הויב; בעדע־קען מיט א טשיפיק.

mob'bish *a.* (מאב'־איש) פעבעלהאפט, גראב, געמיין, נידריג.

mob'-cap *n.* (מאב'־קעפ) א נאכט־הויב, א נאכט־טשיפיק.

mo'bile *a. and n.* (מאו'־ביל) בעוועג־ליך, אונבעשטענדיג; עטוואס וואס איז בעוועגליך; א בעוועגער.

mobilisa'tion *n.* (מאו־ביל־אי־זיי'־שאן) ז. *mobilization*

mo'bilise *v.* (מאו'־ביל־איז) ז. *mobilize*

mobil'ity *n.* (מא־ביל'־אי־טי) בעוועג־ליכקייט; אונבעשטענדיגקייט.

mobil'ity *n.* (מאב־איל'־אי־טי) דאס פראסטע פאלק, דער המון, דער פעבעל.

mobiliza'tion *n.* (מאו־ביל־אי־זיי'־שאן) מאביליזאציאן, די פארבערייטונג אדער פערפערטיגונג פון אן ארמעע צום קריעג.

mo'bilize *v.* (מאו'־ביל־איז) מאביליזי־רען, פארבערייטען אדער פערפערטיגען אן ארמעע צום קריעג; זעצען אין בעוועגונג, מאכען גרייט צו בעוועגונג.

mob'-law *n.* (מאב'־לאה) פעבעל־יוסטיץ [גוואלטטהאטען פון המון].

moboc'racy *n.* (מאב־אק'־רע־סי) פע־בעל־הערשאפט; דער המון, דער פעבעל.

mob'ocrat *n.* (מאב'־א־קרעט) א פיהרער פון פעבעל, א דעמאגאג.

mobocrat'ic *a.* (מאב־א־קרעט'־איק) וואס איז שייך צו פעבעל־הערשאפט.

mobs'man *n.* (מאבז'־מען) אן אויס־געפוצטער גנב אדער שווינדלער; אן עלעגאנטער קעשענע־גנב.

moc'casin *n.* (מאק'־ע־סין) אזא שוך פון איין שטיק ווייכען לעדער אהן א שטייפער זויל [פאדעש־ווע] וואס די אינדיאנער אין אמעריקא טרא־גען; אזא גיפטיגע שלאנג.

Moccasin

moc'casined *a.* (מאק'־ע־סינד) וואס טראגט אן אינדיאנער שוך. ז. *moccasin*

moc'cassin *n.* (מאק'־ע־סין) ז. *moccasin*

mo'cha *n.* (מאו'־קא) [א מאקא־קאפע] געוויסער גוטער זארט קאפע, וואס וואקסט בעזאנדערס אין יעמען, אראביען, און ווערט עקספארטירט פון דעם האפען מא־קא]; אזא אביסינישעם געוויכט [אונגע־פעהר איין אמעריקאנער אונץ].

mock *v., n. and a.* (מאק) שפאטען, פערשפאטען, אביעקען, מאכען חוזק; אב־נארען; נאכמאכען; איבערמישען; שפאט, געשפעט, לצנות, חוזק; שפאטיש, אויף־צו־פליישען, פאלש, ניט עכט.

mock'able *a.* (מאק'־עבל) לעכערליך, שפאטיש, וואס איז אויסגעזעצט צו שפאט.

mock auc'tion (מאק אהק'־שאן) א שווינדלערישע אויקציאן.

mock'-bird *n.* (מאק'־בוירד) ז. *mocking-bird*

mock col'or (מאק קאל'־אר) א פארב וואס בלאקירט אב.

mock'er *n.* (מאק'־ער) אן אבלאכער, אן אבשפאטער, א לץ; א רמאי, אן אב־נארער.

mock'ery *n.* (מאק'־ער־אי) שפאט, גע־שפעט, לצנות, חוזק; א פאלשעם אויסזעהן; דאס וואס ענטוישט.

mock'-hero'ic *a.* (מאק'-הי-ראו'-איק) כלומר'שט העלדיש.

mock'ing-bird *n.* (מאק'-אינג-בוירד) דער שפאט-פויגעל [א מין אמעריקאנער זינג-פויגעל וועלכער האט די אייגענשאפט נאכצומאכען יעדע שטימע און יעדען קלאנג].

Mocking-bird

mock'ingly *adv.* (מאק'-אינג-לי) אבלאכענדיג, אבשפאטענדיג, חוזק מאכענדיג.

mocud'dum *n.* (מא-קאד'-אם) אין אסט-אינדיען — דער עלטסטער [פון א דארף, פון א קהלה].

mo'dal *a.* (מאו'-דעל) וואס געהערט צו דער פארם, וואס געהערט צו דער ארט און ווייזע; וואס איז שייך צום מאדוס פון א צייטווארט [ז. *mode*].

mo'dalism *n.* (מאו'-דעל-איזם) די לעהרע אין דער קריסטליכער רעליגיאן, אז גאט — דער פאטער, גאט — דער זוהן און גאט — דער הייליגער גייסט זיינען נור פערשיעדענע פארמען פון איינעם און דעמזעלבען געטליכען וועזען.

modal'ity *n.* (מא-דעל'-אי-טי) אין לאגיק — מאדאליטעט, די אייגענשאפט פון לאגישע זעצע, וועלכע בעצייכענט זייער מעגליכקייט, זייער ווירקליכקייט אדער זייער נויטווענדיגקייט לויט דעם, אויף וויפיעל עס איז מעגליך, ווירקליך אדער נויטווענדיג דאס, וואס ווערט אין זיי בעהויפטעט; די ארט און ווייזע; בעשרענקטקייט, דאס זיין פערבונדען מיט א בעדינגונג [וועגען א פערשפרעכען].

mode *n.* (מאוד) די ארט און ווייזע, שטייגער, אופן; פארם; די מעטאדע; א מאדע; מאדוס פון א צייטווארט [די פארם פון א צייטווארט וועלכע דריקט אויס די ווירקליכקייט, די מעגליכקייט אדער די ווינשענסווערטיגקייט פון א טהאט]; א צופעליגע אייגענשאפט; אין לאגיק — די פארם פון א זאץ אין בעצוג צו מעגליכקייט און נויטווענדיגקייט; אזא סילאגיזם [לאגישע שלוס-פאלגערונג] וואס העננט אב פון דער קוואנטיטעט און קוואליטעט פון די זעצע פון וועלכע ער איז צונויפגעשטעלט; אין מוזיק — די טאנארט, די צונויפשטעלונג פון טענער אין אן אקטאווע אין געוויסע אינטערוואלען.

mod'el *n., a. and v.* (מאד'-על) א מאדעל, א מוסטער, א פארבילד; א פערזאן וואס דיענט אלס מוסטער פאר א מאלער אדער סקולפטאר צו מאכען א בילד אדער סטאטוע; וואס דיענט אלס א מאדעל אדער מוסטער; מאכען עטוואס נאך א מאדעל אדער מוסטער; מאדעלירען, פארמירען; אבבילדען; מאכען א מאדעל אדער מוסטער.

mod'el doll (מאד'-על דאל) א מאדעל פיגור [א וואקסענע אדער הילצערנע פיגור פון א מענשען צו מעסטען קליידער].

mod'eler *n.* (מאד'-על-ער) א מאדעלירער, איינער וואס מאכט מאדעלען אדער פיגורען.

mod'el farm (מאד'-על פארם) א מוסטער פערמע [א פערמע וואו די לאנדווירטשאפט ווערט געפיהרט דורך מאדערנע איינריכטונגען און מעטאדען].

mod'eling *n.* (מאד'-על-אינג) דאס מאכען מאדעלען; דאס מאדעלירען.

mod'eling-clay *n.* (מאד'-על-אינג-קליי) מאדעליר-ליים [א ווייכער, פיינער ליים וואס ווערט בענוצט פון קינסטלער צו מאדעלירען פיגורען].

mod'eling-stand *n.* (מאד'-על-אינג-סטענד) א מאדעליר-טיש [א טיש וואו עס ליעגט דאס ליים פון וועלכען דער סקולפטאר מאדעלירט א פיגור].

mod'eling-tools *n.* (מאד'-על-אינג-טוהלז) מאדעליר-געצייג [די געצייג פון א סקולפטאר מיט וועלכע ער מאדעלירט פיגורען פון ליים אדער אנדערע מאטעריאלען].

mod'eller *n.* (מאד'-על-ער) ז. *modeler*.

mod'elling *n.* (מאד'-על-אינג) ז. *modeling*.

mod'erate *a., v. and n.* (מאד'-ע-רייט) מעסיג, מיטעל, מיטעלמעסיג; ניש'קשה'דיג, צימליך; ביליג [וועגען פרייזען]; בעשיידען; געלאסען; לינד; מעסיגען, מילדערען; איינשרענקען; פערקלענערען, פערגרינגערען; ווירקען אלס א פארזיצענדער ביי א ויכוח אדער דיספוט; ווערען מילדער, שטילער אדער רוהיגער; איינער וואס איז מעסיג אדער געלאסען; א געגנער פון עקסטרעמע מיינונגען אדער אנזיכטען [בעזאנדערס אין פאליטיק און רעליגיאן].

mod'erately *adv.* (מאד'-ע-רייט-לי) אויף א מעסיגען אופן; מעסיג, מיטעלמעסיג.

mod'erateness *n.* (מאד'-ע-רייט-נעס) מעסיגקייט, מיטעלקייט, מיטעלמעסיגקייט; לינדקייט.

modera'tion *n.* (מאד-ע-ריי'-שאן) מעסיגונג, מילדערונג, מעסיגקייט; לאנגזאמקייט [אין ריידען, דענקען אדער האנדלען]; דאס ווירקען אלס פארזיצענדער ביי א ויכוח אדער דיספוט.

modera'tions *n.* (מאד-ע-ריי'-שאנז) דער ערשטער עפענטליכער עקזאמען אין אקספארד אוניווערזיטעט אין ענגלאנד וואס די סטודענטען דארפען האלטען אום צו בעקומען אן אקאדעמישען טיטול.

mod'eratism *n.* (מאד'-ע-ריי-טיזם) מעסיגקייט.

mod'eratist *n.* (מאד'-ע-ריי-טיסט) א מעסיגער.

modera'to *adv.* (מאד-ע-רא'-טא) אין מוזיק — אין א מעסיגער טעמפא, מעסיג.

mod'erator *n.* (מאד'-ע-ריי-טאר) א מעסיגער, איינער אדער עטוואס וואס מעסיגט, מילדערט אדער רעגולירט; א פארזיצענדער פון א פערזאמלונג וואס רעגולירט א ויכוח אדער דיספוט.

mod'eratorship *n.* (מאד'-ע-ריי-טאר-שיפ) דאס אמט פון א פארזיצענדען [ביי א ויכוח אדער דיספוט].

mod'eratress *n.* (מאד'-ע-ריי-טרעס) ז. *moderatrix*.

mod'eratrix *n.* (מאד'-ע-ריי-טריקס) א פארזיצערין, א פרויענצימער וואס פיהרט די גרענדע.

mod'ern *a. and n.* (מאד'-ערן) מאדערן, ניי, היינטיג, היינט-וועלטיג, ניי-מאדיש; א מאדערניסט, א מאדערנער מענש [איינער וואס האלט פון די אידעען און אנזיכטען פון דער נייער צייט].

mod'erner *n.* (מאד'-ער-נער) א מאדערנער, א היינט-וועלטיגער מענש; א מאדערניסט. ז. *modernist*.

Mod'ern He'brew (מאד'-ערן הי'-ברוה) מאדערנע העברעאיש [די העברעאישע שפראך אין דער פארם ווי זי ווערט איצט געברויכט מיט דער ביימישונג פון תלמוד'ישע, אראמייאישע און אנדערע ווערטער].

mod'ern his'tory (מאד'-ערן היס'-טא-רי) מאדערנע געשיכטע [די היסטאריע, וועלכע הויבט זיך אן נאך דעם אבשלוס פון דער מיטעלאלטערליכער צייט ביז היינט].

mod'ernise *v.* (מאד'-ער-נאיז) ז. *modernize*.

mod'ernism *n.* (מאד'-ער-ניזם) מאדערנעקייט, ניי-מאדישקייט; מאדערניזם [די נייע ריכטונג אין קונסט און ליטעראטור, בעזאנדערס די דעקאדענץ-ריכטונג].

Mod'ernism *n.* (מאד'-ער-ניזם) מאדערניזם, די נייע ריכטונג אין דער קאטולישער קירך, וועלכע דריקט זיך אויס אין ערקלערען די ביבעל און די רעליגיאנס-דאגמען אין איינקלאנג מיט דער מאדערנער וויסענשאפט.

mod'ernist *n.* (מאד'-ער-ניסט) א מאדערניסט, אן אנהענגער פון דער נייער ריכטונג אין דער ליטעראטור און קונסט [בעזאנדערס פון דער דעקאדענטישער ריכטונג]; אן אנהענגער פון אונטערריכטען אין די שוהלען די מאדערנע שפראכען אנשטאט די קלאסישע.

moder'nity *n.* (מא-דויר'-ני-טי) מאדערנעקייט.

moderniza'tion *n.* (מאד-ער-ני-זיי'-שאן) מאדערניזירונג, דאס מאכען מאדערן; דאס מאכען ניי-מאדיש.

mod'ernize *v.* (מאד'-ער-נאיז) מאדערניזירען, מאכען מאדערן; מאכען ניי-מאדיש; ווערען מאדערן.

mod'ernizer *n.* (מאד'-ער-נאי-זער) איינער וואס מאדערניזירט.

Mod'ern Lat'in (מאד'-ערן לעט'-אין) מאדערנע לאטיין [די לאטיינישע שפראך ווי זי ווערט היינט געברויכט].

mod'ernness *n.* (מאד'-ערן-נעס) מאדערנעקייט, היינט-וועלטיגקייט.

Mod'ern Wood'men (מאד'-ערן וואוד'-מען) א געוויסער ברידערליכער ארדען אין אמעריקא.

mod'est *a.* (מאד'-עסט) בעשיידען; עניוות'דיג; מעסיג; אנשטענדיג.

mod'estly *adv.* (מאד'-עסט-לי) אויף א בעשיידענעם אופן; עניוות'דיג.

mod'esty *n.* (מאד'-עס-טי) בעשיידענהייט; מעסיגקייט; אנשטענדיגקייט; צניעות, עניוות.

mod'icum *n.* (מאד'-אי-קאם) א ביסעל; א קליינע זאך; א קליין מענשעלע.

modifiabil'ity *n.* (מאד-אי-פאי-ע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט מאדיפיצירט אדער אומגעענדערט צו ווערען.

mod'ifiable *a.* (מאד'-אי-פאי-עבל) וואס קען מאדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

mod'ifiableness *n.* (מאד'-אי-פאי-עבל-נעס) ז. *modifiability*.

modifica'tion *n.* (מאד-אי-פי-קיי'-שאן) מאדיפיקאציאן, ענדערונג, אומענדערונג.

mod'ificative *a. and n.* (מאד'-אי-פי-קיי-טיוו) וואס מאדיפיצירט, וואס ענדערט; עטוואס וואס מאדיפיצירט.

mod'ificator *n.* (מאד'-אי-פי-קיי-טאר) איינער וואס מאדיפיצירט אדער ענדערט.

mod'ificatory *a.* (מאד'-אי-פי-קיי-טא-רי) וואס מאדיפיצירט אדער ענדערט.

mod'ified milk (מאד'-אי-פאיד מילק) מאדיפיצירטע מילך [מילך וואס איז צוגעגרייט געווארען מיט וואסער, צוקער א. ד. ג. ווי מען מאכט עס פאר קינדער].

mod'ifier *n.* (מאד'-אי-פאי-ער) א מאדיפיצירער, אן ענדערער.

mod'ify *v.* (מאד'-אי-פאי) מאדיפיצירען, ענדערען.

modil'lion *n.* (מא-דיל'-יאן) א מאדיליאן אדער שפארענקאפ [אזא געזימס פון א זייל].

Modillion

mo'dish *a.* (מאו'-דיש) מאדיש, וואס איז לויט דער מאדע.

She wore a very modish dress.

mo'dishly *adv.* (מאו'-דיש-לי) נאך דער מאדע.

mo'dishness *n.* (מאו'-דיש-נעס) מאדישקייט, דאס זיין מאדיש; דאס האלטען זיך אן מאדעס.

mo'dist *n.* (מאו'-דיסט) אן אנהענגער פון דער מאדע.

modiste' *n.* (מאו-דיסט') א מאדיסטקע, א שניידעריז, א הוט־מאכעריז; א פרוי וואס האנדעלט מיט מאדע־ארטיקלען [אין קליידער און היט].

mo'dius *n.* (מאו'-די-אס) א מאדיוס [אזא מעסטעל פאר טרוקענע זאכען אמאל אין רוים, וואס האט געהאלטען ביי צוויי גאלאן]; אזא הויב אדער היטעל אויף פארצייטיגע פיגורען פון די רוימיש־גריכישע געטער [עהנליך צו א מאדיוס].

mod'ulant *n.* (מאדזש'-יו-לענט) עטוואס וואס מאדולירט אדער בייט אום דעם טאן.

mod'ular *a.* (מאדזש'-יו-לאר) וואס איז שייך צו מאדולאציאן [טאן־בייטונג, ענדערונג פון דער שטימע]; אין ארכיטעקטור — וואס איז שייך צו א מאדול, געמאסטען דורך א מאדול [איינהייטס־מאס צו בעשטימען די פראפארציאן פון א זייל אדער געביידע]; וואס איז שייך צו א מאדול אין מאטעמאטיק און פיזיק. ז. *modulus*.

mod'ulate *v.* (מאדזש'-יו-לייט) מאדולירען [ענדערען, בייטען דעם טאן אדער די שטימע]; ענדערען, צופאסען; מאכען פערשידענען [הויפטזעכליך אין קלאנגען]; מאכען פראפארציאנעל.

modula'tion *n.* (מאדזש-יו-ליי'-שאן) מאדולאציאן [ענדערונג, בייטונג פון טאן אדער שטימע]; א מעלאדיע, א נגון; ענדערונג, צופאסונג; אין ארכיטעקטור — די פראפארציאן.

mod'ulator *n.* (מאדזש'-יו-ליי-טאר) איינער וואס מאדולירט [בייט, ענדערט] די שטימע; איינער וואס ענדערט, פאסט צו אדער מאכט פראפארציאנעל.

mod'ulatory *a.* (מאדזש'-יו-ליי-טא-רי) וואס מאדולירט, וואס בייט דעם טאן אדער די שטימע, וואס פאסט צו פראפארציאנעל.

mod'ule *n.* (מאד'-יול) [אין א מאדול ארכיטעקטור — אן איינהייטס־מאס צו בעשטימען די פראפארציאנען פון א זייל אדער געביידע].

mod'ulus *n.* (מאד'-יו-לאס) דער מאדול, א ווירקליכע פאזיטיווע צאהל אדער קוואנטיטעט, א נומערישע אדער פיזיקאלישע, וועלכע דריקט אויס די מאס פון א פונקציאן, פון אן איינענשאפט אדער קראפט, בעזונדערס אונטער איינהייטליכע בעדינגונגען [ווי צום ביישפיעל דער מאדול פון שטארקייט, בוינזאמקייט אדער עלאסטיציטעט פון אייזען אדער פון שטאהל]; א נארמע, א נארמאל־מאס.

mo'dus *n.* (מאו'-דאס) מאדוס, מעטאדע, אופן, ארט און וויייזע; דאס צאהלען געלד אנשטאט מעשר פון פראדוקטען; א ספעציעלע פערפליכטונג אדער בעדינגונג ביים איבערגעבען איינענטום בירושה.

mo'dus operan'di (מאו'-דאס אפ-ע-רען'-דאי) דער פלאן, דער אופן, די ארט און וויייזע ווי עפעס צו טהאן.

mo'dus viven'di (מאו'-דאס ווי-ווענ'-דאי) לעבענס־ארט, דער אופן ווי צו לעבען; א צייטווייליגער אבמאך אום אויסצוגלייכען א סכסוך.

mod'wall *n.* (מאד'-וואהל) דער ביענען־פרעסער [אזא פויגעל]. ז. *bee-eater*.

mœrol'ogy *n.* (מיע-ראל'-א-דזשי) די קונסט אדער די בעשעפטיגונג פון א פראפעסיאנעלען בעקלאגער פון טויטע.

Mogul' *n. and a.* (מא-גאל') א מאנגאל, איינער פון די מאנגאלען וואס האבען איינגענומען אסט־אינדיען אין 16טען יאהרהונדערט; א מאגול, א הערשער, א גרויסע פערזענליכקייט; דער בעסטער זארט פון שפיעל־קארטען; וואס איז שייך צו די מאגולס אדער צו דער מאנגאלישער מלוכה אין אסט־אינדיען.

Mogun'tine *a.* (מא-גאנ'-טין) וואס איז שייך צו דער שטאדט מאינץ [אין דייטשלאנד].

mo'ha *n.* (מאו'-הא) איטאליענישער הירזש.

mo'hair *n. and a.* (מאו'-העהר) מאהער, די וואל פון אן אנגארא־ציגע [א מין ציגע פון קליין־אזיען מיט א זייד־דינער וואל]; צייג אדער טוך פון דיעזער וואל; מאהער־טוך; געמאכט פון מאהער.

Moham'medan *a. and n.* (מא-העמ'-ע-דען) וואס איז שייך צו מאכמעד, דעם גרינדער פון דער מאכמעדאנישער אדער מוסולמאנישער רעליגיאן [געב. אין יאהר 570, געשטארבען אין יאהר 632]; וואס איז שייך צו דער רעליגיעזער און סאציאלער סיסטעם געגרינדעט פון מאכמעד; א מאכמעדאנער אדער מוסולמאנער; א נאכפאלגער פון מאכמעד און זיינע לעהרען.

Moham'medan cal'endar (מא-העמ'-ע-דען קעל'-ענ-דאר) דער מאכמעדאנישער קאלענדאר [דער לבנה־לוח וואס ווערט בענוצט כמעט פון אלע מאכמעדאנישע פעלקער. דאס געוועהנליכע יאהר ענטהאלט 354 טעג און אן עבור־יאהר — 355 טעג. די מאכמעדאנישע צייטרעכנונג פאנגט זיך אן פון יאהר 622 פון דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

Moham'medan e'ra (מא-העמ'-ע-דען אי'-רא) די מאכמעדאנישע ערא, די מאכמעדאנישע צייטרעכנונג, וועלכע פאנגט זיך אן פון דעם 16טען יולי פון יאהר 622, לויט דער קריסטליכער צייטרעכנונג [פון דעם טאג, ווען מאכמעד איז אנטלאפען פון מעקא].

Moham'medanism *n.* (מא-העמ'-ע-דענ-איזם) איסלאמיזם [די מאכמעדאנישע אדער מוסולמאנישע רעליגיאן און עטהיק].

Moham'medanize *v.* (מא-העמ'-ע-דענ-איז) מאכמעדאניזירען, בעקעהרען צום איסלאם אדער צום מוסולמאנישען גלויבען.

Moham'medism *n.* (מא-העמ'-ע-דיזם) ז. *Mohammedanism*.

Moham'medize *v.* (מא-העמ'-ע-דאיז) ז. *Mohammedanize*.

Mohar'ram *n.* (מא-הער'-עם) ז. *Muharram*.

Mo'hawk *n.* (מאו'-האהק) איינער פון די מאהאווקען [א נארד־אמעריקאנישער אינדיאנער שבט]; א באנדיט, א רויבער; איינער פון א באנדע גאסען־רויבער אין די אמאליגע צייטען אין לאנדאן.

Mohe'gan *a. and n.* (מא-הי'-גען) ז. *Mohican*.

Mohi'can *a. and n.* (מא-הי'-קען) וואס איז שייך צו די מאהיקאנער [א נארד־אמעריקאנישער אינדיאנער שבט]; איינער פון די מאהיקאנער.

mohr *n.* (מאור) א מין אפריקאנישע אנטילאפע, וועלכע ווערט פיעל געזוכט פון די אראבער צוליעב איהר בעזואר־שטיין [ז. *bezoar*] וואס דיענט אלס רפואה אין די אריענטאלישע לענדער.

mo'hur *n.* (מאו'-הור) א גאלדענע ענגלישע מטבע אין אסט־אינדיען [בעטרעפט אן ערך זיבען דאלאר].

moi'dore *n.* (מאי'-דאור) אן אלטע פארטוגעזישע גאלדענע מטבע [בעטרעפט אן ערך זעקס דאלאר און א האלב].

moi'ety *n.* (מאי'-ע-טי) די העלפט; איינער פון צוויי גלייכע טיילען; א טייל; א חלק.

moil *v. and n.* (מאיל) פערשמירען, פערשמוצען, מאכען בלאטיג; אויסמאטערען; מאכען מיעד; זיך איינשמירען אין בלאטע; זיך מאטערען, ארבייטען שווער; הארעווען; דאס איינשמירען; דאס ווערען שמוציג; הארעוואניע; מאטערניש; אין גלאז־פאבריקאציאן — א מעטאלישער אקסיד אדער זויערשטאף־פערבינדונג וואס ווערט צוגעגעבען צום גלאז ווען עס פלאצט הארט נעבען בלאז־רעהר; א מין האק וואס ווערט געברויכט פון בערג־ארבייטער אין געוויסע שאכטען אדער מינען.

moil'er *n.* (מאיל'-ער) איינער וואס ארבייט; איינער וואס ארבייט שווער.

moi'neau *n.* (מאי'-נאָ) א קליינער באסטיאן [אזא בעפעסטיגונגס פלאץ].

moire' *n. and v.* (מואר) מארע [א מין גלאנציגע געפאזערטע זייד]; א וועלען־פערמיגער אבגלאנץ אויף מעטאל אדער טוך; צוגעבען א וועלען־פערמיגען גלאנץ צו עפעס.

moist *a. and n.* (מאיסט) פייכט, פייכטקייט.

mois'ten *v.* (מאיסן) פייכט מאכען; פייכט ווערען.

mois'tener *n.* (מאיס'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פייכט.

mois'ten one's clay (מאיסן וואנז קליי) כאפען א טרונק, מאכען א כוסה.

moist'-eyed *a.* (מאיסט'-איד) וואס האט אויגען אנגעפילט מיט פייכטקייט אדער מיט טרעהרען.

moist'ful *a.* (מאיסט'-פול) פול מיט פייכטקייט; פייכט.

mois'tify *v.* (מאיס'-טי-פאי) בעפייכטען, מאכען פייכט; בענעצען.

moist'less *a.* (מאיסט'-לעס) אהן פייכטקייט; טרוקען.

moist'ness *n.* (מאיסט'-נעס) פייכטקייט, דאס זיין פייכט.

mois'ture *n.* (מאיס'-טשור) פייכטקייט.

mois'tureless *a.* (מאיס'-טשור-לעס) אהן פייכטקייט; טרוקען.

moke *n.* (מאוק) אן עזעל; א שוטה; א נעגער; אויף דער טעאטער-שפראך — איינער וואס שפיעלט אויף עטליכע אינסטרומענטען.

mo'la *n.* (מאו'-לא) פאלשע שוואנגערשאפט [אן אנוואוקס אין דער געבעהר-מוטער, וואס ברייננט ארויס סימפטאמען פון שוואנגערשאפט].

Mo'la *n.* (מאו'-לא) דער מין זון-פיש. ז. ***sunfish***.

mo'lar *a. and n.* (מאו'-לאר) וואס צורייבט אדער צומאהלט [הויפטזעכליך וועגען באק-צייהנער]; וואס איז שייך צו באק-צייהנער; וואס איז שייך צו א מאסע, מאסיוו, אין א מאסע; וואס איז שייך צו פאלשער שוואנגערשאפט [אן אנוואוקס אין דער געבעהר-מוטער, וואס רופט ארויס סימפטאמען פון שוואנגערשאפט]; א באק-צאהן.

molar'iform *a.* (מא-לער'-אי-פארם) וואס איז עהנליך צו א באק-צאהן.

mo'lary *a.* (מאו'-לע-רי) וואס איז צוגעפאסט צום צורייבען אדער צומאהלען שפייז [ווי צייהן].

molas'ses *n.* (מא-לעס'-עז) צוקער-סיראפ.

mold *n. and v.* (מאולד) א פורם; א שאבלאן; א מאדעל; עטוואס וואס איז געמאכט אין א פורם; א פארם; א געזימס, א פערציערונגס-לייסט, א קארניז; ווייכע, דינע ערד; דער הויפט-בעשטאנד פון עטוואס; מאטעריאל; די ערד; שימעל, שימעל-שוועמלעך; א פלעק; א ראסט-פלעק; בעדעקען מיט ווייכער דינער ערד; ווערען בעוואקסען מיט שימעל, ווערען פערשימעלט; פעראורזאכען, אז עס זאל בעוואקסען ווערען מיט שימעל; מאכען א פלעק, ווי פון ראסט; פארמירען, מאדעלירען; גיסען אין א פורם.

moldabil'ity *n.* (מאול-דע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארמירט ווערען; דאס האבען די איינענשאפט געמאכט צו ווערען אין א פורם.

mold'able *a.* (מאולד'-עבל) וואס קען געפארמט ווערען.

Molda'vian *a. and n.* (מאל-דיי'-ווי-ען) וואס איז שייך צו מאלדאוויען [א פראווינץ אין רומעניען]; א מאלדאוואנער.

mold'-board *n.* (מאולד'-באורד) דאס שטרייך-ברעט פון אן אקער-אייזען [די געבויגענע פלאטע, וועלכעווארפט אריבער די אויסגעאקערטע ערד פון אן אויפגעאקערטען שרינט]; אין מעטאל-גיסערייען — דאס ברעט, אויף וועלכען עס ווערט געשטעלט דער מאדעל מיט וועלכען מען מאכט דעם פורם.

mold'-can'dle *n.* (מאולד'-קענ'דל) א פורם-ליכט [א ליכט וואס ווערט געמאכט אין א פורם, אין געגענזאץ צו געצויגענע ליכט].

mol'der *n. and v.* (מאול'-דער) א פארמער [אן ארבייטער וואס מאכט און גיסט פורמס אין א מעטאל-גיסעריי]; פערוואנדעלט ווערען אין שטויב, פאנאנדערפאלען אין שטיקלעך, צוברעקעלט ווערען; פערוואנדלען אין שטויב, צוברעקלען.

mold'-fa'cing *n.* (מאולד'-פיי'-סינג) א דינער פולווער מיט וועלכען עס ווערט בעדעקט די אינוועניגסטע זייט פון פורם צו גיסען מעטאל כדי דאס גוס-שטיק זאל ארויסקומען גלאט.

mol'diness *n.* (מאול'-די-נעס) פערשימעלטקייט.

mol'ding *n.* (מאול'-דינג) דאס פארמירען; דאס מאדעלירען; דאס גיסען אדער פארמירען אין א פורם; א גוס-שטיק, עטוואס וואס איז אבגעגאסען אדער געמאכט אין א פורם; א געזימס, א פערציערונגס-לייסט, א ראנד-לייסט, א קארניז; דאס בעדעקען מיט ווייכער דינער ערד.

mol'ding-flask *n.* (מאול'-דינג-פלעסק) אזא פארריכטונג ביי דענטיסטען, אין וועלכער מען האלט אין בעזונדערע אבטיילונגען דעם פלאסטער-מאדעל און דעם קוישוק ביים צוגרייטען די צייהנער [ז. איל.]; א פארם-ראהם [צום גיסען מעטאל].

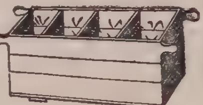
Molding-flask

mol'ding-mill *n.* (מאול'-דינג-מיל) א האלץ-זעג-מיהל.

mol'ding-plane *n.* (מאול'-דינג-פליין) א געזימס-הובעל, א קארניז-הובעל.

mol'ding-plow *n.* (מאול'-דינג-פלאו) אן אקער-אייזען מיט צוויי שטרייך-ברעטער צו ווארפען די אויפגעאקערטע ערד פון ביידע זייטען פון אויפגעאקערטען שרינט.

mol'ding-sand *n.* (מאול'-דינג-סענד) פארם-זאמד [די געמישטע ערד פון וועלכער עס ווערען געמאכט די פורמס אין מעטאל-גיסערייען].

mol'ding-saw *n.* (מאול'-דינג-סאה) א געזימס-זעג, א קארניז-זעג [אזא רונדע זעג אויסצוזעגען געזימסען אדער קארניזען].

mol'ding-ta'ble *n.* (מאול'-דינג-טייבל) א מאדעליר-טיש [דער טיש, אויף וועלכען א טעפער מאדעלירט כלים].

mold'-tur'ner *n.* (מאולד'-טויר'-נער) איינער וואס מאכט מעטאלענע מאדעלען אדער פורעמס.

mol'dy *a.* (מאול'-די) פערשימעלט; פערפוילט.

mole *n. and v.* (מאול) א פלעק; א קערפער-פלעק [א געבארענער פלעק אדער צייכען אויף'ן קערפער]; א האפען-ראמבע [א שטיינערנע וואנד אין א האפען צו בעשיצען איהם פון די כוואליעס]; אן אלט-רוימישע מצבה אויף א קבר אין דער פארם פון א טורעם; אזא געוויקס אין דער געבעהר-מוטער; גראב מעהל געמישט מיט זאלץ וואס פלעגט אין די אלטע צייטען געברויכט ווערען אלס קרבן; א מויל-וואורף, א קראט; גראבען לעכער ווי א קראט.

Mole

mole'-cast *n.* (מאול'-קעסט) ז. ***mole-hill***.

mole'-catch'er *n.* (מאול'-קעטש'-ער) א מוילוואורף-פאנגער, א קראט-כאפער.

mole'-crick'et *n.* (מאול'-קריק'-עט) די מוילוואורף-גריל.

Mole-cricket

molec'ular *a.* (מא-לעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו מאלעקולען, וואס בעשטעהט פון מאלעקולען. ז. ***molecule***.

molecular'ity *n.* (מא-לעק-יו-לער'-אי-טי) מאלעקולאריטעט, דאס זיין צוזאמענגעשטעלט פון מאלעקולען אדער פון גאנץ קליינינקע טיילכעלעך. ז. ***molecule***.

molec'ularly *adv.* (מא-לעק'-יו-לער-לי) אין בעצוג צו מאלעקולען. ז. ***molecule***.

mol'ecule *n.* (מאל'-ע-קיול) א מאלעקול, דער קלענסטער טייל פון א שטאף וואס קען עקזיסטירען בעזונדער און בעהאלטען די כעמישע אייגענטימליכקייטען פון דעם שטאף פון וועלכער ער איז א טייל [א מאלעקול בעשטעהט געוועהנליך פון צוויי אדער מעהרערער אטאמען, צ. ב. א מאלעקול וואסער בעשטעהט פון צוויי אטאמען וואסער-שטאף און איין אטאם זויערשטאף]; א קליין טיילכעלע; דער קיים-פונקט אין א געלכעל פון אן איי [דער פונקט אין אן איי פון וועלכען דער עמבריא פאנגט זיך אן צו ענטוויקלען]; דער בלוטס-טראפען.

mole'-eyed *a.* (מאול'-איד) וואס האט זעהר קליינע אויגען [ווי א קראט], בלינדליך; קורצזיכטיג [וואס בעטראכט זאכען נים מיט קיין ברייטען קוק].

mole'-hill *n.* (מאול'-היל) א מוילוואורף-בערגעל [א קליין בערגעל ערד וואס ווערט אויפגעשאטען דורך די גראבונגען פון א קראט].

mole'-hole *n.* (מאול'-האול) א מויל-וואורף-לאך [א לאך אין דער ערד, וואס ווערט אויסגעגראבען פון א קראט].

mole'-rat *n.* (מאול'-רעט) די בלינד-מויז [אזא גרויסע מויז עהנליך צו א קראט].

mole'skin *n.* (מאול'-סקין) די פעל פון א קראט [מוילוואורף]; אזא געוואנד עהנליך צו דער פעל פון א קראט.

molest' *v.* (מא-לעסט') בעלעסטיגען, בעאונרוהיגען, מאכען פערדרוס.

molesta'tion *n.* (מאל-עס-טיי'-שאן) בעלעסטיגונג, בעאונרוהיגונג.

moles'ter *n.* (מא-לעס'-טער) א בעלעסטיגער, א בעאונרוהיגער.

molest'ful *a.* (מא-לעסט'-פול) לעסטיג, בעשווערליך.

mole'-track *n.* (מאול'-טרעק) דער אונטערערדישער וועג וואס ווערט אויסגעגראבען פון א קראט [מוילוואורף].

mole'warp *n.* (מאול'-הוואהרפ) א מויל-וואורף, א קראט.

Mo'linism *n.* (מאו'-לי-ניזם) מאליניזם, די לעהרע פון דעם שפאנישען יעזואיט לואי מאלינא [1535—1600], אז גאטעס גנאדע קען קומען צו יעדען מענשען נור אין דער מאס, אויף וויפיעל ער שטרעבט עס מקבל צו זיין מיט זיין פרייען ווילען; די מיסטישע לעהרען פון מינועל-דע-מאלינאס, וועלכע האבען אין 17טען יאהרהונ-

דערט זיך פערשפרייט אונטער דעם נאמען "קוויעטיזם". ז. *quietism*

Mo'linist *n.* (מאו'-לי-ניסט) א מאליניסט, אן אנהענגער פון מאליניזם. ז. *Molinism*

moll *n.* (מאל) אין מוזיק — מאל. ז. *minor*

mol'la *n.* (מאל'-א) ז. *mollah*

mol'lah *n.* (מאל'-א) א מאכמעדאנישער רעליגיעזער טיטול; א מאכמעדאנישער אויבער-ריכטער.

moll'coddle *n.* (מאל'-קאדל) ז. *mollycoddle*

mol'lient *a.* (מאל'-אי-ענט) וואס מאכט ווייך; מילדערענד.

mol'liently *adv.* (מאל'-אי-ענט-לי) ווייך-מאכענדיג; מילדערענדיג.

mol'lifiable *a.* (מאל'-אי-פאי-עבל) וואס קען ווייך געמאכט ווע'ען; וואס קען געמילדערט אדער געלינדערט ווערען.

mollifica'tion *n.* (מאל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס ווייך מאכען; דאס מילדערען, דאס לינדערען.

mol'lifier *n.* (מאל'-אי-פאי-ער) א ווייך-מאכער; אן ערווייכונגס-מיטעל; א לינדערער, א מילדערער.

mol'lify *v.* (מאל'-אי-פאי) ווייך מאכען; מילדערען, לינדערען; בעזענפטיגען, בערוהיגען.

mol'linet *n.* (מאל'-אי-נעט) א מיהלכעל; א קליינע מיהל.

mollipi'lose *a.* (מאל-אי-פאי'-לאוס) וואס האט ווייכע האר אדער פעדערען.

mol'litude *n.* (מאל'-אי-טיוד) ווייכליכקייט; דאס צערטלען און פוצען זיך ווי א פרויען-צימער.

mol'lusc *n.* (מאל'-אסק) ז. *mollusk*

Mollus'ca *n.* (מא-לאס'-קא) די מאלוסקען אדער ווייך-טהיערע [די מייסטע פון דעם מין געפינען זיך אין מושלען].

mollus'can *a.* and *n.* (מא-לאס'-קען) ווייך-קערפערדיג [ווי א מאלוסקעל]; וואס איז שייך צו די מאלוסקען אדער ווייך-טהיערע; א מאלוסקעל.

mollus'coid *a.* and *n.* (מא-לאס'-קאיד) עהנליך צו א מאלוסקעל אדער ווייך-טהיער; א מאלוסקעל.

molluscoi'dal *a.* (מאל-אס-קאי'-דעל) עהנליך צו א מאלוסקעל.

molluscoi'dan *a.* and *n.* (מאל-אס-קאי'-דען) ז. *molluscoid*

Molluscoi'dea *n.* (מאל-אס-קאי'-די-א) א געוויסע אבטיילונג פון דעם מין מאלוסקען [ווייך-טהיערע].

mollus'cous *a.* (מא-לאס'-קאס) ווייך-קערפערדיג [ווי א מאלוסקעל].

mol'lusk *n.* (מאל'-אסק) א מאלוסקעל, א ווייך-טהיער.

mol'ly *n.* (מאל'-אי) אין אינדיען — א גערטנער, איינער פון דער גערטנער-קאסטע.

mol'lycoddle *n.* (מאל'-אי-קאדל) א פערווייבערטער מאנסביל [א מאן אהן ענערגיע, אהן דרייסטקייט].

Mol'ly Maguire' (מאל'-אי מע-גהוואיר') א מיטגליעד פון א געוויסער פערברעכערישער געזעלשאפט אין אירלאנד; א מיטגליעד פון א געהיימער פערברעכערישער ארגאניזאציאן וואס האט אמאל עקזיסטירט אין דעם קויהלען-גרובען בעצירק פון דעם שטאאט פענסילווייניא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Mo'loch *n.* (מאו'-לאק) דער גאט מולך [דער אבגאט פון די פעניציאנער אדער בני-עמון פאר וועלכען מען פלעגט בריינגען מענשליכע קרבנות דורך פערברענען זיי אין פייער]; אזא מין עקדישען [יאשטשערקעס] אין אויסטראליען מיט הערנער אויף'ן קאפ און שטאכלען אויף'ן רוקען.

Molokan' *n.* (מאל-א-קאן') א מאלאקאן, איינער פון א רוסישער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע אנערקענט ניט די הויפט-פאדערונגען פון דער רוסיש'ער פראוואסלאוונער אדער עוואנגעלישער קירך [ווי איקאנעס, דעם הייליגען אבענדמאל א. ז. וו.] און האלט, אז די איינציגע גאטעסדיענסט דארף בעשטעהן אין לעזען פסאלמען און הימנען.

molt *v.* and *n.* (מאולט) אראבווארפען די פעדערען, די הויט אדער די האר [פון זיך]; אויספאלען, אויסקריכען [ווי האר אדער פעדערען]; דאס אראבווארפען די הויט, די הערנער אדער די נענעל, דאס אויספאלען אדער אויסקריכען פון די פעדערען אדער האר [ווי דאס איז דער פאל ביי די מייסטע חיות און פויגלען איין מאל אדער צוויי מאל יעהרליך].

mol'ten *a.* (מאול'טן) געשמאלצען; נעגאסען.

mol'tenly *adv.* (מאול'טנ-לי) אזוי ווי אין געשמאלצענעם צושטאנד.

mol'ting *n.* (מאול'-טינג) דאס אראבווארפען די הויט, די הערנער אדער די נענעל, דאס אויפאלען אדער אויסקריכען פון די פעדערען אדער האר [ווי דאס איז דער פאל ביי די מייסטע חיות און פויגלען איין מאל אדער צוויי מאל יעהרליך].

mo'ly *n.* (מאו'-לי) דאס צויבער-גראז [אזא פלאנצע מיט ווייסע בלומען און א שווארצען ווארצעל אויף וועלכער מען גלויבט, אז זי האט א צויבער-קראפט]; ווילדער קנאבעל.

molyb'date *n.* (מא-ליב'-דייט) מאליבדען-זויער זאלץ [אזא זאלץ וואס ווערט ערהאלטען דורך א כעמישער פערבינדונג פון דעם מעטאל מאליבדענום].

molybde'na *n.* (מאל-איב-די'-נא) ז. *molybdenum*

molybde'nite *n.* (מאל-איב-די'-נאיט) מאליבדען-סולפיט אדער מאליבדען-גלאנץ [אזא מינעראל פון א בליי-גרויען קאליר מיט א מעטאל-גלאנץ. ער איז זעהר ווייך און איז עהנליך צו גראפיט].

molybde'nous *a.* (מא-ליב-די'-נאס) וואס איז שייך אדער וואס ווערט ערהאלטען פון דעם מעטאל מאליבדענום.

molybde'num *n.* (מא-ליב-די'-נאם) מאליבדענום [א כעמישער גרונד-עלעמענט, אזא הארטער זילבער-ווייסער מעטאל וואס שמעלצט זיך זעהר שווער אפילו ביי א גאנץ הויכער טעמפעראטור].

molyb'dic *a.* (מא-ליב'-דיק) ז. *molybdenous*

molybdo'sis *n.* (מאל-איב-דאו'-סיס) בליי-פערגיפטונג.

mome *n.* (מאום) א דומקאפ, א באלוואן, א גולם.

mo'ment *n.* (מאו'-מענט) א מאמענט, אן אויגענבליק, א רגע; די איצטיגע צייט; וויכטיגקייט, בעדייטונג; א וויכטיגער עלעמענט; דער אימפעט [די קראפט פון בייקומען א ווידערשטאנד דורך דעם שוואונג פון דער בעוועגונג]; אין מעכאניק — דאס מאמענט, דער עפעקט, די מאס פון א קראפט אין איהר ווירקזאמקייט ארויסצירופען בעוועגונג [בעזאנדערס א קרייז-בעוועגונג]; אין פילאזאפיע — עטוואס וואס פעראורזאכט, דער פרינציפ פון א בעוועגונג אדער פון אן ענטוויקלונג.

momen'tal *a.* (מא-מענ'-טעל) מאמענטאל, וואס געדויערט איין אויגענבליק; אין מעכאניק — וואס איז שייך צו א מאמענט. ז. *moment*

mo'mentarily *adv.* (מאו'-מענ-טע-רי-לי) אין א מאמענט, אין איין אויגענבליק; יעדען אויגענבליק; פון מאמענט צו מאמענט.

The doctor is expected **momentarily.**

mo'mentariness *n.* (מאו'-מענ-טע-רי-נעס) אויגענבליקליכקייט.

mo'mentary *a.* (מאו'-מענ-טע-רי) אויגענבליקליך; וואס דויערט נור א מאמענט; וואס פאסירט יעדען מאמענט.

mo'mently *adv.* (מאו'-מענט-לי) יעדען אויגענבליק, אלע רגע.

mo'ment of a cou'ple (מאו'-מענט אוו ע קאפל) אין מעכאניק — דער פראדוקט וואס בעקומט זיך פון כפל'ען די קראפט מיט דער לענג פון דעם העבעלארעם.

mo'ment of a force (מאו'-מענט אוו ע פאורס) אין מעכאניק — דאס קראפט-מאמענט [אין בעצוג צו א פונקט איז דאס קראפט-מאמענט גלייך דעם פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל'ען די קראפט מיט איהר אבשטאנד פון דעם פונקט (ד. ה. מיט דער וויטסטער דיסטאנץ, ביז וועלכער עס דערגרייכט די ווירקונג פון דער קראפט, וואס געהט ארויס פון דעם אנגעגעבענעם פונקט); אין בעצוג צו א ליניע איז דאס קראפט-מאמענט גלייך דעם פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל'ען די קראפט-קאמפאנענטע, וועלכע איז פערפענדיקולאר צו דער פלעכע וואס געהט דורך די ליניע, מיט דעם אבשטאנד פון דיעזער קאמפאנענטע פון דיעזער ליניע].

mo'ment of a mag'net (מאו'-מענט אוו ע מעג'-נעט) דאס מאגנעטישע מאמענט [דער פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל'ען די קראפט פון די מאגנעטישע פאלען פון א מאגנעט מיט דעם אבשטאנד צווישען זיי].

mo'ment of iner'tia (מאו'-מענט אוו אינ-אויר'-שיא) אין מעכאניק — דאס אינערציע-מאמענט [ביי א זיך דרעהענדען קערפער — די סומע פון די פראדוקטען, וועלכע ווערען געבילדעט דורך כפל'ען יעדעס טיילכעל פון דער מאסע פון קערפער מיט דעם קוואדראט פון זיין אבשטאנד פון דעם דרעהונגס-אקס].

momen'tous *a.* (מא-מענ'-טאס) זעהר וויכטיג, וואס האט א גרויסע בעדייטונג.

momen'tously *adv.* (מא-מענ'-טאס-לי) פון גרויסער וויכטיגקייט.

momen'tousness *n.* (מא-מענ'-טאס-נעס) גרויסע וויכטיגקייט.

momen'tum *n.* (מא-מענ'-טאם) אין מעכאניק — דאס מאמענט [דער פראדוקט וואס בעקומט זיך דורך כפל'ען די מאסע פון א זיך בעוועגענדען קערפער אויף זיין געשווינדיגקייט; די בעוועגונגס-קראפט]; דער אימפעט; דער קראפט-אימפעט.

mon'achal *a.* (מאנ'-ע-קעל) מאנאכיש; ווי א מאנאך אדער נאנע.

mon'achism *n.* (מאנ'-ע-קיזם) דאס מאנאכען-לעבען, דאס מאנאסטיר-לעבען.

mon'ad *n.* and *a.* (מאנ'-עד) א מאנאדע, אן איינהייטליכער אונטיילבארער סובסטאנץ; אין פילאזאפיע — איינער

פון די ניט מאטעריעלע אטאמען, פון וועלכע, לויט לייבניצעס טעאריע, די וועלט האט זיך אויסגעבילדעט; דער איינהייטליכער אונטיילבארער גייסט אין דער נאטור; דער איינהייטליכער אונמיטעלבארער גייסט פון מענשען [די נשמה]; אין ביאלאגיע — א פראטאזאע, אן איינפאכער איין=צעליגער ארגאניזם; אין זאאלאגיע — אן אינפוזאריע, אן איין=צעליגע בעשעפעניש; אין כעמיע — אן עלעמענט וועמענס אטאמען האבען די קלענסטע וואלענץ [ז. *valence*], וועלכע ווערט דעריבער גענומען אלס איינהייט; אן עלעמענט אדער אטאם וואס זיין כעמישע פערבינדונגס=קראפט איז גלייך איינס; וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון מאנאדען; וואס האט א כעמישע פערבינדונגס=קראפט וואס איז גלייך איינס.

mon'adelph *n.* (מאנ'-ע-דעלף) א פלאנצע וואס איהרע שטויב=פעדים זיינען צונויפגעוואקסען אין איין בינטעל.

Monadel'phia *n.* (מאנ-ע-דעל'-פי-א) דער מין פלאנצען וואס זייערע שטויב=פעדים זיינען צונויפגעוואקסען אין איין בינטעל.

monadel'phian *a.* (מאנ-ע-דעל'-פי-ען) ז. *monadelphous*.

monadel'phous *a.* (מאנ-ע-דעל'-פאס) אין באטאניק — וואס די שטויב=פעדים זיינען צונויפגעוואקסען אין איין בינטעל.

monad'ic *a.* (מא-נעד'-איק) ווי א מאנאדע; וואס בעשטעהט פון מאנאדען: אין כעמיע — וואס האט די פערבינדונגס=קראפט וואס איז גלייך איינס. ז. *monad*.

monad'ical *a.* (מא-נעד'-אי-קעל) ז. *monadic*.

monad'ically *adv.* (מא-נעד'-אי-קעל-אי) אזוי ווי א מאנאדע אדער ווי אן איינהייט.

mon'adism *n.* (מאנ'-עד-איזם) מאנאדיזם, די טעאריע וועגען מאנאדען. ז. *monad*.

monadol'ogy *n.* (מאנ-ע-דאל'-א-דזשי) מאנאדאלאגיע [אין דער פילאזאפישער סיסטעם פון לייבניץ — די לעהרע וועגען דער ענטוויקלונג פון דער וועלט פון מאנאדען, ד. ה. פון ניט מאטעריעלע אטאמען].

monan'der *n.* (מא-נענ'-דער) א פלאנצע וואס האט נור איין שטויב=פאדים.

monan'drous *a.* (מא-נענ'-דראס) האבענדיג איין מאן, לעבענדיג מיט איין מאן; אין באטאניק — וואס האט נור איין שטויב=פאדים.

mon'arch *n.* (מאנ'-ארק) א מאנארך, א קיסר, א הערשער, א זעלבסטהערשער.

monar'chal *a.* (מא-נאר'-קעל) מאנארכיש, קייזערליך, זעלבסטהערשעריש.

monar'chial *a.* (מא-נאר'-קי-על) ז. *monarchical*.

monar'chic *a.* (מא-נאר'-קיק) מאנארכיש, קייזערליך, זעלבסטהערשעריש.

monar'chical *a.* (מא-נאר'-קי-קעל) מאנארכיש, קייזערליך, זעלבסטהערשעריש; וואס איז אן אנהענגער פון א מאנארכיע אדער אונבעשרענקטער זעלבסטהערשאפט.

monar'chically *adv.* (מא-נאר'-קי-קעל-אי) ווי א מאנארכיע, לויט די פרינציפען פון זעלבסטהערשאפט אדער אונבעשרענקטער קייזערליכער מאכט.

mon'archise *v.* (מאנ'-אר-קאיז) ז. *monarchize*.

mon'archism *n.* (מאנ'-אר-קיזם) מאנארכיזם, דער פרינציפ פון אליין=הערשאפט; אנהענגערשאפט צו א מאנארכיסטישער רעגיערונגס=פארם אדער זעלבסטהערשאפט.

mon'archist *n.* (מאנ'-אר-קיסט) א מאנארכיסט, אן אנהענגער פון א מאנארכיסטישער רעגיערונגס=פארם אדער פון זעלבסטהערשאפט.

mon'archize *v.* (מאנ'-אר-קאיז) הערשען אונבעשרענקט, זיין א זעלבסטהערשער אדער מאנארך; איינפיהרען א מאנארכיסטישע רעגיערונגס=פארם, פערוואנדלען אין א מאנארכיע.

mon'archy *n.* (מאנ'-אר-קי) א מאנארכיע, א קעניגרייך; זעלבסטהערשאפט, מאנארכיסטישע רעגיערונגס=פארם.

monaste'rial *a.* (מאנ-עס-טי'-רי-על) וואס איז שייך צו א מאנאסטיר.

monaste'rially *adv.* (מאנ-עס-טי'-רי-על-אי) ווי א מאנאך, אבגעזונדערט; ווי אין א מאנאסטיר.

mon'astery *n.* (מאנ'-עס-טע-רי) א קלויסטער, א מאנאסטיר.

monas'tic *a.* and *n.* (מא-נעס'-טיק) קלויסטערליך, מאנאסטיריש; א קלויסטער=פרוש, א מאנאך.

monas'tical *a.* (מא-נעס'-טי-קעל) קלויסטערליך, מאנאסטיריש; ווי א מאנאך.

monas'tically *adv.* (מא-נעס'-טי-קעל-אי) ז. *monasterially*.

monas'ticism *n.* (מא-נעס'-טי-סיזם) דאס קלויסטער=לעבען, דאס מאנאסטיר=לעבען; דאס פיהרען אן אבגעזונדערט לעבען ווי א מאנאך.

monas'tic vows (מא-נעס'-טיק וואוז) די מאנאסטיר=נדרים אדער פערפפליכטונגען וואס מאנאכען נעהמען אויף זיך [ארימקייט, צוריקהאלטונג פון געשלעכטליכען פערקעהר און געהארכזאמקייט].

monaul' *n.* (מא-נאהל') א פאזאן [אזא פויגעל].

Mon'day *n.* (מאנ'-דיי) מאנטאג.

Mon'dayish *a.* (מאנ'-דיי-איש) מאנטאגדיג; מיעד, אויסגעמאטערט [וועגען גלחים וואס האבען זיך אויסגעמאטערט אום זונטאג]; מאנטאגדיג געשטימט, שלעכט געשטימט [צוליעב דער פארשטעהענדער וואכעדיגקייט נאך זונטאג].

monde *n.* (מאנד) די וועלט; דער קוגעל, וועלכען א קייזער אדער הערשער האלט אין האנד אלס סמן פון קעניגטום.

mon'etarily *adv.* (מאנ'-ע-טע-רי-לי) אין בעצוג צו געלד=אנגעלעגענהייטען; פון א פינאנציעלען שטאנדפונקט, פינאנציעל.

mon'etary *a.* (מאנ'-ע-טע-רי) וואס איז שייך צו געלד, וואס בעשטעהט פון געלד; פינאנציעל.

mon'etary chain (מאנ'-ע-טע-רי טשיין) א קייט פון פערשיעדענע שטיקלעך טייערע מעטאלען וואס פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס געלד.

mon'etary u'nit (מאנ'-ע-טע-רי יו'-ניט) א געלד=איינהייט, אן אנגענומענע געלד=מאס [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער גאלד=דאלאר וואס ענטהאלט 25.8 גראן גאלד, אין ענגלאנד — דער פונט, אין פראנקרייך — דער פראנק, אין דייטשלאנד — דער מארק, אין רוסלאנד — דער רובעל א. ז. וו.].

monetiza'tion *n.* (מאנ-ע-טי-זיי'-שאן) דאס מאכען עטוואס צו געלד, דאס אנערקענען געזעצליך אלס געלד; פרעגונג פון מטבעות.

mon'etize *v.* (מאנ'-ע-טאיז) מאכען, פרעגען מטבעות; ערקלערען אלס געזעצליך געלד, מאכען גילטיג אלס געלד.

mon'ey *n.* and *v.* (מאנ'-אי) געלד, מינץ, מטבעות; רייכטום, פערמעגען; דאס אין וואס מען לעגט אריין געלד; געבען געלד, בעזארגען מיט געלד; פערוואנדלען אין געלד.

mon'eyage *n.* (מאנ'-אי-עדזש) דאס רעכט צו פרעגען מטבעות; דאס רעכט צו מאכען געלד; אין דער פעאדאלער ארדנונג אין ענגלאנד — אן אבצאהל צום פעאדאל אדער פריץ דערפאר וואס ער האט ניט געפעלשט דאס געלד וואס ער האט רעכט געהאט צו פרעגען.

mon'ey-bag *n.* (מאנ'-אי-בעג) א געלד=זאק, א געלד=בייטעל.

mon'eybags *n.* (מאנ'-אי-בעגז) א געלד=זאק, אן עושר, איינער וואס איז אנגעשטאפט מיט געלד.

mon'ey-bill *n.* (מאנ'-אי-ביל) א געלד=ביל, א געלד=בעוויליגונג, א געזעץ=פראיעקט וועגען געלד=אנגעלעגענהייטען [וועגען בעוויליגען געלד פאר רעגיערונגס=אויסגאבען אדער וועגען בעשטימען די קוועלען פון רעגיערונגס=איינגאהמען].

mon'ey-box *n.* (מאנ'-אי-באקס) א געלד=פושקע, א שפאר=קעסטעל, א צדקה=פושקע.

mon'ey-bro'ker *n.* (מאנ'-אי-בראו'-קער) א געלד=מעקלער, א געלד=הענדלער; א חלפן.

mon'ey-chan'ger *n.* (מאנ'-אי-טשיינ'-דזשער) א געלד=וועקסלער, א חלפן; א געלד=הענדלער.

mon'ey-corn *n.* (מאנ'-אי-קאהרן) מענג=קארן, מישקארן [א געמיש פון פערשיעדענע תבואות].

mon'ey-dea'ler *n.* (מאנ'-אי-דיע'-לער) ז. *money-changer*.

mon'ey down (מאנ'-אי דאון) ארויס מיט מזומנים.

mon'ey-draw'er *n.* (מאנ'-אי-דראה'-ער) א געלד=שופלאד.

mon'ey-drop'per *n.* (מאנ'-אי-דראפ'-ער) א שווינדלער וואס בעגעהט זיינע שווינדלען דורך'דעם וואס ער פערלירט כלומר'שט געלד אין גאס.

mon'eyed *a.* (מאנ'-איד) בעמיטעלט, רייך, וואס האט געלד, וואס האט מזומן; וואס בעשטעהט פון מזומן געלד, אין דער פארם פון געלד.

mon'eyed in'terests (מאנ'-איד אינ'-טער-עסטס) די פינאנץ=וועלט, די קאפיטאליסטישע אינטערעסען.

mon'eyer *n.* (מאנ'-אי-ער) א געלד=פרעגער; א באנקיר, א געלד=הענדלער.

mon'ey-grub'ber *n.* (מאנ'-אי-גראב'-ער) א קארגער, א קמצן.

mon'ey-job'ber *n.* (מאנ'-אי-דזשאב'-ער) א געלד=הענדלער, א חלפן.

mon'ey-len'der *n.* (מאנ'-אי-לענ'-דער) א געלד=לייהער, א מלוה.

mon'eyless *a.* (מאנ'-אי-לעס) געלדלאז, וואס האט ניט קיין געלד; ארעם.

mon'ey-ma'ker *n.* (מאנ'-אי-מיי'-קער) איינער וואס זאמעלט געלד אדער שטרעבט אנצוזאמלען געלד; איינער וואס מאכט פאלש געלד.

mon'ey-ma'king *n.* and *a.* (מאנ'-אי-מיי'-קינג) 1. דאס אנזאמלען געלד, ערווערבונג פון רייכטום; וואס זאמעלט אן געלד; 2. איינטרעגליך, וואס ברייננט איין פראפיטען.

1. Anti-Semites consider the Jews a **money-making** people. 2. He has a **money-making** business.

mon'ey-mar'ket *n.* (מאנ'-אי-מאר'-קעט) דער געלד-מארק, די וועלט פון פינאנציעלע אונטערנעהמונגען.

mon'ey-mat'ter *n.* (מאנ'-אי-מעט'-ער) א געלד-אנגעלעגענהייט.

mon'ey-mon'ger *n.* (מאנ'-אי-מאנ'-גער) א געלד-הענדלער; א מלוה, א פראצענטניק.

mon'ey-mon'gering *n.* (מאנ'-אי-מאנ'-גער-אינג) הלוואות, דאס לייהען געלד [אויף הויך-שינדערישע פראצענטען].

mon'ey of account' (מאנ'-אי אוו ע-קאונט') מטבעות, וועלכע צירקולירען ניט, אבער ווערען געברויכט אין רעכנונגען.

mon'ey on call (מאנ'-אי אן קאהל) געלד אוועקגעליהען מיט דער בעדינגונג, אז עס זאל אומגעקעהרט ווערען צו יעדער צייט, ווען מען וועט עס פאדערען.

mon'ey-or'der *n.* (מאנ'-אי-אהר'-דער) א פאסט-געלד-אנווייזונג.

mon'ey-or'der post'-of'fice (מאנ'-אי-אהר'-דער פאוסט'-אפ'-איס) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א פאסט-קאנטאר, וואס האט דאס רעכט ארויסצוגעבען און אויסצוצאהלען געלד-אנווייזונגען.

mon'ey-pot *n.* (מאנ'-אי-פאט) א שפאר-קעסטעל, א שפאר-קאסע [א כלי, בעזונדערס א ליימענע אין וועלכער מען קלייבט געלד און וועלכע מען דארף צוברעכען ווען מען וויל דאס געלד ארויסנעהמען].

mon'ey-proof *a.* (מאנ'-אי-פרוהף) וואס קען ניט אונטערגעקויפט ווערען.

mon'ey-scrive'ner *n.* (מאנ'-אי-סקריוו'-נער) א געלד-מעקלער, א מעקלער פון הלוואות.

mon'ey-spi'der *n.* (מאנ'-אי-ספאי'-דער) דער גליקס-שפין [אזא קליינער שפין אין נארד-אמעריקא, וועגען וועלכען עס עקזיסטירט אן אבערגלויבען, אז ווען ער קריכט אויף אימעצען, איז עס א סמן, אז יענער וועט בעגליקט ווערען].

mon'ey-spin'ner *n.* (מאנ'-אי-ספינ'-ער) ז. *money-spider*.

mon'ey's-worth *n.* (מאנ'-איז-הוואירטה) 1. די פולע ווערטה, א זאך וואס איז ווערטה דאס געלד וואס עס קאסט; 2. עטוואס וואס איז פונקט אזוי גוט ווי געלד; עטוואס וואס וועט איינברייננגען געלד.
1. I bought a new hat and got my money's-worth.

Moneywort

mon'ey-ta'ker *n.* (מאנ'-אי-טיי'-קער) א געלד-נעהמער [הויפטזעכליך איינער וועמען מען צאהלט איינטריטס-געלד אין אן עפענטליכען פלאץ].

mon'eywort *n.* (מאנ'-אי-הוואירט) פפעניג-קרויט [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט רונדע בלעטלעך].

'mong *prep.* (מאנג) צווישען, אונטער [אבגעקירצט פון: *among*].

mong'corn *n.* (מאנג'-קאהרן) כענגקארן, מיש-קארן [א געמיש פון פערשיעדענע תבואות].

mon'ger *n. and v.* (מאנ'-גער) א הענדלער; האנדלען.

Mon'gol *n. and a.* (מאנ'-גאל) א מאנגאל [א מיטגליעד פון אן אזיאטישער ראסע, וועלכע האט אין דרייצעהנטען יאהרהונדערט אונטעריאכט א גרויסען טייל פון אזיע און אסט-אייראפא. יעצט געפינט מען מאנגאלען הויפטזעכליך אין מאנגאליע, א כינעזישע פראווינץ אין זיד פון סיביר]; א כינעזער; מאנגאליש, וואס איז שייך צו א מאנגאל, צו דער מאנגאלישער ראסע אדער צו מאנגאליע.

Mongo'lian *a. and n.* (מאנ-גאו'-לי-ען) מאנגאליש, וואס איז שייך צו די מאנגאלען אדער צו דער מאנגאלישער ראסע; א מאנגאל; א כינעזער; די מאנגאלישע שפראך [וועלכע טיילט זיך איין אין דריי דיאלעקטען: קאלמיקיש, אסט-מאנגאליש און בוריאטיש]. ז. *Mongol*.

Mongo'lian race (מאנ-גאו'-לי-ען רייס) די מאנגאלישע אדער געלע ראסע [צו איהר בעלאנגען די כינעזער, די יאפאנעזער, די טאטערען, די לאפלאנדער, די עסקימאסען א. ז. וו. די הויפט כאראקטעריסטישע סמנים פון דער ראסע זיינען: געלבליכע הויט-פארב, א לענגליכער שארבען, ברייטע באקביינער, א קורצע ברייטע נאז און שמאלע, קרומליכע אויגען].

Mongol'ic *a.* (מאנ-גאל'-איק) מאנגאליש. ז. *Mongol*.

Mongo'lioid *a. and n.* (מאנ-גאו'-לי-איד) מאנגאליש, וואס איז שייך צו מאנגאלען אדער צו דער מאנגאלישער [געלער] ראסע; א מאנגאל; א מיטגליעד פון דער געלער ראסע.

Mon'goloid *a. and n.* (מאנ'-גא-לאיד) ז. *Mongolioid*.

Mon'gol Tar'tar (מאנ'-גאל טאר'-טאר) איינער פון א געמישטער אבשטאמונג פון מאנגאלען און טאטערען. ז. *Mongol*.

mon'goos *n.* (מאנ'-גוהס) א מאנגוז [אזא אינדיש חיה'לע וואס פרעסט גיפטיגע שלאנגען און קראקאדיל-אייער]; דער וויסער לעמור [אזא אפען-ענליך חיה'לע].

mon'goose *n.* (מאנ'-גוהס) ז. *mongoos*.

mon'grel *n. and a.* (מאנ'-גרעל) איינער פון געמישטער אבשטאמונג; א חיה אדער פלאנצע פון געמישטער אבשטאמונג [הויפטזעכליך אזעלכע וואס קומען פון א גאנצער רייה קרייצונגען אדער פארוגען פון פערשיעדענע מינים]; א הונד פון געמישטער אבשטאמונג; א געמישעכץ; פון געמישטער אדער אונריינער אבשטאמונג.

mon'grelism *n.* (מאנ'-גרעל-איזם) א מישונג פון פערשיעדענע מינים. ז. *mongrel*.

mon'grelize *v.* (מאנ'-גרעל-איז) ארויסברייינגען א געמישטען מין [פון חיות, פלאנצען א. ז. וו.].

mon'ied *a.* (מאנ'-איד) ז. *moneyed*.

mon'ilated *a.* (מאנ'-אי-ליי-טעד) ז. *moniliform*.

monil'icorn *a. and n.* (מא-ניל'-אי-קאהרן) וואס האבען פיהל-הערנער מיט איינקארבונגען ענליך צו א שנירעל קארעלען [וועגען אינזעקטען]; אן אינזעקט מיט אזעלכע פיהל-הערנער.

monil'iform *a.* (מא-ניל'-אי-פארם) ענליך צו א קארעלען-שנור, מיט איינקארבונגען [וועגען קערפער-טיילען פון חיות אדער וועגען פלאנצען].

Moniliform Part of a Plant

mon'ism *n.* (מאנ'-איזם) מאניזם, די פילאזאפישע לעהרע, לויט וועלכער אלע ערשיינונגען, גייסטיגע און פיזישע, האבען איין אורזאכע און זיינען פון זעלבען וועזען [אלס די איינציגע אורזאכע ווערט אנגענומען: אדער דער גייסט (אידעאליסטישער מאניזם), אדער דער שטאף (מאטעריאליסטישער מאניזם), אדער עטוואס וואס פערקערפערט אין זיך אי שטאף אי גייסט (פאנטהעאיסטישער מאניזם)]; א פילאזאפישע סיסטעם וואס שטרעבט צו ערקלערען פערשיעדענארטיגע ערשיינונגען דורך איין אורזאכע; אין ביאלאגיע — די לעהרע, אז אלע לעבעדיגע בעשעפענישען שטאמען פון אן איינציגער צעלע.

mon'ist *n. and a.* (מאנ'-איסט) אן אנהענגער פון מאניזם; מאניסטיש. ז. *monism*.

monis'tic *a.* (מא-ניס'-טיק) מאניסטיש; וואס איז שייך צום מאניזם. ז. *monism*.

monis'tical *a.* (מא-ניס'-טי-קעל) מאניסטיש, וואס איז שייך צום מאניזם. ז. *monism*.

moni'tion *n.* (מא-ניש'-אן) אנזאגונג, ווארנונג, אזהרה; אנזאגונג וועגען א געריכטליכען פראצעס; א שריפטליכע פאדערונג פון א בישאף צו א נידריגערען גייסטליכען מיט א פאדערונג גוט צו מאכען עטוואס אויף וואס ער האט עובר געווען; אנצייגונג, אנדייטונג.

mon'itive *a.* (מאנ'-אי-טיוו) אנזאגענד, ווארנענד.

mon'itor *n.* (מאנ'-אי-טאר) א ווארנער, אן אנזאגער; א קלאס-אויפזעהער [א תלמיד וואס האט די אויפזיכט אויף דער אויפפיהרונג פון זיינע חברים]; אן עלטערער שילער וואס העלפט דעם לעהרער אין אונטערריכטען; אזא געפאנצערטע שיף; א טייל פון א דאך מיט לופט-עפענונגען אדער מיט פענסטערלעך [ווי אין א טראמוואי אדער אמניבוס]; א ווארנונגס-עקדיש [ז. *Monitor*].

Mon'itor *n.* (מאנ'-אי-טאר) די ווארנונגס-עקדישען [אזא מין יאשטשערקעס, וועגען וועלכע עס האט אמאל עקזיסטירט א לעגענדע, אז זיי ווארנען מענשען וועגען דער אנוועזענהייט פון קראקאדילען].

monito'rial *a.* (מאנ-אי-טאו'-רי-על) ווארנענד, אנזאגענד; וואס איז שייך צו קלאסען-אויפזעהער [פון די שילער גופא]; וואס איז שייך צו א שוהל-סיסטעם, וואו די עלטערע שילער העלפען דעם לעהרער אין אונטערריכטען; וואס איז שייך צו א שילער וואס העלפט דעם לעהרער אין אונטערריכטען; ערציהעריש.

monito'rially *adv.* (מאנ-אי-טאו'-רי-על-אי) דורך ווארנונג; ווי א קלאס-אויפזעהער אדער הילפס-לעהרער [פון די שילער גופא].

mon'itor-liz'ard *n.* (מאנ'-אי-טאר-ליז'-ארד) דער ווארנונגס-עקדיש. ז. *Monitor*.

mon'itor-roof *n.* (מאנ'-אי-טאר-רוהף) א טייל פון א דאך [ביי טראמוואיען און אמניבוסען] מיט לופט-עפנונגען און פענסטערלעך.

mon'itory *a. and n.* (מאנ'-אי-טא-רי) ווארנענד, אנזאגענד; א ווארנונג, אן אזהרה.

mon'itory let'ter (מאנ'-אי-טא-רי לעט'-ער) א ווארנונגס-שריפט פון א בישאף. ז. *monitorial*.

mon'itory liz'ard (מאנ'-אי-טא-רי ליז'-ארד) דער ווארנונגס-עקדיש. ז. *Monitor*.

mon'itress *n.* (מאנ'-אי-טרעס) איינע וואס ווארינט.

mon'itrix *n.* (מאנ'-אי-טריקס) ז. *monitress*.

monk *n.* (מאנק) א מאנאך, א קלויסטער-ברוש; א טינט-פלעק [אין דרוק].

monk'-bat *n.* (מאנק'-בעט) אזא פלעדערמויז [אין יאמאיקא. ווערט אזוי גערופען, ווייל די זכרים פון דעם מין האלטען זיך מחנות-ווייז צוזאמען].

monk'-bird *n.* (מאנק'-בוירד) דער לעדער-קאפ [אזא פויגעל]. ז. *friar-bird*.

mon'kery *n.* (מאנ'-קער-אי) דאס מאנאכען-לעבען, דאס קלויסטער-לעבען; די איינוואוהנער פון א מאנאסטיר; א מאנאסטיר; א דארפישע געגענד; וואנאבונדען.

mon'key *n. and v.* (מאנ'-קי) 1. אן אפע [אבעזיאנע, מאלפע]; א באביצע, א פאליעס-שלאגער, א ראמבאק [אריינצושלאגען פלעקער אין דער ערד]; אזא קליינער שמעלץ-טאפ [אין דער גלאזפאבריקאציאן]; אזא קייל-ענדיגער ליימענער וואסער-קרוג מיט א לאנגען האלז; א סומע פון 500 דאלאר [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] אדער פון 500 פונט [אין ענגלאנד]. 2. מאכען קונצען מיט עפעס, קונדסען, זיך שפיעלען, האבען צו טהאן מיט עפעס; 3. נאכמאכען, נאכקרימען זיך [ווי א מאלפע].
2. Don't monkey with a loaded revolver.

mon'key-bag *n.* (מאנ'-קי-בעג) א געלד-בייטעל וואס מאטראזען טראגען אויפגעהאנגען אויף'ן האלז.

mon'key-board *n.* (מאנ'-קי-באורד) דאס ברעט אויף אן אמניבוס, וואו עס שטעהט דער קאנדוקטאר.

mon'key-bread *n.* (מאנ'-קי-ברעד) דאס אפען-ברויט [די פרוכט פון דעם אפען-ברויט-בוים אדער באאבאב]; דער אפען-ברויט-בוים אדער באאבאב. ז. *baobab*.

Monkey-bread

mon'key-en'gine *n.* (מאנ'-קי-ענ'-דזשין) אזא מעכאנישער פאליעס-שלאגער [ראמבאק אדער באביצע אריינצושלאגען פאליעס].

mon'key-gaff *n.* (מאנ'-קי-געף) דער פלאג-שטאנג [פון וועלכען מען גיט פערשיעדענע סיגנאלען] אויף א האנדעלס-שיף.

mon'key-grass *n.* (מאנ'-קי-גרעס) אזא הארטעס גראז וואס ווערט געברויכט פאר בעזימער.

mon'keyism *n.* (מאנ'-קי-איזם) דאס נאכמאכען אדער איבערקרימען [ווי א מאלפע].

mon'key-jack'et *n.* (מאנ'-קי-דזשעק'-עט) אזא דיקער זשאקעט וואס מאטראזען טראגען אין א קאלטען וועטער.

mon'key-pump *n.* (מאנ'-קי-פאמפ) א שטרוי אדער רעהרעל דורך וועלכער מען זויגט משקה פון א פלאש [אויף דער מאטראזען-שפראך].

mon'key-puz'zle *n.* (מאנ'-קי-פאזל) דער טשילי-טאנענבוים.

mon'key's allow'ance (מאנ'-קיז ע-לאו'-ענס) הינטישע קעסט, מעהר קלעפ ווי עסען.

mon'key-shine *n.* (מאנ'-קי-שאין) מאלפישע שטיק, מאלפישע קונצען.
The boys cut monkey-shines on the street.

mon'key-shrub *n.* (מאנ'-קי-שראב) דער טשילי-טאנענבוים.

mon'key-span'ner *n.* (מאנ'-קי-ספענ'-ער) ז. *monkey-wrench*.

mon'key-tail *n.* (מאנ'-קי-טייל) א שטאנג צום בעוועגען קאנאנען אויף א שיף; א שטריק מיט א קנופ צוגעבונדען צו א האקען וואס דיענט אלס אן אנהאלט פאר דער האנד.

mon'key-tree *n.* (מאנ'-קי-טריע) דער טשילי-טאנענבוים.

mon'key-wrench *n.* (מאנ'-קי-רענטש) א שרויפען-שליסעל וואס קען געמאכט ווערען גרעסער און קלענער.

Monkey-wrench

monk'-fish *n.* (מאנק'-פיש) דער ענגעל-פיש. ז. *angel-fish*.

monk'hood *n.* (מאנק'-הוד) מאנאכען-שטאנד; דער כאראקטער פון א מאנאך; מאנאכען [בכלל].

monk'ish *a.* (מאנק'-איש) מאנאכיש.

monk'ishness *n.* (מאנק'-איש-נעס) דאס זיין מאנאכיש.

monk'-seal *n.* (מאנק'-סיעל) אזא ים-הונד.

monk's'-hood *n.* (מאנקס'-הוד) דער אייזען-הוט [אזא פלאנצע וואס איהרע בלומען זייען עהנליך צו א מאנאכען-הויב].

monk's'-rhu'barb *n.* (מאנקס'-רוה'-בארב) אלפען-רובארבער [אזא פלאנצע].

monk's'-seam *n.* (מאנקס'-סיעם) די דאפעלטע מיטעל-נאהט פון א זעגעל.

Monk's-hood

mon'mouth *n.* (מאנ'-מאטה) אזא פלאכער היטעל [וואס מאטראזען פלעגען אמאל טראגען].

monoblep'sis *n.* (מאנ-א-בלעפ'-סיס) אזא אויגען-קראנקהייט, ביי וועלכער מען זעהט בעסער, ווען מען האלט איין אויג צוגעמאכט.

mon'ocarp *n.* (מאנ'-א-קארפ) אן איין-יאהריגע פלאנצע [וואס ברייגנט איין מאל פרוכט און שטארבט אב].

monocar'pous *a.* (מאנ-א-קאר'-פאס) וואס ברייגנט בלויז איין מאל פרוכט [ווענען איין-יאהריגע פלאנצען].

monoc'erous *a.* (מא-נאס'-ע-ראס) וואס האט נור איין הארן; איינהארנדיג.

mon'ochord *n.* (מאנ'-א-קארד) א מאנאכארד, א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט איין סטרונע [דער אינסטרומענט בעשטעהט פון א קעסטעל, אויף וועלכען עס איז אנגעצויגען איין סטרונע אויף א בעוועגליכען קלעצעל. פערשיעדענע טענער בעקומען זיך פון דעם וואס דאס קלעצעל אונטער דער סטרונע רוקט מען איבער נעהנטער אדער ווייטער פון דעם ארט, וואו די סטרונע איז צוגעבונדען].

monochro'ic *a.* (מאנ-א-קראו'-איק) ז. *monochromatic*.

monochromat'ic *a.* (מאנ-א-קרא-מעט'-איק) איינפארביג; וואס האט איין קאליר.

mon'ochrome *n.* (מאנ'-א-קראום) א בילד אין איין פארב.

monochro'mical *a.* (מאנ-א-קראו'-מי-קעל) איינפארביג; וואס האט איין קאליר.

mon'ochromy *n.* (מאנ'-א-קראו-מי) דאס מאלען מיט איין פארב אדער קאליר.

monochron'ic *a.* (מאנ-א-קראנ'-איק) מאנאכראניש, וואס עקזיסטירט אדער פאסירט אין איין צייט; פון דערזעלבער צייט; אין געאלאגיע — וואס האט זיך אבגעלעגט אדער אויסגעבילדעט אין דערזעלבער פעריאדע [ווענען פערשטיינערטע בעשעפענישען, וועלכע מען געפינט אין דער ערד].

mon'ocle *n.* (מאנ'-אקל) אן איין-אויגיגע חיה; א מאנאקל [אן אויגען גלעזעל פאר איין אויג].

monocotyle'don *n.* (מאנ-א-קאט-אי-לי'-דאן) א מאנאקאטילעדאן, א פלאנצע וואס האט איין זאמען-בלעטעל.

Monocotyledon

monoc'racy *n.* (מא-נאק'-רע-סי) אויטאקראטיע, זעלבסטהערשונג, די הערשאפט פון איינעם.

mon'ocrat *n.* (מאנ'-א-קרעט) א זעלבסט-הערשער, אן אויטאקראט; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א נאמען, מיט וועלכען מען פלעגט אפט אנרופען די פארשטעהער פון דער פעדעראליסטישער פארטיי, וועלכע, לויט דער מיינונג פון זייערע געגנער, האבען געהאט מאנארכיסטישע טענדענצען.

monoc'ular *a.* (מא-נאק'-יו-לער) איין-אויגיג, מיט איין אויג; וואס איז געמאכט אדער צוגעפאסט פאר איין אויג.

monoc'ulous *a.* (מא-נאק'-יו-לאס) ז. *monocular*.

monodac'tyl *a.* (מאנ-א-דעק'-טיל) ז. *monodactylous*.

monodac'tylous *a.* (מאנ-א-דעק'-טי-לאס) איינפינגערדיג, מיט איין פינגער אויף דער האנד אדער אויף'ן פוס.

monodra'ma *n.* (מאנ-א-דרא'-מא) א מאנאדראמא [א שוישפּיעל מיט איין האנדלענדער פערזאן].

monodramat'ic *a.* (מאנ-א-דרע-מעט'-איק) מאנאדראמאטיש, וואס איז שייך צו א מאנאדראמא. ז. *monodrama*.

mon'ody *n.* (מאנ'-א-די) א מאנאדיע, א געזאנג אדער מוזיקאלישע קאמפּאזיציאן בלויז פאר איין שטימע אדער הויפּטזעכ-ליך פאר איין שטימע; א מעלאדיע, וואס ווערט געזונגען פון איין פערזאן; א סא-לא; מאנאטאנקייט; איינטאניגקייט.

monœ'cian *a.* (מא-ניע'-שי-ען) ז. *monœcious*.

monœ'cious *a.* (מא-ניע'-שאס) אין בא-טאניק — וואס האט ביידע געשלעכטס-ארגאנען אויף איין און דערזעלביגער פלאנצע אין באזונדערע בלומען [דעם ווייבליכען ארגאן אין איין בלום און דעם מענליכען — אין א צווייטער]; אין זאא-לאגיע — הערמאפראדיטיש, דאפּעל-גע-שלעכטליך [ווענען חיות וואס האבען ביידע געשלעכטס-ארגאנען].

monœ'cism *n.* (מא-ניע'-סיזם) דאס האבען ביידע געשלעכטס-ארגאנען, דאס זיין א הערמאפראדיט אדער אנדרוגנס.

mon'ogam *n.* (מאנ'-א-גאם) א מאנאגא-גאמישע פלאנצע [א פלאנצע, וועלכע האט איינפאכע, אבגעזונדערטע בלומען אין צונויפגעוואקסענע שטויב-בייטלען].

monoga'mian *a.* (מאנ-א-גיי'-מי-ען) ז. *monogamous*.

monogam'ic *a.* (מאנ-א-געמ'-איק) ז. *monogamous*.

monog'amist *n.* (מא-נאג'-ע-מיסט) א מאנאגאמיסט, דער וואס גלויבט, אז מען טאר ניט חתונה האבען מעהר ווי איין מאל; דער וואס האט נור איין פרוי.

monogamis'tic *a.* (מאנ-א-גע-מיס'-טיק) ז. *monogamous*.

monog'amous *a.* (מא-נאג'-ע-מאס) מאנאגאמיש; וואס האט געהייראט נור איין מאל; וואס איז פערהייראט נור מיט איין פרויענצימער; וואס איז שייך צו מאנאגאמיע; אין זאאלאגיע — וואס לעבט נאר פּארווייז [א זכר מיט א נקבה]; אין באטאניק — וואס האט נור איין בלום, וואו ביידע געשלעכטס-ארגא-נען זיינען פעראייניגט.

monog'amy *n.* (מא-נאג'-ע-מי) מא-נאגאמיע, דער פּרינציפּ אז חתונה האבען דארף מען נור איין מאל אין לעבען; דאס האבען נור איין ווייב.

monogas'tric *a.* (מאנ-א-געס'-טריק) וואס האט איין מאגען אדער פערדייאונגס-אפּאראט.

monogen'esis *n.* (מאנ-א-דזשענ'-ע-סיס) מאנאגענעזיס, די איינהייט פון אב-שטאמונג; די לעהרע, אז אלע לעבעדיגע ארגאניזמען ענטוויקלען זיך פון איין איינ-צעלנער צעלע; דאס אבשטאמען אדער ענטשטעהען נור פון איין בעשעפעניש [אהן א געשלעכטליכער צוזאמענפּארונג פון א זכר מיט א נקבה].

monogenet'ic *a.* (מאנ-א-דזשי-נעט'-איק) מאנאגענעטיש, וואס האט אן איינ-הייטליכע אבשטאמונג; וואס איז שייך צו מאנאגענעזיס. ז. *monogenesis*.

monog'enism *n.* (מא-נאדזש'-ע-ניזם) מאנאגעניזם [די לעהרע, אז די גאנצע מענשהייט איז פון איין ראסע, ד. ה. שטאמט אב פון איין פּאר עלטערען].

monog'enist *n. and a.* (מא-נאדזש'-ע-ניסט) א מאנאגעניסט, איינער וועלכער האלט, אז אלע מענשען שטאמען ארויס פון איין פּאר עלטערען; איינער וועלכער האלט, אז יעדער לעבעדיגער ארגאניזם ענטוויקעלט זיך פון איין איינצעלנער צע-לע; וואס איז שייך צו מאנאגענזים אדער מאנאגעניזם. ז. *monogenesis* און *monogenism*.

monogenis'tic *a.* (מאנ-א-דזשע-ניס'-טיק) מאנאגעניסטיש; וואס איז שייך צו מאנאגענזים אדער מאנאגעניזם. ז. *monogenesis* און *monogenism*.

monog'enous *a.* (מא-נאדזש'-ע-נאס) אין ביאלאגיע — וואס פערמעהרען זיך דורך שפּאלטונג און טיילונג פון ארגא-ניזם און ניט דורך א געשלעכטליכען פער-קעהר פון א זכר מיט א נקבה; וואס איז שייך צו מאנאגעניזם. ז. *monogenism*.

monog'eny *n.* (מא-נאדזש'-ע-ני) מא-נאגעניזם אדער די אבשטאמונג פון אלע לעבעדיגע ארגאניזמען פון איין איינצעל-נער צעלע; מאנאגעניזם אדער די אב-שטאמונג פון אלע מענשען פון איין פּאר עלטערען.

mon'oglot *a.* (מאנ'-א-גלאט) וואס רעדט נור איין שפּראך; געשריבען אדער געדרוקט נור אין איין שפּראך.

monog'ony *n.* (מא-נאג'-א-ני) דאס פרוכפּערען זיך אהן געשלעכטליכער פּא-רונג דורך טיילונג, ספּארען א. ד. ג. [ביי די גאנץ נידריגע בעשעפענישען].

mon'ogram *n.* (מאנ'-א-גרעם) א מא-נאגראם [צוויי אדער מעהר בוכשטאבען פון א נאמען אדער פאמיליע צוזאמענגע-פלאכטען אין איינעם].

mon'ogram-machine' *n.* (מאנ'-א-גרעם-מע-שין') א מאשין אדער פּרעס אויסצודריקען אויף פּאפּיער א. ד. ג. מא-נאגראמען, איניציאלען א. ז. וו.

mon'ogrammal *a.* (מאנ'-א-גרעמ-על) ז. *monogrammatic*.

monogrammat'ic *a.* (מאנ-א-גרע-מעט'-איק) מאנאגראמיש, ווי א מאנא-גראם; וואס איז שייך צו א מאנאגראם. ז. *monogram*.

monogram'mic *a.* (מאנ-א-גרעמ'-איק) ז. *monogrammatic*.

mon'ograph *n. and v.* (מאנ'-א-גרעף) א מאנאגראפיע [א בעשרייבונג פון א בעשטימטען געגענשטאנד, אדער אן אב-האנדלונג איבער א געוויסען איינצעלנעם ענין]; אנשרייבען א מאנאגראפיע אי-בער א געוויסען געגענשטאנד.

monog'rapher *n.* (מא-נאג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט אן א מאנאגראפיע ווענען א געוויסען ענין. ז. *monograph*.

monograph'ic *a.* (מאנ-א-גרעפ'-איק) מאנאגראפיש; וואס איז שייך צו א מא-נאגראפיע; ווי א מאנאגראם; וואס איז געצייכענט געווארען מיט ליניעס אהן קא-לירען.

monograph'ical *a.* (מאנ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *monographic*.

monog'raphist *n.* (מא-נאג'-רע-פיסט) איינער וואס שרייבט מאנאגראפיעס. ז. *monograph*.

monog'raphous *a.* (מא-נאג'-רע-פאס) ז. *monographic*.

monog'raphy *n.* (מא-נאג'-רע-פי) א צייכנונג אין ליניעס אהן פארבען; א מאנאגראפיע. ז. *monograph*.

mon'ogyn *n.* (מאנ'-א-דזשין) א פלאנ-צע וואס האט איין פּיסטיל אדער ווייב-ליכען געשלעכטס-ארגאן.

Monogyn'ia *n.* (מאנ-א-דזשינ'-אי-א) אין באטאניק — די קלאסען פלאנצען, וועלכע האבען נור איין פּיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן.

monog'ynous *a.* (מא-נאדזש'-אי-נאס) מאנאגיניש אדער מאנאגאמיש, וואס האט נור איין ווייב; וואס לעבט פּארלעכווייז [ווענען חיות]; וואס האט נור איין פּיס-טיל אדער ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן [ווענען פלאנצען].

monog'yny *n.* (מא-נאדזש'-אי-ני) גע-שלעכטליכער פערקעהר מיט ניט מעהר ווי איין נקבה [ביי חיות אדער מענשען].

monohe'merous *a.* (מאנ-א-הי'-מע-ראס) אין מעדיצין — וואס דויערט אדער עקזיסטירט נור איין טאג.

monohy'drated *a.* (מאנ-א-האי'-דריי-טעד) וואס ענטהאלט נור איין מא-לעקול וואסער [ווענען געוויסע כעמישע פערבינדונגען].

monohy'dric *a.* (מאנ-א-האי'-דריק) וואס ענטהאלט איין אטאם וואסער-שטאף [ווענען געוויסע כעמישע פערבינדונגען].

monol'atry *n.* (מא-נאל'-ע-טרי) די פערעהרונג פון איין גאט, גלויבענדיג אין דערזעלבער צייט אין דער עקזיסטענץ פון אנדערע געטער.

mon'olith *n.* (מאנ'-א-ליטה) א מאנא-ליט [עפּעס וואס איז אויסגעהאקט פון איין איינציגען שטיין — א זייל, אן אבע-ליסק א. ד. ג.], אן איינצעלנער שטיין.

monolith'ic *a.* (מאנ-א-ליטה'-איק) מאנאליטיש [אויסגעהאקט פון איין שטיין]; פון מאנאליטען געבויט; וואס איז שייך צו א מאנאליט. ז. *monolith*.

monol'ogist *n.* (מא-נאל'-א-דזשיסט) וואס האלט א מאנאלאג אדער רעדט אליין פאר זיך; דער וואס מאנאפּאליזירט דעם שמועס און לאזט קיינעם ניט רעדען.

mon'ologue *n.* (מאנ'-א-לאג) א מא-נאלאג, א זעלבסט-געשפּרעך [דאס וואס א פערזאן אין א דראמא רעדט צו זיך אליין]; א לאנגע רעדע וואס איינער האלט אין א געשפּרעך מיט אנדערע.

monol'ogy *n.* (מא-נאל'-א-דזשי) די געוועהנהייט צו רעדען צו זיך; די גע-וועהנהייט צו רעדען לאנג אין א געזעל-שאפט און ניט לאזען קיין אנדערען אויס-רעדען א ווארט.

monoma'chia *n.* (מאנ-א-מיי'-קי-א) ז. *monomachy*.

monom'achy *n.* (מא-נאמ'-ע-קי) א דועל, א צוויי-קאמפּף.

mon'omane *n.* (מאנ'-א-מיין) איינער וואס ליידעט פון מאנאמאניע. ז. *monomania*.

monoma'nia *n.* (מאנ-א-מיי'-ני-א) מאנאמאניע, א משוגעת נאר פאר איין זאך [א משוגעת ווען דער קראנקער רעדט זיך איין עפּעס א זאך און זיין גאנצער ווילען אדער קראנקער גייסט איז קאנ-צענטרירט נור אויף איין ענין]; א מא-ניע.

monoma'niac *n. and a.* (מאנ-א-מיי'-ני-עק) איינער וואס ליידעט פון מאנא-מאניע; וואס איז שייך צו מאנאמאניע. ז. *monomania*.

monomani'acal *n.* (מאנ-א-מע-נאי'-ע-קעל) מאנאמאניש, וואס האט אן איינ-רעדעניש, א מאניע, א פיקסע אידעע.

mon'ome *n.* (מאנ'-אום) אין אלגע-ברא — א מאנאם, אן אלגעבראאישער אויס-דרוק פון איין גליעד אהן די צייכענס

+ אדער — [ווי למשל, דער אויסדרוק $4ax^2$].

monometal'lic *a.* (מאַנ-אָ-מע-טעל'-איק) מאָנאָמעטאַליש, וואָס בעשטעהט נור פון איין מעטאַל, גאָלד אדער זילבער [װעגען דער געלד־סיסטעם פון אַ לאַנד].

monomet'allism *n.* (מאַנ-אָ-מעט-על-איזם) מאָנאָמעטאַליזם [די לעהרע אַז איין מעטאַל, גאָלד אדער זילבער, דאַרף זיין די ווערטה־מאָס אין דער געלד־סיסטעם פון אַ לאַנד].

monomet'allist *n.* (מאַנ-אָ-מעט-על-איסט) אַ מאָנאָמעטאַליסט, אַן אנהענגער פון מאָנאָמעטאַליזם.
monometallism .ז

mono'mial *n. and a.* (מאָ-נאָ'-מי-על) אַ מאָנאָם; וואָס בעשטעהט פון אַ מאָנאָם.
monome .ז

monomor'phic *a.* (מאַנ-אָ-מאָר'-פיק) 1. פון דעמזעלבען אדער כמעט דעמזעלבען נעבוי [װעגען גרופּען פון חיות אדער פלאַנצען]; 2. וואָס האָט איין־איינצעלנע פאָרם פון נעבוי [װעגען אינזעקטען].
1. Birds are a highly monomorphic class of animals.

monomor'phous *a.* (מאַנ-אָ-מאָהר'-פאָס) .ז *monomorphic*

monop'athy *n.* (מאָ-נאָפּ'-ע-טהי) מאָנאָפּאַטיע, די קראַנקהייט פון אַן איינציגען אבר.

monopet'alous *a.* (מאַנ-אָ-פּעט'-ע-לאָס) אין באָטאַניק — וואָס האָט איין בלומען־בלעטעל, וואָס אַלע בלומען־בלעטלעך זיינען פעראייניגט.

monopho'bia *n.* (מאַנ-אָ-פאָו'-בי-אַ) מאָנאָפאָביע, אַ גייסטיגע קראַנקהייט, וועלכע בעדריקט זיך אויס אין מורא האָבען צו בלייבען אַליין.

mon'ophony *n.* (מאַנ'-אָ-פאָו-ני) אַ מאָנאָדיע. .ז *monody*

monophthal'mus *n.* (מאַנ-אָפ-טהעל'-מאָס) אַ פערזעהעניש, אַן אומנאַרמאַלע בעשעפעניש מיט איין אויג; אַ ציקלאָפּ.

mon'ophthong *n.* (מאַנ'-אָפ-טהאָנג) אַן איינפאַכער וואָקאַל־קלאַנג; אַ קאָמבינאַציאָן פון צוויי וואָקאַלען וואָס ווערען אויסגעשפּראָכען ווי איינער.

mon'ophthongal *a.* (מאַנ'-אָפ-טהאָנ-געל) מאָנאָפטאָנגיש [וואָס בעשטעהט פון איינפאַכע וואָקאַל־קלאַנגען אדער פון צוויי וואָקאַלען וואָס ווערען אויסגעשפּראָכען ווי איינער].

monophyl'lous *a.* (מאַנ-אָ-פיל'-אָס) אין באָטאַניק — וואָס האָט נור איין בלאַט; וואָס האָט זיך אויסגעבילדעט פון איין בלאַט.

Monoph'ysite *n. and a.* (מאָ-נאָפ'-אי-סאַיט) אַ מאָנאָפיזיט, איינער פון אַן אַלטער קריסטליכער סעקטע מאָנאָפיזיטען, וועלכע האָבען געהאַלטען, אַז דאָס געטליכע און מענשליכע האָבען זיך אין יעזוס קריסטוס צוזאַמענגעגאָסען אין איין עצם; וואָס איז שייך צו די מאָנאָפיזיטען אדער צו זייערע לעהרען.

mon'oplane *n.* (מאָנ'-אָ-פּליין) אַ מאָנאָפּלאַן, אַ פליה־מאַשין מיט איין פלעכע אדער איין פּאָר פליגלען אין איין פלעכע.

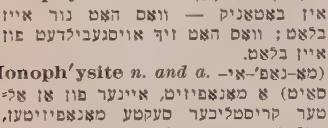
Monoplane

mon'oplast *n.* (מאַנ'-אָ-פּלעסט) אַן אָרגאַניזם וואָס בעשטעהט פון איין איינציגער צעל.

monople'gia *n.* (מאַנ-אָ-פּלי'-דזשי-אַ) אַ פּאַראַליז אדער לעהמונג פון איין טייל פון קערפּער.

mon'opode *a. and n.* (מאַנ'-אָ-פּאָוד) וואָס האָט איין פוס; איינער פון די לעגענדאַרע מענשען אין עטיאָפּיען, וועלכע האָבען כלומרשט געהאַט נור איין פוס.

monopolisa'tion *n.* (מאָ-נאָפּ-אָ-לי-זיי'-שאָן) .ז *monopolization*

monop'olise *v.* (מאָ-נאָפּ'-אָ-לאַיז) .ז *monopolize*

monop'oliser *n.* (מאָ-נאָפּ'-אָ-לאַי-זער) אַ מאָנאָפּאָליסט. .ז *monopolist*

monop'olism *n.* (מאָ-נאָפּ'-אָ-ליזם) מאָנאָפּאָליזם, די פּרינציפּען און פּראַקטיק פון מאָנאָפּאָל. .ז *monopoly*

monop'olist *n.* (מאָ-נאָפּ'-אָ-ליסט) אַ מאָנאָפּאָליסט, איינער וואָס פערקויפט אין זיינע הענד אַ געוויסען צווייג פון אינדוסטריע, האַנדעל אדער אַנדערע אונטערנעהמונגען און האָט די אויסשליסליכע דעה איבער שטעלען די פּרייזען א. ד. ג.

monopolis'tic *a.* (מאָ-נאָפּ-אָ-ליס'-טיק) מאָנאָפּאָליסטיש; וואָס איז שייך צו מאָנאָפּאָל. .ז *monopoly*

monopoliza'tion *n.* (מאָ-נאָפּ-אָ-לי-זיי'-שאָן) די מאָנאָפּאָליזירונג פון אַן אינדוסטריע, געשעפט, אונטערנעהמונג א. ד. ג. .ז *monopolize*

monop'olize *v.* (מאָ-נאָפּ'-אָ-לאַיז) מאָנאָפּאָליזירען, בעקומען דאָס רעכט צו זיין דער איינציגער בעל־דעה איבער אַ געוויסען צווייג פון אינדוסטריע, האַנדעל אדער אַנדערע אונטערנעהמונגען.

monop'olizer *n.* (מאָ-נאָפּ'-אָ-לאַי-זער) אַ מאָנאָפּאָליסט. .ז *monopolist*

monop'oly *n.* (מאָ-נאָפּ'-אָ-לי) אַ מאָנאָפּאָל, די אויסשליסליכע קאָנטראָלע וואָס אַ פּערזאָן אדער גרופּע האָט איבער אַ געוויסען צווייג פון אינדוסטריע אדער האַנדעל און קען שטעלען די פּרייזען לויט זיין אייגענעם ווילקיר; דאָס וואָס ווערט געהאַלטען אין מאָנאָפּאָל; אַ גרופּע אדער קאָמפּאַניע, וואָס בעקומט אַ מאָנאָפּאָל איבער עפּעס.

monop'teral *a.* (מאָ-נאָפּ'-טע-רעל) מיט איין רייה זיילען [װעגען אַ גריכישען טעמפּעל מיט זיילען, וואָס זיינען איינגעאָרדנעט אין איין קרייז און שטיצען אַ קאָנישען דאַך]. .ז *monopteron*

monop'teron *n.* (מאָ-נאָפּ'-טע-ראָן) אַ רונדער טעמפּעל מיט זיילען, וואָס נעהען אין איין קרייז און שטיצען אַ קופּאָל אדער קאָנישען דאַך.

monop'teros *n.* (מאָ-נאָפּ'-טע-ראָס) .ז *monopteron*

mon'optote *n.* (מאַנ'-אָפּ-טאָוט) אין גראַמאַטיק — אַ הויפּט־וואָרט אדער אייגענשאַפטס־וואָרט וואָס האָט נור איין קאַזוס־פאָרם. .ז *case*

mon'opus *n.* (מאַנ'-אָ-פּאָס) אַ פערזעהעניש אדער אומנאַרמאַלע בעשעפעניש וואָס האָט נור איין פוס.

mon'orail *n.* (מאַנ'-אָ-רייל) אַן אייזענבאַהן מיט איין רעלסע אדער שינע.

monor'chid *a.* (מאָ-נאָהר'-קיד) וואָס האָט נור איין איי אדער יאַדרע.

monor'chis *n.* (מאָ-נאָהר'-קיס) אַ חיה אדער מענש וואָס האָט נור איין איי.

monor'chism *n.* (מאָ-נאָהר'-קיזם) מאָנאַרכיזם, דאָס האָבען נור איין איי.

Monorhi'na *n.* (מאַנ-אָ-ראַי'-נאַ) דער קלאַס ווירבעל־טהיערע [חיות וואָס האָבען אַ חוט השדרה], וועלכע האָבען איין נאָז־לאָך.

mon'orhinal *a.* (מאַנ'-אָ-ראַי-נעל) וואָס האָט נור איין נאָז־לאָך.

mon'orhine *a. and n.* (מאַנ'-אָ-רין) וואָס האָט נור איין נאָז־לאָך; אַ ווירבעל־טהיר וואָס האָט נור איין נאָז־לאָך [ווי נעוויסע פיש].

mon'orhyme *n.* (מאַנ'-אָ-ראַים) אַ געדיכט, וואָס אַלע שורות אין איהם ענדיגען זיך מיט דעמזעלבען גראַם.

mon'orime *n.* (מאַנ'-אָ-ראַים) .ז *monorhyme*

mon'ospasm *n.* (מאַנ'-אָ-ספּאַזם) אין מעדיצין — ספּאַזמען נור אין איין גליעד פון קערפּער אדער נור אין איין טייל פון אַ גליעד.

mon'osperm *n.* (מאַנ'-אָ-ספּוירם) אַ פלאַנצע וואָס האָט נור איין זאָמען־קערנדעל.

monosper'mal *a.* (מאַנ-אָ-ספּויר'-מעל) .ז *monospermous*

monosper'mous *a.* (מאַנ-אָ-ספּויר'-מאָס) אין באָטאַניק — וואָס האָט נור איין זאָמען־קערנדעל.

monospher'ical *a.* (מאַנ-אָ-ספער'-אי-קעל) מאָנאָספעריש, וואָס בעשטעהט פון איין ספערע אדער קוגעל.

mon'ospored *a.* (מאַנ'-אָ-ספּאָורד) .ז *monosporous*

mon'osporous *a.* (מאַנ'-אָ-ספּאָור-אָס) וואָס האָט נור איין ספּאָר אדער קיים־קערנדעל [אַזאַ מין צעלע וואָס ענטוויקעלט זיך ביי געוויסע פלאַנצען, ווי שוועמלעך א. ד. ג.].

monos'tachous *a.* (מאָ-נאָס'-טע-קאָס) וואָס האָט נור איין זאַנג [װעגען געוויסע גראָז־אַרטיגע פלאַנצען].

mon'ostich *n.* (מאַנ'-אָ-סטיק) אַ פערז; אַן עפּיגראַמע אדער פּאָעמע פון איין פערז, אַ געדיכט פון איין פערז.

monos'trophe *n.* (מאָ-נאָס'-טרא-פי) אַ מאָנאָסטראָפע, אַ געדיכט, וואו אַלע סטראָפען [יעדע 4 שורות וואָס גראַמען זיך] זיינען געשריעבען אויף איין אַרט.

monostroph'ic *a.* (מאַנ-אָ-סטראָפ'-איק) מאָנאָסטראָפיש, וואָס בעשטעהט פון סטראָפען געשריבען אויף איין אַרט [װעגען געדיכטע].

mon'ostyle *a.* (מאַנ'-אָ-סטאַיל) אין אַרכיטעקטור — וואָס האָט אדער וואָס איז געבויט אומעטום מיט איין סטיל.

mon'ostylous *a.* (מאַנ'-אָ-סטאַי-לאָס) אין באָטאַניק — וואָס האָט איין פּיסטיל אדער ווייבליכען געשלעכטס־אָרגאַן.

monosyllab'ic *a.* (מאַנ-אָ-סי-לעב'-איק) וואָס בעשטעהט פון איין זילבע [װעגען אַ וואָרט]; וואָס בעשטעהט פון איינזילביגע ווערטער.

monosyllab'ically *adv.* (מאַנ-אָ-סי-לעב'-אי-קעל-אי) געברויכענדיג איינזילביגע ווערטער.

monosyl'labism *n.* (מאַנ-אָ-סיל'-ע-ביזם) דאָס ברויכען איינזילביגע ווערטער; דאָס בעשטעהן פון איינזילביגע ווערטער.

mon'osyllable *n.* (מאַנ'-אָ-סיל-עבל) אַן איינזילביג וואָרט [צ. ב. ים, זוהן].

mono'ta *n.* (מאָ-נאָו'-טאַ) אַ וואָזע מיט איין הענטעל אדער אויערעל.

mon'otheism *n.* (מאַנ'-אָ-טהי-איזם) מאָנאָטעאיזם [דער גלויבען אין איין איינציגען גאָט].

mon'otheist *n.* (מאָנ׳-אָ-טהי-איסט) אַ מאָנאָטעאיסט [איינער וואָס גלויבט אין איין איינציגען גאָט].

monotheis'tic *a.* -(מאָנ-אָ-טהי-איס) טיק) מאָנאָטעאיסטיש; וואָס איז שייך צו מאָנאָטעאיזם [דער גלויבען אין איין איינציגען גאָט].

monothe'lious *a.* (מאָנ-אָ-טהי׳-לי-אָס) אין זאָאָלאָגיע — פּאָליאַנדריש [וואו עטליכע זכרים בעפּרוכטען איין נקבה].

Monoth'elite *n.* (מאָ-נאָטה׳-ע-לאַיט) אַ מאָנאָטהעליט, איינער פון אַ אַלטער קריסטליכער סעקטע מאָנאָטהעליטען, וועלכע האָבען געהאַלטען, אַז אין יעזוס קריסטוס עקזיסטירט נור איין ווילען, דער געטליכער, און ניט צוויי — דער געטליכער און מענשליכער.

monothet'ic *a.* (מאָנ-אָ-טהעט׳-איק) אין פילאָזאָפיע — וואָס אַנערקענט, אַז עס עקזיסטירט נור איין איינפאַכע סובסטאַנץ אַלס דער עצם אָדער יסוד פון יעדער ערשיינונג.

mon'otint *n.* (מאָנ׳-אָ-טינט) אַ צייכ־נונג, בילד אָדער דרוק אין איין פאַרב.

monot'ocous *a.* (מאָ-נאָט׳-אָ-קאָס) אין זאָאָלאָגיע — וואָס ברענגט אויף דער וועלט נור איין קינד מיט איין מאָל; אין באָטאַניק — וואָס ברענגט פרוכטען נור איין מאָל אין יאָהר.

mon'otone *n.* and *v.* (מאָנ׳-אָ-טאָון) מאָנאָטאָנקייט, איינאַרטיגקייט פון טאָן, פון שטימע אָדער פון סטיל; איינטאָניגקייט; רעדען מאָנאָטאָנע, איינאַרטיג, לאַנגוויילינ.

monoton'ic *a.* (מאָנ-אָ-טאָנ׳-איק) איינטאָניג; וואָס קען אַרויסברענגען נור איין טאָן [ווי אַ פּויק].

monoton'ical *a.* (מאָנ-אָ-טאָנ׳-אי-קעל) ז. *monotonic*.

monoton'ically *adv.* -(מאָנ-אָ-טאָנ׳) אי-קעל-אי) מאָנאָטאָניש; אויף אַן איינטאָניגען שטייגער.

monot'onist *n.* (מאָ-נאָט׳-אָ-ניסט) איינער וועלכער רעדט אָדער שרייבט שטענדיג וועגען איין זאַך.

monot'onous *a.* (מאָ-נאָט׳-אָ-נאָס) מאָנאָטאָנע, איינפאָרמיג, לאַנגווייליג.

monot'onously *adv.* -(מאָ-נאָט׳-אָ) נאָס-לי) אויף אַ מאָנאָטאָנעם, לאַנגווייליגען שטייגער.

monot'onousness *n.* -(מאָ-נאָט׳-אָ) נאָס-נעס) דאָס זיין מאָנאָטאָנע, איינאַרטיג, לאַנגווייליג.

monot'ony *n.* (מאָ-נאָט׳-אָ-ני) מאָנאָ־טאָנקייט, איינטאָניגקייט, איינפאָרמיג־קייט, לאַנגווייליגקייט.

monov'alent *a.* (מאָ-נאָוו׳-ע-לענט) אין כעמיע — מאָנאָוואַלענט אָדער איינ־ווערטיג; וואָס קען פערבייטען אין אַ כעמישער פערבינדונג איין אַטאָם וואַסער־שטאָף.

monox'id *n.* (מאָ-נאָק׳-סיד) אַ כעמי־שע צוזאַמענזעצונג, וואָס האָט איין אַטאָם זויערשטאָף.

monox'ide *n.* (מאָ-נאָק׳-סאַיד) ז. *monoxid*.

monox'ylon *n.* (מאָ-נאָק׳-סי-לאָן) אַ שיף וואָס איז געמאַכט פון איין קלאָץ; אין די יאַנישע אינזלען — אַ שיף וואָס ווערט געטריבען מיט איין רודער.

monox'ylous *a.* (מאָ-נאָק׳-סי-לאָס) געמאַכט פון איין שטיק האָלץ.

Monroe' doc'trine -(מאָנ-ראָו׳ דאָק׳) טרין) די מאָנראָע־דאָקטרין, אַ פּאָליטי־שער פּרינציפּ פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ, וועלכער איז פאָרמו־לירט געוואָרען פון דעם אַמעריקאַנער פּרעזידענט דזשיימס מאָנראָ [1817—1825 יאָהר] מיט די ווערטער "אַמעריקאַ פאַר אַמעריקאַנער". די בעדייטונג אָדער פאָדערונג פון דיעזען פּרינציפּ בעשטעהט אין דעם, אַז קיין אייראָפּעאישע רעגיע־רונג דאַרף זיך ניט אריינמישען אין די אינערליכע אַנגעלעגענהייטען פון די אַמע־ריקאַנער מלוכות און אין די בעציהונגען צווישען זיי און טאָר ניט פערשפּרייטען איהר הערשאַפט אין אַמעריקאַ.

monsieur' *n.* (מוי-סיעי׳) מיין הערר; הערר; אַ פראַנצויז.

Monsieur' de Paris' דע (מוי-סיעי׳) פּאַ-רי׳) דער הערר פון פּאַריז [אַ נאָ־מען, מיט וועלכען מען פלעגט רופען דעם תליון פון פראַנקרייך].

monsi'gnor *n.* (מאָנ-סי׳-ניאָר) אַ טי־טול פון געוויסע העכערע גייסטליכע אין דער קאַטוילישער קירך.

monsoon' *n.* (מאָנ-סוהן׳) אַ מוסאָן, אַ ווינד, וועלכער בלאָזט אין די טראָפּי־שע לענדער, בעזאָנדערס אַרום די ברע־גען פון אָסט־אינדיען [איין האַלב יאָהר בלאָזט ער אין איין ריכטונג און דעם צווייטען האַלבען יאָהר — אין דער גע־גענזעצליכער ריכטונג].

monsoo'nal *a.* (מאָנ-סוה׳-נעל) וואָס איז שייך צו אַ מוסאָן. ז. *monsoon*.

mon'ster *n.* and *a.* (מאָנ׳-סטער) אַ מאָנסטער, אַ פערזעהעניש; אַ שרעקליכע בריאה; אַן אוננאַרמאַלע בעשעפעניש; אַ שרעקליך פערדאָרבענער מענש, אַן אומ־מענש; עפּעס וואָס איז אוננאַטירליך און שרעקליך; פון אַן אונגעהויערער גרויס אָדער צאָהל.

mon'sterer *n.* (מאָנ׳-סטער-ער) אַן איבערטרייבער; אַ בעל־מגזם.

mon'ster-like *a.* (מאָנ׳-סטער-לאַיק) ווי אַ מאָנסטער, שרעקליך, אונגעהויער.

mon'strance *n.* (מאָנ׳-סטרענס) אַ כלי אָדער אַ מין דורכזיכטיגער אָרון פאַר די הייליגע אין דער קאַטוילישער קירך.

monstra'tion *n.* (מאָנ-סטריי׳-שאָן) דאָס בעווייזען; אַ בעווייז.

mon'strator *n.* (מאָנ׳-סטריי-טאָר) איינער וואָס שטעלט עפּעס אַרויס; אַ אויס־נער וואָס בעווייזט.

monstros'ity *n.* (מאָנ-סטראָס׳-אי-טי) דאָס זיין אויסערגעוועהנליך אָדער שרעק־ליך; אַן אוננאַטירליכע בעשעפעניש; אַ מאָנסטער; אַ פערזעהעניש.

mon'strous *a.* (מאָנ׳-סטראָס) אוננאַ־טירליך; שרעקליך גרויס, אהן גלייכען צו זיך; העסליך, שרעקליך.

mon'strously *adv.* (מאָנ׳-סטראָס-לי) אויף אַן אוננאַטירליכען, אונגעהויערען שטייגער; מיאוס, שרעקליך.

mon'strousness *n.* (מאָנ׳-סטראָס-נעס) אונגעהויערקייט, שרעקליכקייט; אונגע־הויערע פערדאָרבענקייט.

Mont. [איי־ אַבקירצונג פון *Montana* נער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון נאָרד־אַמעריקאַ].

Montagnard' *n.* (מאָנ-טע-ניאַר׳) אַ מאָנטאַניאַר, איינער פון דער עקסטרעם ראַדיקאַלער פּאַרטיי אין דער צייט פון דער גרויסער פראַנצויזישער רעוואָלו־ציאָן; אַ מיטגליעד פון אַן עקסטרעם ראַ־דיקאַלער פּאַרטיי.

montagnard' *n.* (מאָנ-טע-ניאַר׳) אַ בערג־איינוואוינער.

mon'tane *a.* (מאָנ׳-טיין) בערגיג.

montan'ic *a.* (מאָנ-טענ׳-איק) בערגיג; וואָס בעשטעהט פון בערג.

mon'tant *n.* and *a.* (מאָנ׳-טענט) די מיטעלע ווערטיקאַלע לייסט פון אַ טהיר; אויפהייבענד.

mont'-de-piété' *n.* -(מאָנ׳-דע-פּי-איי) טיי׳) אַ לאָמבאַרד, אַ הויז וואו מען לייהט געלד אויף משכנות פאַר קליינע פּראָצענטען.

mon'te *n.* (מאָנ׳-טע) אַ וואַלדיגע גע־גענד; אַ געגענד מיט קוסטעס און שי־טערע בוימער; אַ מין קאָרטען־שפּיעל אין שפּאַניען און שפּאַניש־אַמעריקאַ.

montei'ro *n.* (מאָנ-טיי׳-ראָו) אַ מין יעגער־היטעל. ז. *montero*.

monteith' *n.* (מאָנ-טיטה׳) אַ רייך־פערציערטע זילבערנע וואַזע, אין וועלכער מען פלעגט מאַכען פּונש [זי פלעגט דיע־נען אויך צו אָבקיהלען אָדער אויסשוויי־קען די וויין־גלעזער]; אַ געפּאַרבטע ציצע־נע טיכעל מיט ווייסע פלעקען אָדער פּינטלעך.

monte'ro *n.* (מאָנ-טיי׳-ראָו) אַ יע־גער; אַ רייטער׳ס אָדער יעגער׳ס היטעל [אַ מין רונד היטעל מיט גרויסע לאַ־פּעז, וואָס מען קען אַראָבציהען אויף׳ן געזיכט].

monte'ro-cap *n.* (מאָנ-טיי׳-ראָו-קעפּ) אַ מין יעגער־היטעל. ז. *montero*

month *n.* (מאָנטה) אַ מאָנאַט, אַ חדש.

month'lies *n.* (מאָנטה׳-ליז) מענסטרוא־ציע, רעגעל, מאָנאַטליכע [ביי פרויען]; מאָנאַטליכע אויסגאַבען אָדער זשורנאַלען.

month'ly *a.*, *adv.* and *n.* (מאָנטה׳-לי) מאָנאַטליך; אַלע חודש; אַ מאָנאַטליכע אויסגאַבע, אַ מאָנאַטליכער זשורנאַל.

month'ly flow'ers -(מאָנטה׳-לי פלאַו׳) ערז) מענסטרואַציע, די מאָנאַטליכע ריי־ניגונג ביי פרויען.

month of Sun'days (מאָנטה אָוו סאָנ׳-דייז) לאַנג ווי דער גלות.

month's mind (מאָנטהס מאַינד) אין דער קאַטוילישער קירך — געוויסע תפילות וואָס מען זאָגט שטענדיג נאָך אַ געשטאָר־בענעם אין דעם ערשטען חדש נאָך זיין טויט; אַ שטאַרקער חשק אָדער נייגונג.

mon'ticle *n.* (מאָנ׳-טיקל) אַ קליין בערגעל.

montic'ulate *a.* (מאָנ-טיק׳-יו-לייט) בערגעלדיג; בעדעקט מיט בערגלעך.

mon'ticule *n.* (מאָנ׳-טי-קיול) אַ קליין בערגעל.

montic'ulous *a.* (מאָנ-טיק׳-יו-לאָס) ז. *monticulate*.

montig'enous *a.* (מאָנ-טידזש׳-ע-נאָס) געבאָרען אָדער ערצויגען אויף אַ בארג.

montoir' *n.* (מאָנ-טואַר׳) אַ נעשטעל, אויף וועלכען מען הויבט זיך אויף כדי צו זעצען זיך אויף אַ פערד.

mon'ton *n.* (מאָנ׳-טאָן) אַ מעקסיקאַנישע מאָס פאַר רויה־מעטאַל אָדער ערץ.

mon'ture *n.* (מאָנ׳-טשור) אַ נעשטעל, מיט דער הילף פון וועלכען מען זעצט זיך אויף אַ פערד; איינפאַסונג, איינזעצונג, איינראַהמונג.

mon'ument *n.* and *v.* (מאָנ׳-יו-מענט) אַ מאָנומענט, אַ דענקמאָל, אַ מצבה; אַ מאָנומענטאַלע זאַך [עטוואָס גרויסעס, אויסערגעוועהנליכעס וואָס בלייבט אין זכרון]; אַ שטיין אָדער אַן אַנדער זאַך וואָס בעצייכענט אַ גרענעץ פון אַ שטיק לאַנד; שטעלען אַ מאָנומענט; שאַפען אַ מאָנומענטאַלעס אָדער לאַנג־דויערענדעס ווערק.

monumen'tal *a.* and *n.* -(מאָנ-יו)

מענ'-טעל) מאנומענטאל; וואס בלייבט אין אנדערנקען; וואס דיענט פאר א מאָ-נומענט אדער מצבה; וואס איז ענליך צו א מאנומענט אדער דענקמאל; אויסער-געוועהנליך, גוזמא'דיג; אז אנדענקונג, א דענקמאל.

monumental'ity *n.* (מאנ-יו-מענ-טעל'-אי-טי) דאס זיין מאנומענטאל; דאס דיענען אלס מאנומענט אדער דענק-מאל.

monumentaliza'tion *n.* (מאנ-יו-מענ-טעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען מאָ-נומענטאל אדער געדענקונגס-ווערטה.

monumen'tally *adv.* (מאנ-יו-מענ'-טעל-אי) לזכרון, צום אנדענקען; אין א הויכען גראד.

moo *n. and v.* (מוה) "מו", דאס מאכען "מו", דאס מעקען פון א קוה; מעקען, מוהען.

moo'-cow *n.* (מוה'-קאו) מו [א קינדער-שער נאמען פאר א קוה].

mood *n.* (מוהד) געמיטה, שטימונג, שלעכטע שטימונג; צוטראגענקייט; אין גראמאטיק — דער מאדוס [ז. *mode*]; דער טאָן-ארט.

moo'dily *adv.* (מוה'-די-לי) שלעכט געשטימט, מרה-שחורה'דיג, אנגעבלאזען, קאפריזנע.

moo'diness *n.* (מוה'-די-נעס) א שוועה-רער געמיטהס-צושטאנד, א שלעכטע שטי-מונג; קאפריזנעקייט, אנגעבלאזענקייט; מרה-שחורה.

moo'dish *a.* (מוה'-דיש) שלעכט גע-שטימט, קאפריזנע, אנגעבלאזען; מרה-שחורה'דיג.

The lady's temper is very moodish.

moo'dishly *adv.* (מוה'-דיש-לי) ז. *moodily*.

moo'dy *a.* (מוה'-די) שלעכט געשטימט, קאפריזנע, אנגעבלאזען, פערכמורעט, מע-לאנכאליש.

moon *n. and v.* (מוהן) די לבנה; א מאנאט; עטוואס וואס איז ענליך צו דער לבנה אדער צו א האלבער לבנה; די האלבע לבנה [אלס עמבלעם פון דער טער-קישער מלוכה]; די אקס-אויג-מארגאריט-קע [א מין מארגאריטקע אדער גענזענ-בלימעל. ז. *daisy*]; בעציערען מיט לבנות; ארומבלאנדזשען אדער אויסזעהען ווי א נאכט-וואנדלער.

moon'beam *n.* (מוהנ'-ביעם) א לבנה-שטראהל.

moon'-blind *a.* (מוהנ'-בלאינד) מיט א טונקעלער ראיה; וואס ליידעט פון דער ליכטיגער שטאר [ווען מען זעהט נור בייטאג אדער ביי א שטארקער שיין]; נאכט-וואנדלעריש.

moon'-blind'ness *n.* (מוהנ'-בלאינד-נעס) די ליכטיגע שטאר [ווען מען זעהט נור בייטאג אדער ביי א שטארקער שיין]; א פעריאדישע אויגען-ענטצינדונג ביי א פערד, וואס פיהרט געוועהנליך צו פאל-שטענדיגער בלינדקייט.

moon'-blink *n.* (מוהנ'-בלינק) א צייט-ווייליגע פערטונקעלונג פון דער ראיה אין טראפישע לענדער וואס קומט, ווי מען זאגט, דערפון וואס מען שלאפט אונבע-שיצט פון די לבנה-שטראהלען.

moon'-calf *n.* (מוהנ'-קאהף) א פער-זעהעניש, א מיאוסקייט; אן אבגעריסע-נער נאר; פאלשע שוואנגערשאפט [אן אנוואוקס אין דער געבעהר-מוטער, וואס רופט ארויס סימפטאמען פון שוואנגער-שאפט].

moon'-cree'per *n.* (מוהנ'-קריע'-פער) די לבנה-בלום [אזא מין טראפיש בלי-מעל וואס עפענט זיך ביינאכט].

moon'-dai'sy *n.* (מוהנ'-דיי'-זי) די אקס-אויג-מארגאריטקע [א מין מארגאריט-קע אדער גענזענבלימעל]. ז. *daisy*.

moon'-di'al *n.* (מוהנ'-דאי'-על) א לבנה-זייגער [וואס ציינט די צייט נאך דער לבנה].

mooned *a.* (מוהנד) ענליך צו דער לבנה; ווי א האלבע לבנה; בעציערט מיט לבנות; בעדעקט מיט לבנה-ענליכע פלעקען; סימבאליזירט, פארגעשטעלט דורך א לבנה; וואס טראגט די טערקישע מלוכה-עמבלעם [די האלבע לבנה].

moo'ner *n.* (מוה'-נער) א טרוימער, א פער'חלומ'טער, איינער וואס זעהט אויס ווי א נאכט-וואנדלער.

moo'net *n.* (מוה'-נעט) א קליינע לבנה.

moo'ney *a. and n.* (מוה'-ני) ז. *moony*.

moon'eye *n.* (מוהנ'-אי) פעריאדישע אויגען-ענטצינדונג ביי פערד וואס פיהרט געוועהנליך צו פאלשטענדיגער בלינדקייט; א מין אמעריקאנער טייך-פיש מיט שעה-נע זילבער-ווייסע שופען.

Mooneye

moon'eyed *a.* (מוהנ'-איד) וואס האט קיילעכדיגע, ארויסגעשטארצטע אויגען; וואס זעהט אויס שטארק איבערראשט; וואס ליידעט פון דער ליכטיגער שטאר [ווען מען זעהט נור בייטאג אדער ביי א שטארקער שיין]; וואס האט אוואלע פלעקען [וועגען געוויסע היהנער].

moon'-face *n.* (מוהנ'-פיים) א קיילעכ-דיג פנים.

moon'-faced *a.* (מוהנ'-פייסט) מיט א קיילעכדיגען פנים; מיט א שטראהלענדען שעהנעם פנים.

moon'-fern *n.* (מוהנ'-פוירן) דאס מאנד-גראז [אזא פארן אדער פאפא-ראטניק].

Moon-fern

moon'fish *n.* (מוהנ'-פיש) דער מאנד-פיש [א מין קורצער, פלאטשינער ים-פיש מיט זילבער-ווייסע אדער געלבליכע שו-פען].

moon'flaw *n.* (מוהנ'-פלאה) א קראנקהייט פערארזאכט פון דער לבנה-שיין; סאמנאמבוליזם, נאכט-וואנדלונג.

moon'-flow'er *n.* (מוהנ'-פלאו'-ער) די לבנה-בלום [אזא בלימעל פון די טראָ-פישע לענדער וואס עפענט זיך ביינאכט]; די אקס-אויג-מארגאריטקע. ז. *moon-daisy*.

moon'glade *n.* (מוהנ'-גלייד) די אָב-שפיגלונג פון דער לבנה אין וואסער.

moon'gus *n.* (מוהנ'-גאס) ז. *mongoos*.

moo'nish *a.* (מוה'-ניש) ווי די לבנה; וואקעלדיג, ניט-בעשטענדיג.

moon'-knife *n.* (מוהנ'-נאיף) א גע-בויגען מעסער וואס ווערט געברויכט צום אבשאבען דאס פלייש פון פעל.

moon'less *a.* (מוהנ'-לעס) אהן א לבנה, אהן לבנה-ליכט.

moon'light *n. and a.* (מוהנ'-לאיט) לבנה-שיין; בעלויכטען פון דער לבנה; וואס קומט פאר ביי דער שיין פון דער לבנה.

moon'-ligh'ted *a.* (מוהנ'-לאי'-טעד) בעלויכטען פון דער לבנה.

moon'lighter *n.* (מוהנ'-לאי-טער) איינער וואס טהוט פערבאטענע זאכען ביינאכט [הויפטזעכליך א קאנטראבאנ-דיסט אדער איינער וואס האלט א געהיי-מע ברייזעל]; א מיטגליעדער פון אן איר-לענדישער געהיימער ארגאניזאציאן וואס האט ארום יאהר 1880 טעראריזירט די גוטס-בעזיצער; איינער פון א קאמפאניע וואס געהט ארום ביינאכט שפיעלען סע-רענאדען.

moon'light flit'ting (מוהנ'-לאיט פליט'-אינג) דאס אבטראגען זיך בגנבה, כדי ניט צו צאהלען קיין חובות.

moon'lighting *n.* (מוהנ'-לאי-טינג) אגראריש טעראר אין אירלאנד; פער-באטענע געהיימע בעשעפטיגונג. ז. *moonlighter*.

moon'-lit *a.* (מוהנ'-ליט) בעגאסען מיט לבנה-שיין.

moon'-loved *a.* (מוהנ'-לאווד) געליעבט פון דער לבנה.

moon'-mad'ness *n.* (מוהנ'-מעד'-נעס) משוגעת וואס קומט, ווי מען גלויבט, דערפון וואס מען שלאפט אונבעשיצט פון די לבנה-שטראהלען.

moon'-month *n.* (מוהנ'-מאנטה) א לבנה-חודש [פון 28 אדער 29 טעג].

moon'-pen'ny *n.* (מוהנ'-פעני'-אי) ז. *moon-daisy*.

moon'-ra'ker *n.* (מוהנ'-ריי'-קער) א שוטה, אן אבגעריסענער נאר.

moon'-ra'king *n.* (מוהנ'-ריי'-קינג) דאס ארומטראגען זיך מיט נארישע אדער פוסטע פאנטאזיעס.

moon'rise *n.* (מוהנ'-ראיז) דער לבנה-אויפגאנג.

moons *n.* (מוהנז) ז. *moon-daisy*.

moon'seed *n.* (מוהנ'-סיעד) די לבנה-זאמען [אזא קלעטערענדע פלאנצע].

moon'set *n.* (מוהנ'-סעט) דער לבנה-אונטערגאנג.

moon'-shaped *a.* (מוהנ'-שייפט) לבנה-פערמיג, ווי א האלבע לבנה.

moon'shee *n.* (מוהנ'-שיע) א דאלמע-טשער, א שפראכען-לעהרער, א שפראכען-קענער [אין אינדיען].

moon'shine *n. and a.* (מוהנ'-שאין) לבנה-שיין; אונוויכטיגקייט; ניט-ווירק-ליכקייט; פוסטע פרעטענזיעס, פוסטער גלאנץ; קאנטראבאנדע-משקאות; פוסט, פאנטאסטיש, ניט ווירקליך, נאריש.

moon'shiner *n.* (מוהנ'-שאי-נער) א קאנטראבאנדיסט, איינער וואס מאכט בראנ-פען בסוד אהן אקציז; איינער וואס טהוט עטוואס נעגען געזעץ אונטער דעם שוץ פון דער נאכט.

moon'shining *n.* (מוהנ'-שאי-נינג) דאס מאכען בראנפען אין א געהיימען ברייזעל.

moon'shiny *a.* (מוהנ'-שאי-ני) 1. בע-

לויכטען פון דער לבנה; 2. פאנטאסטיש, ניט־ווירקליך, פוסט, זינלאז.

1. We met in the wood in a moonshiny night. 2. He has vague, moonshiny ideas.

moon'-sick *a.* (מוהנ'-סיק) משוגע; נאכט־וואנדלענד.

moon'stone *n.* (מוהנ'-סטאון) דער מאנדשטיין [אזא פעלדשפאט מיט א פערל־ווייסען אבגלאנץ, ווערט געברויכט פאר בעציערונגען].

moon'stricken *a.* (מוהנ'-סטריקן) ז. ***moonstruck***

moon'struck *a.* (מוהנ'-סטראק) פערבלענדעט, קראנק, משוגע [היפּעטזעכליך ווען עס ווערט אנגענומען, אז דאס איז געקומען פון דער ווירקונג פון דער לבנה].

moon'-tre'foil *n.* (מוהנ'-טריע'-פאיל) די מאנד־קליי [אזא אימער־גרינע איטאליעניש גארטען־פלאנצע].

moon'wort *n.* (מוהנ'-הוואירט) ז. ***moon-fern***

moo'ny *a. and n.* (מוה'-ני) 1. לבנה־עהנליך, עהנליך צו א האלבער לבנה; 2. עהנליך צו לבנה־שיין; בעלויכטען פון דער לבנה; 3. נאריש, תמ'וואטע; שכור; קרענקליך; א נאר.

2. Soft and pale is the moony beam. 3. A moony insipid boy.

moon'-year *n.* (מוהנ'-ייהר) דאס לבנה־יאהר. ז. ***lunar year***

moor *n. and v.* (מוהר) א פוסטע, ניט בעארבייטע געגענד; א בלאטיגער ארט; א פערצאמטער יאגד־פלאץ; פעראנקערונג אדער בעפעסטיגונג פון א שיף; בעפעסטיגען, פעראנקערען [א שיף].

Moor *n.* (מוהר) א מורין [איינער פון אן אראבער־ראסע אין נארד־אפריקא]; א שווארצער, א נעגער.

moor'age *n.* (מוהר'-עדזש) אן אנקער פלאץ [פאר שיפען].

moor'berry *n.* (מוהר'-בער-אי) א מאך־יאגדע, א ברוסניצע [אזא רויטליכע יאגדע וואס וואקסט אין מאכיגע ערטער]. ז. ***cranberry***

moor'-bred *a.* (מוהר'-ברעד) פראדוצירט אין בלאטיגע ערטער.

moor'-buz'zard *n.* (מוהר'-באז'-ארד) דער מארטינס־פויגעל [אזא רויב־פויגעל].

moor'-coal *n.* (מוהר'-קאול) ליגניט אדער ברוין־קויהלען. ז. ***lignite***

moor'-cock *n.* (מוהר'-קאק) דער זומפּ־האהן [אזא פויגעל]. ז. ***grouse***

moor'-coot *n.* (מוהר'-קוהט) די ענגלישע וואסער־הוהן [אזא פויגעל].

moored *a.* (מוהרד) פעראנקערט, בעפעסטיגט [ווענען א שיף].

Moor'ess *n.* (מוהר'-עס) א מורינישע פרוי, א מורין; א שווארצע, א נעגערטע. ז. ***Moor***

moor'-fowl *n.* (מוהר'-פאול) די וואסער־הוהן. ז. ***grouse***

moor'-game *n.* (מוהר'-גיים) די שאטלענדישע וואלד־הוהן. ז. ***grouse***

moor'-grass *n.* (מוהר'-גראס) דאס זעסלער־גראז [איז שטארק פערשפרייט אין די בערגיגע געגענדען פון אייראפא].

moor'-hawk *n.* (מוהר'-האהק) ז. ***moor-buzzard***

moor'-hen *n.* (מוהר'-העז) א וואסער־הוהן. ז. ***grouse***

moor'ing *n.* (מוהר'-אינג) דאס פעראנקערען, דאס צובינדען [א שיפעל מיט שטריק].

moor'ing-pall *n.* (מוהר'-אינג-פאהל) ז. ***mooring-post***

moor'ing-post *n.* (מוהר'-אינג-פאוסט) א סלופ צום צובינדען א שיף.

moor'ings *n.* (מוהר'-אינגז) די בעפעסטיגונגס־זאכען אויף א שיף [ווי אנקערס, שטריק, קייטען א. ז. וו.]; עטוואס וואס בעפעסטיגט און האלט צו.

moor'ish *a.* (מוהר'-איש) זומפיג, ווי אין א פוסטער, ניט־בעארבייטער געגענד; כאראקטערלאז; אונפרוכטבאר.

Moor'ish *a.* (מוהר'-איש) מוריניש, וואס איז שייך צו די מורינען. ז. ***Moor***

Moor'ish arch (מוהר'-איש ארטש) די מורינישע ארקע [אן ארקע וואס זעהט אויס ווי א פאדקאווע]. ז. ***Moorish art***

Moor'ish architec'ture (מוהר'-איש אר-קי-טעק'-טשור) די מורינישע בוי־קונסט. ז. ***Moorish art***

Moor'ish art (מוהר'-איש ארט) די מורינישע אדער סאראצינישע בוי־קונסט [ווי זי איז ענטוויקעלט געווארען אין נארד־אפריקא און אין שפאניען בעת דער מורינישער הערשאפט. צייכענט זיך אויס מיט די פאדקאווע־עהנליכע געוועלבען און מיט די פערציערונגען אין דער פארם פון פערשיעדענע געאמעטרישע פיגורען און פלאנצען].

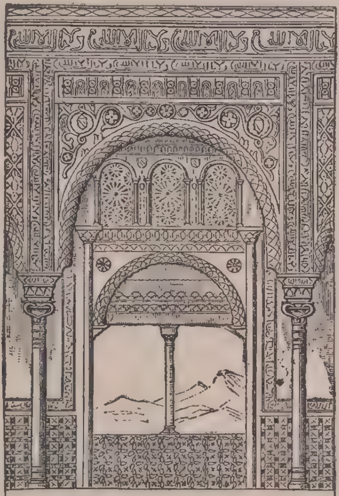

Moorish Art

Moor'ish drum (מוהר'-איש דראם) א טאמבורין. ז. ***tambourine***

Moor'ish style (מוהר'-איש סטאיל) דער מורינישער בוי־סטיל. ז. ***Moorish art***

moor'land *n. and a.* (מוהר'-לענד) א בלאטיגע געגענד, א זומפּ־לאנד; א פערלאזענע, ניט־בעארבייטע געגענד; וואס איז שייך צו זומפּ־לאנד אדער ניט־בעארבייטען לאנד.

Moor'man *n.* (מוהר'-מען) א מורין. ז. ***Moor***

moor'stone *n.* (מוהר'-סטאון) דער ווייסער גראניט פון קארנוואל.

moor'uk *n.* (מוהר'-אק) דער ניי־ענגלענדער קאזואר [אזא גרויסער פויגעל, וועלכער געפינט זיך אין ניי־ענגלאנד].

moor'y *a.* (מוהר'-אי) בלאטיג, זומפיג, וואסערדיג.

moose *n.* (מוהס) דאס מוסטהיער [אזא גרויסער אמעריקאנישער הירש מיט גרויסע פלאכע הערנער].

Moose

moose'-call *n.* (מוהס'-קאהל) אזא טרומייט פון בירקענבוים־קארע [בעריאזעווע קארע], מיט וועלכען יעגער פערנארען מוסטהיערע [אמעריקאנישע גרויסע הירשען מיט פלאטשיגע הערנער].

moose'-deer *n.* (מוהס'-דיער) ז. ***moose***

moose'wood *n.* (מוהס'-הוואוד) דער פענסילווייניער אהארנבוים אדער קליאן; דאס לעדער־האלץ [אזא בוימעל פון נארד־אמעריקא מיט א זעהר הארטער קארע].

moose'-yard *n.* (מוהס'-יארד) א פלאץ אין וואלד וואו עס פיטערט זיך אום ווינטער א סטאדע מוסטהיערע [אזעלכע גרויסע אמעריקאנישע הירשען מיט פלאטשיגע הערנער].

moot *n., v. and a.* (מוהט) א פערזאמלונג; א פערזאמלונג פון פאלקס־פערטרעטער אדער א פאלקס־פערזאמלונג [אמאל אין ענגלאנד]; א פערזאמלונגס־פלאץ; א שטרייט, א ויכוח, א דעבאטע; א כלומר'שדיגער פראצעס געפיהרט פון סטודענטען פון יורי [צוליעב איבונגען]; ארגומענטירען, דעבאטירען, אריינברייננגען א שטרייט־פראגע; אנטייל נעהמען אין א כלומר'שדיגען פראצעס [פון סטודענטען]; שטרייטיג, וואס דארף אדער קען דעבאטירט ווערען; אונבעשטימט, אונבעשלאסען.

moo'table *a.* (מוה'-טעבל) וואס איז צום דיסקוטירען, ווענען וואס מען קען שטרייטען אדער האבען א ויכוח; אונבעשטימט, אונבעשלאסען.

moot'-case *n.* (מוהט'-קייס) א שטרייט־פראגע, א פונקט צום דעבאטירען; א כלומר'שדיגער געריכטס־פראצעס [צוליעב איבונגען פון סטודענטען פון יורי].

moot'-court *n.* (מוהט'-קאורט) א כלומר'שדיגער געריכט, פאר וועלכען די סטודענטען וואס לערנען יורי פיהרען פראצעסען און דיספוטירען.

moo'ter *n.* (מוה'-טער) א דעבאטאנט; א סטודענט פון יורי, וואס נעהמט אנטייל אין א כלומר'שדיגער געריכטס־פערהאנדלונג.

moot'-point *n.* (מוהט'-פאינט) א שטרייט־פונקט; א פונקט, וואס ווערט דעבאטירט.

The judge decided on this moot-point of law.

moot'-ques'tion *n.* (מוהט'-קהוועס-

טשאן) א שטרייט=פראגע, א פראגע צום דעבאטירען.

moo'ty *n.* (מוה'–טי) א מין קליינער פאלק אדער סאקאל [אזא פויגעל].

mop *n. and v.* (מאפ) א שמאטע [צום ווישען], א לאפען; א וואש=בעזים, א לאפען=בעזים; א גרימאסע; איינער וואס מאכט גרימאסען; א צופיעשטשעטע קינד; א יונג מיידעל, א ליאלקע; א נאר; מאכען א גרימאסע; ווישען מיט א לאפען אדער מיט א וואש=בעזים.

mop'board *n.* (מאפ'–באורד) א וואשברעט; א ברעט ביים אונטערשטען ברעג פון א וואנד.

mope *v. and n.* (מאופ) זיין אונאויפמערקזאם, ווי פערשלאפען, טעמפ, אומעטיג; מאכען אומעטיג; לאנגווייל̇ען, נודיען; איינער וואס איז ווי פערשלאפען, פערטעמפט, אונאויפמערקזאם אדער אומעטיג.

mope af'ter (מאופ עפ'–טער) בענקען נאך עפעס.

mope away' (מאופ ע–הוויי') אוועקפטר'ען די צייט אין אומעט אדער ווי פערשלאפען.

mope'-eyed *a.* (מאופ'–איד) קורצזיכטיג, וואס האט א שוואכע ראיה; נאריש.

mope for (מאופ פאר) בענקען נאך עפעס.

mope'ful *a.* (מאופ'–פול) ווי פערשלאפען; אומעטיג; נאריש, טעמפ.

mop'-head *n.* (מאפ'–העד) דער לאפען אויף א לאפען=בעזים; א קלאמער וואס האלט דעם לאפען אויף'ן שטעקען פון א לאפען=בעזים; א מענש מיט א צוקודעלטען קאפ.

mop'-head'ed *a.* (מאפ'–העד'–עד) מיט א צוקודעלטען קאפ.

mo'ping *n.* (מאו'–פינג) אומעטיגקייט; מעלאנכאליע.

mo'pingly *adv.* (מאו'–פינג–לי) מיט א טעמפען אדער פערשלאפענעם אויסזעהן; אומעטיג.

mo'pish *a.* (מאו'–פיש) פער'חוש'עמט, נאריש, פערשלאפען, טעמפ; אומעטיג.

mo'pishly *adv.* (מאו'–פיש–לי) ז. ***mopingly***

mo'pishness *n.* (מאו'–פיש–נעס) פערשלאפענהייט; אומעטיגקייט; טעמפקייט, דומהייט.

mop'pet *n.* (מאפ'–עט) א גרימאסע; א ליאלקע; א יונג מיידעל; א שויסהינטעל [א קליין הינטעל וואס מען האלט אויף'ן שוים].

mop'py *a.* (מאפ'–אי) שכור.

mops *n.* (מאפס) א מאפס [אזא הויזהינטעל].

mop'sey *n.* (מאפ'–סי) ז. ***mopsy***

mop'sical *a.* (מאפ'–סי–קעל) ז. ***mope-eyed***

mop'sy *n.* (מאפ'–סי) א יונג מיידעל; א ליאלקע.

mop'sy-eyed *a.* (מאפ'–סי–איד) ז. ***mope-eyed***

mo'pus *n.* (מאו'–פאס) איינער וואס איז ווי פערשלאפען, טעמפ אדער אומעטיג; געלד.

mo'pusses *n.* (מאו'–פאס–עז) געלד.

moquette' *n.* (מא–קעט') אזא טעפיך [דיוואז, קאוויאר].

mo'ra *n.* (מאו'–רא) אזא זיד=אמעריקאנישער בוים מיט הארטען האלץ, וואס ווערט געברויכט אלס בוי=מאטעריאל פאר שיפען; א שפיעל, אין וועלכער איינער פערבוינט שנעל איניגע פינגער אויף דער האנד און דער צווייטער דארף טרעפען די צאהל אויפגעבויגענע פינגער; אין געזעצגעבונג — אן אונבערעכטיגטע אבלעגונג אדער אבציהונג.

morai'nal *a.* (מא–ריי'–נעל) מארעניש, וואס איז שייך צו מארענע. ז. ***moraine***

moraine' *n. and a.* (מא–ריין') מארענע, די שטיינער און ערד ביי די ברעגעס פון א גלעטשער וואס ווערען מיטגעריסען מיט דעם אייז=שטראם. [ז. ***glacier***]; וואס איז שייך צו מארענע.

morai'nic *a.* (מא–ריי'–ניק) מארעניש, וואס איז שייך צו מארענע. ז. ***moraine***

mor'al *a. and n.* (מאר'–על) מאראליש, זיטליך; לויט'ן געוויסען; אנשטענדיג; פליכטמעסיג; וואס איז שייך צו אן איינערליכער איבערצייגונג אדער צו א וואהרשיינליכקייט, וואס איז א געוויסהייט לויט דער אינערליכער איבערצייגונג; וואס איז שייך צו מאראל [עטיק, זיטען=לעהרע]; גייסטיג; מאראל, עטיק [זיטען=לעהרע]; א מוסר השכל; זין, בעדייטונג; אן אלעגאריע, א משל; אן אלעגארישע דראמא; א געוויסהייט; א ריכטיגע קאפיע אדער עהנליכקייט.

mor'al cause (מאר'–על קאהז) איינער וואס ווירקט אויף אן אנדערען צו טהאן אדער ניט צו טהאן עפעס; א מאראלישער פרינציפ, א פראגע פון מאראל.

mor'al cer'tainty (מאר'–על סויר'–טיינ–טי) א מאראלישע געוויסהייט, א וואהרשיינליכקייט וואס איז א געוויסהייט לויט דער אינערליכער איבערצייגונג.

It is a **moral certainty** that the sun will rise to-morrow.

morale' *n.* (מא–רעל') די מאראלישע קראפט [פון מענשען, וואס זיינען אין א געפאהר, ווי סאלדאטען אדער מאטראזען אין מלחמה=צייט].

The general succeeded in restoring the **morale** of his army.

mor'al fac'ulty (מאר'–על פעק'–אל–טי) ז. ***moral sense***

moralisa'tion *n.* (מאר–על–אי–זיי'–שאן) ז. ***moralization***

mor'alise *v.* (מאר'–על–איז) ז. ***moralize***

mor'alism *n.* (מאר'–על–איזם) דער גלויבען אין א וועלטליכער, אונרעליגיעזער מאראל; מאראליזירונג, דאס נעהמען זיך א מוסר, דאס ארויסברייינגען א מוסר השכל.

mor'alist *n.* (מאר'–על–איסט) א מאראליסט, א מאראל=פרעדיגער, א זיטען=לעהרער; איינער וואס גלויבט אין א וועלטליכער, ניט רעליגיעזער מאראל.

moralis'tic *a.* (מאר–ע–ליס'–טיק) מאראליסטיש, מאראל=פרעדיגענד, מוסר=זאגענד.

moral'ity *n.* (מא–רעל'–אי–טי) עטיק, מאראל, זיטען=לעהרע; דאס זיין מאראליש [איבערהויפט אין געשלעכטליכע בעציהונגען]; דאס זיין מאראליש ניט אויס רעליגיעזע גרינדע; א מוסר השכל, זין, בעדייטונג; א מאראליטעט [א מיטעלאלטערליכע דראמא, וואו די האנדלענדע פערזאנען האבען פערקערפערט די גוטע און שלעכטע מדות פון מענשען, זייערע אייגענשאפטען א. ז. וו.].

moraliza'tion *n.* (מאר–על–אי–זיי'–שאן) מאראלישע בעטראכטונגען; דאס פערטייטשען ערשיינונגען [פון לעבען אדער דיכטונג] אין א מאראלישען זין; דאס מאכען מאראליש.

mor'alize *v.* (מאר'–על–איז) מאכען מאראליש; מוסר'ען; פערטייטשען עפעס אין א מאראלישען זין; מאראליזירען, נעהמען זיך א מוסר, ציהען א מוסר השכל; האבען א מאראלישע ווירקונג.

mor'alizer *n.* (מאר'–על–אי–זער) א מאראל=לעהרער, א זיטען=לעהרער; איינער וואס פערטייטשט אלעס אין א מאראלישען זין.

mor'al law (מאר'–על לאה) דאס מאראלע געזעץ.

mor'ally *adv.* (מאר'–על–אי) 1. מאראליש, טוגענדהאפט, זיטליך; 2. פון'ם שטאנדפונקט פון מאראל; 3. פאקטיש, אונטער אלע אומשטענדען.

1. He resolved to live **morally**. 2. **Morally** the essential thing is not what a man does, but what he intends to do. 3. It is **morally** impossible not to revolt against oppression.

mor'al philos'ophy (מאר'–על פי–לאס'–א–פי) מאראל=פילאזאפיע, זיטען=לעהרע, מאראל=לעהרע, עטיק; פסיכאלאגיע.

mor'als *n.* (מאר'–עלז) 1. אויפפיהרונג [איבערהויפט אין געשלעכטליכע בעציהונגען]; 2. מאראל=פילאזאפיע, עטיק.

1. He is a man of good **morals**.

mor'al sci'ence (מאר'–על סאי'–ענס) מאראל=פילאזאפיע, זיטען=לעהרע, מאראל=לעהרע.

mor'al sense (מאר'–על סענס) געוויסען; אן איינגעבארענע נייגונג צו זיין מאראליש.

mor'al vic'tory (מאר'–על וויק'–טא–רי) א מאראלישער זיעג, א מאראלישער ערפאלג [א דורכפאל, וועלכער קען בעטראכט ווערען אלס זיעג, ווען מען נעהמט אין אנבעטראכט געוויסע אונגינסטיגע אומשטענדען אדער ווען פון דער נידערלאגע גופא קען מען ציהען שליסע, אז מען וועט זיעגען אין דערי צוקונפט].

morass' *n.* (מא–רעס') א בלאטע, א זומפ.

morass'y *a.* (מא–רעס'–אי) בלאטיג, זומפיג.

mo'rat *n.* (מאו'–רעט) א געטראנק פון האניג און מוילבעערען=זאפט.

morato'rium *n.* (מאר–ע–טאו'–רי–אם) א געזעצליכעם רעכט אדער געזעצליכע ערלויבניס אבצוציהען צאהלונגען [ווי למשל, ווען א געזעצגעבערישע קערפערשאפט גיט אזא ערלויבניס צו א רעגיערונגס=באנק].

Mora'vian *a. and n.* (מא–ריי'–ווי–ען) מאראוויש, מעהריש, וואס איז שייך צו מעהרען [א פראווינץ פון עסטרייך=אונגארן]; וואס איז שייך צו די הערנהוטער [א קריסטליכע סעקטע, געגרינדעט אין 15טען יאהרהונדערט פון די תלמידים פון דעם קריסטליכען רעפארמאטאר יאהאן הוס]; אן איינוואהנער פון מעהרען; א הערנהוטער.

Mora'vianism *n.* (מא–ריי'–ווי–ענ–איזם) די פרינציפען פון דער הערנהוטער=סעקטע. ז. ***Moravian***

mo'ray *n.* (מאו'–ריי) א מין אאל=עהנליכער פיש. ז. ***eel***

mor'bid *a.* (מאהר'–ביד) קראנקהאפט; קרענקליך; וואס איז שייך צו קראנקהייטען.

morbidez'za *n.* (מאר–בי–דעט'–זא) עהנליכקייט צום פלייש פון א לעבעדיגען מענשען [אין מאלעריי אדער סקולפטור]; דעליקאטנעקייט, צארטקייט [אין מוזיק].

morbid'ity *n.* (מאהר–ביד'–אי–טי) קרענקליכקייט, קראנקהאפטיגקייט; דער פראצענט קראנקע אין א געזעלשאפט.

mor'bidly *adv.* (מאהר'–ביד–לי) קרענקליך, קראנקהאפט; אזוי אז עס צייגט א קראנקהאפטען צושטאנד.

mor′bidness *n.* (מאהר′-ביד-נעס) קרענקליכקייט, קראנקהאפטיגקייט.

morbif′eral *a.* (מאהר-ביפ′-ע-רעל) וואס פעראורזאכט קראנקהייט.

Morbiferal patent medicines.

morbif′erous *a.* (מאהר-ביפ′-ע-ראס) ז. *morbific*

morbif′ic *a.* (מאהר-ביפ′-איק) וואס פעראורזאכט קראנקהייטען.

morbif′ic a′gent (מאהר-ביפ′-איק איי′-דזשענט) אן אורזאכע פון קראנקהייט; עטוואס וואס פעראורזאכט א קראנקהייט.

morbif′ical *a.* (מאהר-ביפ′-אי-קעל) ז. *morbific*

morbif′ically *adv.* (מאהר-ביפ′-אי-קעל-אי) פעראורזאכענדיג קראנקהייטען.

morbil′li *n.* (מאהר-ביל′-אי) מאזלען.

morbil′liform *a.* (מאהר-ביל′-אי-פארם) עהנליך צו מאזלען.

morbil′lous *a.* (מאהר-ביל′-אס) וואס איז שייך צו מאזלען; עהנליך צו מאזלען.

mor′bus *n.* (מאהר′-באס) א קראנקהייט.

mor′bus Gal′licus (מאהר′-באס געל′-אי-קאס) פראנצעז, סיפיליס.

morceau′ *n.* (מאהר-סאו′) א פעניץ, א שטיקעל; א קליינע זאך [אין ליטעראטור אדער מוזיק]; אן אויסצוג.

morda′cious *a.* (מאהר-דיי′-שאס) בייסענד; שארף; סארקאסטיש.

morda′ciously *adv.* (מאהר-דיי′-שאס-לי) בייסענדיג; שארף; מיט סארקאזם.

mordac′ity *n.* (מאהר-דעס′-אי-טי) בייסיגקייט; שארפקייט; סארקאזם.

mor′dant *a., n. and v.* (מאהר′-דענט) בייסענד; שארף; סארקאסטיש; צופרעסענד [וועגען כעמישע שטאפען]; א פליסיגקייט וואס צופרעסט מעטאל, האלץ א. ז. וו.; אזא קלעפעדיגער שטאף געברויכט ביים גילדען; בייץ-שטאפען [שטאפען וואס פארבערייטען עפעס צום פארבען אדער בעפעסטיגען פארבען]; א שנאל, א שפראנדזשקע [פון א גארטעל]; געברויכען צופרעסענדע כעמישע שטאפען אדער בייץ-שטאפען.

mor′dantly *adv.* (מאהר′-דענט-לי) צופרעסענד [וועגען כעמישע שטאפען]; בייסענד; שארף; סארקאסטיש.

mor′denite *n.* (מאהר′-דען-איט) א מין פעדרימדיגער ווייסליכער גלאנציגער מינעראל.

mor′dicant *a.* (מאהר′-די-קענט) בייסענד; צופרעסענד.

mor′dicative *a.* (מאהר′-די-קע-טיוו) ז. *mordicant*

more *a., adv. and n.* (מאור) 1. מעהר; גרעסער; 2. א גרעסערע צאהל; עטוואס וואס איז מעהר אדער גרעסער; עטוואס וואס איז א צוגאב; 3. נאך, אלס צוגאב, אויסער.

1. The children of Israel are more and mightier than their enemies. 2. We did much and we will do more. 3. One more word.

more and more (מאור ענד מאור) אלץ מעהר און מעהר; מיט אנהאלטענדער פערגרעסערונג אדער פערמעהרונג.

more by to′ken (מאור באי טאוקן) אלס בעווייז; אויסערדעם; ווירקליך, טאקע.

more cry than wool (מאור קראי טהען וואול) א גרויסער וואלקען מיט א קליינעם רעגען.

moreen′ *n.* (מא-ריען′) מאהר אדער מוארע [אזא וואלענער שטאף].

more guts than brains (מאור גאטס טהען ברעינז) מעהר מאגען ווי שכל.

more′ish *a.* (מאור′-איש) ז. *morish*

mor′el *n. and a.* (מאר′-על) די שוואר-צע נאכט-שאטען [אזא פלאנצע]; מארעלען [שווארצע אדער טונקעל-רויטע קארשען]; מארכעל [אזא שוועמעל]; שווארץ; טונקעל.

morelle′ *n.* (מא-רעל′) די שווארצע נאכטשאטען [אזא פלאנצע].

morel′lo *n.* (מא-רעל′-או) מארעלען [אזעלכע שווארצע אדער טונקעל-רויטע קארשען].

mo′re majo′rum (מאו′-ריע מע-דזשאו′-ראם) ווי די ′ אור-עלטערען, ווי אונזערע זיידעס האבען זיך געפיהרט; כמנהג אבות.

moren′do *a.* (מא-רען′-דא) אין מוזיק — אבשטארבענד, שוואכער צו ענד [וועגען קלאנגען].

more or less (מאור אהר לעס) מעהר אדער ווענינער, אונגעפעהר.

moreo′ver *adv.* (מאור-או′-ווער) אויסערדעם, אויך, דערצו; נאך מעהר.

more′-pork *n.* (מאור′-פאורק) א מין ניי-זעעלאנדישע נאכט-אוילע [אזא נאכט-פויגעל]; א מין ציגענ-מעלקער אין טאסמאניען. ז. *goatsucker*

Moresque′ *a. and n.* (מא-רעסק′) מו-ריניש אדער מאהריש [וועגען דעם בוי-סטיל און ארכיטעקטור-בעציערונגען]; אן ארנאמענט אין דעם מורינישען סטיל. ז. *Moorish art*

morganat′ic *a.* (מאהר-גע-נעט′-איק) מארגאנאטיש [וועגען א הייראט פון א קעניג, פירסט און בכלל פון א מאן פון א העכערען שטאנד מיט א פרוי פון א נידריגערען שטאנד, און פערקעהרט. ביי א מארגאנאטישער הייראט געהט דעם מאן'ס טיטול נים איבער נים צו דער פרוי און נים צו די קינדער].

morganat′ical *a.* (מאהר-גע-נעט′-אי-קעל) מארגאנאטיש. ז. *morganatic*

morganat′ically *adv.* (מאהר-גע-נעט′-אי-קעל-אי) ווי אין א מארגאנאטישער הייראט; מארגאנאטיש. ז. *morganatic*

mor′gay *n.* (מאהר′-גיי) דער הונד-האי-פיש [א מין קליינער געפלעקטער האי-פיש].

morgue *n.* (מאהרג) א מארג [אן ארט וואו געפונענע טויטע קערפערס ווערען גע-בראכט און געהאלטען ביז מען דערקענט זיי]; א שענק וואו אלע משקאות ווערען פערקויפט צו 5 סענט א גלאז.

mo′ria *n.* (מאו′-רי-א) נארישקייט, דומ-הייט, שוואכקעפיגקייט.

mor′ibund *a. and n.* (מאר′-אי-באנד) גוסס, וואס האלט ביים גוסס'ען; איינער וואס גוסס'ט.

His party is in a moribund condition.

moribun′dity *n.* (מאר-אי-באנ′-די-טי) א גוסס'ער צושטאנד.

mor′iform *a.* (מאר′-אי-פארם) עהנ-ליך צו מוילבעערען.

mor′il *n.* (מאר′-איל) די מארכעל [אזא שוועמעל].

moril′liform *a.* (מא-ריל′-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א מארכעל-שוועמעל.

moril′lon *n.* (מא-ריל′-אן) די קוואקענטע [אזא גרויסע ים-קאטשקע]. ז. *goldeneye*; א מארעל [אזא שווארצער אדער טונקעל-רויטער קארש].

mo′rin *n.* (מאו′-רין) אזא געלע פארב. ז. *fustic*

Morin′ga *n.* (מא-רינ′-גא) די מארינ-גיע-בוימער [צו דיעזען מין געהערען אויך די בעהען-נוס-בוימער. ז. *ben-nut*].

mo′rion *n.* (מאו′-רי-אן) א שטורם-הויב [אזא אייזערנער העלם אין דער פארם פון א הוט וואס איז געווען אין געברויך אין 16טען יאהרהונדערט]; דער מאריאן [א מין שווארצער קווארץ].

Morion

mo′rioplasty *n.* (מאו′-רי-א-פלעס-טי) אין כירורגיע — פעררייכטונג פון געשעדיגטע קערפער-גליעדער.

Moris′co *a. and n.* (מא-ריס′-קאו) מוריניש אדער מאהריש; א מוריז, א מאהר; אזא מורינישער טאנץ. ז. *Moor*

mor′ish *a.* (מאור′-איש) וואס האט א נאכגעשמאק; וואס איז אזוי גוט, אז עס ווילט זיך נאך; זעהר גוט.

It tastes morish.

mor′kin *n.* (מאהר′-קין) א געפאלענע חיה [פון קראנקהייט אדער וואונדען]; א מיסנעבורט, א מפיל [ביי חיות].

morl *n.* (מאהרל) אזא מין אזיאטישער הירש.

mor′ling *n.* (מאהר′-לינג) א געפאלענע חיה, א געפאלענע שאף; וואל פון א גע-פאלענער שאף.

Mor′mon *n.* (מאהר′-מאן) א מארמאן [א מיטגליעד פון א סעקטע, געגרינדעט אין די 30-ער יאהרען פון'ם 19טען יאהר-הונדערט, אין אמעריקא, פון איינעם א. סמיטה. איינער פון זייערע רעליגיאנס-עיקרים איז געווען פיעל-ווייבעריי. זיי זיינען אם מעהרסטען פערשפרייט אין שטאאט יוטאה און אין די שכנ'ישע שטאא-טען].

mor′mon *n.* (מאהר′-מאן) א מאנדריל. ז. *mandrill*

Mor′monism *n.* (מאהר′-מאנ-איזם) מארמאניזם, די לעהרע פון די מארמאנען. ז. *Mormon*

Mor′monist *n.* (מאהר′-מאנ-איסט) ז. *Mormon*

Mor′monite *n.* (מאהר′-מאנ-איט) ז. *Mormon*

morn *n.* (מאהרן) פריהמארגען.

mor′ning *n. and a.* (מאהר′-נינג) פריהמארגען; וואס איז שייך צום פריה-מארגען אדער וואס קומט פאר אין דער פריה.

mor′ning af′ter (מאהר′-נינג עפ′-טער) מארגען אין דער פריה.

mor′ning-cap *n.* (מאהר′-נינג-קעפ) א מארגען-הויב [וואס פרויען טראגען אין הויז, אום ריין צו האלטען די האר]; א וואכעדיגע הוט.

mor′ning-coat *n.* (מאהר′-נינג-קאוט) א שלאף-ראק, א מארגען-כאלאט.

mor′ning-flow′er *n.* (מאהר′-נינג-פלאו′-ער) די אויסטראלישע אירים אדער שווערט-ליליע.

mor′ning-gift *n.* (מאהר′-נינג-גיפט) א מתנה וואס א מאן פלעגט פארצייטען דארפען געבען צו זיין פרוי אויף'ן צווייטען טאג נאך דער חופה.

mor′ning-glo′ry *n.* (מאהר′-נינג-גלאו′-רי) אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט פיעל-פארביגע בלומען, וואס זיינען עהנ-ליך צו א לייקע.

mor′ning-gown *n.* (מאהר′-נינג-גאון) א מארגען-קלייד, א שלאף-ראק.

mor′ning-land *n.* (מאהר′-נינג-לענד) דער מזרח; די מזרח־לענדער.

mor′ning-room *n.* (מאהר′-נינג-רוהם) א בודואר, א פרויען־צימער.

mor′ning's eye (מאהר′-נינגז אי) דאס בעגינען, די הימעל־גרויקייט פון פריה־מארגען.

mor′ning-sphinx *n.* (מאהר′-נינג-ספינקס) דער שווערמער [אזא שמעטער־לינג].

mor′ning-star *n.* (מאהר′-נינג-סטאר) דער מארגען־שטער־רען; אזא מיטעל־אלטערליכע וואפע, וואס איז בעשטא־נען פון א שטעקען מיט א נאכהענגענ־דער קייטעלכדיגער שטיק אייזען בע־דעקט מיט שפיצען.

Morning-stars

mor′ning-tide *n.* (מאהר′-נינג-טאיד) דער פריהמארגען.

mor′ning-twi′light *n.* (מאהר′-נינג-טהוואי′-לאיט) מארגען־דעמערונג, דער פריהמארגען־ביין־השמשות.

mo′ro *n.* (מאו′-ראו) דער דיק־שנאבעל־דיגער פינק [אזא פויגעלע]; א קליינע מוילבעערען־עהנליכע געשווילעכץ.

moroc′co *n., a. and v.* (מא-ראק′-או) מאראקא־לעדער, סאפיאן; געמאכט פון סאפיאן; אויסארבייטען סאפיאן.

morose′ *a.* (מא-ראוס′) פער׳מרה־שחורה׳ט, אנגעכמורעט, פערזויערט.

morose′ly *adv.* (מא-ראוס′-לי) מרה־שחורה׳דיג, אנגעכמורעט, פערזויערט.

morose′ness *n.* (מא-ראוס′-נעס) מרה־שחורה, אנגעכמורעטקייט, פערזויערטקייט.

Mor′phean *a.* (מאהר′-פי-ען) וואס איז שייך צו מארפעאוס [דער גאט פון חלומות אדער דער זוהן פון שלאף אין דער רוי־מישער מיטאלאגיע].

Mor′pheus *n.* (מאהר′-פיוס) מארפעאוס [דער גאט פון חלומות אדער דער זוהן פון שלאף אין דער רוימישער מיטאלא־גיע]; דער שלאף.

mor′phia *n.* (מאהר′-פי-א) ז. *morphine*.

mor′phic *a.* (מאהר′-פיק) אין ביאלא־גיע — וואס איז שייך צו דער פארם אדער געבוי, מארפאלאגיש. ז. *morphology*.

mor′phin *n.* (מאהר′-פין) ז. *morphine*.

mor′phine *n.* (מאהר′-פין) א מארפיום [א כעמישער פראדוקט וואס ווערט ערהאל־טען פון אפיום און ווערט געברויכט אלס איינשלעפערונגס־מיטעל אדער בעטויבונגס־מיטעל געגען שמערצען].

mor′phinism *n.* (מאהר′-פינ-איזם) א קראנקהייט וואס ענטוויקעלט זיך דורך דער בענוצונג פון מארפיום.

morphinoma′nia *n.* (מאהר′-פי-נא-מיי′-ני-א) ז. *morphiomania*.

morphinoma′niac *n.* (מאהר′-פי-נא-מיי′-ני-עק) ז. *morphiomaniac*.

morphioma′nia *n.* (מאהר′-פי-א-מיי′-ני-א) מארפיאמאניע, א קרענקליכע לוסט צו מארפיום אדער אפיום.

morphioma′niac *n.* (מאהר′-פי-א-מיי′-ני-עק) איינער וואס ליידט פון מאר־פיאמאניע [א קרענקליכע לוסט צו מאר־פיום אדער אפיום].

mor′pho but′terfly (מאהר′-פאו באט′-ער-פלאי) אזא גרויסער שעהנער שמעטער־לינג [זומער־פויגעלע]. ז. איך. *"Butterflies & Moths"*.

morphogen′esis *n.* (מאהר-פא-דזשענ′-ע-סיס) די ענטוויקלונג פון סטרוקטור־פארמען אדער געבוי־פארמען [ביי לע־בעדיגע ארגאניזמען].

morphog′eny *n.* (מאהר-פאדזש′-ע-ני) די ענטוויקלונג פון געבוי־פארמען [ביי לעבעדיגע ארגאניזמען]; מארפאלאגיע. ז. *morphology*.

morphog′rapher *n.* (מאהר-פאג′-רע-פער) איינער וועלכער שרייבט איבער מאר־פאלאגיע אדער בעשעפטיגט זיך מיט דיע־זער וויסענשאפט. ז. *morphography*.

morphograph′ical *a.* (מאהר-פא-גרעפ′-אי-קעל) מארפאגראפיש, וואס איז שייך צו מארפאגראפיע. ז. *morphography*.

morphog′raphy *n.* (מאהר-פאג′-רע-פי) מארפאגראפיע, די בעשרייבונג פון דעם געבוי אדער סטרוקטור פון חיות, זיי־ער פערטיילונג און זייער קלאסיפיקאציאן; אלגעמיינע אדער סיסטעמאטישע זאאלא־גיע.

morpholog′ic *a.* (מאהר-פא-לאדזש′-איק) ז. *morphological*.

morpholog′ical *a.* (מאהר-פא-לאדזש′-אי-קעל) מארפאלאגיש, וואס איז שייך צו מארפאלאגיע. ז. *morphology*.

morpholog′ically *adv.* (מאהר-פא-לאדזש′-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו די פרינציפען פון מארפאלאגיע; פון א מאר־פאלאגישען שטאנדפונקט. ז. *morphology*.

morphol′ogist *n.* (מאהר-פאל′-א-דזשיסט) א מארפאלאגיסט [איינער וואס פארשט אויס די פארמען, סטרוקטור אדער בוי פון חיות און פלאנצען; איינער וואס פארשט אויס די פארמען און סטרוקטור פון שפראכען].

morphol′ogy *n.* (מאהר-פאל′-א-דזשי) מארפאלאגיע [די וויסענשאפט וואס פער־נעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון די אויסערליכע פארמען, געבוי אדער סטרוקטור פון חיות און פלאנצען; די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט אויספארשען די פארמען און סטרוקטור פון שפראכען]; די סטרוקטור, דער גע־בוי [הויפטזעכליך פון פעלזען].

morphomet′rical *a.* (מאהר-פא-מעט′-רי-קעל) מארפאמעטריש, וואס איז שייך צו מארפאמעטריע. ז. *morphometry*.

morphom′etry *n.* (מאהר-פאמ′-ע-טרי) די קונסט פון אויסמעסטען און פעסטשטע־לען די אויסערליכע פארמען פון געגענ־שטענדע.

morphon′omy *n.* (מאהר-פאנ′-א-מי) אין ביאלאגיע — די געזעצען פון מארפא־לאגיע. ז. *morphology*.

morpho′sis *n.* (מאהר-פאו′-סיס) דער אופן נאך וועלכען עס בילדען זיך די גליע־דער אדער ארגאנען.

mor′rice *n., a. and v.* (מאר′-איס) ז. *morris*.

mor′rice-dance *n.* (מאר′-איס-דענס) ז. *morris-dance*.

mor′ris *n., a. and v.* (מאר′-איס) דער מורינען־טאנץ, א קאסטיומען־טאנץ מיט גלעקלעך; אן אלטמאדישער פויערשער טאנץ אין ענגלאנד; וואס נעהמט אנטייל אין א מורינען־טאנץ, וואס איז שייך צו א מורינען־טאנץ; טאנצען; אבציהען אויף גיך, מאכען פליטה.

mor′ris-dance *n.* (מאר′-איס-דענס) דער מורינען־טאנץ, א קאסטיומען־טאנץ מיט גלעקלעך; אן אלטמאדישער פויערשער טאנץ אין ענגלאנד.

mor′ris-dan′cer *n.* (מאר′-איס-דענ′-סער) א מורינען־טענצער. ז. *morris-dance*.

mor′row *n. and a.* (מאר′-או) דער מארגען; דער מארגענדיגער טאג; וואס איז שייך צום מארגענדיגען טאג.

morse *n.* (מאהרס) א שנאל אדער הע־קעל פון א קלייד; א וואלראס [אזא ים־חיה]. ז. *walrus*.

Morse *n., a. and v.* (מאהרס) דער טע־לעגראף וואס מארס האט ערפונדען; דער אלף בית וואס ווערט בענוצט ביי מארס׳עס טעלעגראף; וואס איז שייך צו מארס׳עס טעלעגראף אדער צו דעם מארסישען אלף בית; געברויכען מארס׳עס אלף בית.

Morse al′phabet (מאהרס על′-פע-בעט) דאס מארסישע אלפאבעט [דער אלף בית, וואס ווערט געברויכט ביי דעם מאר־סישען טעלעגראף. דער אלף בית בעשטעהט פון א קאמבינאציאן פון שטריכעלעך און פינטעלעך].

Morse Alphabet

a -—	j—-—-	s---
b—---	k—-—	t—
c---	l——	u--—
d—--	m———	v---—
e-	n—-	w-——
f-—-	o- -	x-—--
g——-	p-----	y-- --
h----	q--—-	z--- -
i--	r- --	&- ---

Numerals

1-——-	4----—	7——--
2--—--	5———	8—----
3---—-	6------	9—--—
0————		

Punctuation, Etc.

Period, --——--

Comma, -—-—

Interrogation, —----

Exclamation, ———-

Colon, —-—--

Semicolon, --- --

Morse code (מאהרס קאוד) ז. *Morse alphabet*.

mor′sel *n.* (מאהרסל) א ביסען; א שטי־קעל; א פראגמענט.

mor′sure *n.* (מאהר′-שור) דאס בייסען; דער ביס.

mort *n.* (מאהרט) דער טויט; דאס בלא־זען פון א יעגער־הארן, וואס לאזט וויסען וועגען דעם טויט פון דער געיעגענ־חיה.

mor′tal *a., adv. and n.* (מאהר′-טעל) שטערבליך; מענשליך; טויטליך; עקס־טרעם, אויסערארדענטליך [זעהר גרויס אדער ערנסט]; לאנג און לאנגווייליג; פערדאמט; שכור; א שטערבליכער, א מענשליך וועזען.

mor′talise *v.* (מאהר′-טעל-איז) ז. *mortalize*.

mortal′ity *n.* (מאהר-טעל′-אי-טי) שטערבליכקייט; טויט; די מענשהייט, די מענשליכע ראסע.

mor′talize *v.* (מאהר′-טעל-איז) שטערב־ליך מאכען.

mor′tally *adv.* (מאהר′-טעל-אי) 1. שטערבליך, אויף טויט; 2. עקסטרעם, אויסערארדענטליך, שרעקליך.

1. He was mortally wounded.

mor′talness *n.* (מאהר′-טעל-נעס) שטערבליכקייט; טויט.

mor′tar *n. and v.* (מאהר′-טער) צע־

מענט, וואפנע; א שטויסעל; א מארטיר=קאנאנע [אזא קורצע קאנאנע מיט א גרויסען לאך צו ווארפען באמבעס]; שטויסען אין א שטויסעל; בעפעסטיגען מיט צעמענט אדער וואפנע.

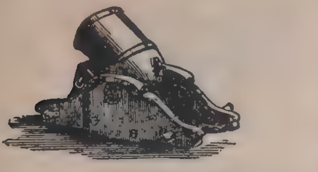

Mortar

mor'tar-bat'tery *n.* (מאהר'-טער-בעט'-ער-אי) א באטארעע פון מארטיר=קאנאנען. ז. ***mortar***

mor'tar-board *n.* (מאהר'-טער-באורד) א וואפנע ברעטעל [א קוואדראטנע ברעטעל מיט א הענטעל אויף וועלכען א מויערער האלט די וואפנע]; א היטעל מיט א פיער=עקיגען דעק וואס די אמעריקאנער און ענגלישע סטודענטען טראגען.

mor'tar-mill *n.* (מאהר'-טער-מיל) א מאשין צו מאכען וואפנע.

morte *n.* (מאהרט) ז. ***mort***

mort'gage *n. and v.* (מאהר'-גיידזש) א היפאטעקע, א פערמשכון'ט גרונד=שטיק; פער'משכון'ען, פערזעצען גרונד=אייגענטום.

mort'gage-deed *n.* (מאהר'-גיידזש-דיעד) א זאקלאדנע, א היפאטעקען=דאקומענט [וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף פער'משכון'ט גרונד=אייגענטום].

mortgagee' *n.* (מאהר-גיי-דזשיע') איינער וואס פערלייהט געלד אויף היפאטעקען, איינער וואס פערלייהט געלד אויף א משכון.

mort'gageor *n.* (מאהר'-גיידזש-אר) ז. ***mortgager***

mort'gager *n.* (מאהר'-גיידזש-ער) איינער וואס נעהמט געלד אויף א היפאטעקע [זאקלאדנע]; איינער וואס פער'משכון'ט זיין גוט אדער הויז.

mort'gagor *n.* (מאהר'-גיידזש-אר) ז. ***mortgager***

mor'tice *n.* (מאהר'-טיס) א שפונד=לאך, א צאפען=לאך. ז. ***mortise***

mortier' *n.* (מאר-טיעי') א היטעל, וואס געוויסע בעאמטע אין ענגלאנד האבען אמאל געטראגען און וואס געריכטס=בעאמטע אין פראנקרייך טראגען נאך איצט.

mortifica'tion *n.* (מאהר-טי-פי-קיי'-שאן) דאס אבטויטען; די אבטויטונג פון א גליעד; גאנגרענע, קאלטע בראנד; דאס וואס טויטעט אב; בעליידיגונג, ערנידריגונג; דאס פייניגען דעם גוף, דאס אנטהאן זיך ענוים.

mor'tifier *n.* (מאהר'-טי-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס טויטעט אב.

mor'tify *v.* (מאהר'-טי-פאי) 1. טויטען; אבטויטען אן אבר; בעקומען גאנגרענע אדער קאלטע בראנד; 2. פייניגען [דעם גוף]; בעליידיגען, אנטהאן ענמת נפש.
2. The child mortified his parents by his misconduct.

mor'tise *n. and v.* (מאהר'-טיס) א שפונד=לאך, א צאפען=לאך [אן אויסשניט אין א שטיק האלץ אדער ברעט, וואו עס קומט אריין דער צאפען אדער שפונד פון אן אנדער שטיק האלץ אדער ברעט אום זיי צוזויפצושליסען]; פעסטקיים, צוזאמענשלום; צוזויפשליסען דורך א צאפען מיט א צאפען=לאך; אויסשניידען א צאפען=לאך.

mor'tise and ten'on (מאהר'-טיס ענד טענ'-אן) דאס צאפען=לאך מיט דעם צאפען וואס ווערט אין איהם אריינגעשטעלט.

M. Mortise, T. Tenon

mor'tise-chis'el *n.* (מאהר'-טים· טשיז'-על) א דלאט צו מאכען צאפען=לעכער אין האלץ.

mor'tise-gauge *n.* (מאהר'-טים-גיידזש) א שטרייך=מאס פאר צאפען=לעכער [אזא געצייג אין דער פארם פון א צירקעל אבצומעסטען וואו עס דארפען געשניטען ווערען די צאפען=לעכער און ווי גרוים זיי זאלען זיין].

mor'tise-lock *n.* (מאהר'-טים-לאק) אן אריינשטעק=שלאס [א בלאט=שלאס וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א לאך, וואס ווערט אויסגעשניטען פאר דעם צוועק אין האלץ ווי עס ווערט געמאכט ביי טהירען].

mor'tise-wheel *n.* (מאהר'-טים-הוויעל) א ראד מיט לעכער וואו עס פאסען זיך אריין די צייהנער פון אן אנדער ראד איהם צו בעטרייבען.

Mortise-wheel

mort'main *n.* (מאהרט'-מיין) די טויטע האנד [א גוט אדער לאנד=אייגענטום וואס קען ניט פערקויפט אדער איבערגעשריבען ווערען צו אן אנדערען].

morto'rio *n.* (מאהר-טאו'-רי-או) א סקולפטור=ארבייט וואס שטעלט פאר יעזוס'ען א טויטען.

mor'tuary *a. and n.* (מאהר'-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו טויטע אדער פערשטארבענע; דעם גלח'ם הכנסה פון טויטען=פעלע; א קברים=שטיבעל; א בית=עולם; אן ערינערונגס=צייכען צו דערמאהנען א טויטען.

Mo'rus *n.* (מאו'-ראס) דער מין מויל=בעערען=בוימער.

mosa'ic *n. and a.* (מא-זיי'-איק) מאזאיקע, מאזאאיקע ארבייט [בילדער, מוסטערען אדער דעקאראציאנען וואס ווערען געמאכט פון צוזויפגעשטעלטע קליינע שטיקלעך גלאז אדער שטיינדלעך פון פערשיעדענע קאלירען]; וואס איז געמאכט אין מאזאאיקע סטיל; געמאכט אין מאזאאיקע.

Mosaic

Mosa'ic *a.* (מא-זיי'-איק) מאזאאיש, וואס איז שייך צו משה רבנו.

Mosa'ical *a.* (מא-זיי'-אי-קעל) ז. ***Mosaic***

mosa'ically *adv.* (מא-זיי'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון מאזאאיקע ארבייט. ז. ***mosaic***

mosa'icist *n.* (מא-זיי'-אי-סיסט) איינער וואס מאכט מאזאאיקע ארבייט.

Mosa'ic law (מא-זיי'-איק לאה) תורת משה, מאזאאישע געזעצגעבונג.

Mo'saism *n.* (מאו'-זע-איזם) תורת משה; אידיישקייט.

mos'chate *a.* (מאס'-קייט) וואס גיט ארויס א מוסקוס=גערוך. ז. ***musk***

mos'chatel *n.* (מאס'-קע-טעל) ביזאם=קרויט [אזא פלאנצע].

moschif'erous *a.* (מאס-קיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארוים מוסקום. ז. ***musk***

mo'sey *v.* (מאו'-זי) אויף גיך נעלם ווערען, מאכען שנעל פליטה; זיך צואיילען; צוארבייטען, צוהארעווען.

mosk *n.* (מאסק) ז. ***mosque***

Mos'lem *n. and a.* (מאס'-לעם) א מוסולמאנער, א מאכמעדאנער; מאכמעדאניש, מוסולמאניש.

Mos'lemism *n.* (מאס'-לעם-איזם) מאכמעדאניזם, די מאכמעדאנישע רעליגיאן.

Mos'lim *n. and a.* (מאס'-לים) ז. ***Moslem***

mosque *n.* (מאסק) א מאשיי [א מאכמעדאניש געבעט=הויז].

mosqui'tal *a.* (מאס-קי'-טעל) וואס איז שייך צו א מאסקיטא [מוק, קאמאר].

mosqui'to *n.* (מאס-קי'-טאו) א מאסקיטא, א מוק, א קאמאר.

Mosquito

mosqui'to-bar *n.* (מאס-קי'-טאו-באר) א מאסקיטא=נעץ [א נעץ פון דראט אדער פאדים מיט וועלכער מען פערשטעלט די פענסטער פון הייזער, אז קיין מאסקיטאס זאלען ניט קענען אריינקומען].

mosqui'to-cur'tain *n.* (מאס-קי'-טאו-קויר'-טען) ז. ***mosquito-net***

mosqui'to fleet (מאס-קי'-טאו פליעט) א פלאטע פון קליינע שיפען.

mosqui'to-hawk *n.* (מאס-קי'-טאו-האהק) א דראכען=פליעג [אזא גרויסע פליעג וואס פערצעהרט מאסקיטאס].

mosqui'to-net *n.* (מאס-קי'-טאו-נעט) א מאסקיטא=נעץ [א נעץ פון דראט אדער פאדים מיט וועלכער מען פערשטעלט די פענסטער פון הייזער, אז קיין מאסקיטאס זאלען אין זיי ניט אריינקומען].

moss *n. and v.* (מאהס) מאך; א בלאטע, א זומפ; געלד; בעדעקען מיט מאך.

moss'-ag'ate *n.* (מאהס'-עג'-אייט) מאך=אכאט [אזא קווארץ, וואס ענטהאלט אין זיך מינעראל=זויערע און האט די עהנליכקייט צו מאך].

moss'back *n.* (מאהס'-בעק) אן אלטער פיש וואס זיין רוקען איז בעדעקט מיט ים=גראז; אן עקסטרעמער קאנזערוואטאר; אין די זיד=שטאאטען פון אמעריקא אין דער צייט פון בירגער=קריעג — איינער וואס האט זיך בעהאלטען כדי ער זאל ניט דארפען געהן אין קריעג.

moss'berry *n.* (מאהס'-בער-אי) א מאך=יאגדע, א ברוסניצע. ז. ***cranberry***

moss'bunker *n.* (מאהס'-באנ-קער) אזא פיש. ז. ***menhaden***

moss'-clad *a.* (מאהר'-קלעד) בעוואקסען אדער בעדעקט מיט מאך.

moss'-grown *a.* (מאהס׳–גראָון) בע־וואקסען מיט מאָך.

moss'iness *n.* (מאהס׳–אי–נעס) מאָכיג־קייט, דאס זיין מאָכיג; דאס זיין בע־וואקסען מיט מאָך.

moss'-rose *n.* (מאהס׳–ראָוז) די מאָך־רויז [אזא זעהר שעהנע קולטיווירטע רויז].

moss'-troo'per *n.* (מאהס׳–טרוה׳–פּער) א גאסען־רויבער; א מאראדער; איינער פון די מאראדערן, וואס האבען אמאל גע־בושעוועט אין דער זומפּיגער געגענד, וואס גרענעצט אב ענגלאנד פון שאטלאנד.

moss'-troo'ping *a.* (מאהס׳–טרוה׳–פּינג) מאראדערייש, רויבעריש.

moss'y *a.* (מאהס׳–אי) מאָכיג; בעוואק־סען מיט מאָך.

most *a., adv. and n.* (מאוסט) מייסט, גרעסט; מייסטענס, אם מייסטען; מיי־סטענטיילס, מעהרסטענטיילס; גרעסטענ־טיילס; די מייסטע, דער גרעסטער טייל; דער גרעסטער נוצען; די גרעסטע שטופע.

most'ly *adv.* (מאוסט׳–לי) מייסטענס, מעהרסטענס, מעהרסטענטיילס, על־פּי־רוב.

mot *n.* (מאו) א ווערטעל, א וויציגע בע־מערקונג.

Please repeat that bon mot.

mot *n.* (מאט) דער קלאנג פון׳ם יעגער־האָרן אדער א מוזיקאלישע נאָטע וואס בעצייכענט אזא קלאנג.

mote *n.* (מאוט) א קליין טיילכעלע, א שטויבעלע; א פעהלער אדער פלעק אין וואָל.

mote'less *a.* (מאוט׳–לעס) אהן פלעקען; פריי פון שטויב.

mote'ling *n.* (מאוט׳–לינג) א גאנץ קליין שטויבעלע; עפּוואס גאנץ קליינעס.

motet' *n.* (מא–טעט׳) א מאטעט, א קירכען־מעלאדיע; א קירכען־ליעד.

moth *n.* (מאטה) [אזא מאטע, א מאָל] א מאט, א מאָל [אזא פליגעלע וואס צופרעסט וואלען־שטאף]; איינער אדער עפּוואס וואס צופרעסט אדער צושטערט אויף דעם שטייגער ווי א מאָט.

moth'-ea'ten *a.* (מאטה׳–איע׳טן) צו־פרעסען פון מאטען אדער מאָיל.

moth'er *n., v. and a.* (מאטה׳–ער) א מוטער; א מאטראנע, אן עלטערע פרוי; א קלויסטער־מוטער; א היסטערישע קראנקהייט; הייוועז אדער אבזאץ פון וויין־עסיג; הייוועז, אבזאץ; בעהאנדלען ווי א מוטער; געבעהרען; ווערען היי־וועגדיג [ווי וויין־עסיג]; געבירטיג, היי־מאטליך; מיטערליך.

Moth'er Ca'rey's chick'en (מאטה׳–ער קיי׳–ריז טשיק׳–ען) דער שוואלבען־שטורם־פויגעל אדער דער פעטערס־פויגעל [א ים־פויגעל וועגען וועלכען די מאטראַ־זען גלויבען, אז ער זאגט אן אויף שטורם און ס׳איז א גרויסע זינד איהם צו טוי־טען].

moth'er-cell *n.* (מאטה׳–ער–סעל) די מוטער־צעלע [א צעלע פון וועלכער עס טיילען זיך אב אנדערע צעלען].

moth'er-church *n.* (מאטה׳–ער–טשוירטש) די מוטער־קירך, די הויפּט־קירך.

moth'er-coun'try *n.* (מאטה׳–ער–קאנ׳–טרי) א מוטער־לאנד [א לאנד וואס גרינ־דעט קאלאָניעס אין אנדערע לענדער]; א פאטערלאנד [א לאנד וואו מען איז געבארען געווארען].

moth'erhood *n.* (מאטה׳–ער–הוד) מו־טערשאפט.

Moth'er-Hub'bard *n.* (מאטה׳ ער האבּ׳–ארד) אזא פרייעס, לויזעס פרויען־קלייד.

moth'er-in-law' *n.* (מאטה׳–ער–אין–לאָה׳) א שוויגער, א שוויגער־מוטער; אזא שטארקער ביטערליכער געטראנק אין ענג־לאנד.

moth'er-land *n.* (מאטה׳–ער–לענד) דאס מוטער־לאנד, דאס אבשטאמונגס־לאנד.

moth'erless *a.* (מאטה׳–ער–לעס) מו־טערלאז, אהן א מוטער.

moth'erliness *n.* (מאטה׳–ער–לי–נעס) מוטערליכקייט.

moth'er-liq'uor *n.* (מאטה׳–ער–ליק׳–אר) ז. *mother-water*.

moth'er-love *n.* (מאטה׳–ער–לאוו) מו־טער־ליעבע.

moth'erly *a.* (מאטה׳–ער–לי) מיטער־ליך; ווי א מוטער.

moth'er-lye *n.* (מאטה׳–ער–לאי) ז. *mother-water*.

moth'er-maid *n.* (מאטה׳–ער–מייד) די הייליגע מאריע.

moth'er-of-pearl' *n.* (מאטה׳–ער–אוו–פּוירל׳) פּערלמוטער.

moth'er-of-thyme' *n.* (מאטה׳–ער–אוו–טאים) דער פעלד־טימיאן [אזא שמעקעדיגע פלאנצע].

moth'er-queen *n.* (מאטה׳–ער–קהוויען) די קעניגין־מוטער.

moth'ersome *a.* (מאטה׳ ער סאם) מיטערליך.

moth'er-spot *n.* (מאטה׳–ער–ספּאט) א געבורטס־צייכען, א מיטגעבארענער ציי־כען.

moth'er-tongue' *n.* (מאטה׳–ער–טאנג׳) 1. די מוטער־שפּראך; 2. א שפּראך, פון וועלכער אנדערע שפּראכען זיינען ענט־שטאנען.

1. English is the **mother-tongue** of the Americans.

moth'er-wa'ter *n.* (מאטה׳–ער–הוואה׳–טער) מוטער־וואסער, מוטער־לויג [אן אויסדרוק אין כעמיע פאר וואסער, וואס איז געבליבען נאכדעם ווי די אויפגע־לעזטע שטאפען האבען זיך קריסטאלי־זירט אדער אבגעזעצט זיך אין אמאר־פען צושטאנד].

moth'er-wit *n.* (מאטה׳–ער–הוויט) מיטגעבארענער שכל; געזונדער מענשען־פערשטאנד.

moth'ery *a.* (מאטה׳–ער–אי) הייוועני־דיג.

moth'-mill'er *n.* (מאטה׳–מיל׳–ער) אזא וויים מאטען־פליגעלע מיט מעהלי־גע פליגעלעך.

moth'-mul'len *n.* (מאטה׳–מאל׳–ען) מאטען־וואל־קרויט [אזא פלאנצע מיט די־קע וואליגע בלעטער און מיט דיקע וואלי־גע געלבע בלומען].

moth'y *a.* (מאטה׳–אי) פול מיט מאטען אדער מאָיל; מאטען־פרעסיג.

motif'ic *a.* (מא–טיפ׳–איק) וואס רופט ארויס בעוועגונג, וואס שאפט בעוועגונג.

mo'tile *a.* (מאו׳–טיל) וואס בעוועגט זיך פון זיך אליין.

motil'ity *n.* (מא–טיל׳–אי–טי) די בע־וועגליכקייט, די פעהיגקייט צו בעוועגונג, די פעהיגקייט צו אויטאמאטישער בעווע־גונג.

mo'tion *n. and v.* (מאו׳–שאן) בעווע־גונג; דער גאנג פון א מעכאניזם; א פאָר־שלאג; דאס ווענדען זיך צו א געריכט וועגען א בעפעהל אדער פעראָרדנונג; אן אינערליכער טריעב, א נאטירליכער אימ־פולס; אין מוזיק — א מעלאדישע פּראָ־גרעסיאן [ד. מעלאדישע ענדערונג פון דער שטימע פון איין טאנארט צו א צוויי־טען]; מאכען א פארשלאג; מאכען א בעוועגונג [מיט א קערפּער־גליעד].

mo'tional *a.* (מאו׳–שאנ–על) פּערבונ־דען מיט בעוועגונגען; וואס איז שייך צו בעוועגונג.

mo'tion-in'dicator *n.* (מאו׳–שאנ–אינ׳–די–קיי׳–טאר) אן אפּאראט וואס צייגט אן ווי גרויס עס איז די געשווינדיגקייט אדער די צאהל אומדרעהונגען פון א מא־שין אדער פון א מאשינען־טייל אין א בעשטימטער צייט.

mo'tionless *a.* (מאו׳–שאנ–לעס) אהן בע־וועגונג, אונבעוועגליך.

mo'tivate *v.* (מאו׳–טי–וועיט) דוענען אלס גרונד אדער מאָטיוו; ארויסרופען, פעראורזאכען.

motiva'tion *n.* (מאו–טי–וויי׳–שאן) דאס דיענען אלס מאָטיוו אדער גרונד; ארויסרופונג, פעראורזאכונג.

mo'tive *n., a. and v.* (מאו׳–טיוו) א מאָטיוו, א בעוועגונגס־גרונד, אן אורזאכע; די טרייב־פּרוזשינע, די טרייב־פעדער; אין מוזיק — דאס מאָטיוו, דער געגענ־שטאנד פון א קאמפּאזיציאן; בעוועגענד; וואס פעראורזאכט בעוועגונג; דיענען אלס מאָטיוו אדער אורזאכע; בעגרינדען אויף עפּוואס אלס מאָטיוו.

mo'tive force (מאו׳–טיוו פאורס) די בעוועגונגס־קראפט, די טרייב־קראפט.

mo'tiveless *a.* (מאו׳–טיוו–לעס) אהן א מאָטיוו, אהן א גרונד.

mo'tive pow'er (מאו׳–טיוו פּאו׳–ער) די בעוועגונגס־קראפט, די טרייב־קראפט.

motiv'ity *n.* (מא–טיוו׳–אי–טי) די בע־וועגונגס־קראפט.

mot'ley *n. and a.* (מאט׳–לי) א פּאיא־צען אדער קלאונען־אנצוג [אן אנצוג פון בונט־געקעסטעלטען קאלירטען צייג]; א פּאיאץ, א קלאון, א הויף־נאר; א פאר־בען־געמיש; פערשידען־פארביג, בונט־פארביג, וואס בעשטעהט פון פערשידע־נע פארבען; פערשידען.

mot'ly *n. and a.* (מאט׳–לי) ז. *motley*.

mo'tocycle *n.* (מאו׳–טא–סאיקל) אזא לייכטער מאטאר־וואגען אויף דריי אדער פיער רעדער; א מאטאר־וועלאסיפּעד.

mo'tor *n., a. and v.* (מאו׳–טאר) א מאָ־טאר, א בעוועגונגס־מאשין, א בעטריעבס־מאשין; אן אויטאמאביל; איינער אדער עפּוואס וואס בעוועגט; א בעוועגונגס־נערוו [א נערוו וואס גיט איבער דעם אימפּולס צו א מוסקול, ער זאל זיך בע־וועגען]; אין מאטעמאטיק — א סימבאל וואס בעצייכענט די בעוועגונג אדער פּער־שיעבונג פון א פעסטען קערפּער אין רוים; בעוועגענד; וואס פּעראורזאכט בעוועגונג; וואס איז שייך צו א בעווע־גונגס־נערוו, וועלכער געהט פון דער צענט־ראלער נערווען־סיסטעם צו א מוסקול; פאהרען מיט א מאטאר־וואגען אדער אוי־טאמאביל.

mo'tor-boat *n.* (מאו׳–טאר–באוט) א מאטאר־שיפעל [א שיפעל וואס ווערט גע־טריבען פון א מאטאר].

mo'tor-bus *n.* (מאו׳–טאר–באס) א מאָ־טאר־אמניבוס.

mo'tor-car *n.* (מאו׳–טאר–קאר) א מאָ־טאר־וואגען [א וואגען אדער וואגאן וואס ווערט געטריבען דורך זיין אייגענעם מאָ־טאר וואס אין איהם איז אריינגעבויט]; אן אויטאמאביל.

TEMPLE ISRAEL

BUTTERFLIES AND MOTHS

שמעטערלינגע און מאָטען-פליגעלעך

Large Pine Moth
(Lasio campa pini)

Morpho Butterfly
(Morpho achilles; var. Neoptolemus)

Pine Hawk Moth
(Sphinx pinastri)

Nonne (Nun) Moth
(Lymantria monacha)

Pepper-and-salt Moth
(Amphidasys betularia)

Misippus Butterfly
(Diadema misippus) female

(Anaea phantes)

Chrysippus Butterfly
(Danaus chrysippus)

White-spotted Pinian Moth
(Calymnis diffinis)

Black-veined White Butterfly
(Pieris crataegi)

Gipsy Moth
(Porthetria dispar)

Misippus Butterfly
(Diadema misippus) male

Common Tiger Moth
(Euprepia caja)

Red Underwing Moth
(Catocala nupta)

(Dasychira pudibunda)

Mottled Umber Moth
(Hibernia defoliaria)

Amphrisus Butterfly
(Ornithoptera amphrisus)

Tail-winged Butterfly
(Leptocircus curius)

mo'tor-cy'cle *n.* (מאו'-טאר-סאי'קל) א מאטאר-וועלאסיפעד.

moto'rial *a.* (מא-טאו'-רי-על) בעווע-גענד, וואס בעוועגט.

mo'tor-man *n.* (מאו'-טאר-מען) א מא-טאר-מאן [דער מאשיניסט אויף אן עלעק-טרישען טראמוואי].

mo'tory *a.* (מאו'-טא-רי) ז. *motorial*

mottet'to *n.* (מאט-טעט'-טא) ז. *motet*

mot'tle *v. and n.* (מאטל) בעשפרענק-לען מיט פערשיעדענע קאלירען; מאכען געפלעקט; א געשפרענקעלטער אדער גע-פלעקטער מוסטער.

mot'tled *a.* (מאטלד) געשפרענקעלט, גע-פלעקט.

mot'tled um'ber moth (מאטלד אמ'-בער מאטה) אזא קליין דונקעל-ברוין גע-פלעקט זומער-פויגעלע.
ז. איל. *"Butterflies & Moths"*

mot'tle-faced *a.* (מאט'ל-פייסט) וואס האט א געשפרענקעלטען פנים.

mot'tling *n.* (מאט'-לינג) שפרענקלונג; דאס מאכען אין פלעקען.

mot'to *n.* (מאט'-או) א מאטא, א דעוויז, א קורצער שפרוך וואס דריקט אוים דעם גייסט אדער די הויפט-אידעע פון א פרינ-ציפ אדער שטרעבונג; א קורצע אויפ-שריפט, מייסטענס א ציטאטע, אויף א בוך אדער ארטיקעל, וואס דריקט אוים די גרונד-אידעע פון בוך אדער ארטיקעל; א קאנפעקט אדער נאשעריי איינגעוויקעלט אין א שעהנעם פאפיער מיט א פערז פון א געדיכט.

mot'toed *a.* (מאט'-אוד) וואס האט א מאטא. ז. *motto*

mot'to-kiss *n.* (מאט'-או-קיס) א באנבאן מיט פערזען [א באנבאן איינגע-וויקעלט אין א שעהנעם פאפיער מיט פערזען פון געדיכטע].

mouch *v.* (מאוטש) געהן בגנבה; נאכ-געהן אדער נאכשלעפען זיך בעהאלטענער-הייד; סטארען זיך ארויסצודרעהן פון איינעמס בליק; ארומוואנדערען פון איין ארט צום צווייטען אויפקליי-בענדיג און פער-קויפענדיג קליינינ-קייטען; ניט הא-בען קיין בעשטימ-טען וואהנונגס-ארט; זיין נע ונד.

Moucharaby

mouchar'aby *n.* (מוה-שער'-ע-בי) א מין ארומגעבוי-טער באלקאן מיט פענסטער אין גע-ביידען פון מיטעל-אלטערליכען און בעזאנדערס מוסול-מאנישען סטיל.

mou'cher *n.* (מאו'-טשער) איינער וואס שלעפט זיך, געהט בגנבה אדער וואנדערט אום. ז. *mouch*

mouchoir' *n.* (מוה-שואר') א נאז-טיכעל.

mouf'flon *n.* (מוהפ'-לאן) ז. *mouflon*

mouf'lon *n.* (מוהפ'-לאן) דער מופלאן, א ווילדע שעפס.

moujik' *n.* (מו-זשיק') א מוזשיק, א רו-סישער פויער.

mould *n. and v.* (מאולד) ז. *mold*

mouldabil'ity *n.* (מאול-דע ביל'-אי-טי) ז. *moldability*

moul'dable *a.* (מאול'-דעבל) ז. *moldable*

moul'der *n. and v.* (מאול'-דער) ז. *molder*

moul'diness *n.* (מאול'-די-נעס) ז. *moldiness*

moul'ding *n.* (מאול'-דינג) ז. *molding*

moul'dy *a.* (מאול'-די) ז. *moldy*

mou'linet *n.* (מוה'-לי-נעט) דער וואל אדער שטאנג פון א הויב-מאשין; יעדער מעכאניזם וואס בויגט עפעס אן אדער ציהט עפעס ארויף; א געוויסע ארט פא-כען אדער שווינגען מיט א שווערד.

moult *v. and n.* (מאולט). ז. *molt*

moul'ting *n.* (מאול'-טינג) ז. *molting*

mound *n. and v.* (מאונד) א קינסטליך געמאכט בערגעל, ווי א וואל, א שוץ-וואנד, א קבר א. ד. ג.; דער רייכס-עפעל [א קויל אדער באל וואס א קעניג האלט אין האנד אלס צייכען פון הערשונג]; בע-פעסטיגען מיט א וואל אדער שוץ-וואנד.

mound'-bird *n.* (מאונד'-בוירד) א מין אויסטראלישער פויגעל, גרוים ווי א הוהן, וואס האט א געוועהנהייט אויסצוגראבען א טיעפען גרוב אין דער ערד און לעגען דארטען די אייער.

mound'-buil'der *n.* (מאונד'-ביל'-דער) איינער פון די אוראלטע ראסען פון נארד-אמעריקא, וועלכע האבען אויפגע-בויט די ערד-פעסטונגען אדער ערד-ווא-לען, וואס געפינען זיך כמעט איבער'ן גאנצען שטח פון נארד-אמעריקא; א מין אויסטראלישער פויגעל.
ז. *mound-bird*

mound'-ma'ker *n.* (מאונד'-מיי'-קער) ז. *mound-bird*

mount *n. and v.* (מאונט) א בארג, א בערגעל; א וואל, אן אנגעשאטען בערגעל ערד אין פעסטונגס-ווערק; דאס וואס האלט אונטער אן אנדער זאך; דאס שטיקעל פאפיער אדער קארטאן, וואס מען לעגט אונטער א דרוק-שריפט-פלאטע, כדי זי זאל זיין עטוואס העכער; דאס הענטעל פון א פעכער; דאס פאפיער אדער זייד וואס בילדעט אוים די פלעכע פון א פעכער; דער אפאראט אדער פארריכטונג וועלכע פערפעסטיגט א הארמאט צום וואגען; דאס גלעזעל, אויף וועלכען מען לעגט עפעס אוועק צו בעטראכטען עס אונטער א מי-קראסקאפ; דאס וואס דיענט צום אויפ-הויבען זיך [ווי ביים רייטען אויף א פערד]; א רייט-פערד; שטייגען; אויפ-שטייגען; אויפהויבען, בעשטייגען, ארויפ-געהן אויף; בעזעצען, בעציערען; איינריכ-טען, צובערייטען; אנקלעפען, איינפאסען, אויפציהען, בעשלאגען; שטעלען [קאנא-נען] אויף'ן קאנאנען-וואגען.

moun'table *a.* (מאונ'-טעבל) אויפ-שטייגבאר, אויף וואס מען קען שטייגען אדער אויפהויבען זיך.

moun'tain *n. and a.* (מאונ'-טען) א בארג; דאס וואס איז עהנליך צו א בארג, א גרויסע קופע; וויין וואס ווערט גע-מאכט פון וויינטרויבען, וועלכע וואקסען אויף בערג; בערגיג; וואס איז שייך צו אדער וואס געפינט זיך אויף א בארג; וואס איז פראדוצירט פון וויינטרויבען, וועלכע וואקסען אין הויכע גענענדען; ווי א בארג, שטייף, סאליד, מעכטיג.

moun'tain-ash *n.* (מאונ'-טענ-עש) דער ווילדער יאסען [א קליין בוימעל, וואס וואקסט אין די צפון-גענענדען פון אייראפא און אזיען. זיין הארט האלץ ווערט געברויכט צו מאכען געצייג און אינסטרומענטען].

moun'tain-blue *n.* (מאונ'-טענ-בלוה) דער לאזור-שטיין. ז. *azurite*

moun'tain-cat *n.* (מאונ'-טענ-קעט) ז. *catamount*

moun'tain-chain *n.* (מאונ'-טענ-טשיין) א בערג-קייט, א רייה פעראייניג-טע בערג.

moun'tain-cork *n.* (מאונ'-טענ-קאהרק) בערג-קארק אדער שווימענדער אס-בעסט. ז. *asbestos*

moun'tain-eb'ony *n.* (מאונ'-טענ-עב'-א-ני) א קליין צענטראל-אמעריקא-ניש בוימעל מיט א הארטען שווארצען האלץ. די קארע פון דיעזען בוימעל ווערט געברויכט אין מעדיצין.

moun'tained *a.* (מאונ'-טענד) בעדעקט מיט בערג.

mountaineer' *n.* (מאונ-טע-ניער') אן איינוואהנער פון א בערגינער געגענד; איינער וועלכער קלעטערט אויף הויכע בערג.

mountaineer'ing *n.* (מאונ-טע-ניער'-אינג) דאס קלעטערען אויף הויכע בערג.

moun'tain-flax *n.* (מאונ'-טענ-פלעקס) בערג-פלאקס אדער אסבעסט. ז. *asbestos*

moun'tain-goat *n.* (מאונ'-טען-גאוט) די בערג-ציעג [איז דיק בעדעקט מיט ווײ-סע האר, געפינט זיך אין די בערג פון די נארד-וועסט טיילען פון אמעריקא און אין אלאסקא].

Mountain-goat

moun'tain-green *n.* (מאונ'-טענ-גריען) גרינער מאלאכיט [א מין מינע-ראל]. ז. *malachite*

moun'tain-lau'rel *n.* (מאונ'-טענ-לאה'-רעל) אן אמעריקאנער בוש אדער קוסט מיט גלאנציגע, שטענדיג גרינע גיפ-טיגע בלעטער און מיט רויטליכע אדער ווייסע בלומען.

Mountain-laurel

moun'tain-leath'er *n.* (מאונ'-טענ-לעטה'-ער) ז. *mountain-cork*

moun'tain-lic'orice *n.* (מאונ'-טענ-ליק'-א-ריס) אלפען-קליי [א מין גראז-ארטיגע בערג-פלאנצע מיט דריי בלעט-לעך און מיט קליינע צונויפגעפרעסטע

בלימלעך, ווי קעפלעך. ווערט נעברויכט אלס פוטער אדער נאהרונג פאר בהמות].

moun'tain-li'on *n.* (מאונ'-טענ-לאי'-אן) ז. *cougar*

moun'tain-meal *n.* (מאונ'-טענ-מיעל) בערגמעהל. ז. *bergmehl*

moun'tainous *a.* (מאונ'-טענ-אס) פול מיט בערג; בערגיג; זעהר גרויס.

moun'tain-sheep *n.* (מאונ'-טענ-שיעפ) א ווילדער שעפס וואס האלט זיך אויף אין די נארד-אמעריקאנישע בערג.

moun'tain-sick'ness *n.* (מאונ'-טענ-סיק'-נעס) בערג-קראנקהייט [א מין קראנקהייט, וועלכע מען פיהלט ווען מען געפינט זיך אויף זעהר א הויכען בארג].

moun'tant *a.* (מאונ'-טענט) הויך; ערהויבען.

moun'tebank *n., a. and v.* (מאונ'-טי-בענק) א מארק-שרייער; א שארלאטאן; איינער וואס פערשרייבט רעצעפטען און פערקויפט רפואות אויף א יאריד, מארק א. ד. ג.; א רמאי; שווינדלעריש, פאלש, שארלאטאניש; בעשווינדלען, אבנארען.

moun'tebankery *n.* (מאונ'-טי-בענק-ער-אי) מארק-שרייעריי, שארלאטאנסטווע, אבנארעריי.

moun'tebanking *n.* (מאונ'-טי-בענק-אינג) ז. *mountebankery*

moun'tebankish *a.* (מאונ'-טי-בענק-איש) שווינדלעריש, שארלאטאניש; אבנארענד.

moun'tebankism *n.* (מאונ'-טי-בענק-איזם) ז. *mountebankery*

moun'ted *a.* (מאונ'-טעד) אויפגעהויבען; בעזעצט, בעציערט; בעזארגט מיט אלע נויטיגע זאכען.

moun'ted police' (מאונ'-טעד פא-ליעס') רייטענדע פאליציי.

moun'ted work (מאונ'-טעד הוואירק) זילבערנע כלים, ביי וועלכע די ארנאמענטען אדער פערציערונגען זיינען ארויפגעזעצט אדער צוגעלייט אנשטאט צו זיין אויסגעקלאפט אדער אויסגעגאסען פון דער כלי גופא.

moun'ter *n.* (מאונ'-טער) אן איינזעצער, אן איינפאסער, א בעזעצער, א בעציערער.

mount guard (מאונט גארד) שטעלען זיך אויף דער וואך [ביי סאלדאטען].

moun'ting *n.* (מאונ'-טינג) דאס ארויפהויבען, דאס ארויפשטייגען; דאס אויסשטאפען א פעל פון א חיה צו מאכען זי ווי לעבעדיג; דאס וואס דיענט אויפצוהויבען עפעס אדער מאכען עס העכער; דאס וואס ווערט איינגעזעצט אדער איינגעפאסט אלס בעציערונג.

moun'ting-block *n.* (מאונ'-טינג-בלאק) א קלאץ אדער א שטיין, אויף וועלכען מען שטעלט זיך ביים זעצען זיך רייטענדיג אויף א פערד.

moun'tingly *adv.* (מאונ'-טינג-לי) אויפהויבענדיג זיך; דורך אויפהויבען.

mount'-nee'dlework *n.* (מאונט'-ניע'דל-הוואירק) דאס האפטען אדער אויסנעהען אויף א שטיק שטאף, וואס איז אנגעצויגען אויף א ראהם.

mourn *v.* (מאורן) טרויערען; בעקלאגען; זיין אן אבל; טראגען טרויער; בעטרויערען, בעקלאגען.

mour'ner *n.* (מאור'-נער) א טרויערער, אן אבל; א טויטען-בעגלייטער.

mourn'ful *a.* (מאורנ'-פול) טרויעריג, טריעב, בעטריעבענד, שמערצליך, ליידענד.
His departure from the city was a mournful occasion.

mourn'fully *adv.* (מאורנ'-פול-אי) מיט טרויער, מיט געפיהלען פון שמערץ.

mourn'fulness *n.* (מאורנ'-פול-נעס) טרויעריגקייט.

mour'ning *n. and a.* (מאור'-נינג) דאס טרויערען; טרויער, אבלות; טרויער-קליידונג; וואס איז שייך צו אבלות.

mour'ning-bride' *n.* (מאור'-נינג-בראיד') די זיסע סקאביאזע [א מין גראז מיט פורפור-רויטע אדער ווייסע בליטהען. וואקסט אויף לאנקעס און אין סעדער].

mour'ning-coach *n.* (מאור'-נינג-קאוטש) א טרויער-וואגען; א לויה-וואגען [וואו עס פאהרען די אבלים].

mour'ning-dove *n.* (מאור'-נינג-דאוו) א מין אמעריקאנער טויב, וועלכע ווארקעט ווי איינער קלאגט.

mour'ning-liv'ery *n.* (מאור'-נינג-ליוו'-ער-אי) די טרויער-ליווריע [טרויער-קליידער פון הויז-דיענער נאך'ן טויט פון בעל-הבית].

mour'ningly *adv.* (מאור'-נינג-לי) טרויערענד; אויף דעם אופן ווי איינער טרויערט.

mour'ning-ring *n.* (מאור'-נינג-רינג) א פינגערעל וואס מען טראגט אלס אנדענקען פון א פערשטארבענעם.

mour'ning-wid'ow *n.* (מאור'-נינג-הוויד'-או) א מין אייראפעאישע געראניום [ז. *geranium*]; די זיסע סקאביאזע [ז. *mourning-bride*].

mouse *n.* (מאוס) א מויז; א חיה'לע וואס האט די עהנליכקייט צו א מויז [ווי א פלעדערמויז א. ד. ג.]; א מין מארל אדער נאכט-שמעטערלינג; מייזעלע [אן אויסדרוק פון צערטליכקייט, ווי "קעצעלע"]; א קנופ פון א שיף-שטריק; א שטיק פוס-פלייש [פון אן אקס אדער שאף] עטוואס העכער פון דער קניע; אן אונטערגעשלאגען אויג; א בייל.

mouse *v.* (מאוז) כאפען מייז; צורייסען; נאכשפירען נאך עפעס פער'גנב'עטערהייד; ארומגעהן אדער ארומוואנדערען מיט פארזיכטיגע שטילע טריט ווי א קאץ ביים כאפען א מויז; צושנירען, צובינדען, מאכען א קנופ אויף א שיף-שטריק.

mouse'-col'ored *a.* (מאוס'-קאל'-ארד) מויז-פארביג, טונקעל-גרוי.

mouse'-ear *n.* (מאוס'-איער) דאס מויז-אויערעל [אזא גראז-ארטיגע פלאנצע מיט געלבע בליטהען].

mouse'-hole *n.* (מאוס'-האול) א מויז-לאך, א נארע פון מייז.

mouse'-hunt *n.* (מאוס'-האנט) דער מויז-פאנג, דאס כאפען מייז.

mouse'kin *n.* (מאוס'-קין) א קליין מייזעלע.

mouse'-piece *n.* (מאוס'-פיעס) א שטיקעל אקסען-פלייש אדער שעפסען-פלייש פון דעם טייל איבער דער קניע.

mou'ser *n.* (מאו'-זער) א מייז-כאפער; א חיה, וועלכע כאפט מייז, בעזאנדערס א קאץ.

mous'ery *n.* (מאוס'-ער-אי) אן ארט וואו עס געפינען זיך פיעל מייז.

mouse'-sight *n.* (מאוס'-סאיט) קורצזיכטיגקייט.

mouse'tail *n.* (מאוס'-טייל) דאס מייזען-עקעל [א מין גראז-ארטיגע פלאנצע].

mouse'-trap *n. and v.* (מאוס'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען מייז; א מאטעמאטישע פראבלעם, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס מען לעגט אויס א געוויסע צאהל זאכען אין א קרייז און מען צעהלט כסדר ארום און ארום. אין גאנג פון דיעזע צאהלען ווערט יעדעם מאל ארויסגעווארפען פון קרייז איינע פון די זאכען, אויף וועלכע עס פאלט א צאהל וואס טיילט זיך אהן א רעשט אויף אן אנדער צאהל. אויף אזא אופן בלייבט סוף-כל-סוף פון גאנצען קרייז נור איין זאך, און דאס פראבלעם בעשטעהט אין דעם, וואס מען דארף פריהער אנווייזען וועלכע פון די אלע זאכען וועט בלייבען די לעצטע; שטעלען א פאסטקע; פערכאפען אין א פאסטקע.

mou'sing *a. and n.* (מאו'-זינג) וואס גיט זיך אב מיט כאפען מייז; דאס כאפען מייז; א מין קנופ פון א שטריק אויף א שיף.

mousquetaire' *n.* (מוהס-קע-טעהר') א מושקעטער, א סאלדאט פון 16טען יאהרהונדערט בעוואפענט מיט א ביקס, וואס פלעגט זיך אנצינדען דורך א קנויטעל; א מין אלט-מאדיש פרויען-קלייד מיט גרויסע קנעפ; א לאנגע פרויען-הענטשקע מיט ברייטע מאנזשעטען.

mousseline' *n.* (מוה-סע-לין') פראנצויזישער מוסלין [זעהר א דינע צייג, קיסיי]; זעהר דין גלאז.

mousseline'-glass *n.* (מוה-סע-לינ'-גלעס) זעהר דינעס בעציערטעס גלאז-ווארג.

moustache' *n.* (מאס-טעש') ז. *mustache*

mou'sy *a.* (מאו'-סי) מייזיש, וואס איז שייך צו א מויז; פול מיט מייז.

mouth *n. and v.* (מאוטה) דאס מויל, דער מונד, דאס מונד-לאך; די מינדונג פון א טייך [דאס ארט וואו ער פאלט אריין אין ים]; דער אריינגאנג [אין א האפען א. ד. ג.]; דאס לאך פון א הארמאט, פון אן אויווען, פון א ברונען א. ד. ג.; דאס מונדשטיק פון א מוזיקאלישען בלאז-אינסטרומענט; די שטימע, דאס קול; א גערייד, א געשריי; דער ראש-המדברים, דער הויפט-רעדנער; איינער וואס פעררעדט דעם קאפ; א געשמאק, א טעם אין מויל [וועגען ביער]; ארויסריידען מיט א ברייט-אפענעם מויל; זידלען, בעפאלען מיט זלזולים; שרייען אויף'ן קול; קייען, טשאמקען; אנריהרען אדער כאפען עפעס מיט'ן מויל אדער מיט די ליפען; לעקען; מאכען א גרימאסע.

mou'thable *a.* (מאו'-טהעבל) וואס קען גוט אדער לייכט אויסגעשפראכען ווערען; וואס קלינגט גוט.

mouth brea'thing (מאוטה בריע'-טהינג) דאס אטהעמען דורך'ן מויל אנשטאט דורך דער נאז.

mouthed *a.* (מאוטהט) מיט א מויל [וועגען דער ארט און ווייזע פון אויסשפרעכען אדער רעדען, אדער וועגען דעם געבוי פון מויל].

mou'ther *n.* (מאו'-טהער) איינער וואס האט א געשליפענע צונג, וואס רעדט אויף א ריהרענדער ארט; א דעקלאמאטאר.

mouth'-fill'ing *a.* (מאוטה'-פיל'-אינג) מיט א פולען מויל [וועגען אויסשפרעכען א ווארט, א פראזע א. ד. ג.].
Swear me a good mouth-filling oath.

mouth'-friend *n.* (מאוטה'-פרענד) א צונג-פריינד, א פריינד נאר מיט ווערטער, א פאלשער פריינד.

mouth'ful *n.* (מאוטה'-פול) א ביסען; אזוי פיעל, וויפיעל דאס מויל קען אננעהמען מיט איין מאל.

mouth'-gage *n.* (מאוטה'-גיידזש) אן אינסטרומענט צו מעסטען א פערד'ס מויל [אום צוצופאסען א צוים-אייזענדעל].

mouth'-glass *n.* (מאוטה'-גלעס) א

קליין האנד־שפּיגעלע, וואס ווערט בענוצט פון א צייהן־דאקטאר צו אונטערזוכען דאס מויל און די צייהנער.

mouth'-hon'or *n.* (מאוטה׳-אנ׳-אר) היפּאקריטישער כבוד; אן אונאויפריכטיגע בעהרונג.

mou'thing *a. and n.* (מאו׳-טהינג) מיט א גרויס מויל; באמבאסטיש; באמבאסטיק; דאס האבען א גרויס מויל.

mou'thing-machine' *n.* (מאו׳-טהינג-מע-שין׳) אין דער פאבריקאציאן פון בלעכענע כלים — א מאשין, וועלכע בויגט ארום די עפנונג פון א בלעכענער כלי, כדי דאס דעקעל זאל זיצען פעסט.

mouth'less *a.* (מאוטה׳-לעס) אהן א מויל, וואס האט קיין מונד.

mouth'-made *a.* (מאוטה׳-מייד) וואס איז גערעדט אדער אויסגעדריקט אהן אויפריכטיגקייט; פאלש, פערשטעלט; היפּאקריטיש.

mouth'-or'gan *n.* (מאוטה׳-אהר׳-גען) דאס פאן׳ס־פייפעל [אן אלטער מוזיקאלישער אינסטרומענט, וועלכער בעשטעהט פון א רייה פייפלעך, קירצערע און לענגערע, צוזאמענגעבונדען אין איינעם]; א הארמאניקע [א קליינער מוזיקאלישער אינסטרומענט, אויף וועלכען מען שפּיעלט מיט די ליפּען].

mouth'piece *n.* (מאוטה׳-פּיעס) א מונד־שטיק [פון א קלארנעט, פון א ציגארען־שפּיץ, פון א לולקע א. ד. ג.]; איינער וועלכער רעדט פאר אנדערע, אויסדריקענדיג זייער פערלאנג.

mou'thy *a.* (מאו׳-טהי) מיט א גרויס מויל; מיט א געשליפענעם צינגעל.

movabil'ity *n.* (מוה-ווע-ביל׳-אי-טי) ז. *movableness*

mo'vable *a. and n.* (מוה׳-וועבל) וואס מען קען בעוועגען, איבעררוקען אדער איבערטראגען; בעוועגבאר; בעוועגליך; דאס וואס מען קען איבערטראגען אדער איבערפיהרען פון איין ארט אויף א צווייטען; בעוועגליכעס אייגענטום; מטלטלין.

mo'vable feast (מוה׳-וועבל פיעסט) א קריסטליכער יום־טוב וואס זיין דאטע ווענדעט זיך אן דעם טאג, אין וועלכען עס פאלט אוים דער קריסטליכער פסח.

mo'vableness *n.* (מוה׳-וועבל-נעס) בעוועגליכקייט.

mo'vable prop'erty (מוה׳-וועבל פּראפּ׳-ער-טי) בעוועגליכעס אייגענטום.

mo'vables *n.* (מוה׳-וועבלז) בעוועגליכע זאכען אדער אייגענטום [ווי מעבעל, קליידער א. ד. ג.]; מטלטלין.

mo'vably *adv.* (מוה׳-ווע-בלי) בעוועגליך; אויף א בעוועגענדען שטייגער.

move *v. and n.* (מוהוו) בעוועגען, ברייגען אין בעוועגונג; טרייבען, אנטרייבען; זעצען אין טהעטיגקייט, אנרעגען; אויפרעגען, ריהרען; אויפברייגגען, אויפרייצען, דערצארענען; פארשלאגען, פארלעגען, מאכען אן אנטראג; זיך בעוועגען, זיך ריהרען; געהן, מארשירען; ציהען; איבערציהען פון איין דירה אין אן אנדערער, זיך איבערקלייבען; די בעוועגונג; דער פראצעס פון א געוויסער טהעטיגקייט; דער צוג, דער גאנג [אין א שפּיעל].

move'able *a.* (מוהוו׳-עבל) ז. *movable*

move'ableness *n.* (מוהוו׳-עבל-נעס) ז. *movableness*

move along' (מוהוו ע-לאהנג׳) פארטבעוועגען, געהן אדער רוקען פארווערטס.

move heav'en and earth (מוהוו העוון ענד אוירטה) קעהרען וועלטען.

move'less *a.* (מוהוו׳-לעס) אהן בעוועגונג, אונבעוועגליך.

move'ment *n.* (מוהוו׳-מענט) די בעוועגונג; די טרייבונג, די אנרעגונג; דער גאנג־מעכאניזם פון א זייגער; אין מוזיק — טאן־בעוועגונג אדער מעלאדיע; ריטמוס; טעמפּא.

move'ment-cure *n.* (מוהוו׳-מענט-קיור) דאס היילען א קראנקהייט מיט בעוועגונגען און איבונגען פון קערפּער.

mo'ver *n.* (מוה׳-ווער) א בעוועגער, אן אנטרייבער, אן אנרייצער; א בעוועגונגס־קראפט; א פארשלעגער, א פארלעגער; איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט איבערפיהרען מעבעל און אנדערע שטוב־זאכען ביים אריבערציהען אין אן אנדער דירה.

move the bow'els (מוהוו טהי באו׳-עלז) געהן אויף נקיות, האבען שטולגאנג.

mo'vies *n.* (מוה׳-וויז) ז. *moving-pictures*

mo'ving *a. and n.* (מוה׳-ווינג) בעוועגענד, ווירקענד, אויפרעגענד; ריהרענד; דאס בעוועגען; בעוועגונג; אנרעגונג; אימפּולס.

mo'vingly *adv.* (מוה׳-ווינג-לי) אויף א בעוועגענדען, אנרעגענדען אדער ריהרענדען שטייגער.

mo'vingness *n.* (מוה׳-ווינג-נעס) די קראפט פון בעוועגונג; אנרייצונג; דאס אויפריהרען.

mo'ving-pic'tures *n.* (מוה׳-ווינג-פּיק׳-טשורז) בעוועגליכע בילדער. ז. *kinematograph*

mo'ving pow'er (מוה׳-ווינג פּאו׳-ער) די בעוועגענדע קראפט, די טרייב־קראפט.

mov'ing side'walk (מוהוו׳-אינג סאיד׳-הוואהק) א בעוועגליכער טראטואר, א טראטואר אדער שטעג וואס בעוועגט זיך מעכאניש.

mow *v. and n.* (מאו) שניידען, קאסען [היי]; שניידען [קארן]; א נאכקרימעניש, א העויה; נאכקרימען, מאכען העויות.

mow *v. and n.* (מאו) זאמלען אין קופּעס; א קופּע [היי].

mow'burn *v.* (מאו׳-בוירן) ווערען דורכגעהיצט, זיך ענטצינדען [וועגען פייכטען היי וואס איז צונויפגעשארט אין א קופּע].

mow'er *n.* (מאו׳-ער) א היי־שניידער; א מאשין צו קאסען אדער שניידען היי; איינער וועלכער קרימט נאך אדער מאכט גרימאסען.

Mower

mow'ing *n.* (מאו׳-אינג) דאס קאסען, דאס שניידען [היי]; דאס פערקרימען זיך; דאס מאכען גרימאסען.

mow'ing *n.* (מאו׳-אינג) דאס צונויפשארען היי אין א קופּע.

mow'ing-machine' *n.* (מאו׳-אינג-מע-שין׳) א מאשין צו קאסען אדער שניידען היי.

mow'ing-time *n.* (מאו׳-אינג-טאים) די צייט פון היי־שנים.

mox'a *n.* (מאק׳-סא) מאקסא [אזא פוך אדער וואטע וואס ווערט געמאכט אין כינא און יאפּאן פון געוויסע פלאנצען־בלעטער. ווערט געברויכט צום אויסברענען וואונדען]; די מאקסא־פלאנצע; אין מעדיצין — א ברען־צילינדער [אזא צילינדער וואס ווערט געמאכט פון מאקסא אדער אן אנדערער עהנליכער פלאנצע און ווערט געברויכט אויסצוברענען וואונדען].

moxibus'tion *n.* (מאק-סי-באס׳-טשאן) דאס אויסברענען א וואונד מיט מאקסא. ז. *moxa*

M. P. ראשי תבות פון די ווערטער *Member of Parliament* [א פארלאמענט־מיטגליעד].

Mr. אן אבקירצונג פון *Mister* אדער *Master*

M-roof *n.* (עמ׳-רוהף) א דאך וואס האט די פארם פון דעם בוכשטאב *M*.

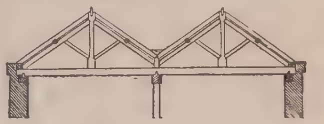

M-roof

Mrs. אן אבקירצונג פון *mistress* אדער *missis*

Mrs. Grun'dy (מיס׳-איס גראנ׳-די) די געזעלשאפטליכע מיינונג [איבערהויפּט די יעניגע וואס זוכט קליינליכע פעהלערען אין דער אויפפיהרונג].

MS. אן אבקירצונג פון *manuscript*

MSS. אן אבקירצונג פון *manuscripts*

Mt. אן אבקירצונג פון *mount* [א בארג].

much *a., adv., n. and v.* (מאטש) פיעל; אין א הויכען גראד; זעהר; כמעט; א סך, א גרויסע מאסע; א וויכטיגע זאך; מאכען פיעל, פערמעהרען.

much about' (מאטש ע-באוט׳) כמעט דאסזעלבע.

much about' it (מאטש ע-באוט׳ איט) כמעט, אונגעפעהר.

much at one (מאטש עט הוואן) כמעט פון דעמזעלבען ווערטה אדער ווירקונג.

much'ness *n.* (מאטש׳-נעס) פיעלקייט; א סך.

much obliged' (מאטש אב-לאידזשד׳) זעהר דאנקבאר.

I am much obliged to you for your kindness.

much of a much'ness (מאטש אוו ע מאטש׳-נעס) כמעט דיעזעלביגע צאהל; כמעט פון דערזעלבער וויכטיגקייט אדער ווערטה; כמעט דאסזעלבע.

mu'cid *a.* (מיו׳-סיד) שימעלדיג; דומפּיג, טוכלע; שליימיג.

mu'cidness *n.* (מיו׳-סיד-נעס) שימעלדיגקייט; דומפּיגקייט, טוכלעקייט; שליימיגקייט.

mucif'erous *a.* (מיו-סיפ׳-ע-ראס) וואס לאזט ארויס שליים [א קלעפּיגע פליסיגקייט ביי פלאנצען און טהיערע].

mu'ciform *a.* (מיו׳-סי-פארם) שליים־ארטיג, וואס האט די פארם פון שליים.

mu'cilage *n.* (מיו׳-סי-לעדזש) גומי־ראביקע; קליי, די שליימיגע פליסיגקייט אין פלאנצען.

mucilag'inous *a.* (מיו-סי-לעדזש׳-אי-נאס) שליימיג; קלעפּעדיג, קלייאיג.

mucilag'inousness *n.* (מיו-סי-לעדזש׳-אי-נאס-נעס) שליימיגקייט; קלעפּעדיגקייט, קלייאיגקייט.

mucip'arous *a.* (מיו-סיפ׳-ע-ראס) ז. *muciferous*

muck *n. and v.* (מאַק) מיסט, דרעק, טינוף; געלד; בעשמוצען, איינמאַכען; בעמיסטיגען [אַ פעלד]; אַברייניגען פון מיסט.

muck'er *n.* (מאַק'-ער) אַ מיסט=ראַמער; אַ שמוציגער אָדער גראָבער יונג.

muck'erish *a.* (מאַק'-ער-איש) גראָב; ווי אַ שמוציגער אָדער גראָבער יונג.

muck'erishly *adv.* (מאַק'-ער-איש-לי) אויף אַ גראָבען אופן; אַזוי ווי אַ שמוצי=גער גראָבער יונג.

muck'erism *n.* (מאַק'-ער-איזם) גראָב=קייט; אונערצויגענהייט.

muck'-fork *n.* (מאַק'-פאָהרק) אַ מיסט=גאָפּעל.

muck'-heap *n.* (מאַק'-היעפּ) אַ מיסט=בערגעל.

muck'-hill *n.* (מאַק'-היל) ז. *muck-heap*.

muck'ibus *a.* (מאַק'-אי-באַס) בגלופינ'=דיג, פערשנאַשקעט.

muck'iness *n.* (מאַק'-אי-נעס) שמוציג=קייט, דרעקיגקייט.

muck'-pit *n.* (מאַק'-פּיט) אַ מיסט=גרוב.

muck'-rake *n.* (מאַק'-רייק) אַ מיסט=גראַבלע.

muck'rake *v.* (מאַק'-רייק) פאַנגען פיש אין מוטנעם וואַסער [אָנמאַכען אַ פּאָליטי=שען טומעל כדי צו ציהען דערפון נוצען פאַר זיך].

muck'raker *n.* (מאַק'-ריי-קער) אַ מיסט=גראַבער; איינער וואָס פאַנגט פיש אין מוטנעם וואַסער [איינער וואָס מאַכט אַ טומעל וועגען פּאָליטישע חטאים כדי צו ציהען נוצען פאַר זיך].

muck'-sweat *n.* (מאַק'-סוועט) שטאַר=קער שווייס.

muck'-thrift *n.* (מאַק'-טהריפט) אַ קמצן, אַ קאַרגער.

muck'-worm *n.* (מאַק'-וואָירם) מיסט=וואָרים; אַ קאַרגער, אַ חזיר.

muck'y *a. and v.* (מאַק'-אי) שמוציג, מיאוס; בעשמוצען, שמוציג מאַכען.

mu'cose *a.* (מיו'-קאָוס) ז. *mucous*.

mucos'ity *n.* (מיו-קאָס'-אי-טי) שליי=מיגקייט; אַ פליסיגקייט וואָס ענטהאַלט שליים אָדער איז ענליך צו שליים.

mu'cous *a.* (מיו'-קאַס) שליימיג; וואָס גיט אַרויס שליים אָדער ליחה.

mu'cous glands (מיו'-קאַס גלענדז) די שליים=דריזען [די דריזען אָדער מאַנד=לען פון קערפּער וואָס טיילען אויס פון זיך שליים].

mu'cous mem'brane (מיו'-קאַס מעמ'-בריין) די שליים=הויט [ווי די הויט פון מויל אָדער פון די געדערים].

mu'cousness *n.* (מיו'-קאַס-נעס) שליי=מיגקייט.

mu'cro *n.* (מיו'-קראָו) אַ שפּיץ; אַ שאַרפער שפּיציגער טייל פון עטוואָס [ווי דער שפּיץ פון אַ בלאַט אָדער פון אַן אָרגאַן].

mu'cronate *a.* (מיו'-קראָ-נייט) וואָס ענדיגט זיך מיט אַ שפּיץ.

mu'cronated *a.* (מיו'-קראָ-ניי-טעד) ז. *mucronate*.

mu'cronately *adv.* (מיו'-קראָ-נייט-לי) מיט אַ שפּיציגען ענד.

mu'cus *n.* (מיו'-קאַס) שליים; ליחה; אַ קלעפּיגער זאַפט פון פּלאַנצען.

mud *n. and v.* (מאַד) בלאָטע, קויט; ליים; איינמאַכען אין בלאָטע; מאַכען מוטנע, מאַכען בלאָטיג; אַריינקריכען אין בלאָטע.

mud'-bank *n.* (מאַד'-בענק) אַ הויפען בלאָטע [הויפּטזעכליך אין טייכען].

mud'-bath *n.* (מאַד'-בעטה) אַ שלאָם=וואַנע [אַ וואַנע וועלכע ווערט געמאַכט מיט בלאָטע פון געוויסע מינעראַל=וואַסער קוואַלען, ווי דאָס ווערט, למשל, געמאַכט פאַר רומאַטיס=קראַנקע].

mud'-boat *n.* (מאַד'-באָוט) אַ שיף מיט וועלכער מען נעהמט אַוועק די בלאָטע, וואָס ווערט אַרויסגערייניגט פון אַ טייך אָדער קאַנאַל.

mud'-cat *n.* (מאַד'-קעט) אַזאַ גרויסער קאַץ=פיש, וועלכער געפינט זיך אין די וואַ=סערען פון דעם מיסיסיפּי=באַסיין.

mud'-coot *n.* (מאַד'-קוהט) די אַמערי=קאַנישע וואַסער=הוהן [אַזאַ וואַטער=פויגעל]. ז. *coot*.

mud'-dab *n.* (מאַד'-דעב) די ווינטער=פלאַנדערקע [אַזאַ ברייטער פלאַטשיגער פיש, וואָס געפינט זיך ביי די ברעגעס פון דעם אַטלאַנטישען אָקעאַן אין נאָרד=אַמע=ריקאַ].

mud'dify *v.* (מאַד'-אי-פאַי) מאַכען שמוציג אָדער בלאָטיג; מאַכען מוטנע, ניט קלאָר.

mud'-dig'ger *n.* (מאַד'-דיג'-ער) אַ שיף וועלכע ווערט געברויכט צום אויס=רייניגען אָדער אויסגראָבען דעם גרונד פון טייכען אָדער קאַנאַלען.

mud'dily *adv.* (מאַד'-אי-לי) מיט בלאָ=טע; פערבלאָטיגט; אויף אַ בלאָטיגען אָדער שמוציגען אופן; מוטנע, ניט קלאָר.

mud'diness *n.* (מאַד'-אי-נעס) בלאָטיג=קייט; מוטנעקייט; שמוציגקייט.

mud'dle *v. and n.* (מאַדל) מאַכען מוט=נע; מאַכען בלאָטיג; דורכמישען, דורכ=טרייסלען; צוטומלען, צומישען; בערוי=שען, פער'שכור'ען; אויסברייגגען אָדער פערשווענדען אויף גאָרנישט; ווערען מוט=נע; זיין בערוישט אָדער צוטומעלט [בע=זאָנדערס פון טרינקען]; אַ צומישעניש, אַ טומלעניש; אַ מין פיש=זופּ.

mud'dlehead *n.* (מאַד'ל-העד) אַ צו=טומעלטער קאָפּ, אַ גולם.

mud'dle-head'ed *a.* (מאַד'ל-העד'-עד) צוטומעלט, צומישט; דום, נאַריש.

mud'dle-head'edness *n.* (מאַד'ל-העד'-עד-נעס) צוטומעלטקייט, צומישט=קייט.

mud'-drag *n.* (מאַד'-דרעג) אַ מאַשין אָדער אַפּפּאַראַט צו רייניגען דעם גרונד פון טייכען פון דעם שמוץ, וואָס דאָרטען זאַמעלט זיך אָן.

mud'-dredg'er *n.* (מאַד'-דרעדזש'-ער) אַ מאַשין צום רייניגען אָדער טיע=פער צו מאַכען דעם גרונד פון טייכען אָדער קאַנאַלען.

mud'dy *a. and v.* (מאַד'-אי) בלאָטיג, קויטיג; שמוציג; מוטנע; ניט קלאָר; צוטומעלט, צומישט; דום, נאַריש; מאַ=כען שמוציג, פערבלאָטיגען; מאַכען טעמפּ אָדער נאַריש; מאַכען מוטנע אָדער ניט קלאָר.

mud'dy-brained *a.* (מאַד'-אי-בריינד) טעמפּ, דום, נאַריש.

mud'dybreast *n.* (מאַד'-אי-ברעסט) די אַמעריקאַנישע רעזשאַנקע אָדער רע=גען=פייפער. ז. *golden plover*.

mud'dy-head'ed *a.* (מאַד'-אי-העד'-עד) טעמפּ, דום, נאַריש.

mud'dying *n.* (מאַד'-אי-אינג) כאַפּען פיש, מאַכענדיג דערביי מוטנע דאָס וואַ=סער.

mud'dy-met'tled *a.* (מאַד'-אי-מעט'לד) שוואַכזיניג, טעמפּ, דום.

mud'-eel *n.* (מאַד'-איעל) אַן אַאַל, אַ וויוגע [אַזאַ שלאַנגען=ענליכער פיש וועלכער געפינט זיך אין בלאָטיגע וואַ=סערען].

Mud-eel

mud'fish *n.* (מאַד'-פיש) דער זומפּ=פיש [אַזאַ פיש וואָס געפינט זיך אין זומפּיגע וואַסערען].

Mudfish

mud'-flat *n.* (מאַד'-פלעט) אַ קליינער בלאָטיגער אינזעל אָדער שטרייף לאַנד אין ים וואָס זעהט זיך מייסטענס אַרויס נור ווען דאָס וואַסער פאַלט אַב.

mud'-hen *n.* (מאַד'-העהן) די וואַסער=הוהן [ז. *gallinule*]; אַ פרוי אַ ספּע=קולאַנטין אויף דער בערזע.

mud'-hole *n.* (מאַד'-האָול) אַ שמוץ=גרוב; אַ רייניגונגס=עפנונג אין אַ דאַמפּף=קעסעל; אַן אָזיערע מיט געזאַלצענעם וואַ=סער, וואו מען פאַנגט וואַלפיש.

mud'-hook *n.* (מאַד'-הוק) אַן אַנקער.

mud'-lark *n.* (מאַד'-לאַרק) איינער וואָס קלייבט אויף אַרויסגעוואָרפענע אָדער פערלאָרענע זאַכען אין מיסט אָדער אין ריינינונגס=קאַנאַלען; אַ שמוץ=גריבלער, אַ שמוציגער יונג; אַ גאַסען=קינד וואָס וואַלגערט זיך אין שמוץ.

mud'-scow *n.* (מאַד'-סקאַו) אַ בארושע צום פיהרען די אויסגערייניגטע שמוץ פון אַ טייך אָדער קאַנאַל.

mud'sill *n.* (מאַד'-סיל) אַ פונדאַמענט=באַלקען [אַ האָלץ=באַלקען פון אַ געביידע וואָס ווערט געלעגט דירעקט אויף דער ערד]; אַ פּערזאָן פון נידריגער אַבשטאַ=מונג; אַ פּראָסטאַק.

mud'-suck'er *n.* (מאַד'-סאַק'-ער) אַ פויגעל וואָס זוכט שפּייז אין זומפּען אָדער בלאָטע.

mud'-valve *n.* (מאַד'-וועלוו) אַ ריי=ניגונגס=עפנונג אין אַ דאַמפּף=קעסעל.

mud'-walled *a.* (מאַד'-וואָהלד) אַרומ=גערינגעלט מיט אַ ליים=וואַנד.

muez'zin *n.* (מיו-עז'-אין) אַ מועזין [שמש אין אַ מאַכמעדאַנישער מאַשעע, וואָס רופט צו גאָטעס=דיענסט].

muff *n. and v.* (מאַף) אַ מוף, אַ מופטע; אַן אונגעלומפּערטקייט אָדער אונגעשיקט=קייט; אין באַל=שפּיעל — אונפעהיגקייט אָנצוהאַלטען דעם באַל, וואָס פאַלט אַריין אין די הענד; אַ פערבינדונג פון צוויי רעהרען; אַ ניט=געניטער אַרויסהעלפער; אַ גולם, אַ דומער יונג; טהאָן עט=וואָס אונגעלומפּערט; האַנדלען ווי אַ גולם; אין באַל=שפּיעל — ניט קענען אָנהאַלטען דעם באַל באַפּענדיג איהם.

muff'-dog *n.* (מאַפ'-דאָג) אַ קליין שויס=הינטעל [וואָס מען קען טראָגען אין אַ מופטע].

muffetee' *n.* (מאפ-ע-טיע') א פולס־ווערמער, א ווארימער האנד־מאנזשעט.
muf'fin *n.* (מאפ'-אין) מופין, אזא קליינער לייכטער קוכען אדער ברויטעל וואס ווערט געוועהנליך געגעסען הייסערהייד מיט פוטער; א קליינע ערדענע אדער לייםענע פלאטע.
muf'fin-cap *n.* (מאפ'-אינ-קעפ) אזא רונדעס, פלאכעס מענער־היטעל.
muffineer' *n.* (מאפ-אי-ניער') אזא כלי צום האלטען מופין־קוכען הייס; אזא מעטאלענע כלי אין וועלכער מען האלט צוקער אדער זאלץ צו בעשיטען מופין־קוכען. ז. *muffin*
muf'fin-man *n.* (מאפ'-אינ-מען) א פערקויפער פון מופין־קוכען.
muf'fle *v.* and *n.* (מאפל) איינהילען, איינוויקלען; פערדעקען, פערשטיקען, שטיל מאכען; פערבינדען די אויגען; שטאמלען, ריידען ניט קלאר; אן איינוויקלונג, אן איינהילונג [בעזאנדערס צו פערשטיקען א קלאנג]; א באקסער־הענטשקע; א מופעל [אזא כלי פון א מאטעריאל וואס קען אויסהאלטען דעם שטארקסטען פייער און וועלכע ווערט בענוצט פאר כעמישע צוועקען]; אזא קליינער אויווען וואו ליימענע אדער פארצעלייענע כלים, וועלכע ווערען געפארבט מיט מעטאל־קאלירען, ווערען געברענט.
muf'fled *a.* (מאפלד) איינגעוויקעלט, איינגעהילט [בעזאנדערס דאס געזיכט]; פערבונדען די אויגען; פערשטיקט [וועגען א קלאנג].
muf'fled drum (מאפלד דראם) א פויק וואס איהר קלאנג איז פערשטיקט [ווי דאס ווערט געמאכט ביי א טרויער־מארש].
muf'fler *n.* (מאפ'-לער) א שלייער, אן איינוויקלונג; א האלז־שאל; א פאררינטונג צו פערשטיקען אדער צו פערטויבען א קלאנג; א פאררינטונג ביי אויטאמאבילען אדער אנדערע עקספלאזיאנס־מאשינען צו פערשטיקען דעם גערויש פון די גאזען ביי זייער אויסשטראמען פון ציילינדער; א הענטשקע מיט איין פינגער.
muf'flon *n.* (מאפ'-לאן) ז. *moufflon*
muf'ti *n.* (מאפ'-טי) א מופטי, א בעאמטער אין א טערקישען אדער אינדישען געריכט וואס האט די אויפגאבע אויסצוטייטשען די געזעצען פון קאראן [די מאכמעדאנישע תורה]; ציוויל־קליידער, וואס ווערען געטראגען פון בעאמטע ווען זיי זיינען אויסער דיענסט.
mug *n.* and *v.* (מאג) א טרינק־קרוג, א קובאק; דאס מויל; דאס געזיכט; מאכען גרימאסען, פערקרימען דאס געזיכט.
mug'gard *a.* (מאג'-ארד) אונצופרידעדען, שלעכט געשטימט.
mug'giness *n.* (מאג'-אי-נעס) טריבקייט, נאסקייט, פייכטקייט; שימעלדיגקייט, טוכלעקייט.
mug'gins *n.* (מאג'-אינז) אזא קינדערישע קארטען־שפיעל; אזא שפיעל אין דאמינא.
mug'gish *a.* (מאג'-איש) ז. *muggy*
mug'gy *a.* (מאג'-אי) נאס, פייכט; שימעלדיג, טוכלע.
This is a muggy day.
mug'-house *n.* (מאג'-האוס) א שענק, א טרינק־הויז.
mug'-hun'ter *n.* (מאג'-האנ'-טער) א ספארטסמאן וואס יאגט זיך בלויז נאך וועט־געווינסען [פריזען].

Mu'gil *n.* (מיו'-דזשיל) א געוויסער מין ש־פען־פיש וועלכע געפינען זיך אין ימים און אין טייכען.
mug'wort *n.* (מאג'-הוואירט) דער בייפוס [אזא פלאנצע].
mug'wump *n., v.* and *a.* (מאג'-הוואמפ) אן אונאבהענגיגער פאליטיקער; א וויכטיגע פערזאן; איינער וואס האלט פון זיך צו פיעל; זיך האלטען אונאבהענגיג [אין פאליטיק]; וואס האלט פון זיך; וואס איז אונאבהענגיג אין פאליטיק.
Mug'wump *n.* (מאג'-הוואמפ) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א מיטגליעדער פון דער רעפובליקאנישער פארטיי, וואס האט אין יאהר 1884 ניט געשטימט פאר די רעפובליקאנישע פארטיי־קאנדידאטען.
mug'wumpery *n.* (מאג'-הוואמפ-ער-אי) פאליטישע אונאבהענגיגקייט.
mug'wumpism *n.* (מאג'-הוואמפ-איזם) ז. *mugwumpery*
Muhar'ram *n.* (מו-הער'-עם) א מאכמעדאנישער יום־טוב וועלכער ווערט געפייערט אין דעם משך פון ערשטען מאנאט פון מאכמעדאנישען יאהר.
mulat'to *n.* and *a.* (מיו-לעט'-או) א מולאט [איינער וואס שטאמט אב פון געמישטע עלטערען פון וועלכע איינער איז פון דער ווייסער ראסע און דער אנדערער א נעגער]; וואס האט דעם קאליר פון א מולאט.
mulat'tress *n.* (מיו-לעט'-רעס) א מולאטין.
mul'berry *n.* (מאל'-בער-אי) א מויל־בער־בוים [די בלעטער פון דיעזען בוים ווערען בענוצט צום האדעווען זייד־ווערים]; א מוילבער [די פרוכט פון א מוילבער־בוים]; א דונקעל פורפור־פארב, ווי דער קאליר פון מוילבערען.

Mulberry

mul'berry-faced *a.* (מאל'-בער-אי-פייסט) מיט א רויטען געזיכט [ווי פון א מוילבער].
mulch *a., n.* and *v.* (מאלטש) ווייך, פויקע [וועגען ערד]; שטרוי־מיסט; בעדעקען מיט שטרוי־מיסט.
mulct *n.* and *v.* (מאלקט) א קנס; א געלד־שטראף; קנס'ענען, ארויפלעגען א געלד־שטראף.
mulc'tary *a.* (מאלק'-טע-רי) קנס'ענדיג, בעשטראפענדיג מיט געלד; וואס בעשטעהט אין געלד־שטראף.
mulc'tuary *a.* (מאלק'-טשו-ע-רי) ז. *mulctary*
mule *n.* (מיול) א מויל־עזעל, א מויל־טהיער; א טהיער וואס שטאמט פון געמישטע מינים; א מולע־מאשין [א געוויסע שפין־מאשין]; א מטבע וואס איהרע ביידע זייטען זיינען גלייך; א שטעקשוך אהן קנאפעל; אזא פערד־קראנקהייט.

mule'-deer *n.* (מיול'-דיער) דער שווארץ־עקיגער הירש [אזא הירש מיט גרויסע אויערען, וועלכער געפינט זיך אין די וועסטליכע געגענדען פון נארד־אמעריקא].
mule'-dri'ver *n.* (מיול'-דראי'-ווער) אן אנטרייבער פון א מויל־עזעל.
muleteer' *n.* (מיו-לע-טיער') ז. *mule-driver*
mule'-twist *n.* (מיול'-טהוויסט) פאדים געשפונען מיט א מולע־מאשין [א געוויסע שפין־מאשין].
mu'ley *a.* and *n.* (מיו'-לי) אהן הערנער; א קוה.
mulieb'rity *n.* (מיו-לי-עב'-רי-טי) ווייבליכקייט, די ווייבערישע נאטיר.
mu'lier *n.* (מיו'-לי-ער) א פרוי, א געזעצליך ווייב; א געזעצליכער זוהן.
mu'lierty *n.* (מיו'-לי-ער-טי) געזעצליכע געבורט.
mu'lish *a.* (מיו'-ליש) ווי א מויל־עזעל; פער'עקשנ'ט, איינגעשפארט; פון געמישטער אבשטאמונג.
mu'lishly *adv.* (מיו'-ליש-לי) אזוי ווי א מויל־עזעל; אויף א פער'עקשנ'טען אופן.
mu'lishness *n.* (מיו'-ליש-נעס) איינגעשפארטקייט; דאס זיין עזעליש.
mull *v.* and *n.* (מאל) הייס און זיס מאכען צום טרינקען [ווי וויין, גראז א. ד. ג.]; טהאן עטוואס אונגעשיקט אדער אונגעלומפערט; צומישען, צוטומלען; צוברעכען אויף פיצלעך; צורייבען אויף שטויב; ארבייטען פיעל אהן ערפאלג; א צומישעניש, א צוטומלעניש; א דינער, ווייכער זארט מוסלין.
mullagataw'ny *n.* (מאל-ע-גע-טאה'-ני) ז. *mulligatawny*
mul'lein *n.* (מאל'-ען) דאס וואל־קרויט [א געוויסע גרויס־פלאנצע מיט גרויסע, דיקע וואליגע בלעטער און מיט געלבער וואליגער בליהונג].
mul'len *n.* (מאל'-ען) ז. *mullein*
mull'er *n.* (מאל'-ער) א צורייבער, א צומאהלער [דער טייל פון א מאהל־אפאראט וואס צורייבט אדער צופולווערט]; א כלי מיט וועלכער מען צורייבט פארב; איינער וואס מאכט גליה־וויין [וויין וואס ווערט הייס געמאכט, געווירצט און פערזיסט]; א כלי צו מאכען גליה־וויין.
mul'let *n.* (מאל'-עט) א געוויסער עסבארער שופען־פיש וועלכער איז פערשפרייט אין פערשיעדענע געגענדען אין ימים און טייכען; דאס רעדעל פון שפארען; א שטערן־פערמיגע פיגור אויף א הערב אדער שילד־וואפען.

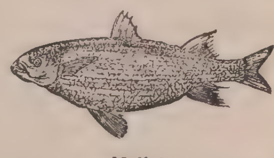

Mullet

mulligataw'ny *n.* (מאל-אי-גע-טאה'-ני) אזא שארף־געווירצטע זופ אין אסט־אינדיען.
mul'ligrubs *n.* (מאל'-אי-גראבז) א קראמפף אין די געדערים; בויך־וועהטאג; שלעכטע שטימונג.
mul'lion *n.* and *v.* (מאל'-יאן) דער ווערטיקאל־שטעהענדער קרייץ־שטאנג פון א פענסטער [אין פענסטער וועלכע הא־

בען מעהרערע שויבען]; טיילען א פענסטער דורך קרייץ=שטאנגען.

Mullion

mul'lioned *a.* (מאל'-יאנד) מיט קרייץ=שטאנגען [ווי א פענסטער].

mull'mull *n.* (מאל'-מאל) ז. ***mulmul***

mul'mul *n.* (מאל'-מאל) א מין דינער, ווייכער מוסלין.

mulse *n.* (מאלס) האניג=וויין, פערזיסטער וויין.

mulsh *a., n. and v.* (מאלש) ווייך, פוכקע [וועגען ערד]; שטרוי=מיסט; בעדעקען מיט שטרוי=מיסט.

mult *v.* (מאלט) נעהמען געצאהלט פאר מאהלען תבואה.

multan'gular *a.* (מאל-טענ'-גיו-לאר) פיעל=ווינקעלדיג, פיעל=עקיג, פיעל=קאנטיג.

multan'gularly *adv.* (מאל-טענ'-גיו-לאר-לי) מיט פיעל ווינקלען; פיעל=עקיג.

multan'gularness *n.* (מאל-טענ'-גיו-לאר-נעס) פיעל=ווינקעלדיגקייט, פיעל=עקיגקייט.

multan'imous *a.* (מאל-טענ'-אי-מאס) פיעל=זייטיג, וואס ציינט ארויס א פיעל=זייטיגען טאלאנט אדער פעהיגקייטען.

multartic'ulate *a.* (מאל-טאר-טיק'-יו-לייט) פיעל=גליעדערדיג, פיעל=געלענקיג.

multe'ity *n.* (מאל-טי'-אי-טי) פיעל=פאכיגקייט; פיעל=צאהליגקייט.

multian'gular *a.* (מאל-טי-ען'-גיו-לאר) ז. ***multangular***

multicap'itate *a.* (מאל-טי-קעפ'-אי-טייט) פיעל=קעפיג.

multicap'sular *a.* (מאל-טי-קעפ'-סיו-לאר) וואס האט פיעל זוימען=קאפסלען [וועגען פלאנצען].

multica'vous *a.* (מאל-טי-קיי'-וואס) פיעל=גריבערדיג; פיעל=לעכערדיג.

multicel'lular *a.* (מאל-טי-סעל'-יו-לאר) פיעל=צעליג, וואס בעשטעהט פון פיעלע צעלען.

multicip'ital *a.* (מאל-טי-סיפ'-אי-טעל) פיעל=קעפיג.

mul'ticolor *a.* (מאל' טי-קאל-אר) פיעל=פארביג.

multicos'tate *a.* (מאל-טי-קאס'-טייט) פיעל=ריפיג, וואס האט פיעל ריפען.

multidig'itate *a.* (מאל-טי-דידזש'-אי-טייט) פיעל=פינגערדיג.

multifa'rious *a.* (מאל-טי-פיי'-רי-אס) פיעל=ארטיג, זעהר פערשיעדענארטיג.

multifa'riously *adv.* (מאל-טי-פיי'-רי-אס-לי) אויף א פערשיעדענארטיגען אופן; מיט פיעל=ארטיגקייט.

multifa'riousness *n.* (מאל-טי-פיי'-רי-אס-נעס) פיעל=ארטיגקייט; גרויסע פערשיעדענארטיגקייט.

multif'erous *a.* (מאל-טיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס אדער פראדוצירט פיעל.

mul'tifid *a.* (מאל'-טי-פיד) וואס האט פיעל טיילען, געשפאלטען אין פיעלע טיילען.

multiflo'rous *a.* (מאל-טי-פלאו'-ראס) פיעל=בליטהיג, פיעל=בלומיג.

mul'tifold *a.* (מאל'-טי-פאולד) פיעל=פאכיג, פיעל=צאהליג.

mul'tiform *a.* (מאל-טי-פארם) פיעל=פערמיג.

multifor'mity *n.* (מאל-טי-פאר'-מי-טי) פיעל=פערמיגקייט.

multigen'erous *a.* (מאל-טי-דזשענ'-ע-ראס) פיעל=ארטיג, פיעל=זארטיג.

multiju'gous *a.* (מאל-טי-דזשו'-גאס) פיעל=פאריג, וואס בעשטעהט פון פיעל פאר בלעטלעך.

multilat'eral *a.* (מאל-טי-לעט'-ע-רעל) פיעל=זייטיג, וואס האט פיעל זייטען.

multilin'eal *a.* (מאל-טי-לינ'-אי-על) פיעל=שטריכיג, וואס בעשטעהט פון פיעלע ליניעס אדער שטריכען.

multil'oquence *n.* (מאל-טיל'-א-קהווענס) פיעל=ריידעווודיגקייט; דאס זיין פיעל=ריידעוודיג.

multil'oquent *a.* (מאל-טיל'-א-קהווענט) פיעל=ריידעוודיג, פלוידערדיג.

multil'oquous *a.* (מאל-טיל'-א-קהוואס) ז. ***multiloquent***

multino'dal *a.* (מאל-טי-נאו'-דעל) וואס האט פיעלע קניפלעך אדער סוקען.

multino'date *a.* (מאל-טי-נאו'-דייט) ז. ***moltinodal***

multino'dous *a.* (מאל-טי-נאו'-דאס) ז. ***multinodal***

multinom'inal *a.* (מאל-טי-נאמ'-אי-נעל) ז. ***multinominous***

multinom'inous *a.* (מאל-טי-נאמ'-אי-נאס) פיעל=נעמענדיג, וואס האט פיעלע נעמען.

multip'ara *n.* (מאל-טיפ'-ע-רא) א פרוי וואס האט געהאט מעהר ווי איין קינד.

multipar'ity *n.* (מאל-טי-פער'-אי-טי) פיעל=געבורט, דאס געבעהרען צוויי אדער מעהר קינדער מיט אמאל.

multip'arous *a.* (מאל-טיפ'-ע-ראס) פיעל=געבעהרענד, וואס געבעהרט פיעל מיט אמאל.

multipar'tite *a.* (מאל-טי-פאר'-טאיט) פיעל=טייליג; וואס איז געטיילט אדער געשפאלטען אין פיעלע טיילען.

mul'tiped *a. and n.* (מאל'-טי-פעד) פיעל=פיסיג; א פיעל=פיסיגע חיה.

mul'tipede *a. and n.* (מאל'-טי-פיעד) ז. ***multiped***

mul'tiple *a. and n.* (מאל'-טיפל) פיעל=פאך; וואס ענטהאלט אין זיך אן אנדער צאהל מעהרערע מאל; א גע'כפל'טע צאהל; א צאהל וואס ווערט ערהאלטען דורך כפל'ען; א צאהל וואס טיילט זיך אויף אן אנדערע אהן א רעשט.

mul'tiplex *a. and v.* (מאל'-טי-פלעקס) פיעלפאך; אין באטאניק — וואס די בלומען=בלעטלעך ליגען אין קנייטשען איינס אויף'ן אנדערען; אין מאטעמאטיק — א רייהה פון אביעקטען; פערפיעלפאכען.

mul'tipliable *a.* (מאל'-טי-פלאי-עבל) וואס קען געדאפעלט ווערען; וואס קען גע'כפל'ט ווערען; וואס קען פערמעהרט ווערען.

mul'tipliableness *n.* (מאל'-טי-פלאי-עבל-נעס) דאס קענען גע'כפל'ט ווערען; די מעגליכקייט געדאפעלט צו ווערען.

mul'tiplicable *a.* (מאל'-טי-פלי-קעבל) וואס קען פערדאפעלט ווערען; וואס קען פערמעהרט ווערען.

mul'tiplicand *n.* (מאל'-טי-פלי-קענד) דער מולטיפליקאנד, די דאפלונגס=צאהל אין כפל [די צאהל וועלכע מען כפל'ט].

mul'tiplicate *a.* (מאל'-טי-פלי-קייט) פיעלפאך, מעהרפאך.

multiplica'tion *n.* (מאל-טי-פלי-קיי'-שאן) מולטיפליקאציאן, כפל; דאס כפל'ען; די פערפיעלפאכונג, די פערמעהרונג.

multiplica'tion ta'ble (מאל-טי-פלי-קיי'-שאן טייבל) דאס איין מאל איינס אדער די כפל=טאבעלע [א טאבעלע, וואו עס איז אויסגעשטעלט איינע נאך די אנדערע א רייהה סומען, וועלכע בעקומען זיך פון כפל'ען יעדע צאהל פון 1 ביז 10 אדער 12 אויף 1, 2, 3 א. ז. וו. ביז 10 אדער 12].

mul'tiplicative *a. and n.* (מאל'-טי-פלי-קיי-טיוו) כפל'ענדיג; וואס כפל'ט; וואס פערפיעלפאכט; א ווארט וואס בעצייכענט די צאהל מאל וויפיעל א געגענשטאנד ווערט גענומען [ווי די ווערטער: דאפעלט, דרייפאך, פיערפאך א. ד. ג.].

mul'tiplicatively *adv.* (מאל'-טי-פלי-קיי-טיוו-לי) כפל'ענדיג.

mul'tiplicator *n.* (מאל'-טי-פלי-קיי-טאר) דער כפל'ער, די דאפלונגס=צאהל [די צאהל מיט וועלכער מען כפל'ט].

multiplic'ity *n.* (מאל-טי-פליס'-אי-טי) פיעלפאכיגקייט; פיעלקייט.

mul'tiplier *n.* (מאל'-טי-פלאי-ער) דער כפל'ער, די דאפלונגס=צאהל [די צאהל מיט וועלכער מען כפל'ט]; א ווידערשטאנד וואס ווערט איינגעשלאסען אין אן עלעקטרישען מעסט=אינסטרומענט ווי א וואלטאמעטער אדער וואטמעטער, ווען מען דארף מעסטען א שטראם פון גרויסער שפאנונג צו וועלכען דער מעסט=אינסטרומענט איז ניט צוגעפאסט; א דראט=שפולע, וועלכע ווערט איינגעשלאסען אין אן עלעקטרישען מעסט=אינסטרומענט צו פערגרעסערען די ווירקונג פון עלעקטרישען שטראם און כדי צו פערגרעסערען די אקוראטקייט פון די מעסטונגען; א רעכען=מאשין פאר כפל; א פאררינכטונג צו דעם רעדעל פון א פישער=ווענטקע אויף וועלכער עס ווערט ארויפגעוויקעלט די שנור אום צו פערשנעלערען די געשווינדקייט פון רעדעל ווען די שנור ווערט אבגעוויקעלט ביים פישען.

mul'tiply *v.* (מאל'-טי-פלאי) פערמעהרען; דאפלען, כפל'ען; מאכען א כפל; זיך פערמעהרען.

mul'tiplying glass (מאל'-טי-פלאי-אינג גלעס) א פערפיעלפאכונגס=גלאז [א קריסטאל=גלעזעל, וואס ווען מען קוקט דורך דעם אויף א געגענשטאנד, זעהט מען איהם אין א פערפיעלפאכטער צאהל].

multipo'lar *a. and n.* (מאל-טי-פאו'-לאר) וואס האט מעהרערע מאגנעטישע פאלען [וועגען עלעקטרישע מאשינען]; אן עלעקטרישע מאשין וואס האט מעהרערע מאגנעטישע פאלען.

multip'otent *a.* (מאל-טיפ'-א-טענט) פיעל=מעכטיג.

multipres'ence *n.* (מאל-טי-פרעז'-ענס) דאס זיין אין פיעלע ערטער צו דערזעלבער צייט.

multira'diate *a.* (מאל-טי-ריי'-די-אייט) פיעל=שטראהליג, וואס האט פיעל שטראהלען.

multira'mose *a.* (מאל-טי-ריי'-מאוס) פיעל=צווייגיג, וואס האט פיעל צווייגען.

multis'cient *a.* (מאל-טיש'-ענט) פיעל=וויסענד, פיעל געבילדעט.

multis'onous *a.* (מאל-טיס'-א-נאס) פיעל=קלינגענד, וואס האט פיעלע קלאנגען.

mul'tisyllable *n.* (מאל'-טי-סיל-עבל) אווארט פון פיעל זילבען.

multitit'ular *a.* (מאל-טי-טיט'-יו-לאר) וואס האט פיעל טיטולען.

mul'titude *n.* 1. א סך, (מאל'-טי-טיוד) א מענגע; א גרויסע צאהל מענשען; 2. א המון.

2. The multitude does not always follow the right leader.

multitu'dinary *a.* (מאל-טי-טיו'-די-נע-רי) ז. *multitudinous*

multitu'dinous *a.* (מאל-טי-טיו'-די-נאס) צאהלרייך, פיעלפאך; זעהר פיעל.

multitu'dinously *adv.* (מאל-טי-טיו'-די-נאס-לי) אין א גרויסער צאהל; צאהל=רייך.

multitu'dinousness *n.* (מאל-טי-טיו'-די-נאס-נעס) דאס זיין צאהלרייך אדער פיעלפאך.

mul'tivalve *n. and a.* (מאל'-טי-וועלוו) א מושעל וואס האט פיעל שא=לעכץ=דעקלעך; וואס האט פיעל שאלעכץ=דעקלעך.

multival'vular *a.* (מאל-טי-וועל'-וויו-לאר) וואס האט פיעל שאלעכץ=דעקלעך [וועגען מושלען].

multiver'sant *a.* (מאל-טי-וואיר'-סענט) פיעל=געשטאלטיג, פיעל=פערמיג, וואס קען אננעהמען פיעל פארמען אדער געשטאלטען.

multiv'ocal *a. and n.* (מאל-טיוו'-א-קעל) וואס האט פיעל מיינונגען אדער בע=דייטונגען; אווארט אדער אויסדרוק וואס האט מעהרערע מיינונגען אדער בע=דייטונגען.

Multo'ca *n.* דאס טער=(מאל-טאו'-קא) קישע געזעץ=בוך.

multoc'ular *a.* (מאל-טאק'-יו-לאר) פיעל=אויגיג, וואס האט פיעל אויגען.

mul'tum *n.* א מין שטאף, (מאל'-טאם) וואס ווערט בענוצט ביים ברייען ביער, אום צו פערשפארען מאלץ און האפען.

mul'tum in par'vo (מאל'-טאם אין פאר'-וואו) פיעל אין ווייניג, אין א קליי=נעם אומפאנג.

multun'gulate *a. and n.* (מאל-טאנ'-גיו-לייט) פיעל=הופיג, וואס האט פיעל קאפיטעס; א טהיער וואס האט פיעל קא=פיטעס.

mul'ture *n.* דאס מאהלען (מאל'-טשור) אין א מיהל; די געמאהלענע תבואה; דאס מאהל=געלד וואס מען דארף בעצאה=לען דעם מילנער.

mul'turer *n.* איינער (מאל'-טשור-ער) וואס לאזט מאהלען תבואה אין א מיהל.

mum *a., v. and n.* מם, שטיל, (מאם) שווייגענד, שטום ווי א פיש; זיין שטיל, שווייגען; טראגען א מאסקע; לוסטיג מא=כען זיך אין א מאסקע; א מין שטארק ביער פון ווייצען=מעהל.

mum'ble *v. and n.* מורמלען, (מאמבל) ברומען, בורטשען; טשאמקען, דזשאמקען [קייען אהן ציינער]; א מורמעל, דאס בורטשען.

mum'bler *n.* א מורמלער, (מאמ'-בלער) א ברומער, א וואָרטשון.

mum'ble-the-peg' *n.* (מאמ'בל-טהי-פעג') א קינדער=שפיעל, אין וועלכען יע=דער שפיעלער ווארפט א מעסער אין דער הויך, און דאס מעסער פאלענדיג דארף ארייננעשטאכען ווערען אין דער ערד.

mum'bling *n.* דאס מור=(מאמ'-בלינג) מלען, דאס בורטשען.

mum'blingly *adv.* (מאמ'-בלינג-לי) מורמלענדיג, בורטשענדיג, ווארטשענדיג

mum'bo-jum'bo *n.* (מאמ'-באו-דזשאמ'-באו) א געטשקע ביי געוויסע נעגרישע שבטים, ביי וועלכער דאס גע=זיכט איז פערדעקט אויף א פאנטאסטישען אופן; יעדע אונזיניגע זאך, וועלכע דאס פאלק האלט פאר הייליג.

mum'chance *n. and a.* (מאמ'-טשענס) א פארצייטיגעס קארטען=שפיעל, אין וועל=כען די שפיעלער האבען ניט געטארט רע=דען; איינער וועלכער קען קיין ווארט ניט ארויסרעדען, א גלאמפ, א ליימענער גולם; שטילקייט; שטיל; שווייגענד.

mumm *v.* זיך מאסקירען, זיך (מאם) פערשטעלען, זיך פערקליידען; טרייבען קאטאוועס אדער שפיעלען זייענדיג פער=קליידעט אין א מאסקע.

mum'mer *n.* א מאסקירטער, (מאמ'-ער) א פערקליידעטער; איינער וואס פערקליי=דעט זיך אין א מאסקע און טרייבט קא=טאוועס אדער מאכט פערשיעדענע קונץ=שטיק [ווי אין געוויסע קריסטליכע חגאות]; א פערקליידעטער פורים=שפיע=לער.

mum'mery *n.* א פאנ=(מאמ'-ער-אי) טאמימע וואס ווערט געשפיעלט פון פער=מאסקירטע אקטיארען; פורים=שפיעל; א פארס; א היפאקריטישער פאראד; ניט קיין ערנסטע צערעמאניע [וועגען געווי=סע רעליגיעזע צערעמאניען פון מענשען וואס בעלאנגען צו אן אנדער אמונה אדער סעקטע].

mummifica'tion *n.* (מאמ-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען א מומיע, דאס באלזא=מירען א טויטען קערפער; אין פאטאלא=גיע — אן אבשטארבונג אדער פערטרי=קענונג פון אן אבר; גאנגרענע.

mum'miform *a.* (מאמ'-אי-פארם) עהנליך צו א מומיע.

mum'mify *v.* מאכען (מאמ'-אי-פאי) פאר א מומיע; באל=זאמירען און אויס=טריקענען א טויטען קערפער; אויסטרי=קענען עפעס.

Mummy

mum'my *n. and v.* (מאמ'-אי) א מומיע, א טויטער קערפער, וועלכער איז פער=באלזאמירט און אויס=געטריקענט; א מין וואקס וואס ווערט געברויכט ביים אריינ=זעצען א צווייג אין א בוים, כדי צו מא=כען איהם מעהר פרוכטבאר; א מין ברוינע פארב, וואס ווערט בענוצט צו פאלירען מעטאלען; פערטריקענען א טוי=טען קערפער; מאכען פאר א מומיע.

mum'my brown (מאמ'-אי בראון) א ברוינער קאליר, ווי די פארב פון א מו=מיע.

mum'my-cloth *n.* (מאמ'-אי – קלאהטה) דאס געוועב אין וועל=כען מען וויקעלט איין א מומיע; א געוועב וואס ווערט בענוצט פאר שטיקעריי [האפטען].

mump *v.* (מאמפ) נאגען, גריזשען; מירמלען, בירטשען, ווארטשען; בעטלען, שנארען, בעטען נדבות; פערשטעלען זיך פאר אן ארימאן; אבנארען; קייען, טשאמ=קען; זיך קרימען, מאכען גרימאסען.

mum'per *n.* א בעטלער, (מאמ'-פער) א בעטלערקע.

mum'pish *a.* פערדריסליך, (מאמ'-פיש) צארנדיג, אומעדיג.

mum'pishly *adv.* אויף (מאמ'-פיש-לי) א פערדריסליכען, צארנדיגען אדער אומע=דיגען שטייגער.

mum'pishness *n.* (מאמ'-פיש-נעס) פערדריסליכקייט, צארנדיגקייט, אומעדיג=קייט.

mumps *n.* (מאמפס) פערדריסליכקייט, צארנדיגקייט, אומעדיגקייט; אן ענטצינדונג אדער געשווילעכץ פון די דריזען הינטער'ן אויער.

mump'simus *n.* (מאמפ'-סי-מאס) א טעות אדער אבערגלויבען, אן וועלכען מען האלט זיך מיט עקשנות.

mun *n.* (מאן) דאס מויל; א בויאן.

munch *v.* (מאנטש) טשאמקען, קייען [מיט'ן פולען מויל].

Munchau'senism *n.* (מאנ-טשאה'-זענ-איזם) מינכהויזעניזם, א נייגונג צו דערצעהלען געשיכטען מיט אוננעהויערע איבערטרייבונגען און גוזמאות [לויט דער ארט און ווייזע פון אמאליגען דייטשען שרייבער באראן מינכהויזען, וועל=כער פלעגט שרייבען זיינע געשיכטען מיט אוננאטירליכע ווילדע איבערטרייבונגען].

Munchau'senize *v.* (מאנ-טשאה'-זענ-איז) שרעקליך מגזם זיין; דערצעהלען א געשיכטע מיט אונגעהויערע איבערטריי=בונגען. ז. *Munchausenism*

mun'cher *n.* א טשאמ=(מאנ'-טשער) קער, א קייער [איינער וואס קייעט מיט'ן פולען מויל].

mun'dane *a.* (מאנ'-דיין) וועלטליך, ערדיש; וואס געהערט צו דער וועלט אדער צו דער ערד.

mun'danely *adv.* אויף (מאנ'-דיינ-לי) א וועלטליכער ארט; בנוגע צו וועלטליכע אדער ערדישע זאכען.

mun'dane space (מאנ'-דיין ספיים) דער וועלט=רוים.

mundan'ity *n.* (מאנ-דענ'-אי-טי) וועלטליכקייט; דאס זיין וועלטליך; דאס געהערען צו דער ערד.

munda'tion *n.* די ריי=(מאנ-דיי'-שאן) ניגונג, דאס מאכען ריין, זויבער.

mun'datory *n.* עט=(מאנ'-דיי-טא-רי) וואס וואס קען רייניגען אדער מאכען זוי=בער.

mun'dic *n.* (מאנ'-דיק) שוועבעל=קיעז אדער קאלטשעדאן [א מין מינעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון שוועבעל מיט אייזען אדער מיט אן אנדער מי=נעראל, ווי קופער, צינק א. ד. ג.].

mundif'icant *a. and n.* (מאנ-דיפ'-אי-קענט) וואס רייניגט און היילט; א מיטעל צו רייניגען און היילען [א וואונד].

mundifica'tion *n.* (מאנ-די-פי-קיי'-שאן) די רייניגונג, די זויבערונג.

mun'dify *v.* (מאנ'-די-פאי) רייניגען, זויבערען.

mun'go *n.* (מאנ'-גאו) וואל איבערגע=מאכט פון אלטע וואלענע שטאפען; אזא אסט=אינדישע פלאנצע, וואס איהרע ווארצ=לען ווערען געברויכט אלס מיטעל נעגען דעם גיפט פון שלאנגען.

mun'goos *n.* (מאנ'-גוהס) ז. *mongoos*

munic'ipal *a.* (מיו-נים'-אי-פעל) מו=ניציפאל, וואס איז שייך צו דער זעלבסט=פערוואלטונג פין א שטאדט אדער קהילה;

זעלבסט-פערוואלטענד; וואס איז שייך צו די אינערליכע אנגעלעגענהייטען פון א נאציאָן אדער מלוכה און איהרע בירגער.
munic'ipal bor'ough (מיו-ניס'-אי-פעל באר'-או) אין ענגלאנד — א קהילה אדער געמיינדע וואס האט א פּריווילעגיע פון קעניג צו האבען זעלבסט-פערוואלטונג.
munic'ipal constitu'tion (מיו-ניס'-אי-פעל קאָנ-סטי-טיו'-שאן) די שטאָדטישע ארדנונג.
munic'ipal corpora'tion (מיו-ניס'-אי-פעל קאָהר-פּא-ריי'-שאן) א קהילה אדער געמיינדע וואס האט זעלבסט-פערוואלטונג.
munic'ipal court (מיו-ניס'-אי-פעל קאָורט) דאס שטאָדט-געריכט.
municipalisa'tion *n.* (מיו-ניס-אי-פעל-אי-זיי'-שאן) ז. *municipalization*.
municipal'ity *n.* (מיו-ניס-אי-פעל'-אי-טי) א מוניציפּאליטעט; א שטאָדט אדער געמיינדע וואס האט זעלבסט-פערוואלטונג.
municipaliza'tion *n.* (מיו-ניס-אי-פעל-אי-זיי'-שאן) מוניציפּאליזירונג; דאס פערוואנדלען פערשידענע פּריוואטע אונטערנעהמונגען אין שטאָדטישע. ז. *municipalize*.
munic'ipalize *v.* (מיו-ניס'-אי-פעל-איז) מוניציפּאליזירען; מאכען אז א שטאָדט אדער געמיינדע זאל האבען זעלבסט-פערוואלטונג; מאכען אז פערשידענע אונטערנעהמונגען, ווי די וואסער-לייטונג, שטאָדט-בעלייכטונג, טראמוואיען א. ד. ג. זאלען ניט ליגען אין די הענד פון פּריוואטע אונטערנעהמער, נאר זאלען בעלאנגען צו דער שטאָדט.
munic'ipal laws (מיו-ניס'-אי-פעל לאָהז) די שטאָדט-געזעצען; לאנד-געזעצען [פעראָרדנונגען און געזעצען וואס ווערען ארויסגעגעבען פון דער ציווילער מאכט פון א שטאָדט אדער לאנד, אין געגענזאַץ צו אינטערנאציאָנאלע געזעצע].
munic'ipally *adv.* (מיו-ניס'-אי-פעל-אי) בנוגע צו מוניציפּאלער זעלבסט-פערוואלטונג; לויט די איינארדנונגען פון דער קהילה אדער געמיינדע.
municip'ium *n.* (מיו-ני-סיפּ'-אי-אם) א שטאָדט אדער געמיינדע וואס האט די רעכטען פון זעלבסט-פערוואלטונג.
munif'icence *n.* (מיו-ניפ'-אי-סענס) גרויסמוטה, פרייגעבינקייט; דאס געבען אדער בעשענקען מיט א ברייטער האנד.
munif'icency *n.* (מיו-ניפ'-אי-סען-סי) ז. *munificence*.
munif'icent *a.* (מיו-ניפ'-אי-סענט) גרויסמוטיג, פרייגעביג; מיט א ברייטער האנד.
munif'icently *adv.* (מיו-ניפ'-אי-סענט-לי) אויף א גרויסמוטיגען שטייגער; מיט א ברייטער האנד [אין געבען נדבות].
mu'niment *n.* (מיו'-ני-מענט) אז אונטערשטיצע, א פערטיידיגונג; א דאקומענט, וועלכער שטיצט אונטער און פערזיכערט איינעמס רעכט אויף עפּעס; יעדע זאך, וואס ווערט בעזאנדערס געהיט אדער געשעצט [ווי ציערונג, הייליגע זאכען א. ד. ג.].
mu'niment-house *n.* (מיו'-ני-מענט-האוס) דאס ארכיוו [דאס ארט וואו עס ליגען בעהאלטען פערשידענע דאקומענטען].
mu'niment-room *n.* (מיו'-ני-מענט-רוהם) ז. *muniment-house*.
mun'ion *n.* (מאנ'-יאן) ז. *munnion*.
muni'tion *n.* (מיו-ניש'-אן) מוניציאָן, פערשידענע מאטעריאלען וואס ווערען געברויכט אין מלחמה; קריעגס-פּראָוויאַנט; מאטעריאלען וואס ווערען בענוצט אויסצופיהרען א געוויסע אונטערנעהמונג.
munjeet' *n.* (מאנ-דזשיעט') אָסט-אינדישער קראפּ; פארב פון אָסט-אינדישען קראפּ. ז. *madder*.
mun'nion *n.* (מאנ'-יאן) דער ווערטיקאלער קרייץ-שטאנג פון א פענסטער. ז. *mullion*.
mun'tin *n.* (מאנ'-טין) דאס ווערטיקאלע מיטעל-שטיק צווישען פּאנעלען פון א טהיר. ז. *panel*.
mun'ting *n.* (מאנ'-טינג) ז. *muntin*.
munt'jac *n.* (מאנט'-דזשעק) א מין קליינער הירש אויף דעם אינזעל יאוואַ.

Muntjac

munt'jack *n.* (מאנט'-דזשעק) ז. *muntjac*.
mur *n.* (מויר) א מין פּאקען-ענליכע קראנקהייט [ביי בהמות].
mu'rage *n.* (מיו'-ריידזש) מויער-שטייער [די ציינזען אדער שטייערען וואס מען צאהלט אין א שטאָדט, כדי צו האלטען אין ארדנונג די געמויערטע ווענד אדער די פעסטונג].
mu'ral *a.* and *n.* (מיו'-רעל) ווי א וואנד; וואס געהערט צו א וואנד, פון א וואנד; ווערטיקאל ווי א וואנד; אין פּאַטאלאגיע — וואס בעצייכענט א געוויסע פארם פון שטיינדלעך אין אורין [אזא קראנקהייט]; א וואנד, א מויער.
mu'rally *adv.* (מיו'-רעל-אי) געמאכט אזוי, אז עס זאל האבען די פארם אדער דאס אויסזעהען פון שטיינער אדער ציגעל אין א וואנד.
mu'ral pain'ting (מיו'-רעל פּיינ'-טינג) וואנד-מאלעריי.
mur'der *n.* and *v.* (מויר'-דער) א מארד; מארדען, ערמארדען; פערניכטען, מאכען א סוף צו עפּעס; איבערפיהרען, פערדארבען.
mur'derer *n.* (מויר'-דער-ער) א מערדער.
mur'deress *n.* (מויר'-דער-עס) א מערדעריז.
mur'derous *a.* (מויר'-דער-אס) מערדעריש; וואס בעגעהט מערדערייען; שרעקליך ברוטאל; בלוטדורשטיג.
mur'derously *adv.* (מויר'-דער-אס-לי) אויף א מערדערישער ארט.
mure *n.* and *v.* (מיור) א וואנד, א מויער, א פעסטונגס-וואנד; איינשליסען אין ווענד אדער אין מויערען.
mu'renger *n.* (מיו'-רענ-דזשער) דער אויפזעהער פון א פעסטונגס-וואנד.
mu'rex *n.* (מיו'-רעקס) דער פּורפּור-שנעק [א מין מאלוסקע, וואס געפינט זיך אין די ימים פון די הייסע לענדער. פון איהר פלעגט מען אין אלטערטום בעקומען פּורפּור-פארב].

Murex

mur'geon *n.* (מויר'-דזשאן) א פערקרימט מויל; א גרימאסע, א העויה; דאס בורטשען; דאס וואָרטשען; דאס שעפּטשען.
mu'riacite *n.* (מיו'-רי-ע-סאיט) ז. *anhydrite*.
mu'riate *n.* and *v.* (מיו'-רי-אייט) דאס זאלץ-זויערע זאלץ אדער כלאריד [ז. *chlorid*]; אריינלעגען אין געזאלצענעם וואסער.
mu'riated *a.* (מיו'-רי-איי-טעד) געזאלצען; אין כעמיע — וואס ענטהאלט כלאריד. ז. *chlorid*.
muriat'ic *a.* (מיו-רי-עט'-איק) ענליך צו געזאלצענעם וואסער; וואס איז שייך צו אדער וואס בעקומט זיך פון זאלץ-וואסער.
muriat'ic ac'id (מיו-רי-עט'-איק עס'-איד) ז. *hydrochloric acid*.
muriatif'erous *a.* (מיו-רי-ע-טיפ'-ע-ראס) פון וואס עס בעקומט זיך זאלץ-זויערע אדער זאלץ.
mu'ricate *a.* (מיו'-רי-קייט) אויסגעזעצט מיט שטאכלען אדער שפּיצלעך; שפּיציג, שטאכעלדיג.
mu'ricated *a.* (מיו'-רי-קיי-טעד) ז. *muricate*.
muricatohis'pid *a.* (מיו-רי-קיי-טאו-היס'-פּיד) אין באטאניק — בעדעקט מיט קורצע שארפע שטאכלען, הארינ אדער שארסטקע [וועגען געוויסע פלאנצען און פרוכטען].
mu'riciform *a.* (מיו'-רי-סי-פארם) ענליך צו א פּורפּור-שנעק. ז. *murex*.
mu'ricine *a.* (מיו'-רי-סין) וואס איז שייך צו א פּורפּור-שנעק. ז. *murex*.
mu'ricoid *a.* (מיו'-רי-קאיד) ז. *muriciform*.
muric'ulate *a.* (מיו-ריק'-יו-לייט) אין באטאניק — בעדעקט מיט קליינע שטאכלען [וועגען געוויסע פלאנצען און פרוכטען].
mu'rid *n.* (מיו'-ריד) א גריזשענדעס חיה'לע [ווי א מויז, א ראַץ א. ד. ג.].
Mu'ridæ *n.* (מיו'-רי-דיע) דער מין גריזשענדע חיה'לעך [ווי מייז, ראַצען א. ד. ג.].
mu'riform *a.* (מיו'-רי-פארם) אין באָטאניק — וואס האט די פארם פון אויסגעלעגטע ציגעלעך אין א וואנד [וועגען דער ארדנונג, אין וועלכער עס זיינען אויסגעשטעלט די צעלען פון א פלאנצע].
mu'rine *a.* and *n.* (מיו'-ריין) מייזיש, וואס איז ענליך צו א מויז אדער ראַץ; א מויז אדער ראַץ.
murk *n.*, *a.* and *v.* (מוירק) די פּסולת פון פרוכטען נאכדעם ווי מען האט פון זיי אויסגעדריקט דעם זאפט [ז. *marc*]; טונקעלקייט, פינסטערקייט, כמורנעקייט; טונקעל, פערפינסטערט, כמורנע; פערפינסטערען, מאכען טונקעל.

mur'kily *adv.* (מויר'-קי-לי) אויף א טונקעלען, חושך'דיגען שטייגער.

mur'kiness *n.* (מויר'-קי-נעס) טונקעלקייט, חושך'דיגקייט, כמורנעקיים.

mur'ky *a. and n.* (מויר'-קי) טונקעל, פינסטער, חושך'דיג; א מין הארפסיכארד אדער קלאוויר.

mur'mur *n. and v.* (מויר'-מויר) דאס מורמלען, דאס בורטשען, דאס ווארטשען; מורמלען, בורטשען, ווארטשען; זיך בעקלאגען אויף עפעס.

A murmur of disapproval was heard on all sides.

mur'murer *n.* (מויר'-מויר-ער) א מורמלער, א ווארטשון; איינער וואס בעקלאגט זיך.

mur'muring *a. and n.* (מויר'-מויר-אינג) וואס בורטשעט, וואס ווארטשעט; וואס בעקלאגט זיך; דאס בורטשען, דאס ווארטשען.

mur'muringly *adv.* (מויר'-מויר-אינג-לי) ווארטשענדיג; בורטשענדיג; בעקלאגענדיג זיך.

mur'murish *a.* (מויר'-מויר-איש) אין מעדיצין — וואס איז עהנליך צו א בורטשען אדער מורמלען [ביים אויסהערען די לונגען און דאס הארץ].

mur'murous *a.* (מויר'-מויר-אס) מורמלענד, בורטשענד; וואס מורמעלט, וואס בעקלאגט זיך.

mur'murously *adv.* (מויר'-מויר-אס-לי) מיט א נידריגען, מאנאטאנעם קול אדער קלאנג; בורטשענדיג, ווארטשענדיג.

mur'phy *n.* (מויר'-פי) א קארטאפעל [הומאריסטיש].

murr *n.* (מויר) ז. *mur*

mur'rain *n.* (מאר'-איין) א פיה=מגפה, א כאליערע פון פיה.

murre *n.* (מויר) דער פינגווין [א מין ים=פויגעל וואס קען ניט פליהען. געפינט זיך ביי די ברעגעס פון דרומ'דיגען אייז=מעער].

murre'let *n.* (מויר'-לעט) א מין פינגווין. ז. *murre*

mur'rey *a.* (מאר'-אי) דונקעל=רויט, דונקעל=ברוין.

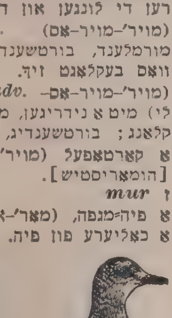

Murre

murri'na *n.* (מא-ראי'-נא) מורין=געפעס [כלים געמאכט פון א מין דעליקאטען שטאף "מורא" ביי די אלטע רוימער].

mur'shid *n.* (מוהר'-שיד) א מורשיד, דער הויפט פון א מאכמעדאנישען רעליגיעזען ארדען.

Mus *n.* (מאס) דער מין מייז.

Mu'sa *n.* (מיו'-זא) דער מין באנאנע פלאנצען.

Musa'ceæ *n.* (מיו-זיי'-סי-אי) די באנאנע פלאנצען.

musa'ceous *a.* (מיו-זיי'-שיאס) ווי א באנאנע; וואס איז שייך צו א באנאנע.

Mus'ca *n.* (מאס'-קא) דער מין פליעגען אדער צוויי=פליגעלדיגע אינזעקטען.

mus'ca *n.* (מאס'-קא) א פליעג.

mus'cadel *n.* (מאס'-קע-דעל) מושקאט=וויין [אזא זארט זיסער וויין]; מושקאט=ווינטרויבען; די מושקאט=בארנע.

muscadin' *n.* (מוס-קע-דען') א פראנט.

mus'cadine *n. and a.* (מאס'-קע-דין) מושקאט=וויין; מושקאט=ווינטרויבען; א מושקאט=בארנע; וואס האט דעם קאליר פון מושקאט=וויין.

mus'cat *n.* (מאס'-קעט) מושקאט=וויין; א מושקאט=ווינטרויב.

mus'catel *n.* (מאס'-קע-טעל) ז. *muscadel*

musch'elkalk *n.* (מוש'-על-קעלק) דער מושעל=קאלך.

mus'cid *n. and a.* (מאס'-איד) א פליעג; ווי א פליעג.

Mus'cidæ *n.* (מאס'-אי-דיע) די פליעגען.

mus'ciform *a.* (מאס'-אי-פארם) פליעגען=עהנליך; וואס האט די פארם פון א פליעג.

Muscifor'mes *n.* (מאס-אי-פאר'-מיז) א געוויסער מין פליעגען וואס האבען א דיקען קערפער מיט קורצע פיס.

mus'cle *n.* (מאסל) א מוסקעל; א מושעל.

mus'cled *a.* (מאסלד) מיט מוסקעלען, מוסקעלדיג.

mus'cling *n.* (מאס'-לינג) די מוסקולאטור, דער מוסקול=בוי.

mus'coid *a. and n.* (מאס'-קאיד) מאך=ארטיג, ווי מאך; א מאך=ארטיגע פלאנצע.

muscol'ogy *n.* (מאס-קאל'-א-דזשי) דער טייל פון באטאניק וואס פערנעהמט זיך מיט דער אויספארשונג פון די מאך=פלאנצען.

muscos'ity *n.* (מאס-קאס'-אי-טי) מאכיגקייט.

muscova'do *n.* (מאס-קאו-ויי'-דאו) ניט ראפינירטער אדער רויהער צוקער וואס ווערט ערהאלטען פון צוקער=ראהר.

Mus'covite *n. and a.* (מאס'-קא-וואיט) א מאסקווער, א רוסישער; וואס איז שייך צו מאסקווע, וואס איז פון מאסקווע [די פריהערדיגע הויפט=שטאדט פון רוסלאנד].

mus'covite *n.* (מאס'-קא-וואיט) גלימער, מאריען=גלאז [אזא דורכזיכטיגער גלאז=ארטיגער מינעראל. ז. *mica*]; די שנויץ=מויז [ז. *desman*].

Muscovit'ic *a.* (מאס-קא-וויט'-איק) וואס איז שייך צו מאסקווע, וואס איז פון מאסקווע.

mus'covy *n.* (מאס'-קא-ווי) די ביזאם=ענטעל [אזא גרויסע קאטשקע, וועלכע געפינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

Mus'covy glass (מאס'-קא-ווי גלעס) גלימער, מאריען=גלאז. ז. *muscovite*

mus'cular *a.* (מאס'-קיו-לאר) מוסקולען; וואס האט גוט ענטוויקעלטע מוסקולען; וואס בעשטעהט פון מוסקולען; שטארק, קרעפטיג.

mus'cular fi'ber (מאס'-קיו-לאר פאי'-בער) דאס מוסקול=געוועב [דער פעדימדיגער שטאף פון וועלכען די מוסקולען בעשטעהען]; א מוסקול=פיבער, א מוסקול=פאדים.

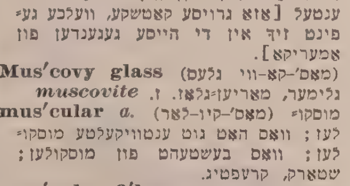

Muscular Fibers

muscular'ity *n.* (מאס-קיו-לאר'-אי-טי) מוסקעלהאפטיגקייט; שטארקייט, געזונדקייט.

mus'cularly *adv.* (מאס'-קיו-לאר-לי) מיט מוסקול=קראפט; אין בעצוג צו מוסקול=קראפט.

mus'cular mo'tion (מאס'-קיו-לאר מאו'-שאן) א מוסקול=בעוועגונג.

mus'culature *n.* (מאס'-קיו-ליי-טשור) די מוסקולאטור, די מוסקול=סיסטעם, דאס מוסקול=געוועב.

musculos'ity *n.* (מאס-קיו-לאס'-אי-טי) דאס זיין מוסקולעז, מוסקולהאפטיגקייט.

mus'culous *a.* (מאס'-קיו-לאס) מוסקולעז; וואס איז שייך צו א מוסקול.

mus'culus *n.* (מאס'-קיו-לאס) א מוסקול.

Muse *n.* (מיוז) די מוזע [דער פאעטישער שאפונגס=גייסט]; אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די 9 געטינען וועלכע האבען די הערשאפט איבער קונסט, פאעזיע און וויסענשאפט. ז. *Nine Muses*

muse *v. and n.* (מיוז) נאכטראכטען, נאכדענקען, זיך טיעף אריינטראכטען; זיין אין טיעפען דענקען; נאכדענקונג, נאכטראכטונג; צוטראגענקייט; וואונדער, איבערראשונג.

muse *n.* (מיוס) א לאך אין א צאם וואו א יאגד=חיה קריכט דורך; דאס מונדשטיק פון א דודעל=זאק [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

mused *a.* (מיוזד) בעטרונקען, בגלופין'דיג.

muse'ful *a.* (מיוז'-פול) פערטיעפט אין געדאנקען; צוטראגען.

muse'fully *adv.* (מיוז'-פול-אי) אין געדאנקען פערטיעפט; צוטראגען.

muse'less *a.* (מיוז'-לעס) אהן א מוזע, אהן פאעטישער בעגייסטערונג.

museog'rapher *n.* (מיו-זי-אג'-רע-פער) ז. *museographist*

museog'raphist *n.* (מיו-זי-אג'-רע-פיסט) איינער וואס בעשרייבט אדער קלאסיפיצירט די געגענשטענדע אין א מוזעאום.

museog'raphy *n.* (מיו-זי-אג'-רע-פי) די סיסטעמאטישע בעשרייבונג פון געגענשטענדע, וועלכע געפינען זיך אין א מוזעאום.

museol'ogist *n.* (מיו-זי-אל'-א-דזשיסט) איינער וואס איז א קענער אין איינארדנען און פערוואלטען מוזעאומס.

museol'ogy *n.* (מיו-זי-אל'-א-דזשי) די קענטנים פון איינארדנען און פערוואלטען מוזעאומס.

mu'ser *n.* (מיו'-זער) א פאנטאזיאר, א טרוימער; א צושטרייטער מענש.

mu'set *n.* (מיו'-סעט) א לאך אין א צאם, וואו א חיה קריכט דורך.

musette' *n.* (מיו-זעט') א דודעלזאק [אזא מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט]; אזא טאנץ=מעלאדיע.

muse'um *n.* (מיו-זי'-אם) א מוזעאום [א געביידע פערנומען מיט א זאמלונג פון פערשיעדענע געגענשטענדע, וועלכע האבען א קינסטלערישען אדער וויסענשאפטליכען אינטערעס]; א קינסטלערישע אדער וויסענשאפטליכע זאמלונג.

mush *n.* (מאש) מאמאליגא, קוקורוזע=קאשע; קאשע; אייזען=ערץ פון דער בעסטער קוואליטעט.

mushed *a.* (מאשט) שוואך; אויסגעמאטערט, אבגעניצט.

mush'room *n., a. and v.* (מאש'-רוהם) א שוועמעל; אן אויפגעקומענער מענש; וואס איז שייך אדער עהנליך צו א שווע=

מעל; געמאכט פון שוועמעלעך; וואס קומט אויף שנעל און פערגעהט שנעל [ווי א שוועמעל]; שנעל שטייגען אין ראנג.

mush'room-spawn *n.* (מאש'-רוהם-ספאהן) דער שוועמעל־זאמען.

mush'y *a.* (מאש'-אי) ווי קאשע; ווייך ווי קאשע.

mu'sic *n.* (מיו'-זיק) מוזיק; הארמאניע, וואויל־קלאנג; לעבעדיגקייט; אויפרעגונג.

mu'sica *n.* (מיו'-זי-קא) מוזיק.

mu'sical *a.* (מיו'-זי-קעל) מוזיקאליש; וואויל־קלינגענד, הארמאניש, מעלאדיש.

mu'sical box (מיו'-זי-קעל באקס) ז. ***music-box***.

mu'sical char'acters (מיו'-זי-קעל קער'-עק-טערז) מוזיק־נאטען.

mu'sical clock (מיו'-זי-קעל קלאק) א שפיעל־זייגער.

mu'sical direc'tor (מיו'-זי-קעל די-רעק'-טאר) א קאפעלמייסטער, א דיריגענט פון א מוזיק־ארקעסטער.

mu'sical dra'ma (מיו'-זי-קעל דרא'-מא) א מוזיקאלישע דראמא, אן אפערא.

musicale' *n.* (מיו-זי-קעל') א פריוואט־קאנצערט [א קאנצערט וואס ווערט געגעבען אין א פריוואט־הויז פאר א געקליבענעם עולם].

mu'sical ear (מיו'-זי-קעל איער) א מוזיקאלישער אויער [אן אויער וואס אונטערשיידעט זעהר גוט מוזיקאלישע טענער].

mu'sical glass'es (מיו'-זי-קעל גלעס'-עז) א גלאז־הארמאניקא [א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס איז צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע שטיקלעך גלאז, אויף וועלכע עס ווערט געשפיעלט מיט א האמערל].

musical'ity *n.* (מיו-זי-קעל'-אי-טי) ז. ***musicalness***.

mu'sically *adv.* (מיו'-זי-קעל-אי) אויף א מוזיקאלישען אופן; אין בעצוג צו מוזיק.

mu'sicalness *n.* (מיו'-זי-קעל-נעס) מוזיקאלישקייט; דאס זיין מוזיקאליש.

mu'sic-book *n.* (מיו'-זיק-בוק) א מוזיק־בוך, א נאטען־בוך.

mu'sic-box *n.* (מיו'-זיק-באקס) א שפיעל־קאסטען.

mu'sic-cab'inet *n.* (מיו'-זיק-קעב'-אי-נעט) א נאטען־אלמער [אן אלמער אין וועלכען עס ווערען געהאלטען מוזיק־נאטען]; א נאטען־סטענדער.

mu'sic-case *n.* (מיו'-זיק-קייס) א שראנק אדער עטאזשערקע צו האלטען מוזיק־נאטען; א נאטען־מאפע [א פארטפעל צו האלטען נאטען]; א קאסטען אין א דרוקעריי צו האלטען מוזיק־שריפט.

mu'sic-chair *n.* (מיו'-זיק-טשעהר) ז. ***music-stool***.

mu'sic-hall *n.* (מיו'-זיק-האהל) א קאנצערט־זאאל; א טעאטער פאר לייכטע פיעסען און מוזיק.

musi'cian *n.* (מיו-זיש'-ען) א מוזיקער, א מוזיקאנט, א כלי־זמר.

musi'cianship *n.* (מיו-זיש'-ען-שיפ) דאס זיין א מוזיקאנט; מוזיקאלישע פעהיגקייט.

mu'sicless *a.* (מיו'-זיק-לעס) ניט מוזיקאליש, ניט הארמאניש.

mu'sic-mad *a.* (מיו'-זיק-מעד) משוגע פערקאכט אין מוזיק.

mu'sic-mas'ter *n.* (מיו'-זיק-מעס'-טער) א מוזיק־לעהרער.

mu'sic-mis'tress *n.* (מיו'-זיק-מיס'-טרעס) א מוזיק־לעהרערין.

musicog'raphy *n.* (מיו-זי-קאג'-רע-פי) די קונסט פון שרייבען נאטען.

musicoma'nia *n.* (מיו-זי-קא-מיי'-ני-א) א קרענקליכע ליידענשאפט צו מוזיק.

mu'sic-pa'per *n.* (מיו'-זיק-פיי'-פער) נאטען־פאפיער [ליניערטעס פאפיער צום שרייבען נאטען].

mu'sic-pen *n.* (מיו'-זיק-פען) אזא פעדער צו ליניערען פאפיער צו שרייבען נאטען.

mu'sic-rack *n.* (מיו'-זיק-רעק) א נאטען־סטענדער.

mu'sic-recor'der *n.* (מיו'-זיק-רי-קאהר'-דער) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט מוזיק־שטיקער, ווען זיי ווערען געשפיעלט אויף א פיאנא אדער קלאוויר.

mu'sic-school *n.* (מיו'-זיק-סקוהל) א מוזיק־שוהל.

mu'sic-stand *n.* (מיו'-זיק-סטענד) א נאטען־סטענדער.

mu'sic-stool *n.* (מיו'-זיק-סטוהל) א קלאוויר־שטוהל, א פיאנא־שטוהל.

mu'sic-wire *n.* (מיו'-זיק-וואיר) שטאהל־דראט, פון וועלכען עס ווערען געמאכט סטרונעס פאר מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

mu'simon *n.* (מיו'-סי-מאן) ז. ***mouflon***.

mu'sing *a.* (מיו'-זינג) פערטיעפט אין געדאנקען; פערטראכט, פערחלומ'ט, צוטרייט.

mu'singly *adv.* (מיו'-זינג-לי) אזוי ווי פערחלומ'ט; פערטראכטערהייד.

musk *n. and v.* (מאסק) מאשוס, מוסקוס, ביזאם [אזא שמעקעדיגער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון דעם "ער" פון די ביזאם־הירשען]; פארפיומירען מיט מאשוס אדער ביזאם.

musk'-ap'ple *n.* (מאסק'-עפל) דער מושקאט־עפעל.

musk'-cat *n.* (מאסק'-קעט) א ביזאם־קאץ; א פראנט.

musk'-deer *n.* (מאסק'-דיער) א מאשוס־הירש אדער ביזאם־הירש [א קליינער זארט הירש אהן הערנער, וועלכער האט אין זיינע געשלעכטס־ארגאנען א זעהר שמעקעדיגע פליסיגקייט וועלכע ווערט בענוצט אין פארפיום].

Musk-deer

musk'-duck *n.* (מאסק'-דאק) די ביזאם־ענטעל. ז. ***muscovy***.

mus'ket *n.* (מאס'-קעט) א מושקעט, אן ארט שווערע ביקס פון די אמאליגע צייטען.

musketeer' *n.* (מאס-קע-טיער') א מושקעטיר, א סאלדאט וואס איז בעוואפענט מיט א מושקעט. ז. ***musket***.

musketoon' *n.* (מאס-קע-טוהן') א מושקעטאן, אן אלט־פראנקישע קורצע ביקס מיט א ברייטען לאף.

Musketoon

mus'ket-proof *a.* (מאס'-קעט-פרוהף) וואס קען ביישטעהן געגען דער קראפט פון א מושקעט־קויל. ז. ***musket***.

mus'ket-rest *n.* (מאס'-קעט-רעסט) א שטעקעל, וואס פלעגט דיענען אונטערצושטיצען א מושקעט אדער שווערע ביקס ביים שיסען.

mus'ketry *n.* (מאס'-קעט-רי) מושקעטען, פלינטען, ביקסען; סאלדאטען בעוואפענט מיט מושקעטען; די קונסט פון שיסען פון א ביקס.

mus'ket-shot *n.* (מאס'-קעט-שאט) דער שאס פון א מושקעט; די שטרעקע וואס עס פליהט א מושקעט־קויל.

musk'-gland *n.* (מאסק'-גלענד) די דריזע ביים ביזאם־הירש, וואס טיילט אויס אזא שמעקעדיגע פליסיגקייט. ז. ***musk-deer***.

mus'kiness *n.* (מאס'-קי-נעס) דער גערוך פון מוסקוס. ז. ***musk***.

musk'mallow *n.* (מאסק'-מעל-או) די שמעקעדיגע מאלווע, א מאלווא מיט שמעקעדיגע בלעטלעך [ז. ***mallow***]; דער ביזאם־בוים [אזא בוימעל מיט שמעקעדיגע קערנער, וועלכע ווערען געברויכט אין פארפיום. ז. ***abelmosk***].

musk'melon *n.* (מאסק'-מעל-אן) די ביזאם־מעלאנע [א מין קאנטאלופ אדער קליינער קירבים וואס מען עסט רויהערהייד].

Muskmelon

musk'-ox *n.* (מאסק'-אקס) דער ביזאם־אקס [א מין ווילדער אקס עהנליך צו א בעראן און בעוואקסען מיט לאנגע און געדיכטע האר. געפינט זיך אין די קאלטע צפון־געגענדען פון אמעריקא].

Musk-ox

musk'rat *n.* (מאסק'-רעט) די שנוייץ־מויז [א קליין אייראפעאיש חיה'לע, עהנליך צו א ראץ אדער מויז, וואס ערנעהרט

זיך מיט אינזעקטען. זי לאזט פון זיך ארויס א מין אראמאטישע פליסיגקייט, וועלכע ווערט בענוצט אין פארפיומען, און איהר פעלכעל האט א הויכען ווערטה אלס פוטער].

Muskrat

musk'-rose *n.* (מאסק'-ראוז) א מין רויז וואס האט ווייסע זים=שמעקעדיגע בלייטהען.

musk'-seed *n.* (מאסק'-סיעד) די בייזאם=קערנער. ז. ***amber-seed***

musk'-sheep *n.* (מאסק'-שיעפ) ז. ***musk-ox***

musk'-this'tle *n.* (מאסק'-טהיסל) די ביזאם=דיסטעל [א מין הויכע גראז=ארטיגע פלאנצע מיט שטעכיגע בלעטער און רויטע בליטהען. וואקסט אין די קעלטערע געגענדען פון אייראפא און אין איינינע טיילען פון נארד=אמעריקא].

mus'ky *a.* (מאס'-קי) ציגעווירצט מיט מוסקוס=פעט, וואס שמעקט ווי מוסקוס. ז. ***musk***

Mus'lim *n. and a.* (מאס'-לים) א מוסולמאנער, א מאכמעדאנער; מאכמעדאניש, מוסולמאניש.

mus'lin *n. and a.* (מאז'-לין) מוסלין אדער קיסיי [זעהר א דינע באוועל=צייג]; געמאכט פון מוסלין.

muslinet' *n.* (מאז-לי-נעט') מוסלינעט [דינע באוועל=צייג, וועלכע איז דיקער און שטייפער פון מוסלין].

mus'mon *n.* (מאס'-מאן) א מין ווילדער שעפס. ז. ***mouflon***

mus'nud *n.* (מאס'-נאד) אין אסט=אינדיען — א הויכער עהרען=שטוהל בעדעקט מיט טעפיכען אדער קאווערען.

musoma'nia *n.* (מיו-זא-מיי'-ני-א) ז. ***musicomania***

mus'quash *n.* (מאס'-קוואש) ז. ***muskrat***

musqui'to *n.* (מאס קי'-טאו) ז. ***mosquito***

mus'rol *n.* (מאז'-ראול) ז. ***musrole***

mus'role *n.* (מאז'-ראול) דער נאז=רימען [פון א צוים פון א פערד].

muss *v. and n.* (מאס) בריינגען אין אונארדנונג, צומישען; פערקאכען א קאשע, אנמאכען א טומעל; אונארדנונג, צומישעניש; א קריעג מיט א ליארם.

mus'sel *n.* (מאסל) די מושעל [א מאלוסק וואס ליעגט אין צוויי דעקלעך].

muss'iness *n.* (מאס'-אי-נעס) צושויבערטקייט, דאס זיין פאנאנדערגעווארפען אדער אין אונארדנונג.

Mus'sulman *n. and a.* (מאס'-אל-מען) א מוסולמאנער, א מאכמעדאנער; מוסולמאניש, מאכמעדאניש.

Mussulman'ic *a.* (מאס-אל-מענ'-איק) מוסולמאניש; וואס איז שייך צו די מוסולמאנער אדער צו זייער ארט לעבען.

Mus'sulmanish *a.* (מאס'-אל-מענ-איש) מוסולמאניש, מאכמעדאניש.

Mus'sulmanism *n.* (מאס'-אל-מענ-איזם) די מיסולמאנישע אדער מאכמעדאנישע רעליגיאן, מאכמעדאניזם.

Mus'sulmanly *adv.* (מאס'-אל-מענ-לי) לויט די מוסולמאנער; אויף דעם אופן ווי די מאכמעדאנער.

muss'y *a.* (מאס'-אי) צושויבערט, אין אונארדנונג.

must *v. and n.* (מאסט) מוזען; זיין געצוואונגען אדער פערפפליכטעט צו טהאן עפעס; פרישער זאפט פון וויינטרויבען אדער אנדערע פרוכטען, וועלכער האט נאך ניט געאיהרט אדער געגעהרט; פרישער, נייער וויין; זויערקייט, פערשמעקטקייט; שימעל; שטארקע אויפגערעגטקייט ביי עלעפאנטען; מאכען אדער ווערען זויער; האבען ניט קיין גוטען גערוך; שימלען.

mustache' *n.* (מאס-טעש') וואנצעס.

mustache'-cup *n.* (מאס-טעש'-קאפ) א טאס צום טרינקען מיט א דעקעל, וואס לאזט איבער נור א שמאלע עפנונג, כדי דער טרינקער זאל ניט פערנעצען זיינע וואנצעס.

mustached' *a.* (מאס-טעשט') וואס האט וואנצעס.

mustach'io *n.* (מאס-טעש'-יאו) ז. ***mustache***

mus'tang *n.* (מאס'-טענג) א ווילד פערד [פון די אמעריקאנער סטעפעס]; אן אפיציער פון דער קריעגס=פלאטע פון די פעראייניגטע שטאאטען, וועלכער איז אריינגעטראטען אין דיענסט דירעקט פון א האנדעלס=שיף, ניט ענדיגענדיג די פלאטען=אקאדעמיע [וועגען די, וועלכע האבען געדיענט אין דער צייט פון בירגער=קריעג].

mus'tanger *n.* (מאס'-טענג-ער) איינער וואס פאנגט ווילדע פערד.

mus'tard *n.* (מאס'-טארד) זענעפט, גארטשיצע; די זענעפט=פלאנצע [א גראז=ארטיגע פלאנצע מיט געלבע בליטהען. ווערט בענוצט אין מעדיצין].

Mustard

mus'tarder *n.* (מאס'-טאר-דער) איינער וואס האנדעלט מיט זענעפט [גארטשיצע].

mus'tard-plas'ter *n.* (מאס'-טארד-פלעס'-טער) א זענעפט=פלאסטער.

mus'tard-pot *n.* (מאס'-טארד-פאט) א זענעפט=כלי, א גארטשיצניצע.

mus'tard-seed *n.* (מאס'-טארד-סיעד) זענעפט=זאמען; זעהר דינע שראט וואס ווערט בענוצט צו שיסען פויגלען, ניט שעדיגענדיג זייערע פעדערען.

mus'tard-spoon *n.* (מאס'-טארד-ספוהן) א קליין לעפעלע וואס ווערט בענוצט אנצונעהמען זענעפט פון דער זענעפט=כלי אדער גארטשיצניצע.

mus'teline *a. and n.* (מאס'-טי-לין) עהנליך צו א מארדער; א חיה'לע פון מארדער=מין. ז. ***marten***

mus'ter *n. and v.* (מאס'-טער) א מושטיר; אן אויסשטעלונג [פון סאלדאטען]; א סמאטרע; א מוסטער, א ביישפיעל; א צונויפזאמלונג פון סאלדאטען; א צעטעל, א רייסטער פון סאלדאטען; מושטירען; אויסשטעלען סאלדאטען אין א סמאטרע; פערזאמלען; זיך פערזאמלען; אויסרופען סאלדאטען נאך א צעטעל אדער רייסטער.

mus'ter-book *n.* (מאס'-טער-בוק) א בוך פון מושטיר=צעטלעך. ז. ***muster-roll***

mus'ter-file *n.* (מאס'-טער-פאיל) ז. ***muster-roll***

mus'ter-mas'ter *n.* (מאס'-טער-מעס'-טער) א בעאמטער וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די רייסטערס פון סאלדאטען, בעוואפנונג א. ז. וו.

mus'ter-roll *n.* (מאס'-טער-ראול) א מושטיר=צעטעל, א סאלדאטען=רייסטער [א רייסטער וואו עס זיינען פערצייכענט די נעמען פון אלע סאלדאטען און אפיציערען פון א רעגימענט אדער דיוויזיע אדער אלע מאטראזען און אפיציערען פון א שיף].

mus'tily *adv.* (מאס'-טי-לי) מיט שימעל, טוכלע.

mus'tiness *n.* (מאס'-טי-נעס) פערשימעלטקייט; טוכלעקייט.

mus'ty *a., n. and v.* (מאס'-טי) שימעלדיג; טוכלע; אבגענוצט, פעראלטעט, וויאלע; אבגעלאזען; שמעק=טאבאק וואס האט א שלעכטען גערוך; ווערען שימלדיג; שמעקען מיט טוכלע.

mutabil'ity *n.* (מיו-טע-ביל'-אי-טי) פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

mu'table *a.* (מיו'-טעבל) פערענדערליך, אונבעשטענדיג.

mu'tableness *n.* (מיו'-טעבל-נעס) ז. ***mutability***

mu'tably *adv.* (מיו'-טע-בלי) אויף א פערענדערליכער ארט.

mu'tage *n.* (מיו'-טיידזש) דאס מיטעל אדער די מעטאדע, מיט וועלכער מען שטעלט אב די איהרונג אדער געהרונג פון וויינטרויבען=זאפט.

mutan'da *n.* (מיו-טענ'-דא) זאכען וואס דארפען געענדערט ווערען.

mu'tate *v. and a.* (מיו'-טייט) ענדערען; בייטען; געענדערט, געביטען.

muta'tion *n.* (מיו-טיי'-שאן) די פערענדערונג, די ענדערונג; די אומבייטונג; אין פיעדעל=שפיעלען — דאס בעוועגען און איבערשטעלען די האנד פון איין פאזיציע אויף אן אנדערער; די אומבייטונג פון דער שטימע ביי א אינגעל ווען ער ווערט גרויס; אין ביאלאגיע — א פלוצליכע אומבייטונג אדער ענדערונג פון טיפ פון א געוויסען מין חיות אדער פלאנצען.

muta'tional *a.* (מיו-טיי'-שאנ-על) אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו א פלוצליכער אומבייטונג אדער ענדערונג פון טיפ פון א געוויסען מין חיות אדער פלאנצען.

muta'tionist *n.* (מיו-טיי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער האלט, אז די מינים חיות און פלאנצען בייטען זיך פלוצלונג אהן שטופענווייזע און פערערבליכע ענדערונגען.

muta'tis mutan'dis (מיו-טיי'-טיס מיו-טענ'-דיס) מיט די אלע נויטיגע ענדערונגען.

mu'tative *a.* (מיו'-טײ-טיוו) ז. *mutatory*

mu'tatory *a.* (מיו'-טײ-טא-רי) וואס בײט זיך; וואס ענדערט זיך.

mute *a., n. and v.* (מיוט) שטום, שטיל, שווײגענד; געמאכט אדער געטהאן שטיל, אהן ווערטער; אין גראמאטיק — וואס ווערט ניט אויסגעשפראכען [ווענען געוויסע בוכשטאבען אין א ווארט]; אין מינעראלאגיע — וואס קלינגט ניט ווען מען קלאפט עס אן [ווענען געוויסע מעטאלען]; א שטומער; א נעדונגענער בעגלייטער אדער מתעסק אין א לויה; אין טעאטער — אן אקטיאר וואס האט א שטומע ראלע; א טעאטער-צושויער; אין יוריספרודענץ — א מענש וואס ענטפערט ניט אויף אן אויפפאדערונג אדער אנקלאגע; אין גראמאטיק — א שטומער בוכשטאב [א בוכשטאב וואס ווערט ניט אויסגעשפראכען]; אין מוזיק — די סארדינע [א מין שטיקעל האלץ אדער מעטאל, וואס לעגט זיך ארויף אויף די סטרונעס פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט, כדי צו מאכען דומפיג אדער שטילער די טענער און קלאנגען]; אן ארומגעצאממער פלאץ פאר פאלק-פויגלען אדער סאקאלען; פויגעל-קויט, פויגעלשע צאה; פערשטיקען אדער מאכען דומפיג די טענער פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; אבשטעלען די איהרונג אדער געהערונג פון וויינטרויבען-זאפט; ארויסלאזען פון זיך קויט אדער צאה [ווענען פויגלען].

mute'ly *adv.* (מיוט'-לי) שטום, שטיל; ניט רעדענדיג קיין ווארט.

mute'ness *n.* (מיוט'-נעס) שטומקייט; שטילקייט.

mu'tic *a.* (מיו'-טיק) אין זאאלאגיע — ניט בעוואפענט [אהן צייהענער, נעגעל א. ז. וו.].

mu'ticous *a.* (מיו'-טי-קאס) אין באטאניק — ניט פערשפיצט; אין זאאלאגיע — ניט בעוואפענט [אהן צייהענער, נעגעל א. ז. וו.].

mu'tilate *n.* (מיו'-טי-לייט) צוקאליעטשען, פערדארבען.

mu'tilated *a.* (מיו'-טי-ליי-טעד) צוקאליעטשעט, פערדארבען; אהן א וויכטיגען גליעד אדער טייל; קורץ, פערקירצט [ווענען קערפער-טיילען ביי אינזעקטען].

mutila'tion *n.* (מיו-טי-ליי'-שאן) דאס צוקאליעטשען, די פערדארבונג.

mu'tilator *n.* (מיו'-טי-ליי-טאר) איינער וואס פערדארבט אדער צוקאליעטשעט.

mutineer' *n. and v.* (מיו-טי-ניער') אן אויפריהרער, א בונטאווטשיק, א מיאטעזשניק; אויפריהרען, מאכען א בונט.

mu'ting *n.* (מיו'-טינג) די קויט אדער שמוץ פון פויגלען; דאס ארויסברייינגען קויט אדער צאה [ווענען פויגלען]; דאס מאכען דומפף אדער שטילער די טענער פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט.

mu'tinous *a.* (מיו'-טי-נאס) אויפריהרעריש, מיאטעזשנע; וואס רופט ארויס א בונט.

mu'tinously *adv.* (מיו'-טי-נאס-לי) אויף אן אויפריהרערישען שטייגער; דורך א בונט.

mu'tinousness *n.* (מיו'-טי-נאס-נעס) אויפריהרערישקייט, דאס זיין מיאטעזשנע.

mu'tiny *n. and v.* (מיו'-טי-ני) אן אויפרוהר; א מיאטעזש; א בונט; א מרידה; בונטעווען; מאכען א מיאטעזש.

mu'tism *n.* (מיו'-טיזם) שטומקייט, שטילקייט; די ארט און ווייזע ווי מען שטעלט אב די איהרונג אדער געהרונג פון וויינטרויבען-זאפט.

mu'toscope *n.* (מיו'-טא-סקאופ) א קינעמאטאגראף אדער סינעמאטאגראף. ז. *kinematograph*.

mut'ter *v. and n.* (מאט'-ער) מורמלען, ווארטשען; שטאמלען; מורמלעריי, ווארטשעריי.

mut'terer *n.* (מאט'-ער-ער) א מורמלער, א ווארטשון.

* **mut'tering** *n.* (מאט'-ער-אינג) דאס מורמלען, דאס ווארטשען.

mut'teringly *adv.* (מאט'-ער-אינג-לי) אויף א מורמלענדען, ווארטשענדען אופן.

mut'terous *a.* (מאט'-ער-אס) מורמלענד, ווארטשענד.

mut'ton *n.* (מאטן) שעפסען-פלייש; אן אויסגעלאסענע פרוי, א פראסטיטוטקע.

mut'ton-chop *n. and a.* (מאט'נ-טשאפ) א שעפסען-בראטען, א שעפסען-קאטלעט [פון ריפען-פלייש]; וואס האט די פארם פון אזא שעפסען-קאטלעט.

mut'ton-fist *n.* (מאט'נ-פיסט) א גראבער קולאק, א דיקע פויסט, א גראבע, רויטע האנד.

mut'tonhead *n.* (מאט'נ-העד) א נאר, א שוטה, א דומקאפ.

mut'ton-head'ed *a.* (מאט'נ-העד'-עד) נאריש, שוטה'וואטע.

mut'tony *a.* (מאט'נ-אי) ענהליך צו שעפסען-פלייש; פון שעפסען-פלייש.

mu'tual *a.* (מיו'-טשו-על) געגענזייטיג; וואס איז נוגע אדער שייך צו ביידע צדדים; געמיינזאם, געמיינשאפטליך; וואס איז געבויט אויף דעם פרינציפ פון געגענזייטיגקייט [ווי א געזעלשאפט פאר געגענזייטיגער פערזיכערונג און שטיצע].

mu'tualism *n.* (מיו'-טשו-על-איזם) א סימביאז [א צוזאמענלעבען פון צוויי חיות אדער פלאנצען פון פערשיעדענע מינים מיט געגענזייטיגער שטיצע און ערנעהרונג].

mu'tualist *n.* (מיו'-טשו-על-איסט) אין זאאלאגיע — איינער פון צוויי לעבעדיגע בעשעפענישען פון בעזונדערע מינים וואס לעבען צוזאמען מיט געגענזייטיגער אונטערשטיצונג.

mutual'ity *n.* (מיו-טשו-על'-אי-טי) געגענזייטיגקייט; געגענזייטיגע בעציהונגען.

mutualiza'tion *n.* (מיו-טשו-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען געגענזייטיג; דאס בויען אויף דעם פרינציפ פון געגענזייטיגקייט [ווי דאס גרינדען א געזעלשאפט פאר געגענזייטיגער פערזיכערונג אדער שטיצע].

mu'tualize *v.* (מיו'-טשו-על-איז) מאכען געגענזייטיג; ארגאניזירען א האנדעלס-געזעלשאפט אויף דעם פרינציפ פון געגענזייטיגער שטיצע און פערזיכערונג.

mu'tually *adv.* (מיו'-טשו-על-אי) דורך געגענזייטיגער שטיצע אדער ווירקונג איינע אויף די אנדערע.

mutua'tion *n.* (מיו-טשו-איי'-שאן) דאס בארגען.

mu'tule *n.* (מיו'-טיול) אין ארכיטעקטור — א מין מאדיליאן אדער שפארענקאפ. ז. *modillion*.

mux *v. and n.* (מאקס) פארמאכען, איבערפיהרען, פערדארבען; א פארטאטשטע ארבייט.

muzhik' *n.* (מוזשיק') א רוסישער פויער, א מוזשיק.

muzz *v.* (מאז) פוילענצען, צופטר'ען צייט.

muz'ziness *n.* (מאז'-אי-נעס) פערטומעלטקייט; פערשכורט-קייט; דאס זיין דום.

muz'zle *n. and v.* (מאזל) א מארדע, א פיסק [פון א חיה אדער בהמה]; דער שנויץ, די רילע [פון א חזיר א. ד. ג.]; א מויל-קארב אדער מויל-שלאס [וואס טהוט זיך אן אויף'ן מויל פון א הונד אדער אנדער חיה זי זאל ניט בייסען]; דאס לאך אדער עפנונג פון א ביקס אדער קאנאנע; אנטהאן אויף'ן מויל א מויל-שלאס; איינשטילען, מאכען שטום; ארויסשטעלען אדער אויסציהען די מארדע [ווענען א חיה].

muz'zle-loa'der *n.* (מאז'ל-לאו'-דער) א ביקס, וועלכע מען לאדט אן פון דער אויבערשטער עפנונג.

muz'zle-loa'ding *a.* (מאז'ל-לאו'-דינג) געמאכט אזוי, אז מען זאל קענען אנלאדען פון דער אויבערשטער עפנונג [ווענען א ביקס].

muz'zler *n.* (מאז'-לער) א דאס מויל; כוסה.

muz'zle-strap *n.* (מאז'ל-סטרעפ) א רימען, מיט וועלכען מען פערבינדט דאס מויל פון א הונד אדער אנדער חיה זי זאל ניט בייסען.

muz'zy *a.* (מאז'-אי) צושטרייט, צוטומעלט; פערטומעלט; נאריש.

my *pr.* (מאי) מיין, מיינער, מיינע.

myal'gia *n.* (מאי-על'-דזשי-א) א וועהטאג אין די מוסקולען.

myastheni'a *n.* (מאי-עס-טהע-נאי'-א) מוסקול-שוואכקייט.

myce'lium *n.* (מאי-סי'-לי-אם) דער זאמען, פון וועלכען עס וואקסט ארויס א שוועמעל.

Mycetozo'a *n.* (מאי-סי-טא-זאו'-א) א געוויסע גרופע פון שוואם-ארטיגע ארגאניזמען.

mycetozo'on *n.* (מאי-סי-טא-זאו'-אן) א שוואם-ארטיגער ארגאניזם.

mycolog'ic *a.* (מאי-קא-לאדזש'-איק) מיקאלאגיש, וואס איז שייך צו מיקאלאגיע [די לעהרע וועגען שוואמען].

mycolog'ical *a.* (מאי-קא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *mycologic*

mycol'ogist *n.* (מאי-קאל'-א-דזשיסט) א מיקאלאג, א קענער אין מיקאלאגיע [לעהרע וועגען שוואמען].

mycol'ogy *n.* (מאי-קאל'-א-דזשי) מיקאלאגיע, די לעהרע וועגען שוואמען.

myeli'tis *n.* (מאי-ע-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון רוקען-ביין [חוט השדרה].

my'elon *n.* (מאי'-ע-לאן) דער ווירבעל, דער רוקען-ביין [דער חוט השדרה].

myi'tis *n.* (מאי-אי'-טיס) א מוסקול-ענטצינדונג.

mynheer' *n.* (מאין-הייר') א האלענדער [א האלענדישעס ווארט וואס בעצייכענט אייגענטליך "מיין הערר"].

myodyna'mia *n.* (מאי-א-דאי-ניי'-מי-א) מוסקול-קראפט.

myodynamom'eter *n.* (מאי-א-דאי-נע-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די מוסקול-קראפט.

my'ograph *n.* (מאי'-א-גרעף) א מיאגראף, אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט די צוזאמענציהונגען און אויסציהונגען פון א מוסקול.

myograph'ic *a.* (מאי-א-גרעפ'-איק) מיאגראפיש, וואס איז שייך צו מיאגראפיע [די בעשרייבונג פון מוסקולען]; וואס איז פערצייכענט דורך א מיאגראף [אן אינסטרומענט צו פערצייכענען די

אויסציהונגען און צונויפציהונגען פון א מוסקול].

myograph'ical *a.* (מאי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *myographic*

myograph'ically *adv.* (מאי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך דער הילף פון א מיאגראף. ז. *myograph*

myog'raphy *n.* (מאי-אג'-רע-פי) מיאגראפיע, די בעשרייבונג פון די מוסקולען.

myolog'ic *a.* (מאי-א-לאדזש'-איק) ז. *myological*

myolog'ical *a.* (מאי-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו מיאלאגיע. ז. *myology*

myol'ogist *n.* (מאי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין מיאלאגיע. ז. *myology*

myol'ogy *n.* (מאי-אל'-א-דזשי) מיאלאגיע, די לעהרע איבער די מוסקולען.

myo'ma *n.* (מאי-או'-מא) אן אנוואוקס, וואס בעשטעהט פון מוסקול=געוועב.

myomala'cia *n.* (מאי-א-מע-ליי'-סי-א) דאס ווייך ווערען פון א מוסקול [אזא קראנקהייט].

my'omancy *n.* (מאי'-א-מענ-סי) א מין נביאות זאגען דורך בעוועגונגען פון מייז.

myoman'tic *a.* (מאי-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות=זאגען דורך די בעוועגונגען פון מייז.

myom'atous *a.* (מאי-אמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו אן אנוואוקס פון מוסקול=געוועב; וואס בעשטעהט פון אזא אנוואוקס; וואס ליידט פון אזא אנוואוקס.

myon'osus *n.* (מאי-אנ'-א-סאס) א מוסקול=קראנקהייט.

myopath'ia *n.* (מאי-א-פעטה'-אי-א) ז. *myopathy*

myopath'ic *a.* (מאי-א-פעטה'-איק) וואס איז שייך צו מיאפאטיע [מוסקול=קראנקהייט].

myop'athy *n.* (מאי-אפ'-ע-טהי) מיאפאטיע, מוסקול=קראנקהייט.

my'ope *n.* (מאי'-אופ) א קורצזיכטיגער מענש.

myo'pia *n.* (מאי-או'-פי-א) קורצזיכטיגקייט.

myop'ic *a.* (מאי-אפ'-איק) קורצזיכטיג.

my'ops *n.* (מאי'-אפס) ז. *myope*

myop'sis *n.* (מאי-אפ'-סיס) אויגען=שווינדלען [אזא אויגען=קראנקהייט וואס דריקט זיך אויס אין שווינדלען פאר די אויגען פון פערשיעדענע קאלירען, פינטעלעך, קייקעלעך א. ז. וו.].

my'opy *n.* (מאי'-א-פי) ז. *myopia*

my'oscope *n.* (מאי'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט צו מעסטען די צוזאמענציהונגס=קראפט פון א מוסקול.

myo'sis *n.* (מאי-או'-סיס) א ניט=נארמאלע צונויפציהונג פון דעם שווארץ=אפעל פון אויג.

myosit'ic *a.* (מאי-א-סיט'-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהאפטער צונויפציהונג פון דעם שווארץ=אפעל פון אויג.

myosi'tis *n.* (מאי-א-סאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די מוסקולען.

Myoso'tis *n.* (מאי-א-סאו'-טיס) דער מין בלומען=פלאנצען צו וועלכען עס געהערט דאס "פערגעס=מיך=ניט" בלימעל [א געוויסער מין בלומען=פלאנצען וועלכע זיינען זעהר פערשפרייט אין די קעלטערע געגענדען. זיי וואקסען קליין און האבען בלויליכע, ראזע אדער ווייסע בלומען].

myotat'ic *a.* (מאי-א-טעט'-איק) וואס איז שייך צו דער אנשטרענגונג פון די מוסקולען.

myot'ic *a.* and *n.* (מאי-אט'-איק) וואס ציהט צוזאמען דעם שווארץ=אפעל פון אויג; א מעדיצינישער מיטעל וואס ציהט צוזאמען דעם שווארץ=אפעל פון אויג.

myotil'ity *n.* (מאי-א-טיל'-אי-טי) א צונויפציהונג פון די מוסקולען.

myot'omy *n.* (מאי-אט'-א-מי) די אנאטאמיע פון די מוסקולען [די צוגליעדערונג אדער צושניידונג פון די מוסקולען פאר מעדיצינישע צוועקען].

myr'iad *n.* and *a.* (מיר'-אי-עד) א מיריאדע [צעהן=טויזענד]; צאהלרייך, זעהר פיעל.

myr'iad-min'ded *a.* (מיר'-אי-עד-מאינ'-דעד) מיט א גרויסען אינטעלעקט; מיט פיעלזייטיגע גייסטיגע פעהיגקייטען.

myr'iagram *n.* (מיר'-אי-ע-גרעם) א וואג פון 10,000 גראם [אונגעפעהר 22 פונט].

myr'ialiter *n.* (מיר'-אי-ע-לי-טער) א מאס פון 10,000 ליטער [2,642 גאלאן].

myr'iameter *n.** (מיר'-אי-ע-מי-טער) א מאס פון 10,000 מעטער אדער 10 קילאמעטער [אונגעפעהר זעקס מיט א פינפטעל ענגלישע מייל].

myr'iapod *n.* and *a.* (מיר'-אי-ע-פאד) דער פיעל=פיסלער [אזא ווארים מיט פיעל פיס]; פיעל=פיסיג.

Myriapod

Myriap'oda *n.* (מיר-אי-עפ'-א-דא) די פיעל=פיסלער [א מין ווערים און אינזעקטען וואס האבען פיעל פיס].

myriap'odous *a.* (מיר-אי-עפ'-א-דאס) פיעל=פיסיג; וואס איז שייך צו די פיעל=פיסלער. ז. *myriapod*

myr'iarch *n.* (מיר'-אי-ארק) א קאמאנדיר איבער צעהן טויזענד.

myriora'ma *n.* (מיר-אי-א-רא'-מא) א מיריאראמא, א בילד וואס איז געמאכט פון פערשיעדענע פערבייטליכע טיילען, פון וועלכע מען קען צונויפשטעלען פערשיעדענע בילדער=סצענעס.

Myr'midon *n.* (מויר'-מי-דאן) א מירמידאן, איינער פון די קריעגערישע אלטע גריכען אין טהעסאליען, וועלכע, לויט ווי די לעגענדע דערצעהלט, זיינען געגאנגען אונטער אכילעס'עס אנפיהרונג אויף קריעג מיט טראיא.

myr'midon *n.* (מויר'-מי-דאן) א נאכפאלגער אדער דיענער וואס טהוט אלעס וואס מען הייסט איהם; איינער וואס טהוט אלעס וואס זיין בעל הבית הייסט איהם; א קליינער געריכטס=בעאמטער.

Myrmido'nian *a.* (מיר-מי-דאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו די מירמידאנען. ז. *Myrmidon*

myrob'alan *n.* (מאי-ראב'-ע-לען) א מיראבאלאנע [א מין אסט=אינדישע געטריקענטע פרוכט].

myrrh *n.* (מויר) מירהע, מור [אזא שמעקעדיגער פעך=זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון געוויסע בוימער].

myr'rhic *a.* (מיר'-איק) וואס איז שייך צו מירהע אדער מור [אזא שמעקעדיגער פעך=זאפט פון געוויסע בוימער]; וואס קומט פון מירהע.

myr'rhin *n.* (מויר'-אין) דער פעך פון מירהע אדער מור. ז. *myrrh*

myr'rhol *n.* (מויר'-אל) מירהע=אויל.

myrrh'-plas'ter *n.* (מויר'-פלעס'-טער) א מירהע=פלאסטער [אזא פלאסטער פון מירהע אדער מור, קאמפאר און פערוּבאלזאם]. ז. *myrrh*

myr'rhy *a.* (מויר'-אי) וואס ברייננט ארויס מירהע אדער מור; וואס שמעקט מיט מירהע [אזא שמעקעדיגער פעך=זאפט פון געוויסע בוימער].

myrta'ceous *a.* (מויר-טיי'-שיאס) ענהליך צו א מירטע, וואס איז שייך צו דעם מין מירטען [הדסים=ביימלעך].

myr'tiform *a.* (מויר'-טי-פארם) מירטען=פערמיג, ווי א מירטע, ווי הדסים.

myr'tle *n.* (מוירטל) א מירטע, א הדסים=בוימעל.

Myrtle

myr'tle-ber'ry *n.* (מויר'טל-בער'-אי) א מירטען=יאגדע [די פרוכט וואס וואקסט אויף מירטען=בוימער].

myr'tle-bird *n.* (מויר'טל-בוירד) א מין לויב=זינגער אדער מאלינאווקא [ז. *warbler*] מיט א גאלד=פארביגען טשוב.

myr'tle-green *n.* (מויר'טל-גריען) מירטען=גרינע פארב [אזא טיעף גרינע פארב].

myr'tol *n.* (מויר'-טאל) מירטען=אויל [אזא שמעקעדיגער אויל פון מירטען=בלעטער. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

myself' *pr.* (מאי-סעלף') איך זעלבסט, איך אליין; מיך, מיך זעלבסט.

mystagog'ic *a.* (מיס-טע-גאדזש'-איק) מיסטאגאגיש, וואס טייטשט אויס געהיימניסע אדער מיסטעריען.

mystagog'ical *a.* (מיס-טע-גאדזש'-אי-קעל) ז. *mystagogic*

mys'tagogue *n.* (מיס'-טע-גאג) א מיסטאגאג, אן אויסטייטשער פון געהיימניסע אדער מיסטעריען; א געהיימנים=לעהרער.

mys'tagogy *n.* (מיס'-טע-גאו-דזשי) מיסטאגאגיע, די לעהרע פון אויסטייטשען געהיימניסע אדער מיסטעריען; די סאקראמענטען אין דער גריכיש=קאטוילישער קירך.

myste'rial *a.* (מיס-טי'-רי-על) מיסטעריעז, געהיימניספאל, רעטזעלהאפט.

myste'rious *a.* (מיס-טי'-רי-אס) מיסטעריעז, געהיימניספאל, רעטזעלהאפט.

myste'riously *adv.* (מיס-טי'-רי-אס-לי) אויף א מיסטעריעזען אדער געהיימניספאלען אופן.

myste'riousness *n.* (מיס-טי'-רי-אס-

נעס) דאס זיין מיסטעריעז, געהיימניספאל אדער רעטזעלהאפט.

mys'tery *n.* (מיס'-טער-אי) א מיסטעריע, א געהיימניס, א סוד.

mys'tic *a. and n.* (מיס'-טיק) מיסטיש, געהיימניספאל, רעטזעלהאפט; געהיים=זיניג; פערזיגעלט און פערשלאסען [וועגען א דאקומענט]; א מיסטיקער.

mys'tical *a.* (מיס'-טי-קעל) מיסטיש, געהיימניספאל, געהיים=זיניג, רעטזעלהאפט.

mys'tically *adv.* (מיס'-טי-קעל-אי) אויף א מיסטישען אדער געהיימניספאלען אופן.

mys'ticalness *n.* (מיס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין מיסטיש, געהיימניספאל אדער רעטזעלהאפט.

mys'ticism *n.* (מיס'-טי-סיזם) מיסטיציזם, די שטרעבונג צו בעגרייפען די העכסטע געהיימניסע פון מענשליכען וויסען [ווי דעם עצם פון געטליכקייט, די אורזאכע פון זיין א. ד. ג.] ניט דורך דער געוועהנליכער ארט פון דענקען, נאר דורך א בעזונדערען אינערליכען צושטאנד פון גייסט, ווי דורך עקסטאז, השפעה, בעגייסטערונג א. ז. וו.; דאס מיסטישע, דאס געהיימניספאלע.

mystifica'tion *n.* (מיס-טי-פי-קיי'-שאן) א מיסטיפיקאציאן, אן אבנארעריי, א פערבלענדעניש.

mys'tificator *n.* (מיס'-טי-פי-קיי-טאר) א מיסטיפיקאטאר, אן אבנארער, א פערבלענדער.

mys'tify *v.* (מיס'-טי-פאי) אבנארען, פערבלענדען, פערטומלען.

myth *n.* (מיטה) א מיף, א מיטה, א מיטהוס, א זאגע, א לעגענדע; אן אויסגעטראכטע מעשה.

myth'ical *a.* (מיטה'-אי-קעל) מיטהיש, זאגענהאפט, פאבעלהאפט, לעגענדאריש; אויסגעטראכט, פאלש, פיקטיוו.

myth'ically *adv.* (מיטה'-אי-קעל-אי) אויף א מיטישען אדער לעגענדארען אופן; פיקטיוו, לעגענדאריש.

myth'ical the'ory (מיטה'-אי-קעל טהי'-א-רי) די טעאריע, אז די געשיכטען וואס ווערען דערצעהלט אין דער ביבעל זיינען נור זאגען אדער לעגענדען.

myth'ist *n.* (מיטה'-איסט) א פערפאסער פון זאגען, מיטהען אדער לעגענדען.

mythog'rapher *n.* (מי-טהאג'-רע-פער) א מיטהען=שרייבער, א פאבעל=שרייבער, א לעגענדען=שרייבער.

mythol'oger *n.* (מי-טהאל'-א-דזשער) ז. *mythologist*.

mytholo'gian *n.* (מיטה-א-לאו'-דזשיען) ז. *mythologist*.

mytholog'ic *a.* (מיטה-א-לאדזש'-איק) ז. *mythological*.

mytholog'ical *a.* (מיטה-א-לאדזש'-אי-קעל) מיטאלאגיש, וואס איז שייך צו מיטאלאגיע. ז. *mythology*.

mytholog'ically *adv.* (מיטה-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) דורך דער אנווענדונג פון מיטאלאגיע; אין בעצוג צו מיטאלאגיע.

mythol'ogist *n.* (מי-טהאל'-א-דזשיסט) א מיטאלאג, א קענער אין מיטאלאגיע. ז. *mythology*.

mythol'ogize *v.* (מי-טהאל'-א-דזשאיז) פערוואנדלען אין א מיטהוס אדער זאגע; אויסטייטשען אויף א מיטאלאגישען אופן.

mythol'ogizer *n.* (מי-טהאל'-א-דזשאי-זער) ז. *mythologist*.

mythol'ogy *n.* (מי-טהאל'-א-דזשי) מיטאלאגיע [די זאמלונג אדער סיסטעם פון זאגען, פאבלען און לעגענדען פון א פאלק וועגען זיין אבשטאמונג, זיינע העלדען, געטער א. ד. ג.]; די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט אויספארשען די זאגען און לעגענדען פון די אלטע פעלקער.

mythope'ic *a.* (מיטה-א-פיע'-איק) וואס שאפט מיטהען [מיפען]. ז. *myth*.

myth'oplasm *n.* (מיטה'-א-פלעזם) א פאבעל=ערצעהלונג; א פשוט'ע לעגענדע.

mythopoet'ic *a.* (מיטה-א-פא-עט'-איק) ז. *mythopeic*.

N

N, n (ען) דער פיערצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

N. אבקירצונג פון *North*

n. אבקירצונג פון *noun* אדער פון *neuter*

N. A. ראשי תבות פון *North America*

nab *v. and n.* (נעב) א כאפ טהאן, פערכאפען [און אנטלויפען]; כאפען, ארעסטירען; א בארג=שפיץ; דאס פרוזשינע=צינגעל אין א שלאס וואס ווערט אנגעדריקט פון דעם שליסעל בעת דעם שליסען און אבשליסען; דער אנשלאג אין וועלכען עס געהט אריין דער צונג פון א טהיר=שלאס ביים פערשליסען.

na'bob *n.* (ניי'-באב) א נאבאב, אן אמאליגער אסט=אינדישער וויצע=קעניג אדער גובערנאטאר; אן עהרען=טיטול אין די מאכמעדאנישע לענדער; אן אייראפעער וואס איז רייך געווארען אין אסט=אינדיען; א רייכער מאן, איינער וואס לעבט אין לוקסוס.

nac'arat *n.* (נעק'-ע-רעט) א העל=רויטער קאליר, שארלאך=רויט; אזא דינער שארלאך=רויטער לינען=שטאף.

nack'et *n.* (נעק'-עט) א קליינער קוכען, א קליין ברויטעל; א צוביים.

na'cre *n.* (ניי'-קער) פערלמוטער.

nacré' *a.* (נעק-ריי') פערלמוטערדיג, עהנליך צו פערלמוטער [וועגען בעציערונגען].

na'creous *a.* (ניי'-קרי-אס) עהנליך צו פערלמוטער, וואס בעשטעהט פון פערלמוטער; וואס ענטהאלט אדער פראדוצירט פערלמוטער אדער פערלמוטער=עהנליכע שטאפען.

na'dir *n.* (ניי'-דויר) 1. דער נאדיר אדער פוס=פונקט [דער פונקט אין הימעל אונטער אונזערע פיס, פונקט אנטקעגען דעם זעניט אדער דעם העכסטען פונקט אין הימעל איבער אונזערע קעפ]; 2. דער נידריגסטער פונקט.

1. Their opinions differ as widely as the zenith from the **nadir**. 2. In some respects, the middle ages were the **nadir** of the world's progress.

na'dir-ba'sin *n.* (ניי'-דויר-ביי'סן) א פארריכטונג צו בעאבאכטען דעם נאדיר. ז. *nadir*.

næve *n.* (ניעוו) א פלעק; א הויט=פלעק; א געבורט=צייכען, א מוטער=פלעק.

næ'vi *n.* (ניע'-וואי) הויט=פלעקען; געבורט=פלעקען. ז. *nævus*.

næ'void *a.* (ניע'-וואיד) עהנליך צו א הויט=פלעק אדער געבורט=צייכען.

næ'vose *a.* (ניע'-וואוס) ז. *nævous*.

næ'vous *a.* (ניע'-וואס) געפלעקט [ווי מיט הויט=פלעקען אדער געבורט=צייכענס].

næ'vus *n.* (ניע'-וואס) א הויט=פלעק; א געבורט=צייכען, א מוטער=פלעק.

nag *v. and n.* (נעג) 1. זיך טשעפען, זיך בינדען; דערקוטשען מיט שטענדיגע קלאגען; קוועלען, פלאגען; 2. א פערדעל; א הילצערנער באל געברויכט ביים האקי=שפיעל; אן איינשניט, א קארב. ז. *hockey*.

1. You always hear her **nagging** her maids.

Na'gari *n.* (נא'-גע-ריע) אן אינדישער אלף=בית.

nag'ger *n.* (נעג'-ער) איינער וואס טשעפעט זיך אדער בינדט זיך; איינער וואס האלט אין איין דערקוטשען מיט שטענדיגער אונצופריעדענהייט, זידלערייען אדער קלאגען; איינער וואס פלאגט אדער קוועלט.

nag'ging *a.* (נעג'-אינג) וואס טשעפעט זיך, וואס בינדט זיך; וואס דערקוטשעט מיט שטענדיגע קלאגען, זידלערייען אדער אונצופריעדענהייט; פלאגענד, קוועלענד, נאיענד.

nag'ging pain (נעג'-אינג פיין) א נאיענדער [א שוואכער, אבער דויערענדער] וועהטאג.

nag'gy *a. and n.* (נעג'-אי) פלאגענד, קוועלענד; וואס טשעפעט זיך; א קליין פערדעל.

nag'-tailed *a.* (נעג'-טיילד) מיט אן אונטערגעהאקטען עק.

Na'iad *n.* (ניי'-יעד) א נאיאדע, א וואסער=נימפע [אין דער רוימישער און גריכישער מיטאלאגיע — א געטין פון קוועלען און טייכען].

naïf' *a.* (נא-איף') וואס האט א נאטירליכען גלאנץ [וועגען עדעלשטיינער]; נאאיוו; אונשולדיג.

nail *n. and v.* (נייל) 1. א נאגעל; דער הארנדיגער ענד פון א שנאבעל ביי א פויגעל; א קאפיטע, א קלויע [פרסה]; א טשוואק; אן ענגלישע לענגען=מאס פון 2¼ צאל [פאר טוך]; א געוויכט פון 8 פונט [הויפטזעכליך פאר שפייזען]; 2. צושלאגען; בעפעסטיגען; 3. פעסט האלטען, פערכאפען; 4. זיכער מאכען, בעשטעטיגען; 5. צונאגלען [אויפדעקען אדער עפענטליך בעווייזען איינעמס שאנדע, פערברעכען א. ז. וו.]; 6. קאליע מאכען; מאכען שלים=מזל'דיג [אין דער מאטראזען=שפראך].

3. We **nailed** a bargain. 5. I found out his falsehood and **nailed** him at once. 6. The storm **nailed** our trip.

nail'-bed *n.* (נייל'-בעד) די הויט, אין וועלכער עס איז איינגעוואקסען דער נאגעל.

nail′-bone *n.* (נייל′-באָון) דער טייל פון פינגער, וואו עס געפינט זיך דער נאָגעל; אַזאַ קלייןביינדעל אין דעם אָרביט פון אויג [ווערט אַזוי גערופען צוליעב זיין עהנליכקייט צו אַ פינגער־נאָגעל]. ז. *lacrimal*.

nail′-brush *n.* (נייל′-בראַש) אַ נאָגעל־בערשטעל.

nai′ler *n.* (ניי′-לער) אַ נאָגעל־שמיעד, אַ טשוועקעס־מאַכער; אַ טשוועקעס־הענדלער.

nai′lery *n.* (ניי′-לער-אי) אַ טשוועקעס־פאַבריק; אַ טשוועקעס־ווערקשטאַט.

nail′-extrac′tor *n.* (נייל′-עקס-טרעק′-טאָר) אַן אינסטרומענט ארויסצוציהען טשוועקעס.

Nail-extractor

nail′-file *n.* (נייל′-פאַיל) אַ נאָגעל־פייל [צום פוצען די נעגעל].

nail′-fold *n.* (נייל′-פאָולד) די פערדאָפעלטע הויט ארום די ווארצלען פון די פינגער־נעגעל.

nail′-head *n.* (נייל′-העד) אַ קעפעל פון אַ נאָגעל [טשוואָק]; אין ארכיטעקטור — אַ מיטעלאַלטערליכע בעציערונג אין דער פאָרם פון טשוועקעס.

nail′-head′ed *a.* (נייל′-העד′-עד) עהנליך צו אַ קעפעל פון אַ טשוואָק; בעציערט מיט קיילעכדיגע פלעקען אין דער פאָרם פון טשוועקעס־קעפלעך.

nai′ling-machine′ *n.* (ניי′-לינג-מע-שין′) אַן אינסטרומענט אָדער אַ מאַשין וואָס שלאָגט אריין טשוועקעס.

nail′-machine′ *n.* (נייל′-מע-שין′) אַ מאַשין צו מאַכען טשוועקעס.

nail′-ma′ker *n.* (נייל′-מיי′-קער) ז. *nailer*.

nail′-plate *n.* (נייל′-פּלייט) אַ מעטאַלענע פּלאַטע, פון וועלכער מען שניידט אוים טשוועקעס.

nail′-rod *n.* (נייל′-ראָד) אַ שטיק מעטאַל, פון וועלכען מען שניידט אוים טשוועקעס.

nail′-selec′tor *n.* (נייל′-סי-לעק′-טאָר) אַ מאַשין אָדער אַ טייל פון אַ מאַשין וואָס קלייבט אָב און וואַרפט ארויס די שלעכט־געמאַכטע טשוועקעס.

nail′-tailed *a.* (נייל′-טיילד) וואָס האָט אַ האָרנדיגען אַנוואוקס אויף׳ן שפּיץ פון עק [ווי געוויסע קענגורוס].

nail′-works *n.* (נייל′-הוואָירקס) ז. *nailery*.

naïve′ *a.* (נאַ-איוו′) נאַאיוו, פּשוט, אָהן חכמות, ניט געקינסטעלט, אָפענהערציג, אונשולדיג; אין פילאָזאָפיע — ניט נאָכגעדאַכט, ניט קריטיש.

naïve′ly *adv.* (נאַ-איוו′-לי) נאַאיוו, אָפענהערציג, אָהן חכמות, אונשילדיג, איינפאַך, ניט געקינסטעלט.

naïveté′ *n.* (נאַ-איוו-טיי′) נאַאיוויטעט, אָפענהערציגקייט, אונשולדיגקייט, איינפאַכקייט, ניט געקינסטעלטקייט.

naïve′ty *n.* (נאַ-איוו′-טי) נאַאיוויטעט, אָפענהערציגקייט, אונשולדיגקייט, איינפאַכקייט, ניט געקינסטעלטקייט.

na′ked *a.* (ניי′-קעד) נאַקעט, הויל, ענטבלויזט, אויפגעדעקט, ניט פערשטעלט; אָפען, דייטליך; בלויז, איינפאַך; הילפלאָז, אונגעשיצט, אונבעוואָפענט; פערלאָזען, וויסט.

na′ked eye (ניי′-קעד אַי) דאָס נאַקעטע אויג [ניט בעוואָפענט מיט ברילען, מיט אַ מיקראָסקאָפּ אָדער טעלעסקאָפּ].

na′kedly *adv.* (ניי′-קעד-לי) נאַקעט; ניט־בעדעקט; אונבעשיצט; איינפאַך, אָפען, פּשוט; דייטליך.

na′kedness *n.* (ניי′-קעד-נעס) נאַקעטקייט; אָפענקייט, קלאָרקייט, דייטליכקייט; דאָס זיין ניט פערשטעלט אָדער אונבעשיצט.

na′ked truth (ניי′-קעד טרוהטה) די נאַקעטע [אָפענע, ניט פערמאַסקירטע] וואָרהייט.

na′ker *n.* (ניי′-קער) אַ פּאַרצעלייטיגער קעסעל־פּויק.

na′mable *a.* (ניי′-מעבל) וואָס מען קען געבען אַ נאָמען; וואָס מען קען אָנרופען.

nam′by-pam′by *a., n. and v.* (נעמ′-בי פּעמ′-בי) געקינסטעלט [אין ריידען, האַלטונג און אַזוי ווייטער], מיט חנ׳דעלעך, ציערליך־מאַניערליך; זיס־סענטימענטאַל; אַ געקינסטעלטער אָדער זיס־סענטימענטאַלער געשפּרעך אָדער גערעדט; בעהאַנדלען סענטימענטאַל, לאַשטשען, צערטלען.

name *n. and v.* (ניים) אַ נאָמען; אַ טיטול; אַ פערזאָן; רעפּוטאַציע; בעריהמטקייט, פּראָמינענץ; אַ פאַמיליע; איינער אָדער עטוואָס וואָס דאַרף בלייבען אין זכרון; אין גראַמאַטיק — אַ הויפּט־וואָרט; געבען אַ נאָמען; אָנרופען ביים נאָמען; דערמאָנען, מאַכען אַ בעמערקונג [וועגען איינעם אָדער עטוואָס]; בעשטימען; ערקלערען אַלס...; אין אונטער־הויז פון ענגלישען פּאַרלאַמענט — ערקלערען שולדיג [אַ מיטגליעד] אין איבערטרעטען די רעגולאַציאָנען פון דעם אונטער־הויז.

na′meable *a.* (ניי′-מעבל) ז. *namable*.

name′-board *n.* (ניימ′-באָורד) דאָס ברעט אָדער בכלל דאָס אָרט אויף אַ שיף, וואו עס איז אויפגעשריבען דער נאָמען פון דער שיף.

name′-day *n.* (ניימ′-דיי) דער טאָג, ווען מען פייערט דאָס אָנדענקען פון דעם הייליגען, וועמעס נאָמען איינער טראָגט [ביי די קריסטען].

name′less *a.* (ניימ′-לעס) אָהן אַ נאָמען; אונאויסדריקליך, אונאויסשפּרעכליך; וואָס קען ניט בעשטימט ווערען; אונבעריהמט, אונבעוואוסט; אַנאָנים [מיט אַ בעהאַלטענעם אָדער פערשטעלטען נאָמען].

name′lessly *adv.* (ניימ′-לעס-לי) אָהן אַ נאָמען; אויף אַן אונאויסשפּרעכליכען אופן; אַנאָנים. ז. *nameless*.

name′lessness *n.* (ניימ′-לעס-נעס) דאָס ניט האָבען קיין נאָמען; דאָס זיין אונבעקאַנט אָדער ניט בעריהמט.

name′ly *adv.* (ניימ′-לי) נעמליך.

name′-plate *n.* (ניימ′-פּלייט) אַ טהיר־שילד [מיט׳ן נאָמען פון דעם איינוואוינער].

na′mer *n.* (ניי′-מער) אַ נאָמען־געבער; איינער וואָס רופט אָן ביים נאָמען.

name′-saint *n.* (ניימ′-סיינט) דער הייליגער, וועמעס נאָמען איינער טראָגט [ביי קריסטען].

name′sake *n.* (ניימ′-סייק) איינער וואָס האָט דעמזעלבען נאָמען; איינער וועמען מען האָט אַ נאָמען געגעבען נאָך אימעצען.

name′-son *n.* (ניימ′-סאָן) איינער וועמען מען האָט אַ נאָמען געגעבען נאָך אימעצען.

name the day (ניים טהי דיי) בעשטימען אַ טאָג [הויפּטזעכליך פון אַ חתונה]; אָבשטעלען די חופּה.

na′ming *n.* (ניי′-מינג) דאָס געבען אַ נאָמען.

nan′dine *n.* (נענ′-דין) אַזאַ שעהן חיה׳לע פון גווינעאַ מיט צוויי רייהען פלעקען אויף די זייטען; אַזאַ מין אָסט־אינדישער טייך־פיש.

nan′doo *n.* (נענ′-דוה) ז. *nandu*.

nan′du *n.* (נענ′-דוה) דער נאַנדו [דער אַמעריקאַנער שטרוים־פויגעל].

na′nism *n.* (ניי′-ניזם) דאָס זיין אַ קאַרליק; דאָס ווערען אַ קאַרליק [צווערג].

naniza′tion *n.* (ניי-ני-זיי′-שאָן) דאָס מאַכען קליין אָדער פּאַר אַ קאַרליק [אויף אַ קינסטליכען אופן, הויפּטזעכליך וועגען בוימער, ווי עס ווערט פּראַקטיצירט אין יאַפּאַן].

nankeen′ *n.* (נענ-קיען′) נאַנקינג [אַזאַ כינעזישער געלבער באַנוועל־צייג, געמאַכט אין נאַנקינג, כינאַ].

nankeens′ *n.* (נענ-קיענז′) הויזען אָדער אונטער־הויזען געמאַכט פון נאַנקינג. ז. *nankeen*.

nankin′ *n.* (נענ-קיען′) ז. *nankeen*.

nan′ny *n.* (נענ′-אי) אַ ציעג.

nan′ny-ber′ry *n.* (נענ′-אי-בער′-אי) דער שנעע־באַל [אַזאַ יאַגדע]. ז. *sheepberry*.

nan′ny-goat *n.* (נענ′-אי-גאָוט) אַ ציעג.

nan′oid *a.* (נענ′-אָיד) ווי אַ קאַרליק [צווערג].

nap *n. and v.* (נעפּ) אַ דרימעל; וואָרסע, באָרווע [דער פוך אָדער די האָר אויף טוך]; פוך, האָריגקייט [אויף פּלאַנצען]; אַ האָריגער טוך וואָס ווערט געברויכט צום פּאָלירען גלאָז, מאַרמאָר א. ז. וו.; אַזאַ פראַנצויזיש קאָרטען־שפּיעל; פּאָרם, פערשטעלונג; דרימלען; כאַפּען אַ דרימעל; מאַכען אָדער ארויסברייינגען אַ באָרווע, האָר אָדער פוך [ווי אויף טוך, פּלאַנצען א. ז. וו.]; בעשווינדלען.

nape *n. and v.* (נייפּ) דער נאַקען, דאָס געניק, דער קאַרק; דורכשניידען דעם נאַקען.

na′pery *n.* (ניי′-פּער-אי) לייווענד, פון וועלכער מען מאַכט טישטוכער, סערוועטקעס א. ז. וו.; טישטוכער, סערוועטקעס און עהנליכע טיש־זאַכען.

naph′tha *n.* (נעפּ′-טהאַ) נאַפט [בערג אויל, שטיין־אויל]; קעראָסין, גאַזע, פּעטראָלעאום.

naph′thalene *n.* (נעפּ′-טהע-ליען) נאַפטאַלין.

naph′thalin *n.* (נעפּ′-טהע-לין) ז. *naphthalene*.

naph′thalize *v.* (נעפּ′-טהע-לאַיז) אָנזאַפּען אָדער אָנזויגען מיט נאַפט.

naph′tholize *v.* (נעפּ′-טהאָ-לאַיז) אָנזאַפּען אָדער אָנזויגען מיט די אויסדונסטונגען פון נאַפט.

naphthyl′ic *a.* (נעפּ-טהיל′-איק) וואָס ענטהאַלט נאַפטאַלין, וואָס איז שייך צו נאַפטאַלין.

napifo′lious *a.* (ניי-פּי-פאָו′-לי-אָס) מיט בלעטער ווי ביי בוריקעס.

na′piform *a.* (ניי′-פּי-פאָרם) עהנליך צו בוריקעס.

nap′kin *n.* (נעפּ′-קין) אַ סערוועטקע, אַ טישטיכעל, אַ טעלער־טיכעל; אַ טיכעל.

nap′kin-ring *n.* (נעפּ′-קין-רינג) אַ סערוועטען־רינג [אַ רינג אין וועלכען מען לעגט אריין אַ סערוועטקע].

nap′less *a.* (נעפּ′-לעס) אָהן וואָרסע אָדער

בארוועו [הארינקיים אויף טוך]; אבנערי־
בען, אבנעניצען.

nap'-me'ter *n.* (נעפ'–מי'–טער) א מא־
שין צו פרובען די ווארפּ אדער בארוועו
פון טוך [ווי לאנג זי קען אויסהאלטען
און ניט אבגעריבען ווערען].

napo'leon *n.* (נע–פאו'–לי–און) א נאפּא־
לעאן [א פראנצויזישער מטבע פון 20
פראנק]; אזא פראנצויזיש קארטען־שפּיעל;
א מין נעבעקס.

Napoleon'ic *a.* (נע–פאו–לי–אנ'–איק)
וואס איז שייך צום פראנצויזישען אימ־
פעראטאר נאפּאלעאן באנאפּארט [נאפּא־
לעאן דער ערשטער] אדער צו נאפּאלעאן
דעם דריטען.

Napo'leonism *n.* (נע–פאו'–לי–אנ–ניזם)
די פּאליטישע פּרינציפּען, רעגירונגס־
מעטאדען, טראדיציעס א. ז. וו. פון דער
נאפּאלעאנישער דינאסטיע [אין פראנק־
רייך]; אנהענגערשאפט צו דער נאפּאלע־
אנישער דינאסטיע [באנאפּארטיזם].

Napo'leonist *n.* (נע–פאו'–לי–אנ–איסט)
א באנאפּארטיסט [אן אנהענגער פון נא־
פּאלעאן'ס דינאסטיע, אין פראנקרייך].

nap'per *n.* (נעפּ'–ער) איינער וואס
דרימעלט; א מאשין אבצורייניגען אדער
גלאט מאכען די ווארפּ אדער בארוועו
[די האר אויף צייג]; אין ענגלאנד —
אן עהרען־מיטגליד פון איינעם וואס נעהמט
אנטייל אין די צערעמאניעס ביי פער־
שיעדענע קעניגליכע פּאראדען [ווי ביי א
קאראנאציע, למשל].

nap'perer *n.* (נעפּ'–ער–ער) איינער
וואס מאכט אדער בעזארגט מיט טישטי־
כער, סערוועטקעס א. ז. וו.; אין ענג־
לאנד — אן עהרען־טיטול פון איינעם וואס
נעהמט אנטייל אין די צערעמאניעס ביי
פערשיעדענע קעניגליכע פּאראדען [ווי
ביי א קאראנאציע, למשל].

nap'piness *n.* (נעפּ'–אי–נעס) וואליג־
קייט, פוכינקייט, הארינקייט [ווי למשל,
ביי צייג וואס האט א בארוועו אדער ווארּ־
פּסע].

nap'ping-machine' *n.* (נעפּ'–אינג–
מע–שין') א מאשין צו מאכען אדער ארומ־
צושערען בארוועו [ווארפּסע].

nap'py *a.* (נעפּ'–אי) וואליג, פוכיג, האַ־
ריג, מיט א בארוועו [ווארפּסע]; שטארק
[ווענען ביער].

nap'taking *n.* (נעפּ'–טיי–קינג) אן אי־
בערפאל אונגעריכטערהייד, אן איבעררא־
שונג.

narcis'sus *n.* (נאר–סיס'–אס) די נארצי־
סע [א פלאנצע מיט
שמאלע גלייך־שטע־
הענדע בלעטער, מיט
געלבע אדער ווייסע
שמעקענדע בעכער־
עהנליכע בלימלעך].

Narcissus

nar'colepsy *n.* (נאר'–קא–לעפּ–סי) א
קורץ־דויערענדע בע־
טויבונג; א ניינונג
אריינצופאלען אין א
קורץ־דויערענדען בעוואוסטלאזען צושטאנד.

narco'ma *n.* (נאר–קאו'–מא)
ז. *narcosis*

narcom'atous *a.* (נאר–קאמ'–ע–טאס)
וואס איז שייך צו א נארקאז [בעטויי־
בונג, בעוואוסטלאזיגקייט, איינגעשלעפערט־
קייט דורך נארקאטישע אדער בעטויי־
בונגס־מיטלען].

nar'cose *a.* (נאר'–קאוס) ז. *narcotic*

narco'sis *n.* (נאר–קאו'–סיס) נארקאז,
בעטויבונג, בעוואוסטלאזיגקייט, איינגע־
שלעפערטקייט [דורך נארקאטישע אדער
בעטויבונגס־מיטלען].

narcot'ic *a.* and *n.* (נאר–קאט'–איק)
נארקאטיש, בעטויבענד, איינשלעפערענד,
פעראורזאכענדיג בעוואוסטלאזיגקייט; וואס
איז שייך צו נארקאז אדער בעטויבונג;
א נארקאטישעס מיטעל.

narcot'ical *a.* (נאר–קאט'–אי–קעל)
נארקאטיש. ז. *narcotic*

narcot'ically *adv.* (נאר–קאט'–אי–קעל–
אי) דורך א נארקאטישען [בעטויבענדען]
מיטעל; ווי אין א בעטויבונגס־צושטאנד.

narcot'icalness *n.* (נאר–קאט'–אי–קעל–
נעס) דאס זיין נארקאטיש; דאס ווירקען
ווי א נארקאטישער [בעטויבענדער, איינ־
שלעפערענדער] מיטעל.

nar'cotine *n.* (נאר'–קא–טין) נארקאטין
[א כעמישער שטאף].

narcotin'ic *a.* (נאר–קא–טינ'–איק) וואס
איז שייך צו נארקאטין [אזא כעמישער
שטאף].

nar'cotism *n.* (נאר'–קא–טיזם) א נאר־
קאטישער צושטאנד, א בעטויבונגס־צו־
שטאנד; די ווירקונג פון נארקאטישע מיט־
לען.

nar'cotize *v.* (נאר'–קא–טאיז) נארקא־
טיזירען, בעטויבען, מאכען בעוואוסטלאז
אדער איינשלעפערען [דורך בעטויבונגס־
מיטלען].

nard *n.* and *v.* (נארד) די נארדע,
נארד־פלאנצע [אזא שמעקעדיגע פלאנצע
מיט פּורפּור־בליטהען]; נארד, נארדען־
בשמים [נרד]; שמירען, אוילען מיט
נארד.

nar'dine *a.* (נאר'–דין) וואס איז שייך
צו דער נארדע. ז. *nard*

nare *n.* (נעהר) א נאז־לאך.

na'res *n.* (ניי'–ריז) נאז־לעכער.

nar'ghile *n.* (נאר'–גי–לע) א טערקישע
וואסער־ליולקע [אין וועלכער דער רויך
געהט דורך דורך וואסער איידער ער קומט
צום מויל].

nar'gil *n.* (נאר'–גיל) דער אינדישער
קאקאנוס־בוים.

nar'gileh *n.* (נאר'–גי–לע)
ז. *narghile*

na'rial *a.* (ניי'–רי–על) וואס איז שייך
צו די נאז־לעכער.

nar'ic *a.* (נער'–איק) ז. *narial*

nar'iform *a.* (נער'–אי–פארם) עהנליך
צו א נאז־לאך.

na'rine *a.* (ניי'–רין) ז. *narial*

na'ris *n.* (ניי'–רים) ז. *nare*

narr. אבקירצונג פון *narratio*

narrate' *v.* (נע–רייט') דער־
צעהלען; דערצעהלען.

narra'tio *n.* (נע–ריי'–שי–או) א פּאר־
מעלע ערקלערונג וועגען א געריכטס־קלא־
גע [פון דער זייט פון דעם קלעגער].

narra'tion *n.* (נע–ריי'–שאן) דאס דער־
צעהלען; אן ערצעהלונג.

nar'rative *a.* and *n.* (נער'–ע–טיוו)
דערצעהלענד; וואס איז שייך צו אן ער־
צעהלונג; אן ערצעהלונג; די קונסט צו
דערצעהלען אדער איבערגעבען עטוואס
אויף אן אויספיהרליכען שטייגער.

nar'ratively *adv.* (נער'–ע–טיוו–לי)
אין אן ערצעהלונג, ווי אן ערצעהלונג;
דערצעהלענדיג.

narra'tor *n.* (נע–ריי'–טאר) אן ער־
צעהלער.

nar'ratory *a.* (נער'–ע–טא–רי) דערצעה־
לענד.

nar'row *a.*, *n.* and *v.* (נער'–או) ענג,
שמאל; בעשרענקט; קליין, ווענגי, קוים־
קוים; קארג; געניו, אקוראט, אויפמערק־
זאם; פּאראזיכטיג; קורץ [אין צייט]; א
שמאלער דורכגאנג; א קאנאל, א מעער־
ענגע [א שמאלער פּאס וואסער וואס פער־
איינינט צוויי ימים אדער אזעראס]; פער־
ענגען, פערשמעלערען, בעשרענקען; ווע־
רען ענגער אדער שמעלער; בעשרענקט
ווערען; מאכען ווענינער אויגלעך [אין
שטריקעריי].

nar'row cir'cumstances (נער'–או–
סויר'–קאמ–סטענ–סעז) פּערענגטע אומ־
שטענדען.

nar'rower *n.* (נער'–א–ער) איינער אדער
עטוואס וואס פערשמעלערט, מאכט ענגער
אדער ציהט צונויף.

nar'row escape' (נער'–או עס–קייפּ')
א רעטונג מיט'ן לעבען, א דעטונג ווי דורך
א נס [קוים־קוים זיך געראטעוועט].
We had a narrow escape.

nar'row-gage *a.* (נער'–או–גיידזש) אין
אייזענבאהן־בוי — וואס דער שטח צווי־
שען די רעלסען איז שמעלער ווי געוועהנ־
ליך.

nar'rowing *n.* (נער'–א–אינג) אין שטרי־
קעריי — פערשמעלערונג דורך א פערקלע־
נערונג פון דער צאהל אויגלעך; א טייל
אין שטריקעריי, וואס ווערט אויף אזא אופן
צוזאמענגעצויגען אדער פערשמעלערט.

nar'rowly *adv.* (נער'–א–לי) בע־
שרענקט; קארג; מיט אויפמערקזאמקייט,
גענויאיגקייט אדער פּאראזיכטיגקייט; קוים.

nar'row-min'ded *a.* (נער'–או–מאינ'–
דעד) ענגהערציג, שמאלקעפּיג, בעשרענקט,
פאנאטיש.
Only narrow-minded Americans are prejudiced against the immigrants.

nar'row-min'dedness *n.* (נער'–או–
מאינ'–דעד–נעס) ענגהערציגקייט, שמאלקעפּ־
פיגקייט, בעשרענקטקייט, פאנאטיזם.

nar'rowness *n.* (נער'–א–נעס) ענג־
קייט; בעשרענקטקייט; קארגקייט; גענוי־
אינקייט; דאס זיין קוים־קוים.

nar'rows *n.* (נער'–אוז) א שמאלער דורכ־
גאנג [דורך בערג, דורך א קאנאל א. ז.
וו.]; א פערשמעלערטער טייל פון א
טייך.

nar'row sea (נער'–או סיע) א שמאַ־
לער ים־אויסגוס, א קאנאל [הויפּטזעכליך
דער ענגלישער קאנאל].

nar'row-sigh'ted *a.* (נער'–או–סאי'–
טעד) ענגזיכטיג, מיט א שמאלען בליק.

nar'row-souled *a.* (נער'–או–סאולד)
ענגהערציג.

nar'row-work *n.* (נער'–או–הוואירק)
די פּארבערייטונגס־ארבייט אין א קויה־
לען־שאכטע [איידער מען הויבט אן צו
גראבען די קויהלען].

nar'ry *a.* (נער'–אי) ז. *nary*

nar'thex *n.* (נאר'–טהעקס) אין פּארצייט־
מיגע קירכען — א טייל ביים הויפּט־אריינ־
גאנג; א פּארצייטיגע בשמים־פּושקעלע.

nar'wal *n.* (נאר'–הוועל) ז. *narwhal*

nar'whal *n.* (נאר'–הוועל) דער נאר־
וואל, איינהארן־פיש אדער איינהארן־וואל־
פיש [אזא גרויסע ים־חיה אין די פּאלאר־
געגענדען. ביים "ער" שטעקט ארויס פון
מויל א גרויסער צאהן, וועלכער איז פון
6 ביז 10 פוס לאנג, כמעט אזוי לאנג ווי
די גאנצע חיה. דיזער צאהן און דער
אויל פון דעם נארוואל ווערען זעהר הויך
געשעצט].

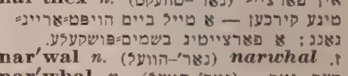
Narwhal

nar'whale *n.* (נאר׳-הוועיל) ז. *narwhal*

nar'y *a.* (נער׳-אי) קיינס, קיינער; ניט; ניין [אבקירצונג פון *never a*].

na'sal *a. and n.* (ניי׳-זעל) וואס איז שייך צו דער נאז; אויסגעשפראכען דורך דער נאז [ווי למשל, דער בוכשטאב "נ"]; א נאז־קלאנג, א בוכשטאב אויסגעשפראכען דורך דער נאז; א נאז־ביין; א טייל פון א פארצייטיגען העלם [פאנצער־היטעל] וואס האט צוגעדעקט די נאז.

nasal'ity *n.* (נע-זעל׳-אי-טי) דאס האבען א שייכות מיט דער נאז; דאס קומען דורך דער נאז [ווי געוויסע קלאנגען].

nasaliza'tion *n.* (ניי-זעל-אי-זיי׳-שאן) אויסשפרעכונג דורך דער נאז.

na'salize *v.* (ניי׳-זעל-איז) רעדען דורך דער נאז.

na'sally *adv.* (ניי׳-זעל-אי) מיט א נאז־קלאנג; דורך דער נאז.

nas'ardly *a.* (נעז׳-ארד-לי) נאריש, דומ; געמיין.

nas'cency *n.* (נעס׳-ען-סי) ענטשטעהונג, געבורט, אנהויב; דאס ווערען.

nas'cent *a.* (נעס׳-ענט) ענטשטעהענד; וואס ווערט, וואס הויבט אן צו עקזיסטירען אדער זיך ענטוויקלען.

nase'berry *n.* (נייז׳-בער-אי) דער סאפאטיל־בוים [אזא אימער־גרינער בוים אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא מיט דיקע גלאנציגע בלעטער, ענטהאלט א מילך־עהנליכען זאפט]; דער ברייט־עפעל אדער די סאפאטיל־פלוים [די פרוכט פון דעם סאפאטיל־בוים].

nash *a. and v.* (נעש) שטייף, פעסט, הארט; קאלט, פראסטיג; וואקעלען, פערלאזען.

na'sicorn *a. and n.* (ניי׳-זי-קאהרן) וואס האט א הארן אויף דער נאז [ווי דער רינאצעראס אדער נאזהארן]; א רינאצעראס אדער נאזהארן. ז. *rhinoceros*

na'siform *a.* (ניי׳-זי-פארם) נאז־ארטיג, נאז־פערמיג.

nasol'ogy *n.* (נע-זאל׳-א-דזשי) דאס שטודיום פון נעזער.

nas'tily *adv.* (נעס׳-טי-לי) אויף א שמוציגען, עקעלדיגען אדער מיאוס׳ען אופן.

nas'tiness *n.* (נעס׳-טי-נעס) שמוציגקייט; מיאוס׳קייט, עקעלדיגקייט; שמוץ; גראבקייט, אונאנשטענדיגקייט.

nastur'tion *n.* (נעס-טויר׳-שאן) ז. *nasturtium*

nastur'tium *n.* (נעס-טויר׳-שי-אם) נאסטורציום אדער די קרעסע [א פלאנצע וואס וואקסט אי אין וואסער אי אויף דער יבשה, האט קליינע ווייסע בליטהען און בלעטלעך וואס וואקסען אין פארלעך]; א העלע אראנזשעווע פארב.

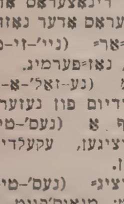
Nasturtium

nas'ty *a.* (נעס׳-טי) שמוציג; מיאוס; עקעלדיג; גראב, אונאנשטענדיג; שלעכט, אונאנגענעהם

nas'uine *a. and n.* (נעס׳-יו-איין) וואס איז שייך צו דעם מין וואש־בערען [שופּען, יענאטען], וועלכע האבען לאנגע נעז; א חיה׳לע פון דיזען מין. ז. *coati*

nasute' *a.* (נע-סיוט) וואס האט א לאנגע נאז אדער א לאנגען שנאבעל; וואס האט א שארפען חוש הריח.

na'tal *a. and n.* (ניי׳-טעל) וואס איז שייך צו געבורט; געבורטיג; וואס איז שייך צום שוים־ביין אדער צום הינטער־חלק [זאד]; א געבורטס־טאג [ביי אידען — ניתל, קריסטוס׳עס געבורטס־טאג].

natali'tial *a.* (ניי-טע-ליש׳-על) וואס איז שייך צו איינעמס געבורט אדער געבורטס־טאג.

natali'tious *a.* (ניי-טע-ליש׳-אס) ז. *natalitial*

natal'ity *n.* (ניי-טעל׳-אי-טי) געבורטען־פראצענט [די צאהל געבורטען אין א בעשטימטער צייט און אין א בעשטימטען ארט אין פערגלייך מיט דער גאנצער בעפעלקערונג].

na'tant *a.* (ניי׳-טענט) שווימענד.

na'tantly *adv.* (ניי׳-טענט-לי) שווימענדיג.

nata'tion *n.* (ניי-טיי׳-שאן) דאס שווימען.

natato'rial *a.* (ניי-טע-טאו׳-רי-על) שווימענד; וואס איז שייך אדער צוגעפאסט צום שווימען; וואס איז שייך צו שווים־פויגלען.

natato'rium *n.* (ניי-טע-טאו׳-רי-אם) א שווים־שול; א שווים־פלאץ.

na'tatory *a.* (ניי׳-טע-טא-רי) שווימענד; וואס איז שייך, וואס איז צוגעפאסט אדער ווערט געברויכט צום שווימען.

natch *n.* (נעטש) דער קרייץ, דער הינטער־טייל [פון א בהמה].

natch'-bone *n.* (נעטש׳-באון) דער שווים־ביין.

na'tes *n.* (ניי׳-טיעז) דער שווים־ביין; דער הינטער־חלק [ביי מענשען]; אזא ארויסשטארצענדער טייל אין דעם פראנט פון קאפ־מארך.

nath'less *adv.* (נעטה׳-לעס) פונדעסטוועגען, דאך.

na'tion *n.* (ניי׳-שאן) א נאציאן, א פאלק; א ראסע; א שבט; א שטאנד; א סטודענטישע לאנדסמאנשאפט [אין איינינע ענגלישע אוניווערזיטעטען]; א מחנה, א גרויסע צאהל.

na'tional *a.* (נעש׳-אנ-על) וואס איז שייך צו א פאלק אדער נאציאן, נאציאנאל; נאציאנאליסטיש. ז. *nationalism*

na'tional air (נעש׳-אנ-על עהר) פאלקסטימליכע, נאציאנאלע מוזיק; א נאציאנאלע הימנע.

na'tional an'them (נעש׳-אנ-על ענ׳-טהעם) א נאציאנאלע הימנע.

na'tional church (נעש׳-אנ-על טשוירטש) די שטאאטס־קירך, די הערשענדע שטאאטס־רעליגיאן.

na'tional col'ors (נעש׳-אנ-על קאל׳-ארז) א נאציאנאלער פלאג.

na'tional debt (נעש׳-אנ-על דעט) נאציאנאלע שולדען, שטאאטס־חובות.

na'tional domain' (נעש׳-אנ-על דא-מיין׳) שטאאטס־אייגענטום [ווי לאנד, טראקטען, טייכען, קהל׳שע געביידעס א. ז. וו.]; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — לאנד וואס בעלאנגט צו דער פעדעראלער רעגיערונג אדער צו א בעזונדערען שטאאט.

na'tional econ'omy (נעש׳-אנ-על אי-קאנ׳-א-מי) שטאאטס־ווירטשאפט, נאציאנאל־עקאנאמיע.

na'tional guard (נעש׳-אנ-על גארד) די נאציאנאלע גווארדיע אין פראנקרייך וואס איז ארגאניזירט געווארען בעת דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — שטאאטס־מיליץ.

nationalisa'tion *n.* (נעש-אנ-על-אי-זיי׳-שאן) ז. *nationalization*

na'tionalise *v.* (נעש׳-אנ-על-איז) ז. *nationalize*

na'tionalism *n.* (נעש׳-אנ-על-איזם) נאציאנאליזם, נאציאנאלער גייסט, איבערגעבענהייט צו דער אייגענער נאציאן, אנערקענונג פון דעם רעכט פון יעדער נאציאן אויף זעלבסטשטענדיגער נאציאנאלער ענטוויקלונג; א נאציאנאלע אייגענטימליכקייט.

Na'tionalism *n.* (נעש׳-אנ-על-איזם) אין אירלאנד — די פאליטישע פראגראם פון דער פארטיי, וועלכע פאדערט א מעהר אדער וועניגער פאלשטענדיגע אבזונדערונג פון ענגלאנד.

na'tionalist *n.* (נעש׳-אנ-על-איסט) א נאציאנאליסט. ז. *nationalism*

national'ity *n.* (נעש-א-נעל׳-אי-טי) נאציאנאליטעט; נאציאן; נאציאנאליזם.

nationaliza'tion *n.* (נעש-אנ-על-אי-זיי׳-שאן) די פעראייניגונג צו איין נאציאן; די נאציאנאליזירונג, די פערוואנדלונג פון פריוואט־אייגענטום אין פאלקס־אייגענטום [ווי לאנד, באהנען, טעלעגראף, טעלעפאן א. ד. ג.].

na'tionalize *v.* (נעש׳-אנ-על-איז) נאציאנאליזירען, צוגעבען א נאציאנאלען כאראקטער; מאכען נאציאנאל; פערוואנדלען אין פאלקס־אייגענטום [ווי לאנד, באהנען א. ד. ג.].

na'tionalizer *n.* (נעש׳-אנ-על-אי-זער) אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז דאס פריוואט־אייגענטום פון לאנד, ווי באהנען א. ד. ג. זאל פערוואנדעלט ווערען אין פאלקס־אייגענטום.

na'tionally *adv.* (נעש׳-אנ-על-אי) נאציאנאל; אין בעצוג צו דער נאציאן; אויף א נאציאנאלען אופן.

na'tionalness *n.* (נעש׳-אנ-על-נעס) דאס זיין נאציאנאל; נאציאנאליזם, פאטריאטיזם.

na'tionhood *n.* (ניי׳-שאנ-הוד) דאס זיין א נאציאן.

na'tive *a. and n.* (ניי׳-טיוו) געבוירטיג; אורשפרינגליך; איינגעבארען; היימאטליך; נאטירליך; א געבירטיגער, א לאנדס־איינגעבארענער.

na'tive-born *a.* (ניי׳-טיוו-באהרן) געבארען אין לאנד.

na'tively *adv.* (ניי׳-טיוו-לי) פון געבורט; געבירטיג; פון אורשפרונג.

na'tiveness *n.* (ניי׳-טיוו-נעס) דאס נאטירליכע; דאס איינגעבארענע; אורשפרינגליכקייט; געבירטיגקייט.

na'tivism *n.* (ניי׳-טיוו-איזם) נאטיוויזם; די אלטע פילאזאפישע טעאריע, אז די אידעען און פארשטעלונגען בילדען זיך ניט דורך די חושים, נאר זיי זיינען מיטגעבארען אין דעם מענשליכען שכל; די בעוועגונג אדער פראקטיק צו בעגינסטיגען די איינגעבארענע פון לאנד געגען די איינגעוואנדערטע פון פרעמדע לענדער; די בעוועגונג געגען אימיגראציאן.

Na'tivism *n.* (ניי׳-טיוו-איזם) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די פרינציפען פון דער נאטיוויסטישער פארטיי, געגרינדעט ארום דעם יאהר 1842, וועלכע האט געשטרעבט ניט צו דערלאזען, אז די אימיגראנטען און קאטויליקען זאלען האבען דאס רעכט

צו נעהמען אנטייל אין דער רעגיערונג פון לאנד.

na'tivist *n.* (נײ'–טיװ–איסט) א נאטיװיסט, אן אנהענגער פון דער נאטיװיסטישער לעהרע; א געגנער פון אימיגראציאן. ז. ***nativism***.

Na'tivist *n.* (נײ'–טיװ–איסט) אן אנהענגער פון דער נאטיװיסטישער פארטיי. ז. ***Nativism***.

nativis'tic *a.* (נײ–טי–װיס'–טיק) נאטיװיסטיש, װאס איז שייך צו דער נאטיװיסטישער לעהרע אין דער פילאזאפיע. ז. ***nativism***.

nativ'ity *n.* (נע–טיװ'–אי–טי) די געבורט; די געבורטס־שטונדע; דער געבורטס־ארט; די שטעלונג פון די מזלות אדער שטערען צו דער צייט פון איינעמס געבורט; די געבורט פון יעזוס קריסטוס.

nat'terjack *n.* (נעט'–ער–דזשעק) א מין איירא־פעאישע זשאבע, װעלכע שפרינגט אזוי אז עס קומט אויס װי זי װאלט לויפען.

nat'tily *adv.* (נעט'–אי–לי) זױ־בער, פיין.

The actress was very **nattily** dressed.

nat'tiness *n.* (נעט'–אי–נעס) נעטקייט, זויבערקייט, פיינקייט.

nat'ty *a.* (נעט'–אי) נעט, זויבער, פיין.

nat'ural *a.* and *n.* (נעטש'–או–רעל) נאטירליך; נאטורמעסיג; נאטור־געטריי; עכט, ניט געקינסטעלט; פון נאטור; װאס איז שייך צו דער נאטור; פיזיש, פיזיקאליש; לייבליך; בלויז לויט געבורט [װעגען א קינד װאס איז געבארען אהן געזעצליכער הייראט]; אין מוזיק — ניט הויך און ניט נידריג; געזונגען [אין געגענזאץ צו אינסטרומענט־מוזיק]; א נאר, א שוטה; אין מוזיק — א צייכען װאס צייגט אז, אז די פריהערדיגע צייכענס װעגען מאכען העכער אדער נידריגער דעם טאן זיינען ניט גילטיג; א נאטע, װעלכע האט נעבען זיך דיעזען צייכען; דער װייסער קלאװיש [אויף א פיאנא]; א מין פארצייטיגער פארוק.

nat'ural-born *a.* (נעטש'–או–רעל–באהרן) געבארען אין לאנד [ניט קיין פרעמדער]; פון דער נאטור אויס; אזוי געבארען; אונגעזעצליך געבארען [פון עלטערען, װאס זיינען ניט געזעצליך פער־הייראט].

nat'ural day (נעטש'–או–רעל דיי) א מעת לעת [די צייט פון זון־אונטערגאנג ביז זון־אונטערגאנג].

nat'ural his'tory (נעטש'–או–רעל היס'–טא–רי) נאטור־געשיכטע.

natura'lia *n.* (נעטש–או–ריי'–לי–א) די געשלעכטס־ארגאנען.

naturalisa'tion *n.* (נעטש–או–רעל–אי–זיי'–שאן) ז. ***naturalization***.

nat'uralise *v.* (נעטש'–או–רעל–איז) ז. ***naturalize***.

nat'uralism *n.* (נעטש'–או–רעל–איזם) נאטירליכקייט; דער נאטור צושטאנד; נאטוראליזם [אין קונסט און ליטעראטור— די ריכטונג צו מאלען דאס לעבען און די נאטור שטרענג אביעקטיװ ניט רעכנענדיג זיך מיט עסטעטישע און קינסטלערישע פאדערונגען]; אין פילאזאפיע — די טעאריע, אז אלע ערשיינונגען אין דער װעלט און אין דער מענשליכער געזעלשאפט װערען פעראורזאכט דורך דער נאטור און נאטור־קרעפטען און ניט פון װעלכע עס איז איבערנאטירליכע קרעפטען; די טעאריע, אז אלע רעליגיעזע װאהרהייטען זיינען געשאפען געװארען דורך א שטודיום פון דער נאטור און ניט דורך אן איבערנאטירליכער אפענבארונג].

nat'uralist *n.* (נעטש'–או–רעל–איסט) א נאטוראליסט, א נאטור־פארשער; אן אנהענגער פון נאטוראליזם. ז. ***naturalism***.

naturalis'tic *a.* (נעטש–או–רע–ליס'–טיק) נאטירליך, נאטור־טריי; רעאליסטיש; װאס איז שייך אדער בעגרינדעט אויף נאטוראליזם [אין פילאזאפיע און טעאלאגיע]. ז. ***naturalism***.

naturaliza'tion *n.* (נעטש–או–רעל–אי–זיי'–שאן) די נאטוראליזירונג; דאס מאכען א בירגער פון א נייעם לאנד; דאס װערען א בירגער פון א נייעם לאנד.

Naturaliza'tion Act (נעטש–או–רעל–אי–זיי'–שאן עקט) דאס נאטוראליזירונגס־געזעץ [דאס געזעץ װאס איז ארויסגעגעבען געװארען אין ענגלאנד אין יאהר 1870 און 1872 װעגען דעם רעכט פון אויסלענדער צו קויפען אונבעװעגליכע גיטער און צו װערען בירגער אין לאנד]; דאס געזעץ פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פון יאהר 1907 װעגען בירגערטום פאר אויסלענדער.

nat'uralize *v.* (נעטש'–או–רעל–איז) נאטוראליזירען, מאכען פאר א בירגער אדער װערען א בירגער פון א נייעם לאנד; אקלימאטיזירען; איינגעװעהנען; ערקלערען דורך די נאטור־געזעצען; אין מוזיק — אװעקשטעלען פאר א נאטע א צייכען, װאס צייגט אן, אז די פריהערדיגע צייכענס װעגען מאכען העכער אדער נידריגער דעם טאן װערען בטל.

nat'ural law (נעטש'–או–רעל לאה) די נאטור־געזעצען; די נאטירליכע געזעצליכקייט, די געזעצליכקייט װאס װאלט געהערשט אין דער מענשליכער געזעלשאפט, װען עס װאלט אפילו קיין אפיציעלע געזעצגעבונג ניט געװען; געזעצען װאס קומען ארויס פון דער מענשליכער נאטור אדער פון דעם כאראקטער פון דער מענשליכער געזעלשאפט, הגם זיי זיינען ניט געשאפען געװארען פון דער געזעצגעבונג.

nat'ural log'ic (נעטש'–או–רעל לאדזש'–איק) די נאטירליכע אדער די מיטגעבארענע לאגיק [די מיטגעבארענע פעהיגקייט צו אונטערשיידען צווישען פאלשקייט און ריכטיגקייט].

nat'urally *adv.* (נעטש'–או–רעל–אי) נאטירליך; ניט געקינסטעלט; עכט; אויף א נאטירליכען אופן.

Americans are **naturally** concerned in the welfare of Mexico.

nat'ural mag'net (נעטש'–או–רעל מעג'–נעט) א נאטור־מאגנעט [דאס אייזענשטיין װאס האט מאגנעטישע אייגענשאפטען].

nat'ural man (נעטש'–או–רעל מען) א נאטור־מענש, א מענש אהן קונסט; אין דער קריסטליכער רעליגיאן — א מענש װאס איז ניט געלייטערט געװארען פון זיינע זינד דורך דער געטליכער גנאד.

nat'ural mar'malade (נעטש'–או–רעל מאר'–מע–לייד) נאטירליכער מארמאלאד [די פרוכט פון דעם מארמאלאד־בוים]. ז. ***marmalade-tree***.

nat'uralness *n.* (נעטש'–או–רעל–נעס) נאטירליכקייט.

nat'ural philos'opher (נעטש'–או–רעל פי–לאס'–א–פער) א נאטור־פארשער.

nat'ural philos'ophy (נעטש'–או–רעל פי–לאס'–א–פי) נאטור־פארשונג, נאטור־װיסענשאפט; פיזיק.

nat'ural rights (נעטש'–או–רעל ראיטס) פערזענליכע נאטירליכע רעכטע [װי פרייהייט און זיכערהייט פון פערזאן א. ז. װ.].

nat'ural sci'ence (נעטש'–או–רעל סאי'–ענס) נאטור־װיסענשאפט.

nat'ural selec'tion (נעטש'–או–רעל סי–לעק'–שאן) די נאטירליכע אבקלייבונג אדער די [נאטירליכע] צוכט־װאהל, די טעאריע, אז אין מלחמה פאר'ן לעבען איז גובר דער מעהר צוגעפאסטער. דאס הייסט, אז יענע חיות און פלאנצען, װעלכע האבען מעהר פעהיגקייטען צוצופאסען זיך צו די בעדינגונגען פון זייער סביבה, זיינען גיכער אימשטאנד אליין איבערצולעבען און אנטװיקלען פון זיך קינפטיגע דורות.

na'ture *n.* (נײ'–טשור) די נאטור; נאטירליכקייט; א נאטור, א כאראקטער; די אייגענשאפט; דער פיזישער צושטאנד; דאס לעבען; נאטירליכער [װילדער] צושטאנד.

na'ture-de'ity *n.* (נײ'–טשור–די'–אי–טי) א נאטירליכע געטהייט [א געטהייט װאס פערזאניפיצירט א פיזישע ערשיינונג אדער קראפט].

na'ture-god *n.* (נײ'–טשור–גאד) ז. ***nature-deity***.

na'tureless *a.* (נײ'–טשור–לעס) אונגאטירליך.

na'ture-prin'ting *n.* (נײ'–טשור פרינ'–טינג) נאטור־דרוק, א געװיסער פראצעס פון דרוקען דורך אראבנעהמען די רעקט א קאפיע פון נאטור־געגענשטענדע [װי פון בלעטער, מאך א. ד. ג.] אויף א פלאטע מיט װעלכער מען דרוקט.

na'ture-wor'ship *n.* (נײ'–טשור–װואיר'–שיפ) די פערגעטערונג פון נאטור־קערפער אדער נאטור־ערשיינונגען; א רעליגיאן אין װעלכער עס װערען פערגעטערט די נאטור־קערפער אדער די נאטור־ערשיינונגען.

na'turism *n.* (נײ'–טשור–איזם) די פערגעטערונג פון די נאטור־קרעפטען אדער נאטור־ערשיינונגען.

naught *n.*, *a.* and *adv.* (נאהט) ניכטס, גארנישט; א נול [אין ציפערען]; װערטהלאז, נוצלאז; גארניט, דורכאויס ניט.

naugh'tily *adv.* (נאה'–טי–לי) פערדארבען, אונעהרליך, אונמאראליש; אונארטיג, שטיפעריש, צולאזען.

naugh'tiness *n.* (נאה'–טי–נעס) פערדארבענקייט, אונעהרליכקייט; אונארטיגקייט, צולאזענקייט, שטיפערישקייט.

naugh'ty *a.* (נאה'–טי) צופערדארבען, צולאזען; אונערצויגען, אונארטיג.

naugh'ty pack (נאה'–טי פעק) א צולאזענער יונג.

nau'lage *n.* (נאה'–לעדזש) פאהר־געלד אדער פראכט־געלד אויף א שיף.

nauma'chia *n.* (נאה–מײ'–קי–א) ז. ***naumachy***.

nau'machy *n.* (נאה'–מע–קי) א ים־שלאכט; א שפיעל ים־שלאכט אין אלטען רוים, װאו די פעכטער פלעגען זיין קריעגס־געפאנגענע אדער פערברעכער, פעראורטיילטע צום טויט; דער פלאץ װאו אזא שלאכט פלעגט פארקומען.

naupa'thia *n.* (נאה–פײ'–טהי–א) ים־קראנקהייט.

nau'sea *n.* (נאה'–שיא) ים־קראנקהייט; איבעלקייט, ניט־גוטקייט צום ברעכען.

nau'seant *n.* and *a.* (נאה'–סי–ענט) א שטאף װאס רופט ארויס איבעלקייט אדער ברעכען; איבלענד, װאס רופט ארויס ניט־גוטקייט.

nau'seate *v.* (נאָה'-שיעיט) פּיהלען איבעלקייט, פּיהלען צום ברעכען, פּיהלען ניט־גוטקייט; איבלען פון עפּעס, האָבען אַ עקעל פאַר עפּעס; ערפּילען מיט עקעל, אַנמאַכען אַ ניט־גוטקייט.

nausea'tion *n.* (נאָה-שיעי'-שאַן) איבעלקייט, עקעל; דאָס עקלען; דאָס מאַכען צום עקלען.

nau'seative *a.* (נאָה'-שיעי-טיוו) עקלענד, איבלענד; וואָס קעהרט צום ברעכען.

nau'seous *a.* (נאָה'-שיאָס) איבעלדיג, וואָס רופט אַרויס איבעלקייט אָדער עקעל.

nau'seousness *n.* (נאָה'-שיאָס-נעס) עקעלהאַפּטיגקייט, עקעל, ניט־גוטקייט.

nautch *n.* (נאָהטש) אַ מין באַלעט־טאַנץ אין אינדיען; אַן אונטערהאַלטונג מיט אַ באַלעט־טאַנץ.

nautch'-girl *n.* (נאָהטש'-גוירל) אַ פּראָפּעסיאָנעלע טענצערין [אין אינדיען].

nau'tic *a.* (נאָה'-טיק) ז. *nautical*

nau'tical *a.* (נאָה'-טי-קעל) וואָס איז שייך צו שיף־פאָהרט אָדער זעע־פאָהרט; וואָס איז שייך צו שיפען אָדער מאַטראָזען.

nau'tically *adv.* (נאָה'-טי-קעל-אי) אין אַנגעלעגענהייטען, וועלכע זיינען שייך צו שיפען, זעע־לייט אָדער זעע־פאָהרט.

nau'tical mile (נאָה'-טי-קעל מאַיל) אַ ים־מייל [אַן ערך 6 טויזענד מיט 80 פוס].

nau'tilite *n.* (נאָה'-טי-לאַיט) אַ פערשטיינערטער נאָוטילוס [אַ שאַל־פיש אָדער מושעל־טהיער וואָס שווימט ווי אַ שיפעל].

nau'tilus *n.* (נאָה'-טי-לאָס) אַ נאָוטילוס [אַ מין שאַל־פיש אָדער מושעל־טהיער וואָס שווימט ווי אַ שיפעל]; אַ פּאָרטוגעזישע קריעגס־שיף; אַ מין טויך־אַפּאַראַט וואָס זינקט און שווימט צוריק אַרויף מיט דער הילף פון געפּרעסטער לופט.

Nautilus

na'val *a.* (ניי'-וועל) וואָס איז שייך צו אַ שיף אָדער שיפען; וואָס איז שייך צו אַ פלאָטע; וואָס בעזיצט אַ פלאָטע.

na'val engineer'ing (ניי'-וועל ען-דזשי-ניער'-אינג) שיפס־בוי קונסט.

na'vally *adv.* (ניי'-וועל-אי) אין בעצוג צו שיפען אָדער פלאָטען.

na'val of'ficer (ניי'-וועל אָפ'-אי-סער) אַ פלאָטען־בעאַמטער.

nave *n. and v.* (נייוו) די נאַבע פון אַ ראָד, דער מיטען פון ראָד וואו עס זיינען אַריינגעשטעלט די שפּייכען [שפּיצעס]; דער מיטען פון אַ קירך; מאַכען עהנליך צו אַ נאַבע.

nave'-box *n.* (נייוו'-באַקס) אַ נאַבען־שאַלע [אַ מעטאַל־רינג וואָס ווערט אַריינגעשטעלט אין נאַבען־לאָך פון אַ ראָד, וואו דער אַקס געהט דורך].

na'vel *n.* (נייוועל) דער נאַפּעל, דער פּופּיק; דער מיטען פון עפּעס.

na'veled *a.* (נייוועלד) מיט אַ נאַפּעל, מיט אַ פּופּיק.

na'vel-gall *n.* (ניי'וועל-גאָהל) אַן אָנגעריבענע וואונד ביי אַ פערד אויף'ן רוקען הינטער דעם זאַטעל.

na'vel-hole *n.* (ניי'וועל-האָול) דאָס לאָך אין אַ מיהל־שטיין דורך וועלכע עס שיט זיך אַריין די תבואה צום מאָהלען.

na'velled *a.* (נייוועלד) ז. *naveled*

na'vel-string *n.* (ניי'וועל-סטרינג) די נאַפּעל־שנור.

na'velwort *n.* (ניי'וועל-הוואָירט) נאַפּעל־קרויט [אַ מין פלאַנצע וואָס איהרע בלעטער האָבען די פאָרם פון אַ נאַפּעל].

navic'ular *a. and n.* (נע-וויק'-יו-לאַר) וואָס איז שייך צו אַ שיפעל אָדער שיפּלעך; וואָס האָט די פאָרם פון אַ שיפעל; דער שיפעל־ביין [אַ געוויסער ביין אין דעם האַנד־געלענק וואָס האָט די פאָרם פון אַ שיפעל; דער קנעכעל־ביין פון אַ פערד'ס פוס].

navic'uloid *a.* (נע-וויק'-יו-לאָיד) עהנליך צו אַ שיפעל.

na'viform *a.* (ניי'-ווי-פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון אַ שיפעל.

navigabil'ity *n.* (נעוו-אי-גע-ביל'-אי-טי) שיפבאַרקייט, די מעגליכקייט צו בערייזען מיט אַ שיף.

nav'igable *a.* (נעוו'-אי-געבל) שיפבאַר, וואָס מען קען בערייזען מיט אַ שיף; וואָס איז טיעף און ברייט גענוג דורכצופאָהרען מיט אַ שיף.

nav'igableness *n.* (נעוו'-אי-געבל-נעס) ז. *navigability*

nav'igably *adv.* (נעוו'-אי-גע-בלי) אַזוי, דאָס מען קען בערייזען מיט אַ שיף.

nav'igate *v.* (נעוו'-אי-גייט) פאָהרען מיט אַ שיף, זעגלען; שטייערען, פיהרען [אַ שיף].

naviga'tion *n.* (נעוו-אי-גיי'-שאַן) נאַוויגאַציאָן, שיף־פאָהרט, דאָס זעגלען אָדער דאָס אַרומרייזען מיט אַ שיף; די וויסענשאַפט אָדער קונסט פון שיף־פאָהרט.

naviga'tion act (נעוו-אי-גיי'-שאַן עקט) אַ געזעץ וועגען שיפען־פּערקעהר.

Naviga'tion Act (נעוו-אי-גיי'-שאַן עקט) איינער פון די געזעצע וועגען שיפען־פּערקעהר, וואָס זיינען אַרויסגעגעבען געוואָרען אין ענגלאַנד אין 17טען יאָהרהונדערט מיט'ן צוועק צו שטיצען דעם שיפען־פּערקעהר פון ענגלאַנד און איהרע קאָלאָניעס, צו שעדיגען דעם האָלענדישען האַנדעל און צו ברייננען דערצו, אַז דער האַנדעל פון די ענגלישע קאָלאָניעס זאָל געפיהרט ווערען נור מיט ענגלאַנד.

naviga'tional *a.* (נעוו-אי-גיי'-שאַנעל) וואָס איז שייך צו נאַוויגאַציאָן. ז. *navigation*

nav'igator *n.* (נעוו'-אי-גיי-טאַר) אַ שיפער, אַ זעגלער, אַ זעע־פאָהרער, אַ שטייערמאַן.

nav'vy *n.* (נעוו'-אי) אַן אַרבייטער ביים בויען קאַנאַלען אָדער אייזענבאַהן־ליניעס; אַ גראַב־מאַשין.

na'vy *n.* (ניי'-ווי) אַ קריעגס־פלאָטע; אַ פלאָטע; אַ מאַרינע; די מאַנשאַפט פון אַ פלאָטע.

na'vy blue (ניי'-ווי בלוה) מאַרינע בלוי [דער קאָליר פון מאַטראָזען געוואַנט].

na'vy-reg'ister *n.* (ניי'-ווי-רעדזשיסטער) דער פלאָטען־רעגיסטער [אַן אָפיציעלע ליסטע מיט די נעמען פון אַלע פלאָטען־אָפיציערען פון דער אַמעריקאַנער קריעגס־פלאָטע, וועלכע ווערט אַרויסגעגעבען אַלע האַלבע יאָהר].

na'vy-yard *n.* (ניי'-ווי-יאַרד) אַ שיפס־ווערפט [דער פלאַץ וואו די רעגיערונגס־שיפען ווערען געמאַכט אָדער רעפּאַרירט].

nawab' *n.* (נע-וואָהב') ז. *nabob*

nay *adv., n. and v.* (ניי) ניין; ניט נאָר אַזוי, נאָר...; ניט נאָר דאָס נאָר אויך...; ניין, נאָך מער; אַ פערניינונג; אַן אָבשלאָגענדער ענטפער; אַן ענטזאָגונג; דאָס זאָגען ניין; דאָס שטימען דאַגעגען; אַ ניין־זאָגער; זאָגען ניין; ענטזאָגען.

Nazare'an *n.* (נעז-ע-רי'-ען) ז. *Nazarene*

Nazarene' *n.* (נעז-ע-רין') אַן איינוואוינער פון נצרת [בעזאָנדערס וועגען קריסטוס אָדער וועגען די ערשטע קריסטען]; איינער פון דער אידיש־קריסטליכער סעקטע נצרת, וועלכע האָט עקזיסטירט ביז דעם 4טען יאָהרהונדערט.

Nazare'nism *n.* (נעז-ע-רי'-ניזם) די רעליגיאָנס־לעהרע פון דער אַמאָליגער אידיש־קריסטליכער סעקטע נצרת [דיעזע סעקטע וועלכע האָט עקזיסטירט ביז צום 4טען יאָהרהונדערט, האָט געגלויבט אין תורת משה און אין דער הייליגקייט פון יעזוס קריסטוס].

Naz'arite *n.* (נעז'-ע-ראַיט) אַ נזיר אַמאָל ביי אידען.

Naz'ariteship *n.* (נעז'-ע-ראַיט-שיפ) דאָס נזיר'טום, דאָס זיין אַ נזיר.

Nazarit'ic *a.* (נעז-ע-ריט'-איק) וואָס איז שייך צו אַ נזיר.

Naz'aritism *n.* (נעז'-ע-ריט-איזם) דער נדר אָדער די שבועה פון די נזירים.

naze *n.* (נייז) אַ שטיק הויך לאַנד וואָס דרינגט אַריין פון ברעג אין ים אַריין.

N. B. *nota bene* ראשי תבות פון

N. C. *North Carolina* אַבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון נאָרד־אַמעריקאַ].

N. Dak. *North Dakota* אַבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון נאָרד־אַמעריקאַ].

N. E. *New England* ראשי תבות פון און *northeast*

neal'ogy *n.* (ני-על'-אָ-דזשי) נעאַלאָגיע, די לעהרע אָדער די בעשרייבונג פון דעם וואוקס פון חיות בעת זיי זיינען נאָך זעהר יונג.

neap *a. and n.* (ניעפּ) נידריג, וואָס מינדערט זיך [וועגען דעם צופלוס און אָבפאַל פון וואַסער אין ים]; אַ נידריגער צופלוס אָדער אָבפאַל פון וואַסער אין ים; דער צופלוס אָדער אָבפאַל [עבע און פלוטה] אויף דעם נידריגסטען פּונקט; דער דישעל פון אַ וואָגען.

Neapol'itan *a. and n.* (ני-ע-פאָל'-אי-טען) וואָס געהערט צו נעאַפּעל [אַ שטאָדט אין איטאַליען]; אַ בירגער אָדער אַ געבאָרענער פון נעאַפּעל.

near *a., adv., prep. and v.* (ניער) נאָהענט, שכנ'יש, נאָכבאַרליך; אינטים; קאַרג; געניי; ביינאַהע, כמעט; זיך נעהערען, קומען נאָהענט.

near'-by *a.* (ניער'-באַי) דערביי ליעגענד; נאָהענט.

near'-dwell'er *n.* (ניער'-דוועל'-ער) אַ שכן, אַ נאָכבאַר.

near'ly *adv.* (ניער'-לי) ביינאָהענט; נאָהע, כמעט; קאַרג; פּינקטליך.

near'ness *n.* (ניער'-נעס) נאָהענטקייט; נאָהענטע קרובה'שאַפט; עהנליכקייט; קאַרגקייט.

near'-point *n.* (ניער'-פּאָינט) דער נאָהענטסטער פּונקט [דער פּונקט וואָס איז דער נאָהענטסטער צום אויג ביים קוקען אויף עפּעס].

near'-sigh'ted *a.* (ניער'-סאַי'-טעד) קורצזיכטיג.

near'-sigh'tedness *n.* (ניער'-סאַי-טעד-נעס) קורצזיכטיגקייט.

near the mat'ter (ניער טהי מעט׳- ער) ניט ווייט פון אמת ; ניט ווייט פון דער ווירקליכער לאגע.

neat *a., adv. and n.* נעט, ריין, (ניעט) זויבער ; קלאר ; שעהן, אנגענעהם ; גוט און שעהן געמאכט ; ציערליך ; וואס איז שייך צו פיה ; פיה, בהמות.

'neath *adv.* (ניעטה) א פערקירצונג פון *beneath*

neat'-han'ded *a.* (ניעט׳-הענ׳-דעד) ריינליך, זויבער ; פלינק ; געשיקט ; בריה׳שדיג.

neat'-han'dedness *n.* (ניעט׳-הענ׳- דעד-נעס) ריינליכקייט ; געשיקטקייט.

neat'herd *n.* (ניעט׳-הוירד) א פיה=פאס= טוך, א פיה=הירט.

neat'-house *n.* (ניעט׳-האוס) א שטאל פאר בהמות.

neat'ly *adv.* (ניעט׳-לי) אויף א ריינער, זויבערער אדער שעהן אויסגעארבייטער ארט.

neat'ness *n.* (ניעט׳-נעס) נעטקייט; ריינ= ליכקייט ; שעהנקייט.

neb *n.* (נעב) דער שנאבעל פון א פוי= געל ; דער שנויץ אדער רילע פון א חיה ; דער שפיץ פון א פעדער אדער פען.

neb'buk-tree *n.* (נעב׳-אק-טריע) א מין דארן=בוימעל אדער קוסט, וואס וואקסט אין איינינע געגענדען פון פא= לעסטינא. ז. *Christ's-thorn*

neb'el *n.* (נעב׳-על) א מין הארף [נבל] ביי די אמאליגע אידען.

Nebr. אבקירצונג פון *Nebraska* [איי= נער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

neb'ula *n.* (נעב׳-יו-לא) אין אסטראנא= מיע — דער נעבעל=פלעק [איינער פון די נעבעלהאפטע העלע פלעקען אין הימעל. פיעלע פון זיי שטעלען מיט זיך פאר אן אונגעהויערע מאסע פון זעהר דער= ווייטערטע שטערען]; אין מעדיצין — א טונקעלער פלעק אויף דער הארן=הויט פון אויג.

neb'ular *a.* (נעב׳-יו-לאר) וואס איז שייך צו א נעבעל=פלעק. ז. *nebula*

neb'ular hypoth'esis (נעב׳-יו-לאר האי-פאטה׳-ע-סיס) די היפאטעזע אדער טעאריע, אז אונזער זונען=סיסטעם האט זיך אויסגעבילדעט פון איינעם פון די נע= בעל=פלעקען וואס געפינען זיך אין וועלט= רוים.

nebulif'erous *a.* (נעב-יו-ליפ׳-ע- ראס) וואס האט נעבעלהאפטיגע פלעקען.

neb'ulist *n.* (נעב׳-יו-ליסט) אן אנ= הענגער פון דער נעבעל=פלעקען=טעאריע אין דער פראגע וועגען דער ענטשטעהונג פון דער וועלט. ז. *nebular hypothesis*

neb'ulize *v.* (נעב׳-יו-לאיז) אטאמי= זירען, פערוואנדלען א פליסיגקייט אין קלייניגקע טיילכעלעך ווי א שטויב.

neb'ulizer *n.* (נעב׳-יו-לאי-זער) אן אינסטרומענט צו פערוואנדלען א פליסיג= קייט אין א נעבעל אדער אין קליינע טייל= כעלעך ווי א שטויב.

neb'ulose *a.* (נעב׳-יו-לאוס) נעבעל= האפט ; וואלקענדיג.

nebulos'ity *n.* (נעב-יו-לאס׳-אי-טי) נעבעלדיגקייט ; טומאנעקייט ; דאס זיין פערוואלקענט.

neb'ulous *a.* (נעב׳-יו-לאס) נעבעלדיג, טומאנע, וואלקענדיג; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צו א נעבעל=פלעק. ז. *nebula*

neb'ulousness *n.* (נעב׳-יו-לאס-נעס) נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט, וואלקענדיג= קייט.

necessa'rian *a. and n.* (נעס-ע-סיי׳- רי-ען) וואס איז שייך צו דער נויטווענ= דיגקייטס=לעהרע ; אן אנהענגער פון דער נויטווענדיגקייטס=לעהרע. ז. *necessarianism*

necessa'rianism *n.* (נעס-ע-סיי׳-רי- ען-איזם) די נויטווענדיגקייטס=לעהרע [די לעהרע, אז יעדע מענשליכע האנד= לונג איז א פאלגע פון נאטור=נויטווענדי= גע אורזאכען און אז קיין פרייער ווילען אדער פרייע בחירה עקזיסטירט ניט]. ז. *determinism*

nec'essaries *n.* (נעס׳-ע-סע-ריז) נויט= ווענדיגקייטען ; נויטיגע בעדערפנישען.
He is too poor to afford even the **necessaries** of life.

nec'essarily *adv.* (נעס׳-ע-סע-רי-לי) אויף א נויטווענדיגער ארט ; אונפער= מיידליך.

nec'essariness *n.* (נעס׳-ע-סע-רי-נעס) נויטווענדיגקייט; דאס זיין נויטווענדיג.

nec'essary *a. and n.* (נעס׳-ע-סע-רי) נויטווענדיג, נויטיג, ערפארדערליך ; אן אבטריט, א נוזשניק.

necessita'rian *a.* (ני-סעס-אי-טיי׳- רי-ען) ז. *necessarian*

necessita'rianism *n.* (ני-סעס-אי- טיי׳-רי-ען-איזם) ז. *necessarianism*

neces'sitate *v.* (ני-סעס׳-אי-טייט) נוי= טיג מאכען ; מאכען אונפערמיידליך ; נוי= טיגען, צווינגען.
The condition of the city **necessitates** prompt action to establish order.

necessita'tion *n.* (ני-סעס-אי-טיי׳- שאן) דאס מאכען נויטיג אדער אונפער= מיידליך ; דאס צווינגען ; די נויטווענדיג= קייט.

neces'sitied *a.* (ני-סעס׳-אי-טיד) בע= דירפטיג, זיך נויטיגענד.

neces'sitous *a.* (ני-סעס׳-אי-טאס) בעדירפטיג, זעהר ארים.

neces'sitously *adv.* (ני-סעס׳-אי-טאס- לי) אויף א נויטבעדערפטיגען אופן.

neces'sitousness *n.* (ני-סעס׳-אי-טאס- נעס) די דירפטיגקייט, ארימקייט ; נויט= בעדערפטיגקייט.

neces'sity *n.* (ני-סעס׳-אי-טי) נויט ; נויטווענדיגקייט ; בעדירפנים ; נויטבע= דערפטיגקייט.

neck *n. and v.* (נעק) דער האלז ; יעדע זאך וואס האט די פארם אדער דאס אויס= זעהן פון א האלז ; דאס העלזעל פון א פלאש, פון א פיעדעל א. ד. ג. ; דער טייל פון אן אקס, וואס געהט אריין אין ראד ; א שמאלער פאס לאנד וואס פער= אייניגט צוויי גרויסע שטיקער לאנד ; אין אנאטאמיע — א צוזאמענגעצויגענער טייל פון א געוויסען אבר [ווי דאס העל= זעל פון אורין=פענכער א. ד. ג.]; דאס פלייש פון האלז אדער נאקען ; הענגען ; דערווערגען ; קעפען.

neck and crop (נעק ענד קראפ) האק און פאק ; אלע צוזאמען; אלע מיט א מאל.

neck and heels (נעק ענד היעלז) ז. *neck and crop*

neck and neck (נעק ענד נעק) מיט גלייכער שנעלקייט אין א וועט=לויף.

neck'-bone *n.* (נעק׳-באון) א האלז= ביין.

neck'-chain *n.* (נעק׳-טשיין) א האלז= קייט [אלס ציערונג].

neck'-cloth *n.* (נעק׳-קלאטה) א האלז= טוך.

necked *a.* (נעקט) האלזיג, מיט א האלז.

neck'erchief *n.* (נעק׳-ער-טשיף) א האלז=טוך, א האלז=בינדע.

neck'-guard *n.* (נעק׳-גארד) א מין רעקעל וואס לאזט זיך ארוב פון א העלם אדער פאנצער=היטעל צו בעשיצען דעם האלז.

neck'-hand'kerchief *n.* (נעק׳-הענ׳- קער-טשיף) ז. *neckerchief*

neck'inger *n.* (נעק׳-אינ-דזשער) א פרויען=האלזטוך.

neck'lace *n.* (נעק׳-ליים) א האלז=באנד, א האלז=ציערונג.

neck'laced *a.* (נעק׳-לייסט) מיט א האלז=באנד.

neck or noth'ing (נעק אר נאטה׳- אינג) אונטער אלע אומשטענדען ; ניט קוקענדיג אויף קיין געפאהר.
I'll try it, **neck or nothing**.

neck'-piece *n.* (נעק׳-פיעס) א האלז= טיכעל, א האלז=באנד ; דער טייל פון א פאנצער, וואס בעשיצט דעם האלז.

neck'tie *n.* (נעק׳-טאי) א האלז=טוך, א האלז=בענדעל ; א קראוואט.

neck'wear *n.* (נעק׳-הוועהר) האלז= בענדלעך, קראוואטען, שארפען א. ז. וו.

neck'weed *n.* (נעק׳-הוויעד) האנף, קאנאפליע ; אזא פלאנצע, וועלכע פלעגט אמאל געברויכט ווערען אלס מיטעל גע= גען שקראפול.

neck'-yoke *n.* (נעק׳-יאוק) א יאך [צום איינשפאנען אקסען].

necrobio'sis *n.* (נעק-רא-באי-או׳- סיס) אין פאטאלאגיע — א פראגרעסיווע אבשטארבונג פון א געוויסען טייל פון ארגאנישען געוועב ביז עס ווערט אין גאנצען אטראפירט.

necrol'atry *n.* (נעק-ראל׳-ע-טרי) פער= געטערונג פון געשטארבענע ; זבחי מתים.

necrolog'ic *a.* (נעק-רא-לאדזש׳-איק) וואס איז שייך צו א נעקראלאג. ז. *necrology*

necrolog'ical *a.* (נעק-רא-לאדזש׳-אי- קעל) ז. *necrologic*

necrol'ogist *n.* (נעק-ראל׳-א-דזשיסט) א נעקראלאגיסט, איינער וואס שרייבט נעקראלאגען. ז. *necrology*

necrol'ogy *n.* (נעק-ראל׳-א-דזשי) א נעקראלאג, א קורצע בעשרייבונג אדער ביאגראפיע פון א געשטארבענעם; א בוך אין וועלכען עס ווערען פערצייכענט טוי= טע מיטגליעדער פון א פעראיין.

nec'romancer *n.* (נעק׳-רא-מענ-סער) א נעקראמאנט, א שווארץ=קינסטלער, א מכשף, איינער וואס בעשווערט טויטע.

nec'romancy *n.* (נעק׳-רא-מענ-סי) טויטען=בעשווערונג, דאס ארויסרופען גייסטער פון טויטע ; שווארצע קונסט ; כשוף ; צויבעריי.

necroman'tic *a. and n.* (נעק-רא- מענ׳-טיק) וואס געהערט צו טויטען=בע= שווערונג [ז. *necromancy*]: מאגיש; צויבערענד ; כשוף מאכענד ; א מכשף ; א צויבערער.

necroman'tical *a.* (נעק-רא-מענ׳-טי- קעל) ז. *necromantic*

necroman'tically *adv.* (נעק-רא-מענ׳- טי-קעל-אי) מיט שווארצער קונסט; דורך כשוף.

nec'ronite *n.* (נעק׳-רא-נאיט) דער שטינקענדער פעלד=שפאט [א מין מינע= ראל וואס גיט ארויס א ריח ווי פון צו= פוילטען פלייש].

necroph'agous *a.* (נעק-ראפ׳-ע-גאס) וואס עסט נבלות.

necroph'ilism *n.* (נעק-ראפ'-אי-ליזם) א קרענקליכער צושטאנד, וועלכער דריקט זיך אויס אין א ליידענשאפטליכער ליעבע צו טויטע קערפער.

necroph'ilous *a.* (נעק-ראפ'-אי-לאס) וואס האט ליעב טויטע קערפער, וואס ערנעהרט זיך מיט טויטע קערפער.

necropho'bia *n.* (נעק-רא-פאו'-בי-א) א קרענקליכער שרעק פאר טויטע קערפער; אן איבערטריבענע מורא פאר'ן טויט.

necroph'orous *a.* (נעק-ראפ'-א-ראס) וואס בעגראבט טויטע קערפער [וועגען א געוויסען מין זשוקעס, וואס בעגראבען די קערפער פון טויטע חיה'לעך און לעגען דארט די אייעלעך]. ז. *burying-beetle*.

necrop'olis *n.* (נעק-ראפ'-א-ליס) א נעקראפאליס אדער טויטען-שטאדט; א בית-עולם ביי די אלטע פעלקער.

nec'ropsy *n.* (נעק'-ראפ-סי) ז. *necroscopy*.

necroscop'ic *a.* (נעק-רא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו דער אונטערזוכונג פון א קערפער נאך'ן טויט.

necroscop'ical *a.* (נעק-רא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *necroscopic*.

nec'roscopy *n.* (נעק'-רא-סקאו-פי) די אונטערזוכונג פון א קערפער נאך'ן טויט; דאס פאלמעסען.

necro'sis *n.* (נעק-ראו'-סיס) אין פאטאלאגיע — די אבשטארבונג פון א טייל פון געוועב אין קערפער; קנאכען-בראנד; אין באטאניק — א מין קראנקהייט פון פלאנצען.

necrot'omy *n.* (נעק-ראט'-א-מי) דאס צושניידען אדער פאלמעסען טויטע קערפער.

nec'tar *n.* (נעק'-טאר) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער נעקטאר, א געטראנק, וואס די אלימפישע געטער פלעגען טרינקען און צוליעב דעם זיינען זיי געווען אונשטערבליך; א זיסער אראמאטישער וויין; אין באטאניק — דער זיסער זאפט פון א בלום.

nec'tar-bird *n.* (נעק'-טאר-בוירד) ז. *honey-sucker*.

necta'real *a.* (נעק-טיי'-רי-על) ז. *nectarean*.

necta'rean *a.* (נעק-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו נעקטאר; עהנליך צו נעקטאר; זעהר זיס און אנגענעהם. ז. *nectar*.

nec'tared *a.* (נעק'-טארד) אנגעפילט מיט נעקטאר [דער געטער-געטראנק]. ז. *nectar*.

necta'reous *a.* (נעק-טיי'-רי-אס) ז. *nectarean*.

necta'reously *adv.* (נעק-טיי'-רי-אס-לי) אזוי ווי נעקטאר; מיט זיסקייט, מיט אנגענעהמליכקייט. ז. *nectar*.

necta'reousness *n.* (נעק-טיי'-רי-אס-נעס) דאס זיין ווי נעקטאר; דאס האבען א זיסען, אנגענעהמען טעם. ז. *nectar*.

nec'tarine *n.* and *a.* (נעק'-טע-רין) א מין פערסיק; זיס און אנגענעהם ווי נעקטאר.

nec'tarous *a.* (נעק'-טע-ראס) ז. *nectarean*.

nec'tary *n.* (נעק'-טע-רי) דאס האניג-געפעס ביי בלומען [דער טייל פון א בלום וואס ענטהאלט האניג-זאפט].

ned'dy *n.* (נעד'-אי) אן עזעל.

née *a.* (ניי) געבארען [וועגען דעם מיידעלשען פאמיליען-נאמען פון פערהייראטע פרויען]. Mrs. John Smith (née Brown).

need *n.* and *v.* (ניעד) נויט, מאנגעל; נויטבעדערפטיגקייט; ארימקייט; עלענד; א נויטפאל; נויטיג האבען; בעדארפען; זיין נויטיג.

need'-be *n.* (ניעד'-בי) א מוז, א מוז-זאך; דאס וואס מוז זיין אדער געשעהן.

nee'der *n.* (ניע'-דער) א בעדירפטיגער.

need'ful *a.* (ניעד'-פול) נויטיג, נויט-בעדערפטיג; נויטווענדיג.

need'fully *adv.* (ניעד'-פול-אי) אויף א נויטבעדערפטיגען שטייגער.

need'fulness *n.* (ניעד'-פול-נעס) נויט-בעדערפטיגקייט; נויטווענדיגקייט.

nee'dily *adv.* (ניע'-די-לי) אזוי ווי א נויטבעדערפטיגער; מעשה ארימאן.

nee'diness *n.* (ניע'-די-נעס) נויט, בעדערפטיגקייט; ארימקייט, דאס זיין אין נויט.

nee'dle *n.* and *v.* (ניע'דל) א נאדעל; א שטריק-נאדעל אדער טאמבורקע; א זאך וואס האט די פארם פון א נאדעל [ווי די מאגנעטישע נאדעל פון א קאמפאס, דער ווייזער פון א זון-זייגער, דער שטיפט פון א וועלכען ניט איז אפאראט א. ד. ג.]; דער שפיץ פון א פעלז אדער בארג; אין ארכיטעקטור — א באלקען, וואס ווערט דורכגעצויגען דורך א לאך פון א וואנד און האלט זיך אויף שטיץ-באלקענס, כדי אונטערצוהאלטען די וואנד, בעת מען מאכט זי איבער פון אונטען; א באלקען מיט א בלאק, וואס איז ארויסגעשטארצט פון וואנד פון א געביידע און דיענט אויפצוהויבען משאות; איינע פון די שפיציגע הארטע הערעלעך, מיט וועלכע עס זיינען בעוואקסען געוויסע חיות און פלאנצען; נעהען אדער שטריקען מיט א נאדעל; קריסטאליזירען זיך אין דער פארם פון נאדלען.

nee'dle-case *n.* (ניע'דל-קייס) א נאדעל-טעשעל, א נאדעל-האלטער.

nee'dle-fish *n.* (ניע'דל-פיש) דער נאדעל-פיש אדער די ים-נאדעל. ז. *pipe-fish*.

nee'dleful *n.* (ניע'דל-פול) א נאדעל-פאדים [פאדים וויפיעל עס ווערט ארייגעצויגען אין א נאדעל].

nee'dle-gun *n.* (ניע'דל-גאן) א ביקס מיט א צינד-נאדעל.

nee'dle-ma'ker *n.* (ניע'דל-מיי'-קער) א נאדעל-מאכער, א נאדעל-מייסטער.

nee'dleman *n.* (ניע'דל-מען) אן ארבייטער וואס ארבייט מיט דער נאדעל [ווי א שניידער, א קירזשנער א. ד. ג.].

nee'dler *n.* (ניע'-דלער) א נאדעל-מאכער; א שטעך-ווערטעל זאגער, א קיבעצער.

nee'dle-set'ter *n.* (ניע'דל-סעט'-ער) א פארריכטונג אין א נעה-מאשין, דורך וועלכער די נאדעל ווערט ארייינגעשטעלט און בעפעסטיגט אין נאדעל-שטאנג.

nee'dle-shaped *a.* (ניע'דל-שייפט) וואס האט די פארם פון א נאדעל.

nee'dle-sharp'ener *n.* (ניע'דל-שארפ'-נער) א נאדעל-שארפער, א שמירגעל-שטיינדעל צום שארפען נאדלען.

need'less *a.* (ניעד'-לעס) ניט נויטיג; אומזיסט, ארויסגעווארפען.

need'lessly *adv.* (ניעד'-לעס-לי) אויף א ניט-נויטיגען, אומזיסטיגען שטייגער.

need'lessness *n.* (ניעד'-לעס-נעס) אונ-נויטיגקייט; אוננוציגקייט; אומזיסטיגקייט.

nee'dle-tel'egraph *n.* (ניע'דל-טעל'-ע-גרעף) א טעלעגראף וועלכער גיט דעם סיגנאל דורך א געוויסער בעוועגונג פון א מאגנעטישער נאדעל.

nee'dle-thread'er *n.* (ניע'דל-טהרעד'-ער) א פארריכטונג, מיט וועלכער מען ציהט דורך א פאדים אין א נאדעל.

nee'dlewoman *n.* (ניע'דל-הוואום-ען) א נעהטארין.

nee'dlework *n.* (ניע'דל-הוואירק) נאדעל-ארבייט, גענעה.

nee'dleworker *n.* (ניע'דל-הוואיר-קער) איינער וואס ארבייט מיט דער נאדעל; א שניידער; א נעהטארין.

need'ly *a.* (ניעד'-לי) נאדעל-ארטיג, ווי א נאדעל; וואס איז שייך צו א נאדעל.

needs *adv.* (ניעדז) נויטווענדיגערווייזע; אונבעדינגט.

nee'dy *a.* (ניע'-די) מאנגעלהאפט, בעדירפטיג, ארים.

ne'er *adv.* (נעהר) אבקירצונג פון *never*.

nefan'dous *a.* (ני-פען'-דאס) עקעלהאפט; העסליך; אבשייליך.

nefa'rious *a.* (ני-פיי'-רי-אס) שרעקליך פערדארבען; עקעלהאפט, אבשייליך, שענדליך.

nefa'riously *adv.* (ני-פיי'-רי-אס-לי) אויף אן אבשייליכער, שענדליכער ארט.

ne'gate *v.* (ניע'-גייט) פערלייקענען; אבלייקענען; פערניינען.

ne'gatedness *n.* (ניע'-גיי-טעד-נעס) דאס זיין נעגאטיוו, אבגעלייקענט, פערלייקענט אדער פערניינט.

nega'tion *n.* (ני-גיי'-שאן) נעגאציאן, פערניינונג; פערלייקענונג; אבלייקענונג.

nega'tionist *n.* (ני-גיי'-שאן-איסט) א פערניינער; איינער וואס פערלייקענט אדער לייקענט אב; איינער וואס לייקענט אב אלגעמיין-אנגענומענע גלויבענס.

neg'ative *a.*, *n.* and *v.* (נעג'-ע-טיוו) נעגאטיוו; פערניינענד; אבלייקענענד; צוריקווייזענד, פערביטענד, וועטירענד; אין פאטאגראפיע — וואס ציינט דאס ליכט און דעם שאטען פון'ם בילד פערקעהרט; וואס איז פערקעהרט, וואס איז דער היפוך; א נעגאטיווער אויסדרוק, א נעגאטיווער זאץ [וואס פערניינט, וואס ענטהאלט דאס ווארט "ניט"]; דאס וועטא-רעכט, דאס רעכט צוריקצואווייזען אדער פערביטען; א וועטא; פערניינונג, געגענטייל; אין פאטאגראפיע — א נעגאטיוו [א פאטאגראפישע פלאטע]; נעגאטיווע עלעקטריציטעט [וואס קומט פון רייבען פעך-שטאפען ווי טריף-וואקס, בורשטין א. ז. וו.]; דער נעגאטיווער עלעקטרישער פאל; מאכען נעגאטיוו; פערניינען; אבלייקענען; בעווייזען דעם געגענטייל; צוריקווייזען, פערביטען, וועטירען.

neg'ative electric'ity (נעג'-ע-טיוו אי-לעק-טריס'-אי-טי) נעגאטיווע עלעקטריציטעט. ז. *negative*.

neg'ative ev'idence (נעג'-ע-טיוו עוו'-אי-דענס) א נעגאטיווער בעווייז, א נעגאטיוועס עדות-זאגען [ווי למשל, דאס עדות-זאגען פון איינעם, אז כאטש ער איז געווען אויף א געוויסען פלאץ אין א בעשטימטען ארט, האט ער דאך ניט געזעהן דאס, וואס עס ווערט בעהויפטעט פון אן אנדערען].

neg'atively *adv.* (נעג'-ע-טיוו-לי) אויף א פערניינענדען שטייגער; דורך אבלייקענונג אדער צוריקווייזונג; אויף אן אונדירעקטען אופן; מיט דער הילף פון נעגאטיווער עלעקטריציטעט [וואס קומט פון רייבונג פון פעך-שטאפען, ווי טריף-וואקס, בורשטין א. ז. וו.].

neg'ativeness *n.* (נעג'-ע-טיוו-נעס) דאס זיין נעגאטיוו. ז. *negative*.

neg'ativism *n.* (נעג'-ע-טיוו-איזם) נע-

גאטיוויזם, אבלייקענונג פון אלגעמיין־אנ־גענומענע גלויבענס.

negativ'ity *n.* (נעג־ע־טיוו־אי־טי) דאס זיין נעגאטיוו. ז. ***negative***

nega'tor *n.* (ני־גיי־טאר) איינער וואס פערניינט אדער לייקענט אב.

neglect' *v., n. and a.* (נעג־לעקט) פער־נאכלעסיגען; פערזעהן, ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט, דורכלאזען; ניט אכ־טען; זיין ניט העפליך; פערנאכלעסיגונג, פערנאכלעסיגקייט; נאכלעסיגקייט, א פער־זעהן; פערנאכלעסיגט, פערזעהן, דורכגע־לאזען.

neglec'table *a.* (נעג־לעק־טעבל) וואס מען קען פערנאכלעסיגען, דורכלאזען אדער ניט נעהמען אין אנבעטראכט; וואס איז פון קנאפער וויכטיגקייט.

neglec'tedness *n.* (נעג־לעק־טעד־נעס) פערנאכלעסיגטקייט.

neglec'ter *n.* (נעג־לעק־טער) א פער־נאכלעסיגער.

neglect'ful *a.* (נעג־לעקט־פול) 1. נאכ־לעסיג, זארגלאז; 2. אהן רעספעקט, אונ־העפליך, אונאויפמערקזאם; 3. וואס דריקט אויס נאכלעסיגקייט אדער אונאויפמערק־זאמקייט.

1 The teacher was dismissed from the service because he was **neglectful** of his duties. 3. He has a cold **neglectful** countenance.

neglect'fully *adv.* (נעג־לעקט־פול־אי) מיט נאכלעסיגקייט; אויף א זארגלאזען אדער אונאויפמערקזאמען אופן; אונהעפ־ליך, אהן רעספעקט.

neglect'fulness *n.* (נעג־לעקט־פול־נעס) נאכלעסיגקייט, זארגלאזיגקייט, אונ־אויפמערקזאמקייט; אונהעפליכקייט.

neglec'tible *a.* (נעג־לעק־טיבל) ז. ***neglectable***

neglec'tingly *adv.* (נעג־לעק־טינג־לי) ז. ***neglectfully***

neglec'tion *n.* (נעג־לעק־שאן) נאכלע־סיגקייט, פערנאכלעסיגונג.

negligée' *n. and a.* (נעג־לי־זשיי) נעגליזשע, א פרויען־מארגען־אנצוג; נאכ־לעסיג, אהן צערעמאניעס געקליידעט.

neg'ligence *n.* (נעג־לי־דזשענס) נאכ־לעסיגקייט; אונאכטונג; דאס ניט קימע־רען זיך וועגען אנגענומענע מנהגים.

neg'ligent *a.* (נעג־לי־דזשענט) נאכלע־סיג, זארגלאז; ניט־אכטזאם; ניט קימע־רענדיג זיך וועגען אנגענומענע מנהגים.

neg'ligent escape' (נעג־לי־דזשענט עס־קייפ) דאס אנטלויפען פון אן ארעס־טירטען אהן דעם וויסען פון דעם וועכטער.

neg'ligently *adv.* (נעג־לי־דזשענט־לי) אויף א נאכלעסיגען שטייגער.

neg'ligible *a.* (נעג־לי־דזשיבל) ז. ***neglectable***

neg'ligibly *adv.* (נעג־לי־דזשי־בלי) אזוי אז מען זאל קענען דורכלאזען, פער־נאכלעסיגען אדער ניט נעהמען אין אנבע־טראכט; אונוויכטיג.

negotiabil'ity *n.* (ני־גאו־שיע־ביל־אי־טי) פערקויפליכקייט, דאס קענען פערקויפט ווערען, דאס קענען פערהאנדעלט ווערען; דאס קענען דיסקאנטירט ווערען [וועגען וועקסלען].

nego'tiable *a.* (ני־גאו־שיעבל) פער־קויפליך, וואס מען קען פערקויפען, וואס מען קען פערהאנדלען, וואס מען קען דיס־קאנטירען [וועגען וועקסלען].

nego'tiable pa'per (ני־גאו־שיעבל פיי־פער) וועקסלען וואס מען קען פער־קויפען, איבערגעבען אויף אן אנדערענס נאמען אדער דיסקאנטירען.

nego'tiant *n.* (ני־גאו־שי־ענט) א נע־גאציאנט, א פערמיטלער, איינער וואס אונטערהאנדעלט.

nego'tiate *v.* (ני־גאו־שי־אייט) האנד־לען; אונטערהאנדלען; פערהאנדלען, פער־קויפען; טהאן עפעס, פיהרען א געשעפט; דיסקאנטירען [וועקסלען].

negotia'tion *n.* (ני־גאו־שי־איי־שאן) אונטערהאנדלונג; פערהאנדלונג; האנד־לונג; דאס מאכען, אז א וועקסעל זאל קע־נען דיסקאנטירט ווערען.

nego'tiator *n.* (ני־גאו־שי־איי־טאר) א הענדלער; איינער וואס אונטערהאנדעלט; א פערמיטלער.

nego'tiatory *a.* (ני־גאו־שי־ע־טא־רי) אונטערהאנדלענד, וואס איז שייך צו אן אונטערהאנדלונג אדער האנדעל.

nego'tiatrix *n.* (ני־גאו־שי־איי־טריקס) א הענדלערין; איינע וואס אונטערהאנ־דעלט; א פערמיטלערין.

ne'gress *n.* (ני־גרעס) א נעגערין, א מורין־פרוי.

Negril'lo *n.* (נע־גרי־ליאו) ז. ***Negrito***

Negri'to *n.* (נע־גרי־טאו) א נעגריט [איינער פון דער קליין־געוואקסיגער נע־גער־ראסע אויף די פיליפינען־אינזלען און אין ניי־קאלעדאניע].

ne'gro *n. and a.* (ני־גראו) נעגער; א מורין; נעגערש, שווארץ־הויטיג, וואס איז שייך צו דער נעגער־ראסע.

ne'gro-head *n.* (ני־גראו־העד) א מין קיי־טאבאק; א מין ביליגער קויטשוק פון זיד־אמעריקא.

ne'groid *a.* (ני־גראיד) נעגער־עהנליך, נעגערש.

negroi'dal *a.* (ני־גראי־דעל) ז. ***negroid***

ne'groism *n.* (ני־גרא־איזם) א נעגער־אייגענטימליכקייט [הויפטזעכליך אין ריי־דען ענגליש].

ne'gro leth'argy (ני־גראו לעטה־אר־דזשי) די שלאף־קראנקהייט, נעגער־קראנק־הייט אדער אפריקאנישע קראנקהייט [א קראנקהייט אין וועסט־אפריקא, וואס איז פערשפרייט מעהרסטענטייל בלויז צווישען דער שווארצער בעפעלקערונג. איינער פון איהרע הויפט־סמנים איז, וואס דער קראנ־קער האלט אין איין שלאפען]. ז. ***sleeping-sickness***

ne'gro min'strels (ני־גראו מינ־סטרעלז) נעגער־זינגער [זינגער, שפיעלער און וויצלינגע וואס פערשטעלען זיך אלס נעגערס].

ne'gro's-head *n.* (ני־גראוז־העד) די עלפענביין־פאלמע. ז. ***ivory-palm***

ne'gus *n.* (ני־גאס) א מין ענגלישער פונש [פון הייסען וואסער, וויין, צוקער און ציטראנען־זאפט].

Ne'gus *n.* (ני־גאס) דער נעגוס [אבי־סינישער קעניג].

neigh *v. and n.* (ניי) הירזשען [ווי א פערד]; דאס הירזשען.

neigh'bor *n. and v.* (ניי־באר) א נאכ־באר, א שכן; א נאכבארין, א שכנה; א פריינד, א חבר; זיין א מיט־מענש; זיין א נאכבאר, וואהנען בשכנות.

neigh'borhood *n.* (ניי־באר־הוד) נאכ־בארשאפט, שכנ'שאפט; אומגעבונג; אומ־געגנד, געגענד; שכנ'ישע, פריינדליכע בעציהונגען.

neigh'boring *a.* (ניי־באר־אינג) נאכ־בארשאפטליך, שכנ'יש.

neigh'borliness *n.* (ניי־באר־לי־נעס) שכנ'ישע בעציהונגען און פריינדליכקייט.

neigh'borly *a. and adv.* (ניי־באר־לי) נאכבארליך, פריינדליך; ווי א גוטער שכן; מיט פריינדליכקייט.

neigh'ing *n.* (ניי־אינג) דאס הירזשען [פון א פערד].

nei'ther *a., pr. and c.* (ניע־טהער) 1. קיינער; קיינער פון ביידע, ניט דער ניט יענער; 2. אין ביידע פעלע ניט, אין קיין פאל ניט; 3. אויך ניט; און ניט; ניט—ניט [ווי למשל: ניט גוט, ניט שלעכט].

1. Neither of them is willing to help me. 2. In neither case will I accept your offer. 3. Neither rain nor snow will keep me from coming.

nei'ther fish nor flesh (ניע־טהער פיש נאהר פלעש) ניט פליישיג, ניט מילכיג; ניט אהין, ניט אהער.

nei'ther here nor there (ניע־טהער היער נאהר טהעהר) ניט דא, ניט דארט; וואס פאסט זיך ניט צום פלאץ אדער צום ענין; ניט וויכטיג.

nei'ther off nor on (ניע־טהער אף נאהר אן) ניט אהער און ניט אהין, אונ־ענטשלאסען; אונבעשטענדיג.

Nemes'ic *a.* (ני־מעס־איק) אונפער־מיידליך, פאטאל, בעשטימט פון מזל; ווי די אלט־גריכישע געטין נעמעזיס. ז. ***Nemesis***

Nem'esis *n.* (נעמ־ע־סיס) נעמעזיס [ביי די אלטע גריכען — די געטין פון ראכע, פון געטליכער שטראף און פון גלייכמעסיגער צוטיילונג פון מזל־ברכה צווישען מענשען].

nemoph'ilous *a.* (ני־מאפ־אי־לאס) וואס האט ליעב וועלדער; וואס וואהנט אין וועלדער [ווי פויגלען, אינזעקטען א. ז. וו.].

nem'oral *a.* (נעמ־א־רעל) וועלדיג.

ne'nia *n.* (ניע־ני־א) א לויה־געזאנג; א טרויער־געזאנג; אן עלעגיע.

nen'uphar *n.* (נענ־יו־פאר) די אייראָ־פעאישע ווייסע וואסער־ליליע.

neo-Cath'olic *a.* (ני־או־קעטה־א־ליק) נעא־קאטויליש, ניי־קאטויליש. ז. ***neo-Catholicism***

neo-Cathol'icism *n.* (ני־או־קא־טהאל־אי־סיזם) נעא־קאטויליציזם, ניי־קאטויליציזם [די פרינציפען פון א טייל פון דער אנגליקאנישער קירך וואס איז גענייגט צום קאטויליציזם, אדער פון דעם ליבעראלען פליגעל פון דער קאטוילישער רעליגיאן אין פראנקרייך].

neo-Chris'tian *a. and n.* (ני־או־קריס־טשען) ניי־קריסטליך, וואס איז שייך צום נעא־קריסטענטום [ראציאנאליזם אין קריסטענטום]; אן אנהענגער פון ניי־קריסטענטום, א ראציאנאליסט.

neo-Christian'ity *n.* (ני־או־קריס־טשי־ען־אי־טי) נעא־קריסטענטום, ניי־קריסטענטום, ראציאנאליזם אין דער קריסטליכער טעאלאגיע.

neocrim'inalist *n.* (ני־א־קרימ־אי־נעל־איסט) אן אנהענגער פון דער טעא־ריע, אז פערברעכענס קומען ניט פון דעם בייזען ווילען פון די פערברעכער, נאר פון אן אוננארמאלקייט אין זייער קערפער־בוי.

neo-Darwin'ian *a. and n.* (ני־א־דאר־הווינ־אי־ען) נעא־דארוויניסטיש, וואס איז שייך צום נעא־דארוויניזם; אן אנהענגער פון נעא־דארוויניזם. ז. ***neo-Darwinism***

neo-Dar'winism *n.* (ני־א־דאר־הווינ־איזם) נעא־דארוויניזם [דער נייער אדער מאדיפיצירטער דארוויניזם, וועלכער אנערקענט, ערשטענס, אז די נאטירליכע

אבקלייבונג, א דאנק דעם קאמפף פאר עקזיסטענץ, איז ניט איינער פון די אורזאכען פון דער ענטוויקלונג פון נייע מינים פלאנצען און חיות, ווי דארווין האט בעהויפטעט, נאר די הויפט־אורזאכע דערפון; און צווייטענס, אז פון איין דור צום צווייטען קענען איבערגעהן בלויז יענע איינגעשאפטען, וואס זיינען צום ערשטען דור געקומען בירושה]. ז. *Darwinism*.

neo-Dar'winist *n.* (ני־א־דאר׳־הווינ־איסט) א נעא־דארוויניסט. ז. *neo-Darwinism*.

neog'amist *n.* (ני־אג׳־ע־מיסט) א נור־וואס פערהייראטער אדער פערהייראטע.

neog'raphy *n.* (ני־אג׳־רע־פי) א נייע סיסטעם צו שרייבען.

neo-Hebra'ic *n.* *and* *a.* (ני־א־הי־בריי׳־איק) ניי־העברעאיש, נעא־העברעאיש [די נאך־ביבלישע שפראך אדער דאס מאדערנע העברעאיש]; וואס איז שייך צו די מאדערנע אידען אדער צו דעם מאדערנעם העברעאיש.

neo-Hellen'ic *a.* *and* *n.* (ני־א־הע־לענ׳־איק) נעא־העלעניש, ניי־גריכיש, וואס איז שייך צום מאדערנעם גריכענלאנד אדער צו דער מאדערנער גריכישער שפראך; די מאדערנע גריכישע שפראך.

neo-Lat'in *a.* *and* *n.* (ני־או־לעט׳־אין) ניי־לאטייניש [וועגען די ראמאנישע שפראכען, וועלכע שטאמען פון לאטיין, אדער וועגען דעם מאדערנעם לאטיין, ווי עס ווערט געשריבען פון די מאדערנע שרייבער]; ניי־לאטיין, מאדערנער לאטיין.

Neolith'ic *a.* (ני־א־ליטה׳־איק) וואס איז שייך צו דער נעאליטישער עפאכע [די שפעטערע עפאכע פון דער שטיין־פעריאדע, ווען די שטיין־אינסטרומענטען האבען דערגרייכט די העכסטע שטופע פון פאלקאמענהייט].

neolo'gian *a.* *and* *n.* (ני־א־לאו׳־דזשי־ען) נעאלאגיש, וואס איז שייך צו נעאלאגיע [א נייגונג אריינצוברייגען אוננויטיגע נייאיגקייטען אין שפראך אדער געדאנק]; א נעאלאג.

neolog'ic *a.* (ני־א־לאדזש׳־איק) נעאלאגיש, וואס איז שייך צו א נעאלאגיזם [א נייאינקייט אין שפראך אדער געדאנק].

neolog'ical *a.* (ני־א־לאדזש׳־אי־קעל) נעאלאגיש, וואס איז שייך צו א נעאלאגיזם [א נייאינקייט אין שפראך אדער געדאנק].

neolog'ically *adv.* (ני־א־לאדזש׳־אי־קעל־אי) ווי א נעאלאגיזם [א נייאינקייט אין שפראך אדער געדאנק].

neol'ogise *v.* (ני־אל׳־א־דזשאיז) ז. *neologize*.

neol'ogism *n.* (ני־אל׳־א־דזשיזם) א נעאלאגיזם [א נייאינקייט אין א שפראך אדער געדאנק, א ניי ווארט, א נייע פראזע, א נייע בעדייטונג פון א ווארט, א נייע לעהרע].

neol'ogist *n.* (ני־אל׳־א־דזשיסט) א נעאלאג [איינער וואס ברייננט אריין נייאינקייטען אין שפראך אדער געדאנק].

neologis'tic *a.* (ני־אל־א־דזשיס׳־טיק) ז. *neologic*.

neologis'tical *a.* (ני־אל־א־דזשיס׳־טי־קעל) ז. *neologic*.

neol'ogize *v.* (ני־אל׳־א־דזשאיז) איינפיהרען נייאינקייטען אין שפראך אדער געדאנק [הויפטזעכליך אין רעליגיאן].

neol'ogy *n.* (ני־אל׳־א־דזשי) נעאלאגיע, נייאינקייטען אין א שפראך, איינפיהרונג פון נייאינקייטען אין א שפראך אדער געדאנק, ספעציעל אין רעליגיאן, ראציאנאליזם אין רעליגיאן.

neome'nia *n.* (ני־א־מי׳־ני־א) דער מולד, די געבורט פון דער נייער לבנה.

neomor'phism *n.* (ני־א־מאהר׳־פיזם) א נייע פארמאציאן; ענטוויקלונג פון א נייער פארם.

neon'omous *a.* (ני־אנ׳־א־מאס) אין ביאלאגיע — ניי־פארמירט, שטארק געענדערט אין בוי.

neontol'ogist *n.* (ני־אנ־טאל׳־א־דזשיסט) א קענער פון דעם טייל פון זאאלאגיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די איצטער־עקזיסטירענדע חיות.

neontol'ogy *n.* (ני־אנ־טאל׳־א־דזשי) דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די איצטער־עקזיסטירענדע חיות [ניט מיט די פערשוואונדענע מינים].

ne'onym *n.* (ני׳־א־נים) א נעאנים, א נייער נאמען.

neon'ymy *n.* (ני־אנ׳־אי־מי) דאס מאכען אדער צוטראכטען נייע נעמען.

neopho'bia *n.* (ני־א־פאו׳־בי־א) נעאפאביא, די פיינדשאפט צו נייאיגקייטען אדער נייע איינפיהרונגען.

ne'ophyte *n.* *and* *a.* (ני׳־א־פאיט) א נעאפיט, א ניי־בעקעהרטער, א ניי־געטויפטער; אן אנפאנגער; ניי־בעקעהרט; ניי־געטויפט; וואס איז אן אנפאנגער.

neora'ma *n.* (ני־א־רא׳־מא) א נעאראמא [א פאנאראמע אדער בילד פון די אינוועניגסטע טיילען פון א געביידע].

neos'sine *n.* (ני־אס׳־אין) דער שטאף, פון וועלכען עס בעשטעהן די עסבארע פויגעל־נעסטען.

neossol'ogy *n.* (ני־א־סאל׳־א־דזשי) דאס שטודיום וועגען יונגע פויגעלעך [וועגען אויסזיצען די אייער, וועגען ערציהונג פון די יונגע פויגעלעך א. ז. וו.].

neoter'ic *a.* *and* *n.* (ני־א־טער׳־איק) ניי, היינט־וועלטיש; מאדערן; א היינט־וועלטיגער מענש, א מאדערנער מענש.

neoter'ical *a.* (ני־א־טער׳־אי־קעל) ז. *neoteric*.

neot'erism *n.* (ני־אט׳־ע־ריזם) א נייעס, א נייאינקייט, א נייע איינפיהרונג [איבערהויפט אין דער שפראך]. ז. *neologism*.

neot'erist *n.* (ני־אט׳־ע־ריסט) איינער וואס ערפינדעט נייע ווערטער אדער אויסדריקע; א נעאלאגיסט. ז. *neologist*.

neoteris'tic *a.* (ני־אט־ע־ריס׳־טיק) וואס איז שייך צו דער איינפיהרונג פון נייע ווערטער אדער אויסדריקע.

neot'erize *v.* (ני־אט׳־ע־ראיז) איינפיהרען נייאיגקייטען; איינפיהרען נייע ווערטער אין א שפראך.

ne'otome *n.* (ני׳־א־טאום) דער וואלד־ראץ [א גריזשענד חיה׳לע פון נארד־אמעריקא]. ז. *wood-rat*.

Neozo'ic *a.* (ני־א־זאו׳־איק) אין געאלאגיע — נעאזאאיש, וואס איז שייך צו די נייעסטע פארמאציאנען אין דער ענטוויקלונג פון דער ערד [פון דעם אנפאנג פון דער טערציער־פעריאדע ביז דער לעצטער צייט]. ז. *Tertiary*.

nep *n.* (נעפ) אזא שמעקעדיג גראז. ז. *catmint*.

nepen'the *n.* (ני־פענ׳־טהיע) א טרויער־שטילענדער צויבער־געטראנק.

nepen'thes *n.* (ני־פענ׳־טהיז) ז. *nepenthe*.

Nepen'thes *n.* (ני־פענ׳־טהיז) דער מין קרוגען־פלאנצען [אזא מין פלאנצען אויף די מאלאאישע אינזלען, ביי וועלכע די בלעטער האבען א קרוג־פערמיגען אויסזעהן]. ז. *pitcher-plant*.

neph'alism *n.* (נעפ׳־ע־ליזם) פאלשטענדיגע צוריקהאלטונג פון פער׳שכור׳ענדע משקאות.

neph'alist *n.* (נעפ׳־ע־ליסט) איינער וואס פרעדיגט אדער פראקטיצירט די צוריקהאלטונג פון פער׳שכור׳ענדע משקאות.

nephelog'nosy *n.* (נעפ־ע־לאג׳־נא־סי) ז. *nephology*.

neph'eloid *a.* (נעפ׳־ע־לאיד) אין מעדיצין — מוטנע [וועגען השתנה].

nephelom'eter *n.* (נעפ־ע־לאמ׳־ע־טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די פערוואלקענטקייט פון הימעל און די בעוועגונג פון די וואלקענס.

neph'eloscope *n.* (נעפ׳־ע־לא־סקאופ) אן אינסטרומענט צו צייגען די פארמירונג פון וואלקענס.

neph'elosphere *n.* (נעפ׳־ע־לא־ספיער) א וואלקענדיגע איינהילונג ארום א הימלישען קערפער.

neph'esh *n.* (נעפ׳־עש) נפש; נשמה.

neph'ew *n.* (נעפ׳־יו) א נעפע, א פלימעניק.

nepholog'ical *n.* (נעפ־א־לאדזש׳־אי־קעל) וואלקענדיג; וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען וואלקענס.

nephol'ogy *n.* (נע־פאל׳־א־דזשי) די לעהרע וועגען וואלקענס [דער טייל פון מעטעאראלאגיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט וואלקענס].

neph'oscope *n.* (נעפ׳־א־סקאופ) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג און די געשווינדיגקייט פון וואלקענס.

nephral'gia *n.* (נעפ־רעל׳־דזשי־א) ניערען־נייראלגיע, א וועהטאג אין די ניערען.

nephral'gic *a.* (נעפ־רעל׳־דזשיק) וואס איז שייך צו ניערען־נייראלגיע.

nephral'gy *n.* (נעפ־רעל׳־דזשי) ז. *nephralgia*.

nephrec'tomy *n.* (נעפ־רעק׳־טא־מי) אויסשניידונג פון די ניערען.

nephrit'ic *a.* *and* *n.* (נעפ־ריט׳־איק) וואס געהערט צו די ניערען; פון די ניערען; וואס ליידעט פון ניערען־ענטצינדונג; וואס היילט ניערען־קראנקהייט; א מעדיצין צום היילען ניערען־קראנקהייט.

nephri'tis *n.* (נעפ־ראי׳־טיס) ניערען־ענטצינדונג.

nephrog'raphy *n.* (נעפ־ראג׳־רע־פי) א בעשרייבונג פון די ניערען.

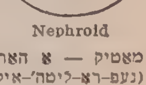
Nephroid

neph'roid *a.* *and* *n.* (נעפ׳־ראיד) וואס האט די פארם פון א ניער; אין מאטעמאטיק — א הארץ־פערמיגע ליניע.

nephrolith'ic *a.* (נעפ־רא־ליטה׳־איק) וואס בעציהט זיך אויף שטיינער אין די ניערען.

nephrolithot'omy *n.* (נעפ־רא־לי־טהאט׳־א־מי) דאס אויסשניידען שטיינער פון די ניערען.

nephrol'ogy *n.* (נעפ־ראל׳־א־דזשי) די לעהרע וועגען די ניערען.

nephrot'omy *n.* (נעפ־ראט׳־א־מי) א ניערען־אפעראציאן [ווי צום ארויסשניידען שטיינער].

ne plus ul'tra (ני פלאס אל׳־טרא) ביז׳ן העכסטען גראד; וואס בעסער קען שוין ניט זיין.

nep'otal *a.* (נעפ׳־א־טעל) וואס איז

שייך צו א פלימעניק אדער א נאהנטען קרוב.

nepot'ic *a.* (ני-פאט'-איק) וואס איז שייך צו דער איבערגעבענהייט צו פלימעניקעס אדער אנדערע קרובים [אויסטיילענדיג קהל'שע שטעלען ניט צוליעב זייערע פערדיענסטע, נאר צוליעב זייער פערוואנדשאפט].

nepo'tious *a.* (ני-פאו'-שאס) פול מיט איבערגעבענהייט צו פלימעניקעס אדער אנדערע קרובים; וואס טיילט אויס קהל'שע עמטער צו קרובים בלויז צוליעב דער פערוואנדשאפט.

nep'otism *n.* (נעפ'-א-טיזם) די איבערגעבענהייט אדער ליעבע צו פלימעניקעס אדער אנדערע קרובים; דאס אויסטיילען קהל'שע עמטער צו קרובים ניט צוליעב זייערע פערדיענסטע נאר בלויז דערפאר, ווייל זיי זיינען קרובים.

nep'otist *n.* (נעפ'-א-טיסט) א הייסער, איבערגעבענער קרוב; איינער וואס פאטראניזירט קרובים.

Nep'tune *n.* (נעפ'-טשון) [דער נעפטון גאט פון ים ביי די אלטע רוימער]; דער ים, דער אקעאן; דער פלאנעט נעפטון.

Neptune

Neptu'nian *a.* (נעפ-טשו'-ני-ען) וואס איז שייך צו נעפטון [דעם גאט פון ים]; אין געאלאגיע — געבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואסער [וועגען פעלזען, בערג א. ד. ג.].

Nep'tunism *n.* (נעפ'-טשו-ניזם) נעפטוניזם, די טעאריע, אז די פארם פון דעם ערד-קוגעל האט זיך געבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואסער. ז. *Neptunist*.

Nep'tunist *n.* (נעפ'-טשו-ניסט) א נעפטוניסט, אן אנהענגער פון דער טעאריע, אז די פארם פון דעם ערד-קוגעל, ווי די בערג, די טאלען און די פעלזען האט זיך אויסגעבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואסער [אין געגענזאץ צו דער טעאריע וואס נעהמט אן, אז דיעזע אויסבילדונג איז געקומען דורך דער ווירקונג פון פייער].

ne'reid *n.* (ני'-רי-איד) אזא ים-ווארם; א שיינענדער ים-ארגאניזם.

Ne'reid *n.* (ני'-רי-איד) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א נערידע, א וואסער-נימפע [א וואסער-גייסט, וועלכער איז פארגעשטעלט אין דער פיגור פון א שעהנער לוסטיגער יונגער פרוי].

Neri'ta *n.* (ני-ראי'-טא) די שווים-שנעקע [א מין מאלוסקולען].

ner'val *a.* (נויר'-וועל) וואס געהערט צו א נערוו אדער צום נערווען-סיסטעם.

ner'vate *a.* (נויר'-וועיט) — אין באטאניק — אדערדיג [וועגען בלעטער וואס האבען א געוועב פון דינע אדערלעך אדער נערווען-עהנליכע פעדימלעך].

nerva'tion *n.* (נויר-וויי'-שאן) די פערטיילונג פון די נערווען אין קערפער; די פערטיילונג פון די נערווען-עהנליכע פעדימלעך אין בלעטער.

ner'vature *n.* (נויר'-ווע-טשור) ז. *nervation*.

nerve *n. and v.* (נוירוו) א נערוו; עטוואס וואס איז עהנליך צו א נערוו; קראפט, כח; מוטה, דרייסטקייט; אין באטאניק — דאס נערווען-עהנליכע פעדימעל פון א בלאט; אין ארכיטעקטור — א ריפ; געבען כח, שטארקען.

nerve'-broach *n.* (נוירוו'-בראוטש) אזא דראט-אינסטרומענט ארויסצונעהמען דעם נערוו פון א צאהן.

nerve'-canal' *n.* (נוירוו'-קע-נעל') דער נערוו-קאנאל אין א צאהן.

nerve'-cap'ping *n.* (נוירוו'-קעפ'-אינג) אן איינהילונג אויף א צאהן, אום צו פערהיטען אן אויפגעדעקטען נערוו.

nerve'-cen'ter *n.* (נוירוו'-סענ'-טער) דער נערווען-צענטער.

nerved *a.* (נוירווד) מיט נערווען; אין באטאניק — אדערדיג [וועגען בלעטער וואס האבען אדערלעך אדער נערווען-עהנליכע פעדימלעך].

nerve'-drill *n.* (נוירוו'-דריל) א נערוו-בויערער [א דענטיסטישער אינסטרומענט אויסצובויערען דעם חלל אין א צאהן, וואו דער נערוו געפינט זיך].

nerve'-fi'ber *n.* (נוירוו'-פאי'-בער) א נערווען-פעדימעל.

nerve'-force *n.* (נוירוו'-פאורס) די נערווען-קראפט.

nerve'less *a.* (נוירוו'-לעס) אהן נערווען; אהן קראפט, קראפטלאז.

nerve'lessness *n.* (נוירוו'-לעס-נעס) קראפטלאזיגקייט.

nerve'-nee'dle *n.* (נוירוו'-ניע'-דל) א נערוו-נאדעל [אזא נאדעל-פערמיגער אינסטרומענט וואס דענטיסטען בענוצען ארויסצונעהמען דעם נערוו פון א צאהן].

nerve'-obtun'dent *n.* (נוירוו'-אב-טאנ'-דענט) א מעדיצינישער מיטעל צום טויטען דעם נערוו פון א צאהן.

nerve'-paste *n.* (נוירוו'-פעיסט) א מין געמישעכץ פון ארזעניק צו טויטען דעם נערוו פון א צאהן.

nerve'-sha'ken *a.* (נוירוו'-שיי'-קן) מיט אבגעשוואכטע אדער צורודערטע נערווען.

nerve'-storm *n.* (נוירוו'-סטאהרם) א צורודערונג פון די נערווען.

nerve'-tire *n.* (נוירוו'-טאיר) נייראסטעניע, נערווען-שוואכקייט.

nerve'-tis'sue *n.* (נוירוו'-טיש'-או) דאס נערווען-געוועב.

ner'vine *a. and n.* (נויר'-ווין) וואס איז שייך צו די נערווען; וואס קען איינשטילען די נערווען; א מעדיצין וואס ווערט בענוצט פאר נערווען-קראנקהייטען.

nervos'ity *n.* (נויר-וואס'-אי-טי) נערוועזיטעט, נערווענקייט, נערוועזקייט.

ner'vous *a.* (נויר'-וואס) נערוועז; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט; וואס האט קראנקע נערווען; מיט נערווען; שטארק; קרעפטיג.

ner'vous cen'ter (נויר'-וואס סענ'-טער) ז. *nerve-center*.

ner'vous fe'ver (נויר'-וואס פי'-ווער) נערווען-פיבער.

ner'vous head'ache (נויר'-וואס העד'-אייק) נערוועזער קאפ-ווערטאג.

ner'vously *adv.* (נויר'-וואס-לי) אויף א נערוועזען אופן, מיט נערוועזיטעט; מיט קראפט, מיט ענערגיע.

ner'vousness *n.* (נויר'-וואס-נעס) נערוועזיטעט, נערוועזקייט, נערווענקייט; קראפט, ענערגיע, שטארקייט.

ner'vous prostra'tion (נויר'-וואס פראס-טריי'-שאן) נייראסטעניע, שוואכקייט אדער געדריקטער מוטה וואס קומט פון נערווען-שוואכקייט אדער נערווען-צורודערונג.

ner'vous sys'tem (נויר'-וואס סיס'-טעם) די נערווען-סיסטעם.

ner'vure *n.* (נויר'-וויור) אין ארכיטעקטור — א ריפ, א זייטען-ריפ אין א געוועלב; אין באטאניק — דער הויפט-אדער פון א בלאט; אן אדערעל אין דעם פליגעל פון אן אינזעקט.

ner'vy *a.* (נויר'-ווי) שטארק, קרעפטיג; העזה'דיג; דרייסט, מוטיג.

nes'cience *n.* (נעש'-יענס) אונוויסענהייט.

nes'cient *a.* (נעש'-יענט) אונוויסענד.

nes'cientist *n.* (נעש'-יענ-טיסט) אן אונוויסענדער.

nes'cious *a.* (נעש'-יאס) ז. *nescient*.

nesh *a.* (נעש) צארט, עדעל; שוואך.

ness *n.* (נעס) א שטיק הויך לאנד וואס דרינגט אריין פון ברעג אין ים.

nest *n. and v.* (נעסט) א פויגעל-נעסט; אן אויפהאלטונגס-ארט; א גאנג כלים, קעסטלעך א. ז. וו., וואס פאסען זיך אריין איינס אין צווייטען; א רייה רעדער [אין מאשינעריע אדער אין א הויב-מאשין]; בויען א נעסט; זוכען א נעסט; זיך אויפהאלטען אין א נעסט; אריינלעגען איינס אין צווייטען כלים, קעסטלעך א. ז. וו.

nest'-egg *n.* (נעסט'-עג) א נעסט-איי [אן איי וואס מען לעגט אריין אין א נעסט, אום די הוהן זאל זיך דארט האלטען]; עטוואס וואס דיענט אלס אנפאנג אדער קערן פון עפעס.

nes'tle *v.* (נעסל) זיך מאכען א נעסט; ליעגען אין א נעסט; זיך איינפונדעווען, זיך פאנאנדערלעגען ווי אין א נעסט; בעזארגען מיט א נעסט; צוטוליען [ווי פויגעלעך אין א נעסט].

nes'tler *n.* (נעס'-לער) א נעסט-פויגעלע [א יונג פויגעלע].

nes'tling *n. and a.* (נעס'-לינג) א נעסט-פויגעלע [א יונג פויגעלע]; דאס מאכען א נעסט; דאס בעזעצען זיך [ווי אין א נעסט]; זייענדיג נאך א נעסט-פויגעלע.

Nes'tor *n.* (נעס'-טאר) א נעסטאר [דער עלטעסטער און קלינגסטער אין א קלאס אדער געזעלשאפט]; א ראטגעבער, א בעל יועץ.

Nesto'rian *a. and n.* (נעס-טאו'-רי-ען) נעסטאריאניש, וואס איז שייך צו נעסטאריוס [דער פאטריארך פון קאנסטאנטינאפאל אין 5טען יאהרהונדערט, וועלכער האט געגרינדעט א בעזונדערע קריסטליכע סעקטע]; א מיטגליעד פון דער נעסטאריאנישער סעקטע. ז. *Nestorianism*.

Nesto'rianism *n.* (נעס-טאו'-רי-ענ-איזם) נעסטאריאניזם, די לעהרען פון דער קריסטליכער סעקטע, וועלכע איז געגרינדעט געווארען פון דעם קאנסטאנטינאפאלער פאטריארך נעסטאריוס אין 5טען יאהרהונדערט [נעסטאריוס האט בעהויפטעט, אז די הייליגע מאריע, די מוטער פון יעזוס קריסטוס, האט נים געבארען א גאט-מענש, נאר א פשוט'ען מענש, מיט וועלכען עס האט זיך שפעטער, נאך דער געבורט, פעראייניגט גאט'ס גייסט און

דעריבער דארף מען די היילינגע מאריע ניט רופען מיט׳ן נאמען גאט׳ס מוטער].

net *n., a. and v.* (נעט) א נעץ; א נעצפערמיגער געוועב; טול; געפלאכטען ווי א נעץ; נעצפערמיג; געפאנגען אין א נעץ; ריין, אהן א ביי=געמיש; נעט [וועגען פראפיט]; מאכען א נעץ; שטריקען א נעץ; פאנגען אין נעץ; בעדעקען מיט טול אדער מיט א נעץ=געוועב; געבען א נעטען פראפיט; פערדיענען א נעטען פראפיט.

neth'er *a.* (נעטה׳-ער) אונטער, אונטערשטער; וואס איז אונטער די הימלען, ערדיש; וואס איז אונטער דער ערד, וואס איז שייך צום גיהנם, העליש.

neth'erlings *n.* (נעטה׳-ער-לינגז) זאקען.

neth'ermost *a.* (נעטה׳-ער-מאוסט) אונטערשטע, נידריגסטע.

neth'er-stock *n.* (נעטה׳-ער-סטאק) א זאק; דער אונטערשטער טייל פון א זאק.

neth'erward *adv.* (נעטה׳-ער-הווארד) נידערווערטס, אראבצו.

neth'erwards *adv.* (נעטה׳-ער-הווארדז) ז. *netherward*.

net'-loom *n.* (נעט׳-לוהם) א וועב=שטוהל פאר טול אדער אנדערע נעצפערמיגע שטאפען.

net'-ma'ker *n.* (נעט׳-מיי׳-קער) א נעץ=שטריקער.

net pro'ceeds (נעט פראו׳-סיעדז) ריינ=געווין, נעטער פראפיט.

net prof'its (נעט פראפ׳-איטס) נעטער פראפיט [דער פראפיט וואס בלייבט נאך דער אראברעכנונג פון אלע קאסטען].

net stock (נעט סטאק) דער ריינער געווינס וואס עס בלייבט פון א פיש=פאנג אראברעכנענדיג אלע אויסגאבען.

net'ted *a.* (נעט׳-עד) בעדעקט אדער געשיצט מיט א נעץ; נעצפערמיג; געפאנגען אדער געהאלטען אין א נעץ.

net'ter *n.* (נעט׳-ער) א נעץ=מאכער.

net'ting *n.* (נעט׳-אינג) נעץ=ווערק, נעץ=ארבייט; טול; די קונסט פון פלעכטען נעצען.

net'ting-machine' *n.* (נעט׳-אינג-מע-שין׳) א מאשין צו שטריקען אדער פלעכטען נעצען.

net'ting-nee'dle *n.* (נעט׳-אינג-ניעדל) א שטריק=נאדעל, א העקעל=נאדעל [צום שטריקען נעצען].

net'tle *n. and v.* (נעטל) קראפיווע [נעסעל]; שטעכען, ברענען; ערביטערען, רייצען.

net'tle-fe'ver *n.* (נעט׳ל-פי׳-ווער) נעסעל=פיבער [אזא הויט=אויסשלאג וואס איז עהנליך ווי ווען די הויט ווערט אבגעבריהט פון קראפיווע].

net'tler *n.* (נעט׳-לער) א שטעכעדיגער; עטוואס וואס שטעכט אדער רייצט די הויט.

net'tle-rash *n.* (נעט׳ל-רעש) ז. *nettle-fever*.

net'tle-tree *n.* (נעט׳ל-טריע) דער קראפיווע=בוים [אזא בוים מיט שטעכיגע בלעטער ווי קראפיווע. דאס האלץ פון דיעזען בוים איז זעהר גוט פאר שניץ=ארבייט].

net'ty *a.* (נעט׳-אי) נעצפערמיג; ווי א נעץ.

net weight (נעט הווייט) דאס נעטא געוויכט [דאס ריינע געוויכט פון אן ארטיקעל אראברעכנענדיג די פערפאקונג].

net'work *n.* (נעט׳-הוואירק) נעץ=ווערק, נעץ=ארבייט.

neu'ral *a.* (ניו׳-רעל) וואס איז שייך צו די נערוועז אדער צום נערוועז=סיסטעם.

neural'gia *n.* (ניו-רעל׳-דזשי-א) נייראלגיע, נערוועז=שמערץ.

neural'gic *a.* (ניו-רעל׳-דזשיק) נייראלגיש, וואס איז שייך צו נערוועז=שמערץ.

neural'giform *a.* (ניו-רעל׳-דזשי-פארם) וואס האט די פארם פון נייראלגיע [נערוועז=שמערץ].

neu'ralist *n.* (ניו׳-רעל-איסט) ז. *neuropath*.

neurastheni'a *n.* (ניו-רעס-טהע-נאי׳-א) נייראסטעניע, נערוועז=שוואכקייט.

neurasthen'ic *a. and n.* (ניו-רעס-טהענ׳-איק) נייראסטעניש, איינער וואס ליידעט פון נייראסטעניע.

neura'tion *n.* (ניו-ריי׳-שאן) די נערוועז=סיסטעם; די נערוועז=פעדימלעך אין בלעטער אדער אין די פליגלען פון אינזעקטען.

neure'mia *n.* (ניו-רי׳-מי-א) נערוועז=צושטערונג, נערוועז=צורודערונג.

neure'mic *a.* (ניו-רי׳-מיק) וואס איז שייך צו נערוועז=צורודערונג.

neu'ric *a.* (ניו׳-ריק) וואס בעלאנגט צו די נערוועז אדער צו דעם נערוועז=סיסטעם; וואס האט א נערוועז=סיסטעם.

neuric'ity *n.* (ניו-ריס׳-אי-טי) די נערוועז=קראפט, די אייגענשאפטען אדער די פונקציאנען פון די נערוועז.

neuril'ity *n.* (ניו-ריל׳-אי-טי) די אייגענטימליכע פונקציאנען פון די נערוועז.

neurit'ic *a.* (ניו-ריט׳-איק) וואס איז שייך צו נערוועז=ענטצינדונג; וואס איז קראנק אויף נערוועז=ענטצינדונג.

neuri'tis *n.* (ניו-ראי׳-טיס) נערוועז=ענטצינדונג.

neurody'namis *n.* (ניו-רא-דאי׳-נע-מיס) נערוועז=ענערגיע.

neurog'raphy *n.* (ניו-ראג׳-רע-פי) די בעשרייבונג פון די נערוועז.

neurohypnol'ogy *n.* (ניו-רא-היפ-נאל׳-א-דזשי) די לעהרע וועגען היפנאטיזם; היפנאטיזירונגס=מיטלען.

neu'roid *a.* (ניו׳-ראיד) ווי א נערוו.

neurolog'ical *a.* (ניו-רא-לאדזש׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו נייראלאגיע [די לעהרע וועגען נערוועז].

neurol'ogist *n.* (ניו-ראל׳-א-דזשיסט) א נייראלאגיסט, א ספעציאליסט אין נערוועז=קראנקהייטען.

neurol'ogy *n.* (ניו-ראל׳-א-דזשי) נייראלאגיע, נערוועז=לעהרע.

neu'ropath *n.* (ניו׳-רא-פעטה) א פערזאן וואס האט א נייגונג צו נערוועז=קראנקהייט; איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז די אורזאכע פון פערשיעדענע קראנקהייטען דארף מען הויפטזעכליך זוכען אין נערוועז=סיסטעם.

neuropath'ic *a.* (ניו-רא-פעטה׳-איק) נייראפאטיש, וואס איז שייך צו נייראפאטיע [נערוועז=קראנקהייט].

neuropath'ical *a.* (ניו-רא-פעטה׳-אי-קעל) ז. *neuropathic*.

neuropath'ically *adv.* (ניו-רא-פעטה׳-אי-קעל-אי) אויף א נייראפאטישען אופן. ז. *neuropathy*.

neuropatholog'ical *a.* (ניו-רא-פעטה-א-לאדזש׳-אי-קעל) נייראפאטאלאגיש, וואס איז שייך צו אן ערקראנקונג פון דעם נערוועז=סיסטעם.

neuropathol'ogist *n.* (ניו-רא-פע-טהאל׳-א-דזשיסט) א נייראפאטאלאגיסט, א ספעציאליסט אין נערוועז=קראנקהייטען.

neuropathol'ogy *n.* (ניו-רא-פע-טהאל׳-א-דזשי) נייראפאטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען נערוועז=קראנקהייטען.

neurop'athy *n.* (ניו-ראפ׳-ע-טהי) נייראפאטיע, נערוועז=קראנקהייט.

neurop'ter *n.* (ניו-ראפ׳-טער) א נעץ=פליגלער. ז. *Neuroptera*.

Neurop'tera *n.* (ניו-ראפ׳-טע-רא) די נעץ=פליגלער [דער מין אינזעקטען וואס זייערע פליגלען האבען א נעצפערמיגען נערוועז=געוועב].

neurop'teral *a.* (ניו-ראפ׳-טע-רעל) נעץ=פליגעלדיג. ז. *Neuroptera*.

neurop'terous *a.* (ניו-ראפ׳-טע-ראס) וואס האט נעץ=פערמיגע געאדערטע פליגלען [וועגען אינזעקטען]; וואס איז שייך צו די נעץ=פליגלער. ז. *Neuroptera*.

neuro'sal *a.* (ניו-ראו׳-סעל) וואס איז שייך צו דער ערקראנקונג פון דעם נערוועז=סיסטעם.

neu'rose *a.* (ניו׳-ראוס) מיט נערוועז [וועגען בלעטער אדער וועגען די פליגלען פון אינזעקטען].

neuro'sis *n.* (ניו-ראו׳-סיס) נייראזיע, די ערקראנקונג פון נערוועז=סיסטעם, נערוועז=צורודערונג.

neurotherapeu'tics *n.* (ניו-רא-טהער-ע-פיו׳-טיקס) די היילונג פון נערוועז=קראנקהייטען.

neurother'apy *n.* (ניו-רא-טהער׳-ע-פי) ז. *neurotherapeutics*.

neurot'ic *a. and n.* (ניו-ראט׳-איק) וואס איז שייך צום נערוועז=סיסטעם; וואס איז גענייגט צו נערוועז=צורודערונג; וואס ווירקט אויף די נערוועז; א קראנקהייט וואס קומט פון די נערוועז; א מיטעל צו היילען נערוועז=קראנקהייטען.

neurotom'ical *a.* (ניו-רא-טאמ׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער צוגליעדערונג אדער צושניידונג פון די נערוועז [נערוועז=אנאטאמיע].

neurot'omist *n.* (ניו-ראט׳-א-מיסט) א נערוועז=אנאטאמיסט [א ספעציאליסט אין צוגליעדערונג אדער צושניידונג פון נערוועז].

neurot'omy *n.* (ניו-ראט׳-א-מי) נערוועז=אנאטאמיע, די צוגליעדערונג אדער צושניידונג פון די נערוועז.

neuroton'ic *a.* (ניו-רא-טאנ׳-איק) א מעדיצין צו שטארקען די נערוועז.

neut. אבקירצונג פון *neuter*

neu'ter *a. and n.* (ניו׳-טער) נייטראל; אונפארטייאיש; אין גראמאטיק — זעכליך, ניט ווייבליך און ניט מענליך; וואס בעלאנגט צו דעם קלאס ווערטער, וועלכע זיינען ניט מענליך און ניט ווייבליך; אינטראנזיטיוו [וועגען צייטווערטער, וועלכע בעצייכענען א טהעטיגקייט אדער האנדלונג וואס ווערט ניט איבערגעטראגען אויף אן אנדער געגענשטאנד, צ. ב.: שלאפען, געהן, זיצען א. ד. ג.]; אהן געשלעכטליכע ארגאנען, אהן א בעשטימטען געשלעכט; אן ארגאניזם אהן בעשטימטע געשלעכטליכע ארגאנען; א סרים; א ווארט וואס איז ניט מין זכר און ניט מין נקבה.

neu'tral *a. and n.* (ניו׳-טרעל) נייטראל, אונפארטייאיש, וואס האלט ניט פאר דעם און ניט פאר יענעם; ניט דאס און ניט יענעם; אין כעמיע — וואס בעזיצט ניט די אייגענשאפטען פון אלקאליען און ניט פון זויערען; אין עלעקטריציטעט — וואס ווערט ניט עלעקטריזירט אדער מאגנעטיזירט; אין באטאניק — אהן געשלעכטס=ארגאנען; א נייטראלע אדער אונפארטייאישע פערזאן; א פאלק אדער נאציאן וואס איז נייטראל.

neutralisa'tion *n.* (ניו-טרעל-אי-זיי'-שאן) ז. *neutralization*

neu'tralise *v.* (ניו'-טרעל-איז) ז. *neutralize*

neu'tralism *n.* (ניו'-טרעל-איזם) נייטראליטעט, אונפּארטייליכקייט.

neutral'ity *n.* (ניו-טרעל'-אי-טי) 1. נייטראליטעט; די נייטראליטעט פון א טעריטאריע אין בעצוג צו אן אנדערער, די נייטראליטעט פון א רעגיערונג אין דער צייט פון קריעג צווישען צוויי אנדערע לענדער; 2. אונפּארטייליכקייט; 3. אין כעמיע — די אונפעהיגקייט זיך צו פערבינדען ניט מיט א באזע און ניט מיט א זויערע.

1. America preserved neutrality during the civil wars in Mexico. 2. I must maintain neutrality in this dispute.

neutraliza'tion *n.* (ניו-טרעל-אי-זיי'-שאן) נייטראליזירונג; אין כעמיע — דער פּראצעס דורך וועלכען א זויערע מיט א באזע ווערען אזוי פערבונדען דאס דער פּראדוקט פון דיזער פערבינדונג האט ניט די אייגענשאפטען ניט פון א זויערע און ניט פון א באזע; דאס מאכען א געוויסע טעריטאריע נייטראל אין בעצוג צו אנדערע טעריטאריעס [ווי די שווייץ אדער בעלגיען, צ. ב.].

neu'tralize *v.* (ניו'-טרעל-איז) נייטראליזירען; מאכען אונפּארטייאיש; ערקלערען א טעריטאריע אדער נאציאן אלס נייטראל [ווי די שווייץ אדער בעלגיען, צ. ב.]. ז. *neutralization*.

neu'tralizer *n.* (ניו'-טרעל-אי-זער) איינער אדער עטוואס וואס נייטראליזירט אדער מאכט נייטראל.

neu'trally *adv.* (ניו'-טרעל-אי) אויף א נייטראלען אופן; ניט האלטענדיג פאר קיינעם פון די צדדים.

neu'tral salts (ניו'-טרעל סאהלטס) נייטראל-זאלצען, מיטעל-זאלצען [די זאלצען ביי וועלכע דער פּלאץ פון די וואסערשטאף אטאמען קענען פערנומען ווערען דורך זויערען און באזען].

neu'tral tint (ניו'-טרעל טינט) נייטראל-טינט [אן אונבעשטימטע בלוי-גרויע פארב]. ז. איל. *"Colors"*.

Nev. אבקירצונג פון *Nevada* [דער שטאאט נעוואדא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

nev'er *adv.* (נעוו'-ער) ניעמאלס, קיינמאל; דורכאויס ניט.

nev'er mind (נעוו'-ער מאינד) עס מאכט ניט אויס! עס שאדט ניט.

nev'ermore *adv.* (נעוו'-ער-מאור) מעהר קיין מאל ניט.

nev'ertheless' *c.* (נעוו'-ער-טהי-לעס') פון דעסטוועגען, דאך.

new *a.* and *adv.* (ניו) ניי; פריש; מאדערן; פרעמד, אונבעקאנט; נור-וואס; ניט לאנג צוריק.

new'-born *a.* (ניו'-באהרן) נור-וואס געבארען, ניי-געבארען.

new'-come *a.* and *n.* (ניו'-קאם) וואס איז נור-וואס אנגעקומען; איינער וואס איז נור-וואס אנגעקומען.

new'-com'er *n.* (ניו'-קאמ'-ער) דער ערשט-אנגעקומענער.

new'-create' *v.* (ניו'-קרי-אייט') בעשאפען אויפ'ס ניי.

new'el *n.* (ניו'-על) א טרעפּען-זייל, דער זייל ארום וועלכען עס דרעהט זיך א שווינדעל-טרעפּ [א געדרעהטער טרעפּ].

New Eng'land (ניו אינ'-גלענד) ניי-ענגלאנד [דער נארד-אסט טייל פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער שליסט איין אין זיך זעקס שטאאטען: מיין, ניו העמפּשאיר, ווערמאנט, מאסאטשוזעטס, רהאד איילאנד און קאנעקטיקוט].

newfan'gle *a.* (ניו-פען'גל) וואס איז געניינט צו נייאינקייטען, וואס כאפּט זיך צו אלעס וואס איז ניי; אונבעשטענדיג.

newfan'gled *a.* (ניו-פען'גלד) ניי-אויסגעטראכט, ניי-מאדיש; וואס כאפּט זיך צו נייאינקייטען; אונבעשטענדיג.

newfan'gledly *adv.* (ניו-פען'גלד-לי) ניי-מאדיש; אויף א ניי-מאדישען אופן.

newfan'gledness *n.* (ניו-פען'גלד-נעס) ניי-מאדישקייט; נייאינקייט.

newfan'gleness *n.* (ניו-פען'גל-נעס) די נייגונג צו נייאינקייטען אדער צו ענדערונגען; אונבעשטענדיגקייט.

new'-fash'ioned *a.* (ניו'-פעש'-אנד) ניי-מאדיש.

new'-fledged *a.* (ניו'-פלעדזשד) בעדעקט מיט די ערשטע פעדערען; נור-וואס בעפעדערט; יונג.

Newfound'land *n.* (ניו-פאונד'-לענד) ניופאונדלאנד [אן אינזעל אין נארד-אמעריקא]; א ניופאונדלענדער; אדער ניופאונדלענדער הונד [אזא גרויסער, שטארקער הונד].

Newfound'land dog (ניו-פאונד'-לענד דאג) א ניופאונדלענדער הונד [אזא גרויסער שטארקער הונד].

new'ish *a.* (ניו'-איש) א ביסעל ניי, נייליך.

new'ly *adv.* (ניו'-לי) ניי, נור-וואס, פריש; אויפס-ניי.

new'market *n.* (ניו'-מאר-קעט) א רייט-מאנטעל; אזא לאנגער שטייפער פרויען-מאנטעל; אזא קארטען-שפּיעל.

New'market coat (ניו'-מאר-קעט קאוט) א רייט-מאנטעל; אזא לאנגער שטייפער פרויען-מאנטעל.

New-Mex'ican *a.* and *n.* (ניו-מעק'-סי-קען) ניו-מעקסיקאניש, וואס איז שייך צו ניו מעקסיקא [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן איינוואוינער פון ניו מעקסיקא.

new'-mod'el *v.* (ניו'-מאד'-על) אויפס-ניי מאדעלירען, ניי-פארמירען; איבער-מאכען.

new moon (ניו מוהן) ניי-חודש, ניי-מאנד [אנהויב חודש].

new'ness *n.* (ניו'-נעס) פריש-נייקייט, נייקייט.

news *n.* and *v.* (ניוז) א נייעס; א נאכריכט; א נייאינקייט; א צייטונג; פערשפּרייטען קלאנגען.

news'-a'gent *n.* (ניוז'-איי'-דזשענט) א צייטונגס-אגענט, א צייטונגס-הענדלער.

news'boy *n.* (ניוז'-באי) א צייטונגס-פערקויפער, א אינגעל וואס פערקויפט צייטונגען.

news'-house *n.* (ניוז'-האוס) א קאנטאר, וואו מען גיט ארויס פעריאדישע שריפטען [צייטונגען און זשורנאלען].

news'less *a.* (ניוז'-לעס) אהן נייעס, אהן נאכריכטען.

news'man *n.* (ניוז'-מען) א צייטונגס-טרעגער, א צייטונגס-פערקויפער.

news'monger *n.* (ניוז'-מאנ-גער) איינער וואס האט ליעב צו דערצעהלען און הערען נייעס; א פּליאטקע-מאכער, א רכילות'ניק.

news'-pamph'let *n.* (ניוז'-פעמפ'-לעט) א נייעס-פּאמפלעט, א צופעליגע אויסגאבע צוליעב א געוויסער פּאסירונג.

news'paper *n.* (ניוז'-פּיי-פּער) א צייטונג.

news'paper-clamp *n.* (ניוז'-פּיי-פּער-קלעמפּ) ז. *newspaper-file*

news'paper-file *n.* (ניוז'-פּיי-פּער-פאיל) א פּאררימכטונג צו האלטען אדער אויפצוהעבען צייטונגען.

news'room *n.* (ניוז'-רוהם) א צייטונגס-לעזע-צימער.

new style (ניו סטאיל) די גרעגאריאנישע צייט-רעכונג. ז. *Gregorian calendar*

news'-ven'der *n.* (ניוז'-וועג'-דער) א צייטונגס-פערקויפער.

news'-wri'ter *n.* (ניוז'-ראי'-טער) א נייעס-שרייבער, א צייטונגס-שרייבער, א צייטונגס-קארעספּאנדענט.

new'sy *a.* (ניו'-זי) פול מיט נייעס; וואס האלט אין איין דערצעהלען נייעס אדער קלאנגען.

newt *n.* (ניוט) דער מאלך [א מין קליינע וואסער-יאשטשעריצע].

Newt

New Tes'tament (ניו טעס'-טע-מענט) דער נייער טעסטאמענט, די קריסטליכע תורה [ברית החדשה].

Newto'nian *a.* and *n.* (ניו-טאו'-ני-ען) ניוטאניש; וואס איז שייך צום ענגלישען מאטעמאטיקער און פיזיקער אייזאק ניוטאן [געבארען 1642, געשטארבען 1727]; אן אנהענגער פון ניוטאן'ס לעהרען.

Newto'nian philos'ophy (ניו-טאו'-ני-ען פי-לאס'-א-פי) די ניוטאנישע פילאזאפיע וועגען דער צוציהונגס-קראפט פון די הימלישע קערפּער, ניוטאן'ס גראוויטאציאנס-געזעץ. ז. *gravitation*

New World (ניו הוואירלד) די נייע וועלט [די וועסטליכע העלפט פון ערד-קוגעל, נארד און זיד-אמעריקא].

New'-year *n.* (ניו'-ייר) ניי-יאהר.

New'-year's day (ניו'-יירז דיי) דער ניי-יאהרס-טאג, דער ערשטער יאנואר.

New-Yor'ker *n.* (ניו-יאהר'-קער) א ניו יארקער [אן איינוואהנער פון דער שטאדט אדער פון דעם שטאאט ניו יארק].

nex'al *a.* (נעק'-סעל) וואס פיהרט צו פערשקלאפונג פאר חובות [אין פארצייטיגען רוים].

next *adv., prep. and a.* (נעקסט) נעכסט; אם נעכסטען, אם נאהנטסטען; וואס איז אם נאהנטסטען; שכנ'יש; וואס פאלגט באלד נאך עפּעס אדער אימעצען; וואס קומט, וואס פאלגט; וואס קומט נעכסט.

next door (נעקסט דאור) דאס דערביי-איגע הויז אדער וואהנונג.

next door to (נעקסט דאור טו) 1. אין שכנ'ישען הויז, אין דער שכנ'ישער קווארטיר; שכנ'יש; 2. זעהר נאהענט, כמעט דאסזעלבע.

1. We live next door to our friend. 2. The tumult was next door to a riot.

next friend (נעקסט פרענד) איינער וואס פיהרט א פּראצעס פון א ניט פולבערעכטיגטער פּערזאן [ווי למשל, פאר א קינד], ניט זייענדיג קיין אפיציעלער אפּעקון.

next-mor'ning head'ache (נעקסט-מאהר'-נינג העד'-אייק) קאצעניאמער;

דאס שלעכט־פיהלען וואס קומט אויף'ן צווייטען טאג נאך שכרות.

next'ness *n.* (נעקסט'-נעס) דאס זיין נעבסט. ז. *next*

next of kin (נעקסט אוו קין) דער נאהנטסטער קרוב [אלס בערעכטיגטער יורש].

next to (נעקסט טו) וואס גרענעצט זיך, זעהר נאהענט, כמעט דאסזעלבע.

next to noth'ing (נעקסט טו נאטה'-אינג) כמעט גארנים.
His profits this year are **next to nothing**.

next world (נעקסט וואירלד) יענע וועלט, עולם הבא.

nex'um *n.* (נעק'-סאם) אין פארצייטיגען רוים — א קאנטראקט, לויט וועלכען א בעל חוב, וואס קען נים בעצאהלען א חוב, ווערט פערוואנדעלט אין א שקלאף; א צערעמאניע ביים שליסען אזא קאנטראקט; פערשקלאפונג פאר חובות.

nex'us *n.* (נעק'-סאס) א באנד אדער פערבינדונג צווישען די מיטגליעדער פון א גרופע; אין פארצייטיגען רוים — איינער וואס האט זיך פערפליכטעט צו ווערען א שקלאף, אויב ער וועט נים קענען אבצאהלען זיינע חובות. ז. *nexum*

n. g. ראשי תבות פון *no good* אדער *no go*

N. G. ראשי תבות פון *National Guard*

N. H. ראשי תבות פון *New Hampshire* [ניו העמפשאיר, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Niag'ara Falls (נאי-עג'-ע-רא פאהלז) דער ניאגארא וואסערפאל [דער בעריהמטער וואסערפאל אין נארד־אמעריקא, אויף'ן גרענעץ פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און קאנאדא, געבילדעט פון טייך ניאגארא].

Niagara Falls

nib *n.* and *v.* (ניב) א שנאבעל; א שפיץ; א קליינע שרייב־פעדער [פען]; א קאפע־קערנדעל, א קאקאא־קערנדעל; צומאכען א שפיץ [ווי למשל, פון א פען].

nibbed *a.* (ניבד) מיט א שנאבעל; מיט א שפיץ.

nib'ble *v.* and *n.* (ניבל) גריזשען; איינבייסען [ווענען פיש]; א כאפ טהאן, אויסכאפען; כאפען און ארעסטירען; זיך טשעפען, זיך בינדען צו קליינינקייטען; דאס גריזשען; א שטיקעל, א ביס, א פעניץ.

nib'ble at the bait (ניבל עט טהי בייט) איינבייסען דעם ווארעם פון א ווענטקע; זיך לאזען כאפען אויף דער ווענטקע.

nib'bler *n.* (ניב'-לער) איינער וואס גריזשעט; א גריזשענר חיה'לע; איינער וואס טשעפעט זיך אדער בינדעט זיך צו קליינינקייטען.

nib'bling *n.* (ניב'-לינג) דאס גריזשען; דאס טשעפען זיך צו קליינינקייטען.

nib'blingly *adv.* (ניב'-לינג-לי) גריזשענדיג.

nib'lick *n.* (ניב'-ליק) א מין גאלף־שטעקען. ז. *golf*

niccol'ic *a.* (ני-קאל'-איק) פון ניקעל, וואס איז שייך צו ניקעל.

nic'colite *n.* (ניק'-א לאיט) קופער־ניקעל, ניקעלין.

nice *a.* (נאיס) פיין, שעהן; געשמאק, דעליקאט; צארט, אנגענעהם; געניי, פינקטליך; איבערקלייבעריש.

nice'ly *adv.* (נאיס'-לי) מיט פיינקייט, מיט געשמאק; אויף א דעליקאטען אדער צארטען אופן; מיט פינקטליכקייט.

Ni'cene *a.* (נאי'-סיען) וואס איז שייך צו ניצעא [ניקעא], א שטאדט אין קליין־אזיען, וואו עס זיינען פארגעקומען צוויי בעריהמטע קריסטליכע צוזאמענפאהרען [איינער אין יאהר 325, דער צווייטער אין יאהר 788], אויף וועלכע עס זיינען אנגענומען געווארען די הויפט פון די קריסטליכע דאגמאס; וואס איז שייך צו די קריסטליכע דאגמאס, וואס זיינען אויף דיעזע צוזאמענפאהרען אנגענומען געווארען.

Ni'cene coun'cil (נאי'-סיען קאונ'-סיל) דער ניצעאנישער [ניקעאנישער] צוזאמענפאהר. ז. *Nicene*

Ni'cene Creed (נאי'-סיען קריעד) די דאגמאס פון דער קריסטליכער רעליגיאן, וועלכע זיינען אנגענומען געווארען אויף דעם ערשטען ניצעאישען [ניקעאנישען] צוזאמענפאהר. ז. *Nicene*

nice'ness *n.* (נאיס'-נעס) פיינקייט, שעהנקייט, דעליקאטנעקייט, צארטקייט, געשמאקקייט, איבערקלייבערישקייט, פינקטליכקייט, געשמאק.

Ni'cene Sym'bol (נאי'-סיען סימ'-באל) ז. *Nicene Creed*

ni'cety *n.* (נאי'-סע-טי) פיינקייט, שעהנקייט; צארטקייט; צערטליכקייט; געשמאק; עטוואס זעהר גוטעס אדער געשמאקעס; א זעלטענהייט.

niche *n.* and *v.* (ניטש) 1. א נישע, א פערטיעפונג [אין א וואנד]; 2. א לאגע, א פלאץ; 3. מאכען א נישע; ארייגשטעלען אין א נישע; געבען א פלאץ, ארייגשטעלען; פערבארגען.
2. His work fills a **niche** of its own.

nick *n.* and *v.* (ניק) אן איינשניט, א קארב; א חשבון, א צאהל; דער ריכטיגער פונקט, דער ריכטיגער מאמענט, דער קריטישער מאמענט; קארבען; צופאסען, פעראייניגען, צוזאמענבינדען; זיין פעהיג צו פעראייניגונג [ווענען מינים בהמות ביים פארען]; זיין צוגעפאסט, זיין גלייך.

Nick *n.* (ניק) דער טייפעל.

nick'el *n.*, *a.* and *v.* (ניק'-על) ניקעל [א מין מעטאל]; א ניקעל [א פינף־סענט שטיק אין אמעריקא]; געמאכט פון ניקעל; ניקעלירט, בעדעקט מיט ניקעל; ניקעלירען.

nick'elage *n.* (ניק'-על-איידזש) ניקעלירונג.

nick'elic *a.* (ניק'-על-איק) וואס איז שייך צו ניקעל, געמאכט פון ניקעל, וואס ענטהאלט ניקעל.

nickelif'erous *a.* (ניק-ע-ליפ'-ע-ראס) ניקעלדיג, וואס ענטהאלט ניקעל.

nick'eline *n.* (ניק'-על-אין) ניקעלין, קופער־ניקעל.

nick'elise *v.* (ניק'-על-איז) ז. *nickelize*

nick'elize *v.* (ניק'-על-איז) ניקעלירען, בעדעקען מיט ניקעל.

nick'el-pla'ted *a.* (ניק'-על-פליי'-טעד) ניקעלירט, בעדעקט מיט ניקעל.

nick'el-pla'ting *n.* (ניק'-על-פליי'-טינג) ניקעלירונג, דאס בעדעקען [מעטאל] מיט ניקעל.

nick'el-sil'ver *n.* (ניק'-על-סיל'-ווער) ניי־זילבער, דייטשעס זילבער.

nick'elure *n.* (ניק'-על-יור) ניקעלירונג.

nick'er *n.* and *v.* (ניק'-ער) א קארבער, אן איינשניידער; א האלז־פיקער אדער דיאמעל [אזא פויגעל]; דאס הירזשען [פון א פערד]; הירזשען.

nick'nack *n.* (ניק'-נעק) א שפיעלצייג, א קליינינקייט.

nick'nackery *n.* (ניק'-נעק-ער-אי) שפיעלצייג, קליינינקייטען.

nick'name *n.* and *v.* (ניק'-ניים) 1. א צונעמעניש; 2. א פערצויגענער נאמען, א צערטליכקייטס־נאמען; 3. געבען א צונעמעניש; אנרופען ניט מיט'ן ריכטיגען נאמען; אנרופען מיט א פערצויגענעם נאמען.
2. Bill and Will are **nicknames** for William.

nick of time (ניק אוו טאים) די ריכטיגע צייט, דער ריכטיגער מאמענט; דער קריטישער מאמענט.
The doctor arrived in the **nick of time** to save the life of the patient.

nico'tia *n.* (ני-קאו'-שיא) ניקאטין [טאבאק־גיפט, טאבאק־זאפט].

Nicotia'na *n.* (ני-קאו-שי-איי'-נא) די ניקאטין־פלאנצע, די טאבאק־פלאנצען.

nico'tianin *n.* (ני-קאו'-שי-ענ-אין) טאבאק־אויל [פון די טאבאק־בלעטער].

nicoti'na *n.* (ניק-א-טאי'-נא) ז. *nicotine*

nic'otine *n.* (ניק'-א-טין) ניקאטין [טאבאק־זאפט, טאבאק־גיפט].

nic'otined *a.* (ניק'-א-טינד) אנגעזאפט מיט ניקאטין, פערגיפטעט פון ניקאטין [טאבאק־גיפט].

nic'otinism *n.* (ניק'-א-טינ-איזם) די שעדליכע ווירקונג פון ניקאטין, די שעדליכע ווירקונג פון טאבאק־געברויך.

Nicotiana

nic'otinize *v.* (ניק'-א-טינ-איז) אנזאפען אדער אנזוינען מיט ניקאטין.

nic'tate *v.* (ניק'-טייט) בלינקען, ווינקען [מיט די אויגען].

nicta'tion *n.* (ניק-טיי'-שאן) דאס בלינקען, דאס ווינקען [מיט די אויגען].

nic'titans *n.* (ניק'-טי-טענז) דאס ווינקלעדעל אדער ווינק־הייטעל [אזא הייטעל אויף די ברעמען פון אויג ביי געוויסע פויגלען און חיות].

nic'titate *v.* (ניק'-טי-טייט) ווינקען.

nic'titating mem'brane (ניק'-טי-טייט-אינג מעמ'-בריין) דאס ווינק־הייטעל אדער דאס דריטע אויגען־לעדעל [ווי ביי געוויסע פויגלען און חיות].

nictita'tion *n.* (ניק-טי-טיי'-שאן) דאס ווינקען.

nidamen'tal *a.* (ניד-ע-מענ'-טעל) וואס דיענט אלס נעסט אדער שיידעל; וואס פערדעקט אדער בעשיצט דעם זאמען, דאס איי אדער דעם עמבריא פון אן אר־

גאניזם [ווי א נעסט איז דער פערדעקער אדער בעשיצער פון די אייער פון א פויגעל].

nidamen'tum *n.* (ניד-ע-מענ'-טאם) אן איינהילונג פון דעם איי אדער עמבריא פון אן ארגאניזם.

nid'dle-nod'dle *v. and a.* (ניד'ל-נאד'ל) לייכט שאקלען, צושאקלען [ווי איינער שאקעלט צו מיט'ן קאפ]; וואס וואקעלט זיך; וואס האט ניט קיין פעסטע מיינונג.

nidg'ing *a.* (נידזש'-אינג) אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

nid'ificant *a.* (ניד'-אי-פי-קענט) וואס בויט א נעסט [ווי א פויגעל].

nid'ificate *v.* (ניד'-אי-פי-קייט) בויען נעסטען, מאכען נעסטען.

nidifica'tion *n.* (ניד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס נעסטען, דאס מאכען א נעסט.

nid'ify *v.* (ניד'-אי-פאי) בויען א נעסט.

nid'nod *v.* (ניד'-נאד) האלטען אין איין שאקלען מיט'ן קאפ.

nidol'ogy *n.* (ני-דאל'-א-דזשי) דער טייל פון ארניטאלאגיע [לעהרע וועגען פויגלען], וואס בעהאנדעלט די פויגעל-נעסטען.

ni'dor *n.* (נאי'-דאר) א ריח, א גערוך ווי פון געקאכטען עסען.

nidoros'ity *n.* (נאי-דא-ראס'-אי-טי) דאס גרעפסען מיט דעם ריח פון פלייש, וואס האט זיך נאך ניט איבערגעקאכט אין מאגען.

ni'dorous *a.* (נאי'-דא-ראס) וואס האט א טוכלען גערוך, פויל.

ni'dose *a.* (נאי'-דאוס) שטינקענד; וואס לאזט ארויס א געשטאנק ווי פון צובערנטען פלייש, צופוילטע אייער א. ד. ג.

nid'ulant *a.* (ניד'-יו-לענט) וואס מאכט א נעסט; אין באטאניק — ליעגענד ווי א קערנדעל אין א שאלעכץ [לויז, אין אן אויסהוילונג].

nid'ulate *v. and a.* (ניד'-יו-לייט) בויען א נעסט; אין באטאניק — ליעגענד לויז, אין אן אויסהוילונג, ווי אין א נעסט [ווי א קערנדעל].

nidula'tion *n.* (ניד-יו-ליי'-שאן) דאס בויען א נעסט; די נעסט-צייט, בריהונג-צייט [די צייט וואס א פויגעל זיצט אין נעסט און בריהט אוים זיינע אייער].

ni'dus *n.* (נאי'-דאס) א נעסט; דאס זעקעלע וואס אן אינזעקט מאכט אויסצולעגען דארטען זיינע אייעלעך; א בריהונג-ארט [אן ארט וואו פויגלען בריהען אוים זייערע אייער].

niece *n.* (ניעס) א ניכטע, א פלימעניצע.

niel' *n. and v.* (ני-על') ז. *niello*

niel'lo *n. and v.* (ני-על'-או) דאס ניעלא [א שווארצע צייכנונג, וועלכע ווערט געמאכט אין זילבער אדער אנדער ווייסען מעטאל. די צייכנונג ווערט צוערשט אויסגעגראווירט און נאכהער אויסגעפילט מיט א געוויסער שווארצער מאסע. דיעזע ארבייט איז זעהר פערשפרייט אין רוסלאנד, ווי קאוקאזער זילבער א. ד. ג.]; בעציערען א מעטאלענע כלי מיט ניעלא.

niel'lure *n.* (ני-על'-יור) דאס בעציערען א מעטאלענע כלי מיט ניעלא. ז. *niello*

nig'gard *n. and a.* (ניג'-ארד) א קארגער מענש, א קמצן; קארג; גייציג.

nig'gardliness *n.* (ניג'-ארד-לי-נעס) קארגקייט.

nig'gardly *a. and adv.* (ניג'-ארד-לי) קארג, גייציג; אויף א גייציגען שטייגער; מעשה קארגער יונג.

nig'gardness *n.* (ניג'-ארד-נעס) ז. *niggardliness*

nig'ger *n. and v.* (ניג'-ער) א נעגער; איינער פון די אסט-אינדישע אדער אויסטראלישע ראסען; איינע פון פיעלע מעכאנישע פארריכטונגען [ווי דער טייל פון א זעג-מאשין, וועלכער שלעפט דעם קלאץ; א מין דאמפף-הויבעל, אויף וועלכען עס איז אנגעצויגען א קאנאט צו שלעפען א שיף א. ד. ג.]; די לארווע פון געוויסע פליעגען און זשוקלעך; נאך אמאל ברענען קלעצער, וועלכע זיינען פריהער נאך ניט אין גאנצען פערברענט געווארען; מאכען אונפרוכטבאר א שטיק לאנד דורך דעם וואס מען בעארבייט יאהר-איין יאהר-אוים אהן בעמיסטיגונג.

nig'gerdom *n.* (ניג'-ער-דאם) די נעגערס בכלל.

nig'gerish *a.* (ניג'-ער-איש) נעגריש; וואס איז שייך צו א נעגער.

nig'gerling *n.* (ניג'-ער-לינג) א קליינער נעגער.

nig'gle *v. and n.* (ניגל) מאכען שפאס; טרייבען קאטאוועס; אויסלאכען אימעצען; אבגעבען זיך צופיעל מיט אדער מקפיד זיין אויף קליינינגקייטען; דאס טענטלען, דאס קראקלען [דאס שרייבען מיט א שלעכטער האנדשריפט].

nig'gler *n.* (ניג'-לער) איינער וואס שפאסט אדער טרייבט קאטאוועס.

nig'gling *a. and n.* (ניג'-לינג) וואס גיט זיך אב צופיעל מיט אדער וואס איז מקפיד אויף קליינינגקייטען; איינער וואס מאכט אן א טומעל איבער קליינינגקייטען.

nigh *a., adv. and pr.* (נאי) נאהענט; כמעט [ז. *well nigh*]; וואס איז לינקס [וועגען א פערד].

nigh'ly *adv.* (נאי'-לי) ביינאהע, כמעט.

nigh'ness *n.* (נאי'-נעס) די נאהענטקייט.

night *n.* (נאיט) די נאכט; דער אווענד; גייסטיגע פינסטערניש, אונוויסענהייט; דאס זיין פערבארגען פון אויג אדער אונפערשטענדליך פאר'ן שכל; די פינסטערניש פון טויט, דער קבר; פינסטערע אדער טרויעריגע צייטען; די עלטער, די צייט פון אלטקייט.

night'-bird *n.* (נאיט'-בוירד) א נאכט-פויגעל [א פויגעל וואס פליהט אדער זינגט נור ביי נאכט].

night'-blind'ness *n.* (נאיט'-בלאינד'-נעס) היהנער-בלינדקייט [א מין אויגען-קראנקהייט, ביי וועלכער דער מענש, וואס זעהט גוט ביי טאג, קען גאר נישט זעהן ביי נאכט און בכלל ווען עס איז פינסטערער].

night'-born *a.* (נאיט'-באהרן) געבארען ביי נאכט; וואס איז פראדוצירט אדער ענטשטאנען אין דער פינסטער.

night'-braw'ler *n.* (נאיט'-בראה'-לער) א בויאן וואס מאכט אן טומעל און געשלעג ביי נאכט.

night'-breeze *n.* (נאיט'-בריעז) א לייכט ווינטעל, וואס בלאזט ביי נאכט.

night'-but'terfly *n.* (נאיט'-באט'-ער-פלאי) א נאכט-שמעטערלינג [א זומער-פויגעלע אדער באבעלע, וואס פליהט אום ביי נאכט].

night'cap *n.* (נאיט'-קעפ) א נאכט-מיץ, א מיץ וואס מען טהוט אן ביי נאכט אויף'ן קאפ און מען שלאפט אין איהם; א טרונק בראנפען פאר'ן שלאף; דער זאק וואס מען טהוט אן אויף'ן קאפ פון א מענשען וואס איז פעראורטיילט צום טויט בעת מען הענגט איהם.

night'-cart *n.* (נאיט'-קארט) א נאכט-וואגען, אן אבטרעט-וואגען [א וואגען אויף וועלכען מען פיהרט ביי נאכט די אויסגעראמטע שמוץ פון די אבטרעטען].

night'-chair *n.* (נאיט'-טשעהר) ז. *night-stool*

night'-churr *n.* (נאיט'-טשויר) ז. *night-jar*

night'-clothes *n.* (נאיט'-קלאוטהז) שלאף-קליידער, א שלאף-העמד.

night'-cloud *n.* (נאיט'-קלאוד) א געוויסע פארם פון וואלקען, וועלכע ערשיינען געוועהנליך נאך'ן זונען-אונטערגאנג און האלטען זיך אפט א גאנצע נאכט ביז'ן זונען-אויפגאנג.

night court (נאיט קאורט) א נאכט-געריכט [א געריכט וואס האלט אב זיינע זיצונגען ביי נאכט].

night'-crow *n.* (נאיט'-קראו) א מין קראהע אדער וואראנע וואס קראקעט ביי נאכט.

night'-dew *n.* (נאיט'-דיו) אבענד-טהוי, נאכט-טהוי.

night'-dress *n.* (נאיט'-דרעס) א נאכט-קלייד [א שלאף-העמד].

nigh'ted *a.* (נאי'-טעד) אריין אין דער נאכט; פערשפעטיגט.

night'-eyed *a.* (נאיט'-איד) וואס האט אויגען, וועלכע זעהען גוט ביי נאכט; שארפזיכטיג.

night'fall *n.* (נאיט'-פאהל) דאס אנקומען פון נאכט; דער אבענד.

night'-far'ing *n.* (נאיט'-פעהר'-אינג) דאס פאהרען ביי נאכט; א נאכט-רייזע.

night'-fire *n.* (נאיט'-פאיר) דאס איר-ליכט [א ליכטיגקייט וואס בעווייזט זיך ביי נאכט איבער זומפיגע ערטער]; א פייער וואס ברענט ביי נאכט.

night'-fly *n.* (נאיט'-פלאי) א נאכט-פליעג [אן אינזעקט וואס פליהט ביי נאכט].

night'-foe *n.* (נאיט'-פאו) א נאכט-פיינד [איינער וואס פאלט אן ביי נאכט].

night'-foun'dered *a.* (נאיט'-פאונ'-דערד) פערלארען, פעראונגליקט ביינאכט [וועגען א שיף].

night'-glass *n.* (נאיט'-גלעס) א נאכט-גלאז [א מין טעלעסקאפ וואס איז געמאכט אזוי, דאס ער קאנצענטרירט אין זיך וואס מעהר ליכט און צוליעב דעם קען מען זעהן דורך איהם ביי נאכט].

night'gown *n.* (נאיט'-גאון) א פרויען-נאכט-קלייד, א פרויען-נאכט-העמד; א שלאף-ראק.

night'-hag *n.* (נאיט'-העג) א נאכט-צויבערין, א נאכט-מכשפה.

night'-hawk *n.* (נאיט'-האהק) א פויגעל פון דעם מין ציעגען-מעלקער [ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען און פליהט ארום אין אבענד אדער אין כמורנע טעג]. ז. *goatsucker*

Night-hawk

night'-her'on *n.* (נאיט'-הער'-אן) א

מין זומפ=פויגעל וואס איז עהנליך צו א צאפליע [פליהט ארום ביי נאכט און לאזט ארויס שטארקע שרייענדע קולות].

Night-heron

night'-house *n.* (נאיט'-האוס) א רעסטאראן אדער גארקיך וואס איז אפען די גאנצע נאכט.

nigh'tingale *n.* (נאי'-טין-גייל) די נאכטיגאל [א בעוואוסט קליין, גרוי זינגפויגעלע, וואס זינגט אין די פריהלינגס און זומער=אבענדען]; א מין פלאנעלענער קאפטעל, וואס ווערט בענוצט פון קראנקע.

Nightingale

nigh'tish *a.* (נאי'-טיש) נעכטליך, וואס געהערט צו נאכט.

night'-jar *n.* (נאיט'-דזשאר) א פויגעל פון דעם מין ציעגען=מעלקער וואס ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען און פליהט אום ביי נאכט. ז. *goatsucker*.

night'-key *n.* (נאיט'-קיע) א נאכטשליסעל [צו עפענען א טהיר וואס עפענט זיך פון דרויסען מיט א שליסעל און פון אינוועניג מיט א קנאפ אדער קליאמקע]. ז. *night-latch*.

night'-latch *n.* (נאיט'-לעטש) א טהירשלאס וואס עפענט זיך פון דרויסען מיט א שליסעל און פון אינוועניג מיט א קנאפ.

night'less *a.* (נאיט'-לעס) נאכטלאז, וואס האט נים קיין נאכט [ווי די געוויסע פעריאדען אין די ארקטישע געגענדען, ווען די זון שיינט עטליכע מעת=לעת נאכאנאנד].

night'-light *n.* (נאיט'-לאיט) א נאכטליכט, א ליכט אדער לאמפ וואס ברענט די גאנצע נאכט; א פאספארישע ים=אינפוזאריע [אזא מיקראסקאפישע בעשעפעניש, וואס גיט ארויס א פאספארישען שיין].

night'-long *a.* (נאיט'-לאהנג) וואס דויערט די גאנצע נאכט.

night'ly *a. and adv.* (נאיט'-לי) נעכטליך; ביי נאכט; אלע נאכט.

night'-mag'istrate *n.* (נאיט'-מעדזש'-איס-טרייט) א פאליציסט אדער וועכטער וואס שטעהט אויף דער וואך ביי נאכט.

night'-man *n.* (נאיט'-מען) א רייניגער פון מיסט=גרובען און וואטערקלאזעטען, וועלכער טהוט זיין ארבייט מייסטענס ביי נאכט; א נאכט=וועכטער.

night'mare *n.* (נאיט'-מעהר) א שד וואס שטיקט ביי נאכט אין חלום; א קאשמאר, זעהר א שווערער און אונרוהיגער שלאף מיט שוידערליכע חלומות.

night'marish *a.* (נאיט'-מעהר-איש) ווי א שד וואס שטיקט ביי נאכט אין חלום; ווי א קאשמאר. ז. *nightmare*.

night'-pal'sy *n.* (נאיט'-פאהל'-זי) דאס אבחלש'ען פון די הענד און פיס מייסטענס ביי נאכט [א שוואכקייט וואס טרעפט זיך ביי פרויען אין דער צייט ווען ביי זיי ענדיגט זיך די מענסטרואציע אדער מאנאטליכע בלוט=רייניגונג].

night'-piece *n.* (נאיט'-פיעס) א בילד אדער ליטערארישע פערפאסונג, וואס שטעלט פאר א נאכט=סצענע.

night'-ra'ven *n.* (נאיט'-ריי'-ווען) ז. *night-crow*.

night'-robe *n.* (נאיט'-ראוב) ז. *nightgown*.

night'-school *n.* (נאיט'-סקוהל) א נאכט=שוהל [בעזאנדערס פאר די, וועלכע קענען זיך נים לערנען ביי טאג].

night'shade *n.* (נאיט'-שייד) דער נאכטשאטען [א מין פלאנצע. פערשיעדענע מינים פון דיעזער פלאנצע האבען פערשיעדענע נעמען, ווי: ביטער=זים (ז. *bittersweet*), בינזעל=קרויט (ז. *henbane*) אדער בעלאדאנא (ז. *belladonna*)].

night'-shirt *n.* (נאיט'-שוירט) א שלאףהעמד, א נאכט=העמד.

night'-shoot *n.* (נאיט'-שוהט) אן ארט וואוהין מען פיהרט ארוים מיסט אדער שמוץ.

night'-side *n.* (נאיט'-סאיד) די פינסטערע, טונקעלע, געהיימע אדער פערבארגענע זייט פון עפעס.

night'-sight *n.** (נאיט'-סאיט) ז. *night-blindness*.

night'-sing'er *n.* (נאיט'-סינג'-ער) א פויגעל וואס זינגט ביי נאכט, ווי דער נאכטיגאל.

night'-soil *n.* (נאיט'-סאיל) דער טינוף אדער צאה פון א בית=הכסא [אלס בעמיסטיגונג].

night'-spell *n.* (נאיט'-ספעל) א לחש אדער שפרוך געגען ביינאכטיגע נים=גוטע אדער שדים.

night'-stool *n.* (נאיט'-סטוהל) א נאכטשטול וואס ווערט געברויכט אין א שלאףצימער.

night'-sweat *n.* (נאיט'-סהוועט) דאס צופיעל שוויצען ביי נאכט [ווי ביי שווינדזוכט].

night'-time *n.* (נאיט'-טאים) די נאכטצייט.

night'-vi'sion *n.* (נאיט'-וויזש'-אן) א נאכט=ערשיינונג [אזוי ווי א חלום, פאנטאזיע, בעזאנדערס א נביאה]; די פעהיגקייט צו זעהן גוט ביי נאכט אדער אין א טונקעלען שיין.

night'-wa'ker *n.* (נאיט'-הוויי'-קער) א נאכט=וועכטער.

night'-wa'king *a.* (נאיט' הוויי'-קינג) וואס וואכט ביי נאכט.

night'-walk *n.* (נאיט'-הוואהק) א נאכטשפאציער.

night'-wal'ker *n.* (נאיט'-הוואה'-קער) איינער וואס געהט ארום אין שלאף, א סאמנאמבוליסט; איינער וואס טרייבט זיך ארום ביי נאכט מיט פערברעכערישע צוועקען; א גאסען=פרוי, א פראסטיטוטקע וואס געהט ארום ביי נאכט.

night'-wal'king *n. and a.* (נאיט'-הוואה'-קינג) דאס ארומגעהן אין שלאף, סאמנאמבוליזם; דאס ארומשלעפען זיך ביי נאכט מיט פערברעכערישע צוועקען.

night'ward *a.* (נאיט'-הווארד) וואס ציהט זיך. אריין אין דער נאכט אריין; וואס קומט פאר אין אבענד.

night'wards *adv.* (נאיט'-הווארדז) צו דער נאכט צו.

night'-watch *n.* (נאיט'-הוואטש) א נאכט=וואך.

night'-watch'er *n.* (נאיט'-הוואטש'-ער) איינער וואס קוקט אויף עפעס אויס ביי נאכט; איינער וואס לויערט ביי נאכט [מיט פערברעכערישע צוועקען].

night'-watch'man *n.* (נאיט'-הוואטש'-מען) א נאכט=וועכטער.

night'-witch *n.* (נאיט'-הוויטש) א נאכט=צויבערין, א נאכט=מכשפה.

night'-work *n.* (נאיט'-הוואירק) נאכטארבייט.

nigres'cence *n.* (נאי-גרעס'-ענס) דאס ווערען שווארץ.

nigres'cent *a.* (נאי-גרעס'-ענט) שווארצליך; עטוואס שווארץ.

nigrifica'tion *n.* (ניג-רי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען שווארץ.

ni'grin *n.* (נאי'-גרין) ז. *nigrine*.

ni'grine *n.* (נאי'-גרין) דאס ניגרין [א מין מינעראל].

nig'ritude *n.* (ניג'-רי-טיוד) שווארצקייט.

ni'hil *n.* (נאי'-היל) גארנישט.

nihil'ianism *n.* (נאי-היל'-יען-איזם) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע, — די לעהרע, אז יעזוס קריסטוס איז קיין מאל נים געווען מענשליך.

ni'hilism *n.* (נאי'-היל-איזם) דער ניהיליזם, דאס אבלייקענען די היסטארישע יסודות פון מאדערנעם לעבען, ווי רעליגיאן, פאמיליע, מאראל א. ד. ג.; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז קיין זאך האט נים קיין רעאלע ווירקליכקייט און דעריבער קען מען וועגען דעם עצם פון די זאכען גארנישט וויסען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז יעזוס קריסטוס איז קיינמאל קיין מענש נים געווען; אין רוסלאנד — די סאציאלרעוואלוציאנערע בעוועגונג פון די 60=גער און 70=גער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט.

ni'hilist *n.* (נאי'-היל-איסט) איינער וואס גלויבט אין גארנישט; א ניהיליסט [א רוסישער קעמפפער פאר פאליטישער פרייהייט]; אן אנהענגער פון ניהיליזם [אין פילאזאפישען אדער טעאלאגישען זינען]. ז. *nihilism*.

nihilis'tic *a.* (נאי-הי-ליס'-טיק) ניהיליסטיש; וואס איז שייך צו ניהיליזם. ז. *nihilism*.

nihil'ity *n.* (נאי-היל'-אי-טי) די גארנישטקייט, די ניכטיגקייט.

Ni'ke *n.* (נאי'-קי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — ניקע, די געטין פון נצחון [געווען פארגעשטעלט אלס א יונגע פרוי מיט גרויסע פליגלען, מיט א פאלם=צווייג אין איין האנד און מיט א לארבער=קראנץ אין דער אנדערער].

nil *n.* (ניל) גארנישט; אין מוזיק — זעהר א קורצער, כמעט אונבעמערקבארער אינטערוואל [אז איין=און=פופציגסטעל טייל פון א האלבען טאן].

nil'gau *n.* (ניל'-גאה) א גרויסע בלויגרויע אסט-אינדישע אנטילאפע, ביי וועלכער די פאדערשטע פיס זיינען פיעל לענגער איידער די הינטערשטע.

Nilgau

nil'ghau *n.* (ניל'-גאה) ז. *nilgau*

nim *v.* (נים) לאטכענען, גנב'ענען, אונגעזעצליך פערכאפען.

nimb *n.* (נימב) א נימבוס אדער שטראהלען-קראנץ. ז. *nimbus*

nimbed *a.* (נימבד) ארומגערינגעלט מיט א נימבוס אדער שטראהלען-קראנץ. ז. *nimbus*

nimbif'erous *a.* (נים-ביפ'-ע-ראס) וואס ברייננט וואלקענס, רעגען אדער שטורם.

nim'ble *a.* (נימבל) פלינק, שנעל, לעבעדיג.

nim'ble-fin'gered *a.* (נימ'בל-פינ'-גערד) וואס ארבייט פלינק מיט די פינגער; גנב'יש, ווי א גנב.

nim'ble-fin'gered gen'try (נימ'בל-פינ'-גערד דזשענ'-טרי) ביימעל-שניידער; גנבים.

nim'ble-foot'ed *a.* (נימ'בל-פוט'-עד) פלינק אויף די פיס; שנעל לויפענד.

nim'bleness *n.* (נימ'בל-נעס) שנעלקייט, פלינקייט, לעבעדיגקייט.

nim'ble-wit'ted *a.* (נימ'בל-הוויט'-עד) מיט א שארפען מח; מיט א שנעלער תפיסה.

nim'bly *adv.* (נימ'-בלי) אויף א פלינקען, שנעלען אדער לעבעדיגען אופן.

nim'bus *n.* (נימ'-באס) א רעגען-וואלקען; אין מאלעריי און סקולפטור — דער נימבוס אדער הייליגער שטראהלען-קראנץ [א שטראהלען-קראנץ ארום דעם קאפ פון א הייליגען אויף די קריסטליכע בילדער].

nim'iny-pim'iny *a. and n.* (נימ'-אי-ני-פימ'-אי-ני) ציערליך-מאניערליך; ציערליכקייט, פיינקייט.

nin'compoop *n.* (נינ'-קאמ-פוהפ) א שוטה, א נאר; א גראבער קאפ.

nine *a. and n.* (נאין) ניין; די צאהל אדער דער ציפער ניין; א נײנטעל; די גרופע פון ניין שפיעלער אין א בייסבאל-שפיעל.

nine days' won'der (נאין דייז הוואנ'-דער) א ניין-טאגיגער וואונדער; א סענסאציע וועגען וועלכער מען רעדט א קורצע צייט; א שוואכער אדער אויפגעבלאזענער סקאנדאל.

nine'fold *a.* (נאינ'-פאולד) ניינפאך, וואס איז ניין מאל אזוי פיעל.

nine'-holes *n.* (נאינ'-האולז) א שפיעל, ביי וועלכען מען מאכט ניין גריבלעך אין א ברעט אדער אין דער ערד און מען קייקעלט אין זיי א באל.

Nine Mu'ses (נאין מיו'-זעז) די ניין מוזען אדער געטינען פון פאעזיע, קונסט און וויסענשאפט לויט דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע [1) קאליאפא — פאעזיע; 2) אויטערפא — מוזיק; 3) טערפסיכארא — טאנצען און כאר-געזאנג; 4) עראטא — לירישע פאעזיע; 5) טאליא — קאמעדיע; 6) מעלפאמענא — טראגעדיע; 7) פאליגימניא — רעליגיעזער געזאנג; 8) קליא — געשיכטע; און 9) אוראניא — אסטראנאמיע].

nine'pegs *n.* (נאינ'-פעגז) ז. *ninepins*

nine'pence *n.* (נאינ'-פענס) אן אלט-אירלענדער שילינג וואס האט געהאט דעם ווערטה פון ניין ענגלישע פענעס; אן אלטער שפאנישער רעאל אין דעם ווערטה פון 12½ סענט, וואס איז געווען גאנגבאר אין די פעראייניגטע שטאאטען ביז דעם בירגער-קריעג.

nine'pins *n.* (נאינ'-פינז) קעגעל-שפיעל; די ניין פלעקלעך פון א קעגעל-שפיעל.

nine'teen' *a. and n.* (נאינ'-טיען') נײנצעהן; די צאהל נײנצעהן.

nine'teenth' *a. and n.* (נאינ'-טיענטה') וואס איז דער נײנצעהנטער; וואס איז א נײנצעהנטעל; נײנצעהנטער; א נײנצעהנטעל.

nine'tieth *a. and n.* (נאינ'-טי-עטה) וואס איז דער ניינציגסטער; וואס איז א ניינציגסטעל; דער ניינציגסטער; א ניינציגסטעל.

nine'ty *a. and n.* (נאינ'-טי) ניינציג; די צאהל ניינציג.

nin'ny *n.* (נינ'-אי) א שוטה; א נאר, א דומקאפ, א פראסטאק.

nin'nyhammer *n.* (נינ'-אי-העמ-ער) ז. *ninny*

nin'nyhammering *n.* (נינ'-אי-העמ-ער-אינג) נארישקייט, שטות.

ninth *a. and n.* (נאינטה) וואס איז דער נײנטער; וואס איז א נײנטעל; דער נײנטער; א נײנטעל; אין מוזיק — א געוויסער אינטערוואל צווישען צוויי טענער.

ninth'ly *adv.* (נאינטה'-לי) זייענדיג דער נײנטער.

ninth part of a man (נאינטה פארט אוו ע מען) א שניידער [פון דעם הומאריסטישען שפריכווארט, אז ניין שניידער בילדען אוים איין מענשען].

Ni'obe *n.* (נאי'-א-בי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — ניאבע, די פרוי פון טהעבישען קעניג אמפיאן, וועלכע איז פערוואנדעלט געווארען אין א שטיין, פון וועלכען עס טריפען טרעהרען, ווייל אפאלאן און דעמעטער האבען דער'הרג'עט אלע איהרע קינדער; אין זאאלאגיע — א מין ראקעס; א מין מאלוסקען; א מין אפריקאנישע פויגלען, וועלכע מאכען זייערע נעסטען ווי אויסגעוועבטע זעקלעך.

Niobe'an *a.* (נאי-א-בי'-ען) וואס איז שייך אדער וואס איז ענליך צו ניאבע. ז. *Niobe*

nio'bic *a.* (נאי-או'-ביק) וואס איז שייך צו ניאביאום. ז. *niobium*

nio'bium *n.* (נאי-או'-בי-אם) דאס ניאביום [א מין מעטאל פון א גרויען גלאנציגען קאליר, וואס געפינט זיך אין צוויי זעלטענע מינעראלען — קאלומביט און טאנטאליט. האט ניט קיין פראקטישע בעדייטונג].

nio'po-tree *n.* (ני-או'-פאו-טריע) א מין סטרוטשקע-בוים פון די הייסע לענדער פון אמעריקא [די איינוואהנער פון די דארטיגע לענדער מאכען פון די זאט פון דיעזען בוימעל א מין שנופף-פולווער ווי שמעק-טאבאק].

nip *v. and n.* (ניפ) קנייפען, שטשיפען; צונויפדריקען, צוקוועטשען; שטארק אנריהרען; בייסען, שניידען; שטעכען [מיט ווערטער]; צושעדיגען עפעס [ווי דורך א פראסט], פערדארבען; פערניכטען; אבקנייפען, אבבייסען; נעהמען א טרונק בראנפען; דאס קנייפען; דאס קוועטשען; דאס אבשטשיפען; דאס אבבייסען עפעס; א ברען, א שטאך [ווי פון פראסט]; א טרונק בראנפען.

nip and tuck (ניפ ענד טאק)ביידע גלייך [א פאל ווען צוויי וועט-לויפער געפינען זיך הארט איינער נעבען אנדערען און איינער דעם צווייטען יאגט ניט אריבער].

nip'cheese *n.* (ניפ'-טשיעז) א קארגער; א קמצן.

niphablep'sia *n.* (ניפ-ע-בלעפ'-סי-א) שנעע-בלינדקייט [א שווינדלונג אין די אויגען וואס קומט פון דעם אבגלאנץ פון דער זון אויף'ן שנעע].

niphotyphlo'sis *n.* (ניפ-א-טאי-פלאו'-סיס) ז. *niphablepsia*

nip in the bud (ניפ אין טהי באד) טויטען אין דער ערשטער ענטוויקלונגס-שטופע; צושטערען איידער עס ענטוויקעלט זיך.

The conspiracy was **nipped in the bud.**

nip off (ניפ אף) אבקנייפען; אבבייסען.

nip'per *n.* (ניפ'-ער) א קנייפער; איינער אדער עפעס וואס קנייפט אדער בייסט אב; א קלעשנע [ווי ביי א ראק]; א מין פיש; א קליינער טרונק בראנפען; א פאדערשטער צאהן פון א פערד; איינער פון פערשיעדענע קנייפ-אינסטרומענטען, וואס האבען די פארם פון צוועגנלעך.

nip'perkin *n.* (ניפ'-ער-קין) א קליינע מאס ביער אדער ליקער.

nip'pers *n.* (ניפ'-ערז) צוועגנלעך; יעדער אינסטרומענט וואס האט די פארם פון א צוועגנעל.

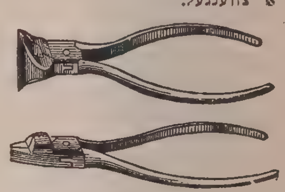

Nippers

nip'pingly *adv.* (ניפ'-אינג-לי) סארקאסטיש, בייסענד, שטעכענד, מיט בייסענדען אדער שטעכענדען שפאט.

nip'ple *n. and v.* (ניפל) א ברוסט-ווארצעל, א ברוסט-נאפעל; א סאסקע; יעדע זאך וואס שטארצט ארוים ווי א ברוסט-ווארצעל [ווי די קנאפקע פון א ביקס, די סאסקע פון א זויג-פלעשעל א. ד. ג.]; צוגעבען א סאסקע; בעדעקען מיט ארויסשטארצונגען אדער בערגלעך וואס זיינען ענליך צו ברוסט-ווארצלען.

nip'ple-shield *n.* (ניפ'ל-שיעלד) א מין דעקעל מיט וועלכען א זויגעדיגע פרוי בעדעקט דעם ברוסט-ווארצעל.

nip'plewort *n.* (ניפ'ל-הווארט) א מין גראז, וואס מען פלעגט בענוצען צו היילען בעשעדיגטע ברוסט-ווארצלען.

nip'py *a.* (ניפ'-אי) בייסענד, שארף, שטארק [אין טעם]; בייסענד, שטעכעדיג, קריעגעריש [אין די בעציהונגען].

nirles *n.* (נוירלז) א מין הויט=קראנקהייט; לישייעס.

nirls *n.* (נוירלז) ז. *nirles*

Nirva'na *n.* (ניר-וואַ'-נאַ) אין בודיזם — נירוואנא, א צושטאנד פון פאלשטענדיגער גייסטיגער רוה, ווען דער מענש האט ניט קיין שום פערלאנגען, געפיהלען און געדאנקען [לויט די לעהרען פון בודא בעשטעהט דאס לעבען פון יסורים און פיין און דער מענש דארף שטרעבען צו טויטען אין זיך אלע געפיהלען און ליידענשאפטען און שטרעבען צו נירוואנא].

Ni'san *n.* (נאַי'-סען) דער חודש ניסן.

ni'si pri'us (נאַי'-סאַי פּראַי'-אַס) אין געריכטס=פיהרונג — א צושריפט, וואס ווערט געשיקט צו א שעריף צו ברייננגען די געריכטס=געשווארענע צום געריכט.

nit *n.* (ניט) א לויז=ניסעל [אן אייעלע פון א לויז און פון אנדערע עהנליכע אינזעקטען].

ni'ter *n.* (נאַי'-טער) סעליטרע אדער סאלפעטער=זויער=זאלץ [א ווייס כעמיש זאלץ, וואס קריסטאליזירט זיך אין דער פארם פון לאנגע זעקס=קאנטיגע פריזמען. דיענט אלס איינער פון די הויפט מאטעריאלען אין דער פראדוקציאן פון שיספולווער און פון פערשיעדענע אנדערע כעמישע פראדוקטען. ווערט אויך בענוצט אין מעדיצין].

ni'tery *a.* (נאַי'-טער-אי) סעליטריש; וואס פראדוצירט סאלפעטער=זויער=זאלץ. ז. *niter*

niths'dale *n.* (ניטהס'-דייל) א קאפּושאן אויף א מאנטעל, וואס קען פערדעקען אויך דאס פנים.

nitidiflo'rous *a.* (ניט-אי-די-פלאָו'-ראַס) וואס האט גלאנציגע אדער שיינענדע בלומען.

nitidifo'lious *a.* (ניט-אי-די-פאָו'-לי-אַס) מיט גלאנציגע, שיינענדע אדער פאלירטע בלעטער.

ni'trate *n.* (נאַי'-טרייט) ניטראט אדער סאלפעטער=זויער=זאלץ [א כעמיש זאלץ, וואס ווערט זעהר לייכט פאנאנדערגעלאזען אין וואסער און ווערט פיעל געברויכט אין דער פראדוקציאן פון פערשיעדענע כעמישע ארטיקלען].

ni'trate of potas'sium (נאַי'-טרייט אָוו פּאַ-טעס'-אי-אַם) ז. *niter*

ni'trate of sil'ver (נאַי'-טרייט אָוו סיל'-ווער) דער העלען=שטיין. ז. *lunar caustic*

ni'trate of so'dium (נאַי'-טרייט אָוו סאָו'-די-אַם) דאס סאלפעטער=זויערע נאטראן [א מין סעליטרע=זאלץ וואס געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין טשילי, דרום=אמעריקא. ווערט בענוצט צו בעמיסטיגען פעלדער און אין דער פראדוקציאן פון געוויסע כעמישע ארטיקלען].

ni'tre *n.* (נאַי'-טער) סעליטרע, סאלפעטער. ז. *niter*

ni'triary *n.* (נאַי'-טרי-ע-רי) א סעליטרע אדער סאלפעטער=גרוב [דער ארט וואו מען ארבייט אויס סעליטרע].

ni'tric *a.* (נאַי'-טריק) פון סעליטרע; סאלפעטעריש.

ni'tric ac'id (נאַי'-טריק עס'-איד) סאלפעטער=זויערע [א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך דורך דיסטילירען סעליטרע מיט פאספאר=זויערע. אין דיעזען שטאף קענען פאנאנדערגעלאזען ווערען אלע מעטאלען אויסער גאלד און פלאטין. ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון פערשיעדענע פארבען, פון פּיראקסילין, ניטראגליצערין און פיעלע אנדערע כעמישע מאטעריאלען].

nitrifica'tion *n.* (נאַי-טרי-פי-קיי'-שאַן) ניטריפיקאציאן [די פערוואנדלונג פון שטיק=שטאף, וואס געפינט זיך אין בארדען, אין דער פארם פון ניטראטען, ווי סעליטרע, סאלפעטער=זויערע א. ד. ג., וועלכע דיענען אלס נאהרונגס=שטאף פאר פלאנצען].

ni'trify *v.* (נאַי'-טרי-פאַי) פערוואנדלען אין סאלפעטער אדער סעליטרע.

ni'trite *n.* (נאַי'-טראַיט) א זאלץ פון סעליטרע=זויערע.

ni'trogen *n.* (נאַי'-טראָ-דזשען) ניטראגען אדער שטיק=שטאף [א כעמישער גרונד=עלעמענט וועלכער בעשטעהט פון גאז וואס האט ניט קיין קאליר, קיין טעם און קיין ריח, און איז איינער פון די הויפט עלעמענטען פון לופט. ווערט פערוואנדעלט אין א פליסיגקייט אונטער זעהר א שטארקען דרוק און אין זעהר א שטארקער קעלט].

nitrog'enize *v.* (נאַי-טראָדזש'-ע-נאַיז) אין כעמיע — פעראייניגען א געוויסע זאך אדער עלעמענט מיט ניטראגען אדער שטיק=שטאף.

nitrog'enous *a.* (נאַי-טראָדזש'-ע-נאַס) ניטראגעניש; וואס איז שייך צו ניטראגען אדער שטיק=שטאף. ז. *nitrogen*

nitroglyc'erin *n.* (נאַי-טראָ-גליס'-ע-רין) ניטראגליצערין, א פליסיגקייט וואס עקספּלאדירט מיט זעהר א שטארקער קראפט [איינער פון די הויפט עלעמענטען פון דינאמיט].

nitro'leum *n.* (נאַי-טראָו'-לי-אַם) ז. *nitroglycerin*

ni'trous *a.* (נאַי'-טראַס) סעליטריש, סאלפעטריש. ז. *niter*

ni'try *a.* (נאַי'-טרי) ז. *nitrous*

nit'ty *a.* (ניט'-אי) וואס האט פיעל לויזניסלעך [אייעלעך פון אינזעקטען=פאראזיטע, ווי לייז א. ד. ג.]; גנידעדיג, לייזיג.

ni'val *a.* (נאַי'-וועל) וואס איז שייך צו שנעע; וואס וואקסט אדער בליהט אונטער שנעע [ווי געוויסע ווינטער=פלאנצען].

ni'veous *a.* (נאַי'-ווי-אַס) שנעעאיג; ווי שנעע.

Nivôse' *n.* (ני-וואוז') דער פיערטער חודש פון דעם פראנצויזישען רעוואלוציאנערען קאלענדאר [אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן 1793—4 יאהר].

nix *n.* (ניקס) גארנישט; ניכטס; א בריעף אדער פּאקעט וואס ווערט געשיקט דורך פּאסט אין אן ארט וואו עס איז ניטא קיין פּאסט=קאנטאר; אין דער אלט=דייטשער מיטאלאגיע — א וואסער=גייסט אדער וואסער=גאט.

nix'ie *n.* (ניק'-סי) אין דער אלט=דייטשער מיטאלאגיע — א וואסער=גייסט. ז. *nix*

nix'y *n.* (ניק'-סי) ז. *nixie*

N. J. ראשי תבות פון *New Jersey* [ניו דזשוירזי, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

N. Mex. אבקירצונג פון *New Mexico* [ניו מעקסיקא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

N. N. E. ראשי תבות פון די ווערטער *north-northeast*

N. N. W. ראשי תבות פון די ווערטער *north-northwest*

no *adv., a. and n.* (נאָו) ניין; ניט; קיין; פערניינונג, דאסווארט "ניין"; א שטימע אויף ניין; א שווארצע גאלקע; איינער וואס שטימט געגען אדער אויף ניין.

No. אבקירצונג פון לאטיינישען ווארט *numero*, ווערט געברויכט פאר'ן ווארט *number* [נומער].

no'-account' *a.* (נאָו'-ע-קאַונט') ווערטהלאז, אונווירדיג.

Noa'chian *a.* (נאָ-איי'-קי-ען) וואס איז שייך צו נח'ען.

Noach'ic *a.* (נאָ-עק'-איק) ז. *Noachian*

Noach'ic Laws (נאָ-עק'-איק לאָהז) די שבע מצוות בני נח [די יעניגע מצוות, וועלכע ניט=אידען זיינען געווען מחויב אבצוהיטען, ווען זיי האבען געוואהנט צווישען אידען אין פאלעסטינא, ווי עבודה זרה, שפיכת דמים, אבר מן החי א. ז. וו.].

No'achid *n.* (נאָו'-ע-קיד) איינער פון די בני נח.

No'ah's ark (נאָו'-עז ארק) נח'ס תבה; א קינדער=שפּיעלכעל וואס שטעלט מיט זיך פאר נח'ס תבה.

No'ah's flood (נאָו'-עז פלאַד) דער מבול [אין נח'ס צייטען].

nob *n.* (נאָב) א פארנעהמע פערזאן, אן אריסטאקראט; דער קאפּ [הומאריסטיש]; א שטרייק=ברעכער, א סקעב.

no'-ball' *n. and v.* (נאָו'-באָהל') אין קריקעט=שפּיעל — א באל וואס איז געווארפען ניט לויט די כללים פון דעם שפּיעל; ערקלערען א באל=ווארף אלס ניט ריכטיג.

nob'bily *adv.* (נאָב'-אי-לי) אריסטאקראטיש, געפּוצט, פראנטיש, עלעגאנט.

nob'ble *v.* (נאָבל) אוועקלאטכענען, פערכאפּען אויף אן אונעהרליכען אופן; בעשווינדלען, אויסנארען; שטערען, שעדיגען [א פערד, וואס מען וויל ניט, אז עס זאל געווינען ביים וועט=לויפען]; אונטערקויפען.

nob'bler *n.* (נאָב'-לער) דער לעצטער ענטשיידענדער קלאפּ; א קלאפּ אין קאפּ; א שווינדלער, א בעטריגער.

nob'by *a.* (נאָב'-אי) אריסטאקראטיש, עלעגאנט, אויסגעפּוצט; גוט, אויסגעצייכענט.

Nobel' priz'es (נאָ-בעל' פּראַיז'-עז) נאבעל=פּריזען [פּריזען פאר אויסצייכנונגען אויף'ן געביט פון ליטעראטור, וויסענשאפט און בכלל אויף פערשיעדענע געביטען אין די אינטערעסען פון דער מענשהייט. די פּריזען, וועלכע ווערען אויסגעטיילט יעהרליך אין דער סומע פון אונגעפעהר 40,000 דאלאר יעדער, ווערען געגעבען פון א פאנד וואס איז געגרינדעט געווארען פון דעם שוועדישען ערפינדער פון דינאמיט א. ב. נאבעל (געבארען 1823, געשטארבען 1896)].

nobil'iary *a. and n.* (נאָ-ביל'-אי-ע-רי) וואס איז שייך צום אדעל; א געשיכטע פון אדעליגע פאמיליען.

nobil'ify *v.* (נאָ-ביל'-אי-פאַי) מאכען פאר אן אדעליגען; מאכען נאבעל, דערהויבען.

nobil'itate *v. and a.* (נאָ-ביל'-אי-טייט) מאכען פאר אן אדעליגען; מאכען נאבעל, דערהויבען; געאדעלט; דערהויבען.

nobilita'tion *n.* (נאָ-ביל-אי-טיי'-שאַן) דאס מאכען אדעליג; דאס מאכען נאבעל, דערהויבען.

nobil'ity *n.* (נאָ-ביל'-אי-טי) 1. דער

אדעל, דער אדעלשטאנד; די אדעליגע; 2. נאבעלקייט, ערהאבענהייט.

1. No title of nobility can be granted in the United States. 2. The nobility of his character is manifested by his deeds.

no'ble *a. and n.* (נאובל) אדעל, אדעליג; עדעל, נאבעל, ערהאבען, פארנעהם; אויסגעצייכענט, גרויסארטיג; אן אדעליגער; דער נאבעל [א פארצייטיגע גאלדענע ענגלישע מטבע].

no'ble art (נאובל ארט) די זעלבסטפערטיידיגונגס־קונסט; די באקס־קונסט; די פויסט־קאמפף־קונסט.

no'ble-finch *n.* (נאו'בל־פינטש) דער בוך־פינק, דער עדעלפינק אדער זיאבליק [אזא פויגעל]. ז. *chaffinch*

no'ble gar'net (נאובל גאר'־נעט) דער גראנאט [אזא עדעלשטיין]. ז. *almandine*

no'bleman *n.* (נאו'בל־מען) אן אדעליגער.

no'ble met'als (נאובל מעט'־עלז) עדעלע מעטאלען [מעטאלען וואס ראסטען ניט: גאלד, זילבער און פלאטין].

no'ble-min'ded *a.* (נאו'בל־מאינ'־דעד) נאבעל, הויכמוטיג, גרויסמוטיג.

no'ble-min'dedness *n.* (נאו'בל־מאינ'־דעד־נעס) נאבעלקייט, הויכמוט, גרויסמוט.

no'bleness *n.* (נאו'בל־נעס) אדעליגקייט; נאבעלקייט, עדעלקייט; גרויסארטיגקייט, ערהאבענהייט.

noblesse' *n.* (נא־בלעס') דער אדעל.

noblesse' oblige' (נא־בלעס' א־בליזש') די פליכט פון אן אדעלמאן צו האנדלען נאבעל.

no'blewoman *n.* (נאו'בל־הוואום־ען) א פרוי פון אדעל־שטאנד.

no'bly *adv.* (נאו'־בלי) אדעליג, פון אדעליגער אבשטאמונג, ווי אן אדעליגער; אויף א נאבעלען, עדעלען אדער ערהאבענעם שטייגער; פראכטפאל, אויסגעצייכענט.

no'body *n.* (נאו'־באד־אי) קיינער; א ניקס, א גארנישט, אן אונוויכטיגע פערזאן.

no'body else (נאו'־באד־אי עלס) קיין אנדערער.

nob'stick *n.* (נאב'־סטיק) ז. *knobstick*

no'cake *n.* (נאו'־קייק) קוקורוזע־מעהל.

nock *n. and v.* (נאק) א קארב, אן איינשניט [הויפטזעכליך פון א פייל]; קארבען, מאכען אן איינשניט; צולעגען די פייל צום בויגען [גרייט צו שיסען].

noctambula'tion *n.* (נאק־טעם־ביו־ליי'־שאן) נאכט־וואנדלעריי, סאמנאמבוליזם.

noctam'bulism *n.* (נאק־טעמ'־ביו־ליזם) נאכט־וואנדלעריי, סאמנאמבוליזם.

noctam'bulist *n.* (נאק־טעמ'־ביו־ליסט) א נאכט־וואנדלער, א סאמנאמבוליסט.

noctam'bulo *n.* (נאק־טעמ'־ביו־לאו) א נאכט־וואנדלער, א סאמנאמבוליסט.

noctid'ial *a.* (נאק־טיד'־אי־על) וואס בעשטעהט פון א מעת־לעת [א טאג מיט א נאכט אדער 24 שטונדען].

noctiflo'rous *a.* (נאק־טי־פלאו'־ראס) וואס בליהט בייגאכט [וועגען פלאנצען].

noctilu'ca *n.* (נאק־טי־ליו'־קא) א פאספארישע אינפוזאריע [איינע פון א מין אינפוזאריען אדער מיקראסקאפישע בעשעפענישען, וואס האלטען זיך מעהרסטענטייל אין די ימים אין די ווארימע געגענדען. זיי געפינען זיך אין אזעלכע מאסען, אז אפטמאל איז דער ים פון זיי בעלויכטען אויף פיעל מיילען].

noctilu'cent *a.* (נאק־טי־ליו'־סענט) וואס לייכט בייגאכט, וואס שיינט אין דער פינסטער.

noctilu'cid *a. and n.* (נאק־טי־ליו'־סיד) וואס שיינט בייגאכט; א פאספארישע אינפוזאריע. ז. *noctiluca*

noctiv'agant *a.* (נאק־טיוו'־ע־גענט) וואס וואנדערט אום בייגאכט.

noctivaga'tion *n.* (נאק־טי־ווע־גיי'־שאן) דאס ארומוואנדערען בייגאכט.

noctiv'agous *a.* (נאק־טיוו'־ע־גאס) ז. *noctivagant*

noc'tograph *n.* (נאק'־טא־גרעף) א נאקטאגראף, א שרייב־אפאראט פאר בלינדע; א פאררינכטונג צו רעגיסטרירען די אנוועזענהייט פון א וועכטער אויף זיין פאסטען.

Noc'tua *n.* (נאק'־טיו־א) די נאכט־מאילען אדער מאטען־פליגעלעך [א מין מאטען־פליגעלעך, פון וועלכע עס זיינען פאראן איבער 2500 מינים, וועלכע ליעגען בעהאלטען בייטאג און ווייזען זיך נור בייגאכט]; א מין קליינע נאכט־אוילען [אזעלכע פויגלען].

noc'tuary *n.* (נאק'־טיו־ע־רי) א פערצייכנים פון נאכט־פאסירונגען, א נאכט־בוך [אין געגענזאץ צו א טאגעבוך].

noc'tuid *n. and a.* (נאק'־טיו־איד) א נאכט־מאיל; וואס איז שייך צו דעם מין נאכט־מאילען. ז. *Noctua*

Noctu'idæ *n.* (נאק־טיו'־אי־דיע) די נאכט־מאילען. ז. *Noctua*

noctu'idous *a.* (נאק־טיו'־אי־דאס) וואס איז שייך צו די נאכט־מאילען. ז. *Noctua*

noc'turn *n.* (נאק'־טוירן) נאכט־מעסע, נעכטליכע גאטעס־דיענסט [ביי די קריסטען]; די תפלות ביי אזא גאטעס־דיענסט; א נאכט־בילד [אין מאלעריי].

noctur'nal *a.* (נאק־טויר'־נעל) נעכטליך, וואס ווערט געטהאן בייגאכט.

noctur'nal birds of prey (נאק־טויר'־נעל בוירדז אוו פריי) די נאכט־אוילען אדער סאוועס [אזעלכע נאכט־פויגלען].

noctur'nal flow'ers (נאק־טויר'־נעל פלאו'־ערז) בלומען וואס עפענען זיך נור בייגאכט אדער בין־השמשות.

noctur'nally *adv.* (נאק־טויר'־נעל־אי) בייגאכט.

noctur'nal sight (נאק־טויר'־נעל סאיט) אן אבנארמאלע זעהונגס־קראפט, ווען מען זעהט נור אין דער טונקעלהייט.

noc'turne *n.* (נאק'־טוירן) א נאקטיורנע, א נאכט־מוזיק [אין וועלכער עס ווערען אויסגעדריקט נאכט־שטימונגען], א סערענאדע; א נאכט־בילד [אין מאלעריי].

noctur'nograph *n.* (נאק־טויר'־נא־גרעף) אן אינסטרומענט צו רעגיסטרירען [פערצייכענען] די צייט פון נאכט־ארבייט אין פאבריקען, שאכטען א. ז. וו.

noc'uous *a.* (נאק'־יו־אס) שעדליך, פערדערבליך; גיפטיג.

noc'uously *adv.* (נאק'־יו־אס־לי) אויף א שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן.

nod *v. and n.* (נאד) בויגען אדער נייגען דעם קאפ; שאקלען מיט'ן קאפ ארויף און אראב [ווי ביי דרימלען]; א שאקעל טהאן מיט'ן קאפ; מאכען א בעוועגונג מיט'ן קאפ [ווי אלס צייכען אויף יא, למשל]; א קאפ־נייגונג; דאס שאקלען מיט'ן קאפ [ווי פון שלעפעריגקייט אדער שכרות].

no'dal *a.* (נאו'־דעל) וואס איז שייך צו א קנופ אדער קנופען. ז. *node*

no'dal line (נאו'־דעל לאין) די קנופען־ליניע [א ליניע אויף א וויברירענדען קערפער, וועלכע בעצייכענט די פונקטען וואס בלייבען אונבעוועגליך].

no'dal point (נאו'־דעל פאינט) דער קנופ־פונקט [דער רוה־פונקט אויף א וויברירענדען קערפער, ווי למשל, דער פונקט אין א וויברירענדער סטרונע, וואו מען האלט דעם פינגער].

no'dated *a.* (נאו'־דיי־טעד) געקניפט.

noda'tion *n.* (נא־דיי'־שאן) געקניפטקייט, דאס מאכען קנופען.

nod'der *n.* (נאד'־ער) איינער וואס שאקעלט מיט'ן קאפ, איינער וואס גיט א צייכען דורך א קאפ־בעוועגונג; איינער וואס נייגט דעם קאפ.

nod'ding *n. and a.* (נאד'־אינג) דאס שאקלען מיט'ן קאפ, דאס נייגען דעם קאפ; געבויגען דעם קאפ; וואס נייגט דעם קאפ [אלס בעגריסונג, למשל].

nod'ding acquaint'ance (נאד'־אינג ע־קהוויינט'־ענס) א ווייטע בעקאנטשאפט [ווען מען בעגנוגענט זיך נור מיט א לייכטער בעגריסונג אדער מיט א נייג מיט'ן קאפ ביים בעגעגענען זיך].

I met him at the club and have a nodding acquaintance with him.

nod'dingly *adv.* (נאד'־אינג־לי) מיט א געבויגענעם קאפ; מיט א קאפ־נייגונג; שאקלענדיג מיט'ן קאפ [ווי פון שלעפעריגקייט אדער שכרות].

nod'dle *n. and v.* (נאדל) דער קאפ; נייגען דעם קאפ, שאקלען מיט'ן קאפ, שאקלען דעם קאפ.

nod'dy *n.* (נאד'־אי) א דומקאפ, א שוטה, א פראסטאק; דער באקלאן אדער די ים־שוואלב [אזא פויגעל פון שמוציג־ברוינעם קאליר, וואס האלט זיך ביי די ברעגען פון ים אין די ווארימע לענדער. זעה אילוסטראציאן]; דער פינגווין [ז. *murre*]; אזא פארצייטיגע קארטען־שפיעל; א פאררינכטונג אין דער פארם פון א פערפענדיקעל צו בעשטימען די וויבראציאן פון א קערפער.

Noddy

nod'dy-tern *n.* (נאד'־אי־טוירן) דער באקלאן אדער ים־שוואלב. ז. *noddy*

node *n.* (נאוד) א קנופ, א קניפעל; אן אנוואוקס, א גוזיק; אן איבערביין, א הארטער אנוואוקס אויף א ביין, אויף א ליגאמענט [ווי למשל ביי גיכט אדער רעומאטיזם א. ז. וו.]; דער קנופ־פונקט, די קנופען־ליניע [ז. *nodal point*]; א קרייצונגס־פונקט; א צונויפוואקסונגס־פונקט, א גליעד [אין פלאנצען].

nodif'erous *a.* (נא־דיפ'־ע־ראס) וואס האט גליעדער, בויג־פונקטען אדער צונויפוואקסונגס־קנופען [וועגען פלאנצען].

no'diform *a.* (נאו'־די־פארם) ענליך צו א קנופ, אן איבערביין אדער גוזיק [וועגען קערפער־טיילען פון אינזעקטען].

no'dose *a.* (נאו'־דאוס) קניפעלדיג, גוזעוואטע.

nodos'ity *n.* (נא-דאס'-אי-טי) קניפעלדיגקייט, גוזעוואטקייט.

no'dous *a.* (נאו'-דאס) ז. *nodose*

nod'ular *a.* (נאדזש'-יו-לאר) עהנליך צו א גוזיק; וואס בעשטעהט פון קליינע קניפלעך אדער גוזיקעס.

nod'ulated *a.* (נאדזש'-יו-לֵיי-טעד) ז. *nodose*

nodula'tion *n.* (נאדזש-יו-לֵיי'-שאן) געקניפעלטקייט; דאס זיין אדער ווערען גוזיקעוואטע.

nod'ule *n.* (נאדזש'-יול) א קליינער קניפעל אדער גוזיק.

nod'uled *a.* (נאדזש'-יולד) וואס בעשטעהט פון קליינע קניפלעך אדער גוזיקעס.

No'el *n.* (נאו'-על) [דער ווייהנאכטען יום-טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט].

noemat'ic *a.* (נאו-אי-מעט'-איק) וואס איז שייך צום פערשטאנד, גייסטיג, אינטעלעקטועל.

noem'ics *n.* (נא-עמ'-איקס) גייסטעס-פילאזאפיע, די וויסענשאפט וועגען דעם פערשטאנד.

noes *n.* (נאוז) די שטימען אויף ניין.
The chairman called for the ayes and **noes.**

noet'ic *a.* (נא-עט'-איק) וואס איז שייך צום אינטעלעקט; וואס קומט פון פערשטאנד; אינטואיטיוו, אונמיטעלבאר ערקענבאר, וואס מען קען בעגרייפען אהן חקירות און בעווייזע.

noet'ical *a.* (נא-עט'-אי-קעל) ז. *noetic*

nog *n. and v.* (נאג) א קליין טעפעל; א קליינע ערדענע כלי; א קרוג; אזא שטארק ביער; א קלין, א שטיפט, א פלעקעל; האלץ-ווערק אין א וואנד; א שטיק האלץ אין דער אויספוטערונג פון דער סטעליע אין א שאכטע; בעפעסטיגען מיט א קלין אדער הילצערנע שטיפטען; אנפילען מיט ציעגעל א הילצערנע ראהם [אין א וואנד].

nog'gin *n.* (נאג'-אין) א הילצערנע כלי; א קרוג; דאס וואס געפינט זיך אין א קרוג אדער עהנליכער כלי; א ביסעל משקה; דער קאפ.

nog'ging *n.* (נאג'-אינג) ציגעל-ווערק צווישען הילצערנע ראהמען; א שייד-וואנטעל פון ציגעל; דאס בעפעסטיגען מיט קלינעס אדער הילצערנע פלעקער [אין שיפס-בוי].

no'how *adv.* (נאו'-האו) 1. בשום אופן ניט, לחלוטין ניט; 2. אויסער זיך, ניט ווי געוועהנליך, אין פערלעגענהייט.
2. I could not speak a word; I looked **nohow.**

noil *n.* (נאיל) א שטיקעל וואל אדער זייד וואס פאלט אב ביים קאמען.

noil'-yarn *n.* (נאיל'-יארן) פעדים געמאכט פון אבפאל פון וואל אדער זייד.

noise *n. and v.* (נאיז) 1. א גערויש, א ליארם; א טומעל; 2. אן אויפזועהן; א רושם; שרייען, ליארמען, מאכען א גערויש; 3. פערשפרייטען [דורך קלאנגען].
3. It is **noised** about that he is a very rich man.

noise'ful *a.* (נאיז'-פול) גערוישיג, גערוישפול, ליארמענד; וואס מאכט א רושם, וואס רופט ארויס פיעל געשפרעכען.

noise'less *a.* (נאיז'-לעס) גערוישלאז, שטיל.

noise'lessly *adv.* (נאיז'-לעס-לי) אהן גערויש; שטיל.

noise'lessness *n.* (נאיז'-לעס-נעס) גערוישלאזיגקייט, שטילקייט.

noi'sily *adv.* (נאי'-זי-לי) מיט ליארם.

noi'siness *n.* (נאי'-זי-נעס) גערוישיגקייט, ליארמדיגקייט.

noi'some *a.* (נאי'-סאם) ווידריג, עקעלדיג [אין אויסזעהן אדער גערוך].

noi'somely *adv.* (נאי'-סאם-לי) עקעלדיג, ווידריג [אין אויסזעהן אדער גערוך].

noi'someness *n.* (נאי'-סאם-נעס) ווידריגקייט, עקעלהאפטיגקייט [וועגען אויסזעהן אדער גערוך]; אונגעזונדקייט, שעדליכקייט.

noi'sy *a.* (נאי'-זי) גערוישיג, גערוישפול, ליארעמדיג, טומעלדיג.

nokes *n.* (נאוקס) א שוטה.

no'lens vo'lens (נאו'-לענז וואו'-לענז) ווילענדיג אדער ניט-ווילענדיג.
I shall do it, **nolens volens.**

no'li-me-tan'gere *n.* (נאו'-לאי-מי-טענ'-דזשע-רי) דער גארטען-באלזאמין [אזא זעהר שעהנע פלאנצע]; א טובער-קולאזיס-הויט-אויסשלאג אויף'ן געזיכט [הויפטזעכליך אויף דער נאז]; א בילד וואס שטעלט פאר ווי יעזוס בעווייזט זיך נאך'ן טויט צו מאריע מאגדאלענע.

nol'le *v.* (נאל'-ע) צוריקציהען א געריכטליכע קלאגע.

nol'le pros'equi (נאל'-ע פראס'-ע-קהוואי) א געריכטליכע ערקלערונג וועגען צוריקציהען א קלאגע.

no'lo conten'dere (נאו'-לאו קאנ-טענ'-דע-רי) דאס נעהמען אויף זיך די שטראף ניט צוגעבענדיג די ריכטיגקייט פון דער אנקלאגע [אין קרימינעלע געריכטס-פערהאנדלונגען].

nol. pros. אבקירצונג פון די ווערטער *nolle prosequi*

nom *n.* (נאהן) א נאמען.

nom. אבקירצונג פון *nominative*

no'ma *n.* (נאו'-מא) גאנגרענע [ענטצינדונג וואס ענדיגט זיך מיט אבטויטונג אדער פוילונג] אין דעם מויל אדער אין דעם פרויען-געשלעכטס-ארגאן ביי קינדער.

nom'ad *a. and n.* (נאמ'-עד) נאמאדיש, וואנדערענד; א נאמאד, א וואנדערער, א מיטגליעד פון א וואנדערענדען פאלק אדער פאסטוכער-פאלק.

nom'ade *a. and n.* (נאמ'-אייד) ז. *nomad*

nomad'ic *a.* (נא-מעד'-איק) 1. נאמאדיש, וואנדערענד [הויפטזעכליך וועגען וואנדערענדע פאסטוכער-שבטים]; 2. אונבעשטענדיג, פערענדערליך.
1. **Nomadic** races wander with their herds and flocks over vast planes. 2. The American is **nomadic** in religion, ideas and morals.

nomad'ically *adv.* (נא-מעד'-אי-קעל-אי) ווי א נאמאד; וואנדערענד. ז. *nomad*

nom'adise *v.* (נאמ'-ע-דאיז) ז. *nomadize*

nom'adism *n.* (נאמ'-ע-דיזם) א נאמאדען-לעבען; א נייגונג צו וואנדערונגען.

nom'adize *v.* (נאמ'-ע-דאיז) פיהרען א נאמאדען-לעבען, וואנדערען; וואנדערען מיט די סטאדעס [וועגען וואנדערענדע פאסטוכער-שבטים].

no'mancy *n.* (נאו'-מענ-סי) פארויסזאגונג אדער נביאות-זאגען לויט די בוכשטאבען וואס שטעלען צונויף איינעמס נאמען.

no'-man's-land *n.* (נאו'-מענז-לענד) א שטיק לאנד וואס בעלאנגט צו קיינעם ניט; לאנד אויף וועלכען עטליכע מענשען האבען פרעטענזיעס; אן ערשיינונג אויף'ן ים, ווען עס ווייזט זיך אויס, אז מען זעהט לאנד. ז. *fog-bank*

nom'arch *n.* (נאמ'-ארק) א נאמארך [א פערוואלטער אדער פרעפעקט פון א פראווינץ אדער בעצירק אין פארצייטי-מצרים אדער אין דעם איצטיגען גריכענלאנד].

nom'archy *n.* (נאמ'-אר-קי) א נאמארכיע [א פראווינץ אדער בעצירק אין פארצייטיגען עגיפטען אדער אין איצטיגען גריכענלאנד]; דאס אמט אדער די מאכט פון א נאמארך [פערוואלטער פון א פראווינץ אדער בעצירק].

no mat'ter (נאו מעט'-ער) עס מאכט ניט אויס, עס מאכט ניט קיין אונטערשייד.

nom de guerre (נאהן דע געהר) א פיקטיווער נאמען, א פערשטעלטער נאמען.

nom de plume (נאהן דע פליום) א פעדער-נאמען, א ליטעראַרישער נאמען, א פסעוודאנים.

nome *n.* (נאום) אן אויסדרוק, א גליעד [אין אלגעברא]; א בעצירק, א פראווינץ [אין פארצייטיגען עגיפטען אדער אין דעם איצטיגען גריכענלאנד]; אין פארצייטיגען גריכענלאנד — א מוזיקאלישער כלל, א מוזיקאלישע פארם; א געזאנג לכבוד די געטער; אן ענטצינדונג אין דעם מויל און אין דעם פרויען-געשלעכטס-ארגאן ביי קינדער.

no'menclative *a.* (נאו'-מענ-קליי-טיוו) בעצייכנענד מיט נעמען; וואס איז שייך צו א נאמענקלאטור [א נעמען-סיסטעם, נעמען-בעצייכנונגען אדער א זאמלונג פון נעמען און בעצייכנונגען אין א בעשטימטער צווייג פון וויסענשאפט, קונסט א. ז. וו.].

no'menclator *n.* (נאו'-מענ-קליי-טאר) א נאמען-געבער; איינער וואס רופט אן ביים נאמען; א נאמענקלאטאר, א נאמען-אנצייגער, א סיסטעמאטישע פערצייכניס פון נעמען אדער ווערטער, א ליסטע פון נעמען אדער בעצייכנונגען וואס ווערען געברויכט אין א בעשטימטער צווייג פון וויסענשאפט, קונסט א. ז. וו.

nomenclato'rial *a.* (נאו-מענ-קליי-טאו'-רי-על) בעצייכנענד מיט א נאמען; אנרופענד; געבענדיג א נאמען.

no'menclatory *a.* (נאו'-מענ-קליי-טא-רי) ז. *nomenclative*

no'menclatress *n.* (נאו'-מענ-קליי-טרעס) א נאמען-געבערין; איינע וואס בעצייכענט מיט נעמען.

no'menclatural *a.* (נאו'-מענ-קליי-טשו-רעל) וואס איז שייך צו נאמענקלאטור. ז. *nomenclature*

no'menclature *n.* (נאו'-מענ-קליי-טשור) נאמענקלאטור, די טערמינאלאגיע, די סיסטעם פון נעמען און בעצייכנונגען וואס ווערען געברויכט אין א געוויסער צווייג פון וויסענשאפט, קונסט א. ז. וו.

no'mial *n.* (נאו'-מי-על) אן איינציגער אלגעבראאישער אויסדרוק אדער גליעד.

nom'ic *a.* (נאמ'-איק) געוועהנליך, אנגענומען [וועגען דער איצטער-אנגענומענער אויסלעגונג פון ווערטער אין דער ענגלישער שפראך].

Nom'ic *n.* (נאמ'-איק) די איצטער-אנגענומענע אויסלעגונג פון ווערטער אין דער ענגלישער שפראך.

nom'inal *a. and n.* (נאמ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א נאמען אדער אויסדרוק; אין גראמאטיק — וואס איז שייך

צו א הויפטווארט; נאמינעל, בלויז אזוי גערופען, כלומר'שדיג, ניט עכט; אונוויכטיג; נאמינאליסטיש [ז. *nominalism*]; א צייטווארט וואס האט זיך געבילדעט פון א הויפטווארט.

nom'inal considera'tion (נאמ'-אי-נעל קאנ-סיד-ע-ריי'-שאן) עטוואס וואס איז אונוויכטיג, ווערט אבער גענומען אין אנבעטראכט בלויז צוליעב פארמאליטעט.

nom'inal dam'ages (נאמ'-אי-נעל דעמ'-עדזש-עז) א בלויז פארמעלע בעצאלונג פאר א בעשעדיגונג [ווי למשל, אן אונבעדייטענדע סומע וואס ווערט צוגע'פסקנ'ט א קלעגער ניט מיט'ן צוועק איהם צו בעלוינען פאר א שאדען, נאר בלויז אום צו אנערקענען דערמיט די גערעכטיגקייט פון זיין קלאגע].

nom'inalism *n.* (נאמ'-אי-נעל-איזם) נאמינאליזם [די לעהרע, אז די אלגעמיינע בעגריפען, ווי נאציאן, מענש, פויגעל א. ז. וו. האבען ניט קיין אביעקטיווע עקזיסטענץ, נאר זיינען בלויז נעמען].

nom'inalist *n.* (נאמ'-אי-נעל-איסט) א נאמינאליסט, אן אנהענגער פון נאמינאליזם. ז. *nominalism*.

nominalis'tic *a.* (נאמ-אי-נע-ליס'-טיק) נאמינאליסטיש, וואס איז שייך צום נאמינאליזם אדער צו די נאמינאליסטען. ז. *nominalism*.

nom'inalize *v.* (נאמ'-אי-נעל-איז) פערוואנדלען אין א הויפטווארט.

nom'inally *adv.* (נאמ'-אי-נעל-אי) בלויז אין נאמען, כלומר'שט.

nom'inal par (נאמ'-אי-נעל פאר) דער נאמינעלער פרייז פון ווערטה-פאפירען [דער פרייז וואס איז אנגעגעבען אויף די פאפירען].

nom'inal par'ty (נאמ'-אי-נעל פאר'-טי) א כלומר'שדיגער צד אין א געריכטס-קלאגע [איינער וואס איז ניט פעראינטערעסירט אין פראצעס און איז פערמישט בלויז צוליעב פארמאליטעט].

nom'inal val'ue (נאמ'-אי-נעל וועל'-יו) ז. *nominal par*.

nom'inate *v.* and *a.* (נאמ'-אי-נייט) אנרופען ביים נאמען; ערנענען, בעשטימען; נאמינירען, ארויסשטעלען אלס קאנדידאט פאר אן אמט; בעשטימט [פאר אן אמט]; אויסגעצייכענט דורך א ספעציעלען נאמען.

nom'inately *adv.* (נאמ'-אי-נייט-לי) נאך'ן נאמען; בעזונדערס.

nomina'tion *n.* (נאמ-אי-ניי'-שאן) ערנענונג, בעשטימונג, נאמינאציאן.

nominati'val *a.* (נאמ-אי-ניי-טאי'-וועל) וואס איז שייך צום נאמינאטיף. ז. *nominative*.

nom'inative *n.* and *a.* (נאמ'-אי-ניי-טיוו) דער נאמינאטיף [אין גראמאטיק — די ערשטע אונפערענדערטע פארם פון א הויפטווארט, בייווארט, פירווארט און צאהל-ווארט, וואס דיענט אלס סוביעקט אין א זאץ אדער מאדיפיצירט [בעשטימט] דעם סוביעקט. ווי למשל, אין דעם זאץ "דער פויגעל פליהט" איז דאס ווארט "פויגעל" אין נאמינאטיף]; וואס בעצייכענט דעם סוביעקט, וואס איז אין נאמינאטיף.

nom'inatively *adv.* (נאמ'-אי-ניי-טיוו-לי) אין נאמינאטיף, אין דער נאמינאטיף-פארם. ז. *nominative*.

nom'inator *n.* (נאמ'-אי-ניי-טאר) אן ערנענער, א בעשטימער [צו א שטעלע אדער אן אמט]; איינער וואס נאמינירט [א קאנדידאט פאר אן אמט].

nominee' *n.* (נאמ-אי-ניע') איינער וואס איז ערנאנט געווארען, בעשטימט געווארען אדער נאמינירט געווארען פאר אן אמט; איינער אויף וועמענס נאמען עס איז פערשריבען א בעשטימטע יעהרליכע פענסיע.

nom'inor *n.* (נאמ'-אי-נאר) איינער וואס ערנענט, בעשטימט אדער נאמינירט.

nomis'tic *a.* (נא-מיס'-טיק) וואס איז געגרינדעט אויף די געזעצע פון א הייליגען בוך, וואס אנערקענט די געזעצע פון א הייליגען בוך.

nomoc'racy *n.* (נא-מאק'-רע-סי) א רעגיערונגס-סיסטעם געגרינדעט און געפיהרט לויט א בעשטימטען געזעץ-קאדעקס.

nomog'enist *n.* (נא-מאדזש'-ע-ניסט) איינער וואס גלויבט, אז דאס לעבען אויף דער ערד איז ענטשטאנען אויף א נאטירליכען שטייגער, ניט דורך נסים.

nomog'eny *n.* (נא-מאדזש'-ע-ני) ענטשטעהונג פון לעבען אויף דער ערד אויף א נאטירליכען שטייגער.

nomog'rapher *n.* (נא-מאג'-רע-פער) איינער וואס שרייבט וועגען נאמאגראפיע; א קענער אין נאמאגראפיע. ז. *nomography*.

nomog'raphy *n.* (נא-מאג'-רע-פי) נאמאגראפיע, פארמולירונג פון געזעצע, אן אבהאנדלונג איבער געזעצע.

nomolog'ical *a.* (נאמ-א-לאדזש'-אי-קעל) נאמאלאגיש. ז. *nomology*.

nomol'ogist *n.* (נא-מאל'-א-דזשיסט) א קענער אין נאמאלאגיע. ז. *nomology*.

nomol'ogy *n.* (נא-מאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען געזעצע און געזעצגעבונג; די וויסענשאפט וועגען די געזעצע פון דענקען; דער טייל פון באטאניק, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די געזעצע, לויט וועלכע עס בילדען זיך די פערשיעדענארטיגקייטען אין דעם בוי פון די פלאנצען-טיילען.

no'mos *n.* (נאו'-מאס) א פראווינץ אדער בעצירק אין איצטיגען גריכענלאנד; אזא געזאנג לכבוד די געטער [אין אלטען גריכענלאנד].

nomothe'sia *n.* (נאמ-א-טהיע'-סי-א) געזעצגעבונג; דאס אמט פון די נאמאטהעטען [אין פארצייטיגען אטהען, גריכענלאנד, אויסגעוועהלטע פאלקס-פערטרעטער, וועלכע האבען געהאט די פאלמאכט אנצונעהמען געזעצע].

nom'othete *n.* (נאמ'-א-טהיעט) א געזעצגעבער; א נאמאטהעט. ז. *nomothesia*.

nomothet'ic *a.* (נאמ-א-טהעט'-איק) געזעצגעבענד; וואס איז שייך צו די אטהענישע געזעצגעבער. ז. *nomothesia*.

nomothet'ical *a.* (נאמ-א-טהעט'-אי-קעל) ז. *nomothetic*.

non- (נאן) ניט, אונ- [אין צוזאמענזעצונגען מיט אנדערע ווערטער].

non-abil'ity *n.* (נאן-ע-ביל'-אי-טי) אונפעהיגקייט; א געריכטליכע בעהויפטונג, אז דער קלעגער האט קיין רעכט ניט אנצוקלאגען.

non-accep'tance *n.* (נאן-עק-סעפ'-טענס) דאס אבזאגען זיך אנצונעהמען.

non-admis'sion *n.* (נאן-עד-מיש'-אן) דאס ניט אריינלאזען.

non-adult' *a.* and *n.* (נאן-ע-דאלט') נאך ניט דערוואקסען, נאך יונג; א ניט דערוואקסענער, א יונגער.

non'age *n.* (נאנ'-איידזש) אונמינדעריגקייט, מינדעריעהריגקייט, ניט פולי-יעהריגקייט.

non'aged *a.* (נאנ'-איידזשד) אונמינדעריג, מינדעריעהריג, ניט פולי-יעהריג.

nonagena'rian *n.* and *a.* (נאן-ע-דזשע-ניי'-רי-ען) א ניינציג-יעהריגע פערזאן; ניינציג-יעהריג.

nonages'imal *a.* (נאן-ע-דזשעס'-אי-מעל) וואס איז שייך צו דער צאהל 90.

non'agon *n.* (נאנ'-ע-גאן) א פיגור וואס האט ניין זייטען און ניין ווינקלען.

non-appear'ance *n.* (נאן-ע-פיער'-ענס) דאס ניט-ערשיינען, דאס ניט-מעלדען זיך.

non-atten'dance *n.* (נאן-ע-טענ'-דענס) דאס אויסבלייבען [צו ערפילען א פליכט]; אבוועזענהייט.
The pupil was discharged from school for non-attendance.

non-atten'tion *n.* (נאן-ע-טענ'-שאן) אונאויפמערקזאמקייט.

nonce *n.* (נאנס) דאס מאל.

nonce'-word *n.* (נאנס'-הוואירד) א ווארט וואס ווערט געשאפען פאר א געוויסער געלעגענהייט.

non'chalance *n.* (נאנ'-שע-לענס) גלייכגילטיגקייט, קאלטקייט.

non'chalant *a.* (נאנ'-שע-לענט) גלייכגילטיג, קאלט; נאכלעסיג, זארגלאז.

non'chalantly *adv.* (נאנ'-שע-לענט-לי) אויף א גלייכגילטיגען אופן; מיט קאלטקייט, מיט גלייכגילטיגקייט, מיט נאכלעסיגקייט, מיט זארגלאזיגקייט.

non'-claim *n.* (נאנ'-קליים) דאס פערפעהלען צו מאכען א קלאגע אין דער צייט, וואס איז בעשטימט דורך'ן געזעץ.

non-com'batant *n.* (נאן-קאמ'-בע-טענט) א ניט-מיטקעמפפער; א ציווילע פערזאן אין דער צייט פון קריעג; א פערזאן וואס רעכענט זיך אין דער ארמעע אבער נעהמט ניט קיין אנטייל אין די שלאכטען [ווי א דאקטאר, א גייסטליכער א. ד. ג.].

non-commis'sioned *a.* (נאן-קא-מיש'-אנד) וואס איז ניט בעפאלמעכטיגט.

non-commis'sioned of'ficer (נאן-קא-מיש'-אנד אפ'-אי-סער) אין דער ארמעע אדער פלאטע — א נידריגער בעאמטער.

non-commit'tal *a.* (נאן-קא-מיט'-על) וואס וויל ניט ארויסזאגען קיין בעשטימטע מיינונג; וואס איז ניט געניינגט ארויסצוזאגען זיין מיינונג ניט אהין און ניט אהער; וואס וויל זיך ניט בינדען דורך בעשטימטע פערפליכטונגען.
He gave me a non-committal answer.

non-compli'ance *n.* (נאן-קאמ-פלאי'-ענס) די ניט-איינוויליגונג.

non-comply'ing *a.* (נאן-קאמ-פלאי'-אינג) ניט איינווילינענד.

non com'pos men'tis (נאן קאמ'-פאס מענ'-טיס) ניט ביים שכל, ניט ביים געזונדען פערשטאנד.

non-concur' *v.* (נאן-קאן-קויר') ניט מסכים זיין, ניט איבעראיינשטימען, ניט מיטווירקען.

non-concur'rence *n.* (נאן-קאן-קויר'-ענס) דאס ניט מסכים זיין, דאס ניט איבעראיינשטימען; דאס ניט מיטווירקען.

non-conden'sing en'gine (נאן-קאן-דענ'-סינג ענ'-דזשין) א הויכדרוק-מאשין [א דאמפף-מאשין אהן א קאנדענזאטאר וועלכע ארבייט מיט א הויכען אטמאספערען דרוק].

non-conduc'ting *a.* (נאן-קאן-דאק'-טינג) ניט לייטענד [וועגען מאטעריא-

לען וואס לאזען ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

non-conduc'tion *n.* (נאנ-קאנ-דאק'-שאן) דאס ניט דורכלאזען קיין עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט.

non-conduc'tor *n.* (נאנ-קאנ-דאק'-טאר) א ניט-לייטער [א שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין עלעקטריציטעט אדער ווארימקייט].

non-confor'ming *a.* (נאנ-קאנ-פאר'-מינג) וואס האלט זיך ניט אן דער אנגליקאנישער קירך [די אפיציעלע קירך אין ענגלאנד].

non-confor'mist *n.* (נאנ-קאנ-פאר'-מיסט) איינער וואס האלט זיך ניט אן די פארשריפטען פון דער אנגליקאנישער קירך.

non-confor'mity *n.* (נאנ-קאנ-פאר'-מי-טי) די ניט-איבעראיינשטימונג; דאס ניט-איינשטימען; דאס אבווייכען פון אדער ניט אנערקענען די הערשענדע קירך פון לאנד [הויפטזעכליך אין ענגלאנד].

non con'stat (נאן קאנ'-סטעט) ניט קלאר, ניט דייטליך.

non-conta'gionist *n.* (נאנ-קאנ-טיי'-דזשאנ-איסט) איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז קראנקהייטען קומען ניט פון אנשטעקונג.

non-conta'gious *a.* (נאנ-קאנ-טיי'-דזשאס) ניט אנשטעקענד [ווענען קראנקהייטען].

non-content' *n.* (נאנ-קאנ-טענט') אין לארדען-הויז אין ענגלאנד — איינער וואס שטימט געגען א פארשלאג.

non-deliv'ery *n.* (נאנ-די-ליוו'-ער-אי) די ניט אויסליפערונג; דאס ניט ארויסגעבען אדער צושטעלען.

non'descript *a. and n.* (נאנ'-די-סקריפט) נאך ניט בעשריבען; זעלטזאַם, אוננארמאל, ניט צו בעשרייבען אדער צו קלאסיפיצירען; עטוואס וואס איז נאך ניט בעשריבען געווארען אדער וואס איז שווער צו בעשרייבען; עטוואס אוננארמאלעס.

none *pr., a. and adv.* (נאן) קיין, קיינע, קיינער ניט; גאר ניט; אויף קיין אופן, אויף גאר ניט.

non-effec'tive *a. and n.* (נאנ-ע-פעק'-טיוו) וואס האט קיין ווירקונג; וואס איז ניט טהעטיג; וואס איז ניט פאסענד פאר אקטיווען דיענסט [ווענען א סאלדאט וואס טויג ניט מעהר פאר דער ארמעע]; א סאלדאט וואס טויג ניט מעהר פאר אקטיווען דיענסט.

non-effi'cient *a. and n.* (נאנ-ע-פיש'-ענט) ניט טיכטיג; ניט קאמפעטענט; ניט ווירקזאם; איינער וואס איז ניט טיכטיג אדער ניט קאמפעטענט.

non-elas'tic *a.* (נאנ-אי-לעס'-טיק) ניט עלאסטיש.

non-elect' *a. and n.* (נאנ-אי-לעקט') ניט ערוועהלט; איינער וואס איז ניט אויסגעוועהלט.

non-elec'tric *a. and n.* (נאנ-אי-לעק'-טריק) ניט עלעקטריש; א ניט עלעקטרישער שטאף.

nonen'tity *n.* (נאנ-ענ'-טי-טי) דאס ניט-זיין, דאס ניט-עקזיסטירען; א ניט עקזיסטירענדע זאך; א ניכטס; א נארנישט.

nones *n.* (נאונז) די נאנען [אין דעם רוימישען קאלענדאר — דער פינפטער טאג פון דעם מאנאט יאנואר, פעברואר, אפריל, יוני, אויגוסט, סעפטעמבער, נאוועמבער און דעצעמבער, און דער זיבעטער טאג פון מערץ, מאי, יולי און אקטאבער]; דאס געבעט וואס ווערט געהאלטען אין קאטוילישע קירכען און קלויסטערס אין דער 9טער שטונדע פון טאג [ארום 3 א זייגער].

none'-so-pret'ty *n.* (נאנ'-סא-פריט'-אי) דאס פארצעליי-בלימעל [אן ענגלישע גארטען-פלאנצען].

non-essen'tial *a. and n.* (נאנ-ע-סענ'-שעל) ניט וויכטיג; וואס איז ניט שייך צום עיקר פון דער זאך; א זאך וואס איז ניט וויכטיג אדער ניט דער עיקר.

non est inven'tus (נאן עסט אינ-ווענ'-טאס) מען האט איהם ניט געפונען [אן ערקלערונג וואס א שעריף גיט אב אין געריכט, ווען ער האט דעם אנגעקלאגטען ניט געפונען].

none'such *n.* (נאנ'-סאטש) א זאך אדער מענש וואס האט קיין גלייכען.

non-exis'tence *n.* (נאנ-עג-זיס'-טענס) דאס ניט עקזיסטירען; א זאך וואס עקזיסטירט ניט.

non-exis'tent *a.* (נאנ-עג-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט ניט, וואס איז ניטא במציאות.

nonfea'sance *n.* (נאנ-פיע'-זענס) דאס פערפעהלען עטוואס צו טהאן וואס מען איז פערפליכטעט דורך א געגענזייטיגען אבמאך.

non-fulfil'ment *n.* (נאנ-פול-פיל'-מענט) דאס ניט ערפילען.

nonil'lion *n.* (נא-ניל'-יאן) א נאניליאן [א צאהל וואס בעשטעהט פון אן 1 מיט 54 נולען, לויט דער ענגלישער נומעראציאן, אדער פון אן 1 מיט 30 נולען, לויט דער פראנצויזישער און אמעריקאנער נומעראציאן].

non-importa'tion *n.* (נאנ-אים-פאר-טיי'-שאן) דאס ניט אריינפיהרען [ווענען אויסלענדישער סחורה].

non-in'tercourse *n.* (נאנ-אינ'-טער-קאורס) דאס ניט האבען קיין פערקעהר אדער פערבינדונג [הויפטזעכליך פון איין לאנד מיט א צווייטען].

non-interven'tion *n.* (נאנ-אינ-טער-ווענ'-שאן) דאס ניט אריינמישען זיך [אין יענעמס עסקים]; דאס ניט אריינמישען זיך פון איין לאנד אין די עסקים פון א צווייטען לאנד.

no'nius *n.* (נאו'-ני-אס) א נאניוס, א סעקונדען-טיילער [אזא מאטעמאטישער טייל-אינסטרומענט].

nonju'rable *a.* (נאנ-דזשו'-רעבל) וועלכער קען ניט איינגעשווארען ווערען; וועלכער איז אונפאסיג צו זיין א געשווארענער עדות.

nonju'ring *a.* (נאנ-דזשו'-רינג) וואס וויל ניט שווערען קיין טרייהייט צו דער רעגיערונג.

nonju'ror *n.* (נאנ-דזשו'-ראר) איינער וואס וויל ניט שווערען טרייהייט צום קעניג אדער צו דער רעגיערונג.

non li'quet (נאן לאי'-קהוועט) עס איז ניט קלאר [אן אויסדרוק וואס א שוואור-געריכט בענוצט ווענען פעלע, וועלכע זיינען צווייפעלהאפט].

non-lu'minous *a.* (נאנ-לו'-מי-נאס) ניט לייכטענד.

non-mar'rying *a.* (נאנ-מער'-אי-אינג) וואס האט קיין נייגונג צו הייראטען.

non-mem'ber *n.* (נאנ-מעמ'-בער) א ניט-מיטגליעד.

Non-members can visit the club on Monday.

non-metal'lic *a.* (נאנ-מע-טעל'-איק) ניט מעטאליש, וואס איז ניט קיין מעטאל.

non-mor'al *a.* (נאנ-מאר'-על) וואס איז ניט פערבונדען מיט מאראל.

non-nat'ural *a. and n.* (נאנ-נעטש'-או-רעל) אוננאטירליך, געצוואונגען; עטוואס וואס איז אוננאטירליך.

nonne moth (נאן מאטה) א מין קליין ווייס זומער-פויגעלע אדער באבעלע. ז. איל. "*Butterflies & Moths*"

non'ny *n.* (נאנ'-אי) א דומקאפ, א גולם.

non-obe'dience *n.* (נאנ-א-בי'-די-ענס) אונגעהארכזאמקייט.

non-obser'vance *n.* (נאנ-אב-זויר'-וועגס) דאס ניט אבהיטען.

non obstan'te (נאן אב-סטענ'-טי) ניט קוקענדיג אויף דעם, ניט אכטענדיג [בעזאנדערס געברויכט ווענען א קעניגליכער ערלויבניש עטוואס צו טהאן ניט קוקענדיג אויף דעם וואס דאס געזעץ איז נעגען].

nonogena'rian *a. and n.* (נאנ-א-דזשע-ניי'-רי-ען) ז. *nonagenarian*

non-ow'ner *n.* (נאנ-או'-נער) א ניט-אייגענטימער.

nonpareil' *a. and n.* (נאנ-פע-רעל') אונפערגלייכליך; אונפערגלייכליכעס; א פערזאן אדער זאך וואס האט קיין גלייכען; נאמפארעל [א מין קליינע דרוקשריפט].

non-pay'ment *n.* (נאנ-פיי'-מענט) די ניט-צאהלונג.

non-perfor'mance *n.* (נאנ-פויר-פאהר'-מענס) דאס ניט ערפילען, דאס ניט אויספיהרען.

non'plus *n. and v.* (נאנ'-פלאס) א פערלעגענהייט; בריינגען צום שטיל-שווייגען, בריינגען אין א פערלעגענהייט.

non-profes'sional *a.* (נאנ-פרא-פעש'-אנ-על) ניט פראפעסיאנעל, ניט פאכמעסיג.

non-profi'cient *n.* (נאנ-פרא-פיש'-ענט) אן אונטיכטיגער, איינער וואס מאכט קיין ערפאלג.

non pros. (נאן פראס) אן אבקירצונג פון *non prosequitur*

non-pros' *v.* (נאנ-פראס') לאזען פאלען א קלאגע, אבזאגען זיך פארטצוזעצען די קלאגע אין געריכט.

non proseq'uitur (נאן פרא-סעק'-הווי-טויר) דאס ארויסגעבען אן אורטייל געגען דעם קלעגער וואס איז ניט ערשיענען אין געריכט פארצובריינגען אדער פארטצוזעצען זיין קלאגע.

non-recur'rent *a.* (נאנ-רי-קויר'-ענט) וואס פאסירט ניט נאך אמאל; וואס קעהרט זיך ניט אום.

non-recur'ring *a.* (נאנ-רי-קויר'-אינג) ז. *non-recurrent*

non-regar'dance *n.* (נאנ-רי-גאר'-דענס) ניט-בעאכטונג.

non-res'idence *n.* (נאנ-רעז'-אי-דענס) די אבוועזענהייט פון א וואהנארט; דאס ניט וואהנען אין דעם בעשטימטען ארט וואס עס איז נויטיג [ווי אין א געוויסען דיסטריקט אין דער צייט פון וואהלען א. ד. ג.]; דאס ניט וואהנען אין דעם פליכטמעסיגען וואהנארט.

non-res'ident *a. and n.* (נאנ-רעז'-אי-דענט) אבוועזענד פון דעם פליכטמעסיגען וואהנארט; ניט וואהנענדיג אויף זיין אייגענעם גוט; איינער וואס וואהנט ניט אין זיין פליכטמעסיגען וואהנארט; איינער וואס וואהנט ניט אין דעם פלאץ וואו ער דארף וואהנען.

non-resis'tance *n.* (נאנ-רי-זיס'-טענס) דאס ניט שטעלען זיך אנטקעגען; בלינדע געהארכזאמקייט. ז. *non-resistant*

non-resis'tant *a. and n.* (נאַנ־רי־זיס'־טענט) וואָס שטעלט זיך ניט אנטקעגען; וואָס געהאַרכט בלינד; איינער וואָס בעהויפּטעט, אַז די רעגיערענדע מאַכט מוז מען פאָלגען זאָגאַר ווען זי איז אונגערעכט; איינער וואָס האַלט, אַז געגען געוואַלט זאָל מען קיין מאַכט ניט געברויכען.

non-resis'ting *a.* (נאַנ־רי־זיס'־טינג) וואָס מאַכט ניט קיין ווידערשטאַנד; וואָס שטעלט זיך ניט אַנטקעגען.

non'sense *n.* (נאַנ'־סענס) אַן אונזין, אַ דומהייט; אַ גאַרנישט.

non'sense-name *n.* (נאַנ'־סענס־ניים) אַ וואָרט וואָס האָט קיין בעדייטונג, נאָר איז געמאַכט געוואָרען אַלס אַ נאָמען פון אַ זאַך [ווי אין קינדער=שפּיעל אָדער קינדער=ביכער].

non'sense-ver'ses *n.* (נאַנ'־סענס־וואָיר'־סעז) אונזיניגע פערזען [פערזען וועלכע זיינען צונויפגעשטעלט פון ווערטער, וועלכע האָבען קיין שום פערבינדונג צווישען זיך].

nonsen'sical *a.* (נאַנ־סענ'־סי־קעל) זינלאָז, דום.

nonsensical'ity *n.* (נאַנ־סענ־סי־קעל'־אי־טי) אונזיניגקייט.

nonsen'sically *adv.* (נאַנ־סענ'־סי־קעל־אי) זינלאָז, אונזיניג.

nonsen'sicalness *n.* (נאַנ־סענ'־סי־קעל־נעס) אונזיניגקייט.

non-sen'sitive *a. and n.* (נאַנ־סענ'־סי־טיוו) ניט פיהלענד, אונעמפּפינדליך; איינער וואָס האָט ניט קיין עמפּפינדונגען.

non seq. *non sequitur* אַבקירצונג פון

non seq'uitur (נאַן סעק'־הווי־טויר) אַ שלוס וועלכער איז ניט געדרונגען פון די פריהערדיגע בעהויפּטונגען, אַ ניט=לאָגישער שלוס.

non-sex'ual *a.* (נאַנ־סעק'־שו־על) וואָס האָט ניט קיין געשלעכטס=אָרגאַנען; געשלעכטסלאָז.

non'such *n.* (נאַנ'־סאַטש) ז. *nonesuch*.

non'suit *n., a. and v.* (נאַנ'־סיוט) אַן ענטשיידונג געגען דעם קלעגער ווען ער ערשיינט ניט אין געריכט פאַרצובריינגען זיין קלאַגע; די פערוואַרפונג פון אַ קלאַגע ווייל דער קלעגער קען ניט בעווייזען זיין קלאַגע; וואָס שאַפט אָב די קלאַגע ווייל דער קלעגער איז ניט ערשיענען אָדער קען ניט בעווייזען די קלאַגע; מיטטיילען אָדער ענטשיידען די קלאַגע, וועלכע ווערט צוריקגעוויזען, ווייל דער קלעגער איז ניט געקומען צום געריכט אָדער ער האָט ניט געקענט בעווייזען זיין קלאַגע.

non'-term *n.* (נאַנ'־טוירם) געריכטס=פעריען [די צייט וואָס דאָס געריכט איז געשלאָסען].

non-u'nion *a.* (נאַנ־יו'־ניאַן) וואָס בעלאַנגט ניט צו אַ געווערקשאַפטס=אָרגאַניזאַציאָן, וואָס בעלאַנגט ניט צו אַ טרייד יוניאָן.

This factory employs union and non-union workmen.

non-u'ser *n.* (נאַנ־יו'־זער) די פערנאַכלעסיגונג זיך צו בענוצען מיט אַ רעכט וואָס זיין צייט געהט פאַריבער; דאָס פערנאַכלעסיגען די אַמטס=פליכטען.

noo'dle *n.* (נוהדל) אַ לאָקש; אַ גולם, אַ שוטה.

noo'dledom *n.* (נוה'דל־דאָם) דאָס נאַרען=רייך, די שוטים=וועלט.

noog'enism *n.* (נאָ־אָדזש'־ע־ניזם) עטוואָס וואָס איז געשאַפען געוואָרען אין געדאַנק; אַ טעאָריע וואָס איז געשאַפען בלויז מיט'ן שכל.

nook *n.* (נוק) אַן עק; אַ ווינקעל.

nook'y *a.* (נוק'־אי) עקיג, ווינקעלדיג; וואָס האָט ווינקלען.

nool'ogy *n.* (נאָ־אָל'־אָ־דזשי) נאָאָלאָגיע, די וויסענשאַפט וועגען שכל אָדער פערשטאַנד; די לעהרע וועגען די וואַרהייטען, וועלכע בעקומען זיך אונמיטעלבאַר פון שכל אָהן דער הילף פון חושים.

noon *n, a. and v.* (נוהן) מיטאָג=צייט, 12 אַ זייגער; דער מיטען; דער העכסטער פונקט; מיטאָגדיג; רוהען מיטאָגצייט.

noon'day *n. and a.* (נוהנ'־דיי) 1. מיטאָג, מיטאָג=צייט; 12 אוהר ביי טאָג; 2. מיטאָגדיג.

2. The campaigners are holding noonday meetings.

noo'ning *n.* (נוה'־נינג) מיטאָגס=רוה; דער מיטאָגס=שלאָף.

noon'-mark *n.* (נוהנ'־מאַרק) אַ צייכען אויף דער ערד אָדער אויף אַן אַנדער פּלאַץ, לויט וועלכען מען דערקענט פון דער לאַגע פון דער זון, ווען עס איז מיטאָג=צייט.

noon'stead *n.* (נוהנ'־סטעד) דער שטאַנד פון דער זון אין מיטאָג=צייט.

noon'tide *n. and a.* (נוהנ'־טאַיד) מיטאָג=צייט; דער העכסטער אָדער טיעפסטער פונקט; מיטאָגדיג.

noose *n. and v.* (נוהס) אַ שלינגע, אַ פּעטליע, אַ שלייף; פאַנגען מיט אַ פּעטליע אָדער שלינגע.

no'pal *n.* (נאָו'־פּעל) די נאָפּאַל=פלאַנצע אָדער קאָכעניל=פלאַנצע [אַזאַ פלאַנצע, אויף וועלכער מען האָדעוועט קאָכעניל=פליעגען]. ז. *cochineal*.

no'palery *n.* (נאָו'־פּעל־ע־רי) ז. *nopalry*.

no'palry *n.* (נאָו'־פּעל־רי) אַ פלאַנטאַציע פון נאָפּאַלען=פלאַנצען אָדער קאָכעניל=פלאַנצען [אום צו האָדעווען קאָכעניל=פליעגען]. ז. *cochineal*.

nope *n.* (נאָופּ) דער גימפּעל אָדער סניגיר [אַ מין פויגעל]. ז. *bullfinch*.

no-po'pery *a.* (נאָו־פּאָו'־פּער־אי) וואָס איז געגען פּאַפּסט אָדער קאַטוילִיציזם.

nor *c.* (נאָהר) ניט; אויך ניט.

no'rate *v.* (נאָו'־רייט) פערשפּרייטען אַ קלאַנג אָדער אַ סלוך.

nora'tion *n.* (נאָ־ריי'־שאַן) אַ קלאַנג, אַ סלוך.

no'ria *n.* (נאָו'־רי־אַ) אַן אַפּאַראַט צום שעפּען וואַסער [ער בעשטעהט פון אַ גרויסען ראָד, אַן וועלכען עס זיינען אַנגעהאַנגען אַרום און אַרום עמערס

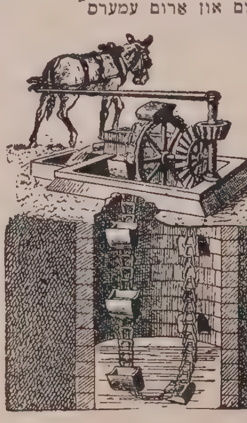

Noria

norm *n.* (נאָהרם) אַ נאָרמע, אַ רעגעל, אַ כלל; אַ מוסטער, אַ מאָדעל; אין ביאָלאָגיע — אַ טיפּ, אַ טיפּישע סטרוקטור=איינהייט.

nor'ma *n.* (נאָהר'־מאַ) אַ נאָרמע, אַ כלל, אַ רעגעל; אַ מוסטער, אַ מאָדעל, אַ מאָס; אַ קוואַדראַט=מאָס צו מעסטען רעכטע אָדער גראָדע ווינקלען.

nor'mal *a. and n.* (נאָהר'־מעל) נאָרמאַל, רעגעלמעסיג; רעגעל=רעכט; אין געאָמעטריע — פּערפּענדיקולאַר, אונטער אַ ווינקעל פון 90 גראַד; אַ פּערפּענדיקולאַרע ליניע.

nor'mal grey (נאָהר'־מעל גריי) נאָרמאַל=גרוי. ז. איל. *"Colors"*

normal'ity *n.* (נאָהר־מעל'־אי־טי) נאָרמאַלקייט; דאָס זיין פּערפּענדיקולאַר [וועגען אַ ליניע].

normaliza'tion *n.* (נאָהר־מעל־אי־זיי'־שאַן) דאָס מאַכען נאָרמאַל.

nor'malize *v.* (נאָהר'־מעל־איז) מאַכען נאָרמאַל.

nor'mally *adv.* (נאָהר'־מעל־אי) נאָרמאַל, אויף אַ נאָרמאַלען אופן; אַלס אַ כלל; רעגולאַר.

nor'mal school (נאָהר'־מעל סקוהל) אַ לעהרער=סעמינאַר [אַ שוהל צו ערציהען לעהרער].

Nor'man *n. and a.* (נאָהר'־מען) אַ נאָרמאַן [אַן איינוואָהנער פון נאָרמאַנדיע, אַ פראַנצויזישע פּראָווינץ]; נאָרמאַניש, וואָס איז שייך צו נאָרמאַנדיע.

Nor'man ar'chitecture (נאָהר'־מען אַר'־קי־טעק־טשור) די נאָרמאַנישע אַרכיטעקטור [צייכענט זיך אויס מיט רונדע בויגענס און געוועלבען].

Nor'man Con'quest (נאָהר'־מען קאַנ'־קהוועסט) די עראָבערונג פון ענגלאַנד דורך די נאָרמאַנען אין יאָהר 1066.

nor'mative *a.* (נאָהר'־מע־טיוו) וואָס שטעלט עפּעס אויף אַלס אַ נאָרמע אָדער כלל.

Norn *n.* (נאָהרן) אַ נאָרנע, איינע פון די דריי שיקזאַלס=געטינען אין דער סקאַנדינאַווישער מיטאָלאָגיע.

Norse *a. and n.* (נאָהרס) וואָס איז שייך צו די סקאַנדינאַווישע לענדער [נאָרוועגען, שוועדען און דענעמאַרק], צו זייערע איינוואָהנער אָדער צו זייער שפּראַך; די סקאַנדינאַווישע שפּראַכען.

Norse'man *n.* (נאָהרס'־מען) אַ נאָרדלענדער; אַן איינוואָהנער פון אַלט=סקאַנדינאַוויען.

north *n., a. and adv.* (נאָהרטה) נאָרד, נאָרד=זייט, צפון=זייט; דער נאָרד=ווינד; נאָרדליך; צו דער נאָרד=זייט.

north'east' *n., a. and adv.* (נאָהרטה'־איעסט') נאָרד=אָסט [צפונית=מזרחית]; נאָרד=אָסטליך; צו אָדער פון נאָרד=אָסט=זייט.

north'eas'ter *n.* (נאָהרטה'־איס'־טער) אַ נאָרד=אָסט ווינד.

north'eas'terly *a. and adv.* (נאָרטה'־איס'־טער־לי) וואָס איז געריכטעט צו אָדער קומט פון נאָרד=אָסט; אין דער ריכטונג פון נאָרד=אָסט.

north'eas'tern *a.* (נאָהרטה'־איס'־טערן) נאָרד=אָסטליך, וואָס געהערט צו נאָרד=אָסט [צפוני=מזרחי].

north'east'ward *adv.* (נאָהרטה'־איסט'־הוואַרד) אין דער ריכטונג פון נאָרד=אָסט, צו נאָרד=אָסט.

north'east'wardly *adv.* (נאָהרטה'־איסט'־הוואַרד־לי) ז. *northeastward*.

nor'ther *n.* (נאָהר'–טהער) א נאָרד־ווינד, א צפון־ווינד; דער קאַלטער נאָרד־ווינד וואָס בלאָזט אין ווינטער־צייט אין טעקסעס [אַמעריקאַ] אין דער ריכטונג פון דעם גאָלף פון מעקסיקאַ.

nor'therliness *n.* (נאָהר'–טהער–לי–נעס) נאָרדליכקייט, די נאָרדליכע ריכטונג אָדער לאַגע.

nor'therly *a. and adv.* (נאָהר'–טהער–לי) נאָרדליך; צו דער נאָרד־זייט.

nor'thern *a. and n.* (נאָהר'–טהערן) נאָרדליך, וואָס איז צו צפון; וואָס קומט אַרויס פון נאָרדען; אַן איינוואוינער פון צפון אָדער פון די נאָרד־טיילען פון א לאַנד.

nor'therner *n.* (נאָהר'–טהערנ–ער) אַן איינוואוינער פון צפון אָדער פון די נאָרד־טיילען פון א לאַנד.

nor'thern lights (נאָהר'–טהערן לאַיטס) דאָס נאָרד־ליכט [א געוויסע וואונדער־שיינע נאַטור־ערשיינונג פון פערשיעדע־נע קאָלירטע ליכט־שטראַהלען אין די גע־גענדען פון נאָרד־פּאָל].

nor'thernmost *a.* (נאָהר'–טהערנ–מאָוסט) אם נאָרדליכסטען, וואָס איז וואָס ווייטער צו נאָרד.

nor'thern spy ap'ple (נאָהר'–טהערן ספּאַי עפּל) אַזא זאָרט רויטער אַמערי־קאַנער עפּעל.

ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.

nor'thing *n.* (נאָהר'–טהינג) דער מרחק פון א פּלאַנעט פון דעם עקוואַטאָר פון דער ערד צו דער נאָרד־זייט; די געאָ־גראַפישע ברייט געמאָסטען צו נאָרד צו; די אָבווייכונג אין דער ריכטונג צו נאָרד.

north'land *n. and a.* (נאָהרטה'–לענד) די נאָרד־געגענד, נאָרד־לאַנד; נאָרד־לענ־דיש.

North'man *n.* (נאָהרטה'–מען) א סקאַנ־דינאַוויער; א נאָרוועגער.

north'most *a.* (נאָהרטה'–מאָוסט) ז. *northernmost*.

north pole (נאָהרטה פּאָול) דער נאָרד פּאָל [דער נאָרדליכער ענד־פּונקט פון דעם ערד־קוגעל].

north star (נאָהרטה סטאַר) דער נאָרד־שטערן, דער פּאָלאַר־שטערן [געפינט זיך אין דער געגענד פון דעם הימלישען נאָרד־פּאָל].

north'ward *adv., a. and n.* (נאָהרטה'–וואָרד) נאָרדווערטס, צום נאָרד צו; וואָס איז געריכטעט נאָרדווערטס; דער נאָרד־ליכער טייל, נאָרדליכע זייט אָדער ענד.

north'wardly *adv. and a.* (נאָהרטה'–וואָרד–לי) נאָרדווערטס, צו נאָרד צו; וואָס איז געריכטעט נאָרדווערטס.

north'wards *adv.* (נאָהרטה'–הוואָרדז) נאָרדווערטס, צו נאָרד צו.

north'west' *n. a. and adv.* (נאָהרטה'–הוועסט') נאָרד־וועסט [צפונית־מערבית]; וואָס איז שייך צו אָדער וואָס קומט פון נאָרד־וועסט; צו נאָרד־וועסט צו.

north'wes'ter *n.* (נאָהרטה'–הוועס־טער) א נאָרד־וועסט ווינד.

north'wes'terly *a. and adv.* (נאָהרטה'–הוועס'–טער–לי) נאָרד־וועסט־ליך; וואָס קומט פון נאָרד־וועסט; אין דער ריכטונג פון נאָרד־וועסט; צו נאָרד־וועסט צו.

north'wes'tern *a.* (נאָהרטה'–הוועס־טערן) נאָרד־וועסטליך [צפוני־מערבי].

north'west'ward *adv.* (נאָהרטה'–הוועסט'–הוואָרד) צו נאָרד־וועסט צו.

Norwe'gian *n. and a.* (נאָהר–הווי'–דזשי–ען) א נאָרוועגער; די נאָרוועגישע שפּראַך; נאָרוועגיש, וואָס איז שייך צו נאָרוועגען.

Nos. נומערען. ז. *No.*

nose *n. and v.* (נאָוז) א נאָז; עפּוואָס וואָס איז עהנליך צו א נאָז; דער שנויץ פון א קענדעל אָדער קרוג; דער פאָדער־שטער ענד פון א שיף; דאָס שמעקען, דאָס ריכען; דער חוש הריח; א מוסר [אין דער גנבים־שפּראַך]; שמעקען; שטעלען זיך דרייסט אַנטקעגען; אַריינ־שמעקען די נאָז; פערדרייסען די נאָז; אויסשפּירען; אַבפּראַבירען מיט דער נאָז; אַרויסריידען דורך דער נאָז.

nose'-bag *n.* (נאָוז'–בעג) א האָבער־טאָרבע, א פוטער־טאָרבע פון א פערד.

nose'-band *n.* (נאָוז'–בענד) דער נאָז־רימען פון א פערד'ס צוים.

nose'bleed *n.* (נאָוז'–בליעד) דאָס לוי־פען בלוט פון נאָז.

nosed *a.* (נאָוזד) מיט א נאָז; נאָזיג.

nose'gay *n.* (נאָוז'–גיי) א בוקעט בלו־מען.

nose'-glass'es *n.* (נאָוז'–גלעס'–עז) פּענסנע.

nose'less *a.* (נאָוז'–לעס) אָהן א נאָז.

nose of wax (נאָוז אָוו הוועקס) א מענש א שמאַטע, א שוואַכלינג.

nose out (נאָוז אַוט) אויס־שפּירען; אויס־ניוכען.

nose'-piece *n.* (נאָוז'–פּיעס) דאָס מונד־שטיק פון א רעהר; א שנויץ; דער נאָז־באַנד פון א פערד'ס צוים; דער ענד פון רעהר אין א מיקראָסקאָפּ צו וועלכען עס ווערט בעהעפטעט דער אָביעקטיוו.

no'ser *n.* (נאָו'–זער) א קלאַפּ אין נאָז [אין פויסטען־קאַמפּף].

nose'-ring *n.* (נאָוז'–רינג) א נאָז־רינג.

no'sing *n.* (נאָו'–זינג) אין אַרכי־טעקטור — דער טרעפּען־קאַנט; דער קאַנט פון א געזימס.

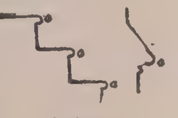

Nosing

nosoco'mial *a.* (נאָס–אָ–קאָו'–מי–על) וואָס געהערט צו א האָספּיטאַל.

nosogen'esis *n.* (נאָס–אָ–דזשען'–ע–סיס) ז. *pathogenesis*.

nosog'eny *n.* (נאָ–סאָדזש'–ע–ני) ז. *pathogenesis*.

nosograph'ic *a.* (נאָס–אָ–גרעפ'–איק) נאָזאָגראַפיש, וואָס איז שייך צו דער בע־שרייבונג פון קראַנקהייטען.

nosograph'ical *a.* (נאָס–אָ–גרעפ'–אי–קעל) ז. *nosographic*.

nosograph'ically *adv.* (נאָס–אָ–גרעפ'–אי–קעל–אי) אין בעצוג צו נאָזאָגראַפיע. ז. *nosography*.

nosog'raphy *n.* (נאָ–סאָג'–רע–פי) נאָ־זאָגראַפיע, די בעשרייבונג פון קראַנקהיי־טען.

nosolog'ical *a.* (נאָס–אָ–לאָדזש'–אי–קעל) וואָס געהערט צו דער קראַנקהייטס־לעהרע.

nosol'ogist *n.* (נאָס–אָל'–אָ–דזשיסט) א נאָזאָלאָג, א קענער פון דער קראַנק־הייטס־לעהרע.

nosol'ogy *n.* (נאָס–אָל'–אָ–דזשי) די קראַנקהייטס־לעהרע [די מעדיצינישע ווי־סענשאַפט וואָס קלאַסיפיצירט און סיס־טעמאַטיזירט די פערשיעדענע קראַנקהיי־טען].

noson'omy *n.* (נאָ–סאָנ'–אָ–מי) די קלאַסיפיצירונג און בענענונג פון קראַנק־הייטען.

nosopho'bia *n.* (נאָס–אָ–פאָו'–בי–א) פאָבאָפאָביע, די מורא פאַר קראַנקהייט.

nos'otaxy *n.* (נאָס'–אָ–טעק–סי) די קלאַ־סיפיקאַציאָן פון קראַנקהייטען.

nostal'gia *n.* (נאָס–טעל'–דזשי–א) נאָס־טאַלגיע, היים־וועה, היימווכט; א ליידענ־שאַפטליך בענקען נאָך דער היים.

nostal'gic *a.* (נאָס–טעל'–דזשיק) וואָס איז שייך צו נאָסטאַלגיע אָדער בענק־שאַפט נאָך דער היים.

nostal'gy *n.* (נאָס–טעל'–דזשי) ז. *nostalgia*.

nos'toc *n.* (נאָס'–טאָק) די נאָסטאָק־פלאַנצע [א מין בלוי־גרינע ווייכע וואַ־סער־פלאַנצע. געפינט זיך אין וואַסער און אין פייכטע ערטער און ערשיינט אָפט נאָך א רעגען].

nostolog'ic *a.* (נאָס–טאָ–לאָדזש'–איק) וואָס איז שייך צו טיפער עלטער [ווען דורך אַלטקייט פאַלט מען אַריין אין גע־וויסע פּרטים צוריק אין קינדהייט].

nostol'ogy *n.* (נאָס–טאָל'–אָ–דזשי) נאָס־טאַלאָגיע, די לעהרע וועגען טיפער על־טער [ווען דורך אַלטקייט פאַלט מען אַריין אין געוויסע פּרטים צוריק אין קינד־הייט].

nostoma'nia *n.* (נאָס–טאָ–מיי'–ני–א) א מאַניע אָדער משוגעת וואָס דריקט זיך אויס אין אַן אונגעהויערער ליידענשאַפט־ליכער בענקשאַפט נאָך דער היים.

nos'trificate *v.* (נאָס'–טרי–פי–קייט) אַנערקענען אַלס אייגענעם [ווי דאָס אַנ־ערקענען א דיפּלאָם פון אַן אויסלענדישען אוניווערזיטעט אַלס אַזא, ווי ער וואָלט אַרויסגעגעבען געוואָרען אין דעם היימישען לאַנד].

nostrifica'tion *n.* (נאָס–טרי–פי–קיי'–שאָן) דאָס אַנערקענען אַן אויסלענדישען דיפּלאָם, דאָקומענט א. ד. ג. אַלס אַזא, וואָס האָט דיזעלבע בעדייטונג ווי א היי־מישער דיפּלאָם אָדער דאָקומענט.

nos'tril *n.* (נאָס'–טריל) א נאָז־לאָך.

nos'trilled *a.* (נאָס'–טרילד) וואָס האָט נאָז־לעכער.

nos'trum *n.* (נאָס'–טראָם) א געהיי־מער הייל־מיטעל, א פּאַטענטירטע רפואה [א רפואה, וועגען וועלכער מען האַלט אין געהיים פון וואָס און ווי אַזוי זי איז צו־זאַמענגעשטעלט]; א מיטעל פון א שאַר־לאַטאַן א דאָקטאָר.

no'sy *a.* (נאָו'–זי) מיט א גרויסער נאָז.

not *adv.* (נאָט) ניט.

no'ta be'ne (נאָו'–טא בי'–ני) נאָטאַ בענע, בעמערקט גוט.

notabil'ia *n.* (נאָו–טע–ביל'–אי–א) בע־דייטענדע אָדער פּראָמינענטע זאַכען; זאַ־כען, וועלכע ציהען די אויפמערקזאַמקייט.

notabil'ity *n.* (נאָו–טע–ביל'–אי–טי) פּראָמינענץ, א פּראָמינענטער מענש.

not a bit (נאָט ע ביט) ניט קיין פּיצעלע; עס הויבט זיך נאָר נישט אָן.

no'table *a. and n.* (נאָו'–טעבל) מערק־ווירדיג, אַנזעהנליך; אַן אַנגעזעהענער אָדער פּראָמינענטער מענש.

not'able *a.* (נאָט'–עבל) פעהיג; פלייסיג; טהעטיג [הויפּטזעכליך אין הויז־פיהרונג].

no'tableness *n.* (נאָו'–טעבל–נעס) מערק־ווירדיגקייט, אַנזעהנליכקייט; דאָס זיין פּראָמינענט.

no'tably *adv.* (נאָו'–טע–בלי) מערקוויר־דיג; אויף אַן אַנגעזעהענעם אופן; דורך פּראָמינענץ.

not a dram (נאָט ע דרעם) ניט א האָר, א ברעקעל אויך ניט.

no'tal *a.* (נאָו'–טעל) וואָס איז שייך צום

רוקען; וואס איז שייך צו נאטען אדער צו די טענער וואס זיי בעצייכנען.

notal'gia *n.* (נא־טעל׳־דזשי־א) א וועה־טאג אין רוקען.

notal'gic *a.* (נא־טעל׳־דזשיק) וואס איז שייך צו אדער וואס ליידעט פון א וועה־טאג אין רוקען.

nota'rial *a.* (נא־טיי׳־רי־על) נאטאריעל, פון א נאטאריוס; בעגלויביגט אדער בעשטעטיגט פון א נאטאריוס. ז. *notary*.

nota'rially *adv.* (נא־טיי׳־רי־על־אי) נאטאריעל; דורך א נאטאריוס.

no'tary *n.* (נאו׳־טע־רי) א נאטאריוס [א געזעלשאפטליכער בעאמטער, וועלכער פערפאסט און בעשטעטיגט פערשיעדענע אפיציעלע דאקומענטען, גיט ארויס קאפיעס פון דאקומענטען, נעהמט אן און בעשטעטיגט א שבועה א. ד. ג.].

no'tary pub'lic (נאו׳־טע־רי פאב׳־ליק) א נאטאריוס. ז. *notary*.

not as yet (נאט עז יעט) ביז איצט נאך ניט; פארלויפיג ניט.

not at all (נעט עט אהל) גאר ניט; לחלוטין ניט.

no'tate *a.* (נאו׳־טייט) געפינטעלט, געפלעקט, געשטרייפט; בעדעקט מיט פונקטען און ליניען [וועגען פלאנצען און לעבעדיגע בעשעפענישען].

nota'tion *n.* (נא־טיי׳־שאן) דאס בעצייכנען געוויסע זאכען מיט א וועלכען ניט איז סמן [מיט א צייכען, ציפער, בוכשטאב א. ד. ג.]; א סיסטעם פון צייכענס; אין מוזיק — דאס בעצייכנען מיט נאטען.

not a whit (נאט ע הוויט) אפילו א האר ניט.

notch *n. and v.* (נאטש) אן איינשניט, א קארב; א שפאלט אדער שמאלער דורכגאנג צווישען בערג; א שטופע, א גראד; מאכען אן איינשניט; אריינשטעלען אין דעם איינשניט; אין קריקעט־שפיעל — אנקארבען די צאהל קאנען וואס זיינען געשפיעלט געווארען.

notch'-board *n.* (נאטש׳־באורד) דאס זייטען־ברעט פון טרעפ. ז. *bridge-board*.

notch'-eared *a.* (נאטש׳־איערד) וואס האט אויערען מיט אן אויסגעשניטענעם אדער געקארבטען ראנד.

notched *a.* (נאטשט) מיט אן איינשניט; געקארבט; מיט אויסגעשניטענע ראנדען.

notch'ing *n.* (נאטש׳־אינג) דאס איינשניידען; דאס איינקארבען; אן איינשניט, א קארב אדער א סעריע פון קארבען; אין טישלער־ארבייט — דאס פעראייניגען אדער צוזאמענשטעלען קלעצלעך אדער פלאנקען אין א ראהם־פארם.

notch'ing-adz *n.* (נאטש׳־אינג־עדז) אזא דלאט אדער הובעל צו מאכען טיעפע איינקארבונגען אדער פוגעס אין האלץ.

notch'ing-machine' *n.* (נאטש׳־אינג־מע־שין׳) א מאשין איינצושניידען בלעך צו מאכען שאכטלעך, קעסטעלעך א. ד. ג.

notch'weed *n.* (נאטש׳־הוויעד) די מעלדע [א מיסט־גראז מיט פיעל קליינינקע גרינע בליטהען. זיינע קליינע זאמען־קערנדלעך זיינען וויים, עהנליך צו מעהל און נאהרהאפט. אין א הונגער־יאהר געברויכען עס די פויערים, צוזאמענמישענדיג עס מיט קארן־מעהל.

Notchweed

note *n. and v.* (נאוט) א צייכען, אן אנמערקונגס־צייכען, א סמן; אן אנמערקונג [הערה]; וויכטיגקייט, בעדייטונג, דאס אנזעהן; א נאטיץ, א קורצע בעמערקונג; די נאכריכט, א ידיעה; א קורץ בריוועל; א דיפלאמאטישע נאטע [אן אפיציעלע אנווייזונג, פערלאנג אדער פאדערונג, וואס איין רעגיערונג שיקט צו א צווייטער]; אין האנדעל — די נאטע, די רעכנונג, דאס צעטעל, א שטר חוב; אין מוזיק — א נאטע, א טאן־צייכען; דער טאן; בעצייכנען, בעמערקען; נאטירען; אנצייגען, אנגעבען, אנמערקען אויף עפעס; אין מוזיק — בעצייכנען מיט נאטען, שרייבען מיט נאטען.

note an excep'tion (נאוט ען עקסעפ׳־שאן) פערשרייבען אין די פראטאקאלען פון געריכט, אז א געוויסע פיהרונג אדער בעמערקונג פון ריכטער האט ארויסגערופען א פראטעסט [דאס ווערט געטהאן מיט׳ן צוועק, מען זאל שפעטער אויף דעם גרונד קענען אפעלירען].

note'-book *n.* (נאוט׳־בוק) א נאטיץ־בוך, א פערצייכנים־בוך.

no'ted *a.* (נאו׳־טעד) פראמינענט, בעריהמט; אויסגעצייכענט; אנגעזעהן.

no'tedness *n.* (נאו׳־טעד־נעס) פראמינענץ, אנגעזעהענקייט, בעריהמטקייט.

note'-head *n.* (נאוט׳־העד) א בויגען שרייב־פאפיער מיט אן אבגעדרוקטען נאמען פון א מענשען, פון א פירמע א. ד. ג.

note'less *a.* (נאוט׳־לעס) אונבעמערקבאר, אונבעקאנט; ניט אנגעזעהן, ניט פראמינענט.

note'lessness *n.* (נאוט׳־לעס־נעס) דאס זיין ניט פראמינענט, ניט אנגעזעהן.

note of admira'tion (נאוט אוו עד־מי־ריי׳־שאן) א בעוואונדערונגס אדער אויסגעשריי־צייכען [!].

note of hand (נאוט אוו הענד) א וועקסעל, א באנק־בילעט.

note of interroga'tion (נאוט אוו אינ־טער־א־גיי׳־שאן) א פראגע־צייכען [?].

note'-pa'per *n.* (נאוט׳־פיי׳־פער) שרייב־פאפיער, בריעף־פאפיער.

no'ter *n.* (נאו׳־טער) אן אנמערקער, איינער וואס מאכט נאטיצען; א נאטיץ־בוך.

note'worthily *adv.* (נאוט׳־הוואיר־טהי־לי) אויף א בעמערקונגסווירדיגען אופן; אזוי, דאס עס איז ווערטה בעמערקט צו ווערען.

note'worthiness *n.* (נאוט׳־הוואיר־טהי־נעס) דאס זיין בעמערקונגסווירדיג; דאס ווערטה זיין בעמערקט צו ווערען.

note'worthy *a.* (נאוט׳־תוואיר־טהי) מערקווירדיג; בעמערקונגסווירדיג.

not for life (נאט פאר לאיף) בשום אופן ניט, פאר קיין פאל ניט.

noth'ing *n. and adv.* (נאטה׳־אינג) גארנישט; ניכטס; א נול, א גארנישט; אין קיין פאל ניט; בשום אופן ניט.

nothinga'rian *n. and a.* (נאטה־אינג־איי׳־רי־ען) איינער וואס האט ניט קיין אמונה; א ניהיליסט; וואס האט ניט קיין אמונה, אונגלויביג.

nothinga'rianism *n.* (נאטה־אינג־איי׳־רי־ען־איזם) דאס ניט האבען קיין אמונה.

noth'ing at all (נאטה׳־אינג עט אהל) לחלוטין גאר נישט.

noth'ing but (נאטה׳־אינג באט) ניט מעהר ווי.

noth'ing less than אטה׳־אינג לעס
ען) גאנץ גלייך; כמעט דאסזעלביגע.

noth'ingness *n.* אטה׳־אינג־נעס)
כטיגקייט, גארנישטקייט; גארנישט, דאס
נטס.

no'tice *n. and v.* (נאו׳־טיס) ־
רקונג; בעאבאכטונג; די אויפמערקזאמ־
ט, די אכטונג; נאכריכט; א מודעה;
מערקען; אכטען, ריקזיכט נעהמען, נעה־
ן אין אכטונג; לאזען וויסען.

no'ticeable *a.* (נאו׳־טי־סעבל) מער־
נגסווירדיג; וואס קען ציהען די אויפ־
רקזאמקייט.

no'ticeably *adv.* או׳־טי־סע־בלי)
יף אן אופן וואס מען קען בעמערקען.

no'tice-board *n.* (נאו׳־טיס־באורד)
עט אויף וועלכען מען קלעפט אן מודעות
יער נאכריכטען.

no'ticer *n.* (נאו׳־טי־סער) ינער וואס
מערקט; איינער וואס מאכט אויפמערק־
ם אויף עפעס אדער לאזט וויסען.

no'tice to quit או׳־טיס טו קהוויט)
ם אנזאגען אן ארענדאטאר אדער א שכן,
זאל אין א בעשטימטען טאג בעפרייען
ם געדונגענע גוט אדער די וואהנונג.

no'tifiable *a.* (נאו׳־טי־פאי־עבל) אס
רף בעקאנט געמאכט ווערען; וועגען
אס מען דארף לאזען וויסען.

notifica'tion *n.* או־טי־פי־קיי׳־שאן)
מעלדונג, די בעקאנטמאכונג; א מודעה.

no'tify *v.* (נאו׳־טי־פאי) לדען, בעקאנט
כען; מודיע זיין.

Kindly **notify** us the change of your a
dress.

not in the least (אט אין טהי ליעסט
רכאוים ניט, ניט א האר אפילו.

I am **not** in the **least** worried about m
son's future.

no'tion *n.* (נאו׳־שאן) בעגריף, אן אי־
ע; א מיינונג, אן אנזיכט [הויפטזעכ־
ך אן אויבערפלעכליכע]; א קאפריז;
נייגונג, א חשק, א בעגעהר; די דענ־
נגס־פעהיגקייט; דער פערשטאנד.

no'tional *a.* (נאו׳־שאנ־על) אס איז
יך צו א בעגריף אדער אידעע; וואס
זיסטירט נור אלס אידעע אדער פאר־
טעלונג; פאנטאסטיש.

no'tionally *adv.* או׳־שאנ־על־אי)
יט׳ן בעגריף; אין דער פארשטעלונג;
ט אין דער ווירקליכקייט.

no'tions *n.* (נאו׳־שאנז) צליכע קליי־
גקייטען; גאלאנטעריי־זאכען.

no'tochord *n.* (נאו׳־טא־קאהרד) ער
שטער אנפאנג פון א ווירבעל אדער חוט
שדרה, וועלכער בעווייזט זיך אין אן עמ־
יאן אין דער פארם פון א דינעם ווייכען
דימעל.

not on'ly (נאט אונ׳־לי) ט נור.

notori'ety *n.* (נאו־טא־ראי׳־ע־טי) ־
המטקייט, בעוואוסטקייט, עפענטליכ־
יט, בעקאנטקייט [הויפטזעכליך צום
לעכטען]; איינער וואס איז גוט בע־
נט.

noto'rious *a.* (נא־טאו׳־רי־אס) טא־
יש, אלגעמיין בעקאנט, בעריהמט, בע־
אוסט [הויפטזעכליך צום שלעכטען].

noto'riously *adv.* א־טאו׳־רי־אס־לי)
יף אן עפענטליכען אופן; צו דער אל־
מיינער בעקאנטשאפט אדער וויסען
הויפטזעכליך צום שלעכטען].

noto'riousness *n.* א־טאו׳־רי־אס־
ם) דאס זיין אלגעמיין בעקאנט אדער
וואוסט.

Nototre'ma *n.* (נאו־טא־טרי׳־מא)
ן פרעש, וואס האבען אויף׳ן רוקען א
ן זעקעל, אין וועלכען זיי האלטען זייערע

אייעלעך [געפינען זיך אין פערו, דרום־אמעריקא].

not'-self *n.* (נאט'-סעלף) דער ניט־איך, אלץ וואס געפינט זיך אויסער דעם דענקענדען אדער בעגרייפענדען איך.

not that (נאט טהעט) ניט ווייל.

nottur'no *n.* (נאט-טוהר'-נא) נאכט־מוזיק [וואס דריקט אויס נאכט־שטימונגען]; א סערענאדע.

No'tus *n.* (נאו'-טאס) דער דרום־ווינד, דער דרום־מערב־ווינד.

notwithstan'ding *adv., prep. and c.* (נאט-הוויטה-סטענ'-דינג) נישט קוקענדיג, ניט אכטענד; אונגעאכטעט; כאטש.

not yet (נאט יעט) נאך ניט.

nought *n. and a.* (נאהט) ז. *naught*

nou'menal *a.* (נוה'-מע-נעל) וואס איז שייך צו א נומען אדער די זאך אן־און־פיר־זיך. ז. *noumenon*

nou'menon *n.* (נו'-מע-נאן) דער נומען, די זאך אן־און־פיר־זיך [דער עצם פון יעדער זאך, וועלכער קען ניט בעגריפען ווערען מיט די חושים און וועגען וועלכען מיר קענען גארנישט וויסען].

noun *n.* (נאון) אין גראמאטיק — א הויפט־ווארט אדער זאך־ווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א פערזאן אדער א זאך].

nou'nize *v.* (נאו'-נאיז) פערוואנדלען אין א הויפט־ווארט. ז. *noun*

nour'ish *v.* (נאר'-איש) ערנעהרען; נעהרען; ערהאלטען; ערציהען; האדעווען; אונטערהאלטען; אויפמונטערען צו עפעס; עררעגען; ערמוטיגען.

nour'ishable *a.* (נאר'-איש-עבל) וואס קען גענעהרט ווערען, וואס קען ערהאלטען נאהרונג.

nour'isher *n.* (נאר'-איש-ער) אן ערנעהרער, איינער אדער עפעס וואס גיט נאהרונג.

nour'ishing *a.* (נאר'-איש-אינג) ערנעהרענד, נאהרהאפט.

nour'ishment *n.* (נאר'-איש-מענט) נאהרונג; נאהרונגס־מיטעל; שפייז.

nous *n.* (נאוס) קאפ, פערשטאנד, שכל.

nouveau' riche (נוה-וואו' ריש) אן אויפגעקומענער נגיד.

novac'ulite *n.* (נא-וועק'-יו-לאיט) נאוואקוליט, זעהר א הארטער שטיין [ווערט בענוצט פאר שארף־שטיינער].

nova'lia *n.* (נא-וויי'-לי-א) וויסט לאנד, וואס מען האט ערשט אנגעהויבען בעארבייטען און קולטיווירען.

nova'tion *n.* (נא-וויי'-שאן) אין יורים־פרודענץ — דאס אומבייטען אן אלט וועקסעל אדער שטר־חוב אויף א נייעם.

nov'el *a. and n.* (נאוו'-על) ניי; אונגעוועהנליך, ביז איצט אונבעקאנט; א נאוועלע, אן ערצעהלונג, א ראמאן.

novelette' *n.* (נאוו-על-עט') א קורצע ערצעהלונג; א קליינע מוזיקאלישע קאמפאזיציאן ווי א ראמאנס אדער באלאדע.

nov'elist *n.* (נאוו'-על-איסט) א נאוועלען־שרייבער. א שרייבער פון ערצעהלונגען; א ראמאנען־שרייבער.

novelis'tic *a.* (נאוו-על-איס'-טיק) וואס איז שייך צו נאוועלען; וואס געפינט זיך אין ראמאנען און ערצעהלונגען.

nov'elize *v.* (נאוו'-על-איז) פערפאסען אין דער פארם פון א נאוועלע אדער ראמאן; איינפיהרען נייעס; זוכען נייעסען.

nov'elly *adv.* (נאוו'-על-אי) אויף א נייעם שטייגער; דורך א נייער מעטאדע.

nov'elties *n.* (נאוו'-על-טיז) נייאינקייטען; טשיקאווע זאכען; נייע ארטיקלען; מאדע־ארטיקלען.

nov'elty *n.* (נאוו'-על-טי) א נייאינקייט; נייקייט; מאדנעקייט; דאס זיין טשיקאווע; א נייע אדער טשיקאווע זאך; א מאדע־ארטיקעל; א נייע תקנה אדער איינפיהרונג.

nov'elwright *n.* (נאוו'-על-ראיט) א ראמאנען־שמירער.

nov'el-wri'ter *n.* (נאוו'-על-ראי'-טער) ז. *novelist*

Novem'ber *n.* (נא-וועמ'-בער) דער מאנאט נאוועמבער [דער עלפטער מאנאט אין יאהר].

Novem'berish *a.* (נא-וועמ'-בער-איש) פון נאוועמבער; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר דעם מאנאט נאוועמבער.

nov'enary *a. and n.* (נאוו'-ע-נע-רי) וואס איז שייך צו דער צאהל ניין; די צאהל ניין.

novene' *a.* (נא-וויען') וואס איז שייך צו דער צאהל ניין; וואס הייבט אב פון דער צאהל ניין; וואס קומען אין גרופען פון ניין.

noven'nial *a.* (נא-וועני'-אי-על) ניין־יעהריך, וואס קומט פאר אלע ניין יאהר.

nover'cal *a.* (נא-וואיר'-קעל) וואס איז שייך צו א שטיף־מוטער; פון א שטיף־מוטער.

nov'ice *n. and a.* (נאוו'-אים) א ניילינג, איינער וואס איז ערשט אנגעקומען אין א געוויסען ארט; אן אנפאנגער, א פריץ; א מאנאך אדער מאנאכין וואס איז ערשט אריינגעטראטען אין קלויסטער; ווי אן אנפאנגער; אונערפאהרען.

novi'ciate *n. and a.* (נא-וויש'-אי-אייט) ז. *novitiate*

novi'tiate *n. and a.* (נא-וויש'-אי-אייט) אנפאנג־צייט [אין לערנען]; א ניילינג, אן אנפאנגער; די ערשטע צייט ווען א מאנאך קומט אן אין קלויסטער אדער ארדען; דאס הויז אין א קלויסטער, וואו עס האלטען זיך אויף די ערשט־אנגעקומענע מאנאכען; אונערפאהרען, ווי א פריץ.

no'vus ho'mo (נאו'-וואס האו'-מאו) אין אלטען רוים — א פערזאן וואס האט זיך אויפגעהויבען פון א נידריגען צושטאנד צו א הויכער מדרגה.

now *adv., c. and n.* (נאו) איצט, יעצט, אין איצטיגער צייט; דאן; נון; נו; אט דעריבער; אז ווייל; איצטיגע צייט; גלייך איצטער.

now'adays *adv.* (נאו'-ע-דייז) היינט־צו־טאג, אין היינטיגע צייטען.

now and again' (נאו ענד ע-גען') צייטענווייז; מאנכעס מאל.

now and then (נאו ענד טהען) ווען ניט ווען, מאנכעס מאל, צייטענווייז.

Now and then you will find me at the library.

no'way *adv.* (נאו'-הוויי) בשום אופן ניט.

no'ways *adv.* (נאו'-הווייז) ז. *noway*

no'where *adv.* (נאו'-הוועהר) אין ערגעץ ניט.

no'whither *adv.* (נאו'-הוויטה-ער) ז. *nowhere*

no'wise *adv.* (נאו'-הוואיז) בשום אופן ניט; אין קיין פאל.

now that (נאו טהעט) אזוי ווי...; זעהענדיג אז...

Now, that we are here, let us settle the matter.

nox'ious *a.* (נאק'-שאס) שעדליך, געפעהרליך.

nox'iously *adv.* (נאק'-שאס-לי) אויף א שעדליכען אדער געפעהרליכען שטייגער.

nox'iousness *n.* (נאק'-שאס-נעס) שעדליכקייט, געפעהרליכקייט.

noyade' *n.* (נוא-יאד') דאס בעשטראפען מיט טויט דורך דערטרינקען.

noyau' *n.* (נוא-יאו') א זיסער שנאפס, וואס ווערט אויפגעגאסען אויף די קערנער פון פערסיקעס און אפריקאזען.

noy'ous *a.* (נאי'-אס) וואס דאקוטשעט; וואס דערעסט.

noz'le *n.* (נאזל) ז. *nozzle*

noz'zle *n.* (נאזל) א נעזעל, א שנויץ; א רעהרעל [ווי פון א לייכטער].

N-rays *n.* (ענ'-רייז) ען־שטראהלען [א מין אונזיכטבארע, גאנץ קורצע שטראהלען, וועלכע, לויט ווי עס ווערט אנגענומען, ווערען ארויסגעגעבען פון אנגעהיצטע שטאפען און וועלכע זיינען נאך קירצער ווי די אולטרא־וויאלעט שטראהלען].

N. S. ראשי תבות פון *new style*

N. T. ראשי תבות פון *New Testament*

nuance' *n.* (ניו-אנס') א נואנס, א קוים־בעמערקבארע שאטירונג, א קוים־בעמערקבארער איבערגאנג פון איין קאליר צו א צווייטען אדער פון איין טאן צו א צווייטען.

nub *n. and v.* (נאב) 1. א קנופ; א סוק [סענק], א גוז; אן ארויסשטארצונג; 2. דער הויפט־פונקט, דער עיקר; 3. הענגען [אין דער גנבים־שפראך].

2. The **nub** of the article is in the concluding sentence.

nub'bin *n.* (נאב'-אין) א ניט־ענטוויקעלטער קוקורוזע־זאנג.

nub'by *a.* (נאב'-אי) פערקניפעלט, פערפלאנטערט, קנוילינג.

Nubec'ula *n.* (ניו-בעק'-יו-לא) אין אסטראנאמיע — איינער פון די צוויי נעבעל־פלעקען, וועלכע זעהען זיך אין הימעל אין די קאלטע פאלאר־געגענדען פון דעם דרום'דיגען האלב־קוגעל פון דער ערד.

nubec'ula *n.* (ניו-בעק'-יו-לא) אין מעדיצין — א פלעק אויף דער הארן־הויט פון אויג; א נעבעל־עהנליכעס אויסזעהן פון אוננארמאלער אורין אדער השתנה בעת זי קיהלט זיך אב.

nu'becule *n.* (ניו'-בע-קיול) אן אבגעזונדערט שטיקעל וואלקען.

Nu'bian *a. and n.* (ניו'-בי-ען) וואס איז שייך צו נוביען [א לאנד אין אפריקא ביים רויטען מעער און אין דרום פון מצרים]; א נוביער, אן איינוואהנער אדער געבארענער פון נוביען; א נעגער־שקלאף.

nubif'erous *a.* (ניו-ביפ'-ע-ראס) וואס ברייננט וואלקענס.

nubig'enous *a.* (ניו-בידזש'-ע-נאס) וואס האט זיך בעקומען דורך וואלקענס.

nu'bile *a.* (ניו'-ביל) וואס איז רייף צו הייראטען.

nubil'ity *n.* (ניו-ביל'-אי-טי) מאנבארקייט, דאס זיין רייף צו הייראטען.

nu'bilous *a.* (ניו'-בי-לאס) נעבעלדיג, וואלקענדיג; כמארנע.

nucamenta'ceous *a.* (ניו-קע-מענ-טיי'-שיאס) ווי א נוס; נוס־ארטיג.

nu'cha *n.* (ניו'-קא) דער נאקען, דער געניק, דער קארק.

nucif'erous *a.* (ניו-סיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט ארויס ניס; אויף וועלכען עס וואקסען ניס.

nu'ciform *a.* (ניו'-סי-פארם) נוס־פערמיג; וואס האט די פארם פון א נוס.

nu'clear *a.* (ניו'-קלי-אר) וואס איז שייך צום אינערליכען טייל אדער יאדרע [פון א פרוכט, פון א צעלע א. ד. ג.].

nu'cleate *a. and v.* (ניו'-קלי-אייט) וואס האט אן אינוועניגסטעס קערנדעל

אדער יאדרע; אויסבילדען א קערן אדער יאדרע; קאנצענטרירען זיך ארום קערן.

nu'cleated *a.* (ניו'-קלי-איי-טעד) וואס האט א קערן אדער יאדרע.

nu'clei *n.* (ניו'-קלי-אי) קערנער; קערנדלעך. ז. *nucleus*

nucleif'erous *a.* (ניו-קלי-איפ'-ע-ראס) וואס בריינגט אדער ענטהאלט א קערן אדער יאדרע.

nu'cleiform *a.* (ניו'-קלי-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א קערן אדער יאדרע.

nu'cleolar *a.* (ניו'-קלי-א-לאר) וואס איז שייך צום אינערליכען טייל אדער ווארצעל פון א קערן אדער יאדרע.

nu'cleolate *a.* (ניו'-קלי-א-לייט) וואס האט דעם אינערליכען טייל אדער ווארצעל פון א קערן אדער יאדרע.

nu'cleolated *a.* (ניו'-קלי-א-ליי-טעד) ז. *nucleolate*

nu'cleole *n.* (ניו'-קלי-אול) ז. *nucleolus*

nucle'oli *n.* (ניו-קלי'-א-לאי) די יאדרעס פון יאדרעס, די אינוועניגסטע טיילען פון יאדרעס. ז. *nucleolus*

nu'cleolid *n.* (ניו'-קלי-א-ליד) א קליין קערפערל אדער טיילכעלע פון שטאף וואס איז עהנליך צום אינערליכען טייל אדער ווארצעל פון א קערן אדער יאדרע.

nucle'olus *n.* (ניו-קלי'-א-לאס) די יאדרע פון א יאדרע, דער אינוועניגסטער טייל אדער דער ווארצעל פון א קערן אדער צעלע.

nu'cleus *n.* (ניו'-קלי-אס) א קערן, א קערנדעל; דער אנפאנג; דער קערן פון עפעס.

nuda'tion *n.* (ניו-דיי'-שאן) דאס מאכען הויל אדער נאקעט.

nude *a.* (ניוד) נאקעט, הויל, אונבעדעקט; אין קונסט — אהן א מאנטעל אדער בעדעקונג [וועגען א בילד אדער סטאטוע]; אין געזעצגעבונג — וואס בעשטימט ניט די בעלוינונג אדער געגענזייטיגע פערפליכטונג [וועגען א קאנטראקט].

nude'ly *adv.* (ניוד'-לי) נאקעטערהייד; אויפגעדעקטערהייד.

nude'ness *n.* (ניוד'-נעס) נאקעטקייט; הוילקייט.

nudge *v. and n.* (נאדזש) לייכט אנריהרען מיט'ן עלענבויגען, מיט דער האנד אדער מיט'ן פוס; מאכען אויפמערקזאם אדער געבען אן אנצוהערעניש מיט א לייכטען אנריהרען; א לייכטער אנריהר.

nudicau'date *a.* (ניו-די-קאה'-דייט) אין זאאלאגיע — וואס האט אן עק אהן האר.

nu'dicaul *a.* (ניו'-די-קאהל) אין באטאניק — וואס האט א שטאם אדער צווייג אהן בלעטער.

nudifica'tion *n.* (ניו-די-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען הויל אדער נאקעט.

nudiflo'rous *a.* (ניו-די-פלאו'-ראס) וואס האט גלאטע בלומען [אהן הערעלעך].

nudifo'lious *a.* (ניו-די-פאו'-לי-אס) וואס האט גלאטע בלעטער [וועגען פלאנצען].

nu'dity *n.* (ניו'-די-טי) די נאקעטקייט, די בלויזקייט; א נאקעטע אדער ענטבלויזטע פיגור; עטוואס אויפגעדעקטעס.

nu'gatory *a.* (ניו'-גע-טא-רי) אונבעדייטענד, פוסט; אונקרעפטיג, נוצלאז.

nug'get *n.* (נאג'-עט) א שטיקעל, א מאסע [איבערהויפט א שטיק רויהעס גאלד].

nug'gety *a.* (נאג'-עט-אי) וואס האט די פארם פון א שטיק אדער מאסע; וואס געפינט זיך אין שטיקער.

nui'sance *n.* (ניו'-סענס) 1. שעדליכקייט, אונערטרעגליכקייט; 2. אן אנטשעפעניש, אן אנשיקעניש; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס עקעל, וואס דאקוטשעט, מאכט זיך אונערטרעגליך, רופט ארויס עקעל אדער שטויסט אב; 3. א פערברעכען געגען דער געזעלשאפטליכער מאראל אדער זיטליכקייט.

1. The unpaved streets are a **nuisance** to the city. 2. He made a **nuisance** of himself at the meeting.

nuke *n.* (ניוק) דער נאקען, דער געניק, דער קארק.

null *a., n. and v.* (נאל) וואס איז גארנישט; ניט-עקזיסטירענד, וואס איז גלייך נול; אונגילטיג; אונוויכטיג; נעגאטיוו; א נול; אן אונוויכטיגע, אונבעדייטענדע זאך; א טייל פון א שניצונג וואס איז עהנליך צו א קארעל אויף א קארעלען-שנירעל; מאכען קארעלען-עהנליכע שניצונגען.

nul'lah *n.* (נאל'-א) דער וועג פון א וואסער-שטראם; דאס טייך-בעט, ווען דאס וואסער איז אויסגעטריקענט.

null and void (נאל ענד וואיד) בטל ומבוטל.

nulled work (נאלד הוואירק) אין טאקערײ — א שניצונג וואס איז עהנליך צו א שנירעל קארעלען.

null'er *n.* (נאל'-ער) איינער וואס מאכט אונגילטיג; איינער וואס מאכט צו גארנישט.

nullifica'tion *n.* (נאל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען אונגילטיג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דאס ערקלערען פאר אונגילטיג א פעדעראלעס געזעץ אין א בעזונדערען שטאאט. ז. *Ordinance of Nullification*

nullifid'ian *n. and a.* (נאל-אי-פיד'-אי-ען) אן אונגלויביגער; וואס אנערקענט ניט קיין רעליגיאן.

nul'lifier *n.* (נאל'-אי-פאי-ער) איינער וואס מאכט צו נישט אדער אונגילטיג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס האט געהאלטען, אז א בעזונדערער שטאאט קען ערקלערען פאר אונגילטיג א פעדעראלעס געזעץ. ז. *Ordinance of Nullification*

nul'lify *v.* (נאל'-אי-פאי) בטל מאכען; מאכען אונגילטיג.

null'ing *n.* (נאל'-אינג) אין טאקערײ — דאס מאכען עהנליך צו א קארעלען-שנור.

nullip'ara *n.* (נא-ליפ'-ע-רא) א פרוי וואס האט נאך קיינמאל קיין קינד ניט געהאט.

nullipen'nate *a.* (נאל-אי-פענ'-אייט) וואס האט ניט קיין פליה-פעדערען [וועגען פויגלען וואס קענען ניט פליהען, ווי פינגווינען].

nul'lipore *n.* (נאל'-אי-פאור) א קאראל-עהנליכע ים-פלאנצע.

nul'lity *n.* (נאל'-אי-טי) נישטיגקייט, אונגילטיגקייט, דאס ניט עקזיסטירען, עטוואס וואס איז אונגילטיג; דאס זיין גלייך נול; א נול.

Num. אן אבקירצונג פון *Numbers* דער ספר במדבר, דאס פיערטע בוך פון תורת משה.

Numb. ז. *Num.*

numb *a. and v.* (נאם) אונעמפפינדליך, פערטעמפט, בעטויבט; בעטויבען, פערטעמפען [די עמפפינדליכקייט].

numbed'ness *n.* (נאמד'-נעס) פערטעמפטקייט, בעטויבטקייט.

num'ber *n. and v.* (נאמ'-בער) א צאהל; א סומע; א זאמלונג, א קלאס; א מענגע, א בעדייטענדע צאהל; א נומער [פון א הויז, פון א צייטונג, פון א זשורנאל א. ז. וו.]; די לעהרע וועגען צאהלען און זייערע געמיינשאפטליכע פערהעלטניסע; די איינגעשאפט פון צאהלען און זייערע פערהעלטניסע; צאהלרייכקייט; אין גראמאטיק — דער נומערוס [די פארם פון ווערטער וואס דריקט אויס די צאהל פון נעגענשטענדע: איינצאהל אדער מעהרצאהל]; דער צאהל-זין, דער בעגריף וועגען צאהלען; אין מוזיק — ריטם; א טייל פון א גרויסען מוזיקאלישען ווערק; צעהלען; אויסרעכענען; האלטען א רעכנונג; מאכען א ליסט פון עפעס; בעשרענקען [אין צאהל]; אריינרעכנען אין דער צאהל; נומערירען, בעצייכנען מיט א נומער; פערמאגען א געוויסע צאהל [פון עפעס]; דערגרייכען אין צאהל.

num'bering-machine' *n.* (נאמ'-בער-אינג-מע-שין') א מאשין וואס נומערירט אויטאמאטיש [בלעטער אין ביכער, בילעטען א. ז. וו.].

num'bering-press *n.* (נאמ'-בער-אינג-פרעס) ז. *numbering-machine*

num'bering-stamp *n.* (נאמ'-בער-אינג-סטעמפ) א שטעמפעל צום נומערירען [בלעטער אין א בוך, בילעטען א. ז. וו.].

num'berless *a.* (נאמ'-בער-לעס) אונצעהלבאר; ניט נומערירט, וואס איז ניט בעצייכענט מיט א נומער.

num'ber one (נאמ'-בער הוואן) אליין, זעלבסט.

He cares only for **number one.**

num'bers *n.* (נאמ'-בערז) פאעטישער מעטער; פאעזיע; א גרויסע צאהל, א מאסע, א מענגע; צאהלען; נומערען.

Num'bers *n.* (נאמ'-בערז) דער ספר במדבר [דאס פיערטע בוך פון תורת משה].

numb'-fish *n.* (נאמ'-פיש) דער עלעקטריציטעט-פיש. ז. *cramp-fish*

num'bles *n.* (נאמבלז) די איינגעווייד פון א הירש.

numb'ness *n.* (נאמ'-נעס) פערטעמפטקייט, פערגליווערטקייט, בעטויבטקייט.

nu'merable *a.* (ניו'-מע-רעבל) צעהלבאר.

nu'meral *a. and n.* (ניו'-מע-רעל) וואס איז שייך צו א צאהל; וואס בעשטעהט פון צאהלען; וואס דריקט אויס א צאהל; א צאהל-ווארט [א ווארט וואס דריקט אויס א צאהל, ווי צוויי, דריי]; א ציפער.

nu'merally *adv.* (ניו'-מע-רעל-אי) נאך דער צאהל; אין צאהל.

nu'merary *a.* (ניו'-מע-רע-רי) וואס איז שייך צו צאהלען; וואס איז שייך צו א בעשטימטער צאהל.

nu'merate *v. and a.* (ניו'-מע-רייט) רעכנען, צעהלען, אויסרעכנען; איבערלייענען א צאהל [וואס איז געשריבען אין ציפערען]; נומערירען; געצעהלט.

nu'merate num'ber (ניו'-מע-רייט נאמ'-בער) א בענאנטע צאהל, א קאנקרעטע צאהל. ז. *concrete number*

numera'tion *n.* (ניו-מע-ריי'-שאן) נומערירונג, צעהלונג; לעזונג פון צאהלען [וואס זיינען געשריבען אין ציפערען].

nu'merative *a.* (ניו'-מע-ריי-טיוו)

צעהלענד; וואס איז שייך צו צעהלונג, רעכנונג אדער נומערירונג.

nu'merator *n.* (ניו-מע-ריי-טאר) א צעהלער, א רעכנער; א צעהלער פון א ברוך=צאהל [די אויבערשטע צאהל, וואס צייגט וויפיעל חלקים עס זיינען גענומען געווארען, ווי די צאהל 3 אין דער ברוך=צאהל ¾].

numer'ical *a.* (ניו-מער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א צאהל, וואס בעצייכענט א צאהל; נומעריש, וואס ווערט אויסגעדריקט אין ציפערען.

numer'ical equa'tion (ניו-מער'-אי-קעל אי-קהוויי'-שאן) אן אלגעבראאישע גלייכונג, אין וועלכער אלע צאהלען, אויסער דער געזוכטער צאהל [וועלכע מען דארף ערשט אויסגעפינען], זיינען בעצייכענט מיט ציפערען.

numer'ically *adv.* (ניו-מער'-אי-קעל-אי) 1. אין צאהל; 2. נומעריש, אויסגעדריקט אין ציפערען.

1. We are numerically stronger than our enemy.

numer'ical val'ue (ניו-מער'-אי-קעל וועל'-יו) דער נומערישער ווערטה, דער צאהל=ווערטה [אין מאטעמאטיק — ווען מען נעהמט אין אנבעטראכט בלויז די צאהל, ניט רעכענענדיג זיך מיט דעם צייכען + אדער —. למשל: דער נומערישער ווערטה פון —10 איז גרעסער פון —5, אבוואהל די ערשטע צאהל איז אין אמת'ן קלענער פון דער צווייטער].

nu'mero *n.* (ניו'-מע-ראו) א נומער [אבגעקירצט: *No.*].

numeros'ity *n.* (ניו-מע-ראס'-אי-טי) צאהלרייכקייט; הארמאניע, פאעטישער ריטם.

numerotage' *n.* (ניו-מע-רא-טאזש') נומערירונג פון פעדים לויט זייער זארט.

nu'merous *a.* (ניו'-מע-ראס) צאהלרייך; פיעל.

Numerous appeals for charity are made to me daily.

nu'merously *adv.* (ניו'-מע-ראס-לי) אין גרויסע מאסען, אין א גרויסער צאהל.

nu'merousness *n.* (ניו'-מע-ראס-נעס) צאהלרייכקייט; פיעלקייט.

Numid'ian crane (ניו-מיד'-אי-ען קריין) דער נומידישער קראניך אדער זשוראוול [א גרויסער אפריקאנישער פויגעל מיט א לאנגען האלז און לאנגע פיס. פאר זיין שעהנעם גראציעזען אויסזעהען רופט מען איהם אפט "דעמואזעל" אדער יונגפרוי].

Numidian Crane

numismat'ic *a.* (ניו-מיס-מעט'-איק) נומיזמאטיש, וואס איז שייך צו נומיזמאטיק [די וויסענשאפט וועגען מטבעות און מעדאלען], וואס איז שייך צו מטבעות און מעדאלען.

numismat'ical *a.* (ניו-מיס-מעט'-אי-קעל) ז. *numismatic*.

numismat'ically *adv.* (ניו-מיס-מעט'-אי-קעל-אי) אין נומיזמאטישען זין. ז. *numismatics*.

numismati'cian *n.* (ניו-מיס-מע-טיש'-ען) ז. *numismatist*.

numismat'ics *n.* (ניו-מיס-מעט'-איקס) נומיזמאטיק, די וויסענשאפט וועגען מטבעות און מעדאלען.

numis'matist *n.* (ניו-מיס'-מע-טיסט) א נומיזמאטיקער, א קענער פון מטבעות און מעדאלען.

numismatog'raphy *n.* (ניו-מיס-מע-טאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון מטבעות און מעדאלען; נומיזמאטיק [די וויסענשאפט וועגען מטבעות און מעדאלען].

numismatol'ogist *n.* (ניו-מיס-מע-טאל'-א-דזשיסט) ז. *numismatist*.

numismatol'ogy *n.* (ניו-מיס-מע-טאל'-א-דזשי) ז. *numismatography*.

num'mary *a.* (נאמ'-ע-רי) וואס איז שייך צו מטבעות; וואס איז שייך צו געלד.

num'miform *a.* (נאמ'-אי-פארם) ז. *nummulary*.

num'mular *a.* (נאמ'-יו-לאר) עהנליך צו א מטבע; אין מעדיצין — פלאך און רונד ווי א מטבע [וועגען ליהה].

num'mulary *a.* (נאמ'-יו-לע-רי) וואס איז שייך צו מטבעות אדער צו געלד; אין מעדיצין — פלאך און רונד ווי א מטבע [וועגען ליהה].

num'mulated *a.* (נאמ'-יו-ליי-טעד) ז. *nummular*.

numps *n.* (נאמפס) ז. *numskull*.

num'skull *n.* (נאמ'-סקאל) א דומקאפ, א שוטה.

num'skulled *a.* (נאמ'-סקאלד) דומקעפיג, נאריש, טעמפ.

num'ud *n.* (נאמ'-אד) א מין דיקער פערזישער טעפיך [קאוויאר].

nun *n.* (נאן) די נאנע, א מאנאשקע; א נאנען=טויב אדער שלייער=טויב [א ווייסע הויז=טויב מיט טונקעלע פעדערען אויף'ן קאפ, וואס דערמאהנען אן א נאנען=הויב]; די ווייסע נאנע [אזא קליין טויך=ענטעל]; דער נאנען=פויגעל [א זיד=אמעריקאנישער פויגעל מיט ווייסע פלעקען אויף'ן קאפ און אויף די פליגעל].

nun'-bird *n.* (נאן'-בוירד) דער נאנען=פויגעל [אזא זיד=אמעריקאנישער פויגעל מיט ווייסע פלעקען אויף'ן קאפ און אויף די פליגעל].

nun'-buoy *n.* (נאן'-באי) א נאנען=באיע אדער שפינדעל=באיע [אזא שפיציגער אנקער=צייכען אדער שווימענדע שטיק האלץ וואס צייגט אן די שיפען די געפעהרליכע ערטער אין ים].

nunch *n.* (נאנטש) א שטיק, א מאסע; א לייכטער צובייס.

nun'cheon *n.* (נאנ'-טשאן) א לייכטער צובייס. ז. *lunch*.

nun'ciate *n.* (נאנ'-שי-אייט) איינער וואס לאזט וויסען אדער ברייננט א שליחות; א שליח; א נונציוס [א פאפסטליכער שליח, א פאפסטליכער דיפלאמאטישער פערטרעטער אדער געזאנדטער].

nun'ciature *n.* (נאנ'-שי-ע-טשור) נונציאטור, דאס אמט פון א נונציוס [א פאפסטליכער שליח, א פאפסטליכער דיפלאמאטישער פערטרעטער אדער געזאנדטער].

nun'cio *n.* (נאנ'-שי-או) א נונציוס [א פאפסטליכער שליח, א פאפסטליכער דיפלאמאטישער פערטרעטער אדער געזאנדטער]; א שליח.

nun'cius *n.* (נאנ'-שי-אס) ז. *nuncio*.

nun'cupative *a.* (נאנ'-קיו-פיי-טיוו) נים געשריבען, מינדליך [וועגען א צוואה].

nun'cupatory *a.* (נאנ'-קיו-פיי-טא-רי) ז. *nuncupative*.

nun'dinal *a.* and *n.* (נאנ'-די-נעל) וואס איז שייך צו א יאריד אדער מארקטאג; ביי די פארצייטיגע רוימער — איינער פון די ערשטע 8 בוכשטאבען פון דער א=בע=צע, וועלכע זיינען געברויכט געווארען צו בעצייכענען די טעג פון דער וואך.

nun'dinal let'ter (נאנ'-די-נעל לעט'-ער) ביי די פארצייטיגע רוימער — איינער פון די ערשטע 8 בוכשטאבען פון דער א=בע=צע, וועלכע זיינען געברויכט געווארען צו בעצייכענען די טעג אין דער וואך.

nun'dinary *a.* (נאנ'-די-נע-רי) וואס איז שייך צו א יאריד אדער א מארק=טאג.

nun'nari-root *n.* (נאנ'-ע-רי-רוהט) דער סארסאפארילא=ווארצעל [אזא פלאנצע]. ז. *sarsaparilla*.

nunna'tion *n.* (נא-ניי'-שאן) דער אפ=מער געברויך פון דעם בוכשטאב *n*; דאס צוגעבען א *n* צום ענדע פון א ווארט, ווען דאס ווארט ענדיגט זיך מיט א וואקאל.

nun'nery *n.* (נאנ'-ער-אי) א פרויען=מאנאסטיר, א נאנען=קלויסטער; דאס נאנען=לעבען; נאנען [קאלעקטיוו]; א טריפאריום [אזא גאלעריי אין די מיטעלאלטערליכע קלויסטערס].

nun'nish *n.* (נאנ'-איש) וואס איז שייך צו נאנען אדער מאנאשקעס.

nun'nishness *n.* (נאנ'-איש-נעס) דער כאראקטער אדער די געוואוהנהייטען פון נאנען.

nun's'-cot'ton *n.* (נאנז'-קאט'ן) דינע ווייסע פעדים צו מאכען שפיצען [קרוזשעווע].

nun's'-veil'ing *n.* (נאנז'-וויי'-לינג) אזא וואולען=שטאף.

nun'tius *n.* (נאנ'-שי-אס) ז. *nuncio*.

Nu'phar *n.* (ניו'-פאר) דער מין געלבע וואסער=ליליען אדער טייך=רויזען.

nup'tial *a.* and *n.* (נאפ'-שעל) וואס איז שייך צו א חתונה אדער צו הייראט; א חתונה.

nup'tial benedic'tion (נאפ'-שעל בען-אי-דיק'-שאן) חופה וקדושין.

nup'tially *adv.* (נאפ'-שעל-אי) אין בע=צוג צו חתונה אדער צו דער חתונה=צערעמאניע.

nup'tial pair (נאפ'-שעל פעהר) חתן=כלה.

nup'tial plu'mage (נאפ'-שעל פלומ'-מעדזש) האכצייטס=פעדערען [די בעזונדערע שעהנע פעדערען וואס וואקסען אויס ביי די פויגלען אין דעם סעזאן פון פארונג].

nup'tials *n.* (נאפ'-שעלז) חתונה.

nup'tial song (נאפ'-שעל סאהנג) א חתונה=געזאנג.

nup'tial tie (נאפ'-שעל טאי) דער הייראטס=באנד.

nur *n.* (נויר) א קנאטען, א סוק [אין האלץ]; א הילצערנער באל.

nur'-and-spell' *n.* (נויר'-ענד-ספעל') אזא שפיעל מיט א הילצערנעם באל [דעם באל לאזט מען זיך אבדרעהן פון א שטריקעל און דערביי קלאפט מען איהם אב מיט א שטעקען].

nurl *v.* (נוירל) מאכען איינשניטע אין א ראנד [ווי למשל, פון א מטבע].

nur'ling *n.* (נויר'-לינג) א רייה איינשניטע [ווי למשל, אין א ראנד פון א מטבע אדער פון א שרויף]; גראווירונג אין זיג=זאג ליניען.

nur'ly *a.* (נויר'-לי) וואס האט קנאטען; סוקעוואטע.

nurr *n.* (נויר) ז. *nur*.

nurse *n.* and *v.* (נוירס) אן אם; א ווערטער, א ווערטעריז, א ווארטספרוי; איינער אדער עטוואס וואס ערציהט, בעוואהרט אדער בעשיצט; דאס זויגען, דאס זיין אונטער דער אויפזיכט פון אן אם אדער ווערטעריז; א בוים אדער קוסט וואס בעשיצט א יונגע פלאנצע; א מין האיפיש, וועלכער איז זעהר ניט בעוועגליך און ליעגט אפט אב גאנצע שטונדען, ניט ריהרענדיג זיך; אין ברויעריי — א כלי מיט קאלטען אדער הייסען וואסער, וואס שטעלט זיך אריין אין ביער, אום צו רעגולירען די געהרונג אדער דאס איהרען; דער אקושער=פראש [ז. *nurse-frog*]; זויגען; געהן ארום א קינד, האדעווען, ערציהען; געהן ארום א קראנקען; ענטוויקלען, קולטיווירען; צערטלען; בעשווינדלען.

nurse'-child *n.* (נוירס'-טשאילד) א זויג=קינד.

nurse'-frog *n.* (נוירס'-פראג) דער אקושער=פראש [א מין פראש אדער זשאבע. דער "ער" פון דעם מין טראגט אויף זיך די אייעלעך, פון וועלכע עס דארפען ארויסקומען די יונגע פרעש. די אייעלעך שטעלען מיט זיך צוזאמען א שנור און די שנור וויקעלט ארום זיך=ארום דער "ער"].

nurse'keeper *n.* (נוירס'-קיעפ-ער) א ווערטער אדער ווארטעריז, וואס דיענט אויך אין דערזעלבער צייט אלס וואך.

nurse'-maid *n.* (נוירס'-מייד) א קינדער=מיידעל, א ניאנקע.

nurse'-name *n.* (נוירס'-ניים) א פערצויגענער נאמען.

Billy is a nurse-name for William.

nurse'-pond *n.* (נוירס'-פאנד) א טייכעל צום אויסבריהען אדער אויסהאדעווען יונגע פיש.

nur'ser *n.* (נויר'-סער) א קולטיווירער; אן ערציהער.

nur'sery *n.* (נויר'-סער-אי) אן ערציהונגס=שטוב, אן אם=שטוב, א קינדער=ערציהונגס=אנשטאלט; א פלאץ, וואו מען קולטיווירט פלאנצען [צום פערקויפען אדער איבערפלאנצען]; א קאסטען, אין וועלכען מען האדעוועט יונגע פישלעך; א בעשעפטיגונג אדער צושטאנד וואס ענטוויקעלט א געוויסע אייגענשאפט.

nur'sery-gar'den *n.* (נויר'-סער-אי-גאר'דן) א פלאץ וואו מען קולטיווירט פלאנצען צום איבערפלאנצען אדער צום פערקויף.

nur'sery-gar'dener *n.* (נויר'-סער-אי-גאר'דנ-ער) ז. *nurseryman*.

nur'sery-maid *n.* (נויר'-סער-אי-מייד) ז. *nurse-maid*.

nur'seryman *n.* (נויר'-סער-אי-מען) איינער וואס קולטיווירט פלאנצען צום איבערפלאנצען אדער צום פערקויף.

nurs'es' contrac'ture (נוירס'-עז קאנ-טרעק'-טשור) פערשטארונג, קראמפף=ספאזמען [ווערט אזוי גערופען, ווייל דיעזע ספאזמען קומען אפט פאר ביי זויגענדע פרויען].

nurse'-shark *n.* (נוירס'-שארק) א מין האיפיש וואס צייכענט זיך אויס דערמיט וואס ער קען לאנג אבליעגען אהן בעוועגונג אויף איין פלאץ. ז. *sleeping-shark*.

nur'sing-bot'tle *n.* (נויר'-סינג-באטל) א זויג=פלעשעל [צום זויגען קינדער].

nurs'ling *n.* (נוירס'-לינג) א זויג=קינד, א פפלעג=קינד, אן ערציהונגס=קינד; א ליעבלינג.

nur'spell *n.* (נויר'-ספעל) ז. *nur-and-spell*.

nur'tural *a.* (נויר'-טשור-על) וואס קומט פון נאהרונג; וואס קומט פון ערציהונג.

nur'ture *n.* and *v.* (נויר'-טשור) ערנעהרונג, קולטיווירונג, דאס אויפברייגען, ערציהונג, פפלעגע; נאהרונג, שפייז; האדעווען, ערנעהרען, גיבען נאהרונג; ערציהען, אויפברייגען, אויסהאדעווען.

nut *n.* and *v.* (נאט) א נוס; אין מאשינעריע — א קליינער טייל; א שרויפען=מוטער, א מוטערקע; א שרייפעל צו בעפעסטיגען א ראד, א פעררוקער א. ז. וו.; א צילינדער מיט צייהן, וועלכע פאסען זיך אריין אין די צייהן אדער אויסהוילונגען פון א ראד; דאס העלצעל ביים קעפעל פון א פידעל און אנדערע עהנליכע אינסטרומענטען, וואס הויבט עטוואס אונטער די סטרונעס; דאס שרייפעל ביים ענד פון א סמיק [מיט וועלכען מען ציהט אן די האר אויף'ן סמיק]; נוס=קויהלען; קלייבען ניס, רייסען ניס; זיך ליעבען.

nu'tant *a.* (ניו'-טענט) אראבהענגענד, געבויגען אראב=צו, מיט אן אראבגעבויגענעם שפיץ [וועגען פלאנצען]; משופע'דיג [וועגען קערפער=טיילען ביי אינזעקטען].

nuta'tion *n.* (ניו-טיי'-שאן) דאס שאקלען; דאס אונאויפהערליכע טרייסלען מיט'ן קאפ [אזא קראנקהייט]; נוטאציאן [דאס שאקלען זיך פון דער ערד=אקס, וואס קומט פון דער צוציהונגס=קראפט פון דער זון און פון דער לבנה]; דאס פערבויגען זיך רונד [ווי די קעפעלעך פון געוויסע פלאנצען].

nuta'tional *a.* (ניו-טיי'-שאנ-על) שאקעלדיג, וואקעלדיג, געבויגען. ז. *nutation*.

nuta'tor *n.* (ניו-טיי'-טאר) איינער וואס נייגט דעם קאפ; דער מוסקעל וואס רופט ארויס די נייגונג פון קאפ.

nut'breaker *n.* (נאט'-בריי-קער) דער נוס=קנאקער [אזא פויגעל פון ברוינעם קאליר מיט ווייסע פלעקען. ז. *nutcracker*]; דער בלוי=שפעכט [אזא מין פויגעל. ז. *nuthatch*].

nut'-brown *a.* (נאט'-בראון) נוס=ברוין, קאשטאנען=קאליר.

nut'cake *n.* (נאט'-קייק) א טייגעל, א קליין קיכעל. ז. *doughnut*.

nut'cracker *n.* (נאט'-קרעק-ער) א נוס=קנאקער [צום קנאקען ניס]; דער נוס=קנאקער [אזא קראהע=עהנליכער פויגעל פון ברוינעם קאליר מיט ווייסע פלעקען].

Nutcracker

nut'-crack night (נאט'-קרעק נאיט) די נאכט ערב דעם קריסטליכען יום=טוב פון אלע הייליגע [ווען מען עסט געוועהנליך פיעל ניס].

nut'-fast'ening *n.* (נאט'-פעס'-נינג) ז. *nut-lock*.

nut'gall *n.* (נאט'-גאהל) א גאלעש=נוס, א גאל=עפעל, א טינט=נוס [אזא נוספערמיגער אנוואוקס אויף די בלעטער פון אייכען=בוימער].

nut'hacker *n.* (נאט'-העק-ער) ז. *nuthatch*.

nut'hatch *n.* (נאט'-העטש) דער בלוי=שפעכט אדער דער בלויער פיק=האלץ [אזא בלויליכער פויגעל מיט א קורצען, ווי אבגעהאקטען עק און מיט א שארפען, לאנגען שנאבעל. ער קריכט זעהר גוט אויף בוימער און מאכט זיין נעסט אין לעכער פון בוימער].

nut'-hole *n.* (נאט'-האול) דער איינשניט אין א שיס=בויגען פאר דער פייל.

nut'-hook *n.* (נאט'-הוק) א נוס=ברעכער, א נוס=רייסער [א פלאקען מיט א האקען ארונטערצושלעפען צווייגען צו רייסען ניס].

nut'jobber *n.* (נאט'-דזשאב-ער) ז. *nuthatch*.

nut'let *n.* (נאט'-לעט) א ניסעל.

nut'-lock *n.* (נאט'-לאק) א פארריכטונג צו בעפעסטיגען די שרויפען=מוטער [מוטערקע], אז זי זאל ניט לויז ווערען פון שרויף דורך טרייסלונגען.

nut'-machine' *n.* (נאט'-מע-שין') א מאשין צו מאכען שרויפען=מוטערס [מוטערקעס].

nut'meal *n.* (נאט'-מיעל) נוס=מעהל [מעהל פון צומאלענע ניס].

nut'meg *n.* (נאט'-מעג) א מוסקאט=נוס; דער מוסקאט=נוס בוים.

Nutmeg

nut'meg-but'ter *n.* (נאט'-מעג-באט'-ער) מוסקאט=ניס אויל, מוסקאט=ניס פוטער.

nut'meg-flow'er *n.* (נאט'-מעג-פלאו'-

ער) די מוסקאט=פלאנצע [אזא פלאנצע מיט שמעקעדיגע זאמען].

nut'megged *a.* (נאט'-מעגד) געווירצט מיט מוסקאט=ניס.

nut'meg-gra'ter *n.* (נאט'-מעג-גריי'-טער) א פארריבטונג צום צורייבען מוס=קאט=ניס.

nut'meggy *a.* (נאט'-מעג-אי) עהנליך צו מוסקאט=ניס.

nut'meg-liv'er *n.* (נאט'-מעג-ליוו'-ער) א מוסקאט=נוס לעבער [אזא קראנקהאפ=טער צושטאנד פון לעבער, ווען ער דער=מאהנט מיט זיין אויסזעהען אן א מוסקאט=נוס].

nut'meg-oil *n.* (נאט'-מעג-אויל) מוס=קאט=ניס אויל, מוסקאט=ניס פוטער.

nut'meg-pig'eon *n.* (נאט'-מעג-פידזש'-אן) די מוסקאט=ניס טויב [אזא טויב, וואס ערנעהרט זיך מיט מוסקאט=ניס].

nut'meg-tree *n.* (נאט'-מעג-טריע) דער מוסקאט=נוס בוים.

nut'-oil *n.* (נאט'-אויל) נוס=אויל, אויל פון וועלשעע ניס.

nut'pecker *n.* (נאט'-פעק-ער) ז. *nuthatch*.

nut'-pick *n.* (נאט'-פיק) א נוס=לעפעלע [ארויסצונעהמען דעם נוס פון דער שא=לעכץ].

nu'tria *n.* (ניו'-טרי-א) דער זומפ=בי=בער; די פעל פון דעם זומפ=ביבער. ז. *coypou*.

nu'trient *a. and n.* (ניו'-טרי-ענט) נעהרענד, נאהרהאפט; וואס פיהרט דורך די נאהרונג; נאהרונגס=שטאף, עטוואס נאהרהאפטעס.

nu'trify *v.* (ניו'-טרי-פאי) נעהרען; זיין נאהרהאפט.

nu'triment *n.* (ניו'-טרי-מענט) נאהרונג, שפייז.

nutrimen'tal *a.* (ניו-טרי-מענ'-טעל) נעהרענד, נאהרהאפט.

nutri'tion *n.* (ניו-טריש'-אן) ערנעה=רונג, נאהרונג, שפייזונג, שפייז.

nutri'tional *a.* (ניו-טריש'-אנ-על) נעהרענד, וואס איז שייך צו שפייזונג אדער נאהרונג.

nutri'tionally *adv.* (ניו-טריש'-אנ-על-אי) אין בעצוג צו נאהרונג.

nutri'tious *a.* (ניו-טריש'-אס) נעהרענד, נאהרהאפט, ערנעהרענד; זאפטיג, קרעפ=טיג.

nutri'tiously *adv.* (ניו-טריש'-אס-לי) נעהרענד, נאהרהאפט.

nutri'tiousness *n.* (ניו-טריש'-אס-נעס) נאהרהאפטיגקייט.

nu'tritive *a.* (ניו'-טרי-טיוו) ז. *nutritious*.

nu'tritively *adv.* (ניו'-טרי-טיוו-לי) ז. *nutritiously*.

nu'tritiveness *n.* (ניו'-טרי-טיוו-נעס) ז. *nutritiousness*.

nutrito'rial *a.* (ניו-טרי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו נאהרונג; וואס איז שייך צום נאהרונגס=אפאראט אין אן אר=גאניזם [דער מאגען, די געדערים א. ז. וו.].

nutrito'rium *n.* (ניו-טרי-טאו'-רי-אם) דער נאהרונגס=אפאראט אין אן אר=גאניזם [דער מאגען, די געדערים א. ז. וו.].

nuts *n.* (נאטס) עטוואס זעהר אנגענעה=מעס; בצים [פון מענשליכען געשלעכטס=ארגאן].

nut'shell *n.* (נאט'-שעל) נוס=שאלעכץ; עטוואס פון א קליינעם פארמאט אדער פון קליינעם ווערטה.

nut'ter *n.* (נאט'-ער) א ניס=קלייבער.

nut'tiness *n.* (נאט'-אי-נעס) דאס זיין פול מיט ניס; דאס האבען דעם געשמאק אדער ריח פון ניס.

nut to crack (נאט טו קרעק) א נוס צו קנאקען [א שווערע פערלעגענהייט, א שווערע פראגע, א שווערע אויפגאבע].

nut'-tree *n.* (נאט'-טריע) א נוס=בוים, א נוס=קוסט.

nut'ty *a.* (נאט'-אי) פול מיט ניס; וואס האט דעם געשמאק אדער דעם ריח פון ניס.

nut'-wee'vil *n.* (נאט'-הוויע'-וויל) דער נוס=בויערער אדער נוס=ווארים [אן אינ=זעקט, וואס לעגט זיינע אייעלעך אין ניס].

nut'-wrench *n.* (נאט'-רענטש) א שרויפען=שליסעל.

nux vom'ica (נאקס וואמ'-אי-קא) דער ברעך=נוס אדער סטריכנין=נוס [אזא פרוכט עהנליך צו א פאמעראנץ. די קערנדלעך פון דיזער פרוכט זיינען ביטער און גיפ=טיג און גיבען ארוים סטריכנין]; דער ברעך=נוס בוים [אזא גרויסער אסט=אינ=דישער בוים מיט ביטערען האלץ וואס ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען פי=בער און געגען שלאנגען=ביס].

Nux Vomica

nuz'zle *v.* (נאזל) אריינשטעקען די נאז; גראבען מיט דער נאז אדער מיט דער מארדע; רייבען מיט דער נאז; שמעק=קען; אנריהרען מיט דער נאז; אריינ=שטעקען א רינג אין דער נאז; איינגראב=בען [מיט דער נאז אדער מיט'ן קאפ]; צודריקען צו זיך; זיין נאהענט.

N. W. *northwest* ראשי תבות פון

N. Y. *New York* ראשי תבות פון [די שטאדט ניו יארק; דער שטאאט ניו יארק, איינער פון די פעראייניגטע שטאא=טען פון אמעריקא].

nyan'za *n.* (ני-ענ'-זא) א וואסערעל, א אזיערע, א טייכעל, א זומפ; א טייך וואס פאלט אריין אין אן אזיערע.

nyctal'opes *n.* (ניק-טעל'-א-פיעז) נאכט=בלינדע. ז. *nyctalops*.

nyctalo'pia *n.* (ניק-טע-לאו'-פי-א) נאכט=בלינדקייט [דאס ניט קענען זעהן ביי א טונקעלער שיין].

nyctalop'ic *a.* (ניק-טע-לאפ'-איק) נאכט=בלינד, וואס איז שייך צו נאכט=בלינדקייט, וואס זעהט ניט ביי א טונ=קעלער שיין.

nyc'talops *n.* (ניק'-טע-לאפס) א נאכט=בלינדער [איינער וואס קען ניט זעהן ביי א טונקעלער שיין].

nyc'talopy *n.* (ניק'-טע-לאו-פי) ז. *nyctalopia*.

nyctisau'rian *n. and a.* (ניק-טי-סאה'-רי-ען) א נעקא [אזא יאשטשער=קע]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו א נעקא.

nyctitrop'ic *a.* (ניק-טי-טראפ'-איק) וואס ענדערט די לאגע אין אבענד [ווע=גען פלאנצען אדער פלאנצען=טיילען].

nyc'titropism *n.* (ניק'-טי-טראו-פיזם) די געוועהנהייט פון געוויסע פלאנצען אדער פלאנצען=טיילען צו ענדערען זייער לאגע צו אבענד=צו.

nyc'tophile *n.* (ניק'-טא-פיל) א מין פלעדערמויז.

nyl'ghai *n.* (ניל'-גאי) ז. *nilgau*.

nyl'ghau *n.* (ניל'-גאה) ז. *nilgau*.

nymph *n.* (נימף) א נימפע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די געטינען פון נידריגערען גראד, וועלכע הא=בען פערזאניפיצירט די נאטור=קרעפטען און זיינען פארגעשטעלט געווארען אין דער פארם פון שעהנע מיידלעך. די וואס=סער=נימפען האבען זיך גערופען נאיאדען, די בערג=נימפען — ארעאדען, די וואלד=נימפען — דריאדען]; א יונגע אנציהענ=דע פרוי; א קוקאלקע אדער פופע [די ענטוויקלונגס=פארם פון אן אינזעקט צווי=שען דעם ווערימעל און דעם אינזעקט].

nym'pha *n.* (נימ'-פא) די פופע אדער קוקאלקע [די ענטוויקלונגס=פארם פון אן אינזעקט צווישען דעם ווערימעל און דעם אינזעקט]; די אינערליכע ליפען=עהנליכע טיילען אין דעם פרויען געשלעכטס=ארגאן.

nym'phal *a.* (נימ'-פעל) וואס איז שייך צו נימפען [ז. *nymph*]; וואס איז שייך צו א פופע [ז. *nympha*].

nymphe'an *a.* (נים-פי'-ען) וואס איז שייך צו נימפען; בעוואהנט פון נימפען. ז. *nymph*.

nym'phic *a.* (נימ'-פיק) וואס איז שייך צו נימפען, ווי א נימפע. ז. *nymph*.

nymphi'tis *n.* (נים-פאי'-טיס) ענטציג=דונג פון די אינערליכע ליפען=עהנליכע טיילען פון דעם פרויען געשלעכטס=אר=גאן.

nymph'-like *a.* (נימפ'-לאיק) ווי א נימ=פע; שעהן, רייצענד. ז. *nymph*.

nymph'ly *a.* (נימפ'-לי) ז. *nymph-like*.

nym'pholepsy *n.* (נימ'-פא-לעפ-סי) נימפאלעפסיע, א ווילדער עקסטאז.

nym'pholept *n.* (נימ'-פא-לעפט) א נימ=פאלעפט, איינער וואס איז ארומגעכאפט פון א ווילדען עקסטאז.

nympholep'tic *a.* (נים-פא-לעפ'-טיק) נימפאלעפטיש, אין ווילדען, משוגע'נעם עקסטאז.

nymphoma'nia *n.* (נים-פא-מיי'-ני-א) נימפאמאניע, ערעטיזם ביי פרויען, אונ=ערזעטליכע געשלעכטליכע ליידענשאפט ביי פרויען.

nymphoma'niac *a. and n.* (נים-פא-מיי'-ני-עק) נימפאמאניש, וואס האט אן אונערזעטליכע געשלעכטליכע ליידענשאפט [וועגען פרויען]; א פרוי וואס ליידט פון נימפאמאניע.

nymphomani'acal *a.* (נים-פא-מע-נאי'-ע-קעל) נימפאמאניש. ז. *nymphomaniac*.

nym'phomany *n.* (נימ'-פא-מיי-ני) ז. *nymphomania*.

nymphot'omy *n.* (נים-פאט'-א-מי) די בעשניידונג פון די אינערליכע ליפען=עהנליכע טיילען פון דעם ווייבליכען גע=שלעכטס=ארגאן. ז. *nympha*.

nystag'mus *n.* (נים-טעג'-מאס) א קראנקהאפטעס צוקען פון די אויגען.

N. Z. *New Zealand* ראשי תבות פון [ניי זעעלאנד, אן אויסטראלישער אינ=זעל].

O

O, o (או) דער פופצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

o *n.* (או) א קרייז, אן אוואל, א רונדער געגענשטאנד.

O *int.* (או) א ! אך !

O. אבקירצונג פון *Ohio* [אהאיא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

oaf *n.* (אוף) אן אידיאט, א בולוואן, א גולם, א שוטה.

oa'fish *a.* (או'-פיש) נאריש, אידיאטיש, דום.

oa'fishness *n.* (או'-פיש-נעס) אידיאטיזם, דומהייט.

oak *n.* (אוק) א דעמב, אן אייכען=בוים; אייכען=האלץ, דעמבאווע האלץ.

oak'-ap'ple *n.* (אוק'-עפל) גאל=עפעל, גאלעש [אזא עפעל=פערמיגער געוויקס אויף די בלעטער פון אן אייכען=בוים].

oak'-bark *n.* (אוק'-בארק) דעמבאווע קארע, די קארע פון אן אייכען=בוים.

oa'ken *a.* (אוקן) געמאכט פון אייכען=האלץ; וואס בעשטעהט פון אייכען=בוימער.

oak'-gall *n.* (אוק'-גאהל) ז. *oak-apple*

oak'ling *n.* (אוק'-לינג) א יונגער דעמב, א יונגער אדער קליינער אייכען=בוים.

oak'-pa'per *n.* (אוק'-פיי'-פער) טאפעטען [אביטשעס] וואס זעהען אויס ווי אייכען=האלץ.

oak'-span'gle *n.* (אוק'-ספענ'גל) אזא פלאכער אנוואוקס אויף דער אונטערשטער זייט פון אייכען=בלעטער.

oak'-tree. *n.* (אוק'-טריע) אן אייכען=בוים, א דעמב.

oa'kum *n.* (או'-קאם) פאקולעס [אבפאל פון פלאקס אדער פון קאנאפליעס]; פאנאנדערגעפלאכטענע שטיקער אלטע שטריק.

oa'ky *a.* (או'-קי) ווי אייכען=האלץ, ווי דעמב; הארט, פעסט.

oar *n. and v.* (אור) א רודער, א וועסלע, א וואסער=לאפעטע פון א שיפעל; רודערען.

oar'age *n.* (אור'-עדזש) רודער [קאלעקטיוו].

oared *a.* (אורד) רודערדיג, מיט רודער, מיט וועסלעס.

oar'less *a.* (אור'-לעס) אהן רודער, אהן וועסלעס.

oar'-lock *n.* (אור'-לאק) די קרוקעס אין די זייטען פון א שיפעל וואו די רודער ווערען אריינגעשטעלט.

oars'man *n.* (אורז'-מען) א רודערער.

oars'manship *n.* (אורז'-מען-שיפ) די קונסט פון רודערען.

oar'y *a.* (אור'-אי) רודער=פערמיג, ווי א רודער.

oa'sal *a.* (א-איי'-סעל) וואס איז שייך צו אן אאזיס; וואס איז געפונען אין אן אאזיס. ז. *oasis*

oa'sis *n.* (א-איי'-סיס) אן אאזיס, א פרוכטבארער ארט אין א מדבר.

oast *n.* (אוסט) אן אויווען צו טריקענען האפען אדער מאלץ.

oat *n.* (אוט) האבער.

oat'-cake *n.* (אוט'-קייק) האבער=מעהל קוכען.

oa'ten *a.* (אוטן) פון האבער, א האבערנער.

oat'-grass *n.* (אוט'-גרעס) דער ווילדער האבער [א מין גראז].

oath *n.* (אוטה) א שבועה, א שוואור.

oath'-bound *a.* (אוטה'-באונד) געבונדען דורך א שבועה.

oath'-brea'king *n.* (אוטה'-ברייי'-קינג) דאס ברעכען א שבועה.

oath of abjura'tion (אוטה אוו עב-דזשו-ריי'-שאן) דאס אבזאגען זיך פון טהראן אונטער א שבועה.

oath of alle'giance (אוטה אוו ע-לי'-דזשענס) די טרייהייטס=שבועה צום לאנד אדער צו דער רעגיערונג.

oath of fe'alty (אוטה אוו פי'-על-טי) די טרייהייטס=שבועה פון דעם וואסאל צו זיין הערר [אין דער פעאדאלער ארדנונג].

oath of of'fice (אוטה אוו אפ'-אים) די שבועה צו זיין געטריי צום אמט.

oath of suprem'acy (אוטה אוו סיו-פרעמ'-ע-סי) א שבועה, אין וועלכער עס ווערט אויסגעדריקט די פערלייקנונג פון דער קירכליכער אויבערהערשאפט פון פאפסט און וואו עס ווערט אנערקענט די קירכליכע אויבערהערשאפט פון קעניג [הויפטזעכליך אין ענגלאנד].

oat'-malt *n.* (אוט'-מאהלט) האבער=מאלץ.

oat'meal *n.* (אוט'-מיעל) האבער=מעהל; האבער=מעהל קאשע אדער זופ.

oat'-mill *n.* (אוט'-מיל) א מיהל צו מאהלען האבער=מעהל.

obbliga'to *a. and n.* (אב-לי-גא'-טא) אין מוזיק — אבליגאטאריש, אהן וואס מען קען זיך ניט בעגעהן, וואס קען ניט אויסגעלאזען ווערען; א נויטווענדיגע בעגלייטונג אדער אקאמפאנימענט.

obcor'date *a.* (אב-קאהר'-דייט) וואס האט די פארם פון אן איבערגעקעהרטען הארץ.

obduce' *v.* (אב-דיוס') איבערציהען, בעדעקען.

obduct' *v.* (אב-דאקט') ז. *obduce*

obduc'tion *n.* (אב-דאק'-שאן) דאס איבערציהען, דאס בעדעקען.

ob'duracy *n.* (אב'-דיו-רע-סי) הארטקייט, הארט=הערציגקייט, איינגעשפארטקייט, איינגע'עקשנ'טקייט.

ob'durate *a. and v.* (אב'-דיו-רייט) פערהארטעוועט, הארט, הארט=הערציג, איינגעשפארט, הארטנעקיג; פערהארטעווען.

He was very **obdurate** and could not be persuaded to take my advice.

ob'durately *adv.* (אב'-דיו-רייט-לי) אויף א פער'עקשנ'טען אופן; מיט איינגעשפארטקייט.

ob'durateness *n.* (אב'-דיו-רייט-נעס) עקשנות, איינגעשפארטקייט.

obdura'tion *n.* (אב-דיו-ריי'-שאן) ז. *obduracy*

o'beah *n.* (או'-בי-א) דאס אבי, א מין פעטיש אדער כשוף ביי די נעגער פון וועסט=אינדיען.

obe'dience *n.* (א-בי'-די-ענס) געהארכזאמקייט; אונטערטהאניגקייט.

obe'dient *a.* (א-בי'-די-ענט) [ג]עהארכ[ז]אם.

An obedient child is a mother's joy.

obedien'tial *a.* (א-בי-די-ענ'-שעל) [ג]עהארכזאם; פאלגזאם.

obe'diently *adv.* (א-בי'-די-ענט-לי) אויף א געהארכזאמען אופן; מיט פאלגזאמקייט.

obe'dient ser'vant (א-בי'-די-ענט סויר'-ווענט) געהארכזאמער דיענער [א פארם פון העפליכקייט ביים אונטערשרייבען א בריעף].

obei'sance *n.* (א-ביי'-סענס) א העפליכע פערביינונג אדער פערנייגונג; רעספעקט, רעספעקטפולע בעציהונג.

ob'eliscal *a.* (אב'-ע-ליס-קעל) וואס האט די פארם פון אן אבעליסק. ז. *obelisk*

ob'eliscar *a.* (אב'-ע-ליס-קאר) ז. *obeliscal*

ob'elisk *n.* (אב'-ע-ליסק) אן אבעליסק [א הויכער פיערקאנטיגער זייל מיט א שפיץ]; אין דרוק=שריפט — א קרייץ [†] אלס אנמערקונגס=צייכען [אמאל פלעגט דיעזער צייכען בענוצט ווערען צו בעצייכענען א צווייפעלהאפטען אדער פערדעכטיגעןווארט אדער זאץ אין אן אלטער שריפט. איצט ווערט ער אין אלגעמיין בענוצט אלס צייכען פאר א ראנד=בעמערקונג אין ביכער, פאר פעראלטעטע ווערטער אין ווערטער=ביכער און פאר דעם דאטום ווען איינער איז געשטארבען].

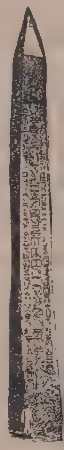
Obelisk

ob'elize *v.* (אב'-ע-לאיז) בעצייכענען אלס פערדעכטיג אדער צווייפעלהאפט, שטעלען אן אבעליסק [†] אדער אן אבעלוס [÷ אדער —] אלס פערדעכטיגונגס=צייכען פאר ווערטער אדער זעצע אין אלטע ביכער אדער שריפטען.

ob'elus *n.* (אב'-ע-לאס) אן אבעלוס, א פערדעכטיגונגס=צייכען ביי זעצע אדער ווערטער אין אלטע שריפטען [÷ אדער —].

o'berhaus *n.* (או'-בער-האוס) דאס אויבערהויז [סענאט] אין די דייטשע פארלאמענטען.

obese' *a.* (א-בים') דיק=לייביג, פעט, קארפולענט.

obese'ness *n.* (א-בים'-נעס) ז. *obesity*

obes'ity *n.* (א-בעס'-אי-טי) דיק=לייביגקייט, פעטקייט.

Women fear **obesity** more than sickness.

o'bex *n.* (או'-בעקס) א באריער; א שטערונג.

obey' *v.* (א-ביי') געהארכען, פאלגען; אונטערגעבען זיך.

obey'er *n.* (א-ביי'-ער) א געהארכזאמער, א פאלגזאמער.

obey'ingly *adv.* (א-ביי'-אינג-לי) אויף א געהארכזאמען אדער פאלגזאמען אופן.

obfus'cate *v.* (אב-פאס'-קייט) פערפינסטערן, פערטונקלען, פערנעבלען; פערווירען, צומישען.

obfusca'tion *n.* (אב-פאס-קיי'-שאן) פערפינסטערונג, פערטונקעלונג, פערווירונג, צומישונג.

o'bi *n.* (אָו'-בי) דאס אבי, א מין פעטיש אדער כשוף ביי די נעגער פון וועסט־אינדיען; אזא בונט קאלירטער אדער אויסגעשטיקטער שארף וואס די פרויען אין יאפאן טראגען.

o'biism *n.* (אָו'-בי-איזם) אביאיזם, א מין צויבעריי ביי די נעגער אין וועסט־אינדיען.

o'bit *n.* (אָו'-ביט) דער טויט, דאס אבלעבען [פטירה]; א תפלה נאך א טויטען [הזכרת נשמות], יאהרצייט נאך א טויטען.

ob'iter *adv.* (אב'-אי-טער) פערבייגעהענדיג, אגב אורחא.

ob'iter dic'ta (אב'-אי-טער דיק'-טא) זאכען וואס ווערען געזאגט אגב אורחא; זייטיגע בעמערקונגען פון א ריכטער ביים ארויסגעבען א פסק־דין. ז. *obiter dictum*.

ob'iter dic'tum (אב'-אי-טער דיק'-טאם) עטוואס וואס ווערט געזאגט פערבייגעהענדיג אדער אגב אורחא; א זייטיגע בעמערקונג פון א ריכטער ביים ארויסגעבען א פסק־דין.

obit'ual *a.* (א-ביטש'-יו-על) וואס געהערט צו אימיצענס טויט; וואס איז שייך צו א תפלה נאך א טויטען.

obit'uarily *adv.* (א-ביטש'-יו-ע-רי-לי) אויף דעם אופן פון א טויטען־בעריכט אדער א טויטען־ליסטע.

obit'uarist *n.* (א-ביטש'-יו-ע-ריסט) א טויטען־פערצייכנער; א ביאגראפיע־שרייבער פון געשטארבענע פערזאנען.

obit'uary *n.* and *a.* (א-ביטש'-יו-ע-רי) א טויטען־פערצייכנים; א טויטען־רעגיסטער, א טויטען־ליסטע; וואס איז שייך צו דעם טויט פון אימיצען.

object' *v.* (אב-דזשעקט') איינוועדנען; ארויסטרעטען מיט א געגען־טענה; זיך אויסדריקען דאגעגען.

The clerk **objects** to being treated like an office boy.

ob'ject *n.* (אב'-דזשעקט) אן אביעקט, א געגענשטאנד, א זאך; א ציעל; א צוועק; אין גראמאטיק — דער אביעקט, די זאך, אויף וועלכער א געוויסע טהעטיגקייט ווערט געווענדעט.

ob'ject-fin'der *n.* (אב'-דזשעקט-פאינ'-דער) א פארריכטונג אין א מיקראסקאפ, דורך וועלכער דער בעאבאכטער ווייסט פערויס וואו עס ליעגט אויף'ן גלעזעל די אדער יענע זאך, וועלכע ער אונטערזוכט.

ob'ject-glass *n.* (אב'-דזשעקט-גלעס) אין א שפאקטיוו אדער מיקראסקאפ — דער אביעקטיוו אדער ברען־גלאז [דאס רונדע לינזען־פערמיגע גלאז, וואו עס קאנצענטרירען זיך די ליכט־שטראהלען פון א געגענשטאנד, וועלכען מען בעאבאכטעט].

objectifica'tion *n.* (אב-דזשעק-טי-פי-קיי'-שאן) דאס אביעקטיווירען; דאס מאכען אביעקטיוו אדער אויסערליך [פון דעם דענקענדען "איך"].

objec'tify *v.* (אב-דזשעק'-טי-פאי) אביעקטיווירען, מאכען אלס אן אביעקט אדער אן אויסערליכע זאך, וואס קען בענומען ווערען מיט אונזער שכל אדער מיט אונזערע חושים.

objec'tion *n.* (אב-דזשעק'-שאן) אן איינוועדנונג; א געגען־טענה; אן ארויסטרעטונג מיט א געגען־טענה.

objec'tionable *a.* (אב-דזשעק'-שאנ-עבל) אויף וואס מען קען איינוועדנען; איינצואוועדנען; געגען וואס מען קען ארויסטרעטען מיט טענות.

objec'tionably *adv.* (אב-דזשעק'-שאנ-ע-בלי) אזוי דאס מען קען ארויסטרעטען מיט איינוועדנונגען אדער מיט געגען־טענות.

objec'tional *a.* (אב-דזשעק'-שאנ-על) ז. *objectionable*.

objec'tionist *n.* (אב-דזשעק'-שאנ-איסט) איינער וואס טרעט ארויס מיט געגען־טענות.

ob'jectist *n.* (אב'-דזשעק-טיסט) אן אנהענגער פון אביעקטיוויזם. ז. *objectivism*.

objec'tivate *v.* (אב-דזשעק'-טי-ווייט) ז. *objectify*.

objectiva'tion *n.* (אב-דזשעק-טי-וויי'-שאן) ז. *objectification*.

objec'tive *a.* and *n.* (אב-דזשעק'-טיוו) אביעקטיוו, זאכליך, רעאל [אלס א געגענשטאנד אדער זאך וואס עקזיסטירט אויסער אונזער "איך"]; אין גראמאטיק — דער אקוזאטיוו, די פארם פון א הויפט־ווארט, ביי־ווארט א. ז. וו. וואס בעצייכענט דעם געגענשטאנד, אויף וועלכען עס געהט איבער א טהעטיגקייט און ענטפערט אויף דער פראגע: וואס אדער וועמען? אין א שפאקטיוו אדער מיקראסקאפ — דער אביעקטיוו. ז. *object-glass*.

objec'tively *adv.* (אב-דזשעק'-טיוו-לי) אויף אן אביעקטיווען שטייגער; אלס א זאך וואס געפינט זיך אויסער דעם דענקענדען "איך".

objec'tiveness *n.* (אב-דזשעק'-טיוו-נעס) דאס זיין אביעקטיוו; דאס זיין רעאל; דאס געפינען זיך אויסער דעם דענקענדען "איך".

objec'tive point (אב-דזשעק'-טיוו פאינט) דער שטרעבונגס־פונקט; דער ציעל; דער צוועק.

objec'tive symp'toms (אב-דזשעק'-טיוו סימפ'-טאמז) אביעקטיווע סימפטאמען [סימפטאמען אדער סמנים פון א קראנקהייט, וועלכע דער דאקטאר קען אליין זעהן אדער פיהלען, אין געגענזאץ צו סוביעקטיווע סמנים, ווי וועהטאג, וועלכע עס פיהלט נור דער קראנקער].

objec'tive truth (אב-דזשעק'-טיוו טרוהטה) אן אביעקטיווער אמת [אן ארויסגעזאגטע מיינונג וואס ווערט בעשטעטיגט פון דער ווירקליכקייט].

objec'tive valid'ity (אב-דזשעק'-טיוו ווע-ליד'-אי-טי) אביעקטיווע ווירקליכקייט; אביעקטיווע קראפט.

objec'tivism *n.* (אב-דזשעק'-טי-וויזם) אביעקטיוויזם, די שילדערונג פון א זאך ווי זי איז, ניט רעכענענדיג זיך מיט די אייגענע סימפאטיען און אנטיפאטיען; אין פילאזאפיע — די שטה, וועלכע האלט, אז דאס אמת'ע וויסען קען זיך בעקומען נור אויף'ן גרונד פון די וואהרנעהמונגען פון אונזערע חושים און ניט אויף'ן גרונד פון ספעקולאטיווען דענקען.

objec'tivist *n.* (אב-דזשעק'-טי-וויסט) אן אנהענגער פון אביעקטיוויזם אין קונסט, ליטעראטור אדער פילאזאפיע. ז. *objectivism*.

objectivis'tic *a.* (אב-דזשעק-טי-וויס'-טיק) אביעקטיוויסטיש, וואס איז שייך צו אביעקטיוויזם. ז. *objectivism*.

objectiv'ity *n.* (אב-דזשעק-טיוו'-אי-טי) אביעקטיוויטעט; אויסערליכקייט; רעאלקייט.

objec'tivize *v.* (אב-דזשעק'-טי-וואיז) אביעקטיווירען; מאכען אלס אביעקט אדער אויסערליכע זאך, וואס קען וואהרגענומען ווערען דורך אונזערע חושים.

objectiza'tion *n.* (אב-דזשעק-טי-זיי'-שאן) ז. *objectification*.

ob'jectize *v.* (אב'-דזשעק-טאיז) ז. *objectify*.

ob'jectless *a.* (אב'-דזשעקט-לעס) אהן א צוועק; אהן א ציעל; צוועקלאז.

ob'jectlessly *adv.* (אב'-דזשעקט-לעס-לי) אויף א צוועקלאזען אופן.

ob'jectlessness *n.* (אב'-דזשעקט-לעס-נעס) צוועקלאזיגקייט.

ob'ject-les'son *n.* (אב'-דזשעקט-לעסן) דאס אונטערריכטען אדער ערקלערען איינעם א זאך, בעוויזענדיג איהם די זאך גופא אדער א בילד פון דער זאך.

ob'ject of curios'ity (אב'-דזשעקט אוו קיו-רי-אס'-אי-טי) א זעלטענהייט.

objec'tor *n.* (אב-דזשעק'-טאר) אן איינווענדער, איינער וואס טרעט ארויס מיט געגען־טענות.

ob'ject-soul *n.* (אב'-דזשעקט-סאול) אין אנטראפאלאגיע — א מאטעריעלע נשמה [ווי די פארשטעלונג וועגען דער נשמה ביי פיעל ווילדע שבטים].

ob'ject-tea'ching *n.* (אב'-דזשעקט-טיע'-טשינג) ז. *object-lesson*.

objura'tion *n.* (אב-דזשו-ריי'-שאן) דאס בעשווערען; דאס פערבינדען אדער פערפליכטען איינעם דורך א שבועה.

objure' *v.* (אב-דזשוהר') שווערען.

objur'gate *v.* (אב-דזשור'-גייט) זיך בייזערען; אנשרייען; טאדלען, מאכען פארווירפע.

objurga'tion *n.* (אב-דזשור-גיי'-שאן) דאס אנשרייען; דאס בייזערען זיך; דער טאדעל, פארוואורף.

objur'gatory *a.* (אב-דזשור'-גיי-טא-רי) טאדלענד, מיט פארוואורף.

oblate' *a.*, *n.* and *v.* (אב-לייט') אבגעפלאכט ביי די פאלען [ווי די ערד איז אבגעפלאכט אדער צונויפגעדריקט ביי די פאלען]; אין דער קאטוילישער קירך — געווידמעט פאר הייליגע נוצען; איבערגעבען צו רעליגיעזען דיענסט; א מענש, וואס געפינט זיך אין מאנאסטיר און גיט זיך איבער צו גאטעס־דיענסט, ניט זייענדיג א מאנאך; דאס הייליגע ברויט, וואס מען בענוצט ביים קריסטליכען הייליגען אבענדמאהל; ווידמען, איבערגעבען זיך צו גאטעסדיענסט.

oblate'ness *n.* (אב-לייט'-נעס) אבגעפלאכטקייט, צונויפגעדריקטקייט [ווי דער ערד־קוגעל ביי די פאלען].

obla'tion *n.* (אב-ליי'-שאן) דאס ווידמען עפעס פאר דער קירך; דאס בריינגען א קרבן; אן אפפער, א קרבן־מנחה.

ob'ligable *a.* (אב'-לי-געבל) וואס קען זיך פערפליכטען; וואס פיהרט אויס א התחיבות; אויף וואס עס קען געגעבען ווערען א פערפליכטונג.

ob'ligate *v.* and *a.* (אב'-לי-גייט) פערבינדען [ווי דורך א פערפליכטונג, דורך א שבועה א. ד. ג.]; פערפליכטען; שטעלען אונטער א התחיבות; פערבונדען, פערפליכטעט; מחויב.

obliga'tion *n.* (אב-לי-גיי'-שאן) א פערפליכטונג, התחיבות; א פליכט, א חוב.

The protection of the weak is the **obligation** of the strong.

obliga'tional *a.* (אב-לי-גיי'-שאנ-על) ז. *obligatory*

ob'ligative *a.* (אב'-לי-גיי-טיוו) וואס בעצייכענט א מוז אדער א פליכט.

ob'ligativeness *n.* (אב'-לי-גיי-טיוו-נעס) דאס זיין פערפליכטענד; דאס זיין א מוז.

obliga'to *a. and n.* (אב-לי-גא'-טא) ז. *obbligato*

ob'ligatorily *adv.* (אב'-לי-גיי-טא-רי-לי) אבליגאטאריש, פערפליכטענד; אויף א פערפליכטענדען אופן; דורך התחיבות.

ob'ligatoriness *n.* (אב'-לי-גיי-טא-רי-נעס) דאס זיין בינדענד אדער פער-פליכטענד.

ob'ligatory *a.* (אב'-לי-גיי-טא-רי) אבליגאטאריש, מאראליש אדער געזעצליך פערבינדענד; פערפליכטענד.

oblige' *v.* (א-בלאידזש') פערפליכטען; פערבינדליך מאכען; נויטיגען; צווינגען; געפעליג זיין; טהאן א טובה.

obligee' *n.* (אב-לי-דזשיע') איינער, צו וועמען אן אנדערער איז פערפליכטעט; דער וועלכער איז פערפליכטעט.

obli'ger *n.* (א-בלאי'-דזשער) איינער וואס פערבינדעט אדער פערפליכטעט; דער וואס טהוט א טובה.

obli'ging *a.* (א-בלאי'-דזשינג) דיענסט-פערטיג; וואס איז גענייגט צו טהאן א טובה; געפעליג.

obli'gingness *n.* (א-בלאי'-דזשינג-נעס) דיענסט-פערטיגקייט; געפעליגקייט.

ob'ligor *n.* (אב'-לי-גאהר) די פערזאן, וועלכע איז געזעצליך פערפליכטעט צו ער-פילען א געוויסע התחיבות; איינער וואס נעהמט אויף זיך די ערבות פאר אן אנ-דערען.

obliqua'tion *n.* (אב-לי-קהוויי'-שאן) אן אבבויגונג אדער אבווענדונג אן א זייט.

oblique' *a.* (אב-ליק') קרום, שיעף, ניט גלייך; אבגעבויגען אדער אבגעקעהרט אן א זייט; אינדירעקט; ארונטער פון דרך הישר.

oblique' an'gle (אב-ליק' ענגל) אין געאמעטריע — א שיעפער ווינקעל [א ווינקעל פון מעהר אדער ווייניגער ווי 90 גראד].

oblique' case (אב-ליק' קייס) אין גראמאטיק — דער אינדירעקטער קאזוס אדער פאל [די פארם פון א הויפט-ווארט, ביי-ווארט א. ד. ג. ווען עס ענטפערט אויף די פראגען: פון וועמען? צו וועמען? מיט וועמען? וועגען וועמען? א. ז. וו. ווי למשל, פון ברודער, צום ברודער, מיט'ן ברודער, וועגען ברודער, דעם ברודער].

oblique'ly *adv.* (אב-ליק'-לי) אין א קרומער ריכטונג; ניט דירעקט.

oblique'ness *n.* (אב-ליק'-נעס) קרום-קייט, שיעפקייט; דאס זיין אבגעקעהרט פון דרך הישר.

oblique' speech (אב-ליק' ספיעטש) אין גראמאטיק — די אינדירעקטע רעדע, ווען איינער גיט איבער דעם אנדערענס רייד מיט זיינע אייגענע ווערטער [ווי למשל, אנשטאט "ער האט טעלעגראפירט — איך וועל היינט קומען" זאגט מען: "ער האט טעלעגראפירט, אז ער וועט היינט קומען"].

obliq'uity *n.* (אב-ליק'-קווי-טי) דאס זיין אבגענייגט פון א גלייכער ריכטונג; קרומקייט, שיעפקייט; דאס זיין אבגע-קעהרט פון דרך הישר; זינדיגקייט, צוי-לאזענקייט.

oblit'erate *v.* (אב-ליט'-ע-רייט) 1. אב-מעקען, אבריבען, אויסמעקען; 2. פער-ניכטען; פערטיליגען.

1. The snow **obliterated** the deer's tracks. 2. Time has **obliterated** the monuments of ancient civilization.

oblitera'tion *n.* (אב-ליט-ע-ריי'-שאן) די אבמעקונג, דאס אויסמעקען, די פער-טיליגונג; אין מעדיצין — די פערשלי-סונג פון א בלוט-אדער אדער לופט-רעהר דורך דעם, וואס די ווענטלעך פון דעם אדער האבען זיך צוזאמענגעקלעפט.

oblit'erative *a.* (אב-ליט'-ע-ריי-טיוו) וואס מעקט אויס, וואס רייבט אב.

obliv'ion *n.* (אב-ליוו'-אי-אן) די פער-געסענהייט; דאס פערגעסען איינעמס חטא, די בעגנאדיגונג, דאס שענקען [א שטראף].

obliv'ious *a.* (אב-ליוו'-אי-אס) 1. פער-געסליך; 2. וואס מאכט פערגעסען.

1. There they stood absorbed in conversation, **oblivious** of the rest of us.

obliv'iously *adv.* (אב-ליוו'-אי-אס-לי) אויף א פערגעסליכען שטייגער; דורך פער-געסען אדער דורך ניט דערמאהנען איי-נעמס זינד.

obliv'iousness *n.* (אב-ליוו'-אי-אס-נעס) די פערגעסליכקייט.

oblivis'cence *n.* (אב-לי-וויס'-ענס) ז. *obliviousness*

ob'long *a. and n.* (אב'-לאהנג) לענג-ליך; וואס איז לענגער איידער ברייטער; א געאמעטרישע פיגור, וועלכע איז לענ-גער איידער ברייטער.

oblonga'ta *n.* (אב-לאנ-גיי'-טא) דער אונטערשטער טייל פון קאפ-מארך, וועל-כער פעראייניגט זיך מיט דעם רוקען-מארך.

ob'longish *a.* (אב'-לאהנג-איש) עטוואס לענגער ווי ברייטער.

ob'longly *adv.* (אב'-לאהנג-לי) אויף א לענגליכער ארט.

ob'longness *n.* (אב'-לאהנג-נעס) לענג-ליכקייט.

ob'loquy *n.* (אב'-לא-קהווי) זידלעריי, בעליידיגונג, פערליימדונג; פארוואורף, טאדעל; לשון-הרע; רכילות.

obnox'ious *a.* (אב-נאק'-שאס) אונטער-געווארפען אדער אויסגעזעצט [צו שאנ-דע, צו א פארוואורף, צו א סכנה א. ד. ג.]; שטראפבאר, וואס פערדיענט א שטראף; איבעל, פאסקודנע; שעדליך.

obnox'iously *adv.* (אב-נאק'-שאס-לי) אויף א מיאוס'ען, שענדליכען אדער פאס-קודנעם אופן.

obnox'iousness *n.* (אב-נאק'-שאס-נעס) פאסקודנעקייט, מיאוס'קייט; שענד-ליכקייט; דאס זיין אויסגעזעצט צו שאנ-דע, פארוואורף א. ז. וו.

o'boe *n.* (או'-בא-ע) די האבאע [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א פאיאל. דער טאן פון דיעזען אינסטרו-מענט איז א צווישען-טאן צווישען א קלארנעט און א פלייט].

Oboe

ob'ol *n.* (אב'-אל) ז. *obole*

ob'olary *a.* (אב'-א-לע-רי) וואס איז שייך אדער וואס בעשטעהט פון אבאלען אדער קליינע מטבעות; ארים.

ob'ole *n.* (אב'-אול) אן אלט-פראנצויזישע קליינע מטבע; אן אלט-גריכישע מטבע פון זעהר א קליינעם ווערטה [א דריטעל פון א סענט]; אן אפטייק-געוויכט [א זעקסטעל פון א דראכמא].

ob'olus *n.* (אב'-א-לאס) ז. *obole*

obo'vate *a.* (אב-או'-ווייט) וואס האט די פארם אדער פיגור פון אן איי מיט דער ברייטערער זייט צום דרוי-סען [ווי געוויסע בלעטער פון פלאנצען].

Obovate Leaf

obrep'tion *n.* (אב-רעפ'-שאן) דאס אריינ'גנב'ענען זיך אדער אריינקריכען אונבעמערקטער-הייד; אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — דאס בעקומען דורך שווינדעל אלס מתנה א קאנפיסקירטען גוט אדער א גוט וואס איז אריינגעפאלען אין די הענד פון דער רעגיערונג, ווייל קיין יורשים האבען זיך דארויף ניט געפונען.

obrotund' *a.* (אב-רא-טאנד') אין בא-טאניק — וואס איז כמעט רונדיג [וועגען געוויסע בלעטער און פרוכטען פון פלאנ-צען].

obruenda'rium *n.* (אב-רוה-ען-דיי'-רי-אם) א כלי וואס ענטהאלט אין זיך אן אנדער כלי; א פארצייטיגער ליימענער טאפ, אין וועלכען עס פלעגט זיך אריינ-שטעלען א גלעזערנע כלי.

obry'zum *n.* (אב-ראי'-זאם) ריינעס גאלד, גין-גאלד.

obscene' *a.* (אב-סין') שמוציג, עקעל-דיג, מיאוס [אין האנדלען, ריידען א. ד. ג.]; נבול-פה'דיג; פארנאגראפיש.

obscene' lit'erature (אב-סין' ליט'-ע-רע-טשור) פארנאגראפישע ליטעראטור.

obscene'ly *adv.* (אב-סינ'-לי) אויף א שמוציגען, מיאוס'ען אופן [אין האנדלען, ריידען א. ד. ג.]; מיט נבול-פה; פארנא-גראפיש.

obscene'ness *n.* (אב-סינ'-נעס) ז. *obscenity*

obscen'ity *n.* (אב-סענ'-אי-טי) שמוציג-קייט, מיאוס'קייט, עקעלהאפטיגקייט [אין האנדלונג, ריידען א. ד. ג.]; נבול-פה; פארנאגראפיע.

obscu'rant *n.* (אב-סקיו'-רענט) אן אב-סקוראנט, א פינסטערלינג, א פיינד פון אויפקלערונג און פראגרעס.

obscu'rantism *n.* (אב-סקיו'-רענ-טיזם) אבסקוראנטיזם, די געגנערשאפט צו אויפ-קלערונג און פראגרעס.

obscu'rantist *n. and a.* (אב-סקיו'-רענ-טיסט) אן אבסקוראנט, א פינסטער-לינג, א געגנער פון פראגרעס און אויפ-קלערונג; וואס איז געגען פראגרעס און אויפקלערונג.

obscura'tion *n.* (אב-סקיו-ריי'-שאן) די פערפינסטערונג, די פערטונקעלונג.

obscure' *a. and v.* (אב-סקיור') 1. טונ-קעל; ניט-דייטליך; ניט פערשטענדליך; ניט קלאר; 2. פערבארגען, אונבעקאנט, אונבעוואוסט; 3. פערטונקלען, פערפינ-סטערען; פערבארגען; מאכען אונקלאר אדער אונדייטליך.

1. The passage in the book is very **obscure**. 2. Lincoln was born of **obscure** parents.

obscure'ly *adv.* (אב-סקיור'-לי) אויף א טונקעלען אופן; פערטונקעלט; אונדייט-ליך; אונקלאר.

obscure'ment *n.* (אב-סקיור'-מענט) ז. *obscuration*

obscure'ness *n.* (אב-סקיור'-נעס) טונ-קעלהייט; אונפערשטענדליכקייט; אונ-דייטליכקייט, אונקלארקייט; אונבעקאנט-קייט.

obscur'er *n.* (אב-סקיור'-ער) איינער אדער עטוואס וואס פערטונקעלט אדער מאכט אונקלאר אדער אונדייטליך.

obscu'rity *n.* (אב-סקיו'-רי-טי) טונקעלהייט, אונקלארקייט, אונדייטליכקייט; אונפערשטענדליכקייט; אונבעקאנטקייט, אונבעוואוסטקייט.

ob'secrate *v.* (אב'-סי-קרייט) בעטען, בעטען מיט תחנונים.

obsecra'tion *n.* (אב-סי-קריי'-שאן) דאס בעטען מיט תחנונים.

obse'quial *a.* (אב-סי'-קהווי-על) וואס איז שייך צו די צערעמאניעס פון א לויה אדער צו א בעערדיגונגס=צערעמאניע.

obse'quience *n.* (אב-סי'-קהווי-ענס) ז. *obsequiousness*.

ob'sequies *n.* (אב'-סי-קהוויעז) בעערדיגונגס=צערעמאניעס; א לויה. ז. *obsequy*.

obse'quious *a.* (אב-סי'-קהווי-אס) געהארכזאם, פאלגזאם; קנעכטיש פאלגזאם; דיענסט=פערטיג, קריכעריש, אונטערטהעניג.

obse'quiously *adv.* (אב-סי'-קהווי-אס-לי) מיט א קנעכטישער געהארכזאמקייט.

obse'quiousness *n.* (אב-סי'-קהווי-אס-נעס) געהארכזאמקייט, פאלגזאמקייט; קנעכטישע געהארכזאמקייט אדער דיענסטפערטיגקייט.

ob'sequy *n.* (אב'-סי-קהווי) א לויה=צערעמאניע.

obser'vable *a.* (אב-זויר'-וועבל) בעמערקבאר, מערקליך; בעמערקענסווערטה, מערקווירדיג.

obser'vableness *n.* (אב-זויר'-וועבל-נעס) בעמערקבארקייט; מערקווירדיגקייט.

obser'vably *adv.* (אב-זויר'-ווע-בלי) אויף א בעמערקענסווערטהען אדער מערקווירדיגען אופן; אויף א מערקבארען אופן.

obser'vance *n.* (אב-זויר'-ווענס) אויפמערקזאמקייט, בעאבאכטונג; די אבהיטונג פון א רעליגיעזען מנהג; א מנהג, א כלל אדער צערעמאניע וואס דארף אבגעהיט ווערען; אכטונג, רעספעקט.

observan'da *n.* (אב-זויר-ווענ'-דא) זאכען וואס דארפען אבגעהיט ווערען.

observan'dum *n.* (אב-זויר-ווענ'-דאם) א זאך וואס דארף אבגעהיט ווערען.

obser'vant *a. and n.* (אב-זויר'-ווענט) אויפמערקזאם; בעאבאכטענד; געהארכזאם; שטרענג אין אבהיטען א דין, א מנהג א. ד. ג.; איינער וואס היט שטרענג אב א דין, א געזעץ, א מנהג א. ד. ג.

Obser'vant *n.* (אב-זויר'-ווענט) א שטרענגער פראנציסקאנער [איינער פון די פראנציסקאנער מאנאכען, וועלכע האבען זיך אבגעטיילט אין 15טען יאהרהונדערט פון דעם פראנציסקאנער ארדען].

Obser'vantine *n.* (אב-זויר'-ווענ-טין) ז. *Observant*.

Obser'vantist *n.* (אב-זויר'-ווענ-טיסט) ז. *Observant*.

obser'vantly *adv.* (אב-זויר'-ווענט-לי) אויף א בעאבאכטענדען אופן; מיט אויפמערקזאמקייט.

observa'tion *n.* (אב-זויר-וויי'-שאן) א בעאבאכטונג; א בעמערקונג; א וויסענשאפטליכע בעאבאכטונג; די אבהיטונג [פון מנהגים, געזעצען, דינים א. ד. ג.].

observa'tional *a.* (אב-זויר-וויי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעאבאכטונג; וואס ווערט בענוצט ביי א בעאבאכטונג; וואס איז בעגרינדעט אויף א בעאבאכטונג.

observa'tionally *adv.* (אב-זויר-וויי'-שאנ-על-אי) דורך בעאבאכטונג.

observa'tion-car *n.* (אב-זויר-וויי'-שאנ-קאר) אן אפענער באהן=וואגאן וואס גיט די מעגליכקייט די פאסאזשירען צו בעאבאכטען די געגענדען, דורך וועלכע זיי פאהרען.

ob'servator *n.* (אב'-זויר-וויי-טאר) א בעאבאכטער, א בעמערקער.

obser'vatory *n.* (אב-זויר'-ווע-טא-רי) אן אבסערוואטאריע [א פלאץ אדער געביידע אויסגעשטאטעט מיט די נויטיגע אינסטרומענטען פאר אסטראנאמישע און מעטעאראלאגישע בעאבאכטונגען]; א בעאבאכטונגס=פלאץ.

observe' *v.* (אב-זוירוו') בעאבאכטען; בעמערקען; מאכען א בעמערקונג; זיין אויפמערקזאם; אבהיטען [א דין, א מצוה, א מנהג א. ד. ג.].

obser'ver *n.* (אב-זויר'-ווער) א בעאבאכטער; אן אבהיטער [פון א געזעץ, א מנהג, א דין א. ד. ג.].

obser'ving *a.* (אב-זויר'-ווינג) בעאבאכטענד; אויפמערקזאם; אבהיטענדיג [דינים, מנהגים א. ד. ג.].

obser'vingly *adv.* (אב-זויר'-ווינג-לי) בעאבאכטענדיג; מיט אויפמערקזאמקייט; אבהיטענדיג.

obsess' *v.* (אב-סעס') אנגרייפען, פלאגען [וועגען א דבוק אדער בייזען גייסט].

obses'sion *n.* (אב-סעש'-אן) דאס זיין בעהערשט אדער געפלאגט פון א דבוק אדער בייזען גייסט; א בעלאגערונג.

obsid'ian *n.* (אב-סיד'-אי-ען) אבזידיאן, וואולקאנישע פערגלייווערטע לאווא וואס איז ענליך צו גלאז.

obsid'ional *a.* (אב-סיד'-אי-א-נעל) בעלאגערנד, וואס איז שייך צו א בעלאגערונג [פון אן ארמעע].

obsid'ional coins (אב-סיד'-אי-א-נעל קאינז) בעלאגערונגס=מינצען [נויט=געלד וואס ווערט געפרעגט אין דער צייט פון א בעלאגערונג].

obsid'ional crown (אב-סיד'-אי-א-נעל קראון) א בעלאגערונגס=קרוין [א גראז=קרוין אלס אויסצייכנונג אין אלטען רוים פאר די גענעראלען, וועלכע האבען אויסגעהאלטען א בעלאגערונג].

obsid'ionary *a.* (אב-סיד'-אי-א-נע-רי) בעלאגערענד; געפרעגט [וועגען געלד] אין א בעלאגערטען ארט.

obsig'nate *v.* (אב-סיג'-נייט) בעזיגלען, בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען.

obsigna'tion *n.* (אב-סיג-ניי'-שאן) די בעזיגלונג; די בעקרעפטיגונג, די בעשטעטיגונג.

obsig'natory *a.* (אב-סיג'-נע-טא-רי) בעשטעטיגענד, בעקרעפטיגענד, בעזיגלענד.

obsolesce' *v.* (אב-סא-לעס') פעראלטערט ווערען, ארויסגעהן פון געברויך.

obsoles'cence *n.* (אב-סא-לעס'-ענס) דאס ווערען פעראלטערט, דאס אלט ווערען, דאס ארויסגעהן פון געברויך.

obsoles'cent *a.* (אב-סא-לעס'-ענט) פעראלטעט; וואס געהט ארויס פון געברויך.

ob'solete *a.* (אב'-סא-ליט) פעראלטעט; ארויס פון געברויך; אין זאאלאגיע — אונדייטליך; ניט גענוג ענטוויקעלט.

ob'soleteness *n.* (אב'-סא-ליט-נעס) פעראלטונג, דאס זיין ארויס פון געברויך; אין זאאלאגיע — אונדייטליכקייט, דאס זיין אונענטוויקעלט.

ob'soletism *n.* (אב'-סא-ליט-איזם) א מנהג, א מאדע, א ווארט א. ד. ג. וואס איז פעראלטעט אדער ארויס פון געברויך.

ob'stacle *n.* (אב'-סטעקל) א הינדערניס, א שטרויכלונג, עפעס וואס שטעהט אין וועג.

ob'stacle-race *n.* (אב'-סטעקל-רייס) א וועט=לויף מיט שטערונגען [ווי פלויטען, גריבער א. ז. וו.].

obstet'ric *a.* (אב-סטעט'-ריק) ז. *obstetrical*.

obstet'rical *a.* (אב-סטעט'-רי-קעל) געבורטס=הילפליך; וואס איז שייך צו אקושערסטווע.

obstet'rical for'ceps (אב-סטעט'-רי-קעל פאהר'-סעפס) א געבורטס=צוואנג [אזא צוואנג וואס ווערט בענוצט ביי שווערע געבורטען אנצונעהמען דאס קינד].

obstetrica'tion *n.* (אב-סטעט-רי-קיי'-שאן) געבורטס=הילף, אקושערסטווע.

obstetri'cian *n.* (אב-סטע-טריש'-ען) אן אקושער, א געבורטס=העלפער; א הייבאם.

obstetri'cious *a.* (אב-סטע-טריש'-אס) געבורטס=הילפליך.

obstet'rics *n.* (אב-סטעט'-ריקס) אקושערסטווע, אקושעריי, געבורטס=הילף קונסט.

obstet'rist *n.* (אב-סטעט'-ריסט) ז. *obstetrician*.

obstet'rix *n.* (אב-סטעט'-ריקס) אן אקושערקע, א הייבאם.

ob'stinacy *n.* (אב'-סטי-נע-סי) הארטנעקיגקייט, איינגעשפארטקייט, עקשנות; ווידערשפענסטיגקייט.

ob'stinate *a.* (אב'-סטי-נייט) הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע'עקשנ'ט, ווידערשפענסטיג.

ob'stinately *adv.* (אב'-סטי-נייט-לי) מיט עקשנות, מיט איינגעשפארטקייט; ווידערשפענסטיג.

ob'stinateness *n.* (אב'-סטי-נייט-נעס) ז. *obstinacy*.

obstipa'tion *n.* (אב-סטי-פיי'-שאן) פערשטאפונג, עצירות.

obstrep'erate *v.* (אב-סטרעפ'-ע-רייט) מאכען א שטארקען גערויש.

obstrep'erous *a.* (אב-סטרעפ'-ע-ראס) שטארק ליארמדיג, גערוישפול.

obstrep'erously *adv.* (אב-סטרעפ'-ע-ראס-לי) אויף א שטארק=ליארמדיגען אופן; מיט א שטארקען ליארם אדער גערויש.

obstrep'erousness *n.* (אב-סטרעפ'-ע-ראס-נעס) א שטארקער ליארם אדער גערויש; א געפילדער.

obstric'tion *n.* (אב-סטריק'-שאן) א צווינגענדע פערפליכטונג; געבונדענקייט.

obstrop'ulous *a.* (אב-סטראפ'-יו-לאס) ז. *obstreperous*.

obstruct' *v.* (אב-סטראקט') פערשטאפען, פערשפארען; פערשטעלען; הינדערען, שטערען, שטרויכלען.

obstruc'ter *n.* (אב-סטראק'-טער) א שטערער, א הינדערער.

obstruc'tion *n.* (אב-סטראק'-שאן) א פערשפארונג; א הינדערניס, א שטערונג; אן אבסטרוקציאן, א סיסטעמאטישע שטערונג אדער הינדערניס אין א פארלאמענט [ווי דורך האלטען לאנגע רעדען, מאכען פארשלעגע א. ד. ג.] וואס א מינאריטעטס=פארטיי נעהמט אונטער כדי ניט צו דערלאזען דורכפיהרען וועלכען עס איז געזעץ.

obstruc'tionism *n.* (אב-סטראק'-שאנ-איזם) אבסטרוקציאניזם, דאס מאכען אן אבסטרוקציאן. ז. *obstruction*.

obstruc'tionist *n.* (אב-סטראק'-שאנ-איסט) א שטערער, א הינדערער; אן אבסטרוקציאניסט [אין א פארלאמענט]. ז. *obstruction*.

obstruc'tive *a. and n.* (אב-סטראק'-טיוו) הינדערענד, שטערענד; וואס פעראורזאכט אן אבסטרוקציאן; איינער אדער עטוואס וואס שטערט אדער הינ=

דערט; איינער וואס מאכט אז אבסטרוק-
ציאן.

obstruc'tively *adv.* -אב-סטראק'-טיוו)
לי) אויף א שטערענדען אדער הינדע-
רענדען אופן; דורך אן אבסטרוקציאן.

obstruc'tiveness *n.* -אב-סטראק'-טיוו)
נעס) שטערעניש, הינדערנים.

obstruc'tor *n.* (אב-סטראק'-טאר)
ז. *obstructer*

ob'struent *a.* and *n.* (אב'-סטרו-ענט)
שטערענד, הינדערענד; פערשטאפענד;
עטוואס וואס שטערט אדער הינדערט;
עטוואס וואס פעראורזאכט פערשטאפונג
[עצירות].

obstupefa'cient *a.* -אב-סטיו-פי)
פיי'-שיענט) בעטויבענד, וואס בעטויבט
די חושים.

obstu'pefy *v.* (אב-סטיו'-פי-פאי) בע-
טויבען די חושים.

obtain' *v.* (אב-טיין') 1. ערגרייכען, בע-
קומען; 2. בעשטעהן, האבען אן עקזיס-
טענץ.

1. Cigars may be **obtained** in this drug store. 2. Freedom **obtains** in this land.

obtai'nable *a.* (אב-טיי'-נעבל) וואס
קען ערגרייכט ווערען, וואס מען קען בע-
קומען.

obtai'ner *n.* (אב-טיי'-נער) איינער
וואס בעקומט עפעס; אן ערגרייכער.

obtain'ment *n.* (אב-טיינ'-מענט) דאס
ערגרייכען; דאס ערהאלטען, דאס בעקו-
מען.

obtect' *a.* (אב-טעקט') ז. *obtected*

obtec'ted *a.* (אב-טעק'-טעד) בעדעקט,
געשיצט [בעזונדערס ווענען טהיערע
וועלכע זיינען בעדעקט מיט א שאלעכץ
אדער מושעל].

obtem'per *v.* (אב-טעמ'-פער) געהאר-
כען; פאלגען.

obtest' *v.* (אב-טעסט') שטארק בעטען;
בעטען מיט תחנונים.

obtesta'tion *n.* (אב-טעס-טיי'-שאן) א
שטארקעס געבעט, א דרינגענדע ביטע.

obtri'tion *n.* (אב-טריש'-אן) דאס אב-
שייערען; דאס אבגרייבען; דאס אויסריי-
בען.

obtrude' *v.* (אב-טרוהד') ארויפדרינ-
גען, ארויפצווינגען, ארויפלעגען מיט
גוואלד; זיך ארויפדרינגען אויף איינע-
צען, זיך אנטשעפען.

obtru'der *n.* (אב-טרוה'-דער) אן ארויפ-
צווינגער, א צודרינגליכער מענש, איינער
וואס טשעפעט זיך אן.

obtrun'cate *v.* and *a.* -אב-טראנ')
קייט) אויסשניידען; פערקריפלען, קא-
ליעטשען; אויסגעשניטען, ארומגעשניטען;
צוקאליעטשעט.

obtrunca'tion *n.* (אב-טראנ-קיי'-שאן)
דאס צוקאליעטשען; פערקריפלונג.

obtru'sion *n.* (אב-טרוה'-זשאן) די
ארויפצווינגונג, די ארויפדרינגונג, די
ארויפלעגונג מיט גוואלד; דאס אנטשעפען.

obtru'sionist *n.* -אב-טרוה'-זשאנ)
איסט) אן ארויפדרינגער, אן ארויפצווינ-
גער.

obtru'sive *a.* (אב-טרוה'-סיוו) ארויפ-
צווינגליך; ארויפדרינגליך; וואס טשע-
פעט זיך אן.

obtru'sively *adv.* (אב-טרוה'-סיוו-לי)
אויף אן ארויפצווינגענדען אדער צודרינג-
ליכען אופן.

obtru'siveness *n.* -אב-טרוה'-סיוו)
נעס) ארויפדרינגליכקייט; צודרינגליכ-
קייט.

obtund' *v.* (אב-טאנד') טעמפ מאכען;
אבשוואכען די שארפקייט אדער קראפט
פון עפעס [ווי פון ווערהטאג א. ד. ג.].

obtun'dent *a.* and *n.* (אב-טאנ'-דענט)
פערטעמפענד; טעמפ מאכענד; אבשווא-
כענד; א מין זאלב וואס ווערט בענוצט
צו בעשיצען א געוויסען טייל פון קער-
פער פון רייבונג; א מיטעל צו טויטען
דעם נערוו פון א צאהן ביי א צאהן-
ווערהטאג.

obtun'dity *n.* (אב-טאנ'-די-טי) דאס
זיין פערטעמפט, בעטויבט [ווי א נערוו
אין א צאהן ווען מען טויט איהם].

ob'turate *v.* (אב'-טיו-רייט) צומאכען,
פערשטאפען אדער פערשליסען אן עפע-
נונג אדער לאך.

ob'turating *a.* (אב'-טיו-ריי-טינג)
וואס פערשטאפט, וואס פערמאכט, וואס
פערשליסט [אן עפענונג אדער לאך].

obtura'tion *n.* (אב-טיו-ריי'-שאן) די
פערשטאפונג, די פערשליסונג.

ob'turator *n.* (אב'-טיו-ריי-טאר) דאס
וואס פערשטאפט אדער פערמאכט אן עפע-
נונג אדער לאך.

obtus'angular *a.* -אב-טיוס'-ענ-גיו)
לאר) טעמפ-ווינקעלדיג, מיט ניט-שפיצי-
גע קאנטען.

obtuse' *a.* (אב-טיוס') טעמפ; ניט שפי-
ציג [ווענען א ווינקעל וואס איז גרעסער
פון 90 גראד].

obtuse'-an'gled *a.* (אב-טיוס'-ענ'גלד)
מיט טעמפע ווינקלען.

obtuse'-an'gular *a.* -אב-טיוס'-ענ')
גיו-לאר) ז. *obtusangular*

obtuse'ly *adv.* (אב-טיוס'-לי) אויף א
טעמפען שטייגער; טעמפיג, ניט שארף;
מיט א טעמפען קאפ, נאריש.

obtuse'ness *n.* (אב-טיוס'-נעס) טעמפ-
קייט, דומהייט; טעמפקייט, ניט-שפיציג-
קייט.

obum'brate *v.* (אב-אמ'-ברייט) בעדע-
קען מיט א שאטען; איבערציהען ווי מיט
א וואלקען; מאכען טונקעל.

obumbra'tion *n.* (אב-אמ-בריי'-שאן)
די איבערשאטונג, די פערטונקעלונג.

obval'late *a.* (אב-וועל'-אייט) אין בא-
טאניק — ארומגערינגעלט פון אלע זיי-
טען ווי מיט ווענטעלך.

obverse' *a.* (אב-ווארס') אומגעקעהרט
מיט'ן פנים אדער מיט דער רעכטער זייט
צו [ווי די רעכטע זייט פון א מטבע אדער
מעדאל]; אין באטאניק — ביי וועלכען
דער אונטען איז שמעלער איידער דער
אויבען [ווי געוויסע בלעטער].

ob'verse *n.* (אב'-ווארס) דאס פנים
אדער די רעכטע זייט פון א מטבע אדער
מעדאל; דאס צווייטע אויסזעהן פון א
געוויסען פאקט, ווען מען בעטראכט איהם
פון אן אנדער שטאנדפונקט.

obverse'ly *adv.* (אב-ווארס'-לי) אזוי,
דאס עס זאל אויסקומען מיט'ן פנים
ארויף.

obver'sion *n.* (אב-וואר'-שאן) דאס
אויסדרעהען זיך מיט'ן פנים צו עפעס; אין
לאגיק — די אומוואנדלונג פון א זאץ.
ז. *conversion*

obvert' *v.* (אב-ווארט') צו- צוקעהרען,
ווענדען [מיט'ן געזיכט אדער מיט דער
רעכטער זייט פון עפעס].

ob'viate *v.* (אב'-ווי-אייט) בעזייטיגען,
ניט דערלאזען, פערהינדערען.

With good judgment all the possible difficulties in our way can be **obviated**.

ob'vious *a.* (אב'-ווי-אס) אויגענשיינליך,
דייטליך, בעשיינפערליך; זיכער; קלאר.

It is **obvious** that we shall miss the train

ob'viously *adv.* (אב'-ווי-אס-לי)
ז. *obvious*

ob'viousness *n.* (אב'-ווי-אס-נעס)
אויגענשיינליכקייט, דייטליכקייט, בעשיינ-
פערליכקייט; זיכערהייט; אונבעשטרייט-
בארקייט.

ob'volute *a.* (אב'-ווא-ליוט) צוזאמענ-
געוויקעלט, איינגעראלט.

ob'voluted *a.* (אב'-ווא-ליו-טעד) אין
באטאניק — וואס האט איינגעוויקעלטע
אדער איינגעראלטע טיילען [ווי די בלע-
טער פון געוויסע פלאנצען].

o'by *n.* (א'-בי) ז. *obi*

ocari'na *n.* (אק-ע-רי'-נא) א מין
ליימען פייפעל.

Ocarina

occa'sion *n.* and *v.* (א-קיי'-זשאן)
1. א געלעגענהייט;
א צופאל, אן אקאזיע; צופעליגע אומ-
שטענדען; 2. אן אורזאך; א נויטווענדיג-
קייט, א בעדערפניש; 3. פעראורזאכען
אדער ווירקען צופעליג.

1. We met on a particular **occasion**. 2. There is no **occasion** for worry about the matter.

occa'sional *a.* (א-קיי'-זשאנ-על) גע-
לעגענטליך, צופעליג.

She is an **occasional** visitor of the theatre.

occa'sional chair (א-קיי'-זשאנ-על
טשעהר) א שטוהל, וואס בעלאנגט ניט צו
דעם גאנג שטוהלען אין צימער; א צוגע-
געבענער שטוהל, וואס דיענט אפט אלס א
ציערונג פון שטוב.

occa'sionalism *n.* -א-קיי'-זשאנ-על)
איזם) אין פילאזאפיע — דער אקאזיאנא-
ליזם, די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע
קענען ווירקען איינע אויף די אנדערע נור
דורך דער אריינמישונג פון א געטטליכער
קראפט.

occa'sionalist *n.* -א-קיי'-זשאנ-על)
איסט) אן אנהענגער פון אקאזיאנאליזם.
ז. *occasionalism*

occa'sionally *adv.* -א-קיי'-זשאנ-על)
אי) אויף א געלעגענטליכען אדער צופע-
ליגען אופן.

occa'sional ta'ble (א-קיי'-זשאנ-על
טייבל) א קליין פערציערט טישעל אין א
זאאל, בודואר א. ד. ג.

occa'sioner *n.* (א-קיי'-זשאנ-ער) א
פעראורזאכער, איינער וואס פעראורזאכט
א געלעגענהייט צו עפעס.

oc'cident *n.* (אק'-סי-דענט) וועסט-זייט,
מערב-זייט.

Oc'cident *n.* (אק'-סי-דענט) דער אק-
סידענט, די לענדער וואס ליגען צו מערב-
זייט פון אזיען און פון דער טערקישער
מלוכה [אין געגענזאץ צו דעם אריענט];
די מערב-אייראפעאישע לענדער.

occiden'tal *a.* (אק-סי-דענ'-טעל)
וועסטליך, פון מערב-זייט.

Occiden'tal *a.* and *n.* -אק-סי-דענ')
טעל) וואס איז שייך צו אקסידענט אדער
צו די לענדער וואס ליגען אין מערב-
זייט פון אזיען און פון דער טערקישער
מלוכה; א געבארענער אדער אן איינוואוה-
נער פון א מערב-אייראפעאישען לאנד.

occiden'talism *n.* -אק-סי-דענ'-טעל)
איזם) די מנהגים, זיטען א. ד. ג. פון אק-
סידענט אדער פון די מערב-אייראפעאישע
לענדער.

occiden'talist *n.* -אק-סי-דענ'-טעל)
איסט) אן אקסידענטאליסט, אן אנהענגער
פון דער קולטור פון די מערב-אייראפעאי-
שע לענדער.

Occiden'talist *n.* -אק-סי-דענ'-טעל)
איסט) איינער וואס שטודירט די שפרא-

כען, ליטעראטורען א. ז. וו. פון די מערב־אייראפעאישע לענדער.

occiden'talize *v.* (אק-סי-דענ'-טעל-איז) ווירקען אנצונעהמען די מערב־אייראפעאישע קולטור און זיטען.

occiden'tally *adv.* (אק-סי-דענ'-טעל-אי) אויף דעם אופן פון די מערב־אייראפעאישע לענדער; אין דעם אקסידענט [אין געגענזאץ צום אריענט].

occip'ital *a. and n.* (אק-סיפ'-אי-טעל) וואס געהערט צו דער פאטילניצע [הינטער־טייל פון קאפ]; ביי וועלכען די פאטילניצע אדער דער הינטער־טייל פון קאפ שטארצט פיעל ארויס אדער איז מעהר ענטוויקעלט; דער פאטילניצע־ביין; דער פאטילניצע־מוסקול.

occip'ital bone (אק-סיפ'-אי-טעל באון) דער פאטילניצע־ביין [דער אונטערשטער ביין פון קאפ־שארבען].

oc'ciput *n.* (אק'-סי-פאט) די פאטילניצע [דער הינטער־טייל פון קאפ].

occi'sion *n.* (אק-סיזש'-אן) דאס טויטען; דאס דערהרג'ענען.

occlude' *v.* (א-קלוהד') אין פיזיק און כעמיע — איינזויגען, איינזאפען, אריינציהען אין זיך [ווי געוויסע מעטאלען דורך דער ווירקונג פון א הויכער טעמפעראטור זאפען אין זיך איין א געוויסען גאז און דערמיט בייטען זיך אום די פיזישע אדער כעמישע אייגענשאפטען פון מעטאל]; איינשליסען; פערשליסען.

occlu'dent *a. and n.* (א-קלוה'-דענט) פערשליסענדיג, וואס שליסט צו; דאס וואס פערשליסט.

occlu'sion *n.* (א-קלוה'-זשאן) די פערשליסונג; די פערמאכונג פון עפעס; אין מעדיצין — די פערשליסונג פון א חלל אין קערפער אדער פון א בלוט־אדער; אין פיזיק אדער כעמיע — דאס איינזאפען אין זיך.

occlu'sive *a.* (א-קלוה'-סיוו) פערשליסענד; וואס דיענט צו פערשליסען, פערמאכען אדער איינשליסען.

occlu'sor *n.* (א-קלוה'-סאר) וואס פערשליסט אדער פערמאכט [ווענען אן אבר אדער קערפער־טייל, דורך וועלכען עס פערמאכט זיך א געוויסער חלל אין קערפער].

occult' *a. and v.* (א-קאלט') פערבארגען, געהיים; אונבעקאנט, מיסטעריעז; פערבארגען; פערשטעלען; בעהאלטען; האלטען אין געהיים.

There is no occult meaning to my words; I mean just what I say.

occult' art (א-קאלט' ארט) די שווארצע קונסט, כשוף־מאכעריי.

occulta'tion *n.* (אק-אל-טיי'-שאן) די פערדעקונג, די בעהאלטונג, די פערבארגונג; אין אסטראנאמיע — די פערבארגונג פון א פלאנעט אדער שטערן, ווען א צווייטער שטערן פערשטעלט איהם; דאס פערשווינדען פון אויג; דאס ניט־לאזען זיך זעהן.

occult' crimes (א-קאלט' קראימז) פערברעכענס וואס ווערען געטהאן בסוד.

occult' disease' (א-קאלט' די-זיעז') א קראנקהייט, וועגען וועלכער עס איז נאך ניט בעוואוסט איהרע אורזאכען און היילמיטלען.

occul'tism *n.* (א-קאל'-טיזם) אקולטיזם, דאס שטודירען אדער פראקטיצירען געהיימניספולע, מיסטעריעזע זאכען, וועלכע ציינען זיך ארויס ווי איבערנאטירליך; דאס לערנען זאכען, וועלכען מען האלט בסוד און מען איז מגלה נור צו יחידי סגולה; סתרי תורה.

occul'tist *n.* (א-קאל'-טיסט) אן אקולטיסט, איינער וואס לערענט סתרי תורה.

occult'ly *adv.* (א-קאלט'-לי) אויף א בעהאלטענעם, פערבארגענעם אדער מיסטעריעזען שטייגער.

occult'ness *n.* (א-קאלט'-נעס) פערבארגענקייט, געהיימקייט.

occult' pow'er (א-קאלט' פאו'-ער) א געהיימניספולע, מיסטעריעזע קראפט אדער אייגענשאפט פון א געוויסער זאך.

occult' sci'ences (א-קאלט' סאי'-ענ-סעז) געהיימע וויסענשאפט; די וויסענשאפט וועגען געהיימע אדער איבערנאטירליכע ערשיינונגען.

oc'cupancy *n.* (אק'-יו-פענ-סי) די פערנעהמונג, די בעזיץ־נעהמונג [פון א הויז אדער אנדער אייגענטום]; די צייט וואס איינער האלט עפעס אין בעזיץ.

oc'cupant *n.* (אק'-יו-פענט) א פערנעהמער, א בעזיץ־נעהמער [איינער וואס נעהמט עפעס אין בעזיץ]; איינער וואס פערנעהמט דער ערשטער א זאך, וועלכע האט ניט קיין געזעצליכען אייגענטימער.

occupa'tion *n.* (אק-יו-פיי'-שאן) א בעשעפטיגונג, א געשעפט; דער בעזיץ; דאס פערנעהמען עפעס אין בעזיץ.

occupa'tional *a.* (אק-יו-פיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בעשעפטיגונג.

occupa'tional diseas'es (אק-יו-פיי'-שאנ-על די-זיעז'-עז) פראפעסיאנעלע קראנקהייטען [ספעציעלע קראנקהייטען, וועלכע נעהמען זיך פון די אייגענשאפטען פון דער אדער יענער פראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג, ווי למשל, שריפטזעצער ליידען אפט פון בליי־פערגיפטונג א. ז. וו.].

occupa'tion bridge (אק-יו-פיי'-שאן ברידזש) א בריק איבער אייזענבאהן־רעלסען אדער א טונעל אונטער אן אייזענבאהן.

occupa'tion road (אק-יו-פיי'-שאן ראוד) א פריוואטער וועג נור פאר די אייגענטימער פון א שטיקעל לאנד אדער פאר זייערע ארבייטער.

oc'cupative *a.* (אק'-יו-פיי-טיוו) וואס איז גענומען אין בעזיץ.

oc'cupier *n.* (אק'-יו-פאי-ער) ז. *occupant*

oc'cupy *v.* (אק'-יו-פאי) פערנעהמען, נעהמען אין בעזיץ; בעזיצען; בעוואהנען; בעשעפטיגען; זיך בעשעפטיגען, זיך פערנעהמען מיט עפעס.

oc'cupy the chair (אק'-יו-פאי טהי טשעהר) זיין דער פארזיצענדער [אויף א פערזאמלונג].

occur' *v.* (א-קויר') פארקומען, פאסירען; זיך טרעפען; איינפאלען [אין געדאנק].

occur'rence *n.* (א-קאר'-ענס) דאס פארקומען; דאס טרעפען זיך; א צופעליגער אומשטאנד; א פאסירונג; א פארפאל; דאס צוזאמענטרעפען זיך פון צוויי ימים־טובים אין איין טאג.

o'cean *n. and a.* (או'-שען) דער אקעאן, דער אוקינוס, דער ים־הגדול; א גרויסע מאסע, אן אונענדליכע גרויס; וואס איז שייך צום אקעאן; אקעאניש.

o'cean-ba'sin *n.* (או'-שענ-ביי'סן) דער ים־באסיין [די פערטיעפונג פון דער ערד וואו דער ים געפינט זיך].

ocean'ic *a.* (או-שי-ענ'-איק) אקעאניש, וואס געהערט צום אקעאן; ברייט אדער פערשפרייט ווי דער אקעאן; וואס לעבט אין אקעאן.

o'cean lane (או'-שען ליין) דער וועג פאר שיפען אויף'ן אקעאן. ז. *lane-route*

oceanog'rapher *n.* (או-שי-ע-נאג'-רע-פער) איינער וואס שטודירט און בעשרייבט וויסענשאפטליך דעם אקעאן.

oceanograph'ic *a.* (או-שי-ענ-א-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו אקעאנאגראפיע אדער צו דער וויטענשאפטליכער בעשרייבונג פון אקעאן.

oceanograph'ical *a.* (או-שי-ענ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *oceanographic*

oceanograph'ically *adv.* (או-שי-ענ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) בנוגע צו אקעאנאגראפיע אדעב צו דער וויסענשאפטליכער בעשרייבונג פון אקעאן.

oceanog'raphy *n.* (או-שי-ע-נאג'-רע-פי) אקעאנאגראפיע, די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון אקעאן.

oceanol'ogy *n.* (או-שי-ע-נאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען אקעאן.

o'cean stea'mer (או'-שען סטיע'-מער) אן אקעאן־דאמפף־שיף [א דאמפף־שיף וואס געהט איבער'ן אקעאן].

ocel'lar *a.* (א-סעל'-אר) פול מיט אויגלעך אדער פלעקען וואס ווייזען אויס ווי אויגען.

oc'ellary *a.* (אס'-על-ע-רי) ז. *ocellar*

oc'ellate *a.* (אס'-על-אייט) וואס האט פלעקען עהנליך צו אויגען [ווי די אויגען־עהנליכע פלעקען אויף די פעדערען פון א פאווע אדער פאזאן].

oc'ellated *a.* (אס'-על-איי-טעד) אויגען־עהנליך, אויגען־פערמיג, ווי אויגען. ז. *ocellate*

ocellif'erous *a.* (אס-ע-ליפ'-ע-ראס) ז. *ocellate*

ocel'lus *n.* (א-סעל'-אס) אן אויגעל; איינס פון די קליינע מיקראסקאפישע אויגעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעזעצט דאס אויג פון אן אינזעקט; איינער פון די אויגען־עהנליכע פלעקען אויף געוויסע פלאנצען און פעדערען.

o'celot *n.* (או'-סע-לאט) דער אצעלאט אדער פאנטהער־קאץ [א מין ווילדע אמעריקאנער קאץ].

Ocelot

o'cher *n.* (או'-קער) אקער [א מין מינעראל וואס דרינגט אריין אין פערשיעדענע ערד־מאטעריאלען און בעזאנדערס אין ליים. בעארבייטע אקער ווערט געברויכט אלס געלבע פארב]; געלד, גאלדענע מטבעות.

o'chery *a.* (או'-קער-אי) ווי אקער; וואס בעשטעהט פון אקער. ז. *ocher*

ochle'sis *n.* (אק-לי'-סיס) שעדליכע געזונדהייטס־בעדינגונגען וועלכע ווערען פערורזאכט פון דער צוזאמענקלייבונג פון פיעל קראנקע אין איין הויז.

ochlet'ic *a.* (אק-לעט'-איק) וואס איז שייך צו א קרענקליכען צושטאנד צוליעב דער צוזאמענקלייבונג פון פיעל קראנקע אין איין הויז.

ochloc'racy *n.* (אק-לאק'-רע-סי) אכלא=קראטיע אדער פעבעל=הערשאפט [די הער=שאפט פון גראבען המון].
ochlocrat'ic *a.* (אק-לא-קרעט'-איק) אכלאקראטיש, וואס איז שייך צו דער הערשאפט פון גראבען המון.
ochlocrat'ical *a.* (אק-לא-קרעט'-אי-קעל) ז. *ochlocratic*.
ochloc'raty *n.* (אק-לאק'-רע-טי) ז. *ochlocracy*.
ochlot'ic *a.* (אק-לאט'-איק) וואס בע=צייכענט א מין פיבער, וועלכער נעהמט זיך פון א צוזאמענקלייבונג פון פיעל מענ=שען אין איין הויז.
och'ra *n.* (אק'-רא) ז. *okra*.
ochra'ceous *a.* (אק-ריי'-שיאס) אקער=פארביג, מיט א געלבען קאליר ווי אקער. ז. *ocher*.
o'chre *n.* (או'-קער) ז. *ocher*.
och'rea *n.* (אק'-רי-א) ז. *ocrea*.
o'chreous *a.* (או'-קער-אס) ז. *ochery*.
ochroleu'cous *a.* (אק-רא-ליו'-קאס) אין באטאניק — געלב=ווייס; פון א געלב=ווייסען קאליר.
ochropy'ra *n.* (אק-רא-פאי'-רא) דאס געלבע פיבער [א מין קדחת, וואס טרעפט זיך אפט אין די פייכטע געגענדען פון די הייסע לענדער].
o'chry *a.* (או'-קרי) ז. *ochery*.
o'clock' (א-קלאק') פערקירצונג פון *of the clock* — פון דעם זייגער, א זיי=גער, ווי "אכט א זייגער".
Call me at six o'clock.
oc'rea *n.* (אק'-רי-א) אין באטאניק — א מין שיידעל פון איינעם אדער צוויי צו=נויפגעראלטע בלעטלעך, פון וועלכען עס שפראצט ארויס דער שטאם אדער א צווייגעל פון א פלאנצע.

Ocrea

oc'reate *a.* (אק'-רי-אייט) אין באטאניק — וואס האט א שייד פון צוויי צונויפגעראל=טע בלעטלעך.
oc'tachord *n.* (אק'-טע-קאהרד) א מו=זיקאלישער אינסטרומענט מיט אכט סטרו=נעס; א סיסטעם פון אכט מוזיק=טענער.
octac'tinal *a.* (אק-טעק'-טי-נעל) וואס האט אכט שטראהלען, ווי געוויסע פאלי=פען.
oc'tad *n.* (אק'-טעד) א סיסטעם אדער סעריע וואו עס חזר'ט זיך איבער די צאהל אכט; אין כעמיע — אן אטאם פון אן עלעמענט וואס פערבינדעט מיט זיך אכט אטאמען פון אן אנדער עלעמענט.
octae'dral *a.* (אק-טע-אי'-דרעל) ז. *octahedral*.
octae'dron *n.* (אק-טע-אי'-דראן) ז. *octahedron*.
octaete'ris *n.* (אק-טע-ע-טי'-ריס) אין דעם אלט=גריכישען קאלענדאר — א תקופה פון אכט יאהר, וואו דאס דריטע, פינפטע און אכטע יאהר האט דריי חדשים נאכאנאנד צו 30 טעג, כדי אויסצוגלייכען דאס לבנה=יאהר מיט דעם זונען=יאהר.
oc'tagon *n.* (אק'-טע-גאן) אין געאמעט=ריע — אן אקטאגאן [אן אכט=ווינקעלדי=גע אדער אכט=קאנטיגע פיגור]; א פעס=טונג מיט אכט באסטיאנען.
octag'onal *a.* (אק-טעג'-א-נעל) וואס האט אכט ווינקלען; אכט=ווינקעלדיג, אכט=קאנטיג.
octag'onally *adv.* (אק-טעג'-א-נעל-אי) אין דער פארם פון אן אכט=קאנטיגער פי=גור.

octag'ynous *a.* (אק-טעדזש'-אי-נאס) אין באטאניק — וואס האט אויף זיך אכט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס=אר=גאנען.
octahe'dral *a.* (אק-טע-הי'-דרעל) אק=טאעדריש, וואס האט אכט גלייכע זייטען.
octahe'dron *n.* (אק-טע-הי'-דראן) אן אקטאעדער, א געא=מעטרישע פיגור, וואס בעשטעהט פון אכט גלייכע דריי=עקיגע זייטען.

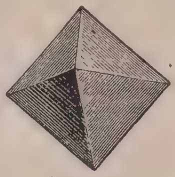
Octahedron

oc'tan *a.* (אק'-טען) וואס טרעפט זיך יעדע אכט טעג.
octan'der *n.* (אק-טען'-דער) א פלאנ=צע מיט אכט שטויב=געפעס [מענליכע אר=גאנען פון א פלאנצע].
Octan'dria *n.* (אק-טען'-דרי-א) א קלאס פלאנצען, וועלכע הא=בען אכט שטויב=גע=פעס אדער מענליכע געשלעכטס=ארגאנען].

Octandria

octan'drian *a.* (אק-טען'-דרי-ען) וואס האט אכט פערשיעדענע שטויב=געפעס.
octan'drious *a.* (אק-טען'-דרי-אס) ז. *octandrous*.
octan'drous *a.* (אק-טען'-דראס) וואס האט אכט שטויב=געפעס אדער מענליכע געשלעכטס=ארגאנען [וועגען פלאנצען].
oc'tangle *n.* (אק'-טענגל) אן אקטאגאן. ז. *octagon*.
octan'gular *a.* (אק-טענ'-גיו-לאר) וואס האט אכט ווינקלען.
oc'tant *n.* (אק'-טענט) — אין געאמעטריע אן אכט=חלק פון א קרייז [45 גראד]; אין אסטראנאמיע — די לאגע פון דער זון און א פלאנעט, ווען זיי שטעהען אב איינע פון די אנדערע אויף אן אכטעל פון א קרייז, ד. ה. אויף 45 גראד; דער אק=טאנט [אן אינ=סטרומענט, וועלכען מען פלעגט אמאל געברויכען אויף א שיף אויסצומעסטען די לאגע און דעם מהלך פון געוויסע שטערען].

Octant

octaphon'ic *a.* (אק-טע-פאנ'-איק) אין מוזיק — וואס בעשטעהט פון אכט שטימען [וועגען געוויסע מוזיקאלישע קאמפאזיצי=אנען].
Oc'tapla *n.* (אק'-טע-פלא) א בוך, בע=זאנדערס די ביבעל, וואו די פסוקים זיי=נען געדרוקט איינער נאך דעם אנדערען אין אכט בעזונדערע שפראכען.
octap'ody *n.* (אק-טעפ'-א-די) די אק=טאפאדיע, אן ארט דיכטונג, וואו יעדע צוויי שורות בעשטעהען פון אכט פוס.
oc'tarchy *n.* (אק'-טאר-קי) די אקטאר=כיע, א מלוכה וואס ווערט רעגיערט פון אכט פערזאנען, אדער א לאנד וואס איז בעזעצט פון אכט פעראייניגטע געמיינדען, וואו יעדע געמיינדע האט איהר אייגענע רעגיערונג.
octaroon' *n.* (אק-טע-רוהן') ז. *octoroon*.
oc'tastich *n.* (אק'-טע-סטיק) א געדיכט אדער שיר, וואס בעשטעהט פון אכט שורות.

octas'tichon *n.* (אק-טעס'-טי-קאן) ז. *octastich*.
oc'tastyle *a.* (אק'-טע-סטאיל) ז. *octostyle*.
Oc'tateuch *n.* (אק'-טע-טיוק) די ערשטע אכט ביכער פון אלטען טעסטאמענט.
oc'tave *a.* and *n.* (אק'-טייוו) וואס בע=שטעהט פון אכט; א געדיכט וואס בע=שטעהט פון אכט שורות און עס גראמען זיך די ערשטע שורה מיט דער דריטער און פינפטער און די צווייטע שורה מיט דער פיערטער און זעקסטער; אין מוזיק — די אקטאווע, דער אכטער טאן פון א מו=זיקאלישער גאמא; אן אינטערוואל פון זיעבען גראד צווישען צוויי טענער [א העכערער אדער נידריגערער]; די נאטע וואס בעצייכענט אן אקטאווע; א קליין פע=סעל וויין פון אן ערך 16 גאלאן.
oc'tave-flute *n.* (אק'-טייוו-פלוהט) די קליינע אקטאווע=פלייטע [א מוזיקאלישער אינסטרומענט].
octa'vo *a.* and *n.* (אק-טיי'-וואו) וואס האט אכט בלעטער אדער 16 זייטען אין א בויגען; א בוך אין אקטאווא [פון וועל=כען יעדער געדרוקטער בויגען איז צונויפ=געלעגט אין 8 בלעטער אדער 16 זייטען].
octen'nial *a.* (אק-טענ'-אי-על) אכט=יעהריג; וואס קומט פאר יעדע אכט יאהר; וואס דויערט אכט יאהר.
octen'nially *adv.* (אק-טענ'-אי-על-אי) איין מאל אין אכט יאהר.
octet' *n.* (אק-טעט') אן אקטעט, א מו=זיקאלישע קאמפאזיציע פאר אכט אינסטרו=מענטען; א קאפעליע פון אכט שפיעלער אדער זינגער.
octette' *n.* (אק-טעט') ז. *octet*.
oc'tile *n.* (אק'-טיל) אן אקטאנט. ז. *octant*.
octil'lion *n.* (אק-טיל'-יאן) אן אקטי=ליאן, א צאהל וואס בעשטעהט פון אן איינס מיט 27 נולען; אין ענגלאנד — א צאהל, וואס בעשטעהט פון אן איינס מיט 48 נו=לען.
Octo'ber *n.* (אק-טאו'-בער) דער מאנאט אקטאבער.
oc'toblast *n.* (אק'-טא-בלעסט) דאס איי אדער דאס זאמען=קערנדעל פון אן ארגא=ניזם, וואס בעשטעהט פון אכט צעלען.
octocen'tenary *n.* (אק-טא-סענ'-טע-נע-רי) דער אכטהונדערט=יעהריגער יובי=לעאום פון א געוויסער געשעהעניש אדער פאסירונג.
oc'tochord *n.* (אק'-טא-קאהרד) ז. *octachord*.
octodec'imal *a.* (אק-טא-דעס'-אי-מעל) געבויט אויף דער צאהל אכטצעהן; וואס האט אכטצעהן פלעכען אדער זייטען [וועגען געוויסע קריסטאלען].
octodec'imo *n.* and *a.* (אק-טא-דעס'-אי-מאו) דאס אקטאדעץ אדער אכצעהנטעל פארמאט [ווען יעדער געדרוקטער בויגען פון בוך איז צונויפגעלעגט אין 18 בלעטער אדער 36 זייטען]; אין אקטאדעץ.
octoden'tate *a.* (אק-טא-דענ'-טייט) וואס האט אכט צייהנער.
octogena'rian *a.* and *n.* (אק-טא-דזשע-ניי'-רי-ען) וואס איז אלט אכציג יאהר; אן אלטער מענש צווישען אכציג און ניינציג יאהר.
octog'enary *a.* (אק-טאדזש'-ע-נע-רי) אן אכציג=יעהריגע פערזאן.
Octogyn'ia *n.* (אק-טא-דזשינ'-אי-א) די קלאסען פלאנצען, וועלכע האבען אכט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס=אר=גאנען.

octog'ynous *a.* (אק-טארזש'-אי-נאס) וואס האט אכט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס-ארגאנען [וועגען געוויסע פלאנ-צען].

octolat'eral *a.* (אק-טא-לעט'-ע-רעל) אכט-זייטיג; וואס האט אכט זייטען.

octoloc'ular *a.* (אק-טא-לאק'-יו-לאר) מיט אכט צעלען [אין באטאניק].

octonoc'ular *a.* (אק-טא-נאק'-יו-לאר) וואס האט אכט אויגען [ווי ביי דעם גרעס-טען טייל שפינען].

oc'toped *n.* (אק'-טא-פעד) א חיה מיט אכט פיס.

oc'topede *n.* (אק'-טא-פיד) ז. *octoped*.

octopet'alous *a.* (אק-טא-פעט'-ע-לאס) וואס האט אכט בלומען-בלעטער [וועגען געוויסע פלאנצען].

oc'topod *a. and n.* (אק'-טא-פאד) וואס האט אכט פיס אדער ארעמס [וועגען גע-וויסע ים-חיות]; דער אכט-פוס. ז. *octopus*.

octo'pus *n.* (אק-טאו'-פאס) דער אכט-פוס [א מין ים-חיה מיט אכט לאנגע פיס אדער ארעמס, וואס וואקסען ארויס פון קאפ. גע-פינט זיך אין אטלאנטישען אקעאן און מיטעללענדישען ים און ערנעהרט זיך מיט ראקעס, קראבען און מאלוסקען].

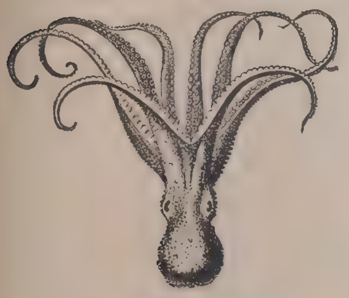

Octopus

octora'diate *a.* (אק-טא-ריי'-די-אייט) וואס האט אדער לאזט ארויס אכט שטראה-לען.

octora'diated *a.* (אק-טא-ריי'-די-איי-טעד) ז. *octoradiate*.

octoroon' *n.* (אק-טא-רוהן') א פערזאן וואס האט אין זיך איין אכטעל נעגער-בלוט און זיבען אכטעל פון ווייסען.

octosep'alous *a.* (אק-טא-סעפ'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט אכט קעלך-בלעטלעך [די בלעטלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דאס בלומען-בעכע-רעל].

octosper'mous *a.* (אק-טא-ספויר'-מאס) וואס האט אכט זאמען-קערנדלעך [וועגען געוויסע פלאנצען].

oc'tostyle *a.* (אק'-טא-סטאיל) אין ארכי-טעקטור — וואס האט אכט זיילען אין פראנט פון דער געביידע.

octosyllab'ic *a. and n.* (אק-טא-סי-לעב'-איק) מיט אכט זילבען; א שורה וואס בעשטעהט פון אכט זילבען.

octosyllab'ical *a.* (אק-טא-סי-לעב'-אי-קעל) וואס בעשטעהט פון אכט זילבען.

oc'tosyllable *a. and n.* (אק'-טא-סיל-עבל) וואס בעשטעהט פון אכט זילבען; אווארט פון אכט זילבען.

octroi' *n.* (אק-טרוא') א ספעציעלעס האנדעלס-רעכט אדער פריווילעגיע, וואס די רעגיערונג גיט ארויס צו א געוויסער פערזאן אדער קאמפאניע, שטייערען אדער פאשלינעס וואס מען דארף צאהלען פאר געוויסע סחורות בעת מען ברייננט זיי אריין אין א שטאדט אדער לאנד [בעזונ-דערס אין פראנקרייך]; די טאמאזשנע אדער ראגאטקע, דער ארט וואו מען צאהלט אזעלכע פאשלינעס אדער שטייערען.

oc'tuple *a.* (אק'-טיופל) אכט-פאך [8 מאל אזוי פיעל].

oc'ular *a. and n.* (אק'-יו-לאר) וואס גע-הערט צו די אויגען; זיכטבאר, אויגענ-שיינליך; די גלאז-לינזע פון א שפאקטיוו.

oc'ular ev'idence (אק'-יו-לאר עווי'-אי-דענס) אויגענשיינליכע בעווייזע; דאס, וואס מען זעהט בעשיינפערליך.

oc'ularly *adv.* (אק'-יו-לאר-לי) דורך די אויגען; מיט די אויגען.

oc'ular spec'trum (אק'-יו-לאר ספעק'-טראם) דאס בילד אדער דער שיין פון א זאך, וואס בלייבט אין אויג נאך דעם ווי דיעזע זאך איז שוין אוועקגענומען געווא-רען פון אויג.

oc'ulate *a.* (אק'-יו-לייט) וואס האט אויגען; פערזארגט אדער פערזעהן מיט אויגען; וואס האט אויגען-עהנליכע פלע-קען.

oculau'ditory *a.* (אק-יו-לאה'-די-טא-רי) וואס שטעלט מיט זיך פאר אן אויג און אן אויער צוזאמען, ווי ביי געוויסע זשעלע-פיש.

oc'uliform *a.* (אק'-יו-לי-פארם) אויגען-פערמיג; אויגען-עהנליך.

oc'ulist *n.* (אק'-יו-ליסט) אן אקוליסט, אן אויגען-דאקטאר, אן אויגען-ארצט.

oc'ulus *n.* (אק'-יו-לאס) דאס אויג; אין באטאניק — אן אויגעל אדער קנאספע [די ערשטע ארויסשפראצונג פון א בלאט אדער צווייגעל].

od *n.* (אוד) די אדישע קראפט [א היפא-טעטישע קראפט, וועגען וועלכער די אנהענ-גער פון מעזמעריזם גלויבען, אז זי דרינגט דורך די גאנצע נאטור און איז די אורזא-כע פון פערשיעדענע מעזמערישע און היפ-נאטישע ערשיינונגען]. ז. *mesmerism*.

o'dalisk *n.* (או'-דע-ליסק) אן אדאליסקע, א שקלאפין אין הארעם פון טערקישען סול-טאן אדער פון אן אנדער מוסולמאנישען הערשער.

o'dalisque *n.* (או'-דע-ליסק) ז. *odalisk*.

odd *a.* (אד) 1. אום, ניט-גראד [פון צאהל]; 2. איינינגע, עטליכע [אלס א צו-גאב צו עפעס]; איבריג; איינצעלן, פער-איינצעלט; 3. זעלטען, זאנדערבאר, מאד-נע, וואונדערליך; אונגעוועהנליך, אויסער-ארדענטליך; 4. וואס בלייבט אלס א רעשט פון צוטיילען א צאהל אויף צוויי אדער עטליכע גלייכע חלקים.

2. He has but a few **odd** dollars left. 3. It was rather **odd** to find the Democrats voting for a Republican candidate for President. 4. Twelve divided by five leaves two **odd**.

odd chance (אד טשענס) א זעלטען גליק, א זעלטענע פאסירונג.

odd'-come-short'ly *n.* (אד'-קאמ-שאהרט'-לי) א טאג פון דער נאהנטסטער צוקונפט; איינער פון די פריהעסטע טעג; אירגענד וועלכע נאהנטע צייט.

Odd'-Fel'low *n.* (אד'-פעל'-או) א מיטגליעד פון א געהיימען ענגלישען און אמעריקאנישען ברידערליכען ארדען פאר געגענזייטיגער שטיצע.

odd fish (אד פיש) א מאדנער מענש.

odd'ity *n.* (אד'-אי-טי) זאנדערבארקייט, מאדנעקייט; א זאנדערבארקייט; א זאנ-דערבארע פערזאן; א מאדנע זאך.

odd jobs (אד דזשאבז) צופעליגע קליינע ארבייט.

odd'-look'ing *a.* (אד'-לוק'-אינג) וואס זעהט אוים מאדנע אדער זאנדערבאר.

odd'ly *adv.* (אד'-לי) אויף א זאנדערבא-רען אדער מאדנעם שטייגער.

odd man (אד מען) א מענש, וועלכער טהוט קליינע צופעליגע מלאכות.

odd'ments *n.* (אד'-מענטס) שריים, איי-בערגעבליבענע, ניט וויכטיגע קליינינגקיי-טען.

odd'ness *n.* (אד'-נעס) דאס זיין אן אום אדער ניט-גראד [אין צאהל]; זאנדער-בארקייט, מאדנעקייט.

odd num'ber (אד נאמ'-בער) אן אום-צאהל, א צאהל וואס קען זיך ניט טיילען אויף צוויי גאנצע גלייכע חלקים [ווי 3, 7, 13 א. ז. וו.].

odd or e'ven (אד אר איוון) אום צי גראד.

odds *n.* (אדז) 1. אונגלייכקייט, ניט-גראד-קייט; איבריגקייט, איבערגעוויכט; 2. אין א וועט — די מותרות פון א גרעסערער סומע, וועלכע איין צד לעגט איין אין גע-וועט, אין פערגלייך מיט דער קלענערער סומע פון דעם אנדערען צד; 3. די שווע-רערע בעדינגונגען, וועלכע מען גיט דעם שטארקערען צד אין א וועט-קאמפף, כדי אויסצוגלייכען איהם מיט דעם שוואכערען צד.

2. He was sure of his contention that he was ready to bet on it and to give long **odds**. 3. In the Turko-Balkan war the **odds** were against the Turks.

odds and ends (אדז ענד ענדז) קליינע פערשיעדענארטיגע זאכען.

odd trick (אד טריק) אין וויהיסט-שפיעל [קארטען] — דאס נעהמען דעם 7טען מאל פון די 13.

ode *n.* (אוד) אן אדע, א שיר, וועלכער דריקט אוים א הויכע בעגייסטערונג אדער ענטציקונג פון א געוויסער פאסירונג; א לויב-געזאנג.

O'delsthing *n.* (או'-דעלז-טינג) דער אדעלסטינג [דאס צווייטע נידריגערע הויז פון נארוועגישען סטארטינג אדער פארלא-מענט].

ode'on *n.* (א-די'-אן) אין אלט-גריכענ-לאנד — דער אדעאן, א טעאטער מיט א דאך [צום אונטערשייד פון אמפיטעאטער, וועלכער איז געווען אהן א דאך]; א טע-אטער.

ode'um *n.* (א-די'-אם) ז. *odeon*.

od'-force *n.* (אוד'-פאורס) די אדישע קראפט. ז. *od*.

o'dic *a.* (או'-דיק) וואס געהערט צו אן אדע אדער לויב-געזאנג; וואס איז שייך צו דער אדישער קראפט, צוליעב וועלכער עס קומען כלומרשט פאר פערשיעדענע היפנאטישע ערשיינונגען. ז. *od*.

o'dically *adv.* (או'-די-קעל-אי) דורך דער ווירקונג פון דער אדישער קראפט, דורך וועלכער — לויט דער מיינונג פון די ספיריטיסטען — קומען פאר פערשיע-דענע היפנאטישע און מעזמערישע ערשיי-נונגען. ז. *od*.

O'din *n.* (או'-דין) אין דער סקאנדינא-ווישער מיטאלאגיע — אדין [דער העכ-סטער גייסט, וועלכער האט בעשאפען די וועלט].

Odin'ic *a.* (א-דינ'-איק) אדיניש, וואס איז שייך צום גאט אדין. ז. *Odin*.

O'dinism *n.* (או'-דינ-איזם) אדיניזם, דאס גלויבען אין גאט אדין; די אלטע סקאנדינאווישע מיטאלאגיע. ז. *Odin*.

o'dious *a.* (אָ'-די-אַס) ווידריג, פער־האסט, אבשייליך, פערעכטליך; פאסקודנע.

o'diously *adv.* (אָ'-די-אַס-לי) אויף א פאסקודנעם, פערהאסטען שטייגער.

o'diousness *n.* (אָ'-די-אַס-נעס) אבשיי־ליכקייט, פערעכטליכקייט, ווידריגקייט; פאסקודנעקייט.

o'dist *n.* (אָ'-דיסט) איינער וואס שרייבט אָדען אדער לויב־געזאנגען.

o'dium *n.* (אָ'-די-אַם) דער האס, די אבשייליכקייט; דער פארוואורף, דער טא־דעל.

o'dium theolog'icum (אָ'-די-אַם טהי-א-לאָדזש'-אי-קאַם) דער האס פון שטרייטענדע טעאלאגען; די שנאה פון פארשטעהער פון פערשיעדענע אדער גע־גענזעצליכע מיינונגען.

odom'eter *n.* (א-דאַמ'-ע-טער) אן אדא־מעטער אדער וועג־מעסטער [אן אינסטרו־מענט, וואס פערצייכענט דעם מהלך וואס א וואגען איז אבגעפאהרען].

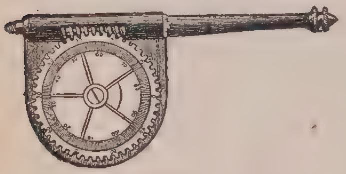

Odometer

odom'etry *n.* (א-דאַמ'-עט-רי) אדא־מעטריע, דאס מעסטען דורך א געוויסען אפאראט דעם אבגעפאהרענעם מהלך. ז. *odometer*

odontal'gia *n.* (אָ-דאַנ-טעל'-דזשי-א) צייהן־וועהטאג.

odontal'gic *a.* and *n.* (אָ-דאַנ-טעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו צייהן־וועהטאג; א מיטעל איינצושטילען א צאהן־וועהטאג.

odontal'gy *n.* (אָ-דאַנ-טעל'-דזשי) ז. *odontalgia*

odonti'asis *n.* (אָ-דאַנ-טאַי'-ע-סיס) דאס אויסשניידען זיך פון צייהנער.

odon'tic *a.* (א-דאַנ'-טיק) וואס איז שייך צו די צייהנער.

odontog'eny *n.* (אָ-דאַנ-טאַדזש'-ע-ני) די ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון צייה־נער.

odon'tograph *n.* (א-דאַנ'-טא-גרעף) דער אדאנטאגראף [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען צייכענט אויס אדער מען שטעלט אוועק ריכטיג די צייהנער פון א צאהן־ראד].

odontog'raphy *n.* (אָ-דאַנ-טאַג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די צייהנער.

odon'toid *a.* (א-דאַנ'-טאיד) צאהן־אר־טיג, צאהן־פערמיג.

odon'tolite *n.* (א-דאַנ'-טא-לאַיט) אן אדאנטאליט [א פערשטיינערטער צאהן, וואס מען געפינט אין פערשיעדענע געאלא־גישע פארמאציאנען פון דער ערד].

odontol'ogist *n.* (אָ-דאַנ-טאַל'-א-דזשיסט) א ספעציאליסט אין דער ווי־סענשאפט וועגען צייהנער.

odontol'ogy *n.* (אָ-דאַנ-טאַל'-א-דזשי) אדאנטאלאגיע, די לעהרע וועגען די צייה־נער.

o'dor *n.* (אָ'-דאר) 1. א גערוך, א שמעק־עדיגער ריח; 2. א רעפוטאציע, א נא־מען.

2. He is in bad **odor** among his neighbors.

o'dorator *n.* (אָ'-דאר-איי-טאר) א שפריצער, וואס ווערט בענוצט צו שפריי־צען אדער צושטויבען א פארפיום.

odorif'erant *a.* (אָ-דא-ריפ'-ע-רענט) ז. *odoriferous*

odorif'erous *a.* (אָ-דא-ריפ'-ע-ראַס) שמעקענד; וואס האט א גערוך.

odorif'erously *adv.* (אָ-דא-ריפ'-ע-ראַס-לי) אויף א שמעקענדען אופן; ארומ־לאזענדיג א גערוך.

odorif'erousness *n.* (אָ-דא-ריפ'-ע-ראַס-נעס) שמעקעדיגקייט, א שעהנער גע־רוך.

o'dorless *a.* (אָ'-דאר-לעס) אהן א גע־רוך.

o'dorous *a.* (אָ'-דאר-אַס) שמעקעדיג; וואס לאזט ארויס א גערוך.

o'dorously *adv.* (אָ'-דאר-אַס-לי) שמע־קעדיג; ארויסלאזענדיג א ריח.

o'dorousness *n.* (אָ'-דאר-אַס-נעס) דאס זיין שמעקעדיג; דאס ארויסלאזען א גערוך.

odyl'ic *a.* (א-דיל'-איק) אדיש, וואס איז שייך צו דער אדישער קראפט. ז. *od*

odyl'ic force (א-דיל'-איק פאורס) די אדישע קראפט. ז. *od*

o'dylism *n.* (אָ'-די-ליזם) די אידעען אדער לעהרען וועגען דער אדישער קראפט. ז. *od*

odynpha'gia *n.* (אָד-אינ-פיי'-דזשי-א) דאס שלינגען מיט א ווייטאג.

Od'yssey *n.* (אַד'-אי-סי) די אדיסעע, א העלדען־געדיכט פון דעם בעריהמטען גריכישען דיכטער האמער וועגען דעם צו־ריקקומען פון דעם טראיאנישען העלד אדי־סעאוס [אוליסעס], וועלכער האט געוואנ־דערט צעהן יאהר צו געפינען דעם וועג צו זיין היימאט נאך דעם פאל פון טראיא.

O. E. *Old English* ראשי תבות פון

œcol'ogy *n.* (אי-קאַל'-א-דזשי) דאס שטודיום וועגען דער לעבענס־געשיכטע פון ארגאניזמען אין זייערע אינדיווידועלע און געגענזייטיגע בעציהונגען; דאס שטודיום וועגען דעם לעבען און וואקסען פון חיות און גראזען.

œconom'ic *a.* (אי-קא-נאַמ'-איק) ז. *economic*

œcon'omy *n.* (אי-קאַנ'-א-מי) ז. *economy*

œcumen'ic *a.* (עק-יו-מענ'-איק) ז. *ecumenic*

œcumen'ical *a.* (עק-יו-מענ'-אי-קעל) ז. *ecumenical*

œde'ma *n.* (אי-די'-מא) וואסער־זוכט. ז. *dropsy*

œde'matous *a.* (אי-די'-מע-טאַס) וואס איז שייך צו וואסער־זוכט אדער וואסער־געשוואָלעכץ. ז. *dropsy*

œil'-de-bœuf' *n.* (אויל'-דע-בעף') א רונדליך אדער אוואל פענסטערעל.

Œnan'the *n.* (אי-נען'-טהי) די ענאנטה־פלאנצען [א זא מין פלאנצען, וועלכע בלי־הען ווי וויינטרויבען־ביימער. די ווארצלען פון א טייל פון דיעזע פלאנצען זיינען שטארק גיפטיג].

œnan'thic ac'id (אי-נען'-טהיק עס'-איד) ענאנטה־זייערע [א זא קאלירלאזע פוטער־פערמיגע מאסע וואס ווערט ער־האלטען פון ענאנטה־עטהער].

œnan'thic e'ther (אי-נען'-טהיק אי'-טהער) ענאנטה־עטהער [א זא אויליגע פליסיגקייט מיט אן אנגענעהמען ריח, וועלכע ווערט אפט צוגעמישט צו וויין].

œnolog'ical *a.* (איע-נא-לאָדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צום שטודיום פון וויינען און זייערע זארטען.

œnol'ogy *n.* (איע-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען וויינען, זייערע זארטען און פערשיעדענהייטען.

œnoma'nia *n.* (איע-נא-מיי'-ני-א) א קראנקליכער בענעהר נאך וויין.

œ'nomel *n.* (איע'-נא-מעל) א געטראנק פון וויין מיט האניג.

œnom'eter *n.* (איע-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די שטארקייט פון אלקאהאל אין וויין.

o'er *adv.* and *prep.* (אור) אן אבקירצונג פון *over*

œsophagal'gia *n.* (אי-סאָפ-ע-געל'-דזשי-א) א ווייטאג אין שלונד.

œsophagi'tis *n.* (אי-סאָפ-ע-דזשאַי'-טיס) אן ענטצינדונג פון שלונד.

œsoph'agoscope *n.* (איע-סאָפ'-ע-גא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו אונטערזוכען דעם שלונד.

œsoph'agus *n.* (אי-סאָפ'-ע-גאַס) דער שלונד, דער שפייז־רעהר [דער רעהר דורך וועלכען די שפייז געהט אין מאגען]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

of *prep.* (אָוו) פון; וועגען; אויס.

of age (אָוו איידזש) פול־יעהריג.

of course (אָוו קאורס) נאטירליך, עס פערשטעהט זיך, געוויס.

off *prep., adv., a., v., n. and int.* (אָף) פון, אב, אראב, אוועק, אויס, ארויס; ער־ווייטערט; אויף דער הויף פון... [וועגען שיפען אויף'ן ים]; אראב פון וועג; פון דער זייט; ניט צום פונקט; פאלש; אויף דער רעכטער זייט; לעדיג, פריי פון ארבייט, פון בעשעפטיגונג א. ד. ג.; אין קריקעט־שפיעל — פון דער לינקער זייט פון דעם באל־ווארפער; אברודערען פון ברעג [וועגען א שיף]; אין קריקעט־שפיעל — דער טייל פון פעלד, וואס איז פון דער לינקער זייט פון דעם באל־ווער־פער; אוועק! טראג זיך!

of'fal *n.* and *a.* (אָפ'-על) אבפאל; פלייש־אבפאל; קליינע פישלעך וואס ווע־רען מיטגעפאנגען אין א נעץ און אוועק־געווארפען פון פישער; וואס פאלט אב.

off'-and-on' *a.* (אָפ'-ענד-אָן') צופע־ליג, געלעגענטליך.

He has been in my employ **off and on** these ten years.

off and on (אָף ענד אָן) ארויף און אראב; אהין און אהער; באלד אזוי און באלד אזוי; אב און צו.

off'cast *n.* (אָפ'-קעסט) דאס אבפאל, וואס ווערט ארויסגעווארפען.

off col'or (אָף קאָל'-אר) וואס האט ניט דעם ריכטיגען קאליר [וועגען עדעלשטיי־נער]; שלעכט, ניט פון דעם ריכטיגען זארט; פון א צווייפעלהאפטער מאראל; וואס טויג ניט, וואס פאסט ניט.

off'cut *n.* (אָפ'-קאַט) אברעזקעס, אבגע־שניטענע שטיקלעך פאפיער פון די בלע־טער פון א בוך.

off day (אָף דיי) א פייער־טאג, א טאג, וואס מען האט פריי פון דער ארבייט.

Monday and not Saturday is my **off day.**

off du'ty (אָף דיו'-טי) פריי פון דיענסט אדער בעשעפטיגונג [צייטווייליג].

I am **off duty** this afternoon.

offence' *n.* (א-פענס') ז. *offense*

offence'less *a.* (א-פענס'-לעס) ז. *offenseless*

offend' *v.* (א-פענד') 1. בעליידיגען, ערגערען, ערצארנען, אנגרייפען; 2. אי־בערטרעטען, עובר זיין; זינדיגען.

1. Your remarks **offend** me. 2. A gentleman will not **offend** against the conventions of society.

offen'dant *n.* (א-פענ'-דענט) ז. *offender*

offen'der *n.* (א-פענ'-דער) א בעליי־דיגער; אן אנגרייפער; א זינדער, א פערברעכער, א חוטא.

offen'ding *n.* (א-פענ'-דינג) א זינד, א פערברעכען.

offen'dress *n.* (א-פענ'-דרעס) א בעליי־דיגערין; א זינדערין, א פערברעכערין.

offense' *n.* (א-פענס') א בעליידיגונג; א זינד, אן עבירה, א פערברעכען; ערגע־רונג, צארן; אטאקע, אנפאל.

offense'less *a.* (א-פענס'-לעס) אונ־שולדיג; ריין פון זינד; אונשעדליך.

offense'lessly *adv.* (א-פענס'-לעס-לי) אויף אן אונשולדיגען אופן; אונשעדליך.

offen'sive *a.* and *n.* (א-פענ'-סיוו) בעליידיגענד; עקעלהאפט; ווידריג; אונ־אנגענעהם; אן אנגרייפענדע האלטונג אדער טאקטיק.

offen'sively *adv.* (א-פענ'-סיוו-לי) דורך אן אטאקע; מיט אן אנגריף; אויף אן אונאנגענעהמען אדער עקעלהאפטען אופן.

offen'siveness *n.* (א-פענ'-סיוו-נעס) דאס זיין בעליידיגענד; דאס זיין אנגריי־פענד; עקעלהאפטיגקייט, ווידריגקייט; אונאנגענעהמקייט.

of'fer *v.* and *n.* (אפ'-ער) אנבא־טען, פארלעגען, פארשלאגען; זיך אנשלא־גען, זיך אנבאטען; ווידמען; אפפערן; וועלען, פרובירען; אן אנבאט, א פארלעג, א פארשלאג; א פערזוך, א פראבע.

of'ferable *a.* (אפ'-ער-עבל) וואס קען אנגעבאטען אדער פארגעלעגט ווערען.

of'ferer *n.* (אפ'-ער-ער) אן אנבאטער; א פארלעגער; א פארשלאגער; אן אפ־פערער.

of'fering *n.* (אפ'-ער-אינג) אן אנבאט; א פארלאגע; אן אפפערונג; אן אפפער, א קרבן.

offertoire' *n.* (אפ-ער-טואר') ז. *offertory*

of'fertory *n.* (אפ'-ער-טאר-אי) דאס אפפערטאריום [אן אפפער־געזאנג אלס א טייל פון א מעסע אין דער קאטוילי־שער קירך]; פסוקים אדער שפריכע, וועל־כע ווערען געלעזען אין קירכען אין דער צייט ווען מען זאמעלט נדבות ביי דעם הייליגען אבענדמאהל; דאס אפפערען; אן אפפער.

off'-flow *n.* (אפ'-פלאו) א קאנאל, דורך וועלכען עס פליסט אב דאס איבריגעווא־סער.

off'-gas *n.* (אפ'-געס) אבפאל גאז, דער גאז וואס געהט ארויס דורך'ן קוימען ניט פערברענט־טערהייד.

off'-go *n.* (אפ'-גאו) אן אנפאנג.

off'hand' *adv.* and *a.* (אפ'-הענד') גלייך אויף דער שטעלע, אהן פארבערייטונגען, עקספראמפט.

off'handed *adv.* (אפ'-הענ-דעד) ז. *offhand*

of'fice *n.* (אפ'-איס) אן אמט; אן אמט־הייז, א קאנצעלאריע, א קאנטאר; גא־טעס־דיענסט; דיענסט־פערריכטונג, דיענסט־לייסטונג; דיענסט־פליכט; א געשעפט, א שטעלע; דער בעאמטען־שטאנד; אן אמטס־בעצירק.

of'fice-bear'er *n.* (אפ'-איס-בעהר'-ער) אן אמטס־טרעגער, איינער וואס האט אן אמט.

of'fice-book *n.* (אפ'-איס-בוק) א גא־טעס־דיענסט בוך, א געבעט־בוך.

of'fice-hol'der *n.* (אפ'-איס-האול'-דער) א רעגיערונגס־בעאמטער; א בעא־מטער.

of'fice hours (אפ'-איס אורז) געשעפטס־שטונדען; אויפנאהמע־שטונדען [ווי ביי א דאקטאר, אדוואקאט א. ד. ג.].

of'ficer *n.* and *v.* (אפ'-אי-סער) א בעא־מטער; א רעגיערונגס־בעאמטער, א טשי־נאווניק; א געריכטס־דיענער; א פאליציי־בעאמטער; אן אפיציער; אנשטעלען אדער בעזארגען מיט אפיציערען; אנ־שטעלען בעאמטע.

of'fice-see'ker *n.* (אפ'-איס-סיע'-קער) איינער וואס יאגט זיך נאך אן עפענטליכען אדער רעגיערונגס־אמט.

offi'cial *a.* and *n.* (א-פיש'-על) אפיצי־על, אמטליך; עפענטליך; אן אפיציעלער בעאמטער, א טשינאווניק, א רעגיערונגס־בעאמטער; א בעאמטער, אן אנגעשטעל־טער.

offi'cialdom *n.* (א-פיש'-על-דאם) ביו־ראקראטיע; בעאמטענטום.

offi'cialism *n.* (א-פיש'-על-איזם) ביו־ראקראטישע פארמאליטעט; א ביוראקרא־טישע סיסטעם; אן אפיציעלע שטעלע, אן עפענטליכער אמט.

official'ity *n.* (א-פיש-אי-על'-אי-טי) ז. *officialty*

offi'cialize *v.* (א-פיש'-על-איז) מאכען אפיציעל, צוגעבען אן אפיציעלען כאראק־טער.

offi'cially *adv.* (א-פיש'-על-אי) אפי־ציעל, עפענטליך, אמטליך.

offi'cialty *n.* (א-פיש'-על-טי) דאס אמט אדער די פליכטען פון א בעאמטען; דאס אמט פון א קירכען־ריכטער; א געביידע וואו א קירכען־געריכט ווערט אבגעהאל־טען.

offi'ciant *n.* (א-פיש'-אי-ענט) דער וואס ריכט אב די עבודה אין קירך.

offi'ciate *v.* (א-פיש'-אי-אייט) ערפילען אדער פערטרעטען אן אמט; פערריכטען גאטעס־דיענסט, פראווען די עבודה.

offic'inal *a.* and *n.* (א-פיס'-אי-נעל) וואס געפינט זיך אין אפטייק, וואס ווערט געמאכט אין אפטייק; וואס מען האט פארטיג ביי דער האנד [ווענען א מעדי־צין]; א פערפארטיגטע מעדיצין, וואס ווערט פערקויפט אין אן אפטייק.

offi'cious *a.* (א-פיש'-אס) 1. דיענסט־פערטיג, בעל־טובה'דיג; 2. צודרינגליך פריינדליך; וואס מישט זיך אין יענעמס עסקים, וואס באט זיך אן מיט טובות; 3. אפיציעז [וואס האט פערבינדונגען מיט אפיציעלע קוועלען אבער איז ניט פאר־מעל אפיציעל].

2. An **officious** person is most often regarded as a meddler.

offi'ciously *adv.* (א-פיש'-אס-לי) מיט צודרינגליכער פריינדליכקייט; אריינמי־שענדיג זיך אין יענעמס עסקים; אנבא־טענדיג זיך מיט טובות.

offi'ciousness *n.* (א-פיש'-אס-נעס) דיענסט־פערטיגקייט; צודרינגלירע פריינד־ליכקייט.

off'ing *n.* (אפ'-אינג) דער אפענער ים.

off'ish *a.* (אפ'-איש) צוריקגעהאלטען, צוריקגעצויגען.

Don't be **offish** in your manner.

off'ishness *n.* (אפ'-איש-נעס) צוריק־געהאלטענקייט, צוריקגעצויגענקייט.

off its feet (אף איטס פיעט) אין דרוי־קעריי —' ניט גראד שטעהענד [ווענען שריפט־זאץ וואס שטעהט אביסעל נעבוי־גען].

off'-load *v.* (אפ'-לאוד) אויסלאדען, אויספאקען.

off'-ly'ing *a.* (אפ'-לאי'-אינג) וואס ליגט ווייט אוועק.

off one's base (אף וואנז בייס) אונ־גערעכט, אין טעות; משוגע.

off one's feet (אף וואנז פיעט) ניט אויף די פיס, ניט טהעטיג.

off one's hands (אף וואנז הענדז) ארויס פון האנד, אבגעטהאן, געענדיגט.

off'print *n.* and *v.* (אפ'-פרינט) א בע־זונדערער אבדרוק פון אן איינצעלנעם אר־טיקעל אין א זשורנאל אדער פון וועלכער עס איז פעריאדישער אויסגאבע; מאכען א בעזונדערען אבדרוק פון אן ארטיקעל וואס איז געדרוקט אין א פעריאדישער אויס־גאבע.

off'-put *n.* (אפ'-פוט) דאס אוועקלעגען אין א זייט; ענטלאסונג, ענטזאגונג; אב־לעגונג; דאס אב'פטר'ען; אויספערקויף; אבזעגלונג. ז. *put off*

off'saddle *v.* (אפ'-סעדל) אבזאטלען, אראבנעהמען דעם זאטעל.

off'scouring *n.* (אפ'-סקאור-אינג) שמוץ, אויסגעקעהרטע מיסט.

off'scum *n.* (אפ'-סקאם) אבפאל, שמוץ, מיסט.

off'set *n.* and *v.* (אפ'-סעט) א שפראצ־לינג; א ווארצעל־שפראצונג; א ווארצעל־צווייגעל; דער אבזאץ אדער אבצווייגונג פון א בארג; אין לאנד־מעסטונג — די ארדינאטע אדער פערפענדיקולארע [דער ווערטיקאלער אבשטאנד פון דער מעסט־ליניע פון א געוויסען פונקט]; די אויס־גלייכונג אדער קוויטירונג פון א רעכנונג, אן אברעכנונג; א געגענרעכנונג אויף דער גלייכער סומע; אן אבזאץ אדער ארויסשטארצונג פון א מויער־וואנד; א טעראסע; א גאפעל־פערמינגער שטאנג וואס פעראייניגט די טרייב־טיילען אין א וואגען; די דורכשלאגונג פון דרוק־טינט אויף דער אנדערער זייט פון פאפיער; א בויג אין א רעהר אדער טרויב אזוי, אז ביידע ענדען זאלען בלייבען פאראלעל; אויסגלייכען א רעכנונג, קוויטירען א רעכ־נונג מיט א געגענרעכנונג אויף דערזעל־בער סומע; מעסטען לאנד דורך ציהען ווערטיקאלע ליניען פון דער מעסט־קייט צו געוויסע פונקטען; מאכען אן אבזאץ אדער ארויסשטארצונג אין א מויער־וואנד; מאכען טעראסען; לאזען דורכ־שלאגען די דרוק־טינט פון דער אנדערער זייט פון פאפיער; מאכען א בויג אין א רעהר אדער טרויב אזוי, אז ביידע ענ־דען זאלען בלייבען פאראלעל.

off'setting *n.* and *a.* (אפ'-סעט-אינג) א פלעק פון דורכגעשלאגענער דרוק־טינט אויף דער אנדערער זייט פון פאפיער; דאס מאכען א בויג אין א רעהר אדער טרויב אזוי, אז ביידע ענדען זאלען בליי־בען פאראלעל; אויסגלייכענדיג אדער קוויטירענדיג א רעכנונג מיט א געגענרעכ־נונג אויף דער גלייכער סומע; וואס נייגט זיך אב אין א זייט.

off'shoot *n.* (אפ'-שוהט) א שפראצלינג; א צווייגעל; אן אבצווייגונג.

off'shore *adv.* and *a.* (אפ'-שאר) אוועק פון ברעג; וואס פיהרט צום ברעג אדער פון ברעג; וואס איז ביים ברעג.

off'-side *n.* (אפ'-סאיד) 1. די ניט ריכ־טיגע זייט אדער שטעלונג [ווי ביי באל־שפיעל]; 2. די רעכטע זייט בשעת מען פאהרט אויף א וועג.

2. Keep on the **off-side** of the road.

off'spring *n.* (אפ'-ספרינג) 1. א שפראצ־

לינג; א שפראץ=צווייגעל; 2. אן אבשטאם,
קינדער.

2. The instinct to care for one's **offspring**, is most marked in the human species.

off'take *n.* (אפ'-טייק) אן אבפלוס=קא=
נאל; א וואסער=קאנאל.

offus'cate *v.* (א-פאס'-קייט)
ז. *obfuscate*

offusca'tion *n.* (אפ-אס-קיי'-שאן)
ז. *obfuscation*

off'ward *adv.* (אפ'-הווארד) צום ים=צו.

of late (אוו לייט) נים לאנג צוריק,
פאר קורצען.

of old (אוו אולד) פארצייטען.

oft *adv. and a.* (אהפט) ז. *often*

oft'en *a. and adv.* (אהפן) אפט; עפ=
טערס.

oft'entimes *adv.* (אהפ'נ-טאימז) עפ=
טערס.

of that ilk (אוו טהאט אילק) פון דעמ=
זעלבען [א צוזאץ צו א נאמען פון א
פריץ וואס איז איינער און דערזעלבער
מיט דעם נאמען פון זיין מאיאנטעק].

oft'times *adv.* (אהפט'-טאימז)
ז. *oftentimes*

og'am *n.* (אג'-עם) ז. *ogham*

og'amic *a.* (אג'-עמ-איק) וואס איז שייך
צו די אגאמען. ז. *ogham*

og'doad *n.* (אג'-דא-עד) א זאך וואס
בעשטעהט פון אכט טיילען; אן אכט=
צאהל.

og'doastich *n.* (אג'-דא-ע-סטיק) א
פאעמא פון אכט שורות.

ogee' *n.* (או-דזשיע') א דאפעל=געבוי=
גענע ליניע, וועלכע בעשטעהט פון א פער=
אייניגונג פון א קאנקאווען און קאנוועק=
סען טייל; א געזימס אדער קארניז וואס
איז געבויגען נאך א ליניע, וועלכע איז
צום טייל קאנוועקס און צום טייל קאנ=
קאוו.

ogee' mol'ding (או-דזשיע' מאול'-
דינג) א געזימס
אדער קארניז
וואס איז געבוי=
גען נאך א ליניע,
וועלכע איז צום
טייל קאנוועקס
און צום טייל קאנקאוו.

Ogee Molding

og'ham *n.* (אג'-עם) די אגאמען, אזא
פארצייטיגע געהיים=שריפט פון די איר=
לענדער און פון אייניגע אנדערע קעל=
טישע פעלקער אין גרויס בריטאניען [די
שריפט איז בעשטאנען פון 20 בוכשטאבען
און יעדער בוכשטאב האט מיט זיך פארגע=
שטעלט איינע אדער עטליכע גלייכע אדער
קרומע פאסיקלעך פערפענדיקולאר צו א
לאנגער גראדער ליניע]; אן אויפשריפט
אין דיעזער געהיים=שריפט.

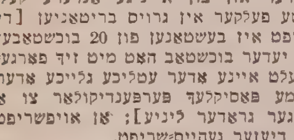

Ogham Inscription

o'give *n.* (או'-דזשאיוו) א שפיץ=בויגען,
א שפיץ=געוועלב [פון א געביידע]; א
פענסטער אין דער פארם פון א שפיץ=
בויגען.

o'gle *v. and n.* (אוגל) ליעב=אויגלען,
ווארפען ליעבע=בליקען; קאקעטיש וויג=
קען; א קאקעטישער וואונק; א ליעבע=
בליק; א נאכט=אוילע [א געוויסער נאכט=
פויגעל].

o'gler *n.* (או'-גלער) א ליעב=אויגלער,
איינער וואס ווארפט קאקעטישע בליקען.

o'gles *n.* (אוגלז) אויגען.

o'gling *n.* (או'-גלינג) דאס ליעב=אויגלען,
דאס ווארפען ליעבעס=בליקען; א קאקעטי=
שער וואונק.

o'gre *n.* (או'-גער) אן אגער, א לעגענ=
דארער מענשען=פרעסענדער ריעז; א מענ=
שען=פרעסער.

o'greish *a.* (או'-גער-איש) ווי אן אגער,
מענשען=פרעסעריש.

o'greism *n.* (או'-גער-איזם) ווילדע מענ=
שען=פרעסעריי.

o'gress *n.* (או'-גרעס) אן אגערין, א
מענשען=פרעסערין.

ogril'lon *n.* (א-גריל'-יאן) א קליינער
אגער, א קליינער מענשען=פרעסער.

Ogyg'ian *a.* (א-דזשידזש'-אי-ען) וואס
איז שייך צו דעם לעגענדארען קעניג אגי=
געס אין גריכענלאנד, וועגען וועלכען מען
וויים גארנישט; אוראלט, פון גאנץ אלטע
צייטען.

oh *int.* (או) א! אך!

ohm *n.* (אום) אן אהם, אן עלעקטרישע
איינהייט צו מעסטען דעם ווידערשטאנד
פון מאטעריאלען געגען אן עלעקטרישען
שטראם [דער ווידערשטאנד פון אן אהם
איז אונגעפעהר גלייך צו דעם ווידערשטאנד
פון 400 פוס געוועהנליכען אייזערנעם טע=
לעגראף=דראט].

ohm'age *n.* (אומ'-עדזש) עלעקטרישער
ווידערשטאנד געמאסטען אין אהם. ז. *ohm*

ohm'ic *a.* (אומ'-איק) וואס בעלאנגט
צו אן אהם. ז. *ohm*

ohm'meter *n.* (אומ'-מי-טער) אין
עלעקטריציטעט — אן אינסטרומענט, דורך
וועלכען מען מעסט אב לויט די צאהל
אהמען דעם ווירערשטאנד פון מאטעריא=
לען געגען אן עלעקטרישען שטראם.

oho' *int.* (א-האו') אהא! אהא!

oil *n. and v.* (איל) אויל; פעטראלעאום;
אוילען.

oil'-bag *n.* (איל'-בעג) א פעטס=זעקעל,
א שמאלץ=בייטעל [ביי חיות]; אן אויל=
בייטעל [צו האלטען אויל].

oil'-bird *n.* (איל'-בוירד) דער אויל=פוי=
געל [אזא גרויסער נאכט=פויגעל פון דעם
מין ציעגען=מעלקער, וואס האלט זיך אויף
אין הויהלען].

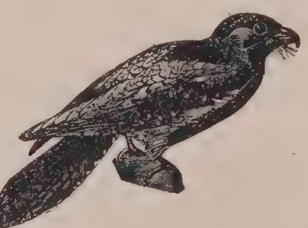

Oil-bird

oil'-box *n.* (איל'-באקס) דאס אויל=קעס=
טעל [אין מאשינעריע — דער טייל, וואו
עס געפינט זיך דאס אויל און פון וואנען
די מאשין ווערט אויטאמאטיש געאוילט].

oil'-cake *n.* (איל'-קייק) אן אויל=קוכען,
א צוזאמענגעפרעסטע מאסע פון זאמען,
פון וועלכע מען האט ארויסגעדריקט דאס
אויל.

oil'-cloth *n.* (איל'-קלאהטה) צעראטע,
וואקס=טוך.

oil'-coat *n.* (איל'-קאוט) א וואסער=
זיכערער מאנטעל [וואס לאזט ניט דורך
קיין וואסער], א רעגענמאנטעל.

oil'-cock *n.* (איל'-קאק) דער אויל=קראן
אין א מאשין.

oil'-col'or *n.* (איל'-קאל'-אר) אויל=
פארב; א בילד געמאלען מיט אויל=פארב.

oil'-cup *n.* (איל'-קאפ) אן אויל=קאן;
אן אוילער [א פארריכטונג אויטאמאטיש
צו אוילען מאשינען].

oil'-der'rick *n.* (איל'-דער'-איק) אזא
פארריכטונג ביים גראבען א פעטראלעאום=
ברונעם.

oil'-distrib'uter *n.* (איל'-דיס-טריב'-
יו-טער) א פארריכטונג צו גיסען אויל אין
ים בעת א שטורם, אום צו פערקלענערען
די כוואליעס.

oiled *a.* (אילד) געאוילט, אנגעשמירט מיט
אויל, דורכגעזאפט מיט אויל.

oiled leath'er (אילד לעטה'-ער) לעי=
דער וואס איז אויסגעארביים געווארען
מיט דער הילף פון אויל.

oiled pa'per (אילד פיי'-פער) אויל=
פאפיער, פאפיער דורכגעזאפט מיט אויל
[אום עס צו מאכען דורכזיכטיג אדער
וואסער=זיכער].

oiled silk (אילד סילק) אויל=זייד [זייד
דורכגעזאפט מיט אויל, איז דורכזיכטיג
און וואסער=זיכער].

oi'ler *n.* (אי'-לער) אן אויל=קאן; א
פארריכטונג צו אוילען אויטאמאטיש מא=
שינען; אן אוילער, אן ארבייטער וואס
אוילט מאשינען; א פעטראלעאום=גרוב;
א שיף וואס פיהרט אויל אדער פעטראלע=
אום; א רעגענמאנטעל.

oi'lery *n.* (אי'-לער-אי) אן אויל=פאבריק;
אן אויל=קראם; אויל=פראדוקטען.

oil'-extrac'tor *n.* (איל'-עקס-טרעק'-
טאר) אן אויל=ארויסציהער [א פארריכ=
טונג ארויסצוציהען אויל פון פערשיעדע=
נע שטאפען]; אן אויל=פילטער.

oil'-fac'tory *n.* (איל'-פעק'-טא-רי) א
פיש=טראן=פאבריק.

oil'-feed *n.* (איל'-פיעד) ז. *oil-cup*

oil'-field *n.* (איל'-פיעלד) א פעטרא=
לעאום=פעלד [א געגענד וואו עס געפינט
זיך פעטראלעאום].

oil'-fu'el *n.* (איל'-פיו'-על) אויל=הייצונג
[פעטראלעאום און אנדערע עהנליכע שטא=
פען געברויכט אלס הייצונג].

oil'-gage *n.* (איל'-גיידזש) אן אויל=
מעסטער [צו בעשטימען די שווערקייט פון
אוילען].

oil'-gas *n.* (איל'-געס) אויל=גאז [בע=
קומט זיך, ווען מען לאזט דורך אוילען
דורך אנגעגליהטע רעהרען].

oil'-green *n.* (איל'-גריען) אן אויל=גרי=
נער קאליר [צווישען גרין און געלב].

oil'-hole *n.* (איל'-האול) אן אויל=לאך
[א לאך אין א מאשין זי צו אוילען].

oi'lily *adv.* (אי'-לי-לי) אזוי ווי אויל;
גליטשיג, גלאט, געשמיערט, פעט; מיט גע=
מאכטער העפליכקייט [אין רעדען אדער
בענעהמונג].

oi'liness *n.* (אי'-לי-נעס) געאוילטקייט,
אוילינקייט, פעטקייט; גליטשיגקייט, גלאט=
קייט; געמאכטע העפליכקייט אדער אנגע=
נעהמליכקייט [אין רעדען אדער בענעה=
מונג].

oil'-jack *n.* (איל'-דזשעק) א כלי צו
קאכען אויל.

oil'less *a.* (איל'-לעס) אהן אויל, אהן
פעטראלעאום.

oil'man *n.* (איל'-מען) אן אויל=הענד=
לער.

oil'-mill *n.* (איל'-מיל) אן אויל=פאבריק;
אן אויל=מאשין [ארויסצודריקען אויל פון
זאמען, פרוכטען א. ז. וו.].

oil'-nut *n.* (איל'-נאַט) אַן אויל־נוס, אַן אויל־פּלאַנצע, אַ נוס אָדער ,נוס־פּלאַנצע וואָס גיט אַרויס אויל, דער אַמעריקאַני־שער פּוטער־נוס, דער עלק־נוס; די רי־ציז־אויל פּלאַנצע; די אויל־פּאַלמע.

oil of tur'pentine (איל אָוו טויר'-פּענ-טאַין) טערפּענטין־אויל.

oil of vit'riol (איל אָוו וויט'-רי-אַל) וויטריאָל־אויל, שוועבעל־זויערע.

oilom'eter *n.* (אָי-לאָמ'-ע-טער) אַן אויל־רעזערוואואַר.

oil'-pain'ting *n.* (איל'-פּיינ'-טינג) אויל־פאַרב מאַלעריי; אַ בילד געמאָלען מיט אויל־פאַרב.

oil'-palm *n.* (איל'-פּאַהם) אַן אויל־פּאַלמע [אַ פּאַלמע אין אַפריקאַ וואָס פון איהרע פרוכט ווערט אויסגעדריקט אַ מין אויל].

oil'-pipe *n.* (איל'-פּאַיפּ) אַן אויל־רעהר [אַ רעהר דורך וועלכער מען טרייבט אויל אָדער פּעטראָלעאום].

oil'-plant *n.* (איל'-פּלענט) ז. *bene*.

oil'-press *n.* (איל'-פּרעס) אַן אויל־פּרעס [צום אויסדריקען אויל פון פּלאַנצען].

oil'-pump *n.* (איל'-פּאַמפּ) אַן אויל־פּומפּ.

oil'-rock *n.* (איל'-ראַק) די פּעטראָלע־אום־שיכט [די ערד־שיכט, וואו עס גע־פינט זיך פּעטראָלעאום אָדער נאַפט].

oil'-safe *n.* (איל'-סייף) אַ פאַס אָדער קעסעל, וואו מען האַלט לייכט־ענטצינדבאַ־רע אוילען.

oil'skin *n.* (איל'-סקין) וואַקס־לייוועגט, געאוילטער שטאָף, וואַסער־זיכערער שטאָף [געברויכט פאַר רעגענמאַנטלען].

oil'-smell'er *n.* (איל'-סמעל'-ער) אַיי־נער וואָס בעהויפּטעט, אַז ער קען מיט'ן חוש הריח דערקענען, וואו עס געפינט זיך פּעטראָלעאום [באַלד נאָך דער ענטדעקונג פון פּעטראָלעאום אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ האָבען פילע בע־הויפּטעט, אַז זיי בעזיצען אַזאַ פעהיגקייט און האָבען אויף אַזאַ אופן בעשווינדעלט פיעל מענשען].

oil'-spring *n.* (איל'-ספּרינג) אַ פּעטראָ־לעאום קוואַל [אַ קוואַל פון פּעטראָלעאום, אַ וואַסער־קוואַל וואו עס געפינט זיך פּע־טראָלעאום].

oil'-stock *n.* (איל'-סטאַק) אַ קרוג פאַר זאַלבונגס־אויל [אין קירכען]. ז. *chrismatory*.

oil'stone *n. and v.* (איל'-סטאָון) אַן אויל־שאַרפשטיין [אַ שאַרפשטיין, וועלכען מען אוילט ביים שאַרפען]; שאַרפען אָדער פּאָלירען מיט אַן אויל־שאַרפשטיין.

oil'-stove *n.* (איל'-סטאָוו) אַ פּעטראָ־לעאום־אויוועל [אַן אויוועל וואָס מען הייצט מיט פּעטראָלעאום].

oil'-tank *n.* (איל'-טענק) אַן אויל־כּלי, אַן אויל־קעסעל.

oil'-tes'ter *n.* (איל'-טעס'-טער) אַן אַפּאַ־ראַט צו פּראָבירען די שמיער־פעהיגקייט פון אוילען; אַן אַפּאַראַט צו בעשטימען די טעמפּעראַטור, אין וועלכער פּעטראָלע־אום־אויסדונסטונגען צינדען זיך אָן; דאָס אָבפּראָבירען דיעזע טעמפּעראַטור.

oil'-trade *n.* (איל'-טרייד) דער אויל־האַנדעל.

oil'-tree *n.* (איל'-טריע) דער אויל־בוים, אַ בוים וואָס ברייננט אַרויס אויל [ווי דער אייל־בערטען־בוים אָדער אויל־פּאַלמע, די ריציז־אויל פּלאַנצע, די כינעזישע אויל־פאַרב פּלאַנצע און די פּיניע (שטיין־קיע־פער, שטיין־כאַסנע)].

oil'-well *n.* (איל'-הוועל) אַ נאַפט־גרוב, אַ פּעטראָלעאום־גרוב.

oi'ly *a.* (אָי'-לי) אויליג, פעט, שמיעריג, גליטשיג, גלאַט; כלומר'שט העפליך [אין רעדען אָדער בענעהמונג].

oi'ly-grain *n.* (אָי'-לי-גריין) דער זעזאַם [אַזאַ פּלאַנצע]. ז. *bene*.

oint *v.* (אָינט) זאַלבען; צולעגען אַ זאַלב.

oint'ment *n.* (אָינט'-מענט) אַ זאַלב.

O. K. (אָו קיי) ריכטיג, אין אָרדנונג [אַלס בעצייכנונג אויף דאָקומענטען]; בע־צייכנען אַ דאָקומענט מיט דיעזע בוכשטאַ־בען.

The document received the manager's O. K.

oke *n.* (אָוק) [אַ געוויכטס־איינ־הייט אין טערקיי, וועלכע איז אונגעפעהר גלייך צו 2¾ ענגלישע פונט. ווערט אויך געברויכט אַלס געוויכטס־איינהייט אין גריכענלאַנד און אין איינינע ערטער אין רוסלאַנד, ווי אין בעסאַראַביען און אין דער געגענד אַרום בעסאַראַביען].

Okla. [דער אַבקירצונג פון *Oklahoma*] שטאַאַט אָקלאַהאָמאַ, איינער פון די פער־אייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

Okra

o'kra *n.* (אָו'-קראַ) אַ מין גאָרטען־פּלאַנ־צע, וואָס ווערט גע־ברויכט אין זופּ.

old *a.* (אָולד) אַלט; פאַרצייטיג.

old'-clothes'man *n.* (אָולד'-קלאָוטהז'-מען) אַן אַלטוואַרג־הענדלער; איינער וואָס האַנדעלט מיט אַלטע קליידער.

old con'tinent (אָולד קאַנ'-טי-נענט) דער אַלטער וועלט־טייל [אייראָפּאַ אָדער דער קאָנטינענט פון אייראָפּאַ, אַזיע און אַפריקאַ — אין געגענזאַץ צו אַמעריקאַ].

old coun'try (אָולד קאַנ'-טרי) דאָס אַלטע פאַטערלאַנד, דאָס אַלטע לאַנד [איי־ראָפּאַ, בעזאָנדערס ענגלאַנד — אויף דער שפּראַך פון די אייראָפּעאישע אימיגראַנ־טען אין אַמעריקאַ].

Old Cov'enant (אָולד קאַוו'-ע-נענט) ז. *Old Testament*.

Old Domin'ion (אָולד דאָ-מינ'-יאַן) אַ צונאָמען פון דעם שטאַאַט ווירדזשיניאַ [איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ].

ol'den *a. and v.* (אָולדען) אַלט, פאַר־צייטיג; מאַכען אַלט; ווערען אַלט.

Old Eng'lish (אָולד אינ'-גליש) די פאַרצייטיגע ענגלישע שפּראַך פון דריי־צעהנטען ביז זעכצעהנטען יאָהרהונדערט; אַזאַ דרוק־שריפט, וואָס איז געברויכט גע־וואָרען אין ענגלאַנד אין 16טען יאָהרהונ־דערט.

ol'der *a.* (אָול'-דער) עלטער.

ol'dest *a.* (אָול'-דעסט) עלטסטער, עלטסטע.

old'-faced *a.* (אָולד'-פייסט) וואָס זעהט אויס אַלט, מיט אַ פערעלטערטען אויס־זעהן.

old'-fash'ioned *a.* (אָולד'-פעש'-אַנד) אַלטמאָדיש, אַלט־וועלטיש; וואָס האָט אַן אַלטמאָדישען אויסזעהן; פריהצייטיג־רייף [ווע־גען אַ יונגען מאַן וואָס האָט געוועהנהיי־טען און השגות פון אַן עלטערען].

old'-fash'ionedness *n.* (אָולד'-פעש'-אַנד-נעס) אַלטמאָדישקייט, פאַרצייטיג־קייט; פריהצייטיגע רייפקייט אָדער פער־עלטערטקייט.

old fel'low (אָולד פעל'-אָו) אַן אַלט־טימשקער; אַן אַלטער גוטער ברודער; דער שטן, דער מחבל.

old fo'gy (אָולד פאָו'-גי) אַ מענש פון דער אַלטער וועלט; איינער וואָס האַלט זיך אַן אַלטע מנהגים.

old'-fo'gyish *a.* (אָולד'-פאָו'-גי-איש) אַלטמאָדיש; וואָס האַלט זיך אַן אַלטע מנהגים.

old'-fo'gyism *n.* (אָולד'-פאָו'-גי-איזם) אַלטמאָדישקייט; דאָס האַלטען זיך אַן אַלטע מנהגים.

old'-gen'tlemanly *a.* (אָולד'-דזשענ'טל-מען-לי) וואָס איז פּאַסיג פאַר אַן אַלטען מאַן; ווי אַן אַלטער הערר.

old hand (אָולד הענד) אַ געניטער, ער־פאַהרענער מענש; אין דער געשיכטע פון דער אויסטראַלישער קאָלאָניזאַציאָן — אַ געוועזענער פערברעכער.

Old Har'ry (אָולד הער'-אי) דער טייוועל.

old'-light *a. and n.* (אָולד'-לאַיט) וואָס האַלט פון אַלטען גלויבען אָדער פּרינ־ציפּען; אַן אַנהענגער פון אַלטען גלויבען אָדער פּרינציפּען.

old'-line *a.* (אָולד'-לאַין) אַלטמאָדיש, קאָנסערוואַטיוו.

old maid (אָולד מייד) אַן אַלטע מויד, אַ פערזעסענע מויד; אַזאַ שפּיעל.

old'-maid'hood *n.* (אָולד'-מייד'-הוד) פערזעסענקייט, דאָס זיין אַן אַלטע מויד.

old'-mai'dish *a.* (אָולד'-מיי'-דיש) פערזעסען, אַלט־מוידיש.

old'-mai'dism *n.* (אָולד'-מיי'-דיזם) ז. *old-maidhood*.

old'-man' *n.* (אָולד'-מען') דער שטאַב־ווערצעל [אַזאַ בוימעל אין זיך־אייראָפּאַ מיט שמעקעדיגע, שאַהנע בלעטער].

old man (אָולד מען) 1. אַן אַלטער מאַן; 2. אַ בעל־הבית, אַ הויז־ווירטה.

2. The old man insists that the children should be obedient.

old mas'ters (אָולד מעס'-טערז) די מאַהלער פון דער רענעסאַנס־פעריאָדע [הויפּטזעכליך אין איטאַליען].

old'ness *n.* (אָולד'-נעס) אַלטקייט.

Old Nick (אָולד ניק) דער טייוועל.

Old One (אָולד הוואַן) דער טייוועל.

Old Prob. (אָולד פּראָב) ז. *Old Probabilities*.

Old Probabil'ities (אָולד פּראָ-בע-ביל'-אי-טיז) דער הויפּט אויפזעהער פון מעטעאָראָלאָגישען אינסטיטוט אין ניו יאָרק [הומאָריסטיש].

old red sand'stone (אָולד רעד סענד'-סטאָון) דער רויט־זאַמד־שטיין פון דער דעוואָנישער עפּאָכע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד.

old salt (אָולד סאָהלט) אַן אַלטער, ער־פאַהרענער מאַטראָז.

Old Sax'on (אָולד סעקסאָן) אַלט־זאַקסיש [די שפּראַך וואָס איז אַמאָל גערעדט גע־וואָרען אין דייטשלאַנד אין דעם דיסט־ריקט צווישען די טייכען רהיין און עלבע].

old school (אָולד סקוהל) די אַלטע שוהל, אַן אַלטע ריכטונג, פערעלטערטקייט, אַלט־מאָדישקייט.

old'-school *a.* (אָולד'-סקוהל) וואָס שטאַמט פון דער אַלטער שוהל, אַלטמאָ־דיש.

Old Scratch (אָולד סקרעטש) דער טיי־וועל.

old'-sigh'tedness *n.* (אָולד'-סאַי'-טעד-נעס) אַ שוואַכע ראיה [פון עלטער]

old sledge (אולד סלעדזש) אזא קארטענ־שפּיעל.

old song (אולד סאהנג) אַ קלייניגקייט, אַ שיבעש, אַ גארנישט; זעהר אַ קליינער פּרייז.
He got it for an old song.

old'-squaw *n.* (אולד'-סקהוואה) די לאנג־עקיגע ים־קאטשקע. ז. *oldwife*.

old stan'ding (אולד סטענ'-דינג) לאנגאניגקייט, דאס זיין פון לאנג אן.
My ailment is one of old standing.

old'ster *n.* (אולד'-סטער) אן אלטער מענש; אַ שיפס־קאדעט [אין דער ענגלי־שער פלאטע].

old sto'ry (אולד סטאו'-רי) אן אויס־געדראשענע מעשה.

old style (אולד סטאיל) די יוליאנישע צייטרעכנונג. ז. *Julian calendar*.
George Washington was born February 22, 1732, old style February 12.

old'-style *a.* (אולד'-סטאיל) אלטמא־דיש; וואס איז שייך צו דער יולי־אנישער צייטרעכנונג [ז. *Julian calendar*]; וואס איז שייך צו אַ מין דרוק־שריפט, וואס איז געברויכט געווא־רען אין 18טען יאהרהונדערט.

Old Tes'tament (אולד טעס'-טע-מענט) דער אלטער טעסטאמענט, דער תנ"ך.

old'-time *a.* (אולד'-טאים) אלטמאדיש, פארצייטיג, פון אלטע צייטען; פון לאנג אן.

old'-ti'mer *n.* (אולד'-טאי'-מער) אן אלטער תושב; איינער וואס איז שוין אלט געווארען ביי אַ געוויסער בעשעפ־טיגונג אדער אין אַ געוויסען פלאץ; אן אלטמאדישער מענש, איינער וואס האלט זיך אן אלטע מנהגים אדער געוועהנהיי־טען.

old Tom (אולד טאם) אַ מין שטארקער ענגלישער וואכאלדער־בראנפען [געמאכט פון וואכאלדער־יאגדעס]. ז. *gin*.

old'wife *n.* (אולד'-הוואיף) די לאנג־עקיגע ים־קאטשקע; אַ פאלקס־נאמען פאר איינציגע מינים פיש.

old wife (אולד הוואיף) אן אלטע באבע, אן אלטע פרוי וואס האט ליעב צו פלוי־דערען; אַ מאן וואס איז עהנליך צו אן אלטער פרוי [אין פלוידערען אדער דער־צעהלען בבא־מעשות]; אַ קוימען־קאלפאק [צו פערהיטען, אז דער אויווען זאל ניט רויכערען]; די לאנג־עקיגע ים־קאטשקע; אַ נאמען פון פערשיעדענע פיש.

old wives' tale (אולד וואיווז טייל) אַ בבא־מעשה, אַ ניט־געשטויגענע ניט־גע־פלויגענע געשיכטע; אַ פוסטע פלוידעריי.

old wom'an (אולד וואומ'-ען) 1. אן אלטע פרוי; אַ הויז־פרוי; 2. די בעל־הבית'טע, די ווירטהין.
2. The old woman will scold us if we come late for dinner.

old'-wom'anish *a.* (אולד'-וואומ'-ען-איש) פאסיג פאר אַ באבע אדער אלטער פלוידערענדער פרוי.

old'-wom'anishness *n.* (אולד'-וואומ'-ען-איש-נעס) דאס זיין אַ באבע; עהנליכקייט צו אן אלטער, פלוידערענדער פרוי.

Old World (אולד הווארלד) דער קאנ־טינענט פון אייראפא, אזיע און אפריקא [אין געגענזאץ צו אמעריקא].

old'-world *a.* (אולד'-הווארלד) פאר־צייטיג; אלטמאדיש; וואס איז שייך צום קאנטינענט פון אייראפא, אזיע און אפרי־קא [אין געגענזאץ צו אמעריקא].

oleag'inous *a.* (או-לי-עדזש'-אי-נאס) ז. *oily*.

oleag'inousness *n.* (או-לי-עדזש'-אי-נאס-נעס) ז. *oiliness*.

olean'der *n.* (או-לי-ענ'-דער) דער אלעאנדער [אזא בוימעל אדער קוסט מיט שעהנע ראזעווע אדער ווייסע בלומען. די בלעטער, די בלו־מען און די קארע פון דעם אלעאנדער זיינען גיפטיג].

Oleander

olean'drine *n.* (או-לי-ענ'-דרין) אלעאנדרין [אזא גיפטיגער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון דער אלעאנדער פלאנצע].

oleas'ter *n.* (או-לי-עס'-טער) דער אלעאסטער אדער דער ווילדער אייל־בערט־בוים.

Oleaster

o'leate *n.* (או'-לי-אייט) אויל־זויער־זאלץ.

olecra'nal *a.* (או-לי-קריי'-נעל) וואס איז שייך צום אלע־קראנאן. ז. *olecranon*.

olecra'nial *a.* (או-לי-קריי'-ני-על) ז. *olecranal*.

olecra'non *n.* (או-לי-קריי'-נאן) דאס אלעקראנאן [דער שפּיץ פון דעם עלענ־בויגען, דער אויבערשטער טייל פון דעם עלענבויגען־ביין].

o'lefiant *a.* (או'-לי-פאי-ענט) וואס גיט ארויס אויל.

o'lefiant gas (או'-לי-פאי-ענט געס) שווערע קויהלען־וואסערשטאף גאז. ז. *carbureted hydrogen*.

o'lefine *n.* (או'-לי-פין) קויהלען־וואסער־שטאף.

o'leic *a.* (או'-לי-איק) וואס איז שייך צו אויל, וואס קומט פון אויל.

o'leic ac'id (או'-לי-איק עס'-איד) אויל־זויערע [אַ כעמישער שטאף].

oleif'erous *a.* (או-לי-איפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס אויל.

o'lein *n.* (או'-לי-אין) אלעאין אדער עלא־אין [דער פליסיגער בעשטאנד־טייל פון אוילען און פעטס].

o'lent *a.* (או'-לענט) שמעקענד, מיט אַ גערוך.

o'leo *n.* (או'-לי-או) אלעאמארגארין [קינסטליכע פוטער]; אזא פעטס [ז. *oleo-oil*].

o'leograph *n.* (או'-לי-א-גרעף) אן אלעאגראפיע, אן אוילפארב־בילד, אויל־פארב־דרוק.

oleograph'ic *a.* (או-לי-א-גרעפ'-איק) אלעאגראפיש; געמאכט דורך אויל־פארב־דרוק.

oleog'raphy *n.* (או-לי-אג'-רע-פי) אלעאגראפיע, אוילפארב־דרוק; דאס אונ־טערשיידען אוילען לויט די פיגורען וואס זיי בילדען אין וואסער.

oleomar'garin *n.* (או-לי-א-מער'-גע-ריין) אלעאמארגארין, קינסטליכע פוטער [געמאכט פון פעטס].

oleomar'garine *n.* (או-לי-א-מער'-גע-ריין) ז. *oleomargarin*.

oleom'eter *n.* (או-לי-אמ'-ע-טער) אן אלעאמעטער, אן אויל־מעסטער [אן אינ־סטרומענט צו בעשטימען די ריינקייט און די שווערקייט פון אוילען].

o'leon *n.* (או'-לי-אן) אַ דיסטילירטע מישונג פון קאלך און אלעאין [דער פלי־סיגער טייל פון פעטס].

o'leo-oil *n.* (או'-לי-או-אויל) פעטס פון אַ נידריגען סארט וואס ווערט געברויכט צו פערפעלשען מילך־פּראדוקטען.

oleores'in *n.* (או-לי-א-רעז'-אין) אַ נא־טירליכע צוזאמענמישונג פון אויל מיט פלאנצען־זאפט.

oleosac'charum *n.* (או-לי-א-סעק'-ע-ראם) אַ מישונג פון אויל מיט צוקער.

o'leose *a.* (או'-לי-אוס) ז. *oleous*.

o'leous *a.* (או'-לי-אס) אויליג, עהנליך צו אויל, ווי אויל.

olera'ceous *a.* (אל-ע-ריי'-שיאס) עס־באר, וואס מען געברויכט צום עסען, הויפּטזעכליך גערעכטערהייד [וועגען פלאנצען]; וואס איז עהנליך צו קיך־גרינסען.

olericul'turally *adv.* (אל-ע-רי-קאל'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו דער קולטי־ווירונג פון קיך־גרינסען.

ol'ericulture *n.* (אל'-ע-רי-קאל-טשור) קולטיווירונג פון קיך־גרינסען.

olfact' *v.* (אל-פעקט') שמעקען.

olfac'tion *n.* (אל-פעק'-שאן) דער חוש הריח; אַ גערוך.

olfac'tive *a.* (אל-פעק'-טיוו) ז. *olfactory*.

olfactom'eter *n.* (אל-פעק-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם חוש הריח.

olfac'tories *n.* (אל-פעק'-טא-ריז) די נאז.

olfac'tory *a.* (אל-פעק'-טא-רי) וואס איז שייך צום חוש הריח.

olib'anum *n.* (א-ליב'-ע-נאם) אראבי־שער ווייהרויך [לבונה].

oligan'drous *a.* (אל-אי-גענ'-דראס) אין באטאניק — וואס האט ווייניג שטויב־גפעסע אדער מענליכע געשלעכטס־ארגא־נען [וועגען אַ פלאנצע וואס האט ווייני־גער ווי 20 שטויב־געפעסן].

oligan'thous *a.* (אל-אי-גענ'-טהאס) אין באטאניק — וואס האט ווייניג בלי־הונגען.

ol'igarch *n.* (אל'-אי-גארק) אן אלי־גארך, אַ מיטגליעד פון אן אליגארכיע [אַ רעגיערונגס־פארם, וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון אַ בעשרענקטער גרופּע מענשען].

ol'igarchal *a.* (אל'-אי-גאר-קעל) אלי־גארכיש. ז. *oligarchic*.

oligar'chic *a.* (אל-אי-גאר'-קיק) אלי־גארכיש, וואס איז שייך צו אן אליגארכיע [אַ רעגיערונגס־פארם, וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון אַ בעשרענקטער גרופּע מענשען].

oligar'chical *a.* (אל-אי-גאר'-קי-קעל) אליגארכיש. ז. *oligarchic*.

oligar'chically *adv.* (אל-אי-גאר'-קי-קעל-אי) ווי אן אליגארכיע; דורך אן אלי־גארכיע. ז. *oligarchy*.

ol'igarchism *n.* (אל'-אי-גאר-קיזם) אן אליגארכישע רעגיערונגס־סיסטעם; אנהענ־גערשאפט פון אן אליגארכיע [אַ רעגיע־רונגס־סיסטעם, וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון אַ בעשרענקטער גרופּע מענ־שען].

ol'igarchist *n.* (אל'-אי-גאר-קיסט) אן אנהענגער פון אן אליגארכיע. ז. *oligarchy*.

ol'igarchize *v.* (אל'-אי-גאר-קאיז)

מאכען אליגארכיש, בילדען אן אליגארכיע. ז. *oligarchy*.

ol'igarchy *n.* (אל׳־אי־גאר־קי) אן אליגארכיע, א רעגיערונגס־סיסטעם וואו די מאכט ליעגט אין די הענד פון א בעשרענקטער גרופע מענשען; די מאכט־האבער אין אן אליגארכיע.

olige'mia *n.* (אל־אי־דזשי׳־מי־א) בלוט־ארימקייט. ז. *anemia*.

ol'igiste *n.* (אל׳־אי־דזשיסט) נאטירליכער רויטער אייזען־ראסט אדער בלוט־שטיין. ז. *hematite*.

oligis'tic *a.* (אל־אי־דזשיס׳־טיק) וואס איז שייך צום נאטירליכען רויטען אייזען־ראסט אדער בלוט־שטיין.

oligis'tical *a.* (אל־אי־דזשיס׳־טי־קעל) ז. *oligistic*.

ol'igochrome *a. and n.* (אל׳־אי־גא־קראום) וואס איז געמאלען אין ווייניג פארבען; א בילד פון ווייניג פארבען.

oligophyl'lous *a.* (אל־אי־גא־פיל׳־לאס) אין באטאניק — וואס האט ווייניג בלעטער.

oligot'rophy *n.* (אל־אי־גאט׳־רא־פי) מאנגעל אין נאהרונג.

oligu'ria *n.* (אל־אי־גיו׳־רי־א) א קראנקהייט, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס עס ווערט אויסגעטיילט ווייניג אורין [השתנה].

o'lio *n.* (או׳־לי־או) א געמישט געריכט [פון פלייש, גרינסען א. ז. וו.]; א מישמאש.

ol'itory *a. and n.* (אל׳־אי־טא־רי) וואס פראדוצירט קיך־גרינסען; א גרינס־גארטען; א גרינס־פלאנצע.

oliva'ceous *a.* (אל־אי־וויי׳־שיאס) איילבערטען־פארביג, אליווען־גריין, מאט־גריין, געלבליך־גריין.

ol'ivary *a.* (אל׳־אי־ווע־רי) עהנליך צו איילבערטען [אליווען].

olivas'ter *a.* (אל־אי־וועס׳־טער) ז. *olivaceous*.

ol'ive *n. and a.* (אל׳־איוו) אליוו, איילבערט; איילבערטען־בוים; איילבערט־פארב [מאט גריין, געלבליך־גריין. ז. איל. *"Colors"*]; א געלעכערט בלעכעל אויף א רימען פון א טשעמאדאן; א לאנגער קנאפ צו פערקנעפלען שנור־באנד [אויף קליידער]; דער אוסטריצעס־יעגער [אזא פויגעל]; וואס איז שייך צו איילבערטען; פון אליווען־קאליר [מאט־גריין, געלבליך־גריין].

Olive

ol'iveback *n.* (אל׳־איוו־בעק) דער אליווען־פארביגער דראסעל אדער דראזד [אזא זינג־פויגעלע אין נארד־אמעריקא מיט מאט־גרינע פעדערען אויף'ן רוקען].

ol'ive-backed *a.* (אל׳־איוו־בעקט) מיט אן אליווען־פארביגען [מאט־גרינעם, געלבליך־גרינעם] רוקען ז. *oliveback*.

ol'ive-branch *n.* (אל׳־איוו־ברענטש) אן איילבערטען־צווייג [אלס סימבאל פון פריעדען און איבערפלוס, ווי דער צווייג וואס די טויב האט, לויט דער ביבעל, געבראכט אין נח'ס תבה נאך דעם מבול].

ol'ive-col'or *n.* (אל׳־איוו־קאל׳־אר) אליווען־פארב, איילבערט־קאליר [מאט־גריין, געלבליך־גריין].

ol'ived *a.* (אל׳־איווד) בעציערט מיט אליווען־צווייגען אדער אליווען־בוימער.

ol'ive-green *a.* (אל׳־איוו־גריען) אליווען־גריין, געלבליך־גריין.

ol'iveness *n.* (אל׳־איוו־נעס) אליווען־קאליר [מאט־גריין, געלבליך־גריין].

ol'ive-oil' *n.* (אל׳־איוו־איל׳) אליווען־אויל; בוים־אויל.

ol'iver *n.* (אל׳־אי־ווער) א האמער וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג מיט די פיס.

ol'ivet *n.* (אל׳־אי־וועט) א פאלשער פערל.

ol'ive-tree *n.* (אל׳־איוו־טריע) דער איילבערט־בוים. ז. *olive*.

ol'ive-wood *n.* (אל׳־איוו־הוואוד) אליווען־האלץ, איילבערטען־בוים האלץ.

ol'ive-yard *n.* (אל׳־איוו־יארד) אן אליווען־גארטען, אן איילבערט־גארטען.

ol'ivil *n.* (אל׳־אי־וויל) דער איילבערט־פודער [א פודער פון דעם פעך פון איילבערט־בוימער].

ol'ivile *n.* (אל׳־אי־וויל) ז. *olivil*.

ol'ivin *n.* (אל׳־אי־ווין) דער קריזאליט [אזא טייערער גרינער שטיין]. ז. *chrysolite*.

ol'ivine *n.* (אל׳־אי־ווין) ז. *olivin*.

ol'la *n.* (אל׳־א) א ליימענער טאפ; א וואסער־קרוג; א געמישט געריכט [פון פלייש, גרינסען א. ז. וו.].

ol'la podri'da (אל׳־א פא־דרי׳־דא) א שפאניש געריכט פון שטיקלעך פלייש פון פערשיעדענע מינים צוזאמען מיט גרינסען; א מישמאש.

ol'lite *n.* (אל׳־איט) טאפ־שטיין. ז. *potstone*.

ol'ogy *n.* (אל׳־א־דזשי) א וויסענשאפט [א הומאריסטישער אויסדרוק וואס נעהמט זיך דערפון, וואס די נעמען פון די פערשיעדענע וויסענשאפטען ענדיגען זיך מעהרסטענס אויף *ology*].

He studied mechanics, physiology, geology and all other **ologies**.

o'ly-koek *n.* (או׳־לי־קוהק) א זיסער, פעטער קוכען [געפרעגעלט אויף שמאלץ].

Olym'piad *n.* (א־לים׳־פי־עד) אן אלימפיאדע [אין פארצייטיגען גריכענלאנד — א פעריאדע פון 4 יאהר, גערעכענט נאך די פיער־יעהרליכע אלימפישע פעסטליכקייטען לכבוד דעם הויפט־גאט זעאוס, ביי וועלכע עס זיינען פארגעקומען בעריהמטע אטלעטישע שפיעלען. דיעזע צייט־רעכנונג האט זיך אנגעפאנגען 776 יאהר פאר דער קריסטליכער צייט־רעכנונג].

Olympiad'ic *a.* (א־לים־פי־עד׳־איק) וואס איז שייך צו אן אלימפיאדע. ז. *Olympiad*.

Olym'pian *a. and n.* (א־לים׳־פי־ען) אלימפיש, וואס איז שייך צום בארג אלימפוס [וואו עס האבען, לויט דעם גלויבען פון די פארצייטיגע גריכען, זיך געפונען זייערע 12 הויפט־געטער]; אן איינוואהנער פון אלימפוס [איינער פון די 12 אלט־גריכישע הויפט־געטער].

Olym'pic *a.* (א־לים׳־פיק) אלימפיש. ז. *Olympian*.

Olym'pic games (א־לים׳־פיק גיימז) די אלימפישע פעסטליכקייטען, די אלימפישע אטלעטישע שפיעלען. ז. *Olympiad*.

Olympion'ic *n.* (א־לים־פי־אנ׳־איק) אן אדע, א לויב־געזאנג לכבוד א זיעגער ביי די אלימפישע אטלעטישע שפיעלען. ז. *Olympiad*.

Olym'pus *n.* (א־לים׳־פאס) דער בארג אלימפוס [וואו עס האבען, לויט דעם גלויבען פון די פארצייטיגע גריכען, זיך געפונען זייער 12 הויפט־געטער]; דער הימעל.

om'adhaun *n.* (אמ׳־ע־דאהן) א שוטה, א פתי, א נאר, א פרא־אדם.

omag'ra *n.* (א־מעג׳־רא) א ניכט אדער פאדאגרע־ענטצינדונג אין דעם אקסעל־געלענק.

omal'gia *n.* (א־מעל׳־דזשי־א) וועהטאג אין אקסעל.

oman'der-wood *n.* (א־מענ׳־דער־הוואוד) א מין עבען־האלץ. ז. *ebony*.

oma'sal *a.* (א־מיי׳־סעל) וואס איז שייך צום דריטען מאגען ביי א מעלה גרה'דיגער חיה.

oma'sum *n.* (א־מיי׳־סאם) דער דריטער מאגען ביי א מעלה גרה'דיגער חיה. ז. *manyplies*.

om'ber *n.* (אמ׳־בער) ז. *ombre*.

om'brant *a.* (אמ׳־ברענט) אין דעקאראציאנס־קונסט — שאטענדיג.

om'bre *n.* (אמ׳־בער) לאמבער [א מין קארטען־שפיעל].

om'brograph *n.* (אמ׳־ברא־גרעף) אן אויטאמאטישער רעגען־מעסטער. ז. *ombrometer*.

ombrolog'ical *a.* (אמ־ברא־לאדזש׳־אי־קעל) וואס איז שייך צו רעגען, רעגען־פאל אדער רעגענדיגען וועטער.

ombrol'ogy *n.* (אמ־בראל׳־א־דזשי) די וויסענשאפט וועגען רעגען; אן אבהאנדלונג וועגען רעגען.

ombrom'eter *n.* (אמ־בראמ׳־ע־טער) א רעגען־מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס פון א רעגען־פאל].

om'broscope *n.* (אמ׳־ברא־סקאופ) א רעגען־מעסטער, לויט וועלכען מען קען מאמענטאן בעשטימען די מאס פון א רעגען־פאל.

ome'ga *n.* (א־מיע׳־גא) אמעגא [דער לעצטער בוכשטאב פון דעם גריכישען אלף־בית]; אן ענדע, דאס לעצטע.

om'elet *n.* (אמ׳־ע־לעט) אן אמעלעט, א פאנקוכען, אן אייער־קוכען.

o'men *n. and v.* (או׳־מען) א צייכען, א פארצייכען, א פארבעדייטונג, עטוואס וואס זאגט פארויס; פארויסזאגען, פארויסבעדייטען; פארויסזעהן.

o'mened *a.* (או׳־מענד) פארויסזאגענד, פארבעדייטענד.

o'mening *n.* (או׳־מענ־אינג) פארויסזאגונג.

omen'tal *a.* (א־מענ׳־טעל) וואס איז שייך צו דער נעץ־הויט. ז. *omentum*.

omen'tal fora'men (א־מענ׳־טעל פא־ריי׳־מען) די עפנונג פון דער גרעסערער צו דער קלענערער פערטיעפונג פון דער בויך־פעל. ז. *peritoneum*.

omenti'tis *n.* (אָו–מענ–טאַי'–טיס) ענטצינדונג פון דער נעץ־הויט.
ז. *omentum*.

omen'tum *n.* (אָ–מענ'–טאַם) די נעץ־הויט [דער געדערים־נעץ אָדער דער גרייזשיק וואָס פאַראייניגט דעם מאָגען מיט'ן לעבער, מיט'ן מילץ און מיט דער דער גרים־קישקע].

o'mer *n.* (אָו'–מער) אַן עומר.

om'inous *a.* (אָמ'–אי–נאַס) 1. פאַרבעדייטענד, פאַרויסזאָגענד; 2. וואָס זאָגט פאָרויס שלעכטס.

2. There was an **ominous** silence in the room. Everybody felt the fight would begin soon.

om'inously *adv.* (אָמ'–אי–נאַס–לי) פאַרבעדייטענדיג, פאַרויסזאָגענדיג, אַלס פאַרצייכען; פאַרויסזאָגענדיג שלעכטס.

om'inousness *n.* (אָמ'–אי–נאַס–נעס) דאָס ענטהאַלטען אַ פאַרבעדייטונג אָדער פאַרויסזאָגונג; דאָס דיענען אַלס צייכען אויף שלעכטס.

omis'sible *a.* (אָ–מיס'–איבל) וואָס קען אויסגעלאַזען ווערען.

omis'sion *n.* (אָ–מיש'–אַן) אויסלאַזונג, דורכלאַזונג; פאַרזעהען, אַ פאַרנאַכלעסיגונג; עטוואָס וואָס ווערט אויסגעלאַזען.

omis'sive *a.* (אָ–מיס'–איוו) וואָס לאָזט אויס, וואָס לאָזט דורך; פאַרנאַכלעסיגענד.

omis'sively *adv.* (אָ–מיס'–איוו–לי) אויסלאַזענדיג, דורכלאַזענדיג; מיט פאַרנאַכלעסיגונג.

omit' *v.* (אָ–מיט') אויסלאַזען, דורכלאַזען; פאַרשווייגען; פאַרנאַכלעסיגען.

omit'tance *n.* (אָ–מיט'–ענס) פאַרנאַכלעסיגונג; דורכלאַזונג.

Omittance is no quittance.

omit'ter *n.* (אָ–מיט'–ער) איינער וואָס לאָזט אויס, לאָזט דורך אָדער פאַרנאַכלעסיגט.

omne'ity *n.* (אָמ–ני'–אי–טי) דאָס אומפאַסען, דאָס ענטהאַלטען אַלעס; די גנעטליכקייט.

om'niarch *n.* (אָמ'–ני–אַרק) דער הערשער פון דעם וועלט־אַל.

omnibenev'olence *n.* (אָמ–ני–בי–נעוו'–אָ–לענס) חסד, גוטסקייט צו אַלעמען.

omnibenev'olent *a.* (אָמ–ני–בי–נעוו'–אָ–לענט) וואָס איז גוט צו אַלעמען, וואָס טהוט חסד מיט יעדען.

om'nibus *n.* and *a.* (אָמ'–ני–באַס) אַן אָמניבוס [אַ פּאַסאַזשיר־וואָגען]; אַן אָמניבוס־לאַזשע [אין טעאַטער — אַ גרויסע לאַזשע וואָס איז אויף איין הויך מיט דער ביהנע און איז פעראייניגט מיט איהר]; אין גלאַז־פאַבריקאַציאָן — אַ בלעך איבער די גלאַז־אַרטיקלען ביים אַבקיהלען; אַ דיענער אין אַ האָטעל אָדער רעסטאָראַן וואָס רוימט אַב און דעקט די טישען; וואָס ענטהאַלט אין זיך אַלעס אָדער אַ גרויסע צאָהל פערשיעדענע זאַכען.

om'nibus bill (אָמ'–ני–באַס ביל) אין די געזעצגעבענדע קערפּערשאַפטען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — אַ געזעץ־פאָרשלאַג, וואָס בעשעפטיגט זיך מיט עטליכע פערשיעדענע ענינים.

omnicausal'ity *n.* (אָמ–ני–קאָה–זעל'–אי–טי) אַן אוניווערזאַלע אורזאַכע; דאָס זיין די אורזאַכע פון אַלעס.

omnicom'petence *n.* (אָמ–ני–קאָמ'–פּי–טענס) אַלזייטיגע קאָמפּעטענץ, געניטקייט אָדער פעהיגקייטען.

omnicom'petent *a.* (אָמ–ני–קאָמ'–פּי–טענט) אַלזייטיג קאָמפּעטענט.

omnicredu'lity *n.* (אָמ–ני–קרי–דיו'–לי–טי) אַן אונבעשרענקטע נייגונג אַלעס צו גלויבען.

omnicred'ulous *a.* (אָמ–ני–קרעד'–יו–לאַס) וואָס גלויבט לחלוטין אַלעס.

omni'ety *n.* (אָמ–נאַי'–ע–טי) ז. *omneity*.

omnifa'rious *a.* (אָמ–ני–פיי'–רי–אַס) פון אַלערליי מינים.

omnif'erous *a.* (אָמ–ניפ'–ע–ראַס) וואָס פּראָדוצירט אָדער ברייגנט אַרויס אַלע מינים.

omnif'ic *a.* (אָמ–ניפ'–איק) אַל־שאַפענד, וואָס שאַפט אַלעס.

om'niform *a.* (אָמ'–ני–פאָרם) וואָס האָט פערשיעדענע פאָרמען, וואָס איז פעהיג אָנצונעהמען אַלערליי געשטאַלטען.

omnifor'mal *a.* (אָמ–ני–פאָר'–מעל) ז. *omniform*.

omnifor'mity *n.* (אָמ–ני–פאָר'–מי–טי) פערשיעדען־פערמיגקייט; דאָס האָבען די פעהיגקייט אַנצונעהמען אַלערליי געשטאַלטען.

omnig'enous *a.* (אָמ–נידזש'–ע–נאַס) וואָס בעשטעהט פון אַלע מינים.

omnig'erent *a.* (אָמ–נידזש'–ע–רענט) וואָס קען טהאָן אַלע מינים אַרבייט.

om'nigraph *n.* (אָמ'–ני–גרעף) אַן אַפּאַראַט, אויף וועלכען מען לערענט זיך טעלעגראַפיע.

omnilin'gual *a.* (אָמ–ני–לינ'–גוועל) וואָס קען אַלע שפּראַכען.

omnil'oquent *a.* (אָמ–ניל'–אָ–קווענט) וואָס רעדט וועגען אַלעס.

omnines'cience *n.* (אָמ–ני–נעש'–ענס) פאַלשטענדיגע אונוויסענהייט.

omnines'cient *a.* (אָמ–ני–נעש'–ענט) פאַלשטענדיג אונוויסענד.

omnipar'ity *n.* (אָמ–ני–פער'–אי–טי) אַלגעמיינע גלייכקייט.

omnip'arous *a.* (אָמ–ניפ'–ע–ראַס) אַל־שאַפענד, וואָס שאַפט אָדער ברייגנט אַרויס אַלעס.

omniper'fect *a.* (אָמ–ני–פּויר'–פעקט) פאַלקאָמען אין אַלע הינזיכטען.

omnip'otence *n.* (אָמ–ניפ'–אָ–טענס) אַלמאַכט, אַלמעכטיגקייט.

omnip'otency *n.* (אָמ–ניפ'–אָ–טענ–סי) ז. *omnipotence*.

omnip'otent *a.* (אָמ–ניפ'–אָ–טענט) אַל־מעכטיג.

Omnip'otent *n.* (אָמ–ניפ'–אָ–טענט) דער אַלמעכטיגער, גאָט.

omnip'otently *adv.* (אָמ–ניפ'–אָ–טענט–לי) אַלמעכטיג, מיט אונבעשרענקטער מאַכט.

omnipreg'nant *a.* (אָמ–ני–פּרעג'–נענט) וואָס איז גרייט אַלעס אַרויסצובריינגען אָדער פּראָדוצירען.

omnipres'ence *n.* (אָמ–ני–פּרעז'–ענס) די אַל־געגענוואַרט, אַל־אַנוועזענהייט, דאָס זיין אומעטום.

omnipres'ent *a.* (אָמ–ני–פּרעז'–ענט) אַל־געגענוואַרטיג, וואָס איז אומעטום.

omnipres'ently *adv.* (אָמ–ני–פּרעז'–ענט–לי) ז. *omnipresent*.

omniprev'alence *n.* (אָמ–ני–פּרעוו'–ע–לענס) אַל־הערשונג, אַל־ווירקונג, דאָס הערשען אָדער ווירקען אויף אַלעס אָדער אומעטום.

omniprev'alent *a.* (אָמ–ני–פּרעוו'–ע–לענט) אַל־ווירקענד, אַל־הערשענד.

omnis'cience *n.* (אָמ–ניש'–ענס) אַל־וויסענהייט, דאָס וויסען אַלעס.

omnis'cient *a.* (אָמ–ניש'–ענט) אַל־וויסענד, וואָס ווייסט אַלעס.

omnis'ciently *adv.* (אָמ–ניש'–ענט–לי) מיט אַל־וויסענהיים, וויסענדיג אַלעס.

om'nium *n.* (אָמ'–ני–אַם) 1. דער ווערטה פון אַלע אַקציען, אויף וועלכע עס ווערט געמאַכט אַ שטאַאַטס־הלואה; 2. עטוואָס וואָס בעשעפטיגט אויסשליסליך די געדאַנקען; 3. אַן עטאַזשערקע פאַר ניפּ־זאַכען [שעהנע קליינינקייטען, צאַצקעס].

2. My only wish, my **omnium**, is to free my country.

om'nium-gath'erum *n.* (אָמ'–ני–אַם–געטה'–ע–ראַם) אַ מישמאַש.

omniv'agant *a.* (אָמ–ניוו'–ע–גענט) וואָס וואַנדערט אומעטום און איבעראַל.

omniv'idence *n.* (אָמ–ניוו'–אי–דענס) דאָס זיין אַל־זעהענד, די פעהיגקייט אַלעס צו זעהן אָדער צו בעמערקען.

Omniv'ora *n.* (אָמ–ניוו'–אָ–ראַ) דער מין אַלעס־פרעסענדע טהיערע [טהיערע מיט צושפּאַלטענע קלויען וואָס זיינען ניט מעלה גרה, ווי למשל, חזירים].

omniv'orous *a.* (אָמ–ניוו'–אָ–ראַס) 1. אַלעס פרעסענד, וואָס עסט אַלעס [וועגען טהיערע]; 2. וואָס פערשלינגט אַלעס אַהן אַן אויסוואַהל.

1. Pigs are **omnivorous** animals. 2. He is an **omnivorous** reader.

omniv'orousness *n.* (אָמ–ניוו'–אָ–ראַס–נעס) די פעהיגקייט צו פרעסען אַלעס [וועגען חיות]; די נייגונג צו פערשלינגען אַלעס אַהן אַן אויסוואַהל.

omohy'oid *a.* and *n.* (אָו–מאָו–האַי'–איד) וואָס איז שייך צום שולטער־בלאַט [אַקסעל־ביין, לאַפּעטקע] און צום צונג־ביין [דאָס בעווענגליכע ביינדעל וואָס ליעגט נעבען גאַרגעל אונטער'ן צונג]; דער מוסקעל וואָס פאַראייניגט דאָס שולטער־בלאַט מיט'ן צונג־ביין.

omopha'gia *n.* (אָו–מאָ–פיי'–דזשי–אַ) דאָס עסען רויהע שפּייזען [הויפּטזעכליך פלייש].

omophag'ic *a.* (אָו–מאָ–פעדזש'–איק) וואָס עסט רויהע שפּייזען [הויפּטזעכליך פלייש].

omoph'agous *a.* (אָ–מאָפ'–ע–גאַס) ז. *omophagic*.

omoph'agus *n.* (אָ–מאָפ'–ע–גאַס) איינער וואָס עסט רויהע שפּייזען.

o'moplate *n.* (אָו'–מאָ–פּלייט) דאָס שולטער־בלאַט [די לאַפּעטקע, דער אַקסעל־ביין].

omopla'toscopy *n.* (אָו–מאָ–פּליי'–טאָ–סקאָ–פּי) דאָס טרעפען אָדער נביאות־זאָגען מיט דער הילף פון אַ שולטער־בלאַט [לאַפּעטקע, אַקסעל־ביין].

omoto'cia *n.* (אָו–מאָ–טאָו'–סי–אַ) אַ פריהצייטיגע געבורט, אַ מפּיל.

om'phacine *a.* (אָמ'–פע–סין) וואָס איז שייך צו אונצייטיגע פּרוכט; וואָס איז אַרויסגעדריקט פון אונצייטיגע פּרוכט.

om'phacine oil (אָמ'–פע–סין איל) אַ זאַפט אויסגעפּרעסט פון גרינע איילבערטען [אַליווען].

om'phacite *n.* (אָמ'–פע–סאַיט) דער אָמפאַציט [אַ גרינער מינעראַל].

omphalelco'sis *n.* (אָמ–פע–לעל–קאָו'–סיס) אַ געשוויר אויף'ן נאַפּעל.

omphal'ic *a.* (אָמ–פעל'–איק) וואָס איז שייך צום נאַפּעל.

omphali'tis *n.* (אָמ–פע–לאַי'–טיס) אַן ענטצינדונג פון דעם נאַפּעל.

om'phalocele *n.* (אָמ'–פע–לאָ–סיל) אַ נאַפּעל־ברוך [קילע].

omphalod'ic *a.* (אָמ–פע–לאָד'–איק) ז. *omphalic*.

om'phalomancy *n.* (אָמ'–פע–לאָ–מענ–

סי) נביאות לויט דעם ניי-געבוירענעם קינד'ס נאפעל, וויפיעל נאך קינדער די מוטער וועט האבען.
omphalop'agus *n.* (אמ-פע-לאפ'-ע-גאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען וואס זיינען צוזאמענגעוואקסען צוזאמען ביים נאפעל.
omphalophlebi'tis *n.* (אמ-פע-לא-פלי-באי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם נאפעל-אדער.
omphalorrha'gia *n.* (אמ-פע-לא-ריי'-דזשי-א) בלוט-שטורץ פון'ם נאפעל [הויפטזעכליך ביי נור-וואס געבארענע קינדער].
om'phalos *n.* (אמ'-פע-לאס) דער נאפעל; א מיטעל-קנאפ, א מיטעל-ארויסשטארצונג; א היילינער שטיין אין דעם טעמפעל פון אפאלא אין דעלפי [אין פארצייטיגען גריכענלאנד], וואס האט כלומר'שט בעצייכענט דעם נאפעל אדער מיטעלפונקט פון דער ערד.
om'phazite *n.* (אמ'-פע-זאיט) *omphacite* ז.
O my! (או מאי) אן אויסרוף פון איבערראשונג.
on *prep., adv. and n.* (אן) אויף; וועגען; מיט; אין; נאך; אין דער ריכטונג; ביי; אונטער, צווישען, פאר; אויף'ן גרונד פון...; אנגעטהאן; אנגעהענדיג; פארט, פארווערטס, ווייטער; נאהענט; אין קריקעט-שפיעל — וואס איז לינקס פון דעם באל-אבשלאגער און רעכטס פון דעם ווארפער; דער טייל פון קריקעט-גרונד לינקס פון דעם באל-אבשלאגער.
on account' (אן ע-קאונט') אויף רעכנונג, אויף קאנטא.
He paid $500 **on account.**
on account' of (אן ע-קאונט' אוו) צוליעב, דורך, וויל.
He was absent **on account of** sickness.
on'ager *n.* (אנ'-ע-דזשער) א ווילדער עזעל פון צענטראל-אזיען; אן אמאליגע קריעגס-מאשין צום שליידערען שטיינער [געוועזען בענוצט אין מיטעלאלטער].
on all fours (אן אהל פאורז) אויף אלע פיער.
on all hands (אן אהל הענדז) פון אלע זייטען.
on and off (אן ענד אף) פון צייט צו צייט, מיט אונטערברעכונגען.
She has been working for us **on and off** these six years.
o'nanism *n.* (או'-נען-איזם) אנאניזם [מעשה אונן, הוצאת זרע לבטלה], געשלעכטליכע זעלבסט-בעפרידיגונג דורך ארויסלאזען זרע אהן דעם געשלעכטליכען פערקעהר מיט א פרוי.
o'nanist *n.* (או'-נען-איסט) אן אנאניסט, איינער וואס פראקטיצירט געשלעכטליכע זעלבסט-בעפרידיגונג.
onanis'tic *a.* (או נע ניס'-טיק) אנאניסטיש. *onanism* ז.
on arm (אן ארם) געארמט, אונטער'ן ארם.
He walked with his wife **on** his **arm.**
on a sud'den (אן ע סאדן) פלוצלונג, מיט איין מאל.
on board (אן באורד) [פון] אויף'ן דעק א שיף; אויף א שיף, אויף אן אייזענבאהן-צוג.
once *adv. and c.* (הוואנס) איין מאל; אמאל [אין דער פערגאנגענהייט אדער אין דער צוקונפט]; אימער, ווען-עס-איז, ביי וועלכער ניט איז געלעגענהייט; באלד; ווען, אזוי שנעל ווי, באלד ווי.
once and again' (הוואנס ענד ע-געין') ווידערהאלענד, נאך אמאל און נאך אמאל.
once for all (הוואנס פאר אהל) איין מאל פאר אלע מאל.
once in a way (הוואנס אין ע וועיי) איין מאל און ניט מעהר; ביי איין געלעגענהייט; ביי זעלטענע געלעגענהייטען.
once in a while (הוואנס אין ע הוואיל) ווען ניט ווען, פון צייט צו צייט, צייטענווייז, אמאל.
once more (הוואנס מאור) נאך איין מאל.
once upon' a time (הוואנס א-פאן' ע טאים) אמאל, לאנג צוריק.
on'cograph *n.* (אנ'-קא-גרעף) א פאר-ריכטונג צו מעסטען די ענדערונגען אין דער אויסדעהנונג [ווי פון דער גאל, פון די ניערען א. ד. ג.].
oncol'ogy *n.* (אן-קאל'-א-דזשי) דער טייל פון מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט געשווילעכצען.
on'come *n.* (אנ'-קאם) דער אנפאנג פון אן אונטערנעהמונג [הויפטזעכליך פון אזא וואס פאדערט פיעל אנשטרענגונג]; אן אנפאל [ווי פון א קראנקהייט].
oncom'eter *n.* (אן-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די ענדערונגען אין דער אויסדעהנונג פון אזעלכע קערפער-טיילען ווי די גאל, די ניערען א. ז. וו.; דער טייל פון אזא אינסטרומענט וואס ווערט צוגעלעגט צום קערפער-ארגאן, וועלכער ווערט אונטערזוכט.
on'-com'ing *a. and n.* (אנ'-קאמ'-אינג) זיך דערנעהענטערענד, קומענד; דערנעהענטערונג; דאס קומען.
oncosim'eter *n.* (אן-קא-סימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געדיכטקייט פון צושמעלצענע מעטאלען.
oncot'omy *n.* (אן-קאט'-א-מי) אן איינשניט אין א געשווילעכץ.
on'dine *n.* (אנ'-דין) די אונדינע, א וואסער-גייסט.
on dit (אהן דיע) מען זאגט; א קלאנג, א גערעד.
ondoyant' *a.* (אנ-דוא-יאן') וואס האט א וועלען-פערמיגע איבערפלעכע.
on du'ty (אן דיו'-טי) אין דיענסט, אויף דער וואך.
one *a., n. and pr.* (הוואן) איינער, איינע, איינס: איינציג; געוויסער [מענש]; אימעצער, עפעס [געברויכט אנשטאט הויפטווערטער]; די צאהל איינס, די ציפער 1.
One *n.* (הוואן) דער איינציגער, גאט.
one and all (הוואן ענד אהל) יעדער איינער.
one and all with (הוואן ענד אהל הוויטה) הויך געשעצט פון אימעצען, דאס אויבערשטע פון שטויסעל ביי אימעצען.
Our secretary is **one and all with** our entire society.
one'-and-thir'ty *n.* (הוואנ'-ענד-טהויר'-טי) איין-און-דרייסיג [אזא קארטען-שפיעל].
one anoth'er (הוואן ענ-אטה'-ער) איינער דעם צווייטען.
The three sisters love **one another.**
one'-ber'ry *n.* (הוואנ'-בער'-אי) די וואלפס-יאגדע. *herb-paris* ז.
one by one (הוואן באי הוואן) כסדר, איינציגווייז, איינער נאך'ן אנדערען.
one day (הוואן דיי) אין א געוויסען טאג; אמאל.
one'-er *n.* (הוואנ'-ער) *oner* ז.
one'-eyed *a.* (הוואנ'-איד) איין-אויגיג, מיט איין אויג; וואס זעהט נור אויף איין אויג.
one'-han'ded *a.* (הוואנ'-הענ'-דעד) איין-הענדיג, מיט איין האנד; וואס קען געברויכט ווערען מיט דער הילף פון איין האנד.
one'-horse *a.* (הוואנ'-האהרס) 1. געשלעפט פון איין פערד; 2. וואס בענוצט זיך נור מיט איין פערד, וואס פערמאגט נור איין פערד; 3. ארעם, קליין, אונבעדייטענד.
1. A **one-horse** plow. 2. **One-horse** farmers have to struggle with the inconvenience of borrowing horses. 3. A **one-horse** business.
one'-ide'aed *a.* (הוואנ'-אי-דיע'-עד) וואס ווערט בעהערשט פון איין-איינציגען געדאנק.
onei'rocrite *n.* (א-נאי'-רא-קראיט) *oneiroscopist* ז.
oneirocrit'ic *a. and n.* (א-נאי-רא-קריט'-איק) וואס קען פותר חלום זיין, וואס קען אויסטייטשען חלומות; א פותר חלום, א חלומות-אויסטייטשער.
oneirocrit'ical *a.* (א-נאי-רא-קריט'-אי-קעל) וואס קען פותר חלום זיין, וואס טייטשט אויס חלומות.
oneirocrit'icism *n.* (א-נאי-רא-קריט'-אי-סיזם) *oneirocritics* ז.
oneirocrit'ics *n.* (א-נאי-רא-קריט'-איקס) פתרון חלומות, די קונסט אויסצוטייטשען חלומות.
oneirodyn'ia *n.* (א-נאי-רא-דינ'-אי-א) שווערע, דריקענדע חלומות; א קאשמאר.
oneirol'ogist *n.* (אנ-אי-ראל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום פון חלומות.
oneirol'ogy *n.* (אנ-אי-ראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען חלומות; אן אבהאנדלונג וועגען חלומות.
onei'romancy *n.* (א-נאי'-רא-מענ-סי) נביאות-זאגען דורך חלומות; פתרון חלומות.
onei'roscopist *n.* (א-נאי'-רא-סקאו-פיסט) א פותר חלום, א חלומות-אויסטייטשער.
onei'roscopy *n.* (א-נאי'-רא-סקאו-פי) פתרון חלומות, חלומות-אויסטייטשונגען.
on end (אן ענד) 1. אויף'ן עק, אויף'ן ענד; 2. אהן אויפהער, כסדר.
1. Place the log **on end.** 2. He looked out of the window for two hours **on end.**
one'ness *n.* (הוואנ'-נעס) 1. איינציגקייט, איינהייט; 2. גלייכקייט, איינפערמיגקייט, זעלבינקייט.
1. The **oneness** of God. 2. The laws of nature have a decided **oneness** in their diversity.
one or oth'er (הוואן אהר אטה'-ער) דער אדער יענער, וועלכער ניט איז; אהן אויסנאהמע.
on'er *n.* (הוואנ'-ער) דער ריכטיגער מענש צו עפעס, דער איינציגער אין פאך, א פאכמאן, איינער וואס איז שטארק איבערגעגעבען צו עפעס, איינער וואס איז אונערמיעדליך אין א שטרעבונג אדער בעשעפטיגונג.
on'erate *v.* (אנ'-ע-רייט) בעלעסטיגען, פאלען צו לאסט, דריקען; בעלאדען.
onera'tion *n.* (אנ-ע-ריי'-שאן) בעלאדונג; בעלעסטיגונג.
on'erous *a.* (אנ'-ע-ראס) בעלעסטיג, בעלעסטיגענד, דריקענד.
on'erously *adv.* (אנ'-ע-ראס-לי) אויף א בעלעסטיגענדען, דריקענדען אופן.
on'erousness *n.* (אנ'-ע-ראס-נעס) בעלעסטיגקייט, דאס פאלען צו לאסט, דאס זיין דריקענד.
oneself' *pr.* (הוואנ-סעלף') ער זעלבסט, זי זעלבסט, עס זעלבסט; זיך זעלבסט.
one'-si'ded *a.* (הוואנ'-סאי'-דעד) איינזייטיג; פארטייאיש; ענטוויקעלט צו איין

זייט, אומגעקעהרט צו איין זייט [ווענען פלאנצען].
one'-si'dedly *adv.* (הוואנ'-סאי'-דעד-לי) מיט איינזייטיגקייט; אויף א פאר־טייאישען אופן.
one'-si'dedness *n.* (הוואנ'-סאי'-דעד-נעס) איינזייטיגקייט, פארטייליכקייט.
one's own self (הוואנז און סעלף) די אייגענע פערזאן; די אייגענע פערזענליכקייט.
one's self (הוואנז סעלף) ז. *oneself*
one too man'y (הוואן טוה מעני'-אי) איינער צופיעל, איינער איבריג.
on e'ven ground (אן איוון גראונד) 1. אויף'ן פלאכען באדען, אויף'ן גלייכען באדען; 2. מיט די גלייכע פארטיילע אדער מעגליכקייטען; גלייך.
1. The battle was fought **on even ground**. 2. **On even ground** I am ready to fight on.
on eve'ry account' (אן עוו'-רי ע-קאונט') אין יעדען פאל.
on eve'ry side (אן עוו'-רי סאיד) אומעטום.
one with (הוואן הוויטה) גלייך צו..., דאסזעלבע וואס...
on'fall *n.* (אנ'-פאהל) אן אנפאל, אן איבערפאל; א רעגען־פאל, א שנעע־פאל; דאס אנקומען פון אבענד.
on file (אן פאיל) געארדענט נאך דער רייהע נאך; רעגיסטרירט.
on fire (אן פאיר) אין פייער, אין פלא־מען, ברענט.
on foot (אן פוט) אויף די פיס, צופוס; געזונד.
on'going *n. and a.* (אנ'-גאו-אינג) דאס אנגעהן ווייטער, פארטשריט; וואס געהט ווייטער אן.
on'goings *n.* (אנ'-גאו-אינגז) פאסירונ־גען, געשעהענישען.
on hand (אן הענד) 1. אנגעגרייט, אין פארראטה, אין זאפאס; 2. אויף'ן פלאץ, צו דער האנד.
1. The store has too much stock **on hand**. 2. He was **on hand** promptly.
on'-hang'er *n.* (אנ'-העננ'-ער) א נאכ־שלעפער, א נאכפאלגער.
on high (אן האי) אין דער הויך, אויבען, אין דער לופטען.
on horse'back (אן האהרס'-בעק) ריי־טענדיג.
onic'olo *n.* (א-ניק'-א-לאו) א מין אניקס. ז. *onyx*
on'ion *n.* (אנ'-יאן) א ציבעלע.
on'ion-eyed *a.* (אנ'-יאן-איד) וואס האט טרעהרענדיגע אויגען.
on'ion-fly *n.* (אנ'-יאן-פלאי) די ציבע־לע־פליג [אן אינזעקט, וועמעס לארווע אדער ווערימלעך, פון וועלכע עס ענטווי־קעלט זיך דער אינזעקט, שפייזען זיך מיט ציבעלעס].
on'ion-mag'got *n.* (אנ'-יאן-מעג'-אט) די לארווע פון דער ציבעלע־פליג. ז. *onion-fly*
on'ion-skin *n.* (אנ'-יאן-סקין) אזא דין, דורכזיכטיג פאפיער.
on'iony *a.* (אנ'-יאנ-אי) עהנליך צו ציי־בעלע, וואס האט א ציבעלע־גערוך.
oni'rocrite *n.* (א-נאי'-רא-קראיט) ז. *oneiroscopist*
onirocrit'ic *a. and n.* (א-נאי-רא-קריט'-איק) ז. *oneirocritic*
Onis'cus *n.* (א-ניס'-קאס) דער מין האלץ־לייז [אזעלכע אינזעקטען].
on it (אן איט) פון דעם, אויף דעם; זיין גרייט; זיין גרייט צו א געשלעג אדער קריעג.
onkot'omy *n.* (אנ-קאט'-א-מי) ז. *oncotomy*
on'lay *n.* (אנ'-ליי) עטוואס וואס ווערט ארויפגעלעגט [הויפטזעכליך ווענען רע־ליעפע בעצירונגען].
on'liness *n.* (אנ'-לי-נעס) איינציגקייט.
on'looker *n.* (אנ'-לוק-ער) א צוקוקער, א צוזעהער, א צושויער.
on'looking *n.* (אנ'-לוק-אינג) פארויס־זעהונג.
on'ly *a., adv., prep. and c.* (אונ'-לי) איינציג; אליין; אויסערגעוועהנליך, ספע־ציעל; בלויז, נור; ניט מעהר; ערשט.
on'ly son (אונ'-לי סאן) אן איינציגער זוהן, א בן יחיד.
on my part (אן מאי פארט) פון מיינעטוועגען, פון מיין זייט.
onocen'taur *n.* (אנ-א-סענ'-טאהר) אן אנאצענטאוור [א מין צענטאוור וואס איז האלב־מענש, האלב־עזעל]. ז. *centaur*
on'omancy *n.* (אנ'-א-מענ-סי) נביאות־זאגען נאך'ן נאמען.
onoman'tic *a.* (אנ-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות־זאגען נאך'ן נאמען; פארויסגעזאגט לויט נעמען אדער לויט בוכשטאבען פון נעמען.
onoman'tical *a.* (אנ-א-מענ'-טי-קעל) ז. *onomantic*
onomas'tic *a.* (אנ-א-מעס'-טיק) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון א נאמען; וואס איז שייך צו אן אונטער־שריפט אויף א דאקומענט, וועלכער איז געשריבען ניט פון דעמזעלבען, וואס האט דעם דאקומענט אונטערגעשריבען; וואס איז שייך צו אזא דאקומענט.
onomas'ticon *n.* (אנ-א-מעס'-טי-קאן) א נעמען־פערצייכניס, א ווערטער־פער־צייכניס [אין אלפאבעטישער ארדנונג], א ווערטערבוך.
onomas'ticum *n.* (אנ-א-מעס'-טי-קאם) ז. *onomasticon*
on'omatechny *n.* (אנ'-א-מע-טעק-ני) נביאות־זאגעריי לויט א נאמען.
onomatol'ogy *n.* (אנ-א-מע-טאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט ווענען נעמען; די ספעציעלע נעמען און אויסדריקע פון א בעשטימטער צווייג פון דער וויסענשאפט, די נאמענקלאטור.
on'omatope *n.* (אנ'-א-מע-טאופ) אן אנאמאטאפעיש ווארט [א ווארט אדער נאמען וואס מאכט נאך דעם קלאנג פון א געוויסער זאך אדער בעשעפעניש, ווי קוקוק, זשומען א. ד. ג.].
onomatopœ'ia *n.* (אנ-א-מעט-א-פי'-יא) אנאמאטאפעיא, קלאנגען־נאכאהמונג, די בילדונג פון ווערטער וואס מאכען נאך די קלאנגען פון זאכען אדער בעשעפעני־שען [ווי קוקוק, זשומען א. ז. וו.]; דער געברויך פון ווערטער, מיט וועלכע מען מאכט נאך אימעצען אדער עפעס.
onomatopœ'ic *a.* (אנ-א-מעט-א-פי'-איק) אנאמאטאפעאיש. ז. *onomatopœia*
onomatopoe'sis *n.* (אנ-א-מעט-א-פא-אי'-סיס) ז. *onomatopœia*
onomatopoet'ic *a.* (אנ-א-מעט-א-פא-עט'-איק) ז. *onomatopœic*
onomatopoet'ically *adv.* (אנ-א-מעט-א-פא-עט'-אי-קעל-אי) אנאמאטאפע־איש. ז. *onomatopœia*
onomatopoie'sis *n.* (אנ-א-מעט-א-פאי-אי'-סיס) ז. *onomatopœia*
on one hand (אן הוואן הענד) פון איין זייט.
on one's own hook (אן הוואנז אונ הוק) אויף איינענעם חשבון, אויף דער אייגענער ריזיקע.
on one's pins (אן הוואנז פינז) לעבט און איז געזונד, אין א גוטען געזונד־צו־שטאנד.
on pain of (אן פיין אוו) אונטער דער מורא פאר א שטראף.
Employees must not handle this machinery **on pain of** dismissal.
on pur'pose (אן פויר'-פאס) אבזיכט־ליך, בכוון.
I did not mail this letter **on purpose**.
on rec'ord (אן רעק'-ארד) אויף דער ליסטע, פערשריבען, רעגיסטרירט; אויף'ן נאמען, אויף דער רעפוטאציע.
on'rush *n.* (אנ'-ראש) א שנעלער לויף אדער שטויס פארווערטס; א שטארקער אדער שנעלער אנפאל.
on sec'ond thought (אן סעק'-אנד טהאהט) ביי א טיעפערען נאכדענקען, נאך אן איבערלעגונג.
on'set *n.* (אנ'-סעט) אן אנ־גריף; א שטורם, אן אטאקע; א צוגאב צו עפעס אלס בעצירונג.
on'shore' *adv. and a.* (אנ'-שאור') 1. צום ברעג־צו; 2. וואס געפינט זיך אויף'ן ברעג, וואס געהט צום ברעג־צו.
1. The wind blew **onshore**. 2. An **onshore** wind.
on short no'tice (אן שאהרט נאו'-טיס) אין גיכען, אין א קורצער צייט.
on'side *n. and adv.* (אנ'-סאיד) אין קריקעט־שפיעל — די זייט רעכטס פון דעם וואס ווארפט דעם באל; אויף דער ריכ־טיגער זייט [אין באל־שפיעל].
on'slaught *n.* (אנ'-סלאהט) אן אנגריף, אן אנפאל, שטורם, אטאקע.
onst *adv.* (הוואנסט) ז. *once*
on't (אנט) פעראייניפאכונג פון *on it*
on the alert' (אן טהי ע-לוירט') וואכ־זאם, אויפמערקזאם.
The guard was **on the alert** for signs of the enemy.
on the cards (אן טהי קארדס) 1. לויט דער פראגראם; אויף דער פראגראם; 2. מעגליך, וואהרשיינליך.
2. It is **on the cards** that the workingmen will go on strike.
on the car'pet (אן טהי קאר'-פעט) בעטראכט, בעשפראכען [ווענען אן ענין].
on the cash sys'tem (אן טהי קעש סיס'-טעם) נור פאר מזומן.
on the con'trary (אן טהי קאנ'-טרע-רי) אין נעגענטייל.
on the face of (אן טהי פיים אוו) אויף'ן בליק, לויט ווי עס שיינט.
on the latch (אן טהי לעטש) פערמאכט [אויף דער קליאמקע], צוגעמאכט, צו־געשלאסען.
on the lay (אן טהי ליי) לויערענדיג.
on the make (אן טהי מייק) אויף'ן וועג פערפערטיגט צו ווערען; זיך יאגענד נאך פראפיטען.
on the mend (אן טהי מענד) אויף'ן וועג פון ערהאלונג אדער פערבעסערונג.
on the nail (אן טהי נייל) גלייך, תיכף, אויף'ן ארט.
on the nose (אן טהי נאוז) אויף דער וואך.
on the old lines (אן טהי אולד לאינז) נאך דער אלטער מעטאדע.
on the oth'er hand (אן טהי אטה'-ער הענד) פון דער אנדערער זייט.
on the point of (אן טהי פאינט אוו) גרייט [עפעס צו טהאן].
on the qui'et (אן טהי קוואי'-עט) אב־געזונדערט, בעהאלטען; שטילערהייד.

on the rocks (אַן טהי ראָקס) געענגט אין געלר.

on the shelf (אַן טהי שעלף) אוועק־געלעגט אויף דער פּלאַץ, אוועקגעלעגט אין דער לאַנגער באַנק.

on the sly (אַן טהי סלאַי) שטילערהייד, אין געהיים; אויף אַ גנבישען אופן.

on the spree (אַן טהי ספּריע) פרעה־ליך, פיהרענדיג אַ פרעהליך לעבען.

on the square (אַן טהי סקהווער) 1. אונטער אַ רעכטען ווינקעל, גראַד; 2. אויף גלייכע בעדינגונגען; 3. ערליך.
1. Cut the cloth **on the square!**

on the way (אַן טהי הוויי) אונטער־וועגס, אויף׳ן וועג צו..., דערנעהענטערענ־דיג זיך צו עפּעס.

on the wing (אַן טהי הווינג) 1. בעת׳ן פליהען; 2. אין בעוועגונג, רייזענדיג, טהעטיג, בעשעפטיגט; 3. אַנטלויפענדיג, פערשווינדענדיג.
1. He shot the bird **on the wing.** 2. I was pretty much **on the wing;** in New York, Philadelphia, and elsewhere. 3. Your wits are all **on the wing.**

on'to *prep.* (אַנ׳־טו) צו; אין; מיט; אויף.

ontogen'esis *n.* (אַנ־טאָ־דזשענ׳־ע־סיס) אין ביאָלאָגיע — אָנטאָגענעזיס [די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון אַן איינצעלנעם אָרגאַניזם].

ontogenet'ic *a.* (אַנ־טאָ־דזשי־נעט׳־איק) אין ביאָלאָגיע — אָנטאָגענעטיש, וואָס איז שייך צו אָנטאָגענעזיס [די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון אַן איינ־צעלנעם אָרגאַניזם].

ontogenet'ical *a.* (אַנ־טאָ־דזשי־נעט׳־אי־קעל) ז. *ontogenetic*

ontogenet'ically *adv.* (אַנ־טאָ־דזשי־נעט׳־אי־קעל־אי) אויף אַן אָנטאָגענעטי־שען אופן. ז. *ontogenesis*

ontogen'ic *a.* (אַנ־טאָ־דזשענ׳־איק) ז. *ontogenetic*

ontogen'ically *adv.* (אַנ־טאָ־דזשענ׳־אי־קעל־אי) ז. *ontogenetically*

ontog'enist *n.* (אַנ־טאָדזש׳־ע־ניסט) איינער וואָס שטודירט די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון איינצעלנע לעבעדי־גע אָרגאַניזמען.

ontog'eny *n.* (אַנ־טאָדזש׳־ע־ני) ז. *ontogenesis*

ontolog'ic *a.* (אַנ־טאָ־לאָדזש׳־איק) ז. *ontological*

ontolog'ical *a.* (אַנ־טאָ־לאָדזש׳־אי־קעל) אָנטאָלאָגיש. ז. *ontology*

ontolog'ical ar'gument (אַנ־טאָ־לאָדזש׳־אי־קעל אַר׳־גיו־מענט) דער אָנ־טאָלאָגישער בעווייז.
ז. *ontological proof*

ontolog'ically *adv.* (אַנ־טאָ־לאָדזש׳־אי־קעל־אי) אויף אַן אָנטאָלאָגישען אופן.
ז. *ontology*

ontolog'ical proof (אַנ־טאָ־לאָדזש׳־אי־קעל פּרוהף) דער אָנטאָלאָגישער בע־וויין וועגען דער עקזיסטענץ פון גאָט [די בעהויפּטונג, אַז די עקזיסטענץ פון גאָט ווערט בעוויזען פון דעם בעגריף וואָס מיר האָבען וועגען גאָט].

ontol'ogism *n.* (אַנ־טאַל׳־אָ־דזשיזם) אין טעאָלאָגיע — די לעהרע, אַז דער בע־גריף וועגען גאָט איז אַן איינגעבוירענער ביי מענשען.

ontol'ogist *n.* (אַנ־טאַל׳־אָ־דזשיסט) אַן אָנטאָלאָג, איינער וואָס שטודירט אָנטאָ־לאָגיע. ז. *ontology*

ontol'ogize *v.* (אַנ־טאַל׳־אָ־דזשאַיז) שטודירען אָנטאָלאָגיע. ז. *ontology*

ontol'ogy *n.* (אַנ־טאַל׳־אָ־דזשי) די ווע־זענ־לעהרע; דער טייל פון מעטאַפיזיק, וואָס בעשעפטיגט זיך מיט די הויפּט יסודות פון זיין אָדער עקזיסטענץ.

ontos'ophy *n.* (אַנ־טאָס׳־אָ־פי)
ז. *ontology*

o'nus *n.* (אָ׳־נאָס) די בע־ אַ לאַסט; די פליכט צו בעווייזען. ווייז־לאַסט, די פליכט צו בעווייזען.

o'nus proban'di (אָ׳־נאָס פּראָ־בענ׳־דאַי) די בעווייז־לאַסט, די פליכט צו בע־ווייזען.

on'ward *adv. and a.* (אַנ׳־הוואַרד) 1. פאָרווערטס, פאָרויס; 2. ווייטער [אין צייט]; 3. וואָס געהט פאָרווערטס, פּראָ־גרעסירענד.
2. From this time **onward** we shall have good order in our city.

on'wards *adv.* (אַנ׳־הוואָרדז) פאָר־ווערטס, פאָרויס; ווייטער [אין צייט].

on'ycha *n.* (אָנ׳־אי־קאַ) דער שמעקע־דיגער מאַלוסק [שחלת, די שאָלעכץ פון אַ מין מאַלוסק וואָס גיט אַרויס ביים ברענען אַן אַנגענעהמען גערוך]; דער אָניקס [אַ מין טייערער שטיין].

on'yx *n.* (אָנ׳־איקס) דער אָניקס [אַ מין טייערער שטיין].

onyx'is *n.* (אָ־ניק׳־סיס) אַן איינוואַקסענדער נאָגעל.

on'za de o'ro (אָנ׳־זאַ דיי אָ׳־ראָו) אַן אַלטע גרויסע גאָלדענע מטבע פון איינ־יגע זיד־אַמעריקאַנישע רעפּובליקען [האָט געהאַט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 16 דאָלאַר].

oogen'esis *n.* (אָו־אָ־דזשענ׳־ע־סיס) די ענטשטעהונג און ענטוויקלונג פון אַן איי.

oog'eny *n.* (אָ־אָדזש׳־ע־ני)
ז. *oogenesis*

ooi'dal *a.* (אָ־אָי׳־דעל) אייער־פאָרמיג, עהנליך צו אַן איי.

o'olite *n. and a.* (אָו׳־אָ־לאַיט) דער אָאָליט, דער רייגען־שטיין [אַ מין קערנ־דיגער שטיין]; אָאָליטיש; פון אָאָליט.

oolit'ic *a.* (אָו־אָ־ליט׳־איק) וואָס איז שייך צום אָאָליט אָדער רייגען־שטיין, וואָס בעשטעהט אָדער איז געמאַכט פון אָאָליט.

oolog'ic *a.* (אָו־אָ־לאָדזש׳־איק) וואָס איז שייך צו דער וויסענשאַפט וועגען פויגעל־אייער.

oolog'ical *a.* (אָו־אָ־לאָדזש׳־אי־קעל)
ז. *oologic*

oolog'ically *adv.* (אָו־אָ־לאָדזש׳־אי־קעל־אי) לויט דער וויסענשאַפט פון פוי־געל־אייער; נאָך די פערשיעדענהייטען פון די אייער.
Birds are often classified **oologically.**

ool'ogist *n.* (אָ־אָל׳־אָ־דזשיסט) איי־נער וואָס שטודירט אָאָלאָגיע [די ווי־סענשאַפט וועגען פויגעל־אייער].

ool'ogy *n.* (אָ־אָל׳־אָ־דזשי) די אייער־לעהרע, די וויסענשאַפט וועגען פויגעל־אייער; די ענטוויקלונג פון אַ פויגעל.

oo'long *n.* (אוה׳־לאָנג) אַ מין שוואַרצע טהעע.

oo'miak *n.* (אוה׳־מי־עק) אַ גרויסע שיף פון פעל [ביי די עסקימאָסען].

oo'pak *n.* (אוה׳־פּעק) אַ מין שוואַרצע טהעע.

ooze *n. and v.* (אוהז) בלאָטע; שיטערע שליים; זומפּיגע ערד אָדער ליים; דאָס שטילע פליסען, דאָס רינען, דאָס טריפען; אַ מין שטאָף צו גאַרבען פעל; שטיל פלי־סען, רינען, טריפען, קאַפּען.

oo'zing *n.* (אוה׳־זינג) דאָס שטילע פלי־סען; דאָס טריפען אָדער קאַפּען.

Oözo'a *n.* (אָו־אָ־זאָו׳־אַ) די איינצע־ליגע בעשעפעניסען [ווי די אינפוזאָריען א. ד. ג.].

oözo'an *n.* (אָו־אָ־זאָו׳־ען) אַן איינצע־ליגע בעשעפעניש [ווי אַן אינפוזאָריע א. ד. ג.].

oo'zy *a.* (אוה׳־זי) בלאָטיג, שליימיג; טריפענד; קאַפּענד.

opa'cate *v.* (אָ־פּיי׳־קייט) פערפינסטע־רען; בעדעקען מיט אַ שאָטען; מאַכען טונקעל; פערוואָלקענען.

opac'ity *n.* (אָ־פּעס׳־אי־טי) אונדורכזי־זיכטיגקייט, דונקעלקייט, פינסטערקייט; דאָס זיין פערצויגען ווי מיט אַ וואָלקען אָדער כמאַרע.

opa'cous *a.* (אָ־פּיי׳־קאָס) אונדורכזיכ־טיג, טונקעל.

o'pal *n.* (אָ׳־פּעל) [אַזאַ דער אָפּאַל מינעראַל וועלכער געפינט זיך אין פער־שיעדענע קאָלירען. געוויסע זאָרטען פון אָפּאַל ווערען געשעצט אַלס טייערער עדעל־שטיין צוליעב דער שעהנקייט און פער־שיעדענאַרטיגקייט פון זייערע קאָלירען, וועלכע שפּיגלען זיך אָב אין אים].
ז. איל. *"Gems"*

opales'cent *a.* (אָו־פּע־לעס׳־ענט) מילך־ווייס [ווי געוויסע אָפּאַלען]; וואָס האָט פערענדערליכע און פערשיעדענאַר־טיגע קאָלירען ווי דער אָפּאַל. ז. *opal*

opales'cent glass (אָו־פּע־לעס׳־ענט גלעס) גלאָז וואָס שפּיגעלט זיך אָב מיט פערשיעדענע קאָלירען ווי אַן אָפּאַל.
ז. *opal*

o'pal glass (אָ׳־פּעל גלעס)
ז. *opalescent glass*

o'paline *a. and n.* (אָ׳־פּע־לין) וואָס איז שייך צו אַן אָפּאַל; דאָס מילך־גלאָז [אַ מין האַלב־דורכזיכטיג גלאָז פון ווייס־בלויליכען קאָליר].

opaque' *a., v. and n.* (אָ־פּייק׳) אונ־דורכזיכטיג, טונקעל; מאַכען אונדורכזיכ־טיג אָדער טונקעל; אונדורכזיכטיגקייט; טונקעלקייט.

opaque'ly *adv.* (אָ־פּייק׳־לי) אויף אַן אונדורכזיכטיגען אָדער טונקעלען אופן.

opaque'ness *n.* (אָ־פּייק׳־נעס) אונדורכ־זיכטיגקייט; טונקעלקייט.

opei'doscope *n.* (אָ־פּאַי׳־דאָ־סקאָופ) אַן אינסטרומענט צו אילוסטרירען קלאַנ־גען דורך ליכט־שטראַהלען.

o'pen *a., n. and v.* (אָופען) אָפען; דורכ־זיכטיג; ניט פערשלאָסען, ניט פערמאַכט אָדער פער׳חתמ׳עט; אָפען פאַר אַלעמען, ניט בסוד; ענטבלויזט, אונבעדעקט; אויסגעזעצט, אויסגעשטעלט [צו שאַנדע א. ד. ג.]; אין מוזיק — פריי, ניט אָנ־געדריקט מיט׳ן פינגער [וועגען אַ סטרו־נע]; אין גראַמאַטיק — אָפען, מיט אַן אָפענעם מויל [וועגען דער אויסשפּראַך פון געוויסע וואָקאַלען אָדער זילבען]; מילד [וועגען וועטער]; פריי, אונבע־זעצט, וואַקאַנט [וועגען אַ פּלאַץ אָדער אַ שטעלע]; אָפען, ניט בעשלאָסען, ניט בעשטימט [וועגען אַ פראַגע, אַ מיינונג א. ד. ג.]; עפענטליך, פאַר אַלעמען; אָפּענבאַר, קלאַר, אויגענשיינליך; אָפענ־הערציג, פרייגיביג, אויפריכטיג; אונפער־שטעלט; אַן אָפענער אָדער רייגער פּלאַץ; עפענען, אויפדעקען, מאַכען אָפען; אויפ־שליסען; אויסשפּאַנען; אויפטרענען; פאַ־נאַנדערטיילען, צושפּאַלטען; בעפרייען פון שטערונגען; ערעפענען, אַנהייבען [אַ פער־זאַמלונג, אַ זיצונג א. ד. ג.]; ערקלערען;

בעקאנט מאכן; מיטטיילן; זיך עפענען; אויפגעהן; זיך ציינגען; לאנגזאם ארויס=טרעטען אדער ערשיינען; ווערן קלאר אדער דייטליך; אנהויבען בילען [ווען א יאגד-הונד דערזעהט די חיה אדער דעם פויגעל].

o'penable *a.* (או'פנ-עבל) וואס קען זיך עפענען אדער אויפמאכען.

o'pen account' (אופן ע-קאונט') די לויפענדע רעכנונג, אן אפענע קאנטא [א באנק=אפעראציאן וואס בעשטעהט אין דעם, אז די באנק צאהלט פאר א געוויסע פערזאן די סומען, וואס זי האט איינ=געלעגט אדער פון קרעדיט, אויף וויפיעל די באנק גיט איהר].

o'pen-air' *a.* (או'פנ-עהר') וואס קומט פאר אונטער'ן פרייען הימעל.

o'pen an account' (אופן ען ע-קאונט') עפענען א קאנטא, געבען קרעדיט.

o'penbill *n.* (או'פנ-ביל) אזא שטארך מיט אן אפענעם שנאבעל.

Openbill

o'pen cred'it (אופן קרעד'-איט) אפענער קרעדיט [א קרעדיט וואס ווערט געגעבען צו א פערזאן אויף א געוויסער סו=מע, וועלכע ער קען נעהמען, ווען ער בעדארף עס, כאטש ער האט אויף דעם קיינע ערבות ניט געגעבען].

o'pen cut (אופן קאט) וואס א גראבען, וואס איז פון אויבען אפען, ווי א קאנאווע, א רינע א. ד. ג. [אין געגענזאץ צו א טו=נעל].

o'pen door (אופן דאור) אן אפענע טהיר [די פאליטישע ריכטונג אדער די פאדערונג צו געבען אין א לאנד אלע נא=ציאנען גלייכע האנדעלס=פריוויליגיען].

o'pener *n.* (או'פנ-ער) אן עפנער; א געצייג וואס דיענט צו עפענען עפעס.

o'pen-eyed *a.* (או'פנ-אײד) וואכזאם, מיט אפענע אויגען.

o'pen-han'ded *a.* (או'פנ-הענ'-דעד) פרייגעביג, מיט אפענע הענד [אין געבען צדקה]; וואס רודערט [אויף א שיף] מיט צוויי רודערס אין ביידע הענד.

o'pen-han'dedness *n.* (או'פנ-הענ'-דעד-נעס) פרייגעביגקייט, ברייטקייט [אין געבען צדקה].

o'pen-hear'ted *a.* (או'פנ-האר'-טעד) אויפריכטיג, אפענהערציג.

o'pen-hear'tedly *adv.* (או'פנ-האר'-טעד-לי) אויף אן אויפריכטיגען, אפענ=הערציגען שטייגער.

o'pen-hear'tedness *n.* (או'פנ-האר'-טעד-נעס) אויפריכטיגקייט, אפענהערציג=קייט.

o'pen house (אופן האוס) א הויז, וואו מען נעהמט אויף גאסטפריינדליך יעדען אריינקומענדען.

They are hospitable people. They keep **open house** for all their friends.

o'pening *n.* (או'פנ-אינג) דאס עפענען; אן עפענונג, אן אנפאנג, אן אנהויב; אן אריינגאנג; אן אפענער פלאץ; אן ארט וואס איז וועניג בעוואקסען מיט ביימער; א געלעגענהייט; אן אויסזיכט; אין גע=ריכטס=פיהרונג — דאס ערשטע ארויס=טרעטען פון אדוואקאט פאר דער אנקלאגע אדער אנגעקלאגטען איידער ער ברענגט זיינע ראיות און עדות; אין שאך=שפיעל — די ארט ווי אזוי דאס שפיעל פאנגט זיך אן.

o'pening speech (או'פנ-אינג ספיטש) די ערעפנונגס=רעדע.

The chairman made the **opening speech** of the debate.

o'penly *adv.* (או'פנ-לי) עפענטליך; אפען, אפענהערציג.

The man **openly** defied the policeman who tried to arrest him.

o'pen-min'ded *a.* (או'פנ-מאינ'-דעד) מיט א פרייען געדאנק; אהן פאראורטיי=לע; פרייזיניג, ליבעראל.

o'pen-min'dedness *n.* (או'פנ-מאינ'-דעד-נעס) פרייזיניגקייט; פרייהייט פון פאראורטיילען; אפענהערציגקייט.

o'pen-mouthed *a.* (או'פנ-מאוטהד) מיט אן אפענעם מויל; האווקענד, בילענד, שרייענד; גיעריג איינצובייסען מיט די צייהנער.

o'penness *n.* (או'פנ-נעס) אפענקייט; אויפריכטיגקייט, אפענהערציגקייט; מילד=קייט, אנגענעהמקייט [פון ווערטער].

o'pen pol'icy (אופן פאל'-אי-סי) א פערזיכערונגס=שיין, וואו דער ווערטה פון שיף אדער סחורה איז ניט אנגעגעבען.

o'pen ques'tion (אופן קהוועס'-טשען) אן אפענע פראגע [א פראגע וואס איז נאך ניט ענטשיידען געווארען].

o'pen sea'son (אופן סיזען) די צייט ווען עס איז געזעצליך ערלויבט צו געהן אויף יאגד, כאפען פיש א. ד. ג.

o'pen-ses'ame *n.* (או'פנ-סעס'-ע-מי) א כישוף=ווארט, דורך וועלכען געהיימע טהירען קענען זיך עפענען [ווי אין די מעשיות פון "טויזענד און איין נאכט"].

o'pen the budg'et (אופן טהי באדזש'-עט) פארלעגען פאר די געזעצגעבערישע קערפערשאפטען דעם בודזשעט [די הוצאות און הכנסות פון דער רעגיערונג].

o'pen town (אופן טאון) אן אונבעפעס=טיגטע שטאדט; א שטאדט, וואו מען היט ניט די געזעצע געגען שענקען, אזארטנע שפיעלען א. ז. וו.

o'pen up (אופן אפ) אויפעפענען, פא=נאנדערעפענען; מאכען לויז; אבשוואכען.

o'penwork *n.* (או'פנ-הווארק) פאברי=קאציאן אדער האנד=ארבייט, וואס איז גע=מאכט מיט פיעל לעכעלעך, ווי פערשיעדע=נע שטריק=ארבייט, שפיצען א. ד. ג.

op'era *n.* (אפ'-ע-רא) אן אפערע [א מו=זיקאליש טהעאטער=שפיעל]; די ליברעטא [די ווערטער פון א מוזיקאלישער דרא=מא]; א טעאטער, וואו מען שפיעלט אפע=רעס; דאס איינגענטום, הכנסות און אדמי=ניסטראציאן פון אן איטאליענישער קירך.

op'era bouffe (אפ'-ע-רא בוף) אן אפע=רע-בוף, א קאמישע אפערע [בעזאנדערס אזא, וואו דער הומאריסטישער אדער שפאסליכער עלעמענט איז צופיעל איבער=טריבען].

op'era-cloak *n.* (אפ'-ע-רא-קלאוק) א טעאטער=מאנטעל, א רייכער און עלעגאנ=טער אויבער=מאנטעל, וועלכען מען טראגט אין פאיע פון א טעאטער.

op'era-dan'cer *n.* (אפ'-ע-רא-דענ'-סער) א באלעט=טענצער אדער טענצעריִן.

op'era-glass *n.* (אפ'-ע-רא-גלעס) אן אפערע=גלאז, א לארנעט; א בי=נאקל.

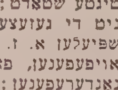
Opera-glass

op'era-hat *n.* (אפ'-ע-רא-העט) דער קלאפ=הוט [א צילינדער=הוט וואס עפענט זיך און לעגט זיך צוזאמען מיט פרוזשינעס].

op'era-house *n.* (אפ'-ע-רא-האוס) אן אפערע=הויז, אן אפערע=טעאטער [א טע=אטער וואו עס ווערען אויפגעפיהרט אפע=רעס].

operam'eter *n.* (אפ-ע-רעמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די צאהל בעוועגונגען פון א מאשינען=טייל.

op'erant *a.* (אפ'-ע-רענט) ווירקזאם, ווירקענד, ארבייטענד.

op'era-sing'er *n.* (אפ'-ע-רא-סינג'-ער) אן אפערע=זינגער אדער זינגעריִן.

op'erate *v.* (אפ'-ע-רייט) בעווירקען, ברייגנען אין בעוועגונג, מאכען ארבייטען [א מאשין]; ווירקען, האבען א ווירקונג; אפערירען, מאכען אן אפעראציע.

operat'ic *a.* (אפ-ע-רעט'-איק) אפערע=טיש, וואס געהערט צו אן אפערע. *opera* .ז

operat'ically *adv.* (אפ-ע-רעט'-אי-קעל-אי) אויף דער ארט ווי אן אפערע.

op'erating-room *n.* (אפ'-ע-רייט-אינג-רוהם) דער אפעראציאנס=זאאל [אין א האספיטאל].

op'erating-ta'ble *n.* (אפ'-ע-רייט-אינג-טייבל) אן אפעראציאנס=טיש [דער טיש אין א האספיטאל, אויף וועלכען מען מאכט אפעראציעס].

opera'tion *n.* (אפ-ע-ריי'-שאן) אן אפע=ראציאן; די ווירקונג; די ווירקזאמקייט; די פערריכטונג; דער פראצעס פון דער ארבייט; דאס אונטערנעהמען אדער בע=טרייבען א געשעפט; די בעוועגונג פון א מעכאניזם אדער בעטריב.

op'erative *a.* and *n.* (אפ'-ע-ריי-טיוו) ווירקזאם, ווירקענד; ארבייטענד; וואס איז שייך צו אן אפעראציאן; אן ארביי=טער, א בעל-מלאכה.

op'eratively *adv.* (אפ'-ע-ריי-טיוו-לי) אויף א ווירקענדען אדער ארבייטענדען שטייגער.

op'erativeness *n.* (אפ'-ע-ריי-טיוו-נעס) ווירקזאמקייט, ווירקונג.

operativ'ity *n.* (אפ-ע-ריי-טיוו'-אי-טי) דאס זיין ווירקענד אדער ארבייטענד.

op'erator *n.* (אפ'-ע-ריי-טאר) איינער וואס ווירקט אדער טהוט עפעס; אן ארביי=טער; אן אפעראטאר [א דאקטאר וואס מאכט אפעראציעס]; אן ארבייטער וואס ארבייט מיט א מאשין.

op'eratrice *n.* (אפ'-ע-ריי-טריס) איינע וואס ווירקט, טהוט אדער שאפט עפעס; אן ארבייטעריִן; אן ארבייטעריִן ביי א מאשין; א פרוי אן אפעראטאר [וואס מאכט אפעראציעס].

oper'cular *a.* (א-פויר'-קיו-לאר) וואס האט א דעקעל [וועגען געוויסע פלאנצען, חיה'לעך אדער מושלען].

oper'culate *a.* (א-פויר'-קיו-לייט) וואס האט א לעדעל אדער א דעקעל. *opercular* .ז

oper'cule *n.* (א-פויר'-קיול) *operculum* .ז

oper'culum *n.* (א-פויר'-קיו-לאם) אין ביאלאגיע — א דעקעל; א טייל פון קער=פער אדער ארגאן וואס זעהט אויס ווי א דעקעל.

op'ere in me'dio (אפ'-ע-רי אין מי'-די-או) אין מיטען דער ארבייט.

operet'ta *n.* (אפ-ע-רעט'-א) אן אפע=רעטע, א קורצע הומאריסטישע אפערע.

op'erose *a.* (אפ'-ע-ראוס) ארבייטזאם, מיהזאם, שווער.

op'erosely *adv.* (אפ'-ע-ראוס-לי) אויף א שווערען, מיהזאמען שטייגער.

op'eroseness *n.* (אפ'-ע-ראוס-נעס) מיהזאמקייט, שווערקייט.

oph'icleide *n.* (אפ'-אי-קלאיד) דער אפיקליד, א מין מוזיקאלישער בלאז-אינסטרו-מענט.

Ophi-cleide

Ophid'ia *n.* (א-פיד'-אי-א) די אפידען, דער מין קריכע-דיגע טהיערע [ווי שלאנגען].

ophid'ian *a. and n.* (א-פיד'-אי-ען) וואס געהערט צו דעם שלאנגען-מין; א קריכע-דיגע חיה, א שלאנג.

ophid'ious *a.* (א-פיד'-אי-אס) ז. ***ophidian***

ophidol'ogy *n.* (אפ-אי-דאל'-א-דזשי) ז. ***ophiology***

ophiog'raphy *n.* (אפ-אי-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון שלאנגען.

ophiol'atry *n.* (אפ-אי-אל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון שלאנגען.

ophiolog'ic *a.* (אפ-אי-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו אפיאלאגיע [די לעה-רע ווענען שלאנגען].

ophiolog'ical *a.* (אפ-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***ophiologic***

ophiol'ogy *n.* (אפ-אי-אל'-א-דזשי) אפיאלאגיע, די לעהרע ווענען שלאנגען.

oph'iomancy *n.* (אפ'-אי-א-מענ-סי) דאס טרעפען, כשוף-מאכען אדער נביאות-זאגען דורך שלאנגען [לויט זייער צונויפ-דרעהען זיך אדער לויט אנדערע סמנים].

ophiomor'phous *a.* (אפ-אי-א-מאהר'-פאס) שלאנג-פערמיג, ווי א שלאנג.

ophioph'agous *a.* (אפ-אי-אפ'-ע-גאס) וואס עסט שלאנגען; וואס ערנעהרט זיך מיט רעפטילען אדער קריכענדע טהיערע.

oph'ite *a. and n.* (אפ'-איט) וואס איז שייך צו א שלאנג; דער שלאנגען-שטיין [א מין שטיין וואס געפינט זיך אין דרום-אייראפא און אין צפון-אפריקא].

Oph'ite *n.* (אפ'-איט) איינער פון די אפיטען [א גנאסטישע סעקטע פון די ערשטע יאהרהונדערטען נאך קריסטוס'עס געבורט, וועלכע האט געהאלטען, אז די שלאנג וואס האט איינגערעדט חוה'ן צו עסען פון דעם עץ-הדעת איז געווען די פערקערפערונג פון געטליכען שכל און פער-שטאנד, און דעריבער האבען די אפיטען פערעהרט שלאנגען אלס דעם סימבאל פון חכמה].

ophthalmal'gia *n.* (אפ-טהעל-מעל'-דזשי-א) א וועהטאג אין אויג, ניירעלגיע פון אויג-עפעל.

ophthal'mia *n.* (אפ-טהעל'-מי-א) די ענטצינדונג פון אינערען הייטעל פון אויגען-לעדעל.

ophthal'mic *a.* (אפ-טהעל'-מיק) פון די אויגען, וואס געהערט צו די אויגען.

ophthalmi'tis *n.* (אפ-טהעל-מאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון אויג.

ophthalmog'raphy *n.* (אפ-טהעל-מאג'-רע-פי) די אויגען-בעשרייבונג.

ophthalmolog'ic *a.* (אפ-טהעל-מא-לאדזש'-איק) ז. ***ophthalmological***

ophthalmolog'ical *a.* (אפ-טהעל-מא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע ווענען אויגען.

ophthalmol'ogy *n.* (אפ-טהעל-מאל'-א-דזשי) אויגען-לעהרע [די וויסענשאפט ווענען די אויגען].

ophthalmom'eter *n.* (אפ-טהעל-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דאס אויג [בעזאנדערס די רונדקייט פון הארן-הויט].

ophthalmom'etry *n.* (אפ-טהעל-מאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען דאס אויג [בעזאנ-דערס די רונדקייט פון דער הארן-הויט].

ophthal'moscope *n. and v.* (אפ-טהעל'-מא-סקאופ) אן אויגען-שפיגעל [אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען אונטער-זוכט די נעץ-הויט פון אויג]; אונטערזו-כען דאס אויג מיט אן אויגען-שפיגעל.

ophthal'mostat *n.* (אפ-טהעל'-מא-סטעט) אן אינסטרומענט צו האלטען דאס אויג אין א בעשטימטער פאזיציאן צו מא-כען לייכטער די אפעראציאן.

ophthalmot'omy *n.* (אפ-טהעל-מאט'-א-מי) די צוגליעדערונג פון אויג; דאס ארויסשניידען דאס אויג.

ophthal'my *n.* (אפ-טהעל'-מי) ז. ***ophthalmia***

o'piate *a., n. and v.* (או'-פי-אייט) וואס ענטהאלט אין זיך אפיום; נארקא-טיש; וואס מאכט טעמפ די עמפפינדליכ-קייט; איינשלעפערענד; א נארקאטיש מי-טעל; א שלאף-טרונק; פערטעמפען די עמפפינדליכקייט [ווי דורך אפיום].

o'piated *a.* (או'-פי-איי-טעד) צוגעריכט מיט אפיום.

opi'nable *a.* (א-פאי'-נעבל) וועגען וואס מען קען דענקען אדער האבען א מיינונג.

opine' *v.* (א-פאין') דענקען, מיינען, זיין פון דער מיינונג.

opi'ner *n.* (א-פאי'-נער) דער וואס האט א מיינונג.

opin'iatively *adv.* (א-פינ'-אי-איי-טיוו-לי) מיט הארטנעקיגקייט, מיט עקשנות.

opin'iativeness *n.* (א-פינ'-אי-איי-טיוו-נעס) איינגעשפארטקייט, עקשנות, הארטנעקיגקייט.

opin'ion *n.* (א-פינ'-יאן) א מיינונג, אן אורטייל.

opin'ionable *a.* (א-פינ'-יאנ-עבל) וועגען וואס מען קען האבען אן איינגענע מיי-נונג [אין געגענזאץ צו דאגמאטיש].

opin'ionated *a.* (א-פינ'-יאנ-איי-טעד) 1. וואס האט א מיינונג; 2. פער'עקשנ'ט; וואס האלט זיך שטייף אן זיין מיינונג.
2. Listen to reason; don't be **opinionated**.

opin'ionative *a.* (א-פינ'-יאנ-איי-טיוו) וואס האלט זיך מיט עקשנות אן דער איי-גענער מיינונג.

opin'ionatively *adv.* (א-פינ'-יאנ-איי-טיוו-לי) מיט הארטנעקיגקייט; מיט עקשנות.

opin'ionativeness *n.* (א-פינ'-יאנ-איי-טיוו-נעס) עקשנות, איינגעשפארטקייט.

opin'ioned *a.* (א-פינ'-יאנד) פער'עקשנ'ט; וואס האלט שטארק פון זיינע מיינונגען.

opin'ion ev'idence (א-פינ'-יאן עוו'-אי-דענס) אין געריכטס-פיהרונג — עדות אדער אנווייזונגען וואס מען בעקומט פון אן עקספערט [ווי למשל, ביים בעשטימען צי איז איינער משוגע א. ד. ג.].

opin'ionist *n.* (א-פינ'-יאנ-איסט) אן עקשן, א הארטנעקיגער מענש, אן איינגע-שפארטער; איינער וואס האלט שטארק פון זיינע מיינונגען.

Opin'ionist *n.* (א-פינ'-יאנ-איסט) איי-נער פון א מיטעלאלטערליכער קאטוילישער סעקטע, וועלכע האט ניט אנערקענט דעם פאפסט.

opisom'eter *n.* (אפ-אי-סאמ'-ע-טער) אן אפיסאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען ליניען וואס זיינען געבויגען אין פערשיעדענע ריכטונגען.

opis'then *n.* (א-פיס'-טהען) דער הינ-טערשטער טייל ביי א חיה.

opis'thograph *n.* (א-פיס'-טהא-גרעף) א פערצייטיגער מאנוסקריפט וואס איז געשריבען פון ביידע זייטען.

o'pium *n.* (או'-פי-אם) אפיום. [א מין איינגעטריקענטער פולווער, וואס בעקומט זיך פון מאהן-זאפט. זעהר א שטארק נאר-קאטיש מיטעל. ווערט געברויכערט אין איי-ניגע אזיאטישע לענדער און ווירקט זעהר שעדליך אויף'ן געזונד].

o'pium-ea'ter *n.* (או'-פי-אם-איע'-טער) איינער וואס געברויכט אפט אפיום אלס א נארקאטישען אדער אויפרעגענדען מיטעל.

o'pium pop'py (או'-פי-אם פאפ'-אי) אפיום-מאהן, די אפיום-פלאנצע.

Opium Poppy

opobal'sam *n.* (אפ-א-באהל'-סעם) דער מעקא-באלזאם [ווערט געברויכט אין מעדיצין].

opodel'doc *n.* (אפ-א-דעל'-דאק) אפאדעלדאק [א מין זאלב אדער פלאס-טער געמאכט פון זייף און קאמפער פא-נאנדערגעלאזען אין אלקאהאל. ווערט פיעל געברויכט אלס מיטעל צו רעאומאטיזם].

opop'anax *n.* (א-פאפ'-ע-נעקס) אפא-פאנאקס [א מין שמעקענדע פעך, וואס בעקומט זיך פון ווארצעל פון א געוויסען אזיאטישען בוים און ווערט געברויכט אין מעדיצין און אין פארפומען].

opos'sum *n.* (א-פאס'-אם) דער אפא-סום, א קליין אמעריקאניש חיה'לע עהנליך צו א ראץ, וואס טראגט די קינדער אויף'ן רוקען. ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, קליי-נע חיה'לעך, ווארצלען, פרוכטען א. ד. ג.

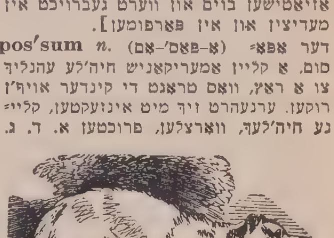
Opossum

opos'sum-shrimp *n.* (א-פאס'-אם-שרימפ) א מין קליינער ים-ראק, וועלכער צייכענט זיך אויס דערמיט, דאס ער טראגט מיט זיך זיינע אייעלעך אין א מין זעקע-לע צווישען די הינטערשטע פיס.

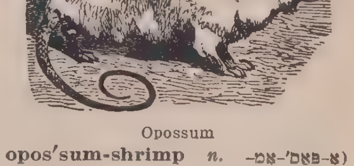
Opossum-shrimp

op'pidan *a. and n.* (אפ'-אי-דען) וואס איז שייך צו א שטאדט; שטאדטיש; א סטודענט פון עטאנער אוניווערזיטעט [אין ענגלאנד], וועלכער וואהנט ניט מיט אלע אנדערע סטודענטען, נאר אין א פריי-וואטער קווארטיר.

op'pilate *v.* (אפּ'-אי-לייט) פערשטאָפּען; פערשפּאַרען, פערלעגען מיט עפּעס.

oppila'tion *n.* (אפּ-אי-ליי'-שאַן) די פערשטאָפּונג, דאס פערשפּאַרען, דאס פערלעגען מיט עפּעס.

op'pilative *a.* (אפּ'-אי-לע-טיוו) פערשטאָפּענד; פערשפּאַרענד; פערלעגענד.

oppo'nency *n.* (א-פּאָו'-נען-סי) אפּאָזיציאָן, געגנערשאַפט, אנטאַגאָניזם; דאס ארויסטרעטען אלס אפּאָנענט צו איינעמס בעהויפּטונגען [הויפּטזעכליך אין אן אקאַדעמישען ויכוח].

oppo'nent *a. and n.* (א-פּאָו'-נענט) וואס שטעהט געגען; אנטאַגאָניסטיש; וואס טרעט ארויס אלס געגנער; אן אפּאָנענט, אן ערווידערער, א געגנער [אין א ויכוח].

opportune' *a.* (אפּ-אר-טיון') בעקוועם, געלעגענטליך, פּאַסיג, צייטיג.

President Lincoln found an **opportune** moment to issue his emancipation proclamation.

opportune'ly *adv.* (אפּ-אר-טיונ'-לי) ביי א געלעגענהייט; לויט דער פּאַסיגער צייט.

opportune'ness *n.* (אפּ-אר-טיונ'-נעס) דאס זיין געלעגענטליך, צו דער פּאַסיגער צייט.

opportu'nism *n.* (אפּ-אר-טיו'-ניזם) אפּאָרטוניזם, דאס צופּאַסען זיך צו די אומשטענדען; דאס אפּפּערען מיט די פּרינציפּען צוליעב געוויסע פּאָרטיילע, וואס מען קען בעקומען אין דיעזען מאָמענט.

opportu'nist *n. and a.* (אפּ-אר-טיו'-ניסט) איינער וואס בענוצט זיך מיט געלעגענהייטען; א מענש וואס פּאַסט זיך צו צו אלע אומשטענדען; אן אפּאָרטוניסט, א מענש אהן פעסטע פּרינציפּען; אפּאָרטוניסטיש, וואס איז שייך צו אפּאָרטוניזם. ז. *opportunism*.

opportu'nity *n.* (אפּ-אר-טיו'-ני-טי) א געלעגענהייט, א פּאַסענדע צייט.

opposabil'ity *n.* (א-פּאָו-זע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ענטגעגענגעשטעלט אדער ענטגעגענגעזעצט צו עפּעס.

oppose' *v.* (א-פּאָוז') זיין געגען, זיך שטעלען געגען, ווידערשפּרעכען; שטערען, ניט דערלאָזען.

opposed' *a.* (א-פּאָוזד') וואס געפינט זיך אנטקעגען; ענטגעגענגעזעצט; וואס איז דער היפוך פון עפּעס; אנטאַגאָניסטיש, פיינדליך געזאָנען.

oppose'less *a.* (א-פּאָוז'-לעס) וואס מען קען ניט געגענשטעהן, געגען וואס מען קען ניט ארויסטרעטען.

oppo'ser *n.* (א-פּאָו'-זער) א געגנער, א ווידערשטרייטער, אן אפּאָנענט; איינער וואס איז פיינדליך געשטימט געגען עפּעס.

op'posite *a. and n.* (אפּ'-א-זיט) ענטגעגענגעזעצט, ענטגעגענגעשטעלט; וואס איז געגען אדער געגענאיבער; פיינדליך געשטימט; א געגנער, אן אפּאָנענט, אן אנטאַגאָניסט; דאס וואס איז ענטגעגענגעזעצט; דער היפוך פון עפּעס.

op'positely *adv.* (אפּ'-א-זיט-לי) אויף אן ענטגעגענגעזעצטען אופן; להיפוך.

op'positeness *n.* (אפּ'-א-זיט-נעס) די ענטגעגענגעזעצטקייט; דאס זיין ענטגעגענגעזעצט.

op'posite sex (אפּ'-א-זיט סעקס) דאס אנדערע געשלעכט.

oppositifo'lious *a.* (א-פּאָז-אי-טי-פאָו'-לי-אס) אין באָטאַניק — וואס געפינט זיך אין געגען-פּונקט פון א בלאַט.

opposi'tion *n.* (אפּ-א-זיש'-אן) די געגענשטעלונג; דער ווידערשטאַנד; דאס שטעהן אנטקעגען; דער ווידערשטרייט, דער ווידערשפּרוך; דער געגענזאַץ; די אפּאָזיציאָן, די געגען-פּאַרטיי; אין אַסטראָנאָמיע — דער געגענשיין [די לאַגע פון צוויי הימלישע קערפּער, ווי די זון און א פּלאַנעט, ווען זיי זיינען דיאַמעטראַל ענטגעגענגעזעצט, זיינען איינער געגען דעם אנדערען].

opposi'tional *a.* (אפּ-א-זיש'-אנ-על) אפּאָזיציאָנעל, געגנעריש.

opposi'tionist *n.* (אפּ-א-זיש'-אנ-איסט) איינער פון דער אפּאָזיציאָן, א געגנער פון דער הערשענדער פּאַרטיי אדער פון דער אַדמיניסטראַציאָן.

oppos'itive *a.* (א-פּאָז'-אי-טיוו) וואס שטעהט אין היפוך צו עפּעס; וואס קען געשטעלט ווערען אין קאָנטראַסט אדער געגענזאַץ.

oppress' *v.* (א-פּרעס') דריקען, אונטערדריקען, פּייניגען; מאַכען שווער.

oppressed' *a.* (א-פּרעסט') אונטערדריקט, געפּייניגט.

oppres'sion *n.* (א-פּרעש'-אן) די דריקונג, די אונטערדריקונג, די פּייניגונג; די בעקלעמונג; דער דרוק; נידערגעשלאָגענהייט.

oppress'ive *a.* (א-פּרעס'-איוו) דריקענד, אונטערדריקענד, פּייניגענד; גרויזאַם, אכזריות'דיג.

oppress'ively *adv.* (א-פּרעס'-איוו-לי) אונטערדריקענדיג; מיט דרוק; מיט גרויזאַמקייט.

oppress'iveness *n.* (א-פּרעס'-איוו-נעס) דאס זיין דריקענד; דאס זיין גרויזאַם.

oppress'or *n.* (א-פּרעס'-אר) אן אונטערדריקער, א פּייניגער.

oppro'brious *a.* (א-פּראָו'-ברי-אס) שימפּפליך, שענדליך; זידלעריש; מיט גראָבע אויסדריקע.

oppro'briously *adv.* (א-פּראָו'-ברי-אס-לי) אויף א שענדליכער ארט; שימפּפליך.

oppro'briousness *n.* (א-פּראָו'-ברי-אס-נעס) שענדליכקייט, שימפּף, שאַנדע, עהרענלאָזינקייט.

oppro'brium *n.* (א-פּראָו'-ברי-אם) שימפּף, שאַנדע; גראָבע רייד; זידלעריי, שימפּף-ווערטער.

oppugn' *v.* (א-פּיון') שטרייטען דאַגעגען; געבען א ווידערשטאַנד; בעשטרייטען; אנגרייפען.

oppug'nance *n.* (א-פּאַג'-נענס) ז. *oppugnancy*.

oppug'nancy *n.* (א-פּאַג'-נען-סי) דער ווידערשטאַנד, די בעשטרייטונג, דער אנגריף.

oppug'nant *a.* (א-פּאַג'-נענט) וואס גיט א ווידערשטאַנד; וואס בעקעמפט.

oppugn'er *n.* (א-פּיונ'-ער) אן אפּאָנענט, א געגנער, אן אנגרייפער.

opsim'athy *n.* (אפּ-סימ'-ע-טהי) דאס לערנען אויף דער עלטער; דאס גענישען בילדונג אין די עלטערע יאָהרען.

opsiom'eter *n.* (אפּ-סי-אמ'-ע-טער) ז. *optometer*.

opsoma'nia *n.* (אפּ-סאָ-מיי'-ני-א) אפּסאָמאַניע, א מאַניע אדער קרענקליכע ליידענשאַפט צו געוויסע מאכלים.

opt. פערקירצונג פון *optative*

op'tative *a. and n.* (אפּ'-טע-טיוו) וואס דריקט אויס א וואונש; ווינשענד; אין גראַמאַטיק — דער אָפּטאַטיוו. ז. *optative mode*.

op'tatively *adv.* (אפּ'-טע-טיוו-לי) אויסדריקענדיג א וואונש.

op'tative mode (אפּ'-טע-טיוו מאָוד) אין גראַמאַטיק — דער אָפּטאַטיוו [די פאָרם פון א צייטוואָרט, וואס דריקט אויס א ווילען אדער וואונש].

op'tic *a. and n.* (אפּ'-טיק) אָפּטיש, וואס איז שייך צום זעה-אָרגאַן אדער צום אויג; וואס דיענט צום זעהן; וואס איז שייך צו אָפּטיק [די וויסענשאַפט וועגען דער זעהונגס-קראַפט, וועגען די אויגען און וועגען די אייגענשאַפטען פון ליכט]; דאס אויג.

op'tical *a.* (אפּ'-טי-קעל) אָפּטיש, וואס געהערט צום זעהן.

op'tical square (אפּ'-טי-קעל סקהוועהר) אן אָפּטישער אינסטרומענט וואס ווערט געברויכט ביים אויפנעהמען פּלענער צום אויסשטעלען ליניען אין רעכטע ווינקלען איינע צו די אנדערע

opti'cian *n.* (אפּ-טיש'-ען) אן אָפּטיקער, איינער וואס מאַכט אדער פערקויפט אָפּטישע גלעזער אדער אינסטרומענטען [ווי ברילען, שפּעקטיוון א. ד. ג.]; א קענער אין אָפּטיק. ז. *optics*.

op'tic nerves (אפּ'-טיק נוירוון) די זעה-נערוועו.

op'tics *n.* (אפּ'-טיקס) אָפּטיק, די ליכט-לעהרע [די וויסענשאַפט וועגען ליכט און וועגען דער זעה-קראַפט פון די אויגען].

op'timacy *n.* (אפּ'-טי-מע-סי) די הערשונג פון אָפּטימאַטען אדער אַריסטאָקראַטען; אַריסטאָקראַטיע.

optima'tes *n.* (אפּ-טי-מיי'-טיז) די אָפּטימאַטען, די אַלט-רוימישע אַריסטאָקראַטען: אַריסטאָקראַטיע.

optim'eter *n.* (אפּ-טימ'-ע-טער) ז. *optometer*.

op'timism *n.* (אפּ'-טי-מיזם) אָפּטימיזם [דאס אננעהמען אז אלץ וואס עס קומט פאָר אין דער וועלט איז צום גוטען]; דאס אויסלעגען צום גוטען; א גוטע מיינונג איבער אלעס.

op'timist *n. and a.* (אפּ'-טי-מיסט) אן אָפּטימיסט [איינער וואס האַלט דאס אלעס וואס קומט פאָר אין דער וועלט איז צום גוטען; איינער וואס לעגט אויס אלעס צום גוטען]; אָפּטימיסטיש.

optimis'tic *a.* (אפּ-טי-מיס'-טיק) אָפּטימיסטיש, פול מיט גוטע האָפנונגען.

optimis'tically *adv.* (אפּ-טי-מיס'-טי-קעל-אי) אויף אן אָפּטימיסטישען שטייגער; זייענדיג פול מיט גוטע האָפנונגען.

op'timize *v.* (אפּ'-טי-מאַיז) זיין אָפּטימיסטיש; האָבען די בעסטע האָפנונגען אויף דער צוקונפט.

op'tion *n.* (אפּ'-שאַן) די וואַהל, די ברירה; דער פערלאַנג, דער וואונש; די פרייע בחירה; אין האַנדעלס-בעציהונגען — א קאָנטראַקט, נאָך וועלכען איין צד האָט די פּריווילעגיע צו פאָדערען פון צווייטען צד אויסצופיהרען א געוויסע זאַך אין א געוויסער צייט.

op'tional *a. and n.* (אפּ'-שאַנ-על) וואס איז איבערגעלאָזען פאַר איינעמס ברירה; וואס ווענדט זיך אן דער וואַהל אדער בחירה; וואס פערלאָזט זיך אויף יענעמס ברירה; אין די אוניווערזיטעטען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — א קורס פון למודים, וואס דער סטודענט אליין קלייבט זיך אויס און וועל-

כען ער איז ניט פערפליכטעט צו שטידי=
רען, כדי צו בעקומען זיין דיפלאם.

op'tionally *adv.* (אפ'-שאנ-על-אי)
לויט דער בחירה; מיט דער פריווילעגיע
אויסצוקלייבען.

optom'eter *n.* (אפ-טאמ'-ע-טער) אן
אינסטרומענט צו מעסטען די זעה=קראפט
פון די אויגען [ווערט געברויכט מייס=
טענס ביים צופאסען ברילען צו די אוי=
גען].

Optometer

optom'etry *n.* (אפ-טאמ'-עט-רי) דאס
מעסטען די זעה=קראפט פון אויג.

op'ulence *n.* (אפ'-יו-לענס) רייכטום,
רייכקייט.

op'ulency *n.* (אפ'-יו-לענ-סי)
ז. *opulence*.

op'ulent *a.* (אפ'-יו-לענט) רייך, פער=
מעגענד, פול מיט הרחבה.

op'ulently *adv.* (אפ'-יו-לענט-לי)
זעהר רייך, בהרחבה.

o'pus *n.* (או'-פאס) א ליטעראריש
ווערק: א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן.

opus'cle *n.* (א-פאס'ל) ז. *oposcule*.

opus'cule *n.* (א-פאס'-קיול) א קליין
ווערקעל, א קליין חבור'על.

or *c., adv. and prep.* (אר) אדער; בע=
פאר; איידער.

or'ach *n.* (אר'-עטש) [אזא] די מעלדע
שפינאט=עהנליך גראז].

or'acle *n.* (אר'-עקל) דאס אראקעל [א
הייליגער טעמפעל אין אלטען גריכענלאנד,
ווי למשל, פון גאט אפאלא אין דעלפי,
פון וועלכען די פריסטער פלעגען ארויס=
געבען נביאות'דיגע ענטפערס]; א געט=
ליכע נביאות; א געטליכקייט אין וועמענס
נאמען מען זאגט נביאות; דער אורים
ותמים; א קלוגער אויסשפרוך; אן אונ=
געוועהנליכער חכם; א נביא.

orac'ular *a.* (א-רעק'-יו-לאר) ווי אן
אראקעל, אראקעל=מעסיג, ווי נביאות,
נביאות'דיג; דאגמאטיש; צווייזייטיג, ניט
דייטליך, ניט קלאר, טונקעל.

oracular'ity *n.* (א-רעק-יו-לער'-אי-טי)
ז. *oracularness*.

orac'ularly *adv.* (א-רעק'-יו-לער-לי)
אויף דעם אופן פון אן אראקעל, אזוי ווי
נביאות; מעשה נביא; אויף א דאגמאטי=
שען אופן.

orac'ularness *n.* (א-רעק'-יו-לער-נעס)
דאס זיין ווי אן אראקעל. ז. *oracle*.

orac'ulous *a.* (א-רעק'-יו-לאס)
ז. *oracular*.

orac'ulousness *n.* (א-רעק'-יו-לאס-
נעס) ז. *oracularness*.

o'ral *a.* (או'-רעל) מינדליך, בעל פה.

o'rally *adv.* (או'-רעל-אי) אויף א מינד=
ליכען אופן, בעל פה.

o'ral plea'ding (או'-רעל פליע'-דינג)
א מינדליכער ענטפער אדער א מינדליכע
ערקלערונג אין געריכט.

orang' *n.* (או-רענג')
ז. *orang-outang*.

Or'ange *a.* (אר'-ענדזש) פון דער ארא=
ניען פירסטען=פאמיליע; וואס איז שייך
צו דער אראניען פאמיליע [בעזאנדערס
אין בעצוג צו וויליאם דעם דריטען פון
ענגלאנד, דער פרינץ פון אראניען, וועל=
כער איז געווען פון די הויפט=קעמפפער
פאר'ן פראטעסטאנטענטום].

or'ange *n. and a.* (אר'-ענדזש) אן
אראנזש, אן אפעלסין, א פאמעראנץ; אן
אראנזשען=בוים; אראנזש=פארב, רויט=
געלבער קאליר; אראנזש=פארביג, רויט=
געלב.

Orange

orangeade' *n.* (אר-ענ-דזשייד') אפעל=
סין=וואסער, פאמעראנצען=וואסער [א גע=
טראנק געמאכט פון אראנזש=זאפט געמיישט
מיט וואסער און צוקער].

orangeat' *n.* (אר-ענ-זשעט') פאמעראנ=
צען=שאלעכץ געפרעגעלט אין צוקער.

or'ange-blos'som *n.* (אר'-ענדזש-
בלאס'-אם) אראנזשען=בליהונג [ווייסע
בליהונג וואס ווערט געטראגען פון כלות
אלס צייכען פון אונשולד און ריינקייט].

or'ange-col'ored *a.* (אר'-ענדזש-קאל'-
ארד) פון אראנזש=קאליר; רויט=געלב.

or'ange-lil'y *n.* (אר'-ענדזש-ליל'-אי)
די פייער=ליליע [אזא בלום].

Or'angeman *n.* (אר'-ענדזש-מען) אן
אירלענדישער פראטעסטאנט; א מיטגליעד
פון א פאליטיש=רעליגיעזען פעראיין אין
אירלאנד אין יאהר 1795, וועלכער האט
געקעמפפט פאר דער פערשפרייטונג פון
פראטעסטאנטישען גלויבען און פאר דער
בעשרענקונג פון דעם קאטוילישען איינ=
פלוס אין דער רעגיערונג פון לאנד.

or'ange-musk *n.* (אר'-ענדזש-מאסק)
די פאמעראנצען=בארנע.

or'ange-oil *n.* (אר'-ענדזש-איל) אראנ=
זשען=אויל, פאמעראנצען=אויל [אזא זארט
אויל וואס ווערט אויסגעדריקט פון פא=
מעראנצען=שאלעכץ].

or'ange-peel *n.* (אר'-ענדזש-פיעל)
אראנזשען=שאלעכץ, אפעלסין=שאלעכץ.

or'ange-pip'pin *n.* (אר'-ענדזש-פיפ'-
אין) דער פאמעראנצען=עפעל.

or'angery *n.* (אר'-ענדזש-רי) אן אראנ=
זשעריע, אן אפעלסינען=גארטען, א פאמע=
ראנצען=גארטען [בעזאנדערס א גלאז=
הויז וואו אראנזשען=בוימער ווערען גע=
האלטען אין ווינטער=צייט].

or'ange-skin *n.* (אר'-ענדזש-סקין) די
ברוינליכע הויט=פארב פון מאנכע ניי=גע=
בארענע קינדער.

or'ange-taw'ny *n. and a.* (אר'-
ענדזש-טאה'-ני) א דונקעלער אראנזש=
קאליר, א קאליר וואס איז צווישען ברוין
און געלב; פון דונקעלער אראנזש=פארב.

or'ange-wife *n.* (אר'-ענדזש-הוואיף)
א פרוי וואס פערקויפט אראנזשען אדער
אפעלסינען.

or'ange-wom'an *n.* (אר'-ענדזש-
הוואומ'-ען) ז. *orange-wife*.

orang'-outang' *n.* (או-רענג'-או-
טענג') דער ארנאנג=אוטאנג, דער וואלד=
מענש [א גרויסע רויט=האריגע מענשען=
עהנליכע אפע וועלכע געפינט זיך אין די
וועלדער פון בארנעא און סומאטרא].

orang'-utan' *n.* (או-רענג'-או-טען')
ז. *orang-outang*.

o'rant *n.* (או'-רענט) א געמאלטע אדער
געשניצטע פרויען=פיגור אין א פאזע ווי
זי שטעהט און בעט גאט.

o'rate *v.* (או'-רייט) האלטען כלומר'שט א
רעדע, זיך פאנאנדער'דרש'ענען.

ora'tion *n.* (א-ריי'-שאן) א רעדע; אן
עפענטליכע רעדע.

or'ator *n.* (אר'-ע-טאר) אן אראטאר, א
רעדנער, אן עפענטליכער רעדנער; אן
אדוואקאט, א פערטיידיגער; א קלעגער
אין א גערעכטיגקייטס=געריכט.

orato'rial *a.* (אר-ע-טאו'-רי-על) ארא=
טאריש, רעדנעריש, ווי א רעדנער.

orato'rially *adv.* (אר-ע-טאו'-רי-על-
אי) אויף אן אראטארישען אופן; אזוי
ווי א רעדנער.

orator'ic *a.* (אר-ע-טאר'-איק)
ז. *oratorical*.

orator'ical *a.* (אר-ע-טאר'-אי-קעל)
אראטאריש, רעדנעריש; וואס איז שייך
צו אן אראטאר; אזוי ווי אן אראטאר.

orator'ically *adv.* (אר-ע-טאר'-אי-
קעל-אי) אויף אן אראטארישען אופן;
אזוי ווי אן אראטאר אדער רעדנער.

or'atories *n.* (אר'-ע-טא-ריז) א גע=
בעטס=הויז.

orato'rio *n.* (אר-ע-טאו'-רי-או) אן
אראטאריע, א מוזיקאלישע האלב=דראמא=
טישע קאמפאזיציאן, וועלכע איז פערפאסט
אויף א רעליגיעזער טהעמא; דער ווארט=
טעקסט פון אן אראטאריע; א געבעטס=
הויז.

or'atorize *v.* (אר'-ע-טאר-איז) אויפ=
טרעטען אלס רעדנער, רעדען ווי אן ארא=
טאר.

or'atory *n.* (אר'-ע-טא-רי) אראטארישע
קונסט, רעדע=קונסט.

or'atress *n.* (אר'-ע-טרעס) ז. *oratrix*.

or'atrix *n.* (אר'-ע-טריקס) אן אראטא=
ריז, א רעדנערין; אן אנקלעגערין אין א
גערעכטיגקייטס=געריכט.

orb *n. and v.* (אהרב) א הימעלס=קערפער
[ווי די זון, די לבנה א. ד. ג.]: די ערד;
א קוגעל=פערמיגער קערפער; דאס אויג;
א קרייז, א צירקעל; דער ארביט אדער
קרייז=וועג פון א הימלישען קערפער;
פארמירען אין א קרייז אדער צירקעל;
ארומרינגלען אדער איינשליסען ווי מיט
א קרייז; מאכען א קרייז אדער צירקעל.

orbed *a.* (אהרבד) רונד, קרייז=פערמיג;
ווי א צירקעל; איינגעקרייזט, ארומגערינ=
געלט; אבגערונדעט, פערפאלקאמט, פער=
פעקט.

orbic'ular *a.* (אהר-ביק'-יו-לאר) קרייז=
פערמיג, רונד; ווי א צירקעל; אבגערונ=
דעט.

orbic′ularly *adv.* (אהר-ביק׳-יו-לאר-לי) קרייז=פערמיג; אזוי ווי א צירקעל.

orbic′ularness *n.* (אהר-ביק׳-יו-לאר-נעס) קרייז=פערמיגקייט, רונדקייט.

orbic′ulate *a.* (אהר-ביק׳-יו-לייט) ז. ***orbicular***.

orbic′ulated *a.* (אהר-ביק׳-יו-ליי-טעד) קרייז=פערמיג, רונד.

or′bit *n.* (אהר׳-ביט) דער ארביט, דער קרייז=וועג פון א הימעלס=קערפער [פון דער זון, שטערן א. ז. וו.]; דאס אויגען=גריבעל.

or′bital *a.* (אהר׳-בי-טעל) וואס געהערט צו דעם ארביט פון אויג [דאס אויגען=גריבעל].

or′chard *n.* (אהר׳-טשארד) אן אויבסט=גארטען, א פרוכט=גארטען, א סאד.

or′charding *n.* (אהר׳-טשאר-דינג) אויבסט=גערטנעריי, פרוכט=גערטנעריי.

or′chardist *n.* (אהר׳-טשאר-דיסט) א פרוכט=גערטנער.

or′chestra *n.* (אהר׳-קעס-טרא) דער פלאץ אין טעאטער ביי דער ביהנע, וועלכער איז אבגעטיילט פאר די מוזיקאנטען; דער פארקעט אין טעאטער [די זיץ=פלעצער אונטען אין טעאטער=זאאל]; א מוזיק=ארקעסטער.

or′chestral *a.* (אהר׳-קעס-טרעל) וואס געהערט צו אן ארקעסטער. ז. ***orchestra***.

or′chestrate *v.* (אהר׳-קעס-טרייט) פער=פאסען מוזיק פאר אן ארקעסטער.

orchestra′tion *n.* (אהר-קעס-טריי׳-שאן) דאס פערפאסען מוזיק פאר אן ארקעסטער.

orches′tric *a.* (אהר-קעס׳-טריק) ז. ***orchestral***.

or′chid *n.* (אהר׳-קיד) די ארכידעע [א מין שעהנע בלומען=פלאנצע].

Or′chis *n.* (אהר׳-קיס) די ארכיס=פלאנצען [א מין בלומען=פלאנצען פון דער ארכידעען=פאמיליע מיט עליפטישע בלעטער און מיט קליינע בלומען].

or′chis *n.* (אהר׳-קיס) אן ארכיס=פלאנצע; אן איי [פון געשלעכטס=ארגאן].

orchi′tis *n.* (אהר-קאי׳-טיס) אן ענט=צינדונג פון די אייער [פון די געשלעכטס=ארגאנען].

ordain′ *v.* (אהר-דיין׳) ארדנען, פער=ארדנען; בעשטימען; אנשטעלען.

ordai′nable *a.* (אהר-דיי׳-נעבל) בע=שטימט; איינגעארדענט.

ordai′ner *n.* (אהר-דיי׳-נער) אן ארד=נער, א פעראררנער; א בעשטימער; אן איינפיהרער [אין אן אמט].

ordain′ment *n.* (אהר-דיינ׳-מענט) פעראררנונג, בעשטימונג; איינפיהרונג [אין אמט].

or′deal *n. and a.* (אהר׳-די-על) גאט׳ס משפט, גאט׳ס געריכט [א פארצייטיגער משפט ביי פערשיעדענע פעלקער, ווי אויך נאך היינט ביי אנדערע ווילדע אדער אונצי=וויליזירטע פעלקער, וואו דער בעשולדיג=טער ווערט געשטעלט אויף פראבע פון זיין שולד אדער אונשולד דורך דער ווירקונג פון פייער, וואסער, גיפט א. ד. ג., אויב זיי וועלען אויף איהם האבען א שליטה אדער ניט. אזא מין משפט איז אמאל געווען ביי אידען דורך מים המאררים]; א שווערע פריפונג [פון געדולד, מוטה א. ז. וו.]; וואס איז שייך צו גאט׳ס משפט.

or′der *n. and v.* (אהר׳-דער) ארדנונג; א פעראררנונג; א צושטאנד; א בע=פעהל; א בעשטעלונג, אן אויפ=טראג; א קלאס חיות; א גרופע פלאנצען; א קלאס מענשען; א געזעלשאפטליכער קלאס אדער ראנג; דער ראנג פון א גלח; אן עקזיסטירענדער צושטאנד: אן עהרען=צייכען וואס ווערט פערטיילט פון דער רעגיערונג אדער פון קעניג [אן ארדען]; די טאגעס=ארדנונג [אין א פארלאמענט אדער פערזאמלונג]; אן עק=זיסטירענדער כלל אדער מנהג; אן אנ=ווייזונג [ווי א געלד=אנווייזונג א. ד. ג.]; א גייסטליכער ארדען; א ברידערליכער ארדען; א ריטוס, א רעליגיעזע צערעמא=ניע; אן ארכיטעקטור סטיל; א זייל מיט זיין פונדאמענט און איבערבוי, וועלכער שטעלט מיט זיך פאר א געוויסען ארכי=טעקטור סטיל; אין מאטעמאטיק — די צאהל וואס דריקט אוים וויפיעל עלעמענ=טארע אפעראציאנען עס זיינען ענטהאל=טען אין א קאמפלעקס [א קאמפליציר=טער אלגעבראאישער אויסדרוק]; ארד=נען, איינריכטען; בעפעהלען; בעשטע=לען; ברייגגען אין ארדנונג; רעגולירען; האלטען אין ארדנונג; רעגיערען; אנ=שטעלען אלס פריסטער.

or′der about′ (אהר׳-דער ע-באוט׳) קא=מאנדעווען.

The manager entered the office and began to order about all the clerks.

or′der-book *n.* (אהר׳-דער-בוק) א בע=שטעל=בוך [א בוך אין א געשעפט, אין וועלכען בעשטעלונגען פון קונדען ווערען פערשריבען]; א בוך אויף א קריעגס=שיף, אין וועלכען עס ווערען פערשריבען די קאמאנדא=בעפעהלען; א מיליטער=בוך וואו עס ווערען פערשריבען די קאמאנדא=בעפעהלען.

or′derer *n.* (אהר׳-דער-ער) אן ארד=נער; איינער וואס האלט אין ארדנונג; א בעפעהלער.

or′dering *n.* (אהר׳-דער-אינג) אן איינ=ריכטונג; א בעפעהל; א פעראררדנונג; א געבאט; א רעגיערונג; א פערוואלטונג.

or′derless *a.* (אהר׳-דער-לעס) אונרע=געלמעסיג, אהן ארדנונג.

or′derliness *n.* (אהר׳-דער-לי-נעס) ארדנונג; רעגעלמעסיגקייט.

or′derly *a., adv. and n.* (אהר׳-דער-לי) רעגעלמעסיג; מיט ארדנונג; אויף א רעגעלמעסיגען אופן; א סאלדאט אדער אונטער=אפיציער וואס ברייגגט איבער די בעפעהלען פון אפיציער אדער ערפילט אנדערע שליחות׳ען; אן אויפפאסער אין א האספיטאל וואס האט די אויפגאבע צו האלטען ארדנונג צווישען די פאצי=ענטען, נאכצוקומען זייערע פאדערונגען, אבהיטען די ריינקייט א. ד. ג.

or′dinal *a. and n.* (אהר׳-די-נעל) ארדינאל, וואס בעצייכענט אן ארדנונג [אין צאהלען]; אן ארדנונגס=צאהל [א צאהל וואס בעצייכענט ארדנונג, ווי ער=שטער, צווייטער, צעהנטער א. ז. וו.]; א רעגעל=בוך [א בוך אין וועלכען עס זיי=נען פערשריבען אנגענומענע כללים אדער מנהגים]; א בוך פאר רעליגיעזע מנהגים.

or′dinance *n.* (אהר׳-די-נענס) אן אר=דינאנץ, א פעראררדנונג, א בעפעהל, א גע=זעץ; א בעשטימונג; א פארגעשריבענע רעליגיעזע צערעמאניע; אין ארכיטעק=טור — א סיסטעם, א סטיל.

or′dinance of nullifica′tion (אהר׳-די-נענס אוו נאל-אי-פי-קיי׳-שאן) אן אר=דינאנץ [פעראררדנונג] וואס איז אנגע=נומען אויף א שטאאטס=קאנווענציאן אין זיד קאראלאינע דעם 24טען נאוועמבער 1832, וועלכע האט ערקלערט פאר ניט ...ילטיג געוויסע געזעצען פון אמעריקאנער ...אנגרעס [פארלאמענט] וועגען אבצאה=...וננס=שטייער אויף אויסלענדישע סחורות, ...וארנענדיג דערביי, אז אויב עס וועט גע=...מאכט ווערען א פראבע צו צווינגען דורכ=...ופיהרען דיעזע געזעצען, וועט דער ...שטאאט זיד קאראלאינע ארויסטרעטען ...ון די פעראייניגטע שטאאטען].

or′dinance of 1784 (...אהר׳-די-נענס ...וו סעוו׳נ-טיען׳ איי׳-טי פאור) דאס גע=...עץ וואס איז אנגענומען געווארען אין ...אנגרעס [פארלאמענט פון די פעראייניג=...טע שטאאטען פון אמעריקא] אין יאהר ...178, דעם 23טען אפריל וועגען דער צייט=...וויילינגער רעגיערונג פון דער נארד=וועסט=...יכער טעריטאריע.

or′dinance of 1787 (...אהר׳-די-נענס ...וו סעוו׳נ-טיען׳ איי׳-טי סעוון) דאס גע=...עץ פון יאהר 1787 וואס איז אנגענומען גע=...ווארען אין קאנגרעס [פארלאמענט פון די ...פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] ...וועגען דער ארגאניזירונג פון דער נארד=...וועסטליכער טעריטאריע, וועלכע בע=...שטעהט פון די איצטיגע שטאאטען: ...אהאיא, אינדיאנא, אילינאי, מישיגען און ...ויסקאנסין.

or′dinand *n.* (אהר׳-די-נענד) ... קאנ=...ידאט פאר א פריסטער=אמט.

or′dinarily *adv.* (...אהר׳-די-נע-רי-לי) ...אויף א געוועהנליכען אופן; אויף אן אל=...טעגליכען אופן; פראסט, איינפאך.

or′dinary *a. and n.* (...אהר׳-די-נע-רי) ... ארדינער, פראסט, איינפאך; געוועהנ=...ליך, אלטעגליך; 2. געמיין, נידריג; 3. דאס ...ארדינערע, דאס געוועהנליכע; דאס גע=...וועהנליך פעסטגעשטעלטע; די געוועהנליך ...בעשטימטע פארם; דאס דורכשניטליכע; ...דאס אלטעגליכע; א טאבעל=דאט, א גע=...וועהנליכער, אלטעגליכער מאהלצייט אין ... רעסטאראן אדער גארקיך; א רעסטא=...ראן, וואו אזעלכע מאהלצייטען ווערען גע=...געבען אדער וואו עס איז פאראן א פעס=...טער פרייז פאר א מאהלצייט; 4. אן אר=...דינאריוס, א פערזאן וואס בעזיצט א יו=...ריסדיקציאנס=רעכט לויט זיין אמט; א ...בישאף, אן ערץ=בישאף אדער אן אנדער ...גייסטליכער אין דעם אמט פון א קירכען=...ריכטער; א ריכטער פון אן ערבשאפטס=...געריכט [א געריכט וועגען צוואות און ...ירושות]; אין דער קאטוילישער קירך— ...דער געוועהנליכער מעסען=דיענסט.

1. This is no ordinary dispute betwee[...] rivals. 3. He is a man of ordinary abilitie[...]

or′dinate *a. and n.* (...אהר׳-די-נייט) ...רעגעלמעסיג, רעגולער; אן ארדינאטע ...[א ווערטיקאלע ליניע אין אנאליטישער ...געאמעטריע, וועלכע ווערט בענוצט צו ...בעשטימען די לאגע פון א פונקט אין ...רוים].

ordina′tion *n.* (אהר-די-ניי׳-שאן) ...דאס ...ארדנען אין רייהען; דאס איינהייליגען א ...גייסטליכען אין זיין אמט; איינרעגולי=...רונג, איינארדנונג; א בעשטימונג, א בע=...פעהל, א פעראררדנונג.

ordinee′ *n.* (אהר-די-ניע׳) ...אן איינגע=...ווייליגטער אין א פריסטליכען אמט.

ord′nance *n.* (אהרד׳-נענס) ...שווערע אר=...טילעריע, הארמאטען; קריעגס=וואפען.

ord′nance-of′fice *n.* (...אהרד׳-נענס-...אפ׳-אים) דאס ארטילעריע=דעפארטאמענט ...פון דער אמעריקאנער ארמעע.

or′donnance *n.* (אהר׳-דא-נענס) ...די ...קינסטלערישע איינארדנונג, די קינסטלערי=...שע איינארדנונג פון די פיגורען אויף א

געמעלדע, די טיילען פון א קונסט־געביידע א. ד. ג.; א פעראָרדנונג, א געזעץ.

or'dure *n.* (אהר'-דזשור) מיסט, צאה.

or'durous *a.* (אר'-דזשו-ראס) וואס איז שייך צו צאה אדער טינוף.

Ore. אבקירצונג פון *Oregon* [דער שטאאט ארעגאן, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

ore *n.* (אור) ערץ, רויהעס מעטאל; מעטאל.

ö're *n.* (אוי'-רע) א קליינע קופערנע מטבע, א הונדערטעל פון א קראנע אין די סקאנדינאווישע לענדער, ווי שוועדען, נארוועגיען און דענעמארק. האט דעם ווערטה און געפעהר פון א פיערטעל אמעריקאנער סענט.

ore'-hearth *n.* (אור'-הארטה) א קליינער שמעלץ־אויווען פאר בליי־ערץ.

or else (אר עלס) וועז ניט...; זאנסט.
Do as I say or else resign your position.

oreograph'ic *a.* (או-רי-א-גרעפ'-איק) ז. *orographic*

oreog'raphy *n.* (או-רי-אג'-רע-פי) ז. *orography*

or'gal *n.* (אהר'-געל) דער רויהער וויינשטיין.

or'gan *n.* (אהר'-גען) אן ארגאן; א גליעד; אן ארגעל [א מוזיקאלישער אינסטרומענט] אדער ארגעל־עהנליכער אינסטרומענט; א צייטונג אדער אנדערע פעריאדישע אויסגאבע פון א פארטיי, געווערקשאפט, פעראיין א. ד. ג.

Organ

or'gan-blow'er *n.* (אהר'-גען-בלאו'-ער) אן ארגעל־בלאזער, אן ארגעל־טרעטער; א מאטאר אדער מאשין צום בלאזען אן ארגעל.

or'gan-buil'der *n.* (אהר'-גען-ביל'-דער) אן ארגעל־מאכער.

or'gandie *n.* (אהר'-גען-די) ז. *organdy*

or'gandy *n.* (אהר'-גען-די) א זעהר פיינער דורכזיכטיגער מוסלין פאר פרויען־קליידער.

or'gan-grin'der *n.* (אהר'-גען-גראינ'-דער) א קאטערינשטשיק, א שפיעלער אויף א לייערקאסטען.

organ'ic *a.* (אהר-גענ'-איק) ארגאניש; וואס דיענט אלס ארגאן אדער גליעד; וואס איז שייך צו די ארגאנען פון חיות אדער פלאנצען; וואס איז שייך צו אן ארגאניזם; וואס איז שייך צו דער ארגאנישער וועלט [טהיערען־וועלט און פלאנצען־וועלט]; וואס ענטהאלט קויהלען־שטאף אלס הויפט־עלעמענט; ארגאניזירט, סיסטעמאטיזירט; וואס העננט אב פון דער סטרוקטור פון ווארט; פונדאמענטאל.

organ'ic ac'id (אהר-גענ'-איק עס'-איד) אן ארגאנישע זויערע [א זויערע וואס ענטהאלט אין זיך קויהלען־שטאף].

organ'ical *a.* (אהר-גענ'-אי-קעל) ז. *organic*

organ'ically *adv.* (אהר-גענ'-אי-קעל-אי) ארגאניש; מיט ארגאנען אדער גליעדער; אין בעצוג צו דעם ארגאנישען צוזאמענהאנג.

organ'icalness *n.* (אהר-גענ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ארגאניש.

organ'ic anal'ysis (אהר-גענ'-איק ע-נעל'-אי-סיס) די כעמישע אנאליזע פון ארגאנישע שטאפען [די בעשטימונג אין וואס פאר א קוואנטיטעט עס געפינט זיך אין א כעמישער פערבינדונג קויהלען־שטאף, וואסער־שטאף, שטיק־שטאף און אנדערע עלעמענטען].

organ'ic bod'y (אהר-גענ'-איק באד'-אי) אן ארגאנישער קערפער [וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע ארגאנען].

organ'ic chem'istry (אהר-גענ'-איק קעמ'-איס-טרי) ארגאנישע כעמיע [דער טייל פון כעמיע וואס פערנעהמט זיך מיט דער אנאליזירונג און צוזאמענשטעלונג פון ארגאנישע שטאפען].

organ'ic disease' (אהר-גענ'-איק די-זיעז') אן ארגאנישע קראנקהייט [א קראנקהייט פון וועלכער דאס ארגאנישע געוועב איז אנגעגריפען].

organ'icism *n.* (אהר-גענ'-אי-סיזם) די טעאריע וועלכע בעהויפטעט, אז אלע קראנקהייטען העננען אב פון מאטעריעלע בעשעדיגונגען פון די ארגאנען.

organ'ic law (אהר-גענ'-איק לאה) ארגאנישע געזעצען, די פונדאמענטאלע געזעצען פון א לאנד אדער די קאנסטיטוציאן.

organ'ic remains' (אהר-גענ'-איק רי-מיינז') ארגאניזמען, וועלכע געפינען זיך אין די פערשיעדענע שיכטען פון דער ערד.

organif'ic *a.* (אהר-גע-ניפ'-איק) וואס שטעלט צונויף אן ארגאניזם; וואס ווירקט דורך ארגאנען.

organ'ify *v.* (אהר-גענ'-אי-פאי) אין פאטאגראפיע — צולעגען ארגאנישען שטאף, דורכווייקען אין ארגאנישען שטאף [וועגען פלאטען וועלכע פלעגען געמאכט ווערען נאך דער אלטער מעטאדע].

or'ganise *v.* (אהר'-גענ-איז) ז. *organize*

or'ganism *n.* (אהר'-גענ-איזם) אן ארגאניזם.

organis'mal *a.* (אהר-גע-ניז'-מעל) וואס קומט פון אדער וואס איז שייך צו א לעבעדיגען ארגאניזם.

or'ganist *n.* (אהר'-גענ-איסט) אן ארגאניסט, אן ארגעל־שפיעלער.

organis'tic *a.* (אהר-גע-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו אן ארגעל.

organizabil'ity *n.* (אהר-גענ-אי-זע-ביל'-אי-טי) ארגאניזירטקייט; ארגאניזירבארקייט.

or'ganizable *a.* (אהר'-גענ-אי-זעבל) ארגאניזירבאר, וואס קען ארגאניזירט ווערען.

organiza'tion *n.* (אהר-גענ-אי-זיי'-שאן) אן ארגאניזאציאן; ארגאניזירונג, דאס ארגאניזירען; דער ארגאנישער געבוי פון עפעס.

or'ganize *v.* (אהר'-גענ-איז) ארגאניזירען; איינריכטען, איינארדנען.

or'ganizer *n.* (אהר'-גענ-אי-זער) אן ארגאניזאטאר.

or'gan-loft *n.* (אהר'-גענ-לאהפט) דאס ארגעל־כאר, די גאלעריע אין א קירך, וואו עס שטעהט דער ארגעל.

organog'raphy *n.* (אהר-גע-נאג'-רע-פי) די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון די ארגאנען ביי חיות און פלאנצען; די וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען.

organol'ogy *n.* (אהר-גע-נאל'-א-דזשי) ארגאנאלאגיע, דער טייל פון ביאלאגיע וואס פערנעהמט זיך מיט די ארגאנען פון חיות און פלאנצען אין בעצוג צו זייער בוי און פונקציאנען.

or'ganon *n.* (אהר'-גע-נאן) אן אינסטרומענט צום דענקען; לאגיק; א קאדעקס פון כללים און פרינציפען פאר וויסענשאפטליכע אונטערזוכונגען.

organon'omy *a.* (אהר-גע-נאנ'-א-מי) די געזעצען, וועלכע קאנטראלירען דאס ארגאנישע לעבען; דאס שטודיום פון דיעזע געזעצען.

or'ganoplasty *n.* (אהר'-גענ-א-פלעס-טי) אין ביאלאגיע — ארגאנאפלאסטיק, די ענטוויקלונג פון ארגאנען־געוועב ביי פלאנצען און חיות.

or'ganoscopy *n.* (אהר'-גענ-א-סקאו-פי) ז. *phrenology*

or'gan-pipe *n.* (אהר'-גענ-פאיפ) אן ארגעל־פייפעל [איינע פון די פייפלעך אין אן ארגעל]; דער האלז, דער גארגעל, די שטימע.

or'ganzine *n. and v.* (אהר'-גענ-זין) צווירענט־זייד [זייד־פאדים וואס איז צונויפגעדרעהט פון מעהרערע פעדים]; זיידען־שטאף געוועבט פון צווירענט־זייד; שפינען צווירענט־זייד.

or'gasm *n.* (אהר'-געזם) שטארקע אויפרעגונג; אן אויפרעגונג פון א קערפער־גליעד; אן אויפרעגונג פון געשלעכטס־ארגאן.

orgas'tic *a.* (אהר-געס'-טיק) אויפגערעגט [וועגען א קערפער־גליעד].

or'geat *n.* (אהר'-זשעט) אזא סיראפ געמאכט פון מאנדלען, צוקער און אראנזש־בלומען־וואסער; מאנדעל־מילך.

orgias'tic *a.* (אהר-דזשי-עס'-טיק) ווי ארגיען, ארגיענמעסיג. ז. *orgies*

or'gies *n.* (אהר'-דזשיז) ארגיען, באקכוס־פעסטליכקייטען [אן אויסגעלאסענע זויפעריי ביי די אלט־גריכען לכבוד באקכוס, דעם גאט פון וויין]; אויסגעלאסענע זויפערייען, אויסגעלאסענע הוליאנקעס.

or'gy *n.* (אהר'-דזשי) אן ארגיע. ז. *orgies*

o'riel *n.* (או'-רי-על) אזא פענסטער וואס שטארצט ארויס פון וואנד ווי א ווערענדע אדער באלקאן; א זייטען־קעמערעל פון א קארידאר אדער פון א צימער.

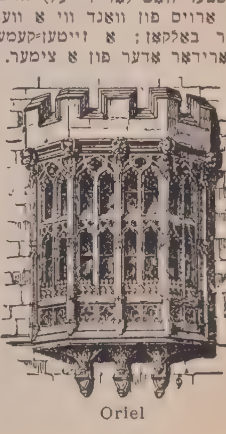

Oriel

o'rient *a., n. and v.* (אָו'-רי-ענט) אַסטליך, מזרח-זייטיג; אויפגעהענר [וועגען דער זון]; גלענצענד, שטראַהלענד [וועגען פערל אדער דימענטען]; מזרח-זייט; דער גלאַנץ פון אַ פערל; אַ גלענצענדער פערל; בעשטימען די לאַגע אין בעצוג צו מזרח זייט; שטעלען צו מזרח-זייט; אַוועקשטעלען אַ קריסטאַל אין אַזאַ לאַגע, אין וועלכער מען קען זעהן זיין פאָלשטענדיגע סימעטריע; זיך אָריענטירען [בעשטימען וואו מען געפינט זיך].

O'rient *n.* (אָו'-רי-ענט) דער אָריענט, די מזרח לענדער [ווי טערקיי, עגיפּטען, פערזיען, אינדיען א. ד. ג.].

orien'tal *a. and n.* (אָו-רי-ענ'-טעל) אָסטליך, מזרח-זייטיג; גלענצענד; אויסגעצייכענט; פּרעכטיג; אָריענטאַליש; וואָס איז שייך צו די מזרח-לענדער; אַן איינוואָהנער פון אָריענט אדער אַזיען.

Orien'tal *a. and n.* (אָו-רי-ענ'-טעל) אָריענטאַליש, וואָס איז שייך צו די אָריענטאַלישע אדער מזרח לענדער; אַן איינוואָהנער פון אָריענט אדער פון אַזיען.

orien'talism *n.* (אָו-רי-ענ'-טעל-איזם) אָריענטאַליזם, די אייגענטימליכקייטען פון די אָריענטאַלישע שפּראַכען, מנהגים, בענעהמונגען א. ד. ג.; קענטשאַפט אין די אָריענטאַלישע שפּראַכען און ליטעראַטור.

Orien'talist *n.* (אָו-רי-ענ'-טעל-איסט) אַן איינוואָהנער פון אָריענט; אַן אָריענטאַליסט [אַ קענער פון דער געשיכטע, שפּראַכע און זיטען פון די אָריענטאַלישע פעלקער].

orien'talize *v.* (אָו-רי-ענ'-טעל-איז) אָריענטאַליזירען, צוגעבען אַן אָריענטאַלישען כאַראַקטער.

orien'tally *adv.* (אָו-רי-ענ'-טעל-אי) אין אָריענט, אין אָסטען; אין בעצוג צו דעם אָריענט; לויט די אָריענטאַלישע זיטען און מנהגים.

orien'tate *v.* (אָו-רי-ענ'-טייט) שטעלען צו מזרח-זייט; ווענדען צו מזרח; בעשטימען די לאַגע אין בעצוג צו מזרח-זייט; אַוועקשטעלען אַ קריסטאַל אין אַזאַ לאַגע אין וועלכער מען קען זעהן זיין סימעטריע; זיך שטעלען צו מזרח-זייט; זיך שטעלען גאָט בעטען אדער דאַווענען מיט דעם פּנים צו מזרח-זייט; זיך אָריענטירען [בעשטימען וואו מען געפינט זיך].

orienta'tion *n.* (אָו-רי-ען-טיי'-שאַן) די בעשטימונג פון דער הימעלס-געגענד אין בעצוג צו דער מזרח-זייט; אָריענטירונג [דאָס בעשטימען וואו מען געפינט זיך]; דאָס אַוועקשטעלען אַ קריסטאַל אין אַזאַ לאַגע וואו מען קען זעהן זיין סימעטריע; דער אינסטינקט ביי פויגלען און געוויסע חיות צו געפינען דעם וועג צוריק צו זייער היים ווען מען האָט זיי ערגעץ ווייט אַוועקגעפיהרט.

o'rientator *n.* (אָו'-רי-ען-טיי-טאַר) אַן אינסטרומענט צו בעשטימען די לאַגע פון אַ קירך, אַז דער קאַנציל אדער אַלטאַר זאָל אויסקומען אין מזרח-זייט.

o'rientness *n.* (אָו'-רי-ענט-נעס) דאָס זיין בלישטשענד, שיינענד [וועגען דימענטען].

or'ifice *n.* (אָר'-אי-פיס) אַן עפנונג; אַ לאָך.

or'iflamme *n.* (אָר'-אי-פלעם) די אָריפלאַמע [אַ רויט-זיידענע קריעגס-פאָהן מיט שפּיצען פון די אַמאָליגע פראַנצויזישע קעניגע].

or'igan *n.* (אָר'-אי-גען) די דאָסטען-פלאַנצע. ז. *Origanum*.

Orig'anum *n.* (אָ-ריג'-ע-נאַם) די דאָסטען-פלאַנצען [אַ מין בוימלעך-אַרטיגע פלאַנצען מיט קליינע בלעטער און מיט בליהונגען וועלכע וואַקסען אין בינטלעך].

or'igin *n.* (אָר'-אי-דזשין) דער אורשפּרונג, דער אַנפאַנג, דער קוואַל פון עפּעס; דער מקור, דער שורש; די ענטשטעהונג, די אַבשטאַמונג.

orig'inal *a. and n.* (אָ-רידזש'-אי-נעל) 1. אַנפאַנגליך, אורשפּרינגליך, אייגענטימליך; אָריגינעל; 2. וואָס שאַפט אדער וואָס איז געשאַפען זעלבסטשטענדיג, ניט קאָפּירט; 3. וואָס איז זאָנדערבאַר, ניט געוועהנליך; פריש, ניי, וואָס איז נאָך קיינמאָל ניט געווען; 4. דער אַנפאַנג, דער שורש פון עפּעס; 5. דאָס אָריגינאַל, דאָס ערשטע בילד אדער שריפט, וועלכע איז ניט קאָפּירט אדער ניט איבערזעצט פון אַן אַנדערער; 6. אַן אָריגינאַל, אַ זאָנדערבאַרער מענש.

1. The work is full of **original** ideas. 2. He bought an **original** work of a celebrated painter. 5. The work is translated from the original.

original'ity *n.* (אָ-רידזש-אי-נעל'-אי-טי) אָריגינאַליטעט, עכטקייט, אייגענטימליכקייט, זאָנדערבאַרקייט.

orig'inally *adv.* (אָ-רידזש'-אי-נעל-אי) אַנפאַנגס, אורשפּרינגליך, אויף אַן אָריגינעלער אַרט.

orig'inalness *n.* (אָ-רידזש'-אי-נעל-נעס) אָריגינאַליטעט; דאָס זיין אָריגינעל.

orig'inal sin (אָ-רידזש'-אי-נעל סין) אַ זינד וואָס נעהמט זיך ניט פון בייזען ווילען פון יחיד, נאָר פון דער פערדאָרבענהייט פון דער מענשליכער נאַטור בכלל.

orig'inant *a.* (אָ-רידזש'-אי-נענט) וואָס איז אָריגינעל; וואָס שאַפט נייעס.

orig'inate *v.* (אָ-רידזש'-אי-נייט) געבען דעם אַנהויב צו עפּעס; אַרויסברייינגען עטוואָס נייעס; פעראורזאַכען די עקזיסטענץ; ענטשטעהן, אַרויסקומען, אַבשטאַמען; אַנהויבען.

origina'tion *n.* (אָ-רידזש-אי-ניי'-שאַן) די אַרויסברייינגונג; דאָס אַרויסברייינגען עטוואָס נייעס; דער אורשפּרונג, די אַבשטאַמונג; דער אַרויסגאַנגס-פּונקט.

orig'inative *a.* (אָ-רידזש'-אי-ניי-טיוו) וואָס בריינגט עפּעס אַרויס; שאַפענד; מאַכענד עפּעס נייעס.

orig'inatively *adv.* (אָ-רידזש'-אי-ניי-טיוו-לי) שאַפענדיג אדער אַרויסברייינגענדיג עטוואָס נייעס; ברייינגענדיג אין עקזיסטענץ.

orig'inator *n.* (אָ-רידזש'-אי-ניי-טאַר) אַ פעראורזאַכער, אַ בעווירקער; דער וואָס בריינגט עפּעס צום ערשטען מאָל; דער וואָס בעשאַפט עפּעס נייעס.

o'riole *n.* (אָו'-רי-אָול) דער פּירהאָל [אַ קליינער זינג-פויגעל פון אַ גאָלד-געלבען קאָליר מיט אַ שוואַרצען עק און פליגלען].

Oriole

Ori'on *n.* (אָ-ראַי'-אָן) דער אָריאָן [אַ געוויסע צוזאַמענזעצונג פון שטערען]; אַ מין זשוקלעך.

or'ison *n.* (אָר'-אי-זאַן) אַ געבעט, אַ תּפלה.

or'lop *n.* (אָהר'-לאָפּ) דער גאַנץ אונטערשטער דעק פון אַ שיף וואו די שטריק ווערען צונויפגעוויקעלט.

Or'mazd *n.* (אָהר'-מעזד) ז. *Ormuzd*.

or'molu *n.* (אָהר'-מאָ-לוה) בעגילטע קופּער אדער מעש; נאָכגעמאַכטעס גאָלד.

Or'muzd *n.* (אָהר'-מאַזד) אין דער אַלט-פּערזישער רעליגיאָן — אָרמוזד, דער גרעסטער גאָט, דער בעשעפער פון דער וועלט און דער קוואַל פון גוטסקייט און חכמה [אין געגענזאַץ צו אַרימאַן, דער גאָט פון בייזעס און פינסטערניש].

or'nament *n. and v.* (אָהר'-נע-מענט) אַן אָרנאַמענט, אַ ציערונג, אַ פּערציערונג; דער פּוץ; אַן עהרען-צייכען; ציערען, פּערציערען, בעשעהנען.

ornamen'tal *a.* (אָהר-נע-מענ'-טעל) וואָס דיענט אַלס אַ פּערציערונג; וואָס דיענט צום בעשעהנען.

ornamen'talist *n.* (אָהר-נע-מענ'-טעל-איסט) אַן אַרטיסט, וואָס מאַכט אָרנאַמענטען.

ornamen'tally *adv.* (אָהר-נע-מענ'-טעל-אי) מיט פּוץ, אויף אַ געציערטער אַרט.

ornamenta'tion *n.* (אָהר-נע-מען-טיי'-שאַן) די בעפּוצונג, די בעציערונג, די בעשעהנונג.

or'namenter *n.* (אָהר'-נע-מען-טער) איינער וואָס בעפּוצט אדער פּערציערט; אַ דעקאָראַטאָר.

or'namentist *n.* (אָהר'-נע-מען-טיסט) ז. *ornamenter*.

ornate' *a.* (אָהר-נייט') געציערט, בעציערט, בעשעהנט, בעפּוצט.

ornate'ly *adv.* (אָהר-נייט'-לי) אויף אַ געפּוצטער אַרט.

ornate'ness *n.* (אָהר-נייט'-נעס) ציערליכקייט; בעפּוצונג, בעשעהנונג.

or'nis *n.* (אָהר'-ניס) די פויגלען פון אַ געוויסען לאַנד אדער געגענד.

ornith'ic *a.* (אָהר-ניטה'-איק) וואָס איז שייך צו פויגלען; עהנליך צו אַ פויגעל.

ornithocop'ros *n.* (אָהר-ני-טהאָ-קאָפּ'-ראָס) די צאָה פון אַ פויגעל.

ornithog'raphy *n.* (אָהר-ני-טהאָג'-רע-פי) אָרניטאָגראַפיע, די בעשרייבונג פון פויגלען.

ornith'olite *n.* (אָהר-ניטה'-אָ-לאַיט) אַ פּערשטיינערטער פויגעל.

ornitholog'ic *a.* (אָהר-ני-טהאָ-לאָדזש'-איק) ז. *ornithological*.

ornitholog'ical *a.* (אָהר-ני-טהאָ-לאָדזש'-אי-קעל) וואָס געהערט צו דער לעהרע איבער פויגלען.

ornithol'ogist *n.* (אָהר-ני-טהאָל'-אָ-דזשיסט) אַן אָרניטאָלאָגיסט, אַ פויגעל-קענער, איינער וואָס בעזיצט די וויסענשאַפט וועגען פויגלען.

ornithol'ogy *n.* (אָהר-ני-טהאָל'-אָ-דזשי) אָרניטאָלאָגיע, די פויגעל-לעהרע, די לעהרע איבער פויגלען.

or'nithomancy *n.* (אָהר'-ני-טהאָ-מען-סי) פויגעל-וואָהרזאָגעריי [דאָס טרעפען די צוקונפט אדער זאָגען נביאות לויט דעם פליהען פון פויגלען אדער דורך אַנדערע אַזעלכע סמנים].

or'nithon *n.* (אָהר'-ני-טהאָן) אַ געביידע פאַר פויגלען.

Ornithorhyn'chus *n.* (אָהר-ני-טהאָ-רינ'-קאַס) דער מין זויג-טהיערע וואָס לעגען אייער [פון דיעזען מין איז בעקאַנט נור איין חיה — דער ענטעל-שנאַבעל,

SPECIMENS OF ORNAMENTAL ENAMELING
מוסטערען פון עמאל־אָרנאמענטען.

1. Japanese
2. Indian Decoration
3. German Renaissance
4. Keltic Clasp with Champlevé
5. Indian Decoration
6. Indian Cloisonné
7. Mediaeval Champlevé
8. Limoges Work (16th Century)
9. Chinese
10. Indian Cloisonné
11. Greek (4th Cent. B.C.)
12. Mediaeval Champlevé
13. Frankish Cloisonné (8th Century)
14. German Renaissance
15. Snuff-Box (French, 18th Century)
16. Egyptian Cloisonné
17. Egyptian Cloisonné
18. Egyptian Champlevé (Roman Imperial Period)
19. Russian Wire-Enamel (1 th Century)
20. Indian Decoration
21. Early Byzantine Cloisonné
22. Limoges Work (16th Century)

וועלכער געפינט זיך ביי די וואסערען אין אויסטראַליען].

ornithorhyn'chus *n.* (אהר-ני-טהאַ-ריג'-קאס) דער ענטעל־שנאבעל [א זויגטהיער, וואס געפינט זיך ביי די וואסערען אין אויסטראליען. ער האט א שנאבעל עהנליך ווי פון אן ענטעל און לעגט אייער]. ז. *duckbill*

Ornithorhynchus

ornithot'omy *n.* (אהר-ני-טהאט'-אַ-מי) די אנאטאמיע פון פויגלען; דאס שטודירען דעם אנאטאמישען געבוי פון פויגלען.

orograph'ic *a.* (אר-אַ-גרעפ'-איק) אראגראפיש, וואס איז שייך צו אראגראפיע. ז. *orography*

orog'raphy *n.* (אַ-ראג'-רע-פי) אראגראפיע, די בעשרייבונג פון בערג אין א געוויסען לאנד אדער געגענד.

o'roide *n.* (או'-רא-איד) א לעגירונג אדער צוזאמענשמעלצונג פון קופער, צינק און אנדערע מעטאלען, וועלכע בעקומט אן אויסזעהן פון גאלד [ווערט בענוצט אין פאבריצירען פערשיעדענע ביליגע צירונג].

orolog'ical *a.* (אר-אַ-לאדזש'-אי-קעל) אראלאגיש; וואס געהערט צו בערגבעשרייבונג אדער צו דער וויסענשאפט וועגען בערג.

orol'ogy *n.* (אַ-ראל'-אַ-דזשי) אראלאגיע, בערגקענטניס, בערגבעשרייבונג, די וויסענשאפט וועגען בערג.

orona'sal *a.* (או-ראו-ניי'-זעל) וואס איז שייך צום מויל און צו דער נאז.

orophar'ynx *n.* (או-רא-פער'-אינקס) דער טייל פון שלונד גלייך הינטער'ן מויל.

o'rotund *a.* (או'-רא-טאנד) וואס ווערט אויסגעשפראכען פיין און שארף [וועגען בוכשטאבען אדער ווערטער].

orotun'dity *n.* (או-רא-טאנ'-די-טי) דאס אויסשפרעכען פיין און שארף [וועגען בוכשטאבען אדער ווערטער].

or'phan *n., a. and v.* (אהר'-פען) א יתום, א יתומה; אהן א פאטער; אהן א מוטער; אהן עלטערען; יתומ'דיג, שוצלאז; פער'יתומ'ט; וואס איז שייך צו א יתום אדער יתומה; מאכען פאר א יתום אדער יתומה.

or'phanage *n.* (אהר'-פען-איידזש) דאס זיין א יתום; א יתומים־הויז, א וויי זענהויז; יתומים אין אלגעמיין.

or'phan-asy'lum *n.* (אהר'-פען-ע-סאי'-לאם) א יתומים־אנשטאלט; א וויי זענהויז.

or'phanet *n.* (אהר'-פען-עט) א יתומ'על; א יתומה'לע.

or'phanhood *n.* (אהר'-פען-הוד) דאס זיין א יתום אדער יתומה; יתומים־שטאנד.

or'phanism *n.* (אהר'-פען-איזם) ז. *orphanhood*

Or'phean *a.* (אהר'-פי-ען) וואס איז שייך צו ארפעאוס [א לעגענדארער אלטגריכישער זינגער, וועמעס געזאנג האט געהאט א בעצויבערענדע קראפט]; מעלאדיש; וואס זינגט מעלאריש [וועגען געוויסע זינג־פויגעלעך].

Or'pheus *n.* (אהר'-פי-אס) ארפעאוס, א לעגענדארער געטליכער פאעט און מוזיקער פארצייטען אין גריכענלאנד פון וועלכען עס ווערט דערצעהלט, דאס מיט דער מוזיק פון זיין לירע פלעגט ער קענען ריהרען ניט נור מענשען און חיות, נור אויך ביימער און שטיינער.

Or'phic *a.* (אהר'-פיק) ז. *Orphean*

or'phrey *n.* (אהר'-פרי) גאלד־שטיקעריי; דער בארט אדער ראנד פון א בגד וואס איז אויסגענעהט אדער געשטיקט מיט גאלד.

or'phrey-work *n.* (אהר'-פרי-הוואירק) גאלד־שטיקעריי; גאלונעס.

or'piment *n.* (אהר'-פי-מענט) ארפימענט [א מין ארסעניק אדער מישיאק. ווערט געברויכט אין מאלעריי אלס געלבע פארב].

or'pin *n.* (אהר'-פין) א רויטליך־געלבע פארב, אראנזש־פארב; דאס האזען־קרויט [א מין גראז מיט קליינע דיקע בלעטער און געלבע בליטהען. וואקסט אויף שטיינער און זאמד].

or'pine *n.* (אהר'-פין) ז. *orpin*

or'rach *n.* (אר'-עטש) ז. *orach*

or'rery *n.* (אר'-ע-רי) אן אינסטרומענט וואס ווייזט די בעוועגונגען פון די פלאנעטען. ז. *cosmoscope*

or'ris-root *n.* (אר'-איס-רוהט) די פלארענטישע שווערד־ליליע [אן ארט ציבעלע־פלאנצע מיט לאנגע שווערד־פערמיגע בלעטער און מיט רויטע בליהונגען. ווערט קולטיווירט אין גערטנער].

Orris-root

ort *n.* (אהרט) א רעשט; א ברעקעל; דאס וואס בלייבט איבער און מען דארף עס ארויסווארפען.

or'thodox *a.* (אהר'-טהא-דאקס) ארטאדאקסיש, רעכט־גלויביג; וואס האלט זיך אן די אלטע פעסטגעשטעלטע מיינונגען אדער אן דער אלטער אמונה.

Or'thodox *a.* (אהר'-טהא-דאקס) וואס איז שייך צו דער ארטאדאקסישער אדער גריכיש־רוסישער קירך.

or'thodoxical *a.* (אהר'-טהא-דאק-סי-קעל) ז. *orthodox*

or'thodoxly *adv.* (אהר'-טהא-דאקס-לי) אויף אן ארטאדאקסישער ארט; לויט די פרינציפען און פאדערונגען פון פעסטגעשטעלטע מיינונגען אדער פון דער אלטער אמונה.

or'thodoxy *n.* (אהר'-טהא-דאק-סי) ארטאדאקסיע, רעכט־גלויביגקייט, דאס האלטען זיך אן די פרינציפען און פאדערונגען פון די אלטע פעסטגעשטעלטע מיינונגען אדער פון דער אלטער אמונה.

orthodrom'ic *a.* (אהר-טהא-דראמ'-איק) גראד־לויפיג; וואס איז שייך צו דער קונסט פון זעגלען אין א גלייכער ליניע.

orthodrom'ics *n.* (אהר-טהא-דראמ'-איקס) די גלייך־זעגלונג, די האלב־בויגען־זעגלונג [די קונסט צו זעגלען אין א גלייכער ליניע אדער אין דער פארם פון א גרויסען האלבען בויגען].

or'thodromy *n.* (אהר'-טהא-דראו-מי) דער גראדער גאנג אדער לויף פון א שיף.

orthoep'ic *a.* (אהר-טהא-עפ'-איק) ארטאעפיש, וואס איז שייך צו דער ריכטיגער אויסשפראכע פון ווערטער.

orthoep'ically *adv.* (אהר-טהאו-עפ'-אי-קעל-אי) אויף אן ארטאעפישען שטייגער; מיט א ריכטיגער אויסשפראכע פון ווערטער.

or'thoepist *n.* (אהר'-טהא-ע-פיסט) אן ארטאעפיסט, א קענער אדער לעהרער פון ריכטיגער אויסשפראכע פון ווערטער.

or'thoepy *n.* (אהר'-טהא-ע-פי) ארטאעפיע, די ריכטיגע אויסשפראכע פון ווערטער; דער טייל פון גראמאטיק, וועלכער פערנעהמט זיך מיט ריכטיגער אויסשפראכע פון ווערטער.

or'thogon *n.* (אהר'-טהא-גאן) א רעכט־ווינקעלדיגע אדער גלייך־עקיגע פיגור.

orthog'onal *a.* (אהר-טהאג'-אַ-נעל) רעכט־ווינקעלדיג, גלייך־עקיג; וואס איז שייך צו א רעכט־ווינקעלדיגער פיגור.

orthog'onally *adv.* (אהר-טאג'-אַ-נעל-אי) מיט רעכטע, גלייכארטיגע ווינקלען.

orthog'rapher *n.* (אהר-טהאג'-רע-פער) אן ארטאגראפער, איינער וועלכער שרייבט אדער לעגט אוים ריכטיג די ווערטער.

orthograph'ic *a.* (אהר-טהא-גרעפ'-איק) ארטאגראפיש, וואס געהערט צו דער לעהרע ווי ריכטיג צו שרייבען אדער ריכטיג אויסצולעגען; ריכטיג אויסגעלעגט.

orthograph'ical *a.* (אהר-טהא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *orthographic*

orthograph'ically *adv.* (אהר-טהא-גרעפ'-אי-קעל-אי) לויט די כללים פון ארטאגראפיע. ז. *orthography*

orthog'raphist *n.* (אהר-טהאג'-רע-פיסט) ז. *orthographer*

orthog'raphy *n.* (אהר-טהאג'-רע-פי) ארטאגראפיע, די קונסט צו שרייבען און אויסלעגען ריכטיג ווערטער לויט דער אנגענומענער סיסטעם אדער מעטאדע; דער טייל פון גראמאטיק, וועלכער פערנעהמט זיך מיט די כללים פון שרייבען ריכטיג; דאס בעצייכנען מוזיקאלישע טענער מיט בעזונדערע נאטען און שטריכען.

orthom'etry *n.* (אהר-טהאמ'-עט-רי) ארטאמעטריע, די קונסט צו שרייבען שירים לויט די כללים פון דיכטונג.

orthopædi'a *n.* (אהר-טהא-פיע-דאי'-א) ארטאפעדיע, דאס היילען און אויסגלייכען פערקריפעלטע אדער אויסגעקרימטע אברים פון קערפער.

orthopæ'dic *a.* (אהר-טהא-פיע'-דיק) וואס איז שייך צו ארטאפעדיע. ז. *orthopædia*

or'thopædist *n.* (אהר'-טהא-פיע-דיסט) אן ארטאפעדיסט, איינער וועלכער קען היילען און אויסגלייכען פערקרימטע גליעדער.

or'thopædy *n.* (אהר'-טהא-פיע-די) ארטאפעדיע. ז. *orthopædia*

orthope'dic *a.* (אהר-טהא-פי'-דיק) ז. *orthopædic*

or'thopedist *n.* (אהר'-טהא-פי-דיסט) איינער וואס היילט קאליקע פיס. ז. *orthopædist*

or'thopedy *n.* (אהר׳–טהא–פי–די) ז. *orthopædy*

orthopho'nia *n.* (אהר–טהא–פאו׳–ני–א) א ריכטיגע, נארמאלע שטימע.

orthopnœ'a *n.* (אהר–טהאפ–ניע׳–א) אז ארט הארץ־קראנקהייט, ווען דער מענש קען אטהעמען נור שטעהענדיגערהייד אדער זיצענדיג גלייך.

or'thoscope *n.* (אהר׳–טהא–סקאופ) אז אינסטרומענט צו האלטען וואסער ארום אויג [כדי צו פערמינדערען די שטראה־לען־ברעכונג פון האָרן־הייטעל און אונ־טערצוזוכען די איריס אדער רעגענבויגען־הויט]; אז אינסטרומענט אנצואווארפען אדער אנצוצייכענען די ליניען פון שאר־בען און פון די אנדערע קאפ־ביינער.

or'tive *a.* (אהר׳–טיוו) אויפגעהענד [ווענען א שטערען אדער פלאנעט]; מזרח׳דיג, אסטליך.

or'tolan *n.* (אהר׳–טא–לען) דער ארטא־לאן אדער אווסיאנקע [א קליין זינג־פויגע־לע מיט א קורצען אייגנעבויגענעם שנא־בעל און מיט א געלבען קאפ און בויך].

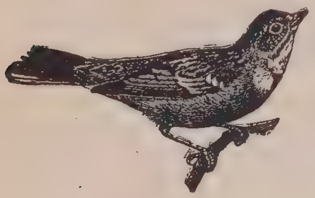

Ortolan

or'vet *n.* (אהר׳–וועט) ז. *blindworm*

orvie'tan *n.* (אהר–ווי–אי׳–טען) א מין פראשעק אויסגעמישט מיט האניג אדער סיראפ, ווענען וועלכען מען גלויבט, אז דאס איז א מיטעל געגען סם.

Orvie'to *n.* (אהר–ווי–איי׳–טאו) א מין ווייסער וויין, וואס ווערט פראדוצירט ארום ארוויעטא אין איטאליען.

oryc'terope *n.* (א–ריק׳–טע–ראופ) ז. *aardvark*

os *n.* (אס) — אז (אס) א ביין; אין אנאטאמיע — א עפנונג פון אז ארגאן [ווי די עפנונג פון דער מוטער־לייב]; אין געאלאגיע — א לאנגער בערג־רוקען פון צוריבענע שטיי־נער און פעלזען [וואס האט זיך בעקוי־מען, לויט דער השערה, פון דער ווירקונג פון דער אמאליגער אייז־פעריאדע].

O. S. ראשי תבות פון *old style* אדער *Old Saxon*

O'sage or'ange (או׳–סעדזש אר׳–ענדזש) אז אמעריקאנער הויכער בוים מיט לאנגע אוואלע בלעטער און מיט געל־בע פרוכטען וואס זיינען עהנליך צו אפעל־סינען.

Osage Orange

os'cheal *a.* (אס׳–קי–על) וואס איז שייך צום אייער־בייטעל [פון מענליכען גע־שלעכטס־ארגאן].

oschei'tis *n.* (אס–קי–אי׳–טיס) אז ענט־צינדונג פון אייער־בייטעל.

os'cheocele *n.* (אס׳–קי–א–סיל) א גע־שווילעכץ אויף׳ן אייער־בייטעל.

os'cillancy *n.* (אס׳–אי–לען–סי) דאס שוואנקען, דאס וואקלען זיך; דאס שווינ־גען, דאס שאקלען זיך אהין און אהער [ווי א פערפענדיקעל פון א זייגער].

os'cillate *v.* (אס׳–אי–לייט) שווינגען, זיך וויעגען, זיך בעוועגען הין און הער; ציטערען, פלאטערען.

oscilla'tion *n.* (אס–אי–ליי׳–שאן) די שווינגונג, די וויעגונג; א שווינגענדע בעו־וועגונג [ווי דער פערפענדיקעל פון א זייגער].

os'cillator *n.* (אס׳–אי–ליי–טאר) עמוואס וואס בעוועגט זיך הין און הער; עמוואס וואס האט א שווינגענדע בעווע־גונג [ווי דאס שיפעלע אין א נעה־מאשין, ווי דער פערפענדיקעל פון א זייגער א. ד. ג.].

os'cillatory *a.* (אס׳–אי–ליי–טא–רי) שווינגענד, וויעגענד, זיך בעוועגענד הין און הער.

os'citancy *n.* (אס׳–אי–טען–סי) דאס גענעצען; שלעפעריגקייט; פוילקייט; נאכלעסיגקייט.

os'citant *a.* (אס׳–אי–טענט) גענעצענד, שלעפעריג, פויל, נאכלעסיג.

os'citantly *adv.* (אס׳–אי–טענט–לי) גע־נעצענדיג; אויף א שלעפעריגען, פוילען אדער נאכלעסיגען אופן.

os'citate *v.* (אס׳–אי–טייט) גענעצען; זיין שלעפעריג אדער פויל.

oscita'tion *n.* (אס–אי–טיי׳–שאן) דאס גענעצען; דאס זיין שלעפעריג, פויל אדער נאכלעסיג.

os'culant *a.* (אס׳–קיו–לענט) אין ביא־לאגיע — בעריהרענד [ווענען צוויי גרו־פען חיות אדער פלאנצען, וואס שטעהען הארט איינע נעבען דער אנדערער אין דער קייט פון אבשטאמונג אדער ענטוויק־לונג]; קושענד.

os'culate *v.* (אס׳–קיו–לייט) קושען; אין געאמעטריע — זיך נאהענט בעריה־רען [ווענען צוויי געאמעטרישע פיגו־רען]; אין נאטור־וויסענשאפט — הא־בען דעם כאראקטער אדער אייגענשאפטען פון אז אנדער גרופע.

oscula'tion *n.* (אס–קיו–ליי׳–שאן) אין געאמעטריע — א נאהענטע בעריהרונג פון צוויי געאמעטרישע פיגורען; דאס קושען; א קוש.

os'culatory *a.* and *n.* (אס׳–קיו–ליי–טא–רי) קושענד; בעריהרענד; אין די קאטוילישע קירכען — א קליינע איקאנע מיט א צלם, וועלכע דער גלח און די אנ־ווענענדע אין קירך קושען אין דער צייט פון מעסע אדער גאטעס־דיענסט.

o'sier *n.* and *a.* (או׳–זשער) די קארב־ווייד אדער ווערבע [איינער פון די פערשיעדענארטיגע מינים ווייד־בוימער, וועלכע וואקסען מייסטענס ביי טייכלעך. פון די ריטלעך און צווייגלעך פון דיעזען בוים מאכט מען קערב]; וואס איז גע־מאכט פון דער קארע אדער צווייגלעך פון א קארב־ווייד אדער ווערבע.

o'sier-bed *n.* (או׳–זשער–בעד) ז. *osier-holt*

o'siered *a.* (או׳–זשערד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קארב־ווייד אדער ווער־בעס; בעדעקט מיט א פלעכטונג פון ווער־בע־ריטלעך.

o'sier-holt *n.* (או׳–זשער–האולט) אז ארט וואו מען פלאנצט קארב־ווייד אדער ווערבעס, כדי צו בעקומען פון זיי די קא־רע און צווייגען פאר קארב־ארבייט.

o'sier-pee'ler *n.* (או׳–זשער–פיע׳–לער) א מאשין ארבצוררייסען די קארע פון קארב־ווייד אדער ווערבעס.

Osi'rian *a.* (א–סאי׳–רי–ען) וואס איז שייך צו אזירים. ז. *Osiris*

Osi'ris *n.* (א–סאי׳–ריס) אזירים [איי־נער פון די אלט־עגיפטישע הויפט־געטער. די פערקערפערונג פון גוטעס און פון זון־שיין]; אין זאאלאגיע — א מין אינזעק־טען מיט הייטעל־פערמיגע פליגלען.

Osman'li *a.* and *n.* (אס–מאנ׳–לי) וואס איז שייך צו דער טערקישער מלוכה; א טערק וואס איז אן אונטערטהאן פון טערקישען סולטאן.

os'mium *n.* (אס׳–מי–אם) דאס אס־מיום [א כעמישער גרונד־עלעמענט. איי־נער פון די פלאטינא־מעטאלען].

os'mograph *n.* (אס׳–מא–גרעף) אז אינסטרומענט, וועלכער פערצייכענט די שטארקייט אדער געשווינדקייט, מיט וועל־כער איין פליסיגקייט מישט זיך אויס מיט אן אנדערער [ווען זיי ביידע זיינען אב־געטיילט איינע פון דער אנדערער מיט א הייטעל].

osmol'ogy *n.* (אס–מאל׳–א–דזשי) די לעהרע ווענען ריחות און ווי אזוי דער מענש בעגרייפט זיי דורך׳ן חוש־הריח; דאס שטודירען די ערשיינונג ווי אזוי צוויי פליסיגקייטען, וועלכע זיינען אבגעטיילט איינע פון דער אנדערער מיט א הייטעל, מישען זיך אויס.

osmom'eter *n.* (אס–מאמ׳–ע–טער) אז אפאראט אויסצומעסטען די געשווינדקייט, מיט וועלכער איין פליסיגקייט מישט זיך אויס מיט א צווייטער; אז אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון חוש־הריח.

osmon'osus *n.* (אס–מאנ׳–א–סאס) אז אוננארמאליטעט אדער קראנקהייט פון חוש־הריח.

os'mose *n.* (אס׳–מאוס) ז. *osmosis*

osmo'sis *n.* (אס–מאו׳–סיס) די נייגונג פון פליסיגקייטען דורכצודרינגען דורך א הייטעל און אויסמישען זיך; דאס אויס־מישען זיך פון צוויי פליסיגקייטען, וועל־כע זיינען אבגעטיילט איינע פון דער אנ־דערער מיט א הייטעל.

os'prey *n.* (אס׳–פריי) דער ים־ארלער [א גרויסער רויב־פויגעל וואס ערנעהרט זיך מיט פיש].

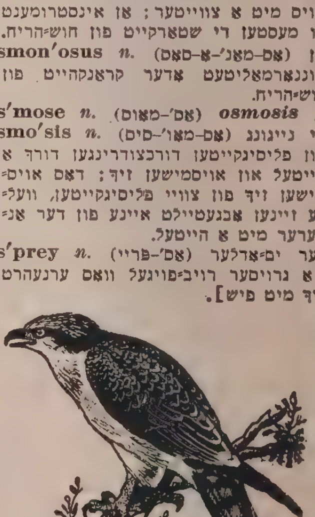

Osprey

os'selet *n.* (אס׳–ע–לעט) א קליין ביינ־דעל; א הארטער שטאף וואס וואקסט אז פון דער אינערליכער זייט פון א פערד׳ס קניע; די קאלכיגע הארטע פלעכע פון טינט־פיש. ז. *cuttlefish*

os'seous *a.* (אס'-אי-אס) ביינִיג, פון ביין, פון קנאכען; ביינערדיג, ווי ביין.

os'seously *adv.* (אס'-אי-אס-לי) בנוגע צו ביינער.

os'sicle *n.* (אס'-איקל) א ביינדעלע [ווי דאס קליינע ביינדעלע פון אויער א. ד. ג.]; א קליין שטיקעלע פערהארטעוועטער שטאף, וואס איז עהנליך צו א ביינדעל.

os'sicule *n.* (אס'-אי-קיול) ז. ***ossicle***

ossif'erous *a.* (א-סיפ'-ע-ראס) ביינִיג; וואס ענטהאלט ביינער.

ossif'ic *a.* (א-סיפ'-איק) פערביינערענד, וואס האט קראפט צו פערוואנדלען אין ביין.

ossifica'tion *n.* (אס-אי-פי-קיי'-שאן) די פערביינערונג, די פערוואנדלונג אין ביין.

os'siform *a.* (אס'-אי-פארם) ביין־פערמיג; וואס איז עהנליך צו א ביין.

os'sifrage *n.* (אס'-אי-פריידזש) ז. ***osprey***

os'sify *v.* (אס'-אי-פאי) פערביינערען, פערוואנדלען אין ביין; ווערען ביינִיג.

ossiv'orous *a.* (א-סיוו'-א-ראס) וואס עסט אדער ערנעהרט זיך פון ביינער.

os'suary *n.* (אס'-יו-ע-רי) א הויז אדער כלי, אין וועלכער עס ליעגען ביינער פון מתים.

os'teal *a.* (אס'-טי-על) ביינִיג; ביין־פערמיג; עהנליך צו א ביין.

ostei'tis *n.* (אס-טי-אי'-טיס) א ביין־ענטצינדונג.

ostensibil'ity *n.* (אס-טענ-סי-ביל'-אי-טי) די ציינבארקייט, די בעשיינפערליכקייט, די אויגענשיינליכקייט.

osten'sible *a.* (אס-טענ'-סיבל) אויגענשיינליך, בעשיינפערליך, ציינבאר.

osten'sibly *adv.* (אס-טענ'-סי-בלי) בעשיינפערליך, אויף א ציינבארען אופן.
Ostensibly he acts as if he no longer cares for my friendship.

osten'sive *a.* (אס-טענ'-סיוו) אנצייגענד, אנדייטענד; אנגווייזענד.

osten'sively *adv.* (אס-טענ'-סיוו-לי) ז. ***ostensibly***

ostenta'tion *n.* (אס-טענ-טיי'-שאן) דאס אויסשטעלען זיך; דאס ווארפען זיך אין די אויגען; בעריהמעריי, פראהלעריי.
Though very rich, they live modestly without ostentation.

ostenta'tious *a.* (אס-טענ-טיי'-שאס) זיך אויסשטעלענד, ווארפענדיג זיך אין די אויגען; בעריהמעריש, פראהלעריש.
Some nationalities are noted for their love of ostentatious display of wealth.

ostenta'tiously *adv.* (אס-טענ-טיי'-שאס-לי) זיך אויסשטעלענדיג; ווארפענדיג זיך אין די אויגען; מיט בעריהמעריי.

ostenta'tiousness *n.* (אס-טענ-טיי'-שאס-נעס) דאס אויסשטעלען זיך; בעריהמעריי; פראהלעריי.

os'teoclast *n.* (אס'-טי-א-קלעסט) א כירורגישער אינסטרומענט איבערצוברעכען א ביין, ווען מען דארף אויסגלייכען א צוקרימטען אבר.

osteocol'la *n.* (אס-טי-א-קאל'-א) דער קויהלען־זויערער קאלך [א מין קאלך, וואס וואקסט אז ווי א קארע אויף געוויסע בוימער. אמאל האט מען געהאלטען, אז מיט דיעזען קאלך קען מען כלומר'שט צוזאמענקלעפען א צובראכענעם ביין]; ביין־קליי, א מין קליי וואס ווערט ארויסגעצויגען פון ביינער.

os'teocope *n.* (אס'-טי-א-קאופ) א וועהטאג אין די ביינער.

osteogen'esis *n.* (אס-טי-א-דזשענ'-ע-סיס) די אויסבילדונג פון ביינער; די פערביינערונג.

osteogen'esy *n.* (אס-טי-א-דזשענ'-ע-סי) ז. ***osteogenesis***

osteogenet'ic *a.* (אס-טי-א-דזשי-נעט'-איק) וואס איז שייך צו דער בילדונג פון ביינער.

osteogen'ic *a.* (אס-טי-א-דזשענ'-איק) וואס ענטוויקעלט אדער מאכט וואקסען ביינער.

osteog'eny *n.* (אס-טי-אדזש'-ע-ני) ז. ***osteogenesis***

osteog'raphy *n.* (אס-טי-אג'-רע-פי) אסטעאגראפיע, די ביינער־בעשרייבונג, די קנאכען־בעשרייבונג.

os'teoid *a.* (אס'-טי-איד) ביינִיג; עהנליך צו א ביין.

os'teolite *n.* (אס'-טי-א-לאיט) אסטעאליט [אן ערד־מאסע וואס ענטהאלט אין זיך פאספאר־זויערע קאלך. ווערט בענוצט צו בעמיסטיגען פעלדער].

osteol'oger *n.* (אס-טי-אל'-א-דזשער) אן אסטעאלאג, א קענער פון דער לעהרע וועגען ביינער.

osteolog'ic *a.* (אס-טי-א-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו אסטעאלאגיע [די לעהרע וועגען ביינער].

osteolog'ical *a.* (אס-טי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. ***osteologic***

osteolog'ically *adv.* (אס-טי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) לויט די כללים פון אסטעאלאגיע [די לעהרע וועגען ביינער].

osteol'ogist *n.* (אס-טי-אל'-א-דזשיסט) ז. ***osteologer***

osteol'ogy *n.* (אס-טי-אל'-א-דזשי) אסטעאלאגיע, די לעהרע וועגען ביינער.

osteomyeli'tis *n.* (אס-טי-א-מאי-ע-לאי'-טיס) א ביינער־מארך ענטצינדונג.

osteomy'elon *n.* (אס-טי-א-מאי'-ע-לאן) דער מארך פון די ביינער.

osteot'omy *n.* (אס-טי-אט'-א-מי) אין כירורגיע — די צושניידונג פון א ביין, די איינשניידונג אין א ביין.

os'tiary *n.* (אס'-טי-ע-רי) דער שמש פון א קירך אדער קלויסטער; דער אויסגוס פון א טייך.

os'tiole *n.* (אס'-טי-אול) א קליינע עפענונג.

osti'olum *n.* (אס-טאי'-א-לאם) אין באטאניק און זאאלאגיע — א קליינע עפענונג.

osto'sis *n.* (אס-טאו'-סיס) די פערביינערונג, די פערוואנדלונג אין ביין.

os'tracise *v.* (אס'-טרע-סאיז) ז. ***ostracize***

os'tracism *n.* (אס'-טרע-סיזם) אין אלט־גריכענלאנד — דער אסטראקיזם, דאס פערטרייבען אדער ארויסשיקען פון פאטערלאנד א בירגער, מיט וועלכען א גרויסע צאהל בירגער זיינען אונצופריעדען; דאס אויסשליסען אדער פערטרייבען פון דער געזעלשאפט.

os'tracize *v.* (אס'-טרע-סאיז) 1. פערשיקען, ארויסשיקען אדער פערטרייבען פון דער געזעלשאפט [אלס שטראף]; 2. פערדאמען; ניט האבען קיין מגע־ומשא.
2. A divorced woman is often socially ostracized in certain cities.

os'treiform *a.* (אס'-טרי-אי-פארם) אויסטער־פערמיג; עהנליך צו אן אויסטער [אוסטריצע].

ostreoph'agist *n.* (אס-טרי-אפ'-ע-דזשיסט) אן אויסטער־עסער; איינער אדער עפעס וואס ערנעהרט זיך מיט אויסטערען.

os'trich *n.* (אס'-טריטש) דער שטרויס־פויגעל [זעהר א גרויסער פויגעל ביז 5 פוס הויך מיט א לאנגען האלז און לאנגע פיס מיט צוויי פינגער. ער קען ניט פליהען נאר לויפט זעהר שנעל. האלט זיך אויף אין די גרויסע אפריקאנישע מדבריות און ווערט הויך געשעצט פאר זיינע טייערע פעדערען].

Ostrich

os'trich-farm *n.* (אס'-טריטש-פארם) אן ארט וואו מען האדעוועט שטרויס־פויגלען צו בעקומען זייערע פעדערען.

os'trich-feath'er *n.* (אס'-טריטש-פעטה'-ער) א שטרויס־פעדער, א פעדער פון א שטרויס־פויגעל.

os'trich-plume *n.* (אס'-טריטש-פלוהם) ז. ***ostrich-feather***

O. T. ***Old Testament*** ראשי תבות פון

otacous'tic *a.* and *n.* (או-טע-קוהס'-טיק) וואס העלפט הערען; אן אינסטרומענט וועלכער העלפט צום הערען.

otal'gia *n.* (א-טעל'-דזשי-א) א וועהטאג אין די אויערען; אויערען־שמערץ.

otal'gic *a.* and *n.* (א-טעל'-דזשיק) וואס איז שייך צו אויערען־וועהטאג; א רפואה צו אויערען־וועהטאג.

otal'gy *n.* (א-טעל'-דזשי) ז. ***otalgia***

oth'er *pr., a.* and *adv.* (אטה'-ער) דער אנדערער, די אנדערע, דאס אנדערע; אנדערע; א צווייטער, א צווייטע; וואס איז דער צווייטער אדער די צווייטע; וואס איז דער אנדערער; אנדערש; אויף אן אנדערען אופן.

oth'er day (*the*) (אטה'-ער דיי) ניט לאנג; ערשט די טעג; מיט א פאר טעג צוריק.
He called on me the other day.

oth'erward *adv.* (אטה'-ער-הווארד) אין אן אנדער ריכטונג.

oth'erways *adv.* (אטה'-ער-הווייז) ז. ***otherwise***

oth'erwhere *adv.* (אטה'-ער-הוועהר) אנדערשוואו.

oth'erwhile *adv.* (אטה'-ער-הוואיל) ביי אן אנדער צייט; פריהער; ווען ניט איז.

oth'erwise *adv.* and *c.* (אטה'-ער-הוואיז) אנדערש; אויף אן אנדער אופן; אין אן אנדער בעציהונג; ביי אנדערע בעדינגונגען; ווען ניט; זאנסט.

oth'er world (*the*) (אטה'-ער הווארלד) יענע וועלט.

oth'er-world *a.* (אטה'-ער-הווארלד)

וואס איז שייך צו יענער וועלט; פון יענער וועלט; ניט פון דער ערד.

oth'erworldliness *n.* (אטה'-ער-הוואירלד-לי-נעס) דאס זיין פון יענער וועלט; גייסטיגקייט; אונקערפערליכקייט; דאס אבגעבען זיך מיט עולם-הבא-זאכען.

oth'erworldly *a.* (אטה'-ער-הוואירלד-לי) וואס גיט זיך אב מיט עולם-הבא-זאכען; וואס פיהרט זיך אויף אזוי, כדי צו האבען עולם-הבא.

Oth'man *a. and n.* (אטה'-מען) ז. *Ottoman*.

Oth'manee *a.* (אטה'-מענ-אי) אטאמאניש, טערקיש.

o'tic *a.* (או'-טיק) וואס איז נעבען אויער; וואס איז שייך צום געהער-ארגאן.

o'tiose *a.* (או'-שי-אוס) רוהענד; אונבעשעפטיגט; פויל; וואס איז נעמאכט געווארען שפּיעלענדיג, צוליעב צייט-פערטרייב; ניט וויכטיג, אונניציג.

otios'ity *n.* (או-שי-אס'-אי-טי) דאס גארנישט טהאן; דאס זיצען מיט צונויפגעלעגטע הענד; דאס זיין ניט פערנומען; פוילקייט; לעדיגקייט.

oti'tis *n.* (א-טאי'-טיס) אן אויער-ענטציגדונג.

otodyn'ia *n.* (או-טא-דינ'-אי-א) א וועהטאג אין אויער.

otolog'ical *a.* (או-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס געהערט צו דער לעהרע וועגען אויערען און אויערען-קראנקהייטען.

otol'ogist *n.* (א-טאל'-א-דזשיסט) אן אטאלאגיסט, איינער וואס שטודירט די אנאטאמיע, פיזיאלאגיע און פאטאלאגיע פון אויער.

otol'ogy *n.* (א-טאל'-א-דזשי) אטאלאגיע, די לעהרע וועגען אויערען און אויערען-קראנקהייטען.

otop'athy *n.* (א-טאפּ'-ע-טהי) אויערען-קראנקהייט.

o'tophone *n.* (או'-טא-פאון) אן אויער-רעהר-טרובע.

otorrha'gia *n.* (או-טא-ריי'-דזשי-א) א בלוט-פלוס פון אויער.

o'toscope *n.* (או'-טא-סקאופּ) אן אויערען-שפּיעגעל [אן אינסטרומענט צום אונטערזוכען די אויערען].

o'toscopy *n.* (או'-טא-סקאו-פּי) א מעדיצינישע אונטערזוכונג פון די אויערען.

oto'sis *n.* (א-טאו'-סיס) א שלעכטער געהער.

otot'omy *n.* (א-טאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון אויער, די צוגליעדערונג פון דעם אויער.

ot'tar *n.* (אט'-ער) רויזען-אויל. ז. *attar*.

ot'ter *n.* (אט'-ער) דער פיש-אטער אדער ווידרא [א קליין חיה'לע, וואס האלט זיך אויף ביי די ברעגעס פון טייכען און ימים און ערנעהרט זיך מיט פיש. די אטער-פעל איז זעהר טייער]; די לארווע פון געוויסע אינזעקטען; א געוויסע ווענטקע, וועלכע ווערט געברויכט אין די פּעראייניגטע שטאאטען צו כאפּען פיש; א געוויסער מין שעפּסען.

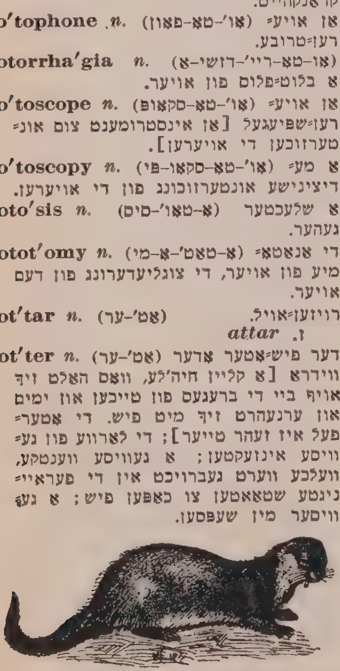

Otter

ot'ter-dog *n.* (אט'-ער-דאג) דער אטער-הונד [א מין יאגד-הונד].

Ot'toman *a. and n.* (אט'-א-מען) אטאמאניש, וואס איז שייך צו דער אטאמאנישער אדער טערקישער מלוכה; די אטאמאנען אדער טערקען.

ot'toman *n.* (אט'-א-מען) אן אטאמאנקע [א מין ברייטער ווייכער דיוואן אדער זאפא].

oubliette' *n.* (אוה-בלי-עט') א פינסטערע פערבארגענע תפיסה אין א וואנד פון א מיטעלאלטערליכען שלאס [דארט פלעגט מען אריינווארפען מענשען, וועלכע זיינען פערארטיילט געווארען צו לעבענס-לענגליכען געפענגנים].

ouch *int. and n.* (אוטש) אי! אך! [אן אויסגעשריי פון שמערץ]; א גאלד-ציערונג; א בראש, א שפּאנגע.

ought *v. and n.* (אהט) 1. דארפען, זאלען, מוזען; א מוז; 2. עטוואס, עפּעס; וואס-עס-איז; 3. א נול; א גארנישט.

1. You **ought** to take care to pronounce your consonants more distinctly.

ounce *n.* (אונס) אן אונץ [א געוויכט וואס ענטהאלט $\frac{1}{16}$ פון א פונט]; די אונצע [א מין לעמפּערט וואס האלט זיך אויף זעהר הויכע בערג].

Ounce

our *pr.* (אור) אונזער, אונזערער.

ours *pr.* (אורז) אונזערער, דער אונזעריגער.

Ours is the land of promise.

ourself' *pr.* (אור-סעלף') מיר אליין, מיר זעלבסט; אונז.

ourselves' *pr.* (אור-סעלווז') מיר אליין, מיר זעלבסט; אונז.

ou'sel *n.* (אוהזל) ז. *ouzel*.

oust *v. and n.* (אוסט) פערטרייבען, ארויסטרייבען; ארויסשטויסען פון דעם בעזיץ פון גיטער; אן אויוועז צו טריקענען האפּען אדער מאלץ.

ous'ter *n.* (אוס'-טער) די ארויסטרייבונג, דאס ארויסשטויסען אדער ארויסשטופּען פון בעזיץ.

out *adv., prep., a., n. and v.* (אוט) 1. ארויס, אויס; 2. אין דער עפענטליכקייט; אין געזעלשאפט; 3. עקזיסטירענדיג; 4. אבוועזענד, אויסגעגאנגען, ניטא, ניט צו הויז; 5. ענג [אין געלד], פעהלענד; 6. אונגעשיקט; 7. אויס מארע; 8. אבגעריסען, אין לומפּען, נאקעט; 9. אויפגעדעקט; 10. ניט ריכטיג, ניט אין איינקלאנג; 11. צוטומעלט; 12 פערענדיגט, צו ענדע; 13. אבגערייזט, אוועקגעגאנגען, אויף א רייזע, אויף א מארש; 14. אויסען, אויסערליך; אויסגעשפּיעלט; אויסגעשלאסען; 15. עטוואס וואס איז אויסערליך אדער אויסגעשלאסען פון עפּעס; ערלויבניס צו מאכען אן עקסקורסיאן אדער אויספלוג; אן עקסקורסיאן אדער אויספלוג; 16. אויסשליסען, ארויסווארפען, פערייאגען; ארויסגעהן, אוועקגעהן, זיך אבטראגען, זיין אויסגעשלאסען; זיין בעזייטיגט אדער אויפגעדעקט, ארויסקומען אין דער עפענטליכקייט.

1. All the stars are **out**. 3. He is the meanest man **out**. 4. The book is **out** at the library. 5. He is **out** ten dollars. 10. He is **out** in his guess.

outact' *v.* (אוט-עקט') 1. איבערשטייגען; 2. האנדלען אפען און מוטיג.

1. All his tricks were **outacted**.

out and away' (אוט ענד ע-הוויי') אין א זעהר הויכען גראד; זעהר.

New York is **out and away** the most prosperous city in the country.

out'-and-out' *adv. and a.* (אוט'-ענד-אוט') דורך און דורך, פאלשטענדיג, אבסאלוט, עכט.

It was an **out-and-out** swindle.

out and out (אוט ענד אוט) דורך און דורך, פאלשטענדיג, אבסאלוט.

out'-and-ou'ter *n.* (אוט'-ענד-או'-טער) א געשיקטער, פערלעסליכער מענש.

out'-at-el'bows *a.* (אוט'-עט-על'-באוז) אויסגעריבען, אבגעריבען, אבגענוצט, אויסגעדראשען.

His writings are based on an **out-at-elbows** theory.

out at el'bows (אוט עט על'-באוז) מיט לעכער אויף די עלענבויגענס; אבגעריסען; אין שלעכטע אומשטענדען.

out at heels (אוט עט היעלז) מיט די פּיאטעס אין דרויסען, אין צוריסענע שיך אדער זאקען.

outbal'ance *v.* (אוט-בעל'-ענס) אריבערבערוועגען.

outbar' *v.* (אוט-באר') אויסשליסען; אבשפּארען.

outbar'gain *v.* (אוט-באר'-גען) אויסדינגען בעסערע בעדינגונגען, אויסדינגען א מציאה ביים צווייטען.

The parties try to **outbargain** each other.

outbid' *v.* (אוט-ביד') איבערבאטען, באטען מעהר, איבערשטייגען אין באטען.

otubid'der *n.* (אוט-ביד'-ער) אן איבערבאטער, איינער וואס באט מעהר.

outblast' *v.* (אוט-בלעסט') עקספּלאדירען.

outblaze' *v.* (אוט-בלייז') אריבערשטראהלען; ארויספלאקערען; ארויספלאמען.

out'blaze *n.* (אוט'-בלייז) אן ארויסשיינונג, אן ארויספלאמונג.

out'blown *a.* (אוט'-בלאון) אויפגעבלאזען, אויפגעשוואלען.

outblush' *v.* (אוט-בלאש') איבערטרעפען אין ראזעווען קאליר.

out'board *a. and adv.* (אוט'-באורד) אויסערליך [אויף א שיף]; נאך אויסען, אויסער דעם בארט [פון א שיף].

outbound' *v.* (אוט-באונד') איבערשטייגען אין שנעלקייט אדער טעטיגקייט.

out'bound *a.* (אוט'-באונד) געריכטעט נאך אויסען; בעשטימט פאר אויסלאנד, וואס געהט נאך אויסלאנד [וועגען א שיף].

out'bounds *n.* (אוט'-באונדז) די וועיטסטע גרענעצען.

out'bowed *a.* (אוט'-באוד) ארויסגעבויגען, געבויגען נאך אויסען.

outbrag' *v.* (אוט-ברעג') איבערשטייגען אין בעריהמען זיך; איבערטרעפען אין מוטה.

outbrave' *v.* (אוט-בריוו') איבערשטייגען אין דרייסטקייט.

outbra'zen *v.* (אוט-בריי'זן) איבערשטייגען אין אונפערשעמטהייט, איבערטרעפען אין עזות.

out'break *n.* (אוט'-ברייק) אן אויסברוך; אן אויפרוהר.

outbreak' *v.* (אוט-ברייק') אויסברעכען, אויספּלאצען.

out'breaker *n.* (אוט'-ברי-קער) א כוואליע וואס קלאפּט זיך אב אן ברעג.

out'breaking *n.* (אוט'-ברײ-קינג) ז. ***outbreak***

outbreathe' *v.* (אוט-בריעטה') אויסמאַטערען, לאָזען אהן אטהעם; אויסאטהעמען.

outbring' *v.* (אוט-ברינג') ארויסברײנגען; ארויסזאָגען, אויסדריקען.

outbud' *v.* (אוט-באַד') ארויסשפּראָצען, אָנהויבען ארויסצושפּראָצען [װעגען די שפּראָץ=אויגעלעך אדער קנאָספּען].

outbuild' *v.* (אוט-בילד') איבערטרעפען מיט דעם געבוי אדער מיט דער שטאַרקייט פון דעם געבוי.

out'building *n.* (אוט'-ביל-דינג) אַן אויסערע געביידע, אַ נעבען=געביידע.

outburn' *v.* (אוט-בױרן') אויסברענען, פערברענט װערען; איבערשטייגען אין ברענען, ברענען לענגער.

outburst' *v.* (אוט-בױרסט') אויספּלאַצען.

out'burst *n.* (אוט'-בױרסט) אַן אויספּלאַצונג, אַן אויסברוך.

out'by *adv.* (אוט'-באַי) אין דער ריכטונג צום ארויסגאַנג פון אַ שאַכט [מינע].

out'bye *adv.* (אוט'-באַי) ז. ***outby***

outcar'ry *v.* (אוט-קער'-אי) ארויספיהרען, עקספּאָרטירען.

outcast' *v.* (אוט-קעסט') ארויסװאַרפען, אװעקװאַרפען; פערװאַרפען; פערשטויסען, פעריאָגען, פערטרייבען.

out'cast *a. and n.* (אוט'-קעסט) ארויסגעװאָרפען, אװעקגעװאָרפען; פערשטויסען, פערטריבען, פעריאָגט; פערלאָזען, עלענד, פעראַכטעט; איינער װאָס װערט פערטריבען [פון אַ לאַנד]; אַ פערשטויסענער [פון דער געזעלשאַפט]; אַן אויסװאָרף.

out'caste *n.* (אוט'-קעסט) איינער װאָס איז פערשטויסען פון אַ קאַסטע [אין אינדיען]. ז. ***caste***

outch *int.* (אוטש) אױ, אַך! [אַן אויסגעשריי פון װעהטאָג].

outchase' *v.* (אוט-טשײס') פעריאָגען, פערטרייבען.

outcheat' *v.* (אוט-טשיעט') אריבערשװינדלען.

outclass' *v.* (אוט-קלעס') איבערטרעפען אין ראַנג, מאַכט, געשיקטקייט א. ז. װ.
As a swimmer he easily **outclassed** his playmates.

out'clearance *n.* (אוט'-קליער-ענס) דאָס פערלאָזען אַ האַפען.

outclimb' *v.* (אוט-קלאַים') אריבערקלעטערען אימעצען, אריבערשטייגען.

out'come *n.* (אוט'-קאַם) אַן אויסגאַנג, אַ פועל=יוצא, אַ רעזולטאַט.
The **outcome** of the war is uncertain.

outcom'pass *v.* (אוט-קאַמ'-פּעס) געהן צו װייט, אריבערכאַפּען די מאָס, אריבערגעהן די בעשטימטע גרענעצען.

outcraf'ty *v.* (אוט-קרעפ'-טי) איבערכיטרעװען.

out'crier *n.* (אוט'-קראַי-ער) אַן אויסרופער, אַן אויסשרייער [הויפּטזעכליך אויף אַן אויספערקויף]; אַן אויקציאָנער.

out'crop *n. and v.* (אוט'-קראָפּ) דאָס ארויסזעהן זיך פון אויבען [װעגען אַ מינעראַל=אדער, אדער װעגען אַן ערד=שיכט]; זיין פון אויבען אדער אויף דער אויבערפלעכע [װעגען אַ מינעראַל=אדער, אדער װעגען אַן ערד=שיכט].

out'cry *n.* (אוט'-קראַי) אַ געשריי, אַ ליאַרם, אַ טומעל; אַן אויסגעשריי, אַ געשריי פון װעהטאָג אדער פּראָטעסט; אַן אויקציאָן, אַ ליציטאַציע.

outcry' *v.* (אוט-קראַי') אריבערשרייען; אריבערשטייגען, איבערטרעפען.

out'-cut *a.* (אוט'-קאַט) אויסגעשניטען, ארויסגעשניטען.

outdare' *v.* (אוט-דעהר') איבערשטייגען אין געװאָגטקייט; בײקומען דורך געװאָגטקייט; שטעלען זיך געגען.

outdid' (אוט-דיד') איבערגעטראָפען, איבערגעשטיגען. ז. ***outdo***

outdis'tance *v.* (אוט-דיס'-טענס) אריבעריאָגען; אין װעט=לויף פון פערד — קומען צום ציעל, װען דאָס צװייטע פערד איז בלויז ביי דער "דיסטאַנץ".
ז. ***distance***

outdo' *v.* (אוט-דו') איבערטרעפען, איבערשטייגען.

outdone' (אוט-דאַן') איבערטראָפען.
ז. ***outdo***

out'door *a. and n.* (אוט'-דאָור) 1. װאָס איז אויסער'ן הויז, אין דרויסען אדער אונטער'ן פרייען הימעל; 2. בעזאָרגט ניט אין אַן אנשטאַלט, נאָר אין דער הײם [װי אָרימע, װעלכע מען האַלט ניט אין הקדש, נאָר מען גיט זיי קצבה אהיים]; 3. אויסערליך [ביי פּומפּ=מאַשינען]; 4. אַן אויסען=טהיר, אַ דרויסען=טהיר.
1. **Outdoor** amusements are very healthy. 2. Our city gives **outdoor** relief. 3. The **outdoor** stroke of the engine.

out'door relief' (אוט'-דאָור רי-ליעף') אויסערליכע שטיצע, הויז=אונטערשטיצונג [פון אָרימע, װאָס זיינען ניט אין אַן אנשטאַלט].

outdoors' *adv. and n.* (אוט-דאָורז') 1. אויף דער פרייער לופט, אונטער'ן פרייען הימעל, אויסער'ן הויז; 2. דער דרויסען; די דרויסענדיגע לופט.
1. **Outdoors** is nature's play ground. 2. **Outdoors** seemed terrible to those who looked out of the windows.

outdrink' *v.* (אוט-דרינק') איבערטרעפען אין טרינקען.

ou'ter *a. and n.* (אױ'-טער) אויסער, אויסערסט, אויסערליך; די טיילען פון אַ ציעל=ברעט ארום דעם ציעל=פּונקט; אַ שאָס אין דיעזע טיילען; אַן ארויסטרייבונג, אַן ארויסשטעלונג [פון אַ װאָהנונג אדער בעזיץ].

ou'ter bar (אױ'-טער באַר) אין ענגלאַנד — די יונגע אדװאָקאַטען, װאָס װערען נאָך ניט צוגעלאָזען צום געריכט.

ou'ter bar'rister (אױ'-טער בער'-איס-טער) אין ענגלאַנד — אַ יונגער אדװאָקאַט, װאָס װערט נאָך ניט צוגעלאָזען צום געריכט.

ou'ter gar'ment (אױ'-טער גאַר'-מענט) אַן אויבער=קלייד, אַן אויבערראָק, אַן אויבערמאַנטעל.

ou'terly *adv.* (אױ'-טער-לי) נאָך אויסען, צו דער אויסען=זייט.

ou'termost *a.* (אױ'-טער-מאָוסט) אויסערסט.

outface' *v.* (אוט-פײס') מוטיג זיך אנטקעגען שטעלען; ברייגנען אין פערלעגענהייט דורך אַ שטאַלצען בליק; בעגעגענען מיט העזה אדער אונפערשעהמטקייט.

out'fall *n.* (אוט'-פאָהל) דער אויסגוס פון אַ טייך, ריננע א. ז. װ.; דער פּלאַץ װאו איין טייך פאַלט אריין אין צװייטען, אין אַן אזערא אדער ים.

out'field *n.* (אוט'-פיעלד) דער אויסערליכער טייל פון אַ באַל=שפּיעל פּלאַץ; פערמע=לאַנד, װאָס געפינט זיך װייט פון דער װאָהנונג; אַ װייטע, אונבעשטימטע געגענד אדער געביעט.

out'-fiel'der *n.* (אוט'-פיעל'-דער) אין באַל=שפּיעל — איינער װאָס שטעהט אין דעם אויסערליכען טייל פון שפּיעל=פּלאַץ.

out'fit *n. and v.* (אוט'-פיט) 1. אויסשטאַטונג; 2. אַן אנשטאַלט; אַ געשעפט, אַן אונטערנעהמונג; 3. אַ גרופּע מענשען [װאָס בעשעפטיגען זיך מיט עפּעס, װאָס פערװאַלטען עפּעס א. ז. װ.]; 4. אויסשטאַטען, בעזאָרגען מיט אַלעם נױטיגען.
1. He bought a fishing **outfit**. 3. I have no use for the entire **outfit** of the party's leaders.

out'fitter *n.* (אוט'-פיט-ער) אַן אויסשטאַטער.

out'fitting *n.* (אוט'-פיט-אינג) אויסשטאַטונג [הויפּטזעכליך פאַר אַ רייזע].

outflank' *v.* (אוט-פלענק') זיך פערשפּרייטען אריבער דעם פלאַנג [די זייטען=טיילען פון אַן אַרמעע]; בעקומען די אויבערהאַנד.

out'-fling *n.* (אוט'-פלינג) אַ סאַרקאַזם, אַ שפּאָט, אַ שטעכיגע בעמערקונג.

outflew' (אוט-פלוה') איבערגעשטיגען אין פליהען; אנטרינען דורך אַ גרעסערער שנעלקייט; ארויסגעפלויגען, פלוצלונג ערשיענען. ז. ***outfly***

out'flow *n.* (אוט'-פלאָו) אַן אויספלוס, אַן אויסגוס.

outflow' *v.* (אוט-פלאָו') ארויספליסען.

outfly' *v.* (אוט-פלאַי') איבערשטייגען אין פליהען; אנטרינען דורך אַ גרעסערער שנעלקייט; ארויספליהען, פלוצלונג ערשיינען.

outfoot' *v.* (אוט-פוט') אריבערשטייגען אין שנעלקייט.

outfrown' *v.* (אוט-פראַון') ברייגנען אין פערלעגענהייט, צװינגען אראָבצולאָזען די אויגען, נידערשלאָגען דורך אַ בייזען בליק.

outgen'eral *v.* (אוט-דזשענ'-ע-רעל) איבערטרעפען אין קריעגס=טאַקטיק, איבערשטייגען אַלס גענעראַל.

outglare' *v.* (אוט-גלעהר') איבערשטייגען אין גלאַנץ.

outgo' *v.* (אוט-גאָו') איבערטרעפען אין געהן; איבערטרעפען, איבערשטייגען.

out'go *n.* (אוט'-גאָו) עטװאָס װאָס געהט ארויס אדער פליסט ארויס; הוצאות, אויסגאַבען.

out'goer *n.* (אוט'-גאָו-ער) איינער װאָס פערלאָזט אַ פּלאַץ, געהט אװעק אדער פעררייזט.

out'going *n. and a.* (אוט'-גאָו-אינג) 1. דאָס אװעקגעהן, שיידונג; 2. אװעקגעהענד, זיך שיידענד, פערלאָזענד.
2. **Outgoing** steamers leave our port early in the morning.

out'goings *n.* (אוט'-גאָו-אינגז) הוצאות, אויסגאַבען.

out'ground *n.* (אוט'-גראַונד) אַ שטיק לאַנד װייט פון דער װאָהנונג; אַן אבגעזונדערט שטיק לאַנד.

outgrow' *v.* (אוט-גראָו') 1. אריבערװאַקסען, אויסװאַקסען גרעסער; 2. ארויסװאַקסען, װערען צו גרויס פאַר עפּעס; 3 אויסשעפּען דורך שנעלען װאַקסען; 4. פערליערען, זיך בעפרייען פון עפּעס אין פערלויף פון װאוקס און ענטװיקלונג.
1. My younger brother **outgrew** me. 2. Children **outgrow** their clothes. 3. He **outgrew** his strength. 4. One **outgrows** his bashfulness.

out'growth *n.* (אוט'-גראָוטה) אַן אויסװאוקס, אַן אנװאוקס; אַ פועל=יוצא, אַ פאָלגע, אַ רעזולטאַט.

out'guard *n.* (אוט'-גאַרד) דער פאָרפּאָסט [די מיליטער=אבטיילונג װאָס געפינט זיך אַם װייטסטען פון דער הויפּט אַרמעע]; די װייטסטע בעשיצונג, די װייטסטע װאַך.

out-her'od *v.* (אוט-הער'-אַד) זיין

אונגעהייער גרויזאם און פערדארבען [זיין מעהר הורדוס ווי דער אידישער קעניג הורדוס].

out'house *n.* (אוט'-האוס) א נעבען־געביידע, א ביי־געביידע, א הינטער־הויז; אן אבטרים, א בית הכסא.

ou'ting *n. and a.* (אוֹ'-טינג) 1. אן אויספלוג, אן אויסגאנג, אן אויספאהר [אויף שפאציער]; 2. וואס איז צוגעפאסט צום דרויסען אדער צו א שפאציער [וועגען קליידער א. ד. ג.].
1. Our club will have an **outing** next month. 2. He wears an **outing** shirt.

outjest' *v.* (אוט-דזשעסט') פערטרייבען אדער בייקומען דורך שפאס, פערלאכען.

out'jet *n.* (אוט'-דזשעט) אן ארויסשטאר־צונג.

outla'bor *v.* (אוט-ליי'-באר) איבערשטייגען אין ארבייט, אויסדויער אדער ליידען.

out'land *n. and a.* (אוט'-לענד) א ווייט פערוווארפען לאנד; גרענעץ־לאנד; אין דער פעאדאלער ארדנונג — לאנד וואס איז געווען בענוצט פון די אונטערטהאנען און ניט פון פריץ; אויסלענדיש.

out'lander *n.* (אוט'-לענ-דער) אן אויסלענדער.

out'landish *a.* (אוט'-לענ-דיש) 1. אויסלענדיש; גראב, בארבאריש; פרעמד; 2. אבגעזונדערט; 3. זאנדערבאר.
1. The speaker's **outlandish** accent provoked the derision of the audience. 2. We settled in an **outlandish** part of the country.

outlan'dishly *adv.* (אוט-לענ'-דיש-לי) אויף א זאנדערבארען, פרעמדען, ווילדען אדער בארבארישען אופן; אויף אן אבגעזונדערטען אופן.

outlan'dishness *n.* (אוט-לענ'-דיש-נעס) זאדערבארקייט, פרעמדקייט, ווילדקייט; אבגעזונדערטקייט.

out'lash *n.* (אוט'-לעש) דאס ארויסשלאגען; אן ארויסשטויס; אן אויסברוך.

outlast' *v.* (אוט-לעסט') איבערלעבען, געדויערען לענגער.

outlaugh' *v.* (אוט-לאף') איבערשטייגען אין לאכען; אויסלאכען.

out'law *n. and v.* (אוט'-לאה) איינער וואס איז געשטעלט אויסער דעם שוץ פון געזעץ [פארצייטען פלעגט מען דערמיט בעשטראפען איינעם וואס האט זיך ענטזאגט צו ערשיינען אין געריכט און אזא מענשען האט יעדער רעכט געהאט צו טויטען]; א פראפעסיאנעלער פערברעכער, א רויבער, א באנדיט; שטעלען אויסער דעם שוץ פון געזעץ; מאכען געזעצליך אונגילטיג [ווי א חוב אדער געריכטליכע קלאגע צוליעב דעם וואס עס איז פאריבער דער בעשטימטער טערמין].

out'lawry *n.* (אוט'-לאה-רי) דאס שטעלען אויסער דעם שוץ פון דעם געזעץ; דאס ווערען געזעצליך אונגילטיג [ווי א חוב אדער קלאגע]. ז. *outlaw*.

outlay' *v.* (אוט-ליי') אויסלעגען, אויסשפרייטען; ארויסשטעלען, אויסשטעלען צום שיין.

out'lay *n.* (אוט'-ליי) אויסלאג, הוצאות.
The house has been built at a great **outlay**.

out'layer *n.* (אוט'-ליי-ער) עקטאדערמא. ז. *ectoderm*.

out'leap *n.* (אוט'-ליעפ) אן ארויס־שפרונג, אן אנטרינונג, א ויברח.

outlearn' *v.* (אוט-לוירן') איבערטרעפען אין לערנען; אויסלערנען, דורכלערנען ביז'ן סוף.

out'let *n.* (אוט'-לעט) 1. אן ארויסגאנג, אן אויסגאנג, אן אויסוועג; 2. אן אויספלוס; 3. א מארק פאר סחורות.
3. American merchants are seeking an **outlet** for their merchandise in South America.

outlie' *v.* (אוט-לאי') איבערטרעפען אין ליגען־זאגען, איבערשטייגען אין ליגענס; וואהנען אונטער'ן פרייען הימעל, פיהרען א לאגער־לעבען.

out'lier *n.* (אוט'-לאי-ער) איינער וואס וואהנט ניט אין דעם פלאץ פון זיין בעשעפטיגונג; איינער וואס איז ניט קיין מיטגליעד [פון א געזעלשאפט, סעקטע א. ז. וו.]; אן אבגעזונדערטער טייל פון עפעס; אין געאלאגיע — אן איבערגעבליבענער טייל פון אן ערד־שיכט, וועלכע איז לאנגזאם פערשוואונדען דורך דער ווירקונג פון וואסער; אין זאאלאגיע — א מין, א גאטונג.

out'line *n. and v.* (אוט'-לאין) די קאנטור, די אויסען־ליניע פון א פיגור; סקיצירונג, דאס מאלען פיגורען נור מיט אויסערליכע ליניען; אן ענטוואורף, עטוואס וואס איז געצייכענט אדער אנגעווארפען אין די הויפט שטריכען; בעשרייבונג פון די הויפט שטריכען [ווי למשל, פון א דראמא]; סקיצירען; צייכנען די קאנטורען אדער אויסען־ליניען; מאכען אן ענטוואורף; איבערגעבען די הויפט שטריכען.

outlin'ear *a.* (אוט-לינ'-אי-אר) וואס איז שייך צו א סקיצירונג אדער קאנטור. ז. *outline*.

outlive' *v.* (אוט-ליוו') איבערלעבען; געדויערען לענגער.

outlook' *v.* (אוט-לוק') בעגעגנען מיט מוטה; אראבשלאגען פון מוטה מיט א בליק; בייקומען מיט'ן בליק; בייקומען, בעזיעגען.

out'look *n.* (אוט'-לוק) אן אויסקוק; אן אויסזיכט; דאס ארויסקוקען אויף עפעס; וואכזאמקייט; א פלאץ, פון וועלכען מען קוקט אויס אדער אויף וועלכען מען האלט וואך, אן אבזערוואציאנס־פונקט, א וואך־טורם; זעהונגס־קראפט; דאס וואס מען זעהט.

outlus'ter *v.* (אוט-לאס'-טער) ז. *outlustre*.

outlus'tre *v.* (אוט-לאס'-טער) איבערטרעפען אין גלאנץ.

out'lying *a.* (אוט'-לאי-אינג) וואס געפינט זיך אויסערהאלב די גרענעצען; אבגעזונדערט, דערווייטערט.

outman' *v.* (אוט-מען') איבערשטייגען אלס מאן [אין קראפט, מוטה א. ז. וו.], זיין מעהר מאן; האבען א גרעסערע צאהל מענשען.

outmaneu'ver *v.* (אוט-מע-נוה'-ווער) איבערטרעפען אין מאנעווורען.

outmanœu'ver *v.* (אוט-מע-נוה'-ווער) ז. *outmaneuver*.

outmanœu'vre *v.* (אוט-מע-נוה'-ווער) ז. *outmaneuver*.

outmarch' *v.* (אוט-מארטש') אריבער־מארשירען, שנעלער מארשירען.

outmatch' *v.* (אוט-מעטש') אריבערשטייגען אלס געגנער, זיין א שטארקערער געגנער, אריבערשטייגען.

outmate' *v.* (אוט-מייט') אריבערשטייגען, זיין שטארקער אדער גרעסער.

out'most *a.* (אוט'-מאוסט) אויסערסטער, אויסערסט.
The mayor of our city is enforcing the laws to the **outmost** of his ability.

outmove' *v.* (אוט-מוהוו') אריבערשטייגען אין שנעלקייט.

outname' *v.* (אוט-ניים') האבען א גרעסערען נאמען, וויכטיגקייט אדער בעדייטונג.
His bad temper **outnames** all his other faults.

out'ness *n.* (אוט'-נעס) אויסערליכקייט; דאס זיין פעראינטערעסירט מיט אויסערליכע זאכען; אין פילאזאפיע — דאס זיין אויסער דעם בעגרייפענדען "איך". ז. *externality*.

outnoise' *v.* (אוט-נאיז') איבערשטייגען אין טומעל אדער ליארם.

out'-nook *n.* (אוט'-נוק) א ווייטער ווינקעל, א פערוווארפענער עק.

outnum'ber *v.* (אוט-נאמ'-בער) איבערשטייגען אין צאהל.
The Balkan allies **outnumbered** the Turks in every battle.

out of (אוט אוו) פון; אויס; פון צווישען; אויסער, אהן.

out of all bounds (אוט אוו אהל באונדז) איבער אלע גרענעצען; איבער יעדער מאס.

out of breath (אוט אוו ברעטה) אהן אן אטהעם.

out of cash (אוט אוו קעש) ניט ביי געלד.

out of commis'sion (אוט אוו קא-מיש'-אן) ניט אין געברויך [וועגען א קריעגס־שיף]; ניט צום געברויכען, ניט אין ארדנונג.

out of com'mon (אוט אוו קאמ'-אן) אויסעראָרדענטליך, אויסערגעוועהנליך.

out of condi'tion (אוט אוו קאנ-דיש'-אן) אין א שלעכטען צושטאנד.

out of count (אוט אוו קאונט) אונצעהליג, אונצעהלבאר; אונשעצבאר; אויסער בעטראכטונג, וואס ווערט ניט גערעכענט אדער ניט גענומען אין אנבעטראכט.

out of coun'tenance (אוט אוו קאונ'-טע-נענס) צוטומעלט, אין פערלעגענהייט.

out of course (אוט אוו קאורס) אויסער ארדנונג, אין אונארדנונג.

out of court (אוט אוו קאורט) פערלארען דאס רעכט צו קלאגען אין געריכט.

out of cry (אוט אוו קראי) אונדערגרייכבאר, וואס מען קען ניט דערגרייכען אדער קריעגען.

out of date (אוט אוו דייט) אלט־מאדיש, ארויס פון דער מאדע.

out of depth (אוט אוו דעפטה) פערלארען דעם באדען אונטער די פיס.

out of dis'tance (אוט אוו דיס'-טענס) ניט צו כאפען מיט'ן אויג.

out'-of-door' *a.* (אוט'-אוו-דאור') וואס איז אדער ווערט געטהאן אין דרויסען אדער אונטער'ן פרייען הימעל.

out'-of-doors' *a.* (אוט'-אוו-דאורז') ז. *out-of-door*.

out of doubt (אוט אוו דאוט) אהן א שום צווייפעל; בלי שום ספק.

out of el'ement (אוט אוו על'-אי-מענט) אויסער דער אייגענער ספערע, אויסער דעם אייגענעם קרייז, ניט אין אייגענעם פאך.

out of employ' (אוט אוו עמ-פלאי') אהן בעשעפטיגונג, אויסער בעשעפטיגונג.

out of fash'ion (אוט אוו פעש'-אן) אויסער מאדע, ארויס פון דער מאדע.

out'-of-fash'ion *a.* (אוט'-אוו-פעש'-אן) אלט־מאדיש.

out of frame (אוט אוו פריים) ניט אין דער ארדנונג; שלעכט געשטימט.

out of gear (אוט אוו גיער) ניט אין ארדנונג, קאליע, ניט ארבייטס־פעהיג [וועגען מאשינען].

out of hand (אוט אוו הענד) 1. באלד, תיכף; 2. ארויסגע׳פטר׳ט פון האנד, ארויסגעפארטיגט, אבגעענדיגט.
1. You will pay your debts **out of hand.** 2. The work is **out of hand.**

out of hope (אוט אוו האופ) אהן האפנונג, האפנונגסלאז.

out of hu′mor (אוט אוו היו׳-מאר) שלעכט געשטימט, אין שלעכטער לוינע.

out of or′der (אוט אוו אהר׳-דער) 1. ניט אין ארדנונג, קאליע; 2. אויסער ארדנונג, ניט אם פלאץ.
1. The clock is **out of order.** 2. The chairman declared the motion **out of order.**

out of place (אוט אוו פליים) ניט אם פלאץ; ניט פאסיג, ניט צוגעפאסט.
Your remark was **out of place** at that time.

out of pock′et (אוט אוו פאק׳-עט) האבען א געלד־פערלוסט: זיין געעננט אין געלד.
The banker is **out of pocket** by his last transaction.

out of print (אוט אוו פרינט) אויספערקויפט, ניט בנמצא [וועגען א בוך].

out of ques′tion (אוט אוו קהוועס׳-טשאן) גאר קיין פראגע ניט.

out of qui′et (אוט אוו קהוואי׳-עט) אונרוהיג.

out of reach (אוט אוו ריעטש) ניט דערגרייכבאר.

out of rea′son (אוט אוו ריעזן) אהן א זין, אהן אן אורזאכע, אהן א לאגישען גרונד.

out of reg′ister (אוט אוו רעדזש׳-איס-טער) אין דרוק־ארבייט — ניט צוגעפאסט, ניט גלייך.

out of repair′ (אוט אוו רי-פעהר׳) אין א שלעכטען צושטאנד, קאליע.

out of sea′son (אוט אוו סיעזן) ניט צו דער צייט, ניט צו דער רעכטער צייט.

out of sorts (אוט אוו סאהרטס) ניט אויפגעלעגט, ניט מיט אלעמען; וואס עס פעהלען איהם געוויסע מינים דרוק־שריפט [וועגען א זעצער אדער שריפט־קאסטען].

out of square (אוט אוו סקהוועהר) אויסער ארדנונג, אראב פון וועג, ניט ריכטיג, ניט קארעקט; ניט געצייכענט אדער ניט אויסגעשניטען אין קווראדאט אדער מיט רעכטע ווינקלען.

out of the com′mon (אוט אוו טהי קאמ׳-אן) ז. *out of common*.

out′-of-the-way′ *a.* (אוט׳-אוו-טהי-הוויי׳) 1. אבגעזונדערט, פערוואָרפען, ווייט פון בעפעלקערטע געגענדען; 2. וואס איז שווער צו געפינען אדער בעמערקען; 3. אונגעוועהנליך: זאנדערבאר; 4. עקסצענטריש, ניט אנגענומען, אונפאסיג.
1. We intend to spend our vacation in an **out-of-the-way** village. 2. The lovers meet in **out-of-the-way** corners. 4. I saw nothing **out-of-the-way** in his behavior.

out of time (אוט אוו טאים) פערענדיגט די לעהר־צייט [וועגען א לעהר־אינגעל ביי א בעל־מלאכה]; ניט אין צייט, ניט אין דער ריכטיגער צייט.

out of town (אוט אוו טאון) אבגערייזט [פון דער שטאדט]; אויסער דער שטאדט.

out of trim (אוט אוו טרים) ניט אין ארדנונג; ניט באלאנסירט, ניט אין גלייכגעוויכט [וועגען א שיף].

out of tune (אוט אוו טיון) ארויס פון טאן; אונהארמאניש.

out of wed′lock (אוט אוו הוועד׳-לאק) אונפערהייראט.

out of win′ding (אוט אוו הוואינ׳-דינג) אויסגעגלייכט אין א גראדער פלעכע.

out of work (אוט אוו הווארק) 1. ניט אין ארדנונג, קאליע; 2. אהן ארבייט, אונבעשעפטיגט.
1. The machinery is **out of work.** 2. The Printers' Union pays **out of work** benefits to its members.

out on! (אוט אן) שאנדע! שאנדע אויף...; פערפלוכט!
Out on you!

out′-ov′en *n.* (אוט׳-אוו׳ן) א דרויסען־אויווען [אן אויווען אויף וועלכען מען קאכט אין דרויסען].

outpace′ *v.* (אוט-פיים׳) אריבעריאגען.

outpar′agon *v.* (אוט-פער׳-ע-גאן) איבערשטייגען אין פארטרעפליכקייט אדער אויסגעצייכענטקייט.

out′-par′ish *n.* (אוט׳-פער׳-איש) א קירכען־בעצירק פון א פארשטאדט אדער פון א דארף.

out′part *n.* (אוט׳-פארט) אן אויסערער טייל.

outpass′ *v.* (אוט-פעס׳) אריבעריאגען.

out′-pa′tient *n.* (אוט׳-פיי׳-שענט) א פאציענט וואס געפינט זיך ניט אין שפיטאל נאר ווערט בעהאנדעלט פון שפיטאל־דאקטוירים.

outplay′ *v.* (אוט-פליי׳) איבערטרעפען אין שפיעלען; איבערשטייגען; בייקומען.

outpoise′ *v.* (אוט-פאיז׳) אריבערוועגען.

out′porch *n.* (אוט׳-פאורטש) אן ארייננגאנג, א פארהויז.

out′port *n.* (אוט׳-פאורט) אן אויסען־האפען [א האפען ווייט פון צאל־הויז אדער פון דעם הויפט האנדעלס־פונקט]; אן עקספארט־האפען [פון וועלכען מען עקספארטירט סחורות].

out′post *n.* (אוט׳-פאוסט) אן אויסען־פאסט, א פארפאסט [אן ארמעע־אבטיילונג אדער וואך ווייט פון דער הויפט־ארמעע].

outpour′ *v.* (אוט-פאור׳) אויסגיסען, ארויסגיסען.

out′pour *n.* (אוט׳-פאור) אן אויסגוס, אן אויספלוס.

out′pouring *n.* (אוט׳-פאור-אינג) אן אויסגוס, אן אויספלוס, אן אויסשטראמונג.
There was an **outpouring** of people to see the parade.

outpow′er *v.* (אוט-פאו׳-ער) איבערשטייגען אין כח, איבערוועלטיגען.

outpray′ *v.* (אוט-פריי׳) 1. איבערשטייגען אין תפלה טהאן; מתפלל זיין מיט מעהר היץ און אויפריכטיגקייט; 2. איבערשטייגען אלס תפלה.
1. He **outprays** a saint.

outprize′ *v.* (אוט-פראיז׳) איבערטרעפען אין ווערטה.

out′put *n.* (אוט׳-פוט) די צאהל אדער מאס אויסגעארבייטע פראדוקטען; פראדוקציאן, די גרוים פון דער פראדוקציאן.
Division of labor always results in a greater **output.**

out′quarters *n.* (אוט׳-קהוואהר-טערז) אין מיליטער — דאס אויסען־קווארטיער [ווייט פון דעם הויפט־קווארטיער].

outrace′ *v.* (אוט-רייס׳) איבערשטייגען אין שנעלקייט, אריבעריאגען.

out′rage *n.* and *v.* (אוט׳-ריידזש) 1. א געוואלט־טהאט, א שאנד־טהאט, א סקאנדאל; אונפערשעהמטע חוצפה; גרויזאמקייט; 2. בעפאלען, פערגוואלטיגען, ברוטאל בעהאנדלען; בעגעהן א געוואלט־טהאט אדער א שאנד־טהאט; האנדלען שענדליך, סקאנדאלעז אדער מיט אונפערשעהמטער חוצפה.
1. It is an **outrage** to maltreat children. 2. It is dangerous for a government to **outrage** public opinion

outrage′ *v.* (אוט-ריידזש׳) איבערשטייגען אין גרימצארן.

outra′geous *a.* (אוט-ריי׳-דזשאס) געוואלטיג, געוואלטזאם; שוידערליך; גרויזאם; שענדליך, סקאנדאלעז; אונפערשעהמט־חוצפה׳דיג.

outra′geously *adv.* (אוט-ריי׳-דזשאס-לי) אונגעהייער, שוידערליך, געוואלטיג; שענדליך, סקאנדאלעז, אונפערשעהמט־חוצפה׳דיג.

outra′geousness *n.* (אוט-ריי׳-דזשאס-נעס) געוואלטיגקייט, געוואלטזאמקייט, שוידערליכקייט; שענדליכקייט, דאס זיין סקאנדאלעז.

out′rager *n.* (אוט׳-ריי-דזשער) א פערגוואלטיגער; איינער וואס האנדעלט שענדליך אדער סקאנדאלעז.

outrank′ *v.* (אוט-רענק׳) איבערטרעפען אין ראנג; שטעהן העכער אלס...
A major **outranks** a captain.

outray′ *v.* (אוט-ריי׳) ארויסשטראהלען.

outré′ *a.* (אוה-טריי׳) מאדנע; איבערטריבען.

outreach′ *v.* (אוט-ריעטש׳) 1. אריבערגרייכען, גרייכען ווייטער; 2. איבערכיטרעווען, בעשווינדלען; 3. גרייכען, זיך אויסברייטען, זיין פערשפרייט.
1. Will the skyscrapers ever **outreach** the clouds?

outrea′son *v.* (אוט-ריע׳זן) איבערטרעפען אין אורטהיילס־קראפט, בעזיעגען מיט ארגומענטען.
As a lawyer, he can **outreason** his adversary.

outreck′on *v.* (אוט-רעק׳ן) אריבערצעהלען, איבערשטייגען אין צעהלען אדער רעכנען.

outred′den *v.* (אוט-רעד׳ן) איבערשטייגען אין רויטקייט, זיין רויטער, ווערען רויטער.

outreign′ *v.* (אוט-ריין׳) הערשען לענגער, הערשען די גאנצע [בעשטימטע] צייט.

outride′ *v.* (אוט-ראיד׳) אריבעררייטען, איבעריאגען אין רייטען; אויסרייטען; רייטען פארויס אדער ביי דער זייט פון אן עקיפאזש אלס בעגלייטער.

out′ride *n.* (אוט׳-ראיד) דאס אויסרייטען; א רייט־פלאץ.

out′rider *n.* (אוט׳-ראי-דער) א פאררייטער, א רייטענדער בעגלייטער, איינער וואס רייט פארויס [פאר אן עקיפאזש].

out′rigger *n.* (אוט׳-ריג-ער) עטוואס וואס שטארצט ארויס [ווי למשל, געוויסע באלקענס אויף א שיף צום אנציהען זעגלען, א שטיקעל אייזען ביי א רודער־שיפעל, צו פערהאלטען די לאפעטעס ביים רודערען, אן ארויסשטארצונג ביי א רודער־שיפעל, וואס לאזט ניט דאס שיפעל זיך איבערקעהרען א. ז. וו.]; א שיפעל וואס האט א פארריכטונג, עס זאל זיך ניט קענען איבערקעהרען; א פערד־געשפאן ביי דער זייט.

outright′ *adv.* (אוט-ראיט׳) 1. גלייך, דירעקט; באלד, מיט איין מאל; פאלשטענדיג, אין גאנצען; 2. קורץ און שארף, אהן ווייטערע טענות.
2. We settled the bargain **outright.**

out′right *a.* (אוט׳-ראיט) 1. דורך און דורך, פאלשענדיג; 2. דירעקט, גלייך; 3. גאנץ, וואס איז דער סך הכל.
1. He is known for his **outright** wickedness. 3. We were paid the **outright** sum of $3000.

outri′val *v.* (אוט ראי׳-וועל) איבערטרעפען, איבערשטייגען.

out′road *n.* (אוט׳ ראוד) אן עקסקורסיע, אן עקספעדיציע.

outroar′ *v.* (אוט-ראור׳) איבעררעווען,

איבערשרייען, רעוועט אדער שרייען שטאר⸗
קער.

out'room *n.* (אוט'-רוהם) א זייטען⸗
צימער.

outroot' *v.* (אוט-רוהט') אויסראטען,
אויסווארצלען.

outrun' *v.* (אוט-ראן') 1. אריבעריא⸗
גען, אריבערלויפען; ארויסלויפען; ארי⸗
בערשטייגען, בייקומען; 2. אנטרינען;
אויסמיידען; זיך ראטעווען פון עפעס;
3. איבערטרעפען, אריבערשטייגען.

2. Let us hope, the scoundrel will not **outrun** punishment. 3. His tongue **outruns** his knowledge.

outrun' the con'stable (אוט-ראן'
טהי קאנ'-סטעבל) אויסמיידען דעם עניז,
ווען עס פעהלען אויס ארגומענטען; לע⸗
בען איבער די מיטלען.

outrush' *v.* (אוט-ראש') ארויסשטראמען,
ארויספליסען מיט קראפט.

out'rush *n.* (אוט'-ראש) א שנעלע
קרעפטיגע אויסשטרעמונג, א שטארקער
שנעלער אויספלוס.

outsail' *v.* (אוט-סייל') אריבערזעגלען;
אריבעריאגען [וועגען א שיף].

out'-sale *n.* (אוט'-סייל) אן עפענטליכער
אויספערקויף, אן אויקציאן, א ליציטאציע.

outscold' *v.* (אוט-סקאולד') איבערשטיי⸗
גען אין שילטען אדער זידלען.

outscorn' *v.* (אוט-סקאהרן') בייקומען
דורך שטאלץ אדער פעראכטונג; זיך ניט
קימערען, זיך אויסלאכען.

The pyramids **outscorn** time and oblivion.

out'scouring *n.* (אוט'-סקאור-אינג)
דאס וואס ווערט אויסגעשווייגקט אדער
אויסגעריבען.

outsell' *v.* (אוט-סעל') איבערטרעפען
אין פערקויפען, פערקויפען מעהר; פער⸗
קויפען טייערער.

out'sentry *n.* (אוט'-סענ-טרי) אן אוי⸗
סען⸗וואך, די ווייטסטע וואך, דער פאר⸗
פאסט [אין מיליטער].

out'set *n.* (אוט'-סעט) אן אנפאנג, דער
ערשטער שריט.

out'setting *n. and a.* (אוט'-סעט-אינג)
1. אן אנפאנג, דער ערשטער שריט;
2. וואס איז געריכטעט פון ברעג אדער
ארויס⸗צו.

2. A strong **outsetting** tide.

out'settlement *n.* (אוט'-סעטל-מענט)
אן אויסערליכע בעזעצונג אדער קאלאניע
[ווייט פון דער הויפט בעזעצונג].

out'settler *n.* (אוט'-סעט-לער) אן אב⸗
געזונדערטער קאלאניסט, איינער וואס
וואהנט ווייט פון די הויפט בעזעצונגען.

outshine' *v.* (אוט-שאין') ארויסשיינען;
איבערשטייגען אין שיין אדער גלאנץ;
איבערטרעפען אין גוטע מעלות.

outshoot' *v.* (אוט-שוהט') אריבערשי⸗
סען, שיסען ווייטער; איבערטרעפען אין
שיסען.

outside' *a., adv., prep. and n.* (אוט-
סאיד') אויסערליך; אויבערפלעכליך; עק⸗
סטרעם; וואס איז ניט דירעקט פעראינ⸗
טערעסירט; פון אויסען; אין דרויסען;
אויף'ן ים; ארויס; פון דער אויסען⸗זייט;
פון יענער זייט; די אויסערליכע זייט; דער
אויסערליכער טייל; איינער וואס איז
אויסער עפעס; א אויסענוועניגסטער פא⸗
סאזשיר [וואס זיצט ניט אין וואגען, נאר
אויף דער קעלניע א. ז. וו.]; אויסערליכ⸗
קייט; א פארמאליטעט; דאס העכסטע,
דאס העכסט⸗מעגליכע.

outsi'der *n.* (אוט-סאי'-דער) א זייטי⸗
גער מענש; איינער וואס איז אויסער עפעס,
וואס נעהמט ניט קיין אנטייל אדער איז
ניט דירעקט פעראינטערעסירט אין עפעס;
איינער וואס איז ניט ערפאהרען אדער
ניט בעקאנט מיט עפעס; א וועט⸗לויף
פערד, אויף וועלכען מען וועט ווענינ.

outsi'ders *n.* (אוט-סאי'-דערז) אן אינ⸗
סטרומענט, מיט וועלכען מען קען פון
דרויסען אויפשליסען א טהיר⸗שלאס, כאטש
דער שליסעל שטעקט אין שלאס פון אינ⸗
וועניג [אויף דער גנבים⸗שפראך].

outsit' *v.* (אוט-סיט') זיצען לענגער
[ווי די בעשטימטע צייט אדער ווי אן
אנדערער]; אויסמאטערען דורך זיצען.

out'skirt *n.* (אוט'-סקוירט) 1. א ברעג,
א זוים; א פארשטאדט; 2. אן אומגע⸗
גענד.

2. Our home is situated on the **outskirts** of the city.

outsleep' *v.* (אוט-סליעפ') פערשלאפען.

outslept' (אוט-סלעפט') פערשלאפען.
ז. *outsleep*

outslide' *v.* (אוט-סלאיד') זיך ארויס⸗
גליטשען, זיך גליטשען פארווערטס.

outsold' (אוט-סאולד') איבערטראפען אין
פערקויפען; פערקויפט טייערער.
ז. *outsell*

out'span *v. and n.* (אוט'-ספען) אויס⸗
שפאנען אן אקס אדער פערד; אראבנעה⸗
מען דעם זאטעל פון א פערד; זיך אב⸗
שטעלען, מאכען א לאגער; אויסשפאנונג;
א לאגער⸗פלאץ.

outspar'kle *v.* (אוט-ספאר'קל) אריבער⸗
גלענצען, אריבערשיינען.

outspeak' *v.* (אוט-ספיעק') איבערטרע⸗
פען אין רעדען; זאגען אדער אויסדרי⸗
קען מעהר; זיין העכער אין בעדייטונג;
אויסשפרעכען, ארויסרעדען.

outspeed' *v.* (אוט-ספיעד') איבערשטיי⸗
גען אין שנעלקייט, אריבעריאגען.

outspend' *v.* (אוט-ספענד') מאכען
גרעסערע אויסגאבען, איבערשטייגען אין
אויסגאבען.

outspent' *a.* (אוט-ספענט') אין גאנצען
אויסגעמאטערט אדער ערשעפט.

Outspent with the long journey, the travelers encamped on the outskirts of a forest.

outspin' *v.* (אוט-ספין') אויסשפינען,
ענדיגען; ערשעפען.

out'spoken *a.* (אוט'-ספאוקן) 1. אויס⸗
געשפראכען; 2. אפען, אפענהערציג, פריי,
דרייסט.

1. He is an **outspoken** radical. 2. The nomination of the candidate met with **outspoken** disapproval.

out'spokenness *n.* (אוט'-ספאוקנ-נעס)
אויסגעשפראכענקייט; אפענהערציגקייט.

outsport' *v.* (אוט-ספאורט') איבערטרע⸗
פען אין ספארט אדער אין לוסטיגקייט.

outspread' *v.* (אוט-ספרעד') אויסברייי⸗
טען, אויסשפרייטען.

out'spring *n.* (אוט'-ספרינג) א פאלגע,
א רעזולטאט, א פועל⸗יוצא.

outstand' *v.* (אוט-סטענד') בלייבען לענ⸗
גער ווי...; ארויסשטארצען; זיך אויס⸗
צייכנען; בלייבען, איבערבלייבען.

outstan'ding *a.* (אוט-סטענ'-דינג)
1. וואס בלייבט לענגער ווי...; 2. ארויס⸗
שטארצענד; זיך אויסצייכנענד מיט...;
3. וואס בלייבט [אונבעריהרט, ניט בע⸗
צאהלט א. ז. וו.].

2. The **outstanding** feature of the bridge is its immensity. 3. The merchant has many **outstanding** debts.

outstare' *v.* (אוט-סטעהר') ברייננען אין
פערלעגענהייט אדער ענטמוטיגען דורך א
קוק.

out'start *n.* (אוט'-סטארט) אן ארויס⸗
טריט, אן אנהויב.

outstay' *v.* (אוט-סטיי') בלייבען לענגער
ווי...

As a visitor be careful not to **outstay** your welcome.

outstep' *v.* (אוט-סטעפ') איבערטרע⸗
טען; אריבעריאגען, איבערטרעפען.

out'-street *n.* (אוט'-סטריעט) אן אב⸗
געלעגענע גאס; א גאס אויסער די גרע⸗
נעצען פון שטאדט.

outstretch' *v.* (אוט-סטרעטש') אויס⸗
שטרעקען, אויסשפרייטען.

outstride' *v.* (אוט-סטראיד') געהן שנע⸗
לער, געהן מיט גרעסערע טריט.

outstrike' *v.* (אוט-סטראיק') איבערטרע⸗
פען אין שלאגען; געבען גרעסערע קלעפ;
אויסשטרייכען, אויסמעקען.

outstrip' *v.* (אוט-סטריפ') אריבעריא⸗
גען, איבערטרעפען; אנטרינען, אנטלויפען.

outswear' *v.* (אוט-סהוועהר') איבערטרע⸗
פען אין שווערען, מעהר שווערען אלס...;
ערגער פלוכען, איבערטרעפען אין קללות.

outswell' *v.* (אוט-סהוועל') ווערען מעהר
אנגעשוואלען ווי...

out-talk' *v.* (אוט-טאהק') אריבעררי⸗
דען, איבערשטייגען אין ריידען, גובר זיין
מיט'ן ריידען, ברייננען צום שווייגען.

out-tongue' *v.* (אוט-טאנג') אריבער⸗
שרייען.

out-top' *v.* (אוט-טאפ') אריבערשטייגען,
דערגרייכען העכער.

out'-turn *n.* (אוט'-טוירן) ז. *output*

out upon'! (אוט א-פאן') פוי! שאנדע!

outval'ue *v.* (אוט-וועל'-יו) איבערשטיי⸗
גען אין ווערטה.

outvie' *v.* (אוט-וואי') איבערטרעפען,
איבערשטייגען.

The soldiers **outvied** one another in bravery.

outvil'lain *v.* (אוט-וויל'-ען) איבער⸗
שטייגען אלס יונגאטש אדער אויסוואורף.

outvoice' *v.* (אוט-וואיס') איבערשרייען.

outvote' *v.* (אוט-וואוט') איבערשטימען,
בעזיעגען מיט דער מעהרהייט פון שטי⸗
מען; איבערשטייגען אין דער צאהל.

out'voter *n.* (אוט'-וואו-טער) א וועה⸗
לער וואס וואהנט ניט אין דעם בעצירק,
וואו ער גיט אב זיין שטימע.

outwait' *v.* (אוט-הווייט') אריבערווואר⸗
טען, איבערשטייגען אין ווארטען, ווואר⸗
טען לענגער.

outwake' *v.* (אוט-הווייק') וואכען מעהר
אדער לענגער אלס...

outwalk' *v.* (אוט-הוואהק') איבערטרע⸗
פען אין געהן.

out'wall *n.* (אוט'-הוואהל) אן אויסערער
מויער. אן אויסערע וואנד.

out'ward *adv., a. and n.* (אוט'-הווארד)
ארויס, אויסער, ארויס⸗צו; אויסער דעם
האפען; נאך אויסלאנד; פון דרויסען, פון
דער אויסען⸗זייט; אויסערליך; מערקבאר;
שיינבאר; גשמיות'דיג, קערפערליך; עט⸗
וואס וואס איז אויסען, די אויסערליכע
וועלט.

out'-ward *n.* (אוט'-הוואהרד) א זייטיגע
פאלאטע, א זייטיגע אבטיילונג [פון א
שפיטאל]; אן אויסערליכער בעצירק [אוי⸗
סער די פריהריגע גרענעצען פון א
שטאדט].

out'ward-bound *a.* (אוט'-הווארד-
באונד) וואס געהט אוועק פון א האפען
אדער לאנד.

out'wardly *adv.* (אוט'-הווארד-לי)
אויסערליך, פון דער אויסען⸗זייט; מערק⸗
באר; ארויס⸗צו.

out'wardness *n.* (אוט'-הווארד-נעס)
אויסערליכקייט.

out'wards *adv.* (אוט'-הווארדז) ארויס,

אויסער, ארויס-צו; אוועק פון האפען. נאך אויסלאנד; פון דרויסען; מערקבאר, שיינבאר.

out'ward-sain'ted *a.* (אוט'-הווארד-סיינ'-טעד) כלומר'שט הייליג; היפאקריטיש.

out'wash *n. and a.* (אוט'-הוואש) אויסשוויינקונג; עטוואס וואס ווערט אויסגעשווינקט; וואס איז שייך צו די ברעגען פון מארענע. ז. *moraine*

outwatch' *v.* (אוט-הוואטש') איבערטרעפען אין וואכזאמקייט, איבערשטייגען אין פארזיכטיגקייט.

out'way *n.* (אוט'-הוויי) אן אויסוועג, אן אויסגאנג.

outwear' *v.* (אוט-הוועהר') אבניצען, אבטראגען; מאכען פערעלטערט; פערברייינגען [צייט]; אויסהאלטען אדער ווארטען ביז צו ענדע; איבערלעבען, געדויערען לענגער.

outwear'y *v.* (אוט-הוויער'-אי) אויסמאטערען.

outweed' *v.* (אוט-הוויעד') אויסיעטען, אויספאלען [אויסראטען אדער אויסווארצלען די זייטיגע פלאנצען].

outweep' *v.* (אוט-הוויעפ') מעהר וויינען אלס...

outweigh' *v.* (אוט-הוויי') אריבערוועגען; זיין שווערער אדער וויכטיגער אלס...; זיין צו שווער.

out'weight *n.* (אוט'-הווייט) דאס געוויכט פון סחורות וואס מען געפינט אויס נאכדעם ווי מען האט זיי ארויסגענומען פון מאגאזין.

outwell' *v.* (אוט-הוועל') ארויסגיסען, ארויסשטראמען; זיך ארויסגיסען, א שטראם טהאן.

out'welling *n.* (אוט'-הוועל-אינג) אן אויספלוס, אן אויסשטראמונג.

outwent' (אוט-הווענט') אריבערגעיאגט; איבערגעטראפען. ז. *outgo*

outwing' *v.* (אוט-הווינג') איבערטרעפען אין פליהען.

outwit' *v.* (אוט-הוויט') איבערטרעפען אין שכל; איבערכיטרעווען.

outwore' (אוט-הוואור') אבגעניצט, אבגעטראגען; פערבראכט [די צייט]; אויסגעהאלטען אדער אבגעווארט ביז צו ענד; איבערגעלעבט. ז. *outwear*

outwork' *v.* (אוט-הוואירק') איבערטרעפען אין דער ארבייט.

out'work *n.* (אוט'-הוואירק) אויסענווערק, אויסערליכע פעסטונגס-ווערק; א בעשיצונג נעגען אן אויסערליכען איבערפאל.

out'worker *n.* (אוט'-הוואיר-קער) איינער וואס ארבייט אויסער דער פאבריק אדער ווערקשטאט; א שניידער-ארבייטער וואס ארבייט ביי זיך אין דער היים.

outworn' (אוט-הוואורן') אבגעניצט, אבגעטראגען; פערבראכט [צייט]; אויסגעהאלטען ביז צו ענדע; איבערגעלעבט. ז. *outwear*

outwrest' *v.* (אוט-רעסט') ארויסרייסען.

outwrite' *v.* (אוט-ראיט') איבערטרעפען אין שרייבען.

ou'zel *n.* (אוהזל) די אמזעל אדער די שווארצע דראסעל [אזא קליין שווארצליך זינג-פויגעלע מיט א לאנגען עק].

o'va *n.* (או'-ווא) אין ביאלאגיע — אייער.

o'val *a. and n.* (או'-וועל) אוואל, עליפטיש, איי-רונד, לענגליך-רונד; אן אוואלע אדער איי-רונדע פיגור.

ovales'cent *a.* (או-ווע-לעס'-ענט) אוואל, אוואל-פערמיג, איי-רונד.

oval'iform *a.* (א-וועל'-אי-פארם) אוואל, איי-רונד.

o'vally *adv.* (או'-וועל-אי) אין אן אוואלער פארם, לענגליך-רונד ווי אן איי.

ova'rial *a.* (א-וויי'-רי-על) ז. *ovarian*

ova'rian *a.* (א-וויי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם אייער-שטאק [אין א ווייבליכען קערפער].

ova'rious *a.* (א-וויי'-רי-אס) וואס בעשטעהט פון אייער.

ova'rium *n.* (א-וויי'-רי-אם) ז. *ovary*

o'vary *n.* (או'-ווע-רי) דער אייער-שטאק [אין א ווייבליכען קערפער]; אין באטאניק — דער טייל פון פיסטיל [ווייבליכער געשלעכטס-ארגאן ביי פלאנצען] וואס ענטהאלט די יונגע זאמען פון וועלכע די פרוכט וואקסט ארויס.

o'vate *a.* (או'-ווייט) אוואל, איי-פערמיג.

o'vated *a.* (או'-וויי-טעד) אוואל, איי-פערמיג.

o'vately *adv.* (או'-ווייט-לי) אין דער פארם פון אן אוואל, אין דער פארם פון אן איי.

o'vate-ob'long *a.* (או'-ווייט-אב'-לאנג) לאנגליך אוואל, לאנגליך איי-רונד.

ova'tion *n.* (א-וויי'-שאן) אן אוואציאן, אן ענטוזיאסטישע אויפנאהמע, א פייערליכער קבלת פנים; אין אלטען רוים — א טריאומף אין א קליינעם פארמאט וואס פלעגט געמאכט ווערען פאר אן ארמעע-קאמאנדיר, וועלכער האט בעזיעגט א פערהעלטניסמעסיג קליינעם פיינד.

ova'to-ob'long *a.* (א-וויי'-טאו-אב'-לאנג) ז. *ovate-oblong*

ov'en *n.* (אוון) אן אויווען; א באק-אויווען.

ov'en-bird *n.* (אוו'נ-בוירד) דער גאלד-קרוין דראסעל [אזא זינג-פויגעלע וואס בויט זיין נעסט אין דער פארם פון אן אויווען]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

ov'en-cake *n.* (אוו'נ-קייק) אן אויווען-קוכען [א קוכען וואס ווערט געבאקען אין אן אויווען].

ov'en-wood *n.* (אוו'נ-הוואוד) ברען-האלץ, הייץ-האלץ.

o'ver *prep., adv., a., n. and v.* (או'-ווער) איבער; פאר; טראץ; אין פערגלייך מיט; אין פארצוג פאר; אין פערלויף; וועהרענד, דורך; אין; אריבער; אויף יענער זייט, דארטען אריבער; אין דער ברייט; איבער, צו פיעל; פאריבער; פארביי; גענצליך, פון אנפאנג ביז ענד, דורך און דורך; ווידער; בעפארצוגט; אין קריקעט-שפיעל — די צייט וואס פערנעהמט צו ווארפען פינף באלען דורך איין באלווארפער און ווען דער אנדערער דארף פערנעהמען זיין פלאץ; אן איבערשוס [איבעריג געלד] ביים מאכען דעם באלאנס אדער ביים צעהלען דאס געלד ביים שליסען די קאסע; אריבערשפרינגען, אריבערקומען.

overabound' *v.* (או-ווער-ע-באונד') זיין אין איבערפלוס.

overact' *v.* (או-ווער-עקט') איבערטרייבען די טהעטיגקייט; טהאן אדער ארבייטען צופיעל.

overac'tion *n.* (או-ווער-עק'-שאן) אייבערארבייטונג, איבערטריבענע טהעטיגקייט.

overac'tive *a.* (או-ווער-עק'-טיוו) איבערטריבען טהעטיג.

overactiv'ity *n.* (או-ווער-עק-טיוו'-אי-טי) איבערטריבענע טהעטיגקייט.

o'ver again' (או'-ווער ע-גען') נאך אמאל, פון דאס ניי.

o'ver all (או'-ווער אהל) 1. איבער אלעם; 2. פאר דער גאנצער לענג פון איין ענד ביז צום צווייטען [ביים מעסטען].

2. The yacht is 500 feet **over all**.

o'verall *n. and a.* (או'-ווער-אהל) אן איבערציהער; פון ענד צו ענד [ביים מעסטען]; וואס שליסט אין זיך איין אלעס.

o'veralls *n.* (או'-ווער-אהלז) איבערציה-הויזען, ארבייטס-הויזען וועלכע מען טהוט אן איבער די קליידער.

o'ver and above' (או'-ווער ענד ע-באוו') איבער אלע, אויסער דעם.

His business netted him last year $10,000, **over and above** all expenses.

o'ver and o'ver again' (או'-ווער ענד או'-ווער ע-גען') נאך אמאל און נאך אמאל, ווידער און ווידער.

o'ver-anxi'ety *n.* (או'-ווער-ענג-זאי'-ע-טי) איבערטריבענע זארג אדער דאגה.

o'ver-anx'ious *a.* (או'-ווער-ענג'-שאס) צו שטארק פערזארגט, צופיעל פער'דאגה'ט.

o'ver-anx'iously *adv.* (או'-ווער-ענג'-שאס-לי) מיט צופיעל זארג.

overarch' *v.* (או-ווער-ארטש') איבערוועלבען, איבערדעקען מיט א געוועלב.

o'ver-arm' *a.* (או'-ווער-ארם') אין קריקעט-שפיעל — געווארפען פון אויבען מיט אן אויסגעשטרעקטען ארם אין דער הויך.

overawe' *v.* (או-ווער-אה') האלטען אין מורא.

The teacher **overawed** his pupils with his severity.

overaw'ning *a.* (או-ווער-אה'-נינג) דאס בעדעקען ווי מיט א שירם-דאך אדער ווי מיט א באלדאכין.

overbal'ance *n. and v.* (או-ווער-בעל'-ענס) איבערגעוויכט; אריבערוועגען; איבערטרעפען, איבערכאפען די געוויכט, דעם ווערטה, די וויכטיגקייט א. ד. ג.; ארויסברייינגען פון גלייכגעוויכט.

overbear' *v.* (או-ווער-בעהר') איבערוועלטיגען, בייקומען; מיט געוואלט אונטערדריקען.

overbear'ing *a.* (או-ווער-בעהר'-אינג) איבערוועלטיגענד, בייקומענד; אונטערדריקענד מיט געוואלט; דיקטאטאריש, הערשעריש, אונטערדריקעריש; העזה'דיג.

overbear'ingly *adv.* (או-ווער-בעהר'-אינג-לי) מיט איבערוועלטיגונג; אונטערדריקענדיג מיט געוואלט; בייקומענדיג; אויף א דיקטאטארישען אופן; מיט העזה.

overbid' *v.* (או-ווער-ביד') איבערבאטען, באטען א צו הויכען פרייז, איבערצאהלען.

overblow' *v.* (או-ווער-בלאו') בלאזען צו שטארק; אוועקבלאזען; בעדעקען מיט בליהונג אדער מיט בלומען.

overblown' *a.* (או-ווער-בלאון') איבערגעבלאזען, פאריבער, אבגעטהאן; איבערנעבליהט, אבגעבליהט.

o'verboard *adv.* (או'-ווער-באורד) איבער בארד, איבער דעם דעק פון א שיף, אין ים.

overboil' *v.* (או-ווער-באיל') איבערקאכען, קאכען צופיעל.

overbold' *a.* (או-ווער-באולד') איבערטריבען דרייסט; צו העזה'דיג; אונפערשעמט.

overbrim' *v.* (או-ווער-ברים') אריבערגיסען זיך איבער די ברעגען; אריבערגיכען איבער די ברעגען אדער דעם ראנד.

overbrow' *v.* (או-ווער-בראו') איבערהענגען [ווי א ברעם].

overbuild' *v.* (או-ווער-בילד') אריבערבויען; בויען מעהר וויפיעל עס איז

פאראן פלאץ; בויען מעהר וויפיעל מען פערמעגט.

overbur'den *v.* (או-וער-בויר'דן) איבערלאדען, צופיעל בעלאדען; איבערלעסטיגען.

o'verburden *n.* (או'-וער-בוירדן) איבערלאדונג; איבערלעסטיגונג; א מאסע פון צושאטענעם פעלזען=שטיין וואס דארף אוועקגענומען ווערען פון אן ארט אום דארטען צו געפינען מינעראלען.

overburn' *v.* (או-וער-בוירן') צו שטארק ברענען; זיין צו היציג.

overbus'y *a.* (או-וער-ביז'-אי) צופיעל בעשעפטיגט, צופיעל פערהאוועט, צופיעל פערטהאן אין עסקים.

overbuy' *v.* (או-וער-באי') קויפען צו טהייער, קויפען פאר א צו הויכען פרייז.

overcan'opy *v.* (או-וער-קענ'-א-פי) בעדעקען ווי מיט א באלדאכין [חופה].

overca'pable *a.* (או-וער-קיי'-פעבל) צו פעהיג, צו געשיקט.

o'vercare *n.* (או'-וער-קעהר) איבערטריבענע פארזיכטיגקייט.

overcast' *v.* (או-וער-קעסט') אריבערווארפען; איבערדעקען, אריבערשפרייטען; אריבערציהען; פערוואלקענען, פערטונקלען; ווערען פערוואלקענט אדער פערטונקעלט; צו הויך בערעכענען; צונויפנעהען דורך אריבערגעווארפענע שטעך; בעדעקען מיט הויט, פערהיילען [א וואונד].

o'vercast *n.* (או'-וער-קעסט) איבערדעקונג; פערטונקעלונג; דאס רעכענען צו הויך; אן אויבערשטע לופט=רעהר [אין א שאכט].

o'vercasting *n.* (או'-וער-קעס-טינג) דאס צונויפנעהען צוויי ברעגען דורך אריבערגעווארפענע שטעך.

o'vercast stitch (או'-וער-קעסט סטיטש) אן אריבערגעווארפענער נאדעל=שטאך [ווי עס ווערט געמאכט ביים בענעהען א ברעג].

o'vercharge *n.* (או'-וער-טשארדזש) 1. אן איבערלאדונג, א צו גרויסע לאדונג; א צו גרויסע לאסט; 2. צו הויכע בעשטייערונג; אן איבערנעהמונג אין פרייז.

2. Our firm is ready to consider any claim for overcharges.

overcharge' *v.* (או-וער-טשארדזש') איבערלאדען; מאכען א צו גרויסע לאדונג; איבערטרייבען; רעכענען א צו הויכען פרייז.

overclimb' *v.* (או-וער-קלאים') אריבערקלעטערען.

overcloud' *v.* (או-וער-קלאוד') איבערציהען מיט וואלקען; פערטונקלען, פערפינסטערען.

o'vercoat *n.* (או'-וער-קאוט) אן אויבער=מאנטעל, אן איבערציהער.

o'vercoating *n.* (או'-וער-קאו-טינג) שטאף פון וועלכען אויבער=מאנטלען ווערען געמאכט.

overcol'or *v.* (או-וער-קאל'-אר) צו שטארק מאכען דעם קאליר; איבערטרייבען.

overcom'able *a.* (או-וער-קאמ'-עבל) וואס קען בייגעקומען ווערען, וואס קען בעזיעגט ווערען.

overcome' *v.* (או-וער-קאם') 1. בייקומען; איבערווינדען; בעזיעגען; 2. איבערמעכטיגען; 3. איבערטרעפען, געווינען די אויבערהאנד.

1. I shall overcome all opposition. 2. I was overcome with smoke.

overcom'er *n.* (או-וער-קאמ'-ער) איינער וואס בעזיעגט, וואס איבערטרעפט, וואס קומט ביי אדער וואס קריעגט די אויבערהאנד.

o'ver-con'fidence *n.* (או'-וער-קאנ'-פי-דענס) איבערטריבענער צופערטרויען; איבערטריבענער זעלבסט=פערטרויען.

o'ver-con'fident *a.* (או'-וער-קאנ'-פי-דענט) וואס האט צופיעל צופערטרויען; וואס האט צופיעל זעלבסט=פערטרויען.

o'ver-con'fidently *adv.* (או'-וער-קאנ'-פי-דענט-לי) האבענדיג צופיעל צופערטרויען.

overcov'er *v.* (או-וער-קאוו'-ער) אריבערדעקען, פאלשטענדיג בעדעקען.

overcrow' *v.* (או-וער-קראו') איבערוועלטיגען, בעזיעגען, טריאומפירען איבער...

overcrowd' *v.* (או-וער-קראוד') אנפאקען מיט צופיעל מענשען.

over-cu'rious *a.* (או-וער-קיו'-רי-אס) צו נייגעריג.

overcur'tain *v.* (או-וער-קויר'-טיין) איבערדעקען, פערטונקלען.

overdare' *v.* (או-וער-דעהר') צופיעל וואגען, צו דרייסט זיין; אבשרעקען, ענטמוטיגען.

overdar'ing *a.* (או-וער-דעהר'-אינג) צו דרייסט.

overdate' *v.* (או-וער-דייט') פערלענגערען איבער דער געהעריגער צייט.

overdevel'oped *a.* (או-וער-די-וועל'-אפט) צו שטארק ענטוויקעלט.

o'ver-devel'opment *n.* (או'-וער-די-וועל'-אפ-מענט) א צו שטארקע ענטוויקלונג; אין פאטאגראפיע — די ענטוויקלונג פון א פלאטע וואס האט צו לאנג געדויערט.

o'ver-dil'igent *a.* (או'-וער-דיל'-אי-דזשענט) צו פלייסיג.

o'ver-discharge' *n.* (או'-וער-דיס-טשארדזש') א צו גרויסע ענטלאדונג פון אן אקומולאטארען באטעריי [ווען עס ווערט אבגענומען עלעקטריציטעט איבער א בעשטימטען גרענעץ, וואס דורך דעם ווערט די באטעריי בעשעדיגט].

overdo' *v.* (או-וער-דו') זיך איבעראר=בייטען; ארבייטען צופיעל; איבערטרייבען; צופיעל קאכען אדער בראטען.

overdo'er *n.* (או-וער-דו'-ער) איינער וואס ארבייט צופיעל; איינער וואס איבערטרייבט.

o'verdose *n.* (או'-וער-דאוס) אן איבערדאזע, א צו גרויסע פארציע.

overdose' *v.* (או-וער-דאוס') איינגעבען א צו גרויסע דאזע אדער פארציע.

overdraw' *v.* (או-וער-דראה') איבערשטייגען דעם קרעדיט, ציהען א גרעסערע סומע איידער עס ערלויבט די קאסע אדער דער קרעדיט; צו שטארק אנציהען.

o'verdraw *n.* (או'-וער-דראה) א צו גרויסע נאכפראגע; א גרויסע אנשטרענגונג.

overdress' *v.* (או-וער-דרעס') זיך פוצען צופיעל.

o'verdress *n.* (או'-וער-דרעס) אן איבערקלייד.

overdrink' *v.* (או-וער-דרינק') זיך איבערטרינקען, טרינקען צופיעל.

overdrive' *v.* (או-וער-דראיוו') טרייבען צו שטארק; טרייבען צו ווייט; איבערטרייבען.

o'verdriven *a.* (או'-וער-דריוון) געטריבען מיט א צו גרויסער בעלאסטונג [וועגען מאשינען, וועלכע ווערען געטריבען מיט א גרעסערער קראפט ווי זיי זיינען בערעכענט].

overdrop' *v.* (או-וער-דראפ') אריבערווארפען; אריבערהענגען.

overdry' *v.* (או-וער-דראי') איבערטריקענען, טריקענען צופיעל.

overdue' *a.* (או-וער-דיו') לאנג נאך דער צייט; נאך דער בעשטימטער צייט [פון צאהלונג פון שולדען]; לענגסט ריקשטענדיג.

overdye' *v.* (או-וער-דאי') איבערפארבען, איבערציהען מיט אן אנדער קאליר.

overea'ger *a.* (או-וער-איע'-גער) צו גיעריג; צו אייפריג.

overea'gerness *n.* (או-וער-איע'-גער-נעס) צו גרויסע גיעריגקייט; צו גרויסע אייפריגקייט.

overear'nest *a.* (או-וער-אויר'-נעסט) צו ערנסט.

overeat' *v.* (או-וער-איעט') זיך איבערעסען.

overes'timate *v.* and *n.* (או-וער-עס'-טי-מייט) איבערשעצען, שעצען צו הויך; אן איבערשעצונג פון ווערטהען.

overestima'tion *n.* (או-וער-עס-טי-מיי'-שאן) איבערשעצונג פון ווערטהען; דאס שעצען צו הויך.

overexcite' *v.* (או-וער-עק-סאיט') צופיעל אויפרעגען, צופיעל צורייצען.

overexcite'ment *n.* (או-וער-עק-סאיט'-מענט) דאס זיין צופיעל אויפגערעגט אדער גערייצט.

overexert' *v.* (או-וער-עג-זוירט') צופיעל אנשטרענגען.

o'ver-exer'tion *n.* (או'-וער-עג-זויר'-שאן) איבעראנשטרענגונג, א צו גרויסע אנשטרענגונג.

overexpose' *v.* (או-וער-עקס-פאוז') אין פאטאגראפיע — צו לאנג האלטען אונטער דער ווירקונג פון ליכט.

o'ver-expo'sure *n.* (או'-וער-עקס-פאו'-זשור) אין פאטאגראפיע — דאס צופיעל האלטען פאר'ן ליכט; דאס ארויסשטעלען צופיעל צו אן אויסערליכען איינפלוס.

o'verfall *n.* (או'-וער-פאהל) א קעסעל=גרוב [א פלעצליכע פערטיעפונג אין א וואסער (אין א טייך אדער אין ים)]; אן אונרוהיג וואסער וואס ווערט פעראורזאכט דורך שטארקע שטרעמונגען איבער זאמדבענק.

overfall' *v.* (או-וער-פאהל') אריבערפאלען; בעפאלען.

overfare' *v.* (או-וער-פעהר') פארבייגעהן.

overfatigue' *n.* and *v.* (או-וער-פע-טיג') איבערמידונג, א צו שטארקע מיעדקייט; צו שטארק אויסמאטערען.

overfeed' *v.* (או-וער-פיעד') איבערקארמענען; זיך איבערעסען.

overfill' *v.* (או-וער-פיל') איבערפילען; איבערשטאפען; איבערלאדען.

overflood' *v.* (או-וער-פלאד') איבערשוועמען, פערפלייצען.

overflour'ish *v.* (או-וער-פלאר'-איש) צופיעל בעפוצען; איבערטרייבען.

overflow' *v.* (או-וער-פלאו') אריבערגיסען; איבערפלייצען; אנפילען איבער די ברעגעס; אריבערפליסען, אריבערלויפען; זיך אריבערגיסען איבער די ברעגעס.

o'verflow *n.* (או'-וער-פלאו) אן איבערשוועמונג, אן איבערפלייצונג; אן איבערגוס; אן איבערפלוס; א שפע.

The river in its overflow destroyed much property.

overflow'ing *n.* and *a.* (או-וער-פלאו'-אינג) אן איבערפליסונג, אן איבער=

שוועמונג, א פערפלייצונג; אן איבערגוס, אן איבערפלוס; א שפע; איבערפילט, איבערפליסענד.

overflow'ingly *adv.* (או-ווער-פלאו'-אינג-לי) מיט אן איבערפלוס, בשפע.

o'verflow-mee'ting *n.* (או'-ווער-פלאו-מיע'-טינג) א פערזאמלונג, וועלכע בעשטעהט פון דעם איבערפלוס פון אן אנדער פערזאמלונג [ד. ה. פון די פערזאנען וועלכע האבען ניט געקענט אריינקומען אין דעם לאקאל פון דער גערופענער פערזאמלונג].

overfly' *v.* (או-ווער-פלאי') אריבערפליהען.

overfond' *a.* (או-ווער-פאנד') צו צערטליך, צו גוט, צו פריינדליך.

overfond'ly *adv.* (או-ווער-פאנד'-לי) מיט צופיעל צערטליכקייט אדער פריינדשאפט.

over-for'ward *a.* (או-ווער-פאהר'-הווארד) צו ראש, צו איבעראיילט.

over-for'wardness *n.* (או-ווער-פאהר'-הווארד-נעס) איבעראיילטקייט.

overfreight' *v.* (או-ווער-פרייט') איבערלאדען, אנפאקען צופיעל משא.

o'ver-fruit'ful *a.* (או'-ווער-פרוהט'-פול) צו פרוכטבאר.

overfull' *a.* (או-ווער-פול') צו פול, איבערפילט.

overfull'ness *n.* (או-ווער-פול'-נעס) איבערפילטקייט.

o'vergarment *n.* (או'-ווער-גאר-מענט) אן אויבער־בגד.

overgild' *v.* (או-ווער-גילד') בעגילדען, בעדעקען מיט גאלד.

overgird' *v.* (או-ווער-גוירד') צו פעסט פערגארטלען אדער פערבינדען.

overgive' *v.* (או-ווער-גיוו') צופיעל געבען; זיך אונטערגעבען.

overglance' *v.* (או-ווער-גלענס') איבערבליקען.

overglaze' *v.* (או-ווער-גלייז') בעדעקען מיט אן אויבערשטען גלאנץ.

o'verglaze *n.* (או'-ווער-גלייז) א צווייטע אויבערשטע גלאזור־בעדעקונג אויף ליימענע אדער פארצעלייענע כלים.

overglide' *v.* (או-ווער-גלאיד') איבערגליטשען.

overgloom' *v.* (או-ווער-גלוהם') פערפינסטערען, פערטונקלען, פערוואלקענען.

overgo' *v.* (או-ווער-גאו') איבערגעהן; אריבערגעהן, פערבייגעהן; פאריבערגעהן, פערשווינדען; איבערטרעפען, איבערשטייגען; איבערטרייבען.

overgrace' *v.* (או-ווער-גרייס') ארויסצייגען צופיעל עהרע אדער לייטזעליגקייט.

overgreat' *a.* (או-ווער-גרייט') איבערגרויס, צו גרויס.

overgreat'ness *n.* (או-ווער-גרייט'-נעס) איבער־גרויסקייט, צו־גרויסקייט.

overgree'dy *a.* (או-ווער-גריע'-די) צו בעגיעריג; צו תאוה'דיג.

o'verground *a.* (או'-ווער-גראונד) איבער דער ערד־פלעכע [אין געגענזאץ צו אונטעראירדיש].

overgrow' *v.* (או-ווער-גראו') בעדעקען מיט גראז אדער מיט בוימער; איבערוואקסען, אויסוואקסען צו גרויס.

o'vergrowth *n.* (או'-ווער-גראוטה) אן איבערוואוקס; אן איבערוואקסונג; אן אריבערוואקסונג.

o'verhand *n., a., adv. and v.* (או'-ווער-הענד) די אויבערהאנד, דער פארצוג [איבער עמוואס]; פון אויבען אראב [וועגען א קלאפ]; אריבערווארפענדיג די שטעך איבער'ן ברעג [אין נעהען]; פון אונטען נאך אויבען [אין א מינען־גרוב]; מיט דער האנד פון אויבען; מיט דער אויבערשטער זייט פון דער האנד נאך אויבען; אין קריקעט־שפיעל — מיט אן אויפגעהויבענער האנד; אין בייס־באל־שפיעל — מיט דער האנד העכער ווי דער שולטער; בענעהען איבער'ן ברעג.

o'verhan'ded *a.* (או'-ווער-הענ'-דעד) בעזארגט מיט צופיעל ארבייטער; וואס האלט די האנד איבער דעם געגענשטאנד אדער העכער ווי דער שולטער [ווי אין קריקעט אדער בייס־באל־שפיעל].

overhan'dle *v.* (או-ווער-הענ'דל) צופיעל האלטען אין די הענד; צו אפט דערמאהנען אדער דיסקוטירען.

overhang' *v. and n.* (או-ווער-הענג') ארויסשטארצען; אריבערהענגען, הענגען איבער עפעס; דראהען, שרעקען; ארומהענגען מיט פליטערלעך, צופיעל פערציערען; אונטערשפארען פון אויבען.

o'verhang *n.* (או'-ווער-הענג) ארויסשטארצונג; אן ארויסגעשטארצטער טייל.

o'verhap'py *a.* (או'-ווער-העפ'-אי) איבערגליקליך.

overhar'den *v.* (או-ווער-האר'דן) איבערהארטעווען.

o'verhaste *n.* (או'-ווער-הייסט) איבעראיילטקייט, א צו גרויסע איילעניש.

overhas'tily *adv.* (או-ווער-הייס'-טי-לי) אין צו גרויסער איילעניש; מיט איבעראיילונג.

overhas'tiness *n.* (או-ווער-הייס'-טי-נעס) צו גרויסע האסטיגקייט; איבעראיילונג.

overhas'ty *a.* (או-ווער-הייס'-טי) צו האסטיג; איבעראיילט.

o'verhaul *n.* (או'-ווער-האהל) א גרינדליכע אונטערזוכונג [אויב עס איז ניט נויטיג א רעפאראטור]; א גענויע איבערקוקונג.

overhaul' *v.* (או-ווער-האהל') גרינדליך אונטערזוכען [אויב עס איז נויטיג א רעפאראטור]; גרינדליך אונטערזוכען און פערריכטען; גענוי נאכזעהן; איבערקוקען.
He spent much money to **overhaul** our house.

overhaul'ing *n.* (או-ווער-האהל'-אינג) ז. *overhaul*.

o'verhead' *adv.* (או'-ווער-העד') איבער'ן קאפ; פון אויבען, אין דער הויך.

o'verhead *a.* (או'-ווער-העד) וואס איז פון אויבען.

o'verhead char'ges (או'-ווער-העד טשאר'-דזשעז) די בעשטענדיגע אויסגאבען פון א געשעפט, וועלכע הענגען ניט אב פון דער גרויס פון דער פראדוקציאן.

overhear' *v.* (או-ווער-היער') אונטערהערען [א געשפרעך].
They were **overheard** in their confidential talk.

overheat' *v.* (או-ווער-היעט') איבערהיצען, צו שטארק ערהיצען.

o'verheat *n.* (או'-ווער-היעט) אן איבערהיצונג; זונען־שטיך.

o'verhours *n.* (או'-ווער-אורז) איבערשטונדען [די איבריגע צייט וואס מען ארבייט נאך די געוועהנליכע ארבייטס־שטונדען]; לאנגע ארבייטס־שטונדען.

overis'sue *v.* (או-ווער-איש'-או) ארויסגעבען צופיעל, ארויסגעבען מעהר אלס ערלויבט [וועגען אקציעס, ווערטה־פאפיערען, וועקסלען א. ד. ג.].

o'verissue *n.* (או'-ווער-איש-או) די מעהר־אויסגאבע [אן ארויסגאבע פון צופיעל וועקסלען, אקציען, ווערטה־פאפיערען א. ד. ג.].

overjoy' *v.* (או-ווער-דזשאי') שטארק דערפרעהען, ענטציקען.

o'verjoy *n.* (או'-ווער-דזשאי) גרויס ענטציקונג.

overjump' *v.* (או-ווער-דזשאמפ') אריבערשפרינגען.

overkind' *a.* (או-ווער-קאינד') איבערטריבען פריינדליך, צו פריינדליך.

overkind'ness *n.* (או-ווער-קאינד'-נעס) איבערטריבענע פריינדליכקייט.

overknow'ing *a.* (או-ווער-נאו'-אינג) צו וויסענדיג, צו וואוילקענעוודיג.

overla'bor *v.* (או-ווער-ליי'-באר) צופיעל ארבייטען; צו פינקטליך ארבייטען.

overlade' *v.* (או-ווער-לייד') איבערלאדען, בעלאדען מיט צופיעל משא.

o'verland *a.* (או'-ווער-לענד) וואס איז מיט דעם לאנד־וועג, וואס געהט מיט דער יבשה.

overland' *adv. and v.* (או-ווער-לענד') צו לאנד, מיט לאנד, מיט דער יבשה; אין אויסטראליען — דורכקרייצען דאס לאנד מיט סטאדעס בהמות.

o'verlander *n.* (או'-ווער-לענ-דער) אין אויסטראליען — איינער וואס פלעגט דורכרייזען דאס לאנד איידער באהנען זיינען נאך דארטען געווען איינגעפיהרט; א שווערע רייזע; איינער וואס טרייבט בהמות דורך דעם לאנד פון איין קאלאניע צו דער צווייטער; אן ארומטרייבער, א בראדיאגע.

o'verland jour'ney (או'-ווער-לענד דזשויר'-ני) א רייזע מיט דער יבשה.
Our **overland journey** was very pleasant.

overlap' *v.* (או-ווער-לעפ') אריבערדעקען, אריבערלעגען [איינע אויף די אנדערע].
One slate on the roof **overlaps** the other.

o'verlap *n.* (או'-ווער-לעפ) די איבערדעקונג אדער אריבערלעגונג פון איין זאך איבער דער אנדערער.

overlarge' *a.* (או-ווער-לארדזש') צו גרויס.

o'verlate *a.* (או'-ווער-לייט) צו שפעט.

overlaunch' *v.* (או-ווער-לאנטש') אין שיף־בוי — צוזאמענשטעלען פון פערשיעדענע שטיקער האלץ דורך פוגען־פערבינדונגען.

overlav'ish *a.* (או-ווער-לעוו'-איש) צו פערשווענדעריש.

overlay' *v.* (או-ווער-ליי') אריבערלעגען; בעדעקען, איבערציהען; ארויפלעגען; צודריקען אדער דערשטיקען דורך ארויפלעגען זיך; פערטונקלען, פערוואלקענען; אין דרוקעריי — אויסגלייכען די דרוק־מאשין דורך אונטערגעלעגטע שטיקלעך פאפיער, אז זי זאל גלייכמעסיג דרוקען.

o'verlay *n.* (או'-ווער-ליי) אן איבערדעק, א דעקע; א צוגעשניטען שטיקעל פאפיער וואס ווערט אונטערגעלעגט אין א דרוק־מאשין צו מאכען דעם דרוק גלייכמעסיג; אן אויבער־טישטוך [א טישטוך, מיט וועלכען מען דעקט איבער א בעדעקטען טיש]; א האלז־טוך, א קראוואט.

overlay'ing *n.* (או-ווער-ליי'-אינג) אן איבערדעק, א דעקע; דאס אונטערלעגען שטיקלעך פאפיער אין א דרוק־מאשין צו מאכען דעם דרוק גלייכמעסיג.

o'verleaf' *adv.* (או'-ווער-ליעף') אויף דער אנדערער זייט פון בלאט.

overleap' *v.* (או-ווער-ליעפ') אריבערשפרינגען; אריבערהיפען.

overleap' one's self (או-ווער-ליעפ'

הוואנז סעלף) זיך אליין אריבערשפרינגען, צו ווייט שפרינגען.

overlear'ned *a.* (או-ווער-לויר'-נעד) צו געלערענט; צו פעדאנטיש.

overlear'nedness *n.* (או-ווער-לויר'-נעד-נעס) צו גרויסע געלעהרטקייט; פעדאנטיזם.

o'verleather *n.* (או'-ווער-לעטה-ער) דאס אויבערלעדער, די ווערכעס פון שיך אדער שטיוועל.

overleav'en *v.* (או-ווער-לעוו'ן) שטארק איינזייערען [טייג], לאזען שטארק אויפגעהן.

overlie' *v.* (או-ווער-לאי') אריבערלעגען, ארויפלעגען; צודריקען אדער דערשטיקען דורך ארויפלעגען זיך.

o'verlight *n.* (או'-ווער-לאיט) א צו-שטארקע ליכטיגקייט.

overlive' *v.* (או-ווער-ליוו') אריבערלעבען.

overliv'er *n.* (או-ווער-ליוו'-ער) איינער וואס לעבט אריבער א צווייטען.

overload' *v.* (או-ווער-לאוד') איבערלאדען, בעלאדען מיט צופיעל משא.

o'verload *n.* (או'-ווער-לאוד) אן איבערלאדונג, א צו גרויסע לאסט, א צו שווערע משא.

overlock' *v.* (או-ווער-לאק') אבשליסען; ארויסדרעהען מיט דעם שליסעל דאס צינגעל פון שלאס מעהר ווי נויטיג.

o'verlock *a.* (או'-ווער-לאק) וואס בעווארפט דעם ברעג [וועגען שטעך, וועלכע בענעהען דעם ברעג פון שטאף איהם צו פערפעסטיגען ער זאל זיך ניט דריבלען].

overlook' *v. and n.* (או-ווער-לוק') בעקוקען פון דער הויך; זיך ערהויבען איבער...; איבערקוקען; אויפפאסען; פערזעהן; צוטומלען מיט א בליק; אויסקוק [פון דער הויך]; הויכקייט [אראבצוקוקען].

overlook'er *n.* (או-ווער-לוק'-ער) אן איבערזעהער, אן איבערקוקער; אן אויפזעהער.

o'verlord *n.* (או'-ווער-לאהרד) אן אויבערהאר, אן אויבערהערשער; אין דער אלטער געשיכטע פון ענגלאנד — איינער פון די אנגלא-זאקסישע קעניגע אדער לארדען וואס האט געהאט די אויבערהערשאפט איבער די אנדערע לארדען.

overlove' *v.* (או-ווער-לאוו') צו שטארק ליעבען; איבערשעצען.

o'verly *adv. and a.* (או'-ווער-לי) צופיעל, איבער דער מאס; נאכלעסיג; אויבערפלעכליך.

overman' *v.* (או-ווער-מען') בעשעפטיגען מעהר מענשען ווי נויטיג; איבערמעכטיגען, איבערוועלטיגען.

o'verman *n.* (או'-ווער-מען) אן אויפזעהער, א פארמאן; אן אויפזעהער אויף גרובען-ארבייטער אדער מינען-ארבייטער.

o'vermantel *n.* (או'-ווער-מענטל) די אויבער-פערציערונג איבער דעם געזימס פון א קאמין.

overmarch' *v.* (או-ווער-מארטש') אויסמאטערען דורך צופיעל מארשירען; לאזען צופיעל מארשירען.

overmask' *v.* (או-ווער-מעסק') בעדעקען מיט א מאסקע; פערדעקען, בעהאלטען.

overmast' *v.* (או-ווער-מעסט') אויפשטעלען צו הויכע אדער צו שווערע מאסטען [אויף א שיף].

overmas'ter *v.* (או-ווער-מעס'-טער) בייקומען, איבערוועלטיגען; בעהערשען.

overmatch' *v.* (או-ווער-מעטש') איבערוועלטיגען; איבערטרעפען; חתונה מאכען פון א גרעסערען יחוס.

o'vermatch *n.* (או'-ווער-מעטש) אן איבערטרעפונג, אן איבערשטייגונג, אן איבערגעוואלט.

o'ver-matura'tion *n.* (או'-ווער-מעט-יו-ריי'-שאן) דאס זיין צו אלט צו ערפילען ריכטיג געוויסע פונקציאנען.

o'ver-mature' *a.* (או'-ווער-מע-טיור') איבער די יאהרען, איבער דעם נויטיגען עלטער.

overmeas'ure *v.* (או-ווער-מעזש'-אור) איבערשעצען; צו הויך אבשאצען אדער אבמעסטען.

o'vermeasure *n.* (או'-ווער-מעזש-אור) אן איבערמאס; א צוגאב צו דער מאס, א הכרעה.

overmod'est *a.* (או-ווער-מאד'-עסט) צו בעשיידען.

overmod'estly *adv.* (או-ווער-מאד'-עסט-לי) מיט צופיעל בעשיידענהייט.

overmod'esty *n.* (או-ווער-מאד'-עס-טי) צו גרויסע בעשיידענהייט.

overmount' *v.* (או-ווער-מאונט') שטייגען העכער אלס...; שטייגען צו הויך.

o'vermount *n.* (או'-ווער-מאונט) א פאספארטו איינצופאסען א בילד [א דיקער פאפיער-ראנד ארום א בילד וואס ווערט איינגעפאסט אונטער א גלאז, כדי אבצוטיילען דאס גלאז פון בילד].

overmuch' *a. and adv.* (או-ווער-מאטש') צופיעל, איבערמעסיג; אין א צו הויכען גראד, אין א צו גרויסער מאס.

overmul'tiply *v.* (או-ווער-מאל'-טי-פלאי) צופיעל מאל איבער'חזר'ען, צופיעל מאל כפל'ען; פערמעהרען אין צו גרויסע צאהלען.

overmul'titude *v.* (או-ווער-מאל'-טי-טיוד) איבעריאגען אין צאהל.

overname' *v.* (או-ווער-ניים') ווידערהאלען דעם נאמען; אויסרופען איין נאמען נאך'ן אנדערען.

o'vername *n.* (או'-ווער-ניים) א צונעמעניש, א צונאמען.

overneat' *a.* (או-ווער-ניעט') צו נעט, צו פיין.

overnet' *v.* (או-ווער-נעט') בעדעקען מיט א נעץ.

overnice' *a.* (או-ווער-נאיס') איבערטריבען שעהן, צו שעהן, צו פיין.

overnice'ly *adv.* (או-ווער-נאיס'-לי) צו שעהן, צו פיין.

overnice'ness *n.* (או-ווער-נאיס'-נעס) איבערטריבענע שעהנקייט; צופיעל פיינקייט.

overnight' *adv.* (או-ווער-נאיט') איבער נאכט; דורך נאכט.

o'vernight *a. and n.* (או'-ווער-נאיט) דער פאריגער אווענד; וואס דויערט איבער נאכט; וואס איז געטהאן דורך נאכט; וואס איז שייך צו דעם פאריגען אווענד.

overnu'merous *a.* (או-ווער-ניו'-מע-ראס) צו צאהלרייך.

overoffi'cious *a.* (או-ווער-א-פיש'-אס) צודרינגליך; צו דיענסטפערטיג; וואס מישט זיך צופיעל אין יענעמס עסקים ניט געבעטענערהייד.

overpaint' *v.* (או-ווער-פיינט') מאלען אדער שילדערען מיט צו שטארקע פארבען.

overpart' *v.* (או-ווער-פארט') געבען איינעם א צו שווערע ראלע.

o'verpar'tial *a.* (או'-ווער-פאר'-שעל) צו פארטייאיש.

overpass' *v.* (או-ווער-פעס') אריבערגעהן; פאריבערגעהן; פארבייגעהן; אריבערשטייגען; ניט בעמערקען, דורכלאזען.

overpassed' *a.* (או-ווער-פעסט') פאריבער, פארביי.

overpas'sionate *a.* (או-ווער-פעש'-אנ-אייט) צו ליידענשאפטליך.

overpast' *a.* (או-ווער-פעסט') ז. *overpassed*.

overpay' *v.* (או-ווער-פיי') איבערצאהלען, צאהלען צו פיעל; געבען א צו גרויסע בעלוינונג.

o'verpayment *n.* (או'-ווער-פיי-מענט) אן איבערצאהלונג, א צו גרויסע בעצאהלונג.

overpeer' *v.* (או-ווער-פיער') אריבערקוקען; אריבערשטייגען.

overpeo'ple *v.* (או-ווער-פיע'פל) צופיעל בעפעלקערען.

o'ver-persuade' *v.* (או'-ווער-פער-סהוויד') שטארק איבעררעדען, שטארק בעאיינפלוסען נעגען אימעצענס א מיינונג אדער נייגונג.

overplant' *v.* (או-ווער-פלענט') צופיעל אנפלאנצען.

overplease' *v.* (או-ווער-פליעז') צו שטארק ענטציקען.

o'verplus *n.* (או'-ווער-פלאס) אן איבערפלוס, אן איבערמאס.

overply' *v.* (או-ווער-פלאי') צופיעל אנשטרענגען.

overpoise' *v.* (או-ווער-פאיז') איבערוועגען.

o'verpoise *n.* (או'-ווער-פאיז) אן איבערגעוויכט.

overpol'ish *v.* (או-ווער-פאל'-איש) צופיעל פאלירען.

overpon'derous *a.* (או-ווער-פאנ'-דע-ראס) צו שווער, צו געוויכטיג.

overpop'ulate *v.* (או-ווער-פאפ'-יו-לייט) צופיעל בעפעלקערען.

overpopula'tion *n.* (או-ווער-פאפ-יו-ליי'-שאן) אן איבערבעפעלקערונג, א צו גרויסע בעפעלקערונג.

overpost' *v.* (או-ווער-פאוסט') אריבעריאגען, אריבעראיילען.

o'verpo'tent *a.* (או'-ווער-פאו'-טענט) איבערמעכטיג, צו מעכטיג.

overpow'er *v.* (או-ווער-פאו'-ער) בייקומען, איבערוועלטיגען, גובר זיין.

o'verpower *n.* (או'-ווער-פאו-ער) איבערמאכט, איבערגעוואלט; איבערוועלטיגונג, דאס גובר זיין.

overpow'eringly *adv.* (או-ווער-פאו'-ער-אינג-לי) מיט איבערמאכט; איבערוועלטיגענדיג, גובר זייענדיג.

overpraise' *v.* (או-ווער-פרייז') צופיעל לויבען, צופיעל ריהמען.

overprai'sing *n.* (או-ווער-פריי'-זינג) איבערטריבענע שבחים.

overpress' *v.* (או-ווער-פרעס') צופיעל בעדריקען; צו שטארק דריקען; נידערדריקען, בייקומען, גובר זיין; איבערלאסטען, איבערלאדען.

o'verpressure *n.* (או'-ווער-פרעש-אור) איבערדרוק, א צו שטארקער דרוק, א צו שטארקע בעדריקונג.

o'verpressure-valve *n.* (או'-ווער-פרעש-אור-וועלוו) אן איבערדרוק-ווענטיל, א זיכערהייטס-ווענטיל [א ווענטיל אין א דאמפף-קעסעל, וועלכער עפענט זיך ווען דער דאמפף-דרוק אין קעסעל ווערט צו גרויס].

overprize' *v.* (או-ווער-פראיז') צו הויך שעצען, איבערשעצען.

o'ver-produc'tion *n.* (או'-ווער-פרא-

דאַק׳-שאַן) איבער⸗פּראָדוקציאָן [דאָס פּראָדוצירען סחורות מעהר וויפיעל די נאַכפראַגע איז אויף זיי].

overprompt′ *a.* (אָו-וועך-פּראָמפּט׳) צו בערייט, צו שנעל.

overprompt′ness *n.* (אָו-וועך-פּראַמפּט׳-נעס) איבערטריבענע בערייטוויליגקייט; גרויס גיכקייט.

overproof′ *a.* (אָו-וועך-פּרוהף׳) איבער דער פּראָבע [וועגען ספּיריטוס אָדער אַנדערע אַלקאָהאָלען וואָס זיינען שטאַרקער אַלס די געוועהנליכע פּראָבע].

o′verproud *a.* (אָו׳-וועך-פּראַוד) צו שטאָלץ.

o′ver-pur′chase *n.* (אָו׳-וועך-פּויר׳-טשעס) אַ צו טייערער פּרייז; אַ צו טייערער קויף; דאָס אַנקויפען מעהר ווי נויטיג.

over-rake′ *v.* (אָו-וועך-רייק׳) איבערשטירצען, אומוואַרפען [וועגען אַ שיף וואָס ווערט געוואָרפען פון די ים⸗כוואַליעס]; צופיעל פייניגען; זיין צופיעל אַנגעשטרענגט.

overrank′ *a.* (אָו-וועך-רענק׳) צו רייך, צו פעט; איבערפול.

o′verrate *n.* (אָו׳-וועך-רייט) אַן איבערשעצונג, אַ צו הויכער פּרייז.

overrate′ *v.* (אָו-וועך-רייט׳) איבערשעצען.

I do not wish to overrate my abilities.

overreach′ *v.* (אָו-וועך-ריעטש׳) אַריבערגרייכען; אַריבערשטייגען; אַריבערכיטרעווען, בעטריגען; צו ווייט אויסציהען אָדער אויסשטרעקען; אַנקלאַפּען די הינטערשטע פיס מיט די פאָדערשטע [וועגען אַ פערד וואָס לויפט].

o′verreach *n.* (אָו׳-וועך-ריעטש) אַ וואונד אויף דעם פאָדער⸗פוס פון אַ פערד, וואָס קומט פון אַנקלאַפּען די הינטערשטע פיס מיט די פאָדערשטע ביים לויפען.

overrea′cher *n.* (אָו-וועך-ריע׳-טשער) אַ בעטריגער, אַן אַבנאַרער; אַ פערד וואָס קלאַפּט אַן די פאָדערשטע פיס מיט די הינטערשטע ביים לויפען.

overread′ *v.* (אָו-וועך-ריעד׳) איבערלעזען, איבערלייענען, דורכלעזען; צופיעל לעזען.

overread′ *a.* (אָו-וועך-רעד׳) צופיעל געלעזען.

overreck′on *v.* (אָו-וועך-רעק׳ן) רעכענען צו הויך; צופיעל אַנרעכענען.

o′ver-refine′ *v.* (אָו׳-וועך-רי-פאַין׳) צופיעל פערפיינען; מאַכען אַ צו פיינעם אונטערשיעד.

o′ver-refine′ment *n.* (אָו׳-וועך-רי-פאַינ׳-מענט) צו גרויסע פערפיינערונג.

overrelig′ious *a.* (אָו-וועך-רי-לידזש׳-אָס) צו רעליגיעז, צו פרום.

override′ *v.* (אָו-וועך-ראַיד׳) 1. אַריבערייטען, אַריבערפאָהרען; 2. אַבשאַפען, מאַכען אונגילטיג; 3. צופיעל רייטען; אויסמאַטערען פון צופיעל רייטען; 4. אַריבעריאָגען אין רייטען; 5. אין כירורגיע — אַריבערלעגען איינע איבער די אַנדערע [וועגען די שטיקלעך פון אַ געבראָכענעם ביין].

2. The last decision of the court overrides all previous decisions.

override′ one's commis′sion (אָו-וועך-ראַיד׳ הוואַנז קאָ-מיש׳-אָן) איינגענעמען אָדער ווילקירליך זיך פיהרען אין אַמט.

o′verrigged *a.* (אָו׳-וועך-ריגד) מיט צו שווערער אויסשטאַטונג, מיט צו שווערע שטריק⸗ווערק [וועגען אַ שיף].

o′ver-right′eous *a.* (אָו׳-וועך-ראַי׳-טשאָס) צו גערעכטיג, צו עהרליך, צו וצדקתך׳דיג.

overrig′id *a.* (אָו-וועך-רידזש׳-איד) צו שטרענג.

overripe′ *a.* (אָו-וועך-ראַיפּ׳) צו רייף.

overri′pen *v.* (אָו-וועך-ראַי׳פּן) מאַכען צו רייף.

overroast′ *v.* (אָו-וועך-ראָוסט׳) צופיעל בראָטען.

overrule′ *v.* (אָו-וועך-רוהל׳) ענטשיידען דאַגעגען, צוריקווייזען, פערוואַרפען; איבערוועלטיגען, בעהערשען, קאָנטראָלירען; רעגירען, ווענדען אין אַן אַנדער ריכטונג.

overru′ler *n.* (אָו-וועך-רוה׳-לער) אַן איבערוועלטיגער, אַ בעהערשער, אַ רעגירער.

overru′ling *a.* (אָו-וועך-רוה׳-לינג) וואָס געברויכט אַ הערשענדע אָדער קאָנטראָלירענדע מאַכט; וואָס בענוצט די אויטאָריטעט צוריקצואווייזען אַ בעשלוס.

overru′lingly *adv.* (אָו-וועך-רוה׳-לינג-לי) געברויכענדיג אַ הערשענדע אָדער קאָנטראָלירענדע מאַכט; בענוצענדיג די אויטאָריטעט צוריקצואווייזען אַ בעשלוס.

overrun′ *v.* (אָו-וועך-ראַן׳) אַריבערלויפען, אַריבעריאָגען; צו ווייט לויפען; לאָזען צו ווייט לויפען; אַריבערפאָהרען [און בעשעדיגען]; צוטראָמפּלען, מאַכען אַ תל; גובר זיין, בייקומען, איבערוועלטיגען; איבערלויפען, איבערפליסען, איבערשווענען, פערפלייצען; דורכזעהן, דורכלויפען מיט די אויגען; דורכלויפען מיט׳ן געדאַנק; אַנטלויפען, מאַכען פּליטה; אַריבערטראָגען דרוק⸗זאַץ פון אַ שורה אָדער פון אַ זייט צו דער צווייטער.

o′verrun *n.* (אָו׳-וועך-ראַן) דאָס אַריבערלויפען; די מאָס אויף וויפיעל עס לויפט אַריבער; אַ הכרעה, אַן איבערמאָס.

overrun′ner *n.* (אָו-וועך-ראַנ׳-ער) אַן אַריבערלויפער.

overrun′ the con′stable (אָו-וועך-ראַן׳ טהי קאַנ׳-סטעבל) לעבען איבער די מיטלען.

oversail′ *v.* (אָו-וועך-סייל׳) אין אַרכיטעקטור — אַרויסשטאַרצען אַריבער דעם פראָנט.

overscent′ *v.* (אָו-וועך-סענט׳) אַריבערשמעקען [לאָזען אַ גערוך, וועלכער זאָל ניט לאָזען פיהלען דעם פריהעריגען גערוך].

o′ver-scru′pulous *a.* (אָו׳-וועך-סקרו׳-פּיו-לאָס) צו געוויסענהאַפט, צו פּאָרזיכטיג.

o′ver-scru′pulousness *n.* (אָו׳-וועך-סקרו׳-פּיו-לאָס-נעס) צופיעל געוויסענהאַפטיגקייט, צו גרויסע פּאָרזיכטיגקייט אָדער איבערלעגונג.

o′versea *a.* (אָו׳-וועך-סיע) פון יענער זייט ים; אויסלענדיש.

o′versea′ *adv.* (אָו׳-וועך-סיע׳) מעבר לים, איבער יענער זייט ים.

o′verseas′ *adv.* (אָו׳-וועך-סיעז׳) ז. *oversea*.

oversee′ *v.* (אָו-וועך-סיע׳) 1. אויפזעהן, אַכטונג געבען; 2. פערזעהן, ניט בעמערקען.

1. Please oversee all the arrangements for the dinner to-night.

overseer′ *n.* (אָו-וועך-סיער׳) אַן אויפזעהער; אַן אויפזעהער איבער אַרבייטער; אַ משגיח.

oversell′ *v.* (אָו-וועך-סעל׳) צו טייער פערקויפען; פערקויפען מעהר וויפיעל מען האָט.

oversen′sitive *a.* (אָו-וועך-סענ׳-סי-טיוו) צו עמפּפינדליך.

overset′ *v.* (אָו-וועך-סעט׳) אומוואַרפען, אומשטירצען; איבערקעהרען; אומגעוואָרפען ווערען; איבערגעקעהרט ווערען.

o′verset *n.* (אָו׳-וועך-סעט) אַן איבערקעהרעניש, אַ חורבן.

oversew′ *v.* (אָו-וועך-סאָו׳) אַריבערנעהען, אַריבערוואַרפען די שטעך איבער׳ן ברעג.

overshade′ *v.* (אָו-וועך-שייד׳) אַריבערציהען מיט אַ שאָטען, טונקעל מאַכען.

overshad′ow *v.* (אָו-וועך-שעד׳-אָו) בעדעקען מיט אַ שאָטען; בעשיצען.

overshad′ower *n.* (אָו-וועך-שעד׳-אָ-ער) איינער וואָס וואַרפט אַ שאָטען אויף עמוואָס.

o′vershoe *n.* (אָו׳-וועך-שוה) אַ קאַלאָש.

overshoot′ *v.* (אָו-וועך-שוהט׳) אַריבערשיסען; שיסען צו ווייט; צו ווייט פערקריכען, אַריבערטרעטען די גרענעצען, אַריבערכאַפּען די מאָס.

overshoot′ one's self (אָו-וועך-שוהט׳ הוואַנז סעלף) איבערכאַפּען די מאָס; צופיעל וואַגען; צופיעל אונטערנעהמען; אונטערנעהמען איבער די כוחות.

overshot′ *a.* (אָו-וועך-שאָט׳) אַריבערגעשאָסען; געשאָסען צו ווייט; צו ווייט פערקראָכען; אַריבערגעכאַפּט די מאָס; געכאַפּט אַ צו גרויסע כוסה [שכור]; וואָס די אויבערשטע ציינער זיינען אַרויסגעשטאַרצט איבער די אונטערשטע [ווי ביי הינד]; וואָס ווערט געטריבען דורך אַ וואַסער⸗שטראָם וואָס גיסט זיך פון אויבען [וועגען אַ וואַסער⸗ראַד].

o′vershot *n.* (אָו׳-וועך-שאָט) אַ וואַסער⸗שטראָם וואָס בעטרייבט אַן איבערגוס וואַסער⸗ראַד; אַ מיהל מיט אַן איבערגוס וואַסער⸗ראַד.

ז. *overshot water-wheel*.

o′vershot wa′ter-wheel (אָו׳-וועך-שאָט הוואָה׳-טער-הוויעל) אַן איבערגוס וואַסער⸗ראַד [אַ וואַסער⸗ראַד וואָס ווערט בעטריבען דורך אַ וואַסער⸗שטראָם וועלכער גיסט זיך אויף דעם ראַד⸗ראַנד פון אויבען].

Overshot Water-wheel

o′versight *n.* (אָו׳-וועך-סאַיט) 1. אויפזיכט, השגחה; 2. אַ פערזעהן, אַ פעהלער.

1. The manager has oversight over all the departments. 2. The failure to send the letter was an oversight on my part.

o′versightedness *n.* (אָו׳-וועך-סאַיט-עד-נעס) ווייט⸗זיכטיגקייט.

o′versize *n.* (אָו׳-וועך-סאַיז) אַן איבערטריבענע גרויס.

overskip′ *v.* (אָו-וועך-סקיפּ׳) איבערשפּרינגען; איבערהיפּען, אויסלאָזען; פערביינעהן אַהן צו בעמערקען, פערנאַכלעסיגען.

o′verskirt *n.* (אָו׳-וועך-סקוירט) אַן אויבער⸗קלייד.

o'verslaugh *n.* (אָו'-וועָר-סלאָה) א דאַמבע, א זאַמד-באַנק אין א טייך.

overslaugh' *v.* (אָו-וועָר-סלאָה') הינדערען; אבהאַלטען, פערהאַלטען; אַריבערגעהן איבער איינעם צו גונסטען פון אן אנדערען [ווי ביים אנשטעלען אויף אן אמט].

oversleep' *v.* (אָו-וועָר-סליעפּ') פערשלאָפען, שלאָפען צו שפּעט.

overslip' *v.* (אָו-וועָר-סליפּ') דורכלאָזען, פערביילאָזען; פערנאַכלעסיגען.

oversnow' *v.* (אָו-וועָר-סנאָו') איבערשנייען, בעדעקען מיט שניי; וויים ווערען, ווי בעדעקט מיט שניי; גרוי ווערען, אַלט ווערען.

oversold' *a.* (אָו-וועָר-סאָולד') צו טייער פערקויפט; פערקויפט מעהר וויפיעל מען קען ליפערען.

oversoon' *adv.* (אָו-וועָר-סוהן') צו באַלד.

oversor'row *v.* (אָו-וועָר-סאָר'-אָו) צופיעל בעקלאָגען אדער בעדויערען; צו שטאַרק פערדריסען.

o'ver-soul *n.* (אָו'-וועָר-סאָול) דער איבער-גייסט; גאָט אַלס דער גייסט פון יעדער עקזיסטענץ.

oversow' *v.* (אָו-וועָר-סאָו') צופיעל פערזייהען; בעזייהען, בעשפּרענקלען.

overspan' *v.* (אָו-וועָר-ספּען') אַריבערשפּאַנען, אַריבערציהען, אַריבערשטרעקען.

overspeak' *v.* (אָו-וועָר-ספּיעק') צופיעל ריידען, געברויכען צופיעל ווערטער.

overspent' *a.* (אָו-וועָר-ספּענט') איבערמיעדעט, שטאַרק אבגעמאַטערט.

overspread' *v.* (אָו-וועָר-ספּרעד') אַריבערשפּרייטען, איבערדעקען; זיין אַריבערגעדעקט.

overspring' *v.* (אָו-וועָר-ספּרינג') אַריבערשפּרינגען.

overstain' *v.* (אָו-וועָר-סטיין') בעפלעקען, בעשמוצען, פערשמיערען.

overstand' *v.* (אָו-וועָר-סטענד') שטעהן צו שטרענג פאַר די פאָדערונגען אדער בעדינגונגען.

overstare' *v.* (אָו-וועָר-סטעהר') אַרויסבריינגען פון געדולד אנקוקענדיג מיט שטאַרע בליקען.

overstate' *v.* (אָו-וועָר-סטייט') איבערטרייבען, מגזם זיין.

overstate'ment *n.* (אָו-וועָר-סטייט'-מענט) אן איבערטריבענע בעהויפּטונג, אן איבערטרייבונג, א גוזמא.

overstay' *v.* (אָו-וועָר-סטיי') שטעהן צו לאַנג, שטעהן איבער דער צייט.

overstep' *v.* (אָו-וועָר-סטעפּ') איבערטרעטען.

Government officials must be careful not to overstep their authority.

o'verstock *n.* (אָו'-וועָר-סטאָק) א צו גרויסער זאַפּאַס, א גרויסער איבערפלוס, א צו גרויסער פאָרראַט.

overstock' *v.* (אָו-וועָר-סטאָק') איבערפילען, צופיעל אנגרייטען, צופיעל אנשאַפען.

The market is overstocked with goods.

overstore' *v.* (אָו-וועָר-סטאָור') איבערפילען, צופיעל אנפּאַקען.

o'verstrain *n.* (אָו'-וועָר-סטריין) א צו גרויסע אנשטרענגונג.

overstrain' *v.* (אָו-וועָר-סטריין') זיך צופיעל אנשטרענגען; צו שטאַרק אנציהען אדער אויסשטרעקען.

overstream' *v.* (אָו-וועָר-סטריעם') איבערשטרעמען, איבערפלייצען.

overstretch' *v.* (אָו-וועָר-סטרעטש') צופיעל אויסציהען, צו שטאַרק אויסשטרעקען.

overstrew' *v.* (אָו-וועָר-סטרוה') בעשטרייען, בעשפּרענקלען.

overstring' *v.* (אָו-וועָר-סטרינג') ציהען די סטרונעס פון א פּיאַנאָ אין צוויי אבטיילונגען וועלכע קרייצען זיך.

overstrung' *a.* (אָו-וועָר-סטראַנג') צו שטאַרק אנגעצויגען, צו שטאַרק אנגעשטרענגט [וועגען נערווען]; וואָס האָט צוויי אבטיילונגען סטרונעס וועלכע קרייצען זיך [וועגען א פּיאַנאָ].

overstud'ied *a.* (אָו-וועָר-סטאַד'-איד) צופיעל שטודירט; צו געלערענט.

o'verstudy *n.* (אָו'-וועָר-סטאַד-אי) אן איבערמעסיגעס שטודיום.

overstud'y *v.* (אָו-וועָר-סטאַד'-אי) צופיעל שטודירען.

oversup' *v.* (אָו-וועָר-סאַפּ') צופיעל עסען אדער טרינקען.

o'versupply *n.* (אָו'-וועָר-סאַ-פּלאַי) א צו גרויסער זאַפּאַס אדער פאָרראַט.

oversupply' *v.* (אָו-וועָר-סאַ-פּלאַי') בעזאָרגען מיט א צו גרויסען זאַפּאַס אדער פאָרראַט.

o'versure *a.* (אָו'-וועָר-שוהר). צו זיכער.

oversway' *v.* (אָו-וועָר-סהוויי') איבערוועלטיגען, בייקומען, גובר זיין, מנצח זיין.

overswell' *v.* (אָו-וועָר-סהוועל') איבערלויפען, איבערפליסען.

o'vert *a.* (אָו'-וואירט), אָפען, עפענטליך, אָפענבאַר.

o'vert act (אָו'-וואירט עקט) אין קרימינעלער געזעצגעבונג — די פערברעכערישע טהאַט גופא [אין געגענזאַץ צו אַלעם וואָס האָט א שייכות מיט דער טהאַט].

overtake' *v.* (אָו-וועָר-טייק') 1. איבערנעהמען, פּאַקען, אניאָגען; 2. פערכאַפּען; איבעררעשען, קומען אונערוואַרטעט; 3. צוטומלען; פער'שכור'ען.

1. He ran so fast that nobody could overtake him. 2. All were overtaken with surprise by the good news.

overtalk' *v.* (אָו-וועָר-טאָהק') צופיעל רעדען, אַריבערכאַפּען די מאָס אין רעדען.

overtask' *v.* (אָו-וועָר-טעסק') צופיעל בעלאַסטען [מיט ארבייט אדער פליכטען].

The pupils are overtasked with lessons.

o'vertask *n.* (אָו'-וועָר-טעסק) א צו שווערע בעלאַסטונג.

overtax' *v.* (אָו-וועָר-טעקס') 1. אַרויפלעגען צו גרויסע שטייערען; 2. אַרויסדריקען צופיעל.

2. He overtaxed his energies on his last journey.

overteemed' *a.* (אָו-וועָר-טיעמד') אויסגעמאַטערט, ערשעפּט דורך צופיעל געבעהרען אדער דורך צו שטאַרקער פרוכטבאַרקייט.

o'ver there (אָו'-וועָר טהער) אָט דאָרט.

"Where is my hat" ? Over there.

o'ver the way (אָו'-וועָר טהי הוויי) געגענאיבער, איבער'ן וועג.

overthrow' *v.* (אָו-וועָר-טהראָו') אומוואַרפען; איבערקעהרען; אומשטירצען; בייקומען, בעזיעגען; פערניכטען, צושטערען, רואינירען; מאַכען א תל; מאַכען צו גארנישט; אין קריקעט-שפּיעל — פערוואַרפען דעם באַל צו ווייט.

o'verthrow *n.* (אָו'-וועָר-טהראָו) אומוואַרפונג; אומשטירצונג; פערניכטונג; נידערלאַגע; דאָס מאַכען אדער ווערען צו נישט.

The revolution resulted in the overthrow of the government.

o'ver-throw *n.* (אָו'-וועָר-טהראָו) אין קריקעט-שפּיעל — דאָס פערוואַרפען א באַל צו ווייט.

overthrow'er *n.* (אָו-וועָר-טהראָו'-ער) איינער וואָס וואַרפט אום, שטירצט, צושטערט אדער פערניכטעט.

overtilt' *v.* (אָו-וועָר-טילט') איבערקעהרען, אומוואַרפען.

o'vertime *n.* (אָו'-וועָר-טאַים) איבערשטונדען, איבער-צייט [די צייט וואָס מען ארבייט נאָך דער געוועהנליכער ארבייטס-צייט].

o'vertime' *adv.* (אָו'-וועָר-טאַים') אין עקסטרא צייט, אין די איבער-שטונדען.

overtire' *v.* (אָו-וועָר-טאַיר') צו שטאַרק אבמאַטערען; ווערען צו שטאַרק אויסגעמאַטערט.

overti'tle *v.* (אָו-וועָר-טאַי'טל) גיבען א צו הויכען טיטעל; צוגעבען עפּעס צופיעל ווערטה.

o'vertly *adv.* (אָו'-וואירט-לי) אויף אן אָפענעם, אָפענבאַרען אדער עפענטליכען אופן.

overtoil' *v.* (אָו-וועָר-טאָיל') אויסמאַטערען מיט צופיעל ארבייט.

over-toise' *v.* (אָו-וועָר-טאָיז') איבערמעסטען, אויסמעסטען.

o'vertone *n.* (אָו'-וועָר-טאָון) אן אויבער-טאָן.

overtop' *v.* (אָו-וועָר-טאָפּ') איבערשטייגען אין הויך; איבערטרעפען, איבערשטייגען; פערטונקלען [מיט גרויסקייט, קראַפט א. ז. וו.].

overtow'er *v.* (אָו-וועָר-טאָו'-ער) גרייכען צו הויך; אַריבערגרייכען, אַריבערשטייגען.

overtrade' *v.* (אָו-וועָר-טרייד') האַנדלען איבער די קרעפטען, קויפען מעהר ווי דאָס קאַפּיטאַל ערלויבט.

overtrip' *v.* (אָו-וועָר-טריפּ') לייכט און נעשיקט אַריבערגעהן.

overtrust' *v.* (אָו-וועָר-טראַסט') צופיעל טרויען.

o'vertrust *n.* (אָו'-וועָר-טראַסט) א צו גרויסער פערטרויען.

o'verture *n. and v.* (אָו'-וואיר-טשור) אן אוווערטיורע, א מוזיקאַלישע איינלייטונג [ווי למשל פון אן אָפּערא]; א הקדמה; א פאָרשלאַג; א פאָרמעלער פאָרשלאַג צו א קירכען-געריכט; מאַכען א פאָרשלאַג צו א קירכען-געריכט.

overturn' *v.* (אָו-וועָר-טוירן') איבערקעהרען, אומוואַרפען; צושטערען, פערניכטען, מאַכען צו גארנישט; אומשטירצען, בייקומען; זיך איבערקעהרען.

o'verturn *n.* (אָו'-וועָר-טוירן) אומוואַרפונג, איבערקעהרונג; צושטערונג; א רעפריין [א טייל פון א ליעד וואָס ווידערהאָלט זיך נאָך יעדען פערז].

overtur'ner *n.* (אָו-וועָר-טויר'-נער) אן אומוואַרפער, אן איבערקעהרער, א צושטערער.

overtwine' *v.* (אָו-וועָר-טהוואַין') אַרומפלעכטען, אַריינפלעכטען.

overuse' *v.* (אָו-וועָר-יוז') געברויכען צופיעל אדער צו אָפט.

o'veruse *n.* (אָו'-וועָר-יוס) א צו אָפטער אדער צו גרויסער געברויך.

overvalua'tion *n.* (אָו-וועָר-וועל-יו-איי'-שאָן) אן איבערשעצונג, א צו הויכע שעצונג.

overval'ue *v.* (אָו-וועָר-וועל'-יו) איבערשעצען, שעצען צו הויך; איבערשטייגען אין ווערטה.

overveil' *v.* (אָו-וועָר-וויילּ') בעדעקען

מיט א שלייער אדער וואואל; איינהילען, פערהילען.

overview' *v.* (או-ווער-וויו') בעקוקען פון דער הויך; זיך ערהויבען איבער...; אויפפאסען.

overvote' *v.* (או-ווער-וואוט') אריבערשטימען; האבען א גרעסערע צאהל שטימען.

overwalk' *v.* (או-ווער-הוואהק') אריבערגעהן.

overwash' *v.* (או-ווער-הוואש') איבערפליסען, פערפלייצען, בעדעקען.

overwatch' *v.* (או-ווער-הוואטש') צופיעל וואכען אדער היטען; ערמידען דורך לאנגען וואכען; וואכען צו לאנג אדער צו שפעט; אויפפאסען אדער וואכען איבער עפעס.

overwear' *v.* (או-ווער-הוועהר') צופיעל טראגען אדער געברויכען; שטארק אבטראגען; ערשעפען; אויסמאטערען, שטארק אנשטרענגען.

o'verwear *n.* (או'-ווער-הוועהר) אויבער=קליידער.

overwear'y *v.* (או-ווער-הוויער'-אי) אויסמאטערען.

overween' *v.* (או-ווער-הוויען') האבען א צו הויכע מיינונג [הויפטזעכליך וועגען זיך אליין].

overwee'ning *n.* (או-ווער-הוויע'-נינג) דאס האלטען פון זיך צו שטארק; דאס זיין גדול'דיג ביי זיך.

overwee'ning ambi'tion (או-ווער-הוויע'-נינג עמ-ביש'-אן) א צו שטארק איבערטריבענע אמביציע.

overwee'ningly *adv.* (או-ווער-הוויע'-נינג-לי) מיט א צו הויכער מיינונג וועגען זיך; מיט גדלות, מיט גאוה.

overwee'ningness *n.* (או-ווער-הוויע'-נינג-נעס) דאס האלטען פון זיך צופיעל; גדלות, גאוה.

overweigh' *v.* (או-ווער-הוויי') אריבערוועגען, וועגען מעהר; איבערטרעפען, איבערשטייגען.

o'verweight *n.* (או'-ווער-הווייט) איבערגעוויכט, הכרעה.

overweight' *v.* (או-ווער-הווייט') אראבציהען, אראבוועגען; בעלאסטען צו שטארק; שטערען.

The moral purpose of a book often overweights its art.

overwell' *v.* (או-ווער-הוועל') אריבערפליסען.

overwent' (או-ווער-הווענט') איבערגעגאנגען; איבערגעטראפען, איבערגעשטיגען. ז. *overgo*

overwhelm' *v.* (או-ווער-הוועלם') איבערוועלטיגען; בייקומען; פערפלייצען; בעדעקען; פערשלינגען.

Don't overwhelm me with your complaints.

overwhel'ming *a.* (או-ווער-הוועל'-מינג) וואס איבערוועלטיגט, וואס איז גובר.

overwhel'mingly *adv* (או-ווער-הוועל'-מינג-לי) איבערוועלטיגענדיג.

overwind' *v.* (או-ווער-הוואינד') צו שטארק אנדרעהען, צו שטארק אנציהען [א זייגער].

overwing' *v.* (או-ווער-הווינג') אריבערפליהען; איבערשטייגען אין פליהען; גרייכען איבער דעם פלאנג [פון אן ארמעע].

overwise' *a.* (או-ווער-הוואיז') צו קלוג, צו געשייט; וואס פיינט זיך אויס מיט חכמה.

overwise'ly *adv.* (או-ווער-הוואיז'-לי) צו קלוג; זיך אויספייענדיג מיט חכמה.

overwise'ness *n.* (או-ווער-הוואיז'-נעס) צו גרויסע קלוגהייט; געמאכטע חכמה; חכמה צוליעב אויספיינען זיך.

overwood'y *a.* (או-ווער-הוואוד'-אי) צו רייך אין האלץ; וואס בריינגט ארויס מעהר צווייגען ווי פרוכט [וועגען פרוכט=בוימער].

o'verword *n.* (או'-ווער-הוואירד) דער הויפט געדאנק; א פראזע וואס ווידערהאלט זיך; א רעפריין [א פערז פון א ליעד וואס ווידערהאלט זיך נאך יעדען פערז].

overwork' *v.* (או-ווער-הוואירק') איבערארבייטען, אויסמאטערען דורך צופיעל ארבייט, ארויפווארפען צופיעל ארבייט.

o'verwork *n.* (או'-ווער-הוואירק) דאס איבערארבייטען זיך, דאס צופיעל ארבייטען; איבער=ארבייט, ארבייט וואס ווערט געטהאן אין איבער=שטונדען [עקסטרא שטונדען נאך דער געוועהנליכען ארבייטס=צייט].

overworn' (או-ווער-הוואורן') צופיעל אבגעניצט; שטארק אבגעטראגען; ערשעפט, אויסגעמאטערט; שטארק אנגעשטרענגט; פערעלטערט, וואס איז שוין מעהר ניט אין געברויך. ז. *overwear*

overwor'ry *n.* (או-ווער-הוואר'-אי) דאס צופיעל דאגה'נען.

overwrest' *v.* (או-ווער-רעסט') קאליע מאכען, בריינגען אין אונארדנונג.

overwres'tle *v.* (או-ווער-רעס'ל) בייקומען ביים ראנגלען=זיך.

overwrite' *v.* (או-ווער-ראיט') אריבערשרייבען, שרייבען אויף געשריבענעם; ארויפשרייבען א נאמען [פון א מאנוסקריפט]; איבערשרייבען; שרייבען צופיעל [הויפטזעכליך גוטעס וועגען זיך].

overwrought' *a.* (או-ווער-ראהט') איבערגעארבייט; צופיעל אנגעשטרענגט אדער אויפגערעגט; אין גאנצען בעדעקט מיט בעציערונגען; צופיעל בעארבייט אדער אויסגעארבייט. ז. *overwork*

ovibo'vine *n. and a.* (או-ווי-באו'-ווין) דער שעפס=אקס [אזא אקס וואס האט אין איינעגע פרטים דעם אויסזעהן פון א שעפס]; עהנליך צו א שעפס און אן אקס.

ovic'ular *a.* (א-וויק'-יו-לער) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו אן איי.

ovic'ulated *a.* (א-וויק'-יו-ליי-טעד) אין ארכיטעקטור — וואס האט איי=פערמיגע ארנאמענטען.

Ovid'ian *a.* (א-וויד'-אי-ען) וואס איז שייך צום רוימישען פאעט אוויד נאזאנס [געבוירען 43 יאהר פאר קריסטוס'עס געבורט].

o'viduct *n.* (או'-ווי-דאקט) דער קאנאל אדער רעהר אין געשלעכטס=ארגאן פון א נקבה [ביי מענשען און חיות], דורך וועלכען עס געהט דורך דאס איי.

ovif'erous *a.* (א-וויפ'-ע-ראס) וואס בריינגט אייער, וואס האט אייער; וואס לעגט אייער.

o'viform *a.* (או'-ווי-פארם) איי=פערמיג, ווי אן איי; עהנליך צו א שעפס.

o'vigerm *n.* (או'-ווי-דזשירם) אין ביאלאגיע — אן איי.

ovig'erous *a.* (או-ווידזש'-ע-ראס) ז. *oviferous*

o'vine *a. and n.* (או'-ווין) שעפסיש, וואס געהערט צו שאף; א שעפס.

ovip'arous *a.* (א-וויפ'-ע-ראס) וואס לעגט אייער, אייער=לעגענד.

ovip'arously *adv.* (א-וויפ'-ע-ראס-לי) לעגענדיג אייער.

ovip'arousness *n.* (א-וויפ'-ע-ראס-נעס) דאס לעגען אייער.

ovipos'it *v.* (או-ווי-פאז'-איט) לעגען אייער.

oviposi'tion *n.* (או-ווי-פא-זיש'-אן) דאס לעגען אייער [ספעציעל דורך א רעהרען=פערמיגען ארגאן, ווי ביי געוויסע אינזעקטען]. ז. *ovipositor*

ovipos'itor *n.* (או-ווי-פאז'-אי-טאר) דער לעג=שטאכעל [דער שטאכעל=פערמיגער עק פון געוויסע אינזעקטען, ווי היישעריקען, דורך וועלכען זיי לעגען די אייעלעך].

o'visac *n.* (או'-ווי-סעק) דאס אייער=זעקעל [אין ווייבליכען קערפער].

o'vism *n.* (או'-וויזם) די לעהרע, אז דאס איי ענטהאלט אין זיך אלע ארגאנען פון דער צוקינפטיגער בעשעפעניש.

o'void *a. and n.* (או'-וואיד) איי=פערמיג; אן איי=פערמיגער קערפער.

o'volo *n.* (או'-ווא-לאו) אין ארכיטעקטור — א געזימס אדער פערציערונגס=לייסט געמאכט רונד אין דער פארם פון א פיערטעל קרייז.

ovol'ogy *n.* (א-וואל'-א-דזשי) ז. *oology*

ovovivip'arous *a.* (או-ווא-וואי-וויפ'-ע-ראס) וואס טראגט אייער, אבער בריהט זיי אויס, ווען זיי ליעגען נאך אין קערפער [אזוי, דאס די קינדער ווערען געבארען לעבעדיגע], ווי ביי געוויסע פיש, רעפטילען און אינזעקטען.

ovula'tion *n.* (או-וויו-ליי'-שאן) די אויסבילדונג און די אויסטיילונג פון די אייעלעך אין אייער=שטאק [אין קערפער פון א נקבה ביי מענשען און חיות].

o'vule *n.* (או'-וויול) דאס אונבעפרוכטעטע אייעלע.

o'vum *n.* (או'-וואם) דאס אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן ארגאניזם; אין ארכיטעקטור — אן איי=פערמיגער ארנאמענט אדער פערציערונג פון א געביידע.

owe *v.* (או) 1. זיין שולדיג; 2. זיין פערפליכטעט.

1. I owe you five dollars. 2. You owe it to yourself to see this matter through.

Ow'enite *n.* (או'-ען-אית) א נאכפאלגער פון ראבערט אוען [געב. 1771, געשטארבען 1858], וועלכער האט געשטרעבט איינצופיהרען א סאציאליסטישע ארדנונג דורך בויען קאאפעראטיווע פראדוקציאנס=געזעלשאפטען און קאמוניסטישע קאלאניעס.

ow'ing (או'-אינג) שולדיג; צו פערדאנקען. ז. *owe*

owl *n.* (אול) די אייַלע אדער סאווא [א נאכט=רויב=פויגעל מיט א רונדען דיקען קאפ, מיט א נאז=עהנליכען שפיציג אויסגעבויגענעם שנאבעל און גרויסע רונדע אויגען, וועלכע זיינען ארום בעוואקסען מיט א רונדען קריינדעל פון פעדערען]; א געוויסער מין הויז=טויבען; א מענש וואס זיצט ביז שפעט אין דער נאכט [צוליעב געשעפט אדער צייט=פערטרייב].

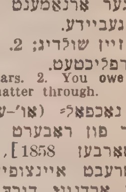

Owl

ow'let *n.* (או'-לעט) א קליינער נאכט=פויגעל.

owl'-eyed *a.* (אול'-איד) מיט אויגען ווי פון אן אייַלע אדער סאווא; וואס זעהט גוט ביינאכט.

ow'lish *a.* (אַו'-ליש) ווי אײלע־אַרטיג, ווי אַ סאָווע; ווי אַ נאַכט־פויגעל; וואָס האָט אַן אויסזעהען פון צופיעל ערנסט אָדער חכמה; טעמפּ, דום, נאַריש.

ow'lishness *n.* (אַו'-ליש-נעס) די נאַ־טור אָדער דער כאַראַקטער פון אַן אײלע אָדער סאָווע; דומקייט, אונגעלומפּערט־קייט.

owl'-light *n.* (אַול'-לאַיט) אַ שימערנ־דער שיין; ניט קלאָרע ליכטיגקייט; בין השמשות.

ow'ly *a.* (אַו'-לי) וואָס זעהט ניט בע־סער ווי אַן אײלע אָדער סאָווע ביי טאָג; אַ שלעכטע ראיה.

own *a. and v.* (אָון) מיט; אייגענע. 1. דעם אייגענעם; פון דעם אייגענעם; וואָס בעלאַנגט צו זיך אַליין און ניט צו קיין אַנדערען; 2. בעזיצען; האָבען; פערמאָ־גען; 3. אַנערקענען; מודה זיין; צוגעבען; 4. בעטראַכטען אַלס אַן אייגענעם אָדער אייגענע.

1. I bought the house with my **own** money. Mind your **own** business. 2. He **owns** a large estate. 4. I **own** him as a son.

own accord' (אָון ע-קאָהרד') אייגענ־ווילליג, פרייוויליג.

He did this of his **own** accord.

ow'ner *n.* (אָו'-נער) אַן אייגענטימער, אַ בעל־הבית, אַ בעזיצער.

ow'nerless *a.* (אָו'-נער-לעס) וואָס האָט ניט קיין בעל־הבית.

ow'nership *n.* (אָו'-נער-שיפּ) דאָס איי־גענטומס־רעכט, דאָס בעזיץ־רעכט.

own up (אָון אַפּ) פּאָלשטענדיג מודה זיין; צוגעבען.

He **owns up** to his faults.

ox *n.* (אָקס) אַן אָקס; אַ רינד.

ox'alate *n.* (אָק'-סע-לייט) דאָס אָקסאַל־זויערע זאַלץ [אַ מין כעמישעס זאַלץ וואָס בעקומט זיך פון דער פערבינדונג פון אָקסאַל אָדער שטשאַוו־זויערע מיט אַ באַ־זע אָדער גרונד־שטאָף. ז. *base*].

oxal'ic ac'id (אָק-סעל'-איק עס'-איד) אָקסאַל־זויערע [אַ כעמישע זויערע וואָס בעקומט זיך פון שטשאַוו און אַנדערע גראָזען און האָט די פאָרם פון אונקאָליר־טע קריסטאַלען. גרויסע דאָזען פון דיע־זער זויערע זיינען גיפ־טיג].

Ox-bot

ox'-bot *n.* (אָקס'-באָט) די אָקסען־פליעג, אַ מין פליעג וואָס לעגט איה־רע אייעלעך אונטער דער פעל פון אַ בהמה; די לאַרווע פון דיע־זער פליעג.

ox'-bow *n.* (אָקס'-באָו) דער האַלז־בויגען פון אַן אָקסען־יאָך [אַן אויסגעבויגענער שטעקען וואָס שטעלט זיך אריין מיט ביי־דע שפּיצען אין יאָך פון אַן אָקס און דיענט ווי אַ כאָמוט]; אַן אויסבויגונג פון אַ טייך.

ox'en *n.* (אָקסען) אָקסען.

ox'-eyed *a.* (אָקס'-איד) אָקסען־אויגיג, מיט אָקסענע אויגען, וואָס האָט גרויסע אויגען.

ox'-fly *n.* (אָקס'-פלאַי) די אָקסען־פליעג. ז. *ox-bot*.

ox'-gall *n.* (אָקס'-גאָהל) אָקסען־גאַל [אַ ביטערע פליסיגקייט, וועלכע עס טיילט אויס די לעבער פון אַן אָקס].

ox'-hide *n.* (אָקס'-האַיד) אָקסען־פעל.

ox'id *n.* (אָק'-סיד) אַן — אין כעמיע אָקסיד, אַ זויער־שטאָף־פערבינדונג, אַ כע־מישע פערבינדונג פון זויער־שטאָף מיט אַן אַנדער עלעמענט.

oxidabil'ity *n.* (אָק-סי-דע-ביל'-אי-טי) אָקסידירבאַרקייט, דאָס קענען פערוואַנ־דעלט ווערען אין אַן אָקסיד. ז. *oxid*.

ox'idable *a.* (אָק'-סי-דעבל) וואָס קען פערוואַנדעלט ווערען אין אַן אָקסיד. ז. *oxid*.

ox'idate *v.* (אָק'-סי-דייט) פערוואַנד־לען אין אַן אָקסיד, פעראייניגען מיט זויי־ער־שטאָף [ווי געוויסע מעטאַלען].

oxida'tion *n.* (אָק-סי-דיי'-שאַן) דאָס אָקסידירען, דאָס פערבינדען אַ געוויסען כעמישען עלעמענט מיט זויער־שטאָף.

oxida'tional *a.* (אָק-סי-דיי'-שאַנ-על) וואָס איז שייך צו אָקסידירונג אָדער פער־אייניגונג פון אַ כעמישען עלעמענט מיט זויער־שטאָף.

ox'idize *v.* (אָק'-סי-דאַיז) אָקסידירען, פעראייניגען אַ געוויסען כעמישען עלע־מענט מיט זויער־שטאָף.

ox'idizement *n.* (אָק'-סי-דאַיז-מענט) ז. *oxidation*.

ox'lip *n.* (אָקס'-ליפּ) אַזאַ ענגלישע בלום וואָס ווערט קולטיווירט אין אַמעריקאַ און ווערט בענוצט אַלס אַ מיטעל איינצושפּ־ריצען שמערצען.

Oxon. פערקירצונג פון דעם לאַטיינישען נאָמען פון דער שטאָדט אָקספאָרד אין ענג־לאַנד [ווערט אָפט געברויכט אין דיפּלאָ־מען וואָס ווערען ארויסגעגעבען פון אָקס־פאָרדער אוניווערזיטעט].

Oxo'nian *a. and n.* (אָק-סאָו'-ני-ען) וואָס איז שייך צו אָקספאָרד [אין ענג־לאַנד]; אַ געבאָרענער, אָדער בירגער פון אָקספאָרד; אַ סטודענט פון אָקספאָרדער אוניווערזיטעט.

ox'pecker *n.* (אָקס'-פעק-ער) דער אָק־סען־פּיקער [אַ קליינער אַמעריקאַנישער פויגעל, וועלכער ערנעהרט זיך מיט פּאַראַ־זיטען און אינזעקטען, וואָס ער פּיקט אויס פון דער פעל פון בהמות].

ox'-stall *n.* (אָקס'-סטאָהל) אַן אָקסען־שטאַל.

ox'ter *n.* (אָקס'-טער) די פּאַכווע, דער אָרם.

ox'-tongue *n.* (אָקס'-טאָנג) די אָקסען־צונג, איינע פון אַ צאָהל פערשיעדענ־אַרטיגע פלאַנצען, ביי וועלכע די בלעטער האָבען די פאָרם פון אַן אָקסען־צונג.

oxya'phia *n.* (אָק-סי-איי'-פי-אַ) אַן אוננאַרמאַלע שאַרפקייט פון חוש־המישוש.

oxyblep'sia *n.* (אָק-סי-בלעפּ'-סי-אַ) אַן אוננאַרמאַלע שאַרפקייט פון חוש־הראיה.

oxycal'cium light (אָק-סי-קעל'-סי-אַם לאַיט) דאָס קאַלך־ליכט. ז. *calcium light*.

oxychlo'rid *n.* (אָק-סי-קלאָו'-ריד) אָקסי־כלאָריד, אַ כעמישע פעראייניגונג פון כלאָריד מיט זויער־שטאָף. ז. *chlorid*.

oxychlo'ride *n.* (אָק-סי-קלאָו'-ריד) ז. *oxychlorid*.

ox'ycrate *n.* (אָק'-סי-קרייט) עסיג־וואַ־סער [וואַסער געמישט מיט עסיג].

ox'yd *n.* (אָק'-סיד) ז. *oxid*.

ox'ydable *a.* (אָק'-סי-דעבל) ז. *oxidable*.

ox'ydate *v.* (אָק'-סי-דייט) ז. *oxidate*.

oxyda'tion *n.* (אָק-סי-דיי'-שאַן) ז. *oxidation*.

ox'ydize *v.* (אָק'-סי-דאַיז) ז. *oxidize*.

ox'ygen *n.* (אָק'-סי-דזשען) אָקסיגען, זויער־שטאָף [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען. ער איז אַ גאַז אָהן קאָ־ליר און אָהן גערוך. אַן ערך פיער פינפ־טעל פון דער לופט בעשטעהט פון זויער־שטאָף. אין פעראייניגונג מיט וואַסער־שטאָף בילדעט ער אויס וואַסער].

ox'ygenate *v.* (אָק'-סי-דזשען-אייט) פעראייניגען אָדער אַנזעטיגען מיט זויער־שטאָף; אָקסידירען. ז. *oxidate*.

oxygena'tion *n.* (אָק-סי-דזשען-ניי'-שאַן) די פעראייניגונג מיט זויער־שטאָף, די איבערזעטיגונג מיט זויער־שטאָף; די אָקסידירונג. ז. *oxidation*.

oxygen'ic *a.* (אָק-סי-דזשען'-איק) אָקסי־געניש; וואָס איז שייך צו זויער־שטאָף.

ox'ygenize *v.* (אָק'-סי-דזשען-איז) ז. *oxygenate*.

oxyg'enous *a.* (אָק-סידזש'-ע-נאַס) אָקסי־געניש, וואָס געהערט צו זויער־שטאָף; וואָס ענט־האַלט זויער־שטאָף.

Oxygon

ox'ygon *n.* (אָק'-סי-גאָן) אַ — אין געאָמעטריע דריי־עק, ביי וועלכען אַלע דריי ווינקלען זיינען שפּי־ציגע.

oxyg'onal *a.* (אָק-סיג'-אָ-נעל) שפּיץ־עקיג, שפּיץ־ווינקלדיג.

ox'ygone *n.* (אָק'-סי-גאָן) ז. *oxygon*.

oxygo'nial *a.* (אָק-סי-גאָו'-ני-על) ז. *oxygonal*.

oxyhy'drogen *a.* (אָק-סי-האַי'-דראָ-דזשען) וואָס איז שייך אָדער בעשטעהט פון אַ כעמישער פערבינדונג פון זויער־שטאָף מיט וואַסער־שטאָף.

ox'ymel *n.* (אָק'-סי-מעל) זויער־האָניג, עסיג־האָניג [אַ געמיש פון עסיג מיט האָ־ניג].

oxymo'ron *n.* (אָק-סי-מאָו'-ראָן) דאָס אָקסימאָראָן, די פערבינדונג פון צוויי ווערטער, וועלכע זיינען אין עצם סותר איינע די אַנדערע, ווי למשל: "ער האָט געקוקט אויף איהם מיט אַ כ ו ר ' י ש ־ מ י ל ד ע ן בליקען".

ox'-yoke *n.* (אָקס'-יאָוק) אַן אָקסען־יאָך, אַ געשפּאַן פאַר אָקסען.

oxyo'pia *n.* (אָק-סי-אָו'-פּי-אַ) אַן אוננ־אַרמאַלע שאַרפקייט פון אויג, וואָס נעהמט זיך פון אַ צו־שטאַרקער עמפּפינדליכקייט פון דעם נעץ־הייטעל.

ox'yopy *n.* (אָק'-סי-אָו-פּי) ז. *oxyopia*.

oxyosphre'sia *n.* (אָק-סי-אָס-פרי'-סי-אַ) אַן אוננאַרמאַלע שאַרפקייט פון חוש הריח.

oxypho'nia *n.* (אָק-סי-פאָו'-ני-אַ) אַ הויכע, שניידענדע שטימע.

ox'yphony *n.* (אָק'-סי-פאָו-ני) ז. *oxyphonia*.

oxyr'rhodin *n.* (אָק-סיר'-אָ-דין) רויזען־עסיג [אַ געמיש פון עסיג מיט רויזען־אויל, וואָס דיענט אַלס זאַלב ביי געוויסע קראַנקהייטען].

oxyr'rhodine *n.* (אָק-סיר'-אָ-דין) ז. *oxyrrhodin*.

oxysacch'arum *n.* (אָק-סי-סעק'-ע-ראַם) אַ געמיש פון עסיג מיט צוקער.

ox'ytone *a., n. and v.* (אָק'-סי-טאָון) אין גראַמאַטיק — וואָס האָט אַ שאַרפען אַקצענט אויף דער לעצטער זילבע; אַ וואָרט מיט אַ שאַרפען אַקצענט אויף דער לעצטער זילבע; אויסרעדען אַ וואָרט מיט'ן אַקצענט אויף דער לעצטער זילבע.

oxytone'sis *n.* (אָק-סי-טאָ-ני'-סיס) דאָס אויסרעדען אָדער פונקטירען ווערטער מיט'ן אַקצענט אויף דער לעצטער זילבע.

oxyton'ical *a.* (אָק-סי-טאָנ'-אי-קעל) ז. *oxytone*.

ox'ytonize *v.* (אָק'-סי-טאָו-נאַיז) אויס־רעדען אַ וואָרט מיט'ן אַקצענט אויף דער לעצטער זילבע.

oxyu'rous *a.* (אק-סי-יו'-ראס) וואס האט א שארפען אדער שפיצינגען עק.

o'yer *n.* (או'-יער) א פערהער, א געריכטס=פערהער; דאס אויסהערען די טענות פון די צדדים אויף'ן געריכט; דאס צייגען פאר'ן געריכט א דאקומענט אדער א קאפיע פון דאקומענט, וועלכען דער גענעזצד האט דערמאהנט אין זיינע טענות.

o'yes *int.* (או'-יעס) הערט! הערט אוים! [אן אויסרוף פון בעאמטען אין א געריכטס=הויז, אז דער עולם זאל ווערען שטיל און אויפמערקזאם].

o'yez *int.* (או'-יעז) ז. *oyes*

oys'ter *n.* and *v.* (אים'-טער) אן אוסטריצע, אן אויסטער [א מין עסבארע מאלוסקע אין א מושעל, וואס בעשטעהט פון צוויי ניט גלייכע דעקלעך]; בעשעפטיגען זיך מיט כאפען אויסטערס.

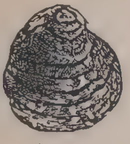
Oyster

oys'ter-bank *n.* (אים'-טער-בענק) ז. *oyster-bed*

oys'ter-bed *n.* (אים'-טער-בעד) א קופע ערד אונטערן וואסער אויף וועלכער עס געפינען זיך אויסטערס; א שיכט אין דער ערד וואס בעשטעהט פון פערשטיינערטע אויסטערס.

oys'ter-catch'er *n.* (אים'-טער-קעטש'-ער) דער אויסטער=פישער [א שווארצער פויגעל מיט ווייסע ראנדען אויף'ן עק און אויף די פליגלען, געפינט זיך כמעט אין אלע טיילען פון דער וועלט און ערנעהרט זיך מיט קליינע אויסטערס און מאלוסקען].

oys'ter-cul'ture *n.* (אים'-טער-קאל'-טשור) אויסטער=צוכט, דאס קולטיווירען אדער האדעווען אויסטערס.

oys'ter-dredge *n.* (אים'-טער-דרעדזש) א מין קליינע נעץ צו כאפען אויסטערס.

oys'terer *n.* (אים'-טער-ער) איינער וואס האנדעלט מיט אויסטערס.

oys'ter-farm *n.* (אים'-טער-פארם) אן ארט וואו מען האדעוועט אויסטערס.

oys'ter-far'ming *n.* (אים'-טער-פאר'-מינג) דאס האדעווען אויסטערס.

oys'ter-fish'ery *n.* (אים'-טער-פיש'-ער-אי) אויסטער=פישעריי, דער אויסטער=פאנג.

oys'ter-fish'ing *n.* (אים'-טער-פיש'-אינג) דאס פאנגען אויסטערס.

oys'ter-knife *n.* (אים'-טער-נאיף) א מעסער, מיט וועלכען מען עפענט פאנאנדער די דעקלעך פון אן אויסטער=מושעל.

oys'terling *n.* (אים'-טער-לינג) א קליין אויסטערל.

oys'terman *n.* (אים'-טער-מען) אן אויסטער=הענדלער.

oys'ter-plant *n.* (אים'-טער-פלענט) א מין גראז מיט איינציגע געלבע קערבעלעך אויף די שפיצען פון די שטענגלעך. דער ווארצעל ווערט געברויכט אין עסען אלס א סאלאט.

oys'ter-shell *n.* (אים'-טער-שעל) אויסטער=שאלעכץ [דער מושעל פון אן אויסטער].

oys'ter-tongs *n.* (אים'-טער-טאנגז) אן אינסטרומענט ארויסצושלעפען אויסטערס פון טיעפען וואסער.

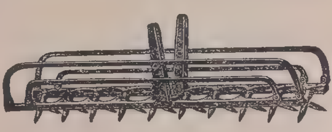
Oyster-tongs

oys'ter-wom'an *n.* (אים'-טער-הוואומ'-ען) אן אויסטער=הענדלערין.

ozæ'na *n.* (א-זיע'-נא) א שטינקענדער געשוויר אין נאז.

ozoce'rite *n.* and *v.* (או-זא-סי'-ראיט) אזאקעריט אדער ערד=וואקס [א וואקס=פערמיגער מינעראל, וואס ווערט בענוצט אין דער פראדוקציאן פון צערעזין און פאראפין, וועלכע מען געברויכט אין דער פראדוקציאן פון וועקסענע און סטעארינענע ליכט]; ברויכען אזאקעריט.

ozoke'rite *n.* and *v.* (או-זא-קי'-ראיט) ז. *ozocerite*

ozona'tion *n.* (או-זא-ניי'-שאן) דאס ברויכען אזאן. ז. *ozone*

o'zone *n.* (או'-זאון) אזאן [זויער=שטאף, וואס האט בעקומען נייע איינגענשאפטען דורך דער ווירקונג פון עלעקטריציטעט. דאס אזאן האט א בעזונדערען שטארקען גערוך, פערניכטעט מיאזמען און שלעכטע ריחות און ווירקט אויף דער אבבלייכונג פון פערשיעדענע פארבען].

o'zone-pa'per *n.* (או'-זאון-פיי'-פער) אזאן=פאפיער [א פאפיער, וואס איז דורכגעזאפט מיט געוויסע כעמישע מאטעריאלען און ווערט בענוצט צו פרובירען צי איז פאראן אין דער לופט אזאן]. ז. *ozone*

ozo'nic *a.* (או-זאו'-ניק) אזאניש; וואס איז שייך צו אזאן.

ozonif'erous *a.* (או-זא-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אזאן.

ozonifica'tion *n.* (או-זאו-ני-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין אזאן.

ozo'nify *v.* (או-זאו'-ני-פאי) פערוואנדלען אין אזאן.

ozonog'rapher *n.* (או-זא-נאג'-רע-פער) איינער וואס פרובירט די לופט, אויף וויפיעל אין איהר געפינט זיך אזאן.

ozonom'eter *n.* (או-זא-נאמ'-ע-טער) דער אזאן=מעסטער [אן אינסטרומענט וואס מעסט די קוואנטיטעטען פון אזאן אין דער לופט]. ז. *ozone*

ozo'noscope *n.* (או-זאו'-נא-סקאופ) ז. *ozone-paper*

ozonoscop'ic *a.* (או-זאו-נא-סקאפ'-איק) וואס צייגט אן די אנוועזענהייט פון אזאן [ווי למשל אזאן=פאפיער]. ז. *ozone-paper*

P

P, p (פי) דער זעכצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

p. פערקירצונג פון *page* אדער *piano* [אין מוזיק — שוואך, שטיל].

p. a. ראשי תבות פון די ווערטער *participial adjective* [א פארטיציפיום=ביווארט, א פארם פון א צייטווארט וואס דיענט אלס ביווארט] אדער פון די ווערטער *per annum* [יעהרליך].

Pa. אבקירצונג פון *Pennsylvania* [פענסילווייניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

pa *n.* (פא) א קינדערשער אויסדרוק פאר *papa*

paal'stab *n.* (פאל'-סטעב) ז. *palstaff*

pabouche' *n.* (פע-בוהש') א טופליע, א שטעקשוך.

pab'ular *a.* (פעב'-יו-לאר) נעהרענד; נאהרהאפט; וואס נעהרט.

pab'ulous *a.* (פעב'-יו-לאס) ז. *pabular*

pab'ulum *n.* (פעב'-יו-לאם) נאהרונג; שפייז; גייסטיגע שפייז.

pac'a *n.* (פעק'-א) דאס פאקא [אזא דרום=אמעריקאנישע גריזשענדע חיה פון רויטליכען אדער ברוינעם קאליר מיט ווייסע פלעקען].

Paca

pa'cable *a.* (פיי'-קעבל) וואס קען בערוהיגט ווערען; וואס איז פריעדליך גע־שטימט; וואס לאזט זיך איבערבעטען.

paca'tion *n.* (פע-קיי'-שאן) די בערוהיגונג; די איינשטילונג.

pa'ce *adv.* and *prep.* (פיי'-סיע) מיט דער ערלויבניש [פון אימעצען].

pace *n.* and *v.* (פיים) א טריט, א שריט; א לענג=מאס פון אונגעפעהר דריי פוס; דער גאנג; די גאנג=ארט פון א פערד, ווען בײדע פיס פון איין זייט זיינען אויפגעהויבען אין איין צייט; א קליינע פלאטפארמע וואס איז עטוואס העכער פון באדען; א טרעפ; מאכען שריט, שרייטען, געהן; געהן טריט ביי טריט; מעסטען מיט די טריט; געהן אדער לויפען גלאט, ניט שפרינגענדיג אדער אויפהויבענדיג מיט איין מאל ביידע פיס פון איין זייט [ווענען א פערד].

pace'-eggs *n.* (פיים'-עגז) פסח'דיגע אייער [הארט געקאכטע און געפארבטע אייער וואס מען גיט קינדער אין קריסטליכען פסח].

pace for pace (פיים פאר פיים) שריט ביי שריט.

pa'cer *n.* (פיי'-סער) איינער, וועלכער מאכט שריט אדער מעסט עפעס מיט זיינע שריט; א פערד, וועמעס נאטירליכער גאנג איז אזוי, דאס ביידע פיס פון יעדער זייט זיינען ביי איהם אין איין צייט אויפגעהויבען אדער ארונטערגעלאזען; א שנעל פערד; יעדע זאך, וואס ווייזט ארויס שנעלקייט און טהעטיגקייט.

pacha' *n.* (פא-שא') ז. *pasha*

pacha'lic *a.* (פא-שא'-ליק) ז. *pashalic*.

pachi'si *n.* (פע-טשי'-סי) א מין שפיעל אין ביינדלעך וואס ווערט געשפיעלט פון פיער פערזאנען. ז. *back-game*.

pach'yderm *a. and n.* (פעק'-אי-דוירם) מיט א גראבער הויט; א חיה אדער בהמה וואס האט קלויען [קאפיטעם] און איז ניט מעלה־גרה.

Pachyder'mata *n.* (פעק-אי-דויר'-מע-טא) חיות וואס האבען קלויען [קאפיטעם] און זיינען ניט מעלה־גרה [ווי אן עלעפאנט, א פערד א. ז. וו.].

pachyder'matous *a.* (פעק-אי-דויר'-מע-טאס) מיט א גראבער הויט; אונעמפינדליך צו שטעך־ווערטלעך א. ד. ג.

pachye'mia *n.* (פעק-אי-אי'-מי-א) א צו שטארקע געדיכטקייט פון בלוט.

pachyme'nia *n.* (פעק-אי-מי'-ני-א) א פערדיקונג פון דער הויט.

pachymeningi'tis *n.* (פעק-אי-מענ-אינ-רזשאי'-טים) אן ענטצינדונג פון היי־טעל וואס בעדעקט די געהירן אדער דעם רוקען־מארך.

pachym'eter *n.* (פע-קימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די דיקקייט פון פאפיער אדער גלאז.

pacif'erous *a.* (פע-סיפ'-ע-ראס) וואס ברייננט פריעדען.

pac'ifiable *a.* (פעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען איינגעשטילט אדער בערוהיגט ווערען.

pacif'ic *a.* (פע-סיפ'-איק) וואס שטילט איין; וואס בערוהיגט; פריעדליך; שטיל; רוהיג.

Pacif'ic *a.* (פע-סיפ'-איק) וואס איז שייך צום פאסיפישען אדער שטילען אקעאן [דער גרעסטער אקעאן, וואס ליעגט צווישען די מערב־ברעגען פון אמעריקא און די מזרח־ברעגען פון אזיען].

pacif'ically *adv.* (פע-סיפ'-אי-קעל-אי) אויף א פריעדליכען, שטילען אדער בערוהיגענדען שטייגער.

pacif'icate *v.* (פע-סיפ'-אי-קייט) מאכען שלום; בערוהיגען; שטיל מאכען.

pacifica'tion *n.* (פע-סיפ-אי-קיי'-שאן) דאס מאכען שלום; דאס איינשטילען; דאס בערוהיגען.

pacif'icator *n.* (פע-סיפ'-אי-קיי-טאר) א שלום־מאכער, אן איינשטילער, א בערוהיגער.

pacif'icatory *a.* (פע-סיפ'-אי-קיי-טא-רי) בערוהיגענד, איינשטילענד.

pac'ifier *n.* (פעס'-אי-פאי-ער) אן איינשטילער, א בערוהיגער.

pac'ify *v.* (פעס'-אי-פאי) איינשטילען; בערוהיגען; ברייננען שלום; מאכען פריעדען.

pack *n. and v.* (פעק) א פאק, א פאקעט; א געוויסע מאס פון וואל [240 אדער 480 פונט]; א פעקעל גאלד־בלעטלעך [20 ביכלעך צו 25 בלעטלעך יעדעס]: א לאסט, א שוויעריגקייט [ווי א פעקעל צרות]; א טאליע קארטען; א מחנה הינד אדער וועלף; א ראטע, א באנדע, א חברה; א מאסע צוזאמענגעטריבענע קריהעס אויף'ן אייז־מעער; ביי פישער — די מאסע געפאנגענע פיש; אין קויהלען־גרובען — א וואנד אדער זייל פון שטיינער אדער גרויסע שטיקער קויהלען, וואס שטיצט אונטער די אויבערלאגע [סטעליע] פון דער שאכטע; פערשטאפען מיט עפעס א שפאלט; איינפאקען, צונויפפאקען; צוזאמענלעגען; איינוויקלען דעם קערפער אין א נאסען לייללעך [ביי די וואס היילען זיך דורך וואסער־קור]; געדיכט מאכען; צונויפפרעסען; אין קארטען־שפיעל — טאשען אדער אויסמישען די קארטען מיט א שווינדלערישען צוועק; צוזאמענברייננגען מענשען אדער זאכען מיט בעטריגערישע צוועקען; שווינדלען אדער פלאנעווען א שווינדעל; טראגען א פאק אויף די פלייצעס; ארויפלעגען א לאסט; אנלאדען.

pack a commit'tee (פעק ע קא-מיט'-אי) קינסטליך אדער פארטייאיש צוזאמענשטעלען א קאמיטעט פון אזעלכע פערזאנען דורך וועלכע עס איז מעגליך דורכצופיהרען די פארשלעגע, וועלכע זיינען ווינשענסווערטה פאר די וואס ווירקען אויף דער צוזאמענשטעלונג פון קאמיטעט.

pack'age *n.* (פעק'-עדזש) א פעקעל, א קלומעק; א פאק, א פאקעט; די פערפאקונג; דאס פערפאקען; דאס געצאהלט פאר פאקען.

pack a ju'ry (פעק ע דזשוה'-רי) קינסטליך צוזאמענשטעלען געריכטס־געשווארענע אזוי, אז זיי זאלען ארויסטראגען אן אורטייל וועגען דעם בעשולדיגטען ווי עס ווילט זיך דעם צד, וועלכער ווירקט אויף דער צוזאמענשטעלונג פון די געריכטס־געשווארענע.

pack'-an'imal *n.* (פעק'-ענ'-אי-מעל) א לאסט־טהיער [א בהמה וואס ווערט בענוצט צו טראגען משא].

pack away' (פעק ע-הוויי') אוועקפאקען; זיך אבטראגען.

pack'-cloth *n.* (פעק'-קלאהטה) פאק־לייווענט.

pack'er *n.* (פעק'-ער) א פאקער, א פעקער; א מאשין צו פאקען סחורות; אייגער וואס טראנספארטירט געפעק אויף לאסט־בהמות [ווי פערד. עזלען א. ד. ג.]; א רעגיערונגס־בעאמטער, וואס האט אויפזיכט איבער טראנספארט־געפעק; אין אגריקולטור — דער מעכאניזם אין א שניידמאשין, וועלכער פרעסט צונויף די אבגעשניטענע זאנגען און האלט זיי אין דיעזער לאגע ביז זיי ווערען איבערגעבונדען אין סנאפעס; איינער וואס מאכט געפעקעלט פלייש.

pack'et *n. and v.* (פעק'-עט) א פאקעט, א פעקעל; א פאקעט־שיף, א פאסט־שיף [א שיף וועלכע פיהרט בריעף און פאקעטען]; א פאק פון 250 מעטאל־בויגענס אדער בלעך; מאכען א פעקעל; טראנספארטירען אדער שיקען אין א פאסט־שיף.

pack'et-boat *n.* (פעק'-עט-באוט) א פאקעט־שיף, א פאסט־שיף [א שיף, וועלכע פיהרט בריעף און פאקעטען].

pack'et of nee'dles (פעק'-עט אוו ניעדלז) א בריוועל נאדלען.

pack'et-ship *n.* (פעק'-עט-שיפ) ז. *packet-boat*.

pack'et-ves'sel *n.* (פעק'-עט-וועס'-על) ז. *packet-boat*.

pack'fong *n.* (פעק'-פאנג) ארגענטאן אדער כינעזישעס ניי־זילבער [א געמיש פון ניקעל, צינק און קופער]. ז. *paktong*.

pack'horse *n.* (פעק'-האהרס) א לאסט־פערד, א פערד פאר משא; א לאסט־טרעגער; א הארעפאשניק.

pack'-house *n.* (פעק'-האוס) א פאק־הויז, א שפייכלער.

pack'-ice *n.* (פעק'-אים) צוזאמענגעדרענגטע קריהעס אויף'ן אייז־מעער.

pack'ing *n.* (פעק'-אינג) דאס איינפאקען; די פערפאקונג; דאס מאכען געפעקעלט פלייש; דער מאטעריאל, וואס דיענט איינצופאקען, אנצופילען אדער פערשטאפען עפעס; אין דרוקערייען — א שטיק ווייך צייג, מים וועלכען עס איז בעצויגען דער צילינדער פון דרוק־פרעס, כדי עס זאל זיין ווייכער זיין דרוק אויף'ן דרוקבויגען; ביי מויערער — שטיקלעך ציעגעל מיט וואפנע, מיט וועלכע מען פילט אן די איבערגעבליבענע לעכער אין א געמויערטער וואנד; דאס שליסען צווישען זיך א געהיימען אבמאך, כדי צו בעטריגען אדער בעשווינדלען איינעם; שווינדעל, בעטרוג.

pack'ing-case *n.* (פעק'-אינג-קיים) א קאסטען אין וועלכען מען פאקט איין סחורות אדער אנדערע זאכען.

pack'ing-pa'per *n.* (פעק'-אינג-פיי'-פער) פאק־פאפיער [א דיק פאפיער, אין וועלכען מען פאקט איין סחורות].

pack'ing-press *n.* (פעק'-אינג-פרעס) א פאק־פרעס [א שווערע פרעס, מיט וועלכער מען מאכט גרויסע פעק פון היי, וואל א. ד. ג.].

pack'ing-sheet *n.* (פעק'-אינג-שיעט) א דעקע צוצודעקען אדער פאקען סחורות; אין וואסער־קור — א נאסער לייללעך, וואס דיענט אלס היילמיטעל ביי געוויסע קראנקהייטען.

pack'-load *n.* (פעק'-לאוד) די געוועהנליכע משא וואס א לאסט־בהמה קען אויף זיך טראגען [ווי 300 פונט פאר א גרויסען עזעל, 150 פונט פאר א קליינעם א. ד. ג.].

pack'man *n.* (פעק'-מען) א פאקען־טרעגער, א קאראבעלניק, א פעדלער.

pack'-mule *n.* (פעק'-מיול) א לאסט־עזעל.

pack'needle *n.* (פעק'-ניעדל) א פאק־נאדעל [א גרויסע נאדעל צו פערנעהען געפעק].

pack of cards (פעק אוו קארדס) א טאליע קארטען.

pack off (פעק אף) זיך אבטראגען.

pack out (פעק אוט) אויספאקען, אויסלאדען.

The schooner **packed out** 500 barrels of mackerel.

pack'-road *n.* (פעק'-ראוד) א וועג אדער שטעגעל, איבער וועלכען עס קען געהן נור א לאסט־טהיער, אבער ניט קיין וואגען.

pack'-sad'dle *n.* (פעק'-סעד'ל) א פאק־זאטעל [א זאטעל אויף וועלכען מען לאדט אן משא אויף א לאסט־טהיער, ווי א פערד, אן עזעל א. ד. ג.].

pack'sheet *n.* (פעק'-שיעט) ז. *packing-sheet*.

pack'thread *n.* (פעק'-טהרעד) פאק־פאדים, בינד־פאדים; שפאגאט.

pack'-train *n.* (פעק'-טריין) א רייהע לאסט־טהיערע.

pack up (פעק אפ) איינפאקען; זיין באנקראט; זיך מוזען פאקען אדער אבטראגען.

pack'ware *n.* (פעק'-הוועהר) די סחורות פון א פאקען־טרעגער אדער פעדלער.

pack'wax *n.* (פעק'-הוועקס) קאסקע [א מין הארט, ווייס פלייש] אין האלז פון בהמות.

pack'way *n.* (פעק'-הוויי) ז. *pack-road*.

pact *n.* (פעקט) א קאנטראקט, אן אבמאך.

pac'tion *n.* (פעק'-שאן) ז. *pact*.

pac'tional *a.* (פעק'-שאנ-על) קאנטראקט־מעסיג; ווי אן אבמאך.

pad *n. and v.* (פעד) א שטעג; א נאסען־

רויבער; א קישען, א זיץ־קישען; א ווייכער, קישען־ענליכער אדער אנגעשטאפּטער טייל פון עפּעס; א פּעקעל פּאַפּיער צוזאַמענגעקלעפּט ווי א בוך; דאס הענטעל פון געוויסע געציינג; א קארב; געהן צו־פוס, געהן לאַנגזאם; ארויסגעהן אויף רויב; אויסגלייכען אדער אויסטרעטען [א וועג]; צונויפקלעפּען פּאַפּיער אין א פּעקעל; אונטערשלאַגען [א מאַנטעל] מיט וואַטע; פּאַנאַנדערשפּרייטען, פּערגרעסערען עפּעס דורך אונניציגען מאַטעריאַל [ווי למשל א בוך אדער צייטונגס־ארטיקעל].

pad'-brack'et *n.* (פעד'-ברעק'-עט) אין א שטאל — א לייסט אדער א שטיקעל קלאָץ, וואס שטארצט ארויס פון וואנד און אויף וועלכען מען הענגט אויף א זאטעל.

pad'-crimp *n.* (פעד'-קרימפּ) ביי זאטעל־מאכער — א פּרעס מיט וועלכער עס ווערט אויסגעבויגען די לעדער צו בעקומען די פאָרם פון א זאטעל.

pad'ded cell (פעד'-עד סעל) אין א טורמע אדער משוגעים־הויז — א קאַמער, וואו די ווענד זיינען ארומגעשלאַגען מיט א ווייכען מאַטעריאַל, כדי דער ארעסטירטער אדער משוגענער זאל זיך ניט צוקאליעטשען, שלאָגענדיג זיך אן וואנד.

pad'ded room (פעד'-עד רוהם) ז. *padded cell*.

pad'der *n.* (פעד'-ער) א גאסען־רויבער; איינער וואס בעדעקט אדער בעשלאָגט מיט קישענס; איינער וואס שטאָפּט אן אדער פילט אוים מיט ווייכען שטאָף.

pad'ding *n.* (פעד'-אינג) דאס בעדעקען אדער בעשלאָגען מיט קישעלעך; דאס ווייכע מאַטעריאַל, מיט וועלכען מען בעדעקט אדער בעשלאָגט א זאך; דער ווייכער אונטערשלאַג פון א בגד; דאס דרוקען אוזארען אויף ציץ אדער קאַטון; דאס דורכנעצען קאַטון מיט א געוויסען מאַטעריאַל איידער מען נעהמט זיך דרוקען אויף איהם אוזארען; יעדע אונוויכטיגע זאך וואס ווערט צוגעשריבען צו א בוך אדער ארטיקעל ניט צוליעב זיין אינהאלט, נאר כדי צו מאכען איהם לענגער.

pad'dle *n.* and *v.* (פעדל) א רודער; די לאָפּעטקע פון א רודער; די שווימלאַפּעס פון א וואַלפיש א. ד. ג.; א ראַדשויפעל; איינס פון די קוואָר־ליעגענדע ברעטלעך אין ראד פון א דאמפּף־שיף; א קליינע לאָפּעטקע; א קליין טהירעל וואס עפענט זיך אויף און מאכט זיך צו אין א שלוזע; רודערען; שווימען אין וואַסער מיט דער הילף פון רודערס [ווי א שיפעל] אדער מיט דער הילף פון די פיס [ווי א גאנז, ענטעל א. ד. ג.]; זיך פּלעסקען, זיך שפּיעלען מיט'ן וואַסער; פּאַטשען, שמייסען; זיך שפּיעלען מיט די פינגער, גלעטען מיט די פינגער א זאך.

pad'dle about' (פעדל ע-באוט') זיך ארומטרייבען.

pad'dle-board *n.* (פעד'ל-באורד) איינס פון די קוואָר־ברעטלעך פון וואַסער־ראד ביי א דאמפּף־מאַשין.

pad'dle-box *n.* (פעד'ל-באַקס) דער קאַסטען אדער איבערדעק איבער דעם רודער־ראד פון א דאמפּף־שיף, כדי דאס וואַסער זאל ניט שפּריצען אין שיף.

pad'dle-case *n.* (פעד'ל-קיים) ז. *paddle-box*.

pad'dle one's own canoe' (פעדל וואנז און קע-נוה') שטעהן אויף די אייגענע פיס; פערלאָזען זיך זעלבסטשטענדיג צו א קאַריערע.

pad'dler *n.* (פעד'-לער) א רודערער; איינער וואס פּלעסקעט זיך אדער שפּיעלט זיך מיט וואַסער; איינער וואס טהוט עפּעס אהן שום צוועק, וואס שפּיעלט זיך ארום.

pad'dle-shaft *n.* (פעד'ל-שעפט) די וואל וועלכע דרעהט דאס וואַסער־ראד [ביי א דאמפּף־שיף].

pad'dle-staff *n.* (פעד'ל-סטעף) דער שאַר־אייזען פון אקער־אייזען.

pad'dle-stea'mer *n.* (פעד'ל-סטיע'-מער) א דאמפּף־שיף, וועלכע ווערט בעטריבען פון רעדער.

pad'dle-wheel *n.* (פעד'ל-הוויעל) דאס רודער־ראד פון א דאמפּף־שיף.

pad'dock *n.* and *v.* (פעד'-אַק) א קליינע ארומגעצאַמטע לאָנקע, וואו עס פיטערען זיך פערד; פערשפּארען ווי אין אן ארומגעצאַמטער לאָנקע.

Paddock-pipe

pad'dock-pipe *n.* (פעד'-אַק פּאיפּ) זומפּ־שטרוי [אזא מין רעהרען־ארטיגע גראָזען, וואס וואַקסען אין זומפּען].

pad'dock-stone *n.* (פעד'-אַק-סטאָון) ז. *toadstone*.

pad'dockstool *n.* (פעד'-אַק-סטוהל) ז. *toadstool*.

Pad'dy *n.* (פעד'-אי) אן אירלענדער.

pad'dy *n.* and *a.* (פעד'-אי) א נאַרדאַמעריקאַנישע ענטעל; אין אַסט־אינדיען— רייז וואס איז נאך אין די זאנגען; נידריג, געמיין, ארעם.

pad'dy-field *n.* (פעד'-אי-פיעלד) א רייז־פעלד.

pad'-el'ephant *n.* (פעד'-על'-אי-פענט) אן עלעפאנט, וועלכען מען געברויכט צום פאהרען און צו ארבייטען [אין אונטערשייד פון אן עלעפאנט, וועלכען מען געברויכט צו יאַגד].

padel'la *n.* (פּיי-דעל'-א) אן אייזערען אדער ליימען שיסעלע מיט חלב און מיט א קנייטעל, וואס מען צינדט אן בעת אילומינאַציע.

pad'-groom *n.* (פעד'-גרוהם) א רייטענדער דיענער [וואס בעגלייט דעם רייטענדען בעל־הבית].

pa'dishah *n.* (פּא'-די-שא) דער פּאַדישאך אדער גרויסער קעניג [א טיטול פון טערקישען סולטאַן].

pad'lock *n.* and *v.* (פעד'-לאַק) א הענגשלאָס; פערשליסען מיט א הענג־שלאָס, אויפהענגען א שלאָס.

pad'-nag *n.* (פעד'-נעג) א פערד וואס לויפט לייכט, זאנפט, ניט שפּרינגענדיג.

pad'ow-pipe *n.* (פעד'-או-פּאיפּ) ז. *paddock-pipe*.

padro'ne *n.* (פּע-דראָו'-נע) אן איטאַליענישער קאַנטראַקטאָר פון ארבייטער [וואס שטעלט צו ארבייטער אין גרויסע מאַסען]; א בעל־הבית, א מייסטער; איינער [הויפּטזעכליך אן איטאַליענער], וואס פערדינגט שפּיעל־קעסטלעך אדער בעשעפטיגט קינדער צו בעטלען פאר איהם.

padron'ism *n.* (פּע-דראָנ'-איזם) דאס איטאַליענישע קאַנטראַקט־סיסטעם פון צושטעלען ארבייטער; דאס אריינברענגען איטאַליענישע קינדער אין א פרעמדען לאַנד און זיי צווינגען צו זינגען און צו בעטלען אין די גאסען.

pad the hoof (פעד טהי הוהף) געהן צו־פוס.

pad the streets (פעד טהי סטריעטס) מעסטען די גאסען.

pæ'an *n.* (פּיע'-ען) א הימנע, א לויבגעזאַנג, א דאַנק־געזאַנג; א קריעגסליעד; א טריאומף־ליעד; א זיעגעס־ליעד; א טומעלדיג, פרעהליך געזאַנג; א פערזען־פוס [אין דער אַלטער גריכישער פּאָעזיע] פון פיער זילבען: איינע א לאַנגע, די איבריגע דריי — קורצע.

pæ'anism *n.* (פּיע'-ען-איזם) אויסגעשרייען אדער ליעדער פון לויב אדער טריאומף; קריעגס־ליעדער, א קריעגס־רוף.

pæderas'tia *n.* (פּעד-ע-רעס'-טי-א) פּעדעראַסטיע. ז. *pederasty*.

pædeu'tics *n.* (פּי-דיו'-טיקס) פּעדאַגאַגיע, די לעהרע וועגען אונטעררריכט און ערציהונג.

pædobap'tism *n.* (פּיע-דא-בעפּ'-טיזם) ז. *pedobaptism*.

pædobap'tist *n.* (פּיע-דא-בעפּ'-טיסט) ז. *pedobaptist*.

pædonosol'ogy *n.* (פּיע-דא-נא-סאָל'-א-דזשי) ז. *pedonosology*.

pæ'on *n.* (פּיע'-אן) אין דער אַלט־גריכישער פּאָעזיע — א פערזען־פוס פון פיער זילבען: איינע א לאַנגע און די איבריגע דריי — קורצע.

pa'gan *n.* and *a.* (פּיי'-גען) א געצענדיענער: איינער וואס געפינט זיך אונטער'ן איינפלוס פון דער קלאַסישער גריכיש־רוימישער קולטור [אלס געגענזאַץ צו דער אידישער אדער קריסטליכער]; געצענדיענעריש; וואס געפינט זיך אונטער'ן איינפלוס פון דער קלאַסישער גריכיש־רוימישער קולטור.

pa'gandom *n.* (פּיי'-גען-דאָם) הייַדענטום, געצענדיענערטום.

pa'ganise *v.* (פּיי'-גען-איז) ז. *paganize*.

pa'ganish *a.* (פּיי'-גען-איש) געצענדיענעריש; וואס געפינט זיך אונטער'ן איינפלוס פון דער קלאַסישער גריכיש־רוימישער קולטור. ז. *pagan*.

pa'ganism *n.* (פּיי'-גען-איזם) געצענדיענסט; אנהענגערשאַפט צו דער קלאַסישער גריכיש־רוימישער קולטור [אלס געגענזאַץ צו דער אידישער אדער קריסטליכער]; דאס געפינען זיך אונטער דעם איינפלוס פון דיעזער קולטור.

paganiza'tion *n.* (פּיי-גען-אי-זיי'-שאַן) דאס מאכען אדער ווערען א געצענדיענער אדער געצענדיענעריש; דאס זיין ניט אידיש־קריסטליך. ז. *paganism*.

pa'ganize *v.* (פּיי'-גען-איז) מאכען פאר א געצענדיענער; מאכען געצענדיענעריש; ווערען א געצענדיענער; אונטערוואַרפען אונטער'ן איינפלוס פון דער קלאַסישער גריכיש־רוימישער קולטור [אלס געגענזאַץ צו דער אידישער און קריסטליכער].

page *n.* and *v.* (פּיידזש) א זייט [פון א בוך, מאַנוסקריפּט א. ז. וו.]; א שריפט; א בוך; א פּאַזש [א בעדיענער, הויפּטזעכליך א אינגעל וואס בעדיענט א הויך־געשטעלטע פערזאָן]; א שלעפּען־טרעגער [אזא קלאַמער מיט א שנור אויפצוהויבען די שלעפּע פון א פרויען־קלייד]; א מין זיד־אַמעריקאַניש זומער־פויגעלע מיט גרינע און שווארצע פלעקען; נומערירען זייטען [פון א בוך, מאַנוסקריפּט א. ז. וו.]; צונויפשטעלען דרוק־שריפט אין זייטען; זיין א פּאַזש, בעדיענען אלס פּאַזש.

pag'eant *n.* and *a.* (פּעדזש'-ענט) א פּאַראַד, א ספּעקטאַקל, א ביהנע־פארשטעלונג; א גלענצענדע פּראַצעסיאָן; א בע־

וועגליכע פלאטפארמע אדער ביהנע; א טריאומף=וואגען; אן ארקע; פראכטפאל, פאראדנע.

pag'eantry *n.* (פעדזש'-ענ-טרי) פאראדנעקייט, פרעכטיגקייט; טעאטראלישקייט; א גלענצענדע פראצעסיאן; א טריאומףצוג.

page'-cord *n.* (פיידזש'-קאהרד) אין דרוקעריי — שטריקלעך, מיט וועלכע מען בינדט ארום די שריפט, וואס איז אויסגעשטעלט אין זייטלעך.

page'-gage *n.* (פיידזש'-גיידזש) א מאס צו בעשטימען די לענג פון א זייט פון דרוק=שריפט.

page'hood *n.* (פיידזש'-הוד) דער פאזשען=שטאנד; דאס זיין א פאזש.

page'-proof *n.* (פיידזש'-פרוהף) א זייטען=קארעקטור [געמאכט פון דעם שריפטזאץ, ווען ער איז שוין געשלאסען אין זייטען].

pag'ina *n.* (פעדזש'-אי-נא) די בלאטפלעכע [פון א פלאנצע].

pag'inal *a.* (פעדזש'-אי-נעל) 1. וואס בעשטעהט פון זייטען, וואס איז שייך צו זייטען [פון א בוך, למשל]; 2. וואס קומט זייטעל נאך זייטעל.

2. A verbal and paginal reprint.

pag'inate *v.* (פעדזש'-אי-נייט) נומערירען די זייטען [פון א בוך, מאנוסקריפט א. ז. וו.].

pagina'tion *n.* (פעדזש-אי-ניי'-שאן) נומערירונג פון זייטען [אין א בוך, מאנוסקריפט א. ז. וו.]; דאס נומערירען זייטען.

pa'ging *n.* (פיי'-דזשינג) נומערירונג [פון זייטען פון א בוך, מאנוסקריפט א. ז. וו.].

pa'ging-machine' *n.* (פיי'-דזשינג-מע-שין') א מאשין צו נומערירען די זייטען פון א בוך.

pago'da *n.* (פע-גאו'-דא) א פאגאדא [אין כינא, אינדיען, בורמא' — א הייליגער טורעם, עהנליך צו א פיראמידע און רייך בעדעקט מיט בעציערונגען אדער שניצונגען]; א קליינע פערציערטע געביידע, עהנליך צו א פאגאדא, איז וועלכער מען פערקויפט פערשיעדענע קלייניגקייטען; אזא גאלדענע אינדישע מטבע.

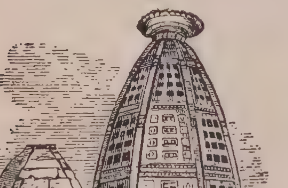

Pagodas

pago'da-tree *n.* (פע-גאו'-דא-טריא) א פאגאדא=בוים [א בוים אין אזיען וואס דערמאהנט מיט'ן אויסזעהן אן א פאגאדא]. ז. *pagoda*

pa'gus *n.* (פיי'-גאס) אין דער אלט-רוימישער מלוכה — א בעפעסטיגט דארף, וואו די ארומיגע איינוואהנער פלעגען זיך צוזאמענקלייבען, ווען א שונא פלעגט אויף זיי אנפאלען; אין פארצייטיגען ענגלאנד — א טייל פון א גראפשאפט.

pah *int. and n.* (פא) פע! [אן אויסדרוק פון עקעל אדער פעראכטונג]; אין ניי=זעעלאנד — א בעפעסטיגטער לאגער פון די מאארי [די דארטיגע איינגעבארענע].

Pah'lavi *n. and a.* (פא'-לע-ווי) פאלאווי, די שפראך פון די אלט=פערזישע הייליגע ביכער; וואס איז שייך צו דער פאלאווי=שפראך.

paid (פייד) געצאהלט, בעצאהלט. ז. *pay*

paid and aquit'ted (פייד ענד ע-קהוויט'-עד) בעצאהלט און קווטירט.

paid down (פייד דאון) בעצאהלט מזומן; איינגעצאהלט.

paideu'tics *n.* (פע-דיו'-טיקס) ז. *pædeutics*

paid up (פייד אפ) אין גאנצען אויסגעצאהלט.

pail *n.* (פייל) אן עמער.

pail'-brush *n.* (פייל'-בראש) א מין הארט בערשטעל, וואס ווערט בענוצט אין מילך=קראמען א. ד. ג. צו רייניגען כלים.

pail'ful *n.* (פייל'-פול) אן עמער=פול [וויפיעל עס קען ענטהאלטען א פולער עמער].

paillasse' *n.* (פע-ליעס') א שטרוי=מאטראץ; אן אונטער=מאטראץ.

pain *n. and v.* (פיין) שמערץ, יסורים, ליידען, פיין; אנגסט, זארג; מיה, מאטערניש; א שטראף; פעראורזאכען שמערץ, אנטהאן יסורים, קוועלען, פייניגען, קרענקען.

pained *a.* (פיינד) וואס ליידט וועהטאג אדער יסורים; וואס ציינט ארויס שמערץ.

pain'ful *a.* (פיינ'-פול) שמערצליך; פייניך; מיהזאם, שווער; וואס פאדערט אנשטרענגונג אדער פיעל אויפמערקזאמקייט.

pain'fully *adv.* (פיינ'-פול-אי) אויף א שמערצליכען, פייניכען אדער מיהזאמען אופן.

pain'fulness *n.* (פיינ'-פול-נעס) שמערצליכקייט; פייניכקייט, מיהזאמקייט.

pai'nim *n. and a.* (פיי'-נים) ז. *paynim*

pain'less *a.* (פיינ'-לעס) שמערצלאז, אהן שמערצען, אהן מיה.

pain'lessly *adv.* (פיינ'-לעס-לי) ניט ליידענדיג קיין וועהטאג אדער יסורים.

pain'lessness *n.* (פיינ'-לעס-נעס) שמערצלאזיגקייט; פיינלאזיגקייט.

pain of death (פיין אוו דעטה) טויט=שטראף.

pains *n.* (פיינז) וועהטאגען פון א געווינערין, חבלי לידה.

pains'taker *n.* (פיינז'-טיי-קער) א פלייסיגער, ארבייטזאמער מענש.

pains'taking *n. and a.* (פיינז'-טיי-קינג) פלייסיגקייט, מיהזאמקייט; ארבייטזאם, הארעפאשנע.

pains'takingly *adv.* (פיינז'-טיי-קינג-לי) אויף א פלייסיגען, מיהזאמען שטייגער.

pains'worthy *a.* (פיינז'-הוואיר-טהי) וואס עס פאדערט א שטארקע זארגפעלטיגע אויפמערקזאמקייט.

paint *v. and n.* (פיינט) פארבען, אבפארבען; מאלען מיט פארבען; דעקארירען, בעציערען; אנשטרייכען, שילדערען, פארשטעלען; בעשעפטיגען זיך מיט מאלעריי; פארבען דאס פנים, זיך שמינקען; שכור'ען; פארב; שמינקע [די פארב, מיט וועלכער מען פארבט דאס פנים]; אין דער פראדוקציאן פון גומי אדער רעזינע — דער שטאף וואס ווערט צוגעגעבען צו קאוטשוק צו מאכען איהם הארטער.

pain'table *a.* (פיינ'-טעבל) וואס קען געפארבט אדער געמאלט ווערען.

paint an eye (פיינט ען אי) מאכען א בלוי אויג [אנברעכען די ביינער].

paint'-box *n.* (פיינט'-באקס) דאס פארב=קעסטעל [פון א מאלער].

paint'-bridge *n.* (פיינט'-ברידזש) א הענגענדע פלאטפארמע, אויף וועלכער דער מאהלער שטעהט ביים מאהלען טעאטער=דעקאראציעס.

paint'-brush *n.* (פיינט'-בראש) דאס פענזעל פון א מאלער אדער פארבער.

pain'ted *a.* (פיינ'-טעד) געפארבט; אויסגעמאלט; קאלירט; געקינסטעלט, ניט רעאל, ניט עכט.

pain'ter *n.* (פיינ'-טער) א פארבער; א מאלער; א שטריק [צו בעפעסטיגען א שיף]; א פאנטער, א לעמפערט.

pain'ter's col'ic (פיינ'-טערז קאל'-איק) בליי=קאליק [א קראנקהייט וואס בעקומט זיך פון איינאטהעמען בליי=שטויב. פארבער ליידען מייסטענס פון דיעזער קראנקהייט].

pain'ter-stai'ner *n.* (פיינ'-טער-סטיי'-נער) א וואפען אדער שילדען=מאלער; א מיטגליעד פון א געוויסען לאנדאנער צעך אדער גילדע.

pain'tiness *n.* (פיינ'-טי-נעס) דאס האבען אויף זיך צופיעל פארב [וועגען א בילד].

pain'ting *n.* (פיינ'-טינג) מאלעריי; א געמעלדע, א בילד.

pain'ting in oil (פיינ'-טינג אין איל) אויל=מאלעריי.

paint the town red (פיינט טהי טאון רעד) שטיפען, קונדס'עווען, אנמאכען אונארדנונג און טומעל.

paint'-tube *n.* (פיינט'-טיוב) א רעהרעל פון דינעם, בויגזאמען מעטאל, וואס ענטהאלט מאלעריי=פארב.

paint'work *n.* (פיינט'-הוואירק) מאלעריי=ארבייט.

pain'ty *a.* (פיינ'-טי) צופיעל אנגעפארבט; בעפלעקט מיט פארב.

pair *n. and v.* (פעהר) א פאר; א פאר=פאלק; אין קויהלען=גרובען — א גרופע ארבייטער, וואס ארבייטען אין איין צייט; אין גזעצגעבערישע קערפערשאפטען [ווי פארלאמענט א. ד. ג.] — צוויי מיטגליעדער, וואס בעלאנגען צו גענגענזעצליכע פארטייען, ווען זיי מאכען אב צווישען זיך ניט אבצוגעבען זייערע שטימען; אין פאוקער=שפיעל — א פאר קארטען פון דעמזעלבען מין [ווי צוויי טייז, צוויי צווייטלעך א. ד. ג.]; פארען, מאכען א פאר; צונויפפארען, פעראייניגען א זכר מיט א נקבה; צופאסען איינס צו דעם אנדערען; זיך פארען; זיך פעראייניגען פארווייז.

pair and pair (פעהר ענד פעהר) פארווייז.

paired *a.* (פעהרד) איינגעטיילט אדער איינגעארדענט פארווייז; צוזאמענגעפארט [ווי א זכר מיט א נקבה]; געפארט [וועגען א מיטגליעד פון א געזעצגעבערישער קערפערשאפט, וועלכער קען ניט קומען אויף א זיצונג און ניט וועלענדיג פערלירען זיין שטימע, רעדט ער אב מיט

א מיטגליעדער פון דער געגנערישער פארטיי, אז יענער זאל אויך ניט שטימען].

pair'ing *n.* (פעהר'-אינג) אין א געזעצגעבערישער פערזאמלונג — אן אבמאך פון צוויי מיטגליעדער, וואס בעלאנגען צו צוויי געגען־פארטייען, אז ביידע זאלען ניט שטימען איבער א געוויסער פראגע.

pair'ing-sea'son *n.* (פעהר'-אינג-סיע'זן) די פארונגס־צייט [די צייט ווען חיות אדער פויגלען פארען זיך].

pair'ing-time *n.* (פעהר'-אינג-טאים) ז. ***pairing-season***.

pair'-oar *n.* (פעהר'-אור) א רודער־שיפעל וואס האט צוויי רודערס.

pair of col'ors (פעהר אוו קאל'-ארז) די צוויי פאהנען וואס מען טראגט פארוים א רעגימענט סאלדאטען אדער א פעראיין אין ענגלאנד און אמעריקא [איין פאהן א נאציאנאלע און די צווייטע א ספעציעלע פון דיעזען רעגימענט אדער פעראיין].

pair off (פעהר אף) אוועקגעהן אדער אבטיילען זיך פון א קאמפאניע פארווייז; ניט שטימען אויף א פערזאמלונג, אבמאכענדיג מיט איינעם פון דער געגנערפארטיי, אז ער זאל אויך ניט שטימען.

pair roy'al (פעהר ראי'-על) אין קארטען־שפיעל — דריי פון דעמזעלבינען מין [ווי דריי מלכים, דריי מלכות א. ד. ג.].

pair'-toed *a.* (פעהר'-טאוד) וואס האט די פינגער פארווייז, צוויי פון פארענט און צוויי פון הינטען [וועגען די פיס פון געוויסע פויגלען].

pair'wise *adv.* (פעהר'-הוואיז) פארווייז; אין פאר.

paja'mas *n.* (פע-דזשא'-מאז) אזא זארט ברייטע הויזען וואס ווערען געטראגען פון מאנספערזאנען און פרויענצימער אין אינדיען; א שלאף־אנצוג אדער מארגען־אנצוג וואס בעשטעהט פון לייכטע הויזען מיט א קורצען רעקעל.

pak'tong *n.* (פעק'-טאנג) כינעזישעם ניי־זילבער [א מעטאל־געמיש פון ניקעל, צינק און קופער].

pala'bra *n.* (פע-לא'-ברא) א ווארט; א גערייד.

pal'ace *n.* (פעל'-עס) א פאלאץ.

pal'ace-car *n.* (פעל'-עס-קאר) א סאלאן־וואגאן.

pal'ace-court *n.* (פעל'-עס-קאורט) דאס הויף־געריכט [אמאל אין ענגלאנד].

pal'adin *n.* (פעל'-ע-דין) דער פאלאדין, איינער פון די צוועלף ריטער, וועלכע זיינען געוועזען די מקורבים פון דעם פראנצויזישען קעניג קארל דעם גרויסען; א וואנדערענדער ריטער [ז. ***knight-errant***].

palæobot'any *n.* (פיי-לי-א-באט'-ע-ני) ז. ***paleobotany***.

pa'læograph *n.* (פיי'-לי-א-גרעף) ז. ***paleograph***.

palæog'raphy *n.* (פיי-לי-אג'-רע-פי) ז. ***paleography***.

pa'læolith *n.* (פיי'-לי-א-ליטה) ז. ***paleolith***.

palæolith'ic *a.* (פיי-לי-א-ליטה'-איק) ז. ***paleolithic***.

palæol'ogy *n.* (פיי-לי-אל'-א-דזשי) ז. ***paleology***.

palæontog'raphy *n.* (פיי-לי-אנ-טאנ'-רע-פי) ז. ***paleontography***.

palæontol'ogy *n.* (פיי-לי-אנ-טאל'-א-דזשי) ז. ***paleontology***.

palæornithol'ogy *n.* (פיי-לי-אהר-ני-טהאל'-א-דזשי) ז. ***paleornithology***.

Palæozo'ic *a.* (פיי-לי-א-זאו'-איק) ז. ***Paleozoic***.

palæozool'ogy *n.* (פיי-לי-א-זא-אל'-א-דזשי) ז. ***paleozoology***.

palæs'te *n.* (פע-לעס'-טי) אן אלט־גריכישע לענגען־מאס, א טפח [א פיערטעל פון א פוס].

palæs'tra *n.* (פע-לעס'-טרא) ז. ***palestra***.

palæs'trian *a.* (פע-לעס' טרי-ען) ז. ***palestrian***.

palæs'tric *a.* (פע-לעס'-טריק) ז. ***palestric***.

palankeen' *n.* (פעל-ען-קין') ז. ***palanquin***.

palanquin' *n.* (פעל-ען-קין') א פאלאנקין, א טראג־בעטעל בעדעקט מיט א דעכעל, וואס ווערט בענוצט אין אסט־אינדיען און כינא, אנשטאט אן עקיפאזש אדער קארעט.

Palanquin

palatabil'ity *n.* (פעל-ע-טע-ביל'-אי-טי) דאס זיין געשמאק אדער אנגענעהם.

pal'atable *a.* (פעל'-ע-טעבל) געשמאק; אנגענעהם, מחיה'דיג.

Our cook serves us with very **palatable** food.

pal'atableness *n.* (פעל'-ע-טעבל-נעס) ז. ***palatability***.

pal'atably *adv.* (פעל'-ע-טע-בלי) אויף א געשמאקען, אנגענעהמען אופן.

pal'atal *a. and n.* (פעל'-ע-טעל) וואס איז שייך צום גומען; וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט'ן גומען; דער גומען־ביין; א גומען־קלאנג [א קלאנג וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער הילף פון גומען, ווי "ג", "ק"].

pal'ate *n. and v.* (פעל'-אייט) דער גומען; דער געשמאק; פיהלען א געשמאק; פערזוכען.

pala'tial *a. and n.* (פע-ליי'-שעל) וואס געהערט צום גומען; וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א פאלאץ; פרעכטיג; א גומען־קלאנג [א קלאנג וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט דער הילף פון גומען, ווי "ג", "ק" א. ז. וו.].

palat'inate *n.* (פע-לעט'-אי-נייט) דאס אמט, די ווירדע אדער די הערשאפט פון א פאלאטין. ז. ***palatine***.

pal'atine *n. and a.* (פעל'-ע-טין) דער פאלאטין [א סאלדאט פון דער עהרען־וואך אין קייזערליכען פאלאץ אין אלטען רוים און אין קאנסטאנטינאפאל]; דער פפאלץ־גראף [דער אויבעררייכטער אין הויף פון די מיטעלאלטערליכע דייטשע און פראנצויזישע קעניגע]; איינער פון די גומען־ביינער; וואס איז שייך צו א פאלאץ; וואס דיענט אין קעניגליכען פאלאץ; וואס בענוצט זיך מיט קעניגליכע פריווילעגיעס; וואס איז שייך צום גומען־ביין.

palati'tis *n.* (פעל-ע-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון גומען.

pala'tum *n.* (פע-ליי'-טאם) דער גומען.

palav'er *v. and n.* (פע-לעוו'-ער) פיהרען א לאנגען שמועס אדער אונטעררעדונג; פלוידערען; פעררריידען די צייהן; שמייכלען, חנפ'ענען; א לאנגער שמועס; אן אונטעררעדונג; פלאפלעריי.

palaz'zo *n.* (פא-לאט'-סאו) א פאלאץ.

pale *a., n. and v.* (פייל) בלייך, בלאס; א פלאקען, א פערשפיצטער גרויסער שטעקען; אן אבגעצאמטער ארט; א גרענעץ, א ספערע; די טשערטא, דער תחום המושב; א לאפעטע [צו זעצען ברויט אין אויווען]; אן אינסטרומענט צו פרובירען קעז; ארומצאמען מיט פלעקער; איינשליסען, ארומרינגלען מיט עפעס; מאכען בלאס, פערטונקלען; בלייך ווערען.

palea'ceous *a.* (פיי-לי-איי'-שיאס) אזוי ווי מעקענע; פול מיט מעקענע [פלאווע].

pale ale (פייל אייל) אזא [העל־ביער מין ביער].

pale as death (פייל עז דעטה) טויט־בלייך.

pale'-eyed *a.* (פייל'-איד) מיט מאטע אויגען.

pale'face *n.* (פייל'-פיים) דאס בלאסע פנים [אזוי רופען די אמעריקאנער אינדיאנער די ווייסע מענשען].

pale'-faced *a.* (פייל'-פייסט) מיט א בלאסען געזיכט.

pale'-hear'ted *a.* (פייל'-האר'-טעד) שרעקעדיג, מוטלאז, נידערגעשלאגען.

pa'leiform *a.* (פיי'-לי-אי-פארם) וואס האט די פארם אדער דעם אויסזעהן פון מעקענע.

pale'ly *adv.* (פייל'-לי) בלאס, בלייך; מיט א בלאסען אויסזעהן.

pale'ness *n.* (פייל'-נעס) בלאסקייט, בלייכקייט.

pa'leo-anthrop'ic *a.* (פיי'-לי-או-ען-טהראפ'-איק) וואס איז שייך צום פאר־היסטארישען מענשען.

paleobot'any *n.* (פיי-לי-א באט' ע-ני) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע פלאנצען, וועלכע מען געפינט אין דער ערד.

paleocos'mic *a.* (פיי-לי-א-קאז'-מיק) וואס איז שייך צו דער ערד ווי זי איז געוועזען אין די פארצייטיגע געאלאגישע פעריאדען.

pa'leo-ethnol'ogy *n.* (פיי'-לי-או-עטה-נאל'-א-דזשי) די עטנאלאגיע פון די פארצייטיגע דורות [די לעהרע וועגען די פרימיטיווסטע פעלקער אין ראסען אויף דער ערד].

Pale of Set'tlement (פייל אוו סעט'ל-מענט) די "טשערטא", דער תחום [די בעשטימטע גובערניעס אין רוסלאנד, וואו אידען איז ערלויבט צו וואהנען אין די שטעדט].

pa'leograph *n.* (פיי'-לי-א-גרעף) א פאליאגראף, אן אלטער מאנוסקריפט.

paleog'rapher *n.* (פיי-לי-אג'-רע-פער) איינער וואס שטודירט אלטע מאנוסקריפטען.

paleograph'ic *a.* (פיי-לי-א-גרעפ'-איק) פאלעאגראפיש, וואס איז שייך צו דער פארשונג פון אלטע מאנוסקריפטען.

paleograph'ical *a.* (פיי-לי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***paleographic***.

paleograph'ically *adv.* (פיי-לי-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך שטודירען אדער פארשען אלטע מאנוסקריפטען; בנוגע צו פאלעאגראפיע [פארשונג פון אלטע מאנוסקריפטען].

paleog'raphist *n.* (פיי-לי-אג'-רע-פיסט) ז. *paleographer*

paleog'raphy *n.* (פיי-לי-אג'-רע-פי) פאלעאגראפיע; דאס שטודירען פארצייטיגע ארטען און מעטאדען פון שרייבען; די פארשונג פון אלטע מאנוסקריפּטען.

pa'leolith *n.* (פיי'-לי-א-ליטה) א פּאַלעאליט [אן ארומגעקלאפּטער אבער ניט קיין געשליפענער שטיין אלס ארבייטס-אינסטרומענט פון די סאמע פרימיטיווסטע מענשען].

paleolith'ic *a.* (פיי-לי-א-ליטה'-איק) פאלעאליטיש, וואס איז שייך צו די עלטעסטע צייטען פון דער פארהיסטארישער שטיין-פעריאדע, ווען די איינציגע ארבייטס-אינסטרומענטען פון די דאמאלדיגע מענשען זיינען געווען בלויז שטיקער איינפאכע ניט געשליפענע שטיינער.

paleolith'ical *a.* (פיי-לי-א-ליטה'-אי-קעל) ז. *paleolithic*

paleol'ogist *n.* (פיי-לי-אל'-א-דזשיסט) א פאלעאלאגיסט, איינער וואס שטודירט אלטערטימליכקייטען.

paleol'ogy *n.* (פיי-לי-אל'-א-דזשי) פּאַלעאלאגיע, דאס שטודירען אלטערטימליכקייטען.

paleontograph'ical *a.* (פיי-לי-אנ-טא-גרעפ'-אי-קעל) פאלעאנטאגראפיש, וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע ארגאניזמען, וועלכע האבען אמאל עקזיסטירט אויף דער ערד.

paleontog'raphy *n.* (פיי-לי-אנ-טאג'-רע-פי) פאלעאנטאגראפיע, די בעשרייבונג פון פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע ארגאניזמען, וועלכע האבען אמאל עקזיסטירט אויף דער ערד.

paleontolog'ic *a.* (פיי-לי-אנ-טא-לאדזש'-איק) ז. *paleontological*

paleontolog'ical *a.* (פיי-לי-אנ-טא-לאדזש'-אי-קעל) פאלעאנטאלאגיש, וואס איז שייך צו פאלעאנטאלאגיע. ז. *paleontology*

paleontol'ogist *n.* (פיי-לי-אנ-טאל'-א-דזשיסט) א פאלעאנטאלאגיסט, איינער וואס שטודירט די פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע אויסגעשטארבענע חיות און פלאנצען.

paleontol'ogy *n.* (פיי-לי-אנ-טאל'-א-דזשי) פאלעאנטאלאגיע, די לעהרע וועגען די פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון פארצייטיגע ארגאניזמען, וועלכע האבען אמאל עקזיסטירט אויף דער ערד.

paleophytol'ogy *n.* (פיי-לי-א-פאי-טאל'-א-דזשי) ז. *paleobotany*

paleornithol'ogy *n.* (פיי-לי-אהר-ני-טהאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע פויגלען, וועלכע מען געפינט אין דער ערד.

paleotech'nic *a.* (פיי-לי-א-טעק'-ניק) וואס איז שייך צו פארהיסטארישער אדער פרימיטיווער קונסט.

pa'leous *a.* (פיי'-לי-אס) פול מיט מעקענע [פלעווע, פאלאווע]; ענליך צו מעקענע.

Paleozo'ic *a.* (פיי-לי-א-זאו'-איק) פאלעאזאאיש, וואס איז שייך צו די עלטעסטע פעריאדען אין דער געשיכטע פון דער ערד, ווען עס האבען שוין עקזיסטירט פערשיעדענארטיגע ארגאניזמען.

paleozool'ogy *n.* (פיי-לי-א-זא-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע חיות, וואס מען געפינט אין דער ערד.

Palestin'ian *a.* (פעל-עס-טינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו פאלעסטינא אדער ארץ ישראל.

pales'tra *n.* (פע-לעס'-טרא) אין אלט-גריכענלאנד — די פאלעסטרא, אן עפענטליכער פלאץ פאר גימנאסטישע און אטלעטישע איבונגען; דאס ראנגלען זיך, אטלעטישע שפיעלען.

pales'tral *a.* (פע-לעס'-טרעל) ז. *palestric*

pales'trian *a.* (פע-לעס'-טרי-ען) ז. *palestric*

pales'tric *a.* (פע-לעס'-טריק) וואס איז שייך צו א פאלעסטרא אדער צו גימנאסטישע און אטלעטישע איבונגען. ז. *palestra*

pales'trical *a.* (פע-לעס'-טרי-קעל) ז. *palestric*

pal'etot *n.* (פעל'-ע-טאו) א פאלטא, אן אויבער-מאנטעל.

pal'ette *n.* (פעל'-עט) א פאליטרע [א פארדין פלאך ברעטעל מיט א לעכעל פאר'ן גראבען פינגער, וואס מאלערס געברויכען ארויפצולעגען פארב ווען זיי מאלען [ז. איל.]; דאס פאנאנדערלעגען די פארבען אויף א פאליטרע; עטוואס וואס איז ברייט און פלאך ווי א פאליטרע; ביי מעטאל-ארבייטער — די פלאכע פלאטע פון אן ענגבער אדער בויערער, אויף וועלכער דער ארבייטער שפארט זיך אן מיט דער ברוסט בעת ער בויערט; א לייכטע הילצערנע לאפעטקע, וואס ווערט בענוצט פון מאסאזשיסטען בעת'ן מאסאזש; א לייכט ברעטעלע, אין וועלכען מען באנדאזשירט א צובראכענע האנד; א קליינע מעטאלענע פלאטע, וועלכע בעדעקט דאס ארט וואו עס בינדען זיך צונויף די ענדען פון א פאנצער; א מין פאפוגאי.

Palette

pal'ette-knife *n.* (פעל'-עט-נאיף) אזא דינע לאפעטקע ענליך צו א מעסער, וואס ווערט בענוצט פון מאלער צו מישען די פארבען; אין דרוקעריי — א שטאהלענע פלאטע, מיט וועלכער די דרוקער גיבען צו פארב וואו עס איז נויטיג אין דרוקפרעס.

pal'frey *n.* (פאהל'-פרי) א רייט-פערד.

pal'freyed *a.* (פאהל'-פריד) וואס רייט אויף א רייט-פערד.

Pa'li *n. and a.* (פא'-לי) פאלי [די שפראך וואס ווערט געברויכט אין די הייליגע שריפטען פון די בודיסטען אין די דרום-ערטער פון אסט-אינדיען און אין ציילאן]; וואס איז שייך צו דער פאלי-שפראך.

palifica'tion *n.* (פעל-אי-פי-קיי'-שאן) דאס ארייננשלאגען פלעקער אדער סלופעס אין דער ערד, כדי צו פערפעסטיגען דעם גרונט.

palil'logy *n.* (פע-ליל'-א-דזשי) די ווידערהאלונג פון א ווארט אום צו פערשטארקען דעם איינדרוק [ווי למשל: הוליעט, הוליעט, בייזע ווינדען!].

pal'impsest *n.* (פעל'-אימפ-סעסט) א פאלימפסעסט [א מאנוסקריפט וואס דער טעקסט איז טיילווייז אויסגעמעקט און איבערגעשריבען]; דאס וואס איז אויפסניי צוגעשריבען אנשטאט דעם אויסגעמעקטען.

pal'indrome *n.* (פעל'-אינ-דראום) דער פאלינדראם, א ווארט אדער א זאץ, וואס לעזט זיך אויף א גלייכען אופן פון רעכטס צו לינקס אדער פון לינקס צו רעכטס [ווי די ווערטער "מאדאם", "שמש" א. ד. ג.].

pa'ling *n.* (פיי'-לינג) א צאם פון פלעקער; א צאם פון אויסגעשטעלטע פערשפיצטע פלעקער אדער סלופעס.

palingene'sia *n.* (פעל-אינ-דזשע-ני'-סי-א) ז. *palingenesis*

palingen'esis *n.* (פעל-אינ-דזשען'-ע-סיס) פאלינגענעזיע, די ווידערגעבורט, ווידערבעשאפונג [ווי ביי די מעטאמארפאזען פון אן אינזעקט].

palingen'esy *n.* (פעל-אינ-דזשען'-ע-סי) ז. *palingenesis*

pal'inode *n.* (פעל'-אי-נאוד) די פאלינאדע, א פאעטיש געדיכט, וואו דער פאעט ציהט צוריק זיינע ווערטער, וואס ער האט געזאגט אין א פריהערדיגער סאטירע; דאס צוריקציהען די פריהערדיגע ווערטער.

palisade' *n. and v.* (פעל-אי-סייד') א פאליסאדע, א פארקאן וואס איז געמאכט געווארען פון אריינגעקלאפטע פערשפיצטע קלעצער אדער פלעקער אין דער ערד; ארומצאמען אדער ארומרינגלען מיט א פאליסאדע.

Palisade

palisa'do *n. and v.* (פעל-אי-סיי'-דאו) ז. *palisade*

palisan'der *n.* (פעל-אי-סענ'-דער) פאליסאנדער-האלץ [א מין רויט אויסטראליש האלץ, וואס ווערט געברויכט פאר טייערע מעבעל].

pa'lish *a.* (פיי'-ליש) בלייכליך; עטוואס בלאס.

palixan'der *n.* (פעל-איק-סענ'-דער) ז. *palisander*

pall *n. and v.* (פאהל) א דעקע; א מאנטעל; א שווארצע טוך, מיט וועלכער מען דעקט איבער אן ארון אדער מטה; דאס, וואס ברייננגט טרויער אדער שרעק; אן איבערדעק, א באלדאכין, א חופה; א מין פרכת, מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר אין קירך; א מאנטיע, דער לאנגער, ברייטער אויבער-מאנטעל, וואס א קעניג אדער אן ערצבישאף טראגט אין דער צייט פון פייערליכע צערעמאניען; איבעלקייט, דאס פיהלען איבעלקייט; אויסדופטען, אויסוועפען, שוואך ווערען, אנווערען דעם טעם [ווי אויסגעוועפטער שנאפס]; מאכען שוואך, ענטמוטיגען.

pal'la *n.* (פעל'-א) א פאלא [אזא ברייטע טוך, וועלכע רוימישע פרויען פלעגען טראגען אלס אויבער-מאנטעל]; א טוך, מיט וועלכער מען בעדעקט דעם אלטאר אין א קירך.

Palla

palla'dium *n.* (פע-ליי'-די-אם) דאס בילד אדער סטאטוע פון דער אלט-גריכישער געטין פאלאדא, די בעשיצעריו פון דער שטאדט טראיא; דאס, וואס מען רעכענט פאר א שוץ אדער זיכערונג פון עפעס; פאלאדיום [א זעלטענער מעטאל, וועלכער איז ענליך צו פלאטין. איז איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

Pal'las *n.* (פעל'-עס) אין דער אלט-גרי-

כישער מיטאלאגיע — פאלאס אדער אטהענע, די געטין פון חכמה און מלחמה; איינער פון די קליינע פלאנעטען, וואס דרעהען זיך ארום דער זון און געפינען זיך צווישען מארס און יופיטער.

pall′-bear′er *n.* (פאהל′-בעהר′-ער) איינער וואס געהט נאך דער מטה ביי א לויה.

palles′cence *n.* (פע-לעס′-ענס) בלייכקייט, בלאסקייט.

palles′cent *a.* (פע-לעס′-ענט) בלאס ווערענד; בלאסליך, אביסעל בלייך.

pal′let *n.* (פעל′-עט) א שטרויענער געלעגער; א מאטראץ פון שטרוי; דאס דרעה־ברעטעל פון א טעפער [א רונדער הילצערנער אינסטרומענט, וועלכען טעפער בענוצען צו מאכען רונד און גלאט די ליימענע כלים]; א פאליטרע [ז. *palette*]; אין פערגילדונגס־ארבייט — דער אינסטרומענט, מיט וועלכען מען לעגט ארויף דאס גאלד־בלעטעל אויף'ן ארט וואו מען דארף בעגילדען; אין בוכבינדעריי — די מעטאלענע פלאטע, אין וועלכער עס ווערען איינגעפאסט די בוכשטאבען, וואס מען דארף אבדרוקען אויף'ן רוקען פון א בוך; אין אן ארגעל — די הילצערנע קלאפע, וועלכע לאזט אריין און שטופט ארויס די צוזאמענגעדריקטע לופט; דאס ברעט, אויף וועלכען מען טראגט אריבער נאך ניט אויסגעטריקענטע ציעגעל צו דעם ארט וואו מען טריקענט זיי; איינער פון די צוויי שפיצען פון א העמונגס־האקען, וועלכע פערהאלטען אדער רעגולירען די בעוועגונג פון א צאהן־רעדעל. ז. *escapement*

pal′lia *n.* (פעל′-אי-א) פאליומס; אל־טאר־דעקען; פעדער־עהנליכע וואלקענס; אזעלכע גלח'שע טלית'לעך. ז. *pallium*

pal′lial *a.* (פעל′-אי-על) וואס איז שייך צו א פאליום, מאנטעל אדער צודעק; וואס איז שייך צו דער אויבערשטער געפאלדעוועטער הויט פון א מאלוסק. ז. *pallium*

palliasse′ *n.* (פעל-יעס′) ז. *paillasse*

pal′liate *v.* (פעל′-אי-אייט) פערדעקען, בעהאלטען; מאכען, אז איינער זאל זיך ארויסווייזען ווייניגער שולדיג דורך פערדעקען איניגע פון זיינע חטאים; מילדערען, פערלייכטערען, פערגרינגערען [ווי פערלייכטערען א וועהטאג, ניט אויסהיילענדיג די קראנקהייט].

pallia′tion *n.* (פעל-אי-איי′-שאן) דאס פערקלענערען איינעמס שולד דורך פערדעקען איניגע פון זיינע חטאים; דאס פערלייכטערען, דאס פערגרינגערען.

pal′liative *a. and n.* (פעל′-אי-איי-טיוו) פערלייכטערענד, פערגרינגערענד; א פערלייכטערונגס־מיטעל, א לינדערונגס־מיטעל; א פאליאטיוו [א מיטעל צו פערלייכטערען עפעס, אבער ניט פערמיידען עס].

pal′liatory *a.* (פעל′-אי-ע-טא-רי) פערלייכטערנד, פערמילדערענד.

pal′lid *a.* (פעל′-איד) בלאס, בלייך.

pallid′ity *n.* (פע-ליד′-אי-טי) בלאסקייט, בלייכקייט.

pal′lidly *adv.* (פעל′-איד-לי) בלאס, בלייך.

pal′lidness *n.* (פעל′-איד-נעס) ז. *pallidity*

pal′lium *n.* (פעל′-אי-אם) ביי די אלטע רוימער — דאס פאליום [א ברייטע טוך, וואס פלעגט דיענען אלס אויבער־מאנטעל פאר מענער]; אזא מין טלית'על וואס געוויסע קאטוילישע בישאפען טראגען ביי קירכליכע צערעמאניעס [ז. איל.]; אן אלטאר־דעקע; די אויבערשטע געפאלדעוועטע הויט פון א מאלוסק; א פעדערען־עהנליכער וואלקען, וואס בעדעקט דעם גאנצען הימעל.

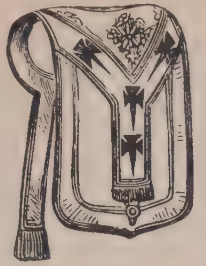

Pallium

pall-mall′ *n.* (פעל-מעל′) א מין שפיעל, וואו מען קלאפט אב א באל מיט א הילצערנעם האמער, דורכטרייבענדיג איהם דורך א קליין טויערעל; דער האמער וואס ווערט בענוצט אין דיעזען שפיעל; דער ארט פון דיעזען שפיעל.

pal′lor *n.* (פעל′-אר) בלייכקייט, בלאסקייט.

palm *n. and v.* (פאהם) די האנד־פלעכע, די דלאניע פון דער האנד; א טפח, א האנד־ברייט [אלס לענגען־מאס]; א פאלמע, א בוים פון די הייסע לענדער, ביי וועלכען די צווייגען און בלעטער וואקסען זיך פאנאנדער פון שפיץ אין דער פארם פון א פעכער; א צווייג אדער בלאט פון א פאלמע; דער ברייטער, פלאכער טייל פון א הירש־הארן; דער ברייטער, פלאכער טייל פון אן אנקער; אריינגעהמען אין האנד, בעהאנדלען מיט דער האנד; בעהאלטען אין דער האנד; אריינשווינדלען, ארויפצווינגען עפעס דורך שווינדעל.

Palms

pal′ma *n.* (פעל′-מא) די האנד־פלעכע [דלאניע]; דער קערפער־טייל פון א חיה, פויגעל אדער אינזעקט, וואס ענטשפרעכט דער האנד־פלעכע פון א מענשען.

pal′ma Chris′ti (פעל′-מא קריס′-טי) די ריצען־אויל פלאנצע [א בוים־ארטיג גראז, וואס וואקסט אין אסט־אינדיען און דרום־אמעריקא. פון די פרוכט־קערנער פון דיעזען גראז ווערט געמאכט ריצען־אויל]. ז. *castor-oil plant*

pal′mar *a. and n.* (פעל′-מאר) וואס איז שייך צו דער האנד־פלעכע [דלאניע]; א מוסקעל אדער נערוו וואס איז פערבונדען מיט דער האנד־פלעכע.

pal′mar arch (פעל′-מאר ארטש) די אויסגעבויגענע ארטעריע אדער שלאג־אדער אין דער האנד־פלעכע [דלאניע]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

pal′mary *a.* (פעל′-מע-רי) וואס איז ווערטה צו בעקומען די פאלמע; וואס איז דער ערשטער, דער הויפט.

pal′mate *a.* (פעל′-מייט) עהנליך צו אן אויסגעשטרעקטער האנד־פלעכע [דלאניע]; האנד־פערמיג; ברייט מיט פינגער־עהנליכע ארויסשטארצונגען [ווי דער הארן פון א הירש]; וואס האט פינף פאנאנדער־גענומענע לאפען [ווי די בלעטער פון געוויסע פלאנצען]; וואס האט פינגער אויף די פיס מיט צונויפגעוואקסענע הייטלעך צווישען זיי [ווי די פיס פון די שווים־פויגלען].

pal′mated *a.* (פעל′-מיי-טעד) ז. *palmate*

palma′tion *n.* (פעל-מיי′-שאן) דאס אננעהמען אדער האבען די פארם פון אן אויסגעשטרעקטער האנד־פלעכע [דלאניע] מיט פאנאנדערגעשפרייטע פינגער.

palm′-cab′bage *n.* (פאהמ′-קעב′-עדזש) די קנאספען אדער נאך ניט פאנאנדערגעלאזענע בלעטער פון געוויסע פאלמען, וועלכע ווערען געברויכט אין עסען.

palm′-col′or *n.* (פאהמ′-קאל′-אר) פאלמען־קאליר [א ברוינליכער קאליר].

palmed *a.* (פאהמד) וואס האט א פערצווייגטען הארן [ווי דער הארן פון א הירש].

palm′er *n.* (פאהמ′-ער) איינער וואס בעהאלט עפעס אין דער האנד; א בעשווינדלער, א בעטריגער; א לינעאל, מיט וועלכען א לעהרער שלאגט דעם תלמיד איבער דער האנד־פלעכע; א פילגרים אדער פילגער; איינער וואס האט געוואנדערט אין די הייליגע ערטער פון פאלעסטינא און האט מיטגעבראכט אהיים פון דארטען א פאלמען־צווייג; איינער וואס איז עולה לרגל אין די הייליגע ערטער; די לארווא אדער דאס ווערימעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפעטער אן אינזעקט; א קינסטליך־געמאכטע האריגע פליג, וועלכע פישער בענוצען צו פאנגען פיש; א מין אינזעקט, וועלכער האלט זיך אין האלץ.

palm′er-worm *n.* (פאהמ′-ער-הוואירם) די לארווא [דער ווארים פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך שפעטער אן אינזעקט].

pal′mette *n.* (פעל′-מעט) אין ארכיטעקטור — א פאלמעטע, א פערציערונג אויף דער וואנד פון א געביידע אין דער פארם פון א פאלמען־בלאט.

palmet′to *n.* (פעל-מעט′-או) א פאלמע מיט פעכער־ארטיגע בלעטער.

Palmet′to State (פעל-מעט′-או סטייט) א צונעמעניש פון זיד קאראלאינע [א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

palm′-house *n.* (פאהמ′-האוס) אן אראנזשערע, וואו עס וואקסען פאלמען און אנדערע טראפישע פלאנצען.

palmif′erous *a.* (פעל-מיפ′-ע-ראס) וואס גיט ארויס אדער פראדוצירט פאלמען.

pal′migrade *a.* (פעל′-מי-גרייד) וואס

טרעט מיט דער גאנצער פלעכע פון פוס [ווי א מענש].

pal′miped *a. and n.* (פעל'־מי־פעד) ביי וועלכען די פינגער פון די פיס זיי־נען צוזאמענגעוואקסען מיט א הייטעל; א פויגעל מיט שווים־הייטלעך צווישען די פינגער פון די פיס.

pal′mipede *a. and n.* (פעל'־מי־פיד) ז. *palmiped*.

pal′mister *n.* (פעל'־מיס־טער) א כי־ראמאנט, א האנד־וואהרזאגער, א קענער פון חכמת־היד.

pal′mistry *n.* (פעל'־מיס־טרי) האנד־וואהרזאגעריי [חכמת היד], דאס זאגען פארויס דעם שיקזאל פון א מענשען לויט די שטריכען פון זיין האנד־פלעכע [רא־לאגיע]; כיראמאנטיע; הומאריסטיש — פלינקייט אדער געשיקטהייט פון דער האנד, א פאקוס.

pal′mitin *n.* (פעל'־מי־טין) פאלמיטין, איינער פון די צוויי עלעמענטען [פאל־מיטין און אלעאין], פון וועלכע עס בע־שטעהט פאלמען־אויל. ז. *palm-oil*.

palm′-leaf *n.* (פאהמ'־ליעף) א פאלמען־בלאט; א פעכער וואס איז געמאכט פון א פאנאדערגעצויגענעם און אויסגעטרי־קענטען פאלמען־בלאט.

palm′-oil *n.* (פאהמ'־איל) דאס פאלמען־אויל [א זיסליכע פעטקייט, ענליך צו פוטער, וואס מען בעקומט פון די פרוכ־טען פון געוויסע פאלמען].

palm′ster *n.* (פאהמ'־סטער) ז. *palmister*.

Palm Sun′day (פאהם סאנ'־דיי) דער זונטאג פאר דעם קריסטליכען פסח.

palm′-tree *n.* (פאהמ'־טריע) א פאל־מען־בוים, א פאלמע.

palm′-wine *n.* (פאהמ'־וואין) פאל־מען־וויין [א שטארקער און זיסליכער גע־טראנק, וואס ווערט געמאכט פון דעם זאפט פון געוויסע פאלמען].

palm′y *a.* (פאהמ'־אי) רייך אין פאלמען, וואס פערמאגט פאלמען־ביימער; וואס בע־קומט זיך פון פאלמען; וואס איז ווערטה צו טראגען א פאלמען־צווייג אלס סמן פון אויסצייכנונג; אין א געהויבענעם צו־שטאנד.

palmy′ra *n.* (פעל־מאי'־רא) די פאלמי־רא [זעהר א הויכע אסט־אינדישע פאלמע מיט זעהר גרויסע פעכער־ארטיגע בלעטער און מיט זעהר א הארטען האלץ].

Palmyr′ian *a. and n.* (פעל־מיר'־אי־ען) וואס איז שייך צו דער שטאדט פאל־מירע אדער תדמור [א גרויסע שטאדט אין אלט־סיריען]; אן איינוואהנער פון פאלמירע.

palp *n.* (פעלפ) [ביי פיהל־ארגאן דער חיה'לעך].

palpabil′ity *n.* (פעל־פע־ביל'־אי־טי) פיהלבארקייט; דייטליכקייט.

pal′pable *a.* (פעל'־פעבל) פיהלבאר, וואס מען קען אנטאפען; האנד־גרייפליך; דייטליך, קלאר, לייכט צו בעגרייפען.

pal′pable dark′ness (פעל'־פעבל דארק'־נעס) א געדיכטע פינסטערניש.

pal′pableness *n.* (פעל'־פעבל־נעס) ז. *palpability*.

pal′pably *adv.* (פעל'־פע־בלי) אויף אן אופן, דאס מען זאל עס קענען אנריה־רען אדער פיהלען; קלאר, דייטליך, אוי־גענשיינליך.

palpa′tion *n.* (פעל־פיי'־שאן) דאס אנ־ריהרען; דאס פיהלען עפעס דורך אנריה־רונג; אין מעדיציון — דאס אויסגעפינען עפעס אין קערפער דורך אנטאפען מיט דער האנד.

pal′pebra *n.* (פעל'־פע־ברא) דאס אויג־נען־לעדעל [דאס הייטעל וואס פערמאכט דאס אויג].

pal′pebral *a.* (פעל'־פע־ברעל) וואס גע־הערט צו די אויגען־לעדלעך.

palpebra′lis *n.* (פעל־פע־ברוי'־ליס) דער מוסקול, וועלכער הויבט אויף און לאזט אראב דאס אויבערשטע אויגען־לע־דעל.

pal′pebrate *a.* (פעל'־פע־בריט) וואס האט אויגען־לעדלעך.

pal′pebrous *a.* (פעל'־פע־בראס) וואס האט גרויסע געדיכטע ברעמען.

pal′piform *a.* (פעל'־פי־פארם) ענליך צום פיהל־ארגאן [ביי חיה'לעך].

pal′pitant *a.* (פעל'־פי־טענט) וואס שלאגט, וואס קלאפט [ווי דאס הארץ אדער ווי אן אדער]; ציטערענד, זיך ווארפענד.

pal′pitate *v.* (פעל'־פי־טייט) קלאפען, שלאגען [ווי דאס הארץ, ווען עס גע־פינט זיך אין אן אוננארמאלען צו־שטאנד]; ציטערען, זיך ווארפען.
The child's heart **palpitates** from excitement in play.

palpita′tion *n.* (פעל־פי־טיי'־שאן) הארץ־קלאפעניש; דאס ציטערען, דאס ווארפען זיך.

pal′pus *n.* (פעל'־פאס) דאס פיהל־הערנ־דעל [דאס הערנדעל וואס דיענט אלס פיהל־ארגאן ביי אן אינזעקט].

pals′grave *n.* (פעלז'־גרייוו) דער פפאלץ־גראף. ז. *palatine*.

pals′gravine *n.* (פעלז'־גרע־ווין) די פפאלץ־גרעפין, די פרוי אדער אלמנה פון א פפאלץ־גראף. ז. *palatine*.

pal′staff *n.* (פעל'־סטעף) א מין פאר־צייטיגע שטיינערנע אדער בראנזענע דלאט, וועלכע פלעגט זיך אריינשטעלען אין א הילצערנעם הענטעל.

pal′sy *n. and v.* (פאהל'־זי) אן אב־שוואכונג פון דער קראפט אדער פיהלבאר־קייט פון א מוסקול; א פאראליז; פארא־ליזירען, אוועקנעהמען אדער אבשוואכען די ענערגיע אדער טהעטיגקייט; פארא־ליזירט ווערען.

pal′sywort *n.* (פאהל'־זי־ווארט) ז. *cowslip*.

pal′ter *v.* (פאהל'־טער) כיטרעווען, רע־דען צווייידייטיג, מאכען שטוקעס, אויס־דרעהען זיך; אבנארען, בעטריגען, האנד־לען ניט עהרליך; פלאפלען, פלוידערען; פערשווענדען, צו־פטר'ען.

pal′terer *n.* (פאהל'־טער־ער) איינער וועלכער כיטרעוועט אדער מאכט שטו־קעס; א געמיינער מענש.

pal′trily *adv.* (פאהל'־טרי־לי) אויף א כיטרען אופן; געמיין, נידריג.

pal′triness *n.* (פאהל'־טרי־נעס) געמיינ־קייט, פאלשקייט, ווערטהלאזיגקייט.

pal′try *a.* (פאהל'־טרי) געמיין, ארעם, עלענד; נידריג, פאלש.

pal′udal *a.* (פעל'־יו־דעל) זומפיג; וואס איז שייך צו א זומפ.

pal′udine *a.* (פעל'־יו־דין) ז. *paludinous*.

palu′dinous *a.* (פע־ליו'־די־נאס) זומ־פיג; וואס איז שייך צו א זומפ.

palu′dious *a.* (פע־ליו'־די־אס) זומ־פיג, בלאטיג.

pal′udism *n.* (פעל'־יו־דיזם) מאלא־ריע־גיפט [זומפ־קדחת].

pal′udose *a.* (פעל'־יו־דאוס) וואס לעבט אדער וואקסט אין זומפען.

palum′bus *n.* (פע־לאמ'־באס) א טויב.

palus′tral *a.* (פע־לאס'־טרעל) ז. *paludal*.

palus′trian *a.* (פע־לאס'־טרי־ען) ז. *paludal*.

palus′trine *a.* (פע־לאס'־טרין) ז. *paludal*.

pa′ly *a.* (פיי'־לי) בלאס, בלייך.

pam *n.* (פעם) דער אונטער־אייכעל אדער וואלעט־קרייץ [אין קארטען].

pam′pa *n.* (פעמ'־פא) דער פאמפאס, א גרויסע דרום־אמעריקאנישע סטעפע, וואס איז ניט בעוואקסען מיט ביימער.

pam′pas-cat *n.* (פעמ'־פאז־קעט) א קליינע ווילדע קאץ פון די דרום־אמערי־קאנישע פאמפאסען אדער סטעפעס.

pam′pas-grass *n.* (פעמ'־פאז־גרעס) א ווייך, ווייס און זיי־דען־ארטיג גראז, וואס וואקסט אויף הויכע שטענגלעך אין די סטע־פעס פון דרום־אמערי־קא.

pam′per *v.* (פעמ'־פער) פערצערטלען, פיעשטשען, פערציהען; קארמען מיט טייערע מאכלים.

pam′pered *a.* (פעמ'־פערד) פערצערטעלט, צופיעשטשעט, פערצוי־גען; איבערגעקארמעט, איבערזעטיגט.

Pampas-grass

Our children are unfortunately very much **pampered**.

pam′perer *n.* (פעמ'־פער־ער) א פער־צערטלער; דער וואס קארמעט איבער מיט טייערע מאכלים.

pam′pering *n.* (פעמ'־פער־אינג) לוק־סוס־זאכען; דאס איבערקארמען מיט טיי־ערע מאכלים.

pam′perize *v.* (פעמ'־פער־איז) ז. *pamper*.

pampe′ro *n.* (פעמ־פיי'־ראו) דער פריירי־שטורם, א קאלטער שטורם־ווינד אין די פאמפאסען אדער סטעפעס פון דרום־אמעריקא.

pam′phlet *n.* (פעמ'־פלעט) א פאמפלעט, א פלוג־שריפט, א בראשורקע [א קליינעס פאלעמישעס העפט ווענען א געוויסער צייט־פראגע].

pamphleteer′ *n. and v.* (פעמ־פלע־טיער') א פערפאסער פון פאמפלעטען אדער פלוג־שריפטען; א שרייבער פון בראשורען; פערפאסען א פלוג־שריפט אדער א פאמפלעט. ז. *pamphlet*.

pam′pre *n.* (פעמ'־פער) אין ארכיטעק־טור — בעפוצונגען מיט געקינסטעלטע וויינטרויבען און וויינבלעטער.

pan *n. and v.* (פען) א פאן, א בעקען; א שיסעל; א סקאווארעדע; די צינד־פאן פון א ביקס [דאס ארט וואו דער פולווער געפינט זיך]; דער קאפ־שארבען; א הארטער ערד־שיכט, וועלכער געפינט זיך אונ־טער דעם אויבערשטען ווייכערען ערד־שיכט; א וואסער־גרוב, א סאזשעלקע, א זומפ־גרוב; א פלאכער גרוב צו פערדאמפ־פען זאלץ־וואסער כדי צו בעקומען זאלץ; א פאן־ענליכע כלי צום אבטיילען גאלד־ערץ פון זאמד און ערד; א גאלד־בלאט; א זילבער־בלאט; אבטיילען גאלד־ערץ פון זאמד און ערד מיט דער הילף

פון א פאן; פאנגען, ארייננכאפען, ערווערבען, בעקומען; קאכען אין א פאן.

Pan *n.* (פען) פאן [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער גאט פון די וועלדער, פיטערניסע און שאף=סטארדעס].

panace'a *n.* (פענ-ע-סי'-א) 1. א מיטעל צו אלע צרות; 2. א רפואה צו אלע מכות; 3. אן אלגעמיינער הייל=מיטעל; אזא גראז=ווארצעל אויף וועלכען מען האט געגלויבט, אז ער האט א גרויסע הייל=קראפט.

1. Free trade is no **panacea**. 2. The quack claims that his remedy is a **panacea** for all diseases.

panace'an *a.* (פענ-ע-סי'-ען) וואס היילט אלע קראנקהייטען; וואס איז א מיטעל צו אלע צרות.

panache' *n.* (פע-נעש') א פעדער אדער פעדערען=בינטעל [ווי אין א הוט]; א פעדערען=טשוב.

pana'da *n.* (פע-נא'-דא) א קאשע פון ברויט איינגעווייקט אין הייסען וואסער וואס ווערט געגעסען מיט מילך.

panade' *n.* (פע-נייד') ז. *panada*

Panama' *n.* (פענ-א-מא') א גראנדיעזער שווינדעל וואס איז פערבונדען מיט אונטערקויפען פאלקס=פערטרעטער און רעגירונגס=בעאמטע [אויף דעם נאמען פון דעם גרויסען שווינדעל וואס איז פארגעקומען אין פראנקרייך אין יאהר 1889 מיט דער אונטערנעהמונג פון גראבען דעם פאנאמא=קאנאל, אין וועלכען עס זיינען געווען פערמישט פיעלע פאלקס=פערטרעטער, סענאטארען, כלל=טהוער א. ד. ג.]; א שטאאט אין צענטראל=אמעריקא.

panama' *n.* (פענ-א-מא') ז. *Panama hat*

Panama' hat (פענ-א-מא' העט) א פאנאמא=הוט [אזא טייערער הוט וואס ווערט געפלאכטען פון די יונגע בלעטלעך פון א געוויסער פלאנצע אין צענטראל און זיד=אמעריקא].

Pan-Amer'ican *a.* (פענ-ע-מער'-אי-קען) פאן=אמעריקאניש, אלגעמיין אמעריקאניש, וואס נעהמט אריין אלע טיילען פון אמעריקא.

Pan-Amer'ican Con'gress (פענ-ע-מער'-אי-קען קאנ'-גרעס) דער אלגעמיין אמעריקאנער קאנגרעס [דער קאנגרעס פון פערטרעטער פון אלע טיילען פון אמעריקא, ווי פון די פעראייניגטע שטאאטען, מעקסיקא, האאיטי און פון אלע שטאאטען פון צענטראל=אמעריקא און זיד=אמעריקא, וועלכער איז אבגעהאלטען געווארען אין וואשינגטאן אין דער צייט פון 1889—90 וועגען פערשיעדענע אנגעלעגענהייטען, וועלכע זיינען שייך צו די אויסגערעכנעטע שטאאטען].

pana'ris *n.* (פע-ניי'-ריס) ז. *paronychia*

panari'tium *n.* (פענ-ע-ריש'-אי-אם) ז. *paronychia*

pan'ary *a.* and *n.* (פענ'-ע-רי) פון ברויט, וואס געהערט צו ברויט; א ברויט=קאמער.

pan'cake *n.* (פענ'-קייק) א פאן=קוכען; א לאטקע; א מין נאכגעמאכטער לעדער.

pan'cake ice (פענ'-קייק אים) פלאכער אייז [אין די פאלאר=ימים].

Pan'cake Tues'day (פענ'-קייק טיוז'-דיי) ז. *Shrove Tuesday*

pan'carte *n.* (פענ'-קארט) א קעניגליכע שריפט, וועלכע בעשטעטיגט דאס אייגענטימס=רעכט פין אימעצענס גאנצען פערמעגען.

pancra'tia *n.* (פענ-קריי'-שי-א) ז. *pancratium*

pancra'tian *a.* (פענ-קריי'-שי-ען) ז. *pancratic*

pancra'tiast *n.* (פענ-קריי'-שי-עסט) אן אטלעט, א פויסט=קעמפפער, א ראנגלער.

pancrat'ic *a.* (פענ-קרעט'-איק) אטלעטיש; וואס איז שייך צו פויסט=קאמפף אדער ראנגלען זיך.

pancrat'ical *a.* (פענ-קרעט'-אי-קעל) ז. *pancratic*

pancra'tium *n.* (פענ-קריי'-שי-אם) אן אטלעטען וועט=קאמפף [פון פויסטען=קאמפף און ראנגלען זיך].

pan'creas *n.* (פענ'-קרי-עס) די בויך=שפייכעל=דריזע [א דריזע וואס געפינט זיך ביים מאגען און וועלכע ליעגט קווער צווישען לעבער און מילץ. דיעזע דריזע לאזט ארוים פון זיך אזא זאפט, וואס העלפט דער פערדייאונג]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

pancreat'ic *a.* (פענ-קרי-עט'-איק) וואס איז שייך צו דער בויך=שפייכעל=דריזע. ז. *pancreas*

pancreat'ic juice (פענ-קרי-עט'-איק דזשוהס) דער זאפט פון דער בויך=שפייכעל=דריזע. ז. *pancreas*

pancreati'tis *n.* (פענ-קרי-ע-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער בויך=שפייכעל=דריזע.

pan'da *n.* (פענ'-דא) די רויטע בער=קאץ [אזא פלייש=פרעסענדע חיה אין נארד=אינדיען און טיבעט, וועלכע איז פון א העלען ברוין=געלבליכען קאליר און איז עהנליך צו א גרויסער קאץ].

Panda

pandæmo'nium *n.* (פענ-די-מאו'-ני-אם) ז. *pandemonium*

pan'dar *n.* (פענ'-דער) א זנות=מעקלער. ז. *pander*

Pande'an *a.* and *n.* (פענ-די'-ען) וואס איז שייך צום גריכישען גאט פאן [דער גאט פון וועלדער, פיטערניסע און שאף=סטאדעס]; א וואנדערענדער מוזיקאנט, וואס שפיעלט אויף א פאנס=פייף. ז. *Pandean pipe*

Pande'an pipe (פענ-די'-ען פאיפ) א פאסטוכער=פייפעל; די פאנס=פייף, א פארצייטיגער בלאז=אינסטרומענט, וואס איז בעשטאנען פון א רייה פייפלעך.

pan'dect *n.* (פענ'-דעקט) א פאלשטענדיגע אבהאנדלונג פון א וויסענשאפט.

Pan'dects *n.* (פענ'-דעקטס) א זאמלונג פון רוימישע געזעצען [איז צונויפגעשטעלט געווארען אונטער דעם רוימישען קייזער יוסטיניאן אין 6טען יאהרהונדערט].

pande'mia *n.* (פענ-די'-מי-א) א מגפה, א פערשפרייטע עפידעמישע קראנקהייט, אן עפידעמיע וואס כאפט ארום א גאנץ לאנד.

pandem'ic *a.* and *n.* (פענ-דעמ'-איק) עפידעמיש [וועגען א קראנקהייט אדער אונגליק וואס פערכאפט א גאנץ לאנד]; אן עפידעמישע קראנקהייט; א מגפה.

pandemo'nium *n.* (פענ-די-מאו'-ני-אם) דאס פאנדעמאניום, דאס פערזאמלונגס=ארט פון טייוואלים און בייזע גייסטער; א טייוועלשע פערזאמלונג, א גרויסער טומעל, אן אונארדנונג.

pan'der *n.* and *v.* (פענ'-דער) א זנות=שדכן, א צושטעלער פון פראסטיטוטקעס, א פראסטיטוציאנס=מעקלער; איינער וואס שאפט אימעצען א געלעגענהייט צו בעפרידיגען זיינע תאוות אדער נידריגע אינסטינקטען און געפיהלען; פערמעקלערען פראסטיטוטקעס; שאפען אימעצען א געלעגענהייט צו בעפרידיגען זיינע תאוות אדער זיינע נידריגע אינסטינקטען און געפיהלען.

As a playwright he **panders** to the lowest taste of his audiences.

pan'derage *n.* (פענ'-דער-עדזש) זנות=מעקלעריי, זנות=שדכנות.

pan'deress *n.* (פענ'-דער-עס) א זנות=מעקלערין, א צושטעלערין פון פראסטיטוטקעס.

pan'derism *n.* (פענ'-דער-איזם) זנות=מעקלעריי, זנות=שדכנות.

pan'derize *v.* (פענ'-דער-איז) פערמעקלערען פראסטיטוטקעס; שאפען אימעצען א געלעגענהייט צו בעפרידיגען זיינע תאוות.

pan'derly *a.* (פענ'-דער-לי) וואס פערמעקלערט זנות, וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס.

pan'derous *a.* (פענ'-דער-אס) ז. *panderly*

pandic'ulated *a.* (פענ-דיק'-יו-לייטעד) אויסגעשטרעקט, אויסגעצויגען.

pandicula'tion *n.* (פענ-דיק-יו-ליי'-שאן) דאס שטרעקען, דאס אויסציהען זיך [ווי נאך א שלאף].

pan'door *n.* (פענ'-דוהר) ז. *pandur*

Pando'ra *n.* (פענ-דאו'-רא) פאנדארא [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער נאמען פון דער ערשטער שטערבליכער פרוי, וועלכע אלע געטער און געטינען האבען געבראכט מתנות. דער גאט פון אלע געטער צעאוס האט איהר געגעבען א קעסטעלע וואס האט אין זיך ענטהאלטען אלע מענשליכע צרות און אונגליקען. פאנדארא'ס מאן האט דאס קעסטעל געעפענט און די צרות און אונגליקען האבען זיך פערשפרייט איבער דער גאנצער וועלט. אויף'ן דעק פון קעסטעל איז נור געבליבען די האפנונג].

Pando'ra's box (פענ-דאו'-רעז באקס) פאנדארא'ס קעסטעל [דאס קעסטעל וואס צעאוס האט געגעבען צו פאנדארא]. ז. *Pandora*

pandow'dy *n.* (פענ-דאו'-די) אזא פודינג געמאכט פון ברויט און עפעל.

pan'dress *n.* (פענ'-דרעס) ז. *panderess*

pan'dur *n.* (פענ'-דוהר) אן אמאליגער אונגארישער אינפאנטעריע=סאלדאט פון אן אבטיילונג, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט ווילדקייט און בארבאריי; א בארבארישער סאלדאט; א בעוואפענטער דיענער ביי אן אדעליגען אין קראאטיען און סלאוואניען [עסטרייך].

pandu'ra *n.* (פענ-דיו'-רא) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א מאנדאלינע, אבער פיעל גרעסער, מיט אכט דראט=סטרונעס.

pan'durate *a.* (פענ'-דיו-רייט) פיעדעל=פערמיג, עהנליך צו א פיעדעל.

pandu'riform *a.* (פענ-דיו'-רי-פארם) ז. *pandurate*.

pan'dy *n. and v.* (פענ'-די) א קלאפּ מיט א לינייקע אדער שטעקעל אויף דער האנד=פלעכע [ווי מען בעשטראפט שוהל=קינדער]; שלאגען מיט א לינייקע אדער שטעקעל אויף דער האנד=פלעכע.

pane *n. and v.* (פיין) א שויב, א גלאז=שויב; א פיערקאנטיגע פלעכע; די שלאגפלעכע פון א האמער; אריינשטעלען א שויב.

paned *a.* (פיינד) וואס האט שויבען; וואס איז צונויפגעשטעלט פון פיערקאנטיגע פלעכען.

panegyr'ic *a. and n.* (פענ-אי-דזשיר'-איק) פאנעגיריש, לויבענדיג, ריהמענדיג, זאגענדיג שבחים; געווענדעט צו א יום=טוב'דיגער פערזאמלונג [ווי א רעדע, למשל]; א פאנעגיריק, א לויב, א שבח.

panegyr'ical *a.* (פענ-אי-דזשיר'-אי-קעל) פאנעגיריש, לויבענדיג, ריהמענדיג, נאכזאגענדיג שבחים.

panegyr'ically *adv.* (פענ-אי-דזשיר'-אי-קעל-אי) אויף א פאנעגירישען אופן, לויבענדיג, נאכזאגענדיג שבחים.

panegyr'icon *n.* (פענ-אי-דזשיר'-אי-קאן) א זאמלונג פון געשריבענע [ניט געדרוקטע] גריכיש=קאטוילישע קירכען=דרשות, וועלכע ווערען פארגעלעזען אין פייער=טעג.

paneg'yris *n.* (פע-נעדזש'-אי-ריס) א יום טוב, א פייערליכע פאלקס=פערזאמלונג.

pan'egyrist *n.* (פענ'-אי דזשיר-איסט) א פאנעגיריסט, א לויב=רעדנער, א שבחים=זאגער, א שבחים=שרייבער.

pan'egyrize *v.* (פענ'-אי-דזשי-ראיז) לויבען, זאגען שבחים.

pan'el *n. and v.* (פענ'-על) א פלאטע, א פיערקאנטיגע האלץ=פלאטע, א פיערקאנטיג שטיקעל בלעך, שטאף א. ד. ג.; א פאנעל, א פילונג [אן אריינגעזעצטער טייל אין ארכיטעקטור=ארבייט און אין טישלעריי, ווי די אריינגעשטעלטע האלץ=טאוולען פון א טהיר=ראהם א. ד. ג.]; א פערצייכנים=צעטעל פון געריכטס=געשווארענע; די אויסגעקליבענע געריכטס=געשווארענע, די יורי; דער אנגעקלאגטער, וועלכער שטעהט פאר א קרימינאל=געריכט; טאפעלען, מאכען ווי פארקעט, מאכען געקעסטעלט; פוצען מיט פילונגען אדער פאנעלען; אין טעלעגראפיע — איינארדנען אין פאראלעלען [ווי די דראטען ווערען געצויגען].

Panel

pan'el-door *n.* (פענ'-על-דאָר) א פאנעלען=טהיר, א טהיר מיט פילונגען [א טהיר=ראהם מיט אריינגעשטעלטע טאוולען].

pane'less *a.* (פיינ'-לעס) וואס האט ניט קיין שויבען [וועגען פענסטער].

pan'eling *n.* (פענ'-על-אינג) דאס מאכען פאנעלען אדער פילונגען ווי פון א טהיר; די פאנעלען אדער טאוולען ווי פון א פארקעט, א סטעליע א. ד. ג.

pan'elling *n.* (פענ'-על-אינג) ז. *paneling*.

pan'el-pic'ture *n.* (פענ'-על-פיק'-טשור) א בילד געמאלען אויף א האלץ=פלאטע.

pan'el-saw *n.* (פענ'-על-סאה) א פאנעל=זעג [א דינע זעג צום זעגען דינע האלץ=ברעטלעך].

pan'ful *n.* (פענ'-פול) וויפיעל א פאן קען ארייננעהמען.

pang *n. and v.* (פענג) א פלוצליכער שמערץ אדער שטעכעניש; אנגסט, פיין, שמערץ; שטארקער פערדרוס, ערגערניס; פייניגען, קוועלען, מאטערען.

pan'gamy *n.* (פענ'-גע-מי) פאנגאמיע, פארונג [פון זכרים מיט נקבות] אהן אן אויסוואהל.

Pan'-Ger'manism *n.* (פענ-דזשויר'-מענ-איזם) די שטרעבונג פאליטיש צו פעראייניגען אלע דייטשע פעלקער אדער לענדער.

panger'mism *n.* (פענ-דזשויר'-מיזם) די לעהרע, אז אלע קראנקהייטען קומען פון מיקראבען.

pang'ful *a.* (פענג'-פול) פול מיט ליידען; שמערצפול.

pang'less *a.* (פענג'-לעס) פריי פון ליידען אדער שמערצען.

pangnos'ticism *n.* (פענ-נאס'-טי-סיזם) די לעהרע, אז מען קען וויסען אלעס.

pan'golin *n.* (פענ'-גא-לין) דאס שופּען=טהיער [אזא פיער=פיסיגע חיה, וועלכע איז בעדעקט מיט רויט=ברוינליכע שופּען. זי נעהרט זיך מיט מוראשקעס].

Pangolin

pan'handle *n.* (פענ'-הענדל) א פאן=הענטעל; א לאנגער, שמאלער פאס אדער טייל פון עפּעס [עהנליך צום הענטעל פון א פאן].

panharmon'icon *n.* (פענ-האר-מאנ'-אי-קאן) א פאנארקעסטריאן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

Panhellen'ic *a.* (פענ-הע-לענ'-איק) פאנהעלעניסטיש, וואס איז שייך צו אלע העלענען [די גריכישע ראסע].

Panhel'lenism *n.* (פענ-העל'-ענ-איזם) פאנהעלעניזם [די אידעע אדער די בעוועגונג צו פעראייניגען אלע גריכען אין איין פאליטישער קערפערשאפט].

Panhel'lenist *n.* (פענ-העל'-ענ-איסט) א פאנהעלעניסט, אן אנהענגער פון פאנהעלעניזם. ז. *Panhellenism*.

pan'ic *n. and a.* (פענ'-איק) א פאניק, א פלוצליכער גרונדלאזער שרעק; א פלוצליכער טומעל אין פינאנציעלע אדער האנדעלס=קרייזען, וועלכער רופט ארוים באנקראטען אדער א קריזיס; דאס הירזש=גראז; וואס קומט פון א פאניק; וואס האט דעם כאראקטער פון א פאניק.

Pan'ic *a.* (פענ'-איק) וואס איז שייך צום גאט פאן. ז. *Pan*.

pan'ic-grass *n.* (פענ'-איק-גרעס) דאס הירזש=גראז.

pan'icky *a.* (פענ'-איק-אי) בעהערשט פון א פאניק [בעזונדערס וועגען געשעפט און האנדעל].

Panicle

pan'icle *n.* (פענ'-איקל) א בעזים=פערמיגע בליהונג, א פארמע פון בליהען ביי געוויסע פלאנצען, וואו פון שטאם וואקסט ארוים א צווייגעל מיט בליהונג און פון דיעזען צווייגעל וואקסט ארוים אן אנדער צווייגעל מיט בליהונג א. ז. וו.

pan'ic-mon'ger *n.* (פענ'-איק-מאנ'-גער) א פאניק=מאכער, איינער וואס רופט ארוים א פאניק.

pan'ic-strick'en *a.* (פענ'-איק-סטריק'ן) ז. *panic-struck*.

pan'ic-struck *a.* (פענ'-איק-סטראק) אנגעריפען פון א פאניק, געטראפען פון א פלעצליכען שרעק.

panic'ulate *a.* (פע-ניק'-יו-לייט) בעזים=פערמיג, ווי א בעזימעל [וועגען דער בליהונג פון געוויסע פלאנצען. ז. *panicle*].

panic'ulated *a.* (פע-ניק'-יו-ליי-טעד) ז. *paniculate*.

panic'ulately *adv.* (פע-ניק'-יו-לייט-לי) אויף דעם אופן פון א בעזימעל [וועגען דער בליהונג פון געוויסע פלאנצען. ז. *panicle*].

panidro'sis *n.* (פענ-אי-דראָו'-סיס) שוויצונג פון גאנצען קערפער.

panifica'tion *n.* (פענ-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען ברויט פון מעהל.

Panis'lamism *n.* (פענ-איס'-לעמ-איזם) פאנאיסלאמיזם [די אידעע אדער די בעוועגונג צו פעראייניגען אלע מאכמעדאנישע נאציאנען אין איין בונד].

paniv'orous *a.* (פע-ניוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט ברויט.

pannade' *n.* (פע-נייד') א קורבעט. ז. *curvet*.

pan'nage *n.* (פענ'-עדזש) דאס געלד וואס ווערט געצאהלט פאר דעם רעכט צו פיטערען חזירים אין א וואלד; קארמע פאר חזירים, ווי אייכעל=ניס א. ד. ג.

pan'nary *a. and n.* (פענ'-ע-רי) ז. *panary*.

panned out (פענד אוט) ערשעפּט; באנקראטירט.

pan'nicle *n.* (פענ'-איקל) אין אנאטאמיע — א הייטעל.

pannic'ulus *n.* (פע-ניק'-יו-לאס) אין אנאטאמיע — א שיכט פון צעלען=געוועב.

pan'nier *n.* (פענ'-יער) א קארב; א ברויט=קארב; א רוקען=קארב [ווי עס טראגען די בערג=בעוואהנער]; א לאסט=קארב [איינער פון די צוויי קערב וואס ווערט אריבערגעווארפען איבער דעם רוקען פון אן עזעל אדער קעמעל צו טראגען משא]; אזא קארב=פערמיגע פאררוכטונג אין פרויען=קליידער אויסצופילען די היפטען; אין ארכיטעקטור — א קארב=פערמיגע פערציערונג.

pan'nikin *n.* (פענ'-אי-קין) א פענדעל, א קענדעל, א טרינק=קענדעל.

pan'nose *a.* (פענ'-אוס) וואס זעהט אוים

וויּ פּילץ אדער וואַלענציינג [ווענעז פלאַנ־צען].

panopho′bia *n.* (פּענ–אָ–פאָו′–בי–אַ) פּאַנאָפאָביע, קראַנקהאַפטע מורא [ווי אין מעלאַנכאָליע אדער מרה־שחורה].

panophthalmi′tis *n.* –(פּענ–אַפּ–טהאַל) מאַי′–טיס) אַן ענטצינדונג פון דעם גאַנ־צען אויגן־אַפּעל.

panoplied *a.* (פּענ′–אָ–פּליד) בעוואָ־פּענט מיט אַ פּאַלשטענדיגער אויסשטאַ־טונג פון קריעגס־געוועהר.

pan′oplist *n.* (פּענ′–אָ–פּליסט) איינער וואָס איז בעוואָפּענט מיט אַ פּאָלשטענ־דיגער אויסשטאַטונג פון קריעגס־געוועהר.

pan′oply *n.* (פּענ′–אָ–פּלי) אַ פּאָלשטענ־דיגע אויסשטאַטונג פון קריעגס־געוועהר פאַר בעוואָפּנונג.

panop′ticon *n.* (פּענ–אַפּ′–טי–קאָן) אַן אויסשטעלונגס־צימער פאַר פערשיעדענע זעהונגס־ווירדיגקייטען; אַ געפענגניס גע־בויט אזוי, דאָס דער געפענגניס־וועכטער קען זעהן די געפאַנגענע צו יעדער צייט ניט ווערענדיג געזעהן פון זיי.

panora′ma *n.* (פּענ–אָ–ראַ′–מאַ) אַ פּאַ־נאָראַמע, אַ פאָלשטענדיגעס אַנזיכטס־בילד, אַ בילד וואָס שטעלט פאַר אַן אַלגעמיי־נעם אַנזיכט פון אַ געגענד אדער לאַנד; אַ סעריע גרויסע בילדער וועלכע שטע־לען פאַר אַ סצענע אדער אַ רייהע סצענעס וועלכע לויפען פאַרביי פאַר די אויגען פון דעם בעטראַכטער; אַ קוק־קאַסטען.

panoram′ic *a.* (פּענ–אָ–רעמ′–איק) פּאַ־נאָראַמיש, ווי אַ פּאַנאָראַמע.
ז. *panorama*

panoram′ical *a.* (פּענ–אָ–רעמ′–אי–קעל) פּאַנאָראַמיש. ז. *panorama*

panoram′ically *adv.* –(פּענ–אָ–רעמ′) אי–קעל–אי) אויף דעם אופן פון אַ פּאַנאָ־ראַמאַ.

panoram′ic cam′era –(פּענ–אָ–רעמ′) איק קעמ′–ע–ראַ) אַ פּאַנאָראַמאַ־קאַמערא [אַ פאָטאָגראַפישער אַפּאַראַט פאַר פּאַנאָ־ראַמאַס]. ז. *panorama*

pan out (פּען אוט) רע־ פּרענגען גוטע רע־זולטאַטען.
The plan did not **pan out** well.

Pan′-pipe *n.* (פּענ′–פּאַיפּ)
ז. *Pandean pipe*

pan′-pud′ding *n.* (פּענ′–פּוד′–אינג) אַ פּודינג געבאַקען אויף אַ פּאַן.

pan′sied *a.* (פּענ′–זיד) שטאַרק געציערט אדער געפּוצט.

Panslav′ *a.* (פּענ–סלאַוו′) *Panslavic* ז.

Panslav′ic *a.* (פּענ–סלאַוו′–איק) פּאַנ־סלאַוויש, וואָס איז שייך צו דער אַלגע־מיינער סלאַווישער ראַסע אדער צום פּאַנ־סלאַוויזם. ז. *Panslavism*

Panslav′ism *n.* (פּענ–סלאַוו′–איזם) פּאַנסלאַוויזם, די אידעע אדער בעוועגונג צו פעראייניגען אַלע סלאַווישע פעלקער אין איין בונד, די בעוועגונג צו פעראיי־ניגען אַלע סלאַווישע פעלקער אונטער דער אויבערהערשאַפט פון רוסלאַנד.

Panslav′ist *n.* (פּענ–סלאַוו′–איסט) אַ פּאַנסלאַוויסט, אַן אַנהענגער פון פּאַנסלאַ־וויזם. ז. *Panslavism*

Panslavis′tic *a.* (פּענ–סלע–וויס′–טיק) פּאַנסלאַוויסטיש, וואָס איז אַן אַנהענגער פון פּאַנסלאַוויזם. ז. *Panslavism*

Panslavo′nian *a.* (פּענ–סלע–וואָו′–ני–ען) ז. *Panslavic*

Panslavon′ic *a.* (פּענ–סלע–וואַנ′ איק)
ז. *Panslavic*

Panslav′onism *n.* –(פּענ–סלאַוו′–אָ) ניזם) ז. *Panslavism*

pansoph′ical *a.* (פּענ–סאָפ′–אי–קעל) וואָס איז אַן אַלוויסענדער, וואָס פּרעטענ־דירט צו זיין אַלוויסענד.

pansper′matism *n.* –(פּענ–ספּויר′–מע) טיזם) די בעהויפּטונג, אַז די לופט איז פול מיט אונזיכטבארע קליינינקע בעשע־פענישען [מיקראָבען].

pansper′matist *n.* –(פּענ–ספּויר′–מע) טיסט) איינער וואָס האַלט פון דער טע־אָריע, אַז די לופט איז פול מיט אונ־זיכטבארע קליינינקע בעשעפענישען [מי־קראָבען].

pansper′mism *n.* (פּענ–ספּויר′–מיזם)
ז. *panspermatism*

pansper′mist *n.* (פּענ–ספּויר′–מיסט)
ז. *panspermatist*

pansper′my *n.* (פּענ–ספּויר′–מי)
ז. *panspermatism*

Pan′s pipes (פּענז פּאַיפּס)
ז. *Pandean pipe*

panstereora′ma *n.* –(פּענ–סטער–אי–אָ) ראַ′–מאַ) אַ מאָדעל אין רעליעף פון אַ שטאָדט אדער געגענד אויסגעמאַכט פון האָלץ, דיקען פּאַפּיער א. ד. ג.

pan′sy *n.* (פּענ′–זי) דאָס שטיפמוטערל [אַזאַ שעהן בלימעל וואָס געפינט זיך אין פערשיעדענע פאַרבען און קאָלירען].

pant *v.* and *n.* (פּענט) סאָפּען, קייכען, פּרייכען, שווער און שנעל אָטהעמען; שנעל און שטאַרק קלאַפּען [ווי דאָס האַרץ, ווען מען איז פערמאַטערט]; בעיג־קען; שמאַכטען; אַ שנעלע שווערע אָטהע־מונג; אַ האַרץ־קלאַפּעניש.

pantag′amy *n.* (פּענ–טעג′–ע–מי) אַל־ווייבעריי [ביי איינינע אַמאָליגע קאָמו־ניסטיש־רעליגיעזע סעקטען אין די פער־איינינטע שטאַאַטען פון אַמעריקא — פּאָ־מיליען־בעציהונגען, לויט וועלכע אַלע פרויען און אַלע מענער האַבען זיך בע־טראַכט אַלס פערהייראַט איינע צו די אַנ־דערע].

pan′tagogue *n.* (פּענ′–טע–גאַג) אַ מע־דיצין וואָס רייניגט אָב דעם קערפּער פון אַלע קראַנקהאַפטע שטאָפען.

pan′tagraph *n.* (פּענ′–טע–גרעף)
ז. *pantograph*

pantagraph′ic *a.* (פּענ–טע–גרעפ′–איק)
ז. *pantographic*

pantagraph′ical *a.* –(פּענ–טע–גרעפ′) אי–קעל) ז. *pantographic*

pantag′raphy *n.* (פּענ–טעג′–רע–פי)
ז. *pantography*

pantalets′ *n.* (פּענ–טע–לעטס′) ווייבער־שע אונטערהויזען.

pantaloon′ *n.* (פּענ–טע–לוהן′) דער פּאַנ־טאַלאָן [אין די אַמאָליגע איטאַליעני־שע קאָמעדיעס — אַ כאַראַקטער־בילד וואָס שטעלט פאַר אַ נאַרישען אַלטען מאַן].

pantaloons′ *n.* (פּענ–טע–לוהנז′) פּאַנ־טאַלאָנעס, הויזען.

pan′tamorph *n.* (פּענ′–טע–מאָהרף)
ז. *pantomorph*

pantamor′phic *a.* –(פּענ–טע–מאָהר′) פיק) ז. *pantomorphic*

panta′ta *n.* (פּאַנ–טאַ′–טאַ) אַ באַלעבאָס, אַ מאַכער; אַ באַנדע־פיהרער.

pantech′nic *a.* (פּענ–טעק′–ניק) וואָס אומפאַסט די גאַנצע טעכנאָלאָגיע [טעכ־ניק און קונסט].

pantech′nical *a.* (פּענ–טעק′–ני קעל)
ז. *pantechnic*

pantech′nicon *n.* (פּענ טעק′ ני–קאָן) אַן אייסשטעלונג אדער באַזאַר צו פער־קויפען אַלע מינים טעכנישע אַרטיקלען.

pantel′egraph *n.* (פּענ–טעל′–ע–גרעף) אַ פּאַנטעלעגראַף [אַן אינסטרומענט אי־בערצוגעבען צייכנונגען אדער האַנדשריפ־טען דורך טעלעגראַף].

panteleg′raphy *n.* –(פּענ–טע–לעג′–רע) פי) פּאַנטעלעגראַפיע [דאָס איבערגעבען צייכנונגען אדער האַנדשריפטען דורך טע־לעגראַף].

pan′ter *n.* (פּענ′–טער) איינער וואָס סאָפּעט, פּרייכט אדער קייכט.

pan′theism *n.* (פּענ′–טהי–איזם) פּאַנ־טעאיזם, די לעהרע, אַז גאָט און די וועלט איז איינס און דאָסזעלבע, אדער אַז גאָט איז דאָס איינציגע עקזיסטירענדע וועזען און די וועלט איז איינע פון זיינע ער־שיינונגס־פאָרמען און דעריבער איז אַלעס אין דער וועלט געטליך.

pan′theist *n.* (פּענ′–טהי–איסט) אַ פּאַנ־טעאיסט, אַן אַנהענגער פון פּאַנטעאיזם.
ז. *pantheism*

pantheis′tic *a.* (פּענ–טהי–איס′ טיק) פּאַנטעאיסטיש, וואָס איז שייך צו פּאַנ־טעאיזם; אַלגעטעריש.

pantheis′tical *a.* –(פּענ–טהי–איס′–טי) קעל) ז. *pantheistic*

pantheis′tically *adv.* –(פּענ–טהי–איס′) טי–קעל–אי) פון אַ פּאַנטעאיסטישען שטאַנדפּונקט, לויט פּאַנטעאיזם.
ז. *pantheism*

pantheol′ogist *n.* –(פּענ–טהי–אַל′–אָ) דזשיסט) אַ פּאַנטעאָלאָג, אַ קענער אין פּאַנטעאָלאָגיע. ז. *pantheology*

pantheol′ogy *n.* –(פּענ–טהי–אַל′–אָ) דזשי) פּאַנטעאָלאָגיע [אַ טעאָלאָגישע סיסטעם וואָס נעהמט אַרום די לעהרען פון אַלע רעליגיאָנען].

Pan′theon *n.* (פּענ′–טהי–אָן) דאָס פּאַנ־טעאָן אין רוים [אַ געוויסער רונדער טעמפּעל אין רוים]; אַ טעמפּעל אדער קירך צום אָנדענקען פון גרויסע מענער; אַן אָבהאַנדלונג אדער בוך וועגען אַלע גע־טער פון אַ פאָלק.

pan′theon *n.* (פּענ′–טהי–אָן) אַ פּאַנטעאָ־אָן, אַ טעמפּעל פון אַלע געטער; אַלע געטער פון אַ פאָלק.

pan′ther *n.* (פּענ′–טהער) אַ פּאַנטער, אַ לעמפּערט [בעזאָנדערס דער שוואַרצער לעמפּערט פון זיד־אַזיען. ז. *leopard*]; דער אַמעריקאַנער קוגואַר.

pan′theress *n.* (פּענ′–טהער–עס) די "זיי" פון אַ פּאַנטער אדער לעמפּערט.

pan′therine *a.* (פּענ′–טהער–אין) עהנ־ליך צו אַ פּאַנטער אדער לעמפּערט, וואָס האָט דעם קאָליר פון אַ פּאַנטער.

pan′tile *n.* and *a.* (פּענ′–טאַיל) אַ גע־בויגענע ראַכאַוועס [דאַך־פּאַן, דאַך־ציג־געל, טשערעפּיצע]; וואָס ווייכט אָב פון דער אַנגליקאַנישער קירך, וואָס ווייכט אָב פון דער אַנגענומענער רעליגיאָן.

pan′tingly *adv.* (פּענ′–טינג–לי) סאָפּענ־דיג, פּרייכענדיג, שנעל און שווער אָטהע־מענדיג.

pantisoc′racy *n.* –(פּענ–טאַי–סאָק′–רע) סי) אַ געזעלשאַפטליכע אָרדנונג וואו אַלע זיינען סאָציאַל גלייך; דער פּרינציפּ פון אַזאַ געזעלשאַפטליכער אָרדנונג.

panti′socrat *n.* (פּענ–טאַי′–סאָ–קרעט) אַן אַנהענגער פון אַ געזעלשאַפטליכער אָרדנונג וואו אַלע זאָלען זיין סאָציאַל גלייך.

pant′ler *n.* (פּענט′–לער) דער אויפ־זעהער אויף׳ן ברויט־קאַמער [אין גרוי־סע הויז־ווירטשאַפטען].

pan′tofle *n.* (פּענ′–טאָפל) אַ פּאַנטאָפעל.

pan′tograph *n.* (פּענ′–טאָ–גרעף) אַ

פאנטאגראף, אן אינסטרומענט צום קאפירען צייכנונגען, פלענער, דיאגראמען א. ד. ג. [די קאפיעס קענען געמאכט ווערען אין דערוועלבער גרויס ווי אויך אין א פערגרעסערטער און אין א פערקלענערטען מאסשטאב].

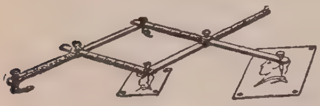

Pantograph

pantograph'ic *a.* (פענ-טא-גרעפ'-איק) פאנטאגראפיש, וואס איז שייך צו א פאנטאגראף, וואס איז געצייכענט מיט א פאנטאגראף. ז. *pantograph*

pantograph'ical *a.* (פענ-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *pantographic*

pantograph'ically *adv.* (פענ-טא-גרעפ'-אי-קעל-אי) אזוי ווי מיט א פאנטאגראף [ז. *pantograph*]; אויף דעם אופן פון אן אלגעמיינער בעשרייבונג אדער אלגעמיינעם איבערבליק.

pantog'raphy *n.* (פענ-טאג'-רע-פי) אן אלגעמיינע בעשרייבונג; אן אלגעמיינער איבערבליק; דאס קאפירען מיט א פאנטאגראף. ז. *pantograph*

pantolog'ical *a.* (פענ-טא-לאדזש'-אי-קעל) פאנטאלאגיש, אלוויסענד.

pantol'ogist *n.* (פענ-טאל'-א-דזשיסט) א פאנטאלאג, אן אלוויסענדער.

pantol'ogy *n.* (פענ-טאל'-א-דזשי) פאנטאלאגיע, אלגעמיינע וויסענשאפט, אן אלגעמיינער איבערבליק איבער אלע צווייגען פון דער וויסענשאפט; א ווערק וואס גיט אן איבערבליק איבער אלע וויסענשאפטען.

pantom'eter *n.* (פענ-טאמ'-ע-טער) א פאנטאמעטער, אן אל־מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען פערשיעדענע ווינקלען]: אן אינסטרומענט מעכאניש צו צייכנען פארטרעטען אין פראפיל.

pantomet'ric *a.* (פענ-טא-מעט'-ריק) פאנטאמעטריש, וואס איז שייך צו פאנטאמעטריע. ז. *pantometry*

pantom'etry *n.* (פענ-טאמ'-ע-טרי) פאנטאמעטריע, אל־מעסטונג, מעסטונג בכלל, מעסטונג מיט דער הילף פון א פאנטאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען פערשיעדענע ווינקלען].

pan'tomime *n.* and *a.* (פענ'-טא-מאים) א פאנטאמימע [א טעאטער־פארשטעלונג אהן ווערטער, וואו אלעס ווערט אויסגעדריקט מיט קערפער־בעוועגונגען, זשעסטען און מימיק]; א פאלקס־פארשטעלונג [אין ענגלאנד] פון בורלעסק און פאיאצעריי; אויסגעדריקט אהן ווערטער, דורך מימיק און זשעסטען; א פאנטאמימיקער [אנטייל־נעהמער אין א פאנטאמימע].

pantomim'ic *a.* and *n.* (פענ-טא-מימ'-איק) פאנטאמימיש; א פאנטאמימיקער. ז. *pantomime*

pantomim'ical *a.* (פענ-טא-מימ'-אי-קעל) פאנטאמימיש, ווי א פאנטאמימע. ז. *pantomime*

pantomim'ically *adv.* (פענ-טא-מימ'-אי-קעל-אי) ווי אין א פאנטאמימע; דורך זשעסטען און מימיק אנשטאט ווערטער.

pan'tomimist *n.* (פענ'-טא-מאים-איסט) א פאנטאמימיקער, אן אנטייל־נעהמער אין א פאנטאמימע [ביהנען־פארשטעלונג אהן ווערטער, וואו אלעס ווערט אויסגעדריקט מיט זשעסטען און מימיק].

pan'tomorph *n.* (פענ'-טא-מאהרף) עטוואס וואס קען אננעהמען אלערליי פארמען אדער קען עקזיסטירען אין אלע פארמען.

pantomor'phic *a.* (פענ-טא-מאהר'-פיק) פאנטאמארפיש, וואס נעהמט אן אלע מעגליכע געשטאלטען.

pan'ton *n.* (פענ'-טאן) א פאנטאפעלפאדקאווע [אזא פאדקאווע וואס ווערט בענוצט פאר א ניט נארמאלען פוס פון א פערד]; אן ארומטרייבער, א פוסט און פאסניק.

pantoph'agist *n.* (פענ-טאפ'-ע-דזשיסט) איינער וואס עסט אלסדינג; אן אלעס־פרעסענדע חיה.

pantoph'agous *a.* (פענ-טאפ'-ע-גאס) וואס עסט אלעס.

pantoph'agy *n.* (פענ-טאפ'-ע-דזשי) די געוועהנהייט אדער נייגונג צו עסען אלעס.

pantopho'bia *n.* (פענ-טא-פאו'-בי-א) א קראנקהאפטע מורא פאר אלעס.

pan'toscope *n.* (פענ'-טא-סקאופ) א פאנטאסקאפ [אזא גלאז־לינזע וואס ווערט בענוצט פאר פאטאגראפישע צוועקען]; א פאנאראמא־קאמערא. ז. *panoramic camera*

pantoscop'ic *a.* (פענ-טא-סקאפ'-איק) וואס זעהט ווייט און ברייט, דורך וואס מען קען זעהן ווייט און ברייט.

pantoscop'ic cam'era (פענ-טא-סקאפ'-איק קעמ'-ע-רא) ז. *panoramic camera*

pan'try *n.* (פענ'-טרי) א שפייז־קאמער, א שפייז־שראנק.

pants *n.* (פענטס) הויזען.

pap *n.* and *v.* (פעפ) א ציצקע, א ברוסטנאפעל; קינדער־קאשקע, ווייכע שפייז פאר קינדער; דאס פלייש אדער ווייכע פון פרוכט; נעהרען אדער קארמען מיט קאשקע.

pa'pa *n.* (פא'-פא) פאפא, טאטע.

pa'pa *n.* (פיי'-פא) א באבון [אזא מענשען־עהנליכע אפע]; א מין אמעריקאנער שפארבער [ז. *king-vulture*].

pa'pacy *n.* (פיי'-פע-סי) דאס פאפסטום, די ווירדע אדער אמט פון דעם פאפסט.

pa'pain *n.* (פיי'-פע-אין) ז. *papayotin*

pa'pal *a.* (פיי'-פעל) פאפסטליך.

pa'palise *v.* (פיי'-פעל-איז) ז. *papalize*

pa'palism *n.* (פיי'-פעל-איזם) דאס פאפסטום; די פאפסטליכע סיסטעם; קאטוליציזם.

pa'palist *n.* (פיי'-פעל-איסט) אן אנהענגער פון פאפסטום; א קאטוליק.

pa'palize *v.* (פיי'-פעל-איז) איינפיהרען די פאפסטליכע סיסטעם, מאכען פאר אן אנהענגער פון פאפסטום, מאכען פאר א קאטוליק; ווערען אן אנהענגער פון פאפסטום, ווערען א קאטוליק.

pa'pally *adv.* (פיי'-פעל-אי) לויט דעם פאפסטום; לויט דער סיסטעם פון דער פאפסטליכער קירכען־פערוואלטונג; אלס אן אנהענגער פון פאפסט; קאטוליש.

papapho'bia *n.* (פיי-פע-פאו'-בי-א) פאפסטום־האס, מורא פאר'ן פאפסטום.

pa'parchy *n.* (פיי'-פאר-קי) פאפסטליכע רעגיערונג, הערשאפט פון א פאפסט.

papavera'ceous *a.* (פע-פעוו-ע-ריי'-שיאס) ז. *papaverous*

papav'erous *a.* (פע-פעוו'-ע-ראס) מאהן־ארטיג, עהנליך צו מאהן.

papaw' *n.* (פע-פאה') דער פאפאיא־בוים [אזא אמעריקאנער בוים מיט גרויסע קאווען־עהנליכע פרוכטען]; די פאפאיא [די פרוכט פון דיעזען בוים].

Papaw

papaw'-tree *n.* (פע-פאה'-טריע) דער פאפאיא־בוים. ז. *papaw*

papa'ya *n.* (פע-פיי'-יא) א פאפאיא־בוים. ז. *papaw*

papayo'tin *n.* (פעפ-ע-יאו'-טין) דער זאפט פון אונרייפע פאפאיאס. ז. *papaw*

pa'per *n.*, *a.* and *v.* (פיי'-פער) פאפיער; א שטיק פאפיער; א דאקומענט, א שריפט; א צייטונג; אן אבהאנדלונג; אן ארטיקעל; א וועקסעל; ווערטה־פאפיערען; עקזאמינאציאנס־פראגען [געשריבען אדער געדרוקט]; טאפעטען, אביטשעס, שפאליר; פרייע איינגאנגס־בילעטען; מענשען וואס בענוצען זיך מיט פרייען איינטריט; פאפיערענער, געמאכט פון פאפיער; וואס עקזיסטירט בלויז אויף'ן פאפיער; בעדעקען מיט פאפיער; אויסשפאלירען, בעדעקען מיט טאפעטען אדער אביטשעס; איינוויקלען אין פאפיער; אנפילען [א טעאטער, למשל] מיט בעזוכער אויף פרייע בילעטען].

pa'per-bark *n.* (פיי'-פער-בארק) אזא בוים, וואס זיין קארע שיילט זיך אין דינע שיכטען.

pa'per bar'on (פיי'-פער בער'-אן) איינער וואס האט א טיטול, וועלכען ער האט ניט געקראגען בירושה און קען ניט איבערגעבען בירושה.

pa'per-birch *n.* (פיי'-פער-בוירטש) דער אמעריקאנישער בירנבוים אדער בערעזע [ווערט אזוי גערופען צוליעב דעם וואס די קארע פון דעם בוים שיילט זיך אין דינע שיכטען. פון דיעזער קארע מאכען די אינדיאנער זייערע שיפלעך].

pa'per boat (פיי'-פער באוט) א לייכט שיפעל געמאכט פון דיקע שיכטען מאנילא־פאפיער אדער לייווענט־פאפיער [ווערט געברויכט ביים וועט־רודערען].

pa'per book (פיי'-פער בוק) א בוך אדער פאמפלעט וואס ענטהאלט די דאקומענטען פון א געריכטס־פראצעס; א שרייב־בוך.

pa'per-box *n.* (פיי'-פער-באקס) א קעסטעל פאר פאפיער און אנדערע שרייב=מאטעריאלען.

pa'per car'pet (פיי'-פער קאר'-פעט) א טעפיך פון הארטען פאפיער וואס זעהט אויס ווי האלץ אדער לעדער.

pa'per-case *n.* (פיי'-פער-קיים) ז. *paper-box*.

pa'per-chase *n.* (פיי'-פער-טשיים) דאס שפיעל אין האז און הונד. ז. *hare and hounds*.

pa'per cigar' (פיי'-פער סי-גאר') א פאפיראס, א ציגארעטעל.

pa'per circula'tion (פיי'-פער סויר-קיו-ליי'-שאן) פאפיער=געלד צירקולאציאן; צירקולאציאן פון באנק=נאטען.

pa'per-clamp *n.* (פיי'-פער-קלעמפ) א קלאמער צו האלטען צייטונגען.

pa'per-clip *n.* (פיי'-פער-קליפ) א פאפיערען=קלאמער.

pa'per-cloth *n.* (פיי'-פער-קלאהטה) אזא צייג וואס ווערט געמאכט פון דער קארע פון א ברויט=פרוכט בוים און פון אייניגע אנדערע ביימער.

pa'per-coal *n.* (פיי'-פער-קאול) א מין קויהלען וואס שפאלטען זיך אין דינע בלעטלעך.

pa'per cur'rency (פיי'-פער קאר'-ענ-סי) ז. *paper circulation*.

pa'per-cut'ter *n.* (פיי'-פער-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען פאפיער; א מאשין ארומצושניידען די ברעגעס פון ביכער; א פאפיער=מעסער [אויפצושניידען די זייטען פון א בוך, צו בויגען און פאלדען פאפיער א. ז. וו.].

pa'perer *n.* (פיי'-פער-ער) איינער וואס וויקעלט איין אין פאפיער; איינער וואס שטעקט אריין שפילקעס אין פאפיערלעך; א טאפעצירער, א טאפעטען=קלעפער, אן אביטשעס=קלעפער, א שפאלירער.

pa'per-faced *a.* (פיי'-פער-פייסט) בלאס, מיט א בלאסען נעזיכט.

pa'per-fee'der *n.* (פיי'-פער-פיע'-דער) א פארריכטונג וואס דערלאנגט דאס פאפיער צו דער מאשין [ווי למשל, פאר א דרוק=מאשין, פאר א פאפיער שניידמאשין א. ד. ג.].

pa'per-file *n.* (פיי'-פער-פאיל) א פארריכטונג [ווי א קלאמער, למשל] צו האלטען פאפיערען.

pa'per-fol'der *n.* (פיי'-פער-פאול'-דער) א מאשין צו פאלדען פאפיער; א פאפיער=מעסער [צו פאלדען אדער שניידען פאפיער].

pa'per-gloss'er *n.* (פיי'-פער-גלאס'-ער) א פרעס צו מאכען פאפיער גלאנציג; אן ארבייטער וואס מאכט דאס פאפיער גלאנציג.

pa'per-hang'er *n.* (פיי'-פער-הענג'-ער) א טאפעצירער, א שפאלירער, אן אביטשעס=קלעפער.

pa'per-hang'ing *n.* (פיי'-פער-הענג'-אינג) טאפעצירונג [אביטשעס=קלעפונג, שפאלירונג].

pa'per-hang'ings *n.* (פיי'-פער-הענג'-אינגז) טאפעטען, אביטשעס, שפאליר.

pa'per-hol'der *n.* (פיי'-פער-האול'-דער) א פאפיער=האלטער, א בריעף=האלטער; א קעסטעל פאר שרייב=מאטעריאלען.

pa'per-knife *n.* (פיי'-פער-נאיף) א פאפיער=מעסער [צום פאלטען אדער שניידען פאפיער].

pa'per lord (פיי'-פער לאהרד) ז. *paper baron*.

pa'per-machine' *n.* (פיי'-פער-מע-שין') א פאפיער=מאשין.

pa'per-ma'ker *n.* (פיי'-פער-מיי'-קער) א פאפיער=פאבריקאנט; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי דער פאבריקאציאן פון פאפיער.

pa'per-ma'king *n.* (פיי'-פער-מיי'-קינג) פאפיער=פאבריקאציאן.

pa'per-mill *n.* (פיי'-פער-מיל) א פאפיער=פאבריק.

pa'per mon'ey (פיי'-פער מאנ'-אי) פאפיער=געלד, אסיגנאציעס.

pa'per-mul'berry *n.* (פיי'-פער-מאל'-בער-אי) דער פאפיער=מוילבערען בוים [פון דער קארע פון דיעזען בוים מאכט מען פאפיער].

Paper-mulberry

pa'per-nau'tilus *n.* (פיי'-פער-נאה'-טי-לאס) א נאוטילוס. ז. *nautilus*.

pa'per-of'fice *n.* (פיי'-פער-אפ'-איס) אן ארכיוו [פון א רעגיערונג].

pa'per-pulp *n.* (פיי'-פער-פאלפ) די פאפיער=מאסע פון וועלכער מען מאכט פאפיער.

pa'per-punch *n.* (פיי'-פער-פאנטש) אזא צוואנג אדער געצייג דורכצוהאקען לעכלעך אין פאפיער.

pa'per-reed *n.* (פיי'-פער-ריעד) פאפירוס, פאפירוס=ראהר. ז. *papyrus*.

pa'per-ru'ler *n.* (פיי'-פער-רוה'-לער) א ליניער=מאשין [צו ליניערען פאפיער]; איינער וואס ליניערט.

pa'per-rush *n.* (פיי'-פער-ראש) דער פאפירוס, דער פאפירוס=ראהר. ז. *papyrus*.

pa'per-sai'lor *n.* (פיי'-פער-סיי'-לאר) א נאוטילוס. ז. *nautilus*.

pa'per-stai'ner *n.* (פיי'-פער-סטיי'-נער) איינער וואס מאכט טאפעטען [אביטשעס, שפאליר].

pa'per-stock *n.* (פיי'-פער-סטאק) מאטעריאל [ווי שמאטעס א. ד. ג.], פון וועלכען מען מאכט פאפיער.

pa'per-tes'ter *n.* (פיי'-פער-טעס'-טער) א מאשין אבצופרובירען די שפאנקראפט אדער שטארקייט פון פאפיער.

pa'per-tree *n.* (פיי'-פער-טריע) דער פאפיער=בוים [אזא בוימעל פון וועמענס קארע מען מאכט פאפיער]; דער פאפיער=מוילבעערען בוים. ז. *paper-mulberry*.

pa'per-weight *n.* (פיי'-פער-הווייט) א פרעס=פאפיע, א פאפיער=פרעס [א פערציערטער שווערער געגענשטאנד וואס ווערט בענוצט ארויפצולעגען אויף פאפיערען, אז זיי זאלען זיך ניט פאנאנדערפליהען פון טיש].

pa'pery *a.* (פיי'-פער-אי) ווי פאפיער, דין ווי פאפיער.

papes'cent *a.* (פע-פעס'-ענט) ווייך, פליישיג, ווי קאשע, ווי פאפ.

papeterie' *n.* (פעפ-ע-טריע') ז. *paper-box*.

Pa'phian *a. and n.* (פיי'-פי-ען) פאפיש, וואס איז שייך צו דער אלט=גריכישער שטאדט פאפאס, וועלכע איז געווען געווידמעט צו דער געטין אפראדיטע [ווענוס]; וואס איז שייך צו ווענוס אדער איהר פערעהרונג; אן איינוואהנער פון פאפאס; א פראסטיטוטקע.

papier'-mâché' *n.* (פעפ-יעי'-מע-שיי') פאפיע=מאשע [אזא מין פאפיער=שטאף].

Papil'io *n.* (פע-פיל'-אי-או) דער מין זומער=פויגעלעך אדער שמעטערלינגע.

papiliona'ceous *a.* (פע-פיל-אי-א-ניי'-שיאס) עהנליך צו א שמעטערלינג אדער זומער=פויגעלע.

papiliona'ceous flow'er (פע-פיל-אי-א-ניי'-שיאס פלאו'-ער) א שמעטערלינג=בלום [א בלום, ביי וועלכער דאס קרוינדעל איז עהנליך צו א זומער=פויגעלע].

Papilionaceous Flower

Papilion'idæ *n.* (פע-פיל-אי-אנ'-אי-דיע) אזא מין שמעטערלינגע אדער זומער=פויגעלעך [די געוועהנליכע שמעטערלינגע].

papil'la *n.* (פע-פיל'-א) דער ברוסט=ווארצעל, דער ברוסט=נאפעל; א קליינע ארויסשטארצונג, א קליינע פערהארטונג [עהנליך צו א ברוסט=נאפעל]; די טיילען [ווי פינגער, דער שפיץ צונג א. ז. וו.]. וואס דיענען צום פיהלען.

pap'illar *a.* (פעפ'-אי-לאר) ז. *papillary*.

pap'illary *a.* (פעפ'-אי-לע-רי) עהנליך צו א ברוסט=ווארצעל [ברוסט=נאפעל]; בעדעקט ווי מיט בארעדעווקעס [ווענען פלאנצען], שארסטקע, וואס דיענט צום פיהלען. ז. *papilla*.

pap'illary mus'cle (פעפ'-אי-לע-רי מאסל) דער פלייש=זייל אדער דער מוסקול אין די עפנונגען פון דעם הארצען. ז. איל. *"Bloodvesssels of the Human Body"*

pap'illate *a. and v.* (פעפ'-אי-לייט) עהנליך צו א ברוסט=ווארצעל [ברוסט=נאפעל]; שארסטיג; וואס איז בעדעקט ווי מיט קליינע בארעדעווקעס; בעדעקען ווי מיט ברוסט=נאפלען אדער מיט קליינע ארויסשטארצונגען. ז. *papilla*.

pap'illose *a.* (פעפ'-אי-לאוס) ז. *papillary*.

pap'illote *n.* (פעפ'-אי-לאוט) א קרויז=פאפיערעל אין דער פארם פון א זומער=פויגעלע; א פאפיער=איינהילונג פאר צוקערקעס; א פאפיער=איינהילונג פאר קאטלעטען.

pap'illous *a.* (פעפ'-אי-לאס) ז. *papillary*.

pap'ion *n.* (פעפ'-אי-אן) א האמאדריאד, אן אביסינישער באבון [אזא מענשען=עהנליכע אפע, הויפטזעכליך דער באבון, וועלכען מען פלעגט פערגעטערען אין פארצייטיגען עגיפטען].

pa'pism *n.* (פיי'-פיזם) פאפיזם, פאפסטטום, קאטוילי ציזם.

pa'pist *n. and a.* (פיי'-פיסט) א פאפיסט, אן אנהענגער פון פאפסט, א קאטוילי ק; קאטויליש.

papis'tic *a.* (פע-פיס'-טיק) קאטויליש.

papis'tical *a.* (פע-פיס'-טי-קעל) ז. *papistic*.

papis'tically *adv.* (פע-פיס'-טי-קעל-אי) קאטויליש, לויט דעם קאטויליציזם.

pa'pistry *n.* (פיי'-פיס-טרי) ז. *papism*.

pap'meat *n.* (פעפ'-מיעט) קאשע פאר קינדער, ווייכע קינדער=שפייז.

papoose' *n.* (פע-פוהס') א קליין קינד אדער זויגלינג [ביי אינדיאנער].

papoose'-frame *n.* (פע-פוהס'-פריים) אַ קינדער־בעטעל ביי אינדיאנער; אַ פּאר־ריכטונג, אין וועלכער די אינדיאנערינען טראגען די קינדער אויף'ן רוקען.
pap'pan *n.* (פעפ'-ען) דער מאלאאישער אראנג־אוטאנג [אזא מענשען־עהנליכע אפע].
pappoose' *n.* (פע-פוהס') ז. *papoose*
pap'pose *a.* (פעפ'-אוס) פוכיג, וואליג, מיט אַ בינטעל פוך אדער פעדער־קרוינדעל [וועגען פלאנצען]. ז. *pappus*
pap'pous *a.* (פעפ'-אס) ז. *pappose*
pap'-pox *n.* (פעפ'-פאקס) קוה־פאקען. ז. *cowpox*
pap'pus *n.* (פעפ'-אס) אַ פעדער־קרוינדעל, אַ בינטעל פוך [ביי פלאנצען]; פוך [אויף פלאנצען־זאמען אדער אויף אינזעקטען]; די ערשטע פוך־האר פון דער בארד.

Pappus

pap'py *a.* and *n.* (פעפ'-אי) פוכקע, שוואמיג, ווי קאשע; פאפא, פאטער [אויף קינדער־שפראך].
papri'ka *n.* (פא-פרי'-קא) די אמעריקאנישע אדער שפאנישע פעפער־פלאנצע.
pap'-spoon *n.* (פעפ'-ספוהן) אַ קאשע־לעפעל [פאר קינדער].
pap'ula *n.* (פעפ'-יו-לא) אַ פרישטשיק.
pap'ular *a.* (פעפ'-יו-לאר) בעדעקט מיט פרישטשיקעס.
papula'tion *n.* (פעפ-יו-ליי'-שאן) אויסבילדונג אדער ענטוויקלונג פון פרישטשיקעס.
pap'ule *n.* (פעפ'-יול) ז. *papula*
papulif'erous *a.* (פעפ-יו-ליפ'-ע-ראס) ז. *papular*
pap'ulose *a.* (פעפ'-יו-לאוס) ז. *papular*
pap'ulous *a.* (פעפ'-יו-לאס) ז. *papular*
papyra'ceous *a.* (פעפ-אי-ריי'-שיאס) פאפיער־עהנליך, פאפירוס־עהנליך; געמאכט פון פאפיער אדער פאפירוס; ווי פארמעט.
papyr'ean *a.* (פע-פיר'-אי-ען) ז. *papyraceous*
papy'ri *n.* (פע-פאי'-ראי) פאפירוסען. ז. *papyrus*
papyr'ian *a.* (פע-פיר'-אי-ען) ז. *papyraceous*
pap'yrine *n.* (פעפ'-אי-רין) פארמעט־פאפיער.
papyri'tious *a.* (פעפ-אי-ריש'-אס) עהנליך צו פאפיער.
papy'rograph *n.* and *v.* (פע-פאי'-רא-גרעף) אַ פאפיראגראף, אַ קאפיר־מאשין [אַן אפאראט ווי אַ העקטאגראף, למשל, צו מאכען קאפיעס פון שריפטען]; קאפירען מיט דער הילף פון אַ פאפיראגראף.
papyrograph'ic *a.* (פע-פאי-רא-גרעפ'-איק) פאפיראגראפיש, וואס איז שייך צו אַ פאפיראגראף, געמאכט מיט אַ פאפיראגראף. ז. *papyrograph*
papyrog'raphy *n.* (פעפ-אי-ראג'-רע-פי) פאפיראגראפיע, קאפירונג מיט דער הילף פון אַ פאפיראגראף אדער קאפיר־מאשין. ז. *papyrograph*
papy'rus *n.* (פע-פאי'-ראס) פאפירוס, פאפירוס־ראהר [אַ מין פלאנצע פון וועלכער מען האט פארצייטען געמאכט פאפיער]; אַן אלטער מאנוסקריפט געשריבען אויף פאפירוס.

Papyrus

par *n.*, *a.* and *v.* (פאר) גלייכקייט, דער גלייכער ווערטה; אין קאמערץ — דאס פארי [ווען געוויסע ווערטה־פאפיערען האבען זייער מארק־פרייז דעמזעלביגען ווי זייער נאמינעלען פרייז]; די נארמע, דער נארמאלער צושטאנד; נארמאל; ברייגנגען אין אַ גלייכען ווערטה; מאכען גלייך [וועגען געלד־ווערטה אין פערשיעדענע לענדער]; אַ יונגער לאקס אדער שטאק־פיש [ז. *parr*].
para' *n.* (פע-רא') אַ טערקישע קליינע מטבע [$\frac{1}{40}$ פון אַ פיאסטער].
pa'ra *n.* (פא'-רא) — אין אסט־אינדיען — אַ געוויכט־מאס [פון אונגעפעהר 30 אדער 50 פונט].
parab'asis *n.* (פע-רעב'-ע-סיס) די פאראבאזע [דער טייל פון אַן אלט־גריכישער קאמעדיע, וואס פלעגט געזונגען ווערען פון כאר].
par'able *a.* and *v.* (פער'-עבל) אַ משל; אַן אלעגארישע ערצעהלונג אדער פאבעל, פון וועלכער מען ציהט אַ מוסר־השכל; פארשטעלען מיט משלים.
parab'ola *n.* (פע-רעב'-א-לא) אין רעטאריק אדער רעדע־קונסט — אַ פערגלייכונג [ז. *parabole*]; אין געאמעטריע — די פאראבעל [אַ קרומע ליניע, וואס בעקומט זיך ווען אַ קאנוס ווערט דורכגעשניטען פאראלעל צו איינער פון זיינע זייטען].

Parabola

parab'ole *n.* (פע-רעב'-א-לי) אין רעטאריק אדער רעדע־קונסט — אַ גלייכונג, דאס פארמאלע פערגלייכען פון צוויי זאכען, וועלכע זיינען אין עצם זעהר פערשיעדען איינע פון דער אנדערער [ווי למשל: זיינע ווערטער האבען געשטאכען ווי שפיזען].
parabol'ic *a.* (פער-ע-באל'-איק) וואס איז שייך צו אַ משל אדער צו אַן אלעגארישער מעשה, פון וועלכער מען דארף ציהען אַ מוסר־השכל; וואס איז שייך צו אַ פערגלייכונג [אין רעטאריק אדער רעדע־קונסט]; וואס האט די פארם פון אַ פאראבעל [ז. *parabola*].
parabol'ical *a.* (פער-ע-באל'-אי-קעל) ז. *parabolic*
parabol'ically *adv.* (פער-ע-באל'-אי-קעל-אי) בדרך משל; ווי אַ פאראבעל. ז. *parabola*
parabol'iform *a.* (פער-ע-באל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון אַ פאראבעל. ז. *parabola*
parab'olist *n.* (פע-רעב'-א-ליסט) אַ פאראבאליסט, איינער וואס דערצעהלט משלים.
parab'oloid *n.* (פע-רעב'-א-לאיד) אַ פאראבאלאאיד, אַ געאמעטרישער קערפער וואס בעקומט זיך, ווען אַ פאראבעל בעוועגט זיך רונד ארום איהר אקס. ז. *parabola*
paraboloi'dal *a.* (פע-רעב-א-לאי'-דעל) וואס איז שייך צו אַ פאראבאלאאיד. ז. *paraboloid*
paracente'sis *n.* (פער-ע-סען-טי'-סיס) אין כירורגיע — דאס מאכען אַן עפנונג אין קערפער, כדי ארויסצולאזען פון דארטען אַ פליסיגקייט.
paracen'tric *a.* (פער-ע-סענ'-טריק) וואס דערנעהנטערט זיך אדער דערווייטערט זיך פון צענטער.
paracen'trical *a.* (פער-ע-סענ'-טרי-קעל) ז. *paracentric*
parachro'matism *n.* (פער-ע-קראו'-מע-טיזם) פארבען־בלינדקייט, דאס ניט קענען זעהן געוויסע פארבען אדער קאלירען.
parach'ronism *n.* (פע-רעק'-רא-ניזם) אַ פעהלער אין דער כראניק [וואו די צייט איז אנגעגעבען שפעטער ווי עס דארף זיין].
par'achute *n.* (פער'-ע-שוהט) אַ פאראשוט, אַ גרויסער שירם, וואס ווערט געברויכט פון לופט־שווימער ארא בצולאזען זיך אויף דער ערד.

Parachute

par'aclete *n.* (פער'-ע-קליט) אַ טרייסטער, אַ פערטיידיגער, אַן אדוואקאט, אַ פרקליט, אַ מליץ יושר; אַ גוטער בעטער.
Par'aclete *n.* (פער'-ע-קליט) דער אלגוטער [גאט].
paracolpi'tis *n.* (פער-ע-קאל-פאי'-טיס) אַן ענטצינדונג פון דער הויט פון דער מוטער־שייד [דער קאנאל פון ווייבליכען געשלעכטליכען ארגאן].
paracou'sia *n.* (פער-ע-קוה'-סי-א) ז. *paracusis*
paracu'sis *n.* (פער-ע-קיו'-סיס) אַ צורודערטע אדער צושטערטע שמיעה [געהער].
paracye'sis *n.* (פער-ע-סאי-אי'-סיס) אַ קראנקהאפטע שוואנגערשאפט וואו דאס קינד געפינט זיך אויסער דער געבעהר־מוטער.

paracysti'tis *n.* (פער-ע סיס-טאי'-טיס) אן ענטציגדונג ארום דעם אורין=פענכער.

parade' *n. and v.* (פע-רייד') א פאראד, א צערעמאָניע; א מיליטערישער פאראד; א פאראד=פלאץ, אן ארט וואו עס קומט פאר א מיליטערישער פאראד; א גאס אדער אַלעע, וואס דיענט אלס שפאציער=גאנג פאר'ן פובליקום; אין פעכטען — דאס אבשטויסען דעם קלאפ; פאראדירען, מארשירען אין פאראד; ארוים=שטעלען זיך, מאכען פאראד.

para'der *n.* (פע-ריי'-דער) איינער וואס געהט אין פאראד; איינער וואס מאכט פון זיך פאראד.

par'adigm *n.* (פער'-ע-דים) א ביישפיעל, א מוסטער; אין גראמאטיק — א ביישפיעל פון א ווארט [ווי אזוי עס ווערט דעקלינירט אין אלע זיינע פארמען]; אין רעטאריק אדער רעדע=קונסט — אן ערקלערונג מיט א משל.

paradigmat'ic *a.* (פער-ע-דיג-מעט'-איק) וואס ווערט געברויכט אלס א ביישפיעל.

paradigmat'ical *a.* (פער-ע-דיג-מעט'-אי-קעל) ז. *paradigmatic*

paradigmat'ically *adv.* (פער-ע-דיג-מעט'-אי-קעל-אי) בדרך משל; דיענענדיג אלס ביישפיעל.

paradisa'ic *a.* (פער-ע-די-סיי'-איק) וואס איז שייך צום גן=עדן; ווי אין פאראדיז.

paradisa'ical *a.* (פער-ע-די-סיי'-אי-קעל) ז. *paradisaic*

par'adise *n. and v.* (פער'-ע-דאיס) דער פאראדיז, דער גן=עדן; דער ארומגעצאמטער הויף נעבען א קירך; די אויבערשטע גאלעריי אין א טעאטער; מאכען א גן=עדן פון עפעס; אנפילען מיט גליקזעליגקייט; ארייגזעצען אין גן=עדן.

paradis'iac *a.* (פער-ע-דיס'-אי-עק) ז. *paradisaic*

par'ados *n.* (פער'-ע-דאס) הינטען=פערשאנצונג [אן אנגעשאטענער וואל פון הינטען פון א בעפעסטיגטען ארט, כדי דער שונא זאל ניט אנפאלען פון הינטען].

par'adox *n.* (פער'-ע-דאקס) א פאראדאקס, א מיינונג, וועלכע ווייזט אויס אויף'ן ערשטען בליק ווי אבסאלוט ניט ריכטיג, אדער ווי א זאך, וועלכע איז דער היפוך פון די אנגענומענע מיינונגען.

paradox'ia sexua'lis (פער-ע-דאק'-סי-א סעק-שו-איי'-ליס) א צו=פריהיגע ענטוויקלונג פון סעקסועלען [געשלעכטליכען] אינסטינקט ביי קינדער.

paradox'ical *a.* (פער-ע-דאק'-סי-קעל) פאראדאקסאל, פאראדאקסיש, וואס זעהט אוים ווי אן אבסורד אדער ווי א מיינונג, וואס איז דער היפוך פון די אנגענומענע מיינונגען; וואס רעדט פאראדאקסאל; וואס ברויכט פאראדאקסען. ז. *paradox*

paradox'ically *adv.* (פער-ע-דאק'-סי-קעל-אי) פאראדאקסאל; אויף א פאראדאקסאלען אופן. ז. *paradoxical*

paradox'icalness *n.* (פער-ע-דאק'-סי-קעל-נעס) דאס זיין פאראדאקסאל. ז. *paradoxical*

par'adoxist *n.* (פער'-ע-דאק-סיסט) איינער וואס ליעבט צו זאגען פאראדאקסען. ז. *paradox*

par'adoxy *n.* (פער'-ע-דאק-סי) דאס זיין פאראדאקסאל. ז. *paradoxical*

par'affin *n. and v.* (פער'-ע-פין) פאראפין [א מין ווייסער וואקס, וואס ווערט געברויכט אין מאכען סטעארין=ליכט א. ד. ג.]; בערעקען, דורכזאפען אדער אנזעטיגען מיט פאראפין.

par'affine *n. and v.* (פער'-ע-פין) ז. *paraffin*

par'affinize *v.* (פער'-ע-פינ-איז) בערעקען, אנזאפען אדער אנזעטיגען מיט פאראפין. ז. *paraffin*

par'age *n.* (פער'-איידזש) אין יוריספרודענץ — גלייכהייט [אין נאמען, אבשטאמונג, ראנג און הויפטזעכליך אין חלק ירושה=לאנד]; דער חלק אייגענטום וואס א פרוי קריעגט, ווען זי האט חתונה.

paragen'esis *n.* (פער-ע-דזשענ'-ע-סיס) אין ביאלאגיע — פאראגענעזיס, דאס האבען אדער בעקומען די אייגענשאפטען פון אן אנדער מין [ווי דורך דער אבשטאמונג פון געמישטע מינים]; אין מינעראלאגיע — דאס געפינען זיך פון פערשיעדענע מינעראלען אין איינע און דיעזעלבע בערג=שיכטען און די לעהרע וועגען זייער אויסבילדונג.

parageu'sia *n.* (פער-ע-גיו'-סי-א) אן אוננארמאלער חוש=הטעם.

parageu'sic *a.* (פער-ע-גיו'-סיק) וואס קומט פון אן אוננארמאלען חוש=הטעם; וואס איז שייך צו אן אוננארמאלען חוש=הטעם.

parageu'sis *n.* (פער-ע-גיו'-סיס) ז. *parageusia*

paraglob'ulin *n.* (פער-ע-גלאב'-יו-לין) פאראגלאבולין [א מין שטאף וואס געפינט זיך אין בלוט, עהנליך צו גלאבולין]. ז. *globulin*

paraglos'sa *n.* (פער-ע-גלאס'-א) די צוויי ליפען=עהנליכע ענדונגען פון צינגעל ביי אן אינזעקט.

parago'ge *n.* (פער-ע-גאו'-דזשי) אין גראמאטיק — די צוזעצונג פון אן איבעריגען בוכשטאב אדער אן איבעריגער זילבע צום ענדע פון א ווארט.

paragog'ic *a.* (פער-ע-גאדזש'-איק) וואס האט א צוגעשטעלטען בוכשטאב אדער זילבע ביים ענד פון א ווארט; וואס געהערט צו דער צוזעצונג פון אן איבעריגען בוכשטאב אדער זילבע צום ענד פון א ווארט.

paragog'ical *a.* (פער-ע-גאדזש'-אי-קעל) ז. *paragogic*

par'agon *n. and v.* (פער'-ע-גאן) א מוסטער, א מאדעל; א דימענט וואס וועגט מעהר ווי 100 קאראט; אין דרוקעריי — פאראגאן [א געוויסער זארט שריפט]; א מין שווארצער מארמאר; פערגלייכען; שטעלען אין פערגלייך מיט'ן מוסטער.

par'agram *n.* (פער'-ע-גרעם) א פאראגראם, א ווארט=שפיעל, א קאלאמבור [ווי למשל: "קין איז ניט הבל" — קייען (עסען) איז ניט קיין נארישקייט].

paragram'matist *n.* (פער-ע-גרעמ'-ע-טיסט) א פאראגראמאטיסט, איינער וואס זאגט קאלאמבורען. ז. *paragram*

par'agraph *n. and v.* (פער'-ע-גרעף) א פאראגראף, אן אבזאץ [איינער פון די בעזונדערע זעצע, אויף וועלכע עס איז איינגעטיילט א שריפט אדער בוך]; א קורצער ארטיקעל אדער אנמערקונג [ווי אין א צייטונג]; א פאראגראף=צייכען [¶]; איינטיילען אין פאראגראפען; שרייבען קורצע ארטיקלען, ווי פאר א צייטונג.

par'agrapher *n.* (פער'-ע-גרעפ-ער) איינער, וועלכער שרייבט פאראגראפען אדער קורצע ארטיקלען [ווי אין א צייטונג].

paragraph'ic *a.* (פער-ע-גרעפ'-איק) וואס בעשטעהט פון פאראגראפען; וואס איז איינגעטיילט אין בעזונדערע פאראגראפען.

paragraph'ical *a.* (פער-ע-גרעפ'-אי-קעל) ז. *paragraphic*

paragraph'ically *adv.* (פער-ע-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך פאראגראפען, אין פאראגראפען.

par'agraphist *n.* (פער'-ע-גרעפ-איסט) ז. *paragrapher*

Par'aguayan *a. and n.* (פער'-ע-גהוויי-ען) וואס איז שייך צו פאראגוויי [א רעפובליק אין דרום=אמעריקא] אדער צו איהרע איינוואהנער; אן איינוואהנער פון פאראגוויי.

parahypno'sis *n.* (פער-ע-היפ-נאו'-סיס) אן אוננארמאלער שלאף [ווי אין היפנאטיזם אדער סאמנאמבוליזם].

par'akeet *n.* (פער'-ע-קיעט) ז. *parrakeet*

parala'lia *n.* (פער-ע-ליי'-לי-א) אן אונדייטליכע אויסשפראכע [ווי ביים געברויכען א "ל" אנשטאט א "ר"].

paraleip'sis *n.* (פער-ע-לאיפ'-סיס) ז. *paralipsis*

par'alepsis *n.* (פער'-ע-לעפ-סיס) ז. *paralipsis*

paralip'sis *n.* (פער-ע-ליפ'-סיס) אין רעטאריק — א פאראליפסיס, אן ארט אויסדרוק, ווען דער רעדנער פערשווייגט כלומר'שט עפעס אין דער צייט, ווען אין דער ווירקליכקייט שטרייכט ער עס אונטער [ווי למשל, "איך וויל אייך ניט דערמאנען וועגען מיין געגנערס שלעכטסקייט און נארישקייט"].

parallac'tic *a.* (פער-ע-לעק'-טיק) וואס געהערט צו א פאראלאקסע. ז. *parallax*

parallac'tical *a.* (פער-ע-לעק'-טי-קעל) ז. *parallactic*

par'allax *n.* (פער'-ע-לעקס) די פאראלאקסע, די שיינבארע אומבייטונג פון ארט פון א געגענשטאנד, ווען אין דער ווירקליכקייט האט זיך אומגעביטען נור דער פונקט, פון וועלכען מען קוקט אויף דיעזען געגענשטאנד [ווי למשל, ווען מיר קוקען אויף א געגענשטאנד דא מיט'ן רעכטען אויג, דא מיט'ן לינקען, דוכט זיך אונז, אז דער געגענשטאנד בייט אום עטוואס זיין ארט]; אין אסטראנאמיע — דער ווינקעל, וועלכער בילדעט זיך אוים פון צוויי ליניען, וואס ציהען זיך פון א שטערען: איינע צום צענטער פון דער ערד און די צווייטע צום בעאבאכטער.

par'allel *a., n. and v.* (פער'-ע-לעל) פאראלעל, גלייך=לויפענד; וואס געהט אין דערזעלבער ריכטונג; וואס האט דיזעלבע בייגונג; גלייך, עהנליך; א פאראלעלע ליניע אדער פלעכע [א ליניע אדער פלעכע וואס ציהט זיך אין דערזעלבער ריכטונג מיט אן אנדער ליניע אדער פלעכע און קען זיך מיט איהר קיינמאל ניט צוזאמענפאלען]; אין געאגראפיע — דער פאראלעלקרייז [איינער פון די אימאגינערע קרייזען, וועלכע ליעגען פאראלעל צום עקוואטאר פון דער ערד]; א פערגלייכונג פון צוויי זאכען, דורך שטעלען זיי איינע נעבען דער אנדערער; א זאך וואס איז עהנליך צו אן אנדערער; אין פארטיפיקאציאן — א טראנשיי אדער גראבען פאראלעל צום פראנט פון א פעסטונג; מאכען פאראלעל, שטעלען עפעס ביי דער זייט פון אן אנדער זאך; מאכען עהנליך צו עפעס; פערגלייכען; שטעלען איינס

גענגען דעם אנדערען; איבעראיינשטימען, זיין גלייך צו עפּעס.

parallelepip'ed *n.* (פער-ע-לעל-ע-פיפ'-עד) אין געאמעטריע — א פאראלעלאפיפעד, א זעקס=זייטיגער קערפער, ביי וועלכען די זייטען זיינען פאראלעלאגראמען. ז. *parallelogram*

parallelepip'edal *a.* (פער-ע-לעל-ע-פיפ'-ע-דעל) וואס האט די פארם פון א פאראלעלאפיפעד. ז. *parallelepiped*

par'allelism *n.* (פער'-ע-לעל-איזם) דאס זיין פאראלעל אדער אויף א גלייכער ענטפערנונג פון עפּעס; אן עהנליכקייט; א פערגלייכונג; אין פילאזאפיע — דער פאראלעליזם, די לעהרע, אז גייסט און מאטעריע זיינען ניט קיין פאלגע איינע פון די אנדערע, נאר זיי ביידע זיינען פאראלעלע ערשיינונגען פון איינער און דערזעלבער זאך [ווי א קרייז וועז מען קוקט אויף איהם פון דרויסען זעהט ער אוים קאנקאוו, און ווען מען קוקט אויף איהם פון אינוועניג זעהט ער אוים קאנוועקס].

par'allelize *v.* (פער'-ע-לעל-איז) מאכען פאראלעל.

par'allelly *adv.* (פער'-ע-לעל-אי) אויף א פאראלעלען שטייגער; גלייך, עהנליך.

parallel'ogram *n.* (פער-ע-לעל'-א-גרעם) א פאראלעלאגראם [א פיערזייטיגע פיגור אין וועלכער די ענטגעגענגעזעצטע זייטען זיינען פאראלעל].

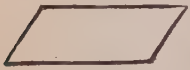

Parallelogram

parallelogrammat'ic *a.* (פער-ע-לעל-א-גרע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א פאראלעלאגראם; אין דער פארם פון א פאראלעלאגראם. ז. *parallelogram*

parallelogrammat'ical *a.* (פער-ע-לעל-א-גרע-מעט'-אי-קעל) ז. *parallelogrammatic*

parallelogram'mic *a.* (פער-ע-לעל-א-גרעמ'-איק) פאראלעלאגראם=פערמיג. ז. *parallelogram*

parallelogram'mical *a.* (פער-ע-לעל-א-גרעמ'-אי-קעל) ז. *parallelogrammic*

parallel'ogram of for'ces (פער-ע-לעל'-א-גרעם אוו פאור'-סעז) דאס פאראלעלאגראם פון קרעפטען [דער פרינציפּ אין מעכאניק, אז ווען אויף א פונקט ווירקען צוויי קרעפטען אין פערשיעדענע ריכטונגען, דאן וועט די רעזולטירענדע קראפט, דאס הייסט דער רעזולטאט פון דיעזע ביידע ווירקונגען, לויט גרויס און ריכטונג, גלייך זיין דעם דיאגאנאל פון א פאראלעלאגראם, וואס זיינע ליניען ענטשפּרעכען דער גרויס און ריכטונג פון די צוויי ווירקענדע קרעפטען. צ. ב., ווען אויף דעם פונקט *A* ווירקט איין קראפט וואס איז גלייך לויט איהר גרויס און ריכטונג דער ליניע *AC* און א צווייטע קראפט וואס איז גלייך *AB*, דאן וועט די רעזולטירענדע קראפט זיין גלייך לויט גרויס און ריכטונג דער דיאגאנאל=ליניע *AD*].

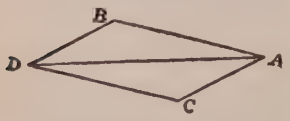

Parallelogram of Forces

parallelopip'ed *n.* (פער-ע-לעל-א-פיפ'-עד) ז. *parallelepiped*

paral'ogism *n.* (פע-רעל'-א-דזשיזם) א פאראלאגיזם, א פאלשער געדאנקענגאנג, א סילאגיזם אדער שלוס=פאלגערונג, וואו דער שלוס פאלגט ניט פון זאץ [ווי למשל: "אלע שוסטער זיינען מענשען; אברהם איז א מענש; פאלגליך, אברהם איז א שוסטער].

paral'ogize *v.* (פע-רעל'-א-דזשאיז) דענקען פאלש; מאכען א פאלשע שלוס=פאלגערונג.

paral'ogy *n.* (פע-רעל'-א-דזשי) ז. *paralogism*

paral'ysis *n.* (פע-רעל'-אי-סיס) פאראליז, לעהמונג; אבשוואכונג; דאס זיין געלעהמט, דאס פערלירען די ענערגיע און טהעטיגקייט.

paralyt'ic *a. and n.* (פער-ע-ליט'-איק) וואס איז שייך צו א פאראליז; וואס ליידעט פון א פאראליז אדער לעהמונג; איינער וואס איז פאראליזירט אדער געלעהמט.

par'alyzant *n.* (פער'-ע-לאי-זענט) עטוואס וואס פערורזאכט פאראליז; א מעדיצינישער מיטעל וואס פערורזאכט פאראליז.

paralyza'tion *n.* (פער-ע-לי-זיי'-שאן) די לעהמונג; דאס פאראליזירען אדער אבנעהמען די פונקציאנען; דאס זיין פאראליזירט.

par'alyze *v.* (פער'-ע-לאיז) פאראליזירען; אבנעהמען די פונקציאנען; טויטען די טהעטיגקייט; מאכען אונמעכטיג אדער אונניציג.

paramagnet'ic *a.* (פער-ע מעג-נעט'-איק) פאראמאגנעטיש, וואס האט די אייגענשאפט צוגעצויגען צו ווערען פון א מאגנעט. ז. *paramagnetism*

paramag'netism *n.* (פער-ע-מעג'-נע-טיזם) פאראמאגנעטיזם, די אייגענשאפט פון געוויסע מעטאלען, ווי אייזען, ניקעל א. ד. ג. צוגעצויגען צו ווערען צו א מאגנעט [אין געגענזאץ צו דיאמאגנעטיזם]. ז. *diamagnetism*

paramat'ta *n.* (פער-ע-מעט'-א) פאראמאטא [א מין לייכטע צייג געוועבט פון וואל און באוועל].

parame'nia *n.* (פער-ע-מי'-ני-א) אן אונגארמאלע מענסטרואציע.

par'ament *n.* (פער'-ע-מענט) אן ארנאמענט, א פערציערונג; די אויסערליכע זייט פון א וואנד אדער שטיין; אן ארבעל=מאנזשעט.

par'aments *n.* (פער'-ע-מענטס) פאראדנע קליידער; א פאראדנער אוניפארם.

param'eter *n.* (פע-רעמ'-ע-טער) א פאראמעטער [אין מאטעמאטיק — א גרעסע וועלכע דיענט צו בעשטימען א פונקט, א ליניע אדער גרעסע אין א גלייכונג, וועלכע ענטהאלט א גאנצע רייה אזעלכע פונקטען, ליניען אדער גרעסען; א כארדע וועלכע געהט דורך דעם ברען=פונקט פערפענדיקולאר צו דעם הויפּט=אקס פון אן עליפּסע, היפּערבעל אדער פאראבעל]; די בעציהונג פון די דריי אקסען אין א קריסטאל, וועלכע בעשטימען די לאגע פון יעדער קריסטאל=פלעכע.

paramne'sia *n.* (פער-עמ-ני'-סי-א) א פאלשער זכרון [איינעמס איינגלויבונג, אז ער געדענקט אזעלכע זאכען, וועלכע ער האט אין דער ווירקליכקייט קיינמאל ניט געהערט און ניט געזעהן].

par'amorph *n.* (פער'-ע-מאהרף) אין מינעראלאגיע — א פאראמארף [א פאלש אויסגעבילדעטער מינעראל, וואס בעשטעהט פון דיזעלביגע כעמישע עלעמענטען ווי דער מינעראל, פון וועלכען ער האט זיך אויסגעבילדעט, נאר ער האט בעקומען אן אנדער מאלעקולארען געבוי און אנדערע פיזישע אייגענשאפטען].

paramor'phic *a.* (פער-ע-מאהר'-פיק) פאראמארפיש, וואס איז שייך צו א פאראמארף. ז. *paramorph*

paramor'phism *n.* (פער-ע-מאהר'-פיזם) אין מינעראלאגיע — פאראמארפיזם [די פערוואנדלונג פון איין מינעראל אין אן אנדערען, וואס בעשטעהט פון דיזעלביגע כעמישע עלעמענטען, נאר בעקומט אן אנדער מאלעקולארען געבוי און אנדערע פיזישע אייגענשאפטען].

paramorpho'sis *n.* (פער-ע-מאהר-פאו'-סיס) ז. *paramorphism*

paramor'phous *a.* (פער-ע-מאהר'-פאס) ז. *paramorphic*

par'amount *a. and n.* (פער'-ע-מאונט) העכסט; וואס איז דער העכסטער אדער וויכטיגסטער; פון העכסטען גראד; פראמינענט; הויך; ערהאבען; אויסגעצייכענט; דער העכסטער; דער הויפּט.

par'amountly *adv.* (פער'-ע-מאונט-לי) פון העכסטען גראד; מעשה גרויסער פריץ.

par'amour *n.* (פער'-ע-מוהר) א ליוּבאווניק, א געליעבטער פון א פערהייראטער פרוי; א ליובאווניצע, א געליעבטע פון א פערהייראטען מאן.

par'ang *n.* (פער'-ענג) א גרויס, שווער מעסער, וואס ווערט געברויכט אויף די מאלאאישע אינזלען אלס א האק=מעסער און אלס א שווערד.

Para'-nut *n.* (פע-רא'-נאט) ז. *Brazil-nut*

par'anymph *n.* (פער'-ע-נימף) אין אלט=גריכענלאנד — דער פאראנימף אדער אונטערפיהרער פון דער כלה [דער נעהנטסטער פריינד פון דער כלה, וועלכער פלעגט זי בעגלייטען אין פאטער'ס הויז]; אן אונטערשטיצער, אן אונטערהאלטער.

par'apegm *n.* (פער'-ע-פעם) אין אלט=גריכענלאנד — א מעטאלענער טאוועל אויפגעהאנגען אויף א וואנד אדער אויף א סלופּ אין אן עפענטליכען פלאץ, אויף וועלכען עס זיינען געווען אויסגעקריצט געוויסע תקנות, רעגעלען אדער דער לוח; א פארשריפט, א כלל.

parapeg'ma *n.* (פער-ע-פעג'-מא) ז. *parapegm*

par'apet *n.* (פער'-ע-פעט) אין א פעסטונג — דער פאראפעט אדער ברוסט=וועהר [אן אנגעשאטענער וואל נעבען דעם גראבען אדער טראנשיי]; די פערענטשע פון א בריק, א באלקאן א. ד. ג.; דער טייל פון קינבאק, וואו עס זיצען די צייהן.

par'apeted *a.* (פער'-ע-פעט-עד) וואס האט א פאראפעט. ז. *parapet*

par'aph *n. and v.* (פער'-עף) א צוק מיט דער פען אין אן אונטערשריפט: אונטערשרייבען זיך מיט א צוק ביים ענד.

paraphernа'lia *n.* (פער-ע-פויר-ניי'-לי-א) פוץ=ארטיקלען: פאראדנע קליידער אדער זאכען: נויטיגע קלייניגקייטען [ווי די, וואס א מענש בענוצט אויף א רייזע]: ציערונג; אין נעזעצגעבונג — פערזענליכע זאכען, וואס בעלאנגען צו א פרוי און אויף וועלכע דער מאן האט ניט קיין אייגענטומס=רעכט.

para'phia *n.* (פע-ריי'-פי-א) אן אונגארמאליטעט פון חוש=המשוש.

paraphimo'sis *n.* (פער-ע-פאי-מאו'-

סים) די פאראפימאזע אדער שפאנישער קראנגען [א קרענקליכער צושטאנד פון מענליכען געשלעכטס־ארגאן, ווען די ערלה ציהט זיך אריבער איבער דעם קעפעל פון גליעד און איהר עפנונג איז אזוי שמאל, דאס זי קען צוריק ניט קומען אויף איהר פלאץ].

parapho'nia *n.* (פער־ע־פאו'־ני־א) אן אוננארמאלע אדער קרענקליכע ענדערונג פון דער שטימע.

par'aphrase *n. and v.* (פער'־ע־פרייז) א פאראפראזע, דאס איבערזעצען אדער איבערגעבען א טעקסט ניט בוכשטעבליך, נאר צוגעבענדיג פיעל אייגענע ווערטער, כדי צו מאכען די געדאנקען פון מחבר מעהר פערשטענדליך; אין מוזיק — דאס צוגעבען צו א פרעמדער מוזיקאלישער קאמפאזיציאן פיעל אייגענע וואריאציאנען; מאכען א פאראפראזע, איבערגעבען איינעמס טעקסט מיט אייגענע ווערטער צו מאכען איהם קלאר און פערשטענדליך.

par'aphraser *n.* (פער'־ע־פריי־זער) איינער וואס גיט איבער א טעקסט ניט אין א בוכשטעבליכער איבערזעצונג, נאר אויף א בעשרייבענדען אופן [כדי צו מאכען איהם קלאר און פערשטענדליך].

paraph'rasis *n.* (פע־רעפ'־רע־סים) א פאראפראזע. ז. *paraphrase*

par'aphrast *n.* (פער'־ע־פרעסט) ז. *paraphraser*

paraphras'tic *a.* (פער־ע־פרעס'־טיק) פאראפראזיש; וואס האט דעם כאראקטער פון א פאראפראזע. ז. *paraphrase*

paraphras'tical *a.* (פער־ע־פרעס'־טי־קעל) ז. *paraphrastic*

paraphras'tically *adv.* (פער־ע־פרעס'־טי־קעל־אי) אויף א פאראפראזישען אופן; איבערגעבענדיג א טעקסט ניט בוכשטעבליך, נאר ברייט בעשרייבענדיג איהם.

paraphreni'tis *n.* (פער־ע־פרי־נאי'־טיס) די ענטצינדונג פון דער דיאפראגמע אדער צווערך־פעל. ז. *diaphragm*

paraplec'tic *a.* (פער־ע־פלעק'־טיק) ז. *paraplegic*

paraple'gia *n.* (פער־ע־פלי'־דזשי־א) א פאראליז פון דעם אונטערשטען טייל פון קערפער דורך א קראנקהייט אין רוקען־מארך.

paraple'gic *a.* (פער־ע־פלי'־דזשיק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פאראליז פון אונטערשטען טייל פון קערפער; וואס ליידט פון אזא פאראליז. ז. *paraplegia*

par'aplegy *n.* (פער'־ע־פלי־דזשי) ז. *paraplegia*

parap'oplexy *n.* (פע־רעפ'־א־פלעק־סי) א צושטאנד עהנליך צו אפאפלעקסיע [פאראליז]; א פאלשער פאראליז.

parap'sis *n.* (פע־רעפ'־סים) ז. *paraphia*

par'aquet *n.* (פער'־ע־קעט) ז. *parrakeet*

parar'thria *n.* (פע־ראר'־טהרי־א) אן אוננארמאליטעט פון די שפרעך־ארגאנען; א שלעכטע אויסשפראכע.

par'asang *n.* (פער'־ע־סענג) דער פאראסאנג [א פערזישע און טערקישע לענגמאס, וואס ענטהאלט אונגעפעהר $3\frac{2}{5}$ ענגלישע מייל].

par'asceve *n.* (פער'־ע־סיוו) ערב שבת [דער טאג ווען מען גרייט אן אלץ אויף מארגען].

parasele'ne *n.* (פער־ע־סע־לי'־ני) די נעבען־לבנה [אן אבשיין אויף'ן הימעל, וואו עס דאכט זיך דאס מען זעהט צוויי אדער עטליכע לבנות].

Paraselenæ

par'asital *a.* (פער'־ע־סאי־טעל) ז. *parasitic*

par'asite *n.* (פער'־ע־סאיט) א פאראזיט, א חיה אדער פלאנצע, וואס ערנעהרט זיך פון אן אנדערענס קערפער; איינער וואס לעבט אויף דעם צווייטענס חשבון; א דארמאיעדניק.

parasit'ic *a.* (פער־ע־סיט'־איק) פאראזיטיש, ווי א פאראזיט; וואס איז שייך צו א פאראזיט [ז. *parasite*]; אן אוננויטיגער בוכשטאב וואס איז צוגעשטעלט צו א ווארט.

parasit'ical *a.* (פער־ע־סיט'־אי־קעל) ז. *parasitic*

parasit'ically *adv.* (פער־ע־סיט'־אי־קעל־אי) מעשה פאראזיט; אויף א פאראזיטישען אופן.

parasit'icide *n. and a.* (פער־ע־סיט'־אי־סאיד) א מיטעל צו פערניכטען פאראזיטען; וואס פערניכטעט פאראזיטען.

par'asitism *n.* (פער'־ע־סאי־טיזם) פאראזיטיזם; דאס זיין א פאראזיט; דאס לעבען אויף אן אנדערענס חשבון.

par'asitoid *a.* (פער'־ע־סאי־טאיד) ז. *parasitic*

parasitol'ogy *n.* (פער־ע־סאי־טאל'־א־דזשי) די לעהרע וועגען פאראזיטען. ז. *parasite*

par'asol *n. and v.* (פער'־ע־סאל) א פאראסאל, א זונען־שירם, א זאנטיק; האלטען א זונען־שירם; מאכען איבער זיך א שאטען.

parasolette' *n.* (פער־ע־סא־לעט') א קליינער זונען־שירם.

parasynax'is *n.* (פער־ע־סי־נעק'־סים) אן אונגעזעצליכע פערזאמלונג.

paratax'is *n.* (פער־ע־טעק'־סים) אין גראמאטיק — דאס צוזאמענבינדען זעצע אהן פערבינדונגס־ווערטער.

parath'esis *n.* (פע־רעטה'־ע־סים) אין גראמאטיק — די אפאזיציאן [א הויפט־ווארט, וואס ערקלערט א צווייטען הויפט־ווארט, שטעהענדיג מיט איהם אין דעמזעלבען קאזוס, ווי למשל: חמר — ווייז — שטעהט אין קעלער, חמר — אן עזעל — שטעהט אין שטאל]; אין רעטאריק — דאס וואס ווערט געזאגט אגב אורחא אדער אין קלאמערען מיט דעם ציעל אבצושטעלען זיך אויף דעם שפעטער גענויער; אין דער גריכיש־קאטוילישער קירך — א בעזונדערע תפילה וואס דער בישאף זאגט איבער אן ערשט־געטויפטען.

paraton'ic *a.* (פער־ע־טאנ'־איק) וואס פערהאלט אדער מאכט לאנגזאמער דעם וואוקס פון פלאנצען [בנוגע צו דער סומע פון ליכט וואסווירקט אויף דעם וואוקס פון פלאנצען].

par'atory *n.* (פער'־ע־טא־רי) א פלאץ, וואו עפעס ווערט צוגעגרייט; א פלאץ אין א קלויסטער אדער מאנאסטיר, וואו מען האלט די הייליגע זאכען וואס ווערען געברויכט פאר פערשיעדענע צערעמאניעס.

paravail' *a.* (פער־ע־ווייל') וואס איז דער נידריגסטער אדער געמיינסטער; אין פעאדאלען־רעכט — וואס איז שייך צו אן אונטערטהאן אדער לעהנס־פערפפליכטעטען פון אן אנדער אונטערטהאן.

par'bake *v.* (פאר'־בייק) באקען ווייניג, העלפט אויסבאקען; צו פיעל אנהיצען.

par'boil *v.* (פאר'־באיל) קאכען לייכט אדער ווייניג; מאכען האלב־געקאכט; אנברענען די הויט אזוי, אז עס זאלען ווערען אויף איהר בלעזלעך; צו פיעל אנהיצען.

par'buckle *n. and v.* (פאר'־באקל) א שטריק, וועלכער איז אויף א געוויסען אופן אנגעצויגען אום אויפצוהויבען אין דער הויך א משא; אויפהויבען אדער ארונטערלאזען א משא מיט דער הילף פון אזא אנגעצויגענעם שטריק.

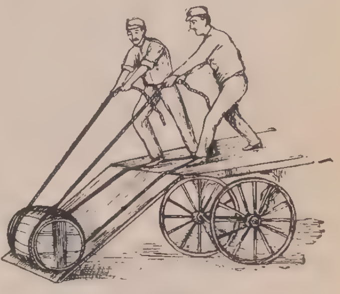

Parbuckle

par'cel *n., v. and adv.* (פאר'־סעל) 1. א פעקעל; א בינטעל; 2. א בעשטאנד־טייל, א טייל; א שטיקעל; אן איינצעלהייט; 3. אן אבגעזונדערטער טייל פון א גאנצער צאהל; 4. אן אונבעשטימטע גרופע פון פערזאנען אדער זאכען; 5. א פארצעלע [א שטיק לאנד]; 6. מאכען א פעקעל; פאנאנדערטיילען אין בעזונדערע גרופען; אויסטיילען חלקים; טיילווייז, ביז א געוויסען גראד.

1. Please, send the **parcel** of tobacco to my house. 2. Every man is part and **parcel** of the society in which he lives. 5. My friend bought a **parcel** of land.

par'celing *n.* (פאר'־סעל־אינג) דאס ארומוויקלען א דיקען שטריק אדער קאנאט מיט א באנד לייווענד, וואס איז אנגעזאפט מיט טער אדער פעך; שטיקלעך לייווענד אנגעזאפט מיט פעך איינצואוויקלען א שטריק; אויסטיילונג, פאנאנדערטיילונג.

parcella'tion *n.* (פאר־סע־ליי'־שאן) פאנאנדערטיילונג.

par'celling *n.* (פאר'־סעל־אינג) ז. *parceling*

par'cel-of'fice *n.* (פאר'־סעל־אפ'־איס) אן ארט וואו מען נעהמט אן געפעק צו עקספעדירען.

par'cel out (פאר'־סעל אוט) אויס־טיילען.

par'cel post (פאר'־סעל פאוסט) די אבטיילונג פון דער רעגיערונגס־פאסט,

וועלכע נעהמט אן צו עקספעדירען פּאַקע־
טען און פּעקלעך.
par'cels *n.* (פּאַר׳־סעלז) אין געזעצגע־
בונג — דער טייל פון א קאָנטראַקט אָדער
אַנדער דאָקומענט, וואו עס ווערט גענוי
בעשריבען דאָס גאַנצע אייגענטום, וועגען
וועלכען עס האַנדעלט זיך אין דיזען קאָנ־
טראַקט.
par'cenary *n.* (פּאַר׳־סע־נע־רי) דער
מיט־בעזיץ אָדער געמיינשאַפטליכעס איי־
גענטום [ווען צוויי אָדער עטליכע יורשים
בעזיצען א ירושה וואָס קען ניט צוטיילט
ווערען].
par'cener *n.* (פּאַר׳־סע־נער) א מיט־
יורש, א מיט־אייגענטימער.
ז. *parcenary*.
parch *v.* (פּאַרטש) סמאַליען, צובאַקען,
בראָטען; טריקענען; דאַרען; ־טרוקען ווע־
רען.
par'chedness *n.* (פּאַר׳־טשעד־נעס)
אויסגעטריקענטקייט.
parchee'si *n.* (פּאַר־טשיע׳־סי)
ז. *pachisi*.
parchi'si *n.* (פּאַר־טשי׳־סי) ז. *pachisi*.
parch'ment *n. and v.* (פּאַרטש׳־מענט)
פּאַרמעט, פּערגאַמענט; א דאָקומענט גע־
שריבען אויף פּאַרמעט; פּערוואַנדלען אין
פּאַרמעט.
parch'mentize *v.* (פּאַרטש׳־מענ־טאַיז)
פערוואַנדלען אין פּאַרמעט.
parch'ment-ma'ker *n.* (פּאַרטש׳־
מענט־מיי׳־קער) א פּאַרמעט־מאַכער.
parch'ment pa'per (פּאַרטש׳־מענט
פּיי׳־פּער) פּאַרמעט־פּאַפּיער [אזא זאָרט
דיק פּאַפּיער].
parch'ment-skin *n.* (פּאַרטש׳־מענט־
סקין) פּאַרמעט־הויט [אזא קראַנקהייט פון
דער הויט, פון וועלכער זי ווערט טרו־
קען, האַרט און צורונצעלט].
parch'menty *a.* (פּאַרטש׳־מענ־טי)
פּאַרמעט־פּערמיג, ענליך צו פּאַרמעט.
par'cimony *n.* (פּאַר׳־סי־מאָ־ני) שפּאָר־
זאַמקייט. ז. *parsimony*.
par'close *n.* (פּאַר׳־קלאָוז) ז. *perclose*.
pard *n.* (פּאַרד) א לעמפּערט; א שותף,
א חבר.
pardi' *int. and adv.* (פּאַר־די׳) ביי
גאָט! טאַקע, אמת טאַקע, געוויס.
par'don *v. and n.* (פּאַרדן) פּערגעבען,
שענקען, בעגנאַדיגען, פּערצייהען, מוחל
זיין; די פּערגעבונג, דאָס שענקען; בע־
גנאַדיגונג; פּערצייהונג; מחילה.
par'donable *a.* (פּאַר׳־דאַנ־עבל) פּער־
צייהליך, פּערגעבליך; וואָס מען קען מוחל
זיין.
par'donableness *n.* (פּאַר׳־דאַנ־עבל־
נעס) פּערצייהליכקייט, פּערגעבליכקייט.
par'donably *adv.* (פּאַר׳־דאַנ־ע־בלי)
אויף א פּערצייהליכען אופן; אַזוי, אז
מען זאָל עס קענען מוחל זיין.
par'don-bell *n.* (פּאַר׳דנ־בעל) דאָס
קלינגען פון די קלויסטער־גלאָקען אין דער
פריה, נאָכמיטאָג און אין אָבענד.
par'don-chair *n.* (פּאַר׳דנ־טשעהר)
דאָס צימערל, וואו דער גלח זיצט בעת
מען איז זיך מתודה פאַר איהם.
par'doner *n.* (פּאַר׳־דאַנ־ער) א פּער־
צייהער, א פּערגעבער.
pardy' *int. and adv.* (פּאַר־די׳)
ז. *pardi*.
pare *v.* (פּעהר) אָבשניידען; בעשניידען;
אָבשיילען.
paregor'ic *a. and n.* (פּער־אי־גאָר׳־
איק) וואָס פּערלייכטערט א וועהטאָג; א
מיטעל צו פּערלייכטערען א וועהטאָג; א

טינקטור [לעזונג] פון אָפּיום, געמישט
מיט פּערשיעדענע אַראָמאַטישע זאַכען.
parencephali'tis *n.* (פּער־ענ־סעפ־ע־
לאַי׳־טיס) אן ענטצינדונג פון די קליינע
געהירען [דער הינטערשטער טייל פון
מאַרך].
parenceph'alon *n.* (פּער־ענ־סעפ׳־ע־
לאָן) די קליינע געהירען [דער הינטער־
שטער טייל פון מאַרך].
parenceph'alus *n.* (פּער־ענ־סעפ׳־ע־
לאָס) איינער ביי וועמען עס זיינען ווייניג
ענטוויקעלט די קליינע געהירען [דער הינ־
טערשטער טייל פון מאַרך].
paren'chyma *n.* (פּע־רענ׳־קי־מאַ) דאָס
פּאַרענכים, דאָס וועזענטליכע געוועבע פון
אן אבר, דורך וועלכען ער פיהרט דורך
זיינע ספּעציפישע פונקציאָנען, ווי דאָס
געוועבע פון מאַגען, וואָס אַרבייט אויס דעם
מאַגען־זאַפט, דאָס געוועבע פון לעבער, וואָס
אַרבייט אויס גאַל א. ד. ג. [אין געגענ־
זאַץ צו יענעם געוועבע פון אן אָרגאַן וואָס
דיענט נור אלס פּערבינדונגס־מיטעל מיט
אַנדערע אָרגאַנען]; אין באָטאַניק —
דאָס וועזענטליכע צעלען־געוועבע פון א
פּלאַנצע.
paren'chymal *a.* (פּע־רענ׳־קי־מעל)
וואָס איז שייך צו פּאַרענכים.
ז. *parenchyma*.
parenchymati'tis *n.* (פּער־ענ־קימ־ע־
טאַי׳־טיס) אן ענטצינדונג פון דעם פּאַ־
רענכים. ז. *parenchyma*.
paren'chyme *n.* (פּע־רענ׳־קאַים)
ז. *parenchyma*.
paren'esis *n.* (פּע־רענ׳־ע־סיס) דאָס
איינרעדען, דאָס איבערצייגען.
parenet'ic *a.* (פּער־אי־נעט׳־איק) אײ־
בעררעדענד, איינרעדענד, איבערצייגענד.
parenet'ical *a.* (פּער־אי־נעט׳־אי־קעל)
ז. *parenetic*.
par'ent *n.* (פּעהר׳־ענט) א פאָטער אָדער
א מוטער; די אורזאַכע, די קוועלע, דער
אורשפּרונג פון עפּעס.
par'entage *n.* (פּעהר׳־ענ־טעדזש) די
אַבשטאַמונג; קרובה׳שאַפט, פּערוואַנדשאַפט
[פון עלטערען און קינדער].
paren'tal *a.* (פּע־רענ׳־טעל) פעטערליך
אָדער מוטערליך; וואָס איז שייך צו על־
טערען.
Parenta'lia *n.* (פּער־ענ־טיי׳־לי־אַ)
אין אַלטען רוים — די פּאַרענטאַליען [יאָהר־
צייטען, וועלכע מען פלעגט פייערען אויף
די קברים פון געשטאָרבענע].
paren'thesis *n.* (פּע־רענ׳־טהע־סיס)
די פּאַרענטעזע, אן אריינגעשטעלטער זאַץ
[א זאַץ, וואָס ווערט אריינגעשטעלט אין
א צווייטען זאַץ אהן א גראַמאַטיקאַלישער
פערבינדונג מיט איהם, ווי למשל: "אָרעמ־
קייט — זאָגט דאָס פאָלק — איז ניט קיין
שאַנדע"]; די קלאַמערען אָדער האַלבע
לבנות ( ), אין וועלכע מען שליסט איין
א וואָרט אָדער זאַץ.
paren'thesize *v.* (פּע־רענ׳־טהע־סאַיז)
אריינשטעלען אין קלאַמערען; מאַכען
אָדער צייכענען אין דער פאָרם פון א האַל־
בער לבנה; געברויכען פּאַרענטעזען אין
שרייבען אָדער רעדען. ז. *parenthesis*.
parenthet'ic *a.* (פּער־ענ־טהעט׳־איק)
ז. *parenthetical*.
parenthet'ical *a.* (פּער־ענ־טהעט׳־אי־
קעל) וואָס איז שייך צו א פּאַרענטעזע
אָדער צו א זאַץ וואָס איז אריינגעשטעלט
אין אן אַנדער זאַץ אהן א גראַמאַטיקאַלי־
שער פערבינדונג; וואָס געברויכט פּאַרענ־
טעזען אין רעדען אָדער שרייבען; וואָס
איז אריינגעשטעלט אין קלאַמערען; וואָס

איז אויסגעבויגען ווי א האַלבע לבנה;
וואָס קומט פאָר ווי א פּאַרענטעזע, צופע־
ליג, אהן א נויטווענדיגער פערבינדונג מיט
דער פריהעריגער געשעהעניש.
parenthet'ically *adv.* (פּער־ענ־
טהעט׳־אי־קעל־אי) ווי א פּאַרענטעזע,
פּערביינגעהענדיג, אגב אורחא.
par'enthood *n.* (פּעהר׳־ענט־הוד) פאָ־
טערשאַפט אָדער מוטערשאַפט; דאָס זיין
א פאָטער אָדער מוטער.
par'er *n.* (פּעהר׳־ער) איינער וואָס בע־
שניידט עפּעס; איינער וואָס שיילט אָב
עפּעס; א מאַשין צום שיילען.
parereth'esis *n.* (פּער־ע־רעטה׳־ע־סיס)
א קראַנקהאַפטע אויפרעגונג.
parer'gon *n.* (פּע־רויר׳־גאָן) א צופע־
ליגע אַרבייט, א נעבען־אַרבייט.
par'esis *n.* (פּער׳־ע־סיס) א טיילווייז־
זער פּאַראַליז [א פּאַראַליז, וואו די מוס־
קולען פון קערפּער אָדער פון אן אָרגאַן
קענען זיך ניט בעוועגען, אָבער זיי האָבען
ניט אָנגעוואָרען זייער עמפּפינדליכקייט
אָדער פיהלונגס־פעהיגקייט].
paret'ic *n. and a.* (פּע־רעט׳־איק) איי־
נער וואָס איז טיילווייז פּאַראַליזירט;
וואָס איז שייך צו טיילווייזער פּאַראַליזי־
רונג.
pareu'nia *n.* (פּע־רוה׳־ני־אַ) ז. *coition*.
par excellence' (פּאַר עק־סע־לאַנס)
אויסגעצייכענטער אָדער וויכטיגער ווי
אַלע אַנדערע.
Champagne is the drink **par excellence**.
par'get *n. and v.* (פּאַר׳־דזשעט) גיפּס,
טינק, פּלאַסטער; שטוקאַטורע; טינקע־
ווען, פּלאַסטערען.
par'geter *n.* (פּאַר׳־דזשעט־ער) איינער
וואָס טינקעוועט, פּלאַסטערט אָדער שטו־
קאַטורעוועט.
par'geting *n.* (פּאַר׳־דזשעט־אינג) דאָס
טינקעווען אָדער שטוקאַטורעווען [פון א
הויז]; דאָס פּלאַסטערען.
parhe'lion *n.* (פּאַר־הי׳־לי־אָן) די נע־
בען־זון [א ליכט־קרייז אַרום דער זון,
אין וועלכען עס זעהען זיך כלומר׳שט צוויי
אָדער עטליכע זונען].

Parhelia

parhidro'sis *n.* (פּאַר־הי־דראָ׳־סיס)
אן אומנאָרמאַלעס שוויצען.
Pa'riah *n.* (פּיי׳־רי־אַ) א פּאַריאַ, איי־
נער פון דער נידריגסטער קאַסטע אָדער
קלאַס מענשען אין אינדיען, אויף וועלכע
מען קוקט מיט גרויס פּעראַכטונג און וועל־
כע מען בעהאַנדעלט ערגער ווי בהמות.
pa'riah *n.* (פּיי׳־רי־אַ) א פּאַריאַ, א
מיטגליעד פון א נידריגער אינדישער קאַס־
טע; א פּעראַכטעטער, א פּערשטויסענער.

par'ial *a.* (פער'-אי-על) פארוויין ; וואס איז שייך צו א פאר.

Pa'rian *a. and n.* (פיי'-רי-ען) וואס איז שייך צום אינזעל פאראס [אן אינזעל פון עגעאישען ים, וואו מען בעקומט זעהר ווייסען מארמאר]; א מין פארצעליי וואס איז עהנליך צו ווייסען מארמאר.

Pa'rian mar'ble (פיי'-רי-ען מארבל) דער פארישער מארמאר [ווייסער מארמאר=שטיין פון אינזעל פאראס].

Pa'rian porce'lain (פיי'-רי-ען פאהרס'-ליין) א מין פארצעליי וואס איז עהנליך צו ווייסען מארמאר.

paridro'sis *n.* (פאר-אי-דראו'-סיס) ז. *parhidrosis*.

pa'ries *n.* (פיי'-רי-איז) אין אנאטאמיע — א ווענטעל וואס רינגעלט ארום א חלל אין קערפער [ווי די ווענטלעך פון ברוסט=קאסטען אדער פון בויך]; אין באטאניק — די ווענטלעך פון זאמען=קאפסול ביי א פלאנצע.

pari'etal *a. and n.* (פע-ראי'-ע-טעל) וואס געהערט צו א וואנד ; וואס ליעגט ביי דער וואנד, וואס ליעגט ביי די זייטען ; דער רעכטער אדער לינקער ביין פון שארבען. ז. *paries*.

pari'etal bones (פע-ראי'-ע-טעל באונז) דער רעכטער און לינקער ביין פון שארבען וואס בילדען אוים דעם אויבערשטען טייל פון קאפ.

pari'etary *n.* (פע-ראי'-ע-טע-רי) דאס וואנד=קרויט. ז. *pellitory*.

par'ing *n.* (פעהר'-אינג) דאס ארומשניידען, דאס שיילען ; שאלעכץ ; דאס אראבגעשניטענע אדער אבפאל פון עפעס.

par'ing-chis'el *n.* (פעהר'-אינג-טשיז'-על) א שטעם=אייזען [אזא ברייטער פלאכער דלאט וואס ווערט בענוצט פון סטאליארעס].

par'ing-i'ron *n.* (פעהר'-אינג-אי'-ערן) א מין מעסער וואס ווערט בענוצט ארומצושיילען די קאפיטע פון א פערד ביים שמידען.

par'ing-knife *n.* (פעהר'-אינג-נאיף) א שייל=מעסער [א קרום מעסער וואס דיענט אבצושיילען עפעס].

par'ing-plow *n.* (פעהר'-אינג-פלאו) א מין אקער=אייזען, וועלכער ווערט בענוצט אויסצורייסען ווארצלען פון דער ערד.

pa'ri pas'su (פיי'-ראי פעס'-יו) מיט גלייכע טריט, זייט ביי זייט, אין פאלשטענדיגער איינשטימיגקייט.

The growth of America has been **pari passu** with the growth of immigration.

Par'is *n.* (פער'-אים) די שטאדט פאריז ; די איינבעערע [א דופטיגע פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסט איין יאגדע. געפינט זיך אויף די בערג אין אייראפא און אזיען].

Paris

Par'is green (פער'-אים גריען) פאריזער גרין [אזא העל=גרינע פארב, וועלכע איז זעהר גיפטיג].

par'ish *n. and a.* (פער'-איש) א קירכען=בעצירק ; א קירכען=געמיינדע ; א בעצירק, א דיסטריקט ; די איינוואהנער פון א געוויסען בעצירק אדער דיסטריקט ; וואס איז שייך צו א קירכען=בעצירק אדער קירכען=געמיינדע ; וואס ווערט אויפגעהאלטען דורך דער געמיינדע ; דארפיש ; פראווינציעל.

par'ish bea'dle (פער'-איש ביעדל) א שמש, א געמיינדע=דיענער.

par'ish clerk (פער'-איש קלוירק) א שמש אין א קירך.

parish'ional *a.* (פע-ריש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א בעצירק ; וואס איז שייך צו א קירכען=געמיינדע.

parish'ioner *n.* (פע-ריש'-אנ-ער) א מיטגליעדער פון א קירכען=געמיינדע ; אן איינוואהנער פון א געוויסען בעצירק אדער דיסטריקט.

par'ish poor (פער'-איש פוהר) אן ארימאן וואס לעבט אויף'ן חשבון פון דער קהלה.

par'ish priest (פער'-איש פריעסט) דער גלח פון א געוויסער קירכען=געמיינדע.

par'ish rate (פער'-איש רייט) די טאקסע וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף די מיטגליעדער פון א קירכען=געמיינדע אויסצוהאלטען ארימע לייט.

par'ish sys'tem (פער'-איש סיס'-טעם) די סיסטעם, דורך וועלכער מיטגליעדער פון א געוויסער קירך זיינען פעראייניגט אין א בעזונדערער געמיינדע, וועלכע האט א רעכט צו נעהמען אנטייל אין די וואהלען פון א פאסטאר.

par'ish watch (פער'-איש הוואטש) א פאליציסט פון א געמיינדע, בעצירק אדער דיסטריקט.

Paris'ian *a. and n.* (פע-ריזש'-יען) וואס איז שייך צו פאריז [די הויפט=שטאדט פון פראנקרייך]; א פאריזער, אן איינוואהנער פון פאריז.

Parisienne' *n.* (פע-רי-זי-ען') א פאריזערין, א פרויענצימער פון פאריז.

parisyllab'ic *a.* (פער-אי-סי-לעב'-איק) גלייך=זילביג ; וואס האט דיעזעלבע צאהל זילבען.

parisyllab'ical *a.* (פער-אי-סי-לעב'-אי-קעל) ז. *parisyllabic*.

par'ity *n.* (פער'-אי-טי) גלייכקייט ; אנאלאגיע ; פעהיגקייט צו האבען קינדער.

park *n. and v.* (פארק) א פארק ; א שפאציער=גארטען ; א לוסט=גארטען ; א בולוואר ; אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר בהמות אדער חיות ; א פלאץ, וואו מען האלט זאכען וואס זיינען נויטיג פאר'ן מיליטער ; די מיליטערישע זאכען וואס ווערען געהאלטען צוזאמען אין אזא פלאץ; א פאלשטענדיגער גאנג קאנאנען, אינסטרומענטען א. ז. וו. ; א פלאץ, וואו מען האדרעוועט אוים אויסטערס ; ארומצאמען אדער איינשליסען [ווי אין א פארק]; צוזאמענברייינגען [ווי מיליטערישע זאכען].

par'king *n.* (פאר'-קינג) פארקס [קאלעקטיוו]; א בולוואר ; דאס צונויפזאמלען מיליטערישע אויסשטאטונג.

par'kish *a.* (פאר'-קיש) עהנליך צו א פארק ; וואס איז שייך צו א פארק.

park'-kee'per *n.* (פארק'-קיע'-פער) א פארק=אויפזעהער.

park'leaves *n.* (פארק'-ליעווז) יאהאנים=קרויט [אזא גראז]. ז. *Hypericum*.

park'way *n.* (פארק'-הוויי) א ברייטער וועג אדער שפאציער=גאנג פערפלאנצט פון ביידע זייטען מיט ביימער.

par'lance *n.* (פאר'-לענס) א געשפרעך, א שמועס ; א שפראך ; אן אויסדרוקס=פארם.

parlan'do *a.* (פאר-לאנ'-דא) אין מוזיק — דעקלאמירענד, אין רעטשיטאטיוו [מעהר גערעדט ווי געזונגען].

parlan'te *a.* (פאר-לאנ'-טע) ז. *parlando*.

par'ley *n. and v.* (פאר'-לי) א געשפרעך, א שמועס ; אן אונטעררעדונג, אן אונטערהאנדלונג ; א האניג=לעקעכל ; שמועסען ; אונטערהאנדלען ; ארויסרעדען ; רעדען.

par'leying *n.* (פאר'-לי-אינג) אן אונטעררעדונג, אן אונטערהאנדלונג.

par'liament *n.* (פאר'-לי-מענט) א פארלאמענט ; א זיך בעראטענדע פערזאמלונג.

parliamen'tal *a.* (פאר-לי-מענ'-טעל) פארלאמענטאריש.

parliamenta'rian *a. and n.* (פאר-לי-מענ-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו א פארלאמענט, פארלאמענטאריש ; אן אנהענגער פון פארלאמענט ; א פארלאמענטאריער ; א פארלאמענטארישער אנפיהרער אדער דעבאטאנט ; איינער וואס איז בעקאנט מיט פארלאמענטארישע מנהגים און פראצעדורען.

He has the reputation of a **parliamentarian**.

Parliamenta'rian *a. and n.* (פאר-לי-מענ-טיי'-רי-ען) אין דער געשיכטע פון ענגלאנד — וואס האט געדיענט אדער איז געווען אן אנהענגער פון דעם ”לאנגען פארלאמענט” [אונטער דיעזען נאמען איז בעקאנט דער פארלאמענט וואס האט מיט אונטערברעכונגען עקזיסטירט פון 1640 ביז 1660, אדער דער פארלאמענט פון 1661]; אן אנהענגער פון דעם ”לאנגען פארלאמענט”; איינער וואס האט געשטיצט די דערמאהנטע פארלאמענטען געגען די קעניגע טשארלס דעם ערשטען און טשארלס דעם צווייטען.

parliamenta'rianism *n.* (פאר-לי-מענ-טיי'-רי-ענ איזם) פארלאמענטארישע געזעצגעבונג ; אנהענגערשאפט צו א פארלאמענטארישער רעגיערונגס=פארם.

parliamen'tarily *adv.* (פאר-לי-מענ'-טע-רי-לי) אויף א פארלאמענטארישען שטייגער.

parliamen'tarism *n.* (פאר-לי-מענ'-טע-ריזם) פארלאמענטאריזם, א פארלאמענטארישע רעגיערונגס=פארם [ד. ה. וואו דאס לאנד ווערט רעגיערט דורך געוועהלטע פארשטעהער פון פאלק]; א פארלאמענטארישע רעגיערונגס=סיסטעם, וואו די אדמיניסטראטיווע מאכט אדער די מיניסטארען זיינען פעראנטווארטליך פאר'ן פארלאמענט און ווען די מעהרהייט פון פארלאמענט שטימט געגען די פלענער פון די מיניסטארען, דארפען זיי רעזיגנירען.

parliamen'tary *a. and n.* (פאר-לי-מענ'-טע-רי) פארלאמענטאריש; וואס קומט פון פארלאמענט ; א פארלאמענטאריער, א מיטגליעד פון פארלאמענט ; איינער וואס איז בעקאנט מיט פארלאמענטארישע כללים און פראצעדורען ; א פארלאמענטער [א שליח געשיקט צו פערהאנדלען מיט א שונא]; א ביליגער פאסאזשיר=צוג [אין ענגלאנד. ז. *parliamentary train*].

parliamen'tary bor'ough (פאר-לי-מענ'-טע-רי באר'-או) א שטאדט וואס האט א רעכט צו האבען א פערטרעטער אין פארלאמענט.

parliamen'tary burgh (פאר-לי-מענ'-טע-רי בוירג) ז. *parliamentary borough*.

parliamen'tary law (פאר־לי־מענ־ טע־רי לאה) די פארלאמענטארישע מנהגים און פראצעדורען.

parliamen'tary train (פאר־לי־ מענ־טע־רי טריין) אין ענגלאנד — א ביליגער פאסאזשיר־צוג פון דריטען קלאס וואס מוז, לויט דער פעראָרדנונג פון פאר־ לאמענט, לויפען אם וועניגסטען איין מאל אין טאג און מוז רעכענען ניט מעהר ווי צוויי פענים [4 סענט] א מייל; א שלעפ־צוג.

par'liament-cake n. (פאר'־לי־מענט־ קייק) האניג־לעקעכלעך.

parliamenteer' v. (פאר־לי־מען־טיער') זיין א קאנדידאט פאר'ן פארלאמענט; זיך בעשעפטיגען מיט פארלאמענטארישע ענינים.

par'liament-roll n. (פאר'־לי־מענט־ ראָול) א פראטאקאל פון די פערהאנד־ לונגען אין פארלאמענט.

par'-line n. (פאר'־לאַין) די גרונד־ליניע, דער באזים; דער נארמאלער שטאנד.

par'lor n. (פאר'־לאָר) א סאלאן, א זאל; א גאסט־צימער, א וויזיט־צימער; א שפרעך־צימער, אן אלגעמיינעם צימער אין א שפיטאל, האטעל, פאנסיאן א. ז. וו.

par'lor-boar'der n. (פאר'־לאָר־ באור'־דער) א פאנסיאנער וואס האט ספע־ ציעלע פריווילעגיעס [וואס לעבט צוזא־ מען אדער איז אויף קעסט ביי די אויפזע־ הער אדער בעל הבתים פון פאנסיאן].

par'lor-car n. (פאר'־לאָר־קאר) א סא־ לאָן־וואגאן [א פאסאזשיר־וואגאן רייכער אויסגעשטאטעט ווי די געוועהנליכע וואַ־ גאנען].

par'lor-jump v. (פאר'־לאָר־דזשאמפ) בעגעהן א גנבה אריינברעכענדיג זיך דורך די פענסטער.

par'lor-jum'ping n. (פאר'־לאָר־ דזשאמ'־פינג) דאס איינברעכען זיך אין א הויז [פון גנבים] דורך די פענסטער.

par'lor-maid n. (פאר'־לאָר־מייד) א הויז־מיידעל, א דיענסט־מיידעל, וואס איז בעשעפטיגט נור אין עס־צימער און אין אנדערע פאראדנע צימערען.

par'lor-mai'ding n. (פאר'־לאָר־מייי'־ דינג) די ארבייט אדער בעשעפטיגונג פון א הויז־מיידעל. ז. *parlor-maid*

par'lor-match n. (פאר'־לאָר־מעטש) א סאלאן־שוועבעלע [שוועבעלעך געמאכט אהן שוועבעל אדער מיט זעהר וועניג שוועבעל, אזוי אז עס פיהלט זיך פון זיי ניט קיין אזנאנגענעהמער גערוך].

par'lor-or'gan n. (פאר'־לאָר־אָהר'־ גען) א הויז־ארגעל. ז. *harmonium*

par'lor-skate n. (פאר'־לאָר־סקייט) ראָל־גליטש־שיך [גליטש־שיך אויף רעד־ לעך]. ז. *roller-skate*

Parnas'sia n. (פאר־נעס'־אי־א) די פּארנאס־פלאנצען אדער זומפ־הארצבלאט [א מין זעהר שעהנע גראזען וואס וואק־ סען אין קאלטע און פייכטע געגענדען].

Parnas'sian a. (פאר־נעס'־יען) וואס איז שייך צום פארנאס [א בארג אין גריכענלאנד, וואס איז, אין דער גריכישער מיטאלאגיע, געווען בעוואהנט פון די מו־ זען].

parnas'sian a. and n. (פאר־נעס'־יען) אן אפאלא־זומער־פויגעלע [א ווייסער אינ־ זעקט, געלב געפלעקט. האלט זיך אין די אלפען־געגענדען אין אייראפא און אין די ראקי [פעלזען]־בערג אין אמעריקא].

Parnas'sus n. (פאר־נעס'־אָס) פּאר־ נאס [א בארג אין גריכענלאנד, אויף וועל־ כען עס האבען, לויט דער גריכישער מיי־ טאלאגיע, זיך געפונען די מוזען]; א וואהן־ארט פון פאעטען; א זאמלונג פון פאעזיע און שעהנער ליטעראטור.

paro'chial a. (פע־ראו'־קי־על) וואס איז שייך צו א קירכען־בעצירק, וואס איז שייך צו א געמיינדע; לאקאל, פראווינצי־ על; ענג, איינזייטיג.

paro'chialise v. (פע־ראו'־קי־על־איז) ז. *parochialize*

paro'chialism n. (פע־ראו'־קי־על־ איזם) פערוואלטונג דורך געמיינדע־פאר־ שטעהער; אדמיניסטראטיווע פאנאנדער־ טיילונג אין געמיינדען אדער קירכען־בע־ צירקען; פראווינציאליזם; בעשרענקט־ קייט, שמאל־קעפיגקייט, א בעשרענקטער בליק, איינזייטיגקייט.

paro'chialize v. (פע־ראו'־קי־על־איז) פאנאנדערטיילען אין געמיינדען אדער קירכען־בעצירקען.

paro'chially adv. (פע־ראו'־קי־על־אי) אין דעם קירכען־בעצירק; דורך דער גע־ מיינדע; קירכען־בעצירק נאך קירכען־בע־ צירק.

parod'ic a. (פע־ראד'־איק) פאראדיש, ווי א פאראדיע [א לעכערליכע אדער שפאסיגע ליטעראַרישע נאכאהמונג].

parod'ical a. (פע־ראד'־אי־קעל) ז. *parodic*

parod'ically adv. (פע־ראד'־אי־קעל־ אי) ווי א פאראדיע, אין דעם סטיל פון א שפאסיגער אדער לעכערליכער ליטערא־ רישער נאכאהמונג.

par'odist n. (פער'־א־דיסט) א פארא־ דיען־שרייבער, א שרייבער פון שפאסיגע אדער לעכערליכע ליטעראַרישע נאכאהמונ־ גען.

par'ody n. and v. (פער'־א־די) א פא־ ראדיע [א לעכערליכע אדער שפאסיגע ליטעראַרישע נאכאהמונג]; א לעכערליכע אדער שפאסיגע נאכאהמונג; מאכען א פא־ ראדיע.

parœmiog'rapher n. (פע־ריע־מי־ אג'־רע־פער) א שרייבער פון שפריכווער־ טער.

parol' n. and a. (פע־ראול') ז. *parole*

parole' n., a. and v. (פע־ראול') א פא־ ראלע, א לאזונג, א פאסיר־ווארט; א ווארט; אן עהרענווארט; א מינדליכער אויסדרוק, ערקלערונג אדער פערשפרעכען; אן ערקלערונג אין געריכט; מינדליך; ניט געשטעמפעלט [וועגען א דאקומענט]; בע־ פרייען אויף עהרענווארט; אננעהמען אן עהרענווארט אדער מינדליכען פערשפרע־ כען.

parole'-arrest' n. (פע־ראול'־ע־רעסט') אן ארעסט געמאכט אויף א מינדליכען בע־ פעהל פון א ריכטער.

paromol'ogy n. (פער־א־מאל'־א־דזשי) אין רעטאריק — אן אויסדרוק, דורך וועל־ כען מען גיט עפעס צו דעם געגנער מיט'ן צוועק צו פערשטארקערען די אייגענע אר־ גומענטען.

paronoma'sia n. (פער־א־נא־מיי'־סי־ א) ז. *paronomasy*

paronomas'tic a. (פער־א־נא־מעס'־ טיק) עהנליך צו א ווארט־שפיעל, ווי א ווארט־שפיעל.

paronomas'tical a. (פער־א־נא־מעס'־ טי־קעל) ז. *paronomastic*

paronom'asy n. (פער־א־נאמ'־ע־סי) פאראנאמאסיע, א ווארט־שפיעל, געברויך פון עהנליך־קלינגענדע ווערטער פון פער־ שיעדענער בעדייטונג, געברויך פון איין און דעמזעלבען ווארט אין פערשיעדענע בעדייטונגען.

Paronych'ia n. (פער־א־ניק'־אי־א) קנאָרפּעלקרויט [א מין גראזען].

paronych'ia n. (פער־א־ניק'־אי־א) א נאגעל־געשוויר, אן ענטצינדונג ארום נא־ געל.

par'onym n. (פער'־א־נים) א פאראנים [איינס פון צוויי ווערטער וואס ווערען ארויסגערעדט אויף'ן זעלבען שטייגער, ווערען אבער אנדערש געשריבען און הא־ בען פערשיעדענע בעדייטונגען, ווי למשל: "שטעהן" און "שטיין"; א ווארט פון איין שפראך וואס איז כמעט עהנליך צום זעל־ בען ווארט פון אן אנדער שפראך, ווי "קא־ נאל" און "canal"; א ווארט וואס שטאמט פון אן אנדער ווארט, ווי "גרוים־ קייט" פון "גרויס"].

paronym'ic a. (פער־א־נימ'־איק) פא־ ראנימיש. ז. *paronym*

paronymisa'tion n. (פע־ראנ־אי־מי־ זיי'־שאן) ז. *paronymization*

paron'ymise v. (פע־ראנ'־אי־מאיז) ז. *paronymize*

paronymiza'tion n. (פע־ראנ־אי־מי־ זיי'־שאן) דאס בילדען א פאראנים, מא־ כען פאראנימיש. ז. *paronym*

paron'ymize v. (פע־ראנ'־אי־מאיז) בילדען א פאראנים, פערוואנדלען אין א פאראנים. ז. *paronym*

paron'ymous a. (פע־ראנ'־אי־מאס) פאראנימיש. ז. *paronym*

paron'ymy n. (פע־ראנ'־אי־מי) דאס זיין פאראנימיש [ז. *paronym*]; דאס בילדען א כמעט עהנליך ווארט פון א ווארט פון אן אנדער שפראך [ווי למשל, די מעהרסטע וויסענשאפטליכע טערמינען, וואס זיינען גענומען פון לאטייניש און גריכיש און ווערען לייכט געענדערט לויט דעם גייסט פון די בעזונדערע שפראכען, אין וועלכע זיי געהען אריין].

parop'sis n. (פע־ראפ'־סיס) א פער־ דארבענע ראיה.

par'oquet n. (פער'־א־קעט) ז. *parrakeet*

paros'mia n. (פע־ראס'־מי־א) א פער־ דארבענער חוש הריח.

paros'mis n. (פע־ראס'־מיס) ז. *parosmia*

parot'ic a. (פע־ראט'־איק) וואס געפינט זיך ביים אויער.

parot'id a. and n. (פע־ראט'־איד) וואס געפינט זיך ביים אויער; די אויערען־ שפייעכץ־דריזע [די דריזע אין אויער וועלכע טיילט אויס שפייעכץ]; א טייל פון א פאנצער צו בעשיצען דעם אויער [ביי די פארצייטיגע גריכען].

parotidi'tis n. (פע־ראט־אי־דאי'־טיס) ז. *parotitis*

paro'tis n. (פע־ראו'־טיס) די אויערען־ שפייעכץ־דריזע.

parotit'ic a. (פער־א־טיט'־איק) וואס ליידט פון אן ענטצינדונג פון דער אויע־ רען־שפייעכץ־דריזע.

paroti'tis n. (פער־א־טאי'־טיס) אן ענט־ צינדונג פון די אויערען־שפייעכץ־דריזען.

par'oxysm n. (פער'־אק־סיזם) א פא־ ראקסיזם, א פעריאדישער אויסברוך פון א קראנקהייט; א ספאזמע, א קאנוואל־ סיע; אן אויסברוך; א מחלוקה.

paroxys'mal a. (פער־אק־סיז'־מעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פא־ ראקסיזם [א פעריאדישער אדער קאנ־ וואלסיווער אנפאל פון א קראנקהייט]; קאנוואלסיוו; וואס איז פעראורזאכט דורך א נאטור־אויסברוך.

paroxys'mally adv. (פער־אק־סיז'־

מעל-אי) ווי א פאראקסיזם, ווי אז אויס=ברוך, ספאזמען=עהנליך, ווי א קאנוואולסיע.

paroxys'mic *a.* (פער-אק-סיז'-מיק) ז. *paroxysmal*

parquet' *n., a. and v.* (פאר-קעט') פארקעט [דער טייל פון א טעאטער=זאל פון ארקעסטער ביז דעם ראנד פון דער גאלעריע; פארטער, דער גאנצער אונטער=שטער זאל פון טעאטער]; פארקעט=ארבייט אדער א פארקעט=דיל; וואס בעשטעהט פון פארקעט=ארבייט; מאכען א פארקעט=דיל. ז. *parquetry*

par'quetage *n.* (פאר'-קעט-איידזש) ז. *parquetry*

parquet'ed *a.* (פאר-קעט'-עד) פארקע=טירט, אויסגעלעגט מיט פארקעט. ז. *parquetry*

parqueterie' *n.* (פאר-קעט-ע-ריע') ז. *parquetry*

par'quetry *n.* (פאר'-קעט-רי) פארקעט, פארקעט=ארבייט [האלץ=ארבייט וואס ווערט געמאכט פאר דילען, וועלכע ווערען אויסגעלעגט מיט קליינע ברעטלעך אין פערשיעדענע פיגורען].

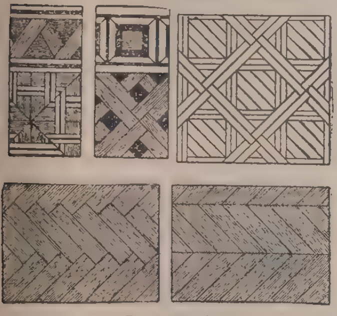

Parquetry

parquette' *n. and a.* (פאר-קעט') ז. *parquet*

parr *n.* (פאר) א יונגער לאקס; א יונגער שטאקפיש.

par'rakeet *n.* (פער'-ע-קיעט) אזא קליי=נער פאפוגאי.

par'ral *n.* (פער'-על) א שטריק אדער קייט מיט וועלכער עס ווערט בעפעס=טיגט דער מיטען פון די שטריק=ווערק צו דעם מאסט אויף א שיף.

Parrakeet

par'rel *n.* (פער'-על) א שטריק אדער קייט צו בעפעסטי=גען די שטריק=ווערק צו דעם מיטען פון דעם מאסט פון א שיף; א בעציערונג אויף א קאמין.

par'rel-rope *n.* ((פער'-על-ראופ) ז. *parral*

parrhe'sia *n.* (פע-ריע'-סי-א) אין רע=טאריק — אפענהערציגקייט און מוטיגקייט אין רעדען; טארלונג.

par'rhesy *n.* (פער'-אי סי) ז. *parrhesia*

par'ricidal *a.* (פער'-אי סאי דעל) וואס איז שייך צו אן עלטערען=מארד אדער עלטערען=מערדער; שולדיג אין עלטערען=מארד. ז. *parricide*

par'ricide *n.* (פער'-אי-סאיד) אן על=טערען=מארד, א פאטער=מארד, א מוטער=מארד, ערמארדונג פון איינעם וואס מען דארף אכטען [ווי א קעניג, א קרוב א. ז. וו.]; אן עלטערען=מערדער, א פאטער=מערדער, א מוטער=מערדער, א קעניג=מערדער, א קרובים=מערדער.

par'roquet *n.* (פער'-א-קעט) ז. *parrakeet*

par'rot *n. and v.* (פער'-אט) א פאפו=גאי; איינער וואס רעדט נאך אנדערע, איינער וואס ווידערהאלט פרעמדע רייד [ווי א פאפוגאי]; נאכרעדען אדער ווי=דערהאלען מעכאניש ווי א פאפוגאי; פלוי=דערען ווי א פאפוגאי.

Parrot

par'rot-coal *n.* (פער'-אט-קאול) א מין קויהלען, וואס קנאקען ביים ברענען.

par'roter *n.* (פער'-אט-ער) איינער וואס רעדט נאך ווי א פאפוגאי.

par'rot-fish *n.* (פער'-אט-פיש) א ים=פאפוגאי [א נאמען פון פערשיעדענע מינים פיש, וועלכע זיינען עהנליך צו א פאפוגאי מיט דער הויט=פארב אדער מיט דער פארם פון דעם מויל].

Parrot-fish

par'rotry *n.* (פער'-אט-רי) דאס נאכ=רעדען אדער נאכאהמען ווי א פאפוגאי.

par'rot-wrasse *n.* (פער'-אט רעס) דער פאפוגאי ליפ=פיש אדער ים=פאפוגאי [א פיש וואס איז עהנליך צו א פאפוגאי מיט דער הויט=פארב און מיט דעם געבוי פון מויל].

par'ry *v. and n.* (פער'-אי) פארירען, אבווענדען א קלאפ [אין געפעכט]; אב=וועהרען, אבווענדען; אויסמיידען; זיך פערטיידיגען; פעכטען; דאס פארירען, דאס אבוועהרען א קלאפ [אין געפעכט]; א געשיקטער איבערפאל, א געשיקטע פער=טיידיגונג.

pars *n.* (פארז) אין אנאטאמיע — א טייל, א גליעד.

parse *v.* (פארס) גראמאטיש אנאליזירען א זאץ.

Par'see *n. and a.* (פאר'-סיע) א פארס, אן אנהענגער פון דער זאראאסטרישער רעליגיאן [די רעליגיאן פון פייער=פערגע=טערונג ביי די אמאליגע פערזיאנער]; די אמאליגע שפראך פון די פארסען אין וועל=כער זייער רעליגיאנס=ליטעראטור איז גע=שריבען; וואס איז שייך צו די פארסען. ז. *Parseeism*

Par'seeism *n.* (פאר'-סיע-איזם) די רע=ליגיאן פון די פארסען אדער פייער=פער=געטערער [א פערזישע סעקטע אין אינ=דיען און אין פערזיען וואס האלט זיך נאך ביז יעצט ביי דער פארצייטיגער פער=זישער רעליגיאן אדער ביי דער לעהרע פון זאראאסטרא. דיעזע רעליגיאן אנער=קענט צוויי הויפט געטער: ארמוזד, דער גאט פון ליכט און פון אלעם וואס איז גוט, און אהרימאן, דער גאט פון פינסטערניש און פון אלעם וואס איז שלעכט].

par'ser *n.* (פאר'-סער) איינער וואס מאכט א גראמאטישען אנאליז.

Par'si *n. and a.* (פאר'-סי) ז. *Parsee*

parsimo'nious *a.* (פאר-סי-מאו'-ני-אס) שפארזאם; שפארעוודיג; קארג.

A nation must not pursue a **parsimonious** policy towards the poor and unfortunate.

parsimo'niously *adv.* (פאר-סי-מאו'-ני-אס-לי) מיט שפארזאמקייט, מיט קארג=שאפט.

parsimo'niousness *n.* (פאר-סי-מאו'-ני-אס-נעס) שפארזאמקייט; קארגשאפט.

par'simony *n.* (פאר'-סי-מא-ני) שפאר=זאמקייט; קארגשאפט.

par'sing *n.* (פאר'-סינג) א גראמאטיקא=לישער אנאליז, א פאנאנדערגליעדערונג פון א זאץ.

pars'ley *n.* (פארס'-לי) פעטרישקע.

pars'nip *n.* (פארס'-ניפ) פאסטערנאק, א ווייסער מער.

Parsnip

par'son *n.* (פארסן) א גייסטליכער, א גלח, א פאסטאר; אזא קליינער פינק [אזא פויגעלע] אין בראזיליען; די פאע אדער דער פאסטאר=פויגעל. ז. *parson-bird*

par'sonage *n.* (פאר'-סאנ-עדזש) דאס הויז פון א גייסטליכען; קיר=כען=אייגענטום [צום אויפהאלטען דעם גייסטליכען].

par'son and clerk (פארסן ענד קלוירק) אזא קינדער=שפיעל מיט פערברענטען פא=פיער.

par'son-bird *n.* (פאר'סנ-בוירד) די פאע אדער דער פאסטאר=פויגעל [אזא שווארץ זינג=פויגעלע אין ניי=זעעלאנד מיט לאנגע ווייסע גרייזעלדיגע פעדערען אויף'ן האלז און א ווייסען שטרייף אויף די פליגלען].

Parson-bird

parson'ic *a.* (פאר-סאנ'-איק) גלח'יש; גייסטליך.

parson'ical *a.* (פאר-סאנ'-אי-קעל) ז. *parsonic*

par'sonish *a.* (פאר'-סאנ-איש) גלח'יש.

par'son's nose (פארסנז נאוז) דער הינטער־טייל [דאס תחת'על] פון אן עוף.

par'son's week (פארסנז הוויעק) די צייט צווישען איין זונטאג און צווייטען.

part *n., v. and adv.* (פארט) .1 א טייל; א גליעדר; א חלק; א שטימע, אן אינ־סטרומענט אין א כאר אדער ארקעסטער; מוזיק בעשטימט פאר איין שטימע אדער איין אינסטרומענט; .2 די ארבייט, די פליכט, די אויפגאבע; .3 א ראלע [פון אן אקטיאר]; .4 פעהיגקייט, טאלאנט; .5 א צד, א פארטיי, א זייט; .6 א גע־גענד, א פלאץ; א שרונט, א האר־צוטיי־לונג; טיילען; פאנאנדערטיילען; צוריי־סען [א שיפס־שטריק]; זיך אבטיילען, זיך פאנאנדערטיילען; צוריסען ווערען, אבגעריסען ווערען ;7. זיך שיידען, פערלא־זען, אוועקגעהן; .8 געהמען א חלק; .9 טיילוויין.

2. It is the **part** of the poet to picture the beauties of nature. 4. He is a man of many **parts**. 5. I hope you will take my **part** in the controversy. 7. Let us **part** as friends not as enemies.

par'table *a.* (פאר'־טעבל) טיילבאר, וואס קען צוטיילט ווערען.

partake' *v.* (פאר־טייק') .1 אנטייל נעה־מען; .2 האבען געמיינשאפטליכעס; .3 הא־בען א חלק, נעהמען א טייל.

1. We were invited to **partake** of refreshments. 2. Men often **partake** of the nature and instincts of beasts.

parta'ker *n.* (פאר־טיי'־קער) אן אנ־טיילנעהמער.

part and par'cel (פארט ענד פאר'־סעל) א וויכטיגער בעשטאנד־טייל.

All the generals were **part and parcel** of the conspiracy.

part com'pany (פארט קאמ'־פע־ני) זיך פאנאנדערגעהן, זיך אבטיילען, געהן מיט פערשיעדענע וועגען.

par'ter *n.* (פאר'־טער) א צוטיילער, איי־נער וואס טיילט פאנאנדער אדער צושיידט.

parterre' *n.* (פאר־טעהר') פארטער, דער זאל פון א טעאטער; דער טייל פון טעאטער־זאל וואס איז אונטער דער גא־לעריע; דער אונטערשטער עטאזש פון א הויז; א רייה בלומען־בייטען.

par'tes *n.* (פאר'־טיז) אין אנאט־מיע — טיילען. ז. *pars*

part e'ven hands (פארט איווען הענדז) פאנאנדערטיילען זיך אין גלייכע חלקים.

part friends (פארט פרענדז) זיך פא־נאנדערגעהן אלס פריינד.

parthenogen'esis *n.* (פאר־טהע־נא־דזשען'־ע־סיס) דאס פערמעהרען זיך אהן א געשלעכטליכער צוזאמענפארונג; דאס געבארען ווערען פון א בתולה.

parthenogenet'ic *a.* (פאר־טהע־נא־דזשי־נעט'־איק) וואס איז שייך צו פער־מעהרונג אהן געשלעכטליכער צוזאמענפא־רונג; געבארען פון א בתולה.

parthenog'eny *n.* (פאר־טהע־נאדזש'־ע־ני) ז. *parthenogenesis*

parthenol'ogy *n.* (פאר־טהע־נאל'־א־דזשי) א בעשרייבונג אדער אבהאנדלונג וועגען דעם צושטאנד פון מיידעלשאפט.

par'tial *a. and n.* (פאר'־שעל) .1 טייל־ווייז; וואס איז שייך צו א טייל; .2 אין באטאניק — אונטערגעארדענט, נעבענ־זעכליך, פון צווייטען גראד; .3 פארטיי־ליך, פארטייאיש; בעזונדערס געניינט צו איינעמס גונסטען; מיט א שטארקער פאר־ליעבע; אן אויבערטאן.

1. **Partial** knowledge is worse than downright ignorance. 3. Parents must not be **partial** to some of their children.

par'tial accep'tance (פאר'־שעל עק־סעפ'־טענס) דאס אננעהמען מיט א תנאי [ווי פון א וועקסעל].

par'tial assign'ment (פאר'־שעל ע־סאינ'־מענט) דאס אבשרייבען בלויז א טייל פון פערמעגען אלס פערזיכערונג פאר א חוב.

par'tialism *n.* (פאר'־שעל־איזם) פאר־טייליכקייט; א צו שטארקע נייגונג אדער פארליעבע; אין דער קריסטליכער טעא־לאגיע — די לעהרע, אז יעזוס'עס טויט האט מכפר געווען אויף די זינד פון בלויז א טייל פון דער מענשהייט.

par'tialist *n.* (פאר'־שעל־איסט) דער וואס איז פארטייאיש אדער בעזונדערס גע־נייגט [צו עמוואס]; אין דער קריסטלי־כער טעאלאגיע — איינער וואס האלט, אז יעזוס'עס טויט האט מכפר געווען אויף די זינד פון בלויז א טייל פון דער מענש־הייט.

partial'ity *n.* (פאר־שי־על'־אי־טי) פארטייאישקייט, פארטייליכקייט; א בע־זונדערע נייגונג אדער פארליעבע צו עפעס אדער אימעצען.

par'tialize *v.* (פאר'־שעל־איז) מאכען פארטייאיש; זיין פארטייאיש.

par'tial loss (פאר'־שעל לאהס) א טייל־ווייזער פערלוסט [אין דער פערזיכערונג פון שיפען און שיפס־פראכט].

par'tially *adv.* (פאר'־שעל־אי) טייל־ווייז; אויף א פארטייאישען אופן.

par'tial tone (פאר'־שעל טאון) אן אויבערטאן.

par'tial ver'dict (פאר'־שעל וואיר'־דיקט) א געריכטליכער אורטייל אדער פער־אורטיילונג וואס האט א שייכות בלויז צו א טייל פון דער קלאגע.

partibil'ity *n.* (פאר־טי־ביל'־אי־טי) טיילבארקייט.

par'tible *a.* (פאר'־טיבל) טיילבאר, וואס מען קען פאנאנדערטיילען.

par'ticeps crim'inis (פאר'־טי־סעפס קרימ'־אי־ניס) דער מיטשולדיגער [אין א פערברעכען].

partic'ipable *a.* (פאר־טיס'־אי־פעבל) וואס מען קען אין דעם אנטייל נעהמען.

partic'ipancy *n.* (פאר־טיס'־אי־פענ־סי) אנטייל־נעהמונג.

partic'ipant *a. and n.* (פאר־טיס'־אי־פענט) אנטייל־נעהמענד; אן אנטייל־נעהמער.

Our school is a frequent **participant** in athletics.

partic'ipantly *adv.* (פאר־טיס'־אי־פענט־לי) אלס אנטייל־נעהמער; נעהמענ־דיג אנטייל.

partic'ipate *v.* (פאר־טיס'־אי־פייט) .1 נעהמען אנטייל, האבען א חלק; .2 הא־בען געמיינשאפטליכעס.

1. Loyal friends must **participate** in each other's joys and sorrows. 2. Some creatures **participate** with the nature of plants and animals.

participa'tion *n.* (פאר־טיס־אי־פיי'־שאן) אן אנטייל; דאס אנטייל־נעהמען.

partic'ipative *a.* (פאר־טיס'־אי־פיי־טיוו) וואס קען אנטייל נעהמען.

partic'ipator *n.* (פאר־טיס'־אי־פיי־טאר) אן אנטייל־נעהמער.

particip'ial *a.* (פאר־טי־סיפ'־אי־על) עהנליך צו א פארטיציפיום; וואס בע־שטעהט אדער איז געבילדעט פון א פאר־טיציפיום. ז. *participle*

particip'ially *adv.* (פאר־טי־סיפ'־אי־על־אי) ווי א פארטיציפיום; אלס פאר־טיציפיום. ז. *participle*

par'ticiple *n.* (פאר'־טי־סיפל) דאס פארטיציפיום [א פארם פון א ציייטווארט, וואס דיענט אלס בייווארט אדער אייגענ־שאפטס־ווארט. למשל: *loving* און *loved* פון *love*, אדער ליעבענד, ליע־בענדיג, געליעבט פון "ליעבען"].

par'ticle *n.* (פאר'־טיקל) א טיילכעל, א שטיקעלע, א ברעקעל; א טראפען, א בי־סעלע; אן אטאם; אין גראמאטיק — רעדע־טיילען וואס זיינען פון צווייטער בע־דייטונג ביים צוזאמענשטעלען א זאץ [ווי א קאניוקטיוו, אן ארווערב, א פערהעלטניס־ווארט אדער פירווארט].

par'ti-coa'ted *a.* (פאר'־טי־קאו'־טעד) ז. *party-coated*

par'ti-col'or *n.* (פאר'־טי־קאל'־אר) ז. *party-color*

partic'ular *a. and n.* (פאר־טיק'־יו־לאר) .1 בעזונדער, ספעציעל; אייגענעס; ספעציפיש; כאראקטעריסטיש בלויז פאר א בעשטימטער זאך, ארט א. ז. וו.; פער־זענליך, פריוואט, אינדיווידועל; .2 בע־מערקענסווערטה, אויסערגעוועהנליך, אויס־געצייכענט; פינקטליך, גענוי; .3 מאדנע, זאנדערבאר; .4 איבערקלייבעריש, וואס איז' מקפיד, פארזיכטיג, איבערלעגט; .5 אן איינצעלהייט; א גענויער, פינקטלי־כער בעריכט; .6 עטוואס וואס איז ספע־ציעל געמאכט פאר אימעצען, עטוואס פון א ספעציעלען אויסוואהל.

1. We met on a **particular** occasion. 2. He is a **particular** friend of mine. 3. He is very **particular** in his behavior. 4. A sick person must be very **particular** in his diet. 6. He drank a glass of his own **particular**.

partic'ular av'erage (פאר־טיק'־יו־לאר עוו'־ע־רעדזש) די פערזיכערונגס־סומע, וואס א פערזיכערונגס־קאמפאניע דארף בעצאהלען פאר טיילווייזער בעשע־דיגונג פון א שיף אדער שיפס־פראכט.

partic'ular cus'tom (פאר־טיק'־יו־לאר קאס'־טאם) א לאקאלער מנהג; א מנהג וואס עקזיסטירט בלויז אין א געווי־סען פלאץ אדער ביי א געוויסען קלאס מענשען.

particularisa'tion *n.* (פאר־טיק־יו־לאר־אי־זיי'־שאן) ז. *particularization*

partic'ularise *v.* (פאר־טיק'־יו־לאר־איז) ז. *particularize*

partic'ularism *n.* (פאר־טיק'־יו־לאר־איזם) פינקטליכקייט; אויספיהרליכקייט; גענויאיגקייט; דאס אבהיטען ספעציעלע אינטערעסען [פערזענליכע, פון א פאר־טיי, שטאאט א. ז. וו.]; פארטיקולאריזם [אינערליכע אויטאנאמיע פון די איינ־צעלנע שטאאטען אין א בונדעס־שטאאט אדער שטאאטס־פעדעראציאן]; אבגעזונ־דערטקייט; אתה־בחרתנו'איזם; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז גאט'ס גנאד איז בעשטימט בלויז פאר א טייל פון דער מענשהייט.

partic'ularist *n.* (פאר־טיק'־יו־לאר־איסט) אן אנהענגער פון פארטיקולאריזם [אינערליכע אויטאנאמיע פון אן איינצעל־נעם שטאאט אין א שטאאטס־פעדעראציאן, הויפטזעכליך אין דייטשלאנד]; איינער וואס פערפאלגט ספעציעלע אינטערעסען [פערזענליכע, פון א פארטיי, שטאאט א. ז. וו.]; אן אנהענגער פון דעם אתה־בחרתנו'איזם [ביי אידען]; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — אן אנהענגער פון דער לעהרע, אז גאט'ס גנאד איז בע־שטימט ניט פאר אלע מענשען.

particularis'tic *a.* (פאר־טיק־יו־לא־ריס'־טיק) בעזונדער, ספעציעל, פערפאל־גענדיג ספעציעלע אינטערעסען; אתה־בחרתנו'איסטיש; פארטיקולאריסטיש. ז. *particularism*

particular'ity *n.* (פאר-טיק-יו-לער'-אי-טי) אויספיהרליכקייט, פינקטליכקייט, גענויאיגקייט; דאס זיין ספּעציעל אדער ספּעציפיש; אן איינצעלהייט; עטוואס כאַראַקטעריסטישעס; זאנדערבארקייט.

particulariza'tion *n.* (פאר-טיק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) אן אויספיהרליכע אדער פּינקטליכע דארשטעלונג אדער ערצעהלונג; ספּעציעלע אנדייטונג.

partic'ularize *v.* (פאר-טיק'-יו-לאר-איז) אויספיהרליך דערצעהלען אדער איבערגעבען; געבען אלע איינצעלהייטען; ספּעציעל אנדייטען.

partic'ularly *adv.* (פאר-טיק'-יו-לאר-לי) בעזאנדערס; איבערהויפּט, הויפּטזעכליך.

I am **particularly** anxious to meet him to night.

partic'ularness *n.* (פאר-טיק'-יו-לאר-נעס) אויספיהרליכקייט, פינקטליכקייט, גענויאיגקייט; דאס מקפיד זיין; דאס זיין ספּעציעל אדער ספּעציפיש.

partic'ulate *a.* (פאר-טיק'-יו-לייט) זעהר קליין; אין דער פארם פון קליינע טיילכעלעך; וואס איז שייך צו אדער ווערט געשאפען פון קליינע טיילכעלעך.

par'tim *adv.* (פאר'-טים) טיילווייז.

par'ting *n. and a.* (פאר'-טינג) אבזונדערונג, פאנאנדערטיילונג; שיידונג, אבשיעד; א שיידונגס-פּונקט; א שייד-וועג; א שרונט; עטוואס וואס טיילט פאנאנדער; פורעמ-זאמד, שטריי-זאמד [ביי די ברעגעס פון די פורעמ-טיילען אין מעטאל-שמעלצונג]; פאנאנדערטיילונג פון א צוזאמענשמעלצונג אדער לעגירונג פון מעטאלען [הויפּטזעכליך פון גאלד און זילבער]; אין פּאפּיער-פאבריקאציאן — פאנאנדערטיילונג פון די פייכטע פּאפּיער-שיכטען; בלעטערונג, פאנאנדערטיילונג אין שיכטען [ביי מינעראלען]; א דינע ערד-שיכט, וואס טיילט פאנאנדער צוויי גרעסערע שיכטען; פאנאנדערטיילענד, אבזונדערענד; וואס קומט פאר ביי אן אבשיעד.

par'ting breath (פאר'-טינג ברעטה) דער לעצטער אטעמצוג.

par'ting-cup *n.* (פאר'-טינג-קאפּ) דער אבשיעדס-בעכער [אזא בעכער מיט צוויי הענטלעך]; דער אבשיעדס-טרונק [אזא זיסער געטראנק געמישט מיט סאדא-וואסער].

par'ting-glass *n.* (פאר'-טינג-גלעס) א כלי צו פּרובירען א לעגירונג [צוזאמענשמעלצונג] פון גאלד און זילבער.

par'ting-sand *n.* (פאר'-טינג-סענד) פורעמ-זאמד, שטריי-זאמד [זאמד געברויכט אויסצושטרייען אין א פורעם צווישען די פורעמ-טיילען].

par'tisan *n. and a.* (פאר'-טי-זען) ז. ***partizan***.

par'tisanship *n.* (פאר'-טי-זען-שיפּ) ז. ***partizanship***.

par'tite *a.* (פאר'-טאיט) צוטיילט אין טיילען; פאנאנדערגעשפּאלטען [וועגען פלאנצען-טיילען].

parti'tion *n. and v.* (פאר-טיש'-אן) פאנאנדערטיילונג, פאנאנדערשיידונג; אבצאמונג; א שייד-וואנד, א שייד-ווענטעל; א צווישען-שיידונג; אין מוזיק — א פּארטיטורא [די נאטען פון די פערשיעדענע אינסטרומענטען פון אן ארקעסטער אדער פון די פערשיעדענע שטימען אין א כאר אנגעשריבען צוזאמען]; אין מאטעמאטיק — פאנאנדערטיילונג פון א גאנצער צאהל אין גאנצע צאהלען [ווי למשל די צאהל 4 קען פאנאנדערגעטיילט ווערען אין 1+1+1+1 אדער 1+1+2 אדער 1+3 א. ז. וו.]; פאנאנדערטיילען מיט צווישען-שיידע אדער שייד-ווענד.

parti'tional *a.* (פאר-טיש'-אנ-על) אבגעטיילט דורך אן אבצאמונג אדער שייד-וואנד.

parti'tioned *a.* (פאר-טיש'-אנד) פאנאנדערגעטיילט דורך שייד-ווענטלעך [וועגען פלאנצען-טיילען].

par'titive *a. and n.* (פאר'-טי-טיוו) אין גראמאטיק — פּארטיטיוו, וואס בעצייכענט א טייל [ווי עטוואס, איינינע א. ז. וו.]; דאס דיסטריביטיוואום [א ווארט וואס בעצייכענט א פאנאנדערטיילונג].

par'titively *adv.* (פאר'-טי-טיוו-לי) פּארטיטיוו; ווי א דיסטריביטיוואום. ז. ***partitive***.

par'tizan *n. and a.* (פאר'-טי-זען) א פּארטיזאן, אן אנהענגער [הויפּטזעכליך א פאנאטישער] פון א פּארטיי; א גוערילא-סאלדאט [פון אן אונרעגולערער מיליטער-אבטיילונג]; דער עלטסטער פון אזא מיליטער-אבטיילונג; א האלעבארדע [אזא פארצייטיגע וואפע. ז. ***halberd***]; א סאלדאט בעוואפענט מיט א האלעבארדע; פּארטיזאניש; וואס איז שייך צו גוערילאס אדער גוערילא-קריעג.

par'tizanship *n.* (פאר'-טי-זען-שיפּ) דאס זיין א פּארטיזאן, דאס פיהרען א גוערילא-קריעג. ז. ***partizan***.

part'ly *adv.* (פארט'-לי) טיילווייז.

part'-mu'sic *n.* (פארט'-מיו'-זיק) מוזיק פאר מעהרערער שטימען.

part'ner *n. and v.* (פארט'-נער) א שותף, א טיילנעהמער; זיין א שותף.

part'nership *n.* (פארט'-נער-שיפּ) שותפות; א קאנטראקט צווישען שותפים.

part of speech (פארט אוו ספּיטש) אין גראמאטיק — א רעדע-טייל [איינער פון די אכט קלאסען, אויף וועלכע די ווערטער פון א שפּראך ווערען איינגעטיילט. די רעדע-טיילען זיינען: הויפּט-ווארט, אדיעקטיוו אדער אייגענשאפטס-ווארט, צייט-ווארט, אדווערבום אדער אומשטאנדס-ווארט, פּירווארט אדער פּראנאמען, פּרעפּאזיציאן, קאניוקציאן און אויסרופס-ווארט].

partook' (פאר-טוק') אנטייל גענומען; געהאט געמיינשאפטליכעס. ז. ***partake***.

part'-ow'ner *n.* (פארט'-או'-נער) א מיטבעזיצער.

She is a **part-owner** of the business.

par'tridge *n.* (פאר'-טרידזש) א פעלד-הוהן, א קוראפּאטקע.

Partridge

par'tridge-ber'ry *n.* (פאר'-טרידזש-בער'-אי) די טהעע-בעערען פלאנצע [אזא פלאנצע אין די אסטליכע וועלדער פון נארד-אמעריקא, מיט בעשטענדיג גרינע און רונד-לענגליכע בלעטער, אויף וועלכער עס וואקסען שעהנע עסבארע רויטע יאגדעס]; די ווינטער-גרין פלאנצע.

par'tridge-wood *n.* (פאר'-טרידזש-וואוד) קוראפּאטקע-האלץ [אזא זארט הארט רויטליך האלץ מיט טונקעלע שטרייפען, וואס וואקסט אין וועסט-אינדיען און זיד-אמעריקא].

part'-sing'ing *n.* (פארט'-סינג'-אינג). א מעהר-שטימיגער געזאנג, הארמאניע-געזאנג, כאר-געזאנג.

part'-song *n.* (פארט'-סאהנג) א ליעד וואס ווערט געזונגען פון מעהרערע פערשיעדענע שטימען.

partu'riency *n.* (פּאר-טיו'-רי-ען-סי) ז. ***parturition***.

partu'rient *a.* (פאר-טיו'-רי-ענט) געבעהרענד; געהענדיג צו קינד.

parturifa'cient *n.* (פאר-טיו-רי-פיי'-שיענט) א מעדיצינישער מיטעל וואס ווירקט אויף דער געבעהר-מוטער [צו העלפען אדער פערלייכטערען די געבורט].

parturi'tion *n.* (פאר-טיו-ריש'-אן) דאס געבעהרען, דאס געהן צו קינד.

partu'ritive *a.* (פאר-טיו'-רי-טיוו) געבעהרענד, געהענדיג צו קינד.

part with (פארט הוויטה) זיך שיידען מיט...; אויפגעבען.

I hate to **part with** this book.

par'ty *n. and a.* (פאר'-טי) א פּארטיי; א צד; אן אבטיילונג; א פערזאן; א געזעלשאפט; א קאמפּאניע אדער געזעלשאפט פערזאמעלט צו א סעודה אדער שמחה.

par'ty-coa'ted *a.* (פאר'-טי-קאו'-טעד) בונט געקליידעט, אנגעטהאן אין קליידער פון פערשיעדענע קאלירען.

par'ty-col'or *n.* (פאר'-טי-קאל'-אר) בונט-פארביגקייט, פערשיעדענפארביגקייט.

par'ty-col'ored *a.* (פאר'-טי-קאל'-ארד) בונט-פארביג, פיעלפארביג, פערשיעדענפארביג.

par'ty-gold *a.* (פאר'-טי-גאולד) טייל-ווייז פון גאלד.

par'tyism *n.* (פאר'-טי-איזם) די טיילונג אין פּארטייען; פּארטייאיגקייט, איבערגעבענהייט צו א פּארטיי.

par'ty-ju'ry *n.* (פאר'-טי-דזשו'-רי) געשווארענע אין א געריכט וואס א העלפט זיינען איינגעבארענע און א העלפט זיינען אויסלענדער.

par'ty-list *n.* (פאר'-טי-ליסט) די ליסטע פון קאנדידאטען פאר עפענטליכע עמטער וואס א פּארטיי שטעלט ארויס ביי די וואהלען.

par'ty-man *n.* (פאר'-טי-מען) א פּארטיי-מאן.

par'ty spir'it (פאר'-טי ספּיר'-איט) דער פּארטיי-גייסט.

par'ty-spir'ited *a.* (פאר'-טי-ספּיר'-איט-עד) פול מיט פּארטיי-גייסט.

par'ty-wall *n.* (פאר'-טי-הוואהל) א צווישענוואנד, א שייד-וואנד [צווישען געביידעס, וואס בעלאנגען צו פערשיעדענע אייגענטהימער].

The two adjoining houses have the same **party-wall**.

paru'ria *n.* (פּע-רוה'-רי-א) אונגארמאלע אורין-לאזונג [משתין זיין].

paru'sia *n.* (פּע-רוה'-סי-א) אין רעטאריק — דער געברויך פון דער געגענווארטס-פארם פון צייט-ווערטער אנשטאט דער פערגאנגענער אדער צוקונפטס-פארם.

parvanim'ity *n.* (פאר-וועַ-נימ'-אי-טי) קליינמוטיגקייט, גייסטיגע גראבקייט.
par'venu *n. and a.* (פאר'-וועַ-ניו) א פארוועניו; אן אויפגעקומענער מענש; ווי א פארוועניו.
par'vis *n.* (פאר'-וויס) א פארהויף פון א קירך; א שוהל-צימער איבער דעם פארהויז פון א קירך.
par'vise *n.* (פאר'-וויס) ז. *parvis*.
pas *n.* (פא) א פא [א שריט אין טאנצען]; א טאנץ.
pasch *n.* (פעסק) פסח; פאסכא, אסטערן.
pas'chal *a.* (פעס'-קעל) פסח'דיג; וואס איז שייך צו פסח אדער אסטערן.
pasch'-egg *n.* (פעסק'-עג) אן אסטערען-איי [א געפארבט איי אדער א נאכגעמאכט איי ווי עס ווערט געגעבען צו קינדער אום קריסטליכען פסח].
pasch'-flow'er *n.* (פעסק'-פלאו'-ער) ז. *pasque-flower*.
pasha' *n.* (פא-שא') א פאשא [א טערקישער טיטול פאר העכערע מיליטער און ציוויל-בעאמטע].
pasha'lic *n.* (פא-שא'-ליק) דער בעצירק וואס עס ווערט בעהערשט פון א פאשא.
pash'aw *n.* (פעש'-אה) ז. *pasha*.
pasig'raphy *n.* (פע-סיג'-רע-פי) אן אלגעמיינע שריפט, א שריפט וועלכע קען פערשטאנען און בענוצט ווערען פון אלע נאציאנען.
pasque *n.* (פעסק) ז. *pasch*.
pasque'-flow'er *n.* (פעסק'-פלאו'-ער) די אסטער-בלום [אזא בלומען-פלאנצע מיט געצאקטע בלעטער און מיט גרויסע זוייסע אדער וויאלעט-בלויליכע בליהונג. זי בליהט אין אנפאנג פריהלינג איידער איהרע בלעטער זיינען נאך ענטוויקעלט].

Pasque-flower

pas'quil *n., v. and a.* (פעס'-קהוויל) א פאסקוויל; שרייבען א פאסקוויל; וואס איז שייך צו א פאסקוויל.
pàs'quilant *n.* (פעס'-קהוויל-ענט) א פאסקווילען-שרייבער.
pas'quiler *n.* (פעס'-קהוויל-ער) א פאסקווילען-שרייבער.
pas'quillant *n.* (פעס'-קהוויל-ענט) ז. *pasquilant*.
pas'quiller *n.* (פעס'-קהוויל-ער) ז. *pasquiler*.
pas'quin *n. and v.* (פעס'-קהווין) א פאסקוויל; א סאטירע; שרייבען פאסקווילען.
pasquinade' *n. and v.* (פעס-קהווי-נייד') א סאטירע, א פאסקוויל; שרייבען א סאטירע, שרייבען א פאסקוויל.
pasquina'der *n.* (פעס-קהווי-ניי'-דער) א סאטיריקער; א פאסקווילען-שרייבער.
pass *v. and n.* (פעס) זיך בעוועגען, געהן, קומען, רייזען, פאהרען; פאסירען; פארקומען; פארבייגעהן, פארבייפאהרען; דורכגעהן, דורכפאהרען; איבערגעהן; פאריבערגעהן, ניט ווערען, פערשווינדען; שטארבען; אנגענומען ווערען, דורכגעהן [וועגען א געזעץ, רעזאלוציאן א. ד. ג.]; בעשטעהן, אויסהאלטען [אן עקזאמען]; אויסדריקען א מיינונג; שטויסען [ביים פעכטען]; פערברייינגען [די צייט]; לאזען פארבייגעהן; אויסלאזען א צאהלונג, ניט צאהלען; אבענדיגען, מאכען א סוף; אריבערשטייגען, אריבעריאגען; אננעהמען, דורכלאזען [א געזעץ, א רעזאלוציאן א. ד. ג.]; אריבערטראגען פון איינעם צום אנדערען אדער פון איין פלאץ צום צווייטען; איבערגעבען; ברייינגען אין צירקולאציאן [וועגען געלד]; אויסלעדיגען די געדערים; דורכלאזען, לאזען דורכפליסען אדער דורכגעהן; א דורכגאנג; א צושטאנד, א לאגע, א קריטישער צושטאנד; א דורכגאנגס-ערלויבניס, א פאס, א פאספארט; א שטויס [אין פעכטען]; דאס אויסהאלטען אדער בעשטעהן אן עקזאמען; די בעהאנדלונג פון עטוואס מיט דער האנד; דאס מאניפולירען, דאס אריבערפיהרען די האנד איבער עטוואס; "האנד-מלאכה" [קונצען אדער שווינדעל מיט די הענד].
pass'able *a.* (פעס'-עבל) דורכגאנגבאר, וואס מען קען דורכגעהן; גאנגבאר; ערטרעגליך, וואס איז צו דערליידען.
pass'ableness *n.* (פעס'-עבל-נעס) דורכגאנגבארקייט; גאנגבארקייט; ערטרעגליכקייט.
pass'ably *adv.* (פעס'-ע-בלי) ערטרעגליך, נישט-קשה'דיג, צו דערליידען.
pass a com'pliment (פעס ע קאמ'-פלי-מענט) מאכען אימעצען א קאמפלימענט.
passade' *n.* (פע-סייד') אין רייטען — א פאסאדע [א קעהר אדער שריט ריקווערטס אדער פארווערטס אויף דעמזעלבען ארט]; א שטויס [אין פעכטען].
pas'sage *n. and v.* (פעס'-עדזש) א דורכגאנג; א פאסאזש; אן אריבערפאהר; א דורכצוג; א רייזע; א וואסער-וועג; אריבערפאהר-געלד; א וועג, א צוגאנג; א קארידאר; א פרייער איינטריט אדער אויסטריט; די פרייהייט דורכצוגעהן אדער דורכצופאהרען; א פאסירונג, א געשעהניש; א פאראגראף, א שטעלע אדער טייל פון א בוך אדער רעדע; די אננאהמע, דורכגאנג אדער סאנקציאנירונג פון א געזעץ, רעזאלוציאן א. ד. ג.; וואנדערונג; אן אויסלעדיגונג פון די געדערים; א פערזענליכער צוזאמענשטויס; אריבערגעהן, אריבערגעהן אויף יענער זייט.
pas'sage at arms (פעס'-עדזש עט ארמז) א צוזאמענשטויס.
pas'sage-mon'ey *n.* (פעס'-עדזש-מאנ'-אי) אריבערפאהר-געלד.
pas'sageway *n.* (פעס'-עדזש-הוויי) א דורכגאנג, א וועג, א גאס; א קארידאר.
pas'saging *n.* (פעס'-עדזש-אינג) א צוזאמענשטויס.
pass a jest (פעס ע דזשעסט) מאכען א שפאס, זיך לוסטיג מאכען [איבער אימעצען].
passamez'zo *n.* (פעס-סע-מעד'-זא) אזא אלטער איטאליענישער טאנץ; די מוזיק פון דיעזען טאנץ.
pass ă trick (פעס ע טריק) אבטהאן [אימעצען] א שפיצעל.
pass away' (פעס ע-הוויי') פאריבערגעהן, פערשווינדען, ניט ווערען; פערשווענדען.
pass'-book *n.* (פעס'-בוק) אן אברעכנונגס-בוך [א בוך אין וועלכען א קויפמאן פערשרייבט די סחורה וואס ער האט פערקויפט צו קונדען אויף קרעדיט]; א באנק-בוך.
pass by (פעס באי) פארבייגעהן [ניט אבשטעלענדיג זיך]; ניט נעהמען אין אכט; ענטשולדיגען, פערצייהען; פערנאכלעסיגען, ניט שענקען קיין אויפמערקזאמקייט.
pass'-check *n.* (פעס'-טשעק) אן איינטריטס-קארטע אויף אן אונטערנעהמונג, א קאנטערמארקע.
pass cur'rent (פעס קאר'-ענט) ווערען אנגענומען לויט דעם פולען ווערטה; זיין גאנגבאר, האבען אנערקענונג.
passé' *a.* (פע-סיי') אבגעבלאקירט, פערוועלקט, אבגענוצט [געברויכט אין פערבינדונג מיט הויפטווערטער פון מענליכען געשלעכט].
passed *a.* (פעסט) וואס האט אויסגעהאלטען אן עקזאמען; אמאליג.
passed mas'ter (פעסט מעס'-טער) א מענש מיט א גרויסער ערפאהרונג; א געוועזענער הויפט פון אן ארדען אדער פעראיין [ווי למשל, ביי די פריי-מויערער].
passée' *a.* (פע-סיי') אבגעבלאקירט, פערוועלקט, אבגענוצט, אבגעלעבט [געברויכט אין פערבינדונג מיט הויפטווערטער פון ווייבליכען געשלעכט].
passe'ment *n. and v.* (פעס'-מענט) פאזומענטען, שפיצען, קרוזשעווע, איינזאץ; בעפוצען מיט פאזומענטען, שפיצען, קרוזשעווע אדער איינזאץ; בעפוצען, בעציערען.
passementerie' *n.* (פעס-מענ-טע-ריע') פאזומענטען-ארבייט, בעפוצונג, בעציערונג [מיט שפיצען אדער בעזאץ].
pas'senger *n.* (פעס'-ענ-דזשער) א רייזענדער, א דורכרייזענדער; א פאסאזשיר.
pas'senger-car *n.* (פעס'-ענ-דזשער-קאר) א פאסאזשיר-וואגאן [אן איינפאכער וואגאן, אין געגענזאץ צו א שלאף-וואגאן אדער לוקסוס-וואגאן].
pas'senger-el'evator *n.* (פעס'-ענ-דזשער-על'-אי-וויי-טאר) א פערזאנען-פאהרשטוהל [אן אויפצוג-מאשין פאר פערזאנען, אין געגענזאץ צו א פראכט-אויפצוג-מאשין].
pas'senger-en'gine *n.* (פעס'-ענ-דזשער-ענ'-דזשין) א לאקאמאטיוו פון א פאסאזשיר-צוג [א שנעלער לאקאמאטיוו].
pas'senger-locomo'tive *n.* (פעס'-ענ-דזשער-לאו-קא-מאו'-טיוו) ז. *passenger-engine*.
pas'senger-mile *n.* (פעס'-ענ-דזשער-מאיל) א פאסאזשיר-מייל [אן איינהייט וואס ווערט בענוצט אין אייזענבאהן-רעכנונגען וועלכע שטעלט פאר די אריבערפאהרונג פון איין פאסאזשיר אויף א שטרעקע פון איין מייל].
pas'senger-pig'eon *n.* (פעס'-ענ-דזשער-פידזש'-אן) די וואנדער-טויב [די געוועהנליכע ווילדע אמעריקאנער טויב].

Passenger-pigeon

pas'senger-ship *n.* (פעס'-ענ-דזשער-שיפ) א פאסאזשיר-שיף.
pas'senger-train *n.* (פעס'-ענ-דזשער-טריין) א פאסאזשיר-צוג.
passe-partout' *n.* (פעס-פאר-טוה')

א פאספארטו [א קארטאן=פאפיער אין דער פארם פון א ראהם וואס ווערט גע=ברויכט פאר בילדער=איינפאסונגען]; א קונסט=שליסעל מיט וועלכען מען קען עפע=נען אלע שלעסער; עטוואס מיט וואס מען קען איבעראל דורכגעהן; א גראווירטע פלאטע וואס דיענט אלס א פערציערונגס=ראנד פאר א בילד.

passepartout′ *v.* (פעס-פאר-טוה) איינפאסען א בילד אין א פאספארטו. ז. *passe-partout*

pass′er *n.* (פעס′-ער) א פארבייגעהער; איינער וואס האלט אויס אן עקזאמען.

pass′er-by′ *n.* (פעס′-ער-באי′) א פאר=בייגעהער.

Pas′seres *n.* (פעס′-ע-ריז) דער מין פויגלען וואס נעהמט אין זיך אריין אלע זינג=פויגלען.

pas′serine *a. and n.* (פעס′-ע-רין) וואס איז עהנליך אדער איז שייך צו א שפערלינג; א שפערלינג=עהנליכער פויגעל.

pass examina′tion (פעס עג-זעמ-אי-ניי′-שאן) אן עקזאמען פאר א סטודיום, וואס ענטהאלט א ספעציאל=פאך וועלכער איז נויטיג אנצונעהמען א רעגיערונגס=שטעלע א. ד. ג.; אויסהאלטען אן עקזא=מען.

pass for (פעס פאר) ווערען פערעכנט פאר...

passibil′ity *n.* (פעס-אי-ביל′-אי-טי) ליידענספעהיגקייט, פיהלונגס=פעהיגקייט, עמפפינדליכקייט.

pas′sible *a.* (פעס′-איבל) ליידענספעהיג, פיהלונגס=פעהיג, עמפפינדליך.

pas′sibleness *n.* (פעס′-איבל-נעס) ז. *passibility*

pas′sim *adv.* (פעס′-אים) אין פערשיע=דענע ערטער, איבעראל, דא און דארט.

passim′eter *n.* (פע-סימ′-ע-טער) א קעשענע=אדאמעטער. ז. *odometer*

pass in (פעס אין) אריינלאזען, לאזען אריינקומען; איבערגעבען, דערלאנגען.

pass′ing *a., adv. and n.* (פעס′-אינג) פארבייגעהענד, דורכגעהענד, פאריבערגע=הענד; פערגענגליך; פליכטיג, פארביילויי=פענד; פאסירענד; געגענווערטיג; געשע=הענד; אויסגעצייכענט, פארטרעפליך, גרויסארטיג; דאס פארבייגעהן אדער דורכגעהן; דאס פערגעהן, דאס שטארבען; א דורכגאנג; א דורכרייזע; די אננאהמע אדער בעשטעטיגונג פון א געזעץ, רעזא=לוציאן א. ד. ג.

pass′ing-bell *n.* (פעס′-אינג-בעל) די טויטען=גלאק [די גלאק אין א קירכע מיט וועלכער מען קלינגט ווען איינער שטארבט].

pass′ing events′ (פעס′-אינג אי-ווענטס′) טאג=געשעהעניסען.
Not all passing events leave an impression on the life of a people.

pass′ing-note *n.* (פעס′-אינג-נאוט) אין מוזיק — א דורכגאנגס=נאטע, א צו=געגעבענער זייטיגער טאן.

pass′ing-place *n.* (פעס′-אינג-פלייס) אויסווייך=פלאץ פאר אייזענבאהנען [אן ארט וואו צווי באהן=צוגען, וועלכע געהען אויף איין פאר רעלסען, קענען פארביי=געהען איינער דעם אנדערען דורך דעם וואס עס איז צוגעבויט אין דעם פלאץ א צווייג=רעלסע].

pass′ing-tone *n.* (פעס′-אינג-טאון) ז. *passing-note*

pass in one's checks (פעס אין וואנז טשעקס) אבשליסען די חשבונות, מאכען דעם לעצטען חשבון; שטארבען.

pass in one's chips (פעס אין וואנז טשיפס) ז. *pass in one's checks*

pas′sion *n.* (פעש′-אן) ליידענשאפט; העפטיגקייט, אויפרעגונג, צארן; ליידען; די ליידען פון קריסטוס.

pas′sional *a. and n.* (פעש′-אנ-על) ליידענשאפטליך; א מאנוסקריפט פון עוואנגעליום, ביי וועלכען די קעניגע פון ענגלאנד, פון הענרי דעם ערשטען ביז עד=ווארד דעם זעקסטען, פלעגען שווערען ווען מען האט זיי געקרוינט; א פאסיאנס=בוך [ז. *passionary*].

pas′sionary *n.* (פעש′-אנ-ע-רי) א פא=סיאנס=בוך [א בוך אין וועלכען עס זיינען בעשריבען די ליידען פון די הייליגע קריסטליכע מארטירער].

pas′sionate *a.* (פעש′-אנ-אייט) ליידענ=שאפטליך; היציג; העפטיג.

pas′sionately *adv.* (פעש′-אנ-אייט-לי) מיט ליידענשאפט; אויף א ליידענ=שאפטליכען אדער העפטיגען אופן.
The child is passionately fond of music.

pas′sionateness *n.* (פעש′-אנ-אייט-נעס) ליידענשאפטליכקייט; היציגקייט.

pas′sioned *a.* (פעש′-אנד) ליידענשאפט=ליך; אנגעגריפען פון ליידענשאפט.

pas′sion-flow′er *n.* (פעש′-אנ-פלאו′-ער) די ליידענס=בלום [אזא בלום וואס וואקסט אין די טראפישע געגענדען פון אמעריקא].

Passion-flower

pas′sioning *n.* (פעש′-אנ-אינג) דאס זיין ליידענשאפטליך; דאס זיין העפטיג אדער היציג.

pas′sionless *a.* (פעש′-אנ-לעס) ניט ליידענשאפטליך; ניט היציג, ניט אויפגע=רעגט.

pas′sion-mu′sic *n.* (פעש′-אנ-מיו′-זיק) מוזיק פון א פארשטעלונג וואו עס ווערען געשילדערט די ליידען און דער טויט פון קריסטוס.

pas′sion-play *n.* (פעש′-אנ-פליי) א פארשטעלונג, אין וועלכער עס ווערען גע=שילדערט די ליידען און דער טויט פון קריסטוס.

Pas′sion-tide *n.* (פעש′-אן-טאיד) ביי די קאטויליקען — די לעצטע צוויי וואכען פון דער פאסט=צייט. ז. *Lent*

pas′sion-vine *n.* (פעש′-אנ-וואין) ז. *passion-flower*

pas′sive *a.* (פעס′-איוו) פאסיוו, ניט וויר=קענד, אונטהעטיג; געדולדיג; אונטער=ווארפען; ניט ארויסווייזענדיג קיין ווי=דערשטאנד, ניט שטעלענדיג זיך אנטקע=גען; אין גראמאטיק — וואס איז בעווירקט פון א טהעטיגקייט, וואס איז דער מקבל הפעולה [ז. *passive voice*]; אין כע=מיע — וואס פערבינדעט זיך ניט מיט קיין אנדער עלעמענט.

pas′sive bonds (פעס′-איוו באנדז) אקציעס אדער ווערטה=פאפיערע, וועלכע טראגען ניט קיין פראצענט אבער זיי בע=רעכטיגען דעם אייגענטימער צו פראפי=טען.

pas′sive com′merce (פעס′-איוו קאמ′-אירס) פאסיוו=האנדעל [דער האנדעל מיט אויסלאנד ביי וועלכען די סחורות פון איין לאנד ווערען געפיהרט מיט די שי=פען און מיט דער מאנשאפט פון אן אנ=דער לאנד].

pas′sive debt (פעס′-איוו דעט) א חוב אויף וועלכען מען צאהלט ניט קיין פרא=צענט [א גמילת חסד].

pas′sively *adv.* (פעס′-איוו-לי) אויף א פאסיווען אופן; אהן טהעטיגקייט, ניט ווירקענדיג; אזוי ווי א פאסיוועס צייט=ווארט [פעל]. ז. *passive*

pas′siveness *n.* (פעס′-איוו-נעס) פאסי=וויטעט, פאסיוויקייט, טהעטיגקייטסלאזיג=קייט, אונווירקזאמקייט; געדולדיגקייט, אונטערווארפענקייט; ליידענספעהיגקייט.

pas′sive obe′dience (פעס′-איוו א-בי′-די-ענס) בלינדע געהארכזאמקייט.

pas′sive opera′tion (פעס′-איוו אפ-ע-ריי′-שאן) א מיליטער=אפעראציאן וואס ווערט אונטערנומען אבצושלאגען דעם פיינד'ס אטאקע.

pas′sive voice (פעס′-איוו וואיס) אין גראמאטיק — די פאסיווע אדער ליידענ=דע פארם, די פארם פון קבלת הפעולה [די פארם פון א צייטווארט וואס צייגט אן ניט די ווירקונג נאר דאס בעווירקט ווערען, ווי פון "ליעבען" — געליעבט ווע=רען, פון "לעזען" — געלעזען ווערען א. ד. ג.].

passiv′ity *n.* (פע-סיוו′-אי-טי) ז. *passiveness*

pass′-key *n.* (פעס′-קיע) א שליסעל מיט וועלכען מען קען עפענען מעהרערע שלעסער.

pass′less *a.* (פעס′-לעס) אהן א דורכ=גאנג, וואס האט ניט קיין דורכגאנג.

pass′man *n.* (פעס′-מען) א סטודענט אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט, וועלכער האט אויסגעהאלטען דעם עקזאמען אהן וועלכע עס איז אויסצייכנונגען.

pass mus′ter (פעס מאס′-טער) דורכ=געהן, דורכגעלאזען ווערען, זיין ביים וועג.
This translation will pass muster.

pass off (פעס אף) ארויס'פטר'ען.
He passed off his spoiled goods.

pass off as (פעס אף עז) ז. *pass off for*

pass off for (פעס אף פאר) ארויסגעבען אדער ארויסשטעלען אלס...; זיך ארויס=געבען פאר... זיך ארויסשטעלען אלס...
He passed himself off for a bachelor.

pass on (פעס אן) פאר=ווייטער געהן, פאר=ווערטס געהן; אריינשמוגלען דורך א שווינ=דעל.

pass one's word (פעס וואנז וואירד) געבען א ווארט, פערשפרעכען.

pass o′ver (פעס או′-ווער) פאריבער=געהן, דורכלאזען ניט בעמערקטערהייד.

pass′over *n.* (פעס′-או-ווער) דער קרבן פסח.

Pass′over *n. and a.* (פעס′-או-ווער) דער אידישער פסח; פסח'דיג.

Pass′over bread (פעס′-או-ווער ברעד) מצות.

pass′-parole′ *n.* (פעס′-פע-ראול′) אין

'מיליטער — א לויף⸗בעפעהל [א בעפעהל אין אן ארמעע, וואס ווערט איבערגעגעבען מינדליך פון איינעם צום צווייטען].

pass'port *n. and v.* (פעס'-פאורט) א פאס, א פאספארט; א פאסיר⸗צעטעל [אן ערלויבנים⸗צעטעל דורכצוגעהן א פיינדליכען לאגער אין דער צייט פון קריעג]; א שריפטליכע ערלויבניס אריינצופיהרען אויסלענדישע סחורה אהן גרענעץ⸗אבצאהלונג; עטוואס וואס העלפט דערגרייכען א ציעל; בעזארגען מיט א פאס אדער פאספארט.

pass round (פעס ראונד) 1. ארומדערלאנגען אלעמען וואס זיצען ביים טיש; 2. צירקולירען.

2. The story of his misfortune is **passing round** the city.

pass round the hat (פעס ראונד טהי העט) מאכען א געלד⸗זאמלונג פאר וועלכען עס איז צוועק, ווי דאס ווערט געטהאן אויף א פערזאמלונג דורך קלייבען געלד אין א הוט, וועלכע ווערט איבערגעגעבען פון איינעם צו אנדערען; זאמלען נדבות.

pass'-shoo'ting *n.* (פעס'-שוה'-טינג) דאס שיסען פויגלען אין דער צייט ווען זיי פליהען איבער דעם ארט, וואו דער יעגער ווארט פאר זיי.

pass the Ru'bicon (פעס טהי רו'-בי-קאן) אריבערגעהן דעם רוביקאן [דער טייך וואס איז אמאל געווען דער גרענעץ פון איטאליען און וועלכען יוליוס צעזאר האט בעשלאסען אריבערצוגעהן אין זיין קאמפף מיט דעם רוימישען סענאט], מאכען אן ענטשיעדענעם שריט.

pass the time of day (פעס טהי טאים אוו דיי) בעגריסען לויט דער צייט פון טאג [ווי זאגען "גוט מארגען", "גוטען אווענד", "גוטע נאכט" א. ד. ג.]; בעגריסען.

pass'-tick'et *n.* (פעס'-טיק'-עט) אן איינטריטס⸗בילעט; א קאנטרעמארקע; א פרייער איינטריטס⸗בילעט.

pass upon' (פעס א-פאן') ז. *pass on*.

pas'sus *n.* (פעס'-אס) א פאסוס, אן אבטיילונג אדער טייל פון א געשיכטע, פאעמע א. ד. ג.

pass'word *n.* (פעס'-הווארד) א פאסיר⸗ווארט, א פאראלע [א געהיימעס ווארט אדער צייכען דורך וועלכען מען קען דערקענען אן אייגענעם מענשען פון א פרעמדען, אז מען זאל איהם אריינלאזען אדער דורכלאזען].

Every secret society has a **password**.

pass'wort *n.* (פעס'-הווארט) אזא פלאנצע וועגען וועלכער מען האט געגלויבט, אז זי איז א מיטעל געגען לעהמונג אדער פאראליטש.

past *a., prep., adv. and n.* (פעסט) פערגאנגען; פארביי, פאריבער; וואס איז געווען; אמאליג; נאך; איבער; אויסער; דורך; די פערגאנגענע צייט.

paste *n., a. and v.* (פייסט) קליי, פאפ; טייג; גלאז⸗פאסטע אדער גלאז⸗פלוס [אזא זארט גלאז פון וועלכען מען מאכט נאך דימענטען]; א נאכגעמאכטער דימענט; א מינעראל⸗שטאף אין וועלכען אנדערע מינעראלען זיינען בעהאלטען; נאכגעמאכט, קינסטליך; צונויפקלעפען מיט קליי אדער פאפ.

paste'board *n. and a.* (פייסט'-באורד) טאקטור, טאוועל⸗פאפיער; שפיעל⸗קארטען; א וויזיטען⸗קארטע; א באהן⸗בילעט; א לאקשען⸗ברעט, א ברעט צום וואלגערען טייג; געמאכט פון טאקטור.

paste'-board *n.* (פייסט'-באורד) א לאקשען⸗ברעט, א ברעט צום וואלגערען טייג.

paste'-down *n.* (פייסט'-דאון) א בלאט וואס איז צוגעקלעפט צו דעם טאוועל פון א בוך פון אינוועניג.

pas'tel *n.* (פעס'-טעל) די וואיד⸗פלאנצע [אזא פלאנצע פון וועלכער מען בעקומט א בלויע פארב]; דאס וואיד⸗בלוי [די בלויע פארב וואס ווערט ערהאלטען פון דער וואיד⸗פלאנצע]; א פאסטעל⸗שטיפט [א קאלירטער קרייד⸗שטיפט צום צייכנען]; א צייכנונג געמאכט מיט א פאסטעל⸗שטיפט; פאסטעל⸗צייכנונג, קרייד⸗צייכנונג; א לייכטער ליטערארישער ענטוואורף אדער א פליכטיגע סקיצע וועגען אן אונוויכטיגען ענין.

pas'telist *n.* (פעס'-טעל-איסט) א פאסטעל⸗צייכנער, א קרייד⸗צייכנער. ז. *pastel*.

pas'tel-pa'per *n.* (פעס'-טעל-פיי'-פער) פאסטעל⸗צייכען⸗פאפיער [אזא שארפטיג פאפיער וואס ווערט בענוצט פאר קרייד⸗צייכנונגען].

paste'-ma'ker *n.* (פייסט'-מיי'-קער) א מאשין צו מאכען קליי אדער פאפ.

paste'-pot *n.* (פייסט'-פאט) א קליי⸗טאפ [א כלי צו האלטען פאפ אדער קליי].

pas'ter *n.* (פייס'-טער) א קליי⸗שמירער; א קלעפער; א פאפיער⸗שטרייף וואס איז אויף איין זייט בעשמיערט מיט קליי אדער גומי⸗אראביק ארויפצוקלעפען אויף עטוואס; א פאפיער⸗שטרייף מיט דעם נאמען פון א קאנדידאט, פאר וועלכען דער וועהלער וויל שטימען און וועלכער ווערט ארויפגעקלעפט אויף דעם נאמען פון קאנדידאט אויף דער וואהל⸗ליסט פאר וועלכען דער וועהלער וויל ניט שטימען.

pas'tern *n.* (פעס'-טערן) דער טייל פון א פערד'ס פוס פון דעם אונטערשטען קנעכעל ביז צו דער קאפיטע.

pas'tern-joint *n.* (פעס'-טערן-דזשאינט) דער געלענק פון אונטערשטען קנעכעל פון א פערד'ס פוס.

paste'-roll'er *n.* (פייסט'-ראול'-ער) א וואלגער⸗האלץ, א קאטשעלקע.

Pasteuriza'tion *n.* (פעס-טויר-אי-זיי'-שאן) דאס פאסטעריזירען אדער סטעריליזירען [דאס צושטערען די באצילען אין א פליסיגקייט, וועלכע ברייגנען זי צום איהרען אדער זויערען, ווי ביי וויין, מילך א.ד. ג. דאס ווערט געוועהנליך ערייכט דורך דערהיצען די פליסיגקייט ביז א געוויסען גראד].

Pasteur'ize *v.* (פעס-טויר'-איז) פאסטעריזירען אדער סטעריליזירען [צושטערען אין א פליסיגקייט די באצילען, וועלכע ברייגנען זי צום איהרען אדער זייערען, ווי ביי וויין, מילך א. ד. ג.].

Pasteur'izer *n.* (פעס-טויר'-אי-זער) א סטעריליזיר⸗אפאראט [אן אפאראט צום פאסטעריזירען אדער סטעריליזירען פליסיגקייטען]. ז. *Pasteurization*.

pastic'cio *n.* (פעס-טיטש'-יאו) א מישמאש, א צונויפמישעניש, א מישענינע; אן אפערא אדער אן אנדער מוזיקאליש ווערק, וואס איז צונויפגעמישט פון פערשיעדענע מוזיק⸗שטיקער; א נאכגעמאכט בילד אדער געמעלדע; א נאכאהמונג פון א פרעמדען סטיל אין מאלען.

pastiche' *n.* (פעס-טיש') ז. *pasticcio*.

pas'til *n. and v.* (פעס'-טיל) אן אויסרויכער⸗ליכטעל [אזא ליכטעל צונויפגעשטעלט פון פערשיעדענע שמעקעדיגע שטאפען וואס ווערט בענוצט אויסצורויכערען הייזער]; א צוקערקע, א קאנפעטעל; פאסטיל⸗פארב, וואסער⸗פארב; פאסטיל⸗מאלעריי; אין פייער⸗ווערק — א פאפיער⸗קעסטעל אנגעפילט מיט ברען⸗שטאף, וואס ווערט אנגעצונדען צו א זיך דרעהענדען געגענשטאנד; אויסרויכערען מיט אן אויסרויכער⸗ליכטעל.

pas'tille *n. and v.* (פעס'-טיל) ז. *pastil*.

pas'til-pa'per *n.* (פעס'-טיל-פיי'-פער) אויסרויכער⸗פאפיער [פאפיער צוגעריכט מיט פערשיעדענע שמעקעדיגע שטאפען צום אויסרויכערען הייזער].

pas'time *n.* (פעס'-טאים) צייט⸗פערטרייב, פערגניגען.

pas'ting *n.* (פיים'-טינג) דאס קלעפען מיט קליי, דאס בעשמיערען מיט קליי; דאס מאכען קליי אדער פאפ.

past'-mas'ter *n.* (פעסט'-מעס'-טער) ז. *passed master*.

pas'tor *n.* (פעס'-טאר) א פאסטאר, א גייסטליכער; דער רויזען⸗שטאר אדער אקער⸗דראסעל [אזא פויגעל וואס געפינט זיך מייסטענס אין די ערטער וואו סטאדעס בהמות פיטערען זיך].

pas'toral *a. and n.* (פעס'-טאר-על) הירטען⸗מעסיג, ווי א הירט אדער פאסטוך, וואס איז שייך צו א פאסטוך; וואס איז שייך צו א פאסטאר [גייסטליכער]; א הירטען⸗ליעד, אן אידיליע [א ליעד וואו עס ווערט בעשריבען דאס לעבען פון פאסטוכער אדער דאס דארפס⸗לעבען]; אן אפערא אדער אנדער מוזיקאליש ווערק וואס דער אינהאלט בעשטעהט פון אן אידיליע אדער פון רוהיגען, שטילען דארפס⸗לעבען; א פאסטאר⸗בריעף. ז. *pastoral letter*.

pastora'le *n.* (פעס-טא-רא'-לע) אן אפערא אדער א מוזיקאלישעס ווערק וואס דער אינהאלט בעשטעהט פון אן אידיליע אדער פון דעם רוהיגען, שטילען דארפס⸗לעבען.

pas'toral flute (פעס'-טאר-על פלוהט) א פאסטוך⸗פייפעל.

pas'toralism *n.* (פעס'-טאר-על-איזם) דאס וואס טראגט דעם כאראקטער פון פאסטוכער⸗לעבען אדער פון דארפס⸗לעבען.

pas'toralize *v.* (פעס'-טאר-על-איז) בעזינגען אין א הירטען⸗ליעד אדער אין אן אידיליע; מאכען הירטען⸗מעסיג אדער אידיליען⸗מעסיג.

pas'toral let'ter (פעס'-טאר-על לעט'-ער) א פאסטאר⸗בריעף [א בריעף פון א בישאף, סינאד א. ז. וו. צו די גייסטליכע וואס שטעהען אונטער איהם אדער צום עולם].

pas'toral life (פעס'-טאר-על לאיף) דאס פאסטוכער⸗לעבען, דאס דארפס⸗לעבען.

pas'torally *adv.* (פעס'-טאר-על-אי) הירטען⸗מעסיג; אידיליש, דארפיש; אזוי ווי א פאסטאר, אויף דעם אופן פון א פאסטאר [גייסטליכער].

pas'toral staff (פעס'-טאר-על סטעף) דער בישאף⸗שטאק [אזא שטאק וואס ווערט געטראגען אין א רעליגיעזער צערעמאניע פון א בישאף].

pas'torate *n.* (פעס'-טאר-אייט) דאס פאסטאר⸗אמט, דאס אמט פון א גייסטליכען; דער טערמין וואס א פאסטאר איז אין אמט אין א געוויסען בעצירק; די גייסטליכע פון דער געמיינדע אלס קערפערשאפט.

pas'torist *n.* (פעס'-טאר-איסט) אן אידיליען⸗שרייבער, א הירטען⸗ליעדער דיכטער; אן אקטיאר וואס שטעלט פאר דאס דארפס⸗לעבען.

pas'torless *a.* (פעס'-טאר-לעס) אהן א פאסטאר, אהן א גייסטליכען.

pas'tor-like *a.* (פּעס'-טאר-לאַיק) ווי אַ פּאַסטאָר, ווי אַ גייסטליכער.

pas'torly *a.* (פּעס'-טאר-לי) ווי אַ פּאַס=טאר, ווי אַ גייסטליכער; ווי עס פּאַסט פאַר אַ פּאַסטאָר.

pas'torship *n.* (פּעס'-טאר-שיפּ) דאָס אַמט אָדער די ווירדע פון אַ פּאַסטאָר.

pastourelle' *n.* (פּעס-טוה-רעל') אַזאַ בעוועגונג אין אַ קאַדריל.

past par'ticiple (פּעסט פּאַר'-טי-סיפּל) דאָס פּאַרטיציפּיום אין דער פערגאַנגענער צייט. ז. *participle*.

past-per'fect *a. and n.* (פּעסט-פּויר'-פעקט) ז. *pluperfect*.

pas'try *n.* (פּייס'-טרי) פּאַשטעטעלן גע=בעקס [ווי פּיראַגעז, געפּילטע קוכען א. ד. ג.].

pas'try-cook *n.* (פּייס'-טרי-קוק) אַ פּאַשטעטען אָדער פּיראַגען=בעקער; אַ רעס=טאָראַטאָר.

pas'try-man *n.* (פּייס'-טרי-מען) ז. *pastry-cook*.

pasturabil'ity *n.* (פּעס-טשור-ע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען אַרויסברייגען פּאַשע [פּיטערונג].

pas'turable *a.* (פּעס'-טשור-עבל) וואָס טויג פאַר פּאַשע, גוט פאַר פּיטערנים.

pas'turage *n.* (פּעס'-טשור-עדזש) פּיטע=רונג; דאָס פּיטערן בהמות אויף'ן גראָז; אַ פּיטערונגס=אָרט, לאַנד צום פּיטערן בהמות.

pas'ture *n. and v.* (פּעס'-טשור) פּאַשע, פּיטערונג, קאָרמע; פּאַשען, פּיטערן; זיך פּאַשען, זיך פּיטערן.

pas'ture-ground *n.* (פּעס'-טשור-גראָונד) ז. *pasture-land*.

pas'ture-land *n.* (פּעס'-טשור-לענד) לאַנד וואָס דיענט פאַר פּאַשע; אַ לאָנקע.

pas'tureless *n.* (פּעס'-טשור-לעס) וואָס האָט ניט קיין פּאַשע [צום פּיטערן בהמות].

pas'turer *n.* (פּעס'-טשור-ער) אַ פּיטע=רער פון בהמות; איינער וואָס בעשעפ=טיגט זיך מיט פּאַסטוכעריי.

pas'ty *a. and n.* (פּייס'-טי) טייגיג; קלייאיג, קלעפּיג; אַ פּאַשטעט, אַ קוכען.

pat *n., v., a. and adv.* (פּעט) 1. אַ לייב=טער קלאַפּ [מיט דער האַנד אָדער מיט'ן פינגער]; אַ געררויש פון לייכטע קלעפּ איי=נער נאָך'ן אַנדערען; 2. אַן אויפגעשלאַגע=נע מאַסע פון עפּעס [ווי אַ שטיק פּוטער, אַ שטיק טייג א. ד. ג.]; 3. לייכט קלאַ=פּען; לייכט אויפשלאָגען; 4. פּאַסיג, צו=געפּאַסט; טויגליך, בעקוועם; אויף אַ צו=געפּאַסטען אופן; ריכטיג אין פּונקט.

4. The plan fell out **pat**.

pat'-a-cake' *n.* (פּעט'-ע-קייק') ז. *patty-cake*.

patache' *n.* (פּע-טעש') אַ וואַכט=שיף [אַ קליין שיפעל, וואָס ווערט געברויכט אַרי=בערצופיהרען מענשען אָדער בעפעהלע פון איין שיף אויף אַ צווייטער].

patagi'um *n.* (פּעט-ע-דזשאַי'-אָם) די אויסגעצויגענע הויט, וואָס דיענט ביי פלי=הענדע חיות [ווי פלעדערמייז א. ד. ג.] אַלס פליגלען צו פליהען.

patch *n., a. and v.* (פּעטש) אַ לאַטע, אַן אַרויפגעלעגטע אָדער איינגענעהטע שטי=קעל צייג; אַ שעהנהייטס=פּלאַסטערעל [אַ קליין שוואַרץ פּלאַסטערעל, וואָס פרויען פלעגען אַנקלעפּען אויף'ן געזיכט אום זיך צוצוגעבען חן]; אַ קליין שטיקעלע צייג אָדער לעדער, וואָס ווערט אַריינגעלעגט אין אַ ביקס=פּאַטראָן, כדי אַבצוטיילען דעם פּולווער פון דער קויל; אַ קליין שטיקעל לאַנד; אַ קלאָון, אַ פּאַיאַץ, אַ קאָמעדיאַנט; צוזאַמענגעשטעלט פון לאַטעס אָדער קליי=נע שטיקלעך; פערלאַטען; בעציערען דאָס פּנים מיט שעהנהייטס=פּלאַסטערלעך; אַב=פּאַרטאַטשעווען; מאַכען אַבי=ווי; אַריינ=לעגען אין אַ ביקס=פּאַטראָן אַ שטיקעל צייג אָדער לעדער, כדי אַבצוטיילען דעם פּולווער פון דער קויל.

patch'able *a.* (פּעטש'-עבל) וואָס קען פערלאַטעט ווערען.

patch'-box *n.* (פּעטש'-באַקס) אַ קעסטע=לע צו האַלטען שעהנהייטס=פּלאַסטערלעך. ז. *patch*.

patched *a.* (פּעטשט) פערלאַטעט; געקליי=דעט אין פערשיעדענע קאָלירען [ווי אַ קלאָון].

patch'er *n.* (פּעטש'-ער) אַ לאַטוטניק.

patch'ery *n.* (פּעטש'-ער-אי) פּאַרטאַ=טשעריי; פּאַרטאַטשקע אַרבייט; בעטרי=געריי, שווינדעל; היפּאָקריטסטווע, צביעות.

patch'iness *n.* (פּעטש'-אי-נעס) דאָס זיין צונויפגעשטעלט ווי פון לאַטעס; דאָס אויסזעהן ווי צונויפגעלאַטעט.

patch'ing *n.* (פּעטש'-אינג) דאָס לאַטע=נען, דאָס אַרויפלעגען אַ לאַטע; אַ פער=לאַטעטער אָרט; אַ לאַטע; אַ לעדערעל אין ביקס=פּאַטראָן. ז. *patch*.

patch'ingly *adv.* (פּעטש'-אינג-לי) אויף אַ בעטריגערישען אָדער היפּאָקריטישען אופן.

patchou'li *n.* (פּע-טשוה'-לי) די פּאַ=טשולי=פּלאַנצע [אַזאַ פּלאַנצע אין אָסט=אינדיען פון וועלכער עס ווערט געמאַכט פּאַרפיום]; פּאַרפיום געמאַכט פון דער פּאַטשולי=פּלאַנצע.

patchou'ly *n.* (פּע-טשוה'-לי) ז. *patchouli*.

patch'-pock'et *n.* (פּעטש'-פּאַק'-עט) אַן אַרויפגענעהטע קעשענע [ווי אַן אַרויפ=געלעגטע לאַטע].

patch'work *n.* (פּעטש'-הוואירק) לאַטו=טעריי, פּאַרטאַטשקע אַרבייט; אַ שטיק אַרבייט וואָס איז צונויפגעשטעלט פון שטיקלעך שטאָף פון פערשיעדענע קאָלירען [ווי מען מאַכט עס פאַר דעקעס, קאָווי=רען א. ד. ג.].

patch'y *a.* (פּעטש'-אי) צוזאַמענגעלאַ=טעט, צונויפגעשטוקעוועט פון לאַטעס; פול מיט לאַטעס.

pate *n.* (פּייט) דער שפּיץ קאָפּ; דער קאָפּ; די פעל פון אַ קעלבערנעם קאָפּ; שכל, "קלעפּקע", "קאָפּ".

pa'ted *a.* (פּיי'-טעד) קעפּיג.

patefac'tion *n.* (פּעט-אי-פעק'-שאַן) די אָפענבאַרונג, די ענטפּלעקונג.

patel'la *n.* (פּיי-טעל'-אַ) אַ קליין שיסע=לע אָדער טעלער; דאָס קניע=שיסעלע [דער פלאַכער אוואַלער שיסעל=פערמיגער קניע=ביין]; אין זאָאָלאָגיע — אַ טייל וואָס איז עהנליך צו אַ שיסעלע; דער ערשטער גע=לענק פון פוס ביים קערפּער פון אינזעק=טען; די ראָפּף=שנעקע. ז. *rock-limpet*.

pat'ellar *a.* (פּעט'-ע-לאַר) וואָס איז שייך צו דעם קניע=שיסעלע.

pat'en *n.* (פּעט'-ען) אַ ברייטער פלאַ=כער טעלער; אַ טאַץ; אַ פלאַכער טעלער אָדער טאַץ אויף וועלכען עס ליעגט דאָס הייליגע ברויט אין קירך.

pa'tency *n.* (פּיי'-טענ-סי) דאָס זיין אָפען, דאָס זיין אָפען פאַנאַנדערגעשפּרייט.

pat'ent *a., n. and v.* (פּעט'-ענט) אָפען; עפענטליך; אויסגעשפּרייט; פּאַטענטירט; געשיצט דורך אַ פּאַטענט; אַ פּריווילעגיע, אַ פּאַטענט=שיין, אַן אָפיציעלער דאָקומענט וואָס גאַראַנטירט וועלכע עס איז פּריווי=לעגיע; אַ פּאַטענט, אַן ערפינדונג; די גאַראַנטיע וואָס עס ווערט געגעבען פון דער רעגיערונג צו אַן ערפינדער, אַז ער האָט דאָס אויסשליסליכע רעכט פאַר אַ גע=וויסער צאָהל יאָהרען אויף זיין ערפינ=דונג און אַז קיין אַנדערער טאָר אָהן זיין ערלויבניס זיך מיט איהר ניט בענוצען אָדער זי פאַבריציר'ען; פּאַטענטירען, אַרויסנעהמען אַ פּאַטענט, פערזיכערען דורך אַ פּאַטענט.

patentabil'ity *n.* (פּעט-ען-טע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען פּאַטענטירט ווערען [וועגען אַן ערפינדונג].

pat'entable *a.* (פּעט'-ען-טעבל) וואָס קען פּאַטענטירט ווערען [וועגען אַן ער=פינדונג].

patentee' *n.* (פּעט-ען-טיע') איינער וואָס האָט אַ פּאַטענט; איינער וועמען עס איז אַרויסגעגעבען געוואָרען אַ פּאַטענט=שיין אָדער אַ פּריווילעגיע.

pat'ent leath'er (פּעט'-ענט לעטה'-ער) לאַקיער=לעדער, גלאַנץ=לעדער.

pat'ent med'icine (פּעט'-ענט מעד'-אי-סין) אַ פּאַטענטירטער הייל=מיטעל.

pat'ent of'fice (פּעט'-ענט אָפ'-איס) דאָס פּאַטענט=אַמט [דאָס ביוראָ אָדער דער דעפּאַרטאַמענט פון דער רעגיערונג, וואָס גיט אַרויס פּאַטענט=צייגניסע צו ערפינ=דער].

pat'entor *n.* (פּעט'-ען-טאָר) איינער וואָס גיט אַרויס אַ פּאַטענט; איינער וואָס האָט אָדער קריעגט אַ פּאַטענט.

pat'ent-right *n.* (פּעט'-ענט-ראַיט) פּאַ=טענט=רעכט, דאָס אויסשליסליכע רעכט וואָס ווערט גאַראַנטירט פון דער רעגיע=רונג צו אַן ערפינדער אויסצונוצען זיין ערפינדונג.

pat'ent-rolls *n.* (פּעט'-ענט-ראָולז) דאָס פּאַטענט=רעגיסטער [אַ בוך וואו עס ווערען פערשריבען אַלע אַרויסגעגעבענע פּאַטענטען].

pa'ter *n.* (פּיי'-טער) אַ פּאַטער, אַ פּריס=טער, אַ מאָנאַך.

pat'era *n.* (פּעט'-ע-ראַ) אַן אָפּפער=בע=קען, אַזאַ פלאַכער בעקען וואָס די פּריס=טער אין אַלטען רוים פלעגען בענוצען פאַר טראַנק=אָפּפער [קרבן נסך]; אין אַרכי=טעקטור — אַ טעלער=פערמיגע פּערציע=רונגס=בלום.

paterfamil'ias *n.* (פּיי-טער-פע-מיל'-אי-עס) דער פּאַטער פון דער פאַמיליע, דער הויפּט, דער עלטעסטער פ:ז הויז.

pat'eriform *a.* (פּעט'-ע-רי-פאָרם) טע=לער=פערמיג, וואָס האָט דעם אויסזעהן פון אַ פלאַכען טעלער אָדער טאַס.

pater'nal *a.* (פּיי-טויר'-נעל) פּאַטער=ליך; וואָס קומט פון פּאַטער; פון פּאַ=טער'ס צד.

My **paternal** grandfather lived to a ripe old age.

pater'nalism *n.* (פּיי-טויר'-נעל-איזם) פּאַטערנאַליזם, אַ פּאַטערליכע רעגיערונגס=סיסטעם, אַ סיסטעם וואו די רעגיערונג מישט זיך זעהר פיעל אין די פּריוואַטע אַנגעלעגענהייטען און געשעפטען פון די בירגער.

paternalis'tic *a.* (פּיי-טויר-נע-ליס'-טיק) פּאַטערנאַליסטיש, וואָס איז שייך צו פּאַטערנאַליזם. ז. *paternalism*.

pater'nally *adv.* (פּיי-טויר'-נע-לי) פּאַטערליך, אויף אַ פּאַטערליכען שטייגער.

pater'nity *n.* (פּיי-טויר'-ני-טי) 1. פּאַ=טערשאַפט; פּאַטערליכקייט; 2. די אַבשטאַ=

מונג פון פאטער'ם צר; 3. פערפאסערשאפט, אורשפרונג, אבשטאמונג.
3. The **paternity** of this book was warmly disputed.

pa'ternos'ter *n.* (פיי'-טער-נאס'-טער) פאטער-אונזער [א בעוואוסטע קריסטליכע תפלה, וועלכע פאנגט זיך אן מיט די לאטייניש ווערטער "פאטער נאסטער"]; פאטשערעס אדער רוויזען-קראנץ [א שנור קארעלען וואס די קאטויליקען בענוצען ביי זייערע תפלות. יעדער עלפטער קארעל פון דיעזער שנור איז גרעסער פון די איבריגע און די קאטויליקען צעהלען זיי ווען זיי זאגען די תפלה "פאטערנאסטער"]; דער עלפטער גרויסער קארעל פון די פאטשערעס; א פערציערונג, וועלכע איז עהנליך צו פאטשערעס.

pa'ternos'ter-pump *n.* (פיי'-טער-נאס'-טער-פאמפ) א קייטען-פומפ. ז. *chain-pump*.

pa'ternos'ter-wheel *n.* (פיי'-טער-נאס'-טער-הוויעל) א קייטען-פומפ. ז. *chain-pump*.

path *n. and v.* (פעטה) א וועג; א שטעג; אויסטרעטען א וועג; אויסלעגען אדער אויספלאסטערען א וועג; געהן.

pathet'ic *a. and n.* (פע-טהעט'-איק) פאטעטיש, ריהרענד; וואס איז שייך צו די אויגען-ראלע אדער צו דעם פאטעטישען נערוו; דער פאטעטישער אדער ראל-מוסקול-נערוו [איינער פון די נערוועז אין ארביט פון אויג].

pathet'ical *a.* (פע-טהעט'-אי-קעל) פאטעטיש, ריהרענד.

pathet'ically *adv.* (פע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א פאטעטישען אופן; ריהרענד.

pathet'icalness *n.* (פע-טהעט'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ריהרענד, דאס זיין פאטעטיש.

pathet'icus *n.* (פע-טהעט'-אי-קאס) א פאטעטישער נערוו, א ראל-מוסקול נערוו [איינער פון די נערוועז, וועלכע געפינען זיך אין דעם ארביט פון אויג].

path'etism *n.* (פעטה'-ע-טיזם) טהירישער מאגנעטיזם; מעזמעריזם. ז. *mesmerism*.

path'etist *n.* (פעטה'-ע-טיסט) איינער וואס פראקטיצירט מעזמעריזם. ז. *mesmerism*.

path'finder *n.* (פעטה'-פאינ-דער) א וועג-פינדער; א פארשער; א פיאנער.

path'ic *a. and n.* (פעטה'-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהייט; א מאן וואס ווערט בענוצט פאר משכב זכור אדער פעדעראסטיע.

path'less *a.* (פעטה'-לעס) אהן א וועג, אהן אן אויסגעטראטענעם וועג.

pathogen'esis *n.* (פעטה-א-דזשענ'-ע-סיס) דער אופן ווי א קראנקהייט ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך.

pathogenet'ic *a.* (פעטה-א-דזשי-נעט'-איק) ז. *pathogenic*.

pathogen'ic *a.* (פעטה-א-דזשענ'-איק) וואס רופט ארויס א קראנקהייט.

pathog'enous *a.* (פע-טהאדזש'-ע-נאס) ז. *pathogenic*.

pathog'eny *n.* (פע-טהאדזש'-ע-ני) די לעהרע וועגען ענטשטעהונג פון קראנקהייטען; דער אופן ווי א קראנקהייט ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך.

pathognomon'ic *a.* (פע-טהאג-נא-מאנ'-איק) וואס צייגט אן דורך וואס א קראנקהייט קען דערקענט ווערען; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר א קראנקהייט [וואס איז נור צו געפינען אין דיעזער קראנקהייט און ניט אין קיין אנדערער].
The **pathognomonic** sign of love is jealousy.

pathog'nomy *n.* (פע-טהאג'-נא-מי) די לעהרע וועגען די סימפטאמען [סמנים] פון קראנקהייטען; די לעהרע וועגען די סימפטאמען פון מענשליכע ליידענשאפטען און אויפגערעגטע געפיהלען.

pathograph'ical *a.* (פעטה-א-גרעפ'-אי-קעל) פאטאגראפיש, וואס איז שייך צו פאטאגראפיע. ז. *pathography*.

pathog'raphy *n.* (פע-טהאג'-רע-פי) פאטאגראפיע, א בעשרייבונג פון קראנקהייטען.

patholog'ic *a.* (פעטה-א-לאדזש'-איק) פאטאלאגיש; וואס איז שייך צו פאטאלאגיע [די לעהרע וועגען קראנקהייטען].

patholog'ical *a.* (פעטה-א-לאדזש'-אי-קעל). ז. *pathologic*.

patholog'ically *adv.* (פעטה-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א פאטאלאגישען אופן; אין בעצוג צו פאטאלאגיע. ז. *pathology*.

pathol'ogist *n.* (פע-טהאל'-א-דזשיסט) א פאטאלאגיסט, א קענער פון פאטאלאגיע. ז. *pathology*.

pathol'ogy *n.* (פע-טהאל'-א-דזשי) פאטאלאגיע, די לעהרע וועגען קראנקהייטען.

pathopho'bia *n.* (פעטה-א-פאו'-בי-א) אן איבערטריבענע מורא פאר קראנקהייטען; א קראנקהאפטע מורא.

pathopœ'ia *n.* (פעטה-א-פיע'-יא) א רעדע וואס רייצט די ליידענשאפטען.

pa'thos *n.* (פיי'-טהאס) פאטהאס, אן אויסדרוק פון א שטארקער ליידענשאפטליכער בעגייסטערונג; אן אויסדרוק פון א געהויבענער שטימונג.
The speaker's address was full of **pathos**.

path'way *n.* (פעטה'-הוויי) א וועג; א שטעג.
They met in a **pathway** in the garden behind the house.

patib'ulary *a.* (פע-טיב'-יו-לע-רי) ווי א תליה.

patib'ulated *a.* (פע-טיב'-יו-ליי-טעד) אויפגעהאנגען אויף א תליה.

pa'tience *n.* (פיי'-שענס) געדולד; ענגלישער שפינאט, אמפפערקרויט אדער שטשאוו; אזא קארטען-שפיעל.

pa'tient *a. and n.* (פיי'-שענט) געדולדיג; געדולדיג אויסדויערענד; א פאציענט, א חולה, א קראנקער.

pa'tiently *adv.* (פיי'-שענט-לי) מיט געדולד, אויף א געדולדיגען אופן.

pat'ina *n.* (פעט'-אי-נא) פאטינא, אנטיקען-גרין, די גרינקייט אויף אלטע בראנז; א פאן, א ברייטער פלאכער טעלער.

pat'inated *a.* (פעט'-אי-ניי-טעד) בעדעקט מיט פאטינא. ז. *patina*.

patina'tion *n.* (פעט-אי-ניי'-שאן) דאס בעדעקט ווערען מיט פאטינא. ז. *patina*.

pat'io *n.* (פעט'-אי-או) א הויף פאר א הויז [אין שפאניען און אין שפאניש-אמעריקאנישע געגענדען].

pat'ly *adv.* (פעט'-לי) צוגעפאסליך, פאסט, בעקוועם.

pat'ness *n.* (פעט'-נעס) בעקוועמליכקייט, פאסליכקייט, צוגעפאסטקייט.

patois' *n.* (פע-טוא') א דיאלעקט, א דארפישע ארט ריידען, א גראבע רעדענסארט.

pa'tres conscrip'ti (פיי'-טריז קאנ-סקריפ'-טאי) פאטערס און אויסגעוועהלטע [אלס טיטול פון סענאטארען אין אלטען רוים].

pa'tria *n.* (פיי'-טרי-א) — אין זאאלאגיע דאס פאטערלאנד, דער אבשטאמונגס-פלאץ פון א געוויסען מין חיות.

pa'trial *n. and a.* (פיי'-טרי-על) אין גראמאטיק — א הויפט-ווארט געבילדעט פון דעם נאמען פון א לאנד [ווי למשל: אן ענגלענדער, א גאליציאנער]; וואס בעצייכענט א פאמיליע, א ראסע, א שבט אדער פאלק [וועגען ווערטער].

pa'triarch *n.* (פיי'-טרי-ארק) א פאטריארך, א פאמיליען-העררשער, א שטאם-פאטער [הויפטזעכליך די אידישע פאטריארכען: אברהם, יצחק ויעקב און יעקב'ס זיהן], דער ראש פון אידישען סנהדרין, אן ערץ-בישאף, א הויכער קריסטליכער בעאמטער ביי די מארמאנען, א הויך-געאכטעטער מאן, עטוואס וואס רופט ארויס אכטונג.

pa'triarchal *a.* (פיי'-טרי-אר-קעל) פאטריארכיש; וואס איז שייך צו א פאטריארך [שטאם-פאטער]; וואס איז שייך צו אן ערץ-בישאף, אונטערוואורפען אן ערץ-בישאף; פאטריארכאליש, וואס איז שייך צו דער פאטריארכאלישער ארדנונג אדער צום פאטריארכאט. ז. *patriarchy*.

pa'triarchalism *n.* (פיי'-טרי-אר-קעל-איזם) פאטריארכאט, פאטריארכאלע ארדנונג. ז. *patriarchy*.

pa'triarchally *adv.* (פיי'-טרי-אר-קעל-אי) ווי א פאטריארך; לויט דער פאטריארכאלישער ארדנונג. ז. *patriarchy*.

pa'triarchate *n.* (פיי'-טרי-אר-קייט) דאס אמט אדער די הערשאפט פון א פאטריארך אדער ערץ-בישאף; דער בעצירק אונטער אן ערץ-בישאף; די וואהנונג פון אן ערץ-בישאף; פאטריארכאט. ז. *patriarchy*.

patriar'chic *a.* (פיי-טרי-אר'-קיק) ז. *patriarchal*.

pa'triarchism *n.* (פיי'-טרי-אר-קיזם) פאטריארכיזם, די הערשאפט פון א פאמיליען-פאטער אדער פאטריארך.

pa'triarchship *n.* (פיי'-טרי-ארק-שיפ) דאס אמט פון א פאטריארך [ערץ-בישאף].

pa'triarchy *n.* (פיי'-טרי-אר-קי) פאטריארכאט, פאטריארכאלע ארדנונג [די געזעלשאפטליכע ארדנונג, אין וועלכער די הערשאפט איבער דער פאמיליע און שבט ליעגט אין די הענד פון פאמיליען-פאטער אדער פון דעם הויפט פון די פערוואנדטע פאמיליען און די קרובה'שאפט און דאס ירושה-רעכט געהט נאך'ן פאטער, אין געגענזאץ צו מאטריארכאט אדער פרויען-הערשאפט. ז. *matriarchy*]; דער בעצירק אונטער דער יוריסדיקציע פון א פאטריארך אדער ערץ-בישאף.

patri'cian *n. and a.* (פיי-טריש'-ען) אין פארצייטיגען רוים — א פאטריציער, איינער וואס האט אבגעשטאמט פון די ערשטע רוימישע בירגער, אן אדעליגער, אן אריסטאקראט; וואס איז שייך צו די אלט-רוימישע סענאטארען אדער פאטריציער; אדעליג.

patri'cianhood *n.* (פיי-טריש'-ען-הוד) דאס זיין א פאטריציער [אן אריסטאקראט, אן אדעליגער]; פאטריציערטום, אדעל.

patri'cianism *n.* (פיי-טריש'-ען-איזם) דאס זיין א פאטריציער אדער אן אריסטאקראט, אדעליגקייט.

patri'ciate *n.* (פיי-טריש'-אי-אייט) דאס זיין א פאטריציער; די פאטריציער, אדעל, אריסטאקראטיע; די פעריאדע אין וועלכער רוים איז געווען א פאטריציער. ז. *patrician*.

pat'ricidal *a.* (פעט-רי-סאי-דעל) וואס

איז שייך צו א פאטער=מארד אדער פאטער=מערדער.

pat'ricide *n.* (פעט'-רי-סאיד) א פאטער=מארד; א פאטער=מערדער.

patrimo'nial *a.* (פעט-רי-מאו'-ני-על) ערבליך, וואס איז געקומען בירושה פון עלטערן.

patrimo'nially *adv.* (פעט-רי-מאו'-ני-על-אי) בירושה.

pat'rimony *n.* (פעט'-רי-מא-ני) א ירושה=גוט, א יְרושה [פון עלטערן]; קירכליכע גיטער אדער איינקינפטע.

pa'triot *n.* and *a.* (פיי'-טרי-אט) א פאטריאט; פאטריאטיש.

patriot'ic *a.* (פיי-טרי-אט'-איק) פאטריאטיש.

patriot'ical *a.* (פיי-טרי-אט'-אי-קעל) פאטריאטיש.

patriot'ically *adv.* (פיי-טרי-אט'-אי-קעל-אי) מיט פאטריאטיזם; אויף א פאטריאטישען אופן.

pa'triotism *n.* (פיי'-טרי-אט-איזם) פאטריאטיזם.

pa'trist *n.* (פיי'-טריסט) א פאטריסט, איינער וואס איז גוט בעקאנט מיט דער לעבענס=געשיכטע אדער מיט די ווערק פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'tic *a.* (פיי-טריס'-טיק) פאטריסטיש, וואס איז שייך צו די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'tical *a.* (פיי-טריס' טי-קעל) ז. *patristic*.

patris'tically *adv.* (פיי-טריס'-טי-קעל-אי) פאטריסטיש; לויט די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'ticism *n.* (פיי-טריס'-טי-סיזם) די לעהרע אדער די ליטעראטור פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך.

patris'tics *n.* (פיי-טריס'-טיקס) פאטריסטיק, פאטראלאגיע [דאס שטודיום פון די לעהרען און פון דער ליטעראטור פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך].

patrol' *n.* and *v.* (פע-טראול') א פאטרול, א רונד=וואך, אן אבכאד; פאטרולירונג; פאטרולירען, האלטען רונד=וואך.

patrol'man *n.* (פע-טראול'-מען) א פאליציסט; איינער וואס פאטרולירט אדער האלט רונד=וואך.

patrol'ogy *n.* (פיי-טראל'-א-דזשי) פאטריסטיק, פאטראלאגיע. ז. *patristics*.

pa'tron *n.*, *a.* and *v.* (פיי'-טראן) 1. א פאטראן, א בעשיצער; א בעגינסטיגער; אן אונטערשטיצער, א פערטיידיגער; א שוץ=הייליגער; איינער וואס בעשטימט פאר א קירכליכען אמט; 2. א בעל=הבית, אן אייגענטימער; וואס איז א פאטראן אדער בעשיצער; 3. פאטראניזירען; זיין א פאטראן, בעשיצער אדער אונטערשטיצער.

1. American millionaires often are **patrons** of art.

pa'tronage *n.* (פיי'-טראנ-איידזש) 1. בעשיצונג, שוץ, בעגינסטיגונג, אונטערשטיצונג; 2. דער שוץ פון א הייליגען [ביי קריסטען]; 3. די קאנטראל איבער דער אויסטיילונג פון קהל'שע עמטער; די קהל'שע עמטער, וועמעס אויסטיילונג ווערט קאנטראלירט; 4. פאטראנאט [דאס בעשטימען אויף קירכליכע עמטער].

1. The concert was given under the **patronage** of well known persons. 3. The governor used the **patronage** of his office for the benefit of his party.

pa'tronal *a.* (פיי'-טראנ-על) וואס איז א פאטראן; בעשיצענד, פערטיידינענד, בעגינסטיגענד. ז. *patron*.

pa'troness *n.* (פיי'-טראנ-עס) א פאטראנין, א בעשיצערין, א פערטיידיגערין; א שוץ=הייליגע. ז. *patron*.

pa'tronise *v.* (פיי'-טראנ-איז). ז. *patronize*.

pa'troniser *n.* (פיי'-טראנ-אי-זער) ז. *patronizer*.

pa'tronising *a.* (פיי'-טראנ-אי-זינג) ז. *patronizing*.

pa'tronisingly *adv.* (פיי'-טראנ-אי-זינג-לי) ז. *patronizingly*.

pa'tronize *v.* (פיי'-טראנ-איז) 1. פאטראניזירען, העלפען, שטיצען, בעשיצען, בעגינסטיגען; 2. בעהאנדלען מעשה גדול, אראבלאזען זיך [ווי צו א קלענערען פון זיך].

1. We do not **patronize** cheap stores. 2. He **patronized** us with a few words.

pa'tronizer *n.* (פיי'-טראנ-אי-זער) א בעשיצער, אן אונטערשטיצער, איינער וואס בעגינסטיגט אדער פאטראניזירט.

pa'tronizing *a.* (פיי'-טראנ-אי-זינג) 1. פאטראניזירענד, שיצענד, אונטערשטיצענד; 2. בעהאנדלענדיג מעשה גדול אדער אראבלאזענדיג זיך [צו א קלענערען פון זיך].

2. His manner is too **patronizing** to suit me.

pa'tronizingly *adv.* (פיי'-טראנ-אי-זינג-לי) מעשה גדול, פון אויבען אראב, ווי אראבלאזענדיג זיך [צו א קלענערען פון זיך].

pa'tronless *a.* (פיי'-טראנ-לעס) שוצלאז, אהן א בעשיצער, אהן אן אונטערשטיצער.

patronomatol'ogy *n.* (פעט-רא-נאמ-ע טאל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון נעמען פון פערזאנען און זייער אבשטאמונג.

Pa'trons of Hus'bandry (פיי'-טראנז אוו האז'-בענד-רי) אן אמעריקאנישער פערמער=ארדען. ז. *granger*.

patronym'ic *n.* and *a.* (פעט-רא-נימ'-איק) א פאטראנימיקאן [א נאמען וואס שטאמט פון דעם פאטער'ס נאמען אדער פון די נעמען פון פאר=עלטערן, ווי למשל: לייזערסאן, וויליאמסאן, מעקדאנאלד, ניקאלאיעוויטש א. ז. וו.]; א פאמיליען=נאמען; פאטראנימיש, וואס איז שייך צו א פאטער=נאמען אדער פאמיליען=נאמען, וואס איז שייך צו יענער געזעלשאפטליכער ארדנונג, וואו קינדער בעלאנגען צו דעם פאטער'ס פאמיליע און טראגען דעם נאמען פון דעם פאטער'ס פאמיליע.

patronym'ical *a.* (פעט-רא-נימ'-אי-קעל) פאטראנימיש. ז. *patronymic*.

patron'ymy *n.* (פעט-ראנ'-אי-מי) פאטראנימיע [די געזעלשאפטליכע ארדנונג, אין וועלכער פאמיליען=נעמען געהען איבער פון פאטער צום זוהן, אין געגענזאץ צו מאטראנימיע, וואו דער פאמיליען=נאמען געהט איבער פון דער מוטער צו דער טאכטער].

patroon' *n.* (פע-טרוהן') א פאטרון [אונטער דער פארצייטיגער האלענדיישער הערשאפט אין די איצטיגע שטאאטען ניו יארק און ניו דזשוירזי, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס האט נעקראגען פון דער רעגיערונג א טראקט לאנד מיט די רעכטען פון די פארצייטיגע פעאדאלען אדער פריצים. די פריווילעגיעס פון די פאטרונען זיינען אבגעשאפט געווארען אין יאהר 1850].

patroon'ship *n.* (פע-טרוהנ'-שיפ) דאס זיין א פאטרון, די פריווילעגיעס פון א פאטרון. ז. *patroon*.

pat'ten *n.* (פעט'-ען) א הילצערנער שוך; א שוך מיט א הילצערנער זויל [פאדעשווע]; דער פוס פון א זייל אין א געביידע; די קלאץ, וואס דיענט אלס פונדאמענט פאר א וואנד.

pat'tened *a.* (פעט'-ענד) אין הילצערנע שיך, וואס טראגט שיך מיט הילצערנע זוילען.

pat'ter *n.* and *v.* (פעט'-ער) קלאפען, שנעל און דריבנע קלאפען [ווי א רעגען]; מורמלען; רעדען אדער זאגען שנעל; געהן מיט שנעלע טריט, מאכענדיג דערביי א רויש ווי פון א פאלענדען רעגען; מתפלל זיין, דאוונען; א קלאפען [ווי פון א רעגען]; דאס מורמלען; דאס רעדען אדער זאגען שנעל; פלוידעריי; א דיאלעקט, א זשארגאן.

pat'terer *n.* (פעט'-ער-ער) א מורמלער, איינער וואס רעדט שנעל; א הויזירער אדער פעדלער וואס ציהט צו קונים אין די גאסען דורך לאנגע רעדעס.

pat'ter flash (פעט'-ער פלעש) רעדען א זשארגאן; רעדען גנבים=שפראך.

pat'tern *n.* and *v.* (פעט'-ערן) 1. א מאדעל, א שאבלאן; 2. אן אוזאר, א מוסטער; 3. א גענוגענדע צאהל אדער מאס פון א מאטעריאל פאר א גאנצער זאך; 4. דיענען אלס מוסטער; מאכען אוזארען.

2. The silk is of a beautiful **pattern**. 3. We bought a **pattern** of dress-material. 4. He is a man to be **patterned** after.

pat'tern-book *n.* (פעט'-ערן-בוק) א בוך פון מוסטערען.

pat'tern-card *n.* (פעט'-ערנ-קארד) א מוסטער=קארטע, א קארטע מיט אויפגעקלעפטע מוסטערען; א בוך פון מוסטער=קארטען.

pat'tern-ma'ker *n.* (פעט'-ערנ-מיי'-קער) א מאדעלען=מאכער, א מוסטערען=מאכער.

pat'teroon *n.* (פעט'-ער-אוהן) ז. *patroon*.

pat'ter-song *n.* (פעט'-ער-סאהנג) א ליעד, וואס ווערט געזונגען זעהר שנעל.

pat'ty *n.* (פעט'-אי) א קליינער פאשטעט, א קליינער געפילטער קוכען.

pat'ty-cake *n.* (פעט'-אי-קייק) פאטש=פאטש=קיכעלעך [א קינדער=שפיעל, ביי וועלכער זיי זינגען און פאטשען צו מיט די הענטלעך].

pat'ty-pan *n.* (פעט'-אי-פען) א פאש=טעט=בלעך, א בלעך צום באקען קליינע פאשטעטען אדער געפילטע קוכענס.

pat'ulous *a.* (פעטש'-יו-לאס) פאנאנדערגעשפרייט, אפען.

pau'cify *v.* (פאה'-סי-פאי) מאכען ווייניג, מאכען עס זאל זיין ווינציג.

pau'city *n.* (פאה'-סי-טי) ווענינקייט, ווינציגקייט.

paul *n.* (פאהל) אן אבהאלטס=האקען. ז. *pawl*.

pau'lin *n.* (פאה'-לין) גראבע לייווענד.

Pau'linism *n.* (פאה'-לינ-איזם) די לעהרע פון דעם אפאסטאל פאול; עטוואס כאראקטעריסטישעס פאר דעם אפאסטאל פאול און זיינע לעהרען.

Pau'linist *n.* (פאה'-לינ-איסט) א פאוליסט, אן אנהענגער פון דעם אפאסטאל פאול'ס לעהרען.

Pau'list *n.* (פאה'-ליסט) א פאול=מאנאך [איינער פון א מאנאכען=ארדען, וואס האלט זיך אן די לעהרען פון אפאסטאל פאול; א מיטגליעד פון אן אמעריקאנישען קאטוילישען מיסיאנערען=ארדען].

paunch *n.* (פאהנטש) דער בויך; דער ערשטער מאגען פון די מעלי גרה.

'paun'chiness *n.* (פאהנ'-טשי-נעס) דיק=בייכיגקייט.

paun'chy *a.* (פאהנ'-טשי) דיק=בייכיג.

pau'per *n. and a.* (פאה'-פער) א פאופער, אן ארימאן, א בעטלער, א שנארער; וואס איז שייך צו ארימע לייט.

pauperisa'tion *n.* (פאה-פער-אי-זיי'-שאן) ז. *pauperization*

pau'perise *v.* (פאה'-פער-איז) ז. *pauperize*

pau'perism *n.* (פאה'-פער-איזם) פאופעריזם, ארימקייט, בעטלער=שטאנד; בעטלערשאפט, בעטלער, ארימע לייט [בכלל].

pauperiza'tion *n.* (פאה-פער-אי-זיי'-שאן) פעראָרימונג.

pau'perize *v.* (פאה'-פער-איז) פאופעריזירען, פעראָרימען.

pau'sal *a.* (פאה'-זעל) וואס איז שייך צו א פויזע. ז. *pause*

pause *n. and v.* (פאהז) א פויזע, א קורצער אבשטעל, אן אברוה אדער אונטערברעכונג; אין מוזיק=נאטען — א פויזע=צייכען אדער א צייכען [͡ · אדער ◡] וואס צייגט, אז א טאן קען געצויגען ווערען ווי לאנג מען וויל; דאס וואקלען זיך, דאס איבערלעגען זיך; אונענטשלאָסענהייט; מאכען א פויזע, זיך אבשטעלען, אונטערברעכען; צעגערען, זיך וואקלען, זיין אונענטשלאָסען, נים האבען קיין חשק צו עפעס; אבלעגען.

pause'fully *adv.* (פאהז'-פול-אי) אבהאלטענד; אונטערברעכענד; צווינגענדיג צו מאכען א פויזע.

pause'less *a.* (פאהז'-לעס) אונאויפהערליך, אהן אונטערברעכונג.

The **pauseless** activity of life.

pause'lessly *adv.* (פאהז'-לעס-לי) אהן אונטערברעכונג, אהן אויפהער.

A cool wind streamed **pauselessly** down the valley.

pau'ser *n.* (פאה'-זער) איינער וואס שטעלט זיך אב אדער מאכט א פויזע; איינער וואס דענקט נאך וועגען עפעס.

pause upon' (פאהז א-פאן') זיך אבשטעלען אויף עפעס; זיך פערטראכטען אויף עפעס.

pau'sing *n.* (פאה'-זינג) א פויזע, א צייטווייליגע אונטערברעכונג.

pau'singly *adv.* (פאה'-זינג-לי) זיך אבשטעלענדיג, מיט פויזען אדער אונטערברעכונגען; נאכדענקענדיג.

paut *n.* (פאהט) יוטע [אינדישער פלאקס].

pa'vage *n.* (פיי'-ווערדזש) ברוקיר=געלד [ביישטייערונג אדער שטייער פאר ברוקירען גאסען און אויסלעגען וועגען]; דורכגאנג=געלד [אן אבצאהל פאר דעם רעכט דורכצוגעהן איינעמס לאנד].

pav'an *n.* (פעוו'-ען) אזא לאנגזאמער שפאנישער אדער איטאליענישער טאנץ; מוזיק פאר אזא טאנץ.

pave *v.* (פייוו) פלאסטערען, ברוקירען; אויסלעגען א וועג.

paved *a.* (פייווד) ברוקירט, געפלאסטערט; עהנליך צו ברוקירונג.

pave'ment *n. and v.* (פייוו'-מענט) פלאסטערונג, א ברוק, א טראטואר; א ברוק=עהנליכער געבוי [פון קערפער=טיילען]; ברוקירען, פלאסטערען.

pave'ment-ram'mer *n.* (פייוו'-מענט-רעמ'-ער) א ברוקיר=מאשין [איינצושלאגען ברוק=שטיינער].

pav'en *n.* (פעוו'-ען) ז. *pavan*

pa'ver *n.* (פיי'-ווער) א פלאסטערער, א ברוקירער; א ראמבאק [אריינצוקלאפען ברוקיר=שטיינער]; א ברוק=שטיין, א פלאסטער=ציגעל. ז. *paving-rammer*

pa'vers' ram'mer (פיי'-ווערז רעמ'-ער) ז. *paving-rammer*

pave the way (פייוו טהי הוויי) אויסטרעטען א וועג; מאכען אן אנפאנג.

His manly letter **paved the way** for a reconciliation with his wife.

pa'viage *n.* (פיי'-ווי-עדזש) ז. *pavage*

pavid'ity *n.* (פע-וויד'-אי-טי) שרעקעדיגקייט.

pavil'ion *n. and v.* (פע-וויל'-יאן) א געצעלט, א ביידעל; א פאוויליאן, א נעבען=געביידע; דער אויסערער אויער=טייל; א פלאג; בעזארגען מיט א פאוויליאן אדער געצעלט; בעשיצען אין א געצעלט.

pa'ving *n.* (פיי'-ווינג) ברוקירונג, פלאסטערונג; ברוק.

pa'ving-bee'tle *n.* (פיי'-ווינג-ביע'טל) ז. *paving-rammer*

pa'ving-machine' *n.* (פיי'-ווינג-מע-שין') א ברוק=מאשין [צום איינשלאגען ברוק=שטיינער אדער צום אויסגלייכען אן אספאלט=פלאסטערונג].

Paving-rammer

pa'ving-ram'mer *n.* (פיי'-ווינג-רעמ'-ער) א טראמבאווקע, א ראמבאק אדער ברוקיר=קלאץ [צום איינשלאגען ברוק=שטיינער].

pa'ving-stone *n.* (פיי'-ווינג-סטאון) א פלאסטער=שטיין, א ברוקיר=שטיין.

pa'ving-tile *n.* (פיי'-ווינג-טאיל) א פלאסטער=ציגעל.

pa'vior *n.* (פיי'-וויער) ז. *paver*

Pa'vo *n.* (פיי'-וואו) דער מין פאווען; דאס פאווע=שטערנבילד [אזא שטערן=גרופע].

Pavo

pavo'nian *a.* (פע-וואו'-ני-ען) פאווען=עהנליך, וואס איז שייך צו א פאווע; וואס פוצט זיך, וואס ציערט זיך [הויפטזעכליך אהן געשמאק אדער אום זיך צו ווארפען אין די אויגען].

pav'onine *a. and n.* (פעוו'-א-נין) פאַאוויש, וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פאווע; וואס ציערט זיך, וואס פוצט זיך; א שימערירענדער גלאנץ [ווי פון דעם עק פון א פאווע].

pavo'nious *a.* (פע-וואו'-ני-אס) מיט אויגען=עהנליכע פלעקען [ווי דער עק פון א פאווע].

paw *n. and v.* (פאה) 1. א לאפע; א שפיצעל; 2. אויסציהען די לאפעס אדער פארערשטע פיס, קלאפען אדער קראצען מיט די לאפעס; 3. אונגעשיקט האלטען אדער אומגעהן ארום עפעס; 4. חנפ'נען, זיך אונטערלעקען [ווי א הונד].

2. The lion **pawed** the ground.

pawed *a.* (פאהד) מיט לאפעס; ברייט=פיסיג.

pawl *n. and v.* (פאהל) אן אבהאלטס=האקען [פעסטצוהאלטען א ראד, הויב=מאשין אויף א שיף א. ז. וו. אדער זיי ניט לאזען זיך בעוועגען צוריק]; בעפעסטיגען מיט אן אבהאלטס=האקען.

pawn *n. and v.* (פאהן) דאס משכון; דאס זיין פער'משכונ'ט אדער דאס דיענען אלס משכון; א לאמבארד; א לייה=אנשטאלט [אויף משכנות]; א פויער אדער סאלדאטעל [אין שאך=שפיעל]; פער'משכונ'ען.

paw'nable *a.* (פאה'-נעבל) וואס קען פער'משכונ'ט ווערען.

pawn'broker *n.* (פאהנ'-בראו-קער) אייער וואס לייהט געלד אויף משכנות, אן איינענטימער פון א לאמבארד.

pawn'broker's balls (פאהנ'-בראו-קערז באהלז) די דריי נעגילטע באלען, וואס דיענען אלס צייכען אדער שילד פון אן אמעריקאנער לאמבארד [וואו מען לייהט געלד אויף משכנות].

pawn'broking *n.* (פאהנ'-בראו-קינג) דאס לייהען געלד אויף משכנות.

pawnee' *n.* (פאה-ניע') איינער וועמען מען גיט א משכון.

paw'ner *n.* (פאה'-נער) איינער וואס גיט א משכון.

paw'nor *n.* (פאה'-נאר) ז. *pawner*

pawn'shop *n.* (פאהנ'-שאפ) א לאמבארד [וואו מען לייהט געלד אויף משכנות].

pawn'-tick'et *n.* (פאהנ'-טיק'-עט) א לאמבארד=צעטעל.

pawpaw' *n.* (פאה-פאה') ז. *papaw*

pax *n.* (פעקס) פריעדען, דאס פריעדענס=ברעטעל [ביי די קאטוילִיקען — א ברעטעל מיט א הייליגען בילד, וואס מען פלעגט אמאל קושען ביי געוויסע גאטעס=דיענסטע]; דער פריעדענס=קוש [דאס קושען איינער דעם צווייטען אדער דאס פריעדענס=ברעטעל ביי געוויסע קאטוילישע גאטעס=דיענסטע].

pax'-board *n.* (פעקס'-באורד) דאס פריעדענס=ברעטעל [ביי די קאטוילִיקען]. ז. *pax*

pax vobis'cum (פעקס וואָ-ביס'-קאם) פריעדען מיט אייך! [א בעגריסונג].

pax'wax *n.* (פעקס'-הועקס) ז. *packwax*

pay *n. and v.* (פיי) צאהלונג, געצאהלט, לוין, בעלוינונג, געהאלט; צאהלען, בעצאהלען; בעלוינען; געבען, שענקען; "אריינקאטעווען", בעשטראפען; איינשמירען אדער אויסשמירען מיט פעך, חלב א. ד. ג. [וועגען די שטריק, זעגלען א. ד. ג. פון א שיף].

pay a bal'ance (פיי ע בעל'-ענס) בעצאהלען דעם דיפערענץ אדער דעם רעשט פון א חשבון.

pay'able *a.* (פיי'-עבל) צאהלבאר, וואס קען אדער דארף בעצאהלט ווערען.

pay'able on demand' (פיי'-עבל אן די-מענד') צאהלבאר צו יעדער צייט ווען עס ווערט נור געמאהנט [וועגען וועקסלען, רעכנונגען א. ז. וו.].

The note is **payable on demand**.

pay'ably *adv.* (פיי'-ע-בלי) אזוי אז עס זאל זיך לוינען, אויף דעם אופן עס זאל זיך בעצאהלען.

pay atten'tion (פיי ע-טענ'-שאן) שענקען אויפמערקזאמקייט, אכטונג געבען.

Children ! **Pay attention**.

pay a vis'it (פּיי ע וויז'-איט) מאכען א בעזוך, אבשטאטען א וויזיט.

pay'-bill *n.* (פּיי'-ביל) א צאהלונגס=צעטעל [אן אויספיהרליכער צעטעל וויפיעל מען דארף אויסצאהלען געלד, ווי פאר ארבייטער, סאלדאטען א. ד. ג.].

pay'-car *n.* (פּיי'-קאר) א צאהל=וואגאן [א וואגאן אין וועלכען דער צאהל=מייסטער פיהרט דאס געלד צו בעצאהלען די ארבייטער אויף אן אייזענבאהן=ליניע].

pay'-clerk *n.* (פּיי'-קלוירק) א צאהל=קלערק, אן אנגעשטעלטער אין אן אונטערנעהמונג וואס צאהלט אויס די אנגעשטעלטע זייער לוין; א קלערק ביי דעם צאהל=מייסטער אין דער אמעריקאנער ארמעע אדער פלאטע.

pay com'pliments (פּיי קאמ'-פּלי-מענטס) מאכען קאמפּלימענטען.

pay'-corps *n.* (פּיי'-קאור) דער צאהל=מייסטערס=קארפּוס אין דער אמעריקאנער קריעגס=פלאטע.

pay court (פּיי קאורט) זיך שדכ'ענען, אוכאזשיווען.

pay'-day *n.* (פּיי'-דיי) דער צאהל=טאג, דער טאג אין וועלכען עס ווערט געצאהלט אין אן אונטערנעהמונג לוין צו ארבייטער און אנגעשטעלטע; דער טאג אין וועלכען מען דארף בעצאהלען א וועקסעל, א חוב א. ד. ג.

pay def'erence (פּיי דעפ'-ע-רענס) אבגעבען כבוד.

pay'-direc'tor *n.* (פּיי'-די-רעק'-טאר) א צאהל=דירעקטאר [א העכערער בעאמטער אין דעם צאהל=מייסטערס קארפּוס פון דער אמעריקאנער קריעגס=פלאטע].

pay dirt (פּיי דוירט) ערד וועלכע ענטהאלט גענוג גאלד דאס עס זאל בעצאהלען דעם גאלד=גרעבער'ס טרחה.

pay down (פּיי דאון) בעצאהלען אויף'ן ארט, בעצאהלען מיט מזומנים.

pay down pen'itence (פּיי דאון פּענ'-אי-טענס) שטארק חרטה האבען.

payee' *n.* (פּיי-אי') די פּערזאן וועמען מען דארף צאהלען; דער פּארצייגער פון א וועקסעל, איינער וועמען מען דארף צאהלען א וועקסעל.

pay'er *n.* (פּיי'-ער) א צאהלער; דער וואס דארף בעצאהלען א וועקסעל.

pay for (פּיי פאר) 1. בעצאהלען רבי=געלד; 2. בעצאהלען, בעצאהלען די קאסטען.

1 Men often must **pay** dearly **for** their mistakes.

pay for a dead horse (פּיי פאר ע דעד האהרס) ארויסווארפען געלד אין בלאטע, צאהלען פאר א נעכטיגען טאג.

pay grav'el (פּיי גרעוו'-על) ז. *pay dirt*

pay hom'age (פּיי האמ'-עדזש) פערעהרען, אבגעבען כבוד.

pay hon'or (פּיי אנ'-אר) געבען עהרע, געבען כבוד.

pay in kind (פּיי אין קאינד) צאהלען מיט פּראדוקטען [ניט מיט געלד]; בעצאהלען מדה כנגד מדה.

pay'-inspec'tor *n.* (פּיי'-אינ-ספּעק'-טאר) א צאהל=אינספּעקטאר [א העכערער בעאמטער פון דעם צאהל=מייסטערס קארפּוס אין דער אמעריקאנער קריעגס=פלאטע].

pay'-list *n.* (פּיי'-ליסט) א צאהלונגס=ליסט [א ליסט וואו עס ווערט אויסגערעכענט וועמען מען דארף צאהלען, בעזאנדערס די פּיערטעל=יעהריגע ליסט וואס ווערט צוגעשטעלט אין דעם צאהל=אמט פון קריעגס=דעפּארטאמענט].

pay'master *n.* (פּיי'-מעס-טער) א צאהל=מייסטער, איינער וואס צאהלט אויס אין אן אונטערנעהמונג לוין צו די ארבייטער און צו די אנגעשטעלטע; א בעאמטער אין דער ארמעע וואס צאהלט אויס די אפיציערען און די סאלדאטען זייער געהאלט; א בעאמטער אין דער אמעריקאנער קריעגס=פלאטע, וועלכער האט די אויפזיכט אויף געלד, פּראוויזיאן, קליידער א. ד. ג.

pay'mastership *n.* (פּיי'-מעס-טער-שיפּ) דאס אמט פון א צאהל=מייסטער.

pay'ment *n.* (פּיי'-מענט) 1. א צאהלונג; א געצאהלט, א בעלוינונג; 2. א בעשטראפונג.

2. The waggish child got his **payment** from his father.

pay'nim *n. and a.* (פּיי'-נים) געצענדיענערייי; געצענדיענערטום; א געצענדיענער; געצענדיענעריש.

pay'nize *v.* (פּיי'-נאיז) פערהארטעווען האלץ דורך געוויסע כעמישע מיטלען.

pay off (פּיי אף) 1. בעצאהלען, אבצאהלען; אבצאהלען און אבלאזען די מאנשאפט פון א שיף; 2. אבדרעהען זיך פון דער ווינד=ריכטונג [וועגען א שיף].

2. The little vessel **paid off** from the wind.

pay'-of'fice *n.* (פּיי'-אפ'-איס) א צאהל=קאנטאר; א צאהל=אמט.

pay old scores (פּיי אולד סקאורז) בעצאהלען אלטע חובות; זיך אברעכענען מיט א שונא.

pay one in his own coin (פּיי הוואן אין היז און קאין) צאהלען מיט דערזעלבער מטבע, צאהלען מדה כנגד מדה.

pay one out (פּיי הוואן אוט) טיכטיג אויסצאהלען, דורכברעכען גוט די ביינער.

pay one's foot'ing (פּיי הוואנז פוט'-אינג) אויסצאהלען טרינק=געלד, שטעלען משקה [ביי קריגען א נייע שטעלע אדער עפענען א געשעפט א. ד. ג.].

pay one's last debt (פּיי הוואנז לעסט דעט) "אבצאהלען דעם לעצטען חוב", שטארבען.

pay one's way (פּיי הוואנז הוויי) זיך דורכשלאגען מיט איינענע כחות.

pay out (פּיי אוט) אבצאהלען, פאלשטענדיג בעצאהלען; נאכלאזען אדער אבלאזען [וועגען אן אנגעצויגענעם שטריק פון א שיף].

pay regards' (פּיי רי-גארדז') לאזען גריסען, אבגעבען כבוד.

pay respects' (פּיי רי-ספּעקטס') אכטען.

pay'-roll *n.* (פּיי'-ראול) די צאהל=ליסט [א ליסט וואו עס ווערען פערשריבען די פּערזאנען, וועלכע מען דארף צאהלען געהאלט אדער לוין און די סומע פון געהאלט].

pay'sage *n.* (פּיי'-סעדזש) א פּייזאזש, א לאנדשאפט.

pay'sagist *n.* (פּיי'-סע-דזשיסט) א פּייזאזשיסט, א לאנדשאפטען=מאלער.

pay sta'tion (פּיי סטיי'-שאן) א צאהלונגס=שטעלע [אן ארט וואו מען צאהלט אויס געהאלט]; א פּלאץ וואו מען קען בענוצען א טעלעפאן פאר געצאהלט.

pay the debt of na'ture (פּיי טהי דעט אוו ניי'-טשור) "אבצאהלען דער נאטור איהר חוב", שטארבען.

pay the fid'dler (פּיי טהי פיד'-לער) ז. *pay the piper*

pay the last du'ty (פּיי טהי לעסט דיו'-טי) אבגעבען אימעצען דעם לעצטען כבוד, געהן צו אימעצענס לויה.

pay the pi'per (פּיי טהי פּאי'-פּער) צאהלען די מטבע; טראגען די קאסטען.

I am going to Europe for pleasure. My father will **pay the piper**.

pay the shot (פּיי טהי שאט) צאהלען די קאסטען, טראגען די אויסגאבען.

pay up (פּיי אפּ) אבצאהלען.

pea *n.* (פּיע) אן ארבעס; די רויג אדער איקרע פון געוויסע פיש; א פּאווע.

pea'-bean *n.* (פּיע'-ביען) א קליינער ווייסער באב, א ווייסע פאסאליע.

pea'-bird *n.* (פּיע'-בוירד) אזא פּיפּשענד פויגעלע, עהנליך צו א האלץ=פּיקער אדער דיאטעל.

pea'-bug *n.* (פּיע'-באג) ז. *pea-weevil*

peace *n.* (פּיעס) פריעדען; שלום; רוה, שטילקייט; א פריעדענס=אבמאך.

peace'able *a.* (פּיעס'-עבל) פריעדליך, רוהיג.

peace'ableness *n.* (פּיעס'-עבל-נעס) פריעדליכקייט, רוהיגקייט.

peace'ably *adv.* (פּיעס'-ע-בלי) אויף א פריעדליכען אדער רוהיגען שטייגער.

peace'-brea'ker *n.* (פּיעס'-בריי'-קער) א פריעדענס=ברעכער; איינער וואס צושטערט דעם שלום.

peace'ful *a.* (פּיעס'-פול) פריעדליך; רוהיג; געלאסען.

peace'fully *adv.* (פּיעס'-פול-אי) אויף א פריעדליכען, רוהיגען אדער געלאסענעם שטייגער.

peace'fulness *n.* (פּיעס'-פול-נעס) פריעדליכקייט; רוהיגקייט; געלאסענקייט.

peace'-gild *n.* (פּיעס'-גילד) די פריעדענס=גילדיע [איינע פון די מיטעלאלטערליכע ארגאניזאציאנען, וועלכע האבען געהאט דעם צוועק צו פערטיידיגען זייערע מיטגליעדער פון אונגערעכטיגקייט און אונטערשטיצען די פרייהייט].

peace'less *a.* (פּיעס'-לעס) פריעדענלאז, אהן פריעדען.

peace'lessness *n.* (פּיעס'-לעס-נעס) פריעדענלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין פריעדליכקייט.

peace'maker *n.* (פּיעס'-מיי-קער) א פריעדען=מאכער, א שלום=מאכער.

peace'-of'fering *n.* (פּיעס-אפ'-ער-אינג) א פריעדענס=אפּפער [קרבן שלמים].

peace'-of'ficer *n.* (פּיעס'-אפ'-אי-סער) א פריעדענס=בעאמטער, א שעריף.

peace of mind (פּיעס אוו מאינד) זעעלען=רוה; א רוהיג געמיטה; א רוהיגער קאפּ.

peace'-par'ty *n.* (פּיעס'-פּאר'-טי) א פריעדענס=פּארטיי, א פּארטיי וואס האלט פאר שלום.

peace'-pipe *n.* (פּיעס'-פּאיפּ) די פריעדענס=ליולקע [די ליולקע וואס צוזאמענגעקומענע פארשטעהער פון אינדיאנישע שבטים אין אמעריקא רויכערען אלס סמן פון שלום].

peach *n.* (פּיעטש) א פערסיק [אזא פלוימען=עהנליכע פרוכט]; א פערסיק=בוים [אויף וועלכען עס וואקסען פערסיקעס].

Peach

pea'-cha'fer *n.* (פּיע'-טשיי'-פער) ז. *pea-weevil*

peach'-blight *n.* (פּיעטש'-בלאיט) אזא שוואמיגער אנוואוקס אויף פערסיק=בוימער, וועלכער פערדארבט די בוימער אדער די פרוכט.

peach'-blos'som *n. and a.* (פּיעטש'-

בלאס'-אם) די בליהונג פון א פערסיק; א העל=געלבער קאליר; וואס איז שייך צו דער בליהונג פון א פערסיק=בוים.

peach'blow *n.* (פיעטש'-בלאו) א גלאזור פון א מין רויטען אדער העל=געלבען פארצעלייי; א מין קארטאפעל.

peach'-bor'er *n.* (פיעטש'-באור'-ער) אן אינזעקט, וועלכער בויערט זיך אין דער קארע פון א פערסיק=בוים און לעגט דארטען זיינע אייעלעך.

peach'-bran'dy *n.* (פיעטש'-ברענ'-די) דער פערסיקא=ליקער [א ליקער אדער שנאפס פון דעם זאפט פון פערסיקעס].

peach'-col'or *n.* (פיעטש'-קאל'-אר) פערסיק=קאליר [א העל=געלבער קאליר].

peach'-col'ored *a.* (פיעטש'-קאל'-ארד) פון א פערסיק=קאליר, פון העל=געלבער פארב.

peach'-down *n.* (פיעטש'-דאון) די ווייכע פוך פון דער שאלעכץ פון א פערסיק.

pea'cher *n.* (פיע'-טשער) א מוסר [דאנאסטשיק].

pea'chery *n.* (פיע'-טשער-אי) א פלאץ וואו עס וואקסען פערסיק=בוימער.

peach'-house *n.* (פיעטש'-האוס) אן אראנזשערעע, וואו עס וואקסען פערסיקעס.

pea'-chick *n.* (פיע'-טשיק) א יונגע פאווע.

peach'-stone *n.* (פיעטש'-סטאון) דאס ביינדעל אדער קערן פון א פערסיק.

peach'-tree *n.* (פיעטש'-טריע) א פערסיק=בוים.

pea'chy *a.* (פיע'-טשי) ווי א פערסיק; עהנליך צו א פערסיק.

peach'-yel'lows *n.* (פיעטש'-יעל'-און) א מין קראנקהייט פון פערסיקעס=בוימער.

pea'-coal *n.* (פיע'-קאול) זעהר קליינע קויהלען, ווי ארבעס.

pea'cock *n. and v.* (פיע'-קאק) 1. א פאווליו, דער זכר פון א פאווע; 2. ארויסשטעלען זיך מיט גדלות; 3. האלטען זיך מיט שטאלץ; געהן ווי א פאווע.

3. She peacocked up and down the terrace.

Peacock

pea'cock-but'terfly *n.* (פיע'-קאק-באט'-ער-פלאי) א זומער=פויגעלע אדער באבעלע, וועלכע האט אויף די פליגלען גלאנציגע פלעקען ווי די פעדערען פון א פאווע.

pea'cock-fish *n.* (פיע'-קאק-פיש) דער פאווע=פיש [אן אייראפעאישער ים=פיש, וועלכער גלאנצט אב מיט גרינע, בלויע, רויטע און ווייסע קאלירען].

pea'cock-pheas'ant *n.* (פיע'-קאק-פעז'-ענט) א פאזאן [אזא פויגעל] מיט פאווע=פעדערען.

pea'cock's-tail *n.* (פיע'-קאקס-טייל) זעהר א שעהן ים=גראז מיט ברייטע פעכער=עהנליכע בלעטער=שטענגלעך.

pea'-drop'per *n.* (פיע'-דראפ'-ער) א האנד=אינסטרומענט, מיט וועלכען מען זייהט ארבעס.

pea'fowl *n.* (פיע'-פאול) א פאווע.

pea'-green *n.* (פיע'-גריען) ארבעס=גרין [אן ארט גרינקייט עהנליך צו גרינע ארבעס].

pea'-gun *n.* (פיע'-גאן) ז. *pea-shooter*.

pea'hen *n.* (פיע'-העז) די נקבה פון פאוועס.

pea'-hul'ler *n.* (פיע'-האל'-ער) א מאשין צו דרעשען און אויסצושיילען ארבעס פון די סטרוטשקעס אדער שויטען.

pea'-jack'et *n.* (פיע'-דזשעק'-עט) אזא מאטראזען=רעקעל פון גראבען געוואנד.

peak *n. and v.* (פיעק) א שפיץ פון עפעס, אן ארויסגעשטארצטער פונקט; דער גיפפעל אדער שפיץ פון א בארג; דער אויבערשטער ווינקעל פון א זעגעל, וועלכער איז צוגעפעסטיגט צום קווערשטאנג פון מאסט; ארויסשטארצען ווי א שפיץ; צובינדען משופע'דיג דעם קווערשטאנג צום מאסט; האבען אן אויסגעצויגענעם פנים, אויסזעהן קרענקליך.

Peak

pea'ked *a.* (פיע'-קעד) 1. געשפיצט, מיט א שפיץ; 2. מיט אן אויסגעצויגענעם פנים, מיט א קרענקליכען אויסזעהן.

2. He looks very pale and peaked.

pea'king *a.* (פיע'-קינג) קרענקליך, פיינליך; נידריג, געמיין, עלענד.

pea'kish *a.* (פיע'-קיש) בערגעלדיג; שפיציג; מיט אן אויסגעצויגענעם פנים; קרענקליך.

pea'ky *a.* (פיע'-קי) געשפיצט, מיט שפיצען; וואס הויבט אן צו פוילען [וועגען בוימער און קלעצער].

peal *n. and v.* (פיעל) א ליארם; דאס קראכען [פון א דונער]; דאס שאלען [פון טרומייטען]; א קלינגעריי [פון גלאקען], א בראווא=פאטשעריי; א הארמאנישער גלאקען=קלאנג; א מוזיקאלישׁ שטיק וואס ווערט געשפיעלט מיט א סעריע פון גלאקען; שאלען, ליארמען; קראכען [ווי א דונער]; פאטשען [בראווא].

peal of applause' (פיעל אוו ע-פלאהז') א בראווא=פאטשעריי.

peal of laugh'ter (פיעל אוו לאפ'-טער) א קלינגענדער געלעכטער; א געלעכטער=אויסברוך.

peal of rain (פיעל אוו ריין) א שלאקס=רעגען.

pean *n.* (פיען) ז. *pœan*.

pea'nut *n.* (פיע'-נאט) א כינעזישער נוס, אן ערד=נוס, א פיסטאשקע [די פרוכט פון א מין באב=פלאנצע, וואס וואקסט ארום ווארצעל אונטער דער ערד]; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען די ערד=ניסלעך.

Peanut

pea'nut pol'itics (פיע'-נאט פאל'-אי-טיקס) קליינליכע פאליטיק, פאליטישע שטוקעס און שווינדלערייען צוליעב קלייניגקייטען.

pea'-pod *n.* (פיע'-פאד) אן ארבעס=שויט אדער סטרוטשקע; א מין רודער=שיפעל, געברויכט ביים כאפען ראקעס.

pear *n.* (פעהר) א באר, א בארנע; א בארען=בוים; א פערל וואס האט די פארם פון א בארנע.

Pear

pea'-rake *n.* (פיע'-רייק) א מאשין צו שניידען און צוזאמענקלייבען ארבעס פון פעלד.

pear'-blight *n.* (פעהר'-בלאיט) א קראנקהייט פון בארען=בוימער.

pear'iform *a.* (פעהר'-אי-פארם) בארנע=פערמיג, ווי א בארנע.

pearl *n. and v.* (פוירל) א פערל; א טייערע, קאסטבארע זאך; א בעלעם אדער בעלמע אויף'ן אויג; פערלמוטער; פערל=שריפט [א מין קליינע דרוקשריפט]; א טראפען צושמאלצענער מעטאל; בעזעצען אדער בעציערען מיט פערל; מאכען ווי פערל; אויסזעהן ווי פערל.

pearla'ceous *a.* (פוירל־ליי׳־שיאס) פערלדיג; ווי פערל אדער פערלמוטער.

pearl'ash *n.* (פוירל׳־עש) פערל־אש, אמעריקאנער פאטאש [פאטאש וואס איז פאזאנדערגעלאזען אין וואסער און דערנאך אויסגעטריקענט און פערדיכט געווארען אויף׳ן פייער].

pearl'-bar'ley *n.* (פוירל׳־באר׳־לי) פערל־גרויפען, פערל־גריץ.

pearl'-blue *n.* (פוירל׳־בלוה) פערל־בלוי [א קלארער בלאס־בלויער קאליר].

pearl'-disease' *n.* (פוירל׳־די־זיעז׳) שווינדזוכט [די דער] ביי בהמות.

pearl'-di'ver *n.* (פוירל׳־דאי׳־ווער) איינער וואס לאזט זיך ארונטער אין ים צו זוכען פערל.

pearled *a.* (פוירלד) אויסגעזעצט אדער בעציערט מיט פערל; עהנליך צו פערל: אויסגעזעצט מיט פרישטשעס: בעציערט מיט א ראנד־שנירעל. ז. *pearl-edge*.

pearl'-edge *n.* (פוירל׳־עדזש) א נעי־דרעהט ראנד־שנירעל אדער ראנד־פאדים וואס ווערט צוגענעהט צום ראנד פון שפי־צען, בענדער א. ד. ג.

pearl'-eye *n.* (פוירל׳־אי) א בעלעם אדער בעלמע אויף׳ן אויג.

pearl'-eyed *a.* (פוירל׳־איד) וואס האט א בעלעם [בעלמע] אויף׳ן אויג.

pearl'-fish *n.* (פוירל׳־פיש) א פישעלע פון די טראפישע ימים [בעזאנדערס ארום פאנאמא], וואס האלט זיך אויף אין די מושעלען פון פערל־אויסטערס.

pearl'-fish'ery *n.* (פוירל׳־פיש׳־ער־אי) פערל־פישעריי, דאס פאנגען פערל; א פערל־פישעריי [א פלאץ וואו מען פישט פערל].

pearl'-fish'ing *n.* (פוירל׳־פיש׳־אינג) פערל־פישעריי, דאס פאנגען פערל.

pearl'-gray *n.* and *a.* (פוירל׳־גריי) פערל־גרוי [א בלאסער בלוי־גרויער קא־ליר]; פון א פערל־גרויער פארב. ז. איל. *"Colors"*.

pear'liness *n.* (פויר׳־לי־נעס) פערל־דיגקייט, דאס האבען דעם אויסזעהן אדער די איינגענשאפטען פון פערל.

pear'ling *n.* (פויר׳־לינג) דאס מאכען פערל־גריץ, דאס אויסשיילען קערנער פון דער שאלעכץ; פערל־פישעריי, דאס כאפ־פען פערל אין ים; דאס מאכען רונדע אדער האלב־רונדע איינשניטע, אלס בע־ציערונג [ווי למשל, אין גלאז].

pear'ling-mill *n.* (פויר׳־לינג־מיל) א פערל־גריץ מיהל.

pearl'-oys'ter *n.* (פוירל׳־אויס׳־טער) דער פערל־אויסטער [א מין מאלוסקע פון די טראפישע ימים אין א מושעל, וואס שטעלט מיט זיך פאר צווי ניט גלייכע דעקלעך מיט אן אויערעל. אין דיעזער מושעל בילדעט זיך אויס דער בעסטער זארט פערל].

Pearl-oyster

pearl'-pow'der *n.* (פוירל׳־פאו׳־דער) פערל־פולווער, פערל־ווייס [א פודער וואס ווערט בענוצט צו מאכען שעהן און פריש דאס פנים]; א פולווער [פון ביסמוט־זאלץ], וואס ווערט בענוצט צו עמאלירען אדער גלאזירען כלים.

pearl'-sa'go *n.* (פוירל׳־סיי׳־גאו) פערל־סאגא [אן עסבארער קראכמאל־שטאף וואס ווערט געמאכט פון שטאם פון דער סאגא־פאלמע און זעהט אויס ווי קליי־נע הארטע קערנדלעך עהנליך צו פערל].

pearl'-shaped *a.* (פוירל׳־שייפט) וואס האט די פארם פון א פערל.

pearl'-shell *n.* (פוירל׳־שעל) א מושעל בעדעקט מיט פערלמוטער.

pearl'-spar *n.* (פוירל׳־ספאר) פערל־שפאט [א געוויסע פארם פון דעם מינע־ראל דאלאמיט. ז. *dolomite*].

pearl'-stitch *n.* (פוירל׳־סטיטש) א פערל־שטיך [איינע פון די האנד־אויגלעך אין שטיקעריי, ווי שפיצען, איינזאץ א. ד. ג.].

pearl'stone *n.* (פוירל׳־סטאון) דער פערלשטיין. ז. *perlite*.

pearl'-white *n.* (פוירל׳־הוואיט) א שטאף, פון וועלכען מען מאכט פאלשע פערל; פערל־פולווער, פערל־ווייס [ז. *pearl-powder*].

pear'ly *a.* (פויר׳־לי) פון פערל, פערל־דיג; פערל־פערמיג; עהנליך צו פערלמו־טער: אויסגעזעצט אדער בעשאטען מיט פערל; קלאר, ריין, שיינענד, גלאנציג.

pear'main *n.* (פעהר׳־מיין) א בארנע־עפעל [א זארט זעהר גוטע עפעל].

pear'monger *n.* (פעהר׳־מאנ־גער) איי־נער וואס האנדעלט מיט בארנעס.

pear'-shaped *a.* (פעהר׳־שייפט) בארנ־פערמיג, וואס האט די פארם פון א בארנע.

peart *a.* (פיערט) לעבעדיג, אקטיוו, גע־זונד, מונטער.

peart'ly *adv.* (פיערט׳־לי) פיהלענדיג זיך געזונד און מונטער; אויף א לעבע־דיגען, אקטיווען שטייגער.

pear'-tree *n.* (פעהר׳־טריע) א בארנ־בוים.

peas'ant *n.* (פעז׳־ענט) א פויער, א דארפסמאן; א לאנד־ארבייטער; וואס איז שייך צו א פויער; דארפיש; גראב.

peas'antlike *a.* (פעז׳־ענט־לאיק) פוי־עריש, ווי א דארפסמאן.

peas'antly *a.* (פעז׳־ענט־לי) פויעריש; וואס איז שייך צו פויערים; ווי א דארפס־מאן.

peas'antry *n.* (פעז׳־ענט־רי) פויערים, דאס פויערן־פאלק, די דארפסלייט.

peas'cod *n.* (פיעז׳־קאד) ז. *pea-pod*.

pease *n.* (פיעז) ארבעס; א זארט קליי־נע קויהלען.

pease'cod *n.* (פיעז׳־קאד) ז. *pea-pod*.

pease'-hook *n.* (פיעז׳־הוק) אן אינ־סטרומענט צו שניידען ארבעס.

pease'-meal *n.* (פיעז׳־מיעל) ארבעס־מעהל.

pease'-por'ridge *n.* (פיעז׳־פאר׳־ידזש) א קאשע פון ארבעס.

pea'-shell *n.* (פיע׳־שעל) ארבעס־שא־לעכץ, ארבעס־סטרוטשקעס, ארבעס־שויטען.

pea'-shell'er *n.* (פיע׳־שעל׳־ער) אן אינסטרומענט ארויסצונעהמען ארבעס פון די שויטען אדער סטרוטשקעס.

pea'-shoo'ter *n.* (פיע׳־שוה׳־טער) אן ארבעס־שיסער [א קינדערשעס שפיעל־צייג, וואס שיסט מיט ארבעס א. ד. ג.].

pea'-soup *n.* (פיע׳־סוהפ) ארבעס־זופ.

peat *n.* (פיעט) טארף [א הייץ־מאטעריאל וואס בילדעט זיך אויס פון איבערגעפויל־טע פלאנצען אין וואסער און אין פייכטער, זומפיגער ערד].

peat'-bed *n.* (פיעט׳־בעד) א טארף־שיכט אין דער ערד. ז. *peat*.

peat'-bog *n.* (פיעט׳־באג) א טארף־זומפ; א מאסע טארף אין א זומפיגען ארט. ז. *peat*.

peat'-char'coal *n.* (פיעט׳־טשאר׳־קאול) קויהלען פון איבערגעברענטען טארף.

peat'-coal *n.* (פיעט׳־קאול) א זארט ווייכע שטיין־קויהלען, א מין ליגניט אדער ברוין־קויהלען. ז. *lignite*.

peat'-coke *n.* (פיעט׳־קאוק) ז. *peat-charcoal*.

peat'-land *n.* (פיעט׳־לענד) טארף־לאנד [א פלאץ וואו עס געפינט זיך טארף].

peat'-moor *n.* (פיעט׳־מוהר) ז. *peat-moss*.

peat'-moss *n.* (פיעט׳־מאהס) א טארף־גרונד; א טארף־שיכט אין דער ערד; א מין מאך; מאך, פון וועלכען עס בילדעט זיך אויס טארף.

peat'-reek *n.* (פיעט׳־ריעק) טארף־רויך.

peat'-soil *n.* (פיעט׳־סאיל) א טארף־באָ־דען. ז. *peat*.

peat'y *a.* (פיעט׳־אי) טארפיג; וואס ענטהאלט טארף; עהנליך צו טארף.

pea'vey *n.* (פיע׳־ווי) א שטאנג מיט אן אייזערנעם שפיץ און מיט א קרוק אנ־צונעהמען און שלעפען קלעצער.

pea'-wee'vil *n.* (פיע׳־הוויע׳־וויל) דער ארבעס־זשוק [א קליין זשוקעל, וואס ער־נעהרט זיך מיט ארבעס].

pe'ba *n.* (פי׳־בא) דאס דרום־אמעריקא־נישע פאנצער־טהיער אדער ארמאדילא. ז. *armadillo*.

peb'ble *n.* and *v.* (פעבל) א קיזעל, א זאמד־שטיינדעל; א קרעמעל; דער בערג־קריסטאל [אזא דורכזיכטיגער מינעראל]; שיס־פולווער פון א גרויסען פארמאט; א לעדער וואס איז אויסגעארבייט אזוי, דאס עס זעהט אויס ווי בעשאטען מיט שטיינד־לעך: אויסארבייטען לעדער אזוי, אז עס זאל אויסזעהן קערנדיג אדער ווי בעשאטען מיט זאמד־שטיינדלעך.

peb'bled *a.* (פעבלד) קיזעלדיג; מיט קרעמענעס; פול מיט זאמד־שטיינדלעך.

peb'ble-leath'er *n.* (פעב׳ל־לעטה׳־ער) א לעדער וואס האט דעם אויסזעהן ווי בע־שאטען מיט קליינע זאמד־שטיינדלעך.

peb'ble-pa'ving *n.* (פעב׳ל־פיי׳־ווינג) א ברוק פון גלאטע רונדע שטיינדלעך.

peb'ble-stone *n.* (פעב׳ל־סטאון) קיזעל־שטיין.

peb'bleware *n.* (פעב׳ל־הוועהר) אן ארט וועדזשוואוד־געשיר [פאיאנס־כלים וואס זיינען געמאכט געווארען פון פער־שיעדען־קאלירטע מאטעריאלען]. ז. *Wedgwood ware*.

peb'ble-work *n.* (פעב׳ל־הוואירק) קי־זעל־ארבייט, דאס אויסלעגען מיט שטיינד־לעך.

peb'bling *n.* (פעב׳־לינג) אין לעדער־מאנופאקטור — דאס אויסארבייטען א לעדער אזוי, אז עס זאל זיין ניט גלאט, נאר שארסטקע, ווי בעשאטען מיט קליי־נע זאמד־שטיינדלעך.

peb'bling-machine' *n.* (פעב׳־לינג־מע־שין׳) אין לעדער־פאבריקאציאן — א מאשין צו מאכען א לעדער שארסטקע, ווי בעשאטען מיט קליינינקע שטיינדלעך.

peb'bly *a.* (פעב׳־לי) פול מיט קליינע שטיינדלעך.

peb'rine *n.* (פעב׳־רין) [א פעברין קראנקהייט פון זייד־ווערים, וואס ווערט פעראורזאכט דורך א געוויסען מיקראב].

pecan' *n.* (פי־קען׳) דער היקארי־נוס־בוים אדער דער פעקאן־נוסבוים [אזא אמעריקאנער נוסבוים]; דער היקארי־נוס, דער פעקאן־נוס [די פרוכט פון דיעזען בוים]. ז. *hickory*.

pec'ary *n.* (פעק׳־ע־רי) ז. *peccary*.

peccabil'ity *n.* (פעק־ע־ביל׳־אי־טי) זינדיגקייט.

pec'cable *a.* (פעק'-עבל) זינדיג.

peccadil'lo *n.* (פעק-ע-דיל'-או) א קליי־נע זינד, א לייכטע שולד.

pec'cancy *n.* (פעק'-ען-סי) א פעהלער, א חסרון, א שלעכטע אייגענשאפט; פער־דארבענהייט, שלעכטקייט, זינדיגקייט; א פערברעכען.

pec'cant *a.* (פעק'-ענט) זינדיג; פעהלער־האפט; שלעכט, פערדארבען.

pec'cantly *adv.* (פעק'-ענט-לי) אויף א זינדיגען אופן; פעהלערהאפט; פערדאר־בען.

pec'cary *n.* (פעק'-ע-רי) דער פעקארי [א ווילדער אמעריקאנער חזיר].

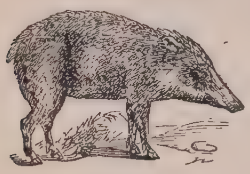

Peccary

pecca'vi (פע-קיי'-וואי) איך האב גע־זינדיגט, עס איז מיין שולד.

pec'co *n.* (פעק'-או) ז. *pekoe*

pech'blende *n.* (פעטש'-בלענד) ז. *pitchblende*

pech'urane *n.* (פעש'-יו-ריין) ז. *pitchblende*

peck *n. and v.* (פעק) 1. א פיק [מיט'ן שנאבעל]; 2. א קלאפ מיט א שפיציגען אינסטרומענט; 3. א מעסטעל [א פיער־טעל פון א בושעל, 8 קווארט]; 4. א מענ־גע; 5. פיקען, אויספיקען, אויסקלאפען [ווי למשל מיט א ברעך־אייזען].
3. I bought a **peck** of potatoes. 4. He has a **peck** of troubles these days.

peck at (פעק עט) פיקען אהן אויפהער, דאקוטשען, זיך בינדען, זיך טשעפען.
His wife is a nag. She is constantly **pecking** at him.

peck'er *n.* (פעק'-ער) א פיקער, א פוי־געל וואס פיקט; א ברעך־אייזען; קוראזש, מוטה.

peck'ing *n.* (פעק'-אינג) דאס טויטען פויגלען צילענדיג אין זיי מיט שטיינד־לעך; א ניט גוט דורכגעברענטער ציגעל.

peck'ing-bag *n.* (פעק'-אינג-בעג) א זעקעל צו האלטען שטיינדלעך, וועלכע מען ווארפט אין פויגלען, פרובירענדיג זיי צו טויטען.

peck'ish *a.* (פעק'-איש) עטוואס הונגע־ריג, האבענדיג אפעטיט.

Peck'sniffian *a.* (פעק'-סניפ-אי-ען) עהנליך צו פעקסניף, א העלד אין די־קענס'עס ווערק "מארטין טשאזלוויט"; היפאקריטיש.

pec'ten *n.* (פעק'-טען) א קאם; א קאם־עהנליכער אנוואוקס אדער קערפער־טייל.

pec'tinal *a.* (פעק'-טי-נעל) קאם־פערמיג, ווי א קאם.

pec'tinate *a.* (פעק'-טי-נייט) צייהניג ווי א קאם; קאם־עהנליך; וואס האט א קאם־עהנליכען קערפער־טייל.

pec'tinately *adv.* (פעק'-טי-נייט-לי) ווי א קאם.

pectina'tion *n.* (פעק-טי-ניי'-שאן) קאם־עהנליכקייט; עטוואס וואס איז עהנ־ליך צו א קאם; א קאם־עהנליכער אנ־וואוקס אדער קערפער־טייל; דאס זיין צו־זאמענגעשלאסען ווי צייהנער פון צוויי קא־מען.

pec'tora *n.* (פעק'-טא-רא) ברוסטען. ז. *pectus*

pec'toral *a. and n.* (פעק'-טא-רעל) וואס איז שייך צו דער ברוסט, וואס איז פערבונ־דען מיט דער ברוסט; א ברוסט־שילד; א ציערונג וואס מען טראגט אויף דער ברוסט; א אופר [וואס פארצייטיגע כהנים פלעגען טראגען]; א רפואה געגען ברוסט־קראנק־הייטען.

pec'toral arch (פעק'-טא-רעל ארטש) דער ברוסט־קאסטען געוועלב [די אקסעל־ביינער צוזאמען מיט די ביינער ביי די ריפען].

pec'toral gir'dle (פעק'-טא-רעל גוירדל) ז. *pectoral arch*

pec'torally *adv.* (פעק'-טא-רעל-אי) אין בעצוג צו דער ברוסט; אין דער לא־גע פון דער ברוסט.

pec'tus *n.* (פעק'-טאס) די ברוסט.

pec'ulate *v.* (פעק'-יו-לייט) בע'גנב'ענען; צונעהמען אנפערטרויטעס געלד אדער אנ־פערטרויטע זאכען.

pecula'tion *n.* (פעק-יו-ליי'-שאן) דאס בע'גנב'ענען, דאס צונעהמען אנפערטרוי־טעס געלד אדער אנפערטרויטע זאכען.
The treasurer of the company was guilty of **peculation**.

pec'ulator *n.* (פעק'-יו-ליי-טאר) איינער וואס בע'גנב'עט אדער נעהמט צו אנפער־טרויטעס געלד אדער אנפערטרויטע זא־כען.

pecu'liar *a. and n.* (פי-קיו'-ליאר) 1. אייגען, אייגענעלן, פערזענליך, אייגענ־טימליך, כאראקטעריסטיש; 2. בעזונדער, ספעציעל; 3. זאנדערבאר, אונגעוועהנליך; 4. עטוואס זאנדערבארעס; א זאנדערבא־רער מענש; אן אבגעזונדערטער קירכען־בעצירק מיט אן אונאבהענגיגער קירכען־פערוואלטונג; א שטאדט־בעצירק, וואס האט נאך ניט קיין גאנצע זעלבסטשטענדיגע שטאדט־פערוואלטונג, איז אבער אונאב־העגניג אין לאקאלע אנגעלעגענהייטען [פארצייטען אין שטאאט מאססאטשוזעטס, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא].
1. Adam assigned to every creature a name **peculiar** to its nature. 2. Diplomatists must possess **peculiar** tact. 3. We noticed something **peculiar** in his manner.

pecu'liar institu'tion (פי-קיו'-ליאר אינ-סטי-טיו'-שאן) נעגער־שקלאפעריי [אז אויסדרוק וועלכער פלעגט געברויכט ווערען אין די זידליכע שטאאטען פון די פעראיי־ניגטע שטאאטען אין אמעריקא פאר דער נעגער־בעפרייאונג].

pecu'liarise *v.* (פי-קיו'-ליאר-איז) ז. *peculiarize*

peculiar'ity *n.* (פי-קיו-לי-ער'-אי-טי) אייגענטימליכקייט, זאנדערבארקייט.
He can be recognized from afar by the **peculiarity** of his dress.

pecu'liarize *v.* (פי-קיו'-ליאר-איז) מא־כען אייגענטימליך, אויסזונדערען.

pecu'liarly *adv.* (פי-קיו'-ליאר-לי) אויף אן אייגענטימליכען אופן; אויף א בעזונדערען שטייגער; זאנדערבאר, אויף א זאנדערבארען אופן.

pecu'liarness *n.* (פי-קיו'-ליאר-נעס) ז. *peculiarity*

Pecu'liar Peo'ple (פי-קיו'-ליאר פיפעל) אתה בחרתנו'קעס [אידען]; אזא רעליגיעזע סעקטע אין געוויסע געגענדען פון ענגלאנד, וועלכע גלויבט, אז יעדער מענש קען זיך אליין אין איין מאמענט בע־פרייען פון זיינע זינד און דעריבער זיינען ניט נויטיג קיין גלחים אין קיין קירכען. די זעלבע סעקטע גלויבט אויך, אז אלע קראנק־הייטען קענען געהיילט ווערען דורך תפלות.

pecu'lium *n.* (פי-קיו'-לי-אם) פריוואט איינענטום.

pecu'niarily *adv.* (פי-קיו'-ני-ע-רי-לי) אין בעצוג צו געלד אדער צו געלד־אנגעלעגענהייטען.

pecu'niary *a.* (פי-קיו'-ני-ע-רי) געלט־ליך, וואס געהערט צו געלד, וואס בעשטעהט אין געלד.

pecu'niary leg'acy (פי-קיו'-ני-ע-רי לעג'-ע-סי) ירושה־געלד.

pecu'niary pen'alty (פי-קיו'-ני-ע-רי פען'-על-טי) געלד־שטראף.

pedagog'ic *a. and n.* (פעד-ע-גאדזש'-איק) פעדאגאגיש, וואס איז שייך צו קינ־דער־ערציהונג; פעדאגאגיע, די לעהרע וועגען ערציהונג.

pedagog'ical *a.* (פעד-ע-גאדזש'-אי-קעל) פעדאגאגיש, וואס איז שייך צו קינ־דער־ערציהונג.

pedagog'ically *adv.* (פעד-ע-גאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א פעדאגאגישען אופן; אין בעצוג צו פעדאגאגיע; לויט פעדאגא־גישע מעטאדען.

pedagog'ics *n.* (פעד-ע-גאדזש'-איקס) פעדאגאגיק, פעדאגאגיע, די ערציהונגס־וויסענשאפט.

ped'agogism *n.* (פעד'-ע-גאג-איזם) פעדאגאגיזם; דער כאראקטער אדער די אויפפיהרונג פון א פעדאגאג; פעדאנטיזם.

ped'agogue *n. and v.* (פעד'-ע-גאג) א פעדאגאג, אן ערציהער, א שול־לעהרער; א פעדאנט; ערציהען, אונטערריכטען.

ped'agoguish *a.* (פעד'-ע-גאג-איש) פעדאגאגיש; פעדאנטיש.

ped'agogy *n.* (פעד'-ע-גאו-דזשי) פע־דאגאגיק, פעדאגאגיע, די לעהרע וועגען ערציהונג; די ערציהונג אדער אונטערריכ־טונג פון קינדער.

ped'al *a., n. and v.* (פעד'-על) פוסיג, וואס געהערט צו א פוס; וואס איז שייך צו א פוס־עהנליכען טייל; וואס איז שייך צו א פעדאל [דער העבעל פון א מאשין, פון א פארטעפיאנא אדער פון אן אנדער עהנליכען מוזיקאלישען אינסטרומענט, וועל־כער ווערט אנגעטרעטען מיט'ן פוס אנ־צוהאלטען לענגער דעם טאן]; א פעדאל [פון א מאשין אדער מוזיקאלישען אינ־סטרומענט]; בעטרייבען דורך א פעדאל, בענוצען א פעדאל.

peda'le *n.* (פי-דיי'-לי) א טעפיך [קאוויאר] וואס ווערט אויסגעשפרייט פאר אן אלטאר; א זאמלונג פון רעליגיע־זע "אני מאמין"ס פון אלגעמיינע קירכען־ראטהען פון דער גריכיש־קאטוילישער קירך; דער פעדאל [פוס־העבעל] פון א פיאנא אדער ארגעל.

ped'alist *n.* (פעד'-על-איסט) א פיאנא־שפיעלער וואס איז זעהר געשיקט אין בע־נוצען די פעדאלען.

ped'al key (פעד'-על קיע) דער פעדאל [פוס־העבעל] פון אן ארגעל.

ped'al note (פעד'-על נאוט) א פעדאל־נאטע [א טאן אדער נאטע וואס בעקומט זיך פון אן ארגעל דורך אנטרעטען דעם פעדאל].

ped'ant *n.* (פעד'-ענט) א פעדאנט [איי־נער וואס שטעלט זיך אויף קליינע זאכען אין לערנען], א מקפיד, א מדקדק; א שול־לעהרער, א פעדאגאג.

pedan'tic *a.* (פי-דען'-טיק) פעדאנטיש, איבערטריבען פינקטליך.

pedan'tical *a.* (פי-דען'-טי-קעל) ז. *pedantic*

pedan'tically *adv.* (פי-דען'-טי-קעל-אי) אויף א פעדאנטישען אופן.

pedan'ticism *n.* (פי-דענ'-טי-סיזם) פעדאנטעריע; עטוואס פעדאנטישעס, א פעדאנטישער אויסדרוק, בעגריף א. ד. ג.

pedan'ticly *adv.* (פי-דענ'-טיק-לי) ז. *pedantically*

ped'antism *n.* (פעד'-ענ-טיזם) פעדאנ-טיזם, פעדאנטעריע, איבערטריבענע פינקט-ליכקייט.

ped'antize *v.* (פעד'-ענ-טאיז) זיין א פעדאנט, זיין א מדקדק, זיין א מקפיד; זיין איבערטריבען פינקטליך; זיך אב-שטעלען אויף קלייניגקייטען [בעזאנדערס אין לערנען].

pedantoc'racy *n.* (פעד-ענ-טאק'-רע-סי) א רעגיערונגס-סיסטעם וואס איז גע-גרינדעט אויף בוך-טעאריעס.

ped'antry *n.* (פעד'-ענ-טרי) פעדאנטע-ריע, פעדאנטיזם; איבערטריבענע פינקט-ליכקייט; דאס שטעלען זיך אויף קלייניג-קייטען אין לערנען; דאס זיין א מקפיד.

ped'ate *a.* (פעד'-אייט) וואס איז ענה-ליך צו א פוס; וואס איז געטיילט אין פינ-גער ווי א פוס [וועגען בלעטער פון געוויסע פלאנצען]; וואס האט פיס אדער פיס-עהנליכע טיילען.

ped'ate leaf (פעד'-אייט ליעף) א בלאט וואס איז געטיילט אין פינגער ווי א פוס.

Pedate Leaf

ped'ately *adv.* (פעד'-אייט-לי) אויף דעם אופן פון א פוס אדער פוס-עהנליכען טייל.

pedat'ifid *a.* (פי-דעט'-אי-פיד) אין באטאניק — וואס די אדערלעך פון בלאט זיינען געטיילט ווי פוס-פינגער, אבער דאס בלאט גופא איז נור געטיילט אין פינגער ביז צו העלפט.

pedat'inerved *a.* (פי-דעט'-אי-נורווד) וואס די אדערלעך זיינען געטיילט ווי פוס-פינגער [וועגען בלעטער].

ped'dle *v.* (פעדל) הויזירען, פעדלען, ארומטראגען סחורה איבער די הייזער; זיך בעשעפטיגען מיט קליין-קרע-מעריי; זיך אבגעבען מיט קלייניגקייטען.

ped'dler *n.* (פעד'-לער) א פעדלער, א הויזירער, א קאראבעלניק.

ped'dleress *n.* (פעד'-לער-עס) א פעד-לערקע, א הויזירערין.

ped'dlerism *n.* (פעד'-לער-איזם) קליין-קרעמעריי.

ped'dlery *n.* (פעד'-לער-אי) פעדלעריי, הויזירעריי; פעדלער-סחורות, קליינע סחורות וואס הויזירער טראגען ארום צו פערקויפען.

ped'dling *a. and n.* (פעד'-לינג) 1. קליינליך, אונבעדייטענד; 2. פעדלעריי; דאס זיין א פעדלער אדער קאראבעלניק.
2. His occupation is peddling.

ped'erast *n.* (פעד'-ע-רעסט) א פעדע-ראסט [איינער וואס בעטרייבט משכב זכור, א מאנספערזאן וואס האט אונאטיר-ליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט מע-נער, הויפטזעכליך מיט אינגלעך].

pederas'tic *a.* (פעד-ע-רעס'-טיק) פע-דעראסטיש, וואס איז שייך צו פעדעראס-טיע. ז. *pederasty*

ped'erasty *n.* (פעד'-ע-רעס-טי) פע-דעראסטיע, אוננאטירליכער געשלעכטלי-כער פערקעהר פון א מאנספערזאן מיט א מאנספערזאן, הויפטזעכליך מיט אינגלעך [משכב זכור].

pe'des *n.* (פיע'-דיעז) פיס; פיס-עהנלי-כע קערפער-טיילען. ז. *pes*

ped'estal *n. and v.* (פעד'-עס-טעל) א פעדעסטאל; א פאסטאמענט, א פוס-געשטעל פון א סטאטוע אדער בילד-זייל; אן אונטערלאגע; שטעלען אויף א פעדעס-טאל; אונטערשטיצען ווי א פעדעסטאל.

pedes'trial *a.* (פי-דעס'-טרי-על) וואס איז שייך צום פוס; וואס געהט צו פוס; וואס איז צוגעפאסט צום געהן.

pedes'trially *adv.* (פי-דעס'-טרי-על-אי) צו פוס; אזוי ווי א פוס-געהער.

pedes'trian *a. and n.* (פי-דעס'-טרי-ען) וואס געהט צו פוס; נידריג, געמיין, וואולגאר; א פוס-געהער; א פראפעסיא-נעלער פוס-געהער אדער לויפער.

pedes'trianism *n.* (פי-דעס'-טרי-ענ-איזם) די קונסט פון שנעל געהן אדער לויפען; דאס געהן צו פוס, דאס מאכען צו-פוס רייזען.

pedes'trianize *v.* (פי-דעס'-טרי-ענ-איז) געהן צו פוס, ארומרייזען צו פוס, וואנדערען.

pediat'ria *n.* (פעד-אי-עט'-רי-א) ז. *pediatrics*

pediat'ric *a.* (פעד-אי-עט'-ריק) וואס איז שייך צו קינדער-דאקטאריע.

pediatri'cian *n.* (פעד-אי-ע-טריש'-ען) ז. *pediatrist*

pediat'rics *n.* (פעד-אי-עט'-ריקס) קינ-דער-דאקטאריע, די מעדיצינישע און הי-גיענישע בעהאנדלונג פון קינדער.

pediat'rist *n.* (פעד-אי-עט'-ריסט) א קינדער-דאקטאר.

ped'iatry *n.* (פעד'-אי-עט-רי) ז. *pediatrics*

ped'icel *n.* (פעד'-אי-סעל) ז. *pedicle*

ped'icellate *a.* (פעד'-אי-סעל-אייט) וואס איז בעהעפט דורך א שטיץ-שטענ-געלע [וועגען בליהונג]. ז. *pedicle*

ped'icellated *a.* (פעד'-אי-סעל-איי-טעד) ז. *pedicellate*

pedicella'tion *n.* (פעד-אי-סע-ליי'-שאן) דאס האבען שטיץ-שטענגעלעך [וועגען בליהונג]. ז. *pedicle*

ped'icelled *a.* (פעד'-אי-סעלד) ז. *pedicellate*

ped'icle *n.* (פעד'-איקל) דאס קליינע שטיץ-שטענגעלע פון א בליהונג, מיט וועלכען זי איז בעהעפט צו דעם בלומען-שטענגעל [ביי פלאנצען, וואו מעהרע-רע בליהונגען וואקסען אויף איין שטענגעל]; א פוס-עהנליכער טייל; א פיסעל.

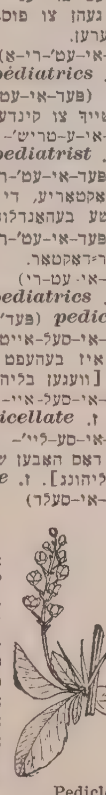
Pedicle

pedic'ular *a.* (פי-דיק'-יו-לאר) ז. *pediculous*

pedic'ulate *a.* (פי-דיק'-יו-לייט) ז. *pedicellate*

pedicula'tion *n.* (פי-דיק-יו-ליי'-שאן) לייזיגקייט, דאס זיין געפלאגט פון לייז.

Pediculi'na *n.* (פי-דיק-יו-לאי'-נא) לייז.

pedic'uline *a.* (פי-דיק'-יו-לין) לויז-עהנליך; וואס איז שייך צו לייז.

pediculo'sis *n.* (פי-דיק-יו-לא'-סיס) לייזיגקייט.

pedic'ulous *a.* (פי-דיק'-יו-לאס) לייזיג.

pedic'ulus *n.* (פי-דיק'-יו-לאס) א לויז; אין באטאניק — דאס שטיץ-שטענגעלע פון א בליהונג מיט וועלכען זי איז בע-העפט צום בלומען-שטענגעל [ביי פלאנ-צען וועלכע האבען מעהרערע בליהונגען אויף איין שטענגעל. ז. *pedicle*].

Pedic'ulus *n.* (פי-דיק'-יו-לאס) דער מין לייז.

ped'icure *n.* (פעד'-אי-קיור) די קורי-רונג אדער די אויפפאסונג פון די פיס; איינער וואס זיין ספעציאליטעט איז קו-רירען פיס.

pedif'erous *a.* (פי-דיפ'-ע-ראס) וואס האט פיס אדער פוס-עהנליכע טיילען.

ped'iform *a.* (פעד'-אי-פארם) פוס-פער-מיג, ווי א פוס.

pedig'erous *a.* (פי-דידזש'-ע-ראס) פיסיג, וואס האט פיס.

ped'igree *n.* (פעד'-אי-גריע) די אב-שטאמונג, דער שטאם, דער שטאם-צעטעל.

ped'igreed *a.* (פעד'-אי-גריעד) פון א יחוס'דיגער אבשטאמונג.

pedila'vium *n.* (פעד-אי-ליי'-ווי-אם) א רעליגיעזע צערעמאניע פון וואשען די פיס.

pedilu'vium *n.* (פעד-אי-ליו'-ווי-אם) א פוס-וואנע; דאס באדען די פיס.

Pedim'ana *n.* (פי-דימ'-ע-נא) די הענד-פיסיגע חיות [חיות וועלכע האבען הענד-עהנליכע פיס, ווי די לעמורען, די אמעריקאנער בייטעל-טהיערע א. ד. ג.].

ped'imane *a. and n.* (פעד'-אי-מיין) הענד-פיסיג [וועגען חיות וואס האבען הענד-עהנליכע פיס]; א הענד-פיסיגע חיה.

pedim'anous *a.* (פי-דימ'-ע-נאס) הענד-פיסיג [וועגען חיות וואס האבען הענד-עהנליכע פיס]. ז. *Pedimana*

ped'iment *n.* (פעד'-אי-מענט) א ציער-גיבעל [א פערציערונגס-דעקעל איבער א טהיר אדער פענסטער].

Pediment

pedimen'tal *a.* (פעד-אי-מענ'-טעל) וואס האט די פארם פון א פערציערונגס-גיבעל; וואס איז שייך צו א פערציע-רונגס-גיבעל. ז. *pediment*

ped'imented *a.* (פעד'-אי-מענ-טעד) וואס האט א פערציערונגס-גיבעל; וואס איז קאנסטרואירט אין דער פארם פון א פערציערונגס-גיבעל. ז. *pediment*

pedim'etry *n.* (פי-דימ'-עט-רי) מעס-טונג דורך שריט.

ped'ipalp *n. and a.* (פעד'-אי-פעלפ) איינער פון די פיהל-הערנדלעך פון א שפין אדער פון שפין-עהנליכע בעשעפע-נישען; א שפין וואס האט פיהל-הערנ-לעך [די פיסלעך וואס געהען ארויס פון דעם קאפ פון א שפין און וועלכע דינען איהר אנצונעהמען שפייז און אלס פיהל-ארגאנען]; וואס איז שייך צו א פיהל-הערנדעל פון א שפין אדער צו א שפין וואס האט אזעלכע הערנדלעך.

pedipal'pus *n.* (פעד-אי-פעל'-פאס) איינער פון די פיהל-הערנדלעך פון א שפין אדער פון די שפין-עהנליכע בע-שעפענישען.

ped'lar *n.* (פעד'-לער) ז. *peddler*

ped'ler *n.* (פעד'-לער) ז. *peddler*

ped'lerism *n.* (פעד'-לער-איזם) ז. *peddlerism*

ped'lery *n.* (פער'-לער-אי) ז. *peddlery*.

pedobap'tism *n.* (פיע-דא-בעפ'-טיזם) די קינדער=טויפע [ביי קריסטען].

pedobap'tist *n.* (פיע-דא-בעפ'-טיסט) אן אנהענגער פון קינדער=טויפע.

ped'omancy *n.* (פער'-א-מענ-סי) וואהרזאגונג דורך מעסטען די פוס=זוילען [די פיאטעס פון די פיס].

pedom'eter *n.* (פי-דאמ'-ע-טער) א שריט=צעהלער אדער שריט=מעסטער [אן אינסטרומענט מיט וועלכען עס ווערט געמאסטען וויפיעל שריט א פערזאן מאכט ביים געהן און לויט דעם די גרויס פון דער אבגעגאנגענער שטרעקע].

pedomet'ric *a.* (פעד-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א שריט=מעסטער; וואס איז געמאסטען דורך א שריט=מעסטער. ז. *pedometer*.

pedomet'rical *a.* (פעד-א-מעט'-רי-קעל) ז. *pedometric*.

pedomo'tive *a.* (פעד-א-מאו'-טיוו) וואס ווערט געטריבען מיט די פיס.

pedomo'tor *n.* (פעד-א-מאו'-טאר) א מאשין וואס ווערט געטריבען מיט די פיס [ווי א וועלאסיפעד, א פוס=נעה=מאשין א. ד. ג.]; די פוס=פארריכטונג אין א מעכאניזם וועלכע ווערט בעטריבען מיט די פיס [ווי די פעדאלען פון א וועלאסיפעד, פון א פוס=נעה=מאשין א. ד. ג.]; א ראלגליטש=שוה.

pedonosol'ogy *n.* (פיע-דא-נא-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קינדער=קראנקהייטען.

ped'regal *n.* (פער'-רע-געל) א פעלזיגע געגענד [בעזאנדערס אין אן ארט וואו עס געפינען זיך וואולקאנען אדער פייער=שפייענדע בערג].

pedun'cle *n.* (פי-דאנ'קל) א בלומען=שטענגעל [דאס שטענגעל אויף וועלכען עס שטיצט זיך די בליהונג פון א פלאנצע]; א פוס=עהנליכער טייל ביי א בעשעפעניש.

pedun'cled *a.* (פי-דאנ'קלד) ז. *pedunculate*.

pedun'cular *a.* (פי-דאנ'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו א בלומען=שטענגעל; וואס וואקסט אויף א בלומען=שטענגעל; וואס איז שייך צו א בויך=פיסעל פון אן אינזעקט.

pedun'culate *a.* (פי-דאנ'-קיו-לייט) וואס האט א בלומען=שטענגעל, וואס וואקסט אויף א שטענגעל.

pedun'culated *a.* (פי-דאנ'-קיו-ליי-טעד) ז. *pedunculate*.

pee *n.* (פיע) דער שפיץ פון אן אנקער=ארם וואס גראבט זיך אריין אין גרונד.

peek *v.* (פיעק) קוקען בגנבה, קוקען ווי דורך א שפאלט.

peek'-a-boo *n.* (פיעק'-ע-בוה) אזא קינדער=שפיעל אין בעהעלטעניש וואו דער וואס בעהאלט זיך בעווייזט זיך פלוצלונג און שרייט אויס "פיק=ע=בוה"; דאס בעהאלטען זיך און פלוצלונג זיך בעווייזען.

peel *v. and n.* (פיעל) שיילען, אבשיילען; ארא בציהען די הויט; פלינדרען, רויבען; זיך אבשיילען; זיך אויסטהאן [די קליידער]; האלטען אפען אדער ניט צוגעדעקט; שאלעכץ, הויט; קארע; א לאפעטקע; א ברויט=לאפעטע; דער בריי טער פלאכער טייל פון א רודער=לאפעטע; א פעסטונגס=טורם, א פעסטונג.

peeled *a.* (פיעלד) אבגעשיילט, אראבגעשיילט די הויט, די שאלעכץ אדער די קארע.

pee'ler *n.* (פיע'-לער) אן אבשיילער; א רויבער, א פלינדרערער; א פאליציסט.

peel'-house *n.* (פיעל'-האוס) א פעסטונגס=טורם, א פעסטונג.

pee'ling *n.* (פיע'-לינג) דאס אבשיילען; שאלעכץ.

peen *n. and v.* (פיען) דער שפיציגער, אבגערונדעטער אדער שארפער ענד פון דעם קעפעל פון א האמער; קלאפען מיט דיעזען ענד.

peen'-ham'mer *n.* (פיענ'-העמ'-ער) א האמער וואס דער צווייטער ענד פון קעפעל איז מיט א שארף.

peep *v. and n.* (פיעפ) 1. זיך אנפאנגען בעווייזען אדער ארויסצוזעהן; אנפאנגען ארויסצושפראצען; 2. קוקען בגנבה, אריינקוקען ווי דורך א שפאלט; 3. פיפטשען [ווי א יונג פויגעלע]; ריידען מיט א פיפטש; 4. א בגנבה'דיגער קוק, א קוק דורך א שפאלט; 5. דאס אויפברעכען אויף טאג; 6. א שפאלט דורך וועלכען מען קען קוים דורכקוקען; 7. א פיפטש [ווי פון א יונגען פויגעלע].

1. The flowers **peep** from the ground. 2. The child **peeps** in at the door. 5. We were waiting for the **peep** of the day. 7. I heard the **peep** of the young birds.

peep'-bo *n.* (פיעפ'-באו) אזא שפיעל אין בעהעלטעניש. ז. *peek-a-boo*.

pee'per *n.* (פיע'-פער) איינער וואס קוקט בגנבה, איינער וואס קוקט נאך בעהאלטענערהייד; א נייגעריגער מענש; אן אויג; א היהנדעלע ערשט פון איי; א פיפטשענד פויגעלע.

peep'-eye *n.* (פיעפ'-אי) ז. *bo-peep*.

peep'-hole *n.* (פיעפ'-האול) א קוק=לאך.

pee'ping-hole *n.* (פיע'-פינג-האול) ז. *peep-hole*.

pee'ping Tom (פיע'-פינג טאם) א נייגעריגער מענש, איינער וואס וויל אלעס זעהן.

Peep-o'-day' Boy (פיעפ-א-דיי' באי) א מיטגליעד פון א געוויסער פראטעסטאנטישער סעקטע אמאל אין נארד=אירלאנד [אונגעפעהר אין די יאהרען 1784—95].

peep'-show *n.* (פיעפ'-שאו) א קוק=קאסטען [אזא קאסטען אין וועלכען עס ווערען געצייגט בילדער דורך א פערגרעסערונגס=גלאז].

pee'pul *n.* (פיע'-פאל) דער הייליגער פייגען=בוים, דער געצען=בוים אין אינדיען.

pee'py *a.* (פיע'-פי) שלעפריג, פערשלאפען.

peer *v. and n.* (פיער) דורכדרינגען מיט'ן בליק, שארף אריינקוקען; ערשיינען; א גלייכען; א חבר, א קאמעראד; א פער [אן אדעל=טיטול].

peer'age *n.* (פיער'-עדזש) די ווירדע פון א פער; די פערס, די אדעל=לייט, די פני.

Peer'age *n.* (פיער'-עדזש) א בוך וואס ענטהאלט די היסטארישע איינצעלהייטען און אבשטאמונגען פון די פערס [אדעליגע אין ענגלאנד].

peer'ess *n.* (פיער'-עס) די פרוי פון א פער, א פרוי פון העכערען אדעל.

peer'ie *n.* (פיער'-אי) אזא דריידעל וואס מען בריינגט אין בעוועגונג מיט דער הילף פון א שטריקעל.

peer'less *a.* (פיער'-לעס) וואס האט קיין גלייכען.

As an orator he is **peerless** in this country.

peer'lessly *adv.* (פיער'-לעס-לי) אונפערגלייכליך; ניט האבענדיג קיין גלייכען.

peer'lessness *n.* (פיער'-לעס-נעס) אונפערגלייכליכקייט.

peer'y *a. and n.* (פיער'-אי) שארף אנקוקענדיג, דורכדרינגענדיג מיט'ן בליק; נייגעריג; אזא דריידעל וואס מען בריינגט אין בעוועגונג מיט דער הילף פון א שטריקעל.

pee'vish *a.* (פיע'-וויש) פערדריסליך, בייז, אנגעכמורעט; קאפריזנע.

pee'vishly *adv.* (פיע'-וויש-לי) אויף אן אנגעכמורעטען, בייזליכען אדער קאפריזנעם אופן.

pee'vishness *n.* (פיע'-וויש-נעס) פערדריסליכקייט, בייזקייט; קאפריזנעקייט.

pee'wit *n.* (פיע'-הוויט) ז. *pewit*.

peg *n. and v.* (פעג) א טשוועקעל אדער שטיפט [ווי די, מיט וועלכע מען שלאגט צו א פאדעשווע אדער זויל פון א שוך]; דער ווירבעל אדער דער שליסעל פון א סטרונעס=אינסטרומענט [איינס פון די העלצלעך מיט וועלכע מען ציהט אן די סטרונעס פון א פיעדעל, וויאלין טשעלא א. ד. ג.]; א פלעקעל פון האלץ אדער מעטאל וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען [ווי אין מאשינעריע, מעכאניזמען, ווערק=צייג א. ד. ג.]; א קלאמער פעסטצוהאלטען וועש אויף א שטריק; דאס פלעקעל וואס ווערט אריינגעשלאגען אין דער ערד צו בעפעסטיגען אביידעל אדער געצעלט; דער פוס, דער טראט; א קלאפ, א זעץ; א געטראנק פון סאדעוואסער מיט שנאפס; אריינשלאגען שטיפטען אדער טשוועקלעך; בעפעסטיגען מיט פלעקלעך; אנהאלטען דעם פרייז פון א געוויסער סחורה [קויפענדיג אדער פערקויפענדיג די גאנצע מאסע מיט אמאל, כדי ניט צו דערלאזען, אז אנדערע זאלען אויפהויבען אדער ארונטערשניידען דעם פרייז]; פארטזעצען מיט עקשנות א געוויסע טהעטיגקייט.

peg along' (פעג ע-לאהנג') בעשטעהן מיט עקשנות אויף א געוויסער טהעטיגקייט; טיכטיג ארבייטען אין עפעס.

Peg'asus *n.* (פעג'-ע-סאס) אין דער אלט=גריכישער מיטאלאגיע — פעגאזוס, דאס פערד מיט פליגלען, וואס טראגט אויף זיך די מוזען און איז דער קוואל פון פאעטישער בעגייסטערונג; אין אסטראנאמיע — א געוויסע צוזאמענשטעלונג פון שטערען.

Pegasus

peg away' (פעג ע-הוויי') ז. *peg along*.

peg'-cut'ter *n.* (פעג'-קאט'-ער) א מאשין צום שניידען הילצערנע טשוועקלעך.

peg'ger *n.* (פעג'-ער) איינער וואס בעפעסטיגט מיט טשוועקלעך אדער פלעקלעך; א מאשין וואס שלאגט אריין טשוועקלעך אין א שוך.

peg'ging *n.* (פעג'-אינג) דאס אנשלאגען

טשוועקעס; הילצערנע נעגעל; דאס שלאָגען, דאס קלאפּען.

peg'ging-awl *n.* (פעג'-אינג-אהל) א קורצע שוסטער-אהל צו מאכען לעכער אין א זויל [פּאדעשווע] אום ארייצושלאָגען די הילצערנע טשוועקלעך.

peg'ging-jack *n.* (פעג'-אינג-דזשעק) אן אפּאראט צו האלטען דעם שוך אין א בעשטימטער לאגע בעת מען בעשלאָגט די זויל מיט טשוועקעס.

peg'ging-machine' *n.* (פעג'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס שלאָגט אריין טשוועקלעך אין א שוך.

peg'gy *a. and n.* (פעג'-אי) ווי א פּלעקעל; אזא זינג-פויגעלע [ז. *warbler*].

peg'-joint *n.* (פעג'-דזשאינט) ז. *gomphosis*.

peg'-lad'der *n.* (פעג'-לעד'-ער) א שטאנגען-לייטער [אזא לייטער וואס בעשטעהט פון איין שטאנג, פון וועלכען עס שטארצען ארויס פּלעקלעך].

peg'-leg *n.* (פעג'-לעג) א פּראָסטער הילצערנער פוס; איינער וועלכער געהט אויף א הילצערנעם פוס.

peg'matite *n.* (פעג'-מע-טאיט) פּעגמאטיט [א פּראָסטער זארט גראניט-שטיין].

peg on (פעג אן) פּארט-ציהען ווייטער; פּארט-זעצען מיט אנשטרענגונג.

peg out (פעג אוט) שטארבען; געווינען דעם לעצטען פּונקט אין ענגלישען קארטען-שפּיעל "קריבעדזש". ז. *cribbage*.

peg'-strip *n.* (פעג'-סטריפּ) אין שוך-פאבריקען — א צוזאמענגעראָלטער הילצערנער באנד, פון וועלכען די מאשין שניידט אב טשוועקלעך און שלאָגט זיי אריין אין זויל פון שוך.

peg'-top *n. and a.* (פעג'-טאפּ) א הילצערן דריידעל אדער קרייזעל אין דער פארם פון א בארנע מיט אן אייזערנעם שפּיץ; ענליך צו א דריידעל.

peg'tops *n.* (פעג'-טאפּס) א זארט הויזען זעהר ברייט פון אויבען און שמאָל פון אונטען.

pehtun'tse *n.* (פע-טאנ'-טסע) א מין פּארצעליין-ליים וואס די כינעזער מאכען פון צופּאלענעם גראניט.

peignoir' *n.* (פע-נואר') א פּעניואר, א פרויען-מארגען-קלייד פון לייכטען שטאָף.

peiram'eter *n.* (פאי-רעמ'-ע-טער) ז. *pirameter*.

peiras'tic *a.* (פאי-רעס'-טיק) וואס פּרובירט; וואס מאכט א פּערזוך.

pejora'tion *n.* (פי-דזשא-ריי'-שאן) די פערדארבונג; דאס ווערען ערגער; די ארונטערזעצונג פון ווערטה; דאס מאכען וועניגער בעדייטענד.

pe'jorative *a. and n.* (פי'-דזשא-רע-טיוו) פערדארבענד; מאכענד אדער ווערענד ערגער; אין גראמאטיק — א ווארט, וואס ערנידריגט דעם ווערטה פון עפּעס אדער אימיצען [ווי למשל, "פּאָליטיקא-" פון "פּאָליטיקער", "גראמען-מאכער" פון "פּאָעט" א. ד. ג.].

pe'joratively *adv.* (פי'-דזשא-רע-טיוו-לי) אויף א פערדארבענדען אדער ערנידריגענדען אופן.

pejor'ity *n.* (פי-דזשאר'-אי-טי) ז. *pejoration*.

pek'an *n.* (פעק'-ען) דער קאנאדער מארדער [א קליינע רויב-חיה ענליך צו א טכויר אדער וועשעק פון צפון-אמעריקא. האלט זיך מייסטענס אויף ביימער].

pe'koe *n.* (פי'-קאו) די פּעקאָ-טהעע [דער בעסטער זארט שווארצע טהעע].

pel *n.* (פעל) א שטעקען, מיט וועלכען מען פּראקטיצירט די פעכט-קונסט.

pelade' *n.* (פע לאד') א מין הויט-קראנקהייט, ביי וועלכער די האר פאלען אויס קרייזענווייז.

pel'age *n.* (פעל'-עדזש) די האר, די וואל, דאס פוטער אדער פעלץ פון חיות.

pela'gian *a. and n.* (פי-ליי'-דזשי-ען) וואס איז שייך צום ים; אקעאניש; וואס געפינט זיך אין טיעפען וואסער פון ים; א חיה, וואס לעבט אין טיעפען וואסער פון ים.

Pela'gian *a. and n.* (פי-ליי'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו פעלאגיאניזם; א נאכפאלגער פון פעלאגיאניזם. ז. *Pelagianism*.

Pela'gianism *n.* (פי-ליי'-דזשי-ען-איזם) פעלאגיאניזם, די לעהרען פון פעלאגיוס [א בריטישער מאנאך, וואס האט געלעבט אין 5טען יאהרהונדערט] און זיינע נאכפאלגער. די לעהרען זיינען בעשטאנען אין דעם, אז דער מענש ווערט ניט געבוירען מיט אן אינערליכער טבע צו זינדיגען און קען אליין זוכה זיין צו גליקזעליגקייט אדאנק זיין פרייער בחירה און אהן דער אריינמישונג פון געטליכער השפעה. דעריבער איז דאס טויפען קליינע קינדער אן איבריגע זאך.

pelag'ic *a.* (פי-לעדזש'-איק) וואס איז שייך צום ים; אקעאניש; וואס געפינט זיך טיעף אין ים [וועגען חיות און פלאנצען].

pela'gra *n.* (פע-ליי'-גרא) ז. *pellagra*.

pel'amis *n.* (פעל'-ע-מיס) א קליינער זארט טהונפיש אדער סקומבריא.

Pelas'gi *n.* (פי-לעס'-דזשי) די פעלאזגען, אן אוראלטע ראסע, וועלכע האט בעוואהנט גריכענלאנד און איז שפעטער בעזיגט געווארען פון די העלענען אדער גריכען.

Pelas'gic ar'chitecture (פי-לעס'-דזשיק אר'-קי-טעק-טשור) די פעלאזגיישע ארכיטעקטור, די פארצייטיגע גריכישע ארכיטעקטור [פון גרויסע, ניט געהובעלטע שטיינער, צונויפגעלעגט אהן צעמענט].

Pelas'gic build'ing (פי-לעס'-דזשיק בילד'-אינג) ז. *Pelasgic architecture*.

pel'ecoid *n.* (פעל'-ע-קאיד) א געאמעטרישע פיגור אין דער פארם פון א העקעל מיט צוויי קאנוועקסע און צוויי קאנקאווע קוואדראטען אדער פיערטעל-קרייזען.

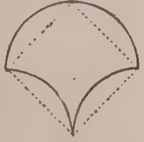

Pelecoid

pel'erine *n.* (פעל'-ע-רין) א פעלערינע, א קורצער אויבערשטער פרויען-מאנטעל אהן ארבעל, וואס פערשפּילעט זיך ביים האלז און הענגט איבער די אקסלען.

pelf *n.* (פעלף) געלד, רייכטום; פערפלוכטעס געלד [ז. *filthy lucre*].

pel'ican *n.* (פעל'-אי-קען) דער פעליקאן אדער קראפּ-גאנז [א גרויסער שווים-פויגעל מיט א לאנגען און ברייטען שנאבעל, אונטער וועלכען עס הענגט אראב א מין זעקעל, וואו ער האלט די פיש וואס ער כאפּט]; א כעמיש דיסטילירגלאז מיט צוויי נעזלעך, וואס שטארצען ארויס פון ביידע זייטען און בויגען זיך אויס אזוי, דאס זייערע ענדען געהען אריין צוריק אין מיטען פון דער קאלבע; ביי דענטיסטען אדער צייהן-דאקטוירים — א מין צווייגעל אדויסצורייסען צייהנער; א מין קרוק וואס האט די פארם פון א פעליקאן-שנאבעל.

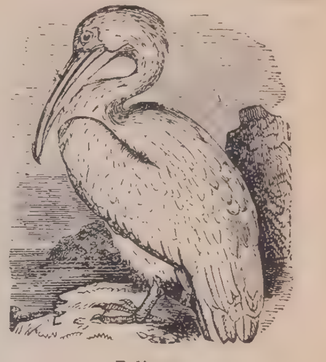

Pelican

Pel'ican State (פעל'-אי-קען סטייט) דער שטאאט לואיזיאנא [א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

pel'icanry *n.* (פעל'-אי-קען-רי) א פלאץ, וואו עס האלטען זיך אויף פעליקאנען. ז. *pelican*.

pel'icoid *n.* (פעל'-אי-קאיד) ז. *pelecoid*.

pelicom'eter *n.* (פעל-אי-קאמ'-ע-טער) ז. *pelvimeter*.

pel'iom *n.* (פעל'-אי-אם) דער פעליאם אדער יאליט [א מין מינעראל]. ז. *iolite*.

pelisse' *n.* (פע-ליס') א פעלץ, א פוטער; א לאנגער זיידענער פרויען-מאנטעל.

pelis'son *n.* (פע-לי'-סאן) ז. *pelisse*.

pell *n.* (פעל) א פעל, א הויט; א פּארמעטענע מגילה.

pell'age *n.* (פעל'-עדזש) שטייערען וואס מען צאהלט פאר פעל אדער לעדער.

pella'gra *n.* (פע-ליי'-גרא) פעלאגרא אדער מאילענדישע רויז [א קראנקהייט וואס איז פערשפּרייט אין די דרום-לענדער פון אייראפּא און נעהמט זיך — ווי מען מיינט — פון ברויכען אין עסען פערדארבענע קוקירוזע. ביים קראנקען שיילט זיך אב די הויט פון די הענד און פּיס, דער מאגען ווערט פערדארבען, די אויגען ווערען אויפגעפלאמט און אפט ווערט מען משוגע].

pella'grin *n.* (פע-ליי'-גרין) איינער וואס ליידט פון פעלאגרא. ז. *pellagra*.

pella'grous *a.* (פע-ליי'-גראס) וואס איז שייך צו פעלאגרא; וואס ליידט פון פעלאגרא. ז. *pellagra*.

pel'let *n. and v.* (פעל'-עט) א קייקעלע, א קיילכעלע; א שראט, א שרעטעל; מאכען קייקעלעך.

pel'licle *n.* (פעל'-איקל) א דינע פעל אדער הויט; א הייטעל.

pel'litory *n.* (פעל'-אי-טא-רי) וואנד-קרויט [א מין גראז-ארטיגע קוסטעס, וואס וואקסען אויף די ווענד פון אלטע חורבות].

pell'-mell' *adv., a., n. and v.* (פעל'-מעל') אונטעראיינאנדער, אבי-ווי, צומישט, צוווארפען, אין אונארדנונג; אין ווילדער איילעניש; טומעלדיג; א געמיש; אן אנווארפונג; אנגווארפען אין אונארדנונג.

pellu'cid *a.* (פע-ליו'-סיד) דורכזיכטיג, קלאר, העל.

pellucid'ity *n.* (פעל יו-סיד'-אי-טי) דורכזיכטיגקייט, קלארקייט, העלקייט.

pellu'cidness *n.* (פע-ליו'-סיד-נעס) ז. *pellucidity*.

pel'ma *n.* (פעל'-מא) דער זוויל אדער פאדעשווע פון פוס.

Peloponne'sian *a. and n.* (פעל-א-פא-ני'-סי-ען) וואס איז שייך צו פעלאפאנעס [דער דרום-האלב-אינזעל פון גריכענלאנד]; א געבארענער אדער אן איינוואוינער פון פעלאפאנעס.

pelo'ria *n.* (פי-לאו'-רי-א) אין באטאניק — אן אוננארמאלער צושטאנד פון א פלאנצע, ווען איהר בלום ווייזט אויס ווי רעגולאר געבויט, כאטש אין געוועהנליכען צושטאנד איז זי ניט רעגולאר.

pelt *v. and n.* (פעלט) פאלען מיט אבקלאפ [ווי דאס פאלען פון רעגען אדער האגעל]; בעווארפען, בעהאגלען מיט שטיינער, שנעע-באלען א. ז. וו.]; לויפען געשווינד אהן אן אבשטעל; א קלאפ אדער שטויס פון אן אראבגעפאלענער זאך; א פעל פון א חיה מיט איהרע האר, דער פעלץ; א פויגעל וואס איז געטויטעט געווארען פון א יאסטרעב אדער פאלק-פויגעל; א ווייכער לעדער צו בעציהען א טינט-קישעלע [דאס קישעלע אויף וועלכען מען דריקט אן א שטעמפעל אום עס אבצודריקען אויף פאפיער].

pelt along' (פעלט ע-לאהנג') איילען זיך פארווערטס; לויפען געשווינד.
The horses **pelted along** at a fine pace.

pel'tate *a.* (פעל'-טייט) שילד-פערמיג; אין באטאניק — ביי וועלכער דאס בלאט איז צוגעוואקסען צום שטענגעל פון מיטען.

pel'tated *a.* (פעל'-טיי-טער) ז. *peltate*.

pel'tate leaf (פעל'-טייט ליעף) א שילד-פערמיג בלאט [א בלאט, וואס איז צוגעוואקסען צום שטענגעל ניט ביים ראנד, נור אין מיטען].

pel'tately *adv.* (פעל'-טייט-לי) אויף א שילד-פערמיגען אופן.

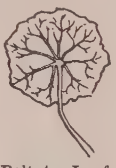
Peltate Leaf

pel'ter *n.* (פעל'-טער) איינער וואס ווארפט עפעס אדער פאלט אויף עפעס מיט א קלאפ; א שלאקס-רעגען אדער האגעל; א האגעל פון געווארפענע זאכען [ווי פון שטיינער, שנעע-באלען א. ז. וו.]; אן אויסברוך פון צארן; א פעל-הענדלער; א קארגער יונג, א קמצן; א נאר, א דומקאפ.

pel'ting *n. and a.* (פעל'-טינג) דאס קלאפען מיט דראבנע קלעפ [ווי עס קלאפט א האגעל]; דאס בעווארפען [מיט שטיינער, שנעע-באלען א. ז. וו.]; וואס קלאפט זיך אב; וואס פאלט אראב מיט א קלאפעריי.

pel'ting show'er (פעל'-טינג שאו'-ער) א גוס-רעגען.

pelt'monger *n.* (פעלט'-מאנ-גער) א פעלץ-הענדלער, א פעל-הענדלער, א הענדלער פון רויכווארג.

pelt off (פעלט אף) אבטראגען זיך; מאכען ויברח.

pelt'-rot *n.* (פעלט'-ראט) א קראנקהייט ביי שעפסען, ביי וועלכער עס קריכט אויס ביי זיי די וואל.

pel'try *n.* (פעל'-טרי) פעלצווארג, רויכווארג; א פעל [צוזאמען מיט די האר], א פעלץ.

pelt'-wool *n.* (פעלט'-הוואול) די וואל פון אן אבגעשונדענער פעל פון א שעפס.

pe'lu *n.* (פי'-ליו) א קליין דרום-אמעריקאניש ביימעל מיט זעהר הארטען האלץ וואס ווערט געברויכט צו מאכען רעדער א. ד. ג.

pel'vic *a.* (פעל'-וויק) וואס געהערט צום בעקען [טאז]. ז. *pelvis*.

pel'vic re'gion (פעל'-וויק רי'-דזשאן) דאס ארט אין בויך וואס עס פארנעהמט דער בעקען [טאז].

pel'viform *a.* (פעל'-ווי-פארם) וואס איז ענליך צום בעקען [טאז]. ז. *pelvis*.

pelvim'eter *n.* (פעל-ווימ'-ע-טער) דער בעקען-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם בעקען פון קערפער].

pelvim'etry *n.* (פעל-ווימ'-עט-רי) דאס מעסטען דעם בעקען [טאז] פון קערפער.

pel'vis *n.* (פעל'-וויס) דער בעקען אדער טאז [דער אונטערשטער טייל פון רוקען-ביין מיט די ברייטע זייטיגע ביינער, וועלכע בילדען אויס די היפטען פון קערפער].

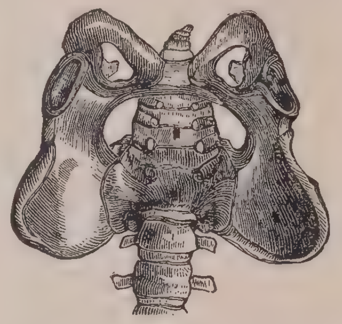
Pelvis

pem'ican *n.* (פעמ'-אי-קען) ז. *pemmican*.

pem'mican *n.* (פעמ'-אי-קען) ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער — א מאכל פון געטרוקענטע שטיקלעך הירשען-פלייש, אריינגעלעגט אין טייג מיט שמאלץ און געפרעסט ווי לאטקעס; אן ענליכער מאכל פון פלייש מיט געטריקענטע פרוכטען.

pen *n. and v.* (פען) 1. א פעדער [פון עק אדער פון די פליגלען פון א פויגעל]; 2. א שרייב-פעדער, א פען; 3. א מענש מיט א פען, א שרייבער; 4. די ארט פון שרייבען; דער סטיל; 5. אן ארומגעצאמטער פלאץ, וואו מען פארטרייבט שעפסען, חזירים א. ד. ג.; א היהנער-שטאל; 6. א תפיסה; 7. א קליין זומער-הייזעל אין די יאמאיקא-בערג; 8. א "זי"-שוואן; 9. שרייבען; 10. איינשליסען אין א שמאלען ארומגעצאמטען פלאץ; איינשפארען.
1. The **pens** of a swan are as white as ivory. 2. I need a **pen** to write the letter. 3. The learned **pens** are often merciless in their fury. 4. He has a sharp **pen**. 6. We have him in a **pen**; he cannot escape us.

pe'nal *a.* (פי'-נעל) שטראפליך; וואס איז שייך צו שטראף; וואס דארף בעשטראפט ווערען; וואס דיענט אלס א שטראף; וואס ענטהאלט שטראפען.

pen'al code (פי'-נעל קאוד) דאס שטראף-געזעץ [א קאדעקס אדער א סיסטעם פון געזעצען בנוגע צו פערברעכענס און בעשטראפונג].

pe'nalise *v.* (פי'-נעל-איז) ז. *penalize*.

penal'ity *n.* (פי-נעל'-אי-טי) שטראפ-בארקייט; שטראפליכקייט.

pe'nalize *v.* (פי'-נעל-איז) ארויפלעגען א שטראף; אונטערווארפען אונטער א שטראף.

pe'nal laws (פי'-נעל לאהז) שטראף-געזעצען [געזעצען, וועלכע פערבאטען געוויסע טהאטען און בעשטימען די שטראף פאר ניט פאלגען זיי].

pe'nally *adv.* (פי'-נעל-אי) אויף א שטראפליכען שטייגער.

penal'ogist *n.* (פי-נעל'-א-דזשיסט) ז. *penologist*.

pe'nal ser'vitude (פי'-נעל סיור'-ווי-טיוד) צוואנגס-ארבייט; קאטארזשנע ארבייט.

pe'nal stat'utes (פי'-נעל סטעטש'-יוטס) סטאטוטען וואס האבען דעם כאראקטער פון שטראף-געזעצען.

pe'nal sum (פי'-נעל סאם) די שטראף-סומע פאר ניט ערפילען א געוויסע התחיבות.

pen'alty *n.* (פענ'-על-טי) א שטראף; שטראף-געלד; די בעשטראפונג אדער דער היזק וואס מען ליידט פאר ניט ערפילען א געוויסע פערפליכטונג.

pen'ance *n. and v.* (פענ'-ענס) תשובה; חרטה; די עפיטימיע [די בעשטראפונג וואס א גלח לעגט ארויף אויף איינעם, וועלכער איז זיך מתודה אויף זיינע זינד, ווי תעניתים, סגופים א. ד. ג.]; ארויפלעגען אן עפיטימיע.

pen'ancer *n.* (פענ'-ענ-סער) איינער וואס טהוט תשובה, א בעל-תשובה.

pen'-and-ink' *a.* (פענ'-ענד-אינק') 1. געמאכט מיט טינט און פעדער; 2. געשריבען ליטעראריש.
1. He made some beautiful **pen-and-ink** drawings.

penan'nular *a.* (פי-נענ'-יו-לאר) וואס איז כמעט אזוי קייילעכדיג ווי א רינג.

Pena'tes *n.* (פי-ניי'-טיז) די פענאטען [די קליינע הויז-געטער אדער הויז-געטער פון אלטען רוים]. ז. *Lares*.

pen'-case *n.* (פענ'-קייס) א פענאל, א קעסטעלע צו האלטען פעדערען [פענעס].

pence *n.* (פענס) פענים [אזעלכע ענגלישע מטבעות]. ז. *penny*.

pence'-ta'ble *n.* (פענס'-טיי'-בל) א טאבעלע, לויט וועלכער מען קען לייכט אויסרעכענען וויפיעל פענים עס געפינט זיך אין א געוויסער סומע פון פונטען און שילינגען [ענגליש געלד].

penchant' *n.* (פאנ-שאן') א שטארקע נייגונג; דאס ליבען גאר עפעס.
He has a **penchant** for red ties.

pen'cil *n. and v.* (פענ'-סיל) א בליי-שטיפט, א בלייפעדער; א פינזעל; מאלעריי-קונסט; דאס מאלען מיט א פינזעל; דאס שרייבען מיט א בליישטיפט; אין אפטיק — א בינטעל שטראהלען, וואס געהען ארויס פון אדער קאנצענטרירען זיך אין איין פונקט; אין געאמעטריע — א פיגור, וואס בילדעט זיך אויס פון פיעל ליניען, וועלכע גיהען ארויס פון איין פונקט; א בינטעל האר אדער פעדערען [ענליך צו א פינזעל]; מאלען, צייכענען; שרייבען מיט א בליישטיפט.

pen'cil-case *n.* (פענ'-סיל-קייס) א בליישטיפט-האלטער.

pen'cil-com'pass *n.* (פענ'-סיל-קאמ'-פעס) א צירקעל, ביי וועלכען אין איין ענד איז אריינגעשטעלט א בליישטיפט.

pen'ciled *a.* (פענ'-סילד) געצייכענט אדער בעדעקט מיט דינע ליניען; וואס האט א פינזעל-ענליכען בינטעל האר, פעדערען א. ז. וו. [וועגען פלאנצען און חיות]; וואס איז ענליך צו א בינטעל שטראהלען.

pen'ciliform *a.* (פענ'-סיל-אי-פארם) וואס האט די פארם אדער דעם אויסזעהן פון א פינזעל [ווי א בינטעל שטראהלען].

pen'ciling *n.* (פענ'-סיל-אינג) צייכענס וואס זיינען געמאכט מיט א בליישטיפט אדער ווי מיט א בליישטיפט; א צייכנונג ווי מיט דינע בליישטיפט=ליניען [ווי אויף געוויסע בלומען אדער אויף פעדערען פון געוויסע פויגלען]; א צייכנונג, א סקיצע.

pen'cilled *a.* (פענ'-סילד) ז. *penciled*

pen'cilling *n.* (פענ'-סיל-אינג) ז. *penciling*

pen'cil-shaped *a.* (פענ'-סיל-שייפט) פינזעל=פערמיג, פינזעל=ארטיג, ווי א פינזעל.

pen'cil-sharp'ener *n.* (פענ'-סיל-שארפ'-נער) א פארריכטונג צו פערשפיצען אדער אנצושארפען א בליישטיפט.

pen'cil-sketch *n.* (פענ'-סיל-סקעטש) א צייכנונג אדער סקיצירונג מיט א בליישטיפט.

pen'cil-vase *n.* (פענ'-סיל-וויים) א פינזעל=וואזע [א וואזע, וואו די כינעזער און יאפאנעזער האלטען זייערע שרייב=פינזלען].

pen'craft *n.* (פענ'-קרעפט) די קונסט פון שרייבען; שרייבערשאפט.

pen'-cut'ter *n.* (פענ'-קאט'-ער) איינער וואס מאכט, פערשניצט אדער בעשניידט פענעס.

pend *v.* (פענד) הענגען ווי אויף א וואג=שאל, זיין נאך ניט ענטשלאסען, ווארטען אויף א שלום.

pen'dant *n. and a.* (פענ'-דענט) א הענג=ציערונג [ווי א מעדאליאן וואס הענגט אראב פון א האלז=באנד אדער א פעריל וואס הענגט אראב פון אן אויער=רינגעל א. ד. ג.]; א הענג=לייכטער; א צוגעגעבענע זאך; א פערציערונג אדער בילד וואס איז געמאכט געווארען אלס א צוגעגעבענע זאך אדער אלס א פאר צו אן אנדער פערציערונג אדער בילד; — אין ארכיטעקטור אן ארנאמענט וואס זעהט אוים ווי ער הענגט אראב פון סטעליע אדער פון וואנד [ז. איל.]; אראבהענגענד.

Pendant

pen'dence *n.* (פענ'-דענס) דער אבהאנג, דער בארג=אראב, משופע'דינקייט.

pen'dency *n.* (פענ'-דענ-סי) דער דויער פון א פראצעס; די צייט ווען עטוואס איז נאך ניט ענטשיעדען.

We must be patient during the **pendency** of our suit.

pen'dent *a. and n.* (פענ'-דענט) הענגענד; פארשפרינגענד, וואס גיט זיך ארוים, וואס שטעהט אב; א הענג=ציערונג; א הענג=לייכטער; א צוגעגעבענע זאך: אן ארנאמענט וואס זעהט אוים, ווי ער וואלט אראבגעהאנגען ז. *pendant*

penden'te li'te (פענ-דענ'-טי לאי'-טי) כל זמן עס דויערט דער געריכטס=פראצעס.

penden'tive *n.* (פענ-דענ'-טיוו) אין ארכיטעקטור — דער געוועלב=צוויקעל [איינע פון די דריי האלב=רונדע ארקען, וועלכע געהען ארוים פון די זייט=זיילען פון א געביידע און בילדען אוים דעם דאם אדער קופאל].

a. a. a. Pendentives

pen'dently *adv.* (פענ'-דענט-לי) אין א הענגענדיגען אופן. ז. *pendant*

pen'ding *a. and prep.* (פענ'-דינג) וואס איז געבליבען נאך אונענטשיעדען; וואס איז נאך ניט בעשטימט; כל זמן, ווייל.

pendrag'on *n.* (פענ-דרעג'-אן) א הויפט=פיהרער, א גענעראליסימוס.

pen'-draw'ing *n.* (פענ'-דראה'-אינג) א פעדער=צייכנונג [א צייכנונג וואס ווערט געמאכט מיט א פעדער].

pen'-dri'ver *n.* (פענ'-דראי'-ווער) א שמירער, איינער וואס שרייבט זעהר פיעל.

pen'-dri'ving *n.* (פענ'-דראי'-ווינג) שמירעריי, דאס שרייבען זעהר פיעל.

pen'dular *a.* (פענ'-דיו-לאר) וואס איז שייך צו א פענדעל אדער א פערפענדיקעל; ווי פון א פענדעל.

pen'dulate *v.* (פענ'-דיו-לייט) הענגען, שווינגען אדער שוועבען ווי א פענדעל אדער פערפענדיקעל.

pen'dulent *a.* (פענ'-דיו-לענט) שוועבענד, שווינגענד, הענגענד.

pen'duline *a. and n.* (פענ'-דיו-לין) הענגענד [ווי א פויגעל=נעסט]; בויענדיג א הענגענדע נעסט; א מין מייזע אדער סיניצא [ז. *titmouse*].

pendulos'ity *n.* (פענ-דיו-לאס'-אי-טי) דאס אראבהענגען.

pen'dulous *a.* (פענ'-דיו-לאס) הענגענד; שוועבענד, שווינגענד; צווייפעלהאפט, אונגעוויס, אונבעשטימט, אונבעשלאסען.

pen'dulously *adv.* (פענ'-דיו-לאס-לי) הענגענדיג; שווינגענדיג, שוועבענדיג.

pen'dulousness *n.* (פענ'-דיו-לאס-נעס) ז. *pendulosity*

pen'dulum *n.* (פענ'-דיו-לאם) א פענדעל, א פערפענדיקעל [ווי פון א זייגער]; עטוואס וואס הענגט אראב פריי און קען שווינגען.

pen'dulum-wire *n.* (פענ'-דיו-לאם-הוואיר) דראט אויף וועלכען מען הענגט אויף דעם פערפענדיקעל פון א זייגער.

penes *n.* (פיע'-ניעז) פעניסעס [מענ=ליכע געשלעכטס=ארגאנען]. ז. *penis*

penetrabil'ity *n.* (פענ-אי-טרע-ביל'-אי-טי) דורכדרינגליכקייט, דורכדרינגבארקייט.

pen'etrable *a.* (פענ'-אי-טרעבל) דורכדרינגבאר, דורכדרינגליך; וואס מען קען דורכדרינגען; אויף וועמען מען קען ווירקען; עמפפינדליך.

pen'etrableness *n.* (פענ'-אי-טרעבל-נעס) ז. *penetrability*

pen'etrably *adv.* (פענ'-אי-טרע-בלי) אויף א דורכדרינגליכען אופן.

penetra'lia *n.* (פענ-אי-טריי'-לי-א) דער אינערליכער טייל [הויפטזעכליך פון א טעמפעל אדער פאלאץ]; דער קדשי קדשים; סודות, געהיימניסע, פערבארגענע זאכען.

pen'etrance *n.* (פענ'-אי-טרענס) ז. *penetrancy*

pen'etrancy *n.* (פענ'-אי-טרענ-סי) דורכדרינגליכקייט; פעהיגקייט אריינצודרינגען; שארפקייט, שארפזין.

pen'etrant *a.* (פענ'-אי-טרענט) דורכדרינגענד, אריינדרינגענד; אריינדרינגליך, שארפזיכטיג.

pen'etrate *v.* (פענ'-אי-טרייט) דורכדרינגען, אריינדרינגען; דורכנעהמען.

It is difficult to **penetrate** the meaning of the author.

pen'etrating *a.* (פענ'-אי-טריי-טינג) דורכדרינגענד, שארף, שארפזיניג, שארפזיכטיג, טיעף.

pen'etratingly *adv.* (פענ'-אי-טריי-טינג-לי) אויף א דורכדרינגליכען אופן; מיט שארפקייט, מיט טיעפקייט, מיט שארפזין, מיט שארפזיכטיגקייט.

pen'etratingness *n.* (פענ'-אי-טריי-טינג-נעס) דורכדרינגליכקייט, שארפקייט, טיעפקייט, שארפזין, שארפזיכטיגקייט.

penetra'tion *n.* (פענ-אי-טריי'-שאן) דורכדרינגונג, אריינדרינגונג; שארפזין, שארפזיכטיגקייט, טיעפקייט; וויטזיכטיגקייט [ווי למשל, פון א טעלעסקאפ]; די קראפט אריינצודרינגען [פון אן אויסגעשאסענער קויל אדער הארמאט].

His writings exhibit a remarkable power of **penetration**.

pen'etrative *a.* (פענ'-אי-טריי-טיוו) דורכדרינגענד, איינדרינגענד; שארפזיכטיג, שארפזיניג.

pen'etratively *adv.* (פענ'-אי-טריי-טיוו-לי) אויף א דורכדרינגליכען אופן.

pen'etrativeness *n.* (פענ'-אי-טריי-טיוו-נעס) דורכדרינגליכקייט; שארפזיכטיגקייט, שארפזין.

pen'fold *n.* (פענ'-פאולד) אן ארומצאמונג פאר בהמות.

pen'ful *n.* (פענ'-פול) אזוי פיעל טינט וויפיעל מען קען אננעהמען אויף א פעדער; וויפיעל מען קען אנשרייבען מיט איין מאל איינטונקען די פעדער.

pen'guin *n.* (פענ'-גהווין) דער פינגווין [א וואסער=פויגעל מיט זעהר וועניג ענטוויקעלטע פליגלען און א קורצען עק, וואס קען ניט פליהען און געהט זעהר שווער. געפינט זיך אין דער זידליכער העלפט פון ערד=קוגעל. ז. איל.]; דער ווילדער אנאנאס. ז. *pineapple*

Penguin

pen'guinery *n.* (פענ'-גהווינ-ער-אי) א פלאץ, וואו פינגווינען נעהמען זיך צונויף אין מאסען ביים ברעג ים צו אויסזיצען די אייער. ז. *penguin*

pen'guin-rook'ery *n.* (פענ'-גהווינ-רוק'-ער-אי) ז. *penguinery*

pen'holder *n.* (פענ'-האול-דער) א פעדער=האלטער, א פען=הענטעל.

pe'nial *a.* (פי'-ני-על) וואס איז שייך צום פענים [דער מענליכער געשלעכטס=ארגאן].

pen'icil *n.* (פענ'-אי-סיל) א בינטעל הערעלעך [ביי אינזעקטען]; א קישעלע פון מארלע [אויף וואונדען אדער געשווירען].

penin'sula *n.* (פענ-אינ'-סיו-לא) א האלב=אינזעל [א שטיק לאנד וואס איז כמעט אין גאנצען אדער פון דריי זייטען ארומגעריגעלט מיט וואסער].

Penin'sula (*the*) (פענ-אינ'-סיו-לא) דער פירענעאישער האלב=אינזעל [שפאניען און פארטוגאל].

penin'sular *a.* and *n.* (פענ-אינ'-סיו-לאר) וואס איז שייך צו א האלב=אינזעל; וואס וואהנט אויף א האלב=אינזעל; וואס קומט פאר אויף א האלב=אינזעל; אן איינוואהנער פון א האלב=אינזעל; א סאלדאט וואס האט אנטייל גענומען אין דעם קריעג פון 1808—1814 פון שפאניען און פארטוגאל געגען נאפאלעאן דעם ערשטען. ז. *Peninsular War*

peninsular'ity *n.* (פענ-אינ-סיו-לער'-אי-טי) דאס כאראקטעריסטישע פאר א האלב=אינזעל; דאס וואהנען אויף א האלב=אינזעל; פראווינציאליזם, קליינשטעדטעלדיגקייט, בעשרענקטקייט.

Penin'sular War (פענ-אינ'-סיו-לאר הוואהר) די מלחמה פון שפאניען און פארטוגאל צוזאמען מיט ענגלאנד געגען נאפאלעאנ'ען [אין די יאהרען 1808—1814].

penin'sulate *v.* (פענ-אינ'-סיו-לייט) כמעט אין גאנצען ארומרינגלען מיט וואסער; בילדען א האלב=אינזעל.

pe'nis *n.* (פיע'-נים) דער פענים [דער מענליכער געשלעכטס=ארגאן].

pen'itence *n.* (פענ'-אי-טענס) תשובה; חרטה.

pen'itency *n.* (פענ'-אי-טענ-סי) ז. *penitence*

pen'itent *a.* and *n.* (פענ'-אי-טענט) וואס האט חרטה אויף זינד, וואס טהוט תשובה, וואס נעהמט אויף זיך א תשובה; א בעל=תשובה.

peniten'tial *a.* and *n.* (פענ-אי-טענ'-שעל) וואס איז שייך צו תשובה אדער חרטה אויף זינד; וואס איז שייך צו א שטראף ארויפגעלעגט אויף א בעל=תשובה; א בוך מיט געזעצען וועגען בעלי תשובה [ביי קריסטען].

peniten'tially *adv.* (פענ-אי-טענ'-שעל-אי) דורך תשובה.

peniten'tial psalms (פענ-אי-טענ'-שעל סאהמז) די קאפיטלעך ו', ל"ב, ל"ח, נ"א, ק"א, ק"ל און קמ"ג פון תהלים [ווערען ביי קריסטען געלייענט אין פאסטצייט].

peniten'tiary *a.* and *n.* (פענ-אי-טענ'-שע-רי) וואס איז שייך צו שטראף, אויסבעסערונג אדער תשובה; אויסבעסערענד; א גלח, פאר וועלכען מען איז זיך מתודה; א גלח וועלכער גיט תשובה; א בעסערונגס=הויז, א צוכט=הויז [פאר פערברעכער].

peniten'tiaryship *n.* (פענ-אי-טענ'-שע-רי-שיפ) דאס אמט אדער אויפגאבע פון א בייכט=גלח [פאר וועלכען מען איז זיך מתודה].

pen'itently *adv.* (פענ'-אי-טענט-לי) מיט חרטה, מיט תשובה.

peni'tis *n.* (פי-נאי'-טיס) ענטצינדונג פון פענים [מענליכער געשלעכטס=ארגאן].

pen'knife *n.* (פענ'-נאיף) א פען=מעסערעל, א קעשענע=מעסערעל.

pen'-ma'ker *n.* (פענ'-מיי'-קער) א פעדער=פערשניצער [צום שרייבען]; אן אינסטרומענט צו פערשניצען פעדערן.

pen'man *n.* (פענ'-מען) א קענער אין שרייבען; איינער וואס האט א שעהנע האנדשריפט; א שרייבער; א פערפאסער, א שריפטשטעלער.

pen'manship *n.* (פענ'-מענ-שיפ) דאס שרייבען מיט א פעדער; די שרייב=קונסט; האנדשריפט.

Penn. *Pennsylvania* אבקירצונג פון [פענסילווייניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

pen'na *n.* (פענ'-א) א פעדער [פון א פויגעל]; א פענאל, א פעדער=שאכטעל, א שאכטעל פאר שרייב=געצייג.

pen'-name *n.* (פענ'-ניים) א פען=נאמען, א פסעוודאנים [אן אויסגעטראכטער נאמען, וועלכען א שרייבער שטעלט אויף זיינע ארטיקלען אדער ביכער].

pen'nant *n.* (פענ'-ענט) א קליינער פלאג [הויפטזעכליך א שפיציגער אדער א לאנגער און א שמאלער]; אין מוזיק — דער צייכען אדער שטריך ביי א נאטע וואס אונטערשיידעט אן אכטעל, זעכצעהנטעל אדער צוויי=און=דרייסיגסטעל נאטע פון א פיערטעל נאטע; א קורצער שטריק אויף א בלאק [אויף א שיף].

pen'nate *a.* (פענ'-אייט) געפליגעלט, געפעדערט, מיט פליגלען, מיט פעדערן; פעדערן=עהנליך [וועגען פלאנצען=טיילען].

pen'nated *a.* (פענ'-איי-טעד) ז. *pennate*

pen'ner *n.* (פענ'-ער) א שרייבער, א פערפאסער; א פענאל, א פעדער=שאכטעל, א שרייב=געצייג שאכטעל.

pen'nied *a.* (פענ'-איד) וואס פערמאגט א פעני אדער א סענט.

pennif'erous *a.* (פע-ניפ'-ע-ראס) בעפעדערט, בעדעקט מיט פעדערן.

pen'niform *a.* (פענ'-אי-פארם) פעדער=עהנליך.

pennig'erous *a.* (פע-נידזש'-ע-ראס) ז. *penniferous*

pen'niless *a.* (פענ'-אי-לעס) אהן געלד, אהן א פרוטה, ארעם.

pen'nilessness *n.* (פענ'-אי-לעס-נעס) ארעמקייט; דאס ניט פערמאגען קיין פרוטה.

pen'ninerved *a.* (פענ'-אי-נוירווד) מיט פעדערן=עהנליכע אדערען=פערצווייגונגען [וועגען פלאנצען].

pen'ning *n.* (פענ'-אינג) 1. דאס שרייבען, דאס פערפאסען; 2. דער אויסדרוק אדער דאס אויסדריקען אין ווערטער [אין שריפט]; 3. דער סטיל [אין שרייבען].
1. As I entered the room I found her **penning** a cordial invitation to me.

pen'non *n.* (פענ'-אן) א פעהנדעל, א קליינע פאהן.

pen'noncel *n.* (פענ'-אנ-סעל) ז. *pennon*

pen'noncelle *n.* (פענ'-אנ-סעל) ז. *pennon*

pen'ny *n.* (פענ'-אי) 1. א פעני [אן ענגלישע בראנזענע מטבע, א צוועלפטעל פון א שילינג]; א סענט; א פרוטה; 2. געלד; 3. א פונט [בלויז אין פערבינדונג מיט *four*, *six*, *eight* און *ten*, בעצייכענענדיג וויפיעל פונט עס וועגען טויזענד טשוועקעס. למשל *fourpenny nails*, טשוועקעס וואס געהן טויזענד אין פיער פונט].
2. The trouble costs me a pretty **penny**.

pen'ny-a-li'ner *n.* (פענ'-אי-ע-לאי'-נער) א ביליגער צייטונגס=שרייבער, א צייטונגס=שמירער, אן ארימער שרייבער, א שרייב=קנעכט.

pen'ny-a-li'nerism *n.* (פענ'-אי-ע-לאי'-נער-איזם) ביליגע צייטונגס=שרייבעריי, צייטונגס=שמירעריי, שרייב=קנעכטשאפט.

pen'ny-cress *n.* (פענ'-אי-קרעס) דער פעלד=זענעפט [אזא גראז].

pen'ny-gaff *n.* (פענ'-אי-געף) א זעהר ביליגער טעאטער.

pen'ny-grass *n.* (פענ'-אי-גרעס) דער' קלאפער=טאפ [אזא גראז מיט פלאכע הארטע זאמען וואס דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן אן זילבערנע מטבעות].

pen'ny-land *n.* (פענ'-אי-לענד) א פארצייטיגע ענגלישע לאנד=מאס פון אונגעפעהר 21 אקער.

pen'ny-mail *n.* (פענ'-אי-מייל) א קליינע ארענדע=אבצאהלונג.

pen'ny-purse *n.* (פענ'-אי-פארס) א געלד=בייטעל.

pen'ny-rent *n.* (פענ'-אי-רענט) א קליינע ארענדע=אבצאהלונג; איינקונפט, הכנסה.

pen'nyrot *n.* (פענ'-אי-ראט) דער ענגלישער וואסער=נאפעל [אזא זומפפלאנצע, וואס ווערט בעטראכט אלס אורזאכע פון לונגען=פוילעניש ביי שאף]. ז. *pennywort*

pennyroy'al *n.* (פענ-אי-ראי'-על) די פאליי אדער פאליי=מינצע [אזא מיאטעגראז]. ז. *mint*

pen'nyweight *n.* (פענ'-אי-הווייט) א געוויכט פון 24 גראן אדער איין צוואנציגסטעל פון אן אונץ [פאר גאלד, זילבער און עדעלשטיינער]; א צוועלפטעל [אלס פראבע פון זילבער. ריינער זילבער רעכענט זיך פון 12 "פעניווייטס", ווען עס זאל זיין א צוועלפטעל ביימישונג, ענטהאלט דאס זילבער נור 11 "פעניווייטס" א. ז. וו.].

pen'ny-wis'dom *n.* (פענ'-אי-הוויז'-דאם) חכמה, קלוגשאפט אין קלייניגקייטען [און נארישקייט אדער אונפארזיכטיגקייט אין וויכטיגע זאכען].
The primitive man masters nature only by a **penny-wisdom**.

pen'ny-wise *a.* (פענ'-אי-הוואיז) שפארזאם אין קלייניגקייטען [און ניט איינגעהאלטען אין וויכטיגע אויסגאבען].

pen'nywort *n.* (פענ'-אי-הוואירט) דער וואסער=נאפעל [אזא גראז מיט קייליכדיגע בלעטלעך].

pen'nyworth *n.* (פענ'-אי-הוואירטה) 1. דער ווערטה פון א פרוטה, א קליינע צאהל אדער מאס [וואס מען קען קויפען פאר א פרוטה]; 2. דער ווערטה פון דעם בעצאהלטען געלד; א מציאה, א ביליגע קניה.
2. We gave him a good **pennyworth**.

penolog'ical *a.* (פי-נא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען שטראפען פאר פערברעכענס, וועגען

דער פערהיטונג פון פערברעכענס און וועגען דער ווירקונג פון שטראפען.

penol'ogist *n.* (פי-נאל'-א-דזשיסט) איינער וואס שטודירט די שטראפען פאר פערברעכענס, זייער ווירקונג און די מיטלען, ווי צו פערהיטען פערברעכענס.

penol'ogy *n.* (פי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די שטראפען פאר פערברעכענס און זייער ווירקונג און די מיטלען ווי צו פערהיטען פערברעכענס.

pen'-rack *n.* (פענ'-רעק) א פעדער־געשטעל, א געשטעל פאר פעדער־האלטערס און בליישטיפטען.

pen'sile *a.* (פענ'-סיל) הענגענד, שוועבענד.

pen'sileness *n.* (פענ'-סיל-נעס) דאס הענגען, דאס שוועבען.

pensil'ity *n.* (פענ-סיל'-אי-טי) ז. *pensileness*

pen'sion *n. and v.* (פענ'-שאן) פענסיע; א פאנסיאן; געבען א פענסיע.

pen'sionable *a.* (פענ'-שאנ-עבל) 1. וואס פערדיענט פענסיע; 2. וואס בערעכטיגט צו פענסיע.

1. Not all the soldiers are **pensionable**. 2. The loss of a leg is a **pensionable** disability.

pen'sionary *a. and n.* (פענ'-שאנ-ע-רי) פענסיאנירט, וואס לעבט פון פענסיע; א פענסיאנער, איינער וואס קריעגט פענסיע; א פארצייטיגער הויפט־מאגיסטראט אין האלאנד.

pen'sioner *n.* (פענ'-שאנ-ער) א פענסיאנער [איינער וואס קריעגט פענסיע]; איינער וואס לעבט פון אן אנדערענס חסדים.

He is a **pensioner** of the city.

Pen'sion Of'fice (פענ'-שאן אפ'-איס) דער פענסיאנס־דעפארטאמענט [א דעפארטאמענט פון דעם מיניסטעריום פון אינערליכע אנגעלעגענהייטען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס בעשעפטיגט זיך מיט מיליטערישע רעגיערונגס־פענסיעס].

pen'sive *a.* (פענ'-סיוו) 1. נאכדענקענד; 2. מעלאנכאליש פערטראכט; 3. וואס רופט ארויס א מעלאנכאלישע אדער טרויעריגע פערטראכטקייט.

2. We tried in vain to cheer our **pensive** guests. 3. The **pensive** stillness of the autumn evening is depressing.

pen'sively *adv.* (פענ'-סיוו-לי) נאכדענקענדיג; מיט מעלאנכאלישער אדער טרויעריגער פערטראכטקייט.

pen'siveness *n.* (פענ'-סיוו-נעס) פערטראכטקייט; מעלאנכאלישקייט; טרויעריגע ערנסטקייט אדער נאכדענקונג.

pen'stock *n.* (פענ'-סטאק) אן ארומגעצאמטער פלאץ אין דעם וואסער־שטראם ביי די רעדער פון א וואסער־מיהל; דאס שויז־ברעט [די ארומצאמונג פון דיעזען פלאץ]; דאס פעסעל פון א הילצערנער פאמפע; א פעדער־האלטער.

pen'sum *n.* (פענ'-סאם) אן עקסטרא אויפגאבע פאר א שילער [אלס שטראף].

pent *a.* (פענט) איינגעשפארט, פערשפארט, איינגעשלאסען.

pentacap'sular *a.* (פענ-טע-קעפ'-סיו-לאר) אין באטאניק — וואס האט פינף זאמען־בייטעלעך.

pen'tace *n.* (פענ'-טע-סיע) א פינף־פלעכיגער שפיץ אדער אויבערשטעל טייל.

pentacho'nium *n.* (פענ-טע-קאו'-ני-אם) א מוזיק־שטיק אין פינף טיילען.

pen'tachord *n.* (פענ'-טע-קאהרד) א סעריע פון פינף טענער; א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט פינף סטרונעס.

pen'tacle *n.* (פענ'-טעקל) א פענטאגראם, א פינף־עקיגע פיגור אין דער פארם פון א שטערען; א פינף־עקיגע פיגור אין דער פארם פון א שטערען אין אסטראלאגיע, אלס מאגישער צייכען אדער אלס קמיע.

Pentacle

pentac'ular *a.* (פענ-טעק'-יו-לאר) עהנליך צו א פינף־עקיגער פיגור אין דער פארם פון א שטערען. ז. *pentacle*

pen'tad *n.* (פענ'-טעד) די צאהל פינף; א זאמלונג פון פינף זאכען; א פעריאדע פון פינף יאהר.

pen'taglot *a. and n.* (פענ'-טע-גלאט) אויסגעדריקט אדער געשריבען אין פינף שפראכען; א ליטערארישׁ ווערק אין פינף שפראכען.

pen'tagon *n.* (פענ'-טע-גאן) א פענטאגאן, א פינף־קאנטיגע געאמעטרישע פיגור; א פעסטונג מיט פינף באסטיאנען.

pentag'onal *a.* (פענ-טעג'-א-נעל) פינף־ווינקעלדיג, פינף־קאנטיג.

pentag'onally *adv.* (פענ-טעג'-א-נעל-אי) ווי א פינף־קאנטיגע פיגור; פינף־ווינקעלדיג.

pentag'onous *a.* (פענ-טעג'-א-נאס) ז. *pentagonal*

pen'tagram *a.* (פענ'-טע-גרעם) ז. *pentacle*

pentagrammat'ic *a.* (פענ-טע-גרע-מעט'-איק) פענטאגראמאטיש, עהנליך צו א פענטאגראם. ז. *pentacle*

pen'tagraph *n.* (פענ'-טע-גרעף) ז. *pantograph*

pentagraph'ic *a.* (פענ-טע-גרעפ'-איק) ז. *pantographic*

pen'tagyn *n.* (פענ'-טע-דזשין) א פלאנצע מיט פינף פיסטילען [ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען].

pentahe'dral *a.* (פענ-טע-היע'-דרעל) פינף־פלעכיג, וואס בעשטעהט פון פינף פלעכען [וועגען א געאמעטרישען קערפער].

pentahe'dron *n.* (פענ-טע-היע'-דראן) א געאמעטרישער קערפער פון פינף פלעכען.

pentahe'drous *a.* (פענ-טע-היע'-דראס) ז. *pentahedral*

pental'ogy *n.* (פענ-טעל'-א-דזשי) א קאמבינאציע פון פינף טיילען, איינטיילונגען, געדאנקען, פרינציפען א. ז. וו.

pental'pha *n.* (פענ-טעל'-פא) א פינף־שפיציגער שטערען. ז. *pentacle*

pentam'erous *a.* (פענ-טעמ'-ע-ראס) וואס בעשטעהט פון פינף טיילען.

pentam'eter *n. and a.* (פענ-טעמ'-ע-טער) א פענטאמעטער, א פארמע פון ליעדער־שרייבען, וואו יעדע שורה איז צוטיילט אויף צוויי גלייכע טיילען און יעדער טייל בעשטעהט פון צוויי דאקטילען [ז. *dactyl*] מיט נאך איין זילבע; עהנליך צו א פענטאמעטער; בעשטעהענד פון פינף טיילען [וועגען א פערז].

pentan'der *n.* (פענ-טענ'-דער) א פלאנצע, וואס איהרע בלומען האבען פינף שטויב־געפעס.

Pentan'dria *n.* (פענ-טענ'-דרי-א) דער מין פלאנצען וואס זייערע בלומען האבען פינף שטויב־געפעס.

pen'tangle *n.* (פענ'-טענגל) א פינף־ווינקעלדיגע אדער פינף־עקיגע פיגור.

pentan'gular *a.* (פענ-טענ'-גיו-לאר) פינף־ווינקעלדיג.

pentapet'alous *a.* (פענ-טע-פעט'-ע-לאס) וואס האט פינף בלעטלעך [וועגען בלומען].

pentap'ody *n.* (פענ-טעפ'-א-די) א שורה אין א געדיכט וואס בעשטעהט פון פינף פערזען־פיס אדער טיילען.

pentap'olis *n.* (פענ-טעפ'-א-ליס) א פעראייניגונג אדער בונד פון פינף שטעדט.

pen'tarchy *n.* (פענ'-טאר-קי) א פענטארכיע, א רעגיערונג פון פינף פערזאן.

pen'tastich *n.* (פענ'-טע-סטיק) א געדיכט פון פינף שורות אדער פערזען.

pen'tastyle *a.* (פענ'-טע-סטאיל) אין ארכיטעקטור — מיט פינף זיילען אין פראנט; וואס בעשטעהט פון פינף זיילען.

pentasyllab'ic *a.* (פענ-טע-סי-לעב'-איק) וואס בעשטעהט פון פינף זילבען.

Pen'tateuch *n.* (פענ'-טע-טיוק) די פינף ביכער פון דער תורה [חמשה חמשי תורה].

Pen'tateuchal *a.* (פענ'-טע-טיוק-על) וואס איז שייך צו די חמשה חמשי תורה.

pentath'lete *n.* (פענ-טעטה'-ליעט) אן אטלעט וואס האט אין פארצייטיגען גריכענלאנד אנטייל גענומען אין דעם פינף־פאכיגען וועט־קאמפף. ז. *pentathlon*

pentath'lon *n.* (פענ-טעטה'-לאן) א פינפפאכיגער וועט־קאמפף אין פארצייטיגען גריכענלאנד [שפרינגען, לויפען, ווארפען א דיסק,ווארפען שפיזען און זיך ראנגלען. יעדער אטלעט האט געמוזט אין דעמזעלבען טאג אנטייל נעהמען אין יעדען פון די פינף וועט־קעמפפע און אלס זיעגער איז ערקלערט געווארען דעריעניגער וואס האט געזיעגט אם וועניגסטען אין דריי].

Pen'tecost *n.* (פענ'-טי-קאסט) דער יום טוב שבעות; פפינגסטען [דער קריסטליכער שבעות].

pen'tecostal *a. and n.* (פענ'-טי-קאס-טעל) וואס איז שייך צום יום טוב שבעות אדער פפינגסטען [דער קריסטליכער שבעות]; מתנות לכבוד פפינגסטען.

pen'tegraph *n.* (פענ'-טי-גרעף) ז. *pantograph*

pent'house *n. and v.* (פענט'-האוס) א וועטער־דאך, א שירם־דאך, אן אבדאך; בעזארגען מיט א שירם־דאך אדער אבדאך; בעשירמען ווי מיט אן אבדאך.

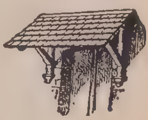

Penthouse

pen'tice *n.* (פענ'-טיס) אן אבדאך, א שירם־דאך. ז. *penthouse*

pen'tile *n.* (פענ'-טאיל) א דאך־ציעגעל, א דאך־פאן.

pen'-tray *n.* (פענ'-טריי) א טעצעל צו האלטען שרייב־פעדער און פעדער־האלטערס.

pent'-roof *n.* (פענט'-רוהף) א משופע'דיגער דאך.

pe'nuchle *n.* (פיע'-נאקל) ז. *pinochle*

penult' *n.* (פי-נאלט') די פארלעצטע זילבע פון א ווארט.

penul'tima *n.* (פי-נאל'-טי-מא) ז. *penult*

penul'timate *a. and n.* (פי-נאל'-טי-מייט) פארלעצט; עטוואס וואס איז פארלעצט; א פארלעצטע זילבע פון א ווארט.

penum'bra *n.* (פי-נאמ'-ברא) האלב־שאטען, האלב־ליכט [הויפטזעכליך ביי לקוי חמה אדער לקוי לבנה — די טיילען

וואס ווערען בלויז האלב פערדונקעלט]; דער גרויער האלב־ליכטיגער ראנד ארום א זון־פלעק; אין מאהלעריי — די אונ־בעמערקבארע צוזאמענגיסונג פון ליכט און שאטען.

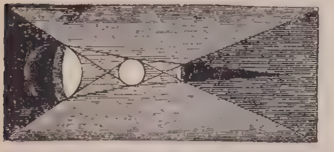

Penumbra

penum'bral *a.* (פי-נאמ'-ברעל) האלב־שאטענדיג. ז. *penumbra*.

penum'bral eclipse' (פי-נאמ'-ברעל אי-קליפס') א לבנה־פערפינסטערונג [לקוי לבנה], ווען די לבנה געפינט זיך ניט אין דעם פאלשטענדיגען שאטען, נאר אין דעם האלב־שאטען פון דער ערד.

penum'brous *a.* (פי-נאמ'-בראס) האלב־שאטענדיג, האלב־פינסטער. ז. *penumbra*.

penu'rious *a.* (פי-ניו'-רי-אס) קנאפ; ארעם; קארג.

penu'riously *adv.* (פי-ניו'-רי-אס-לי) אויף א קנאפען אדער ארעמען אופן; מיט קארגשאפט, ווי א קמצן.

penu'riousness *n.* (פי-ניו'-רי-אס-נעס) קנאפקייט; ארעמקייט; קארגשאפט.

pen'ury *n.* (פענ'-יו-רי) קארגקייט; ארעמקייט, קנאפקייט.

pen'-wi'per *n.* (פענ'-הוואי'-פער) א טינט־ווישער, א פעדער־ווישער [עטוואס מיט וואס מען ווישט אב די טינט פון שרייב־פעדערען].

pen'woman *n.* (פענ'-הוואומ-ען) א שרייבערין; א פערפאסערין.

pe'on *n.* (פיע'-אן) א טאג־ארבייטער, א פשוט'ער ארבייטער; אין די שפאניש־אמעריקאנישע לענדער — אן ארבייטער וואס איז פערשקלאפט ביז ער ארבייט ניט אב פאר חובות; אין אינדיען — א פוס־סאלדאט, א שליח, א בעדיענער אדער א פאליציסט; אין שאך־שפיעל — א סאל־דאטעל, א פויער.

pe'onage *n.* (פיע'-אנ-איידזש) א מין שקלאפען־דיענסט אין די שפאניש־אמעריקאנישע לענדער [ווען פערשולדיגטע מו־זען אלס שקלאפען אבארבייטען זייערע חובות].

pe'onism *n.* (פיע'-אנ-איזם) ז. *peonage*.

pe'ony *n.* (פיע'-א-ני) דער פיאן אדער פעאניע [אזא גראז־פלאנצע מיט גרויסע ווייסע און רויזען־בלי־טהען].

Peony

peo'ple *n.* and *v.* (פיעפל) א פאלק, א נאציאן; דאס פאלק, דאס פשוט'ע פאלק; דיענערשאפט, פאמי־ליע, הויז־מענשען, קרובים; מענשען, לייט; בעפעלקערען.

Peo'ple's par'ty (פיעפלז פאר'-טי) די פאלקס־פארטיי אדער די פאפוליסטישע פאר־טיי [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ראדיקאלע פארטיי, וואס האט זיך געבילדעט אין יאהר 1891 און האט געפאדערט פיעלע וויכטיגע רעפאר־מען: הכנסה־שטייער, אז די רעגיערונג זאל איבערנעהמען די אייזענבאהנען און טעלעגראפען א. ז. וו.].

peot'omy *n.* (פי-אט'-א-מי) דאס אב־שניידען דעם פעניס [דער מענליכער גע־שלעכטס־גליעד].

pepas'tic *a.* and *n.* (פעפ-עס'-טיק) אין מעדיצין — וואס בריינגט צו אייטערונג און פערהיילונג; א מיטעל צו בריינגען אייטערונג און היילען.

pep'per *n.* and *v.* (פעפ'-ער) פעפער; די פעפער־פלאנצע; א פעפער־פושקעלע; אנפעפערען, בעשיטען מיט פעפער; ער־גערען, וועה טהאן, אנטהאן צרות; שיסען אויף אימעצען; דורכקלאפען די ביינער; שלאגען.

Pepper

pep'per-and-salt' *a.* (פעפ'-ער-ענד-סאהלט') פעפער־און־זאלץ געפארבט [פון א העלען קאליר געשפרענקעלט מיט שוואר־צען אדער פון א טונקעלען קאליר גע־שפרענקעלט מיט ווייסען].

pep'per-and-salt' moth (פעפ'-ער-ענד-סאהלט' מאטה) א מאטען־פליגעלע פעפער־און־זאלץ געפארבט [געשפרענקעלט מיט שווארצען]. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*.

pep'per-box *n.* (פעפ'-ער-באקס) א פעפער־פושקע, א פעפערניצע.

pep'per-cake *n.* (פעפ'-ער-קייק) איינ־בער־קוכען; פעפער־לעקעך. ז. *gingerbread*.

pep'per-cas'ter *n.* (פעפ'-ער-קעס'-טער) א פעפער־פושקעלע, א פעפערניצע; א מין שווערער פארצייטיגער רעוואלווער; א רעוואלווער.

pep'percorn *n.* and *a.* (פעפ'-ער-קאהרן) א פעפער־קערנדעל; א קליינינ־קייט; ווערטהלאז, אונבעדייטענד, אונ־וויכטיג, קליין.

pep'perer *n.* (פעפ'-ער-ער) א היציגער מענש, א מענש מיט א היציגען טעמפע־ראמענט.

pep'pergrass *n.* (פעפ'-ער-גרעס) פעפער־גראז, אזא גארטען־סאלאט; אזא ים־גראז [ז. *pillwort*].

pep'peridge *n.* (פעפ'-ער-אידזש) דער טופעלא־בוים [אן אמעריקאנער בוים אויף וועלכען עס וואקסען בלויע יאגדעס און וועלכער צייכענט זיך אויס מיט זיין שטארקען האלץ].

pep'periness *n.* (פעפ'-ער-אי-נעס) פעפערדיגקייט, שארפקייט; היציגקייט, העפטיגקייט, היציגער טעמפעראמענט.

pep'pering *a.* (פעפ'-ער-אינג) פעפער־דיג, שארף; היציג, העפטיג, כעס'דיג.

pep'per-mill *n.* (פעפ'-ער-מיל) א האלד־מיהלכעל צו מאהלען פעפער.

pep'permint *n.* (פעפ'-ער-מינט) די פעפערמינץ אדער מיאטע־פלאנצע; דער שמעקעדיגער, שארפער זאפט פון דיעזער פלאנצע; א פעפערמינץ־צוקערקע.

pep'permint-drop *n.* (פעפ'-ער-מינט-דראפ) א פעפערמינץ־צוקערקע.

pep'permint-tree *n.* (פעפ'-ער-מינט-טריע) דער ניי־האלענדישער גומי־בוים [א מין אויסטראלישער עקאליפטוס־בוים מיט שמעקעדיגע בלעטער].

pep'per-plant *n.* (פעפ'-ער-פלענט) א פעפער־פלאנצע.

pep'per-pod *n.* (פעפ'-ער-פאד) די שטעכיגע פרוכט פון אזא מין אמעריקא־נער פעפער־פלאנצע. ז. *Capsicum*.

pep'per-pot *n.* (פעפ'-ער-פאט) א פעפער־פושקע; אזא זופ פון געטריקענ־טען פלייש אדער פיש מיט פערשיעדענע גרינסען; אזא שטארק געפעפערטע זופ פון דעם אינגעווייד פון בהמות צוזאמען מיט קניידלעך אדער טייגלעך.

pep'per-sauce *n.* (פעפ'-ער-סאהס) פע־פער־סאוס [עסיג, אין וועלכען עס ווערט געווייקט רויטער פעפער].

pep'per-tree *n.* (פעפ'-ער-טריע) דער פעפער־שטרויך [אזא אימער־גרין שעהן, שמעקעדיג בוימעל אדער קוסט פון זיד־אמעריקא מיט גרינליך־ווייסע בליטהען]; אזא מאגנאליען־בוימעל אדער קוסט מיט שמעקעדיגער קארע און מיט פרוכטען וואס ווערען געברויכט אנשטאט פעפער.

pep'per-vine *n.* (פעפ'-ער-וואין) די פעפער־פלאנצע; אזא קלעטערענדער קוסט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע־ריקא מיט קליינע רויטליך־שווארצע יאג־דעס.

pep'perwort *n.* (פעפ'-ער-הווארט) ז. *peppergrass*.

pep'pery *a.* (פעפ'-ער-אי) פעפערדיג, שארף; אויפרעגבאר, כעס'דיג, היציג, העפטיג.

pep'sin *n.* (פעפ'-סין) פעפסין, דער הויפט בעשטאנד־טייל פון מאגען־זאפט וואס העלפט דער פערדייאונג, א מעדי־צין צו פערדייאונג פארבערייטעט פון מא־גענס פון חיות; א פעפסין־עהנליכער זאפט אין פערשיעדענע פלאנצען.

pep'sinate *v.* (פעפ'-סינ-אייט) פער־וואנדלען אין פעפסין; מישען מיט פעפ־סין. ז. *pepsin*.

pep'sine *n.* (פעפ'-סין) ז. *pepsin*.

pepsinif'erous *a.* (פעפ-סי-ניפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארויס פעפסין. ז. *pepsin*.

pep'tic *a.* and *n.* (פעפ'-טיק) פערדיי־ליך; וואס געהערט צום פערדייען; וואס מאכט פערדייען; וואס קען פערדייען; א פערדייאונגס־שטאף.

pep'tical *a.* (פעפ'-טי-קעל) פערדייליך; וואס מאכט פערדייען; וואס געהערט צום פערדייען; וואס קען פערדייען.

peptic'ity *n.* (פעפ-טיס'-אי-טי) פער־דייליכקייט; גוטע פערדייאונג.

pep'tics *n.* (פעפ'-טיקס) די לעהרע וועגען פערדייאונג; די פערדייאונגס־אר־גאנען.

pep'tone *n.* (פעפ'-טאון) פעפטאן [די איי־ווייסע שטאפען אין וועלכע די שטיק־שטאף־עלעמענטען פון שפייז ווערען פער־וואנדעלט דורך דער ווירקונג פון דעם מא־גען־זאפט].

pepton'ic *a.* (פעפ-טאנ'-איק) וואס ענטהאלט פעפטאן, וואס איז שייך צו פעפטאן. ז. *peptone*

pep'tonize *v.* (פעפ'-טא-נאיז) פערוואנדלען אין פעפטאן. ז. *peptone*

per *prep.* (פויר) דורך; מיט; פון; פאר; לויט.

per ac'cidens (פויר עק'-סי-דענס) דורך א צופאל.

peracute' *a.* (פויר-ע-קיוט') זעהר שארף, זעהר העפטיג.

peradven'ture *adv. and n.* (פער-עד-וועג'-טשור) אפשר, פיליכט; א ספק, א צווייפעל.

peram'bulate *v.* (פויר-עמ'-ביו-לייט) דורכוואנדערען; בעזעהען, בעקוקען; וואנדערען.

perambula'tion *n.* (פויר-עמ-ביו-ליי'-שאן) די דורכוואנדערונג; דאס דורכרייזען; אן אינספעקציאנס-רייזע; אן אינספעקציאן, א בעזיכטיגונג; אן אינספעקציאנס-קרייז [א קרייז וואס א פערזאן דארף אדער האט דאס רעכט צו בעזיכטיגען]; א מעטאדע וועלכע איז בענוצט געווארען אין ענגלאנד און שפעטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא צו בעשטימען די גרענעצען צווישען די בענאכבארטע איינוואהנער פון א געגענד.

peram'bulator *n.* (פויר-עמ'-ביו-ליי-טאר) א דורכוואנדערער; א בעזעהער. א דורכקוקער; א וועג-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די לענג פון אן אבגערייזטער שטרעקע]; א קינדער-וועגעלע.

peram'bulatory *a.* (פויר-עמ'-ביו-ליי-טא-רי) דורכוואנדערענדיג; מאכענדיג אן אינספעקציאנס-רייזע; בעקוקענדיג, בעזעהענדיג.

per an'num (פויר ענ'-אם) יעהרליך.

percale' *n.* (פער-קאל') פערקאל [אזא זארט פראנצויזישער געדריכטער מאטער באטיסט].

per cap'ita (פויר קעפ'-אי-טא) פון קאפ, פון יעדער פערזאן.

Some countries levy **per capita** taxes.

percei'vable *a.* (פויר-סיע'-וועבל) וואהרנעהמבאר; פיהלבאר; בעמערקליך: בעגרייפליך.

percei'vably *adv.* (פויר-סיע'-ווע-בלי) אויף א וואהרנעהמבארען, פיהלבארען, מערקליכען אדער בעגרייפליכען אופן.

perceive' *v.* (פויר-סיעוו') וואהרנעהמען; בעמערקען; פיהלען, עמפפינדען: בעגרייפען.

Absent-minded **persons** often see with their eyes but do not **perceive** with their minds what they see.

percei'ver *n.* (פויר-סיע'-ווער) איינער וואס בעגרייפט; א וואהרנעהמער, א בעמערקער, א בעאבאכטער; איינער וואס פיהלט.

per cent (פויר סענט) פון הונדערט.

My investment brings me in five **per cent.**

percen'tage *n.* (פויר-סענ'-טיידזש) פראצענט-זאץ, פראצענט; מעקלעריי-געלד, קאמיסיאן [אלס פראצענט פון דער סומע].

percen'tile *a.* (פויר-סענ'-טיל) פראצענטיג, פראצענטליך.

per'-cent mark (פויר'-סענט מארק) דער פראצענט-צייכען [%].

per cen'tum (פויר סענ'-טאם) ז. *per cent*

per'cept *n.* (פויר-סעפט) אן אונמיטעלבארע וואהרנעהמונג אדער אן עמפפינדונג; א בעגריף.

Our **percepts** are gradually built up on the basis of our sensations.

perceptibil'ity *n.* (פויר-סעפ-טי-ביל'-אי-טי) בעמערקבארקייט; פיהלבארקייט; עמפפינדליכקייט; בעגרייפליכקייט.

percep'tible *a.* (פויר-סעפ'-טיבל) ז. *perceivable*

percep'tibleness *n.* (פויר-סעפ'-טיבל-נעס) ז. *perceptibility*

percep'tibly *adv.* (פויר-סעפ'-טי-בלי) וואהרנעהמבאר, פיהלבאר, בעמערקליך, בעגרייפליך.

The condition of the patient has improved **perceptibly.**

percep'tion *n.* (פויר-סעפ'-שאן) די וואהרנעהמונג, דאס אונמיטעלבארע וויסען פון א זאך דורך די חושים; דאס בעגרייפען; דאס וויסען; אין פסיכאלאגיע — דאס עמפפינדונגס-פערמעגען [די פעהיגקייט צו בעגרייפען א זאך דורך די חושים]; אין יוריספרודענץ — דאס צוזאמענגעהמען אדער איינגעהמען [ווי תבואות, פראפיטען א. ד. ג.].

percep'tional *a.* (פויר-סעפ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א וואהרנעהמונג אדער עמפפינדונג.

percep'tive *a.* (פויר-סעפ'-טיוו) וואהרנעהמענד, עמפפינדענד, בעגרייפענד.

percep'tiveness *n.* (פויר-סעפ'-טיוו-נעס) די וואהרנעהמונגס-פעהיגקייט.

perceptiv'ity *n.* (פויר-סעפ-טיוו'-אי-טי) וואהרנעהמונגס-קראפט, עמפפינדונגס-קראפט.

perch *n. and v.* (פוירטש) אן אקונע אדער בארש [אן עסבארער פיש, וועלכער געפינט זיך כמעט אומעטום אין די טייכען פון אייראפא און אמעריקא]; א שטאנג, א לאקטע, א סיעדעלע [ווי פאר היהנער]; א הויכע שטעלע אדער צושטאנד; א מעסטשטאק פון 5½ יארד; א קוואדראט-מאס פון 30¼ קוואדראטע יארד; דער שטאנג וואס פעראייניגט די פאדערשטע און הינטערשטע רעסארען פון א קארעט; דער זיץ-שטוהל פון קוטשער אין א קארעט; זיצען אויף אן אויפגעהויבענעם פלאץ; זיך זעצען אויף א לאקטע אדער סיעדעלע [ווי היהנער]; אברייניגען צייג פון די קניפלעך, וואס האבען זיך אויסגעבילדעט ביים וועבען.

Perch

perchance' *adv.* (פויר-טשענס') אפשר, פיליכט, דורך א צופאל.

Let us call on him; **perchance** he is at home.

per'cher *n.* (פויר'-טשער) א פויגעל וואס זעצט זיך אויף א שטאנג; איינער וואס נעהמט ארונטער פון צייג די קניפלעך, וואס האבען זיך אויסגעבילדעט ביים וועבען.

per'ching *n. and a.* (פויר'-טשינג) דאס ארויסנעהמען פון צייג די קניפלעך, וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט ביים וועבען; וואס האט די געוועהנהייט צו זיצען אויף א שטאנג אדער צווייג [ווענען פויגלען].

perch'-pole *n.* (פוירטש'-פאול) אן אקראבאטען-שטאנג.

per'cine *a. and n.* (פויר'-סין) עהנליך צו אן אקונע [בארש]; אן אקונע-עהנליכער פיש.

percip'ience *n.* (פויר-סיפ'-אי-ענס) ז. *percipiency*

percip'iency *n.* (פויר-סיפ'-אי-ענ-סי) די קראפט אדער פעהיגקייט צו עמפפינדען אדער וואהרנעהמען.

percip'ient *a. and n.* (פויר-סיפ'-אי-ענט). עמפפינדליך, וואהרנעהמענד; אן עמפפינדליכער אדער בעגרייפענדער מענש; איינער, צו וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען אויף א געוויסען אופן די ניט-אויסגעדריקטע געדאנקען פון אן אנדערען.

per'close *n.* (פויר'-קלאוז) אין ארכיטעקטור — אן אבגעצאמטער ארט; א שטאקעט; א פארענטשע.

percoct' *a.* (פויר-קאקט') גוט אויסגעקאכט; אויסגעארבייט; אבגעניצט; אבגעטראגען.

per'coid *a. and n.* (פויר'-קאיד) ז. *percine*

per'colate *v. and n.* (פויר'-קא-לייט) פילטרירען; דורכזייען; א דורכגעזייטע פליסיגקייט.

percola'tion *n.* (פויר-קא-ליי'-שאן) דאס פילטרירען, דאס דורכזייען.

per'colator *n.* (פויר'-קא-ליי-טאר) איינער אדער עפעס וואס פילטרירט; א מין פילטריר קאווע-קענדעל; א געוויסע פילטריר-כלי וואס ווערט בענוצט אין אפטייקען.

per con'tra (פויר קאנ'-טרא) אדרבא; פערקעהרט; להיפוך.

per ct. פערקירצונג פון *per cent*

percur'rent *a.* (פויר-קאר'-ענט) אין באטאניק — וואס געהט דורך דער גאנצער לענג, פון אויבען ביז אונטען [ווי די פארים-נערוועז פון געוויסע בלעטער].

percur'sory *a.* (פויר-קויר'-סא-רי) וואס קוקט דורך אדער טהוט עפעס האסטיג, אויבערפלעכליך אדער ניט אויפמערקזאם.

percuss' *v.* (פויר-קאס') קלאפען אדער שטויסען עפעס שנעל אדער שטארק; אין מעדיצין — אויסקלאפען [ווען א דאקטאר קלאפט אן אויף'ן הארץ אדער רוקען פון א חולה ביים אויסהערען איהם און שטעלען דעם דיאגנאז].

percus'sion *n.* (פויר-קאש'-אן) א שטויס, א קלאפ; א טרייסעל אדער שוידער פון א קלאפ אדער שטויס; א קלונג אין אויער; אין מעדיצין — דאס אויסקלאפען דעם חולה ביים שטעלען דעם דיאגנאז; אין מוזיק — דאס ארויסציהען א טאן דורך אנקלאפען אויף עפעס [ווי אויף די ביינדלעך פון א פארטעפיאן].

percus'sional *a.* (פויר-קאש'-אנ-על) שלאגענד, שטויסענד; ערשיטערענד, אויפטרייסלענד.

percus'sion-bul'let *n.* (פויר-קאש'-אנ-בול'-עט) א קויל, וועלכע ענטהאלט אין זיך א שטאף, וואס עקספלאדירט ביים אנקלאפען.

percus'sion-cap *n.* (פויר-קאש'-אנ-קעפ) דאס צינד-היטעלע [פון א שיס-געוועהר].

percus'sion-gun *n.* (פויר-קאש'-אנ-גאן) א ביקס וואס שיסט אויס דורך א קלאפ, וועלכער פעראורזאכט אן עקספלאזיאן פון צינד-היטעלע פון דער קויל.

percus'sion-lock *n.* (פויר-קאש'-אנ-לאק) א שלאס פון א ביקס, וועלכער קלאפט אן אויף דעם צינד-היטעלע פון

פיסטאן אום ארויסצורופען אן עקספלאזיאן, וואס שטויסט ארויס די קויל.

percuss'ive *a. and n.* (פויר-קאס'-איוו) שלאגענד, שטויסענד; ערשיטערענד, אויפטרייסלענד [דורך א שטויס אדער קלאפ]; א מוזיקאלישער אינסטרומענט, פון וועלכען מען בעקומט קלאנגען דורך קלאפען [ווי למשל, א פארטעפיאן].

percuss'ively *adv.* (פויר-קאס'-איוו-לי) קלאפענדיג, שטויסענדיג; אויפטרייסלענדיג דורך א קלאפ אדער שטויס.

percuss'or *n.* (פויר-קאס'-אר) איינער אדער עפעס וואס קלאפט אב אדער שטויסט.

percuta'neous *a.* (פויר-קיו-טיי'-ני-אס) וואס ווערט געטהאן דורך דער הויט אדער מיט דער הילף פון דער הויט.

percuta'neously *adv.* (פויר-קיו-טיי'-ני-אס-לי) דורך דער הויט, מיט דער הילף פון דער הויט.

percuteur' *n.* (פער-קיו-טויר') אן אינסטרומענט, מיט וועלכען מען קלאפט אן געוויסע טיילען פון קערפער ביים אונטערזוכען א קראנקען.

percu'tient *a. and n.* (פויר-קיו'-שיענט) קלאפענד; שטויסענד; דאס וואס קלאפט אב אדער שטויסט עפעס.

per day (פויר דיי) טעגליך.

perden'do *a.* (פער-דענ'-דאו) אבשטארבענד, ווערענדיג שוואכער [וועגען מוזיקאלישע קלאנגען].

perden'dosi *a.* (פער-דענ'-דא-סי) ז. *perdendo*.

per'difoil *n.* (פויר'-די-פאיל) א פלאנצע וואס פערלירט יעהרליך איהרע בלעטער.

perdi'tion *n.* (פויר-דיש'-אן) דאס פערדערבען, דער אונטערגאנג, די פערניכטונג; די רואינירונג; דער טויט; דאס געהן אין כף=הקלע.

perdu' *a. and n.* (פויר-דיו') וואס איז אין א בעהאלטונג, אויף דער לויערונג; פערלארען; וואס איז אויף א פערלארענעם אדער געפעהרליכען פאסט, איז א סכנות'דיגער אונטערנעהמונג; א סאלדאט וואס ווערט געשיקט אויף א געפעהרליכען פאסט; א פערפאלענער מענש.

perdue' *a. and n.* (פויר-דיו') ז. *perdu*.

perduel'lion *n.* (פויר-דיו-על'-יאן) פערראט [פון פאטערלאנד, פאלק א. ד. ג.].

perdurabil'ity *n.* (פויר-דיו-רע-ביל'-אי-טי) דאס דויערען זעהר לאנג.

per'durable *a.* (פויר'-דיו-רעבל) זעהר דויערהאפט; לאנג=דויערענד.

per'durably *adv.* (פויר'-דיו-רע-בלי) אויף א דויערהאפטען שטייגער; דויערענדיג זעהר לאנג.

perdu'rance *n.* (פויר-דיו'-רענס) דויערהאפטיגקייט; דאס דויערען זעהר לאנג.

perdura'tion *n.* (פויר-דיו-ריי'-שאן) ז. *perdurance*.

perdure' *v.* (פויר-דיור') דויערען אויף תמיד; געדויערען א לאנגע צייט.

per'egrinate *v.* (פער'-אי-גרי-נייט) וואנדערען; זיך אויפהאלטען אין פרעמדע לענדער.

peregrina'tion *n.* (פער-אי-גרי-ניי'-שאן) די וואנדערשאפט, די וואנדערונג; דאס אויפהאלטען זיך אין פרעמדע לענדער.

per'egrinator *n.* (פער'-אי-גרי-ניי-טאר) אן ארומרייזענדער; איינער וואס רייזט פון איין ארט צו דעם אנדערען.

per'egrine *a. and n.* (פער'-אי-גרין) אויסלענדיש, פון א פרעמדען לאנד; וואס איז געקומען פון אן אנדער לאנד; וואנדערענד [וועגען פויגלען]; אן אויסלענדער; אן אונטערטהאן פון א לאנד, וועלכער האט ניט קיין בירגער=רעכט; א מין פאלק=פויגעל.

peregrin'ity *n.* (פער-אי-גרינ'-אי-טי) דאס וואנדערען; דאס ארומרייזען.

per'emptorily *adv.* (פער'-עמפ-טא-רי-לי) אויף אן ענטשיעדענעם, בעשטימטען אדער ענדגילטיגען שטייגער.

per'emptoriness *n.* (פער'-עמפ-טא-רי-נעס) בעשטימטהייט, ענטשיעדענהייט, ענדגילטיגקייט, דאגמאטיזם.

per'emptory *a.* (פער'-עמפ-טא-רי) ענטשיעדענד, ענדגילטיג, בעשטימט; פעסט ענטשלאסען, דאגמאטיש.

per'emptory chal'lenge (פער'-עמפ-טא-רי טשעל'-ענדזש) דאס רעכט וואס מען האט אויסצושליסען איינצעלנע געשווארענע אין א געריכט ניט אנגעבענדיג קיין גרונד.

perendure' *v.* (פויר-ען דיור') ז. *perdure*.

peren'nate *v.* (פער-ענ'-אייט) אין באטאניק — דויערען אדער וואקסען מעהר ווי צוויי יאהר.

perenna'tion *n.* (פער-ע-ניי'-שאן) דאס שטענדיג דויערען; אין באטאניק — דאס דויערען אדער וואקסען מעהר ווי צוויי יאהר [וועגען געוויסע גראזען און ווארצלען].

peren'nial *a. and n.* (פע-רענ'-אי-על) וואס דויערט שטענדיג אהן אן אויפהער; פארטדויערענד, בעשטענדיג, אימערוועהרענד; אין באטאניק — וואס דויערט אדער וואקסט מעהר ווי צוויי יאהר; א פלאנצע וואס בליהט און בריינגט פרוכטען פיעל יאהרען נאכאנאנד.

peren'nially *adv.* (פע-רענ'-אי-על-אי) דויערענדיג כסדר; ניט אויפהערענדיג.

peren'nial-stemmed *a.* (פע-רענ'-אי-על-סטעמד) אין באטאניק — וואס האט א שטאם אדער שטענגעל, וואס וואקסט און בליהט פון יאהר צו יאהר.

pererra'tion *n.* (פער-ע-ריי'-שאן) ארומוואנדערונג.

per fas et ne'fas (פער פעס עט ני'-פעס) מיט רעכט אדער אונרעכט.

per'fect *a. and n.* (פויר'-פעקט) אויסגעצייכענט, פערפאלקאמט; פאלקאם; גענצליך; אין באטאניק — הערמאפראדיטיש, וואס האט דעם שטויב=געפעס און דעם פיסטיל אין איין בלום; פאלשטענדיג; וואס קען אויסגעצייכענט זיין פאך, גוט בעהאוועגט; אין גראמאטיק — דאס פערפעקטום, עבר [א פארם פון צייטווערטער, וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע איז שוין פארגעקומען].

perfect' *v.* (פויר-פעקט') פערפאלקאמען, מאכען גענצליך אדער פאלקאם.

perfect' bail (פויר-פעקט' בייל) גוט מאכען אן ערבות [בעשטעטיגען אונטער א שבועה, אז אויסרעכענענדיג אלע חובות, בעזיצט דער ערב די סומע, וועלכע ער לעגט אלס ערבות].

per'fecter *n.* (פויר'-פעק-טער) א פאלענדער, א פערפאלקאמער.

perfectibil'ity *n.* (פויר-פעק-טי-ביל'-אי-טי) פערפאלקאמונגס=פעהיגקייט; די מעגליכקייט צו ווערען פערפאלקאמט.

perfec'tible *a.* (פויר-פעק'-טיבל) פערפאלקאמונגס=פעהיג, וואס קען פערפאלקאמט ווערען.

perfec'ting *n.* (פויר-פעק'-טינג) דאס דרוקען פון ביידע זייטען מיט איין מאל. ז. *perfecting-press*.

perfec'ting-press *n.* (פויר-פעק'-טינג-פרעס) א דרוק=מאשין, וועלכע דרוקט דאס פאפיער פון ביידע זייטען מיט איין מאל.

perfec'tion *n. and v.* (פויר-פעק'-שאן) פערפאלקאמונג; פאלקאמענהייט; די פאלענדונג; דער העכסטער גראד פון עפעס; פערפאלקאמען; פאלענדען.

perfec'tional *a.* (פויר-פעק'-שאנ-על) פערפאלקאמט.

perfec'tionate *v.* (פויר-פעק'-שאנ-אייט) פאלענדען; פערפאלקאמען.

perfec'tionism *n.* (פויר-פעק'-שאנ-איזם) דאס גלויבען, אז דער מענש קען דערגרייכען זיטליכע פאלקאמענהייט אויף דיעזער וועלט.

perfec'tionist *n.* (פויר-פעק'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אז מען קען ערגרייכען זיטליכע פאלקאמענהייט אין דיעזען לעבען.

perfec'tive *a.* (פויר-פעק'-טיוו) פערפאלקאמענד; וואס פיהרט צו פערפאלקאמונג; אין גראמאטיק — וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע איז שוין פארגעקומען.

perfec'tively *adv.* (פויר-פעק'-טיוו-לי) פערפאלקאמענדיג; אויף אן ארט וואס פיהרט צו פערפאלקאמונג.

perfect' judg'ment (פויר-פעקט' דזשאדזש'-מענט) אריינטראגען אדער פערשרייבען אן אורטייל אין פראטאקאל=בוך.

per'fectly *adv.* (פויר'-פעקט-לי) 1. פאלשטענדיג, דורכאויס; 2. אויסגעצייכענט; פינקטליך.

1. The matter is not perfectly clear. 2. He speaks English perfectly.

per'fectness *n.* (פויר'-פעקט-נעס) פאלקאמענהייט; געשיקטקייט, בעהאוועגטקייט.

per'fect num'ber (פויר'-פעקט נאמ'-בער) א צאהל וואס איז גלייך צו דער סומע פון אלע צאהלען, אויף וועלכע זי טיילט זיך אהן א רעשט [למשל, די צאהל 28 טיילט זיך אהן א רעשט אויף 1, 2, 4, 7 און 14 און די סומע פון דיעזע צאהלען איז גלייך 28].

per'fect tense (פויר'-פעקט טענס) אין גראמאטיק — דאס פערפעקטום, דער עבר [א ווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע איז שוין געטהאן געווארען, ווי למשל, "איך האב אנגעשריעבען"].

perfer'vid *a.* (פער-פויר'-וויד) זעהר הייס; זעהר היציג; התלהבות'דיג; בעגייסטערט.

perfer'vidness *n.* (פער-פויר'-וויד-נעס) שטארקע היציגקייט; התלהבות.

perfi'cient *a. and n.* (פויר-פיש'-ענט) ווירקזאם; אויספיהרענד; איינער וואס פיהרט עפעס אויס; א נדבן, א צדקה=געבער.

perfi'ciently *adv.* (פויר-פיש'-ענט-לי) אויף א ווירקזאמען אופן.

perfid'ious *a.* (פויר-פיד'-אי-אס) טריילאז, פאלש; פעררעטעריש.

perfid'iously *adv.* (פויר-פיד'-אי-אס-לי) אויף א פאלשען אדער פעררעטערישען שטייגער.

perfid'iousness *n.* (פויר-פיד'-אי-אס-

נעס) טריילאזיגקייט, פאלשקייט; דאס זיין פעררעטעריש.

per'fidy *n.* (פויר'-פי-די) טריילאזיגקייט, פאלשקייט.

perflate' *v.* (פויר-פלייט') דורכבלאזען, דורכוועהען.

perfla'tion *n.* (פויר-פליי'-שאן) דאס דורכבלאזען, דורכוועהונג.

perfo'liate *a.* (פויר-פאו'-לי-אייט) וואס וואקסט אזוי, אז דאס שטענגעל שטעכט דורך דאס בלאט.

perfoliate leaf .ז

perfo'liate leaf (פויר-פאו'-לי-אייט ליעף) א בלאט, ביי וועלכען דאס שטענגעל איז דורכגעוואקסען דורך און דורך.

Perfoliate Leaf

per'forable *a.* (פויר'-פא-רעבל) וואס ווערט דורכגעשטאכען, דורכגעלעכערט אדער דורכגעבויערט.

per'forate *v. and a.* (פויר'-פא-רייט) דורכבויערען, דורכלעכערען, דורכשטעכען; דורכגעשטאכען; דורכגעבויערט.

per'forated *a.* (פויר'-פא-ריי-טעד) דורכגעשטאכען, דורכגעבויערט, דורכגעלעכערט.

per'forating-machine' *n.* (פויר'-פא-ריי-טינג-מע-שין') א מאשין, וועלכע שטעכט דורך א ליניע לעכלעך אין פאפיער, כדי לייכט אבצורייסען א טייל דערפון.

perfora'tion *n.* (פויר-פא-ריי'-שאן) דורכבויערונג, דורכלעכערונג; א דורכגעשטאכענעם לאך.

per'forative *a.* (פויר'-פא-ריי-טיוו) וואס קען דורכלעכערען אדער דורכשטעכען.

per'forator *n.* (פויר'-פא-ריי-טאר) א דורכבויערער, א דורכלעכערער; א מאשין אדער אינסטרומענט דורכצובויערען עפעס.

perforce' *adv.* (פויר-פאורס') מיט געוואלד, מיט צוואנג; אויס נויט.
Perforce I must accept your advice.

perform' *v.* (פויר-פאהרם') טהאן, מאכען; דורכפיהרען עפעס; אויספיהרען, ערפילען; געבען א טעאטראלע פארשטעלונג; אויפטרעטען אויף דער ביהנע; שפיעלען א מוזיקאליש שטיק.

perfor'mable *a.* (פויר-פאהר'-מעבל) וואס מען קען טהאן; וואס קען ערפילט אדער דורכגעפיהרט ווערען.

perfor'mance *n.* (פויר-פאהר'-מענס) דאס טהאן, די טהואונג; דאס ערפילען אדער אויפפיהרען עפעס; די אויפפיהרונג פון א טעאטראלען אדער מוזיקאלישען שטיק; דאס וואס איז געטהאן אדער אויסגעפיהרט געווארען; א טעאטראלע פארשטעלונג, א מוזיקאליש שטיק.

perfor'mer *n.* (פויר-פאהר'-מער) א טהוער, אן ערפילער; א שוישפיעלער, אן אקטיאר, א שפיעלער.

perfor'ming *a.* (פויר-פאהר'-מינג) טהוענד, מאכענד, ערפילענד, אויספיהרענד; וואס איז געלערענט צו געבען פארשטעלונגען.

per'fricate *v.* (פויר'-פרי-קייט) רייבען, איינרייבען [ווי א זאלב].

perfrica'tion *n.* (פויר-פרי-קיי'-שאן) די רייבונג, דאס איינרייבען [ווי א זאלב].

perfu'matory *a.* (פויר-פיו'-מע-טא-רי) וואס האט אן אנגענעהמען גערוך; וואס שמעקט מיט פארפיום; דופטענד.

perfume' *n. and v.* (פויר-פיום') פארפיום; א זיסער אנגענעהמער גערוך; א דופטענדע זאך; דופטען, ארויסלאזען א זיסען אנגענעהמען גערוך; פארפיומירען.

per'fume-bur'ner *n.* (פויר'-פיום-בויר'-נער) א כלי, אין וועלכער מען רויכערט פארפיומען אדער זיס-שמעקענדע זאכען.

per'fume-foun'tain *n.* (פויר'-פיום-פאונ'-טען) אזא שפריצער צו שפריצען פארפיומען.

perfu'mer *n.* (פויר-פיו'-מער) א פערקויפער פון פארפיום-ארטיקלען; איינער וואס מאכט פארפיומען; א דופטענדע זאך.

perfu'mery *n.* (פויר-פיו'-מער-אי) פארפיומען; די קונסט צו מאכען פארפיומען.

per'fume-set *n.* (פויר'-פיום-סעט) א גאנג פון פערשיעדענע כלים און ארטיקלען וואס ווערען בענוצט צום טואלעט.

perfu'my *a.* (פויר-פיו'-מי) דופטענד, זיס שמעקענד, וואס האט אן אנגענעהמען גערוך.

perfunc'torily *adv.* (פויר-פאנק'-טא-רי-לי) אויף א נאכלעסיגען, אויבערפלעכליכען שטייגער; אהן אינטערעס.

perfunc'toriness *n.* (פויר-פאנק'-טא-רי-נעס) נאכלעסיגקייט, אויבערפלעכליכקייט; דאס טהאן א זאך אבי פטור צו ווערען.

perfunc'tory *a.* (פויר-פאנק'-טא-רי) נאכלעסיג; אויבערפלעכליך; אהן אינטערעס.

perfunc'turate *v.* (פויר-פאנק'-טשו-רייט) טהאן עפעס זעהר נאכלעסיג, אויבערפלעכליך אדער אהן אינטערעס צו דער זאך.

perfuse' *v.* (פויר-פיוז') בעשפריצען; איבערגיסען; דורכשטרעמען.

perfu'sion *n.* (פויר-פיו'-זשאן) די בעשפריצונג; דאס איבערגיסען, די דורכשטראמונג.

perfu'sive *a.* (פויר-פיו'-סיוו) בעשפריצענד; איבערגיסענד; וואס שטראמט דורך.

pergame'neous *a.* (פויר-גע-מי'-ני-אס) פארמעט-ארטיג.

per'gola *n.* (פויר'-גא-לא) א מין וועראנדע אדער באלקאן.

per'gula *n.* (פויר'-גיו-לא) .ז *pergola*

perhaps' *adv. and n.* (פויר-העפס') אפשר, פיליכט; מעגליך; אונגעוויסהייט; מעגליכקייט.

pe'ri *n.* (פי'-רי) אין דער פערסישער מיטאלאגיע — די פערי [געוויסע גייסטער אדער שדים, אין וועלכע עס זיינען פערוואנדעלט געווארען די מלאכים, וואס זיינען ארויסגעטריבען געווארען פון גן-עדן און אראבגעווארפען געווארען אויף דער ערד].

peria'gua *n.* (פער-אי-א'-גהווא) א שיפעל וואס איז אויסגעהאקט פון איין שטאם פון א בוים [ווערט בענוצט פון די אינדיאנער אין אמעריקא].

periak'tos *n.* (פער-אי-עק'-טאס) אין אלט-גריכישען טעאטער — איינע פון די צוויי מאשינען פון ביידע זייטען פון דער ביהנע, וועלכע מען פלעגט בענוצען איבערצודרעהען אדער איבערצובייטען די דעקאראציאנען.

per'ianth *n.* (פער'-אי-ענטה) דאס בלומען-שיירעל [די בלעטעלעך, וועלכע וויקלען ארום א בלום].

perian'thium *n.* (פער-אי-ענ'-טהי-אם) .ז *perianth*

per'iapt *n.* (פער'-אי-עפט) אן אמולעט, א קמיע [א זאך וואס מען טראגט אלס א מיטעל אדער פערהיטונג פון א וועלכער ניט איז צרה].

periarteri'tis *n.* (פער-אי-אר-טע-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם אויבערשטען הייטעל פון אן ארטעריע.

periarthri'tis *n.* (פער-אי-אר-טהראי'-טיס) די ענטצינדונג פון געוועב ארום א געלענק.

periblep'sis *n.* (פער-אי-בלעפ'-סיס) דאס וואהנזיניגע אויסזעהן פון א מענשען וואס רעדט פון היץ.

perib'olos *n.* (פע-ריב'-א-לאס) אין אלט-גריכענלאנד — אן ארומגעצאמטער הויף [פאר טעמפלען, סטאטועז א. ז. וו.].

pericar'diac *a.* (פער-אי-קאר'-די-עק) .ז *pericardial*

pericar'dial *a.* (פער-אי-קאר'-די-על) וואס רינגעלט ארום אדער שליסט איין דאס הארץ; וואס איז שייך צום הארץ-בייטעל. .ז *pericardium*

pericardi'tis *n.* (פער-אי-קאר-דאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון הארץ-בייטעל.

pericar'dium *n.* (פער-אי-קאר'-די-אם) דער הארץ-בייטעל [דאס הויט-זעקעל וואס רינגעלט ארום דאס הארץ].

per'icarp *n.* (פער'-אי-קארפ) דער זאמען-ארט פון פלאנצען, די פרוכט-הילזע.

pericar'pium *n.* (פער-אי-קאר'-פי-אם) .ז *pericarp*

perichondri'tis *n.* (פער-אי-קאן-דראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער קנארפעל-הויט [דאס הייטעל וואס בעדעקט די כראמשקע].

perichon'drium *n.* (פער-אי-קאנ'-דרי-אם) די קנארפעל-הויט [דאס הייטעל וואס בעדעקט די כראמשקע].

Pericle'an *a.* (פער-אי-קלי'-ען) וואס איז שייך צו פעריקלעס [דער הויפט פון דער שטאדט אטהען, אין אלט-גריכענלאנד, אין דער צייט ווען זי האט זיך געפונען אין גלענצענדסטען צושטאנד, אונגעפעהר אין 5טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עס געבורט]; וואס איז שייך צו דער אינטעלעקטועלער און מאטעריעלער בליהונגס-צייט פון דער שטאדט אטהען.

peric'ope *n.* (פי-ריק'-א-פי) די פעריקאפע [א געוויסע שטעלע פון די הייליגע שריפטען וואס ווערט געלעזען אין געוויסע זונטאגס אין קירך].

pericra'nial *a.* (פער-אי-קריי'-ני-על) וואס בעדעקט אדער רינגעלט ארום דעם קאפ-שארבען [ווי די הויט]; וואס איז שייך צו דער הויט פון דעם קאפ-שארבען אדער צום קאפ-שארבען.

pericra'nium *n.* (פער-אי-קריי'-ני-אם) די הויט פון דעם קאפ-שארבען; די ביינער פון דעם קאפ-שארבען; דער קאפ-שארבען.

pericysti'tis *n.* (פער-אי-סיס-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג ארום דעם פענכער.

periden'tal *a.* (פער-אי-דענ'-טעל) וואס רינגעלט ארום די צייהנער.

per'iderm *n.* (פער'-אי-דוירם) די אויסערע הארטע הויט אדער בעדעקונג פון וואסער-חיות; די אויסערע קארע אדער קארק מיט וועלכער דער שטאם פון געוויסע פלאנצען ווערט בעוואקסען אין א בעשטימטען עלטער.

per'idot *n.* (פער'-אי-דאט) דער קריזאליט [אזא אליוו-גרינער מינעראל, וועלכער ווערט בענוצט אלס עדעלשטיין].

per'idrome *n.* (פער'-אי-דראום) דער גאנג צווישען די זיילען און ווענד אין די אלטע טעמפלען.

periege'sis *n.* (פער-אי-אי-דזשי'-סיס) א רונד=רייזע, א דורכרייזע.

perier'gia *n.* (פער-אי-אויר'-דזשי-א) ז. *periergy*.

per'iergy *n.* (פער'-אי-אויר-דזשי) אן איבערטריבענע גענויאיגקייט אדער פינקטליכקייט, בעזונדערס אין דעם סטיל פון א רעדע; א געקינסטעלטער באמבאסטישער סטיל.

perigas'tric *a.* (פער-אי-געס'-טריק) וואס איז ארום דעם דארם אדער שפייז=קאנאל.

perigastri'tis *n.* (פער-אי-געס-טראי'-טיס) ענטצינדונג פון דער בויך=פעל [די הויט, וואס בעדעקט דעם חלל פון דעם בויך].

per'igee *n.* (פער'-אי-דזשיע) דער נעהנטסטער פונקט פון דעם ארביט [קרייז=וועג] פון דער לבנה צו דער ערד.

periglot'tis *n.* (פער-אי-גלאט'-איס) די אויבערשטע הויט פון צונג.

per'igon *n.* (פער'-אי-גאן) א פעריגאן, א קוואנטיטעט פון 4 רעכטע ווינקלען וואס מאכט אויס 360 גראד.

per'igone *n.* (פער'-אי-גאון) ז. *perianth*.

per'igraph *n.* (פער'-אי-גרעף) אן אונגענויע אדער אונאקוראטע בעצייכנונג.

perigyn'ium *n.* (פער-אי-דזשינ'-אי-אם) דער שלויך אדער די הילע פון דעם פיסטיל [ווייבליכער ארגאן] פון די ריעדגראז=פלאנצען.

perihe'lion *n.* (פער-אי-הי'-לי-אן) דער נעהנטסטער פונקט פון דעם ארביט [קרייז=וועג] פון א פלאנעט אדער קאמעט צו דער זון.

perihe'lium *n.* (פער-אי-הי'-לי-אם) ז. *perihelion*.

per'il *n. and v.* (פער'-איל) א געפאהר; בריינגען אדער שטעלען אין געפאהר; ריזיקירען; זיין אין געפאהר.

per'ilous *a.* (פער'-איל-אס) געפעהרליך; ריזיקאליש.

per'ilously *adv.* (פער'-איל-אס-לי) אויף א געפעהרליכען אדער ריזיקאלישען אופן; געפעהרליך; מיט געפאהר.

per'ilousness *n.* (פער'-איל-אס-נעס) געפעהרליכקייט.

perim'eter *n.* (פי-רים'-ע-טער) דער פערימעטער, דער אומפאנג; די אומפאנגס=מאס פון א פיגור; אן אינסטרומענט צו מעסטען די זעהונגס=קראפט פון די פערשיעדענע טיילען פון דער נעץ=הויט פון אויג.

perime'tral *a.* (פער-אי-מי'-טרעל) וואס געפינט זיך אדער קומט פאר ביי אדער ארום דער געבעהר=מוטער.

perimet'ric *a.* (פער-אי-מעט'-ריק) פערימעטריש, וואס איז שייך צום אומפאנג פון א פיגור; וואס געפינט זיך אין דעם אומפאנג; וואס געפינט זיך אדער קומט פאר ביי אדער ארום דער געבעהר=מוטער.

perimet'rical *a.* (פער-אי-מעט'-רי-קעל) ז. *perimetric*.

perimetri'tis *n.* (פער-אי-מי-טראי'-טיס) ענטצינדונג ארום דער געבעהר=מוטער.

perinæ'al *a.* (פער-אי-ניע'-על) ז. *perineal*.

perinæ'um *n.* (פער-אי-ניע'-אם) ז. *perineum*.

perine'al *a.* (פער-אי-ניע'-על) וואס איז שייך צו דעם מיטעל=פלייש אדער דאם פון קערפער. ז. *perineum*.

perineph'ral *a.* (פער-אי-נעפ'-רעל) וואס געפינט זיך ארום די ניערען.

perineph'rial *a.* (פער-אי-נעפ'-רי-על) וואס רינגעלט ארום די ניערען.

perinephri'tis *n.* (פער-אי-נעפ-ראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם געוועב וואס איז ארום די ניערען.

perineph'rium *n.* (פער-אי-נעפ'-רי-אם) דאס געוועב וואס רינגעלט ארום די ניערען.

perine'um *n.* (פער-אי-ניע'-אם) דאס מיטעל=פלייש אדער דאם, דער טייל פון קערפער וואס איז צווישען די פאלקעס [שענקעל] פון דער עפנונג פון הינטער=לייב [פי טבעת] ביז צו דעם אנפאנג פון געשלעכטס=ארגאן.

perioc'ular *a.* (פער-אי-אק'-יו-לאר) וואס רינגעלט ארום דעם אויגען=אפעל.

pe'riod *n.* (פי'-רי-אד) א פעריאדע; א צייט=אבשניט; א תקופה; אן עפאכע; א פאלשטענדיגער גאנצער זאץ; א פונקט; אן אבשטעל=פונקט, א פונקט וואס צייגט אן דעם סוף פון א זאץ; אין מאטעמאטיק — א ציפער=גרופע וועלכע איז אבגעטיילט מיט א פונקט אדער קאמא; דער אינטערוואל צווישען די גלייכע זיך ווידערהאלענדע ווערטהען פון א פערענדערליכער גרעסע, וועלכע העננט אב פון אן אנדער גרעסע [ווען x צ. ב. איז גלייך דעם טאנגענס פון y, דאן ווען דער ווערטה פון y ווערט בעשטענדיג געענדערט וועלען צוזאמען אויך זיך ווידערהאלט ענדערען די ווערטהען פון x לויט בעשטימטע אינטערוואלען אדער פעריאדען]; א ספעציעלע פאזע אין דעם פערלויף פון א קראנקהייט; א פאלשטענדיגער מוזיקאלישער זאץ.

period'ic *a.* (פי-רי-אד'-איק) פעריאדיש; קרייז=לויפענד; וואס ערשיינט אדער קומט פאר רעגעלמעסיג [צו א בעשטימטער צייט]; וואס איז שייך צו א פאלשטענדיגען גאנצען זאץ.

period'ical *a. and n.* (פי-רי-אד'-אי-קעל) פעריאדיש; וואס ערשיינט אדער קומט פאר רעגעלמעסיג [צו א בעשטימטער צייט]; וואס איז שייך צו א צייטשריפט [וועלכע ערשיינט רעגעלמעסיג צו א בעשטימטער צייט]; א צייטשריפט [וועלכע ערשיינט רעגעלמעסיג צו א בעשטימטער צייט].

period'icalist *n.* (פי-רי-אד'-אי-קעל-איסט) א זשורנאליסט, א שרייבער אין א צייטשריפט; אן ארויסגעבער פון א צייטשריפט.

period'ically *adv.* (פי-רי-אד'-אי-קעל-אי) פעריאדיש, פארקומענדיג אדער ערשיינענדיג רעגעלמעסיג [צו א בעשטימטער צייט].

period'ic curve (פי-רי-אד'-איק קוירוו) א מאטעמאטישע קרומע ליניע וואס די פארם פון איהרע טיילען ווידערהאלען זיך.

period'ic dec'imal (פי-רי-אד'-איק דעס'-אי-מעל) א פעריאדישע ברוך=צאהל [א דעצימאל ברוך=צאהל וואס בעשטעהט פון גרופען צאהלען, וועלכע חזר'ען זיך כסדר איבער, ווי צ. ב., ...354, 354, 354.].

periodic'ity *n.* (פי-רי-א-דיס'-אי-טי) דאס זיין פעריאדיש; די פעריאדישע, רעגעלמעסיגע ערשיינונג אדער ווידערקעהר.

period'ic law (פי-רי-אד'-איק לאה) דאס פעריאדישע געזעץ אין כעמיע [דאס געזעץ וועגען דער בעציהונג פון כעמישע עלעמענטען, וואס ווערט אויסגעדריקט דורך דעם זאץ, דאס די אייגענשאפטען פון די עלעמענטען זיינען פעריאדישע פונקציאנען פון זייער אטאמישען געוויכט. ווען די כעמישע עלעמענטען ווערען אויסגעשטעלט אין דער ארדנונג לויט זייער אטאמישען געוויכט, דאן בעמערקט מען א רעגעלמעסיגע ווידערהאלונג פון סעריעס עלעמענטען, וועלכע האבען עהנליכע פיזיקאלישע און כעמישע אייגענשאפטען, דאס הייסט, אז די אייגענשאפטען פון די כעמישע עלעמענטען, אבהענגיג פון זייער אטאמישען געוויכט, ווידערהאלען זיך פעריאדיש. דורך דער אויסשטעלונג פון די כעמישע עלעמענטען אין דיזער ארדנונג, קען מען אלזא אויסגעפינען, אויב עס פעהלען נאך וועלכע עס איז כעמישע עלעמענטען, וועלכע זיינען נאך ניט ענטדעקט געווארען].

period'ic stars (פי-רי-אד'-איק סטארז) שטערען ביי וועלכע עס קומט פאר א רעגעלמעסיגע ענדערונג אין זייער העלקייט און ליכטיגקייט צו בעשטימטע צייטען.

periodonti'tis *n.* (פער-אי-או-דאנ-טאי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער ביין=הויט אין די גריבעלעך וואו עס זיצען די צייהנער.

Periœ'ci *n.* (פער-אי-איע'-סאי) די פעריעקען, די בירגער פון אלטען לאקאניען [גריכענלאנד], צו וועלכע עס איז געגעבען געווארען פון זייערע בעזיעגער דאס רעכט אויף האנדעל און געשעפט אין ספארטא, אבער זיי זיינען געווען אויסגעשלאסען פון דער שטאאטס=פערוואלטונג.

periœ'ci *n.* (פער-אי-איע'-סאי) די איינוואהנער פון דעמזעלבען בּרייט=גראד [פאראלעל] פון דער ערד, נאר אויף אן ענטגעגענגעזעצטען לענגען=גראד [מערידיאן] אזוי, דאס, ווען אין איין פלאץ איז מיטאג=צייט איז אין דעם אנדערען האלבע נאכט.

periop'tic *a.* (פער-אי-אפ'-טיק) וואס רינגעלט ארום דעם ארביט פון אויג.

perio'ral *a.* (פער-אי-או'-רעל) וואס איז ארום דעם מויל.

perior'bital *a.* (פער-אי-אהר'-בי-טעל) וואס איז שייך צו דעם ארביט פון אויג.

perios'teal *a.* (פער-אי-אס'-טי-על) וואס בעדעקט א ביין.

perios'teous *a.* (פער-אי-אס'-טי-אס) ז. *periosteal*.

perios'teum *n.* (פער-אי-אס'-טי-אם) קנאכען=הויט, ביין=הויט [דאס דינע הייטעל וואס בעדעקט די ביינער פון קערפער].

periostit'ic *a.* (פער-אי-אס-טיט'-איק) וואס ליידט פון ביין=הויט ענטצינדונג.

periosti'tis *n.* (פער-אי-אס-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער ביין=הויט.

perio'tic *a.* (פער-אי-או'-טיק) וואס רינגעלט ארום דעם אינערליכען טייל פון אויער.

peripatet'ic *a. and n.* (פער-אי-פע-טעט'-איק) ארומגעהענד, ארומרייזענד; אן ארומגעהער, אן ארומרייזער.

Peripatet'ic *n. and a.* (פער-אי-פע-טעט'-איק) א נאכפאלגער פון דעם גריכישען פילאזאף אריסטאטעל; וואס איז שייך צו דער פילאזאפיע פון אריסטאטעל אדער צו זיינע נאכפאלגער.

peripatet'ical *a.* (פער-אי-פע-טעט'-אי-קעל) ארומגעהענד, ארומרייזענד.

peripatet'ic school (פער-אי-פע-טעט'-

איק סקיהל) די פילאזאפישע שוהלע פון דעם אלט-גריכישען פילאזאף אריסטאטעל.

periph'erad *adv.* (פע-ריפ'-ע-רעד) צו דער פעריפעריע, צום אומקרייז=צו, צו דער אויבערפלעכע, אוועק פון צענטער.

periph'eral *a.* (פע-ריפ'-ע-רעל) וואס געפינט זיך אין דער פעריפעריע [אומקרייז אדער אומפאנג]; וואס איז שייך צו דער פעריפעריע; אין אנאטאמיע — וואס איז דערווייטערט פון צענטער [וועגען גליעדער].

periph'erally *adv.* (פע-ריפ'-ע-רעל-אי) אויף אדער פון דער פעריפעריע; אין בעצוג צו דער פעריפעריע [אומקרייז, אומפאנג].

peripher'ic *a.* (פער-אי-פער'-איק) ז. *peripheral*.

peripher'ical *a.* (פער-אי-פער'-אי-קעל) ז. *peripheral*.

periph'ery *n.* (פע-ריפ'-ע-רי) די פעריפעריע, דער אומקרייז, דער אומפאנג פון א קרייז; די אויבערפלעכע אדער דער אומפאנג פון א קערפער.

per'iphrase *n. and v.* (פער'-אי-פרייז) א פעריפראזע, אן ערקלערונג אדער אויסדרוק אין מעהר ווערטער ווי נויטיג, דאס געברויכען צופיעל ווערטער אין ארומריידען אן עניין וועלכען מען קען אויסדריקען קירצער און שארפער; ריידען איבער אן עניין ניט גלייך צום פונקט נאר אין ארומיגע וועגען; געברויכען צופיעל ווערטער אין אן ערקלערונג.

periph'rasis *n.* (פע-ריפ'-ריי-סיס) א פעריפראזע, אן ערקלערונג אדער אויסדרוק אין מעהר ונערטער ווי נויטיג; אן ארומריידונג פון אן עניין אין פיעל ווערטער, ווען מען קען דאסזעלבע אויסדריקען קירצער און שארפער.

periphras'tic *a.* (פער-אי-פרעס'-טיק) וואס האט דעם כאראקטער פון א פעריפראזע, וואס איז אויסגעדריקט אין מעהר ווערטער ווי נויטיג.

periphras'tical *a.* (פער-אי-פרעס'-טי-קעל) ז. *periphrastic*.

periphras'tically *adv.* (פער-אי-פרעס'-טי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון א פעריפראזע. ז. *periphrase*.

per'iplus *n.* (פער'-אי-פלאס) אן ארומשיפונג אויף'ן ים; אן ארומרייזע.

peripneumo'nia *n.* (פער-אי-ניו-מאו'-ני-א) לונגען=ענטצינדונג.

peripneumon'ic *a.* (פער-אי-ניו-מאנ'-איק) וואס איז שייך צו לונגען=ענטצינדונג.

peripneu'mony *n.* (פער-אי-ניו'-מא-ני) ז. *peripneumonia*.

peripolyg'onal *a.* (פער-אי-פא-ליג'-א-נעל) וואס האט פיעלע זייטען און ווינקלען.

perip'teral *a.* (פע-ריפ'-טע-רעל) ארומגערינגעלט מיט זיילען [וועגען א טעמפעל אדער געביידע].

perip'teros *n.* (פע-ריפ'-טע-ראס) א טעמפעל אדער געביידע וואס איז ארומגערינגעלט מיט א רייה זיילען.

perip'terous *a.* (פע-ריפ'-טע-ראס) מיט פעדערען פון אלע זייטען; וואס איז ארומגערינגעלט מיט א רייה זיילען [וועגען א געביידע]; אין באטאניק — ארומגערינגעלט מיט א דינעם ראנד.

perip'tery *n.* (פע-ריפ'-טע-רי) ז. *peripteros*.

per'isarc *n.* (פער'-אי-סארק) די הארטע הארן=הויט וואס בעדעקט די ווייכע טיילען פון ים=חיות.

Peris'cian *n. and a.* (פע-ריש'-אי-ען) אן איינוואהנער פון די פאלאר=קרייזען; וואס איז שייך צו די איינוואהנער פון די פאלאר=קרייזען. ז. *Periscii*.

Peris'cii *n.* (פע-ריש'-אי-אי) די איינוואהנער פון די פאלאר=קרייזען [ווערען אזוי גערופען, ווייל אין דער צייט פון דעם דארטיגען זומער בעוועגט זיך זייער שאטען ארום זיי אין א קרייז].

per'iscope *n.* (פער'-אי-סקאופ) א פעריסקאפ [אזא אפטישער אינסטרומענט אויף אונטערוואסער=שיפלעך דורך וועלכען מען קען זעהן וואס עס קומט פאר איבער'ן וואסער, ווען דאס שיפעל איז אונטער'ן וואסער].

periscop'ic *a.* (פער-אי-סקאפ'-איק) וואס איז צום קוקען פון אלע זייטען; וואס איז קאנקאוו=קאנוועקס [וועגען ברילען].

periscop'ical *a.* (פער-אי-סקאפ'-אי-קעל) ז. *periscopic*.

per'ish *v.* (פער'-איש) אומקומען, פערגעהן, פערדארבען אדער פערניכטעט ווערען; ניט ווערען, שטארבען.

perishabil'ity *n.* (פער-איש-ע-ביל'-אי-טי) ז. *perishableness*.

per'ishable *a.* (פער'-איש-עבל) פערגענגליך, שטערבליך; וואס קען פערדארבען אדער פערניכטעט ווערען.

per'ishableness *n.* (פער'-איש-עבל-נעס) פערגענגליכקייט; שטערבליכקייט; צושטערבארקייט, פערניכטבארקייט.

per'ishably *adv.* (פער'-איש-ע-בלי) קענענדיג פערדארבען אדער פערניכטעט ווערען; פערגענגליך, שטערבליך.

per'isperm *n.* (פער'-אי-ספוירם) אין באטאניק — דאס זאמען=איי=ווייס [דאס איי=ווייס אדער דער נאהרונגס=שטאף וואס געפינט זיך אין א זאמען אדער קערנדעל]; דאס געוועב אדער הייטעל וואס רינגעלט ארום דאס קיים=זעקעלע פון א זאמען אדער קערנדעל וואס ענטהאלט אייווייס.

perisper'mic *a.* (פער-אי-ספויר'-מיק) וואס האט זאמען=איי=ווייס. ז. *perisperm*.

perispher'ic *a.* (פער-אי-ספער'-איק) באל=פערמיג, קוגעל=פערמיג [רונד].

perispher'ical *a.* (פער-אי-ספער'-אי-קעל) ז. *perispheric*.

per'ispore *n.* (פער'-אי-ספאור) אין באטאניק — דאס אויסערע הייטעל פון א קיים=קערן. ז. *spore*.

perissolog'ical *a.* (פע-רים-א-לאדזש'-אי-קעל) וואס שיט מיט ווערטער, וואס געברויכט צופיעל ווערטער [אין ריידען אדער שרייבען].

perissol'ogy *n.* (פער-אי-סאל'-א-דזשי) אן אויסגוס פון ווערטער, אן אונניציגער געברויך פון ווערטער.

perissosyllab'ic *a.* (פע-רים-א-סי-לעב'-איק) וואס האט איבריגע זילבען.

peristal'sis *n.* (פער-אי-סטעל'-סים) די אייגענטימליכע מוסקול=בעוועגונג פון די חלל'דיגע ארגאנען פון קערפער, ווי פון די קישקעס [דורך דיעזער מוסקול=בעוועגונג ווערט די פערדייהטע שפייז ארויסגעשטויסען פון די געדערים].

peristal'tic *a.* (פער-אי-סטעל'-טיק) פעריסטאלטיש, וואס ציהט זיך צונויף אין קרייזען אדער אין רינגען [ווי די קישקעס ארויסשטויסענדיג די פערדייהטע שפייז]; אין עלעקטריציטעט — וואס בעצייכענט די עלעקטראסטאטישע אינדוקציאן, וועלכע עקזיסטירט צווישען צוויי אדער מעהרערע עלעקטריש לייטענדע דראטען, וועלכע געפינען זיך אין איין איזאלירענדען ראהר [ווי אין א קאבעל].

peristal'tically *adv.* (פער-אי-סטעל'-טי-קעל-אי) אויף א פעריסטאלטישען אופן. ז. *peristaltic*.

per'istyle *n.* (פער'-אי-סטאיל) א זיילען=גאלעריע, א זיילען=גאנג [אין א געביידע].

perisys'tole *n.* (פער-אי-סים'-טא-לי) דער שטילשטאנד פון הארצען צווישען זיין צונויפציהען און פאנאנדערציהען זיך.

peritonæ'al *a.* (פער-אי-טא-ניע'-על) ז. *peritoneal*.

peritonæ'um *n.* (פער-אי-טא-ניע'-אם) ז. *peritoneum*.

peritone'al *a.* (פער-אי-טא-ניע'-על) וואס איז שייך צו דער בויך=פעל [די הויט וואס בעדעקט דעם חלל פון בויך].

peritone'um *n.* (פער-אי-טא-ניע'-אם) די בויך=פעל [די הויט וואס בעדעקט דעם חלל פון בויך].

peritonit'ic *a.* (פער-אי-טא-ניט'-איק) וואס איז שייך צו בויך=פעל=ענטצינדונג.

peritoni'tis *n.* (פער-אי-טא-נאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער בויך=פעל.

perit'ropal *a.* (פער-איט'-רא-פעל) זיך דרעהענד, קרייזענד.

per'iwig *n. and v.* (פער'-אי-הוויג) א פארוק; אנטהאן א פארוק; בעדעקען דעם קאפ; אנטהאן א קאפ=צודעק.

per'iwig-pa'ted *a.* (פער'-אי-הוויג-פיי'-טעד) וואס טראגט א פארוק.

per'iwinkle *n.* (פער'-אי-הווינקל) דאס ווינטער=גרין [אזא גארטען=פלאנצע מיט בעשטענדיג גרינע בלעטער און בלויע בלומען]; אזא ים=שנעקע.

per'jure *v.* (פויר'-דזשור) שווערען פאלש; זאגען פאלשע עדות; מאכען שולדיג אין פאלש שווערען.

per'jured *a.* (פויר'-דזשורד) שולדיג אין פאלש שווערען; וואס האט געשווארען פאלש.

per'juredly *adv.* (פויר'-דזשורד-לי) דורך א פאלשער שבועה, דורך פאלש שווערען.

per'jurer *n.* (פויר'-דזשו-רער) איינער וואס שווערט פאלש.

per'jury *n.* (פויר'-דזשו-רי) דאס פאלש שווערען.

perk *v. and a.* (פוירק) זיך פוצען; אויספוצען; געשייט בעוועגען מיט'ן קאפ; זיך האלטען פראנטעוואטע אדער געשייט; שארף אנקוקען, דורכדרינגען מיט די אויגען; אויסגעפוצט, פראנטעוואטע; גדלות'דיג.

per'kin *n.* (פויר'-קין) אזא זארט שוואכער בארנעס=קוואס.

per'king *a.* (פויר'-קינג) דורכדרינגענד [מיט די אויגען].

He has little restless, **perking** eyes.

per'ky *a.* (פויר'-קי) פערשייט; פראנטעוואטע; גדלות'דיג.

perla'ceous *a.* (פויר-ליי'-שיאס) פערלארטיג, ווי פערל.

per'lite *n.* (פויר'-לאיט) דער פערל=שטיין [אן אייגענטימליכע פארם פון געוויסע גלאז=ארטיגע פעלזען, וועלכע זיינען צונויפגעשטעלט פון פערל=עהנליכע קייקעלעך].

perlustra'tion *n.* (פויר-לאס-טריי'-שאן) דאס דורכמוסטערען, די דורכפארשונג, דאס דורכזעהן.

per'manence *n.* (פויר'-מע-נענס) פערמאנענץ, דויערהאפטיגקייט, בעשטענדיגקייט.

per'manency *n.* (פויר'-מע-נענ-סי) ז. *permanence*.

per'manent *a.* (פויר'-מע-נענט) פערמאנענט, דויערהאפט, פערבלייבענד, אנהאלטענד, בעשטענדיג.

per'manently *adv.* (פויר'-מע-נענט-לי) אויף א פערמאנענטען אופן; פאר בעשטענדיג, פאר א לאנג דויערענדער צייט.

permeabil'ity *n.* (פויר-מי-ע-ביל'-אי-טי) דורכדרינגליכקייט, דורכדרינגבארקייט, דורכלעסיגקייט, דאס האבען די אייגענשאפט דורכצולאזען.

per'meable *a.* (פויר'-מי-עבל) דורכדרינגליך, דורכדרינגבאר, דורכלעסיג, וואס האט די אייגענשאפט דורכצולאזען.

per'meably *adv.* (פויר'-מי-ע-בלי) אויף א דורכדרינגליכען אופן; דורכלעסיג, דורכדרינגבאר.

per'meant *a.* (פויר'-מי-ענט) וואס געהט דורך, וואס דרינגט דורך.

per'meate *v.* (פויר'-מי-אייט) דורכדרינגען; דורכגעהן.

permea'tion *n.* (פויר-מי-איי'-שאן) דאס דורכדרינגען; דאס זיין דורכגעדרונגען.

per'meative *a.* (פויר'-מי-איי-טיוו) וואס דרינגט דורך.

permil'lage *n.* (פער-מיל'-עדזש) דאס פערהעלטניס פון טויזענד, די צאהל פון טויזענד טיילען.

permis'cible *a.* (פער-מיס'-איבל) וואס קען געמישט ווערען.

permissibil'ity *n.* (פער-מיס-אי-ביל'-אי-טי) צולעסיגקייט, דאס קענען ערלויבט ווערען.

permis'sible *a.* (פער-מיס'-איבל) וואס קען ערלויבט ווערען, צולעסיג, וואס מען קען צולאזען.

permis'sibly *adv.* (פער-מיס'-אי-בלי) אויף א צולעסיגען אופן; קענענדיג ערלויבט ווערען.

permis'sion *n.* (פער-מיש'-אן) אן ערלויבניס; אן ערלויבניס-פאפיער.

permis'sive *a.* (פער-מיס'-איוו) וואס קען ערלויבט ווערען, צולעסיג; ערלויבט.

permis'sively *adv.* (פער-מיס'-איוו-לי) מיט ערלויבניס.

permis'sory *a.* (פער-מיס'-א-רי) ערלויבענדיג, וואס איז שייך צו אן ערלויבניס; בעגרינדעט אויף אן ערלויבניס; ערלויבט.

permit' *n. and v.* (פער-מיט') 1. אן ערלויבניס, אן ערלויבניס-פאפיער; 2. ערלויבען.

1. This is a **permit** to parade in the street.
2. **Permit** me to answer your question.

permit'tance *n.* (פער-מיט'-ענס) עלעקטסטאטישע קאפאציטעט [די מאס סטאטישע עלעקטריציטעט וואס א קערפער קען ענטהאלטען]; אן ערלויבניס.

permittee' *n.* (פער-מי-טיע') דער, וועמען אן ערלויבניס אדער ערלויבניס-פאפיער איז געגעבען.

permit'ter *n.* (פער-מיט'-ער) דער וואס גיט אן ערלויבניס.

permittiv'ity *n.* (פער-מי-טיוו'-אי-טי) די ספעציפישע אינדוקציאנס-קאפאציטעט [די מאס סטאטישע עלעקטריציטעט וואס א שטאף קען אויפנעהמען אין פערגלייך מיט דער לופט].

permix'tion *n.* (פער-מיקס'-טשאן) א געמיש.

permutabil'ity *n.* (פער-מיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פערביטען, פערטוישט אדער פערוועקסעלט ווערען.

permu'table *a.* (פער-מיו'-טעבל) וואס קען פערביטען אדער פערטוישט ווערען.

permu'tableness *n.* (פער-מיו'-טעבל-נעס) ז. *permutability*.

permu'tably *adv.* (פער-מיו'-טע-בלי) דורך פערבייטען אדער פערטוישען; צו פערוועקסלען.

permuta'tion *n.* (פער-מיו-טיי'-שאן) פערבייטונג, אומבייטונג, ענדערונג, פערטוישונג; איבערשטעלונג.

permute' *v.* (פער-מיוט') פערבייטען, אומבייטען, ענדערען, פערטוישען; איבערשטעלען.

pern *n.* (פוירן) א בוסארד, א מויז-פאלק [אזא רויב-פויגעל].

per'nancy *n.* (פויר'-נענ-סי) דאס איינ-נעהמען הכנסות מיט נאטור-פראדוקטען.

perni'cious *a.* (פער-ניש'-אס) זעהר שעדליך, פערדערבליך; טויטליך.

perni'ciously *adv.* (פער-ניש'-אס-לי) אויף א זעהר שעדליכען אדער פערדערבליכען אופן; טויטליך.

perni'ciousness *n.* (פער-ניש'-אס-נעס) שעדליכקייט, פערדערבליכקייט.

pernick'etiness *n.* (פער-ניק'-ע-טי-נעס) איבערטריבענע פינקטליכקייט אין קליינינקייטען; דאס פאדערען גענויאיגקייט און פינקטליכקייט; דאס זיין געמאכט מיט איבערטריבענער פינקטליכקייט און קליינליכער גענויאיגקייט.

pernick'ety *a.* (פער-ניק'-ע-טי) איבערטריבען פינקטליך אין קליינינקייטען; וואס פאדערט איבערטריבענע פינקטליכקייט און קליינליכע גענויאיגקייט; געמאכט מיט איבערטריבענער אדער קליינליכער פינקטליכקייט.

pernocta'tion *n.* (פויר-נאק-טיי'-שאן) דאס דורכוואכען די נאכט.

per'nor *n.* (פויר'-נאר) איינער וואס נעהמט איין הכנסות פון לאנד.

per'one *n.* (פער'-א-ני) דער וואדען-ביין [דער דינער ביין וועלכער געהט צוזאמען מיט דעם שינביין פון דער קניע ביז'ן קנעכעל און האט די עהנליכקייט צו דער נאדעל פון א בראשקע].

perone'al *a.* (פער-א-ני'-על) וואס איז שייך צום וואדען-ביין. ז. *perone*.

perone'us *n.* (פער-א-ני'-אס) אין אנאטאמיע — איינער פון די מוסקולען פון וואדען-ביין. ז. *perone*.

per'orate *v.* (פער'-א-רייט) פערענדיגען א רעדע מיט קלינגענדיגע פראזען און מליצות; האלטען א רעדע [הויפטזעכליך א מליצה'דיגע אדער מיט קלינגענדע פראזען].

perora'tion *n.* (פער-א-ריי'-שאן) דער שלוס פון א רעדע [וואו דער רעדנער חזר'ט איבער און שטרייכט אונטער דעם הויפט-פונקט פון עניין, איבער וועלכען ער האט גערעדט].

perox'id *n.* (פויר-אק'-סיד) דאס היפער-אקסיד אדער סופער-אקסיד [אן אקסיד אדער זויערשטאף-פערבינדונג, וואס ענטהאלט אין זיך מעהר זויערשטאף איידער אנדערע אקסידען פון דעמזעלבען מין].

perox'idate *v.* (פויר-אק'-סי-דייט) ז. *peroxidize*.

peroxida'tion *n.* (פויר-אק-סי-דיי'-שאן) דאס פעראקסידירען, דאס איבערזעטיגען מיט זויערשטאף.

perox'ide *n.* (פויר-אק'-סיד) ז. *peroxid*.

perox'idize *v.* (פויר-אק'-סי-דייז) פעראקסידירען, איבערזעטיגען מיט זויערשטאף.

perpend' *v.* (פויר-פענד') בעטראכטען עפעס.

per'pend *n.* (פויר'-פענד) ז. *perpender*.

perpen'der *n.* (פויר-פענ'-דער) דער שטרעק-שטיין פון א געביידע [א געביידע-שטיין וואס געהט דורך אדער שטרעקט זיך אויס פון ביידע זייטען וואנד].

perpendic'ular *a. and n.* (פויר-פען-דיק'-יו-לאר) פערפענדיקולאר, זענקרעכט; וואס שניידט דורך א ליניע אדער פלעכע אונטער א גראדען ווינקעל; א פערפענדיקולארע ליניע [א ליניע וואס שניידט דורך אן אנדערע אונטער א גראדען ווינקעל, ווי די ליניע *AB* איז פערפענדיקולאר צו דער ליניע *CD*].

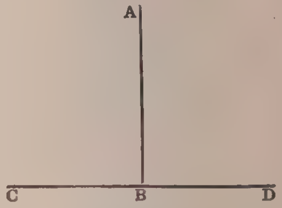

Perpendicular

perpendicular'ity *n.* (פויר-פען-דיק-יו-לער'-אי-טי) דאס זיין פערפענדיקולאר: די זענקרעכטע ריכטונג.

perpendic'ularly *adv.* (פויר-פען-דיק'-יו-לאר-לי) אויף א פערפענדיקולארען אופן; אראבהענגענדיג גלייך און גראד.

Perpendic'ular style (פויר-פען-דיק'-יו-לאר סטאיל) אין ארכיטעקטור — דער פערפענדיקולארער סטיל [א געוויסע פארם פון גאטישען סטיל, וועלכער האט געהערשט אין ענגלאנד אין 15טען און אנהויב 16טען יאהרהונדערט]. ז. *Gothic style*.

Perpendicular Style

per'pend-stone *n.* (פויר'-פענד-סטאון) ז. *perpender*.

per'pent-stone *n.* (פויר'-פענט-סטאון) ז. *perpender*.

per'petrable *a.* (פויר'-פי-טרעבל) וואס קען בעגאנגען ווערען, וואס קען געטהאן ווערען [ווי א פערברעכען].

per'petrate *v.* (פויר'-פי-טרייט) בעגעהן, טהאן [א פערברעכען].

erpetra'tion *n.* (פויר-פי-טריי'-שאן) דאס בעגעהן, דאס טהאן [א פערברעכען].

er'petrator *n.* (פויר'-פי-טריי-טאר) איינער וואס בעגעהט אדער טהוט [א פערברעכען].

erpet'uable *a.* (פויר-פעטש'-יו-עבל) וואס קען דויערען אונענדליך.

erpet'ual *a.* (פויר-פעטש'-יו-על) וואס דויערט אייביג; אונאויפהערליך; בעשטענדיג.

erpet'ual cu'rate (פויר-פעטש'-יו-על קיו'-רעט) אמאל אין דער ענגלישער קירך — א גלח פון נידריגען ראנג אין א קירך, וואו עס איז ניט געווען קיין רעקטאר אדער וויקאר.

erpet'ually *adv.* (פויר-פעטש'-יו-על-אי) אויף אן אייביגען, אונאויפהערליכען שטייגער.

erpet'ual mo'tion (פויר-פעטש'-יו-על מאו'-שאן) אן אונאויפהערליכע בעוועגונג; אן אייביגע בעוועגונג פון זיך אליין.

erpet'ual screw (פויר-פעטש'-יו-על סקרוה) אן אונענדליכע שרויף.
ז. *endless screw*.

erpet'ualty *n.* (פויר-פעטש'-יו-על-טי) דאס זיין אייביג, אונאויפהערליכקייט.

erpet'uance *n.* (פויר-פעטש'-יו-ענס) די פעראייביגונג; דאס מאכען עס זאל אייביג דויערען.

erpet'uate *v. and a.* (פויר-פעטש'-יו-אייט) פעראייביגען; מאכען עס זאל דויערען אונאויפהערליך; פעראייביגט; וואס איז געמאכט עס זאל אייביג דויערען.

erpetua'tion *n.* (פויר-פעטש-יו-איי'-שאן) די פעראייביגונג; די פארטזעצונג; דאס מאכען עס זאל אייביג דויערען.

erpetua'tion of tes'timony (פויר פעטש-יו-איי'-שאן אוו טעס'-טי-מא-ני) אין יוריספרודענץ — דאס אויפנעהמען א צייגנים פון אן עדות, כאטש עס קומט איצט נים פאר קיין געריכטס-פראצעס, נאר טאמער וועט מען עס דארפען שפעטער און ער וועט זיין אבוועזענד.

erpet'uator *n.* (פויר-פעטש'-יו-איי-טאר) איינער וואס פעראייביגט אדער מאכט עפעס עס זאל שטענדיג דויערען.

erpetu'ity *n.* (פויר-פי-טיו'-אי-טי) די אייביגקייט; דער בעשטענדיגער דויער; עפעס וואס דויערט אייביג; אין פראצענטען-רעכנונג — די סומע פון יאהרען, אין וועלכער דער פראצענט אויף א געוויסען קאפיטאל וואקסט אויס ווי די גרויס פון קאפיטאל אליין.

erplex' *v.* (פויר-פלעקס') פערפלאנטערען; צוטומלען; ברייננען אין פערלעגענהייט; צומישען.

erplex'edly *adv.* (פויר-פלעק'-סעד-לי) פערוויקעלט; פערפלאנטערט, צומישט, צוטומעלט; פערווירט.

erplex'edness *n.* (פויר-פלעק'-סעד-נעס) די פערלעגענהייט; צוטומלונג, צומישטקייט; פערווירונג.

erplex'ing *a.* (פויר-פלעק'-סינג) פערוויקלענד; צוטומלענד, בעשטירצענד, פערווירענד.

erplex'ingly *adv.* (פויר-פלעק'-סינג-לי) אויף א פערווירטען אדער צומישטען אופן.

erplex'ity *n.* (פויר-פלעק'-סי-טי)
ז. *perplexedness*.

erpota'tion *n.* (פויר-פא-טיי'-שאן) דאס טרינקען פיעל, דאס שכור'ען; א הוליאנקע.

per'quisite *n.* (פויר'-קהווי-זיט) זייטיגע הכנסות, נעבען-איינקינפטע; אין יוריספרודענץ — דאס ערווארבענע, דאס וואס איינער ערווערבט דורך זיין איינענער ארבייט אדער פאר זיין אייגען געלד [אין אונטערשייד צו דעם פערמעגען וואס איינער בעקומט בירושה].

perquisi'tion *n.* (פויר-קהווי-זיש'-אן) די אונטערזוכונג, די נאכפארשונג.

perquis'itor *n.* (פויר-קהוויז'-אי-טאר) אין יוריספרודענץ — דער ערשטער קויפער, דער ערשטער אין א רייה פון דורות, וועלכער האט געקויפט א גוט וואס געהט איצט איבער בירושה פון דור צו דור; אן אונטערזוכער, א נאכפארשער.

per'rier *n.* (פער'-אי-ער) א מאשין, וועלכע מען פלעגט געברויכען אין מיטעלאלטער צו ווארפען גרויסע שטיינער.

per'ron *n.* (פער'-אן) אין ארכיטעקטור — א פעראן [ברייטע טרעפ מיט א לאנגען גאניק אדער פלאטפארמע, וואס פיהרט צום אריינגאנג אין א געביידע].

per'roquet *n.* (פער'-א-קעט)
ז. *parrakeet*.

perro'tatory *a.* (פויר-ראו'-טע-טא-רי) וואס געהט דורך א רייה אדער סעריע פון דעם ערשטען מיטגליעד ביז'ן לעצטען און דערנאך צוריק פון דעם לעצטען ביז'ן ערשטען.

perruquier' *n.* (פער-רו-קי-איי') א פארוקען-מאכער.

per'ry *n.* (פער'-אי) בארן-וויין [א געטראנק געמאכט פון בארנעס].

per sal'tum (פויר סעל'-טאם) שפרונגווייז, שפרינגענדיג; איבערשפרינגענדיג, מיט א שפרונג.

perscruta'tion *n.* (פויר-סקרו-טיי'-שאן) די דורכפארשונג; דאס אויספארשען א זאך מיט אלע פרטים.

perse *a. and n.* (פוירס) פון טיעפען טונקעל-בלויען קאליר; פון א טונקעל-גרויען אדער בלויליך-גרויען קאליר; א בלויער קאליר; א טונקעל-בלויער קאליר; אזא בלויליך-גרויער געוואנד; ציץ מיט מוסטערען [אוזארען].

per se (פויר סי) אן און פיר זיך.

per'secute *v.* (פויר'-סי-קיוט) פערפאלגען; קוועלען, פלאגען, פייניגען; אונטערדריקען; בעלעסטיגען, דאקוטשען.

persecu'tion *n.* (פויר-סי-קיו'-שאן) די פערפאלגונג, דאס פייניגען; אן אכזריות'דיגע אונטערדריקונג; דאס דאקוטשען, דאס ניט לאזען צו-רוה; א גזירה, א צייט פון א שטארקער רעליגיעזער פערפאלגונג.

persecu'tional *a.* (פויר-סי-קיו'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פערפאלגונג אדער אונטערדריקונג; וואס איז שייך צו איינעמס קרענקליכער איינבילדונג, אז מען פערפאלגט איהם.

per'secutive *a.* (פויר'-סי-קיו-טיוו) פערפאלגענד, פייניגענד.

per'secutor *n.* (פויר'-סי-קיו-טאר) א פערפאלגער.

per'secutory *a.* (פויר'-סי-קיו-טא-רי)
ז. *persecutional*.

per'secutrix *n.* (פויר'-סי-קיו-טריקס) א פערפאלגערין; איינע וועלכע פייניגט אדער קוועלט.

Persepol'itan *a. and n.* (פויר-סע-פאל'-אי-טען) וואס איז שייך צו פערסעפאלים [די הויפט-שטאדט פון אלט-פערסיען, וועלכע אלכסנדר מוקדון האט איינגענומען און פערניכטעט]; אן איינוואהנער פון פערסעפאלים.

Per'seus *n.* (פויר'-סיוס) אין דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע — פערסעאוס, צעאוס'עס זוהן, וועלכער האט געטויטעט די שרעקליכע מעדוזע [א פרויענצימער, וואס האט געהאט אויף'ן קאפ שלאנגען אנשטאט האר און אלץ אויף וואס זי פלעגט א קוק טהאן, פלעגט פערשטיינערט ווערען]; אין דער אלטער אסטראנאמיע — א געוויסע צוזאמענזעצונג פון שטערען.

Perseus

persever'ance *n.* (פויר-סי-וויר'-ענס) אויסדויער, אויסווארטונג; איינגעשפארטקייט אדער עקשנות אין אויסהאלטען אדער דורכפיהרען א געוויסע זאך.

persevere' *v.* (פויר-סי-וויר') אנהאלטען; האבען אויסדויער; זיין איינגעשפארט אדער פער'עקשן'ט אין דערגרייכען א זאך, ניט קוקענדיג אויף קיינע שטערונגען.

persever'ing *a.* (פויר-סי-וויר'-אינג) אנהאלטענד, מיט אויסדויער; זייענדיג איינגעשפארט אדער פער'עקשן'ט אין דערגרייכען א זאך.

persever'ingly *adv.* (פויר-סי-וויר'-אינג-לי) אויף אן אנהאלטענדען שטייגער; מיט אויסדויער; מיט איינגעשפארטקייט אדער עקשנות.

Per'sian *a. and n.* (פויר'-שען) וואס איז שייך צו פערזיען; פערזיש; א פערזיאנער; די פערזישע שפראך; א מין דינע זיידען-צייג; אין ארכיטעקטור — א מענליכע פיגור אין דעם אלט-פערזישען סטיל, וואס שפארט אונטער א באלקאן אנשטאט א זייל.

persia'na *n.* (פויר-סי-איי'-נא) א מין זיידען-שטאף מיט גרויסע קווייטען אדער בלומען.

Per'sic *a. and n.* (פויר'-סיק)
ז. *Persian*.

per'sicot *n.* (פויר'-סי-קאט) דער פערסיקא [א נאליווקע אדער אויפגעגאסענער שנאפס אויף פערסיקעס, אפריקאזען א. ד. ג.].

per'siflage *n.* (פער'-סי-פלאזש) שפאס, שפאט; דאס רעדען איראניש וועגען עפעס; א לייכטער געשפרעך אדער פלוידעריי.

persifleur' *n.* (פער-סי-פלויר') אן אבשפאטער, אן אבלאכער; איינער וואס רעדט מיט אן איראנישען טאן; איינער וואס פיהרט א לייכטען געשפרעך אדער פלוידערט.

persim'mon *n.* (פויר-סימ'-אן) א מין צפון-אמעריקאנישער בוים פון א הארטען שווארצליכען האלץ, מיט לאנגליכע בלעטער און קליינע ווייסע בלימעלעך, וואס זעהען אויס ווי גלעקלעך; די פלוימען-ענליכע פרוכט פון דיעזען בוים.

per'sio *n.* (פויר'-סי-או) ז. *cudbear*.

persist' *v.* (פויר-סיסט') הארטנעקיג בעשטעהן אויף עפעס.

Children who **persist** in disobeying their teachers deserve severe punishment.

persis'tence *n.* (פויר-סיס'-טענס) דאס בעשטעהן, דאס פעסטע בעשטעהן אויף עפעס; דאס אנהאלטען פון א געוויסען

עפעקט נאכדעם ווי זיין אורזאכע איז שוין ניטא [ווי דער עפעקט פון שיין וואס בלייבט אין אויג נאכדעם ווי דער שיינענדער געגענשטאנד איז פערשוואונדען].

persis'tency *n.* (פויר-סיס'-טענ-סי) ז. *persistence*

persis'tent *a.* (פויר-סיס'-טענט) פעסט בעשטעהענד; וואס בעשטעהט אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט; אויסדויערענד.
There is a **persistent** demand for legislation against the trusts.

persis'tently *adv.* (פויר-סיס'-טענט-לי) בעשטעהענדיג אדער אנהאלטענדיג מיט עקשנות.

persis'tingly *adv.* (פויר-סיס'-טינג-לי) אויף אן אנהאלטענדען, אויסדויערענדען שטייגער.

per'son *n.* (פויר'-סאן) א פערזאן, א מענש; אין גראמאטיק — די פערזאן [די פארם פון א צייטווארט, וועלכע בעצייכענט די פערזאן פון וועמען עס קומט די האנדלונג אדער טהעטיגקייט: פון דער פערזאן, וועלכע רעדט, אדער פון דער פערזאן, צו וועלכער מען רעדט, אדער פון דער פערזאן וועגען וועלכער מען רעדט]; מענשליכער קערפערליכער אויסזעהן אדער פארם.

per'sonable *a.* (פויר'-סאן-עבל) אנזעהנליך, מיט א שעהנעם אויסזעהן; אין יוריספרודענץ — רעכטספעהיג.

per'sonableness *n.* (פויר'-סאן-עבל-נעס) דאס האבען א שעהנעם אויסזעהן; דאס זיין אנזעהנליך; דאס זיין אן אסאבע.

per'sonage *n.* (פויר'-סאן-איידזש) א פערזאן, א פערזענליכקייט, א הויכע פערזאן; אן אסאבע; א פארגעשטעלטע פערזאן [אין טעאטער־שפיעל], א כאראקטער, א ראלע.

perso'na gra'ta (פויר-סאו'-נא גריי'-טא) אן אנגענעהמע פערזענליכקייט; א פערזאן, וועלכע מען נעהמט אויף מיט צופריעדענהייט.
An ambassador must be **persona grata** to the sovereign to whom he is accredited.

per'sonal *a. and n.* (פויר'-סאן-על) פערזענליך; וואס איז שייך צו א פערזאן אדער איינצעלנעם מענשען; אינדיווידועל, פריוואט; וואס איז שייך צו זיך אליין, צו דער אייגענער ערפאהרונג; זעלבסט; קערפערליך; אין גראמאטיק — וואס דריקט אויס די פערזאן [די ערשטע, צווייטע אדער דריטע]; אין יוריספרודענץ — א חפץ, א זאך וואס מען קען אריבערטראגען פון איין ארט צו א צווייטען; א קורצע בעמערקונג אדער ארטיקעל אין א צייטונג וועגען א פערזאן אדער פערזאנען.

per'sonal ac'tion (פויר'-סאן-על עק'-שאן) די פערזענליכע קלאגע [א קלאגע, וועלכע קען אנגעגעבען ווערען אין געריכט נור פון דער פערזאן וועלכע האט געליטען]; א קלאגע וועגען געלד און בעוועגליכען אייגענטום.

per'sonal as'sets (פויר'-סאן-על עס'-עטס) געלד און בעוועגליכעס אייגענטום וואס בלייבט פון א געשטארבענעם אדער באנקראטירטען צו דעקען זיינע חובות.

personalisa'tion *n.* (פויר-סאן-על-אי-זיי'-שאן) ז. *personalization*

per'sonalise *v.* (פויר'-סאן-על-איז) ז. *personalize*

per'sonalism *n.* (פויר'-סאן-על-איזם) דאס זיין פערזענליך.

per'sonalist *n.* (פויר'-סאן-על-איסט) אין א צייטונג — איינער וועלכער שרייבט אדער רעדאגירט פערזענליכע בעמערקונגען, אנעקדאטען א. ד. ג.

personal'ity *n.* (פויר-סאן-על'-אי-טי) די פערזענליכקייט, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון א פערזאן; די שייכות פון עפעס נור צו א בעשרענקטער צאהל פון פערזאנען אדער קלאסען; דאס אנגרייפען אימעצען; א שטאך־ווארט.

personal'ity of laws (פויר-סאן-על'-אי-טי אוו לאהז) די אלע געזעצען וואס זיינען שייך דירעקט צו פערזאנען און ניט צו זאכען.

personaliza'tion *n.* (פויר-סאן-על-אי-זיי'-שאן) דאס פערזאנאליזירען אדער פערזאניפיצירען, דאס צוגעבען פערזענליכע אדער קערפערליכע אייגענשאפטען צו א זאך וואס איז אונקערפערליך.

per'sonalize *v.* (פויר'-סאן-על-איז) פערזאניפיצירען, מאכען פערזענליך, צוגעבען פערזענליכע אדער קערפערליכע אייגענשאפטען צו אן אונקערפערליכער זאך.

per'sonal-lib'erty laws (פויר'-סאן-על-ליב'-ער-טי לאהז) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען אין די צייטען פון שקלאפעריי — די געזעצען, וואס זיינען דורכגעפיהרט געווארען פון אייניגע נארד־שטאאטען ניט אויסצוליפערען דירעקט אן אנטלאפענעם נעגער־שקלאף, נאר געבען איהם א מעגליכקייט גע'משפט צו ווערען דורך געריכטס־געשווארענע.

per'sonally *adv.* (פויר'-סאן-על-אי) פערזענליך, זעלבסט, בכבודו ובעצמו; בנוגע צו א פערזאן.

per'sonal pro'noun (פויר'-סאן-על פראו'-נאון) אין גראמאטיק — דאס פערזענליכע פירווארט [ווי די ווערטער "איך", "דו", "מיר" א. ד. ג.].

per'sonal prop'erty (פויר'-סאן-על פראפ'-ער-טי) בעוועגליכעס אדער פערזענליכעס אייגענטום [מטלטלין].

per'sonal rights (פויר'-סאן-על ראיטס) די פערזענליכע רעכטע [ווי דאס רעכט צו לעבען, דאס רעכט אויף פרייהייט א. ד. ג.].

per'sonals *n.* (פויר'-סאן-עלז) חפצים, מטלטלין; צייטונגס־נאטיצען וועגען פערזאנען.

per'sonal secu'rity (פויר'-סאן-על סי-קיו'-רי-טי) זיכערהייט אדער ערבות וואס ווערט געגעבען אויף איינעמס אחריות און ניט אויף א משכון.

per'sonal ser'vice (פויר'-סאן-על סויר'-וויס) דאס איבערגעבען געריכטליכע דאקומענטען פערזענליך און ניט דורך א שליח אדער פאסט; דאס ארויפלעגען א פליכט אדער שטייער אויף א גוט לטובת אן אנדערען.

per'sonal tithe (פויר'-סאן-על טאיטה) מעשר אדער דאס צעהנטל פאר דער קירך פון פראפיט אדער פערדיענסט און ניט פון די תבואות פון דער ערד.

per'sonalty *n.* (פויר'-סאן-על-טי) מטלטלין; פערזענליכע גיטער.

perso'na non gra'ta (פויר-סאו'-נא נאן גריי'-טא) ניט קיין אנגענעהמע פערזאן; א פערזאן, וועלכע מען וויל ניט אויפנעהמען.

per'sonate *v. and a.* (פויר'-סאן-אייט) זיך פערשטעלען; נאכאהמען, זיך אויסגעבען פאר; פארשטעלען איינעמס פערזאן; שפיעלען א ראלע [אויף דער ביהנע]; אין באטאניק און זאאלאגיע — פערמאסקירט, פערדעקט, עהנליך צו א מאסקע.

per'sonated *a.* (פויר'-סאן-איי-טעד) פערשטעלט, פערמאסקירט; וואס ווייזט זיך ארויס אין אן אנדער געשטאלט.

persona'tion *n.* (פויר-סא-ניי'-שאן) דאס פערשטעלען זיך; דאס ארויסגעבען זיך פאר אן אנדער פערזאן.

per'sonator *n.* (פויר'-סאן-איי-טאר) איינער וואס פערשטעלט זיך; איינער וואס גיט זיך ארויס פאר אן אנדער פערזאן.

personifica'tion *n.* (פויר-סאן-אי-פי-קיי'-שאן) פערזאניפיקאציאן, די פערפערזענליכונג [דאס פארשטעלען אבסטראקטע אידעען אין דער געשטאלט פון פערזאנען]; די פערקערפערונג.

person'ificative *a.* (פויר-סאן'-אי-פי-קיי-טיוו) פערזאניפיצירענד, וואס האט א נייגונג צו פערזאניפיצירען אדער פארשטעלען אבסטראקטע אידעען אין דער געשטאלט פון פערזאנען.

person'ificator *n.* (פויר-סאן'-אי-פי-קיי-טאר) ז. *personifier*

person'ifier *n.* (פויר-סאן'-אי-פאי-ער) א פערזאניפיצירער, איינער וואס שטעלט פאר אבסטראקטע בעגריפען אלס לעבעדיגע פערזאנען.

person'ify *v.* (פויר-סאן'-אי-פאי) פערזאניפיצירען, פערפערזענליכען, פארשטעלען אבסטראקטע געדאנקען אין דער פארם פון פערזאנען.

personnel' *n.* (פער-סא-נעל') דער פערסאנאל, די צוגעהעריגע פערזאנען, אלע פערזאנען וואס זיינען בעשעפטיגט ביי א געוויסער זאך.
The high character of the **personnel** of this office is acknowledged.

per'sons of col'or (פויר'-סאנז אוו קאל'-אר) מענשען פון דער נעגרישער ראסע.

per'sons of sub'stance (פויר'-סאנז אוו סאב'-סטענס) וואהלהאבענדע לייטע, לייטע מיט פערמעגען.

perspec'tive *a. and n.* (פויר-ספעק'-טיוו) אפטיש, פערספעקטיוו, וואס איז שייך צום זעהן ריכטיג, וואס איז שייך צום זעהן פון ווייטען אדער אין דער פערספעקטיווע; וואס איז שייך צו דער קונסט פון צייכענען זאכען אין דער פערספעקטיווע; געצייכענט אין פערספעקטיווע; פראפארציאנעל, ריכטיג, פינקטליך; א פערספעקטיווע [א צייכנונג פון א קערפער פון דריי דימענזיאנען — ברייט, לענג און הויך — אזוי אז ער זאל ערשיינען פאר'ן אויג ווי אין דער ווירקליכקייט]; די קונסט צו צייכנען פערספעקטיוועס; אן אנזיכטס־פונקט; דאס אויסזעהן פון ווייטענס; א בלענד־בילד [א צייכנונג וואס נארט אב דאס אויג אזוי אז עס דוכט זיך אויס, אז זאכען ציהען זיך אין דער ווייטקייט, ווי למשל, אויף טעאטער־דעקאראציאנען]; ריכטיגקייט, פראפארציאנאליטעט; פראספעקט, אויסזיכט, ערווארטונג.

perspec'tive draw'ing (פויר-ספעק'-טיוו דראה'-אינג) א פערספעקטיוו־צייכנונג [א צייכנונג פון א קערפער וואס האט דריי דימענזיאנען — הויך, לענג און ברייט — אזוי, אז ער זאל ערשיינען פאר'ן אויג פונקט ווי מען וואלט איהם געזעהן אין דער ווירקליכקייט].

perspec'tive-in'strument *n.* (פויר-ספעק'-טיוו-אינ'-סטרו-מענט) א פערספעקטאגראף. ז. *perspectograph*

perspec'tiveless *a.* (פויר-ספעק'-טיוו-לעס) אהן אויסזיכטען, אהן ערווארטונגען.

perspec'tively *adv.* (פויר-ספעק׳-טיוו-לי) לויט די כללים פון פערספעקטיווע. ז. *perspective*

perspec'tive plan (פויר-ספעק׳-טיוו פלען) א פערספעקטיוו-פלאן. ז. *perspective*

perspec'tive plane (פויר-ספעק׳-טיוו פליין) די פלעכע אויף וועלכער א פערספעקטיווע ווערט געצייכענט. ז. *perspective*

perspec'tograph *n.* (פויר-ספעק׳-טא-גרעף) אן אינסטרומענט פאר פערספעקטיוו-צייכנונגען. ז. *perspective*

perspectog'raphy *n.* (פויר-ספעק-טאג׳-רע-פי) די טעאריע פון פערספעקטיווע; די קונסט צו מאכען פערספעקטיוו-צייכנונגען. ז. *perspective*

per'spicable *a.* (פויר׳-ספי-קעבל) מערקבאר, וואס מען קען זעהן אדער בעמערקען.

perspica'cious *a.* (פויר-ספי-קיי׳-שאס) שארפזיכטיג; שארף, שארפזיניג.

perspica'ciously *adv.* (פויר-ספי-קיי׳-שאס-לי) מיט שארפזיכטיגקייט; מיט שארפקייט, מיט שארפזין.

perspica'ciousness *n.* (פויר-ספי-קיי׳-שאס-נעס) שארפזיכטיגקייט; שארפקייט, שארפזיניגקייט.

perspicac'ity *n.* (פויר-ספי קעס׳-אי-טי) ז. *perspicaciousness*

perspicu'ity *n.* (פויר-ספי-קיו׳-אי-טי) דייטליכקייט, קלארקייט, פערשטענדליכקייט.

perspic'uous *a.* (פויר-ספיק׳-יו-אס) דייטליך, קלאר, פערשטענדליך.

perspic'uously *adv.* (פויר-ספיק׳-יו-אס-לי) אויף א דייטליכען, קלארען, פערשטענדליכען אופן.

perspic'uousness *n.* (פויר-ספיק׳-יו-אס-נעס) ז. *perspicuity*

perspirabil'ity *n.* (פויר-ספאיר-ע-ביל׳-אי-טי) דאס קענען אויסגעשוויצט ווערען אדער ארויסקומען אלס שוויים.

perspir'able *a.* (פויר-ספאיר׳-עבל) וואס קען ארויסקומען אלס שוויים.

perspira'tion *n.* (פויר-ספי-ריי׳-שאן) שוויצונג; שוויים.

perspir'ative *a.* (פויר-ספאיר׳-ע-טיוו) וואס ברייננט ארויס שוויים.

perspir'atory *a.* (פויר-ספאיר׳-ע-טא-רי) וואס איז שייך צום שוויצען; וואס קומט פון שוויצען; שוויים-טרייבענד, וואס פעראורזאכט שוויצונג.

perspir'atory duct (פויר-ספאיר׳-ע-רי דאקט) דער שוויים-קאנאל, די אויסהוילונג פון א שוויים-דריזע.

perspire' *v.* (פויר-ספאיר׳) שוויצען; ארויסקומען אלס שוויים.

persua'dable *a.* (פער-סהוויי׳-דעבל) וואס מען קען איבעררעדען, צורעדען אדער אין עפעס איבערצייגען.

persua'dableness *n.* (פער-סהוויי׳-דעבל-נעס) דאס קענען איבערגערעדט ווערען אדער אין עפעס איבערצייגט ווערען.

persua'dably *adv.* (פער-סהוויי׳-דע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען איבעררעדען, צורעדען אדער אין עפעס איבערצייגען.

persuade' *v.* (פער-סהווייד׳) צורעדען; איבעררעדען; איבערצייגען אין עפעס.

persua'dedness *n.* (פער-סהוויי׳-רעד-נעס) איבערצייגטקייט; איבערצייגונג.

persua'der *n.* (פער-סהוויי׳-דער) אן איבעררעדער, איינער וואס רעדט צו אדער איבערצייגט אין עפעס.

persuasibil'ity *n.* (פער-סהוויי-סי-ביל׳-אי-טי) די פעהיגקייט אדער מעגליכקייט איבערגערעדט צו ווערען אדער אין עפעס איבערצייגט צו ווערען.

persua'sible *a.* (פער-סהוויי׳-סיבל) וואס קען איבערגערעדט ווערען; וואס מען קען צוריידען אדער איבערצייגען אין עפעס.

persua'sibleness *n.* (פער-סהוויי׳-סיבל-נעס) ז. *persuasibility*

persua'sion *n.* (פער-סהוויי׳-זשאן) 1. איבעררריידונג; צוריידונג; איבערצייגונג; איבערצייגטקייט; אן אנטריב, א רייץ-מיטעל, א מיטעל צו בעוועגען צו א טהאט, אן אורזאכע; 2. דער גלויבען, אמונה; א סעקטע; 3. א מין, א סארט.
2. My acquaintances are all of the Jewish **persuasion.**

persua'sive *a. and n.* (פער-סהוויי׳-סיוו) איבעררריידענד; צוריידענד; איבערצייגענד; עטוואס וואס רעדט איבער, רעגט אן צו עפעס; עטוואס וואס איבערצייגט.
He is a very **persuasive** speaker.

persua'sively *adv.* (פער-סהוויי׳-סיוו-לי) אויף אן איבערצייגענדען אופן; איבעררריידענדיג; דורך צוריידען.

persua'siveness *n.* (פער-סהוויי׳-סיוו-נעס) איבערצייגונגס-קראפט, איבעררריידונגס-קראפט.

pert *a. and n.* (פוירט) מונטער, לעבעדיג, פלינק; דרייסט; פרעך, עזות׳דיג; א מונטערער אדער פרעכער מענש.

pertain' *v.* (פויר-טיין׳) געהערען; בעטרעפען, האבען א שייכות צו עפעס, זיך בעציהען אויף עפעס.

pertina'cious *a.* (פויר-טי-ניי׳-שאס) הארטנעקיג, איינגעשפארט, פער׳עקשנ׳ט.

pertina'ciously *adv.* (פויר-טי-ניי׳-שאס-לי) מיט הארטנעקיגקייט, מיט איינגעשפארטקייט, מיט עקשנות.

pertina'ciousness *n.* (פויר-טי-ניי׳-שאס נעס) הארטנעקיגקייט, איינגעשפארטקייט, עקשנות.

pertinac'ity *n.* (פויר-טי-נעס׳-אי-טי) ז. *pertinaciousness*

per'tinence *n.* (פויר׳-טי-נענס) אנגעמאסטענקייט, צוגעפאסטקייט; דאס זיין צום פונקט.

per'tinency *n.* (פויר׳-טי-נענ-סי) ז. *pertinence*

per'tinent *a.* (פויר׳-טי-נענט) פאסענד, אנגעמאסטען, צוגעפאכט, וואס איז צום פונקט.

per'tinently *adv.* (פויר׳-טי-נענט-לי) צוגעפאסט, צום פונקט.

per'tinentness *n.* (פויר׳-טי-נענט-נעס) ז. *pertinence*

pert'ly *adv.* (פוירט׳-לי) מיט מונטערקייט, מיט לעבעדיגקייט, מיט פלינקייט; דרייסט; מיט פרעכהייט, מיט העזה.

pert'ness *n.* (פוירט׳-נעס) מונטערקייט, לעבעדיגקייט, פלינקייט; דרייסטקייט; פרעכהייט, עזות.

perturb' *v.* (פויר-טוירב׳) צומישען, צוטומלען, שטערען, אריינברייננגען אונארדנונג; בעאונרוהיגען.

perturbabil'ity *n.* (פויר-טויר-בע-ביל׳-אי-טי) דאס קענען ווערען צוטומעלט, צומישט, געשטערט, געבראכט אין אונארדנונג אדער בעאונרוהיגט.

pertur'bable *a.* (פויר-טויר׳-בעבל) וואס קען צוטומעלט ווערען, צומישט ווערען, געשטערט ווערען אדער בעאונרוהיגט ווערען.

pertur'bance *n.* (פויר-טויר׳-בענס) צוטומלונג, צומישונג, בעאונרוהיגונג.

pertur'bant *a. and n.* (פויר-טויר׳-בענט) צוטומלענד, צומישענד, שטערענד; בעאונרוהיגענד, אויפרעגענד; עטוואס וואס צוטומעלט, צומישט, שטערט, ברייננגט אריין אונארדנונג אדער בעאונרוהיגט.

pertur'bate *v.* (פויר-טויר׳-בייט) ז. *perturb*

perturba'tion *n.* (פויר-טויר-ביי׳-שאן) אונרוהיגקייט, בעאונרוהיגונג, אויפגערעגטקייט, אויפרעגונג; שטערונג; וואקלונג, ענדערונג; אונארדנונג; עטוואס וואס בעאונרוהיגט; אין אסטראנאמיע — אבווייכונג [פון א פלאנעט אדער קאמעט פון דעם בעשטימטען לויף-גאנג אדער פון דער בעשטימטער שנעלקייט].

perturba'tional *a.* (פויר-טויר-ביי׳-שאנ-על) וואס איז שייך צו בעאונרוהיגונג, שטערונג, אבווייכונג אדער אונארדנונג.

per'turbative *a.* (פויר׳-טויר-ביי-טיוו) שטערענד, צוטומלענד, צומישענד; וואס ברייננגט אריין אונארדנונג; בעאונרוהיגענד.

per'turbator *a.* (פויר׳-טויר-ביי-טאר) א בעאונרוהיגער, א שטערער; איינער וואס צוטומעלט, צומישט אדער ברייננגט אריין אונארדנונג.

per'turbatrix *n.* (פויר׳-טויר-ביי-טריקס) א שטערערין, א בעאונרוהיגערין; איינע וואס צוטומעלט, צומישט אדער ברייננגט אריין אונארדנונג.

perturbed' *a.* (פויר-טוירבד׳) אונרוהיג; צומישט, צוטומעלט.

pertur'bedly *adv.* (פויר-טויר׳-בעד-לי) מיט אונרוהיגקייט; אויף אן אונרוהיגען אופן.

pertur'ber *n.* (פויר-טויר׳-בער) ז. *perturbator*

pertur'bing *n.* (פויר-טויר׳-בינג) שטערונג; בעאונרוהיגונג; צוטומלונג, צומישונג.

pertuse' *a.* (פויר-טיוס׳) געלעכערט, מיט לעכלעך.

pertused' *a.* (פויר-טיוסט׳) ז. *pertuse*

pertu'sion *n.* (פויר-טיו׳-זשאן) דאס דורכלעכערען אדער דורכשטעכען; א לאך, א דורכלעכערונג.

pertus'sal *a.* (פויר-טאס׳-על) וואס איז שייך אדער עהנליך צו קייך-הוסט [קאקליוש].

pertus'sis *n.* (פויר-טאס׳ איס) קייך-הוסט [קאקליוש].

peruke' *n. and v.* (פע-רוהק׳) א פארוק; אנטהאן א פארוק.

per'ula *n.* (פער׳-או-לא) ז. *perule*

per'ule *n.* (פער׳-אול) א שופע, א ליסקע [אויף פלאנצען, ווי למשל, די שופען עהנליכע בלעטלעך פון א קנאספע].

peruque'rian *a.* (פער-או-קיע׳-רי-ען) וואס איז שייך צו פארוק-מאכעריי.

peru'sal *n.* (פי-רוה׳-זעל) דאס דורכקוקען, דאס דורכפארשען; דאס דורכלעזען.
Only after a second **perusal** of the letter did I grasp its meaning.

peruse' *v.* (פי-רוהז׳) דורכקוקען, דורכפארשען; דורכלעזען.

peru'ser *n.* (פי-רוה׳-זער) איינער וואס קוקט דורך, פארשט דורך אדער לעזט דורך.

Peru'vian *a. and n.* (פי-רוה׳-ווי-ען) פערואניש, וואס איז שייך צו פערו [א לאנד אין זיד-אמעריקא]; א פערואנער, אן איינוואהנער פון פערו.

Peru'vian bark (פי-רוה׳-ווי-ען בארק) די כינין-קארע, די קארע פון דעם כינין-בוים [כינע-בוים]. ז. *Cinchona*

Peru'vian bark tree (פי־רו׳־ווי־ען בארק טריע) דער כינין־קארע בוים. ז. *Cinchona*.

pervade' v. (פויר־וויד׳) דורכדרינגען; דורכנעהמען, דורכגעהן; דורך און דורך אנפילען; זיך פערשפרייטען איבעראל.

perva'sion n. (פויר־ווי׳־זשאן) דורכדרינגונג, דאס דורכנעהמען דורך און דורך; אנפילונג; דאס זיין איבעראל פערשפרייט.

perva'sive a. (פויר־ווי׳־סיוו) דורכדרינגענד, דורכנעהמענד דורך און דורך; אנפילענד, איבעראל פערשפרייט.

perverse' a. (פויר־ווארס׳) פערקעהרט, ניט ווי עס בעדארף צו זיין; פערדארבען, שלעכט, זינדיג; פערדריסליך, בייז, קאפּריזנע.

perverse'ly adv. (פויר־ווארס׳־לי) פערקעהרט, ניט ווי עס בעדארף צו זיין; מיט פערדארבענהייט, מיט שלעכטקייט; אויף א זינדיגען אופן; מיט פערדריסליכקייט, בייזקייט אדער קאפּריזנעקייט.

perverse'ness n. (פויר־ווארס׳־נעס) דאס זיין פערקעהרט ווי עס בעדארף זיין; פערדארבענקייט, זינדיגקייט, שלעכטקייט; פערדריסליכקייט, קאפּריזנעקייט.

perver'sion n. (פויר־וואיר׳־שאן) די פערדארבונג; דאס מאכען אומגעקעהרט ווי עס דארף זיין.

perver'sity n. (פויר־וואיר׳־סי־טי) ז. *perverseness*.

perver'sive a. (פויר־וואיר׳־סיוו) פערדארבענד.

pervert' v. (פויר־ווארט׳) פערדארבען, פערפיהרען; פערדארבען ווערען.

per'vert n. (פויר־ווארט) איינער וואס איז פערדארבען געווארען אדער איז אראב פון דרך הישר.

perver'ted a. (פויר־וואיר׳־טעד) פערדארבען; שלעכט, זינדיג, פאלש.

perver'ter n. (פויר־וואיר׳־טער) א פערדארבער, א פערפיהרער.

pervertibil'ity n. (פויר־וואיר־טי־ביל׳־אי־טי) דאס קענען אראבגעהן פון דרך הישר אדער פערדארבען ווערען.

perver'tible a. (פויר־וואיר׳־טיבל) וואס קען אראב פון דרך הישר, פערפיהרט ווערען אדער פערדארבען ווערען.

pervigil'ium n. (פויר־ווי־דזשיל׳־אי־אם) דאס וואכען די גאנצע נאכט; א קראנקהאפטע שלאפלאזיגקייט.

per'vious a. (פויר׳־ווי־אס) דורכדרינגליך, דורכגענגליך; אפען, וואס האט אן עפנונג אדער דורכגאנג; צוגענגליך.

per'viousness n. (פויר׳־ווי־אס־נעס) דורכדרינגליכקייט; צוגענגליכקייט; דאס זיין אפען, דאס האבען אן עפנונג אדער דורכגאנג.

pes n. (פיעז) א פוס; א פוס־ענהליכער קערפער־טהייל.

pesade' n. (פע־זייד׳) דאס אויפשטעלען זיך פון א פערד אויף די הינטערשטע פיס, דאס שטעלען זיך דיבאם.

pesage' n. (פע־זאזש׳) אן אבצאהלונג פאר אבוועגען סחורות.

pesan'te a. (פע־זאנ׳־טע) — אין מוזיק — שטארק בעטאנט.

pese'ta n. (פע־סיי׳־טא) א פעזעטא [אין שפאניען און פערו — א זילבערנע מטבע פון אונגעפעהר צוואנציג אמעריקאנער סענט].

pesh'wa n. (פעש׳־הווא) דער הויפּט אדער דער הערשער ביי די מאהראטען [א שבט אין אינדיען].

pes'kily adv. (פעס׳־קי־לי) בעלעסטיגענדיג, דאקוטשענדיג, פלאגענדיג, קוועלענדיג; זעהר; אונגעהויער [שלעכט].

pes'ky a. and adv. (פעס׳־קי) דאקוטשענד, בעלעסטיגענד, קוועלענד, פלאגענד; אונגעהויער.

pe'so n. (פיי׳־סאו) א פעזא, א שפאנישער דאלאר [אין שפאניען און אייניגע זיד־אמעריקאנישע לענדער].

pes'sary n. (פעס׳־ע־רי) א פעסארי, א מוטער־קראנץ אדער מוטער־רינג [אזא עלאסטישער רינג צו פערהאלטען די געבעהר־מוטער ביי פרויען, ווען זי קען זיך אליין ניט האלטען אויף׳ן פּלאץ].

pes'simism n. (פעס׳־אי־מיזם) פעסימיזם [די לעהרע, אז די וועלט איז דורכאויס שלעכט און דאס לעבען בעשטעהט מייסטענס פון ליידען; די נייגונג צו זעהן אלעס אין א שלעכטען שיין און צו ערווארטען פון יעדער זאך דאס ערגסטע].

pes'simist n. and a. (פעס׳־אי־מיסט) א פעסימיסט; פעסימיסטיש. ז. *pessimism*.

pessimis'tic a. (פעס־אי־מיס׳־טיק) פעסימיסטיש. ז. *pessimism*.

pessimis'tical a. (פעס־אי־מיס׳־טי־קעל) פעסימיסטיש. ז. *pessimism*.

pes'simize v. (פעס׳־אי־מאיז) זיין א פעסימיסט; זיין אן אנהענגער פון פעסימיזם [די לעהרע, אז די וועלט איז דורכאויס שלעכט און דאס לעבען פערמאגט מייסטענס ליידען].

pes'somancy n. (פעס׳־א־מענ־סי) דאס טרעפען אדער נביאות־זאגען דורך שטיינלעך.

pest n. (פעסט) א פעסט, א מגפה, א פּלאג.

Pestaloz'zian a. (פעס־טע־לאט׳־סי־ען) וואס איז שייך צו פעסטאלאצצי [א שווייצארישער פילאנטראפּ און פעדאגאג, געב. 1746, געשט. 1827] אדער צו זיין מעטאדע פון ערציהונג.

Pestaloz'zianism n. (פעס־טע־לאט׳־סי־ען־איזם) פעסטאלאצצי׳ס סיסטעם און מעטאדע פון ערציהונג.

pes'ter v. and n. (פעס׳־טויר) בעאונרוהיגען, פּלאגען; בעלעסטיגען; א לאסט, א שוועריגקייט; דאס וואס פּלאגט אדער בעאונרוהיגט.

pes'terer n. (פעס׳־טער־ער) א קוועלער, א בעאונרוהיגער.

pes'teringly adv. (פעס׳־טער־אינג־לי) פּלאגענדיג; בעאונרוהיגענדיג.

pes'terment n. (פעס׳־טויר־מענט) א בעלעסטיגונג; א פּלאג.

pest'ful a. (פעסט׳־פול) פעסטהאפט, אנשטעקענד, שעדליך, פערדארבענד; וואס פערזאכט א מגפה.

pest'-house n. (פעסט׳־האוס) א פעסט־האספּיטאל; א האספּיטאל פאר עפּידעמישע קראנקהייטען.

pestif'erous a. (פעס־טיפ׳־ע־ראס) פעסטהאפט, אנשטעקענד, שעדליך; פּלאגענד, דערעסענד, דאקוטשענד.

pestif'erously adv. (פעס־טיפ׳־ע־ראס־לי) אויף א פעסטליכען אדער פּלאגענדען שטייגער; פּלאגענדיג, דערעסענדיג.

pes'tilence n. (פעס׳־טי־לענס) די פעסט, די פּלאג; אן עפּידעמישע קראנקהייט; דאס וואס רופט ארויס אן עפּידעמישע קראנקהייט; א שעדליכער, פערדארבענער מענש.

pes'tilent a. (פעס׳־טי־לענט) ווי פעסט, אנשטעקענד; שעדליך; פערדארבען; פּלאגענד, דערעסענד, דאקוטשענד.

pestilen'tial a. (פעס־טי־לענ׳־שעל) ז. *pestilent*.

pes'tilently adv. (פעס׳־טי־לענט־לי) אזוי ווי א פעסט, שעדליך, טויטליך.

pes'tle n. and v. (פעסל) א שטאמפּ פון א שטויסעל; שטויסען אין א שטויסעל; בענוצען א שטאמפּ.

pet n., a. and v. (פעט) אן ערגערנים; אויסברוך פון פערדרוס אדער אונצופרידענהייט; א הויז־לעמעלע, א געצערטעלט הויז־טהיער, א ליעבלינג; פערצערטעלט, געליעבט, געלאשטשעט; פערצערטלען; לאשטשען; זיין ערגערליך, בייז אדער אנגעכמורעט.

Petals

pet'al n. (פעט׳־על) דאס בלומען־בלעטעל, איינע פון די בלעטלעך, וועלכע בילדען אויס דאס בלומען־קריינדעל ביי א פלאנצע.

pet'aled a. (פעט׳־עלד) וואס האט בלומען־בלעטלעך.

pet'aliform a. (פעט׳־על־אי־פארם) וואס האט די פארם פון א בלומען־בלעטעל.

pet'aline a. (פעט׳־על־אין) וואס איז שייך צו דעם בלומען־בלעטעל.

pet'alism n. (פעט׳־על־איזם) אין דער אלט־גריכישער שטאדט סיראקיוז — דאס פערטרייבען א בירגער פון שטאדט, אויב א גרויסע צאהל בירגער געפינען איהם פאר שעדליך, ווי דער אסטראקיזם אין אטהען. ז. *ostracism*.

pet'al-like a. (פעט׳־על־לאיק) וואס איז ענהליך צו א בלומען־בלאט.

pet'aloid a. (פעט׳־ע־לאיד) ז. *petal-like*.

pet'alon n. (פעט׳־ע־לאן) דער ציץ־הזהב אדער דאס גאלדענע בלאט וואס דער אידישער כהן גדול פלעגט טראגען אויף׳ן שטערען.

pet'alous a. (פעט׳־ע־לאס) אין באטאניק — מיט בלומען־בלעטלעך.

petard' n. (פי־טארד׳) א פעטארדע [א מין באמבע אנגעפילט מיט שיס־פולווער, וועלכע מען פלעגט בענוצען אויפצורייסען טהירען און ווענד פון א פעסטונג].

petardeer' n. (פעט־אר־דיער׳) א סאלדאט, וועלכען מען פלעגט בענוצען ביים אונטערלעגען א פעטארדע. ז. *petard*.

petardier' n. (פעט־אר־דיער׳) ז. *petardeer*.

pe'tary n. (פי׳־טע־רי) א טארף־זומפּ. ז. *peat-bog*.

pet'asus n. (פעט׳־ע־סאס) א מערקור־הוט, אזא פארצייטיגער גריכישער נידריגער פילץ־הוט מיט ברייטע ראנדען [פלעגט געברויכט ווערען אויף רייזען לכבוד מערקור אדער הערמעס, דעם גאט פון רייזענדע, שלוחים און סוחרים]; אין ארכיטעקטור — א הוט־פערמיגער קופאל [א קופאל ענהליך צו א מערקור־הוט].

petau'rist n. (פע־טאה׳־ריסט) דער פּעטאורוס אדער פלוג־בייטעל [אזא אויסטראליש חיה׳לע פון דעם מין בייטעל־טהיערע אדער קענגורו, מיט א בייטעל, אין וועלכען זיי טראגען זייערע קינדער].

pet'-cock n. (פעט׳־קאק) אזא קליינער קראן וואס ווערט געברויכט פאר דאמפּ־צילינדערס אבצולאזען וואסער אדער פאר וואסער־פּומפּען אבצופּראבירען אויב זיי זיינען אין דער ארדנונג און פונקציאנירען.

petech'iæ n. (פי־טעק׳־אי־אי) רויטע

הויט־פלעקעז, בלוט־פלעקעז [אויף דער הויט].

petech'ial *a.* (פי־טעק'־אי־על). פלעקיג, מיט רויטע פלעקעז, מיט בלוט־פלעקעז [אויף דער הויט].

petech'ial fe'ver (פי־טעק'־אי־על פי'־ווער) פלעקעז־פיבער, טיפוס; עפידעמי־שער רוקעז־מענינגיטיס [ענטצינדונג פון דעם מארך־הייטעל].

petech'iate *a.* (פי־טעק'־אי־אייט) בע־דעקט מיט רויטע הויט־פלעקעז אדער מיט בלוט־פלעקעז [ווי ביי טיפוס, למשל].

pe'ter *n.* and *v.* (פיע'־טער) אזא בלויער פלאג צו געבען סיגנאלען [*blue-peter* .ז]; ביסלעכווייז זיך פערמינדערען און פערשווינדען, זיך אויס־שעפען; אין וויהיסט [אזא קארטען־שפיעל] — ארויסגעהן מיט א גרויסער קארט, אום ארויסצורופען טרומף [קא־זיר].

pe'ter-boat *n.* (פיע'־טער־באוט) א פי־שער־שיפעל [שפיציג פון פארענט און פון הינטען]; א קאסטען אין א טייך צו האל־טען פיש.

pe'ter out (פיע'־טער אוט) זיך אויס־שעפען, זיך ביסלעכווייז פערמינדערען און פערשווינדען.

pe'tersham *n.* (פיע'־טער־שעם) אזא שווערער, גראבער געוואנד; א ראק פון אזא געוואנד.

pet'iolar *a.* (פעט'־אי־או־לאר) וואס איז שייך צו א בלאט־שטענגעל [דאס שטענ־געל מיט וועלכען א בלאט איז בעפעס־טיגט צו דער פלאנצע]; וואס וואקסט אויף א בלאט־שטענגעל; אין זאאלאגיע און אנאטאמיע — פעראייניגט ווי מיט א בלאט־שטענגעל; וואס איז שייך צו די אינזעקטען [ווי ביענען, למשל], ביי וועל־כע דער בויך איז פעראייניגט מיט דעם ברוסט־טייל ווי מיט א בלאט־שטענגעל.

pet'iolary *a.* (פעט'־אי־א־לע־רי) ז. *petiolar*

pet'iolate *a.* (פעט'־אי־א־לייט) וואס האט א שטענגעל [וועגען בלעטער]; אין זאאלאגיע און אנאטאמיע — פעראייניגט ווי מיט א בלאט־שטענגעל [דאס שטענגעל מיט וועלכען א בלאט איז בעפעסטיגט צו דער פלאנצע]; וואס איז שייך צו אינ־זעקטען, ביי וועלכע דער בויך איז פער־אייניגט מיט דעם ברוסט־טייל ווי מיט א בלאט־שטענגעל [ווי ביי ביענען, למשל].

pet'iolated *a.* (פעט'־אי־א־ליי־טעד) ז. *petiolate*

pet'iole *n.* (פעט'־אי־אול) א בלאט־שטענגעל [מיט וועלכען א בלאט איז בע־פעסטיגט צו דער פלאנצע]; א קערפער־טייל ביי אינזעקטען וואס פעראייניגט דעם בויך מיט דעם ברוסט־טייל און איז ענג־ליך צו א בלאט־שטענגעל.

pet'ioled *a.* (פעט'־אי־אולד) ז. *petiolate*

pet'iolulate *a.* (פעט'־אי־א־ליו־לייט) וואס האט אן איינענעם שטענגעל [וועגען בעזונדערע טיילען פון א פערצווייגטען בלאט].

pet'iolule *n.* (פעט'־אי־א־ליול) א קליין בלאט־שטענגעל [פון א בעזונדערען טייל פון א פערצווייגטען בלאט].

pet'it *a.* (פעט'־אי) קליין, ניט וויכטיג; נישטיג; אונבעדייטענד.

petite' *a.* (פע־טיעט') קליין, ניט וויכ־טיג, נישטיג, אונבעדייטענד; פרייע־האפט, ווייבליך.

petite'-maîtresse' *n.* (פע־טיט'־מיי־טרעס') א פראנטיכע.

peti'tion *n.* and *v.* (פי־טיש'־אן) א פעטיציע; א בקשה; א ביטע; א ביט־שריפט; א בקשה אדער ווענדונג צום גע־ריכט; בעטען, זיך ווענדען מיט א פעטי־ציע, ביטשריפט אדער ביטע.

peti'tionary *a.* (פי־טיש'־אנ־ע־רי) בעטענד; וואס ענטהאלט אין זיך א ביט־שריפט, א פעטיציע אדער בקשה.

petitionee' *n.* (פי־טיש־אנ־איע') איי־נער געגען וועמען מען ברייננט א קלאגע.

peti'tioner *n.* (פי־טיש'־אנ־ער) איי־נער וואס דערלאנגט א פעטיציע, קומט מיט א ביטשריפט אדער בקשה.

peti'tionist *n.* (פי־טיש'־אנ־איסט) ז. *petitioner*

peti'tion of appeal' (פי־טיש'־אן אוו ע־פיעל') אן אפעלאציע.

peti'tion of right (פי־טיש'־אן אוו ראיט) אין דער ענגלישער געזעצגעבונג — א געלד־קלאגע געגען דעם קעניג; א דעק־לאראציאן פון פאלקס־רעכטע אין ענגלי־שען פארלאמענט אין יאהר 1628.

peti'tio princip'ii (פי־טיש'־אי־או פרינ־סיפ'־אי־אי) אין לאגיק — דאס אנ־נעהמען אלס בעוויזען א זאך וואס האט ערשט בעדארפט בעוויזען ווערען; א פאל־שער לאגישער שלוס וואס קומט דערפון, וואס מען נעהמט אן אלס בעוויזען א זאך וואס האט ערשט בעדארפט בעוויזען ווע־רען.

pet'it ju'ry (פעט'־אי דזשוה'־רי) א יורי אדער געריכטס־געשווארענע [אין גע־גענזאץ צו אן אנקלאגע־געריכט]. ז. *grand jury*

pet'it lar'ceny (פעט'־אי לאר'־סע־ני) א קליינע גנבה [אויף ווייניגער ווי 25 דאלאר].

petit'-maî'tre *n.* (פע־טיע'־מיי'טר) א פראנט.

pet'itory *a.* (פעט'־אי־טא־רי) בעטענד, וואס קומט מיט א בקשה אדער פעטיציע.

pet'itory ac'tion (פעט'־אי־טא־רי עק'־שאן) א פראצעס פאר אייגענטומס־רעכט.

pet'itory suit (פעט'־אי־טא־רי סיוט) ז. *petitory action*

petong' *n.* (פי־טאנג') פאקפאנג אדער כינעזישעס ניי־זילבער [א געמיש פון קו־פער און ניקעל].

petra'ria *n.* (פע־טריי'־רי־א) ז. *petrary*

petra'ry *n.* (פע־טריי'־רי) א קריעגס־מאשין צו שליידערען גרויסע שטיינער.

pet'rel *n.* (פעט'־רעל) דער שטורם־פויגעל [א קליינער ים־פויגעל מיט לאנגע שפיציגע פליגלען וואס בויט נעסטען אין פעלזען ביים ברעג ים און פאלגט נאך שיפען ווייט פון ברעג, נעהרענדיג זיך מיט די ארויסגעווארפענע שיריים פון שפיי־זען].

Petrel

petres'cence *n.* (פי־טרעס'־ענס) פער־שטיינערונג, דאס פערשטיינערען, דאס פערוואנדלען אין שטיין.

petres'cent *a.* (פי טרעס' ענט) פער־שטיינערענד, וואס פערוואנדעלט אין שטיין.

petrifac'tion *n.* (פעט־רי־פעק'־שאן) פערשטיינערונג, דאס פערוואנדלען אין שטיין; א פערשטיינערטער ארגאניזם, פערשטיינערטע פלאנצען אדער חיות; פאַ־ראליזירטקייט, פערשטיינערטקייט, פער־גליווערטקייט [פון ערשטוינונג, שרעק א. ז. וו.].

petrifac'tive *a.* (פעט־רי־פעק'־טיוו) פערשטיינערענד, וואס פערוואנדעלט אין שטיין.

pet'rifiable *a.* (פעט'־רי־פאי־עבל) וואס קען פערשטיינערט ווערען.

petrif'ic *a.* (פי טריפ'־איק) פערשטיי־נערענד, וואס פערוואנדעלט אדער קען פערוואנדלען אין שטיין.

petrifica'tion *n.* (פעט־רי־פי־קיי'־שאן) ז. *petrifaction*

pet'rify *v.* (פעט'־רי־פאי) פערשטיינע־רען; פערשטיינערט ווערען; פאראליזי־רען, פערשטיינערען, פערגליווערען [פון ערשטוינונג, שרעק א. ז. וו.].

petrog'eny *n.* (פעט־ראדזש'־ע־ני) די לעהרע וועגען דער אבשטאמונג אדער אויסבילדונג פון פעלזען.

pet'roglyph *n.* (פעט'־רא־גליף) אן איינקריצונג אין פעלזען.

petroglyph'ic *a.* (פעט־רא־גליפ'־איק) וואס איז שייך צו איינקריצונגען אין פעל־זען.

petrog'lyphy *n.* (פעט־ראג'־לי־פי) די קונסט צו מאכען איינקריצונגען אין פעל־זען און שטיינער; איינקריצונג אין פעל־זען און שטיינער.

petrog'rapher *n.* (פעט־ראג'־רע־פער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטו־דיום פון פעלזען.

petrograph'ic *a.* (פעט־רא־גרעפ'־איק) וואס איז שייך צו דעם שטודיום אדער צו דער בעשרייבונג פון פעלזען.

petrograph'ical *a.* (פעט־רא־גרעפ'־אי־קעל) ז. *petrographic*

petrograph'ically *adv.* (פעט־רא־גרעפ'־אי־קעל־אי) אין בעצוג צו דעם שטודיום פון פעלזען; אין בעצוג צו די מינעראלען פון די פעלזען.

petrog'raphy *n.* (פעט־ראג'־רע־פי) דאס שטודיום פון פעלזען.

petro'leum *n.* (פי־טראו'־לי־אם) פעט־ראלעאום, נאפט, ערד־אויל.

petro'leum-car *n.* (פי־טראו'־לי־אם־קאר) א פראכט־וואגאן צו פיהרען פעטרא־לעאום [נאפט].

petro'leum-e'ther *n.* (פי־טראו'־לי־אם־איע'־טהער) נאפט, קעראסין, גאזע.

pétroleur' *n.* (פיי־טרא־לער') אן אונ־טערצינדער [וואס בענוצט זיך ביים אונ־טערצינדען מיט פעטראלעאום]; א פראנ־צויזישער קאמונאר וואס האט זיך בעטיי־ליגט ביים אונטערצינדען פאריז, בעת די קאמונע איז געפאלען [אין מאי 1871].

pétroleuse' *n.* (פיי־טרא־לעז') אן אונ־טערצינדערין [וואס בענוצט זיך ביים אונטערצינדען מיט פעטראלעאום].

petrolif'erous *a.* (פעט־רא־ליפ'־ע־ראס) וואס ענטהאלט אדער בריינגט ארויס פעטראלעאום.

pet'rolin *n.* (פעט'־רא־לין) ז. *petroline*

pet'roline *n.* (פעט'־רא־לין) א מין פאַ־ראפין.

pet'rolist *n.* (פעט'־רא־ליסט) אן אונ־

טערצינדער [וואס בענוצט זיך ביים אונטערצינדען מיט פעטראלעאום].

pet'rolize *v.* (פעט'-רא-לאיז) מאכען עהנליך צו פעטראלעאום, צוגעבען די אייגענשאפטען פון פעטראלעאום.

petrolog'ic *a.* (פעט-רא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען פעלזען.

petrolog'ical *a.* (פעט-רא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *petrologic*

petrolog'ically *adv.* (פעט-רא-לאדזש'-אי-קעל-אי) ז. *petrographically*

petrol'ogist *n.* (פעט-ראל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם שטודיום פון פעלזען.

petrol'ogy *n.* (פעט-ראל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען פעלזען.

pet'ronel *n.* (פעט'-רא-נעל) א רייטער-פיסטאלעט, א זאטעל-פיסטאלעט [אזא פארצייטיגער גרויסער פיסטאלעט פאר רייטער].

petro'sal *a.* and *n.* (פעט-ראו'-סעל) הארט ווי שטיין [וועגען געוויסע טיילען פון דעם שלייפען-ביין]; וואס איז שייך צו די זעהר הארטע טיילען פון דעם שלייפען-ביין; דער הארטער טייל פון דעם שלייפען-ביין.

petrosi'lex *n.* (פעט-רא-סאי'-לעקס) פעלזיט [אזא שטיין וואס בעשטעהט פון פעלדשפאט און קווארץ].

petrosili'ceous *a.* (פעט-רא-סי-ליש'-יאס) ז. *petrosilicious*

petrosili'cious *a.* (פעט-רא-סי-ליש'-יאס) וואס בעשטעהט פון פעלזיט [א שטיין וואס בעשטעהט פון פעלדשפאט און קווארץ].

petroste'arin *n.* (פעט-רא-סטיע'-ע-רין) ז. *petrostearine*

petroste'arine *n.* (פעט-רא-סטיע'-ע-רין) אזאקעריט אדער ערד-וואקס. ז. *ozocerite*

pet'rous *a.* (פעט'-ראס) שטיינערדיג; הארט ווי שטיין; וואס איז שייך צו די זעהר הארטע טיילען פון דעם שלייפען-ביין.

pet'ter *n.* (פעט'-ער) איינער וואס פעשטשעט; א ליעבהאבער.

pet'ticoat *n.* and *a.* (פעט'-אי-קאוט) אן אונטער-קלייד, א פרויען-אונטערראק; א קליידעל; א פרוי; אזעלכע פישער-הויזען; דער טייל פון א ציעל-ברעט איבער דעם ווייסען צייכען; די איבערגעקעהרטע פארצעלייענע בעכערלך אויף טעלעגראף-סלופעס; ווייבליך, וואס איז שייך צו פרויען.

pet'ticoat-breech'es *n.* (פעט'-אי-קאוט-בריטש'-עז) אזעלכע ברייטע קורצע הויזען מיט קרוזשעוועס [געווען אין געברויך אין 16טען און 17טען יאהרהונדערט].

pet'ticoated *a.* (פעט'-אי-קאו-טעד) וואס טראגט אן אונטער-קלייד. ז. *petticoat*

pet'ticoat gov'ernment (פעט'-אי-קאוט גאוו'-ערנ-מענט) פרויען-הערשאפט, פרויען-רעגיערונג.

pet'ticoat-pen'sioner *n.* (פעט'-אי-קאוט-פענ'-שאנ-ער) א מאן וואס ווערט אויסגעהאלטען פון א פרוי [צוליעב געהיימע צוועקען אדער אינטריגעס].

pet'ticoat-trou'sers *n.* (פעט'-אי-קאוט טראו'-זערז) אזעלכע ברייטע קורצע הויזען מיט קרוזשעוועס [געווען אין געברויך אין 16טען און 17טען יאהרהונדערט]; אזעלכע ברייטע פישער-הויזען.

pet'tifog *v.* (פעט'-אי-פאג) האנדלען ווי א יאבעדניק אדער ווי א ווינקעל-אדוואקאט; מאכען שווינדלערישע געריכטליכע קונצען און דריידלעך.

pet'tifogger *n.* (פעט'-אי-פאג-ער) א ווינקעל-אדוואקאט, א יאבעדניק.

pet'tifoggery *n.* (פעט'-אי-פאג-ער-אי) דאס זיין א יאבעדניק; דאס האנדלען ווי א ווינקעל-אדוואקאט: אנווענדען פערשיעדענע שווינדלערישע געריכטליכע קונצען און דריידלעך.

pet'tifogging *a.* (פעט'-אי-פאג-אינג) וואס פאסט פאר א יאבעדניק אדער ווינקעל-אדוואקאט; נידריג, געמיין.

pet'tily *adv.* (פעט'-אי-לי) אויף אן אונוויכטיגען אופן; מיט קליינליכקייט.

pet'tiness *n.* (פעט'-אי-נעס) קליינקייט; אונוויכטיגקייט.

pet'tish *a.* (פעט'-איש) צופעשטשעט; פערדריסליך, ערגערליך, קאפריזנע.

pet'tishly *adv.* (פעט'-איש-לי) צופעשטשעט: אויף א פערדריסליכען, ערגערליכען אדער קאפריזנעם אופן.

pet'tishness *n.* (פעט'-איש-נעס) דאס זיין צופעשטשעט; פערדריסליכקייט, ערגערליכקייט. קאפריזנעקייט.

pet'titoes *n.* (פעט'-אי-טאוז) חזיר-פיסלעך; פיס.

pet'to *n.* (פעט'-טא) די ברוסט.

pet'ty *a.* (פעט'-אי) קליין, אונבעדייטענד, אונוויכטיג.

pet'ty cash (פעט'-אי קעש) קליינע געלד-סומען.

pet'ty cash'-book (פעט'-אי קעש'-בוק) דאס קליינע קאסע-בוך.

pet'ty ju'ry (פעט'-אי דזשוה'-רי) א שוואור-געריכט [א געוועהנליכער געריכט פון 12 געשווארענע אין געגענזאץ צו אן אנקלאגע-געריכט. ז. *grand jury*].

pet'ty ju'ryman (פעט'-אי דזשוה'-רי-מען) א געריכטס-געשווארענער.

pet'ty lar'ceny (פעט'-אי לאר'-סע-ני) א קליינע גנבה [אויף וועניגער ווי 25 דאלאר].

pet'ty of'ficer (פעט'-אי אפ'-אי-סער) א פלאטען-אונטער-אפיציער.

pet'ulance *n.* (פעט'-יו-לענס) מוטוויליגקייט; אייגענזיניגקייט; קאפריזנעקייט; פרעכהייט, עזות, גראבקייט.

pet'ulancy *n.* (פעט'-יו-לענ-סי) ז. *petulance*

pet'ulant *a.* (פעט'-יו-לענט) פרעך, גראב; קאפריזנע; מוטוויליג; אייגענזיניג.

pet'ulantly *adv.* (פעט'-יו-לענט-לי) אויף א פרעכען, גראבען אדער קאפריזנעם אופן.

petu'nia *n.* (פי-טיו'-ני-א) אזא בראזיליאנישע בלומען-פלאנצע וואס איהר בליהונג האט די פארם פון א לייקע.

petun'tze *n.* (פע-טאנ'-טסע) ז. *pehtuntse*

pew *n.* and *v.* (פיו) א קירך-שטוהל, א קירך-באנק; אן אבגעצאמטער זיץ-פלאץ אדער באנק אין א קלויסטער; אזא שפיציגער אייזערנער אינסטרומענט; מאכען אזעלכע זיץ-פלעצער אדער בענק.

pew'-chair *n.* (פיו'-טשעהר) א הענגענדער שטוהל ביי דער זייט פון א קלויסטער-באנק.

pe'wee *n.* (פיע'-הוויע) אזא אליוועזן-גרינער פליגען-כאפער [אזא אמעריקאנער פויגעלע] וואס גיט ארויס קלאנגען עהנליך צו "פי-ווי".

pe'wet *n.* (פיע'-הוועט) ז. *pewit*

pe'wit *n.* (פיע'-הוויט) אזעלכע פויגעלעך וועלכע גיבען ארויס קלאנגען עהנליך צו "פי-ווי" [ווי למשל א געוויסער מין פליגען-כאפער, דער קיביץ-פויגעל א. ז. וו.].

pew'ter *n.* (פיו'-טער) ענגלישער צין, שפיאלטער; א צינענע כלי; צינענע געשיר: געלד, בעלוינונג פאר אויסצייכנונג [אויף דער מאטראזען-שפראך].

pew'terer *n.* (פיו'-טער-ער) א צין-גיסער: איינער וואס מאכט צינענע כלים.

pew'tery *a.* (פיו'-טער-אי) פון צין; עהנליך צו צין.

pf. אין מוזיק — אן אבקירצונג פון *pianoforte*

pfen'nig *n.* (פפענ'-איג) א פפעניג [א קליינע קופערנע דייטשע מטבע, עטוואס וועניגער ווי א פיערטעל פון אן אמעריקאנישען סענט].

phæ'nogam *n.* (פיע'-נא-געם) א בליהענדע פלאנצע, א בליטהען-פלאנצע.

phænogam'ic *a.* (פיע-נא-געמ'-איק) וואס איז שייך צו בליהענדע פלאנצען.

phænog'amous *a.* (פי-נאג'-ע-מאס) ז. *phænogamic*

phænol'ogy *n.* (פי-נאל'-א-דזשי) דער טייל פון מעטעאראלאגיע [לעהרע וועגען וועטער], וועלכער בעשעפטיגט זיך מיט דער ווירקונג פון קלימאט אויף דעם לעבען פון חיות און פלאנצען.

pha'eton *n.* (פיי'-ע-טאן) א פאיעטאן, אן אפענע קארעטע, א דראזשקע.

phaeton'ic *a.* (פיי-ע-טאנ'-איק) וואס איז שייך צו א פאעטאן [אפענע קארעטע].

phagedæ'na *n.* (פעדזש-ע-דיע'-נא) ז. *phagedena*

phagedæn'ic *a.* and *n.* (פעדזש-ע-דענ'-איק) ז. *phagedenic*

phagede'na *n.* (פעדזש-ע-דיע'-נא) א געשוויר וואס צופרעסט דאס פלייש.

phageden'ic *a.* and *n.* (פעדזש-ע-דענ'-איק) וואס צופרעסט [וועגען א געשוויר]; וואס איז שייך צו א געשוויר וואס צופרעסט דאס פלייש; וואס היילט אזא געשוויר; א מיטעל געגען אזא געשוויר.

phalan'gal *a.* (פע-לענ'-געל) ז. *phalangeal*

phalange' *n.* (פע-לענדזש') א פינגער-קנעכעל, א ביינדעל פון א פינגער; א געלענק-גליעד פון אן אינזעקט'ס פוס; א בינטעל שטויב-פעדים פון א פלאנצע, וועלכע זיינען פעראייניגט דורך פאזערען.

phalan'geal *a.* (פע-לענ'-דזשי-על) וואס איז שייך צו א פינגער-קנעכעל.

phalan'ger *n.* (פע-לענ'-דזשער) דער קוסקוס [א חיה'לע עהנליך צו א בייטעל-טהיער, אונגעפעהר אזוי גרויס ווי א קאץ, מיט א דיקער וואל-פעל. געפינט זיך אין גרויסע מאסען אין אויסטראליען].

Phalanger

pha'langes *n.* (פיי'-לענ-דזשיעז) פאלאנקסען; פינגער-ביינדלעך, פינגער-קנעכלעך. ז. *phalanx*

phalan'gial *a.* (פע-לענ'-דזשי-על) ז. *phalangeal*.

phalan'gic *a.* (פע-לענ'-דזשיק) ז. *phalangeal*.

phalan'giform *a.* (פע-לענ'-דזשי-פארם) וואס האט די פארם פון א פינגערקנעכעל.

phalan'gious *a.* (פע-לענ'-דזשי-אס) וואס געהערט צו דעם מין אפטער-שפינען [אזעלכע שפינען וואס צייכנען זיך אויס מיט דער לענג און בוינזאמקייט פון זייערע פיס].

phal'angite *n.* (פעל'-ען-דזשאיט) א פאלאנגיט, א סאלדאט פון א פאלאנקס. ז. *phalanx*.

Phalan'gium *n.* (פע-לענ'-דזשי-אם) דער מין אפטער-שפינען [א מין שפינען מיט זעהר לאנגע און בוינזאמע פיס].

phal'anstere *n.* (פעל'-ען-סטיער) ז. *phalanstery*.

phalanste'rian *n. and a.* (פעל-ען-סטיע'-רי-ען) א מיטגליעדער פון א פאלאנסטער [א קאמוניסטישער פעראיין אדער געמיינדע לויט דעם פלאן פון פוריע]; אן אנהענגער פון פוריע; וואס איז שייך צו א פאלאנסטער. ז. *Fourierism*.

phalanste'rianism *n.* (פעל-ען-סטיע'-רי-ען-איזם) די טעאריע פון פוריע וועגען דער גרינדונג פון פאלאנסטערען. ז. *Fourierism*.

phalan'sterism *n.* (פע-לענ'-סטע-ריזם) ז. *phalansterianism*.

phal'anstery *n.* (פעל'-ען-סטער-אי) א פאלאנסטער [די געביידע אדער געביידען אין וועלכע עס וואהנען די מיטגליעדער פון דער קאמוניסטישער געזעלשאפט לויט דעם פלאן פון פוריע]. ז. *Fourierism*.

pha'lanx *n.* (פיי'-לענקס) א פאלאנקס, א דיוויזיאן אדער באטאליאן סאלדאטען, וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אין געדיכטע רייהען [אין אלטען גריכענלאנד]; אן אבטהיילונג סאלדאטען אדער א גרופע מענשען אויסגעשטעלט אין געדיכטע רייהען; א פאלאנסטער [א גרופע מענשען, אן ערך 18 הונדערט, וועלכע לעבען קאמוניסטיש צוזאמען לויט דעם פלאן פון פוריע. ז. *Fourierism*]; א פינגערביינדעל, א פינגערקנעכעל; א רייהע פינגערביינדלעך.

phal'arope *n.* (פעל'-ע-ראופ) דער וואסער-טרעטער [אזא קליינער וואסערפויגעל מיט זעהר געדיכטע פעדערען אויף דעם אונטערשטען טייל פון קערפער, וועלכע גיבען איהם די מעגליכקייט גוט צו שווימען].

phallal'gia *n.* (פע-לעל'-דזשי-א) וועהטאג אין פענים [מענליכער געשלעכטסארגאן].

phal'lic *a.* (פעל'-איק) וואס איז שייך צו דער פערגעטערונג פון די געשלעכטסארגאנען אדער פרוכפערונגסארגאנען.

phal'licism *n.* (פעל'-אי-סיזם) די פערגעטערונג פון די געשלעכטסארגאנען אדער פרוכפערונגסקראפט אין דער נאטור.

phal'lism *n.* (פעל'-איזם) ז. *phallicism*.

phalli'tis *n.* (פע-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון פענים [מענליכער געשלעכטס ארגאן].

phal'lus *n.* (פעל'-אס) דער פענים, דער מענליכער געשלעכטסארגאן: אן עמבלעם פון דער פרוכפערונגסקראפט פון דער נאטור וואס פלעגט געטראגען ווערן אין די פעסטליכקייט-פראצעסיאנען לכבוד דעם גאט באקכוס אין אלט-גריכנלאנד.

phan'erogam *n.* (פענ'-ע-רא-געם) א פאנעראגאמישע פלאנצע [א פלאנצע מיט זיכטבארע געשלעכטסארגאנען, א בליהענדע פלאנצע, א בליטהען-פלאנצע].

Phaneroga'mia *n.* (פענ-ע-רא-גיי'-מי-א) די פאנעראגאמישע פלאנצען [דער מין פלאנצען וועלכע האבען זיכטבארע געשלעכטסארגאנען, בליהענדע פלאנצען, בליטהען-פלאנצען].

phaneroga'mian *a.* (פענ-ע-רא-גיי'-מי-ען) ז. *phanerogamic*.

phanerogam'ic *a.* (פענ-ע-רא-געמ'-איק) פאנעראגאמיש, וואס האט זיכטבארע געשלעכטסארגאנען, בליהענד [וועגען פלאנצען].

phanerog'amous *a.* (פענ-ע-ראג'-ע-מאס) ז. *phanerogamic*.

phan'tasm *n.* (פענ'-טעזם) אן אילוזיע אדער א האלוציניאציאן; א בילד פון דער פאנטאזיע; א גייסטער-ערשיינונג.

phantas'ma *n.* (פען-טעז'-מא) ז. *phantasm*.

phantasmago'ria *n.* (פען-טעז-מע-גאו'-רי-א) פאנטאזמאגאריע, אילוזיאנס-בילדער, פאנטאסטישע שרעקענס-בילדער; די פארשטעלונג פון גייסטער-ערשיינונגען; מאגישע בילדער; א מאגישע לאנטערנע.

phantasmago'rial *a.* (פען-טעז-מע-גאו'-רי-על) ז. *phantasmagoric*.

phantasmagor'ic *a.* (פען-טעז-מע-גאר'-איק) פאנטאזמאגאריש, וואס איז שייך צו פאנטאזמאגאריע. ז. *phantasmagoria*.

phantasmagor'ical *a.* (פען-טעז-מע-גאר'-אי-קעל) ז. *phantasmagoric*.

phantas'magory *n.* (פען-טעז'-מע-גאו-רי) ז. *phantasmagoria*.

phantas'mal *a.* (פען-טעז'-מעל) אילוזאריש, וואס איז עהנליך צו א צויבער-ערשיינונג.

phantas'mally *adv.* (פען-טעז'-מעל-אי) אויף דעם אופן פון א צויבער-ערשיינונג.

phantasmol'ogy *n.* (פען-טעז-מאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט גייסטער-ערשיינונגען און עהנליכע אילוזארישע ערשיינונגען.

phan'tasy *n.* (פענ'-טע-סי) ז. *fantasy*.

phan'tom *n. and a.* (פענ'-טאם) א פאנטאם, א גייסטער-ערשיינונג, א צויבער-ערשיינונג, אן אילוזארישע ערשיינונג, א פאנטאזיע-בילד; אילוזאריש, פאנטאסטיש.

phantomat'ic *a.* (פען-טא-מעט'-איק) פאנטאם-ארטיג, ווי א פאנטאם. ז. *phantom*.

Pha'raoh *n.* (פיי'-ראו) פרעה [דער קעניג פון מצרים].

Pharaon'ic *a.* (פער-ע-אנ'-איק) וואס איז שייך צו די פרעה'ס [די קעניגע פון מצרים].

pharisa'ic *a.* (פער-אי-סיי'-איק) פאריזעאיש, וואס געהערט צו די פרושים; פערשטעלט, היפאקריטיש. ז. *Pharisee*.

pharisa'ical *a.* (פער-אי-סיי'-אי-קעל) ז. *pharisaic*.

pharisa'ically *adv.* (פער-אי-סיי'-אי-קעל-אי) פאריזעאיש, אויף א היפאקריטישען אדער פערשטעלטען אופן.

pharisa'icalness *n.* (פער-אי-סיי'-אי-קעל-נעס) ז. *pharisaism*.

phar'isaism *n.* (פער'-אי-סיי-איזם) די לעהרע אדער די אויפפיהרונג פון די פרושים; פערשטעלטקייט; היפאקריטסטווע. ז. *Pharisee*.

Phar'isee *n.* (פער'-אי-סיע) א פאריזעער, א מיטגליעדער פון די פרושים [א פארצייטיגע אידישע סעקטע אדער פארטיי וועלכע איז געווען זעהר שטרענג אין אויסטייטשען די דינים פון דער תורה און אין זייער אבהיטונג. די פרושים זיינען דורך זייער שטרענגקייט אין בעצוג צו דער אידישער רעליגיאן זעהר שטארק פערהאסט געווען ביי קריסטוס'ען. ער האט זיי פארגעווארפען, אז זיי היטען בלויז אב די אויסערע פארמען פון דער רעליגיאן און פון דער תורה, אבער ניט זייער גייסט און זיי זיינען דעריבער היפאקריטען און צבוע'קעס]; איינער וואס היט אב שטרענג די אויסערליכע פארמען פון רעליגיאן; א היפאקריט, א צבועק.

phar'iseeism *n.* (פער'-אי-סיע-איזם) ז. *pharisaism*.

phar'macal *a.* (פאר'-מע-קעל) ז. *pharmaceutic*.

pharmaceu'tic *a.* (פאר-מע-סיו'-טיק) פארמאצעטיש, אפטייקעריש; וואס איז שייך צו אפטייקעריי אדער צו דער פארבערייטונג פון מעדיצינען [רפואות].

pharmaceu'tical *a.* (פאר-מע-סיו'-טי-קעל) ז. *pharmaceutic*.

pharmaceu'tically *adv.* (פאר-מע-סיו'-טי-קעל-אי) אויף אן אפטייקערישען אופן; מעשה אפטייקער; אין בעצוג צו אפטייקעריי.

pharmaceu'tics *n.* (פאר-מע-סיו'-טיקס) אפטייקער-קונסט [די קונסט ווי צו מאכען מעדיצינען].

pharmaceu'tist *n.* (פאר-מע-סיו'-טיסט) א פארמאצעט, אן אפטייקער.

phar'macist *n.* (פאר'-מע-סיסט) א קענער פון דער אפטייקער-קונסט; א פארמאצעט, אן אפטייקער.

pharmacodynam'ic *a.* (פאר-מע-קא-דאי-נעמ'-איק) וואס איז שייך צו דער ווירקונג פון מעדיקאמענטען [רפואות] אויף לעבעדיגע ארגאניזמען.

pharmacodynam'ics *n.* (פאר-מע-קא-דאי-נעמ'-איקס) די ווירקונג פון מעדיקאמענטען [רפואות] אויף לעבעדיגע ארגאניזמען.

pharmacogno'sia *n.* (פאר-מע-קאג-נאו'-סי-א) ז. *pharmacognostics*.

pharmacognos'tical *a.* (פאר-מע-קאג-נאס'-טי-קעל) פארמאקאגנאסטיש, וואס איז שייך צו פארמאקאגנאסטיק [די וויסענשאפט וועגען מעדיקאמענטען, זייער פארבערייטונג און זייער ווירקונג].

pharmacognos'tically *adv.* (פאר-מע-קאג-נאס'-טי-קעל-אי) אויף א פארמאקאגנאסטישען אופן; אין בעצוג צו פארמאקאגנאסטיק. ז. *pharmacognostics*.

pharmacognos'tics *n.* (פאר-מע-קאג-נאס'-טיקס) פארמאקאגנאסטיק, די וויסענשאפט וועגען מעדיקאמענטען [רפואות], זייער פארבערייטונג און זייער ווירקונג.

pharmacog'nosy *n.* (פאר-מע-קאג'-נא-סי) ז. *pharmacognostics*.

pharmacog'raphy *n.* (פאר-מע-קאג'-רע-פי) פארמאקאגראפיע, די בעשרייבונג פון מעדיקאמענטען [רפואות].

pharmac'olite *n.* (פאר-מעק'-א-לאיט) דער פארמאקאליט אדער דאס אייזענזויערע קאלך-הידראט [אזא מינעראל פון ווייסען אדער גרויליכען קאליר מיט א זיידען-גלאנץ].

pharmacolog'ical *a.* (פאר-מע-קא-לאדזש'-אי-קעל) פארמאקאלאגיש, וואס איז שייך צו פארמאקאלאגיע. ז. *pharmacology.*

pharmacol'ogist *n.* (פאר-מע-קאל'-א-דזשיסט) א פארמאקאלאג, א קענער אין פארמאקאלאגיע. ז. *pharmacology.*

pharmacol'ogy *n.* (פאר-מע-קאל'-א-דזשי) פארמאקאלאגיע, די לעהרע וועגען מעדיקאמענטען [רפואות], זייער פאר-בערייטונג און זייער ווירקונג.

phar'macon *n.* (פאר'-מע-קאן) א מע-דיקאמענט, א מעדיצין, א רפואה.

pharmacopœ'ia *n.* (פאר-מע-קא-פיע'-יא) אן אפטייקער-בוך, א בוך וואס ענטהאלט אין זיך פארמולעס און רעגע-לען ווי צו מאכען רעצעפטען.

pharmacopœ'ial *a.* (פאר-מע-קא-פיע'-יעל) וואס איז געמאכט לויט דעם אפטייקער-בוך: ז. *pharmacopœia.*

pharmacop'olist *n.* (פאר-מע-קאפ'-א-ליסט) אן אפטייקער; א הענדלער מיט אפטייק-וואארען.

phar'macy *n.* (פאר'-מע-סי) פארמא-ציע, אפטייקער-קונסט; אן אפטייק.

pharol'ogy *n.* (פע-ראל'-א-דזשי) די קונסט אדער וויסענשאפט צו ריכטען דעם גאנג פון א שיף דורך די ליכט-סיגנאלען געגעבען פון ברעג.

pha'ros *n.* (פיי'-ראס) א לייכט-טהורם, וואס איז אויפגעבויט געווארען אין 3טען יאהרהונדערט אויף'ן אינזעל פאראס צו בעלייכטען פאר די שיפען דעם וועג אין אלעקסאנדריע; א לייכט-טהורם.

pharyngal'gia *n.* (פער-אינ-געל'-דזשי-א) א וועהטאג אין שלונד אדער גלאטקע.

pharyn'geal *a.* (פע-רינ'-דזשי-על) וואס איז שייך צו דער גלאטקע אדער שלונד.

pharyngis'mus *n.* (פער-אין-דזשיז'-מאס) ספאזמען פון די מוסקולען פון שלונד אדער גלאטקע.

pharyngi'tis *n.* (פער-אינ-דזשאי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער גלאטקע אדער שלונד.

pharyngodyn'ia *n.* (פע-רינ-גא-דינ'-אי-א) ז. *pharyngalgia.*

pharyngol'ogy *n.* (פע-רינ-גאל'-א-דזשי) פארינגאלאגיע, דער טייל פון אנא-טאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דעם שלונד אדער גלאטקע.

pharyn'goscope *n.* (פע-רינ'-גא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו אונטער-זוכען די גלאטקע אדער שלונד.

pharyn'goscopy *n.* (פע-רינ'-גא-סקאו-פי) די אונטערזוכונג פון שלונד אדער גלאטקע.

pharyngot'omy *n.* (פער-אינ-גאט'-א-מי) דאס אויפשניידען דעם שלונד אדער גלאטקע.

phar'ynx *n.* (פער'-אינקס) דער שלונד, די גלאטקע.

phase *n.* (פייז) 1. די פאזע, דער צוי-שטאנד פון א זאך, אויף וויפיעל זי זעהט אויס אין דעם אדער יענעם מאמענט; 2. אין אסטראנאמיע — א בעזונדערער אויסזעהען פון דער לבנה אדער פון א פלאנעט אין דער אדער יענער צייט.
1. The war entered on a new phase.

pha'sel *n.* (פיי'-זעל) א מין פאסאליע.

phase'less *a.* (פייז'-לעס) אונגעענדערט [אין אויסזעהן אדער לאגע].

pha'sic *a.* (פיי'-זיק) פאזיש, וואס איז שייך צו א פאזע. ז. *phase.*

pha'sis *n.* (פיי'-סיס) אין אסטראנא-מיע — די פאזע פון דער לבנה, איהר פערשיעדענער אויסזעהן אין בעזונדערע צייטען פון מאנאט.

Ph. D. (פי אייטש די) ראשי תבות פון די ווערטער ***Philosophiæ Doctor*** [דאקטאר פון פילאזאפיע].

pheas'ant *n.* (פעז'-ענט) דער פאזאן [א פויגעל מיט שעהנע פעדערען און א לאנגען רייך-קאלירטען עק. געפינט זיך אין אלע טיילען פון דער וועלט און האלט זיך אויף אין פייכטע ערטער, אויס-גראבענדיג די נעסטען אין דער ערד].

Pheasant

pheas'antry *n.* (פעז'-ענט-רי) דאס ארט וואו מען האלט אויף פאזאנען.

pheas'ant's-eye *n.* (פעז'-ענטס-אי) די אדאניס-רויז [א מין גארטען-פלאנצע מיט העלר-רויטע בלומען-בלעטלעך].

Pheasant's-eye

phenac'etin *n.* (פי-נעס'-ע-טין) פענאצעטין [א ווייסער פולווער אדער פראשעק גע-גען קאפ-שמערצען, קדחת און אנדערע קראנקהייטען].

phen'gite *n.* (פענ'-דזשאיט) דער פענ-גיט [א מין מינעראל]; א געוויסער זארט אלאבאסטער.

phe'nic *a.* (פי'-ניק) וואס איז שייך אדער וואס קען ארויסגענומען ווערען פון פענאל אדער קארבאל-זויערע.

Pheni'cian *a.* and *n.* (פי-ניש'-ען) פעניציש; וואס איז שייך צו פעניציען [דאס לאנד כנען]; א פעניציער; די פע-ניצישע שפראך.

phen'icin *n.* (פענ'-אי-סין) דאס פעניל-ברויז [א כעמישער פראדוקט פון פעניל און שוועבעל-זויערע].

phen'icine *n.* (פענ'-אי-סין) ז. *phenicin.*

phenicop'ter *n.* (פענ-אי-קאפ'-טער) די פלאמינגא. ז. *flamingo.*

phe'nix *n.* (פי'-ניקס) אין דער עגיפ-טישער מיטאלאגיע — דער פעניקס [א וואונדערליך שעהנער פויגעל, וועלכער האט זיך אליין פערברענט, ווען עס איז געקומען זיין צייט צו שטארבען, און איז וויעדער לעבעדיג און יונג געווארען פון דעם אש]; דאס עמבלעם אדער סימבאל פון אייביגען לעבען; אן אויסגעצייכענטע פערזאן, א מענש פון זעלטענער שעהנהייט אדער מיט אנדערע אויסערגעוועהנליכע מעלות.

phe'nogam *n.* (פי'-נא-געם) ז. *phænogam.*

phenogam'ic *a.* (פי-נא-געמ'-איק) ז. *phænogamic.*

phe'nol *n.* (פי'-נאל) פענאל אדער קאר-באל-זויערע [א גיפטיגער שטאף וואס בעקומט זיך פון טער-אויל און ווערט בע-נוצט צו אנטיסעפטישע צוועקען].

phenol'ogy *n.* (פי-נאל'-א-דזשי) פע-נאלאגיע, דער טייל פון מעטעאראלאגיע, וואס פערנעהמט זיך מיט שטודירען די ווירקונג פון קלימאט אויף דער ענטוויק-לונג פון פלאנצען און חיות.

phenom'ena *n.* (פי-נאמ'-ע-נא) פענא-מענען. ז. *phenomenon.*

phenom'enal *a.* (פי-נאמ'-ע-נעל) 1. וואס איז שייך צו די פענאמענען אדער די זאכען אויף וויפיעל זיי ווייזען זיך אויס אין אונזער פארשטעלונג און ניט ווי זיי זיינען אן-און-פאר-זיך; 2. פענא-מענאל, מערקווירדיג; אויסערגעוועהנליך.
2. The play was a phenomenal success.

phenom'enalism *n.* (פי-נאמ'-ע-נעל-איזם) פענאמענאליזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז די פענאמענען זיינען רעאל, ד. ה. די זאכען זיינען אין דער ווירק-ליכקייט אזוי, ווי זיי ערשיינען פאר אונ-זער פארשטעלונג.

phenom'enalist *n.* (פי-נאמ'-ע-נעל-איסט) א פענאמענאליסט, אן אנהענגער פון פענאמענאליזם. ז. *phenomenalism.*

phenomenal'ity *n.* (פי-נאמ-ע-נעל'-אי-טי) דאס זיין פענאמענאל אדער מערק-ווירדיג.

phenom'enally *adv.* (פי-נאמ'-ע-נעל-אי) אויף א פענאמענאלען, מערקווירדיגען אדער אויסערגעוועהנליכען אופן.

phenom'enism *n.* (פי-נאמ'-ע-ניזם) פענאמעניזם, די לעהרען אדער פרינצי-פען פון די פענאמעניסטען. ז. *phenomenist.*

phenom'enist *n.* (פי-נאמ'-ע-ניסט) א פענאמעניסט, איינער וועלכער האט צו טהאן נור מיט די ערשיינונגען ווי זיי זיינען, ניט נעהמענדיג אין אכט זייערע אורזאכען און פאלגען; איינער וועלכער האלט, אז עס איז ניטא קיין אינערליכע נאטירליך-נויטווענדיגע פערבינדונג צווי-שען אורזאכען און פאלגען.

phenom'enize *v.* (פי-נאמ'-ע-נאיז) מאכען אלס א פענאמען אדער ערשיינונג.

phenomenolog'ical *a.* (פי-נאמ-ע-נא-לאדזש'-אי-קעל) פענאמענאלאגיש, וואס איז שייך צו פענאמענאלאגיע. ז. *phenomenology.*

phenomenol'ogy *n.* (פי-נאמ-ע-נאל'-א-דזשי) פענאמענאלאגיע, די פילאזאפי-שע לעהרע וועגען ערשיינונגען, וועלכע מיר בעגריפען דורך אונזערע חושים אדער שכל; די בעשרייבונג אדער געשיכטע פון ערשיינונגען.

phenom'enon *n.* (פי-נאמ'-ע-נאן) א פענאמען, אן ערשיינונג; א מערקווירדי-גע זאך.

phe'nyl *n.* (פי'-ניל) פעניל, דער גרונד-שטאף פון פענאל אדער קארבאל-זויערע.

phe'nyle *n.* (פי'-ניל) ז. *phenyl.*

phenyl'ia *n.* (פי-ניל'-אי-א) ז. *aniline.*

phew! *int.* (פיו) פוי! פאסקודנע! [אויך אן אויסדרוק פון מיעדקייט אדער איבער-ראשונג].

phi'al *n.* and *v.* (פאי'-על) א פיאלע, א גלעזעל, א פלעשעל, א פליאשקע; אנגי-סען אין פלעשעל.

Phid'ian *a.* (פיד'-אי-ען) וואס איז שייך צו פידיאס, איינער פון די בע-ריהמטעסטע גריכישע סקולפטארען פון אלטערטום [געשטארבען אין יאהר 432 פאר קריסטוס'ען געבורט].

Phila. אבקירצונג פון *Philadelphia* [פילאדעלפיא, א שטאדט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

philan'der *n. and v.* (פי-לענ'-דער) א פערליעבטער; א חיה'לע פון דעם מין בייטעל=טהיערע; שפיעלען זיך אין ליעבע [אהן ערנסטע אבזיכטען], פלירטעווען.

philan'derer *n.* (פי-לענ'-דער-ער) איינער וואס שפיעלט אין ליעבע מיט פרויען, וואס פלירטעוועט.

phil'anthrope *n.* (פיל'-ענ-טהראופ) א פילאנטראפ, א מענשען=פריינד; א בעל=צדקה.

philanthrop'ic *a.* (פיל-ענ-טהראפ'-איק) פילאנטראפיש; וואס איז שייך צו פילאנטראפיע אדער ליעבע צו מענשען.

philanthrop'ical *a.* (פיל-ענ-טהראפ'-אי-קעל) ז. *philanthropic*

philanthrop'ically *adv.* (פיל-ענ-טהראפ'-אי-קעל-אי) מעשה פילאנטראפ; אויף א פילאנטראפישען אדער מענשען=פריינדליכען אופן.

philan'thropism *n.* (פי-לענ'-טהרא-פיזם) ז. *philanthropy*

philan'thropist *n.* (פי-לענ'-טהרא-פיסט) א מענשען=פריינד, א בעל=צדקה.

philan'thropy *n.* (פי-לענ'-טהרא-פי) פילאנטראפיע, מענשען=ליעבע; צדקה.

philatel'ic *a.* (פיל-ע-טעל'-איק) וואס איז שייך צו פילאטעליע אדער די ליעבע צו זאמלען פאסט=מארקען.

philat'elist *n.* (פי-לעט'-ע-ליסט) איינער וואס האט ליעב צו זאמלען פאסט=מארקען.

philat'ely *n.* (פי-לעט'-ע-לי) פילאטעליע, די ליעבע צו זאמלען פאסט=מארקען און פערשיעדענע אנדערע מארקען.

philharmon'ic *a.* (פיל-האר-מאנ'-איק) פילהארמאניש, מוזיק=ליעבענד.

Philhel'lene *n.* (פיל-העל'-אין) א גריכען=פריינד; א פילהעלען [איינער פון די, וועלכע האבען אונטערשטיצט די גריכען אין זייער קאמפף פאר בעפרייאונג פון טערקישען יאך אין אנהויב פון 19טען יאהרהונדערט].

Philhellen'ic *a.* (פיל-הע-לענ'-איק) גריכען=פריינדליך; וואס איז שייך צו די פילהעלענען. ז. *Philhellene*

Philhel'lenism *n.* (פיל-העל'-ענ-איזם) ליעבע צו די גריכען און גריכענלאנד; די פרינציפען פון די פילהעלענען. ז. *Philhellene*

Philhel'lenist *n.* (פיל-העל'-ענ-איסט) ז. *Philhellene*

phil'ip *n.* (פיל'-איפ) דער שפערלינג אדער וואראביימשיק. ז. *house-sparrow*

philip'pic *n.* (פי-ליפ'-איק) א פיליפיקע, א שארפע שטראף=רעדע; א בייסענדע סאטירישע קריטיק.

Philip'pic *n.* (פי-ליפ'-איק) די פיליפיקע, איינע פון די שארפע רעדען וואס דער גריכישער אראטאר דעמאסטהענעס האט געהאלטען געגען דעם מאצעדאנישען קעניג פיליפ, דעם פאטער פון אלכסנדר מוקדון.

phil'ippine *n.* (פיל'-אי-פין) ז. *philopena*

phil'ippize *v.* (פיל'-איפ-איז) ארויסטרעטען מיט א פיליפיקע אדער מיט א שארפער קריטישער רעדע; רעדען מיט א בייסענדער קריטיק.

Philis'ter *n.* (פי-ליס'-טער) א פיליסטער, א שמאל=קעפיגע פערזאן, א מענש מיט זעהר א שמאלען און אויבערפלעכליכען בליק אויף'ן לעבען; ביי די דייטשע סטודענטען — יעדער איינער וואס האט זיך ניט געלערענט אין אן אוניווערזיטעט.

Philis'tine *n.* (פי-ליס'-טין) א פלשתי, איינער פון די פלשתים [אן אלט=אזיאטיש פאלק, וואס האט געוואהנט אין שכנות מיט די אידען און פלעגט שטענדיג מיט זיי מלחמה האלטען]; א פערהאסטער שונא; אן אכזר, א פערשטיינערט הארץ; א פאליציי=בעאמטער; א פיליסטער. ז. *Philister*

Philis'tinism *n.* (פי-ליס'-טינ-איזם) דאס פיליסטערטום, שמאל=קעפיגקייט, ענגהערציגקייט.

philodem'ic *a.* (פיל-א-דעמ'-איק) וואס ליעבט דאס פאלק אדער דעם המון.

philog'ynist *n.* (פי-לאדזש'-אי-ניסט) א ליעבהאבער פון פרויען.

philog'yny *n.* (פי-לאדזש'-אי-ני) דאס ליעב האבען פרויען.

philol'oger *n.* (פי-לאל'-א-דזשער) א פילאלאג, א שפראך=געלעהרטער, א שפראך=פארשער.

philolog'ic *a.* (פיל-א-לאדזש'-איק) פילאלאגיש, שפראך=פארשעריש; וואס איז שייך צו פילאלאגיע אדער שפראך=פארשונג.

philolog'ical *a.* (פיל-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *philologic*

philolog'ically *adv.* (פיל-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א פילאלאגישען אופן; אין בעצוג צו פילאלאגיע [שפראך=פארשונג].

philol'ogist *n.* (פי-לאל'-א-דזשיסט) ז. *philologer*

philol'ogize *v.* (פי-לאל'-א-דזשאיז) פערהאנדלען פראגען וואס זיינען שייך צו פילאלאגיע אדער שפראך=וויסענשאפט.

phil'ologue *n.* (פיל'-א-לאג) ז. *philologer*

philol'ogy *n.* (פי-לאל'-א-דזשי) פילאלאגיע, שפראך=וויסענשאפט, שפראך=פארשונג.

phil'omath *n.* (פיל'-א-מעטה) א פריינד פון וויסענשאפט, א תלמיד=חכם.

philomath'ic *a.* (פיל-א-מעטה'-איק) וואס ליעבט וויסענשאפט אדער וויסענשאפטס=מענשען.

philomath'ical *a.* (פיל-א-מעטה'-אי-קעל) ז. *philomathic*

philom'athy *n.* (פי-לאמ'-ע-טהי) ליעבע צו וויסענשאפט.

phil'omel *n.* (פיל'-א-מעל) דער נאכטיגאל אדער סאלאוויי.

Philome'la *n.* (פיל-א-מי'-לא) אין מיטאלאגיע — פילאמעלא, די טאכטער פון אטהענישען קעניג פאנדיאן, וועלכע איז פערוואנדעלט געווארען אין א נאכטיגאל; דער מין נאכטיגאלען.

phil'omot *n. and a.* (פיל'-א-מאט) דער קאליר פון א פערוועלקטען בלאט, געלבליך=ברוינער קאליר; געלבליך=ברוין; וואס האט דעם קאליר פון א פערוועלקטען בלאט. ז. *filemot*

philomu'sical *a.* (פיל-א-מיו'-זי-קעל) וואס ליעבט מוזיק.

philope'na *n.* (פיל-א-פי'-נא) פילאפענא, א מין שפיעל מיט א צווילינג פון א נוס [צוויי מענשען בעקומען דיעזען נוס און איינער בעקומט איין יאדרע, נעבענדיג דעם צווייטען א פאנד אונטער געוויסע קאנדיציאנען]; די פאנד אדער משכון וואס ווערט געגעבען אין דיעזען שפיעל; איינע פון די יאדרען ביי דיעזען שפיעל.

philopolem'ical *a.* (פיל-א-פא-לעמ'-אי-קעל) וואס ליעבט פאלעמיק אדער מחלוקות.

philoprogen'itiveness *n.* (פיל-א-פרא-דזשענ'-אי-טיוו-נעס) די אינסטינקטיווע ליעבע צו קינדער און צו יונגע בעשעפענישען בכלל.

phil'osoph *n.* (פיל'-א-סאף) א פילאזאף; א כלומר'שדיגער פילאזאף.

philos'ophaster *n.* (פי-לאס'-א-פעס-טער) א כלומר'שדיגער פילאזאף; א שלעכטער דענקער.

philosophe'ma *n.* (פי-לאס-א-פי'-מא) ז. *philosopheme*

philos'opheme *n.* (פי-לאס'-א-פים) א טעארעמע, א פילאזאפישע וואהרהייט.

philos'opher *n.* (פי-לאס'-א-פער) א פילאזאף, א דענקער.

philos'opher's stone (פי-לאס'-א-פערז סטאון) דער פילאזאפען=שטיין [די אלכעמיסטען פון מיטעלאלטער האבען געגלויבט, אז מען קען אויסגעפינען אזא שטיין, דורך וועלכען עס איז מעגליך צו פערוואנדלען אלע מעטאלען אין גאלד].

philosoph'ic *a.* (פיל-א-סאפ'-איק) פילאזאפיש, קאלט, איבערלעגט.

philosoph'ical *a.* (פיל-א-סאפ'-אי-קעל) פילאזאפיש; וואס איז שייך צו פילאזאפיע אדער צו די פילאזאפען; וואס ווערט בענוצט אין דעם שטודיום פון נאטור=פילאזאפיע אדער פיזיק.

philosoph'ically *adv.* (פיל-א-סאפ'-אי-קעל-אי) אויף א פילאזאפישען אופן; רוהיג; איבערדענקענדיג.

philosoph'icalness *n.* (פיל-א-סאפ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין פילאזאפיש.

philos'ophism *n.* (פי-לאס'-א-פיזם) פילאזאפיזם, פאלשע אדער פוסטע פילאזאפיע; סאפיסטיק.

philos'ophist *n.* (פי-לאס'-א-פיסט) א פילאזאפיסט, א פאלשער אדער פוסטער פילאזאף; א סאפיסט.

philosophis'tic *a.* (פי-לאס-א-פיס'-טיק) פילאזאפיסטיש, וואס איז שייך צו פוסטער פילאזאפיע.

philosophis'tical *a.* (פי-לאס-א-פיס'-טי-קעל) ז. *philosophistic*

philos'ophize *v.* (פי-לאס'-א-פאיז) פילאזאפירען; דענקען איבער פילאזאפישע פראגען.

philos'ophy *n.* (פי-לאס'-א-פי) פילאזאפיע [די וויסענשאפט וועגען די אלגעמיינע פרינציפען אדער אורזאכען, דורך וועלכע עס ווערען ערקלערט אלע ערשיינונגען פון פיזישער און גייסטיגער עקזיסטענץ]; פראקטישער שכל, שטארקייט פון גייסט; דאס ראציאנאלע דענקען, מעטאפיזיק; א פילאזאפישע סיסטעם אדער שטה.

phil'ostorgy *n.* (פיל'-א-סטאהר-דזשי) דער אינסטינקט פון ליעבע צו די נאהנטסטע בלוט=איינגענע [ווי די ליעבע פון א מוטער צו איהר קינד].

phil'ter *n. and v.* (פיל'-טער) א ליעבעס=טראנק, א צויבער=טראנק; ארייננעבען א ליעבעס=טראנק; פער'כישופ'ען דורך א ליעבעס=טראנק.

phil'tre *n. and v.* (פיל'-טער) ז. *philter*

phil'trum *n.* (פיל'-טראם) א ליעבעס=טראנק.

phi'mosed *a.* (פאי'-מאוסט) וואס ליידט פון פימאָזע. ז. *phimosis*.

phimo'sis *n.* (פאי-מאו'-סיס) די פימאָזע, די פערענגערונג פון דער ערלה [א קראנקהייט ביי ניט גע'מל'עטע מענער].

phiz *n.* (פיז) דאס געזיכט, דער פּרצוף=פנים [א הומאָריסטישער אויסדרוק].

phlebi'tis *n.* (פלי-באי'-טיס) פלעביטיס, אן ענטצינדונג פון די וועגען אדער בלוט=אדערען.

phlebograph'ical *a.* (פלעב-א-גרעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון די וועגען אדער בלוט=אדערען.

phlebog'raphy *n.* (פלי-באג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די וועגען אדער בלוט=אדערען.

phleb'olite *n.* (פלעב'-א-לאיט) א קאלך=פערהארטונג אין א וועגע אדער בלוט=אדער.

phleb'olith *n.* (פלעב'-א-ליטה) ז. *phlebolite*.

phlebol'ogy *n.* (פלי-באל'-א-דזשי) דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט וועגען [בלוט=אדערען]; אן אבהאנדלונג וועגען וועגען.

phleb'orrhage *n.* (פלעב'-א-רעדזש) א בלוט=פלוס פון א וועגע אדער בלוט=אדער.

phlebot'omist *n.* (פלי-באט'-א-מיסט) אן אדער=לאזער [א פעלדשער וואס קען לאזען אדערען].

phlebot'omize *v.* (פלי-באט'-א-מאיז) לאזען אדער עפענען אן אדער.

phlebot'omy *n.* (פלי-באט'-א-מי) דאס אדער=לאזען, דאס עפענען אן אדער.

phlegm *n.* (פלעם) פלעגמע, אייטער; פלעגמאטישקייט, קאלטקייט, גלייכגילטיגקייט, אפאטיע.

phleg'magogue *n.* (פלעג'-מע-גאג) א מעדיצינישע מיטעל ארויסצוציהען די פלעגמע [אייטער].

phlegma'sia *n.* (פלעג-מיי'-סי-א) אן ענטצינדונג.

phlegmat'ic *a.* (פלעג-מעט'-איק) פלעגמאטיש, קאלט, גלייכגילטיג, אפאטיש.

phlegmat'ical *a.* (פלעג-מעט'-אי-קעל) ז. *phlegmatic*.

phlegmat'ically *adv.* (פלעג-מעט'-אי-קעל-אי) אויף א פלעגמאטישען, קאלטען אדער גלייכגילטיגען שטייגער.

phlegmat'icly *adv.* (פלעג-מעט'-איק-לי) ז. *phlegmatically*.

phleg'mon *n.* (פלעג'-מאן) אן ענטצינדונג פון א פערבינדונגס=געוועב אין ארגאניזם; א בלוט=געשוויר.

phleg'monoid *a.* (פלעג'-מא-נאיד) עהנליך צו א בלוט=געשוויר.

phleg'monous *a.* (פלעג'-מא-נאס) וואס איז שייך צו א בלוט=געשוויר.

phlogis'tian *n.* (פלא-דזשיס'-טי-ען) איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון פלאגיסטאן. ז. *phlogiston*.

phlogis'tic *a.* (פלא-דזשיס'-טיק) אין מעדיצין — ענטצינדענד; וואס איז שייך צו פלאגיסטאן. ז. *phlogiston*.

phlogis'ton *n.* (פלא-דזשיס'-טאן) פלאגיסטאן, אזא מין שטאף אהן געוויכט, וועלכער — לויט דער מיינונג פון די אלטע כעמיקער — געפינט זיך אין אלע קערפערס און איז די אורזאכע פון דעם, וואס זיי קענען ברענען [נאך דער ענטדעקונג פון זויערשטאף איז די טעאריע פון פלאגיסטאן פערווארפען געווארען].

phlogogen'ic *a.* (פלאג-א-דזשען'-איק) ז. *phlogogenous*.

phlogog'enous *a.* (פלא-גאדזש'-ע-נאס) וואס רופט ארויס אן ענטצינדונג.

pho'ca *n.* (פאו'-קא) א ים=הונד. ז. *seal*.

phoca'cean *a.* and *n.* (פא-קיי'-שי-ען) ז. *phocine*.

Pho'cidæ *n.* (פאו'-סי-דיע) דער מין ים=הינד. ז. *seal*.

pho'ciform *a.* (פאו'-סי-פארם) עהנליך צו א ים=הונד.

pho'cine *a.* and *n.* (פאו'-סין) וואס איז עהנליך צו א ים=הונד; א ים=הונד.

pho'coid *a.* and *n.* (פאו'-קאיד) ז. *phocine*.

Phœ'be *n.* (פיע'-ביע) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — פעבע אדער דיאנא, די לבנה, די געטין פון דער לבנה.

phœ'be *n.* (פיע'-ביע) דער קיביץ [אזא פוינעל]. ז. *pewit*.

phœ'be-bird *n.* (פיע'-ביע-ביירד) דער קיביץ [אזא פוינעל]. ז. *pewit*.

Phœ'bus *n.* (פיע'-באס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — פעבוס אדער אפאלא, דער זון=גאט.

Phœni'cian *a.* and *n.* (פי-ניש'-ען) פעניציש, א פעניציער; די פעניצישע שפראך. ז. *Phenician*.

phœ'nix *n.* (פיע'-ניקס) ז. *phenix*.

Phœ'nix *n.* (פיע'-ניקס) דער מין טייטעל=פאלמען אדער טייטעל=ביימער. ז. *date-tree*.

phonascet'ics *n.* (פאו-נע-סעט'-איקס) סיסטעמאטישע איבונגען אדער מיטלען צו פערשטארקערען און פערבעסערען א שטימע אדער צוריק צו קעהרען א פערלארענע שטימע.

pho'nate *v.* (פאו'-נייט) ארויסברייננגען שטים=קלאנגען.

phona'tion *n.* (פא-ניי'-שאן) דאס ארויסברייננגען שטים=קלאנגען.

phonau'tograph *n.* (פא-נאה'-טא-גרעף) אזא אינסטרומענט אויפצונעהמען און פערצייכנען קלאנגען, א מין גראמאפאן.

phone *n.* and *v.* (פאון) א לויט, א קלאנג, א שטים=קלאנג; א טעלעפאן; טעלעפאנירען.

phonet'ic *a.* (פא-נעט'-איק) פאנעטיש, וואס איז שייך צו די ווערטער=קלאנגען אדער אויסשפראך=קלאנגען.

phonet'ical *a.* (פא-נעט'-אי-קעל) ז. *phonetic*.

phonet'ically *adv.* (פא-נעט'-אי-קעל-אי) אויף א פאנעטישען אופן; אין בעצוג צו דער אויסשפראך פון די ווערטער [אין געגענזאץ צו דעם ווי זיי ווערען געשריבען].

phoneti'cian *n.* (פא-נע-טיש'-ען) א קענער אין פאנעטיק [די וויסענשאפט וועגען ווערטער=קלאנגען].

phonet'icism *n.* (פא-נעט'-אי-סיזם) דאס זיין פאנעטיש, דאס אויסלעגען זיך פון ווערטער אזוי ווי זיי ווערען ארויסגערעדט; דאס אויסדריקען ווערטער=קלאנגען דורך בוכשטאבען.

phonet'icist *n.* (פא-נעט'-אי-סיסט) אן אנהענגער פון דער פאנעטישער מעטאדע, איינער וואס האלט פון דער מעטאדע אויסצולעגען ווערטער אזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

phonet'icize *v.* (פא-נעט'-אי-סאיז) מאכען פאנעטיש, אויסלעגען ווערטער אזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

phonet'ics *n.* (פא-נעט'-איקס) פאנעטיק, די לעהרע וועגען אויסשפראך=קלאנגען אדער ווערטער=קלאנגען.

phonet'ic spell'ing (פא-נעט'-איק ספעל'-אינג) די מעטאדע צו שרייבען ווערטער אזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

pho'netism *n.* (פאו'-נע-טיזם) לויט, קלאנג, אויסשפראך=קלאנג, ווארט=קלאנג; אויסשפראך.

pho'netist *n.* (פאו'-נע-טיסט) א קענער אין פאנעטיק [די לעהרע וועגען אויסשפראך=קלאנגען אדער ווערטער=קלאנגען].

phonetiza'tion *n.* (פאו-נע-טי-זיי'-שאן) פאנעטיזירונג, דאס אויסדריקען ווערטער=קלאנגען אדער אויסשפראך=קלאנגען אין בוכשטאבען; דאס שרייבען ווערטער אזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

pho'netize *v.* (פאו'-נע-טאיז) פאנעטיזירען, אויסדריקען ווערטער=קלאנגען אדער אויסשפראך=קלאנגען אין בוכשטאבען, שרייבען ווערטער אזוי ווי זיי רעדען זיך ארויס.

phon'ic *a.* (פאנ'-איק) פאנעטיש [ז. *phonetic*]; וואס איז שייך צום קלאנג, לויט'ן קלאנג.

phon'ics *n.* (פאנ'-איקס) די פאנעטיק, וויסענשאפט פון ווערטער=קלאנגען אדער אויסשפראך=קלאנגען; די קונסט פון קאמבינירען מוזיקאלישע קלאנגען.

phonocamp'tic *a.* (פאו-נא-קעמפ'-טיק) וואס רעפלעקטירט [ווארפט צוריק] אדער ברעכט א שאל אדער קלאנג.

phonocamp'tics *n.* (פאו-נא-קעמפ'-טיקס) דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער רעפלעקטירונג [צוריקווארפונג] פון קלאנגען.

pho'nogram *n.* (פאו'-נא-גרעם) א געשריבענער צייכען פון א ווארט=קלאנג אדער אויספראך=קלאנג; א בוכשטאב; דער רעקארד [די פלאטע פון א פאנאגראף, אויף וועלכען די קלאנגען ווערען אבגעדריקט]; אן אבדרוק פון א קלאנג אויף'ן רעקארד.

pho'nograph *n.* and *v.* (פאו'-נא-גרעף) א פאנאגראף [אן אפאראט צו פערצייכנען קלאנגען און זיי נאכדעם צוריק ארויסצוברייננגען, ערפונדען פון טהאמאס עדיסאן]; פערצייכנען קלאנגען מיט דער הילף פון א פאנאגראף.

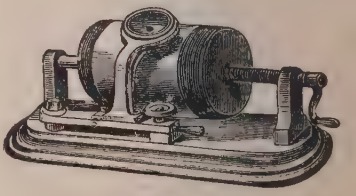

Phonograph

phonog'rapher *n.* (פא-נאג'-רע-פער) א קענער אין פאנאגראפיע [ז. *phonography*]; איינער וואס געברויכט א פאנאגראף; איינער וואס איז געניט אין דעם געברויך פון א פאנאגראף.

pho'nograph-graph'ophone *n.* (פאו'-נא-גרעף-גרעפ'-א-פאון) א גראפאפאן. ז. *graphophone*.

phonograph'ic *a.* (פאו-נא-גרעפ'-איק) קלאנג=בעצייכנענד, פאנאגראפיש, וואס געהערט צו פאנאגראפיע. ז. *phonography*.

phonog'raphist *n.* (פאַ-נאַג'-רע-
פיסט) ז. *phonographer*

phonog'raphy *n.* (פאַ-נאַג'-רע-פי)
פאָנאָגראַפיע, די ווי‌סענשאַפט פון ווער=
טער-קלאַנגען אדער אויסשפּראַך=קלאַנגען;
דאָס שרייבען פון ווערטער אזוי, אז יעד=
דער קלאַנג זאָל בעצייכענט ווערען דורך
אַן ענטשפּרעכענדען בוכשטאַב; די פּראָ=
דוצירונג און דער געברויך פון פאָנאָגראַ=
פען; א סיסטעם פון סטענאָגראַפיע [וואו
די קלאַנגען ווערען בעצייכענט מיט פער=
שיעדענע ליניען, שטריכען און פונקטען].

pho'nolite *n.* (פאָו'-נאָ-לאַיט) דער פאָ=
נאָליט, דער קלינג=שטיין [א מין מינע=
ראַל].

phonolit'ic *a.* (פאָו-נאָ-ליט'-איק) פאָ=
נאָליטיש. ז. *phonolite*

phonol'oger *n.* (פאָ-נאָל'-אָ-דזשער)
איינער וואָס שטודירט די ווערטער=קלאַנ=
גען אדער אויסשפּראַך=קלאַנגען; א קענער
אין פאָנעטיק [די לעהרע וועגען ווער=
טער=קלאַנגען].

phonolog'ic *a.* (פאָו-נאָ-לאַדזש'-איק)
וואָס איז שייך צו פאָנאָלאָגיע, וואָס איז
שייך צו דער לעהרע וועגען ווערטער=
קלאַנגען אדער אויסשפּראַך=קלאַנגען; וואָס
איז שייך צו דער אויסשפּראַך פון קלאַנ=
גען און ווערטער.

phonolog'ical *a.* (פאָו-נאָ-לאַדזש'-אי-
קעל) ז. *phonologic*

phonol'ogist *n.* (פאָ-נאָל'-אָ-דזשיסט)
ז. *phonologer*

phonol'ogy *n.* (פאָ-נאָל'-אָ-דזשי) פאָ=
נאָלאָגיע, פאָנעטיק, די לעהרע וועגען
ווערטער=קלאַנגען אדער אויסשפּראַך=קלאַנ=
גען; דער טייל פון גראַמאַטיק וואָס בע=
שעפטיגט זיך מיט דער אויסשפּראַך; די
קלאַנגען=סיסטעם און זייער קאָמבינירונג
אין א שפּראַך.

phonoma'nia *n.* (פאָנ-אָ-מיי'-ני-א)
א מאָרד=מאַניע, א משוגעת צו מאָרדען.

phonom'eter *n.* (פאָ-נאַמ'-ע-טער) א
פאָנאָמעטער, א קלאַנגען=מעסטער [אַן
אינסטרומענט צו בעשטימען די קראַפט
פון א קלאַנג].

phonomo'tor *n.* (פאָו-נאָ-מאָו'-טאָר) א
פאָנאָמאָטאָר [אַן אינסטרומענט, ערפונ=
דען פון טהאָמאַס עדיסאָן, מיט דער הילף
פון וועלכען קלאַנגען, ווי למשל פון א
מענשליכער שטימע, קענען ארויסרופען מע=
כאַנישע בעוועגונגען].

pho'nophore *n.* (פאָו'-נאָ-פאָור) אַן
אַפּאַראַט, מיט דער הילף פון וועלכען מען
קען האָבען טעלעפאָן=פערבינדונגען דורך א
טעלעגראַף=ליניע, ניט שטערענדיג די טע=
לעגראַף=פערבינדונגען; אַן אויער=ביינדעל.

phonoph'orous *a.* (פאָ-נאַפ'-אָ-ראָס)
וואָס ברייננט ארויס קלאַנגען.

pho'nopore *n.* (פאָו'-נאָ-פאָור) אַן
אַפּאַראַט, מיט דער הילף פון וועלכען מען
קען האָבען טעלעפאָן=פערבינדונגען דורך
א טעלעגראַף=ליניע, ניט שטערענדיג די
טעלעגראַף=פערבינדונגען.

phonor'ganon *n.* (פאָ-נאָהר'-גע-נאָן)
א שפּרעך=מאַשין, אַן אַפּאַראַט נאָכצואַה=
מען די מענשליכע שטימע און שפּראַך.

phonor'ganum *n.* (פאָ-נאָהר'-גע-נאָם)
ז. *phonorganon*

pho'noscope *n.* (פאָו'-נאָ-סקאָופ) א
מאַשין אויפצונעהמען מוזיק אדער צו פּרו=
בירען סטרונעס; א מיקראָפאָן.
ז. *microphone*

pho'notype *n.* (פאָו'-נאָ-טאַיפ) פאָנאָ=
טיפּיע [א סיסטעם פון שרייבען וואו יעד=
דער וואָרט=קלאַנג אדער אויסשפּראַך=קלאַנג
ווערט בעצייכענט מיט א בעזונדערען
בוכשטאַב; א פאָנעטישער אלף=בית].

phonotyp'ic *a.* (פאָו-נאָ-טיפּ'-איק)
פאָנאָטיפּיש. ז. *phonotype*

phonotyp'ical *a.* (פאָו-נאָ-טיפּ'-אי-
קעל) פאָנאָטיפּיש. ז. *phonotype*

phonotyp'ically *adv.* (פאָו-נאָ-טיפּ'-
אי-קעל אי) לויט פאָנאָטיפּיע.
ז. *phonotype*

pho'notypist *n.* (פאָו'-נאָ-טאַי-פּיסט)
דער וואָס האַלט זיך אַן דער מעטאָדע פון
פאָנאָטיפּיע [אַז יעדער שפּראַך=קלאַנג זאָל
בעצייכענט ווערען מיט א בעזונדערען
בוכשטאַב].

pho'notypy *n.* (פאָו'-נאָ-טאַי-פּי) דאָס
דרוקען פאָנאָטיפּישע בוכשטאַבען.
ז. *phonotype*

phoronom'ics *n.* (פאָר-אָ-נאַמ'-איקס)
קינעמאַטיק. ז. *kinematics*

phoron'omy *n.* (פאָ-ראָנ'-אָ-מי) קינע=
מאַטיק. ז. *kinematics*

phor'oscope *n.* (פאָר'-אָ-סקאָופ) אַן
אינסטרומענט צו פאָטאָגראַפירען אויף
ווייטע שטרעקען מיט דער הילף פון עלעק=
טריציטעט.

phos'gen *n.* (פאָס'-דזשען) א גאַז וואָס
בילדעט זיך אוים דורך דער ווירקונג פון
ליכט אויף א פערבינדונג פון קאַרבאָן=
אָקסיד מיט כלאָר.

phos'gene *n.* (פאָס'-דזשיען)
ז. *phosgen*

phos'phate *n.* (פאָס'-פייט) פאָספאַט,
פאָספאָר=זויערע זאַלץ.

phos'phated *a.* (פאָס'-פיי-טעד)
ז. *phosphatic*

phos'phate of i'ron (פאָס'-פייט אָוו
אַי' ערן) דאָס פאָספאָר=זויערע אייזען
אדער אייזען=בלוי.

phos'phate of lead (פאָס'-פייט אָוו
לעד) פאָספאָר=בליי.

phos'phate of lime (פאָס'-פייט אָוו
לאַים) קאַלך וואָס ענטהאַלט פאָספאָר=זוי=
ערע.

phosphat'ic *a.* (פאָס-פעט'-איק) וואָס
איז שייך צו פאָספאַט אדער פאָספאָר=
זויערע זאַלץ; וואָס ענטהאַלט אין זיך פאָס=
פאַט.

phosphatiza'tion *n.* (פאָס-פע-טי-
זיי'-שאָן) די פערוואַנדלונג אין פאָספאַט
[פאָספאָר=זויערע זאַלץ].

phos'phatize *v.* (פאָס'-פע-טאַיז) פער=
וואַנדלען אין פאָספאַט [פאָספאָר=זויערע
זאַלץ]; נעברויכען פאָספאַט [ווי למשל,
פאַר בעמיסטיגונג].

phosphatu'ria *n.* (פאָס-פע-טיו'-רי-
א) איבערפלוס פון פאָספאַט=שטאָפען אין
אורין [השתנה].

phos'phene *n.* (פאָס'-פיען) דער שיינ=
באַרער ליכטיגער קרייז, וואָס מען זעהט,
ווען מען דריקט צו דאָס אויג.

phos'phid *n.* (פאָס'-פיד) פאָספאָר=מע=
טאַל [א פערבינדונג פון פאָספאָר מיט א
מעטאַל].

phos'phide *n.* (פאָס'-פיד)
ז. *phosphid*

phos'phid of i'ron (פאָס'-פיד אָוו
אַי'-ערן) פאָספאָר=אייזען [א פערבינדונג
פון פאָספאָר מיט אייזען].

phos'phite *n.* (פאָס'-פאַיט) א זאַלץ פון
פאָספאָר=זויערע.

Phos'phor *n.* (פאָס'-פאָר) דער מאָרגען=
שטערן; דער שטערן ווענוס אלס מאָרגען=
שטערן.

phos'phorate *v.* (פאָס'-פאָ-רייט) פאָס=
פאָריזירען, פעראייניגען מיט פאָספאָר.

phosphoresce' *v.* (פאָס-פאָ-רעס')
שיינען ווי פאָספאָר; ארויסגעבען א פאָס=
פאָרישען שיין.

phosphores'cence *n.* (פאָס-פאָ-רעס'-
ענס) די אייגענשאַפט צו לייכטען ווי פאָס=
פאָר אדער ארויסצוגעבען א פאָספאָרישען
שיין.

phosphores'cent *a. and n.* (פאָס-פאָ-
רעס' ענט) שיינענד ווי פאָספאָר, ארויס=
געבענד א פאָספאָרישען שיין; עטוואָס
וואָס גיט ארויס א פאָספאָרישען שיין.

phos'phoreted *a.* (פאָס'-פאָ-רעט-עד)
וואָס איז צוזאַמענגעמישט מיט פאָספאָר.

phos'phoretted *a.* (פאָס'-פאָ-רעט-עד)
ז. *phosphoreted*

phosphor'ic *a.* (פאָס-פאָר'-איק) פאָס=
פאָריש, עהנליך צו פאָספאָר, שיינענד ווי
פאָספאָר.

phosphor'ical *a.* (פאָס-פאָר'-אי-קעל)
ז. *phosphoric*

phosphoridro'sis *n.* (פאָס-פאָר-אי-
דראָו'-סיס) אַזאַ לייכטענדער שווייס וואָס
ציינגט זיך אָפט ביי קראַנקע אויף לונגען=
שווינדזוכט אין די לעצטען שטופען פון
דער קראַנקהייט.

phos'phorite *n.* (פאָס'-פאָ-ראַיט) פאָס=
פאָריט [פאָספאָר=זויערע קאַלך].

phos'phorize *v.* (פאָס'-פאָ-ראַיז) פער=
בינדען אדער אנזאַפען מיט פאָספאָר.

phos'phorous *a.* (פאָס'-פאָ-ראָס) פאָס=
פאָריש; וואָס ענטהאַלט פאָספאָר אדער
קומט פון פאָספאָר.

phos'phorous ac'id (פאָס'-פאָ-ראָס
עס' איד) פאָספאָר=זויערע.

phosphoru'ria *n.* (פאָס-פאָ-רוה'-רי-
א) איבערפלוס פון פאָספאָר אין אורין
[השתנה].

Phos'phorus *n.* (פאָס' פאָ-ראָס)
ז. *Phosphor*

phos'phorus *n.* (פאָס'-פאָ-ראָס) פאָס=
פאָר.

phos'phorus-box *n.* (פאָס'-פאָ-ראָס-
באָקס) א שוועבעלעך=קעסטעלע.

phos'phorus paste (פאָס'-פאָ-ראָס
פּייסט) אַזאַ סם [מיט פאָספאָר] פאַר
מייז, פּרייסען [טאַראַקאַנעס] א. ז. וו.

phos'phuret *n.* (פאָס'-פיו-רעט)
ז. *phosphid*

phos'phureted *a.* (פאָס'-פיו-רעט-עד)
ז. *phosphoreted*

phos'phuretted *a.* (פאָס'-פיו-רעט-עד)
ז. *phosphoreted*

photal'gia *n.* (פאָ-טעל'-דזשי-א) וועה=
טאָג וואָס קומט פון שיין.

pho'tic *a.* (פאָו'-טיק) וואָס איז שייך
צו ליכט און צו דער פּראָדוקציאָן פון ליכט
[שיין].

pho'tics *n.* (פאָו'-טיקס) די לעהרע וועג=
גען ליכט.

pho'to *n.* (פאָו'-טאָו) א פאָטאָגראַפיע, א
פאָטאָגראַפישעס בילד.

photochem'ical *a.* (פאָו-טאָ-קעמ'-
אי-קעל) פאָטאָ=כעמיש, וואָס איז שייך צו
דער כעמיישער ווירקונג פון ליכט.

photochem'ist *n.* (פאָו-טאָ-קעמ'-איסט)
א פאָטאָ=כעמיקער, א קענער אין פאָטאָ=
כעמיע. ז. *photochemistry*

photochem'istry *n.* (פאָו-טאָ-קעמ'-
איס-טרי) פאָטאָ=כעמיע, דער טייל פון כע=
מיע וואָס בעשעפטיגט זיך מיט דער כע=
מישער ווירקונג פון ליכט.

photochromat'ic *a.* (פאָו-טאָ-קראָ-

מעט'-איק) פאטאגראפירט אין נאטירליכע קאלירען.

photochromog'raphy *n.* (פאו-טא-קרא-מאג'-רע-פי) דאס ארונטערנעהמען פאטאגראפישע בילדער אין פערשיעדענע קאלירען.

photochro'motype *n.* (פאו-טא-קראו'-מא-טאיפ) א בילד געדרוקט אין קאלירען.

pho'tochromy *n.* (פאו'-טאו-קראו-מי) די קונסט פון פאטאגראפירען מיט קאלירען.

photochron'ograph *n.* (פאו-טא-קראנ'-א-גרעף) א פאטאכראנאגראף, אן אינסטרומענט ארונטערצונעהמען איינע נאך די אנדערע פאטאגראפיישע בילדער פון געגענשטענדע וועלכע געפינען זיך אין בעוועגונג; דאס בילד וואס ווערט אראבגענומען דורך דיעזען אינסטרומענט.

photochronog'raphy *n.* (פאו-טא-קרא-נאג'-רע-פי) פאטאכראנאגראפיע, דאס ארונטערנעהמען פאטאגראפישע בילדער איינע נאך די אנדערע פון א זאך וואס בעוועגט זיך [ווי למשל פון א פליהענדען פויגעל, פון א לויפענדער חיה א. ד. ג.].

pho'todrome *n.* (פאו'-טא-דראום) אן אינסטרומענט צו צייגען אפטישע עפעקטען דורך א ליכט⸗שיין וואס ווערט געווארפען אויף א זיך דרעהענדע פלאטע, וועלכע איז געפארבט מיט פערשיעדענע קאלירען אדער פיגורען.

photodynam'ic *a.* (פאו-טא-דאי-נעמ'-איק) פאטא⸗דינאמיש, וואס איז שייך צו דער ענערגיע אדער ווירקונג פון ליכט.

photodyspho'ria *n.* (פאו-טא-דיס-פאו'-רי-א) די מורא פאר ליכט.

photoelec'tric *a.* (פאו-טא-אי-לעק'-טריק) פאטא⸗עלעקטריש, וואס ווירקט דורך דער פעראייניגטער ווירקונג פון ליכט און עלעקטריציטעט; וואס פראדוצירט ליכט דורך דער הילף פון עלעקטריציטעט; וואס איז שייך צו פאטאגראפיע מיט דער הילף פון עלעקטרישער ליכט.

photoelec'trical *a.* (פאו-טא-אי-לעק'-טרי-קעל) ז. *photoelectric*.

photoelectric'ity *n.* (פאו-טא-אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט וועלכע איז פראדוצירט דורך ליכט.

pho'to-engrave' *v.* (פאו'-טאו-ענ-גרייוו') מאכען פאטאגראפישע גראווירונגען. ז. *photo-engraving*.

pho'to-engra'ver *n.* (פאו'-טאו-ענ-גריי'-ווער) א פאטא⸗גראווירער, איינער וואס מאכט פאטאגראפישע גראווירונגען. ז. *photo-engraving*.

pho'to-engra'ving *n.* (פאו'-טאו-ענ-גריי'-ווינג) פאטאגראפישע גראווירונג, די גראווירונג דורך דער הילף פון פאטאגראפיע [די פאטאגראפיע ווערט אראבגענומען אויף א מעטאל⸗פלאטע, וועלכע ווערט נאכהער בעהאנדעלט מיט געוויסע כעמישע פליסיגקייטען, וועלכע פרעסען אויס אין דעם מעטאל די לעדיגע ערטער און עס בעקומט זיך א בולט בילד. מיט דיעזער פלאטע קען מען דאן דרוקען בילדער וועלכע זיינען א קאפיע פון דער פאטאגראפיע]; א פאטאגראפישע גראוויורע [א פלאטע אדער בילד].

photogen'ic *a.* (פאו-טא-דזשענ'-איק) וואס ווערט פראדוצירט דורך דער ווירקונג פון ליכט, וואס איז שייך צו פאטאגראפיע; וואס גיט ארויס ליכט אהן א מערקבארער היץ [וועגען געוויסע פלאנצען און טהיערע].

photog'eny *n.* (פא-טאדזש'-ע-ני) פאטאגראפירונג, פאטאגראפיע.

pho'tograph *n. and v.* (פאו'-טא-גרעף) א פאטאגראפיע, א ליכט⸗בילד; פאטאגראפירען.

photog'rapher *n.* (פא-טאג'-רע-פער) א פאטאגראף.

photograph'ic *a.* (פאו-טא-גרעפ'-איק) פאטאגראפיש; ווי א פאטאגראפיע.

photograph'ical *a.* (פאו-טא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *photographic*.

photograph'ically *adv.* (פאו-טא-גרעפ'-אי-קעל-אי) דורך פאטאגראפיע; אין בעצוג צו פאטאגראפיע; אזוי ווי אין פאטאגראפיע.

photog'raphy *n.* (פא-טאג'-רע-פי) פאטאגראפיע, פאטאגראפישע קונסט.

photogravure' *n. and v.* (פאו-טא-גרע-וויור') דאס גראווירען אויף מעטאל דורך דער הילף פון פאטאגראפיע; א פאטא⸗גראוויורע, א פלאטע וואס איז גראווירט דורך פאטאגראפישע מיטעל; א בילד געדרוקט מיט אזא פלאטע; מאכען א פאטא⸗גראוויורע. ז. *photo-engraving*.

photohe'liograph *n.* (פאו-טא-הי'-לי-א-גרעף) א פאטאהעליאגראף, א פאטאגראפישער טעלעסקאפ צום נעהמען פאטאגראפיעס פון דער זון.

photolith'ograph *n. and v.* (פאו-טא-ליטה'-א-גרעף) א פאטאליטאגראפיע, א בילד געדרוקט דורך פאטאליטאגראפיע; דרוקען דורך פאטאליטאגראפיע. ז. *photolithography*.

photolithograph'ic *a.* (פאו-טא-ליטה-א-גרעפ'-איק) פאטאליטאגראפיש, וואס איז שייך אדער וואס איז פראדוצירט דורך פאטאליטאגראפיע. ז. *photolithography*.

photolithog'raphy *n.* (פאו-טא-לי-טהאג'-רע-פי) פאטאליטאגראפיע, פאטאגראפישער שטיין⸗דרוק [דאס פראדוצירען אויף שטיין א דרוק⸗פלעכע דורך דער הילף פון פאטאגראפיע אום צו דרוקען ליטאגראפישע בילדער].

photolog'ic *a.* (פאו-טא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען ליכט.

photolog'ical *a.* (פאו-טא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *photologic*.

photol'ogist *n.* (פא-טאל'-א-דזשיסט) א פאטאלאג, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער וויסענשאפט וועגען ליכט.

photol'ogy *n.* (פא-טאל'-א-דזשי) די ליכט⸗לעהרע, די וויסענשאפט וועגען ליכט.

photomag'netism *n.* (פאו-טא-מעג'-נעט-איזם) פאטא⸗מאגנעטיזם, די שייכות פון מאגנעטיזם צו ליכט.

photomechan'ical *a.* (פאו-טא-מי-קענ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער מעכאנישער פראדוקציאן פון בילדער דורך פאטאגראפיע [ווי פאטא⸗גראווירונג, פאטאליטאגראפיע א. ד. ג.].

photom'eter *n.* (פא-טאמ'-ע-טער) א פאטאמעטער, א ליכט⸗מעסטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די העלקייט פון ליכט, בעזונדערס צו פערגלייכען צוויי ליכט⸗קוועלען].

phōtomet'ric *a.* (פאו-טא-מעט'-ריק) פאטאמעטריש, וואס איז שייך צו פאטאמעטריע [די מעסטונג פון דער העלקייט פון ליכט].

photomet'rical *a.* (פאו-טא-מעט'-רי-קעל) ז. *photometric*.

photomet'rically *adv.* (פאו-טא-מעט'-רי-קעל-אי) דורך א פאטאמעטער [ליכט⸗מעסטער]; אין בעצוג צו פאטאמעטריע [ליכט⸗מעסטונג].

photometri'cian *n.* (פאו-טא-מע-טריש'-ען) א קענער אין פאטאמעטריע [ליכט⸗מעסטונג].

photom'etrist *n.* (פא-טאמ'-ע-טריסט) ז. *photometrician*.

photom'etry *n.* (פא-טאמ'-עט-רי) פאטאמעטריע [ליכט⸗מעסטונג].

photomi'crograph *n.* (פאו-טא-מאי'-קרא-גרעף) א פערגרעסערט פאטאגראפיש בילד פון א גאנץ קליינער [מיקראסקאפישער] זאך.

photomicrog'rapher *n.* (פאו-טא-מאי-קראג'-רע-פער) א פאטאמיקראגראף, איינער וואס פערגרעסערט פאטאגראפישע בילדער פון מיקראסקאפישע געגענשטענדע.

photomicrograph'ic *a.* (פאו-טא-מאי-קרא-גרעפ'-איק) פאטאמיקראגראפיש, וואס איז געמאכט דורך פאטאמיקראגראפיע; וואס איז שייך צו פאטאמיקראגראפיע. ז. *photomicrography*.

photomicrog'raphy *n.* (פאו-טא-מאי-קראג'-רע-פי) פאטאמיקראגראפיע, די קונסט צו פערגרעסערען פאטאגראפישע בילדער וועלכע זיינען גענומען פון מיקראסקאפישע געגענשטענדע.

photopho'bia *n.* (פאו-טא-פאו'-בי-א) פאטאפאביע, א קראנקהאפטע מורא פאר ליכט.

photopho'bic *a.* (פאו-טא-פאו'-ביק) וואס האט מורא פאר ליכט; וואס קען ניט פערטראגען קיין ליכט.

pho'tophone *n.* (פאו'-טא-פאון) דער פאטאפאן [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען ווערטער קענען איבערגעגעבען ווערען דורך ליכט⸗שטראהלען].

photophys'ical *a.* (פאו-טא-פיז'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער פיזיקאלישער ווירקונג פון ליכט.

pho'to-print *n.* (פאו'-טאו-פרינט) ליכט⸗דרוק, דרוקעריי מיט דער הילף פון פאטאגראפישען פראצעס.

pho'to-proc'ess *n.* (פאו'-טאו-פראס'-עס) א פאטאגראפישער פראצעס דורך וועלכען עס ווערט געמאכט א גראוויורע צום דרוקען.

photop'sia *n.* (פא-טאפ'-סי-א) דאס פינקלען אין די אויגען [א קרענקליכער צושטאנד, ביי וועלכען עס דוכט זיך, אז עס פליהען פונקען פאר די אויגען].

pho'topsy *n.* (פאו'-טאפ-סי) ז. *photopsia*.

pho'to-relief' *a. and n.* (פאו'-טאו-רי-ליעף') וואס איז שייך צו א בולט'ען בילד, אילוסטראציאן אדער דרוק⸗פלאטע וואס איז פראדוצירט געווארען דורך א פאטאגראפישען פראצעס; א בילד אדער דרוק⸗פלאטע וואס איז אויף אזא אופן פראדוצירט געווארען.

pho'tosphere *n.* (פאו'-טא-ספיער) די ליכט⸗ספערע פון דער זון, דער ארומיגער ליכט⸗קרייז פון דער זון אדער פון א שטערען.

photospher'ic *a.* (פאו-טא-ספער'-איק) וואס איז שייך צו דער ליכט⸗ספערע פון דער זון.

phototachom'eter *n.* (פאו-טא-טע-קאמ'-ע-טער) א פאטאטאכאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די געשווינדקייט פון ליכט.

phototachom'etry *n.* (פאו-טא-טע-קאמ'-עט-רי) די מעסטונג פון ליכט⸗געשווינדקייט.

phototeleg'raphy *n.* (פאו-טא-טי-לעג'-רע-פי) דאס עלעקטרישע דרוקען פון בילדער אדער שריפטען פון דער ווייטענס.

phototel'ephone *n.* (פאו-טא-טעל'-ע-פאון) ז. *photophone*

pho'totype *n. and a.* (פאו'-טא-טאיפ) א דרוק⸗פלאטע אדער דרוק⸗שריפט וואס איז געמאכט געווארען דורך פאטא⸗גראווירונג; א בילד וואס איז געדרוקט פון אזא פלאטע; וואס איז שייך צו דער קונסט צו מאכען אזעלכע פלאטען אדער אזא שריפט; געמאכט מיט דער הילף פון דיעזער קונסט.

phototypograph'ic *a.* (פאו-טא-טאי-פא-גרעפ'-איק) פאטא⸗טיפאגראפיש, וואס איז שייך צום דרוקען מיט דרוק⸗פלאטען, וועלכע זיינען געמאכט געווארען דורך פאטא⸗גראווירונג.

phototypog'raphy *n.* (פאו-טא-טאי-פאג'-רע-פי) פאטא⸗טיפאגראפיע, דאס דרוקען מיט פלאטען, וועלכע זיינען געמאכט געווארען דורך פאטא⸗גראווירונג.

pho'totypy *n.* (פאו'-טא-טאי-פי) דאס מאכען מעטאלענע דרוק⸗פלאטען דורך פאטא⸗גראווירונג.

photovit'rotype *n.* (פאו-טא-וויט'-רא-טאיפ) א פאטאגראפיע אויף א גלאז⸗פלאטע.

photovolta'ic *a.* (פאו-טא-וואל-טיי'-איק) וואס איז שייך צו אן עלעקטרישען שטראם וואס ווערט פראדוצירט דורך ליכט אדער וואס ענדערט זיין שטארקייט דורך דער ווירקונג פון ליכט.

photozincog'raphy *n.* (פאו-טא-זינ-קאג'-רע-פי) פאטא⸗גראווירונג אויף צינק.

photu'ria *n.* (פא-טיו'-רי-א) דאס לאזען לייכטענדע אדער פאספארישע השתנה [אורין].

phra'sal *a.* (פריי'-זעל) וואס בעשטעהט פון א פראזע, וואס בעשטעהט פון צוויי אדער דריי ווערטער.

phrase *n. and v.* (פרייז) א פראזע, אן אויסדרוק, א רעדענס⸗ארט; אין מוזיק — א טאן⸗זאץ, א טייל פון א מעלאדיע; אויסדריקען אין א פראזע; זיך אויסדריקען; אין מוזיק — צוטיילען אין טאנזעצע.

phrase'-book *n.* (פרייז'-בוק) א פראזען⸗בוך [א בוך וואס ענטהאלט אידיאמאטישע אויסדריקע].

phrase'man *n.* (פרייז'-מען) ז. *phrasemonger*

phrase'monger *n.* (פרייז'-מאנ-גער) א פראזיאר, איינער וואס שיט מיט פראזען אדער מליצות.

phra'seogram *n.* (פריי'-זי-א-גרעם) א פערבינדונג פון סטענאגראפישע צייכענס, וועלכע שטעלט פאר א פראזע אדער א זאץ.

phra'seograph *n.* (פריי'-זי-א-גרעף) ז. *phraseogram*

phraseog'raphy *n.* (פריי-זי-אג'-רע-פי) די פערבינדונג פון צוויי אדער מעהרערע סטענאגראפישע צייכענס, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר א פראזע אדער זאץ.

phraseolog'ic *a.* (פריי-זי-א-לאדזש'-איק) פראזעאלאגיש, וואס איז שייך צו פראזעאלאגיע. ז. *phraseology*

phraseolog'ical *a.* (פריי-זי-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *phraseologic*

phraseolog'ically *adv.* (פריי-זי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פראזעאלאגיע [דער אויסדרוקס⸗סטיל].

phraseol'ogist *n.* (פריי-זי-אל'-א-דזשיסט) א פראזעאלאג, א בעל⸗מליצה.

phraseol'ogy *n.* (פריי-זי-אל'-א-דזשי) פראזעאלאגיע, די פארם פון דער ווארט⸗שטעלונג אין א זאץ, די ארט פון אויסדריקען זיך, דער אויסדרוקס⸗סטיל; א זאמלונג פון פראזען און אידיאמען.

phra'sing *n.* (פריי'-זינג) דער סטיל פון אן אויסדרוק אדער זאץ; צוטיילונג פון א מוזיקאלישער פערפאסונג אין בעזונדערע טאן⸗זעצע אדער פראזען.

phra'tria *n.* (פריי'-טרי-א) ז. *phratry*

phra'try *n.* (פריי'-טרי) א משפחה, א פאמיליען⸗גרופע [אלס א טייל פון א שבט ביי די פרימיטיווע פעלקער און אין פארצייטיגען גריכענלאנד].

phren *n.* (פרען) די דענקונגס⸗קראפט, דער פערשטאנד; די דיאפראגמע אדער צווערכפעל [די דיקע הויט צווישען דעם ברוסטקאסטען און דעם בויך].

phrenal'gia *n.* (פרי-נעל'-דזשי-א) א שטארקע גייסטיגע צורודערטקייט אדער אונרוהיגקייט; מעלאנכאליע.

phrene'sis *n.* (פרי-ני'-סיס) משוגעת, וואהנזין.

phrenet'ic *a.* (פרי-נעט'-איק) משוגע.

phrenet'ical *a.* (פרי-נעט'-אי-קעל) ז. *phrenetic*

phreniat'ric *a.* (פרענ-אי-עט'-ריק) וואס איז שייך צו דער היילונג פון גייסטיגע קראנקהייטען.

phren'ic *a. and n.* (פרענ'-איק) וואס געהערט צו דער דיאפראגמע אדער צווערכפעל [די דיקע הויט וואס איז צווישען דעם ברוסט⸗קאסטען און דעם בויך]; א גייסטיגע קראנקהייט אדער א מיטעל צו א גייסטיגער קראנקהייט.

phren'ism *n.* (פרענ'-איזם) די דענקונגס⸗קראפט.

phrenit'ic *a.* (פרי-ניט'-איק) וואס איז קראנק אויף מארך⸗ענטצינדונג; וואהנזיניג, משוגע.

phreni'tis *n.* (פרי-נאי'-טיס) געהירן⸗ענטצינדונג, מארך⸗ענטצינדונג; וואהנזין, משוגעת.

phrenol'oger *n.* (פרי-נאל'-א-דזשער) ז. *phrenologist*

phrenolog'ic *a.* (פרענ-א-לאדזש'-איק) פרענאלאגיש, וואס געהערט צו דער שייטעל⸗לעהרע. ז. *phrenology*

phrenolog'ical *a.* (פרענ-א-לאדזש'-אי-קעל) ז. *phrenologic*

phrenolog'ically *adv.* (פרענ-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) פרענאלאגיש, לויט די כללים פון פרענאלאגיע. ז. *phrenology*

phrenol'ogist *n.* (פרי-נאל'-א-דזשיסט) א פרענאלאג, א קענער פון דער שייטעל⸗לעהרע. ז. *phrenology*

phrenol'ogy *n.* (פרי-נאל'-א-דזשי) פרענאלאגיע, די שייטעל⸗לעהרע [די לעהרע אז דעם מענשען'ס גייסט איז צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע פעהיגקייטען, ווי די פעהיגקייט פון דענקען, פון פריינדשאפט, פון האפנונג א. ז. וו., און יעדע פעהיגקייט האט איהר בעשטימטען פלאץ אין מארך. לויט דיעזער לעהרע, קען מען אלזא וויסען דעם מענשען'ס נאטור און זיינע פעהיגקייטען פון דעם געבוי פון שארבען]; די לעהרע אדער שטודיום וועגען שכל אדער אינטעלעקט.

phrenomag'netism *n.* (פרענ-א-מעג'-נעט-איזם) די פעהיגקייט אויפצורעגען די געהירן דורך דער קראפט פון טהיערישען מאגנעטיזם.

phrenomes'merism *n.* (פרענ-א-מעז'-מער-איזם) ז. *phrenomagnetism*

phrenopath'ia *n.* (פרענ-א-פעטה'-אי-א) גייסטעס⸗קראנקהייט, פסיכאפאטיע; וואהנזין, משוגעת.

phrenople'gia *n.* (פרענ-א-פלי'-דזשי-א) פלעצליכער פערלוסט פון די גייסטיגע פעהיגקייטען אדער פון שכל.

phreno'sis *n.* (פרי-נאו'-סיס) ז. *psychosis*

phrone'sis *n.* (פרא-ני'-סיס) פראקטישער שכל.

Phryg'ian *a. and n.* (פרידזש'-אי-ען) וואס איז שייך צו פריגיען [אן אלטע פראווינץ אין קליין⸗אזיען]; א פריגיער, אן איינוואהנער פון פריגיען.

Phryg'ian stone (פרידזש'-אי-ען סטאון) דער פריגישער שטיין [א געוויסער זארט פימס⸗שטיין].

Phryg'ian work (פרידזש'-אי-ען הוואירק) גאלד⸗האפטונג.

phthiri'asis *n.* (טהי-ראי'-ע-סיס) לייזיגקייט, דאס האבען לייז אויף'ן קערפער.

phthis'ic *a. and n.* (טיז'-איק) שווינדזיכטיג, וואס האט די אויסצעהרונג; א שווינדזיכטיגער; אויסצעהרונג.

phthis'ical *a.* (טיז'-אי-קעל) שווינדזיכטיג, וואס האט די אויסצעהרונג.

phthis'icky *a.* (טיז'-אי-קי) ז. *phthisical*

phthisiol'ogy *n.* (טיז-אי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען שווינדזוכט אדער אויסצעהרונג.

phthi'sis *n.* (טהאי'-סיס) שווינדזוכט, אויסצעהרונג.

phycog'raphy *n.* (פאי-קאג'-רע-פי) א וויסענשאפטליכע בעשרייבונג פון ים⸗גראזען.

phycol'ogist *n.* (פאי-קאל'-א-דזשיסט) א קענער פון דער וויסענשאפט וועגען ים⸗גראזען.

phycol'ogy *n.* (פאי-קאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען ים⸗גראזען.

phylac'ter *n.* (פי-לעק'-טער) ז. *phylactery*

phylac'tered *a.* (פי-לעק'-טערד) וואס טראגט תפלין; וואס טראגט קמיעות; היפאקריטיש, ווי א פרומאק.

phylacter'ic *a.* (פיל-עק-טער'-איק) וואס איז שייך צו תפלין.

phylacter'ical *a.* (פיל-עק-טער'-אי-קעל) ז. *phylacteric*

phylac'tery *n.* (פי-לעק'-טע-רי) תפלין; א קמיע; ביי די פארצייטיגע קריסטען — א קעסטעל מיט רעליקוויען [אנדענקונגס⸗צייכענס פון הייליגע].

phy'læ *n.* (פאי'-ליע) פילען [שבטים, פעראייניגונגען פון עטליכע משפחות ביי די פארצייטיגע גריכען]. ז. *phyle*

phy'larch *n.* (פאי'-לארק) א פילארך, אן אנפיהרער פון א פילע [א שבט אדער פעראייניגונג פון עטליכע משפחות ביי די אלטע גריכען]; א קאמאנדיר פון קאוואלעריע [רייט⸗סאלדאטען] פון א שבט אין אטהען [אלט⸗גריכענלאנד].

phy'larchy *n.* (פאי'-לאר-קי) דאס אמט אדער ווירדע פון א פילארך. ז. *phylarch*

phy'le *n.* (פאי'-לי) א שבט, א פעראייניגונג פון עטליכע משפחות ביי די אלטע גריכען, א פילע.

phyl'lis *n.* (פיל'-איס) א דארפס⸗מיידעל, א הירטין, א פאסטושקע [אלס א ליעבעס⸗נאמען אין אידיליען, פאעמען א. ד. ג.].

phyl'lium *n.* (פיל'-אי-אם) דער בלאט־
אינזעקט [אזא אינזעקט וואס זיינע פלי־
געל־דעקלעך זיינען עהנליך צו פלאנצען־
בלעטער].

Phyllium (Leaf-insect)

phyl'lody *n.* (פיל'-א-די) אין באטא־
ניק — דאס פערוואנדלען זיך פון פער־
שיעדענע פלאנצען־טיילען אין בלעטער.

phyl'logen *n.* (פיל'-א-דזשען)
ז. *phyllophore*

phyllog'enous *a.* (פי-לאדזש'-ע-נאס)
וואס וואקסט אויף בלעטער.

phyl'loid *a.* (פיל'-איד) עהנליך צו א
בלאט, בלאט־פערמיג.

phylloi'deous *a.* (פי-לאי'-די-אס)
ז. *phylloid*

phyl'lome *n.* (פיל'-אום) דאס בלאט,
דאס בלאט אין אלע זיינע פארמען, בע־
בלעטערונג.

phylloph'agous *a.* (פי-לאפ'-ע-גאס)
בלעטער־פרעסענד, בלאט־עסענד.

phyl'lophore *n.* (פיל'-א-פאור) דער
אויבערשטער שפיץ פון א פאלמען־שטאם,
פון וועלכען עס וואקסען ארויס די בלע־
טער.

phylloph'orous *a.* (פי-לאפ'-א-ראס)
וואס גיט ארויס בלעטער; אין זאאלא־
גיע — וואס האט בלעטער־פערמיגע ארגא־
נען אדער קערפער־טיילען.

phyllotac'tic *a.* (פיל-א-טעק'-טיק)
וואס איז שייך צו בעבלעטערונג [די ארד־
נונג און די פערטיילונג פון די בלעטער
אויף א בוים].

phyllotax'is *n.* (פיל א-טעקס'-איס)
די בעבלעטערונג [די ארט ווי אזוי די
בלעטער זיינען פאנאנדערגעטיילט אויף
א פלאנצען־שטענגעל].

phyl'lotaxy *n.* (פיל'-א-טעקס-אי)
ז. *phyllotaxis*

phylloxe'ra *n.* (פיל-אק-סי'-רא) די
פילאקסערא, די וויינשטאק־לויז [א זעהר
שעדליכער אינזעקט פאר וויינגערטנער];
די קראנקהייט וואס דיעזער אינזעקט פער־
אורזאכט אין א וויינשטאק.

Phylloxe'ra *n.* (פיל-אק-סי'-רא)
פילאקסערא, דער מין פלאנצען־לייז
[אזעלכע אינזעקטען וואס פערדארבען
פלאנצען, ווי די וויינשטאק־לויז].

phylogen'esis *n.* (פאי-לא-דזשען'-ע-
סיס) ז. *phylogeny*

phylogenet'ic *a.* (פאי-לא-דזשי-נעט'-
איק) ז. *phylogenic*

phylogen'ic *a.* (פאי-לא-דזשען'-איק)
פילאגעניש, וואס איז שייך צו פילאגעניע.
ז. *phylogeny*

phylog'eny *n.* (פאי-לאדזש'-ע-ני) פי־
לאגעניע [די געשיכטע פון ענטוויקלונג
פון א גאנצען מין פון פלאנצונגען אדער
חיות אין געגענזאץ צו אנטאגעניע, די
ענטוויקלונגס־געשיכטע פון איין אינדיווי־
דואום].

phys'alite *n.* (פיס'-ע-לאיט) דער פיזע־
ליט [א מין טאפאז]. ז. *topaz*

physe'ter *n.* (פאי-סי'-טער) א קאשא־
לאט [א זעהר גרויסער ים־פיש].

phys'ic *n. and v.* (פיז'-איק) די מע־
דיצין־לעהרע; די הייל־קונסט; א מעדי־
צין, א רפואה; אן אבפיהרונגס־מיטעל;
קורירען; געבען מעדיצין; איינגעבען
אדער איינגעהמען אן אבפיהרונגס־מיטעל;
בעהאנדלען מיט א כעמישען מיטעל אב־
צורייניגען פון זייטיגע עלעמענטען [ווי
דאס געברויכען אן אקסידירענדען מיטעל
צו רייניגען אייזען פון פאספאר און שווע־
בעל].

phys'ical *a.* (פיז'-אי-קעל) פיזיש;
קערפערליך; נאטירליך; פיזיקאליש, וואס
איז שייך צו פיזיק אדער נאטור־וויסענ־
שאפט.

phys'ical examina'tion (פיז'-אי-
קעל עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א פיזישע אדער
קערפערליכע אונטערזוכונג [אויב עס
זיינען ניט פאראן קיין סמנים פון א
קראנקהייט].

phys'ical force (פיז'-אי-קעל פאורס)
פיזישע אדער קערפערליכע קראפט.

phys'ical geog'raphy (פיז'-אי-קעל
דזשי-אג'-רע-פי) פיזיקאלישע געאגראפיע
[דער טייל פון געאגראפיע וואס פער־
נעהמט זיך מיט דער בעשרייבונג פון די
פיזיקאלישע ערשיינונגען, איינגענשאפטען
און פארמען פון דער אויבערפלעכע פון
דער ערד].

phys'icalist *n.* (פיז'-אי-קעל-איסט)
איינער וואס האלט פון דער טעאריע, אז
דער מענשליכער גייסט אדער אינטעלעקט
העננט אב פון זיין קערפערליכען געבוי.

phys'ical laws (פיז'-אי-קעל לאהז)
די נאטור־געזעצען.

phys'ically *adv.* (פיז'-אי-קעל-אי)
אויף א פיזיקאלישען אדער פיזישען אופן
[ניט גייסטיג אדער אינטעלעקטועל];
אין בעצוג צו פיזיק אדער נאטור־וויסענ־
שאפט.

phys'icalness *n.* (פיז'-אי-קעל-נעס)
דאס זיין פיזיקאליש אדער פיזיש.

phys'ical perfec'tion (פיז'-אי-קעל
פויר-פעק'-שאן) קערפערליכע פאלקאמענ־
הייט.

phys'ical sci'ences (פיז'-אי-קעל
סאי'-ענ-סעז) די פיזיקאלישע וויסענ־
שאפטען [די וויסענשאפטען איבער דער
טויטער נאטור, ווי פיזיק, כעמיע, אסטרא־
נאמיע, געאלאגיע א. ז. וו.].

phys'ical signs (פיז'-אי-קעל סאינז)
פיזישע צייכענס פון א קראנקהייט [די
סמנים פון א קראנקהייט וועלכע דער דאק־
טאר בעמערקט דירעקט פון דעם פיזישען
צושטאנד פון קערפער].

physi'cian *n.* (פי-זיש'-ען) א דאקטאר,
אן ארצט.

physi'ciancy *n.* (פי-זיש'-ען-סי) די
אנשטעלונג פון א דאקטאר; די שטעלע
אדער אמט פון א דאקטאר.

physi'cian in or'dinary (פי-זיש'-ען
אין אהר'-די-נער-אי) א לייב־ארצט.

physi'cianly *a.* (פי-זיש'-ען-לי) דאק־
טאריש, כאראקטעריסטיש פאר א דאקטאר,
וואס איז שייך צו א דאקטאר [ארצט].

physi'cianship *n.* (פי-זיש'-ען-שיפ)
דאס אמט אדער די שטעלע פון א דאק־
טאר.

phys'icist *n.* (פיז'-אי-סיסט) א גע־
לעהרטער אין פיזיק אדער נאטור־וויסענ־
שאפט, א נאטור־פילאזאף; איינער וואס
שטרעבט צו ערקלערען דעם גרונד־פרינציפ
פון לעבען בלויז דורך פיזיקאלישע און
כעמישע געזעצען.

phys'icky *a.* (פיז'-אי-קי) ווי א מעדי־
צין, ווי א רפואה.

phys'ic-nut *n.* (פיז'-איק-נאט) דער
פורגיר־נוס אדער אבפיהר־נוס [א געווי־
סער נוס וואס זיין אויל ווערט בענוצט
אלס אבפיהר־מיטעל].

physicochem'ical *a.* (פיז-אי-קאו-
קעמ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פיזיק
און כעמיע; וואס איז פראדוצירט דורך
דער פעראייניגונג פון פיזיקאלישע און
כעמישע קרעפטען.

physicolog'ic *n.* (פיז-אי-קא-לאדזש'-
איק) לאגיק וואס איז בעגרינדעט דורך
פיזיק.

physicomathemat'ics *n.* (פיז-אי-
קא-מעטה-אי-מעט'-איקס) די מאטהעמא־
טישע פיזיק.

physicomen'tal *a.* (פיז-אי-קא-מענ'-
טעל) וואס איז שייך צו פיזישע און גייס־
טיגע ערשיינונגען און זייערע געגענזייטי־
גע בעציהונגען.

physicophilos'ophy *n.* (פיז-אי-קא-
פי-לאס'-א-פי) די פילאזאפיע פון דער
נאטור, פילאזאפיע בעגרינדעט אויף נא־
טור־וויסענשאפט.

physicotheol'ogy *n.* (פיז-אי-קא-טהי-
אל'-א-דזשי) טעאלאגיע [רעליגיאנס־לעה־
רע] בעגרינדעט דורך נאטור־וויסענשאפט.

phys'ics *n.* (פיז'-איקס) פיזיק, נאטור־
וויסענשאפט.

physioc'racy *n.* (פיז-אי-אק'-רע-סי)
פיזיאקראטיזם, די עקאנאמישע לעהרע פון
די פיזיאקראטען [די טעאריע, אז דאס
רייכטום פון א נאציאן בעשטעהט בלויז
אין לאנד און לאנד־פראדוקטען, אין גע־
גענזאץ צו די מערקאנטיליסטען וואס הא־
בען בעהויפטעט, אז דאס רייכטום פון א
נאציאן בעשטעהט אין גאלד און אנדערע
טייערע מעטאלען. אלס שלום־פאלגערונג
פון זייער לעהרע האבען די פיזיאקראטען
געפאדערט, אז אלע הכנסות פון שטאאט
דארפען גענומען ווערען פון לאנד דורך א
דירעקטען שטייער וואס דארף ארויפגע־
לעגט ווערען אויף לאנד־אייגענטום און
אז דער האנדעל דארף זיין פאלשטענדיג
פריי. דיעזע טעאריע האט געהאט פיעל
אנהעננער אין דער צווייטער העלפט פון
18טען יאהרהונדערט].

phys'iocrat *n.* (פיז'-אי-א-קרעט) א
פיזיאקראט, אן אנהעננער פון פיזיאקרא־
טיזם. ז. *physiocracy*

physiocrat'ic *a.* (פיז-אי-א-קרעט'-
איק) פיזיאקראטיש, וואס איז שייך צו די
לעהרען פון די פיזיאקראטען.
ז. *physiocracy*

physioc'ratism *n.* (פיז-אי-אק'-רע-
טיזם) ז. *physiocracy*

physiogen'esis *n.* (פיז-אי-א-דזשען'-
ע-סיס) ז. *physiogeny*

physiogenet'ic *a.* (פיז-אי-א-דזשי-
נעט'-איק) ז. *physiogenic*

physiogen'ic *a.* (פיז-אי-א-דזשען'-
איק) פיזיאגעניש, וואס איז שייך צו פי־
זיאגעניע. ז. *physiogeny*

physiog'eny *n.* (פיז-אי-אדזש'-ע-ני)

אין ביאָלאָגיע — די ענטוויקלונג פון די פונקציאָנען פון לעבעדיגען שטאָף; די וויסענשאַפט אָדער די געשיכטע פון דער ענטוויקלונג פון די פונקציאָנען פון לעבעדיגען שטאָף.

physiog'nomer *n.* (פיז-אי-אַג'-נאַ-מער) ז. *physiognomist*

physiognom'ic *a.* (פיז-אי-אַג-נאַמ'-איק) פיזיאָגנאָמיש; וואָס איז שייך צו דער פיזיאָגנאָמיע אָדער געזיכט; וואָס איז שייך צו דער קונסט פון בעשטימען דעם כאַראַקטער פון אַ מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע.

physiognom'ical *a.* (פיז-אי-אַג-נאַמ'-אי-קעל) ז. *physiognomic*

physiognom'ically *adv.* (פיז-אי-אַג-נאַמ'-אי-קעל-אי) לויט דער פיזיאָגנאָמיע; לויט די כללים פון חכמת הפרצוף [די קונסט צו דערקענען דעם כאַראַקטער פון אַ מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע].

physiognom'ics *n.* (פיז-אי-אַג-נאַמ'-איקס) ז. *physiognomy*

physiog'nomist *n.* (פיז-אי-אַג'-נאַ-מיסט) אַ פיזיאָגנאָמיסט, אַ קענער פון חכמת הפרצוף, איינער וואָס קען בעשטימען דעם כאַראַקטער פון אַ מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע.

physiognomon'ic *a.* (פיז-אי-אַג-נאַ-מאַנ'-איק) ז. *physiognomic*

physiog'nomy *n.* (פיז-אי-אַג'-נאַ-מי) די פיזיאָגנאָמיע, די געזיכטסציגע, דאָס געזיכט; חכמת הפרצוף, די קונסט צו דערקענען דעם כאַראַקטער פון אַ מענשען דורך זיינע געזיכטסציגע; דאָס אַלגעמיינע אויסערליכע אויסזעהן פון עפּעס.

physiog'ony *n.* (פיז-אי-אַג'-אַ-ני) די ענטשטעהונג פון דער נאַטור.

physiograph'ic *a.* (פיז-אי-אַ-גרעפ'-איק) פיזיאָגראַפיש, נאַטור-בעשרייבענד; וואָס איז שייך צו פיזיקאַלישער געאָגראַפיע. ז. *physical geography*

physiograph'ical *a.* (פיז-אי-אַ-גרעפ'-אי-קעל) ז. *physiographic*

physiograph'ically *adv.* (פיז-אי-אַ-גרעפ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פיזיאָגראַפיע; פון אַ פיזיאָגראַפישען שטאַנדפונקט. ז. *physiography*

physiog'raphy *n.* (פיז-אי-אַג'-רע-פי) פיזיאָגראַפיע, די נאַטור-בעשרייבונג, פיזיקאַלישע געאָגראַפיע. ז. *physical geography*

physiol'atry *n.* (פיז-אי-אַל'-ע-טרי) די פערגעטערונג פון די נאַטור-קרעפטען.

physiol'oger *n.* (פיז-אי-אַל'-אַ-דזשער) אַ נאַטור-פילאָזאָף; איינער וואָס זוכט צו ערקלערען דעם גרונד-פרינציפּ פון לעבען בלויז דורך פיזיקאַלישע און כעמישע געזעצען.

physiolog'ic *a.* (פיז-אי-אַ-לאַדזש'-איק) פיזיאָלאָגיש, וואָס איז שייך צו פיזיאָלאָגיע. ז. *physiology*

physiolog'ical *a.* (פיז-אי-אַ-לאַדזש'-אי-קעל) ז. *physiologic*

physiolog'ically *adv.* (פיז-אי-אַ-לאַדזש'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פיזיאָלאָגיע, לויט די פרינציפּען פון פיזיאָלאָגיע. ז. *physiology*

physiolog'ical psychol'ogy (פיז-אי-אַ-לאַדזש'-אי-קעל סאַי-קאַל'-אַ-דזשי) פיזיאָלאָגישע פסיכאָלאָגיע [די וויסענשאַפט וואָס בעשעפטיגט זיך מיט די פיזיאָלאָגישע און פסיכאָלאָגישע ערשיינונגען אין זייערע געגענזייטיגע בעציהונגען].

physiol'ogist *n.* (פיז-אי-אַל'-אַ-דזשיסט) אַ פיזיאָלאָג, אַ קענער פון פיזיאָלאָגיע. ז. *physiology*

physiol'ogize *v.* (פיז-אי-אַל'-אַ-דזשאַיז) בעטראַכטען אָדער דיסקוטירען לויט דער נאַטור פון די זאַכען.

physiol'ogy *n.* (פיז-אי-אַל'-אַ-דזשי) פיזיאָלאָגיע [די וויסענשאַפט וועגען די פונקציאָנען פון קערפּער פון לעבעדיגע בעשעפעניששען].

physiomed'icalism *n.* (פיז-אי-אַ-מעד'-אי-קעל-איזם) די מעדיצינישע טעאָריע, אַז צום היילען זאָלען געברויכט ווערען בלויז באָטאַנישע מיטלען [ווי גראָזען, פלאַנצען א. ד. ג.], אויסשליסענדיג די גיפטיגע.

physiophilos'ophy *n.* (פיז-אי-אַ-פי-לאַס'-אַ-פי) נאַטור-פילאָזאָפיע.

physios'ophy *n.* (פיז-אי-אַס'-אַ-פי) די מיסטישע לעהרע וועגען די סודות פון דער נאַטור.

physique' *n.* (פי-זיק') דער פיזישער געבוי פון אַ לעבעדיגער בעשעפעניש, בעזונדערס פון אַ מענשען.

He has developed a very fine **physique.**

phys'itheism *n.* (פיז'-אי-טהי-איזם) דאָס צושרייבען צו גאָט פיזישע און קערפּערליכע פאָרמען.

phy'tiform *a.* (פאַי'-טי-פאָרם) וואָס איז עהנליך צו אַ פלאַנצע.

phytiv'orous *a.* (פאַי-טיוו'-אַ-ראַס) וואָס עסט פלאַנצען אָדער גראָז.

phytobiol'ogy *n.* (פאַי-טאַ-באַי-אַל'-אַ-דזשי) דער טייל פון ביאָלאָגיע וואָס פערנעהמט זיך מיט דעם לעבען פון פלאַנצען.

phytochem'ical *a.* (פאַי-טאַ-קעמ'-אי-קעל) וואָס איז שייך צו פלאַנצען-כעמיע.

phytochem'istry *n.* (פאַי-טאַ-קעמ'-איס-טרי) פלאַנצען-כעמיע [די כעמיע פון פלאַנצען].

phytogen'esis *n.* (פאַי-טאַ-דזשען'-ע-סיס) ז. *phytogeny*

phytogenet'ic *a.* (פאַי-טאַ-דזשי-נעט'-איק) פון דער אָבשטאַמונג פון פלאַנצען; וואָס איז שייך צו דער לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון פלאַנצען.

phytogenet'ical *a.* (פאַי-טאַ-דזשי-נעט'-אי-קעל) ז. *phytogenetic*

phytog'eny *n.* (פאַי-טאַדזש'-ע-ני) די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון פלאַנצען.

phytogeograph'ic *a.* (פאַי-טאַ-דזשי-אַ-גרעפ'-איק) וואָס איז שייך צו דער געאָגראַפישער פערשפּרייטונג פון פלאַנצען.

phytogeograph'ical *a.* (פאַי-טאַ-דזשי-אַ-גרעפ'-אי-קעל) ז. *phytogeographic*

phytogeog'raphy *n.* (פאַי-טאַ-דזשי-אַג'-רע-פי) די געאָגראַפישע פאַנאַנדערטיילונג פון פלאַנצען.

phytog'rapher *n.* (פאַי-טאַג'-רע-פער) איינער וואָס בעשרייבט און קלאַסיפיצירט פלאַנצען.

phytograph'ic *a.* (פאַי-טאַ-גרעפ'-איק) וואָס איז שייך צו פלאַנצען-בעשרייבונג.

phytograph'ical *a.* (פאַי-טאַ-גרעפ'-אי-קעל) ז. *phytographic*

phytog'raphy *n.* (פאַי-טאַג'-רע-פי) די וויסענשאַפטליכע בעשרייבונג פון פלאַנצען.

phy'toid *a.* (פאַי'-טאָיד) פלאַנצען-אַרטיג, פלאַנצען-פערמיג.

phy'tolite *n.* (פאַי'-טאַ-לאַיט) אַ פערשטיינערטע פלאַנצע.

phytolithol'ogy *n.* (פאַי-טאַ-לי-טהאַל'-אַ-דזשי) די לעהרע וועגען פערשטיינערטע פלאַנצען.

phytolog'ical *a.* (פאַי-טאַ-לאַדזש'-אי-קעל) באָטאַניש, וואָס איז שייך צו דער לעהרע וועגען פלאַנצען.

phytol'ogist *n.* (פאַי-טאַל'-אַ-דזשיסט) אַ באָטאַניקער, אַ קענער אין דער וויסענשאַפט, וועלכע בעהאַנדעלט פלאַנצען.

phytol'ogy *n.* (פאַי-טאַל'-אַ-דזשי) באָטאַניק, פלאַנצען-לעהרע.

phyton'omy *n.* (פאַי-טאַנ'-אַ-מי) די פיזיאָלאָגיע פון פלאַנצען, די לעהרע און געזעצען וועגען דעם וואוקס פון פלאַנצען.

phytopathol'ogy *n.* (פאַי-טאַ-פּע-טהאַל'-אַ-דזשי) די וויסענשאַפט וועגען פלאַנצען-קראַנקהייטען.

phytoph'agan *a. and n.* (פאַי-טאַפ'-ע-גען) וואָס עסט פלאַנצען; אַ חיה וואָס עסט פלאַנצען.

phytoph'agous *a.* (פאַי-טאַפ'-ע-גאַס) וואָס עסט פלאַנצען, וואָס נעהרט זיך מיט פלאַנצען.

phytoph'agy *n.* (פאַי-טאַפ'-ע-דזשי) די געוועהנהייט אָדער די נאַטור זיך צו נעהרען מיט פלאַנצען.

phyto'sis *n.* (פאַי-טאָ'-סיס) דאָס פערהאַנדען זיין פון פלאַנצען-פּאַראַזיטען אָדער די קראַנקהייט וואָס ווערט דורך זיי פערורזאַכט צו פלאַנצען.

phy'totaxy *n.* (פאַי'-טאַ-טעק-סי) די וויסענשאַפט וועגען דער קלאַסיפיצירונג פון פלאַנצען, סיסטעמאַטישע באָטאַניק.

phytot'omy *n.* (פאַי-טאַט'-אַ-מי) די אַנאַטאָמיע פון פלאַנצען, די צוגליעדערונג פון פלאַנצען.

Phytozo'a *n.* (פאַי-טאַ-זאָ'-אַ) די פלאַנצען-עהנליכע טהיערע [ווי די קאָראַלען, שוואַמען א. ד. ג.].

phytozo'an *a. and n.* (פאַי-טאַ-זאָ'-ען) פלאַנצען-עהנליך [וועגען טהיערע]; אַ פלאַנצען-עהנליך חיה'לע.

phyz *n.* (פיז) ז. *phiz*

pi *n. and v.* (פאַי) דרוק-שריפט וואָס איז צוזאַמענגעוואָרפען און אויסגעמישט אין אונאָרדנונג; צוזאַמענוואָרפען דרוק-שריפט אין אונאָרדנונג.

pi'a *n.* (פאַי'-אַ) ז. *pia mater*

piace'vole *a.* (פיע-טשיי'-וואָ-לע) אין מוזיק — לעבעדיג, זיס-קלינגענד [בעצייכנענד ווי אַזוי אַ געוויסע שטיק דאַרף געשפּיעלט ווערען].

piac'ular *a.* (פאַי-עק'-יו-לאַר) פערגלעטענד אָדער גוט-מאַכענד [אַ זינד]; וואָס איז מכפר; וואָס פאָדערט תשובה אָדער חרטה; זינדיג; פערדאָרבען; פערברעכעריש.

piac'ulous *a.* (פאַי-עק'-יו-לאַס) ז. *piacular*

piaffe' *v.* (פי-עף') באַלאַנסירען מיט די פיס, שטאָלץ טרעטען [וועגען אַ פערד].

piaf'fer *n.* (פי-עפ'-ער) דאָס באַלאַנסירען, דאָס שטאָלץ טרעטען [פון אַ פערד].

pi'al *a.* (פאַי'-על) וואָס איז שייך צום דינעם הייטעל, וואָס בעדעקט דעם מאַרך [פון קאָפּ און פון רוקען].

pi'a ma'ter (פאַי'-אַ מיי'-טער) דאָס דינע הייטעל וואָס בעדעקט דעם מאַרך פון קאָפּ און פון רוקען.

piana'ta *n.* (פי-אַ-נאַ'-טאַ) אַ קליינע מאַשין-פּיאַנאָ, אויף וועלכער מען שפּיעלט אין די גאַסען.

pianette' *n.* (פי-ע-נעט') אַ קליינע פּיאַנאָ.

piangen'do *a.* (פיען-דזשענ'-דאָ) אין מוזיק — קלאָגענד [אַז אָנווייזונג ווי אַזוי צו שפּיעלען אַ געוויסע שטיק].

piani'no *n.* א פיאנינא, (פי-ע-ני'-נאו)
א פיאנא.
pian'ism *n.* דאס שפיעלען (פי-ענ'-איזם)
פיאנא.
pianis'simo *adv.* (פי-ע-ניס'-אי-מאו)
אין מוזיק — זעהר שוואך, זעהר שטיל.
pian'ist *n.* א פיאניסט, (פי-ענ'-איסט)
א קלאוויר⸗שפיעלער.
pia'no *a.* אין מוזיק — שוואך (פיא'-נאו)
אדער שטיל.
pian'o *n.* א פארטעפיאן, (פי-ענ'-או)
א פיאנא.
pian'o-case *n.* דער (פי-ענ'-או-קיים)
הילצערנער קאסטען, אין וועלכען עס גע⸗
פינט זיך דער מעכאניזם פון א פיאנא.
pian'o-cov'er *n.* (פי-ענ'-או-קאווו'-ער)
דאס ציכעל וואס בעדעקט א פיאנא.
pian'oforte *n.* א (פי-ענ'-או-פאורט)
פארטעפיאן.
pian'ograph *n.* (פי-ענ'-א-גרעף)
ז. ***music-recorder***
piano'la *n.* א פיאנא⸗ (פי-ע-נאו'-לא)
לא [א פיאנא וואס קען אויף שפיעלען
אויטאמאטיש].
pian'o-play'er *n.* (פי-ענ'-או-פליי'-
ער) א פיאנא⸗שפיעלער; א פארריכטונג
צו ערמעגליכען פאר א פיאנא צו שפיע⸗
לען אויטאמאטיש.
pian'o-school *n.* (פי-ענ'-או-סקוהל)
א שוהל וואו מען לערענט שפיעלען פיא⸗
נא; א מעטאדע אדער סיסטעם פון שפיע⸗
לען פיאנא; דאס בוך פון אזא מעטאדע
אדער סיסטעם.
pian'o-score *n.* (פי-ענ'-או-סקאור)
געשריבענע אדער געדרוקטע נאטען פאר
זינגען מיט דעם אקאמפאנימענט פון א
פיאנא.
pian'o-stool *n.* א (פי-ענ'-או-סטוהל)
ספעציעלער שטוהל צו זיצען ביים פיאנא
בעת'ן שפיעלען.
pian'o-violin' *n.* (פי-ענ'-או-וואי-א-
לין') ז. ***harmonichord***
pias'saba *n.* (פי-עס'-ע-בא)
ז. ***piassava***
pias'sava *n.* די פיאסא⸗ (פי-עס'-ע-ווא)
ווא [אזא זיד⸗אמעריקאנישע פאלמע, וואס
פון איהרע בלעטער⸗פעדים אדער פאזערען
ווערען געמאכט שטריק און בעזימער];
די פאזערען פון דיעזער פאלמע.

Piassava

pias'ter *n.* א פיאסטער, (פי-עס'-טער)
א טערקישע זילבערנע מטבע וואס האט
דעם ווערטה פון אונגעפעהר 4½ אמערי⸗
קאנער סענט; א שפאנישער דאלאר.
pias'tre *n.* (פי-עס'-טער) ז. ***piaster***
piaz'za *n.* א זיילען⸗גאנג, א (פי-עז'-א)
גאלערעע; א פיאזא, אן אפענער פלאץ
אין א שטאדט ארומגערינגעלט מיט גע⸗
ביידען אדער זיילען.
pib'ble-pab'ble *n.* (פיב'ל-פעב'ל)
פלוידעריי; דברים בטלים.
pi'broch *n.* שאטלענדישע (פי'-בראך)
קריעגס⸗מוזיק.
pi'ca *n.* ציצערא [א זארט (פאי'-קא)
דרוק⸗שריפט פון 12 פונקטען]; א סאראקע
[א מין ראב]; אן אוננארמאלער אפעטיט,
ווען דער מענש עסט אזעלכע זאכען ווי
ליים, קויהלען א. ד. ג.
picador' *n.* א פיקאדאר (פיק-ע-דאור')
[איינער פון די, וואס שטעכען און ריי⸗
צען אויף אן אקס אלס אן אנפאנג פון
אקסען⸗קאמפף אין א צירק].
pic'amar *n.* דער ביטע⸗ (פיק'-ע-מאר)
רער עסענץ פון טער.
pic'ard *n.* א מין שוך מיט (פיק'-ארד)
הויכע קנאפעל, וועלכען מענער פלעגען
טראגען אין אנהויב פון 18טען יאהרהונ⸗
דערט.
picaresque' *a.* וואס (פיק-ע-רעסק')
בעשעפטיגט זיך מיט רויבער, גנבים אדער
אוואנטוריסטען [ווענען ליטעראריישע
ווערק].
picaroon' *n.* א פיראט, (פיק-ע-רוהן')
א ים⸗רויבער; א בעטריגער; אן אוואנ⸗
טוריסט.
picayune' *n. and a.* (פיק-ע-יוהן')
א קליינע מטבע; קליין; נישט ווירדיג.
picayu'nish *a.* (פיק-ע-יוה'-ניש)
קליינליך, אונבעדייטענד, נישט ווירדיג.
pic'cage *n.* דאס געצאהלט (פיק'-עדזש)
וואס וואנדערענדע אקטיארען פלעגען
צאהלען פאר דער ערלויבניש אויפצושטע⸗
לען א ביהנע אויף א מארק אדער יריד.
pic'calilli *n.* א ראסעל (פיק'-ע-ליל-אי)
פון געמישטע גרינסען, ווי אוגערקעס, צי⸗
בעלעס א. ז. וו.
pic'caninny *n.* (פיק'-ע-נינ-אי)
ז. ***pickaninny***
picchetа'to *a.* אין (פיק-קע-טא'-טא)
מוזיק — פיטשעטאטא, אבגעהאקט [ווע⸗
גען די בעוועגונגען פון דעם בויגען אויף
די סטרונעס פון א פידעל אדער פון אן
עהנליכען אינסטרומענט].
pic'colo *n.* דער פיקאלא, (פיק'-א-לאו)
א קליינע פלייט [א מוזיקאלישער אינ⸗
סטרומענט].
pice *n.* א קליינע קופערנע מטבע (פאיס)
אין אסט⸗אינדיען [זי האט דעם ווערטה
פון אונגעפעהר ¾ פון אן אמעריקאנער
סענט].
pi'ceous *a.* פעך⸗שווארץ; (פיש'-יאס)
שווארץ מיט א שוואכער טונקעל⸗רויטער
שאטירונג.
pichicia'go *n.* (פיטש-אי-סי-א'-גאו)
אזא קליינע ארמאדילא אדער פאנצער⸗
טהיער. ז. ***armadillo***
pick *v. and n.* פיקען, אויספי⸗ (פיק)
קען [א לאך]; אויסקלייבען, אויסוועה⸗
לען; אויסטיילען אדער אבטיילען פון
עפעס; אברייסען; ארויסנעהמען עפעס
בגנבה מיט די פינגער; ארויס'גנב'ענען
פון טאש; פאנאנדערטיילען אדער פאנאנ⸗
דערנעהמען עפעס מיט די פינגער אדער
מיט א קליינעם אינסטרומענט; עפענען א
שלאס אהן א שליסעל [מיט א קרוטשעק];
פליקען; רייסען [בלומען א. ז. וו.]; צופען;
קלאפען אויף עפעס מיט א שטאכעל אדער
מיט'ן שנאבעל; טשאמקען ביים עסען,
קייען אהן אפעטיט; לאטכענען עפעס;
אוועק'גנב'ענען; א שפיץ⸗האמער; אן אינ⸗
סטרומענט צו האקען אדער גראבען; א
פיקע, א קירקע; א קרוטשעק צו עפענען
א שלאס אהן א שליסעל; די קוואנטיטעט
פון אבגעשניטענע תבואות, וועלכע מען
קלייבט אויף מיט די הענד אין א געווי⸗
סער צייט; אין דרוקעריי — פסלת אדער
אונריינינקייטען וואס קלייבען זיך אן
אויף דער דרוק⸗שריפט פון די וואלען
נאך'ן דרוקען; דער בעסטער אויסוואהל;
אן אבגעקליבענע זאך.
pick'aback *adv.* טרא⸗ (פיק'-ע-בעק)
גענדיג בארענטשיק; זיצענדיג רייטענד
אויף די פלייצעס אדער אקסלען.
pick acquaint'ance (פיק ע-קהווייגנט'-
ענס) מאכען בעקאנטשאפט.
pick'aninny *n.* אן (פיק'-ע-נינ-אי)
עופה'לע, א קליין קינד [בעזונדערס ביי
די נעגערם].
pick'apack *adv.* (פיק'-ע-פעק)
ז. ***pickaback***
pick a quar'rel (פיק ע קהוואר'-על)
טשעפענען זיך, זוכען מחלוקות.
pick at (פיק עט) נאגען, טאטשען שטענ⸗
דיג מיט שטראף⸗רייד.
She always picks at the child.
pick'ax *n.* (פיק'-עקס) ז. ***pickaxe***
pick'axe *n.* (פיק'-
עקס) א קירקע, א
שפיץ⸗האק.
pick'back *adv.*
(פיק'-בעק) אויף'ן
רוקען; טראגענדיג
בארענטשיק.

Pickaxe

picked *a.* (פיקט)
אויסגעוועהלט, אויס⸗
געקליבען; אבגערי⸗
סען [פרוכט פון
ביימער, בלומען פון שטעקעלעך א. ז. וו.].
pick'ed *a.* נעשפיצט; שטע⸗ (פיק'-עד)
כיג, בעדעקט מיט שטאכלען.
pick'er *n.* איינער וואס קלייבט (פיק'-ער)
עפעס אויף; אין דרוקערייען — אן אר⸗
בייטער וואס נעהמט ארונטער דעם אנגע⸗
קליבענעם שמוץ אויף די דרוק⸗פלאטען
נאך'ן דרוקען; אן אינסטרומענט אדער מא⸗
שין צו רייסען, פאנאנדערטיילען אדער
אבקלייבען; א קעשעניק, א גנב.
pick'erel *n.* א מין העכט. (פיק'-ע-רעל)

Pickerel

pick'eridge *n.* א גע⸗ (פיק'-ע-רידזש)
שוויר אויף'ן רוקען פון פיה.
pick'et *n. and v.* א שפי⸗ (פיק'-עט)
ציגער פלאקען; א שטאקעט; א פעלד⸗
וואך [ביי מיליטער]; א פיקעט, א קליי⸗
נער אטריאד סאלדאטען וואס ווערען
ארויסגעשיקט אויסצוגעפינען די לאגע פון
שונא; א גרופע שטרייקענדע ארבייטער
וואס ווערען ארויסגעשיקט ניט צו דער⸗
לאזען שטרייק⸗ברעכער צו ארבייטען; אן
ארט שטראף, וואס איז בעשטאנען אין
דעם וואס מען פלעגט דעם בעשטראפ⸗
טען שטעלען אויף איין פוס אויף
א שפיצינען שטעקען; ארומצאמען מיט א

שטאקעט; שטעלען אויף דער וואך; צובינדען צו א פלאקען [ווי א פערד].

pick'et-fence' *n.* (פיק'-עט-פענס') א צאם פון פערשפיצטע פלעקער.

pick'et-guard *n.* (פיק'-עט-גארד) די פעלד=וואך [א וואך פון רייטענדע און פוס=סאלדאטען וועלכע דארפען זיין גרייט אין פאל פון א טרעוואגע].

pick fault (פיק פאהלט) זוכען חסרונות, טשעפען זיך צו קליינינקייטען.

pick'ing *n.* (פיק'-אינג) דאס פיקען; דאס פליקען, דאס צופען; דאס אויסקלייבען, דאס אויסוועהלען; די פערענדערונג פון געוועבטען שטאף דערמיט, וואס מען רייניגט עס אב פון די קניפלעך; דאס גנב'ענען, דאס לאטכענען; דאס ארעבנעהמען די אנגעקליבענע שמוץ פון דרוק=פלאטען; א גוט דורכגעברענטער ציעגעל.

pick'ings *n.* (פיק'-אינגז) זאכען וואס מען קען אויפקלייבען אדער אויסקלייבען; צוריבענע מושלען פון אויסטערס, וועלכע מען בענוצט אין מאכען א שפאציער=וועג אדער אלעע.

pick'le *n. and v.* (פיקל) ראסעל; זאלץ=וואסער; גרינסען [אוגערקעס, ציבעלעס א. ד. ג.] איינגעזייערטע אין עסיג; א זויערע אוגערקע; אן ארומגעצאמט שטיק לאנד; אן אונאנגענעהמע לאגע, א פערלעגענהייט; א ווילדער יונג, א קונדס, אן אונרוהיג קינד; איינזאלצען, איינזייערען אין עסיג, מארינירען.

pick'le-cured *a.* (פיק'ל-קיורד) איינגעזאלצען, איינגעזייערט, מארינירט.

pickled *a.* (פיקלד) איינגעזייערט אין עסיג.

pick'led cu'cumbers (פיקלד קיו'-קאמ-בערז) זויערע אוגערקעס.

pick'led rogue (פיקלד ראוג) א ביטערער יונג, א חברה=מאן, א באנדיט.

pick'le-her'ring *n.* (פיק'ל-הער'-אינג) א מארינירטער הערינג.

pick'le-manufac'turer *n.* (פיק'ל-מענ-יו-פעק'-טשור-ער) א פערלעגער פון שלעכט אויסגעשטאטעטע ווערק.

pick'le pic'tures (פיקל פיק'-טשורז) נאכמאכען אלטע בילדער און פערקויפען זיי אלס אריגינעלע.

pick'ling-tub *n.* (פיק'-לינג-טאב) א מאריניר=פאס, א ראסעל=פאס.

pick'lock *n.* (פיק'-לאק) א נאכגעמאכטער שליסעל פון א גנב; א קרוטשיק צו עפענען שלעסער; א גנב וואס ברעכט אויף שלעסער; די בעסטע אויסגעקליבענע וואל.

pick'man *n.* (פיק'-מען) איינער וואס ארבייט מיט א קירקע אדער מיט א שפיץ=האמער.

pick'maw *n.* (פיק'-מאה) די שווארצקעפיגע אדער לאכענדע מעווע. ז. *gull*

pick'-me-up *n.* (פיק'-מי-אפ) אן אויפרעגענדער געטראנק.

pick'mire *n.* (פיק'-מאיר) ז. *pickmaw*

pick off (פיק אף) ציעלען זיך אויף איינעצען און טויטען אדער פערוואונדען איהם.

pick one's way (פיק הוואנז הוויי) אויסקלייבען דעם וועג, געהן זעהר פארזיכטיג.

pick out (פיק אוט) אויסשניידען, אויסהאקען, אויסרייסען: אויסגעפינען, ארויסנעהמען: אויסוועהלען, אויסקלייבען.

pick'pack *adv.* (פיק'-פעק) ז. *pickaback*

pick'penny *n.* (פיק'-פענ-אי) א קארגער יונג.

pick'pocket *n.* (פיק'-פאק-עט) א קעשעניק, א קעשענע=גנב, א בייטעל=שניידער; א מין ווילדעס מיסט=גראז מיט ווייסע בליטהען.

pick pock'ets (פיק פאק'-עטס) גנב'ענען פון די קעשענעס.

pick'-poin'ted *a.* (פיק'-פאינ'-טעד) וואס האט א שפיץ ווי פון א קירקע [וועגען געוויסע האמערס און העק].

pick'purse *n.* (פיק'-פוירס) ז. *pickpocket*

pick'rell *n.* (פיק'-רעל) ז. *pickerel*

pick straws (פיק סטראהז) קלייבען שטרוי, אומזיסט בעמיהען זיך.

pick up (פיק אפ) אויפהויבען א זאך; זיך ערהויבען, אננעהמען זיך מיט מוטה: אויפקלייבען; פאנאנדערקלייבען איינציגווייז [ווי ביי פאנאנדערקעמען האר אדער פלאקס].

pick up informa'tion (פיק אפ אינ-פאר-מיי'-שאן) ערווערבען ידיעות אדער קענטניסע; אנזאמלען ביסלעכווייז אדער ביי געלעגענהייטען אינפארמאציאנען אדער קענטניסע.

pick'wick *n.* (פיק'-הוויק) אן אינסטרומענט אבצוקנייפען אנגעברענטע קנויטען פון די אלטפרענקישע נאכט=לאמפען; א שלעכטער ציגאר.

Pickwick'ian *a.* (פיק-הוויק'-אי-ען) וואס איז עהנליך צו פיקוויק'ען [דער העלד פון דיקענס'עס ראמאן "פיקוויק'ס פאפיערען"].

Pickwick'ian sense (פיק-הוויק'-אי-ען סענס) נים קיין ריכטיגע, נאר א קינסטליך געדרעהטע, אויסגע'פשטל'טע בעדייטונג פון ווארט.

pic'nic *n. and v.* (פיק'-ניק) א פיקניק, א מאיאוקע [אן ארויספאהר פון א קאמפאניע מענשען אונטער דער שטאדט צו פערברייננגען אויף דער פרייער לופט]; א גוט שטיקעל צייט; עטוואס וואס עס קומט אן לייכט; ארויספאהרען אויף א פיקניק.

pic'nicker *n.* (פיק'-ניק-ער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פיקניק. ז. *picnic*

pic'nic par'ty (פיק'-ניק פאר'-טי) א פיקניק=געזעלשאפט, א קאמפאניע וואס פאהרט ארויס צו אונטערהאלטען זיך אויף דער פרייער לופט.

picotee' *n.* (פיק-א-טיע') א מין גארטען=נעלקע. ז. *carnation*

pic'ric *a.* (פיק'-ריק) וואס איז שייך צו פיקרין [א ביטערער כעמישער שטאף].

pic'ric ac'id (פיק'-ריק עס'-איד) פיקרין=זויערע [א כעמישער שטאף וואס ווערט געברויכט צו פארבען וואל אדער זייד אין א געלבען קאליר].

pic'rin *n.* (פיק'-רין) דאס פיקרין [א ביטערער כעמישער שטאף].

pic'rolite *n.* (פיק'-רא-לאיט) דער פיקראליט [א מין גרינער מינעראל].

pic'romel *n.* (פיק'-רא-מעל) א ביטערער שטאף וואס בעקומט זיך פון גאל.

picros'mine *n.* (פיק-ראס'-מין) דער פיקראסמין [א מינעראל וואס לאזט פון זיך ארויס א ביטערען גערוך ווען מען בענעצט איהם].

Pict *n.* (פיקט) די פיקטען, א פארצייטיג קעלטיש פאלק אין קאלעדאניען [שאטלאנד], וואס פלעגט אפט אנפאלען אויף די רוימישע פראווינצען אין ענגלאנד.

Pic'tish *a.* (פיק'-טיש) פיקטיש, וואס איז שייך צו די פארצייטיגע פיקטען. ז. *Pict*

pic'tograph *n.* (פיק'-טא-גרעף) סימבאלישע אדער היעראגליפישע צייכנונגען וואס בעצייכנען א געוויסען געדאנק אדער אידעע. ז. *hieroglyph*

pictograph'ic *a.* (פיק-טא-גרעפ'-איק) בעצייכנענד געוויסע געדאנקען אדער אידעען מיט סימבאלען אדער היעראגליפישע צייכענס.

pictog'raphy *n.* (פיק-טאג'-רע-פי) דאס בעצייכנען געדאנקען און אידעען מיט סימבאלישע אדער היעראגליפישע צייכענס.

picto'rial *a.* (פיק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו בילדער אדער צייכנונגען; מאלעריש, בילדעריש; מיט בילדער, מיט אילוסטראציאנען.

picto'rially *adv.* (פיק-טאו'-רי-על-אי) אויף א מאלערישען, בילדערישען אדער אילוסטרירטען שטייגער.

pictor'ic *a.* (פיק-טאר'-איק) ז. *pictorial*

pictor'ical *a.* (פיק-טאר'-אי-קעל) ז. *pictorial*

pic'turable *a.* (פיק'-טשו-רעבל) וואס קען געמאלט ווערען, וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין א בילד.

pic'tural *a.* (פיק'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו בילדער; וואס איז פארגעשטעלט דורך בילדער.

pic'ture *n. and v.* (פיק'-טשור) א בילד, אן אויסגעמאלטע זאך; א פארשטעלונג; א פארטרעט; פארשטעלען אין א בילד; מאלען; שילדערען.

pic'ture-book *n.* (פיק'-טשור-בוק) א בילדער=בוך; אן אילוסטרירטעס בוך.

pic'ture-dea'ler *n.* (פיק'-טשור-דיע'-לער) א בילדער=הענדלער.

pic'ture-draw'er *n.* (פיק'-טשור-דראה'-ער) א מאלער.

pic'ture-draw'ing *n.* (פיק'-טשור-דראה'-אינג) בילדער=מאלעריי.

pic'ture-frame *n.* (פיק'-טשור-פריים) א בילד=ראהם.

pic'ture-gal'lery *n.* (פיק'-טשור-געל'-ע-רי) א בילדער=גאלערעע, א בילדער=זאאל.

pic'ture-room *n.* (פיק'-טשור-רוהם) ז. *picture-gallery*

picturesque' *a.* (פיק-טשו-רעסק') מאלעריש, בילדעריש=שעהן, רייצענד, ראמאנטיש.

picturesque'ly *adv.* (פיק-טשו-רעסק'-לי) אויף א מאלערישען, שעהנעם, אנציהענדען אופן.

picturesque'ness *n.* (פיק-טשו-רעסק'-נעס) דאס זיין בילדעריש=שעהן; דאס זיין מאלעריש, אנציהענד.

pic'ture-wri'ting *n.* (פיק'-טשור-ראי'-טינג) דאס פארשטעלען געדאנקען און אידעען דורך בילדער און סימבאלישע צייכנונגען.

pic'ulet *n.* (פיק'-יו-לעט) א מין האלץ=פיקער [אזא פויגעל].

pid'dle *v.* (פידל) זיך בעשעפטיגען מיט קליינינקייטען; לאזען אורין, פישען [א קינדישער אויסדרוק].

pid'dler *n.* (פיד'-לער) איינער וואס גיט זיך אב מיט קליינינקייטען.

pid'dling *a.* (פיד'-לינג) וואס גיט זיך אב מיט קליינינקייטען; קליין, אונבעדייטענד.

Pidg'in-Eng'lish *n.* (פידזשי'-אינ-

אינג'-ליש) אן ענגלישער זשארגאן וואס איז צוזאמענגעמישט מיט כינעזישע, פארטוגעזישע און מאלאאישע ווערטער. ווערט געברויכט אין די פארטען און האנדעלסשטעדט פון כינא און וויטען מזרח.

pie *n.* (פאי) א פאשטעט [א טייג⸗געבעק געפילט מיט פרוכט]; טארט; א סאראקע, א קראהע [א מין פויגעל]; צומישטע דרוק⸗שריפט; די קלענסטע קופערנע מטבע אין ענגליש⸗אינדיען.

pie'bald *a.* (פאי'-באהלד) פערשיעדען⸗פארביג [ווענען דעם קאליר פון א פערד]; אויסגעמישט, פערשיעדענארטיג; פון פערשיעדענע מינים.

piece *n. and v.* (פיעס) א שטיק, א שטיקעל; אן אבגעבראכענער טייל, א ברעקעל; אן אבטיילונג; א מוסטער, א בילד פון עפעס; א מטבע; א בוקס; אן ארטיסטיש אדער ליטעראריש ווערק; א בעזונדער שטיקעל ארבייט; א שטיק לאנד; א פעשקע [אין שאך אדער דאמקעס⸗שפיעל]; פעראייניגען, צוזאמענבינדען; גאנץ מאכען; פערלאטען; פעררירכטען.

piece'-bro'ker *n.* (פיעס'-בראו'-קער) איינער וואס קויפט אויף ביי שניידער די רעשטלעך און אבפאל⸗שטיקלעך פון געוואנד.

pieced *a.* (פיעסט) פערלאטעט, גאנץ געמאכט; פעררירכט.

pièce de résistance' (פיעים דע ריי-זיס-טאנס') דאס וויכטיגסטע שטיק, די הויפטזאך פון עפעס.

piece'-dyed *a.* (פיעס'-דאיד) געפארבט אין שטיק [ווענען צייג, וועלכען מען האט געפארבט שוין נאך'ן וועבען].

piece'-goods *n.* (פיעס'-גודז) שטיק⸗וואארע [צייג, וועלכע מען פערקויפט אין גאנצע געוועבטע שטיקער, ניט אבשניידענדיג פון זיי].

piece in (פיעס אין) איינזעצען, איינפאסען.

piece'less *a.* (פיעס'-לעס) ניט געמאכט פון בעזונדערע שטיקער; גאנץ, פון איין שטיק.

piece'meal *a. and adv.* (פיעס'-מיעל) אין שטיקער; פון בעזונדערע טיילען; שטיקלעכווייז, ביסלעכווייז; שטופענווייז.

piece of eight (פיעס אוו אייט) דער שפאנישער דאלאר [ענטהאלט 8 רעאלען].

piece out (פיעס אוט) אויסבילדען אדער פערלענגערען עפעס, צוגעבענדיג א שטיק צו א שטיק.

They found it hard to **piece out** the garment.

pie'cer *n.* (פיע'-סער) אין א שפין⸗פאבריק — א אינגעל אדער מיידעל, וואס בינדט צונויף די פאנאנדערגעריסענע פאדים.

piece up (פיעס אפ) אויסלאטען, פעררירכטען עפעס; אויסבילדען עפעס פון צונויפגעלעגטע שטיקלעך.

peice'-work *n.* (פיעס'-הוואירק) שטיק⸗ארבייט.

piece'-wor'ker *n.* (פיעס'-הוואיר'-קער) א שטיק⸗ארבייטער [אן ארבייטער וואס בעקומט זיינע שכירות ניט פון טאג אדער וואך, נאר פון שטיק].

pie'-crust *n.* (פאי'-קראסט) די אויבערשטע פערהארטעוועטע קארקע [סקארינקע] פון א פאשטעט.

pied *a.* (פאיד) פערשיעדען⸗פארביג, פערשיעדען⸗פארביג געפלעקט; געפלעקט.

pied'-fort' *n.* (פיעי'-פאהר') א פורעם אדער מאדעל פון א מטבע וואס איז דיקער ווי די געוועהנליכע מטבעות פון דעמזעלבען מין, וועלכע זיינען אין געברויך.

Piedmontese' *a. and n.* (פיעד-מאנ-טיעז') פיעמאנטעזיש, וואס איז שייך צו פיעמאנט [א געגענד אין איטאליען]; וואס איז שייך צו א געגענד ביי בערג; א פיעמאנטעזער.

pied'ness *n.* (פאיד'-נעס) פערשיעדען⸗פארביגקייט; געפלעקטקייט.

piedouche' *n.* (פיעי-דוהש') א לייסט, אן אונטערלאגס⸗שטיצע אין א וואנד אדער פעדעסטאל פאר א ביוסט, פאר אן ארנאמענט א. ז. וו.

piedroit' *n.* (פיעי-דרוא') אין ארכיטעקטור — א פיער⸗קאנטיגע קאלאנע אין פראנט פון א וואנד, וואס האט ניט אונטער זיך קיין פעדעסטאל.

pie'-finch *n.* (פאי'-פינטש) דער בוכפינק, זיאבליק [אזא זינג⸗פויגעל]. ז. *chaffinch*.

pie'-mag (פאי'-מעג) אן עלסטער, א סאראקע. ז. *magpie*.

pie'man *n.* (פאי'-מען) א בעקער אדער הענדלער פון פאשטעטען אדער פרוכט⸗קוכענס.

pie'-nan'ny *n.* (פאי'-נענ'-אי) אן עלסטער, א סאראקע. ז. *magpie*.

pie'-plant *n.* (פאי'-פלענט) גארטען⸗רעבארבער [א מין זיסע פלאנצע וואס מען געברויכט אין פאשטעט]. ז. *rhubarb*.

pie'poudre *n.* (פאי'-פאו-דער) ז. *piepowder*.

pie'powder *n.* (פאי'-פאו-דער) א פארצייטיגער מארק אדער יאריד⸗געריכט אין ענגלאנד [בלויז פאר קלאגען וואס האבען געהאט א שייכות מיט'ן יאריד].

pie'powdered *a.* (פאי'-פאו-דערד) מיט פערשטויבטע פיס.

pier *n.* (פיער) א האפען⸗וואנד, א האפען⸗דאמבע, א לאנדונגס⸗פלאץ; א זייל, א סלופ [אויף וועלכען מען הייגנט אויף א טהיר, א שטיץ⸗זייל ביי א בריק א. ז. וו.]; א פעררירכטונג פעסטצוהאלטען פיזיקאלישע אינסטרומענטען [אין לאבאראטאריעס און אבזערוואטאריעס]; א טייל פון א וואנד צווישען צוויי טהירען אדער צוויי פענסטער.

pier'age *n.* (פיער'-איידזש) דאס⸗געלד, האפען⸗געלד [אבצאהל פאר'ן רעכט זיך צו בענוצען מיט א האפען⸗דאמבע אדער לאנדונגס⸗פלאץ].

pierce *v.* (פיערס) 1. דורכשטעכען; דורכבויערען, דורכדרינגען; איינדרינגען; 2. דורכנעהמען, ריהרען, ארויסרופען געוויסע געפיהלען.

2. His speech **pierced** the heart of all who heard him.

pier'ceable *a.* (פיער'-סעבל) דורכדרינגליך, וואס קען דורכגעדרונגען ווערען אדער דורכגעשטאכען ווערען; וואס קען געריהרט ווערען [פון געפיהלען].

pierced *a.* (פיערסט) דורכגעשטאכען, דורכגעדרונגען; געלעכערט; געריהרט [פון געפיהלען].

pierced work (פיערסט הוואירק) בעפוצונגען אדער ארנאמענטען וואס דער מוסטער איז געמאכט אין אויסגעשטאכענע לעכלעך.

pier'cel *n.* (פיער'-סעל) א פעסעל⸗בויערער [אן אינסטרומענט צו מאכען לעכער אין פעסלעך].

pier'cer *n.* (פיער'-סער) אן איינדרינגער; א דורכבויערער, איינער וואס שטעכט דורך אדער בויערט דורך; אן אינסטרומענט צו בויערען אדער דורכשטעכען; א בויערער, א דריל; דער שטאכעל ביי אינזעקטען.

pier'cing *n. and a.* (פיער'-סינג) 1. דורכדרינגונג, דורכשטעכונג; דאס אויסזעגען א מוסטער אדער אוזאר אין מעטאל; 2. דורכשטעכענד; 3. דורכדרינגענד; שארף; 4. ריהרענד.

3. Piercing eyes. 4. A piercing cry.

pier'cingly *adv.* (פיער'-סינג-לי) שארף, דורכדרינגענד.

pier'cingness *n.* (פיער'-סינג-נעס) דורכדרינגליכקייט, שארפקייט.

pier'cing-saw *n.* (פיער'-סינג-סאה) א גאלדשמיעד⸗זעגעל געברויכט ביים אויסזעגען מוסטערען אדער אוזארען אין גאלד און זילבער.

pier'-glass *n.* (פיער'-גלעס) א טריומא, א שפיעגעל וואס פערנעהמט די גאנצע וואנד צווישען צוויי פענסטער.

pie'-rhu'barb *n.* (פאי'-רוה'-בארב) גארטען⸗רעבארבער. ז. *rhubarb*.

pier'-ta'ble *n.* (פיער'-טיי'בל) א טיש וואס שטעהט צווישען צוויי פענסטער.

pi'et *n.* (פאי'-עט) אן עלסטער, א סאראקע. ז. *magpie*.

Pi'etism *n.* (פאי'-ע-טיזם) פיעטיזם [די רעליגיעזע בעוועגונג פון 17טען יאהרהונדערט אין דייטשלאנד געגען דעם דאגמאטיזם פון דער לוטעראנישער קירך. די שטרעבונג פון די פיעטיסטען איז געווען אריינצוברייגנען אין דער קירך מעהר לעבען, אויפהויבונג פון רעליגיעזען געפיהל און גאטספארכטיגקייט וואס קומט פון הארצען].

pi'etism *n.* (פאי'-ע-טיזם) פיעטיזם, פרומקייט, גאטספארכטיגקייט; צביעות, כלומר'שדיגע פרומקייט.

Pi'etist *n.* (פאי'-ע-טיסט) א פיעטיסט. ז. *Pietism*.

pi'etist *n.* (פאי'-ע-טיסט) א פיעטיסט, א פרומער, א גאטספארכטיגער.

Pietis'tic *a.* (פאי-ע-טיס'-טיק) פיעטיסטיש. ז. *Pietism*.

pietis'tic *a.* (פאי-ע-טיס'-טיק) פיעטיסטיש, פרום, גאטספארכטיג.

Pietis'tical *a.* (פאי-ע-טיס'-טי-קעל) ז. *Pietistic*.

pietis'tical *a.* (פאי-ע-טיס'-טי-קעל) ז. *pietistic*.

pi'ety *n.* (פאי'-ע-טי) 1. פיעטעט, פרומקייט, גאטספארכטיגקייט: 2. איבערגעבענהיים, ליעבע [צו עלטערען, צום פאטערלאנד א. ד. ג.]

2. Filial **piety** is a natural virtue.

piezom'eter *n.* (פאי-ע-זאמ'-ע-טער) א פליסיגקייטס⸗דרוק⸗מעסטער [אן אפאראט צו מעסטען אויף וויפיעל פערשיעדענע פליסיגקייטען קענען איינגעפרעסט ווערען]

pif'fero *n.* (פיפ'-ע-ראו) א מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א פלייט וואס ווערט געברויכט אין געוויסע געגענדען אין איטאליען און טיראל.

pif'fle *v. and n.* (פיפל) טהאן עפעס פויל, פוילענצען: ריידען נארישקייטען; נארישקייטען; פלוידעריי.

All this talk is **piffle**.

pif'fler *n.* (פיפ'-לער) איינער וואס פערברייננגט די צייט אין נארישקייטען; א פלוידערער.

pif'fling *a.* (פיפ'-לינג) אונוויכטיג; נאריש.

pig *n. and v.* (פיג) א חזיר [הויפטזעכליך א יונגער]; חזיר⸗פלייש; א בלאק, א שטיק מעטאל; א געוויכט פאר בליי

[פון 301 פונט]; געבעהרעז חזירים'לעך;
לעבעז אדער האנדלעז ווי חזירים.

pig'-deer *n.* (פיג'-דיער) דער האר-
שווייז, דער ווילדער אסט-אינדישער חזיר.
ז. *horned hog*.

pig'eon *n. and v.* (פידזש'-אַן) א טויב;
א נאר; א תם, איינער וועמען עס איז
לייכט צו בעשווינדלען; אבנארעז, בע-
שווינדלען [הויפטזעכליך אין אזארטנע
שפיעלען].

pig'eon-breast *n.* (פידזש'-אַן-ברעסט)
א ברוסט פון א טויב; א טויבען-ברוסט
[אוננארמאל ארויסגעבויגענע ברוסט-ביי-
נער].

pig'eon-breas'ted *a.* (פידזש'-אַן-
ברעס'-טעד) מיט אוננארמאל-ארויסגעבוי-
גענע ברוסט-ביינער.

Pig'eon-Eng'lish *n.* (פידזש'-אַן-
אינג'-ליש) ז. *Pidgin-English*.

pig'eon-express' *n.* (פידזש'-אַן-
ערס פרעס') א טויבען-פאסט [בריעף גע-
שיקט דורך טויבען].

pig'eon-fan'cier *n.* (פידזש'-אַן-פענ'-
סי-ער) א טויבען-ציכטער, איינער וואס
האלט אדער האדעוועט טויבען.

pig'eonfoot *n.* (פידזש'-אַן-פוט) גערא-
ניום [א מין בלום].

pig'eon-goose *n.* (פידזש'-אַן-גוהס)
אזא אויסטראלישע גאנז.

pig'eon-hawk *n.* (פידזש'-אַן-האהק)
אזא קליינער פאלק-פויגעל [סארא].

pig'eon-hear'ted *a.* (פידזש'-אַן-האר'-
טעד) ישרעקעדיג.

pig'eonhole *n. and v.* (פידזש'-אַן-
האול) 1. אן עפנונג אין א טויבען-שטי-
בעל; 2. אן אבטיילונג פאר בריעף [ווי אין
א שרייב-טיש]; א פלאץ צום אוועקלעגען
אין דער לאנגער באנק; 3. א לאך
אין אן אויוועז ארויסצולאזען די גאזען;
א לאך אין דעם דעק פון א פארב-קעסעל;
4. אין דרוקעריי — א צו וויטע פאנאנ-
דערטיילונג פון ווערטער; אוועקלעגען אין
א בריעף-אבטיילונג [ווי למשל, פון א
שרייב-טיש]; אוועקלעגען אן א זייט, אב-
לעגען אויף שפעטער; פערשטופען אין א
לאך, אוועקלעגען אין דער לאנגער באנק.
2. My application for the position is resting in a pigeonhole.

pig'eonholed *a.* (פידזש'-אַן-האולד)
געמאכט מיט לעכער [ווי אין אן אויוועז
אדער פארב-קעסעל]. ז. *pigeonhole*.

pig'eonholes *n.* (פידזש'-אַן-האולז)
א מין אלטען ענגלישעס טיוואלי-שפיעל
[א מין ביליארד-שפיעל].

pig'eon-house *n.* (פידזש'-אַן-האוס)
א טויבען-שטיבעל, א טויבען-שלאג.

pig'eon-liv'ered *a.* (פידזש'-אַן-ליוו'-
ערד) זאנפט, זאנפטמיטיג, אהן א גאל.

pig'eon-match *n.* (פידזש'-אַן-מעטש)
א ספארט פון שיסען טויבען [וועלכע ווע-
רען ארויסגעלאזט פון שטייגען].

pig'eon-pair *n.* (פידזש'-אַן-פעהר) א
פאר פון ביידע געשלעכטער.

pig'eon-pea *n.* (פידזש'-אַן-פיע) אנגא-
לא-ארבעס אדער קאנגא-פאסאליעס [אזא
אסט-אינדישער קיסט].

pig'eonry *n.* (פידזש'-אַן-רי) אן ארט
וואו מען האלט טויבען; א טויבען-שלאג.

pig'eon's-blood *n.* (פידזש'-אַנז-בלאד)
דער קאליר פון א טונקעלע רובין [אזא
עדעלשטיין]. ז. *ruby*.

pig'eon's-grass *n.* (פידזש'-אַנז-גראס)
אייזען-קרויט, אייזען-גראז. ז. *vervain*.

pig'eon's-milk *n.* (פידזש'-אַנז-מילק)
פויגעל-מילך [עטוואס אומעגליכעס].

pig'eontail *n.* (פידזש'-אַן-טייל)
ז. *pintail duck*.

pig'eon-toed *a.* (פידזש'-אַן-טאוד) מיט
פיס ווי ביי טויבען; מיט אריינגעבויגענע
פיס-פינגער.

pig'eonwing *n.* (פידזש'-אַן-ווינג)
אזא מין האר-פריזור ביי מענער אין ענדע
פון 18טען יאהרהונדערט; אזא פארוק;
אזא בויגנארטיגע שנעלע בעוועגונג אין
טאנצען, גליטשען-זיך א. ז. וו.

pig'eonwood *n.* (פידזש'-אַן-וואוד)
טויבען-האלץ, טויבען-בוימער [א נאמען
פון פערשיעדענע בוימער, ווי פון א גע-
וויסען מין קארקען-בוים, זעברא-בוים א.
ז. וו., וועלכע דערמאנען מיט זייער קא-
ליר אן דער פארב פון טויבען-פעדערען].

pig'-eyed *a.* (פיג'-איד) מיט חזיר'שע
אויגען [מיט קליינע איינגעזונקענע ווי
פערגלעזערטע אייגען].

pig'-faced *a.* (פיג'-פייסט) וואס זעהט
אויס ווי א חזיר; מיט א חזיר'שען פנים.

pig'-fish *n.* (פיג'-פיש) א פיש וואס
גיט ארויס א קלאנג עהנליך צום כריוקען
פון א חזיר [ווי למשל, דער גרונץ-פיש].
ז. *grunt*.

pig'foot *n.* (פיג'-פוט) אזא פיש פון
רייטליך-ברוינעם קאליר, שווארץ געפלעקט
[האלט זיך אויף אין מיטעללענדישען
ים].

pig'-foot'ed *a.* (פיג'-פוט'-עד) וואס
האט פיס עהנליך צו די פיס פון א חזיר.

pig'gery *n.* (פיג'-ע-רי) א חזיר-שטאל.

pig'gie *n.* (פיג'-אי) ז. *piggy*.

pig'gin *n.* (פיג'-אין) א הילצערנער אדער
ליימענער קרוג אדער שעפעל.

pig'gish *a.* (פיג'-איש) חזיר'ש, שוויי-
ניש; אונריין; פרעסעריש, זשעדנע, גיע-
ריג.

pig'gishness *n.* (פיג'-איש-נעס)
חזיר'ישקייט; אונריינקייט; זשעדנעקייט,
גיעריגקייט.

pig'gy *n.* (פיג'-אי) א חזיר'על.

pig'gy-wig'gy *n.* (פיג'-אי-וויג'-אי)
ז. *piggy*.

pig'-head'ed *a.* (פיג'-העד'-עד) דום,
נאריש; נאריש פער'עקשנ'ט.

pig'-head'edly *adv.* (פיג'-העד'-עד-
לי) אויף א דומען אדער נאריש-פער'-
עקשנ'טען אופן.

pig'-head'edness *n.* (פיג'-העד'-עד-
נעס) דומהייט; נארישע איינגעשפארט-
קייט.

pig'-hole *n.* (פיג'-האול) א זייטיגע עפ-
נונג אין א שמעלץ-אויוועז אריינצונעהמען
אייזען צום שמעלצען.

pig in a bag (פיג אין ע בעג)
ז. *pig in a poke*.

pig in a poke (פיג אין ע פאוק) "א
קאץ אין א זאק".

pig'-i'ron *n.* (פיג'-אי'-ערן) רויה-איי-
זען, טשוגון, גוס-אייזען אין שטיקער.

pig'-lead *n.* (פיג'-לעד) בליי אין שטי-
קער.

pigme'an *a.* (פיג-מי'-ען) פיגמייאיש,
ווי א פיגמיי [קארליק]; קליין, קליינליך.

pig'ment *n.* (פיג'-מענט) פארב, פארב-
שטאף; פיגמענט [אין ביאלאגיע — א
שטאף וואס גיט צו א געוויסען קאליר דעם
צעלען-געוועב פון חיות און פלאנצען].

pigmen'tal *a.* (פיג-מענ'-טעל) וואס
ענטהאלט אין זיך פיגמענט, וואס ברייננט
ארויס פיגמענט, וואס איז שייך צו פיג-
מענט. ז. *pigment*.

pig'mentary *a.* (פיג'-מענ-טע-רי)
ז. *pigmental*.

pig'mentary degenera'tion (פיג'-
מענ-טע-רי די-דזשענ-ע-ריי'-שאן) א
קראנקהאפטער צושטאנד, ווען אין קער-
פער ווערט פראדוצירט צופיעל פיגמענט
[פארב-שטאף אין דעם צעלען-געוועב].

pigmenta'tion *n.* (פיג-מען-טיי'-שאן)
פארבונג דורך פיגמענט; א קראנקהאפטער
איבערפלוס פון פיגמענט. ז. *pigment*.

pig'ment-cell *n.* (פיג'-מענט-סעל) א
צעלע וואס טיילט אויס פיגמענט [פארב-
שטאף אין דעם צעלען-געוועב פון חיות
און פלאנצען]; א צעלע וואס ענטהאלט
פיגמענט.

pig'mented *a.* (פיג'-מענ-טעד) גע-
פארבט, קאלירט; אנגעזאפט מיט פיג-
מענט. ז. *pigment*.

pig'ment-prin'ting *n.* (פיג'-מענט-
פרינ'-טינג) פארבען-דרוק אויף געוועבטע
שטאפען [הויפטזעכליך אויף ציץ].

pig'-met'al *n.* (פיג'-מעט'-על) מעטאל
אין שטיקער.

pig'my *n. and a.* (פיג'-מי) ז. *pygmy*.

pig'nerate *v.* (פיג'-נע-רייט) פער-
משכונ'ען, געבען א משכון; נעהמען א
משכון.

pig'norate *v. and a.* (פיג'-נא-רייט)
פער'משכונ'ען, געבען א משכון; נעהמען
א משכון; וואס פער'משכונ'ט.

pignora'tion *n.* (פיג-נא-ריי'-שאן)
דאס אוועקגעבען אין משכון; דאס פער-
כאפען פרעמדע בהמות וואס האבען אנ-
געטהאן שאדען און פערהאלטען זיי ביז
מען צאהלט אב פאר'ן היזק וואס זיי הא-
בען אנגעמאכט.

pig'norative *a.* (פיג'-נא-ריי-טיוו) וואס
פער'משכונ'ט.

pig'nus *n.* (פיג'-נאס) א משכון.

pig'nut *n.* (פיג'-נאט) דער ברוינער
אמעריקאנער וואלנוס-בוים; די פרוכט
פון דיעזען בוים [ז. *hickory*]; דער
ערד-נוס; דער ברויט-נוס [אזא וועסט-
אינדישער און זיד-אמעריקאנישער נוס].

pig'-pen *n.* (פיג'-פען) א חזיר-שטאל.

pig'sconce *n.* (פיג'-סקאנס) א דומקאפ,
א נארישער עקשן.

pigs in blan'kets (פיגז אין בלענ'-
קעטס) געפרעגעלטע אויסטערס וואס זיי-
נען איינגעוויקעלט אין שטיקלעך חזיר-
פלייש.

pig'skin *n.* (פיג'-סקין) חזיר-פעל; עט-
וואס געמאכט פון חזיר-פעל; א זאטעל.

pig'-stick'er *n.* (פיג'-סטיק'-ער) א
חזירים-קצב; א יעגער אויף ווילדע
חזירים; אזא טאשען-מעסער מיט א לאנ-
גען קלינגעל.

pig'-stick'ing *n.* (פיג'-סטיק'-אינג)
דאס קוילענען חזירים; יאגד אויף וויל-
דע חזירים.

pig'sty *n.* (פיג'-סטאי) א חזיר-שטאל.

pig's whis'per (פיגז הוויס'-פער) דאס
שעפטשען, שושקען; א קורצער אויגענ-
בליק.

pig'tail *n.* (פיג'-טייל) א חזיר'שער עק;
א צאפ; א מאן וואס טראגט א צאפ [ווי
עס איז געווען די מאדע פאר צייטענס];
צוזויפ-געדרעהטער טאבאק.

pig'tailed *a.* (פיג'-טיילד) וואס האט א
חזיר'שען עק; וואס טראגט א צאפ [ווע-
גען מענער]. ז. *pigtail*.

pi'ka *n.* (פאי'-קא) א מין גריזשענד
היה'לע אהן אן עק [גרויס ווי א ראץ].

pi'ka-squir'rel *n.* (פאי'-קא-סקוואר'-
על) א שינשילע. ז. *chinchilla*.

pike *n. and v.* (פאיק) ז. א העכט

איל.]; א פיקע, א שפיז; א שפיץ פון א בארג; א שלאגבוים, א ראגאטקע; א וועג אדער שאסע, וואו מען דארף צאהלען פאר דורכפאהרען; דער שטיפט אויף וועלכען עס דרעהט זיך די זאך וואס מען טאקט אדער דרעקסעלט; שנעל געהן.

Pike

piked *a.* (פאיקד) שפיציג, צוגעשפיצט.

piked staff (פאיקד סטעף) ז. *pikestaff*.

pike'head *n.* (פאיק'-העד) דער שפיץ פון א פיקע; א פיש מיט א פערשפיצטען קאפ.

pike'-head'ed *a.* (פאיק'-העד'-עד) מיט א שפיציגען קאפ, ווי א העכט.

pike'-kee'per *n.* (פאיק'-קיע'-פער) א שלאגבוים=אויפזעהער, א ראגאטקע=אויפזעהער.

pike'man *n.* (פאיק'-מען) דער פיקע=טרעגער [א סאלדאט וואס איז בעוואפענט מיט א פיקע]; א מינען=גרעבער וואס ארבייט מיט א ברעך=שטאנג; א שלאגבוים=אויפזעהער.

pike'-perch *n.* (פאיק'-פוירטש) דער העכט=בארש [איינער פון עטליכע מינים פיש וואס זיינען עהנליך אי צו בארשען אדער אקונעס, אי צו העכט].

pike'-pole *n.* (פאיק'-פאול) א קעקשע, א שטאנג מיט א האקען אויף'ן ענד צו טרייבען געהילץ אויף'ן וואסער.

pi'ker *n.* (פאי'-קער) אן ארומטרייבער, א וואגאבונד, א בראדיאגע; א שווינדלער; א קליינער ספעקולאנט; איינער וואס האנדעלט אדער ספעקולירט אויף קליינגעלד און פארזיכטיג.

pike'staff *n.* (פאיק'-סטעף) א שטעקען מיט אן אייזערנעם שפיץ; א פיקע.

pilaff' *n.* (פי-לאף') פילאוו [א מזרח=אזיאטישער מאכל געקאכט פון רייז מיט פלייש, צימרינג, ראזשינקעס א. ד. ג.].

pi'lar *a.* (פאי'-לאר) וואס איז בעדעקט מיט האר, האריג.

pil'ary *a.* (פיל'-ע-רי) ז. *pilar*.

pilas'ter *n.* (פי-לעס'-טער) א פילאסטער [א פיער=קאנטיגער טייל פון א געביידע].

pilas'tered *a.* (פי-לעס'-טערד) געבויט מיט פיער=קאנטיגע זיילען.

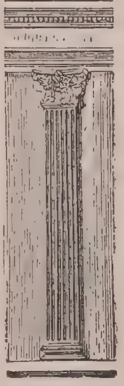

Pilaster

pilau' *n.* (פי-לאה') ז. *pilaff*.

pil'chard *n.* (פיל'-טשארד) א סארדעל אדער סארדינקע [א מין קליין פישעל וואס ווערט נעגעסען אלס דעליקאטעסע].

Pilchard

pile *n. and v.* (פאיל) א פאליע, א פערשפיצטער סלופ אדער קלאץ וואס מען שלאגט אריין אין דער ערד; דער שפיץ פון א שפיעז אדער פייל; א גרויסע געביידע אדער א מאסע מויערען; א הויפען, א קופע; א גרויסע קופע האלץ, אויף וועלכער מען פלעגט פערברענען א טויטען; א פיראמידע; אין עלעקטריציטעט — דער גאלוואנישער זייל [א סעריע פון פלאטען, וואס זיינען געלעגט געווארען פארווייז, א קופערנע און צינקענע, איינע אויף די אנדערע]; א סך געלד; די האר, די וואל אדער דער פוך פון א חיה; די פיברען אדער פאזערען [ווי פון פלאקס א. ד. ג.]; שלאגען פאליעס, אריינשלאגען קלעצער אין דער ערד; צומאכען א שפיציגען ענד צו א שפיעז אדער פייל; אנהויפען, אנווארפען; צוזאמענלעגען אין קופעס אדער הורבעס; אנזאמלען; מאכען האריג אדער פוכיג.

pile arms (פאיל ארמז) — אין מיליטער — צוזאמענשטעלען די ביקסען ווי א פיראמידע.

pil'eate *a.* (פיל'-אי-אייט) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א היטעל [ווי דאס קעפעל פון שוועמלעך].

pil'eated *a.* (פיל'-אי-איי-טעד) אין באטאניק — וואס איז בעדעקט ווי מיט א היטעלע; אין זאאלאגיע — וואס האט א קאם אדער א פעדערען=טשוב אויף'ן קאפ [וועגען געוויסע פויגלען].

pile'-bridge *n.* (פאיל'-ברידזש) א יאך=בריק, א בריק אויף אריינגעשלאגענע קלעצער.

pile'-buil'der *n.* (פאיל'-ביל'-דער) איינער וואס בויט זיין וואהנונג אויף פאליעס אדער סלופעס [וועגען געוויסע פארצייטיגע ווילדע פעלקער, וועלכע פלעגען בויען זייערע הייזלעך אויף סלופעס אין מיטען א ברייטען טייך אדער אזיערע].

piled *a.* (פאילד) וואס האט א צוגעשטעלטען שפיץ [ווי א שפיעז אדער פייל]; וואס האלט זיך אויף פאליעס אדער סלופעס.

pile'-dri'ver *n.* (פאיל'-דראי'-ווער) א מאשין ארייצושלאגען קלעצער אין דער ערד.

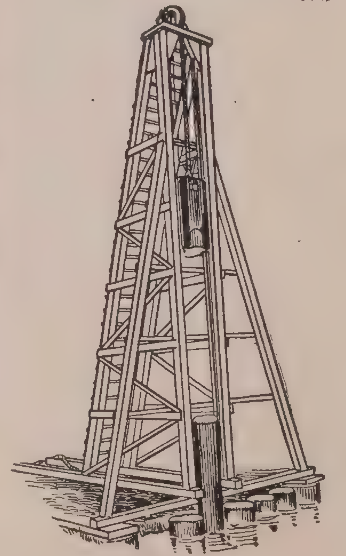

Pile-driver

pile'-dwell'ing *n.* (פאיל'-דהוועל'-אינג) א הייזעל אדער וואהנונג אויפגעבויט אויף סלופעס [ספעציעל ביי געוויסע פארצייטיגע ווילדע פעלקער, וועלכע פלעגען בויען זייערע וואהנונגען אין מיטען פון טייכען און אזיערעס].

pile'-en'gine *n.* (פאיל'-ענ'-דזשין) ז. *pile-driver*.

pile'-hoop *n.* (פאיל'-הוהפ) אן אייזערנער רייף וואס מען טהוט אן אויף א סלופ בעת מען שלאגט איהם אריין אין דער ערד אום ער זאל זיך ניט צושפאלטען פון קלאפען איבער איהם.

pile on (פאיל אן) אנהויפען, אנווארפען הורבעס אדער קופעס.

pi'leous *a.* (פאי'-לי-אס) בעדעקט מיט האר; האריג.

pile'-plank *n.* (פאיל'-פלענק) אייקע פון די פאליעס אדער קלעצער, וואס ווערען אריינגעשלאגען אין גרונט פון א טייך, ים אדער אזיערע ביים בויען א קאפער=דאם. ז. *coffer-dam*.

pi'ler *n.* (פאי'-לער) איינער וואס לעגט אן קופעס אדער הורבעס.

piles *n.* (פאילז) העמאראאידען, מערידען [אזא קראנקהייט אין הינטער=לייב, וועלכע בעשטעהט אין אן אויסברייטונג פון די בלוט=נעפעס].

pil'eum *n.* (פיל'-אי-אם) דער אויבערשטער טייל פון קאפ ביי פויגלען, וואו עס וואקסט דער קאם אדער די קאפפעדערען.

pile up (פאיל אפ) אנהויפען, מאכען קופעס.

pil'eus *n.* (פיל'-אי-אס) א שפיציג היטעלע פון וואיליק אדער פילץ ביי די אלטע רוימער; דאס רונדע קעפעל פון געוויסע פלאנצען, ווי ביי שוועמלעך.

pile'-wea'ving *n.* (פאיל'-הוויע'-ווינג) סאמעט=וועבעריי, דאס וועבען צייג אזוי, עס זאל זיין האריג.

pile'-wire *n.* (פאיל'-הוואיר) דאס דראט וואס ווערט בענוצט אין וועבען האריגע צייג, ווי סאמעט, פליוש א. ד. ג.

pile'work *n.* (פאיל'-הוואירק) בוי=ארבייט אויף פאליעס אדער קלעצער וואס זיינען אריינגעשלאגען אין דער ערד.

pile'-worm *n.* (פאיל'-הוואירם) א ווארים אדער מאלוסק, וועלכער גראבט זיך איין אין קלעצער וואס זיינען אריינגעשלאגען אין גרונט פון ים אדער פון א טייך.

pile'-worn *a.* (פאיל'-הוואורן) אבגעטראגען אזוי, דאס די האר [פון סאמעט, פליוש א. ד. ג.] האט זיך אבגעריבען און עס זעהען זיך ארויס די פעדים פון געוועב.

pile'wort *n.* (פאיל'-הווארט) ברוין=ווארצעל אדער פייגען=ווארצעל [א מין פוטער=בלום]. ז. *figwort*.

pil'fer *v.* (פיל'-פער) גנב'ענען, צונעהמען קליינינקייטען; לאטבענען, אוועקשלעפען פון אונטער דער האנד.

pil'ferer *n.* (פיל'-פער-ער) א גנב וואס גנב'עט קליינינקייטען.

pil'fering *n.* (פיל'-פער-אינג) ז. *pilfery*.

pil'feringly *adv.* (פיל'-פער-אינג-לי) גנב'יש, מעשה גנב, ווי א גנב וואס גנב'עט קליינינקייטען.

pil'fery *n.* (פיל'-פער-אי) דאס גנב'ענען קליינינקייטען; א גע'גנב'עטע קליינינקייט.

pilgar'lick *n.* (פיל-גאר'-ליק) איינער וואס איז געווארען פליכוואטע פון א

קראַנקהייט; אַ צרה'דיגער, פּראָווינציעל־ליכער מענש.

pil'grim *n., a. and v.* (פּיל'-גרים) אַ פּילגרים, איינער וואָס וואַנדערט צו אַ הייליגען אָרט מתפּלל זיין דאָרטען; אין אַמעריקאַנער געשיכטע — איינער פון די ענגלישע נאָנקאָנפאָרמיסטען, וועלכע זיינען געקומען אין 1620 קיין אַמעריקאַ און האָבען געגרינדעט די ערשטע קאָלאָניע פון די ניו־ענגלאַנד־שטאַאַטען; אַ ניי־געקומענער מענש; וואָס איז שייך צו אַ פּילגרים אָדער היילינען וואַנדערער; עולי לרגל זיין, וואַנדערען צו אַ היילינען אָרט.

pil'grimage *n.* (פּיל'-גרי-מעדזש) דאָס וואַנדערען צו אַ היילינען אָרט; דאָס עולי־לרגל זיין; דאָס דורכגעהן דעם לעבענס־וועג.

pil'grimer *n.* (פּיל'-גרי-מער) אַ פּיל־גרים. ז. *pilgrim*

pil'grimize *v.* (פּיל'-גרי-מאַיז) וואַנדע־רען ווי אַ פּילגרים. ז. *pilgrim*

pil'grim's staff (פּיל'-גרימז סטעף) דער וואַנדערער־שטעקען.

pilif'erous *a.* (פּאַי-ליפ'-ע-ראָס) וואָס איז בעדעקט מיט האָר [וועגען פּלאַנצען אָדער חיות].

pi'liform *a.* (פּאַי'-לי-פּאָרם) האָר־פּער־מיג, ווי האָר.

pilig'erous *a.* (פּאַי-לידזש'-ע-ראָס) ז. *piliferous*

pi'ling *n.* (פּאַי'-לינג) דאָס אַריינשלאָ־גען פּאָליעס אָדער קלעצער; בוי־אַרבייט אויף פּאָליעס אָדער אַריינגעשלאָגענע קלעצער; אין וועבערייען — דאָס מאַכען צייג בעדעקט ווי מיט האָר אָדער פּוך; אין לעדער־אַרבייט — דאָס מאַכען שוויצען אַ פעל, אַז די האָר זאָל אויסקריכען.

pill *n. and v.* (פּיל) אַ פּיל; עפּעס וואָס איז אונאַנגענעהם צו דערשלינגען; אַן אונ־אַנגענעהמליכקייט, אַן ערביטערונג; אַן עקעלהאַפטער מענש; געבען פּילען; פּער־באַלאָטירען, פערוואַרפען מיט שוואַרצע גאָלקעס [וועגען אַ פאָרגעשלאָגענעם נייעם מיטגליעד אין אַ קלוב].

pillaffe' *n.* (פּי-לאַף') פּילאַוו. ז. *pilaff*

pil'lage *v. and n.* (פּיל'-עדזש) רויבען, פּלינדערען; רויב; פּלינדערונג.

pil'lager *n.* (פּיל'-ע-דזשער) אַ רויבער, אַ פּלינדערער.

pil'lar *n.* (פּיל'-אַר) אַ זייל; אַ שטיצע, אַ שפּאַרע, אַן אונטערשפּאַרונג; עפּעס וואָס דיענט אַלס אַ שטיצע אָדער שפּאַרע [ווי אין אַ קויהלען־שאַכטע — אַ זייל פון צוזאַמענגעלעגטע קויהלען וואָס שטיצט אונטער די סטעליע אָדער דעם געוועלב פון דער שאַכטע]; איינער אָדער עפּעס וואָס האַלט אויף אָדער שטיצט אונטער אַ געוויסע זאַך.

pil'lar-box *n.* (פּיל'-אַר-באַקס) דאָס פּאָסט־קעסטעל וואָס איז צוגעשלאָגען צו אַן אייזערנעם גאַסען־סלופּ.

pil'lared *a.* (פּיל'-אַרד) מיט זיילען, אונטערגעשטיצט מיט זיילען; זיילען־פערמיג.

pil'laring *n.* (פּיל'-אַר-אינג) דאָס אונ־טערשטיצען מיט זיילען; אַ צייל פון זיי־לען; אַ סיסטעם אָדער מעטאָדע פון אויס־שטעלען זיילען.

pil'larist *n.* (פּיל'-אַר-איסט) איינער פון אַ קלאַס קריסטליכע מאָנאַכען אָדער פּרושים פון 5טען און 6טען יאָהרהונדערט, וועלכע פלעגען זיך אָבזונדערען פון דער וועלט און אויפהאַלטען זיך אויף די שפּי־צען פון הויכע זיילען.

pil'lar of the state (פּיל'-אַר אָוו טהי סטייט) דער זייל פון דער מלוכה, דער הויפּט־מענש אויף וועלכען אַלץ האַלט זיך.

pill'-box *n.* (פּיל'-באַקס) אַ פּילען־קעס־טעלע, אַ שאַכטעל צו האַלטען פּילען; הו־מאָריסטיש — אַ מין וועגעל אָדער קאַ־רעטקע.

pil'lion *n.* (פּיל'-יאָן) אַ זאָטעל־קישען [אין הינטערשטען טייל פון אַ זאָטעל אַלס זיץ פאַר אַ צווייטער פּערזאָן].

pil'lorize *v.* (פּיל'-אָ-ראַיז) שטעלען צום שאַנד־קלאָץ.

pil'lory *n. and v.* (פּיל'-אָ-רי) דער שאַנד־קלאָץ [אַ מיטעלאַלטערליכער שטראָף־אינסטרומענט, וואָס איז בעשטאַ־נען פון אַ קלאָץ מיט צוויי ברעטער, אין וועלכען עס פלעגען אַריינגערוקט ווערען דער קאָפּ און די הענד פון בעשטראָפ־טען]; שטעלען צום שאַנד־קלאָץ.

Pillory

pil'low *n. and v.* (פּיל'-אָ) אַ קישען; אַ צוקאָפּענס; מאַשעסטער [אַ מין דיקער באַוועלנער צייג]; לעגען אויף אַ קישען; אונטערלעגען צוקאָפּענס, אונטערשפּאַרען; דיענען אַלס קישען.

pil'low-case *n.* (פּיל'-אָ-קייס) אַ ציך פון אַ קישען.

pil'low-cup *n.* (פּיל'-אָ-קאָפּ) אַ טרונק בראַנפען פאַר'ן שלאָף.

pil'low-lace *n.* (פּיל'-אָ-לייס) שפּיצען אָדער קרוזשעווע, וואָס ווערען געהאַפט מיט דער האַנד איבער אַ קישעלע.

pil'low-li'er *n.* (פּיל'-אָ-לאַי'-ער) אַ שלאָף־מיץ, אַ פּעפער, אַ פּוילאַק.

pil'low-sham *n.* (פּיל'-אָ-שעם) אַן אויסגענעהטער אָדער אויסגעהאַפטער קי־שען־צודעק.

pil'low-slip *n.* (פּיל'-אָ-סליפּ) ז. *pillow-case*

pil'lowy *a.* (פּיל'-אָ-אי) ווי אַ קישען; ווייך; נאָכגעביג.

pill'wort *n.* (פּיל'-הוואָירט) אַ מין וואַ־סער־פּלאַנצע מיט פּאַפּאָראָטניק־ענליכע בלעטער און מיט רונדע קעפּעלעך, וואו עס געפינען זיך די ספּאָרען.

pi'lose *a.* (פּאַי'-לאָוס) האָריג, בעדעקט מיט דינע ווייכע האָר.

pilos'ity *n.* (פּאַי-לאָס'-אי-טי) האָריג־קייט.

pi'lot *n. and v.* (פּאַי'-לאָט) אַ שטייער־מאַן, אַ לאָצמאַן, אַ שיף־פיהרער; אַזאַ דיקער געוואַנד פאַר מאַטראָזען־רעק; אַ בוך מיט רייזע־אָנצייגונגען און ריכטונ־גען; אַ שינען־רייניגער [אַ פאָרריכטונג ביי אַ לאָקאָמאָטיוו אָבצורייניגען פון שי־נען פערשיעדענע שטערונגען]; אַ לאָצמאַן־פיש [ז. *pilot-fish*]; דורכפיהרען אַ שיף [דורך אַ קאַנאַל אָדער דורך אַ שטראָם]; דורכפיהרען איסעצען אָדער עפּעס דורך אַ שוועריגקייט אָדער פערלע־גענהייט.

pi'lotage *n.* (פּאַי'-לאָט-עדזש) דאָס דורכפיהרען אַ שיף; די דיענסט פון אַ לאָצמאַן; לאָצמאַן־געלד [געלד פאַר דער דורכפיהרונג פון אַ שיף].

pi'lot-balloon' *n.* (פּאַי'-לאָט-בע-לוהן') אַ קליינער לופט־באַלאָן וואָס ווערט אַרויסגעשיקט פאַר אַ גרויסען צו בעשטי־מען די ריכטונג און די שטאַרקייט פון ווינד.

pi'lot-bird *n.* (פּאַי'-לאָט-בוירד) אַ פויגעל פון די קאַראַאיבישע אינזלען, רופט זיך אַזוי, ווייל זיין ערשיינונג בעווייזט די מאַטראָזען די נאָהנטקייט פון לאַנד.

pi'lot-boat *n.* (פּאַי'-לאָט-באָוט) דאָס לאָצמאַן־שיפעל [אויף וועלכען אַ לאָצ־מאַן פאָהרט אַרויס צו בעגעגענען אַן אָנ־קומענדע שיף, אום זי אַריינצופיהרען אין האַפען].

Pilot-boat

pi'lot-bread *n.* (פּאַי'-לאָט-ברעד) סו־כאַרעס אָדער אויסגעטריקענטע שטיקלעך ברויט וואָס מען גרייט אָן אויף אַ שיף אַלס פּראָוויאַנט.

pi'lot-cloth *n.* (פּאַי'-לאָט-קלאָהטה) אַ מין גראָבער געוואַנד, וואָס דיענט פאַר מאַטראָזען־רעק.

pi'lot-en'gine *n.* (פּאַי'-לאָט-ענ'-דזשין) אַ לאָקאָמאָטיוו, וואָס מען שיקט אַרויס פאָרויס אַ צוג, כדי צו זעהן אויף וויפיעל די אייזענבאַהן־ליניע איז אין אָרדנונג.

pi'lot-fish *n.* (פּאַי'-לאָט-פיש) דער לאָצמאַן [אַ מין ים־פיש, וואָס שווימט גע־וועהנליך נאָך שיפען, ערנעהרענדיג זיך מיט דעם, וואָס מען וואַרפט אַרויס פון שיף. געפינט זיך אין די ימים פון די וואַרימע לענדער. אין די אַלטע צייטען האָט מען געגלויבט, אַז ער ווייזט די שיפען דעם וועג].

Pilot-fish

pi'lot-house *n.* (פּאַי'-לאָט-האָוס) דאָס

קליינע שטיבעל אויף דעם דעק פון א שיף פאר דעם שטייערמאן אדער לאצמאן.

pi'lot-jack *n.* (פאי'-לאט-דזשעק) דער פלאג וואס מען הויבט אויף אויף א שיף אלס סיגנאל, אז מען דארף האבען א לאצמאן.

pi'lot-jack'et *n.* (פאי'-לאט-דזשעק'-עט) א מאטראזען־רעקעל.

pi'lot-light *n.* (פאי'-לאט-לאיט) א קליין גאז־פייערל וואס ברענט שטענדיג נעבען א גרויסען גאז־ברענער און פון וועלכען דער גרויסער ברענער צינדט זיך אן.

pi'lotry *n.* (פאי'-לאט-רי) די לאצמאנ־קונסט, דאס קענען זיין א לאצמאן.

pi'lot-snake *n.* (פאי'-לאט-סנייק) אזא אונגיפטיגע שלאנג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pi'lous *a.* (פאי'-לאס) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט האר; האריג.

pil'pul *n.* (פיל'-פוהל) פלפול, שארפזי־ניגקייט; קינסטליך ארויסגערופענע פראגען פון תלמוד און מדרשים און דאס מתוכח זיין זיך איבער זיי.

pil'pulist *n.* (פיל'-פו-ליסט) א בעל־מפלפל; איינער וואס איז זיך מתוכח איבער קינסטליך ארויסגערופענע פראגען פון תלמוד און מדרשים.

pilpulis'tic *a.* (פיל-פו-ליס'-טיק) פלפול'דיג, וואס איז שייך צו פלפול. ז. *pilpul*.

pil'ula *n.* (פיל'-יו-לא) א פיל.

pil'ular *a.* (פיל'-יו-לאר) וואס איז שייך צו פילען.

pil'ule *n.* (פיל'-יול) א קליינער פיל.

pi'lum *n.* (פאי'-לאם) דער פילום [א מין ווארף־שפיעז ביי די אלט־רוימישע פוס־סאלדאטען]; א קליינער שטאמפ פון א שטייסעל [ביי פארמאצעווטען].

pi'lus *n.* (פאי'-לאס) די קליינע ווייכע הערעלעך, מיט וועלכע עס זיינען בעדעקט געוויסע פלאנצען און חיות.

pimen'ta *n.* (פי-מענ'-טא) ז. *pimento*.

pimen'to *n.* (פי-מענ'-טאו) פימענט, אינדישער פעפער [אזא געווירץ]; דאס בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסט פימענט.

pimp *n. and v.* (פימפ) א קאדעט, א פאקטאר וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס; א קליין בינטעל ריטער; צושטעלען פראס־טיטוטקעס; צונויפפיהרען מיט א פראס־טיטוטקע.

pim'pernel *n.* (פימ'-פער-נעל) א מין גראז פון די צפון־געגענדען פון אייראפא און אזיען. דאס גראז האט רונדע רויטע בליהונגען, וועלכע פערמאכען זיך ביי א שלעכטען וועטער.

pim'pinel *n.* (פימ'-פי-נעל) ז. *pimpernel*.

pim'ping *a.* (פימ'-פינג) קליין; אונבע־דייטענד, ניט וויכטיג; קרענקליך.

pim'ple *n. and v.* (פימפל) א בלעזעל, א קרעצעל, א פרישטשיק; בעדעקען אדער אויסשיטען מיט פרישטשיקעס.

pim'pled *a.* (פימפלד) מיט בלעזלעך, מיט קרעצלעך אדער פרישטשיקעס.

pimp'-like *a.* (פימפ'-לאיק) ווי א קא־דעט, ווי א פאקטאר וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס; געמיין; פערדארבען.

pim'ply *a.* (פימ'-פלי) וואס האט בלא־טערען, בעדעקט אדער אויסגעשיט מיט פרישטשעס.

pimp'ship *n.* (פימפ'-שיפ) די בעשעפ־טיגונג פון א קאדעט אדער א פאקטאר פון פראסטיטוטקעס. ז. *pimp*.

pin *n. and v.* (פין) א שפילקע, א שטעק־נאדעל; א פלעקעל; א נאגעל, א שטיפט; א פעררוקער; א וואלגער־האלץ; א פוס; א קליינינגקייט; א טשוואק אדער פלעקעל, וואס דיענט אלס צייכען; א שריט, א גראד; צושפילען מיט א שפילקע אדער שטעק־נאדעל; בעפעסטיגען מיט א פלעקעל, מיט א שטיפט אדער פעררו־קער; האלטען פעסט אויף איין ארט; איינשליסען, איינשפארען; אנפילען די צייהנער פון א פייל, אז זי זאל ניט קע־נען פיילען.

pin'afore *n.* (פינ'-ע-פאור) א קינדער־פארטיכעל.

pinang' *n.* (פי-נענג') א געוויסער פאל־מען־בוים אויף די מאלאאישע אינזלען; דער נום פון דיעזען פאלמען־בוים.

pinas'ter *n.* (פי-נעס'-טער) דער שטראנד־קיעפער, די ווילדע סאסנע [אזא סאסנע־בוים, וועלכער וואקסט זעהר הויך].

pin'case *n.* (פינ'-קייס) א קעסטעלע צו האלטען שפילקעס [שטעק־נאדלען].

pince-nez' *n.* (פענס-ניי') פענסנע.

pin'cers *n.* (פינ'-סערז) א צוואנג, א צווענגעל; קלעשנעס [ווי פון א ראק].

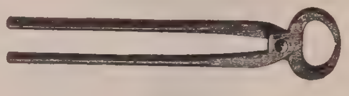

Pincers

pincette' *n.* (פען-סעט') א פינצעט, א קנייפ־צווייגעל.

pinch *v. and n.* (פינטש) קנייפען; קוועטשען, דריקען; צונויפקלעמען, צוזא־מענדריקען, צונויפפרעסען; אנגרייפען, בייסען; קוועלען, פלאגען, מוטשען; איינ־ציהען, איינשרומפען [ווי דורך קעלט]; ריהרען פון ארט מיט א ברעך־אייזען; קריטיקירען, טאדלען, אויסגעפינען פעה־לער; אבקנייפען, קארגען, שפארען; א קניפ; א קוועטש, א דריק; בעדריקונג, נויט; פיין; א קליין ביסעלע, א שמעק; א ברעך־אייזען.

pinch'back *n.* (פינטש'-בעק) א קארגער וואס זשאלעוועט אפילו זיך צו קליידען ווי נויטיג.

pinch'-bar *n.* (פינטש'-באר) אזא ברעך־אייזען מיט א קורצער ארויסשטארצונג ביים ענד צום הויבען שווערע זאכען.

pinch'beck *n. and a.* (פינטש'-בעק) 1. געלב־קופער אדער טאמבאק [א געמיש־טעם מעטאל פון קופער און צינק]; 2. פאלש, ניט עכט, נאכגעמאכט.

2. They are only **pinchbeck** patriots.

pinch'-cock *n.* (פינטש'-קאק) א קלא־מער צום צונויפדריקען א ווייכען ראהר אדער שלויך [צום רעגולירען די פליסיג־קייט וואס געהט דורך איהם].

The rubber pipe is furnished with a **pinch-cock**.

pinched *a.* (פינטשט) צוזאמענגעדריקט, צוזאמענגעפרעסט; איינגעצויגען, איינגע־שרומפען; שמאל, פערקלענערט; קליינ־ליך, אונבעדייטענד; ארעסטירט [אויף גנבים לשון]; געכאפט ביי דער האנד.

pin'cher *n.* (פינ'-טשער) א קנייפער; א קארגער.

pin'chers *n.* (פינ'-טשערז) א קנייפ־צווייגעל, א ביים־צווייגעל.

pinch'fist *n.* (פינטש'-פיסט) א קארגער.

pinch'gut *n.* (פינטש'-גאט) ז. *pinchfist*.

pin'ching *a.* (פינ'-טשינג) קנייפענד; קלעמענד, דריקענד; קארגענד, שפארענד.

pin'ching-bar *n.* (פינ'-טשינג-באר) ז. *pinch-bar*.

pin'ching cold (פינ'-טשינג קאולד) א שניידענדע קעלט.

pin'chingly *adv.* (פינ'-טשינג-לי) שפא־רענדיג, קארגענדיג.

pin'ching times (פינ'-טשינג טאימז) נעדריקטע צייטען.

pinch of snuff (פינטש אוו סנאף) א שמעק טאבאק.

pinch'penny *n.* (פינטש'-פען-אי) ז *pinchfist*.

pinch'-spot'ted *a.* (פינטש'-ספאט'-עד) מיט פלעקען אדער צייכענס פון קניי־פען.

pin'-connec'tion *n.* (פינ'-קא-נעק'-שאן) א פערבינדונג דורך פעררוקערס, וואס ווערט געברויכט ביי אייזערנע ברי־קען אנשטאט ניטען־פערבינדונגען.

pin'cushion *n.* (פינ'-קוש-אן) א נאדעל־קישעלע [א קישעלע אין וועלכען מען שטעקט אריין נאדלען אדער שפילקעס].

pind *v.* (פינד) איינשפארען אין א פפאנד־שטאל [וועגען בהמות וועלכע ווע־רען פערנומען, אויף פרעמדע פיטערנים, למשל, און ווערען איינגעשפארט אין א שטאל אלס משכון].

pin'dal *n.* (פינ'-דעל) ז. *peanut*.

pin'dar *n.* (פינ'-דער) ז. *peanut*.

pinda'ra *n.* (פינ-דא'-רא) ז. *pindaree*.

pindar'ee *n.* (פינ-דער'-אי) א מיט־גליעד פון א רייטענדער רויבער־באנדע אין אינדיען.

Pindar'ic *a. and n.* (פינ-דער'-איק) פינדאריש [נאך דער ארט פון דעם אלט־גריכישען לירישען דיכטער פינדאר, גע־לעבט אין 5טען יאהרהונדערט פאר קריס־טוס'עס געבורט]; א פינדארישעם לויב־געזאנג.

Pindar'ical *a.* (פינ-דער'-אי-קעל) פינ־דאריש. ז. *Pindaric*.

pindar'ry *n.* (פינ-דער'-אי) ז. *pindaree*.

pin'der *n.* (פינ'-דער) אן אנגעשטעל־טער פון א גוט־אייגענטימער, וועלכער האט די אויפגאבע צו פערנעהמען פרעמ־דע בהמות וועלכע ער געפינט אויף די פעלדער פון גוט און זיי איינשפארען אין פפאנד־שטאל; אן ערד־נוס. ז. *peanut*.

pin'-drill *n.* (פינ'-דריל) א צענטער־בויערער [א בויערער אדער דריל וואס איז אזוי צוגעריכט, אז ער זאל בויערען ריכטיג אין צענטער, ווערט בעזונדערס בענוצט צו פערגרעסערען לעכער].

pin'dust *n.* (פינ'-דאסט) פייל־שטויב, אפילקעס.

pine *n. and v.* (פאין) די פיכטע, די סאסנע; קיעפער־האלץ, סאסנאווע האלץ; דער קיעפער־בוים; שמאכטען, אויסגעהן [פון די כוחות]; בענקען; בעטרויערען, בעווינען, בעקלאגען; זיך ערגערען, זיך קלעמען; איינשרומפען, איינציהען זיך [ווי א פיש ווען מען רויכערט איהם].

pin'eal *a.* (פינ'-אי-על) וואס האט די פארם פון א שישקע פון א סאסנע; וואס איז שייך צו דער צירבעל־דריזע [אזא קליינע, רויטליכע, רונד־לאנגליכע דריזע, עהנליך צו א שישקע, וועלכע געפינט זיך אין מארך און וועגען וועלכער מען דענקט, אז זי איז געבליבען אלס א שפור פון א חוש פאר וועלכען זי האט געדיענט].

pin'eal bod'y (פינ'-אי-על באד'-אי) די צירבעל־דריזע [א קליינע, רויטליכע,

רונד־לאנגליכע דריזע, וועלכע געפינט זיך אין מארך און וועגען וועלכער מען דענקט, אז זי איז געבליבען אלס שפור פון א חוש פאר וועלכען זי האט געדיענט].

pin'eal gland (פינ'-אי-על גלענד) ז. ***pineal body***

pine'apple *n.* (פאינ'-עפל) דער אנאנאס [אזא גרויסע זאפטיגע פרוכט וועלכע האט די עהנליכקייט צו א שישקע פון א סאסנע]; אזא פיש וואס איז עהנליך צו א שישקע.

Pineapple

pine'-bar'ren *n.* (פאינ'-בער'-ען) א גלייכער זאמדיגער לאנד־טראקט וועלכער איז בעוואקסען מיט קיעפער־בוימער [סאסנעס].

pine'-clad *a.* (פאינ'-קלעד) בעוואקסען מיט קיעפער־בוימער [סאסנעס].

pine'-cone *n.* (פאינ'-קאון) א קיעפער־עפעל, א קיעפער־צאפען [א שישקע פון א סאסנע].

pine'-finch *n.* (פאינ'-פינטש) דער קיעפער־פינק [אזא קליין נארד־אמעריקאניש פויגעלע, וואס האלט זיך אויף אין סאסנעווע וועלדער].

pine hawk moth (פאין האק מאטה) דער קיעפער־שמעטערלינג [אזא קליין זומער־פויגעלע]. ז. איל. ***"Butterflies & Moths"***

pine'-house *n.* (פאינ'-האוס) א טרייב־הויז פאר אנאנאסען. ז. ***pinery***

pine'-ker'nel *n.* (פאינ'-קויר'-נעל) דער פיניע־נוס [אן עסבארע פרוכט פון א געוויסען זארט קיעפער־בוים].

pine'-knot *n.* (פאינ'-נאט) א פעכיגער סוק פון א סאסנע אדער קיעפער־בוים [ווערט בענוצט אלס א פאקעל].

pine'-mar'ten *n.* (פאינ'-מאר'-טען) דער בוים־מארדער. ז. ***marten***

Pine-marten

pine'-mast *n.* (פאינ'-מעסט) די שישקעס פון א קיעפער־בוים [סאסנע].

pine moth (פאין מאטה) דער קיעפער־שמעטערלינג [אזא ברוין זומער־פויגעלע]. ז. איל. ***"Butterflies & Moths"***

pine'-mouse *n.* (פאינ'-מאוס) די קיעפער־מויז [אזא נארד־אמעריקאנער גרויסע מויז פון א דונקעל רויט־ברוינעם קאליר מיט א זעהר גלאטער גלאנציגער פעל].

pine'-nee'dle *n.* (פאינ'-ניע'דל) די פיכטען־נאדעל [דאס נאדעל־פערמיגע בלעטעל פון פיכטען אדער קיעפער־בוימער].

pine'-nut *n.* (פאינ'-נאט) א קיעפער־עפעל, א שישקע פון א סאסנע; א פיניע־נוס [אן עסבארע פרוכט פון געוויסע זארטען פיכטען אדער קיעפער־בוימער].

pine'-oil *n.* (פאינ'-איל) אזא אויל וואס ווערט געמאכט פון דעם פעך־זאפט וואס בעקומט זיך פון פיכטען [סאסנעס] אדער טאנען [עגלעס]; אזא אויל וואס ווערט געמאכט פון פיכטען אדער טאנען־נאדלען [ווערט בענוצט אלס מעדיצין]; אזא ברען־אויל וואס ווערט ערהאלטען פון פיכטען אדער טאנען־האלץ.

pi'nery *n.* (פאי'-נע-רי) א טרייב־הויז פאר אנאנאסען [א ווארים געהייצטעם גלאז־הויז וואו עס וואקסען אנאנאסען]. ז. ***pineapple***; א קיעפער־וואלד, א פיכטען־וואלד.

pine'-sap *n.* (פאינ'-סעפ) אזא ברוינע אדער רויטליכע פלייש־פלאנצע, וועלכע וואקסט אין סאסנאווע וועלדער און ציהט איהר יניקה פון די ווארצלען פון די בוימער.

pine'-sis'kin *n.* (פאינ'-סיס'-קין) ז. ***pine-finch***

pine'-snake *n.* (פאינ'-סנייק) אזא גרויסע ניט־גיפטיגע שלאנג, וועלכע האלט זיך מייסטענס אויף אין סאסנעווע וועלדער.

pine'-stove *n.* (פאינ'-סטאוו) א טרייב־הויז פאר אנאנאסען. ז. ***pinery***

pine'-tree *n.* (פאינ'-טריע) א סאסנע, א פיכטען־בוים, א קיעפער־בוים.

pine'tum *n.* (פאי-ני'-טאם) אן ארט וואו עס זיינען פערפלאנצט פערשיעדענע זארטען נאדעל־בוימער, ווי פיכטען, קיעפער, טאנען א. ד. ג. אלס א זאמלונג פאר וויסענשאפטליכע צוועקען אדער פאר דעקאראציאנען; אן אבהאנדלונג וועגען נאדעל־בוימער.

pine'-war'bler *n.* (פאינ'-הוואהר'-בלער) אזא קליינער נארד־אמעריקאנישער וואנדער־פויגעל פון אליווי־גרינעם קאליר מיט ווייסע פונקטען אויף די. עק־פעדערען [ער געפינט זיך בעזאנדערס אין סאסנאווע וועלדער].

pine'-wool *n.* (פאינ'-הוואול) וואלד־וואל [אזא וואל געמאכט פון די נאדלען פון פיכטען אדער טאנען־בוימער].

pi'ney *a.* (פאי'-ני) ז. ***piny***

pin'-feath'er *n.* (פינ'-פעטה'-ער) א שפראץ־פעדערעל פון א יונגען פויגעלע איידער עס איז זיך נאך פאנאנדערגעוואקסען.

pin'-feath'ered *a.* (פינ'-פעטה'-ערד) בעדעקט מיט שפראץ־פעדערלעך; נאך ניט בעוואקסען מיט פעדערען.

pin'fold *n.* (פינ'-פאולד) א שטאל פאר בהמות; א צייטווייליגע שטאל וואו עס ווערען איינגעשפארט פערבלאנדזשעטע בהמות.

ping *n. and v.* (פינג) דער פייפענדער גערויש וואס עס הערט זיך ווען א קויל שניידט דורך די לופט; מאכען א פייפענדען גערויש ווי פון א קויל וואס שניידט דורך די לופט.

pin'gler *n.* (פינ'-גלער) איינער וואס עסט מיט וועניג אפעטיט.

pin'guid *a.* (פינ'-גהוויד) פעט.

pinguid'inous *a.* (פינ-גהוויד'-אי-נאס) וואס ענטהאלט פעטס; פעט.

pin'guin *n.* (פינ'-גהווין) ז. ***penguin***

pin'guite *n.* (פינ'-גהוואיט) דער פינגוויט [אזא גרינער אייזען־קיעזעל].

pin'guitude *n.* (פינ'-גהווי-טיוד) פעטקייט; פעטליבינקייט.

pin'head *n.* (פינ'-העד) א שפילקע־קעפעל; א קליינינקייט.

pin'-head'ed *a.* (פינ'-העד'-עד) וואס האט א קעפעל ווי פון א שפילקע [שטעקנאדעל].

pin'hold *n.* (פינ' האולד) א פלאץ, וואו עפעס איז בעפעסטיגט מיט א שפילקע.

pin'hole *n.* (פינ'-האול) א קליין לעכעל געמאכט מיט דעם שטאך פון א שפילקע; א קליינער דורכזיכטס־פונקט אדער קליין לעכעלע ווי פון א שפילקע־שטאך.

pi'nic *a.* (פאי'-ניק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון א פיכטע אדער קיעפער־בוים [סאסנע].

pinic'oline *a.* (פאי-ניק'-א-לין) וואס געפינט זיך אין פיכטען־וועלדער [וועגען חיות].

pinic'olous *a.* (פאי-ניק'-א-לאס) ז. ***pinicoline***

pi'niform *a.* (פאי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א שישקע.

pi'ning *n.* (פאי'-נינג) בעשטראפונג; פייניגונג; ליידען, יסורים.

pi'ningly *adv.* (פאי'-נינג-לי) שמאכטענדיג, אויסגעהענדיג פון די כחות.

pin'ion *n. and v.* (פינ'-יאן) א קליינער טרייב־צאהן־ראד; א פעדער, א פליגעל־פעדער; א פליגעל [פון א פויגעל]; א האנד־קייט; בינדען די פליגלען; אבשניידען די פליגעל־פעדערען; בינדען אדער קייטען.

pin'ion-bone *n.* (פינ'-יאן-באון) די פליגעל־ביינער פון א פויגעל.

pin'ion-file *n.* (פינ'-יאן-פאיל) א קליינע מעסער־פייל וואס זייגער־מייסטערס בענוצען.

pink *a., n. and v.* (פינק) בלאס־רויט; העל־ראזע; שארלאך־רויט; די נעלקע [א געוויסע בלומען־פלאנצע]; נעלקען־קאליר; א בלאס־רויטער קאליר, א שארלאך־רויטער קאליר; א שארלאך־רויטער מאנטעל [בעזאנדערס אזא רייט אדער יאגד־מאנטעל]; א בלום, א שעהנהייט; א מוסטער פון פאלענדונג און אויסגעצייכענטקייט; די עלריצע [אזא פיש פון א בלאס־רויטען קאליר]; א לעכעל וואס איז דורכגעשלאגען אין זייד אדער אנדער מאטעריאל; דורכשטעכען; דורכבויערען; דורכלעכערען; אויסצאקען, אויסשניידען אין צאקען און לעכלעך; פארבען מיט א העל־ראזען אדער שארלאך־רויטען קאליר; ווינקען.

Pink

pinked *a.* (פינקט) דורכגעלעכערט; מיט לעכלעך.

pin'ker *n.* (פינ'-קער) א צאקען אדער שפיצען־אויסשניידער; איינער וואס בלינצעלט מיט די אויגען.

Pin'kerton *n.* (פינ'-קער-טאן) א פינקערטאן [א געהיים־פאליציסט, א דעטעקטיוו פון דער בעוואוסטער פריוואטער דעטעקטיוו־אגענטור, וואס איז געגרינדעט געווארען פון עלען פינקערטאן אין שיקאגא, אמעריקא, אין יאהר 1850].

pink'eye *n.* (פינק'-אי) אזא מין אנשטעקענדע אינפלוענצא ביי פערד, ביי וועלכער די אויגען־לעדלעך ווערען ביי ענטצונדען [דיעזע קראנקהייט ביי פערד איז עהנליך צו שארלאך ביי מענשען]; אזא אנשטעקענדע אויגען־ענטצינדונג ביי מענשען; א קליין אויגעל.

pink'-eyed *a.* (פינק'-איד) מיט קליינע בלינציגע אויגען; מיט רויטליכע אויגען.

pink'ing *n.* (פינק'-אינג) דאס אויסצא־

קען, דאס אויסשניידען אדער אויסהאקען שפיצען און לעכלעך אין זייד אדער אין אן אנדער מאטעריאל אלס בעפוצונג; דאס דורכשטעכען, דאס דורכלעכערען.

pink'ing-i'ron *n.* (פינק'-אינג-אי'-ערן) אזא געצייג צום אויסשניידען צאקען אדער שפיצען אין שטאף.

pink'ish *a.* (פינק'-איש) העל־ראזע, שארלאך־רויט.

pink'-nee'dle *n.* (פינק'-ניע'דל) אזא נאדעל צום אויסשטעכען א געשווילעכץ ביי בהמות.

pink of perfec'tion (פינק אוו פויר-פעק'-שאן) די העכסטע שטופע פון פאל־קאמענהייט.

pink'root *n.* (פינק'-רוהט) דער אינדי־שער פינק־ווארצעל [אזא ווארצעל וואס ווערט געברויכט אבצוטרייבען בויך־ווערים. אין גרעסערע דאזען ווירקט עס בעטוי־בענד און איז גיפטיג]; די פלאנצע פון דיזען ווארצעל [זי האט שעהנע בלומען, וועלכע זיינען אויסוועניג רויט און אינווע־ניג געלב].

pink'ster-flow'er *n.* (פינק'-סטער-פלאו'-ער) אזא שעהנע בלומען־פלאנצע, וועלכע וואקסט אין זומפיגע אדער שאטעני־דיגע ערטער אין קאנאנדא און טעקסאס [די בלומען וואקסען אין פערשידענע קא־לירען].

pink'-stern *n.* (פינק'-סטוירן) א שי־פעל מיט א שמאלען אדער שפיציגען הינ־טערטייל.

pink'-sterned *a.* (פינק'-סטוירנד) מיט א שמאלען אדער שפיציגען הינטערטייל [וועגען א שיפעל].

pink'wood *n.* (פינק'-הוואוד) דער פינק־בוים [אזא בראזיליאנישער בוים].

pink'y *a. and n.* (פינק'-אי) העל־ראזע, שארלאך־רויט; ווינקענדיג אדער בלינצענ־דיג מיט די אויגען; מיט קליינע בלינצענ־דיגע אויגען; א שיפעל מיט א שמאלען אדער שפיציגען הינטערטייל.

pin'-machine' *n.* (פינ'-מע-שין') א מאשין צו מאכען שפילקעס [שטעק־נאד־לען]; א מאשין צו מאכען האלץ־שטיפטען.

pin'-ma'ker *n.* (פינ'-מיי'-קער) א שפילקע־מא־כער.

pin'-mon'ey *n.* (פינ'-מאנ'-אי) טאשען־געלד, וואס א מאן גיט זיין פרוי פאר איהרע קליינע אויסגאבען.

pin'na *n.* (פינ'-א) א פעדער; א פליגעל פון א פויגעל; א פלוס־פע־דער פון א פיש; א פלי־געל־עהנליכער טייל פון אן ארגאן; דער אויסער־ליכער טייל פון אויער; א בלעטעל [טייל] פון א פעדער־בלאט.

pin'nace *n.* (פינ'-אייס) א גרויסע דאפעל־רודער שיף.

pin'nacle *n. and v.* (פינ'-עקל) א שפיץ; א שפיץ־טהורם פון א גע־ביידע; בעבויען אדער בעפוצען מיט טהורמס; דערהויבען אויף דער שפיצע; דערהויבען ווי אויף א טהורם.

Pinnacle

pin'nacle-work *n.* (פינ'-עקל-הוואירק) טהורם־ווערק [די בעפוצונג פון א געביי־דע מיט טהורמס].

pin'nate *a.* (פינ'-אייט) געפעדערט; עהנליך צו א פעדער; וואס האט די פארם פון א פעדער [וועגען פלאנצען־בלעטער]; וואס האט פליגלען אדער פלוס־פעדערען.

pin'nated *a.* (פינ'-איי-טעד) ז. *pinnate*.

pin'nated grouse (פינ'-איי-טעד גראוס) די פריירי־הוהן [אזא הוהן, וועלכע האט צוויי קליינע פליגע־לעך אויף'ן האלז].

Pinnated Grouse

pin'natedly *adv.* (פינ'-איי-טער-לי) ז. *pinnately*.

pin'nately *adv.* (פינ'-אייט-לי) אזוי ווי געפעדערט, אין דער פארם פון א פעדער.

pinnat'ifid *a.* (פי-נעט'-אי-פיד) גע־טיילט אדער געשפאלטען אויף דעם אופן פון א פעדער.

pinnat'ifid leaf (פי-נעט'-אי-פיד ליעף) א פעדער־בלאט [א בלאט וואס איז עהנליך צו א פעדער].

Pinnatifid Leaf

pin'ner *n.* (פינ'-ער) איינער וואס בעפעסטיגט מיט א שפילקע [שטעק־נאדעל]; א שירין [פאר־טוך] וואס ווערט צוגע־שפילעט מיט שפילקעס [שטעק־נאדלען].

pin'niform *a.* (פינ'-אי-פארם) עהנ־ליך צו א פעדער; וואס האט די פארם פון א פלוס־פעדער.

pin'nigrade *a.* (פינ'-אי-גרייד) וואס שווימט מיט פלוס־פעדערען.

pin'ning *n.* (פינ'-אינג) א שפילקע, א שטעק־נאדעל; דאס צושפילען מיט א שפילקע [שטעק־נאדעל]; קליינע שטיינ־לעך וואס ווערען געברויכט אין מויערייי אויסצופילען א צווישען־רוים.

pin'niped *a.* (פינ'-אי-פעד) וואס האט פיס עהנליך צו פלוס־פעדערען.

pin'nula *n.* (פינ'-יו-לא) א קליין פעדע־רעל; א פעדער־עהנליכער טייל פון אן ארגאן; א בלעטעל [טייל] פון א פעדער־בלאט.

pin'nule *n.* (פינ'-יול) א פעדערעל; א פעדער־עהנליכער טייל פון אן ארגאן; אזא קליינע פלוס־פעדער ביי געוויסע פיש; א בלעטעל [טייל] פון א פעדער־בלאט.

pin'ochle *n.* (פינ'-אקל) פינאקל [אזא קארטען־שפיעל].

pin'ocle *n.* (פינ'-אקל) ז. *pinochle*.

pin'-point *n.* (פינ'-פאינט) דער שפיץ פון א שפילקע; א קלייניגקייט.

pins and nee'dles (פינז ענד ניעדלז) דאס שטעכעניש וואס מען פיהלט אין אן אבגעזעסענעם אדער אבגעלעגענעם גליעד.

pint *n.* (פאינט) א פאינט [אן אמעריקא־נער מאס פון א האלבער קווארט].

pinta'do *n. and a.* (פינ-טא'-דאו) די פערל־הוהן [אזא מין פויגעל]; דער וועסט־אינדיאנישער מאקארעל [אזא פיש]; געפארבט אין פלעקען אדער פינ־טעלעך.

pin'tail *n. and a.* (פינ'-טייל) די שפיץ־ענטעל [אזא ענטעל מיט א שפיציגען עק]; די שפיץ־וואלד־הוהן [אזא וואלד־הוהן מיט א שפיציגען עק. ז. *grouse*]; וואס האט א שפיציגען עק.

pin'tail duck (פינ'-טייל דאק) די שפיץ־ענטעל [אזא ענטעל מיט א שפיצי־גען עק].

Pintail Duck

pin'-tailed *a.* (פינ'-טיילד) וואס האט א שפיציגען עק.

pin'tle *n.* (פינטל) א שטיפט אויף וועל־כען עטוואס דרעהט זיך [ווי דער שטיפט פון א זאוויעסע, דער שווארצען פון פא־דערשטען אקס פון א וואגען, דער האקען אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שיף־רודער א. ד. ג.].

pint'-pot *n.* (פאינט'-פאט) א ביער־כלי וואס ענטהאלט א פאינט [אן אמעריקא־נער מאס פון א האלבער קווארט].

pin'wheel *n.* (פינ'-הוויעל) א פייער־ווערק וואס בילדעט א זיך־דרעהענדען פייער־ראד ווען מען צינדט עס אן; א ראד מיט ארייגעזעצטע שטיפטען אין זיין פלעכע אנשטאט צייהנער אין זיין ראנד; אין גארבערייי — אזא רונדער קאסטען וואס ענטהאלט ווארים וואסער, אין וועלכען די פעלען ווערען צונויפגע־ראלט אויף פלעקער.

pin'worm *n.* (פינ'-הווארם) אזא קליינער דינער פאראזיטישער ווארים, וועלכער געפינט זיך מייסטענס ביי קינ־דער אין הינטער־לייב.

pi'ny *a.* (פאי'-ני) בעוואקסען אדער בע־דעקט מיט סאסנעס [קיעפער־ביימער אדער פיכטען]; סאסנאווע.

pioneer' *n. and v.* (פאי-א-ניער') א פיאנער, איינער וואס איז דער ערשטער, וואס געהט פארויס אדער לעגט אויס א וועג פאר אנדערע; א סאלדאט וואס געהט פארויס און רייניגט אב א וועג פאר דער ארמעע; זיין א פיאנער.

pioneer'ing *a.* (פאי-א-ניער'-אינג) וואס איז שייך צו פיאנערען־ארבייט. ז. *pioneer*.

pi'ot *n.* (פאי'-אט) ז. *piet*.

pi'ous *a.* (פאי'-אס) פרום; גאטס־פארכטיג; רעליגיעז; הייליג; גוט און פרום.

pi'ously *adv.* (פאי'-אס-לי) אויף א פרומען, גאטספארכטיגען אופן; גוט און פרום.

pi'ous-mind'ed *a.* (פאי'-אס-מאינ'-דעד) פרום, גאטספארכטיג; גוט און פרום.

pip *n. and v.* (פיפ) א פיפעץ [אן אנ־וואוקס אויף'ן צונג ביי עופות]; אן אויג [אין קארטען־שפיעל]; א פרוכט־ביינדעל אדער קערנדעל; דער קערנער־טייל אין קינסטליכע בלומען; פיפסטשען [ווי א פויגעלע]; זיך ארויספיקען [פון אן איי]; פערבאלאטירען, דורכוואורפען ביי וואהלען.

Pi'pa *n.* (פאי'-פא) א מין פרעש אהן צונגען, ביי וועלכע די יונגע פרעש ווע־רען אויסגעבריהט און ווערען נאך דער אויסבריהונג א שטיק צייט געהאלטען אונ־טער דער רוקען־הויט פון דער "זי". ז. *Aglossa*.

pi'page *n.* (פּאַי'-פּעדזש) פּאַנאַנדער־טיילינג, דורכפיהרונג אדער טראַנספּאָר־טירונג דורך רעהרען [ווי וואַסער, גאַז א. ז. וו.].

pi'pal *n.* (פּיע'-פּעל) דער היילינגער פייגענבוים אין אינדיען. ז. ***pipul-tree***

pipe *n.* and *v.* (פּאַיפּ) א פּייפעל; א רעהר; א ליולקע, א פּיפּקע; א מאָס טאַ־באַק וויפיעל עס קען אריין אין א ליולקע; די קעהל, די לופט־רעהר, דער שטים־אָרגאַן; די שטימע; דאָס פּייפען פון א פויגעל; דאָס פּייפעל, מיט וועלכען מען גיט בעפעהלע צו מאַטראָזען; דאָס פּייפען מיט דיעזען פּייפעל; א רונ־דע וואַקס־צעלע אין א ביענשטאָק פאַר דער ביענען־קעניגין; א וויין־מאָס פון 110 ביז 140 גאַלאַנס; פּייפען, טשירפּען, זינגען [וועגען פויגעל]; וויינען; שפּיע־לען אויף א פּייפעל, פליים און אַנדערע עהנליכע אינסטרומענטען; זשומען [ווי ביענען]; געבען בעפעהלע צו מאַטראָזען דורך פּייפען; מאַכען רעהרען; דורכפיה־רען דורך רעהרען; אַבקאַנטען מיט א געדרעהטען שנירעל; אַנווענדען א וואַ־סער־שטראָם [אין שאַכטען]; נאַכקוקען, נאַכשפּירען, זאַמלען ידיעות [אלס פאָר־בערייטונג צו א גנבה — אין דער גנבים־שפּראַך].

pipe-ben'der *n.* (פּאַיפּ'-בענ'-דער) א מאַשין אדער פאָררעכטונג צו בויגען רעה־רען.

pipe'-case *n.* (פּאַיפּ'-קייס) א שיידעל פאַר א ליולקע.

pipe'-clay *n.* and *v.* (פּאַיפּ'-קליי) ליולקע־ליים [אזא ווייסער ליים וואָס ווערט געברויכט פאַר ליולקעס און אויך צו ווייסען לעדערנע זאַכען]; ווייסען מיט ליולקע־ליים; אויסמעקען, אַבווישען; אויסגלייכען, גוט מאַכען [א רעכנונג, א חוב א. ז. וו.].

pipe'-clay'ey *a.* (פּאַיפּ'-קליי'-אי) ז. ***pipe-clayish***

pipe'-clay'ish *a.* (פּאַיפּ'-קליי'-איש) וואָס געברויכט ליולקע־ליים צום ווייסען לעדערנע זאַכען [הויפּטזעכליך וועגען סאָלדאַטען]; מיליטעריש; פאָרמעל, שטייף.

pipe'-coup'ling *n.* (פּאַיפּ'-קאַפּ'-לינג) א רעהרען־פערבינדונג [וואָס פערבינדעט צוויי רעהרען אדער פעראייניגט א רעהר מיט אן אנדער זאַך].

Pipe-coupling

pipe'-cut'ter *n.* (פּאַיפּ'-קאַט'-ער) אן אינסטרומענט צו שניידען אייזערנע רעה־רען; אן אינסטרומענט ארומצושניידען אדער גלייך מאַכען די ענדען פון רעהרען.

piped *a.* (פּאַיפּט) רעהר־אַרטיג.

pipe'-dance *n.* (פּאַיפּ'-דענס) א ליולקע־טאַנץ [א טאַנץ צווישען אויסגעלעגטע ליולקעס אויף דער ערד].

pipe'-die *n.* (פּאַיפּ'-דאַי) א געצייג צום אויסשניידען גווינטען אין א רעהר.

piped key (פּאַיפּט קיע) א שליסעל מיט אן אויסהוילונג.

pipe down (פּאַיפּ דאַון) פּאַנאַנדערלאָ־זען מאַטראָזען פון מושטיר אדער פון די פּאָסטענס [דורך סיגנאַלען פון א פּיי־פעל].

pipe'-fish *n.* (פּאַיפּ'-פיש) די ים־נאָדעל [אזא לאַנג, דין ים־פישעל].

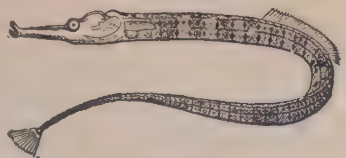

Pipe-fish

pipe in an i'vy-leaf (פּאַיפּ אין ען אַי'-ווי-ליעף) זיך טרייסטען ווי ווייט עס לאָזט זיך.

pipe'-key *n.* (פּאַיפּ'-קיע) ז. ***piped key***

pipe'-lay'er *n.* (פּאַיפּ'-ליי'-ער) אן אַרבייטער וואָס לעגט אויס רעהרען; א פּאָליטישער אינטריגאַנט; איינער וואָס פּלאַנעוועט, איינער וואָס מאַכט אינטרי־געס.

pipe'-lay'ing *n.* (פּאַיפּ'-ליי'-אינג) דאָס אויסלעגען רעהרען; פּלאַנעווען, אויסאַר־בייטען פּלענער [הויפּטזעכליך פּאָליטי־שע]; אינטריגירען.

pipe'-lee *n.* (פּאַיפּ'-ליע) האַלב־אויסגע־רויכערטער טאַבאַק אין א ליולקע.

pipe'-line *n.* (פּאַיפּ'-לאַין) א סיסטעם פון אייזערנע רעהרען פאַר דער טראַנס־פּאָרטירונג פון פּעטראָלעאום.

pipe'mouth *n.* (פּאַיפּ'-מאַוטה) די ים־ליולקע [אזא פיש מיט א רעהר־עהנלי־כען מויל].

pipe of peace (פּאַיפּ אָוו פּיעס) די פריעדענס־ליולקע [וועלכע ווערט ביי די אינדיאַנער געראויכערט אלס צייכען פון שלום].

pipe one's eye (פּאַיפּ וואָנז אַי) וויינען.

pipe'-pro'ver *n.* (פּאַיפּ'-פּרוה'-ווער) אן אַפּאַראַט צו פּראָבירען די שטאַרקייט פון רעהרען [דורך וואַסער־דרוק].

pi'per *n.* (פּאַי'-פּער) א פּייפער, א פּיי־פעל־שפּיעלער, א פליים־שפּיעלער; דער שטראַנדלויפער [אזא פויגעל. ז. ***sandpiper***]; א יונגעס, נור־וואָס אויס־געבריהטעס טייבעלע; א מין העכט־עהנ־ליכער ניי־זעעלאַנדישער פיש מיט א שווערד־עהנליכען מויל [ז. ***garfish***]; א יונגער ביענען־שוואַרם [מחנה].

Pi'per *n.* (פּאַי'-פּער) דער מין פּעפער־פלאַנצען.

pipera'ceous *a.* (פּיפּ-ע-ריי'-שיאַס) וואָס איז שייך צו די פּעפער־פלאַנצען.

pipe'-rack *n.* (פּאַיפּ'-רעק) דער טייל פון אן אָרגעל, וואו עס געפינען זיך די ווינד־פּייפלעך; א פאָררעכטונג אויפצו־הענגען ליולקעס.

piper'ic *a.* (פּאַי-פּער'-איק) געמאַכט פון פּעפער־פלאַנצען.

pip'eridge *n.* (פּיפּ'-ע-רידזש) דער טופּעלאָ־בוים. ז. ***pepperidge***

piperi'tious *a.* (פּיפּ-ע-ריש'-אַס) פּע־פּערדיג, שאַרף, בייסענד.

piperiv'orous *a.* (פּיפּ-ע-ריוו'-א-ראַס) וואָס עסט פּעפער, וואָס ערנעהרט זיך מיט פּעפער [וועגען פויגלען].

pipe'-roll *n.* (פּאַיפּ'-ראָול) דער רע־גיסטער פון דער ענגלישער שאַצקאַמער.

pipes *n.* (פּאַיפּס) דער דודעלזאַק אדער די זאַק־פּייף [ז. ***bagpipe***]; פּייפלעך; רעהרען.

pipe'-stick *n.* (פּאַיפּ'-סטיק) א ליולקע־ציבוק.

pipe'-stone *n.* (פּאַיפּ'-סטאָון) דער פּי־ליקאַליטה [אזא רויטער שטיין]. ז. ***catlinite***

pipe'-tongs *n.* (פּאַיפּ'-טאָהנגז) אזא צוואַנג צום אַבשרויפען און צוזאַמענשרוי־פען רעהרען.

pipe'-tree *n.* (פּאַיפּ'-טריע) דער מאַי־בוים אדער בעז־בוים.

pipette' *n.* and *v.* (פּי-פּעט') אזא רעה־רעל צום אריבערפיהרען פליסיגקייטען און גאַזען פון איין כלי אין דער צווייטער; זיך בענוצען מיט אזא רעהרעל.

pipe'-twis'ter *n.* (פּאַיפּ'-טהוויס'-טער) ז. ***pipe-wrench***

pipe up (פּאַיפּ אַפּ) אַנהויבען פּייפען, זינגען אדער שפּיעלען.

pipe'-vein *n.* (פּאַיפּ'-וויין) אן ערץ־אָדער וואָס געפינט זיך אין א רעהר־עהנ־ליכער אויסהוילונג אין דער ערד.

pipe'-wine *n.* (פּאַיפּ'-וואַין) וויין פון פּאַס.

pipe with an i'vy-leaf (פּאַיפּ הוויטה ען אַי'-ווי-ליעף) ז. ***pipe in an ivy-leaf***

pipe'wort *n.* (פּאַיפּ'-הוואָרט) אזא מין וואַסער־גראָזען, ביי וועלכע די בלעטלעך און בלומען וואַקסען אין קנוילען.

pipe'-wrench *n.* (פּאַיפּ'-רענטש) אזא צוואַנג־פערמיגער אינסטרומענט צונויפצו־שרויפען רעהרען.

pi'ping *n.* and *a.* (פּאַי'-פּינג) דאָס פּיי־פען; דאָס שפּיעלען אויף א פּייפעל, פליים אדער עהנליכען אינסטרומענט; דאָס זשומען [פון א מחנה ביענען]; דאָס וויינען, א געוויין; א סיסטעם פון רעהרען; אן אַבקאַנטונג מיט א געדרעה־טען שנירעל [ווי ביי קליידער]; א מין שטריק־עהנליכע צוקער־גלאַזור אויף גע־בעקס; אין גאָלד־שמידעריי — אן אונ־טערלאַגע פון א ביליגערען מעטאַל אונ־טער א טייערערען; דאָס קרייזען די האָר אויף שטעקעלעך; פּייפענד; שפּיעלענד אויף א פּייפעל, פליים א. ז. וו.; זידענד; זשומענד [וועגען א מחנה ביענען].

pi'ping hot (פּאַי'-פּינג האַט) קאָכעדיג־הייס, זודיג־הייס.

pipistrel' *n.* (פּיפּ-איס-טרעל') די גע־וועהנליכע אייראָפּעאישע פלעדער־מויז.

pipistrelle' *n.* (פּיפּ-איס-טרעל') ז. ***pipistrel***

pip'it *n.* (פּיפּ'-איט) די פּיפּלערכע [אזא קליין זינג־פויגעלע עהנליך צו א לערכע]. ז. ***lark***

Pipit

pip'it-lark *n.* (פּיפּ'-איט-לאַרק) ז. ***pipit***

pip'kin *n.* (פּיפּ'-קין) א טעפּעל; אזא הילצערנע כלי.

pip'pin *n.* (פּיפּ'-אין) א ראַנעט אדער פּיפּינג־עפּעל [אזא עפּעל].

pip'pin-face *n.* (פּיפּ'-אין-פייס) א קיילעכדיג גלאַט פּנים [ווי א ראַנעט־עפּעל].

pip'pin-hear'ted *a.* (פיפ'-אינ-האר'-טעד) שרעקעדיג.

pip'ul *n.* (פיפ'-אל) ז. *pipul-tree*.

pip'ul-tree *n.* (פיפ'-אל-טריע) דער הייליגער אינדישער פייגענבוים.

pi'py *a.* (פאי'-פי) רעהרען-ארטיג, ראהר-ארטיג.

pi'quancy *n.* (פי'-קענ-סי) פיקאנטקייט; דאס זיין רייצענד; שארפקייט, בייסעדיגקייט, שטעכעדיגקייט, פעפערדיגקייט.

pi'quant *a.* (פי'-קענט) פיקאנט; רייצענד; שטעכעדיג, שארף, בייסענד, פעפערדיג.

pi'quantly *adv.* (פי'-קענט-לי) אויף א פיקאנטען אדער רייצענדען אופן; מיט שארפקייט, מיט פעפערדיגקייט; בייסענד, שארף.

pique *v.* and *n.* (פיעק) שטעכען, ערגערען, בעליידיגען, אויפרעגען; זיך האלטען גרויס, זיך גרויסען; אין פיקעט [קארטען-שפיעל]—געווינען דרייסיג אויגען איידער דער צווייטער צד געווינט עפעס; אזא געווינס אין פיקעט; א מין פליגעלע אדער פלוי וואס עסט זיך איין אין לייב.

piqué' *n.* (פי-קיי') פיקיי [אזא באוועל-שטאף]; דאס אויסשטעפען אזוי, אז די מאטעריע צווישען די נעט זאל זיין עטוואס אויפגעבלאזען; אן עהנליכער מוסטער אין געוועבטע שטאפען; ארנאמענטען פון אריינגעדריקטע פונקטען.

pique of hon'or (פיעק אוו אנ'-אר) עהרענגעפיהל, אן עהרען-פראגע.

piquet' *n.* (פי-קעט') פיקעט [א מין קארטען-שפיעל]; א געטראנק געמאכט פון שוין אויסגעדריקטע וויינטרויבען; בילינגער, זויערער וויין.

piqué'-work *n.* (פי-קיי'-הוואירק) ארנאמענטען געמאכט פון אריינגעדריקטע פונקטען.

pi'racy *n.* (פאי'-רע-סי) ים-רויבעריי; ליטעראריישע גנבה, פלאגיאט; אונערלויבטער נאכדרוק פון ליטעראַרישע ווערק.

piram'eter *n.* (פאי-רעמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט אדער אפאראט צו מעסטען די רייבונג אדער דעם ווידערשטאנד וואס א וועג איבט אוים אויף רעדער פון א וואגען.

pi'rate *n.* and *v.* (פאי'-רעט) א פיראט, א ים-רויבער; א פיראטען-שיף; א ליטעראַרישער גנב, א פלאגיאטאר; איינער וואס דריקט איבער אימעצענס ווערק אהן דעם פערפאסער'ס ערלויבנים; דער קארסאר [אזא פיש. ז. *pirate-perch*]; זיך בעשעפטיגען מיט ים-רויב, זיין א פיראט; בעגעהן א ליטעראַרישע גנבה; איבערדרוקען ליטעראַרישע ווערק אהן דעם פערפאסער'ס ערלויבנים.

pi'rate-perch *n.* (פאי'-רעט-פוירטש) דער קארסאר [אזא מין אמעריקאנישער בארש אדער אקון].

pirat'ic *a.* (פאי-רעט'-איק) ז. *piratical*.

pirat'ical *a.* (פאי-רעט'-אי-קעל) ים-רויבעריש, ווי א פיראט; וואס איז שייך צו א ליטעראַרישער גנבה, וואס דריקט איבער פרעמדע ווערק אהן דעם פערפאסער'ס ערלויבנים.

pirat'ically *adv.* (פאי-רעט'-אי-קעל-אי) ים-רויבעריש, דורך ים-רויבעריי; ווי א פיראט; ווי א ליטעראַרישער גנב, איבערדרוקענדיג פרעמדע ווערק אהן דעם פערפאסער'ס ערלויבנים.

pir'iform *a.* (פיר'-אי-פארם) באר-עהנליך, אין דער פארם פון א בארנע.

pirn *n.* (פוירן) עטוואס וואס וויקעלט אויף אדער וויקעלט אב; א פארריכטונג ביי א װענטקע אבצואוויקלען דאס שטריקעל; א שפולע; די לענג פאדים וואס ווערט אויף איין מאל אנגעוויקעלט אויף א שפולע אדער אין א וועבער-שיפעל.

pirogue' *n.* (פי-ראוג') א פיראג, א שיפעל געמאכט פון אן אויסגעהוילטען בוים-שטאם; אזא שמאלע פראם-שיף אדער פעררי.

pirouette' *n.* and *v.* (פיר-או-עט') א פירועט, דאס דרעהען זיך שנעל אויף די שפיץ פינגער פון איין פוס [אין טאנצען]; א שנעלע אומדרעהונג פון א פערד; מאכען א פירועט.

pis'-aller' *n.* (פי'-זע-ליי') דער ערגסטער פאל; דער לעצטער מיטעל.

pis'asphalt *n.* (פיס'-עס-פעלט) ז. *pissasphalt*.

pis'cary *n.* (פיס'-קע-רי) דאס רעכט צו כאפען פיש אין פרעמדע וואסערען.

piscatol'ogy *n.* (פיס-קע-טאל'-א-דזשי) איכטיאלאגיע, די לעהרע וועגען פיש.

pisca'tor *n.* (פיס-קיי'-טאר) א פישער; איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע.

piscato'rial *a.* (פיס-קיי-טאו'-רי-על) ז. *piscatory*.

pis'catory *a.* (פיס'-קיי-טא-רי) וואס איז שייך צו פישער אדער פיש-פאנג.

Pis'ces *n.* (פיס'-איז) מזל דגים; אין זאאלאגיע — דער מין פיש.

piscicul'tural *a.* (פיס-אי-קאל'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו פיש-צוכט אדער צום אויסבריהען און האדעווען פיש אויף א קינסטליכען אופן.

pis'ciculture *n.* (פיס'-אי-קאל-טשור) פיש-צוכט, דאס אויסבריהען און האדעווען פיש אויף א קינסטליכען אופן.

piscicul'turist *n.* (פיס-אי-קאל'-טשור-איסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט פיש-צוכט, מיט אויסבריהען און האדעווען פיש אויף א קינסטליכען אופן.

pis'cifauna *n.* (פיס'-אי-פאה-נא) די פיש [קאלעקטיוו] פון א געוויסען לאנד אדער פון א געוויסער געגענד.

pis'ciform *a.* (פיס'-אי-פארם) פיש-פערמיג, עהנליך צו פיש.

pisci'na *n.* (פי-סאי'-נא) א האנדפאס, א וואש-בעקען; א שיסעל אדער באסיין ביי א פאנטאן; א קליינע ציסטערנע אדער רעזערוואואר; א פיש-בעהאלטער, א באסיין צו האלטען פיש און וואסער-פלאנצען.

Piscina

pis'cinal *a.* (פיס'-אי-נעל) וואס איז שייך צו א האנדפאס, באסיין אדער פיש-בעהאלטער. ז. *piscina*.

pis'cine *a.* (פיס'-אין) וואס איז שייך צו פיש.

pisciv'orous *a.* (פי-סיוו'-א-ראס) פיש-עסענד, וואס שפייזט זיך מיט פיש.

pish *int.* and *v.* (פיש) פוי! באה! אונזין! [אן אויסרוף פון פעראכטונג]; אויסשרייען "פוי".

pish'-pash *n.* (פיש'-פעש) א געריכט פון רייז און קליינע שטיקלעך פלייש.

pi'siform *a.* and *n.* (פאי'-סי-פארם) עהנליך צו ארבעס; א סעזאם-ביינדעל אין א געלענק, עהנליך צו אן ארבעס. ז. *sesamoid bone*.

pisifor'me *n.* (פאי-סי-פאר'-מי) א סעזאם-ביינדעל אין א געלענק. ז. *sesamoid bone*.

pis'mire *n.* (פיס'-מאיר) א מוראשקע.

pi'solite *n.* (פאי'-סא-לאיט) דער ארבעס-שטיין [אזא שטיין, ביי וועלכען די קערנער זיינען אזוי גרוים ווי ארבעס].

pisolit'ic *a.* (פאי-סא-ליט'-איק) עהנליך אין געבוי צום ארבעס-שטיין. ז. *pisolite*.

piss *n.* and *v.* (פיס) פישען, משתין זיין; השתנה, אורין.

piss'-a-bed *n.* (פיס'-ע-בעד) די פוטער-בלום. ז. *dandelion*.

pis'sasphalt *n.* (פיס'-עס-פעלט) בערנ-טער [א מין אספאלט אדער ערד-פעך].

pissasphal'tum *n.* (פיס-עס-פעל'-טאם) ז. *pissasphalt*.

piss'-burnt *a.* (פיס'-בוירנט) ברוין-געפלעקט [ווי פון השתנה].

pist *n.* and *int.* (פיסט) די שפורען פון א רייטער, די שפור פון די קאפיטעם פון א פערד; שא! סט! שטיל!

pista'chio *n.* (פיס-טיי'-שיאו) די פיסטאציע אדער פיסטאשקע-בוים [א מין אראמאטישער קוסט אדער בוימעל מיט דריי-טיילינע בלעטער און קליינע בליהונגען, אויף וועלכען עס וואקסען פיסטאציען-נים]; א פיסטאציען-נוס, א פיסטאשקע, א פימפער-נוס.

Pistachio

pista'chio-green *n.* (פיס-טיי'-שיאו-גריען) פיסטאציען-גרין [א העלע גרינע פארב].

pista'chio-nut *n.* (פיס-טיי'-שיאו-נאט) א פיסטאציען-נוס, א פימפער-נוס, א פיסטאשקע [דער נוס וואס וואקסט אויף א פיסטאציען-בוימעל. די יאדרע פון דיעזען נוס האט א גרינליכען קאליר און דעם געשמאק פון א מאנדעל. ווערט פיעל גענגעסען אין טערקיי, גריכענלאנד און אין קליין-אזיען].

pista'chio-tree *n.* (פיס-טיי'-שיאו-טריע) דער פיסטאציען-בוים. ז. *pistachio*.

pista'cio *n.* (פיס-טיי'-שיאו) ז. *pistachio*.

pis'tacite *n.* (פיס'-טע-סאיט) ז. *epidote*.

pistareen' *n.* (פיס-טע-ריען') דער פיסטאריין [אן אלטע שפאנישע מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 20 סענט].

pis'tazite *n.* (פיס'-טע-זאיט) ז. *epidote*.

piste *n.* (פיסט) די שפורען פון א פערד'ס קאפיטעס.

pis'til *n.* (פיס'-טיל) דער פיסטיל, דער טייל פון א בלום, וועלכער בילדעט אוים דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן ביי א פלאנצע [דער פיסטיל בעשטעהט געוועהנליך פון עטליכע צוזאמענגעוואקסענע בלעטלעך — דער פרוכט־בייטעל — מיט א רעהרעל, וואס ענדיגט זיך מיט א ברייטליכער עפנונג].

Pistil

pistilla'ceous *a.* (פיס-טי-ליי'-שיאס) אין באטאניק — וואס איז שייך צום פיסטיל. ז. *pistil*.

pis'tillary *a.* (פיס'-טי-לע רי) ז. *pistillaceous*.

pis'tillate *a.* (פיס'-טי-לייט) אין באטאניק — וואס האט א פיסטיל אדער דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן [ביי א פלאנצע].

pistillif'erous *a.* (פיס-טי-ליפ'-ע-ראס) ז. *pistillate*.

pis'tilline *a.* (פיס'-טי-לין) אין באטאניק — וואס איז שייך צום פיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס־ארגאן פון א פלאנצע].

pis'tol *n.* and *v.* (פיס'-טאל) א פיסטאלעט, א רעוואלווער; שיסען מיט א רעוואלווער.

pistolade' *v.* (פיס-טא-לייד') א שאס פון א רעוואלווער אדער פיסטאלעט.

pistole' *n.* (פיס-טאול') א פיסטאלע [א שפאנישע גאלדענע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 4 אמעריקאנישע דאלאר].

pistoleer' *n.* (פיס-טא-ליער') איינער וואס שיסט פון א פיסטאלעט; א סאלדאט בעוואפענט מיט א פיסטאלעט.

pis'tolet *n.* (פיס'-טא-לעט) א קליינער פיסטאלעט.

pis'tol-shaped *a.* (פיס'-טאל-שייפט) וואס האט די פארם פון א פיסטאלעט אדער רעוואלווער.

pis'tol-shot *n.* (פיס'-טאל-שאט) דער שאס פון א רעוואלווער; דער מרחק וויפיעל עס קען דורכלויפען די קויל פון א רעוואלווער; איינער וואס שיסט מיט א רעוואלווער.

pis'ton *n.* (פיס'-טאן) דער קאלבען [דאס צילינדער־פערמיגע שטיק וואס בעוועגט זיך אין צילינדער פון א דאמפף־מאשין אדער פון א פומפ]; אין מוזיקאלישע בלאז־אינסטרומענטען — א ווענטיל אדער קלאפע וואס ווערט ארייגעשטעלט אין אינסטרומענט, כדי צו ענדערען די הויכקייט אדער שטארקייט פון טאן.

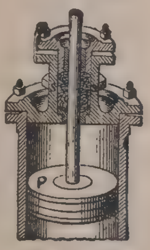

P. Piston

pis'ton-head *n.* (פיס'-טאן-העד) דער קאלבען־קאפ, דער קאלבען. ז. *piston*.

pis'ton-pack'ing *n.* (פיס'-טאן-פעק'-אינג) דאס מאטעריאל [ווי רינגען פון קופער אדער פון ווייכע אייזען], מיט וועלכע מען לעגט ארום דעם קאלבען אום ער זאל זיין פעסט צוגעפאסט צו די ווענטלעך פון צילינדער.

pis'ton-pump *n.* (פיס'-טאן-פאמפ) א פומפ וואס בעשטעהט פון א רעהר, אין וועלכער עס בעוועגט זיך א קאלבען.

pis'ton-rod *n.* (פיס'-טאן-ראד) דער קאלבען־שטאנג [דער שטאנג וואס איז בעפעסטיגט צום קאלבען]. ז. *piston*.

pit *n.* and *v.* (פיט) א גרוב, א הויהל; א טיעפעניש, א פערטיעפונג; דער קבר; די שאול תחתיה, דער גיהנום; דער קאמפף־פלאץ אין העהנער־געפעכט; דער הינטערשטער טייל פון פארטער [אין אן ענגלישען טעאטער]; א פערטיעפונג אין קערפער; שטופלען אדער גריבעלעך אויף'ן פנים [פון פאקען־קראנקהייט]; דאס ביינדעל פון א פרוכט [ווי פון א קארש, פלוים א. ד. ג.]; ארייגלעגען אדער ארייגווארפען אין א גרוב; ווערען געשטופעלט; מאכען געשטופעלט; שטופלען דאס פנים [ווי פון פאקען]; איינריכטען דעם קאמפף אדער קאמפף־פלאץ [ווי אין א העהנער־קאמפף].

pi'ta *n.* (פי'-טא) דער אמעריקאנער אלאען־בוים; א מין פלאקס אדער פעדים פון די בלעטער פון דיעזען בוים [ווערט געברויכט צו מאכען שטריק, קאנאטען א. ד. ג.].

pit against' (פיט ע-גענסט') זיך איצעצען אנטקעגען שטעלען [אין א קאמפף].

The oriental nations will not dare to pit themselves against Europe.

pit and gal'lows (פיט ענד געל'-אוז) אין מיטעלאלטער — די פריווילעגיע וואס א קעניג פלעגט געבען צו א באראן צו בעשטראפען א גנב מיט'ן טויט [א מאנספערזאן — הענגען אויף דער תליה און א פרויענצימער — דערטרינקען אין א גרוב מיט וואסער].

pit'apat *n.*, *a.*, *v.* and *adv.* (פיט'-ע-פעט) דאס פלאטערען, דאס שנעלע קלאפען פון עפעס; א הארץ־קלאפעניש; ציטערענד, שנעל קלאפענד; פלאטערען, שנעל קלאפען; פלאטערענדיג, ציטערענדיג.

She was very excited; her heart was going pitapat.

pit'-box *n.* (פיט'-באקס) די פארטער־לאזשע, איינע פון די אונטערשטע לאזשען [אין א טעאטער].

pitch *v.* and *n.* (פיטש) ווארפען, שלייַדערען; איינעם עפעס צוואווארפען; ארייגשלאגען אדער ארייגשטעקען עפעס אין דער ערד [ווי ביים ארייגשלאגען א פלעקעל צו בעפעסטיגען עפעס]; שטעלען אין ארדנונג, איינריכטען; איינשטעלען דעם טאנארט פון א מוזיק־שטיק; אנגעבען דעם טאן [אין מוזיק]; אין בייסבאל־שפיעל — ווארפען דעם באל צום אבקלאפער; ארונטפאלען אין דער נידער; געהן אדער פליהען אין דער ריכטונג ארונטער; אבשטעלען זיך אויף עפעס, אויסקלייבען; שוואנקען, זיך וויעגען, הויבען זיך ארויף און אראב [ווי א שיף אין ים]; אבזעצען זיך; לאגערען; בעשמירען אדער בעגיסען מיט פעך; פעכען; דער פלוג, דער העכסטער אדער טיעפסטער פונקט, צו וועלכען א זאך דערגעהט ביים פליהען אין דער הויך אדער ביים ארונטערלאזען זיך אונטען; דער עקסטרעמער פונקט; דער פונקט, וואו א געווארפענע זאך הויבט זיך אן אראבצובויגען בארג־אראב; אין א געביידע — די משופע'דיגקייט פון דאך; אין מעכאניק — די שטייגונג פון א שרויפען־גאנג [דאס שטיק וואס א שרויף דרעהט זיך ארייין אדער דרעהט זיך ארויס דורך איין אומדרעהונג]; די שטרעקע צווישען די צענטערען פון די צייהנער אין א צאהן־ראד; אין מוזיק — די טאן־שטופע [די הויכקייט אדער טיעפקייט פון א טאן]; דער טאנארט; אין בייסבאל־שפיעל — דער ווארף פון באל; די הויכקייט ביז וועלכער א פאלק־פויגעל אדער סאקאל הויבט זיך אויף און. פון וועלכער ער פאלט ארונטער אויף זיין רויב; פעך, סמאלע.

pitch a camp (פיטש ע קעמפ) אויפשטעלען א לאגער.

pitch and hus'tle (פיטש ענד האסל) אזא שפיעל, ביי וועלכען מען פיקט מטבעות.

pitch and pay (פיטש ענד פיי) צאהלען גלייך אויף'ן ארט; צאהלען במזומנים.

pitch'-and-toss' *n.* (פיטש'-ענד-טאס') א מין שפיעל, וואו די שפיעלער ווארפען מטבעות צו א געוויסען אנגעצייכענטען פונקט.

pitch a tent (פיטש ע טענט) אויפשטעלען א געצעלט [ווי אין לאגער].

pitch'-black *a.* (פיטש'-בלעק) פעך־שווארץ, שווארץ ווי פעך.

pitch'-blende *n.* (פיטש'-בלענד) פעך־בלענדע אדער אוראניום־פעך־ערץ [א מין מעטאל וואס געפינט זיך אין פעכיג־שווארצע ערד־מאסען].

pitch'-board *n.* (פיטש'-באורד) א פאר־ריכטונג צו בעשטימען די אויסבויגונג פון טרעפ.

pitch'-boat *n.* (פיטש'-באוט) א שיפעל, אויף וועלכען מען שמעלצט פעך אויסצופעכען א גרויסע שיף.

pitch but'tons (פיטש באטנז) שפיעלען אין גריבלעך מיט קנעפלעך.

pitch'-chain *n.* (פיטש'-טשיין) א ראד־קייט, א קייט פון מעטאלענע פלאטען צו בעוועגען א ראד.

pitch'-coal *n.* (פיטש'-קאול) דער גאגאט אדער שווארצער בורשטין [א הארטער גלאנציגער שטיין־קויהל, פון וועלכען מען מאכט בראסלעטען, אויעררינגלעך, בראשען א. ד. ג.].

pitch'-dark *a.* (פיטש'-דארק) שטאק־פינסטער.

pitched *a.* (פיטשט) אלץ צוגעגרייט פון פריהער, פלאנמעסיג, לויט'ן רעגעל; משופע'דיג; גענייגט בארג־אראב.

pitched bat'tle (פיטשט בעטל) א שלאכט, וואו די סאלדאטען פון די פיינדליכע ארמעען שטויסען זיך צונויף אין א האנד־געפעכט.

The enemy was routed in a pitched battle.

pitched roof (פיטשט רוהף) א משופע'דיגער דאך.

pitched work (פיטשט הוואירק) א וואנד פון ניט געטעסעטע שטיינער וואס ווערען געלעגט ניט אין א געוויסער ארדנונג, נאר אזוי אז זיי זאלען זיך בלויז צונויפפאסען.

pitch'er *n.* (פיטש'-ער) א קרוג; אין באל־שפיעל — דער באל־ווארפער; איינער וואס ווארפט היי אויף א וואגען.

pitch'er-mold *n.* (פיטש'-ער-מאולד) א מין פורעם, פון וועלכען מען גיסט אויס זעהר דעליקאטע ליימענע כלים. ז. *pitcher-molding*.

pitch'er-mol'ding *n.* (פיטש' ער-מאול'-דינג) דאס גיסען אין א קרוג־פורעם [דאס מאכען דעליקאטע פאיאנס־כלים דערמיט, וואס מען גיסט ארייין שי־

טערע ליים אין פורעם און מען גיסט עס אויס צוריק. פון דיעזער אפעראציאן, וועלכע ווערט איבערגע'חזר'ט עטליכע מאל, בלייבט אויף די ווענטלעך פון פורעם א דינער שיכט פון ליים. דיעזער שיכט נעהמט זיך אראב און ער טריקענט זיך אויס].

pitch'er-plant *n.* (פיטש'-ער-פלענט) די קרוג=פלאנצע [א פלאנצע, ביי וועלכער די בלעטער וויקלען זיך צונויף אין דער פארם פון א קרוג]. ז. *Nepenthes*

Pitcher-plant

pitch'er's box (פיטש'-ערז באקס) אין באל=שפיעל — דאס פלאץ, וואו עס שטעהט דער באל=ווארפער.

pitch'ers have ears (פיטש'-ערז העוו איערז) ווענד האבען אויערען, אימעצער קען נאך אונטערהערען.

pitch'er-vase *n.* (פיטש'-ער-וויים) א קרוג=עהנליכע וואזע.

pitch'-far'thing *n.* (פיטש'-פאר'-טהינג) ז. *chuck-farthing*

pitch'fork *n. and v.* (פיטש'-פאהרק) א היי=גאפעל, א ווילע; א קאמערטאן; ווארפען היי מיט א היי=גאפעל אדער ווילע; אנווארפען, צוזאמענווארפען אין א קופע; א שליידער טהאן, א ווארף טהאן.

pitch in (פיטש אין) זיך אנהויבען; ענערגיש א נעהם טהאן צו עפעס.
Let us all **pitch in** and finish the job.

pitch'iness *n.* (פיטש'-אי-נעס) דאס זיין פעך=שווארץ; שווארצקייט; טיעפע דונקעלקייט.

pitch'ing *n.* (פיטש'-אינג) דאס ווארפען, דאס שליידערען; דאס אויסלעגען א ברעג מיט שטיינער, כדי דאס וואסער זאל איהם ניט אונטערשווינקען; אין ביער=ברויערייען — דאס צוגעבען ביער=הייוועז צו פרישען ניט געאיהרטען ביער.

pitch'ing-machine' *n.* (פיטש'-אינג-מע-שין') א מאשין וואס ווערט געברויכט אין ביער=ברויערייען אויסצופעכען פון אינווענינ די פעסער.

pitch'ing-pence *n.* (פיטש'-אינג-פענס) מארק=געלד, אבצאהל פאר דעם רעכט צו האנדלען אין מארק [אין ענגלאנד].

pitch'ing-piece *n.* (פיטש'-אינג-פיעס) דער טרעפען=ריעגעל [דער באלקען אויף וועלכען די טרעפ זיינען בעפעסטיגט].

pitch'ing-sta'ble *n.* (פיטש'-אינג-סטיי'בל) א מין גראניט=שטיין [ווערט געברויכט צום ברוקירען].

pitch'ing-tem'perature *n.* (פיטש'-אינג-טעמ'-פער-ע-טשור) די טעמפעראטור פון ניט=געאיהרטען ביער, ווען מען גיט צו איהם צו הייוועז.

pitch in'to (פיטש אינ'-טו) 1. אטאקירען אין א דעבאטע; 2. אנפאלען אויף אימעצען; אנברעכען די ביינער.
1. The debaters **pitched into** the argument.
2. The gangster **pitched into** the stranger.

pitch'-ket'tle *n.* (פיטש'-קעט'ל) ז. *pitch-pot*

pitch'-la'dle *n.* (פיטש'-ליידל) א פעך=לעפעל [א לעפעל צום שעפען צולאזענע פעך].

pitch on (פיטש אן) זיך אויף אימעצען ארויפווארפען.

pitch'-ore *n.* (פיטש'-אור) ז. *pitch-blende*

pitch'-pine *n.* (פיטש'-פאין) די פעך=פיכטע, די פעך=טאנע [א זעהר פעכיגער זארט סאסנע אדער עגלע].

Pitch-pine

pitch'-pipe *n.* (פיטש'-פאיפ) אין מוזיק — א קליין פייפעל, מיט וועלכען מען גיט אן דעם טאן.

pitch'-plas'ter *n.* (פיטש'-פלעס'-טער) פעך=פלאסטער.

pitch'-pol'isher *n.* (פיטש'-פאל'-איש-ער) אן אינסטרומענט צו שלייפען געבויגענע פלעכען [ווי למשל, לינזען].

pitch'-pot *n.* (פיטש'-פאט) א פעך=טאפ [א טאפ צום קאכען פעך אדער סמאלע].

pitch'stone *n.* (פיטש'-סטאון) פעך=שטיין [א מין פערהארטעוועטער שווארצער שטיין וואס איז עהנליך צו פעך].

pitch'-tree *n.* (פיטש'-טריע) ז. *kauri*

pitch up (פיטש אפ) ווארפען אין דער הויך.

pitch'-wheel *n.* (פיטש'-הוויעל) איינער פון צוויי צאהן=רעדער, וועלכע ארבייטען צוזאמען.

pitch'-work *n.* (פיטש'-הוואירק) ארבייט אין א מעטאל=גרוב אונטער דער בעדינגונג, אז די ארבייטער קריעגען א טייל פון דער פראדוקציאן אנשטאט א בעשטימטען לוין.

pitch'y *a.* (פיטש'-אי) פעך=פעכיג; שווארץ, דונקעל; איינגעשמירט אין פעך.

pit'-coal *n.* (פיט'-קאול) שטיין=קויהל.

pit'eous *a.* (פיט'-אי-אס) וואס רופט ארויס רחמנות; וואס פערדיענט מיטלייד; ערבארמליך; קלעגליך; ארעמזעליג.

pit'eously *adv.* (פיט'-אי-אס-לי) ארויסרופענדיג רחמנות; פערדיענענדיג מיטלייד; יאמערליך, ערבארמליך; קלעגליך; ארעמזעליג.

pit'eousness *n.* (פיט'-אי-אס-נעס) דאס זיין ארעמזעליג אדער קלעגליך; דאס האבען מיטלייד אדער רחמנות.

pit'fall *n.* (פיט'-פאהל) א פאל=גרוב [א פערדעקטע גרוב וואס ווערט געמאכט אז חיות זאלען אין איהר ארייננפאלען אום זיי צו פאנגען]; א בעהאלטענע געפאהר.

pith *n.* (פיטה) דאס הארץ פון פלאנצען; דער אינווענינסטער קערן פון א האר; דאס הערצעל פון א פעדער; דער רוקען=מארך; דער קערן, דער עיקר; דער תוך, דער קווינטעסענץ; קראפט; ענערגיע; מאכט; וויכטיגקייט.

pith'ily *adv.* (פיטה'-אי-לי) אויף א קרעפטיגען אופן; מיט קראפט, מיט מאכט; ענערגיש.

pith'iness *n.* (פיטה'-אי-נעס) שטארקייט, קרעפטיגקייט; מאכט, ענערגיע.

pith'less *a.* (פיטה'-לעס) קראפטלאז; שוואך.

pit'hole *n.* (פיט'-האול) א גריבעל; א גריבעל וואס בלייבט פון א פאק.

pith'os *n.* (פיטה'-אס) אזא גרויסע הויכע ליימענע וואזע אין אלט=גריכענלאנד, וועלכע פלעגט בענוצט ווערען צו האלטען תבואה, וויין א. ז. וו. און אויך צו בעגראבען אין איהר א טויטען.

pith'some *a.* (פיטה'-סאם) שטארק, קרעפטיג.

pith'-work *n.* (פיטה'-הוואירק) זאכען געמאכט פון דעם הארץ פון געוויסע ביימער.

pith'y *a.* (פיטה'-אי) 1. מארכיג; קרעפטיג, שטארק; ענערגיש; אינהאלטסרייך, קורץ און שארף; 2. וואס בעשטעהט פון דעם הארץ=שטאף פון פלאנצען.
1. As a public speaker he is noted for his many **pithy** sayings.

pit'iable *a.* (פיט'-אי-עבל) בעדויערנס=ווערטה; מיטליידסווערטה; יאמערליך, ערבארמליך.
The sight of the beggars was **pitiable**.

pit'iableness *n.* (פיט'-אי-עבל-נעס) ערבארמליכקייט, א רחמנות'דיגער אדער בעדויערנסווערטהער צושטאנד.

pit'iably *adv.* (פיט'-אי-ע-בלי) אויף א בעדויערנסווערטהען אופן; מיטליידס=ווערטה.

pit'ier *n.* (פיט'-אי-ער) איינער וואס האט מיטלייד.

pit'iful *a.* (פיט'-אי-פול) מיטליידספאל; יאמערליך, קלעגליך, ערבארמליך; ארעמזעליג; עלענד.

pit'ifully *adv.* (פיט'-אי-פול-אי) דערוועקענדיג מיטלייד אדער בעדויערען; מיט מיטלייד, מיט בעדויערען; יאמערליך, קלעגליך; ארעמזעליג; עלענד.

pit'ifulness *n.* (פיט'-אי-פול-נעס) ערבארמליכקייט; יאמערליקייט; קלעגליכקייט; א בעדויערנסווערטהער צושטאנד.

pit'iless *a.* (פיט'-אי-לעס) אהן מיטלייד, אונבארמהערציג, אהן רחמנות; וואס דערוועקט ניט קיין מיטלייד.

pit'ilessly *adv.* (פיט'-אי-לעס-לי) ניט דערוועקענדיג קיין מיטלייד; אונבארמהערציג.

pit'ilessness *n.* (פיט'-אי-לעס-נעס) אונבארמהערציגקייט; מיטליידסלאזיגקייט; דאס ניט קענען דערוועקען קיין מיטלייד.

pit'man *n.* (פיט'-מען) א גרובען=ארבייטער [אן ארבייטער וואס טהוט אן ארבייט אין א שאכטע]; אין מעכאניק — א פערבינדונגס=שטאנג צו איבערגעבען אדער צו איבערנעהמען א בעוועגונג.

pit'man-coup'ling *n.* (פיט'-מען-

קאפ'-לינג) די פערבינדונגס=פארריכטונג פון א פערבינדונגס=שטאנג מיט דעם טייל פון דער מאשין צו וועלכען ער גיט איבער אדער פון וועלכען ער נעהמט איבער די בעוועגונג.

pit'man-press *n.* (פיט'-מען-פרעס) א פרעס וואס ווערט בעטריבען דורך א פערבינדונגס=שטאנג אנשטאט דורך אן עקסצענטריק.

pit'pan *n.* (פיט'-פען) אזא גאנץ לאנגעס, שמאלעס און פלאכעס שיפעל מיט שפיציגע ענדען [אין צענטראל=אמעריקא].

pit'pat *adv. and n.* (פיט'-פעט) דאס פלאטערען, דאס שנעלע קלאפען פון עפעס, א הארץ=קלאפעניש; פלאטערענדיג, ציטערענדיג, שנעל קלאפענדיג [ווי דאס הארץ, למשל].

pit'-saw *n.* (פיט'-סאה) א שראט=זעג [אזא לאנגע זעג, וועלכע ווערט בענוצט צו זעגען קלעצער. עס זעגען מיט איהר צוויי ארבייטער, איינער שטעהט איבער'ן קלאץ און ציהט די זעג ארויף און דער אנדערער שטעהט אונטער'ן קלאץ און ציהט די זעג אראב. אפט ווערט דאס זעגען איינגעריכטעט איבער א גרוב און דער ארבייטער וואס ציהט די זעג אראב שטעהט אין גרוב].

Pit-saw

pit'-saw'er *n.* (פיט'-סאה'-ער) דער גרובען=זעגער [דער זעגער וואס שטעהט אונטער'ן קלאץ]. ז. *pit-saw*

pit'tacal *n.* (פיט'-ע-קעל) אזא בלויער שטאף וואס ווערט בענוצט אלס פארב [ווערט פראדוצירט פון דעם טער פון א געוויסען בוים].

pit'tance *n.* (פיט'-ענס) א פארציע [שפייז]; א חלק; א קליינער טייל; א קליינע נדבה [פון געלד, שפייז א. ד. ג.].

pit'tancer *n.* (פיט'-ענ-סער) דער שפייז=מייסטער אין א קלויסטער וועלכער טיילט אוים שפייז=פארציעס אדער נדבות צו ארימע אין געוויסע בעשטימטע ימים טובים.

pit'ted *a.* (פיט'-עד) געשטופעלט [ווי פון פאקען]; מיט גריבלעך.

pit'ter *n.* (פיט'-ער) איינער וואס נעהמט ארוים די ביינדלעך [קערלעך] פון פרוכטען; א מאשין ארויסצונעהמען די ביינדלעך פון פלוימען, פערסיקעס און ענליכע פרוכטען.

pit'ting *n.* (פיט'-אינג) דאס גראבען אדער מאכען א גרוב; דאס ארייננלעגען אין א גראב; א גריבעל [ווי פון פאקען]; א רייהה גריבעלעך אדער פאקען=סמנים; דאס בעדעקט ווערען מיט גריבעלעך און פערטיעפונגען [ווי למשל, דער דעק פון א שיף אדער דער אינוועניגסטער טייל פון א דאמפף=קעסעל].

pitui'ta *n.* (פיט-יו-אי'-טא) שליים, ליחה.

pit'uitary *a.* (פיט'-יו-אי-טע-רי) וואס גיט ארוים שליים אדער ליחה; שליימיג.

pit'uite *n.* (פיט'-יו-איט) ז. *pituita*

pitui'tous *a.* (פיט-יו-אי'-טאס) ז. *pituitary*

pit'-vi'per *n.* (פיט'-וואי'-פער) אזא גיפטיגע שלאנג [ווערט אזוי גערופען ווייל זי האט א גריבעל צווישען די אויגען און נאז]; א שלאנג פון דעם מין קלאפער=שלאנגען [ז. *rattlesnake*].

pit'-wood *n.* (פיט'-הוואוד) האלץ וואס ווערט בענוצט אין גרובען, שאכטען א. ד. ג.

pit'-work *n.* (פיט'-הוואירק) די פומפען=סיסטעם מיט די געהעריגע פערבינדונגס=שטאנגען אין א שאכטע אדער מינע.

pit'y *n. and v.* (פיט'-אי) 1. מיטלייד, רחמנות; 2. עטוואס וואס רופט ארויס בעדויערען, א שאד; 3. האבען מיטלייד.
2. It is a **pity** you could not meet me at the appointed time.

pit'yingly *adv.* (פיט'-אי-אינג-לי) ארויסווייזענדיג מיטלייד.

pityri'asis *n.* (פיט-אי-ראי'-ע-סיס) אזא הויט=קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט שיילט זיך אין קלייען=פערמיגע שופען.

pit'yroid *a.* (פיט'-אי-ראיד) ווי קלייען, קלייען=פערמיג.

piv'ot *n. and v.* (פיוו'-אט) א צאפען, א שטיפט, אן אקס ארום וועלכען עטוואס דרעהט זיך; דער פונקט ארום וועלכען דער גאנצער ענין דרעהט זיך; דער פונקט פון וועלכען אלעס העננט אב; אין מיליטער=מושטירונג — דער אפיציער אדער סאלדאט ארום וועלכען עס דרעהט זיך א ליניע סאלדאטען; ארויפשטעלען אויף א צאפען אדער שטיפט; זיך דרעהען ארום א צאפען אדער שטיפט.

piv'otal *a.* (פיוו'-אט-על) ארום וואס עס דרעהט זיך; פון וואס דער גאנצער ענין העננט אב.
In American politics, New York is the **pivotal** state.

piv'otally *adv.* (פיוו'-אט-על-אי) מיט דער הילף פון א צאפען אדער שטיפט.

piv'ot-gun *n.* (פיוו'-אט-גאן) א האר=מאט אויף אזא ראהם=שטענדער דורך וועלכען מען קען איהם דרעהען אין פערשיעדענע ריכטונגען.

piv'oting *n.* (פיוו'-אט-אינג) דאס ארייןשטעלען א שטיפט=צאהן [א קינסטליכער צאהן אדער צאהן=קרוינדעל מיט א שטיפט, וועלכער ווערט ארייננעשטעלט אין דעם ווארצעל פון דעם נאטירליכען צאהן].

piv'ot-man *n.* (פיוו'-אט-מען) אין מיליטער=מושטירונג — דער אפיציער אדער סאלדאט ארום וועלכען עס דרעהט זיך א גאנצע ליניע סאלדאטען.

piv'ot-tooth *n.* (פיוו'-אט-טוהטה) א שטיפט=צאהן. ז. *pivoting*

pix'y *n.* (פיק'-סי) א פעע [איינע פון די איבערנאטירליכע וועזענס אין פרויען=געשטאלטען, וועלכע — לויט דעם גלויבען פון די פאלקס=מאסען — טאנצען ביי נאכט אין די פעלדער און די וועלדער].

pix'y-led *a.* (פיק'-סי-לעד) פערפיהרט פון פעען [איבערנאטירליכע פאנטאסטישע בעשעפענישען אין פרויען=געשטאלט]; צוטומעלט, צומישט.

pix'y-stool *n.* (פיק'-סי-סטוהל) א שוועמעל.

pizzica'to *a.* (פיט-סי-קא'-טא) פיטשיקאטא [דאס פיקען מיט די פינגער איבער די סטרונעס פון שטרייך=אינסטרומענטען].

piz'zle *n.* (פיזל) דאס מענליכע געשלעכטס=גליעד ביי חיות.

pk. אן אבקירצונג פון *peck* אדער פון *park*

pkg. אן אבקירצונג פון *package*

pl. אן אבקירצונג פון *plural*

placabil'ity *n.* (פליי-קע-ביל'-אי-טי) פערגעבליכקייט, די נאטור זיך צו לאזען לייכט איבערבעטען.

pla'cable *a.* (פליי'-קעבל) וואס קען לייכט איבערגעבעטען ווערען.

pla'cableness *n.* (פליי'-קעבל-נעס) ז. *placability*

pla'cably *adv.* (פליי'-קע-בלי) פערגעבליך, פערצייהליך; לאזענדיג זיך לייכט איבערבעטען.

plac'ard *n. and v.* (פלעק'-ארד) א פלאקאט, אן אפישע; א יארליק; אויסהענגען פלאקאטען; לאזען וויסען דורך אפישען.

pla'cate *v.* (פליי'-קייט) איבערבעטען, בערוהיגען; "פערשטאפען דאס מויל".
It was all but impossible to **placate** him.

placa'tion *n.* (פלע-קיי'-שאן) איבערבעטונג; עטוואס וואס רופט ארוים מחילה אדער פערצייהונג.

place *n. and v.* (פליים) א פלאץ, אן ארט; רוים; לאגע, וואהנארט; א פריצישער הויף; א פעסטונג; א שטעלע; אן אמט; געזעלשאפטליכע שטעלונג; דאס זיין פראמינענטער, העכער אין ראנג אדער וויכטיגקייט; גרונד, אורזאכע; גיבען א פלאץ, שטעלען, לעגען, זעצען; אויסשטעלען אין ארדנונג; גיבען א שטעלע אדער בעשעפטיגונג; איינלעגען [געלד אין א געשעפט].

place'bo *n.* (פלע-סיע'-באו) א רפואה וואס מען גיט דעם חולה ניט צו היילען נאר צו בערוהיגען איהם; א תפלה פאר די טויטע [ביי די קאטויליקען].

place'-brick *n.* (פליים'-בריק) א ניט גוט דורכגעברענטער ציגעל.

place'-bro'ker *n.* (פליים'-בראו'-קער) איינער וואס האנדעלט מיט קהל'שע עמטער, איינער וואס ציהט פערזענליכע נוצען פון אויסטיילען קהל'שע עמטער.

place'-hol'der *n.* (פליים'-האול'-דער) א בעאמטער; אן אנגעשטעלטער.

place'-hun'ter *n.* (פליים'-האנ'-טער) איינער וואס יאגט זיך נאך קהל'שע שטעלען.

place'less *a.* (פליים'-לעס) אהן א שטעלע, אהן אן אמט.

place'man *n.* (פליים'-מען) א בעאמטער; א רעגירונגס=בעאמטער; אן אנגעשטעלטער.

place'monger *n.* (פליים'-מאנ-גער) ז. *place-broker*

place'-name *n.* (פליים'-ניים) א נאמען פון אן ארט, פלאץ אדער געגנעד.

placen'ta *n.* (פליי-סענ'-טא) די פלאצענטא [דער ארט, די איינהילונג, אין וועלכער דאס קינד געפינט זיך אין דער מוטער'ס בויך און וועלכע געהט ארויס נאך דער געבורט; דאס הייטעל, אין וועלכען עס געפינען זיך די קערנדלעך פון א פלאנצע].

placen'tal *a. and n.* (פלע-סענ'-טעל) וואס איז שייך צו דער פלאצענטא אדער צום ארט; וואס קומט פון דער פלאצענטא אדער פארמירט די פלאצענטא; וואס האט א פלאצענטא; א בעשעפעניש מיט א פלאצענטא. ז. *placenta*

placenta'lian *n. and a.* (פלעס-ענ-טיי'-לי-ען) א בעשעפעניש וואס פערמאגט א פלאצענטא; וואס איז שייך צו אזא בעשעפעניש. ז. *placenta*

plac'entary *a. and n.* (פלעס'-ענ-טע-רי) וואס איז שייך צו דער פלאצענטא אדער צום ארט; וואס איז שייך צו די בעשעפענישען וואס האבען פלאצענטאס; א בעשעפעניש וואס האט א פלאצענטא; אין באטאניק — א פלאצענטא מיט פיעל קערנדלעך. ז. *placenta*

placenti'tis *n.* (פּלעס-ענ-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער פּלאצענטא [ארט]. ז. *placenta*.

pla'cer *n.* (פּליי'-סער) איינער וואס שטעלט, לעגט אדער זעצט; דאס ארט וואו מען וואשט גאלד-שטיינער.

pla'cet *n.* (פּליי'-סעט) א סאנקציע, אן ערלויבניס, אן אבשטימונג אין דער פערוואלטונג פון אן אוניווערזיטעט; א שטימע אויף יא.

plac'id *a.* (פּלעס'-איד) רוהיג, געלאסען, מילד, זאנפט.

Her placid features attracted us.

placid'ity *n.* (פּלע-סיד'-אי-טי) רוהיגקייט, געלאסענקייט, מילדקייט, זאנפטקייט.

plac'idly *adv.* (פּלעס'-איד-לי) מיט רוהיגקייט אדער געלאסענקייט; אויף א מילדען, זאנפטען אופן.

plac'idness *n.* (פּלעס'-איד-נעס) ז. *placidity*.

plack *n.* (פּלעק) א פּארצייטיגע קליינע קופּערנע שאטלענדישע מטבע [אונגעפעהר צוויי-דריטעל פון אן אמעריקאנישען סענט].

plack'et *n.* (פּלעק'-עט) דער אויבערשטער שפּאלט פון א פרויען-קלייד [דער ראספּאר]; אן אונטער-ראק, א ספּאדניצע; א פרוי.

plack'et-hole *n.* (פּלעק'-עט-האול) דער אויבערשטער שפּאלט אין א פרויען-קלייד, דער ראספּאר.

plac'oderm *a. and n.* (פּלעק'-א-דוירם) ז. *placoid*.

plac'oid *a. and n.* (פּלעק'-איד) עהנליך צו א פּלאטע אדער ברעטעל [בנוגע צו די שופּען פון געוויסע פיש, ווי למשל, האי-פיש]; וואס האט פּלאטען-עהנליכע שופּען [וועגען פיש]; א פיש מיט פּלאטען-עהנליכע שופּען [לוסקעס].

pladaro'ma *n.* (פּלעד-ע-ראו'-מא) ז. *pladarosis*.

pladaro'sis *n.* (פּלעד-ע-ראו'-סיס) אן אנוואוקס, א בארעדעווקע אויף'ן אויגען-לעדעל.

pladaro'tis *n.* (פּלעד-ע-ראו'-טיס) ז. *pladarosis*.

plafond' *n.* (פּלע-פאנד') דער פּלאפאנד [א געמאלטע סטעליע].

pla'ga *n.* (פּליי'-גא) — א אין זאלאגיע פארב-שטרייף.

pla'gate *a.* (פּליי'-גייט) געשטרייפט.

pla'giarise *v.* (פּליי'-דזשי-ע-ראיז) ז. *plagiarize*.

pla'giarism *n.* (פּליי'-דזשי-ע-ריזם) פּלאגיאט, ליטעראריש גנבה, דאס אויסגעבען פאר אייגענע פרעמדע ליטעראריש אדער קונסט-ווערק, דאס בענוצען זיך מיט פרעמדע געדאנקען פאר ליטעראריש און קונסט-ווערק.

pla'giarist *n.* (פּליי'-דזשי-ע-ריסט) א פּלאגיאטאר, א געדאנקען-גנב, א ליטעראַרישער גנב, איינער וואס גיט ארויס פרעמדע ליטעראַרישע און קונסט-ווערק אלס אייגענע אדער בענוצט זיך מיט פרעמדע געדאנקען פאר אזעלכע ווערק.

pla'giarize *v.* (פּליי'-דזשי-ע-ראיז) בעגעהן א פּלאגיאט אדער ליטעראַרישע גנבה. ז. *plagiarism*.

pla'giary *n. and a.* (פּליי'-דזשי-ע-רי) א פּלאגיאטאר; וואס בעגעהט א פּלאגיאט. ז. *plagiarism*.

plagihe'dral *a.* (פּליי-דזשי-הי'-דרעל) מיט א שיעפער פלעכע [וועגען קריסטאלען].

pla'gionite *n.* (פּליי'-דזשי-א-נאיט) דער פּלאגיאניט [א שוועבעל-פערבינדונג פון אנטימאן און בליי].

pla'giostome *n.* (פּליי'-דזשי-א-סטאום) א געוויסער מין פיש, ביי וועלכע דאס מויל איז ברייט און אביסעל קרום [ווי די פערשיעדענע זארטען האי-פיש].

pla'gium *n.* (פּליי'-דזשי-אם) דאס גנב'ענען מענשען.

plague *n. and v.* (פּלייג) א פּלאג; א פעסט, א מגפה; אנשטעקען מיט פעסט; פּלאגען, קוועלען, פּייניגען.

plague'-boil *n.* (פּלייג'-באיל) ז. *plague-sore*.

plague'-mark *n.* (פּלייג'-מארק) ז. *plague-spot*.

pla'guer *n.* (פּליי'-גער) א פּלאגער, א פּייניגער, א קוועלער.

plague'-sore *n.* (פּלייג'-סאור) א פעסט-געשוויר, אן אויסשלאג אויף דעם לייב וואס קומט פון א מגפה-קראנקהייט אדער סתם פון א מיאוס'ער, אנשטעקענדער קראנקהייט.

plague'-spot *n.* (פּלייג'-ספּאט) א פעסט-פלעק, א צייכען אויף'ן לייב וואס קומט פון א מגפה-קראנקהייט אדער סתם פון אן אנשטעקענדער, מיאוס'ער קראנקהייט; א טייל פון קערפּער וואס איז הויפּטזעכליך אנגעשטעקט מיט א מיאוס'ער, אנשטעקענדער קראנקהייט.

plague upon' you (פּלייג א-פּאן' יו) א כאלעריע! א מגפה אויף אייך! א פּלאג אויף אייך!

pla'guily *adv.* (פּליי'-גי-לי) פּלאגענדיג; קוועלענדיג, פּייניגענדיג; אונגעהויער, זעהר; שרעקליך.

pla'guy *a. and adv.* (פּליי'-גי) פּלאגענד, קוועלענד, פּייניגענד; אונגעהייער, שרעקליך, פערפלוכט.

plaice *n.* (פּליים) דער פּלאטוס אדער פּלאטעסע [א מין ברייטער פּלאטשיגער ים-פיש וואס געפינט זיך ארום ענגלאנד. ז. איל.]; א פּלאנדערקע, א פּלאך-פיש.

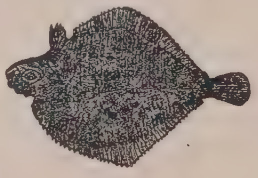

Plaice

plaid *n. and a.* (פּלייד) א פּלעד, א מין שאטלענדישער געקעסטעלטער מאנטעל אדער שאל וואס ווערט געטראגען אלס מאנטעל; א רייזע-דעקע; א געקעסטעלטער וואלען-שטאף; א געקעסטעלטער מוסטער אדער אוזאר; געקעסטעלט [הויפּטזעכליך וועגען געוועבטע שטאפען].

plaid'ed *a.* (פּלייד'-עד) וואס טראגט א פּלעד; געמאכט פון דעם שטאף פון וועלכען מען מאכט געוועהנליך שאטלענדישע פּלעדען; געקעסטעלט [וועגען געוועבטע שטאפען]. ז. *plaid*.

plaid'en *n.* (פּלייד'-ען) ז. *plaiding*.

plaid'ing *n.* (פּלייד'-אינג) דאס צייג פון א פּלעד; אזא פּלאנעל-ארטיגעס וואל-צייג; א געקעסטעלטער מוסטער אדער אוזאר. ז. *plaid*.

plain *a., adv., n. and v.* (פּליין) גלייך, גלאט, גראד, פּלאך; פּשוט; אפען, אפענהערציג, אהן חכמות, אהן המצאות; קלאר, דייטליך; געוועהנליך; איינפאך; אהן קאלירען, אהן מוסטערען, אהן צאצקעס, אהן בעפוצונגען; א פּלעכע; א פּלאך שטיק לאנד; א שלאכטפעלד; א פּלאץ ארומגערינגעלט מיט הייזער; מאכען קלאר און דייטליך, ערקלערען; בעווייגען, בעקלאגען; טרויערען.

plai'nant *n.* (פּליי'-נענט) ז. *plaintiff*.

plain as a pike'staff (פּליין עז ע פּאיק'-סטעף) גאנץ פּשוט, קלאר ווי דער טאג.

plain'backs *n.* (פּליינ'-בעקס) באמבאזין-שטאף [אזא לייכטער וואלענער אדער זיידענער שטאף].

plain'-chant *n.* (פּליינ'-טשענט) ז. *plain-song*.

plain clothes (פּליין קלאוטהז) ציוויל-קליידער [ניט קיין אוניפארם-קליידער].

plain clothes man (פּליין קלאוטהז מען) א פּאליציי-בעאמטער וואס געהט אנגעטהאן אין ציוויל-קליידער [ניט אין אן אוניפארם].

plain'-dea'ler *n.* (פּליינ'-דיע'-לער) אן אפענהערציגער אדער עהרליכער מענש.

plain'-dea'ling *a. and n.* (פּליינ'-דיע'-לינג) אפען, אפענהערציג, עהרליך; אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט.

plain Eng'lish (פּליין אינג'-ליש) קלארע דבורים, דייטליך.

plain'-hear'ted *a.* (פּליינ'-האר'-טעד) אפענהערציג, אויפריכטיג.

plain'-hear'tedness *n.* (פּליינ'-האר'-טעד-נעס) אפענהערציגקייט, אויפריכטיגקייט.

plai'ning *n.* (פּליי'-נינג) טרויער, יאמער, געוויין.

plain'ly *adv.* (פּליינ'-לי) פּשוט; איינפאך; אהן צאצקעס, אהן בעפוצונגען; דייטליך, קלאר; אפענהערציג, אויפריכטיג.

plain'ness *n.* (פּליינ'-נעס) גלייכקייט, גראדקייט, פּלאכקייט [פון אן ארט]; איינפאכקייט; פּשוט'קייט; דייטליכקייט.

plain sail'ing (פּליין סייל'-אינג) א לייכטע, אונגעשטערטע רייזע אויף'ן וואסער; דאס געהן גוט און אונגעשטערט [אין וועלכער ניט איז אונטערנעהמונג].

plain'-song *n.* (פּליינ'-סאהנג) דער גרעגאריאנישער קירכען-געזאנג, אן איינפאכער איין-טאניגער געזאנג, ווי אין די קריסטליכע קירכען אין די אלטע צייטען; קלארע, אפענע דבורים.

plain'-spea'king *n.* (פּליינ'-ספּיע'-קינג) אויפריכטיגקייט און אפענהערציגקייט פון רעדען; אן אויפריכטיגע, אפענהערציגע רעדע.

plain'-spo'ken *a.* (פּליינ'-ספּאו'קן) וואס איז ארויסגעזאגט געווארען אויפריכטיג אדער אפענהערציג.

plaint *n.* (פּליינט) א געריכטליכע קלאגע; דאס בעקלאגען זיך, דאס קלאגען; א טרויעריגער אדער ערנסטער געזאנג.

plaint'ful *a.* (פּליינט'-פול) קלאגענד, זיך קלאגענד; אנקלאגענד.

plain'tiff *n.* (פּליינ'-טיף) א קלעגער, אן אנקלאגער.

plain'tive *a.* (פּליינ'-טיוו) קלאגענד; יאמערענד; טרויעריג.

plain'tively *adv.* (פּליינ'-טיוו-לי) אויף א קלאגענדען אדער יאמערענדען אופן; טרויעריג, קלעגליך.

plain'tiveness *n.* (פּליינ'-טיוו-נעס) קלעגליכקייט, קומער, טרויער, יאמער.

plaint'less *a.* (פּליינט'-לעס) קלאגלאז, אהן קלאג.

plain truth (פליין טרוהטה) דער ריינער אמת.

plain'-work *n.* (פליינ'-הוואירק) דאס איינפאכע גענעה [אין געגענזאץ צו שטיקעריי].

plait *n. and v.* (פלייט) א פאלב, א פאלט, א פלעכט, א צאפ; פאלבען, מאכען פאלטען; פלעכטען; פילצעווען.

plai'ted *a.* (פליי'-טעד) 1. געפאלבט, געפאלטעוועט; מיט פעלבלעך; 2. געפלאכטען.

1. He bought a shirt with a plaited bosom.

plai'ter *n.* (פליי'-טער) א פאלבען=מאכער; א געצייג צו מאכען פאלבען [פאלטען]; א פלעכטער.

plai'ting *n.* (פליי'-טינג) דאס מאכען פאלבען [פאלטען]; פלעכט=ארבייט; אין היט=פאבריקאציאן — דאס פילצעווען.

plai'ting-machine' *n.* (פליי'-טינג-מע-שין') א פאלב=מאשין, א מאשין צו מאכען פאלבען [פאלטען] אין צייג.

plan *n. and v.* (פלען) א פלאן, א פראיעקט; א פלאן=צייכנונג, א גרונד=ריס צייכנונג [א צייכנונג וואס ווערט געמאכט פון א געביידע, פון א מאשין א. ד. ג. אין א האריזאנטאלען שניט, ד. ה. אין דער לאגע ווי מען קוקט פון אויבען]; מאכען א פלאן; פראיעקטירען; צייכנען א פלאן; פלאנעווען.

pla'nar *a.* (פליי'-נאר) פלאך; וואס געפינט זיך אויף א פלעכע.

pla'nary *a.* (פליי'-נע-רי) ז. *planar*.

pla'nate *a.* (פליי'-נייט) פלאך, איינגעפלעטשט [וועגען אינזעקטען].

planch *n.* (פלענטש) אזא פלאכע פאר=קאווע פאר א מויל=עזעל; א געברענטע ציעגעל=פלאטע וואס ווערט בענוצט אונטערצוהיצען ליימענע כלים, ווען זיי ווערען געברענט אין אויווען און עמאלירט.

plan'chet *n.* (פלענ'-טשעט) א מינץ=פלאטע [א שטיקעל מעטאל וואס איז פערפערטיגט אויסצוקלאפען דערפון א מטבע].

planchette' *n.* (פלענ-טשעט') א ווינ=קעל=מעסטער [ז. *circumferentor*]; א פלאנקע, א ברעט; אזא קליין ברעטעל אויף פיסלעך מיט רעדלעך, צו וועלכען עס איז בעפעסטיגט א בליישטיפט, וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען פון די ספיריטיסטען. מען האט געגלויבט, אז ווען איינער אדער מעהרערע פערזאנען לעגען לייכט ארויף זייערע פינגער אויף'ן ברעטעל, פאנגט עס זיך אן בעוועגען און דער בליישטיפט פערשרייבט ווערטער און זעצע אונאבהענגיג פון דעם ווילען פון די פערזאנען, וועלכע האלטען זייערע פינגער אויף'ן ברעטעל.

plane *n., a. and v.* (פליין) אן עבענע, א פלעכע; א פלאכקייט; אן ענטוויקלונגס=גראד; א הובעל; דער פלאטאנע=בוים [אזא קליינער אמעריקאנער בוים, וועלכער וואקסט אין פייכטע געגענדען. זיין האלץ איז העל=ברוין און הארט]; פלאך; וואס האט א פלאכע אויבערפלעכע; וואס ליעגט אין א פלעכע אדער עבענע; הובלען; גלאט מאכען.

Plane

plane an'gle (פליין ענגל) א גלייכער אדער גראד=ליניגער ווינקעל.

plane'-bit *n.* (פליינ'-ביט) דאס הובעל=אייזען [פון א הובעל].

plane geom'etry (פליין דזשי-אמ'-ע-טרי) פלאנימעטריע [דער טייל פון געאמעטריע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט דער מעסטונג און בעשרייבונג פון פלעכען].

plane'-guide *n.* (פליינ'-גאיד) א הובעל=פיהרער [אזא פארריכטונג צו א הובעל, אז ער זאל געפיהרט ווערען גראד, ווען מען דארף הובלען שרעגע ענדען פון ברעטער].

plane'-i'ron *n.* (פליינ'-אי'-ערן) דאס הובעל=אייזען.

plane'ness *n.* (פליינ'-נעס) דאס האבען אדער זיין א פלעכע אדער עבענע; פלאכקייט.

plane of projec'tion (פליין אוו פרא-דזשעק'-שאן) ז. *perspective plane*.

plane of the pic'ture (פליין אוו טהי פיק'-טשור) ז. *perspective plane*.

plane'-plane *a.* (פליינ'-פליין) וואס האט צוויי פלעכען וועלכע זיינען פאראלעל איינע צו דער אנדערער.

pla'ner *n.* (פליי'-נער) א הובעל, א הובעל=אינסטרומענט; אין דרוקעריי — אזא קלעצעל מיט וועלכען מען גלייכט אוים דעם זאץ.

plane'-sail'ing *n.* (פליינ'-סייל'-אינג) דאס בעשטימען די לאגע פון א שיף, ניט רעכענענדיג זיך ביי דער אויסרעכנונג מיט דער רונדקייט פון דער ערד.

plane'-stock *n.* (פליינ'-סטאק) דאס געשטעל פון הובעל [דאס האלץ=שטיק אין וועלכען דאס הובעל=אייזען ווערט ארייגעשטעלט].

plane survey'ing (פליין סויר-וויי'-אינג) פעלד=מעסטונג, דאס מעסטען לאנדשטרעקען אלס א גראדע פלעכע [ניט נעהמענדיג אין בעטראכט די רונדקייט פון דער ערד].

plan'et *n.* (פלענ'-עט) א פלאנעט, א וואנדער=שטערען.

plane'-ta'ble *n. and v.* (פליינ'-טיי'בל) א מעסט=טיש [אן אינסטרומענט פון פעלד=מעסטער, וועלכער בעשטעהט פון א טישעל אויף דריי פים, וואס מען קען דרעהען און בויגען אין פערשיעדענע ריכטונגען]; א משופע'דיגער טיש אדער ברעט וואס ווערט בענוצט אין מעטאל=גרובען, אויף וועלכען דאס ערץ [רויה=מעטאל] ווערט געלעגט; מעסטען פעלד מיט א מעסט=טיש.

plane'-ta'bling *n.* (פליינ'-טיי'-בלינג) דאס בענוצען ביים פעלד=מעסטען א מעסט=טיש. ז. *plane-table*.

planeta'rium *n.* (פלענ-ע-טיי'-רי-אם) א פלאנעטאריום, אן אסטראנאמישע מאשין, וועלכע ציינט, דורך די בעוועגונגען פון איהרע טיילען, דעם פלאנעטען=גאנג.

plan'etary *a.* (פלענ'-ע-טע-רי) וואס איז שייך צו א פלאנעט אדער פלאנעטען; וואס האט דעם כאראקטער פון א פלאנעט; וואנדערענד [ווי א פלאנעט]; אין אסטראלאגיע — וואס איז אונטער דעם איינפלוס פון א פלאנעט.

plan'etary days (פלענ'-ע-טע-רי דייז) די זיבען וואכען=טעג ווי זיי זיינען געווען איינגעטיילט לויט דער צאהל פלאנעטען, וועלכע זיינען געווען בעוואוסט אין דער אלטער אסטראנאמיע, און יעדער טאג האט געטראגען דעם נאמען פון זיין פלאנעט [ווי זונטאג — דער טאג פון דער זון, מאנטאג — דער טאג פון דער לבנה א. ד. ג.].

plan'etary years (פלענ'-ע-טע-רי ייהרז) די פלאנעטען=יאהרען [דער משך צייט וואס עס נעהמט ביי די פלאנעטען ארומצודרעהען זיך ארום דער זון].

planet'ic *a.* (פלע-נעט'-איק) פלאנעטיש, וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו א פלאנעט.

planet'ical *a.* (פלע-נעט'-אי-קעל) ז. *planetic*.

plan'etoid *n.* (פלענ'-עט-אויד) דער פלאנעטאאיד [איינער פון די עטליכע הונדערט קליינע פלאנעטען, וועלכע בעוועגען זיך ארום דער זון צווישען די שטערען מארס און יופיטער].

planetoi'dal *a.* (פלענ-ע-טאי'-דעל) וואס איז שייך צו א פלאנעטאאיד. ז. *planetoid*.

plane'-tree *n.* (פליינ'-טריע) דער פלאטאנע=בוים [אזא קליינער אמעריקאנער בוים וואס וואקסט אין פייכטע געגענדען. זיין האלץ איז העל=ברוין און הארט].

Plane-tree

plan'et-strick'en *a.* (פלענ'-עט-סטריק'ן) ז. *planet-struck*.

plan'et-struck *a.* (פלענ'-עט-סטראק) ערשטוינט, פערגאפט; געטראפען פון שלים=מזל.

plan'etule *n.* (פלענ'-עט-יול) א קליינער פלאנעט.

plan'et-wheel *n.* (פלענ'-עט-הוויעל) א צאהן=ראד וועלכער דרעהט זיך ארום א צווייטען צאהן=ראד אין דעם וועג פון אן עפיציקלוס [א קרייז וואס זיין מיטעל=פונקט בעוועגט זיך אויף דער פעריפעריע פון אן אנדער קרייז].

plan'gent *a.* (פלענ'-דזשענט) שאלענד, קלאפענד, רוישענד.

planifo'lious *a.* (פלע-ני-פאו'-לי-אס) אין באטאניק — וואס האט פלאכע בלעטער.

pla'niform *a.* (פליי'-ני-פארם) אין אנאטאמיע — ביי וועלכען דער אויבערשטער טייל איז פלאך [וועגען ביינער פון קערפער, וועלכע זיינען פלאך אין די פונקטען, וואו זיי פערבינדען זיך מיט אנדערע ביינער].

plan'igraph *n.* (פלענ'-אי-גרעף) אן אינסטרומענט צו פערקלענערען אדער פערגרעסערען צייכנינגען.

planim'eter *n.* (פלע-נימ'-ע-טער) א פלאנימעטער, אן אינסטרומענט אויסצומעסטען דעם שטח פון א פלעכע [ווערט געברויכט פון אינזשינערען און צייכנער אויסצומעסטען צייכען=פלענער].

planimet'ric *a.* (פלענ אי-מעט'-ריק)

וואס איז שייך צו פלאנימעטריע אדער צו דער מעסטונג פון א פלעכע.

planimet'rical *a.* (פלענ-אי-מעט'-רי-קעל) ז. ***planimetric***.

planim'etry *n.* (פלע-נימ'-עט-רי) פלאנימעטריע [די קונסט צו מעסטען פלאכע ערטער; דער טייל פון געאמעטריע, וואו עס ווערט געלערענט וועגען גלאטע אויבערפלעכען].

pla'ning-bench *n.* (פליי'-נינג-בענטש) די הובעל-באנק [ביי א סטאליער].

pla'ning-machine' *n.* (פליי'-נינג-מע-שין') די הובעל-מאשין, א מאשין צו הובלען האלץ אדער מעטאל.

pla'ning-mill *n.* (פליי'-נינג-מיל) א ווערקשטאט אדער פאבריק וואו מען הובעלט ברעטער; א הובעל-מאשין.

planipet'alous *a.* (פליי-ני-פעט'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט פלאכע בלומען-בלעטלעך.

planiros'tral *a.* (פליי-ני-ראס'-טרעל) וואס האט א ברייטען און פלאכען שנאבעל.

plan'ish *v.* (פלענ'-איש) מאכען גלאט, מאכען גלאנציג; פאלירען.

plan'isher *n.* (פלענ'-איש-ער) איינער וואס מאכט גלאט אדער גלאנציג; א פאלירער.

plan'ishing-ham'mer *n.* (פלענ'-איש-אינג-העמ'-ער) א האמער וואס ווערט בענוצט צו מאכען גלאט א מעטאלענע פלאטע אדער כלי.

plan'isphere *n.* (פלענ'-אי-ספיר) די פלאניספערע, א קוגעל אדער האלב-קוגעל וואס איז געצייכענט אין דער פארם פון א פלאך-רונדער קארטע; די קארטע פון דעם ערדישען אדער הימלישען האלב-קוגעל.

planispher'ic *a.* (פלענ-אי-ספער'-איק) פלאניספעריש, ווי א פלאניספערע. ז. ***planisphere***.

plank *n. and v.* (פלענק) 1. א פלאנקע, א דיק ברעט; עפעס וואס האלט אויף אדער אונטערשטיצט; 2. איינער פון די פונקטען אדער פאראגראפען, וועלכע בילדען אויס דאס פראגראם פון א פאליטישער אדער אנדערער פארטיי; 3. בעשלאגען אדער בעדעקען מיט פלאנקען אדער דיקע ברעטער; 4. עפעס ארויפלעגען [ווי אויף א טיש אדער ברעט]; 5. צושפאלטען א פיש און אבבאקען איהם אויף א ברעטעל.

1. The gangway has strong **planks**. 2. There were twenty **planks** in the platform of our party.

plank down (פלענק דאון) ארויסלעגען [ווי מזומנים]; בעצאהלען אויף'ן ארט.

Plank down cash if you wish the goods.

plan'king *n.* (פלענ'-קינג) דאס בעדעקען אדער בעשלאגען מיט ברעטער; פלאנקען אדער ברעטער אין אלגעמיין; דאס ארומשילעווען אדער בעשלאגען מיט פלאנקען א הילצערנע שיף.

plan'king-clamp *n.* (פלענ'-קינג-קלעמפ) אין שיף-בוי — אן אינסטרומענט וואס בויגט אויס א ברעט, כדי ארומצושילעווען אדער בעשלאגען די שיף.

plan'king-machine' *n.* (פלענ'-קינג-מע-שין') אין הוט-מאנופאקטור — א מאשין צו פילצעווען, גלעטען און פערהארטעווען היט.

plan'king-screw *n.* (פלענ'-קינג-סקרוה) ז. ***planking-clamp***.

plank'-nail *n.* (פלענק'-נייל) א ברעט-נאגעל.

plank'ton *n.* (פלענק'-טאן) דער פלאנקטאן, איינער פון די נידריגסטע ארגאניזמען פון חיות און פלאנצען, וועלכע האבען ניט קיין בעוועגונגס-ארגאנען און טראגען זיך מיט'ן שטראם פון וואסער.

plan'less *a.* (פלענ'-לעס) פלאנלאז, אהן א פלאן.

plan'lessly *adv.* (פלענ'-לעס-לי) פלאנלאז; אהן א פלאן.

plan'ner *n.* (פלענ'-ער) א פלאנען-מאכער; א פראיעקטען-מאכער.

pla'no-con'cave *a.* (פליי'-נאו-קאנ'-קייוו) וואס איז פון איין זייט פלאך און פון דער צווייטער זייט קאנקאוו [רונד אריינגעבויגען].

pla'no-con'ical *a.* (פליי'-נאו-קאנ'-אי-קעל) וואס איז פלאך פון איין זייט און ווי א קאנוס פון דער צווייטער זייט.

pla'no-con'vex *a.* (פליי'-נאו-קאנ'-וועקס) וואס איז פלאך פון איין זייט און רונד-ארויסגעבויגען [קאנוועקס] פון דער צווייטער.

plano'dia *n.* (פלע-נאו'-די-א) א פאלשער אדער ניט נארמאלער דורכגאנג [ווי ביי לאזען אורין דורך א קאטעטער].

pla'no-horizon'tal *a.* (פליי'-נאו-האר-אי-זאנ'-טעל) פלאנאהאריזאנטאל, וואס איז פלאך און האריזאנטאל געשטעלט אדער געלעגט.

planom'eter *n.* (פלע-נאמ'-ע-טער) א פלאנאמעטער, אן אייזערנע פלאכע פלאטע, וואס ווערט בענוצט אין מאשין-בויאונג צו מעסטען די גלאטקייט פון פלאכע פלאטען.

planom'etry *n.* (פלע-נאמ'-עט-רי) דאס בענוצען א פלאנאמעטער; דאס מעסטען די פלאכקייט און גלאטקייט פון פלאטען.

pla'no-orbic'ular *a.* (פליי'-נאו-אהר-ביק'-יו-לאר) פלאך פון איין זייט און קוגעל-פערמיג פון דער אנדערער.

planor'bine *a.* (פלע-נאהר'-בין) געדרעהט אין א פלאכער ספיראל; עהנליך צו א טייך-שנעקע; וואס איז שייך צו די טייך-שנעקען. ז. ***Planorbis***.

Planor'bis *n.* (פלע-נאהר'-בים) דער מין טייך-שנעקעס [זיי האבען א פלאכע ספיראל-עהנליכע מושעל און האלטען זיך אויף אין טייכען און סאזשעלקעס].

Planorbis

plant *n. and v.* (פלענט) א פלאנצע; א געוויקס; א יונג ביימעל; א שטעקען, א דובינע; א גראז אדער א גארטען-פלאנצע [אין געגענזאץ צו א בוים]; די גאנצע אויסשטאטונג [ווי אינסטרומענטען, מאשינען א. ז. וו.], וואס זיינען נויטיג אנצופיהרען א געוויסע פראדוקציאן; דאס ארט, וואו א גנב בעהאלט די גע'גנב'עטע זאכען; א שווינדעל, א שפיצעל, א שטוקע; פלאנצען, איינפלאנצען; איינשטעלען; איינריכטען; עטאבלירען; איינזעצען, קאלאניזירען; איינגראבען; בעהאלטען [גע'גנב'עטע זאכען]; פערשטעקען, פערבארגען.

plan'table *a.* (פלענ'-טעבל) פלאנצבאר, וואס מען קען איינפלאנצען.

plan'tain *n.* (פלענ'-טיין) דער וועגעריך, א מין גראז מיט ברייטע אוואלע [לאנגליך-רונדע] בלעטער, וועלכע געהען ארויס הארט נעבען ווארצעל. צווישען די בלעטער שפראצען ארויס לאנגע שטענגלעך, וואס זיינען בעדעקט מיט קליינע העל-בלויע בליהונגען. ז. איל.]; דער פיזאנג אדער דער פאראדיז-פייגענבוים; די פאראדיז-פייג [די פרוכט פון דיעזען בוים]. ז. ***plantain-tree***.

Plantain

plan'tain-cut'ter *n.* (פלענ'-טיינ-קאט'-ער) ז. ***plantain-eater***.

plan'tain-ea'ter *n.* (פלענ'-טיינ-איע'-טער) דער טוראקו [א מין אפריקאנישער פויגעל מיט א לאנגען עק און מיט העל-גלאנציגע און רייכפארביגע פעדערען].

plan'tain-tree *n.* (פלענ'-טיינ-טריע) דער פיזאנג אדער דער פאראדיז-פייגענבוים [א מין בוים פון די הייסע לענדער מיט זעהר לאנגע און ברייטע בלעטער, וואס איז עהנליך צו דעם באנאנע-בוים].

Plantain-tree

plan'tal *a.* (פלענ'-טעל) וואס וואקסט; וואס איז שייך צו פלאנצען.

plan'tar *a.* (פלענ'-טאר) וואס געהערט צו דער פארעשווע אדער זויל פון פוס.

planta'tion *n.* (פלענ-טיי'-שאן) דאס פלאנצען; די איינפיהרונג, די איינריכטונג, די עטאבלירונג; א קאלאניע, א בעזעצונג; א פלאנצונג, א בעפלאנצונגס־ארט; א פלאנטאציע; די גרינדונג.

planta'tion-hands *n.* (פלענ-טיי'-שאן-העגדז) די ארבייטער אויף א פלאנטאציע.

planta'tion-mill *n.* (פלענ-טיי'-שאן-מיל) א מיהלכעל, וואס ווערט בענוצט אויף א פלאנטאציע אדער פערמע צו מאהלען האבער, לייןזאמען א. ד. ג.

plant'-bug *n.* (פלענט'-באג) די בלאט־וואנץ, די פעלד־וואנץ [אן אינזעקט, וואס זויגט אוים פלאנצען].

plant'-cane *n.* (פלענט'-קיין) די ערשטע צוקער־ריטלעך, וואס וואקסען אוים דאס ערשטע מאל אויף א צוקער־פלאנטאציע.

plant'-disease' *n.* (פלענט'-די-זיעז') א פלאנצען־קראנקהייט.

plant'-ea'ting *a.* (פלענט'-איע'-טינג) וואס עסט פלאנצען; וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען.

plan'ted *a.* (פלענ'-טעד) איינגעפאסט, ארייגגעשטעלט [ווי איין פלאנקע אדער ברעט אין אן אנדערען]; אריינגעבראכט פון אן אנדער לאנד; נאטוראליזירט.

plan'ter *n.* (פלענ'-טער) א פלאנצער, א פלאנטאטאר; א גרינדער; א זייה־מאשין; א קלאץ, וואס איז אריינגעשלאגען אין א טייך און שטארצט ניט ארוים פון וואסער.

plan'terdom *n.* (פלענ'-טער-דאם) דער פלאנטאטארען־שטאנד.

plan'tership *n.* (פלענ'-טער-שיפ) דאס פערוואלטען א פלאנטאציע; די בעשעפטיגונג פון א פלאנטאטאר.

plant'-fee'der *n.* (פלענט'-פיע'-דער) אן אינזעקט וואס ערנעהרט זיך פון פלאנצען.

plant'-fee'ding *a.* (פלענט'-פיע'-דינג) וואס ערנעהרט זיך פון פלאנצען.

plant'-food *n.* (פלענט'-פוהד) פלאנצען־נאהרונג; דאס וואס גיט יניקה פאר פלאנצען.

plan'ticle *n.* (פלענ'-טיקל) א יונגע פלאנצע; א פלאנצע וואס הויבט ערשט אן צו וואקסען; דער עמבריא פון א פלאנצע. ז. *embryo*

plan'tigrade *a. and n.* (פלענ'-טי-גרייד) וואס טרעט מיט דער גאנצער פארעשווע אדער זויל פון פוס [ווי מענשען, בערען א. ז. וו.]; א חיה וואס טרעט מיט'ן גאנצען פוס־טראט.

plan'ting *n.* (פלענ'-טינג) דאס פלאנצען, דאס אריינזעצען פלאנצונגען; דאס לעגען די ערשטע שטיינער פון א פונדאמענט; די איינפיהרונג, איינריכטונג.

plan'ting-ground *n.* (פלענ'-טינג-גראונד) אן ארט, וואו אויסטערם [אוםטריצעם] האלטען זיך אויף.

plantiv'orous *a.* (פלענ-טיוו'-א-ראס) וואס עסט פלאנצען; וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען.

plant'let *n.* (פלענט'-לעט) א יונגע ניט ענטוויקעלטע פלאנצע.

plant'-louse *n.* (פלענט'-לאוס) א פלאנצען־לויז, א קליינער אינזעקט וואס שעדיגט פלאנצען.

plant'-mar'ker *n.* (פלענט'-מאר'-קער) א בלעכעל אדער שטיקעל פאפיער וואס מען הענגט אן אויף א פלאנצע און אויף וועלכען עס איז אנגעשריבען איהר געוועהנליכער און באטאנישער נאמען.

plant'-move'ment *n.* (פלענט'-מוהוו'-מענט) די פרייוויליגע אדער זעלבסטטהעטיגע בעוועגונגען פון פלאנצען [געוויסע פיזיאלאגישע פונקציאנען פון אייניגע פלאנצען].

plants'man *n.* (פלענטס'-מען) איינער וואס האנדעלט מיט פלאנצען.

plan'tule *n.* (פלענ'-טיול) א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטע פלאנצע; דער עמבריא פון א פלאנצע. ז. *embryo*

planu'ria *n.* (פלע-ניו'-רי-א) דאס ארויסלאזען אורין פון קערפער ניט דורך דעם ארגאן, דורך וועלכען די אורין אדער השתנה געהט געוועהנליך דורך.

plan'ury *n.* (פלענ'-יו-רי) ז. *planuria*

plap *v.* (פלעפ) פליעסקען; פליוכען; ארבאכפאלען מיט א פליוך.

plaque *n.* (פלעק) א פלאטע אדער דיסק פון מעטאל, פארצעלייי אדער עלפענבייז וואס איז ארטיסטיש בעציערט מיט פיגורען; א בראש אדער אן אנדער ציערונג אין דער פארם פון אן ארטיסטיש אויסגעארבייטער פלאטע אדער דיסק; אין אנאטאמיע — איינער פון די קליינע רונד־פלאכע קערפער־טיילען [ווי די בלוט־דיסקען וואס פליסען אין די אדערען]; א לאטע; א פלאסטער.

plaquette' *n.* (פלע-קעט') א קליינע פלאכע פלאטע וואס ווערט אין עפעס אריינגעשטעלט אלס ארנאמענט אדער בעציערונג.

The bureau was decorated with bronze plaquettes.

plash *v. and n.* (פלעש) פלאסקען, פלעשטשען; צוזאמענפלעכטען [איינגעשניטענע און אויסגעבויגענע] צווייגלעך פון א פלאנצען־צאם [א צאם פון קוסטעס אדער בוימלעך]; איינשניידען און איינבויגען צווייגלעך פון א פלאנצען־צאם [צום צוזאמענפלעכטען]; א לוזשע, א בלאטיג טייכעל; א פליוך; אן איינגעשניטען און איינגעבויגען צווייגעל פון א פלאנצען־צאם [צום פלעכטען].

plash'et *n.* (פלעש'-עט) א לוזשע; א קליינע סאזשעלקע.

plash'ing *n.* (פלעש'-אינג) א פארקאן פון געפלאכטענע צווייגען; א געפלאכטענער צאם; דאס פליעסקען; דאס פליוכען פון וואסער.

plash'ing-tool *n.* (פלעש'-אינג-טוהל) א מעסער וואס ווערט בענוצט איינצושניידען די געפלאכטענע צווייגען פון א צאם.

plash'y *a.* (פלעש'-אי) פייכט; נאס; בלאטיג; בעשפרענקעלט מיט פארבענדער פליסיגקייט.

plasm *n.* (פלעזם) א פורעם [פון לעהם אדער גיפס]; אין ביאלאגיע — די פלאזמע. ז. *plasma*

plas'ma *n.* (פלעס'-מא) אין ביאלאגיע — די פלאזמע, דער פליסיגער בעשטאנד־טייל פון בלוט, וואס האט אין זיך איי־ווייסע עלעמענטען און פון וועלכען עס בילדען זיך די פערשיעדענע ארגאנישע געוועבען פון קערפער; די פארבלאזע בלוט־פליסיגקייט [די פליסיגקייט פון בלוט, וועלכע ענטהאלט ניט קיין רויטע און ווייסע בלוט־קייקעלעך]; דער גליטשיגער און קלעפיגער שטאף פון א צעלע, די פראטאפלאזמע; א מין גרינער שטיין [כאלצעדאן], וועלכען די אלטע רוימער פלעגען טראגען אלס ציערונג.

plasmat'ic *a.* (פלעס-מעט'-איק) אין ביאלאגיע — וואס איז שייך צו פלאזמע. ז. *plasma*

plasmat'ical *a.* (פלעס מעט'-אי-קעל) ז. *plasmatic*

plas'mic *a.* (פלעז'-מיק) וואס איז שייך צו דער פלאזמע. ז. *plasma*

plas'mode *n.* (פלעס'-מאוד) ז. *plasmodium*

plasmo'dia *n.* (פלעס-מאו'-די-א) די פלאזמאדיען. ז. *plasmodium*

plasmo'dial *a.* (פלעס-מאו'-די-על) עהנליך צו פלאזמאדיום. ז. *plasmodium*

plasmod'ic *a.* (פלעס-מאד'-איק) ז. *plasmodial*

plasmo'dium *n.* (פלעס-מאו'-די-אם) אין ביאלאגיע — פלאזמאדיום, א זשעלאטין־מאסע פון פראטאפלאזמע אדער נאקעטע צעלען, וואס בילדעט זיך אוים פון דער בעהעפטונג פון עטליכע אמעבען־עהנליכע ארגאניזמען. ז. *amœba*

plas'mogen *n.* (פלעס'-מא-דזשען) די עסענץ אדער דער הויפט עלעמענט פון פראטאפלאזמע. ז. *plasma*

plasmog'ony *n.* (פלעס-מאג'-א-ני) דאס ענטוויקלען זיך פון אן ארגאניזם פון דער פלאזמע. ז. *plasma*

plasmol'ogy *n.* (פלעס-מאל'-א-דזשי) מיקראסקאפישע אנאטאמיע, דאס שטודירען די מיקראסקאפישע טיילכעלעך, פון וועלכע דער ארגאניזם בעשטעהט.

plasmol'ysis *n.* (פלעס-מאל'-אי-סיס) אין באטאניק — די צוזאמענציהונג פון פראטאפלאזמע אין די צעלען פון א פלאנצע דורך דער ווירקונג פון געוויסע רעאגענטען אדער ווירקענדע שטאפען.

plas'molyze *v.* (פלעס'-מא-לאיז) צוזאמענציהען די פראטאפלאזמע אין די צעלען פון א פלאנצע דורך דער ווירקונג פון געוויסע רעאגענטען אדער שטאפען.

plas'ter *n. and v.* (פלעס'-טער) א פלאסטער [פאר א וואונד]; פלאסטער, שטוקאטורע, טינק; גיפס; צולעגען א פלאסטער; טינקעווען; גיפסעווען; בעשמירען עפעס [ווי בעשמירען דאס פנים מיט פארב]; בעדעקען אדער בעהאלטען עפעס, ווי מיט א פלאסטער אדער ווי מיט פלאסטער.

plas'ter cast (פלעס'-טער קעסט) דער אבדרוק אדער אבגוס פון גיפס.

plas'terer *n.* (פלעס'-טער-ער) א גיפס־ארבייטער, א גיפס־גיסער; א טינקעווער.

plas'tering *n.* (פלעס'-טער-אינג) דאס שטוקאטורעווען, טינקעווען; דאס צוגעבען גיפס צו עפעס.

plas'tering trow'el (פלעס'-טער-אינג טראו'-על) א מויער־קעלנע [די לאפעטקע, מיט וועלכער א פלאסטערער טינקעוועט אדער שמירט מיט וואפנע א וואנד].

plas'ter-mill *n.* (פלעס'-טער-מיל) א מאשין צו מאהלען גיפס.

plas'ter of Par'is (פלעס'-טער- אוו פער'-איס) גיפס.

plas'ter o'ver (פלעס'-טער או'-ווער) איבערטינקעווען, בעדעקען, בעשמירען מיט עפעס.

plas'ter-stone *n.* (פלעס'-טער-סטאון) דער גיפס־שטיין; גיפס.

plas'ter up (פלעס'-טער אפ) ארויפלעגען א פלאסטער; בעדעקען מיט עפעס; ווי עס איז צוגויפקלעפען.

plas'ter-work *n.* (פלעס'-טער-הווארק) שטוקאטור־ארבייט.

plas'tery *a.* (פלעס'-טער-אי) עהנליך צו גיפס; וואס ענטהאלט טינק אדער גיפס.

plas'tic *a.* (פלעס'-טיק) פלאסטיש, קנעטעדיג [וואס לאזט זיך פארמירען אדער בילדען ווי מען וויל]; וואס לאזט זיך קנעטען.

plas'tically *adv.* (פלעס'-טי-קעל-אי) אויף א פלאסטישען, קנעטענדען אדער פארמירענדען אופן.

plas'tic art (פלעס'-טיק ארט) די פלאסטישע אדער בילדענדע קונסט.

plas'tic clay (פלעס'-טיק קליי) פלאסטישע ליים [די ליים, פון וועלכער מען פארמירט כלים און פיגורען].

plas'tic force (פלעס'-טיק פאורס) די בילדונגס=קראפט [פון דער נאטור].

plastic'ity *n.* (פלעס-טיס'-אי-טי) קנעטעדיגקייט, בילדזאמקייט [די אייגענשאפט זיך צו לאזען פארמירען אדער בילדען ווי מען וויל].

plas'tid *a.* and *n.* (פלעס'-טיד) אן איינפאכסטער ארגאניזם, ווי א צעלע אדער פלאזמע; וואס האט דעם כאראקטער פון אן איינפאכסטען ארגאניזם.

plastid'ium *n.* (פלעס-טיד'-אי-אם) ז. *plastid*.

plas'tidule *n.* (פלעס'-טי-דיול) א מאלעקול אדער דער מעגליכסט קלענסטער טייל פון פראטאפלאזמע.

plastili'na *n.* (פלעס-טי-לאי'-נא) פלאסטישע ליים, וועלכע איז צוגעגרייט אזוי, דאס זי זאל א לענגערע צייט זיין פייכט און ווייך.

plastog'raphy *n.* (פלעס-טאג'-רע-פי) פלאסטאגראפיע [די קונסט צו מאכען אדער אויסצוקנעטען פיגורען פון גיפס, ליים אדער אנדערע קנעטיגע זאכען]; דאס נאכמאכען איינעמס האנדשריפט; פעלשונג.

plas'tral *a.* (פלעס'-טרעל) וואס איז שייך צום אונטערשטען טייל פון שילד פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע.

plas'tron *n.* (פלעס'-טראן) א ברוסט=פאנצער; דער טייל פון א קלייד וואס בעדעקט די ברוסט; דער אונטערשטער טייל פון שילד פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע.

plas'trum *n.* (פלעס'-טראם) ז. *plastron*.

plat *n., v., a.* and *adv.* (פלעט) א קלאפ טהאן מיט דער האנד, שלאגען, קלאפען; פלעכטען, איינפלעכטען, ארומפלעכטען עפעס; בעצייכנען א פלאן פון א שטיקעל לאנד, מאכען א לאנד=קארטע; פערשפרייטען, אויסלעגען פלאך; א שטיקעל לאנד וואס איז בעשטימט פאר א געוויסען צוועק [ווי פאר א גארטען א. ד. ג.]; דער פלאן פון אזא שטיקעל לאנד; א געפלאכטענע זאך [ווי די אויסגעפלאכטענע שטרוי צו מאכען שטרוי=היט]; פערפלאכטענע האר; א שטריק=וויקעל [דאס מיט וואס מען פלעכט ארום א קאנאט אויף א שיף]; פלאך, גלאט; אויסגעשפרייט.

plat'an *n.* (פלעט'-ען) ז. *plane-tree*.

plat'ane *n.* (פלעט'-ען) ז. *plane-tree*.

plat'band *n.* (פלעט'-בענד) א ראנד פון בלומען אין א גארטען אדער ביי א וואנד; אין ארכיטעקטור — א פלאכער שטרייף מיט גראדע ווינקלען וואס שטארצט עטוואס ארוים פון א וואנד אדער זייל; דער עטוואס=ארויסגעשטארצטער אויבערשטער קווער=באלקען פון א טהיר.

plate *n.* and *v.* (פלייט) א מעטאלענע פלאטע; א גראווירטעס בלעכעל; א טעלער; זילבער=געשיר; א געריכט; א סטערעאטיפ, אן עלעקטראטיפ; אין ארכיטעקטור — דער קווער באלקען, אויף וועלכען עס שטעלען זיך די קראקוועס פון א דאך; א גומען=פלאטע פון אריינגעשטעלטע צייהנער; פלאטירטע ווארען [ווארען וואס זיינען בעלעגט מיט א געוויסען מעטאל, ווי גאלד אדער זילבער]; א פאנצער פון צוזאמענגעשטעלטע פלאטען; פלאט=גלאז [דיקע פלאטען גלאז וואס ווערען בענוצט אויף שפיגלען און אויף שויבען אין גרויסע מאגאזינען א. ד. ג.]; אין פאטאגראפיע — די גלאז=פלאטע, אויף וועלכער עס ווערט געמאכט דער נעגאטיוו; אין בייסבאלשפיעל — דער היים=באזיס [דאס ארט וואו דער אבקלאפער פון באל קומט צו לויפען צוריק וואו ער איז פריהער געשטאנען]; אין ביאלאגיע — א פלאטענעהנליכעס גליעד פון אן ארגאניזם; פלאטירען [בעדעקען עפעס מיט א דינעם שיכט פון גאלד אדער זילבער]; בעפאנצערען, בעשלאגען מיט דיקע מעטאלענע פלאטען [ווי א פאנצער=שיף]; אויסשמיעדען דינע פלאטען אדער בלעכלעך.

plate'-ar'mor *n.* (פלייט'-אר'-מאר) פאנצער=פלאטען [שטאל=פלאטען מיט וועלכע מען בעשלאגט א קריעגס=שיף, אז קוילען זאלען זי ניט דורכלעכערען].

plateau' *n.* (פלע-טאו') אין געאגראפיע — דאס פלאטא, א פלאך אדער בערגיג לאנד, וואס איז מעהר ווי 1000 פוס העכער פון דער אויבערפלעכע פון ים.

plate'-bas'ket *n.* (פלייט'-בעס'-קעט) דער טעלער=קארב [א קארב אויף צונעהמען די טעלער און די אנדערע געשיר פון טיש].

plate'-ben'der *n.* (פלייט'-בענ'-רער) א מין צווייגעל, וואס ווערט בענוצט פון דענטיסטען צו בויגען גומען=פלאטען.

plate'-box *n.* (פלייט'-באקס) א קעסטעל, אין וועלכען פאטאגראפען האלטען די גלעזערנע פלאטען אדער נעגאטיווען.

plate'-brass *n.* (פלייט'-ברעס) בלעך פון קופער אדער מעש.

plate'-cul'ture *n.* (פלייט'-קאל'-טשור) דאס האדעווען מיקראבען אדער באצילען אויף א דינעם שיכט פון זשעלאטין, וואס איז אויסגעלעגט אויף א גלעזערנער פלאטע.

pla'ted *a.* (פליי'-טעד) פלאטירט [בעלעגט מיט אנדערע שטאפען אדער מעטאלען, ווי מיט זייד, גאלד אדער זילבער]; געפאנצערט מיט דיקע מעטאלענע פלאטען [וועגען קריעגס=שיפען].

plate'-frame *n.* (פלייט'-פריים) ז. *plate-holder*.

plate'ful *n.* (פלייט'-פול) א טעלער, א טעלער=פול [די מאס וויפיעל עס געהט אריין אין א טעלער].

He ordered a **plateful** of meat.

plate'-glass *n.* (פלייט'-גלעס) שפיגעלגלאז [דיקעס גלאז פאר שפיגלען און פאר גרויסע קראם=שויבען].

plate'-hat *n.* (פלייט'-העט) א הוט, ביי וועלכען די ווארסע [בארווע] איז געמאכט פון בעסערען מאטעריאל איידער דער הוט אליין.

plate'-hol'der *n.* (פלייט'-האול'-דער) דאס רעהמעל פון א פאטאגראפישען אפאראט, אין וועלכען מען שטעלט אריין דאס נעגאטיוו=גלאז.

plate'-i'ron *n.* (פלייט'-אי'-ערן) אייזען=פלאטען, אייזען=בלעך.

plate'-lay'er *n.* (פלייט'-ליי'-ער) אין ענגלאנד — אן ארבייטער וואס לעגט אויס רעלסען אויף אן אייזענבאהן.

plate'-leath'er *n.* (פלייט'-לעטה'-ער) זעמש=לעדער וואס ווערט בענוצט צו רייניגען גאלד און זילבער=געשיר.

plate'-machine' *n.* (פלייט'-מע-שין') א מאשין צו מאכען געשיר פון פארצעליי און אנדערע מאטעריאלען.

plate'-mail *n.* (פלייט'-מייל) א שופען=פאנצער [א פאנצער געמאכט ווי פון שופען פון א פיש].

plate'-mark *n.* (פלייט'-מארק) א געזעצליך בעשטעטיגטער צייכען אדער שטעמפעל אויף זילבערנע און גאלדענע כלים, וואס בעווייזט דאס ארט וואו זיי זיינען אניסגעארבייט, די פראבע פון מעטאל א. ד. ג.

plate'-mat'ter *n.* (פלייט'-מעט'-ער) ארטיקלען פאר צייטונגען אדער זשורנאלען וואס מען מאכט אין סטערעאטיפישע פלאטען און ווערען געדרוקט אין עטליכע צייטונגען אין איינער און דערזעלבער צייט.

plate'-met'al *n.* (פלייט'-מעט'-על) געגאסענע שטיקער אייזען אדער טשוגון וואס מען צוברעכט און מען גיסט איבער א צווייטען מאל.

plate'-mill *n.* (פלייט'-מיל) א מאשין צו וואלצען און אויסצוציהען מעטאלענע פלאטען.

plat'en *n.* (פלעט'-ען) דער דרוק=טיגעל [דער טייל פון א דרוק=פרעס וועלכער דריקט די בוכשטאבען אויף'ן פאפיער]; א ליגאטור אדער א געמיש פון קופער מיט צינק, פון וועלכען מען מאכט קנעפלעך.

plate'-pa'per *n.* (פלייט'-פיי'-פער) קופער=דרוק=פאפיער [א זארט זעהר גלאנציג פאפיער].

plate'-piece *n.* (פלייט'-פיעס) רינדפלייש, וואס ווערט בענוצט צו מאכען געפעקעלטעס פלייש.

plate'-pow'der *n.* (פלייט'-פאו'-דער) א פולווער אדער פראשעק וואס ווערט בענוצט צו פאלירען זילבערנע געשיר.

plate'-press *n.* (פלייט'-פרעס) א דרוק=פרעס צו דרוקען פון גראווירטע קופערנע אדער שטאהלענע פלאטען.

plate'-prin'ter *n.* (פלייט'-פרינ'-טער) דער וואס דרוקט פון גראוויר=פלאטען.

plate'-prin'ting *n.* (פלייט'-פרינ'-טינג) דאס דרוקען פון גראוויר=פלאטען.

pla'ter *n.* (פליי'-טער) א פלאטען=מאכער; א מאשין צוגויפצופרעסען פאפיער דורך דעם דרוק פון אייזערנע פלאטען; א פלאטירער, א בעגילטער, דער וואס בעגילט כלים.

plate'-rack *n.* (פלייט'-רעק) א טעלער=פאליצע, א טעלער=געשטעל; א געשטעל וואו מען האלט די פאטאגראפישע פלאטען [נעגאטיוען] בעת זיי זיינען נאך נאס.

plate'-rail *n.* (פלייט'-רייל) א פלאכע רעלסע אדער שינע.

plateresque' *a.* (פלעט-ע-רעסק') וואס איז עהנליך צו זילבערנע ארנאמענטען אדער פערציערונגען [אין ארכיטעקטור].

plate'-roll'er *n.* (פלייט'-ראול'-ער) א גלאטער רונדער וואל וואס ווערט בענוצט אין מאכען מעטאלענע פלאטען.

plate'-shears *n.* (פלייט'-שיערז) א מאשין צו שניידען און שערען מעטאלענע פלאטען.

plate'-stand *n.* (פלייט'-סטענד) א געשטעל פאר טעלער און אנדערע געשיר.

plat'etrope *n.* (פלעט'-ע-טראופ) א זייט פון א זאך, וועלכע איז סימעטריש אדער אין דערזעלבער פארם ווי די ענטגעגענ־געזעצטע זייט [ווי די רעכטע העלפט פון מענשליכען קערפער, וואס איז סימעטריש אדער האט דיזעלבע פארם ווי די לינקע העלפט].

plat'etropy *n.* (פלעט'-ע-טראו-פי) דאס זיין סימעטריש. ז. *platetrope*.

plate'-vise *n.* (פלייט'-וואיס) אין פא־טאגראפיע — א ראהם, אין וועלכער מען שטעלט אריין א גלאז־פלאטע זי צו פא־לירען.

plate'-war'mer *n.* (פלייט'-הוואהר'-מער) א מין קאסטען מיט פאליצעס אדער אן אנדער פארריכטונג אין א ווארעמען פלאץ, אויף וועלכער מען האלט טעלער צו ווארעמען זיי; א מעטאלענע כלי מיט הייסען וואסער, אויף וועלכער מען וואר־רעמט אן געשיר אויף'ן טיש.

plat'form *n.* and *v.* (פלעט'-פארם) א פלאטפארמע, א גאניק אדער בריקעל, וואס איז העכער פון דעם ארומיגען גרונט; א בימה אין א פערזאמלונגס־זאל, פון וועלכער די רעדנער האלטען זייערע רעדען; דאס בריקעל אויף אן אייזענבאהן־סטאנציע, פון וועלכען די פאסאזשירען געהען אריין אין די וואגאנען; די פלאטפארמע פון א וואגאן; דאס פראגראם פון א פאליטישער אדער אנדערער פארטיי; דאס האלטען רעדען אדער פארלעזונגען; אויסארביי־טען א פראגראם פון א פארטיי; אוועק־שטעלען אויף א פלאטפארמע.

plat'form-bridge *n.* (פלעט'-פארם-ברידזש) א בריקעל איבער די פלאטפאר־מען פון אן אייזענבאהן־סטאנציע.

plat'form-car *n.* (פלעט'-פארם-קאר) א פלאטפארמע־וואגאן [א פראכט־וואגאן אהן א דאך און אהן ווענטלעך].

plat'form-car'riage *n.* (פלעט'-פארם-קער'-רידזש) א פלאכער וואגען אויף פיער רעדער צו שלעפען שווערע משאות, ווי הארמאטען, שטיינער א. ד. ג.

plat'form-crane *n.* (פלעט'-פארם-קריין) א הויב־מאשין וואס איז צוגעפעס־טיגט צו אן אייזענבאהן־וואגאן.

plat'formist *n.* (פלעט'-פארם-איסט) א רעדנער אויף עפענטליכע פערזאמלונגען.

plat'form-scale *n.* (פלעט'-פארם-סקייל) אזא וואג־מאשין מיט א פלאכען ברעט אויף וועלכען מען לעגט די זאכען וואס מען וועגט.

plat'form-spring *n.* (פלעט'-פארם-ספרינג) א פרוזשינע פון אן עקיפאזש אדער וואגאן.

platias'mus *n.* (פלעט-אי-עס'-מאס) דאס זאאיקען זיך, דאס ניט קענען שארף רעדען.

platil'la *n.* (פלע-טיל'-א) א מין ווייסער לייווענד־שטאף.

plati'na *n.* (פלע-טי'-נא) [ז. *platinum*] פלאטין; געפלאכטענע זילבער־פע־דים; אן אייזערנע פלאטע צום גלאזירען.

pla'ting *n.* (פליי'-טינג) פלאטירונג, איבערציהונג אדער בעדעקונג מיט א די־נעם מעטאל־שיכט [ווי בעזילבערונג, בע־גילטונג, פערניקלונג א. ד. ג.].

pla'ting-ham'mer *n.* (פליי'-טינג-העמ'-ער) א גרויסער דאמפף־האמער וואס ווערט גענוצט צו בויגען פאנצער־פלא־טען.

platin'ic *a.* (פלע-טינ'-איק) וואס איז שייך צו פלאטין. ז. *platinum*.

platinif'erous *a.* (פלעט-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס פלאטין. ז. *platinum*.

platiniza'tion *n.* (פלעט-אי-ני-זיי'-שאן) פלאטינירונג, דאס בעדעקען מיט פלאטין.

plat'inize *v.* (פלעט'-אי-נאיז) פלאטי־נירען, בעדעקען מיט פלאטין.

plat'inotype *n.* (פלעט'-אי-נא-טאיפ) א פאטאגראפישער פראצעס, וואו דאס פא־טאגראפישע פאפיער איז בעדעקט מיט א לעזונג, וועלכע בעשטעהט פון פלאטין, כלאריד און אייזען אקסאל זויער־זאלץ.

plat'inous *a.* (פלעט'-אי-נאס) וואס ענטהאלט אין זיך פלאטין; וואס בע־שטעהט פון פלאטין.

plat'inum *n.* (פלעט'-אי-נאם) פלאטין [אן ערעל־מעטאל, איינער פון די כעמי־שע גרונד־עלעמענטען].

plat'inum-black' *n.* (פלעט'-אי-נאם-בלעק') פלאטין־שווארץ [אזא שווארצער פולווער וואס איז געמאכט פון פלאטין].

plat'inum-lamp *n.* (פלעט'-אי-נאם-לעמפ) אן עלעקטריש לעמפעל וואס זיין גליה־דרעטעל איז פון פלאטין.

plat'inum sponge (פלעט'-אי-נאם ספאנדזש) פלאטין־שוואם [פלאטין אין דער פארם פון א שוואם וואס בעקומט זיך דורך א געוויסען כעמישען פראצעס].

plat'itude *n.* (פלעט'-אי-טיוד) פלאכ־קייט, טעמפקייט [אין שכל]; א טעמפע, אן אבגעדראשענע אדער דומע בעמערקונג; אן אויסגעדראשענע חכמה.

platitudina'rian *n.* and *a.* (פלעט-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען) א פלאכער אדער טעמפער בעל שכל; איינער וואס איז איבערגעגעבען אדער ארייננעטהאן אין טעמפע, אויסגעדראשענע חכמות; טעמפ, פלאך [אין שכל].

platitu'dinize *v.* (פלעט-אי-טיו'-די-נאיז) מאכען טעמפע אדער אבגעדראשע־נע בעמערקונגען.

platitu'dinous *a.* (פלעט-אי-טיו'-די-נאס) פלאך, טעמפ [אין שכל]; אבגע־דראשען [וועגען א בעמערקונג].

platitu'dinousness *n.* (פלעט-אי-טיו'-די-נאס-נעס) פלאכקייט, טעמפקייט [אין שכל]; אבגעדראשענקייט [וועגען א בעמערקונג].

platom'eter *n.* (פלע-טאמ'-ע-טער) ז. *planimeter*.

platom'etry *n.* (פלע-טאמ'-עט-רי) די קונסט צו מעסטען די ברייטקייט פון פלע־כען.

Platon'ic *a.* and *n.* (פלע-טאנ'-איק) וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף פלאטאן אדער צו זיינע אידעען [געלעבט פון 427 ביז 347 פאר קריסטוס'עס גע־בורט]; פלאטאניש, ריין גייסטיג, אהן א ביימישונג פון קערפערליכע ליידענשאפ־טען [וועגען א ליעבע צווישען מאן און פרוי]; אן אנהענגער פון פלאטאן; איי־נער וואס ליעבט מיט א פלאטאנישער ליעבע.

Platon'ical *a.* (פלע-טאנ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פלאטאן; פלאטאניש. ז. *Platonic*.

Platon'ic-bod'ies (פלע-טאנ'-איק באד'-איז) די פינף רעגעלמעסיגע געא־מעטרישע קערפער — א טעטראעדער [א גלייכזייטיגער דרייקאנטיגער קער־פער], א העקסאעדער [א קוביק], אן אק־טאעדער [א גלייכזייטיגער אכטקאנטיגער קערפער], א דאדעקאעדער [א גלייכזיי־טיגער צוועלפקאנטיגער קערפער] און אן איקאזאעדער [א גלייכזייטיגער צוואנציג־קאנטיגער קערפער].

Platon'ic love (פלע-טאנ'-איק לאוו) פלאטאנישע ליעבע [ריינע גייסטיגע ליע־בע אהן קערפערליכע תאוות].

Pla'tonism *n.* (פליי'-טא-ניזם) פלאטא־ניזם, די לעהרען פון גריכישען פילאזאף פלאטאן [די גרונד־פרינציפען פון דיעזע לעהרען בעשטעהען אין פאלגענדען: 1) דער קוואל פון אונזער ו י ס ע ן זיי־נען ניט די וואהרנעהמונגען פון אונזערע חושים, נאר אונזער ריינע פערנונפט, אונזער שכל; 2) די א ל ג ע מ יי נ ע אי־ד ע ע ן, ווי שעהנהייט, חכמה, טוגענד א. ד. ג. זיינען ניט קיין אבסטראקטע בעגרי־פען וועגען אייגענשאפטען פון זאכען, נאר זיי זיינען די איינציגע, וועלכע האבען א רעאלע עקזיסטענץ, און די זאכען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, זיי־נען ניט מעהר ווי א טונקעלער אבשיין פון דיעזע אלגעמיינע אידעען; 3) דעם מענשען'ס נשמה איז אייביג און אונ־שטערבליך, און איידער דער מענש ווערט געבוירען שוועבט זי ארום אין דער וועלט פון ריינע אלגעמיינע אידעען. אין מענש־ליכען קערפער ווערט זי פעראונריינינגט, נאר אין איהר בלייבט א שטענדיגע בייני־קעניש נאך די אלגעמיינע אידעען און א שטרעבען צו פערווירקליכען זיי אויף וויי־פיעל דאס איז מעגליך אין דער סביבה פון חומר און גשמיות; 4) די העכסטע אל־געמיינע אידעע איז די ט ו ג ע נ ד, און דיעזע אידעע ווערט פערווירקליכט דורך הארמאניע און דיסציפלין אין געזעלשאפט־ליכען לעבען פון די מענשען]; פלאטאן'ס א זאגע אדער שפריכווארט.

Pla'tonist *n.* (פליי'-טא-ניסט) א פלא־טאניסט, אן אנהענגער פון די לעהרען פון דעם גריכישען פילאזאף פלאטאן.

Platonis'tic *a.* (פליי-טא-ניס'-טיק) פלאטאניסטיש, וואס איז שייך צו פלא־טאן'ען, צו זיינע לעהרען אדער צו זיינע נאכפאלגער.

Pla'tonize *v.* (פליי'-טא-נאיז) געהע־רען צו פלאטאן'ס שוהלע; ערקלערען א זאך אויף'ן גרונד פון פלאטאן'ס לעהרען.

Pla'tonizer *n.* (פליי'-טא-נאי-זער) א פלאטאניסט, איינער וועלכער ערקלערט א זאך לויט די לעהרען און מעטאדען פון גריכישען פילאזאף פלאטאן.

platoon' *n.* (פלע-טוהן') א קליינע אב־טיילונג [פון סאלדאטען, פאליציי אדער פייערלייט].

plat'ted *a.* (פלעט'-עד) ז. *plaited*.

plat'ten *v.* (פלעט'-ען) אין גלאז־פאבריי־קאציאן — אויסציהען, פלאך מאכען, מא־כען גלאז־פלאטען.

plat'tening *n.* (פלעט'-ען-אינג) אין גלאז־פאבריקאציאן — דאס אויסציהען, דאס פלאך מאכען, דאס מאכען גלאז־פלא־טען.

plat'ter *n.* (פלעט'-ער) א טעלער, א שיסעל; א גרויסע פלאכע ליימענע שי־סעל אדער טעלער [הויפטזעכליך צום פאנאנדערשניידען אן עוף]; א פלעכטער, א מאטען־פלעכטער, ראנזשעס־פלעכטער.

plat'ter-faced *a.* (פלעט'-ער-פייסט) וואס האט א ברייט פלאטשיג פנים.

plat'ting *n.* (פלעט'-אינג) דאס געפלעכט, געפלאכטענע זאכען [ווי פון ריטלעך, שטרוי א. ז. וו.]; דאס פלעכטען [ריט־לעך, שטרוי א. ז. וו.].

pla'ty *a.* (פליי'-טי) עהנליך צו א פלא־טע; בעשטעהענד פון פלאטען.

platyceph'alous *a.* (פלעט-אי-סעפ'-ע-לאס) ברייט-קעפיג.

platyco'ria *n.* (פלעט-אי-קאו'-רי-א) א קראנקהאפטע פאנאנדערגעצויגענהייט פון דעם שווארצאפעל פון אויג.

plat'ypus *n.* (פלעט'-אי-פאס) דאס שנאבעל-טהיער. ז. *duckbill*

plat'yrhine *a. and n.* (פלעט'-אי-רין) מיט א פלאכער נאז; ברייט-נעזיג, מיט א ברייטער נאז [וועגען די אמעריקאני-שע מאלפעס]; א ברייט-נעזיגע אמערי-קאנישע מאלפע.

plat'yrrhine *a. and n.* (פלעט'-אי-רין) ז. *platyrhine*

platyrrhin'ian *a. and n.* (פלעט-אי-רינ'-אי-ען) וואס האט א ברייטע, פלאכע נאז; א מענש אדער חיה מיט א ברייטער, פלאכער נאז.

platys'ma *n.* (פלע-טיס'-מא) א פלאכער, ברייטער מוסקול וואס ציהט זיך פארביי דעם האלז פון דער ברוסט און אקסלען צום פנים.

plau'dit *n.* (פלאה'-דיט) דאס פאטשען בראווא, א הויכער בייפאל; לויב, ביי-פאל.

plau'ditory *a.* (פלאה'-די-טא-רי) אפלאדירענד, אויסדריקענד בייפאל.

plau'dits *n.* (פלאה'-דיטס) אפלאדיר-מענטען.

plausibil'ity *n.* (פלאה-זי-ביל'-אי-טי) לויבענסווירדיגקייט, אנגענעהמליכקייט, וואס רופט ארויס בייפאל; דאס זיין אויסערליך אדער שיינבאר גוט, לויבענס-ווערטה אדער ריכטיג.

plau'sible *a.* (פלאה'-זיבל) 1. וואס שיינט צו זיין לויבענסווערטה, פערטרוי-ענסווערטה, גוט אדער ריכטיג; 2. וואס מאכט א שיינבאר גוטען איינדרוק; 3. וואס גיט שיינבאר ריכטיגע ארגומענ-טען.

1. He gave a **plausible** excuse for his absence. 2. He is a **plausible** person.

plau'sibleness *n.* (פלאה'-זיבל-נעס) ז. *plausibility*

plau'sibly *adv.* (פלאה'-זי-בלי) אזוי אז עס זאל שיינען צו זיין לויבענסוויר-דיג, פערטרויענסווערטה, גוט אדער ריכ-טיג; אזוי עס זאל אויסערליך מאכען א גוטען איינדרוק.

plau'sive *a.* (פלאה'-סיוו) אפלאדירענד, אויסדריקענד בייפאל.

play *v. and n.* (פליי) 1. שפיעלען; זיך שפיעלען, זיך אמוזירען; שפיעלען א ראלע; 2. פלאטערען, שוועבען, זיך שנעל און לייכט בעוועגען; ארומטאנצען; 3. פעכטען, מאכען איבונגען [הויפטזעכ-ליך מיט וואפען]; 4. האנדלען, זיך בע-נעהמען; 5. דערלאנגען א קלאפ נאך א קלאפ, אהן אויפהער אטאקירען; 6. טהאן, אבטהאן, מאכען; 7. א שפיעל; דאס פאר-בען-שפיעל; דאס שפיעלען [אין קאר-טען, אויף דער ביהנע, אויף אינסטרו-מענטען]; דאס פלאטערען, דאס שווע-בען, דאס אומטאנצען; איבונגען [הויפט-זעכליך מיט וואפען]; דאס שפיעלען זיך; דאס אמוזירען זיך; שפאס; א דראמא-טישע פארשטעלונג, א שוישפיעל; האנד-לונג, בענעהמונג.

2. Tongues of fire, like serpents, **played** over the house. 4. **Play** fair with your friends and enemies. 5. The firemen **played** upon the burning building. 6. He can **play** tricks.

play'able *a.* (פליי'-עבל) וואס קען גע-שפיעלט ווערען.

play'-ac'ting *n.* (פליי'-עק'-טינג) שוישפיעלעריי.

play'-ac'tor *n.* (פליי'-עק'-טאר) אן אקטיאר.

play'-ac'torism *n.* (פליי'-עק'-טאר-איזם) אקטיארסטווע; שוישפיעלעריי, שוישפיעלערישע מאניערען; טעאטראליש-קייט; אפעקטאציע, געמאכטקייט, אוננא-טירליכקייט.

play'bill *n.* (פליי'-ביל) א טעאטער-אפישע; א טעאטער-פראגראם.

play'-book *n.* (פליי'-בוק) א זאמלונג פון טעאטער-פיעסען; א בוך מיט ביל-דער פאר קינדער; א בוך פון קינדער-שפיעלען.

play boo'ty (פליי בוה'-טי) שפיעלען אזוי אז מען זאל ארייננארען דעם מיט-שפיעלער; פאלש שפיעלען, אבנארען, בעשווינדלען.

play by ear (פליי באי איער) שפיעלען נאך'ן געהער [ניט פון נאטען].

play'-day *n.* (פליי'-דיי) א שפיעל-טאג, א פרייער טאג, א יום טוב; א שוהל-פייערטאג [א טאג וואס קינדער זיינען פריי פון לערנען].

play duck and drake (פליי דאק ענד דרייק) מאכען קאטשקעלעך [ווארפען פלאכע שטיינדלעך אויף'ן וואסער אזוי, אז זיי זאלען איינינע מאל אב-שפרינגען פון דער אויבערפלעכע]; נאכ-לעסיג אומגעהן מיט עפעס, פאנאנדער-ווארפען, אנמאכען אונארדנונג.

played out (פלייד אוט) אויסגעשפיעלט, אויסגעשעפט, פערברויכט, אבגענוצט.

play'er *n.* (פליי'-ער) א שפיעלער; א שוישפיעלער; איינער וואס שפיעלט זיך ארום; א פוילאק, א ליידיג-געהער.

play'erly *a.* (פליי'-ער-לי) שוישפיע-לעריש; וואס איז בלויז פאר שפאס.

play'er pian'o (פליי'-ער פי-ענ'-או) א פיאנאלא. ז. *pianola*

play fair (פליי פעהר) האנדלען אויפ-ריכטיג.

play false (פליי פאהלס) אונטערשטעלען איינעם א פיסעל; בעטריגען, בעשווינד-לען.

play fast and loose (פליי פעסט ענד לוהס) בעשווינדלען, שפיעלען א שווינדעל-שפיעל [ז. *fast and loose*]; זיך דרע-הען, שפיעלען א צווייטייטיגע שפיעל.

play'fellow *n.* (פליי'-פעל-או) א שפיעל-קאמעראד, א מיטשפיעלער.

play first fid'dle (פליי פוירסט פידל) שפיעלען די ערשטע פידעל, שפיעלען די ערשטע ראלע, שטעהן בראש.

play for love (פליי פאר לאוו) שפיעלען צוליעב פערגניגען [ניט אויף געלד].

play foul (פליי פאול) אונטערשטעלען א פיסעל, האנדלען ניט אויפריכטיג, זיין פאלש.

play'ful *a.* (פליי'-פול) שפיעלעדיג, לעבעדיג, לוסטיג.

The child is of a very **playful** disposition.

play'fully *adv.* (פליי'-פול-אי) מיט לוסטיגקייט, מיט לעבעדיגקייט; שפיע-לענדיג.

play'fulness *n.* (פליי'-פול-נעס) שפיע-לעדיגקייט, לעבעדיגקייט, לוסטיגקייט.

play'game *n.* (פליי'-גיים) א קינדער-שפיעל.

play'goer *n.* (פליי'-גאו-ער) אן אפטער טעאטער-בעזוכער.

play'going *n.* (פליי'-גאו-אינג) אפטער טעאטער-בעזוך.

play goose'berry (פליי גוהס'-בער-אי) בעגלייטען געליעבטע, זיין א שומר ביי געליעבטע.

play'ground *n.* (פליי'-גראונד) א שפיעל-פלאץ [הויפטזעכליך ביי א לעהר-אנשטאלט].

play high (פליי האי) שפיעלען גרויס, אויף פיעל געלד, פיעל ריזיקירען.

play hob (פליי האב) אבטהאן שפיצלעך.

play hook'y (פליי הוק'-אי) זיין אבוועז-זענד פון שוהל אהן ערלויבניס.

play'house *n.* (פליי'-האוס) א טעאטער.

play in (פליי אין) באלד אנהויבען.

play'ing *n.* (פליי'-אינג) דאס שפיעלען, דאס שפיעל.

play'ing-card *n.* (פליי'-אינג-קארד) א שפיעל-קארט.

play in'to one's hands (פליי אינ'-טו וואנז הענדז) טהאן עטוואס פון וואס א צווייטער בעקומט די אויבערהאנד אדער פארטייל.

play'-ma'ker *n.* (פליי'-מיי'-קער) ז. *playwright*

play'mate *n.* (פליי'-מייט) א שפיעל-חבר: א מיטשפיעלער.

play'-night *n.* (פליי'-נאיט) א פאר-שטעלונגס-אבענד [אין טעאטער].

play off (פליי אף) 1. אנהויבען שפיע-לען; אנפאנגען, מאכען אן אנפאנג; 2. זיך מאכען כלומר'שט, זיך פערשטעלען; 3. צייגען, ארויסווייזען, אבטהאן.

2. The beggar is not blind, he is **playing off**. 3. The acrobate **plays off** tricks.

play off a per'son (פליי אף ע פויר'-סאן) לוסטיג מאכען מענשען אויף אי-מעצענס חשבון.

play on (פליי אן) פארטזעצען שפיע-לען; פארטזעצען; זיך ארומשפיעלען מיט אימעצען אדער עפעס; אבשווינדלען, אויס-נוצען פאר זיך. ז. *play upon*

play out (פליי אוט) אויסשפיעלען ביז צו ענדע; ברייננגען צו אן ענדע; אויס-שעפען, פערברויכען; אבטראגען.

play pos'sum (פליי פאס'-אם) זיך מאכען כלומר'שט טויט; זיך פערשטע-לען, מאכען אן אנשטעל.

play'-right *n.* (פליי-ראיט) אויטאר-רעכט אויף דראמאטישע און מוזיקאלישע ווערק.

play sec'ond fid'dle (פליי סעק'-אנד פידל) שפיעלען די צווייטע פידעל אין אן ארקעסטער; שפיעלען א צווייטע, אונטער-געארדענטע ראלע.

play'some *a.* (פליי'-סאם) ז. *playful*

play'someness *n.* (פליי'-סאם-נעס) ז. *playfulness*

play the can'non (פליי טהי קענ'-אן) באמבארדירען פון הארמאטען.

play the deuce (פליי טהי דיוס) אנ-טהאן צרות אדער שאדען; בעלעסטיגען.

play the dev'il (פליי טהי דעוויל) ז. *play the deuce*

play the dick'ens (פליי טהי דיק'-ענס) ז. *play the deuce*

play the fool (פליי טהי פוהל) מאכען זיך צום נאר, זיך נאריש מאכען.

play the game (פליי טהי גיים) שפיע-לען לויט די כללים; האנדלען אויפריכ-טיג און עהרענהאפט.

play the tru'ant (פליי טהי טרו'-ענט) ארומשלעפען זיך לעדיג; זיין אבוועזענד פון שוהל אהן ערלויבניס.

play'thing *n.* (פליי'-טהינג) א שפיעל-כעל, א צאצקע.

play'time *n.* (פליי'-טאים) שפיעל-צייט, אמוזירונגס-צייט, פרייע צייט.

play to the gal'lery (פליי טו טהי געל'-ע-רי) שפיעלען פאר דער גאלערעע,

שטרעבען אויסצונעהמען ביים גרויסען עולם.

play up (פליי אפ) [מוזיק] שפיעלען מיט מעהר קראפט; אנהויבען שפיעלען; פארטזעצען.

play upon' (פליי א-פאן') 1. זיך לוס־טיג מאכען, זיך ארומשפיעלען מיט עפעס אדער אימעצען; 2. אבשווינדלען, אויס־נוצען פאר זיך; 3. ווירקען אויף...

2. Don't play upon my sympathies with your hard luck stories. 3. The demagogue plays upon the feelings of the people.

play upon' words (פליי א-פאן' ווערדז) מאכען א ווארט־שפיעל; א ווארט־שפיעל.

play with fire (פליי וויטה פאיר) זיך שפיעלען מיט פייער, ניט פארזיכ־טיג אומגעהן מיט עפעס וואס קען זיך ענדיגען מיט א צרה.

play'wright *n.* (פליי'-ראיט) א שריי־בער פון טעאטער־שטיקער, א שוישפיעל־פערפאסער.

play'-wri'ter *n.* (פליי'-ראי'-טער) ז. *playwright*.

pla'za *n.* (פלא'-זא) א מארק־פלאץ, אן עפענטליכער פלאץ ארומגערינגעלט מיט הייזער [אין די שפאניש־אמעריקאנישע שטעדט].

plea *n.* (פליע) 1. א פראצעס, א גע־ריכטס־קלאגע; אן ענטפער, א פערענט־פערונג אדער אבווענדונג פון דעם אנגע־קלאגטען; 2. א טענה, אן אורזאכע, אן ענטשולדיגונג, א גרונד; 3. אן אויסריידע, א כלומר'שדיגע אורזאכע.

2. One of the pleas for the reduction of the tariff is the high cost of living. 3. The Spaniards subdued the Indians under the plea of converting them to Christianity.

pleach *v.* (פליטש) פלעכטען, פערפלעכ־טען, איבערפלעכטען.

plead *v.* (פליד) 1. מאכען אן ערקלע־רונג פאר'ן געריכט [אלס בעשולדיגטער]; 2. פערטיידיגען, פיהרען א פראצעס [אלס אדוואקאט]; 3. טענה'ן, ארגומענ־טירען, שטרעבען צו איבערצייגען; 4. אנ־געבען אלס אורזאכע, זיך פערענטפערען אדער זיך ענטשולדיגען מיט עפעס; 5. דרינגענד בעטען.

1. The criminal pleaded guilty. 3. We pleaded with him in vain, urging him to reform. 4. The accused pleaded ignorance. 5. He pleaded for mercy.

plea'dable *a.* (פליע'-דעבל) וואס קען פערטיידיגט ווערען; וואס קען געבראכט ווערען אלס אנווענדונג, פערענטפערונג אדער פערטיידיגונג.

plea'der *n.* (פליע'-דער) א קלעגער אדער אנגעקלאגטער אין געריכט; א פערטיידי־גער, אן אדוואקאט.

plead guil'ty (פליעד גיל'-טי) זיך ער־קלערען שולדיג; אנערקענען די קלאגע.

plea'ding *n.* and *a.* (פליע'-דינג) דאס פיהרען א פראצעס, דאס פערטיידיגען אין געריכט [אלס אדוואקאט]; פערטיידיגונג; א געריכטס־קלאגע, א געריכטס־פערטיידי־גונג; פראצעס־אקטען; בעטענד.

plea'dingly *adv.* (פליע'-דינג-לי) מיט געבעט, בעטענדיג.

plea'ding-place *n.* (פליע'-דינג-פלייס) א געריכטס־הויף, א געריכטס־פלאץ, א גע־ריכט.

plea in abate'ment (פליע אין ע-בייט'-מענט) אן אפעלאציאן צו קאסי־רען א משפט אויף א גרונד, וואס האט ניט צו טהאן מיט דער ריכטיגקייט פון דעם משפט [ווי למשל, ווען עס ווערט גע־מאכט א בעהויפטונג, אז דער פעראור־טיילטער איז איצטער ניט ביים פולען זינען און די שטראף קען צוליעב דעם ניט אויסגעפיהרט ווערען].

plea in avoi'dance (פליע אין ע-וואי'-דענס) אן אנווענדונג פון אן אנ־געקלאגטען אין א געריכטס־פראצעס, וועל־כע לייקענט ניט אב דעם קלעגער'ס בע־הויפטונג, בריינגט אבער פאקטען, וועל־כע מאכען צו נישט די קלאגע.

plea in bar (פליע אין באר) אזא איינ־ווענדונג געגען א קלאגע, וואס אויב זי זאל אנגענומען ווערען, ווארפט זי אום ניט נור די איצטיגע קלאגע, נאר אויך אלע מעגליכע קלאגען פון דיזען מין.

plea in law (פליע אין לאה) א פערטיי־דיגונג, אז דער פראצעס איז ניט גע־פיהרט געווארען לויט'ן געזעץ.

plea of preg'nancy (פליע אוו פרעג'-נענ-סי) אן אפעלאציאן צום געריכט, אז צוליעב שוואנגערשאפט פון א פעראור־טיילטער זאל אבגעלעגט ווערען די אויס־פיהרונג פון דעם אורטייל.

pleas'ance *n.* (פלעז'-ענס) פרייד, פרעהליכקייט, מונטערקייט, תענוג, פער־גניגען; גוטער ווילען; אנגענעהמע מא־ניערען, אנגענעהמע האלטונג; א גאר־טען, א לוסט־גארטען.

pleas'ant *a.* (פלעז'-ענט) אנגענעהם; פרעהליך, מונטער, לוסטיג.

pleas'antly *adv.* (פלעז'-ענט-לי) מיט אנגענעהמליכקייט; אויף א פרעהליכען, מונטערען, לוסטיגען אופן.

pleas'antness *n.* (פלעז'-ענט-נעס) אנ־גענעהמליכקייט; לוסטיגקייט, פרעהליכ־קייט, מונטערקייט.

pleas'antry *n.* (פלעז'-ענ-טרי) לוסטיג־קייט, פרעהליכקייט, מונטערקייט; וויציג־קייט; א וויץ, א שפאס, א קאטאוועס; א שפאסיגער, לעכערליכער אויפטהו, בע־וועגונג א. ז. וו.

At our first meeting we only exchanged pleasantries.

pleas'ant-spir'ited *a.* (פלעז'-ענט-ספיר'-אי-טעד) מונטער, לעבעדיג, לוס־טיג.

pleas'ant-tongued *a.* (פלעז'-ענט-טאנגד) וואס רעדט אנגענעהם.

please *v.* (פליעז) זיין אנגע־געפעלען; זיין אנגע־נעהם; פערשאפען פערגניגען; צופריע־דענשטעלען; טהאן א געפאלען; ביטע!

pleased *a.* (פליעזד) צו־פריעדען.

plea'sedly *adv.* (פליע'-זעד-לי) אויף א פערגניגענדען אופן; מיט פערגניגען, מיט צופריעדענהייט.

please God (פליעז גאד) הלואי! גיב גאט!

please'man *n.* (פליעז'-מען) א שמייכ־לער, א חונף, אן אונטערלעקער.

plea'ser *n.* (פליע'-זער) איינער וואס בעפריעדיגט אדער שטעלט צופריעדען.

please the pigs (פליעז טהי פיגז) אויב עס וועט מעגליך זיין, אויב די אומשטענ־דען וועלען ערלויבען.

plea'sing *a.* and *n.* (פליע'-זינג) אנגע־נעהם, ליעבליך; געפעליג; אנגענעהמליכ־קייט; ליעבליכקייט; געפעליגקייט.

plea'singly *adv.* (פליע'-זינג-לי) אויף אן אנגענעהמען אדער ליעבליכען אופן; געפעליג.

plea'singness *n.* (פליע'-זינג-נעס) אנ־גענעהמליכקייט, געפעליגקייט, ליעבליכ־קייט.

pleas'urable *a.* (פלעזש'-אור-עבל) 1. אנגענעהם, פערגניגענד; 2. פערגניגען־זוכענד.

1. Feeling is a state of consciousness which is either pleasurable or painful. 2. He is a man of a pleasurable turn of mind.

pleas'urableness *n.* (פלעזש'-אור-עבל-נעס) אנגענעהמליכקייט, דאס פער־שאפען פערגניגען.

pleas'urably *adv.* (פלעזש'-אור-ע-בלי) אויף אן אנגענעהמען, פערגניגענדען אופן.

pleas'ure *n.* and *v.* (פלעזש'-אור) פערגניגען, לוסט, פרייד; דער גוטער ווי־לען, דער רצון; א טובה, א געפעליגקייט; פערשאפען פערגניגען.

pleas'ure-ground *n.* (פלעזש'-אור-גראונד) א פערגניגונגס־פלאץ, א לוסט־גארטען.

Coney Island is New York's pleasure-ground.

pleas'ure-house *n.* (פלעזש'-אור-האוס) א לוסט־הויז, א לאנד־הויז, א זו־מער־הויז, א דאטשע.

pleas'ureless *a.* (פלעזש'-אור-לעס) וואס פערשאפט ניט קיין פערגניגען.

pleas'urer *n.* (פלעזש'-אור-ער) א פערגניגונגס־זוכער, איינער וואס יאגט זיך נאך פערגניגענס.

pleas'ure-train *n.* (פלעזש'-אור-טריין) א לוסט־צוג, אן עקסקורסיאן־צוג, אן אויס־פלוג־צוג.

pleas'ure-trip *n.* (פלעזש'-אור-טריפ) א לוסט־רייזע, א לוסט־אויספלוג.

pleat *n.* and *v.* (פליעט) ז. *plait*.

pleb *n.* (פלעב) א פלעבעער, איינער פון פראסטען פאלק, א מענש פון המון.

plebe *n.* (פליעב) אין די אמעריקאנער מיליטערישע און פלאט־אקאדעמיעס — אן אנפאנגער, א נייעלינג.

plebe'ian *a.* and *n.* (פלי-בי'-ען) פלע־בעאיש, געמיין, פראסט [וואס געהערט צום פראסטען פאלק]; א פלעבעער, א פראסטער מענש, א מענש פון פראסטען פאלק, א המון־מענש.

plebe'ianism *n.* (פלי-בי'-ען-איזם) דאס פלעבעערטום; דאס זיין פלעבעאיש; פראסטקייט, וואולגאריטעט.

plebe'ianize *v.* (פלי-בי'-ען-איז) מא־כען פלעבעאיש, מאכען פראסט אדער וואולגאר.

plebifica'tion *n.* (פלעב-אי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען פלעבעאיש, געמיין, פראסט אדער וואולגאר.

pleb'ify *v.* (פלעב'-אי-פאי) מאכען פלע־בעאיש, מאכען געמיין אדער פראסט, וואולגאריזירען.

plebisci'ta *n.* (פלעב-אי-סאי'-טא) פלע־ביסציטען. ז. *plebiscitum*.

pleb'iscitary *a.* (פלעב'-אי-סי-טע-רי) וואס איז שייך צו א פלעביסציט. ז. *plebiscite*.

pleb'iscite *n.* (פלעב'-אי-סיט) א פלע־ביסציט, דער אויסדרוק פון פאלקס ווי־לען דורך אן אלגעמיינער אבשטימונג; א געזעץ, וואס פלעגט אין אלטען רוים דורכגעפיהרט ווערען דורך דער אבשטי־מונג פון פאלק.

plebisci'tum *n.* (פלעב-אי-סאי'-טאם) א פלעביסציט, א געזעץ, וואס פלעגט אין אלטען רוים דורכגעפיהרט ווערען דורך דער אבשטימונג פון פאלק.

plebs *n.* (פלעבז) דער המון, דאס פעבעל, דאס פראסטע פאלק.

plec'tra *n.* (פלעק'-טרא) ביינדלעך אדער אייזענדלעך צו שפיעלען אויף א מאנדא־לין אדער גיטארע. ז. *plectrum*.

plec'tron *n.* (פלעק'-טראן) ז. *plectrum*.

plec'trum *n.* (פלעק'-טראם) אזא קליין ביינדעל אדער אייזענדעל מיט וועלכען דער שפיעלער אויף א מאנדאלין אדער גיטארע קלאפט איבער די סטרונעס.

pled (פלעד) געמאכט א געריכטליכע ערקלערונג; פערטיידיגט. ז. *plead*

pledge *n. and v.* (פלעדזש) א פערשפרעכען, א פערזיכערונגס=ווארט; א משכון; ערבות, א זיכערהייטס=משכון; א גאראנטיע; א טרונק לחיים [ביי א פערשפרעכען]; א קינד; א נדר ניט צו געברויכען קיין אלקאהאלישע משקאות; געבען דאס ווארט, פערשפרעכען; פערמשכון'ען, פערזעצען; ערב זיין; פערזיכערען; גאראנטירען; טרינקען לחיים [ביי אן אבמאך אדער א פערשפרעכען].

pledge'-cup *n.* (פלעדזש'-קאפ) א כוס צו טרינקען לחיים, א גרויסער כוס וואס געהט פון האנד צו האנד.

pledgee' *n.* (פלע-דזשיע') איינער ביי וועמען מען לעגט איין א משכון; איינער וואס לייהט געלד אויף משכנות.

pledge'less *a.* (פלעדזש'-לעס) אהן א משכון, אהן א גאראנטיע.

pledge one's self (פלעדזש הוואנז סעלף) זיך פערפפליכטען.

pledge'or *n.* (פלעדזש'-אר) איינער וואס גיט א משכון, אן ערב.

pledg'er *n.* (פלעדזש'-ער) דער וואס גיט א משכון; אן ערב; איינער וואס גיט א פערשפרעכען; א צוטרינקער, איינער וואס טרינקט לחיים.

pledg'et *n.* (פלעדזש'-עט) א קליין קישעלע פון וואטע אדער מארלע, וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף א וואונד איינצוזויגען די פלאגמע [אייטער].

Plei'ad *n.* (פלאי'-עד) די פלעיאדע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון אטלאס'עס זיבען טעכטער, וועלכע צעאום האט פערוואנדעלט אין שטערען]; א שטערען פון א געוויסער גרופע קליינע שטערען.

Pleis'tocene *n.* (פלאיס'-טא-סין) אין געאלאגיע — די קווארטער=צייט, די לעצטע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד; דער אונטערשטער שיכט פון דער ערד וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין דער קווארטער=צייט.

ple'narily *adv.* (פלי'-נע-רי-לי) אין פולען; פאלשטענדיג.

ple'nariness *n.* (פלי'-נע-רי-נעס) פולקייט, פאלשטענדיגקייט.

ple'narty *n.* (פלי'-נער-טי) א קירכליכע שטעלע וואס איז שוין פערנומען.

ple'nary *a.* (פלי'-נע-רי) פול, פאלשטענדיג, פאלקאמען; אין יוריספרודענץ — וואס איז דורכגעגאנגען אלע פארמאליטעטען [וועגען א פראצעס]; וואס האט פאלמאכט.

ple'nary indul'gence (פלי'-נע-רי אינ-דאל'-דזשענס) דאס בעפרייען פון אלע שטראפען וואס עס קומט פאר א זינד.

ple'nary inspira'tion (פלי'-נע-רי אינ-ספי-ריי'-שאן) די פאלשטענדיגע געטליכקייט פון די הייליגע שריפטען [ביבעל] אין אלע זייערע טיילען.

plenip'otence *n.* (פלי-ניפ'-א-טענס) פאלמאכט.

plenip'otent *a.* (פלי-ניפ'-א-טענט) פאלמעכטיג.

plenipoten'tiary *n. and a.* (פלענ-אי-פא-טענ'-שי-ע-רי) א בעפאלמעכטיגטער; א בעפאלמעכטיגטער געזאנדטער; א משולח מיט א פאלמאכט; בעפאלמעכטיגט.

plen'ish *v.* (פלענ'-איש) אנפילען.

plen'ishing-nail *n.* (פלענ'-איש-אינג-נייל) א דיל=נאגעל [א טשוואק אויף צוצושלאגען דילען=ברעטער].

ple'nist *n.* (פלי'-ניסט) איינער וועלכער האלט פון דער טעאריע, אז עס עקזיסטירט ניט אין דער נאטור א פאלשטענדיג לעדיגער אדער פוסטער רוים.

plen'itude *n.* (פלענ'-אי-טיוד) איבערפלוס, פולקייט; פאלשטענדיגקייט.

plenitu'dinary *a.* (פלענ-אי-טיו'-די-נע-רי) פול; פאלשטענדיג.

plen'teous *a.* (פלענ'-טי-אס) 1. רייכליך, איבערגענוג; 2. פרוכטבאר, פראדוקטיוו.

1. They have a **plenteous** supply of provisions. 2. The seven **plenteous** years.

plen'teously *adv.* (פלענ'-טי-אס-לי) אין איבערפלוס; איבערגענוג; בשפע.

plen'teousness *n.* (פלענ'-טי-אס-נעס) דאס זיין איבערגענוג; איבערפלוס, רייכליכקייט; שפע.

plen'tiful *a.* (פלענ'-טי-פול) ז. *plenteous*

plen'tifully *adv.* (פלענ'-טי-פול-אי) ז. *plenteously*

plen'tifulness *n.* (פלענ'-טי-פול-נעס) ז. *plenteousness*

plen'ty *n. and a.* (פלענ'-טי) איבערפלוס, פיעלקייט, שפע; פיעל, גענוג, רייכליך.

ple'num *n.* (פלי'-נאם) א פולער רוים [אין געגענזאץ צו א וואקואום]; פולקייט [אין געגענזאץ צו פוסטקייט].

ple'onasm *n.* (פלי'-א-נעזם) אן איבערפלוס פון ווערטער [דאס געברויכען מעהר ווערטער ווי עס איז נויטיג אויסצודריקען א געדאנק]; אן אויסדרוק וועלכער ענטהאלט אן איבערפלוס פון ווערטער; אין מעדיצין — איבערפלוס אין צאהל אדער גרויס.

ple'onast *n.* (פלי'-א-נעסט) איינער וואס געברויכט אין ריידען אדער שרייבען מעהר ווערטער ווי עס איז נויטיג.

ple'onaste *n.* (פלי'-א-נעסט) דער פלעאנאסט [א מין מינעראל].

pleonas'tic *a.* (פלי-א-נעס'-טיק) וואס האט אן איבערפלוס אין ווערטער.

pleonas'tical *a.* (פלי-א-נעס'-טי-קעל) ז. *pleonastic*

pleonas'tically *adv.* (פלי-א-נעס'-טי-קעל-אי) מיט אן איבערפלוס אין ווערטער; ברויכענדיג איבריגע ווערטער.

pleonex'ia *n.* (פלי-א-נעק'-סי-א) קראנקהאפטע זשעדנעקייט אדער זעלבסטזוכט.

plero'ma *n.* (פלי-ראו'-מא) פולקייט, איבערפלוס; אין דער פילאזאפיע פון די גנאסטיקער — די וועלט פון גייסט, די וועלט פון ליכט.

plesiomor'phic *a.* (פלי-סי-א-מאהר'-פיק) ז. *plesiomorphous*

plesiomor'phism *n.* (פלי-סי-א-מאהר'-פיזם) די בעציהונג צווישען קריסטאלען וועלכע האבען א שטארקע עהנליכקייט אין זייער פארם אבער זיי זיינען דאך ניט גלייך.

plesiomor'phous *a.* (פלי-סי-א-מאהר'-פאס) אין מינעראלאגיע — שטארק עהנליך אין דער פארם [וועגען קריסטאלען].

Plesiosau'rus *n.* (פלי-סי-א-סאה'-ראס) אזא ים=רעפטיל מיט א לאנגען האלז [פון די פארהיסטארישע חיות, וועלכע מען געפינט פערשטיינערטע אין דער ערד].

plessim'eter *n.* (פלע-סימ'-ע-טער) ז. *pleximeter*

pleth'ora *n.* (פלעטה'-א-רא) פול=בלוטיגקייט; איבערפולקייט, איבערפילטקייט.

There is a **plethora** of musical talent in our society.

plethoret'ic *a.* (פלעטה-א-רעט'-איק) ז. *plethoric*

plethoret'ical *a.* (פלעטה-א-רעט'-אי-קעל) ז. *plethoric*

plethor'ic *a.* (פלי-טהאר'-איק) פול=בלוטיג; פול=זאפטיג; פול, איבערפילט.

plethor'ical *a.* (פלי-טהאר'-אי-קעל) ז. *plethoric*

plethor'ically *adv.* (פלי-טהאר'-אי-קעל-אי) פול=בלוטיג, פול=זאפטיג; פול, איבערפילט.

pleu'ra *n.* (פלוה'-רא) דאס ריפען=פעל, דאס ברוסט=פעל [די דינע שליימיגע הויט וואס בעדעקט דאס אינערע פון ברוסטקאסטען און שליסט איין די לונגען ווי א זעקעל]; זייט=טיילען פון קערפער [הויפטזעכליך פון דער ברוסט. ז. *pleuron*].

pleu'ral *a.* (פלוה'-רעל) וואס איז שייך צום ריפען=פעל אדער ברוסט=פעל. ז. *pleura*

pleural'gia *n.* (פלו-רעל'-דזשי-א) א שמערץ אין ריפען=פעל, א שמערץ אין דער זייט.

pleu'ric *a.* (פלוה'-ריק) ז. *pleural*

pleu'risy *n.* (פלוה'-רי-סי) פלעווריט, אן ענטצינדונג פון ריפען=פעל אדער ברוסט=פעל. ז. *pleura*

pleu'risy-root *n.* (פלוה'-רי-סי-רוהט) דער ווארצעל פון שוואלב=קרויט [א געוויסע אמעריקאנישע פלאנצע, וועלכע ווערט געברויכט אין דער מעדיצין].

pleurit'ic *a.* (פלו-ריט'-איק) וואס ליידט פון אן ענטצינדונג פון ריפען=פעל אדער ברוסט=פעל. ז. *pleura*

pleurit'ical *a.* (פלו-ריט'-אי-קעל) ז. *pleuritic*

pleuri'tis *n.* (פלו-ראי'-טיס) ז. *pleurisy*

pleurodyn'ia *n.* (פלוה-רא-דינ'-אי-א) א שמערץ אין די מוסקולען פון דער ברוסט.

pleu'ron *n.* (פלוה'-ראן) א זייט=טייל אדער זייט=אויסזעהן פון קערפער; די זייט פון דער ברוסט.

pleuropneumo'nia *n.* (פלוה-רא-ניו-מאו'-ני-א) א לונגען און ברוסט=פעל ענטצינדונג; אן אנשטעקיגע קראנקהייט פון בהמות, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט דער ענטצינדונג פון דעם ברוסט=פעל און די לונגען.

plex *v.* (פלעקס) פערפלאנטערען, פערפלעכטען; מאכען ווי א נעץ=ווערק.

plexed *a.* (פלעקסט) פערפלאנטערט, פערפלאכטען, געמאכט ווי א נעץ=ווערק.

plex'iform *a.* (פלעק'-סי-פארם) פערפלאנטערט, פערפלאכטען; עהנליך צו א נעץ=ווערק.

plexim'eter *n.* (פלעק-סימ'-ע-טער) אזא לאנגליכע פלאטע פון עלפענביין אדער פון הארטען גומי וואס דאקטוירים געברויכען ארויפצולעגען אויף'ן קערפער ביים אויסקלאפען די ברוסט אדער בויך ביי דער אונטערזוכונג פון אן אינערליכער קראנקהייט.

plex'ure *n.* (פלעק'-שור) א פערפלעכטונג.

plex'us *n.* (פלעק'-סאס) א נעץ=ווערק, א

געפלעכט; דאס געפלעכט פון די נערוועז אדער פון די אדערען אין קערפער.

pliabil'ity *n.* (פלאי־ע־ביל־אי־טי) בייגזאמקייט; נאכגיביגקייט.

pli'able *a.* (פלאי־עבל) 1. בויגזאם; 2. נאכגיביג; וואס לאזט זיך בייגען, וואס גיט זיך אונטער.

2. He is of a pliable disposition.

pli'ableness *n.* (פלאי־עבל־נעס) בויג־זאמקייט; דאס לאזען זיך בייגען; נאכ־גיביגקייט.

pli'ably *adv.* (פלאי־ע־בלי) אויף א בייגזאמען אופן; נאכגיביג, לאזענדיג זיך בייגען.

pli'ancy *n.* (פלאי־ענ־סי) בויגזאמ־קייט; נאכגיביגקייט.

pli'ant *a.* (פלאי־ענט) בייגזאם; וואס לאזט זיך בייגען, נאכגיביג.

pli'antly *adv.* (פלאי־ענט־לי) אויף א בייגזאמען אופן; נאכגיביג.

pli'antness *n.* (פלאי־ענט־נעס) בויג־זאמקייט; נאכגיביגקייט.

pli'ca *n.* (פלאי־קא) א קאלטון [פון די האר]; אין באטאניק — אזא קראנק־הייט פון פלאנצען דורך וועלכער די שפראצ־אויגלעך ענטוויקלען זיך ניט אין ווירקליכע צווייגען נאר זיי וואקסען אויס אין קאלטונעוואטע קורצע צווייגלעך; אין זאאלאגיע און אנאטאמיע — א פאלט, א קנייטש.

pli'ca polon'ica (פלאי־קא פא־לאנ־אי־קא) א קאלטון [פון די האר].

pli'cate *a.* (פלאי־קייט) געקנייטשט אדער געפאלבט [געפאלטעט] ווי א פע־כער [וועגען א בלאט]; מיט קנייטשען, מיט פאלטען.

pli'cated *a.* (פלאי־קיי־טעד) *plicate* .ז

plica'tion *n.* (פלאי־קיי־שאן) דאס קנייטשען, דאס פאלטען; דאס זיין גע־קנייטשט, דאס זיין געפאלבט [געפאל־טעט]; א פאלב, א פאלט.

plic'ative *a.* (פליק־ע־טיוו) *plicate* .ז

plica'tor *n.* (פלאי־קיי־טאר) א פאל־טער, א פאלבען־לעגער [א פאררי־כטונג ביי א נעה־מאשין צו מאכען פאלבען].

plic'ature *n.* (פליק־ע־טשור) *plication* .ז

pli'er *n.* (פלאי־ער) א בויגער, א פאל־טער; אן ארבייטזאמער, א פלייסיגער אר־בייטער.

pli'ers *n.* (פלאי־ערז) א דראט־צווייננגל [א קליין צווייננגל צו בויגען דראט]; אין מיליטערישע בעפעסטיגונגס־ווערק — א באלאנס־געוויכט פון קלעצער אויפצו־הייבען און אראבצולאזען אן אויפצוג־בריק.

Pliers

plight *n.* and *v.* (פלאיט) א פייערליכער צוזאג אדער פערשפרעכען; א פאנד, א משכון; א צושטאנד, א לאגע; א שלעכ־טע לאגע; פערבינדען זיך דורך א פייער־ליכען פערשפרעכען אדער דורך א משכון.

pligh'ter *n.* (פלאי־טער) איינער וואס גיט ערבות אדער זיין ווארט; אן ערב; ערבות.

Plin'ian *a.* (פלינ־אי־ען) וואס איז שייך צו פליניאוס [אן אלט־רוימישער שרייבער און נאטור־פארשער].

plinth *n.* (פלינטה) דער פלינטוס [דער אונטערשטער גרונד־שטיין פון א זייל, א וואנד אדער א גע־שטעל פון א סטאטוע].

Plinth

Pli'ocene *n.* (פלאי־א־סין) אין געאלא־גיע — פליאצען, די דריטע און לעצטע געאלאגישע פארמאציאן פון דער טער־טיער־צייט [א בעשטימטע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד].

ploc *n.* (פלאק) א צונויפמישונג פון האר מיט פעך, מיט וועלכער מען שמיערט אויס דעם אונטערשטען דעק פון א שיף.

plo'ce *n.* (פלאו־סי) — אין רעטאריק דאס איבער׳חזר׳ען א ווארט צוויי אדער מעהרערע מאל אין איין פראזע, צוגעבענ־דיג צום איבערגע׳חזר׳טען ווארט עטוואס אן אנדער בעדייטונג [ווי למשל, "א מענש דארף זיין א מענש"].

plod *v.* (פלאד) זיך שלעפען מיט מיה; שווער ארבייטען, זיך אנשטרענגען, זיך אבמאטערען, זיך פלאגען.

plod'der *n.* (פלאד־ער) א פלייסיגער ארבייטער, א הארעפאשניק, איינער וואס ארבייט שווער.

plod'ding *a.* and *n.* (פלאד־אינג) אר־בייטזאם, וואס ארבייט שווער, וואס פלאגט זיך; הארעוואניע, אנשטרענגונג, ארבייטזאמקייט.

plod'dingly *adv.* (פלאד־אינג־לי) פלאגענדיג זיך, שווער ארבייטענדיג, אנ־שטרענגענדיג זיך.

plon'ket *n.* (פלאנ־קעט) א גראבער וואל־לענער שטאף.

plot *n.* and *v.* (פלאט) א פלאץ, א שטי־קעל לאנד; א פלאן פון א פלאץ אדער שטיקעל לאנד; א פלאן, א פראיעקט; א קאנספיראציע, א געהיימע פערשווערונג; די אינטריגע אדער די פאנאנדערוויקלונג פון פאסירונגען אין א ליטעראר־ישען ווערק; פעהיגקייט אויסצולעגען פלענער; א המצאה, אן איינפאל, אן ערפינדונג; פראיעקטירען, פלאנעווען; מאכען אדער פארלעגען א פלאן; קאנספירירען, מאכען א געהיימע פערשווערונג.

plot'ful *a.* (פלאט־פול) פול מיט פלע־נער, מיט אינטריגעס, מיט פערשווערונ־גען.

plot'-proof *a.* (פלאט־פרוהף) געזיכערט געגען אינטריגעס.

plot'ter *n.* (פלאט־ער) א פלאן־מאכער; א פערשווערער, אן אינטריגאנט; א קאנ־ספיראטאר.

plot'ting *n.* (פלאט־אינג) דאס מאכען א פלאן אדער א קארטע; דאס קאנספירי־רען, דאס מאכען א געהיימע פערשווערונג; אין זייף־מאנופאקטור — דאס פרעסען אויף דעם ווייכען זייף־שטאף מיט א שווערען דרוק אום צו מאכען איהם הארט.

plot'tingly *adv.* (פלאט־אינג־לי) אויף א קאנספיראטיוון אופן; מעשה אינטרי־גאנט.

plot'ting-machine' *n.* (פלאט־אינג־מע־שין) א מין פרעס אויסצודריקען פון שיטערער זייף הארטע שטיקער.

plot'ting-scale *n.* (פלאט־אינג־סקייל) — די סקאלא אדער ביי ערד־מעסטער מאסשטאב אבצולעגען ליניען און ווינקלען אויף א פלאן אדער קארטע.

plough *n.* and *v.* (פלאו) *plow* .ז

plough'able *a.* (פלאו־עבל) *plowable* .ז

plough'boy *n.* (פלאו־באי) *plowboy* .ז

plough'land *n.* (פלאו־לענד) *plowland* .ז

plough'man *n.* (פלאו־מען) *plowman* .ז

plough'wright *n.* (פלאו־ראיט) *plowwright* .ז

plov'er *n.* (פלא׳וו־ער) דער רעגען־פייפער [אזא פויגעל]. *golden plover* .ז

plow *n.* and *v.* (פלאו) א סאכע, אן אקער־אייזען, א פלוג; אקערבוי, אגרי־קולטור; אן אינסטרומענט, וואס גראבט, שניידט אויס, הובלט א. ז. וו. ווי אן אקער־אייזען [ווי דער בעשנייד־הובעל פון א בוכבינדער, דער אינסטרומענט צו בעשניידען די ווארסע פון צייג אין טוך־מאנופאקטור א. ד. ג.]; אקערען; מאכען א שרונט [ווי מיט אן אקער־אייזען]; דורכשניידען [די וועלען פון ים]; געהן פארוועדטס; בעשניידען די ברעגעס פון צונויפגעלעגטע פאפיער [ווי ביי בוכ־בינדעריי].

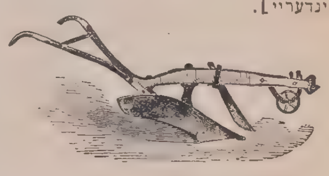

Plow

plow'able *a.* (פלאו־עבל) וואס מען קען אקערען.

plow'-alms *n.* (פלאו־אמז) דער פלוג־שטייער [דער שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען דער קירך פון יעדען אקער פעלד].

plow'-beam *n.* (פלאו־ביעם) דער פלוג־באלקען [א דיקער שטאנג אדער באלקען וואס שטארצט ארויס האריזאנטאל פון פלוג אדער אקער־אייזען און צו וועלכען מען שפאנט צו די פערד].

plow'-bolt *n.* (פלאו־באולט) א באלץ, וועלכער פערפעסטיגט צום פלוג־שטאנג די לאפעטקע אדער דאס אייזען, וואס קעהרט איבער די אויפגעאקערטע ערד.

plow'boy *n.* (פלאו־באי) א יונגער אקערמאן; אן אונוויסענדער דארפס־יונג.

plow'er *n.* (פלאו־ער) אן אקער־בויער, אן ערד־ארבייטער.

plow'-han'dle *n.* (פלאו־הענ־דל) דאס הענטעל פון אן אקער־אייזען אדער פלוג.

plow'-horse *n.* (פלאו־האהרס) אן אקער־פערד, א פערד וואס ווערט בע־נוצט אין אקערבוי.

plow in (פלאו אין) איינאקערען זאמען אין דער ערד.

plow'ing *n.* (פלאו־אינג) דאס אקערען, דאס בעארבייטען די ערד.

plow'land *n.* (פלאו־לענד) אקער־לאנד; א שטיק ערד, וועלכע מען קען בעארביי־טען מיט איין פלוג.

plow'man *n.* (פלאו־מען) אן אקער־מאן, אן אקער־בויער; א דארפסמאן, א פויער; א שטארקער, געזונטער ארבייטער.

plow'man's spike'nard (פלאו־מענז ספאיק־נארד) א מין אייראפעאישעס גראז מיט דיקע בלעטער און מיט אן אראמאטי־שען גערוך.

Plow Mon'day (פלאו מאנ־דיי) דער ערי־טער מאנטאג נאך עפיפאניאס [דער קריסטליכער יום טוב פון 6טען יאנואר].

ז. *Epiphany*], ווען עס הויבען זיך אן די ערשטע פעלד=ארבייטען.

plow one's way (פלאו הוואנז הוויי) זיך דורכברעכען א וועג, מאכען זיך א קאריערע.

plow out (פלאו אוט) ז. *plow up*

plow′-ra′ker *n.* (פלאו′-ריי′-קער) די לאפעטקע מיט וועלכער מען שאבט אראב די ערד פון פלוג.

plow′share *n.* (פלאו′-שעהר) דאס שארפע אייזען=שטיק פון א פלוג וואס שניידט די ערד.

plow′-staff *n.* (פלאו′-סטעף) ז. *plow-raker*

plow′-swain *n.* (פלאו′-סהוויין) ז. *plowman*

plow′-tail *n.* (פלאו′-טייל) ז. *plow-handle*

plow the waves (פלאו טהי הווייווז) דורכשניידען די וועלען פון ים; דורכשניידען זיך א וועג; געהן פארווערטס [וועגען א שיף].

plow′-tree *n.* (פלאו′-טריע) ז. *plow-handle*

plow′-truck *n.* (פלאו′-טראק) א זייץ=פלאץ פאר׳ן אקערער אויף אן אקער=אייזען.

plow up (פלאו אפ) אויסאקערען, אויסרייסען מיט א פלוג ווארצלען, ווילד גראז א. ז. וו.; ארויסאקערען; ארויסרייסען פון דער ערד.

plow′-wise *a.* (פלאו′-הוואיז) געהענד הין און צוריק אין פאראלעלע ליניען [ווי ביים אקערען].

plow′wright *n.* (פלאו′-ראיט) א פלוג=מייסטער, איינער וועלכער מאכט אדער פערריכט פלוגען אדער אקער=אייזענס.

pluck *v. and n.* (פלאק) פליקען, שטשיפען; רייסען, צופען; ציהען, שלעפען; א ציה טהאן, א שטשיפ טהאן; א ציה, א צופ; דאס צופען, דאס שטשיפען; דאס הארץ, די לונג און לעבער פון א בהמה אדער חיה; מוטה, קוראזש, ענערגיע.

pluck a crow (פלאק ע קראו) זיך האמפערען; קריגען זיך.

pluck asun′der (פלאק ע-סאנ′-דער) פאנאנדעררייסען.

pluck away′ (פלאק ע-הוויי′) אברייסען.

pluck down (פלאק דאון) אראברייסען, אראבברעכען, ארונטעררייסען, פערניכטען.

plucked *a.* (פלאקט) מוטיג, ענערגיש, דרייסט; ארומגעשארען די לאנגע האר [פון פילץ אדער פעלץ].

pluck′er *n.* (פלאק′-ער) א פליקער, א צופער; א וואל=צופ=מאשין [א מאשין צו צופען און רייניגען וואל און פערפערטיגען זי צום בערשטען].

pluck forth (פלאק פאורטה) ז. *pluck out*

pluck′ily *adv.* (פלאק′-אי-לי) אויף א מוטיגען אדער ענערגישען שטייגער; מיט מוטה, מיט קוראזש.

pluck′iness *n.* (פלאק′-אי-נעס) דרייסטקייט, מוטיגקייט; קוראזש.

pluck′less *a.* (פלאק′-לעס) מוטלאז, אבהענטיג; אהן ענערגיע.

pluck off (פלאק אף) ארונטערגעהן אין ראנג; ווערען נידריגער אין גראד.

pluck out (פלאק אוט) ארויסרייסען; אויסצופען, אויספליקען.

pluck up (פלאק אפ) אויסרייסען, אויסיעטען; אויסווארצלען, פערניכטען; פאסען מוטה; ווערען ענערגיש.

pluck′y *a.* (פלאק′-אי) דרייסט, ענערגיש; מוטיג.

pluff′y *a.* (פלאפ′-אי) אויפגעבלאזען; אויפגעשויבערט.

plug *n. and v.* (פלאג) א שטעפסעל, א שפונט, א העלצעל אדער פלעקעל מיט וועלכען מען פערשטאפט א לאך אדער חלל; די פלאמבע, מיט וועלכער א צאהן=דאקטאר פערשטאפט דאס לעכעל פון אן אויסגעפרעסענעם צאהן; א פלאך לענגליך שטיק פון צונויפגעפרעסטען טאבאק; א צילינדער=הוט; אן אנבגעניצטע אדער אויסגעטראגענע זאך; א קורצער און דיקער מענש; א בעל=מלאכה, וועלכער איז פון אנפאנג ניט געווען אין דער לעהרע ווי אנדערע בעלי=מלאכות; פערשטאפען, אריינשטעקען א שפונט; אבהאלטען עפעס דורך פערשטאפען די עפנונג.

plug′board *n.* (פלאג′-באורד) אן עלעקטרישער אפאראט, וועלכער פעראייניגט אדער אונטערברעכט פערשיעדענע עלעקטרישע שטראמען דורך שטעפסלעך וואס ווערען אריינגעשטעלט אין די פערשיעדענע לעכלעך, וועלכע זיינען געמאכט פאר דעם צוועק.

plug′-cock *n.* (פלאג′-קאק) א קראן אין א רעהר, וועלכער פערשליסט אדער עפענט אויף דעם דורכגאנג פון א פליסיגקייט, וועלכע דארף פליסען דורך דער רעהר.

plug′-fin′isher *n.* (פלאג′-פינ′-איש-ער) ביי דענטיסטען — א דין פיילכעל אבצוגלעטען א פלאמבע, מיט וועלכער מען פילט אן א צאהן.

plug′ger *n.* (פלאג′-ער) דער אינסטרומענט ביי דענטיסטען, מיט וועלכען זיי לעגען אריין א פלאמבע אין א לעכערדיגען צאהן; איינער אדער עטוואס וואס פערשטאפט.

plug′ging-for′ceps *n.* (פלאג′-אינג-פאהר′-סעפס) ז. *plugger*

plug′-hat *n.* (פלאג′-העט) א צילינדער=הוט.

plug′-hole *n.* (פלאג′-האול) דאס לאך פאר א קארק אדער שפונט.

plug′-machine′ *n.* (פלאג′-מע-שין′) א קארק אדער שפונט=מאשין.

plug′-ug′ly *n.* (פלאג′-אג′-לי) א הוליגאן, א רויבער אין א שטאדט.

plum *n.* (פלאם) א פלוים; א פלוימען=בוים; א גוטע, געשמאקע זאך; דער בעסטער טייל; א ראזשינקע; א קאפיטאל פון 100,000 פונט שטערלינג, א רייכטום.

plu′ma *n.* (פלוה′-מא) א פעדער פון א פויגעל [אין אונטערשיעד פון די פוך=פעדערען].

plu′mage *n.* (פלוה′-מעדזש) די פעדערען פון א פויגעל.

plu′maged *a.* (פלוה′-מעדזשד) געפעדערט, בעדעקט אדער בעוואקסען מיט פעדערען.

plumassier′ *n.* (פלוה-מע-סיער′) איינער וואס פאבריצירט אדער פערקויפט פעדערען [פאר היט א. ד. ג.].

plumb *n., a. adv. and v.* (פלאם) דער בליי=לאט, דער זענק=לאט [א בליי=געוויכט וואס הענגט ארונטער אויף א שנירעל צו מעסטען די גראדקייט פון די וועגד פון א געביידע]; דאס ווערטיקאלע אראבהענגען פון א בליי=לאט; אראבהענגענד, ווערטיקאל; זענקרעכט, פערפענדיקולאר; אויפריכטיג, אויסגעהאלטען [וועגען א פערזאן]; אין א ווערטיקאלער ריכטונג; אראבהענגענדיג גלייך ארונטער; גלייך אין פונקט אריין; פאלשטענדיג; לאזען אראבהענגען ווערטיקאל; ריכטען נאך׳ן בליי=לאט; פעסטשטעלען די גרויס, די מאס, די ריכטונג א. ד. ג.; בעזארגען א געביידע מיט די נויטיגע רעהרען און איינריכטונגען פאר גאז און וואסער.

plumbag′inous *a.* (פלאם-בעדזש′-אי-נאס) פון בליי=ערץ, פון גראפיט אדער שווארץ=בליי.

plumba′go *n.* (פלאם-ביי′-גאו) בליי=ערץ, שווארץ=בליי, גראפיט.

plumb′-bob *n.* (פלאמ′-באב) דער פיאן, דאס געוויכט וואס הענגט ארונטער אויף׳ן שנירעל פון א בליי=לאט אדער זענק=לאט.

Plumb-bob

plumb down (פלאם דאון) גלייך אראב.

plum′bean *a.* (פלאמ′-בי-ען) פון בליי; ענהליך צו בליי; שווער.

plum′beous *a.* (פלאמ′-בי-אס) א בלייענער, פון בליי; שווער; פון א בלייערנעם קאליר.

plumb′er *n.* (פלאמ′-ער) א בליי=גיסער, א בליי=ארבייטער; א מייסטער פון בליי=רעהרען; אן ארבייטער וואס פיהרט איין אין געביידען גאז=רעהרען, וואסער=רעהרען, אבגוס=רעהרען א. ד. ג.

plumb′ery *n.* (פלאמ′-ער-אי) בליי=ארבייט; בליי=גיסעריי; דאס מאכען בליי=רעהרען; דאס איינפיהרען גאז=רעהרען, וואסער=רעהרען א. ד. ג.

plum′bic *a.* (פלאמ′-ביק) וואס איז שייך צו בליי, פון בליי.

plumbif′erous *a.* (פלאם-ביפ′-ע-ראס) בליי=ענטהאלטענד; בליי=ארויסגעבענד.

plumb′ing *n.* (פלאמ′-אינג) דאס אויסלעגען פערשיעדענע רעהרען און טרויבען אין א געביידע כדי דורכצופיהרען דורך זיי גאז, וואסער א. ד. ג.; די סיסטעם פון גאז=רעהרען, וואסער=טרויבען א. ד. ג. אין א הויז; די מעסטונג פון גראדקייט אדער טיעפקייט דורך א בליי=וואג.

plum′bism *n.* (פלאמ′-ביזם) אין מעדיצין — בליי=פערגיפטונג.

plumb′less *a.* (פלאמ′-לעס) וואס קען ניט אויסגעמאסטען אדער דערגרונטעוועט ווערען מיט א זענק=לאט אדער בליי=וואג; אונמעסטבאר, וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען.

plumb′-lev′el *n.* (פלאמ′-לעוו′-על) א בליי=וואג אויף א שנירעל וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די גראדקייט פון א פלעכע.

plumb′-line *n. and v.* (פלאמ′-לאין) א בליי=שנור, א בליי=וואג [א בליי=געוויכט אויף א שנירעל צום מעסטען גראדקייטען אדער טיעפקייטען]; מעסטען מיט א בליי=וואג.

Plumb-rule

plumb o′ver (פלאם או′-ווער) גלייך ארויף.

plumb′-rule *n.* (פלאמ′-רוהל) א מין ווירע אדער ליניאל מיט א בליי=וואג אויף א שנירעל.

plum′bum *n.* (פלאמ′-באם) בליי.

plum′-cake *n.* (פלאמ′-קייק) א פלוימען=באבקע, א קוכען מיט ראזשינקעס.

plum′-col′or *n.* (פלאמ′-קאל′-אר) פלוימען=קאליר; פלוימען=פארב.

plum'-col'ored *a.* (פלאמ'-קאל'-ארד) פלוימען=פארביג; וואס האט דעם קאליר פון פלוימען.

plume *n. and v.* (פלוהם) א פעדער; א הוט=פעדער; אן עהרען=צייכען, אן אויסצייכנונגס=צייכען; עטוואס פעדעראַרטיגעס; בריינגען אין ארדנונג, אויסלעגען די פעדערען [ביי פויגלען]; אבפליקען די פעדערען; בעציערען; בעציערען מיט א פעדער; שטאלצירען, זיך בעריהמען, זיך גרויסען.

plume'-al'um *n.* (פלוהמ'-על'-אם) פעדער=אלוין [א מין אלוין וואס האט דאס אויסזעהן פון פעדערען].

plume'-bird *n.* (פלוהמ'-בוירד) א פויגעל וועמעס פעדערען ווערען געברויכט אלס הוט=בעפוצונג; א מין פאראדיז=פויגעל מיט לאנגע פעדערען אויפן עק, וועלכע ווערען געברויכט אלס בעפוצונג. ז. *Epimachus*.

plume'-hol'der *n.* (פלוהמ'-האול'-דער) א פעדער=האלטער [א קלאמער אדער אנדער פארריכטונג צו בעפעסטיגען א פעדער, ווי למשל אויף א הוט].

plume'less *a.* (פלוהמ'-לעס) ניט בעפעדערט, אהן פעדערען.

plume'let *n.* (פלוהמ'-לעט) א פעדערעל; א פוך=פעדערעל.

plume'-ma'ker *n.* (פלוהמ'-מיי'-קער) איינער וואס ארבייט אויס פעדערען [אלס בעפוצונג].

plume'-moth *n.* (פלוהמ'-מאטה) א פעדער=מאטען=פליגעלע [אזא קליין מאטען=פליגעלע, ביי וועלכען די פליגעלעך זיינען פאנאנדערגעשפאלטען אין פעדערען=עהנליכע טיילען].

Plume-moth

plume'-nut'meg *n.* (פלוהמ'-נאט'-מעג) דער פעדער=מוסקאט=בוים [אזא גרויסער שמעקעדיגער אויסטראלישער בוים].

plume'-plucked *a.* (פלוהמ'-פלאקט) ארומגעפליקט; אראבגעזונקען, ערנידריגט.

plu'mery *n.* (פלוה'-מע-רי) פעדערען [קאלעקטיוו], פעדערען=בעפוצונג.

plu'micorn *n.* (פלוה'-מי-קאהרן) א פעדער=אויער אדער פעדער=הארן [איינער פון די צוויי בינטלעך האר אויפ'ן קאפ פון א נאכט=אוילע אדער סאווא].

plumig'erous *a.* (פלו-מידזש'-ע-ראס) בעפעדערט; וואס האט פעדערען.

plu'miped *a. and n.* (פלוה'-מי-פעד) וואס האט פעדערען אויף די פיס; א פויגעל מיט בעפעדערטע פיס.

plu'mipede *a. and n.* (פלוה'-מי-פיעד) ז. *plumiped*.

plu'mist *n.* (פלוה'-מיסט) איינער וואס ארבייט אויס פעדערען [פאר בעפוצונג].

plum'-loaf *n.* (פלאמ'-לאוף) ז. *plum-pie*.

plum'mer *n.* (פלאמ'-ער) ז. *plumber*.

plum'met *n. and v.* (פלאמ'-עט) א בליי=געוויכט, א זענק=בליי; אבוועגען מיט א בליי=געוויכט.

plum'my *a.* (פלאמ'-אי) עהנליך צו א פלוים; פול מיט פלוימען; ווייך, גוט, ווינשענסווערטה, אויסגעצייכענט.

plu'mose *a.* (פלוה'-מאוס) בעפעדערט, בעדעקט מיט פעדערען; פעדערדיג.

plumos'ity *n.* (פלו-מאס'-אי-טי) דאס האבען אויף זיך פעדערען; פעדערדיגקייט.

plu'mous *a.* (פלוה'-מאס) ז. *plumose*.

plump *a., adv. and v.* (פלאמפ) 1. פול, אנגעפילט, פאנאנדערגעלאזען; קיילעכדיג, דיק, פעט, גרויס; 2. אפען, גראב; 3. מיט איין מאל, פלוצלונג, אונערווארטעט, אומגעלומפערט, פאלענדיג שווער ווי א קלאץ; גראד אראב; גראד, דירעקט; 4. ווערען דיק, פעט, קיילעכדיג אדער פול; מאכען דיק, פעט, קיילעכדיג אדער פול; 5. פאלען ווי א קלאץ [שווער און פלוצלונג]; א ווארף טהאן שווער און אונערווארטעט; 6. ארויסשיסען אומגעלומפערט [ווי מיט א בעמערקונג]; 7. שטימען פאר איין קאנדידאט בלויז, ווען מען האט א רעכט צו שטימען פאר אייניגע; גיבען עטליכע שטימען פאר איין קאנדידאט.

1. She has a **plump** figure. 2. It is a **plump** lie. 3. The swimmer fell **plump** and ducked himself. 5. The boys **plumped** a stone into the water.

plum'per *n.* (פלאמ'-פער) אזא שטיקעל שטאף וואס מען לעגט אריין אין מויל אום אויסצופילען איינגעפאלענע באקען; איינער וואס גיט איין קאנדידאט עטליכע שטימען, איינער וואס שטימט פאר איין קאנדידאט אין דער צייט ווען ער האט דאס רעכט צו שטימען פאר עטליכע; די צאהל שטימען וואס איינער גיט אויף אזא אופן אוועק פאר א קאנדידאט; אן אפענער גראבער ליגען.

plump'-faced *a.* (פלאמפ'-פייסט) מיט גראבע באקען; מיט א פולען, קיילעכדיגען פנים.

plum'-pie *n.* (פלאמ'-פאי) א ראזשינקעס=פאשטעט.

plump'ly *adv.* (פלאמפ'-לי) קיילעכדיג, פול; גלייך, אויפ'ן שטעל, אפען, אהן צערעמאניעס.

plump'ness *n.* (פלאמפ'-נעס) בעלייבטקייט, פעטקייט, דיקקייט; דאס זיין אפען, אהן צערעמאניעס.

plum'-por'ridge *n.* (פלאמ'-פאר'-אידזש) א ראזשינקעס=זופ, א זופ פון פלוימען און ראזשינקעס.

plum'-pud'ding *n.* (פלאמ'-פוד'-אינג) א פלוימען=פודינג; א ראזשינקעס=פודינג.

plum'-pud'dinger *n.* (פלאמ'-פוד'-אינג-ער) א קליינע שיף פאר וואלפיש=יאגד.

plum'py *a.* (פלאמ'-פי) פול, פעט.

plum'-tree *n.* (פלאמ'-טריע) א פלוימען=בוים.

plu'mula *n.* (פלוה'-מיו-לא) ז. *plumule*.

plumula'ceous *a.* (פלוה-מיו-ליי'-שיאס) פוכיג; וואס איז שייך צו דעם פעדער=עהנליכען אנוואוקס ביי פלאנצען, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך דאס שטענגעל; וואס האט ניט קיין קאנטור=פעדערען [די גרויסע פעדערען, הויפטזעכליך פון עק און פון די פליגלען ביי פויגלען].

plu'mular *a.* (פלוה'-מיו-לאר) וואס האט ניט קיין קאנטור=פעדערען. ז. *plumulaceous*.

plu'mule *n.* (פלוה'-מיול) א פוך=פעדערעל; דאס פעדערעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך דאס שטענגעל ביי פלאנצען.

plu'my *a.* (פלוה'-מי) פעדערדיג, פעדער=עהנליך; בעפעדערט, בעדעקט מיט פעדערען; בעציערט מיט פעדערען.

plun'der *n. and v.* (פלאנ'-דער) רויב; קריעגס=רויב; פלינדערונג; הויז=זאכען; באגאזש; רויבען, פלינדערען.

plun'derage *n.* (פלאנ'-דער-עדזש) דאס צונעהמען פאר זיך אנפערטרויטע שיפס=באגאזש.

plun'derer *n.* (פלאנ'-דער-ער) א פלינדערער, א רויבער.

plun'derous *a.* (פלאנ'-דער-אס) רויבענד, פלינדערענד.

plunge *v. and n.* (פלאנדזש) 1. אריינשטעקען; אריינטונקען; 2. אריינשטויסען, שטירצען; 3. זיך טוקען, זיך אונטערטונקען; 4. זיך אריינווארפען, אריינשטירצען; 5. אויסשלאגען מיט די הינטערשטע פיס [וועגען א פערד]; זיין משופע'דיג אדער ווערטיקאל [ווי למשל, א פעלז]; שפיעלען אזארטנע, ספעקולירען, שטעלען פיעל אין קאן; 6. א שפרונג [אין וואסער], דאס אונטערטונקען זיך; אריינשטירצונג; 7. פערלעגענהייט, צרות; 8. דאס אויסשלאגען מיט די הינטערשטע פיס [וועגען א פערד].

1. The robber **plunged** a dagger into his victim's breast. 2. Political intrigues **plunged** the nation into war. 4. He **plunged** headlong into the controversy. 6. We took **a plunge** in the sea.

plunge'-bath *n.* (פלאנדזש'-בעטה) א וואנע וואס איז גענוג גרויס, מען זאל זיך אין איהר קענען אין גאנצען אונטערטונקען.

plun'geon *n.* (פלאנ'-דזשאן) א טויך=פויגעל [א פויגעל וואס טוקט זיך אין וואסער, ווי אן ענטעל].

plun'ger *n.* (פלאנ'-דזשער) א טויכער, א וואסער=טויכער; א טייל פון א מאשין וואס טויכט [ווי למשל, דער קאלבען פון א פומפ]; אן אזארטנער שפיעלער, אן אזארטנער וועטער, א ספעקולאנט; א קאוואלעריסט [א רייטענדער סאלדאט].

plun'ger-case *n.* (פלאנ'-דזשער-קיים) דער צילינדער, אין וועלכען עס בעוועגט זיך א טויכענדער מאשינען=טייל [ווי למשל, דער קאלבען פון א פומפ].

plun'ging *a.* (פלאנ'-דזשינג) געריכטעט פון אויבען אראב=צו, געגאסען, געווארפען א. ז. וו. פון אויבען אראב=צו.

The besieged army subjected the enemy to a **plunging** fire.

plup. אן אבקירצונג פון *pluperfect*

plu'perfect *n. and a.* (פלוה'-פויר-פעקט) אין גראמאטיק — דאס פלוסקוואמפערפעקטום אדער די לאנג=פערגאנגענע צייט [די פארם פון צייטווערטער, וואס בעצייכענט א פערגאנגענע טהעטיגקייט אדער צושטאנד וואס האט שטאטגעפונען פאר אן אנדער פערגאנגענער טהעטיגקייט אדער צושטאנד, ווי למשל: *had loved*]; וואס בעצייכענט די לאנג=פערגאנגענע צייט.

plu'ral *a. and n.* (פלוה'-רעל) מעהרער, פיעלפאך; וואס ענטהאלט צוויי אדער מעהרערע טיילען; מעהרצאהל, לשון רבים [אין גראמאטיק]; פיעלפאכהייט, פיעלהייט.

pluralisa'tion *n.* (פלוה-רעל-אי-זיי'-שאן) ז. *pluralization*.

plu'ralise *v.* (פלוה'-רעל-איז) ז. *pluralize*.

plu'raliser *n.* (פלוה'-רעל-אי-זער) ז. *pluralizer*.

plu'ralism *n.* (פלוה'-רעל-איזם) פיעלהייט, מעהרהייט; דאס האלטען עטליכע עמטער מיט איין מאל; דאס האלטען עטליכע איינטרעגליכע קירכען=שטעלען; אין פילאזאפיע — פלוראליזם, די לעהרע, אז עס עקזיסטירען מעהרערע סובסטאנצען אונאבהענגיג איינע פון די אנדערע, ווי גייסט, מאטעריע א. ז. וו. [אין געגענ=

זאץ צו דואליזם, וואס אנערקענט צוויי סובסטאנצען — מאטעריע און גייסט און צו מאניזם, וואס אנערקענט נור איין סובסטאנץ: אדער גייסט, אדער מאטעריע].

plu'ralist *n.* (פלוה'-רעל-איסט) א גייסטליכער וואס האלט מעהרערע איינטרעגליכע שטעלען; איינער וואס פערטרעט איינינע עמטער; אין פילאזאפיע — א פלוראליסט [ז. *pluralism*]; איינער וואס האלט, אז די מענשהייט קומט ניט פון איין שטאם=פאטער.

pluralis'tic *a.* (פלוה-רע-ליס'-טיק) פלוראליסטיש. ז. *pluralism*

pluralis'tical *a.* (פלוה-רע-ליס'-טי-קעל) פלוראליסטיש. ז. *pluralism*

pluralis'tically *adv.* (פלוה-רע-ליס'-טי-קעל-אי) פלוראליסטיש. ז. *pluralism*

plural'ity *n.* (פלוה-רעל'-אי-טי) פיעלקייט, מעהרהייט; איינע פון עטליכע קירכען=שטעלען, וועלכע עס פערנעהמט א גייסטליכער; דאס פערנעהמען עטליכע קירכען=שטעלען מיט איין מאל; פלוראליטעט, א ניט אבזאלוטע מעהרהייט פון אבגעגעבענע וואהל=שטימען, נאר א מעהרהייט איבער'ן צווייטען, נעכסטען קאנדידאט [ווען עס זיינען פאראן איינינע קאנדידאטען].

pluraliza'tion *n.* (פלוה-רעל-אי-זיי'-שאן) דאס אויסדריקען אין מעהרצאהל; דאס האלטען מעהרערע איינטרעגליכע קירכליכע עמטער.

plu'ralize *v.* (פלוה'-רעל-איז) ברויכען אין מעהרצאהל; האלטען מעהרערע איינטרעגליכע קירכליכע עמטער.

plu'ralizer *n.* (פלוה'-רעל-אי-זער) איינער וואס האלט מעהרערע איינטרעגליכע קירכליכע עמטער.

plu'rally *adv.* (פלוה'-רעל-אי) אין מעהרצאהל.

plu'ral mar'riage (פלוה'-רעל מער'-אידזש) פיעל=ווייבעריי, פאליגאמיע [ווען די פרויען לעבען ניט אין א הארעם ווי ביי די מאכמעדאנער, נאר אין בעזונדערע וואהנונגען, ווי למשל, אמאל ביי די מארמאנען].

plu'ral vote (פלוה'-רעל וואוט) א פיעלפאכע וואהל=שטימע, דאס רעכט אבצוגעבען מעהרערע שטימען [ווי ביי די פארלאמענטס=וואהלען אין בעלגיען].

plu'ral wife (פלוה'-רעל הוואיף) א פרוי פון א פאליגאמיסט. ז. *plural marriage*

pluriflo'rous *a.* (פלוה-רי-פלאו'-ראס) פיעל=בלומיג, וואס האט מעהרערע בלומען.

plurifo'liate *a.* (פלוה-רי-פאו'-לי-אייט) פיעל=בלעטערדיג [וועגען פלאנצען].

plurifo'liolate *a.* (פלוה-רי-פאו'-לי-א-לייט) פיעל=בלעטערדיג [וועגען א צוזאמענגעזעצטען פלאנצען=בלאט].

plurilit'eral *a. and n.* (פלוה-רי-ליט'-ע-רעל) וואס בעשטעהט פון מעהרערע בוכשטאבען; אווארט, וואס בעשטעהט פון מעהרערע בוכשטאבען.

plurip'ara *n.* (פלוה-ריפ'-ע-רא) א פרוי וואס געבעהרט ניט צום ערשטען מאל; א פרוי וואס האט שוין געהאט צוויי אדער מעהר קינדער.

pluripar'ity *n.* (פלוה-רי-פער'-אי-טי) דאס געבעהרען ניט צום ערשטען מאל; דאס זיין א מוטער פון צוויי אדער מעהרערע קינדער.

plurip'arous *a.* (פלוה-ריפ'-ע-ראס) וואס געבעהרט מעהרערע קינדער אויף איין מאל; וואס איז שייך צו א פרוי וואס געבעהרט ניט צום ערשטען מאל; וואס איז שייך צו א מוטער פון צוויי אדער מעהרערע קינדער.

plu'risy *n.* (פלוה'-רי-סי) איבער=פולקייט; פולבלוטיגקייט.

plus *a. and n.* (פלאס) גרעסער, פערגרעסערט, מעהר [מיט א געוויסער צאהל]; וואס איז מעהר ווי נול, וואס האט פאר זיך דעם צייכען פלוס, פאזיטיוו [וועגען אלגעבראאישע צאהלען]; צוזאמען מיט...‚ צוגעגעבען; דער פלוס=צייכען, דער חבור=צייכען [+]; עטוואס צוגעגעבענעס.

plush *n.* (פלאש) פלוש [א מין ווייכעס, האריגעס סאמעט=צייג].

plush'y *a.* (פלאש'-אי) פלושיג, עהנליך צו פלוש.

plu'tarchy *n.* (פלוה'-טאר-קי) פלוטאקראטיע. ז. *plutocracy*

Plu'to *n.* (פלוה'-טאו) פלוטא [דער גאט פון גיהנם אדער פון דער אונטער=וועלט ביי די פארצייטיגע רוימער].

Pluto

plutoc'racy *n.* (פלו-טאק'-רע-סי) פלוטאקראטיע, די הערשאפט פון דער געלד=אריסטאקראטיע, די הערשענדע געלד=אריסטאקראטיע.

plu'tocrat *n.* (פלוה'-טא-קרעט) א פלוטאקראט, א הערשער און מאכט=האבער אין דער געזעלשאפט צוליעב זיין רייכטום.

plutocrat'ic *a.* (פלוה-טא-קרעט'-איק) פלוטאקראטיש, וואס איז שייך צו דער הערשאפט פון דער געלד=אריסטאקראטיע, וואס איז שייך צו הערשאפט צוליעב געלד=מאכט.

plutol'ogist *n.* (פלו-טאל'-א-דזשיסט) אן עקאנאמיסט. ז. *political economy*

plutol'ogy *n.* (פלו-טאל'-א-דזשי) פאליטישע עקאנאמיע. ז. *political economy*

Pluto'nian *a. and n.* (פלו-טאו'-ני-ען) פלוטאניש, וואס איז שייך צום אלט=גריכישען גאט פלוטא [דער גאט פון דער אונטער=וועלט אדער פון גיהנם]; אין געאלאגיע — פלוטאניש, וואולקאניש; א פלוטאניסט, אן אנהענגער פון פלוטאניזם. ז. *Plutonism*

Pluton'ic *a.* (פלו-טאנ'-איק) פלוטאניש; וואס איז שייך צו פלוטא [דער אלט=רוימישער גאט פון דער אונטער=וועלט אדער פון גיהנם], אונטער=ערדיש, פינסטער; וואס איז שייך צום פלוטאניזם [ז. *Plutonism*]; געבילדעט טיעף אין דער ערד [וועגען פעלזען].

Pluton'ic the'ory (פלו-טאנ'-איק טהי'-א-רי) פלוטאניזם. ז. *Plutonism*

Plu'tonism *n.* (פלוה'-טא-ניזם) פלוטאניזם [די לעהרע לויט וועלכער די ערד האט זיך אויסגעבילדעט הויפטזעכליך א דאנק דער ווירקונג פון פייער. אין געגענזאץ צו נעפטוניזם. ז. *Neptunism*].

Plu'tonist *n.* (פלוה'-טא-ניסט) א פלוטאניסט, אן אנהענגער פון פלוטאניזם. ז. *Plutonism*

Plu'tus *n.* (פלוה'-טאס) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — פלוטוס, דער גאט פון רייכטום [די לעגענדע דערצעהלט, אז דער הויפט גאט צעאוס האט איהם געמאכט בלינד, כדי ער זאל ניט קענען בעשענקען מיט רייכטום בלויז די גוטע].

plu'vial *a. and n.* (פלוה'-ווי-על) רעגענדיג; פייכט, נאס; אין געאלאגיע — וואס הענגט אב אדער שטאמט פון דער ווירקונג פון רעגענס; א ריזע, א קירכען=מאנטעל.

plu'vialine *a.* (פלוה'-ווי-ע-לין) וואס איז שייך צו א רעגען=פייפער, עהנליך צו א רעגען=פייפער [אזא פויגעל]. ז. *golden plover*

pluviam'eter *n.* (פלוה-ווי-עמ'-ע-טער) ז. *pluviometer*

pluviamet'rical *a.* (פלוה-ווי-ע-מעט'-רי-קעל) ז. *pluviometric*

plu'viograph *n.* (פלוה'-ווי-א-גרעף) אן אויטאמאטישער רעגען=מעסטער [אן אינסטרומענט צו פערצייכנען די מאס וואסער פון א רעגען=פאל].

pluviom'eter *n.* (פלוה-ווי-אמ'-ע-טער) א רעגען=מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס וואסער פון א רעגען=פאל אדער שנעע=פאל].

pluviomet'ric *a.* (פלוה-ווי-א-מעט'-ריק) געמאכט מיט דער הילף פון א רעגען=מעסטער. ז. *pluviometer*

pluviomet'rical *a.* (פלוה-ווי-א-מעט'-רי-קעל) ז. *pluviometric*

pluviomet'rically *adv.* (פלוה-ווי-א-מעט'-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א רעגען=מעסטער. ז. *pluviometer*

pluviom'etry *n.* (פלוה-ווי-אמ'-עט-רי) די קונסט צו בעשטימען די מאס וואסער פון א רעגען=פאל.

plu'vioscope *n.* (פלוה'-ווי-א-סקאופ) ז. *pluviometer*

plu'vious *a.* (פלוה'-ווי-אס) רעגענדיג; נאס, פייכט.

ply *v. and n.* (פלאי) 1. פלייסיג אנווענדען עפעס אדער עפעס געברויכען; אנשטרענגען; פלייסיג, אנגעשטרענגט ארבייטען אדער טהאן עפעס. 2. אטאקירען אהן אויפהער; 3. דרינגענד בעטען; ארויפדרינגען; 4. זיך איילען; 5. האבען א רעגולערען קורס, געהן רעגעלמעסיג הין און צוריק [ווי א שיף]; 6. זעגלען מיט'ן ווינד; 7. פארשלאגען דיענסטע [ווי אלם טרעגער, שיפער א. ז. וו.]; 8. פאכיגקייט, דיקקייט; 9. נייגונג, געוואהנהייט.

1. They **ply** their work from morning till evening. 3. The wealthy are often **plied** with flattery. 5. Many steamers **ply** on the Hudson. 7. He is forced to **ply** in the street as a porter. 8. A three-**ply** thread.

ply a trade (פלאי ע טרייד) בעשעפטיגען זיך מיט א מלאכה.

ply'er *n.* (פלאי'-ער) ז. *plier*

ply one's books (פלאי הוואנז בוקס) פלייסיג שטודירען.

P. M. ראשי תבות פון *post meridiem* [נאך האלבען טאג], פון *postmaster*

[פאסטמייסטער] אדער פון *past-master*.

pne'ograph *n.* (ני'-א-גרעף) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אטהעמונגס=קראפט פון די לונגען.

pneom'eter *n.* (ני-אמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די מאס איינגעאטהעמטע און אויסגעאטהעמטע לופט פון די לונגען.

pneom'etry *n.* (ני-אמ'-עט-רי) דאס מעסטען די איינגעאטהעמטע און אויסגעאטהעמטע לופט.

pne'oscope *n.* (ני'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט צו מעסטען די בעוועגונג אדער די אויסברייטונג פון דעם ברוסט=קאסטען.

pneu'ma *n.* (ניו'-מא) דער אטהעם; דער גייסט, די נשמה; דאס אטהעמען.

pneumat'ic *a.* (ניו-מעט'-איק) פניימאטיש; וואס איז שייך צו לופט אדער גאזען; וואס בענוצט צונויפגעפרעסטע לופט אלס בעטריעבס=קראפט; וואס בעשטעהט פון לופט; לופטיג; וואס בעוועגט זיך אדער ווערט געשפיעלט מיט דער הילף פון לופט; אנגעפילט מיט לופט; וואס איז שייך צו דער אטהעמונגס=סיסטעם; פניימאטאלאגיע [ז. *pneumatology*].

pneumat'ical *a.* (ניו-מעט'-אי-קעל) פניימאטיש. ז. *pneumatic*.

pneumat'ically *adv.* (ניו-מעט'-אי-קעל-אי) פניימאטיש, מיט דער קראפט אדער מיט דער הילף פון לופט.

pneumat'ic cab'inet (ניו-מעט'-איק קעב'-אי-נעט) א פניימאטישער קאבינעט [א לופט=אבגעשלאסענעס צימער וואס א דאקטאר בענוצט צו בעהאנדלען דארטען אזעלכע פאציענטען פאר וועלכע מען דארף רעגולירען דעם לופט=דרוק אויף זייער קערפער].

pneumat'ic despatch' (ניו-מעט'-איק דעס-פעטש') א ראהר=פאסט, דאס שיקען בריעף אדער ארטיקלען דורך א ראהר מיט דער הילף פון געפרעסטער לופט [די ארטיקלען אדער די בריעף ווערען פערפאקט אין א קעסטעל וואס ווערט געטריבען מיט דער הילף פון געפרעסטער לופט דורך א ראהר, וואס איז געמאכט פאר דעם צוועק].

pneumat'ic en'gine (ניו-מעט'-איק ענ'-דזשין) א לופט=פומפע.

pneumatic'ity *n.* (ניו-מע-טיס'-אי-טי) דאס זיין פניימאטיש; דאס זיין אנגעפילט מיט לופט.

pneumat'ics *n.* (ניו-מעט'-איקס) פניימאטיק, דער טייל פון פיזיק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די מעכאנישע אייגענשאפטען פון לופט און גאזען [ווי געוויכט, דרוק, עלאסטיציטעט, געדיכטקייט, בעוועגונג א. ד. ג.].

pneumat'ic trough (ניו-מעט'-איק טראהף) א פניימאטישע וואנע [אזא כלי, וועלכע ווערט בענוצט פון פיזיקער און כעמיקער צו מאכען פראבען מיט גאזען].

pneu'matize *v.* (ניו'-מע-טאיז) אנפילען מיט לופט.

pneu'matocele *n.* (ניו'-מע-טא-סיעל) א לונגען=ברוך; א ווינד=ברוך [אן אויפגעבלאזענע געשווילעכץ פון דעם אייער=בייטעל].

pneumatog'raphy *n.* (ניו-מע-טאג'-רע-פי) גייסטער=שריפט [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען — די שריפט פון גייסטער, וואס ערשיינט אהן דער פערבינדונג מיט דעם מעדיום אדער מיט וועלכער עס איז מאטעריעלער זאך, ווי שרייבגעציג א. ז. וו.]; די בעשרייבונג פון די גלויבענס וועגען די בעציהונגען צווישען מענשען און דער גייסטער=וועלט.

pneumatolog'ical *a.* (ניו-מע-טא-לאדזש'-אי-קעל) פניימאטאלאגיש, וואס איז שייך צו פניימאטאלאגיע. ז. *pneumatology*.

pneumatol'ogist *n.* (ניו-מע-טאל'-א-דזשיסט) א קענער אין פניימאטאלאגיע. ז. *pneumatology*.

pneumatol'ogy *n.* (ניו-מע-טאל'-א-דזשי) פניימאטאלאגיע, דער טייל פון פילאזאפיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער טהעטיגקייט פון גייסט און פון שכל; די ספיריטואליסטישע פילאזאפיע, די לעהרע וועגען די גלויבענס, וועלכע עקזיסטירען וועגען די בעציהונגען צווישען מענשען און דער גייסטער=וועלט; די לעהרע וועגען דעם הייליגען גייסט [אין דער קריסטליכער רעליגיאן].

Pneumatoma'chian *n. and a.* (ניו-מע-טא-מיי'-קי-ען) איינער וואס לייקענט אב די געטליכקייט אדער די עקזיסטענץ פון דעם קריסטליכען הייליגען גייסט; וואס איז שייך צו איינעם וואס לייקענט אב די געטליכקייט אדער די עקזיסטענץ פון דעם קריסטליכען הייליגען גייסט.

pneumatom'eter *n.* (ניו-מע-טאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די קוואנטיטעט לופט וואס ווערט מיט איין צוג איינגעאטהעמט אדער אויסגעאטהעמט פון די לונגען.

pneumato'sis *n.* (ניו-מע-טאו'-סיס) א קראנקהאפטע אנזאמלונג פון גאזען אין וועלכען עס איז טייל פון קערפער.

pneumoc'ace *n.* (ניו-מאק'-ע-סי) א גאנגרענע פון די לונגען.

pneumoenteri'tis *n.* (ניו-מא-ענ-טע-ראי'-טיס) שוויינען=פעסט; חזירים=כאליעריע.

pneumogas'tric *a. and n.* (ניו-מא-געס'-טריק) וואס געהערט צו די לונגען און מאגען אדער צו די פונקציאנען פון אטהעמונג און פערדייאונג; דער לונגען=מאגען=נערוו.

pneumog'raphy *n.* (ניו-מאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון די לונגען, אן אבהאנדלונג וועגען די לונגען אדער די אהטעמונגס=ארגאנען.

pneumol'ogy *n.* (ניו-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די לונגען אדער די אטהעמונגס=ארגאנען.

pneumom'eter *n.* (ניו-מאמ'-ע-טער) ז. *pneumatometer*.

pneumonal'gia *n.* (ניו-מא-נעל'-דזשי-א) א שמערץ אין די לונגען.

pneumo'nia *n.* (ניו-מאו'-ני-א) לונגען=ענטצינדונג.

pneumon'ic *a. and n.* (ניו-מאנ'-איק) וואס איז שייך צו די לונגען; וואס איז שייך צו לונגען=ענטצינדונג; א מיטעל געגען לונגען=קראנקהייטען.

pneumonit'ic *a.* (ניו-מא-ניט'-איק) וואס איז שייך צו לונגען=ענטצינדונג.

pneumoni'tis *n.* (ניו-מא-נאי'-טיס) לונגען=ענטצינדונג.

pneu'mony *n.* (ניו'-מא-ני) ז. *pneumonia*.

P. O. ראשי תבות פון *post-office*

poach *v.* (פאוטש) אבקאכען אייער דורך דעם וואס מען ברעכט אויף זייער שאלעכץ און דאס וויסעל מיט דעם געלכעל ווערען אריינגעגאסען אין קאכענדען וואסער; דורכשטעכען, דורכבויערען; טרעטען אין בלאטע; לאזען שפורען פון די פיס=טריט; זיין ווייך ווי א בלאטיגער אדער זומפיגער גרונט; זיין זומפיג; געהן אויף געיעג אין פרעמדע וועלדער אדער פעלדער; געהן אויף געיעג אין ערטער, וועלכע זיינען פערבאטען פון געזעץ; זיך איינברעכען וואו עס איז אונגעזעצליך פאר וועלכען עס איז צוועק.

poa'cher *n.* (פאו'-טשער) איינער וועלכער געהט אויף געיעג אין פרעמדע וועלדער; דער ים=רויבער [אזא פיש]; די רויב=ענטעל [אזא ענטעל וואס רויבט אוועק די שפייז פון אנדערע ענטלעך].

poa'chiness *n.* (פאו'-טשי-נעס) פייכטקייט, נאסקייט [וועגען ערד]; בלאטיגקייט, זומפיגקייט.

poa'chy *a.* (פאו'-טשי) זומפיג, בלאטיג; נאס און ווייך [וועגען ערד].

poak *n.* (פאוק) דער אבפאל ביי גארבעריי.

po'chard *n.* (פאו'-טשארד) די רייהער=ענטעל [אזא זארט פערשיעדען=פארביגע ענטעל וועלכע איז שטארק פערשפרייט אין אייראפא].

pock *n.* (פאק) א פאק; א בלאטער.

pock'-bro'ken *a.* (פאק'-בראו'קן) וואס האט צייכענס פון פאקען; געשטופעלט.

pocked *a.* (פאקט) געפאקט, געשטופעלט פון פאקען.

pock'et *n. and v.* (פאק'-עט) א קעשענע, א טאש; פינאנציעלע מיטעל, געלד; א בייטעל; א ביליארד=בייטעל; א לאך אין דער פארם פון א זעקעל; א טהאל, אן אויסהוילונג אדער פערטיעפונג צווישען בערג; א פערטיעפונג אין א שאכטע וואו עס געפינט זיך ערץ [רויהער מעטאל]; א באלען [א געוויכט פון 160 פונט. ווערט בענוצט אלס וואג=איינהייט פאר האפען, וואל, באוועל א. ד. ג.]; אריינלעגען אין קעשענע; צונעהמען; לאזען ליעגען אין קעשענע [וועגען א געזעץ וואס דער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא אדער דער גאווערנאר פון א שטאאט וויל ניט בעשטעטיגען און ער לאזט עס ליעגען ניט אונטערגעשריבען. ז. *pocket veto*]; אראבשלינגען [א בעליידיגונג]; פערבארגען, בעהאלטען, ניט פערעפענטליכען, אונטערדריקען; האבען די קאנטראלע, האבען ווי ביי זיך אין קעשענע.

pock'et-book *n.* (פאק'-עט-בוק) א נאטיץ=ביכעל, א טאשען=ביכעל; א בוך אין א קליינעם פארמאט, וואס קען געטראגען ווערען אין קעשענע; א טייסטער, א פאפיערעס; געלד=מיטעל; געלד.

pock'et bor'ough (פאק'-עט באר'-או) א געמיינדע אדער בעצירק אמאל אין ענגלאנד, וואו דאס רעכט צו שיקען פון דארטען פערטרעטער אין פארלאמענט איז געלעגען אין די הענד פון איין פערזאן אדער פון איין פאמיליע.

pock'et-dic'tionary *n.* (פאק'-עט-דיק'-שאנ-ע-רי) א טאשען=ווערטערבוך [א קליין ווערטער=ביכעל].

pock'et-edi'tion *n.* (פאק'-עט-ע-דיש'-אן) א טאשען=אויסגאבע [די אויסגאבע פון ביכער אין א קליינעם פארמאט, אז מען זאל זיי קענען טראגען אין קעשענע].

pock'et-flap *n.* (פאק'-עט-פלעפ) א טאשען=קלאפע, א פאט.

pock'etful *n.* (פאק'-עט-פול) א פולע קעשענע.

Why do you carry with you a pocketful of change?

pock'et-go'pher *n.* (פאק'-עט-גאו'-פער) אזא אמעריקאניש גריזשענד חיה'לע.

pock'et-hand'kerchief *n.* (פאק'-עט-הענ'-קער-טשיף) א טאשען=טיכעל, א נאז=טיכעל.

pock'et in'terest (פאק'-עט אינ'-טער-עסט) אייגענ=נוצען; קעשענע=אינטערעסען.

pock'et-knife *n.* (פאק'-עט-נאיף) א טאשען=מעסערעל, א פעדער=מעסערעל.

pock'et-lid *n.* (פאק'-עט-ליד) ז. *pocket-flap*.

pock'et-mon'ey *n.* (פאק'-עט-מאנ'-אי) טאשען=געלד [געלד אויף קליינע אויסגאבען].

pock'et-net *n.* (פאק'-עט-נעט) א פיש=נעץ מיט אבטיילונגען ווי קעשענעס.

pock'et-piece *n.* (פאק'-עט-פיעס) א מטבע, מייסטענס אן אלטע, וואס מען האלט אין קעשענע און מען גיט זי ניט אויס.

pock'et-pis'tol *n.* (פאק'-עט-פיס'-טאל) א טאשען=פיסטאלעט [א קליינער פיסטאלעט]; א קליין בראנפען=פלעשעל וואס מען האלט ביי זיך אין קעשענע.

pock'et-sher'iff *n.* (פאק'-עט-שער'-איף) א קרוין=שעריף [א שעריף אין ענגלאנד וואס ווערט בעשטימט פון דעם קעניג אליין].

pock'ets to let (פאק'-עטס טו לעט) ליידיגע קעשענעס.

pock'et up (פאק'-עט אפ) בעהאלטען אין קעשענע; בעהאלטען, פערפאקען.

pock'et ve'to (פאק'-עט ווי'-טאו) א געוויסע פארם פון א וועטא וואס דער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אדער דער גאווערנאר פון א שטאאט לעגט ארויף אויף א געזעץ, וואס ער וויל ניט אונטערשרייבען: לויט דער אמעריקאנער קאנסטיטוציאן, ווען א געזעץ=פארשלאג [ביל] ווערט אנגענומען אין קאנגרעס און דער פרעזידענט לעגט ניט זיין וועטא, ווערט דער ביל א געזעץ נאכדעם ווי צעהן טעג געהען אריבער. ווען אבער דער ביל איז אנגענומען געווארען אין דעם משך פון די לעצטע צעהן טעג, איידער דער קאנגרעס ווערט געשלאסען, דאן מעג דער פרעזידענט, ווען ער וויל דעם ביל ניט בעשטעטיגען, איהם לאזען ליע=גען אין "קעשענע" אויף אהן א וועטא און ער ווערט ניט קיין געזעץ.

pock'-hole *n.* (פאק'-האול) ז. *pock-mark*.

pock'-house *n.* (פאק'-האוס) א שפיטאל פאר פאקען=קראנקע.

pock'iness *n.* (פאק'-אי-נעס) דאס זיין בעדעקט מיט פאקען, דאס זיין קראנק אויף פאקען.

pock'-mark *n.* (פאק'-מארק) א פאקען=צייכען, א פאקען=גריבעל, א פאק.

pock'-marked *a.* (פאק'-מארקט) גע=שטופעלט [פון פאקען].

pock'-pit'ted *a.* (פאק'-פיט'-עד) גע=שטופעלט [פון פאקען].

pock'wood *n.* (פאק'-הוואוד) ז. *lignum-vitæ*.

pock'y *a.* (פאק'-אי) פאקיג, בעדעקט מיט פאקען, קראנק אויף פאקען; סיפיליסטיש; נידערטרעכטיג, לומפיג.

po'co *adv.* (פאו'-קאו) אין מוזיק — עט=וואס, אביסעל.

pococuran'te *n.* (פאו-קא-קו-רענ'-טע) א גלייכגילטיגער מענש; א נאכלעסיגער, אן אבגעלאזענער אדער אונפינקטליכער מענש.

pococuran'tism *n.* (פאו-קא-קו-רענ'-טיזם) גלייכגילטיגקייט; נאכלעסיגקייט, אבגעלאזענקייט; אונפינקטליכקייט.

poco'sin *n.* (פא-קאו'-סין) זומפ=לאנד בעדעקט מיט וואלד.

poc'uliform *a.* (פאק'-יו-לי-פארם) בע=כער=פערמיג, ווי א בעכער.

pod *n. and v.* (פאד) א שויט, א הילז, א סטרוטשקע; בעקומען שויטען; אנשוועלען ווי א שויט; צוזאמענטרייבען ים=הינד אדער וואלראסען, אום זיי צו טויטען.

podag'ra *n.* (פא-דעג'-רע) פאדאגרע, פוס=גיכט [אזא קראנקהייט אין די פיס].

pod'agral *a.* (פאד'-ע-גרעל) ז. *podagric*.

podag'ric *a.* (פא-דעג'-ריק) פאדאגריש, וואס האט פאדאגרא אדער פוס=גיכט [א מין פוס=קראנקהייט]; וואס איז שייך צו פאדאגרא.

podag'rical *a.* (פא-דעג'-רי-קעל) ז. *podagric*.

pod'agrous *a.* (פאד'-ע-גראס) ז. *podagric*.

podal'gia *n.* (פא-דעל'-דזשי-א) פוס שמערצען, נייראלגיע אין די פיס.

podal'ic *a.* (פא-דעל'-איק) וואס איז שייך צו די פיס.

podarthri'tis *n.* (פאד-אר-טהראי'-טיס) אן ענטצינדונג פון די פוס=געלענקען.

pod'der *n.* (פאד'-ער) א שויטען=זאמ=לער.

pod'dy *a.* (פאד'-אי) רונד=בייכיג.

podestà' *n.* (פאו-דעס-טא') א מאגיס=טראט אדער בירגערמייסטער אין איטא=ליען.

podge *n. and v.* (פאדזש) א לוזשע; שווער ארבייטען, זיך פלאגען.

podg'y *a.* (פאדזש'-אי) ז. *pudgy*.

po'dial *a.* (פאו'-די-על) וואס איז שייך צו א פאדיום. ז. *podium*.

podis'mus *n.* (פא-דיס'-מאס) ספאזמען אין דיא מוסקולען פון דיא פיס.

po'dium *n.* (פאו'-די-אם) א פאדיום, אן עסטראדע, א פלאטפארמע [אין א פערזאמלונגס=זאאל].

podyperidro'sis *n.* (פאד-אי-פער-אי-דראו'-סיס) א שטארקע שוויצונג פון די פיס.

po'e *n.* (פאו'-ע) ז. *poe-bird*.

po'e-bird *n.* (פאו'-ע-בוירד) די פאע אדער דער פאסטאר=פויגעל. ז. *parson-bird*.

po'em *n.* (פאו'-עם) א פאעמא, א גע=דיכט.

poemat'ic *a.* (פאו-ע-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א פאעמא אדער געדיכט; ווי א פאעמא; פאעטיש.

poeph'agous *a.* (פא-עפ'-ע-גאס) וואס=שפייזט זיך מיט גראז, גראז=פרעסענד; וואס בעלאנגט צו דעם מין בייטעל=טהיע=רע, וועלכע שפייזען זיך מיט פלאנצען.

po'esy *n.* (פאו'-ע-סי) פאעזיע; די דיכט=קונסט.

po'et *n.* (פאו'-עט) א פאעט, א דיכטער.

po'etaster *n.* (פאו'-עט-עס-טער) א פא=עטעל, א גראמען=מאכער.

po'etastry *n.* (פאו'-עט-עס-טרי) גרא=מען=מאכעריי; שלעכטע פאעזיע.

po'etess *n.* (פאו'-עט-עס) א דיכטערין.

po'ethood *n.* (פאו'-עט-הוד) דאס זיין א פאעט.

poet'ic *a.* (פא-עט'-איק) פאעטיש, דיכ=טעריש.

poet'ical *a.* (פא-עט'-אי-קעל) ז. *poetic*.

poet'ically *adv.* (פא-עט'-אי-קעל-אי) אויף א פאעטישען אופן; אין בעצוג צו די כללים פון פאעזיע.

poet'ics *n.* (פא-עט'-איקס) די טעאריע פון פאעזיע.

poet'icule *n.* (פא-עט'-אי-קיול) ז. *poetaster*.

poetiza'tion *n.* (פאו-עט-אי-זיי'-שאן) דאס שרייבען אין פערזען; דאס פער=וואנדלען אין א פאעטישער פארם.

po'etize *v.* (פאו'-עט-איז) דיכטען, שרייבען געדיכטע; אויסדריקען אין א פא=עטישער פארם.

po'et lau'reate (פאו'-עט לאה'-רי-אייט) דער קעניגליכער הויף=פאעט אין ענגלאנד.

po'etry *n.* (פאו'-עט-רי) פאעזיע, דיכ=טונג; דיכט=קונסט.

po'etship *n.* (פאו'-עט-שיפ) ז. *poethood*.

poh *int.* (פאו) פוי, פע!

poig'nancy *n.* (פאי'-נען-סי) שארפ=קייט, בייסענדיגקייט, ביטערקייט; שטעכע=דיגקייט; שמערצליכקייט.

poig'nant *a.* (פאי'-נענט) שארף; בי=טער; בייסענד; שטעכענדיג; סאטיריש; העפטיג, זעהר שמערצליך.

poig'nantly *adv.* (פאי'-נענט-לי) מיט שארפקייט; בייסענד; שטעכענדיג; שמערצליך.

point *n. and v.* (פאינט) א פינטעל; א פונקט; א שפיץ; א זאך אדער אינ=סטרומענט וואס האט א שפיץ; א לאנד=שפיץ [א שמאל שטיקעל לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים]; א כאראקטעריסטישער שטריך אדער אייגענשאפט; דער עצם, דער תמצית פון א זאך; א בעשטימטער פלאץ אדער לאגע; א דעטאל, אן איינצעלהייט פון א סעריע זאכען; א מאמענט, אן אויגענבליק; א קליין שטריקעל אדער רימען [ווי איינס פון די שטריקלעך וועלכע הענגען אראב פון די ראנדען פון א שיף=זעגעל]; אן איינשניט אדער צייכען וואס ווערט גע=מאכט מיט א שארף פערשפיצטען אינסטרו=מענט; אין גראמאטיק — דאס פינטעל וואס בעצייכענט דעם ענד פון א זאץ; אן אויג [אין קארטען=שפיעל]; די האל=טונג אדער בעגעהמונג פון א יאגד=הונד, ווען ער געפינט אויס וואו די חיה אדער פויגעל האלט זיך אויף; די מינדעסטע זאך וואס איז כאראקטעריסטיש פאר פינקטליכקייט; א חוט=השערה; איינע פון 32 טיילען, אויף וועלכע דער קאמפאס אויף א שיף איז געטיילט; אין מאטע=מאטיק — א פונקט [דאס, וואס קען ניט געמאסטען ווערען אין דער לענג, ברייט אדער טיעף]; אין דרוקעריי — אן איינ=הייטס=מאס פון דער גרויס פון שריפט; דער עק פון א חיה; די טאמבורירטע שפי=צען אדער קרוזשעווע; שפיצען, צושפי=צען; שארפען; צוגעבען שארפקייט, מא=כען פיקאנט; בעצוועקען; ריכטען צו א געוויסען פונקט; אנצייגען, אנווייזען; ציי=הען די אויפמערקזאמקייט צו עפעס; פונק=טירען, פינטלען; ביי מוליארעס — אנפי=לען דעם פלאץ צווישען צונויפגעלעגטע ציעגעל מיט וואפנע און עס פערגלעטען; אנצייגען דאס ארט, וואו די יאגד=רויב געפינט זיך [ווענען א יאגד=הונד]; אנ=שטעלען איינעם; בעשטימען.

poin'tal *n.* (פאינ'-טעל) א שארף=שפיציגע זאך [ווי למשל, א פיסטיל פון א פלאנצע]; א ברוק אדער פאדלאגע אויסגעפלאסטערט מיט שרעג=ליעגענדע פיערעקיגע פלאטען. ז. *pointel*.

point a rope (פאינט ע ראופ) פערשפיצען א שטריק [ווי כדי דורכצוציהען איהם דורך א שמאל לעכעל].

point at (פאינט עט) מיט'ן פינגער וויזען אויף עפעס אדער אימעצען; אנצייגען.

point'-blank' *a., adv. and n.* (פאינט'-בלענק') גלייך אין פונקט, גלייך אין ציעל; אין א גלייכער ליניע; אויסדריקליך; גאנץ שארף; א שאס גלייך אין ציעל אריין.

He refused **point-blank** to obey the order.

point'-blank' range (פאינט'-בלענק' ריינדזש) די דיסטאנץ וואס א קויל פון א הארמאט פליהט אין א גלייכער ליניע, ניט אבבויגענדיג זיך צו דער ערד.

poin'ted *a.* (פאינ'-טעד) שפיציג, שארף פערשפיצט; שארף, שטעכיג, בייסענד [ווי א שטעך-ווערטעל]; דירעקט; דירעקט געציעלט אין א געוויסער פערזאן.

poin'ted arch (פאינ'-טעד ארטש) אין ארכיטעקטור — א פערשפיצטע ארקע, א פערשפיצטער בויגען.

poin'ted ball (פאינ'-טעד באהל) די שפיץ-קוגעל, א שיס-קוגעל אין דער פארם פון א קאנוס.

poin'tedly *adv.* (פאינ'-טעד-לי) אויף א פערשפיצטען שטייגער; בייסענד, שארף, קלוג; דייטליך, קלאר, דירעקט ציעלענד אין אימעצען.

poin'tedness *n.* (פאינ'-טעד-נעס) שפיציגקייט; שארפקייט [פון אן אויסדרוק].

poin'ted roof (פאינ'-טעד רוהף) דער מיטעלפע'דיגער גאטיישער דאך; דער שפיץ-דאך. ז. *Gothic style*.

poin'ted style (פאינ'-טעד סטאיל) אין ארכיטעקטור — דער גאטישער בוי-סטיל; דער סטיל פון פערשפיצטע ארקען אדער בויגענס. ז. *Gothic style*.

poin'tel *n.* (פאינ'-טעל) א שארפער שפיציגער אינסטרומענט; א מין קריץ-פען, וועלכע מען פלעגט בענוצען אין מיטעלאלטער; א שארף-פערשפיצטע זאך וואס איז ענליך צו א גריפעל אדער בליישטיפט [ווי דער פיסטיל אין א פלאנצע]; א ברוק אדער פאדלאגע וואס איז אויסגעפלאסטערט מיט שרעג-ליעגענדע פיערעקיגע פלאטען.

poin'ter *n.* (פאינ'-טער) אן אנצייגער, אן אנווייזער; דער ווייזער פון א זייגער אדער פון א קאמפאס; א טייטעל; אן אינסטרומענט מיט א שארפען שפיץ דורכצושניידען אדער דורכצייטשען עפעס; ביי מויערער — אן אינסטרומענט אויסצוהאקען די אלטע פערטריקענטע וואפנע צווישען די ציעגעל אין א מויער; דער הויבעל איבערצושטעלען די וויכע פון אן אייזענבאהן [די בעוועגליכע רעלסע אדער שינע, דורך וועלכער מען פיהרט איבער א צוג פון איין אייזענבאהן-ליניע אויף א צווייטער]; דער שפיר-הונד [א מין יאגד-הונד].

Pointer

poin'ter-dog *n.* (פאינ'-טער-דאג) דער שפיר-הונד. ז. *pointer*.

point'-fin'der *n.* (פאינט' פאינ'-דער) אין פערספעקטיוו-צייכנונג — אן אינסטרומענט, דורך וועלכען עס ווערט בעשטימט דער פערשווינדע-פונקט אין א צייכנונג. ז. *vanishing-point*.

poin'ting *n.* (פאינ'-טינג) דאס פונקטירען, דאס שטעלען אבשטעל-צייכענס [אין שרייבען]; די פונקטיר-צייכענס, די אבשטעל-צייכענס; דאס ארויסהאקען די פערטריקענטע וואפנע צווישען ציעגעל אין א מויער און דאס אנפילען דעם לעדיגען פלאץ מיט נייער וואפנע; אין סקולפטור — דאס אבצייכנען מיט פונקטען די אויסערע ליניען פון א מאדעל אום איהם צו רעפראדוצירען אין מארמאר; אין גרויסע מיהלען — דער ערשטער פראצעס אין מאהלען קארן [דאס אברייניגען די קערנדלעך פון די אנגעוואקסענע שפיצלעך און פון שאלעכץ].

poin'ting-machine' *n.* (פאינ'-טינג-מע-שין') א מאשין צו פערשפיצען פלעקלעך, טשוועקלעך, נאדלען, שפילקעס א. ד. ג.; אן אפאראט וואס ווערט בענוצט פון סקולפטארען אבצוצייכנען מיט פונקטען די אויסערע ליניען פון א סקולפטור-מאדעל אום איהם צו רעפראדוצירען פינקטליך אין מארמאר; א מאשין וואס לעגט אויס אבגעדרוקטע בויגענס פאפיער אום זיי צו בעשניידען.

poin'ting-stock *n.* (פאינ'-טינג-סטאק) א געגענשטאנד פון שפאט [א זאך פון וועלכער מען לאכט אב]. ז. *laughing-stock*.

point'-lace *n.* (פאינט'-לייס) דין טאמבורירטע שפיצען אדער קרוזשעווע.

point'less *a.* (פאינט'-לעס) 1. אהן א שפיץ; טעמפ; ניט שטעכיג; 2. ניט צום פונקט, ניט צו דער זאך.

2. The argument was **pointless**.

point of attack' (פאינט אוו ע-טעק') דער פונקט אין א פעסטונג, אויף וועלכען עס איז געריכטעט די הויפט אטאקע פון שונא.

point of con'tact (פאינט אוו קאנ'-טעקט) א בעריהרונגס-פונקט.

The relationship of buyer and seller is our only **point of contact**.

point of con'troversy (פאינט אוו קאנ'-טרא-וואיר-סי) א שטרייט-פונקט.

point of exclama'tion (פאינט אוו עקס-קלע-מיי'-שאן) אן אויסגעשריי-צייכען אין שריפט [!].

point of hon'or (פאינט אוו אנ'-אר) אן עהרען-פונקט, אן עהרען-פראגע, א זאך אדער ווארט וואס ריהרט אן איינעמס עהרע.

point of in'cidence (פאינט אוו אינ'-סי-דענס) אין אפטיק — א פונקט אויף אן אויבערפלעכע, אויף וועלכער עס פאלט א ליכט-שטראהל.

point of interroga'tion (פאינט אוו אינ-טער-א-גיי'-שאן) א פראגע-צייכען [?].

point of land (פאינט אוו לענד) א לאנד-שפיץ [א שמאל שטיקעל לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין וואסער].

point of law (פאינט אוו לאה) א יורידישער פרינציפ אדער רעגעל; א זאך וואס איז שייך צו יוריספרודענץ.

point of or'der (פאינט אוו אהר'-דער) א בעמערקונג צום טאגעס-ארדנונג [א פראגע וואס ווערט געשטעלט צום פארזיצענדען פון דער פערזאמלונג אדער צו דער פערזאמלונג גופא איבער דער פונקט וואס ווערט פערהאנדעלט איז געזעצליך לויט די פארלאמענטארישע רעגעלען אדער לויט דער קאנסטיטוציאן פון דער ארגאניזאציאן].

point of se'cancy (פאינט אוו סיע'-קענ-סי) אין מאטעמאטיק — דער שניט-פונקט [ווען א ליניע שניידט דורך א קרייז].

point of sight (פאינט אוו סאיט) דער שטאנדפונקט, דער געזיכטס-פונקט, דער פונקט פון וועלכען מען בעטראכט עפעס.

point of view (פאינט אוו וויו) דער שטאנדפונקט.

From the **point of view** of America, European countries are unprogressive.

point of vi'sion (פאינט אוו וויזש'-אן) דער שטאנדפונקט, דער געזיכטס-פונקט, דער פונקט, פון וועלכען עטוואס ווערט בעטראכט אדער בעאבאכטעט.

point out (פאינט אוט) אנצייגען, אנווייזען, צייגען, ווייזען, אנווינקען; בעצייכנען; בעשטימען.

points'man *n.* (פאינטס'-מען) אין ענגלאנד — דער וויכען-שטעלער אויף אן אייזענבאהן [דער ארבייטער וועלכער שטעלט איבער די בעוועגליכע רעלסע אדער שינע אום אריבערצופיהרען א צוג פון איין אייזענבאהן-ליניע אויף א צווייטער].

points'man's house (פאינטס'-מענז האוס) דאס הייזעל פון אייזענבאהן-וועכטער.

points of the com'pass (פאינטס אוו טהי קאמ'-פעס) די פונקטען, וואו די 32 ליניען וואס געהען ארויס פון צענטער פון א קאמפאס שניידען זיך איבער מיט דעם קרייז.

point to (פאינט טו) צייגען אויף עפעס.

point'-to-point' *adv.* (פאינט'-טו-פאינט') אין א גלייכער ליניע; פון איין ענדע-פונקט ביז'ן צווייטען.

poise *v. and n.* (פאיז) וועגען, אבוועגען; באלאנסירען; איבערלעגען זיך; זיין אין גלייכגעוויכט מיט עפעס אדער אימעצען; האלטען אין גלייכגעוויכט; אראבוועגען, אראבדריקען; הענגען [ווי אין דער לופטען], זיין אונבעשטימט; געוויכט, שווערקייט; א וואג; א געגען-געוויכט, א גלייכגעוויכט; געזעצטקייט, רוהיגקייט, גלייכמעסיגקייט [אין כאראקטער]; דאס הענגען אין דער לופט; דאס באלאנסירען.

poised *a.* (פאיזד) אבגעוואגען; גלייך שווער, אין גלייכגעוויכט.

poise down (פאיז דאון) איבערוועגען, ארונטערדריקען.

poise'less *a.* (פאיז'-לעס) אהן געוויכט; זעהר לייכט.

poi'ser *n.* (פאי'-זער) איינער וואס וועגט, אן אבוועגער.

poi'son *n. and v.* (פאיזן) גיפט, סם; פערגיפטען; פערפעסטען, פערדארבען.

poi'sonable *a.* (פאי'זנ-עבל) וואס קען פערגיפטעט אדער פער'סמ'ט ווערען.

poi'son-ash *n.* (פאי'זנ-עש) ז. *poison-sumac*.

poi'son-bag *n.* (פאי'זנ-בעג) ז. *poison-sac*.

poi'son-cup *n.* (פאי'זנ-קאפ) דער גיפט-בעכער [אזא בעכער אדער קרוג, וועלכער, ווי מען האט געגלויבט, ווערט צובראכען, ווען מען גיסט אין איהם אריין גיפט און דערמיט קען מען ענטדעקען אויב די פליסיגקייט, וואס איז אין איהם אריינגעגאסען, איז פערגיפטעט].

poi'son-dog'wood *n.* (פאי'זן-דאג'-הוואוד) ז. ***poison-sumac***.

poi'son-el'der *n.* (פאי'זן-על'-דער) ז. ***poison-sumac***.

poi'soner *n.* (פאי'זן-ער) א פערגיפטער, א גיפט-מישער; א פערדארבער.

poi'son-fang *n.* (פאי'זן-פענג) דער גיפט-צאהן [פון א שלאנג].

poi'son-hem'lock *n.* (פאי'זן-העמ'-לאק) ז. ***hemlock***.

poi'son-i'vy *n.* (פאי'זן-אי'-ווי) א גיפטיגער קוסט אדער בוש מיט דינע צווייגלעך וואס קלעטערען און פלעכטען זיך איבער בוימער, פעלזען א. ד. ג.

poi'son-nut *n.* (פאי'זן-נאט) דער ברעך-נום [א מין פלאך-רונדעם זעהר גיפטיגעם קערנדעל פון אן אזיאטישען בוימעל].

poi'son-oak *n.* (פאי'זן-אוק) ז. ***poison-ivy***.

poi'son-or'gan *n.* (פאי'זן-אהר'-גען) א גיפטיגער ארגאן אדער גליעד.

poi'sonous *a.* (פאי'זן-אס) גיפטיג; זעהר שעדליך, געפעהרליך.

poi'sonously *adv.* (פאי'זן-אס-לי) אויף א גיפטיגען, שעדליכען אדער געפעהרליכען שטייגער.

poi'sonousness *n.* (פאי'זן-אס-נעס) גיפטיגקייט; פערדערבליכקייט.

poi'son-sac *n.* (פאי'זן-סעק) א גיפט-האלטער, א גיפט-בייטעל אדער גיפט-דריזע [ווי ביי שלאנגען].

poi'son-su'mac *n.* (פאי'זן-שוה'-מעק) א קליין זעהר שעהן און גיפטיג בוימעל פון די מערב-געגענדען פון צפון-אמעריקא.

poi'son the mind (פאיזן טהי מאינד) 1. פערגיפטען דעם מוח, גייסטיג פערדארבען; 2. ארויסרופען האס אדער פערביסענהייט נעגען אימעצען.

2. The stepmother poisoned the father's mind against the children.

poi'son-tooth *n.* (פאי'זן-טוהטה) ז. ***poison-fang***.

poi'son-tree *n.* (פאי'זן-טריע) א גיפטיג בוימעל פון דרום-אזיען און אויסטראליען.

poissarde' *n.* (פוא-סארד') א גנב; א געמיינע פרוי; א מארק-פרוי, א סערעכע.

poi'trel *n.* (פאי'-טרעל) אן אייזערנער פאנציר צו בעשיצען די ברוסט פון א קריעגס-פערד [אין מיטעלאלטער].

poi'trine *n.* (פאי'-טרין) א ברוסט-פאנצער [פאר א מענשען אדער פאר א פערד].

pokal' *n.* (פא-קאל') א באקאל, א בעכער.

poke *v. and n.* (פאוק) אריינרוקען, אריינשטעקען; דורכשטעכען, אריינשטעכען; געבען א לייכטען שטויס אדער שטופ; אויפוועקען אדער אויפרעגען אימעצען; געהן לאנגזאם מיט פוילע טריט; טאפען אין דער פינסטער; דאס אריינרוקען, דאס אריינשטעכען; א זאק, וואס מען שטעכט אדער שטעקט אריין [ווי א שארף פלעקעל, אן אהל א. ד. ג.]; א מין האלזבאנד אדער קראגען מיט א צוגעבונדענעם קורצען שטאנג, וואס מען טהוט אן אויף'ן האלז פון א בהמה אדער חיה אום זי זאל ניט קענען ארויסגעהן פון אן ארומגעצאמטען פלאץ; איינער וועלכער געהט לאנגזאם מיט פוילע טריט; א פוילאק, א לעדיג-געהער; אן אלטמאדישער פרויען-הוט מיט אן ארויסגעשטארצטען פראנט; א טאש, א קעשענע; א זעקעל; דער לופט-פענכער פון א פיש; די קערמעס-בעערע [א מין אמעריקאנער גראז].

poke at home (פאוק עט האום) זיצען אין דער היים, זיך ניט ריהרען פון שטוב.

poke'-bon'net *n.* (פאוק'-באנ'-עט) א הויכער פרויען-הוט מיט אן ארויסגעשטארצטען פראנט וואס מען פלעגט טראגען אין אנהויב פון נייגצעהנטען יאהרהונדערט.

poke fun (פאוק פאן) שפאס מאכען, טרייבען קאטאוועס.

poke fun at (פאוק פאן עט) אויסלאכען איינעם, אבשפאטען.

poke'-net *n.* (פאוק'-נעט) א נעץ אויף א שטעקען. ז. ***pole-net***.

poke out (פאוק אוט) ארויסשטופען, ארויסרייסען, ארויסציהען; ארויסשטעקען, ארויסשטארצען.

poke out one's way (פאוק אוט הוואנז הוויי) אויסגעפינען דעם וועג טאפענדיגערהייד.

po'ker *n.* (פאו'-קער) א קאטשערע, א פייער-פערשארער, א שאר-אייזען; פאקער [אזא אמעריקאנער קארטען-שפיעל]; א שרעק-בילד, א סטראשידלע.

Poker

po'kerish *a.* (פאו'-קער-איש) 1. וואס ווארפט אן א פחד; מורא'דיג; 2. ווי א קאטשערע; שטייף.

1. There is something **pokerish** about a deserted dwelling, even in broad daylight. 2: Trying to be reserved he looks stiff and **pokerish**.

po'kerishly *adv.* (פאו'-קער-איש-לי) שטייף; ווי א קאטשערע.

po'ker-pain'ting *n.* (פאו'-קער-פיינ'-טינג) דאס מאכען א בילד אויף האלץ מיט א צוגליהטען אייזען.

po'ker-pic'ture *n.* (פאו'-קער-פיק'-טשור) א בילד וואס איז געמאכט אויף האלץ מיט א צוגליהטען אייזען.

poke'weed *n.* (פאוק'-הוויעד) א מין אמעריקאנער צווייגיג גראז מיט ווייסע בליהונגען און מיט פורפור-רויטע יאגדעס.

po'king *a.* (פאו'-קינג) נידריג, קנעכטיש, געמיין.

po'ky *a.* (פאו'-קי) טעמפ, דום, נאריש [וועגען מענשען]; ענג, שמאל [וועגען א פלאץ]; ארים, געמיין.

polac'ca *n.* (פא-לעק'-א) א מין שיף מיט צוויי אדער דריי מאסטען [אין מיטעללענדישען ים]; א פאלאנעז [אזא טאנץ], די מוזיק פון א פאלאנעז.

Po'lack *n.* (פאו'-לעק) א פאליאק, א פוילישער.

pola'cre *n.* (פא-לא'-קער) א שיף מיט צוויי אדער דריי מאסטען; א מאסט וואס איז געמאכט פון איין שטיק האלץ.

Po'lander *n.* (פאו'-לענ-דער) א פאליאק, א פוילישער.

po'lar *a.* (פאו'-לאר) פאלאר, וואס איז שייך צום פאל אדער צום ענד-פונקט פון דער אימאגינערער [פארגעשטעלטער אין געדאנק] אקס-ליניע פון א קוגעל; וואס איז שייך צום פאל פון ערד-קוגעל; וואס געפינט זיך אדער וואס קומט פון די פאלארע געגענדען פון דער ערד; וואס איז שייך צום פאל אדער צום ענד-פונקט פון א מאגנעט.

po'lar bear (פאו'-לאר בעהר) דער אייז-בער [דער ווייסער בער וואס לעבט אין די קאלטע געגענדען ארום נארד-פאל פון דער ערד].

Polar Bear

po'lar cir'cles (פאו'-לאר סוירקלז) די פאלאר-קרייזען [די ביידע קרייזען אויף דעם ערד-קוגעל, וואס ליעגען פאראלעל צום עקוואטאר און שטעהען אב פון די פאלען אויף א שטרעקע פון 23½ גראד. די פאלאר-קרייזען בעצייכנען די גרענעץ פון די קאלטע פאלאר-געגענדען פון דער ערד].

po'lar dis'tance (פאו'-לאר דיס'-טענס) די דיסטאנץ אדער דער מרחק פון א געוויסען פונקט אויף א קוגעל ביז דעם פאל פון דיעזען קוגעל.

polarim'eter *n.* (פאו-לע-רימ'-ע-טער) א פאלאריסקאפ. ז. ***polariscope***.

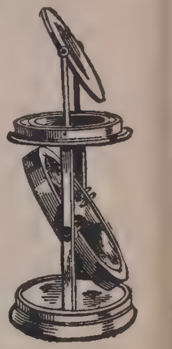

Polariscope

polar'iscope *n.* (פא-לער'-אי-סקאופ) א פאלאריסקאפ [אן אינסטרומענט צו אונטערזוכען פאלאריזירטעס ליכט]. ז. ***polarization of light***.

po'larise *v.* (פאו'-לאר-איז) ז. ***polarize***.

polar'ity *n.* (פא-לער'-אי-טי) פאלאריטעט; דאס האבען צוויי ענטגעגענגעזעצטע פאלען; דער אונטערשיעד אין געוויסע פיזישע אייגענשאפטען, וואס ווייזט זיך ארויס אין צוויי ענטגעגענגעזעצטע פונקטען אדער פאלען פון א זאך [ווי פון א מאגנעט, א ליכט-שטראהל א. ד. ג.]; דאס זיין צוגעצויגען צו איין פאל און אבגעשטויסען פון צווייטען; פאלאריזאציאן, די נאטור פון א ליכט-שטראהל צו בעזיצען פערשיעדענע אייגענשאפטען אין זיינע פערשיעדענע ריכטונגען.

po'larizable *a.* (פאו'-לאר-אי-זעבל) וואס קען פאלאריזירט ווערען. ז. ***polarization***.

polariza'tion *n.* (פאו-לאר-אי-זיי'-שאן) פאלאריזאציאן, דער אונטערשיעד אין געוויסע פיזישע אייגענשאפטען, וואס ווייזט זיך ארויס אין צוויי ענטגעגענגעזעצטע ענדען אדער פאלען פון א זאך; אין אפטיק — די נאטור פון א ליכט-שטראהל צו בעזיצען פערשיעדענע אייגענשאפטען אין זיינע פערשיעדענע ריכטונגען; אין עלעקטריציטעט — דאס אבזעצען זיך פון גאזען אויף די עלעקטראדען אין אן עלעקטרישער באטעריי דורך די מאלעקולארע בעוועגונגען וואס ווערען ארויסגערופען פון דעם עלעקטרישען שטראם.

polariza'tion of light (פאו-לאר-אי־זיי'-שאן אוו לאיט) די פּאלאריזאציאן פון ליכט, די אייגענשאפט וואס א ליכט־שטראהל בעקומט דורך געוויסע בעדינ־גונגען, דאס אלע וויבראציאנען [בעווע־גונגען] פון עטהער אין דיזען שטראהל קומען פאר אין איין איינציגער פלעכע, ווערענד אין א געווענליכען ליכט־שטראהל קומען דיזע וויבראציאנען פאר אין פערשיעדענע פלעכען. אזא פאלארי־זירטער שטראהל פערלירט די פעהיגקייט רעפלעקטירט [צוריקגעווארפען] צו ווע־רען אדער געבראכען צו ווערען [א ליכט־שטראהל ווערט פאלאריזירט, ווען ער ווערט רעפלעקטירט אדער צוריקגעווארפען פון א שפיגעל, פון א וואסער־פלעכע א. ד. ג., ווען ער ווערט דורכגעלאזען דורך א סע־ריע דורכזיכטיגע גלאז־פלאטען, וועלכע שטעהען אין א פאראלעלער ריכטונג צו דעם איינפאלס־ווינקעל פון דעם שטראהל און דורך א דאפעלטער שטראהלען־ברע־כונג].

po'larize *v.* (פאו'-לאר-איז) פאלארי־זירען [ווי דאס ווערט געטהאן מיט א ליכט־שטראהל, אז ער זאל פערלירען די פעהיגקייט רעפלעקטירט אדער געבראכען צו ווערען. ז. *polarization of light*]; אין עלעקטריציטעט — בעדעקען מיט א גאז־שיכט דורך דער ווירקונג פון עלעק־טרישען שטראם [ווי דאס פאסירט מיט דער נעגאטיווער פלאטע פון א וואלטאי־שער באטעריי].

po'larized *a.* (פאו'-לאר-איזד) פאלארי־זירט. ז. *polarize*

po'larizer *n.* (פאו'-לאר-אי-זער) דער טייל פון א פאלאריסקאפ [אן אפטישער אינסטרומענט צו אונטערזוכען פאלארי־זירטעס ליכט] דורך וועלכען עס ווערט פאלאריזירט דאס ליכט. ז. *polariscope*

po'lar lights (פאו'-לאר לאיטס) דאס נארד־ליכט [א ליכט־ערשיינונג וואס טרעפט זיך אפט אין די פאלאר־לענדער און ווייזט זיך ארויס ווי זעהר א גרוי־סער העל־שיינענדער בויגען פון א בלייך־געלבען קאליר מיט שטראהלען וואס שיי־נען אב אויף זעהר א ווייטער שטרעקע].

po'lar star (פאו'-לאר סטאר) דער פאָ־לאר־שטערן, דער פלאנעט ווענוס.

pol'der *n.* (פאל'-דער) א נידריגעס און זומפיגעס שטיק לאנד, וואס איז ארומגע־בויט מיט א וואל אום עס זאל ניט פערר־פלייצט ווערען פון וואסער [אזעלכע שטיקער לאנד זיינען פאראן פיעל אין האָ־לאנד און צפון־דייטשלאנד].

pole *n.* and *v.* (פאול) [איי־] דער פאל [פאָ־נער פון די צוויי ענד־פונקטען פון אן אקס־ליניע, וואס שניידט דורך א קוגעל]; דער נארדליכער אדער זידליכער ענד־פונקט פון דער ערד; איינער פון די צוויי פונקטען אין הימעל־געצעלט, וואו די אי־מאגינער [פארגעשטעלט] פערלענגערטע אקס־ליניע פון דער ערד שניידט דורך דעם הימעל; דער פאלאר־שטערן; איינער פון די צוויי פונקטען פון א מאגנעט, עלעק־טרישער באטעריי א. ד. ג., אויף וועלכע עס זיינען קאנצענטרירט ענטגעגענגעזעצ־טע פיזישע אייגענשאפטען [ווי צוציהונג און אבשטויסונג]; א שטאנג; א לאנ־גער פערשפיצטער פלאקען; דער דייק־סעל אדער דישעל פון א וואגען; דער מאס־רוט [א שטאנג צו מעסטען לאנד. האלט 16½ פוס]; אנשטעלען פלעקער אלס שטיץ־שטאנגען; אנבינדען אויף שטאנגען [ווי די שטענ־לעך פון באב־פלאנצען]; טראגען אויף שטאנגען; טרייבען אדער שטופען [א שיף] מיט א האקען־שטאנג [קעקשע].

Pole *n.* (פאול) א פאליאק, א פוילישער, א געבארענער אדער איינוואהנער פון פוי־לען.

pole'ax *n.* (פאול'-עקס) א פארצייטיגע וואפע אין דער פארם פון א האק אויף א לאנגען שטעקען; א שטרייט־האק.

pole'cat *n.* (פאול'-קעט) א טכויר, אן אילטיס, א שעשקע.

Polecat

pole'-chan'ger *n.* (פאול'-טשיינ'-דזשער) א פאל־ווענדער, א שטראם־ווענ־דער [א פארריכטונג, דורך וועלכער מען קען אומבייטען די ריכטונג פון אן עלעק־טרישען שטראם].

pole'-fence *n.* (פאול'-פענס) א צאם פון אריינגעשלאגענע פלעקער.

pole'-hedge *n.* (פאול'-העדזש) ז. *pole-fence*

pole'-hook *n.* (פאול'-הוק) א האקען אדער קרוק אויף דעם ענד פון א דייקסעל אדער דישעל פון א וואגען.

pole'-horse *n.* (פאול'-האהרס) א דישעל־פערד [דאס מיטעלסטע פערד אין די אלאבלעס]

pole'less *a.* (פאול'-לעס) אהן א דייק־סעל אדער דישעל [וועגען א וואגען].

pol'emarch *n.* (פאל'-ע-מארק) דער פאלעמארך [דער טיטול פון א הויכען בעאמטען אין אלט־גריכענלאנד].

pole'-mast *n.* (פאול'-מעסט) א מאסט [אויף א שיף] וואס איז געמאכט פון איין בוים.

polem'ic *a.* and *n.* (פא-לעמ'-איק) פא־לעמיש, וואס איז שייך צו א פאלעמיק [א מינדליכער אדער שריפטליכער שטרייט וועגען א ליטערארישער, ווימענשאפטלי־כער אדער סאציאל־פאליטישער פראגע]; א פאלעמיק, א פלונתא, א ווארט־שטרייט; א פאלעמיקער, איינער וואס פיהרט אן א מינדליכען אדער שריפטליכען שטרייט וועגען א געוויסער פראגע.

polem'ical *a.* (פא-לעמ'-אי-קעל) פא־לעמיש, וואס איז שייך צו א פאלעמיק. ז. *polemic*

polem'ically *adv.* (פא-לעמ'-אי-קעל־אי) אויף א פאלעמישען שטייגער; פיה־רענדיג א מינדליכען אדער שריפטליכען שטרייט איבער א געוויסער פראגע.

polem'ics *n.* (פא-לעמ'-איקס) פאלעמיק, דאס האלטען וויכוחים איבער געוויסע פראגען; די געשיכטע אדער די ארט־און־ווייזע פון פיהרען וויכוחים איבער פער־שיעדענע רעליגיעזע פראגען.

pol'emist *n.* (פאל'-ע-מיסט) א פא־לעמיסט, א פאלעמיקער, איינער וואס פיהרט אן א מינדליכען אדער שריפטלי־כען שטרייט איבער א געוויסער פראגע.

pol'emoscope *n.* (פאל'-ע-מא-סקאופ) א מיליטערישער שפאקטיוו, דורך וועלכען מען קען קוקען אין אלע זייטען אין איין צייט.

pole'-net *n.* (פאול'-נעט) א נעץ אויף א שטעקען.

polen'ta *n.* (פא-לענ'-טא) פאלענטא, מא־מאליגע [א קאשע פון מאאיס אדער קוי־קורוזע־מעהל].

pole'-plate *n.* (פאול'-פלייט) דער האָ־ריזאנטאל־ליגענדער באלקען, אויף וועל־כען עס האלטען זיך די קראקוועס פון א דאך.

pole'-star *n.* (פאול'-סטאהר) דער פאָ־לאר־שטערן, דער נארד־שטערן; דאס וואס דיענט אלס פיהרער אדער וועגווייז־זער.

pole'-strap *n.* (פאול'-סטרעפ) א דיקער רימען, וואס פעראייניגט א וואגען־דישעל מיט'ן האלז פון דעם איינגעשפאנטען פערד.

pole'-vault *n.* (פאול'-וואהלט) א שפרונג [איבער א קלאץ] מיט דער הילף פון א לאנגען שטעקען.

pole'-vault'ing *n.* (פאול'-וואהלט-אינג) דאס שפרינגען מיט דער הילף פון א שטעקען.

pole'ward *adv.* (פאול'-הווארד) אין דער ריכטונג צום נארד אדער זיד־פאל.

pole'wards *adv.* (פאול'-הווארדז) ז. *poleward*

po'ley *a.* (פאו'-לי) אהן הער־נער, לאבאטע.

police' *n.* and *v.* (פא-ליעס') 1. פאלי־ציי; עפענטליכע ארדנונג און פערוואל־טונג; 2. דאס אבריניגען, דאס בריינגען אין ארדנונג; ערפילונג פון נים מיליטע־רישע פליכטען [ביי מיליטער]; 3. בע־וואכען, אויפהאלטען ארדנונג; בעשיצען [דורך פאליציי]; אבריינינען, בריינגען אין ארדנונג [ביי מיליטער].

3. It is difficult to **police** the town during a strike.

police' board (פא-ליעס' באורד) א קאמיטעט וואס פערוואלטעט דעם פאליציי־דעפארטאמענט פון א שטאדט.

police' cap'tain (פא-ליעס' קעפ'-טיין) א פאליציי־קאמיסאר [פריסטאוו].

police' commis'sioner (פא-ליעס' קא-מיש'-אנ-ער) א פאליציי־פרעפעקט, דער הויפט פון דעם פאליציי־דעפארטא־מענט אין א שטאדט.

police' con'stable (פא-ליעס' קאנ'-סטעבל) א פאליציסט.

police' court (פא-ליעס' קאורט) א פאליציי־געריכט.

police' force (פא-ליעס' פאורס) די פאליציי.

police' inspec'tor (פא-ליעס' אינ-ספעק'-טאר) א פאליציי־אינספעקטאר, דער העכסטער פאליציי־בעאמטער פון א שטאדט־דיסטריקט.

police' jus'tice (פא-ליעס' דזשאס'-טיס) ז. *police magistrate*

police' mag'istrate (פא-ליעס' מעדזש'-איס-טרייט) א פאליציי־ריכטער, א ריכטער פון א פאליציי־געריכט.

police'man *n.* (פא-ליעס'-מען) א פא־ליציסט.

police'-nip'pers *n.* (פא-ליעס'-ניפ'-ערז) קאנדאלען.

police' of'fice (פא-ליעס' אפ'-איס) ז. *police station*

police' of'ficer (פא-ליעס' אפ'-אי-סער) א פאליציסט.

police' rate (פא-ליעס' רייט) א שטאדטישער שטייער צום אויסהאלטען די פאליציי [אין ענגלאנד].

police' ser'geant (פא-ליעס' סאר'-דזשענט) א פאליציי־סערזשאנט, א קליי־נער פאליציי־בעאמטער.

police' sta'tion (פא-ליעס' סטיי'-שאן) א פאליציי־צירקעל, א פאליציי־וואך.

policlin'ic *n.* (פאל-אי-קלינ'-איק) א פאליקליניק, אן אלגעמיינער שטאדטישער שפיטאל. ז. *polyclinic*.

pol'icy *n.* (פאל'-אי-סי) 1. פאליטיק; טאקטיק; טאקטישקייט; 2. א פערזיכערונגס־צייגניס, א פאליסע; א רעגירונגס־אקציע [אין ענגלאנד]; דאס וועטען אויף לאטערעע־נומערען.

1. Honesty is the best **policy**.

pol'icy-book *n.* (פאל'-אי-סי-בוק) א בוך פון א פערזיכערונגס־געזעלשאפט, וואו עס זיינען פערשריבען די פאליסעס אדער פערזיכערונגס־צייגניסע, וואס די געזעלשאפט האט ארויסגעגעבען.

pol'icy-hol'der *n.* (פאל'-אי-סי-האול'-דער) דער בעזיצער פון א פערזיכערונגס־שיין [פאליסע], א פערזיכערטער, אן אסעקורירטער.

pol'icy-shop *n.* (פאל'-אי-סי-שאפ) א פלאץ וואו מען וועט אויף לאטערעע־נומערען.

pol'icy-slip *n.* (פאל'-אי-סי-סליפ) א צייגניס וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף דעם איינגעלעגטען געלד ביים וועטען אויף לאטערעע־נומערען.

poliencephali'tis *n.* (פאל-אי-ענ-סעפ-ע-לאי'-טיס) ענטציגדונג פון דעם גרויען מארך־שטאף אין קאפ.

po'ling *n.* (פאו'-לינג) דאס נעבערויכען א פלאקען; דער הילצערנער ארומשלאג אדער אויספוטערונג אין א טונעל; זיך אנשטאפען דעם קאפ [לערנענדיג פאר אן עקזאמען].

poliomyeli'tis *n.* (פאל-אי-א-מאי-ע-לאי'-טיס) ענטציגדונג פון דעם גרויען שטאף פון דעם רוקען־מארך.

pol'ish *v. and n.* (פאל'-איש) 1. פאלירען, שלייפען, גלאט מאכען, ארויפציהען א גלאנץ; 2. פערפיינערען, אויסעדלען, מאכען עלעגאנט; 3. קריעגען א גלאנץ, ווערען גלאט אדער פאלירט; שמייסען, שלאגען; 4. גלאטקייט, גלאנץ, פאלירטקייט, געשליפענקייט, פאליטור; 5. עלעגאנץ, פערפיינערונג.

1. Let me **polish** my shoes. 5. A college education gives a man **polish**.

Po'lish *a. and n.* (פאו'-ליש) פוילישׁ; די פוילישע שפראך; א מין שעהנע הוהן; דאמקעס.

pol'ishable *a.* (פאל'-איש-עבל) וואס קען פאלירט ווערען אדער געשליפען ווערען; וואס קען געמאכט ווערען גלאט אדער גלאנציג.

Po'lish ber'ry (פאו'-ליש בער'-אי) א מין אינזעקט, פון וועלכען מען מאכט רויטע פארב.

Po'lish check'ers (פאו'-ליש טשעק'-ערז) דאמקעס.

Po'lish draughts (פאו'-ליש דרעפטס) ז. *Polish checkers*.

pol'ished *a.* (פאל'-אישט) 1. פאלירט; געשליפען, גלאנציג, גלאט; 2. פיין, עלעגאנט, העפליך.

2. He is a man of refined, **polished** manners.

pol'isher *n.* (פאל'-איש-ער) איינער אדער עטוואס וואס פאלירט, שלייפט, מאכט גלאט אדער גלאנציג; א פאלירער; א בוכבינדער־אינסטרומענט צו מאכען גלאט און גלאנציג דאס לעדער פון'ם באנד.

pol'ishing *n.* (פאל'-איש-אינג) דאס פאלירען אדער שלייפען; פאליטור; פערפיינערונג.

pol'ishing-bed *n.* (פאל'-איש-אינג-בעד) אזא מאשין צו שלייפען שטיינער.

pol'ishing-cask *n.* (פאל'-איש-אינג-קעסק) א פעסעל, אין וועלכען קליינע מעטאלענע זאכען ווערען בעדעקט מיט פאליר־שטאף און ווערען פאלירט רייבענדיג זיך איינע אין די אנדערע, ווען דאס פעסעל ווערט געבראכט אין בעוועגונג.

pol'ishing-disk *n.* (פאל'-איש-אינג-דיסק) א שלייף־רעדעל [אן אינסטרומענט פון דענטיסטען צו שלייפען ציינער].

pol'ishing-i'ron *n.* (פאל'-איש-אינג-אי'-ערן) א פאליר־אייזען, א גלעט־אייזען אין בוכבינדעריי; א פלעט־אייזען אין א וואש־הויז צו פרעסען אנגעקראכמאלעטע וועש.

pol'ishing-machine' *n.* (פאל'-איש-אינג-מע-שין') א פאליר־מאשין, א שלייף־מאשין, א מאשין צו מאכען גלאט און גלאנציג [מעטאלען, שטיינער, גלאז א. ז. וו.].

pol'ishing-paste *n.* (פאל'-איש-אינג-פייסט) שוה־וואקס; מעבעל־פאליטור [אין א פערהארטעוועטער אדער טייגיגער פארם].

pol'ishing-pow'der *n.* (פאל'-איש-אינג-פאו'-דער) פאליר־פולווער.

pol'ishings *n.* (פאל'-איש-אינגז) דער שלייף־שטויב, דער שטויב וואס קומט אראב ביים שלייפען [הויפטזעכליך פון עדעלשטיינער].

pol'ishing-slate *n.* (פאל'-איש-אינג-סלייט) דער פאליר־שיעפער [א שיעפערשטיין, מיט וועלכען מען פאלירט גלאז, מארמאר א. ז. וו.]; א מין שארפשטיין [צו שארפען און שלייפען געצייג].

pol'ishing-stone *n.* (פאל'-איש-אינג-סטאון) ז. *polishing-slate*.

pol'shing-wheel *n.* (פאל'-איש-אינג-הוויעל) א פאליר־ראד [א ראד, אויף וועלכען מען פאלירט, מען מאכט גלאט און גלאנציג פערשיעדענע זאכען].

pol'ish off (פאל'-איש אף) שנעל אב'פטר'ען.

polite' *a.* (פא-לאיט') 1. העפליך, עדעל, פיין; גוט־ערצויגען; 2. ראפינירט, פערפיינערט, געשליפען [אין סטיל].

1. Children should be taught to be **polite**.

polite' arts (פא-לאיט' ארטס) די שעהנע קינסטע.

polite' lit'erature (פא-לאיט' ליט'-ע-רע-טשור) די שעהנע ליטעראטור, בעלעטריסטיק.

polite'ly *adv.* (פא-לאיט'-לי) מיט העפליכקייט; אויף אן עדעלען, פיינעם, גוט־ערצויגענעם אופן.

polite'ness *n.* (פא-לאיט'-נעס) העפליכקייט, עדעלקייט, פיינקייט.

polite' soci'ety (פא-לאיט' סא-סאי'-ע-טי) די הויכע געזעלשאפט.

politesse' *n.* (פאל-אי-טעס') ז. *politeness*.

pol'itic *a.* (פאל'-אי-טיק) פאליטיש; קלוג, וועלט־קלוג, כיטרע.

polit'ical *a. and n.* (פא-ליט'-אי-קעל) פאליטיש; א ציווילער בעאמטער; א פאליטישער פערברעכער.

polit'ical assess'ments (פא-ליט'-אי-קעל ע-סעס'-מענטס) בייסטייערונגען פון בעאמטע און וואהל־קאנדידאטען פאר א וואהל־אגיטאציאן [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

polit'ical econ'omist (פא-ליט'-אי-קעל אי-קאנ'-א-מיסט) אן עקאנאמיסט, א קענער פון פאליטישער עקאנאמיע, א לעהרער פון פאליטישער עקאנאמיע, א שרייבער איבער פאליטישער עקאנאמיע. ז. *political economy*.

polit'ical econ'omy (פא-ליט'-אי-קעל אי-קאנ'-א-מי) פאליטישע עקאנאמיע [די וויסענשאפט, וועלכע פארשט די געזעצע פון דער ווירטשאפטליכער ענטוויקלונג פון די פעלקער און די בעדינגונגען פון פראדוקציאן און פערטיילונג פון רייכטימער].

polit'ical geog'raphy (פא-ליט'-אי-קעל דזשי-אג'-רע-פי) פאליטישע געאגראפיע [דער טייל פון געאגראפיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער פאליטישער איינטיילונג פון דער ערד].

polit'icalism *n.* (פא-ליט'-אי-קעל-איזם) דאס זיין שטארק פערטהאן אין פאליטיק.

polit'ical law (פא-ליט'-אי-קעל לאה) דער טייל פון יוריספרודענץ, וואס האט א שייכות צו דער ארגאניזאציאן פון שטאאטען און צו זייערע בעציהונגען צווישען זיך און צו זייערע בירגער.

polit'ical lib'erty (פא-ליט'-אי-קעל ליב'-ער-טי) פאליטישע פרייהייט [ווי די פרייהייט פון פערזאן, פרעס־פרייהייט, רעדע־פרייהייט, געוויסענס־פרייהייט, דאס רעכט אנטייל צו נעהמען אין די וואהלען פון רעגיערונגס־בעאמטע, פאלקס־פערטרעטער א. ד. ג.]; פאליטישע פרייהייט אדער אונאבהענגיגקייט פון א לאנד.

polit'ically *adv.* (פא-ליט'-אי-קעל-אי) אויף א פאליטישען אופן; אין בעצוג צו פאליטיק.

polit'ical pow'er (פא-ליט'-אי-קעל פאו'-ער) פאליטישע מאכט; איינפלוס אויף דער רעגיערונג.

polit'ical sci'ence (פא-ליט'-אי-קעל סאי'-ענס) פאליטישע וויסענשאפט, שטאאטס־וויסענשאפט [די וויסענשאפט וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט דער פארם פון רעגיערונגען, מיט די פרינציפען, אויף וועלכע זיי זיינען געבויט, מיט די געזעצען וועגען דער בעציהונג פון כלל צום יחיד און פון איין בירגער צום צווייטען א. ד. ג.].

polit'icaster *n.* (פא-ליט'-אי-קעס-טער) אן אויף מיר פאליטיקער, א הינטער־אויווען פאליטיקער, א לעזשאנקע־פאליטיקער.

politi'cian *n.* (פאל-אי-טיש'-ען) א פאליטיקער, א שטאאטסמאן; איינער וואס מישט זיך אין פאליטיק; איינער וואס פערנעהמט זיך מיט פאליטיק צוליעב פערזענליכע צוועקען.

polit'icise *v.* (פא-ליט'-אי-סאיז) ז. *politicize*.

polit'icize *v.* (פא-ליט'-אי-סאיז) זיך פערנעהמען מיט פאליטיק.

pol'itics *n.* (פאל'-אי-טיקס) פאליטיק; שטאאטס־וויסענשאפט.

pol'ity *n.* (פאל'-אי-טי) א רעגיערונגס־פארם, א רעגיערונגס־סיסטעם.

polk *v.* (פאולק) טאנצען א פאלקע.

pol'ka *n.* (פאול'-קא) א פאלקע [אזא טאנץ]; די מוזיק פון א פאלקע.

pol'ka-dot *n.* (פאול'-קא-דאט) א מוסטער פון שטאף פאר פרויען־קליידער וואס בעשטעהט פון קייקעלעך אדער רונדע פינטעלעך.

pol'ka-gauze *n.* (פאול'-קא-גאהז) מארלע אדער גאז [א לייכטער דורכזיכטיגער געוועב] וואס איז דורכגעוועבט מיט דיקע פונקטען אדער קייקעלעך [ווי פרויען־שלייערס א. ד. ג.].

pol'ka-jack'et *n.* (פאול'-קא-דזשעק'-

עט) אזא קורצער געשטריקטער דאמעיאק.

poll *n. and v.* (פאול) דער קאפ; דער הינטער=קאפ, די פאטילניצע; א פערזאן, וואס איז פערשריבען אין א ליסטע; א ליסטע פון פערזאנען; א וואהל=ליסטע; א שטים=פלאץ, א פלאץ וואו מען גיט אב די שטימען ביי די וואהלען; א קאפ=שטייער; דער ברייטער ענד פון א האמער; דער דיק=קאפ [אזא פיש]; א פאפוגאי; א סטודענט פון קעמברידזשער אוניווערזיטעט אין ענגלאנד, וועלכער האט אויסגעהאלטען דעם עקזאמען אבער אהן אן אויסצייכנונג; קעפען, אבהאקען דעם קאפ; אבהאקען די שפיצען, די הערנער א. ד. ג.; אבשערען די האר; אבשניידען, אבהאקען; בערויבען, בעפלינדערען; פערשרייבען אין דער וואהל=ליסטע; רעגיסטרירען; צאהלען קאפ=שטייער; אויספארשען אדער זיך דערוויסען אימעצענס מיינונג; שטימען, ווארפען א גאלקע, אבגעבען א שטימע ביי די וואהלען; ציהען אדער קריגען שטימען ביי די וואהלען.

pol'lack *n.* (פאל'-עק) אזא ים=פיש, וועלכער געפינט זיך אין פערשיעדענע געגענדען אין אייראפא, ווי אויך אין פאסיפישען ים.

poll'-adz *n.* (פאול'-עדז) א העקעל וואס דער צווייטער ענד איז א האמער.

poll a ju'ry (פאול ע דזשו'-רי) אויסרופען יעדען פון די געשווארענע ריכטער מיט'ן נאמען און איהם פרעגען, אויב דער אורטייל וואס דער פארזיצענדער האט פארגעלעזען איז אין דער ווירקליכקייט דער, צו וועלכען יעדער איינער האט איינגעשטימט.

pol'lan *n.* (פאל'-ען) אזא זארט אירלענדישער טייך=הערינג.

pol'lard *n. and v.* (פאל'-ארד) אן ארומגעשניטענע מטבע; אן ארומגעהאקטער בוים; א לאבאטע בהמה אדער חיה [אן אקס אדער הירש א. ד. ג. וואס האט קיין הערנער ניט]; קלייען פון ווייץ; דער דיק=קאפ [אזא פיש]; ארומהאקען א בוים.

poll'-book *n.* (פאול'-בוק) א וואהל=ליסטע, א וואהל=רעגיסטער.

poll'-clerk *n.* (פאול'-קלוירק) א געהילף פון דעם פארזיצענדען ביי די וואהלען, דער שרייבער, וואס פערצייכענט די וואהל=שטימען.

polled *a.* (פאולד) ארומגעהאקט, ארומגעשניטען [ווי א בוים]; פליכעוואטע; ארומגעשארען [די האר]; ראזירט; לאבאטע [אהן הערנער].

pol'len *n. and v.* (פאל'-ען) בלומען=שטויב; בעדעקען מיט בלומען=שטויב [דער בעפרוכטונגס=שטאף פון פלאנצען, וואס האט די פארם פון א גאנץ דינעם געלבליכען שטויב].

pollena'rious *a.* (פאל-ע-ניי'-רי-אס) וואס בעשטעהט פון מעהל; וואס בעשטעהט פון בלומען=שטויב.

pollena'tion *n.* (פאל-ע-ניי'-שאן) ז. *pollenization*.

pol'len-catarrh' *n.* (פאל'-ען-קע-טאר') ז. *hay-fever*.

pol'len-fe'ver *n.* (פאל'-ען פיע'-ווער) ז. *hay-fever*.

polleniza'tion *n.* (פאל-ען-אי-זיי'-שאן) דאס בעפרוכטען מיט בלומען=שטויב.

pol'lenize *v.* (פאל'-ען-איז) בעפרוכטען מיט בלומען=שטויב.

pol'len-paste *n.* (פאל'-ען-פייסט) בלומען=שטויב געמישט מיט האניג ווי די ביענען מאכען עס צו שפייזען די יונגע.

pol'lent *a.* (פאל'-ענט) קרעפטיג, מעכטיג.

poll'er *n.* (פאול'-ער) א שטים=אבגעבער, א וועהלער; איינער וואס רעגיסטרירט די וועהלער; איינער וואס האקט ארום בוימער; א שערער, א ראזירער.

poll'-e'vil *n.* (פאול'-אי'וול) אזא נאקען=געשוויר אדער קאפ=געשוויר ביי א פערד.

pol'lex *n.* (פאל'-עקס) דער גראבער פינגער [פון דער האנד אדער פוס].

pol'lical *a.* (פאל'-אי-קעל) וואס איז שייך צום גראבען פינגער [פון דער האנד אדער פון פוס].

pollicita'tion *n.* (פא-ליס-אי-טיי'-שאן) א פערשפרעכען; א פרייוויליגע פערפליכטונג; אן איינזייטיגעם פערשפרעכען [א פערשפרעכען וואס איז נאך ניט אנגענומען געווארען פון דער פערזאן צו וועמען עס איז געמאכט].

pol'linar *a.* (פאל'-אי-נאר) אין באטאניק — בעדעקט מיט א דינעם שטויב וואס איז עהנליך צו בלומען=שטויב.

pol'linate *v.* (פאל'-אי-נייט) ז. *pollenize*.

pol'linated *a.* (פאל'-אי-ניי-טעד) אין באטאניק — בעזארגט מיט בלומען=שטויב.

pollina'tion *n.* (פאל-אי-ניי'-שאן) אין באטאניק — דאס בעפרוכטען מיט בלומען=שטויב; די בעפרוכטונג פון פלאנצען דורך אינזעקטען, וועלכע ברייגען צו זיי דעם בלומען=שטויב.

pollinc'tor *n.* (פא-לינק'-טאר) איינער וואס פארבערייטעט די מאטעריאלען צום איינבאלזאמירען טויטע קערפערס.

poll'ing-booth *n.* (פאול'-אינג-בוהטה) א וואהל=לאקאל [דער פלאץ וואס עס ווערט איינגעריכטעט אבצוגעבען די שטימען ביי די וואהלען].

poll'ing-place *n.* (פאול'-אינג-פליים) א וואהל=לאקאל, א וואהל=פלאץ.

poll'ing-sta'tion *n.* (פאול'-אינג-סטיי'-שאן) ז. *polling-place*.

pollin'ic *a.* (פא-לינ'-איק) וואס איז שייך צו בלומען=שטויב.

pollinif'erous *a.* (פאל-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט בלומען=שטויב, וואס טראגט בלומען=שטויב [וועגען קערפערטיילען פון אינזעקטען, אין וועלכע זיי טראגען אריבער בלומען=שטויב פון איין פלאנצע צו דער אנדערער].

pollinig'erous *a.* (פאל-אי-נידזש'-ע-ראס) וואס זאמלען און טראגען בלומען=שטויב [ווי ביענען].

pol'liwig *n.* (פאל'-אי-הוויג) די ערשטע פארם פון א פראש אין די מעטאמארפאזען פון איהר ענטוויקלונג. ז. *metamorphosis*.

pol'liwog *n.* (פאל'-אי-הוואג) ז. *polliwig*.

poll'-mon'ey *n.* (פאול'-מאנ'-אי) ז. *poll-tax*.

poll'-par'rot *n.* (פאול'-פער'-אט) א פאפוגאי.

poll'-tax *n.* (פאול'-טעקס) קאפ=שטייער, קאפ=געלד, א שטייער וואס איז ארויפגעלעגט אויף יעדען שטים=אבגעבער אדער וועהלער.

pollute' *v.* (פא-ליוט') 1. בעפלעקען, בעשמוצען, פערראונרייניגען, מטמא זיין; פראפאנירען, מחלל זיין; 2. פערגוואלטיגען [א פרויענצימער].

1. The sewage of the town **polluted** the stream. 2. The assassins murdered the father and **polluted** the woman.

pollu'ted *a.* (פא-ליו'-טעד) בעפלעקט, בעשמוצט; בערויבט פון עהרע, פערגוואלדיגט [וועגען א פרוי].

pollu'tedness *n.* (פא-ליו'-טעד-נעס) בעפלעקטקייט, בעשמוצטקייט; דאס זיין פערראונרייניגט; דאס זיין בערויבט פון עהרע אדער פערגוואלדיגט [וועגען א פרוי].

pollu'ter *n.* (פא-ליו'-טער) א בעפלעקער, א מחלל; איינער וואס פערשוועכט אדער פערראונרייניגט; איינער וואס רויבט די עהרע פון א פרוי.

pollu'tingly *adv.* (פא-ליו'-טינג-לי) אויף א פערראונרייניגענדען, פערשוועכענדען שטייגער.

pollu'tion *n.* (פא-ליו'-שאן) די בעפלעקונג, די בעשמוצונג, די פערראונרייניגונג, דער חלול; פאלוציאן [דאס ארויסלאזען דעם זאמען אדער שכבת=זרע ניט אין דער צייט פון געשלעכטס=פעראייניגונג מיט א פרוי].

pol'ly *n.* (פאל'-אי) א פאפוגאי.

pol'lywig *n.* (פאל'-אי-הוויג) ז. *polliwig*.

pol'lywog *n.* (פאל'-אי-הוואג) ז. *polliwig*.

po'lo *n.* (פאו'-לאו) א מין פילקע=שפיעל, וואו די שפיעלער רייטען אויף פערד; א מין שפאנישער טאנץ.

polonaise' *n.* (פאו-לא-נייז') א פאלאנעז [א מין טאנץ]; די מוזיק פון א פאלאנעז; א מין אלטמאדיש פרויען=קלייד.

Polonese' *n.* (פאו-לא-נים') די פוילישע שפראך.

Polo'nian *a. and n.* (פא-לאו'-ני-ען) פויליש, וואס איז שייך צו פוילען אדער צו די פאליאקען; א פאליאק.

polo'nium *n.* (פא-לאו'-ני-אם) פאלאניאום, א כעמישער עלעמענט עהנליך צו ראדיום.

Po'lonize *v.* (פאו'-לא-נאיז) פאלאניזירען, מאכען פויליש.

polo'ny *n.* (פא-לאו'-ני) טרוקענע ווורשט פון האלב=געקאכטען שווייענפלייש.

pol'ska *n.* (פאול'-סקא) א מין שוועדישער טאנץ; די מוזיק צו אזא טאנץ.

polt *n.* (פאולט) א שלאג, א שטויס.

polt'-foot *n. and a.* (פאולט'-פוט) א קרומפיסיגער; קרומפיסיג.

poltroon' *n.* (פאל-טרוהן') א שוואך=הערציגער מענש, א טרוס, א שוועכלינג, א שרעקעדיגער, א פחדן.

poltroon'ery *n.* (פאל-טרוהנ'-ע-רי) שרעקעדיגקייט, פייגהייט, שוואך=הערציגקייט.

poltroon'ish *a.* (פאל-טרוהנ'-איש) שרעקעדיג; מוטלאז.

pol'verin *n.* (פאל'-ווע-רין) ז. *polverine*.

pol'verine *n.* (פאל'-ווע-רין) איבערגעברענטע אש פון א געוויסער פלאנצע [ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון גלאז].

po'ly *n.* (פאו'-לי) א מין גאמאנדער [אזא פלאנצע]. ז. *germander*.

polyacous'tic *a. and n.* (פאל-אי-ע-קוהס'-טיק) וואס פערגרעסערט דעם קלאנג; אן אינסטרומענט צו פערגרעסערען אדער פערשטארקערען דעם קלאנג.

polyacous'tics *n.* (פאל-אי-ע-קוהס'-טיקס) די לעהרע וועגען פערגרעסערען אדער פערמעהרען די קלאנגען.

pol'yact *a.* (פאל׳-אי-עקט) וואס האט פיעל שטראהלען [ווענען די שטערנארטיגע ים=חיות און ים=פלאנצען].

polyac'tinal *a.* (פאל-אי-עק׳-טי-נעל) וואס האט פיעל שטראהלען. ז. *polyact*

pol'yadelph *n.* (פאל׳-אי-ע-דעלף) אין באטאניק — א פלאנצע וואס האט דריי אדער עטליכע בינטלעך שטויב=געפעס [די מענליכע געשלעכטס=ארגאנען].

Polyadelph

Polyadel'phia *n.* (פאל-אי-ע-דעל׳-פי-א) אין באטאניק — די פלאנצען מיט שטויב=געפעס, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען אין דריי אדער מעהר בינטלעך. ז. *polyadelph*

polyadel'phian *a.* (פאל-אי-ע-דעל׳-פי-ען) אין באטאניק — וואס האט שטויב=געפעס, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען אין דריי אדער מעהר בינטלעך; פאליאדעלפיש.

polyadel'phous *a.* (פאל-אי-ע-דעל׳-פאס) ז. *polyadelphian*

polyan'dria *n.* (פאל-אי-ען׳-דרי-א) פאליאנדריע, דאס האבען עטליכע מאנען מיט איין מאל; אין באטאניק — א קלאס פלאנצען, וועלכע האבען פיעל בעזונדערע שטויב=געפעס [די מענליכע געשלעכטס=ארגאנען פון א פלאנצע].

polyan'drian *a.* (פאל-אי-ען׳-דרי-ען) אין באטאניק — פיעל=מעניג, מיט א סך שטויב=געפעס [מענליכע געשלעכטס=ארגאנען].

polyan'dric *a.* (פאל-אי-ען׳-דריק) פאליאנדריש, וואס איז שייך צו פאליאנדריע. ז. *polyandry*

polyan'drous *a.* (פאל-אי-ען׳-דראס) ז. *polyandrian*

polyan'dry *n.* (פאל-אי-ען׳-דרי) פאליאנדריע, פיעל=מענעריי [דאס האבען עטליכע מאנען מיט א מאל].

polyan'gular *a.* (פאל-אי-ען׳-גיו-לאר) וואס האט פיעל ווינקלען.

polyan'thous *a.* (פאל-אי-ען׳-טהאס) וואס האט פיעל בלומען [ווענען א פלאנצע].

polyan'thus *n.* (פאל-אי-ען׳-טהאס) די שליסעל=בלום אדער פרימעל [אזא געלבע גארטען=בלום אויף הויכע שטענגלעך, וועלכע גהען ארויס פון א בינטעל ברייטע בלעטער]. ז. *primrose*

Polyanthus

pol'yarchist *n.* (פאל׳-אי-אר-קיסט) א פאליארכיסט, אן אנהענגער פון פאליארכיע [א רעגיערונג פון פיעלע].

pol'yarchy *n.* (פאל׳-אי-אר-קי) פאליארכיע [א רעגיערונג וואס ווערט געפיהרט פון מעהרערע רעגיערער און ניט פון איין הערשער].

polyautog'raphy *n.* (פאל-אי-אה-טאג׳-רע-פי) פאליאויטאגראפיע, דאס אראבנעהמען מעהרערע קאפיעס פון א געשריבענעם מאנוסקריפט ווי דורך ליטאגראפיע [שטיין=דרוק] א. ד. ג.

polycar'pic *a.* (פאל-אי-קאר׳-פיק) פיעל=פרוכטיג, וואס גיט ארויס פרוכט מעהרערע מאל.

Polycar'pon *n.* (פאל-אי-קאר׳-פאן) די נאגעל=קרויט פלאנצען [אזא מין גראזען וועלכע וואקסען אין די מעסיג=ווארימע און הייסע געגענדען, אויף וועלכע עס וואקסען קליינע ווייסע בלימעלעך איינגעהילט אין פינף קעלך=בלעטלעך און האבען דריי אדער פינף שטענגלעך].

polycel'lular *a.* (פאל-אי-סעל׳-יו-לאר) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון פיעלע צעלען.

polycen'tric *a.* (פאל-אי-סענ׳-טריק) וואס האט מעהרערע צענטערען אדער מיטעלפונקטען.

polyceph'alous *a.* (פאל-אי-סעפ׳-ע-לאס) פיעל=קעפיג.

pol'ychord *a. and n.* (פאל׳-אי-קאהרד) וואס האט א סך סטרונעס; אזא באנדורע=עהנליכער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט צעהן סטרונעס.

polychres'tic *a.* (פאל-אי-קרעס׳-טיק) וואס לאזט זיך געברויכען אויף פערשיעדענע אופנים אדער אין פערשיעדענע פערבינדונגען [ווי א מעדיצין, א ווארט א. ד. ג.].

polychromat'ic *a.* (פאל-אי-קרא-מעט׳-איק) פיעל=פארביג, פערשיעדען=פארביג.

polychromat'ic proc'ess (פאל-אי-קרא-מעט׳-איק פראס׳-עס) א געוויסער פאטאגראפישער פראצעס צו מאכען בילדער אין פערשיעדענע קאלירען.

pol'ychrome *a. and n.* (פאל׳-אי-קראום) פיעל=פארביג; אזא שימערענדער שטאף, וועלכער בעשטעהט פון א פערבינדונג פון קויהלען=שטאף, וואסער=שטאף און זויער=שטאף [ער האט די פארם פון פריזמאטישע קריסטאלען, האט א ביטערען געשמאק און קיין גערוך].

pol'ychrome prin'ting (פאל׳-אי-קראום פרינ׳-טינג) פיעל=פארביגע דרוקעריי.

polychro'mic *a.* (פאל-אי-קראו׳-מיק) ז. *polychromatic*

pol'ychromy *n.* (פאל׳-אי-קראו-מי) פיעל=פארביגקייט, פערשיעדען=פארביגקייט; דאס מאלען מיט פערשיעדענע פארבען.

Polycle'tan *a.* (פאל-אי-קלי׳-טען) וואס איז שייך צו דעם בעריהמטען אלט=גריכישען סקולפטאר פאליקלעטוס פון ארגאס אדער צו די קונסט=פרינציפען, וועלכע ער האט געשאפען.

polyclin'ic *n.* (פאל-אי-קלינ׳-איק) א פאליקליניק, א שטאדטישער אלגעמיינער שפיטאל [הויפטזעכליך וואו קראנקע ליעגען נים, נאר בעקומען בלויז מעדיצינישען ראטה].

polyco'ria *n.* (פאל-אי-קאו׳-רי-א) דאס פערהאנדען זיין פון מעהר ווי איין שווארץ=אפעל אין אויג.

polycotyle'don *n.* (פאל-אי-קאט-אי-לי׳-דאן) א פלאנצע וואס האט מעהר ווי צוויי זאמען=בלעטלעך [די בלעטלעך וועלכע שפראצען ארויס פון זאמען=קערנדעל].

polycotyle'donous *a.* (פאל-אי-קאט-אי-לי׳-דאנ-אס) וואס זייערע זאמען=קערנדלעך האבען מעהר ווי צוויי זאמען=בלעטלעך [ווענען פלאנצען].

polyc'racy *n.* (פא-ליק׳-רע-סי) פיעל=הערשאפט, א רעגיערונג פון פיעלע הערשער.

polycyc'lic *a.* (פאל-אי-סיק׳-ליק) פיעל=פאך געדרעהט, וואס האט פיעל רונדרונגען.

polycythe'mia *n.* (פאל-אי-סאי-טהי׳-מי-א) אן איבערפלוס פון רויטע קארפוסקעלס [קייקעלעך] אין בלוט.

polydac'tyl *a. and n.* (פאל-אי-דעק׳-טיל) פיעל=פינגערדיג, וואס האט פיעל פינגער [מעהר ווי נארמאל]; א חיה וואס האט פיעל פינגער.

polydac'tylism *n.* (פאל-אי-דעק׳-טי-ליזם) דאס האבען מעהר פינגער ווי נארמאל.

polydac'tylous *a.* (פאל-אי-דעק׳-טי-לאס) פיעל=פינגערדיג, וואס האט מעהר פינגער ווי נארמאל.

polydac'tyly *n.* (פאל-אי-דעק׳-טי-לי) ז. *polydactylism*

polydimen'sional *a.* (פאל-אי-די-מענ׳-שאנ-על) וואס האט מעהר ווי דריי דימענזיאנען [ווענען אן אבסטראקטער פיגור, וועלכע מען שטעלט זיך פאר, אז זי האט מעהר ווי די דריי מעגליכע אויסמעסטונגען: ברייט, הויך און לענג].

polydip'sia *n.* (פאל-אי-דיפ׳-סי-א) א קראנקהאפטער איבערטריבענער דורשט.

polyem'bryony *n.* (פאל-אי-עמ׳-ברי-א-ני) אין באטאניק — די עקזיסטענץ פון צוויי אדער מעהר עמבריאס אין איין זאמען=קערנדעל.

polyer'gic *a.* (פאל-אי-אויר׳-דזשיק) וואס ווירקט אדער וואס האט די קראפט צו ווירקען אין מעהרערע ווענען אדער אויף פערשיעדענע אופנים.

polyeth'nic *a.* (פאל-אי-עטה׳-ניק) וואס איז בעוואהנט פון אדער וואס ענטהאלט מעהרערע נאציאנען אדער ראסען.

pol'yfoil *n. and a.* (פאל׳-אי-פאיל) אין ארכיטעקטור — אן עפנונג [ווי א פענסטער אדער טהיר] אדער אן ארנאמענט וואס בעשטעהט פון פיעל בלעטער=פערמיגע ארנאמענטען; וואס איז בעציערט מיט פיעל בלעטער [מעהר ווי פינף]; וואס בעשטעהט פון פיעל בלעטער [ווענען אן ארכיטעקטור=בעציערונג].

polyga'mian *a.* (פאל-אי-גיי׳-מי-ען) מיט מענליכע און ווייבליכע בליטהען אויף דערזעלבער פלאנצע.

polyg'amist *n.* (פא-ליג׳-ע-מיסט) א פאליגאמיסט, איינער וואס האט עטליכע ווייבער.

polyg'amize *v.* (פא-ליג׳-ע-מאיז) פראקטיצירען פאליגאמיע; האבען פיעל ווייבער.

polyg'amous *a.* (פא-ליג׳-ע-מאס) פאליגאמיש, וואס איז שייך צו פאליגאמיע. ז. *polygamy*

polyg'amy *n.* (פא-ליג׳-ע-מי) פאליגאמיע [דאס האבען פיעל ווייבער אויף איין מאל].

The Mormons believe in the practice of **polygamy** as an article of faith.

polygas'trian *a. and n.* (פאל-אי-געס׳-טרי-ען) ז. *polygastric*

polygas'tric *a. and n.* (פאל-אי-געס׳-טריק) מיט פיעלע מאגענס; א בעשעפעניש [ווי געוויסע מיקראסקאפישע חיה=

לעך] וואס האבען אדער שיינען צו האָבען פיעל פערדרייאונגס=וועקעלעך אדער מאַגענס.

polygen'esis *n.* (פאָל-אי-דזשענ'-ע-סיס) אין ביאָלאָגיע — פּאָליגענעזיס, די לעהרע, אַז אָרגאַניזמען ענטשטעהען פון פיעל פערשיעדענאַרטיגע צעלען אדער עמבריאָנען.

polygenet'ic *a.* (פאָל-אי-דזשי-נעט'-איק) וואס שטאַמט פון מעהרערע פערשיעדענע אורזאַכען; וואס האט זיך געבילדעט אויף פערשיעדענע אופנים אדער פון מעהרערע פערשיעדענע טיילען; פּאָליגענעטיש, וואס איז שייך צו פּאָליגענעזיס [ז. *polygenesis*].

polygen'ic *a.* (פאָל-אי-דזשענ'-איק) צוזאַמענגעשטעלט פון פערשיעדענע זאָרטען.

polyg'enism *n.* (פּאָ-לידזש'-ע-ניזם) ז. *polygeny*

polyg'enist *n. and a.* (פּאָ-לידזש'-ע-ניסט) א פּאָליגעניסט, איינער וועלכער האלט אַז די מענשליכע ראַסען זיינען ענטשטאַנען פון פערשיעדענאַרטיגע זאָאָלאָגישע אבשטאַמונגען; וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע מינים אדער גאַטונגען; צוזאַמענגעשטעלט פון פערשיעדענע מינים.

polygenis'tic *a.* (פאָל-אי-דזשי-ניס'-טיק) וואס איז שייך צו פּאָליגעניע. ז. *polygeny*

polyg'enous *a.* (פּאָ-לידזש'-ע-נאָס) וואס בעשטעהט פון פערשיעדענע מינים אדער גאַטונגען; צוזאַמענגעשטעלט פון פערשיעדענע זאָרטען.

polyg'eny *n.* (פּאָ-לידזש'-ע-ני) אין אַנטראָפּאָלאָגיע — פּאָליגעניע, די לעהרע אַז די מענשליכע ראַסען זיינען ענטשטאַנען פון בעזונדערע און פערשיעדענאַרטיגע זאָאָלאָגישע אבשטאַמונגען.

polyglos'sary *n.* (פאָל-אי-גלאָס'-ע-רי) א ווערטערבוך אין פערשיעדענע שפּראַכען.

pol'yglot *a. and n.* (פאָל'-אי-גלאָט) פיעל=שפּראַכיג, וואס איז געברויכט אדער געשריבען אין פיעל שפּראַכען; א פּאָליגלאָט [א בוך, בעזאָנדערס די ביבעל, וואו די פּסוקים זיינען געדרוקט אין בעזונדערע שורות אויף פערשיעדענע שפּראַכען]; איינער וואס קען פיעל שפּראַכען.

pol'yglott *n.* (פאָל'-אי-גלאָט) ז. *polyglot*

polyglot'tic *a.* (פאָל-אי-גלאָט'-איק) וואס קען פיעל שפּראַכען.

polyglot'tous *a.* (פאָל-אי-גלאָט'-אָס) ז. *polyglottic*

pol'ygon *n.* (פאָל'-אי-גאָן) אין געאָמעטריע — א פּאָליגאָן [א פיגור וואס האט פיעלע עקען אדער ווינקלען].

polyg'onal *a.* (פּאָ-ליג'-אָ-נעל) וואס האט די פאָרם פון א פּאָליגאָן; פיעל=עקיג, פיעל=ווינקעלדיג, פיעל=קאַנטיג.

polyg'onate *a.* (פּאָ-ליג'-אָ-נייט) פיעל=גליעדערדיג, וואס האט פיעל געלענקען [וועגען חיות און פלאַנצען].

polygoneu'tic *a.* (פאָל-אי-גאָ-ניו'-טיק) וואס ווערען אויסגעבריהט אדער געבאָרען עטליכע מאָל אין יאָהר [וועגען די דורות פון אינזעקטען].

polygonomet'ric *a.* (פאָל-אי-גאָנ-אָ-מעט'-ריק) פּאָליגאָנאָמעטריש, וואס איז שייך צו פּאָליגאָנאָמעטריע. ז. *polygonometry*

polygonom'etry *n.* (פאָל-אי-גאָ-נאָמ'-ע-טרי) פּאָליגאָנאָמעטריע, די מעסטונג פון פיגורען וואס האבען פיעלע עקען אדער ווינקלען.

polyg'onous *a.* (פּאָ-ליג'-אָ-נאָס) ז. *polygonal*

Polyg'onum *n.* (פּאָ-ליג'-אָ-נאָם) א מין גראָז=אַרטיגע פלאַנצען מיט דיקע שטענגלעך, מיט דיק אָנגעוואַקסענע קנאָטען אדער געלענקען און מיט ברייטע בלעטער וואס וואַקסען ארוים פון די קנאָטען.

Polygonum

pol'ygram *n.* (פאָל'-אי-גרעם) א פּאָליגראַם, א פיגור וואס בעשטעהט פון פיעלע ליניען אדער שטריכען.

pol'ygraph *n.* (פאָל'-אי-גרעף) א מאַשין וואס שרייבט עטליכע קאָפּיעס מיט אמאָל; א פערפאַסער פון פיעלע ווערק; א פערפאַסער, וועלכער שרייבט וועגען זאַכען וואס געהערען צו פערשיעדענע טיילען פון וויסענשאַפט; א זאַמלונג פון פערשיעדענע ווערק געשריבען פון איינעם אדער פון פיעל מחברים.

polygraph'ic *a.* (פאָל-אי-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צום שרייבען עטליכע קאָפּיעס מיט אמאָל [ווי דורך א געוויסער שרייב=מאַשין]; וואס איז געמאַכט מיט א מאַשין, וועלכע שרייבט עטליכע קאָפּיעס מיט אמאָל.

polygraph'ical *a.* (פאָל-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. *polygraphic*

polyg'raphy *n.* (פּאָ-ליג'-רע-פי) פיעל=שרייבעריי, דאָס שרייבען א סך; די קונסט צו שרייבען פיעלע פערשיעדענע שריפטען; די קונסט צו לעזען פערשיעדענע שריפטען.

pol'ygyn *n.* (פאָל'-אי-דזשין) אין באָטאַניק — איינע פון די פלאַנצען, וועלכע האבען אין זייערע בלומען מעהר ווי 12 נאַרבען [אויבערשטע עפנונגען פון פּיסטיל, וועלכע נעהמען אין זיך אריין דעם בלומען=שטויב, אום בעפרוכטעט צו ווערען].

polygyn'ia *n.* (פאָל-אי-דזשינ'-אי-א) פּאָליגעניע. ז. *polygyny*

polygyn'ian *a.* (פאָל-אי-דזשינ'-אי-ען) ז. *polygynous*

polyg'ynist *n.* (פּאָ-לידזש'-אי-ניסט) א פּאָליגיניסט, איינער וואס הייראַט עטליכע ווייבער.

polyg'ynous *a.* (פּאָ-לידזש'-אי-נאָס) פּאָליגיניש, וואס הייראַט מיט פיעל ווייבער; אין באָטאַניק — וואס געהערט צו דעם מין פלאַנצען, וועלכע האבען אין זייערע בלומען מעהר ווי 12 נאַרבען [אויבערשטע עפנונגען פון פּיסטיל, וועלכע נעהמען אין זיך אריין דעם בלומען=שטויב אום בעפרוכטעט צו ווערען].

polyg'yny *n.* (פּאָ-לידזש'-אי-ני) פּאָליגיניע, דאָס הייראַטען מיט פיעל ווייבער.

polygy'ral *a.* (פאָל-אי-דזשאַי'-רעל) וואס האט פיעל רונדונגען אדער אבגערונדעטע קנייטשען [וועגען מושלען].

polyhe'dral *a.* (פאָל-אי-הי'-דרעל) ז. *polyhedrous*

polyhe'dric *a.* (פאָל-אי-הי'-דריק) ז. *polyhedrous*

polyhe'dron *n.* (פאָל-אי-הי'-דראָן) אין געאָמעטריע — א סאָלידער קערפער וואס האט פיעל פלאַכע זייטען.

polyhe'drous *a.* (פאָל-אי-הי'-דראָס) פיעל=זייטיג, וואס האט פיעלע פלאַכע זייטען.

polyhe'mia *n.* (פאָל-אי-הי'-מי-א) פול=בלוטיגקייט; דאָס האבען צופיעל בלוט.

polyhis'tor *n.* (פאָל-אי-היס'-טאָר) זעהר א געלעהרטער מאַן, א גרויסער למדן, א פיעל=זייטיגער געלעהרטער.

Polyhym'nia *n.* (פאָל-אי-הימ'-ני-א) אין דער גריכישער מיטאָלאָגיע — פּאָליהימניא, די מוזע פון רעליגיעזען געזאַנג [אויך פון לערנען און גערענקען]. ז. *Nine Muses*

polylep'idous *a.* (פאָל-אי-לעפּ'-אי-דאָס) אין באָטאַניק — וואס האט א סך שופּען; וואס איז בעדעקט מיט פיעל שופּען אדער קליינע שאָלעכצלעך [וועגען געוויסע פלאַנצען].

pol'ymagnet *n.* (פאָל'-אי-מעג-נעט) אַן אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון עטליכע עלעקטראָ=מאַגנעטען.

polymas'tia *n.* (פאָל-אי-מעס'-טי-א) דאָס האבען מעהר בריסט אדער ברוסט=נאַפּלען ווי די נאָרמאַלע צאָהל.

pol'ymath *n.* (פאָל'-אי-מעטה) א פיעל=זייטיגער געלעהרטער.

polymath'ic *a.* (פאָל-אי-מעטה'-איק) וואס ווייסט פיעל, וואס איז פיעל=געלעהרט.

polym'athist *n.* (פּאָ-לימ'-ע-טהיסט) ז. *polymath*

polym'athy *n.* (פּאָ-לימ'-ע-טהי) דאָס זיין געלערענט אין פיעל צווייגען פון וויסענשאַפט.

polyma'zia *n.* (פאָל-אי-מיי'-זי-א) ז. *polymastia*

polymer'ic *a.* (פאָל-אי-מער'-איק) אין כעמיע — וואס איז שייך צו אדער האט דעם כאַראַקטער פון פּאָלימעריע. ז. *polymerism*

polymerisa'tion *n.* (פאָל-אי-מער-אי-זיי'-שאָן) ז. *polymerization*

polym'erism *n.* (פּאָ-לימ'-ע-ריזם) אין כעמיע — פּאָלימעריע [די אייגענשאַפט פון געוויסע כעמישע מישונגען צו אונטערשיידען זיך אין זייער מאָלעקולאַרען געוויכט און כעמישע אייגענשאַפטען, כאָטש זיי זיינען געבילדעט פון דיזעלבע עלעמענטען און פעראייניגט אין דערזעלבער פּראָפּאָרציע].

polymeriza'tion *n.* (פאָל-אי-מער-אי-זיי'-שאָן) די פעראייניגונג פון צוויי אדער עטליכע מאָלעקולען אין א כעמישער פערבינדונג, אויסבילדענדיג א מעהר קאָמפּליצירטען מאָלעקול מיט א גרעסערען אַטאָמישען געוויכט און מיט עטוואס אַנדערע פיזישע און כעמישע אייגענשאַפטען.

polym'erous *a.* (פּאָ-לימ'-ע-ראָס) וואס האט פיעל טיילען אדער גליעדער; וואס איז שייך צו פּאָלימעריע. ז. *polymerism*

polym'eter *n.* (פּאָ-לימ'-ע-טער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען; אַן אַפּאַראַט צו מעסטען די דיסטאַנץ צווישען די רעלסען אדער שינען פון אַן אייזענבאַהן.

pol'ymorph *n.* (פאָל'-אי-מאָהרף) אין כעמיע — א שטאָף וואס קריסטאַליזירט זיך אין צוויי אדער עטליכע בעזונדערע פאָרמען; אין ביאָלאָגיע — אַן אינדיווידואום פון א געוויסען מין. אדער גאַ=

טונג, וועלכער אונטערשיידעט זיך אין
פיעל פאכען פון די אנדערע אינדיווידו=
אומען פון דעמזעלבען מין.

polymor'phic *a.* (פאל-אי-מאהר'-פיק)
ז. *polymorphous*

polymor'phism *n.* -פאל-אי-מאהר')
פיזם) פאלימארפיזם [אין כעמיע — די
אייגענשאפט פון געוויסע שטאפען צו
קריסטאליזירען זיך אין עטליכע פערשיע=
דענארטיגע פארמען; אין ביאלאגיע —
די פערשיעדענארטיגקייט פון פארמען
ביי די אינדיווידואומען פון איינעם און
דעמזעלבען מין].

polymor'phous *a.* -פאל-אי-מאהר')
פאס) פיעל=געשטאלטיג; וואס שטעלט מיט
זיך פאר פערשיעדענארטיגע פארמען.

pol'ymorphy *n.* (פאל'-אי-מאהר-פי)
ז. *polymorphism*

polymyosi'tis *n.* -פאל-אי-מאי-א-סאי')
טיס) אן ענטצינדונג פון עטליכע מוסקו=
לען.

pol'yneme *n.* (פאל'-אי-נים) א מין
פיש מיט אונטערשטע פלוס=פעדערען,
וועלכע בעשטעהען פון לאנגע פעראיינ=
צעלטע ניט צוזאמענגעוואקסענע בויגיגע
שטעקעלעך [געפינט זיך אין די ימים
פון די הייסע לענדער].

Polyne'sian *a.* and *n.* -פאל-אי-ני')
שיען) פאלינעזיש; וואס איז שייך צו
די פאלינעזישע אינזלען; אן איינוואהנער
פון פאלינעזיען.

polyne'sian *a.* (פאל-אי-ני'-שיען) פול
מיט אינזלען; אויסגעזעצט מיט אינזלען.

polyneuri'tis *n.* -פאל-אי-ניו-ראי')
טיס) אן ענטצינדונג פון עטליכע נער=
ווען מיט אמאל.

polyn'ia *n.* (פא-לינ'-אי-א) אן אפענער
ניט פערפרארענער פלאץ אין דעם אייז
וואס בעדעקט א טייך אדער אן אזערע.

pol'ynome *n.* (פאל'-אי-נאום) אן אל=
געבראאישער אויסדרוק פון עטליכע גליע=
דער; אין זאאלאגיע און באטאניק — א
נאמען וואס בעשטעהט פון מעהר ווי צוויי
ווערטער. ז. *polynomial*

polyno'mial *a.* and *n.* -פאל-אי-נאו')
מי-על) וואס בעשטעהט פון פיעל נעמען
אדער טערמינען; אין מאטעמאטיק — אן
אלגעבראאישער אויסדרוק, וועלכער בע=
שטעהט פון עטליכע גליעדער, וועלכע זיי=
נען פעראייניגט דורך די צייכענס +
אדער — [ווי למשל, $ax^2+by-cz$];
אין זאאלאגיע און באטאניק — א וויסענ=
שאפטליכער נאמען פון א געוויסען מין
חיות אדער פלאנצען, וואס בעשטעהט פון
מעהר ווי צוויי בעזונדערע ווערטער אדער
טערמינען.

polyno'mialism *n.* -פאל-אי-נאו'-מי')
על-איזם) די מעטאדע צו בעצייכנען דעם
וויסענשאפטליכען נאמען פון פערשיעדע=
נע מינים חיות אדער פלאנצען מיט עט=
ליכע ווערטער אדער טערמינען.

polyom'matous *a.* -פאל-אי-אמ'-ע')
טאס) פיעל=אויגיג; וואס האט פיעל אוי=
גען.

polyon'omous *a.* -פאל-אי-אנ'-א')
מאס) וואס האט פיעל נעמען אדער טיטו=
לען.

polyon'omy *n.* (פאל-אי-אנ'-א-מי)
ז. *polynomialism*

pol'yonym *n.* (פאל'-אי-א-נים) א פא=
ליאנים, א נאמען פון א מין חיות אדער
פלאנצען, וואס בעשטעהט פון עטליכע בע=
זונדערע ווערטער אדער טערמינען.

polyon'ymy *n.* (פאל-אי-אנ'-אי-מי)
ז. *polynomialism*

polyo'pia *n.* (פאל-אי-או'-פי-א) דאס
פיעלפאכע זעהן, דאס זעהן עטליכע גע=
גענשטענדע מיט אמאל ווען אין דער
ווירקליכקייט איז דא נור איינער.

polyop'tron *n.* (פאל-אי-אפ'-טראן)
ז. *polyoptrum*

polyop'trum *n.* (פאל-אי-אפ'-טראם)
א שפאקטיוו, דורך וועלכען א זאך ווערט
געזעהן פיעלפאכיג, אבער פערקלענערט.

pol'yopy *n.* (פאל'-אי-א-פי)
ז. *polyopia*

polyora'ma *n.* (פאל-אי-א-רא'-מא) א
פאנאראמע. ז. *panorama*

pol'yp *n.* (פאל'-איפ) א פאליפ [א קליין
ים=חיה'לע פון דעם קלאס וועיך=טהיערע,
ביי וועלכען דער ארגאניזם בעשטעהט פון
א זעקעלע, וואס ענדיגט זיך מיט א קרויג=
דעל אדער רונדער רייה פון פיהל=הערנד=
לעך, מיט וועלכע עס כאפט די רויב. די
פאליפען בילדען אויס די קאראלען אין
ים. זעה די אילוסטראציאן אונטען].

Coral showing Polyps

polypa'ria *n.* (פאל-אי-פיי'-רי-א)
ז. *polypary*

polypa'rium *n.* (פאל-אי-פיי'-רי-אם)
ז. *polypary*

pol'ypary *n.* (פאל'-אי-פע-רי) דער
שטאם, צו וועלכען פאליפען זיינען צוגע=
וואקסען.

pol'yp-col'ony *n.* -פאל'-איפ-קאל')
א-ני) א צוזאמענקלייבונג אדער צוזא=
מענוואקסונג פון פאליפען.

pol'ype *n.* (פאל'-איפ) ז. *polyp*

polyp'ean *a.* and *n.* (פא-ליפ'-אי-ען)
וואס איז שייך צו א פאליפ, ווי א פאליפ;
א פאליפ; א פאליפען=עהנליכער ארגא=
ניזם. ז. *polyp*

polypet'alous *a.* -פאל-אי-פעט'-ע')
לאס) אין באטאניק — וואס האט צוויי
אדער מעהר בלומען=בלעטלעך.

polypha'gia *n.* (פאל-אי-פיי'-דזשי-א)
אין מעדיצין — פאליפאגיע, דאס שטענ=
דיג וועלען עסען, אן אונבעפרידיגטער
אפעטיט; אין זאאלאגיע — דאס ער=
נעהרען זיך מיט פערשיעדענע ארטען
שפייז.

polyphag'ic *a.* (פאל-אי-פעדזש'-איק)
פאליפאגיש, וואס ערנעהרט זיך מיט פער=
שיעדענע ארטען שפייז.

polyph'agous *a.* (פא-ליפ'-ע-גאס)
פיעלעס פרעסענד [וואס ערנעהרט זיך מיט
פערשיעדענע זאכען].

polyph'agy *n.* (פא-ליפ'-ע-דזשי)
ז. *polyphagia*

polyphar'macy *n.* -פאל-אי-פאר'-מע')
סי) דאס פערשרייבען פיעל רפואות אין
איין רעצעפט; דאס קארמען מיט א סך
רפואות.

polyphe'mous *a.* (פאל-אי-פי'-מאס)
איין=אויגיג; מיט איין אויג; ציקלאפיש.
ז. *polyphemus*

polyphe'mus *n.* (פאל-אי-פי'-מאס)
א חיה וואס האט נאר איין אויג; א
ציקלאפ [א לעגענדארער איין=אויגיגער
ריעז]; א גרויסער אמעריקאנישער זייד=
ווארים אדער זייד=באבעלע.

polypho'bia *n.* (פאל-אי-פאו'-בי-א)
א קראנקהאפטער שרעק אדער מורא פאר
פיעל זאכען.

pol'yphone *n.* (פאל'-אי-פאון) א פא=
ליפאן, א מוזיקאלישער שפיעל=קאסטען,
וועלכער שפיעלט איין מעלאדיע אין פיע=
לע שטימען; א בוכשטאב אדער שריפט=
ליכער צייכען, וואס האט עטליכע קלאנ=
גען אדער אויסשפראכען.

polypho'nian *a.* (פאל-אי-פאו'-ני-ען)
ז. *polyphonic*

polyphon'ic *a.* (פאל-אי-פאנ'-איק)
וואס קען אויסגעשפראכען ווערען פיעל=
ארטיג אדער פערשיעדענארטיג; וואס
בעשטעהט פון פיעל קלאנגען; אין מו=
זיק — וואס איז שייך צו א מוזיקאלי=
שער קאמפאזיציאן, וועלכע ווערט אויס=
געפיהרט דורך פיעל שטימען און יעדע
שטימע פערליערט ניט איהר זעלבסט=
שטענדיגקייט.

pol'yphonism *n.* (פאל'-אי-פאו-ניזם)
פיעל=קלאנגיגקייט, דאס האבען פיעלע ווי=
דער=קלאנגען; אין מוזיק — דאס אויס=
פיהרען א מוזיקאליש שטיק מיט פיעל
שטימען וואו יעדע שטימע ווערט דורכ=
געפיהרט זעלבסטשטענדיג.

pol'yphonist *n.* (פאל'-אי-פאו-ניסט)
איינער וועלכער קען נאכאהמען פערשיע=
דענע שטימען; איינער וועלכער פערבינדט
פערשיעדענע מוזיקאלישע טיילען אין
איין הארמאנישע גאנצע.

pol'yphonous *a.* (פאל'-אי-פאו-נאס)
ז. *polyphonic*

pol'yphony *n.* (פאל'-אי-פאו-ני) פא=
ליפאניע, דאס ווערען אויסגעשפראכען
פערשיעדענארטיג [וועגען א בוכשטאב
אדער שריפטליכען צייכען]; אין מוזיק—
דאס פעראייניגען אין א מוזיקאלישען
שטיק פערשיעדענארטיגע זעלבסטשטענדי=
גע שטימען אין איין הארמאנישע גאנצע.

polyphylet'ic *a.* -פאל-אי-פאי-לעט')
איק) וואס ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט
זיך פון פערשיעדענארטיגע אבשטאמונגס=
ווארצלען; וואס איז שייך צו דער לעה=
רע, אז די פערשיעדענע מינים חיות זיי=
נען בעזונדער בעשאפען געווארען אדער
שטאמען ארויס פון פערשיעדענארטיגע
ווארצלען.

polyphyl'line *a.* (פאל-אי-פיל'-אין)
ז. *polyphyllous*

polyphyl'lous *a.* (פאל-אי-פיל'-אס)
אין באטאניק — פיעל=בלעטעריג, וואס
האט פיעל בלעטלעך [וועגען געוויסע
בלומען].

Pol'ypi *n.* (פאל'-אי-פאי) דער מין פא=
ליפען. ז. *polyp*

polypia'rium *n.* -פאל-אי-פי-איי'-רי')
אם) ז. *polypary*

polypif'erous *a.* (פאל-אי-פיפ'-ע-ראס)
וואס ברייננט ארויס פאליפען.

pol'ypite *n.* (פאל'-אי-פאיט) א פער=
שטיינערטער פאליפ.

polyplas'tic *a.* (פאל-אי פלעס'-טיק)
וואס האט אדער וואס נעהמט אן פיעל
פארמען.

pol'ypod *a.* and *n.* (פאל'-אי-פאד)
וואס האט א סך פיס; וואס געהערט צו

פיעל=פיסיגע אינזעקטען; א מין פיעל=פיסיגע פליעג.

Polypo'dium *n.* (פאל אי-פאו' די אם) די פארן=פלאנצע אדער פאפאראטניקעס [פון זיי עקזיסטירען ביז 400 מינים].

Polypodium

pol'ypody *n.* א מין (פאל'-אי-פאו-די) פארן=פלאנצע אדער פאפאראטניק וואס וואקסט מייסטענס אויף פעלזען.

pol'ypoid *a.* וואס איז (פאל'-אי-פאיד) ענליך צו א פאליפ. ז. *polyp*

polyp'orous *a.* וואס (פא-ליפ'-א-ראס) האט פארען אדער לעכעלעך; דורכגעלעכערט ווי א זיפ; זיפ=פערמיג.

pol'ypous *a.* פאליפען= (פאל'-אי-פאס) ארטיג, ווי א פאליפ. ז. *polypus*

pôlypragmat'ic *a. and n.* (פאל-אי-פרעג-מעט'-איק) צופיעל בעשעפטיגט; איינער וואס מישט זיך אין אלץ; א צופיעל בעשעפטיגטער מענש; א פערזאן, וועלכע מישט זיך אין אלץ.

polypragmat'ical *a.* (פאל-אי-פרעג-מעט'-אי-קעל) צופיעל בעשעפטיגט; וואס מישט זיך איבעראל.

polyprag'mon *n.* (פאל-אי-פרעג'-מאן) א שטענדיג=פערנומענער מענש; א פערזאן, וועלכע מישט זיך אין אלץ.

pol'ypus *n.* א פאליפ, (פאל'-אי-פאס) א רויטליכער און שמערצליכער אנוואוקס אויף דער שליים=הויט פון נאז אדער פון אנדערע טיילען פון קערפער; א פאליפ, א ווייך=טהיער. ז. *polyp*

pol'ysperm *n.* א (פאל'-אי ספיירם) בוים, אויף וועלכען עס וואקסען פרוכטען מיט פיעל זאמען=קערנדלעך.

polysper'mal *a.* (פאל-אי-ספויר'-מעל) ז. *polyspermous*

polysper'mous *a.* (פאל-אי-ספויר'-מאס) מיט פיעל זאמען=קערנדלעך.

pol'yspermy *n.* (פאל'-אי-ספויר-מי) די בעפרוכטונג דורך מעהר ווי איין ספערמאטאזאאיד. ז. *spermatozoon*

pol'ystome *n.* א בע= (פאל'-אי-סטאום) שעפעניש מיט פיעל מיילער.

pol'ystyle *a.* אין אר= (פאל'-אי-סטאיל) כיטעקטור — וואס האט פיעל זיילען; וואס שטיצט זיך אויף פיעל זיילען [וועגען א געביידע].

polysty'lous *a.* (פאל-אי-סטאי'-לאס) אין באטאניק — וואס האט עטליכע פיסטיל=שטענגעלעך [וועגען א ווייבליכען געשלעכטס=ארגאן פון א פלאנצע].

polysyllab'ic *a.* (פאל-אי-סי-לעב'-איק) פיעל=זילביג; וואס האט פיעל זילבען [וועגען א ווארט].

polysyllab'ical *a.* (פאל-אי-סי-לעב'-אי-קעל) ז. *polysyllabic*

polysyllab'icism *n.* (פאל-אי-סי-לעב'-אי-סיזם) דאס זיין צונויפגעשטעלט פון פיעל זילבען [וועגען א ווארט].

polysyl'labism *n.* (פאל-אי-סיל'-ע-ביזם) ז. *polysyllabicism*

polysyl'lable *n.* א (פאל-אי-סיל'-עבל) פיעל=זילביגעס ווארט [א ווארט וואס בעשטעהט פון פיעל זילבען].

polysyl'logism *n.* (פאל אי סיל' א דזשיזם) אין לאגיק — א קייט אדער צוזאמענהעפטונג פון עטליכע סילאגיזמען אדער שלוס=פאלגערונגען.

polysyn'deton *n.* (פאל-אי-סינ'-דע-טאן) אין גראמאטיק — די אפטע ווידערהאלונג פון א בינד=ווארט [צ. ב. און ער איז געקומען און האט געזעהן און האט געזאגט].

polysynthet'ic *a.* (פאל-אי-סין-טהעט'-איק) פאליסינטעטיש, צוזאמענגעזעצט פון פיעל פערשיעדענע עלעמענטען.

polysynthet'ical *a.* (פאל-אי-סין-טהעט'-אי-קעל) ז. *polysynthetic*

polytech'nic *a. and n.* (פאל-אי-טעק'-ניק) פאליטעכניש; וואס איז שייך צו די למודים פון פערשיעדענע ארטען פון דער טעכניק; א פאליטעכניקום [א הויך=שול וואו מען לערענט פערשיעדענע ארטען פון דער טעכניק].

polytech'nical *a.* (פאל-אי-טעק'-ני-קעל) ז. *polytechnic*

polytech'nics *n.* (פאל-אי-טעק'-ניקס) די טעכנישע וויסענשאפטען.

polytech'nic school (פאל-אי-טעק'-ניק סקוהל) די פאליטעכנישע שול, דאס פאליטעכניקום.

pol'ytheism *n.* (פאל'-אי-טהי-איזם) פאליטעאיזם, פיעל=געטעריי [דאס גלויבען אין פיעלע געטער].

pol'ytheist *n.* א (פאל'-אי-טהי-איסט) פאליטעאיסט, איינער וואס גלויבט אין דער עקזיסטענץ פון פיעל געטער.

polytheis'tic *a.* (פאל-אי-טהי-איס'-טיק) פאליטעאיסטיש, וואס געהערט צו פיעל=געטעריי. ז. *polytheism*

polytheis'tical *a.* (פאל-אי-טהי-איס'-טי-קעל) ז. *polytheistic*

polytheis'tically *adv.* (פאל-אי-טהי-איס'-טי-קעל-אי) אויף א פאליטעאיסטישען אופן; דורך גלויבען אין פיעל געטער.

pol'ytheize *v.* זיין (פאל'-אי-טהי-איז) פאליטעאיסטיש, גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון פיעל געטער.

polyt'ocous *a.* וואס (פא-ליט'-א-קאס) געבעהרט עטליכע קינדער מיט איין מאל [וועגען חיות]; וואס פראדוצירט יעהרליכע פרוכטען [וועגען פלאנצען].

polyt'omy *n.* א פא= (פא-ליט'-א-מי) נאנדערטיילונג אין פיעל טיילען.

pol'ytypage *n.* א (פאל'-אי-טאי-פעדזש) פאליטיפאזש, א גראוויור אין האלץ אדער אין אן אנדער זאך, וואס ווערט ארונטערגענומען אויף א מעטאלענער פלאטע צום דרוקען.

pol'ytype *n., a. and v.* (פאל'-אי-טאיפ) א מעטאלענע מאטריצע וואס ווערט אראבגענומען פון א הילצערנער אדער אנדערער גראוויור; פאליטיפיש; געמאכט אויף דעם אופן ווי א פאליטיפאזש; מאכען א פאליטיפאזש. ז. *polytypage*

polytyp'ical *a.* (פאל-אי-טיפ'-אי-קעל) וואס שטעלט מיט זיך פאר פערשיעדענע טיפען; וואס האט פיעל פערשיעדענע פארמען.

polyure'sis *n.* (פאל-אי-יו-רי'-סיס) ז. *polyuria*

polyu'ria *n.* דאס (פאל-אי-יו'-רי-א) ארויסלאזען צופיעל אורין אדער השתנה.

polyu'ric *a. and n.* (פאל-אי-יו'-ריק) וואס לאזט ארויס צופיעל אורין אדער השתנה; איינער וואס ליידט פון ארויסלאזען צופיעל אורין.

polyvol'tine *n.* א (פאל-אי-וואל'-טין) זייד=ווארים וועלכער מאכט אין א יאהר מעהר ווי די נארמאלע צאהל קאקאנעס אדער שפין=געוועב. ז. *cocoon*

Polyzo'a *n.* די פא= (פאל-אי-זאו'-א) ליזאען [א קלאס פון ווייכע ים=חיה'לעך, וועלכע בילדען אוים קאלאניען אין דער פארם פון פערשיעדענארטיגע צווייגיגע ים=מאך און ים=פלאנצען].

polyzo'al *a.* וואס איז (פאל-אי-זאו'-על) שייך צו די פאליזאען. ז. *Polyzoa*

polyzo'an *a. and n.* (פאל-אי-זאו'-ען) וואס איז שייך צו די פאליזאען; א חיה'לע פון די פאליזאען. ז. *Polyzoa*

polyzo'nal *a.* וואס (פאל-אי-זאו'-נעל) בעשטעהט פון פיעל רינגען אדער רייפען [וועגען געוויסע ברען=גלעזער].

polyzo'on *n.* א (פאל-אי-זאו'-אן) חיה'לע פון די פאליזאען. ז. *Polyzoa*

pom'ace *n.* אויסגעקוועטש= (פאמ'-איים) טע עפעל [אדער אנדערע עהנליכע ווייכע (פליישיגע) קערנדיגע פרוכט, ווי בארנעס, למשל]; פיש, פון וועלכע מען האט אויסגעקוועטשט דאס פעט [ווערען געטריקענט און געברויכט אלס בעמיסטיגונג]; אויסגעקוועטשטע ריצין=אויל קערנער.

poma'ceous *a.* עהנ= (פא-מיי'-שיאס) ליך צו עפעל; וואס בעשטעהט פון עפעל.

pomade' *n. and v.* פאמא= (פא-מייד') דע, האר=זאלב; שמירען מיט פאמאדע.

pomalol'ogy *n.* (פאו-מע-לאל'-א-דזשי) פאמאלאגיע [די לעהרע וועגען אויבסט אדער פרוכט=בוימער]. ז. *pomology*

poman'der *n.* א פאר= (פא-מענ'-דער) פיום=קוגעל, וואס מען פלעגט אמאל טראגען אלס א קמיע; א קעסטעל פאר דיעזען פארפיום=קוגעל.

poman'der-ball *n.* (פא-מענ'-דער-באהל) ז. *pomander*

poma'tum *n. and v.* (פא-מיי'-טאם) ז. *pomade*

pome *n.* אן עפעל; אויבסט, א (פאום) ווייכע [פליישיגע] פרוכט, וואס האט קערנדלעך [ווי עפעל, בארנעס א. ז. וו.]; אזא קליינער זילבערנער קוגעל אנגעפילט מיט הייסען וואסער וואס גלחים פלעגען אמאל געברויכען אין די קלויסטערס צו ווארימען די הענד אין קאלטען וועטער.

pome'citron *n.* א (פאמ'-סיט-ראן) ציטראן; א ציטראן=עפעל [אזא עפעל].

pome'granate *n.* א (פאמ'-גרענ-אייט) גראנאט=עפעל, א מילגרוים; א גראנאט=עפעל=בוים.

pome'granate-tree *n.* (פאמ'-גרענ-אייט-טריע) א גראנאט=עפעל בוים, א מילגרוימען=בוים.

pom'elo *n.* א מין פאמ= (פאמ'-ע-לאו) פעלמוזע אדער שעדאק [אזא גרויסער אפעלסין].

pomerid'ian *a.* (פאו-מע-ריד'-אי-ען) נאכמיטאגדיג; וואס פליהט אום בייטאג [וועגען אינזעקטען]; וואס בליהט ביי=טאג [וועגען פלאנצען].

pome'roy *n.* דער קעניגס= (פאמ'-ראי) עפעל [אזא עפעל]. ז. *king-apple*

pom'fret *n.* אזא פלאטשי= (פאמ'-פרעט) גער פיש [הויפטזעכליך פון די אסט=אינדי=

שע וואסערען] מיט לאנגע פלוס־פעדערען, וואס ווערט זעהר הויך געשעצט אלס שפייז.

Pomfret

pomif'erous *a.* (פא-מיפ'-ע-ראס) וואס ברײנגט ארויס אויבסט [אין נעגענזאץ צו יאגדעס־פלאנצען].

po'miform *a.* (פאו'-מי-פארם) עפּעל־פערמיג.

pom'mel *n. and v.* (פאמ'-על) 1. א קנאפּ; דער קנאפּ־עהנליכער טייל פון דעם הענטעל פון א שווערד און אנדערע עהנליכע וואפען; דער קנאפּ־עהנליכער ענד פון א זאטעל; 2. שלאגען, צושלאגען, אנברעכען די ביינער.

2. Why do you **pommel** the poor fellow?

pom'meler *n.* (פאמ'-על-ער) א שלעגער.

pom'mel to a jel'ly (פאמ'-על טו ע דזשעל'-אי) צושלאגען ווי אן עפּעל, גוט אנברעכען די ביינער.

pomolog'ical *a.* (פאו-מא-לאדזש'-אי-קעל) פאמאלאגיש [וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען אויבסט, וואס איז שייך צו דער פלאנצונג פון פרוכט־בוימער].

pomol'ogist *n.* (פא-מאל'-א-דזשיסט) א פאמאלאג, אן אויבסט־קענער; א פלאנצער פון פרוכט־בוימער.

pomol'ogy *n.* (פא-מאל'-א-דזשי) פאמאלאגיע, די לעהרע וועגען אויבסט אדער פרוכט־בוימער; אן אבהאנדלונג וועגען אויבסט.

pomp *n.* (פאמפ) פאמפ, פּראכט, גלאנץ, פאראד.

pom'padour *n.* (פאמ'-פע-דוהר) א פאמפאדור [אזא האר־פריזור וואס פרויען האבען געטראגען אין 18טען יאהרהונדערט; דאס קאמען די האר גלייך ארויף צו].

pom'padour pat'tern (פאמ'-פע-דוהר פעט'-ערן) א פאמפאדור־מוסטער [אזא מוסטער אויף זייד, וועלכער בעשטעהט פון בלעטלעך און בלומען פון ראזעווע און בלויען קאליר].

pom'pal *a.* (פאמ'-פעל) שטאלץ; פּרעכטיג, מיט פאמפ, מיט גלאנץ, פאראדנע.

Pompe'ian *a. and n.* (פאמ-פיע'-ען) פאמפעאיש, פאמפעיאניש, וואס איז שייך צו דער פארצייטיגער רוימישער שטאדט פאמפּיי, וועלכע איז פערשאטען געווארען אין יאהר 79 פון דעם וואולקאן וועזוואוויוס; וואס איז שייך צו הויז־דעקאראציאנען, וועלכע זיינען געווען אין דער מאדע אין רוים אין אנפאנג פון דער קריסטליכער צייט־רעכנונג [וואס זיינען בעקאנט געווארען פון די אויסגראבונגען אין פאמפּיי]; א פאמפעיאנער, אן איינוואהנער פון פאמפּיי.

pom'pelmoose *n.* (פאמ'-פעל-מוהס) ז. *pompelmous*.

pom'pelmous *a.* (פאמ'-פעל-מאס) א שעדאק, א פאמפעלמוזע [אזא גרויסער פאמעראנץ].

pom'pholyx *n.* (פאמ'-פא-ליקס) צינק־אקסיד [צינק־בלומען]; אזא אויסשלאג אויף די האנד־פלעכען [דלאניעס] און אויף די פיס־זוילען.

pompo'leon *n.* (פאמ-פאו'-לי-אן) ז. *pompelmous*.

pom'pon *n.* (פאמ'-פאן) א טשוב פון פעדערען אדער לענטעס אויף א פרויען־הוט; א קאלירטער וואל־קנויל אויף א סאלדאטסקען היטעל.

pompos'ity *n.* (פאמ-פאס'-אי-טי) פּאראדנעקייט, פּראכט, גלאנץ, אנגעבלאזענקייט.

pompo'so *a.* (פאמ-פאו-סאו) אין מוזיק — ערנסט, ערהאבען.

pom'pous *a.* (פאמ'-פאס) פּרעכטיג, פּאראדנע, אויפגעבלאזען.

pom'pously *adv.* (פאמ'-פאס-לי) פּרעכטיג, פאראדנע.

pom'pousness *n.* (פאמ'-פאס-נעס) פּאראדנעקייט, פּרעכטיגקייט.

po'mum *n.* (פאו'-מאם) אן עפּעל; דער גארגעל־קנאפּ [די פארערשטע ארויסשטארצונג פון גארגעל, הויפטזעכליך ביי מענער].

pon'cho *n.* (פאנ'-טשאו) א פאנטשא [אזא אינדיאנישער באוועלנער מאנטעל]; קאמעלאט, אזא גראבער וואלענער שטאף.

pond *n. and v.* (פאנד) א טייכעל; א סאזשעלקע; מאכען א סאזשעלקע [אבצאמענריג דאס וואסער].

pon'dage *n.* (פאנ'-דיידזש) די מאס וואסער, וואס ווערט פערהאלטען פון א דאמבע.

pon'der *v.* (פאנ'-דער) איבערלעגען, נאכדענקען, טראכטען.

Ponder carefully before you make a final decision.

ponderabil'ity *n.* (פאנ-דער-ע-ביל'-אי-טי) וועגבארקייט, דאס האבען געוויכט; עטוואס וואס האט געוויכט.

pon'derable *a.* (פאנ'-דער-עבל) וועגבאר, וואס מען קען וועגען, וואס האט געוויכט.

pon'derableness *n.* (פאנ'-דער-עבל-נעס) ז. *ponderability*.

pon'deral *a.* (פאנ'-דער-על) געוועגען, לויט'ן געוויכט, לויט דער וואג.

pon'derance *n.* (פאנ'-דער-ענס) געוויכט, וואג, שווערקייט.

pon'derate *v.* (פאנ'-דער-אייט) וועגען, האבען וואג.

pondera'tion *n.* (פאנ-דע-ריי'-שאן) געוויכט, וואג.

pon'derer *n.* (פאנ'-דער-ער) איינער וואס איבערלעגט, דענקט נאך אדער טראכט.

pon'deringly *adv.* (פאנ'-דער-אינג-לי) מיט נאכדענקונג, נאכדענקענד, איבערלעגענד, טראכטענד.

ponderos'ity *n.* (פאנ-דע-ראס'-אי-טי) 1. וואג, שווערקייט; 2. געוויכט, וויכטיגקייט; 3. עטוואס וואס האט וואג, איז פון בעדייטענדען געוויכט אדער וויכטיגקייט; 4. טעמפּקייט, שווערקייט, אונגעלומפּערטקייט.

1. Iron is remarkable for its **ponderosity**.
4. He preached with his usual **ponderosity**.

pon'derous *a.* (פאנ'-דער-אס) 1. געוויכטיג, שווער; וויכטיג; 2. טעמפּ, שווער, אונגעלומפּערט.

2. His style is exceptionally **ponderous**.

pon'derously *adv.* (פאנ'-דער-אס-לי) שווער, געוויכטיג; מיט וויכטיגקייט; אויף א טעמפּען, שווערען, אונגעלומפּערטען שטייגער.

pon'derousness *n.* (פאנ'-דער-אס-נעס) ז. *ponderosity*.

pond'-fish *n.* (פאנד'-פיש) סאזשעלקע־פיש [ווי למשל, אן אקון אדער קארפּ].

pond'-lil'y *n.* (פאנד'-ליל'-אי) די וואסער־רויז אדער די געלבע וואסער־ליליע [אזא וואסער־פלאנצע מיט קיילעכדיגע געלבע בליטהען]. ז. *water-lily*.

pond'-pick'erel *n.* (פאנד'-פיק'-ע-רעל) א מין העכט. ז. איל. *"Fishes"*

pond'weed *n.* (פאנד'-הוויעד) לאיכע־קרויט [א מין וואסער־גראז].

pone *n.* (פאון) א מין מאמאליגע, א מין געבעקס פון קוקורוזע [אינדישער קארן, מאאיס אדער טערקישע ווייץ].

pongee' *n.* (פאנ-דזשיע') פאנדזשי [אזא ווייכע ניט־געבלייכטע וואש־זייד וואס ווערט געמאכט אין כינא].

pon'go *n.* (פאנ'-גאו) דער פאנגא [א מין אראנג־אוטאנג אין בארנעא].

pon'iard *n. and v.* (פאנ'-יארד) א דעגען, א קינזשאל; דערשטעכען [ווי מיט א קינזשאל].

pons *n.* (פאנז) אין אנאטאמיע — א צוזאמענבינדענדער טייל; דער הינטערשטער טייל פון קאפּ־מארך וואס פעראייניגט ביידע טיילען פון די געהירען.

Pon'tacq *n.* (פאנ'-טעק) פאנטאק [א מין ווייסער פראנצויזישער וויין].

pon'tage *n.* (פאנ'-טעדזש) בריק־שטייער, געצאהלט פאר פאהרען אויף א בריק, א שטייער פאר אויפהאלטען בריקען.

pontee' *n.* (פאנ-טיע') ז. *pontil*.

pon'tes *n.* (פאנ'-טיעז) אין אנאטאמיע — צוזאמענבינדענדע טיילען. ז. *pons*.

pon'tic *a.* (פאנ'-טיק) וואס איז שייך צום הינטערשטען טייל פון קאפּ־מארך, וואס פעראייניגט ביידע טיילען פון די געהירען.

pon'tifex *n.* (פאנ'-טי-פעקס) אין פארצייטיגען רוים — א פאנטיפעקס, אן אויבער־פּריסטער; א בישאף; א פאפּסט.

pon'tiff *n.* (פאנ'-טיף) א פאנטיפעקס [אן אויבער־פּריסטער אין פארצייטיגען רוים]; אן אויבער־פּריסטער, א כהן גדול; א בישאף; א פאפּסט.

pontif'ic *a.* (פאנ-טיפ'-איק) אויבער־פּריסטערליך, פאפּסטליך; וואס איז שייך צו א פאנטיפעקס [אן אויבער־פּריסטער אין פארצייטיגען רוים].

pontif'ical *a. and n.* (פאנ-טיפ'-אי-קעל) אויבער־פּריסטערליך; פאפּסטליך; בישאפליך; דער קירכען־צערעמאניען־בוך פאר א בישאף.

pontifica'lia *n.* (פאנ-טיפ-אי-קיי'-לי-א) ז. *pontificals*.

pontif'ically *adv.* (פאנ-טיפ'-אי-קעל-אי) אויבער־פּריסטערליך; פאפּסטליך; ווי א בישאף; פּראווען א גאטעסדיענסט אין פאראדנע בישאף־קליידער.

pontif'ical mass (פאנ-טיפ'-אי-קעל מעס) א מעסע, א גאטעסדיענסט נעפּראוועט פון א בישאף אין זיינע פאראדנע קליידער.

pontif'icals *n.* (פאנ-טיפ'-אי-קעלז) פּריסטער־קליידער; די קליידער פון אן אויבער־פּריסטער, כהן גדול, בישאף אדער פאפּסט.

pontif'icate *n. and v.* (פאנ-טיפ'-אי-קייט) פּריסטערטום, כהונה; בישאפס־אמט; פאפּסטענטום; די צייט וואס איינער האלט אן אמט פון אן אויבער־פּריסטער, בישאף אדער פאפּסט; ערפילען די פליכטען פון א בישאף.

pon'tifice *n.* (פאנ'-טי-פיס) בריק־ארבייט; א בריק.

pontif'ices *n.* (פאנ-טיפ'-אי-סיעז) פאנטיפעקסען, אויבער־פּריסטער. ז. *pontifex*.

pon'til *n.* (פאנ'-טיל) אן אייזערנער

שטאנג וואס ווערט בענוצט אין גלאז=
פאבריקאציאן אומצוגעהן מיט צושמאלצע=
נעם גלאז אדער צו דרעהען צושמאלצע=
נעם גלאז, אום דעם צוצוגעבען א בע=
שטימטע פארם.

pontlev'is *n.* (פאנט-לעווי'-איס) א ציה=
בריק; דאס אפטע שטעלען זיך פון א
פערד דיבאם [אויף די הינטערשטע פיס].

pontonier' *n.* (פאנ-טא-ניער') א פאנ=
טאניער [א סאלדאט וואס איז אנגעשטעלט
ביי פאנטאנען]; איינער וואס מאכט פאנ=
טאנען אדער שיפס-בריקען. ז. *pontoon*

pontoon' *n.* (פאנ-טוהן') [א פאנטאן א
פלאך שיפעל וואס האלט אונטער א בריק];
אזא בארזשע וואס ווערט געברויכט צום
איינבויגען א שיף ביים רעפארירען; אזא
פארריכטונג אויפצוהייבען א געזונקענע
שיף; אזא פארריכטונג צו פערשטעלען
דעם אריינגאנג צו א האפען אדער שליוזע;
דער שלייף-עהנליכער טייל פון דער קליי=
נער קישקע.

pontoon'-bridge *n.* (פאנ-טוהנ'-
ברידזש) א פאנטאן-בריק, א שיף-בריק
[א בריק וואס ליגט אויף שיפלעך].

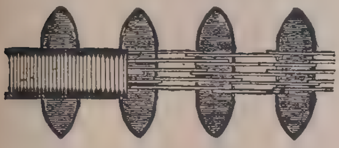
Pontoon-bridge

pontoon'-train *n.* (פאנ-טוהנ'-טריין)
די בריק-שיפלעך און אנדערע בוי-ווערק,
וואס אן ארמעע פיהרט מיט זיך צו מא=
כען פאנטאן-בריקען.
ז. *pontoon-bridge*

pon'ty *n.* (פאנ'-טי) ז. *pontil*

pon'ty-stick'er *n.* (פאנ'-טי-סטיק'-
ער) אין גלאז-פאבריקאציאן — אן אר=
בייטער וואס לעגט ארויף צושמאלצענעם
גלאז אויף אזא שטעקען, מיט וועלכען
מען גיט צו דעם גלאז א בעשטימטע
פארם.

po'ny *n. and v.* (פאו'-ני) [א פאני א
קליין פערדעל]; א סומע פון 25 פונט
אויף וועלכער עס ווערט געוועט ביי וועט=
לויפען פון פערד [אין ענגלאנד]; א
פארטיגע איבערזעצונג וואס ווערט גע=
ברויכט בגנבה פון שילער ביים איבער=
זעצען פון גריכיש און לאטיין; א בוך
אדער שריפט וואס ווערט געברויכט בגנבה
פון שילער ביים מאכען די אויפגאבען; א
קליינע טרינק-גלאז; זיך בענוצען בגנבה
מיט פארטיגע איבערזעצונגען, ביכער און
שריפטען ביים מאכען אויפגאבען.

po'ny up (פאו'-ני אפ) אבצאהלען, צאה=
לען די מזומנים.
He had to **pony up** five dollars as a fine.

P. O. O. אן אבקירצונג פון די ווער=
טער *post-office order* [א פאסט=
געלד-אנווייזונג].

pood *n.* (פוהד) א פוד [א רוסישע וואג=
מאס פון 40 רוסישע פונט אדער 36 ענג=
לישע פונט].

poo'dle *n.* (פוהדל) א פודעל [אזא קליין
הינטעל מיט געגרייזעלטע לאנגע האר].

pooh *int.* (פוה) טפוי! פוי! פע!

pooh'-pooh *int. and v.* (פוה'-פוה)
אוועקווארפען מיט פעראכטונג אדער
עקעל; אויסדריקען פעראכטונג, עקעל
אדער שפאט; טפוי! פוי! פע!

pool *n. and v.* (פוהל) א טייכעל, א
לוזשע; אן איינשטעל, א סטאוויקע [וואס
מען שטעלט איין אין קאן]; פול [אזא
ביליארד-שפיעל]; שותפות ביים וועטען
[ווען פיעלע פערזאנען וועטען אויף
איינס און דאסזעלבע און קריעגען פון'ם
געווינס חלקים פראפארציאנעל צו די
איינגעלעגטע סומען]; א פעראייניגונג
מיט'ן צוועק צו קאנטראלירען מארק-פריי=
זען; מאכען שותפות, צוזאמענגיסען די
אינטערעסען, זיך פעראייניגען.

pool'-ball *n.* (פוהל'-באהל) א פול-באל,
א ביליארד-באל [אין פול-שפיעל].

pool is'sues (פוהל איש'-אוהז) זיך
פעראייניגען צוליעב פערזענליכע נוצען
אדער אום צו ציהען דערפון פראפיטען.

pool'-room *n.* (פוהל'-רוהם) א פול-זאל,
א ביליארד-זאל, א פלאץ, וואו מען
שפיעלט פול [אזא ביליארד-שפיעל]; א
פלאץ, וואו מען נעהמט אן איינצאהלונ=
גען אויף א שותפות'דיגען וועט. ז. *pool*

pool'-sell'er *n.* (פוהל'-סעל'-ער) איי=
נער וואס נעהמט אן איינצאהלונגען אויף
א שותפות'דיגען וועט. ז. *pool*

pool'-snipe *n.* (פוהל'-סנאיפ) דער
רויט-פוס [אזא פויגעל]. ז. *redshank*

pool'-tick'et *n.* (פוהל'-טיק'-עט) א
קוויטאנציע אויף אן איינצאהלונג צו א
שותפות'דיגען וועט. ז. *pool*

poon *n.* (פוהן) ז. *poon-wood*

poo'na-wood *n.* (פוה'-נא-הוואוד)
ז. *poon-wood*

poo'nay-oil *n.* (פוה'-ניי-איל)
ז. *poon-oil*

poon'-oil *n.* (פוהנ'-איל) סינגאפור-אויל
[אזא געדיכט אויל פון דונקעל-גרינעם
קאליר מיט א שטארקען ריח און א בי=
טערען געשמאק, וואס בעקומט זיך פון
די קערנער פון דעם סינגאפור-בוים אין
אסט-אינדיען].

poon'-wood *n.* (פוהנ'-הוואוד) דאס
סינגאפור-האלץ, אזא האלץ פון געוויסע
אסט-אינדישע ביימער וואס ווערען גע=
ברויכט פאר שיפס-בוי.

poop *n. and v.* (פוהפ) דער הינטער=
טייל פון א שיף; א דעק אויף דעם הינ=
טער-טייל פון א שיף וואס ליעגט איבער
דעם געוועהנליכען דעק; אנגרייפען דעם
הינטער-טייל פון א שיף.

poor *a.* (פוהר) 1. ארים; 2. פעהלער=
האפט, שלעכט; 3. מאגער; אונפרוכט=
באר; קרענקליך, שוואך; 4. ווערטהלאז;
5. אונגליקליך, עלענד; נידריג, געמיין.
2. He is in **poor** health. 4. He wrote a very **poor** essay. 5. The murderer was a **poor** creature.

poor as Job (פוהר עז דזשאוב) ארים
ווי איוב, בלוט-ארים.

poor'-box *n.* (פוהר'-באקס) א צדקה=
פושקע.

poor debt'or's oath (פוהר דעט'-ארז
אוטה) א שבועה, אז מען איז ארים [פון
איינעם וואס איז ארעסטירט פאר חובות].

poor'-farm *n.* (פוהר'-פארם) א פערמע,
וואו מען האלט אוים ארימע לייט.

poor'house *n.* (פוהר'-האוס) אן ארים=
הויז, א הקדש, אן אנשטאלט פאר ארימע
לייט.

poor in spir'it (פוהר אין ספיר'-איט)
עניוות'דיג, בעשיידען, ניט שטאלץ.

poor law (פוהר לאה) דאס פאופער=גע=
זעץ וועגען קהל'שער צדקה [אין ענג=
לאנד].

poor'-lights *n.* (פוהר'-לאיטס) ליכט
פאר די לויות פון ארימע לייט.

poor'liness *n.* (פוהר'-לי-נעס) שוואכ=
קייט [אין געזונד].

poor'ly *a. and adv.* (פוהר'-לי) 1. ניט
אין גאנצען געזונד; 2. אין ארימקייט;
3. שלעכט, פעהלערהאפט, אהן ערפאלג;
4. געמיין, נידריג.
2. We live **poorly**. 3. Means **poorly** adapted to the purpose.

poor'master *n.* (פוהר'-מעס-טער) א
בעצירק-בעאמטער וואס האט די אויפזיכט
איבער קהל'שער צדקה.

poor'ness *n.* (פוהר'-נעס) ארימקייט;
געזונד-שוואכקייט; אונפרוכטבארקייט;
שלעכטקייט; נידריגקייט, געמיינהייט.

poor'-rate *n.* (פוהר'-רייט) א טאקסע
אויף אויסצוהאלטען ארימע לייט.

poor's box (פוהרז באקס) ז. *poor-box*

poor'-spir'ited *a.* (פוהר'-ספיר'-אי-
טעד) מוטלאז, שוואך-הערציג, שרעקעדיג.

poor'-spir'itedness *n.* (פוהר'-ספיר'-
אי-טעד-נעס) מוטלאזיגקייט, שוואך-הער=
ציגקייט, שרעקעדיגקייט.

poor'-will *n.* (פוהר'-הוויל) אזא פויגעל
וועמענס געשריי איז עהנליך צו די קלאנ=
גען "פור-וויל".

pop *v., n. and adv.* (פאפ) א קנאל
טהאן; פלוצלונג ערשיינען אדער פער=
שווינדען; מאכען א הייראטס-פארשלאג;
ארויסברייגען מיט א קנאל; שנעל און
אונערווארטעט א ווארף טהאן, פארשלא=
גען אדער ארויסקומען מיט עפעס; אב=
ווארפען אדער אבבענדיגען עפעס שנעל
און אונערווארטעט; פער'משכון'ען; א
קנאל [ווי פון אן אויפגעקארקטער
פלאש]; א ברויזענדער אדער שוימענ=
דער געטראנק; א פיסטאלעט; פלוצלונג,
אונערווארטעט [ערשיינענד אדער פער=
שווינדענד].

pop'-corn *n.* (פאפ'-קאהרן) א זארט קוי=
קורוזע, ביי וועלכער די קערנער ווערען
פון היץ אויפגעבלאזען און פלאצען;
דיזעס קוקורוזע אויפגעבלאזען פון היץ.

pop corn (פאפ קאהרן) טריקענען א גע=
וויסען מין קוקורוזע אזוי, אז זי זאל ווע=
רען אויפגעבלאזען.

pope *n.* (פאופ) דער פאפסט; א פאפ,
א גלח [אין גריכענלאנד אדער רוסלאנד].

pope'dom *n.* (פאופ'-דאם) פאפסטום,
פאפסט-אמט; פאפסטליכע מאכט אדער
ווירדע.

pope'hood *n.* (פאופ'-הוד) פאפסטליכ=
קייט; דאס זיין א פאפסט; פאפסטליכע
ווירדע.

pope'-Joan' *n.* (פאופ'-דזשאון') א מין
קארטען-שפיעל.

pope'kin *n.* (פאופ'-קין) א פאפסטעל, א
גלח'על.

pope'ling *n.* (פאופ'-לינג) א פאפסטעל,
אן אונבעדייטענדער פאפסט; איינער וואס
אהמט נאך א פאפסט.

po'pery *n.* (פאו'-פע-רי) פאפסטליכקייט,
פאפסטום, קאטויליציזם.

pope's'-eye *n.* (פאופס'-אי) א דריזע
פון אן אקסען-פוס אדער שעפסען-פוס בע=
וואקסען מיט שמאלץ.

pope's'-head *n.* (פאופס'-העד) אזא
לאנגע רונדע בארשט צו רייניגען באל=
קענס, קארניזען א. ז. וו.

pope'ship *n.* (פאופ'-שיפ)
ז. *popehood*

pope's'-nose *n.* (פאופס'-נאוז) דער הינ=
טערטייל, דאס תחת'ל פון אן עוף.

pop'-eyed *a.* (פאפ'-איד) וואס האט
ארויסשטארצענדע, גרויסע אויגען.

pop'-eyes *n.* (פאפ'-איז) גרויסע, ארוים=
געשטארצטע אויגען.

pop forth (פאפ פאורטה) פלוצלונג
ערשיינען, ארויסשיסען.

pop'-gun *n.* (פאפ'-גאן) א קנאל־ביקס.

pop'injay *n.* (פאפ'-אינ-דזשיי) א פאפוגאי; דער האלץ־פיקער [אזא פויגעל]; די פיגור פון א פאפוגאי אדער אנדער פויגעל [אלס א ציעל ביים לערנען זיך שיסען]; א פראנט.

po'pish *a.* (פאו'-פיש) קאפיסטיש, טויליש.

po'pishly *adv.* (פאו'-פיש-לי) פאפיסטיש, קאטויליש.

pop'joying *n.* (פאפ'-דזשאי-אינג) דאס פוסט־און־פאסעווען, א לוסטיגער צייט־פערטרייב.

pop'lar *n.* (פאפ'-לער) דער פאפעל־בוים אדער טאפאל [א בוים, וועלכער וואקסט שנעל און האט א לייכטען ווייכען האלץ, וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען, בעזאנדערס פאר פאפיער]; פאפעל־האלץ.

Poplar

pop'les *n.* (פאפ'-ליז) די קניע־קעהלע, די אונטער־קניע, די הינטערשטע זייט פון דער קניע.

pop'lin *n.* (פאפ'-לין) פאפעלין [א מין וואלען־צייג געמישט מיט זייד].

poplite'al *a.* (פאפ-לי-טי'-על) וואס איז שייך צו דער קניע־קעהלע אדער אונטער־קניע [די הינטערשטע זייט פון דער קניע].

pop'lites *n.* (פאפ'-לי-טיז) די קניע־קעהלען, די הינטערשטע זייטען פון דער קניע. ז. *poples*.

poplit'ic *a.* (פאפ-ליט'-איק) ז. *popliteal*.

pop off (פאפ אף) פלוצלונג פערשווינדען; שטארבען.

pop'per *n.* (פאפ'-ער) אזא געפעס צו באקען א געוויסען זארט קוקורוזע [ז. *pop-corn*]; עמיצער וואס קנאלט [ווי פייער־ווערק, א פיסטאלעט א. ד. ג.].

pop'pet *n.* (פאפ'-עט) א דראט־ליאלקע, א טאנץ־פאפקע, א מאריאנעטקע; א קלעצעל צום אונטערשפארען א שיף ביים אראבלאזען זי אין וואסער; א קאפ פון א דרעה־באנק אדער דרעקסעל־באנק.

pop'pied *a.* (פאפ'-איד) בעוואקסען מיט מאהן; וואס קומט דורך דעם געברויך פון מאהן־זאפט אדער פון אפיום; זארגלאז, גלייכגילטיג.

pop'ple *v. and n.* (פאפל) זיך קאטשען, זיך בעוועגען ארויף און ארונטער אויף'ן וואסער; דאס קרייזלען זיך אין קליינע וועלען אדער כוואליעס; א פאפעל־בוים.

pop'py *n.* (פאפ'-אי) מאהן; א ראזעטען־ארטיגע פערציערונג אויסגעשניצט פון האלץ. ז. *opium poppy*.

pop'pycock *n.* (פאפ'-אי-קאק) פוסטע דבורים, דברים בטלים.

pop'py-head *n.* (פאפ'-אי-העד) א מאהן־קאפ; א ראזעטען־ארטיגע פערציערונג אויסגעשניצט פון האלץ.

pop'py-oil *n.* (פאפ'-אי-איל) מאהן־אויל.

pop'py-seed *n.* (פאפ'-אי-סיעד) מאהן־קערנדלעך.

pop'-shop *n.* (פאפ'-שאפ) א לאמבארד, א פפאנד־הויז [וואו מען לייהט געלד אויף משכנות].

pop the ques'tion (פאפ טהי קוועס'-טשאן) מאכען א הייראטס־פערשלאג.

pop'ulace *n.* (פאפ'-יו-לייס) דאס געמיינע פאלק, דער פראסטער המון.

pop'ular *a.* (פאפ'-יו-לער) פאפולער; לייכט־פערשטענדליך; פאלקסמעסיג; פון פאלק; וואס איז שייך צום פאלק; אלבעקאנט; בעליעבט ביים פאלק; איינגעבילדעט, איינגעגלויבט אין זיך.

popularisa'tion *n.* (פאפ-יו-לער-אי-זיי'-שאן) ז. *popularization*.

pop'ularise *v.* (פאפ'-יו-לער-איז) ז. *popularize*.

pop'ularist *n.* (פאפ'-יו-לער-איסט) ז. *popularizer*.

popular'ity *n.* (פאפ-יו-לער'-אי-טי) פאפולאריטעט; פאלקסמעסיגקייט, פאלקסטימליכקייט; אלגעמיינע בעליעבטהייט, אלגעמיינע בעוואוסטהייט.

populariza'tion *n.* (פאפ-יו-לער-אי-זיי'-שאן) פאפולאריזירונג, דאס מאכען לייכט און פערשטענדליך; פערשפרייטונג צווישען פאלק.

pop'ularize *v.* (פאפ'-יו-לער-איז) פאפולאריזירען, מאכען פאפולער, מאכען צוגענגליך פאר'ן פאלק, מאכען לייכט און פערשטענדליך; פערשפרייטען צווישען פאלק.

pop'ularizer *n.* (פאפ'-יו-לער-אי-זער) א פאפולאריזירער, איינער וואס מאכט פאפולער אדער לייכט פערשטענדליך.

pop'ularly *adv.* (פאפ'-יו-לער-לי) אויף א פאפולערען אופן; אזוי דאס עס זאל זיין צוגעפאסט צום פאלק; צווישען פאלק, אלגעמיין.

pop'ularness *n.* (פאפ'-יו-לער-נעס) ז. *popularity*.

pop'ulate *v. and a.* (פאפ'-יו-לייט) בעפעלקערען, בעזעצען; זיך פערמעהרען; בעפעלקערט, בעזעצט.

popula'tion *n.* (פאפ-יו-ליי'-שאן) די בעפעלקערונג; דאס בעפעלקערען.

Pop'ulism *n.* (פאפ'-יו-ליזם) די פאליטישע פרינציפען און טאקטיק פון די פאפוליסטען. ז. *Populist*.

Pop'ulist *n. and a.* (פאפ'-יו-ליסט) א פאפוליסט, אן אנהענגער פון דער פאפוליסטישער פארטיי [א פאליטישע פאלקס־פארטיי, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין יאהר 1891. איהרע הויפט־פרינציפען זיינען געווען די קאנטראלע און אייגענטום פון דער רעגיערונג איבער די אייזענבאהנען און טעלעגראפען א. ד. ג., די בעשרענקונג פון אייגענטומס־רעכט אויף לאנד, דירעקטע שטייער פון הכנסות א. ז. וו.]; וואס איז שייך צו דער פאפוליסטישער פארטיי.

pop'ulous *a.* (פאפ'-יו-לאס) שטארק בעפעלקערט.

pop'ulously *adv.* (פאפ'-יו-לאס-לי) מיט א גרויסער בעפעלקערונג; שטארק בעפעלקערט.

pop'ulousness *n.* (פאפ'-יו-לאס-נעס) דאס פערמאגען א געדיכטע בעפעלקערונג; דאס זיין שטארק בעפעלקערט.

po'ral *a.* (פאו'-רעל) וואס איז שייך צו די פארען [קליינע לעכעלעך] פון קערפער.

por'beagle *n.* (פאהר'-ביגל) דער הערינג־האיפיש [אזא פיש].

por'cate *a.* (פאהר'-קייט) מיט אויסגעגראבענע שטרייפען, מיט שרונטען, מיט רינוועס.

por'cated *a.* (פאהר'-קיי-טעד) ז. *porcate*.

porce'lain *n. and a.* (פאהרס'-לין) פארצעליי, פארפאר; פון פארצעליי, פארצעלייען.

porce'lain-cement' *n.* (פאהרס'-ליין-סי-מענט') פארצעליי־צעמענט.

porce'lain-clay *n.* (פאהרס'-ליין-קליי) קאאלין, פארצעליי־ערד.

porce'lain-col'or *n.* (פאהרס'-ליין-קאל'-אר) א פארב־שטאף מיט וועלכען מען פארבט פארצעליי.

porce'lain-gil'ding *n.* (פאהרס'-ליין-גיל'-דינג) א גאלד־פארב וואס ווערט בענוצט פאר פארצעליי־בעפוצונגען.

porce'lainist *n.* (פאהרס'-ליין-איסט) א זאמלער פון פארצעלייענע זאכען; א דעקארירער פון פארצעליי.

porce'lain-ov'en *n.* (פאהרס'-ליין-אוו'ן) אן אויווען וואו עס ווערען אויסגעברענט פארצעלייענע כלים.

porce'lain-pa'per *n.* (פאהרס'-ליין-פיי'-פער) פארצעליי־פאפיער [אזא זארט פראנצויזישעס גלאזירטעס פאפיער].

por'celanous *a.* (פאהר'-סע-ליי-נאס) ענהליך צו פארצעליי; ווי פארצעליי.

porcella'neous *a.* (פאהר-סע-ליי'-ני-אס) ז. *porcelanous*.

por'cellanous *a.* (פאהר'-סע-ליי-נאס) ז. *porcelanous*.

porch *n.* (פאורטש) א וועראנדע; א פארהויז, א פאר־האלע; א קאלאנאדע, א זיילען־גאנג.

por'cine *a.* (פאהר'-סין) ענהליך צו א שוויין; שווייניש.

por'cupine *n.* (פאהר'-קיו-פאין) א שטאכעל־שוויין, א שטאכעל־טהיער, א יאזשיק [א חיה מיט שטעכעדיגע האר ווי נאדלען].

Porcupine

por'cupine-fish *n.* (פאהר'-קיו-פאין-פיש) דער שטאכעל־שוויין־פיש [אזא פיש מיט א שטעכעדיגער הויט].

pore *n. and v.* (פאור) א פארע, א שוויים־לעכעלע; א קליין לעכעלע; גענוי דורכקוקען, אויפמערקזאם דורכלעזען, פארשענד אנזעהען.

pore o'ver (פאור או'-ווער) אויפמערק־

זאם דורכקוקען אדער דורכלעזען; זיך פערטיפען [אין עטוואס].

The child is poring over the geography lesson.

pore upon' (פאור א-פאן') ז. *pore over*

por'gy *n.* (פאהר'-גי) א נאמען פון פערשיעדענע פיש.

po'rifer *n.* (פאו'-רי-פער) עטוואס וואס האט פארען [קליינע לעכעלעך], ווי א שוואם.

porif'eral *a.* (פא-ריפ'-ע-רעל) וואס האט פארען [קליינע לעכעלעך], ווי א שוואם.

porif'erous *a.* (פא-ריפ'-ע-ראס) וואס האט פארען [קליינע לעכעלעך].

po'riform *a.* (פאו'-רי-פארם) וואס האט די פארם פון א פארע [א קליין לעכעלע].

po'rism *n.* (פאו'-ריזם) אין מאטעמאטיק — א טעארעמע לויט וועלכער א געוויסע אויפגאבע קען גארניט געלעזט ווערען אדער זי קען געלעזט ווערען אויף פיעל אופנים.

po'rite *n.* (פאו'-ראיט) דער שוואם=קאראל.

pork *n.* (פאורק) שוויינען=פלייש, חזיר=פלייש.

pork'-butch'er *n.* (פאורק'-בוטש'-ער) א חזירים=קצב, א קאלבאסניק.

pork'-chop' *n.* (פאורק'-טשאפ') א שוויינען=קאטלעט, א שטיקעל שוויינען ריפען=פלייש.

pork'-ea'ter *n.* (פאורק'-איע'-טער) א שוויין=פלייש=עסער.

por'ker *n.* (פאור'-קער) א שוויין, א חזיר; אן אבגעקארמעטער חזיר צו שלאכטען.

por'ket *n.* (פאור'-קעט) א חזיר'על.

pork'ling *n.* (פאורק'-לינג) א חזיר'על.

pork'-pie' *n.* (פאורק'-פאי') א פיראג אדער פאשטעט פון חזיר=פלייש.

pork'-pie hat (פאורק'-פאי העט) אזא פארצייטיגער פלאכער הוט ענליך צו א פיראג.

pork'wood *n.* (פאורק'-הוואוד) קארק=האלץ.

pork'y *a.* (פאור'-קי) ווי חזיר=פלייש; פעט, דיק.

por'nial *a.* (פאהר'-ני-על) אויסגעלאסען.

pornoc'racy *n.* (פאהר-נאק'-רע-סי) די הערשאפט פון פראסטיטוטקעס אדער קורטיזאנקעס.

por'nograph *n.* (פאהר' נא-גרעף) א בילד אדער שריפט מיט א פארנאגראפישען אינהאלט. ז. *pornography*

pornog'rapher *n.* (פאהר-נאג'-רע-פער) א פארנאגראפישער שרייבער, איינער וואס בעשרייבט דאס לעבען פון פראסטיטוטקעס אדער שילדערט אויסגעלאסענקייט און געשלעכטליכע בעציהונגען.

pornograph'ic *a.* (פאהר-נא-גרעפ'-איק) פארנאגראפיש, וואס איז שייך צו פארנאגראפיע. ז. *pornography*

pornog'raphy *n.* (פאר-נאג'-רע-פי) פארנאגראפיע, די בעשרייבונג אדער שילדערונג פון פראסטיטוטקעס אדער הורעריי; מאלעריי אדער בילדער פון געשלעכטליכע בעציהונגען אדער הורעריי; אונזיטליכע ליטעראטור.

po'rose *a.* (פאו'-ראוס) פארעז, וואס האט פארען, וואס איז פול מיט פארען [קליינע לעכעלעך].

poro'sis *n.* (פא-ראו'-סיס) די בילדונג פון קנארפעל [כראמשקע] וואס ווערט נאכדעם פערהארטעוועט אין ביין ווי דאס קומט פאר ביי דער צוזאמענוואקסונג פון א געבראכענעם ביין.

poros'ity *n.* (פא-ראס'-אי-טי) דאס זיין פול מיט פארען [קליינע לעכעלעך]; א פארע.

po'rotype *n.* (פאו'-רא-טאיפ) א קאפיע פון א צייכנונג אדער פון א שריפט וואס ווערט אראבגענומען אויף א כעמיש=פרעפארירטען פאפיער, וואס ווערט בעאיינפלוסט פון ליכט.

po'rous *a.* (פאו'-ראס) פארעז, וואס האט פארען, וואס איז פול מיט פארען [קליינע לעכעלעך].

po'rous cup (פאו'-ראס קאפ) א פארעזעס געפעס [א ליימענע אדער פארצעלייענע כלי אהן א גלייז, דורך וועלכער עס קען דורכדרינגען א פליסיגקייט, ווי די וואס ווערט בענוצט אין דער דאניעלישער עלעקטרישער באטאריי].

po'rously *adv.* (פאו'-ראס-לי) אויף א פארעזען אופן, דורך פארען, מיט פארען [קליינע לעכעלעך]; לאזענדיג דורכדרינגען.

po'rousness *n.* (פאו'-ראס-נעס) ז. *porosity*

po'rous plas'ter (פאו'-ראס פלעס'-מער) א פארעזער פלאסטער [א פלאסטער וואס איז פול מיט קליינע לעכעלעך].

por'pezite *n.* (פאהר'-פעז-איט) אזא זארט גאלד וואס ענטהאלט א געוויסען פראצענט פאלאדיום.

porphyra'ceous *a.* (פאהר-פי-ריי'-שיאס) ז. *porphyritic*

porphyrit'ic *a.* (פאהר-פי-ריט'-איק) ווי פארפיר=שטיין, וואס בעשטעהט פון פארפיר=שטיין.

porphyrit'ical *a.* (פאהר-פי-ריט'-אי-קעל) ז. *porphyritic*

porphyrit'ically *adv.* (פאהר-פי-ריט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי פארפיר=שטיין.

porphyriza'tion *n.* (פאהר-פי-רי-זיי'-שאן) דאס מאכען ענליך צו פארפיר=שטיין; דאס צורייבען עטוואס אויף א פארפיר=שטיינערנער פלאטע.

por'phyrize *v.* (פאהר'-פי-ראיז) מאכען ענליך צו פארפיר=שטיין; צורייבען אויף א פארפיר=שטיינערנער פלאטע.

por'phyry *n.* (פאהר'-פי-רי) פארפיר [אזא הארטער געפלעקטער שטיין].

por'poise *n.* (פאהר'-פאס) דער הערינג=שוויין, דער ים=חזיר [א מין קליינער דיקער וואלפיש, אונגעפעהר 5 פוס לאנג, וועלכער געפינט זיך מייסטענס אין דעם נארד=אטלאנטישען אקעאן. זיין פלייש ווערט געגעסען, פון זיין פעט ווערט פאבריצירט א פיינער זארט אויל און פון זיין הויט ווערט געמאכט לעדער].

por'pus *n.* (פאהר'-פאס) ז. *porpoise*

porra'ceous *a.* (פא-ריי'-שיאס) וואס האט דעם קאליר פון פאריי=גראז אדער ציבעלע, גרינליך.

porrect' *v. and a.* (פא-רעקט') האריזאנטאל אויסשטרעקען; אויסגעשטרעקט.

porrec'tate *a.* (פא רעק' טייט) אייסגעשטרעקט.

porrec'tion *n.* (פא-רעק'-שאן) דאס האלטען אין אויסגעשטרעקטע הענד צו דערריאנגען; דאס דערריאנגען.

por'ridge *n. and v.* (פאר'-אידזש) זופ; מעהל=זופ, קאשע זופ; אננעהמען די פארם פון זופ, פערוואנדעלט ווערען אין זופ; בעזארגען מיט זופ.

porrig'inous *a.* (פא רידזש' אי נאס) וואס איז שייך אדער ענליך צו א גרינדע אדער א פארך; פארכיג.

porri'go *n.* (פא-ראי'-גאו) א גרינדע, א פארך.

por'ringer *n.* (פאר'-ינ-דזשער) א שיסעלע, א זופ=טעלער.

port *n. and v.* (פאורט) א פארט, א האפען [פאר שיפען]; א פארטע, א טויער; א שטאדט=טויער, א פעסטונגס=טויער; א פארטקע אדער עפנונג אין דער זייט פון א שיף, א קאנאנען=לאך אין דער זייט פון א קריעגס=שיף; אן עפנונג אין א מאשין ארויסצולאזען דאמפף, לופט, וואסער א. ד. ג.; דאס באקבארד [די לינקע זייט פון א שיף, קוקענדיג אין דער ריכטונג ווי זי געהט]; האלטונג, מיענע, מאניער; פארט=וויין; בעזארגען מיט טיערען אדער טהירען; טראגען; טראגען אדער האלטען די ביקס מיט ביידע הענד אין א דיאגאנאלער ריכטונג פאר קווער דעם קערפער; ווענדען צום באקבארד [די לינקע זייט פון שיף]; קירעווען לינקס [וועגען א שיף].

por'ta *n.* (פאור'-טא) די לעבער=פארטע. ז. *portal*

portabil'ity *n.* (פאור-טע-ביל'-אי-טי) טראגבארקייט, דאס קענען געטראגען ווערען.

por'table *a.* (פאור'-טעבל) טראגבאר, וואס קען געטראגען ווערען, וואס קען איבערגעטראגען ווערען פון איין ארט צו א צווייטען.

He bought a portable summer house.

por'tableness *n.* (פאור'-טעבל-נעס) ז. *portability*

por'tage *n.* (פאור'-טעדזש) טראנספארט; דאס איבערטראגען, דאס אריבערפיהרען; טראנספארט=געלד; פראכט=געלד; טרעגער=לוין; לאדונג, פראכט, געפעק; די שטרעקע איבער וועלכער א שיפס=לאדונג ווערט טראנספארטירט פון איין שיף צו א צווייטער.

por'tal *n. and a.* (פאור'-טעל) א טהיר, אן אריינגאנג, א טויער; א הויפט=איינגאנג; וואס איז שייך צו א טויער; אריינגעהענד אין טויער; וואס איז שייך צו דער לעבער=פארטע [דאס ארט וואו עס קומט אריין דער גרויסער אדער וואס פיהרט דאס בלוט צום לעבער]; וואס איז שייך אדער ענליך צום פארטע=אדער פון לעבער.

por'tal sys'tem (פאור'-טעל סיס'-טעם) די פארטע=סיסטעם פון לעבער [דער פארטע=אדער פון לעבער מיט אלע זיינע פערצווייגונגען]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

por'tal vein (פאור'-טעל וויין) דער פארטע=אדער פון לעבער [דער גרויסער אדער וואס פיהרט דאס בלוט פון די געדערים צום לעבער]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

portamen'to *n.* (פאור-טא-מענ'-טאו) א גלייכמעסיגער שטופענווייזער איבערגאנג פון איין טאן=ארט צו א צווייטען אין זינגען אדער אין שפיעלען אויף א שטרייך=אינסטרומענט.

por'tant *a.* (פאור'-טענט) ז. *portate*

port arms (פאורט ארמז) א מיליטערישער בעפעהל צו נעמען די ביקס מיט ביידע הענד אין א דיאגאנאלער ריכטונג פאר קווער דעם קערפער.

por'tate *a.* (פאור'-טייט) שרעג, ווי גע=

טראגן אויף דער פלייצע [װענען א קרייץ אויף א שילד אדער הערב].

por'tatile *a.* (פאור'-טע-טיל) ז. *portable*

por'tative *a.* (פאור'-טע-טיוו) טראגבאר, וואס קען געטראגן ווערן אדער איבערגעטראגן ווערן פון איין ארט אויף'ן צווייטען; וואס איז שייך צו דער טראג-קראפט.

port'-bar *n.* (פאורט'-באר) א האפען-שטאנג [א שטאנג וועלכער פערשפארט דעם אריינגאנג אין האפען].

port'-cray'on *n.* (פאורט'-קריי'-אן) א בליישטיפט-האלטער, א קרייד-שטיפט-האלטער.

portcul'lis *n. and v.* (פאורט-קאל'-איס) א פאל-גראטע, א פאל-טויער [אזא טויער פון א פעסטונג וואס ווערט ארויפגעצויגען און אראבגעלאזען אויף קייטען]; בעזארגען מיט א פאל-טויער; פערשפארען.

Porte *n.* (פאורט) די פארטע, דער טערקישער הויף, די טערקישע רעגיערונג.

porte'-cochère' *n.* (פאורט'-קאו-שעהר') אן אריינפאהר אדער דורכפאהר אין א געביידע פאר קארעטען אדער פוהרען.

porte'-cray'on *n.* (פאורט'-קריי'-אן) ז. *port-crayon*

port'-elec'tric *a.* (פאורט'-אי-לעק'-טריק) וואס ווערט געטראגן דורך עלעקטריציטעט [װענען א געוויסער סיסטעם פון אריבערשיקען פאסט-פאקעטען].

porte'-lumière' *n.* (פאורט'-לו-מיעהר') אזא אפאראט וואס בעשטעהט פון א פלאכען שפיגעל, וועלכער קען אנגעשטעלט ווערען דורך שרויפען אויף אזא אופן, דאס מען זאל קענען קאנטראלירען די ריכטונג פון די ליכט-שטראהלען, וועלכע ווערען פון איהם רעפלעקטירט.

porte'-monnaie' *n.* (פאורט'-מא-ניי') א פארטמאנע, א געלד-ביימעל, א טייסטער.

portend' *v.* (פאור-טענד') פאראויסזאגען, פאראויס אנצייגען.

The heavy clouds **portend** rain.

portent' *n.* (פאור-טענט') א פארבעדייטונג, א פארצייכען; א שלעכטער סמן, א בייזע פארבעדייטונג.

porten'tous *a.* (פאור-טענ'-טאס) פארבעדייטענד; וואס זאגט פאראויס שלעכטס; שרעקליך; וואונדערליך, גוואלטיג.

porten'tously *adv.* (פאור-טענ'-טאס-לי) אויף א פארבעדייטענדען אופן; פון שלעכטער פארבעדייטונג; שרעקליך, גוואלטיג; וואונדערליך.

por'ter *n.* (פאור'-טער) א פארטיער, א שווייצאר, א טהיר-בעדיענטער, א משרת; א לאסט-טרעגער; פארטער-ביער; עטוואס וואס ווערט געברויכט ביים טראגען אדער צום אונטערהאלטען עפעס.

por'terage *n.* (פאור'-טער-עדזש) די שטעלע אדער פליכטען פון א פארטיער אדער שווייצאר; טרעגער-געצאהלט, טרעגער-לוין; דאס טראגען; טראנספארט; טראנספארט-קאסטען.

por'teress *n.* (פאור'-טער-עס) א פארטיערין, א טהיר-בעדיענטע, א טויער-היטערין.

por'ter-house *n.* (פאור'-טער-האוס) א ביער-הויז; א רעסטאראן.

por'terly *a.* (פאור'-טער-לי) ווי א טרעגער; גראב, געמיין.

port'-fire *n.* (פאורט'-פאיר) א צינד-שנור וואס פלעגט אמאל געברויכט ווערען פאר הארמאטען.

portfo'lio *n.* (פאורט-פאו'-ליאו) א פארטפעל [אזא גרויסער טייסטער צו האלטען פאפיערען אדער דאקומענטען]; א מיניסטער-אמט.

port'-hole *n.* (פאורט'-האול) א קאנאנען-לאך פון א קריעגס-שיף; א לאך אין א צילינדער פון א דאמפף-מאשין אריינצולאזען אדער ארויסצולאזען דאמפף.

por'tico *n.* (פאור'-טי-קאו) א פארטיקוס, א זיילען-גאנג [א רייה זיילען, וועלכע האבען איבער זיך א דאך]; א גאלעריי; א ווערענדע.

por'ticoed *a.* (פאור'-טי-קאוד) מיט א פארטיקוס. ז. *portico*

portière' *n.* (פאור-טיעהר') א פארטיערע, א טהיר-פארהאנג.

por'tify *v.* (פאור'-טי-פאי) זיך מאכען וויכטיג, זיך האלטען פאר א וויכטיגען מענשען.

por'tio *n.* (פאור'-שי-או) אין אנאטאמיע — א טייל, א צווייג.

por'tion *n. and v.* (פאור'-שאן) א פארציאן; א טייל, א חלק; א חלק ירושה; אן אויסשטייער פון א פרוי; א הייראטס-גוט, נדן; דער גורל, דאס שיקזאל, דאס מזל; טיילען; צוטיילען; איינטיילען; געבען א טייל; געבען א טייל ירושה.

por'tionable *a.* (פאור'-שאנ-עבל) פראפארציאנעל.

por'tioner *n.* (פאור'-שאנ-ער) א טיילער, א פערטיילער, אן אויסטיילער; א בעזיצער פון א קליינעם טייל לאנד; א גלח וואס דיענט אין א געמיינדע צוזאמען מיט נאך גלחים און קריעגט נור א טייל פון דער הכנסה.

por'tionist *n.* (פאור'-שאנ-איסט) א גלח וואס דיענט אין א געמיינדע צוזאמען מיט אנדערע גלחים און קריעגט נור א טייל פון דער הכנסה.

por'tionless *a.* (פאור'-שאנ-לעס) אהן א חלק; אהן נדן, אהן אן אויסשטייער.

Port'land cement' (פאורט'-לענד סי-מענט') פארטלאנד-צעמענט [אזא זארט צעמענט וואס האט א גרויליכען קאליר ווי פון פארטלאנד-שטיין].

port'last *n.* (פאורט'-לעסט) דאס שאנדעק [פון א שיף].

port'-lid *n.* (פאורט'-ליד) דאס טהירעלע פון א קאנאנען-לאך אין א קריעגס-שיף.

port'liness *n.* (פאורט'-לי-נעס) שטאטליכקייט, סטאטעטשנעקייט, סטאטקאוונעקייט; דאס האלטען זיך מיט ווירדע.

port'ly *a.* (פאורט'-לי) שטאטליך, סטאטעטשנע; מיט ווירדע; דיק, גראב, גרויס.

port'man *n.* (פאורט'-מען) אן איינוואהנער פון א האפען-שטאדט; אן איינוואהנער פון איינעם פון די פאלגענדע פינף ענגלישע האפען-שטעדט: הייסטינגס, ראמני, דאווער, האיטהע און סאנדוויטש.

portman'teau *n.* (פאורט-מענ'-טאו) א קליידער-טשעמאדאן; א רייזע-זאק, א רייזע-טשעמאדאן; א האקען אויפצוהיינגען א קלייד [הויפטזעכליך צום בארשטען].

port'-mote *n.* (פאורט'-מאוט) א האפען-געריכט, א פערזאמלונג פון פאלקס-פערטרעטער פון א האפען-שטאדט [אמאל אין ענגלאנד].

port of en'try (פאורט אוו ענ'-טרי) א האפען וואו עס געפינט זיך א צאל-הויז פאר אויסלענדישע סחורות.

por'toise *n.* (פאור'-טיז) ז. *portlast*

por'trait *n.* (פאור'-טרייט) א פארטרעט; א בילד; א בילדליכע בעשרייבונג אדער שילדערונג.

por'traitist *n.* (פאור'-טריי-טיסט) א פארטרעט-מאלער; איינער וואס מאכט בילדער [ווי א פאטאגראף].

por'trait-pain'ter *n.* (פאור'-טרייט-פיינ'-טער) א פארטרעט-מאלער.

por'traiture *n.* (פאור'-טריי-טשור) א פארטרעט, א בילד; אן אבבילדונג; פארטרעט-מאלעריי.

portray' *v.* (פאור-טריי') מאלען, אבמאלען; שילדערען, בעשרייבען.

portray'al *n.* (פאור-טריי'-על) דאס אבמאלען; שילדערונג, בעשרייבונג, פארשטעלונג.

portray'er *n.* (פאור-טריי'-ער) א פארטרעט-מאלער; א שילדערער, א בעשרייבער.

port'reeve *n.* (פאורט'-ריעוו) א האפען-מאגיסטראט, א ריכטער אין א האפען אדער האפען-שטאדט; א קעניגליכער פארשטעהער אדער בעאמטער אין א האנדעלס-שטאדט אמאל אין ענגלאנד.

por'tress *n.* (פאור'-טרעס) ז. *porteress*

port'-sale *n.* (פאורט'-סייל) אן אויקציאן, א ליציטאציע.

port'-town *n.* (פאורט'-טאון) א פארטאווע שטאדט, א האפען-שטאדט.

Por'tugal *n. and a.* (פאור'-טשו-געל) דאס לאנד פארטוגאל; וואס איז שייך צו פארטוגאל; פארטוגעזיש.

Portuguese' *a. and n.* (פאור-טשו-גיעס') פארטוגעזיש; וואס איז שייך צו פארטוגאל; א פארטוגעזער; דאס פארטוגעזישע פאלק; די פארטוגעזישע שפראך.

portula'ca *n.* (פאור-טיו-ליי'-קא) פארטולאק [א מין פלאנצע מיט דיקע זאפטיגע בלעטער און מיט געלבע, רויטע אדער פורפור-בלומען]. ז. *purslane*

port'-wine' *n.* (פאורט'-הוואין') פארט-וויין.

posa'da *n.* (פאו-סא'-דא) א גאסט-הויז, אן אכסניה, א קרעטשמע.

pose *n. and v.* (פאוז) א פאזע, די שטעלונג אדער האלטונג פון קערפער; אוועקשטעלען אין א בעשטימטער פאזע אדער האלטונג; פאזירען, אננעהמען א פאזע; בעהויפטען עפעס; פערווירען, שטעלען אין פערלעגענהייט [מיט א פראגע אדער בעהויפטונג].

pose as (פאוז עז) פיגורירען אדער אויפטרעטען אלס...

Posei'don *n.* (פא-סאי'-דאן) אין דער אלט-גריכישער מיטאלאגיע — פאסיידאן, דער גאט פון ים [ביי די אלטע רוימער האט ער זיך גערופען נעפטון].

po'ser *n.* (פאו'-זער) א שווערע אויפגאבע, א הארבע שאלה; א פראגען-שטעלער, אן עקזאמענירער.

poseur' *n.* (פאו-זויר') איינער וועלכער פאזירט אדער נעהמט אן א געוויסע פאזע.

po'sied *a.* (פאו'-זיד) בעצייכענט מיט א מאטא. ז. *posy*

pos'it *v.* (פאז'-איט) פעסטשטעלען; בעהויפטען; שטעלען אין א פאזיציאן, שטעלען א זאך אין בעציהונג צו אנדערע זאכען.

pos'ited *a.* (פאז'-אי-טעד) געלעגט, געשטעלט.

posi'tion *n. and v.* (פא-זיש'-אן) די פאזיציאן [די שטעלונג פון א זאך אין בעציהונג צו אנדערע זאכען]: די שטעלונג, די לאגע, דער צושטאנד; דער זאץ,

דער טעזיס, א גרונד=זאץ, א כלל; דאס
אויסשטעלען, די אויסשטעלונג, די בע=
הויפטונג; די בענעהמונג; אן ארט, א
שטעלע; שטעלען אין א בעשטימטען
פלאץ; שטעלען אין א פאזיציאן.

posi'tion-fin'der *n.* (פא-זיש'-אנ-
פאינ'-דער) אן אפאראט, דורך וועלכען
מען קען אנשטעלען א ביקס אדער. האר=
מאט אזוי, אז מען זאל קענען שיסען אין
א געוויסען ציעל=פונקט, ניט זעהענדיג
דיעזען פונקט.

pos'itive *a. and n.* (פאז'-אי-טיוו)
פאזיטיוו; פעסטגעזעצט; אנגענומען;
געזעצליך פארגעשריבען אדער געגעבען;
בעשטימט, אויסגעמאכט; זיכער, געוויס,
וואהר,ווירקליך; בעהויפטענד, בעוויי=
זענד; ענטשיידענד; אויסדריקליך, ניט
איינגעשרענקט; פעסט איבערצייגט; צו
שטארק זיכער אדער בעשטימט, דאגמא=
טיש; אין פיזיק — פאזיטיוו [אין גע=
גענזאץ צו נעגאטיוו]; אין אפטיק און
פאטאגראפיע — פאזיטיוו [וואס ענט=
שפרעכט דעם אריגינאל]; דאס פאזיטי=
ווע, די ווירקליכקייט; אין גראמאטיק —
דאס פאזיטיוו. ז. *positive degree*

pos'itive degree' (פאז'-אי-טיוו די-
גריע') אין גראמאטיק — דאס פאזיטיוו
[א ווארט וואס בעצייכענט אז איינענ=
שאפט פון א זאך, ניט פערגלייכענדיג זי
מיט דערזעלבער איינענשאפט ביי אנדערע
זאכען, ווי למשל, אין דעם זאץ "א שעה=
נע פרוי" איז דאס ווארט "שעהנע" א
פאזיטיוו, אין גענענזאץ צו די פארמען
פון איינענשאפטס=ווערטער, וואס בעצייכ=
נען א פערגלייך, "שעהנער", "די שעהנ=
סטע"].

pos'itive discrep'ancy (פאז'-אי-
טיוו דיס-קרעפ'-ענ-סי) די בעציהונג צווי=
שען די צייגניסע פון צוויי עדות, ווען
איינער זאגט בעשטימט "יא" און דער
צווייטער זאגט בעשטימט "ניין".

pos'itive electric'ity (פאז'-אי-טיוו
אי-לעק-טריס'-אי-טי) פאזיטיווע עלעק=
טריציטעט [די עלעקטריציטעט וואס בע=
קומט זיך פון גלאז ווען מען רייבט עס
מיט זייד].

pos'itive ev'idence (פאז'-אי-טיוו
עוו'-אי-דענס) א פאזיטיווער צייגניס
[א צייגניס פון אן עדות, וועלכער האט
געזעהן דעם פאקט אדער געשעהעניש מיט
זיינע אויגען].

pos'itive law (פאז'-אי-טיוו לאה) גע=
זעצען אדער א געזעץ וואס איז ארויסגע=
געבען געווארען פון א געזעץ=געבענדער
מאכט [אין אונטערשיעד פון געזעצען
אין אלגעמיין, ווי די געזעצען פון דער
נאטור א. ד. ג.].

pos'itively *adv.* (פאז'-אי-טיוו-לי)
פאזיטיוו, זיכער, געוויס, אונבעשטרייט=
באר, אונצווייפעלהאפט.

pos'itiveness *n.* (פאז'-אי-טיוו-נעס)
בעשטימטהייט; ווירקליכקייט; זיכער=
קייט, געוויסהייט; דאגמאטישקייט, אי=
בערטריבענע בעשטימטהייט.

pos'itive philos'ophy (פאז'-אי-טיוו
פי-לאס'-א-פי) די פאזיטיווע פילאזאפיע,
פאזיטיוויזם. ז. *positivism*

pos'itive pole (פאז'-אי-טיוו פאול)
דער פאזיטיווער פאל, דער פאל פון אן
עלעקטרישער באטעריי, פון וועלכען מען
בעקומט פאזיטיווע עלעקטריציטעט; דער
פאל פון א מאגנעט, וועלכער איז געווענ=
דעט צו צפון=זייט.

pos'itive quan'tity (פאז'-אי-טיוו
קהוואנ'-טי-טי) אין אלגעברא — די פא=
זיטיווע גרעסע, א גליעד פון אן אלגע=
בראאישען אויסדרוק, פאר וועלכען עס
שטעהט דער צייכען +.

pos'itivism *n.* (פאז'-אי-טיוו-איזם)
פאזיטיוויזם אדער די פאזיטיווע פילאזא=
פיע [די פילאזאפישע שיטה וואס איז
נעגרינדעט פון אוגוסט קאנט (געב. 1798,
געשט. 1857) און וועלכע האלט, אז קיין
אנדער וויסען עקזיסטירט ניט אויסער
דאס וויסען וועגען פענאמענען אדער ער=
שיינונגען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט
אונזערע חושים. די מענשליכע קענטניס
אדער וויסען וועגען די ערשיינונגען האט
איבערגעלעבט אין פערלויף פון דער גע=
שיכטע דריי בעזונדערע ענטוויקלונגס=
שטופען: 1) די טעאלאגישע, ווען
מענשען האבען זיך ערקלערט יעדע ער=
שיינונג אלס א רעזולטאט פון געטליכען
ווילען; 2) די מעטאפיזישע, ווען
מענשען האבען זיך ערקלערט די ערשיי=
נונגען אלס רעזולטאט פון אונבעגרייפלי=
כע אבסטראקטע קרעפטען און 3) די
פאזיטיווע, ווען מענשען ערקלערען
זיך די ערשיינונגען אלס פאלגען פון נא=
טור=געזעצען, וועלכע זיינען ענטדעקט גע=
ווארען דורך וויסענשאפטליכער ערפאה=
רונג]; פאקטישע קענטניס; פאזיטיווע
וויסענשאפטען.

pos'itivist *n.* (פאז'-אי-טיוו-איסט) א
פאזיטיוויסט, אן אנהענגער פון דער פא=
זיטיווער פילאזאפיע. ז. *positivism*

positivis'tic *a.* (פאז-אי-טי-וויס'-טיק)
פאזיטיוויסטיש; וואס איז שייך צו פא=
זיטיוויזם אדער צו די פאזיטיוויסטען.
ז. *positivism*

positiv'ity *n.* (פאז-אי-טיוו'-אי-טי)
ז. *positiveness*

pos'net *n.* (פאס'-נעט) א שיסעלע, א
שאל.

posolog'ic *a.* (פאס-א-לאדזש'-איק)
פאסאלאגיש, וואס איז שייך צו פאסאלא=
גיע. ז. *posology*

posolog'ical *a.* (פאס-א-לאדזש'-אי-
קעל) ז. *posologic*

posol'ogy *n.* (פא-סאל'-א-דזשי) פא=
סאלאגיע [דער טייל פון מעדיצין וואס
זוכט צו בעשטימען די גרויס פון יעדער
פארציע אדער דאזע מעדיצין, וואס דארף
איינגענומען ווערען].

pos'se *n.* (פאס'-אי) דאס מעגליכקייט, די
זיין בכח [ניט בפועל]; א בעוואפענטע
מאכט; נויט=סאלדאטען [איינפאכע ביר=
גער וואס א שעריף רופט צו הילף אין
א נויטפאל].

pos'se comita'tus (פאס'-אי קאמ-
אי-טיי'-טאס) נויט=סאלדאטען [איינפא=
כע בירגער וואס א שעריף האט רעכט
אויפצופאדערען צו הילף אין א נויט=
פאל].

possess' *v.* (פא-זעס') בעזיצען, פערמא=
גען; פערנעהמען, ווערען דער איינענ=
טימער פון עפעס; בעהערשען, גייסטיג
קאנטראלירען; דורכדרינגען אדער ווערען
דורכגעדרונגען מיט עפעס [ווי מיט גע=
וויסע געפיהלען אדער געדאנקען].

possessed' *a.* (פא-זעסט') 1. וואס איז
אין בעזיץ; 2. בעהערשט פון א ניט=גוטען;
משוגע, פעררוקט.

1. He is possessed of much real estate.
2. This old woman is evidently possessed.

posses'sion *n.* (פא-זעש'-אן) 1. אן
איינגענומענעם לאנד; 2. א בעזיץ, אן
אייגענטום; א גוט, א פאסעסיע; 3. אן
איבערצייגונג; 4. דאס זיין בעהערשט פון
א ניט=גוטען; דאס זיין משוגע.

1. England has possessions in all parts of the world. 2. The book is in my possession.

posses'sional *a.* (פא-זעש'-אנ-על)
ז. *possessive*

posses'sionary *a.* (פא-זעש'-אנ-ע-רי)
וואס איז שייך צו בעזיץ אדער אייגענ=
טום.

possess'ive *a. and n.* (פא-זעס'-איוו)
בעזיצענד, אנגעהעריג, וואס צייגט אן אנ=
געהעריגקייט; א ווארט וואס בעצייכענט
די אנגעהעריגקייט פון איין זאך צו אן
אנדערער; אין גראמאטיק — דער בע=
זיץ=פאל. ז. *possessive case*

possess'ive case (פא-זעס'-איוו קייס)
אין גראמאטיק — דער בעזיץ=פאל, די
פארם פון א ווארט ווען עס בעצייכענט
די אנגעהעריגקייט פון איין זאך צו אן
אנדערער [ווי למשל, דאס ווארט "פא=
טער'ס" אין דעם זאץ "מיין פאטער'ס
הויז"].

possess'ively *adv.* (פא-זעס'-איוו-לי)
אויסדריקענדיג די אנגעהעריגקייט פון
איין זאך צו אן אנדערער.

possess'ive pro'noun (פא-זעס'-איוו
פראו'-נאון) דאס בעזיץ=אנצייגענדע פיר=
ווארט [אין גראמאטיק — די פארמע
פון א פירווארט וואס בעצייכענט בעזיץ
אדער אנגעהעריגקייט, ווי די ווערטער
מיין, דיין, זיין, איהר א. ז. וו.].

possess'or *n.* (פא-זעס'-אר) א בעזי=
צער, אן אייגענטימער.

possess'ory *a.* (פא-זעס'-א-רי) וואס
איז שייך צו בעזיץ; וואס בעזיצט; וואס
קומט ארויס פון בעזיצען עפעס.

possess'ory ac'tion (פא-זעס'-א-רי
עק'-שאן) א געריכטס=פראצעס צו בעשטי=
מען דאס רעכט צו פערהאלטען אדער בע=
זיצען עפעס.

possess'ory judg'ment (פא-זעס'-א-
רי דזשאדזש'-מענט) אין שאטלענדישער
געזעצגעבונג — א געריכטס=אורטייל, וועל=
כער גיט דאס רעכט צו איינעם, וואס בע=
זיצט א גוט אין פערלויף פון זיבען יאהר,
צו בעזיצען עס ווייטער ביז די פראגע
וועגען דעם רעכט אויף דיעזען גוט וועט
ענטשיעדען ווערען דורך'ן געזעץ.

possess' the mind (פא-זעס' טהי
מאינד) בעהערשען דעם גייסט אדער דעם
נעדאנק, זיין בעפעסטיגט אין געדאנק.

possess' the soul (פא-זעס' טהי סאול)
דורכדרינגען די נשמה.

pos'set *n.* (פאס'-עט) א געטראנק פון
הייסער מילך מיט וויין.

possibil'ity *n.* (פאס-אי-ביל'-אי-טי)
מעגליכקייט; א מעגליכע זאך.

pos'sible *a.* (פאס'-איבל) מעגליך; וואס
קען זיין.

pos'sibly *adv.* (פאס'-אי-בלי) מעגליך;
אפשר, פיעלייכט.

pos'sum *n. and v.* (פאס'-אם) אן
אפאסום [ז. *opossum*]; זיך מאכען
טויט; זיך פערשטעלען.

post *n., a. and v.* (פאוסט) א סלופ;
א שטיץ=זייל; דאס שטארצענדע אייזענ=
דעל אין א שלאס וואס געהט אריין אין
שליסעל; א בעשטימטער פלאץ וואס איז
מיט עפעס פערנומען [ווי א מיליטערי=
שער פאסט, דער פאסט פון דעם צענטער=
שפיעלער אין פוסבאל=שפיעל א. ז. וו.];
א שטעלע, אן אמט; די שטעלונג, די לא=
גע; די פאסט פאר בריעף, פאקעטען א.
ד. ג.; א פאסטשטאליאן, א שליח, א
ידיעות=בריינגער; פאסט=פאפיער [פא=

פיער פון א געוויסען פארמאט פאר בריעף]; איילענד, אין דער גיך; צושלאגען אדער צוקלעפען צו א סלופ [ווי א פלאקאט, אן אפישע, א מודעה א. ז. וו.]; פערעפענטליכען, בעקאנט מאכען דעם עולם מיט עפעס; בעשטימען צו א געוויסען פאסט אדער שטעלע; פאנאנדערשטעלען; אבגעבען אין פאסט; אריינווארפען [א בריעף] אין פאסט=קעסטעל; אין בוכהאלטעריע — אריינשרייבען אדער איינטראגען אין הויפט=בוך; שיקען דורך פאסט, דעפעשירען; געבען ידיעות; רייזען מיט דער פאסט, איילען.

post ad'jutant (פאוסט עדזש'-או-טענט) דער אפיציער וואס האט אויפזיכט איבער די סאלדאטען וואס זיינען פאנאנדערגעשטעלט אויף פערשיעדענע פאסטען.

pos'tage *n.* (פאוס'-טעדזש) פאסט=געלד, פארטא; דאס פאהרען מיט פאסט; א רייזע.

pos'tage cur'rency (פאוס'-טעדזש קאר'-ענ-סי) קליינגעלד [פון מעטאל אדער פאפיער, ווי למשל, האלבע=דאלארדיגע, פיערטעל=דאלארדיגע, צעהן=סענטיגע א. ז. וו.].

pos'tage paid (פאוס'-טעדזש פייד) פאסט=פריי, פראנקא, איינגעצאהלט [וועגען בריעף אדער פאקעטען וואס ווערען געשיקט דורך פאסט].

pos'tage-stamp *n.* (פאוס'-טעדזש-סטעמפ) א פאסט=מארקע.

pos'tal *a.* and *n.* (פאוס'-טעל) וואס געהערט צו דער פאסט; א פאסט=קארטעל; א פאסט=אנווייזונג.

pos'tal car (פאוס'-טעל קאר) א פאסט=וואגאן [אן אייזענבאהן=וואגאן פאר פאסט=זאכען].

pos'tal card (פאוס'-טעל קארד) א פאסט=קארטעל.

pos'tal communica'tion (פאוס'-טעל קא-מיו-ני-קיי'-שאן) די פאסט=פערבינדונג.

pos'tal note (פאוס'-טעל נאוט) א פאסט=אנווייזונג [צו בעצאהלען א געוויסע סומע געלד, וועניגער ווי 5 דאלאר].

pos'tal or'der (פאוס'-טעל אהר'-דער) אין ענגלאנד — א פאסט=אנווייזונג. ז. *postal note*.

pos'tal stea'mer (פאוס'-טעל סטיע'-מער) א פאסט=דאמפף=שיף.

pos'tal tube (פאוס'-טעל טיוב) א רעהרען=פערמיג שאכטעל, אין וועלכען מען שיקט פאסט=זאכען, וואס דארפען צונויפגעראלט ווערען.

pos'tament *n.* (פאוס'-טע-מענט) א פאסטאמענט, א פעדעסטאל אדער אונטערשטיצע [ווי למשל פון א וואזע].

post away' (פאוסט ע-הוויי') אוועקגעהן, אוועקלויפען אין איילעניש.

post away' with (פאוסט ע-הוויי' הוויטה) עפעס שנעל אבטהאן; זיך אבטראגען מיט עפעס.

post'-bag *n.* (פאוסט'-בעג) א בריעף=זאק [א זאק, אין וועלכען מען טראגט בריעף].

post'-box *n.* (פאוסט'-באקס) א בריעף=קאסטען.

post'boy *n.* (פאוסט'-באי) א פאסט=יונג, א פאסט=דיענער; א קוריער.

post'-cap'tain *n.* (פאוסט'-קעפ'-טיין) איינער פון די העכערע אפיציערען אין דער אמעריקאנער און ענגלישער פלאטע.

post'-card *n.* (פאוסט'-קארד) א פאסט=קארטעל.

post'-chaise *n.* and *v.* (פאוסט'-שייז) א פאסט=וואגען צו פיהרען פאסאזשירען; פאהרען מיט פאסט.

postclas'sical *a.* (פאוסט-קלעס'-אי-קעל) פאסט=קלאסיש, וואס האט פאסירט אדער וואס האט עקזיסטירט נאך דער קלאסישער פעריאדע פון דער גריכיש=רוימישער ליטעראטור.

post'-coach *n.* (פאוסט'-קאוטש) א פאסט=וואגען. ז. *post-chaise*.

post-commu'nion *n.* (פאוסט-קא-מיו'-ניאן) די תפילה אדער די עבודה אין דער קריסטליכער קירך נאך דעם הייליגען אבענדמאהל. ז. *communion*.

post'date *n.* (פאוסט'-דייט) א שפעטעריגע דאטע אויף א דאקומענט [ניט די ריכטיגע, ווען דער דאקומענט איז געשריבען געווארען].

postdate' *v.* (פאוסט-דייט') שטעלען א שפעטעריגע דאטע אויף א דאקומענט [ניט די ריכטיגע, פריהערע דאטע, ווען דער דאקומענט איז געשריבען געווארען].

post'-day *n.* (פאוסט'-דיי) א פאסט=טאג [דער טאג ווען די פאסט קומט אן אדער געהט אוועק].

postdilu'vial *a.* (פאוסט-די-לוה'-ווי-על) וואס האט פאסירט אדער עקזיסטירט נאך'ן מבול.

postdilu'vian *a.* and *n.* (פאוסט-די-לוה'-ווי-ען) וואס עקזיסטירט אדער וואס האט פאסירט נאך'ן מבול; איינער וואס האט געלעבט אין די צייטען נאך דעם מבול.

post-dissei'zin *n.* (פאוסט-דיס-סיע'-זין) אין געזעצגעבונג — דאס אוועקנעהמען ביי אימעצען ערד=אייגענטום אדער הייזער, וואס מען האט שוין איין מאל געריכטליך צוגענומען ביי איהם און צוריקגעגעבען איהם.

post-dissei'zor *n.* (פאוסט-דיס-סיע'-זאר) איינער וואס נעהמט אוועק ביי אימיצען ערד=אייגענטום אדער הייזער, וואס ער האט שוין איין מאל געריכטליך צוגענומען ביי איהם און צוריקגעגעבען איהם.

pos'ted up (פאוס'-טעד אפ) גוט בעקאנט מיט דער זאך.

post'-en'try *n.* (פאוסט'-ענ'-טרי) די בעקאנטמאכונג אין צאל=הויז אדער טאמאזשנע וועגען סחורות אויף א שיף, וועלכע זיינען ניט אנגעגעבען געווארען פריהער, בעת די שיף איז אריין אין האפען; אין בוכהאלטעריע — דאס אריינטראגען אדער אריינשרייבען אין בוך א צאהל אדער חשבון וואס האט געדארפט פריהער אריינגעטראגען ווערען.

pos'ter *n.* (פאוס'-טער) אן אפישען=קלעפער; אן אפישע; א בעקאנטמאכונג; איינער וואס פאהרט מיט פאסט; א פאסט=פערד.

poste restante' (פאוסט רעס-טאנט') פאסט רעסטאנט, פאסט=לאגערנד [די אבטיילונג אין פאסט, וואו עס ווערען געהאלטען בריעף ביז די פערזאן, צו וועמען דער בריעף איז אדרעסירט, קומט נאך איהם].

poste'rial *a.* (פאס-טי'-רי-על) ז. *posterior*.

poste'rior *a.* and *n.* (פאס-טי'-רי-אר) הינטער; נאכקומענד, שפעטער; א שפעטערער, א נאכהעריגער, א הינטערער.

posterior'ity *n.* (פאס-טי-רי-אר'-אי-טי) דאס זיין נאכפאלגענד נאך עפעס; דאס זיין הינטער אדער שפעטער.

poste'riorly *adv.* (פאס-טי'-רי-אר-לי) הינטער, שפעטער; אין שפעטערער צייט; נאך.

poste'rior tib'ial ar'tery (פאס-טי'-רי-אר טיב'-אי-על אר'-טע-רי) די הינטערשטע ארטעריע אדער שלאג=אדער פון שינביין. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*.

poster'ity *n.* (פאס-טער'-אי-טי) די נאכקאמענשאפט, די קינדער, די קומענדע דורות.

pos'tern *n.* and *a.* (פאוס'-טערן) א הינטער=טהירעל, א הינטער=טהיר; א קליין טהירעל נעבען א טויער אדער דעם הויפט אריינגאנג; אין א פעסטונג — א פערבארגען טהירעל נעבען הויפט=טויער; וואס איז הינטען; פריוואט [וועגען אריינגאנג].

pos'tern-door *n.* (פאוס'-טערן-דאור) ז. *postern*.

pos'tern-gate *n.* (פאוס'-טערנ-גייט) ז. *postern*.

posterolat'eral *a.* (פאס-טע-רא-לעט'-ע-רעל) וואס געפינט זיך הינטען און ביי דער זייט.

posteroter'minal *a.* (פאס-טע-רא-טויר'-מי-נעל) וואס געפינט זיך הינטען און ביי דעם ענד.

post-exil'ian *a.* (פאוסט-עג-זיל'-אי-ען) וואס איז פארגעקומען נאך גלות בבל.

post-exil'ic *a.* (פאוסט-עג-זיל'-איק) ז. *post-exilian*.

post-exis'tence *n.* (פאוסט-עג-זיס'-טענס) די קינפטיגע עקזיסטירונג; דאס קינפטיגע זיין.

post-exis'tent *a.* (פאוסט-עג-זיס'-טענט) וואס עקזיסטירט אדער לעבט נאכדעם.

postfact' *a.* and *n.* (פאוסט-פעקט') וואס איז שייך צו א פאקט וואס קומט פאר נאך אן אנדער פאקט; א פאקט וואס קומט פאר נאך אן אנדער פאקט.

post fac'to (פאוסט פעק'-טאו) נאך דער טהאט, אחר המעשה.

post'fix *n.* (פאוסט'-פיקס) אין גראמאטיק — א סופיקס, א בוכשטאב, זילבע אדער א ווארט וואס ווערט צוגעזעצט צום ענד פון א ווארט.

postfix' *v.* (פאוסט-פיקס') צוגעבען א סופיקס [א בוכשטאב, זילבע אדער ווארט צוגעגעבען צום ענדע פון א ווארט].

post'-free *a.* (פאוסט'-פריע) פאסט=פריי, אהן געצאהלט פאר'ן איבערשיקען.

post-gen'iture *n.* (פאוסט-דזשענ'-אי-טשור) דער שפעטער אדער צווייטער געבארענער [פון א צווילינג].

post-gla'cial *a.* (פאוסט-גליי'-שיעל) אין געאלאגיע — וואס איז פארגעקומען אדער וואס האט זיך אויסגעבילדעט נאך דער אייז=פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד.

postgrad'uate *a.* and *n.* (פאוסט-גרעד'-יו-אייט) וואס איז שייך צו א קורס פון למודים, וואס ווערט גענומען נאך'ן ענדיגען א העכערע שולע; איינער וואס נעהמט א קורס פון למודים נאכדעם ווי ער האט שוין געענדיגט א לעהר=אנשטאלט.

post'-hack'ney *n.* (פאוסט'-העק'-ני) ז. *post-horse*.

post-haste' *n.*, *a.* and *adv.* (פאוסט-הייסט') איילעניש, שנעלקייט [ווי דאס לויפען פון פאסט אדער פון א קוריער]; שנעל, גיך; שווין; באלד; אין דער גיך; אין איילעניש.

posthet'omist *n.* (פּאָס-טהעט'-אָ- מיסט) אַ בעשניידער, אַ מוהל.

posthet'omy *n.* (פּאָס-טהעט'-אָ-מי) דאָס בעשניידען; מילה.

posthi'tis *n.* (פּאָס-טהאַי'-טיס) אַן ענט- צינדונג פון דער ערלה [דאָס ענד-הייטעל פון דעם מענליכען געשלעכטס-אָרגאַן].

post hoc, ergo prop'ter hoc (פּאָסט האָק, ער'-גאָו פּראָפּ'-טער האָק) נאָך דעם, פאָלגליך צוליעב דעם [אַ פאַלשער לאָגי- שער שלוס, ווען מען נעהמט אַן, אַז איין ערשיינונג איז די אורזאַכע פון דער צווייטער מעהר ניט צוליעב דעם, ווייל די צווייטע פאָלגט נאָך דער ערשטער. ווי למשל, די נאַכט פאָלגט נאָך'ן טאָג, פאָלג- ליך, דער טאָג איז די אורזאַכע פון דער נאַכט].

post'-hole *n.* (פּאָוסט'-האָול) די גרוב וואָס מען גראָבט אויס אום אַריינצושטע- לען אַ סלופּ.

post'-horn *n.* (פּאָוסט'-האָהרן) אַ פּאָסט- האָרן [דער טרומייט פון אַן אַמאָליגען פּאָסט-טשאַליאַן אויף אַ פּאָסט-וואָגען].

post'-horse *n.* (פּאָוסט'-האָהרס) אַ פּאָסט-פערד [איינס פון די פערד, וועל- כע מען האַלט אויף די פּאָסט-סטאַנציעס צו פיהרען פּאַסאַזשירען אָדער קוריערען פון איין סטאַנציע צו דער צווייטער].

post'-house *n.* (פּאָוסט'-האָוס) אַ פערד- פּאָסט-הויז; אַ פּאָסט-קאָנטאָר.

pos'thumous *a.* (פּאָס'-טשו-מאַס) נאָכ- געבאָרען, געבאָרען נאָך'ן פאָטער'ס טויט; וואָס איז ערשיענען נאָך'ן טויט פון דעם שאַפער אָדער פערפאַסער [ווי אַ בוך וואָס ערשיינט נאָך'ן טויט פון מחבר].

pos'thumous child (פּאָס'-טשו-מאַס טשאַילד) אַ קינד וואָס ווערט געבאָרען נאָך'ן פאָטער'ס טויט.

pos'thumous fame (פּאָס'-טשו-מאַס פיים) דער רוהם נאָך'ן טויט.

pos'thumously *adv.* (פּאָס'-טשו-מאַס- לי) נאָך'ן טויט פון דעם שאַפער אָדער פערפאַסער.

postiche' *a.* (פּאָס-טיש') צו- וואָס איז צו- געגעבען געוואָרען נאָך דעם ווי די אַר- בייט האָט זיך געענדיגט [ווי אַ צוגעגע- בענער ניט ריכטיג-פּאַסענדער אָרנאַ- מענט].

pos'til *n.* (פּאָס'-טיל) אַן אַנמערקונג וואָס מען שרייבט אַן אויף דעם ברעג פון די זייטען אָדער בלעטער פון אַ בוך אָדער מאַנוסקריפּט; אַ פּירוש [בעזונ- דערס אויף די הייליגע שריפטען]; אַ קירכען-פּרעדיגט.

postil'ion *n.* (פּאָס-טיל'-יאַן) ז. *postillion*

postil'lion *n.* (פּאָס-טיל'-יאַן) אַ פּאָס- טיליאָן, אַ פּאָסטשאַליאַן, אַ בריעף-טרע- גער, אַ בריעף-פיהרער; אַ פאָר-רייטער.

pos'ting *n.* (פּאָוס'-טינג) אין בוכהאַל- טעריע — די אַריינטראָגונג אין הויפּט- בוך; דאָס רייזען שנעל, דאָס רייזען מיט דער פּאָסט.

pos'ting-house *n.* (פּאָוס'-טינג-האָוס) ז. *post-house*

pos'ting-sta'tion *n.* (פּאָוס'-טינג- סטיי'-שאַן) ז. *post-house*

postique' *a.* (פּאָס-טיק') צו- וואָס איז צו- געגעבען צופעליג; געמאַכט נאָכדעם אַז די אַרבייט איז שוין געווען געענדיגט [ווע- גען אַ פערציערונג אין סקולפּטור אָדער אַרכיטעקטור, איבערהויפּט ווען דאָס צו- געגעבענע איז אונפּאַסענד אָדער אָהן גע- שמאַק]. ז. *postiche*

post'-jack *n.* (פּאָוסט'-דזשעק) אַ גע- צייג אַרויסצוהויבען סלופּעס פון די גרוי- בער.

postlim'inary *a.* (פּאָוסט-לים'-אַי-נע- רי) וואָס איז שייך צום רעכט פון בעקו- מען די אַלטע פריוויליגיע נאָך דעם אומ- קעהרען זיך פון פערשיקונג, פון געפאַנ- גענשאַפט א. ד. ג. ז. *postliminy*

postlimin'iary *a.* (פּאָוסט-לי-מינ'- אי-ע-רי) ז. *postliminary*

postlimin'ious *a.* (פּאָוסט-לי-מינ'- אי-אַס) ז. *postliminary*

postlimin'ium *n.* (פּאָוסט-לי-מינ'- אי-אַם) ז. *postliminy*

postlim'iny *n.* (פּאָוסט-לים'-אי-ני) דאָס קריגען די פריהעריגע רעכטען און פריווילעגיעס פון איינעם, וואָס איז גע- ווען פערשיקט אָדער געפאַנגען. ווען ער קומט צוריק אהיים.

post'-line *n.* (פּאָוסט'-לאַין) אַן איי- זענבאַהן אויף סלופּעס, אַ הויך-באַהן.

post'lude *n.* (פּאָוסט'-ליוד) אין מו- זיק — אַ נאָך-שפּיעל [דאָס שפּיעלען פון אָרגעל אין אַ קירך נאָך דעם שלוס פון דעם גאָטעס-דיענסט].

post'man *n.* (פּאָוסט'-מען) אַ פּאָטשטאַ- ליאָן, אַ בריעף-טרעגער.

post'mark *n.* and *v.* (פּאָוסט'-מאַרק) אַ פּאָסט-מאַרקע; אַ פּאָסט-שטעמפּעל [מיט'ן דאַטום און פּלאַץ]; צוקלעפּען אַ פּאָסט-מאַרקע צו אַ בריעף.

post'master *n.* (פּאָוסט'-מעס-טער) אַ פּאָסט-מייסטער, אַ פּאָסט-דירעקטאָר.

post'master-gen'eral *n.* (פּאָוסט'- מעס טער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראַל- פּאָסט-דירעקטאָר [דער הויפּט-פערוואַל- טער פון דער פּאָסט-סיסטעם אין לאַנד].

post'master-gen'eralship *n.* (פּאָוסט'-מעס-טער-דזשענ'-ע-רעל-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ גענעראַל-פּאָסט-דירעק- טאָר.

post'mastership *n.* (פּאָוסט'-מעס- טער-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ פּאָסט-מייס- טער אָדער פּאָסט-דירעקטאָר.

postmerid'ian *a.* and *n.* (פּאָוסט-מי- ריד'-אי-ען) וואָס קומט פאָר נאָך האַלבען טאָג; וואָס איז שייך צו נאָכמיטאָגס-צייט; די נאָכמיטאָגס-צייט.

post merid'iem (פּאָוסט מי-ריד'-אי- עם) נאָך האַלבען טאָג [וועגען דער צייט צווישען האַלבען טאָג און האַלבער נאַכט].

postmerid'ional *a.* (פּאָוסט-מי-ריד'- אי-אָנ-על) וואָס קומט פאָר נאָך האַלבען טאָג; וואָס איז שייך צו נאָכמיטאָגס- צייט.

post'mistress *n.* (פּאָוסט'-מיס-טרעס) אַ פּרויענצימער וואָס פערנעהמט דאָס אַמט פון אַ פּאָסט-מייסטער.

post'-mon'ey *n.* (פּאָוסט'-מאַנ'-אי) פּאָסט-געלד, דאָס געצאָהלט פאַר בענו- צען פּאָסט-פערד אויף אַ רייזע.

post-mor'tem *a.* and *n.* (פּאָוסט- מאָהר'-טעם) נאָך'ן טויט; אַ מעדיציני- שע אָדער געריכטליכע אונטערזוכונג פון קערפּער נאָך'ן טויט.

post-mor'tem examina'tion (פּאָוסט מאָהר'-טעם עג זעמ אי ניי'-שאַן) 1. די אונטערזוכונג פון אַ טויטען קער- פּער; 2. דאָס אונטערזוכען עפּעס לאַחר המעשה, נאָכדעם ווי די זאַך האָט פּאַסירט.
2. The leaders of the party gathered for a post-mortem examination of the election returns.

post-mor'tuary *a.* (פּאָוסט מאָהר'- טשו-ע-רי) וואָס האָט געטראָפען אָדער וואָס איז פּאָרגעקומען נאָך'ן טויט.

postna'tal *a.* (פּאָוסט-ניי'-טעל) וואָס געשעהט נאָך דער געבורט.

postna'tus *n.* (פּאָוסט-ניי'-טאַס) אין געזעצגעבונג — דער צווייטער זוהן; איי- נער וואָס איז געבאָרען געוואָרען נאָך אַ בעשטימטער געשעהעניש [אין די פער- איינינגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ — איי- נער וואָס איז געבאָרען געוואָרען נאָך דער אונאָבהענגינגקייטס-ערקלערונג פון יאָהר 1776].

post'-note *n.* (פּאָוסט'-נאָוט) אַ פּאָסט- אַנווייזונג אויף אַ געוויסער סומע געלד [ניט מעהר פון 5 דאָלאַר]; אַ באַנק-אָנ- ווייזונג צו בעצאָהלען אַ סומע געלד אין אַ בעשטימטען שפּעטעריגען טערמין און ניט לויט דער פאָדערונג.

post-nup'tial *a.* (פּאָוסט-נאַפּ'-שעל) נאָך דער חתונה; וואָס פּאַסירט נאָך דער חתונה.

post'-oak *n.* (פּאָוסט'-אָוק) אַ מין נאָרד- אַמעריקאַנער דעמבע, וואָס וואַקסט ביז 70 פוס הויך און זעהר אַ שטאַרקען האָלץ.

post-o'bit *n.* (פּאָוסט-אָו'-ביט) אַן אָב- ליגאַציאָן אָדער פערזיכערונג וואָס איי- נער גיט אַרויס זיין מלוה צו בעצאָהלען איהם די אַנטליהענע סומע געלד נאָך דעם טויט פון פון אַ פערזאָן, וועלכע דער אַנטליי- הער ערוואַרטעט צו ירשנ'ען; אַ מעדי- צינישע אָדער געריכטליכע אונטערזוכונג פון אַ קערפּער נאָך'ן טויט.

post-o'bit bond (פּאָוסט-אָו'-ביט באָנד) אַן אָבליגאַציאָן אויף ירושה. ז. *post-obit*

post off (פּאָוסט אָף) אָוועקגעהן, אַוועק- לויפען אין איילעניש.

post'-of'fice *n.* (פּאָוסט'-אָפ'-איס) אַ פּאָסט-קאָנטאָר; אַ פּאָטשט.

post'-of'fice box (פּאָוסט'-אָפ'-איס באָקס) אַ קעסטעל אין אַ פּאָסט-קאָנטאָר צו האַלטען בעזונדער די קאָרעספּאָנדענץ פון אַ געוויסער פערזאָן אָדער פירמע [אַנ- שטאַט זי אַבצושיקען אהיים].

Post'-of'fice Depart'ment (פּאָוסט'- אָפ'-איס די-פּאַרט'-מענט) דער פּאָסט- דעפּאַרטאַמענט.

post'-of'fice or'der (פּאָוסט'-אָפ'-איס אָהר'-דער) ז. *money-order*

post'-of'fice sav'ings-bank (פּאָוסט'- אָפ'-איס סיי'-וויִנגז-בענק) אַ פּאָסט שפּאָר-קאַסע [אַ רעגיערונגס-שפּאָר-קאַסע אין אַ פּאָסט-קאָנטאָר].

post-op'erative *a.* (פּאָוסט-אָפּ'-ע- ריי-טיוו) וואָס קומט פאָר נאָך דער אָפּע- ראַציאָן [ווי אַן אונטערזוכונג פון אַ פּאַ- ציענט נאָכדעם ווי מען האָט איהם אָפּע- רירט].

post'-paid *a.* (פּאָוסט'-פּייד) פראַנקאָ, איינגעצאָהלט דאָס פּאָסט-געלד.

post'-pa'per *n.* (פּאָוסט'-פּיי'-פּער) פּאָסט-פּאַפּיער, בריעף-פּאַפּיער.

post-par'tum *a.* (פּאָוסט-פּאַר'-טאַם) וואָס קומט פאָר נאָך דער געבורט פון אַ קינד.

postpo'nable *a.* (פּאָוסט-פּאָו'-נעבל) וואָס קען אָבגעלעגט ווערען אויף שפּעטער.

postpone' *v.* (פּאָוסט-פּאָון') אָבלעגען [אויף אַן אַנדער צייט]; בעטראַכטען אַלס ווענינגער וויכטיג.

postpone'ment *n.* (פּאָוסט-פּאָונ'- מענט) דער אָבלעג, דאָס אָבלעגען [אויף אַן אַנדער צייט]; דאָס בעטראַכטען אַלס ווענינגער וויכטיג.

postpo'ner *n.* (פּאָוסט-פּאָו'-נער) אַן אָבלעגער; איינער וואָס לעגט עפּעס אָב אויף שפּעטער.

postposi'tion *n.* (פאוסט-פא-זיש'-אן) דאס שטעלען אדער דאס זיין געשטעלט אהינטער.

postposi'tional *a.* (פאוסט-פא-זיש'-אנ-על) וואס שטעלט אדער וואס ווערט געשטעלט אהינטער.

postpos'itive *a.* (פאוסט-פאז'-אי-טיוו) וואס איז געשטעלט נאך עפעס.

postpran'dial *a.* (פאוסט-פרענ'-די-על) וואס פאסירט נאך מיטאג-עסען.

post'-ri'der *n.* (פאוסט'-ראי'-דער) א רייטענדער בריעף-טרעגער.

post'-road *n.* (פאוסט'-ראוד) א פאסט-וועג, א וועג וואו עס געפינען זיך פערד-פאסט-סטאציאנען; א וועג דורך וועלכען די פאסט פיהרט די בריעף.

postrorse' *a.* (פאס-טראהרס') אומגעקעהרט צוריק; פערבויגען צוריק.

postsce'nium *n.* (פאוסט-סי'-ני-אם) דער פלאץ הינטער דער ביהנע אין א טעאטער.

postscribe' *v.* (פאוסט-סקראיב') צושרייבען אדער אונטערשרייבען נאכדעם.

post'script *n.* (פאוסט'-סקריפט) א פאסט-סקריפטום, א נאכשריפט [דאס וואס ווערט צוגעגעבען צו א בריעף נאכדעם ווי ער איז שוין געענדיגט].

post'scriptal *a.* (פאוסט'-סקריפ-טעל) וואס איז שייך צו א פאסט-סקריפטום. ז. *postscript*.

post'-stamp *n.* (פאוסט'-סטעמפ) ז. *postage-stamp*.

Post-ter'tiary *a.* and *n.* (פאוסט-טויר'-שי-ע-רי) אין געאלאגיע — נאך דער טערטיער-צייט אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד; די קווערטער-צייט. ז. *Quaternary* און *Tertiary*.

post-ton'ic *a.* (פאוסט-טאנ'-איק) וואס קומט נאך דער זילבע, אויף וועלכער עס געפינט זיך דער אקצענט.

post'-town *n.* (פאוסט'-טאון) א פאסט-שטאדט [א שטאדט מיט א פאסט-קאנטאר].

post'-train *n.* (פאוסט'-טריין) א פאסט-צוג.

pos'tulant *n.* (פאס'-טשו-לענט) א פאסטולאנט, א זוכער, א פאדערער, א פערלאנגער; א קאנדידאט אויף אויפגענומען צו ווערען אין א רעליגיעזען ארדען; איינער וואס שלאגט זיך פאר פאר א גלח-שטעלע [אין דער אמעריקאנישער עפיסקאפאלישער קירך].

pos'tulate *n.* and *v.* (פאס'-טשו-לייט) א פאסטולאט, א בעהויפטונג וואס פאדערט קיין בעווייז, א זעלבסטפערשטענדליכע וואהרהייט; אין געאמעטריע — א בעהויפטונג וועלכע פאדערט ניט קיין בעווייז, אז א געוויסע קאנסטרוקציאן איז מעגליך [צ. ב. די בעהויפטונג, אז צווישען יעדע צוויי פונקטען קען געצויגען ווערען א גראדע ליניע]; א נויטווענדיגע בעדינגונג [פאר דער אויספיהרליכקייט פון עפעס]; אננעהמען אלס ריכטיג אהן א בעווייז; פארויסזעצען, אז עס איז ריכטיג; פאדערען, פערלאנגען; מאכען א פאסטולאט.

postula'tion *n.* (פאס-טשו-ליי'-שאן) דאס פאסטולירען, דאס מאכען א בעהויפטונג, וועלכע איז זעלבסטפערשטענדליך און פאדערט ניט קיין בעווייז; דאס בעשטימען אדער אויסוועהלען צו א קירכען-אמט א מענשען, וועגען וועלכען עס איז בעוויזען געווארען אז ער איז נים ווערטה דיעזען אמט.

pos'tulatory *a.* (פאס'-טשו-לע-טא-רי) וואס ווערט אנגענומען אהן א בעווייז; וואס נעהמט אן אהן א בעווייז.

postula'tum *n.* (פאס-טיו-ליי'-טאם) א פאסטולאט. ז. *postulate*.

pos'ture *n.* and *v.* (פאס'-טשור) א לאגע, א צושטאנד; א פאזע, א שטעלונג; אוועקשטעלען; בריינגען אין א געוויסער לאגע; אננעהמען א פאזע; פאזירען, מאכען אן אנשטעל, אפעקטירען; מאכען אקראבאטישע שטיק.

pos'ture-ma'ker *n.* (פאס'-טשור-מיי'-קער) אן אקראבאט.

pos'ture-ma'king *n.* (פאס'-טשור-מיי'-קינג) אקראבאטישע שטיק.

pos'turer *n.* (פאס'-טשור-ער) אן אקראבאט.

pos'turist *n.* (פאס'-טשור-איסט) אן אקראבאט.

post'-wag'on *n.* (פאוסט'-הוועג'-אן) א פאסט-וואגען.

po'sy *n.* (פאו'-זי) א מאטא; אן עפיגראם; א מאטא, אן אויפשריפט [אויף א רינג אדער אנדער זאך]; א בוקעט.

po'sy-ring *n.* (פאו'-זי-רינג) א רינג מיט אן איינגעקריצטער מאטא.

pot *n.* and *v.* (פאט) א טאפ; א קאן; א קרוג; א קווארט; שטיין-גוט, טעפערוואארע; א גרוב, א לאך; א געוויסע גרויס פון שרייב-פאפיער; א גרויסע סומע געלד; לעגען אין טעפ; בעהאלטען אין טעפ; קאכען אין א טאפ; פלאנצען אין א טאפ; מאכען ליימענע אדער פארצעלייענע טעפ; דערשיסען; טרינקען, זויפען; בעטריגען, אבנארען.

po'table *a.* and *n.* (פאו'-טעבל) טרינקבאר, וואס קען געטרונקען ווערען; פליסיג; עטוואס וואס קען געטרונקען ווערען; א געטראנק.

po'tableness *n.* (פאו'-טעבל-נעס) טרינקבארקייט, דאס קענען געטרונקען ווערען.

potage' *n.* (פא-טאזש') ז. *pottage*.

potamog'raphy *n.* (פאט-ע-מאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון טייכען.

potamolog'ical *a.* (פאט-ע-מא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט אדער שטודיום וועגען טייכען.

potamol'ogy *n.* (פאט-ע-מאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט אדער שטודיום פון טייכען; אן אבהאנדלונג וועגען טייכען.

po'tance *n.* (פאו'-טענס) ז. *potence*.

pot'ash *n.* (פאט'-עש) פאטאש, קאלי [א שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון האלץ-אש].

potass' *n.* (פא-טעס') ז. *potash*.

potas'sa *n.* (פא-טעס'-א) ז. *potash*.

potas'sic *a.* (פא-טעס'-איק) פון פאטאש, פון קאלי; וואס איז שייך צו קאליום [ז. *potassium*].

potas'sium *n.* (פא-טעס'-אי-אם) קאליום [א זעהר לייכטער זילבער-ווייסער מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].

pota'tion *n.* (פא-טיי'-שאן) טרינקעריי, זויפעריי, פיעל-טרינקעריי; א הוליאנקע; א געטראנק; א טרונק בראנפען.

pota'to *n.* (פא-טיי'-טאו) א קארטאפעל, א בולבע; די באטאטע [זיסער שפאנישער קארטאפעל].

pota'to-bee'tle *n.* (פא-טיי'-טאו-ביע'טל) א מין אמעריקאנער זשוק, וואס ערנעהרט זיך פון קארטאפעל און מאכט א פיעל שאדען.

pota'to-blight *n.* (פא-טיי'-טאו-בלאיט) א מין קארטאפעל-קראנקהייט, וואס ווערט פעראורזאכט פון א געוויסען פאראזיטישען שוועמעל.

pota'to-bug *n.* (פא-טיי'-טאו-באג) ז. *potato-beetle*.

pota'to-dig'ger *n.* (פא-טיי'-טאו-דיג'-ער) א מאשין צו גראבען קארטאפעל.

pota'to-disease' *n.* (פא-טיי'-טאו-די-זיעז') ז. *potato-blight*.

pota'to-hook *n.* (פא-טיי'-טאו-הוק) א האנד-אינסטרומענט אין דער פארם פון א קאטשערע צו גראבען קארטאפעל.

pota'to-mur'rain *n.* (פא-טיי'-טאו-מאר'-ען) ז. *potato-blight*.

pota'to-pen *n.* (פא-טיי'-טאו-פען) א הילצערן צימערעל אויף'ן דעק פון א שיף צו האלטען קארטאפעל און אנדערע גרינסען.

pota'to-plan'ter *n.* (פא-טיי'-טאו-פלענ'-טער) אן אינסטרומענט צו זייהען קארטאפעל.

pota'tor *n.* (פא-טיי'-טאר) א טרינקער, א שכור.

pota'to-rot *n.* (פא-טיי'-טאו-ראט) ז. *potato-blight*.

po'tatory *a.* (פאו'-טיי-טא-רי) וואס ווערט געטרונקען.

pota'to-scoop *n.* (פא-טיי'-טאו-סקופ) א זיפ-פערמיגער שופעל צו נעהמען פון דער ערד אויסגעגראבענע קארטאפעל [די ערד פאלט ארויס דורך דער זיפ און די קארטאפעל בלייבען אין שופעל].

pota'to-spir'it *n.* (פא-טיי'-טאו-ספיר'-איט) קארטאפעל-שנאפס [שנאפס וואס ווערט געטריבען פון קארטאפעל].

pot'-bel'lied *a.* (פאט'-בעל'-איד) גראב-בייכיג, פוזאטע.

pot'-bel'ly *n.* (פאט'-בעל'-אי) א גראבער בויך, א פוזע.

pot'-boi'ler *n.* (פאט'-באי'-לער) א קינסטלערישע אדער ליטעראַרישע ארבייט וואס ווערט געטהאן בלויז צוליעב פרנסה.

pot'-boi'ling *n.* (פאט'-באי'-לינג) דאס טהאן א קינסטלערישע אדער ליטעראַרישע ארבייט בלויז צוליעב פרנסה.

pot'-boy *n.* (פאט'-באי) א יונג אין א שענק.

potch *v.* (פאטש) דורכבויערען, דורכשטעכען, דורכלעכערען; אין פאפיער-פאבריקאציאן — בלייכען פאפיער מיט גאז דורך אזא בלייכונגס-מאשין.

pot'-cheese *n.* (פאט'-טשיעס) צוואראג.

potch'er *n.* (פאטש'-ער) ז. *potching-machine*.

potch'er-en'gine *n.* (פאטש'-ער-ענ'-דזשין) ז. *potching-machine*.

potch'ing-machine' *n.* (פאטש'-אינג-מע-שין') אין פאפיער-פאבריקאציאן — א מאשין צו וואשען און בלייכען פאפיער.

pot'-claw *n.* (פאט'-קלאה) א קרוק איבער אן אויווען אויפצוהענגען א טאפ אדער קעסעל.

pot'-clep *n.* (פאט'-קלעפ) ז. *pot-claw*.

pot'-compan'ion *n.* (פאט'-קאמ-פענ'-יאן) א טרינק-ברודער, א מיט-טרינקער.

pot'-con'vert *n.* (פאט'-קאנ'-ווערט) איינער וואס שמד'ט זיך [אין קאטוילישע גלויבען] צוליעב א גוטען מאהלצייט.

poteen′ *n.* (פּאַ-טיען′) אירלענדישער בראַנפּען.

po′tence *n.* (פּאָו′-טענס) מאַכט, כח; ווירקזאַמקייט; אַ קרייץ אין דער פאָרם פון אַ גרויסען בוכשטאַב *T* אויף אַ וואָפּען אָדער שילד; דער טייל פון אַ טאַשען=זייגער וואו די צאַפּען=שטיינדלעך פאַר׳ן צילינדער אָדער פאַר דעם באַלאַנסרעדעל זיינען אַריינגעזעצט.

po′tency *n.* (פּאָו′-טענ-סי) מאַכט, כח; ווירקזאַמקייט; ענטוויקלונגס=מעגליכקייט.

po′tent *a.* (פּאָו′-טענט) מעכטיג, שטאַרק; ווירקזאַם.

po′tentate *n.* (פּאָו′-טענ-טייט) אַ מאַכט=האַבער, אַ הערשער.

poten′tial *a. and n.* (פּאַ-טענ′-שעל) פּאָטענציעל, וואָס איז דאַ בכח [הגם ניט בפּועל], וואָס עקזיסטירט אין דער מעגליכקייט [הגם ניט אין דער ווירקליכקייט]; אין פיזיק — וואָס ענטהאַלט איגערליך אין זיך אָבער איז ניט אין בעוועגונג [וועגען ענערגיע]; אין גראַמאַטיק — וואָס דריקט אויס די מעגליכקייט; עטוואָס וואָס איז מעגליך; אַ מעגליכקייט; אַ פּאָטענציאַל [אין מעכאַניק — די אַרבייט וואָס וואָלט פערברויכט ווערען אַריבערצוטראַגען אַלע פּונקטען פון אַ סיסטעם פון דער אונענדליכקייט צו זייער ווירקליכער פּאָזיציאָן אין וועלכער זיי געפינען זיך]; אין עלעקטריציטעט — די כאַראַקטעריסטיק פון אַ פּונקט אין אַן עלעקטריזירטען קערפּער אָדער רוים, וועלכע ווערט בעצייכענט דורך דער אַרבייט וואָס דאַרף פערברויכט ווערען צו ברינגען צו איהם [צום פּונקט] אַן איינהייט פון פּאָזיטיווער עלעקטריציטעט פון דער אונענדליכקייט; דער עלעקטריזירונגס=גראַד אין בעצוג צו אַן אַנגעגעבענער מאָס אָדער מאַסשטאַב [ווי פון דער ערד, למשל]; אין גראַמאַטיק — די פּאָטענציעלע פאָרם, די מעגליכקייטס=פאָרם.

poten′tial be′ing (פּאַ-טענ′-שעל בי′-אינג) פּאָטענציעלע עקזיסטענץ [דאָס וואָס עקזיסטירט בכח אָבער נאָך ניט בפּועל].

poten′tial en′ergy (פּאַ-טענ′-שעל ענ′-ער-דזשי) פּאָטענציעלע ענערגיע [די אינערליכע ענערגיע, וועלכע איז נאָך ניט אַרויס מכח אל הפּועל].

poten′tial exis′tence (פּאַ-טענ′-שעל עג-זיס′-טענס) פּאָטענציעלע עקזיסטענץ, דאָס עקזיסטירען בכח אָבער ניט בפּועל.

potential′ity *n.* (פּאַ-טענ-שי-על′-אי-טי) דאָס זיין אין אַ פּאָטענציעלען צושטאַנד, דאָס זיין בכח; דאָס בעזיצען די אינערליכע מעגליכקייט צו זיין ווירקזאַם אָדער צו עקזיסטירען; מעגליכקייט; ווירקונגס=פעהיגקייט.

poten′tialize *v.* (פּאַ-טענ′-שעל-איז) מאַכען פּאָטענציעל, מאַכען עס זאָל זיין בכח אָבער ניט בפּועל, פערוואַנדלען אין אַ פּאָטענציעלער פאָרם [וועגען ענערגיע]. ז. *potential*.

poten′tially *adv.* (פּאַ-טענ′-שעל-אי) אין אַ פּאָטענציעלען צושטאַנד; זייענדיג בכח אָבער ניט בפּועל, בעזיצענדיג די אינערליכע מעגליכקייט.

poten′tial mood (פּאַ-טענ′-שעל מוהד) די פאָרם פון אַ צייטוואָרט, וואָס בעצייכענט די מעגליכקייט פון אַ האַנדלונג.
The expressions "I may go" and "He can write" are in the potential mood.

poten′tiary *n.* (פּאַ-טענ′-שי-ע-רי) אַ מאַכט=האַבער; איינער וואָס האָט מאַכט אָדער איינפלוס.

poten′tiate *v.* (פּאַ-טענ′-שי-אייט) געבען מאַכט אָדער קראַפט.

potentia′tion *n.* (פּאַ-טענ-שי-איי′-שאַן) דאָס האָבען די קראַפט; צוגעפּאַסטקייט צו געוויסע אַרבייט, אויפגאַבען אָדער ציעלען.

po′tently *adv.* (פּאָו′-טענט-לי) מעכטיג, שטאַרק; ווירקזאַם; זעהר, ענטשיעדען.

po′tentness *n.* (פּאָו′-טענט-נעס) מעכטיגקייט, מאַכט; ווירקזאַמקייט.

pot′-fish *n.* (פּאַט′-פיש) דער פּאַטוואַלפיש אָדער קאַשעלאָט [אַזאַ וואַלפיש].

pot′-fish′er *n.* (פּאַט′-פיש′-ער) אַ פישער וואָס כאַפּט פיש האַלטענדיג זיך אויף׳ן וואַסער מיט דער הילף פון אַ ליימענער כלי; אַ פישער אָדער יעגער וואָס רעכענט זיך ניט מיט די רעגולאַציאָנען און מיט דער עטהיק פון פיש=פאַנג און יאַגד.

pot′-fish′erman *n.* (פּאַט′-פיש′-ער-מען) איינער וואָס כאַפּט פיש האַלטענדיג זיך אויף׳ן וואַסער מיט דער הילף פון אַ ליימענער כלי.

pot′ful *n.* (פּאַט′-פול) אַ טאָפּ פול, אַזוי פיעל וויפיעל עס קען אַריין אין אַ טאָפּ אָדער אין אַ קאַן.

pot′-hang′er *n.* (פּאַט′-העננ′-ער) ז. *pothook*.

pot′-hat *n.* (פּאַט′-העט) אַזאַ רונדער שטייפער פילץ=הוט.

pot′head *n.* (פּאַט′-העד) אַ דומקאָפּ, אַ נאַר.

potheen′ *n.* (פּאַ-טהיען′) ז. *poteen*.

poth′er *n. and v.* (פּאַטה′-ער) אַ געררודער, אַ לאַרם, אַ טומעל; מאַכען אַ גערודער, אַ לאַרם אָדער טומעל; קוועלען, דאַקוטשען.

pot′-herb *n.* (פּאַט′-אוירב) קיך=גרינס, געמיזען.

pot′-hole *n.* (פּאַט′-האָול) אַן אויסהוילונג אין אַ פעלז, וואו שטיינער דרעהען זיך דורך דער קראַפט פון אַ וואַסערשטראָם.

pot′hook *n.* (פּאַט′-הוק) אַ טאָפּ=הענגער, אַ קעסעל=הענגער [אַ האָקען, אויף וועלכען מען הענגט אויף טעפּ אָדער קעסלען]; אַ האָקען אָראָבצונעהמען די הייסע דעקלעך אָדער טעפּ פון אַן אויווען; פערדרעהטע שטריכען ביים לערנען זיך שרייבען; אַ געקריצעל, אַ געפּאַטשקעטע שריפט, "קאַטשערעס מיט לאָפּעטעס".

pot′hooks and hang′ers (פּאַט′-הוקס ענד הענג′-ערז) "קאַטשערעס מיט לאָפּעטעס", אַ שלעכטע שריפט, אַ פּאַטשקעריי.

pot′-house *n.* (פּאַט′-האַוס) אַ ביִערהויז, אַ שֶענק.

pot′-house politi′cian (פּאַט′-האַוס פּאַל-אי-טיש′-ען) אַ שענק=פּאָליטיקער, אַ פערדאָרבענער, אומפעראַנטוואָרטליכער קליינליכער פּאָליטיקאַן.

pot′-hun′ter *n.* (פּאַט′-האַנ′-טער) אַ יעגער אָדער פישער וואָס רעכענט זיך ניט מיט די רעגעלען אָדער עטהיק פון יאַגד אָדער פיש=פאַנג.

pot′-hun′ting *n.* (פּאַט′-האַנ′-טינג) פיהרען יאַגד אָדער כאַפּען פיש, ניט רעכענענדיג זיך מיט די רעגעלען אָדער עטהיק פון יאַגד אָדער פיש=פאַנג.

potichoma′nia *n.* (פּאַט-אי-קאַ-מיי′-ני-אַ) ביליגע בעציערונגען פון פּאַפּיער און לייוונט אויף גלאָז אָדער פּאָרצעליי.

po′tion *n.* (פּאָו′-שאַן) אַ טראַנק, אַ נעטראַנק [הויפּטזעכליך אַ מעדיצינישער].

pot′-knight *n.* (פּאַט′-נאַיט) אַ שכור.

pot′-lace *n.* (פּאַט′-לייס) קרוישפּיצען [קרוזשעווס], וואָס די אוזאַרען שטעלען מיט זיך פאַר קוישעלעך אָדער טעפּ מיט בלומען.

pot′-la′dle *n.* (פּאַט′-ליי′דל) אַ פּאָלאָנעק, אַ קאָך=לעפעל.

pot′-lead *n. and v.* (פּאַט′-לעד) גראַפיט; בעדעקען מיט גראַפיט.

pot′-lid *n.* (פּאַט′-ליד) אַ טאָפּ=דעקעל.

pot′-lid valve (פּאַט′-ליד וועלוו) אַ דעקעל=קלאַפּע [ביי מאַשינען].

pot′-luck′ *n.* (פּאַט′-לאַק′) עפּעס וואָס עס איז צום עסען; אַ מאָהלצייט, ביי וועלכען מען האָט ניט געמאַכט קיין פאָרבערייטונגען פאַר געסט.

pot′-man *n.* (פּאַט′-מען) אַ שכור; אַ יונג אין אַ שענק, אַ שענק=דיענער.

pot′-mar′igold *n.* (פּאַט′-מער′-אי-גאָולד) אַ מין זופּען=גרינס.

pot′-met′al *n.* (פּאַט′-מעט′-על) אַזאַ מעטאַל וואָס בעשטעהט פון אַ מישונג פון בליי און קופּער; אַ מין גוס=אייזען [טשוגון] צו מאַכען טעפּ; גלאָז וואָס איז געפאַרבט דורך און דורך.

pot′-met′al glass (פּאַט′-מעט′-על גלעס) גלאָז געפאַרבט דורך און דורך.

potoma′nia *n.* (פּאָו-טאַ-מיי′-ני-אַ) שכרות=קראַנקהייט [אַן אומרעזעטליכער פערלאַנג נאָך פער׳שכור׳ענדע משקאות]. ז. *dipsomania*.

pototroma′nia *n.* (פּאָו-טאַ-טראַ-מיי′-ני-אַ) משוגעת וואָס קומט פון שכרות.

pot′-pie *n.* (פּאַט′-פּאַי) אַ פּאַשטעטע פון פלייש [געבאַקען אין אַ טאָפּ]; אַ פריקאַסע פון פלייש אין שטיקלעך פּודינג.

pot′-plant *n.* (פּאַט′-פּלענט) אַ טאָפּ=פּלאַנצע.

pot′-plate *n.* (פּאַט′-פּלייט) אַזאַ פּאָרצעלייען טעצעל מיט אָרנאַמענטען אין דער פאָרם פון וואַזעס, קערבלעך א. ז. וו.

potpourri′ *n.* (פּאָו-פּוה-ריע′) אַ פּאָפּורי, אַ געמישטע מוזיקאַלישע מעלאָדיע; אַ ליטעראַרישע זאַמלונג פון זאַכען וואָס האָבען ניט קיין צוזאַמענהאַנג; אַ מישמאַש; אַ געמישט געריכט [פון פלייש און גרינסען]; אַ ראָסעל=פלייש; אַ געמיש פון פּאַרפיומען.

potpourri′-jar *n.* (פּאָו-פּוה-ריע′-דזשאַר) אַ סלאָי צו האַלטען געמישטע פּאַרפיומען אָדער פערשיעדענע שמעקעדיגע בלומען.

pot′-roast *n.* (פּאַט′-ראָוסט) געבראָטענס.

pot′shard *n.* (פּאַט′-שאַרד) ז. *potsherd*.

pot′shell *n.* (פּאַט′-שעל) ז. *potsherd*.

pot′sherd *n.* (פּאַט′-שוירד) אַ שערבעל פון אַ טאָפּ.

pot′-shop *n.* (פּאַט′-שאַפּ) אַ שענקעל.

pot′-shot *n.* (פּאַט′-שאַט) אַ שאָס פאַר׳ן טאָפּ [אַ שאָס פון אַ יעגער, וועלכער איז געציעלט אַבי נור צו דערשיסען די חיה אום צו האָבען איהר פלייש פאַר׳ן טאָפּ, ניט קוקענדיג וואָס דער שאָס איז ניט קינסטלעריש נעגוג פון אַ יעגער=שטאַנדפּונקט]; אַ גוט געציעלטער שאָס.

pot′-stick *n.* (פּאַט′-סטיק) אַ שטעקעל צו מישען קאַשע.

pot′stone *n.* (פּאַט′-סטאָון) טאָפּ=שטיין [אַ מין באַרנע=עהנליכע אויסגעהוילטע מאַסע פון קרעמען]; פעט=שטיין, זייף=שטיין [ז. *soapstone*].

pot′tage *n.* (פּאַט′-עדזש) זופּ; קאַשע.

pot'ted beef (פאט'-עד ביעף) ז. *potted meat*.

pot'ted meat (פאט'-עד מיעט) פלייש־קאנזערווען [איבערהויפט פון געווירצטען רינד־פלייש, געשניטען אין קליינע שטיקלעך].

potteen' *n.* (פא-טיען') ז. *poteen*.

pot'ter *n. and v.* (פאט'-ער) א טעפער; א קאנזערווירער [פון פלייש, גרינסען א. ז. וו.]; זיך אבגעבען מיט פוסטע זאכען; פטר'ען צייט; ארבייטען מיט ווייניג ענערגיע; געהן לאנגזאם און שווער, קריכען; דאקוטשען, בעלעסטיגען.

pot'ter about' (פאט'-ער ע-באוט') זיך ארומשלעפען אהן א ציעל.

pot'terer *n.* (פאט'-ער-ער) איינער וואס שלעפט זיך פויל ארום, וואס צו'פטר'ט צייט; איינער אדער עטוואס וואס בעאונרוהיגט, דאקוטשעט אדער בעלעסטיגט.

pot'ters' asth'ma (פאט'-ערז עסט'-מא) ז. *potters' bronchitis*.

pot'ters' bronchi'tis (פאט'-ערז בראנ-קאי'-טיס) טעפער־בראנכיטיס [ענטצינדונג פון די לופט־רעהרען וואס ענטוויקעלט זיך ביי טעפער־ארבייטער].

pot'ter's clay (פאט'-ערז קליי) ליים צו מאכען טעפ.

pot'ters' consump'tion (פאט'-ערז קאנ-סאמפ'-שאן) ז. *potters' bronchitis*.

pot'ter's field (פאט'-ערז פיעלד) א קהל'שער בית־עלמין פאר ארימע און עלענדע.

pot'ters' lathe (פאט'-ערז לייטה) ז. *potters' wheel*.

pot'ters' ore (פאט'-ערז אור) בליי־גלאנץ [רויהער בליי וואס ווערט געברויכט צו גלאזירען ליימענע כלים].

pot'ters' wheel (פאט'-ערז הוויעל) דאס דרעה־ראד פון א טעפער [אויף וועלכען די טעפ בעקומען א רונדע פארם].

pot'ter-wasp *n.* (פאט'-ער-הוואספ) די טעפער־וועספע [אזא אינזעקט וואס בויט בלאטע־צעלען אין קיילעכדיגע אויסהוילונגען, ווי אין שפולען, אין צונויפגעוויקלעטע שטיקלעך פאפיער א. ז. וו.].

pot'tery *n.* (פאט'-ער-אי) טעפער־וואארע; א טעפעריי, א טעפ־פאבריק; טעפער־ארבייט, טעפ־פאבריקאציאן.

pot'tery-tis'sue *n.* (פאט'-ער-אי-טיש'-אוה) אזא דין פאפיער, מיט דער הילף פון וועלכען מען מאכט אוזארען אויף ליימענע כלים.

pot'tery-ware *n.* (פאט'-ער-אי-הוועהר) טעפער־וואארע.

pot'ting *n.* (פאט'-אינג) דאס טרינקען; קאנזערווירונג פון פלייש; דאס איבערטראגען פלאנצען פון גארטען אין טעפ אדער פון איין טאפ אין צווייטען.

pot'ting-house *n.* (פאט'-אינג-האוס) א געביידע, וואו מען זעצט פלאנצען אין טעפ.

pot'tle *n.* (פאטל) א טרינק־קאן; א טאפ; א קערבעל פאר פרוכטען; א מאס פון צוויי קווארט.

pot'tle-bel'lied *a.* (פאט'ל-בעל'-איד) ז. *pot-bellied*.

pot'tle-bod'ied *a.* (פאט'ל-באד'-איד) ז. *pot-bellied*.

pot'tle-deep *a.* (פאט'ל-דיעפ) ביז'ן דעק פון דעם טרינק־קאן.

pot'-val'iancy *n.* (פאט'-וועל'-יען-סי) ז. *pot-valiantry*.

pot'-val'iant *a.* (פאט'-וועל'-יענט) בעהארצט פון טרינקען, מוטיג נאך א גלעזעל משקה.

pot'-val'iantry *n.* (פאט'-וועל'-יענט-רי) מוטיגקייט נאך א גלעזעל משקה, שכרות־כוטה.

pot'-wab'bler *n.* (פאט'-הוואב'-לער) ז. *pot-walloper*.

pot'-wal'ler *n.* (פאט'-הוואל' ער) ז. *pot-walloper*.

pot'-wal'loper *n.* (פאט'-הוואל'-אפ-ער) א קוכער, א שיפס־קוכער; א געשירוואשער, א טעלער־שווינקער; איינער וואס קאכט פאר זיך אליין; אן אונפערהייראטער הויז־פיהרער; אין דער ענגלישער געשיכטע — איינער וואט האט זעקס מאנאטען געוואהנט אין א בעצירק און האט פאר א יאהר צייט ניט גענומען קיין צדקה [בלויז אזעלכער האט פאר דער וואהל־רעפארמע פון 1832 רעכט געהאט צו שטימען ביי די פארלאמענטס־וואהלען].

pot'-wal'loping *n. and a.* (פאט'-הוואל'-אפ-אינג) דאס רוישען פון א זידענדען טאפ; וואס האט רעכט געהאט צו שטימען ביי פארלאמענט־וואהלען אין ענגלאנד פאר דער וואהל־רעפארמע פון 1832. ז. *pot-walloper*.

pot'-wheel *n.* (פאט'-הוויעל) א ראד ארומגעהאנגען מיט עמערס צו שעפען וואסער. ז. *noria*.

pot'work *n.* (פאט'-הוואירק) א קליינע טעפער־פאבריק; א פאבריקעל וואו מען מאכט די געמיינערע זארטען טעפער־וואארע.

pot'-work *n.* (פאט'-הוואירק) א פיש־אויל פאבריק.

pot'-works *n.* (פאט'-הוואירקס) ז. *pot-work*.

pot'-wrest'ler *n.* (פאט'-רעסט'-לער) א קוכער; א קעכין.

pouch *n. and v.* (פאוטש) א זאק; א בייטעל; א טאש, א קעשענע; א פאסט־זאק, א פאטראנען־טאש; א בייטעל־עהנליכע פאנאנדערציהונג פון די באקען; די בייטעל־טהיערע; אריינלעגען אין קעשענע, אין א בייטעל אדער זאק; איינשלינגען; פערשווייגען; אנפילען די קעשענעס, בעזארגען מיט געלד; אויפבלאזען; ווערען אויפגעבלאזען.

pouched *a.* (פאוטשט) מיט א בייטעל [וועגען די בייטעל־טהיערע]. ז. *Marsupialia*.

pouched an'imals (פאוטשט ענ'-אי-מעלז) די בייטעל־טהיערע. ז. *Marsupialia*.

pou'chet-box *n.* (פאו'-טשעט-באקס) ז. *pounce-box*.

pouch'-hook *n.* (פאוטש'-הוק) א האקען אויפצוהענגען פאסט־זעק ביים סארטירען פאסט־זאכען.

pouch'less *a.* (פאוטש'-לעס) אהן א בייטעל [וועגען חיות — אין נעגענזאץ צו בייטעל־טהיערע].

pouch'-ma'ker *n.* (פאוטש'-מיי'-קער) א בייטעל־מאכער.

pouchong' *n.* (פוה-טשאנג') א מין כינעזישע טהעע.

poudrette' *n.* (פוה-דרעט') א מיסטונג פאר פעלדער וואס ווערט געמאכט פון געטריקענטע מיסט אויסגעמישט מיט האלץ־קויהלען, גיפס א. ז. וו.

pouffe *n.* (פוהף) עטוואס וואס איז קויעלעכדיג און ווייך; א פוף [אן אויפגעפאלדעוועטער, אויפגעבלאזענער טייל פון א קלייד]; א ווייכע אטאמאנקע [אזא דיוואן] אויף פרוזשינעס.

poule *n.* (פוהל) סטאווקע, איינשטעל [אין געוויסע שפיעלען]; פול [א מין ביליארד־שפיעל]; די דריטע פיגור אין קאדריל.

poulp *n.* (פוהלפ) א טינט־פיש, אן אקטאפוס. ז. *cuttlefish*.

poulpe *n.* (פוהלפ) ז. *poulp*.

poult *n. and v.* (פאולט) א היהנדעלע, א יונגער הויז־פויגעל [ווי אן אינדיק, ענטעל א. ד. ג.]; שעכטען אדער טויטען הויז־פויגעל.

poul'terer *n.* (פאול'-טער-ער) א היהנער־הענדלער; איינער וואס האנדעלט מיט עופות [אויך מיט קליינע יאגד־טהיערע]; פארצייטענס אין ענגלאנד — דער אויפזעהער איבער די קעניגליכע עופות.

poul'tice *n. and v.* (פאול'-טיס) א קרייטער־פלאסטער; צולעגען א קרייטער־פלאסטער.

poul'try *n.* (פאול'-טרי) הויזליכע געפליגעל, הויזליכע עופות; היהנער.

poul'try-farm *n.* (פאול'-טרי-פארם) אן עופות־פערמע [וואו מען בעשעפטיגט זיך מיט האדעווען עופות].

poul'try-fee'der *n.* (פאול'-טרי-פיע'-דער) אן עפענונג אין דער פארם פון א לייקע, דורך וועלכער עס שיטען זיך אויטאמאטיש קערנער אין דער כלי, פון וועלכער די עופות פיקען.

poul'try-house *n.* (פאול'-טרי-האוס) א היהנער־הויז, א היהנער־שטאל.

poul'try-yard *n.* (פאול'-טרי-יארד) א היהנער־הויף.

pounce *n. and v.* (פאונס) א קלויע [א פוס־נאגעל פון א פויגעל אדער פון א חיה]; טינט־פולווער [א פולווער צום פערהיטען דאס פלייצען פון טינט אויף פאפיער]; קויהלען־שטויב [געברויכט ביים קאפירען א צייכנונג]; ארויפפאלען מיט די קלויען; ארויפפאלען; כאפען מיט די נעגעל; כאפען; בעשפרענקלען מיט קויהלען־שטויב; דורכשטויבען; דורכלעכערען, דורכשטעכען; מאכען א בארווע אויף א פילץ־הוט; אברייבען א פילץ־הוט מיט זאמד־פאפיער.

pounce'-bag *n.* (פאונס'-בעג) א שטריי־זעקעל, א זעקעל מיט לעכלעך, אנגעפילט מיט קויהלען־שטויב [ווערט בצענוצט ביי איבערקאפירען א צייכנונג].

pounce'-box *n.* (פאונס'-באקס) א שטריי־קעסטעלע [א קעסטעלע מיט לעכלעך צום שטרייען קויהל־שטויב אדער זאמד]; א פארפיומען־קעסטעלע.

pounced *a.* (פאונסט) בעגעלעכערט; בעשטויבט; וואס האט נעגעל אדער קלויען [וועגען חיות און פויגלען].

pounce'-pa'per *n.* (פאונס'-פיי'-פער) א מין קאפיר־פאפיער.

poun'cet-box *n.* (פאונ'-סעט-באקס) ז. *pounce-box*.

pound *n. and v.* (פאונד) א פונט; א פונט סטערלינג [אן ענגלישע געלד־איינהייט, אונגעפעהר 5 אמעריקאנער דאלאר]; א קלאפ, א קנאל; א פפאנד־שטאל [א שטאל אדער ארומצאמונג וואו מען פערהאלט אלס שטראף בהמות און מען האלט זיי אלס משכון]; אזא זעהר גרויסער פיש־נעץ; אן אבטיילונג אין אזא נעץ; איינשפארען אין א פפאנד־שטאל; איינשפארען; צוריקהאלטען, צווינגען; איינטיילען [אין אבטיילונגען]; צושלאגען, צושטויבען; קלאפען, שלאגען אהן אויפהער; געהן שווער און לאנגזאם.

poun'dage *n.* (פּאַונ'-דעדזש) קאָמיסיאָן פון פונט סטערלינג; פונט צאָל, אבצאָהלונג פון פונט; אַ געוויסער פּראָצענט פון דעם ווערטה פון ארעסטירטען פערמעגען, וואס ווערט געגעבען אלס בעלוינונג דעם בעאַמטען, וואס האט אויסגעפיהרט דעם ארעסט; דאס איינשפּארען בהמות אלס שטראַף און משכון; דאס אויסלעזגעלד פון פערנומענע בהמות; די זאלץ וואס ענטהאלט זיך אין אַ קוביקפוס פון געזאלצענעם וואַסער; זאמלען אלס קאמיסיאָן פון פונט סטערלינג; ארויפלעגען אן אבצאָהל פון פונט.

pound'-breach *n.* (פּאַונד'-בריעטש) דאס בעפרייען מיט געוואַלט ארעסטירטעס פערמעגען.

pound'-cake *n.* (פּאַונד'-קייק) אזא זיסער קוכען.

poun'der *n.* (פּאַונ'-דער) אַ שטויסעל, אַ טאלקאטש, אַ שטאַמפּ; אַ זאַך אדער פערזאָן וואס וועגט אַ געוויסע צאָהל פונטען; אַן אויפזעהער איבער אַ שטאַל וואו מען שפּארט איין פערהאַלטענע פיה.

pound'-fool'ish *a.* (פּאַונד'-פוהל'-איש) וואס פערנאַכלעסיגט גרויסע זאכען אדער גרויסע סומען געלד, אום צו פערהיטען קלייניגקייטען.

pound for pound (פּאַונד פאַר פּאַונד) אַ פונט פאר אַ פונט, אין אַ גלייכער מאָס אדער פּראָפּאָרציאָן.

poun'ding *n.* (פּאַונ'-דינג) דאס פּרובירען דאס געוויכט פון מטבעות פאַר'ן פּרעגען [שטעמפּלען].

poun'ding-machine' *n.* (פּאַונ'-דינג-מע-שין') אַ שטויס-מאַשין, אַ פולווער-מאַשין.

poun'ding-mill *n.* (פּאַונ'-דינג-מיל) ז. *pounding-machine*

pound'-kee'per *n.* (פּאַונד'-קיע'-פּער) אַן אויפזעהער איבער אַ שטאַל וואו מען שפּארט איין פערנומענע פיה אלס משכון.

pound'man *n.* (פּאַונד'-מען) אַ פישער וואס כאַפּט פיש מיט דער הילף פון אַ מין גרויסען פיש-נעץ.

pound'master *n.* (פּאַונד'-מעס-טער) ז. *pound-keeper*

pound'-net *n.* (פּאַונד'-נעט) אַ מין גרויסער פיש-נעץ אדער פיש-פּאַסטקע.

pound'-weight *n.* (פּאַונד'-הוועיט) אַ פונט-געוויכט.

pour *v. and n.* (פּאַור) גיסען, שיטען; שטאַרק פליסען; שטאַרק רעגנען; שטראָמען; זיך פערשפּרייטען; פערגיסען, מאַכען פליסען; אַ גוס, אַ שטרעמונג, אַ שטאַרקער פלוס, אַ שלאַקס-רעגען.

pour'er *n.* (פּאַור'-ער) אַ גיסער, אַן אויסגיסער.

pour oil on the fire (פּאַור איל אָן טהי פאַיר) גיסען אויל אויף'ן פייער, פערערגערען, פערגרעסערען [כעס, האס א. ז. וו.].

pourpar'ler *n.* (פּוהר-פּאַר'-ליי) אַ פאַר-קאָנפערענץ, אַ פאַרבערייטונגס-אונטערהאַנדלונג.

pour wa'ter in'to a sieve (פּאַור וואָה'-טער אינ'-טו ע סיוו) גיסען וואַסער אין אַ זיפּ, טהאָן אַ נוצלאָזע זאַך.

pour wa'ter on the hands (פּאַור וואָה'-טער אָן טהי הענדז) בעדיענען [אַ ביבלישער אויסדרוק].

poussette' *v.* (פּוה-סעט') זיך דרעהען טאַנצענדיג אין פּאַרלעך.

pou sto (פּוה סטאָו) אַ שטיץ-פּונקט, אַ פּלאַץ צום שטעהען אדער אנצושפּארען זיך; אַ טהעטיגקייטס-באַזיס; אַ שטאַנדפּונקט.

Archimedes is reported to have said: "Give me a **pou sto** and with a lever I would move the world".

pout *n. and v.* (פּאַוט) אַ נאָמען פון פערשיעדענע פיש, וועלכע האבען אויפגעבלאָזענע קערפּער-טיילען; דער האָרן-קאַץ-פיש [אַ מין אמעריקאַנער קאַץ-פיש ז. *catfish*]; דער האַזעל-האָהן, די בירקען-הוהן אדער וואַלד-קוראָפּאַטקע; אנגעבלאָזענע ליפּען; שלעכטע שטימונג; אנבלאָזען די ליפּען, זיך בלאָזען; אויפגעבלאָזען ווערען; געהן אין יאַגד אויף קוראָפּאַטקעס; כאַפּען קאַץ-פיש.

pou'ter *n.* (פּאַו'-טער) איינער וואס בלאָזט זיך אדער וואס איז אנגעבלאָזען; די קראָפּ-טויב [אַ מין טויב וואס האט אַ טבע אנצובלאָזען די ברוסט; אַ מין פיש [ז. *pout*]; איינער וואס פיהרט יאַגד אויף בירקען-היהנער אדער קוראָפּאַטקעס.

Pouter

pou'ting *n.* (פּאַו'-טינג) דאס אנבלאָזען די ליפּען, דאס אנבלאָזען זיך; די יאַגד אויף בירקען-היהנער אדער קוראָפּאַטקעס; דאס כאַפּען קאַץ-פיש אדער עהנליכע מינים פיש. ז. *pout*

pou'tingly *adv.* (פּאַו'-טינג-לי) מיט אנגעבלאָזענע ליפּען, אנגעבלאָזען.

pov'erty *n.* (פּאָוו'-ער-טי) ארימקייט; נויט.

pov'erty-strick'en *a.* (פּאָוו'-ער-טי-סטריק'ן) פעראָרימט; נויט-בעדירפטיג.

pow'der *n. and v.* (פּאַו'-דער) שטויב; פּודער; פולווער, שיס-פולווער; אַ פּראָשעק; בעשיטען מיט פּודער, שטויב, אש א. ז. וו.; אנפּודערען; זיך פּודערען; פּעקלען, קאָנזערווירען; בעשפּרענקלען, פּאַנאַנדערוואַרפען; פערוואַנדעלט ווערען אין שטויב; בעציערען מיט קליינע אוזאָרען, וואס האלטען זיך אין איין וויעדערהאָלען; שטאַרק אנגרייפען; אנמאַכען אַ ליאַרם.

pow'der and shot (פּאַו'-דער ענד שאָט) פולווער און בליי.

pow'der-blow'er *n.* (פּאַו'-דער-בלאָו'-ער) אַ מעדיצינישער אינסטרומענט צום בעשיטען וואונדען מיט פּודער; אַ פאַרריכטונג פאַנאַנדערצושפּרייטען פולווערירטען אינזעקטען-גיפט.

pow'der-box *n.* (פּאַו'-דער-באָקס) אַ פּודער-פּושקעלע; אַ שטריי-פּושקעלע מיט זאַמד צו בעשטרייען געשריבען פּאַפּיער כדי די טינט זאָל אבטריקענען.

pow'der-cart *n.* (פּאַו'-דער-קאַרט) אַ פולווער-וואַגען [אין מיליטער].

pow'der-cham'ber *n.* (פּאַו'-דער-טשיים'-בער) אַ פּלאַץ אונטער דער ערד וואו מען האלט פולווער.

pow'der-chest *n.* (פּאַו'-דער-טשעסט) אַ קעסטעל מיט פולווער, טשוועקעס א. ז. וו. וואס פלעגט זיין בעפעסטיגט ביי די זייטען פון פאַרצייטיגע שיפען און פלעגט עקספּלאָדירט ווערען בעת אַ פיינדליכען איבערפאַל.

pow'der-divi'sion *n.* (פּאַו'-דער-די-וויזש'-אָן) די מאַטראָזען-אבטיילונג אויף אַ קריעגס-שיף וואס דערלאַנגט צו דער האַנד די נויטיגע שיס-מאַטעריאַלען בעת אַ שלאַכט.

pow'dered *a.* (פּאַו'-דערד) געפּודערט, בעשטויבט; געזאַלצען, געפּעקעלט; פערברענט ביים רויכערען [ווי למשל, הערינג]; בעציערט מיט אַ רייה קליינע אוזאָרען, וואס האלטען זיך אין איין וויעדערהאָלען.

pow'der-flag *n.* (פּאַו'-דער-פלעג) אַ רויטער פלאַג, וועלכען מען הייגגט ארויס אויף אַ שיף אלס צייכען, אַז מען האלט אין אנלאָדען אדער אויסלאָדען שיס-פולווער.

pow'der-flask *n.* (פּאַו'-דער-פלעסק) אַ פולווער-פלאַש, אַ פולווער-האָרן.

pow'der-gun *n.* (פּאַו'-דער-גאַן) אַן אינסטרומענט אויסצושטרייען אינזעקטען-פולווער.

pow'der-horn *n.* (פּאַו'-דער-האָהרן) אַ פולווער-האָרן [אזא גרויסער האָרן אין וועלכען יעגער האלטען פולווער].

pow'deriness *n.* (פּאַו'-דער-אי-נעס) שטויביגקייט, דאס זיין צושטויסען אדער צוריבען ווי פולווער.

pow'dering *n.* (פּאַו'-דער-אינג) דאס צורייבען אין שטויב; דאס פּודערען; דאס בעשטויבען; דאס זאַלצען, דאס פּעקלען [פלייש, פיש]; דאס בעציערען מיט קליינע אוזאָרען [מעהרסטענטייל אזעלכע וואס האלטען זיך אין איין וויעדערהאָלען].

pow'dering-gown *n.* (פּאַו'-דער-אינג-גאַון) אַ לייכטער מאַנטעל וואס פרויען און מענער פלעגען אמאָל טראָגען, אום זייערע קליידער זאָלען נים פערשטויבט ווערען פון דעם קאָפּ-פּודער; אַ מאָרגען-קלייד, אַ כאַלאַט.

pow'dering-mill *n.* (פּאַו'-דער-אינג-מיל) אַ צושטויבונגס-מאַשין, אַ צושטויבונגס-אַפּאַראַט.

pow'derings *n.* (פּאַו'-דער-איגנז) שטיקלעך פעלץ, וועלכע ווערען ארויפגעלעגט אויף פעלץ-פעל [כדי עס זאָל אויסזעהן ווי הערמעלין-פעלץ. ז. *ermine*].

pow'dering-tub *n.* (פּאַו'-דער-אינג-טאַב) אַן איינזאַלצונגס-פאַס; אַ שוויץ-וואַנע.

pow'der-magazine' *n.* (פּאַו'-דער-מעג-ע-זין') אַ פולווער-מאַגאַזין; אַ פולווער-סקלאַד, אַ פולווער-לאַגער; אַ פולווער-קאַמער אין אַ שיף.

pow'der-mill *n.* (פּאַו'-דער-מיל) אַ פולווער-פאַבריק.

pow'der-mine *n.* (פּאַו'-דער-מאַין) אַ מינע [אַן אויסהוילונג אנגעפילט מיט אויפרייסונגס-שטאָפען].

pow'der-mon'key *n.* (פּאַו'-דער-מאַנ'-קי) אַ שיפס-יונג וואס טראָגט צו פולווער צו די קאַנאָנען.

pow'der of sym'pathy (פּאַו'-דער אָוו סימ'-פּע-טהי) אזא פּראָשעק, וועגען

וועלכען מען פלעגט אמאל גלויבען, אז ער קען היילען וואונדען, ווען מען זאל מיט איהם בעשיטען די בלוט=פלעקען אויף די קליידער פון דעם פערוואונדעטען.

pow′der-pa′per *n.* (פאו′-דער-פיי′-פער) אזא פאפיער אנגעזאפט מיט פערשיעדענע כעמישע שטאפען, וואס דיענט אלס שיס=פולווער.

pow′der-post *n.* (פאו′-דער-פאוסט) האלץ וואס איז דורכגעפוילט און דורכגעפרעסען פון ווערים.

pow′der-pro′ver *n.* (פאו′-דער-פרוה′-ווער) א פולווער=פראביר=אפאראט.

pow′der-puff *n.* (פאו′-דער-פאף) א פודער=שפריצער; א פודער=קישעלע [צום פודערען].

pow′der-room *n.* (פאו′-דער-רוהם) א פולווער=קאמער אויף א קריעגס=שיף.

pow′der-sug′ar *n.* (פאו′-דער-שוג′-אר) מעהל=צוקער, זאמד=צוקער, מעלעץ.

pow′dery *a.* (פאו′-דער-אי) מעהליג, שטויביג; בעפודערט, ווי בעפודערט; וואס קען צוריבען ווערען, וואס צושיט זיך.

pow′er *n.* (פאו′-ער) קראפט, מאכט, שטארקייט; פעהיגקייט, טאלאנט; ווירקזאמקייט; פאלמאכט; א מענגע, א גרויסע צאהל; מעכאנישע ענערגיע, בעוועגונגס=קראפט; אין מאטעמאטיק — די פאטענץ [דער רעזולטאט וואס בעקומט זיך פון· כפל′ען א צאהל אויף זיך אליין, ווי x^2, y^3 א. ד. ג.]; א מאכטהאבער; א רעגיערונג; אן ארמעע, מיליטערישע מאכט, ים=מאכט; א צייכען פון אונטערטעניגקייט; א שלייער; די פערגרעסערונגס=קראפט פון א גלאז; די גלעזער פון א טעלעסקאפ אדער מיקראסקאפ; א גייסטיגעס וועזען.

pow′erful *a. and adv.* (פאו′-ער-פול) מעכטיג, קרעפטיג, שטארק; ווירקזאם; צאהלרייך; זעהר.

pow′erfully *adv.* (פאו′-ער-פול-אי) מיט קראפט, מיט מאכט; שטארק, ענערגיש; ווירקזאם.

pow′erfulness *n.* (פאו′-ער-פול-נעס) מעכטיגקייט, שטארקייט; ווירקזאמקייט.

pow′er-house *n.* (פאו′-ער-האוס) א קראפט=אנלאגע, א פלאץ, וואו עס געפינט זיך די טרייב=קראפט פאר מאשינעריע.

pow′erless *a.* (פאו′-ער-לעס) מאכטלאז, קראפטלאז; אונווירקזאם.

pow′erlessly *adv.* (פאו′-ער=לעס-לי) אויף א מאכטלאזען אדער קראפטלאזען אופן.

pow′erlessness *n.* (פאו′-ער-לעס-נעס) קראפטלאזיגקייט; מאכטלאזיגקייט; אונווירקזאמקייט.

pow′er-loom *n.* (פאו′-ער-לוהם) א וועבער=שטוהל וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער, דאמפף אדער דורך אן אנדערער מעכאנישער קראפט.

pow′er-machine′ *n.* (פאו′-ער-מע-שין′) א מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך א געוויסער מעכאנישער קראפט [ניט דורך די הענד].

pow′er of ac′ting (פאו′-ער אוו עק′-טינג) שוישפיעל=טאלענט [טאלענט אדער פעהיגקייט צו שפיעלען אלס אקטיאר].

pow′er of attor′ney (פאו′-ער אוו ע-טויר′-ני) די פאלמאכט צו האנדלען אדער ארויסצוטרעטען פאר אן אנדערען [ווי ביים קויפען אדער פערקויפען אייגענטום, ביים זאמלען ארענדע=געלד א. ז. וו].

pow′er of inactiv′ity (פאו′-ער אוו אינ-עק-טיוו′-אי-טי) אין מעכאניק — די רוה=קראפט, אינערציע.

pow′er of restitu′tion (פאו′-ער אוו רעס-טי-טיו′-שאן) די קראפט, וואס א קערפער האט אנצונעהמען די פריהערדיגע פארם, לאגע אדער געשטאלט [וועגען עלאסטישע קערפער].

pow′er-press *n.* (פאו′-ער-פרעס) א דרוק=פרעס וואס ווערט בעטריבען מיט עלעקטריציטעט, דאמפף, גאז אדער דורך אן אנדערער מעכאנישער קראפט.

pow′ers (*the*) (פאו′-ערז) די מעכטע, די גרויסמעכטע פון אייראפא [ענגלאנד, פראנקרייך, דייטשלאנד, עסטרייך, רוסלאנד און איטאליען].

pow′ers of dark′ness (פאו′-ערז אוו דארק′-נעס) דעם שטן′ס חילות, די מלאכי חבלה.

pow′wow *n. and v.* (פאו′-הוואו) אן אינדיאנער גייסטליכער; א קראנקהייטס=בעשווערונג ביי די אינדיאנער וואס ווערט אויסגעפיהרט אונטער טענץ און לארם; א לארמענדע פערזאמלונג; היילען קראנקהייטען דורך בעשווערונג און לחשים; אבהאלטען א בעראטונג; אבהאלטען א לארמענדע פערזאמלונג.

pox *n.* (פאקס) פאקען; סיפילים.

pox of (פאקס אוו) ז. *pox on*.

pox on (פאקס אן) א מגפה אויף [אלס קללה].

poy *n.* (פאי) א באלאנסיר=שטאנג [א שטאנג וואס א שטריק=טענצער האט אין די הענד צו האלטען גלייכגעוויכט בשעת ער געהט אויף′ן שטריק].

pozzuola′na *n.* (פאט-סו-א-לא′-נא) פוצאלאן=ערד [א מין ערד וואס ווערט געמישט אין צעמענט].

pp. אבקירצונג פון *pages* [זייטען].

pr. אבקירצונג פון *pronoun*

praam *n.* (פראהם) א האלענדישע אדער באלטישע בארזשע מיט א פלאכען דעק; א שווימענדע באטאריי [א בארזשע בעוואפענט מיט הארמאטען].

practicabil′ity *n.* (פרעק-טי-קע-ביל′-אי-טי) אויספיהרבארקייט, מעגליכקייט; אנווענדבארקייט; ברויכבארקייט.

prac′ticable *a.* (פרעק′-טי-קעבל) מעגליך, אויספיהרבאר; אנווענדבאר; געברויכבאר; פאהרבאר [וועגען א וועג].

prac′ticableness *n.* (פרעק′-טי-קעבל-נעס) ז. *practicability*

prac′ticably *adv.* (פרעק′-טי-קע-בלי) אויף אן אויספיהרבארען אופן; אויספיהרבאר; דורכגענגליך, דורכפאהרבאר [וועגען א וועג].

prac′tical *a.* (פרעק′-טי-קעל) 1. פראקטיש; וואס קומט פון דער פראקטיק אדער פון ערפאהרונג; 2. ווירקליך, פאקטיש.

2. The victory may be turned into a practical defeat.

prac′tical chem′istry (פרעק′-טי-קעל קעמ′-אים-טרי) פראקטישע כעמיע [כעמיע וואס ווערט בענוצט אין פאבריקאציאן און אין פראקטישען לעבען].

prac′tical geom′etry (פרעק′-טי-קעל דזשי-אמ′-ע-טרי) די געאמעטריע וואס ווערט בענוצט ביי לאנד=מעסטען אדער אויפנעהמען פלענער; געאמעטרישעס צייכנען.

practical′ity *n.* (פרעק-טי-קעל′-אי-טי) פראקטישקייט.

prac′tical joke (פרעק′-טי-קעל דזשאוק) א שפיצעל וואס ווערט אימעצען אבגעטהאן.

prac′tical judg′ment (פרעק′-טי-קעל דזשאדזש′-מענט) א פראקטישער שכל, א פראקטישער פערשטאנד.

prac′tical knowl′edge (פרעק′-טי-קעל נאל′-עדזש) פראקטישע קענטניסע; קענטניסע וועלכע קענען אנגעווענדעט ווערען אין פראקטישען לעבען.

prac′tically *adv.* (פרעק′-טי-קעל-אי) אויף א פראקטישען אופן; פון א פראקטישען שטאנדפונקט; דורך ווירקליכער ערפאהרונג; פאקטיש, ווירקליך.

prac′tical man (פרעק′-טי-קעל מען) א פראקטישער מענש, א מענש מיט ערפאהרונג.

prac′ticalness *n.* (פרעק′-טי-קעל-נעס) ז. *practicality*

prac′tical philos′ophy (פרעק′-טי-קעל פי-לאס′-א-פי) פראקטישע פילאזאפיע, די פילאזאפיע וואס האט פראקטישע רעזולטאטען.

prac′tical rea′son (פרעק′-טי-קעל ריעזן) דער פראקטישער שכל, די ווירקונג פון דער מענשליכער פערנונפט [שכל] בנוגע צו פראקטישע האנדלונגען; אין קאנט′ס פילאזאפיע — די פראקטישע פערנונפט, די פערנונפט, וועלכע גיט אונז אונמיטעלבארע קענטניסע פון פליכט, נשמה און גאט.

prac′tice *n. and v.* (פרעק′-טים) פראקטיק; איבונג; האנדלונג; ערפאהרונג; געוועהנהייט; ערפאהרענהייט; פראקסים; קונדשאפט [ווי פון א דאקטאר אדער אדוואקאט]; פראקטיצירען; אויספיהרען, אויסאיבען; עקספערימענטירען; זיך איינאיבען, זיך איינלערנען, זיך איינגעוועהנען אין עפעס; אינטריגירען; אונטערשטעלען א פיסעל; קאנספירירען; מאכען א פערשווערונג.

Prac′tice Act (פרעק′-טים עקט) געוויסע סטאטוטען אין איינינע שטאאטען פון נארד=אמעריקא וועגען דער רעגולירונג פון דער פראצעדורע אין געריכט ביים פיהרען ציווילע משפטים.

prac′tice at the bar (פרעק′-טים עט טהי באר) פראקטיצירען אלס אדוואקאט.

prac′ticer *n.* (פרעק′-טים-ער) א פראקטיקאנט, איינער וואס פראקטיצירט; אן אינטריגאנט, א קאנספיראטאר, א פערשווערער.

prac′tice-ship *n.* (פרעק′-טים-שיפ) א שיף צו מאכען איבונגען פאר יונגע מאטראזען.

practi′cian *n.* (פרעק-טיש′-ען) א פראקטיקער.

prac′tise *v.* (פרעק′-טים) פראקטיצירען; אויספיהרען; אויסאיבען; עקספערימענטירען; זיך איינאיבען, זיך איינלערנען, זיך איינגעוועהנען אין עפעס; אינטריגירען; קאנספירירען; מאכען א פערשווערונג; אונטערשטעלען א פיסעל.

prac′tiser *n.* (פרעק′-טים-ער) ז. *practicer*

practi′tioner *n.* (פרעק-טיש′-אנ-ער) 1. א פראקטיקאנט, איינער וואס פראקטיצירט; 2. א מענש מיט פראקטיק, אן ערפאהרענער מענש.

1. Our physician is a noted practitioner.

prad *n.* (פרעד) א פערד [אויף גנבים=שפראך].

prad′-hol′der *n.* (פרעד′-האול′-דער) א צוים פון א פערד.

præc′ipe *n.* (פרעס′-אי-פי) א שריפט, וואס בעפעהלט, אז עטוואס זאל געטהאן ווערען אדער פערלאנגט אן אורזאכע וואָרום עטוואס איז פערנאכלעסיגט געווארען;

א שריפטליכע פארערונג וואס ווערט איבערגעגעבען איין געריכט פון דעם קלעגער אדער זיין פערטרעטער, דאס עס זאל ארויסגעגעבען ווערען אן אנקלאגעשריפט געגען דעם אנגעקלאגטען.

præcog'nita *n.* (פרי-קאג'-ני-טא) פארקענטניסע. ז. *præcognitum*.

præcog'nitum *n.* (פרי קאג'-ני-טאם) א פארקענטניס [עטוואס פון דער וויסענשאפט וואס מען דארף פערשטעהן אום מען זאל קענען לערנען עפעס אנדערס].

præme'tial *a.* (פרי-מי'-שי-על) וואס איז שייך צו די ערשטע פרוכטען.

præmuni're *n. and v.* (פרי-מיו-נאי'-רי) אין ענגלישער געזעצגעבונג—דאס פערברעכען פון איינפיהרען א פרעמדע מאכט אין לאנד, וועלכע בעשרענקט די קעניגליכע מאכט [בעזאנדערס די איינפיהרונג פון דער פאפסטליכער מאכט]; די שטראף פאר אזא פערברעכען; די אנקלאגע אדער בעשולדיגונגס-אקט פאר אזא פערברעכען; אנקלאגען פאר אזא פערברעכען.

præno'men *n.* (פרי-נאו'-מען) דער אלט-רוימישער פארנאמען [דער נאמען פאר דעם פאמיליען-נאמען, ווי דער ערשטער אדער פערזענליכער נאמען היינט].

præpos'iter *n.* (פרי-פאז'-אי-טער) ז. *prepositor*.

præpos'itor *n.* (פרי-פאז'-אי-טאר) ז. *prepositor*.

prætermit' *v.* (פרי-טויר-מיט') ז. *pretermit*.

præ'tor *n.* (פריע'-טאר) אן אלט-רוימישער פרעטאר [א מאגיסטראט אדער בירגער-מייסטער, וועלכער פלעגט יעדעס יאהר געוועהלט ווערען].

præto'rian *n. and a.* (פרי-טאו'-רי-ען) א פרעטאריאנער; פרעטאריאניש. ז. *pretor*.

præto'rium *n.* (פרי-טאו'-רי-אם) ז. *pretorium*.

præ'torship *n.* (פריע'-טאר-שיפ) דאס פרעטאר-אמט. ז. *prætor*.

pragmat'ic *a. and n.* (פרעג-מעט'-איק) פראגמאטיש; וואס איז שייך צו ציווילע ענינים, וואס איז שייך צו די ציווילע ענינים פון א שטאאט אדער געמיינדע; וואס פארשט אויס די אורזאכען און פאלגען [וועגען געשיכטע]; אין קאנט'ס פילאזאפיע — וואס נים אן די נויטיגע מיטלען פון גליק; טהעטיג, ארבייטזאם, פלייסיג; וואס איז פערנומען מיט אלטעגליכע בעשעפטיגונגען; אלטעגליך, וואכעדיג; וואס בעשעפטיגט זיך מיט קליינינקייטען; וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים, וואס שטעקט אריין איבעראל די נאז; איינגעבילדעט, וויכטיג ביי זיך; א בעפעהל אדער ארדינאנץ, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון דעם הויפט פון א שטאאט; א צודרינגליכע פערזאן, איינער וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים.

pragmat'ica *n.* (פרעג מעט'-אי-קא) א בעפעהל אדער ארדינאנץ, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון דעם הויפט פון א שטאאט.

pragmat'ical *a.* (פרעג-מעט'-אי-קעל) ווירקליך, פאקטיש; טהעטיג, ארבייטזאם, פלייסיג; וואס איז פערנומען מיט אלטעגליכע בעשעפטיגונגען; אלטעגליך, וואכעדיג; וואס בעשעפטיגט זיך מיט קליינינקייטען; וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים, וואס שטעקט אריין איבעראל די נאז; איינגעבילדעט, וויכטיג ביי זיך.

pragmat'ically *adv.* (פרעג-מעט'-אי-קעל-אי) זייענדיג שטארק בעשעפטיגט; זייענדיג פערנומען מיט אלטעגליכע בעשעפטיגונגען; מישענדיג זיך אין פרעמדע עסקים, אריינשטעקענדיג איבעראל די נאז.

pragmat'icalness *n.* (פרעג-מעט'-אי-קעל-נעס) צודרינגליכקייט, דאס מישען זיך אין פרעמדע עסקים, דאס אריינשטעקען איבעראל די נאז; טהעטיגקייט, ארבייטזאמקייט, פלייסיגקייט, בעשעפטיגונג.

pragmat'ic meth'od (פרעג-מעט'-איק מעטה'-אד) די פראגמאטישע מעטאדע, די מעטאדע פון אויספארשען היסטארישע פאסירונגען און ערשיינונגען אין בעצוג צו זייערע אורזאכען און פאלגען.

pragmat'ic sanc'tion (פרעג-מעט'-איק סענק'-שאן) א פראגמאטישע סאנקציאן, א דעקרעט אדער בעפעהל פון דעם הויפט פון א לאנד וועגען א וויכטיגען ענין; דער דעקרעט פון קעניג קארל דעם 6טען, דאס די ערבשאפט פון עסטרייכישען טהראן קען אויך איבערגעהן צו פרויען.

pragmat'ic treat'ment (פרעג-מעט'-איק טריעט'-מענט) די פראגמאטישע בעהאנדלונג פון היסטארישע ערשיינונגען און פאסירונגען. ז. *pragmatic method*.

prag'matism *n.* (פרעג'-מע-טיזם) צודרינגליכקייט; אריינמישונג אין פרעמדע עסקים; די פראגמאטישע מעטאדע אין שטודירען געשיכטע [ז. *pragmatic method*]; אין פילאזאפיע — די לעהרע, אז דער גאנצער אינהאלט פון אונזער דענקען און וויסען ווערט בעשטימט דורך פראקטישע ציעלען; דעריבער איז ניטא קיין שום געדאנק אדער אידעע וואס זאל בעשאפען ווערען צוליעב א ריין טעארעטישען אדער אבסטראקטען אינטערעס. דאס וואס מיר רופען רעאליטעט אדער ווירקליכקייט איז ניט אן אבסאלוטע, פון אייביג עקזיסטירענדע זאך, נאר דאס געפינט זיך שטענדיג אין פראצעס פון בעשאפען ווערען, און די הויפט-ראלע אין דיעזער בעשאפונג שפיעלען די פראקטישע אינטערעסען און צוועקען פון די מענשען.

prag'matist *n.* (פרעג'-מע-טיסט) איינער וואס מישט זיך אומעטום; אן אנהעננער פון דער פראגמאטישער מעטאדע. ז. *pragmatic method*.

prag'matize *v.* (פרעג'-מע-טאיז) מאכען ווירקליך, מאכען פאקטיש; צוגעבען א ווירקליכע אדער ממשות'דיגע עקזיסטענץ צו עטוואס פאנטאסטישעס.

prag'matizer *n.* (פרעג'-מע-טאי-זער) איינער וואס גיט צו א ווירקליכע אדער ממשות'דיגע עקזיסטענץ צו עטוואס איינגעבילדעטעס אדער פאנטאסטישעס.

prai'rie *n.* (פריי'-רי) א פריירי, א גראז-לאנקע, א גראז-סטעפע, א שטיק לאנד אהן בוימער בעוואקסען מיט גראז; די גראז-פעלדער ביי דעם טייך מיסיסיפי [אין אמעריקא].

prai'rie-bird *n.* (פריי'-רי-בוירד) ז. *prairie-chicken*.

prai'rie-chick'en *n.* (פריי'-רי-טשיק'-ען) די פריירי-הוהן [אזא נארד-אמעריקאנישער פויגעל אין די וועסטליכע טיילען פון לאנד, וועלכע האט א בינטעל שפיציגע פעדערען אויף די זייטען פון האלז].

prai'rie-cock'tail *n.* (פריי'-רי-קאק'-טייל) אן אמעריקאנער געטראנק, וועלכער בעשטעהט פון רויהע אייער מיט זאלץ און ספיריטוס.

prai'ried *a.* (פריי'-ריד) ארומגעזוימט אדער ארומגערינגעלט מיט גראז-לאנקעס אדער סטעפעס.

prai'rie-dog *n.* (פריי'-רי-דאג) דער פריירי-הונד [א נארד-אמעריקאניש גריזשענד חיה'לע וואס בילט ווי א הונד. געפינט זיך אין די וועסט-טיילען פון לאנד].

Prairie-dog

prai'rie-grouse *n.* (פריי'-רי-גראוס) ז. *prairie-chicken*.

prai'rie-hen *n.* (פריי'-רי-הען) ז. *prairie-chicken*.

prai'rie-mar'mot *n.* (פריי'-רי-מאר'-מאט) ז. *prairie-dog*.

prai'rie-oys'ter *n.* (פריי'-רי-אויס'-טער) ז. *prairie-cocktail*.

prai'rie-plow *n.* (פריי'-רי-פלאו) אזא גרויסער פלוג מיט רעדער פון פארענט ארויסצוקערען גרויסע פלאכטעס ערד.

prai'rie-rat'tlesnake *n.* (פריי'-רי-רעט'ל-סנייק) די פריירי קלאפער-שלאנג [איינע פון די פערשיעדענע קלאפער-שלאנגען, וועלכע געפינען זיך אין די גראז-סטעפעס פון די וועסטליכע געגענדען פון נארד-אמעריקא].

prai'rie-rose *n.* (פריי'-רי-ראוז) די פריירי-רויז [אזא ווילדע קלעטערנדע רויז אין נארד-אמעריקא].

prai'rie-schoo'ner *n.* (פריי'-רי-סקוה'-נער) אזא געצעלט-וואגען, מיט וועלכען מען פלעגט זיך בענוצען אין די פריירים [גראז-סטעפעס] אין אמעריקא, איידער אייזענבאהנען זיינען נאך דארטען געבויט געווארען.

prai'rie-squir'rel *n.* (פריי'-רי-סקהוואר'-על) די פריירי-וועווערקע [אזא נארד-אמעריקאניש חיה'לע עהנליך צו א וועווערקע, וואס געפינט זיך אין די גראז-סטעפעס פון די וועסטליכע געגענדען פון נארד-אמעריקא].

prai'rie-wolf *n.* (פריי'-רי-וואולף) דער פריירי-וואלף [אזא קליינער וואלף, וועלכער געפינט זיך אין די גראז-סטעפעס פון די וועסטליכע געגענדען פון נארד-אמעריקא].

praise *v. and n.* (פרייז) לויבען, ריהמען; לויב, א שבח; דאנק, רוהם; א געגענשטאנד אדער גרונד פון א לויב אדער שבח; א פערזאן אדער זאך וואס איז ווערטה געלויבט צו ווערען.

praise at par'ting (פרייז עט פאר'-טינג) אן אבשיעדס-וואונש.

praise'ful *a.* (פרייז' פיל) לויבענס-ווערטה; פול מיט לויב.

praise'less *a.* (פרייז'-לעס) אהן לויב, אהן א שבח; ניט ווערטה קיין לויב.

praise'-mee'ting *n.* (פרייז'-מיע'-טינג) א גאטעסדיענסט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון געזאנג.

prai'ser *n.* (פריי'-זער) איינער וואס לויבט אדער ריהמט; א שבחים-זאגער.

praise up (פרייז אפ) לויבען אין הימעל ארייז.

praise'worthily *adv.* (פרייז'-הוואיר-טהי-לי) לויבענסווערטה, אויף א לויבענסווערטהען אופן.

praise'worthiness *n.* (פרייז'-הוואיר-טהי-נעס) לויבענסווירדיגקייט.

praise'worthy *a.* (פרייז'-הוואיר-טהי) לויבענסווערטה, וואס איז ווערטה געלויבט צו ווערען.

pra'line *n.* (פרא'-לין) אזא קאנפעקט וואס ווערט געמאכט פון מאנדלען אדער ניס-יאדרעס, וועלכע ווערען איינגעקאכט אין צוקער.

pram *n.* (פראם) אזא האלענדישע אדער באלטישע בארזשע [שיף] מיט א פלאכען דעק; א בארזשע אויף וועלכער עס איז אויפגעשטעלט א הארמאטען-באטאריי.

prance *v.* (פרענס) שטאלץ געהן; שטאלץ רייטען; אונטערשפרינגען געהענדיג, הויבען אין דער הויך די הינטערשטע פיס [וועגען א פערד].

pran'cer *n.* (פרענ'-סער) א שפרינג-פערד, א פערד וואס שפרינגט אונטער אדער געהט שטאלץ ביים רייטען.

pran'cing *n.* and *a.* (פרענ'-סינג) דאס אונטערשפרינגען אדער דאס שטאלץ געהען פון א פערד ביים רייטען; אונטערשפרינגענדיג, שטאלץ רייטענדיג.

pran'cingly *adv.* (פרענ'-סינג-לי) אונטערשפרינגענדיג, שטאלץ געהענדיג [וועגען א פערד]; שטאלץ-רייטענדיג.

pran'dial *a.* (פרענ'-די-על) וואס איז שייך צו א מאהלצייט אדער צו מיטאגעסען.

prank *v.* and *n.* (פרענק) דעקארירען; אויספוצען; פערציערען; א שפאס, א שטוקע, א שפיצעל, א שטיפעריי.

pran'ker *n.* (פרענ'-קער) א פראנט, איינער וואס ליעבט זיך צו פוצען.

pran'kingly *adv.* (פרענ'-קינג-לי) אויסגעפוצטערהייד.

pran'kish *a.* (פרענ'-קיש) שטיפעריש; וואס האט ליעב צו מאכען שפאס אדער אבטהאן א שפיצעל.

prank'some *a.* (פרענק'-סאם) ז. *prankish*

prase *n.* (פרייז) דער פראזעם [אזא טייערער שטיין פון העל-גרינעם קאליר].

pras'eolite *n.* (פרעס'-אי-א-לאיט) דער פראזעאליט [אזא מינעראל].

pras'ine *a.* (פרעס'-אין) העל-גרין, געלב-גרין.

pras'inous *a.* (פרעס'-אי-נאס) ז. *prasine*

pra'tal *a.* (פריי'-טעל) וואס וואקסט אויף לאנקעס.

prate *v.* and *n.* (פרייט) פלוידערען, פלאפלען; פלוידעריי, פלאפלעריי.

pra'ter *n.* (פריי'-טער) א פלאפלער, א פלוידערזאק.

prat'ic *n.* (פרעט'-איק) ז. *pratique*

pra'ting *n.* and *a.* (פריי'-טינג) פלאפלעריי, פלוידעריי; פלאפלענד, פלוידערענד.

pra'tingly *adv.* (פריי'-טינג-לי) פלאפלענדיג, פלוידערענדיג.

prat'ique *n.* (פרעט'-איק) אן ערלויבניש צום האנדעלס-פערקעהר פון א שיף וואס עס ווערט ארויסגעגעבען פון דעם האפען-בעאמטען [נאכדעם ווי עס איז אונטערזוכט געווארען דער געזונדהייטס-צושטאנד פון דער שיף].

prat'tle *v.* and *n.* (פרעטל) פלאפלען, פלוידערען; בריינגען צו עפעס דורך פלוידעריי; פלוידעריי, פלאפלעריי.

prat'tlebox *n.* (פרעט'ל-באקס) א פלוידערזאק, א פלאפלער.

prat'tlement *n.* (פרעט'ל-מענט) פלוידעריי, פלאפלעריי.

prat'tler *n.* (פרעט'-לער) א פלאפלער, א פלוידערזאק.

prat'tling *a.* (פרעט'-לינג) פלוידערענד, פלאפלענד.

prav'ity *n.* (פרעוו'-אי-טי) פערדארבענהייט.

prawn *n.* (פראהן) דער קרעוועט אדער גראנאט-קרעבס [אזא קליינער ים-ראק, ווערט פיעל געברויכט אלס שפייז אין ענגלאנד].

prax'is *n.* (פרעק'-סיס) פראקסיס, פראקטיק, איבונג; א ביישפיעל אדער א זאמלונג פון ביישפיעלע צו לערנען די פראקטיק פון א וויסענשאפט אדער קונסט.

Praxitele'an *a.* (פרעקס-איט-ע-לי'-ען) וואס איז שייך צו פראקסיטעלעס [איינער פון די גרעסטע סקולפטארען אין אלט-גריכענלאנד].

pray *v.* (פריי) בעטען, ארויסטרעטען מיט א בקשה; גאט בעטען, מתפלל זיין; דאוונען.

prayer *n.* (פרעהר) א געבעט; א ביטע, א בקשה; א תפלה.

pray'er *n.* (פריי'-ער) איינער וועלכער בעט; א בעל תפלה.

prayer'-book *n.* (פרעהר'-בוק) א געבעט-בוך, א סדור תפלות.

prayer'-cure *n.* (פרעהר'-קיור) דאס היילען א קראנקהייט מיט תפלות.

prayer'ful *a.* (פרעהר'-פול) וואס איז שטענדיג מתפלל, וואס דאווענט פיעל; פרום.

prayer'fully *adv.* (פרעהר'-פול-אי) דאווענענדיג שטענדיג; דיענענדיג גאט; אויף א פרומען שטייגער.

prayer'fulness *n.* (פרעהר'-פול-נעס) דאס שטענדיגע מתפלל זיין; פרומקייט.

prayer'less *a.* (פרעהר'-לעס) וואס דאווענט ניט, וואס איז ניט פרום; וועמען עס העלפען ניט קיין תפלות.

prayer'lessness *n.* (פרעהר'-לעס-נעס) דאס ניט האבען די געוועהנהייט צו דאווענען.

prayer'-mee'ting *n.* (פרעהר'-מיע'-טינג) דאס צוזאמענקומען צו דיענען גאט [ניט אין א קירך].

prayer'-mill *n.* (פרעהר'-מיל) ז. *praying-wheel*

prayer'-mon'ger *n.* (פרעהר'-מאנ'-גער) א פראפעסיאנעלער בעל-תפלה; איינער וואס מאכט א געשעפט פון מתפלל זיין פאר אנדערע.

prayer'-rug *n.* (פרעהר'-ראג) ביי מאכמעדאנער — א קליינער קאוויאר, אויף וועלכען מען פאלט כרעים ביים דאוונען.

pray'ing *n.* (פריי'-אינג) גאטעסדיענסט, די עבודה, א תפלה, א געבעט.

pray'ing-in'sect *n.* (פריי'-אינג-אינ'-סעקט) ז. *Mantis*

pray'ingly *adv.* (פריי'-אינג-לי) בעטענדיג, אויף א בעטענדען שטייגער.

pray'ing-machine' *n.* (פריי'-אינג-מע-שין') ז. *praying-wheel*

pray'ing-man'tis *n.* (פריי'-אינג-מענ'-טיס) ז. *Mantis*

pray'ing-wheel *n.* (פריי'-אינג-הוויעל) ביי די בודיסטען פון מזרח-אזיען — א ראד אדער צילינדער, צו וועלכען עס זיינען צוגעקלעפט פערשיעדענע תפילות, און יעדע בעוועגונג פון ראד אדער צילינדער ווערט גערעכענט ווי עס איז געזאגט געווארען א תפילה פון דעם, ווער עס בעוועגט איהם.

preaccusa'tion *n.* (פרי-עק-יו-זיי'-שאן) א פריהעריגע בעשולדיגונג.

preach *v.* and *n.* (פריעטש) דרש'ענען, פרעדיגען, זאגען מוסר; עפענטליך ערקלערען; מודיע זיין; האלטען א דרשה; א דרשה, א פרעדיגט.

preach down (פריעטש דאון) ארונטעררייסען, קריטיקירען; טאדלען; פערדאמען; בעזיעגען דורך פרעדיגען.

prea'cher *n.* (פריע'-טשער) א דרשן, א פרעדיגער, א מוסר-זאגער; א מגיד, א בעל-מוכיח.

prea'chership *n.* (פריע'-טשער-שיפ) דאס אמט פון א פרעדיגער.

prea'chify *v.* (פריע'-טשי-פאי) האלטען לאנגע און נודנע דרשות.

prea'ching *n.* (פריע'-טשינג) דאס פרעדיגען, דאס האלטען דרשות; דאס וואס ווערט געפרעדיגט, א לעהרע, א טעאריע.

prea'ching-cross *n.* (פריע'-טשינג-קראהס) א צלם אין א גאס אדער אין אן אפענעם פלאץ וואו גלחים אדער מאנאכען שטעלען זיך אב און האלטען א דרשה פאר דעם עולם.

prea'ching-house *n.* (פריע'-טשינג-האוס) א געבעט-הויז, א בית-תפלה.

preach'man *n.* (פריעטש'-מען) א פרעדיגער, א דרשן.

preach'ment *n.* (פריעטש'-מענט) א פרעדיגט, דרשה; א לאנגווייליגע מוסר-דרשה.

preach up (פריעטש אפ) פרעדיגען לטובת אימעצען אדער עפעס.

prea'chy *a.* (פריע'-טשי) גענייגט צו האלטען לאנגווייליגע מוסר-דרשות.

preacquaint' *v.* (פרי-ע-קהווינט') בייצייטען אדער לכתחלה בעקענען מיט עפעס.

preacquain'tance *n.* (פרי-ע-קהוויינ'-טענס) דאס זיין בעקאנט אדער דאס וויסען עפעס לכתחלה, נאך פון פריהער.

preact' *v.* (פרי-עקט') טהאן עפעס פארויס, לכתחלה.

preadam'ic *a.* (פרי-ע-דעמ'-איק) פאר אדם הראשון'ען.

pread'amite *a.* and *n.* (פרי-עד'-ע-מאיט) וואס האט עקזיסטירט פאר אדם הראשון; איינער אדער עפעס וואס האט עקזיסטירט פאר אדם הראשון; איינער וועלכער האלט, אז אויף דער ערד האבען זיך געפונען מענשען נאך פאר אדם הראשון.

preadamit'ic *a.* (פרי-עד-ע-מיט'-איק) פאר אדם הראשון'ען.

preadamit'ical *a.* (פרי-עד-ע-מיט'-אי-קעל) ז. *preadamitic*

preadapta'tion *n.* (פרי-עד-עפ-טיי'-שאן) דאס צופאסען זיך פארויס.

preadjust'ment *n.* (פרי-ע-דזשאסט'-מענט) א פריהערדיגע איינארדנונג אדער צורעכטמאכונג.

preadmis'sion *n.* (פרי-עד-מיש'-אן) דאס אריינלאזען אדער צולאזען פארויס; דאס צוגעבען פארויס.

preadmon'ish *v.* (פרי-עד-מאַנ'-איש) דערמאָנען אָדער װאָרענען [מזהיר זײַן] פֿון פֿריהער.

preadmoni'tion *n.* (פרי-עד-מאָ-ניש'-אַן) אַ פֿריהערדיגע װאָרנונג.

pread'vertise *v.* (פרי-עד'-װאָיר-טאַיז) אַנזאָגען אָדער אַנאָנסירען פֿון פֿריהער; לאָזען פֿאָרױס װיסען.

pre'amble *n. and v.* (פרי'-עמבל) אַן אײַנלײַטונג צו אַ רעדע אָדער שריפֿט; אַ הקדמה, אַ פֿאָררעדע; דער אײַנלײַטענדער טײל פֿון אַ סטאַטוט אָדער פּראָגראַם, װעלכער דריקט אױס די הױפּטגרינדע פֿון די נאָכפֿאָלגענדע פֿאָדערונגען; דיענען אַלס הקדמה אָדער פֿאָררעדע; מאַכען אַ פֿאָררעדע.

pream'bular *a.* (פרי-עמ'-ביו-לאַר) ז. *preambulary*

pream'bulary *a.* (פרי-עמ'-ביו-לע-רי) אײַנלײַטענד; װאָס דיענט אַלס הקדמה.

preannounce' *v.* (פרי-ע-נאַונס') פֿריהער אַנזאָגען, פֿריהער אַנאָנסירען.

preappoint' *v.* (פרי-ע-פּאָינט') בעשטימען פֿון פֿריהער.

preappoint'ment *n.* (פרי-ע-פּאָינט'-מענט) די פֿריהער־אַבגעמאַכטע אָדער בעשטימטע זאַך.

preapprehen'sion *n.* (פרי-עפּ-רי-הענ'-שאַן) אַ פֿאָרגעפֿאַסטע מײנונג [אַ מײנונג איבער אַ זאַך װאָס איז געפֿאַסט געװאָרען אײדער די זאַך איז בעטראַכט געװאָרען].

prearrange' *v.* (פרי-ע-רײנדזש') אײַנאָרדנען פֿון פֿריהער; לכתחלה בעשטימען.

prearrange'ment *n.* (פרי-ע-רײנדזש'-מענט) אַ בעצײַטיגע צוגרײטונג אָדער אײַנאָרדנונג פֿון אַ זאַך.

preau'dience *n.* (פרי-אָה'-די-ענס) אין ענגלאַנד — דאָס רעכט פֿון געװיסע אַדװאָקאַטען צו רעדען פֿאַר'ן געריכט פֿריהער פֿאַר אַנדערע.

preb'end *n.* (פּרעב'-ענד) די פּרעבענדע [אַ בעשטימטע יעהרליכע הכנסה װאָס אַ גײַסטליכער אָדער געװעהנליכער מענש בעקומט פֿאַר ערפֿילען געװיסע פֿליכטען אין אַ קירך אָדער קאַטעדראַל]; דאָס אַמט פֿון אַ פּרעבענדאַר [אײנער װאָס בעקומט אַ פּרעבענדע].

preb'endal *a.* (פּרעב'-ען-דעל) װאָס איז שײך צו אַ פּרעבענדע. ז. *prebend*

preb'endal stall (פּרעב'-ען-דעל סטאָהל) די פּרעבענדאַר'ס שטאָדט אָדער אָרט אין קירך. ז. *prebendary*

preb'endary *n.* (פּרעב'-ען-דע-רי) אַ פּרעבענדאַר [אַ גײַסטליכער װאָס בעקומט אַ געװיסע יעהרליכע הכנסה פֿאַר ערפֿילען אין אַ קירך אָדער קאַטעדראַל געװיסע קירכליכע פֿליכטען].

preb'endaryship *n.* (פּרעב'-ען-דע-רי-שיפּ) דאָס אַמט פֿון אַ פּרעבענדאַר. ז. *prebendary*

preb'endate *v.* (פּרעב'-ען-דײט) מאַכען פֿאַר אַ פּרעבענדאַר; אױפֿהױבען צום ראַנג פֿון אַ פּרעבענדאַר. ז. *prebendary*

preb'endship *n.* (פּרעב'-ענד-שיפּ) ז. *prebendaryship*

preca'rious *a.* (פּרי-קײ'-רי-אַס) אונזיכער, ניט־געװיס, אַבהענגיג [פֿון אײַנעמס װילען]; װאַקעלדיג.

preca'riously *adv.* (פּרי-קײ'-רי-אַס-לי) אױף אַן אונזיכערען, ניט־געװיסען אופֿן; אַבהענגיג [פֿון אײַנעמס גוטסקײט].

preca'riousness *n.* (פּרי-קײ'-רי-אַס-נעס) אונזיכערקײט, אונגעװיסהײט.

preca'rium *n.* (פּרי-קײ'-רי-אַם) אין דער אַלט־רױמישער געזעצגעבונג — אַ הלואה אָדער אַ מתנה, װאָס קען צוריק אַבגענומען װערען, װען דער מלוה אָדער שענקער װיל עס.

prec'ative *a.* (פּרעק'-ע-טיװ) בעטענד; װאָס ענטהאַלט אַ פֿערלאַנג אָדער בקשה.

prec'atory *a.* (פּרעק'-ע-טאָ-רי) װאָס איז שײך צו אַ געבעט; אין דער פֿאָרם פֿון אַ בקשה.

precausa'tion *n.* (פּרי-קאָה-זײ'-שאַן) ז. *foreordination*

precau'tion *n. and v.* (פּרי-קאָה'-שאַן) פֿאָרזיכט; פֿאָרזיכטיגקײט; װאָרנונג; דאָס בעװאָרענען אָדער פֿערהיטען; אַ מיטעל צו בעװאָרענען אָדער פֿערהיטען; װאָרענען, מזהיר זײַן.

precau'tional *a.* (פּרי-קאָה'-שאַן-על) ז. *precautionary*

precau'tionary *a.* (פּרי-קאָה'-שאַן-ע-רי) װאָרנענדיג; װאָס דיענט אַלס פֿערהיטונג געגען עפּעס.

precau'tious *a.* (פּרי-קאָה'-שאַס) פֿאָרזיכטיג.

precau'tiously *adv.* (פּרי-קאָה'-שאַס-לי) אױף אַ פֿאָרזיכטיגען אופֿן; מיט פֿאָרזיכטיגקײט; בעװאָרענדיג אָדער פֿערהיטענדיג אין פֿאָרױס.

precede' *v.* (פּרי-סיעד') געהן פֿאָרױס, זײַן פֿריהער, שטעהן פֿון פֿאָרענט; זײַן העכער אין טיטול אָדער ראַנג; געשעהן פֿריהער; שטעלען עפּעס אין פֿאָרענט, מאַכען אַ הקדמה צו עפּעס.

prece'dence *n.* (פּרי-סיע'-דענס) דאָס געהן פֿאָרױס; דאָס זײַן העכער אין טיטול אָדער ראַנג; דאָס רעכט צו שטעהן אָדער אַרױסצוטרעטען פֿריהער פֿון אַנדערע אין געװיסע צערעמאָניען; דער פֿאָרראַנג, דער פֿאָרטריט, דער פֿאָרצוג; דאָס װאָס איז געשעהן פֿריהער.

prece'dency *n.* (פּרי-סיע'-דענ-סי) ז. *precedence*

prece'dent *a.* (פּרי-סיע'-דענט) פֿריהערדיג; פֿאָרױסגעהענד.

prec'edent *n.* (פּרעס'-אי-דענט) אַ פּרעצעדענט, אַ געװעזענער פֿאַל, װאָס דיענט אַלס מוסטער פֿאַר אַנדערע נײַע פֿעלע; אַ געריכטליכע ענטשײדונג, װאָס קען דיענען אַלס אַ כלל אין װײַטעריגע אַזעלכע געריכטליכע פֿעלע.

prece'dent condi'tion (פּרי-סיע'-דענט קאָנ-דיש'-אַן) אין געזעצגעבונג — אַ תנאי, אַז אַ געװיסע זאַך מוז פֿריהער אױסגעפֿיהרט װערען אום אַ געװיסער געזעצליכער אַקט זאָל אַרײַנגעהן אין מאַכט.

prec'edented *a.* (פּרעס'-אי-דען-טעד) װאָס איז בערעכטיגט אָדער בעשטעטיגט דורך אַ פּרעצעדענט אָדער געװענליכען פֿאַל; לױט דעם פֿאָרױס־אײַנגעפֿיהרטען מנהג.

prece'dently *adv.* (פּרי-סיע'-דענט-לי) קומענדיג פֿאָרױס אָדער פֿון פֿריהער.

precen'tor *n.* (פּרי-סענ'-טאַר) דער רעגענט פֿון אַ כאָר אין אַ קירך.

precen'torship *n.* (פּרי-סענ'-טאַר-שיפּ) דאָס אַמט פֿון רעגענט פֿון אַ קירכען־כאָר.

pre'cept *n.* (פּרי'-סעפּט) אַ פֿאָרשריפֿט, אַ לעהרע, אַ מצוה, אַ כלל, אַ רעגעל; אַ שריפֿטליכער בעפֿעהל פֿון אַ געריכט אָדער ריכטער.

precep'tive *a.* (פּרי-סעפּ'-טיװ) דירעקטיװ, בעלעהרענד.

precep'tor *n.* (פּרי-סעפּ'-טאַר) אַ לעהרער, אַן ערציהער.

precepto'rial *a.* (פּרי-סעפּ-טאָ'-רי-על) װאָס איז שײך צו אַ לעהרער אָדער ערציהער.

precep'torship *n.* (פּרי-סעפּ'-טאַר-שיפּ) לעהרערשאַפֿט.

precep'tory *n.* (פּרי-סעפּ'-טאָ-רי) אַ רעליגיעזע ערציהונגס־אַנשטאַלט.

precep'tress *n.* (פּרי-סעפּ'-טרעס) אַן ערציהערין, אַ לעהרערין.

preces'sion *n.* (פּרי-סעש'-אַן) דאָס געהן פֿאָרױס פֿאַר אַנדערע מענשען אָדער זאַכען; אין פֿילאָלאָגיע — די אַבשװאַכונג פֿון אַ װאָקאַל אין אַ װאָרט צוליעב דער אומבעטאָנונג פֿון אַקצענט.

preces'sional *a.* (פּרי-סעש'-אַנ-על) װאָס געהט פֿריהער, פֿאָרױס.

prechris'tian *a.* (פּרי-קריס'-טשען) װאָס איז שײך צו די צײַטען אײדער עס איז ענטשטאַנען דאָס קריסטענטום.

prechristian'ic *a.* (פּרי-קריס-טשי-ענ'-איק) ז. *prechristian*

pre'cinct *n.* (פּרי'-סינקט) אַ גרענעץ־ליניע; אַן אַבגעגרענעצטער פּלאַץ; אַן אַבגעצאַמטער פּלאַץ; אַ בעצירק; אַ דיסטריקט, אַ שטאָדט־בעצירק.

precios'ity *n.* (פּרעש-אי-אָס'-אי-טי) איבערטריבענע עלעגאַנץ אָדער פֿערפֿײַנערטקײט.

pre'cious *a. and adv.* (פּרעש'-אַס) קאָסטבאַר, טײַער, װערטהפֿול; פֿאָרטרעפֿליך, זעהר שעהן [אין איראָנישער אױסדרוק װעגען אַ נישט־װירדיגער זאַך אָדער פּערזאָן]; גרױס, ריעזיג; איבערקלײַבעריש; װעמען עס איז שװער צו בעפֿריעדיגען; זעהר, אונגעהײער.

pre'ciously *adv.* (פּרעש'-אַס-לי) אױף אַ קאָסטבאַרען, טײַערען אָדער װערטהפֿולען שטײגער; מעשה פֿײַנער יונג [איראָניש]; צופֿיעל, אונגעהײער; זעהר איבערקלײַבעריש.

pre'cious met'als (פּרעש'-אַס מעט'-עלז) טײַערע מעטאַלען [גאָלד, זילבער].

pre'ciousness *n.* (פּרעש'-אַס-נעס) קאָסטבאַרקײט, טײַערקײט; דאָס זײַן איבערקלײַבעריש.

pre'cious soon (פּרעש'-אַס סוּהן) באַלד, טאַקע די מינוט.

pre'cious stones (פּרעש'-אַס סטאָונז) טײַערע שטײנער, עדעלשטײנער [װי דימענטען, בריליאַנטען א. ד. ג.].

prec'ipe *n.* (פּרעס'-אי-פּי) ז. *præcipe*

prec'ipice *n.* (פּרעס'-אי-פּיס) אַ סטײַלער, אַ משופּע'דיגער אָדער זעהר קרוטער באַרג־אַראָב; דער ברעג אָדער ראַנד פֿון אַ סטײַלען, שאַרף־משופּע'דיגען פֿעלז; אַן אַבגרונד, אַן אַבהאַנג; אַ געפֿאַהר, אַ סכנה; אַ געפֿעהרליכער אָרט.

precip'ient *a.* (פּרי סיפּ'-אי-ענט) ריכטענד, אַנפֿיהרענד.

precipitabil'ity *n.* (פּרי-סיפּ-אי-טע-ביל'-אי-טי) די אײַגענשאַפֿט, װאָס געװיסע סובסטאַנצען האָבען, זיך אַבצוזעצען אין אַ פֿליסיגקײט.

precip'itable *a.* (פּרי-סיפּ'-אי-טעבל) אין כעמיע — װאָס קען זיך אַבזעצען [אין אַ פֿליסיגקײט].

precip'itance *n.* (פּרי-סיפּ'-אי-טענס) אימפּעט, האַסט; איבעראײַלונג.

precip'itancy *n.* (פּרי-סיפּ'-אי-טענ-סי) ז. *precipitance*

precip'itant *a. and n.* (פּרי-סיפּ'-אי-טענט) האַסטיג, מיט אימפּעט; אונערװאַרטעט, היציג; ניט איבערלעגט; פֿאַלענד

שנעל אראב; אין כעמיע — א פאקטאר אדער א ווירקענדעס מיטעל וואס מען גיט צו צו א פליסיגקייט, אום דער שטאף, וואס איז אין איהר פאנאנדערגעלאזען, זאל זיך אבזעצען אויף'ן דעק פון דער כלי.

precip'itantly *adv.* (פרי-סיפ'-אי-טענט-לי) מיט אימפעט, האסטיג; אונערווארטעט; היציג, ניט-בעטראכט, ניט איבערלעגט.

precip'itate *v., a. and n.* (פרי-סיפ'-אי-טייט) אראבשליידערען; אראבווארפען; ווירקען אז א שטאף, וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין א פליסיגקייט, זאל זיך אבזעצען אויף'ן דעק פון דער כלי; טרייבען שנעל; איילען, מאכען גיך; טהאן עפעס אין איילעניש, איבערפיהרען, פערדארבען; אראבפאלען; זיין אין אימפעט, טהאן עפעס אונבעטראכט; אראבשליידערענד; אראבפאלענד; האסטיג, אונבעזאנען, ניט איבערלעגט; דער אבזאץ; דאס וואס זעצט זיך אב אין א פליסיגקייט.

precip'itately *adv.* (פרי-סיפ'-אי-טייט-לי) אויף א האסטיגען אדער אונבעזאנענעם שטייגער; מיט גרוים אימפעט.

precip'itateness *n.* (פרי-סיפ'-אי-טייט-נעס) האסטיגקייט, אימפעט; ניט-בעטראכטקייט.

precipita'tion *n.* (פרי-סיפ-אי-טיי'-שאן) דאס אראבשליידערען; דאס פאלען אראב פון א גרויסער הויך; האסט, אימפעט; דאס אבזעצען זיך אויף'ן דעק פון א כלי [וועגען אויפגעלעזטע שטאפען אין א פליסיגקייט].

precip'itator *n.* (פרי-סיפ'-אי-טיי-טאר) איינער וואס בריינגט צו א שנעלען סוף; אן אראבשליידערער; דאס כעמישע מיטעל וואס ווירקט אז געוויסע סובסטאנצען זאלען זיך אבזעצען אין דער פליסיגקייט, אין וועלכער זיי זיינען פאנאנדערגעלאזען.

precip'itous *a.* (פרי-סיפ'-אי-טאס) קרוטע, סטייל; שארף משופע'דיג; שנעל אראבפאלענד; האסטיג.

precip'itously *adv.* (פרי-סיפ'-אי-טאס-לי) שנעל אראבפאלענדיג; האסטיג; היציג; מיט אימפעט, הענדום-פענדום.

precip'itousness *n.* (פרי-סיפ'-אי-טאס-נעס) משופע'דיגקייט; גרויסע האסט, אימפעט; ניט-בערעכענטקייט, אונבעזאנענהייט.

précis' *n.* (פריי-סי') א קורץ-געפאסטע ערקלערונג; א קורצער רעזומע פון דעם אינהאלט; דאס רעזומירען, דאס איבערגעבען בקצור דעם אינהאלט.

precise' *a.* (פרי-סאיס') 1. גענוי, פינקטליך, אקוראט; ריכטיג בעשטימט אדער אויסגעדריקט; פונקט ווי די זאך איז; 2. צו פינקטליך; פארמאליסטיש; 3. אין לאגיק — קלאר, דייטליך [וואס ענטהאלט ניט קיין זאך, וועלכע איז ניט צום ענין].
1. The watch does not show the **precise** time. 2. **Precise** diction does not always make a good style.

precise'ly *adv.* (פרי-סאיס'-לי) אויף א פינקטליכען שטייגער; מיט פינקטליכקייט, מיט גענויאיגקייט; אקוראט; זעהר פארמאליסטיש, אבהיטענדיג יעדען פונקט פון א מנהג אדער צערעמאניע.

precise'ness *n.* (פרי-סאיס'-נעס) בעשטימטקייט, גענויאיגקייט; א צו גרויסע פינקטליכקייט; פארמאליטעט.

preci'sian *n. and a.* (פרי-סיזש'-ען) א פארמאליסט, א ריגאריסט [איינער וואס פאלגט גענוי אלע אנגענומענע פארמען און צערעמאניעס אהן שום קריטיק]; א פוריטאנער; פינקטליך; פארמאליסטיש; וואס איז מדקדק כחוט השערה.

preci'sianism *n.* (פרי-סיזש'-ען-איזם) פארמאליזם, ריגאריזם [דאס שטרענגע אבהיטען אלע אנגענומענע פארמען און מנהגים, אהן שום קריטיק].

preci'sianist *n.* (פרי-סיזש'-ען-איסט) א פארמאליסט, א ריגאריסט.
ז. *precisian*

preci'sion *n.* (פרי-סיזש'-אן) גענויאיגקייט, פינקטליכקייט; דאס זיין זעהר אקוראט; אין רעטאריק — קלארקייט און דייטליכקייט פון אויסדרוק; אין לאגיק — דאס אבטיילען יעדען זייטיגען אדער ניט וויכטיגען עלעמענט ביים דעפינירען אדער בעשטימען א זאך.

preci'sionist *n.* (פרי-סיזש'-אן-איסט)
ז. *precisianist*

preci'sionize *v.* (פרי-סיזש'-אן-איז) מאכען אקוראט אדער גענוי; צוגעבען פינקטליכקייט; מאכען א קלארע און גענויע בעהויפטונג.

preci'sive *a.* (פרי-סאי'-סיוו) אבשניידענד, אמפוטירענד, אויסווארצלענד; שטרענג אויסשליסענד די זייטיגע אדער ניט וויכטיגע עלעמענטען [ביים דעפינירען אדער בעשטימען א זאך].

preci'sive abstrac'tion (פרי-סאי'-סיוו עב-סטרעק'-שאן) דאס דענקען וועגען א טייל פון א זאך, ווען אין דער ווירקליכקייט קען דער טייל ניט אבגעטיילט ווערען [ווי למשל, דאס אבטיילען אין געדאנק די פארם פון אינהאלט און דאס דענקען בלויז וועגען דער פארם].

preci'sively *adv.* (פרי-סאי'-סיוו-לי) שארף אבשניידענדיג; בעגרענצענדיג.

preclude' *v.* (פרי-קלוהד') אויסשליסען; ניט דערלאזען; הינדערען, שטערען; מאכען אונטהעטיג אדער אונערפאלגרייך.

preclu'sion *n.* (פרי-קלוה'-זשאן) דאס אויסשליסען, דאס ניט-דערלאזען; די אויסמיידונג; די שטערונג, די הינדערונג.

preclu'sive *a.* (פרי-קלוה'-סיוו) אויסשליסענד; וואס שליסט אויס, וואס מיידט אויס, וואס שטערט.

preclu'sively *adv.* (פרי-קלוה'-סיוו-לי) אויסשליסענדיג, אויסמיידענדיג; שטערענדיג.

preco'cious *a.* (פרי-קאו'-שאס) פריהצייטיג; וואס איז צו-פריה רייף געווארען; אין באטאניק — וואס ערשיינט איידער די בלעטער שפראצען ארויס [וועגען בלומען פון געוויסע פלאנצען].

preco'ciously *adv.* (פרי-קאו'-שאס-לי) פריהצייטיג, פאר דער צייט.

preco'ciousness *n.* (פרי-קאו'-שאס-נעס) פריה-צייטיגקייט, דאס ווערען רייף פאר דער צייט.

precoc'ity *n.* (פרי-קאס'-אי-טי)
ז. *precociousness*

precog'itate *v.* (פרי-קאדזש'-אי-טייט) בעדענקען אדער האבען עפעס אין זינען פון פריהער.

precogita'tion *n.* (פרי-קאדזש-אי-טיי'-שאן) דאס בעדענקען אדער דאס האבען עפעס אין זינען פון פריהער.

precogni'tion *n.* (פרי-קאג-ניש'-אן) דאס פארוויסען, די פארקענטניס, דאס וויסען אדער קענען עפעס פון פריהער; א פאר-אונטערזוכונג אדער אויספארשונג פון אן עדות אדער פון אן עדות-זאגען.

pre-Colum'bian *a.* (פרי-קא-לאמ'-בי-ען) פון פאר קאלומבוס'עם צייטען, וואס האט פאסירט אדער וואס האט עקזיסטירט איידער קאלומבוס האט ענטדעקט אמעריקא.

precompose' *v.* (פרי-קאם-פאוז') צוזאמענשטעלען אדער צוזאמענזעצען פון פריהער.

preconceit' *n.* (פרי-קאן-סיט') א פאר-אורטייל, א מיינונג וואס איז געפאסט געווארען פון פריהער.

preconceive' *v.* (פרי-קאן-סיוו') פאסען א פארשטעלונג אדער אידעע וועגען א זאך איידער די זאך איז ריכטיג ערקענט געווארען.

preconcep'tion *n.* (פרי-קאן-סעפ'-שאן) דאס בילדען זיך א מיינונג פריהער; א פריהער געבילדעטע מיינונג אדער אידעע; א פאראורטייל.

preconcert' *v.* (פרי-קאן-סוירט') פריהער אברעדען; פארויס אבמאכען; פריהער איינריכטען.

precon'cert *n.* (פרי-קאנ'-סוירט) דאס אברעדען פריהער, דאס איינארדנען פריהער, דאס אבמאכען פארויס.

preconcer'tedly *adv.* (פרי-קאן-סויר'-טעד-לי) דורך א פריהעריגען אברייד אדער אבמאך; דורך א פריהעריגער איינארדנונג.

preconcer'tedness *n.* (פרי-קאן-סויר'-טעד-נעס) דאס זיין אבגעמאכט אדער אבגערעדט פון פריהער.

preconcer'tion *n.* (פרי-קאן-סויר'-שאן) דאס אבמאכען אדער איינארדנען פון פריהער.

precondemn' *v.* (פרי-קאן-דעם') פעראורטיילען אין פארויס.

precondemna'tion *n.* (פרי-קאן-דעמ-ניי'-שאן) דאס פעראורטיילען אין פארויס.

precondi'tion *n.* (פרי-קאן-דיש'-אן) א פרעלימינארע בעדינגונג, א פארבעדינגונג, א בעדינגונג, וועלכע פאדערט זיך צו אלער ערשט.

preconfor'mity *n.* (פרי-קאן-פאהר'-מי-טי) א פון פריהער-דערגרייכטער הסכם, איינינגקייט אדער הארמאניע.

preconsent' *n.* (פרי-קאן-סענט') א הסכמה וואס איז דערגרייכט געווארען פון פריהער.

preconsign' *v.* (פרי-קאן-סאין') לכתחלה בעאויפטראגען איינעם; לכתחלה איבערגעבען עפעס צו איינעם.

precon'stitute *v.* (פרי-קאנ'-סטי-טיוט) בעשטימען אדער פעסטשטעלען עפעס פון פריהער.

precon'tract *n.* (פרי-קאנ'-טרעקט) א פריהערדיגער קאנטראקט; א פריהערדיגער הייראטס-אבמאך.

precontract' *v.* (פרי-קאן-טרעקט') פריהער אבמאכען; פריהער פערקנס'ען; בינדען מיט א פריהערדיגען קאנטראקט אדער אבמאך.

precontrac'tor *n.* (פרי-קאן-טרעק'-טאר) איינער אדער איינע, וואס האט פון פריהער געשלאסען אן אבמאך.

precontrive' *v.* (פרי-קאן-טראיוו') פלאנעווען פון פריהער.

precor'dial *a.* (פרי-קאהר'-די-על) וואס ליעגט אין'ם פאדערטייל פון'ם הארץ.

precur'ser *n.* (פרי-קויר'-סער)
ז. *precursor*

precur'sive *a.* (פרי-קויר'-סיוו) וואס לויפט פארויס, ווי א העראלד אדער שליח; פארויסזאגענד, אנזאגענד.

precur'sor *n.* (פרי-קויר'-סאר) א פארלויפער, א שליח וואס לויפט פארויס;

עפעס וואס קומט פאר פאר א געוויסער פאסירונג און דיענט אלס אנזאגער פון איהר.

precur'sory *a.* (פרי-קויר'-סא-רי) פארויסגעהענד, פארויסלויפענד [ווי א העראלד אדער שליח]: פארויסזאגענד, אנזאגענד.

preda'cean *n.* (פרי-דיי'-סי-ען) א רויב־טהיער.

preda'ceous *a.* (פרי-דיי'-שיאס) וואס לעבט פון רויב; וואס געהערט צו רויב־חיות.

pre'dal *a.* (פרי'-דעל) רויבענד, רויבעריש.

predate' *v.* (פרי-דייט') אויפשרייבען א פריהעריגע דאטע; פארקומען אין א פריהעריגער דאטע.

preda'tion *n.* (פרי-דיי'-שאן) דאס רויבען; רויב; גזלנות.

pred'atorily *adv.* (פרעד'-ע-טא-רי-לי) בערויבענדיג; אויף א רויבערישען שטייגער.

pred'atoriness *n.* (פרעד'-ע-טא-רי-נעס) דאס זיין רויבעריש; די נייגונג צו רויבען אדער פלינדערען.

pred'atory *a.* (פרעד'-ע-טא-רי) רויבעריש; וואס לעבט פון רויב.

predecease' *v. and n.* (פרי-די-סיעס') שטארבען פריהער פון אן אנדערען; דאס פריהערע שטארבען.

predeces'sive *a.* (פרי-די-סעס'-איוו) פארויסגעהענד; וואס קומט פריהער.

predeces'sor *n.* (פרי-די-סעס'-אר) א פארגענגער; איינער וואס האט פריהער געהאט דעם אמט.

predeclare' *v.* (פרי-די-קלעהר') פארויסזאגען; ערקלערען אין פארויס.

prededica'tion *n.* (פרי-דעד-אי-קיי'-שאן) א פריהעריגע ווידמונג; דאס ווידמען עפעס צו איינעם נאך פון פריהער.

predefine' *v.* (פרי-די-פאין') פארויס בעשטימען.

predefini'tion *n.* (פרי-דעפ-אי-ניש'-אן) די פארויס־בעשטימונג; דאס בעשטימען עפעס פון פריהער.

predelibera'tion *n.* (פרי-די-ליב-ע-ריי'-שאן) דאס איבערדענקען אדער דער ישוב־הדעת נאך פון פריהער.

predelinea'tion *n.* (פרי-די-לינ-אי-איי'-שאן) די ערשטע סקיצירונג; דאס אנווארפען א צייכנונג פון פריהער.

predesign' *v.* (פרי-די-זאין') פון פריהער בעשטימען אדער בעצייכנען.

predes'ignate *a. and v.* (פרי-דעס'-איג-נייט) אין לאגיק — וואס דריקט דייטליך אוים די קוואנטיטעט פון סוביעקט אדער פון געגענשטאנד, וועגען וועלכען עס רעדט זיך אין זאץ [ווי למשל, דאס ווארט "אלע" אין דעם זאץ "אלע מענשען זיינען שטערבליך"]; וואס איז פארויס בעשטימט געווארען; פארויס בעשטימען.

predesigna'tion *n.* (פרי-דעס-איג-ניי'-שאן) אין לאגיק — דאס ווארט וואס בעצייכענט די קוואנטיטעט פון הויפט־געגענשטאנד אדער סוביעקט אין א זאץ [ווי די ווערטער "אלע", "יעדער", "קיינער ניט" א. ז. וו.]; דאס בעשטימען די קוואנטיטעט פון סוביעקט [אין א לאגישען זאץ].

predes'ignatory *a.* (פרי-דעס' איג-ניי-טא-רי) אין לאגיק — וואס בעשטימט די לאגישע קוואנטיטעט אין א זאץ. ז. *predesignation*

predestina'rian *n. and a.* (פרי-דעס-טי-ניי'-רי-ען) איינער וואס גלויבט אין פרעדעסטינאציאן אדער פארויס־בעשטימונג; וואס איז שייך צו פרעדעסטינאציאן. ז. *predestination*

predestina'rianism *n.* (פרי-דעס-טי-ניי'-רי-ען-איזם) דער גלויבען, אז אלץ איז פארויס בעשטימט פון דער געטליכער השגחה און עס איז אויך פון אנפאנג אן בעשטימט ווער עס וועט קומען אין גן־עדן און ווער עס וועט ליידען אייביגע יסורים אין גיהנם.

predes'tinate *v., a. and n.* (פרי-דעס'-טי-נייט) פארויס בעשטימען; פארויס בעשטימט; איינער וואס איז פארויס בעשטימט צו עפעס.

predestina'tion *n.* (פרי-דעס-טי-ניי'-שאן) פרעדעסטינאציאן, פארויס־בעשטימונג [די לעהרע, אז אלץ וואס עס קומט פאר, איז פארויס בעשטימט פון דער געטליכער השגחה און אז עס איז אויך פארויס בעשטימט וועגען יעדען איינעם צו זיין גליקזעליג אין גן־עדן אדער ליידען יסורים אין גיהנם].

predes'tinative *a.* (פרי-דעס'-טי-ניי-טיוו) פארויס־בעשטימענד.

predes'tinatively *adv.* (פרי-דעס'-טי-ניי-טיוו-לי) דורך פרעדעסטינאציאן אדער פארויס־בעשטימונג. ז. *predestination*

predes'tinator *n.* (פרי-דעס'-טי-ניי-טאר) דער וואס בעשטימט פארויס; דער וואס גלויבט, אז אלעס איז בעשטימט לכתחלה פון דער געטליכער השגחה.

predes'tine *v.* (פרי-דעס'-טין) פארויס בעשטימען.

predeter'minable *a.* (פרי-די-טויר'-מי-נעבל) וואס קען פארויס בעשטימט ווערען.

predeter'minate *a.* (פרי-די-טויר'-מי-נייט) פארויס־בעשטימט.

predetermina'tion *n.* (פרי-די-טויר-מי-ניי'-שאן) די פארויס־בעשטימונג; דאס זיין בעשטימט פון פריהער.

predeter'mine *v.* (פרי-די-טויר'-מין) פארויס בעשטימען.

predeter'minism *n.* (פרי-די-טויר'-מי-ניזם) ז. *determinism*

predevote' *a.* (פרי-די-וואוט') פארויס בעשטימט.

pre'dial *a. and n.* (פרי'-די-על) וואס בעשטעהט פון לאנד־גיטער; וואס איז צוגעבונדען צו א לאנד־גוט [ווי א לייב־אייגענער אדער פאנשטשיזניק]; וואס בעקומט זיך פון א לאנד־גוט [ווי מעשר, תרומה א. ד. ג.]; א לאנד־שקלאף, א פאנשטשיזניק.

pre'dial estate' (פרי'-די-על עס-טייט') א לאנד־גוט.

pre'dial tithes (פרי'-די-על טאיטהס) מעשר, דאס צעהנטעל פון די פרוכטען פון דער ערד.

predicabil'ity *n.* (פרעד-אי-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוגעשריבען ווערען צו עפעס אלס אייגענשאפט; דאס קענען דיענען אלס פרעדיקאט. ז. *predicate*

pred'icable *a. and n.* (פרעד'-אי-קעבל) וואס קען געזאגט ווערען וועגען עפעס; וואס קען צוגעשריבען ווערען; אן אטריבוט, א צוגעשריבענע אייגענשאפט.

predic'ament *n.* (פרי-דיק'-ע-מענט) א צושטאנד, א לאגע; אן אונאנגענעהמע לאגע, א פערלעגענהייט; א קאטעגאריע, א קלאס אדער מין וואס כאראקטעריזירט זיך מיט בעשטימטע סמנים; אין לאגיק — אן אטריבוט, א צוגעשריבענע אייגענשאפט.

predicamen'tal *a.* (פרי-דיק-ע-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א קאטעגאריע אדער אטריבוט. ז. *predicament*

pred'icant *n. and a.* (פרעד'-אי-קענט) איינער וואס בעהויפטעט עפעס; א פרעדיגער; בעהויפטענד; פרעדיגענד.

pred'icate *v., a. and n.* (פרעד'-אי-קייט) בעהויפטען; צוגעבען אדער צושרייבען אלס אן אייגענשאפט אדער כאראקטעריסטיק; בעגרינדען; פערזיכערען אויף'ן גרונד פון געוויסע פאקטען; וואס ווערט בעהויפטעט אדער געזאגט וועגען א זאך; אין גראמאטיק — דער פרעדיקאט, דאס ווארט אדער די ווערטער אין א זאץ, וועלכע דריקען אויס דאס, וואס ווערט בעהויפטעט וועגען סוביעקט [דער הויפט־געגענשטאנד, וועגען וועלכען עס רעדט זיך אין זאץ].

predica'tion *n.* (פרעד-אי-קיי'-שאן) א בעהויפטונג אדער ערקלערונג; דאס בעהויפטען עפעס וועגען איינעם.

pred'icative *a.* (פרעד'-אי-קיי-טיוו) בעהויפטענד; וואס איז שייך צום פרעדיקאט. ז. *predicate*

pred'icatively *adv.* (פרעד'-אי-קיי-טיוו-לי) אלס פרעדיקאט.

pred'icatory *a.* (פרעד'-אי-קיי-טא-רי) בעהויפטענד; זאגענד וועגען עפעס.

predict' *v.* (פרי-דיקט') פארויסזאגען, פראפעצייען, זאגען נביאות.

predic'table *a.* (פרי-דיק'-טעבל) וואס קען פארויסגעזאגט ווערען; וואס מען קען פראפעצייען.

predic'tion *n.* (פרי-דיק'-שאן) פארויסזאגונג, פראפעצייאונג; נביאות.

predic'tional *a.* (פרי-דיק'-שאנ-על) ז. *predictive*

predic'tive *a.* (פרי-דיק'-טיוו) פארויסזאגענד; פראפעצייענד; פראפעטיש.

predic'tively *adv.* (פרי-דיק'-טיוו-לי) פראפעצייענדיג, בדרך נבואה.

predic'tor *n.* (פרי-דיק'-טאר) א פארויסזאגער, א פראפעצייער, א נביא.

predigest' *v.* (פרי-די-דזשעסט') פערדייען אדער איבערקאכען שפייז דורך קינסטליכע מיטלען איידער מען עסט זי.

prediges'tion *n.* (פרי-די-דזשעס'-טשאן) דאס צו־גיכע פערדייען; דאס פערדייען שפייז דורך קינסטליכע מיטלען איידער מען עסט זי.

predilect' *v.* (פרי-די-לעקט') האבען א פאר־ליעבע, א שטארקערע נייגונג אדער א גרעסערע סימפאטיע צו איין זאך מעהר איידער צו די אנדערע.

predilec'tion *n.* (פרי-די-לעק'-שאן) א פארליעבע, א שטארקערע נייגונג אדער א בעזונדערע ליעבע צו איין זאך מעהר איידער צו די אנדערע.

prediscov'er *v.* (פרי-דיס-קאוו'-ער) ענטדעקען פריהער; פארויסזעהן.

prediscov'ery *n.* (פרי-דיס-קאוו'-ער-אי) די פריהערינע ענטדעקונג; אן ענטדעקונג פון פריהער.

predispo'nency *n.* (פרי-דיס-פאו'-נענ-סי) ז. *predisposition*

predispo'nent *a. and n.* (פרי-דיס-פאו'-נענט) וואס בעשאפט אן אנלאגע אדער נייגונג צו עפעס; די אורזאכע וואס רופט ארוים א נייגונג אדער אנלאגע צו עפעס [ווי צו א געוויסער קראנקהייט].

predispose' *v.* (פרי-דיס-פאוז') פרעדיספאנירען, בעשאפען אדער ארויסרופען אן אנלאגע אדער נייגונג צו עפעס [ווי צו א געוויסער קראנקהייט].

predispo'sing *a.* (פרי–דיס–פאו'–זינג) וואס רופט ארויס אן אנלאגע צו עפּעס.
predisposi'tion *n.* (פרי–דיס–פא–זיש'–אן) די פרעדיספאזיציאן, א פאר־נייגונג צו עפּעס; אין מעדיצין — אן אנלאגע צו א געוויסער קראנקהייט.
predisposi'tional *a.* (פרי–דיס–פא–זיש'–אנ–על) וואס איז שייך צו א פאר־נייגונג אדער אנלאגע צו עפּעס.
predom'inance *n.* (פרי–דאמ'–אי–נענס) אן איבערוועלטיגונג; אן אויבערהאנד; אן אויבערמאכט; אן איבערגעוויכט.
predom'inancy *n.* (פרי–דאמ'–אי–נענ–סי) ז. *predominance*
predom'inant *a.* (פרי–דאמ'–אי–נענט) הערשענד; איבערוועגענד; וואס האט די אויבערהאנד אדער אויבערמאכט.
predom'inantly *adv.* (פרי–דאמ'–אי–נענט–לי) מיט אן איבערוויגענדער מאכט.
predom'inate *v.* and *a.* (פרי–דאמ'–אי–נייט) האבען די אויבערהאנד אדער איבערגעוויכט איבער עפּעס; הערשען; געוועלטיגען; איבערוועגענד; בעהערשענד.
predom'inatingly *a.* (פרי–דאמ'–אי–ניי–טינג–לי) ז. *predominantly*
predomina'tion *n.* (פרי–דאמ–אי–ניי'–שאן) דאס האבען די אויבערהאנד איבער עפּעס; דאס געוועלטיגען מיט אן אויבערמאכט.
predoom' *v.* (פרי–דוהם') אין פאָרויס פעראורטיילען; פאָרויס בעשטימען.
preelect' *v.* (פרי–אי–לעקט') אויסוועהלען אדער אויסקלייבען אין פאָרויס.
preelec'tion *n.* (פרי–אי–לעק'–שאן) א וואהל, וועלכע איז געמאכט געווארען אין פאָרויס.
preem'inence *n.* (פרי–עמ'–אי–נענס) פארטייל, פארצוג; דאס שטעהן העכער אין ראנג; איבערמאכט, איבערגעוויכט.
preem'inency *n.* (פרי–עמ'–אי–נענ–סי) ז. *preeminence*
preem'inent *a.* (פרי–עמ'–אי–נענט) העכער, גרעסער, וויכטיגער אדער בעדייטענדער פון וועמען עס איז; העכסט, איבערטרעפענד.
preem'inently *adv.* (פרי–עמ'–אי–נענט–לי) אין העכסטען גראד, איבער אלע מאָסען.
preemploy' *v.* (פרי–עמ–פלאי') נעהמען פריהער אימעצען אין דיענסט; געבען אייגעם בעשעפטיגונג פריהער ווי אן אנדערען.
preempt' *v.* (פרי–עמפט') בעקומען דאס רעכט אבצוקויפען ניט בעארבייטע אדער ניט בעבויטע קהל'שע ערד פריהער פאר אנדערע [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; בעקומען קהל'שע ערד לויט פאר־קויף־רעכט [דאס רעכט צו קויפען פריהער אלס אן אנדערער].
preemp'tion *n.* (פרי–עמפ'–שאן) פאר־קויף [דאס רעכט צו קויפען פריהער אלס אן אנדערער].
preemp'tive *a.* (פרי–עמפ'–טיוו) וואס האט דאס רעכט צו קויפען פריהער אלס אנדערע, וואס איז שייך צו פאר־קויף־רעכט.
preemp'tor *n.* (פרי–עמפ'–טאר) איינער וואס האט א רעכט אבצוקויפען אונבעארבייטע אדער אונבעבויטע קהל'שע ערד פריהער פאר אנדערע.
preen *v.* and *n.* (פריען) פוצען די פעדערען [ווי די פויגלען טהוען עס מיט'ן שנאבעל]; ארומפוצען אדער ארומשניידען די צווייגען פון א בוים; אזא איינסטרומענט ארומצוגלייכען אדער ארומצופוצען געוואנד.
preengage' *v.* (פרי–ענ–גיידזש') 1. פריהער אדער אין פאָרויס אנגאזשירען; פריהער אדער אין פאָרויס בעשטעלען; פריהער אדער אין פאָרויס זיך פערבינדען אדער פערפליכטען; 2. פריהער פערנעהמען אדער צוציהען.
2. My friend **preengaged** his attention.
preengage'ment *n.* (פרי–ענ–גיידזש'–מענט) 1. א פריהערע פערבינדליכקייט אדער פערפליכטונג; א פריהערדיגער קאנטראקט; א פריהערדיגע בעשטעלונג; 2. א פריהעריגע נייגונג, א פארנייגונג.
1. The **preengagement** of the teacher was unknown to the principal of the school.
preerect' *v.* (פרי–אי–רעקט') ז. *preestablish*
preestab'lish *v.* (פרי–עס–טעב'–ליש) פריהער פעסטשטעלען, פריהער איינפיהרען, אין פאָרויס איינארדנען.
preestab'lishment *n.* (פרי–עס–טעב'–ליש–מענט) א פאר־איינריכטונג; א פריהערע פעסטזעצונג אדער איינארדנונג.
prees'tival *a.* (פרי–עס'–טי–וועל) וואס קומט פאר דעם מיטען זומער.
Some birds are distinguished for their beautiful **preestival** plumage.
preexamina'tion *n.* (פרי–עג–זעמ–אי–ניי'–שאן) די פריהערדיגע אויספארשונג; א פאָרויס־פרופונג.
preexam'ine *v.* (פרי–עג–זעמ'–אין) פריהער אונטערזוכען; פריהער אויספארשען; פאָרויס פרואווען.
preexist' *v.* (פרי–עג–זיסט') פריהער עקזיסטירען, פריהער פאַרהאנדען זיין; עקזיסטירען אין א פריהערדיגען צושטאנד.
preexis'tence *n.* (פרי–עג–זיס'–טענס) דאס עקזיסטירען פריהער [אלס עטוואס אנדערעס]; דאס עקזיסטירען אין א פריהערדיגען צושטאנד; פרעעקזיסטענץ, די עקזיסטענץ פון דער נשמה איידער זי האט זיך בעהעפטעט מיט'ן גוף [לויט דער פילאזאפיע פון פלאטאן].
preexis'tencist *n.* (פרי–עג–זיס'–טענ–סיסט) איינער וואס גלויבט אין פרעעקזיסטענץ. ז. *preexistence*
preexis'tent *a.* (פרי–עג–זיס'–טענט) וואס עקזיסטירט פריהער, וואס איז פאראן פון פריהער.
preexpecta'tion *n.* (פרי–עקס–פעק–טיי'–שאן) א פריהערדיגע ערווארטונג, ערווארטונג אין פאָרויס.
pref'ace *n.* and *v.* (פרעפ'–עס) אן איינלייטונג, א פאררעדע, א הקדמה; שרייבען א פאררעדע, מאכען א הקדמה, איינלייטען.
pref'acer *n.* (פרעפ'–עס–ער) אן איינלייטער; א שרייבער פון א הקדמה, א פערפאסער פון א פאררעדע.
prefac'tor *n.* (פרי–פעק'–טאר) די ערשטע פון די צוויי צאהלען, וועלכע ווערען געכפל'ט.
prefato'rial *a.* (פרעפ–ע–טאו'–רי–על) איינלייטענד; וואס דיענט אלס א פאררעדע אדער הקדמה.
pref'atorily *adv.* (פרעפ'–ע–טא–רי–לי) אלס א פאררעדע אדער הקדמה; דורך אן איינלייטונג.
pref'atory *a.* (פרעפ'–ע–טא–רי) איינלייטענד; וואס איז שייך צו אדער וואס דיענט אלס א פאררעדע אדער הקדמה.
pre'fect *n.* (פרי'–פעקט) א פרעטאר, א פערוואלטער, אן אדמיניסטראטאר אין אלטען רוים; א פרעפעקט, א הויפט פון א רעגיערונגס־דעפארטאמענט אין פראנקרייך.
prefec'toral *a.* (פרי–פעק'–טא–רעל) וואס איז שייך צו א פרעפעקט, דעם פרעפעקט'ס. ז. *prefect*
prefecto'rial *a.* (פרי–פעק–טאו'–רי–על) ז. *prefectoral*
pre'fectship *n.* (פרי'–פעקט–שיפ) ז. *prefecture*
pre'fecture *n.* (פרי'–פעק–טשור) דאס אמט פון א פרעפעקט, דאס רעכט אדער מאכט פון א פרעפעקט; דער אמטס־געביעט פון א פרעפעקט; די פרעפעקטור, די קאנצעלאריע אדער אמטס־הויז פון א פרעפעקט. ז. *prefect*
prefer' *v.* (פרי–פויר') 1. פארציהען, געבען דעם פארצוג [יתרון]; העכער שעצען; האלטען פאר בילכער; 2. פארלעגען, פארברייינגען; 3. דערהויבען צו א העכערען ראנג, אמט, טיטול א. ד. ג.
1. He **prefers** starving to working.
preferabil'ity *n.* (פרעפ–אויר–ע–ביל'–אי–טי) דאס זיין בעפארצוגט, דאס זיין בילכער, דאס זיין ווינשענסווערטהער.
pref'erable *a.* and *n.* (פרעפ'–אויר–עבל) ווינשענסווערטהער, וואס פערדיענט א פארצוג, בילכער, בעסער אלס...; עטוואס וואס איז בעסער אדער מעהר ווינשענסווערטה.
pref'erableness *n.* (פרעפ'–אויר–עבל–נעס) ז. *preferability*
pref'erably *adv.* (פרעפ'–אויר–ע–בלי) פארצוגסווייזע; ווינשענסווערטהער, בעסער, בילכער אדער ליעבער אלס...
pref'erence *n.* (פרעפ'–אויר–ענס) א פארצוג [יתרון]; בילכערקייט.
pref'erence shares (פרעפ'–אויר–ענס שעהרז) ז. *preferred stock*
preferen'tial *a.* (פרעפ–ע–רענ'–שעל) פארבערעכטיגט, וואס האט דעם פארצוג, פריווילעגירט, בילכער.
preferen'tially *adv.* (פרעפ–ע–רענ'–שעל–אי) דורך א פארצוג; בילכער; זייענדיג פארבערעכטיגט.
preferen'tial un'ion shop (פרעפ–ע–רענ'–שעל יונ'–יאן שאפ) א פאבריק אדער ווערקשטאט וואו ארבייטער, וועלכע זיינען ארגאניזירט אין יוניאנס [פראפעסיאנעלע פעראיינען אדער געווערקשאפטען] זיינען בילכער ווי די וואס געהערען ניט צו דער יוניאן [ד. ה. אז ביי גלייכע געשיקטקייט און קענטניסע אין דער ארבייט דארף געגעבען ווערען דער פארצוג צו די ארבייטער וואס זיינען מיטגליעדער פון דער יוניאן איבער די וועלכע זיינען ניט קיין מיטגליעדער].
prefer'ment *n.* (פרי–פויר'–מענט) דאס העכער שעצען, דאס זיין העכער געשעצט; די דערהויבונג צו אן אמט; די דערהויבונג צו א העכערען אמט אדער ראנג; א העכערער אמט [בעזאנדערס אין א קירך].
preferred' stock (פרי–פויררד' סטאק) פריאריטעטס־אקציעס, אקציעס אויף וועלכע עס דארף אויסגעצאהלט ווערען דיווידענד פריהער ווי אויף די אנדערע, וועלכע רופען זיך געוועהנליכע אקציעס [די אייגענטימער פון פריאריטעטס־אקציעס האבען גיט קיין דעה אין דער פערוואלטונג פון געשעפט].
prefer'rer *n.* (פרי–פויר'–ער) איינער וואס ציהט עפּעס פאר; איינער וואס גיט דעם פארצוג [יתרון] צו איינעם אדער צו עפּעס.
préfet' *n.* (פרעי–פיי') א פרעפעקט [א

העכערער בעאמטער אין פראנקרייך, וואס האט צו זאגן איבער א דעפארטאמענט אדער פראווינץ].

prefigura'tion *n.* (פרי-פיג-יו-ריי'-שאן) דאס פארשטעלן אדער פארויסזאגן דורך פריהערדיגע צייכענס; א פארבילד, א סימבאלישע פארשטעלונג.

prefig'urative *a.* (פרי-פיג'-יו-ריי-טיוו) וואס שטעלט פאר אדער זאגט פארויס דורך פריהערדיגע צייכענס; וואס דיענט אלס פארבילד.

prefig'ure *v.* (פרי-פיג'-יור) פארשטעלן בילדליך וואס עס וועט זיין; פארשטעלן אדער פארויסזאגן דורך פריהערדיגע צייכענס; נביאות זאגן.

prefig'urement *n.* (פרי-פיג'-יור-מענט) דאס פארשטעלן אדער פארויסזאגן דורך פריהערדיגע צייכענס אדער בילדער; נביאות.

prefix' *v.* (פרי-פיקס') צוגעבען פון פארענט, שטעלן אין אנהויב; פריהער פעסטשטעלן אדער בעשטימען.

pre'fix *n.* (פרי'-פיקס) א פרעפיקס, א פארזילבע [א זילבע וואס ווערט געשטעלט אין אנהויב ווארט, צ. ב. אין'ם ווארט "צושטעלן" איז צו דער פרעפיקס]; דאס שטעלן א פרעפיקס.

pre'fixal *a.* (פרי'-פיק-סעל) וואס האט דעם כאראקטער פון א פרעפיקס.
ז. *prefix*

prefix'ion *n.* (פרי-פיק'-שאן) דאס צוגעבען פון אנהויב, דאס שטעלן א פרעפיקס. ז. *prefix*

prefix'ture *n.* (פרי-פיקס'-טשור)
ז. *prefixion*

preflora'tion *n.* (פרי-פלא-ריי'-שאן) אין באטאניק — די לאגערונג פון די בלומען-בלעטלעך אין דער קנאספע.

prefolia'tion *n.* (פרי-פאו-לי-איי'-שאן) אין באטאניק — די לאגע פון די בלעטער אין דער קנאספע.

preform' *v.* (פרי-פארם') פריהער פארמירען, פריהער בעשאפען; אין ביאלאגיע — בעשטימען אין פארויס די פארם.

preforma'tion *n.* (פרי-פאר-מיי'-שאן) דאס פארמירען אדער אויסבילדען פון פריהער.

prefor'mative *n. and a.* (פרי-פאר'-מע-טיוו) א פארזילבע, אן אנפאנגס-בוכשטאב [א בוכשטאב אדער זילבע וואס ווערט געברויכט צום בילדען א ווארט]; וואס פארמירט פון פריהער, וואס ענטהאלט אין זיך דעם קערן פון שפעטערדיגער אויסבילדונג אדער ענטוויקלונג.

preful'gency *n.* (פרי-פאל'-דזשענ-סי) א העלער גלאנץ, א גרויסע ליכטיגקייט.

pregla'cial *a.* (פרי-גליי'-שיעל) אין געאלאגיע — וואס איז פריהער פון דער אייז-פעריאדע. ז. *glacial epoch*

preg'nable *a.* (פרעג'-נעבל) וואס קען איינגענומען ווערען, וואס קען געוואונען ווערען דורך מאכט.

preg'nance *n.* (פרעג'-נענס)
ז. *pregnancy*

preg'nancy *n.* (פרעג'-נענ-סי) טראגעדיגקייט, שוואנגערשאפט; פרוכטבארקייט; בעדייטונג, וויכטיגקייט.

preg'nant *a. and n.* (פרעג'-נענט) 1. טראגעדיג, שוואנגער; פרוכטבאר; בעלאדען; פול, אנגעפילט; 2. אינהאלטספול; גייסטרייך, זינרייך, וויציג; געשיקט; 3. א טראגעדיגע, א שוואנגערע.

2. The writer's every sentence is **pregnant** with great thoughts.

preg'nantly *adv.* (פרעג'-נענט-לי) טראגעדיג, שוואנגער; פרוכטבאר; פול מיט בעדייטונג; אויף א גייסטרייכען אדער וויציגען אופן.

preg'nantness *n.* (פרעג'-נענט-נעס)
ז. *pregnancy*

pregusta'tion *n.* (פרי-גאס-טיי'-שאן) א פארגעשמאק; דאס פערזוכען פריהער דעם טעם; א פארגעפיהל.

prehen'sible *a.* (פרי-העג'-סיבל) וואס קען אנגעפאסט אדער אנגעגריפען ווערען.

prehen'sile *a.* (פרי-הענ'-סיל) צוגעפאסט צום אנכאפען, אנגרייפען אדער האלטען; וואס כאפט, גרייפט אדער האלט.

prehen'sile-tailed *a.* (פרי-הענ'-סיל-טיילד) וואס האט אן עק זיך אנצוהאלטען אדער אנצוכאפען [וועגען געוויסע חיות, ווי אן אבעזיאנע, למשל].

The monkey is a **prehensile-tailed** animal.

prehen'sion *n.* (פרי-הענ'-שאן) דאס כאפען, פאקען אדער גרייפען; דאס בעגרייפען, דאס משיג זיין.

prehen'sive *a.* (פרי-הענ'-סיוו)
ז. *prehensile*

prehen'sory *a.* (פרי-הענ'-סא-רי)
ז. *prehensile*

prehistor'ic *a.* (פרי-היס-טאר'-איק) פארהיסטאריש, פארגעשיכטליך [וואס שטאמט פון א צייט אדער איז געשעהן אין א צייט, פון וועלכער מיר האבען ניט קיין געשריבענע געשיכטע].

prehistor'ical *a.* (פרי-היס-טאר'-אי-קעל) ז. *prehistoric*

prehis'tory *n.* (פרי-היס'-טא-רי) געשיכטע פון פאר דער צייט, פון וועלכער מיר האבען געשריבענע דאקומענטען.

prehu'man *a.* (פרי-היו'-מען) וואס איז פארגעקומען אדער האט עקזיסטירט איידער עס האט זיך אויף דער ערד ענטוויקעלט דער מין מענש.

prein'dicate *v.* (פרי-אינ'-די-קייט) פארויסזאגען.

preinstruct' *v.* (פרי-אינ-סטראקט') פון פריהער בעלעהרען, אין פארויס אונטעררריכטען.

He had been **preinstructed** by men of the same spirit.

preintima'tion *n.* (פרי-אינ-טי-מיי'-שאן) א פריהערדיגע אנדייטונג.

prejudge' *v.* (פרי-דזשאדזש') אין פארויס בעשליסען; בעשליסען אהן איבערלעגונג; אין פארויס פעראורטיילען [ניט אויסהערענדיג אדער ניט אונטערזוכענדיג].

prejudge'ment *n.* (פרי-דזשאדזש'-מענט) ז. *prejudgment*

prejudg'ment *n.* (פרי-דזשאדזש'-מענט) דאס אורטיילען אדער בעשליסען אין פארויס, דאס בעשליסען אהן איבערלעגונג; דאס פעראורטיילען אדער פער'משפט'ען אין פארויס [ניט אויסהערענדיג און ניט אונטערזוכענדיג].

preju'dical *a.* (פרי-דזשוה'-די-קעל) וואס איז שייך צום בעשטימען אדער בעשליסען א זאך אדער פאל, וואס איז פריהער ניט בעשטימט אדער ניט בעשלאסען געווארען.

preju'dicate *v.* (פרי-דזשוה'-די-קייט) פאסען אן איבעראיילטען בעשלוס; אין פארויס בעשליסען; אין פארויס פעראורטיילען אדער פער'משפט'ען [ניט אונטערזוכענדיג].

prejudica'tion *n.* (פרי-דזשוה-די-קיי'-שאן) דאס אורטיילען אין פארויס; א ניט איבערלעגטער אורטייל; אין דער אלט-רוימישער געזעצגעבונג — א פרעצעדענט, א פריהעריגער אורטייל; א פאראונטערזוכונג.

preju'dicative *a.* (פרי-דזשוה'-די-קיי-טיוו) וואס אורטיילט, ענטשיידעט אדער בעשליסט אין פארויס [ניט אונטערזוכענדיג]; וואס איז געבויט אויף א בעשלוס אדער אורטייל אהן אן אונטערזוכונג.

prej'udice *n. and v.* (פרעדזש'-או-דיס) א פאראורטייל; א פניה; א שאדען; איינפליסען יענעם א פאראורטייל; פעראורזאכען אדער ברענגען שאדען.

prejudi'cial *a.* (פרעדזש-או-דיש'-על) וואס איז שייך צו א פאראורטייל; מיט א פאראורטייל; וואס פעראורזאכט שאדען; שעדליך.

prejudi'cially *adv.* (פרעדזש-או-דיש'-על-אי) צום שאדען, אויף א שעדליכען אופן; מיט פאראורטייל.

prejudi'cialness *n.* (פרעדזש-או-דיש'-על-נעס) שעדליכקייט; דאס זיין געגרינדעט אויף א פאראורטייל.

preknowl'edge *n.* (פרי-נאל'-עדזש) פארקענטניסע.

prel'acy *n.* (פרעל'-ע-סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון א פרעלאט [א בישאף, א העכערער גייסטליכער]; די קירכען-סיסטעם, וואו עס זיינען פאראן העכערע און נידריגערע גייסטליכע; דאס פרעלאטענטום, די העכערע גייסטליכקייט.

prel'ate *n.* (פרעל'-אייט) א פרעלאט [א בישאף, א העכערער גייסטליכער].

prel'ateship *n.* (פרעל'-אייט-שיפ) דאס אמט אדער די ווירדע פון א פרעלאט [א העכערער גייסטליכער]. ז. *prelate*

prel'atess *n.* (פרעל'-אייט-עס) די פרוי פון א פרעלאט [אין א הומאריסטישען זין]; א פרוי א פרעלאט.

prelat'ic *a.* (פרי-לעט'-איק) פון די פרעלאטען, פון די העכערע גייסטליכע.

prelat'ical *a.* (פרי-לעט'-אי-קעל)
ז. *prelatic*

prelat'ically *adv.* (פרי-לעט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי א פרעלאט, אין בעצוג צו דער העכערער גייסטליכקייט.

prel'atism *n.* (פרעל'-ע-טיזם) דאס אמט אדער ווירדע פון א פרעלאט [א בישאף, א העכערער גייסטליכער]; דאס פרעלאטען-סיסטעם אין א קירך; דאס פרעלאטענטום [ז. *prelacy*]; אנהענגערשאפט צו א פרעלאטען-סיסטעם אין א קירך.

prel'atist *n.* (פרעל'-ע-טיסט) אן אנהענגער פון פרעלאטענטום, איינער וואס האלט, אז די קריסטליכע קירך דארף רעגירט ווערען פון פרעלאטען [העכערע גייסטליכע]; אן אנהענגער פון דער עפיסקאפאלישער קירך.

prel'atize *v.* (פרעל'-עט-איז) ברייננגען אונטער דעם איינפלוס פון פרעלאטען [העכערע גייסטליכע]; דאס פרעלאטענטום, די העכערע גייסטליכקייט.

prel'ature *n.* (פרעל'-ע-טשור) דאס אמט אדער די ווירדע פון א פרעלאט [העכערער גייסטליכער].

prelect' *v.* (פרי-לעקט') האלטען א פארלעזונג, געבען א לעקציע, האלטען א פארטראג.

prelec'tion *n.* (פרי-לעק'-שאן) א פארלעזונג, א לעקציע, א פארטראג.

prelec'tor *n.* (פרי-לעק'-טאר) א פארלעזער, איינער וואס האלט פארטרעגע; א לעקטאר [אין אוניווערזיטעט].

preliba'tion *n.* (פרי-לאי-ביי'-שאן) א פארגעשמאק; דאס פערזוכען דעם טעם

איין פארוים; א קרבן וואס ווערט פריהער געבראכט.

prelim'inarily *adv.* (פרי-לימ'-אי-נע-רי-לי) פריהערדיג, דערווייליג, פארלויפיג; אלס אן איינלייטונג, אלס דער ערשטער שריט.

prelim'inary *a.* and *n.* (פרי-לימ'-אי-נע-רי) פריהערדיג, דערווייליג, פארלויפיג; אן איינלייטונג; אן ערשטער שריט; א הכנה, א פארבערייטונג.

prelin'gual *a.* (פרי-לינ'-גוועל) וואס איז פאר דער ענטוויקלונג פון דער שפראך; וואס איז פאר דעם ווי מען בעקומט די פעהיגקייט צו ריידען.

prelude' *v.* (פרי-ליוד') מאכען אדער שפיעלען אן איינלייטונג [צו א מוזיקאלישער פערפאסונג]; שפיעלען א פארשפיעל; פארבערייטען דעם וועג; איינפיהרען, אנהויבען.

pre'lude *n.* (פרי'-ליוד) א פארשפיעל; א הקדמה, אן איינלייטונג.

pre'luder *n.* (פרי'-ליו-דער) אן איינלייטער; איינער וואס שפיעלט א פארשפיעל אדער אן איינלייטונג.

prelu'dial *a.* (פרי-ליו'-די-על) וואס איז שייך צו אן איינלייטונג; איינלייטענד.

prelum'bar *a.* (פרי-לאמ'-בער) וואס ליעגט אין פארענט פון די לענדען.

prelu'sive *a.* (פרי-ליו'-סיוו) וואס דיענט אלס פארשפיעל; איינלייטענד; וואס איז אלס הקדמה.

prelu'sively *adv.* (פרי-ליו'-סיוו-לי) ז. ***prelusorily***

prelu'sorily *adv.* (פרי-ליו'-סא-רי-לי) אלס א הקדמה; דורך אן איינלייטונג.

prelu'sory *a.* (פרי-ליו'-סא-רי) ז. ***prelusive***

premani'acal *a.* (פרי-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס איז בעפאר משוגעת.

premature' *a.* (פרי-מע-טשור') צו פריה, פריהצייטיג; אונצייטיג, וואס קומט פאר דער צייט.

premature' la'bor (פרי-מע-טשור' ליי'-באר) פריהצייטיגע געבורט [דאס האבען א קינד, דאס געלעגען ווערען פאר דעם פערלויף פון ניין מאנאטען, געוועהנליך אין די לעצטע דריי מאנאטען פון שוואנגערשאפט, אזוי אז דאס קינד קען בלייבען לעבען].

premature'ly *adv.* (פרי-מע-טשור'-לי) צו פריה, פריהצייטיג, אונצייטיג.

premature'ness *n.* (פרי-מע-טשור'-נעס) אונצייטיגקייט, פריהצייטיגקייט.

prematu'rity *n.* (פרי-מע-טשו'-רי-טי) ז. ***primatureness***

premax'illary *a.* and *n.* (פרי-מעק'-סי-לע-רי) וואס געפינט זיך אין דעם פאדערשטען טייל פון דער קינבאק; וואס איז שייך צום קינבאק-ביין; דער קינבאק-ביין.

premed'itate *v.* (פרי-מעד'-אי-טייט) פריהער זיך איבערלעגען, פריהער בעטראכטען.

premed'itated *a.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טעד) וואס איז פריהער בעטראכט אדער איבערלעגט געווארען.

premed'itatedly *adv.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טעד-לי) מיט איבערלעגונג, פון פריהער בעטראכט.

premed'itatedness *n.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טעד-נעס) איבערלעגטקייט, דאס זיין פארויס געפלאנעוועט אדער דורכגעטראכט.

premed'itately *adv.* (פרי-מעד'-אי-טייט-לי) מיט איבערלעגונג, פון פריהער בעטראכט; אבזיכטליך, בכיון.

premedita'tion *n.* (פרי-מעד-אי-טיי'-שאן) דאס איבערלעגען זיך פריהער, דאס טראכטען, איבערלעגען זיך אדער פלאנעווען פארויס.

premed'itative *a.* (פרי-מעד'-אי-טיי-טיוו) וואס בעטראכט אדער איבערלעגט זיך פריהער; וואס ציינט איבערלעגונג און פארויס-בעטראכטונג.

premen'strual *a.* (פרי-מענ'-סטרו-על) וואס קומט פאר מענסטרואציע [מאנאטליכע ביי פרויען].

premerid'ian *a.* (פרי-מע-ריד'-אי-ען) וואס איז גלייך פאר מיטאג.

pre'mial *a.* (פרי'-מי-על) ז. ***premiant***

pre'miant *a.* (פרי'-מי-ענט) וואס דיענט אלס פרעמיע אדער בעלוינונג.

prem'ices *n.* (פרעמ'-אי-סען) די ערשטע פרוכט.

pre'mier *a., n.* and *v.* (פרי'-מי-ער) וואס איז דאס הויפט, דאס ערשטע אדער דאס עלטסטע; דער פרעמיער, דער ערשטער מיניסטער, דער הויפט פון א מיניסטארען-קאבינעט; האלטען דאס אמט פון א פרעמיער.

première' *a.* and *n.* (פרע-מיעהר') וואס פערנעהמט דעם ערשטען פלאץ [וועגען פרויען]; די הויפט אקטריסע; די הויפט-טענצערין [אין א באלעט]; די הויפט-מייסטערין אין א קליידער-ווערקשטאט אדער פאבריק.

pre'miership *n.* (פרי'-מי-ער-שיפ) דאס זיין דער הויפט אדער דער ערשטער; דאס אמט פון א פרעמיער [ערשטער מיניסטער, הויפט פון א מיניסטארען-קאבינעט].

premillena'rian *a.* and *n.* (פרי-מיל-ע-ניי'-רי-ען) וואס קומט פאר'ן מילעניום; וואס איז שייך צו דער קריסטליכער לעהרע, אז יעזוס וועט צום צווייטען מאל קומען אויף דער וועלט פאר'ן מילעניום [די טויזענד יאהר פאר דעם וועלט-אונטערגאנג, אין וועלכע, לויט דעם קריסטליכען גלויבען, די וועלט וועט רעגיערט ווערען פון קריסטוס'ען און וועט זיין פול מיט גליק, גאטספארכטיגקייט און גערעכטיגקייט]; איינער וואס האלט זיך אן דער שטה, אז יעזוס וועט קומען צום צווייטען מאל אויף דער וועלט פאר דעם מילעניום.

premillena'rianism *n.* (פרי-מיל-ע-ניי'-רי-ענ-איזם) די שטה, אז יעזוס וועט צום צווייטען מאל קומען אויף דער וועלט פאר'ן מילעניום. ז. ***premillenarian***

premillen'nial *a.* (פרי-מי-לענ'-אי-על) וואס קומט פאר'ן מילעניום. ז. ***premillennarian***

premillen'nialism *n.* (פרי-מי-לענ'-אי-על-איזם) ז. ***premillenarianism***

premillen'nialist *n.* (פרי-מי-לענ'-אי-על-איסט) איינער וואס גלויבט אז יעזוס וועט ווידער אמאל קומען פאר'ן מילעניום]. ז. ***premillenarian***

prem'ise *n.* (פרעמ'-אים) א פרעמיסע, א פאדערזאץ [א בעהויפטונג, אויף וועלכער עס בויט זיך א לאגישער שלום].

premise' *v.* (פרי-מאיז') זאגען אין פארויס [אלס איינלייטונג אדער קצור דערפון וואס פאלגט]; אויפשטעלען א פרעמיסע [א בעהויפטונג, אויף וועלכער עס בויט זיך א לאגישער שלום].

prem'ises *n.* (פרעמ'-אים-עז) 1. אין געזעצליכע דאקומענטען — דאס פריהער דערמאהנטע [הויפטזעכליך די הויפט-טיילען פון דעם דאקומענט, וואו עס געפינען זיך די נעמען פון די וואס שליסען דעם אבמאך און די הויפט פונקטען פון דעם אבמאך]; 2. אייגענטום [הייזער, גרונד-אייגענטום], וועגען וועלכען עס האנדעלט זיך אין אן אבמאך; 3. א געביידע צוזאמען מיט די נעבען-געביידעס און דעם נעבען-גרונט.

3. We rented a house and we shall shortly occupy the **premises**.

prem'iss *n.* (פרעמ'-אים) א פרעמיסע, א פאדערזאץ. ז. ***premise***

pre'mium *n.* (פרי'-מי-אם) א פרעמיע, א בעלוינונג, אן עקסטרא בעלוינונג, א פריז [א געוואונענע בעלוינונג]; לעהר-געלד [פאר א פראפעסיאן]; פראצענטען [פאר א הלואה]; אסעקוראנץ-פרעמיע, פערזיכערונגס-פרייז [איינצאהלונג אויף א פערזיכערונגס-פאליסע]; דער קורס-אונטערשיעד פון געלד פון דעמזעלבען לאנד, ווי למשל פון גאלדענע מטבעות און פאפיער-געלד; דער קורס-ווערטה פון ווערטה-פאפיערען איבער דעם נאמינעלען פרייז.

premo'lar *a.* and *n.* (פרי-מאו'-לאר) וואס קומט פאר א באק-צאהן [אין צייט אדער פלאץ]; וואס איז שייך צו א צאהן וואס קומט פאר א באק-צאהן; א מילך-באק-צאהן; א באק-צאהן.

premonar'chical *a.* (פרי-מא-נאר'-קי-קעל) וואס האט עקזיסטירט איידער עס איז אנגענומען געווארען א מאנארכישע רעגיערונגס-פארם.

premon'ish *v.* (פרי-מאנ'-איש) ווארנען, אנזאגען פארויס, פארויסזאגען, מזהיר זיין.

premon'ishment *n.* (פרי-מאנ'-איש-מענט) ז. ***premonition***

premoni'tion *n.* (פרי-מא-ניש'-אן) דאס אנזאגען פארויס; א ווארנונג, אן אזהרה.

I had a **premonition** of trouble as soon as I arrived in town.

premon'itive *a.* (פרי-מאנ'-אי-טיוו) ווארנענד.

premon'itively *adv.* (פרי-מאנ'-אי-טיוו-לי) אלס ווארנונג.

premon'itor *n.* (פרי-מאנ'-אי-טאר) דער וואס ווארענט פריהער; א ווארנונג.

premon'itorily *adv.* (פרי-מאנ'-אי-טא-רי-לי) בדרך אזהרה, ווארנענדיג.

premon'itory *a.* (פרי-מאנ'-אי-טא-רי) ווארנענד, וואס איז מזהיר.

Premon'strant *n.* (פרי-מאנ'-סטרענט) א פרעמאנסטראנטענזער אדער נארבענטינער [א מיטגליעד פון א געוויסען קאטוילישען ארדען, וואס איז יעצט כמעט אין גאנצען אונטערגעגאנגען].

premorse' *a.* (פרי-מאהרס') אבגעביסען; ווי אבגעביסען.

Premosa'ic *a.* (פרי-מא-זיי'-איק) וואס איז פארגעקומען פאר משה רבנו'ס צייטען; וואס בעלאנגט צו דער צייט פאר משה רבנו.

premo'tion *n.* (פרי-מאו'-שאן) דער פריהערדיגער איינפלוס אדער אנטריעב.

premove' *v.* (פרי-מוהוו') אנרעגען, אנטרייבען.

premuni're *n.* and *v.* (פרי-מיו-נאי'-רי) ז. ***præmunire***

premuni'tion *n.* (פרי-מיו-ניש'-אן) דאס בעפעסטיגען זיך אדער בעשיצען זיך אין פארויס; א שוץ-מיטעל אדער פערטיידיגונגס-מיטעל צוגעגרייט פארויס.

premu'nitory *a.* (פרי-מיו'-ני-טא-רי)

וואס איז שייך צו א שטראף אין פאל פון
בעגרענצען די קעניגליכע מאכט [אין
אמאליגען ענגלאנד]. ז. *præmunire*

prena'tal *a.* וואס איז (פרי-ניי'-טעל)
נאך פאר דער געבורט; וואס איז שייך
צו דער עקזיסטענץ פאר דער געבורט.

prena'tally *adv.* (פרי-ניי'-טעל-אי)
פאר'ן געבוירען ווערען.

pren'der *n.* דאס רעכט (פרענ'-דער)
אדער די מאכט צוצונעהמען עפעס פאר
זיך.

preno'men *n.* א פאר= (פרי-נאו'-מען)
נאמען [דער ערשטער נאמען].

preno'tion *n.* א פאר= (פרי-נאו'-שאן)
בעגריף, א פארקענטניס; א פארגעפיהל.

pren'tice *n.* (פרענ'-טיס)
ז. *apprentice*

pren'ticehood *n.* (פרענ'-טיס-הוד)
ז. *apprenticeship*

pren'ticeship *n.* (פרענ'-טיס-שיפ)
ז. *apprenticeship*

preobtain' *v.* פריהער (פרי-אב-טיין')
ערהאלטען.

preoc'cupancy *n.* (פרי-אק'-יו-פען-
סי) דאס נעהמען אין בעזיץ אדער פער=
כאפען פריהער פון אנדערע; דאס רעכט
צו פערנעהמען אדער פערכאפען פריהער
פון אן אנדערען.

preoc'cupant *n.* (פרי-אק'-יו-פענט)
איינער וואס פערכאפט עפעס פריהער פון
אן אנדערען.

preoccupa'tion *n.* (פרי-אק יו-פיי'-
שאן) דאס פערכאפען פריהער פון אנדע=
רע; דאס זיין פריהער פערטיעפט אין
א געדאנק; פערטיעפטקייט, צוטראגענ=
קייט, צושטרייטקייט.

preoc'cupied *a.* (פרי-אק'-יו-פאיד)
1. פערנומען, צושטרייט; פריהער פער=
נומען, פריהער פערכאפט; 2. בעאיינ=
פלוסט מיט פריהער=געפאסטע מיינונגען
אדער פאראורטיילע.

1. I was so **preoccupied** that I did not notice your entrance into my office.

preoc'cupy *v.* פער= (פרי-אק'-יו-פאי)
כאפען פריהער פון אנדערע; פריהער פער=
נעהמען; בעאיינפלוסען פון פאראורטיי=
לע אדער פון פארויסגעפאסטע מיינונגען.

preopin'ion *n.* א (פרי-א-פינ'-יאן)
פאראורטייל, א פארגעפאסטע מיינונג.

preop'tion *n.* דאס (פרי-אפ'-שאן)
רעכט אויסצוקלייבען זיך עפעס דער ער=
שטער.

preo'ral *a.* וואס גע= (פרי-או'-רעל)
פינט זיך אין פארענט פון מויל אדער
פאר דעם מויל.

preo'rally *adv.* פאר (פרי-או'-רעל-אי)
דעם מויל.

preordain' *v.* בע= (פרי-אהר-דיין')
שטימען אין פארויס.

preor'der *v.* פארויס (פרי-אהר'-דער)
איינריכטען, פארויס בעשטימען.

preor'dinance *n.* (פרי-אהר'-די-נענס)
די פריהער=איינגעפיהרטע ארדנונג אדער
רעגעל.

preordina'tion *n.* (פרי-אהר-די-ניי'-
שאן) פארבעשטימונג, פריהערע בעשטי=
מונג.

prep *n.* א סטודענט וואס געהט (פרעפ)
דורך א פארבערייטונגס=קורס; איינער
וואס פארבערייטעט זיך פאר א העכערער
לעהר=אנשטאלט.

prep. אבקירצונג פון *preposition*

prepaid' *a.* פארויס בע= (פרי-פייד')
צאהלט.

prep'arable *a.* וואס (פרעפ'-ע-רעבל)
מען קען צוגרייטען.

prepara'tion *n.* (פרעפ ע ריי' שאן)
פארבערייטונג, צוגרייטונג, פערפערטי=
גונג; צוגעגרייטקייט; צוריכטונג, אויס=
ריכטונג; צוזאמענשטעלונג, פאבריצי=
רונג; א פרעפאראט, עטוואס וואס איז
צוזאמענגעשטעלט, פארבערייטעט אדער
פאבריצירט [ווי א כעמישער שטאף,
למשל]; א קערפער אדער קערפער=טייל
פארבערייטעט פאר אנאטאמישע צווע=
קען; א פארבערייטונגס=טאג, פרייטאג,
אן ערב יום טוב [ביי אידען].

prepar'ative *a. and n.* (פרי-פער'-ע-
טיוו) פארבערייטענד; עטוואס וואס
דיענט אלס פארבערייטונג.

prepar'atively *adv.* (פרי-פער'-ע-טיוו-
לי) אלס פארבערייטונג; צוגרייטענדיג.

prepar'ator *n.* א (פרי-פער'-ע-טאר)
פארבערייטער, א צוגרייטער, א צוריכ=
טער; איינער וואס פרעפארירט קערפערס
פאר אנאטאמישע צוועקען.

prepar'atorily *adv.* (פרי-פער'-ע-טא-
רי-לי) ז. *preparatively*

prepar'atory *a.* (פרי-פער'-ע-טא-רי)
פארבערייטענד; צוגרייטענד; וואס גע=
פינט זיך אין פארבערייטונגס=צושטאנד;
וואס האלט זיך אין פארבערייטען.

prepar'atory school (פרי-פער'-ע-
טא-רי סקוהל) א פארבערייטונגס=שול, א
שול וואס גרייט צו פאר העכערע לעהר=
אנשטאלטען.

prepare' *v.* פארבערײ= (פרי-פעהר')
טען, צוגרייטען, מאכען גרייט, פארטיג
מאכען; אויסריכטען; זיך צוגרייטען, זיך
אויסריכטען, זיך פארטיג מאכען; מאכען,
פארמירען, צוזאמענשטעלען, פאבריצירען,
מאכען פרעפאראטען.

prepar'edly *adv.* (פרי-פעהר'-עד-לי)
צוגעגרייט ווי עס דארף צו זיין.

prepar'edness *n.* (פרי-פעהר'-עד-נעס)
בערייטשאפט, פערטיגקייט, גרייטקייט.

prepar'er *n.* א פאר= (פרי-פעהר'-ער)
בערייטער, א צופערטיגער; וואס גרייט
צו, מאכט אדער פאבריצירט.

prepay' *v.* צאהלען אין (פרי-פיי')
פארויס; פארויס בעצאהלען.

prepay'ment *n.* דאס (פרי-פיי'-מענט)
צאהלען אין פארויס; א צאהלונג אין
פארויס.

prepense' *a.* פארויס בע= (פרי-פענס')
טראכט אדער געפלאנעוועט, איבערלעגט;
אבזיכטליך.

prepense'ly *adv.* אי= (פרי-פענס'-לי)
בערלעגטערהייד, פארויס בעטראכט אדער
געפלאנעוועט; בכיון.

prepen'sive *a.* (פרי-פענ'-סיוו)
ז. *prepense*

preplacen'tal *a.* (פרי-פלע-סענ'-טעל)
וואס איז פאר דער אויסבילדונג פון דער
פלאצענטא אדער פון ארט [די איינהי=
לונג, אין וועלכען עס געפינט זיך דאס
קינד אין דער מוטער'ס בויך].

prepol'lence *n.* איבער= (פרי-פאל'-ענס)
געוויכט, גרעסערע מאכט אדער איינפלוס.

The **prepollence** of evil in the world is the basic idea of the pessimistic philosophy.

prepol'lency *n.* (פרי-פאל'-ענ-סי)
ז. *prepollence*

prepol'lent *a.* איבער= (פרי-פאל'-ענט)
וועגענד, וואס האט א גרעסערע מאכט
אדער ווירקונג.

prepon'derance *n.* (פרי-פאנ'-דער-
ענס) דאס איבערוועגען; איבערגעוויכט;
דאס האבען א גרעסערע קראפט, ווירקונג,
מאסע אדער צאהל; דאס זיין בעדייטענ=
דער אדער וויכטיגער.

prepon'derance of ev'idence (פרי-
פאנ'-דער-ענס אוו עוו'-אי-דענס) איבער=
וועגענדע אדער קרעפטיגערע בעווייזע.

In conflicting testimony the jury must give weight to the **preponderance** of evidence.

prepon'derancy *n.* (פרי-פאנ'-דער-
ענ-סי) ז. *preponderance*

prepon'derant *a.* (פרי-פאנ'-דער-ענט)
איבערוועגענד, וואס האט מעהר געוויכט,
בעדייטונג, מאכט, קראפט אדער ווירקונג.

prepon'derantly *adv.* (פרי-פאנ'-
דער-ענט-לי) איבערוועגענדיג; מיט אי=
בערמאכט; מיט מעהר קראפט, ווירקונג
אדער בעדייטונג.

prepon'derate *v.* (פרי-פאנ'-דער-
אייט) איבערוועגען; האבען מעהר קראפט,
וואג אדער ווירקונג.

prepon'deratingly *adv.* (פרי-פאנ'-
דער-איי-טינג-לי) ז. *preponderantly*

prepondera'tion *n.* (פרי-פאנ-דע-
ריי'-שאן) ז. *preponderance*

prepon'derous *a.* (פרי-פאנ'-דער-אס)
ז. *preponderant*

prepose' *v.* צושטעלען (פרי-פאוז')
אדער צוגעבען פון אנהויב אדער פון פא=
רענט.

preposi'tion *n.* אין (פרעפ-א-זיש'-אן)
גראמאטיק — א פרעפאזיציאן, א פאר=
ווארט אדער פערהעלטניס=ווארט [א ווארט
וואס שטעהט פאר א הויפטווארט און
צייגט אן זיין בעציהונג צו א צייטווארט,
אייגענשאפטס=ווארט אדער צו אן אנדער
הויפטווארט, ווי למשל: אין, פון, צו א.
ז. וו.]; א טייל פון א ווארט צוגעגעבען
אין אנהויב [הויפטזעכליך א פרעפאזי=
ציאן פעראייניגט מיט א צייטווארט, ווי
״צוגעהן״].

preposi'tional *a.* (פרעפ-א-זיש'-אנ-
על) פרעפאזיציאנעל, וואס האט די איי=
גענשאפט פון א פארווארט אדער איז גע=
ברויכט ווי א פארווארט.
ז. *preposition*

preposi'tionally *adv.* (פרעפ-א-זיש'-
אנ-על-אי) אלס פארווארט אדער פרע=
פאזיציאן. ז. *preposition*

preposi'tional phrase (פרעפ-א-
זיש'-אנ-על פרייז) א הויפטווארט צוזא=
מען מיט א פרעפאזיציאן וואס דיענט אלס
אייגענשאפטס=ווארט אדער אלס אומ=
שטאנדס=ווארט [אדווערבום].

In the sentence "he spoke with haste," "with haste" is a **prepositional phrase**.

prepos'itive *a. and n.* (פרי-פאז'-
אי-טיוו) וואס שטעהט פריהער אדער איז
צוגעגעבען פון אנהויב; א ווארט וואס
שטעהט פאר אן אנדער ווארט, א ווארט=
טייל אין אנהויב פון א ווארט.

prepos'itor *n.* (פרי-פאז'-אי-טאר)
דער עלטערער שילער אין א קלאס, וואס
ווערט בעשטימט פון לעהרער צו העלפען
איהם האלטען ארדנונג אין קלאס.

prepos'iture *n.* (פרי פאז' אי-טשור)
דאס אמט פון א פראוואסט, פארשטעהער
אדער נאטשאלניק. ז. *provost*

prepossess' *v.* פערכא= (פרי-פא-זעס')
פען פריהער אין בעזיץ; בעאיינפלוסען
פארויס; איינפליסען א גוטע מיינונג, מא=
כען א גוטען איינדרוק.

prepossess'ing *a.* (פרי-פא-זעס'-אינג)
חן'עוודיג, אנגענעהם, וואס מאכט א גו=
טען איינדרוק.

He is a young man of **prepossessing** appearance.

prepossess'ingly *adv.* (פרי-פא-זעס'-אינג-לי) מאכענדיג א גוטען איינדרוק.

preposses'sion *n.* (פרי-פא-זעש'-אן) 1. דאס פערכאפען אין בעזיץ פון פריהער; 2. א פאראורטייל [הויפטזעכליך א גינסטיגער] וועגען אימעצען אדער עפעס; 3. א גוטע מיינונג; סימפאטיע.

2. My prepossessions are all in favor of our new Mayor.

preposses'sor *n.* (פרי-פא-זעס'-אר) איינער וואס כאפט אריין עפעס אין בעזיץ פריהער פון אלעמען.

prepos'ter *n.* (פרי-פאס'-טער) ז. *prepositor*

prepos'terous *a.* (פרי-פאס'-טע-ראס) אבסורד, אונזיניג, לעכערליך, נאריש.

prepos'terously *adv.* (פרי-פאס'-טע-ראס-לי) קאפויר, מיט'ן קאפ אראב; אבסורד, נאריש.

prepos'terousness *n.* (פרי-פאס'-טע-ראס-נעס) אונלאגישקייט, אונזיניגקייט, קאפויערדיגקייט, אבסורדיטעט.

prepos'tor *n.* (פרי-פאס'-טאר) ז. *prepositor*

prepo'tence *n.* (פרי-פאו'-טענס) ז. *prepotency*

prepo'tency *n.* (פרי-פאו'-טענ-סי) די איבערמאכט, דאס איבערגעוויכט, די שטארקערע אדער הערשענדע מאכט.

prepo'tent *a.* (פרי-פאו'-טענט) איבערוועגענד; שטארקער אין מאכט, אין ווירקונג א. ד. ג.; וואס האט א שטארקע פאטענציאלע קראפט.

prepoten'tial *a.* (פרי-פא-טענ'-שעל) ז. *prepotent*

preprovide' *v.* (פרי-פרא-וואיד') בעזארגען מיט עפעס פון פריהער.

pre'puce *n.* (פרי'-פיוס) די פארהויט [פון מענליכען געשלעכטס⸗ארגאן], די ערלה.

prepunc'tual *a.* (פרי-פאנק'-טשו-על) צופיעל פינקטליך, איבערטריבען פינקטליך; וואס פאסירט פאר דער בעשטימטער צייט.

prepunctual'ity *n.* (פרי-פאנק-טשו-על'-אי-טי) צופיעל פינקטליכקייט; דאס זיין א צו⸗גרויסער מקפיד.

prepu'tial *a.* (פרי-פיו'-שעל) וואס איז שייך צו דער פארהויט אדער ערלה [פון מענליכען געשלעכטס⸗ארגאן].

prepu'tium *n.* (פרי-פיו'-שי-אם) די פארהויט [פון מענליכען געשלעכטס⸗ארגאן]. ז. *prepuce*

Preraph'aelite *a. and n.* (פרי-רעפ'-ע-על-איט) וואס איז שייך צו דער פרעראפאעליטישער שוהל אין מאלעריי [א ריכטונג אין דער ענגלישער מאלעריי אין 19טען יאהרהונדערט, וואס איז געגאנגען אין די וועגען פון די איטאליענישע פאר⸗ראפאעליטישע מאלער פון 15טען יאהרהונדערט]; איינער פון די פרעראפאעליטען.

Preraph'aelitish *a.* (פרי-רעפ'-ע-על-אי-טיש) לויט די פרינציפען פון דער פרעראפאעליטישער שוהל אין מאלעריי. ז. *Preraphaelite*

Preraph'aelitism *n.* (פרי-רעפ'-ע-על-אי-טיזם) דער פרעראפאעליטיזם [א סטיל אין דער איטאליענישער מאלעריי, וואס האט געהערשט איז'ם 15טען יאהרהונדערט ביז ראפאעל'ס צייטען]; די אויפלעבונג פון'ם פרעראפאעליטישען סטיל אין דער ענגלישער מאלעריי אין 19טען יאהרהונדערט; די קונסט און ליטעראטור⸗ריכטונג, וואס איז פערבונדען מיט דיעזען סטיל.

preremote' *a.* (פרי-רי-מאוט') גארמאליג; נאך פאר די אלטע צייטען; וואס קומט נאך פריהער [אין צייט אדער ארדנונג].

prerequire' *v.* (פרי-רי-קוואיר') פאדערען פריהער, נויטיג האבען פון פריהער.

prereq'uisite *a. and n.* (פרי-רעק'-וווי-זיט) וואס פאדערט זיך אדער וואס איז נויטיג פון פריהער; א נויטיגע פארבעדינגונג.

preresolve' *v.* (פרי-רי-זאלוו') בעשליסען פון פריהער.

prerevolu'tionary *a.* (פרי-רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) וואס איז געוועזן אדער געשעהן פאר דער רעוואלוציאן [בעזאנדערס פאר דער אמעריקאנער רעוואלוציאן].

prerog'ative *n., a. and v.* (פרי-ראג'-ע-טיוו) א פרעראגאטיוו, א פריווילעגיע, א רעכט וואס אנדערע האבען ניט; וואס איז שייך צו א פרעראגאטיוו אדער אויסשליסליכער פריווילעגיע; געבען א פרעראגאטיוו אדער אויסשליסליכעס רעכט אדער פריווילעגיע.

prerog'ative court (פרי-ראג'-ע-טיוו קאורט) דאס אמאליגע קירכליכע געריכט אין ענגלאנד, וואס האט געהאט צו זאגען אויף ירושה⸗פראצעסען און צואה⸗ענינים.

prerog'atively *adv.* (פרי-ראג'-ע-טיוו-לי) אלס אן אויסשליסליכע פריווילעגיע; דורך אן אויסשליסליכען רעכט.

presage' *v.* (פרי-סיידזש') אנזאגען, זיין א סמן; פיהלען פריהער, אהנען; פאראויסזעהן וואס וועט זיין, נביאות זאגען.

pres'age *n.* (פרעס'-עדזש) עפעס וואס זאגט אן וואס וועט זיין, א סמן צום גוטען אדער שלעכטען; א פארגעפיהל, אן אהנונג; פראפעטישע בעדייטונג.

pres'ageful *a.* (פרעס'-עדזש-פול) פול מיט פארבעדייטונגען; פול מיט סמנים, וואס זאגען אן וואס עס וועט זיין.

presage'ment *n.* (פרי-סיידזש'-מענט) א סמן צום גוטען אדער צום שלעכטען; א נביאה.

presa'ger *n.* (פרי-סיי'-דזשער) א נביאות⸗זאגער; א נביא, א פראפעט.

presa'gious *a.* (פרי-סיי'-דזשאס) ז. *presageful*

presarto'rial *a.* (פרי-סאר-טאו'-רי-על) פאר דער שניידעריי⸗צייט; איידער מען האט אנגעהויבען טראגען מאדע⸗קליידער.

pres'byope *n.* (פרעס'-בי-אופ) איינער וואס ליידעט פון פרעסביאפיע. ז. *presbyopia*

presbyo'pia *n.* (פרעס-בי-או'-פי-א) פרעסביאפיע, אן אויגען⸗פעהלער ביי אלטע מענשען, צוליעב וועלכען זיי זעהן שלעכט פון נאהנט.

pres'byopy *n.* (פרעס'-בי-או-פי) ז. *presbyopia*

pres'byte *n.* (פרעס'-באיט) ז. *presbyope*

pres'byter *n.* (פרעס'-בי-טער) א פרעסביטער, דער עלטסטער פון א קירכליכער געמיינדע; א קירכען⸗פארשטעהער; ביי די קאטוילִיקען און אנדערע יערארכישע קירכליכע ארגאניזאציאנען — א גלח, וואס שטעהט עטוואס נידריגער אין ראנג פון א בישאף.

presbyt'eral *a.* (פרעס-ביט'-ער-על) וואס איז שייך צו א פרעסביטער אדער קירכען⸗עלטסטען.

presbyt'erate *n.* (פרעס-ביט'-ער-אייט) דאס אמט פון א פרעסביטער אדער קירכען⸗עלטסטען; א פערזאמלונג פון די עלטסטע פון א קירך.

presbyte'rial *a.* (פרעס-בי-טי'-רי-על) פרעסביטעריאניש, וואס איז שייך צו די פרעסביטערס אדער קירכען⸗עלטעסטע, וועלכע רעגירען די קירך; וואס איז שייך צו א קירכען⸗רעגיערונג דורך קירכען⸗עלטעסטע.

presbyte'rially *adv.* (פרעס-בי-טי'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון פרעסביטערס [קירכען⸗עלטעסטע]; אין בעצוג צו פרעסביטעריאניזם. ז. *Presbyterianism*

Presbyte'rian *n. and a.* (פרעס-בי-טי'-רי-ען) א פרעסביטעריאנער, איינער וואס גלויבט, אז די קירך דארף רעגיערט ווערען דורך פערטרעטער פון דער געמיינדע [קירכען⸗עלטעסטע] און אז צווישען די גייסטליכע דארפען ניט זיין קיין העכערע אין ראנג און נידריגערע; פרעסביטעריאניש

Presbyte'rianism *n.* (פרעס-בי-טי'-רי-ען-איזם) פרעסביטעריאניזם, די סיסטעם פון א קירכען⸗רעגיערונג דורך פרעסביטערס אדער קירכען⸗עלטעסטע, ביי וועלכער צווישען די גייסטליכע דארפען ניט זיין קיין העכערע אין ראנג און קיין נידריגערע.

Presbyte'rianize *v.* (פרעס-בי-טי'-רי-ען-איז) מאכען פרעסביטעריאניש. ז. *Presbyterian*

Presbyte'rianly *adv.* (פרעס-בי-טי'-רי-ען-לי) אויף דעם אופן פון די פרעסביטעריאנער. ז. *Presbyterian*

pres'bytership *n.* (פרעס'-בי-טער-שיפ) דאס אמט פון א פרעסביטער אדער קירכען⸗עלטעסטען.

pres'bytery *n.* (פרעס'-בי-טער-אי) פרעסביטעריום, די קירכען⸗עלטעסטע; א קאנסיסטאריום אין דער פרעסביטעריאנישער קירך [בעשטעהט פון אלע גייסטליכע און פון קירכען⸗עלטעסטע, יעדע קירך אין א בעצירק שיקט צו איינעם]; א קירכען⸗דיסטריקט וואס שטעהט אונטער א פרעסביטער [קירכען⸗עלטעסטען]; דער פריסטער⸗פלאץ אין א קירך; דאס פריסטערליכע הויז [ביי די קאטוילִיקען].

pre'science *n.* (פרי'-שיענס) דאס וויסען אין פאראויס אדער פון פריהער; דאס פאראויסזעהן.

pre'scient *a.* (פרי'-שיענט) וואס ווייסט אין פאראויס אדער פון פריהער; פאראויסזעהענד.

prescientif'ic *a.* (פרי-סאי-ען-טיפ'-איק) וואס עקזיסטירט נאך בעפאר די וויסענשאפט איז פעסטגעשטעלט געווארען.

pre'sciently *adv.* (פרי'-שיענט-לי) וויסענדיג אין פאראויס אדער פון פריהער; פאראויסזעהענדיג.

prescind' *v.* (פרי-סינד') 1. אבטיילען אדער אבזונדערען פון אלע אנדערע פאקטען, מאמענטען אדער אידעען; 2. אבציהען די אויפמערקזאמקייט, ניט נעהמען אין בעטראכט.

1. Force cannot be prescinded from gravity and matter. 2. In his article he prescinds entirely from all theories.

prescin'dent *a.* (פרי-סינ'-דענט) אבטיילענדיג, אבזונדערענדיג.

prescribe' *v.* (פרי-סקראיב') פארשרייבען, ארדנען, הייסען; פערשרייבען, פערארדנען [א רעצעפט, א רפואה]; מאכען אונגילטיג צוליעב פעריעהרונג [וויל א

געוויסע צייט איז פאריבער]; האבען א טענה פון חזקה אויף עטוואס צוליעב בענוצען עס א לענגערע צייט.

prescri'ber *n.* (פרי-סקראי'-בער) איי־נער וואס שרייבט פאר אדער בעפעהלט; איינער וואס פערשרייבט [א רעצעפט, א רפואה].

pre'script *n. and a.* (פרי'-סקריפט) א פארשריפט, א בעפעהל, א פעראָרדנונג, א געזעץ; פארגעשריבען, בעפוילען.

prescriptibil'ity *n.* (פרי-סקריפ-טי-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארגעשריבען ווערען [ווי א געזעץ]; פעריעהרבאר־קייט [די מעגליכקייט אז א רעכט זאל בטל ווערען צוליעב דעם וואס א געוויסע צייט איז פאריבער אדער צו האבען א טענה פון חזקה אויף עטוואס צוליעב בענוצען עס א לענגערע צייט].

prescrip'tible *a.* (פרי-סקריפ'-טיבל) וואס קען פארגעשריבען ווערען; וואס הענגט אב אדער איז בעגרינדעט אויף'ן יסוד פון חזקה אדער פעריעהרונג [דאס אריבערגעהן פון א לענגערע צייט].

prescrip'tion *n.* (פרי-סקריפ'-שאן) א פארשריפט; א בעפעהל, א פעראָרד־נונג; א רעצעפט; פעריעהרונג [דאס פערלירען א רעכט צוליעב דעם וואס א געוויסע צייט איז פאריבער]; געוואוהנ־הייטס־רעכט, דאס רעכט פון חזקה [צו־ליעב בענוצען זיך מיט עטוואס א לענגע־רע צייט].

prescrip'tion-glass *n.* (פרי-סקריפ'-שאן-גלעס) א גלעזערנע כלי איינגעטיילט אין גראדען אדער מאסען פאר רעצעפטען אדער רפואות; אן אויגען־גלאז אדער בריל וואס איז געמאכט לויט דער פארשריפט פון אן אויגען־דאקטאר.

prescrip'tionist *n.* (פרי-סקריפ'-שאנ-איסט) א רעצעפטען־מאכער.

prescrip'tive *a.* (פרי-סקריפ'-טיוו) וואס איז בעגרינדעט אויף פעריעהרונג; וואס איז בעגרינדעט אדער ערווארבען אויף דעם יסוד פון חזקה; וואס איז שייך צו געוואוהנהייטס־רעכט אדער צו חזקה־רעכט.

presee' *v.* (פרי-סיע') פאָרויסזעהן.

preselect' *v.* (פרי-סי-לעקט') אויס־קלייבען פון פריהער.

pres'ence *n.* (פרעז'-ענס) די אנוועזענ־הייט; די געגענווארט; די אנוועזענדע, די אוידיענץ; דאס אוידיענץ־צימער; פערזענליכקייט; בענלייטונג, געזעלשאפט, גאהענטקייט; פערזאמלונג [הויפטזעכליך פון הויכגעשטעלטע פערזענליכקייטען]; א גייסט, א גייסטערהאפטע ערשיינונג; דאס אויסזעהן [פון א מענשען]; דער־שטאט, די פיהרונג; דער שטעל.

pres'ence-cham'ber *n.* (פרעז'-ענס-טשיימ'-בער) דער אוידיענץ־זאל [ביי א קעניג אדער פירסט, וואו ער נעהמט אויף הויכגעשטעלטע פערזאנען]; דאס גאסט צימער [ביי הויכגעשטעלטע פערזאנען].

pres'ence of mind (פרעז'-ענס אוו מאינד) זעלבסטבעהערשונג, רוהיגקייט, קאלטבלוטיגקייט, דאס ניט־פערלירען זיך אין א געפעהרליכער לאגע.

pres'ence-room *n.* (פרעז'-ענס-רוהם) ז. *presence-chamber*

presen'sion *n.* (פרי-סענ'-שאן) א פאר־געפיהל, א פאָרעמפפינדונג.

pres'ent *a. and n.* (פרעז'-ענט) אנווע־זענד, געגענווערטיג; איצטיג; גרייט צו דער האנד [צו העלפען]; די איצטיגע צייט, די געגענווארט; א פרעזענט, א מתנה.

present' *v.* (פרי-זענט') [א דערלאנגען א פעטיציע, א קלאגע א. ז. וו.]; פארשטע־לען; בעווייזען, ארויסשטעלען; געבען עפעס במתנה; איבערגעבען עפעס צערעמאניש; בעשטימען איינעם אויף א קירכליכען אמט; אנדייטען אויף עפעס פאר א דע־גיערענדער מאכט זי זאל עס נעהמען אין אנבעטראכט; ריכטען א געוועהר נעגען אימעצען אדער עפעס.

presentabil'ity *n.* (פרי-זענ-טע-ביל'-אי-טי) דאס זיין פרעזענטאבעל, דאס הא־בען א גינסטיגען אויסזעהן, דאס קענען פארגעשטעלט ווערען.

presen'table *a.* (פרי-זענ'-טעבל) פרע־זענטאבעל, געקליידעט אנשטענדיג [דאס מען קען איהם פארשטעלען צו א הויכער פערזאן]; וואס קען אויסגעדריקט, פאר־געשטעלט אדער פארגעשלאגען ווערען.

present' an interpella'tion (פרי-זענט' ען אינ-טער-פע-ליי'-שאן) אריינ־טראגען אן אנפראגע אדער אינטערפעלא־ציע אין א פארלאמענט.

present' a peti'tion (פרי-זענט' ע פע-טיש'-אן) דערלאנגען א פעטיציע אדער א ביטשריפט.

present' arms (פרי-זענט' ארמז) אין מיליטער — סאלוטירען, "גע קראאול", אויסשטעלען די ביקס פערפענדיקולאר צום קערפער [ווי ביים סאלוט פון א העכערען אפיציער].

presenta'tion *n.* (פרעז-ען-טיי'-שאן) דאס פרעזענטירען, דאס געבען עפעס במתנה, דאס דערלאנגען א מתנה; דאס ארויסצייגען, דאס ארויסווייזען, דאס פאר־שטעלען; דאס רעקאמענדירען איינעם צו א קירכען־אמט אדער קירכען־שטעלע; דאס דערלאנגען [א פעטיציע]; די קער־פער־לאגע פון קינד בעת עס געהט ארויס פון מוטער'ס לייב; אן אידעע, א פארשטע־לונג.

presenta'tion cop'y (פרעז-ען-טיי'-שאן קאפ'-אי) אן עקזעמפלאר פון א בוך מיט אן אויפשריפט פון'ם שרייבער.

presen'tative *a.* (פרי-זענ'-טע-טיוו) וואס קען פארגעשלאגען ווערען פאר א קירכען־אמט; אין פילאזאפיע — וואס איז שייך צו אינטואיטיווע אדער אונמיטעל־בארע קענטניס פון עפעס.

pres'ent com'pany al'ways ex-cep'ted (פרעז'-ענט קאמ'-פע-ני אהל'-וועיז עק-סעפ'-טעד) הודייז פון אנוועזענדע רעדט מען ניט.

presentee' *n.* (פרי-זענ-טיע') איינער וואס איז רעקאמענדירט פאר א קירכען־אמט.

presen'ter *n.* (פרי-זענ'-טער) 1. איי־נער וואס לענט פאר; 2. איינער וואס גיט א מתנה.

1\. Who was the presenter of the bill?

presen'tial *a.* (פרי-זענ'-שעל) וואס איז פארהאנדען; וואס איז פארגעשטעלט.

presential'ity *n.* (פרי-זען-שי-על'-אי-טי) די אנוועזענהייט, דאס פארהאנדען זיין.

presen'tially *adv.* (פרי-זענ'-שעל-אי) דורך אנוועזענהייט.

presen'tialness *n.* (פרי-זענ'-שעל-נעס) דאס זיין אנוועזענד; אנוועזענהייט.

presen'tient *a.* (פרי-סענ'-שיענט) וואס האט א פארגעפיהל; וואס זעהט פאראויס.

presen'timent *n.* (פרי-סענ'-טי-מענט) א פארגעפיהל [בעזאנדערס פון אן אומ־גליק וואס דארף געשעהן].

presentimen'tal *a.* (פרי-סען-טי-מענ'-טעל) וואס איז שייך צו א פארגעפיהל.

presen'tive *a. and n.* (פרי-זענ'-טיוו) וואס רופט ארויס אן אונמיטעלבארען בע־גריף אדער פארשטעלונג פון עפעס; אין גראמאטיק — א ווארט אדער דער קלאס ווערטער, וועלכע בעצייכנען געוויסע זאכען אדער טהעטיגקייטען אונמיטעלבאר [אין געגענזאץ צו סימבאלישע ווערטער].

presen'tiveness *n.* (פרי-זענ'-טיוו-נעס) די אייגענשאפט אדער פעהיגקייט פון געוויסע ווערטער ארויסצורופען אן אונ־מיטעלבארען בעגריף אדער פארשטעלונג פון געוויסע זאכען אדער טהעטיגקייטען.

pres'ently *adv.* (פרעז'-ענט-לי) גלייך, באלד; שוין; אין דער מינוט.

present'ment *n.* (פרי-זענט'-מענט) דאס פרעזענטירען, דאס פארלעגען; דאס דערלאנגען [א פעטיציע, א קלאגע]; דאס וואס ווערט פארגעשטעלט, ארויסגעצייגט אדער ארויסגעוויזען; אין יוריספרודענץ— אן אנקלאגע אדער בעשולדיגונג וואס גע־ריכטס־געשווארענע גיבען איבער צום פרא־קוראר לויט זייער אייגענער איניציאטיווע; אן אנקלאגע פון א קירכליכער געמיינדע צום בישאף; דאס צושטעלען צום אבצאה־לען [ווי למשל, א וועקסעל].

pres'ent mon'ey (פרעז'-ענט מאנ'-אי) מזומן געלד.

pres'entness *n.* (פרעז'-ענט-נעס) ז. *presence*

presentoir' *n.* (פרעז-ען-טואר') א פרעזענטיר־טעלער, א מין פלאכער טעלער אדער טאץ אויף א געשטעל, אויף וועלכער מען דערלאנגט פרוכטען אדער געבעקס.

Presentoir

pres'ent par'ticiple (פרעז'-ענט פאר'-טי-סיפל) א פארטיציפיום, וואס בעציי־כענט א האנדלונג וועלכע קומט איצט פאר [צ. ב. *going*]. ז. *participle*

pres'ent ques'tion (פרעז'-ענט קוועס'-טשאן) די איצט־דיסקוטירטע פראגע.

present' respects' (פרי-זענט' רי-ספעקטס') לאזען אימעצען גריסען.

pres'ents *n.* (פרעז'-ענטס) אין אפיציע־לע פאפיערען — דער דאקומענט, דאס נעריכטליכע פאפיער; מתנות.

pres'ent tense (פרעז'-ענט טענס) אין גראמאטיק — די געגענווערטיגע צייט.

preservabil'ity *n.* (פרי-זויר-וועּ-ביל'-אי-טי) דאס קענען בעווארענט אדער פערהיט ווערען; דאס קענען קאנזערווירט ווערען.

preser'vable *a.* (פרי-זויר'-וועבל) וואס מען קען קאנזערווירען, פערהיטען, בעשיי־צען אדער איינהאלטען.

preserva'tion *n.* (פרעז-ער-וויי'-שאן) דאס בעשיצען, דאס פערהיטען; דאס קאנ־זערווירען [פרוכטען, פליישען]; דאס

קענען פערהיט ווערען; א פערהיטונגס=מיטעל.

preser'vative *a. and n.* (פרי-זויר'-ווע-טיוו) פערהיטענד; וואס פערהיט, וואס בעשיצט; א מיטעל וואס פערהיט; א בעוואהרונגס=מיטעל.

preser'vatory *a. and n.* (פרי-זויר'-ווע טא-רי) פערהיטענד, בעשיצענד; א פרעזערוואטיוו [אן אפאראט אדער געביידע צו קאנזערווירען פרוכטען, פליישען א. ד. ג.].

preserve' *v. and n.* (פרי-זורוו') 1. איינהיטען, בעשיצען; איינהאלטען; קאנזערווירען; מאכען קאנזערוועז [ווי פון פרוכטען, פליישען א. ד. ג.]; קאנזערוועז, קאנזערווירטע זאכען; 2. אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר חיות, וועלכע ווערען אבגעהיט און בעשיצט ביז דעם יאגד=סעזאן.

2. The king's shooting preserves are filled with game.

preser'ver *n.* (פרי-זויר'-ווער) א פערהיטער, א בעשיצער; איינער וואס מאכט קאנזערוועז; איינער וואס פערהיט און בעשיצט חיות אין אן ארומגעצאמטען פלאץ ביז דעם יאגד=סעזאן.

preserves' *n.* (פרי-זורווז') א מין ברילען אדער שפאקולען מיט בלויע אדער רויטע גלעזער צו פערהיטען די אויגען פון א צו=שטארקער שיין.

preside' *v.* (פרי-זאיד') פרעזידירען, זיין דער פארזיצענדער אדער פארשטעהער; שטעהן אן דער שפיצע פון אן אונטערנעהמונג.

pres'idency *n.* (פרעז'-אי-דען-סי) דאס פרעזידירען, דאס זיין א פארזיצענדער; דער פארזיץ, די פרעזידענטשאפט; דאס פרעזידענטען=אמט.

Pres'idency *n.* (פרעז'-אי-דען-סי) דאס אמט פון פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pres'ident *n.* (פרעז'-אי-דענט) דער פארזיצענדער [פון א פעראיין, ארגאניזאציע]; דער פרעזידענט.

president'al *a.* (פרעז-אי-דענט'-על) פרעזידענטיש; וואס איז שייך צום פרעזידענט אדער פארזיצענדען.

pres'identess *n.* (פרעז'-אי-דענט-עס) א פרעזידענטקע; א פארזיצענדע.

presiden'tial *a.* (פרעז-אי-דען'-שעל) פרעזידענטיש, וואס איז שייך צו פרעזידענטשאפט; וואס איז שייך צו א פרעזידענט.

presiden'tial elec'tors (פרעז-אי-דען'-שעל אי-לעק'-טארז) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די פערזאנען, וועלכע די בירגער קלייבען אויס זיי זאלען ערוועהלען דעם פרעזידענט און וויצע=פרעזידענט [יעדער שטאאט קלייבט אויס אזוי פיעל וועהלער, וויפיעל ער האט קאנגרעסלייטע און סענאטארען אין קאנגרעס אדער פארלאמענט].

pres'identship *n.* (פרעז'-אי-דענט-שיפ) דאס אמט אדער די שטעלע פון א פרעזידענט; דער משך פון פרעזידענטשאפט.

presi'der *n.* (פרי-זאי'-דער) דער פארזיצענדער.

presid'ial *a.* (פרי-סיד'-אי-על) וואס איז שייך צו א גארניזאן אדער סאלדאטען=בעזעצונג.

presid'iary *a. and n.* (פרי-סיד'-אי-ע-רי) וואס איז שייך צו א גארניזאן אדער סאלדאטען=בעזעצונג; א וואך.

presid'ing el'der (פרי-זאיד'-אינג על'-דער) אין דער מעטאדיסטישער קירך — א גייסטליכער, וועלכער פערטרעט אין געוויסע אנגעלעגענהייטען דעם בישאף.

presid'ing judge (פרי-זאיד'-אינג דזשאדזש) דער פארזיצענדער ריכטער אין א געריכט.

presid'io *n.* (פרי-סיד'-אי-או) דאס ארט וואו עס געפינט זיך א העכערער מיליטערישער בעאמטער; א רעגיערונגס=רעזידענץ; א מיליטערישער פאסט; אן ארט וואו מען פערשיקט פערברעכער.

press *v. and n.* (פרעס) פרעסען, דריקען, קוועטשען; אויסאיבען א דרוק; צווינגען, טרייבען, שטופען; נויטען; ארויפצווינגען; בעשטעהן אויף עפעס; אונטעריאגען; דרינגענד בעטען; זיך שפארען, זיך שטופען; לעגען אויף עפעס ספעציעלע געוויכט, אונטערשטרייכען; צווינגען צו דיענסט [הויפטזעכליך מיליטערישער]; דאס פרעסען, דאס דריקען; דרוק; א געדרענג, א מחנה; א דראנג; א שווערע, דרינגענדע לאגע; א פרעס; א פרעס=מאשין; א דרוק=מאשין; די פרעסע [פעריאדישע אויסגאבען]; א שראנק; א קאסטען; א ביכער=שראנק; א בעפעהל אדער אויפגאבע צו צווינגען מענשען ארייננצוטרעטען אין מיליטער=דיענסט אדער אין דער פלאטע.

press'able *a.* (פרעס'-עבל) וואס קען געפרעסט אדער געדריקט ווערען.

press'-a'gent *n.* (פרעס'-איי'-דזשענט) אן אנגעשטעלטער וואס דארף צושטעלען נייעס פאר די צייטונגען וועגען א טעאטער, אנשטאלט, פערזאן א. ז. וו. און אויף אזא אופן צוציהען צו זיי דעם עולם'ס אויפמערקזאמקייט.

press'-bed *n.* (פרעס'-בעד) א בעט וואס קען זיך צונויפלעגען און זיך פערוואנדלען אין א שראנק אדער קאסטען.

press'-blan'ket *n.* (פרעס'-בלענ'-קעט) פלאנעל, געוואנד אדער פילץ געברויכט אויף א דרוק=פרעס.

press'-blocks *n.* (פרעס'-בלאקס) שטיקער האלץ וואס פילען אויס די לעדיגע פלעצער אין א דרוקער=פרעס אדער בוכבינדער=פרעס.

press'-boards *n.* (פרעס'-באורדז) די לייסטלעך אדער ברעטלעך אין א דרוק=מאשין צווישען וועלכע עס האלטען זיך צוזאמען די דרוק=בויגענס.

press'-boy *n.* (פרעס'-באי) אן ארויסהעלפער ביי א דרוק=מאשין.

pressed for mon'ey (פרעסט פאר מאנ'-אי) געענגט אין געלד.

pressed for time (פרעסט פאר טאים) געענגט אין צייט.

press'er *n.* (פרעס'-ער) איינער אדער עטוואס וואס דריקט, פרעסט אדער פלעט; א קעלטערער, א זאפט=פרעסער; א פרעסער, א ביגלער; איינער וואס ארבייט ביי א פרעס; אין טעפעריי — איינער וואס מאכט די הענטלעך, אויערלעך און די דעקאראציאנען פאר די געשיר; דאס פיסעל פון א נעה=מאשין וואס דריקט צו דאס צייג ביים נעהען; א מין ביגעל=מאשין; איינער וואס צווינגט ארויף אדער רעדט איין.

press'er-foot *n.* (פרעס'-ער-פוט) דאס פיסעל פון א נעה=מאשין וואס דריקט צו דאס צייג ביים נעהען.

press'-gang *n.* (פרעס'-גענג) א מיליטערישע אבטיילונג וואס צווינגט מענשען צו ווערען מאטראזען אדער סאלדאטען.

press'ing *n. and a.* (פרעס'-אינג) דאס פרעסען; דרוק; דריקונג; דאס אויסגעפרעסטע [ווי אויל, זאפט א. ז. וו.]; דרינגענד, וואס קען ניט אבגעלעגט ווערען.

press'ing-bag *n.* (פרעס'-אינג-בעג) א זעקעל אין וועלכען מען קוועטשט אויס אויל פון זאמען.

press'ing-board *n.* (פרעס'-אינג-באורד) א ביגעל=ברעט; אזעלכע ברעטלעך אין א גרויסער דרוקער אדער בוכבינדער=פרעס.

press'ing-i'ron *n.* (פרעס'-אינג-אי'-ערן) א פרעסעל, א פלעט=אייזען, א ביגעל=אייזען.

press'ingly *adv.* (פרעס'-אינג-לי) מיט דרינגליכקייט; אויף א דרינגענדען אופן.

press'ingness *n.* (פרעס'-אינג-נעס) דרינגליכקייט.

press'ing-plate *n.* (פרעס'-אינג-פלייט) אזא ברעט אין אן אויל=פרעס.

press in one's arms (פרעס אין הוואנז ארמז) ארומנעהמען, דריקען צום הארצען.

pres'sion *n.* (פרעש'-אן) ז. *pressure*.

press'man *n.* (פרעס'-מען) א פרעסער, א דרוקער; דער וואס טרעט די וויינטרויבען, א קעלטערער; א צייטונגס=מאן, א רעפארטער; איינער פון א מיליטערישער אבטיילונג, וואס צווינגט מענשען צו ווערען סאלדאטען אדער מאטראזען; איינער וואס איז דורך צוואנג געווארען א סאלדאט אדער מאטראז.

press'-mark *n. and v.* (פרעס'-מארק) א ביבליאטעק=צייכען אויף א בוך [וואס ציינט אן די אבטיילונג, צו וועלכער דאס בוך בעלאנגט, זיין פלאץ א. ז. וו.]; מאכען א ביבליאטעק=צייכען אויף א בוך.

press'-mas'ter *n.* (פרעס'-מעס'-טער) דער הויפט פון א קאמאנדע, וואס צווינגט מענשען ארייננצוטרעטען אין דער ארמעע אדער פלאטע.

press'-mon'ey *n.* (פרעס'-מאנ'-אי) ז. *prest-money*.

press on (פרעס אן) טרייבען ווייטער, שטופען ווייטער, מאכען עס גיכער, בעוועגען זיך פארווערטס, איילען זיך.

press'-pack *v.* (פרעס'-פעק) פאקען מיט דער הילף פון א פרעס.

press'-plate *n.* (פרעס'-פלייט) אזא דינע אייזערנע פלאטע אין א פרעס=מאשין.

press'-proof *n.* (פרעס'-פרוהף) די לעצטע קארעקטור [איידער מען נעהמט זיך דרוקען]; א קארעקטור פון געדרוקטען בויגענס [צו זעהן די פעהלערען פון דער דרוק].

press'-revise' *n.* (פרעס'-רי-וואיז') די לעצטע קארעקטור [איידער מען נעהמט זיך דרוקען].

press'-room *n.* (פרעס'-רוהם) דאס דרוק=צימער אין א דרוקעריי; א פרעס=אבטיילונג אין א פאבריק.

press sail (פרעס סייל) פאנאנדערשפרייטען די זעגלען; זיך יאגען [וועגען א שיף].

press upon' (פרעס א-פאן') זיין צודרינגליך; אטאקירען, בעפאלען.

pres'sural *a.* (פרעש'-יו-רעל) וואס איז שייך צו דרוק=קראפט.

pres'sure *n.* (פרעש'-יור) דאס פרעסען, דאס דריקען, דאס זיין געדריקט אדער געפרעסט; דרוק; צוואנג; דרוק=קראפט; דראנג, דרינגליכקייט; אבדרוק.

pres'sure for mon'ey (פרעש'-יור פאר מאנ'-אי) געלד=נויט, געלד=מאנגעל, געלד=ענגשאפט.

pres'sure-gage *n.* (פרעש'-יור-גיידזש) אן אינסטרומענט צום מעסטען דעם דרוק פון דאמפף אין א דאמפף־מאשין; אן אינסטרומענט צו בעשטימען דעם דרוק פון פולווער־גאז אין א שיס־געוועהר.

pres'sure-note *n.* (פרעש'-יור-נאוט) א נאטע מיט א צייכען וואס בעדייטעט, אז די נאטע דארף גענומען ווערען שטארקער צו ענדע.

pres'sure-reg'ister *n.* (פרעש'-יור-רעדזש'-איס-טער) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דעם דרוק פון גאזען און פליסיגקייטען.

pres'sure-spot *n.* (פרעש'-יור-ספאט) א פונקט אויף א קערפער, וואס איז עמפפינדליך צו דרוק.

press'work *n.* (פרעס'-הוואירק) דרוקארבייט.

presta'tion *n.* (פרעס-טיי'-שאן) צאהלונג, אבצאהלונג; אמאל אין ענגלאנד — אן אבצאהלונג אדער שטייער פאר דאס רעכט צו נעהמען האלץ פון וואלד.

pres'ter *n.* (פרעס'-טער) [אפט א גלח געברויכט אלס טיטול פון א לעגענדארישען מיטעלאלטערליכען קעניג און פריסטער יאהאן].

prestez'za *n.* (פרעס-טעט'-סא) אין מוזיק — געשווינדקייט.

prestidigita'tion *n.* (פרעס-טי-דידזש-אי-טיי'-שאן) טאשענשפיעלער־קונסט, קונצענמאכעריי.

prestidig'itator *n.* (פרעס-טי-דידזש'-אי-טיי-טאר) א פאקוסניק, א קונצענמאכער.

prestige' *n.* (פרעס-טידזש') א פרעסטיזש, א גוטע רעפוטאציע, א גוטער נאמען; אנציהונג, ווירקזאמקייט, איינפלוס.
The Turks lost **prestige** in the Balkan war.

prestig'iator *n.* (פרעס-טידזש'-אי-איי-טאר) א קונצענמאכער, א פאקוסניק; א פערבלענדער, א שווינדלער.

pres'timony *n.* (פרעס'-טי-מא-ני) א פאנד צום אויסהאלטען א גייסטליכען, איבער וועלכען עס האט צו זאגען דער וואס האט מנדב געווען.

prestis'simo *adv.* (פרעס-טיס'-אי-מאו) אין מוזיק — זעהר שנעל.

prest'-mon'ey *n.* (פרעסט'-מאנ'-אי) געצאהלט פאר ענגלישע סאלדאטען און מאטראזען.

pres'to *adv.* and *n.* (פרעס'-טאו) שנעל, באלד, אין איילעניש; אין מוזיק— אין שנעלען טעמפא; א מוזיקאלישע זאך געשפיעלט אין א שנעלען טעמפא.

prestric'tion *n.* (פרי-סטריק'-שאן) בלינדקייט, בלינדעניש.

prestud'y *v.* (פרי-סטאד'-אי) שטודירען פון פריהער.

presu'mable *a.* (פרי-זיו'-מעבל) וואס קען אנגענומען ווערען, וואס מען קען משער זיין.

presu'mably *adv.* (פרי-זיו'-מע-בלי) לויט ווי עס ווייזט אויס; לויט ווי מען קען זיך משער זיין.

presume' *v.* (פרי-זיום') אננעהמען, משער זיין; וואגען, אונטערנעהמען; האבען די דרייסטקייט.

presu'medly *adv.* (פרי-זיו'-מעד-לי) לויט ווי עס ווייזט אויס; וואהרשיינליך.

presume' on (פרי-זיום' אן) וואגען אדער ווערען חוצפה'דיג, אננעהמענדיג א געוויסע השערה אדער בויענדיג אויף עפעס.
Do not **presume** on the good nature of your friends.

presu'mer *n.* (פרי-זיו'-מער) איינער וואס וואגט; אן איבערמוטיגער מענש; א העזה'ניק, איינער וואס איז איבערטריבען דרייסט.

presume' upon' (פרי-זיום' א-פאן') ז. *presume on*.

presu'ming *a.* (פרי-זיו'-מינג) שטארק איינגעבילדעט; צופיעל איינגענגלויבט אין זיך; איבערטריבען דרייסט, איבערמוטיג.

presu'mingly *adv.* (פרי-זיו'-מינג-לי) מיט גרויס העזה, מיט איבערטריבענער דרייסטקייט; איבערמוטיג; צופיעל איינגעבילדעט אין זיך.

presump'tion *n.* (פרי-זאמפ'-שאן) א השערה, א שטארקע וואהרשיינליכקייט; דאס מאכען א השערה; איינבילדונג; דאס זיין צופיעל איינגעבילדעט אין זיך; איבערטריבענע דרייסטקייט; א גרונד פאר א השערה.

presump'tive *a.* (פרי-זאמפ'-טיוו) געבויט אויף א השערה אדער אויף א וואהרשיינליכקייט; מעגליך, וואהרשיינליך.

presump'tive ev'idence (פרי-זאמפ'-טיוו עוו'-אי-דענס) וואהרשיינליכקייטס־בעווייז, אזעלכע בעווייזע וועלכע זיינען גענוגענד פארגעבראכט צו ווערען פאר דער יורי [געריכטס-געשווארענע], אז זי זאל קענען ארויסגעבען אן ענטשיידונג; בעווייזע וועלכע זיינען גענוגענד ארויסצוגעבען אויף זייער סמך אן אורטייל, ווען קיין אנדערע געגען־בעווייזע זיינען ניט פארגעבראכט געווארען.

presump'tively *adv.* (פרי-זאמפ'-טיוו-לי) אויף דעם גרונד פון השערות אדער וואהרשיינליכקייטען.

presump'tuous *a.* (פרי-זאמפ'-טשו-אס) איבערמוטיג, שטארק איינגענגלויבט אין זיך; איינגעבילדעט; איבערטריבען דרייסט, העזה'דיג; וואס נעהמט אויף זיך צו פיעל.
It would be **presumptuous** for me to criticise a work of art.

presump'tuously *adv.* (פרי-זאמפ'-טשו-אס-לי) אויף אן איבערמוטיגען אופן; זייענדיג צופיעל איינגענגלויבט אין זיך, נעהמענדיג צופיעל אויף זיך; מיט איבערטריבענער דרייסטקייט.

presump'tuousness *n.* (פרי-זאמפ'-טשו-אס-נעס) איבערמוט, איינבילדונג, א צוגרויסע איינגעגלויבטקייט אין זיך; איבערטריבענע דרייסטקייט.

presuppo'sal *n.* (פרי-סא-פאו'-זעל) א פריהערדיגע השערה; א פארויסזעצונג.

presuppose' *v.* (פרי-סא-פאוז') פאראויסזעצען.

presupposi'tion *n.* (פרי-סאפ-א-זיש'-אן) א פארויסזעצונג, א פארויסגעמאכטע השערה.

presupposi'tionless *a.* (פרי-סאפ-א-זיש'-אן-לעס) אהן א פארויסזעצונג.

presurmise' *n.* (פרי-סויר-מאיז') א פריהער געמאכטע השערה; א פארפערראכט.

pretence' *n.* (פרי-טענס') ז. *pretense*.

pretend' *v.* (פרי-טענד') 1. געבען א תירוץ, געפינען אן אויסרייד; אנגעבען אלס ענטשולדיגונג; 2. פרעטענדירען, מאכען אן אנשפרוך, האבען תביעות, ארויסטרעטען מיט א פרעטענזיע אויף עטוואס; 3. מאכען אן אנשטעל; מאכען זיך גלייך ווי...; 4. בעצוועקען.
3. Many ignorant persons **pretend** to be educated.

preten'dant *n.* (פרי-טענ'-דענט) א פרעטענדענט, איינער וואס האט אן אנשפרוך אדער פרעטענזיע אויף עטוואס.

preten'ded *a.* (פרי-טענ'-דעד) כלומר'שדיג; מאכענדיג אן אנשטעל.

preten'dedly *adv.* (פרי-טענ'-דעד-לי) כלומר'שט; אלס תירוץ, אויסרייד אדער אנשטעל; דורך פרעטענזיעס אדער תביעות.

preten'dent *n.* (פרי-טענ'-דענט) ז. *pretendant*.

preten'der *n.* (פרי-טענ'-דער) א פרעטענדירער; איינער וואס גיט זיך ארויס פאר...; איינער וואס מאכט אן אנשטעל; איינער וואס האט תביעות אדער פרעטענזיעס; א פרעטענדענט [איינער וואס האט פרעטענזיעס אויף א קעניגליכען טהראן].

preten'dership *n.* (פרי-טענ'-דער-שיפ) די תביעות אדער פרעטענזיעס פון א פרעטענדענט. ז. *pretender*.

preten'ding *a.* (פרי-טענ'-דינג) וואס פרעטענדירט, וואס האט תביעות אדער פרעטענזיעס; וואס מאכט אן אנשטעל.

preten'dingly *adv.* (פרי-טענ'-דינג-לי) מיט תביעות אדער פרעטענזיעס; מאכענדיג אן אנשטעל.

pretense' *n.* (פרי-טענס') 1. א תירוץ, אן אויסרייד; 2. א פרעטענזיע, א תביעה; 3. אן אנשטעל; א כלומר'שדיגע טענה.
3. Pretense is but a form of vanity.

pretensed' *a.* (פרי-טענסט') ז. *pretended*.

pretense'less *a.* (פרי-טענס'-לעס) אהן פרעטענזיעס, אהן תביעות; אהן אנשטעלען.

preten'sion *n.* (פרי-טענ'-שאן) א פרעטענזיע; א תביעה; א בעהויפטונג; אן אונבערעכטיגטע תביעה אדער טענה; א טענה; אן אנשטעל; דאס ארויסטרעטען מיט פרעטענזיעס אדער מיט תביעות.

preten'tious *a.* (פרי-טענ'-שאס) ניט בעגרינדעט, פאלש; פול מיט פרעטענזיעס; וואס מאכט אן אנשטעל, וואס מאכט פון זיך א פוריע, וואס שטעלט זיך ארויס גרעסער און וויכטיגער ווי ער איז.

preten'tiously *adv.* (פרי-טענ'-שאס-לי) דורך פרעטענזיעס; מאכענדיג אן אנשטעל; מאכענדיג פון זיך א פוריע.

preten'tiousness *n.* (פרי-טענ'-שאס-נעס) דאס זיין פרעטענציעז, דאס האבען פרעטענזיעס אויף גרויסקייט, וויכטיגקייט א. ד. ג.; דאס מאכען אן אנשטעל.

preterhu'man *a.* (פרי-טויר-היו'-מען) מעהר ווי מענשליך, איבערמענשליך.

prete'rient *a.* (פרי-טי'-רי-ענט) וואס קומט פריהער; פארהער, פריהער.

preterimper'fect *n.* (פרי-טויר-אים-פויר'-פעקט) אימפערפעקטום [די פארם פון א צייטווארט, וואס דריקט אויס די ניט אין גאנצען פערגאנגענע צייט].

pret'erist *n.* and *a.* (פרעט'-ע-ריסט) איינער וואס לעבט נור מיט דער פערגאנגענהייט; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — א פרעטעריסט, איינער וואס גלויבט, אז די נביאות פון דער אפאקאליפסע זיינען כמעט אלע אדער גאר אין גאנצען שוין מקוים געווארען; וואס איז שייך צו די פרעטעריסטען אדער צו זייערע אנזיכטען.

pret'erit *a.* and *n.* (פרעט'-ע-ריט) פערגאנגען, אמאליג; אין גראמאטיק — וואס דריקט אויס די פערגאנגענע צייט; דאס אימפערפעקטום, די פערגאנגענע צייט [ווי *wrote* פון *write*].

pret'erite *a.* and *n.* (פרעט'-ע-ריט) ז. *preterit*.

preteri'tion *n.* (פרעט-ע-ריש'-אן) דאס אויסלאזן, דאס איבערהיפּן; דאס אויסלאזן אין א צוואה איינעם פון די יורשים; א רעדע־פארם, וועלכע בעשטעהט אין דעם, וואס דער רעדנער מאכט דעם אנשטעל, אז ער וויל אויסמיידען צו ריידען וועגען אימעצען און דערביי זאגט ער דאך אלץ וואס ער האט געוואלט [צ. ב. איך וויל ניט זאגען, אז ער איז א ליגנער און א גנב, אבער...]; אין דער קאלוויניסטישער טעאלאגיע — די בעהויפּטונג, אז בשעת גאט האט בעשטימט געוויסע מענשען אויסגעלעזט צו ווערען, האט ער אויסגעלאזען אלע איבריגע.

preter'itive *a.* (פּרי-טער'-אי-טיוו) אין גראמאטיק — וואס דריקט אוים די פערגאנגענע צייט; וואס ווערט געברויכט נור אין פערפעקטום אדער אין דער פערגאנגענער צייט [ווענען צייטווערטער].

pret'eritness *n.* (פרעט'-ע-ריט-נעס) פערגאנגענהייט, אמאליגקייט.

pret'erit-pres'ent *a. and n.* (פרעט'-ע-ריט-פרעז'-ענט) אין גראמאטיק — וואס פערבינדט די פערגאנגענע צייט מיט דער געגענוווערטיגער [ווי דאס איז דער פאל ביי געוויסע דייטשע צייטווערטער]; א צייטווארט וואס דריקט אוים אין דער זעלביגער פארם פערגאנגענהייט און געגענווארט.

preterlapsed' *a.* (פרי-טער-לעפסט') אמאליג, פערגאנגען.

pretermis'sion *n.* (פרי-טויר-מיש'-אן) דאס אויסלאזן, דאס איבערהיפּן; דאס ניט דערמאנען; דאס מאכען דעם אנשטעל אין א רעדע עטוואס אדער אימעצען ניט צו דערמאנען. ז. *preterition*.

pretermit' *v.* (פרי-טויר-מיט') איבערהיפּן, אויסלאזן; ניט דערמאנען עפּעס; פערנאכלעסיגען עטוואס צו טהאן; לאזען עטוואס ניט געטהאן.

pretermit'ter *n.* (פרי-טויר-מיט'-ער) איינער וואס לאזט אוים אדער היפּט איבער; איינער וואס פערנאכלעסיגט עטוואס צו טהאן.

preternat'ural *a.* (פרי-טויר-נעטש'-או-רעל) אויסערנאטירליך.

preternat'uralism *n.* (פרי-טויר-נעטש'-או-רעל-איזם) די טענדענץ אדער געוועהנהייט צוצושרייבען אויסערנאטירליכע אייגענשאפטען אדער קרעפטען צו זאכען אדער ערשיינונגען, וועלכע זיינען גאנץ נאטירליך; דאס גלויבען אין אויסערנאטירליכען; אן אויסערנאטירליכע עקזיסטענץ.

preternat'urally *adv.* (פרי-טויר-נעטש'-או-רעל-אי) שלא כדרך הטבע, אויסערנאטירליך.

preternat'uralness *n.* (פרי-טויר-נעטש'-או-רעל-נעם) אויסערנאטירליכקייט; דאס זיין שלא כדרך הטבע.

preternup'tial *a.* (פרי-טויר-נאפּ'-שעל) וואס איז ניט ערלויבט אויסער דער הייראט; אויסגעלאסען.

preterper'fect *a. and n.* (פרי-טויר-פויר'-פעקט) אין גראמאטיק — פערגאנגען, אמאליג; דאס פערפעקטום, די פערגאנגענע צייט.

preterplu'perfect *n. and a.* (פרי-טויר-פלוה'-פויר-פעקט) אין גראמאטיק — דאס פלוסקוואמפערפעקטום [די לאנג־פערגאנגענע צייט, ווי *I had written*]; לאנג פערגאנגען.

preterplural'ity *n.* (פרי-טויר-פלו-רעל'-אי-טי) אן אויסערגעוועהנליך גרויסע צאהל.

pre'text *n.* (פרי'-טעקסט) אן אויסרייד אדער תירוץ; א פּריטשעפּקע; א תירוץ זיך ארויסצודרעהן אדער עטוואס צו בעהאלטען.

The police were looking for a **pretext** to arrest him.

pretex'ture *n.* (פרי-טעקס'-טשור) ז. *pretext*.

prethought'ful *a.* (פרי-טהאהט'-פול) וואס בעטראכט פריהער; בעדאכט, איבערלעגט.

pretib'ial *a.* (פרי-טיב'-אי-על) וואס געפינט זיך פון פארענט אויף דעם אונטערשטען טייל פון פוס.

pre'tium affectio'nis (פרי'-שי-אם ע-פעק-שי-או'-נים) דער ווערטה וואס ווערט געשטעלט אויף א געגענשטאנד דורך דעם אייגענטימער, ניט קוקענדיג אויף דעם ווירקליכען מארק־ווערטה אדער פערקויפס־ווערטה.

pre'tor *n.* (פרי'-טאר) [א פרעטאר א טיטול אין אלטען רוים. פריהער זיינען די פרעטארען געווען די קאנסולען, אלס ארמעע־פיהרער; שפּעטער־צו פלעגען צו צוויי פרעטארען מיטפאהרען מיט די קאנסולען אלס ריכטער און משפּט'ען די רוימער און פרעמדע. אפט זיינען זיי געווארען גובערנאטארען איבער גאנצע פראווינצען]; א מאגיסטראט, א בירגערמייסטער.

preto'rial *a.* (פרי-טאו'-רי-על) פרעטאריאניש, ריכטערליך, ווי א פרעטאר. ז. *pretor*.

preto'rian *a. and n.* (פרי-טאו'-רי-ען) פרעטאריאניש, ריכטערליך; ווי א פרעטאר; וואס האט געהערט צו דער לייב־וואך פון א רוימישען קייזער; א פרעטאריאנער [איינער פון דער קייזערליכער לייב־וואך אין אלטען רוים].

preto'rium *n.* (פרי-טאו'-רי-אם) דער טייל פון אן אלט־רוימישען לאגער וואו דעם גענעראל'ס געצעלט איז געשטאנען; די אמטליכע וואהנונג פון א גובערנאטאר אין אלטען רוים; א געריכטס־הויז; א פאלאץ.

pre'torship *n.* (פרי'-טאר-שיפּ) דאס אמט פון א פרעטאר. ז. *pretor*.

pret'tify *v.* (פריט'-אי-פאי) מאכען שעהן; מאכען נעט; פערשעהנערען, פערציערען.

pret'tily *adv.* (פריט'-אי-לי) אויף א שעהנעם אדער נעטען אופן; מיט געשמאק; גראציעז.

pret'tiness *n.* (פריט'-אי-נעם) היבשקייט, שעהנקייט; עלעגאנטקייט; נעטקייט; חנ'עוודיגקייט; אנגענעהמקייט, גראציעזקייט; א שעהנהייט; א שעהנע זאך אדער פערזאן; געקינסטעלטקייט.

pret'ty *a. and adv.* (פריט'-אי) היבש, שעהן, נעט, פיין; אויסגעצייכענט; עלעגאנט, גראציעז, חנ'עוודיג; אנגענעהם; צימליך, ניש־קשה'דיג, בעדייטענד, גאנץ.

pret'tyism *n.* (פריט'-אי-איזם) געקינסטעלטקייט [אין מאניערען, סטיל א. ד. ג.].

pret'ty much (פריט'-אי מאטש) גאנץ בעדייטענד, גאנץ נאהנט, כמעט.

pret'typretty *n.* (פריט'-אי-פריט-אי) א שפּיעלצייג, א קלייניגקייט.

pretyp'ify *v.* (פרי-טיפּ'-אי-פאי) פארויסזאגען, פארויסזעהן; פארשטעלען אין פארויס.

pret'zel *n.* (פרעט'-סעל) א פרעצעל, אזא געפלאכטענער טרוקען־געבאקענער ביינגעל בעשאטען מיט זאלץ.

prevail' *v.* (פרי-וויל') 1. האבען די אויבערהאנד, האבען די איבערמאכט; בעהערשען; מנצח זיין, טריאומפירען; מצליח זיין, האבען ערפאלג; 2. ווירקען, האבען א ווירקונג אדער אן איינפלוס; 3. זיין פערשפּרייט.

1. The Democratic Party **prevailed** in the last election. 2. We **prevailed** upon her to stay with us. 3. The **prevailing** sentiment in the West is more democratic than in the East.

prevai'ling *a.* (פרי-וויי'-לינג) 1. הערשענד, איבערוועגענד; וואס האט א גרעסערע ווירקונג אדער איינפלוס; 2. שטארק פערשפּרייט, אלגעמיין אנגענומען.

2. Few are bold enough to oppose the **prevailing** opinions.

prevai'lingly *adv.* (פרי-וויי'-לינג-לי) מיט איבערמאכט; האבענדיג די אויבערהאנד; מיט א גרעסערער ווירקונג אדער איינפלוס; אלגעמיין, געוועהנליך, מעהרסטענטייל.

prevail' on (פרי-וויל' אן) ווירקען, איבערצייגען איינעם, בעוועגען צו טהאן.

He has **prevailed on** me to stay at his house.

prevail' with (פרי-וויל' הוויטה) ווירקען, האבען א ווירקונג; איבערצייגען, בעוועגען [צו טהאן].

Gold and silver cannot **prevail with** him.

prev'alence *n.* (פרעוו'-ע-לענס) איבערמאכט; איבערגעוויכט; דאס האבען די אויבערהאנד [אין שטארקייט, איינפלוס, ווירקזאמקייט א. ד. ג.]; דאס זיין שטארק פערשפּרייט אדער אלגעמיין אנגענומען.

prev'alency *n.* (פרעוו'-ע-לענ-סי) ז. *prevalence*.

prev'alent *a.* (פרעוו'-ע-לענט) 1. הערשענד; איבערוועגענד, האבענדיג די איבערמאכט אדער די אויבערהאנד; 2. ווירקזאם; וואס האט א ווירקונג אדער אן איינפלוס; 3. שטארק פערשפּרייט; אלגעמיין אנגענומען.

3. Smallpox is now **prevalent** in our town.

prev'alently *adv.* (פרעוו'-ע-לענט-לי) ז. *prevailingly*.

prevar'icate *v.* (פרי-וועהר'-אי-קייט) זיך ארויסדרעהען פון אמת; זיך ארויסדרעהען צו האנדלען עהרליך אדער ריכטיג; אויסווייכען אדער אויסמיידען צו זאגען דעם אמת; ריידען מיט'ן האלבען מויל.

prevarica'tion *n.* (פרי-וועהר-אי-קיי'-שאן) דאס ארויסדרעהען זיך פון אמת; דאס אויסווייכען אדער אויסמיידען צו זאגען דעם אמת; דאס ארויסדרעהען זיך פון האנדלען עהרליך אדער ריכטיג; דאס ניט טריי זיין צו פליכטען.

prevar'icator *n.* (פרי-וועהר'-אי-קיי-טאר) איינער וואס דרעהט זיך ארוים פון אמת; איינער וואס פערדרעהט דעם אמת; איינער וואס איז ניט טריי צו זיינע פליכטען.

prevene' *v.* (פרי-וויין') קומען אדער געהן פריהער; שטערען, הינדערען.

preve'nience *n.* (פרי-ווי'-ניענס) דאס קומען פריהער, דאס פערכאפּען פריהער.

preve'nient *a.* (פרי-ווי'-ניענט) וואס קומט פריהער, וואס פערכאפּט פריהער; וואס שטערט, וואס הינדערט.

prevent' *v.* (פרי-ווענט') שטערען, ניט דערלאזען, הינדערען; פערהיטען; פערמיידען.

preventabil'ity *n.* (פרי-וועג-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פערהיט ווערען, דאס קענען פערהינדערט אדער פערמיעדען ווערען.

preven'table *a.* (פרי-ווענ'-טעבל) וואס

קען בעווארענט אדער פערהיט ווערען;
וואס קען געשטערט, פערמיערען אדער
געהינדערט ווערען.

preven'tative *a. and n.* (פרי-װענ'-
טע-טיוו) ז. *preventive*

preven'ter *n.* (פרי-װענ'-טער) איינער
וואס הינדערט אדער שטערט; איינער
וואס פערהיט אדער דערלאזט ניט; א מי=
טעל צום פערהיטען; א רעזערווע קייט
אדער שטריק אויף א שיף צום אונטער=
שטיצען אן אנדער קייט אדער שטריק,
ווען זיי זיינען צו שטארק אנגעשטרענגט.

preven'tion *n.* (פרי-װענ'-שאן) דאס
שטערען, דאס ניט לאזען; א פערהינדער=
רונג, א מניעה, א שטערעניש; א פער=
היטונג.

preven'tive *a. and n.* (פרי-װענ'-טיוו)
וואס פערהינדערט, וואס דערלאזט ניט;
וואס פערהיט [א קראנקהייט, א שאדען,
אן אונגערעכטיגקייט א. ד. ג.]; א פער=
היטונגס=מיטעל; א פערהינדערונגס=מי=
טעל.

preven'tively *adv.* (פרי-װענ'-טיוו-לי)
אויף א שטערענדען אדער פערהיטענדען
אופן; דורך פערהינדערונג, דורך פערהי=
טונג; אלס מיטעל צו פערהינדערען אדער
צו פערהיטען.

preven'tiveness *n.* (פרי-װענ'-טיוו-
נעס) דאס קענען שטערען אדער פערהינ=
דערען; דאס קענען פערהיטען אדער ניט
דערלאזען.

preven'tive ser'vice (פרי-װענ'-טיוו
סויר'-ווים) די ברעג=וואך, וואס פערהיט
אז מען זאל ניט אריינפיהרען קיין קאנ=
טראבאנדע.

preview' *v.* (פרי-וויו') פארויסזעהן.

pre'vious *a.* (פרי'-ווי-אס) וואס איז
געווען פריהער; פריהערדיג, פארהער, בע=
פאר.

pre'viously *adv.* (פרי'-ווי-אס-לי) פון
פריהער, בעפאר, פארהער.

pre'viously to (פרי'-ווי-אס-לי טו)
איידער; פריהער אלס.

pre'viousness *n.* (פרי'-ווי-אס-נעס)
פריהערדיגקייט.

pre'vious ques'tion (פרי'-ווי-אס
קהוועס'-טשאן) אין פארלאמענטאריזם —
די פראגע אויב א פארשלאג זאל גלייך
אבגעשטימט ווערען אהן ווייטערדיגע דע=
באטען; שלוס דער דעבאטע.

pre'vious to (פרי'-ווי-אס טו) וואס
איז געשעהן פריהער; איידער.

previse' *v.* (פרי-וואיז') פארויסזעהן;
ווארנען אדער מזהיר זיין פון פריהער.

previ'sion *n.* (פרי-וויזש'-אן) דאס
פארויסזעהן, דאס פארויס וויסען.

prewarn' *v.* (פרי-הוואהרן') ווארנען
פון פריהער.

prex *n.* (פרעקס) ז. *prexy*

prex'y *n.* (פרעק'-סי) דער פרעזידענט
פון אן אוניווערזיטעט [אין די פעראיי=
ניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

prey *n. and v.* (פריי) אוועק=
רויב; גערויבטע זאכען; פערצוקונג [דאס וואס
א רויב=טהיער פערצוקט]; דאס וואס איז
אונטערגעפאלען אונטער דער מאכט פון
אן אנדערען; דאס רויבען, דאס ראבע=
ווען; ראבירונג; פערצוקונג; רויבען, רא=
בעווען; פערצוקען; פערניכטען, צושטע=
רען.

prey'er *n.* (פריי'-ער) א רויבער; א
פיינדרעדער: איינער וואס רייבט אדער
פערשלינגט; א פערניכטער, א צושטערער.

prey upon' (פריי א-פאן') 1. לעבען פון
רויב; רויבען; אנפאלען, פרעסען;
2. פערצעהרען, א תל מאכען, צושטערען.
1. Birds **prey upon** insects. 2. The memory of the accident **preys upon** his nerves.

pri'apism *n.* (פראי'-ע-פיזם) דער
פריאפיזמוס [א קראנקהייט, ביי וועלכער
דער געשלעכטליכער ארגאן איז שטענדיג
אויפגערעגט און שטייף].

Pria'pus *n.* (פראי-איי'-פאס) אין דער
אלט=גריכישער מיטאלאגיע — פריאפוס,
דער גאט פון בעפרוכטונג [דיעזער גאט
איז געווען פארגעשטעלט אלס זעהר א
העסליכער מאנספערזאן מיט אן אונגע=
הייער גרויסען געשלעכטס=ארגאן].

prib'ble-prab'ble *n.* (פריב'ל-פראב'ל)
פוסטער שוועץ, נארישע פלוידעריי;
אומזיסטע צאנקעריי.

price *n. and v.* (פראיס) דער פרייז,
דער ווערטה; דער מקח; די בעלוינונג,
דער לוין; די שאצונג; שאצען, אבשא=
צען; פאדערען דעם מקח; אוועקשטעלען
א פרייז.

price'-cur'rent *n.* (פראיס'-קאר'-ענט)
א פרייז=קוראנט [א ליסטע, וואו עס זיי=
נען אנגעגעבען די מארק=פרייזען פון פער=
שיעדענע סחורות].

priced *a.* (פראיסט) מיט
אבגעשאצט; מיט
א בעשטימטען מקח; וואו עס זיינען אנ=
געדייטעט די פרייזען.

price'less *a.* (פראיס'-לעס) אהן שאץ,
ניט אבצושעצען.

The bride received **priceless** wedding presents.

price'lessness *n.* (פראיס'-לעס-נעס)
אונשעצבארקייט; דאס ניט האבען קיין
פרייז.

price'-list *n.* (פראיס'-ליסט)
ז. *price-current*

price'-mark *n.* (פראיס'-מארק) א יאר=
ליק אדער צעטעל, וואס מען קלעפט אן
אויף א סחורה, אנדייטענדיג איהר פרייז.

price of subscrip'tion (פראיס אוו
סאב-סקריפ'-שאן) אבאנימענט=פרייז.

prick *n. and v.* (פריק) א דינער פער=
שפיצטער אינסטרומענט, א שטאכעל; דאס
שטעכען; א שטאך; דער צייכען אדער
שפור פון א שטאך; א פונקט; דער ציעל=
פונקט; דאס ציעל; דער שפור פון די
טריט פון א האז אדער הירש; דאס וואס
בויערט דעם מח; געוויסענסביסע; דער
מענליכער געשלעכטס=ארגאן, דער גיד;
אריינשטעכען, דורכלעכערען מיט א שטא=
כעל; זעצען אויף א שפיציגען פלאקען
[אן אלטע פארם פון טויט=שטראף]; צו=
שטעכען; ארויסקאלופען פון עפעס ווי
מיט א נאדעל; א שטאך טהאן [ווי א
פערד מיט די שפארען]; אנטרייבען;
אויפרעגען צו עפעס; פערשאפען א שטע=
כיגען אדער שארפען וועהטאג; פערשפי=
צען אדער אנשטעלען די אויערען [ווי
ביי א פערד]; פונקטירען, מאכען א
פונקט; צייכנען עפעס מיט פונקטען; נאכ=
געהן נאך די שפורען פון די טריט [פון
א האז אדער הירש]; פיהלען א שטאך;
שנעל לויפען, איילען; זיין אויסגעשטרעקט
ארויף=צו; זויער ווערען.

prick a hare (פריק ע העהר) נאכיא=
גען נאך א האז נאך זיינע פוס=שפורען
איבער'ן שנעע.

prick'-eared *a.* (פריק'-איערד) מיט
אויפגעשפיצטע אויערען; פוריטאניש [א
הימאריסטיישער אויסדרוק].

pricked *a.* (פריקט) בעציערט מיט קליי=
נע קארבען וואס זיינען געמאכט מיט א
שפיציגען ריטעל אדער מיט די שפיצי=
גע צייהנדלעך פון א קאם [וועגען געווי=
סע לייטענע און פארצעלייענע כלים].

prick'er *n.* (פריק'-ער) דאס וואס שטעכט
דורך; א שטעך=אינסטרומענט; אן אהל,
א שוסטער=אהל; א נאדעל; א שטאכעל,
א שפילקע; איינער וואס שטעכט; איי=
נער וואס פלעגט פארצייטענס מאטערען
דורך שטעכען פרויען, וועלכע מען האט
בעשולדיגט, אז זיי זיינען מכשפות; א
רייטער מיט שפארען.

prick'et *n.* (פריק'-עט) א באק אדער
הירש אויף'ן צווייטען יאהר; א לייכטער,
אויף וועלכען מען פלעגט די ליכט ארויפ=
שטעכען.

prick'ing *n.* (פריק'-אינג) דאס שטעכען;
דאס פיהלען א שארפען אדער שטעכיגען
וועהטאג; א האזען=שפור; דאס נאכיאגען
נאך א האז לויט די שפורען פון זיינע
טריט; דאס זויער ווערען.

prick'ing-note *n.* (פריק'-אינג-נאוט)
א דאקומענט פון איינעם וואס שיקט ארויס
סחורות, וועלכער בעפאלמעכטיגט דעם
בריינגער פון דיעזען דאקומענט צו בע=
קומען זיי.

prick'ing-wheel *n.* (פריק'-אינג-
הוויעל) אזא צייהניגעם רעדעל וואס זאט=
לער געברויכען אנצוצייכנען אויף'ן לע=
דער דאס ארט און די צאהל פון די שטעך,
וואס דארפען אין איהם געמאכט ווערען.

prick'le *n. and v.* (פריקל) א שטאכעל,
א דארן; א שפיז, א שפיציגע זאך; א
מין קארב; שטעכען, דורכשטעכען; פער=
אורזאכען א שארפען אדער שטעכיגען
וועהטאג; פונקטירען; מאכען שטעך אדער
פונקטען; זיין שטעכיג.

prick'leback *n.* (פריק'ל-בעק) דער
שטיכלינג, אזא פיש מיט שטאכלען אויף'ן
רוקען. ז. *stickleback*

prickled *a.* (פריקלד) שטאכעלדיג, מיט
שטאכלען.

prick'le-fish *n.* (פריק'ל-פיש)
ז. *prickleback*

prick'liness *n.* (פריק'-לי-נעס) שטא=
כעלדיגקייט, דאס האבען פיעל שטאכלען.

prick'louse *n.* (פריק'-לאוס) א שניידער
[א שפאט=נאמען].

prick'-lugged *a.* (פריק'-לאגד) מיט
אויפגעשפיצטע אויערען.

prick'ly *a.* (פריק'-לי) שטאכעלדיג, פול
מיט שטאכלען אדער דערנער; שטעכיג.

prick'ly-broom *n.* (פריק'-לי-ברוהם)
ז. *furze*

prick'ly-pear *n.* (פריק'-לי-פעהר) די
פרוכט פון א מין קאקטוס=פלאנצע וואס
איז ענליך צו א בארנע און איז בעדעקט
מיט שטאכלען.

Prickly-pear

prick'ly-pear cac'tus (פריק'-לי-פעהר קעק'-טאס) ז. *prickly-pear*.

prick out (פריק אוט) — אין גערטנעריי איבערזעצען ארויסגעשפּראצטע זאמען פון אן אראנזשעריי אין אן אפענעם גארטען.

prick'-post *n.* (פריק'-פאוסט) ז. *queen-post*.

prick'-punch *n.* (פריק'-פאנטש) ז. *center-punch*.

pricks of con'science (פריקס אוו קאנ'-שענס) געוויסענסביסע.

prick'-spur *n.* (פריק'-ספּור) א שפּארע [איינע פון די שפּארען, וועלכע א רייטער טהוט אן אויף די פיס צו שטעכען דאס פערד אום אנצוטרייבען עס].

prick'-the-louse' *n.* (פריק'-טהי-לאוס') ז. *pricklouse*.

prick'-tim'ber *n.* (פריק'-טימ'-בער) ז. *prickwood*.

prick up (פריק אפּ) אויפשטעלען, אויפשפּיצען [די אויערען]; זיך אויפהויבען [וועגען א ווינד]; ארויפלעגען די ערשטע פּלאסטער-שיכטען.

prick up the ears (פריק אפּ טהי איערז) אנשטעלען די אויערען, הערען מיט גרויס אויפמערקזאמקייט.

prick'-wheel *n.* (פריק'-הוויעל) א שטופּעל [א רעדעל מיט שפּיציגע צייהנער] וואס ווערט בענוצט אויסצושניידען מוסטערען פון פּאפּיער.

prick'wood *n.* (פריק'-הוואוד) דער שפּינדעל-בוים [א קליין בוימעל אדער קוסטארניק פון מיטעל-אייראפּא מיט א הארטען האלץ וואס ווערט געברויכט אין טאקער-ארבייט].

prick'y *a.* (פריק'-אי) שארף, שטאכעלדיג.

pride *n.* *and* *v.* (פּראיד) שטאלץ, גאוה, הויכמוטה; גדלות; זעלבסטווירדע; דאס, מיט וואס מען קען שטאלצירען: הויכקייט, א הויכע שטעלונג, פּראמינענטקייט; די פּראכט פון יוגענד; פייער, ברענענדע לוסט, היציגקייט, אייפריגקייט [ספּעציעל ביי יונגע חיות]; מיט עטוואס שטאלצירען; זיין שטאלץ; פּאנאנדערשפּרייטען די פעדערען פון עק [וועגען פויגלען].

pride'ful *a.* (פּראיד'-פול) שטאלץ, מיט גאוה; העזה'דיג.

pride'fully *adv.* (פּראיד'-פול-אי) אויף א שטאלצען שטייגער; העזה'דיג.

pride'fulness *n.* (פּראיד'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט שטאלץ אדער גאוה.

pride'less *a.* (פּראיד'-לעס) אהן שטאלץ, אהן גאוה.

prid'ian *a.* (פריד'-אי-ען) וואס איז שייך צום נעכטיגען טאג; פון נעכטען.

pri'dingly *adv.* (פּראי'-דינג-לי) שטאלץ, מיט גאוה.

prie-dieu' *n.* (פּרי-דיעי') א קליינער סטענדער מיט א פוס-בענקעלע, אויף וועלכע מען קען זיך שטעלען אויף די קניע [אין א קירך]; א מין היישעריק [ז. *Mantis*].

pri'er *n.* (פּראי'-ער) א בעאבאכטער, א נאכפארשער; א קוקער.

priest *n.* *and* *v.* (פּריסט) א כהן, א פּריסטער, א גייסטליכער; אזא גאטונג אדער זארט פון הויז-טויבען: מאכען פאר א כהן אדער פּריסטער.

priest'craft *n.* (פּריסט'-קרעפט) די אינטריגעס און שווינדעל פון גייסטליכע.

pries'tess *n.* (פּרים'-טעס) א פּריסטערין.

priest'hood *n.* (פּריסט'-הוד) דאס פּריסטער-אמט, די כהונה; דער פּריסטער-קלאס, די גייסטליכקייט.

priest'like *a.* (פּריסט'-לאיק) פּריסטעריש, פּריסטערליך; ווי א פּריסטער אדער גייסטליכער.

priest'liness *n.* (פּריסט'-לי-נעס) פּריסטערליכקייט, דאס אויסזעהן אדער די אויפפיהרונג פון א פּריסטער.

priest'ly *a.* (פּריסט'-לי) פּריסטערליך, גייסטליך, וואס איז שייך צו א פּריסטער אדער גייסטליכען.

priest'rid *a.* (פּריסט'-ריד) ז. *priestridden*.

priest'ridden *a.* (פּריסט'-רידן) וואס ווערט פערוואלטעט אדער אנגעפיהרט פון גייסטליכע; אונטערווארפען אונטער גייסטליכע.

prig *n.* *and* *v.* (פּריג) א שורקע, א פּאר-לעץ; א גנב; א שוטה, א נאר; גנב'ענען; פּוצען זיך, פּראנטעווען.

prig'ger *n.* (פּריג'-ער) א גנב.

prig'gery *n.* (פּריג'-ער-אי) דאס גנב'ענען; גנבות.

prig'gish *a.* (פּריג'-איש) העזה'דיג, נאכאלנע, מיט גדלות; גנב'יש, ווי א גנב.

prig'gishly *adv.* (פּריג'-איש-לי) חוצפה'דיג, העזה'דיג, מיט גדלות.

prig'gishness *n.* (פּריג'-איש-נעס) דאס זיין חוצפה'דיג אדער העזה'דיג.

prig'gism *n.* (פּריג'-איזם) חוצפה, העזה, דאס גדל'ענען זיך; גנב'ישע שטיק; דאס זיין א גנב.

prill *n.* (פּריל) א שטיק ערץ, פון וועלכען עס איז ארויסגענומען געווארען די פּסלת; א בוט אדער פלאנדערקע [אזא ברייטער און פלאטשיגער ים-פיש].

prim *a.*, *n.* *and* *v.* (פּרים) שעהן, ציכטיג, געציערט, געקינסטעלט; דער הארטריגעל [א מין בוימעל. ז. *privet*]; זיך פּוצען, ציערען.

pri'ma *a.* (פּרי'-מא) וואס איז דער ערשטער אדער די ערשטע.

pri'macy *n.* (פּראי'-מע-סי) דאס אמט אדער די ווירדע פון אן אויבער-בישאף; דאס זיין דער ערשטער; דאס שטעהן בראש.

pri'ma don'na (פּרי'-מא דאנ'-א) די פּרימאדאנא, די ערשטע אדער הויפּט-זינגערין אין אפּערע.

pri'ma fa'cie (פּראי'-מא פיי'-שי-אי) אויף'ן ערשטען בליק.

pri'ma fa'cie case (פּראי'-מא פיי'-שי-אי קיים) אין יוריספּרודענץ — אן אנקלאגע וואס האט גענוג גרינדע איבערגעגעבען צו ווערען צו די געריכטס-געשווארענע.

pri'ma fa'cie ev'idence (פּראי'-מא פיי'-שי-אי עוו'-אי-דענס) אין יוריספּרודענץ — א גענוגענדער בעווייז פאר אן אנקלאגע אום זי זאל איבערגעגעבען ווערען צו די געריכטס-געשווארענע.

pri'mage *n.* (פּראי'-מעדזש) א געוויסער פּראצענט פון פראכט-געלד וואס ווערט אבגעגעבען דעם קאפּיטאן פון א האנדעלס-שיף; די קוואנטיטעט פון וואסער וואס ווערט נוצלאז פערשווענדעט אין קעסעל פון א דאמפּף-מאשין [ווי דורך מיטגעשלעפּט ווערען מיט דעם דאמפּף אין ציילינדער א. ז. וו.].

pri'mal *a.* (פּראי'-מעל) ערשט; אורשפּרינגליך; פון די ערשטע; פּרימיטיוו; וואס איז שייך צום מין פלאנצען-חיות [ז. *Primalia*].

Prima'lia *n.* (פּראי-מיי'-לי-א) דער מין פלאנצען-חיות [דער מין בעשעפּעניש, ווי למשל, שוואמען, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר א צווישען-שטופע צווישען פלאנצען און חיות].

Prima'ria *n.* (פּראי-מיי'-רי-א) ז. *Primates*.

prima'ria *n.* (פּראי-מיי'-רי-א) איינע פון די לאנגע פעדערען אין די פליגלען פון א פויגעל.

pri'marily *adv.* (פּראי'-מע-רי-לי) אנפאנגליך, צוערשט, ראשית.

pri'mariness *n.* (פּראי'-מע-רי-נעס) אנפאנגליכקייט, צוערשטקייט; דאס זיין אורשפּרינגליך אדער פּרימיטיוו.

pri'mary *a.* *and* *n.* (פּראי'-מע-רי) ערשט; אורשפּרינגליך; פארנעהמסט; עלעמענטאר; דער ערשטער, דאס ערשטע, איינער אדער עפּעס וואס שטעהט בראש; איינע פון די לאנגע פעדערען אין די פליגלען פון א פויגעל; איינער פון די פאדער-פליגלען ביי אן אינזעקט; א פערזאמלונג פון בירגער — מיטגליעדער פון איין פּארטיי — צו נאמינירען קאנדידאטען פאר די צוקינפטיגע וואהלען.

pri'mary assem'bly (פּראי'-מע-רי ע-סעמ'-בלי) די אורוועהלער-פערזאמלונג [א פערזאמלונג, אין וועלכער יעדער בירגער קען נעהמען אנטייל, אין געגענזאץ צום פּארלאמענט, וואו עס קומען זיך צונויף נור די ערוועהלטע פערשטעהער פון די בירגער].

pri'mary col'ors (פּראי'-מע-רי קאל'-ארז) אין פיזיק — די גרונד-פארבען פון ספּעקטרום [רויט, בלוי און גרין].

pri'mary educa'tion (פּראי'-מע-רי עד-יו-קיי'-שאן) די עלעמענטאר-בילדונג.

pri'mary elec'tions (פּראי'-מע-רי אי-לעק'-שאנז) די פאר-וואהלען [דאס וועהלען אויף א פערזאמלונג פון בירגער — מיטגליעדער פון איין פּארטיי — די קאנדידאטען, וועלכע זאלען געשטעלט ווערען אויף'ן באלאט אדער שטים-צעטעל].

pri'mary ev'idence (פּראי'-מע-רי עוו'-אי-דענס) אין יוריספּרודענץ — די הויפּט אדער די בעסטע צייגניסע פון עפּעס [ווי אין דער פראגע וועגען דעם אינהאלט פון א געוויסען דאקומענט איז די ערשטע אדער די הויפּט צייגנים דער דאקומענט אליין].

pri'mary quills (פּראי'-מע-רי קהווילז) די לענגסטע פעדערען אין די פליגלען פון א פויגעל.

pri'mary rocks (פּראי'-מע-רי ראקס) די אוראלטע פעלזען [די פעלזען, וועלכע האבען זיך אויסגעבילדעט אין די ערשטע צייטען פון דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד].

pri'mary school (פּראי'-מע-רי סקוהל) אן אנפאנגס-שול, עלעמענטאר-שול.

pri'mary symp'toms (פּראי'-מע-רי סימפּ'-טאמז) די ערשטע סימפּטאמען אדער סמנים [ווי פון א קראנקהייט].

pri'mate *n.* (פּראי'-מיט) דער פּרימאס, אן ערצבישאף, אן אויבערבישאף; אין זאאלאגיע — איינער פון די פּרימאטען [ז. *Primates*].

Prima'tes *n.* (פּראי-מיי'-טיז) די פּרימאטען, דער קלאס זויג-טהיערע, ביי וועלכע איינער פון די כאראקטעריסטישע סמנים איז דער בעוועגליכער גראבער פינגער וואס שטעהט אנטקעגען די איבריגע פינגער, וואס דאס גיט זיי די מעגליכקייט אנצונעהמען פעסט זאכען [צו דיעזען

קלאס געהערען מענשען, אפען און לעמורען].

pri'mateship *n.* (פראי'-מייט-שיפ) דאס אמט אדער ווירדע פון א פרימאס אדער ערצבישאף.

prima'tial *a.* (פראי-מיי'-שעל) וואס איז שייך צו די פרימאטען אדער צום העכערען קלאס זויג=טהיערע, צו וועלכען עס בעלאנגען די מענשען, אפען און לעמורען; וואס איז שייך צו א פרימאס אדער ערצבישאף.

primat'ic *a.* (פראי-מעט'-איק) וואס איז שייך צו די פרימאטען. ז. *Primates*.

primat'ical *a.* (פראי-מעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א פרימאס אדער ערצבישאף.

prime *a., n. and v.* (פראים) ערשט; וואס איז דער ערשטער אדער די ערשטע; אורשפרינגליך, פרימיטיוו, אריגינאל; וואס איז דער הויפט, דער וויכטיגסטער אדער בעסטער; אין מאטעמאטיק—וואס איז פרים אדער אנפאנגליך [וועגען א צאהל, וואס קען זיך טיילען אהן א רעשט נור אויף זיך אדער אויף איינס, ווי למשל: 3, 5, 7, 11, 13 א. ז. וו.]; דער אנפאנג, די ערשטע צייט; דער פריהלינג, דער טאגעסאנברוך, דער פריהמארגען; די בליהונגס=צייט פון לעבען, די יוגענד; דער בעסטער טייל פון עפעס, דער קערן, דער עיקר; אין געפעכט — די ערשטע פאזיטורע אדער לאגע פון קערפער ביים פעכטען זיך מיט שווערדען; אין מאטעמאטיק — די פרים=צאהל [א צאהל וואס קען זיך ניט טיילען אויף אנדערע אהן א רעשט]; דער שפור פון די טרים פון א הירש; אין כעמיע — די צאהל, וועלכע דריקט אוים די מישונג=פערהעלטניסע פון צוויי אדער עטליכע כעמישע עלעמענטען; דער צינד=מאטעריאל פון א ביקס אדער הארמאט, צוליעב וועלכען דער פאטראן עקספלאדירט; אריינלעגען אין א ביקס אדער הארמאט צינד=פולווער; אין א דאמפף=מאשין — מיטנעהמען היים וואסער פון קעסעל אין צילינדער [ווי עס טרעפט זיך ביי אן אוננארמאלען צושטאנד פון דער מאשין, ווען צוזאמען מיט'ן דאמפף ווערט אריינגעצויגען אין צילינדער אויף זודיג וואסער]; ביי מאלען א בילד — גרונטעווען, לעגען די ערשטע פארב אויף'ן לייווענד; צופערטיגען, צוגרייטען.

prime and load (פראים ענד לאוד) זיין גרייט צו מלחמה.

prime condi'tion (פראים קאנ-דיש'-אן) דער בעסטער צושטאנד.

prime cost (פראים קאהסט) קאסט=פרייז, איינקויפס=פרייז, דער קרן.

primed *a.* (פראימד) שכור.

prime'ly *adv.* (פראימ'-לי) פארטרעפליך; אויסגעצייכענט.

prime min'ister (פראים מינ'-איס-טער) דער פרעמיער=מיניסטער [דער הויפט פון מיניסטארען=קאבינעט].

prime'ness *n.* (פראימ'-נעס) די בכורה, בכורה'שאפט, דער פארצוג.

prime of life (פראים אוו לאיף) די בליהונגס=צייט פון לעבען, די צייט פון העכסטער טהעטיגקייט.

At forty a man may still be in the prime of life.

prime of the moon (פראים אוו טהי מוהן) נייעחרש, נייעמאנד [די ערשטע וואך פון חדש].

pri'mer *n.* (פראי' מער) א פארריכטינג אין א ביקס, הארמאט אדער אין א מינע, דורך וועלכער דאס אויפרייסונגס=מאטעריאל עקספלאדירט.

prim'er *n.* (פרימ'-ער) אן אנפאנגס=בוך פאר קינדער, אן אלף=בית; א געבעט=בוך [ביי די קאטויליקען]; פרימער [א מין דרוק=שריפט].

prime'ro *n.* (פרי-מי'-ראו) פרימא=שפיעל [אן אלטפרענקישעס קארטען=שפיעל].

prime'val *a.* (פראי-מי'-וועל) ערשט, אורשפרינגליך, פון די ערשטע דורות; פרימיטיוו.

prime'val for'est (פראי-מי'-וועל פאר'-עסט) אן אור=וואלד, א וואלד פון די אוראלטע צייטען, א וואלד וואס איז נאך קיין מאל ניט געהאקט געווארען.

prime'vally *adv.* (פראי-מי'-וועל-אי) אורשפרינגליך; נאך פון די אוראלטע צייטען.

prime'vous *a.* (פראי-מי'-וואס) ז. *primeval*.

primige'nial *a.* (פראי-מי-דזשי'-ני-על) פון דער ערשטער ארויסשטאמונג; צום ערשטען מאל געבארען; וואס איז שייך צו די חיות, וועלכע האבען אנגעהאלטען דעם טיפ אדער די פארם פון מין ווי ער האט אויסגעזעהן ביי זיין ערשטער ארויסשטאמונג.

primige'nious *a.* (פראי-מי-דזשי'-ני-אס) ז. *primigenous*.

primig'enous *a.* (פראי-מידזש'-ע-נאס) אורשפרינגליך, ערשט.

primigrav'ida *n.* (פראי-מי-גרעוו'-אי-דא) א פרוי וואס איז שוואנגער דאס ערשטע מאל.

primin'ary *n.* (פראי-מינ'-ע-רי) ז. *priminery*.

promin'ery *n.* (פראי-מינ'-ע-רי) א פערלעגענהייט; א שווערע לאגע.

pri'ming *n.* (פראי'-מינג) דאס מאטעריאל אדער די פארריכטונג וואס ווירקט אויף'ן פולווער פון א שיס=געוועהר אדער פון א מינע עס זאל עקספלאדירען אדער אויפרייסען; ביי מאלער — די גרונטאוועקע, די ערשטע פארב וואס ווערט געלעגט אויף'ן לייווענד פון א בילד; אין א דאמפף=מאשין — דאס זודיגע וואסער, וואס ווערט אריינגעצויגען צוזאמען מיט'ן דאמפף אין צילינדער פון קעסעל; אריינציהונג פון זודיגען וואסער צוזאמען מיט'ן דאמפף אין צילינדער פון א קעסעל; א קליינינקייט, א גארנישט [אין פערגלייך מיט עפעס אנדערש].

pri'ming-horn *n.* (פראי'-מינג-האהרן) א פולווער=הארן.

pri'ming-i'ron *n.* (פראי'-מינג-אי'-ערן) א פולווער=דראט [א שפיציגער דראט צום אויפיהרען און מאכען עקספלאדירען דאס שיס=פולווער אין א שיס=געוועהר].

pri'ming-pow'der *n.* (פראי'-מינג-פאו'-דער) דאס צינד=פולווער פון א שיס=געוועהר.

pri'ming-var'nish *n.* (פראי'-מינג-ווארנ'-ניש) דער ערשטער לאק, וועלכען מען לעגט אלס גרונט אויף א לייווענד, אויף וועלכען מען מאלט א בילד.

pri'ming-wire *n.* (פראי'-מינג-הוואיר) ז. *priming-iron*.

primip'ara *n.* (פראי-מיפ'-ע-רא) אן ערשטלינג, א פרויענצימער וואס האט דאס ערשטע מאל געהאט א קינד.

primipi'lar *a.* (פראי-מי-פאי'-לאר) וואס איז שייך צום ערשטען צענטוריאן [אטריאד] פון א לעגיאן סאלדאטען [ביי די אלטע רוימער].

primi'tiæ *n.* (פראי-מיש'-אי-אי) די ערשטלינגע אדער בכורים; די ערשטלינגס=פרוכטען; די ערשטע פרוכטען פון דער ערד, וועלכע מען פלעגט אוועקגעבען דער קירך; די פליסיגקייט וואס קומט ארויס פאר דער געבורט פון א קינד.

primi'tial *a.* (פראי-מיש'-על) וואס איז שייך צו די ערשטלינגע אדער בכורים. ז. *primitiæ*.

prim'itive *a. and n.* (פרימ'-אי-טיוו) פרימיטיוו, אורשפרינגליך, פון דעם ערשטען אנפאנג; אלטפרענקיש, פון פארצייטען, איינפאך, אהן קונסט; אין גראמאטיק — ווארצעלהאפט [וועגען אווארט, וואס האט זיך ניט אויסגעבילדעט פון אן אנדער ווארט]; אין ביאלאגיע — רודימענטאר, וואס בעצייכענט דעם אנפאנג אדער דעם ארויסגאנגס=פונקט אין דער ענטוויקלונג פון אן ארגאניזם אדער פון א מין; אין געאלאגיע—פון די ערשטע פארמאציאנען אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד; אין גראמאטיק — א ווארצעל=ווארט [א ווארט וואס האט א זעלבסטשטענדיגע אבשטאמונג און האט זיך ניט אויסגעבילדעט פון אן אנדער ווארט]; אין מאטעמאטיק — א געאמעטרישע אדער אלגעבראאישע פארם, פון וועלכער עס שטאמען אב אדער בילדען זיך אוים אנדערע פארמען.

prim'itive church (פרימ'-אי-טיוו טשוירטש) די אור=קירך [די קירך פון די ערשטע קריסטליכע געמיינדען].

prim'itive col'ors (פרימ'-אי-טיוו קאל'-ארז) די גרונד=פארבען [רויט, בלוי און גריז, פון וועלכע עס ווערען צונויפגעשטעלט די אלע מעגליכע פארבען].

prim'itive fa'thers (פרימ'-אי-טיוו פא'-טהערז) די לעהרער פון קריסטענטום פון די ערשטע דריי יאהרהונדערטע.

prim'itively *adv.* (פרימ'-אי-טיוו-לי) אורשפרינגליך; פון אנהויב אן; אריגינעל; אויף אן אלטפרענקישען שטייגער; ווי אין די אלטע צייטען.

prim'itiveness *n.* (פרימ'-אי-טיוו-נעס) אורשפרינגליכקייט; איינפאכקייט; אלטפרענקישקייט.

prim'itive qual'ity (פרימ'-אי-טיוו קהוואל'-אי-טי) אן אייגענשאפט וואס קען ניט בעטראכט ווערען אלס רעזולטאט פון אן אנדער אייגענשאפט; אן אריגינעלע אייגענשאפט.

prim'itive rocks (פרימ'-אי-טיוו ראקס) די אור=פעלזען [די פעלזען פון די ערשטע עפאכען אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד].

prim'itive word (פרימ'-אי-טיוו הוואירד) אין גראמאטיק — דאס ווארצעל=ווארט [א ווארט, וואס האט זיך ניט אויסגעבילדעט פון אן אנדער ווארט].

primitiv'ity *n.* (פרימ-אי-טיוו'-אי-טי) ז. *primitiveness*.

pirm'ly *adv.* (פרימ'-לי) אויף אן אויסגעציערטען, אוסגעפוצטען שטייגער; מיט גדלות.

prim'ness *n.* (פרימ'-נעס) געציערטקייט, נעקינסטעלטקייט.

pri'mo *n.* (פרי'-מאו) אין מוזיק — דער ערשטער אדער הויפט=טייל [ווי אין א דועט אדער טריא].

primogen'ital *a.* (פראי-מא-דזשענ'-אי-טעל) ז. *primogenitary*.

primogen'itary *a.* (פראי-מא-דזשענ'-

אי-טע-רי) וואס איז שייך צו די רעכטע פון אַ ערשט-געבאָרענעם אָדער בכור.

primogen'itive *a.* (פּראַי-מאָ-דזשענ'-אי-טיוו) וואס איז שייך צו דער ערשט-געבורט אָדער בכורה.

primogen'itor *n.* (פּראַי-מאָ-דזשענ'-אי-טאָר) אַן אור-פאָטער, אַ שטאַם-פאָטער.

primogen'iture *n.* (פּראַי-מאָ-דזשענ'-אי-טשור) ערשט-געבורט; די בכורה; דאָס ירושה-רעכט פון אַ בכור.

primogen'itureship *n.* (פּראַי-מאָ-דזשענ'-אי-טשור-שיפּ) די לאַגע אָדער דאָס רעכט פון אַ בכור.

primor'dial *a.* and *n.* (פּראַי-מאָהר'-די-על) וואס איז דער ערשטער פון דער רייהע; אורשפּרינגליך, אָנפאַנגליך; דער ערשטער עלעמענט פון עפּעס; דער אָנהויב; די ערשטע סבה.

primordial'ity *n.* (פּראַי-מאָהר-די-על'-אי-טי) דאָס זיין דער ערשטער; דאָס ניט בעקומען זיך פון קיין אַנדער זאַך.

primor'dially *adv.* (פּראַי-מאָהר'-די-על-אי) אורשפּרינגליך; פון אָנהויב אָן; צום ערשטען אָנפאַנג.

primor'dial state (פּראַי-מאָהר'-די-על סטייט) דער אורשטאַנד, דער פּרימיטיווער צושטאַנד.

primor'diate *a.* (פּראַי-מאָהר'-די-אייט) אורשפּרינגליך; וואס עקזיסטירט פון אָנפאַנג אָן.

primp *v.* (פּרימפּ) פּוצען זיך, ציערען זיך.

prim'py *a.* (פּרימ'-פּי) געציערט, שעהן געקליידעט.

prim'rose *n.* and *a.* (פּרימ'-ראָוז) די שליסעל-בלום [אַ מין אייראָפּעאיש גראָז, וואס בליהט פריה אין פריהלינג, מיט געלבע בליהונגען, וועלכע האַלטען זיך אויף זעהר אַ קורצען שטענגעל און שטאַרצען אַרוים פון אַ בינטעל ברייטע בלעטער]; וואס איז שייך צו אַ שליסעל-בלום; ענהליך צום קאָליר פון אַ שליסעל-בלום [בלייך-געלב]; בליהענד; פריהליך, מונטער.

Primrose

prim'rose-col'ored *a.* (פּרימ'-ראָוז-קאָל'-אָרד) פון דעם קאָליר פון אַ שליסעל-בלום; העל-געלב. ז. *primrose*

prim'rosed *a.* (פּרימ'-ראָוזד) בעדעקט אָדער בעציערט מיט שליסעל-בלומען. ז. *primrose*

Prim'rose League (פּרימ'-ראָוז ליגג) אַ קאָנסערוואַטיווער פעראיין אין ענגלאַנד פון די אָנהענגער און פערעהרער פון לאָרד ביקאָנספילד [דער פעראיין האָט געטראָגען דיזען נאָמען, ווייל די "פּרימראָז" אָדער שליסעל-בלום איז געוועזען ביקאָנספילד'ס ליעבלינגס-בלום].

Prim'ula *n.* (פּרימ'-יו-לאַ) אַ מין גראָז-אַרטיגע גראָז-פלאַנצע מיט העל-געלבע בליהונגען און מיט לאַנגליך-ברייטע בלעטער, וועלכע וואַקסען פּאַרוויז אויף די שטענגעלעך.

pri'mus *n.* (פּראַי'-מאַס) דער ערשטער; דער הויפּט; דער העכסטער צווישען אַלע בישאָפען אין דער עפּיסקאָפּאַלער קירך אין שאָטלאַנד.

pri'mus in'ter pa'res (פּראַי'-מאַס אינ'-טער פּיי'-ריז) דער ערשטער צווישען גלייכע [אַ הויפּט אָדער הערשער, וועלכער האַלט זיך ווי אַ גלייכער מיט די אונטערגעאָרדנעטע אָדער אונטערטהאַנען].

prince *n.* and *v.* (פּרינס) אַ פּרינץ; אַ קרוינפּרינץ; אַ פירסט; אַ הערשער, אַ קעניג; דער פאַרנעהמסטער אין זיין פאַך; זיך אויפפיהרען ווי אַ פּרינץ, זיך מאַכען פאַר אַ גרויסען פּריץ.

Prince Al'bert coat (פּרינס על'-בערט קאָוט) אַ פּרינץ-אַלבערט, אַ סטאָן-ראָק, אַ טאַליע-ראָק, אַ סורדוט.

prince con'sort (פּרינס קאָנ'-סאָהרט) דער מאַן פון אַ הערשענדער קעניגין.

prince'dom *n.* (פּרינס'-דאָם) פירסטענטום, פּרינצענטום, פּרינצען-שטאַנד; הערשער-שטאַנד, קעניגליכער שטאַנד; אַ מלאכים-קלאַס [אין דער קריסטליכער טעאָלאָגיע].

prince'hood *n.* (פּרינס'-הוד) דער ראַנג אָדער ווירדע פון אַ פּרינץ, פירסט, הערשער אָדער קעניג.

prince impe'rial (פּרינס אימ-פּי'-רי-על) דער קרוינפּרינץ פון אַן אימפּעריע.

prince'kin *n.* (פּרינס'-קין) אַ פּרינצעל, אַ פירסטעל, אַ הערשערעל, אַ קעניגעל.

prince'less *a.* (פּרינס'-לעס) אָהן אַ פּרינץ, פירסט, הערשער אָדער קעניג.

prince'let *n.* (פּרינס-לעט) ז. *princekin*

prince'like *a.* (פּרינס'-לאַיק) ווי אַ פּרינץ, פּרינצליך, פירסטליך.

prince'liness *n.* (פּרינס'-לי-נעס) פירסטליכקייט, די פירסטליכע בענעהמונג, פירסטליכער אָדער קעניגליכער גלאַנץ.

prince'ling *n.* (פּרינס'-לינג) ז. *princekin*

prince'ly *a.* and *adv.* (פּרינס'-לי) פּרינצליך, פירסטליך, קעניגליך; אויף אַ פירסטליכען אָדער קעניגליכען אופן.

prince of dark'ness (פּרינס אָוו דאַרק'-נעס) דער פירסט פון שאָטען-לאַנד, דער אשמדאי.

Prince of Peace (פּרינס אָוו פּיעס) יעזוס קריסטוס.

prince of the blood (פּרינס אָוו טהי בלאָד) דעם קעניג'ס אַ זוהן, אַ ברודער אָדער אַן אָנקעל.

Prince of the Captiv'ity (פּרינס אָוו טהי קעפּ-טיוו'-אי-טי) דער ראש גלותא [דער טיטול פון דעם הויפּט אָון פערטרעטער פון די אידען אין מעסאָפּאָטאַמיען, נאָך'ן צווייטען חורבן].

prince of the sen'ate (פּרינס אָוו טהי סענ'-אייט) דער סענאַטאָר אין פאַרצייטיגען רוים, וועמעס נאָמען מען פלעגט צום ערשטען פאַרלייענען פון דער ליסטע [געוועהנליך איז ער געווען אַ קאָנסול אָדער צענזאָר].

Prince of Wales (פּרינס אָוו הוועילז) דער טיטול פון דעם ענגלישען טהראָן-פאָלגער אָדער קרוינפּרינץ.

Prince of Wales feath'ers (פּרינס אָוו הוועילז פעטה'-ערז) אַ בינטעל פון דריי שטרוים-פעדערען.

Prince'-of-Wales's'-feath'er *n.* (פּרינס'-אָוו-הוועילז'-פעטה'-ער) ז. *prince's-feather*

prin'ceps *a.* and *n.* (פּרינ'-סעפּס) וואס איז דאָס ערשטע אָדער אָריגינעלע; וואס איז געדרוקט צום ערשטען, וואס בעלאַנגט צו דער ערשטער אויסגאַבע [פון אַ בוך]; אַ הויפּט; דאָס הויפּט, דאָס ערשטע, דאָס אָריגינעלע; אַן ערשטע אויסגאַבע [פון אַ בוך].

prince roy'al (פּרינס ראָי'-על) דער קרוינפּרינץ, דער טהראָן-פאָלגער, דעם קעניג'ס עלטסטער זוהן.

prin'ce's-feath'er *n.* (פּרינ'-סעז-פעטה'-ער) דער פּורפּור-פאַרביגער אַמאַראַנט [אַזאַ שעהנע זייד-אַמעריקאַנישע פלאַנצע מיט קליינע רויטע בלימעלעך].

prin'cess *n.* (פּרינ'-סעס) אַ פּרינצעסין; אַ פירסטין; אַ הערשעריןן, אַ קעניגין.

princesse' *a.* (פּרינ-סעס') אין דעם פאַסאָן פון אַ פּרינצעסין-קלייד [אַזאַ שטייף-פאַסענדעם פרויען-קלייד פון איין שטיק].

prin'cess of the blood (פּרינ'-סעס אָוו טהי בלאָד) דעם קעניג'ס אָדער דער הערשענדער קעניגין'ס אַ טאָכטער, אַ שוועסטער אָדער אַ מוהמע.

prin'cess roy'al (פּרינ'-סעס ראָי'-על) דעם קעניג'ס עלטסטע טאָכטער, די קרוינפּרינצעסין.

prin'cified *a.* (פּרינ'-סי-פאַיד) וואס קאַרטשעט פון זיך אַ פּרינץ; וואס וויל אויסזעהן ווי אַ פירסט.

prin'cipal *a.* and *n.* (פּרינ'-סי-פּעל) הויפּט; וואס איז דאָס העכסטע אָדער וויכטיגסטע; אַ הויפּט; איינער וואס שפּיעלט די הויפּט-ראָלע, וואס נעהמט דעם נאָהנטסטען אַנטייל אָדער איז אַם נעהנטסטען פעראינטערעסירט אין עפּעס; אַ פּאַרזיצענדער, אַ דירעקטאָר; אַ הויפּט פון אַ לעהר-אַנשטאַלט; אין יוריספּרודענץ — איינער וואס ניט געזעצליכע פּאָלמאַכט; איינער פאַר וועמען מען איז ערב; איינער וואס האָט אַנטייל גענומען אין אַ פערברעכען; דער קרן, דער קאַפּיטאַל; געלד וואס ברענגט פּראָצענט; אין מוזיק — אַ סאָלאָ-זינגער אָדער סאָלאָ-שפּיעלער; אַ מין טרומייט; דער הויפּט-מאָטיוו אָדער געדאַנק פון אַ קונסט-ווערק; אַן אָריגינעלעס קונסט-ווערק.

prin'cipal and in'terest (פּרינ'-סי-פּעל ענד אינ'-טער-עסט) דאָס קאַפּיטאַל און פּראָצענטען.

principal'ities *n.* (פּרינ-סי-פּעל'-אי-טיז) אַ מלאכים-קלאַס [אין דער קריסטליכער טעאָלאָגיע].

principal'ity *n.* (פּרינ-סי-פּעל'-אי-טי) אַ פירסטענטום; אַ קעניגרייך; הערשאַפט, אויבער-הערשאַפט; אַ פירסט, אַ פּרינץ, אַ הערשער.

prin'cipally *adv.* (פּרינ'-סי-פּעל-אי) הויפּטזעכליך, בעזונדערס.

prin'cipalness *n.* (פּרינ'-סי-פּעל-נעס) ערשטקייט, הויפּטקייט, פאָר-ראַנג.

prin'cipalship *n.* (פּרינ'-סי-פּעל-שיפּ) דער שטאַנד אָדער דער ראַנג פון אַ הויפּט אָדער פון איינעם וואס פערנעהמט דעם ערשטען פּלאַץ אין עפּעס.

prin'cipate *n.* (פּרינ'-סי-פּייט) הערשאַפט, אויבערהערשאַפט; אַ פירסטענטום.

prin'cipes *n.* (פּרינ'-סי-פּיז) הויפּטינגען; די ערשטע אָדער וויכטיגסטע; די ערשטע אויסגאַבען פון אַ בוך. ז. *princeps*

princip'ia *n.* (פרינ-סיפ'-אי-א) די ערשטע פרינציפען, די ערשטע גרונד-זעצע, גרונד-עלעמענטען, גרונד-יסודות.

princip'ial *a.* (פרינ-סיפ'-אי-על) עלעמענטאר, וואס איז שייך צו די גרונד-עלעמענטען אדער ערשטע פרינציפען.

princip'iant *a. and n.* (פרינ-סיפ'-אי-ענט) וואס איז שייך צו די גרונד-פרינציפען; וואס איז שייך צום אנפאנג; אז אנפאנגער.

princip'iate *v.* (פרינ-סיפ'-אי-אייט) אנפאנגען, ארויסרופען, ארויסברייננען.

principia'tion *n.* (פרינ-סיפ-אי-איי'-שאן) אנאליז, צוגליעדערונג, פאנאנדערלעגונג פון שטאפען אויף זייערע כעמישע עלעמענטען.

prin'ciple *n. and v.* (פרינ'-סיפל) 1. א פרינציפ, א רעגעל, א כלל, אן אנגענומענע ווארהייט, א יסוד, א גרונד-זאץ, א גרונד-עלעמענט; 2. אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט; 3. איינגעבארענע גייסטיגע פעהיגקייט; 4. אורזאכע, אור-קוועלע, אור-שטאף; 5. גרונד, גרונד-געדאנק; 6. אין כעמיע — א בעשטאנד-טייל; 7. א נאטור-געזעץ, א נאטירליכע אייגענשאפט [וועלכע מען קען ניט, לויט'ן געזעץ, פאטענטירען]; פעסטשטעלען בעשטימטע פרינציפען אדער כללים: איינערגעבען איינעם געוויסע פרינציפען.
2. He is a man of principle. 5. In principle I agree with you.

prin'ciple of causal'ity (פרינ'-סיפל אוו קאה-זעל'-אי-טי) דאס קאוזאליטעט-געזעץ. ז. *law of causation*

prink *v.* (פרינק) זיך פוצען, זיך ציערען; פוצען, בעציערען.

prin'ker *n.* (פרינ'-קער) איינער וואס פוצט זיך.

prin'kum-pran'kum *n.* (פרינ'-קאם-פרענ'-קאם) אזא מין טאנץ.

print *v. and n.* (פרינט) 1. דרוקען; אין פאטאגראפיע — מאכען א בילד פון נעגאטיוו; אבדרוקען; שטעמפלען; 2. נאכשרייבען געדרוקטע בוכשטאבען; 3. כאראקטעריזירען אלס...; 4. דרוק; א געדרוקטע אדער געשטעמפעלטע זאך; עטוואס וואס האט אויף זיך אבגעשטעמפעלטע אוזארען; קאליקא, קאטון אדער ציץ מיט אוזארען; א בוך, א צייטשריפט; א שטעמפעל; א גראוויורע; א פאטאגראפישעס בילד; אן אבדרוק, א שפור.
2. The child can print, but has not learned to write yet. 3. He was printed a coward.

print'-cloth *n.* (פרינט'-קלאהטה) ציץ [קאטון] איידער מען דרוקט אויף דעם אב די אוזארען.

print'-cut'ter *n.* (פרינט'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט ארומצושניידען פאטאגראפישע בילדער.

prin'ter *n.* (פרינ'-טער) א דרוקער, א בוך-דרוקער; אן ארויסגעבער; א טעלעגראפישער אינסטרומענט, וואו די צייכענס בעשטעהן פון געדרוקטע בוכשטאבען.

prin'ter's dev'il (פרינ'-טערז דעוול) א שיק-איננגעל אין א דרוקעריי.

prin'ter's flow'er (פרינ'-טערז פלאו'-ער) א בוך-בעציערונג, א ווינעטקע.

prin'ter's rea'der (פרינ'-טערז ריע'-דער) דער קארעקטאר.

prin'ters' ream (פרינ'-טערז ריעם) א ריעז פאפיער פון 560 בויגען [אנשטאט די געוועהנליכע 480].

prin'tery *n.* (פרינ'-טער-אי) א פאבריק וואו מען דרוקט ציץ [קאטון]; א דרוקעריי.

print'-field *n.* (פרינט'-פיעלד) א פאבריק וואו מען מאכט אוזארען אויף קאטון [ציץ] אדער אויף טאפעטען [אבישטעס, שפאליר].

print'-hol'der *n.* (פרינט'-האול'-דער) א געשטעל אדער א מאלבערט פאר א פאטאגראפיע אדער גראוויורע.

prin'ting *n.* (פרינ'-טינג) דאס דרוקען; דאס מאכען אוזארען [אויף ציץ, ליימענע כלים א. ז. וו.]; דרוקער-קונסט, בוך-דרוקער-קונסט; מודעות, אפישען א. ז. וו. פון א טעאטער.

prin'ting-bod'y *n.* (פרינ'-טינג-באד'-אי) ליימענע כלים, אויף וועלכע מען דארף ערשט ארויפציהען מוסטערען [אוזארען].

prin'ting-frame *n.* (פרינ'-טינג-פריים) א ראהם, אין וועלכען מען שליסט איין דאס פאטאגראפישע גלאז, אום צו בעקומען א בילד.

prin'ting-house *n.* (פרינ'-טינג-האוס) ז. *printing-office*

prin'ting-ink *n.* (פרינ'-טינג-אינק) דרוק-טינט, דרוק-פארב.

prin'ting-machine' *n.* (פרינ'-טינג-מע-שין') א דרוק-מאשין, א שנעל-פרעס.

prin'ting-of'fice *n.* (פרינ'-טינג-אפ'-איס) א דרוקעריי.

prin'ting-pa'per *n.* (פרינ'-טינג-פיי'-פער) דרוק-פאפיער, בוך-דרוקער-פאפיער.

prin'ting-press *n.* (פרינ'-טינג-פרעס) א דרוק-פרעס.

prin'ting ream (פרינ'-טינג ריעם) ז. *printers' ream*

prin'ting-tel'egraph *n.* (פרינ'-טינג-טעל'-אי-גרעף) א דרוק-טעלעגראף [א טעלעגראף ביי וועלכען די טעלעגראמען ווערען פון אפאראט איבערגעגעבען דורך בוכשטאבען אנשטאט די אנגענומענע טעלעגראפישע צייכענס].

prin'ting-type *n.* (פרינ'-טינג-טאיפ) דרוק-שריפט.

prin'ting-wheel *n.* (פרינ'-טינג-הוויעל) א ראד מיט בוכשטאבען אדער נומערען אין א נומערירונג-מאשין [א מאשין וואס נומערירט אויטאמאטיש די בלעטער פון ביכער, בילעטען א. ז. וו.].

print'less *a.* (פרינט'-לעס) וואס האט אויף זיך ניט קיין שפור אדער אבדרוק; וואס נעהמט ניט אויף קיין אבדרוק; וואס מאכט ניט קיין אבדרוק, וואס לאזט ניט קיין שפור.

print'-room *n.* (פרינט'-רוהם) א צימער, וואו מען האלט זאמלונגען פון ארטיסטישע דרוק-זאכען, בילדער און גראווירען.

print'-sell'er *n.* (פרינט'-סעל'-ער) א הענדלער פון ארטיסטישע דרוק-זאכען, א גראוויורען-פערקויפער.

print'-shop *n.* (פרינט'-שאפ) א גראוויור-האנדלונג, א פלאץ וואו מען האנדעלט מיט ארטיסטישע דרוק-זאכען און גראוויורען.

print'-works *n.* (פרינט'-הוואירקס) א פאבריק וואו עס ווערען געדרוקט די מוסטערען אויף קאטון [ציץ] און אויף טאפעטען [שפאליר, אבישטעס].

Pri'onus *n.* (פראי'-א-נאס) א מין גרויסע זשוקעס [קעפערס] מיט לאנגע פיהלהערנער וואס זיינען זעהר שעדליך פאר פלאנצען.

pri'or *a. and n.* (פראי'-אר) פריהער, פריהעריג; העכער אין ראנג אדער ווירדע; א הויפט; א פריאר [אן אויפזעהער פון א מאנאסטיר פון קלענערער וויכטיגקייט].

pri'orate *n.* (פראי'-אר-אייט) פריאראט [דאס אמט, דער ראנג אדער ווירדע פון א פריאר. ז. *prior*]; די צייט וואס מען האלט אז א פריאראט.

pri'oress *n.* (פראי'-אר-עס) א פריארין, אן אויפזעהערין פון א מאנאסטיר פון קלענערער וויכטיגקייט.

prior'ity *n.* (פראי-אר'-אי-טי) פריאריטעט, ערשטקייט; פריהעריגקייט; דאס זיין בילכער; דאס זיין העכער אין ראנג אדער ווירדע; דאס זיין א פריארי [ניט בעגרינדעט מיט פאקטען, נאר דער שכל זאל מחיב זיין, אז עס איז אזוי].

prior'ity of birth (פראי-אר'-אי-טי אוו בוירטה) די בכורה.

pri'orly *adv.* (פראי'-אר-לי) פריהער, פאר דעם.

pri'orship *n.* (פראי'-אר-שיפ) א פריאראט. ז. *priorate*

pri'ory *n.* (פראי'-אר-אי) א מאנאסטיר פון ווייניגער וויכטיגקייט.

pri'sage *n.* (פראי'-זעדזש) דאס צונעהמען א טייל פון עפעס פאר דעם קעניג; דאס רעכט צוצונעהמען א טייל פון אייגענטום, הויפטזעכליך פון אריינגעפיהרטע סחורות, פאר'ן קעניג [פארצייטען אין ענגלאנד און פראנקרייך].

prise *n. and v.* (פראיז) דאס הויבען מיט א הויבעל [ריטשאג]; דאס געברויכען א הויבעל; הויבען מיט א הויבעל; געברויכען א הויבעל [ביים אויפברעכען].

prise o'pen (פראיז אופן) אויפברעכען.

prism *n.* (פריזם) א פריזמע, א קאנטיגע פיגור [א דריי-קאנטיגע, פיער-קאנטיגע, פינף-קאנטיגע א. ז. וו., ביי וועלכער די ענד-פלעכען זיינען פאראלעל]; א דריי-קאנטיג שטיקעל געשליפען גלאז אדער אנדער דורכזיכטיג מאטעריאל מיט פאראלעלע ענדען וואס ווערט בענוצט פאר אפטישע צוועקען [ווען א ליכט-שטראהל געהט דורך אזא פריזמע, ווערט ער צוויי מאל אבגעבויגען פון זיין וועג אין דערזעלבער ריכטונג, איינמאל ביים אריינטרעטען אין דער פריזמע און א צווייטען מאל ביים ארויסטרעטען פון איהר. דער שטראהל ווערט דאן צוטיילט אין זיינע קאלירען און בילדעט א ספעקטרום]; א ספעקטרום. ז. *spectrum*

Prism

prismat'ic *a.* (פריז-מעט'-איק) פריזמאטיש, עהנליך צו א פריזמע; געמאכט ווי דורך א פריזמע; פערשיעדענפארביג: פאנאנדערגעלעגט, פאנאנדערגעטיילט ווי דורך א פריזמע, פון רעגענבויגען-קאלירען. ז. *prism*

prismat'ical *a.* (פריז-מעט'-אי-קעל) ז. *prismatic*

prismat'ically *adv.* (פריז-מעט'-אי-קעל-אי) פריזמאטיש, ווי א פריזמע; מיט דער הילף פון א פריזמע. ז. *prism*

pris'matize *v.* (פריז'-מע-טאיז) פאנאנדערלעגען [א שטראהל] דורך א פריזמע. ז. *prism*

pris'matoid *n.* (פריז'-מע-טאיד) א פריזמאאיד, א פריזמע-עהנליכער געאמעטרישער קערפער. ז. *prism*

pris'moid *n.* (פריז'-מאיד) א פריזמאאיד, א פריזמע-עהנליכער געאמעטרישער קערפער. ז. *prism*

prismoi'dal *a.* (פריז-מאי'-דעל) עהנליך צו א פריזמע, וואס איז שייך צו א פריז-

מאאיד [א פריזמע־עהנליכער געאמעטרי־
שער קערפער]. ז. *prism*.
prism'-train *n.* (פריזמ׳־טריין) א רייה
פריזמען [פאר אפטישע צוועקען].
ז. *prism*.
pris'my *a.* (פריז׳־מי) פריזמאטיש,
עהנליך צו א פריזמע. ז. *prism*.
pris'on *n. and v.* (פריזן) א געפענג־
ניס, א תפיסה; איינשפארען אין א גע־
פענגניס; נעהמען געפאנגען.
pris'on-bars *n.* (פריז׳נ־בארז) געפענג־
ניס־שטאנגען, געפענגניס־גראטעס; דאס
פאנג־שפיעל [אזא קינדער־שפיעל. ז.
prisoner's base].
pris'on-base *n.* (פריז׳נ־בייס) דאס
פאנג־שפיעל. ז. *prisoner's base*.
pris'oner *n.* (פריז׳נ־ער) א געפאנגע־
נער; אן ארעסטאנט.
pris'oner at the bar (פריז׳נ־ער עט
טהי באר) אן אנגעקלאגטער וואס איז אנ־
וועזענד ביי זיין פערהער.
pris'oner's bars (פריז׳נ־ערז בארז)
ז. *prisoner's base*.
pris'oner's base (פריז׳נ־ערז בייס)
פאנג־שפיעל [א קינדער־שפיעל. בעשטעהט
אין דעם וואס לויפענדיג פון איין ציעל צום
צווייטען ווערען די שפיעלער פון איין
צד אנגעריהרט פון די שפיעלער פון צוויי־
טען צד. דער אנגעריהרטער ווערט געפאנ־
גען און דאס שפיעל ענדיגט זיך, ווען איין
צד איז שוין אין גאנצען געפאנגען].
pris'on-fe'ver *n.* (פריז׳נ־פיע׳־ווער)
טיפוס.
pris'on-house *n.* (פריז׳נ־האוס) א גע־
פענגניס, א תפיסה.
pris'onment *n.* (פריז׳נ־מענט) געפאנ־
גענשאפט; דאס זיין ארעסטירט.
pris'on-ship *n.* (פריז׳נ־שיפ) א געפענג־
ניס־שיף.
pris'on-van *n.* (פריז׳נ־וועז) א געפענג־
ניס־וואגען [צו פיהרען ארעסטירטע].
pris'tav *n.* (פריס׳־טאוו) א פריסטאוו
[א העכערער רוסישער פאליציי־בעאמ־
טער].
pris'tine *a.* (פריס׳־טין) פרימיטיוו, אור־
אלט, אורשפרינגליך, וואס בעלאנגט צו
דער פריהעסטער פעריאדע אדער צום אור־
שפרינגליכען צושטאנד.
Pris'tis *n.* (פריס׳־טיס) דער זעגע־פיש
[א מין לענגליכער ים־פיש מיט א פיסק
וואס איז בעדעקט מיט שפיצען ווי א
זעגע]. ז. *saw-fish*.
prith'ee (פריטה׳־אי) ביטע! הער דאך!
[פערקירצונג פון *pray thee*].
prit'tle-prat'tle *n.* (פריט׳ל־פרעט׳ל)
פלוידעריי, פלאפלעריי.
pri'us *n.* (פראי׳־אס) עטוואס וואס געהט
נויטווענדיגערווייזע פארויס, א פארבעדינ־
גונג.
priv. אבקירצונג פון *privative* [אין
גראמאטיק].
pri'vacy *n.* (פראי׳־ווע־סי) פריוואט־
קייט, אבגעזונדערטקייט, איינזאמקייט; אן
אבגעזונדערטער פלאץ; סעקרעטנעקייט;
א פריוואטע אנגעלעגענהייט.
privat'-docent' *n.* (פרי־וואט׳־דא־
צענט׳) א פריוואט־דאצענט [אין איינינע
אייראפעאישע אוניווערזיטעטען — איינער
וואס לייענט לעקציעס אין אן אוניווערזי־
טעט, האט אבער נאך ניט דעם טיטול
פראפעסאר].
pri'vate *a. and n.* (פראי׳־וועט) פרי־
וואט; פערזענליך; ניט עפענטליך, גע־
היים; וואס האלט ניט קיין קהל׳שען אמט;
וואס טראגט ניט קיין קהל׳שען, עפענטלי־
כען כאראקטער; אבגעזונדערט; פערטרויט,
וואס האלט א סוד; ספעציעל, בעזונדער,
אינדיווידועל; וואס איז שייך צו א
פּשוט׳ען סאלדאט; א פּשוט׳ער סאלדאט.
pri'vate act (פראי׳־וועט עקט) א גע־
זעץ וואס איז נוגע פריוואט פערזאנען.
pri'vate bank (פראי׳־וועט בענק) א
פריוואט באנק [אין די פעראייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא, א באנק וואס
האט ניט קיין פערזיכערונגס־פאנד ביי
דער רעגיערונג].
pri'vate bill (פראי׳־וועט ביל) א פרי־
וואט־ביל [א געזעץ־פראיעקט, וועלכער
בעריהרט נור די פריוואטע אינטערעסען
פון א פערזאן אדער געזעלשאפט].
pri'vate-clothes man (פראי׳־וועט־
קלאוטהז מען) א געהיים־פאליציסט [אין
ציווילע קליידער].
pri'vate corpora'tions (פראי׳־וועט
קאהר־פא־ריי׳־שאן) א פריוואט־קארפא־
ראציאן [א קארפאראציאן, וואס האט ניט
דעם צוועק פון קהל׳שער טהעטיגקייט,
אפילו ווען זי אפעררירט מיט זאכען וואס
זיינען ניט פון פריוואטען כאראקטער, ווי
למשל, אן אייזענבאהן־געזעלשאפט].
ז. *corporation*.
pri'vate ends (פראי׳־וועט ענדז) פער־
זענליכע צוועקען.
privateer' *n. and v.* (פראי־ווע־טיער׳)
א קאפער־שיף [א פריוואטע קריעגס־שיף,
וואס האט די רעגיערונגס־ערלויבניס צו
בעפאלען שיפען פון א פיינדליכען לאנד];
א קאפער [א מאטראז אדער קאפיטאן
פון א קאפער־שיף]; זיין א קאפער, ארומ־
פאהרען אויף א קאפער־שיף [מיט׳ן צוועק
צו בעפאלען שיפען פון א פיינדליכען
לאנד].
privateer'ing *n.* (פראי־ווע־טיער׳־
אינג) קאפעריי, דאס זיין א קאפער.
ז. *privateer*.
privateer'ism *n.* (פראי־ווע־טיער׳־
איזם) אונגעזעצליכע אויפפיהרונג אויף׳ן
ים [ניט לויט די אנגענומענע אינטערנא־
ציאנאלע קריעגס־כללים].
privateer' prac'tice (פראי־ווע־טיער׳
פרעק׳־טיס) ז. *privateering*.
privateers'man *n.* (פראי־ווע־טיערז׳־
מען) אן אפיציער אדער מאטראז אויף
א קאפער־שיף. ז. *privateer*.
pri'vate interna'tional law (פראי׳־
וועט אינ־טער־נעש׳־אנ־על לאה) די פרינ־
ציפען, לויט וועלכע די ציווילע געזעצע
פון איין לאנד ווערען אבגעהיט אין די
גרענעצען פון אן אנדער לאנד, ווען עס
האנדעלט זיך וועגען אויסלענדישע ביר־
גער.
pri'vate judg'ment (פראי׳־וועט
דזשאדזש׳־מענט) אין טעאלאגיע — די
פערזענליכע אויסטייטשונג פון די הייליג־
גע שריפטען [אין געגענזאץ צו דער
פעסטגעשטעלטער קירכליכער אויסטיי־
טשונג].
pri'vate law (פראי׳־וועט לאה) דער
טייל פון דער געזעצגעבונג וואס האט צו
טהאן מיט די רעכטע און פליכטען פון
פריוואט בירגער [אין געגענזאץ צו דער
געזעצגעבונג וועגען שטאאטס־פערוואלטונג
און שטאאטס־בעאמטע].
pri'vate laws (פראי׳־וועט לאהז) גע־
זעצע וואס זיינען נוגע די פריוואטע אינ־
טערעסען פון פערזאנען אדער געזעל־
שאפטען.
pri'vate legisla'tion (פראי׳־וועט
לעדזש־איס־ליי׳־שאן) געזעצגעבונג וואס
איז נוגע בלויז בעזונדערע פערזאנען אדער
קערפערשאפטען.
pri'vately *adv.* (פראי׳־וועט־לי) אין גע־
היים; פריוואט; פערזענליך.
pri'vateness *n.* (פראי׳־וועט־נעס) פרי־
וואטקייט; סעקרעטנעקייט; אבגעזונדערט־
קייט; דאס זיין א פריוואט מענש [ניט
קיין קהל׳שער בעאמטער].
pri'vate parts (פראי׳־וועט פארטס)
די געשלעכטס־גליעדער.
pri'vate per'son (פראי׳־וועט פּוּר׳־
סאן) א פריוואט פערזאן [ניט קיין קהל׳־
שער בעאמטער].
pri'vate prop'erty (פראי׳־וועט פראפ׳־
ער־טי) פריוואט־אייגענטום.
pri'vate rights (פראי׳־וועט ראיטס)
פריוואטע רעכטע אויף אייגענטום, פרי־
וואט־אייגענטום.
pri'vates *n.* (פראי׳־וועטס) געשלעכטס־
גליעדער.
pri'vate sol'dier (פראי׳־וועט סאול׳־
דזשער) א פּראסטער סאלדאט.
private war (פראי׳־וועט וואהר) א
קריעג געפיהרט פון בירגער אהן דער סאנק־
ציע פון דעם שטאאט.
pri'vate wrong (פראי׳־וועט ראהנג)
א ציווילע בעשעדיגונג, אן אנגריף אויף
פערזענליכע רעכטע.
priva'tion *n.* (פראי־ויי׳־שאן) אוועק־
נעהמונג; אבוועזענהייט פון עפּעס, מאנ־
געל; נויטה; אראבזעצונג פון אמט.
priv'ative *a. and n.* (פריוו׳־ע־טיוו)
אוועקנעהמענד; וואס פעראורזאכט מאנ־
געל אין עפּעס; אין גראמאטיק — פרי־
וואטיוו, פערניינענד [ווי די ווערטער
אהן, ניט, קיין א. ז. וו. אדער דער
פרעפיקס אונ—]; עטוואס וואס איז
אבהענגיג פון דער אבוועזענהייט פון עפּעס
אנדערש [ווי למשל, שטילקייט איז אב־
הענגיג פון דער אבוועזענהייט פון קלאנ־
גען]; אין גראמאטיק — א פריוואטי־
וואום [א ווארט אדער ווארט־טייל וואס
פערניינענט].
priv'atively (פריוו׳־ע־טיוו־לי) *adv.* נעגא־
טיוו, פערניינענד.
priv'et *n.* (פריוו׳־עט) דער
הארטריעגעל [א
מין שעהנער קוסט
אדער ביימעל מיט
אייביג־גרינע בלע־
טער און מיט
קליינע ווייסע
בלומען].

Privet

priv'ilege *n. and v.* (פריוו׳־אי־לעדזש)
1. א פריווילעגיע, א ספעציעלעס רעכט;
2. געבען א פריווילעגיע, מאכען פריווי־
לעגירט.

1. Members of Congress have certain **privileges**. 2. I was **privileged** to meet the president.

priv'ily *adv.* (פריוו׳־אי־לי) אין געהיים.
priv'ity *n.* (פריוו׳־אי־טי) דאס מיט־
וויסען, דאס וויסען פריוואט אדער קאנ־
פידענציעל; אנטייל־נעהמונג אין א פרי־
וואטער, פערטרויטער אדער געהיימער
אנגעלעגענהייט; מיטשולדיגקייט; געמיינ־
זאמער אינטערעסען, געגענזייטיגע געזעצלי־
כע פערבינדונג.
priv'y *a. and n.* (פריוו׳־אי) 1. פריוואט,
פערזענליך; געהיים, ניט עפענטליך; אב־
געזונדערט; 2. מיטוויסענד, פערטרויט,
אנטייל־נעהמענד אין א געהיימנים; מיט־

שולדיג; 3. אן אנטייל=נעהמער; איינער וואס האט געמיינזאמע אינטערעסען מיט אן אנדערען; איינער וואס איז געגענזייטיג פערבונדען געזעצליך מיט א צווייטען; 4. אן אבטריט, א בית=הכסא.

S. A and B are privies to a contract.

priv'y cham'ber (פריוו'-אי טשיימ'-בער) א געהיימער קאבינעט, א פריוואט=צימער [אין קעניגליכען פאלאץ אין ענגלאנד].

priv'y coun'cil (פריוו'-אי קאונ'-סיל) דער געהיימ=ראטה [אין ענגלאנד — א קערפערשאפט, אין וועלכער עס געהען אריין די העכסטע בעאמטע פון לאנד און די מיטגליעדער פון דער קעניגליכער פאמיליע].

priv'y coun'cilor (פריוו'-אי קאונ'-סיל-אר) א מיטגליעד פון ענגלישען געהיימ=ראטה. ז. *privy council*.

priv'y mem'ber (פריוו'-אי מעמ'-בער) דער מענליכער געשלעכטס=ארגאן.

priv'y parts (פריוו'-אי פארטס) די געשלעכטס=גליעדער.

priv'y to (פריוו'-אי טו) איינפערטרויט אין עפעס.

He also was **privy to** all the negotiations.

prix *n.* (פריע) א פריז, א פרעמיע, אן אויסצייכנונגס=געווינס.

pri'zable *a.* (פראי'-זעבל) ווערטהפול.

prize *n., a. and v.* (פראיז) דאס אוועקנעהמען אדער דאס פערכאפען דעם שונא'ס אייגענטום אין צייט פון קריעג; דאס וואס ווערט אוועקגענומען פון שונא'ס אייגענטום [הויפטזעכליך א שיף]; דער קלאנג פון יעגער=הארן וואס זאגט אן, אז די חיה איז געכאפט אדער געטויטעט; פארצייטען אין ענגלאנד — דאס צונעהמען אדער דאס רעכט צוצונעהמען א טייל פון פערמעגען פאר'ן קעניג; א פריז, א פרעמיע, אן אויסצייכנונגס=בעלוינונג; א לאטערעע=געווינס; א געווינס, א פארטייל, א פריווילעגיע; דאס הויבען אדער אויפברעכען מיט א הויבעל [ריטשאג]; וואס איז ווערטה א פריז, וואס האט נעקראגען א פרעמיע אדער אן אויסצייכנונגס=געווינס; אבשאצען; שעצען; אויפהויבען אדער אויפברעכען מיט א הויבעל.

prize'able *a.* (פראיז'-עבל) ז. *prizable*.

prize'-court *n.* (פראיז'-קאורט) דאס פריזען=געריכט [א געריכט וואס פערהאנדעלט וועגען פערכאפטע פיינדליכע שיפען].

prize'-fight *n.* (פראיז'-פאיט) א פרייז=קאמפף [א באקס אדער פויסטען=קאמפף פאר א פריז אדער בעלוינונג].

prize'-figh'ter *n.* (פראיז' פאי'-טער) א פרייז=קעמפפער [א באקסער אדער פויסטען=קעמפפער וואס שלאגט זיך צוליעב א פריז אדער בעלוינונג].

prize'-figh'ting *n.* (פראיז'-פאי'-טינג) א פרייז=קאמפף. ז. *prize-fight*.

prize'-list *n.* (פראיז'-ליסט) א ליסטע פון די וואס האבען געוואונען פריזען [פרעמיעס, אויסצייכנונגס=בעלוינונגען]; א ליסטע פון די מאטראזען און אפיציערען וואס זיינען בערעכטיגט צו א חלק פון דעם שונא'ס אייגענטום וואס איז פערכאפט געווארען אויף'ן ים.

prize'man *n.* (פראיז'-מען) דער פריז=געווינער [דער וואס בעקומט די פרעמיע אויף א קאנקורס].

prize'-mas'ter *n.* (פראיז'-מעס' טער) דער פריז=מייסטער [איינער וואס קאמאנדירט א שיף וואס מען האט צוגענומען ביים שונא].

prize'-med'al *n.* (פראיז' מעד' על) אן עהרען=מעדאל, וואס ווערט ארויסגעגעבען צו א געווינער אויף א קאנקורס.

prize'-mon'ey *n.* (פראיז'-מאנ'-אי) געלד וואס מען נעהמט אב פאר א פערכאפטער פיינדליכער שיף און וואס ווערט פאנאנדערגעטיילט צווישען די מאטראזען וואס האבען די שיף פערכאפט.

pri'zer *n.* (פראי'-זער) אן אבשאצער; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א קאנקורס אדער פרייז=קאמפף. ז. *prize-fight*.

prize'-ring *n.* (פראיז'-רינג) דער פרייז=קאמפף קרייז [דאס פלאץ וואו עס קומט פאר א פרייז=קאמפף אדער וועט=קאמפף].

prize'-ta'ker *n.* (פראיז'-טיי'-קער) דער וואס בעקומט דעם פריז [אין א וועט=קאמפף אדער קאנקורס].

pro *n. and prep.* (פראו) אן ארגומענט אדער גרונד צו גונסטען פון עטוואס; פרא, פאר.

pro'a *n.* (פראו'-א) א פראא [א קליין לייכט און שנעל שיפעל ביי די מאלאישע פעלקער].

pro'al *a.* (פראו'-על) וואס איז געריכטעט צו פארענט צו.

pro and con (פראו ענד קאן) פאר און געגען.

The judge heard the argument **pro and con** and reserved his decision.

proau'lion *n.* (פראו-אה'-לי-אן) אין דער אלטער קירכליכער ארכיטעקטור — א ווערענדע אדער פארהויז פון א קירך.

probabil'iorism *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-אר-איזם) פראבאביליאריזם [די לעהרע אין דער קאטוילישער קירך, אז ווען עס זיינען פאראן וועגען א געוויסער האנדלונג צוויי וואהרשיינליכע מיינונגען, דארף מען אננעהמען די מעהר וואהרשיינליכע מיינונג און די האנדלונג איז פערבאטען, ווען ביידע מיינונגען זיינען גלייך וואהרשיינליך].

probabil'iorist *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-אר-איסט) א פראבאביליאריסט, אן אנהענגער פון פראבאביליאריזם. ז. *probabiliorism*.

prob'abilism *n.* (פראב'-ע-ביל-איזם) דער פראבאביליזם [די לעהרע אין דער קאטוילישער קירך, אז ווען עס גיבען וועגען א געוויסער האנדלונג צוויי וואהרשיינליכע מיינונגען, וואס ביידע זיינען ניט זיכער, לויט איין מיינונג איז דיעזע האנדלונג מאראליש און לויט דער צווייטער — אונמאראליש, קען מען דיעזע האנדלונג האלטען פאר מאראליש.

prob'abilist *n.* (פראב'-ע-ביל-איסט) איינער וואס האלט פון דער בעהויפטונג, אז געוויסעס און זיכערעס עקזיסטירט ניט און עס זיינען נור פאראן וואהרשיינליכקייטען; א פראבאביליסט, אן אנהענגער פון פראבאביליזם. ז. *probabilism*.

probabil'ities *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-טיז) וואהרשיינליכקייטען; פארויסזאגונגען וועגען וועטער; וועטער=נביאות.

probabil'ity *n.* (פראב-ע-ביל'-אי-טי) וואהרשיינליכקייט; אין מאטעמאטיק — דאס פערהעלטניס אדער פראפארציע פון די צופעלע, וועלכע זיינען צו גונסטען פון א פאסירונג, צו דער טאטאלער צאהל צופעלע, וועלכע זיינען פאר און געגען דיעזער פאסירונג; א וועטער=נביא.

prob'able *a.* (פראב'-עבל) וואהרשיינליך; וואס האט מעהר ראיות פאר איידער געגען.

prob'able caus'es (פראב'-עבל קאהז'-עז) וואהרשיינליכקייטס=פאקטען אדער אומשטענדען [פאקטען אדער אומשטענדען געגען א בעשולדיגטען, וועלכע זיינען אויף אזוי פיעל וואהרשיינליך, דאס מען קען דעם בעשולדיגטען אויף זייער סמך פער'משפט'ען].

prob'ably *adv.* (פראב'-ע-בלי) וואהרשיינליך.

The story is **probably** true.

pro'bang *n.* (פראו'-בענג) אזא בויגזאמער זאנד, מייסטענס פון פיש=ביין, וואס דאקטוירים געברויכען צו קורירען דעם האלז אדער ארויסצונעהמען עטוואס וואס האט זיך פערהאלטען אין גארגעל אדער אין דער שפייז=רעהר.

pro'bate *a. and n.* (פראו'-בייט) וואס איז שייך צו דער בעשטעטיגונג פון א צואה; אן אפיציעלע בעשטעטיגונג פון א צואה; די קאפיע פון אזא בעשטעטיגונג.

pro'bate court (פראו'-בייט קאורט) א געריכט וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די בעשטעטיגונג פון צואות און ירושות.

pro'bate-du'ty *n.* (פראו'-בייט-דיו'-טי) ערבשאפטס=שטייער [דער שטייער וועלכען מען בעצאהלט פאר א פערמעגען וואס געהט איבער בירושה].

pro'bate judge (פראו'-בייט דזשאדזש) א ריכטער וואס האט די אויפזיכט אויף צואות [צו פראבירען זייער ריכטיגקייט און זיי צו בעשטעטיגען].

proba'tion *n.* (פרא-ביי'-שאן) א בעווייז; די בעווייז=פיהרונג [פאר'ן געריכט]; די פראבירונג, די פראבע, דער עקזאמען; די פראבע אדער עקזאמען, וואס א מאנאך דארף בעשטעהן ביים אריינגעהמען איהם אין א מאנאסטיר; דאס האלטען אונטער אויפזיכט א פעראורטיילטען צו געפענגניס, אום זיך צו איבערצייגען, אז ער קען זיך אויפפיהרען גוט און קען בעפרייט ווערען פון'ם אורטייל.

proba'tional *a.* (פרא-ביי'-שאן-על) וואס דיענט אלס פראבע; וואס דיענט אלס בעווייז. ז. *probation*.

proba'tionary *a.* (פרא-ביי'-שאן-ע-רי) וואס איז שייך צו א פראבע; וואס דיענט אלס פראבע.

proba'tioner *n.* (פרא-ביי'-שאן-ער) איינער וואס ווערט עקזאמענירט; איינער וואס ווערט אנגענומען אויף פראבע; א נייילינג, אן אנפאנגער.

proba'tionership *n.* (פרא-ביי'-שאן-ער-שיפ) דאס געפינען זיך אונטער פראבע; דאס זיין א נייילינג אדער אנפאנגער.

proba'tionist *n.* (פרא-ביי'-שאן-איסט) ז. *probationer*.

proba'tion of'ficer (פרא-ביי'-שאן אפ'-איס-ער) א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער א פעראורטיילטען צו געפענגניס וואס איז אויף פראבע. ז. *probation work*.

proba'tion work (פרא-ביי'-שאן וואירק) דאס האלטען אונטער אויפזיכט א פעראורטיילטען צו געפענגניס, אום זיך צו איבערצייגען, אז ער קען זיך אויפפיהרען גוט און קען בעפרייט ווערען פון דער שטראף.

pro'bative *a.* (פראו'-ביי-טיוו) וואס דיענט צו פראבע אדער צום בעווייז; בעווייזענד.

proba'tor *n.* (פרא-ביי'-טאר) א פראבירער, אן עקזאמענירער.

pro'batory *a. and n.* (פראו'-ביי-טא-רי) וואס דיענט אלס בעווייז אדער אלס פראבע; דאס הויז וואו מען האלט די קאנדידאטען פאר מאנאכען, וועלכע דארפען אויסהאלטען א געוויסע פראבע איידער זיי ווערען אויפגענומען אין קלויסטער.

proba'tum est (פרא-ביי'-טאם עסט) עס איז אויספראבירט געווארען [ווערט מייסטענס געברויכט אלס א בעמערקונג אויף א רעצעפט].

probe *v. and n.* (פראוב) עקזאמענירען, אונטערזוכען [בעזאנדערס דעם קערפער אדער א וואונד]; זאנדירען, אונטערזוכען מיט א זאנד; אויספארשען; דורכשטעכען [א פערמאכטע כלי, כדי ארויסצולאזען די צונויפגעדריקטע לופט אדער גאז וואס געפינט זיך דארטען]; א פראבע; א זאנד [א כירורגישער אינסטרומענט צו אונטערזוכען א וואונד אדער וועלכע עס איז עפנונג אין קערפער].

probe'-poin'ted *a.* (פראוב'-פאינ'-טער) וואס האט א טעמפען שפיץ, ווי א זאנד.

probe'-scis'sors *n.* (פראוב'-סיז'-ארז) א שערעלע צו עפענען וואונדען [האט א קעפעלע אויף'ן שפיץ].

pro'bingly *adv.* (פראו'-בינג-לי) אונטערזוכענד.

prob'ity *n.* (פראב'-אי-טי) עהרליכקייט; אויפריכטיגקייט.

prob'lem *n.* (פראב'-לעם) א פראבלעמע, אן אויפגאבע, א שווערע פראגע.

problemat'ic *a.* (פראב-לע-מעט'-איק) פראבלעמאטיש, פראגליך, צווייפעלהאפט, אונבעשטימט.

problemat'ical *a.* (פראב-לע-מעט'-אי-קעל) ז. *problematic*

problemat'ically *adv.* (פראב-לע-מעט'-אי-קעל-אי) פראבלעמאטיש, פראגליך, צווייפעלהאפט.

prob'lematize *v.* (פראב'-לעם-ע-טאיז) פארלעגען פראבלעמען אדער אויפגאבען.

pro bo'no pub'lico (פראו באו'-נאו פאב'-לי-קאו) לטובת הכלל, פאר דאס בעסט פון פובליקום.

proboscid'ean *a. and n.* (פראו-בא-סיד'-אי-ען) ז. *proboscidian*

proboscid'ian *n. and a.* (פראו-בא-סיד'-אי-ען) א ריסעל=חיה, א חיה וואס האט א ריסעל [א לאנגער שנויץ] ווי דער עלפאנט, למשל; וואס האט א שנויץ=עהנליך מויל [וועגען אינזעקטען]; וואס האט א ריסעל.

probos'cis *n.* (פרא-באס'-איס) דער ריסעל [שנויץ] פון אן עלפאנט; א לאנגע בויגזאמע נאז אדער שנויץ; א שנויץ=עהנליך מויל [ביי אינזעקטען].

probos'cis-mon'key *n.* (פרא-באס'-איס-מאנ'-קי) אזא אפע [אבעזיאנע] וואס האט א לאנגע און בויגזאמע נאז.

proca'cious *a.* (פרא-קיי'-שאס) אונפערשעהמט, חוצפה'דיג.

procac'ity *n.* (פרא-קעס'-אי-טי) אונפערשעהמטקייט, חוצפה.

procar'dium *n.* (פרא-קאר'-די-אם) דאס הארץ=גריבעלע, דאס לעפעלע [דאס גריבעלע אונטער דער ברוסט געגענאיבער דעם מאגען].

proceden'do *n.* (פראו-סי-דענ'-דאו) די אויפפאדערונג פון א העכערען געריכט צו א ריכטער פון א נידריגערען געריכט פארטצוזעצען די פיהרונג פון א פראצעס, וועלכען ער האט אבגעלעגט.

proce'dure *n.* (פרא-סיע'-דזשור) די פראצעדורע, דער גאנג פון א זאך; די בעגעהונג, די האנדלונג.

proceed' *v.* (פרא-סיעד') 1. פארטזעצען, געהן ווייטער; 2. ארויסקומען, ענטשטעהן; 3. האנדלען, זיך בעגעהן אדער ווירקען אויף א געוויסען אופן; זיך נעהמען צו דער ארבייט; 4. אנפאנגען אדער פיהרען א פראצעס געגען אימעצען.

1. Let us **proceed** on our journey. 2. The new **proceeds** always from the old. 3. He **proceeds** on certain principles, which I do not accept. 4. The courts will **proceed** against the offender.

procee'der *n.* (פרא-סיע'-דער) דער, וואס זעצט פאר, וואס געהט פארווערטס, וואס מאכט פארטשריטע; איינער וואס קריעגט אן אקאדעמישען טיטול.

procee'ding *n.* (פרא-סיע'-דינג) א האנדלונג; א פאסירונג; א פארטזעצונג; א פארטשריט.

procee'dings *n.* (פרא-סיע'-דינגז) 1. די פיהרונג פון א פראצעס; פראצעס=אקטען; פראצעס=פאפיערען; 2. די פערהאנדלונגען פון א פעראיין אדער פון א געזעלשאפט, דער פראטאקאל פון די פערהאנדלונגען.

1. The **proceedings** in this case are published in the court records. 2. The society issues an annual report of its **proceedings**.

pro'ceeds *n.* (פראו'-סיעדז) די איינגאהמען, די איינקונפט, די הכנסה [פון עטוואס וואס מען האט פערקויפט].

He sold his property and invested the **proceeds** in government bonds.

proceleusmat'ic *a. and n.* (פראס-ע-ליוס-מעט'-איק) אויפמונטערענד, ערמוטיגענד; וואס בעשטעהט פון פיער קורצע זילבען [וועגען א פערזען=פוס]; א פערזען=פוס וואס בעשטעהט פון פיער קורצע זילבען.

procella'rian *n. and a.* (פראס-ע-ליי'-רי-ען) דער שטורם=פויגעל [אזא קליינער שווארץ=ווייסער ים=פויגעל]; וואס איז עהנליך אדער וואס איז שייך צו א שטורם=פויגעל; וואס איז שייך צו א שטורם=פויגעל אדער צום מין שטורם=פויגלען. ז. *petrel*

procer'ity *n.* (פראו-סער'-אי-טי) הויכקייט, א הויכער וואוקס.

proc'ess *n. and v.* (פראס'-עס) דער פראצעס, דער גאנג, לויף; דער פארגאנג, דער פערלויף; די מעטאדע; א פארטזעצונג; א פארטשריט; א פראצעס, א משפט; א צואוואוקס, אן ארויסשטארצונג; פערפיהרען א פראצעס אדער משפט [נעגען אימעצען]; רעפראדוצירען דורך א מעכאנישען אדער פאטאגראפישען פראצעס.

proces'sion *n. and v.* (פרא-סעש'-אן) א פראצעסיאן, א מארש, א מאסען=מארש; דאס ארויסקומען [ספעציעל וועגען היילינען גייסט אדער וועגען דער נשמה]; געהן אין א פראצעסיאן אדער מארש; מארשירען צו בעזעצען שטיקער לאנד [אן אויסדרוק געברויכט אין נארד=קאראלאינע און טענעסי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

proces'sional *a. and n.* (פרא-סעש'-אנ-על) געברויכט אין א פראצעסיאן; וואס געהערט צו א פראצעסיאן; דאס פראצעסיאנס=בוך [א בוך וואס ענטהאלט די דינים און די הימנען פון די פראצעסיאנען פון דער קאטוילישער קירך]; א הימנע וואס ווערט געזונגען אין א רעליגיעזער פראצעסיאן.

proces'sionalist *n.* (פרא-סעש'-אנ-על-איסט) אן אנטיילנעהמער אין א פראצעסיאן.

proces'sionally *adv.* (פרא-סעש'-אנ-על-אי) אויף דעם אופן פון א פראצעסיאן; אין א פייערליכען מארש.

proces'sionary *a. and n.* (פרא-סעש'-אנ-איי-רי) וואס געהערט צו א פראצעסיאן; וואס בעוועגען זיך אין א רייה ווי אין א פראצעסיאן [וועגען געוויסע ווערים אדער אינזעקטען]; א בעאמטער אין נארד=קאראלאינע און טענעסי [נארד=אמעריקאנער שטאאטען], וועלכער דארף אויסמעסטען לאנד=טיילען אויף דעם פערלאנג פון די אייגענטימער.

proces'sionary cat'erpillar (פרא-סעש'-אנ-איי-רי קעט'-ער-פיל-אר) די פראצעסיאנס=רויפע [אזא ווארים, וועלכער געהט אלע מאל אין רייהע מיט אנדערע אזעלכע ווערים ווי אין א פראצעסיאן.].

proces'sioner *n.* (פרא-סעש'-אנ-ער) א בעאמטער אין נארד=קאראלאינע און טענעסי [נארד=אמעריקאנער שטאאטען], וועלכער דארף אויסמעסטען לאנד=טיילען אויף דעם פערלאנג פון די אייגענטימער; אן אנטיילנעהמער אין א פראצעסיאן.

proces'sion-flow'er *n.* (פרא-סעש'-אנ-פלאו'-ער) די מילך=פלאנצע. ז. *milkwort*

proces'sioning *n.* (פרא-סעש'-אנ-אינג) דאס אויסמעסטען און אונטערזוכען די לאנד=גרענעצען אין איניגע פון די אמעריקאנער שטאאטען דורך די ארטיגע בעאמטע, כדי צו בעשטימען די ריכטיגע גרויס און די גרענעצען פון די לאנד=טיילען פון יעדען לאנד=אייגענטימער.

proces'sionist *n.* (פרא-סעש'-אנ-איסט) אן אנטיילנעהמער אין א פראצעסיאן.

proces'sive *a.* (פרא-סעס'-איוו) וואס געהט פארווערטס, פארטשטרייטענד.

proc'ess-ser'ver *n.* (פראס'-עס-סויר'-ווער) א געריכטס=דיענער, אן אנגעשטעלטער אין געריכט וואס ברייננט די פארלאדונג [פאוועסטקע] צום געריכט.

proces'sus *n.* (פרא-סעס'-אס) אן אנוואוקס אדער אויסוואוקס אויף'ן קערפער.

pro'chein amy' (פראו'-שען א-מי') אין יוריספרודענץ — דער נעכסטער פריינד [איינער וואס נעהמט זיך אן פאר די רעכטען פון א מינדעריעהריגען].

pro'chronism *n.* (פראו'-קראנ-איזם) א פריהערדיגע דאטירונג [דאס אנגעבען די צייט פון א פאסירונג פריהער ווי אין דער ווירקליכקייט].

proc'idence *n.* (פראס'-אי-דענס) דאס אראבפאלען; אין מעדיצין — דאס אראבפאלען אדער אראבלאזען זיך [וועגען א טייל פון קערפער וואס לאזט זיך אראב פון זיין נארמאלען ארט].

proc'ident *a.* (פראס'-אי-דענט) אראבפאלענד; אין מעדיצין — וואס פאלט אדער לאזט זיך אראב פון זיין נארמאלען ארט [וועגען קערפער=גליעדער].

procid'uous *a.* (פרא-סידזש'-יו-אס) אראבפאלענד, וואס פאלט אראב פון זיין ריכטיגען פלאץ.

procinct' *n.* (פרא-סינקט') צוגעגרייטקייט, פארטיגקייט [בעזונדערס צו מלחמה].

proclaim' *v.* (פרא-קליים') פראקלאמירען, אויסרופען, בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; שטעלען אונטער פאליציי=אויפזיכט.

proclai'mant *n.* (פרא-קליי'-מענט) ז. *proclaimer*.

proclai'mer *n.* (פרא-קליי'-מער) א פראקלאמירער, אן אויסרופער, א בעקאנטמאכער.

proclama'tion *n.* (פראק-ליי-מיי'-שאן) א פראקלאמאציאן, אן אויסרופונג, א בעקאנטמאכונג, א פערעפענטליכונג; אן עפענטליכע ערקלערונג.

proclama'tion of war (פראק-ליי-מיי'-שאן אוו הוואהר) קריעגס־ערקלערונג.

procline' *v.* (פרא-קלאין') זיך לעהנען, נייגען אדער בויגען נאך פארענט.

proclit'ic *a. and n.* (פרא-קליט'-איק) אין גראמאטיק — פראקליטיש, וואס איז אבהענגיג אין אקצענט פון דעם נעכסטען ווארט, וואס האט ניט קיין אייגענעם אקצענט [וועגען געוויסע איינזילביגע ווערטער]; אן איינזילביגעס ווארט וואס האט ניט קיין אייגענעם אקצענט און גיסט זיך צוזאמען אין דער אויסשפראך מיט דעם ווארט וואס קומט נאך איהם.

proclive' *v.* (פרא-קלאיוו') זיין; נייגען גענייגט.

procliv'ity *n.* (פרא-קליוו'-אי-טי) נייגונג; פעהיגקייט צום לערנען, אויפפאסונגס־פעהיגקייט.

procli'vous *a.* (פרא-קלאי'-וואס) גענייגט; געבויגען.

He has proclivous teeth.

procli'vousness *n.* (פרא-קלאי'-וואס-נעס) גענייגטקייט; געבויגענקייט.

procon'sul *n.* (פרא-קאנ'-סאל) א פראקאנסול [א פארצייטיגער רוימישער בעאמטער וואס פלעגט פערנעהמען די שטעלע פון א קאנסול ניט זייענדיג אליין א קאנסול].

procon'sular *a.* (פרא-קאנ'-סיו-לאר) פראקאנסולאריש, וואס איז שייך צו א פראקאנסול. ז. *proconsul*.

procon'sulary *a.* (פרא-קאנ'-סיו-לע-רי) ז. *proconsular*.

procon'sulate *n.* (פרא-קאנ'-סיו-לייט) ז. *proconsulship*.

procon'sulship *n.* (פרא-קאנ'-סאל-שיפ) דאס אמט פון א פראקאנסול. ז. *proconsul*.

procras'tinate *v.* (פרא-קרעס'-טי-נייט) אבלעגען אויף שפעטער; מעדלעווען, פערשפעטיגען.

procrastina'tion *n.* (פרא-קרעס-טי-ניי'-שאן) די אבלעגונג; די געוועהנהייט אבצולעגען אדער צו פערשפעטיגען.

procras'tinative *a.* (פרא-קרעס'-טי-ניי-טיוו) פערשפעטיגענד, וואס מעדלעוועט, אבלעגענד.

procras'tinator *n.* (פרא-קרעס'-טי-ניי-טאר) אן אבלעגער, אן אבציהער; איינער וואס מעדלעוועט אדער פערציהט א זאך אדער טהעטיגקייט.

procras'tinatory *a.* (פרא-קרעס'-טי-ניי-טא-רי) וואס איז שייך צו פערשפעטיגונג; וואס פאדערט אבלעגונג.

pro'creant *a. and n.* (פראו'-קרי-ענט) געבעהרענד, וואס געבעררט; פריכטבאר; א שאפענדער; א געבעהרענדע, א געבעהרער.

pro'create *v.* (פראו'-קרי-אייט) געבעהרען; ארויסברייננגען, בעשאפען, ארויסגעבען.

procrea'tion *n.* (פראו-קרי-איי'-שאן) די געבעהרונג, די ארויסברייננגונג; די בעשאפונג, די ארויסגעבונג.

pro'creative *a.* (פראו'-קרי-איי-טיוו) געבעהרענד, וואס געבעהרט; פרוכטבאר.

pro'creative fac'ulty (פראו'-קרי-איי-טיוו פעק'-אל-טי) ז. *procreativeness*.

pro'creativeness *n.* (פראו'-קרי-איי-טיוו-נעס) די ארויסברייננגונגס־קראפט, די בעשאפונגס־קראפט, די געבעהרונגס־קראפט.

pro'creator *n.* (פראו'-קרי-איי-טאר) א בעשאפער, אן ארויסברייננגער, א געבעהרער, א פאטער.

pro'creatrix *n.* (פראו'-קרי-איי-טריקס) א געבעהרענדע, א מוטער.

Procrus'tean *a.* (פרא-קראס'-טי-ען) וואס איז שייך אדער איז עהנליך צו פראקרוסטוס [א גזלן אין אלטען גריכענלאנד וועגען וועלכען די לעגענדע דערצעהלט, אז יעדען וועמען ער פלעגט ארייננכאפען, פלעגט ער אויסציהען אויף א בעט, און אויב דער קרבן איז געוועזן צו לאנג, פלעגט ער איהם אבהאקען די פיס]; צוגעבענד א געוויסע פארם דורך גוואלט.

procrus'teanize *v.* (פרא-קראס'-טי-ען-איז) צוגעבען א געוויסע פארם דורך גוואלט; אויסציהען אדער איינציהען דורך גוואלט. ז. *Procrustean*.

proctag'ra *n.* (פראק-טעג'-רא) ז. *proctalgia*.

proctal'gia *n.* (פראק-טעל'-דזשי-א) א שמערץ אין דעם מאסט־דארם אדער גלייכער קישקע. ז. *rectum*.

procti'tis *n.* (פראק-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון מאסט־דארם [גלייכע קישקע]. ז. *rectum*.

proctopto'ma *n.* (פראק-טאפ-טאו'-מא) אין מעדיצין — די אבשוואכונג פון דעם מאסט־דארם [די גלייכע קישקע, אין וועלכער עס קלייבט זיך אן די צאה איידער זי געהט ארויס פון קערפער].

proc'tor *n. and v.* (פראק'-טאר) א געשעפטס־פערוואלטער; א בעפאלמעכטיגטער; א פראקוראטאר; אן אדוואקאט אדער פראקוראר אין א קירכליכען געריכט; אן אינספעקטאר אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט, וועלכער האט אויפזיכט איבער דער ארדנונג; א משגיח; פערוואלטען; אנפיהרען איינעמס געשעפט; פערטרעטען אימעצען אדער עפעס אלס אדוואקאט אדער פראקוראר.

proc'torage *n.* (פראק'-טאר-עדזש) די פערוואלטונג אדער אנפיהרונג פון עפעס.

procto'rial *a.* (פראק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אויפזעהער, פערוואלטער אדער משגיח.

proctor'ical *a.* (פראק-טאר'-אי-קעל) אויפזעהעריש [וואס געהערט צו אן אויפזעהער פון א שוהל אדער אוניווערזיטעט].

proctorrha'gia *n.* (פראק-טא-ריי'-דזשי-א) א בלוט־פלוס פון דער עפנונג פון הינטער־לייב.

proctorrhe'a *n.* (פראק-טא-רי'-א) א קראנקהאפטע פליסונג פון דער עפנונג פון הינטער־לייב.

proc'tor's dogs (פראק'-טארז דאגז) די אונטער־משגיחים [אין אוניווערזיטעט].

proc'torship *n.* (פראק'-טאר-שיפ) אויפזעהערשאפט [דאס אמט פון א משגיח אין א שוהל אדער אוניווערזיטעט].

procum'bent *a.* (פרא-קאמ'-בענט) אנידערגעלעגט, אייסגעשטרערט [אוועקגעלעגט מיט'ן פנים צו דער ערד]; אין באטאניק — אויסגעשטרעקט, אויסגעצויגענע [וועגען פלאנצען וואס ליעגען אויסגעצויגען איבער דער ערד].

procur'able *a.* (פרא-קיור'-עבל) וואס מען קען בעקומען אדער קריעגען; וואס קען פערשאפט ווערען.

proc'uracy *n.* (פראק'-יו-ריי-סי) דאס פיהרען איינעמס געשעפטען אדער איינעמס פראצעס; דאס אמט אדער די דיענסטע פון א פראקוראטאר. ז. *procurator*.

procura'tion *n.* (פראק-יו-ריי'-שאן) די פערשאפונג אדער איינשאפונג; די פערוואלטונג, די פיהרונג פון איינעמס געשעפטען; די פאלמאכט; דער דאקומענט וואס גיט א פאלמאכט איבער עפעס; דאס געלד וואס ווערט אויסגעצאהלט צו א בישאף פאר ערפילען געוויסע פליכטען.

procura'tion-mon'ey *n.* (פראק-יו-ריי'-שאן-מאנ'-אי) מעקלער־געלד [דאס געצאהלט וואס א געלד־מעקלער בעקומט פאר שאפען איינעם א הלואה].

proc'urator *n.* (פראק'-יו-ריי-טאר) אין אלטען רוים — א פראקוראטאר, דער פערוואלטער איבער די קייזערליכע הכנסות אין דער פראווינץ; א רעגיערונגס צאלבעאמטער; איינער וואס פיהרט אן אנדערענס געשעפטען; א פערוואלטער, א פארשטעהער.

procurato'rial *a.* (פראק-יו-ריי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראקוראטאר. ז. *procurator*.

proc'uratorship *n.* (פראק'-יו-ריי-טאר-שיפ) דאס אמט פון א פראקוראטאר. ז. *procurator*.

proc'uratory *a. and n.* (פראק'-יו-ריי-טא-רי) וואס איז שייך צו א פאלמאכט צו פערוואלטען איינעמס געשעפטען אדער צו פערטרעטען איינעם אין געריכט; דער דאקומענט וואס בעשטעטיגט אזא פאלמאכט.

procure' *v.* (פרא-קיור') פערשאפען, קריעגען, בעקומען, ערהאלטען; פעראורזאכען, אנמאכען; פערמיטלען; צושטעלען, פערמעקלערען [פראסטיטוטקעס].

procure'ment *n.* (פרא-קיור'-מענט) די פערשאפונג, די פערמיטלונג; דאס צושטעלען; דאס ערווערבען.

procur'er *n.* (פרא-קיור'-ער) א פערשאפער; דער וואס פעראורזאכט אז עפעס זאל געטהאן ווערען; א פערמיטלער; א פאקטאר, א קופלער [איינער וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס].

procur'ess *n.* (פרא-קיור'-עס) א פאקטארקע, א קופלערין [איינע וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס].

procureur' *n.* (פרא-קיו-רויר') א פראקוראר, אן אדוואקאט וואס פערטרעט דעם שטאאט אדער די רעגיערונג אין אן אנקלאגע.

procur'sive *a.* (פרא-קויר'-סיוו) וואס לויפט פארויס.

procurva'tion *n.* (פראו-קויר-וויי'-שאן) דאס בויגען זיך פארויס.

prod *n. and v.* (פראד) א שפיציג געווער אדער געצייג, ווי א שפיציגער שטעקען [צום אנטרייבען פיה] אדער אן אהל; א שטאך מיט א שפיציגער זאך; שטעכען [ווי מיט א טרייב־שטעקען אדער מיט אן אהל].

prod'igal *n. and a.* (פראד'-אי-געל) פערשווענדעריש; אייסברייננגעריש; א פערשווענדער, אן אויסברייננגער.

prod'igalise *v.* (פראד'-אי-געל-איז) ז. *prodigalize*.

prodigal'ity *n.* (פראד-אי-געל'-אי-טי) פערשווענדונג, אויסברייינגעריי [פון געלד]; ותרנות; ברייט-הארציגקייט.

prod'igalize *v.* (פראד'-אי-געל-איז) אויסברייינגען צופיעל; זיין פערשווענדעריש.

prod'igally *adv.* (פראד'-אי-געל-אי) אויף א פערשווענדערישען אדער אויסברייינגערישען אופן.

prod'igate *v.* (פראד'-אי-גייט) פערשווענדען, אויסברייינגען.

prodig'ious *a.* (פרא-דידזש'-אס) וואונדערבאר גרויס; אונגעהייער, שרעקליך.

prodig'iously *adv.* (פרא-דידזש'-אס-לי) אויף א וואונדערבארען, אונגעהייערען אדער שרעקליכען אופן.

prodig'iousness *n.* (פרא-דידזש'-אס-נעס) וואונדערבארקייט; אונגעהייערקייט, שרעקליכקייט.

prod'igy *n.* (פראד'-אי-דזשי) א וואונדער; אן אונגעהייערע זאך, א משונה'דיגע בעשעפעניש; א סטראשידלע.

prod'romal *a.* (פראד'-רא-מעל) פאר-גענגליך, פארלויפיג [ווענען די ערשטע סמנים, וועלכע ווייזען זיך ארויס ביים אנהויב פון א געוויסער קראנקהייט].

prodrom'ata *n.* (פרא-דראמ'-ע-טא) די ערשטע סימפטאמען אדער סמנים וואס ווייזען זיך ארויס ביים אנהויב פון א קראנקהייט.

pro'drome *n.* (פראו'-דראום) א פראדראם, איינע פון די ערשטע סמנים פון א קראנקהייט; א ליטערארישעס אדער וויסענשאפטליכעס ווערק וואס דיענט אלס איינלייטונג צו אן אנדער ווערק.

prodrom'ic *a.* (פרא-דראמ'-איק) וואס איז שייך צו א פראדראם אדער צו דעם ערשטען סמן פון א קראנקהייט.

prod'romous *a.* (פראד'-רא-מאס) ז. *prodromal*.

prod'romus *n.* (פראד'-רא-מאס) ז. *prodrome*.

prod'romy *n.* (פראד'-רא-מי) א צייכען דערפון וואס דארף קומען, אן אנדייטונג אויף דער צוקונפט.

produce' *v.* (פרא-דיוס') 1. ארויסברייינגען, ארויסגעבען, פראדוצירען; 2. פערורזאכען; ברייינגען, געבען, צייגען; פערלענגערען, אויסציהען.

1. The manager **produced** five new plays last season. 2. Small mistakes often **produce** most serious consequences.

prod'uce *n.* (פראד'-יוס) דאס פראדוקט; פערמע-פראדוקט; איינקונפט.

prod'uce-bro'ker *n.* (פראד'-יוס-בראו'-קער) דער פראדוקטען-מאקלער.

produce' by incuba'tion (פרא-דיוס' באי אינ-קיו-ביי'-שאן) אויסבריהען.

prod'uce-exchange' *n.* (פראד'-יוס-עקס-טשיינדזש') א בערזע וואו פראדוקטען ווערען געקויפט און פערקויפט.

prod'uce-mer'chant *n.* (פראד'-יוס-מויר'-טשענט) א הענדלער אדער מעקלער פון פראדוקטען.

produ'cent *n.* (פרא-דיו'-סענט) דער אדער דאס וואס פראדוצירט אדער ברייינגט ארויס.

produ'cer *n.* (פרא-דיו'-סער) אן ארויסברייינגער, א פראדוצירער, א שאפער.

producibil'ity *n.* (פרא-דיו-סי-ביל'-אי טי) פראדוצירבארקייט; דאס קענען ארויסגעבראכט ווערען.

produ'cible *a.* (פרא-דיו'-סיבל) וואס קען פראדוצירט ווערען; וואס קען ארויסגעבראכט ווערען.

produ'cibleness *n.* (פרא-דיו'-סיבל-נעס) דאס קענען פראדוצירט אדער ארויסגעבראכט ווערען.

prod'uct *n.* (פראד'-אקט) א פראדוקט; דאס רעזולטאט, די סומע [פון א רעכנונג, איבערהויפט פון א כפל].

produc'tile *a.* (פרא-דאק'-טיל) וואס קען פערלענגערט ווערען, וואס קען אויסגעצויגען ווערען.

produc'tion *n.* (פרא-דאק'-שאן) פראדוצירונג, ארויסברייינגונג, שאפונג; א ווערק; א פראדוקט.

produc'tive *a.* (פרא-דאק'-טיוו) פראדוקטיוו; פרוכטבאר; ארויסברייינגענד, שאפענד.

produc'tively *adv.* (פרא-דאק'-טיוו-לי) אויף א פראדוקטיווען שטייגער.

produc'tiveness *n.* (פרא-דאק'-טיוו-נעס) די פראדוקטיוויטעט, די פרוכטבארקייט.

productiv'ity *n.* (פראו-דאק-טיוו'-אי-טי) פראדוקטיוויטעט, פרוכטבארקייט.

produc'tress *n.* (פרא-דאק'-טרעס) די פראדוצירערין, די וואס שאפט אדער ברייינגט עפעס ארויס.

pro'em *n.* (פראו'-עם) א פאררעדע, א הקדמה, אן איינלייטונג.

proe'mial *a.* (פרא-אי'-מי-על) איינלייטענד; וואס איז שייך צו א הקדמה אדער פאררעדע.

profana'tion *n.* (פראפ-ע-ניי'-שאן) פראפאנאציע, פערשוועכונג, ענטהייליגונג, דאס מחלל זיין.

profan'atory *a.* (פרא-פענ'-ע-טא-רי) פראפאנירענד; פערשוועכענד [א הייליגקייט]; וואס איז מחלל.

profane' *v. and a.* (פרא-פיין') פראפאנירען, מחלל זיין, פערשוועכען, ענטהייליגען, וואכעדיג מאכען; פערשוועכט, וואכעדיג, אונריין, ניט הייליג; וועלטליך, געוועהנליך, פראסט.

profane' his'tory (פרא-פיין' הים'-טא-רי) די וועלט-געשיכטע [אין נעגענזאץ צו דער קירכען-געשיכטע].

profane'ly *adv.* (פרא-פיינ'-לי) וואכעדיג, אונהייליג; אויף א פראפאנירענדען אדער פערשוועכענדען שטייגער.

profane'ness *n.* (פרא-פיינ'-נעס) פראפאנאציע, די אונאכטונג צו עפעס; אונאנשטענדיגקייט, גראבקייט, שמוציגקייט, שמוציגע רייד, נבול פה; אונריינקייט, אונהייליגקייט.

profa'ner *n.* (פרא-פיי'-נער) א מטמא, א פעראונרייניגער, א מחלל, א פערשוועכער.

profan'ity *n.* (פרא-פענ'-אי-טי) ז. *profaneness*.

profecti'tious *a.* (פראו-פעק-טיש'-אס) וואס ענטשטעהט פון עפעס; וואס שטאמט ארויס פון אימעצען [ווי פון א פאטער].

pro'fert *n.* (פראו'-פערט) אין יוריספרודענץ — דאס צושטעלען דאקומענטען צום געריכט.

profess' *v.* (פרא-פעס') 1. עפענטליך ערקלערען; בעקענען; זיך בעקענען צו א געוויסער לעהרע; 2. פערזיכערען, בעהויפטען [וועגען קענען א געוויסע זאך]; עפענטליך לערנען [יענעם].

2. I do not **profess** to know French.

professed' *a.* (פרא-פעסט') 1. עפענטליך ערקלערט; בעהויפטעט; 2. גוט בעקאנט, אויסגעשפראכען.

1. His **professed** intention was to return next week. 2. He is a **professed** woman-hater.

profess'edly *adv.* (פרא-פעס'-עד-לי) אפען, עפענטליך; לויט דער אייגענער ערקלערונג אדער בעהויפטונג; בעקאנט, אויסגעשפראכען.

profes'sion *n.* (פרא-פעש'-אן) דאס בעקענטניס, די עפענטליכע ערקלערונג, די עפענטליכע אנערקענונג פון א רעליגיאן; די בעקענונג; א פראפעסיאן, א בערוף; א פראפעסיאנעלער פאך; דאס ווערען א מאנאך.

profes'sional *a. and n.* (פרא-פעש'-אנ-על) פראפעסיאנאל, וואס איז שייך צו א פאך אדער פראפעסיאן; וואס בעשעפטיגט זיך מיט א געוויסער פראפעסיאן; פאכמאניש; וואס ציהט חיונה פון עפעס [אין געגענזאץ צו א דילעטאנט אדער ליעבהאבער]; א פאכמאן, איינער וואס בעשעפטיגט זיך ספעציעל מיט א געוויסער פראפעסיאן אדער קונסט.

profes'sional dig'nity (פרא-פעש'-אנ-על דיג'-ני-טי) דער כבוד פון דער פראפעסיאן.

profes'sional du'ties (פרא-פעש'-אנ-על דיו'-טיז) די בערופס-פפליכטען; די פפליכטען וואס עס פאדערט דער פאך.

profes'sionalism *n.* (פרא-פעש'-אנ-על-איזם) פראפעסיאנאליזם, די מעטאדען און אויפפיהרונגען פון די מענשען, וועלכע גיבען זיך אב צו א געוויסען ספארט א. ד. ג. ניט אלס ליעבהאבער, נאר אלס פאך-לייטע.

profes'sionally *adv.* (פרא-פעש'-אנ-על-אי) ווי א פראפעסיאנאליסט; לויט דער פראפעסיאן.

profes'sional man (פרא-פעש'-אנ-על מען) א מאן פון א אינטעליגענטער פראפעסיע [ווי דאקטאר, יוריסט א. ד. ג.].

profes'sional tour (פרא-פעש'-אנ-על טוהר) דאס ארומרייזען פון א קינסטלער איבער פערשיעדענע שטעדט [געבענדיג קאנצערטען].

profes'sor *n.* (פרא-פעס'-אר) א פראפעסאר, א לעהרער; אן אויסגעשפראכענער אנהענגער פון א געוויסער אמונה; א נאכפאלגער פון א געוויסער לעהרע.

profes'sorate *n.* (פרא-פעס'-אר-אייט) די פראפעסאר-שטעלע, דאס אמט אדער די לאגע פון א פראפעסאר אדער לעהרער; די דויער-צייט פון א פראפעסאר-שטעלע; די קאלעגיע פון פראפעסארען אין אן אוניווערזיטעט.

professo'rial *a.* (פראו-פע-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראפעסאר.

professo'rially *adv.* (פראו-פע-סאו'-רי-על-אי) מעשה פראפעסאר.

professo'rial so'cialism (פראו-פע-סאו'-רי-על סאו'-שעל-איזם) קאטעדער-סאציאליזם. ז. *socialism of the chair*.

professo'riate *n.* (פראו-פע-סאו'-רי-אייט) ז. *professorate*.

profes'sor's chair (פרא-פעס'-ארז טשעהר) די פראפעסור; די פראפעסאר-שטעלע.

profes'sorship *n.* (פרא-פעס'-אר-שיפ) פראפעסארשאפט; דאס אמט פון א פראפעסאר.

profes'sory *a.* (פרא-פעס'-א-רי) ז. *professorial*.

prof'fer *v. and n.* (פראפ'-ער) אנבאטען, פארלעגען, פארשלאגען; אן אנבאט.

prof'ferer *n.* (פראפ'-ער-ער) א פארלענער, אן אנבאטער, א פארשלאגער.

profi'cience *n.* (פרא-פיש'-ענס) ז. *proficiency*.

profi'ciency *n.* (פרא-פיש'-ען-סי) א פארטשריט, א פעולה [אין לערנען].

profi'cient *a.* and *n.* (פרא-פיש'-ענט) פארטגעשריטען; מיט ערפאהרונג; וואס האט געהאט א שטארקע פעולה; איינער וואס האט געמאכט פארטשריט; א קענער.

profi'ciently *adv.* (פרא-פיש'-ענט-לי) מיט פארטשריט, מיט א פעולה [אין לערנען אדער קענען עפעס].

pro'file *n.* and *v.* (פראו'-פיל) א פראפיל, א זייטען־אנזיכט, א זייטען־בילד, א האלב־געזיכט [א בילד וואס שטעלט פאר א פיגור פון דער זייט]; אין ארכיטעקטור — דער קווער־דורכשניט [א צייכנונג וועלכע שטעלט פאר א געביידע ווי זי איז קווער דורכגעשניטען]; פראפילירען, אראבנעהמען א פראפיל אדער זייטען־בילד פון עפעס; אין ארכיטעקטור— צייכנען א געביידע ווי זי איז קווער דורכגעשניטען.

pro'filist *n.* (פראו'-פיל-איסט) דער וואס נעהמט ארונטער א בילד אין פראפיל.

profil'ograph *n.* (פרא-פיל'-א-גרעף) אן אינסטרומענט אויף א לייכטען וואגען וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די אונגלייכהייט פון באדען, וואו דער וואגען איז דורכגעפאהרען.

prof'it *n.* and *v.* (פראפ'-איט) 1. פראפיט, פערדיענסט, ריוח; 2. געווין; נוץ; 3. בעגינסטיגען; פערפאלקאמען; געווינען, בענוצען; 4. ברייננגען פראפיט אדער ריוח; נוצען, טויגען; 5. מאכען פארטשריטע.

1. The profits of this business are not large.
2. There is no profit in endless discussions.
4. Quarrels and disputes profit no one.

prof'itable *a.* (פראפ'-אי-טעבל) פארטיילהאפט, ניצליך, איינטרעגליך; וואס ברייננגט איין פראפיט.

He conducts a profitable business.

prof'itableness *n.* (פראפ'-אי-טעבל-נעס) דאס איינברייננגען פראפיט; פארטיילהאפטיגקייט, ניצליכקייט, איינטרעגליכקייט.

prof'itably *adv.* (פראפ'-אי-טע-בלי) פארטיילהאפט, מיט פראפיט; אויף א נוצליכען אדער איינטרעגליכען שטייגער.

prof'it and loss (פראפ'-איט ענד לאהס) פערדיענסטע און אנוועהר [ווי עס ווערט פערצייכענט אין קאמערציעלע ביכער ביים קויפען אדער פערקויפען סחורות].

prof'itless *a.* (פראפ'-איט-לעס) אהן פראפיט; ניט איינטרעגליך; נוצלאז.

prof'itlessly *adv.* (פראפ'-איט-לעס-לי) אהן פראפיט, אהן נוצען; ניט איינטרעגליך.

prof'it-shar'ing *n.* (פראפ'-איט-שעהר'-אינג) דאס טיילען זיך מיט די פראפיטען מיט די ארבייטער און אנגעשטעלטע [א סיסטעם, ביי וועלכער די אנגעשטעלטע און ארבייטער פון אן אונטערנעהמונג קריגען א געוויסען פראצענט פון דעם ריינעם ריוח אויסער זייער געהאלט].

prof'ligacy *n.* (פראפ' לי-גע סי) זינדיגקייט; פערדארבענהייט; געמיינהייט; א שענדליכע אויפפיהרונג.

prof'ligate *a.* and *n.* (פראפ'-לי-גייט) זינדיג; שענדליך, אהן בושה; א פערדארבענער, שענדליכער יונג.

prof'ligately *adv.* (פראפ'-לי-גייט-לי) אויף א שענדליכען אופן; נידריג, אהן בושה.

prof'ligateness *n.* (פראפ'-לי-גייט-נעס) ז. *profligacy*.

prof'luent *a.* (פראפ'-לו-ענט) פליסענד; וואס שטראמט פארווערטס.

pro for'ma (פראו פאהר'-מא) צוליעב דעם אויסערליכען אויסזעהן; בלויז אלס פארמאליטעט.

profound' *a.* and *n.* (פרא-פאונד') טיעף; דורכדרינגליך, גרינדליך; טיעפזיניג; פאלשטענדיג, פאלקאם; דונקעל, פערבארגען; שווער צו פערשטעהן; א טיעפעניש, אן אבגרונד, א תהום.

profound' atten'tion (פרא-פאונד' ע-טען' שאן) געשפאנטע אויפמערקזאמקייט.

profound' ig'norance (פרא-פאונד' איג'-נא-רענס) פאלשטענדיגע אונוויסענהייט.

profound' knowl'edge (פרא-פאונד' נאל'-ערדש) א גרינדליכע קענטנים פון עפעס.

profound'ly *adv.* (פרא-פאונד'-לי) מיט טיעפקייט; מיט דורכדרינגליכקייט.

profound'ness *n.* (פרא-פאונד'-נעס) די טיעפקייט, די גרינדליכקייט.

proful'gent *a.* (פרא-פאל'-דזשענט) שטראהלענד; אבשיינענד.

profun'dity *n.* (פרא-פאנ'-די-טי) טיעפקייט, גרינדליכקייט; טיעפעניש; אן אבגרונד, א תהום.

profuse' *a.* (פרא-פיוס') 1. פערשווענדעריש, איבערמעסיג; עקסטראוואגאנט; 2. רייכליך, בשפע.

1. The young man was profuse in his attention to my daughter.

profuse'ly *adv.* (פרא-פיוס'-לי) אין איבערפלוס; בשפע; זעהר פיעל; אויף א פערשווענדערישען אופן.

profuse'ness *n.* (פרא-פיוס'-נעס) שפע, איבערפלוס, פיעלקייט, א סך; פערשווענדונג.

profu'sion *n.* (פרא-פיו'-זשאן) 1. פערשווענדונג; אויסברייננגעריי; 2. איבערפלוס, פיעלקייט.

2. In our garden we have a profusion of flowers.

prog *v.* and *n.* (פראג) אומגעהן בעטלען; שנארען איבער די הייזער; גנב'ענען קלייניגקייטען; לאטכענען; אוועקשלעפען פון אונטער דער האנד; ריהען זיך, פארקען זיך [ווי זוכענדיג עפעס אין זאמד]; א בעטלער, א שנארער; עסענווארג וואס מען בעקומט דורך בעטלען; שפייז; א שפיציגער שטעקען.

progen'itor *n.* (פרא-דזשענ'-אי-טאר) אן אור־פאטער, פון וועלכען די משפחה שטאמט ארויס.

progenito'rial *a.* (פרא-דזשענ-אי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אור־פאטער.

progen'itress *n.* (פרא דזשענ' אי-טרעס) אן אור־מוטער [די פרוי, פון וועלכער עס שטאמט ארויס די משפחה אדער שבט].

progen'itrix *n.* (פרא-דזשענ'-אי-טריקס) ז. *progenitress*.

prog'eny *n.* (פראדזש'-ע-ני) די נאכקומענדע דורות, דאס געשלעכט.

progermina'tion *n.* (פרא-דזשויר-מי-ניי'-שאן) די אבשטאמונג, דאס געבארען ווערען פון עפעס.

proglot'tid *n.* (פרא-גלאט'-איד) ז. *proglottis*.

proglot'tis *n.* (פרא-גלאט'-אים) די פראגלאטידע, איינע פון די זעלבסטבעפרוכטענדע רינגעלעך, וועלכע בילדען אוים דעם קערפער פון געוויסע ווערים, ווי א סאליטער א. ד. ג. [יעדעס רינגעלע בעזיצט מענליכע און ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען, און דעריבער ווען עס רייסט זיך אב, קען עס עקזיסטירען זעלבסטשטענדיג א געוויסע צייט און ענטוויקעלט פון זיך נייע רינגעלעך].

prognath'ic *a.* (פראג-נעטה'-איק) פראגנאטיש, וואס האט ארויסגעשטארצטע אדער ארויסשטעהענדע באקען־ביינער [ווי די נעגערס, אויסטראליער א. ד. ג.].

prog'nathism *n.* (פראג'-נע-טהיזם) פראגנאטיזם, דאס האבען ארויסשטעהענדע אדער ארויסגעשטארצטע באקען־ביינער [ווי ביי די נעגערס, אויסטראליער א. ד. ג.].

prog'nathous *a.* (פראג'-נע-טהאס) ז. *prognathic*.

prog'nathy *n.* (פראג'-נע-טהי) ז. *prognathism*.

progno'sis *n.* (פראג-נאו'-סים) א פראגנאזע, א פארקענטנים; א פארויסזאגונג וועגען דעם גאנג פון א קראנקהייט לויט געוויסע סמנים.

prognos'tic *a.* and *n.* (פראג-נאס'-טיק) פראגנאסטיש, פאר־אנדייטענד; א פאר־צייכען, א פארבעדייטונג; א פארזאגונג.

prognos'ticable *a.* (פראג-נאס'-טי-קעבל) וואס קען אנגעזאגט ווערען אדער אנגעדייטעט ווערען פארוים.

prognos'ticate *v.* (פראג-נאס'-טי-קייט) זאגען פארוים לויט געוויסע סמנים; פארבעדייטען; אנצייגען; אורטיילען וועגען א שפעטעריגער זאך אדער ערשיינונג לויט געוויסע סמנים.

prognostica'tion *n.* (פראג-נאס-טי-קיי'-שאן) די פארהער־דייטונג לויט געוויסע סמנים; א פאר־צייכען.

prognos'ticative *a.* (פראג-נאס'-טי-קיי-טיוו) וואס קען פארויסזאגען; וואס האט דעם כאראקטער פון א פראגנאזע אדער פארדייטונג.

prognos'ticator *n.* (פראג-נאס'-טי-קיי-טאר) א פארוים־זאגער, א פארדייטער; א וואהרזאגער.

pro'gram *n.* (פראו'-גרעם) ז. *programme*.

pro'gramme *n.* (פראו'-גרעם) א פראגראם; א ליסטע פון נומערען אדער שטיקער, וואס ווערען געשפיעלט אדער אויפגעפיהרט אויף א קאנצערט, אין א טעאטער־פארשטעלונג א. ד. ג.; די ארט און ווייזע פון טהעטיגקייט וואס ווערט אנגעצייכענט פון א פערזאן אדער פארטיי; די טאגעס־ארדנונג פון די פערהאנדלונגען אויף א פערזאמלונג אדער אויף דער זיצונג פון א קאמיטעט; א פאררעדע אדער אן איינלייטענדע ערקלערונג צו א בעקאנטמאכונג.

prog'ress *n.* (פראג'-רעס) פראגרעס, פארטשריט; דער גאנג; די רייזע; דאס ארומפאהרען איבער'ן לאנד [וועגען א קעניג אדער אן אנדער הויכגעשטעלטער פערזאן]; דער וואוקס, די ענטוויקלונג, די פארטשריטליכע אויסבעסערונג פון עפעס.

progress' *v.* (פרא-גרעס') מאכען פארטשריט; פראגרעסירען, פארטשרייטען, געהן

ווייטער; שטופען אדער טרייבען פארווערטס.

progres'sion *n.* (פרא-גרעש'-אן) דער פארטשריט, דער גאנג ווייטער; די רייזע; די שטייגערונג; אין מאטעמאטיק — א פראגרעסיאן [א רייה צאהלען, פון וועלכע יעדע פאלגענדע בעקומט זיך פון דער פריהריגער דורך כפל'ען אויף איין און דערזעלבער צאהל אדער דורך צוגעבען איין און דיזעלבע צאהל, ווי למשל: 1, 2; 4, 8, 16 א. ז. וו. אדער 1, 3, 5, 7 א. ז. וו. די ערשטע פראגרעסיאן רופט זיך געאמעטרישע און די צווייטע — אריטמעטישע].

progres'sional *a.* (פרא-גרעש'-אנ-על) וואס געהערט צו פארטשריט אדער שטייגערונג; וואס איז שייך צו א פראגרעסיאן.
ז. *progression*.

progres'sionist *n.* (פרא-גרעש'-אנ-איסט) דער פראגרעסיסט, דער פריינד פון פארטשריט; איינער וועלכער האלט, אז די אלע מינים חיות און פלאנצען זיינען ניט מיט אמאל בעשאפען געווארען, נאר האבען זיך ענטוויקעלט פון איין איינפאכער פארם.

prog'ressist *n.* (פראג'-רעס-איסט) א פראגרעסיסט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון פארטגעשריטענע אידעען.

progress'ive *a.* and *n.* (פרא-גרעס'-איוו) פראגרעסיוו, פארטשרייטענד, שטייגענד; וואס געהט פארווערטס; א פראגרעסיסט, א נאכפאלגער פון פארטגעשריטענע אידעען.

Progress'ive *n.* (פרא-גרעס'-איוו) א פראגרעסיווער, א מיטגליעד פון דער פראגרעסיווער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.
ז. *Progressive party*.

progress'ively *adv.* (פרא-גרעס'-איוו-לי) אויף א פראגרעסיווען אופן; פארטשריטליך; שטופענווייז; נאך און נאך.

progress'iveness *n.* (פרא-גרעס'-איוו-נעס) די פארטשרייטונג, די שטייגונג; דאס זיין פראגרעסיוו אדער פארטשריטליך.

Progress'ive par'ty (פרא-גרעס'-איוו פאר'-טי) די פראגרעסיווע פארטיי אדער די בול-מוז-פארטיי [א פראגרעסיווע פאליטישע פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1912 פון דעם געוועזענעם פרעזידענט טהעאדאר רוזוועלט אלס אפאזיציאן צו דער רעפובליקאנער פארטיי, פון וועלכער רוזוועלט איז פריהער געוועזן דער פיהרער].

progress'or *n.* (פרא-גרעס'-אר) אן ארומפאהרער, אן ארומרייזער; איינער וואס פראגרעסירט אדער מאכט פארטשריטע.

progymna'sium *n.* (פראו-דזשים-ניי'-זי-אם) א פראגימנאזיום [א גימנאזיום אדער מיטעל-שולע אהן די העכערע קלאסען].

prohib'it *v.* (פרא-היב'-איט) הינדערען, שטערען, פערבאטען.

prohib'iter *n.* (פרא-היב'-אי-טער) א פערביטער, איינער וואס פערבאט.

prohibi'tion *n.* (פראו-הי-ביש'-אן) דער פערבאט, די פערבאטונג; די איינהאלטונג; די פערבאטונג צו פערקויפען שטארקע געטרענקע.

Prohibi'tionism *n.* (פראו-הי-ביש'-אנ-איזם) די לעהרע און מעטאדען פון די פראהיביציאניסטען אדער פון דער פראהיביציאניסטישער פארטיי.
ז. *Prohibition party*.

prohibi'tionist *n.* (פראו-הי-ביש'-אנ-איסט) איינער וואס שטעהט פאר פערבאטונגס-געזעצע, בעזונדערס איינער וואס האלט, אז מען דארף פערבאטען די פראדוקציאן און פערקויף פון אלקאהאלישע געטרענקע.

Prohibi'tionist *n.* (פראו-הי-ביש'-אנ-איסט) א פראהיביציאניסט, א מיטגליעד פון דער פראהיביציאניסטישער פארטיי.
ז. *Prohibition party*.

Prohibi'tion par'ty (פראו-הי-ביש'-אן פאר'-טי) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די פראהיביציאניסטישע פארטיי [א פאליטישע פארטיי, וועלכע פאדערט צו פערבאטען דורך'ן געזעץ די פראדוקציאן און פערקויף פון אלקאהאלישע געטרענקע, אויסער פאר מעדיצינישע און רעליגיעזע צוועקען].

prohib'itive *a.* (פרא-היב'-אי-טיוו) פערבאטענד.

prohib'itively *adv.* (פרא-היב'-אי-טיוו-לי) פערבאטענדיג; דורך א פערבאט.

prohib'itor *n.* (פרא-היב'-אי-טאר) א פערביטער, איינער וואס פערבאט.

prohib'itory *a.* (פרא-היב'-אי-טא-רי)
ז. *prohibitive*.

prohib'itory du'ties (פרא-היב'-אי-טא-רי דיו'-טיז) זעהר הויכע שטייערען אויף געוויסע סחורות, כדי זיי זאלען ניט אריינגעפיהרט ווערען אין לאנד.

project' *v.* (פרא-דזשעקט') אבשטעהן, ארויסשטארצען, זיך ארויסגעבען [ווי א בערגעל אדער הויקער]; פלאנירען, פלאנעווען, פראיעקטירען; אויסטראכטען א סכעמע אדער פלאן; אין געאמעטריע — אנווארפען אדער ציהען ליניען פון א געוויסען צענטער.

proj'ect *n.* (פראדזש'-עקט) א פראיעקט, א פלאן; א סכעמע; א צייכנונג.

projec'tile *a.* and *n.* (פרא-דזשעק'-טיל) וואס טרייבט פארווערטס; אבשטויסענד, אבווארפענד; א זאך וואס ווערט געווארפען מיט קראפט, ווי א קויל, א באמבע א. ד. ג.

projec'tingly *adv.* (פרא-דזשעק'-טינג-לי) ארויסשטארצענדיג.

projec'tion *n.* (פרא-דזשעק'-שאן) דאס ווארפען, דער ווארף; אן ארויסשטארצונג, אן אבשטעהונג; אן אינערליכער פסיכאלאגישער פראצעס, וואס ווייזט זיך אויס ווי אן אויסערליכע רעאליטעט [ווי די וואהרנעהמונג פון פארבען, קלאנגען א. ד. ג.]; א פראיעקט, א פלאן, א סכעמע; דאס סקיצירען, דאס אנצייכנען א פלאן אדער בילד פון עפעס; די פראיעקטירונג.

projec'tor *n.* (פרא-דזשעק'-טאר) א פראיעקט-מאכער, א פלאנען-מאכער; דאס וואסווארפט אב ליכט-שטראהלען; א קאמערא אדער פאטאגראפישער אפאראט אבצואווארפען א בילד אויף א לייווענד דורך דער הילף פון עלעקטרישער אדער אנדערער בעלייכטונג.

projec'ture *n.* (פרא-דזשעק'-טשור) די אבשטעהונג, די ארויסשטארצונג, די אבגעשטאנענקייט [ווי פון א בערגעל אדער א גוזיק].

projet' (פרא-זשיי') א פראיעקט, א פלאן, א סכעמע.

prolapse' *n.* and *v.* (פרא-לעפס') אין פאטאלאגיע — דאס ארויספאלען אדער ארונטערפאלען פון א געוויסען טייל פון קערפער פון זיין נארמאלער לאגע [ווי דאס ארונטערפאלען פון דער געבעהר-מוטער פון איהר נארמאלען ארט]; ארונטערפאלען, ארויספאלען.

prolap'sus *n.* (פרא-לעפ'-סאס)
ז. *prolapse*.

pro'late *a.* (פראו'-לייט) לענגליך, אויסגעצויגען אין דער לענג [ווי דער ערד-קוגעל איז לענגליך אויסגעצויגען אין דער ריכטונג פון איין פאל ביז'ן צווייטען].

pro'lateness *n.* (פראו'-לייט-נעס) דאס זיין אויסגעצויגען אין דער לענג [ווי אן איי אדער דער ערד-קוגעל].

pro'leg *n.* (פראו'-לעג) דער פאלשער פוס [איינס פון די פיסעלעך אדער אנוואקסונגען אויף'ן בויך ביי די לארווען פון געוויסע אינזעקטען].

prolegom'ena *n.* (פראו-לע-גאמ'-ע-נא) פארבעמערקונגען; א קורץ-געפאסטע אבהאנדלונג איבער א געוויסער פראגע, וואס דיענט אלס איינלייטונג צו א גרעסערען ווערק.

prolegom'enary *a.* (פראו-לע-גאמ'-ע-נע-רי) וואס דיענט אלס פארבעמערקונגען צו א געוויסען ווערק אדער אבהאנדלונג.

prolegom'enon *n.* (פראו-לע-גאמ'-ע-נאן) א פארבעמערקונג צו א געוויסען ווערק. ז. *prolegomena*.

prolegom'enous *a.* (פראו-לע-גאמ'-ע-נאס) פארבערייטענד, איינלייטענד; וואס דיענט אלס פארבעמערקונג.

prolep'sis *n.* (פרא-לעפ'-סיס) א פראלעפסיס, דאס פערכאפען אדער אננעהמען פון פריהער; דאס פערענטפערען א זאך איידער די פראגע וועגען איהר איז געשטעלט געווארען; דאס שטעלען א דאטע פון א געוויסער פאסירונג, וועלכע איז אין דער ווירקליכקייט פארגעקומען שפעטער איידער דיזע דאטע; אין גראמאטיק — א הויפט-ווארט אדער ביי-ווארט, וואס בעצייכענט די פארם אדער דעם רעזולטאט פון א טהעטיגקייט איידער די טהעטיגקייט איז געשעהן [ווי למשל, „ער וויל דערשיסען איהם א ו י ף ט ו י ט"]; אין פילאזאפיע — אן אינטואיציאן, אן אונמיטעלבארע ערקענטניס, אן אידעע אדער איבערצייגונג וועגען עפעס אהן שום בעווייזע דאפיר; אן אקסיאמע.

prolep'tic *a.* (פרא-לעפ'-טיק) פארלויפענד, פריהער-קומענד; פערכאפט פון פריהער [ווי אן ענטפער אויף א פראגע, וואס איז נאך ניט געשטעלט געווארען]; אקסיאמאטיש, וואס ווערט אנגענומען ווי אן אקסיאמע [אן אונמיטעלבארע איבערצייגונג אהן קיינע לאגישע בעווייזע דאפיר].

prolep'tical *a.* (פרא-לעפ'-טי-קעל)
ז. *proleptic*.

prolep'tically *adv.* (פרא-לעפ'-טי-קעל-אי) אין פארויס; דורך פערכאפען פריהער.

prolep'tics *n.* (פרא-לעפ'-טיקס) אין מעדיצין — די קונסט אדער וויסענשאפט פון פארויסזאגען וועגען דעם גאנג און רעזולטאט פון א קראנקהייט.

proletaire' *a.* and *n.* (פראו-לע-טעהר')
ז. *proletarian*.

proleta'rian *n.* and *a.* (פראו-לע-טיי'-רי-ען) א פראלעטאריער, אן ארבייטער וואס בעזיצט ניט קיין קאפיטאל און לעבט נור פון שכירות אדער ארבייטס-לוין; איינער פון דעם אונטערשטען אדער נידריגסטען קלאס פון דער געזעלשאפט; פרא-

לעטאריש, וואס איז שייך צו א פראלעטאריער אדער צום פראלעטאריאט. ז. *proletariat*.

proleta'rianism n. (פראו-לע-טיי'-רי-ען-איזם) דער צושטאנד אדער די פאליטיש ווירקונג פון פראלעטאריאט אדער ארבייטער־קלאס.

proleta'rianize v. (פראו-לע-טיי'-רי-ען-איז) מאכען פראלעטאריש; ארונטערברייננען צו דער מדרגה פון פראלעטאריאט אדער אונטערשטען קלאס פון דער געזעלשאפט.

proleta'riat n. (פראו-לע-טיי'-רי-עט) דאס פראלעטאריאט, דער ארבייטער־קלאס [דער קלאס פון דער געזעלשאפט, וועלכער בעזיצט ניט קיין קאפיטאל, קיין אונבעוועגליכעס אייגענטום און קיינע פראדוקציאנס־מיטלען און לעבט נור פון שכירות אדער ארבייטס־לוין]; אין אלטען רוים — דער נידריגסטער און ארעמסטער קלאס פון די בירגער.

proleta'riate n. and a. (פראו-לע-טיי'-רי-אייט) דאס פראלעטאריאט; פראלעטאריש. ז. *proletariat*.

pro'letary a. and n. (פראו'-לע-טיי-רי) פראלעטאריש; א פראלעטאריער. ז. *proletarian*.

pro'licide n. (פראו'-לי-סאיד) דאס פערברעכען פון טויטען דאס אייגענע קינד [פאר אדער נאך דער געבורט].

prolif'erate v. (פרא-ליפ'-ע-רייט) אין ביאלאגיע — וואקסען דורך א שנעלער ענטוויקלונג פון נייע צוגעקומענע טיילען, קנאספען אדער צעלען [ווי עס וואקסט א קאראל דורך דעם, וואס איין פאליפ וואקסט אויס אויף אן אנדערען א. ז. וו.].

prolifera'tion n. (פרא-ליפ-ע-ריי'-שאן) אין ביאלאגיע — א שנעלער וואוקס פון נייע טיילען דורך א שטענדיגער ווידערהאלענדער צעלען־טיילונג. ז. *proliferate*.

prolif'erous a. (פרא-ליפ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס לאזט ארויסוואקסען פון זיך נייע ארויסשפראצונגען אדער קנאספען; אין זאאלאגיע — וואס ענטוויקעלט פון זיך נייע צוגעקומענע טיילען [ווי דער וואוקס פון א קאראל].

prolif'erously adv. (פרא-ליפ'-ע-ראס-לי) לאזענדיג וואקסען פון זיך נייע ארויסשפראצונגען אדער קנאספען.

prolif'ic a. (פרא-ליפ'-איק) בעפרוכטענד, וואס מאכט פרוכטבאר; פרוכטבאר; וואס איז פעהיג צו געבעהרען.

Guinea-pigs are **prolific** breeders.

prolif'icacy n. (פרא-ליפ'-אי-קיי-סי) פרוכטבארקייט.

prolif'ical a. (פרא-ליפ'-אי-קעל) ז. *prolific*.

prolif'ically adv. (פרא-ליפ'-אי-קעל-אי) אויף א פרוכטבארען שטייגער.

prolif'icate v. (פרא-ליפ'-אי-קייט) בעפרוכטען; מאכען פרוכטבאר.

prolifica'tion n. (פרא-ליפ-אי-קיי'-שאן) דאס געבעהרען, דאס האבען נאכקומענשאפט אדער קינדער; אין באטאניק — דאס ארויסשפראצען אדער דאס ארויסוואקסען [ווי עס וואקסט ארויס איין בלום פון אן אנדערער].

prolif'icness n. (פרא-ליפ'-איק-נעס) דאס זיין פרוכטבאר; פרוכטבארקייט.

pro'lify v. (פראו'-לי-פאי) לאזען פון זיך ארויסשפראצונגען.

pro'lix a. (פראו'-ליקס) פאנאנדערגעצויגען, לאנג; לאנגווייליג [ווי א לאנגע רעדע].

prolix'ity n. (פרא ליק'-סי טי) לאנגקייט; לאנגווייליגקייט; פאנאנדערגעצויגענקייט.

pro'lixly adv. (פראו'-ליקס-לי) אויף א לאנגען, פאנאנדערגעצויגענעם אדער לאנגווייליגען שטייגער.

pro'lixness n. (פראו'-ליקס-נעס) ז. *prolixity*.

proloc'utor n. (פרא-לאק'-יו-טאר) דער פארזיצענדער פון דער פערזאמלונג פון די אנגליקאנישע גייסטליכע וועגען קירכליכע ענינים [אין ענגלאנד]; א פארשפרעכער, איינער וואס רעדט פאר אנדערע, א ראש המדברים.

proloc'utorship n. (פרא-לאק'-יו-טאר-שיפ) די פרעזידענטשאפט [אויף די אסיפות פון אנגליקאנישע גייסטליכע אין ענגלאנד].

pro'log n. (פראו'-לאג) ז. *prologue*.

pro'logize v. (פראו'-לאג-איז) ז. *prologuize*.

pro'logue n. and v. (פראו'-לאג) א פראלאג, אן ערעפנונגס־רעדע; א הקדמה פון א טעאטער־שפיעל; דער וואס לעזט פאר דעם פראלאג פון א דראמא אויף דער סצענע פון טעאטער; פארלעזען א פראלאג אדער אן איינלייטונגס־רעדע; איינפיהרען, איינלייטען.

pro'loguize v. (פראו'-לאג-איז) פארלעזען א פראלאג, האלטען אן איינלייטונגס־רעדע.

pro'loguizer n. (פראו'-לאג-אי-זער) דער וואס האלט די איינלייטונגס־רעדע אדער דעם פראלאג.

prolong' v. (פרא-לאהנג') פערלענגערען, לענגער מאכען; פערציהען, אבלעגען.

prolong'able a. (פרא-לאהנג'-עבל) וואס קען פערלענגערט אדער פערצויגען ווערען.

prolonga'tion n. (פרא-לאהנ-גיי'-שאן) די פערלענגערונג אדער פערציהונג פון עפעס; אן אויסציהונג; אן אבלעגונג.

prolong'er n. (פרא-לאהנג'-ער) א פערלענגערער, איינער וואס פערלענגערט.

prolong'ment n. (פרא-לאהנג'-מענט) א פערלענגערונג; א פערציהונג.

prolu'sion n. (פרא-ליו'-זשאן) א פארשפיעל, א פרעליודיע [פון א מוזיקאלישען אדער טעאטראלישען שטיק]; א פראבע, א פאראיבונג; א פארבערייטונגס־אבהאנדלונג [א קורצע, אויבערפלעכליכע אבהאנדלונג איבער אן ענין, וועלכער דארף שפעטער ברייטער בעהאנדעלט ווערען].

prom'achos n. (פראמ'-ע-קאס) אין דער אלט־גריכישער מיטאלאגיע — א שוץ־גאט אדער שוץ־געטין אין א מלחמה [הויפטזעכליך וועגען אטהענע און אפאלא].

promam'mal n. (פראו-מעמ'-על) א ניט־עקזיסטירענדע חיה, וועגען וועלכער מען גלויבט, אז פון איהר זיין שטאמען די איצטער־עקזיסטירענדע זויג־טהיערע.

promamma'lian a. and n. (פראו-מע-מיי'-ליען) וואס איז שייך צו די שטאמ־עלטערען פון די איצט־עקזיסטירענדע זויג־טהיערע; א ניט־עקזיסטירענדע חיה, וועגען וועלכער מען גלויבט, אז פון איהר זיין שטאמען די איצטיגע זויג־טהיערע.

promana'tion n. (פראמ-ע-ניי'-שאן) אויספליסונג, אויסשטראמונג.

promenade' n. and v. (פראמ-ע-נאד') א פראמענאדע, א שפאציר; א שפאצירגאנג; א שפאציר־פלאץ; שפאצירען; זיך דורכפאהרען, זיך דורכרייטען, זיך דורכשיפען; פיהרען אויף א שפאציר.

promenade' con'cert (פראמ-ע-נאד' קאנ'-סערט) א פראמענאדע־קאנצערט, א קאנצערט, אין פערלויף פון וועלכען דער עולם בלייבט ניט זיצען, נאר טאנצט, שפאצירט ארום א. ד. ג.

promena'der n. (פראמ-ע-נא'-דער) א שפאצירער.

prom'erope n. (פראמ'-ע-ראופ) אזא פויגעלע מיט א דינעם לאנגען שנאבעל און מיט א זעהר לאנגען עק.

prom'erops n. (פראמ'-ע-ראפס) ז. *promerope*.

prome'thea n. (פרא-מי'-טהי-א) אזא גרויסער זייד־ווארים.

Prome'thean a. (פרא-מי'-טהי-ען) וואס איז שייך אדער וואס איז ענליך צו פראמעטהעאוס, וועלכער האט, לויט דער גריכישער לעגענדע, אויסגעלערענט די מענשען צו בענוצען פייער און איז פון דעם גרעסטען גאט צעאוס צוגעשמידט געווארען צו א פעלז, וואו רויב־פויגלען האבען געפיקט זיין הארץ.

prome'thean n. (פרא-מי'-טהי-ען) א קליין גלאז־רעהרעל אנגעפילט מיט שוועבעל־זויערע און ארומגעלעגט מיט אן אויפפלאמענדע מאטעריאל, וואס צינדעט זיך אן, ווען מען גיט עס א דריק; אזא גרויסער זייד־ווארים.

prome'theus n. (פרא-מי'-טהי-אס) אזא פויגעל [ז. *Blackburnian warbler*]; אזא גרויסער זייד־ווארים.

prom'inence n. (פראמ'-אי-נענס) 1. דאס ארויסשטארצען, ארויסשטארצונג; 2. פראמינענץ, אנגעזעהענקייט.

1. The body of the murdered man was identified by a **prominence** on his left cheek.

prom'inency n. (פראמ'-אי-נענ-סי) ז. *prominence*.

prom'inent a. (פראמ'-אי-נענט) 1. אנגעזעהען; פראמינענט; 2. ארויסשטארצענד.

1. **Prominent** speakers will address the meeting.

prom'inently adv. (פראמ'-אי-נענט-לי) ארויסשטארצענד; אויף א פראמינענטען אדער אנגעזעהענעם אופן.

promiscu'ity n. (פראו-מיס-קיו'-אי-טי) א מישמאש, א צוזאמענמישונג, אן אונארדנונג; געמישטער געשלעכטליכער פערקעהר [ווען אלע מענער האבען פערהעלטניסע מיט אלע פרויען, ווי עס איז דער פאל, למשל, ביי אייניגע ניט־ציוויליזירטע שבטים].

promis'cuous a. (פרא-מיס'-קיו-אס) געמישט, אין אונארדנונג, צוזאמענגענומען אהן א פאסיגען אויסוואהל. ז. *promiscuity*.

promis'cuously adv. (פרא-מיס'-קיו-אס-לי) געמישט, אויסגעמישט; אהן אונטערשיעד, אהן אן אויסוואהל, אהן ארדנונג.

promis'cuousness n. (פרא-מיס'-קיו-אס-נעס) פערמישונג, געמישטקייט.

prom'ise n. and v. (פראמ'-איס) א פערשפרעכען, א פערזיכערונג; פערשפרעכען.

Prom'ise (the) n. (פראמ'-איס) גאט'ס הבטחה צו אברהם'ען.

prom'ise-brea'ker n. (פראמ'-איס-בריי'-קער) איינער וואס האלט ניט זיין פערשפרעכען.

prom'ised land (פראמ'-איסט לענד) דאס פערשפראכענע לאנד, ארץ ישראל, פאלעסטינא. ז. *land of promise*.

promisee′ *n.* (פראמ-אי-סיע׳) איינער וועמען מען האט עפעס פערשפראכען.
prom′iseful *a.* (פראמ׳-איס-פול) פער⸗שפרעכענד; פיעל⸗פערשפרעכענד.
prom′iser *n.* (פראמ׳-אי-סער) א פער⸗שפרעכער, א פערזיכערער.
prom′ising *a.* (פראמ׳-אי-סינג) 1. פער⸗שפרעכענד, פערזיכערענד; 2. וואס רופט ארויס אדער גיט גוטע האפנונגען אויף שפעטער.
2. He is a very **promising** young man.
prom′isingly *adv.* (פראמ׳-אי-סינג-לי) פערשפרעכענד; וואס גיט גוטע אויסזיכ⸗טען אויף דער צוקונפט.
prom′isor *n.* (פראמ׳-אי-סאר) ז. *promiser*.
prom′issorily *adv.* (פראמ׳-אי-סא-רי-לי) דורך א פערשפרעכען.
prom′issory *a.* (פראמ׳-אי-סא-רי) פערשפרעכענד.
prom′issory note (פראמ׳-אי-סא-רי נאוט) א געשריבענע פערפליכטונג צו בע⸗צאהלען א סומע אין א געוויסען טערמין; א וועקסעל.
prom′issory oath (פראמ׳-אי-סא-רי אוטה) א שבועה צו האלטען א פערשפרע⸗כען [ווי למשל די שבועה פון א קעניג צו היטען די קאנסטיטוציאנעלע רעכטע פון דעם לאנד].
promonto′rious *a.* (פראמ-אן-טאו׳-רי-אס) עהנליך צו א פארגעבירגע [א הויך שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים]; ארויסשטארצענד.
promonto′rium *n.* (פראמ-אן-טאו׳-רי-אם) אין אנאטאמיע — אן ארויס⸗שטארצונג.
prom′ontory *n.* (פראמ׳-אן-טא-רי) א פארגעבירגע [א הויך שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין ים]; אן ארויסשטארצונג [אין אנאטאמיע].
promote′ *v.* (פרא-מאוט׳) פארווערטס ברייננגען; מיטווירקען, העלפען [אויפבוי⸗ען עפעס, עפעס פערבעסערען אדער פער⸗גרעסערען]; דערהויבען צו א העכערען ראנג; איבערפיהרען [א שילער] אין א העכערען קלאס.
promote′ a com′pany (פרא-מאוט׳ ע קאמ׳-פע-ני) גרינדען א געזעלשאפט.
promo′ter *n.* (פרא-מאו׳-טער) 1. איי⸗נער וואס ברייננגט פארווערטס; אן ערמו⸗טיגער, א העלפער; 2. א גרינדער; איי⸗נער וואס העלפט גרינדען א פינאנציעלע אונטערנעהמונג [הויפטזעכליך פאר ספע⸗קולאציאן].
2. The land company was organized by a **promoter**.
promo′tion *n.* (פרא-מאו׳-שאן) דאס ברייננגען פארווערטס; דאס העלפען, דאס ערמוטיגען; ערמוטיגונג; ערהויבונג, דאס מאכען שטייגען, דאס איבערזעצען אין א העכערען קלאס [ווענען שילער אין א שו⸗לע]; דאס העלפען גרינדען פינאנציעלע אונטערנעהמונגען [הויפטזעכליך פאר ספע⸗קולאציאן].
promo′tive *a.* (פרא-מאו׳-טיוו) בריינ⸗גענד פארווערטס; העלפענד צו עפעס; ערהויבענד [צו א העכערען ראנג אדער קלאס].
prompt *a., v. and n.* (פראמפט) 1. פראמפט; גרייט און ווילינ; פערטיג; 2. שנעל, געשווינד; פינקטליך; 3. אנ⸗טרייבען, אנרעגען [עטוואס צו טהאן]; הייסען; ברייננגען צו..., בעאיינפלוסען, איינגעבען שכל; 4. אונטערהעלפען, אונ⸗טערזאגען; 5. א צאהלונגס⸗טערמין; 6. אן אונטערגעזאגטעס ווארט אדער זאץ.
1. I am always **prompt** in my work. 2. He is **prompt** in attendance. 3. Your kindness **prompts** me to ask you a favor. 4. Don't let the pupils **prompt** one another.
prompt′-book *n.* (פראמפט׳-בוק) א סופלער⸗בוך [דאס בוך פון וועלכען דער סופלער אין טעאטער זאגט אונטער די אקטיארען].
promp′ter *n.* (פראמפ׳-טער) א סופלער אין א טעאטער, אן אונטערזאגער; איי⸗נער אדער עטוואס וואס רעגט אן אדער טרייבט אן [עטוואס צו טהאן].
promp′ting *n.* (פראמפ׳-טינג) דאס אנ⸗רעגען, דאס אנטרייבען [עטוואס צו טהאן]; אן אנרעגונג, אן אימפולס [דורך אן איננערליכען פערלאנג].
promp′titude *n.* (פראמפ׳-טי-טיוד) פראמפטקייט, שנעלקייט; פערטיגקייט, בע⸗רייטוויליגקייט; אנרעגונג, אימפולס.
prompt′ly *adv.* (פראמפט׳-לי) פראמפט, שנעל; פערטיג; בערייטוויליג.
prompt′ness *n.* (פראמפט׳-נעס) פראמפטקייט; בערייטוויליגקייט, פערטיג⸗קייט; שנעלקייט; פינקטליכקייט.
He acted with **promptness** and energy.
prompt′-note *n.* (פראמפט׳-נאוט) א רעכנונג וואס ווערט איבערגעגעבען דעם קויפער, וואו עס איז אנגעגעבען דער צאהלונגס⸗טערמין פאר דער סחורה.
promp′tuary *n.* (פראמפ׳-טשו-איי-רי) א מאגאזין, א ווארעהויז⸗לאגער.
promp′ture *n.* (פראמפ׳-טשור) אן אנ⸗רעגונג.
promul′gate *v.* (פרא-מאל׳-גייט) עפענטליך בעקאנט מאכען, פערעפענטלי⸗כען.
The ruler **promulgated** an edict.
promulga′tion *n.* (פראו-מאל-גיי׳-שאן) אן עפענטליכע בעקאנטמאכונג, פערעפענטליכונג; די ערשטע אפיציעלע פערעפענטליכונג פון א געזעץ אדער פער⸗ארדנונג.
pro′mulgator *n.* (פראו׳-מאל-גיי-טאר) א בעקאנטמאכער; איינער וואס פערע⸗פענטליכט.
promulge′ *v.* (פרא-מאלדזש׳) ז. *promulgate*.
promul′ger *n.* (פרא-מאל׳-דזשער) ז. *promulgator*.
promus′cis *n.* (פרא-מאס׳-איס) א שנויץ⸗עהנליך מויל [ביי אינזעקטען]. ז. *proboscis*.
prona′os *n.* (פראו-ניי׳-אס) אן אפענער פאדער⸗זאל פון אן אלט⸗גריכישען טעמ⸗פעל.
pro′nate *v.* (פראו׳-נייט) איבערבויגען די האנד מיט דער האנד⸗פלעכע [דלא⸗ניע] אראב.
prona′tion *n.* (פראו-ניי׳-שאן) דאס אויסבויגען די הענד מיט די האנד⸗פלעכען [דלאניעס] אראב.
prona′tor *n.* (פראו-ניי׳-טאר) דער מוס⸗קול דורך וועלכען מען בויגט אויס די האנד מיט דער האנד⸗פלעכע [דלאניע] אראב.
prone *a.* (פראון) געלעגענט מיט'ן געזיכט אראב; געבויגען אראב, ארונטערגעבויגען, איינגעבויגען; ליעגענד אויסגעצויגען; פאלענדיג שרעג אראב; גענייגט, וואס האט א שטארקע נייגונג [מייסטענס אין א שלעכטען זין].
prone′ly *adv.* (פראון׳-לי) אין אן אראבגעבויגענעם צושטאנד.
prone′ness *n.* (פראון׳-נעס) 1. איינגע⸗בויגענקייט, אראבגעבויגענקייט; דאס ליעגען אויסגעצויגען מיט'ן געזיכט אראב; 2. משופע'דיגקייט [ווי פון א בארג]; 3. נייגונג, גענייגטקייט.
3. His **proneness** to speculation has been the cause of his ruin.
prong *n. and v.* (פראנג) א גאפעל; א צאהן פון א גאפעל; א שפיציגער אינ⸗סטרומענט; איינער פון די שפיציגע טיי⸗לען פון א געגענשטאנד [ווי דער צאהן פון א גאפעל, א שפיץ פון א הירש⸗הארן א. ד. ג.]; שטעכען [ווי מיט א גאפעל].
prong′buck *n.* (פראנג׳-באק) די אמע⸗ריקאנער אנטילאפע. ז. *pronghorn*.
prong′doe *n.* (פראנג׳-דאו) די "זוי" פון דער אמעריקאנער אנטילאפע. ז. *pronghorn*.
prong′-hoe *n.* (פראנג׳-האו) אזא האק אדער קירקע מיט צייהנער אויפצובערע⸗כען ערד.
prong′horn *n. and a.* (פראנג׳-האהרן) די אמעריקאנער אנטילאפע [אזא הירש⸗עהנליכע חיה מיט שפיציג⸗פערצווייגטע הערנער. געפינט זיך בלויז אין אמעריקא]; וואס האט גאפעל⸗עהנליכע הערנער.

Pronghorn

pronom′inal *a.* (פרא-נאמ׳-אי-נעל) וואס געהערט צו א פירווארט אדער פרא⸗נאמען. ז. *pronoun*.
pronom′inally *adv.* (פרא-נאמ׳-אי-נעל-אי) אלס א פירווארט אדער פראנא⸗מען. ז. *pronoun*.
pro′noun *n.* (פראו׳-נאון) א פראנאמען, א פירווארט [א ווארט וואס ווערט גע⸗ברויכט אנשטאט דעם נאמען פון א פער⸗זאן אדער א זאך, ווי די ווערטער ער, זי, עס, מיר א. ז. וו.].
pronounce′ *v.* (פרא-נאונס׳) 1. אויס⸗שפרעכען, אויסרעדען; 2. שפרעכען, האל⸗טען א רעדע; 3. זיך ערקלערען; מאכען אן ערקלערונג; ערקלערען; אויסדריקען א מיינונג; 4. ארויסזאגען [אן אורטייל].
1. He cannot **pronounce** "th" correctly. 2. Don't **pronounce** any orations. 4. The judges **pronounced** the sentence.
pronoun′ceable *a.* (פרא-נאונ׳-סעבל) וואס קען אויסגעשפראכען ווערען.
pronounced′ *a.* (פרא-נאונסט׳) קלאר און שארף אויסגעשפראכען, בעשטימט, ענט⸗שיעדען.
The differences between him and his wife became more **pronounced** daily.
pronounce′ment *n.* (פרא-נאונס׳-מענט) אויסשפרעכונג; בעקאנטמאכונג, פראקלאמירונג.
pronoun′cer *n.* (פרא-נאונ׳-סער) אן

אויסשפרעכער; אן ערקלערער, א פארטראגער.

pronoun'cing *a.* (פרא-נאונ'-סינג) וואס גיט אן די אויסשפראכע.

pronoun'cing dic'tionary (פרא-נאונ'-סינג דיק'-שאנ-ע-רי) א ווערטערבוך וואו עס ווערט אנגעגעבען די אויסשפראכע פון די ווערטער.

pronun'cial *a.* (פרא-נאנ'-שיעל) וואס איז שייך צו דער אויסשפראכע.

pronunciamen'to *n.* (פרא-נאנ-סי-ע-מענ'-טאו) אן עפענטליכע ערקלערונג; א מאניפעסט; א רעוואלוציאנערע פראקלאמאציאן אדער מאניפעסט.

pronunciamien'to *n.* (פראו-נונ-טהי-א-מיענ'-טאו) ז. *pronunciamento*

pronuncia'tion *n.* (פרא-נאנ-סי-איי'-שאן) די אויסשפראכע; דאס אויסשפרעכען.

pronun'ciative *a.* (פרא-נאנ'-סי-איי-טיוו) ז. *pronunciatory*

pronun'ciator *n.* (פרא-נאנ'-סי-איי-טאר) ז. *pronouncer*

pronun'ciatory *a.* (פרא-נאנ'-סי-איי-טא-רי) וואס איז שייך צו דער אויסשפראכע.

proof *n. and a.* (פרוהף) א בעוויז; א פראבע; א מיטעל אויסצוגעפינען די ריכטיגקייט פון א חשבון; דאס קענען אויסשטעהן א פראבע, זיכערהייט, שטארקייט, הארטקייט, אונדורכדרינגליכקייט; אין דרוקערייי — א קארעקטור, א פראבע־בויגען, א פראבע־אבדרוק; אין בוכבינדערייי — די קירצערע, ניט ארומגעשניטענע בלעטער; פעהיג אויסצושטעהן א פראבע; זיכער, פעסט, הארט, אונדורכדרינגליך; אויסגעצייכענט [וועגען לאנד]; וואס ענטהאלט אויף העלפט ריינעם אלקאהאל, וואס איז פון נארמאלער שטארקייט [וועגען אלקאהאלישע משקאות].

proof against' entrea'ties (פרוהף ע-גענסט' ענ-טריע'-טיז) הארט ווי א שטיין, ניט איינצובעטען.

proofed *a.* (פרוהפט) וואס איז זיכער געגען עפעס, וואסער־דיכט [אונדורכדרינגליך פאר וואסער].

proof'-gal'ley *n.* (פרוהפ'-געל'-אי) א קארעקטור־שופלע [אזא פלאך, שמאל קעסטעל צו האלטען שריפט־זאץ, פון וועלכען מען נעהמט א קארעקטור]. ז, *galley*

proof'-impres'sion *n.* (פרוהפ'-אימ-פרעש'-אן) א פראבע־בויגען, א קארעקטור־בויגען, א פראבע־אבדרוק, א קארעקטור.

proof'-leaf *n.* (פרוהפ'-ליעף) א קארעקטור, א קארעקטור־בויגען, א פראבע־אבדרוק.

proof'less *a.* (פרוהפ'-לעס) אונבעוויזען, ניט בעוויזען.

proof'lessly *adv.* (פרוהפ'-לעס-לי) אהן בעוויז.

proof'-mark *n.* (פרוהפ'-מארק) א שטעמפעל, א צייכען אויף שיס־געוועהר צו בעשטעטיגען, אז עס איז אויסגעפרובירט.

proof'-press *n.* (פרוהפ'-פרעס) א פרעס ארֿאבצוציהען פראבע־בויגענס [קארעקטורען].

proof'-print *n.* (פרוהפ'-פרינט) א פראבע־אבדרוק פון א גראווירע.

proof'-prin'ter *n.* (פרוהפ'-פרינ'-טער) אן ארבייטער וואס מאכט פראבע־אבדריקע פון גראווירען.

proof'-pull'er *n.* (פרוהפ'-פול'-ער) א קארעקטור־ציהער [איינער וואס נעהמט אראב קארעקטורען].

proof'-rea'der *n.* (פרוהפ'-ריע' דער) א קארעקטור־לעזער, אן איבערזעהער פון פראבע־בויגענס.

proof'-rea'ding *n.* (פרוהפ'-ריע'-דינג) קארעקטור־אויסבעסערונג, דאס איבערזעהען קארעקטורען.

proof'-sheet *n.* (פרוהפ'-שיעט) א קארעקטור, א קארעקטור־בויגען.

proof'-spir'it *n.* (פרוהפ'-ספיר' איט) אן אלקאהאלישער געטראנק פון נארמאלער שטארקייט; אן אלקאהאלישער געטראנק וואס בעשטעהט א העלפט פון ריינעם אלקאהאל.

proof'-stick *n.* (פרוהפ'-סטיק) א הילצערן שטעקעל צו אונטערזוכען קאכעדיגען צוקער־סיראפ.

proof'-text *n.* (פרוהפ'-טעקסט) א פסוק פון הייליגע שריפטען אלס ראיה.

prop *v. and n.* (פראפ) אונטערשפארען, אונטערשטיצען, אונטערהאלטען; שטיצען; זיך פלוצלונג אוועקשטעלען [וועגען א פערד]; שטיצע, אונטערשטיצונג; אן אונטערשפארע, א שטיין־באלקען, א שטיין־זייל; א מושעל געברויכט אין א מין מושעל־שפיעל [ז. *props*].

propædeu'tic *a. and n.* (פראו-פי-דיו' טיק) פארבערייטענד [צו א געוויסען שטודיום]; די צוגרייטונגס־לעהרע צו א געוויסען שטודיום.

propædeu'tical *a.* (פראו-פי-דיו'-טי-קעל) פארבערייטענד [צו א געוויסען שטודיום].

propædeu'tics *n.* (פראו-פי-דיו'-טיקס) פארבערייטונגס־לעהרע, פארבערייטונגס־אונטערריכט.

prop'agable *a.* (פראפ'-ע-געבל) וואס קען פערברייטעט ווערען [ווי אידעען, למשל]; וואס קען פארטגעפלאנצט ווערען אדער זיך פרוכפערען.

prop'agand *n.* (פראפ'-ע-גענד) ז. *propaganda*

propagan'da *n.* (פראפ-ע-גענ'-דא) פראפאגאנדע [פערברייטונג פון מיינונגען, אידעען, גלויבענס]; פראפאגאנדע־טהעטיגקייט; א פראפאגאנדע־געזעלשאפט אדער אנשטאלט; א קאמיטעט פון קארדינאלען, געגרינדעט פון פאפסט גרעגארי דעם 15טען אין 1622 מיט'ן צוועק צו פערשפרייטען דעם קאטוילִיציזם.

propagan'dic *a.* (פראפ-ע-גענ'-דיק) פראפאגאנדיסטיש.

propagan'dism *n.* (פראפ-ע-גענ'-דיזם) פראפאגאנדיזם [דער גייסט צו פערברייטען מיינונגען אדער אידעען].

propagan'dist *n.* (פראפ-ע-גענ'-דיסט) א פראפאגאנדיסט [א פערברייטער פון מיינונגען אדער אידעען].

propagandis'tic *a.* (פראפ-ע-גענ-דיס'-טיק) פראפאגאנדיסטיש.

prop'agate *v.* (פראפ'-ע-גייט) ארויסברינגען, געבעהרען, אנפלאדיען; פערברייטען, פערשפרייטען; זיך מעהרען, זיך פלאדיען; זיך פרוכפערען; זיך פערברייטען

propaga'tion *n.* (פראפ-ע-גיי'-שאן) דאס פלאדיען זיך, דאס מעהרען זיך; פרוכפערונג; פארטפלאנצונג; פערשפרייטונג, פערברייטונג.

prop'agative *a.* (פראפ' ע גיי טיוו) זיך אויסברייטענד: אויסברייטענד, פערשפרייטענד; וואס פרוכפערט זיך.

prop'agator *n.* (פראפ'-ע-גיי-טאר) א פערמעהרער, איינער וואס פלאדיעט; א פארטפלאנצער; א פערברייטער [פון אידעען, גלויבענס א. ז. וו.].

propagato'rium *n.* (פראפ-ע-גע-טאו'-רי-אם) דער פארטפלאנצונגס־אפאראט [די טיילען פון קערפער וואס זיינען פערבונדען מיט די געשלעכטס־פונקציאנען].

prop'agatory *a.* (פראפ'-ע-גיי-טא-רי) וואס דיענט פאר פערמעהרונג, פארטפלאנצונג אדער פרוכפערונג [ווי למשל, די געשלעכטס־ארגאנען].

propale' *v.* (פרא-פייל') פערעפענטליכען, אויפדעקען.

propal'inal *a.* (פרא פעל'-אי-נעל) וואס בעוועגט זיך פארויס און צוריק־צו.

propar'ent *n.* (פראו-פעהר'-ענט) איינער, וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון א פאטער: איינער וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון א מוטער.

pro pa'tria (פראו פיי'-טרי-א) פאר'ן פאטערלאנד.

propel' *v.* (פרא-פעל') טרייבען, שטויסען, ווארפען, בעוועגען.

propel'lant *n.* (פרא-פעל'-ענט) עטוואס וואס טרייבט, שטויסט אדער ברייננגט אין בעוועגונג.

propel'lent *a.* (פרא-פעל'-ענט) טרייבענד, שטויסענד, בעוועגענד.

propel'ler *n.* (פרא-פעל'-ער) איינער אדער עטוואס וואס טרייבט, שטויסט אדער ברייננגט אין בעוועגונג; עטוואס מיט וואס מען טרייבט א שיף [ווי לאפעטעס, זעגלען א. ז. וו.]; א טרייב־אפאראט, א טרייב־שרויף; א שיף וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך א טרייב־שרויף; א ווענטקע־האקען, וועלכער דרעהט זיך אין וואסער.

propel'ler-en'gine *n.* (פרא-פעל'-ער-ענ'-דזשין) א מאשין צו ברייננגען אין בעוועגונג א טרייב־שרויף פון א שיף.

propel'ling *a.* (פרא-פעל'-אינג) טרייבענד, שטויסענד, בעוועגענד.

propel'ling pow'er (פרא-פעל'-אינג פאו'-ער) די טרייב־קראפט.

propel'ment *n.* (פרא-פעל'-מענט) דאס טרייבען, שטויסען אדער בעוועגען; א בעוועגונגס־מעכאניזם, א טרייב־מעכאניזם [ווי אין א זייגער, למשל].

propen'dent *a.* (פרא-פענ'-דענט) אנגעבויגען; אראבגעהאנגען [וועגען פלאנצען].

propense' *a.* (פרא-פענס') גענייגט, געזאנען.

propense'ly *adv.* (פרא-פענס'-לי) גענייגט; מיט א נייגונג, מיט א נאטירליכער נייגונג, בטבע.

propense'ness *n.* (פרא-פענס'-נעס) נייגונג, נאטירליכע נייגונג; די טבע.

propen'sion *n.* (פרא-פענ'-שאן) גענייגטקייט, נאטירליכע נייגונג; א נאטירליכע נייגונג זיך צו בעוועגען אין א בעשטימטער ריכטונג.

propen'sity *n.* (פרא-פענ'-סי-טי) גענייגטקייט, נייגונג, נאטירליכע נייגונג, געזאנענהייט [הויפטזעכליך צו שלעכטס].
Sailors have a strong **propensity** to drink when ashore.

propen'sive *a.* (פרא-פענ'-סיוו) גענייגט, געזאנען.

prop'er *a., n. and adv.* (פראפ'-ער) 1. אייגענטימליך, בעזונדער, ספעציעל; 2. נאטירליך, איינגעבארען; 3. אייגען, וואס בעלאנגט צו איין פערזאן אדער מין; 4. פאסענד, פאסיג, צוגעפאסט; ריכטיג, געהעריג, געגוי; 5. געברויכט אין ריכטיגען אדער ענגען זין פון ווארט, אייגענט־

ליך; 6. אנשטענדיג; 7. גוט געבויט, שעהן; 8. געברויכט בלויז אין א געוויסער צייט [ווענען תפלות ביי קריסטען]; עטוואס וואס איז בעשטימט בלויז פאר א געוויסער צייט; זעהר.

1. Plants can only grow in their **proper** soils. 4. He was taught the **proper** use of words. 5. Shell-fishes are not fishes **proper**.

prop'er frac'tion (פראפ'-ער פרעק'-שאן) אן עכטע ברוך-צאהל [א ברוך-צאהל וואס איז ווייניגער ווי 1, ווי ⅔, ¾ א. ז. וו.].

prop'erly *adv.* (פראפ'-ער-לי) 1. פאסליך, געהעריג, וויא עס דארף צו זיין; אייגענטליך; 2. זעהר, אונגעהייער.

1. Some grasses have a healing effect when **properly** used.

prop'erly spea'king (פראפ'-ער-לי ספיע'-קינג) דעם אמת געזאגט, ריכטיג גערעדט.

prop'er mo'tion (פראפ'-ער מאו'-שאן) אין אסטראנאמיע — די בעוועגונג פון א שטערן אין בעצוג צו אנדערע שטערען.

prop'er name (פראפ'-ער ניים) אן אייגען-נאמען [ווי דער נאמען פון א מענשען, פון א שטאדט א. ד. ג.].

prop'erness *n.* (פראפ'-ער-נעס) אייגענטימליכקייט; פאסיגקייט; ריכטיגקייט; אנשטענדיגקייט; געגויאיגקייט. ז. *proper*.

prop'er noun (פראפ'-ער נאון) אין גראמאטיק — א הויפט-ווארט וואס בעצייכענט אן אייגען-נאמען [ווי אברהם, אמעריקא א. ז. וו.].

prop'ertied *a.* (פראפ'-ער-טיד) וואס בעזיצט אייגענטום.

prop'erties *n.* (פראפ'-ער-טיז) טעאטער-רעקוויזיטען, טעאטער-ארטיקלען [אויסער די דעקאראציאנען]; זאכען וואס זיינען נויטווענדיג פאר א געוויסען צוועק.

prop'erty *n.* (פראפ'-ער-טי) 1. אייגענטימליכקייט, אייגענשאפט; 2. אייגענטום, בעזיץ; אייגענטומס-רעכט.

1. Brittleness is a **property** of glass. 2. He possesses much **property**.

prop'erty-man *n.* (פראפ'-ער-טי-מען) דער רעקוויזיטען-מייסטער, דער אויפזעהער פון רעקוויזיטען [טעאטער-זאכען, אויסער דעקאראציאנען].

prop'erty-mas'ter *n.* (פראפ'-ער-טי-מעס'-טער) דער הויפט רעקוויזיטען-מייסטער. ז. *property-man*.

prop'erty-plot *n.* (פראפ'-ער-טי-פלאט) א ליסטע פון זאכען, וועלכע זיינען נויטיג פאר א טעאטער-פארשטעלונג.

prop'erty qualifica'tion (פראפ'-ער-טי קהוואל-אי-פי-קיי'-שאן) דער וואהל-צענזוס, אייגענטום בעזיץ וואס איז נויטווענדיג אום צו האבען שטימרעכט.

prop'erty-room *n.* (פראפ'-ער-טי-רוהם) דאס צימער פאר ביהנען-רעקוויזיטען [טעאטער-ארטיקלען אויסער די דעקאראציאנען].

prop'erty-tax *n.* (פראפ'-ער-טי-טעקס) פערמעגענס-שטייער, א דירעקטער שטייער אויף פערמעגען.

proph'asis *n.* (פראפ'-ע-סיס) די פראגנאזע, דאס פאראויסזעהן דעם גאנג און דעם רעזולטאט פון א קראנקהייט.

proph'ecy *n.* (פראפ'-ע-סי) די פראפעצייאונג, די פאראויסזאגונג, נביאות.

proph'ecy-mon'ger *n.* (פראפ'-ע-סי-מאנ'-גער) א פראפעצייער, א נביא [אין פערעכטליכען זין].

proph'esier *n.* (פראפ'-ע-סאי-ער) א פראפעט, א נביא, א פראפעצייער, א פאראויסזאגער.

proph'esy *v.* (פראפ'-ע-סאי) פראפעצייען, פאראויסזאגען, זאגען נביאות.

proph'esying *n.* (פראפ'-ע-סאי-אינג) נביאות, דאס נביאות-זאגען, פראפעצייאונג, פאראויסזאגונג.

proph'et *n.* (פראפ'-עט) א פראפעט, א נביא, א פאראויסזאגער, א פראפעצייער; א מין היישעריק [*Mantis*].

proph'etess *n.* (פראפ'-עט-עס) א פראפעטין, א פאראויסזאגערין; א נביאה.

proph'ethood *n.* (פראפ'-עט-הוד) די אייגענשאפט, די לאגע אדער די דיענסט פון א פראפעט.

prophet'ic *a.* (פרא-פעט'-איק) פראפעטיש, פראפעצייענד, פאראויסזאגענד.

prophet'ical *a.* (פרא-פעט'-אי-קעל) ז. *prophetic*.

prophet'ically *adv.* (פרא-פעט'-אי-קעל-אי) ווי א נביא, מעשה נביא.

proph'etism *n.* (פראפ'-עט-איזם) נביאות.

proph'etship *n.* (פראפ'-עט-שיפ) ז. *prophethood*.

prophylac'tic *a.* and *n.* (פראפ-אי-לעק'-טיק) אין מעדיצין — פראפילאקטיש, פערהיטענד, וואס פערהיט פון א קראנקהייט; א רפואה צו פערהיטען פון א קראנקהייט.

prophylac'tical *a.* (פראפ-אי-לעק'-טי-קעל) אין מעדיצין — פראפילאקטיש. ז. *prophylactic*.

prophylax'is *n.* (פראפ-אי-לעק'-סיס) די פערהיטונג פון א קראנקהייט.

proph'ylaxy *n.* (פראפ'-אי-לעק-סי) ז. *prophylaxis*.

prophyl'lum *n.* (פראו-פיל'-אם) אן ערשטעס בלאט, איינס פון די ערשטע בלעטער אויף א צווייג.

propina'tion *n.* (פראפ-אי-ניי'-שאן) דאס טרינקען, "לחיים" צו איינעם.

propine' *v.* (פרא-פאין') טרינקען צו אימעצען "לחיים".

propin'quate *v.* (פרא-פינ'-קהווייט) זיך דערנעהנטערען; זיין נאהנט.

propinque' *a.* (פרא-פינק') נאהנט.

propin'quity *n.* (פרא-פינ'-קהווי-טי) נאהנטקייט [אין צייט אדער פלאץ]; שכנות'שאפט; קרובה'שאפט.

propi'tiable *a.* (פרא-פיש'-אי-עבל) וואס לאזט זיך איבערבעטען, לייכט פערגעביג.

propi'tiate *v.* (פרא-פיש'-אי-אייט) איבערבעטען; מאכען גנעדיג.

propitia'tion *n.* (פרא-פיש-אי-איי'-שאן) דאס איבערבעטען, דאס גנעדיג-מאכען.

propi'tiator *n.* (פרא-פיש'-אי-איי-טאר) אן איבערבעטער; א גנאדען-אויסבעטער.

propi'tiatorily *adv.* (פרא-פיש'-אי-איי-טא-רי-לי) דורך איבערבעטונג; דורך מחילה.

propi'tiatory *a.* and *n.* (פרא-פיש'-אי-איי-טא-רי) איבערבעטענד; גנעדיג מאכענד; דער כפרת פון דעם ארון אין בית המקדש.

propi'tious *a.* (פרא-פיש'-אס) גנעדיג; גינסטיג; גרייט צו פערגעבען אדער מוחל צו זיין.

He proposed to her in a **propitious** moment.

propi'tiously *adv.* (פרא-פיש'-אס-לי) גינסטיג, גיטיג.

propi'tiousness *n.* (פרא-פיש'-אס-נעס) גנעדיגקייט; גינסטיגקייט; גיטיגקייט.

pro'plasm *n.* (פראו'-פלעזם) א פורם, א מאדעל.

proplas'tic *a.* (פרא-פלעס'-טיק) וואס מאכט דעם פורם.

proplas'tics *n.* (פרא-פלעס'-טיקס) די קונסט פון מאכען פורמס אדער מאדעלען.

prop'olis *n.* (פראפ'-א-ליס) שטאפ-וואקס [א מין פאר-וואקס אדער וואקס-עהנליכער רויטליכער, שמעקענדער שטאף, מיט וועלכען די ביענען פערשטאפען די שפאלטען און לעכער אין די ביענשטאקען].

prop'olize *v.* (פראפ'-א-לאיז) בעדעקען מיט שטאפ-וואקס. ז. *propolis*.

propone' *v.* (פרא-פאון') פארשלאגען, פארלעגען.

propo'nent *n.* and *a.* (פרא-פאו'-נענט) א פארשלעגער; איינער וואס לעגט פאר; איינער וואס לעגט פאר א צואה פאר בעשטעטיגונג; פארלעגענד, פארשלאגענד.

propor'tion *n.* and *v.* (פרא-פאור'-שאן) א פראפארציע; א פערהעלטנים; אן ערך; סימעטריע, הארמאניע; גלייכע מאס; א חלק, א טייל; אין מאטעמאטיק— א פראפארציאן, די גלייכקייט פון פערהעלטניסע אדער בעציהונגען; רעגעל דע טרי אדער פראפארציאנס-רעכנונג [דער כלל אין אריפמעטיק דורך וועלכען מען קען אויסגעפינען די פיערטע פראפארציאנעלע צאהל צו דריי געגעבענע]; אין מוזיק — דאס פערהעלטנים צווישען די וויבראציאנען פון צוויי טענער; ריטם; איינטיילען אדער איינריכטען לויט פראפארציע, פערהעלטנים אדער ערך; מאכען סימעטריש, צוגעבען א סימעטרישע פארם; מאכען פראפארציאנעל.

propor'tionable *a.* (פרא-פאור'-שאנ-עבל) וואס קען געמאכט ווערען פראפארציאנעל; וואס איז אין פראפארציע; פערהעלטניסמעסיג.

propor'tionableness *n.* (פרא-פאור'-שאנ-עבל-נעס) דאס קענען געמאכט ווערען פראפארציאנעל; פערהעלטניסמעסיגקייט.

propor'tionably *adv.* (פרא-פאור'-שאנ-ע-בלי) אין פראפארציע, פערהעלטניסמעסיג; נאך דער פראפארציע.

propor'tional *a.* and *n.* (פרא-פאור'-שאנ-על) פערהעלטניסמעסיג; פראפארציאנעל; אין מאטעמאטיק — וואס האט די זעלבינע פראפארציאן אדער פערהעלטנים; די פראפארציאנאלע, איינער פון די צאהלען-גליעדער אין א פראפארציאנס-רעכנונג [אזא רעכנונג בעשטעהט פון 4 גליעדער, צוויי אויסערע און צוויי אינערע ווי $a:b=c:d$].

proportional'ity *n.* (פרא-פאור-שא-נעל'-אי-טי) פערהעלטניסמעסיגקייט, פראפארציאנעלקייט.

propor'tionally *adv.* (פרא-פאור'-שאנ-על-אי) אין פערהעלטנים, אין פראפארציע; לפי ערך.

propor'tional representa'tion (פרא-פאור'-שאנ-על רעפ-רי-זענ-טיי'-שאן) פראפארציאנעלע פערטרעטערשאפט [ווען די פערטרעטער אין געזעצגעבענדע קערפערשאפטען, צו קאנווענציאנען, קאנגרעסען א. ד. ג. ווערען געוועהלט לויט איינוואהנער, פון די שטעדט א. ד. ג.; א פארם פון וואהלען, וועלכע גיט די מעגליכקייט דער מינאריטעט צו זיין פערטרעטען לויט איהר צאהל].

propor'tionate *a. and v.* (פרא פאור'-שאנ-אייט) 1. וואס האט א פראפארציע, וואס איז איינגעשטעלט אדער איינגעריכטעט לויט פראפארציע; פערהעלטניסמעסיג, פראפארציאנעל; 2. מאכען פראפארציאנעל אדער פערהעלטניסמעסיג; צופאסען לויט...

2. We should **proportionate** punishments to crimes.

propor'tionately *adv.* (פרא-פאור'-שאנ-אייט-לי) לויט פראפארציע; פערהעלטניסמעסיג; לפי ערך.

propor'tionateness *n.* (פרא-פאור'-שאנ-אייט-נעס) פערהעלטניסמעסיגקייט; פראפארציאנעלקייט.

propor'tioning *n.* (פרא-פאור'-שאנ-אינג) די פראפארציאנירונג; די בעציהונג פון גרויס, הויך א. ז. וו.

propor'tionless *a.* (פרא-פאור'-שאנ-לעס) אהן פראפארציע, ניט פראפארציאנעל.

propor'tionment *n.* (פרא-פאור'-שאנ-מענט) די פראפארציאנירונג; דאס זיין פראפארציאנירט.

propos' *n.* (פרא-פאו') א פארשלאג; א בעהויפטונג.

propo'sal *n.* (פרא-פאו'-זעל) א פארשלאג, א פארלאגע; א פלאן.

propose' *v.* (פרא-פאוז') 1. פארשלאגען, פארלעגען; 2. אנבאטען; 3. מאכען א פלאן, האבען אין זינען, האבען אן אויסזיכט; 4. מאכען א הייראטס=פארשלאג.

1. I would **propose** a subject for discussion. 3. Man **proposes**, but God disposes. 4. He **proposed** to her the first time they met.

propo'ser *n.* (פרא-פאו'-זער) א פארשלעגער, א פארלעגער.

proposi'tion *n.* (פראפ-א-זיש'-אן) א פארשלאג; א פארלאגע; דאס פארשלאגען; דאס פארלעגען; אין גראמאטיק און לאגיק — א זאץ, א בעהויפטונג; אין מאטעמאטיק — א לעהר=זאץ, א טעארעמע, א פראבלעם; אין פאעזיע — דער ערשטער טייל פון א פאעמא, וואו דער פערפאסער גיט אן די טעמא וואס ער בעהאנדעלט אין דער פאעמא.

proposi'tional *a.* (פראפ-א-זיש'-אנ-על) וואס געהערט אדער בעציהט זיך אויף א זאץ אדער בעהויפטונג.

proposi'tionally *adv.* (פראפ-א-זיש'-אנ-על-אי) אין דער פארם פון א זאץ אדער בעהויפטונג; זאץ=מעסיג.

proposi'tionize *v.* (פראפ-א-זיש'-אנ-איז) אויסדריקען א זאץ אדער בעהויפטונג; מאכען א פארשלאג אדער א פארלאגע.

propound' *v.* (פרא-פאונד') פארשלאגען, פארלעגען; פארשלאגען אלס מיטגליעד אין א קאנגרעגאציאן [א קירכען-פעראיין].

propoun'der *n.* (פרא-פאונ'-דער) א פארשלאגער, א פארלעגער; א מאנאפאליסט [ז. *monopolist*].

prop'page *n.* (פראפ'-איידזש) אן אונטערשפארע, מאטעריאל וואס דיענט אלס אן אונטערשפארע אדער שטיצע.

propre'tor *n.* (פראו-פרי'-טאר) א פראפרעטאר, א מאגיסטראט ביי די אלטע רוימער, וואס האט פערנומען דעם אמט פון א פרעטאר [ז. *pretor*].

propreto'rial *a.* (פראו-פרי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פראפרעטאר. ז. *propretor*.

propri'etary *a. and n.* (פרא-פראי'-ע טיי רי) וואס געהערט צו אן איינגענטימער; אן איינגענטימער; די אלע איינגענטימער; איינגענטומס=רעכט; א מאנאך אין א מאנאסטיר וועלכער האט בעהאלטען עפעס פון זיין פערמעגען פאר זיך, ניט ערפילענדיג זיין פערשפרעכען דורך וועלכען ער האט זיך דערפון אנגעזאגט פאר דער צייט, וואס ער וועט זיין מאנאך.

propri'etary col'ony (פרא-פראי'-ע-טיי-רי קאל'-א-ני) א קאלאניע, וועלכע געהערט צו פריוואט איינגענטימער ווי די אמעריקאנער שטאאטען פענסילווייניא, דעלאווער און מערילענד, וועלכע האבען אמאל געהערט צו פריוואטע איינגענטימער אלס זייערע קאלאניעס.

propri'etary med'icine (פרא-פראי'-ע-טיי-רי מעד'-אי-סין) א פאטענטירטער מעדיצינישער מיטעל; א מעדיצינישער מיטעל, וואס דער ערפינדער בעהויפטעט, אז ער האט איהם צוזאמענגעשטעלט אויף א ספעציעלען נייעם שטייגער.

The American public is addicted to the use of **proprietary** medicines.

propri'etary right (פרא-פראי'-ע-טיי-רי ראיט) איינגענטומס=רעכט, בעזאנדערס דאס איינגענטומס=רעכט פון א פערפאסער פון א טעאטער=שטיק, וואס קען אהן זיין ערלויבניס ניט אויפגעפיהרט ווערען.

propri'eties *n.* (פרא-פראי'-ע-טיז) אנגענומענע מנהגים, בענעהמונגען אדער זיטען פון דער געזעלשאפט.

In social life one must strictly observe the **proprieties**.

propri'etor *n.* (פרא-פראי'-ע-טאר) אן איינגענטימער, א בעל=הבית.

proprieto'rial *a.* (פרא-פראי-ע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן איינגענטימער אדער בעזיצער.

propri'etorship *n.* (פרא-פראי'-ע-טאר-שיפ) איינגענטומס=רעכט; דאס זיין אן איינגענטימער.

propri'etress *n.* (פרא-פראי'-ע-טרעס) אן איינגענטימערין.

propri'etrix *n.* (פרא פראי'-ע טריקס) ז. *proprietress*.

propri'ety *n.* (פרא-פראי'-ע-טי) פאסינגקייט; געהעריגקייט, ריכטיגקייט; אנשטאנד, שיקליכקייט.

proproc'tor *n.* (פראו-פראק'-טאר) דער וויצע=פראקטאר [א געהילף=אינספעקטאר אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט].

props *n.* (פראפס) א געוויסע שפיעל מיט מויער=קעפלעך; די מויער=קעפלעך מיט וועלכע מען שפיעלט; דער רעקוויזיטען=מייסטער [ז. *property-man*].

propugn' *v.* (פרא-פיון') קעמפפען; פערטיידיגען.

propugnac'ulum *n.* (פראו-פאג-נעק'-יו-לאם) א שוץ; א פערטיידיגונג; א פעסטונג.

propug'ner *n.* (פרא-פיו'-נער) א פערטיידיגער.

propul'sion *n.* (פרא-פאל'-שאן) דאס טרייבען אדער שטויסען פארווערטס; דאס ברייגנען אין בעוועגונג, דאס געבען דעם אימפולס.

propul'sity *n.* (פרא-פאל'-סי-טי) די אנטרייבונג; די אנטריבס=קראפט.

propul'sive *a.* (פרא-פאל'-סיוו) וואס טרייבט פארווערטס, וואס גיט דעם אנטריב; וואס האט די קראפט צום אנטרייבען.

propul'sory *a.* (פרא-פאל'-סא-רי) ז. *propulsive*.

propylæ'um *n.* (פראפ-אי-ליע'-אם) אין דער אלט=גריכישער ארכיטעקטור — א פארהאלע אדער פארהויז אין א געביידע; א פארהאלע פון א טעמפעל.

prop'ylon *n.* (פראפ'-אי-לאן) אין דער אלט=עגיפטישער ארכיטעקטור — א פארטהויער [בעזאנדערס פאר א טעמפעל].

pro ra'ta (פראו ריי'-טא) אין פראפארציע, לויט פערהעלטניס.

The loss was shared **pro rata**.

pro-ra'table *a.* (פראו-ריי'-טעבל) וואס קען פערטיילט ווערען פראפארציאנעל.

pro-rate' *v.* (פראו-רייט') פראפארציאנעל פערטיילען אדער צוטיילען; שליסען אן אבמאך אויף דעם באזיס פון פראפארציאנעלער פערטיילונג.

prore *n.* (פראור) דער פאדערטייל אדער די נאז פון א שיף.

prorec'tor *n.* (פראו-רעק'-טאר) א פרארעקטאר, א שטעל=פערטרעטער פון א רעקטאר [דער העכסטער בעאמטער אין אן אוניווערזיטעט אין דייטשלאנד, שווייץ אדער רוסלאנד].

pro re na'ta (פראו רי ניי'-טא) פאר אן אונערווארטעטען צופאל.

prorep'tion *n.* (פרא-רעפ'-שאן) דאס קריכען פארווערטס.

pro'rogate *v.* (פראו'-רא-גייט) ז. *prorogue*.

proroga'tion *n.* (פראו-רא-גיי'-שאן) די אבלעגונג [דאס אבלעגען אויף אן אנדער צייט]; די פערטאגונג פון פארלאמענט [דאס אבלעגען די זיצונגען].

prorogue' *v.* (פרא-ראוג') אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; פערטאגען [אבלעגען די זיצונגען פון פארלאמענט, פון א קאנגרעס, קאנווענציאן א. ד. ג.].

prorup'tion *n.* (פרא-ראפ'-שאן) דאס אויפרייסען; אן אויסברוך.

prosa'ic *a.* (פרא-זיי'-איק) פראזאאיש, ניט=פאעטיש; טרוקען, לאנגווייליג.

prosa'ical *a.* (פרא-זיי'-אי-קעל) ז. *prosaic*.

prosa'ically *adv.* (פרא-זיי'-אי-קעל-אי) אויף א פראזאאישען אופן.

prosa'icism *n.* (פרא-זיי'-אי-סיזם) פראזאאישקייט; א פראזאאישער סטיל.

prosa'icness *n.* (פרא-זיי'-איק-נעס) דאס זיין פראזאאיש; טרוקענקייט, לאנגווייליגקייט.

pro'saism *n.* (פראו'-זע-איזם) א פראזאאישער אויסדרוק.

pro'saist *n.* (פראו'-זע-איסט) א פראזע=שרייבער; א פראזאאיקער, א מענש אהן פאעטישע געפיהלען, א טרוקענער מענש.

pros and cons (פראוז ענד קאנז) די ראיות אדער טענות פאר און געגען.

pro'sar *n.* (פראו'-זאר) א בוך מיט פראזאס [לאטיינישע קירכען=געזענגע אין גראמען].

prosce'nium *n.* (פרא-סי'-ני-אם) די פראסצעניום אדער פאדער=ביהנע [די פאדער=סצענע פון א טעאטער].

prosce'nium-box *n.* (פרא-סי'-ני-אם-באקס) די פראסצעניום=לאזשע, די אונטערשטע לאזשע אין טעאטער.

proscribe' *v.* (פרא-סקראיב') מחרים זיין, פערדאמען; ארויסטרייבען; אויסשליסען; פערבאטען; פער'משפט'ען צום טויט אדער צום פערשיקען.

proscri'ber *n.* (פרא סקראי'-בער) א פערדאמער; אן ארויסשיקער, אן ארויסטרייבער; א פערבאטער.

pro'script *n.* (פראו'-סקריפט) א פערדאמטער; אן ארויסגעשיקטער, אן אויסגע-

שלאסענער אדער אז ארויסגעטריבענער; א פערבאט; א פערדאמונג.

proscrip'tion *n.* (פרא-סקריפ׳-שאן) פערדאמונג; ארויסשיקונג, ארויסטרייבונג; פערבאטונג.

proscrip'tive *a.* (פרא-סקריפ׳-טיוו) פערדאמענד; ארויסשיקענד, ארויסטרייבענד; אויסשליסענד; פערבאטענד.

proscrip'tively *adv.* (פרא-סקריפ׳-טיוו-לי) פערדאמענדיג; ארויסשיקענדיג, ארויסטרייבענדיג; אויסשליסענדיג; פערבאטענדיג.

prose *n., v. and a.* (פראוז) פראזא, א געוועהנליכע שפראך [אהן פאעזיע]; געוועהנליכע אלטעגליכע אידעען אדער געשפרעכען; א פראזא [א לאטיינישער קירכען=געזאנג אין גראמען]; שרייבען פראזא, שרייבען אהן מליצות; ריידען אדער שרייבען לאנגווייליג; פראזאאיש, ניט פאעטיש, איינפאך.

prosect' *v.* (פרא-סעקט׳) צושניידען, צוגליעדערען אין פארוים א קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען, פארברייטען א קערפער פאר אנאטאמישע דעמאנסטראציאנען ווי דאס טהוט א פראפעסאר.

prosec'tion *n.* (פרא-סעק׳-שאן) דאס צושניידען א קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען דורך א פראזעקטאר. ז. *prosector*.

prosec'tor *n.* (פרא-סעק׳-טאר) א פראזעקטאר, א געהילף פון פראפעסאר פון אנאטאמיע, וועלכער גרייט צו און צושניידט די קערפער פאר אנאטאמישע צוועקען.

prosecto'rial *a.* (פראו-סעק-טאו׳-רי-על) וואס איז שייך צו א פראזעקטאר אדער צו זיין ארבייט. ז. *prosector*.

prosec'torship *n.* (פרא-סעק׳-טאר-שיפ) די שטעלע פון א פראזעקטאר. ז. *prosector*.

pros'ecutable *a.* (פראס׳-אי-קיו-טעבל) וואס קען פערפאלגט ווערען.

pros'ecute *v.* (פראס׳-אי-קיוט) 1. פערפאלגען געריכטליך, פערקלאגען, פערפיהרען א משפט [געגען אימעצען]; 2. פארטזעצען, געהן ווייטער מיט דעמזעלבען וועג; פערפאלגען [א ציעל, א פלאן, א שטודיום א. ד. ג.].

1. You should **prosecute** him for fraud. 2. I advise you to **prosecute** your undertaking.

prosecu'tion *n.* (פראס-אי-קיו׳-שאן) 1. די אנקלאגע, די געריכטליכע פערפאלגונג; די פיהרונג פון דער אנקלאגע; 2. דער אנקלאגענדער צד; 3. די פארטזעצונג; די פערפאלגונג [פון א ציעל, פלאן, שטודיום א. ד. ג.].

2. The **prosecution** presents its case. 3. I am engaged in the **prosecution** of a line of scientific research.

pros'ecutor *n.* (פראס׳-אי-קיו-טאר) א קלעגער, א געריכטליכער פערפאלגער; א פארטזעצער; א פערפאלגער [פון א ציעל, א פלאן א. ד. ג.].

pros'ecutrix *n.* (פראס׳-אי-קיו-טריקס) אן אנקלעגערין; א פערפאלגערין.

pros'elyte *n. and v.* (פראס׳-אי-לאיט) א פראזעליט, א ניי=בעקעהרטער, א גר [איינער וואס בעקעהרט זיך צו א נייער אמונה אדער איז זיך מגייר]; בעקעהרען, מאכען פאר א גר, מגייר זיין.

pros'elytise *v.* (פראס׳-אי-לי-טאיז) ז. *proselytize*.

pros'elytism *n.* (פראס׳-אי-לי-טיזם) פראזעליטיזם, די טהעטיגקייט צו בעקעהרען מענשען צו א נייער אמונה, אידעע, סעקטע, פארטיי א. ד. ג.; די בעקעהרונג צו א נייער אמונה, אידעע א. ד. ג.

pros'elytize *v.* (פראס׳-אי-לי-טאיז) בעקעהרען אימעצען צו א נייער אמונה.

pros'elytizer *n.* (פראס׳-אי-לי-טאי-זער) איינער וואס בעקעהרט אנדערע צו זיין אמונה, אידעע, פארטיי א. ד. ג.

prose'-man *n.* (פראוז׳-מען) א שרייבער פון פראזא [ניט קיין פאעט]; א לאנגווייליגער דערצעהלער אדער שרייבער.

prosem'inary *n.* (פראו-סעמ׳-אי-נע-רי) א פארבערייטונגס=סעמינאר, א פארבערייטונגס=שוהל.

prosem'inate *v.* (פרא-סעמ׳-אי-נייט) פערזייהען; פערשפרייטען.

prosemina'tion *n.* (פרא-סעמ-אי-ניי׳-שאן) די פערשפרייטונג דורך זריעה.

pro'ser *n.* (פראו׳-זער) א פראזאאיקער; א לאנגווייליגער דערצעהלער אדער שרייבער.

Pros'erpine *n.* (פראס׳-ער-פין) פראזערפינע [די געטין פון דער אונטערוועלט, אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

proseu'cha *n.* (פראס-יו׳-קא) א געבעטס=פלאץ, א אידישע שוהל צום דאווענען.

proseu'che *n.* (פראס-יו׳-קי) ז. *proseucha*.

prose'-wri'ter *n.* (פראוז׳-ראי׳-טער) א פראזאאיקער, א פראזא=שרייבער.

pro'sily *adv.* (פראו׳-זי-לי) אויף א פראזאאישען אופן; פראזאאיש, לאנגווייליג.

prosimet'rical *a.* (פראו-זי-מעט׳-רי-קעל) וואס בעשטעהט אי פון פראזא אי פון פאעזיע.

pro'siness *n.* (פראו׳-זי-נעס) דאס זיין פראזאאיש; טרוקענקייט, לאנגווייליגקייט.

pro'sing *n.* (פראו׳-זינג) לאנגווייליגקייט אין שרייבען אדער דערצעהלען.

pro'singly *adv.* (פראו׳-זינג-לי) ז. *prosily*.

pro'sit (פראו׳-זיט) פראזיט, גוט גליק, לחיים [א טרינק=שפרוך ביי דייטשען און סקאנדינאוויער].

prosla'very *a.* (פראו-סליי׳-ווער-אי) וואס האלט פאר שקלאפעריי.

proso'dial *a.* (פרא-סאו׳-די-על) ז. *prosodic*.

proso'dian *n.* (פרא-סאו׳-די-ען) א פראזאדיסט, א קענער פון דער לעהרע פון זילבען=מאס אדער פערזען=בוי אין פאעזיע.

prosod'ic *a.* (פרא-סאד׳-איק) פראזאדיש, וואס געהערט צו זילבען=מעסטונג אין פאעזיע אדער צו דער לעהרע וועגען פערזען=בוי.

prosod'ical *a.* (פרא-סאד׳-אי-קעל) ז. *prosodic*.

prosod'ically *adv.* (פרא-סאד׳-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו פראזאדיע. ז. *prosody*.

proso'dion *n.* (פרא-סאו׳-די-אן) א ליעד אדער הימנע וואס פלעגט געזונגען ווערען ביי די אלטע גריכען אין דער פראצעסיאן געהענדיג צום טעמפעל אדער אלטאר צו בריינגען א קרבן.

pros'odist *n.* (פראס׳-א-דיסט) ז. *prosodian*.

pros'ody *n.* (פראס׳-א-די) פראזאדיע, די זילבען=מעסטונג, די לעהרע איבער דער מעסטונג פון זילבען אין פאעזיע, די לעהרע וועגען פערזען=בוי.

prosopal'gia *n.* (פראס-א-פעל׳-דזשי-א) געזיכטס=נייראלגיע, וועהטאג אין געזיכט.

prosopog'raphy *n.* (פראס-א-פאג׳-רע-פי) די שילדערונג אדער בעשרייבונג פון דעם אויסזעהן פון א פערזאן.

prosopol'ogy *n.* (פראס-א-פאל׳-א-דזשי) ז. *physiognomy*.

prosopope'ia *n.* (פרא-סאו-פא-פי׳-יא) פערזאניפיקאציאן, דאס פארשטעלען אן אויסגעטראכטע זאך אדער ניט קיין לעבעדיגען געגענשטאנד אלס א לעבעדיגען מענשען.

pros'pect *n. and v.* (פראס׳-פעקט) אן אויסזיכט; אן ערווארטונג; זעה=ווייטקייט; אן אנזיכט; דאס וואס מען זעהט; א בעאבאכטונגס=געגענשטאנד; א געגענשטאנד צום בעטראכטען און נאכדענקען; א לאנגע ברייטע גאס; דער פאסאד, דער פראנט; דער אויסזעהען; פארויסזעהונג; אן אויסזעהן פון א געגענד, פון וועלכען מען קען שליסען, אז די ערד ענטהאלט מעטאלען; זוכען אדער אויספארשען געגענדען, אויב דארט געפינען זיך ניט אין דער ערד מעטאלען, מאכען פראבע=אויסגראבונגען [זוכענדיג מעטאלען אין דער ערד].

prospect' *v.* (פרא-ספעקט׳) בעקוקען, בעטראכטען, זעהן פון דער ווייטענס.

pros'pecter *n.* (פראס׳-פעק-טער) ז. *prospector*.

prospec'tion *n.* (פרא-ספעק׳-שאן) פארויסזיכט, דאס פערזארגען זיך אויף שפעטער.

prospec'tive *a. and n.* (פרא-ספעק׳-טיוו) וואס האט אין זינען די צוקונפט, וואס פערזארגט אויף שפעטער, וואס האט א שייכות צו דער צוקונפט; וואס מען האט דארויף אן אויסזיכט, וואס מען קען דערפון עפעס ערווארטען, ערווארטעט; אן אויסזיכט, אן ערווארטונג.

prospec'tive buy'er (פרא-ספעק׳-טיוו באי׳-ער) אן ערווארטעטער קונה; איינער וואס מען קען ערווארטען, אז ער וועט קויפען.

prospec'tive law (פרא-ספעק׳-טיוו לאה) א געזעץ פאר צוקינפטיגע פעלע.

prospec'tively *adv.* (פרא-ספעק׳-טיוו-לי) מיט פארויסזיכט, אין בעצוג צו דער צוקונפט.

prospec'tiveness *n.* (פרא-ספעק׳-טיוו-נעס) פארויסזיכט, דאס האבען אין זינען די צוקונפט, דאס פערזארגען אויף שפעטער.

prospec'tive pur'chase (פרא-ספעק׳-טיוו פויר׳-טשיים) אן ערווארטעטע קניה, א קניה אין אויסזיכט.

pros'pector *n.* (פראס׳-פעק-טאר) איינער וואס מאכט אונטערזוכונגען, אום צו געפינען מעטאלען אין דער ערד.

prospec'tus *n.* (פרא-ספעק׳-טאס) א פראספעקט, א פלאן אדער עפענטליכע ערקלערונג וועגען א פלאן פון א נייער אונטערנעהמונג.

pros'per *v.* (פראס׳-פער) 1. געדייהען, געלינגען, גליקען, זיך איינגעבען; האבען ערפאלג; 2. מאכען ערפאלגרייך, בעגינסטיגען.

1. Everything **prospers** under his skilful management. 2. All things tend to **prosper** our designs.

prosper'ity *n.* (פראס-פער׳-אי-טי) געדייהונג, גליק, ערפאלג, גוטער צושטאנד, דאס גוט=געהן.

pros'perous *a.* (פראס׳-פער-אס) 1. גינ=

כטיג, גוט; 2. בליהענד, געדייהענד; גוטגעהענד, ערפאלגרייך.

1. We had a prosperous wind all the time during the voyage. 2. He has a prosperous business.

pros'perously *adv.* (פראס'-פער-אס-לי) בליהענד, מיט מזל און ברכה, ערפאלגרייך, געדייהענד, גוט=געהענד, איינגעגעבען.

pros'perousness *n.* (פראס'-פער-אס-נעס) ערפאלגרייכקייט, געדייהונג, דאס זיין געלונגען אדער גוט=געהענד.

pros'physis *n.* (פראס'-פי-סיס) אין מעדיצין — אן אבנארמאלע צוזאמענוואקסונג.

prospi'cience *n.* (פרא-ספיש'-ענס) דאס קוקען פארויס, דאס פארויסזעהען.

pros'tata *n.* (פראס'-טע-טא) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostatal'gia *n.* (פראס-טע-טעל'-דזשי-א) וועהטאג אין דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

pros'tate *n. and a.* (פראס'-טייט) די פראסטאטא אדער די פארשטעהער=דריזע [די דריזע וואס ריגנעלט ארום די עפנונג פון אורין=קאנאל ביי מענער. בעת דעם געשלעכטליכען פערקעהר טיילט די פראסטאטא אויס אזא קלעפיגע פליסיגקייט, וועלכע מאכט שיטערער די זרע]; וואס געפינט זיך פון פארענט [וועגען דער פראסטאטא].

pros'tate bod'y (פראס'-טייט באד'-אי) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

pros'tate gland (פראס'-טייט גלענד) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostat'ic *a.* (פראס-טעט'-איק) וואס איז שייך צו דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostat'ica *n.* (פראס-טעט'-אי-קא) די פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostati'tis *n.* (פראס-טע-טאי'-טיס) די ענטצינדונג פון דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

prostatocysti'tis *n.* (פראס-טע-טא-סיס-טאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם אוריןפענכער און פון דער פראסטאטא. ז. *prostate*.

pros'thesis *n.* (פראס'-טהע-סיס) אין גראמאטיק — די צושטעלונג פון א בוכשטאב אדער זילבע צו אווארט [הויפטזעכליך אין אנפאנג]; אין כירורגיע — די אומבייטונג פון אן אראבגעשניטענעם אבר מיט א קינסטליכען.

prosthet'ic *a.* (פראס-טהעט'-איק) צוגעגעבען [וועגען בוכשטאבען וואס ווערען צוגעגעבען צו א ווארט, הויפטזעכליך אין אנפאנג].

pros'titute *n., a. and v.* (פראס'-טי-טיוט) 1. א פראסטיטוטקע, אן אויסגעלאסענע פרוי; 2. איינער וואס פערקויפט זיך, א פערקויפטע נשמה; 3. פראסטיטואירט, שענדליך, וואס פערקויפט זיך; 4. פראסטיטואירען, פערקויפען אדער איבערגעבען צו שאנדע, שענדען.

4. Hunger compelled him to prostitute his talent.

prostitu'tion *n.* (פראס-טי-טיו'-שאן) פראסטיטוציאן; פערקויפליכקייט; פראסטיטואירונג, שענדונג.

pros'titutor *n.* (פראס'-טי-טיו-טאר) אן אויסגעלאסענער; א שענדער, א בעשימפפער; א פערקויפטע נשמה; איינער אדער איינע וואס פראסטיטואירט זיך אדער אנדערע.

pros'trate *v. and a.* (פראס'-טרייט) אומווארפען, אוועקלעגען; אומשטירצען, פערניכטען, רואינירען; אומפאלען, זיך אויסציהען, זיך אוועקלעגען, זיך בוקען, פאלען מיט'ן פנים צו דער ערד; געבען מיט עהרפורכט און אונטערטהעניגקייט; אין מעדיצין — פערקלענערען, פערניכטען [די קראפט]; אומגעווארפען, געשטירצט, אומגעפאלען; ליעגענד פלאך און אויסגעצויגען; זיך בוקענד, פאלענד כרעים.

prostra'tion *n.* (פראס-טריי'-שאן) אומווארפונג, שטירצונג, דאס אוועקלעגען אדער אויסציהען אויף דער ערד; דאס פאלען, דאס אנידערפאלען; דאס בוקען זיך, דאס פאלען כורעים; נידערגעשלאגענהייט; דאס פערלירען דעם כח.

pros'trator *n.* (פראס'-טריי-טאר) איינער וואס ווארפט אום, שטירצט אדער לעגט אוועק [ווי מיט א קלאפ].

pro'style *a.* (פראו'-סטאיל) וואס איז שייך צו א פארטיקוס אדער זיילען=גאנג, וועלכער געפינט זיך נור אין פראנט פון דער וואנד; וואס איז שייך צו א טעמפעל וואס האט זיילען נור פון פארענט.

pro'sy *a.* (פראו'-זי) פראזאאיש; טרוקען, לאנגוויילינג.

prosyl'logism *n.* (פראו-סיל'-א-דזשיזם) דער פראסילאגיזם, דער שלוס פון איין סילאגיזם, וועלכער דיענט אלס פארויסזעצונג צו א צווייטען.

Prot. *Protestant* אבקירצונג פון

protac'tic *a.* (פרא-טעק'-טיק) וואס שטעהט אין אנהויב, פריהדיג.

protag'onist *n.* (פרא-טעג'-א-ניסט) די הויפט פערזאן אין אן אלט=גריכישער דראמא; דער הויפט, דער פראמינענטעסטער.

pro tan'to (פראו טענ'-טאו) אויף אזוי פיעל, אזוי ווייט.

pro'tarch *n.* (פראו'-טארק) א הויפט=הערשער.

prot'asis *n.* (פראט'-איי-סיס) דער ערשטער טייל פון א קאנדיציאנעלען אדער בעדינגונגס=זאץ [ווי למשל, "ווען מיר וועלען געהן שנעל, וועלען מיר ניט פערשפעטיגען" אדער "כאטש מיר וועלען געהן שנעל, וועלען מיר פערשפעטיגען"]; דער ערשטער טייל אדער איינלייטונג פון א דראמא [ביי די אלטע גריכען].

protat'ic *a.* (פרא-טעט'-איק) איינלייטענד; וואס איז שייך צו דער איינלייטונג אדער ערשטען טייל פון אן אלט=גריכישער דראמא.

Pro'tean *a.* (פראו'-טי-ען) וואס איז שייך צו פראטעאוס, דער ים=גאט פון דער אלט=גריכישער מיטאלאגיע, וועלכער האט יעדען מאל געקענט אומענדערען זיין געשטאלט; וואס ענדערט זיין געשטאלט, פיעל=געשטאלטיג.

pro'tean *a. and n.* (פראו'-טי-ען) אין זאאלאגיע — וואס ענדערט די פארם, וואס בייט די געשטאלט; אן אקטיאר וואס שפיעלט איינינע ראלען אין איין פיעסע; דער אלם [ז. *proteus*].

Pro'teanly *adv.* (פראו'-טי-ען-לי) ווי פראטעאוס, אננעהמענדיג פערשיעדענע געשטאלטען. ז. *Protean*.

protect' *v.* (פרא-טעקט') שיצען, בעשיצען; בעשיצען געגען אויסלענדישער קאנקורענץ.

protec'tingly *adv.* (פרא-טעק'-טינג-לי) שיצענדיג, בעשיצענדיג; דורך בעשיצונג.

protec'tion *n.* (פרא-טעק'-שאן) פראטעקציאן; שוץ, בעשיצונג; א פאספארט, א שוץ=בריעף; א פאס וואס ווערט ארויסגעגעבען אין אמעריקא צו מאטראזען אלס ציינגיס, דאס זיי זיינען אמעריקאנער בירגער; שוץ געגען אויסלענדישער קאנקורענץ [די שוץ פון דער אינלענדישער פראדוקציאן געגען דער אויסלענדישער קאנקורענץ דורך ארויפלעגען א הויכען גרענץ=אבצאהל אויף די אריינגעפיהרטע סחורות].

protec'tional *a.* (פרא-טעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פראטעקציאן. ז. *protection*.

protec'tionism *n.* (פרא-טעק'-שאנ-איזם) פראטעקציאניזם, דאס סיסטעם פון שוץ=צאל, די טעאריע, אז די אינלענדישע פראדוקציאן דארף געשיצט ווערען געגען דער אויסלענדישער קאנקורענץ דורך ארויפלעגען א הויכען גרענץ=אבצאהל.

protec'tionist *n. and a.* (פרא-טעק'-שאנ-איסט) 1. א פראטעקציאניסט, אן אנהענגער פון דער סיסטעם פון שוץ=צאל; 2. וואס איז צו גונסטען פון פראטעקציאניזם. ז. *protectionism*.

2. Pennsylvania has always been a protectionist state.

protec'tive *a. and n.* (פרא-טעק'-טיוו) שיצענד, בעשיצענד; דאס וואס בעשיצט.

protec'tively *adv.* (פרא-טעק'-טיוו-לי) געאייגענט אדער צוגעפאסט צו שוץ; אזוי אז עס זאל שיצען; שיצענדיג.

protec'tiveness *n.* (פרא-טעק'-טיוו-נעס) די נייגונג אדער פעהיגקייט צו בעשיצען.

protec'tor *n.* (פרא-טעק'-טאר) א שיצער, א בעשיצער; אן אפעקון, אן אפטרפוס; א פראטעקטאר, א רעגענט [דער וואס רעגיערט אין לאנד אין דער צייט ווען דער קעניג איז נאך ניט מינדיג].

protec'toral *a.* (פרא-טעק'-טאר-על) וואס איז שייך צו א פראטעקטאר. ז. *protector*.

protec'torate *n.* (פרא-טעק'-טאר-אייט) א פראטעקטאראט, א שוץ=פערוואלטונג [די פערוואלטונג פון א לאנד דורך בעאמטע פון אן אנדער רעגיערונג]; דאס אמט אדער די רעגיערונג פון א פראטעקטאר אדער רעגענט. ז. *protector*.

protecto'rial *a.* (פראו-טעק-טאו'-רי-על) ז. *protectoral*.

protec'torless *a.* (פרא-טעק'-טאר-לעס) אהן א בעשיצער.

protec'torship *n.* (פרא-טעק'-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די רעגיערונג פון א פראטעקטאר אדער רעגענט. ז. *protectorate*.

protec'tory *n.* (פרא-טעק'-טא-רי) אן ערציהונגס=אנשטאלט פאר צולאזענע קינדער.

protec'tress *n.* (פרא-טעק'-טרעס) א שיצערין, א בעשיצערין.

protec'trix *n.* (פרא-טעק'-טריקס) ז. *protectress*.

protégé' *n.* (פרא-טיי-זשיי') א פראטעזשע, א שיצלינג, א גינסטלינג [איינער וואס ווערט געשיצט אדער אונטערשטיצט פון אימעצען].

protégée' *n.* (פרא-טיי-זשיי') א מיידעל אדער פרוי וואס ווערט געשיצט אדער אונטערשטיצט פון אימעצען.

pro'teid *n.* (פראו'-טי-איד) פראטעאיד [אן ארגאנישער שטאף, וואס בעשטעהט פון א צוזאמענזעצונג פון קויהלען=שטאף, וואסער=שטאף, זויער=שטאף, שטיק=שטאף און שוועבעל. געפינט זיך אין אלע לעבעדיגע בעשעפענישען און פלאנצען]; דער אלם [ז. *proteus*].

pro'tein *n.* (פראו־טי־אין) פראטעאין [א כעמישע פערבינדונג וועלכע ווערט ערהאלטען פון פראטעאיד. ז. *proteid*].

pro tem. *pro tempore* אבקירצונג פון

pro tem'pore (פראו טעמ'־פא־רי) טעמ־פארער, פארלויפיג, דערווייל.

He is secretary pro tempore.

protend' *v.* (פרא־טענד') אויסשטרע־קען [בעזאנדערס וועגען א שפיעז].

proten'sion *n.* (פרא־טענ'־שאן) צייט־דויער, אויסציהונג [פון צייט].

proten'sity *n.* (פרא־טענ'־סי־טי) צייט־פערציהונג.

proten'sive *a.* (פרא־טענ'־סיוו) אויס־געשטרעקט, אויסגעצויגען, וואס פערנעהמט צייט.

proteran'dry *n.* (פראט־ע־רענ'־דרי) א צושטאנד ביי הערמאפראדיטישע חיות אדער פלאנצען [אזעלכע וואס האבען אי מענליכע אי ווייבליכע ארגאנען], ווען די מענליכע ארגאנען ווערען רייף פרי־הער פון די ווייבליכע.

proterog'yny *n.* (פראט־ע־ראדזש'־אי־ני) א צושטאנד פון הערמאפראדיטי־שע פלאנצען [אזעלכע וואס האבען אי ווייבליכע אי מענליכע ארגאנען], ווען די ווייבליכע ארגאנען ווערען פריהער רייף ווי די מענליכע.

proter'vity *n.* (פרא־טויר'־ווי־טי) מוט־וויליגקייט, דרייסטקייט, פרעכהייט, עזות, חוצפה.

protest' *v.* (פרא־טעסט') פראטעסטירען, זיך ערקלערען געגען; אויסדריקען א פרא־טעסט; מאכען א פייערליכע ערקלערונג; עדות זאגען; פערזיכערען; פראטעסטירען [א וועקסעל].

pro'test *n.* (פראו'־טעסט) א פראטעסט, אן עפענטליכע ערקלערונג געגען; א וועק־סעל־פראטעסט [אן ערקלערונג וועגען א וועקסעל וואס איז ניט בעצאהלט געווארען אין דער צייט און איז איבערגעגעבען גע־ווארען צום געריכט איינצומאהנען צו ווע־רען].

Prot'estancy *n.* (פראט'־עס־טענ־סי) ז. *Protestantism*.

Prot'estant *n. and a.* (פראט'־עס־טענט) א פראטעסטאנט, א פראטעסטאנ־קע; פראטעסטאנטיש.

protes'tant *n. and a.* (פרא־טעס'־טענט) א פראטעסטירענדער; פראטעסטי־רענד.

Prot'estantism *n.* (פראט'־עס־טענ־טיזם) דער פראטעסטאנטיזם, די רעלי־גיאנס־פרינציפען פון די פראטעסטאנטען [די געגנער פון קאטוליציזם ווי די לו־טעראנער, קאלווינער א. ד. ג.].

Prot'estantize *v.* (פראט'־עס־טענ־טאיז) מאכען פראטעסטאנטיש.

protesta'tion *n.* (פראט־עס־טיי'־שאן) 1. א פייערליכע ערקלערונג, א פערזיכע־רונג; 2. א פראטעסט.

1. I have no faith in his protestation of friendship for me.

prot'estator *n.* (פראט'־עס־טיי־טאר) א פראטעסטירענדער.

protes'ter *n.* (פרא־טעס'־טער) איינער וואס מאכט א פייערליכע ערקלערונג; איי־נער וואס מאכט א פארמעלע פערזיכערונג; א פראטעסטירענדער; איינער וואס פרא־טעסטירט א וועקסעל.

protes'tingly *adv.* (פרא־טעס'־טינג־לי) אונטער פראטעסט, דורך פראטעסט.

Pro'teus *n.* (פראו' טיוס) פראטעאוס [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א ים־גאט וואס האט זיך געקענט פערשטעלען אין פערשיעדענע געשטאלטען].

pro'teus *n.* (פראו'־טיוס) דער אלם, אזא סאלאמאנדער־ענליכע אמפיביע [א חיה וואס קען לעבען אין וואסער און אויף דער יבשה].

Proteus

pro'text *n.* (פראו'־טעקסט) א בוך־טעקסט אדער טייל, וואס קומט פאר א דערמאהנ־טער שטעלע.

prothala'mion *n.* (פראו־טהע־ליי'־מי־אן) ז. *prothalamium*.

prothala'mium *n.* (פראו־טהע־ליי'־מי־אם) א חתונה־געדיכט, א געדיכט לכבוד אימעצענס חתונה.

proth'esis *n.* (פראטה'־ע־סיס) דער קרע־דענץ־טיש [דער טיש אדער אלטאר אין א גריכיש־קאטוילישער קירך, אויף וועלכען דאס הייליגע ברויט און וויין ווערט פאר־בערייטעט]; דאס פארבערייטען דאס היי־ליגע ברויט און וויין אין דער גריכיש־קאטוילישער קירך; אין גראמאטיק — די צוגאבע פון איינעם אדער מעהר בוכ־שטאבען אין דעם אנפאנג פון א ווארט; אין כירורגיע — דאס צושטעלען א פעה־לענדען גליעד צום קערפער [ווי א הילצ־ערנעם פוס א. ד. ג.].

prothonota'rial *a.* (פרא־טהאנ־א־טיי'־רי־על) וואס איז שייך צו א פראטא־נאטאר. ז. *prothonotary*.

prothon'otary *n.* (פרא־טהאנ'־א־טיי־רי) א פראטאנאטאר, אן איבער־נאטא־ריוס; אן איבער־שרייבער [אין א קאנ־צעלאריע].

prothon'otaryship *n.* (פרא־טהאנ'־א־טיי־רי־שיפ) דאס אמט פון אן איבער־נאטאריוס אדער פראטאנאטאר.

protho'rax *n.* (פרא־טהאו'־רעקס) די פאדער־ברוסט אדער דער האלז־שילד פון אן אינזעקט.

protochlo'ride *n.* (פראו־טא־קלאו'־ריד) דאס קלאריד [א כעמישע כלאר־פער־בינדונג וואס יעדער מאלעקול ענטהאלט אין זיך בלויז איין אטאם כלאר].

protochlo'ride of mer'cury (פראו־טא־קלאו'־ריד אוו מויר'־קיו־רי) ז. *calomel*.

Pro'tocol *n.* (פראו'־טא־קאל) א געווי־סער אבמאך צווישען א פאבריקאנטען־פער־באנד און אן ארבייטער־יוניאן [דער אב־מאך צווישען די דאמען־מאנטעל שניידער אין ניו־יארק מיט די פאבריקאנטען פון דיעזער אינדוסטריע האט צוערשט בע־קומען דעם נאמען "פראטאקאל"].

pro'tocol *n. and v.* (פראו'־טא־קאל) א פראטאקאל; אן ערשטער ענטוואורף פון א דיפלאמאטישען דאקומענט; די פרטים פון אן אבמאך צווישען צוויי צדדים; א בעריכט; פראטאקאלירען, פערצייכנען; מאכען א פראטאקאל.

pro'tocol-book *n.* (פראו'־טא־קאל־בוק) א פראטאקאל־בוך.

pro'tocolist *n.* (פראו'־טא־קאל־איסט) א פראטאקאליסט, א פראטאקאל־שרייבער.

Pro'tocolist *n.* (פראו'־טא־קא־ליסט) אן אנהענגער פון א פראטאקאל־אבמאך צווישען פאבריקאנטען און ארבייטער. ז. *Protocol*.

pro'tocolize *v.* (פראו'־טא־קאל־איז) שרייבען פראטאקאלען.

protog'enal *a.* (פרא־טאדזש'־ע־נעל) צום ערשטען געשאפען, פרימיטיוו [ווע־גען לעבעדיגען שטאף].

protogen'esis *n.* (פראו־טא־דזשענ'־ע־סיס) די אבשטאמונג פון לעבען פון ניט לעבעדיגען שטאף.

pro'togine *n.* (פראו'־טא־דזשין) פרא־טאגין־גראניט אדער טאלק־גראניט [א מין גראניט אין די אלפישע בערג].

pro'tograph *n.* (פראו'־טא־גרעף) אן ערשטער אבשריפט, א פארלויפיגער ענט־וואורף פון א שריפט.

protomar'tyr *n.* (פראו־טא־מאר'־טיר) דער ערשטער מארטירער; דער ערשטער קריסטליכער מארטירער [סטעפאן].

proton'otary *n.* (פרא־טאנ'־א־טיי־רי) ז. *prothonotary*.

proto-or'ganism *n.* (פראו־טאו־אהר'־גענ־איזם) א מיקרא־ארגאניזם. ז. *micro-organism*.

protopap'as *n.* (פראו־טא־פעפ'־עס) א רוסישער אדער גריכישער פאפ [גלח] פון העכערען ראנג.

protopar'ents *n.* (פראו־טא־פעהר'־ענטס) אור־עלטערען.

pro'toplasm *n.* (פראו'־טא־פלעזם) פראטאפלאזמע [א האלב־פליסיגער, קלע־פיגער שטאף, וואס איז ענהליך צו ווייסעל פון אן איי און וועלכער בעשטעהט פון א פערבינדונג פון קויהלען־שטאף, זויער־שטאף, שטיק־שטאף און וואסער־שטאף. דיעזער שטאף בילדעט דעם הויפט־בע־שטאנדטייל פון דער צעלע ביי לעבעדיגע בעשעפענישען און ביי פלאנצען און ער איז דער פיזיקאלישער יסוד פון לע־בען].

protoplas'ma *n.* (פראו־טא־פלעס'־מא) ז. *protoplasm*.

protoplas'mal *a.* (פראו־טא־פלעז'־מעל) ז. *protoplasmic*.

protoplasmat'ic *a.* (פראו־טא־פלעז־מעט'־איק) ז. *protoplasmic*.

protoplas'mic *a.* (פראו־טא־פלעז'־מיק) וואס געהערט אדער וואס איז ענהליך צו פראטאפלאזמע; פראטאפלאזמאטיש; וואס איז די ערשטע פארם פון אן ארגא־נישער בעשעפעניש; אורשפרינגליך, פרי־מיטיוו געפארמט; פראטאפלאסטיש, ביל־דענד, פארמירענד.

pro'toplast *n.* (פראו'־טא־פלעסט) די אור־בעשעפעניש, דער אריגינאל; די ער־שטע פארם אדער געשטאלט פון אן ארגא־נישער בעשעפעניש; דער ערשטער מענש, אדם הראשון; דאס אור־חיה'לע, די ער־שטע איינצעליגע לעבעדיגע בעשעפעניש.

protoplas'tic *a.* (פראו־טא־פלעס'־טיק) פראטאפלאסטיש, וואס איז די ערשטע פארם אדער דער אריגינאל, אורשפרינגליך געפארמט.

pro'topope *n.* (פראו'־טא־פאופ) א רו־סישער אדער גריכישער פאפ [גלח] פון העכערען ראנג.

pro'tosalt *n.* (פראו'־טא־סאהלט) א מע־טאל־זאלץ אין דער נידריגסטער אקסידא־ציאנס־שטופע [די יעניגע פון צוויי אדער עטליכע כעמישע פערבינדונגען פון דעמ־זעלביגען מעטאל מיט דערזעלביגער זויע־רע, וועלכע ענטהאלט אין זיך פראפארצי־אנעל די קלענסטע קוואנטיטעט פון מע־טאל].

pro'totypal *a.* (פראו'-טא-טאי-פעל) פראטאטיפיש, אורבילדליך, אריגינעל.

pro'totype *n.* (פראו'-טא-טאיפ) א פראטאטיפ, אן אורבילד; א מוסטער, א מאדעל, אן אריגינאל פון וועלכען עטוואס ווערט נאכגעמאכט.

protox'id *n.* (פרא-טאק'-סיד) פראטאקסיד [א כעמישע פערבינדונג, וואס ענטהאלט איין אטאם זויער=שטאף].

Protozo'a *n.* (פראו-טא-זאו'-א) די פראטאזאען, די נידריגסטע פרימיטיווסטע לעבעדיגע בעשעפענישען, וועלכע בעשטעהען בלויז פון איין צעלע.

protozo'an *a. and n.* (פראו-טא-זאו'-ען) וואס איז שייך צו די פראטאזאען [ז. *Protozoa*]; דאס ערשטע פרימיטיווסטע אור=חיה'לע, וואס בעשטעהט בלויז פון איין צעלע.

protozo'ary *n.* (פראו-טא-זאו'-ע-רי) אן אור=חיה'לע וואס בעשטעהט בלויז פון איין צעלע.

protozo'ic *a.* (פראו-טא-זאו'-איק) וואס איז שייך צו אן אור=חיה'לע וואס בעשטעהט פון איין צעלע; אין געאלאגיע — וואס ענטהאלט די ערשטע שפורען פון לעבען.

protozo'on *n.* (פראו-טא-זאו'-אן) איינער פון דעם מין פראטאזאען. ז. *Protozoa*.

protozo'um *n.* (פראו-טא-זאו'-אם) ז. *protozoon*.

protract' *v.* (פרא-טרעקט') אויסציהען; פערלענגערען; פערציהען, אבלעגען; צייכנען א פלאן, צייכנען נאך א מאסשטאב; אבצייכנען א ווינקעל מיט דער הילף פון א טראנספארטער אדער א ווינקעל=מעסטער [ז. *protractor*].

protrac'tedly *adv.* (פרא-טרעק'-טעד-לי) אבלעגענדיג, פערציהענדיג; לאנגווייליג.

protrac'ter *n.* (פרא-טרעק'-טער) איינער וואס פערלענגערט אדער פערציהט [די צייט].

protrac'tile *a.* (פרא-טרעק'-טיל) וואס קען ארויסגעצויגען ווערען אדער ארויסגעשטעקט ווערען [ווי למשל, דער צונג פון א פיקהאלץ].

protrac'tion *n.* (פרא-טרעק'-שאן) די פערציהונג, די פערלענגערונג; די אויסציהונג; דאס צייכנען א פלאן פון א לאנד, געגענד א. ד. ג. אויף'ן פאפיער; א געצייכנעטער פלאן.

protrac'tive *a.* (פרא-טרעק'-טיוו) פערלענגערנד, פערציהענד; אבלעגענד.

protrac'tor *n.* (פרא-טרעק'-טאר) איינער אדער עטוואס וואס ציהט אויס; א טראנספארטער, א ווינקעל=מעסטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען און איבערטראגען ווינקלען פון פלאנען אויף פאפיער]; אן אויסציה=מוסקול; א מוסטער=מאס וואס שניידער בענוצען ביים שניידען קליידער.

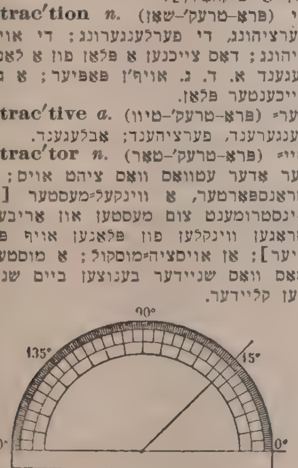

Protractor

protrep'tical *a.* (פרא-טרעפ'-טי-קעל) אנרעגענד, ערמוטערענד, ציגעבענדיג חשק, איינרעדענד, איבערציינענד.

protru'dable *a.* (פרא-טרוה'-דעבל) ז. *protrusile*.

protrude' *v.* (פרא-טרוהד') שטויסען פארווערטס, פארויסשטויסען; דורכשלאגען זיך, פארדרינגען, דורכשטויסען זיך פארווערטס; ארויסשטעקען, ארויסשטארצען.

protru'sible *a.* (פרא-טרוה'-סיבל) ז. *protrusile*.

protru'sile *a.* (פרא-טרוה'-סיל) וואס קען ארויסגעשטופט אדער ארויסגעשטויסען ווערען; וואס קען דורכגעשטויסען אדער דורכגעשפארט ווערען.

protru'sion *n.* (פרא-טרוה'-זשאן) דאס שטויסען פארווערטס, דאס דורכשפארען, דאס דורכשלאגען; עטוואס וואס איז ארויסגעשטעקט אדער ארויסגעשטארצט.

protru'sive *a.* (פרא-טרוה'-סיוו) פארשטויסענד, פארדרינגענד, וואס שפארט ארויס; ארויסגעשטארצט, ארויסגעשטעקט.

protru'sively *adv.* (פרא-טרוה'-סיוו-לי) דורכשפארענדיג, פארשטויסענדיג, פארדרינגענדיג.

protru'sive mo'tion (פרא-טרוה'-סיוו מאו'-שאן) די שטויס=בעוועגונג.

protru'siveness *n.* (פרא-טרוה'-סיוו-נעס) דאס פארשטויסען אדער פארדרינגען; דאס דורכשפארען אדער דורכשטויסען.

prott'-goose *n.* (פראט'-גוהס) ז. *brand-goose*.

protu'berance *n.* (פרא-טיו'-בע-רענס) אן ערהעהונג, א בערגעל, אן ארויסשטארצונג; א הויקער, א הארב; א גוז, אן אויסוואוקס, א געשווילעכץ.

protu'berancy *n.* (פרא-טיו'-בע-רענ-סי) ז. *protuberance*.

protu'berant *a.* (פרא-טיו'-בע-רענט) פוקלע, ארויסגעשטארצט; הארבאטע, הויקערדיג; געשוואלען.

protu'berantly *adv.* (פרא-טיו'-בע-רענט-לי) ארויסשטארצענדיג ווי א הויקער; אזוי ווי אויפגעשוואלען.

protu'berate *v.* (פרא-טיו'-בע-רייט) ארויסשטארצען, ארויסשטעהן, זיין פוקלע.

protubera'tion *n.* (פרא-טיו-בע-ריי'-שאן) דאס ארויסשטארצען, דאס ארויסשטעהן; דאס געשוואלען ווערען.

proud *a.* (פראוד) שטאלץ; מוטיג; קרעפטיג; פרעכטיג, גרויסארטיג.

proud flesh (פראוד פלעש) ווילד=פלייש [אויף א וואונד].

proud'-hear'ted *a.* (פראוד'-האר'-טעד) גאוה'דיג, שטאלץ; עזות'דיג.

proud'ly *adv.* (פראוד'-לי) מיט שטאלץ, מיט קראפט; מיט פראכט.

proud'ness *n.* (פראוד'-נעס) גאוה, שטאלצקייט, שטאלץ; קראפט; גרויסארטיגקייט, פראכט.

proud stom'ach (פראוד סטאמ'-עק) א גאוה'דיגע, שטאלצע, עזות'דיגע האלטונג.

proud'-stom'ached *a.* (פראוד'-סטאמ'-עקט) גאוה'דיג, שטאלץ, עזות'דיג.

pro'vable *a.* (פרוה'-וועבל) בעווייזליך, וואס קען בעוויזען ווערען.

pro'vable debt (פרוה'-וועבל דעט) א חוב וואס קען אנערקענט ווערען ביים פאנאנדערטיילען דאס פערמעגען פון א באנקראטירטען.

pro'vableness *n.* (פרוה'-וועבל-נעס) בעווייזליכקייט; דאס קענען בעוויזען ווערען.

pro'vably *adv.* (פרוה'-ווע-בלי) אזוי אז עס זאל קענען בעוויזען ווערען.

prove *v.* (פרוהוו) 1. פרובירען; 2. פערזוכען, האבען אייגענע ערפאהרונג; 3. בעווייזען; 4. בעשטעטיגען [די ריכטיגקייט פון עפעס]; 5. אין אריפמעטיק — מאכען א פראבע [בעווייזען די ריכטיגקייט פון א חשבון]; 6. אין דרוקעריי — אראבנעהמען א קארעקטור; 7. זיך ארויסצייגען אלס...; 8. זיין קעלביג, זיין טראגעדיג [וועגען בהמות].

2. He **proved** all the joys of life. 4. The will was **proved** by a notary. 7. The scheme **proved** a complete failure.

proved'itor *n.* (פרא-וועד'-אי-טאר) א ליפעראנט, א פראוויאנט=ליפעראנט; אן אויפזעהער, א פערוואלטער.

prov'edor *n.* (פראוו'-ע-דאהר) א ליפעראנט, א פראוויאנט=ליפעראנט.

prov'edore *n.* (פראוו'-ע-דאור) ז. *provedor*.

pro'ven (פרוהוון) בעוויזען. ז. *prove*.

prov'enance *n.* (פראוו'-ע-נענס) ז. *provenience*.

prov'ender *n. and v.* (פראוו'-ען-דער) קארמע, פיה=פוטער; קארמענען, פיטערען [בהמות].

prove'nience *n.* (פרא-וויע'-ניענס) אבשטאמונג, אבשטאמונגס=ארט [הויפטזעכליך וועגען ארכעאלאגישע ענטדעקונגען, מאנופאקטור=פראדוקטען און קונסט=זאכען].

proventric'ulus *n.* (פראו-ווען-טריק'-יו-לאס) דער צווייטער מאגען ביי א פויגעל, דער צווייטער טייל פון דער שפייזרעהר אונטער דער וואליע [קראפ]; דער ערשטער מאגען ביי אינזעקטען [די פאנאנדערשפרייטונג אם ענד פון דער שפייזרעהר].

pro'ver *n.* (פרוה'-ווער) א בעווייזער; א פרובירער; א דרוק=ארבייטער וואס ציהט פראבע=בויגענס פון גראווירען.

prov'erb *n. and v.* (פראוו'-אירב) א שפריכווארט; א שפרוך; א פארוואורף; עטוואס וואס איז צו שאנד און שפאט; אן אויסדרוק מיט א פערבארגענעם זין; א דראמאטישע פארשטעלונג מיט א סיוזשעט וואס איז געבויט אויף א בעקאנטען שפריכווארט; אויסדריקען אין שפריכווערטער; געברויכען אלס מוסטער פון שפאט און שאנד.

prover'bial *a.* (פרא-וואיר'-בי-על) 1. שפריכווערטערליך; געברויכט אין א שפריכווארט; 2. גוט בעקאנט.

1. He expresses himself with **proverbial** brevity. 2. His hospitality is **proverbial** in the neighborhood.

prover'bialism *n.* (פרא-וואיר'-בי-על-איזם) א שפריכווארט, א שפריכווערטערליכער אויסדרוק.

prover'bialist *n.* (פרא-וואיר'-בי-על-איסט) איינער וואס רעדט מיט שפריכווערטער; א זאמלער פון שפריכווערטער; איינער וואס שאפט שפריכווערטער.

prover'bialize *v.* (פרא-וואיר'-בי-על-איז) געברויכען שפריכווערטער; מאכען פאר א שפריכווארט.

prover'bially *adv.* (פרא-וואיר'-בי-על-אי) אלס שפריכווארט; ווי א שפריכווארט.

Prov'erbs *n.* (פראוו'-אירבז) ספר משלי.

provi'dable *a.* (פרא-וואי'-דעבל) וואס קען פערזארגט ווערען אדער צוגעגרייט ווערען; וואס מען קען שאפען אדער צושטעלען.

provide' *v.* (פרא-וואיד') 1. פערזארגען מיט...; 2. צוגרייטען; 3. בעשיצען, פערהיטען, אננעהמען מיטלען געגען...;

4. מאכען א פארבעדינגונג אדער פאראבמאַך, גאראנטירען.
1. New York is well **provided** with means of transportation. 2. Turkey was not **provided** with funds for the last war. 3. Nobody is **provided** against misfortunes. 4. Our constitution **provides** for civil liberty.

provi'ded (פרא-וואי'-דעד) אנגענומען, בתנאי, מיט דעם בעדינג; וועג, ווען נאר.
We will accept your proposition **provided** that you will personally guarantee for the fulfilment of the contract.

prov'idence *n.* (פראוו'-אי-דענס) פארזיכט, פארזיכטיגקייט; פארזעהונג; שפארזאמקייט; געטליכע השגחה.

Prov'idence *n.* (פראוו'-אי-דענס) גאט; די געטליכע השגחה.

prov'ident *a.* (פראוו'-אי-דענט) פארזיכטיג, וואס פערזארגט זיך אויף שפעטער; שפארזאם.

prov'ident bank (פראוו'-אי-דענט בענק) א שפאר-באנק, א שפאר-קאסע.

providen'tial *a.* (פראוו-אי-דענ'-שעל) וואס קומט פון דער געטליכער השגחה.

providen'tially *adv.* (פראוו-אי-דענ'-שעל-אי) דורך דער געטליכער פארזעהונג, דורך השגחה פרטית.

prov'idently *adv.* (פראוו'-אי-דענט-לי) מיט פארזיכט, מיט פארויסזעהן, פערזארגענדיג זיך אויף שפעטער.

prov'identness *n.* (פראוו'-אי-דענט-נעס) פארזיכטיגקייט, פארזיכט, פארויסזעהונג, דאס פערזארגען זיך אויף שפעטער.

prov'ident soci'ety (פראוו'-אי-דענט סא-סאי'-ע-טי) א פעראיין, א חברה פאר געגענזייטיגער אונטערשטיצונג.

provi'der *n.* (פרא-וואי'-דער) א בעזארגער.

prov'idore *n.* (פראוו'-אי-דאור) ז. *provedor*.

prov'ince *n.* (פראוו'-אינס) 1. א פראווינץ [א טייל פון א לאנד]; 2. די פראווינץ [דאס לאנד, אויסער דער הויפטשטאדט און די גרויסע שטעדט]; 3. געביעט, טהעטיגקייטס-ספערע, פאך, בערוף, בעשעפטיגונג; 4. אן אבטיילונג, א דעפארטאמענט; 5. אין זאאלאגיע — אן אונטער-קלאס, א צווייג פון א מין [חיות], א מין; א טייל פון א לאנד אונטער דער יורידיקציע פון א בישאף אדער מיטראפאלים; א קירכליכער בעצירק.
1. After the second fall of Jerusalem Judea became a **province** of the Roman empire. 2: In summer time the New York actors play in the **provinces**. 3. The home is the **province** of women. 4. He is at home in all the **provinces** of human knowledge and thought.

prov'ince-rose *n.* (פראוו'-אינס-ראוז) די קרויט-רויז. ז. *Provincial rose*.

provin'cial *a. and n.* (פרא-ווינ'-שעל) פראווינציעל, וואס בילדעט א פראווינץ, וואס איז שייך צו דער פראווינץ; לאקאל; קליינשטעדטעלדיג, ניט געשליפען, גראב, דארפיש, פויעריש; א פראווינציאל [אן איינוואהנער פון דער פראווינץ, ניט פון דער הויפט-שטאדט, ניט פון א גרויסער שטאדט]; אן אויבער-גייסטליכער אין א בעצירק. ז. *province*.

Provin'cial *a.* (פרא-ווינ'-שעל) וואס איז שייך צו פראוואנס [אין פראנקרייך].

provin'cialism *n.* (פרא-ווינ'-שעל-איזם) פראווינציאליזם, קליינשטעדטעלדיגקייט, ניט-פאלירטקייט, גראבקייט, פויערישקייט; א פראווינציאליזם [א לאקאלער אויסדרוק אדער דיאלעקט].

provin'cialist *n.* (פרא-ווינ'-שעל-איסט) א פראווינציאל [אן איינוואהנער פון דער פראווינץ, איז געגענזאץ צו דער הויפט שטאדט אדער צו גרויסע שטעדט בכלל]; איינער וואס רעדט מיט א פראווינציאל-דיאלעקט [א לאקאלען דיאלעקט].

provincial'ity *n.* (פרא-ווינ-שי-על'-אי-טי) פראווינציאליטעט, דארפישקייט, קליינשטעדטעלדיגקייט; לאקאליטעט.

provin'cialize *v.* (פרא-ווינ'-שעל-איז) מאכען פראווינציעל [לאקאל, קליינשטעדטעלדיג אדער דארפיש].

provin'cially *adv.* (פרא-ווינ'-שעל-אי) נאך די פראווינצען; ווי א פראווינציאל, מעשה ישוב'ניק.

Provin'cial rose (פרא-ווינ'-שעל ראוז) די קרויט-רויז אדער הונדערט-בלעטער פלאנצע [אזא פלאנצע מיט גרויסע בליטהען]; אן אויסגעבונדענע סטענגע אין דער פארם פון א בלום אויף א שוך.

provin'cialship *n.* (פרא-ווינ'-שעל-שיפ) דאס אמט פון אן אויבער-גייסטליכען [אין א קירכען-בעצירק].

provine' *v.* (פרא-וואין') פאנאנדערפיהרען וויינשטאקען דורך דעם וואס מען בויגט אב א צווייג פון א וויינשטאק און מען פערגראבט-איהם אין דער ערד.

pro'ving *n.* (פרוה'-ווינג) פרובירענד; בעווייזענד.

pro'ving-ground *n.* (פרוה'-ווינג-גראונד) א פלאץ, וואו מען מאכט פראבען אויף פולווער, הארמאטען אדער מיליטערישע שליידער-מאשינען.

pro'ving-press *n.* (פרוה'-ווינג-פרעס) א פרעס צו פרובירען די שטארקייט פון אייזערנע באלקענס און עהנליכע זאכען.

Prov'ins rose (פראוו'-אינס ראוז) א קרויט-רויז. ז. *Provincial rose*.

provi'sion *n. and v.* (פרא-וויזש'-אן) 1. פראוויזיאן, פראוויאנט, עסענוואַרג; פאראט, זאפאס; 2. פארבערייטונג, צוגרייטונג, פערזארגונג; 3. א מיטעל, א בעווארעניש; דאס בעווארענען; 4. א מאסרעגעל, א פעראָרדנונג, א געזעץ, א כלל, א פונקט פון א דאקומענט; 5. אין דער קריסטליכער קירך — די דערהויבונג צו אן אמט דורך א העכערען גייסטליכען; די דערהויבונג דורך דעם פאפסט צו א קירכען-אמט, וואס דארף ערשט לעדיג ווערען; 6. בעזארגען מיט'ן נויטיגען, בעזארגען מיט פראוויאנט.
1. The government has stores of **provisions** for the army. 2. One ought to save to make **provision** for a rainy day. 4. By the **provisions** of the constitution all citizens are equal before the law.

provi'sional *a.* (פרא-וויזש'-אנ-על) פראוויזאריש, צייטווייליג, דערווייליג, פארלויפיג.
The revolutionists elected a **provisional** president.

provi'sionally *adv.* (פרא-וויזש'-אנ-על-אי) צייטווייליג, פארלויפיג, לעת עתה, אויף דערווייל.

provi'sionary *a.* (פרא-וויזש'-אנ-ע-רי) אנגרייטענד, פערזארגענד; וואס ענטהאלט פארויסזעצונגען וועגען כללים, פונקטען אדער מאסרעגעלען; וואס ענטהאלט א פעראָרדנונג; פראוויזאריש, צייטווייליג, פארלויפיג.

provi'sion-car *n.* (פרא-וויזש'-אנ-קאר) א פראוויזיאנס-וואגאן, א פראוויאנט-וואגאן.

provi'sion-dea'ler *n.* (פרא-וויזש'-אנ-דיע'-לער) ז. *provision-merchant*.

provi'sioner *n.* (פרא-וויזש'-אנ-ער) א פראוויאנט-ליפעראנט.

provi'sion-mer'chant *n.* (פרא-וויזש'-אנ-מויר'-טשענט) א באקאליי-הענדלער, א דעליקאטעסען-הענדלער, א שפייז-הענדלער.

provi'so *n.* (פרא-וואי'-זאו) א בעדינגונג, א תנאי, א פונקט פון א דאקומענט, אבמאך, געזעץ א. ז. וו.

provi'sor *n.* (פרא-וואי'-זאר) איינער וואס ווערט בעשטימט פון פאפסט צו פערנעהמען א בעשטימטען קירכליכען אמט, וועלכער דארף ערשט שפעטער לעדיג ווערען.

provi'sorily *adv.* (פרא-וואי'-זאר-אי-לי) פראוויזאריש, צייטווייליג, אויף דערווייל; בתנאי, מיט א בעדינגונג.

provi'sory *a.* (פרא-וואי'-זאר-אי) פראוויזאריש, צייטווייליג, פארלויפיג, דערווייליג; וואס ענטהאלט א בעדינגונג; וואס הענגט אב פון א תנאי, בעדינגונגס-מעסיג.

provo'cable *a.* (פרא-וואו'-קעבל) ז. *provokable*.

provoca'tion *n.* (פראוו-א-קיי'-שאן) 1. רייצונג, אנרייצונג, אויפרעגונג; דאס ברייגנען אין כעס; אנרעגונג; עטוואס וואס רייצט אויף, רעגט אן, פאדערט ארויס אדער רופט ארויס [א טהאט אדער געפיהל]; 2. אין יוריספרודענץ — א פראוואקאציאן, א האלטונג, וואס קען בערעכטיגען אן אנגריף; 3. די צייט וואס די אידען האבען געוואנדערט אין דער מדבר [ווען זיי האבען מיט זייערע זינד דערוועקט גאט'ס צארן].
2. The man was assaulted by the policeman without **provocation**.

provoc'ative *a. and n.* (פרא-וואק'-ע-טיוו) רייצענד, אויפרעגענד; פראוואצירענד, אנרעגענד, ארויסרופענד, ארויספאדערענד; אין מעדיצין — א רייץ-מיטעל, א מיטעל צו דערוועקען אפעטיט, כעס א. ז. וו.

provoc'ativeness *n.* (פרא-וואק'-ע-טיוו-נעס) דאס זיין רייצענד, אויפרעגענד, אנרעגענד, פראוואצירענד אדער ארויספאדערענד.

provo'kable *a.* (פרא-וואו'-קעבל) אויפרייצבאר, אויפרעגנבאר.

provoke' *v.* (פרא-וואוק') רייצען, אויפרעגען, דערצארענען, אנרייצען; אנרעגען צו עפעס; ארויסרופען, ארויספאדערען, פראוואצירען.

provo'ker *n.* (פרא-וואו'-קער) א רייצער, אן אנרייצער, אן אויפרעגער; אן ארויספאדערער; איינער וואס פראוואצירט; איינער וואס רעגט אן צו עפעס.

provo'king *a.* (פרא-וואו'-קינג) רייצענד, אויפרעגענד, פראוואצירענד.

provo'kingly *adv.* (פרא-וואו'-קינג-לי) אויף א פראוואצירענדען אדער אויפרעגענדען אופן.

prov'ost *n.* (פראוו'-אסט) א פראוואסט אדער פראפאס, אן עלטסטער, א רעקטאר פון אן אוניווערזיטעט, דער הויפט פון א קריסטליכער רעליגיעזער אנשטאלט אדער ארדען; א געפענגנים-וועכטער; א בירגערמייסטער [אין שאטלאנד]; א מיליטערישעם ארעסט-הויז.

prov'ost mar'shal (פראוו'-אסט מאר'-שעל) דער גענעראל-פראפאס [דער וואס פערוואלטעט די פאליציי-אנגעלעגענהייטען אין דער ארמעע]; איינער וואס האט די אויפזיכט איבער ארעסטירטע, וואס דארפען געשטעלט ווערען פאר א געריכט, אין דער פלאטע.

prov'ost ser'geant (פראוו'-אסט סאר'-דזשענט) א פאליציי-סערזשאנט אין דער ארמעע, אן אויפזעהער אין א מיליטערישען ארעסט-הויז.

prov'ostship *n.* (פראָוו'–אַסט–שיפּ) פּאָר־שטעהערשאַפט; דאָס אַמט פון אַ פּראָ־וואָסט, אַן עלטסטען, פאָרשטעהער, ביר־גערמייסטער, אויפזעהער אָדער רעקטאָר. ז. *provost*

prow *n. and a.* (פּראַו) דער אויבער־שטער טייל פון דעם פאָדער־טייל פון אַ שיף, די שיף־נאָז; העלדיש, בעהאַרצט, מוטיג.

prow'ess *n.* (פּראַו'–עס) העלדישקייט, בעהאַרצטקייט, מוטיגקייט, גנוואַגטקייט [הויפּטזעכליך מיליטערישע].

prowl *v. and n.* (פּראַול) זיך אַרומ־שלעפּען, זיך אַרומטרייבען [ווי פער'גנב'ע־טערהייד, לויערענד אָדער מיט רויבערי־שע צוועקען]; דאָס אַרומטרייבען זיך, דאָס לויערען, דאָס אַרומשלעפּען זיך [פער'גנב'עטערהייד, לויערענד אָדער מיט רויבערישע צוועקען].

The outcast **prowls** for his prey in the darkness of the night.

prow'ler *n.* (פּראַו'–לער) איינער וואָס טרייבט זיך אַרום אָדער שלעפּט זיך אַרום [ווי לויערענד, פער'גנב'עטערהייד אָדער מיט רויבערישע צוועקען].

prow'lingly *adv.* (פּראַו'–לינג–לי) זיך אַרומשלעפּענדיג אָדער אַרומטרייבענדיג [לויערענד, פער'גנב'עטערהייד אָדער מיט רויבערישע צוועקען].

prox *n.* (פּראַקס) אַ ליסטע פון וואָהל־קאַנדידאַטען; אַ באַלאָטיר־צעטעל מיט אַ ליסטע פון קאַנדידאַטען [אין רהאָוד איי־לאַנד, איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַ־טען פון אַמעריקאַ].

prox. אַבקירצונג פון *proximo*

prox'enus *n.* (פּראַק'–סע–נאָס) אַ פּאָר־ציייטיגער גריכישער קאָנסול.

prox'imad *adv.* (פּראַק'–סי–מעד) צום איינפּאַסונגס־טייל [וועגען אַ קערפּער־גליעד, ביין, צווייג א. ז. וו. וואָס איז אַם נעהנטסטען צום פעראייניגונגס־פּונקט מיט אַן אַנדער טייל, מיט'ן קערפּער אָדער מיט דער פּלאַנצע].

The shoulder is **proximad** of the elbow, but the elbow is **proximad** of the wrist.

prox'imal *a. and n.* (פּראַק'–סי–מעל) נעכסט, וואָס איז אַם נעהנטסטען; וואָס איז שייך צום ענד פון אַ קערפּער־גליעד, ביין אָדער פּלאַנצען־טייל, וואָס איז אַם נעהנטסטען צום איינפּאַסונגס־אָרט אָדער צו דער פערבינדונג מיט אַן אַנדער גליעד, מיט'ן קערפּער אָדער מיט דער פּלאַנצע; דער איינגעפּאַסטער טייל פון אַ קערפּער־גליעד.

prox'imally *adv.* (פּראַק'–סי–מעל–אי) צום איינפּאַסונגס־טייל אָדער פערבינדונגס־ענד פון אַ קערפּער־טייל. ז. *proximad*

prox'imate *a.* (פּראַק'–סי–מייט) נעכסט, דירעקט פאָלגענד, וואָס איז אַם נאָהנט־סטען; באַלדיג.

prox'imate anal'ysis (פּראַק'–סי–מייט ע נעל'–אי–סיס) די פאַנאַנדערלעגונג פון אַ כעמישען שטאָף אויף זיינע בעשטאַנד־טיילען.

prox'imate cause (פּראַק'–סי–מייט קאָהז) די דירעקטע, אונמיטעלבאַרע אור־זאַכע.

prox'imately *adv.* (פּראַק'–סי–מייט–לי) דירעקט, נעכסט פאָלגענד, אונמיטעלבאַר; דורך דירעקטער פערבינדונג; באַלד.

proxim'ity *n.* (פּראַק–סימ'–אי–טי) נאָהנטקייט; דאָס זיין נעכסט, דאָס פאָל־גען גלייך.

proxim'ity of blood (פּראַק–סימ'–אי–טי אָוו בלאָד) בלוט־פערוואַנדטשאַפט.

prox'imo *adv.* (פּראַק'–סי–מאָו) נעכסטער מאָנאַט, אין קומענדען חודש.

I will return from my vacation on the first proximo.

prox'y *n. and v.* (פּראַק'–סי) אַ סובּ־סטיטוט, אַ פערטרעטער; אַ בעפאָלמעכ־טיגטער, עמוואָס וואָס פערנעהמט דעם פּלאַץ פון אַן אַנדער זאַך; פערטרעטער־שאַפט; אַ געשריבענע פאָלמאַכט; וואָה־לען, אַ וואָהל־טאָג [אין קאָנעקטיקוט, איי־נער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ]; אַן אַבצאָהלונג פון אַ קירך אָדער פון קריסטליכע גייסטליכע צו אַ העכ־ערען גייסטליכען; טהאָן עפּעס דורך אַ פערטרעטער; אַבגעבען אַ שטימע דורך אַן אַנדערען; זיין אַ פערטרעטער.

prox'yship *n.* (פּראַק'–סי–שיפּ) דאָס אַמט פון אַ סובסטיטוט, פון אַ שטעלפער־טרעטער אָדער בעפאָלמעכטיגטען.

prude *n.* (פּרוהד) אַ פרויענצימער וואָס איז זעהר שטרענג און צוריקגעהאַלטען אין אויפפיהרונג און וואָס דערלאָזט ניט קיין לייכטזיניגקייט און קיין שפּאַס; איינער אָדער איינע וואָס פיהרט זיך אויף זעהר גוט.

pru'dence *n.* (פּרוה'–דענס) פאַרזיכטיג־קייט; איבערלעגטקייט; געשייטקייט; קלוגהייט; וויסען, געלעהרזאַמקייט.

pru'dent *a.* (פּרוה'–דענט) פאַרזיכטיג, איבערלעגט, אויסגערעכענט, געשייט, קלוג.

pruden'tial *a. and n.* (פּרו–דענ'–שעל) קלוג, אויסגערעכענט, פאַרזיכטיג; געלע־רענט; עמוואָס וואָס פאָדערט פאַרזיכטיג־קייט און קלוגהייט.

pruden'tial commit'tee (פּרו–דענ'–שעל קאַ–מיט'–אי) אַ פערוואַלטונגס־קאָמי־טעט, אַ קאָמיטעט וואָס האָט רעכט צו האַנדלען לויט דעם אייגענעם פערשטאַנד.

pruden'tialism *n.* (פּרו–דענ'–שעל–איזם) דאָס פיהרען זיך מיט קלוגהייט און אויסגערעכענטקייט.

pruden'tialist *n.* (פּרו–דענ'–שעל–איסט) איינער וואָס האַנדעלט קלוג, פאַר־זיכטיג און אויסגערעכענט.

prudential'ity *n.* (פּרו–דענ–שי–על'–אי–טי) דאָס בענעהן זיך מיט קלוגהייט און אויסגערעכענטקייט.

pruden'tially *adv.* (פּרו–רענ'–שעל–אי) ז. *prudently*

pruden'tials *n.* (פּרו–דענ'–שעלז) די רעגעלען פון פּראַקטישקייט, קלוגהייט און אויסגערעכענטקייט.

pru'dently *adv.* (פּרוה'–דענט–לי) קלוג, אויסגערעכענט, פאַרזיכטיג.

pru'dery *n.* (פּרוה'–דע–רי) דאָס זיין זעהר שטרענג אין אויפפיהרונג; דאָס ניט דערלאָזען קיין שום שפּאַס און לייכטזי־ניגקייט [בעזונדערס וועגען פרויענצי־מער]; כלומר'שדיגע בעשיידענהייט און שטרענגע אויפפיהרונג.

prud'homme' *n.* (פּרו–דאָם') אַ קלוגער מענש; אין פראַנקרייך — אַ מיטגליעד פון אַ קערפּערשאַפט, וואו עס זיינען פער־טראָטען אַרבייטער און אַרבייטס־געבער, וואָס האָט די אויפגאַבע צו שליכטען אַר־בייטער שטרייט־פראַגען.

pru'dish *a.* (פּרוה'–דיש) זעהר שטרענג אין אויפפיהרונג; מיט געמאַכטער בעשיי־דענהייט אָדער שטרענגקייט אין דער אויפ־פיהרונג.

pru'dishly *adv.* (פּרוה'–דיש–לי) מיט שטרענגער צוריקגעהאַלטענער אָדער צנועה'־דיגער האַלטונג; מיט געמאַכטער בעשיי־דענהייט.

pru'dishness *n.* (פּרוה'–דיש–נעס) ז. *prudery*

pru'inate *a.* (פּרוה'–אי–נייט) ז. *pruinous*

pruines'cence *n.* (פּרוה–אי–נעס'–ענס) דאָס זיין בעדעקט ווי מיט פראָסט־טהוי [וועגען פּלאַנצען, וועלכע זיינען בעדעקט מיט אַ גרויליכען שטויב, וואָס איז עהנ־ליך צו פראָסט־טהוי].

pru'inose *a.* (פּרוה'–אי–נאָוס) ז. *pruinous*

pru'inous *a.* (פּרוה'–אי–נאָס) בעדעקט ווי מיט פראָסט־טהוי, בעדעקט מיט בלו־מען־שטויב וואָס איז עהנליך צו פראָסט־טהוי [וועגען פּלאַנצען].

prune *n. and v.* (פּרוהן) 1. אַ פלוים; אַ געטריקענטע פלוים; 2. אַרומשניידען; אַרומשניידען די צווייגען פון אַ בוים; בע־זייטיגען עמוואָס וואָס איז איבריג; 3. פּו־צען די פעדערען [וועגען פויגלען]; 4. זיך פּוצען, זיך ציערען.

2. Laws are to be **pruned** and reformed from time to time. 4. Some men love to **prune** themselves with borrowed feathers.

prune'let *n.* (פּרוהנ'–לעט) אויפגוס [נאַליוועקע] פון פלוימען.

prunell' *n.* (פּרו–נעל') פּרונעל [אַ מין לאַסטיק־עהנליכער וואָל־צייג].

prunel'la *n.* (פּרו–נעל'–אַ) די פּרונעלע [אַזאַ גראָז־פּלאַנצע מיט שעהנע בליטהען. די בלעטער און דאָס שטענגעל ווערען גע־ברויכט אַלס מיטעל צו היילען וואונדען]; פּרונעל [אַ מין לאַסטיק־עהנליכער וואָלען־צייג]; פּרונעלען־זאַלץ [געשמאָלצענער סאַלפּעטער אין רונדע קנוילען].

prunel'lo *n.* (פּרו–נעל'–אָו) פּרונעל [אַ מין לאַסטיק־עהנליכער וואָלען־צייג]; אַ פּרונעל [אַ מין געטריקענטע פלוים, פון וועלכער מען נעהמט פאַר'ן טריקענען אַרוים דאָס ביינדעל און מען נעהמט אַראָב דאָס הייטעל].

prune'-pur'ple *n.* (פּרוהנ'–פּויר'פּל) אַ טונקעלער רויטליכער פּורפּור־קאָליר.

pru'ner *n.* (פּרוה'–נער) 1 אַ בעשניי־דער, איינער וואָס האַקט אַב די אונניציגע צווייגען אויף אַ בוים; 2. איינער וואָס בע־זייטיגט אונניציגע זאַכען.

2. He is an honest **pruner** of his country's vines.

prune'-tree *n.* (פּרוהנ'–טריע) אַ פלוי־מען־בוים.

prunif'erous *a.* (פּרו–ניפ'–ע–ראָס) וואָס ברייננגט אַרויס פלוימען.

pru'ning *n.* (פּרוה'–נינג) דאָס בעשניי־דען [ביימער]; דאָס בעזייטיגען אונ־נויטיגע זאַכען; דער אַבפאַל פון ביימער [ווי טרוקענע צווייגען] אָדער פון פעדע־רען [ווען אַ פויגעל רייניגט און פּוצט זיינע פעדערען].

pru'ning-hook *n.* (פּרוה'–נינג–הוק) ז. *pruning-knife*

pru'ning-knife *n.* (פּרוה'–נינג–נאַיף) אַ גערטנער־מעסער [אַזאַ מעסער מיט אַ געבויגענעם קלינג צו בעשניידען און אַרומ־גלייכען ביימער און אַנדערע פּלאַנצען].

pru'ning-saw *n.* (פּרוה'–נינג–סאָה) אַ גערטנער־זעג [צום בעשניידען און אַרומ־גלייכען ביימער].

pru'ning-shears *n.* (פּרוה'–נינג–שיערז) אַ גאָרטען־שער, אַ גערטנער־שער [אַרומצושניידען און אַרומצוגלייכען קוסטעס און ביימלעך].

Prun-ing-shears

Pru'nus *n.* (פּרוה'–נאָס) דער מין ביימער און קוסטעס, צו וועלכען עס בעלאַנגען פיעלע פרוכט־ביימער, ווי פלוימען, קאַרשען, מאַנדלען, אַפּריקאָזען א. ז. וו.

pru'rience *n.* (פרוה'-רי-ענס) ז. *pruriency*.

pru'riency *n.* (פרוה'-רי-ענ-סי) 1. ביי־סעניש, קיצלעניש, א ליידענשאפטליכער פערלאנג, א שטארקער בעגעהר; 2. אויס־געלאסענהייט, זינדיגקייט, אונרייניגע גע־דאנקען אדער פערלאנגען, תאוה'דיגקייט.
1. Impotent **pruriency** for fame ruined many a man. 2. He is excluded from all decent society on account of his **pruriency**.

pru'rient *a.* (פרוה'-רי-ענט) 1. בייסענד, קיצלענד; גלוסטענד, וואס האט א שטאר־קען בעגעהר פאר עפעס; 2. אויסגעלאסען, מיט זינדיגע געדאנקען אדער פערלאנגען, תאוה'דיג.
1. Men have always had a **prurient** desire for knowledge of future events. 2. The eyes of the **prurient** are always turned to objects that suggest obscenity.

pru'riently *adv.* (פרוה'-רי-ענט-לי) בייסענד, קיצעלדיג, גלוסטענדיג, מיט א שטארקען בעגעהר; מיט זינדיגע געדאנ־קען אדער פערלאנגען, אויסגעלאסען, תאוה'דיג.

prurig'inous *a.* (פרו-רידזש'-אי-נאס) בייסענד, וואס בייסט, וואס שמארצט; וואס ליידעט פון א קרעץ־אויסשלאג; וואס קומט פון קרעץ־אויסשלאג.

pruri'go *n.* (פרו-ראי'-גאו) א קליינער קרעץ־אויסשלאג.

prurit'ic *a.* (פרו-ריט'-איק) וואס איז שייך צו הויט־בייסעניש.

pruri'tus *n.* (פרו-ראי'-טאס) א ביי־סעניש, א הויט־בייסעניש.

prusia'no *n.* (פרוה-סי-א'-נאו) אזא פינק [אין די זיד־וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און אין מעקסיקא] פון בלויליכען קאליר מיט פורפור־שאטירונגען. ז. *finch*.

Prus'sia *n.* (פראש'-א) פרייסען [דער הויפט־שטאאט פון דייטשלאנד].

Prus'sian *n.* and *a.* (פראש'-ען) א פרייס, א פרייסישער, אן איינוואוהנער אדער געבארענער פון פרייסען; די אל־טע פרייסישע שפראך; פרייסיש, וואס איז שייך צו פרייסען.

Prus'sian blue (פראש'-ען בלוה) בער־לינער בלוי [א געוויסע כעמישע פערבינ־דונג וועלכע ווערט בענוצט אלס א פארב].

Prus'sianize *v.* (פראש'-ען-איז) מא־כען פרייסיש, צוגעבען א פרייסישען כא־ראקטער.

prus'siate *n.* (פראס'-אי-אייט) דאס פרוסיאט [אייזען־בלוי־זויערע זאלץ].

prus'sic *a.* (פראס'-איק) וואס איז שייך צו ציאן־זויערע אדער בערלינער בלוי.

prus'sic ac'id (פראס'-איק עס'-איד) בלוי זויערע, ציאן־וואסערשטאף־זויערע [א כעמישער פראדוקט].

pry *v.* and *n.* (פראי) זיך גריבלען, זו־כען, נאכפארשען, אויספרעגען; קוקען מיט אויספארשענדע אויגען; אויפהויבען מיט א בראך־שטאנג אדער הויבעל; א נייגע־ריגער בליק; א נייגעריגער מענש; א בראך־שטאנג אדער א גרויסער, שטארקער הויבעל צו הויבען א שווערע משא.

pry'ing *a.* (פראי'-אינג) נייגעריג, אויס־פארשעריש; קוקענדיג מיט אויספארשענ־דע בליקען.
The neighbors are always **prying** into our private affairs.

pry'ingly *adv.* (פראי'-אינג-לי) מיט נייגעריגקייט; מיט אויספארשענדע בלי־קען.

prytane'um *n.* (פריט-ע-ני'-אם) דאס פריטאנעאום [אן עפענטליכע געביידע אין די אלט־גריכישע שטעדט, וואו די סע־נאטארען פלעגען עסען אויף'ן קהל'שען חשבון].

pryt'anis *n.* (פריט'-ע-נים) א פריטאנע, א מיטגליעד פון סענאט אין אלט־גריכענ־לאנד; דער הויפט מאגיסטראט אדער גייסטליכער אין געוויסע טיילען פון אלט־גריכענלאנד.

pryt'any *n.* (פריט'-ע-ני) אין אלט־גריכענלאנד — די פרעזידענטשאפט אדער אקציאנס־קאמיטעט פון סענאט; די צייט־דויער וואס די פרעזידענטשאפט פון סע־נאט אין אטהען, אלט־גריכענלאנד, פלעגט געהערען צו א געוויסער אבטיילונג אדער שבט פון די פריטאנען [סענאטארען] און פלעגט נאכהער איבערגעהן צו אן אנדער אבטיילונג; דאס אמט אדער ווירדע פון א פריטאנע [סענאטאר].

P. S. די ראשי תבות פון *postscript*

psalm *n.* and *v.* (סאהם) א פסאלם, א מזמור, א הייליג ליעד; א מזמור פון תהלים; זינגען מזמורים אדער פסאלמען.

psalm'-book *n.* (סאהם'-בוק) א פסאלם־בוך, א זאמלונג פון מזמורים אדער היי־ליגע ליעדער.

psal'mist *n.* (סאה'-מיסט) א פערפא־סער פון הייליגע מזמורים; דער פערפא־סער פון ספר תהלים [דוד המלך]; א פסאלמען־זינגער אין קירך; א תהלים־זאגער.

psal'mister *n.* (סאה'-מיס-טער) א פסאלמען־זינגער אין קירך; א תהלים־זא־גער.

psal'mistry *n.* (סאה'-מיס-טרי) דאס זינגען פסאלמען, הייליגע ליעדער אדער מזמורים פון תהלים.

psalmod'ic *a.* (סעל-מאד'-איק) פסאל־מאדיש, ווי פסאלמען־געזאנג; וואס איז שייך צו פסאלמען־געזאנג.

psalmod'ical *a.* (סעל-מאד'-אי-קעל) ז. *psalmodic*.

psal'modist *n.* (סעל'-מא-דיסט) א זינ־גער אדער פערפאסער פון פסאלמען אדער הייליגע ליעדער.

psal'modize *v.* (סעל'-מא-דאיז) זינגען פסאלמען אדער הייליגע מזמורים.

psal'mody *n.* and *v.* (סעל'-מא-די) פסאלם־געזאנג, דאס זינגען הייליגע מזמורים [אין גאטעס־דיענסט]; א זאמ־לונג פון פסאלמען פאר גאטעס־דיענסט; זינגען פסאלמען אדער הייליגע מזמורים פאר גאט.

psalmog'rapher *n.* (סעל-מאג'-רע-פער) א פערפאסער פון פסאלמען אדער פון הייליגע ליעדער.

psalmog'raphy *n.* (סעל-מאג'-רע-פי) דאס שרייבען פסאלמען אדער הייליגע ליעדער.

Psalms *n.* (סאהמז) דער ספר תהלים.

psalm'-sing'er *n.* (סאהמ'-סינג'-ער) א פסאלמען־זינגער; איינער וואס האלט, אז דאס זינגען פסאלמען אין קירך איז נויטיג פאר גאטעס־דיענסט.

psalm'-sing'ing *n.* (סאהמ'-סינג'-אינג) דאס זינגען פסאלמען אדער היילי־גע ליעדער ביי דער גאטעס־דיענסט.

psalm'-tone *n.* (סאהמ'-טאון) א פסאלם־מעלאדיע, א קירכען־מעלאדיע.

Psal'ter *n.* (סאהל'-טער) דאס פסאלמען־בוך וואס איז צונויפגעשטעלט פאר דער קאטוילישער קירך; דער ספר תהלים.

psal'ter *n.* (סאהל'-טער) א פסאלם אדער מזמור וואס ווערט געזונגען אין קירך אין א בעשטימטען טאג אדער ביי א בעשטימטער גאטעס־דיענסט, א שיר של יום; א סעריע פון 150 רעליגיעזע מזמורים אין דער קאטוילישער קירך; א שנור פון 150 קארעלען וועלכע ענט־שפרעכען דיעזע 150 הייליגע מזמורים און וועלכע די קאטוילעקען בענוצען.

psalte'rium *n.* (סעל-טי'-רי-אם) דער דריטער מאגען ביי א מעלה גרה'דיגער חיה; א פסאלם אדער מזמור וואס ווערט געזונגען אין א בעשטימטען טאג אדער ביי א בעשטימטער גאטעס־דיענסט, א שיר של יום; א פסאלטער [אזא הארפע וואס איז בענוצט געווארען פון די אידען אין די ביבלישע צייטען און וועלכע ווערט דערמאהנט אין תהלים].

psal'tery *n.* (סאהל'-טער-אי) א פסאל־טער [א מין הארפע וואס איז בענוצט געווארען פון די אידען אין די ביבלישע צייטען און וועלכע ווערט דערמאהנט אין תהלים]; אזא מיטעלאלטערליכער מוזי־קאלישער אינסטרומענט מיט 13 סטרו־נעס; א פסאלם, א הייליגער מזמור.

psal'tress *n.* (סאהל'-טרעס) א פרוי, וועלכע שפיעלט אויף א פסאלטער. ז. *psaltery*.

psammis'mus *n.* (סע-מיס'-מאס) זאמד־שטיין אין אורין [השתנה].

psam'mite *n.* (סעמ'-איט) זאמד־שטיין.

psel'lism *n.* (סעל'-איזם) ז. *psellismus*.

psellis'mus *n.* (סע-ליס'-מאס) א פעה־לערהאפטע אדער קראנקהאפטע אויסשפרא־כע [ווי שטאמלען, ריידען צווישען די צייהנער א. ד. ג.].

pseudacu'sis *n.* (סיו-דע-קיו'-סים) א ניט ריכטיגער געהער, א ניט ריכטי־גער חוש השמיעה.

pseudæsthe'sia *n.* (סיו-דעס-טהי'-סי-א) א פאלשע אדער כלומר'שדיגע פיהלונג [ווי למשל, ווען מען שניידט איינעם אב אן אבר און איהם דאכט זיך אויס, אז דער אבגעשניטענער אבר טהוט איהם וועה].

pseudel'ephant *n.* (סיו-דעל'-אי-פענט) א מאסטאדאן. ז. *mastodon*.

pseudepig'rapha *n.* (סיו-דע-פיג'-רע-פא) א ניט עכטע שריפט, א ניט עכטע הייליגע אדער ביבלישע שריפט.

pseu'do-apos'tle *n.* (סיו'-דאו-ע-פאס'ל) א פאלשער אפאסטעל.

pseu'do-Bi'ble *n.* (סיו'-דאו-באי'בל) א פאלשע ביבעל.

pseudoblep'sia *n.* (סיו-דא-בלעפ'-סי-א) ז. *pseudoblepsis*.

pseudoblep'sis *n.* (סיו-דא-בלעפ'-סיס) דאס פאלש־זעהן [אלס קראנקהייט]; דאס זעהן אילוזיעס אדער האלוצינאציעס.

pseu'do-Christ *n.* (סיו'-דאו-קראיסט) א פאלשער קריסט.

pseudochro'mia *n.* (סיו-דא-קראו'-מי-א) א פאלשער בעגריף וועגען קאלי־רען, א ניט ריכטיגע אונטערשיידונג פון קאלירען.

pseu'do-cit'izen *n.* (סיו'-דאו-סיט'-איזן) א כלומר'שדיגער בירגער [איינער וואס גיט זיך אן פאר א בירגער וועהרענד ער איז עס ניט].

pseudo-clas'sicism *n.* (סיו-דאו-קלעס'-אי-סיזם) פאלשער, ניט עכטער קלאסיציזם. ז. *classicism*.

pseu'do-crit'ic *n.* (סיו'-דאו-קריט'-איק) א כלומר'שדיגער קריטיקער.

pseudodip'teral *a.* (סיו-דא-דיפ'-טע-רעל) אין ארכיטעקטור — מיט א שיינ־בארען דאפעלטען זיילען־גאנג [מיט וואנד־זיילען אנשטאט פרייע זיילען].

pseu'dodox *n.* (סיו'-דא-דאקס) א

פאלשע, אבוואהל אלגעמיין אנגענומענע מיינונג.

pseudogeu'sia *n.* (סיו-דא-גיו׳-סי-א) א פאלשער אדער כלומר׳שדיגער געשמאק [חוש הטעם].

pseudogeus'tia *n.* (סיו-דא-גיוס׳-טי-א) ז. *pseudogeusia*

pseu'dograph *n.* (סיו׳-דא-גרעף) א פאלשע שריפט.

pseudog'raphy *n.* (סיו-דאג׳-רע-פי) א פאלשע אויסלעגונג פון די ווערטער אין שרייבען.

pseudol'ogy *n.* (סיו-דאל׳-א-דזשי) פאלשקייט, ליגען.

pseu'domorph *n.* (סיו׳-דא-מאהרף) א מינעראל וואס האט די אויסערליכע פארם און אויסזעהן פון אן אנדער מינעראל; א ניט רעגעלמעסיגע, פאלשע פארם.

pseudomor'phism *n.* (סיו-דא מאהר׳-פיזם) דאס האבען ניט די ריכטיגע פארם [וועגען מינעראלען], דאס האבען די פארם און אויסזעהן פון אן אנדער מינעראל.

pseudomor'phous *a.* (סיו-דא-מאהר׳-פאס) וואס האט ניט די ריכטיגע פארם [וועגען מינעראלען]; די פארם און דאס אויסזעהן פון אן אנדער מינעראל.

pseu'donym *n.* (סיו׳-דא-נים) א פסעוודאנים, א פאלשער נאמען; א פיקטיווער אדער אויסגעטראכטער נאמען מיט וועלכען א שרייבער צייכענט אונטער זיינע ארטיקלען, ווען ער וויל ניט ארויסגעבען זיין ריכטיגען נאמען; אין נאטור־וויסענשאפט — א היימישער נאמען, א נאמען פון א בעשעפעניש אדער פלאנצע ווי ער ווערט בענוצט אין דער פאלקס־שפראך און ניט ווי אין דער וויסענשאפט.

pseudonym'ity *n.* (סיו-דא-נימ׳ אי-טי) דאס שרייבען אונטער א פסעוודאנים; דאס זיין אונטערגעשריבען מיט א פסעוודאנים. ז. *pseudonym*

pseudon'ymous *a.* (סיו-דאנ׳-אי-מאס) וואס טראגט א פסעוודאנים אדער איז אונטערגעשריבען מיט א פסעוודאנים [א פיקטיווען אדער אויסגעטראכטען נאמען].

pseudon'ymously *adv.* (סיו-דאנ׳-אי-מאס-לי) אונטער א פסעוודאנים, מיט א פיקטיווען אדער אויסגעטראכטען נאמען.

pseu'dopod *n.* (סיו׳-דא-פאד) א פסיידאפאד, א פאלש־פיסלער, אן איין־צעליג חיה׳לע אדער פראטאפלאזמישע צעלע, וועלכע לאזט ארויס פון זיך אזעלכע פעדים־ארטיגע טיילען ווי פיסלעך זיך צו בעוועגען.

pseudop'odal *a.* (סיו-דאפ׳-א-דעל) וואס איז שייך צו א פסיידאפאד. ז. *pseudopod*

pseu'dopode *a.* (סיו׳-דא-פאוד) ז. *pseudopod*

pseudopo'dium *n.* (סיו-דא-פאו׳-די-אם) א פסייראפאד, א פאלש־פיסלער [ז. *pseudopod*]; ביי די איינצעליגע חיה׳לעך אדער ביי א פראטאפלאזמישער צעלע — דאס ארויסלאזען פון זיך פעדים־ארטיגע טיילען ווי פיסלעך זיך צו בעוועגען אדער אויפצונעהמען שפייז; א פאלשער בליהונגס־שטענגעל ביי געוויסע מאכען.

pseudop'sia *n.* (סיו-דאפ׳-סי-א) א פאלשע ראיה, דאס זעהן ניט ריכטיג.

pseudosci'ence *n.* (סיו-דא-סאי׳-ענס) כלומר׳שדיגע וויסענשאפט; פאלשע וויסענשאפט.

pseu'doscope *n.* (סיו׳-דא-סקאופ) א פסיידאסקאפ, אן אפטישער אינסטרומענט וואס צייגט קאנקאווע טיילען אלס קאנוועקסע און קאנוועקסע טיילען אלס קאנקאווע.

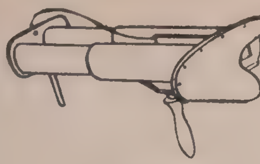

Pseudoscope

pseu'do-volcan'ic *a.* (סיו׳-דאו-וואל-קענ׳-איק) פסיידא־וואולקאניש, ווי א פסיידא־וואולקאן. ז. *pseudo-volcano*

pseu'do-volca'no *n.* (סיו׳-דאו-וואל-קיי׳-נאו) א פסיידא־וואולקאן [א וואולקאן אדער פייערשפייענדער בארג וואס לאזט ארויס פון זיך בלויז רויך און פלאמען אבער ניט קיין לאווא; א ברענענדע קוילען־גרוב].

psha *int.* (שאה) ז. *pshaw*

pshah *int.* (שאה) ז. *pshaw*

pshaw *int.* (שאה) פש! בא! האסטו געהערט! [אן אויסדרוק פון פעראכטונג].

psilan'thropism *n.* (סאי-לענ׳-טהרא-פיזם) די לעהרע אדער דער גלויבען, אז קריסטוס איז געוועזן ניט מעהר ווי א פשוט׳ער בשר ודם.

psilan'thropist *n.* (סאי-לענ׳-טהרא-פיסט) איינער וואס האלט, אז קריסטוס איז געוועזן א פשוט׳ער בשר ודם.

psilan'thropy *n.* (סאי-לענ׳-טהרא-פי) ז. *psilanthropism*

psitta'cean *a.* (סי-טיי׳-סי-ען) וואס איז פון דעם מין פויגלען צו וועלכען עס געהערען די פאפוגאיען.

psitta'ceous *a.* (סי-טיי׳-סי-אס) ז. *psittacean*

Psit'taci *n.* (סיט׳-ע-סאי) דער מין פויגלען צו וועלכען עס געהערען די פאפוגאיען; דער מין פאפוגאיען פויגלען.

psit'tacid *n. and a.* (סיט׳-ע-סיד) א פאפוגאי; וואס איז שייך צו דעם מין פויגלען צו וועלכען עס געהערען די פאפוגאיען.

psit'tacine *a.* (סיט׳-ע-סין) עהנליך צו א פאפוגאי.

pso'as *n.* (סאו׳-עס) א לענדען־מוסקעל.

psoi'tis *n.* (סא-אי׳-טיס) ענטצינדונג פון דעם לענדען־מוסקול.

pso'ra *n.* (סאו׳-רע) אן אויסשלאג, קרעץ.

psori'asis *n.* (סא-ראי׳-ע-סיס) שופען־קרעץ, אזא כראנישער אויסשלאג אויף׳ן לייב וואס שיילט זיך ווי אין שופען.

pso'ric *a. and n.* (סאו׳-ריק) קרעציג, קרעץ־ארטיג; א מיטעל פאר בייסעניש.

psychal'gia *n.* (סאי-קעל׳-דזשי-א) די ליידען וואס קומען פון מעלאנכאליע [מרה־שחורה].

Psy'che *n.* (סאי׳-קיע) פסיכע [אין דער מיטאלאגיע — די פערקערפערונג פון דעם גייסט אדער פון דער נשמה, א נעטין וואס איז פארגעשטעלט געווארען אלס יונג מיידעל מיט פליגלען פון א שמעטערלינג. זי איז געוועזן די געליעבטע פון עראס אדער קופיד, וועלכער פלעגט זי דא צערטלען, דא מאטערען]; דער 16טער פלאנעטאאיד [א קליינער פלאנעט].

psy'che *n.* (סאי׳-קיע) דער מענשליכער גייסט, די זעעלע, די נשמה; די נערווען־סיסטעם פון דעם קאפ־מארך און רוקען־מארך; אזא גרויסער הענגענדער שפיעגעל.

psy'che-glass *n.* (סאי׳-קיע-גלעס) אזא גרויסער הענגענדער שפיעגעל.

psychi'ater *n.* (סאי-קאי׳-ע-טער) א פסיכיאטער, א משוגעים־דאקטאר, איינער וואס היילט גייסטיגע קראנקהייטען.

psychia'tria *n.* (סאי-קי-איי׳-טרי-א) ז. *psychiatry*

psychiat'ric *a.* (סאי-קי-עט׳-ריק) פסיכיאטריש, וואס איז שייך צו פסיכיאטריע [היילונג פון משוגעת אדער פון גייסטיגע קראנקהייטען].

psychiat'rical *a.* (סאי-קי-עט׳-רי-קעל) ז. *psychiatric*

psychi'atrist *n.* (סאי-קאי׳-ע-טריסט) ז. *psychiater*

psychi'atry *n.* (סאי-קאי׳-ע-טרי) פסיכיאטריע, היילונג פון גייסטיגע קראנקהייטען [משוגעת].

psy'chic *a. and n.* (סאי׳-קיק) פסיכיש, גייסטיג, פסיכאלאגיש; וואס איז שייך צו געהיימניספאלע, מיסטעריעזע גייסטיגע ערשיינונגען [ווי למשל די, מיט וועלכע עס בעשעפטיגען זיך די ספיריטיסטען]; וואס איז שייך צום לעבענס־גייסט אדער רוח [אין גענענזאץ צו דער נשמה]; א מעדיום [אין ספיריטיזם — א מענש, דורך וועמען מען האט פערבינדונגען מיט גייסטער אדער וועלכער ווערט בעאיינפלוסט פון איבערנאטירליכע קרעפטען].

psy'chical *a.* (סאי׳-קי-קעל) פסיכיש, גייסטיג, פסיכאלאגיש; מיסטעריעז; וואס איז שייך צום רוח אדער לעבענס־גייסט. ז. *psychic*

psy'chically *adv.* (סאי׳-קי-קעל-אי) אין בעצוג צום גייסט אדער צו דער נשמה, פסיכיש [אין גענענזאץ צו פיזיש].

psy'chical research' (סאי׳-קי-קעל רי-סוירטש׳) אן אונטערזוכונג וועגען די ערשיינונגען, וועלכע פערבינדען, לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען, די וועלט מיט יענער וועלט און בכלל וועגען די מיסטעריעזע זאכען, אין וועלכע עס גלויבען די ספיריטיסטען.

psy'chic force (סאי׳-קיק פאורס) די פסיכישע קראפט [אן אונבעוואוסטע קראפט, וועלכע שאפט כלומר׳שט די איבערנאטירליכע ספיריטיסטישע וואונדער].

psy'chics *n.* (סאי׳-קיקס) פסיכאלאגיע [די לעהרע וועגען גייסט]; די לעהרע וועגען די מיסטעריעזע ספיריטיסטישע ערשיינונגען; די לעהרע, אז די גייסטיגע ערשיינונגען זיינען ניט קיין רעזולטאט פון קערפערליכע פונקציאנען.

psy'chism *n.* (סאי׳-קיזם) די לעהרע, אז עס עקזיסטירט אין דער נאטור אזא גאז, וואס בעלעבט אלע בעשעפענישען; דאס זיין פסיכיש אדער גייסטיג.

psy'chist *n.* (סאי׳-קיסט) איינער וואס גלויבט אין די ערשיינונגען וואס פערבינדען די וועלט מיט יענער וועלט און אין דער מעגליכקייט פון די פערשיעדענע ספיריטיסטישע וואונדער.

psychodom'eter *n.* (סאי-קא-דאמ׳-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דויער פון גייסטיגע פראצעסען.

psy"cho-eth'ical *a.* (סאי׳-קאו-עטה׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו איינגעבארענע מאראלישע בעגריפען.

psychog'eny *n.* (סאי-קאדזש׳-ע-ני) די ענטוויקלונג פון דעם גייסט; די לעהרע וועגען דער ענטוויקלונג פון דעם גייסט.

psychog'ony *n.* (סאי-קאג׳-א-ני) די לעהרע וועגען דער ענטוויקלונג פון דעם גייסט.

psy'chograph *n.* (סאי׳-קא-גרעף) אן

אינסטרומענט געברויכט פון ספּיריטיסטען, מיט דער הילף פון וועלכען די גייסטער גיבען כלומר'שט שריפטליך איבער ענטפערס דורך'ן מעדיום [דעריעניגער דורך וועמען מען האט פערבינדונגען מיט די גייסטער].

psychograph'ic *a.* (סאי-קא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו גייסטער-שריפט. ז. *psychography*

psychog'raphy *n.* (סאי-קאג'-רע-פי) גייסטער-שריפט [געשריבענע ענטפערס, וואס גייסטער גיבען דורך'ן מעדיום, לויט דער בעהויפּטונג פון די ספּיריטיסטען]; בעשרייבונג פון גייסטיגע ערשיינונגען.

psycholog'ic *a.* (סאי-קא-לאדזש'-איק) פּסיכאלאגיש, וואס איז שייך צו פּסיכאלאגיע [זעעלען-לעהרע, די לעהרע וועגען מענשליכען גייסט אדער וועגען די גייסטיגע ערשיינונגען ביי מענשען, ווי דענקען, פיהלען א. ז. וו.].

psycholog'ical *a.* (סאי-קא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *psychologic*

psycholog'ically *adv.* (סאי-קא-לאדזש'-אי-קעל-אי) פּסיכאלאגיש, אין בעצוג צו פּסיכאלאגיע, פון א פּסיכאלאגישען שטאנדפּונקט.

psycholog'ics *n.* (סאי-קא-לאדזש'-איקס) פּסיכאלאגיע [זעעלען-לעהרע, די לעהרע וועגען גייסטיגע ערשיינונגען ביי מענשען, ווי דענקען, פיהלען א. ז. וו.]; מעטאפיזיק [ז. *metaphysics*].

psychol'ogist *n.* (סאי-קאל'-א-דזשיסט) א פּסיכאלאג, א קענער פון פּסיכאלאגיע, א קענער פון דער מענשליכער נשמה.

psychol'ogize *v.* (סאי-קאל'-א-דזשאיז) פּסיכאלאגיש אויספארשען; היפּנאטיזירען.

psy'chologue *n.* (סאי'-קא-לאג) ז. *psychologist*

psychol'ogy *n.* (סאי-קאל'-א-דזשי) פּסיכאלאגיע [די זעעלען-לעהרע, די לעהרע וועגען די גייסטיגע ערשיינונגען ביים מענשען, ווי דענקען, פיהלען א. ז. וו.].

psychom'achy *n.* (סאי-קאמ'-ע-קי) דער קאמפּף פון דער זעעלע מיט דעם קערפּער.

psy'chomancy *n.* (סאי'-קא-מענ-סי) וואהרזאגעריי דורך פערבינדונג מיט די נשמות פון פערשטארבענע; דער איינפלוס פון איין נשמה אויף א צווייטער.

psychom'etry *n.* (סאי-קאמ'-עט-רי) אן איבערנאטירליכע פעהיגקייט צו טרעפען פערשיעדענע פערבארגענע זאכען דורך אנריהרען [ווי למשל, בעשטימען א קראנקהייט בלויז דורך אנריהרען דאס קראנקע ארט אדער טרעפען איינעמס כאראקטער אנריהרענדיג זיינעם א בריעף אדער בילד]; דאס בעשטימען די צייט וואס עס האלט אן א פּסיכישער פּראצעס.

psychonosol'ogy *n.* (סאי-קא-נא-סאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצין וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער אויספארשונג פון גייסטיגע קראנקהייטען.

psychopan'nychism *n.* (סאי-קא-פּענ'-אי-קיזם) דאס גלויבען, אז נאך א מענשען'ס טויט שלאפט זיין נשמה איין און כאפּט זיך ניט אויף ביז תחית המתים.

psychopar'esis *n.* (סאי-קא-פּער'-ע-סיס) גייסטיגע שוואכקייט.

psy'chopath *n.* (סאי'-קא-פּעטה) א פּסיכאפּאט, א גייסטיג-אוננארמאלער מענש.

psychopath'ic *a. and n.* (סאי-קא-פּעטה'-איק) פּסיכאפּאטיש, גייסטיג-אוננארמאל, קראנקהאפט-עמפּפינדליך; א פּסיכאפּאט, א גייסטיג-אוננארמאלער, א משוגענער.

psychop'athist *n.* (סאי-קאפּ'-ע-טהיסט) א פּסיכאפּאטען-דאקטאר, א פּסיכיאטר, א משוגעים-דאקטאר.

psychop'athy *n.* (סאי-קאפּ'-ע-טהי) פּסיכאפּאטיע, גייסטיגע אוננארמאלקייט; דאס היילען קראנקע דורך גייסטיגער בעאיינפלוסונג.

psychophys'ics *n.* (סאי-קא-פיז'-איקס) פּסיכאפיזיק [די לעהרע וועגען דער שייכות פון פיזישע און גייסטיגע ערשיינונגען].

psychophysiol'ogy *n.* (סאי-קא-פיז-אי-אל'-א-דזשי) ז. *physiological psychology*

psycho'sis *n.* (סאי-קאו'-סיס) דער גייסטיגער צושטאנד; פּסיכאז, א גייסטיגע קראנקהייט.

psychosomat'ic *a.* (סאי-קא-סא-מעט'-איק) וואס איז שייך אי צום גייסט אי צום קערפּער.

psy'chotheism *n.* (סאי'-קא-טהיע-איזם) די לעהרע, אז גאט איז בלויז גייסט.

psychotherapeu'tics *n.* (סאי-קא-טהער-ע-פּיו'-טיקס) די קונסט צו היילען גייסטיגע קראנקהייטען.

psychother'apy *n.* (סאי-קא-טהער'-ע-פּי) ז. *psychotherapeutics*

psychovi'tal *a.* (סאי-קא-וואי'-טעל) וואס איז שייך צום גייסט און צום לעבען.

psychozo'ic *a.* (סאי-קא-זאו'-איק) ז. *psychovital*

psychrom'eter *n.* (סאי-קראמ'-ע-טער) א פּסיכראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די פייכטקייט פון דער לופט].

psychrom'etry *n.* (סאי-קראמ'-עט-רי) פּסיכראמעטריע [דאס בעשטימען די פייכטקייט פון דער לופט מיט דער הילף פון א פּסיכראמעטער]. ז. *psychrometer*

psychropho'bia *n.* (סאי-קרא-פאו'-בי-א) מורא פאר קעלט [הויפּטזעכליך פאר קאלטען וואסער]; שטארקע עמפּפינדליכקייט צו קעלט.

pt. אן אבקירצונג פון *part* אדער פון *pint*

ptar'mic *n.* (טאר'-מיק) א מיטעל צום ניסען.

ptar'migan *n.* (טאר'-מי-גען) די שנעע-הוהן [א מין פויגעל וואס לעבט אין בערגיגע געגענדען און אין די קאלטע לענדער פון דער נארדליכער העלפט פון ערד-קוגעל. אום ווינטער ווערען די פעדערען פון דיעזען פויגעל שנעע-ווייס].

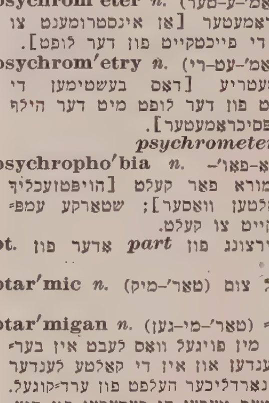

Ptarmigan

ptere *n.* (טיער) א פליגעל-עהנליכער קערפּער-טייל [ביי חיות].

pterid'ium *n.* (טע-ריד'-אי-אם) ז. *samara*

pteridol'ogy *n.* (טער-אי-דאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען פארנען [פּאפּראטניקעס]; אן אבהאנדלונג איבער פארן-פלאנצען. ז. *fern*

pterodac'tyl *n.* (טער-א-דעק'-טיל) אן אמאל-עקזיסטירענדער עקדיש אדער פליהענדער דראכען [ז. *flying-dragon*] עהנליך צו א פלעדערמויז.

Pterodactyl

pterodac'tyle *n.* (טער-א-דעק'-טיל) ז. *pterodactyl*

pterog'raphy *n.* (טע-ראג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון פויגעל-פעדערען.

pte'ron *n.* (טיע'-ראן) ז. *portico*

pter'ope *n.* (טער'-אופּ) דער פליה-פוקס [אזא פלעדערמויז]. ז. *flying-fox*

pter'opod *a. and n.* (טער'-א-פּאד) וואס האט א פליגעל-עהנליכען פוס [וועגען א געוויסען מין מאלוסקען אדער ווייך-טהיערע]; דער פלוס-פיסלער [אזא מאלוסקעל מיט פליגעל-עהנליכע פיס].

pter'opode *n.* (טער'-א-פּאוד) א פליה-פוקס [ז. *flying-fox*]; א פלוס-פיסלער [ז. *pteropod*].

pteropo'dium *n.* (טער-א-פּאו'-די-אם) דער פליגעל-עהנליכער טייל פון דעם פוס פון א פלוס-פיסלער. ז. *pteropod*

pter'ygoid *a. and n.* (טער'-אי-גאיד) פליגעל-עהנליך; אזא מין ביין אין דעם געזיכט.

ptis'an *n.* (טיז'-ען) א לייכטער געטראנק, ווי גערשטען-וואסער אדער בלומען-טהעע; וויינטרויבען-זאפט וואס רינט אליין ארויס אהן אויסצודריקען.

P. T. O. ראשי תבות פון די ווערטער *please turn over* [א בעמערקונג וואס ווערט געמאכט אויף דעם ענד פון א געשריבענעם אדער געדרוקטען בלאט פּאפּיער, אז מען זאל עס איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט צו לעזען דאס ווייטערדיגע].

Ptolema'ic *a.* (טאל-ע-מיי'-איק) פּטאלעמאיש, וואס איז שייך צום עגיפּטיש-גריכישען געאגראף און אסטראנאם פּטאלעמאוס אדער צו זיין אסטראנאמישער סיסטעם; וואס איז שייך צו דעם עגיפּטישען קעניג פּטאלעמאוס אדער צו זיינע נאכפאלגער, וועלכע האבען זיך גערופען מיט דיעזען נאמען [האבען געהערשט אין עגיפּטען פון ענדע דעם 4טען יאהרהונדערט ביז צום ערשטען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'ס געבורט].

Ptolema'ic sys'tem (טאל-ע-מיי'-איק סיס'-טעם) דאס פּטאלעמאישע אסטראנאמישע סיסטעם, די אלטע אסטראנאמישע לעהרע פון דעם עגיפּטיש-גריכישען אסטראנאם פּטאלעמאוס [האט געלעבט אן ערך 140 יאהר פאר קריסטוס] וואס בעהויפּטעט, אז די ערד שטעהט אונבעוועגליך, אז זי איז דער מיטעלפּונקט פון אוניווערזום [וועלט-אל] און אז ארום איהר דרעהען זיך די זון און אלע פּלאנעטען.

pto'main *n.* (טאו'-מע-אין) א כעמישער גיפטיגער שטאף, וועלכער ווערט ערהאלטען פון פערפוילטע בעשעפענישען.

pto'maine *n.* (טאו'-מע-אין) ז. *ptomain*

pto'sis *n.* (טאו'-סיס) דאס אראבפאלען פון דעם אויבערשטען אויגען-לעדעל; אונפעהיגקייט אויפצוהויבען דאס אויבערשטע אויגען-לעדעל.

pty'alism *n.* (טאי'-ע-ליזם) שפייעכץ-פלוס [א קראנקהאפטער איבערפלוס פון שפייעכץ].

ptyal'ogogue *n.* (טאי-על'-א-גאג) ז. ***ptysmagogue***

ptys'magogue *n.* (טיס'-מע-גאג) א מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ.

pub *n.* (פאב) א גאסט-הויז, אן אכסניה, א שענק.

pub. doc. אן אבקירצונג פון די ווערטער ***public document***

pu'beral *a.* (פיו'-בע-רעל) וואס איז-שייך צו דער ערשטער פעריאדע פון געשלעכטליכער רייפקייט [ווען א מאן אדער פרוי ווערען פעהיג צו האבען קינדער] אדער צו דער צייט, ווען א פלאנצע הויבט אן צו בליהען.

pu'berty *n.* (פיו'-בער-טי) די ערשטע פעריאדע פון געשלעכטליכער רייפקייט [ווען א מאן אדער פרוי ווערען פעהיג צו האבען קינדער]; די צייט, ווען א פלאנצע הויבט אן צו בליהען.

puber'ulent *a.* (פיו-בער'-א-לענט) פוכיג, בעדעקט מיט קוים-מערקבארען פוך.

pu'bes *n.* (פיו'-ביעז) דער טייל פון מענשליכען קערפער וואס ווערט בעדעקט מיט האר אין דער ערשטער פעריאדע פון געשלעכטליכער רייפקייט; די ביינער ארום די געשלעכטס-ארגאנען; הארינקייט פון געשלעכטס-ארגאנען; פוכינקייט פון פלאנצען; שאם-ביינער [ז. ***pubis***].

pubes'cence *n.* (פיו-בעס'-ענס) געשלעכטס-רייפקייט [אין דער ערשטער פעריאדע]; דאס ווערען געשלעכטס-רייף; הארינקייט; פוך אויף פלאנצען.

pubes'cency *n.* (פיו-בעס'-ען-סי) ז. ***pubescence***

pubes'cent *a.* (פיו-בעס'-ענט) וואס ווערט געשלעכטליך-רייף; פוכיג, בעדעקט מיט פוך.

pu'bic *a.* (פיו'-ביק) וואס געהערט צום שאם-ביין. ז. ***pubis***

pu'bis *n.* (פיו'-בים) דער שאם-ביין [דער ביין וואס געפינט זיך איבער דעם געשלעכטס-גליעד].

pub'lic *a. and n.* (פאב'-ליק) פון קהל, וואס געהערט צו קהל; געזעלשאפטליך; עפענטליך; אלגעמיין; וואס בעלאנגט אדער איז שייך צום גאנצען פאלק; וואס איז שייך צום כלל; דאס פובליקום, דער עולם.

pub'lic acts (פאב'-ליק עקטס) געזעצע אין רעגולאציאנען וועגען עפענטליכע, געזעלשאפטליכע אנגעלעגענהייטען [אזעלכע וואס זיינען נוגע דעם כלל].

pub'lic admin'istrator (פאב'-ליק עד-מינ'-אים-טריי-טאר) א רעגיערונגס-בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער דעם אייגענטום פון דיעניגע וואס זיינען געשטארבען ניט איבערלאזענדיג קיין צואה.

pub'lican *n.* (פאב'-לי-קען) א גאסט-ווירטה, א שענקער; א צאל-בעאמטער; אין פארצייטיגען רוים — אן אטקופשטשיק, איינער וואס האט געהאלטען אין ארענדע פערשיעדענע שטייערען.

publica'tion *n.* (פאב-לי-קיי'-שאן) פובליקאציאן, פערעפענטליכונג, עפענטליכע בעקאנטמאכונג, ארויסגעבונג פון געדרוקטע זאכען [ביכער, זשורנאלען, צייטונגען, מיזיק-שטיקער, לאנד-קארטען א. ז. וו.]; א פובליקאציאן, א געדרוקטע אויסגאבע.

publica'tion price (פאב-לי-קיי'-שאן פראים) דער פערקויפס-פרייז פון א בוך, צייטשריפט א. ז. וו.

pub'lic at large (פאב'-ליק עט לארדזש) דער גרויסער עולם, די מאסע.

pub'lic auc'tion (פאב'-ליק אהק'-שאן) א ליציטאציע, אן אויקציאן, אן עפענטליכער אויספערקויף.

pub'lic bill (פאב'-ליק ביל) א געזעץ-פארשלאג וואס איז נוגע דעם כלל.

pub'lic char'acter (פאב'-ליק קער'-עק-טער) א בעקאנטע פערזענליכקייט, אן עפענטליכע פערזאן.

pub'lic corpora'tion (פאב'-ליק קאהר-פא-ריי'-שאן) אן עפענטליכע אדער קהל'שע קארפאראציאן, ווי א געמיינדע, א שטאדט א. ז. וו. [א קארפאראציאן איז א קערפערשאפט, וואס ווערט אנערקענט אלס יורידישע פערזאן און בעקומט דאס געזעצליכע רעכט אויף א געוויסער טהעטיגקייט אדער אונטערנעהמונג]. ז. ***corporation***

pub'lic cred'it (פאב'-ליק קרעד'-איט) עפענטליכער קרעדיט [דער קרעדיט פון א שטאאט, שטאדט, געמיינדע א. ז. וו.].

pub'lic debt (פאב'-ליק דעט) שטאאטס-שולדען.

pub'lic doc'ument (פאב'-ליק דאק'-יו-מענט) א דרוק-אויסגאבע פון דער רעגיערונג [מיט אינפארמאציאנען, סטאטיסטישע מאטעריאלען א. ז. וו.].

pub'lic domain' (פאב'-ליק דא-מיין'). רעגיערונגס-לאנד, גרונד-אייגענטום וואס בעלאנגט צום שטאאט.

pub'lic en'emy (פאב'-ליק ענ'-ע-מי) איינער געגען וועמען דער שטאאט פיהרט קריעג; א שונא פון דעם כלל; א ים-רויבער.

pub'lic func'tion (פאב'-ליק פאנק'-שאן) אן עפענטליכע אונטערהאלטונג.

The inauguration ball was a most enjoyable **public function.**

pub'lic func'tionary (פאב'-ליק פאנק'-שאנ-ער-אי) אן עפענטליכער בעאמטער, א שטאאטס-בעאמטער.

pub'lic funds (פאב'-ליק פאנדז) שטאאטס-געלד.

pub'lic good (פאב'-ליק גוד) טובת הכלל.

pub'lic-hear'ted *a.* (פאב'-ליק-האר'-טעד) ז. ***public-spirited***

pub'lic hol'iday (פאב'-ליק האל'-אי-דיי) א געזעצליכער יום טוב.

pub'lic house (פאב'-ליק האוס) א גאסט-הויז, אן אכסניה, א האטעל, א שענק; אן עפענטליכעס הויז; א שאנד-הויז, א פראסטיטוציאנס-הויז; א פלאץ, וואו מען קומט צוליעב אונמאראלישע צוועקען, צו שפיעלען קארטען א. ז. וו.

pub'lic inde'cency (פאב'-ליק אינ-דיע'-סענ-סי) אין יוריספרודענץ—עפענטליכע אונאנשטענדיגקייט [אלעם וואס איז געגען דער עפענטליכער מאראל אדער קען זי פערדארבען, ווי למשל: געברויכען עפענטליך אונאנשטענדיגע אויסדריקע, ציינען דעם נאקעטען קערפער, ארויסשטעלען אונאנשטענדיגע בילדער א. ז. וו.].

pub'lic institu'tion (פאב'-ליק אינ-סטי-טיו'-שאן) אן עפענטליכע אנשטאלט [ווי פאר ערציהונג, צדקה א. ז. וו.] לטובת הכלל.

pub'licist *n.* (פאב'-לי-סיסט) איינער וואס שרייבט איבער שטאאטס-רעכטע אדער פעלקער-רעכטע; א פובליציסט [א שרייבער איבער פאליטישע טאגעס-פראגען].

public'ity *n.* (פאב-ליס'-אי-טי) עפענטליכקייט, בעקאנטקייט.

The papers always give a wide **publicity** to any remarks of our mayor.

pub'lic lands (פאב'-ליק לענדז) רעגיערונגס-לאנד [הויפטזעכליך צום אויסטיילען און פערקויף].

pub'lic law (פאב'-ליק לאה) שטאאטס-רעכט, אינטערנאציאנאלעס רעכט.

pub'lic laws (פאב'-ליק לאהז) געזעצע וואס זיינען נוגע דעם גאנצען כלל.

pub'lic li'brary (פאב'-ליק לאי'-ברע-רי) אן עפענטליכע, קהל'שע ביבליאטעק.

pub'licly *adv.* (פאב'-ליק-לי) 1. עפענטליך; 2. מיט אלגעמיינער צושטימונג, אין נאמען פון דעם כלל.

1. It was **publicly** announced that Mr. X. would be the next ambassador to England.

pub'lic man (פאב'-ליק מען) א קהל'שער מענש, א כלל-טהוער.

pub'lic-min'ded *a.* (פאב'-ליק-מאינ'-דעד) ז. ***public-spirited***

pub'lic-min'dedness *n.* (פאב'-ליק-מאינ'-דעד-נעס) ז. ***public siprit***

pub'licness *n.* (פאב'-ליק-נעס) עפענטליכקייט; אלגעמיינהייט [פון בעזיץ], דאס בעלאנגען צו קהל, דאס זיין אלגעמיין.

pub'lic nui'sance (פאב'-ליק ניו'-סענס) 1. אן אונגעזעצליכע טהאט, א שטערונג, א בעלעסטיגונג וואס בעריהרט דעם כלל; 2. איינער וואס בעגעהט אזעלכע טהאטען, מאכט שטערונגען אדער בעלעסטיגט.

1. Speeding on the highways in an automobile is regarded as a **public nuisance** and is punished as such.

pub'lic of'fice (פאב'-ליק אפ'-אים) א רעגיערונגס-אמט.

pub'lic opin'ion (פאב'-ליק א-פינ'-יאן) די עפענטליכע מיינונג.

pub'lic or'ator (פאב'-ליק אר'-ע-טאר) א בעאמטער פון אן ענגלישער אוניווערזיטעט, וואס ערפילט געוויסערמאסען די פליכטען פון א סעקרעטער.

pub'lic pol'icy (פאב'-ליק פאל'-אי-סי) די אינטערעסען פון כלל.

The Sherman anti-trust law declares contracts in restraint of trade against **public policy.**

pub'lic prin'ter (פאב'-ליק פרינ'-טער) דער פערוואלטער פון דער פעדעראלער רעגיערונגס-דרוקעריי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

pub'lic prints (פאב'-ליק פרינטס) פעריאדישע אויסגאבען [צייטונגען, זשורנאלען].

pub'lic prop'erty (פאב'-ליק פראפ'-ער-טי) 1. שטאאטס-בעזיץ, קהל'שעס אייגענטום; 2. עטוואס וואס איז אלגעמיין בעקאנט, וואס איז ניט קיין סוד.

1. In some countries railroads are **public property.** 2. His family troubles are **public property.**

pub'lic pros'ecutor (פאב'-ליק פראס'-אי-קיו-טאר) א פראקוראר.

pub'lic rec'ords (פאב'-ליק רעק'-ארדז) אפיציעלע פראטאקאלען, פערצייכנונגען אדער טאבעלען.

pub'lic rev'enues (פאב'-ליק רעוו'-ע-ניוז) שטאאטס-הכנסות.

pub'lic rights (פאב'-ליק ראיטס) די רעכטע פון דעם שטאאט איבער די בירגער און דאס רעכט פון די בירגער אין שטאאט אדער בנוגע צום שטאאט.

pub'lic sale (פאב'-ליק סייל) ז. ***public auction***

pub'lic school (פאב'-ליק סקוהל) אין

די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן עלעמענטאר⸗שול; אין שאטלאנד — א שול אונטער דער אויפזיכט פון א פערוואלטונגס⸗קאמיטעט; אין ענגלאנד — א פריוואט מיטעל⸗שול [אויסגעהאלטען מעהרסטענס פון די רייכע קלאסען].

pub'lic spir'it (פאב'-ליק ספיר'-איט) איבערגעבענהייט צו קהל'שע אינטערעסען; אפפערוויליגקייט לטובת הכלל.

pub'lic-spir'ited *a.* (פאב'-ליק-ספיר'-אי-טעד) פאטריאטיש, איבערגעגעבען צו קהל'שע אינטערעסען, וואס ארבייט לטובת הכלל.

pub'lic-spir'itedly *adv.* (פאב'-ליק-ספיר'-אי-טעד-לי) פאטריאטיש, מיט איבערגעבענהייט אדער אפפערוויליגקייט לטובת הכלל.

pub'lic-spir'itedness *n.* (פאב'-ליק-ספיר'-אי-טעד-נעס) דאס זיין פאטריאטיש, איבערגעבען צו קהל'שע אינטערעסען אדער דאס זיין גענייגט צו אפפערען מיט די אייגענע אינטערעסען לטובת הכלל.

pub'lic stores (פאב'-ליק סטאורז) פאר⸗ראט⸗לאגערן, מאגאזינען מיט די נויטיגע זאכען פאר דעם מיליטער אדער פאר דער פלאטע; רעגיערונגס⸗מאגאזינען, וואוהין מען בריינגט אימפארטירטע סחורות צום אבשאצען [אום צו בעשטימען די איינפיהר⸗שטייערן] אדער וואו מען האלט אימפארטירטע סחורות אלס משכון פאר שטייערן.

pub'lic trust (פאב'-ליק טראסט) א ירושה⸗פאנד לטובת הכלל, פערוואלטעט פון א ספעציעלען קאמיטעט.

pub'lic use (פאב'-ליק יוס) קהל'שער געברויך, געברויך פאר אלגעמיינע קהל'שע צוועקען.

pub'lic works (פאב'-ליק הוואירקס) קהל'שע ארבייטען [ווי אייזענבאהנען, האפענס, קאנאלען א. ז. וו.].

pub'lish *v.* (פאב'-ליש) פערעפענטליכען; אויפדעקען, בריינגען צום שיין, אויסשטעלען, צייגען, בעקאנטמאכען; פערלעגען, דרוקען, ארויסגעבען [צייטונגען, ביכער א. ז. וו.].

pub'lishable *a.* (פאב'-ליש-עבל) וואס קען פערעפענטליכט ווערען; וואס קען ארויסגעגעבען ווערען אדער געדרוקט ווערען [ווי ביכער, צייטונגען א. ז. וו.].

pub'lisher *n.* (פאב'-ליש-ער) אן ארויסגעבער, א פערלעגער [פון ביכער, צייטונגען א. ז. וו.]; איינער וואס פערעפענטליכט אדער מאכט בעקאנט.

pub'lisher's im'print (פאב'-ליש-ערז אימ'-פרינט) דעם פערלעגער'ס נאמען, אדרעס און דער דאטום פון דער פובליקאציאן [מעהרסטענטייל אויף דער פאדער⸗זייט].

pub'lishing *a. and n.* (פאב'-ליש-אינג) בעקאנטמאכענד; ארויסגעבענד [ביכער, צייטונגען א. ז. וו.]; פערעפענטליכונג, ארויסגעבונג.

pub'lishing house (פאב'-ליש-אינג האוס) א פערלאגס⸗געשעפט, א פערלאגס⸗פירמע.

pub'lishment *n.* (פאב'-ליש-מענט) פערעפענטליכונג, בעקאנטמאכונג; אן אפיציעלע עפענטליכע ערקלערונג וועגען א געפלאנטער הייראט [ז. ***banns***].

puccoon' *n.* (פא-קוהן') דאס קאנאדישע בלוט⸗קרויט [אזא פלאנצע]; אזא אמעריקאנער פלאנצע מיט גאלד⸗געלבע טעלער⸗פערמיגע און האריגע בלומען.

puce *a.* (פיוס) רויט⸗ברוין, פורפור⸗ברוין; וואס האט דעם קאליר פון א פלוי.

pu'ceron *n.* (פיו'-סע-ראן) די בלאט⸗לויז, די גראז⸗לויז.

puck *n.* (פאק) א וואלד⸗טייוועל, א שד, א רוח; א לוסטיגער טייוועל.

Puck *n.* (פאק) אן איבער⸗טייוועל, א וואזשנער שד.

puck'-ball *n.* (פאק'-באהל) ז. ***puffball***.

puck'er *v. and n.* (פאק'-ער) 1. צונויפקנייטשען, צורונצלען; מאכען פאלטען; צונויפציהען אין קנייטשען אדער פאלטען; ווערען צוקנייטשט אדער צורונצעלט; 2. א קנייטש, א פאלט; 3. אויפרעגונג, צוטומלונג, פערווירונג.

1. His skin **puckered** up in wrinkles. 3. The whole community was in a **pucker**.

puck'erer *n.* (פאק'-ער-ער) א קנייטשער, א פאלטער.

puck'ery *a.* (פאק'-ער-אי) 1. וואס ציהט צוזאמען דאס מויל אין קנייטשען [וועגען א שארפען געשמאק, ווי זויערקייט אדער ביטערקייט]; 2. וואס צורונצעלט אדער צוקנייטשט; וואס קנייטשט אדער רונצעלט זיך.

1. Some of these apples are acrid and **puckery.**

puck'ery taste (פאק'-ער-אי טייסט) א געשמאק וואס ציהט צונויף דאס מויל אין קנייטשען [ווי ביטערקייט אדער זויערקייט].

puck'ish *a.* (פאק'-איש) ווי א וואלד⸗טייוועל; לוסטיג.

pud *n.* (פאד) א לאפע, א פויסט, א האנד.

pud'dening *n.* (פוד'-נינג) אזא דיקע קישען געמאכט פון שטיקער פאנאנדער⸗געפלאכטענע שטריק און בעדעקט מיט דיקען לייוונט וואס ווערט בענוצט אלס א שוץ פאר דעם פאדערשטען ענד פון א שיף.

pud'der *v. and n.* (פאד'-ער) ליארמען, טומלען; א ליארם, א טומעל.

pud'ding *n.* (פוד'-אינג) א פודינג; א קוגעל; א פלייש⸗וואורשט, געהאקטעס פלייש געפילט אין א קישקע; א קישען געמאכט פון שטיקער פאנאנדערגעפלאכטענע שטריק וואס ווערט בענוצט אלס א שוץ פאר דעם פאדערשטען ענד פון א שיף.

pud'ding-bag *n.* (פוד'-אינג-בעג) א זעקעל אין וועלכען עס ווערט אריינגעלעגט א קוגעל איהם אויסצוקאכען.

pud'ding-cloth *n.* (פוד'-אינג-קלאטה) א שטיקעל צייג אין וואס עס ווערט איינגעוויקעלט און פערבונדען א קוגעל איהם אויסצוקאכען.

pud'ding-faced *a.* (פוד'-אינג-פייסט) מיט א רונדען פעטען געזיכט [ווי א קוגעל].

pud'ding-fish *n.* (פוד'-אינג-פיש) דער בלוי⸗פיש [אזא פיש, וועלכער געפינט זיך אין די וועסט⸗אינדישע וואסערען]. ז. ***bluefish***.

pud'ding-head *n.* (פוד'-אינג-העד) א קוגעל⸗קאפ, א פערשטאפטער קאפ, א שוטה, א גולם.

pud'ding-head'ed *a.* (פוד'-אינג-העד'-עד) מיט א פערשטאפטען קאפ, דום, נאריש.

pud'ding-pie *n.* (פוד'-אינג-פאי) א פלייש⸗פודינג, א פודינג געפילט מיט פלייש.

pud'ding-sleeve *n.* (פוד'-אינג-סליעוו) א ברייטער ארבעל; אן ארבעל פון א גלח'שען מאנטעל.

pud'ding-stone *n.* (פוד'-אינג-סטאון) דער קוגעל⸗שטיין [א שטיין וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון פערשיעדענע שטיינדלעך, וועלכע האלטען זיך צוזאמען].

pud'ding-time *n.* (פוד'-אינג-טאים) די עס⸗צייט, די צייט פון מיטאג⸗עסען; די רעכטע צייט.

pud'ding-wife *n.* (פוד'-אינג-הוואיף) אזא לאנגער אמעריקאנער בלוי⸗פיש מיט גרויסע שופען פון בלויליכען אדער בראנזקאליר מיט וועלען⸗פערמיגע הימעל⸗בלויע שטרייפען. ז. ***bluefish***.

pud'dingy *n.* (פוד'-אינג-אי) ווי א קוגעל, עהנליך צו א פודינג.

pud'dle *n. and v.* (פאדל) א לוזשע; א בלאטיג טייכעל; א געדיכטע ליים⸗מישונג צום פערקלעפען שפאלטען אדער לעכער, אז קיין וואסער זאל ניט דורכגעהן; אן אונגעלומפערטער אדער פלומפער מענש; מאכען בלאטיג אדער מוטנע; בעשמוצען, פעראונרייניגען; פערקלעפען מיט ליים; מאכען, אז קיין וואסער זאל ניט אריינדרינגען דורך פערקלעפען מיט ליים; אויפריהרען, אויפרודערען ווי א בלאטיג טייכעל; בעשמוצען; פערוואנדלען גוס⸗אייזען אין שמיעד⸗אייזען.

pud'dle-ball *n.* (פאד'ל-באהל) א שטיק גליהענדעס אייזען וואס ווערט ארויסגענומען פון גליה⸗אויווען צום שמיעדען אדער צום וואלצען.

pud'dle-bar *n.* (פאד'ל-באר) אן אייזען⸗שטאנג ווי ער קומט ארויס פון די וואלצען און איז פערוואנדעלט געווארען אין שמיעד⸗אייזען.

pud'dle-duck *n.* (פאד'ל-דאק) די געוועהנליכע היימישע ענטעל [קאטשקע].

pud'dler *n.* (פאד'-לער) אן ארבייטער וואס איז בעשעפטיגט ביים פערוואנדלען גוס⸗אייזען אין שמיעד⸗אייזען; איינער וואס רודערט אויף א בלאטע [אין א טייכעל]; איינער וואס פערשמירט מיט ליים; איינער וואס בעשמוצט.

pud'dle-rolls *n.* (פאד'ל-ראולז) א פאר שווערע אייזען⸗וואלצען דורך וועלכע עס ווערען דורכגעלאזען גליהענדע שטיקער אייזען וועלכע דארפען פערוואנדעלט ווערען פון גוס⸗אייזען אין שמיעד⸗אייזען.

pud'dling *n.* (פאד'-לינג) דאס אויספילען אדער אויסשמירען מיט ליים אדער וואפנע, אז קיין וואסער זאל ניט דורכדרינגען; א געדיכטע ליים⸗מישונג אדער וואפנע, וואס ווערט בענוצט פאר דיעזען צוועק; דאס פערוואנדלען גוס⸗אייזען אין שמיעד⸗אייזען דורך גליהען אין א פלאם⸗אויווען.

pud'dling-fur'nace *n.* (פאד'-לינג-פויר'-נעס) א פלאם⸗אויווען צו פערוואנדלען גוס⸗אייזען אין שמיעד⸗אייזען.

pud'dly *a.* (פאד'-לי) בלאטיג, מוטנע.

pud'dy *a.* (פאד'-אי) ז. ***pudgy***.

pu'dency *n.* (פיו'-דענ-סי) שעמעוודיגקייט, צניעות.

puden'da *n.* (פיו-דענ'-דא) די געשלעכטס⸗טיילען, די געשלעכטס⸗גליעדער; די געגענדען פון די געשלעכטס⸗טיילען. ז. ***pudendum***.

puden'dal *a.* (פיו-דענ'-דעל) וואס איז שייך צו די געשלעכטס⸗טיילען.

puden'dum *n.* (פיו-דענ'-דאם) די געגענד פון די געשלעכטס⸗טיילען.

pudg'y *a.* (פאדזש'-אי) קורץ און דיק, קליין און פעט.

pu'dic *a.* (פיו'-דיק) וואס איז שייך צו די געשלעכטס⸗טיילען.

pu'dical *a.* (פיו'-די-קעל) ז. ***pudic***.

pu'dic ar'teries (פּיו'־דיק אר'־טער־איז) די ארטעריען וועלכע גײען צו די געשלעכטליכע טײלען.

pudic'ity *n.* (פּיו־דיס'־אי־טי) שעמעוודיגקייט, צניעות.

pud'sy *a.* (פּאד'־זי) ז. *pudgy*.

pueb'lo *n.* (פּועבּ'־לאו) א געמײנדע, א שטאָדט אדער א דאָרף אין ניו־מעקסיקא אדער אין די שפּאַנישע געגענדען פון אמעריקא.

Pueb'lo *n.* (פּועבּ'־לאו) א פּועבּלא אינדיאנער. ז. *Pueblo Indians*.

Pueb'lo In'dians (פּועבּ'־לאו אינ'־די־ענז) די פּועבּלא אינדיאנער [די טײלווייז ציוויליזירטע אינדיאנער־שבטים אין די אמעריקאנער שטאאטען ניו־מעקסיקא און אריזאָנא, וועלכע וואהנען אין קאָמונאלע דערפער [פּועבּלאָס].

pu'erile *a.* (פּיו'־ע־ריל) 1. קינדעריש; 2. קינדיש.

2. It is **puerile** to deny facts.

pu'erilely *adv.* (פּיו'־ע־ריל־לי) מעשה אינגעל, אויף א קינדערישען אופן.

pu'erileness *n.* (פּיו'־ע־ריל־נעס) ז. *puerility*.

pueril'ity *n.* (פּיו־ע־ריל'־אי־טי) קינדעריי; די צייט פון קינדשאפט, דאס אינגעלשע עלטער [פון 7 יאהר ביז 14]; קינדערישקייט.

puer'peral *a.* (פּיו־אויר'־פּע־רעל) פון קינפּעט; וואס קומט פון אדער וואס איז שייך צו קינפּעט.

puer'peral convul'sions (פּיו־אויר'־פּע־רעל קאנ־וואל'־שאנז) געבורטס־קאנוואולסיעס.

puer'peral fe'ver (פּיו־אויר'־פּע־רעל פי'־ווער) קינפּעט־פיבער.

puer'peral insan'ity (פּיו־אויר'־פּע־רעל אין־סענ'־אי־טי) וואהנזין [משוגעת] וואס קומט פון קינפּעט.

puer'perally *adv.* (פּיו־אויר'־פּע־רעל־אי) אין פערבינדונג מיט קינפּעט [ווי קינפּעט־פיבער א. ד. ג.].

puer'perous *a.* (פּיו־אויר'־פּע־ראס) ליגענדיג אין קינפּעט.

puer'pery *n.* (פּיו־אויר'־פּע־רי) קינפּעט, דער קינפּעט־צושטאנד.

pu'et *n.* (פּיו'־עט) ז. *pewit*.

puff *n., v. and int.* (פּאף) אן אויס־פּוף; א בלאז, א שטארקער הויך, א ווינד־בלאז; דער בוויסט אדער שטויב־שוועמעל [אזא שוואמיגע פלאנצע, וועלכע פערשפּרייט ארום זיך א גערייכטען שטויב פון זוימען־קערנדלעך, ווען מען גיט זי א בלאז אדער א שאקעל]; עטוואס לייכטעס, אויפגעבלאזענעס און שוואמיגעס; שוואם־קוכען, אויפגעבלאזענע געבעק; א פּודער־בערשטעל [אזא בערשטעל פון פּוך אדער פון אן אנדער עהנליכען שטאָף צום פּודערען דאס געזיכט]; א רונד־פאלב [אן ארויפגענעהטער פאלב אויף א קלייד, וואס איז מיטען אויפגעבלאזען אדער אויפגעפּופּט]; א מארק־שרייערישע אדער אויפגעבלאזענע רעקלאמע; אן אויפגעבלאזענע בעריהמעריי; א רעקלאמען־מאכען; א פּוסטער בעריהמער; איינער וואס בלאזט פון זיך; א פּארפיום־שטרייער [א פלעשעל מיט א דעקעל פון קליינע לעכעלעך צו שטרייען פּארפיום]: בלאזען; הויכען; אייספּיפען, ארויסלאזען ווינד אדער רויך; שטארק אטעמען; "פּייפען" אויף אימיצען; זיך גרויס מאכען, זיך אויפבלאזען, בלאזען פון זיך; מאכען רעקלאמע, לויבען אין הימעל אריין, אויפבלאזען; אוועקבלאזען; אן אויסרוף פון פעראכטונג אדער אונגעדולד.

puff'-ad'der *n.* (פּאף'־עד'־ער) די פוף־שלאנג [די גרעסטע און גיפטיגסטע שלאנג אין אפריקא. זי ליגט געוועהנליך אין גאנצען פערגראבען אין זאמד פון וועלכען דער קאפּ שטעקט ארויס. ווען זי ווערט גערייצט, בלאזט זי אויף דעם אויבערשטען טייל פון איהר קערפּער].

puff'ball *n.* (פּאף'־באהל) דער באוויסט אדער דאס שטויב־שוועמעל [אזא שוואמיגע פלאנצע וועלכע פערשפּרייט ארום זיך א גערייכטען שטויב פון זאמען־קערנדלעך ווען מען גיט זי א שאקעל אדער א בלאז].

puff'-bird *n.* (פּאף'־בוירד) אזא אמעריקאנער קליינער פויגעל, וועלכער האט די געוואוהנהייט אויפצובלאזען זיינע פעדערען; דער נאנען־פויגעל. ז. *nun-bird*.

puff'-box *n.* (פּאף'־באקס) א פּודער־קעסטעל.

puffed *a.* (פּאפט) מיט פּופען, מיט אויפגעבלאזענע קרויזען אדער פאלבען [וועגען קליידער].

puff'er *n.* (פּאף'־ער) א רעקלאמען־מאכער, אן אויפבלאזער, א לויבער, א ריהמער; א גערדונגענער ארויפבאטער אדער פּרייז־שטייגער אויף ליציטאציעס [אויקציאנען]; א בלאז־פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף]; אזא קעסעל אין וועלכען מען ריינינט לייוונד אדער באוועל דורך קאכען.

puff'ery *n.* (פּאף'־ער־אי) רעקלאמען־מאכעריי, ריהמעריי.

puff'-fish *n.* (פּאף'־פיש) דער בלאז־פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף].

puff'ily *adv.* (פּאף'־אי־לי) אויף אן אויפגעבלאזענעם אופן.

puf'fin *n.* (פּאפ'־אין) דער פּאפּוגאי־טויכער אדער דער ים־פּאפּוגאי [אזא פּאפּוגאי־עהנליכער פויגעל וועלכער לעבט ביים ים]; א שטויב־שוועמעל. ז. *puffball*.

Puffin

puff'iness *n.* (פּאפ'־אי־נעס) אויפגעבלאזענקייט.

puff'ing *n. and a.* (פּאפ'־אינג) רעקלאמען־שרייבעריי, מארק־שרייערישע ריהמעריי; פּופען, געפּופּטע אדער אויפגעבלאזענע פאלבען אדער קרויזען פון א קלייד; מארק־שרייעריש, ריהמעריש.

puff'ingly *adv.* (פּאפ'־אינג־לי) אויפבלאזענדיג, ריהמענדיג, אויף א מארק־שרייערישען אופן.

puff'-paste *n.* (פּאף'־פּייסט) אויפלויף, אויפגעבלאזענער טייג.

puffs *n.* (פּאפס) א פרעמדע אויפגעפּופּטע האר־געפלעכט וואס פרויען טראגען אויף'ן קאפּ.

puff'y *a.* (פּאף'־אי) 1. אנגעבלאזען, אויפגעשוואלען; 2. באמבאסטיש, אויפגעבלאזען; 3. מיט ווינד־שטויסען, שטורמדיג.

2. He has a **puffy** style.

pug *n. and v.* (פּאג) א ליעבלינג, א ליעבלינגס־בעשעפעניש; אן אפּע; א מאפּס [אזא הינטעל]; א פוקס; א פוס־שפּור; א פערריסענע נאז [ווי ביי א מאפּס]; צוקנעטענע ליים מיט וואסער פאר ציגעל אדער טעפּ; אויסטינקעווען אדער אויסשמירען מיט וואפּנע; צוקנעטען ליים מיט וואסער צו מאכען דערפון טעפּ אדער ציגעל.

pug'-dog *n.* (פּאג'־דאג) א מאפּס [אזא הינטעל].

pug'-faced *a.* (פּאג'־פייסט) וואס האט אן אפּען־געזיכט.

pug'gery *n.* (פּאג'־ער־אי) ז. *pugree*.

pug'gi *n.* (פּאג'־אי) — א אין אינדיען א נאכשפּירער פון גנבים, איינער וואס געפינט אויס גנבים נאך זייערע פוס־שפּורען.

pug'ging *n.* (פּאג'־אינג) דאס פערפערטיגען ליים פאר ציגעל; אין ארכיטעקטור — דאס אויספילען אין א געביידע דעם צווישען־רוים פון די דילען אדער פון די שייד־ווענד מיט וועלכען עס איז מאטעריאל צוליעב אקוסטישע צוועקען [אז א קלאנג אדער שטימע זאל נים צופיעל אבהילכען].

pugh *int.* (פּוה) פוי!

pu'gil *n.* (פּיו'־דזשיל) ז. *pugilist*.

pu'gilism *n.* (פּיו'־דזשי־ליזם) פויסט־קאמפף; באקס־קונסט.

pu'gilist *n.* (פּיו'־דזשי־ליסט) א באקסער, א פויסט־קעמפער.

pugilis'tic *a.* (פּיו־דזשי־ליס'־טיק) וואס איז שייך צו פויסט־קאמפף אדער באקס־קונסט.

pugilis'tically *adv.* (פּיו־דזשי־ליס'־טי־קעל־אי) אויף דעם אופן פון פויסט־קאמפף; אין בעצוג צו פויסט־קאמפף אדער באקס־קונסט.

pug'-mill *n.* (פּאג'־מיל) א מאשין צו קנעטען ליים.

pugna'cious *a.* (פּאג־ניי'־שאס) קאמפפס־לוסטיג, קריגעריש, וואס האט א נייגונג צו שלאגען זיך.

pugna'ciously *adv.* (פּאג־ניי'־שאס־לי) אויף א קריגערישען אופן; קאמפפס־לוסטיג.

pugnac'ity *n.* (פּאג־נעס'־אי־טי) די קאמפפס־לוסטיגקייט; בערייטקייט אדער די נייגונג צו שלאגען זיך; קריגס־לוסטיגקייט.

pug'-nose' *n.* (פּאג'־נאוז') אן ארויפגעריסענע נאז; א קורנאסע.

pug'-nosed *a.* (פּאג'־נאוזד) וואס האט אן ארויפגעריסענע נאז, וואס איז א קורנאסע.

pug'-piles *n.* (פּאג'־פּאילז) זיילען, וועלכע זיינען געשלאסען איינע מיט די אנדערע דורך קיעלען־פערמיגע פערבינדונגען אדער דורך שוואלבען־עק עהנליכע פערבינדונגען. ז. *dovetail*.

pug'ree *n.* (פּאג'־רי) אזא זיידענע אדער באוועלנע שאל אין אינדיען, עהנליך צו א טורבאן, וואס ווערט ארומגעוויקעלט ארום דעם הוט אדער ארום דעם העלם צו שיצען דעם קאפּ פון דער זון.

puis'ne *n. and a.* (פּיו'־ני) דער אונטערער, דער אינגערער; אן אונטער־ריכטער, א ריכטער פון א נידריגערען ראנג; אינגער אדער נידריגערער [וועגען א ריכטער].

pu'issance *n.* (פּיו'־אי־סענס) מאכט, שטארקייט.

pu'issant *a.* (פּיו'־אי־סענט) מעכטיג, שטארק.

pu'issantly *adv.* (פּיו'־אי־סענט־לי) אויף א מעכטיגען אופן; שטארק, מעכטיג.

pu'issantness *n.* (פּיו'־אי־סענט־נעס) מאכט, שטארקייט.

puke *v. and n.* (פּיוק) [פון ברעכען ניט־גיטקייט]: ברעכען; ברייננען צום ברעכען;

דאס אויסגעבראכענע; א ברעך=מיטעל; אז אבשייליכער אדער עקעלהאפטער מענש.

Puke *n.* (פיוק) אז איינוואהנער פון דעם שטאאט מיזורי, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אלס צונעמע=ניש].

pu'ker *n.* (פיו'-קער) איינער וואס ברעכט.

pu'king-fe'ver *n.* (פיו'-קינג-פי'-ווער) די מילך=פעסט. ז. ***milk-sickness***

pul'chritude *n.* (פאל'-קרי-טיוד) שעהנ=קייט.

pule *v.* (פיול) שרייען אדער וויינען ווי א קינד; פישטשען ווי א פויגעלע.

pu'ler *n.* (פיו'-לער) איינער וואס שרייט אדער וויינט, א פערזאן וואס בעקלאגט זיך.

Pu'lex *n.* (פיו'-לעקס) דער מין אינ=זעקטען צו וועלכען עס געהערען פליי.

pu'lex *n.* (פיו'-לעקס) א פליי.

pu'lic *n.* (פיו'-ליק) פליי=קרויט [אזא פלאנצע, וועלכע איז אמאל בעטראכט גע=ווארען אלס מיטעל געגען פליי].

pu'ling *n. and a.* (פיו'-לינג) א פיש=טשען ווי פון א פויגעלע; א וויינען [ווי פון א קינד]; א קלאגען; פישטשענדיג, וויי=נענדיג, קלאגענדיג.

pu'lingly *adv.* (פיו'-לינג-לי) וויינענ=דיג, קלאגענדיג; פישטשענדיג [ווי א פויגעלע].

pull *v. and n.* (פול) 1. ציהען, ארויס=ציהען, שלעפען; רייסען, צורייסען; פלי=קען, קלייבען, רייסען [פלאנצען]; פיה=רען אויף א רודער=שיף, רודערען; גנב'ע=נען [אויף גנבים=שפראך]; אראבנעהמען די האר פון פעל; 2. מאכען א פאליציי=איבערפאל; 3. א ציה, א שלעפ; 4. דאס רודערען; 5. עטוואס וואס ווערט נעצויגען אדער געשלעפט [ווי למשל, דאס הענטעל פון א טהיר=גלאק]; 6. איינפלוס, מאכט, פראטעקציע; 7. א גינסטיגע געלעגענהייט, א פארטייל; 8. א זופ, א טרונק; א קא=פיע, אן עקזעמפלאר [פון א דרוק=פרעס].
2. The police **pulled** the gambling-house. 4. It is healthy to have a good **pull** after a hearty dinner. 6. He has a **pull** with the governor.

pull a face (פול ע פיים) מאכען א גרימאסע, זיך פערקרימען.

pull a long face (פול ע לאהנג פיים) אננעהמען א זעהר ערנסטע מיענע.

pull and haul (פול ענד האהל) זיך ווארפען הין און הער.

pull apart' (פול ע-פארט') זיך פאנאנ=דעררייסען, זיך צורייסען.
Be careful: the rope will **pull apart**.

pull asun'der (פול ע-סאנ'-דער) ז. ***pull apart***

pull at the same end of the rope (פול עט טהי סיים ענד אוו טהי ראופ) געהן האנד אין האנד; צוזאמענווירקען.

pull'-back *n.* (פול'-בעק) א צוריק=שטויס, א שטויס צוריק, א הינדערניס, א שטערונג; א פארריכטונג צוזאמענצוציהען פון הינטען א פרויען=קלייד.

pull'-dev'il *n.* (פול'-דעוו'ל) אזא פאר=ריכטונג פון עטליכע האקענס צום כאפען פיש.

pull dif'ferent ways (פול דיפ'-ער-ענט הווייז) ציהען אין פערשיעדענע ריכ=טונגען; ניט ארבייטען הארמאניש.

pull'doo *n.* (פול'-דו) די אמעריקאנער וואסער=הוהן. ז. ***coot***

pull down (פול דאון) 1. אראברייסען, פאנאנדערווארפען, פאנאנדערנעהמען [ווי א הויז, למשל]; 2. צושטערען, פערניכ=טען, חרוב מאכען; 3. אראבדריקען, ער=נידריגען.
2. It is not always advisable to **pull down** old institutions.

pull'-down *n.* (פול'-דאון) דער דראט, וואס עפענט אויף די הילצערנע פלאטע פון אן ארגעל, וועלכע ציהט אריין און שטויסט ארויס די לופט.

pull'er *n.* (פול'-ער) איינער וואס שלעפט, א ציהער, א רייסער; אן אינ=סטרומענט עפעס ארויסצוציהען [ווי טשוועקעס, למשל]; איינער וואס נעהמט אראב די האר פון פעל; א פערד אין נע=שפאן וואס ציהט אוים די מארדע.

pull'er-in' *n.* (פול'-ער-אין') אן אריינ=שלעפער, אן אנגעשטעלטער פון א ביליגען געשעפט וואס שלעפט קונים פון גאס.

pul'let *n.* (פול'-עט) א היהנדעלע; אזא עסבארער אייראפעאישער מושעל.

pul'ley *n.* (פול'-אי) א ראָ=לע, א רעדעל, א בלאק, א שייבע, א רעדעל פון א הויב=מאשין אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק אדער רימען צום אויפהויבען משאות.

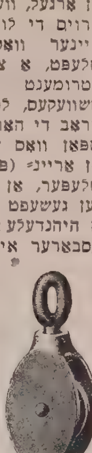

Pulley-block

pul'ley-block *n.* (פול'-אי-בלאק) א קאפסעל אין וועלכען עס ווערט איינגע=פאסט די ראלע אדער רע=דעל פון א הויב=מאשין אויף וועלכען עס דרעהט זיך דער שטריק.

pul'ley-door *n.* (פול'-אי-דאור) א טהיר וואס מאכט זיך אליין צו דורך א געוויכט וואס הענגט אויף א שטריק, וועל=כער דרעהט זיך אויף א רעדעל.

pul'ley-drum *n.* (פול'-אי-דראם) ז. ***pulley-block***

pull'-foot *v.* (פול'-פוט) לויפען; זיך איילען.

pull for (פול פאר) רודערען אין דער ריכטונג צו...
As the storm was approaching, we **pulled for** the shore.

pull in one's horns (פול אין הוואנז הארנז) ווערען געלאסענער, זיך לאזען א ביסעל בויגען.

pull in two (פול אין טוה) צורייסען אויף צווייען.

pull'-i'ron *n.* (פול'-אי'-ערן) א האקען ביי א וואגאן, אן וועלכען מען טשעפעט אן א קייט, ווען מען דארף דעם וואגאן שלעפען מיט פערד.

Pull'man *n.* (פול'-מען) א שלאף=וואגאן, א סאלאן=וואגאן.

Pull'man car (פול'-מען קאר) ז. ***Pullman***

pull'-off' *n.* (פול'-אף') די קראפט וואס פאדערט זיך צום אויסשיסען פון א שיס=געוועהר.

pull one's leg (פול הוואנז לעג) ארויס=קריגען עפעס [הויפטזעכליך געלד] דורך א שפיצעל אדער שווינדעל

pull one's self togeth'er (פול הוואנז סעלף טו-געטה'-ער) זיך בערו=היגען, זיך נעהמען אין די הענד אריין, זיך קאנטראלירען.

pull one through (פול הוואן טהרוה) ארויסשלעפען פון א צרה אדער פערלע=גענהייט, דורכשלעפען.

pull'-piece *n.* (פול'-פיעס) א שטריקעל אדער דרעטעל ביי א וואנד=זייגער צום מאכען קלינגען דעם זייגער, ווען מען דארף רעגולירען דעם קלינג=מעכאניזם.

pull the long'bow (פול טהי לאהנג'-באו) איבערטרייבען, דערצעהלען נישט=נעשטוינענע נישט=געפלויגענע זאכען.

pull the strings (פול טהי סטרינגז) ציהען די שטריקלעך [ביי טאנצענדע ליאלקעס]; זיין דער בעל הבית, קאנטרא=לירען [הינטען=ארום].

pull the trig'ger (פול טהי טריג'-ער) אויסשיסען.

pull the wires (פול טהי הוואירז) דורכפיהרען עטוואס הינטען=ארום דורך פערשיעדענע פלענער, ווי דורך בעאיינ=פלוסען פערזאנען, דורך צונויפריידען זיך א. ד. ג.

pull the wool o'ver one's eyes (פול טהי הוואול או'-ווער הוואנז איז) אבנארען, פערפיהרען, פערבלענדען.

pull through (פול טהרוה) זיך דורכ=שלעפען אדער דורכקריכען מיט שוועריג=קייט; זיך ארויסדרעהן פון א צרה אדער פערלעגענהייט; דורכשלעפען.

pul'lulate *v.* (פאל'-יו-לייט) אויסשפרא=צען.

pullula'tion *n.* (פאל-יו-ליי'-שאן) אויסשפראצונג.

pull up (פול אפ) איינהאלטען די לייי=צעס; זיך אבשטעלען; ארויסשלעפען, ארויסרייסען; צושטערען, פערניכטען, חרוב מאכען; אויסזידלען, אוועקגעבען א גאב; אריינגעהמען אין די הענד; ארעס=טירען [און ברייגגען פאר א געריכט].

pull up stakes (פול אפ סטייקס) זיך איינפאקען, זיך קלייבען צו פערלאזען א פלאץ.

pul'lus *n.* (פאל'-אס) א יונג פויגעלע; א יונגע חיה.

pulmobran'chiæ *n.* (פאל-מא-ברענ'-קי-אי) די אטהעמונגס=ארגאנען ביי מוש=לען, ביי איניגע מינים שפינען און עהנ=ליכע בעשעפענישען.

pulmobran'chiate *a.* (פאל-מא-ברענ'-קי-אייט) בעזיצענד אזעלכע ביי=טעל=עהנליכע אטהעמונגס=ארגאנען, ווי מושלען, שפינען און אנדערע עהנליכע בעשעפענישען.

pulmom'eter *n.* (פאל-מאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די קאפא=ציטעט [רוים, גרויס] פון די לונגען.

pulmom'etry *n.* (פאל-מאמ'-ע-טרי) מעסטונג פון דער קאפאציטעט [רוים, גרויס] פון די לונגען.

pul'monar *a.* (פאל'-מא-נאר) וואס האט לונגען אדער לונגען=עהנליכע קערפער=טיילען.

pulmona'rious *a.* (פאל-מא-ניי'-רי-אס) קראנק אויף די לונגען.

pul'monary *a. and n.* (פאל'-מא-נע-רי) וואס איז שייך צו די לונגען אדער צום אטהעמען; וואס בעריהרט די לונגען [ווי א קראנקהייט]; וואס דיענט אלס מיטעל צו לונגען=קראנקהייטען; וואס האט לונגען אדער לונגען=עהנליכע קערפער=טיי=לען; לונגען=קרויט [ז. ***lungwort***]; אזא שפין אדער שפין=עהנליכע בעשעפ=ניש, וואס האט אזעלכע פאלדען=עהנליכע אטהעמונגס=ארגאנען.

pul'monary ar'tery (פאל'-מא-נע-רי אר'-טע-רי) א לונגען=ארטעריע [א שלאנ=אדער וואס פיהרט דאס בלוט פון האר=צען צו די לונגען].
ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

pul'monary bran'chiæ (פאל'-מא-נע-רי ברענ'-קי-אי) אזעלכע זיִאבערעס אדער אטהעמונגס=ארגאנען ביי שפינען און

שפינען-עהנליכע בעשעפעניש(ען), וועלכע בעשטעהען פון א רייהע פאלדען.

pul'monary consump'tion (פאל-מא-נע-רי קאנ-סאמפ'-שאן) לונגען-שווינדזוכט.

pul'monary vein (פאל'-מא-נע-רי וויין) אן אדער דורך וועלכען עס שטראמט דאס בלוט פון די לונגען צום הארצען. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

pulmonibran'chiate *a.* (פאל-מא-ני-ברענ'-קי-אייט) ז. *pulmobranchiate*

pulmon'ic *a. and n.* (פאל-מאנ'-איק) וואס איז שייך צו די לונגען; א מעדיצינישער מיטעל פאר קראנקע לונגען; איינער וואס איז קראנק אויף די לונגען.

pulp *n. and v.* (פאלפ) א ווייכע מאסע; דאס פלייש אדער דאס ווייכע פון פרוכט; קימוס [שפייז וואס איז איבערגעקאכט געווארען אין מאגען און איז אריין אין די קישקעס]; די פולפע פון א צאהן [דער נערוו וואס איז אין צאהן]; די כראמשקע וואס געפינט זיך ביי דער שליסונג פון די טיילען פון דעם רוקען-ביין; די צוריבענע מאסע, פון וועלכער מען דארף מאכען פאפיער; צושטויבטער רויהער מעטאל געמישט מיט וואסער; פערוואנדלען אין א ווייכער מאסע [ווי למשל, פערשיעדענע מאטעריאלען צו מאכען פאפיער]; אראבנעהמען דעם ווייכען טייל [פון פרוכט]; ווערען רייף און זאפטיג [ווי דער פליישיגער טייל פון א פרוכט].

pulp'-boi'ler *n.* (פאלפ'-באי'-לער) ז. *pulp-digester*

pulp'-cav'ity *n.* (פאלפ'-קעוו'-אי-טי) דער נערוו-קאנאל אין א צאהן.

pulp'-diges'ter *n.* (פאלפ'-די-דזשעס'-טער) א מאשין אויסצוקאכען און פערוואנדלען שטרוי און האלץ אין א ווייכער מאסע, פון וועלכער מען מאכט פאפיער.

pulp'-dress'er *n.* (פאלפ'-דרעס'-ער) אן אפאראט צו רייניגען דעם צוריבענעם מאטעריאל, פון וועלכען מען דארף מאכען פאפיער.

pulp'-en'gine *n.* (פאלפ'-ענ'-דזשין) אין פאפיער-פאבריקאציאן — א מאשין איבערצוקאכען שמאטעס און אנדערע עהנליכע מאטעריאלען.

pul'per *n.* (פאל'-פער) ז. *pulp-mill*

pul'pifier *n.* (פאל'-פי-פאי-ער) אן אפאראט צו פערוואנדלען פלייש אין א קאשע-עהנליכער מאסע [פאר מענשען וואס ליידען אויף'ן מאגען].

pul'pify *v.* (פאל'-פי-פאי) פערוואנדלען אין א ווייכער מאסע, מאכען עהנליך צו א קאשע.

pul'piness *n.* (פאל'-פי-נעס) פליישיגקייט [ווי פון א פרוכט], דאס זיין ווייך ווי קאשע. ז. *pulp*

pul'ping-machine' *n.* (פאל'-פינג-מע-שין') א מאשין צו מאהלען ריבען.

pul'pit *n. and a.* (פול'-פיט) א רעדנער-ביהנע, א בימה פאר א פרעדיגער; אן עמוד; אזא שטאנג, אויף א שיפעל וואס ווערט געברויכט פאר וואלפיש-פאנג, וואס פערהיט, אז דער הארפון-ווארפער זאל ניט אריינפאלען אין וואסער; וואס איז שייך צו דער פרעדיגער-בימה, צו פרעדיגער אדער צו זייערע פרעדיגטען.

pulpiteer' *n.* (פול-פי-טיער') א פרעדיגער [א פערעכטליכער אויסדרוק].

pul'pitish *a.* (פול'-פי-טיש) ווי א בעל דרשן.

pul'pitry *n.* (פול'-פיט-רי) דאס פרעדיגען.

pulp'less *a.* (פאלפ'-לעס) אהן פלייש, אהן ווייכע טיילען [ווענען פרוכט]; אהן א פולפע [צאהן-נערוו]. ז. *pulp*

pulp'-machine' *n.* (פאלפ'-מע-שין') ז. *pulp-engine*

pulp'-mill *n.* (פאלפ'-מיל) א מאשין אויסצוקאכען און פערוואנדלען אין א קאשע פערשיעדענע מאטעריאלען פאר פאפיער-פאבריקאציאן; א מאשין צו מאהלען ריבען; א מאשין אראבצונעהמען דעם ווייכען, פליישיגען טייל פון קאפע-קערנער.

pul'pous *a.* (פאל'-פאס) פליישיג [ווענען פרוכטען]; קאשע-עהנליך.

pul'pousness *n.* (פאל'-פאס-נעס) ווייכקייט; דאס זיין עהנליך צו קאשע.

pulp'-stone *n.* (פאלפ'-סטאון) א שטיין געברויכט צום צומאהלען האלץ פאר דער פאבריקאציאן פון פאפיער.

pulp'-wash'er *n.* (פאלפ'-הוואש'-ער) ז. *pulp-dresser*

pulp'-wood *n.* (פאלפ'-הוואוד) האלץ, פון וועלכען מען מאכט פאפיער.

pul'py *a.* (פאל'-פי) ז. *polpous*

pul'que *n.* (פול'-קע) פולקע [א מעקסיקאנישער בערוישענדער געטראנק געמאכט פון אגאווע (אזא פלאנצע)]. ז. *Agave*

pul'que-bran'dy *n.* (פול'-קע-ברענ'-די) דיסטילירטע פולקע. ז. *pulque*

pul'sate *v.* (פאל'-סייט) פולסירען, שלאגען, קלאפען [ווי דאס הארץ אדער דער פולס].

pul'satile *a. and n.* (פאל'-סע-טיל) פולסירענד, שלאגענד, קלאפענד; וואס גיט ארויס קלאנגען דורך שלאגען אדער קלאפען [ווי א פויק, א גלאק א. ז. וו.]; אן אינסטרומענט וואס גיט ארויס קלאנגען דורך קלאפען [ווי א פויק, א טאמבורין א. ז. וו.].

pulsa'tion *n.* (פאל-סיי'-שאן) פולסירונג [דאס שלאגען פון הארץ אדער פון א פולס-אדער]; א פולס-שלאג; א קלאפ, א שלאג; אין יוריספרודענץ — דאס געבען א קלאפ ניט פערורזאכענדיג קיין וועהטאג.

pul'sative *a.* (פאל'-סע-טיוו) פולסירענד, שלאגענד, קלאפענד [ווי דאס הארץ אדער פולס]; וואס גיט ארויס קלאנגען דורך קלאפען [ווי א פויק, למשל].

pulsa'tor *n.* (פאל-סיי'-טאר) איינער וואס קלאפט אדער שלאגט; א פולסאמעטער [אזא פומפ. ז. *pulsometer*].

pul'satory *a.* (פאל'-סע-טא-רי) ז. *pulsative*

pulse *n. and v.* (פאלס) דער פולס, דער פולס-שלאג; א קלאפ, א ריטמישעס קלאפען, וואס ווידערהאלט זיך רעגעלמעסיג; פולסירונג; וויבראציאן; אין מוזיק — דער טאקט; סטרוטשקע-פרוכט [ווי ארבעס, פאסאליעס א. ז. וו.]; א סטרוטשקע-פלאנצע; שטימונג, נייגונג; פולסירען, שלאגען [ווי א פולס-אדער, למשל].

pulse'-glass *n.* (פאלס'-גלעס) דער פולס-האמער [א גלעזערנער אפאראט אנגעפילט מיט עטהער, וועלכער הויבט אן ווי זידען, ווען מען נעהמט איהם אין דער האנד].

pulse'less *a.* (פאלס'-לעס) וואס האט ניט קיין פולס, ביי וועלכען דער פולס שלאגט ניט; אהן לעבען.

pulse'lessness *n.* (פאלס'-לעס-נעס) דאס זיין אהן א פולס; לעבענסלאזיגקייט.

pulse'-rate *n.* (פאלס'-רייט) די צאהל פולס-שלעגע פון א שלאג-אדער אין א מינוט.

pulse'-war'mer *n.* (פאלס'-הוואהר'-מער) א ווארימער האנד-מאנזשעט [צו האלטען ווארעם דעם פולס].

pulsif'ic *a.* (פאל-סיפ'-איק) וואס רעגט אויף דעם פולס; וואס רופט ארויס פולסירונג.

pulsim'eter *n.* (פאל-סימ'-ע-טער) א פולס-מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די קראפט, אפטקייט און וואריאציאנען פון פולס.

pul'sion *n.* (פאל'-שאן) דאס טרייבען פארווערטס, דאס שטויסען.

pul'sive *a.* (פאל'-סיוו) אימפולסיוו. ז. *impulsive*

pulsom'eter *n.* (פאל-סאמ'-ע-טער) א פולס-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם פולס]; א פולסאמעטער [א מין פומפ וואס ארבייט מיט דער הילף פון צוזאמענגעפרעסטען דאמפף].

pulta'ceous *a.* (פאל-טיי'-שיאס) ווייך, עהנליך צו קאשע; האלב-פערדייהט אדער האלב-איבערגעקאכט אין מאגען.

pulv. אין מעדיצין — אבקירצונג פון *pulvis* [א פולווער, א פראשעק].

pul'verable *a.* (פאל'-ווע-רעבל) וואס קען צופולווערט ווערען, וואס קען צומאלען ווערען אויף פולווער.

Pulverato'res *n.* (פאל-ווע-רע-טאו'-ריעז) דער מין פויגלען, וואס האבען א טבע זיך צו קייקלען אין שטויב [ווי היהנער, למשל].

pulve'reous *a.* (פאל-וויע'-רי-אס) בעשטויבט, ווי בעדעקט מיט שטויב.

pul'verin *n.* (פאל'-ווע-רין) ז. *pulverine*

pul'verine *n.* (פאל'-ווע-רין) בארילא-אש, דאס אש פון בארילא אדער זאלץ-קרויט [א פלאנצע, פון וועלכער מען מאכט סאדא].

pul'verisable *a.* (פאל'-ווע-ראי-זעבל) ז. *pulverizable*

pulverisa'tion *n.* (פאל-ווע-רי-זיי'-שאן) ז. *pulverization*

pul'verise *v.* (פאל'-ווע-ראיז) ז. *pulverize*

pul'veriser *n.* (פאל'-ווע-ראי-זער) ז. *pulverizer*

pul'verizable *a.* (פאל'-ווע-ראי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין פולווער.

pulveriza'tion *n.* (פאל-ווע-רי-זיי'-שאן) צופולווערונג, פערוואנדלונג אין פולווער, דאס צומאלען אויף שטויב.

pul'verize *v.* (פאל'-ווע-ראיז) צושטויבען, צופולווערען, צומאלען, פערוואנדלען אין פולווער; ווערען צופולווערט אדער צוריבען אין שטויב; זיך קייקלען אדער וואלגערען אין שטויב [ווי היהנער און איינינע אנדערע פויגלען].

pul'verizer *n.* (פאל'-ווע-ראי-זער) איינער וואס צושטויבט אדער צומאהלט; א מאשין צום צומאהלען אדער צום צושטויבען; א פויגעל, וואס קייקעלט זיך אין שטויב [ווי למשל, א הוהן].

pul'verizing har'row (פאל'-ווע-ראי-זינג הער'-או) אזא בראנע מיט ברייטע צייהנער וואס צוברעקעלט זעהר שטארק די אויפגעאקערטע ערד. ז. *harrow*

pul'verous *a.* (פאל'-ווע-ראס) פולווער-ארטיג, שטויבארטיג; וואס בעשטעהט פון פולווער אדער שטויב.

pulver'ulence *n.* (פאל-ווער'-או-לענס) שטייביגקייט, פולווערארטיגקייט, שטויב-

ארטינקייט, בעשטויבטקייט, דאס זיין בע=שטויבט.

pulver'ulent *a.* (פאל-ווער'-או-לענט) שטויביג, שטויבארטיג; בעדעקט ווי מיט שטויב [וועגען אינזעקטען און פלאנצען]; שוואך בעהעפט [וועגען צעלען=געוועב]; וואס האט א טבע זיך צו קייקלען אדער וואלגערען אין שטויב [ווי היהנער אדער אנדערע פויגלען].

pul'villar *a.* (פאל'-ווי-לאר) קישען=עהנליך [וועגען קערפער=טיילען, הויפט=זעכליך וועגען די קישעלעך אויף די פיס=לעך פון אן אינזעקט].

pulvil'liform *a.* (פאל-וויל'-אי-פארם) ז. *pulvillar*.

pulvil'lus *n.* (פאל-וויל'-אס) דאס קי=שעלע אדער דער קישען=עהנליכער טייל פון די פיסלעך ביי אינזעקטען.

pul'vinate *a.* (פאל'-ווי-נייט) עהנליך צו א קישען [אין אויסזעהען].

pul'vinated *a.* (פאל'-ווי-ניי-טעד) אין ארכיטעקטור — אנגעשוואלען, וואס האט ווי אן אנשוועלונג [וועגען א זייל].

pu'ma *n.* (פיו'-מא) די פומא, דער קו=גואר. ז. *cougar*.

pum'ice *n. and v.* (פאמ'-איס) פימס=שטיין [אזא שוואם=עהנליכער לאווא=שטיין]; רייבען אדער פאלירען מיט פימס=שטיין.

pumi'ceous *a.* (פיו-מיש'-יאס) עהנליך צו פימס=שטיין, שוואם=ארטיג. ז. *pumice*.

pum'ice-stone *n.* (פאמ'-איס-סטאון) פימס=שטיין. ז. *pumice*.

pum'iciform *a.* (פאמ'-אי-סי-פארם) עהנליך צו פימס=שטיין [אזא שוואם=אר=טיגער לאווא=שטיין].

pum'mel *n. and v.* (פאמ'-על) ז. *pommel*.

pum'melo *n.* (פאמ'-ע-לאו) ז. *pomelo*.

pump *n. and v.* (פאמפ) א פומפ; א שטרעבונג עפעס ארויסצוקריעגען אדער אויסצונארען ביי אימעצען [געלד, א סוד א. ז. וו.]; א טאנץ=שוך, א טאנץ=טופליע; פומפען, אויספומפען; ארויסקריעגען אדער אויסנארען עפעס.

pum'page *n.* (פאמ'-פיידזש) די מאס פליסיגקייט וואס ווערט אויסגעפומפט מיט איין מאל אדער אין פערלויף פון א בע=שטימטער צייט.

pump'-bar'rel *n.* (פאמפ'-בער'-על) דאס פומפ=פאס, דער צילינדער פון א פומפ.

pump'-bit *n.* (פאמפ'-ביט) די פומפ=רעהר [די רעהר וואס געהט אריין און ארויס אין פומפ].

pump'-brake *n.* (פאמפ'-ברייק) ז. *pump -handle*.

pump'-cart *n.* (פאמפ'-קארט) א וואַ=גען צו פיהרען וואסער מיט א פומפ צום בעוואסערען א פעלד אדער גארטען.

pump'-cis'tern *n.* (פאמפ'-סיס'-טוירן) א פומפ=ציסטערנע [אזא קאסטען איבער א קייט=פומפ אויף א שיף, וואוהין עס גיסט זיך אריין דאס אנגעשעפטע וואַ=סער]; אזא פארריכטונג צו פערהיטען, אז קיין זייטיגע זאכען זאלען ניט אריינ=קומען אין א קייט=פומפ. ז. *chain-pump*.

pump'-dale *n.* (פאמפ'-דייל) א פומפ=רעהר [א רעהר אבצופיהרען דאס וואסער פון א פומפ].

pumped *a.* (פאמפט) אהן אן אטהעם; אנגעטהאן אין באל=שיך אדער טאנץ=שיך.

pum'per *n.* (פאמ'-פער) איינער אדער עטוואס וואס פומפט; א פעטראלעאום=קוואל, פון וועלכען מען מוז דאס פעטרא=לעאום אויספומפען [אנשטאט עס זאל אליין ארויסשיסען אויף דער אויבערפלע=כע].

pum'pernickel *n.* (פאמ'-פער-ניק-על) פומפערניקעל, א מין גראבעם שווארצעם קארן=ברויט.

pump'-gear *n.* (פאמפ'-גיער) דער אפא=ראט פון א פומפ.

pump'-han'dle *n.* (פאמפ'-הענ'דל) דאס הענטעל פון א פומפ.

pump'-house *n.* (פאמפ'-האוס) ז. *pump-room*.

pum'ping-en'gine *n.* (פאמ'-פינג-ענ'-דזשין) א פומפ=מאשין, א מאשין צו בריינגען אין בעוועגונג א פומפ.

pum'pion *n.* (פאמ'-פיאן) ז. *pumpkin*.

pump'kin *n.* (פאמפ'-קין) א קירבעס; די קירבעס=פלאנצע.

Pumpkin

pump'kin-head *n.* (פאמפ'-קינ-העד) א נאר, א דומער יונג.

pump'kin-seed *n.* (פאמפ'-קין-סיעד) קירבעס=קערנער; דער אמעריקאנישער זון=פיש; א נאמען פון פערשיעדענע קליינע פיש; א מין פלאכעס ברייטעס רודער=שי=פעל.

pump'kin-vine *n.* (פאמפ'-קין-וואין) די קירבעס=פלאנצע.

pump'-pis'ton *n.* (פאמפ'-פיס'-טאן) דער פומפ=קאלבען.

pump'-room *n.* (פאמפ'-רוהם) דער טרינק=זאל אין באדע=פלעצער [וואו מען טרינקט מינעראל=וואסער]; א פלאץ, וואו עס געפינען זיך פומפען.

pump ship (פאמפ שיפ) משתין זיין, פישען.

pump'-spear *n.* (פאמפ'-ספיער) א פומפ=שטאנג, א קאלבען=שטאנג.

pump'-staff *n.* (פאמפ'-סטעף) ז. *pump-spear*.

pump'-thun'der *n.* (פאמפ'-טהאנ'-דער) דער אמעריקאנישער רייהער=שנא=בעל [אזא וואלד=פויגעל].

pump'-well *n.* (פאמפ'-הוועל) א ברו=נעם, פון וועלכען מען ציהט וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט מיט דער הילף פון א פומפ; אן ארומצאמונג ארום די פומ=פען פון א שיף.

pun *n. and v.* (פאן) אווארט=שפיעל [מעהרסטענטייל אלס וויץ]; שפיעלען מיט ווערטער, מאכען ווארט=וויצען.

pu'na *n.* (פוה'-נא) די הויכע פלאכע געגענד צווישען די קארדיליערא=בערג אין פערו און באליוויא.

pu'na-wind *n.* (פוה'-נא-הווינד) אזא קאלטער טרוקענער ווינד וואס בלאזט אין געוויסע געגענדען פון פערו. ז. *puna*.

punch *n. and v.* (פאנטש) א געצייג עפעס אריינצוקלאפען אדער דורכצולעכע=רען; א דורכשניידער, א לאך=אייזען, א לעכעל=אויסהאקער; א בלאק אייזען צו שלאגען פאליעס; א פויסט=שלאג, א קלאפ, א שטויס [מיט'ן פויסט, מיט'ן עלענבויגען אדער מיט דער קניע]; פונש [א געטראנק]; א קליין מענשעלע; אזא קליין, קיילעכדיג פערדעל; בויערען; אויסהאקען א לעכעל; שלאגען, געבען קלעפ.

punch'-bowl *n.* (פאנטש'-באול) א פונש=שיסעלע [א שיסעלע, אין וועלכען מען מאכט פונש].

pun'cheon *n.* (פאנ'-טשאן) אן אינ=סטרומענט צום דורכלעכערען; א שטעמ=פעל; א פאס, א פעסעל [פון 72 גאלאן]; א קורצע, שטארקע וואנד=זייל אדער אונ=טערשפארע.

pun'cher *n.** (פאנ'-טשער) א דורכשניי=דער, א לאך=אייזען, א לעכעל=אויסהאקער; איינער וואס שטעמפעלט.

punch'-glass *n.* (פאנטש'-גלעס) א פונש=גלאז [א גלאז צום טרינקען פונש].

Punchinel'lo *n.* (פאנ-טשי-נעל'-או) א פאיאץ, א שפאס=מאכער, א פורים=שפיע=לער, א בדחן.

pun'ching-bag *n.* (פאנ'-טשינג-בעג) א הענגענדער שווערער לעדערנער בייַ=טעל, וועלכען מען קלאפט מיט די פויס=טען צוליעב קערפערליכע איבונגען.

pun'ching-bear *n.* (פאנ'-טשינג-בעהר) א הידראלישע לאך=מאשין [א מאשין דורכצושלאגען לעכער אין אייזען=פלאטען, וועלכע ווערט בעטריבען מיט וואסער=קראפט].

pun'ching-machine' *n.* (פאנ'-טשינג-מע-שין') א לאך=מאשין [א מאשין צו מאכען לעכער אין אייזען].

punch'-la'dle *n.* (פאנטש'-לייַ'דל) א לעפעל, מיט וועלכען מען גיסט אן פונש אין די גלעזער.

punch'-pli'ers *n.* (פאנטש'-פלאי'-ערז) א שטעמפעל=צווייגנעל [ווי דאס צוויינ=געל, מיט וועלכען קאנדוקטארען שטעמפּ=לען אייזענבאהן=בילעטען].

pun'chy *a.* (פאנ'-טשי) קורץ און גראב.

punc'tate *a.* (פאנק'-טייט) פערשפיצט; געפינטעלט, פונקטירט.

punc'tated *a.* (פאנק'-טיי-טעד) פונק=טירט, געפינטעלט.

puncta'tion *n.* (פאנק-טיי'-שאן) שפי=ציגקייט; פערשפיצטקייט; געפינטעלט=קייט; א צייטווייליגער קאנטראקט איי=דער דער ריכטיגער קאנטראקט נעהט אריין אין קראפט [ווערט געמאכט מעהרסטענ=טייל מיט'ן צוועק קלאר צו מאכען די פונקטען פון אבמאך].

puncta'tor *n.* (פאנק-טיי'-טאר) א פונק=טירער, איינער וואס פונקטירט; איינער פון די בעלי=המסורה, וועלכע האבען גע=שטעלט די נקודות פון תנ"ך.

punctic'ulate *a.* (פאנק-טיק'-יו-לייט) ז. *punctulate*.

punc'tiform *a.* (פאנק'-טי-פארם) פונקטפערמיג, עהנליך צו א פונקט.

punctil'io *n.* (פאנק-טיל'-יאו) גרויסע פינקטליכקייט, איבערטריבענע גענויאיג=קייט; פארמאליטעט, צערעמאניע.

punctil'ious *a.* (פאנק-טיל'-יאס) פינקט=ליך, גענוי; איבערטריבען=פינקטליך; פאר=מאליסטיש, צערעמאניעל.

Don't be too **punctilious** about your dress.

punctil'iously *adv.* (פאנק-טיל'-יאס-לי) מיט גענויאינקייט און פינקטליכקייט.

punctil'iousness *n.* (פאנק-טיל'-יאס-נעס) ז. *punctilio*.

punc'tion *n.* (פאנק'-שאן) א שטאך; אן איינגעדריקטער פלאץ [ווי פון א שטאך].

punc'tist *n.* (פאנק'-טיסט) ז. *punctator*.

punc'to *n.* (פאנק׳-טאו) דער שפיץ פון א שווערד, א שטויס מיט׳ן שפיץ פון א שווערד [ביים פעכטען].
punc'tual *a.* (פאנק׳-טשו-על) אקוראט; פינקטליך; גענוי; וואס בעשטעהט פון א פונקט אדער פינטעל; וואס שטעלט פאר א פונקט.
punctual'ity *n.* (פאנק-טשו-על׳-אי-טי) גענויאיגקייט, אקוראטקייט, פינקטליכקייט; דאס בעשטעהן פון א פונקט אדער פינטעל; דאס פארשטעלען מיט זיך א פונקט.
punc'tually *adv.* (פאנק׳-טשו-על-אי) פינקטליך, גענוי, אקוראט.
punc'tualness *n.* (פאנק׳-טשו-על-נעס) פינקטליכקייט, אקוראטקייט, גענויאיגקייט.
punc'tuate *v.* and *a.* (פאנק׳-טשו-אייט) 1. פונקטירען, שטעלען אבשטעלצייכענס [ווי קאמא (,), פונקט (.), זעמיקאלאן (;) א. ז. וו.]; שטעלען נקודות; 2. אונטערשטרייכען, פערשטארקערען; 3. פונקטירט, געפינטעלט [ווענען אינזעקטען].
2. The orator punctuated his remarks by gestures.
punc'tuated *a.* (פאנק׳-טשו-איי-טעד) אין זאאלאגיע — פונקטירט, געפינטעלט.
punctua'tim *adv.* (פאנק-טשו-איי׳-טים) פונקט נאך פונקט, זיך האלטענדיג אן יעדען פונקט אדער אבשטעלצייכען פון דער פונקטואציאן [ווי קאמא (,), זעמיקאלאן (;) א. ז. וו.].
The work was translated verbatim, literatim and punctuatim.
punctua'tion *n.* (פאנק-טשו-איי׳-שאן) אינטערפונקציאן, פינקטואציאן, פונקטירונג, אבשטעלצייכענס [ווי קאמא (,), פונקט (.), זעמיקאלאן (;) א. ז. וו.]; אין זאאלאגיע — פונקטירונג, געפינטעלטקייט.
punc'tuative *a.* (פאנק׳-טשו-איי-טיוו) וואס איז שייך צו פונקטואציאן אדער אינטערפונקציאן; פונקטירענד, פאנאנדערטיילענד מיט אבשטעלצייכענס.
ז. *punctuation*.
punc'tuator *n.* (פאנק׳-טשו-איי-טאר) א פונקטירער, איינער וואס שטעלט נקודות אדער מאכט פונקטואציאנען.
ז. *punctuation*.
punc'tulate *a.* (פאנק׳-טשו-לייט) דריבנע געפינטעלט.
punc'tulated *a.* (פאנק׳-טשו-ליי-טעד) ז. *punctulate*.
punctula'tion *n.* (פאנק-טשו-ליי׳-שאן) דריבנע פונקטירונג; דאס זיין בעדעקט מיט קליינינקע פונקטען; א רייהע קליינינקע פונקטען.
punc'tule *n.* (פאנק׳-טשול) א קליינינקער פונקט, א פינטעלע אדער איינדריקונג [ביי אינזעקטען].
punc'tulum *n.* (פאנק׳-טשי-לאם) ז. *punctule*.
punctura'tion *n.* (פאנק-טשו-ריי׳-שאן) אין כירורגיע — דאס שטעכען אדער דורכשטעכען [ווי מיט א לאנצעט, נאדעל א. ז. וו.]; אין זאאלאגיע — געפינטעלטקייט, דאס זיין בעדעקט מיט פונקטען אדער קליינע פערטיעפונגען.
punc'ture *n.* and *v.* (פאנק׳-טשור) א שטאך; דאס שטעכען [מיט א לאנצעט, נאדעל א. ז. וו.]; אין זאאלאגיע — א קליינע איינדריקונג אדער פערטיעפונג; שטעכען, א שטאך טהאן.
punc'tureless *a.* (פאנק׳-טשור-לעס) אהן איינדריקונגען אדער פערטיעפונגען, גלאט [ווענען אינזעקטען].

pun'dit *n.* (פאנ׳-דיט) א געלעהרטער בראהמין [אין אינדיען]; א קענער פון דער סאנסקריטישער שפראך, פון די געזעצען און פון דער רעליגיאן פון אינדיען; א געלעהרטער מאן.
pun'donor' *n.* (פאנ׳-דא-נאהר׳) אן עהרענפונקט.
pung *n.* (פאנג) א מין דארפס-שליטען.
pun'gence *n.* (פאנ׳-דזשענס) ז. *pungency*.
pun'gency *n.* (פאנ׳-דזשען-סי) שטעכעדיגקייט; שארפקייט; בייסעדיגקייט; שניידיגקייט.
pun'gent *a.* (פאנ׳-דזשענט) שטעכענד; שארף; שניידענד, בייסענד.
pun'gently *adv.* (פאנ׳-דזשענט-לי) שטעכענד; בייסענד; מיט שארפקייט; מיט שניידיגקייט.
pung'y *n.* (פאנג׳-אי) אזא לייכט שיפעל.
Pu'nic *a.* and *n.* (פיו׳-ניק) פוניש, קארטהאגיש, ווי די איינוואהנער פון דער שטאדט קארטהאגא [אן אמאליגע בעוואוסטע שטאדט אין אפריקא], וועלכע די רוימער האבען כאראקטעריזירט אלס פאלשע און טרייבלאזע מענשען; אונטריי, פעררעטעריש; די קארטהאגישע שפראך.
Pu'nic ap'ple (פיו׳-ניק עפל) א גראנאט-עפעל, א מילגרוים.
puni'ceous *a.* (פיו-ניש׳-יאס) פורפור-רויט [ווי דער קאליר פון א גראנאט-עפעל אדער מילגרוים].
Pu'nic faith (פיו׳-ניק פייטה) פאלשקייט, פעררעטערישקייט. ז. *Punic*.
Pu'nic wars (פיו׳-ניק וואהרז) די פונישע מלחמות [די דריי מלחמות, וועלכע רוים האט אנגעפיהרט געגען קארטהאגא אין די יאהרען פון 264 ביז 146 פאר קריסטוס׳עס געבורט].
pu'niness *n.* (פיו׳-ני-נעס) קליינקייט; שוואכקייט.
pun'ish *v.* (פאנ׳-איש) בעשטראפען, שטראפען; טיכטיג דערלאנגען [ביים פויסטען-קאמפף]; געבען א טיכטיגען יאג דאס פערד ביים וועט-לויפען; געבען א שטארקען ווארף דעם באל ביי ביים-באל שפיעלען; א כאפ געבען א רעכטען חלק.
punishabil'ity *n.* (פאן-איש-ע-ביל׳-אי-טי) שטראפבארקייט; בעשטראפליכקייט.
pun'ishable *a.* (פאנ׳-איש-עבל) בעשטראפליך, שטראפבאר.
pun'ishableness *n.* (פאנ׳-איש-עבל-נעס) בעשטראפליכקייט; שטראפבארקייט.
pun'isher *n.* (פאנ׳-איש-ער) א שטראפער; א בעשטראפער.
pun'ishment *n.* (פאנ׳-איש-מענט) א שטראף, א בעשטראפונג; פערוואונדונג, פערשאפטע שמערצען.
pu'nitive *a.* (פיו׳-ני-טיוו) שטראפענד, בעשטראפענד.
pu'nitive expedi'tion (פיו׳-ני-טיוו עקס-פי-דיש׳-אן) א שטראף-עקספעדיציאן [סאלדאטען געשיקט אין אן אונרוהיגער געגענד אום צו בעשטראפען דיעניגע וואס זיינען שולדיג אין דיא אונרוהען אדער אין דעם אויפשטאנד].
pu'nitive law (פיו׳-ני-טיוו לאה) א שטראף-געזעץ.
pu'nitory *a.* (פיו׳ ני טא רי) ז. *punitive*.
punk *n.* and *a.* (פאנק) צינדער-האלץ [פערפוילטעס טרוקענעס האלץ וואס ווערט בענוצט אלס צינדער-שוואם]; א קינסטליכער צוגעריכטער שטאף וואס ברענט אהן א פלאם; א פראסטיטוטקע, א קורטיזאנקע; וואס טויג אויף כפרות, שלעכט.
pun'ka *n.* (פאנ׳-קא) א פאכער; א ווענטילאטאר.
pun'ky *n.* (פאנ׳-קי) אזא קליינער בייסענדער אינזעקט וועלכער געפינט זיך אין די אדיראנדאק געגענדען און אין די וועלדער פון מיין, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.
pun'ner *n.* (פאנ׳-ער) ז. *punster*.
pun'net *n.* (פאנ׳-עט) א מין פלאכער פרוכט אדער בלומען-קארב.
pun'ning *n.* and *a.* (פאנ׳-אינג) ווארט-שפיעל מאכונג; דאס וויצלען זיך דורך ווארט-שפיעלע; מאכענדיג וויציגע ווארט-שפיעלע.
pun'ster *n.* (פאנ׳-סטער) א ווארט-שפיעל מאכער.
punt *n.* and *v.* (פאנט) א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל וואס ווערט מייסטענס געשיפט מיט דער הילף פון א רודער-שטאנג]; אין פוס-באל שפיעל — דאס געבען א בריק דעם באל איידער ער פאלט אויף דער ערד; א פונקט אין באסעט [אזא קארטען-שפיעל]; פאהרען אין א שאוקע; טרייבען פארווערטס ווי א שאוקע מיט דער הילף פון א רודער-שטאנג; א בריק געבען דעם באל אין פוס-באל שפיעל איידער ער איז נאך אראבגעפאלען אויף דער ערד; פאהרען אויף יאגד אין א שאוקע צו שיסען וואסער-פויגלען; שפיעלען אין באסעט [אזא קארטען-שפיעל].
pun'ter *n.* (פאנ׳-טער) איינער וואס פאנגט פיש אדער וואסער-פויגלען אין א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל]; איינער וואס טרייבט א שיפעל מיט דער הילף פון א רודער-שטאנג; איינער וואס פערצייכענט די פונקטען אין באסעט [אזא קארטען-שפיעל].
punt'-fish'ing *n.* (פאנט׳-פיש׳-אינג) דאס פאנגען פיש אין א שיפעל.
punt'-gun *n.* (פאנט׳-גאן) אזא גרויסע ביקס וואס ווערט בענוצט צו שיסען וואסער-פויגלען פאהרענדיג אין א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל].
puntil'la *n.* (פאנ-טיל׳-א) שפיצען [קרוזשעווע]; שפיצען-עהנליכע דעקאראציאנען.
pun'to *n.* (פאנ׳-טאו) א פונקט [בעזונדערס אין מוזיק-נאטען]; א שטויס אין פעכטען; א נאהט-שטאך מיט דער נאדעל.
punts'man *n.* (פאנטס׳-מען) איינער וואס שיפט זיך אין א שאוקע [אזא פלאכעס שיפעל] צו שיסען וואסער-פויגעל אדער פאנגען פיש.
pu'ny *a.* (פיו׳-ני) קליין, שוואך.
pup *n.* and *v.* (פאפ) א הינטעלע; זיך הינטלען, האבען הינטעלעך.
pu'pa *n.* (פיו׳-פא) די פופע [דאס ווערימעל פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן אינזעקט, ווי א שמעטערלינג, א מאט א. ד. ג. אין זיין דריטער פעריאדע].
pu'pal *a.* (פיו׳-פעל) וואס איז שייך צו א פופע. ז. *pupa*.
pu'pate *v.* (פיו׳-פייט) ווערען א פופע, אריינטרעטען אין דעם צושטאנד פון א פופע. ז. *pupa*.
pupe *n.* (פיופ) ז. *pupa*.
pu'piform *a.* (פיו׳-פי-פארם) וואס האט די פארם פון א פופע. ז. *pupa*.
pu'pil *n.* and *a.* (פיו׳-פיל) א שילער, א שילערין, א לעהרלינג; א מינדער-יעהריגער [אין דעם אלטער פון 14 יאהר פאר אינגלען און 12 יאהר פאר מיידלעך], וואס דארף לויט געזעץ האבען אן אפעקון;

דער שוואַרץ=אַפּעל פון אויג; מינדער=יעהריג.

pu'pilage *n.* (פּיו'-פּי-לעדזש) שילער=שטאַנד, די צייט וואָס מען איז אַ שילער; אונמינדיגקייט, מינדער=יעהריגקייט.

pu'pilar *a.* (פּיו'-פּי-לאַר) ז. *pupilary*

pupilar'ity *n.* (פּיו-פּי-לער'-אי-טי) מינדער=יעהריגקייט [דער אַלטער פון 14 יאָהר פאַר אינגלעך און 12 יאָהר פאַר מיידלעך]; שילער=שטאַנד, די צייט וואָס מען איז אַ שילער.

pu'pilary *a.* (פּיו'-פּי-לע-רי) וואָס איז שייך צו אַ מינדער=יעהריגען [וועלכער שטעהט אונטער אַן אַפּעקון]; וואָס געהערט צום שוואַרץ=אַפּעל פון אויג.

pu'pilize *v.* (פּיו'-פּי-לאַיז) אננעהמען שילער, אונטערריכטען.

pu'pillage *n.* (פּיו'-פּי-לעדזש) ז. *pupilage*

pu'pillar *a.* (פּיו'-פּי-לאַר) ז. *pupilary*

pupillar'ity *n.* (פּיו-פּי-לער'-אי-טי) ז. *pupilarity*

pu'pillary *a.* (פּיו'-פּי-לע-רי) ז. *pupilary*

pu'pillize *v.* (פּיו'-פּי-לאַיז) ז. *pupilize*

pup'pet *n.* (פּאַפּ'-עט) אַ טאַנץ=ליאַלקע, אַ דראָט=פּופּע, אַ מאַריאָנעטקע; איינער וואָס טאַנצט נאָך יענעמס דודקע.

pup'petish *a.* (פּאַפּ'-עט-איש) ווי אַ פּאַפּקע, ווי אַ ליאַלקע; געפּוצט.

pup'petman *n.* (פּאַפּ'-עט-מען) אַ קונצען=מאַכער מיט ליאַלקעס, אַ פּופּען=קאָמעדיאַנט, אַ מאַריאָנעטען=שפּיעלער.

pup'pet-play *n.* (פּאַפּ'-עט-פּליי) פּופּען=שפּיעל, מאַריאָנעטען=שפּיעל.

pup'pet-play'er *n.* (פּאַפּ'-עט-פּליי'-ער) ז. *puppetman*

pup'petry *n.* (פּאַפּ'-עט-רי) פּוצעריי, ציערעריי [ווי פון אַ ליאַלקע]; פּופּען=שפּיעל, מאַריאָנעטען=שפּיעל.

pup'pet-show *n.* (פּאַפּ'-עט-שאָו) ז. *puppet-play*

pup'py *n. and v.* (פּאַפּ'-אי) אַ הינטעלע; אַ נאַר, אַ פּוסטער פּראַנט; אַ נאַרישער אינגעל, אַ פּוסטער פּראַנטעל; זיך הינטלען [געבעהרען הינטלעך].

pup'py-dog *n.* (פּאַפּ'-אי-דאָג) אַ הינטעל.

pup'py-head'ed *a.* (פּאַפּ'-אי-העד'-עד) דום, נאַריש.

pup'pyhood *n.* (פּאַפּ'-אי-הוד) די יונגע יאָהרען פון אַ הונד.

pup'pyism *n.* (פּאַפּ'-אי-איזם) פּוצעריי [ווי אַ ליאַלקע], פּוסטע פּראַנטעריי.

pur *v. and n.* (פּויר) צופריעדען בורטשען אָדער ברומען; אַ צופריעדענע בורטשעריי אָדער ברומעריי.

The cat is **purring** as she is lying down near the fireplace.

pur'blind *a.* (פּויר'-בלאַינד) בלינדליך; מיט אַ טונקעלער ראיה.

pur'blindly *adv.* (פּויר'-בלאַינד-לי) בלינדליך, מיט אַ טונקעלער ראיה.

pur'blindness *n.* (פּויר'-בלאַינד-נעס) קורצזיכטיגקייט; בלינדליכקייט, טונקעלקייט פון דער ראיה.

pur'chasable *a.* (פּויר'-טשע-סעבל) קויפבאַר; קויפליך, וואָס מען קען קויפען אָדער ערווערבען.

pur'chase *v. and n.* (פּויר'-טשעס) קויפען; ערווערבען; אויפהויבען דורך אַ הויבעל אָדער וועלכער ניט איז מעכאַנישער קראַפט; ארויפציהען אַ שיפס=אַנקער; דער קויף; דאָס געקויפטע; ערווערבונג; ווערטה; דאָס קויפען אַן אַמט אָדער אַ העכערונג אין ראַנג; דאָס האַלטען עפּעס פעסט און בעקוועם; מעכאַנישע קראַפט; אַ הויבעל; אַ קנאַפּ אין הינטערשטען טייל פון אַ כלי=דעקעל, מיט דער הילף פון וועלכען מען קען עפענען דאָס דעקעל מיט דערזעלבער האַנד, מיט וועלכער מען האַלט דאָס אויערעל פון דער כלי.

pur'chaseable *a.* (פּויר'-טשע-סעבל) ז. *purchasable*

pur'chase-mon'ey *n.* (פּויר'-טשעס-מאַנ'-אי) קויף=געלד.

pur'chase-price *n.* (פּויר'-טשעס-פּראַיס) דער קויף=פּרייז.

pur'chaser *n.* (פּויר'-טשע-סער) אַ קויפער; אַן ערווערבער.

pure *a., n. and v.* (פּיור) 1. ריין, ניט געמישט, לויטער, עכט, ניט בעפלעקט; אונשולדיג, צנוע'דיג; 2. בלויז, נאַר; דורך און דורך; אַבסאָלוט; 3. הינטישע צאָה געברויכט ביים בעאַרבייטען פעל; רייניגען; געברויכען הינטישע צאָה ביים בעאַרבייטען פעל.

1. The garment was made of **pure** wool. 2. It was done out of **pure** spite.

purée' *n.* (פּיו-ריי') אַ זופּ פון פלייש, פיש און געקאָכטע גרינסען אָדער פּרוכטען, וועלכע ווערען דורכגעריבען דורך אַ זיפּ.

pure'ly *adv.* (פּיור'-לי) 1. ריין, עכט, אָהן ביימישונג, אונבעפלעקט; אונשולדיג, צנוע'דיג; 2. פאַלשטענדיג, אַבסאָלוט, דורך און דורך.

2. The loss of his limbs was **purely** accidental.

pure'ness *n.* (פּיור'-נעס) ריינקייט, לויטערקייט, ריינליכקייט; אונשולדיגקייט, ריינקייט פון זינד.

pur'fle *v. and n.* (פּוירפל) מאַכען אַ בעציערטען ראַנד, ארומלעגען ביים ברעג, בעברעמען [מיט שטיקעריי, מיט פוטער, מיט טייערען האָלץ, מיט עלפאַנטביין א. ז. וו.]; צייכנען אין פּראָפיל; ארומזוימען; אַ בעציערטער ראַנד [הויפּטזעכליך מיט שטיקעריי].

pur'fling *n.* (פּויר'-פלינג) בעציערטע ראַנדען אויף פידלען און אַנדערע עהנליכע מוזיקאַלישע אינסטרומענטען.

pur'fly *a.* (פּויר'-פלי) געקנייטשט, מיט קנייטשען.

He is a large, **purfly**, flabby man.

pur'gament *n.* (פּויר'-גע-מענט) אַן אַבפיהרונגס=מיטעל, אַ רייניגונגס=מיטעל; אָבפאַל, אויסוואורף.

purga'tion *n.* (פּויר-גיי'-שאָן) רייניגונג; אַבפיהרונג [פון מאָגען]; ריינוואַשונג פון אַ בעשולדיגונג [אין די אַלטע צייטען. די ריינוואַשונג פלעגט פאָרקומען אויף צוויי אופנים: אָדער דורך דעם וואָס דער בעשולדיגטער מיט זיינע עדות פלעגען שווערען, אַז ער איז אונשולדיג, אָדער דורך גאָט'ס משפּט. ז. *ordeal*].

pur'gative *a. and n.* (פּויר'-גע-טיוו) רייניגענד; אַבפיהרענד [פון מאָגען]; רייניגענד אָדער אויסקויפענד אַ בעשולדיגונג [אין די אַלטע צייטען — ווענען די פייניגונגען בעת אַ משפּט, ווען דער בעשולדיגטער האָט אונטער די פייניגונגען געענטפערט די פראַגען אויף אַ צופרידענשטעלענדען אופן און דערמיט בעוויזען אַז ער איז ריין]; אַן אַבפיהרונגס=מיטעל.

pur'gatively *adv.* (פּויר'-גע-טיוו-לי) רייניגענדיג; אַבפיהרענדיג.

purgato'rial *a.* (פּויר-גע-טאָו'-רי-על) רייניגענד, אויסקויפענד די זינד; וואָס איז שייך צום פּלאַץ אין גיהנם, וואו מען ווערט דורך פייער גערייניגט פון זינד [לויט דעם גלויבען פון די קאַטוילּיקען], אָדער צום רייניגונגס=פייער אין גיהנם.

purgato'rian *a. and n.* (פּויר-גע-טאָו'-רי-ען) רייניגענד, אויסקויפענד די זינד; וואָס איז שייך צום פּלאַץ אין גיהנם, וואו מען ווערט [לויט דעם גלויבען פון די קאַטוילּיקען] דורך פייער גערייניגט פון זינד, אָדער צום רייניגונגס=פייער אין גיהנם; איינער וואָס גלויבט אין דעם רייניגונגס=גיהנם=פייער.

purgato'rious *a.* (פּויר-גע-טאָו'-רי-אָס) וואָס איז שייך צום רייניגונגס=פייער אין גיהנם [לויט דעם גלויבען פון די קאַטוילּיקען]. ז. *purgatory*

pur'gatory *a. and n.* (פּויר'-גע-טאָ-רי) רייניגענד, רייניגענד פון זינד; לויט דעם גלויבען פון די קאַטוילּיקען — אַ פּלאַץ אין גיהנם, וואו די נשמות ווערען געלייטערט פון זינד דורך פייער; אַ פּלאַץ, וואו מען ליידט צייטווייליג.

purge *v. and n.* (פּוירדזש) רייניגען, לייטערען; זיך רייניגען, זיך לייטערען; ריין מאַכען פון אַ בעשולדיגונג אָדער פערדאַכט; אַבפיהרען [רייניגען דעם מאָגען]; נעהמען אַן אַבפיהרונגס=מיטעל; ריין ווערען אָדער לויז ווערען פון געוויסע גאַזען [ווענען טייכען און אַזערעס]; רייניגונג, לייטערונג; אַ רייניגונגס=מיטעל; אַן אַבפיהרונגס=מיטעל.

purge away' (פּוירדזש ע-הוויי') בעזייטיגען, אויסרייניגען.

purge off (פּוירדזש אָף) ז. *purge away*

pur'ger *n.* (פּויר'-דזשער) איינער אָדער עטוואָס וואָס רייניגט; אַ רייניגונגס=מיטעל; אַן אַבפיהרונגס=מיטעל.

pur'ging *n.* (פּויר'-דזשינג) די רייניגונג; לויז=לייביגקייט, מאָגען=שוואַכקייט.

purifica'tion *n.* (פּיו-רי-פּי-קיי'-שאָן) דאָס לייטערען [פון זינד]; דאָס מאַכען ריין [בנוגע צו די רעליגיעזע צערעמאָניעס ווענען טהרות]; רייניגונג, לייטערונג; אין דער קאַטוילּישער און אַנגליקאַנישער קירך — דאָס אויסשווענקען דעם בעכער מיט וויין ביים הייליגען אָבענדמאָהל [דער וויין ווערט נאָכדעם אויסגעטרונקען פון גלח]:

pu'rificative *a.* (פּיו'-רי-פּי-קיי-טיוו) רייניגענד.

pu'rificator *n.* (פּיו'-רי-פּי-קיי-טאָר) אין דער קאַטוילּישער און אַנגליקאַנישער קירך — אַ טישטיכעל אויסצואַווישען די כלים און דעם גלח'ס הענד ביים הייליגען אָבענדמאָהל.

pu'rificatory *a. and n.* (פּיו'-רי-פּי-קיי-טאָ-רי) רייניגענד; אַ טישטיכעל געברויכט ביים קריסטליכען הייליגען אָבענדמאָהל. ז. *purificator*

pu'rifier *n.* (פּיו'-רי-פּאַי-ער) אַ רייניגער, אַ לייטערער; דאָס טישטיכעל וואָס ווערט געברויכט צום אויסווישען די כלים און דעם גלח'ס הענד ביים הייליגען אָבענדמאָהל. ז. *purificator*

pu'riform *a.* (פּיו'-רי-פאָרם) עהנליך צו אייטער [מאַטעריע].

pu'rify *v.* (פּיו'-רי-פאַי) רייניגען, לייטערען; מטהר זיין; ווערען ריין אָדער געלייטערט.

Pu'rim *n.* (פּיו'-רים) פּורים [דער אידישער יום טוב דעם 14טען אדר].

pur'ism *n.* (פיור'-איזם) פוריזם, ריינקייט, די שטרעבונג צו נעברויכען א ריינע, ניט געמישטע שפראך און שעהנע אויסדריקע.

pur'ist *n.* (פיור'-איסט) א פוריסט, א מדקדק אין דער ריינקייט פון דער שפראך, איינער וואס געברויכט א ריין ליטעראַרישע שפראך.

puris'tic *a.* (פיו-ריס'-טיק) פוריסטיש, ריין פון פרעמדע ביימישונגען [וועגען א שפראך], וואס איז מדקדק אין דער ריינקייט פון דער שפראך.

puris'tical *a.* (פיו-ריס'-טי-קעל) ז. *puristic*.

pu'ritan *n.* (פיו'-רי-טען) איינער וואס איז זעהר שטרענג אבגעהיט אין זיין רעליגיעזען לעבען; איינער וואס שטרעבט צו גרויס ריינקייט אין לעבען, א פרוש.

Pu'ritan *n. and a.* (פיו'-רי-טען) א פוריטאנער [א מיטגליעד פון א געוויסער פראטעסטאנטישער קריסטליכער סעקטע, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין ענגלאנד אין 16טען יאהרהונדערט און וועלכע האט געמאכט פאר איהרע הויפט־פרינציפען: די פרייהייט פון געוויסען, פאלקסרעכט, די איינפיהרונג פון איינפאכער גאטעסדיענסט אין די קירכען אהן די פערשיעדענע צערעמאניעס און די שטרענגע אבהיטונג פון מאראל. פיעל פון דיזער סעקטע האבען אויסגעוואנדערט קיין אמעריקא און האבען זיך בעזעצט אין די ניי־ענגלאנד שטאאטען. זיי רעכענען זיך אלס די עכטע אמעריקאנער]; אן איינוואהנער פון די ניי־ענגלאנד שטאאטען אין אמעריקא; פוריטאניש, פון די פוריטאנער.

Puritan'ic *a.* (פיו-רי-טענ'-איק) וואס איז שייך צו די פוריטאנער און צו זייערע לעהרען. ז. *Puritan*.

puritan'ic *a.* (פיו-רי-טענ'-איק) זעהר שטרענג אין רעליגיעזע ענינים; וצדקתך'דיג.

Puritan'ical *a.* (פיו-רי-טענ'-אי-קעל) ז. *Puritanic*.

puritan'ical *a.* (פיו-רי-טענ'-אי-קעל) ז. *puritanic*.

puritan'ically *adv.* (פיו-רי-טענ'-אי-קעל-אי) אויף א פוריטאנישען אופן, לויט די מנהגים פון די פוריטאנער. ז. *Puritan*.

pu'ritanism *n.* (פיו'-רי-טענ-איזם) פוריטאניזם, שטרענגקייט און אויסנעהאלטענקייט אין רעליגיעזען לעבען; די לעהרען און די פרינציפען פון די פוריטאנער. ז. *Puritan*.

Pu'ritanize *v.* (פיו'-רי-טענ-איז) בעקעהרען צום פוריטאניזם.

pu'rity *n.* (פיו'-רי-טי) ריינקייט; אונשולדיגקייט, ריינקייט אין מדות.

purl *v. and n.* (פוירל) ווירבלען, דרעהען אין דער רונד; זיך קרייזלען, זיך ווירבלען; רוישען אדער מורמלען ווי א טייכעל וואס פליסט צווישען אדער איבער שטיינער; בעפוצען דעם ראנד מיט קרוזען, פראנזען אדער שפיצען; מאכען א זוים, בעזוימען; אומשטירצען, אומוואַרפען, איבערקעהרען [ווי א צואווילדעוועט פערד], איבערדרעהען; ארויפוויקלען פאדים אויף א שפולקע אדער שפינדעל; א גערויש, א געמורמעל ווי פון א שטראמיגען טייכעל; א וואסער ווירבעל; א ראנד פון שפיצען [קרוזשעווע] אדער פראנזען; א ספיראל פון גאלד אדער זילבער־דראט; א פאלט [פאלב] אין א קליידער־שטיק; א זארט שפיצען [קרוזשעווע]; ווארעם־ביער [אזא געטראנק, וועלכער בעשטעהט פון ביער מיט א ביימישונג פון צוקער, אינגבער און וואכאלדער בראנפען].

purl'-goods *n.* (פוירל'-גודז) מאשינגעמאכטע שפיצען [קרוזשעווע].

purl'-house *n.* (פוירל'-האוס) א שענק וואו ווארעם־ביער ווערט פערקויפט און געטרונקען. ז. *purl*.

pur'lieus *n.* (פויר'-ליוז) די גרענעצען פון אן ארט אדער אומגעגענד; די ארומיגע פלעצער אדער אומגעגענדען; די גרענעצען־בעצירקען.

pur'lin *n.* (פויר'-לין) א האריזאנטאלער שטיץ־באלקען פאר א דאך; א קווער־באלקען פון א דאך.

pur'line *n.* (פויר'-לין) ז. *purlin*.

purl'man *n.* (פוירל'-מען) א פערקויפער פון ווארעם־ביער. ז. *purl*.

purloin' *v.* (פויר-לאין') אוועקלאטכענען, אוועק'גנב'ענען; זיך פערנעהמען מיט גנבה.

purloi'ner *n.* (פויר-לאי'-נער) א גנב.

pur'ple *n., a. and v.* (פוירפל) פורפור־פארב, פורפור־קאליר [א פארב וואס בעקומט זיך פון א מישונג פון רויט און בלוי]; א פורפור־קלייד, א פורפור־מאנטעל [אלס א קעניגליכער מלבוש]; די קעניגליכע אדער קייזערליכע מאכט; די קארדינאל־ווירדע [די פאפסטליכע קארדינאלען טראגען פורפור־מאנטלען]; פורפור־רויט, פון פורפור־קאליר; קעניגליך; פארבען פורפור־רויט; צוגעבען א פורפור־קאליר; ווערען פורפור־פארביג, בעקומען א פורפור־קאליר.

pur'ple fe'ver (פוירפל פי'-ווער) פלעקפיבער, טיפוס.

pur'ple finch (פוירפל פינטש) דער פורפור־פינק [אזא רויטער פויגעל]. ז. איל. *"Birds of the United States"*

pur'ple-heart *n.* (פויר'פל-הארט) ז. *purple-wood*.

pur'ple mar'tin (פוירפל מאר'-טין) אזא אמעריקאנער בלוי־שווארצע שוואלב.

pur'ple of Amor'gos (פוירפל אוו ע-מאר'-גאס) א געוויסע פורפור־פארב, וועלכע מען פלעגט בעקומען פון דעם גריכישען אינזעל אמארגאס.

pur'ple of Cas'sius (פוירפל אוו קעש'-אס) קאסיוס'ע גאלד־פורפור [א געוויסע דויערהאפטע פורפור־פארב].

pur'ples *n.* (פוירפלז) פורפור־פריעזעל [אזא קראנקהייט פון וועלכער די הויט ווערט אויסגעשלאגען אין רויטע פלעקען]; אזא קראנקהייט פון ווייץ, וועלכע ווערט פעראורזאכט פון א געוויסען ווארים; א מין ארכידען־בלומען, וואס בליהען אין פרידען פריהלינג.

pur'ple-wood *n.* (פויר'פל-הוואוד) פורפור־האלץ [אזא זארט האלץ וואס וואקסט מייסטענס אין בראזיליען].

pur'port *n. and v.* (פויר'-פאורט) אן אינהאלט, א זין, א בעדייטונג; בעדייטען, מיינען.

pur'portless *a.* (פויר'-פאורט-לעס) זינלאז, אינהאלטסלאז.

pur'pose *v. and n.* (פויר'-פאס) האבען אין זינען, האבען בדעה, בעאבזיכטיגען, בעצוועקען, זיך פערנעהמען; אן אבזיכט; א צוועק; א ציעל; א כונה; א זין; אן אינהאלט; א בעשלוס, א בעשטימונג.

pur'poseful *a.* (פויר'-פאס-פול) מיט אבזיכט; מיט א בעשטימטען צוועק; מיט א מיין.

pur'posefully *adv.* (פויר'-פאס-פול-אי) אבזיכטליך, מיט אבזיכט.

pur'posefulness *n.* (פויר'-פאס פול-נעס) בעצוועקונג; צוועקמעסיגקייט.

pur'poseless *a.* (פויר'-פאס-לעס) צוועקלאז; נוצלאז.

pur'poselessly *adv.* (פויר'-פאס-לעס-לי) אויף א צוועקלאזען אדער נוצלאזען אופן.

pur'poselessness *n.* (פויר'-פאס-לעס-נעס) צוועקלאזיגקייט; נוצלאזיגקייט.

pur'pose-like *a.* (פויר'-פאס-לאיק) צוועקמעסיג; פראקטיש; וואס האט א בעשטימטען צוועק; וואס זעהט אויס ווי צוגעפאסט צו א בעשטימטען צוועק.

pur'posely *adv.* (פויר'-פאס-לי) אבזיכטליך, בכיוון, אומיסטנע.

pur'poser *n.* (פויר'-פאס-ער) איינער וואס האט אן אבזיכט אדער וואס פאסט א בעשלוס; איינער וואס שלאגט עפעס פאר.

purprise' *n.* (פויר-פראיז') אן איינגעשלאסענער פלאץ, אן אבגעגרענעצט ארט.

pur'pura *n.* (פויר'-פיו-רא) פורפור־פריעזעל [אזא קראנקהייט פון וועלכער די הויט פון קערפער ווערט אויסגעשלאגען אין רויטע פלעקען].

Pur'pura *n.* (פויר'-פיו-רא) דער מין פורפור־שנעקען [אזא מין שנעקען וועלכע לאזען ארויס פון זיך א פורפור־פארביגע פליסיגקייט].

purpura'ceous *a.* (פויר-פיו-ריי'-שיאס) פון א פורפור־קאליר.

pur'purate *a. and n.* (פויר'-פיו-רייט) פון א פורפור־קאליר; וואס פראדוצירט א פורפור־קאליר; וואס איז שייך צו פורפור־פריעזעל [ז. *purpura*]; פורפוראט [א מין כעמישער זאלץ].

purpu'real *a.* (פויר-פיו'-רי-על) פורפור־פארביג; פורפור־רויט.

purpu'ric *a.* (פויר-פיו'-ריק) וואס האט א פורפור־קאליר; וואס פראדוצירט א פורפור־קאליר [בעזאנדערס וועגען געוויסע כעמישע פערבינדונגען]; וואס איז שייך צו פורפור־פריעזעל [ז. *purpura*];

pur'purin *n.* (פויר'-פיו-רין) ז. *purpurine*.

pur'purine *n.* (פויר'-פיו-רין) פורפורין [אזא כעמיש־צונויפגעזעצטע פורפור־פארב, וועלכע ווערט בענוצט אין פארבען קליידער־שטאף].

purr *v. and n.* (פויר) צופריעדען בורטשען ווי א קאץ; דאס צופריעדענע בורטשען פון א קאץ; אזא מאלוסק וועלכער געפינט זיך ביים ברעג פון די אייראפעאישע וואסערען; אזא שטראנד־לויפער [אזא פויגעל מיט א לאנגען שנאבעל. ז. *dunlin*].

purre *n.* (פויר) אזא שטראנד־לויפער [אזא פויגעל]. ז. *dunlin*.

pur'ree *n.* (פאר'-אי) דאס אינדיש־געלב [א מין פארב].

pur'ring *n.* (פויר'-אינג) דאס צופריעדענע בורטשען פון א קאץ.

purse *n. and v.* (פוירס) א בייטעל, א געלד־בייטעל; געלד־מיטעל, געלד־קוועלען; פינאנסען; די קאזנא; א בייטעל געלד [א געוויסע געלד־סומע]; א סומע פון 500 פיאסטער אין טערקיי; אין אנאטאמיע — דער בייטעל ביי די בייטעל־טהיערע; דער אייער־בייטעל ביי א זכר; אריינלעגען אין א בייטעל; צונויפציהען, צוזאמענציהען.

purse'-bear'er *n.* (פוירס׳-בעהר׳-ער) איינער וואס היט דעם צווייטענס געלד־בייטעל.

purse'-boat *n.* (פוירס׳-באוט) א נעווי־סע שיף ביי פישער.

purse'-crab *n.* (פוירס׳-קרעב) אזא גרויסער צעהן־פיסיגער קרעבס [ראק], וועלכער געפינט זיך מייסטענס ביי די ברעגען פון די מזרח־אינזלען אין אינדישען אקעאן].

Purse-crab

purse'-cut'ter *n.* (פוירס׳-קאט׳-ער) א בייטעל־שניידער [א גנב].

purse'ful *a.* and *n.* (פוירס׳-פול) רייך; אזוי פיעל וויפיעל אין בייטעל קען אריין.

purse'-net *n.* (פוירס׳-נעט) א נעץ וואס קען זיך צוזאמענציהען ביי דער עפנונג ווי א בייטעל מיט א שנירעל.

purse'-pinched *a.* (פוירס׳-פינטשט) מיט א לעדיגען בייטעל, ארעם.

purse'-pride *n.* (פוירס׳-פראיד) ביי־טעל־שטאלצקייט, די גאוה אדער די חוצפה וואס נעהמט זיך פון האבען פיעל געלד.

purse'-proud *a.* (פוירס׳-פראוד) שטאלץ אויף׳ן בייטעל; וואס שטאלצירט מיט זיין רייכטום.

pur'ser *n.* (פויר׳-סער) דער צאהל־מייס־טער אדער קאזנאטשיי פון א שיף.

pur'sership *n.* (פויר׳-סער-שיפ) דאס אמט פון א צאהלמייסטער אדער קאזנא־טשיי אויף א שיף.

purse'-seine *n.* (פוירס׳-סיין) א נעץ וואס איז צונויפגעלעגט אדער אויסגע־פלאכטען ווי א בייטעל.

purse'-silk *n.* (פוירס׳-סילק) א זארט שטארקע זיידענע פאדים וואס ווערט בע־נוצט צו שטריקען בייטלען און אויך פאר אנדערע זארטען שטריקערייי און העפ־טעריי.

purse'-strings *n.* (פוירס׳-סטרינגז) די בייטעל־שנירלעך, די שנירלעך מיט וועל־כע מען בינדט צו אדער מען ציהט צו־נויף א בייטעל.

purse'-ta'king *n.* (פוירס׳-טיי׳-קינג) בייטעל־שניידערייי; דאס גנב׳ענען, דאס בעראבעווען.

purse up (פוירס אפ) צונויפציהען אין פאלטען [ווי א בייטעל], אנקנייטשען, צונויפקארטשען.

purse up the brow (פוירס אפ טהי בראו) קנייטשען דעם שטערען, זיין אנגע־כמורעט.

purse up the mouth (פוירס אפ טהי מאוטה) פערציהען [מיט פעראכטונג] די ליפען.

pur'siness *n.* (פויר׳-סי-נעס) דאס זיין אויפגעשוואלען; דאס האבען א קורצען אטהעם.

purs'lane *n.* (פוירס׳-לען) פארטולאק [א מין גראז מיט קליינע געלבע בלי־טהען, וואס וואקסט אין דרום־אייראפא און בכלל אין ווארימע לענדער. ווערט גע־ברויכט אלס פאטראווע צו זופ און אויך אין סאלאט].

pursu'able *a.* (פויר-סיו׳-עבל) וואס קען נאכגעפאלגט אדער פערפאלגט ווערען.

pursu'ance *n.* (פויר-סיו׳-ענס) די פער־פאלגונג, די פארטזעצונג, די אנהאלטונג [פון א זאך].

pursu'ant *a.* (פויר-סיו׳-ענט) צו פאל־גע, לויט, געמעס, לפי.

pursue' *v.* (פויר-סיו׳) פערפאלגען, פארטזעצען, אנהאלטען [א זאך]; נאכ־פאלגען, נאכגעהן; זוכען; פערפאלגען, יאַ־גען.

pursu'er *n.* (פויר-סיו׳-ער) א פערפאל־גער; איינער וואס יאגט זיך נאך עפעס צו דערגרייכען עס.

pursuit' *n.* (פויר-סיוט׳) די פערפאלגונג, די נאכיאגונג; דאס זוכען; די בעשטרע־בונג; די זאך אדער דער געגענשטאנד, נאך וועלכען מען יאגט זיך אדער צו וועל־כען מען שטרעבט.

pur'suivant *n.* (פויר׳-סהווי-וואנט) דער געהילף פון א העראלד אדער קוריער; א קריעגס־קוריער פון קעניג.

pur'sy *a.* (פויר׳-סי) שווער־אטהעמדיג [פון פעטקייט אדער דיקקייט]; מיט א קורצען אטהעם.

pur'tenance *n.* (פויר׳-טע-נענס) די פּאטראכע, די מנוסע [די אינגעווייד פון קעלבער, שעפסען א. ז. וו.].

pu'rulence *n.* (פיו׳-רו-לענס) די איי־טערונג פון א וואונד; דאס אויסבילדען זיך פון מאטעריע אדער פלאגמע אין א וואונד.

pu'rulency *n.* (פיו׳-רו-לענ-סי) ז. *purulence*.

pu'rulent *a.* (פיו׳-רו-לענט) אייטערדיג; וואס בעשטעהט פון אדער וואס איז ענה־ליך צו אייטער אדער מאטעריע [פון א וואונד].

pu'rulently *adv.* (פיו׳-רו-לענט-לי) ארויסלאזענדיג אייטער אדער מאטעריע.

purvey' *v.* (פויר-וויי׳) פערזארגען מיט עפעס; בעזארגען; שאפען; אנגרייטען פראוויזיע פאר א צאהל מענשען.

purvey'ance *n.* (פויר-וויי׳-ענס) די פערזארגונג אדער שאפונג פון לעבענס־מיטעל; פראוויזיע, די אנגעגרייטע לע־בענסמיטלען.

purvey'or *n.* (פויר-וויי׳-אר) א שפייז־ליפערער, א שפייז־פערזארגער; א פאק־טאר פון נקבות, איינער וואס שטעלט צו פראסטיטוטקעס.

pur'view *n.* (פויר׳-וויו) דער ווירקונגס־קרייז פון א געזעץ, פון א מאכט א. ז. וו.; דער הויפט־זאץ פון א געזעץ אדער סטא־טוט.

pus *n.* (פאס) אייטער, מאטעריע [פון א געשווירן].

push *v.* and *n.* (פוש) שטויסען, שטו־פען, דרענגען; דריקען, בעלעסטיגען; שטעלען אין פערלעגענהייט; זיין אין א קריטישער לאגע; זיין צודרינגליך; אנ־גרייפען, אנפאלען; אונטערטרייבען; שטויסען פאָרווערטס; א שטויס, א טריב, אן אנטרייב; אן אנגריף, אן אנפאל; אנ־שטרענגונג, ענערגיע; אונטערנעהמונגס־גייסט; די קנאפקע וואס מען דריקט אן אום צו עפענען אדער שליסען אן עלעק־טריישען שטראם.

push a bold face (פוש ע באולד פייס) קוקען דרייסט, קוקען גלייך אין די אויגען אריין.

push about' (פוש ע-באוט׳) ארומ־שטויסען.

push aside' (פוש ע-סאיד׳) לאזען אונבעאכטעט; לעגען אן א זייט.

push back (פוש בעק) אבשטויסען, אבווארפען; פערטרייבען צוריק.

push'-cart *n.* (פוש׳-קארט) א שטופ־וועגעלע [א קליין וועגעל אויף צוויי רע־דער, וואס ווערט בענוצט פון פרוכט־הענד־לער, פעדלערס א. ד. ג.].

Push-cart

push down (פוש דאון) ארונטערשטוי־סען.

pushed for mon'ey (פושט פאר מאני׳-אי) נעדריקט אין געלד.

push'er *n.* (פוש׳-ער) א שטויסער, א טרייבער; עטוואס וואס שטויסט אדער שטופט עפעס ארויס.

push for a thing (פוש פאר ע טהינג) עפעס וועלען האבען, נאך עפעס שטרעבען.

push'ing *a.* (פוש׳-אינג) וואס שטופט זיך פאָרווערטס אין געשעפט; מיט אן אונטערנעהמענדען גייסט און ענערגיע; וואס שטופט זיך, וואס שטעלט זיך ארויס.

push'ingly *adv.* (פוש׳-אינג-לי) מיט א שטארקער ענערגיע; מיט א גרויסען אונ־טערנעהמונגס־גייסט [אין געשעפט].

push off (פוש אף) אבשטויסען, אבשטו־פען, אברוקען.

push on (פוש אן) אונטערטרייבען, אונ־טערשטופען; רוקען פארווערטס; זיך שטו־פען, זיך רוקען פארווערטס.

push on! (פוש אן) פארווערטס!

push out (פוש אוט) ארויסשטויסען, ארויסשטופען.

push'-pin *n.* (פוש׳-פין) א קינדער־שפיעל, ביי וועלכען שפילקעס ווערען גע־רוקט פארווערטס, איינע איבער דער אנ־דערער.

pusillanim'ity *n.* (פיו-סי-לע-נימ׳-אי-טי) קליין־מוטיגקייט, שרעקעדיגקייט, שוואכהערציגקייט.

pusillan'imous *a.* (פיו-סי-לענ׳-אי-מאס) קליינמוטיג, שרעקעדיג, וויכהערציג.

pusillan'imously *adv.* (פיו-סי-לענ׳-אי-מאס-לי) אויף א פחדנ׳ישען, וויכהער־ציגען אדער שרעקעדיגען שטייגער.

pusillan'imousness *n.* (פיו-סי-לענ׳-אי-מאס-נעס) ז. *pusillanimity*.

pus'ley *n.* (פאס׳-לי) ז. *purslane*.

puss *n.* (פוס) א קעצעלע; א האז; א מין מאיל אדער פליגעלע; קעצעלע [א צערט־ליכער נאמען פאר א קינד אדער יונגע פרוי].

pus'sly *n.* (פאס׳-לי) ז. *purslane*.

pus'sy *n.* (פוס׳-אי) א קעצעלע.

pus'sy *a.* (פאס׳-אי) פול מיט אייטער אדער פליאגמע.

pus'sy-cat *n.* (פוס׳-אי-קעט) א קעצע־לע; דאס שפיעל אין טשיזשיקעס [א קינדער־שפיעל, וואו א קליין פלעקעל מיט פערשפיצטע ענדען ווערט געלעגט אויף דער ערד און מיט א שטעקעל קלאפט מען עס אב. ווען דאס פלעקעל שפרינגט אויף פון דעם קלאפ, דארף מען עס מיט דעם שטעקעל א צווייטען מאל אבקלאפען].

pus'sy-wil'low *n.* (פוס'אי הוויל'-או) די אמעריקאנישע איווא [א קליין אמע־ריקאנער בוימעל אדער קוסט, וואס וואקסט אין פייכטע זומפיגע ערטער].

pus'tular *a.* (פאס'-טשו-לאר) קרעציג; בערעקט מיט קרעצלעך אדער פרישטשע־קעס; אין באטאניק און זאאלאגיע — בע־דעקט מיט קליינע בלעזלעך.

pus'tulate *v. and a.* (פאס'-טשו-לייט) זיך בערעקן מיט בלאטערן אדער פריש־טשיקעס; ווערן קרעציג; אין באטאניק — בערעקט מיט קליינע בלעזלעך.

pus'tule *n.* (פאס'-טשול) א פרישטשיק, א געשווירעל; אין זאאלאגיע — א בלע־זעל אויף דער הויט ווי א בלאטער; א קליינער פלעק אויף'ן לייב.

pus'tulous *a.* (פאס'-טשו-לאס) פריש־טשעדיג, קרעצעריג, בערעקט מיט פריש־טשיקעס אדער קרעצלעך.

put *v. and n.* (פוט) לעגען, זעצען, שטע־לען; אוועקלעגען, איינשטעלען; פערוועג־דען, געברויכען; געבען עפעס אימעצען, איינפערטרויען; פארלעגען; פעראורזא־כען, לאזען מאכען, ארויסברייננגען; נוי־טיגען; נויטען, צווינגען; טרייבען, בעוועגען; מאכען א וועט, וועטען זיך; בע־הויפטען, ארויסזאגען; געהן שנעל, איילען; זיך ווענדען; א שטויס, א שטופ; א ווארף; א מין קארטען־שפיעל; א קאנ־טראקט, לויט וועלכען איינער פערפליכ־טעט זיך צו קויפען פון צווייטען געוויסע סחורות אין א שפעטעריגער צייט אויף א פריהער־אבגעמאכטען פרייז.

put a bold face on (פוט ע באולד פיים אן) זיך מאכען קוראזש.

put about' (פוט ע-באוט') 1. קירעווען [א שיף]; ענדערען די ריכטונג; זיך אומקעהרען; 2. שטעלען אין אן אונאנ־גענעהמליכקייט; 3. פובליצירען; פערע־פענטליכען, לאזען צירקולירען.

2. He was much **put about** by that occurrence.

pu'tage *n.* (פיו'-טעדזש) אין געזעצגע־בונג — ניאוף, פראסטיטוציאן [פון א פרויענצימער].

puta'men *n.* (פיו-טיי'-מען) אין באטא־ניק — די הארטע שאלעכץ פון א פרוכט־ביינדעל [ווי די שאלעכץ פון א נוס, פון א קארשען אדער פלוימען־ביינדעל א. ד. ג.]; דאס ווייכע הייטעל פון אן איי אונ־טער דער שאלעכץ.

putam'inous *a.* (פיו-טעמ'-אי-נאס) וואס איז שייך צו דער הארטער שאלעכץ פון א פרוכט־ביינדעל; וואס איז שייך צום ווייכען הייטעל פון אן איי אונטער דער שאלעכץ. ז. *putamen*.

put an end to (פוט ען ענד טו) מא־כען א סוף צו עפעס; פערניכטען, אומ־ברייננגען, טויטען.

pu'tanism *n.* (פיו'-טע-ניזם) פראסטי־טוציאן, צולאזענקייט, אויסגעלאסענקייט [פון א פרויענצימער].

put apart' (פוט ע-פארט') אבלעגען אן א זייט, שטעלען בעזונדער.

put aside' (פוט ע-סאיד') לעגען אין א זייט, לאזען אונבעאכטעט.

put a stop to (פוט ע סטאפ טו) אב־שטעלען, פערהאלטען.

puta'tion *n.* (פיו-טיי'-שאן) דאס בע־טראכטען, דאס בעטראכטען עפעס אלס...; דאס אורטיילען; דאס ארומשניידען די צווייגען פון בויימער אדער קוסטעס.

pu'tative *a.* (פיו'-טע-טיוו) וואס ווערט בעטראכט אלס...; וועלכען מען רעכענט אדער מען האלט אלס...

put away' (פוט ע-הוויי') אבשאפען; פערווארפען; דערווייטערען; אבזאגען זיך פון...; אוועקלעגען אן א זייט.

put back (פוט בעק) שטע־הינדערען, שטע־רען; אבלעגען; אומקעהרען אדער אוועק־שטעלען אויף דעם פריהעריגען פלאץ; דרעהען צוריק די ווייזערס פון א זייגער; ניט אננעהמען, זאגען אויף עפעס "ניין".

put by (פוט באי) אבקעהרען; אבווענדען, בעהאלטען, אבשפארען; אבווארפען אן א זייט.

putchuck' *n.* (פא-טשאק') דער קאסט־ווארצעל [דער ווארצעל פון א שמעקענ־דען אסט־אינדישען גראז. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

put down (פוט דאון) אונ־ארא־בדריקען, אונטערדריקען; דעגראדירען, ארונטערזעצען פון אמט, פערמינדערען אין ווערטה, עהרע א. ד. ג.; בייקומען; אונטערווארפען; פערמאכען דאס מויל; ארייננשרייבען [איינעמס נאמען] אין א סובסקריפ־ציאנס־ליסט אדער אין א פראגראם.

pu'teal *n.* (פיו'-טי-על) אן ארומגעבוי־טער צאם אדער פארקאן ארום א ברונען, כדי מען זאל ניט אריינפאלען אין איהם.

put fair (פוט פעהר). אנבאטען אנשטענ־דיג; געבען א פאסענדען מקח.

put for (פוט פאר) ארויסטרעטען צו־ליעב עפעס מיט ענטשלאסענהייט און ענערגיע.

put forth (פוט פאורטה) ארויסשטרע־קען; ארויסברייננגען, ארויסשפראצען; אנ־שטרענגען, זעצען אין טהעטיגקייט; פאר־לעגען; ארויסלאזען, ארויסגעבען, פובלי־צירען; פערעפענטליכען.

put for'ward (פוט פאר'-הווארד) אויפ־הויבען צו א העכערער שטעלע אדער ראנג; איבעררוקען פארווערטס די ווייזערס פון א זייגער.

put heads togeth'er (פוט העדז טו־געטה'-ער) זיך צוזאמען בעראטהען.

pu'tid *a.* (פיו'-טיד) געמיין, נידריג, שענדליך, עקעלדיג.

put in (פוט אין) אריינ־אריינלעגען, אריינ־שטעלען, אריינטהאן; אריינזעגלען [אין א האפען]; אריינגעהן; צושטעלען [אן ענטפער געגען א טענה]; אריינזעצען אין אמט; אריינגעהן; אריינמישען.

put in a fret (פוט אין ע פרעט) רייצען, בייז מאכען.

put in a fright (פוט אין ע פראיט) אנווארפען א מורא.

put in an appear'ance (פוט אין ען ע-פיער'-ענס) ערשיינען [פאר א גע־ריכט]; זיך לאזען זעהן.

put in a pas'sion (פוט אין ע פעש'-אן) ארייננברייננגען אימעצען אין כעס.

put in a word for (פוט אין ע הווירד פאר) זאגען א גוט ווארט פאר איינעם.

put in bail (פוט אין בייל) לעגען ערבות, געבען גאראנטיע.

put in for (פוט אין פאר) פאדערען א רעכט אדער פריווילעגיע אויף עפעס.

put in hand (פוט אין הענד) נעהמען עפעס אין דער ארבייט.

put in i'rons (פוט אין אי'-ערנז) אנ־טהאן קייטען.

put in march (פוט אין מארטש) אין בעוועגונג ברייננגען, שטעלען אין גאנג.

put in mind (פוט אין מאינד) דערמא־נען.

put in mo'tion (פוט אין מאו'-שאן) אין בעוועגונג ברייננגען.

put in one's oar (פוט אין הוואנז אור) זיך ארייננמישען אין איינעמס געשעפטען אדער געשפרעך.

put in pledge (פוט אין פלעדזש) פער'משכונ'ען.

put in prac'tice (פוט אין פרעק'-טיס) אויספיהרען; דורכפיהרען עפעס אין לע־בען.

put in remem'brance (פוט אין רי־מעמ'-ברענס) דערמאנען איינעם [אן עפעס].

put in the pin (פוט אין טהי פין) אויפהערען, פערווארפען א שלעכטע גע־וועהנהייט [ווי טרינקען, רויכערען א. ד. ג.].

put in'to act (פוט איג'-טו עקט) צו אויספיהרונג ברייננגען.

put it nice'ly (פוט איט נאיס'-לי) זיך שעהן אויסדריקען.

put it strong (פוט איט סטראהנג) זיך שטארק אויסדריקען.

put'log *n.* (פוט'-לאג) — ביי מויערער איינער פון די קורצע קלעצער אדער שטאנ־גען, אויף וועלכע עס לעגען זיך אויס די ברעטער פון א רעשטאוואניע [איין עק פון קלאץ ווערט צוגעבונדען צום סלופ, וואס שטעקט אין דער ערד, און דער צוויי־טער עק איז ארייננגעשטעלט אין לאך פון דער געמויערטער וואנד].

put off (פוט אף) ארויס־אראבנעהמען, ארויס־טהאן, ארבבציהען; ענטלאסען, ענטזאגען [פון שטעלע]; אבלעגען אויף שפעטער; צו נישט מאכען; אבזוגלען, אבשווימען פון ברעג [וועגען א שיף]; אב'פטר'ען, אויספערקויפען; ארייננשווינדלען.

put'-off *n.* (פוט'-אף) אן ענטשולדיגונג, א תירוץ.

put on (פוט אן) אנטהאן; אננעהמען [א געשטאלט]; אנווענדען אדער צוגעבען [היץ, דאמפף א. ד. ג.]; ברייננגען צו עפעס, דורכפיהרען; אויפהעצען צו עפעס; אבנארען, בעשווינדלען; אנלעגען; ארויפ־לעגען; עטוואס ארייננשטעלען אדער ארייננשרייבען דורך א פאלשקייט אדער שווינדעל; זיך בעוועגען, זיך ריהרען, זיך איילען.

put on airs (פוט אן עהרז) מאכען אן אנשטעל.

We dislike him because he **puts on airs.**

put one in a hole (פוט הוואן אין ע האול) צוקוועטשען צו דער וואנד; שטע־לען אין א לאגע, פון וועלכער עס איז שווער ארויסצוקריכען.

put one on his met'tle (פוט הוואן אן היז מעטל) מאכען איינעם ארויסצו־ווייזען זיין שטארקסטע ענערגיע און אייפ־ריגקייט צו עפעס.

The severity of the examination **put** the students **on** their **mettle.**

put one's back up (פוט הוואנז בעק אפ) ארויסווייזען אנטיפאטיע, עקעל אדער צארן.

put one's best foot for'ward (פוט הוואנז בעסט פוט פאר'-הווארד) טהאן אלץ וואס איז מעגליך אום צו מאכען א גוטען איינדרוק.

put one's fin'ger on (פוט הוואנז פינ'-גער אן) עפעס גוט בעגרייפען.

put one's foot in it (פוט הוואנז פוט אין איט) איבערפיהרען א זאך, מאכען זי אונטויגבאר.

put one's foot in'to (פוט הוואנז פוט אינ'-טו) ארייננגעהן, ארייננטרעטען, צו־שטעהן [צו א פארטיי]; ארייננקריכען אין בלאטע; זיין אין א פערלעגענהייט.

put one's hand to (פוט הוואנז הענד

טו) אריינשטעקען א האנד, גנב'ענען; העלפען.

put one's nose to the grind'stone (פוט הוואנז נאוז טו טהי גראינד'-סטאון) טהאן שווערע, קאטארזשנע ארבייט.

put one to the door (פוט הוואן טו טהי דאור) ארויסטרייבען; אבזאגען פון דער שטעלע.

put on flesh (פוט אן פלעש) צונעהמען אין געוויכט, דיקער ווערען.

put on the best pace (פוט אן טהי בעסט פיים) מאכען שנעלערע טריט; פערגיכערען דעם גאנג.

put on the stage (פוט אן טהי סטיידזש) ברענגען אויף דער ביהנע, אויפפיהרען [א פיעסע].

put out (פוט אוט) ארויסלעגען, ארויסשטעלען; ארויסגעבען [א בוך]; ארויסשיקען, אויפהויבען [א פאהן]; ארויסטרייבען, ווייזען די טהיר; אויסשטעכען [די אויגען]; פאנאנדערלאזען [בלעטער]; פערלייהען געלד אויף צינזען; אויסלעגען אדער אויסגעבען געלד; צוטומלען, בריינגען אין פערלעגענהייט; בעליידיגען; אויסלינקען; אויסלעשען [א ליכט, א לאמפ].

put out of coun'tenance (פוט אוט אוו קאונ'-טע-נענס) שטעלען אין א פערלעגענהייט.

put out of hu'mor (פוט אוט אוו היו'-מאר) בריינגען אין א שלעכטער שטימונג.

The noise that the children made **put** the father **out of humor**.

put out of joint (פוט אוט אוו דזשאינט) אויסלינקען [א גליעד]; ברענגען אין אונארדנונג.

put out of sight (פוט אוט אוו סאיט) פערבארגען פון אויג; מאכען אונגעזעהן; פערצעהרען, פערברויכען.

put o'ver (פוט או'-ווער) 1. אבשיקען, איבערגעבען; 2. אבלעגען [אויף אן אנדער צייט]; 3. שטעלען אין ראנג העכער איבער אן אנדערען; 4. דורכפיהרען דורך א שפיצעל; בעזיעגען, בייקומען; 5. אריבערפיהרען [ווי איבער א טייך].

2. The trial was **put over** till the fall.
4. The nomination of the candidate was **put over** in the convention in spite of the wishes of the delegates.

put'-pin *n.* (פוט'-פין) ז. *push-pin*

putred'inous *a.* (פיו-טרעד'-אי-נאס) וואס קומט פון פוילונג; שטינקענד.

putrefa'cient *a. and n.* (פיו-טרי-פיי'-שיענט) וואס איז שייך צו פוילונג, וואס פעראורזאכט פוילונג; עטוואס וואס פעראורזאכט פוילונג.

putrefac'tion *n.* (פיו-טרי-פעק'-שאן) די פוילונג, פוילעניס; צופוילטע שטאף.

putrefac'tive *a.* (פיו-טרי-פעק'-טיוו) וואס איז שייך צו פוילונג; וואס פעראורזאכט פוילונג.

putrefac'tiveness *n.* (פיו-טרי-פעק'-טיוו-נעס) א פוילענדער צושטאנד; דאס האלטען אין פוילען.

pu'trefiable *a.* (פיו'-טרי-פאי-עבל) פוילבאר; וואס קען צופוילט ווערען; וואס פעראורזאכט פוילונג.

pu'trefy *v.* (פיו'-טרי-פאי) מאכען פוילען, פעראורזאכען פוילונג, פערדארבען; פוילען, פערפוילט ווערען, פערדארבען ווערען.

One rotten apple may **putrefy** an entire basketful.

putres'cence *n.* (פיו-טרעס'-ענס) דאס פוילען, די פוילונג; א פוילענדער צושטאנד.

putres'cent *a.* (פיו-טרעס'-ענט) פוילענד; אין א פוילענדען צושטאנד; וואס איז שייך צום פראצעס פון פוילען.

putres'cible *a.* (פיו-טרעס'-איבל) וואס קען פערדארבען ווערען, וואס קען פוילען.

pu'trid *a.* (פיו'-טריד) פויל, שטינקענד, פערדארבען.

putrid'ity *n.* (פיו-טריד'-אי-טי) פוילקייט, צופוילטקייט, פוילעניס; צופוילטע שטאף.

pu'tridness *n.* (פיו'-טריד-נעס) ז. *putridity*.

putrifica'tion *n.* (פיו-טרי-פי-קיי'-שאן) ז. *putrefaction*.

pu'trify *v.* (פיו'-טרי פאי) ז. *putrefy*.

pu'trilage *n.* (פיו'-טרי-לעדזש) אייטער, מאטעריע, פליאגמע.

putt *v. and n.* (פאט) — אין גאלף=שפיעל אבקלאפען דעם באל מיט א קורצען און רונד=פערשפיצטען שטעקען [ווען דער באל ליעגט ניט ווייט פון גריבעל]; דער שטויס וואס ווערט געגעבען דעם באל מיט אזא קורצען שטעקען.

put'ter *n.* (פוט'-ער) אן אוועקשטעלער, אן אוועקזעצער, אן אוועקלעגער א. ז. וו. ז. *put*.

put'ter *n.* (פאט'-ער) — אין גאלף=שפיעל א קורצער רונד=פערשפיצטער שטעקען, מיט וועלכען מען קלאפט אב דעם באל, ווען ער געפינט זיך ניט ווייט פון גריבעל.

put the ax in the helve (פוט טהי עקס אין טהי העלוו) אויסגעפינען א רעטעניש; ארויסגעהן פון ספק.

put the boot on the wrong leg (פוט טהי בוהט אן טהי ראהנג לעג) לויבען אדער טאדלען איינעם, ווען ער האט עס גאר ניט פערדיענט.

put the cart before' the horse (פוט טהי קארט בי-פאור' טהי האהרס) טהאן עפעס קאפויר.

put the case (פוט טהי קיים) אננעהמען דעם פאל; פארשטעלען זיך די זאך.

put the hand to (פוט טהי הענד טו) צולעגען א האנד צו עפעס; אונטערנעהמען; אנהויבען עפעס; לאטכענען, גנב'ענען.

put the kibosh' on (פוט טהי קי-באש' אן) מאכען אוים קאפעליוש=מאכער.

put the licks in (פוט טהי ליקס אין) זיך אנשטרענגען.

put the lid on (פוט טהי ליד אן) שטרענג קאנטראלירען, שטרענג פערפאלגען [וועגען דער בעציהונג פון דער פאליציי צו פערברעכער]; ארויפלעגען דאס דעקעל, צודעקען.

put the skid on!* (פוט טהי סקיד אן) האלט איין! שווייג שטיל!

put this and that togeth'er (פוט טהיס ענד טהעט טו-געטה'-ער) ציהען א שלוס פון געוויסע אנגעגעבענע פאקטען אדער בעהויפטונגען.

put through (פוט טהרוה) דורכפיהרען עפעס; בריינגען צו א געווינשטען רעזולטאט.

put'ting-green *n.* (פאט'-אינג-גריען) אין גאלף=שפיעל — די גלאטע ערד ארום דעם לאך, אין וועלכען מען שטויסט אריין דעם באל.

put'ting-stone *n.* (פאט'-אינג-סטאון) א שליידער=שטיין [א שטיין וואס ווערט געשליידערט, כדי צו פרובירען דעם כח].

put to (פוט טו) צוגעבען, בעהעפטען אדער פעראייניגען מיט עפעס; אנווענדען, בענוצען; טרייבען, נויטען, צווינגען; שיקען; בריינגען; בעשרענקען אדער בעגרענעצען ביז עפעס.

put to a stand (פוט טו ע סטענד) אבשטעלען; פערהאלטען.

put to a stop (פוט טו ע סטאפ) אבהאלטען, אבשטעלען.

put'tock *n.* (פאט'-אק) דער אייראפעאישער שפארבער; א מין אמעריקאנישער פאלק=פויגעל אדער סאקאל. ז. ***kite***

put to death (פוט טו דעטה) הינגריכטען; טויטען.

put to flight (פוט טו פלאיט) פעריאגען, צווינגען צו אנטלויפען.

put togeth'er (פוט טו-געטה'-ער) פעראייניגען; נעהמען צוזאמען.

put to grass (פוט טו גרעס) טרייבען אויף פאשע.

put to inconve'nience (פוט טו אינ-קאנ-ווי'-ניענס) פעראורזאכען אונבעקוועמליכקייט.

put to pain (פוט טו פיין) אימעצען פערשאפען שמערצען; פייניגען, קוועלען.

put to pren'tice (פוט טו פרענ'-טים) אוועקגעבען אין דער לעהרע [צו א בעל מלאכה].

put to rights (פוט טו ראיטס) בריינגען אין ארדנונג; בריינגען צו א נארמאלען צושטאנד.

put to shame (פוט טו שיים) איינעם פערשעמען, בעליידיגען.

put to si'lence (פוט טו סאי'-לענס) מאכען איינעם שווייגען.

put to stake (פוט טו סטייק) שטעלען אין קאן, ריזיקירען.

put to test (פוט טו טעסט) שטעלען אויף פראבע.

put to the blush (פוט טו טהי בלאש) בריינגען צו שאנדע; פערשעמען.

put to the door (פוט טו טהי דאור) ווייזען די טהיר; ארויסטרייבען.

put to the rack (פוט טו טהי רעק) אויפציהען אויף דער פייניגונגס=באנק; פייניגען, קוועלען.

put to tri'al (פוט טו טראי'-על) שטעלען צום געריכט; נעהמען אויף פראבע.

put to use (פוט טו יוס) נוצליך פערווענדען; אויסנוצען.

put'ty *n. and v.* (פאט'-אי) צינ=אש [צו פאלירען כלים]; גלעזער=קיט; פערקיטעווען [א שויב אין א פענסטער].

put'ty-knife *n.* (פאט'-אי-נאיף) א קיט=מעסער [א מין מעסער, וואס ווערט געברויכט פון גלעזער צו פערקיטעווען שויבען].

put un'der arrest' (פוט אנ'-דער ע-רעסט') ארעסטירען.

put un'der seal (פוט אנ'-דער סיעל) פער'חתמ'ענען.

put up (פוט אפ) דערהויבען, אויפהענגען, אויפשטעלען; פרעזענטירען, פארלעגען; אנזאמלען, אבקלייבען, אבלעגען אין זאפאס; פאקען, קאנזערווירען; אריינלעגען, אריינשטעלען [ווי א שווערד אין שייד]; געבען אן אבדאך, לאזען איבערנעכטיגען; ארויסשטעלען אלס א קאנדידאט צו די וואהלען.

put'-up *a.* (פוט'-אפ) געפלאנעוועט און פערפערטיגט פון אייגענע מענשען [אבער אזוי אז עס זאל אויסקומען, אז עס קומט ניט פון זיי]; בעטריגעריש געפלאנעוועט און דורכגעפיהרט.

put up at (פוט אפ עט) זיך אבשטעלען ביי איינעם אלס גאסט.

put up for (פוט אפּ פאָר) זוכען א שטעלע, זיך פּארשטעלען אלס קאַנדידאַט פאַר א געוויסען אמט.

put'-up job (פוט'-אפּ דזשאָב) א שפּי־ עלע, שווינדעל אדער בעטרוג וואָס איז געפּלאַנעוועט געוואָרען פון פריהער.

put upon' (פוט א-פּאָן') *put on* .ז

put up to (פוט אפּ טו) געבען ידיעות וועגען עפּעס; בעקאַנט מאַכען; ערקלע־ רען; לערנען עפּעס.

put up with (פוט אפּ הוויטה) פער־ טראָגען, דולדען; ליידען.

puz'zle n. and v. (פאַזל) א פּלאָנטער, א רעטעניש; א פערלעגענהייט; פער־ פּלאָנטערען; ברענגען אין פערלעגענהייט, פערווירען, צוטומלען; זיין אין פערלעגענהייט.

puz'zle-cup n. (פאַז'ל-קאַפּ) *surprise-cup* .ז

puz'zledom n. (פאַז'ל-דאַם) א פער־ פּלאָנטערטער עניין; א רעטזעלהאַפטער צו־ שטאַנד; רעטזעלהאַפטיגקייט; פערווירונג, צוטומלונג.

puz'zlehead n. (פאַז'ל-העד) א צופּלאָנ־ טערטער קאָפּ, א פערדרעהטער מח.

puz'zle-head'ed a. (פאַז'ל-הער'-עד) מיט א צופּלאָנטערטען קאָפּ, מיט א פער־ דרעהטען מח.

puz'zle-head'edness n. (פאַז'ל-הער'-עד-נעס) דאָס האָבען א צופּלאָנטערטען קאָפּ, דאָס זיין א צודרעהטער מח.

puz'zle-jug n. (פאַז'ל-דזשאַג) *surprise-cup* .ז

puz'zle-lock n. (פאַז'ל-לאָק) א שלאָס מיט א סעקרעט, וואָס מען דאַרף טרע־ פען ווי איהם צו פערשליסען אדער אויפ־ צושליסען.

puz'zlement n. (פאַז'ל-מענט) פערווי־ רונג; פערלעגענהייט.

puz'zle one's brains (פאַז'ל וואַנז ברעינז) זיך צוברעכען דעם קאָפּ [טראַכ־ טענדיג איבער עפּעס].

puz'zle out (פאַזל אוט) אויסגעפינען א רעטעניש.

puz'zle-peg n. (פאַז'ל-פעג) אזא שטי־ קעל האָלץ, אונטערגעבונדען אונטער דער מאָרדע פון א הונד.

puz'zler n. (פאַז'-לער) א רעטזעלהאַ־ פטער; איינער אדער עפּעס וואָס שטעלט מיט זיך פאָר א רעטעניש.

puz'zling a. (פאַז'-לינג) רעטזעלהאַפט, פערווירענד.

puz'zlingly adv. (פאַז'-לינג-לי) אויף א רעטזעלהאַפטען אדער פערווירענדען אופן.

puzzola'na n. (פאַז-א-לאַ'-נא) *pozzuolana* .ז

puzzola'no n. (פאַז-א-לאַ'-נאָ) *pozzuolana* .ז

puz'zolite n. (פאַז'-א-לאַיט) *pozzuolana* .ז

pwt. *pennyweight* אן אבקירצונג פון

pyc'nite n. (פּיק'-נאַיט) דער פּיקניט [אזא מין טאַפּאַז־שטיין].

Pycnogon'ida n. (פּיק-נא-גאָנ'-אי-דא) די ים־שפּינען [אזא מין גרויסע שפּינען־ עהנליכע בעיטעפעניש, וועלכע געפינען זיך אין ים].

pycnog'onoid a. (פּיק-נאָג'-א-נאָיד) עהנליך צו א ים־שפּין; וואָס איז שייך צו ים־שפּינען. *Pycnogonida* .ז

pycnom'eter n. (פּיק-נאָם'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געדיכט־ קייט אדער דאָס ספּעציפישע געוויכט פון פעסטע קערפּער.

py'garg n. (פּאַי'-גאַרג) א ים־אָדלער [אזא רויב־פויגעל וואָס נעהרט זיך מיט פיש].

pygme'an a. (פּיג-מי'-ען) וואָס איז שייך צו א קאַרליק [צווערג]; ווי א קאַר־ ליק; זעהר קליין.

Pyg'my n. (פּיג'-מי) א פּיגמיי, איי־ נער פון די פאַבעלהאַפטע אדער פאַנטאַס־ טישע קאַרליקעס, וועלכע — לויט די בע־ שרייבונגען פון די אַלט־גריכישע פּאָע־ טען — האָבען כלומרשט געוואוינט ביים ברעג ים און פלעגען כסדר מלחמה האַלטען מיט קראַניכען אדער זשוראַוולען [אזעל־ כע גרויסע פויגלען].

pyg'my n. and a. (פּיג'-מי) א פּיגמיי, א קאַרליק, א צווערג, א קליין מענשעלע; ווי א קאַרליק; זעהר קליין.

py'ic a. (פּאַי'-איק) אייטערדיג, מיט מאַטעריע אדער פלאַגמע.

pyja'mas n. (פּאַי-דזשאַ'-מעז) *pajamas* .ז

py'lon n. (פּאַי'-לאָן) אין ארכיטעק־ טור — א פּילאָן, א פּיראַמידאַלער טויער ביים אריינגאַנג אין די אַלט־עגיפּטישע טעמפּלען.

Pylon

pylor'ic a. (פּאַי-לאָר'-איק) וואָס איז שייך צו דער אונטערשטער עפענונג פון מאַגען.

pylo'rus n. (פּאַי-לאָ'-ראַס) די אונ־ טערשטע עפענונג פון מאַגען.

pyogen'esis n. (פּאַי-א-דזשען'-ע-סיס) אייטערונג, אייסבילדונג פון אייטער [מא־ טעריע, פלאַגמע].

pyogenet'ic a. (פּאַי-א-דזשי-נעט'-איק) וואָס רופט ארויס אייטערונג; וואָס איז שייך צו אייטערונג.

py'oid a. (פּאַי'-איד) אייטערדיג, עהנ־ ליך צו אייטער [מאַטעריע, פלאַגמע].

pyonephri'tis n. (פּאַי-א-נעפ-ראַי'-טיס) אן אייטערדיגע ענטצינדונג פון די ניערען.

pyophtal'mia n. (פּאַי-אָפּ-טהעל'-מי-א) אייטערונג פון אויג.

py'oscope n. (פּאַי'-א-סקאָופּ) אן אינ־ סטרומענט צו בעשטימען די פעטקייט פון מילך.

pyo'sis n. (פּאַי-או'-סיס) די בילדונג פון אייטער [מאַטעריע, פלאַגמע].

pyr'acanth n. (פּיר'-ע-קענטה) דער פייער־דאָרן [אזא דאָרן־פלאַנצע מיט פייער־פאַרביגע יאַגדעס].

pyrac'id n. (פּאַי-רעס'-איד) *pyro-acid* .ז

py'ral a. (פּאַי'-רעל) וואָס איז שייך צו א שייטער־הויפען אדער האָלץ־שטוים אויף וועלכען מען פערברענט די קערפּער פון טויטע.

pyr'amid n. (פּיר'-ע-מיד) א פּיראַמידע [א מאַסיווע פיעל־עקיגע געביידע וועלכע ענדיגט זיך מיט א שפּיץ. געוועהנליך איז א פּיראַמידע פיער־עקיג, ווי די פּיראַמי־ דען אין עגיפּטען]; א געגענשטאַנד וואָס האָט די פאָרם פון א פּיראַמידע; א גע־ אָמעטרישע דריי־עקיגע אדער מעהר־עקיגע פיגור וועלכע ענדיגט זיך מיט א שפּיץ.

Pyramid

pyram'idal a. (פּי-רעמ'-אי-דעל) פּי־ ראַמידאַל, ווי א פּיראַמידע; וואָס איז שייך צו א פּיראַמידע.

pyram'idalism n. (פּי-רעמ'-אי-דעל-איזם) די אַלע פאַקטען און בעשרייבונגען וועגען די פּיראַמידען אין עגיפּטען.

pyram'idalist n. (פּי-רעמ'-אי-דעל-איסט) *pyramidist* .ז

pyram'idally adv. (פּי-רעמ'-אי-דעל-אי) אין דער פאָרם פון א פּיראַמידע; זעהר הויך; זעהר, אונגעהייער.

pyramid'ic a. (פּיר-ע-מיד'-איק) פּי־ ראַמידען־פערמיג; ווי א פּיראַמידע.

pyramid'ical a. (פּיר-ע-מיד'-אי-קעל) *pyramidic* .ז

pyramid'ically adv. (פּיר-ע-מיד'-אי-קעל-אי) אין דער פאָרם פון א פּירא־ מידע.

pyramid'icalness n. (פּיר-ע-מיד'-אי-קעל-נעס) דאָס זיין פּיראַמידען־פער־ מיג.

pyr'amidist n. (פּיר'-ע-מיד-איסט) א קענער אין דער געשיכטע און סטרוקטור פון די עגיפּטישע פּיראַמידען.

pyr'amis n. (פּיר'-ע-מיס) א פּיראַמי־ דע. *pyramid* .ז

pyre n. (פּאַיר) א שייטער־הויפען, א קאָס־ טיאָר צו פערברענען טויטע קערפּער.

Pyrene'an a. (פּיר-אי-ני'-ען) פּירע־ נעאיש, וואָס איז שייך צו די פּירענעען [די בערג־קייט צווישען פראַנקרייך און שפּאַניען].

pyret'ic a. and n. (פּאַי-רעט'-איק) פּי־ בעריש, אנגעגריפען פון פּיבער; א מי־ טעל געגען פּיבער.

pyretol'ogy n. (פּיר-ע-טאָל'-א-דזשי) דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענ־ שאַפט, וואָס פערנעהמט זיך מיט פּיבער־ קראַנקהייטען.

pyrex'ia n. (פּאַי-רעק'-סי-א) א העכ־ כערע קערפּער־טעמפּעראַטור אלס נאָרמאַל, פּיבער.

pyrex'ial a. (פּאַי-רעק'-סי-על) פּיבער־ האַפט; וואָס איז שייך צו פּיבער.

pyrex'ic a. (פּאַי-רעק'-סיק) *pyrexial* .ז

pyrex'ical a. (פּאַי-רעק'-סי-קעל) *pyrexial* .ז

pyr'exy n. (פּיר'-עק-סי) *pyrexia* .ז

pyrheliom'eter n. (פּויר-הי-לי-אמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטאַרקייט פון דער זונען־היץ.

pyr'iform a. and n. (פּיר'-אי-פאָרם) באַרנע־פערמיג, וואָס האָט די פאָרם פון א באַרנע; אזא פּלאַכער דריי־עקיגער מוס־ קול ביים בעקען אדער טאַז. *pelvis* .ז

pyrifor'mis n. (פּיר-אי-פאָהר'-מיס)

אזא פלאכער דריי-עקיגער מוסקול ביים בעקען אדער טאז. ז. *pelvis*.

pyr'ite *n.* (פיר'-איט) פירים, שוועבעל-קיעז, אייזען-קיעז [א מינעראל פון א בלייך-געלבען קאליר, וואס בעשטעהט פון אייזען און שוועבעל].

pyri'tes *n.* (פי-ראי'-טיז) אייזען-קיעז אדער קופער-קיעז [א מינעראל וואס בע-שטעהט פון אייזען מיט שוועבעל אדער פון קופער מיט שוועבעל].

pyrit'ic *a.* (פי-ריט'-איק) ווי פירים, ווי שוועבעל-קיעז. ז. *pyrite*.

pyrit'ical *a.* (פי-ריט'-אי-קעל) ז. *pyritic*.

pyr'itous *a.* (פיר'-אי-טאס) וואס בע-שטעהט פון פירים. ז. *pyrite*.

pyro-acet'ic *a.* (פאי-רא-ע-סעט'-איק) וואס ווערט ערהאלטען פון עסיג-עסענץ ווען ער ווערט געבראכט אונטער דער ווירקונג פון היץ.

pyro-acet'ic spir'it (פאי-רא-ע-סעט'-איק ספיר'-איט) האלץ-עסיג-עטהער.

pyro-ac'id *n.* (פאי-רא-עס'-איד) א פראדוקט וואס ווערט ערהאלטען דורך דעם וואס געוויסע ארגאנישע זויערען ווערען געבראכט אונטער דער ווירקונג פון היץ.

pyro-elec'tric *a.* and *n.* (פאי-ראו-אי לעק'-טריק) פירא-עלעקטריש, טהערמא-עלעקטריש, וואס האט די אייגענשאפט צו ווערען עלעקטריש אונטער דער ווירקונג פון היץ; א שטאף וואס ווערט עלעקטריש אונטער דער ווירקונג פון היץ.

pyro-electric'ity *n.* (פאי-ראו-אי-לעק-טריס'-אי-טי) פירא-עלעקטריציטעט, טהערמא-עלעקטריציטעט [דער טייל פון עלעקטריציטעט וואס בעשעפטיגט זיך מיט ארויסרופען עלעקטריציטעט אין געוויסע שטאפען דורך טעמפעראטור-ענדערונגען].

pyrogal'lic *a.* (פאי-רא-געל'-איק) וואס ווערט ערהאלטען פון גאל-זויערע דורך דער ווירקונג פון היץ.

py'rogen *n.* (פאי'-רא-דזשען) א שטאף וואס פעראורזאכט פיבער, ווען ער דרינגט אריין אין דעם בלוט פון קערפער.

pyrogen'esis *n.* (פאי-רא-דזשען'-ע-סיס) די פראדוציר ונג פון היץ אדער פייער.

pyrogenet'ic *a.* (פאי-רא-דזשי-נעט'-איק) וואס פראדוצירט היץ.

pyrogen'ic *a.* (פאי-רא-דזשען'-איק) וואס פראדוצירט פיבער.

pyrog'enous *a.* (פאי-ראדזש'-ע-נאס) וואס רופט ארויס היץ, וואס פראדוצירט פייער; וואס ווערט פראדוצירט דורך פייער.

pyrog'raphy *n.* (פאי-ראג'-רע-פי) די קונסט אויסצוברענען צייכנונגען אין האלץ אדער אין לעדער.

pyrol'atry *n.* (פאי-ראל'-ע-טרי) די פייער-פערגעטערונג.

pyrol'eter *n.* (פאי-ראל'-ע-טער) אזא אפאראט אויסצולעשען א פייער.

pyrolig'neous *a.* (פאי-רא-ליג'-ני-אס) וואס ווערט ערהאלטען פון האלץ [ווע-גען כעמישע זויערען, ווי האלץ-עסיג זויערע א. ד. ג.].

pyrolig'neous ac'id (פאי-רא-ליג'-ני-אס עס'-איד) האלץ-עסיג-זויערע.

pyrolig'nic *a.* (פאי-רא-ליג'-ניק) ז. *pyroligneous*.

pyrolig'nite *n.* (פאי-רא-ליג'-נאיט) האלץ-עסיג-זויערע זאלץ.

pyrolig'nous *a.* (פאי-רא-ליג'-נאס) ז. *pyroligneous*.

pyrol'ogist *n.* (פאי-ראל'-א-דזשיסט) א פיראלאגיסט, א קענער אדער פארשער פון די געזעצען וועגען היץ.

pyrol'ogy *n.* (פאי-ראל'-א-דזשי) פי-ראלאגיע, ווארעמקייט-לעהרע [די וויסענ-שאפט ווענען היץ אדער ווארעמקייט].

pyrolu'site *n.* (פאי-רא-ליו'-סאיט) דער פיראלוסיט, דער גרוי-ברוין-שטיין [א מי-נעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון מאנגאנעזיע און זויער-שטאף].

pyromagnet'ic *a.* (פאי-רא-מעג-נעט'-איק) פיראמאגנעטיש, וואס איז שייך צו מאגנעטיזם וואס ווערט בעאיינפלוסט פון היץ [די מאגנעטישע קראפט אין אייזען ווערט דורך היץ פערקלענערט].

py'romancy *n.* (פאי'-רא-מען-סי) נביאות אדער כשוף דורך פייער.

pyroma'nia *n.* (פאי-רא-מיי'-ני-א) פיראמאניע, פייער-משוגעת [א משוגענע נייגונג צום אונטערצינדען].

pyroma'niac *a.* and *n.* (פאי-רא-מיי'-ני-עק) וואס ליידעט פון פיראמאניע [פייער-משוגעת]; א פערזאן, וואס ליי-דעט פון פיראמאניע. ז. *pyromania*.

pyromani'acal *a.* (פאי-רא-מיי-נאי'-ע-קעל) וואס ליידעט פון פיראמאניע [פייער-משוגעת, א משוגענע נייגונג אונ-טערצוצינדען].

pyroman'tic *a.* and *n.* (פאי-רא-מען'-טיק) וואס איז שייך צו כשוף אדער נביאות דורך פייער; איינער וואס מאכט כשוף אדער זאגט נביאות דורך פייער.

pyrom'eter *n.* (פאי-ראמ'-ע-טער) א פיראמעטער, אן אינסטרומענט צו מעס-טען די ענדערונגען וואס קומען פאר אין דער גרויס פון פעסטע קערפער [ווי מע-טאל, האלץ א. ד. ג.] אונטער דעם איינ-פלוס פון היץ; א היץ-מעסטער.

pyromet'ric *a.* (פאי-רא-מעט'-ריק) פיראמעטריש; וואס איז שייך צו א פי-ראמעטער. ז. *pyrometer*.

pyromet'rical *a.* (פאי-רא-מעט'-רי-קעל) ז. *pyrometric*.

pyromet'rically *adv.* (פאי-רא-מעט'-רי-קעל-אי) דורך דער הילף פון א פירא-מעטער. ז. *pyrometer*.

pyrom'etry *n.* (פאי-ראמ'-ע-טרי) פי-ראמעטריע, די מעסטונג פון היץ.

pyromor'phite *n.* (פאי-רא-מאהר'-פאיט) פיראמארפיט, בליי-פאספאט [אזא מינעראל וואס בעשטעהט פון א בליי-פער-בינדונג].

py'rope *n.* (פאי'-ראופ) דער פיראפ, דער פייער-גראנאט [אזא דונקעל-רויטער גראנאט-שטיין].

py'rophane *n.* (פאי'-רא-פיין) דער פיראפאן [אזא מין אפאל-שטיין].

pyroph'anous *a.* (פאי-ראפ'-ע-נאס) וואס ווערט דורכזיכטיג דורך דער ווירקונג פון היץ.

pyropho'bia *n.* (פאי-רא-פאו'-בי-א) פיראפאביע, א קראנקהאפטע מורא פאר פייער.

py'rophore *n.* (פאי'-רא-פאור) א שטאף וואס צינדט זיך אן, ווען ער קומט אין בעריהרונג מיט דער פרייער לופט אדער מיט וואסער; א צינד-אפא-ראט, א מאשינקע צו מאכען פייער.

pyrophor'ic *a.* (פאי-רא-פאר'-איק) ז. *pyrophorous*.

pyroph'orous *a.* (פאי-ראפ'-א-ראס) וואס איז שייך צו א זעלבסט-צינדער. ז. *pyrophorus*.

pyroph'orus *n.* (פאי-ראפ'-א-ראס) א זעלבסט-צינדער [א שטאף וואס צינדט זיך אן פון זיך אליין אין דער לופט].

Pyroph'orus *n.* (פאי-ראפ'-א-ראס) א געוויסער מין לייכטענדע זשוקעס אדער פליעגען וועלכער געפינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא.

pyrophos'phate *n.* (פאי-רא-פאס'-פייט) א זאלץ וואס ווערט ערהאלטען דורך דערהיצען א פאספאר-זויערע.

pyrophosphor'ic *a.* (פאי-רא-פאס-פאר'-איק) וואס ווערט געבילדעט דורך דערהיצען א פאספאר-זויערע.

pyrophotog'raphy *n.* (פאי-רא-פא-טאג'-רע-פי) א פאטאגראפישער פראצעס וואו די ווירקונג פון היץ ווערט בענוצט.

pyrophyl'lite *n.* (פאי-רא-פיל'-איט) פיראפילים [אזא מין טאלק]. ז. *talk*.

py'roscope *n.* (פאי'-רא-סקאופ) אן אינ-סטרומענט צו מעסטען אויסשטראהלענדע היץ אדער קעלט.

pyrotartar'ic *a.* (פאי-רא-טאר-טער'-איק) וואס ווערט ערהאלטען דורך דער-היצען ווינשטיין-זויערע.

pyrotech'nian *n.* (פאי-רא-טעק'-ני-ען) א פיראטעכניקער, א פייער-ווערק מייסטער.

pyrotech'nic *a.* (פאי-רא-טעק'-ניק) פי-ראטעכניש, וואס איז שייך צו דער פייער-ווערק קונסט.

pyrotech'nical *a.* (פאי-רא-טעק'-ני-קעל) ז. *pyrotechnic*.

pyrotechni'cian *n.* (פאי-רא-טעק-ניש'-ען) ז. *pyrotechnist*.

pyrotech'nics *n.* (פאי-רא-טעק'-ניקס) פיראטעכניק, די פייער-ווערק קונסט, די קונסט צו מאכען פייער-ווערק.

pyrotech'nist *n.* (פאי-רא-טעק'-ניסט) א פיראטעכניקער, איינער וואס מאכט פייער-ווערק; א פייער-ווערק קינסטלער.

py'rotechny *n.* (פאי'-רא-טעק-ני) די מעכאנישע אנווענדונג פון פייער; די פאבריקאציאן פון פייער-ווערק.

pyrot'ic *a.* and *n.* (פאי-ראט'-איק) עצענד, אויסברענענד, אויספרעסענד; אן אויסברען אדער אויספרעס-מיטעל.

py'roxene *n.* (פאי'-ראק-סין) פיראקסין [אזא מינעראל].

pyrox'yle *n.* (פאי-ראק'-סיל) ז. *pyroxylin*.

pyroxyl'ic *a.* (פאי-ראק-סיל'-איק) וואס ווערט ערהאלטען דורך דיסטילירען האלץ [ווי האלץ-ספירימוס].

pyroxyl'ic spir'it (פאי-ראק-סיל'-איק ספיר'-איט) האלץ-ספיריטוס, מעטיל-אלקאהאל.

pyrox'ylin *n.* (פאי-ראק'-סי-לין) פי-ראקסילין, שיס-בוימוואל.

pyrox'yline *n.* (פאי-ראק'-סי-לין) ז. *pyroxylin*.

pyr'rhic *n.* and *a.* (פיר'-איק) אן אלט-גריכישער מיליטערישער טאנץ; א פי-רישע סטאפע [א טייל פון א פאעטישען פערז וואס בעשטעהט פון 2 קורצע זיל-בען]; פיריש, בעשטעהענד פון 2 קורצע זילבען; וואס איז שייך צו דעם אלט-גרי-כישען מיליטערישען טאנץ.

Pyrrhon'ic *a.* (פי-ראנ'-איק) וואס איז שייך צו דעם גריכישען סקעפטיקער פי-לאזאף פירהא [געלעבט אין דעם 4טען יאהרהונדערט בעפאר קריסטוס]; סקעפ-טיש, צווייפלעריש.

Pyr'rhonism *n.* (פיר'-א-ניזם) די פי-לאזאפישע לעהרע פון פירהא [דער גרונד-געדאנק פון דיזער לעהרע בעשטעהט

אין דעם, דאס מען קען אימער געפינען אזוי פיעל ארגומענטען פאר א מיינונג ווי נעגען איהר און דעריבער קען מען זיך ווייניג פערלאזען סאי אויף דעם שכל סאי אויף די חושים]; סקעפּטיציזם, צווייפעל.

Pyr'rhonist *n.* (פיר׳-א-ניסט) אן אנהענגער פון דעם אלט=גריכישען פילאזאף פירהא, א סקעפּטיקער, א צווייפלער, איינער וואס צווייפעלט אין אלעם.

Pythagore'an *n. and a.* (פי-טהעג-א-רי׳-ען) אן אנהענגער פון דעם גריכישען מאטעמאטיקער און פילאזאף פיטהאגאראס [געלעבט אונגעפעהר אין 6טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס]; פיטהאגאריש, וואס איז שייך צו דער פילאזאפיע פון פיטהאגאראס אדער צו זיין שוהל וואס ער האט געגרינדעט.

Pythagore'anism *n.* (פי-טהעג-א-רי׳-ען-איזם) ז. *Pythagorism*

Pythagore'anize *v.* (פי-טהעג-א-רי׳-ען-איז) ז. *Pythagorize*

Pythagor'ic *a.* (פיטה-ע-גאר׳-איק) פיטהאגאריש, וואס איז שייך צו דער לעהרע פון דעם גריכישען פילאזאף פיטהאגאראס.

Pythagor'ical *a.* (פיטה-ע-גאר׳-אי-קעל) ז. *Pythagoric*

Pythag'orism *n.* (פי-טהעג׳-א-ריזם) פיטאגאריזם, די פילאזאפישע שולע און די לעהרען פון גריכישען מאטעמאטיקער און פילאזאף פיטהאגאראס, וועלכער האט געלעבט אין 6טען יאהרהונדערט פאר קריסטוס'עס געבורט, לויט די לעהרען פון פיטהאגאראס און זיינע נאכפאלגער איז די סובסטאנץ אדער דער גרונד=עלעמענט פון יעדער זאך — א צ א ה ל, און די הויפט=יסודות, פון וועלכע עס בעשטעהט די וועלט, זיינען אבסטראקטע צאהלען. די צאהל איינס, למשל, איז דער מקור פון יעדער שאפונג, דער יסוד פון שכל און הארמאניע, פון וועלכע עס בעשטעהט די וועלט. די צאהל צוויי איז דער מקור אדער גרונד=עלעמענט פון חומר, פון מאטעריע און שלעכטס; די צאהל דריי איז דער מקור פון פערמיטלונג, פון פעראייניגונג פון ענטגעגענגעזעצטע זאכען; די צאהל פיער איז דער אנהויב פון יושר און גערעכטיגקייט, א. ז. וו. די פיטהאגארישע שולע, וועלכע האט זיך אויף אזא אופן פיעל בעשעפטיגט מיט צאהלען, האט פיעל מיטגעהאלפען דער ענטוויקלונג פון מאטעמאטישע וויסענשאפטען.

Pythag'orize *v.* (פי-טהעג׳-א-ראיז) ווערען אן אנהענגער פון דער פיטהאגארישער פילאזאפיע. ז. *Pythagorism*

Pyth'ia *n.* (פיטה׳-אי-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די פריסטערין און וואהרזאגערין פון דעם גאט אפאלא, וועלכע פלעגט קריעגען פון איהם די אראקעלס [נביאות] אין דעם גרויסען טעמפעל פון דעלפי.

Pyth'ian *a.* (פיטה׳-אי-ען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — וואס איז שייך צו דעלפי אדער צו די פריסטערינס פון דעם גאט אפאלא אין דעלפי.

Py'thon *n.* (פאי׳-טהאן) א פראפעצייענדער גייסט; א וואהרזאגער, א נביא.

py'thon *n.* (פאי׳-טהאן) א ריעזען=שלאנג.

pyth'oness *n.* (פיטה׳-א-נעס) א פריסטערין פון דעם גאט אפאלא אין דעלפי [ז. *Pythia*]; א וואהרזאגערין, א נביאה.

python'ic *a.* (פי-טהאנ׳-איק) וואהרזאגעריש, נביאות'דיג; ענליך צו א ריעזען=שלאנג.

pyth'onism *n.* (פיטה׳-א-ניזם) וואהרזאגעריי, נביאות.

pyx *n. and v.* (פיקס) די וואזע אין וועלכער עס ווערט געהאלטען דאס הייליגע ברויט אין דער קאטוילישער קירך; א קעסטעל אין וועלכען עס ווערען געהאלטען די פראבע=מטבעות אין דעם בריטישען מינץ=הויז [דאס הויז וואו מען מאכט מטבעות]; דאס קאמפאס=קעסטעל [דאס קעסטעל וואו דער קאמפאס פון א שיף איז ארייננעשטעלט]; אבפראבירען דורך וועגען, ווי די פראבע=מטבעות אין מינץ=הויז.

pyxid'ium *n.* (פיק-סיד׳-אי-אם) אין באטאניק — א זוימען=קאפּסעל וואס דער אויבערשטער טייל נעהמט זיך אראב ווי א דעקעל.

pyx'is *n.* (פיק׳-סיס) אזא געציערטעס טואלעט=קעסטעלע; א ציערונגס=שאכטעל; א זאלב וואס מאכט ווייך; אין באטאניק — א זוימען=קאפּסעל וואס דער אויבערשטער טייל נעהמט זיך אראב ווי א דעקעל; די אויסהוילונג פון דעם היפטען=ביין; אזא לאנד=שילדקראט [טשערעפּאכע] אין מאדאגאסקאר.

Q

Q, q (קיו) דער זיעבצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Q. E. D. ראשי תבות פון די ווערטער *quod erat demonstrandum* (קוואד ער׳-אט דע-מאנ-סטראנ׳-דאם) וואס עס האט זיך געפאדערט צו בעווייזען.

Q. M. אבקירצונג פון *quartermaster*

Qr. אבקירצונג פון *quire* אדער *quarter*

Qt. אבקירצונג פון *quart*

Qto. פערקירצונג פון *quarto*

quab *v. and n.* (קהוואב) פלאטערען, ציטערען, טרייסלען זיך; א זומפּ.

qua'-bird *n.* (קהווא׳-בוירד) א מין אמעריקאנער צאפליע. ז. *heron*

quack *v., n. and a.* (קהוועק) קוואקען [ווי אן ענטעל]; בעריהמען זיך; ארויסשטעלען זיך פאר א קענער פון עפּעס, בעזונדערס פון דאקטאריע; דאס קוואקען, דער געשריי פון אן ענטעל; א בעריהמער; א שארלאטאן, איינער וואס שטעלט זיך ארויס פאר א כלומרש'דיגען דאקטאר; וואס איז שייך צו בעריהמעריי, שארלאטאנייש.

quack'ery *n.* (קהוועק׳-ער-אי) בעריהמעריי; שארלאטאנסטווע [בעזונדערס אין מעדיצין].

quack'ish *a.* (קהוועק׳-איש) בעריהמעריש, שארלאטאניש; ווי א שארלאטאן.

quack'ism *n.* (קהוועק׳-איזם) שארלאטאנסטווע [בעזונדערס אין דאקטאריע].

quack'salver *n.* (קהוועק׳-סעל-ווער) דער קוואק=זאלבער, איינער וואס שטעלט זיך ארויס פאר א דאקטאר; א שארלאטאן.

quack'salving *a.* (קהוועק׳-סעל-ווינג) שארלאטאניש, שווינדלעריש.

quad *n. and v.* (קהוואד) א הויף; דער הויף פון א טורמע; א טורמע; ארייננזעצען אין טורמע; ביי דרוקער — א שריפט=קוואדראט [ז. *quadrat*]; אנפילען [זאץ] מיט שריפט=קוואדראטען.

quad'rable *a.* (קהוואד׳-רעבל) אין געאמעטריע — וואס קען מיט זיך פארשטעלען א קוואדראט; וואס קען איינגעטיילט ווערען אין קוואדראטען.

quadragena'rious *a.* (קהוואד-רע-דזשי-ניי׳-רי-אס) פיערציג=יעהריג; וואס בעשטעהט פון פיערציג.

quad'ragene *n.* (קהוואד׳-רע-דזשין) אין דער קאטוילישער קירך — אן אינדולגענציע אדער זינד=פערגעבונג, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון פּאפּסט אויף פיערציג טעג.

Quadrages'ima *n.* (קהוואד-רע-דזשעס׳-אי-מא) די פיערציג טעג פון דער קריסטליכער פאסט=צייט; די קריסטליכע פאסט=צייט.

quadrages'imal *a. and n.* (קהוואד-רע-דזשעס׳-אי-מעל) וואס געהערט צו דער קריסטליכער פאסט=צייט; א מתנה פון אן אונטערגעארדענטער קירך פאר א הויפּט=קירך [אין פאסט=צייט].

Quadrages'ima Sun'day (קהוואד-רע-דזשעס׳-אי-מא סאנ׳-דיי) דער ערשטער זאנטאג פון דער קריסטליכער פאסט=צייט.

quad'rangle *n.* (קהוואד׳-רעננל) א פיער=עק, א פיער=קאנטיגע פיגור; א פיער=עקיגער הויף פון א געביידע.

quadran'gular *a.* (קהוואד-רענ׳-גיו-לאר) פיער=עקיג, פיער=קאנטיג.

quadran'gularly *adv.* (קהוואד-רענ׳-גיו-לאר-לי) אין דער פארם פון א פיער=עק.

quad'rans *n.* (קהוואד׳-רענז) אן אלט=רוימישע קליינע קופערנע מטבע.

quad'rant *n.* (קהוואד׳-רענט) א פיערטעל פון א קרייז; א קוואדראנט [אן אסטראנאמישער אינסטרומענט צו מעסטען די הויך און די נייגונג פון דער זון און פון די שטערען]; אן אינסטרומענט צו מעסטען די אנבויגונג פון א הארמאט אין בעצוג צום האריזאנט [ביים אנשטעלען דעם ציעל].

quad'rantal *a. and n.* (קהוואד׳-רענ-טעל) וואס געהערט צו א פיערטעל פון א קרייז; וואס געהערט צו א קוואדראנט [ז. *quadrant*]; אזא פארצייטיגע אלט=רוימישע פליסיגקייטס=מאס.

quad'rantid *n.* (קהוואד׳-רענ-טיד) איינער פון א מאסע פאלענדע שטערען וואס ווערען בעאבאכטעט אום צווייטען און דריטען יאנואר.

quad'rat *n.* (קהוואד׳-רעט) א שריפט=קוואדראט [א פיער=עקיגעס שטיקעל בליי

אויסצופילען און פאנאנדערשפּרייטען דרוק־שריפט]; אזא אינסטרומענט צו מעסטען די הויך פון געגענשטענדע; א סעריע פון פיער.

quad'rate *a., n. and v.* (קהוואד'-רייט) פיער־עקיג, פיער־זייטיג; קוואדראטיש, גע'כפל'ט אויף זיך אליין; א קוואדראט [א פיער־עקיגע פיגור, ביי וועלכער אלע זייטען און אלע ווינקלען זיינען גלייך]; א קוואדראט [דער פּראדוקט וואס בעקומט זיך פון כפל'ען א צאהל אויף איהר אליין, ווי 3×3=9, 10×10=100 א. ז. וו.]; פאסען, זיין אנגעמאסטען, הארמאנירען.

quadrat'ic *a. and n.* (קהוואד-רעט'-איק) קוואדראטיש; אין אלגעברא — א קוואדראטישע גלייכונג [א גלייכונג, וואו די אונבעוואוסטע צאהל איז גע'כפל'ט אויף זיך אליין ווי $ax^2+2bx+c=o$].

quadrat'ically *adv.* (קהוואד-רעט'-אי-קעל-אי) אויף דער ארט פון א קוואדראט; גע'כפל'ט אויף זיך אליין.

quadrat'ic equa'tion (קהוואד-רעט'-איק אי-קהוויי'-שאן) א קוואדראטישע גלייכונג. ז. *quadratic*

quadrat'ic fig'ure (קהוואד-רעט'-איק פיג'-יור) א קוואדראטישע פיגור, א פיגור וואס האט נור צוויי דימענזיאנען, ד. ה. זי מעסט זיך נור אין דער לענג און אין דער ברייט.

quadrat'ics *n.* (קהוואד-רעט'-איקס) דער טייל פון אלגעברא וואס בעשעפטיגט זיך מיט קוואדראטישע גלייכונגען. ז. *quadratic*

quadra'trix *n.* (קהוואד-ריי'-טריקס) אין געאמעטריע — די קוואדראטריקס, א קרומע ליניע, דורך וועלכער מען קען אויסגעפינען די קוואדראטור פון אנדערע קרומע ליניען.

quad'rature *n.* (קהוואד'-רע-טשור) אין געאמעטריע — די קוואדראטור, דאס אויס'חשבונ'ען אזוי, אז א פלעכע פון א געוויסער פארם זאל זיין גלייך צו א קוואדראט אדער פיער־עק; דאס פערוואנדלען אין א קוואדראט; אין אסטראנאמיע — די קוואדראטור, די לאגע פון א פלאנעט בנוגע צו אן אנדער פלאנעט אדער צו דער זון, ווען זיי זיינען דערווייטערט איינע פון די אנדערע אויף א פיערטעל קרייז אדער 90 גראד.

quad'rel *n.* (קהוואד'-רעל) אין ארכיטעקטור — א פיער־עקיגער שטיין, ציעגעל א. ד. ג.

quadrelle' *n.* (קהוואד-רעל') א פיער־קאנטיגער ווארף־שטיין אדער קויל.

quadren'nial *a. and n.* (קהוואד-רענ'-אי-על) פיער־יעהריג, פיער־יעהרליך; וואס פאסירט אלע פיער יאהר; א פיער־יעהריגער יובילעאום.

quadren'nially *adv.* (קהוואד-רענ'-אי-על-אי) איין מאל אין פיער יאהר, פיער־יעהרליך.

quadren'niate *n.* (קהוואד-רענ'-אי-אייט) ז. *quadrennium*

quadren'nium *n.* (קהוואד-רענ'-אי-אם) א פעריאדע פון פיער יאהר.

quadriartic'ulate *a.* (קהוואד-רי-אר-טיק'-יו-לייט) וואס האט פיער געלענקען.

quadricap'sular *a.* (קהוואד-רי-קעפ'-סיו-לאר) אין באטאניק — וואס האט פיער זאמען־ביימעלעך.

quadricenten'nial *a. and n.* (קהוואד-רי-כענ-טענ'-אי-על) וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון א פעריאדע פון פיער הונדערט יאהר; א פיער־הונדערט־יעהריגער יובילעאום.

quadricin'ium *n.* (קהוואד-רי-סינ'-אי-אם) אין מוזיק — א קאמפאזיציאן פאר פיער שטימען.

quad'ricorn *a. and n.* (קהוואד'-רי-קאהרן) וואס האט פיער הערנער; א חיה מיט פיער הערנער.

quadrien'nial *a.* (קהוואד-רי-ענ'-אי-על) פיער־יעהריג, פיער־יעהרליך, וואס פאסירט אלע פיער יאהר.

quadrien'nium *n.* (קהוואד-רי-ענ'-אי-אם) ז. *quadrennium*

quadrifa'rious *a.* (קהוואד-רי-פיי'-רי-אס) אויסגעלעגט אין פיער ציילען אדער שורות.

quadrifa'riously *adv.* (קהוואד-רי-פיי'-רי-אס-לי) אזוי, עס זאל זיין אויסגעלעגט אין פיער ציילען.

quad'rifid *a.* (קהוואד'-רי-פיד) טיעף איינגעשניטען אין פיער טיילען; פיער־שפּאלטיג.

quadrifo'liate *a.* (קהוואד-רי-פאו'-לי-אייט) פיער־בלעטעריג, מיט פיער בלעטער [וועגען פלאנצען].

quad'riform *a.* (קהוואד'-רי-פארם) וואס האט א פיער־פאכיגע געשטאלט אדער אויסזעהן.

quad'rifrons *a.* (קהוואד'-רי-פראנז) וואס האט פיער צורות אדער געזיכטער.

quadrifur'cate *a.* (קהוואד-רי-פויר'-קייט) וואס האט פיער צווייגען, פיער גאפּלען אדער איינטיילונגען [וועגען פלאנצען].

quadri'ga *n.* (קהוואד-ראי'-גא) א פאר־צייטיגער רייט־וואגען אויף צוויי רעדער, מיט א געשפּאן פון פיער פערד.

quadrigena'rious *a.* (קהוואד-רי-דזשי-ניי'-רי-אס) וואס בעשטעהט פון פיער הונדערט.

quadriglan'dular *a.* (קהוואד-רי-גלענ'-דיו-לאר) פיער־דריזיג, וואס האט פיער דריזען.

quadriju'gate *a.* (קהוואד-רי-דזשוה'-גייט) פיערפאך געפּארט [ווי פלאנצען וואס האבען צו פיער פאר בלעטלעך].

quadriju'gous *a.* (קהוואד-רי-דזשוה'-גאס) ז. *quadrijugate*

quadrilat'eral *a. and n.* (קהוואד-רי-לעט'-ע-רעל) פיער־זייטיג; צוזאמענגעשטעלט פון פיער ליניען; א פיגור וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון פיער גלייכע ליניען; אין פעסטונגס־ווערק — א פלאץ ארומגערינגעלט אדער בעשיצט פון פיער פעסטונגען.

Quadrilateral

quadrilit'eral *a. and n.* (קהוואד-רי-ליט'-ע-רעל) וואס בעשטעהט פון פיער בוכשטאבען; א ווארט וואס בעשטעהט פון פיער בוכשטאבען.

quadrille' *n., v. and a.* (קהווא-דריל') א קאדריל [א מין טאנץ פון פיער פערזאן אדער פיער פאר]; די מוזיק צו אזא טאנץ; א מין קארטען־שפּיעל פון פיער פערזאנען מיט פיערציג קארטען; טאנצען א קאדריל; צוטיילט אין קוואדראטען [וועגען מוסטערען אויף שטאפען אדער פאפּיער].

quadril'lion *n.* (קהוואד-ריל'-יאן) א קוואדריליאן, א מיליאן ביליאנען [א צאהל וואס בעשטעהט פון 1 מיט 15 נולען].

quadrilo'bate *a.* (קהוואד-רי-לאו'-בײַט) מיט פיער לאפען אדער אבגערונדעטע טיילען [וועגען פלאנצען].

quad'rilobed *a.* (קהוואד'-רי-לאובד) ז. *quadrilobate*

quadriloc'ular *a.* (קהוואד-רי-לאק'-יו-לאר) וואס האט פיער קעמערלעך אדער חלולים [ווי דאס הארץ פון זויג־טהיערע אדער ווי דער געבוי פון געוויסע בלומען].

quadriloc'ulate *a.* (קהוואד-רי-לאק'-יו-לייט) ז. *quadrilocular*

quadrino'mial *a. and n.* (קהוואד-רי-נאו'-מי-על) פיער־טייליג, פיער־גליעדעריג [וועגען אן אלגעבראאישען אויסדרוק וואס בעשטעהט פון פיער צאהל־גליעדער]; אן אלגעבראאישע צאהל אדער אויסדרוק פון פיער גליעדער.

quadrinom'ical *a.* (קהוואד-רי-נאמ'-אי-קעל) ז. *quadrinomial*

quadrip'ara *n.* (קהוואד-ריפ'-ע-רא) א פרוי וואס שוואנגערט דאס פיערטע מאל.

quadrip'arous *a.* (קהוואד-ריפ'-ע-ראס) וואס לעגט פיער אייער [וועגען פויגלען].

quadripar'tite *a. and n.* (קהוואד-רי-פאר'-טאיט) איינגעטיילט אין פיער טיילען; א בוך איינגעטיילט אין פיער טיילען.

quadripar'titely *adv.* (קהוואד-רי-פאר'-טאיט-לי) אין פיער חלקים, איינגעטיילט אין פיער טיילען.

quadriparti'tion *n.* (קהוואד-רי-פאר-טיש'-אן) א פאנאנדערטיילונג אין פיער חלקים.

quadripen'nate *a. and n.* (קהוואד-רי-פענ'-אייט) וואס האט פיער פליגלען [וועגען געוויסע אינזעקטען]; אן אינזעקט מיט פיער פליגלען.

quadriphyl'lous *a.* (קהוואד-רי-פיל'-אס) פיער־בלעטעריג, וואס האט פיער בלעטער [וועגען פלאנצען].

quadrip'licate *a. and n.* (קהוואד-ריפ'-לי-קייט) פיערפאכיג; איינער פון פיער זאכען וואס זיינען עהנליך איינע צו דער צווייטער.

quadrira'diate *a.* (קהוואד-רי-ריי'-די-אייט) וואס האט פיער שטראהלען אדער שפּיצען [ווי געוויסע שטערן־פיש].

quad'rireme *n.* (קהוואד'-רי-רים) די קוואדרירעם [א מין אלט־רוימישע און אלט־גריכישע שיף מיט פיער פאר רודערם].

quadrisec'tion *n.* (קהוואד-רי-סעק'-שאן) א טיילונג אין פיער חלקים.

quadrisyllab'ic *a.* (קהוואד-רי-סי-לעב'-איק) וואס בעשטעהט פון פיער זילבען.

quadrisyllab'ical *a.* (קהוואד-רי-סי-לעב'-אי-קעל) ז. *quadrisyllabic*

quadrisyl'lable *n.* (קהוואד-רי-סיל'-עבל) א פיער־זילביגעס ווארט.

quad'rivalve *n. and a.* (קהוואד'-רי-וועלוו) איינער פון די פיער פליגלען, וואס בילדען אויס א טויער אדער טהיר; אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס האט פיער דעקלעך אדער קלאפּאנעס.

quadrival'vular *a.* (קהוואד-רי-וועל'-וויו-לאר) אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס האט פיער דעקלעך אדער קלאפּאנעס.

quadriv'ial *a. and n.* (קהוואד-ריוו'-אי-על) וואס האט פיער וועגען וועלכע טרעפען זיך ביי איין פונקט; וואס פיהרט אין פיער ריכטונגען; וואס איז שייך צום

קוואדריוויאום; איינער פון די פיער טיילען פון דעם קוואדריוויאום. ז. *quadrivium*

quadriv′ious *a.* (קהוואד-ריוו′-אי-אס) וואס געהט אין פיער ריכטונגען.

quadriv′ium *n.* (קהוואד-ריוו′-אי-אם) דער קוואדריוויאום, די פיער מאטעמאטישע וויסענשאפטען [אריפמעטיק, מוזיק, געאמעטריע און אסטראנאמיע], וועלכע מען פלעגט לערנען אין די מיטעלאלטערליכע שולען. דער "קוואדריוויאום" צוזאמען מיט'ן "טריוויאום" [גראמאטיק, לאגיק און רעטאריק] האבען צוזאמענגעשטעלט די "זיעבען חכמות", וועלכע מען פלעגט שטודירען אין יענער צייט.

quadroon′ *n.* (קהוואד-רוהן′) א קינד פון א מולאט אדער מולאטקע, וועלכע האט געהייראט מיט א ווייסען מענשען.

quad′ruman *n.* (קהוואד′-רו-מען) ז. *quadrumane*

Quadru′mana *n.* (קהוואד-רוה′-מע-נא) די קוואדרומאנען, דער מין פיער-הענטיגע חיות [אפען און לעמורען].

quad′rumane *n.* (קהוואד′-רו-מיין) א פיער-הענטיגע חיה [ווי אן אפע אדער לעמור].

quadru′manous *a.* (קהוואד-רוה′-מע-נאס) פיער-הענטיג; וואס האט אלע פיער פיס וויא הענד [וועגען אפען און לעמורען].

quad′ruped *n. and a.* (קהוואד′-רו-פעד) א פיער-פיסיגע חיה; א פיער-פיסיגעס זויג-טהיער; וואס האט פיער פיס; פיער-פיסיג.

quad′rupedal *a.* (קהוואד′-רו-פעד-על) פיער-פיסיג; וואס איז שייך צו א פיער-פיסיגען זויג-טהיער.

quad′ruple *a., n. and v.* (קהוואד′-רופל) פיערפאך; א פיערפאכע צאהל; פערפיערפאכען, פערמעהרען פיער מאל אזוי פיעל; זיך פערפיערפאכען, זיך פערמעהרען פיער מאל אזוי פיעל.

quad′ruplet *n.* (קהוואד′-רו-פלעט) א קאמבינאציאן אדער פעראייניגונג פון פיער זאכען; איינס פון פיער קינדער וואס זיינען געבארען געווארען מיט איין מאל.

quad′ruplex *a., n. and v.* (קהוואד′-רו-פלעקס) פיערפאכיג [וועגען א טעלעגראפישען אפאראט וואס קען איבערגעבען מיט איין מאל פיער טעלעגראמען]; א פיערפאכיגער טעלעגראפישער אפאראט; פערפיערפאכען, איבערגעבען פיער טעלעגראמען מיט איין מאל.

quadru′plicate *v., a. and n.* (קהוואד-רוה′-פלי-קייט) פערפיערפאכען, פערמעהרען פיער מאל אזוי פיעל; פיערפאכיג; איינע פון פיער זאכען וואס זיינען זעהר עהנליך איינע צו דער אנדערער.

quadruplica′tion *n.* (קהוואד-רוה-פלי-קיי′-שאן) די פערפיערפאכונג, די פערמעהרונג פיער מאל אזוי פיעל.

quadruplic′ity *n.* (קהוואד-רו-פליס′-אי-טי) פיערפאכיגקייט.

quad′ruply *adv.* (קהוואד′-רו-פלי) ביז א פיערפאכען גראד.

quæ′re *n.* (קהווי′-רי) ז. *query*

quæsi′tum *n.* (קהווי-סאי′-טאם) עטוואס וואס ווערט געזוכט אדער נעפאדערט.

quæs′ta *n.* (קהוועס′-טא) א פאפסטליכע זינד-פערגעבונג אלס בעלוינונג פאר א נדבה פאר דער קירך.

quæs′tor *n.* (קהוועס′-טאר) ז. *questor*

quaff *v. and n.* (קהוועף) שלוקען, טרינקען פיעל, זויפען, זופען; דאס זויפען, דאס טרינקען פיעל, דאס שכור′ען; א טרונק משקה, א כוסה.

quaff′er *n.* (קהוועפ′-ער) א זויפער, א טרינקער.

quaff the bit′ter cup (קהוועף טהי ביט′-ער קאפ) שלינגען ביטערע פילען [קענען פיעל ליידען].

quag *n.* (קהוועג) א זומפ, א בלאטע.

quag′ga *n.* (קהוועג′-א) די קוואגא [א מין אפריקאנישעס זויג-טהיער פון דער פערד-פאמיליע וואס איז עהנליך צו א זעברא. ז. *zebra*].

Quagga

quag′gy *a.* (קהוועג′-אי) ווייך, זומפיג, בלאטיג.

quag′mire *n. and v.* (קהוועג′-מאיר) א זומפ, א בלאטע; א זומפיגער ארט; זינקען אין א זומפ.

quahaug′ *n.* (קהווע-האהג′) די רונדע ווענוס-מושעל וועלכע ווערט געפאנגען ביי די ברעגען פון אטלאנטישען אקעאן אין נארד-אמעריקא.

quahog′ *n.* (קהווע-האג′) ז. *quahaug*

quail *n. and v.* (קהווייל) א וואכטעל [אזא פויגעל]; פערלירען דעם מוטה; זיך אבשרעקען; בעקומען מורא; אונטערדריקען, בעצווינגען; איינשרעקען; פערדריכטעט ווערען, פערוואנדעלט ווערען אין צווארעך [וועגען מילך].

Quail

quail′-call *n.* (קהווייל′-קאהל) ז. *quail-pipe*

quail′-dove *n.* (קהווייל′-דאוו) די וואכטעל-טויב [אזא אמעריקאנער טויב].

quail′-pipe *n.* (קהווייל′-פאיפ) א וואכטעל-פייפעל [א פייפעל צו פערנארען וואכטלען אין נעץ].

quaint *a.* (קהווינט) וואונדערליך, זעלטזאם, זאנדערבאר, אונגעוועהנליך; אלט-פרענקיש; אנטיקוואריש, זעלטען.

quaint′ly *adv.* (קהווינט′-לי) אויף א זאנדערבארער אדער זעלטזאמער ארט; אויף אן אלטפרענקישען אופן.

quaint′ness *n.* (קהווינט′-נעס) זאנדערבארקייט, זעלטזאמקייט; אלט-פרענקייטקייט.

quake *v. and n.* (קהוויק) שוואנקען; ציטערען; זיך טרייסלען; דאס ציטערען; דאס שוואנקען, דאס טרייסלען זיך.

qua′ker *n.* (קהוויי′-קער) איינער וואס ציטערט אדער טרייסעלט זיך; א פאלשער הארמאט [געמאכט פון האלץ אויף אבצושרעקען דעם פיינד].

Qua′ker *n.* (קהוויי′-קער) א קווייקער [איינער פון אן ענגלישער רעליגיעזער סעקטע, וועלכע איז געווען געגען מלחמה און פריסטערטום און האט געפרעדיגט איינפאכקייט אין אלעם].

qua′ker-bird *n.* (קהוויי′-קער-בוירד) א מין אלבאטראס [אזא פויגעל]. ז. *albatross*

Qua′ker Cit′y (קהוויי′-קער סיט′-אי) די קווייקער-שטאדט [די שטאדט פילאדעלפיא אין די פעראייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא].

Qua′ker-col′or *n.* (קהוויי′-קער-קאל′-אר) אליוו-גרוי [א פארב וואס די קווייקערס האבען זעהר פיעל געטראגען].

Qua′keress *n.* (קהוויי′-קער-עס) א קווייקערין. ז. *Quaker*

Qua′ker gun (קהוויי′-קער גאן) א פאלשער הארמאט [געמאכט פון האלץ, אום אבצושרעקען דעם פיינד].

Qua′kerish *a.* (קהוויי′-קער-איש) קווייקערמעסיג, ווי א קווייקער. ז. *Quaker*

Qua′kerism *n.* (קהוויי′-קער-איזם) קווייקעריזם, די רעליגיעזע מנהגים און די לעהרען פון די קווייקערס. ז. *Quaker*

Qua′kerly *a. and adv.* (קהוויי′-קער-לי) ווי א קווייקער; מעשה קווייקער. ז. *Quaker*

qua′kiness *n.* (קהוויי′-קי-נעס) ציטערדיגקייט, שוואנקעדיגקייט, שאקעלדיגקייט, טרייסעלדיגקייט.

qua′king *n.* (קהוויי′-קינג) ציטערניס, מורא.

qua′king-grass *n.* (קהוויי′-קינג-גראס) דאס ציטער-גראז.

qua′kingly *adv.* (קהוויי′-קינג-לי) ציטערענדיג, זיך טרייסלענדיג.

qua′ky *a.* (קהוויי′-קי) ציטערדיג, שאקעלדיג, טרייסעלדיג.

qual′ifiable *a.* (קהוואל′-אי-פאי עבל) וואס קען געמאכט ווערען פעהיג אדער טויגליך צו עפעס; וואס קען צוגעפאסט ווערען; וואס מען קען צוגעבען איינגענשאפטען. ז. *qualify*

qualifica′tion *n.* (קהוואל-אי-פי-קיי′-שאן) א קוואליפיקאציאן; אן איינגענשאפט; אן ערפארדערליכע איינגענשאפט אדער פעהיגקייט; צופאסיגקייט; דאס מאכען פעהיג, די בעפעהיגונג; רעכטס-פעהיגקייט; די צוגעבונג פון א בעצייכנונג אדער איינגענשאפט; א געוויסע בעדינגונג אדער בעשטימונג, אן איינשרענקונג, א בעשרענקונג; א מעסיגונג.

qual′ificative *a. and n.* (קהוואל′-אי-פי-קיי-טיוו) קוואליפיצירענד, מאדיפיצירענד; מיט געוויסע בעדינגונגען אדער בעשטימונגען; עטוואס וואס קוואליפיצירט אדער מאדיפיצירט, עטוואס וואס בעשטימט גענויער אדער בעשרענקט.

qual′ificator *n.* (קהוואל′-אי-פי-קיי-טאר) א קוואליפיקאטאר [אין דער קאטוילישער קירך — א בעאמטער פון דעם קירכען-געריכט וואס האט די אויפגאבע צו אונטערזוכען די קלאגען און זיי פארצובערייטען פאר′ן געריכט].

qual′ified *a.* (קהוואל′-אי-פאיד) 1. קוואליפיצירט, רעכטס-פעהיג; וואס האט די ערפארדערליכע איינגענשאפטען; געאייגענט, פאסענד; 2. מיט געוויסע בעדינגונגען אדער בעשטימונגען; מיט בעשרענקונגען; 3. וואס האט די מעגליכקייט אדער דאס רעכט צו האלטען צוויי קירכליכע עמטער.

2. The acceptance of his nomination was qualified by certain conditions.

qual′ifiedly *adv.* (קהוואל′-אי-פאיד-לי) קוואליפיצירט; מיט די ערפארדערליכע איינגענשאפטען; מיט קוואליפיקאציאנען אדער בעשרענקונגען.

qual′ifiedness *n.* (קהוואל′-אי-פאיד-נעס) דאס זיין געאייגענט אדער פאסענד; די בעפעהיגונג.

qual′ifier *n.* (קהוואל′-אי-פאי-ער) איי-

נער אדער עטוואס וואס קוואליפיצירט, מאדיפיצירט, בעשרענקט אדער מעסיגט; אין גראמאטיק — א ווארט וואס בעשטימט אדער מאדיפיצירט אן אנדער ווארט.

qual'ify *v.* (קהוואל'-אי-פאי) קוואליפיצירען; אויסדריקען אדער בעצייכענען די אייגענשאפטען [פון עפעס]; צוגעבען [עפעס אדער אימעצען] די נויטיגע אייגענשאפטען; מאכען געאייגענט אדער פאסענד [פאר עפעס]; מאכען געזעצליך פעהיג אדער געאייגענט [ווי צו וועהלען אדער געוועהלט צו ווערען]; אין גראמאטיק — אויסדריקען אן אייגענשאפט, מאדיפיצירען, בעשרייבען, בעשטימען; בעשרענקען, בעגרענעצען; מעסיגען, מילדערען; מאדיפיצירען א געטראנק דורך א צוזאץ [שטארקער מאכען אדער צוגעבען א בייגעשמאק]; רעגולירען, קאנטראלירען; בעווייזען, בעשטעטיגען; נעהמען א שבועה צו ערפילען טריי די פליכטען איידער מען געהט אריין אין אמט; נעהמען די נויטיגע שריט זיך צו מאכען געאייגענט אנצונעהמען אן אמט אדער צו בעקומען א פריווילעגיע; קריגען די בערעכטיגונג [ווי דאס רעכט צו וועהלען, אנצונעהמען אן אמט א. ד. ג.]; שווערען וועגען דער ריכטיגקייט פון א פאקט.

qual'ifying *a.* (קהוואל'-אי-פאי-אינג) אין גראמאטיק — וואס בעצייכענט אן אייגענשאפט [ווענען ווערטער וואס בעצייכענען די אייגענשאפטען פון פערזאנען אדער זאכען]; וואס קוואליפיצירט אדער מאדיפיצירט; וואס מאכט פאסיג אדער געאייגענט. ז. *qualify*

qual'itative *a.* (קהוואל'-אי-טע-טיוו) קוואליטאטיוו, וואס בעצייכענט די קוואליטעט [די בעשאפענהייט, די אייגענשאפט].

qual'itative anal'ysis (קהוואל'-אי-טע-טיוו ע-נעל'-אי-סיס) אין כעמיע — די קוואליטאטיווע אנאליזע [די כעמישע בעשטימונג פון די בעשטאנד-טיילען פון א קערפער, ניט נעהמענדיג אין אנבעטראכט די קוואנטיטעט, ד. ה. די צאהל און מאס].

qual'itatively *adv.* (קהוואל'-אי-טע-טיוו-לי) לויט דער קוואליטעט, אין בעצוג צו דער קוואליטעט [אייגענשאפט, בעשאפענהייט].

qual'itied *a.* (קהוואל'-אי-טיד) מיט אייגענשאפטען [גוטע אדער שלעכטע]; בעגאבט.

qual'ity *n.* (קהוואל'-אי-טי) 1. קוואליטעט, בעשאפענהייט; 2. ראנג, גראד; שטאנד; אדעל; 3. בעשעפטיגונג, פראפעסיאן.

1. The silk is of a good **quality**. 2. His family is one of **quality**.

qual'ity-bin'ding *n.* (קהוואל'-אי-טי-באינ'-דינג) אזא באנד אדער שנורען ביי די ברעגען פון טעפיכען [קאוויארען].

qualm *n. and v.* (קהוואהם) א פלעצליכער אנפאל פון א קראנקהייט, אהנמאכט; ניט-גוטקייט, איבעלקייט; געוויסענסביסע; אונרוהיגקייט פון געוויסען; פעראורזאכען שמערצען, ניט-גוטקייט אדער איבעלקייט.

qual'mish *a.* (קהוואה'-מיש) וואס פיהלט איבעלקייט אדער ניט-גוטקייט, גענייגט צום ברעכען; שלעכט געשטימט.

qual'mishly *adv.* (קהוואה'-מיש-לי) פיהלענדיג איבעלקייט אדער ניט-גוטקייט; קעהרענדיג צו ברעכען.

qual'mishness *n.* (קהוואה'-מיש-נעס) איבעלקייט, ניט-גוטקייט.

qualms of con'science (קהוואהמז אוו קאנ'-שענס) געוויסענסביסע.

qual'my *a.* (קהוואה'-מי) איבעלדיג; וואס פעראורזאכט איבעל אדער ניט-גוטקייט.

quam prox'ime (קהוועם פראק'-סי-מי) כמעט; אזוי נאהנט ווי מעגליך.

quan'dary *n. and v.* (קהוואנ'-דע-רי) א שווירינע לאגע, א פערלעגענהייט, א שווירינקייט; ברײנגען אין א פערלעגענהייט; זיין אין א פערלעגענהייט אדער אין א שווירינקייט.

The chess player was in a **quandary** when his next move came.

quant *n.* (קהוועגט) א שפרינג-שטאנג מיט א ברעטעל אדער מיט א דיקען שטיק האלץ ביים ענד וואס דערלאזט ניט אז ער זאל זיך ארייגשטעקען אין דער ווייכער ערד; א שפאציער-שטאק.

quan'ta *n.* (קהוואנ'-טא) קוואנטומס. ז. *quantum*

quantifica'tion *n.* (קהוואנ-טי-פי-קיי'-שאן) דאס בעשטימען די קוואנטיטעט; דאס צוגעבען א קוואנטיטעט צו עפעס. ז. *quantity*

quan'tify *v.* (קהוואנ'-טי-פאי) בעשטימען אדער בעצייכנען די קוואנטיטעט. ז. *quantity*

quan'titative *a.* (קהוואנ'-טי-טע-טיוו) קוואנטיטאטיוו, בעציהענדיג זיך צו דער גרויס אדער צו דער מאס.

quan'titative anal'ysis (קהוואנ'-טי-טע-טיוו ע-נעל'-אי-סיס) אין כעמיע — די קוואנטיטאטיווע אנאליזע [די כעמישע בעשטימונג פון די עלעמענטען פון א קערפער לויט זייער גרויס, צאהל און מאס].

quan'titatively *adv.* (קהוואנ'-טי-טע-טיוו-לי) אין בעצוג צו קוואנטיטעט [גרויס און מאס].

quan'titativeness *n.* (קהוואנ'-טי-טע-טיוו-נעס) דאס זיין קוואנטיטאטיוו, בעציהונג צו קוואנטיטעט [גרויס און מאס].

quan'titive *a.* (קהוואנ'-טי-טיוו) ז. *quantitative*

quan'titively *adv.* (קהוואנ'-טי-טיוו-לי) ז. *quantitatively*

quan'tity *n.* (קהוואנ'-טי-טי) קוואנטיטעט, כמות, פיעלהייט, אלעס וואס קען אויסגעדריקט ווערען דורך א צאהל [ווי מאס, געוויכט, גרויס א. ז. וו.]; א גרויסע מאסע, א גרויסע צאהל; אין פאעזיע — דער מעטער, דאס זילבען-מאס, טאן-מאס, צייט-מאס.

quan'tity-cul'ture *n.* (קהוואנ'-טי-טי-קאל'-טשור) אין באקטעריאלאגיע — דאס האדעווען און ענטוויקלען אין א געוויסער אומגעבונג א גרויסע צאהל באקטעריען אדער באצילען.

quan'tity of mo'tion (קהוואנ'-טי-טי אוו מאו'-שאן) אין מעכאניק — דאס מאמענט, די סומע פון דער ווירקזאמקייט פון א קראפט ארויסצורופען א בעוועגונג.

quantiv'alence *n.* (קהוואנ-טיוו'-ע-לענס) אין כעמיע — די ווערטינקייט [דאס ווערטה אדער די פערבינדונגס-קראפט פון אן אטאם אין פערגלייך מיט אן אנדער אטאם וואסער-שטאף וועלכער ווערט גענומען אלס אן איינהייטס-מאס]. ז. *valence*

quantiv'alency *n.* (קהוואנ-טיוו'-ע-לענ-סי) ז. *quantivalence*

quantiv'alent *a.* (קהוואנ-טיוו'-ע-לענט) וואס איז כעמיש עקוויוואלענט; וואס האט דיזעלבינע כעמישע פערבינדונגס-קראפט.

quan'tum *n.* (קהוואנ'-טאם) דאס קוואנטום, די סומע, דער סך הכל; עטוואס וואס האט א קוואנטיטעט; א בעשטימטע קוואנטיטעט, א בעשטימטע אדער פאסיגע מאס אדער צאהל.

quaquaver'sal *a.* (קהווא-קהווא-וואיר'-סעל) אין געאלאגיע — וואס נייגט זיך אין אלע ריכטונגען פון א מיטעלפונקט.

quar'antinable *a.* (קהוואר'-ען-טינ-עבל) וואס דארף אבגעזונדערט ווערען אדער געהאלטען ווערען אין קאראנטין. ז. *quarantine*

quar'antine *n. and v.* (קהוואר'-ען-טין) קאראנטין, דער פערבאט אויף א געוויסער צייט צו האבען א וועלכען ניט איז אויפטראג אדער פערבינדונג מיט פערזאנען, שיפען אדער סחורות, וואס זיינען געקומען פון א פלאץ, וואו עס הערשט אן אנשטעקיגע קראנקהייט, ווי כאלערא, טיפוס א. ד. ג.; דער פלאץ וואס איז בעשטימט פאר די פערהאלטענע פערזאנען, שיפען אדער סחורות; אן ארויסגעצוואונגענע אבזונדערונג פון מענשען אדער פלעצער מיט אן אנשטעקיגער קראנקהייט; יעדע ארויסגעצוואונגענע איזאלאציאן אדער אבזונדערונג; א פעריאדע פון 40 טעג; אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — א פעריאדע פון 40 טעג נאך איינעמס טויט, אין וועלכער די אלמנה קען וואהנען אין איהר מאן'ס הויז, ווארטענדיג ביז איהר ירושה וועט בעשטימט ווערען; האלטען אין קאראנטין; איזאלירען; אבזונדערען.

quar'antine flag (קהוואר'-ען-טין פלעג) א קאראנטין-פלאג [א געלבער פלאג וואס ווערט ארויפגעהאנגען אויף א שיף אנצוצייגען, אז זי איז פערהאלטען געווארען אין קאראנטין אדער אז אויף איהר געפינען זיך אנשטעקענדע קראנקע]. ז. *quarantine*

quar'antine of observa'tion (קהוואר'-ען-טין אוו אב-זויר-וויי'-שאן) א צייט פון 3 אדער 6 טעג, אויף וועלכער יעדע שיף קען פערהאלטען ווערען אין פארט, אום צו זעהן צי זי איז פאלשטענדיג ריין פון אנשטעקיגע קראנקהייטען.

quarl *n.* (קהווארל) א זשעלע-פיש. ז. *jellyfish*

quar'rel *n. and v.* (קהוואר'-על) א קריעג, א צאנק, א שטרייט; די אורזאכע וואס רופט ארויס א קריעג אדער שטרייט; א בעשולדיגונג, אן אנקלאגע; א שנאה; טאדלען; זיך קריעגען, זיך צאנקען, שטרייטען; א פיער-עקיגער ציעגעל, ברעטעל אדער שויב פון א פענסטער; א פייל וואס פערענדיגט זיך מיט א פיער-קאנטיגען שפיץ; דער דימענט, מיט וועלכען א גלעזער שניידט דאס גלאז; א מויערער-דלאט.

quar'reller *n.* (קהוואר'-על-ער) א צאנקער, אן ארומקריעגער.

quar'rel-pick'er *n.* (קהוואר'-על-פיק'-ער) איינער וואס זוכט קריעג; א גלעזער.

quar'relsome *a.* (קהוואר'-על-סאם) קריעגעריש, צאנקזיכטיג, שטרייטזיכטיג.

quar'relsomely *adv.* (קהוואר'-על-סאם-לי) זוכענדיג קריעג; דורך צאנקערײ.

quar'relsomeness *n.* (קהוואר'-על-סאם-נעס) צאנקזוכט, שטרייטזוכט, די נאטור צו קריעגען זיך.

quar'ried *a.* (קהוואר'-איד) אויסגעלעגט מיט פיער-עקיגע ברעטלעך אדער פלאטען.

quar'rier *n.* (קהוואר'-אי-ער) א שטיין-האקער אין א שטיין-גרוב [דאס ארט וואו מען האקט אויס שטיינער].

quar'ry *n. and v.* (קהוואר'-אי) דער שטיין-ברוך [אן ארט וואו מען האקט אויס אדער מען רייסט אויף שטיינער];

א פיער=עקיגע פלאטע אדער שויב; א פייל מיט א פיער=קאנטיגען שפיץ; געיעג=רויב; דאס טהיער, נאך וועלכען מען געהט אויף געיעג; ברעכען שטיינער אין א שטיין=ברוך; רויבען, כאפען רויב.

quar'ry-faced *a.* (קהוואר'-אי-פייסט) וואס איז געמויערט ווי פון ערשט אויסגעהאקטע ניט פאלירטע שטיינער.

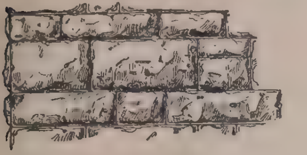

Quarry-faced Masonry

quar'rying-machine' *n.* (קהוואר'-אי-אינג-מע-שין') א פעלזען=בויערער, א מאשין אויסצובויערען א לאך אין א פעלז.

quar'ryman *n.* (קהוואר'-אי-מען) א שטיין=ברעכער, אן ארבייטער אין א שטיין=ברוך.

quar'ry-slave *n.* (קהוואר'-אי-סלייוו) א שקלאף וואס איז געצוואונגען צו ארבייטען אין א שטיין=ברוך.

quart *n.* (קהוואהרט) א קווארט, א פיערטעל [פון א גאלאן]; אין מוזיק — א פיערטעל טאן.

quart *n.* (קארט) אין קארטען=שפיעל — א גאנג פון פיער קארטען פון איין מאסט.

quar'tan *n. and a.* (קהוואהר'-טען) דאס פיער=טעגיגע פיעבער, קדחת רביעית; א פיעבער וואס דער אנפאל קומט פאר יעדען פיערטען טאג; וואס פאסירט אדער טרעפט זיך יעדען פיערטען טאג.

quarta'tion *n.* (קהוואהר-טיי'-שאן) אין מעטאלורגיע — קווארטאציאן, דאס אבטיילען גאלד פון זילבער אין א צוזאמענשמעלצונג.

quar'ter *n. and v.* (קהוואהר'-טער) א פיערטעל; א פיערטעל פון א הונדערטוואג [25 פונט]; אין ענגלאנד — א פיערטעל פון א טאן [500 פונט]; א פיערטעל שטונדע [15 מינוט]; א פיערטעל יאהר [3 חדשים]; א זמן; א פיערטעל פון א פיער=פיסיגער חיה; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א "קוואדער", א פיערטעל דאלאר [25 סענט]; איינע פון די פיער פאזען פון דער לבנה; איינער פון די פיער פונקטען פון א קאמפאס אדער פון האריזאנט; אן ארט, א געגענד; א בעשטימטער פלאץ; א לאגער; א קווארטיר; א צייטווייליגער אויפהאלטונגס=פלאץ; א קווארטאל, א שטאדט=פיערטעל; אויף א שיף — דער קווארטער=דעק [דער טייל פון אויבערשטען דעק צווישען דער מיטעלער און הינטערשטער מאסט]; גנאדע; ערבארמונג; טיילען אויף פיער; פיערטלען; פאנאנדערטיילען, צורייסען; איינקווארטירען, אריינשטעלען [סאלדאטען]; איינשטעהן קווארטיר; זיין איינגעקווארטירט.

quar'terage *n.* (קהוואהר'-טער-עדזש) א פיערטעל=יעהריגעס געהאלט; דאס שטעהן קווארטיר; דאס איינקווארטירען [סאלדאטען].

quar'ter-back *n.* (קהוואהר'-טער-בעק) א געוויסער שפיעלער אדער א געוויסע פאזיציאן אין פוס=באל=שפיעל.

quar'ter-bill *n.* (קהוואהר'-טער-ביל) אויף א קריעגס=שיף — א צעטעל, אין וועלכען עס ווערט בעשטימט, וואו יעדער סאלדאט דארף שטעהן און וואס ער האט צו טהאן אין דער צייט פון שלאכט.

quar'ter bin'ding (קהוואהר'-טער באינ'-דינג) אין בוכבינדעריי — א ביליגער לעדערנער אדער לייוועטענער רוקען פון א בוך [די ברעגעס פון דיעזען רוקען ווערען ארומגעשניטען גלאט מיט די בלעטער פון בוך].

quar'ter-boot *n.* (קהוואהר'-טער-בוהט) א לעדערנער שוך צו בעשיצען דעם פאדערשטען פוס פון א פערד, ווען ער ווערט אבגעקלאפט פון דעם הינטערשטען פוס.

quar'ter-day *n.* (קהוואהר'-טער-דיי) אין ענגלאנד — דער טאג, מיט וועלכען עס הויבט זיך אן יעדעס פיערטעל יאהר [דעם 25טען מערץ, 24טען יוני, 29טען סעפטעמבער און 25טען דעצעמבער].

quar'ter-deck *n.* (קהוואהר'-טער-דעק) דער קווארטער=דעק [דער טייל פון דעם אויבערשטען דעק פון א קריעגס=שיף צווישען דעם הויפט=מאסט און דעם הינטערשטען מאסט. אויף דיעזען דעק קענען ארומגעהן נור די אפיציערען].

quar'tered *a.* (קהוואהר'-טערד) צוטיילט אין פיערטלען; גרופירט אין פיער טיילען; געמאכט פון א קלאץ, וועלכער איז פאנאנדערגעשפאלטען אדער פאנאנדערגעזעגט אין פיער פיערטלען; איינגעקווארטירט; איינשטעהענד קווארטיר.

quar'ter-face *n.* (קהוואהר'-טער-פיים) דאס אויסזעהן פון פנים, ווען דריי פיערטעל פון איהם איז אבגעקעהרט.

quar'ter-gal'lery *n.* (קהוואהר'-טער-געל'-ער-אי) אויף א גרויסער שיף — דער באלקאן פון דעם קווארטער=דעק [א טייל פון דעם אויבערשטען דעק צווישען דעם מיטעלסטען און הינטערשטען מאסט].

quar'ter-guard *n.* (קהוואהר'-טער-גארד) אין מיליטער — א קליינע וואך ביי יעדען באטאליאן אין די לאגערען.

quar'tering *n.* (קהוואהר'-טער-אינג) דאס צוטיילען אין פיערען; דאס איינקווארטירען [סאלדאטען]; די איינקווארטירונג; א קווארטיר; אין ארכיטעקטור — א רייה פון דינע ווערטיקאל=שטעהענדע שטעקענס אדער סלופעס, וואס דיענט אלס א ווענטעל צווישען צוויי פלעצער.

quar'terly *a., n. and adv.* (קהוואהר'-טער-לי) וואס בעשטעהט פון פיער טיילען; וואס קומט פאר צום סוף פון יעדען פיערטעל יאהר [ווי דאס צאהלען דירה=געלד]; א פעריאדישע אויסגאבע, וואס געהט ארויס אלע פיערטעל יאהר; פיערטעלדיג, אין פיערטלען; איין מאל אין א פיערטעל יאהר.

quar'terman *n.* (קהוואהר'-טער-מען) אן אפיציער איבער א ראטע סאלדאטען אדער מאטראזען וואס ארבייטען אין קריעגס=האפען.

quar'termaster *n.* (קהוואהר'-טער-מעס-טער) א קווארטיר=מייסטער [א מיליטערישער בעאמטער, וועלכער האט צו זאגען אויף דיא נאהרונג און לאגער פון סאלדאטען]; א קווארטיר=מייסטער פון א שיף [א קליינער בעאמטער פון א שיף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די סיגנאלען א. ד. ג.].

quar'termaster-gen'eral *n.* (קהוואהר'-טער-מעס טער-דזשענ'-ע-רעל) דער גענעראל=קווארטיר=מייסטער פון דער ענגלישער אדער אמעריקאנישער ארמעע.

quar'termaster's depart'ment (קהוואהר'-טער-מעס-טערז די-פארט'-מענט) דער דעפארטאמענט אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער בעזארגט די ארמעע מיט קאזארמעס, לאגערען און פראוויאנט.

quar'tern *n.* (קהוואהר'-טערן) א פיערטעל פון א האלבער קווארט [אן אכטעל קווארט].

quar'tern-loaf *n.* (קהוואהר'-טערנ-לאוף) א לעבעל ברויט וואס וועגט פיער פונט.

quar'ter-note *n.* (קהוואהר'-טער-נאוט) א פיערטעל=נאטע [אין מוזיק].

quarteroon' *n.* (קהוואהר-טע-רוהן') ז. *quadroon*.

quar'ter-pace *n.* (קהוואהר'-טער-פיים) א קליינע ווינקעל=פלאטפארמע אויף א טרעפ אין דעם ארט, וואו די טרעפ פערבויגען זיך.

quar'ter-parti'tion *n.* (קהוואהר'-טער-פאר-טיש'-אן) א ווענטעל פון ווערטיקאל=שטעהענדע שטעקענס אדער סלופעס. ז. *quartering*.

quar'ter-point *n.* (קהוואהר'-טער-פאינט) א פיערטעל פון א קאמפאס=שטריך [א פיערטעל פון דער דיסטאנץ צווישען צוויי פונקטען פון א קאמפאס, וואס דאס איז אונגעפעהר $2\frac{49}{60}$ גראד].

quar'ter-round *n.* (קהוואהר'-טער-ראונד) ז. *ovolo*.

quar'ters *n.* (קהוואהר'-טערז) קווארטיר; לאגער. ז. *quarter*.

quar'ter-sec'tion *n.* (קהוואהר'-טער-סעק'-שאן) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שטיק לאנד פון 160 אקער.

quar'ter-ses'sions *n.* (קהוואהר'-טער-סעש'-אנז) אן ענגלישעס געריכט וואס האלט דריי=מאנאטליכע אסיפות.

quar'ter-staff *n.* (קהוואהר'-טער-סטעף) א קורצעס דיקעס שטעקעל אדער א דובינקע וואס פלעגט פארצייטען בענוצט ווערען אין ענגלאנד אלס וואפע.

quar'ter-wind *n.* (קהוואהר'-טער-הווינד) א ווינד אויף'ן ים וואס בלאזט אויף דעם אויבערשטען דעק פון א שיף צווישען דעם מיטעלען און הינטערשטען מאסט.

quartet' *n.* (קהוואהר-טעט') א קווארטעט; א מוזיקאליש שטיק, וואס ווערט געשפיעלט אדער געזונגען פון פיער פערזאנען; א סטאנזא, א פערז פון פיער ציילען.

quartette' *n.* (קהוואהר-טעט') ז. *quartet*.

quartet'to *n.* (קהוואהר-טעט'-או) ז. *quartet*.

quar'tile *n.* (קהוואהר'-טיל) אין אסטראלאגיע — די לאגע פון צוויי אהער עטליכע פלאנעטען, ווען זיי זיינען דערווייטערט איינע פון די אנדערע אויף 90 גראד.

quar'to *n. and a.* (קהוואהר'-טאו) קווארטא=פארמאט, פיערטעל=פארמאט [פון א בוך]; פון קווארטא=פארמאט.

Quartodec'iman *n. and a.* (קהוואהר-טא-דעס'-אי-מען) איינער פון א פארצייטיגער קריסטליכער סעקטע, וואס פלעגט פייערען פאסכא אין דער צייט פון אידישען פסח; וואס איז שייך צו דיעזער סעקטע.

quartz *n.* (קהוואהרטס) קווארץ אדער גלאז=שטיין [א מינעראל וואס איז אין ריינעם צושטאנד דורכזיכטיג ווי גלאז. קווארץ איז דער וויכטיגסטער בעשטאנדטייל פון פעלזען].

quartz'-crush'er *n.* (קהוואהרטס'-

קראש'-ער) א מאשין צו פולווערייזירען [צורייבען אין פולווער] קווארץ. ז. *quartz*

quartzif'erous *a.* (קהוואהרט-סיפ'-ע-ראס) וואס בעשטעהט פון קווארץ; וואס ענטהאלט קווארץ. ז. *quartz*

quartz'ite *n.* (קהוואהרטס'-איט) דער קווארציט, דער קווארץ-פעלז [א פעלז וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון קווארץ].

quartzit'ic *a.* (קהוואהרטס-איט'-איק) וואס איז שייך צו קווארציט. ז. *quartzite*

quartz'ose *a.* (קהוואהרטס'-אוס) וואס ענטהאלט קווארץ. ז. *quartz*

quartz'-rock *n.* (קהוואהרטס'-ראק) דער קווארץ-פעלז [א פעלז, וואס ענטהאלט אין זיך פיעל קווארץ].

quartz'y *a.* (קהוואהרטס'-אי) קווארציג, פון קווארץ; קווארץ-ארטיג, ווי קווארץ. ז. *quartz*

quash *v.* (קהוואש) צודריקען, קוועטשען, צושמעטערען; אונטערדריקען; פערניכטען, מאכען צו גארנישט, בטל מאכען; זיך טרייסלען; ווערען געבויטשעט [ווי א פליסיגקייט].

quash'ey *n.* (קהוואש'-אי) ז. *pumpkin*

qua'si *c. and adv.* (קהוויי'-סאי) אזוי ווי; אין א געוויסען זינען; ביז א געוויסען גראד; פאסט, כמעט; כלומר'שט.
In some matters the mayor exercises a quasi-judicial function.

qua'si con'tract (קהוויי'-סאי קאנ'-טרעקט) א פערפליכטונג וואס ווערט ארויפגעלעגט פון געזעץ געגען איינעמס ווילען, כאטש עס איז ניט אבגעמאכט דורך א קאנטראקט [ווי למשל, די פערפליכטונג צו צאהלען א ווייב'ס חובות].

Quasimo'do *n.* (קהוועס-אי-מאו'-דאו) ז. *Low Sunday*

quassa'tion *n.* (קהווע-סיי'-שאן) דאס טרייסלען, דאס ציטערען, דאס שאקלען.

Quas'sia *n.* (קהוועש'-יא) דער מין קוואסיא-בוימער [א מין קוסטעס אדער בוימלעך פון די הייסע לענדער פון אמעריקא מיט זעהר א ביטערען האלץ. זייער ביטערער ווארצעל ווערט אפט געברויכט אין מעדיצין].

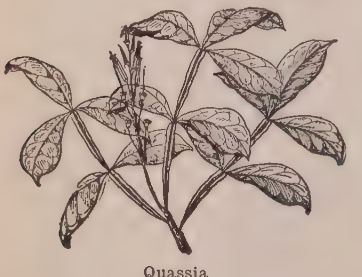
Quassia

quas'sin *n.* (קהוועס'-אין) [דער קוואסין ביטערער שטאף וואס ענטהאלט זיך אין א קוואסיא-בוים]. ז. *Quassia*

quas'site *n.* (קהוועס'-איט) ז. *quassin*

qua'ter-cous'in *n.* (קיי'-טער-קאז'ין) א שוועסטערקינד פון פיערטען גליעד.

qua'tern *a.* (קהוויי'-טערן) וואס בעשטעהט פון פיער.

quater'nary *a. and n.* (קהווע-טויר'-נע-רי) פיעריג, וואס בעשטעהט פון פיער; א גרופע פון פיער זאכען.

Quater'nary *n.* (קהווע טויר'-נע-רי) אין געאלאגיע — די קוואטערנער-צייט, די עפאכע אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד צווישען דער טערטיער-צייט און אונזער צייט. די חיות און פלאנצען פון דער קוואטערנער צייט זיינען שוין עהנליך צו אונזערע, כאטש עס האבען נאך דעמאלט עקזיסטירט פיעל, אויסגעשטארבענע מינים, ווי מאמאנטען, מאסטאדאנטען א. ד. ג.

quater'nate *a.* (קהווע-טויר'-נייט) וואס בעשטעהט פון פיער.

quater'nion *n. and v.* (קהווע-טויר'-ני-אן) פיער; א גאנג פון פיער; א ווארט פון פיער זילבען; צוטיילען צו פיער.

quater'nity *n.* (קהווע-טויר'-ני-טי) דאס זיין פיער אין צאהל; א גרופע פון פיער.

quator'zain *n.* (קע-טאהר'-זיין) א פאעמע פון פיערצעהן שורות.

quatorze' *n.* (קע-טאהרז') אין א געוויסען קארטען-שפיעל — דאס האלטען אין האנד פיער טייז, פיער קעניגע א. ד. ג., ווייל אזעלכע פיער קארטען גיבען דעם שפיעלער 14 אויגען.

quat'rain *n.* (קהוואט'-ריין) א פאעטישער פערז פון פיער שורות, וואו די ערשטע שורה גראמט זיך מיט דער דריטער און די צווייטע מיט דער פיערטער.

quat'refoil *n.* (קעט'-ער-פאיל) דאס פיער-בלאט [א בלאט וואס בעשטעהט פון פיער בלעטלעך]; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון א פיער-בלאט.

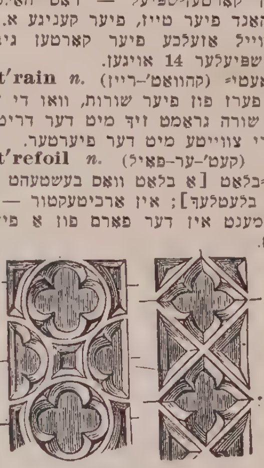
Quatrefoils

quattri'no *n.* (קהווא-טרי'-נא) אן איטאליענישע מטבע [האט דעם ווערטה פון א האלבען אמעריקאנער סענט].

quattrocen'tist *n.* (קהוואט-רא-טשענ'-טיסט) אן איטאליענישער קינסטלער פון 15טען יאהרהונדערט. ז. *quattrocento*

quattrocen'to *n. and a.* (קהוואט-רא-טשענ'-טא) דער 15טער יאהרהונדערט [אלס א בעזונדערע עפאכע אין דער איטאליענישער קונסט און ליטעראטור]; וואס איז שייך צום 15טען יאהרהונדערט; פון דעם סטיל פון 15טען יאהרהונדערט.

quat'uor *n.* (קהוואט'-יו-אהר) אין מוזיק — א קווארטעט, א מוזיקאלישע שטיק, וואס ווערט געשפיעלט מיט פיער אינסטרומענטען.

quaught *v.* (קהוואהכט) זויפען, טרינקען, שכור'ען.

qua'ver *v. and n.* (קהוויי'-ווער) ציטערען; רעדען מיט א ציטערענדער שטימע; טרילערען, זינגען מיט טרעלען; דאס ציטערען, דאס טרייסלען; א טרעל; אן אכטעל-נאטע [אין מוזיק].

qua'verer *n.* (קהוויי'-ווער-ער) איינער וואס טרילערט אדער טרעלט; א פויגעל וואס זינגט מיט טרעלען.

qua'veringly *adv.* (קהוויי'-ווער-איננ-לי) אין א ציטערענדער שטימע; דורך טרעלען.

qua'very *a.* (קהוויי'-ווער-אי) ציטערענד, טרייסלענד; שאקלענדיג.

quay *n. and v.* (קי) א געפלאסטערטער האפען פאר שיפען צום אנלאדען אדער אויסלאדען; בויען א לאדונגס-ארט פאר שיפען.

quay'age *n.* (קי'-עדזש) אבצאהל פאר בענוצען דעם לאדונגס-האפען; שטייערען פאר פערריכטען א לאדונגס-האפען.

queach *n.* (קהוויטש) אן ארט, וואס איז בעוואקסען מיט נעדריגע שטעכיגע קוסטעס.

quea'chy *a.* (קהוויע'-טשי) וואס איז ווייך און זינקט אונטער די פיס, ווי א זומפיגער ארט.

quean *n.* (קהווין) א פרויענצימער; א נקבה; אן אויסגעלאסענע פרוי.

quea'sily *adv.* (קהוויע'-זי-לי) חלשותדיג; מיט איבעל, מיט עקעל.

quea'siness *n.* (קהוויע'-זי-נעס) עקעל, עקעלהאפטיגקייט; איבעלקייט; חלשות, ניט-גוטקייט צום ברעכען.

quea'sy *a.* (קהוויע'-זי) וואס פיהלט איבעלקייט אדער ניט-גוטקייט; גענייגט צו ברעכען; איבערקלייבעריש; וואס איז שווער צופריעדענצושטעלען; דעליקאט, עדעל; וואס פאדערט א פארזיכטיגע און צארטע בעהאנדלונג.

queen *n. and v.* (קהווין) די קעניגין, די הערשערין; די מלכה, די דאמע [אין קארטען-שפיעל]; די קעניגין [אין שאך-שפיעל]; די ביענען-קעניגין; שפיעלען די ראלע פון א קעניגין; אין שאך-שפיעל — מאכען א קעניגין פון א פעשקע.

Queen Anne style (קהווין ען סטאיל) דער סטיל פון ארכיטעקטור וואס האט געהערשט אין ענגלאנד אין אנהויב פון 18טען יאהרהונדערט.

queen'-ap'ple *n.* (קהווינ'-עפ'ל) א ראנעט [א זארט זומער-עפעל].

queen bee (קהווין ביע) די ביענען-קעניגין.

queen clo'ser (קהווין קלאו'-זער) ביי מויערער — א האלבער אדער פיערטעל ציגעל, וועלכער פערענדיגט א שורה פון ציגעל אין א געמויערטער וואנד.

queen con'sort (קהווין קאנ'-סאהרט) די פרוי פון א קעניג [אין געגענזאץ צו א קעניגין, וועלכע הערשט אליין].

queen'craft *n.* (קהווינ'-קרעפט) די רעגיערונג אדער די קונסט צו רעגיערען פון א קעניגין.

queen dow'ager (קהווין דאו'-ע-דזשער) די אלמנה פון א קעניג.

queen'fish *n.* (קהווינ'-פיש) א קליינער עסבארער פיש ארום די פאסיפישע ברעגען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Queenfish

queen'hood *n.* (קהווינ'-הוד) די לאגע אדער די ווירדע פון א קעניגין.

quee'ning *n.* (קהוויע'-נינג) א געוויסער זארט עפעל.

queen it (קהווין איט) בעל-הערשען, בעל-הבית'עווען; שפיעלען די ראלע פון א בעל-הבית'טע.

queen'like *a.* (קהווינ'-לאיק) ווי א קעניגין.

queen'liness *n.* (קהווינ'-לי-נעס) דאס

זיין ווי א קעניגין; דאס בענעהמען זיך ווי א קעניגין.

queen'ly *a. and adv.* (קוויענ'-לי) ווי א קעניגין; ווי עס פאסט פאר א קעניגין; מעשה קעניגין.

queen'-moth'er *n.* (קוויענ'-מאטה'-ער) א קעניגין אן אלמנה, וועלכע איז די מוטער פון הערשענדען קעניג.

queen'-of-the-mead'ows *n.* (קוויענ'-אוו-טהי-מעד'-אוז) די וויעזען-קעניגין [א הויך גראז מיט פעדערען-עהנליכע בלעטער און מיט קליינע געלב-ווייסע בליהונגען].

queen'-post *n.* (קוויענ'-פאוסט) איינער פון די ווערטיקאל-שטעהענדע סלופעס, וועלכע האלטען אונטער די קראקוועס פון א דאך.

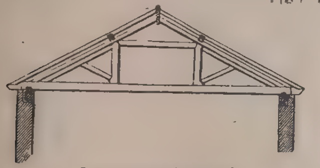

Queen-post Roof

queen'ship *n.* (קוויענ'-שיפ) דער ראנג אדער ווירדע פון א קעניגין.

queen's'-met'al *n.* (קוויענז'-מעט'-על) דאס וויים-מעטאל [א לעגירונג אדער צוזאמענשמעלצונג פון עטליכע מעטאלען, וואו דער הויפט עלעמענט איז צין].

queen'-stitch *n.* (קוויענ'-סטיטש) אן ארט שפיצען אדער קרוזשעווע.

queen's'-ware *n.* (קוויענז'-הוועהר) טעפער-וואארע אדער ווערזשוואוד פון העל-געלבען קאליר. ז. *Wedgwood ware.*

queer *a., n. and v.* (קוויער) זאנדערבאר, וואונדערליך, מאדנע; צודרעהט, משוגע'וואטע; פון א צווייפעלהאפטען כאראקטער, פערדעכטיג; ניט עכט, פאלש; פאלשעס געלד; לעכערליך מאכען, אבלאכען, אבשפאטען.

queer'er *n.* (קוויער'-ער) אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

queer'ly *adv.* (קוויער'-לי) אויף א זאנדערבארער, מאדנער ארט.

queer'ness *n.* (קוויער'-נעס) זאנדערבארקייט, וואונדערליכקייט, מאדנעקייט.

quell *v.* (קוועל) אונטערדריקען, שטיל מאכען; איינשטילען; בערוהיגען.

quell'er *n.* (קוועל'-ער) אן אונטערדריקער; א טויט-שלעגער.

quelque'chose *n.* (קעלק'-שאוז) א ביסעלע, א קלייניגקייט; עטוואס.

quench *v.* (קווענטש) [א] לעשען [א פייער אדער דעם דארשט]; איינשטילען [א ליידענשאפט]; אריינלעגען אין וואסער [אן אבגעברענטען אייזען]; פערלאשען ווערען; אויסגעהן; ווערען קאלט צו עפעס; פערלירען דעם חשק.

quen'chable *a.* (קווענ'-טשעבל) וואס קען איינגעלאשען אדער איינגעשטילט ווערען.

quen'cher *n.* (קווענ'-טשער) דער אדער דאס וואס לעשט איין; אן איינשטילער.

quen'ching *n.* (קווענ'-טשינג) דאס איינלעשען; דאס פערלאשען ווערען; אין מעטאל-גיסערייען — א מעטאדע צו מאכען אז צושמעלצענער מעטאל זאל זיך בעדעקען ווי מיט א הארטער קארע.

quench'less *a.* (קווענטש'-לעס) אונאויסלעשליך; אונלעשבאר, אונשטילבאר, וואס קען ניט געשטילט ווערען.

quench'lessly *adv.* (קווענטש'-לעס-לי) אויף אן אונלעשבארען שטייגער; ניט איינצושטילען.

quench'lessness *n.* (קווענטש'-לעס-נעס) דאס ניט קענען איינגעלאשען אדער איינגעשטילט ווערען.

quer'cine *a.* (קוואיר'-סין) וואס איז שייך צו אייכען אדער אייכען-בוימער [דעמבעס].

quer'citron *n.* (קוואיר'-סיט-ראן) דער שווארצער אייכען-בוים אדער דעמב [אן אמעריקאנער בוים]; די קארע פון אזא דעמב.

querciv'orous *a.* (קוואיר-סיוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך פון אן אייכען-בוים אדער דעמב [ווענען געוויסע אינזעקטען].

Quer'cus *n.* (קוואיר'-קאס) דער מין אייכען-בוימער [דעמבעס].

Quercus

que'rent *n.* (קווי'-רענט) אן אנקלאגער, איינער וואס קלאגט אן דעם אנדערען אין געריכט.

querimo'nious *a.* (קווער-אי-מאו'-ני-אס) וואס בעקלאגט זיך; קלאגליך.

querimo'niously *adv.* (קווער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף אן אנקלאגענדען שטייגער; מיט אן אנקלאגע.

querimo'niousness *n.* (קווער-אי-מאו'-ני-אס-נעס) דאס בעקלאגען זיך.

que'rist *n.* (קווי'-ריסט) א פרעגער, אן אנפרעגער, אן אויספרעגער; א מקשן.

querk *v.* (קוואירק) זיך שטיקען, זיך ווארגען.

querl *v. and n.* (קוואירל) ווייקלען, אנווייקלען, קייקלען, ארומדרעהען; א קנויל, א צונויפגעקייקעלטע זאך.

quern *n. and v.* (קוואירן) א האנד-מיהלכעל [צו מאהלען פעפער א. ד. ג.]; א שטיין, אויף וועלכען מען פלעגט אמאל מאהלען קארן מיט דער האנד; מאהלען.

quern'-stone *n.* (קוואירנ'-סטאון) א מיהל-שטיין.

quer'quedule *n.* (קוואיר'-קווי-דיול) א מין קאטשקע אדער ענטעל.

querula'tion *n.* (קווער-או-ליי'-שאן) א קלאגע, אן אויסגעדריקטע אונצופריעדענהייט.

quer'ulous *a.* (קווער'-או-לאס) קלאגליך, קלאגענד, יאמערענד.

quer'ulously *adv.* (קווער'-או-לאס-לי) קלאגליך, יאמערענדיג, קלאגענדיג; אויף א קלאגענדען שטייגער.

quer'ulousness *n.* (קווער'-או-לאס-נעס) קלאגליכקייט; א קלאגענדיגע נאטור.

que'ry *v. and n.* (קווי'-רי) פרעגען; שטעלען פראגען; פארשען, אונטערזוכען; א פראגע; א געניוע אונטערזוכונג.

quest *n. and v.* (קוועסט) דאס זוכען, אונטערזוכונג, נאכזוכונג; א גרופע פון אויסזוכער אדער נאכפארשער; אן אונטערזוכונג; א פערלאנג; א בקשה; א יורי, געריכטס-געשווארענע צו אונטערזוכען א געוויסע זאך; זוכען, נאכשפירען, אונטערזוכען; בעטען; בעטלען; אנהויבען בילען [ווענען א יאגד-הונד בעת ער דערשפירט דאס רויב].

ques'ter *n.* (קוועס'-טער) א זוכער, א נאכפארשער, א נאכשפירער; א הונד וואס ווערט בענוצט אין נאכשפירען דאס רויב אויף דער יאגד.

quest'ful *a.* (קוועסט'-פול) זוכענד, נאכשפירענד, נאכפארשענד.

ques'tion *n. and v.* (קוועס'-טשאן) א פראגע; א קשיה; א צווייפעל, א ספק; אן אונטערזוכונג; אן אויפגאבע צו ענטשיידען; פרעגען; שטעלען פראגען; צווייפלען.

ques'tionable *a.* (קוועס'-טשאן-עבל) אונגעוויס, צווייפעלהאפט.

The truth of the story is **questionable.**

ques'tionableness *n.* (קוועס'-טשאן-עבל-נעס) צווייפעלהאפטיגקייט, אונגעוויסהייט.

ques'tionably *adv.* (קוועס'-טשאן-ע-בלי) אויף אן אונגעוויסען, צווייפעלהאפטען שטייגער.

ques'tionary *a. and n.* (קוועס'-טשאן-ע-רי) וואס שטעלט פראגען; וואס אונטערזוכט; איינער וואס רייזט ארום פון ארט צו ארט און פערקויפט קמיעות, לחשים און מחילה-צעטלען; א פראגע-ליסטע פאר סטאטיסטישע אונטערזוכונגען.

ques'tion-book *n.* (קוועס'-טשאן-בוק) א לעהר-בוך פאר שילער, וואו עס זיינען געדרוקט נור פראגען און די שילער דארפען אויף זיי ענטפערען.

ques'tioner *n.* (קוועס'-טשאן-ער) א פרעגער, אן אויספרעגער, אן אונטערזוכער.

ques'tioning *n.* (קוועס'-טשאן-אינג) דאס נאכפארשען; אן אונטערזוכונג; צווייפעל; ספק; חשד.

ques'tioningly *adv.* (קוועס'-טשאן-אינג-לי) דורך אויספרעגען; דורך נאכפראגען; מעשה אויספרעגער.

ques'tionist *n.* (קוועס'-טשאן-איסט) אן אויספרעגער, אן אונטערזוכער; איינער וואס שטעלט פראגען, א מקשן; א צווייפלער, א בעל-ספק; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — א סטודענט, וועלכער איז שוין אבגעוועזען דריי יאהר אין אוניווערזיטעט און ווערט א קאנדידאט אויף א געוויסען אוניווערזיטעטס-טיטול.

ques'tionless *a. and adv.* (קוועס'-טשאן-לעס) אהן צווייפעל, אהן א פראגע, געוויס.

ques'tion-mark *n.* (קוועס'-טשאן-מארק) א פראגע-צייכען.

questionnaire' *n.* (קעס-טיא-נעהר') א ליסטע פון פראגען איבער א געוויסען פונקט אדער געגענשטאנד, וואס ווערט צוטיילט צווישען פיעל מענשען, און די ענטפערס אויף דיעזע פראגען דיענען אלס מאטעריאל פאר סטאטיסטישע אונטערזוכונגען.

ques'tion of fact (קוועס'-טשאן אוו פעקט) א פראגע פון פאקט אדער פון דער ווירקליכקייט פון דער זאך, אין געגענ-

זאָץ צו אַ פֿראַגע פֿון רעכט אָדער געזעץ [ווי למשל, די פֿראַגע: צי זײַנען די וואָרטער געזאָגט געוואָרן? איז אַ פֿראַגע פֿון פֿאַקט; און די פֿראַגע: צי זײַנען די אַרויסגעזאָגטע ווערטער בינדענד? איז אַ פֿראַגע פֿון געזעץ].

ques'tion of or'der (קהוועס'-טשאַן אָהר'-דער) אַ פֿראַגע וואָס ווערט געשטעלט דעם פּרעזידענדן פֿון אַ געזעצגעבערישער פֿערזאַמלונג איבער דער פּונקט וואָס ווערט פֿערהאַנדעלט איז נערעכטמעסיג לויט די רעגעלען פֿון דער פֿערזאַמלונג אָדער לויט דער קאָנסטיטוציאָן פֿון דער אָרגאַניזאַציאָן.

ques'tor *n.* (קהוועס'-טאָר) אין אַלטען רוים — דער קוועסטאָר, דער הויפּט שאַץ-מייסטער אָדער קאַזנאַטשיי פֿון דער מלוכה; אַ שאַץ-מייסטער.

ques'torship *n.* (קהוועס'-טאָר-שיפּ) אין אַלטען רוים — דאָס אַמט פֿון קוועסטאָר אָדער שאַץ-מייסטער.

ques'tus *n.* (קהוועס'-טאָס) אין יורידיש פּרודענץ — לאַנד וואָס איז ערוואָרבען געוואָרען ניט דורך ירושה, נאָר דורך אייגענער פּראַצע.

queue *n.* and *v.* (קיו) אַן עק; אַ צאָפּ; מענשען וואָס וואַרטען אין רייה [אַטשעדער]; דאָס שטיקעל האָלץ אין דער פֿאָרם פֿון אַ דרייעק, צו וועלכען עס זײַנען צוגעבונדען די סטרונעס פֿון אַ פֿידעל אָדער אַנדער שטרייך-אינסטרומענט; אין מוזיקאַלישע נאָטען — דאָס עקעלע וואָס ווערט צוגעגעבען צום פּונקט פֿון אַ נאָטע; פֿערבינדען אָדער פֿערפֿלעכטען [די האָר ווי אַ צאָפּ.

quib'ble *n.* and *v.* (קהוויבל) אַ דריידעל, אַ שפּיצעל, אַ חכמה; אַ וויצעל, אַ וואָרט-שפּיעל; שפּיעלען מיט ווערטער, מאַכען וויצען מיט ווערטער; זיך אַרויסדרעהען דורך אַ שפּיצעל אָדער וואָרט-שפּיעל.

quib'bler *n.* (קהוויב'-לער) אַ וואָרט-שפּיעלער, אַ וואָרט-וויצלער; איינער וואָס דרעהט זיך אַרויס מיט אַ שפּיצעל אָדער ווערטעל.

quib'bling *n.* (קהוויב'-לינג) אַ וואָרט-שפּיעל; אַ וויץ.

quib'blingly *adv.* (קהוויב'-לינג-לי) אויסדרעהענדיג זיך מיט אַ חכמה אָדער וואָרט-שפּיעל.

quick *a.*, *adv.* and *n.* (קהוויק) לעבעדיג, לעבהאַפֿט, פֿייערדיג; שוואַנגער [אין די העברעער מאַנאַטען]; שנעל, פֿלינק; באַלד, גלייך; דאָס לעבעדיגע, עמפּפֿינדליכע פֿלייש פֿון קערפּער; אַ פֿאַרקאַן פֿון לעבעדיגע וואַקסענדע פֿלאַנצען.

quick'-ac'tion *a.* (קהוויק'-עק'-שאַן) שנעל-ווירקענד.

This revolver is of the quick-action type.

quick'-beam *n.* (קהוויק'-ביעם) דער ווילדער יאַסען [אַזאַ בוים]. ז. *mountain-ash*

quick'-birth *n.* (קהוויק'-בוירטה) דאָס געבעהרען אַ לעבעדיג קינד.

quick'-born *a.* (קהוויק'-באָהרן) וואָס איז געבאָרען געוואָרען לעבעדיג.

quick'en *v.* and *n.* (קהוויקן) בעלעבען, מאַכען לעבעדיג אָדער פֿריש; אַנטרייבען; פֿערגיכען, איילען; ווערען לעבעדיג; ווערען לעבהאַפֿט; זײַן אין די חדשים פֿון שוואַנגערשאַפֿט, ווען דאָס קינד הויבט זיך אָן פּיהלען אין בויך; דער ווילדער יאַסען [אַזאַ בוים. ז. *mountain-ash*].

quick'ener *n.* (קהוויק'נ-ער) איינער וואָס מאַכט לעבעדיג, איינער וואָס בעלעבט; אַן אַנטרייבער, אַ פֿערשנעלערער.

quick'ening *n.* (קהוויק'נ-אינג) דאָס בעלעבען; שוואַנגערשאַפֿט אין די מאָנאַטען, ווען דאָס קינד פּיהלט זיך בעלעבט אין בויך.

quick'-eyed *a.* (קהוויק'-איד) מיט אַ שאַרפֿער ראיה; שאַרפֿזיכטיג.

quick'-goods *n.* (קהוויק'-גודז) פֿיה; הויז-טהיערע.

quick'lime *n.* (קהוויק'-לאַים) איבערגעברענטער, נאָך ניט געלאָשענער קאַלך.

quick'ly *adv.* (קהוויק'-לי) אויף אַ לעבהאַפֿטיגער אָרט; שנעל, באַלד.

quick'-march *n.* (קהוויק'-מאַרטש) ז. *quickstep*

quick'ness *n.* (קהוויק'-נעס) לעבהאַפֿטיגקייט; געשווינדקייט; שנעלקייט; שאַרפֿקייט.

quick'sand *n.* (קהוויק'-סענד) זינקזאַמד [זאַמד וואָס זינקט אונטער די פֿיס].

quick'sandy *a.* (קהוויק'-סענ-די) וואָס ענטהאַלט מאַסען זינק-זאַמד. ז. *quicksand*

quick'-scen'ted *a.* (קהוויק'-סענ'-טעד) וואָס האָט אַ שאַרפֿען חוש-הריח.

quick'set *n.*, *a.* and *v.* (קהוויק'-סעט) אַ לעבעדיגע פֿלאַנצע וואָס דיענט אַלס צאַם אָדער פֿאַרקאַן; אַרומגעצאַמט מיט לעבעדיגע פֿלאַנצען; אַרומצאַמען מיט לעבעדיגע פֿלאַנצען.

quick'-sigh'ted *a.* (קהוויק'-סאַי'-טעד) שאַרפֿזיכטיג.

quick'-sigh'tedness *n.* (קהוויק'-סאַי'-טעד-נעס) שאַרפֿזיכטיגקייט.

quick'silver *n.* and *v.* (קהוויק'-סיל-ווער) קוועקזילבער; איבערציהען מיט קוועקזילבער.

quick'silvered *a.* (קהוויק'-סיל-ווערד) בעדעקט מיט קוועקזילבער.

quick'step *n.* (קהוויק'-סטעפּ) דער שנעל-שריט-מאַרש [אַ מוזיקאַלישער מאַרש געשריבען לויט דעם שנעלען טאַקט פֿון דעם גאַנג פֿון מיליטער]; אַ מיליטערישער שנעל-מאַרש.

quick'-tem'pered *a.* (קהוויק'-טעמ'-פּערד) היציג; וואָס ווערט שנעל אויפֿגעבראַכט אָדער אויפֿגערעגט.

quick'-wit'ted *a.* (קהוויק'-הווית'-עד) שאַרפֿזיניג; וואָס האָט אַ שנעלע תפֿיסה.

quick'-wit'tedness *n.* (קהוויק'-הווית'-עד-נעס) שאַרפֿזיניגקייט; דאָס האָבען אַ שנעלע תפֿיסה.

quick'-work *n.* (קהוויק'-הוואָירק) דער טייל פֿון שיפֿס-קערפּער וואָס געפֿינט זיך אונטער'ן וואַסער.

quid *n.* and *v.* (קהוויד) אַ שטיקעל קייטאַבאַק וואָס ווערט אַרײַנגענומען מיט איין מאָל אין מויל; דער עצם, די נאַטור פֿון עפּעס; אַרויסוואַרפֿען איבערגעקייטע שפּייז פֿון מויל [וועגען אַ פֿערד].

quid'dany *n.* (קהוויד'-ע-ני) איינגעמאַכטס פֿון קוויטע [אַ מין פּרוכט. ז. *quince*] מיט צוקער.

quid'dative *a.* (קהוויד'-ע-טיוו) וועזענטליך, וויכטיג; וואָס ענטהאַלט דעם עיקר אָדער דעם עסענץ [פֿון אַ זאַך].

quid'dit *n.* (קהוויד'-איט) צוויידייטיגקייט; דאָס רעדען אַזוי, אַז מען זאָל עס קענען פֿערשטעהן אי אַזוי אי אַנדערש.

quid'ditative *a.* (קהוויד'-אי-טע-טיוו) ז. *quiddative*

quid'dity *n.* (קהוויד'-אי-טי) אין דער סכאָלאַסטישער פֿילאָזאָפֿיע — דאָס אונטערשיידענדע אין אַ זאַך פֿון די אַנדערע זאַכען און מאַכט זי פֿאַר דאָס וואָס זי איז און ניט אַנדערש; דער עיקר, דער תמצית, די טבע פֿון דער זאַך; אַ פּלפּול, אַ דריידעל, אַ צוטשעפּעניש צו אַ וואָרט, צו אַן אויסדרוק א. ד. ג.

quid'dle *v.* and *n.* (קהווידל) זיך אָבגעבען מיט פּוסטע זאַכען; בעציהען זיך צו עפּעס לײַכטזיניג אָדער אויבערפֿלעכליך; זײַן אַ פּוסטער צייט-פֿערטרײַבער; איינער וואָס גיט זיך אָב מיט פּוסטע זאַכען.

quid'dler *n.* (קהוויד'-לער) איינער וואָס גיט זיך אָב מיט פּוסטע זאַכען אָדער בעציהט זיך לײַכטזיניג צו עפּעס.

quid'nunc *n.* (קהוויד'-נאַנק) איינער וואָס האָט ליעב צו הערען און דערצעהלען נײַעס; איינער וואָס ווייסט אָדער זאָגט אַז ער ווייסט אַלע בייעסען.

quid pro quo (קהוויד פּראָ קהוואָ) עטוואָס פֿאַר עטוואָס; גלייכעס מיט גלייכען בעצאָהלט; עטוואָס גלייכווערטיגעס אַלס ענטגעלטונג.

The agreement could not last since there was no quid pro quo in the contract.

quiesce' *v.* (קהוואַי-עס') רוהען, זײַן שטיל; ווערען שטיל; ווערען שטום, פֿערלירען דעם קלאַנג [וועגען אַ בוכשטאַב אין אַ וואָרט].

quies'cence *n.* (קהוואַי-עס'-ענס) רוה, שטילקייט; אונבעוועגליכקייט; אונטהעטיגקייט; אין פֿילאָלאָגיע — די שטומקייט אָדער דאָס ניט הערען זיך פֿון אַ בוכשטאַב אין אַ וואָרט.

quies'cent *a.* and *n.* (קהוואַי-עס'-ענט) רוהענד, שטיל; שטום; וואָס האָט ניט קיין קלאַנג [וועגען אַ בוכשטאַב אין אַ וואָרט]; אַ שטומער בוכשטאַב.

quies'cently *adv.* (קהוואַי-עס'-ענט-לי) מיט רוהיגקייט; אויף אַ שטילער אונבעוועגליכער אָרט.

qui'et *a.*, *n.* and *v.* (קהוואַי'-עט) 1. רוהיג, שטיל; פֿריעדליך; רוה, רוהיגקייט; פֿריעדען; 2. בערוהיגען; שטילען; שטיל ווערען.

1. We spent a quiet day in the woods.
2. The doctor prescribed a remedy to quiet the patient.

qui'eter *n.* (קהוואַי'-עט-ער) דער אָדער דאָס וואָס בערוהיגט; אַ בערוהיגונגס-מיטעל, אַ שטילונגס-מיטעל.

qui'etism *n.* (קהוואַי'-עט-איזם) קוויעטיזם, געמיטהס-רוה [די לעהרען און פּרינציפּען פֿון אַ מיסטישער סעקטע פֿון 17טען יאָהרהונדערט, וועלכע האָט געפּרעדיגט, אַז דער מענש זאָל זיך איבערגעבען צו אַ פֿאָלשטענדיגער גייסטיגער רוה און אין דיעזער רוה זאָל זײַן נשמה זיך איבערגעבען צו אַ שטילען און טיעפֿען טראַכטען וועגען גאָט און געטליכקייט]; רוהיגקייט, פֿריעדליכקייט, געמיטהס-רוהיגקייט.

qui'etist *n.* (קהוואַי'-עט-איסט) אַ קוויעטיסט, איינער וואָס זוכט רוהיגקייט און פֿריעדליכקייט; איינער וואָס פּרעדיגט צו האַלטען זיך רוהיג און ניט אָנפֿיהרען קיין שום קאַמפּף.

Qui'etist *n.* (קהוואַי'-עט-איסט) אַ קוויעטיסט. ז. *quietism*

quietis'tic *a.* (קהוואַי-ע-טיס'-טיק) קוויעטיסטיש, וואָס איז שייך צו קוויעטיזם אָדער צו די קוויעטיסטען. ז. *quietism*

qui'etive *n.* (קהוואַי'-עט-איוו) עפּעס וואָס בערוהיגט אָדער שטילט איין.

qui'etize *v.* (קהוואי'-עט-איז) בערוהיגען, איינשטילען.

qui'etly *adv.* (קהוואי'-עט-לי) רוהיג, שטיל; אויף א רוהיגער, שטילער ארט.

qui'etness *n.* (קהוואי'-עט-נעס) רוהיגקייט, שטילקייט.

qui'etude *n.* (קהוואי'-ע-טיוד) רוה, שטילקייט.

quie'tus *n.* (קהוואי-אי'-טאס) 1. דאס איינשטילען אויף אייביג; 2. דאס ענדיגען אלע חשבונות; 3. דער טויט; די ענדע.

1. His friends put a **quietus** on his absurd schemes. 3. A single pistol shot put a **quietus** on his life.

quill *n. and v.* (קהוויל) א גענזענע פעדער; א פען; א שרייבער; שרייבעריי; דער פוסטער הארנדיגער שטאם פון א פעדער; איינער פון די שפיציגע הארנדיגע שטאכלען פון א שטאכעל-שוויין, איגעל א. ד. ג.; א וועבער-שפולקע; א רונדער קנייטש אדער פאלט, א קרויז; דער צאפען פון א פאס; דאס קליינע ווייכע ביינדעל, מיט וועלכען א שפיעלער אויף א מאנדאלין אדער גיטארע קלאפט איבער די סטרונעס; אויסרייסען די דיקע פעדערען פון א גאנז, אינדיק א. ד. ג.; אויסלעגען אדער אויספרעסען רונדע פאלטען אויף טוך אדער צייג.

quill'-dri'ver *n.* (קהוויל'-דראי'-ווער) א שרייבער, א שמיערער.

quill'-dri'ving *n.* (קהוויל'-דראי'-ווינג) דאס ארבייטען מיט דער פען; דאס שרייבען.

quilled *a.* (קהווילד) וואס האט פעדערען; אין דער פארם פון א פעדער; אנגעקנייטשט, צונויפגעפאלטעוועט.

quill'-feath'er *n.* (קהוויל'-פעטה'-ער) א פליגעל-פעדער פון אן עוף.

quill'ing *n.* (קהוויל'-אינג) א שמאלער קרויז פון שפיצען [קרוזשעווע] אלס בעפוצונג [ווי פאר א קלייד א. ד. ג.].

quill'-work *n.* (קהוויל'-הוואירק) שטיקעריי-ארבייט מיט שטאכלען פון א שטאכעל-שוויין [ווי דאס ווערט געמאכט פון די אינדיאנער פון נארד-אמעריקא].

quilt *n. and v.* (קהווילט) א קאלדרע, א געשטעפטע דעקע; שטעפען ווי מען שטעפט א קאלדרע; דורכנעהען; שטאפען, אויסשטאפען.

quil'ter *n.* (קהוויל'-טער) איינער אדער עפעס וואס שטעפט צונויף שטיקער צייג [ווי מאכענדיג א קאלדרע].

quil'ting *n.* (קהוויל'-טינג) פיקע [א מין צייג]; דעקע-צייג [צייג פון וועלכער מען מאכט קאלדרעס]; דאס שטעפען א קאלדרע.

quina'rius *n.* (קהוואי-ניי'-רי-אס) א קווינאריוס, אן אלט-רוימישע זילבערנע מטבע, א העלפט פון א דינאריוס אדער דינור [האט געהאט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 8 אמעריקאנער סענט].

qui'nary *a. and n.* (קהוואי'-נע-רי) וואס בעשטעהט פון פינף; עטוואס וואס בעשטעהט פון פינף טיילען.

quince *n.* (קהווינס) די קוויטע [א מין געלבע בארנע-ארטיגע פרוכט, פון וועלכער מען פרעגעלט איינגעמאכטס]; דער קוויטען-בוים.

Quince

quincen'tenary *a. and n.* (קהווינ-סענ'-טע-נע-רי) וואס בעשטעהט פון פינף הונדערט; וואס איז שייך צו א פעריאדע פון פינף הונדערט יאהר; דאס וואס איז צוזאמענגעשטעלט פון פינף הונדערט; א פינף הונדערט יעהריגער יובילעאום.

quince'-tree *n.* (קהווינס'-טריע) דער קוויטען-בוים. ז. *quince*

quincun'cial *a.* (קהווינ-קאנ'-שעל) אויסגעשטעלט אין פינף אדער אין פינפיגע רייהען; אויסגעשטעלט אין א קווינקונקס. ז. *quincunx*

quincun'cial or'der (קהווינ-קאנ'-שעל אהר'-דער) די שרעגע פלאנצונג פון בוימער; די אויסשטעלונג פון פינף זאכען אין א פיער-עקיגער פארם [פיער אין יעדען ווינקעל פון פיער-עק און די פינפטע אין מיטען].

quin'cunx *n.* (קהווינ'-קאנקס) א קווינקונקס, א פאנאנדערשטעלונג פון פינף זאכען אין דער פארם פון א קוואדראט [פיער אין יעדען ווינקעל און די פינפטע אין מיטען ⁙]; דאס פלאנצען בוימער אין דער ⁙ פארם פון א קווינקונקס.

quindec'agon *n.* (קהווינ-דעק'-ע-גאן) אין געאמעטריע — א פופצעהן-עקיגע פיגור, א פלאכע פיגור מיט פופצעהן זייטען און פופצעהן ווינקלען.

quin'ible *n.* (קהווינ'-איבל) אין מוזיק — אן אינטערוואל פון איין פינפטעל.

qui'nine *n.* (קהוואי'-נאין) כינין [א ביטערער פולווער אדער קריסטאלען, וואס מען בעקומט פון דער קארע פון כינין-בוים. ווערט פיעל געברויכט אין מעדיצין].

quink'-goose *n.* (קהווינק'-גוהס) ז. *brand-goose*

quinquagena'rian *a. and n.* (קהווינ-קהווע-דזשע-ניי'-רי-ען) וואס איז אלט פופציג יאהר; א פערזאן אין עלטער צווישען פופציג און זעכציג יאהר.

quinquages'ima *n.* (קהווינ-קהווע-דזשעס'-אי-מא) א צייט פון פופציג טעג.

Quinquages'ima Sun'day (קהווינ-קהווע-דזשעס'-אי-מא סאנ'-דיי) דער זונטאג וואס איז דער פופציגסטער טאג פאר דעם קריסטליכען פסח [דער לעצטער זונטאג פאר דער פאסט-צייט].

quinquan'gular *a.* (קהווינ-קהוועג'-גיו-לאר) וואס האט פינף ווינקלען.

quinque-an'gled *a.* (קהווינ-קהווי-ענ'גלד) פינף-ווינקעלדיג.

quinquefo'liate *a.* (קהווינ-קהווי-פאו'-לי-אייט) אין באטאניק — וואס האט פינף בלעטער.

quinquefo'liated *a.* (קהווינ-קהווי-פאו'-לי-איי-טעד) ז. *quinquefoliate*

quinquefo'liolate *a.* (קהווינ-קהווי-פאו'-לי-א-לייט) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון פינף בעזונדערע בלעטלעך [וועגען דעם געבוי פון געוויסע בלעטער].

quinquelit'eral *a.* (קהווינ-קהווי-ליט'-ע-רעל) וואס בעשטעהט פון פינף בוכשטאבען.

quinquen'niad *n.* (קהווינ-קהוועג'-אי-עד) א פעריאדע פון פינף יאהר.

quinquen'nial *a. and n.* (קהווינ-קהוועג'-אי-על) פינף-יעהריג; וואס טרעפט זיך איין מאל אין פינף יאהר; וואס דויערט פינף יאהר; א פעריאדע פון פינף יאהר; א פינף-יעהריגער יובילעאום אדער יום-טוב.

quinquen'nially *adv.* (קהווינ-קהוועג'-אי-על-אי) איין מאל אין פינף יאהר; אין משך פון פינף יאהר.

quinquen'nium *n.* (קהווינ-קהוועג'-אי-אם) א פעריאדע פון פינף יאהר.

quinquepar'tite *a.* (קהווינ-קהווי - פאר'-טאיט) וואס איז איינגעטיילט אין פינף טיילען.

quin'quereme *n.* (קהווינ'-קהווי-רים) א שיף מיט פינף ציילען רודערערס ביי די אלטע גריכען און רוימער.

quin'quesect *v.* (קהווינ'-קהווי-סעקט) פאנאנדערשניידען אדער פאנאנדערהאקען אין פינף גלייכע טיילען.

quinquesec'tion *n.* (קהווינ-קהווי-סעק'-שאן) דאס פאנאנדערשניידען אין פינף גלייכע טיילען.

quinquese'rial *a.* (קהווינ-קהווי-סי'-רי-על) וואס איז איינגעארדנעט אין פינף סעריעס אדער ציילען.

quinquesyllab'ic *a.* (קהווינ-קהווי-סי-לעב'-איק) פינף-זילביג, וואס האט פינף זילבען [וועגען געוויסע ווערטער].

quinquesyl'lable *n.* (קהווינ-קהווי-סיל'-עבל) א ווארט פון פינף זילבען.

quin'quina *n.* (קינ'-קי-נא) די קארע פון כינין-בוים.

quin'quino *n.* (קינ'-קי-נאו) דער באלזאם-בוים פון פערו [דרום-אמעריקא].

quin'sy *n.* (קהווינ'-זי) אן ענטצינדונג פון די מאנדלען [אין האלז].

quin'sy-ber'ry *n.* (קהווינ'-זי-בער'-אי) די שווארצע וויינפערלעך.

quint *n.* (קהווינט) א גאנג אדער סעריע פון פינף; די קווינטע [די דינסטע סטרונע פון א פידעל].

quin'tain *n.* (קהווינ'-טיין) א פיגור אדער זאק צום שטעכען מיט א פיקע א. ז. וו. [אלס איבונג פאר סאלדאטען]; דאס איבען זיך אין שטעכען מיט וואפען אין א פיגור.

quin'tal *n.* (קהווינ'-טעל) א געוויכט פון 100 פונט.

quin'tan *a. and n.* (קהווינ'-טען) וואס טרעפט יעדען פינפטען טאג; א פיבער וואס כאפט אן דעם מענשען יעדען פינפטען טאג.

quintes'sence *n.* (קהווינ-טעס'-ענס) די קווינט-עסענץ, דער עיקר; דאס בעסטע, דאס וויכטיגסטע.

quintessen'tial *a.* (קהווינ-טע-סענ'-שעל) וואס געהערט צום קווינט-עסענץ אדער צו דעם עיקר פון עפעס.

quintet' *n.* (קהווינ-טעט') א קווינטעט [א שטיק מוזיק וואס ווערט אויסגעפיהרט פון פינף בעזונדערע שטימען אדער אינסטרומענטען; א קאמפאניע פון פינף זינגער אדער שפיעלער].

quintette' *n.* (קהווינ-טעט') ז. *quintet*

quintet'to *n.* (קהווינ-טעט'-או) ז. *quintet*

quin'tile *n.* (קהווינ'-טיל) דאס אויסזעהן פון שטערען ווען זיי זיינען איינע פון די אנדערע ווייט א פינפטעל טייל פון דעם זאדיאק, ד. ה. ווען זיי זיינען 72 גראד ווייט.

quintil'lion *n.* (קהווינ-טיל'-יאן) א קווינטיליאן, א ביליאן ביליאנען [א צאהל וואס בעשטעהט פון אן איינס מיט 18 נולען].

quintroon' *n.* (קהווינ-טרוהן') דער קווינטראן [א קינד פון א ווייסען, וואס האט געהייראט מיט א מולאטקע, וועלכע האט אין זיך א זעכצעהנטעל נעגרישעס בלוט].

quin'tuple *a. and v.* (קהווינ'-טיופל) פינפפאכיג; מאכען אדער ווערען פינפפאכיג.

quin'tuplet *n.* (קהווינ'-טיו-פלעט) א גאנג אדער סעריע פון פינף.

quin'tuplets *n.* (קהווינ'-טיו-פלעטס) א פינפטלינג [פינף קינדער וואס זיינען געבארען געווארען מיט איין מאל].

quintu'plicate *v., a. and n.* (קהווינ-טיו'-פלי-קייט) פערפינפפאכען, מאכען פינפפאכיג; פערגרעסערען ביז פינף מאל; וואס בעשטעהט פון א גאנג פון פינף; איינע פון פינף זאכען, וועלכע זיינען זעהר עהנליך איינע צו די אנדערע.

quintuplica'tion *n.* (קהווינ-טיו-פלי-קיי'-שאן) דאס מאכען פינפפאכיג; דאס פערגרעסערען אין פינף מאל.

quin'zain *n.* (קהווינ'-זיין) דער פיערצעהנטער טאג נאך א פעסט-טאג אדער יום-טוב; א סטאנזא פון א געדיכט וואס בעשטעהט פון פופצעהן ציילען.

quin'zaine *n.* (קהווינ'-זיין) ז. *quinzain*.

quip *n. and v.* (קהוויפ) א שטאך, א שטאך-וויץ, א שטאך-ווארט; שטעכען מיט רייד, בייסען מיט הלצות; רעדען מיט סארקאזם.

quir'cal *n.* (קהוואיר'-קעל) א מין זיידען-אפע. ז. *marmoset*.

quire *n. and v.* (קהוואיר) א כאר; דאס ארט אין א קירך וואו דער כאר שטעהט; א ליוועך פאפיער [24 בויגען]; זינגען אין כאר; צונויפלעגען פאפיער אין ליווערס.

quirita'tion *n.* (קהוויר-אי-טיי'-שאן) א געשריי נאך הילף.

Quir'ite *n.* (קהוויר'-איט) א קוויריט, איינער פון די קוויריטען [אזוי פלעגט מען אמאל רופען די אלט-רוימישע בירגער].

quirk *n. and v.* (קהוואירק) א פלעצליכע אבווייכונג פון דער ריכטונג; א קעהר אן א זייט; אן אויסדרעהונג; אן אויסדרעה, א תירוץ זיך אויסצודרעהען; אן איינפאל, א המצאה; א שארפער וויץ, א שטאך-ווארט; א פלעצליכע אומוועגדונג אין דער שטימונג, א שארפער איבערגאנג פון איין שטימונג אין אן אנדערער; א מוזיקאלישע וואריאציאן מיט פלעצליכע איבערגאנגען פון איין טאן אין אן אנדערען; אין ארכיטעקטור — א טיעפע איינשניידונג אדער איינקארבונג; פלוצלונג ענדערען [די שטימונג, ריכטונג א. ז. וו.]; זיין אונרעגעלמעסיג; טיעף איינשניידען.

quirk mol'ding (קהוואירק מאול'-דינג) א געזימס אדער קארניז וואס ווערט פארמירט אדער געשניצט מיט א שארפען אריבערגאנג פון קאנקאוו צו קאנוועקס און פערקעהרט.

quirt *n. and v.* (קהוואירט) אזא געפלאכטענע רייטער-בייטש מיט א קורצען הענטעל; שמייסען מיט אזא בייטש.

quit *v. and a.* (קהוויט) קוויטירען, אויסגלייכען; סילוק'ען, אב'פטר'ען [א חוב]; בעלוינען, פערגעלטען, גוט מאכען [א הבטחה]; בעפרייען [פון א פערפליכטונג]; צוריקצאהלען [די קאסטען, די טרחה]; פערלאזען [אן ארט]; אויפגעבען [א שטעלע]; אבמאכען [אן עסק]; אבטהאן, דורכפיהרען, אויספיהרען; פריי, קוויט.

quitch *n.* (קהוויטש) ז. *quitch-grass*.

quitch'-grass *n.* (קהוויטש'-גרעס) קוועקע [א מין גראז, עהנליך צו ווייץ. ווערט געברויכט אלס פוטער פאר בהמות].

Quitch-grass

quit'claim *v. and n.* (קהוויט'-קליים) אויפגעבען דאס רעכט, אויפהערען צו פאדערען; קוויטירען [א חוב]; פריישפרעכען [פון א פערפליכטונג]; א דאקומענט, דורך וועלכען איינער גיט אויף זיין רעכט אויף עפעס; די פריילאזונג פון עפעס.

Upon payment of $500 I shall give you a **quitclaim** to this property.

quit'claimance *n.* (קהוויט'-קליי-מענס) א דאקומענט, דורך וועלכען איינער ענטזאגט זיך פון זיין פאדערונג אדער פון זיין רעכט אויף עפעס.

quit cost (קהוויט קאהסט) דעקען די הוצאות.

quite *adv.* (קהוואיט) גאנץ, דורכאויס; גענצליך, פאלשטענדיג; צימליך; ביז א געוויסען גראד.

quite a few (קהוואיט ע פיו) א גאנץ ניש'קשה'דיגע צאהל, א היבש ביסעל.

quite a lit'tle (קהוואיט ע ליטל) א היבש ביסעל.

quite an acquisi'tion (קהוואיט ען ע-קהווי-זיש'-אן) א גרויסער געווינס.

His coming was **quite an acquisition** to our camping party.

quite se'rious (קהוואיט סי'-רי-אס) גאנץ ערנסט; אהן שפאס.

quite so (קהוואיט סאו) יא, גאנץ ריכטיג, אזוי ווי איהר זאגט.

quit'-rent *n.* (קהוויט'-רענט) די רענטע אדער ראטע, וואס אן ארענדאר אדער פאכטער צאהלט יעהרליך דעם פריץ און דערמיט ווערט ער בעפרייט פון פערשיעדענע אנדערע פערפליכטונגען.

quits *a.* (קהוויטס) קוויט, פריי.

quit scores (קהוויט סקאורז) קוויטירען די רעכנונגען.

quit'table *a.* (קהוויט'-עבל) וואס קען אויפגעגעבען אדער פערלאזען ווערען.

quit'tance *n.* (קהוויט'-ענס) די בעצאהלונג, די קוויטירונג [פון א חוב]; די בעלוינונג; די פערגעלטונג; א קוויטאנציע.

quit'ter *n. and v.* (קהוויט'-ער) דער וואס קוויטירט אדער צאהלט זיך פאנאנדער; א הארטער געשוויר אויף דעם אונטערשטען טייל פון פוס אדער אויף דער קאפיטע פון א פערד; לאזען פון זיך אייטער אדער פלאגמע [ווי אן אפענע וואונד].

quit'tor *n.* (קהוויט'-אר) אזא הארטער געשוויר אויף א פערד'ס פוס. ז. *quitter*.

quiv'er *n. and v.* (קהוויוו'-ער) א שיידעל אדער קעסטעל פאר שיס-פיילען; א ציטער, א טרייסעל; דאס ציטערען, דאס פלאטערען, דאס טרייסלען זיך; ציטערען; פלאטערען, טרייסלען זיך.

quiv'ered *a.* (קהוויוו'-ערד) מיט א פיילען-שיידעל; אריינגעלעגט אדער בעהאלטען אין א פיילען-שיידעל.

quiv'ering *n.* (קהוויוו'-ער-אינג) דאס ציטערען, דאס פלאטערען, דאס טרייסלען זיך.

quiv'eringly *adv.* (קהוויוו'-ער-אינג-לי) ציטערענדיג; טרייסלענדיג זיך.

quiv'erish *a.* (קהוויוו'-ער-איש) ציטערענד; זיך טרייסלענד.

quix'ote *v.* (קהוויק'-סאט) טהאן ווי דאן-קיכאט; שפיעלען די ראלע פון א דאן-קיכאט. ז. ***Don Quixote***.

quixot'ic *a.* (קהוויק-סאט'-איק) ווי דאן קיכאט; נאריש-ראמאנטיש, פאנטאסטיש, אונזיניג; שטרעבענד צו אונדערגרייכבארע אדער אונפראקטישע אידעאלען.

quixot'ically *adv.* (קהוויק-סאט'-אי-קעל-אי) אויף א נאריש-ראמאנטישער, פאנטאסטישער ארט.

quix'otism *n.* (קהוויק'-סאט-איזם) דאן-קיכאטיזם, נארישע ראמאנטישקייט; דומהייט, פוסטקייט, אונזין, פאנטאזיע; נאריש-ראמאנטישע פאסירונגען אדער האנדלונגען; אונגעבעטענע אדער אונניצליכע גרויסמוטיגקייט אדער העלדישקייט.

quix'otry *n.* (קהוויק'-סאט-רי) ז. *quixotism*.

quiz *n. and v.* (קהוויז) א רעטעניש, א רעטזעלהאפטע פראגע; א שפאס, א שלעכטער וויץ; לצנות, שפעטעריי; אן אבלאכער, אן אבשפאטער; איינער אדער עפעס, פון וואס מען מאכט שפאס; א לארנעט; סטודענטישע נאטיצען פון לעקציעס; שטעלען רעטזעלהאפטע פראגען; חוזק מאכען; מינדליך עקזאמינירען א מעדיצינישען סטודענט [ז. *quiz-class*]; קוקען אויף איינעם מיט עזות [ווי דורך א לארנעט]; א מין דריידעל [א קינדער-שפיעלצייג].

quiz'-class *n.* (קהוויז'-קלעס) אן עקזאמענאציאנס-קלאס [א קלאס, וואו סטודענטען ווערען מינדליך עקזאמענירט אדער פון א לעהרער אדער איינער פון'ם צווייטען, אום געניויער צו שטודירען די לעהרגעגענשטענדע].

quiz'-mas'ter *n.* (קהוויז'-מעס'-טער) דער לעהרער אדער פיהרער פון אן עקזאמענאציאנס-קלאס. ז. *quiz-class*.

quiz'zer *n.* (קהוויז'-ער) א חוזק-מאכער, איינער וואס טרייבט לצנות; אן אבלאכער, אן אבשפאטער.

quiz'zery *n.* (קהוויז'-ער-אי) לצנות, חוזק, שפאטעריי, אבלאכעריי.

quiz'zical *a.* (קהוויז'-אי-קעל) שפאטיש, לצנות'דיג.

quizzical'ity *n.* (קהוויז-אי-קעל'-אי-טי) אבלאכעריי; דאס טרייבען שפאס, דאס מאכען חוזק.

quiz'zically *adv.* (קהוויז'-אי-קעל-אי) אויף א שפאטישער ארט; מיט לצנות; מאכענדיג חוזק.

quizzifica'tion *n.* (קהוויז-אי-פי-קיי'-שאן) א שפאס, א הלצה.

quiz'zify *v.* (קהוויז'-אי-פאי) חוזק מאכען; טרייבען לצנות.

quiz'ziness *n.* (קהוויז'-אי-נעס) זאנדערבארקייט; מאדנעקייט.

quiz'zing *n.* (קהוויז'-אינג) דאס אבשפאטען, דאס מאכען חוזק, דאס טרייבען לצנות, דאס מאכען צו געלעכטער.

quiz'zing-glass *n.* (קהוויז'-אינג-גלעס) א מאנאקל, אן איינצעלנעס גלעזעל וואס האלט זיך געבען אויג דורך די ארומיגע מוסקולען.

quob *v. and n.* (קהוואב) ז. ***quab***.

quod *n. and v.* (קהוואד) א הויף; א געפענגנים-הויף; א געפענגנים; איינשפארען אין א געפענגנים.

quod'dle *v.* (קהוואדל) שוויםען; זיך פליושקען אין וואסער [ווי א שווים-פויגעל].

quod'dy *n.* (קהוואד'-אי) א מין נרויסער הערינג.

quod'libet *n.* (קהוואד'-לי-בעט) אין מוזיק — א פאפורי, א מוזיקאלישׂ שטיק געמיישט פון פערשידענע מעלאדיען; א שטרייט-פונקט אין א ויכוח אדער דעבאטע.

quodlibeta'rian *n.* (קהוואד-לי-בע-טיי'-רי-ען) איינער וואס פיהרט ויכוחים אדער איז זיך מפלפל.

quodlibet'ic *a.* (קהוואד-לי-בעט'-איק) וואס איז ניט בעשרענקט אויף איין בעשטימטען פונקט [וועגען א דעבאטע אדער פלפול]; וואס ווערט דעבאטירט פאר צייט-פערטרייב; וואס האט ליעב שארפען פלפול.

quoin *n. and v.* (קאין) אין ארכיטעקטור — דער עק-שטיין [א פיער-קאנטיגער שטיין אין ווינקעל פון א געביידע]; א ווינקעל-שטיין; דער אויסערליכער ווינקעל פון א בנין; א קליין-פערמיגער שטיין פון אן ארקע; אין דרוקעריי — א קליין אדער איינער פון די צוויי קלינעס, מיט וועלכע מען בעפעסטיגט דעם שריפט-זאץ אין דעם דרוק-ראהם; פערפעסטיגען, צוזאמענדרוקען אדער אויפהויבען מיט דער הילף פון א קליין.

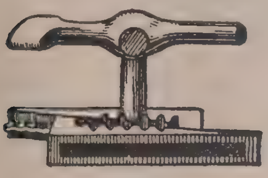

Quoins

quoit *n. and v.* (קהוואיט) א ווארף-רינג, א ווארף-שטיין [צום שפיעלען זיך]; ווארפען; זיך שפיעלען מיט ווארף-רינגען אדער ווארף-שטיינער; שלייַדערען.

Quoit

quon'dam *a. and n.* (קהוואנ'-דעם) דער געוועזענער, דער פריהערדיגער; דער אדער דאס וואס איז געווען פריהער; א פריהעריגער בעאמטער.

quo'rum *n.* (קהוואו'-ראם) א קווארום, א פעסטגעשטעלטע צאהל מיטגליעדער, וועלכע זיינען נויטיג אויף א פערזאמלונג [ווי למשל אין פארלאמענט] אום זייערע בעשליסע זאלען זיין גע׳זעצליך.

quo'ta *n.* (קהוואו'-טא) א פערהעלטניס-מעסיגער טייל; א טייל וואס שטעהט אין א געוויסער בעציהונג צו די אנדערע טיילען.

quotabil'ity *n.* (קהוואו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ציטירט ווערען.

quo'table *a.* (קהוואו'-טעבל) וואס קען אנגעגעבען ווערען [אין אימעצענס נאמען]; וואס קען ציטירט ווערען.

quo'tably *adv.* (קהוואו'-טע-בלי) אזוי, דאס מען זאל עס קענען ציטירען.

quota'tion *n.* (קהווא-טיי'-שאן) 1. די אנגעבונג פון אימעצענס רייד; אן אנגעגעבענע שטעלע פון א בוך; א ציטאטע; אנגעגעבענע רייד; 2. די פערצייכנונג פון פרייזען אדער פון קורס; 3. די ציטירונג.

1. The book is full of **quotations**. 2. The stock **quotations** show a decline since last month.

quota'tional *a.* (קהווא-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א ציטאטע אדער צו אן אנגעגעבענער שטעלע פון איינעמס בוך אדער רעדע.

quota'tionist *n.* (קהווא-טיי'-שאנ-איסט) איינער וועלכער ציטירט אדער נאטירט.

quota'tion-mark *n.* (קהווא-טיי'-שאנ-מארק) גענזענפיסלעך, קאוויטשקעס [„—“], איינער פון די צייכענס מיט וועלכע מען בעצייכענט א ציטאטע אדער ווערטער וואס זיינען גענומען פון אן אנדערענס בוך אדער רעדע.

quote *v. and n.* (קהוואוט) אנגעבען א שטעלע פון א בוך, ברייגנען אימעצענס רייד; ציטירען; בעשטימען א פרייז; שטעלען אין גענזענפיסלעך אדער קאוויטשקעס; א ציטאטע.

quo'ted *a.* (קהוואו'-טעד) 1. נאטירט, ציטירט; 2. פערצייכענט [וועגען פרייזען אדער פון קורס].

1. The governor is **quoted** as being in favor of the bill .2. Wheat is **quoted** cheaper than last year.

quote'less *a.* (קהוואוט'-לעס) ניט פעהיג אדער ניט ווירדיג דערמאנט צו ווערען אדער ציטירט צו ווערען.

quote'-mark *n.* (קהוואוט'-מארק) ז. ***quotation-mark***

quo'ter *n.* (קהוואו'-טער) איינער וואס ברייגנט א שטעלע פון א בוך אדער פון אימעצענס רייד; איינער וואס ציטירט אדער נאטירט.

quotes *n.* (קהוואוטס), ציטירונגס-צייכענס, גענזענפיסלעך. ז. ***quotation-mark***

quote'worthy *a.* (קהוואוט'-הוואיר-טהי) וואס איז ווערטה דערמאנט צו ווערען; וואס איז וויכטיג צו ציטירען אדער פארצובריינגען.

quo'tha *int.* (קהוואו'-טהא) ווירקליך! איהר מיינט עס אויף אמת! ? [מייסטענס אין א פעראכטענדען טאן].

quotid'ian *a. and n.* (קהווא-טיד'-אי-ען) טעגליך, אלטעגליך; עטוואס טעגליכעס [ווי טעגליכע קדחת].

quo'tient *n.* (קהוואו'-שענט) דער קוואציענט, די צאהל, וועלכע בעקומט זיךביים צוטיילען איין צאהל אויף אן אנדערער.

Six divided by two give three as a **quotient**.

quoti'ety *n.* (קהווא-טאי'-ע-טי) די פערהעלטניסמעסיגע אפטקייט פון א פאסירונג אדער עראייגנים.

quot'ity *n.* (קהוואט'-אי-טי) די צאהל פון איינצעלנע זאכען אין א זאמלונג.

quo warran'to *n.* (קהוואו הווא-רענ'-טאו) א פאדערונג צו בעווייזען מיט וואס פאר א רעכט איינער האלט אן אמט אדער בענוצט זיך מיט א פריווילעגיע.

Quran' *n.* (קא-רען') דער קאראן. ז. ***Koran***

R

R, r (אר) דער אכטצעהנטער בוכשטאב פון דער ***a-b-c***

Ra *n.* (רא) רא [דער אלט-עגיפטישער הויפט-גאט, דער גאט פון דער זון].

R. A. ***Royal Academy*** ראשי תבות פון ***Rear-Admiral*** און

rab *n.* (רעב) רב [א העברעאישער געלעהרטען טיטול].

rabat' *n.* (רע-בעט') אזא לייווענטענער קאלנער וואס עס טראגען גייסטליכע; א מין פאליר-מאטעריאל.

rabate' *v.* (רע-בייט') ארונטערשלאגען; ארונטערברייגנען; צוריקברייגנען צום יעגער א יאגד-פאלק [כאקאל].

rab'ban *n.* (רעב'-ען) רבן [א תלמודישער טיטול, וועלכער איז העכער אלס רבי].

rab'banist *n.* (רעב'-ענ-איסט) ז. ***rabbinist***

rab'bet *n. and v.* (רעב'-עט) א פוגע אדער א פאלץ [אן איינשנים אין א ברעט, אום עס צוזאמענצושליסען מיט אן אנדערען]; א הובעל צו מאכען פוגען אדער איינשליסונגס-איינשניטע; א פוגען-פעראייניגונג; מאכען איינשליסונגס-איינשניטע, פעראייניגען דורך פוגען.

Rabbets

rab'beting-machine' *n.* (רעב'-עט-אינג-מע-שין') א מאשין צו שניידען פוגעס. ז. ***rabbet***

rab'bet-joint *n.* (רעב'-עט-דזשאינט) א פוגען-פעראייניגונג [פון ברעטער]. ז. ***rabbet***

rab'bet-plane *n.* (רעב'-עט-פליין) א הובעל צו מאכען פוגעס אדער איינשניטע אין ברעטער, אום זיי זאלען זיך קענען ציזאמענשליסען.

rab'bi *n.* (רעב'-אי) רבי, א רב, א ראבינער.

rab'bin *n.* (רעב'-אין) ז. ***rabbi***

rab'binate *n.* (רעב'-אינ-אייט) דאס ראבינאט, די ווירדע אדער דאס אמט פון א רבי, רב אדער ראבינער.

Rabbin'ic *n.* (רע-בינ'-איק) די רבנ'ישע [ראבינישע] שפראך, די העברעאישע שפראך פון די רעליגיעזע שריפטען וואס איז אריין אין געברויך נאך דעם גלות בבל; די שפראך פון די חכמי התלמוד.

rabbin'ic *a.* (רע-בינ'-איק) ז. ***rabbinical***

rabbin'ical *a.* (רע בינ' אי-קעל) רבנ'יש, ראביניש; וואס איז שייך צו דער שפראך פון די אידישע רעליגיעזע שריפטען, וואס איז אריין אין געברויך נאך גלות בבל; וואס איז שייך צו די לעהרען פון די חכמי התלמוד און פון די אחרונים.

rabbin'ical He'brew (רע-בינ'-אי-קעל הי'-ברוה) ז. ***Rabbinic***

rabbin'ically *adv.* (רע-בינ'-אי-קעל-אי) אויף א רבנ'ישען אדער ראבינישען שטייגער; מעשה רב אדער רבי.

rab'binism *n.* (רעב'-אינ-איזם) דער ראביניזם, די לעהרע פון די רבנים, די

לעהרע פון די חכמי התלמוד אדער פון די אחרונים; א רבנ'ייטער אויסדרוק, אן אויסדרוק פון די חכמי התלמוד אדער פון די אחרונים.

rab'binist *n.* (רעב'-אינ-איסט) אן אנהענגער פון דער לעהרע פון תלמוד און פון די אחרונים [א איד, אין געגענזאץ צו א קראי אדער קאראאים, וועלכער אנערקענט ניט די תורה שבעל פה].

rab'binite *n.* (רעב'-אינ-איט) ז. *rabbinist*.

rab'bit *n., v. and int.* (רעב'-איט) א קראליק [קאנינכען]; א האז; פיהרען יאגד אויף קראליקעס; צום טייפעל!

Rabbit

rab'biter *n.* (רעב'-אי-טער) א קראליקעס-יעגער.

rab'bit-hutch *n.* (רעב'-איט-האטש) א שטייג, וואו מען האלט קראליקעס.

rab'bit-root *n.* (רעב'-איט-רוהט) דער ווילדער סאסאפאריל-ווארצעל. ז. *sarsaparilla*.

rab'bitry *n.* (רעב'-איט-רי) א זאמלונג פון קראליקעס; א פלאץ, וואו מען האדעוועט קראליקעס.

rab'bit-war'ren *n.* (רעב'-איט-חוואר'-ען) א פלאץ, וואו מען האדעוועט קראליקעס.

rab'ble *n., a. and v.* (רעבל) א טומעלענדע מחנה, א טומעלענדער המון; דער פעבעל, דער המון; א מישמאש [הויפטזעכליך פון ווערטהלאזע זאכען אדער אונווירדיגע מענשען]; אזא געצייג אדער שטאנג צו מישען געשמאלצענעם אייזען; פעבעלהאפט, גראב, וואולגאר, טומעלדיג; מישען געשמאלצענעם אייזען.

rab'blement *n.* (רעב'ל-מענט) פלאפלעריי; א טומעלענדער המון, אן אונרוהיגע טומעלענדע מחנה; אבפאל.

rab'bler *n.* (רעב'-לער) אזא געצייג אדער שטאנג צו מישען געשמאלצענעם אייזען; איינער וואס מישט צושמאלצענעם אייזען מיט דיזען געצייג.

rabbo'ni *n.* (רע-באו'-ני) רבני [א היוכער תלמוד'ישער טיטול].

rab'doid *n.* (רעב'-דאיד) ז. *rhabdoid*.

rabdol'ogy *n.* (רעב'-דאל'-א-דזשי) ז. *rhabdology*.

rab'domancy *n.* (רעב'-דא-מענ-סי) ז. *rhabdomancy*.

ra'biate *a.* (ריי'-בי-אייט) וויטהענד, ווילד, משוגע. ז. *rabid*.

rab'ic *a.* (רעב'-איק) הידראפאביש, אנגעשטעקט מיט הידראפאביע, וואס קומט פון הידראפאביע אדער וואסער-פורכט [אזא קראנקהייט, משוגעת ביי הינד אדער ביי מענשען, וואס קומט פון דעם ביס פון א משוגע'נעם הונד].

rab'id *a.* (רעב'-איד) 1. וויטהענד, גרימצארנדיג, ווילד, משוגע; ווילד איבערגעבען צו עפעס, ווילד פאנאטיש; 2. הידראפאביש; אנגעשטעקט מיט הידראפאביע אדער וואסער-פורכט ז. *hydrophobia*.

1. He made a **rabid** speech attacking the President. 2. The **rabid** dog was shot.

rab'idly *adv.* (רעב'-איד-לי) מיט וואוטה אדער גרימצארן; ווילד צוקאכט; ווילד, משוגע.

rab'idness *n.* (רעב'-איד-נעס) דאס זיין וויטהענד; ווילדקייט, משוגעת.

ra'bies *n.* (ריי'-בי-איז) הונד-משוגעת; הידראפאביע אדער וואסער-פורכט. ז. *hydrophobia*.

rabiet'ic *a.* (ריי-בי-עט'-איק) וואס איז שייך צו הינד-משוגעת, וואס איז שייך צו הידראפאביע אדער וואסער-פורכט [אזא קראנקהייט וואס קומט פון'ם ביס פון א משוגע'נעם הונד].

rabif'ic *a.* (רע-ביפ'-איק) וואס שטעקט אן מיט הונד-משוגעת, וואס פעראורזאכט הידראפאביע אדער וואסער-פורכט [אזא קראנקהייט וואס קומט פון א ביס פון א משוגע'נעם הונד].

rabigen'ic *a.* (רעב-אי-דזשענ'-איק) ז. *rabific*.

ra'ca *a.* (רא'-קא) ווערטהלאז, פערעכטליך.

raccoon' *n.* (רע-קוהן') ז. *racoon*.

race *n., v. and a.* (רייס) א לויפען, דאס יאגען זיך; א וועט-לויף, א וועט-קאמפף אין שנעלקייט; א קורס, א לעבענס-וועג; א ראסע, א געשלעכט, א שבט, א שטאם; דאס מענשען-געשלעכט; א קינסטליך ארויסגעבראכטער מין פון הויזחיות אדער פון קולטיווירטע פלאנצען; א מין; א שטארקער וואסער-שטראם; דער קאנאל וואס פיהרט דאס וואסער צו א מיהל-ראד און פון דעם מיהל-ראד ווייטער; א ווארצעל; לויפען, זיך יאגען; אנטייל נעהמען אין א וועט-לויף; האלטען פערד צום וועט-לויף; טרייבען [אין א וועט-לויף]; וואס איז שייך צו א ראסע.

race'-card *n.* (רייס'-קארד) א צעטעל מיט אינפארמאציאנען וועגען וועט-לויפען.

race'-cloth *n.* (רייס'-קלאהטה) א זאטעל-דעקע מיט קעשענעס, אין וועלכע מען לעגט אריין געוויכט, אום אויסצוגלייכען די שאנסען ביים וועט-לויפען.

race'-course *n.* (רייס'-קאורס) א פלאץ, וואו עס קומט פאר א וועט-לויף פון פערד; דער קאנאל, וואס פיהרט דאס וואסער צו א מיהל-ראד אדער פון א מיהל-ראד.

race'-cup *n.* (רייס'-קאפ) א בעכער אדער אן אנדער אויסצייכנונגס-צייכען, וואס מען געווינט ביים וועט-לויפען פון פערד.

race'-gin'ger *n.* (רייס'-דזשינ'-דזשער) ניט קיין געבראכענער אדער ניט קיין געמאהלענער אינגבער.

race'-ground *n.* (רייס'-גראונד) א פלאץ וואס איז בעשטימט פאר וועט-לויף.

race'-horse *n.* (רייס'-האהרס) א וועט-לויף פערד; א מין ענטעל [קאטשקע]; א מין היישעריק. ז. *Mantis*.

race'-knife *n.* (רייס'-נאיף) אן אינסטרומענט מיט א פערבויגענעם ענד צו מאכען צייכענס, איינקארבונגען א. ז. וו.

racema'tion *n.* (רעס-אי-מיי'-שאן) דאס בילדען זיך אין בינטלעך [ווי טרויבען]; א בינטעל [ווי פון טרויבען]; בינטעלדיגקייט.

raceme' *n.* (רע-סיעם') א בינטעל [ווי פון טרויבען]; א טרויבענארטיגע בליהונג [ווי למשל, ביי דער מאי-בלום]. ז. *lily-of-the-valley*.

racemed' *a.* (רע-סיעמד') טרויבענארטיג [וועגען בליטהען און פרוכטען]; געוואקסען ווי טרויבען-בינטלעך.

race'-mee'ting *n.* (רייס'-מיע'-טינג) א צוזאמענטרעפונג צוליעב וועט-לויף.

racem'ic *a.* (רע-סעמ'-איק) וואס איז שייך צו בינטלעך טרויבען; וואס איז שייך צו א טרויבענארטיגער בליהונג. ז. *raceme*.

racem'ic ac'id (רע-סעמ'-איק עס'-איד) טרויבען-זויערע.

racemif'erous *a.* (רעס-אי-מיפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארויס טרויבענארטיגע בליטהען. ז. *raceme*.

rac'emose *a.* (רעס'-אי-מאוס) צוזאמענגעשטעלט, געבילדעט ווי בינטלעך טרויבען.

rac'emosely *adv.* (רעס'-אי-מאוס-לי) אין דער פארם פון א בינטעל טרויבען.

rac'emous *a.* (רעס'-אי-מאס) ז. *racemose*.

rac'emule *n.* (רעס'-אי-מיול) א קליין בינטעל [ווי פון טרויבען]; א קליינע טרויבענארטיגע בליהונג. ז. *raceme*.

ra'cer *n.* (ריי'-סער) א לויפער, א וועט-לויפער; א וועט-לויף פערד; עטוואס וואס בעוועגט זיך זעהר שנעל; די שווארצע אמעריקאנישע שלאנג; א מאגערער פיש; א זאמד-קרעבס [ז. *sand-crab*].

ra'ces *n.* (ריי'-סעז) וועט-לויף פון פערד.

race'-track *n.* (רייס'-טרעק) דער פלאץ פון א וועט-לויף פון פערד; דער וועג פון א וועט-לויף.

race'way *n.* (רייס'-הוויי) א קינסטליכער אבגאנג פאר וואסער וואס פליסט פון א וואסער-פאל אדער פון א דאמבע; דער וואסער-וועג צו א מיהל-ראד.

ra'chial *a.* (ריי'-קי-על) ז. *rachidial*.

rachial'gia *n.* (ריי-קי-על'-דזשי-א) וועהטאג אדער נייראלגיע אין ווירבעלזייל [רוקען-ביין, חוט השדרה].

rachid'ial *a.* (רע-קיד'-אי-על) וואס איז שייך צום ווירבעל-זייל [חוט השדרה, רוקען-ביין]; וואס איז שייך צו עטוואס וואס איז עהנליך צו א ווירבעל-זייל [ווי דער טייל פון א פלאנצען-שטענגעל, אויף וועלכען עס געפינען זיך די בליטהען, דער שטענגעל פון א פעדער א. ז. וו.]. ז. *rachis*.

rachid'ian *a.* (רע-קיד'-אי-ען) ז. *rachidial*.

rachip'agus *n.* (רע-קיפ'-ע-גאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען וואס זיינען צוזאמענגעוואקסען ביים רוקען-ביין [חוט השדרה].

ra'chis *n.* (ריי'-קיס) דער רוקען-ביין [ווירבעל-ביין, חוט השדרה]; דער טייל פון א פלאנצען-שטענגעל, אויף וועלכען עס וואקסען די בליטהען אדער בלעטלעך [ווען זיי וואקסען פון ביידע זייטען]; דאס שטענגעל אדער די פענקע פון א פעדער.

rachit'ic *a.* (רע-קיט'-איק) וואס ליידט פון ראכיטיס [ענגלישע קראנקהייט. ז. *rachitis*]; וואס איז שייך צום רוקען-ביין [חוט השדרה].

rachi'tis *n.* (רע-קאי'-טיס) ראכיטיס אדער די ענגלישע קראנקהייט [אזא קראנקהייט ביי קינדער. בעשטעהט אין דעם וואס די ביינער זיינען ווייך און ווערען אויסגעקרימט]; אזא קראנקהייט ביי פלאנצען, וואס בעשטעהט אין פריהצייטיגען פאלען פון פרוכטען אדער זאמען.

rach'itome *n.* (רעק'-אי-טאום) אזא מעדיצינישער אינסטרומענט צו עפענען דעם רוקען-ביין קאנאל.

ra'cial *a.* (ריי'-שיעל) וואָס איז שייך צו אַ ראַסע, וואָס איז כאַראַקטעריסטיש פאַר אַ ראַסע אָדער פאָלקס-שטאַם.

ra'cially *adv.* (ריי'-שיעל-אי) אין בעצוג צו אַ ראַסע; בעאיינפלוסט פון ראַסען-אייגענשאַפטען אָדער פון פאָלקס-אַבשטאַמונג.

ra'cily *adv.* (ריי'-סי-לי) מיט אַן אייגענטימליכען אַנגענעהמען געשמאַק; פעפערדיג; מיט שאַרפער, אַנגענעהמער אייגענטימליכקייט; נייסטרייך; אויף אַ שאַרפען, קרעפטיגען, פּיקאַנטען אָדער גייסטרייכען אופן.

ra'ciness *n.* (ריי'-סי-נעס) דאָס האָבען אַן אייגענטימליכען אַנגענעהמען געשמאַק; דאָס האָבען שטאַרקע כאַראַקטעריסטישע צייכענס פון אייגענטימליכקייט; שאַרפקייט, קרעפטיגקייט, פּיקאַנטקייט, גייסטרייכקייט.

ra'cing *n.* (ריי'-סינג) דאָס וועט-לויפען; דאָס בעשעפטיגען זיך מיט פעראַנשטאַלטען וועט-לויפען [הויפּטזעכליך פון פערד].

ra'cing-bit *n.* (ריי'-סינג-ביט) אַ לייכטער צוים-געבים פון אַ פערד.

ra'cing-cal'endar *n.* (ריי'-סינג-קעל'-ענ-דאַר) אַ ליסטע פון וועט-לויפען.

rack *n. and v.* (רעק) אַן אַפּאַראַט צום ציהען אָדער שטרעקען; אַ קוועל-מאַשין, אַ מאַשין צו מאַטערען [ווי אין דער שפּאַנישער אינקוויזיציאָן]; די טאַרטור-באַנק [די באַנק אויף וועלכער מען פלעגט אַמאָל פאַנאַנדערציהען די גליעדער פון פערברעכער אָדער אַפּיקורסים [ז. איל.]; דאָס

Rack

מאַטערען; פּייניגונג, קוועלונג; דאָס מאַטערען מיט אַ קוועל-מאַשין אָדער אויף אַ טאַרטור-באַנק; אַ גראַטע; אַ געשטעל; אַ גראַטעדיגער אָדער לעכערדיגער געשטעל, אַלמער אָדער אונטערשטיצונג; אַ משופּע'דיגער טיש צו וואַשען רויהען מעטאַל; אַ צאָהן-שטאַנג [אַן אייזען מיט צייהנער, אין וועלכע עס קומען אַריין די צייהנער פון אַ ראַד]; דאָס האַלז-שטיק פון שעפּסען-פלייש אָדער חזיר; צושטערונג, חורבן; אַזאַ פיש-קאַשיק; אַזאַ מאָס פון שפּיצען [קרוזשעוועס]; אַ מין לויפען פון פערד [אַזוי אַז די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי ביים לויפען און די פאָדערשטע — ווי ביי גאַלאָפּ]; ווייטקייט, מאָס [פון אויג, פון בליק]; אַ יונגער האָז; אַראַק [רייז-בראַנפען]; שטיקלעך פליהענדע וואָלקענס; שטרעקען, ציהען, אַנציהען; צורייסען, צוברעכען; מאַטערען דורך אַנשטרענגען אָדער אַנציהען; קוועלען, פּייניגען; דריקען, אויספּרעסען; אַריבערכאַפּען די מאָס; אַנזאַמלען אין אַן אַלמער; נעברויכען אַ גראַטע אָדער געלעכערטען געשטעל; בילדען אַ גראַטע; פערדרעהען [צווייי שטריק]; וואַשען רויהען מעטאַל אויף אַזאַ משופּע'דיגען טיש; זיך בעוועגען אַזוי [ווענען פערד], אַז די הינטערשטע פיס זאָלען זיך בעוועגען ווי געוועהנליך ביים לויפען און די פאָדערשטע ווי אין גאַלאָפּ; אַבציהען, אַבריינינגען פון אַבזאַץ [משקאות].

rack'abones *n.* (רעק'-ע-באָונז) אַ זעהר מאַגערער מענש; אַ זעהר מאַגערע בהמה אָדער חיה.

rack and pin'ion (רעק ענד פּינ'-יאָן) אין מאַשינעריע — אַ קליינער צאָהן-ראָד פעראייניגט מיט אַ צאָהן-שטאַנג.

Rack and Pinion

rack and ru'in (רעק ענד רוה'-אין) אַ פאָלקאָמענע פערניכטונג, אַ פאָלשטענדיגער חורבן.

The tenants moved and left the house in rack and ruin.

rack and worm (רעק ענד הוואָירם) אַ צאָהן-שטאַנג פעראייניגט מיט אַ שנעקען-שרויף.

rack'-car *n.* (רעק'-קאַר) אַ פראַכט-וואַגאָן מיט ווענט און אַ דאַך געמאַכט ווי גראַטעס.

rack'er *n.* (רעק'-ער) איינער וואָס מאַטערט אָדער פּייניגט; איינער וואָס מאַכט אַ תל פון עפּעס; איינער וואָס דריקט אָדער פּרעסט אויס; איינער וואָס ציהט אַב משקאות פון דעם הייוועז [אַבזאַץ]; אַ פאַרריכטונג אַבצוציהען משקאות פון דעם אַבזאַץ; אַ פערד וואָס בעוועגט זיך אַזוי, אַז די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי געוועהנליך ביים לויפען און די פאָדערשטע — ווי אין גאַלאָפּ.

rack'et *n. and v.* (רעק'-עט) אַ טומעל, אַ ליאַרם; אַן אונאָרדנונג; אַ טומעלדיגע פערזאַמלונג, אַ ליאַרמדיגע אונטערהאַלטונג; עטוואָס וואָס קומט פאָר; אַ פּלאַן, אַ פּראָיעקט; אַ שלאַג-נעץ [אין טעניס-שפּיעל. ז. איל]; אַ מין נעץ; אַ שנעשוך צו געהן אויף שנעע; אַזאַ שוך פאַר פערד צו ערמעגליכען זיי דעם גאַנג אויף אַ ווייכען אָדער בלאָטיגען באָדען; מאַכען אַ טומעל, זיך בעוועגען מיט ליאַרם; נעהמען אַנטייל אין טומעלדיגע פערזאַמלונגען אָדער אונטערהאַלטונגען; פיהרען אַ צערשטרייטעם לעבען, צו פיעל אַנטייל נעהמען אין געזעלשאַפטליכע אונטערהאַלטונגען; טהאָן עפּעס מיט קראַפט און ענערגיע.

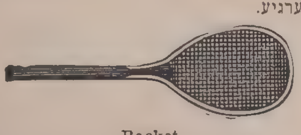

Racket

rack'et-court *n.* (רעק'-עט-קאָורט) אַ טעניס-פּלאַץ, אַ פּלאַץ צו שפּיעלען טעניס. ז. *tennis*

rack'eter *n.* (רעק'-עט-ער) איינער וואָס לעבט אַ טומעלדיג, פרעהליך לעבען.

rcak'et-ground *n.* (רעק'-עט-גראַונד) ז. *tennis-court*

rack'ets *n.* (רעק'-עטס) טעניס-שפּיעל. ז. *tennis*

rack'ettail *n.* (רעק'-עט-טייל) אַ מין זשום-פויגעלע [וואָס האָט צוויי פעדערען אין עק, וועלכע זיינען עהנליך צו אַ טעניס-שלאַג-נעץ]. ז. *humming-bird*

rack'et-tailed *a.* (רעק'-עט-טיילד) וואָס האָט אַן עק וואָס איז עהנליך צו אַ טעניס שלאַג-נעץ [ווענען פויגלען].

rack'ety *a.* (רעק'-עט-אי) טומעלדיג, ליאַרעמדיג.

rack'ing *n.* (רעק'-אינג) דאָס מאַטערען [אויף אַ טאַרטור-באַנק]; אַ שטיקעל שטאָף, מיט וועלכען מען דרעהט צונויף צוויי שיפס-שטריק; ווענען פערד — לויפען אַזוי, אַז די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי געוועהנליך און די פאָדערשטע — ווי ביי גאַלאָפּ.

rack'ing-can *n.* (רעק'-אינג-קען) אַ כלי, פון וועלכער מען קען אַרויסציהען דעם וויין אַזוי, אַז דער הייוועז [אַבזאַץ] זאָל בלייבען אונבעריהרט.

rack of bones (רעק אָוו באָונז) אַ סקעלעט.

rack one's brains (רעק הוואַנז ברייגז) זיך צוברעכען דעם קאָפּ.

rack punch (רעק פּאַנטש) פּונש פערפערטיגט מיט אַראַק [רייז-בראַנפען].

rack'-rail *n.* (רעק'-רייל) אַ צאָהן-שטאַנג רעלסע [שינע], נעברויכט פאַר אייזענבאַהן-ליניען אויף בערג.

rack'-rail'way *n.* (רעק'-רייל'-הוויי) אַן אייזענבאַהן, וואָס ווערט געפיהרט מיט דער הילף פון צאָהן-שטאַנגען רעלסען [אין בערגיגע געגענדען].

rack'-rent *n. and v.* (רעק'-רענט) אַ הויט-שינדערישע אַרענדע-צאָהלונג; רייסען צו פיעל אַרענדע-געלד.

rack'-ren'ter *n.* (רעק'-רענ'-טער) איינער וואָס רייסט אונערטרעגליך-הויכעס פאַכט-געלד; איינער, ביי וועמען מען רייסט צו פיעל פאַכט-געלד.

rack'-saw *n.* (רעק'-סאָה) אַ ברייט-צייהניגע זעג.

rack'work *n.* (רעק'-הוואָירק) אַ מעכאַניזם, אין וועלכען עס ווערט געברויכט אַ צאָהן-שטאַנג.

racoon' *n.* (רע-קוהן') אַ וואַש-בער, שופּ אָדער יענאָט [אַזאַ קליין גרוי חיה'לע מיט שוואַרצע רינגען אויף'ן עק].

Racoon

racqu'et *n.* (רעק'-עט) אַ שלאַג-נעץ [אין טעניס-שפּיעל]. ז. *racket*

ra'cy *a.* (ריי'-סי) וואָס האָט אַ בעזונדערען אייגענטימליכען געשמאַק; קרעפטיג, אייגענטימליך; גייסטרייך; שאַרף; וואָס איז שייך צו אַ ראַסע אָדער מין.

rad'dle *n. and v.* (רעדל) אַ שטיקעל האָלץ פון אַ געפלאַכטענעם פּלויט [פּלאַנקען]; אַ געפלאַכטענער פּלויט; אַזאַ פאַרריכטונג ביים וועבען, אַז די פעדים זאָלען זיך ניט פּלאָנטערען; רויטער קרייד, רויט-שטיין; אַ שיכט רויטע פאַרב; אַזאַ שטאַנג צום מישען געשמאָלצענעם אייזען; פלעכטען [פון ריטער אָדער צווייגען]; פאַרבען מיט רויט, שמינקען; פאַרבען מיט רויטען קרייד.

rad'dle-hedge *n.* (רעד'ל-העדזש) אַ געפלאַכטענער פּלויט [פּלאַנקען].

rad'dock *n.* (רעד'-אָק) ז. *ruddock*

radeau' *n.* (רע-דאָו') אַ פּראָם; אַ פּליט.

ra'dial *a. and n.* (ריי'-די-על) שטראַה-

ליג, וואס איז שייך צו א שטראַהל; וואס איז שייך צו א ראַדיוס [א ליניע וואס פעראייניגט דעם צענטער פון א קרייז מיט דער קרייז-ליניע]; וואס קומט ארויס ווי פון א צענטער, וואס איז עהנליך צו א ראַדיוס אדער שטראַהל; וואס איז שייך צום ביין פון פאָדער-אָרם [דער טייל פון דער האנד צווישען דעם עלענבויגען און האנד-געלענק]; א שטראַהל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ראַדיוס אדער שטראַהל; אין אַנאַטאָמיע — דאס שפּינדעל [ז. *radius*].

ra'dial ar'tery (ריי'-די-על אר'-טע-רי) א בלוט-אדער וואס ציהט זיך פון פאָדער-אָרם צו דעם האנד-געלענק, וואו ער פערצווייגט זיך און געהט ביז דער האנד-פלעכע [דאלאָניע].
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

radial'ity *n.* (ריי-די-על'-אי-טי) דאס זיין שטראַהלען-עהנליך אדער עהנליך צו ראַדיוסען [ליניען וואס געהען ארויס אין פערשיעדענע ריכטונגען פון איין צענטער].

radializa'tion *n.* (ריי-די-על-אי-זיי'-שאַן) דאס אננעהמען די פאָרם פון א בינטעל שטראַהלען.

ra'dialize *v.* (ריי'-די-על-איז) מאכען שטראַהלען-עהנליך, צוגעבען עפּעס די פאָרם פון א בינטעל שטראַהלען.

ra'dially *adv.* (ריי'-די-על-אי) אין דער פאָרם פון שטראַהלען אדער ראַדיוסען. ז. *radial*.

ra'dian *n.* (ריי'-די-ען) א טייל פון א קרייז וואס איז גלייך אין לענג צו דעם ראַדיוס פון דעם קרייז [א ראַדיוס איז א ליניע וואס פעראייניגט דעם צענטער פון דעם קרייז מיט דעם אומקרייז]; דער ווינקעל וואס אזא קרייז-טייל בילדעט מיט'ן צענטער פון דעם קרייז [אונגעפעהר 57 גראַד].

ra'diance *n.* (ריי'-די-ענס) גלאַנץ, בליאַסק; שיינונג; שטראַהלונג; אויסשטראַהלונג; אויסשטראַמונג אויף א שטראַהלען-פערמיגען אופן [וועגען ליכט און ווארימקייט].

ra'diancy *n.* (ריי'-די-ען-סי) ז. *radiance*.

ra'diant *a. and n.* (ריי'-די-ענט) שטראַהלענד, שיינענד, גלענצענד; וואס לאָזט ארויס שטראַהלען; עהנליך צו שטראַהלען; אויסשטראַהלענד, אויסשטראַמענד אויף א שטראַהלען-פערמיגען אופן [וועגען ליכט און ווארימקייט].

ra'diant heat (ריי'-די-ענט היעט) אויסשטראַהלענדע היץ [היץ וואס פערשפּרייט זיך אין אלע ריכטונגען פון א ווארימען קערפּער].

ra'diantly *adv.* (ריי'-די-ענט-לי) גלענצענדיג, שטראַהלענדיג, מיט גלאַנץ; אויסשטראַהלענד, פערשפּרייטענדיג זיך ווי שטראַהלען.

ra'diant point (ריי'-די-ענט פּאינט) דער פּונקט, פון וועלכען עס פערשפּרייטען זיך ליכט-שטראַהלען אדער היץ-שטראַהלען.

Radia'ta *n.* (ריי-די-איי'-טא) דער מין שטערען-עהנליכע אדער שטראַהלען-עהנליכע ים-בעשעפעניש, צו וועלכען עס בעלאַנגט דער ים-שטערען. ז. *starfish*.

ra'diate *v., a. and n.* (ריי'-די-אייט) שטראַהלען, גלענצען; זיך פערשפּרייטען אין פערשיעדענע ריכטונגען פון איין צענטער; ארויסלאָזען עפּעס פון זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען [ווי שטראַהלען]; מאכען שטראַהלען-פערמיג; שטראַהליג, וואס לאָזט ארויס פון זיך ווי שטראַהלען, שטראַהלענפערמיג; וואס בעשטעהט פון שטראַהלען אדער שטראַהלען-עהנליכע טיילען, פארגעשטעלט אין שטראַהלען [וועגען פיגורען אויף מטבעות]; א שטראַהל, א שטראַהל-עהנליכער טייל אדער ארויסשטאַרצונג; א שטראַהלען-עהנליכע אדער שטערען-עהנליכע ים-בעשעפעניש [ווי למשל, דער ים-שטערען. ז. *starfish*].

ra'diated *a.* (ריי'-די-איי-טעד) שטראַהליג, וואס לאָזט פון זיך ארויס ווי שטראַהלען; שטראַהלען-פערמיג; וואס בעשטעהט פון שטראַהלען אדער שטראַהלען-עהנליכע טיילען.

ra'diated an'imals (ריי'-די-איי-טעד ענ'-אי-מעלז) ז. *Radiata*.

ra'diately *adv.* (ריי'-די-אייט-לי) אין דער פאָרם פון שטראַהלען, ארויסגעהענדיג אין פערשיעדענע ריכטונגען פון אן אלגעמיינעם צענטער.

ra'diateness *n.* (ריי'-די-אייט-נעס) ז. *radiality*.

radia'tiform *a.* (ריי-די-איי'-טי-פאָרם) שטראַהלען-פערמיג.

ra'diatingly *adv.* (ריי'-די-איי-טינג-לי) ז. *radiately*.

ra'diating point (ריי'-די-איי-טינג פּאינט) ז. *radiant point*.

ra'diating pow'er (ריי'-די-איי-טינג פּאו'-ער) ז. *radiative power*.

radia'tion *n.* (ריי-די-איי'-שאַן) דאס שטראַהלען, שטראַהלונג; אויסשטראַהלונג [פערשפּרייטונג אין פערשיעדענע ריכטונגען פון איין צענטער, ווי למשל, פון היץ]; אין זאָאָלאָגיע — שטראַהלען-עהנליכער קערפּער-בוי.

ra'diative *a.* (ריי'-די-איי-טיוו) היץ-אויסשטראַהלענד.

ra'diative pow'er (ריי'-די-איי-טיוו פּאו'-ער) היץ-אויסשטראַהלונגס-קראַפט, די פעהיגקייט אויסצוטיילען פון זיך ווארימקייט.

ra'diator *n.* (ריי'-די-איי-טאָר) א ווארימקייט-אויסשטראַהלער, עטוואס וואס טיילט פון זיך אויס ווארימקייט; א טייל פון א הייץ-אפּאַראַט צו ווארימען א וואהנונג [ז. איל.]; אן אפּאַראַט צו קיהלען אדער ווארימען.

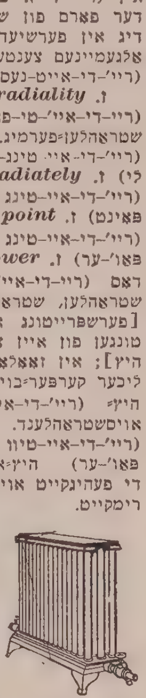

Radiator

ra'diatory *a.* (ריי'-די-ע-טאָ-רי) ז. *radiated*.

rad'ical *a. and n.* (רעד'-אי-קעל) ראַדיקאַל, פאָלשטענדיג, גרינדליך; ראַדיקאַל, עקסטרעם [אין אנזיכטען]; וואס איז שייך צום סאַמע עצם פון דער זאַך, וואס איז דער הויפּט-עלעמענט, פונדאַמענטאַל; אָרגאַניש, איינגעבאָרען, וואס בעלאַנגט אדער איז שייך צום ווארצעל אדער שרש [פון א פלאַנצע, צאהל אדער ווארט]; א ראַדיקאַל, א ווארצעל, א שטאַם-ווארט אדער ווארט-טייל, א בוכשטאַב וואס בעלאַנגט צום שרש פון א ווארט, דער גרונד-שטאָף פון א כעמישער פערבינדונג; א מענש מיט עקסטרעמע אנזיכטען.

rad'ical expres'sion (רעד'-אי-קעל עקס-פּרעש'-אַן) אן אלגעבראַאישער אויסדרוק וואס ענטהאַלט א ראַדיקאַל-צייכען אדער ווארצעל-צייכען. ז. *radical sign*.

rad'icalise *v.* (רעד'-אי-קעל-איז) ז. *radicalize*.

rad'icalism *n.* (רעד'-אי-קעל-איזם) ראַדיקאַליזם, דאס זיין עקסטרעם אדער גרינדליך, עקסטרעמער פּאָליטישער ליבעראַליזם.

rad'icalize *v.* (רעד'-אי-קעל-איז) מאַכען ראַדיקאַל, ווערען א ראַדיקאַל.

rad'ically *adv.* (רעד'-אי-קעל-אי) 1. ראַדיקאַל, גרינדליך, דורך און דורך, אין עצם, פונדאַמענטאַל; 2. פון דער נאַטור; 3. לויט דער אַבשטאַמונג, פון דעם שרש:

1. His assertions are **radically** wrong. 3. A good many English terms are **radically** derived from Latin words.

rad'icalness *n.* (רעד'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ראַדיקאַל, גרינדליך, פונדאַמענטאַל; דאס בעלאַנגען צום ווארצעל אדער צום שרש; דאס זיין אָרגאַניש, דאס בעלאַנגען צום עצם פון דער זאַך.

rad'ical sign (רעד'-אי-קעל סאין) דער ראַדיקאַל-צייכען אדער ווארצעל-צייכען [דער צייכען $\sqrt{}$, וואס בעדייטעט, אז מען דאַרף ארויסבעקומען דעם ראַדיקאַל אדער ווארצעל פון א צאהל, וואס איז גע'כפל'ט אויף זיך אליין איין מאָל אדער מעהרערער מאָל. למשל $\sqrt{25}$, $\sqrt[3]{64}$ א. ז. וו.].

radicand' *n.* (רעד-אי-קענד') ז. *radical expression*.

rad'icant *a.* (רעד'-אי-קענט) וואס לאָזט ארויס ווארצלען.

radica'rian *a.* (רעד-אי-קיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו ווארצלען.

rad'icate *v. and a.* (רעד'-אי-קייט) זיך איינווארצלען, לאָזען ווארצלען; איינווארצלען, איינפלאַנצען; איינגעווארצעלט; בעפעסטיגט צו עפּעס.

rad'icated *a.* (רעד'-אי-קיי-טעד) איינגעווארצעלט.

rad'icating *a.* (רעד'-אי-קיי-טינג) ז. *radicant*.

radica'tion *n.* (רעד-אי-קיי'-שאַן) איינווארצלונג; דאס זיין צוגעפעסטיגט.

rad'icel *n.* (רעד'-אי-סעל) א ווארצעל, א קלייגער דינער ווארצעל; איינער פון די ווארצעל-פאַזערען פון א פלאַנצע.

radi'ces *n.* (רע-דאי'-סיעז) ווארצלען [פון ווערטער, צאהלען א. ז. וו.]. ז. *radix*.

radicic'olous *a.* (רעד-אי-סיק'-א-לאָס) וואס לעבט אויף די ווארצלען [הויפּטזעכליך וועגען דער פילאָקסערא אדער פּאַראַזיטען, וואס פערניכטען ווייגטרויבען].

rad'icle *n.* (רעד'-איקל) אין באָטאַניק — א קליין ווארצעלע; אין אַנאַטאָמיע — א ווארצעל-עהנליכער טייל [ווי פון אן אדער אדער פון א נערוו]; אין כעמיע — א ראַדיקאַל, אן אטאָם אדער א גרופּע אטאָמען, וועלכע שטעלען מיט זיך פאָר דעם גרונד-עלעמענט פון א כעמישער פערבינדונג.

radic'olous *a.* (רע-דיק'-א-לאָס) ז. *radicicolous*.

rad'icose *a.* (רעד'-אי-קאָס) וואס האָט א גרויסען ווארצעל [וועגען פלאַנצען].

radic'ular *a.* (רע-דיק'-יו-לאַר) וואס איז שייך צו די פאַזערן פון ווארצעל [ביי פלאַנצען].

rad'icule *n.* (רעד'-אי-קיול) א קליין ווארצעלע פון א פלאַנצע.

radic'ulose *a.* (רע-דיק'-יו-לאָס) אין

באטאניק — בעדעקט מיט ווארצעל־פאַ־זערען.

ra'dii *n.* (ריי'־די־אי) שטראה־לען; אין אנאטאמיע — שפינדלען. ז. *radius*

ra'diograph *n.* (ריי'־די־א־גרעף) א ראדיאגראף, אן אינ־סטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון דער אויסשטראהלונג פון דער זון.

Radiometer

radiom'eter *n.* (ריי־די־אמ'־ע־טער) א ראַ־דיאמעטער [אן אפאַ־ראט צו פערוואנדלען אויסשטראהלענדע ענער־גיע אין מעכאנישע].

radiomet'ric *a.* (ריי־די־א־מעט'־ריק) ראדי־אמעטריש; וואס איז שייך צו א ראדיאמע־טער. ז. *radiometer*

radiophon'ic *a.* (ריי־די־א־פאנ'־איק) וואס איז שייך צו ראדיאפאַ־ניע. ז. *radiophony*

ra'diophony *n.* (ריי'־די־א־פאו־ני) ראדיא־פאניע, דאס ארויסברייינגען קלאנגען דורך דער ווירקונג פון היץ־שטראהלען.

rad'ish *n.* (רעד'־איש) רעטיך.

ra'dium *n.* (ריי'־די־אם) ראדיום [א כעמישער עלעמענט וואס לאזט פון זיך ארויס אונזיכטבארע שטראהלען, וועלכע האבען זעלטענע אייגענשאפטען. ראדיום אין ריינעם צושטאנד, ד. ה. ניט געמישט מיט אנדערע עלעמענטען, האט מען נאך ניט בעקומען, נאר דאס וואס איז שוין ענטדעקט געווארען, האט אויפגעעפענט א וועג אין נייע אונבעוואוסטע געביעטען פון כעמיע און פיזיק].

ra'dius *n.* (ריי'־די־אס) אין געאמעט־ריע — א ראדיוס, די ליניע וואס ווערט געצויגען פון דעם צענטער פון א קרייז צו דער קרייז־ליניע; אין אנאטאמיע — דאס שפינדעל, איינער פון די צוויי לאנגע ביינער פון פאדער־ארם [דער ביין וואס ציהט זיך פון עלענבויגען און פעראייניגט זיך מיט די ביינדלעך פון גראבען פינ־גער]; אין באטאניק — דער שטראהל פון א שטראהלען־פלאנצע. ז. *ray-flower*

ra'dius vec'tor (ריי'־די־אס וועק'־טאר) א ראדיוס־וועקטאר [אין מאטעמאטיק — די שטרעקע פון א פעסטען פונקט, ווי פון א צענטער אדער ברען־פונקט, צו וועלכען עס איז פונקט פון א קרומער אדער גע־בויגענער ליניע. די שטרעקע *AF* אדער *AE* אין דער געצייכנעטער עליפסע איז א ראדיוס־וועקטאר; אין אסטראנאמיע — א גראדע ליניע וואס פעראייניגט דעם צענטער פון אן אנציהען־דען הימעלס־קערפער מיט דעם צענטער פון דעם קערפער וואס בעוועגט זיך ארום איהם אין אן ארביט. צ. ב. די ליניע וואס פערבינדעט דעם צענטער פון דער זון מיט דעם צענטער פון דער ערד].

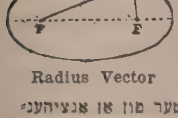

Radius Vector

ra'dix *n.* (ריי'־דיקס) א ווארצעל [ווי פון א ווארט, פון א צאהל א. ד. ג.].

radoub' *n.* (רע־דוהב') די פערריכטונג און אויסריכטונג פון א שיף צו א רייזע.

raff *n.* (רעף) א טומעלנדער עולם; א המון פון אונווירדיגע פערזאנען; א טוי־געניכטס, אן אויסוואורף; א מישמאש פון ווערטהלאזע זאכען. ז. *riffraff*

raf'fia *n.* (רעפ'־אי־א) א מאדאגאסקארער פאלמען־בוים; די פיבערען [פאזערען, פע־דים] פון דיעזען בוים.

raff'ish *a.* (רעפ'־איש) ווערטהלאז, גאר נישט; ווי א המון פון אונווירדיגע פער־זאנען; ווי א טויגעניכטס.

raf'fle *v.* and *n.* (רעפל) מאכען א לאטעריי, אויסשפיעלען, פלעטען; א לא־טעריי, א פלעט; געהילץ־אבפאל; אבפאל.

raft *n.* and *v.* (רעפט) א פליט [צוי־זאמענגעבונדענע קלעצער און געהילץ וואס ווערען געטריבען מיט'ן שטראם פון טייך]; דאס טרייבען פליטען; אן אנהוי־פונג פון אויסגעבראכענע בוימער און צוויי־גען אין א טייך; א הויפען; א מישמאש; מאכען א פליט; טרייבען פליטען איבער'ן וואסער.

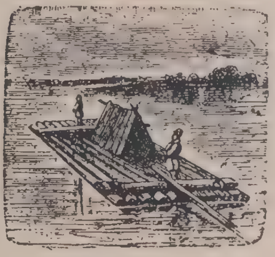

Raft

raft'-dog *n.* (רעפט'־דאג) א שטיק אייז־זען, ביי וועלכען ביידע ענדען זיינען אב־געבויגען און פערשפיצט און וואס דיענט צו בעפעסטיגען צוויי סלופעס אדער קלע־צער איינע צו די אנדערע.

raf'ter *n.* and *v.* (רעפ'־טער) א קראק־ווע פון א דאך [איינער פון די משופע־דיגע באלקענס, וואס שטעלען זיך אויף די וואנד פון א געביידע און אויף וועל־כע עס ליגענט דער דאך]; איינער וואס מאכט קראקוועס; מאכען קראקוועס צו א געביידע; אין ערד־ארבייט — אקערען א פעלד אזוי, אז די אויפגעאקערטע ערד זאל זיך אויסלעגען אויף א פאס וואס ווערט ניט געאקערט.

raf'ting-dog *n.* (רעפ'־טינג־דאג) ז. *raft-dog*

raft'-like *a.* (רעפט'־לאיק) פליטען־עהנליך, פלאך־דעקיג, מיט א פלאכען דעק.

raft'-mer'chant *n.* (רעפט'־מויר'־טשענט) א האלץ־הענדלער, איינער וואס האנדעלט מיט געהילץ.

raft'-port *n.* (רעפט'־פאורט) אין גע־וויסע שיפען — א ברייט פיער־עקיג לאך אין דער זייט פון דער שיף, דורך וועל־כען מען לאדט זי אן מיט קלעצער.

rafts'man *n.* (רעפטס'־מען) א פליטען־טרייבער [איינער וואס טרייבט פליטען אויף'ן וואסער].

rag *n.*, *a.* and *v.* (רעג) א שמאטע, א לופעטע, אן אניטשע; א געצאקטער אדער געקארבטער ברעג אדער ראנד [ווי פון אן אייזען אדער שטיין]; א שפיציגער, שארפער פעלז; א שארפער אב־געבראכענער טייל פון א פעלז; א לומפ; א בעטלער; געמאכט פון שמאטעס אדער לומפען; ווערען א שמאטע, א לופעטע; מאכען שארפיג אדער שפיציג; זיך אנ־קליידען, זיך אנטהאן.

rag'amuffin *n.* and *a.* (רעג'־ע־מאפ־אין) א לומפ, א ליידאק, א פאדלעץ; נידריג, געמיין, בעטלעריש.

rag'-bolt *n.* (רעג'־באולט) א מין באלץ אדער משוואק מיט ארויסגעשטארצטע שפי־צען פון די זייטען. א בוך פאר קינדער געדרוקט אויף גלאנציגער שטייפער ליי־וונד, כדי עס זאל ניט צו־ריסען ווערען.

Rag-bolts

rag'-book *n.* (רעג'־בוק) א בוך פאר קינדער געדרוקט אויף גלאנציגער שטייפער ליי־וונד, כדי עס זאל ניט צו־ריסען ווערען.

rag'-bush *n.* (רעג'־בוש) אין געוויסע געצענדיענערישע לענדער — א קוסט אדער בוש, היפטזעכליך נעבען א ברונעם, וועל־כען די דארטיגע איינוואהנער און פאר־בייגעהער בעהענגען מיט שטיקער שמא־טעס אלס מתנה פאר די רוחות און גייס־טער, וועלכע געפינען זיך, ווי מען גלויבט, אין ברונעם.

rag car'pet (רעג קאר'־פעט) א מין ביליגער קאווער אדער טעפיך [ווערט גע־וועבט פון שטיקלעך צייג און שמאטעס].

rag'-dea'ler *n.* (רעג'־דיע'־לער) א לומפען־הענדלער.

rag'-dust *n.* (רעג'־דאסט) די פסלת פון וואלענע שמאטעס [לופעטעס], וואס ווערט צומאלען און געפארבט אין פער־שיעדענע קאלירען, אום צו בעדעקען א געוויסען זארט טאפעטען [אביטשעס].

rage *n.* and *v.* (ריידזש) 1. וואוט, צארן; צורייצטקייט, אויפגעקאכטקייט; די העכ־סטע אנשטרענגונג פון א טהעטיגקייט אדער עפעקט; 2. ענטוזיאזם, בעגייסטערונג; דער געגענשטאנד פון ענטציקונג אדער פון דער מאדע; 3. זיין אויפגעקאכט פון כעס, זיין צורייצט; שטורמען, ליארמען; 4. פארקומען אין א שטארקער העפטיגקייט; אויפרעגען, צורייצען; ארייינברייינגען אין צארן.

2. Draped dresses are the **rage** this season.
3. The governor **raged** when he heard that he was impeached.

rag'-fair *n.* (רעג'־פעהר) א טריידעל־מארק, א לויז־מארק, א טאלקוטשקע.

rag'-gath'erer *n.* (רעג'־געטה'־ער־ער) א לומפען־קלייבער.

rag'ged *a.* (רעג'־עד) אבגעריסען, אב־געשליסען, געקליידעט אין לומפען; צו־לומפט, צוריסען; שארפטקע, רויה, ניט גלאט.

rag'gedly *adv.* (רעג'־עד־לי) צוריסען, צושליסען; אין שמאטעס, אין לומפען; שארפטקע, ניט גלאט.

rag'gedness *n.* (רעג'־עד־נעס) אבגעריי־סענקייט, אבגעשליסענקייט; צולומפטקייט, צוריסענקייט; שארפטיגקייט, רויהייט, ניט־גלאטקייט.

rag'ged-rob'in *n.* (רעג'־עד־ראב'־אין) די קוקוק־בלום [א מין גראז מיט רויטע בליהונגען. וואקסט אין זומפיגע ערטער]. ז. *cuckoo-flower*

rag'ged-school *n.* (רעג'־עד־סקוהל) א שוהל פאר ארימע, פערלאזענע קינדער.

rag'ging *n.* (רעג'־אינג) א מעטאדע צו כאפען פיש, ביי וועלכער א רויטע שמא־טע ווערט אנגעטשעפעט אויף'ן האטשעק פון דער ווענטקע; אין בערג־ארבייט — דאס אבטיילען פון אויסגעגראבענע ערץ די פסלת וואס טויגען אויף גארנישט.

rag'gle *n.* and *v.* (רעגל) א שמאטע, א אבגעריסענעס שטיק; מאכען שארטקע, ניט גלאט אדער געצאקט.

ra'ging *a.* (ריי'־דזשינג) וויטהענד, צארנדיג, אויפגעקאכט.

ra'gingly *adv.* (רייי'-רזשינג-לי) אויף א וויטהענדעז, צארנדיגען אדער אויפגע־קאכטען שטייגער.

ra'gingness *n.* (רייי'-רזשינג-נעס) כעס, גרימצארן, אויפגעבראכטקייט.

rag'man *n.* (רעג'-מען) א לומפען־הענדלער.

rag'-mon'ey *n.* (רעג'-מאנ'-אי) פאַ־פּיער־געלד.

ragout' *n. and v.* (רע-גוה') ראגו, גע־ווירץ־פלייש [געקאכטעס צוגעווירצטעס פלייש]; א געמיש פון פיקאנטע זאכען אדער פערזאנען; מאכען א ראגו; מא־כען א געמיש פון פיקאנטע זאכען.

rag'-pick'er *n.* (רעג'-פיק'-ער) א לומפען־קלייבער; א מאשין פאנאנדערצו־נעהמען און פאנאנדערצורייסען לומפען.

rag'shag *n.* (רעג'-שעג) איינער וואס איז שטארק אבגעריסען און אבגעשליסען [הויפטזעכליך, ווען ער טהוט עס אומיסט־נע, אום אויסצוזעהן אריגינעל].

rag'-shop *n.* (רעג'-שאפ) א קראם וואו מען קויפט. און פערקויפט אויפגעקליבע־נע אלטע שמאטעס.

rag'stone *n.* (רעג'-סטאון) אזא גראבער, טונקעל־גרויער זאמד־שטיין; שטיינער אין דינע שטיקער [צום בויען].

rag'-tag *n.* (רעג'-טעג) דער לומפען־המון, דאס געמיינע פאלק, דער פעבעל.

rag, tag, and bob'tail (רעג, טעג, ענד באב'-טייל) א ערב־רב פון לומפען און אויסוואורפען.

rag'-time *a. and n.* (רעג'-טאים) אן ארט טאנץ־מוזיק, וואס איז כאראקטע־ריסטיש פאר די נעגערשע מעלאדיען אין אמעריקא; וואס האט דעם כאראקטער פון אזא ארט מוזיק.

rag'-trade *n.* (רעג'-טרייד) דער האנדעל מיט שמאטעס [לופּעטעס]; דאס קויפען פאלשע באנק־פאפּירען; שניידעריי.

rag'weed *n.* (רעג'-הוויעד) די אמבראזיע [אן אמעריקאנישע פערצווייגטע פלאנ־צע מיט בלעטער וואס האבען טיפע איינ־שניטען און גרינליכע זעהר קליי־נינקע בליהונגען. דעם בליטהען־שטויב פון דיזער פלאנצע האלט מען אלס די אור־זאכע פון היי־פיבער. ז. *hay-fever*].

rag'-wheel *n.* (רעג'-הוויעל) א ראד מיט א געקארבטען אדער געצייהנדעלטען ראנד; א שלייף־רעדעל פון עטלי־כע צונויפגעלעגטע שטי־קער געוואנד צו שלייפען מעטערס א. ד. ג.

Ragwort

rag'wort *n.* (רעג'-הווארט) א מין גראז מיט געקארבטע אדער צייהניגע בלעטער און מיט העל־געלבע בליהונ־גען, וואס גהעהן ארויס ווי שטראהלען פון א קערבעלע.

raid *n. and v.* (רייד) א בעפאל; א פלוצליכער אנפאל; בעפאלען.
The police made a raid upon the gambling-house.

rai'der *n.* (רייי'-דער) א בעפאלער, אן אריינרייסער.

raid the mar'ket (רייד טהי מאר'-קעט) קינסטליך ארונטערדריקען די מקחים פון סחורות אויף דער בערזע.

rail *n. and v.* (רייל) א שטאנג, א גרא־טע; א צאם; א געלענדער; א רעלסע אדער שינע; אן אייזענבאהן; די וואסער־ראלע [א זומפּ־פויגעל מיט א גלייכען די־נעם שנאבעל]; דער וואכטעל־קעניג [א קליינער פויגעל, וואס האלט זיך אויף צווישען תבואות פון פעלדער]; ארומ־צאמען מיט א גראטע; אבטיילען מיט א גראטע; אויסלעגען שינען, אויסלעגען אן אייזענבאהן; פישען מיט א ווענטקע פון א שיף; זידלען, שימפּפען.

rail'-ben'der *n.* (רייל'-בענ'-דער) א מין פרעס אדער שרויף צו בויגען רעלסען אדער שינען.

rail'-bird *n.* (רייל'-בוירד) די קארא־לאינישע ראלע [אזא פויגעל]. ז. *rail*.

rail'-bor'er *n.* (רייל'-באור'-ער) א גע־צייג צו בויערען לעכער אין רעלסען אדער שינען.

rail'-car *n.* (רייל'-קאר) אן אייזענבאהן־וואגאן.

rail'-chair *n.* (רייל'-טשעהר) אן איי־זערנעס קלעצעל דורך וועלכען אן אייזענ־באהן־רעלסע ווערט בעפעסטיגט צו דער שפאלע.

railed *a.* (רייילד) מיט רעלסען; מיט גראטען.

rai'ler *n.* (רייי'-לער) איינער וואס לעגט רעלסען אדער שינען; איינער וואס זי־דעלט אדער שימפּפט.

rail'-guard *n.* (רייל'-גארד) א רעלסען־ראמער [א פארריכטונג אין פארענט פון א לאקאמאטיוו אבצוראמען שטערונגען, וועלכע געפינען זיך אויף די רעלסען פון אייזענבאהנען].

rai'ling *n.* (רייי'-לינג) א גראטע, א צאם־גראטע; א געלענדער.

rai'lingly *adv.* (רייי'-לינג-לי) שימפּפּ־ליך; מיט זידלעריי.

rail'lery *n.* (רייל'-ער-אי) לצנות, שפאס.

rail'-post *n.* (רייל'-פאוסט) דער שטא־קעט פון א געלענדער אדער פארענטשע; דער טרעפען־זייל [דער זייל, ארום וועל־כען עס דרעהט זיך א שווינדעל־טרעפּ].

rail'road *n. and v.* (רייל'-ראוד) אן אייזענבאהן; איילען, דורכפיהרען אין איילעניש [ווי א געזעץ אין פארלאמענט].

rail'roader *n.* (רייל'-ראו-דער) איי־נער וואס איז בעשעפטיגט מיט אייזענ־באהנען.

rail'roading *n.* (רייל'-ראו-דינג) דאס בעשעפטיגען זיך מיט אייזענבאהנען; דאס דורכפיהרען אין איילעניש [ווי א געזעץ אין פארלאמענט].

rail'-saw *n.* (רייל'-סאה) א קליינע זעג־מאשין, וואס ווערט בענוצט צו זעגען רעלסען [שינען].

rail'-split'ter *n.* (רייל'-ספליט'-ער) איינער וואס שפאלט האלץ צו מאכען שטאנגען אדער שטעקלעך פאר גראטעס, שטאקעטען א. ד. ג.

rail'-tongs *n.* (רייל'-טאהנגז) אזעלכע צוואנגען אריבערצוטראגען רעלסען.

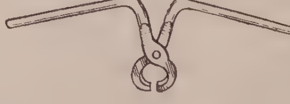
Rail-tongs

rail'way *n.* (רייל'-הוויי) אן אייזענבאהן.

rail'way-car *n.* (רייל'-הוויי-קאר) אן אייזענבאהן־וואגאן.

rail'way-car'riage *n.* (רייל'-הוויי-קער'-עדזש) ז. *railway-car*.

rail'way-chair *n.* (רייל'-הוויי-טשעהר) ז. *rail-chair*.

rail'way-com'pany *n.* (רייל'-הוויי-קאמ'-פע-ני) אן אייזענבאהן־געזעלשאפט [אן אקציען־געזעלשאפט, צו וועלכער עס בעלאנגט א געוויסע אייזענבאהן].

rail'way-cross'ing *n.* (רייל'-הוויי-קראהס'-אינג) די קרייצונג פון צוויי איי־זענבאהנען אדער פון א געוועהנליכען וועג מיט אן אייזענבאהן.

rail'way de'pot (רייל'-הוויי די'-פאו) א וואקזאל, א באהן־הויף.

rail'way post'-of'fice (רייל'-הוויי פאוסט'-אפ'-איס) אן אייזענבאהן־וואגאן אין וועלכען מען זארטירט אויפגענומענע בריעף בעת דער רייזע.

rail'way-switch *n.* (רייל'-הוויי-סהוויטש) אן אייזענבאהן־ווייכע [א בע־וועגליכע רעלסע, וואס ווערט צוגערוקט צו אדער אבגערוקט פון א בעפעסטיגטער רעלסע, כדי איבערצופיהרען א וואגאן אדער א צוג פון איין פאר רעלסען אויף אן אנדערער].

rail'way ter'minal (רייל'-הוויי טויר'-מי-נעל) דער צענטער פון אן אייזענבאהן־סיסטעם.

rail'way-tick'et *n.* (רייל'-הוויי-טיק'-עט) אן אייזענבאהן־בילעט.

rail'way track (רייל'-הוויי טרעק) אן אייזענבאהן־ליניע.

rail'way traf'fic (רייל'-הוויי טרעפ'-איק) אייזענבאהן־פערקעהר.

rail'way-train *n.* (רייל'-הוויי-טריין) אן אייזענבאהן־צוג.

rail'way-wor'ker *n.* (רייל'-הוויי-הוואיר'-קער) אן אייזענבאהן־ארבייטער.

rai'ment *n.* (רייי'-מענט) קליידונג.

rain *n. and v.* (ריין) א רעגען; רעגענען.

rain'-bird *n.* (ריינ'-בוירד) א פויגעל וואס זאגט פארויס א רעגען [דורך גע־שרייען אדער געוויסע בעוועגונגען].

rain'bow *n. and v.* (ריינ'-באו) א רע־גענבויגען; א רעגענבויגען־קאליבּרי [א מין זשום־פויגעלע מיט פערשיעדענפאר־ביגע, רייך־קאלירטע פעדערען. ז. *humming-bird*]; א רעגענבויגען־פיש [א מין רייך־קאלירטער פיש]; פארבען אין רעגענבויגען־פארבען; ארומ־רינגלען ווי מיט א רעגענבויגען.

rain'bowed *a.* (ריינ'-באוד) רעגענבוי־גען־פארביג; וואס קומט פון א רעגענ־בויגען; ארומגערינגעלט מיט א רעגענבוי־גען אדער שטראהלען־קרוין.

rain'bow-fish *n.* (ריינ'-באו-פיש) א רעגענבויגען־פיש [א מין רייך־קאלירטער פיש].

rain'-box *n.* (ריינ'-באקס) א פאררי־כטונג אין א טעאטער נאכצואהמען דאס רוישען פון א רעגען.

rain cats and dogs (ריין קעטס ענד דאגז) שטארק רעגענען, גיסען ווי פון עמערס.

rain'-cham'ber *n.* (ריינ'-טשיימ'-בער) א פארריכטונג ביי א שמעלץ־אויווען, וואו די אויסדונסטונגען פון די מעטאלען ווערען פערדיכטעט מיט דער הילף פון וואסער.

rain'-chart *n.* (ריינ'-טשארט) א רע־גען־מאפּע [א מאפּע אדער קארטע מיט אויסקינפטע וועגען רעגען־פאל].

rain'-cloud *n.* (ריינ'-קלאוד) א רעגען־וואלקען.

rain'coat *n.* (ריינ'-קאוט) א רעגען־מאנטעל.

rain′deer *n.* (רייַנ׳-דיער) ז. ***reindeer***

rain′-doc′tor *n.* (רייַנ׳-דאָק׳-טאָר) א מכשף [ביי די ווילדע שבטים] וואָס בײַ־הויפּטעט, אַז ער קען דורך פּערשיעדענע איבערנאַטירליכע מיטלען אַרויסרופען רע־גען.

rain′drop *n.* (רייַנ׳-דראָפּ) א רעגען־טראָפּען.

rain′fall *n.* (רייַנ׳-פאָהל) ; דאָס רעגנען; א רעגען־פאַל [די מאָס וואַסער וואָס פאַלט דורך רעגנען, שנעען א. ז. וו.].

rain′-gage *n.* (רייַנ׳-גיידזש) א רעגען־פאַל מעסטער [אַן אינסטרו־מענט צו זאַמלען און אויסמעסטען דעם רע־גען וואָס פאַלט אין א בעשטימטען אָרט].

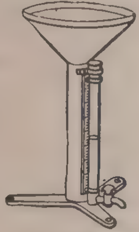
Rain-gage

rai′niness *n.* (רײַ׳-ני-נעס) רעגענדיגקייט, רעגענדיגער וועטער.

rain′less *a.* (רייַנ׳-לעס) אָהן רעגען, וואָס האָט ניט קיין רעגען.

rain′-ma′ker *n.* (רייַנ׳-מיי׳-קער) א מכשף ביי די ווילדע שבטים, וואָס בײַ־הויפּטעט, אַז ער קען דורך איבערנאַטיר־ליכע מיטלען אַרויסרופען רעגען; איינער וואָס בעהויפּטעט, אַז ער קען קינסטליך אַרויסרופען א רעגען [ווי דורך פּולווער־עקספּלאָזיאָנען א. ז. וו.].

rain′-map *n.* (רייַנ׳-מעפּ) ז. ***rain-chart***

rain or shine (רייַן אָהר שאַין) אין יעדען וועטער; אין אַלע פעלע, אונטער אַלע אומשטענדען.

rain pitch′forks (רייַן פּיטש׳-פאָהרקס) ז. ***rain cats and dogs***

rain′pour *n.* (רייַנ׳-פּאָור) א שלאַקס־רעגען.

rain′-proof *a.* (רייַנ׳-פּרוהף) רעגען־זיכער, אונדורכדרינגליך פאַר׳ן רעגען, וואָס לאָזט ניט דורך קיין רעגען.

rain′-storm *n.* (רייַנ׳-סטאָהרם) א רע־גען־שטורם; א גרויסער רעגען.

rain′-tight *a.* (רייַנ׳-טאַיט) אַזוי פער־מאַכט, אַז עס לאָזט ניט דורך קיין רעגען.

rain′-wa′ter *n.* (רייַנ׳-וואָה׳-טער) רעגען־וואַסער.

rai′ny *a.* (רײַ׳-ני) רעגענדיג.

rai′ny day (רײַ׳-ני דיי) .1 א רעגנע־דיגער טאָג; .2 א שלעכטע שטיקעל צייט; א צייט פון נויט און עלענד וואָס קען אַמאָל קומען.

2. Every one should save up for a rainy day.

rai′sable *a.* (רײַ׳-זעבל) וואָס קען אויפ־געהויבען אָדער דערהויבען ווערען; וואָס קען פּראָדוצירט ווערען אָדער אויפגעהאָ־דעוועט ווערען. ז. ***raise***

raise *v. and n.* (רייז) .1 הויבען, אויפ־הויבען; העכערען; דערהויבען; הויבען אין הימעל אַריין; .2 אויפשטעלען; אויפ־בויען; .3 אַראָבנעהמען, אויפגעבען, אויפ־הערען [עפּעס]; .4 מאַכען, אַז עפּעס זאָל זיך אויפהויבען; .5 האָדעווען, ערציהען, קולטיווירען; .6 אויפרעגען, אויפריהרען; .7 שאַפען, קריעגען, צונויפזאַמלען, צונויפ־קריעגען [ווי געלד, שטייער, מיליטער א. ז. וו.]; .8 ערוועקען, אַרויסרופען, פער־אורזאַכען; .9 מאַכען זיכטבאַר [ווי ביים דערנענטערען זיך מיט א שיף]; 10 מאַ־כען רעליעף; אַרויסברייננען אָדער אַרויס־שפּייען ליחה אָדער בלוט; אויפהויבונג; 11 העכערונג; 12 דאָס קריעגען, דאָס צוי־נויפזאַמלען עפּעס.

2. The building was raised in a few days. 3. The enemy was forced to raise the blockade. 5. We raise a variety of flowers in our garden. 7. The friends of the accused raised a fund for his defense. 8. His remarks raised a roaring laugh. 11. A raise of wages was promised to the clerk.

raise a bead (רייז ע ביעד) מאַכען בלעזלעך אין ספּיריט דורך טרייסלען.

raise a blockade′ (רייז ע בלאָ-קייד׳) אַראָבנעהמען די בלאָקאַדע [איינשליסונג אָדער בעלאַגערונג פון א האַפען אָדער פעסטונג דורך קריעגס־שיפען].

raise a loan (רייז ע לאָון) מאַכען אַן אַנלייהע.

China desires to raise a loan of $50,000,000.

raise a rack′et (רייז ע רעק׳-עט) קעה־רען א וועלט, אַנמאַכען א טומעל, אַנמאַכען צרות.

raise a row (רייז ע ראַו) ז. ***raise a racket***

raise a rum′pus (רייז ע ראַמ׳-פּאַס) ז. ***raise a racket***

raise a siege (רייז ע סיעדזש) אַראָב־נעהמען א בעלאַגערונג, אויפהערען צו בע־לאַגערען; צווינגען אויפצוגעבען א בעלאַ־גערונג.

raise a smile (רייז ע סמאַיל) אַרויס־רופען א שמייכעל.

raise bread (רייז ברעד) מאַכען, אַז ברויט זאָל אויפגעהן [ווי פון הייוון].

raise Cain (רייז קיין) ז. ***raise a racket***

raised embroi′dery (רייזד עמ-בראָי׳-דער-אי) שטיקעריי אין רעליעף.

raise dough (רייז דאָו) לאָזען טייג אויפגעהן.

raised point (רייזד פּאָינט) א רעליע־פער שטאָך אָדער נאָהט אין שפּיצען [קרוי־זשעווע].

raised roof (רייזד רוהף) א דאַך פון א וואַגאָן מיט אַן אויבער־דאַך, וואו עס גע־פינען זיך די ווענטילאַציאָנס־עפענונגען.

raised stitch (רייזד סטיטש) א בולט׳ער שטאָך ביים אויסנעהען [די שטעך ווערען געמאַכט לויז ווי שלייפלעך, וועלכע מען שערט אַב און עס בעקומט זיך א סאַמעט־עהנליכע פּלעכע].

raise from the dust (רייז פראָם טהי דאַסט) ווערען פון נידריג הויך; דערהוי־בען פון א נידריגען שטאַנד.

raise hell (רייז העל) ז. ***raise a racket***

raise mon′ey (רייז מאַנ׳-אי) שאַפען געלד.

raise mon′ey on (רייז מאַנ׳-אי אָן) קריעגען געלד אויף א משכון.

raise one's bris′tles (רייז וואָנז בריסלז) אויפרעגען, אַריינברייננען אין כעס.

raise one's dan′der (רייז וואָנז דענ׳-דער) אויפרעגען, אַריינברייננען אין כעס.

rai′ser *n.* (רײַ׳-זער) א הויבער, אַן אויפהויבער; א גרינדער; אַן ערציהער פון פּיה; איינער וואָס קולטיווירט, האָ־דעוועט אָדער ערציהט; איינער וואָס שטעלט אויף געביידעס; עטוואָס וואָס הויבט אויף.

raise the cur′tain (רייז טהי קויר׳-טען) אויפהויבען דעם פאָרהאַנג; אָנ־הויבען די טעאַטער־פאָרשטעלונג.

raise the dev′il (רייז טהי דעוול) ז. ***raise a racket***

raise the dust (רייז טהי דאַסט) קריע־גען געלד אויף עפּעס.

raise the hatch′et (רייז טהי העטש׳-עט) זיך גרייטען צו מלחמה.

raise the land (רייז טהי לענד) צוקומען אַזוי נאָהענט צו דער יבשה און זי אָנ־הויבען זעהן.

raise the mar′ket upon′ (רייז טהי מאַר׳-קעט אַ-פּאָן׳) רעכענען מעהר ווי פיעל עס איז דער מאַרק־פּרייז אָדער דער אָנגענומענער פּרייז.

raise the wind (רייז טהי ווינד) אָנ־מאַכען א טומעל; קריעגען געלד.

rai′sin (רייזן) א ראָזשינקע.

rai′sing *n.* (רײַ׳-זינג) אויפהויבונג, הויבונג, דערהויבונג; אויפשטעלונג, אויפ־בויאונג; קולטיווירונג, ערציהונג, דאָס האָ־דעוועז; אַראָבנעהמונג, אויפגעבונג [ווי למשל, פון א בעלאַגערונג]; דאָס קריע־גען, שאַפען אָדער צונויפזאַמלען; פער־אורזאַכונג; דאָס מאַכען זיכטבאַר [לאַנד], דאָס צוקומען צו א לאַנד; דאָס בעציערען מעטאַל־אַרבייט; דאָס מאַכען פעל אויפ־געשוואָלען [דורך פערשיעדענע זויער־שטאָפען]; הייוועז [אָדער אַנדערע עהנ־ליכע שטאָפען צו מאַכען טייג אויפגעהן]; דאָס אויפשטעלען די ראַהם פון א געביי־דע [מיט דער הילף פון די שכנים־פּויע־רים]; א מויער־לאַטע אָדער אונטערלאַג־באַלקען [א קלעצעל וואָס דיענט אַלס אונ־טערלאַגע פאַר א באַלקען אויף געמויערטע ווענד].

rai′sing-bee *n.* (רײַ׳-זינג-ביע) א פער־זאַמלונג פון שכנים [אין דערפער] צו העלפען אויפשטעלען א ראַהם פון א הויז.

rai′sing-board *n.* (רײַ׳-זינג-באָורד) אַזא ברעט, מיט וועלכען מען מאַכט לע־דער גענאַרבט [שאַרסטקע, ניט־גלאַט].

rai′sing-gig *n.* (רײַ׳-זינג-גיג) א מאַ־שין צו מאַכען א בארווע [אויפצוהויבען די האָר, מאַכען האָריג] אויף געוואַנד.

rai′sing-ham′mer *n.* (רײַ׳-זינג-העמ׳-ער) אַזא רונדער האַמער געברויכט פון קופּער־שמיעדען און זילבער־שמיעדען אויס־צוקלאַפּען אויסגעהוילטע קיילעכדיגע זאַ־כען.

rai′sing-knife *n.* (רײַ׳-זינג-נאַיף) א באַנדאַר׳ס מעסער צו מאַכען קלאַפּקעס.

rai′sing-piece *n.* (רײַ׳-זינג-פּיעס) א מויער־לאַטע אָדער אונטערלאַג־באַלקען [א האָלץ־קלעצעל וואָס ווערט געלעגט אויף א געמויערטער וואַנד אַלס אַן אונטערלאַגע פאַר א באַלקען].

rai′sing-plate *n.* (רײַ׳-זינג-פּלייט) א האָריזאָנטאַלער באַלקען וואָס ווערט גע־לעגט אויבען אויף א וואַנד אַלס אַן אונ־טערלאַגע פאַר די ווערטיקאַלע באַלקענס.

rai′sin-wine *n.* (רײַ׳זן-וואַיין) ראָזשינ־קעס־ווײַן.

raison′ d'être (רײ-זאָהן׳ דייטר) בע־רעכטיגונג אָדער אורזאַכע צו עקזיסטירען.

The raison d'être of a political party is the furtherance of the welfare of the country.

ra′ja *n.* (ראָ׳-דזשאַ) א ראַדזשאַ [א הינדוסטאַנישער אָדער אינדישער פירסט אָדער הערשער].

ra′jah *n.* (ראָ׳-דזשאַ) ז. ***raja***

ra′jahship *n.* (ראָ׳-דזשאַ-שיפּ) ז. ***rajaship***

ra′jaship *n.* (ראָ׳-דזשאַ-שיפּ) די ראַ־דזשאַשאַפט [די ווירדע פון אַן אינדישען פירסט אָדער הערשער].

rake *n. and v.* (רייק) .1 א גראַבליע [צונויפצושאַרען שטרוי, היי א. ז. וו.]; דאָס זיין אַנגעבויגען [ווי מאַסטען, למשל]; א צולאָזענער יונג; שאַרען, צוי־נויפשאַרען [ווי מיט א גראַבליע]; צוי־

נויפקראצע, צונויפשלעפען; 2. דורכ־גריבלען, דורכזוכען, דורכשארן, איבער־ווארפען [ווי זוכנדיג עפעס]; 3. א קראץ טהאן; שנעל פאריבערלויפען; 4. שיסען אין דער לענג [פון א שיף, למשל]; פער־קריכען אויף א פאלשען וועג, ווייט פון דער פערפאלגטער חיה אדער פויגעל [וועי־גען הינד אדער פאלקען]; זיין אנגעבוי־גען; פיהרען אן אויסגעלאסען לעבען.

2. The police raked the town in search of the murderer. 3. The skyscrapers often seem to rake the passing clouds.

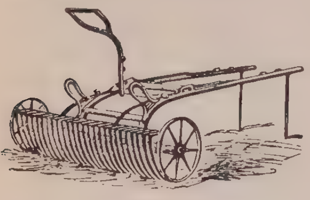

Rake

rake'hell *n. and a.* (רייק'־העל) אן אויסגעלאסענער מענש, א פערדארבענער יונג; צולאזען, אויסגעלאסען; פערדאר־בען.

rake hell (רייק העל) איבערקעהרען דעם גיהנם [זוכענדיג א גלייכען אין פערדאר־בענהייט].

rake'helly *adv.* (רייק'־העל־אי) אויס־געלאסען, צולאזען, פערדארבען.

rake'-off *n.* (רייק'־אף) דער פראצענט פון קארטען־שפיעל אדער אנדערע אזארט־נע שפיעלען וואס עס נעהמט אראב דער אייגענטימער פון דעם שפיעל־הויז; א חלק פון אן אונטערנעהמונג [הויפטזעכ־ליך ווען די אונטערנעהמונג איז א שווינד־לערישע אדער ווען מען נעהמט צו אויף א שווינדלערישען אופן קהל'שעם געלד].

ra'ker *n.* (ריי'־קער) א גראבליע אדער עטוואס וואס שארט; א גראבליע־שארער, א שארער; איינער אדער עטוואס וואס שארט; א גאסען־ריינינער; איינער וואס גריבעלט זיך אדער זוכט; א מאשין צו שארען היי אדער שטרוי; א פארריכ־טונג אדער אינסטרומענט ארויסצושארען אש פון אן אויווען; א הארמאט געשטעלט אזוי, אז ער זאל שיסען אין א שיף אין דער לענג; אן אינסטרומענט ארויסצו־נעהמען ציעגעל פון א וואנד; עטוואס אויסערגעוועהנליכעס [ווי א גרויסער וועט, זעהר שנעלעס לויפען אין א וועט־לויף א. ז. וו.].

rake'shame *n.* (רייק'־שיים) ז. *rakehell*.

rake up (רייק אפ) 1. פערשארען [בע־דעקען מיט עפעס וואס ווערט צונויפגע־שארט]; 2. אויפגראבען, אבפרישען, צו־ריק אבלעבען.

1. He raked up the fire and added more coal. 2. They raked up some old charges against him.

ra'king *n. and a.* (ריי'־קינג) דאס שא־רען, דאס געברויכען א גראבליע; דאס צו־נויפגעשארטע אדער צונויפגעזאמעלטע; דאס גראבען זיך אדער גריבלען זיך; דאס זוכען, דאס נישטערען; דאס זידלען, דאס אויסריידען; פערשארט [ווי א פייער בעדעקט מיט אש]; געבויגען, גענייגט, משופע'דיג; שנעל פאריבערלויפענד; גע־ריכטעט אין דער לענג [וועגען שיסעריי].

ra'king view (ריי'־קינג וויו) א ווייטע אויסזיכט.

ra'kish *a.* (ריי'־קיש) וואס אויסגעלאסען; וואס זעהט אויס ווי אן אויסגעלאסענער מענש; וואס האט איינגעבויגענע מאסטען; לוס־טיג.

ra'kishly *adv.* (ריי'־קיש־לי) אויף א צולאזענעם אופן; מיט לוסטיגקייט.

ra'kishness *n.* (ריי'־קיש־נעס) אויס־געלאסענקייט, לוסטיגקייט; דאס אויסזעהן פון א שיף מיט איינגעבויגענע מאסטען.

rall. אבקירצונג פון *rallentando*

rallentan'do *a. and adv.* (רעל־לען־טען'־דא) אין מוזיק — ווערענדיג לאנג־זאמער; מיט א טעמפא וואס ווערט אלץ לאנגזאמער און לאנגזאמער.

ral'lier *n.* (רעל'־אי־ער) איינער וואס זאמעלט צונויף, פעראייניגט אויפס־ניי אדער ברייננגט אין ארדנונג. ז. *rally*

ral'liform *a.* (רעל'־אי־פארם) ווי א וואסער־ראלע; עהנליך צו א וואסער־ראלע און אנדערע פערוואנדטע מינים פויגלען. ז. *rail*

ral'line *a.* (רעל'־אין) וואס איז שייך אדער עהנליך צו דעם מין וואסער־ראלען. ז. *rail*

ral'ly *v. and n.* (רעל'־אי) צוזאמענ־ברייננגען, צוזאמענרופען, צוזאמענקלייבען, פעראייניגען [פאר אן אלגעמיינעם צוועק אדער טהעטיגקייט]; ענערגיש צוזאמענ־נעהמען אדער קאנצענטרירען; זיך צוזא־מענקומען און איילעניש און מיט בעגייס־טערונג; זיך אויפס־ניי פעראייניגען; זיך צוזאמענקלייבען פאר אן אלגעמיינעם צוועק; זיך ערהאלען צו א נייער ענער־גישער טהעטיגקייט; זיך לוסטיג מאכען אויף אימעצענס חשבון, לוסטיג אבלאכען; א שנעלע פעראייניגונג אויפס־ניי [ווי למשל, פון אן אנטלאפענער ארמעע]; בע־נייאונג פון טהעטיגקייט, ענערגיע אדער אנשטרענגונג; א שנעלע ערהאלונג; דאס קומען צו זיך אדער צום פריהערינגען צו־שטאנד; אין טעניס־שפיעל — דאס אונ־אויפהערליכע פליהען פון דעם באל איבער דער נעץ עטליכע מאל כסדר.

ral'lying-point *n.* (רעל'־אי־אינג־פאינט) א פלאץ, געגענשטאנד אדער פער־זאן, ארום וועלכען מען פערזאמעלט זיך פאר אן אלגעמיינער טהעטיגקייט.

ram *n., v. and a.* (רעם) א באראן; א שטורם־באק, א מויער־ברעכער [א פאר־צייטיגע בעלאגערונגס־מאשין צו צוברע־כען פעסטונגס־ווענד]; אן ארויסגע־שטארצטער שפיץ אין פארענט פון א קריעגס־שיף, מיט וועלכען זי שניידט זיך אריין אין שונא'ס שיף און צוברעכט זי; די באבעצע [דאס שווערע אייזערנע גע־וויכט, מיט וועלכען מען שלאגט אריין פאליעס אין דער ערד]; דער קאלבען פון גרויסען צילינדער אין א הידראולישער פרעס; אין מעטאל־ארבייט — א דאמפף־האמער; א קריעגס־שיף מיט א פארריכ־טונג זיך אריינצושניידען אין שונא'ס שיף; קלאפען מיט א שטורם־באק; שלאגען, שטויסען; אריינקלאפען; אנשטאפען; וואס האט א שטארקען גערוך; שטינקענד.

Ramadan' *n.* (רעמ־ע־דען') ראמאדאן, דער פאסט־מאנאט ביי די מאכמעדאנער [דער 9טער מאנאט פון מאכמעדאנישען אדער מוסולמאנישען יאהר].

Ramadhan' *n.* (רעמ־ע־דען') ז. *Ramadan*

ra'mal *a.* (ריי'־מעל) צווייגיג, וואס גע־הערט צו צווייגען, וואס וואקסט אויף צוויי־גען; וואס קומט ארויס פון אן אבצווייגונג פון א קערפער־גליעד.

ram'ble *v. and n.* (רעמבל) 1. געהן שפאצירען; א שפאציער־גאנג; 2. ארום־בראדזשען, ארומבלאנקען, ארומשמייען; זיך ארומטרייבען; 3. אראבקריכען פון וועג [ביים רעדען]; דאס אומוואנדערען; דאס ארומבלאנקען.

1. The lovers rambled in the woods. 3. The lecturer rambled toward the end of his speech.

ram'bler *n.* (רעמ'־בלער) אן ארומוואנ־דערער; א שפאציער־געהער.

ram'bling *n.* (רעמ'־בלינג) דאס ארום־וואנדערען, דאס ארומשמייען; א שפא־ציער הין און צוריק.

rambus'tious *a.* (רעמ־באס'־טשיאס) פרעך, חוצפה'דיג, העזה'דיג.

ram'-cat *n.* (רעמ'־קעט) א קאטער, דער "ער" פון קעץ.

ra'meal *a.* (ריי'־מי־על) וואס איז שייך צו א צווייג; וואס וואקסט אויף א צווייג.

ramenta'ceous *a.* (רעמ־ען־טיי'־שיאס) אין באטאניק — בעדעקט מיט דינע שו־פען.

ra'meous *a.* (ריי'־מי־אס) ז. *rameal*

ram'ie *n.* (רעמ'־אי) דאס כינעזישע גראז אדער דאס זייד־גראז [א כינעזיש און אסט־אינדישע פלאנצע עהנליך צו קרא־פיווע מיט פיעל ריטלעך און מיט גרויסע הארץ־פערמיגע בלעטער; די דינע פאזע־רען פון דיזער פלאנצע וואס ווערען אפט געברויכט אנשטאט באוועל].

ram'ie-plant *n.* (רעמ'־אי־פלענט) ז. *ramie*

ramifica'tion *n.* (רעמ־אי־פי־קיי'־שאן) די פערצווייגונג; א צווייג, אן אב־טיילונג.

ra'miform *a.* (ריי'־מי־פארם) עהנליך צו א צווייג.

ram'ify *v.* (רעמ'־אי־פאי) זיך פער־צווייגען; טיילען אין צווייגען.

ram'mer *n.* (רעמ'־ער) אן איינשלאגער [א שטיק מיט וואס מען שלאגט עפעס אריין]; דער לאד־שטאק פון א ביקס.

ram'mish *a.* (רעמ'־איש) ווי א באראן; וואס האט א שארפען גערוך; שטינקענד; תאוה'דיג, יצר־הרע'דיג; אויסגעלאסען.

ram'mishness *n.* (רעמ'־איש־נעס) שארפקייט, אונאנגענעהמליכקייט [פון ריח]; תאוה'דיגקייט, יצר־הרע'דיגקייט.

ram'my *a.* (רעמ'־אי) ז. *rammish*

ramoon' *n.* (רע־מוהן') א צענטראל־אמעריקאניש בוימעל, פון וועלכען עס טריפט אזא מילך־ארטיגער זאפט. זיינע צווייגלעך און בלעטער ווערען אפט גע־ברויכט אלס פוטער אדער קארמע פאר בהמות.

ra'mose *a.* (ריי'־מאוס) ז. *ramous*

ra'mous *a.* (ריי'־מאס) צווייגיג, מיט צווייגען.

ramp *v. and n.* (רעמפ) זיך גרייט מא־כען א שפרונג צו טהאן [ווי א ווילדע חיה אויף איהר רויב]; שפרינגען; ארויפ־ווארפען זיך; שפיעלען זיך; שטיפען; קלעטערען, זיך פלעכטען [ווי א קלע־טערענדע פלאנצע]; בערויבען, בע'גזל'ען; ארויס פון די כלים; די גארטען גלאקען־בלום [ז. *rampion*] אדער איהר ווארצעל; א שפרונג; אן אבוועגדונג, אן אב־בויגונג אן א זייט; די משופע'דיגע זייט פון א פעסטונגס־וואל, פון א וואנד א. ד. ג.; א גזלן, א רויבער.

rampa'cious *a.* (רעמ־פיי'־שאס) ז. *rampageous*

ram'page *v. and n.* (רעמ'־פעדזש) שפרינגען אדער ווארפען זיך פון כעס אדער אויפרעגונג; ארומלויפען אהין און אהער; "ארויסשפרינגען פון די כלים"; דאס זיין אויסער זיך: דאס "שפרינגען פון די כלים".

rampa'geous *a.* (רעמ-פיי'-דזשאס) שטורמדיג; זיך ווארפענד; מיט א "שרייענדע" פארבען; מיט א "שרייענדען" סטיל.

rampa'geousness *n.* (רעמ-פיי'-דזשאס-נעס) דאס זיין "שרייענד" [אין פארבען, אין סטיל]; דאס זיין שטורמדיג.

ram'pancy *n.* (רעמ'-פענ-סי) איבערפלוס, דאס זיין צו=פיעל, איבערמעסיגקייט.

ram'pant *a.* (רעמ'-פענט) איבערפול; איבערפליסיג; וואס שפרינגט ארויס פון גדר, וואס געהט אריבער יעדע מאס; ניט איינגעהאלטען; זיך מאכענדיג גרייט א שפרונג צו טהאן, שפרינגענד [וועגען א פיער=פיסיגער חיה]; אין ארכיטעקטור — וואס שטייגט אין דער הויך אין א שרעגער ריכטונג [ווי דער אויסגעבויגענער באלקען פון אן ארקע].

ram'pantly *adv.* (רעמ'-פענט-לי) מיט איבערפולקייט, אויף אן איבערמעסיגען שטייגער; ארויסשפרינגענדיג פון גדר.

ram'part *n. and v.* (רעמ'-פארט) אין פעסטונגס=ווערק — די ברוסטוועהר [אן אנגעשאטענער וואל צו בעשיצען א געוויסען טייל פון פעסטונג]; א שוץ=וואל; דאס וואס דיענט אלס שוץ אדער פערטיידיגונג; בעפעסטיגען מיט א ברוסטוועהר; בעשיצען; פערשטארקען.

ram'pion *n.* (רעמ'-פי-אן) איינע פון די גלאקען=בלומען פון צענטראל און זיד=אייראפא [א מין פלאנצע, וועלכע מען פלעגט פיעל קולטיווירען אין די גערטנער צוליעב איהרווארצעל, וואס מען פלעגט געברויכען אלס סאלאט].

ramps'man *n.* (רעמפס'-מען) א גזלן, א רויבער.

ram'rod *n.* (רעמ'-ראד) דער לאד=שטאק פון א ביקס.

ram'roddy *a.* (רעמ'-ראד-אי) ווי א לאד=שטאק; שטייף; פארמאליסטיש; פער'עקשנ'ט.

ram'shackle *a.* (רעמ'-שעקל) קאליע, שלעכט געמאכט; צושטערט, פערדארבען; צובראכען.

ram'shackled *a.* (רעמ'-שעקלד) ז. *ramshackle*

ram'shackly *a.* (רעמ'-שעק-לי) ז. *ramshackle*

ram's'-head *n.* (רעמז'-העד) א פלאנצע פון דעם מין "פרויען=שיך". ז. *lady's-slipper*

ram's'-horn *n.* (רעמז'-האהרן) א האלברונדער געבוי אין גראבען פון א פעסטונג; א מין פערשטיינערטע מושעלען, וועלכע מען געפינט אין געוויסע געאלאגישע שיכטען פון דער ערד.

ram'skin *n.* (רעמ'-סקין) אזא קעזקוכען.

ram'sons *n.* (רעמ'-זאנז) א מין קנאבעל, וואס וואקסט אין די צפון=געגענדען פון אייראפא און אזיען.

ram'ulose *a.* (רעמ'-יו-לאוס) ז. *ramulous*

ram'ulous *a.* (רעמ'-יו-לאס) פערצווייגט; וואס האט פיעל צווייגעלעך.

ram'ulus *n.* (רעמ'-יו-לאס) א צווייגעל.

ra'mus *n.* (ריי'-מאס) א צווייגעל אדער א פערצווייגטער טייל [ווי פון א פלאנצע, פון א בלוט=אדער א. ד. ג.].

ramus'cule *n.* (רע-מאס'-קיול) א צווייגעלע.

ran *n.* (רען) א ליעד; געלאפען. [ז. *run*]

Ra'na *n.* (רא'-נא) א פרינץ [דער טיטול פון א הויפטלינג אין פערשיעדענע טיילען פון אסט=אינדיען].

Ra'na *n.* (ריי'-נא) דער מין פרעש.

ra'na *n.* (ריי'-נא) א פראש.

rana'rium *n.* (רע-ניי'-רי-אם) א זאמלונג פון לעבעדיגע פרעש; אן ארט וואו מען האלט לעבעדיגע פרעש צו שטודירען זייער קערפערליכען געבוי, זייער וואוקס און ענטוויקלונג.

rance *n.* (רענס) איינע פון די קרייצשטעקלעך צווישען די פיסלעך פון א שטוהל; א געשטעל, וואס שפארט עפעס אונטער און דיענט אלס שטיצע.

rances'cent *a.* (רענ-סעס'-ענט) וואס ווערט טוכלע אדער שימעלדיג.

ranch *n. and v.* (רענטש) אין די מערב=געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די פיה=ווירטשאפט, א פערמע וואו מען קולטיווירט גרויסע טשערעדעס פיה; די פערזאנען וואס זיינען בעשעפטיגט אין אזא פערמע; אנפיהרען א גרויסע פיה=ווירטשאפט, בעשעפטיגען זיך מיט פאסטוכערייי.

ran'cher *n.* (רענ'-טשער) איינער וואס איז בעשעפטיגט אין א גרויסער פיה=ווירטשאפט. ז. *ranch*

rancheri'a *n.* (רענ-טשע-רי'-א) אין מעקסיקא — דער צוזאמענקונפטס=ארט אדער דאס הויז פון די פאסטוכער.

ranche'ro *n.* (רענ-טשיי'-ראו) אין מעקסיקא — א פאסטוך, א הירט.

ranch'-house *n.* (רענטש'-האוס) דאס וואהנונגס=הויז פון די פאסטוכער פון א פיה=ווירטשאפט. ז. *ranch*

ranch'man *n.* (רענטש'-מען) ז. *rancher*

ran'cho *n.* (רענ'-טשאו) א גרויסע פערמע, א גרויסע פאכט. ז. *ranch*

ran'cid *a.* (רענ'-סיד) טוכלע, שימעלדיג.

rancid'ity *n.* (רענ-סיד'-אי-טי) טוכלעקייט, שימעל.

ran'cidness *n.* (רענ'-סיד-נעס) ז. *rancidity*

ran'cor *n.* (רענ'-קאר) א ביטערער האס; בייזהאפטיגקייט, פיינדליכקייט.
The party is suffering from the rancor of factions.

ran'corous *a.* (רענ'-קאר-אס) מיט א ביטערען האס; בייזהאפט, פיינדזעליג.

ran'corously *adv.* (רענ'-קאר-אס-לי) אויף א בייזהאפטען, פיינדזעליגען שטייגער.

rand *n.* (רענד) ראנט, א ראנד=לעדערעל [א שטיקעל לעדער צווישען דער פאדעשווע און דער זויל].

rand'ing-tool *n.* (רענד'-אינג-טוהל) אן אינסטרומענט אויסצושניידען ראנטען. ז. *rand*

Ran'dolph ap'ple (רענ'-דאלף עפל) אזא זארט עפעל. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

ran'dom *a. and n.* (רענ'-דאם) וואס איז געטהאן געווארען סתם אין דער וועלט אריין; וואס איז אויסגעקליבען געווארען צופעליג, אהן א פארויס=בעשטימטען צוועק; צוועקלאז, ציעללאז; א זאך וואס ווערט געטהאן צופעליג; א צופאל; צופעליגקייט; די גרייך=ווייטקייט פון א שאס.

ran'domly *adv.* (רענ'-דאם-לי) אויף א צוועקלאזען אופן; סתם אזוי.

rang (רענג) געקלונגען. ז. *ring*

range *v. and n.* (ריינדזש) ארדנען, שטעלען אין ארדנונג; שטעלען אין רייה; איינארדנען אין קלאסען אדער קאטעגאריען, קלאסיפיצירען; שטעהן אין רייה; זיין אין א גלייכען צושטאנד אדער ראנג; וואנדערען, זיך ארומטרייבען; ארומבראדזשען; דורכוואנדערען, דורכגעהן; ארייבערשרייטען, אריבערגעהן; זיך פערשפרייטען, זיך אויסציהען; א רייה, א שורה, א ליניע; א קלאס, א גאטונג; די ארדנונג; די וואנדערונג; דער גאנג, דער לויף; די גרויס, דער אומפאנג; די שטרעקע, די ווייטקייט; דער שטח; דער אומקרייז; דער רוים; די ווירקונגס=ווייטקייט, די גרייך=ווייטקייט; א פייער=גראטע; א קיך=פליטע, א קאך=אויווען; א טרעפעל פון א לייטער; א מעהל=זיפ; די איבריגע לענג פון דער אנקער=קייט, וועלכע בלייבט אויף'ן שיף=דעק, ווען דער אנקער ווערט אראבגעלאזען אין וואסער; א שטרייף לעדער אבגעשניטען פון דעם ראנד פון א זויל.

range by (ריינדזש באי) פערבייזעגלען, פערבייפאהרען [וועגען א שיף].

range'-fin'der *n.* (ריינדזש'-פאינ'-דער) אן אפטישער אינסטרומענט צו בעשטימען די ווייטקייט פון א געגענשטאנד פון דעם בעטראכטונגס=פונקט.

range'-lights *n.* (ריינדזש'-לאיטס) ליכט=לעמפלעך, וועלכע זיינען אויסגעשטעלט אויף דעם דעק פון א שיף אין א געוויסען האריזאנטאלען מרחק איינע פון די אנדערע און אין דערזעלביגער פלעכע מיט דעם קיעל [אזא איינארדנונג פון דער בעלייכטונג ציינט בעסער אן פאר די אנדערע שיפען די ענדערונגען פון דער שיף=ריכטונג]; צוויי אדער מעהרערע ליכטער פון א לייכט=טורם, וועלכע זיינען געשטעלט אין א רייה אום בעסער צו בעלייכטען דעם וועג פון א שיף אריינצוגעהן אין א קאנאל.

range of moun'tains (ריינדזש אוו מאונ'-טענז) א בערג=קייט [א רייה בערג].

ran'ger *n.* (רייני'-דזשער) אן ארומוואנדערער פאר א געוויסען צוועק; א וואלד=מייסטער, א וואלד=אויפזעהער; א שפירהונד; א מיליטער=אבטיילונג אדער אירגענד וועלכע בעוואפענטע מחנה, וואס וואנדערט דורך א געגענד פאר א געוויסען צוועק; א רויבער=וואנדערער; א רויבער; אזא פיש; אזא ים=הונד.

ran'gership *n.* (רייני'-דזשער-שיפ) דאס אמט פון א וואלד=מייסטער.

range'-stove *n.* (ריינדזש'-סטאווו) א קאך=אויווען, א קיך=פליטע.

ran'ging-pole *n.* (רייני'-דזשינג-פאול) ז. *ranging-rod*

ran'ging-rod *n.* (רייני'-דזשינג-ראד) א שטעקען אדער סלופ געברויכט ביים לאנד=מעסטען.

ran'gy *a.* (רייני'-דזשי) בעוועגליך; וואנדערענד; געראַים, בעקוועם.

ran'iform *a.* (רעני'-אי-פארם) פראשעהנליך, וואס האט די פארם פון א פראש.

ra'nine *a.* (ריי'-נין) וואס איז שייך צו פרעש; וואס איז שייך צו דער אונטערשטער זייט פון שפיץ צונג.

raniv'orous *a.* (רע-ניוו'-א-ראם) וואס עסט פרעש.

rank *n., a. and v.* (רענק) א ראנג; א שטאנד; א קלאס; א גראד; א רייה, א שערענגע; שטארק; קרעפטיג; איבערמעסיג; פרוכטבאר, שטארק אין וואקסען, גרויס און דיק [וועגען פלאנצען]; וואס פעראורזאכט א שטארקען וואקסען; שארף אדער שטארק [אין געשמאק, גערוך א. ד. ג.]; פערדארבען, עקעלהאפט, אונזיט=

ליך; איבערטריבען, איבערטריבען אין ווערטה; אונגעדולדיג; אין מעכאניק — וואס שניידט צו טיעף; ארדנען אין א רייה אדער שערענגע; צושטעלען צו א געוויסען קלאס, שטאנד אדער אבטיילונג; אריבערשטייגען אין ראנג; אויסשטעלען אין ארדנונג; פערנעהמען א געוויסען שטאנד אדער פאזיציאן אין פערגלייך מיט אנדערע; אריינברייגגען א קלאגע אויף דעם אייגענטום פון א באנקראטירטען.

rank and file (רענק ענד פאיל) די סאלדאטען-רייהען, די פראסטע סאלדאטען אהן די קאמאנדירענדע אפיציערען; די מאסע פון אן ארגאניזאציאן אדער פארטיי [אין אונטערשיעד צו די פיהרער].

ran'ker *n.* (רענ'-קער) איינער וואס ארדערט אדער שטעלט אוים אין רייהען; א פראסטער סאלדאט, וואס איז דערהויבען געווארען צום אפיציערען-ראנג.

ran'kle *v.* (רענקל) פעראורזאכען ענטצינדונג, רייצונג אדער אייטערונג; פעראורזאכען אן אייטערענדע וואונד; זיך ענטצינדען, אנפאנגען אייטערען; אויפרייצען, אריינברייגגען אין כעס; אויפגערייצט ווערען, אין כעס ווערען.

rank'ly *adv.* (רענק'-לי) אויף אן איבערמעסיגען אופן; אין א צו שטארקען גראד; עקעלהאפט, ווידעריג; גראב, אונאנשטענדיג.

rank'ness *n.* (רענק'-נעס) שטארקייט, שארפקייט [אין גערוך, טעם א. ד. ג.]; איבערמעסיגקייט, איבערטריבענקייט; א שטארקער אדער שנעלער וואוקס; שטארקע פרוכטבארקייט; אן עקעלהאפטער גערוך אדער געשמאק; טוכלעקייט.

ranks *n.* (רענקס) פראסטע סאלדאטען וואס שטעהען אין רייה; שערענגעס.

rank'-scen'ted *a.* (רענק'-סענ'-טעד) וואס האט אן איבעלדיגען גערוך; וואס האט א שטארקען גערוך.

rank with (רענק הוויטה) שטעהן אין גלייכער ליניע מיט...

ran'sack *v.* (רענ'-סעק) גענוי דורכזוכען; פלינדערען, רויבען.

ran'som *n. and v.* (רענ'-סאם) אויסלעז-געלד; אויסקויפונג דורך אויסלעז-געלד; אויסלעזונג פון געפאנגענשאפט; אויסלעזען פון געפאנגענשאפט; אויסקויפען דורך אויסלעז-געלד; אויסלעזען, אויסקויפען.

ran'somable *a.* (רענ'-סאמ-עבל) וואס קען אויסגעלעזט אדער אויסגעקויפט ווערען.

ran'som-bill *n.* (רענ'-סאם-ביל) א קריעגס-אבמאך וועגען אויסקויפען דורך אויסלעז-געלד אייגענטום וואס איז פערכאפט געווארען אויף'ן ים.

ran'somer *n.* (רענ'-סאם-ער) אן אויסקויפער, אן אויסלעזער.

ran'som-free *a.* (רענ'-סאם-פריע) פריי פון אויסלעז-געלד.

ran'somless *a.* (רענ'-סאם-לעס) פריי פון אויסלעז-געלד, אהן אויסלעז-געלד.

rant *v. and n.* (רענט) ריידען מיט א הויכען, שרייענדען קול, ריידען זעהר ליארמדיג, שרייען ווי משוגע; ריידען מיט הויכע קנאקעדיגע פראזען; א באמבאסטישע שפראך אדער רעדע; דאס רעדען מיט פוסטע הויכע פראזען אדער מיט אן אויפגעבלאזענער שפראך.

ran'ter *n.* (רענ'-טער) א הויך-שפרעכער, א שרייער; א באמבאסטישער רעדנער; אזא גרויסער ביער-קרוג.

ran'tingly *adv.* (רענ'-טינג-לי) ריידענדיג מיט גרויס ליארם; ריידענדיג באמבאסטיש אדער מיט הויכע פוסטע פראזען.

ran'tipole *a., n. and v.* (רענ'-טי-פאול) ווילד, אויסגעלאסען; א ווילדער, אויסגעלאסענער יונג; א ווילדעס, אויסגעלאסענעס מיידעל; ווילד ארומלויפען.

ran'ula *n.* (רענ'-יו-לא) א פראש-געשוויר [אזא געשוויר אונטער דער צונג].

ran'ular *a.* (רענ'-יו-לאר) וואס איז ווי אדער וואס איז שייך צו א פראש-געשוויר. ז. *ranula*.

Ranuncula'ceæ *n.* (רע-נאנ-קיו-ליי'-סי-אי) א געוויסער מין שטרויך אדער האלץ-פלאנצען צו וועלכען עס צעהלען זיך ביז ארום 12 הונדערט גאטונגען, צווישען וועלכע עס געפינען זיך א גרויסע צאהל גארטען-בלומען. דער גרעסטער טייל פון דיעזע פלאנצען ענטהאלטען אין זיך א קאלירלאזען גיפטיגען זאפט, וועלכער ווערט בענוצט אין מעדיצין.

ranuncula'ceous *a.* (רע-נאנ-קיו-ליי'-שיאס) עהנליך צו דער ראנונקעל-פלאנצע. ז. *ranunculus*.

Ranun'culus *n.* (רע-נאנ'-קיו-לאס) דער מין ראנונקעל-פלאנצען [א געוויסער מין בלומען-פלאנצען, די מייסטען זיינען מיט העל-געלבע בלומען און מיט געצאקטע געטיילטע בלעטער].

ranun'culus *n.* (רע-נאנ'-קיו-לאס) די ראנונקעל [אזא בלומען-פלאנצע].

Ranunculus

ranz des vaches (ראנס דיי וועש) קוהרייהען [איינע פון די בעקאנטע מעלאדיען וואס די פאסטוכער אין דער שווייץ שפיעלען מיט דעם אלפען-הארן].

rap *v. and n.* (רעפ) קלאפען, אנקלאפען, א קלאפ טהאן; ארויסשיסען [מיט אווארט, אויסדרוק, קללה]; שווערען, פאלש שווערען [אין דער גנבים-שפראך]; הינרייסען, בעגייסטערען; א שווערער אדער שנעלער קלאפ; דאס קלאפען; אין ספיריטיזם — דאס קלאפען וואס ווערט כלומר'שט ארויסגערופען פון גייסטער; א פאלשע פארצייטיגע אירלענדישע מטבע [א האלבע פעני]; א ווערטהלאזע זאך, א נארנישט; א קנוילכעל פאדים פון 120 יארד.

Rapa'ces *n.* (רע-פיי'-סיען) דער מין רויב-טהיערע און רויב-פויגלען.

Rapa'cia *n.* (רע-פיי'-שי-א) דער מין רויב-טהיערע.

rapa'cious *a.* (רע-פיי'-שאס) רויבעריש, רויב-גיעריג.

rapa'ciously *adv.* (רע-פיי'-שאס-לי) אויף א רויבערישען אופן; מיט רויב-גיעריגקייט.

rapa'ciousness *n.* (רע-פיי'-שאס-נעס) רויבערישקייט, רויבגיעריגקייט.

rapac'ity *n.* (רע-פעס'-אי-טי) ז. *rapaciousness*.

raparee' *n.* (רעפ-ע-ריע') ז. *rapparee*.

rape *v. and n.* (רייפ) רויבען [מענשען אדער זאכען]; פערפיהרען; פערגוואלדיגען, שענדען; רויבונג; שענדונג, פערגוואלדיגונג; ראפס [אזא ריבען-פלאנצע. די בלעטער ווערען געברויכט אלס פוטער פאר בהמות און פון די זאמען מאכט מען אויל. ז. אילוסטראציאן]; א וויינטרויבען-שטענגעל; דער אבפאל פון אויסגעקוועטשטע וויינטרויבען [די שאלעכץ און די שטענגלעך]; אבפאל-וויינטרויבען; א פילטער געברויכט אין דער פראדוקציאן פון עסיג.

Rape

rape'-cake *n.* (רייפ'-קייק) א קנויל פון אויסגעפרעסטע ראפס-זאמען. ז. *rape*.

rape'-oil *n.* (רייפ'-איל) ראפס-אויל [אויסגעדריקט פון ראפס-זאמען]. ז. *rape*.

rape'-seed *n.* (רייפ'-סיעד) ראפס; ראפס-זאמען. ז. *rape*.

rape'-seed oil (רייפ'-סיעד איל) ז. *rape-oil*.

rape'-wine *n.* (רייפ'-הוואין) א זעהר פראסטער זארט וויין געמאכט פון דעם אבפאל פון וויינטרויבען אדער פון שוין אויסגעפרעסטע וויינטרויבען.

rap'-full *a. and n.* (רעפ'-פול) פול מיט ווינד, פול אנגעצויגען [וועגען זעגלען]; א פול אנגעצויגענער אדער אנגעבלאזענער זעגעל.

Raphaelesque' *a.* (רעפ-ע-על-עסק') ראפאעליש, עהנליך צו דעם סטיל פון דעם מאהלער ראפאעל.

Raph'aelism *n.* (רעפ'-ע-על-איזם) ראפאעליזם, דער סטיל אדער מעטאדע פון דעם מאהלער ראפאעל.

Raph'aelite *n.* (רעפ'-ע-על-איט) א ראפאעליט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון ראפאעל'ס סטיל אין מאלעריי.

ra'phe *n.* (ריי'-פיע) אין אנאטאמיע און באטאניק — א נאהט, א נאהט-עהנליכע פערבינדונג.

Ra'phia *n.* (ריי'-פי-א) א מין פאלמען, ביי וועלכע די צווייגען שפרייטען זיך פא-

נאנדער אין דער הויך אין דער פארם פון גרויסע פעדערען.

rap'id *a. and n.* (רעפ'-איד) שנעל, געשווינד, רייסענד־שנעל; א שנעלער שטראם אין א טייך.

rapidamen'te *adv.* (רע-פי-דא-מענ'-טע) אין מוזיק — שנעל.

rapid'ity *n.* (רע-פיד'-אי-טי) שנעל־קייט, געשווינדקייט.

rap'idly *adv.* (רעפ'-איד-לי) מיט שנעל־קייט, מיט געשווינדקייט.

rap'idness *n.* (רעפ'-איד-נעס) ז. *rapidity*.

rap'ido *adv.* (רעפ'-אי-דא) אין מו־זיק — שנעל, לעבעדיג.

rap'ids *n.* (רעפ'-אידז) א שנעלע שטרע־מונג אין א טייך, א שנעלע וואסער־שטרע־מונג.

ra'pier *n.* (ריי'-פי-ער) א ראפיער, א שפאגע, א פעכט־שווערד.

ra'pier-fish *n.* (ריי'-פי-ער-פיש) א שווערד־פיש. ז. *sword-fish*.

rapil'lo *n.* (רע-פיל'-או) צופולווערטע וואולקאנישע שטאפען [וואס קומען פון א פייער־שפייענדען בארג].

rap'ine *n.* (רעפ'-אין) רויב, רויבונג, רויבעריי.

ra'ping *a.* (ריי'-פינג) רויבעריש, רויב־גיעריג [וועגען א רויב־טהיער אויף א שילד]; פערפיהרעריש.

rap out (רעפ אוט) ארויסשיסען מיט א ווארט, אויסדרוק, קללה א. ז. וו.; אויס־קלאפען, געבען צייכענס דורך קלאפען [הויפטזעכליך וועגען דעם קלאפען פון די גייסטער, לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

rapparee' *n.* (רעפ-ע-ריע') א בעוואַ־פענטער אירלענדישער רויבער; א וואַ־גאבונד, א בראדיאגע.

rappee' *n.* (רע-פיע') א מין שטארקער שמעק־טאבאק.

rappel' *n.* (רע-פעל') דער פויקען־שלאג צוזאמענצורופען סאלדאטען; א מין מו־זיקאלישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א רינג בעהאנגען מיט גלעקלעך אדער בלעכלעך.

rap'pen *n.* (רעפ'-ען) א ראפען [אזא קליינע שווייצארישע קופערנע מטבע, וואס האט דעם ווערטה פון א סאנטים].

rap'per *n.* (רעפ'-ער) אן אנקלאפער, א קלאפער [איבערהויפט ביי די ספירי־טיסטען — א גייסט, וואס גיט סיגנאלען דורך קלאפען].

rap'ping *n.* (רעפ'-אינג) דאס קלאפען וואס ווערט כלומרשט ארויסגערופען פון גייסטער לויט דעם גלויבען פון די ספי־ריטיסטען.

Rap'pist *n.* (רעפ'-איסט) א ראפיסט. ז. *Harmonist*.

Rap'pite *n.* (רעפ'-אַיט) א ראפיסט. ז. *Harmonist*.

rapport' *v.* (רע-פאורט') זיין אין בעצי־הונג, זיך בעציהען צו...

rapport' *n.* (רע-פאור') איבעראיינשטי־מונג, הארמאנישער צוזאמענהאנג; א רא־פארט.

I am not in **rapport** with the present city administration.

rapprochement' *n.* (רע-פראוש'-מאן) פעראייניגונג, דאס שלום מאכען, דאס ברייננגען צו איבעראיינשטימונג.

rapscal'lion *n.* (רעפ-סקעל'-יאן) א וואגאבונד, א בראדיאגע; אן אייס־וואורף, א טויגעניכטס.

rapt *a.* (רעפט) הינגעריסען, בעגייסטערט, אין התלהבות; אנגעקלאפט.

rap'ter *n.* (רעפ'-טער) ז. *raptor*.

rap'tor *n.* (רעפ'-טאר) א רויבער.

Rapto'res *n.* (רעפ-טאו'-ריז) די רויב־פויגעל בכלל.

rapto'rial *a. and n.* (רעפ-טאו'-רי-על) וואס איז צוגעפאסט צו רויב [ווי דער שנאבעל און די נעגעל פון א רויב־פויגעל]; וואס איז שייך צו רויב־פויגעל; רויבעריש, רויבגיעריג; א רויב־פויגעל.

rap'ture *n.* (רעפ'-משור) א העפטיגע בעוועגונג; בעוועגונגס־ענערגיע; א שנע־לע הינרייסענדע בעוועגונג; ענטציקונג; הינרייסונג; א העפטיגע ליידענשאפט.

rap'tured *a.* (רעפ'-משורד) ענטציקט; הינגעריסען.

rap'turous *a.* (רעפ'-טשור-אס) ענטצי־קענד; הינרייסענד; ענטציקט.

rap'turously *adv.* (רעפ'-טשור-אס-לי) מיט ענטציקונג; מיט הינרייסונג; מיט העפטיגער ליידענשאפט.

ra'ra *n.* (רא'-רא) דער פלאנצען־שניידער [אזא דרום־אמעריקאנישער פויגעל, וואס לאזט ארויס א כארכלענדען געשריי].

ra'ra a'vis (ריי'-רא איי'-וויס) א זעל־טענער פויגעל; א מאדנער מענש אדער זאך; א זעלטענער מענש.

rare *a.* (רעהר) זעלטען; אויסערגעוועהנ־ליך; אויסגעצייכענט; שיטער; ניט דער־קאכט, האלב־רויה, האלב־געזאטען [וועגען פלייש].

rare'bit *n.* (רעהר'-ביט) אזא געריכט געמאכט פון צוריבענעם אנגעווארעמטען קעז וואס ווערט בעגאסען אויף געפרע־געלטען ברויט.

rar'ee-show *n.* (רער'-אי-שאו) א קוק־קאסטען [א קאסטען, אין וועלכען מען ווייזט אנטיקען].

rarefac'tion *n.* (רער-אי-פעק'-שאן) די פערשיטערונג, דאס שיטער מאכען.

rar'efiable *a.* (רער'-אי-פאי-עבל) וואס קען געמאכט ווערען שיטער.

rarefica'tion *n.* (רער-אי-פי-קיי'-שאן) ז. *rarefaction*.

rar'efy *v.* (רער'-אי-פאי) מאכען שי־טער; ווערען שיטער.

rare'ly *adv.* (רעהר'-לי) זעלטען; אוים־געצייכענט, פארטרעפליך; ניט־דערקאכט, האלב־רויה [וועגען פלייש].

rare'ness *n.* (רעהר'-נעס) זעלטענקייט; שיטערקייט; דאס זיין ניט־דערקאכט אדער האלב־רויה [וועגען פלייש].

rare'ripe *a. and n.* (רעהר'-ראיפ) פריה־רייף, וואס ווערט רייף פאר דער צייט [וועגען פרוכט]; א פרוכט וואס ווערט פריה רייף אדער צייטיג.

rar'ity *n.* (רער'-אי-טי) זעלטענקייט; א זעלטענהייט, אן אנטיק; שיטערקייט.

ra'sant *a.* (ריי'-זענט) שטרייכענד, שטרייפענד, קעהרענד ווי מיט א בעזים [וועגען אן ארט שיסען פון א פעסטונג].

ras'cal *n. and a.* (רעס'-קעל) א שופט, א ליידאק, א שורקע, א שעלמאק, א לומפ; א חיה וואס לוינט ניט פאר'ן יעגער צו שיסען אדער צו פאנגען; א מאגערער הירש וואס לוינט ניט צו שיסען אדער צו פאנגען; נידריג, געמיין, נידערטרעכטיג, לומפיג.

ras'caldom *n.* (רעס'-קעל-דאם) א לומ־פען־געזינדעל; שורקעריי, לומפעריי.

ras'calism *n.* (רעס'-קעל-איזם) שור־קעריי, שופטעריי, לומפעריי, געמיינהייט.

rascal'ity *n.* (רעס-קעל'-אי-טי) שורקע־ריי, שופטעריי, געמיינהייט, לומפעריי.

ras'cal-like *a.* (רעס'-קעל-לאיק) ווי א שורקע, א לומפ אדער א שופט; ווי א מאגערער הירש וואס לוינט זיך ניט פאר'ן יעגער איהם צו פאנגען אדער שיסען.

rascal'lion *n.* (רעס-קעל'-יאן) א ני־דערטרעכטיגער יונג, א לומפ, א שורקע.

ras'cally *a.* (רעס'-קעל-אי) לומפיג, נידערטרעכטיג, געמיין.

rase *v. and n.* (רייז) אברייבען, אב־קראצען; אויסמעקען, פערניכטען; צושטע־רען; אן אברייבונג; א קראץ; א לייכ־טע וואונד.

rasga'do *n.* (רעס-גא'-דאו) ראסגאדא, דער קלאנג וואס בעקומט זיך פון דורכ־פיהרען דעם גראבען פינגער איבער די סטרונעס פון א גיטארע.

rash *a. and n.* (רעש) ראש, האסטיג, איבעראיילט, אונבעזאנען; אן אויסשלאג; אן אויסשיטונג; א מין זיידען־צייג פון א פראסטען זארט.

rash'er *n.* (רעש'-ער) א פענעץ [פון חזיר־פלייש]; א מין קאליפארניער פיש פון א רויטליכען קאליר.

rash'ly *adv.* (רעש'-לי) אויף א ראשען, האסטיגען שטייגער; איבעראיילט, אהן ישוב הדעת.

rash'ness *n.* (רעש'-נעס) איבעראיילט־קייט, האסטיגקייט, אונבעזאנענהייט; עפעס וואס ווערט געטהאן האסטיג, אונבעזאנען.

ra'sing-knife *n.* (ריי'-זינג-נאיף) א מין מעסער מיט אן אויסגעבויגענעם שפיץ אויסצושניידען צייכענס אין האלץ, בלייי א. ד. ג.

Raskol'niks *n.* (רעס-קאל'-ניקס) די ראסקאלניקעס [פערשיעדענע רוסישע רע־ליגיעזע סעקטען וועלכע טרעטען ארוים געגען דעם רוסישען ארטאדאקסישען גלוי־בען, ד. ה. געגען דער פראוואסלאווער קירך].

Raso'res *n.* (רע-סאו'-ריז) דער מין פויגעל, וועלכע קראצען און שארען מיט די פים [ווי היהנער א. ד. ג.].

raso'rial *a.* (רע-סאו'-רי-על) קראצי־גע, שאריגע [פון דעם מין פויגלען, וואס קראצען אדער שארען מיט די פיסלעך].

rasp *n. and v.* (רעספ) א גראבע פייל; א מאשין צום אבפיילען אדער אברייבען עפעס; א געקראצטע אדער שארסטקע אויבערפלעכע; פיילען אדער רייבען מיט א גראבער פייל; קראצען; שטארק אנ־ריהרען איינעמס געפיהלען.

ras'patory *n.* (רעס'-פע-טא-רי) דאס ראספאטאריום [א כירורגישער אינסטרו־מענט אבצורייבען אדער ארומצופיילען א ביין בעת אן אפעראציע].

rasp'berry *n.* (רעז'-בער-אי) א מאלינע, א הימבעערע [אזא מין יאגדע]; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען מא־לינעס.

Raspberry

rasp'berry-bush *n.* (רעז'-בער-אי-בוש) א קוסט אדער בוש פון מאלינעס.

ras'per *n.* (רעס'-פער) א פײלער, א מאשין צו פײלען אדער אבצורײבען עפּעס.

ras'ping *n. and a.* (רעס'-פּינג) אײנע פון די שטיקלעך װאס פאלען אראב בײם פײלען אדער שקראבען עפּעס; קראצענד; גרילצענד.

ras'pingly *adv.* (רעס'-פּינג-לי) מיט א קראצענדען אדער גרילצענדען קלאנג; שקראבענדיג, רײבענדיג, קראצענדיג.

ras'ping-machine' *n.* (רעס'-פּינג-מע-שין') א מאשין צו רײבען האלץ, קארע א. ד. ג.; א מאשין צו רײבען צוקער-ריבען צו פאבריצירען צוקער.

ras'ping-mill *n.* (רעס'-פּינג-מיל) א זעג-עהנליכע מאשין צו צורײבען אדער צושנײדען אין קלײנע שטיקעלעך האלץ, קארע א. ד. ג. פאר פערשיעדענע צװעקען.

ras'pings *n.* (רעס'-פּינגז) פײל-שפּענער, אפּילקעס, די אבפײלעכץ [די אבגעריבענע אדער אבגעפײלטע שטיקלעך].

ras'py *a.* (רעס'-פּי) קראצענד, גרילצענד, גראב.

ras'trum *n.* (רעס'-טראם) א פינף-שפּיציגע שרײב-פעדער צו מאכען ליניעס פאר מוזיק-נאטען; א גראטע, א פארקאן מיט שפּיצען צו מאכען שװער דאס איבערקלעטערען איבער איהם.

ra'sure *n.* (רײ'-זשור) דאס אויסמעקען, דאס אויסקראצען.

rat *n.* (רעט) א ראץ [א ראט]; א רענעגאט, אײנער װאס לויפט אריבער אין שונא'ס לאגער צוליעב פערזענליכע צװעקען; א סקעב, א סטרײק-ברעכער; אן ארבײטער װאס בעלאנגט ניט צו א טרײד-יוניאן [א געװערקשאפט, •פראפעסיאנעלער פעראײן].

ratabil'ity *n.* (רײ-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אבגעשאצט װערען; פערהעלטניסמעסיגקײט, דאס זײן פּראפּארציאנעל.

ra'table *a.* (רײ'-טעבל) װאס קען אבגעשאצט װערען; שטײערבאר, װאס דארף בעשטײערט װערען; פּראפּארציאנעל, פערהעלטניסמעסיג.

ra'tableness *n.* (רײ'-טעבל-נעס) ז. *ratability*.

ra'tably *adv.* (רײ'-טע-בלי) אין פערהעלטנים, נאך'ן ערך.

ratafi'a *n.* (רעט-ע-פי'-א) ראטאפּיא, נאליװקע, פרוכט-ליקער [א שנאפּס אנגעגאסען אויף פרוכט].

ratan' *n. and v.* (רע-טען') דער ראטאנג אדער שפּאנישער ראהר, א מין דינע קלעטערענדע אכט-אינדישע פּאלמע; דער שטאם פון אזעלכע פּאלמען; שפּאציער-שטעקלעך װאס װערען געמאכט פון דיעזע שטאמען; אויסארבײטען אדער בענוצען שפּאנישען ראהר.

rat'any *n.* (רעט'-ע-ני) די ראטאניע [א דרום-אמעריקאנישער קוסט אדער בוש מיט בלעטלעך פון א גרויזילבערנעם קאליר. זײן װארצעל װערט געברויכט אין מעדיצין]; א מעדיצינישער שטאף, װאס מען בעקומט פון דיעזער פלאנצע.

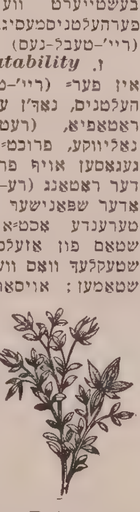

Ratany

rataplan' *n.* (רעט-ע-פלאן') דאס קלאפּען אדער די מוזיק פון א באראבאן.

rat'-a-tat' *n.* (רעט'-ע-טעט') דאס קלאפּען [װי פון א באראבאן].

rat'-catch'er *n.* (רעט'-קעטש'-ער) א ראצען-כאפּער.

ratch *n.* (רעטש) ז. *ratchet-wheel*.

ratch'et *n.* (רעטש'-עט) א שפּאר-האקען אדער שפּאר-ריגעל [א קלײן שפּיציג צינגעלע, װאס שטעלט זיך ארײן צװישען די צײהנדלעך פון א צאהן-רעדעל אנצוטרײבען אדער אבצוהאלטען זײן גאנג, װי אין א זײגער, למשל].

ratch'et-wheel *n.* (רעטש'-עט-הװיעל) א שפּאר-ראד, א פערהאלט-ראד [א צאהן-רעדעל, אין װעלכען עס שטעלט זיך ארײן א קלײן צינגעל אנצוטרײבען אדער צו פערהאלטען זײן גאנג].

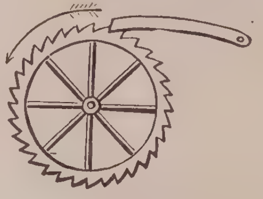

Ratchet-wheel

ratch'ety *a.* (רעטש'-ע-טי) װי די בעװעגונגען פון צינגעל װאס פערהאלט א צאהן-רעדעל; אבשפּרינגענד, קלאפּענד.

rate *v. and n.* (רײט) אויסזידלען, אנשרײען, אויסרעדען; אבשאצען; ארויפלעגען א טאקסע, בעשטײערען; סארטירען, בעשטימען צו װאס פאר א קלאס, ראנג אדער לאגע אײנער אדער עפּעס געהערט; די ראטע אדער די מאס פון א זאך [אין איהר פערהעלטנים צו עפּעס]; א פּראפּארציאנעלע סומע אדער גראד; דער װערטה; דער פּרײז; דער ראנג אדער קלאס פון א קריעגס-שיף אדער האנדעלס-שיף; דער גאנג פון •א זײגער [די ארט און װײזע פון זײן לויפען אדער פערשפּעטיגען זיך]; אין ענגלאנד — א טאקסע װאס װערט ארויפגעלעגט אויף אײגענטום פאר לאקאלע בעדערפניסען; א בעשטימטע סומע.

rate'-book *n.* (רײט'-בוק) א שטײער-בוך, א בוך, װאו עס איז פערשריבען די ראטע אדער שטײערען, מיט װעלכע יעדער איז טאקסירט.

rate'payer *n.* (רײט'-פּײ-ער) אין ענגלאנד — א שטײער-צאהלער, אײנער װעלכער איז פערפּפליכטעט צו צאהלען א געװיסען שטײער פאר לאקאלע בעדערפניסען פון דער געמײנדע.

rate'paying *a.* (רײט'-פּײ-אינג) װאס צאהלט א לאקאלען שטײער. ז. *ratepayer*.

ra'ter *n.* (רײ'-טער) דער אבשאצער, דער װאס בעשטימט דעם װערטה פון עפּעס.

rat'-hare *n.* (רעט'-העהר) אזא גרײזשענד חיה'לע עהנליך צו א ראץ פון די בערגיגע לענדער פון אײראפּא און אזיען.

Rat-hare

rath'er *adv.* (רעטה'-ער) פריהער, ניכער, ליעבער, בעסער, פיעל מעהר; עטװאס, צימליך, ניש-קשה'דיג.

rath'er than (רעטה'-ער טהען) עטװאס מעהר אײדער.

rat'-hole *n.* (רעט'-האול) א לאך אין האלץ װאס איז אויסגעגריזשעט פון א ראץ.

ratifica'tion *n.* (רעט-אי-פי-קײ'-שאן) ראטיפיקאציאן, ראטיפיצירונג, בעשטעטיגונג, דאס סאנקציאנירען אדער בעשטעטיגען א זאך װאס איז געטהאן געװארען פון אן אנדערען.

ratifica'tion mee'ting (רעט-אי-פי-קײ'-שאן מיע'-טינג) אין די פעראײניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א ראטיפיקאציאנס-פערזאמלונג, א פּאליטישע פערזאמלונג װאס װערט צוזאמענגערופען, כדי אנצונעהמען און בעשטעטיגען די קאנדידאטור פון אײנעם, װעלכען די פּארטײ האט ארויסגעשטעלט.

rat'ifier *n.* (רעט'-אי-פאי-ער) א בעשטעטיגער, א בעקרעפטיגער, אײנער װאס סאנקציאנירט א זאך װאס איז געטהאן געװארען פון אן אנדערען אדער אנדערע.

rat'ify *v.* (רעט'-אי-פאי) ראטיפיצירען, בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען.

ra'ting *n.* (רײ'-טינג) דאס אנזידלען, דאס אנשרײען; דאס אבשאצען, דאס בעשטימען דעם פערהעלטניסמעסיגען װערטה אדער רעכט פון עפּעס; דאס סארטירען אדער פאנאנדערטײלען לויט דעם גראד אדער ראנג.

ra'tio *n.* (רײ'-שיאו) דאס פערהעלטנים, דער ערך, די פּראפּארציע.

ratioc'inant *a.* (רעש-אי-אס'-אי-נענט) װאס ציהט לאגישע שליסע; װאס דענקט לאגיש.

ratioc'inate *v. and a.* (רעש-אי-אס'-אי-נײט) דענקען לאגיש; ציהען שלוס-פאלגערונגען; װאס עס איז איבער דעם געדענקט געװארען.

ratiocina'tion *n.* (רעש-אי-אס-אי-נײ'-שאן) דאס לאגישע דענקען; א לאגישע שלוספאלגערונג, א פערנונפט-שלוס.

ratioc'inative *a.* (רעש-אי-אס'-אי-נע-טיװ) װאס בויט זיך אויף לאגישע שלוס-פאלגערונגען; װאס איז געגרינדעט אויף די שליסע פון פערנונפט.

ra'tion *n. and v.* (רײ'-שאן) א פּארציאן, א פּארציע [א בעשטימטע צאהל פּראװיזיע אדער לעבענס-מיטעל װאס װערט ארויסגעגעבען אויף א בעשטימטער צײט]; ארויסגעבען א פּארציע.

rationabil'ity *n.* (רעש-אנ-ע-ביל'-אי-טי) פערנינפטיגקײט, דאס האבען שכל [אלס אײגענשאפט, מיט װעלכער א מענש אונטערשײדט זיך פון א חיה].

ra'tionable *a.* (רעש'-אנ-עבל) לאגיש דענקענד; שכל'דיג.

ra'tional *a. and n.* (רעש'-אנ-על) פערנינפטיג, פערשטענדיג; שכל'דיג; קלוג; אין מאטעמאטיק — ראציאנאל [װעגען א קװאנטיטעט װאס קען זיך אויסדריקען אין א בעשטימטער צאהל]; אן אוניװערזאליום, אן אלגעמײנהײט; אן אלגעמײנער בעגריף; א סובסטאנץ, דער עיקר פון עפּעס; דער חשן, װאס דער כהן גדול פלעגט טראגען אויף'ן הארצען; א גאלדענע אדער זילבערנע פּלאטע, װעלכע א בישאף פלעגט טראגען בעת דער עבודה אין קירך.

rationa'le *n.* (רעש-א-נײ'-לי) דער שכל פון א זאך, דאס װאס ערקלערט די עקזיסטענץ פון עפּעס; א טעארעטישע ערקלערונג, א לאגישע שלוס-פאלגערונג; דער חשן װאס דער כהן גדול פלעגט טראגען אויף'ן הארצען.

ra'tional hori'zon (רעש'-אנ-על הא-ראי'-זאן) דער אסטראנאמישער האריזאנט [די פלעכע וואס איז פאראלעל דעםווירקליכען האריזאנט און שניידט דורך דעם צענטער פון דער ערד]; די גרענעץ פון ראציאנאלער אדער שכל'דיגער קענטניס.

ra'tional in'stinct (רעש'-אנ-על אינ'-סטינקט) אן איינגעבארענע אידעע; א גלויבען וואס נעהמט זיך ניט פון ערפאהרונג.

ra'tionalism *n.* (רעש'-אנ-על-איזם) ראציאנאליזם, דאס שטעלען העכער דעם שכל איידער אירגענד וועלכע אויטאריטעט אין די פראגען פון גלויבען און אויפפיהרונג; דער ראציאנאליזם [אין פילאזאפיע — די שטה, אז דער ווירקליכער קוואל פון קענטנים איז ניט די ערפאהרונג דורך די חושים, נאר די "ריינע פערנונפט", ד. ה. די אונמיטעלבארע דענקונגס-פעהיגקייט פון מענשען; אין טעאלאגיע — דאס אבלייקענען אין די רעליגיעזע לעהרען און דאגמען אלץ וואס עס לעגט זיך ניט אויף'ן שכל].

ra'tionalist *n.* (רעש'-אנ-על-איסט) א ראציאנאליסט, איינער וואס רעכענט זיך מעהר מיט'ן שכל איידער מיט אן אויטאריטעט אין די פראגען פון גלויבען און אויפפיהרונג; אן אנהענגער פון פילאזאפישען אדער טעאלאגישען ראציאנאליזם. ז. *rationalism*

rationalis'tic *a.* (רעש-אנ-ע-ליס'-טיק) ראציאנאליסטיש, שכל'דיג, פערנינפטיג; וואס איז שייך צו ראציאנאליזם. ז. *rationalism*

rationalis'tical *a.* (רעש-אנ-ע-ליס'-טי-קעל) ז. *rationalistic*

rationalis'tically *adv.* (רעש-אנ-ע-ליס'-טי-קעל-אי) אויף א ראציאנאליסטישען שטייגער. ז. *rationalistic*

rational'ity *n.* (רעש-א-נעל'-אי-טי) ראציאנאליטעט, דענקונגס-פעהיגקייט; פערנינפטיגקייט, שכל'דיגקייט; דאס וואס לעגט זיך אויף'ן שכל.

rationaliza'tion *n.* (רעש-אנ-על-אי-זיי'-שאן) ראציאנאליזירונג, דאס מאכען ראציאנעל אדער דענקבאר; אין אלגעברא — דאס פערוואנדלען אין ראציאנעלע צאהלען [דאס בעפרייען אן אלגעבראאישע גלייכונג פון די ווארצעל-צייכענס. ז. *radical sign*].

ra'tionalize *v.* (רעש'-אנ-על-איז) ראציאנאליזירען, ערקלערען על פי שכל [ווי אין דער רעליגיאן — ערקלערען די נסים און מופתים אויף דעם נאטירליכען וועג]; געהן נאך דעם אייגענעם שכל, ניט האלטען פון קיינע דאגמען.

ra'tionalizer *n.* (רעש'-אנ-על-אי-זער) איינער וואס געהט נאך'ן אייגענעם שכל און גלויבט ניט אין קיינע דאגמען; איינער וואס האלט מיט די ראציאנאליסטען און זייערע מעטאדען. ז. *rationalist*

ra'tional knowl'edge (רעש'-אנ-על נאל'-עדזש) די קענטנים וואס נעהמט זיך פון שכל'דיגע חקירות און ניט פון ערפאהרונג.

ra'tionally *adv.* (רעש'-אנ-על-אי) לויט דער פערנונפט; על פי שכל.

ra'tionalness *n.* (רעש'-אנ-על-נעס) דאס זיין ראציאנאל, דאס געהן נאך'ן שכל.

ratoon' *n.* *and* *v.* (רע-טוהן') א נייע ארויסשפראצונג פון דעם ווארצעל פון אן אבגעשניטענער פלאנצע [ספעציעל פון א צוקער-ראהר]; די הארץ-בלעטער פון א טאבאק-פלאנצע; ארויסלאזען א נייע שפראצונג פון ווארצעל נאכדעם ווי די פלאנצע איז אבגעשניטען געווארען.

rats *int.* (רעטס) אן אויסרוף פון פעראכטונג, סארקאזם אדער גלייכגילטיגקייט.

rats'bane *n.* *and* *v.* (רעטס'-ביין) מייז-סם; ראצען-גיפט, ראצען-פולווער; ארזעניק; פער'סם'ען מייז אדער ראצען מיט ארזעניק.

rat'-tail *n.* *and* *a.* (רעט'-טייל) א מין קראנקהייט ביי פערד פון וועלכער עס קריכט ביי זיי אוים די האר פון עק; אן אויסגעקראכענער עק פון א פערד; וואס האט א ראצען-עק [וועגען א פערד, ביי וועלכען דער עק איז אויסגעקראכען].

rat'tail *n.* (רעט'-טייל) א פערד מיט אן אויסגעקראכענעם עק; איינע פון די מינים פלאנצען, ביי וועלכע די בליהונגען האבען דעם אויסזעהן פון אראבגעהאנגענע עקעלעך; א מין פיש מיט א שפיציגען עק, וואס לעבט זעהר טיעף אין די וואסערען פון אטלאנטישען אקעאן.

rat'-tailed *a.* (רעט'-טיילד) ווי א מייזישער עקעל, וואס האט די פארם פון דעם עק פון א ראץ; מיט אן אויסגעקראכענעם עק [וועגען א פערד].

rattan' *n.* *and* *v.* (רע-טען') ז. *ratan*

ratteen' *n.* (רע-טיען') ראטין [א מין דיקע וואלען-צייג].

rat'ten *v.* (רעטן) פערפאלגען און אונגעווינשטע פערזאן דורך אבטהאן איהם פערשיעדענע שפיצלעך.

rat'ter *n.* (רעט'-ער) א ראצען-פאנגער [איבערהויפט וועגען הינד און קעץ]; א רענעגאט, איינער וואס געהט אריבער אויף דעם שונא'ס זייט; א סקעב, א שטרייק-ברעכער.

rat'-ter'rier *n.* (רעט'-טער'-אי-ער) אזא קליין הינטעל וואס ווערט געלערענט צו פאנגען ראצען אדער מייז.

rattinet' *n.* (רעט-אי-נעט') אזא וואלען-שטאף וואס איז דינער פון ראטין. ז. *ratteen*

rat'ting *n.* (רעט'-אינג) דאס דעזערטירען, דאס אריבערגעהן אויף'ן שונא'ס צד; דאס זיין א סקעב אדער שטרייק-ברעכער; א מין ספארט, ביי וועלכען מען לאזט אריין א הונד אין א שטייג וואו עס געפינען זיך ראצען און מען זעהט וויפיעל ראצען דער הונד איז פעהיג צו טויטען אין א געוויסער צייט.

rat'tish *a.* (רעט'-איש) ווי א ראץ; וואס האט דעם כאראקטער פון א ראץ.

rat'tle *v.* *and* *n.* (רעטל) רוישען, קלאפען, טשען, פילדערען; צומישען, צוטומלען; אויפרעגען; פלאפלען, פלוידערען; זיך בייזערען; אנשרייען; טהאן עפעס מיט ליארם און טומעל; א קלאפעריי, א גערפילדער, א געטומעל; א קלאפער-געצייג, א גראגער, א קאלאקאטקע; א פלאפלער, א פלוידערער; דאס אנזידלען, דאס אנשרייען; א שרייער; דער האהן-קאם [א מין אייראפעאישעם און אזיאטישעם גראז].

rat'tlebrain *n.* (רעט'ל-בריין) א פלוידערזאק, א פלאפלער; א "פוסטע כלי".

rat'tlecap *n.* (רעט'ל-קעפ) א היץ-קאפ; א צולאזען מיידעל.

rat'tlehead *n.* (רעט'ל-העד) ז. *rattlebrain*

rat'tle-head'ed *a.* (רעט'ל-הער'-עד) וואס טומעלט; וואס פלאפעלט; וואס שיט מיט פוסטע רייד.

rat'tle in the throat (רעטל אין טהי טהראוט) ריידען הייזעריג, כארכלען.

rat'tle-pa'ted *a.* (רעט'ל-פיי'-טעד) ז. *rattle-headed*

rat'tler *n.* (רעט'-לער) א פלאפלער, א טומלער, א פלוידערער; א גרויסער אדער פרעכער ליגען; אזא שלאנג; א מין זעהר דינער גאל-מעסער.

rat'tlesnake *n.* (רעט'ל-סנייק) די קלאפער-שלאנג [א גרויסע גיפטיגע שלאנג, וועלכע האט אויף'ן עק אייניגע הארן-רינגען, וואס קלאפען בעת זי בעוועגט זיך].

Rattlesnake

rat'tletrap *n.* (רעט'ל-טרעפ) א קלאפענדע אדער רוישענדע זאך; א ראד וואס קלאפט בעת ער דרעהט זיך.

rat'tletraps *n.* (רעט'ל-טרעפס) כלים אדער זאכען וואס קלאפען זיך איינע אן די אנדערע.

rat'tling *n.* *and* *a.* (רעט'-לינג) דאס קלאפערען, דאס רוישען; דאס אנזידלען, דאס אנשרייען; וואס רופט ארוים א גערויש; וואס עררעגט; שארף, לעבעדיג; אונגעהויער גרוים.

rattoon' *n.* (רע-טוהן') א שפראצונג, וואס וואקסט ארוים פון דעם ווארצעל פון אן אראבגעשניטענער פלאנצע [בעזאנדערס פון אן אבגעשניטענעם צוקער-ראהר]; דער ראטאנג אדער שפאנישער ראהר [אזא פאלמען-בוים]; א שטעקעל פון דיעזען פאלמען-בוים.

rat'-trap *n.* (רעט'-טרעפ) א פאסטקע צו כאפען ראטען [ראצען].

rau'cid *a.* (ראה'-סיד) ז. *raucous*

rau'city *n.* (ראה'-סי-טי) הייזעריגקייט; רויהקייט פון דער שטימע.

rau'cous *a.* (ראה'-קאס) הייזעריג; רויה [וועגען א שטימע אדער קלאנג].

rau'cously *adv.* (ראה'-קאס-לי) אויף א הייזעריגען אופן; מיט א רויהער שטימע.

rav'age *n.* *and* *v.* (רעוו'-עדזש) צושטערונג, פערוויסטונג; פערוויסטען, מאכען א תל, צושטערען, פערניכטען.

rav'ager *n.* (רעוו'-עדזש-ער) א פערוויסטער, א צושטערער; א פלינדערער.

rave *v.* *and* *n.* (רייוו) ריידען פון וועג, ריידען מעשה משוגע'נער; פלוידערען, ריידען וואס ניט געשטויגען און ניט געפלויגען; ריידען מיט פוסטע קנאקעדיגע פראזען; ריידען מיט גרוים ליארם; ארויםלאזען ווילדע קולות; בושעווען; איינס פון די זייטען-שטיקער פון א וואגען.

rav'el *v.* *and* *n.* (רעוו'-על) פערוויקלען, פערפלאנטערען; אבפלאנטערען, אבוויקלען; זיך פערוויקלען, זיך פערפלאנטערען;

זיך אויסדריבלען; ווערען פערפלאנטערט; ווערען מבולבל, ווערען צוטומעלט; ווערען ביסלעכווייז אויפגעלעזט אדער צופאלען; אין וועבעריי — אזא אינסטרומענט אויסצוגלייכען די פעדים אדער זיי פאנאנדערצוטיילען.

rave'lin *n.* (רעוו'-לין) א ראוועלין, א פארשאנצע [אזא דריי=עקיגע ארויסשטארצונג וואס ווערט צוגעבויט צו א פעסטונג].

rav'eling *n.* (רעוו'ל-אינג) א פאדים אדער אייניגע פעדים וואס ווערט ארויסגעצויגען פון געוועבטען אדער געשטריקטען שטאף.

rav'eling-en'gine *n.* (רעוו'ל-אינג-ענ'-דזשין) א מאשין וועלכע צורייבט לומפען [שמאטעס, לופעטעס] צו מאכען דערפון פאפיער.

rav'elling *n.* (רעוו'ל-אינג) ז. ***raveling***.

rav'elment *n.* (רעוו'ל-מענט) דאס אויסדריבלען, דאס ארויסציהען די פעדים; א מיינונגס=צוטיילונג, א ניט איבעראיינשטימונג, אן אונאייניגונג אין די געפיהלען.

rav'els *n.* (רעוו'-עלז) די צוריסענע אדער פערפלאנטערטע פעדים וואס ווערען אוועקגעווארפען ביים העקלען אדער שטריקען.

ra'ven *n. and a.* (רייוון) א ראב, א שווארצער ראב, א קראהע, א וואראנע; שווארץ ווי א ראב [א וואראנע].

Raven

rav'en *n. and v.* (רעוון) רויב, פערצוקונג; פלינדערונג, רויבעריי; פערשלינגען מיט גיערינקייט, זשעדנע איינשלינגען, אויפפרעסען.

rav'ening *n.* (רעוו'נ-אינג) זשעדנעקייט צו רויב, גיערינקייט.

rav'eningly *adv.* (רעוו'נ-אינג-לי) מיט א רויבערישער זשעדנעקייט; רויב=גיעריג; שטארק זשעדנע, גיעריג.

rav'enous *a.* (רעוו'נ-אס) פרעסעריש, פרעס=גיעריג; זשעדנע, גיעריג; אונערזעטליך.

rav'enously *adv.* (רעוו'נ-אס-לי) מיט גרויס זשעדנעקייט; פרעס=גיעריג.

rav'enousness *n.* (רעוו'נ-אס-נעס) רויב=גיעריגקייט, רויבערישע זשעדנעקייט.

ra'venry *n.* (ריי'וונ-רי) א ראבען=נעסט, אן ארט וואו ראבען [וואראנעס] האלטען זיך אויף.

ra'ven's-duck *n.* (ריי'וונז-דאק) אזא זארט דינער זעגעל=טוך געוועבט פון האנף [קאנאפליע].

ra'ver *n.* (ריי'-ווער) א פערריקטער, א משוגע'נער, א מאניאק.

ravine' *n.* (רע-ווין') א קלופט, א שלוכט, א שמאלער טיעפער טהאל צווישען צוויי בערג; א לאנגער טיעפער גראבען וואס איז דורכגעריסען געווארען פון א וואסערשטראם.

ra'ving *a. and n.* (ריי'-ווינג) וויטהענד, אויפגעקאכט פון צארן; וואס קען ארויסרופען בעוואונדערונג אדער ענטהוזיאזם; איבערראשענד, ערשטוינענד; א ווילדער, משוגע'נער געשריי; א משוגע'נע פלוידעריי.

ra'vingly *adv.* (ריי'-ווינג-לי) מיט ווילדקייט, מיט משוגעת; וויטהענד.

rav'ish *v.* (רעוו'-איש) 1. שענדען, פערגוואלטיגען, מאנס זיין; 2. ענטציקען, הינרייסען; 3. אוועקרויבען, אוועקנעהמען מיט גוואלט.

1. The soldiers of the victorious army **ravished** the women of the town.

rav'isher *n.* (רעוו'-איש-ער) אן אוועקרויבער; א פרויען=שענדער; איינער וואס ענטציקט.

rav'ishing *n. and a.* (רעוו'-איש-אינג) ענטציקונג; דאס מאנס זיין, דאס פערגוואלטיגען; ענטציקענד, הינרייסענד; אוועקרויבענד, אוועקנעהמענד מיט גוואלט; פערגוואלדיגענד, שענדענד.

rav'ishingly *adv.* (רעוו'-איש-אינג-לי) אויף אן ענטציקענדען אופן; הינרייסענד.

rav'ishment *n.* (רעוו'-איש-מענט) ענטציקונג, הינרייסונג; אוועקרויבונג; פערגוואלטיגונג, שענדונג.

rav'issant *a.* (רעוו'-אי-סענט) ווי שפרינגענדיג אויף רויב [וועגען א צייכנונג אויף א שילד אדער וואפען וואס שטעלט פאר א רויב=טהיער שפרינגענדיג אויף דעם רויב].

raw *a. and n.* (ראה) 1. רויה, ניט געקאכט; 2. ניט אויסגעארבייט, ניט בעארבייט; ניט ארויסגעפארטיגט; 3. רויה, שארסטקע; 4. פייכט און קאלט [וועגען וועטער]; 5. אונערפאהרען, "גרין", ניט געאיבט; 6. רויה, הויטלאז [וועגען א וואונד]; שמערצהאפט, עמפפינדליך; 7. ניט געברענט [וועגען ליימענע כלים]; 8. א רויהער ארטיקעל, פראדוקט אדער מאטעריאל; 9. א רויהע וואונד; אן עמפפינדליכער אדער אנגעוועהטאגטער ארט.

1. Boiled milk will last longer than **raw** milk. 2. He is importing **raw** materials from Europe. 4. The day was **raw** and dismal. 5. Most of the sailors were **raw** seamen. 6. The horse had a **raw** spot on his back.

raw'-boned *a.* (ראה'-באונד) מאגער, וואס האט נאר הויט און ביינער.

raw deal (ראה דיעל) א גראבע, ברוטאלע בעהאנדלונג; א בעהאנדלונג מיט רויהער געוואלט.

The radical faction received a **raw deal** at the convention.

raw'head *n.* (ראה'-העד) א סטראשידלע, א שרעקענס=בילד.

raw'hide *n. and a.* (ראה'-האיד) רויה=לעדער, ניט קיין געגארבטע פעל; א בייטש געמאכט פון רויהער פעל; וואס איז געמאכט פון רויהער פעל.

raw'ish *a.* (ראה'-איש) רויהליך.

raw'ly *adv.* (ראה'-לי) רויה, ניט בעארבייט.

raw'ness *n.* (ראה'-נעס) רויהקייט, רויהייט; דאס זיין ניט בעארבייט; נאסקייט און קאלטקייט פון וועטער; אונערפאהרענהייט, אונגעאיבטקייט, "גרינקייט".

raw silk (ראה סילק) רויהער זייד וואס ווערט אראבגעוויקעלט אויף א שפולע פון קאקאן [דאס שפינוועב, אין וועלכען דער זייד=ווארים וויקעלט זיך איין].

raw sore (ראה סאור) א רויהע אדער אפענע וואונד.

rax *v.* (רעקס) אויסשטרעקען; אויסציהען; זיך אויסשטרעקען, זיך אויסציהען.

ray *n. and v.* (ריי) א שטראהל; א ליכט=שטראהל; א שטרייף, א ליניע; אין געאמעטריע — אן אונבעגרענצטע גראדע ליניע; אין זאאלאגיע — א שטראהלען=עהנליכער גליעד אדער טייל [ווי א ביינדעל פון א פלוס=פעדער פון א פיש, די ארעמס פון א שטערען=פיש א. ד. ג.]; אין באטאניק — א שטראהלען=עהנליכע בלום אדער א שטראהלען=עהנליכער טייל פון א בלום; אזא פיש וועלכער זעהט אויס זעהר פלאטשיג דורך דעם וואס ער האט זעהר ברייטע פלוס=פעדערן, וועלכע געהען ביי איהם ארום פון ביידע זייטען און נעהמען ארום זיין גאנצען קערפער ווי די שטראהלען=עהנליכע טיילען פון א פעכער [ז. איל.]; שטראהלען, ארויסלאזען שטראהלען פון זיך; לאזען אויסשטראהלען, מאכען עס זאל שטראהלען; בעצייכענען מיט לאנגע גראדע ליניען ווי שטראהלען.

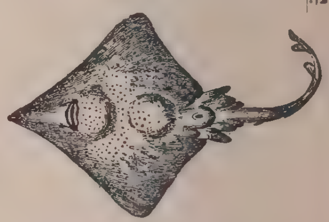

Ray

Ra'ya *n.* (רא'-יא) א ניט=מאכמעדאנישער אונטערטהאן פון דעם סולטאן אין טערקיי.

Ra'yah *n.* (רא'-יא) ז. ***Raya***.

rayed *a.* (רייד) וואס האט שטראהלען; וואס האט שטראהלען=עהנליכע טיילען [ווי דער שטראהלען=פיש, די שטראהלען=בלומען א. ד. ג.].

ray'ey *a.* (ריי'-אי) וואס בעשטעהט פון שטראהלען; וואס האט שטראהלען.

ray'-flo'ret *n.* (ריי'-פלאו'-רעט) ז. ***ray-flower***.

ray'-flow'er *n.* (ריי'-פלאו'-ער) א שטראהלען=עהנליכע בלום; דער זייטיגער טייל פון א בלומען=בינטעל, וואס האט א בעזונדערען קאליר.

ray'-grass *n.* (ריי'-גרעס) דאס ריי=גראז [א מין גראז וואס ווערט בענוצט אלס פוטער פאר בהמות].

ray'less *a.* (ריי'-לעס) אהן שטראהלען, אהן ליכט, טונקעל; אין זאאלאגיע און באטאניק — וואס האט ניט קיין שטראהלען=עהנליכע טיילען.

ray'-oil *n.* (ריי'-איל) אן אויל אדער טראן וואס בעקומט זיך פון לעבער פון די פלאך=פיש. ז. ***ray***.

ray'onnant *a.* (ריי'-א-נענט) אויסגעשטעלט אין דער פארם פון שטראהלען, וועלכע געהען ארום פון איין צענטער.

raze *v.* (רייז) מאכען א תל, צושטערען, פערטיליגען, אבווישען פון דער ערד; אבמעקען, אויסמעקען.

razee' *n. and v.* (רע-זיע') א קריעגס=שיף וועלכע איז פערקלענערט געווארען דורך אבשניידען איינינע דעקען; אבשניידען א דעק פון א קריעגס=שיף אום זי קלענער צו מאכען; קלענער מאכען דורך אבשניידען אדער אויסשניידען געוויסע טיילען.

ra'zor *n.* (ריי'-זאר) א ראזיר=מעסער, א בריטווע, א גאל=מעסער; דער האק=צאהן [דער ארויסשטארצענדער גרויסער צאהן] פון א ווילדען חזיר.

ra'zor-backed *a.* (ריי'-זאר-בעקט) וואס האט א שארפען רוקען.

ra'zorbill *n.* (ריי'-זאר-ביל) די פעטגאנז [אזא וואסער־פויגעל מיט א שארפען שנאבעל].

Razorbill

ra'zor-billed *a.* (ריי'-זאר-בילד) וואס האט א שארפען שנאבעל [וועגען געוויסע פויגלען].

ra'zor-fish *n.* (ריי'-זאר-פיש) דער מעסער־פיש [א מין פיש וואס האט א רוקען ווי א מעסער]; דער מעסער־מאלוסק [אזא מאלוסק וואס זיין מושעל האט די פארם פון א ראזיר־מעסער].

ra'zor-grass *n.* (ריי'-זאר-גרעס) אזא וועסט־אינדישעס גראז מיט שארפע שניידענדע בלעטער.

ra'zor-hone *n.* (ריי'-זאר-האון) א שארפשטיין צום שארפען ראזיר־מעסערס [בריטוועס].

ra'zor-paste *n.* (ריי'-זאר-פייסט) אזא פאסטע אדער פולווער וואס ווערט בענוצט צו בעשמירען דעם רימען אויף וועלכען מען גלעט אב א ראזיר־מעסער [בריטווע].

ra'zor-shell *n.* (ריי'-זאר-שעל) די מעסער־מושעל [אזא מושעל פון א געוויסען מאלוסק וואס איז עהנליך צו א ראזיר־מעסער].

ra'zor-strap *n.* (ריי'-זאר-סטרעפ) ז. *razor-strop*

ra'zor-strop *n.* (ריי'-זאר-סטראפ) א שטרייך־רימען אנצושארפען און אבצוגלעטען ראזיר־מעסערס [בריטוועס].

raz'zia *n.* (רעט'-סי-א) א מיליטערישע שטראף־עקספעדיציע, וועלכע נעהמט אוועק דאס האב און גוטס פון די, וועלכע זי פערפאלגט; א בעוואפענטע רויבער־באנדע.

R. C. ראשי תבות פון *Roman Catholic*

re *n.* (ריי) רע [דער צווייטער טאן פון א מוזיקאלישער נאטען־סקאלע].

re *n.* (ריע) בעצוג, בעציהונג, פערהעלטניס, אבמאך [א יורידישער אויסדרוק].
The papers in re Brown vs. Smith disappeared from the records of the court.

reabsorb' *v.* (רי-עב-סאהרב') ווידער איינזויגען, צוריק אריינגעהמען אין זיך, אויפס־ניי איינשלינגען.

reabsorp'tion *n.* (רי-עב-סאהרפ'-שאן) ווידער־איינזויגונג; דאס צוריק איינשלינגען אדער איינגעשלונגען ווערען.

reac'cess *n.* (רי-עק'-סעס) דער ווידער־צוטריט, דער צוטריט אויפס־ניי; א בעגייטער איבערפאל; דער ווידער־בעזוך.

reaccom'modate *v.* (רי-ע-קאמ'-א-דייט) אויפס־ניי ברײנגען אין ארדנונג, צוריק צופאסען.

reaccuse' *v.* (רי-ע-קיוז') ווידער בעשולדיגען, אויפס־ניי בעשולדיגען.

reach *v. and n.* (ריעטש) שטרעקען, אויסשטרעקען; דערלאנגען, געבען, נעהמען [אויסשטרעקענדיג די האנד]; גרייכען; דערגרייכען; צוקומען; מאכען א פערזוך עפעס צו דערגרייכען; א שטרעקע; א דערגרייכונגס־שטרעקע, ווירקונגס־ווייטקייט; פעהיגקייט צו ערפילען; פערשטענדניס, פעהיגקייט צו בענעהמען אדער בעגרייפען; א שטרעבונג צו דערגרייכען עפעס; א פלאן, א מיטעל; א שטיק לאנד וואס שניידט זיך אריין מיט א שפיץ אין וואסער.

reach'able *a.* (ריעטש'-עבל) דערגרייכבאר.

reach'er *n.* (ריעטש'-ער) א דערגרייכער; איינער אדער עטוואס וואס דערגרייכט עפעס; עטוואס מיט וואס מען דערלאנגט.

reach'less *a.* (ריעטש'-לעס) אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט ערדרייכט ווערען.

reach'-me-down' *a.* (ריעטש'-מי-דאון') פארטיג־געמאכט, טאנדעט.

react' *v.* (רי-עקט') ווידער פארשטעלען אדער שפיעלען [א טעאטער־שטיק]; רעאגירען, צוריקווירקען, געגענווירקען, געגענזייטיג ווירקען.

reac'tion *n.* (רי-עק'-שאן) רעאגירונג אדער רעאקציאן [געגענווירקונג, צוריקווירקונג, געגענזייטיגע ווירקונג]; רעאקציאן, צוריקקעהרונג צו א פריהריגער פאליטישער ארדנונג; געגענערשאפט צום פראגרעס.

reac'tionary *a. and n.* (רי-עק'-שאנ-ע-רי) רעאגירענד, צוריקווירקענד; געגענווירקענד; געגענזייטיג ווירקענד; רעאקציאנער, שטרעבענד אומצוקעהרען א פריהריגע פאליטישע ארדנונג, וואס איז געגען פראגרעס; א רעאקציאנער, איינער וואס קעמפפט געגען דער איצטיגער ארדנונג און שטרעבט אומצוקעהרען די אמאליגע צייטען.

reac'tionist *n.* (רי-עק'-שאנ-איסט) א רעאקציאנער. ז. *reactionary*

reac'tive *a.* (רי-עק'-טיוו) רעאגירענד, צוריקווירקענד; געגענווירקענד, געגענזייטיג ווירקענד.

reac'tively *adv.* (רי-עק'-טיוו-לי) דורך רעאגירונג, צוריקווירקונג, געגענווירקונג אדער געגענזייטיגער ווירקונג.

reac'tiveness *n.* (רי-עק'-טיוו-נעס) געגענווירקונג, רעאגירונגס־פעהיגקייט.

reactiv'ity *n.* (רי-עק-טיוו'-אי-טי) געגענווירקונג, דאס זיין רעאגירענד, צוריקווירקענד אדער געגענווירקענד.

read *v.* (ריעד) לייענען; לייענען אויף'ן קול; פארלעזען; לעזען, ערקלערען [א רעטעניש, א חלום א. ז. וו.]; לערנען, איינלערנען מיט אימעצען; ארויסלייענען, פערשטעהן; ענטדעקען, אויספארשען; אויסטייטשען; ווירקען דורך לייענען; שפיעלען אדער זינגען פון נאטען; שפיעלען אדער זינגען עפעס אויף אן אייגענעם שטייגער; זיך לייענען, קלינגען אלס...; בעדייטען, מיינען; זיך לעזען, זיין ווינשענסווערטה צום לעזען.

read *a.* (רעד) בעלעזען.
He is well read in political economy.

readabil'ity *n.* (ריעד-ע-ביל'-אי-טי) ז. *readableness*

read'able *a.* (ריעד'-עבל) לעזבאר; וואס לעזט זיך לייכט, וואס איז אינטערעסאנט צו לעזען, וואס איז ווערטה געלעזען צו ווערען.

read'ableness *n.* (ריעד'-עבל-נעס) לעזבארקייט; דאס אינטערעסאנטע אדער ווינשענסווערטהע צו לעזען.

read'ably *adv.* (ריעד'-ע-בלי) אויף א לעזבארען אופן.

read a lec'ture (ריעד ע לעק'-טשור) לייענען אדער האלטען א לעקציע; געבען א גאב, אויסזידלען.

read between' the lines (ריעד בי-טהוויען' טהי לאינז) לייענען צווישען די שורות [פערשטעהן דעם פערבארגענעם מיין].

read by sound (ריעד באי סאונד) לעזען א טעלעגראמע לויט די קלאנגען פון טעלעגראפישען אפאראט.

readdress' *v.* (רי-ע-דרעס') צוריק ווענדען, אויפס־ניי אדרעסירען.

readep'tion *n.* (רי-ע-דעפ'-שאן) דאס צוריקקריגען אדער צוריקגעווינען.

read'er *n.* (ריעד'-ער) א לעזער; איינער וואס לעזט מאנוסקריפטען אדער ביכער וואס ווערען צוגעשיקט אין א רעדאקציע; א קארעקטאר; א לעקטאר, א פארלעזער; א בעל קורא; א לעזע־בוך [פאר שוהל־קינדער]; אן ערקלערער, אן אויסטייטשער; איינער וואס שטודירט עפעס.

read'ership *n.* (ריעד'-ער-שיפ) דאס אמט פון אן אוניווערזיטעטס־לעקטאר.

read'ily *adv.* (רעד'-אי-לי) גלייך, באלד, אהן פערציהונג; גרינג, לייכט; גערן, וויליג, גרייט.

read'iness *n.* (רעד'-אי-נעס) פארטיגקייט, גרייטקייט, ווילינקייט; לייכטקייט, גרינגקייט; שנעלקייט, פלינקייט.

read'ing *n. and a.* (ריעד'-אינג) דאס לעזען; א פארלעזונג, א לעקציע; אויסטייטשונג [פון צייכענס, פון חלומות א. ז. וו.]; לעזונג [פון רעטענישען]; דאס וואס ווערט געלעזען; צייכענס אדער אנצייגונגען פון אן אינסטרומענט [ווי א באראמעטער, טערמאמעטער א. ז. וו.]; א פארם, א נוסח, אן אויסדרוק, א פערשיעדענהייט אין אויסדריקע [אין שריפטען]; וואס האט ליעב צו לעזען אדער צו שטודירען.

read'ing-book *n.* (ריעד'-אינג-בוק) א לעזע־בוך; א בוך מיט קאפיטלעך פון הייליגע שריפטען, וואס ווערען פארגעלעזען אין א קירך.

read'ing-boy *n.* (ריעד'-אינג-באי) א אינגעל וואס לעזט פאר מאנוסקריפטען פאר א דרוק־קארעקטאר.

read'ing-clos'et *n.* (ריעד'-אינג-קלאז'-עט) א לעזע־צימערעל פאר א קארעקטאר.

read'ing-desk *n.* (ריעד'-אינג-דעסק) א לעזע־טיש; א הויכער טיש צוגעפאסט צום לעזען שטעהענדיג; א לעזע־פולט אדער סטענדער אין א קירך.

read'ing-glass *n.* (ריעד'-אינג-גלעס) א פערגרעסערונגס־גלאז צום לעזען.

read'ing-lamp *n.* (ריעד'-אינג-לעמפ) א לאמפ צוגעפאסט צום לעזען [געמאכט אזוי, אז די שיין זאל פאלען אויף'ן לעזע־טיש אדער לעזע־סטענדער].

read'ing-mat'ter *n.* (ריעד'-אינג-מעט'-ער) לעזע־שטאף פון א פעריאדישער אויסגאבע [אין געגענזאץ פון מודעות אדער בעצאהלטע אנאנסען].

read'ing-no'tice *n.* (ריעד'-אינג-נאו'-טיס) א בעצאהלטע מודעה אין א פעריא־

דישער אויסגאבע אין דער פארם פון געוועהנליכען לעזע-שטאף.

read′ing-room *n.* (ריעד׳-אינג-רוהם) א לעזע-צימער, א צימער וואו עס זיינען אויסגעלעגט צייטונגען, זשורנאלען און ביכער צום לעזען; דאס צימערעל וואו עס ארבייט דער קארעקטאר פון א צייטונג.

read′ing-stand *n.* (ריעד׳-אינג-סטענד) א לעזע-סטענדער.

read′ing-ta′ble *n.* (ריעד׳-אינג-טיי׳בל) א לעזע-טיש.

readjourn′ *v.* (רי-ע-דזשוירן׳) נאך אמאל אבלעגען; נאך אמאל שליסען א פערזאמלונג און זי אבלעגען.

readjourn′ment *n.* (רי-ע-דזשוירנ׳-מענט) דאס נאך אמאל אבלעגען. ז. *readjourn*.

readjust′ *v.* (רי-ע-דזשאסט׳) ווידער אין ארדנונג ברײנגען; ווידער אויסגלייכען; ברײנגען אין ארדנונג אדער אויסגלייכען אויף א נייעם שטייגער; איינ-ארדנען אויפס-ניי.

readjust′er *n.* (רי-ע-דזשאסט׳-ער) איינער וואס ברײנגט ווידער אמאל אין ארדנונג אדער גלייכט אויס; איינער וואס ארדנעט איין אויפס-ניי אדער אויף א נייעם שטייגער.

Readjust′er *n.* (רי-ע-דזשאסט׳-ער) א ריעדזשאסטער, א מיטגליעד פון א פארטיי אין ווירדזשיניא [איינער פון די פאר-אייניגטע שטאאטען פון נארד-אמעריקא], וועלכע איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1878 און האט געפאדערט, אז מען זאל פטור ווערען פון די שטאאטס-חובות אויף בעדינגונגען וואס דער שטאאט אליין וועט בעשטימען.

readjust′ment *n.* (רי-ע-דזשאסט׳-מענט) דאס ווידער אמאל ברײנגען אין ארדנונג, אויסגלייכונג אויפס-ניי, איינ-ארדנונג אויפס-ניי אדער אויף א נייעם שטייגער; די פלענער פון די ריעדזשאס-טערס [א געוויסע פארטיי אין ווירדזשי-ניא] פטור צו ווערען פון די שטאאטס-חובות. ז. *Readjuster*.

readmis′sion *n.* (רי-עד-מיש׳-אן) ווידער-צולאזונג, ווידער-אריינלאזונג; ערלויבניס אריינצוקומען נאך אמאל.

readmit′ *v.* (רי-עד-מיט׳) ווידער צו-לאזען, ווידער אריינלאזען.

readmit′tance *n.* (רי-עד-מיט׳-ענס) ז. *readmission*.

read mu′sic (ריעד מיו׳-זיק) לעזען נאטען.

read one to sleep (ריעד הוואן טו סליעפ) איינשלעפערען דורך פארלעזען.

readopt′ *v.* (רי-ע-דאפט׳) ווידער אויפנעהמען, ווידער אננעהמען; אויפס-ניי מאכען פאר אייגענעם [פרעמדעס איי-גענטום]; צוריק אדאפטירען [א קינד].

readorn′ *v.* (רי-ע-דאהרן׳) ווידער בע-שעהנען, אויפס-ניי בעציערען.

read out (ריעד אוט) 1. אויסלייענען [ביז ענדע]; לייענען הויך; 2. ארויס-יאגען, ארויסשטויסען פון א געזעלשאפט דורך אן עפענטליכער ערקלערונג.

2. We shall **read** the bolters **out** of the party.

read up (ריעד אפ) גרינדליך אויסשטו-דירען.

The pupils were told to **read up** on the history of the American Revolution.

readvance′ *v.* (רי-עד-וועגס׳) ווידער פאראווערטס קומען, פון דאס ניי פארט-שרייטען אדער שטייגען.

readver′tency *n.* (רי-עד-וואיר׳-טענ-סי) בעניימע אויפמערקזאמקייט; אויפ-מערקזאמקייט אויפס-ניי.

read′y *a.* and *n.* (רעד׳-אי) פארטיג, צוגעגרייט; פארבערייטעט; ווי-ליג; געשווינד; גענייט; פעהיג, פלינק; באארעס געלד, מזומנים; פארטיגקייט; וויליגקייט; אין מיליטער — דאס האל-טען גרייט די ביקסען צום שיסען נאך דער קאמאנדע "רעדי!" [זייט פארטיג!].

read′y about′ (רעד׳-אי ע-באוט׳) זיך אומדרעהען אין דער ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג [אין מיליטער].

read′y-made *a.* (רעד׳-אי-מייד) גרייט-געמאכט; טאנדעט.

I bought a **ready-made** suit.

read′y mon′ey (רעד׳-אי מאנ׳-אי) מזומנים.

read′y pay′ment (רעד׳-אי פיי׳-מענט) א צאהלונג אין מזומנים.

read′y-reck′oner *n.* (רעד׳-אי-רעק׳-נער) א בוך אדער טאבעלע מיט פארטיגע רעכנונגען.

reaffirm′ *v.* (רי-ע-פוירם׳) אויפס-ניי בעהויפטען, בעשטעטיגען אדער פערזיכע-רען.

The convention **reaffirmed** its belief in the party's principles.

reaffir′mance *n.* (רי-ע-פויר׳-מענס) ווידער-בעשטעטיגונג, ווידער-בעהויפ-טונג, ווידער-פערזיכערונג.

reaffirma′tion *n.* (רי-עפ-אויר-מיי׳-שאן) ז. *reaffirmance*.

reaffor′est *v.* (רי-ע-פאר׳-עסט) צוריק פערוואנדלען אין וואלד.

reafforesta′tion *n.* (רי-ע-פאר-עס-טיי׳-שאן) פערוואנדלונג אויפס-ניי אין וואלד.

rea′gency *n.* (רי-איי׳-דזשענ-סי) רע-אגירונג, צוריקווירקונג, געגענווירקונג; אין כעמיע — די ווירקונג פון א רעאגענט. ז. *reagent*.

rea′gent *n.* (רי-איי׳-דזשענט) אין כע-מיע — א רעאגענט אדער רעאקטיוו [א פראביר-מיטעל, א מיטעל ארויסצורופען ענדערונגען אין א שטאף פאר אונטער-זוכונגס-צוועקען]; איינער אדער עפעס וואס רעאגירט אדער ווירקט צוריק.

reaggrava′tion *n.* (רי-עג-רע-וויי׳-שאן) די לעצטע ווארנונג איידער מען לעגט איינעם אריין אין חרם [ביי די קאטוי-ליקען].

reagree′ *v.* (רי-ע-גריע׳) ווידער אמאל מסכים זיין, ווידער זיך אויסגליי-כען; צוריק שלום ווערען.

real′ *n.* (רע-על׳) דער רעאל [א שפא-נישע מטבע פון אונגעפעהר 5 סענט].

re′al *a., n.* and *adv.* (רי׳-על) רעאל, ווירקליך, טהאטזעכליך; וואהר, וועזענט-ליך, נאטירליך; וואס געהערט צו זאכען און ניט בלויז צו ווערטער אדער בעגריי-פען; אין יוריספרודענץ — זאכליך, אונ-בעוועגליך [ווי אונבעוועגליכעס אייגענ-טום]; עכט, ניט נאכגעמאכט אדער פער-פעלשט; א רעאליטעט, אן עקזיסטירענדע זאך; אויף א רעאלען, ווירקליכען שטיי-גער.

re′al ac′tion (רי׳-על עק׳-שאן) א קלא-גע אדער געריכטס-פראצעס וועגען א ווירק-ליכער זאך [ווי וועגען אונבעוועגליכען אייגענטום].

re′al char′acter (רי׳-על קער׳-עק-טער) א שריפט-צייכען, וועלכער שטעלט פאר סימבאליש א זאך; א היעראגליפי-צייכען [ווי למשל, אין די אלט-עגיפטישע היעראגליפען — אן איבערגעפילט שיסע-לע האט בעדייטעט דעם טייך נילוס].

re′al estate′ (רי׳-על עס-טייט׳) גרונד-אייגענטום; אונבעוועגליכעס פערמעגען [ווי לאנד, הייזער א. ז. וו.].

real′gar *n.* (רי-על׳-גאר) רעאלגאר, א בעמישער שטאף פון שוועבעל און ארסע-ניק.

realisa′tion *n.* (רי-על-אי-זיי׳-שאן) ז. *realization*.

re′alise *v.* (רי׳-על-איז) ז. *realize*.

re′alism *n.* (רי׳-על-איזם) רעאליזם [אין דער מאדערנער פילאזאפיע — די לעהרע, אז די סובסטאנץ פון די זאכען, וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, עקזיסטירט אין דער אויסערליכער וועלט אונאבהענגיג פון אונזערע פארשטע-לונגען; אין דער מיטעלאלטערליכער פי-לאזאפיע — די לעהרע, אז די אלגעמיינע בעגריפען, ווי חיה, פלאנצע, חכמה, שעהנ-הייט א. ז. וו., האבען א רעאלע עקזיס-טענץ און זיינען ניט בלויז נעמען; אין קונסט און ליטעראטור — די ריכטונג צו מאלען בילדער און פארצושטעלען זאכען, ווי זיי זיינען אין דער ווירקליכקייט מיט אלע זייערע מעלות און חסרונות].

re′alist *n.* and *a.* (רי׳-על-איסט) א רעאליסט, אן אנהענגער פון רעאליזם אין פילאזאפישען אדער ליטעראטורישען זין [ז. *realism*]; איינער וואס שטעהט פאר מעכנישע למודים אין די שוהלען אנ-שטאט קלאסישע; רעאליסטיש; וואס איז שייך צו רעאליזם.

realis′tic *a.* (רי-ע-ליס׳-טיק) רעאליס-טיש, ווירקליך, ריכטיג פארגעשטעלט; וואס איז שייך צו רעאליזם אדער צו די רעאליסטען. ז. *realism*.

realis′tically *adv.* (רי-ע-ליס׳-טי-קעל-אי) אויף א רעאליסטישען שטייגער.

real′ity *n.* (רי-על׳-אי-טי) רעאליטעט, דאס ווירקליך-עקזיסטירענדע; ווירקליכ-קייט.

re′alizable *a.* (רי׳-ע-לאי-זעבל) וואס קען פערווירקליכט ווערען.

realiza′tion *n.* (רי-על-אי-זיי׳-שאן) רעאליזירונג, פערווירקליכונג; דאס פיה-לען אדער דאס בעגרייפען די ווירקליכ-קייט פון עפעס; דאס מאכען צו געלד; דאס פערוואנדלען געלד אין גרונד-איי-גענטום.

re′alize *v.* (רי׳-על-איז) 1. רעאליזירען, פערווירקליכען; 2. בעגרייפען, בענעהמען; 3. מאכען רעאליסטיש, מאכען ווי עס וואלט עקזיסטירט אין דער ווירקליכקייט; 4. ארויסקריגען, בעקומען, בעקומען אלס פראפיט; 5. מאכען צו געלד; פערוואנד-לען געלד אין גרונד-אייגענטום.

1. The plan was finally **realized**. 2. We could not **realize** the danger of our position. 4. He **realized** a fortune from his speculation.

reallege′ *v.* (רי-ע-לעדזש׳) ווידער דערצעהלען, ווידער בעהויפטען.

realli′ance *n.* (רי-ע-לאי׳-ענס) דאס ווידער פערבינדען זיך; א בענייטער פער-באנד.

really′ *v.* (רי-ע-לאי׳) ווידער צוזאמענ-שטעלען; ווידער אויסבילדען אדער פאר-מירען.

re′ally *adv.* (רי׳-על-אי) ווירקליך, אין דער טהאט, געוויס, באמת.

I am **really** too tired to talk.

realm *n.* (רעלם) דאס קעניגרייך, דאס רייך; די ספערע פון מאכט, ווירקונג אדער טהעטיגקייט.

re'alness *n.* (רי'-על-נעס) רעאַלקייט, ווירקליכקייט, דאָס זיין רעאַל.

re'al prop'erty (רי'-על פּראָפּ'-ער-טי) ז. *real estate*.

re'al-school *n.* (רי'-על-סקוהל) אַ רעאַל־שולע [אַ מיטעל־שולע וואו מען לערענט מעהר טעכנישע למודים איידער קלאַסישע].

re'al stuff (רי'-על סטאַף) דער ריכטיגער שטאָף, די ריכטיגע זאַך [בעזונדערס וועגען פערשיעדענע שנאַפּסען].

re'alty *n.* (רי'-על-טי) אונבעוועגליכקייט; גרונד־אייגענטום.

ream *v. and n.* (ריעם) מאַכען ברייטער אַ לאָך דורך בויערען; אַ ריעם פּאַפּיער [ענטהאַלט 20 ליוועֶר אָדער 480 בויגען].

rea'mer *n.* (ריע'-מער) איינער וואָס בויערט; אַ געצייג וואָס ווערט געברויכט צו פערגרעסערען אָדער פערברייטערען אַן אויסגעבוירטען לאָך.

ream'putate *v.* (רי-עמ'-פּיו-טייט) נאָך אַמאָל אָבשניידען [אַן אבר].

reamputa'tion *n.* (רי-עמ-פּיו-טיי'-שאַן) דאָס נאָך אַמאָל אָבשניידען [אַן אבר].

rean'imate *v.* (רי-ענ'-אי-מייט) וויעדער בעלעבען; צוריקרופען צום לעבען; קרעפטיגען, שטאַרקען, צוגעבען ענערגיע.

reanima'tion *n.* (רי-ענ-אי-מיי'-שאַן) די וויעדער־בעלעבונג; דאָס צוריקרופען צום לעבען.

reannex' *v.* (רי-ענ-עקס') וויעדער צוזעצען, וויעדער צוגעבען, וויעדער פעראייניגען.

reannexa'tion *n.* (רי-ענ-עק-סיי'-שאַן) די וויעדער־צוזעצונג, די וויעדער־צוגעבונג, די וויעדער־פעראייניגונג.

reanoint' *v.* (רי-ע-נאָינט') וויעדער אַמאָל זאַלבען.

rean'swer *v.* (רי-ענ'-סער) וויעדער ענטפערען.

reap *v.* (ריעפּ) שניידען תבואה, אַראָבנעהמען די תבואה פון די פעלדער; בעקומען די פּרוכט פון דער אַרבייט.

rea'per *n.* (ריע'-פּער) אַ שניטער, אַ שניטערין [איינער אָדער איינע וואָס שניידט תבואה]; אַ מאַשין צו שניידען תבואה.

reap'-hook *n.* (ריעפּ'-הוק) ז. *reaping-hook*.

rea'ping-hook *n.* (ריע'-פּינג-הוק) אַ סערפּ, אַ שניט־מעסער.

rea'ping-machine' *a.* (ריע'-פּינג-מע-שין') אַ שניט־מאַשין [אַ מאַשין צו שניידען תבואה פון די פעלדער].

Reaping-machine

rea'ping-time *n.* (ריע'-פּינג-טאַים) שניט־צייט.

reappar'el *v.* (רי-ע-פּער'-על) וויעדער בעקליידען; איבערקליידען.

reappear' *v.* (רי-ע-פּיער') וויעדער ערשיינען.

reappear'ance *n.* (רי-ע-פּיער'-ענס) די וויעדער־ערשיינונג.

reapplica'tion *n.* (רי-עפּ-לי-קיי'-שאַן) דאָס ווענדען זיך וויעדער, די וויעדער־אַנווענדונג.

reapply' *v.* (רי-ע-פּלאַי') זיך וויעדער ווענדען, אַנווענדען נאָך אַמאָל.

reappoint' *v.* (רי-ע-פּאָינט') וויעדער בעשטימען, בעשטימען נאָך אַמאָל.

reappoint'ment *n.* (רי-ע-פּאָינט'-מענט) די וויעדער־בעשטימונג.

reappor'tion *v.* (רי-ע-פּאָר'-שאַן) וויעדער אויסטיילען.

reappor'tionment *n.* (רי-ע-פּאָר'-שאַן-מענט) דאָס וויעדער פּראָפּאָרציאָנעל צוטיילען, דאָס וויעדער אויסטיילען פּראָפּאָרציאָנעל.

reapproach' *v.* (רי-ע-פּראָוטש') וויעדער דערנעהנטערען זיך; וויעדער נאָהענט צונויפברייגגען אָדער זיך צונויפקומען.

rear *v., n. and a.* (ריער) הויבען, אויפהויבען; אויפשטעלען, אויפבויען; ערציהען, אויפהאָדעווען; קולטיווירען; זיך אויפהויבען; זיך שטעלען דיבאַם [אויף די הינטערשטע פיס]; דער הינטערשטער טייל פון עפּעס; עטוואָס וואָס געפינט זיך הינטען; הינטער־גרונד; די הינטער־אָבטיילונג, די לעצטע אָבטיילונג פון אַן אַרמעע אָדער פלאָטע; הינטער, וואָס געפינט זיך הינטען.

rear'-ad'miral *n.* (ריער'-עד'-מי-רעל) אַ קאָנטר־אַדמיראַל, אַן אונטער־אַדמיראַל [אין אַמעריקאַ זיינען פאַראַן דריי טיטולען אין דער קריעגס־פלאָטע: אַדמיראַל, וויצע־אַדמיראַל און ריער־אַדמיראַל].

rear'er *n.* (ריער'-ער) איינער וואָס ערציהט, האָדעוועט אָדער קולטיווירט; אַ פערד אָדער עזעל וואָס האָט אַ געוואוינהייט זיך צו שטעלען דיבאַם [אויף די הינטערשטע פיס].

rear'-guard *n.* (ריער'-גאַרד) דער אַריערגאַרד, די הינטער־וואַך [אַ מיליטער־אָבטיילונג וואָס האָט די אויפגאַבע צו בעשיצען די הינטערשטע אָבטיילונג פון דער אַרמעע, הויפּטזעכליך ביים צוריקטרעטען].

rear'gue *v.* (רי-אַר'-גיו) איבערדעבאַטירען, אויפס־ניי אויפנעהמען די אַרגומענטאַציאָן אָדער דעם ויכוח.

rear'gument *n.* (רי-אַר'-גיו-מענט) אַ בענייטע אַרגומענטאַציאָן, ויכוח אָדער דעבאַטע.

rear'horse *n.* (ריער'-האָהרס) אַזאַ אינזעקט, וואָס האָט אַ געוואוינהייט זיך צו שטעלען אויף די הינטערשטע פיס. ז. *Mantis*.

rear'ing-bit *n.* (ריער'-אינג-ביט) אַ צוים־געבים [דאָס מויל־אייזענדעל], וואָס צווינגט אַ פערד זיך אויפצושטעלען דיבאַם [אויף די הינטערשטע פיס].

rear'ing-box *n.* (ריער'-אינג-באָקס) אַ קאַסטען, וואו מען קולטיווירט פיש.

rear'most *a.* (ריער'-מאָוסט) וואָס איז סאַמע צום הינטערשטען אָדער צום לעצטען.

rear'mouse *n.* (ריער'-מאַוס) אַ פלעדערמויז.

rearrange' *v.* (רי-ע-ריינדזש') 1. וויעדער ברייגגען אין אָרדנונג; וויעדער איבערשטעלען; צוריק איינריכטען; איינאָרדנען פון דאָס ניי; 2. אויפס־ניי איבערריידען אָדער אָבמאַכען.

1. The furniture in the room was rearranged. 2. The plans had to be rearranged.

rearrange'ment *n.* (רי-ע-ריינדזש'-מענט) אַ נייע איינאָרדנונג; דאָס איינריכטען אָדער איינאָרדנען פון דאָס ניי; דאָס אָבמאַכען אָדער אָבריידען אויפס־ניי.

rear'ward *n.* (ריער'-וואָהרד) אַן אַריערגאַרד [ז. *rear-guard*]; מענשען וואָס געהען הינטען.

rear'ward *a., adv. and n.* (ריער'-וואָרד) וואָס געפינט זיך הינטען, וואָס קומט צו לעצט; פון הינטען; עטוואָס וואָס געפינט זיך פון הינטען אָדער צו לעצט; ענדע.

The battleship sailed away rearward.

reascend' *v.* (רי-ע-סענד') וויעדער אויפשטייגען, וויעדער אַרויפגעהן.

reascen'sion *n.* (רי-ע-סענ'-שאַן) אַ וויעדער־אַרויפשטייגונג, דאָס אַרויפשטייגען פון דאָס ניי; דאָס צוריק אַרויפגעהן.

reascent' *n.* (רי-ע-סענט') דאָס וויעדער־אויפהויבען זיך נאָך אַן אַרונטערלאָזונג.

rea'son *n. and v.* (ריעזן) די פערנונפט; דער פערשטאַנד; אַ פערנינפטיגע איבערלעגונג אָדער שלום־ציהונג; אַ פערנינפטיגע זאַך; אַ [פערנינפטיגע] אורזאַכע אָדער גרונד; דאָס דענקען; אַ לאָגישער אורטייל; דאָס לאָגישע דענקען; אַרגומענטאַציאָן, בעשפּרעכונג; אין לאָגיק — די פּרעמיסע אָדער פּאָדערזאַץ פון אַן אַרגומענט; רעדען, לאָגיש דענקען אָדער אורטיילען, ציהען לאָגישע שליסע; בעשפּרעכען, אַרומריידען, ריידען; בעטראַכטען, אַרגומענטירען, דעבאַטירען; אָנגעבען לאָגישע גרינדע; איבערצייגען דורך אַרגומענטען.

rea'sonable *a.* (ריע'זנ-עבל) פערנינפטיג; מעסיג; ערטרעגליך.

Your request is reasonable and should be granted.

rea'sonable doubt (ריע'זנ-עבל דאַוט) אין יוריספּרודענץ — אַ צווייפעל וואָס קען האָבען אַ גרונד; אַ צושטאַנד, ווען די פאַקטען וואָס זיינען אָנגעגעבען געוואָרען פאַר די געריכטס־געשוואָרענע זיינען ניט גענוג איבערצייגענד.

rea'sonableness *n.* (ריע'זנ-עבל-נעס) פערנינפטיגקייט; מעסיגקייט; ערטרעגליכקייט.

rea'sonably *adv.* (ריע'זנ-ע-בלי) אויף אַ פערנינפטיגען, מעסיגען אָדער ערטרעגליכען אופן.

rea'son down (ריעזן דאַון) בעזיעגען אימעצען מיט אַרגומענטען.

rea'soned *a.* (ריעזנד) 1. דורכגעשטודירט; 2. פאַרזיכטיג דורכגעטראַכט אָדער איבערלעגט; 3. לאָגיש.

2. They agreed upon a well reasoned plan. 3. The judge delivered a reasoned opinion.

rea'soner *n.* (ריע'זנ-ער) אַ פאָרשער, אַ נאָכדענקער, אַ דענקער.

rea'soning *n.* (ריע'זנ-אינג) דאָס דענקען, דאָס אורטיילען מיט פערנונפט; אַרגומענטאַציאָן, לאָגישע בעווייזע.

rea'soning pow'er (ריע'זנ-אינג פּאַו'-ער) אורטיילס־קראַפט, דענקונגס־קראַפט.

The lawyer's argument shows a remarkable reasoning power.

rea'sonless *a.* (ריע'זנ-לעס) אונפערנינפטיג, וואָס האָט ניט קיין זין אָדער בערעכטיגונג.

rea'son of state (ריעזן אָוו סטייט) אַ פּאָליטישער גרונד פון אַ רעגיערונגס־טהעטיגקייט, וועלכער קען ניט פערעפענטליכט ווערען.

rea'son out (ריעזן אַוט) דורכטראַכטען, איבערלעגען, לאָגיש דורכדענקען אָדער דורכדיסקוטירען.

rea'son-piece *n.* (ריע'זנ-פּיעס) אַ זיי־

טעו-קלאץ אונטער די באלקענס פון א הויז.

reassem'blage *n.* (רי-ע-סעמ'-בלעדזש) א וויעדער-פערזאמלונג, דאס פערזאמלען זיך אדער זיך צוזאמענקומען פון דאס ניי.

reassem'ble *v.* (רי-ע-סעמ'בל) וויעדער צוזאמענברייננען; זיך צוזאמענקומען פון דאס ניי.

reassert' *v.* (רי-ע-סוירט') וויעדער בעהויפטען; וויעדער ערקלערען אדער בעשטעהן אויף עפעס.

reasser'tion *n.* (רי-ע-סויר'-שאן) דאס וויעדער בעהויפטען, דאס בעשטעהן אויף עפעס פון דאס ניי.

reassess' *v.* (רי-ע-סעס') וויעדער בעשטייערען, וויעדער ארויפלעגען שטייערען.

reassess'ment *n.* (רי-ע-סעס'-מענט) א באנייטע אדער וויעדערהאלטע בעשטייערונג.

reassign' *v.* (רי-ע-סאין') וויעדער אנווייזען, צוריק איבערווייזען; וויעדער בעשטימען; צוריק אבטרעטען, צוריק איבערטראגען.

reassign'ment *n.* (רי-ע-סאינ'-מענט) דאס איבערווייזען צוריק, דאס צוריק אבטרעטען אדער איבערטראגען; א וויעדער-בעשטימונג.

reassim'ilate *v.* (רי-ע-סימ'-אי-לייט) וויעדער אסימילירען, אויסמישען, אריינ-נעהמען אין זיך אדער גלייך מאכען; וויעדער פערדייהען אדער פערוואנדלען אין אן אנדער שטאף.

reassimila'tion *n.* (רי-ע-סימ-אי-ליי'-שאן). די וויעדער-אסימילירונג; דאס אסימילירען, גלייך מאכען, אויסמישען אדער פערדייהען אויפס-ניי.

reassume' *v.* (רי-ע-סיום') וויעדער אננעהמען אדער מאכען א השערה; וויעדער אויפנעהמען אדער נעהמען אויף זיך.

reassump'tion *n.* (רי-ע-סאמפ'-שאן) דאס צוריק אננעהמען אדער נעהמען אויף זיך; דאס צוריק אננעהמען אלס השערה.

reassur'ance *n.* (רי-ע-שוהר'-ענס) א וויעדער-פערזיכערונג; דאס אומקעהרען דעם מוטה אדער זיכערהייט; איבער-אסעקורירונג [ז. *reinsurance*].

reassure' *v.* (רי-ע-שוהר') 1. וויעדער פערזיכערען; צוריק ערמוטיגען אדער אומקעהרען די זיכערהייט; 2. איבער-אסעקורירען.

1. The doctor **reassured** the family of the patient.

reassur'er *n.* (רי-ע-שוהר'-ער) איינער וואס פערזיכערט אויפס-ניי; איינער וואס קעהרט אום דעם מוטה אדער די זיכערהייט; איינער וואס אסעקורירט איבער אדער נעהמט איבער די ריזיקע פון א פערזיכערונג [אסעקוראנץ].

reassur'ingly *adv.* (רי-ע-שוהר'-אינג-לי) וויעדער-פערזיכערענדיג; אויפס-ניי ערמוטיגענדיג; אומקעהרענדיג דעם מוטה אדער די זיכערהייט.

reast *v.* (ריעסט) [אויף] טריקענען פלייש דער זון אדער אין אן אויווען].

reas'ted *a.* (ריעס'-טעד) טוכלע, ביטערליך, פערשימעלט.

reas'ty *a.* (ריעס'-טי) ז. *reasted*.

rea'ta *n.* (רי-א'-טא) אין דרום-אמעריקא — א מין ארקאן צו כאפען בהמות און חיות.

reattach' *v.* (רי-ע-טעטש') וויעדער בעהעפטען, וויעדער צובינדען אדער בעפעסטיגען; פון דאס ניי ארויפלעגען אן ארעסט.

reattach'ment *n.* (רי-ע-טעטש'-מענט) דאס וויעדער בעהעפטען, פערבינדען אדער בעפעסטיגען; דאס צוריק פערהאלטען; דאס ארויפלעגען אן ארעסט פון דאס ניי.

reattain' *v.* (רי-ע-טיין') וויעדער ער-רייכען.

reattain'ment *n.* (רי-ע-טיינ'-מענט) די וויעדער-דערגרייכונג.

reattempt' *v.* (רי-ע-טעמפט') מאכען אויפס-ניי א פערזוך; וויעדער פרובירען.

reave *v.* (ריעוו) אוועק-אוועקנעהמען, אוועק-רייסען, אוועקרייבען.

reavow' *v.* (רי-ע-וואו') וויעדער ער-קלערען.

reawake' *v.* (רי-ע-הוויק') וויעדער אויפוועקען.

rebap'tism *n.* (רי-בעפ'-טיזם) די וויעדער-טויפע.

rebap'tist *n.* (רי-בעפ'-טיסט) איינער וואס טויפט וויעדער; א וויעדער-געטויפטער.

rebaptiza'tion *n.* (רי-בעפ-טי-זיי'-שאן) דאס וויעדער-טויפען.

rebaptize' *v.* (רי-בעפ-טאיז') וויעדער אמאל טויפען, טויפען פון דאס ניי; צוגעבען א נייעם נאמען [ביים וויעדער-טויפען].

rebapti'zer *n.* (רי-בעפ-טאי'-זער) א וויעדער-טויפער, איינער וואס טויפט נאך אמאל.

rebate' *n. and v.* (רי-בייט') אן אבצוג, א ראבאט; אן אויסשניט ווי א רינע אין האלץ אדער אין אן אנדער מאטעריאל וואס ווערט געמאכט צו פערבינדען צוויי טיילען; א זארט הארטער שטיין וואס ווערט בענוצט צום פלאסטערען גאסען; א האלץ-קלעצעל וואס ווערט בעפעסטיגט צו א הענטעל צו שטויסען וואפען; אויסהובלען אדער אויסשניידען א רינע.

reba'ted *a.* (רי-ביי'-טעד) טעמפ, שטומפף; קורץ אבגעשניטען [וועגען א צייכען אויף א וואפען אדער שילד, בעזאנדערס וועגען א קרייץ].

rebate'ment *n.* (רי-בייט'-מענט) אן אבצוג, א ראבאט; דאס מאכען אדער דאס זיין טעמפ אדער שטומפף; אן אבשניידונג אדער אבקירצונג פון א צייכען [ווי א קרייץ] אויף א וואפען אדער שילד; א פערשמעלערונג, א פערקירצונג.

re'bec *n.* (רי'-בעק) א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס ווערט גערעכענט אלס די ערשטע פארם פון א וויאלין [פיעדעל].

Rebec

re'beck *n.* (רי'-בעק) ז. *rebec*.

reb'el *n. and a.* (רעב'-על) א רעבעל, אן אויפריהרער, א מיאטעזשניק, א בונטאווישטשיק; וואס רעבעלירט, וואס בונטעוועט, וואס מאכט אן אויפשטאנד.

rebel' *v.* (רי-בעל') רעבעלירען, בונטעווען, רעוואלטירען, מאכען אן אויפשטאנד.

rebel'lion *n.* (רי-בעל'-יאן) א רעבעליאן, אן אויפרוהר, אן אויפשטאנד, א מיאטעזש, א בונט.

rebel'lious *a.* (רי-בעל'-יאס) רעבעליש, אויפריהרעריש, מיאטעזשנע; וויעדערשפענסטיג; וואס האט א וויעדערשטאנד, וואס איז שווער צו בעארבייטען.

rebel'liously *adv.* (רי-בעל'-יאס-לי) אויף א רעבעלישען אופן; רעבעלירענדיג; וויעדערשפענסטיג.

rebel'liousness *n.* (רי-בעל'-יאס-נעס) דאס זיין רעבעליש אדער אויפריהרעריש.

rebel'low *v.* (רי-בעל'-או) אבקלינגען אדער אבהילכען צוריק ווי מיט א רעווען פון אן אקס, אבענטפערען מיט א הילכען וויעדער-קול.

rebirth' *n.* (רי-בוירטה') די וויעדער-געבורט; א וויעדער-אויפלעבונג.

rebite' *v.* (רי-באיט') טיעפער מאכען דורך א כעמישע זויערע אבגעריבענע ליניען אדער צייכנונגען אין גראווירטען מעטאל.

rebi'ting *n.* (רי-באי'-טינג) דאס מאכען טיעפער אבגעריבענע ליניען אדער צייכנונגען אין גראווירטען מעטאל.

rebloom' *v.* (רי-בלוהם') נאך אמאל בליהען, וויעדער אויפבליהען.

reblos'som *v.* (רי-בלאס'-אם) ז. *rebloom*.

reboa'tion *n.* (רעב-א-איי'-שאן) דאס אבקלינגען פון א הויכען קלאנג; א וויעדער-קלאנג, א וויעדער-קול.

reboil' *v.* (רי-באיל') איבערקאכען, קאכען נאך אמאל.

reboise' *v.* (רי-באיז') לאזען צוריק בעוואקסען מיט וואלד, צוריק בעפלאנצען מיט בוימער.

reboise'ment *n.* (רי-באיז'-מענט) דאס צוריק בעפלאנצען מיט בוימער.

reborn' *a.* (רי-בארן') פון דאס ניי געבארען.

rebound' *v. and n.* (רי-באונד') אבשפרינגען צוריק [ווי א צונויפגעדריקטע פרוזשינע]; צוריק פאלען; צוריק ווארפען; אבקלינגען מיט א וויעדער-קול; דאס אבשפרינגען צוריק; דאס צוריקגעווארפען ווערען; אן אבקלאנג, א וויעדער-קול.

rebo'zo *n.* (רע-באו'-זאו) אזא ברייטע לאנגע שאל, וואס ווערט געטראגען פון די פרויען אין די שפאנישע געגענדען פון אמעריקא, ווי אין מעקסיקא א. ד. ג.

rebrace' *v.* (רי-בריים') בענייען די קרעפטען; וויעדער פערשטארקען.

rebreathe' *v.* (רי-בריעטה') וויעדער אטהעמען; וויעדער איינאטהעמען.

rebuff' *v. and n.* (רי-באף') צוריקשטויסען, צוריקווארפען; צוריקווייזען; גראב ענטזאגען; גראב אבענטפערען; א צוריקשטויסונג, א צוריקווארפונג; א צוריקווייזונג; א גראבע ענטזאגונג; א גראבער ענטפער.

rebuild' *v.* (רי-בילד') וויעדער אויפבויען; צוריק אויפשטעלען; איבערבויען.

We are planning to **rebuild** our synagogue.

rebuil'der *n.* (רי-ביל'-דער) א וויעדער-אויפבויער, איינער וואס בויט אויף צוריק.

rebu'kable *a.* (רי-ביו'-קעבל) טאדילינגסווערטה, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

rebuke' *v. and n.* (רי-ביוק') טאדלען, פארווירפע מאכען, אויסזידלען; א טאדעל, א פארוואורף; א בעשטראפונג; א קלאפ.

rebuke'ful *a.* (רי-ביוק'-פול) טאדעלהאפט.

rebuke'fully *adv.* (רי-ביוק'-פול-אי) מיט טאדעל, מיט פארווירפע.

rebu'ker *n.* (רי-ביו'-קער) א טאדלער.

rebu'kingly *adv.* (רי-ביו'-קינג-לי) מיט טאדעל, מיט פארווירפע.

rebur'y *v.* (רי-בער'-אי) פון דאס ניי בעגראבען, וויעדער בעגראבען.

re'bus *n.* *and* *v.* (רי'-באס) א רעבוס, א בילדער=רעטעניש, א רעטעניש מיט בילדער; א צייכנונג אויף א וואפען אדער שילד וואס בעשטעהט פון א בילד מיט א ווארט, וועלכע ביידע צוזאמען דריקען אוים א נאמען; א זאץ וואס בעשטעהט פון בילדער מיט ווערטער [די בילדער ווערען געלעזען ווי ווערטער]; פארשטעלען דורך א רעבוס, בעצייכענען דורך א רעבוס.

rebut' *v.* (רי-באט') צוריקשטויסען, ריקוויזען, אבזאגען; צוריקשלאגען; אבשלאגען א בעווייז דורך א גענען=בעווייז; פארברייננגען אן אבשלאגענדען בעווייז.

rebut'table *a.* (רי-באט'-עבל) וואס קען צוריקגעשטויסען ווערען; וואס קען צוריקגעוויזען אדער אבגעזאגט ווערען; וואס קען אבגעשלאגען ווערען דורך א גענען=בעווייז.

rebut'tal *n.* (רי-באט'-על) א גענען=בעווייז פון אן אנגעקלאגטען אבצושלאגען א בעווייז וואס איז געבראכט נעגען איהם; א צוריקשטויסונג; א צוריקוויזונג, אן אבזאג.

rebut'ter *n.* (רי-באט'-ער) א גענען=ענטפער, אן אבשלאגענדער בעווייז; א צוריקווייזונג.

recal'citrance *n.* (רי-קעל'-סי-טרענס) וויעדערשטרעבונג, דאס ניט וועלען אונטערגעבען זיך; וויעדערשפענסטיגקייט.

recal'citrant *a.* (רי-קעל'-סי-טרענט) וויעדערשטרעבענד, וואס וויל זיך ניט אונטערגעבען, וויעדערשפענסטיג.

recal'citrate *v.* (רי-קעל'-סי-טרייט) וויעדערשטרעבען, זיך ניט וועלען אונטערגעבען; זיין וויעדערשפענסטיג.

recalcitra'tion *n.* (רי-קעל-סי-טריי'-שאן) וויעדערשטרעבונג, דאס ניט וועלען זיך אונטערגעבען, וויעדערשפענסטיגקייט.

recalesce' *v.* (רי-קע-לעס') וויעדער הייס ווערען; אנגעגליהט ווערען, דערגרייכען א צושטאנד פון גליהונג.

recales'cence *n.* (רי-קע-לעס'-ענס) דאס וויעדער אויפגליהען [ווי ביי א ווייס גליהענדען אייזען, ווען עס קיהלט זיך אב ביז 1000 גראד, פאנגט עס אן אויף א ווײלע וויעדער צו גליהען מיט א נאך ווייסערער גלוטה].

recall' *v.* *and* *n.* (רי-קאהל') צוריקרופען, אברופען; אבשאפען; וויעדעררופען; צוריקרופען א געוועהלטען בעאמטען פון זיין אמט דורך פאלקס=אבשטימונג; צוריקברייננגען; זיך דערמאהנען, ברייננגען צוריק אין געדאנק; אן אברוף; א וויעדעררוף; א צוריקרופונג; א צוריקברייננגונג; דאס צוריקרופען א געוועהלטען בעאמטען פון זיין אמט דורך א פאלקס=אבשטימונג; א צוריקרופונגס=סיגנאל.

recall'able *a.* (רי-קאהל'-עבל) וואס קען צוריקגערופען ווערען, וואס קען אבגערופען ווערען.

recall' of judg'es (רי-קאהל' אוו דזשאדזש'-עז) דאס צוריקרופען די וואהל פון א ריכטער [דאס רעכט פון פאלק אראבצוּווארפען א געוועהלטען ריכטער פון זיין אמט, ווען מען איז מיט איהם ניט צופריעדען].

recall' of judi'cial deci'sions (רי-קאהל' אוו דזשו-דיש'-על די סיזש'-אנז) די צוריקרופונג פון א געריכטליכער ענטשיידונג דורך א פאלקס=אבשטימונג [ווי למשל, ווען א ריכטער ענטשיידעט, אז א געוויסער דורכגעפיהרטער געזעץ איז ניט קאנסטיטוציאנעל, און די פאלקס=אבשטימונג איז מבטל דיעזע ענטשיידונג].

recall' to life (רי-קאהל' טו לאיף) צוריקרופען צום לעבען, וויעדער צום לעבען ברייננגען.

recant' *v.* (רי-קענט') וויעדעררופען, צוריקציהען, צוריקנעהמען [א ווארט, א מיינונג א. ד. ג.].

The heretic refused to **recant** his belief.

recanta'tion *n.* (רי-קען-טיי'-שאן) די וויעדעררופונג, די צוריקציהונג, די צוריקנעהמונג [פון ווערטער, פון א מיינונג א. ד. ג.].

recan'tatory *a.* (רי-קען' טע טא-רי) וויעדעררופענד, צוריקציהענד, צוריקנעהמענד.

recan'ter *n.* (רי-קען'-טער) א וויעדעררופער, א צוריקציהער.

recapac'itate *v.* (רי-קע-פעס'-אי-טייט) וויעדער מאכען אימעצען אים שטאנד [עפעס צו טהאן].

recap'italize *v.* (רי-קעפ'-אי-טעל-איז) פון דאס ניי קאפיטאליזירען, פערגרעסערען אדער בענייען דעם קאפיטאל.

recapit'ulate *v.* (רי-קע-פיטש'-יו-לייט) רעזומירען די הויפט=פונקטען, וויעדערהאלען, איבער'חזר'ען דעם גרונד=געדאנק; וויעדערהאלען אין קורצען וואס עס איז שוין געזאגט געווארען.

recapitula'tion *n.* (רי-קע-פיטש-יו-ליי'-שאן) א וויעדערהאלונג פון די הויפט=פונקטען, א וויעדערהאלונג אין קורצען פון דעם וואס עס איז שוין געזאגט געווארען.

recapit'ulative *a.* (רי-קע-פיטש'-יו-ליי-טיוו) וויעדערהאלענד די הויפט=פונקטען, רעזומירענד, איבערחזר'ענד אין קורצען וואס עס איז שוין געזאגט געווארען.

recapit'ulator *n.* (רי-קע-פיטש'-יו-ליי-טאר) איינער וואס וויעדערהאלט אין קורצען.

recapit'ulatory *a.* (רי-קע-פיטש'-יו-ליי-טא-רי) וואס דיענט אלס וויעדערהאלונג; וואס ענטהאלט א קורצע וויעדערהאלונג.

recap'tion *n.* (רי-קעפ'-שאן) די צוריקנעהמונג, די צוריקפערכאפונג; דאס אבנעהמען צוריק עטוואס וואס איז פון איינעם אונגערעכטליך פערכאפט געווארען.

recap'tor *n.* (רי-קעפ'-טאר) איינער וואס נעהמט אב צוריק, איינער וואס פערכאפט צוריק; איינער וואס נעהמט אב צוריק א געפאנגענע שיף אדער פערכאפטעס פערמעגען.

recap'ture *v.* *and* *n.* (רי-קעפ'-טשור) צוריק אבנעהמען, צוריק פערכאפען; צוריק אבנעהמען א געפאנגענע שיף אדער פערכאפטעס פערמעגען; צוריקנעהמונג, צוריקפערכאפונג; די צוריקנעהמונג פון א געפאנגענער שיף אדער פון פערכאפטען פערמעגען; דאס צוריקגענומענע פערמעגען; א צוריקאבגענומענע געפאנגענע שיף.

recarburiza'tion *n.* (רי-קאר-ביו-רי-זיי'-שאן) דאס דערלעגען דעם קויהלען=שטאף וואס איז פריהער אבגענומען געווארען [ווי דאס ווערט געטהאן אין דער פאבריקאציאן פון שטאהל און אייזען].

recar'burize *v.* (רי-קאר'-ביו-ראיז) צוריק דערלעגען דעם קויהלען=שטאף וואס איז פריהער אבגענומען געווארען [ווי דאס ווערט געטהאן אין דער פאבריקאציאן פון שטאהל און אייזען].

recar'nify *v.* (רי-קאר'-ני-פאי) וויעדער פערוואנדלען אין פלייש.

recar'riage *n.* (רי-קער'-עדזש) דאס צוריקטראגען; דאס וויעדערטראגען, דאס וויעדערפיהרען.

recar'ry *v.* (רי-קער'-אי) צוריקטראגען; וויעדער טראגען.

recast' *v.* *and* *n.* (רי-קעסט') וויעדער ווארפען; איבערשמעלצען; איבערמאכען, אומענדערען, אומפארמירען; איבעררעכענען, וויעדער בערעכענען; אן אומשמעלצונג; אן אומענדערונג, אן אומפארמירונג, א מאדיפיקאציאן.

recede' *v.* (רי-סיעד') צוריקוויכען, צוריקטרעטען; זיך צוריקציהען; אבטרעטען.

The United States will not **recede** from its position in regard to Asiatic immigration.

receipt' *n.* *and* *v.* (רי-סיעט') עטוואס וואס ווערט ערהאלטען, דאס ערהאלטענע; אן עמפפאנג, א קבלה, דאס ערהאלטען, דאס בעקומען; א קוויטאנציע, א קוויטונג, א קבלה=צעטעל; הכנסה, איננאהמע; א רעצעפט אדער פארשריפט ווי עטוואס דארף געמאכט ווערען; געבען א קוויטונג אדער א קבלה=צעטעל; קוויטירען.

receipt'able *a.* (רי-סיעט'-עבל) פאר וואס עס קען ארויסגעגעבען ווערען א קוויטאנציע אדער א קבלה=צעטעל.

receipt'-book *n.* (רי-סיעט'-בוק) א קוויטונגס=בוך; א רעצעפט=בוך.

receipt'or *n.* (רי-סיעט'-אר) איינער וואס גיט א קוויטאנציע אדער א קבלה=צעטעל; איינער וואס בעקומט צוריק אויף א קוויטאנציע זיינע זאכען, וועלכע מען האט ביי איהם געזעצליך אבגענומען אדער ארויפגעלעגט אן ארעסט מיט דער בעדינגונג, אז ער וועט זיי צושטעלען צוריק צו יעדער צייט ווען מען וועט עס פון איהם פערלאנגען.

receivabil'ity *n.* (רי-סיע-ווע-ביל'-אי-טי) אננעהמבארקייט; אויפנעהמבארקייט; דאס קענען ערהאלטען ווערען.

recei'vable *a.* (רי-סיע'-וועבל) 1. אננעהמבאר, אנצונעהמען, אויפצונעהמען; 2. וואס קען אדער דארף ערהאלטען ווערען; 3. וואס דארף בעצאהלט ווערען אדער קוויטירט ווערען.

3. Many bills are **receivable** to day.

recei'vableness *n.* (רי-סיע'-וועבל-נעס) ז. *receivability*

receive' *v.* (רי-סיעוו') 1. ערהאלטען, בעקומען, קריגען; 2. עמפפאנגען, מקבל זיין; מקבל פנים זיין; אויפנעהמען; אויפנעהמען געסט [אין א געוויסען טאג]; אנטייל נעהמען אין א קבלת פנים; 3. אריינגעהמען אין זיך, ענטהאלטען; 4. אננעהמען, נעהמען אין בעטראכט, אנערקענען.

1. I **received** your letter. 2. The Mayor **received** the foreign visitor at the City Hall. 4. The testimony was **received** in evidence.

receive' a loss (רי-סיעוו' ע לאהס) ליידען א פערלוסט.

received' *a.* (רי-סיעווד') אלגעמיין אנגענומען; וואס שטארצט ארוים צווישען אנדערע טיילען [ביי אינזעקטען].

received' max'im (רי-סיעווד' מעק'-סים) אן אלגעמיין אנערקענטער גרונד=זאץ.

receiv'edness *n.* (רי-סיעוו'-עד-נעס) דאס זיין אלגעמיין אנגענומען, אן אלגעמיינע אננאהמע [פון א מיינונג אדער אידעע].

receiv'er *n.* (רי-סיעוו'-ער) אן עמפפאנגער, אן אויפנעהמער; א געלד=איינ=

נעהמער, א געלד-עמפפאנגער; א געלד-זאמלער [ווי פון צאל, שטייערען א. ז. וו.]; א פערוואלטער וואס ווערט אנגעשטעלט פון א געריכט איבער א געשעפט, וואס האט באנקראטירט; א צונעהמער אדער בעהאלטער פון גנבות; די טרובקע פון א טעלעפאן, וועלכע נעהמט אויף דעם געשפרעך; דער עמפפאנגס-מאגנעט אדער דער צייכען-געבער פון א טעלעגראף; אין כעמיע — א געפעס צו האלטען דיסטילירטע פראדוקטען אדער גאזען; דער גלעזערנער קאלפאק פון א לופט-פומפע.

receiv'ership *n.* (רי סיעוו'-ער-שיפּ) דאס אמט פון א פערוואלטער וואס ווערט אנגעשטעלט פון געריכט איבער א געשעפט, וואס האט באנקראטירט; דאס אמט פון אן אנגעשטעלטען צו עמפפאנגען אדער איינגעהמען קהל'שע געלדער.

receiv'ing *n. and a.* (רי-סיעוו'-אינג) דאס עמפפאנגען, דאס אויפנעהמען; דאס ערהאלטען, דאס בעקומען, דאס קריגען; עמפפאנגענד, אויפנעהמענד; ערהאלטענד, בעקומענד.

receiv'ing box (רי-סיעוו'-אינג באקס) א בריעף-קאסטען.

receiv'ing-house *n.* (רי-סיעוו'-אינג-האוס) א פאסט-קאנטאר וואו עס ווערען אויפגענומען בריעף און פאקעטען צום אבשיקען.

receiv'ing-ship *n.* (רי-סיעוו'-אינג-שיפּ) א קאזארמע-שיף [א שיף וועלכע שטעהט בעשטענדיג אין האפען אויפצונעהמען און צו האלטען רעקרוטען פאר דער פלאטע ביז זיי ווערען פאנאנדערגעשיקט אויף זייערע פלעצער].

receiv'ing-tomb *n.* (רי-סיעוו'-אינג-טוהם) ז. *receiving-vault*

receiv'ing-vault *n.* (רי-סיעוו'-אינג-וואהלט) א קאמערעל, א הייל אדער סקלעפּ אויף א בית עלמין, וואו מען לעגט אוועק און מען האלט צייטווייליג דעם קערפער פון א טויטען ביז דער קבר ווערט פארטיג.

recel'ebrate *v.* (רי-סעל'-אי-ברייט) ווידער פייערען, ווידער מאכען א יום טוב לכבוד עפעס אדער אימעצען.

recelebra'tion *n.* (רי-סעל-אי-ברײ'-שאן) דאס ווידער פייערען; דאס ווידער מאכען א יום טוב לכבוד עפעס אדער אימעצען.

re'cency *n.* (רי'-סענ-סי) ניט-לאנגקייט; נייקייט, פרישקייט; דאס זיין פון ניט לאנג צוריק.

recense' *v.* (רי סענס') איבערקוקען, איבערזעהען, רעווידירען.

recen'sion *n.* (רי-סענ'-שאן) דאס איבערקוקען אדער רעווידירען עפעס [ווי א שריפט, א בוך א. ד. ג.]; א טעקסט וואס איז קריטיש דורכגעזעהן געווארען; א קריטישע איבערזיכט; א קריטיק.

recen'sionist *n.* (רי-סענ'-שאנ-איסט) אן איבערקוקער פון א טעקסט; א בעל מגיה.

re'cent *a.* (רי'-סענט) פון ערשט ניט לאנג צוריק; וואס האט ערשט פאסירט; פון דער לעצטער געשעהעניש; פון דער לעצטער צייט; ניט אלט, פריש.

Recent events have changed his views on the labor question.

re'cently *adv.* (רי'-סענט-לי) ערשט; נאר וואס; דא ניט לאנג.

They moved from here recently.

re'centness *n.* (רי'-סענט-נעס) דאס זיין פון דער לעצטער צייט; נייקייט, פרישקייט.

re'cent publica'tion (רי'-סענט פּאב-לי-קיי'-שאן) די לעצטע אויסגאבע [פון א ווערק].

re'cept *n.* (רי'-סעפּט) דאס וואס בעקומט זיך; אן אידעע וואס קומט פון אן אויסערליכער ווירקונג; אן אידעע וואס קומט פון בעאבאכטונג.

recep'tacle *n.* (רי-סעפּ'-טעקל) אן ארט עפעס צו ערהאלטען; א שטאף אין וועלכען אן אנדער שטאף ווערט אריינגעטהאן; א זאך וואס נעהמט אריין אן אנדער זאך; אין באטאניק — דער בלומען-באדען [דער טייל פון א פלאנצע, אויף וועלכען עס ענטוויקעלט זיך די בלום]; א קערפער-טייל וואס דיענט אלס רעזערוואואר פאר א פליסיגקייט.

receptac'ular *a.* (רי-סעפּ טעק'-יו-לאר) אין באטאניק — וואס איז שייך צום בלומען-באדען; וואס דיענט אלס רעזערוואואר פאר א פליסיגקייט [וועגען קערפער-טיילען]. ז. *receptacle*

receptibil'ity *n.* (רי-סעפּ-טי-ביל'-אי-טי) דאס קענען ענטהאלטען ווערען, דאס קענען אריינגענומען ווערען; דאס קענען ערהאלטען ווערען.

recep'tible *a.* (רי-סעפּ'-טיבל) וואס קען ערהאלטען ווערען, וואס מען קען ערהאלטען; וואס קען אריינגענומען ווערען אדער ענטהאלטען ווערען.

recep'tion *n.* (רי-סעפּ'-שאן) די אויפנאהמע, דער עמפפאנג, קבלת פנים; דאס אננעהמען עפעס; דאס אריינעהמען אין זיך.

recep'tion-room *n.* (רי-סעפּ'-שאן-רוהם) עמפפאנגס צימער, א גאסט-צימער [דאס צימער וואו מען נעהמט אויף געסט].

recep'tive *a.* (רי-סעפּ'-טיוו) אויפנעהמענד, עמפפענגליך, וואס קען אויפנעהמען; וואס קען אריינעהמען אין זיך אדער ענטהאלטען.

recep'tiveness *n.* (רי-סעפּ'-טיוו-נעס) דאס קענען אויפנעהמען; דאס קענען אריינעהמען אין זיך אדער ענטהאלטען.

receptiv'ity *n.* (רי סעפּ טיוו'-אי טי) דאס האבען די מעגליכקייט אויפצונעהמען אדער צו ערהאלטען.

recess' *n. and v.* (רי-סעס') די פערטיעפונג [א פערטיעפטער ארט אין א וואנד ווי א נישע אדער קעמערעל]; די פערבארגענהייט [פון הארצען]; פערדעקטקייט, געהיימקייט, טיעפקייט [פון א וויסענשאפט]; א צייטווייליגע אונטערברעכונג [פון זיצונגען פון געזעצגעבענדע קערפערשאפטען]; רוה-צייט [ווי צווישען איין שול-לעקציע און א צווייטער]; א טיגעל [צו שמעלצען מעטאל]; מאכען א פערטיעפונג אין א וואנד; בעהאלטען, פערבארגען; מאכען אן אונטערברעכונג, נעהמען זיך א פרייע צייט.

reces'sion *n.* (רי-סעש'-אן) דאס צוריקווייכען, דאס צוריקגעהן; דאס אבטרעטען; צוריקציהונג; דאס אומקעהרען צוריק [ווי דאס אומקעהרען צוריק אן עראבערטעס לאנד צו דעם פאריגען הערשער].

reces'sional *a. and n.* (רי-סעש'-אנ-על) וואס איז פערבונדען מיט א צוריקטרעטונג אדער צוריקציהונג [ווי ביים אוועקגעהן פון גלח און פון דעם כאר פון קלויסטער]; א הימן וואס ווערט געזונגען אין א קלויסטער בעת דער גלח און דער כאר פערלאזען דעם קלויסטער.

reces'sive *a.* (רי-סעס'-איוו) וואס טרעט אב צוריק [הויפטזעכליך וועגען אן אקצענט פון א ווארט וואס טרעט אב צוריק פון דער לעצטער זילבע אויף דער ערשטער].

reces'sively *adv.* (רי-סעס'-איוו-לי) אבטרעטענדיג צוריק.

Rech'abite *n.* (רעק'-ע-באיט) איינער פון די רכבים אדער בני רכב [א סעקטע ביי די פארצייטיגען אידען, וועלכע האט פערבאטען פאר איהרע מיטגליעדער צו געברויכען בערוישענדע געטרענקע ווי וויין, ביער א. ד. ג.]; איינער וואס ברויכט ניט קיין אלקאהאלישע משקאות; א מיטגליעד פון אן אמעריקאנער ארדען "בני רכב", וואו עס איז שטרענג פערבאטען דער געברויך פון פער'שכור'ענדע משקאות.

Rech'abitism *n.* (רעק'-ע-באי-טיזם) די פראקטיק און פרינציפען פון די "בני רכב". ז. *Rechabite*

recharge' *v.* (רי-טשארדזש') פארברייגען א געגען-בעשולדיגונג; ווידער אנלאדען [א שיס-געוועהר]; ווידער אנגרייפען.

rechar'ter *v.* (רי-טשאר'-טער) מאכען א נייעם קאנטראקט; נעהמען א נייע ערלויבנים אויף א געשעפט.

réchauffé' *n.* (ריי-שאו-פיי') ווידער אנגעווארעמטע שפייז; א נייער געמיש פון אלטע מאטעריאלען; אן איבערגעקייעטעס ליטערארישעס ווערק.

recheat' *n. and v.* (רי-טשיעט') דער צוריקרוף, דאס צוריקרופען מיט א טרומייט [יאגד-הינד]; צוריקרופען מיט א טרומייט יאגד-הינד.

recherché' *a.* (רע-שער-שיי') וואס ווערט פיעל געזוכט; זעלטען, אנטיק.

rechoose' *v.* (רי-טשוהז') אויסוועהלען פון דאס ניי; ווידער אויסקלייבען, ווידער אויסוועהלען.

rechose' (רי-טשאוז') ווידער אויסגעוועהלט. ז. *rechoose*

rechris'ten *v.* (רי-קריס'ן) ווידער טויפען; ווידער געבען א נאמען.

recid'ivist *n.* (רי-סיד'-אי-וויסט) א רעצידיוויסט, איינער וואס האט בעגאנגען דאס צווייטע מאל דעמזעלביגען פערברעכען, פאר וועלכען ער איז שוין איינמאל בעשטראפט געווארען.

rec'ipe *n.* (רעס'-אי-פי) 1. א רעצעפט; 2. א פארשריפט ווי אזוי צוצוגרייטען א געריכט.

2. The cook mislaid the recipe for this dish.

recip'ience *n.* (רי-סיפּ'-אי-ענס) ז. *recipiency*

recip'iency *n.* (רי-סיפּ'-אי-ענ-סי) דאס ערהאלטען.

recip'ient *n. and a.* (רי-סיפּ'-אי-ענט) אן ערהאלטער, אן עמפפאנגער, א צונעהמער; אן אפאראט וואס נעהמט צו אדער נעהמט עפעס איין; ערהאלטענד; וואס נעהמט עפעס איין.

recip'rocal *a. and n.* (רי-סיפּ'-רא-קעל) געגענזייטיג, וועקסעלזייטיג; געגענזייטיג ווירקענד [איינער אויף'ן צווייטען און אומגעקעהרט]; דאס וואס איז געגענזייטיג צו אן אנדער זאך; וואס בעוועגט זיך הין און צוריק; אין מאטעמאטיק — די רעסיפראקע גרעסע [די צאהל וואס בעקומט זיך פון צוטיילען אן איינס אויף דער אנגעגעבענער צאהל, ווי למשל, די רעסיפראקע גרעסע פון 5 וועט זיין $\frac{1}{5}$, די רעסיפראקע גרעסע פון $\frac{1}{5}$ וועט זיין 5].

recip'rocal interac'tion (רי-סיפּ'-

רא-קעל אינ-טער-עק'-שאן) געגענזייטיגע ווירקונג.

reciprocal'ity *n.* (רי-סיפ-רא-קעל'-אי-טי) דאס זיין געגענזייטיג אדער וועקסעלזייטיג.

recip'rocally *adv.* (רי-סיפ'-רא-קעל-אי) דורך געגענזייטיגקייט; דורך איבעראיינשטימונג; אויף א וועקסעלזייטיגען שטייגער.

recip'rocalness *n.* (רי-סיפ'-רא-קעל-נעס) געגענזייטיגקייט, וועקסעלזייטיגקייט.

recip'rocal quan'tities (רי-סיפ'-רא-קעל קהוואנ'-טי-טיז) געגענזייטיגע צאהלען [אזעלכע צאהלען, פון וועלכע עס בעקומט זיך אן איינס, ווען מען כפל'ט זיי איינע אויף דער אנדערער, ווי למשל די צאהלען $\frac{3}{5}$ און $\frac{5}{3}$].

recip'rocate *v.* (רי-סיפ'-רא-קייט) אבוועקסלען, ערוויעדערען, געבען צוריק; ווירקען וועקסעלווייז; בעוועגען הין און צוריק.

reciproca'tion *n.* (רי-סיפ-רא-קיי'-שאן) אבוועקסלונג, וועקסעלזייטיגקייט, געגענזייטיגקייט; דאס בעוועגען זיך הין און צוריק.

recip'rocative *a.* (רי-סיפ'-רא-קיי-טיוו) וואס איז געגענזייטיג.

recip'rocatory *a.* (רי-סיפ'-רא-קיי-טא-רי) וואס געהט פון איינעם אויף'ן צווייטען און פון צווייטען צוריק צום ערשטען; וואס וועקסעלט זיך אין ריכטונג אדער טהעטיגקייט.

reciproc'ity *n.* (רעס-אי-פראס'-אי-טי) געגענזייטיגע בעציהונג; געגענזייטיגע הנחות; געגענזייטיגקייט; וועקסעלזייטיגקייט; געגענזייטיגע גלייכע האנדעלס=פריווילעגיעס פאר בירגער פון צוויי לענדער.

reci'tal *n.* (רי-סאי'-טעל) דאס איבערדערצעהלען, דאס איבערזאגען עפעס וואס איז שוין פון פריהער בעוואוסט; א פארלעזונג, א דעקלאמאציאן; דאס שפיעלען א מוזיקאליש שטיק פון איין פערזאן; דער טייל פון א געזעצליכען אבמאך, וואס גיט אן די אורזאכען, וואס פיהרען צום אבמאך; א צופעליגער פאקט אין א געזעצליכען אבמאך.

recita'tion *n.* (רעס-אי-טיי'-שאן) דאס דערצעהלען אדער איבער'חזר'ען עפעס אויף אויסוועניג; דאס דעקלאמירען; דאס איבער'חזר'ען די אוראקען [לעקציעס, אויפגאבען].

recita'tionist *n.* (רעס-אי-טיי'-שאנ-איסט) איינער וואס דערצעהלט איבער אדער לעזט פאר א מעשה; איינער וואס דעקלאמירט אדער שפיעלט א מוזיקאליש שטיק.

recita'tion-room *n.* (רעס-אי-טיי'-שאנ-רוהם) א צימער אין א שול, וואו די שילער חזר'ען איבער זייערע אוראקען [לעקציעס, אויפגאבען].

recitative' *n. and a.* (רעס-אי-טע-טיוו') אין מוזיק — רעטשיטאטיוו, דעקלאמאציאן אין געזאנג [אזא ארט געזאנג, וואו די ווערטער ווערען מעהר געזאגט איידער געזונגען]; אין דער פארם פון א רעטשיטאטיוו; מעהר געזאגט איידער געזונגען.

recitative'ly *adv.* (רעס-אי-טע-טיוו'-לי) אין מוזיק — רעטשיטאטיוויש, מעהר רעדענדיג איידער זינגענדיג.

recitati'vo *n.* (ריי-טשי-טע-טי'-ווא) רעטשיטאטיוו. ז. *recitative*.

recite' *v.* (רי-סאיט') דערצעהלען; וויעדערהאלען, איבערזאגען; דעקלאמירען, פארלעזען; זינגען אין רעטשיטאטיוו. ז. *recitative*.

reci'ter *n.* (רי-סאי'-טער) אן ערצעהלער; א דעקלאמירער, א פארלעזער.

reck *v.* (רעק) זיך קימערען וועגען עפעס.

reck'less *a.* (רעק'-לעס) אונבעקימערט, זארגלאז, אונאיבערלעגט, אונבעזאנען.

reck'lessly *adv.* (רעק'-לעס-לי) זארגלאז, זיך ניט קימערנדיג וועגען קיין זאך, אהן איבערלעגונג, אונבעזאנען.

reck'lessness *n.* (רעק'-לעס-נעס) אונבעקימערטקייט, זארגלאזיגקייט, אונבעזארגטקייט, אונאיבערלעגטקייט, אונבעזאנענהייט.

reck'on *v.* (רעקן) רעכנען, צוזאמענרעכנען, צעהלען; אריינרעכנען אין חשבון; צורעכנען, צושרייבען; האלטען פאר...; בעטראכטען אלס אזא אדער אזא; אויסרעכנען; רעכענען אדער בויען אויף עפעס; מיינען, דענקען.

reck'oner *n.* (רעק'נ-ער) א רעכנער, א בערעכנער.

reck'oning *n.* (רעק'נ-אינג) דאס רעכנען, די בערעכנונג; דאס סלוק'ען א חשבון, דאס אברעכנען זיך; א רעכנונג פון די קאסטען; דאס אויסרעכנען דעם ארט וואו די שיף געפינט זיך אין ים; דאס נעהמען אין אנבעטראכט, שעצונג; רעפוטאציע; שטעלע, לאגע [אין בעצוג צו ראנג, ווערטה א. ז. וו.].

reck'oning-book *n.* (רעק'נ-אינג-בוק) א רעכנונגס=בוך [א בוך וואו עס ווערען פערשריבען אלע הכנסות און הוצאות].

reclaim' *v. and n.* (רי-קליים') פאדערען צוריק, וויעדער פערלאנגען; בעסערען, בעלעהרען; רעפארמירען; צוריקקריעגען, צוריק בעקומען; צוימען [ווילדע חיות]; מאכען געהארכזאם, צוגעוועהנען; פראטעסטירען; דאס אויסבעסערען, דאס רעפארמיהען; דאס פערלאנגען צוריק; דאס צוריקקריעגען; דאס מאכען קולטיווירבאר [לאנד].

reclai'mable *a.* (רי-קליי'-מעבל) וואס קען רעפארמירט אדער אויסגעבעסערט ווערען; וואס מען קען צוריקקריעגען אדער צוריק בעקומען; וואס מען קען צוריקפאדערען; וואס מען קען צוימען [וועגען ווילדע חיות]; וואס מען קען מאכען ניצליך אדער קולטיווירבאר [וועגען לאנד].

reclai'mably *adv.* (רי-קליי'-מע-בלי) אזוי, עס זאל קענען אויסגעבעסערט ווערען; אזוי אז מען זאל קענען צוריק פאדערען אדער צוריק בעקומען.

reclaim'less *a.* (רי-קליים'-לעס) וואס קען ניט געבעסערט ווערען; וואס קען ניט צוריקגעפאדערט ווערען; וואס מען קען ניט צוריקקריעגען.

reclama'tion *n.* (רעק-לע-מיי'-שאן) די בעסערונג; דאס רעפארמירען; דאס פאדערען דעם צוריקקעהר פון עפעס; דאס מאכען הויזליך אדער געצוימט [ווי ווילדע חיות]; דאס מאכען קולטיווירבאר אדער ניצליך [לאנד]; א פראטעסט.

Reclama'tion law (רעק-לע-מיי'-שאן לאה) א געזעץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פון יאהר 1902, לויט וועלכען עס ווערט יעדען יאהר בעשטימט א געוויסע סומע פאר דער בעוואסערונג און בעארבייטונג פון וויסטע לענדער אין די מערב=שטאאטען.

réclame' *n.* (ריי-קלאם') דאס רעקלאמירען, דאס מודיע זיין פאר אלעמען; א רעקלאמע.

reclasp' *v.* (רי-קלעספ') וויעדער פעסט אננעהמען.

rec'linate *a.* (רעק'-לי-נייט) וואס בויגט זיך אראב.

reclina'tion *n.* (רעק-לי-ניי'-שאן) די לעהנונג, די איינגעבויגענקייט.

recline' *v.* (רי-קלאין') אנלעהנען, איינבויגען, צובויגען; זיך לעהנען, זיך איינבויגען, רוהען, זיך שטיצען.

recli'ning-chair *n.* (רי-קלאי'-נינג-טשעהר) א שטוהל, ביי וועלכען דער לעהן קען זיך אבבויגען העכער און נידריגער.

reclose' *v.* (רי-קלאוז') וויעדער צושליסען, צוריק צומאכען.

reclothe' *v.* (רי-קלאוטה') צוריק אנקליידען.

recluse' *a. and n.* (רי-קלוהס') אבגעזונדערט, אבגעשלאסען, צוריקגעצויגען פון דער וועלט, איינזאם; א צוריקגעצויגענער, אבגעזונדערטער מענש; א פרוש; א מאנאך וואס האט זיך אויף זיין גאנצען לעבען אבגעשלאסען אין א מאנאסטיר=קעמערעל.

recluse'ly *adv.* (רי-קלוהס'-לי) אויף א צוריקגעצויגענעם, אבגעזונדערטען, איינזאמען אופן; ווי א פרוש.

recluse'ness *n.* (רי-קלוהס'-נעס) צוריקגעצויגענקייט, איינזאמקייט, אבגעזונדערטקייט פון דער וועלט.

reclu'sion *n.* (רי-קלוה'-זשאן) צוריקגעצויגענקייט פון דער וועלט; דאס לעבען פון א מאנאך וואס האט זיך אויף'ן גאנצען לעבען איינגעשלאסען אין א מאנאסטיר=קעמערעל.

reclu'sive *a.* (רי-קלוה'-סיוו) איינזאם, צוריקגעצויגען; ווי א פרוש.

reclu'sory *n.* (רי-קלוה'-סא-רי) אן אבזונדערונגס=פלאץ פון א פרוש, דאס צימערעל פון א פרוש.

rec'ognisable *a.* (רעק'-אג-נאי-זעבל) ז. *recognizable*.

recog'nisance *n.* (רי-קאג'-ני-זענס) ז. *recognizance*.

rec'ognise *v.* (רעק'-אג-נאיז) ז. *recognize*.

recog'nisor *n.* (רי-קאג'-ני-זאר) ז. *recognizor*.

recogni'tion *n.* (רעק-אג-ניש'-אן) 1. דערקענונג; דאס וויעדער דערקענען; 2. אנערקענונג; ערקענטניס, דאס בעמערקען.

1. He has changed behind **recognition**. 2. The Mexican revolutionists are seeking the **recognition** of the United States.

recog'nitive *a.* (רי-קאג'-ני-טיוו) דערקענענד; אנערקענענד.

recog'nitor *n.* (רי-קאג'-ני-טאר) א געריכטס=געשווארענער.

recog'nitory *a.* (רי-קאג'-ני-טא-רי) דערקענענד, דערקענענד נאך אמאל; אנערקענענד.

recognizabil'ity *n.* (רעק-אג-נאי-זע-ביל'-אי-טי) דערקענבארקייט; אנערקענבארקייט; דאס קענען דערקענט ווערען; דאס קענען אנערקענט ווערען.

rec'ognizable *a.* (רעק'-אג-נאי-זעבל) דערקענבאר, וואס מען קען דערקענען; וואס קען אנערקענט ווערען.

rec'ognizably *adv.* (רעק'-אג-נאי-זע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען דערקענען; צום אנערקענען.

recog'nizance *n.* (רי-קאג'-ני-זענס) דערקענונג; וויעדער=ערקענונג; דאס בעגרייפען פון דאס נייע; אנערקענונג; אן אנערקענונגס=צייכען, א מתנה; א פערפליכטונג פאר א געריכט [זיך אויפצו-

פיהרען אנשטענדיג, צו ערשיינען אין געריכט, צו צאהלען א חוב א. ז. וו.].

recog'nizant *a.* (רי-קאג׳-ני-זענט) דערקענענד; אנערקענענד.

recogniza'tion *n.* (רי-קאג-ני-זיי׳-שאן) דערקענונג; אנערקענונג.

rec'ognize *v.* (רעק׳-אג-נאיז) דערקענען, אנערקענען; בעגריסען א בעקאנטען; נאך אמאל איבערקוקען אדער אונטערזוכען; ערקענען, בעגרייפען אויפס־ניי; זיך פערפליכטען פאר א געריכט.

recognizee' *n.* (רי-קאג-ני-זיע׳) איינער צו וועמען מען פערפליכטעט זיך פאר א געריכט.

rec'ognizer *n.* (רעק׳-אג-נאי-זער) איינער וואס דערקענט; איינער וואס אנערקענט.

rec'ognizingly *adv.* (רעק׳-אג-נאי-זינג-לי) מיט אנערקענונג [פון פערדיענסטע אדער ווערטה].

recog'nizor *n.* (רי-קאג׳-ני-זאר) איינער וואס גיט א פערפליכטונג פאר א געריכט.

recoil' *v. and n.* (רי-קאיל׳) זיך צוריקציהען, צוריקטרעטען; צוריקפאלען, זיך א ווארף טהאן אדער א שפרונג טהאן צוריק; פון דאס ניי אנוויקלען; א שפרונג אדער פאל ריקווערטס; א צוריקשטויס.

recoil'er *n.* (רי-קאיל׳-ער) איינער וואס ציהט זיך צוריק אדער טרעט אב.

recoil'ing *a.* (רי-קאיל׳-אינג) צוריקווייכענד, זיך צוריקציהענד.

recoil'ingly *adv.* (רי-קאיל׳-אינג-לי) אויף א צוריקווייכענדען אופן; צוריקציהענדיג זיך, אבטרעטענדיג.

recoil'ment *n.* (רי-קאיל׳-מענט) דאס צוריקטרעטען, דאס צוריקווייכען, דאס צוריקציהען זיך.

recoin' *v.* (רי-קאין׳) פרעגען פון דאס ניי, איבערפרעגען [וועגען מטבעות].

recoin'age *n.* (רי-קאינ׳-עדזש) די איבערפרעגונג, דאס פרעגען פון דאס ניי [וועגען מטבעות].

recoin'er *n.* (רי-קאינ׳-ער) אן איבערפרעגער [פון מטבעות].

recollect' *v.* (רי-קא-לעקט׳) ווידער צונויפזאמלען, אויפזאמלען פון דאס ניי; זיך ווידער פערזאמלען; קומען צו זיך, זיך פאסען.

recollect' *v.* (רעק-א-לעקט׳) זיך דערמאהנען, זיך ערינערען.

Rec'ollect *n.* (רעק׳-א-לעקט) ז. *Recollet*.

recollec'tedness *n.* (רעק-א-לעק׳-טעד-נעס) דאס דערמאהנען זיך, דאס ערינערען זיך; דאס צונויפנעהמען זיך מיט די געדאנקען; פאסונג, זעלבסט-בעהערשונג.

recollec'tion *n.* (רעק-א-לעק׳-שאן) דער זכרון, דאס געדעכנים; דאס דערמאהנען זיך, דאס עראינערען זיך; דאס צונויפנעהמען זיך מיט די געדאנקען; אן ערינערונג; פאסונג, זעלבסטבעהערשונג.

recollec'tive *a.* (רעק-א-לעק׳-טיוו) וואס האט די פעהיגקייט זיך צו דערמאהנען אדער ערינערען.

Rec'ollet *n.* (רעק׳-א-לעט) א רעקאלעט, א מיטגליעד פון א מאנאכען ארדען, וואס פיהרט זעהר א שטרענגען לעבענס-ארט מיט סגופים פון גוף [דער גרעסטער טייל פון די רעקאלעטען געהערט צו דעם פראנציסקאנער ארדען און בילדעט אין איהם א בעזונדערע אבטיילונג, וועלכע צייכענט זיך אוים מיט שטרענגע מנהגים וועגען פייניגען דעם גוף].

recoloniza'tion *n.* (רי-קאל-א-ני-זיי׳-שאן) די ווידער-קאלאניזירונג, דאס קאלאניזירען פון דאס ניי. ז. *colonization*.

recol'onize *v.* (רי-קאל׳-א-נאיז) וויעדער קאלאניזירען, קאלאניזירען פון דאס ניי.

recol'or *v.* (רי-קאל׳-אר) איבערפארבען, פארבען פון דאס ניי.

recombina'tion *n.* (רי-קאם-בי-ניי׳-שאן) די ווידער-פערבינדונג.

recombine' *v.* (רי-קאם-באין׳) צוריקפערבינדען, ווידער פערבינדען; וויעדער פעראייניגען.

recom'fort *v.* (רי-קאמ׳-פארט) ווידער טרויסטען, ווידער אויפמונטערען.

recom'ing *n.* (רי-קאמ׳-אינג) דאס וויעדערקומען.

recommence' *v.* (רי-קא-מענס׳) וויעדער אנפאנגען, ווידער אנהויבען.

recommence'ment *n.* (רי-קא-מענס׳-מענט) דאס אנפאנגען פון דאס ניי, דאס ווידער אנהויבען.

recommend' *v.* (רעק-א-מענד׳) רעקאמענדירען, עמפפעהלען; ראטהען; איבערגעבען, אנפערטרויען.

recommen'dable *a.* (רעק-א-מענ׳-דעבל) וואס איז ווערטה צו רעקאמענדירען; לויבענסווירדיג.

recommen'dableness *n.* (רעק-א-מענ׳-דעבל-נעס) דאס זיין ווערטה רעקאמענדירט צו ווערען.

recommen'dably *adv.* (רעק-א-מענ׳-דע-בלי) אויף אן אופן וואס איז ווערטה צו רעקאמענדירען.

recommenda'tion *n.* (רעק-א-מענ-דיי׳-שאן) א רעקאמענדאציאן, אן עמפפעהלונג; א רעקאמענדאציאנס-בריעף.

recommen'datory *a.* (רעק-א-מענ׳-דע-טא-רי) רעקאמענדירענד, וואס רעקאמענדירט, וואס עמפפעהלט.

recommen'der *n.* (רעק-א-מענ׳-דער) א רעקאמענדירער, איינער וואס רעקאמענדירט אדער עמפפעהלט.

recommit' *v.* (רי-קא-מיט׳) ווידער פערהאפטען; ווידער ארעטירען; פון דאס ניי איבערגעבען צום קאמיטעט [ווי צו א פארלאמענטס-קאמיטעט א. ד. ג.].

recommit'ment *n.* (רי-קא-מיט׳-מענט) די ווידער-פערהאפטונג, די וויעדער-ארעטירונג; דאס איבערגעבען פון דאס ניי צו דעם קאמיטעט.

recommit'tal *n.* (רי-קא-מיט׳-על) ז. *recommitment*.

recompact' *v.* (רי-קאם-פעקט׳) וויעדער פעסט פעראייניגען, פון דאס ניי פעסט צונויפשטעלען.

rec'ompense *v. and n.* (רעק׳-אם-פענס) בעלוינען, פערגעלטען; פערגיטיגען, אומקעהרען דעם שאדען; א בעלוינונג; א פערגעלטונג; א פערגיטיגונג.

rec'ompenser *n.* (רעק׳-אם-פענ-סער) א בעלוינער; א פערגעלטער.

rec'ompensive *a.* (רעק׳-אם-פענ-סיוו) בעלוינענד; פערגעלטענד; פערגיטיגענד.

recompile' *v.* (רי-קאם-פאיל׳) פון דאס ניי צונויפזאמלען אדער צונויפשטעלען [לעזע-שטיקער, ארטיקלען, געזעצע א. ד. ג.].

recompile'ment *n.* (רי-קאם-פאיל׳-מענט) א נייע צוזאמענשטעלונג [פון ארטיקלען, געזעצע א. ד. ג.].

recomplete' *v.* (רי-קאם-פליעט׳) צוריק גאנץ מאכען, וויעדער מאכען פאלשטענדיג.

recomple'tion *n.* (רי-קאם-פליע׳-שאן) דאס מאכען ווידער גאנץ, דאס מאכען פון דאס ניי פאלשטענדיג.

recompose' *v.* (רי-קאם-פאוז׳) בערוהיגען, איינשטילען; צוזאמענשטעלען אדער צוזאמענזעצען פון דאס ניי.

recomposi'tion *n.* (רי-קאם-פא-זיש׳-אן) א נייע צוזאמענזעצונג; דאס צונויפשטעלען אדער צוזאמענזעצען פון דאס ניי.

reconcentra'do *n.* (רע-קאן-סען-טרא׳-דאו) א פערזאן וועלכע איז געצוואונגען געווארען צו פערלאזען די היים אויף׳ן לאנד און זיך בעזעצען אין שטאדט [ווי דאס איז אפט דער פאל אין דער צייט פון א קריעג אדער א רעוואלוציאן, ווען די איינוואהנער פון דער נאכבארשאפט ווערען געצוואונגען צו קומען אין שטאדט].

recon'centrate *v.* (רי-קאן-סענ׳-טרייט) קאנצענטרירען; צונויפזאמלען סאלדאטען אין א געוויסען פונקט; נאך אמאל קאנצענטרירען; קאנצענטרירען די איינוואהנער פון דער נאכבארשאפט אין די בעפעסטיגטע שטעדט [ווי אין דער צייט פון א מלחמה אדער רעוואלוציאן].

reconcentra'tion *n.* (רי-קאן-סען-טריי׳-שאן) דאס קאנצענטרירען פון דאס ניי; קאנצענטרירונג; דאס קאנצענטרירען די איינוואהנער פון דער נאכבארשאפט אין שטאדט [ווי אין דער צייט פון א מלחמה אדער רעוואלוציאן].

rec'oncilable *a.* (רעק׳-אנ-סאי-לעבל) וואס לאזט זיך איבערבעטען, וואס געהט איין אויף א שלום, וואס לאזט זיך אויסגלייכען אדער פעראייינבארען; וואס קען געבראכט ווערען אין איינקלאנג אדער צו אן איינפערשטענדניס.

rec'oncilableness *n.* (רעק׳-אנ-סאי-לעבל-נעס) פעראייינבארקייט, דאס לאזען זיך איבערבעטען; איבעראיינשטימונג.

rec'oncilably *adv.* (רעק׳-אנ-סאי-לע-בלי) אויף אן אופן וואס לאזט זיך אויסגלייכען אדער מושוה ווערען; איינגעהענדיג אויף א שלום, לאזענדיג זיך איבערבעטען.

rec'oncile *v.* (רעק׳-אנ-סאיל) וויעדער שלום מאכען, צוריק גוט מאכען, בענייען די פריינדשאפט; אויסגלייכען, פעראייינבארען; איינינגען; שליכטען [וועגען א סכסוך]; ברייגנען צו אן איינפערשטענדניס; ברייגנען אין איינקלאנג; צוריק היילינג מאכען עטוואס, וואס איז פערשוועכט געווארען; אין שיף-בוי — גוט צונויפפאסען איין טייל מיט דעם אנדערען.

rec'oncilement *n.* (רעק׳-אנ-סאיל-מענט) א בענייטע פריינדשאפט; שלום-מאכונג; אן אויסגלייכונג.

rec'onciler *n.* (רעק׳-אנ-סאי-לער) אן אויסגלייכער, א פעראייניגער, א שלום-מאכער.

reconcilia'tion *n.* (רעק-אנ-סיל-אי-איי׳-שאן) דאס מאכען שלום, דאס צוריק בענייען די פריינדשאפט; דאס אויסגלייכען; דאס ברייגנען אין איינקלאנג; דאס אבשאפען די צווישען-וואנד צווישען מענש און גאט, וועלכע איז געשאפען געווארען דורך זינד; דאס מאכען צוריק היילינג עטוואס וואס איז פערשוועכט געווארען.

reconcil'iatory *a.* (רעק-אנ-סיל׳-אי-ע טא-רי) אויסגלייכענד; ברייגנענדיג

אין איינקלאַנג; וואָס מאַכט שלום אָדער פיהרט צו בעגייטער פריינדשאַפט.

recondensa'tion *n.* (רי-קאַנ-דענ-סיי'-שאַן) דאָס קאָנדענזירען פון דאָס ניי, דאָס מאַכען צוריק געדיכט אָדער צוזאַמענגעפרעסט.

recondense' *v.* (רי-קאַנ דענס') ווידער געדיכט מאַכען; ווידער צוזאַמענפרעסען.

rec'ondite *a.* (רעק'-אַנ-דאַיט) פערבאָרגען, בעהאַלטען; געהיים; אונפערשטענדליך, אונקלאָר.

rec'onditeness *n.* (רעק'-אַנ-דאַיט-נעס) דאָס זיין פערבאָרגען; אַ פערבאָרגענער מיין, אַ בעהאַלטענע כונה.

recon'ditory *n.* (רי-קאַנ'-די-טאָ-רי) אַן אויפבעוואָהרונגס-אָרט, אַ פאָרראַטס-קאַמער, אַ מאַגאַזין.

reconduct' *v.* (רי-קאַנ-דאַקט') צוריק פיהרען, ווידער פיהרען.

reconduc'tion *n.* (רי-קאַנ-דאַק'-שאַן) אַ בעניייאונג פון אַן ארענדע-קאָנטראַקט.

reconfirm' *v.* (רי-קאַנ-פוירם') פון דאָס ניי בעשטעטיגען.

reconjoin' *v.* (רי-קאַנ-דזשאָין') ווידער פעראייניגען, צוריק פעראייניגען.

recon'naissance *n.* (רי-קאַנ'-ע-סענס) רעקאַגנאָסצירונג, אויסזעהונג, אויספאָרשונג, פאָרויס-אויספאָרשונג, אויסשפּיאָנירונג [פון אַ לאַנד אָדער פון די פּאָזיציאָנען פון אַ פיינדליכער אַרמעע].

recon'naissance in force (רי-קאַנ'-ע-סענס אין פאָרס) אַ מיליטערישער איבערפאַל מיט'ן צוועק זיך צו דערוויסען די פּאָזיציאָנען און די קראַפט פון דער פיינדליכער אַרמעע.

reconnois'sance *n.* (רעק-אַ-נאָי'-סינס) ז. *reconnaissance*

reconnoi'ter *v. and n.* (רעק-אַ-נאָי'-טער) רעקאַגנאָסצירען, אויסקוקען, אויסשפּיאָנירען, אויספאָרשען [אַ לאַנד אָדער די לאַגע פון אַ פיינדליכער אַרמעע]; רעקאַגנאָסצירונג, אויסזעהונג, אויספאָרשונג, אויסשפּיאָנירונג.

reconnoi'tre *v. and n.* (רעק-אַ-נאָי'-טער) ז. *reconnoiter*

recon'quer *v.* (רי-קאַנ'-קער) ווידער עראָבערען, צוריק איינגעהמען, צוריק ערווערבען.

recon'quest *n.* (רי-קאַנ'-קהוועסט) ווידער-עראָבערונג, ווידער-איינגעהמונג, ווידער-ערווערבונג.

recon'secrate *v.* (רי-קאַנ'-סי-קרייט) ווידער הייליגען, ווידער איינווייהען, נאָך אַמאָל מחנך זיין.

reconsecra'tion *n.* (רי-קאַנ-סי-קריי'-שאַן) אַ ווידער-הייליגונג, אַ ווידער-איינווייהונג.

reconsid'er *v.* (רי-קאַנ-סיד'-ער) ווידער נאָכדענקען, ווידער זיך בעדענקען אָדער זיך איבערלעגען וועגען עפּעס; נאָך אַמאָל אויפנעהמען אַ פראַגע [אין געזעצגעבענדע קערפּערשאַפטען].

reconsidera'tion *n.* (רי-קאַנ-סיד-ע-ריי'-שאַן) דאָס בעטראַכטען פון דאָס ניי; אַ נאָכאַמאָליגע איבערלעגונג; דאָס נאָך אַמאָל אויפנעהמען אַ פראַגע [אין געזעצגעבענדע קערפּערשאַפטען].

reconsol'idate *v.* (רי-קאַנ-סאָל'-אי-דייט) ווידער פעראייניגען, בעפעסטיגען, צוזאַמענפרעסען אָדער געדיכט מאַכען.

reconsolida'tion *n.* (רי-קאַנ-סאָל-אי-דיי'-שאַן) דאָס ווידער פעראייניגען, בעפעסטיגען, צוזאַמענפרעסען אָדער געדיכט מאַכען.

recon'stitute *v.* (רי-קאַנ'-סטי-טיוט) אויפס-ניי צונויפשטעלען אָדער פאָרמירען.

reconstitu'tion *n.* (רי-קאַנ-סטי-טיו'-שאַן) דאָס צונויפשטעלען אָדער פאָרמירען פון דאָס ניי.

reconstruct' *v.* (רי-קאַנ-סטראַקט') צוריק אויפשטעלען אָדער אויפבויען, איבערבויען, רעאָרגאַניזירען.

reconstruc'tion *n.* (רי-קאַנ-סטראַק'-שאַן) ווידער-אויפשטעלונג, ווידער-אויפבויאונג; איבערבויאונג; רעאָרגאַניזירונג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ — דאָס אומקעהרען אַלע רעכטען צו יענע זידליכע שטאַאטען, וועלכע האָבען זיך געוואָלט אָברייסען פון דער פעראייניגונג [נאָכדעם ווי זיי זיינען בעזיעגט געוואָרען].

Reconstruc'tion Acts (רי-קאַנ-סטראַק'-שאַן עקטס) די רעאָרגאַניזירונגס-געזעצע [אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ — צוויי געזעצע אָנגענומען פון קאָנגרעס נאָך דעם בירגער-קריעג וועגען די בעדינגונגען, ווי צוריקצושטעלען די רעכטע פון די בעזיעגטע זידליכע שטאַאטען, וועלכע האָבען זיך געוואָלט אָברייסען פון דער פעראייניגונג].

reconstruc'tionist *n.* (רי-קאַנ-סטראַק'-שאַנ-איסט) אַן אָנהענגער פון רעאָרגאַניזירונג, איבערבויאונג אָדער צוריק-אויפבויאונג; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ — אַן אָנהענגער פון דער רעאָרגאַניזירונגס-טאַקטיק בנוגע פון דער איבערבויאונג פון די זידליכע שטאַאטען נאָך דעם בירגער-קריעג ז. *Reconstruction Acts*

reconstruc'tive *a. and n.* (רי-קאַנ-סטראַק'-טיוו) ווידער-אויפבויענד, צוריק איינריכטענד, איבערבויענד, רעאָרגאַניזירענד; אין מעדיצין — אַ מיטעל צו שאַפען עפּעס פון דאָס ניי.

recontin'uance *n.* (רי-קאַנ-טינ'-יו-ענס) דאָס ווידער פאָרטזעצען.

recontin'ue *v.* (רי-קאַנ-טינ'-יו) ווידער פאָרטזעצען.

reconvales'cence *n.* (רי-קאַנ-ווע-לעס'-ענס) פאָלשטענדיגע גענעזונג.

reconvene' *v.* (רי-קאַנ-וויען') ווידער פערזאַמלען; ווידער זיך פערזאַמלען.
The legislature reconvened a month later.

reconven'tion *n.* (רי-קאַנ-וועג'-שאַן) אַ רעקאָנווענציאָן, אַ גענגען-קלאַגע.

reconver'sion *n.* (רי-קאַנ-וואָיר'-שאַן) די ווידער-בעקעהרונג, דאָס אָב'שמד'ן נאָך אַמאָל; די אומקעהרונג צום פריהערינגען גלויבען, אַ ווידער-אומוואַנדלונג, אַ ווידער-אומענדערונג.

reconvert' *v.* (רי-קאַנ-וואָירט') ווידער בעקעהרען, ווידער אָב'שמד'ען; אומקעהרען צום אַלטען גלויבען; ווידער אומוואַנדלען, צוריק אומקעהרען.

reconvey' *v.* (רי-קאַנ-וויי') צוריקפיהרען; צוריק איבערגעבען.

reconvey'ance *n.* (רי-קאַנ-וויי'-ענס) אַ צוריקפיהרונג; דאָס צוריק איבערגעבען.

recop'y *v.* (רי-קאַפּ'-אי) פון דאָס ניי קאָפּירען, איבערקאָפּירען.

record' *v.* (רי-קאָהרד') פּראָטאָקאָלירען, פערצייכנען, רעגיסטרירען, פערשרייבען; איינדריקען אין זכרון; דערצעהלען; איבער'חזר'ען; זינגען; שפּיעלען.

rec'ord *n.* (רעק'-אָרד) אַ פערצייכניס, אַ רעגיסטער; אַ פּראָטאָקאָל; דאָס פּראָטאָקאָל-בוך; אַ בוך, אין וועלכען עס ווערען אַריינגעשריבען אָפיציעלע דאָקומענטען; דער רעקאָרד, די צוזאַמענגעקליבענע בעוואוסטע פאַקטען פון איינעמס לעבען; אין ספּאָרט — דער רעקאָרד [דער העכסטער אָדער ווייטסטער פּונקט וואָס איז דערגרייכט אין לויפען, שווימען א. ד. ג.]; אַ רעקאָרד, אַ מוזיק-פּלאַטע וואָס ווערט געברויכט פאַר אַ פאָנאָגראַף אָדער פּיאַנאָלאַ [אויטאָמאַטיש שפּיעלענדע פּיאַנאָ].

recor'dable *a.* (רי-קאָהר'-דעבל) וואָס קען פערערגיסטרירט אָדער פערצייכענט ווערען; וואָס איז ווערטה פעררעגיסטרירט צו ווערען.

recorda'tion *n.* (רעק-אָר-דיי'-שאַן) ערינערונג; דאָס געדענקען; דאָס רעגיסטרירען, דאָס פערצייכנען; אַ פערצייכניס.

rec'ord-brea'ker *n.* (רעק'-אָרד-בריי'-קער) אַ רעקאָרד-ברעכער, איינער וואָס שטייגט אַריבער דעם העכסטען פּונקט פון עפּעס.

recor'der *n.* (רי-קאָהר'-דער) אַ פּראָטאָקאָל-שרייבער; אַ רעגיסטראַטאָר; אַן אַרכיוואַר, אַן אויפזעהער איבער אַרכיוו-פּאַפּיערען; אַ שטאַדט-ריכטער; דער טעלעגראַפישער אַפּאַראַט וואָס פערצייכענט די סיגנאַלען; אַן אַפּאַראַט צום רעגיסטרירען אָדער פערצייכנען עפּעס.

recor'dership *n.* (רי-קאָהר'-דער-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ רעגיסטראַטאָר אָדער אַרכיוואַר.

recor'ding sec'retary (רי-קאָהר'-דינג סעק'-רי-טע-רי) אַ פּראָטאָקאָל-סעקרעטאַר, אַ פּראָטאָקאָל-שרייבער.

rec'ord-of'fice *n.* (רעק'-אָרד-אָפ'-איס) אַן אַרכיוו [אַן אָרט וואו מען בעהאַלט אַלטע דאָקומענטען].

recount' *v. and n.* (רי-קאַונט') ערצעהלען; איבערדערצעהלען די פּרטים פון עפּעס; איבעררעכנען; דאָס צעהלען נאָך אַמאָל.

recount'ment *n.* (רי-קאַונט'-מענט) אַן אויספיהרליכע ערצעהלונג, אַ בעריכט מיט אַלע פּרטים.

recoup' *v. and n.* (רי-קוהפּ') אין יוריספּרודענץ — פערמינדערען אַ היזק דורך פערהאַלטען אַ טייל פון איהם [ווי למשל, ביים פערהאַלטען אַ טייל פון דעם געלד וואָס עס קומט אַ דיענסט פאַר די כלים וואָס זי האָט צובראָכען]; דאָס אַרויסרעכנען, דאָס אָברעכנען; דאָס פערהאַלטען.

recoup'er *n.* (רי-קוהפּ'-ער) איינער וואָס האַלט איין אָדער רעכענט אָב [אַ טייל פון געהאַלט, אַ חוב א. ז. וו.].

recoup'ment *n.* (רי-קוהפּ'-מענט) דאָס איינהאַלטען אָדער אָראָברעכנען [אַ טייל פון געהאַלט, פון אַ חוב א. ז. וו.].

recourse' *n.* (רי-קאָורס') אַ ווענדונג נאָך הילף אָדער שטיצע; אַן אויפהאַלטונגס-פּלאַץ, אַ צוזאַמענקונפטס-אָרט; אַ צופלוכט, אַ רעטונג.

recov'er *v.* (רי-קאַוו'-ער) 1. ווידער בעקומען; צוריקקריעגען; ווידער געפינען; אומקעהרען צוריק; 2. ווידער הייי לען; געזונד ווערען; 3. געווינען אַ פּראָצעס; 4. בעפרייען; ווידער בעדעקען.
1. We recovered our lost baggage. 2. The patient recovered rapidly from the operation. 3. For this breach of contract I can recover at law.

recoverabil'ity *n.* (רי-קאַוו-ער ע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען אומגעקעהרט ווע-

רען צוריק; דאס קענען ווידער געזונד ווערען.

recov'erable *a.* (רי־קאוו'־ער־עבל) וואס קען ווידער ערר״יכט ווערען; וואס קען צוריק אומגעקעהרט ווערען [ווי א שאדען]; היילבאר, וואס קען געזונד ווערען.

recov'erableness *n.* (רי־קאוו'־ער־עבל־נעס) ז. *recoverability*

recov'er a debt (רי־קאוו'־ער ע דעט) איינמאהנען א חוב.

recov'er arms (רי־קאוו'־ער ארמז) אין מיליטער — א קאמאנדע־ווארט צו האל־טען די ביקס פערטיג צום שיסען.

recov'er dam'ages (רי־קאוו'־ער דעמ'־ע־דזשעז) אומקעהרען דעם היזק, קריגען בעצאהלט פאר א שאדען דורך'ן געריכט.

recoveree' *n.* (רי־קאוו־ער־איע') דער, געגען וועמען דאס געריכט האט גע'פסקנ'ט ער זאל אומקעהרען דאס, וואס ער האט פערנומען.

recov'erer *n.* (רי־קאוו'־ער־ער) איי־נער וואס נעהמט עפעס אב אדער גע־ווינט עפעס צוריק.

recov'er one's breath (רי־קאוו'־ער הוואנז ברעטה) ווידער כאפען דעם אטעם.

recov'er one's legs (רי־קאוו'־ער הוואנז לעגז) ווידער זיך שטעלען אויף די פיס.

recov'er one's self (רי־קאוו'־ער הוואנז סעלף) קומען צו זיך.

recov'ery *n.* (רי־קאוו'־ער־אי) די וויע־דער־ערלאנגונג, די ווידער־עררייכונג; די אומקעהרונג צוריק [פון א שאדען]; דאס געזונד ווערען; דאס שטעלען זיך אויף די פיס, דאס קומען צו זיך, עררייכונג צו א בעסערער לאגע.

rec'reance *n.* (רעק'־רי־ענס) ז. *recreancy*

rec'reancy *n.* (רעק'־רי־ען־סי) שרע־קעדיגקייט, פחדנות; אבטריניגקייט, אב־פאליגקייט; פאלשקייט, אונטרייהייט.

rec'reant *a.* and *n.* (רעק'־רי־ענט) שרעקעדיג, טרוסליווע; אבפאליג; אונ־טריי, פאלש; א פחדן, א פייגלינג; אן אונטרייע פערזאן.

rec'reantly *adv.* (רעק'־רי־ענט־לי) אויף א פייגהאפטען אדער אונטרייען שטייגער.

rec'reate *v.* (רעק'־רי־אייט) ערקוויקען, ערמונטערען, ערהאלען, דערפרישען; זיך דערפרישען, זיך ערקוויקען, זיך ערהאלען; אמוזירען.

recreate' *v.* (רי־קרי־אייט') ווידער בעשאפען.

recrea'tion *n.* (רעק־רי־איי'־שאן) די ערקוויקונג, די ערהאלונג, די ערפרישונג; א קליין מוזיקאליש שטיק צו שפיעלען אלס אברוה פון טעכנישע איבונגען אויף דעם מוזיקאלישען אינסטרומענט.

recrea'tion *n.* (רי־קרי־איי'־שאן) דאס ווידער בעשאפען.

recrea'tional *a.* (רעק־רי־איי'־שאנ־על) וואס איז שייך צו דערפרישונג אדער שטארקונג נאך א שווערער ארבייט.

recrea'tion-ground *n.* (רעק־רי־איי'־שאן־גראונד) א פלאץ פאר ספארט און אנדערע ארטען אברוה אדער צייט־פער־טרייב.

recrea'tion pier (רעק־רי־איי'־שאן פיער) אן איבערבוי איבער א האפען־וואנד, דאמבע אדער לאדונגס־פלאץ [פאר אמוזירונגס־צוועקען, אלס שפאציער־פלאץ אדער אלס פלאץ צו געניסען פרישע לופט].

rec'reative *a.* (רעק־רי־איי־טיוו) ער־קוויקענד, ערפרישענד; וואס דיענט צו ערהאלונג; וואס שטארקט; אמוזירענד.

rec'reatively *adv.* (רעק'־רי־איי־טיוו־לי) אויף אן ערקוויקענדען אדער שטאר־קענדען שטייגער.

rec'reativeness *n.* (רעק'־רי־איי־טיוו־נעס) דאס זיין ערפרישענד, דערקוויקענד, שטארקענד.

rec'rement *n.* (רעק'־רי־מענט) פסלת, שלאק, אבוואץ, שוים; אין מעדיצין — די אבזונדערונג פון קערפער, ווי ליחה, שפייעכץ א. ד. ג.; א שטאף וואס ווערט אבגעזונדערט פון בלוט און ווערט נאכהער אין איהם צוריק איינגעזויגען.

recremen'tal *a.* (רעק־רי־מענ'־טעל) שלאקיג; פון פסלת.

recrementi'tious *a.* (רעק־רי־מען־טיש'־אס) ז. *recremental*

recrim'inate *v.* (רי־קרימ'־אי־נייט) מאכען געגען־בעשולדיגונגען; ענטפערען אויף א בעשולדיגונג מיט א געגען־בע־שולדיגונג.

recrimina'tion *n.* (רי־קרים־אי־ניי'־שאן) א געגען־בעשולדיגונג, א געגען־אנ־קלאגע; דאס ארויסטרעטען געגען א בע־שולדיגער מיט א געגען־בעשולדיגונג.

recrim'inative *a.* (רי־קרימ'־אי־ניי־טיוו) וואס בעשולדיגט דעם בעשולדיגער; וואס טרעט ארויס מיט א געגען־אנקלאגע אדער געגען־בעשולדיגונג.

recrim'inatively *adv.* (רי־קרימ'־אי־ניי־טיוו־לי) ארויסטרעטענדיג מיט א גע־גען־בעשולדיגונג.

recrim'inator *n.* (רי־קרימ'־אי־ניי־טאר) איינער וואס ענטפערט אויף א בע־שולדיגונג מיט א געגען־בעשולדיגונג.

recrim'inatory *a.* (רי־קרימ'־אי־ניי־טא־רי) וואס ענטהאלט א געגען־בעשול־דיגונג; געגען־בעשולדיגענד.

recross' *v.* (רי־קראס') נאך אמאל אי־בערפאהרען [א טייך], ווידער דורכ־שניידען [דעם ים].

recru'cify *v.* (רי־קרו'־סי־פאי) וויע־דער קרייציגען.

recru'dency *n.* (רי־קרו'־דען־סי) ז. *recrudescence*

recrudesce' *v.* (רי־קרו־דעס') זיך ווידער אויפרעגען, ווערען ווידער אויפגע־בראכט; ווידער בעלעבט ווערען; וויע־דער בענייט ווערען.

recrudes'cence *n.* (רי־קרו־דעס'־ענס) אין מעדיצין — די ווידערקעהרונג פון א קראנקהייט; אין באטאניק — א פרי־שע אויסשפראצונג אויף דעם שפיץ פון אן אבגעשניטענעם צווייגעל; די ווידער־קעהרונג; דאס קומען פון דאס ניי; דאס ווערען ווידער אנגעוועהטאגט.

recrudes'cency *n.* (רי־קרו־דעס'־ענ־סי) ז. *recrudescence*

recrudes'cent *a.* (רי־קרו־דעס'־ענט) ווידער־אויפברעכענד, שטארקער ווערענד [וואונדען א וועהטאג, א קראנקהייט א. ד. ג.].

recruit' *v.* and *n.* (רי־קרוהט') רעקרו־טירען, ערגענצען דאס וואס עס פעהלט [ווי ערגענצען אן ארמעע מיט א צאהל נייע סאלדאטען]; ערגענצען, משלים זיין; פערשטארקערען, דערפרישען; בעזארגען מיט נייע זאפאסען; ארייננעהמען אין א האפען נאך נייע זאפאסען [וועגען א שיף]; זיך שטארקען, זיך דערפרישען; א רעקרוט, א נייער, ערשט־אנגענומענער סאל־דאט; דאס בעזארגען מיט נייע מאטעריא־לען אדער מיט נייעם פראוויאנט.

recruit'er *n.* (רי־קרוה'־טער) א רעק־רוטירער, איינער וואס נעהמט אן נייע רעקרוטען פאר אן ארמעע; אן ערגענצער, איינער וואס דערפילט דאס וואס עס פעהלט.

recruit'ing-ground *n.* (רי־קרוה'־טינג־גראונד) א פלאץ אדער געגענד וואו מען נעהמט אן רעקרוטען.

recruit'ing-par'ty *n.* (רי־קרוה'־טינג־פאר'־טי) א צאהל סאלדאטען, וועלכע ווע־רען אבגעלאזען פון זייער רעגימענט, כדי אנצונעהמען רעקרוטען.

recruit'ing-ser'geant *n.* (רי־קרוה'־טינג־סאר'־דזשענט) אן אפיציער וואס נעהמט אויף רעקרוטען.

recruit'ment *n.* (רי־קרוהט'־מענט) די רעקרוטירונג, דאס נעהמען סאלדאטען.

recruit' one's spir'its (רי־קרוהט' הוואנז ספיר'־איטס) זיך אנגעהמען מיט נייעם מוטה.

recrys'tallize *v.* (רי־קריס'־טעל־איז) זיך ווידער קריסטאליזירען; ווידער קריסטאליזירען. ז. *crystallization*

rec. sec. אבקירצונג פון די ווערטער *recording secretary*

rec'ta *n.* (רעק'־טא) די גלייכע קישקעס. ז. *rectum*

rec'tal *a.* (רעק'־טעל) וואס איז שייך צו דעם מאסט־דארם [די גלייכע קישקע]. ז. *rectum*

rectal'gia *n.* (רעק־טעל'־דזשי־א) א וועהטאג אין דעם מאסט־דארם [גלייכע קישקע]. ז. *rectum*

rect'angle *n.* (רעקט'־ענגל) א רעכט־עק, א פיער־עק [א פיער־קאנ־טיגע פלאכע גע־מעטרישע פיגור מיט גראדע ווינק־לען].

Rectangle

rect'angled *a.* (רעקט'־ענגלד) רעכט־ווינקעלדיג, מיט גראדע ווינקלען.

rectan'gular *a.* (רעק־טענ'־גיו־לאר) רעכט־עקיג, גראד־ווינקעלדיג; וואס האט א ווינקעל אדער ווינקלען פון 90 גראד.

rectangular'ity *n.* (רעק־טענ־גיו־לער'־אי־טי) דאס זיין מיט גראדע ווינק־לען, דאס האבען גראדע ווינקלען.

rectan'gularly *adv.* (רעק־טענ'־גיו־לאר־לי) מיט גראדע ווינקלען, רעכט־ווינ־קעלדיג.

rectan'gularness *n.* (רעק־טענ'־גיו־לאר־נעס) ז. *rectangularity*

rec'ti *n.* (רעק'־טאי) גלייכע מוסקולען. ז. *rectus*

rec'tifiable *a.* (רעק'־טי־פאי־עבל) וואס קען אויסגעגליכען ווערען, וואס קען צוריק געמאכט ווערען ריכטיג, וואס קען פער־ריכט אדער אויסגעבעסערט ווערען; וואס קען רעקטיפיצירט ווערען [געלייטערט ווערען, ראפינירט ווערען, דיסטילירט ווע־רען]; אין געאמעטריע — וואס קען בע־רעכענט ווערען [וועגען דער לענג פון א קרומער ליניע].

rectifica'tion *n.* (רעק־טי־פי־קיי'־שאן) דאס מאכען ווידער ריכטיג; אן אויסגלייכונג; רעקטיפיצירונג [דיסטילי־רונג, ראפינירונג, לייטערונג]; אין גע־אמעטריע — רעקטיפיקאציאן [דאס בע־רעכנען די לענג פון א קרומער ליניע].

rec'tified *a.* (רעק'־טי־פאיד) צוריק געמאכט ריכטיג; אויסגעגלייכט; פער־

ריכט, אויסגעבעסערט; געלייטערט, ראַפינירט; ענטוויקעלט אויף א געווינשטען שטייגער [וועגען קולטיווירטע פלאַנצען].

rec'tifier *n.* (רעק'-טי-פאַי-ער) איינער וואס מאַכט ווידער ריכטיג, גלייכט אויס, פעררינכט אדער בעסערט אויס; איינער אדער עטוואס וואס דיסטילירט, ראַפינירט אדער לייטערט; א דיסטיליר-כלי.

rec'tify *v.* (רעק'-טי-פאַי) ווידער ריכטיג מאַכען; אויסגלייכען; פעררינכטען, אויסבעסערען; רעקטיפיצירען [אין כעמיע — ראַפינירען, דיסטילירען, לייטערען; אין געאָמעטריע— בעשטימען די לענג פון א קרומער ליניע].

rec'tify an account' (רעק'-טי-פאַי ען ע-קאונט') אויסגלייכען א רעכענונג.

rec'tify one's con'science (רעק'-טי-פאַי הוואַנז קאַנ'-שענס) ריין מאַכען דאָס געוויסען.

rectilin'eal *a.* (רעק טי-לינ'-אי-על) ז. *rectilinear*.

rectilin'eally *adv.* (רעק-טי-לינ'-אי-על-אי) ז. *rectilinearly*.

rectilin'ear *a.* (רעק-טי-לינ'-אי-אר) גראַד-ליניג, וואס בעשטעהט פון גלייכע ליניען אדער איז בעגרענצט מיט גלייכע ליניען.

rectilinear'ity *n.* (רעק-טי-לינ-אי-ער'-אי-טי) גראַד-ליניגקייט, דאָס בעשטעהן אדער זיין בעגרענצט פון גלייכע ליניען.

rectilin'early *adv.* (רעק-טי-לינ'-אי-אר-לי) אין א גלייכער ליניע.

rectilin'earness *n.* (רעק-טי-לינ'-אי-אר-נעס) ז. *rectilinearity*.

rec'tion *n.* (רעק'-שאַן) — אין גראַמאַטיק דאָס רעגיערען פון ווערטער [ווען איין וואָרט פאָדערט, אז דאָס צווייטע וואָרט זאָל אננעהמען די אדער יענע פאָרם].

rectit'ic *a.* (רעק-טיט'-איק) וואס איז שייך צו אדער ליידט פון ענטצינדונג פון דעם מאַסט-דאַרם אדער גלייכער קישקע.

recti'tis *n.* (רעק טאַי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם מאַסט-דאַרם אדער גלייכער קישקע ז. *rectum*.

rec'titude *n.* (רעק'-טי-טיוד) גראַדקייט, גלייכקייט; אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט, רעכטליכקייט, רעכטפערטיגקייט; ריכטיגקייט.

rec'to *n.* (רעק'-טאָו) — אין דרוקעריי — די רעכטע זייט אדער די פאָדער-זייט פון א בלאַט אין א בוך [די זייט וואס איז נומערירט מיט אום-ציפערען ווי 1, 3, 5 א. ז. וו.]; א שריפטליכער בעפעהל אומצוקעהרען אייגענטום צום בעזיצער.

rectogen'ital *a.* (רעק-טאָו-דזשענ'-אי-טעל) וואס איז שייך צו די רעפּראָדוקציאָנס-אָרגאַנען [געבורטס-אָרגאַנען, געשלעכטס-אָרגאַנען] און צו דעם מאַסט-דאַרם אדער גלייכער קישקע ז. *rectum*.

rec'tor *n.* (רעק'-טאָר) א רעקטאָר [א בעצירק-גייסטליכער, א גייסטליכער וואס האָט די אויפזיכט איבער א קירכליכער אנשטאַלט אדער לעהר-אנשטאַלט; דער הויפּט פון אן אוניווערזיטעט אין דייטשלאַנד, פראַנקרייך, רוסלאַנד און אנדערע לענדער; דער פּרעזידענט פון געוויסע גילדען אדער פעראיינען]; א הערשער, א פערוואַלטער.

rec'torage *n.* (רעק'-טאָר-איידזש) די איינקונפט [פון קירכען-גיטער] פון א בעצירקס-גייסטליכען.

rec'toral *a.* (רעק' טאָר על) ז. *rectorial*.

rec'torate *n. and a.* (רעק'-טאָר-אייט) רעקטאָרשאַפט, דאָס אַמט פון א רעקטאָר; די צייט וואס א רעקטאָר איז אין אַמט [ז. *rector*]; וואס איז שייך צו א קירכען-בעצירק; וואס איז שייך צום הויז פון דעם בעצירק-גלח.

rec'toress *n.* (רעק'-טאָר-עס) די פרוי פון א רעקטאָר; א רעקטאָרין, א פרוי א רעקטאָר [ז. *rector*]; א הערשערין, א פערוואַלטערין.

recto'rial *a.* (רעק-טאָו'-רי-על) וואס איז שייך צו א רעקטאָר; וואס איז שייך צו א קירכען-בעצירק; וואס איז שייך צום הויז פון א בעצירק-גלח. ז. *rector*.

rec'torship *n.* (רעק'-טאָר-שיפּ) רעקטאָרשאַפט, דאָס אַמט פון א רעקטאָר. ז. *rector*.

rec'tory *n.* (רעק'-טאָר-אי) א קירכען-בעצירק; די וואָהנונג פון א בעצירק-גייסטליכען.

rec'tress *n.* (רעק'-טרעס) ז. *rectoress*.

rectri'ces *n.* (רעק-טראַי'-סיז) רעקטאָרינען; פערוואַלטערינען; פרויען פון רעקטאָרען; עק-פעדערען פון א פויגעל. ז. *rectrix*.

rec'trix *n.* (רעק'-טריקס) א רעקטאָרין, א פרוי-רעקטאָר, א פרוי פון א רעקטאָר [ז. *rector*]; אן עק-פעדער פון א פויגעל.

rec'tum *n.* (רעק'-טאַם) דער מאַסט-דאַרם אדער די גלייכע קישקע [די אונטערשטע קישקע וואס ענדיגט זיך אין דער עפנונג פון הינטער-לייב].
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

rec'tus *n.* (רעק'-טאַס) א גלייכער מוסקול.

rec'ubant *a.* (רעק'-יו-בענט) ז. *recumbent*.

recul'tivate *v.* (רי-קאַל'-טי-ווייט) ווידער בעאַרבייטען, פון דאָס ניי קולטיווירען.

recultiva'tion *n.* (רי-קאַל-טי-וויי'-שאַן) ווידער-בעאַרבייטונג, דאָס קולטיווירען פון דאָס ניי.

recum'bence *n.* (רי-קאַמ'-בענס) ז. *recumbency*.

recum'bency *n.* (רי-קאַמ'-בענ-סי) א ליעגענדער צושטאַנד; דאָס זיין אנגעלעהנט; רוה, פוילקייט; אונטהעטיגקייט; דאָס פערלאַזען זיך אויף עמעס אדער אימעצען.

recum'bent *a.* (רי-קאַמ'-בענט) ליעגענד; אנגעלעהנט; רוהענד; פויל; אונטהעטיג; גלייכגילטיג.

recum'bently *adv.* (רי-קאַמ'-בענט-לי) ליעגענד, אנגעלעהנט; רוהיג, אונטהעטיג; גלייכגילטיג.

recu'perable *a.* (רי-קיו'-פּע-רעבל) וואס קען צוריקגעקראָגען אדער צוריקגעוואונען ווערען.

recu'perate *v.* (רי-קיו'-פּע-רייט) צוריקגעווינען, צוריקקריעגען; געזונד ווערען, זיך ערהאַלען.

recupera'tion *n.* (רי-קיו-פּע-ריי'-שאַן) דאָס צוריקקריעגען אדער צוריקגעווינען; דאָס געזונד ווערען, ערהאַלונג.

recu'perative *a.* (רי-קיו'-פּע-ריי-טיוו) וואס איז שייך אדער איז בעהילפיג צום צוריקגעווינען אדער צוריקקריעגען; וואס העלפט אדער איז שייך צו ערהאַלונג אדער צום געזונד ווערען.

recu'perator *n.* (רי-קיו'-פּע-ריי-טאָר) איינער אדער עטוואס וואס קריעגט צוריק אדער געווינט צוריק; א רעגענעראַטאָר [א פעררינכטונג אין א שמעלץ-אויווען אנצוזאַמלען די אויסגענוצטע היץ [ז. *regenerator*].

recu'peratory *a.* (רי-קיו'-פּע-ריי-טאָ-רי) ז. *recuperative*.

recur' *v.* (רי-קויר') זיך אומקעהרען, זיך צוריקקעהרען; צוריקקומען אויף'ן זינען; זיך ווידערהאָלען; זיך ווענדען, זיך ווענדען נאָך הילף אדער שטיצע, האָבען א צופלוכט.

recur'rence *n.* (רי-קאַר'-ענס) צוריקקעהרונג; דאָס צוריקקומען אויף'ן זינען; א ווידערהאָלונג; דאָס ווענדען זיך; דאָס ווענדען זיך נאָך שטיצע אדער הילף, א צופלוכט.

recur'rency *n.* (רי-קאַר'-ענ-סי) ז. *recurrence*.

recur'rent *a. and n.* (רי-קאַר'-ענט) צוריקקעהרענד; זיך ווידערהאָלענד; אין אנאַטאָמיע — וואס קעהרט זיך אום צוריק און לויפט אין א פערקעהרטער ריכטונג [ווי אן אדער, א נערוו א. ז. וו.]; א נערוו אדער אן אדער וואס בויגט זיך אָב צוריק און לויפט אין א פערקעהרטער ריכטונג.

recur'rently *adv.* (רי-קאַר'-ענט-לי) זיך ווידערהאָלענד.

recur'ring *a.* (רי-קויר'-אינג) צוריקקומענד, זיך ווידערהאָלענד.

recur'ring ut'terances (רי-קויר'-אינג אַט'-ער-ענס-עז) א מין קראַנקהייט, ווען דער קראַנקער פערלירט דאָס לשון און קען ווידערהאָלען נור דאָס וואָרט, וואס ער האָט צום לעצטען מאָל אויסגערעדט, איידער ער האָט פערלאָרען דאָס לשון.

recur'sion *n.* (רי-קויר'-שאַן) צוריקקעהרונג, צוריקלויפונג.

recur'vate *v. and a.* (רי-קויר'-ווייט) אויסבויגען צוריק-צו; זיין צוריקגעבויגען; צוריקגעבויגען.

recurva'tion *n.* (רי-קויר-וויי'-שאַן) צוריקבויגונג; צוריקגעבויגענקייט.

recur'vature *n.* (רי-קויר'-ווע-טשור) ז. *recurvation*.

recurve' *v.* (רי-קוירוו') צוריקבויגען; זיין צוריקגעבויגען.

recurved' *a.* (רי-קוירווד') צוריקגעבויגען.

recurviros'ter *n.* (רי-קויר-ווי-ראָס'-טער) דער זעגעל-שנאָבלער [אזא פויגעל מיט א געבויגענעם שנאָבעל]. ז. *avocet*.

recurviros'tral *a.* (רי-קויר-ווי-ראָס'-טרעל) וואס האָט אן אויסגעבויגענעם שנאָבעל [ווי למשל, א זעבעל-שנאָבלער]. ז. *avocet*.

recur'vity *n.* (רי-קויר'-ווי-טי) ז. *recurvation*.

recur'vous *a.* (רי-קויר'-וואַס) צוריקגעבויגען, געבויגען ריקווערטס.

rec'usance *n.* (רעק'-יו-זענס) ז. *recusancy*.

rec'usancy *n.* (רעק'-יו-זענ-סי) האַרטנעקיגע ווידערשפּענסטיגקייט; האַרטנעקיגע געגנערשאַפט [בעזאָנדערס צו דער קירך אדער צו א רעליגיאָן]; דאָס זיין ווידערשפּענסטיג; די פּרינציפּען אדער די גרונדזעצע פון די וואס האָבען זיך אָבגעזאָגט פון דער אַנגליקאַנישער קירך.

recu'sant *a. and n.* (רי-קיו'-זענט) ווידערשפּענסטיג; וואס ענטזאָגט זיך פון גאָטעסדיענסט אין דער אַנגליקאַנישער קירך; וואס איז געגען דער קעניגליכער איבערהערשאַפט אין דער אַנגליקאַנישער קירך; א ווידערשפּענסטיגער, א האַרט-

נעקיגער געגנער פון אלגעמיינ אנגענומענעם; א רעקוזאנט, איינער וואס ענטזאגט זיך פון גאטעסדיענסט אין דער אנגליקאנישער קירך; א געגנער פון דער קעניגליכער אויבערהערשאפט אין דער אנגליקאנישער קירך.

recusa'tion *n.* (רעק-יו-זיי'-שאן) אן איינווענדונג געגען א ריכטער, א שיעדס-ריכטער אדער אן עקספערט [דאס זיי זיינען ניט פאסענד פאר א געוויסען פראצעס].

recuse' *v.* (רי-קיוז') ענטזאגען, צוריקווייזען; מאכען אן איינווענדונג געגען א ריכטער, א שיעדס-ריכטער אדער עקספערט, אז זיי זיינען ניט פאסענד פאר א געוויסען פראצעס.

recus'sion *n.* (רי-קאש'-אן) א ריקשלאג, דאס אבקלאפען צוריק.

red *a., n. and v.* (רעד) רויט; שטארק ראדיקאל, רעוואלוציאנער; א רויטער קאליר; רויטקייט; רויטע פארב; א קופערנער סענט; א פרוטה; עטוואס וואס האט א רויטען קאליר; אן עקסטרעמער ראדיקאל, א רעוואלוציאנער; מאכען רויט; ברייננגען אין ארדנונג, איינריכטען, איינארדנען; פאנאנדערנעהמען, פאנאנדערטיילען [צוויי שטרייטענדע]; אבשטעלען אדער מאכען א סוף [צו א מחלוקה], שליכטען א סכסוך.

redact' *v.* (רי-דעקט') רעדאגירען, רעדאקטירען.

redacteur' *n.* (רע-דעק-טויר') ז. ***redactor***

redac'tion *n.* (רי-דעק'-שאן) דאס רעדאגירען, די רעדאקציאן [די איבערזעהונג און צופערטיגונג פון שריפטען צום דרוקען]; א ווערק וואס איז רעדאגירט געווארען; א רעדאקציע, דער פערזאנאל פון א רעדאקציע [די שרייבער פון א צייטונג אדער זשורנאל].

redac'tor *n.* (רי-דעק'-טאר) א רעדאקטאר.

redacto'rial *a.* (רי-דעק-טאו'-רי-על) רעדאקציאנעל; וואס איז שייך צו א רעדאקטאר אדער א רעדאקציע.

redan' *n.* (רי-דען') א רעדאן, א מין דריי-עקיגעס פעסטונגס-ווערק וואס ווערט געמאכט פון ערד און ווערט געשטעלט מיט'ן שפיציגען טייל צום פיינד.

Redans

red and black (רעד ענד בלעק) רויט און שווארץ-שפיעל [אזא קארטען-שפיעל].

red ant (רעד ענט) די רויטע מוראשקע [אזא קליינע רויטע מוראשקע].

red an'timony (רעד ענ'-טי-מא-ני) אנטימאן-בלענדע [אזא רויטער מינעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון אנטימאניום מיט זויערשטאף און שוועבעל].

red arsen'ic (רעד אר-סענ'-איק) רעאלגאר [אזא כעמישער שטאף]. ז. ***realgar***

red ash (רעד עש) דער רויטער עשען-בוים [אזא גרויסער אויסטראלישער בוים מיט א זעהר הארטען האלץ]. ז. ***ash***

red'-backed *a.* (רעד'-בעקט) מיט א רויטען רוקען.

red bay (רעד ביי) אזא אמעריקאנער לארבער-פלאנצע.

Red Bay

red'-beaked *a.* (רעד'-ביעקט) מיט א רויטען שנאבעל.

red'-bel'lied *a.* (רעד'-בעל'-איד) רויט-בייכיג.

red'-billed *a.* (רעד'-בילד) וואס האט א רויטען שנאבעל.

red'bird *n.* (רעד'-בוירד) דער רויט-פויגעל [א נאמען פאר פערשיעדענע פויגלען פון רויטען קאליר].

red'-blood'ed *a.* (רעד'-בלאד'-עד) רויט-בלוטיג, וואס האט רויטעס בלוט.

Red Book (רעד בוק) דאס רויטע בוך [דאס בוך וואס ענטהאלט די נעמען פון אלע רעגיערונגס-בעאמטע; דאס בוך אין וועלכען עס זיינען פערשריעבען די נעמען פון די פערס אין ענגלאנד; א האלב אפיציעלעס בוך וואס ווערט ארויסגעגעבען אין כינא פיערטעל-יעהרליך און וואו עס זיינען פערצייכענט די נעמען און קורצע בעשרייבונגען פון אלע רעגיערונגס-בעאמטע].

red'breast *n.* (רעד'-ברעסט) דאס רויט-קעלכען [אזא אייראפעאישעס פויגעלע מיט א רויטען בריסטעל].

red'-breas'ted *a.* (רעד'-ברעס'-טעד) רויט-ברוסטיג, וואס האט א רויטע ברוסט.

red'bud *n.* (רעד'-באד) דער יודאס-בוים [אזא קליינער בוים וועלכער בליהט אין פריהלינג מיט בליהונגען עהנליך צו א פערסיק-בוים און האט הארץ-פערמיגע בלעטער. די בליהונגען האבען א זויערליכען געשמאק און ווערען אפט בענוצט אלס סאלאט].

red'cap *n.* (רעד'-קעפ) דער גאלד-פינק, דער רויט-פינק [אזא פויגעל]; אזא ענגלישע הוהן; א גייסט וועלכער געפינט זיך, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען אין שאטלאנד, אין אלטע שלעסער [פעסטונגס-פאלאצען].

red'-capped *a.* (רעד'-קעפט) מיט א רויטען אויבערשטען טייל פון קאפ.

red ce'dar (רעד סי'-דאר) דער ווירדזשיניער וואכאלדער, דער רויטער צעדער [א געוויסער צעדער-בוים וואס וואקסט אין שטאאט ווירדזשיניא, אמעריקא].

red cent (רעד סענט) א קופערנער סענט, א פרוטה.

red chalk (רעד טשאהק) רויטער קרייד; רויט-שטיין.

red'-cheeked *a.* (רעד'-טשיעקט) רויט-באקיג, מיט רויטע באקען.

red'coat *n.* (רעד'-קאוט) אן ענגלישער סאלדאט [אלס א צונאמען אין דער אמעריקאנישער געשיכטע].

red cop'per (רעד קאפ'-ער) רויט-קופער [רויטער נאטירליכער קיפער].

Red Cross (רעד קראהס). ז. ***Red-Cross Society***

red'-cross *a.* (רעד'-קראהס) וואס טראגט א רויטען קרייץ [דער קרייץ פון הייליגען געארג].

red'-cross knight (רעד'-קראהס נאיט) א ריטער פון דעם געארגס ארדען, א ריטער וואס טראגט דעם רויטען קרייץ.

Red'-Cross Soci'ety (רעד'-קראהס סא-סאי'-ע-טי) די געזעלשאפט פון רויטען קרייץ [א פילאנטראפישע געזעלשאפט וואס האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1864 אין גענף, שווייץ, צו געבען מעדיצינישע בעהאנדלונג די פערוואונדעטע אין א מלחמה אדער געבען הילף די ליידענדע פון א קאטאסטראפע, ווי א פערפלייצונג, אן ערד-ציטערניש א. ד. ג. דער צייכען פון דיעזער געזעלשאפט איז א רויטער קרייץ].

red cur'rant (רעד קאר'-ענט) רויטע וויינפערלעך.

redd *v.* (רעד) ברייננגען אין ארדנונג, איינריכטען, איינארדנען.

red deal (רעד דיעל) קיעפער-האלץ, פיכטען-האלץ.

red deer (רעד דיער) דער רויט-הירש [דער מין הירשען, וואס איז פערשפרייט אין די לענדער פון אייראפא און אזיען מיט א מעסיגען קלימאט. אויך דער אמעריקאנער וויים-עקיגער הירש].

red'den *v.* (רעדן) רויט מאכען; רויט ווערען; רויכערען הערינג.

red'der *n.* (רעד'-ער) איינער וואס שטילט איין א מחלוקה, איינער וואס שליכטעט א שטרייט; איינער וואס מאכט ארדנונג.

red'ding *n.* (רעד'-אינג) איינארדנונג, דאס ברייננגען אין ארדנונג.

red'ding-comb *n.* (רעד'-אינג-קאום) אזא גרויסער קאם צום פערקעמען די האר.

red'dish *a. and n.* (רעד'-איש) רויטליך; א רויטער קאליר.

red'dishness *n.* (רעד'-איש-נעס) רויטליכקייט.

reddi'tion *n.* (רע-דיש'-אן) די אומקעהרונג; די צוריקגעבונג; די אונטערגעבונג, דאס אונטערגעבען זיך; די ערקלערונג.

red'ditive *a.* (רעד'-אי-טיוו) צוריקגעבענד, אומקעהרענד; ערווידערענד, ענטפערנד.

red'dle *n.* (רעדל) רויטער קרייד [א מין רויטער וועיכער אייזען-ערץ וואס ווערט בענוצט צו מאכען צייכענס אויף האלץ, צו מאכען סמנים אויף שעפסען א. ד. ג.].

redeem' *v.* (רי-דיעם') בעפרייען, ערלעזען [פון זינד], מכפר זיין, אויסלעזען [פון געפענגנים]; רעטען; ארויסנעהמען, אויסלעזען [ווי א משכון]; בעניטיגען, מטיב זיין פאר א שאדען; גוט מאכען, ערפילען [א הבטחה].

redeemabil'ity *n.* (רי-דיע-מע-ביל'-אי-טי) ז. ***redeemableness***

redee'mable *a.* (רי-דיע'-מעבל) אויסלעזליך, אויסקויפליך, וואס קען אויסגעלעזט ווערען.

redee'mableness *n.* (רי-דיע'-מעבל-נעס) אויסלעזליכקייט, אויסקויפליכקייט, די מעגליכקייט אויסצולעזען אדער צו רעטען.

redee'mer *n.* (רי-דיע'-מער) אן אויסלעזער, א רעטער, א בעפרייער, אן ערלעזער.

redee'ming *a.* (רי-דיע'-מינג) .1 וואס קען מכפר זיין; וואס קען אויסלעזען; .2 מילדערענד.
 2. There is not a single **redeeming** feature in the scheme.

redeem'less *a.* (רי-דיעמ'-לעס) וואס קען ניט אויסגעלעזט ווערען; וואס קען ניט געהאלפען ווערען; וואס מען קען ניט בעקומען צוריק.

redelib'erate *v.* (רי-די-ליב' ע רייט) ווידער איבערדענקען, ווידער נאכדענקען.

redeliv'er *v.* (רי-די-ליוו'-ער) אבשי־קען צוריק; אומקעהרען צוריק צו דעם שיקער; בעפרייען א צווייטען מאל; בע־ריכטען; ווידערהאלען.

redeliv'erance *n.* (רי-די-ליוו'-ער-ענס) די ווידער־בעפרייאונג; די צוריק־ליפערונג, דאס צוריק־אבגעבען, דאס צו־ריק־אבשיקען.

redeliv'ery *n.* (רי-די-ליוו'-ער-אי) די צוריק־ליפערונג, די צוריק־אבגעבונג; די ווידער־איבערגעבונג; די ווידער־בע־פרייאונג.

redemand' *v. and n.* (רי-די-מענד') צוריקפאדערען; דאס פאדערען א צווייטען מאל; די צוריק־פאדערונג.

redeman'dable *a.* (רי-די-מענ'-דעבל) וואס מען קען פאדערען צוריק; וואס מען קען פאדערען א צווייטען מאל.

redemise' *v. and n.* (רי-די-מאיז') צוריק איבערגעבען, צוריק איבערטראגען אויף דעם נאמען פון פריהערדיגען אייגענטי־מער [ווענען לאנד אדער א הויז]; דאס איבערגעבען אדער איבערטראגען צוריק לאנד אדער הייזער אויף דעם נאמען פון פריהערדיגען אייגענטימער.

redemon'strate *v.* (רי-די-מאנ'-סטרייט) ווידער בעווייזען; ווידער דעמאנסטרירען.

redemp'tible *a.* (רי-דעמפ'-טיבל) ז. *redeemable*.

redemp'tion *n.* (רי-דעמפ'-שאן) די אויסלעזונג; די אויסקויפונג; די בע־פרייאונג; דאס רעכט צוריק אויסצוקוי־פען; די צוריקצאהלונג [פון א חוב אדער אבליגאציאן]; אין דער קריסטליכער טע־אלאגיע — די אויסלעזונג פון דער נשמה פון זינד דורך די אבקומענישען פון יע־זוס קריסטוס.

redemp'tionary *n.* (רי-דעמפ'-שאנ-ע-רי) איינער וואס איז אויסגעלעזט אדער אויסגעקויפט געווארען, איינער ווע־מען מען קען אויסקויפען אדער אויסלע־זען; איינער וואס האט זיך אויסגעקויפט אדער קען זיך אויסקויפען פון א חוב אדער אבליגאציאן.

redemp'tioner *n.* (רי-דעמפ'-שאנ-ער) איינער וואס האט אבגעצאהלט פאר זיין רייזע אויף א שיף מיט ארבייט, וואס ער האט אויף איהר געטהאן.

redemp'tionist *n.* (רי-דעמפ'-שאנ-איסט) א טריניטאריער. ז. *Trinitarian*.

redemp'tive *a.* (רי-דעמפ'-טיוו) וואס דיענט אויסצולעזען אדער אויסצוקויפען; אויסלעזענד, בעפרייענד.

Redemp'torist *n.* (רי-דעמפ'-טאר-איסט) א רעדעמפטאריסט [א מיטגליעד פון א געוויסען קאטוילישען מיסיאנס אר־דען, וועלכער איז געגרינדעט געווארען אין יאהר 1732 אין נעאפל און וועלכער שטעהט אין פערבינדונג מיט די יעזו־איטען].

redemp'tory *a.* (רי-דעמפ'-טא-רי) צום אויסלעזען, צום אויסקויפען; בע־פרייענד, אויסלעזענד.

reden'ted *a.* (רי-דענ'-טעד) פארמירט ווי די ציינער פון א זעג.

redepos'it *v.* (רי-די-פאז'-איט) צוריק אוועקלעגען [ווי געלד אין א באנק]; ווידער אבשטעהען [ווי הייוועז אויף'ן דעק].

redescend' *v.* (רי-די-סענד') ווידער אראבשטייגען.

redescent' *n.* (רי-די-סענט') די וויע־דער־אראבשטייגונג, די ווידער אראב־פאלונג.

redescribe' *v.* (רי-דעס-קראיב') וויע־דער בעשרייבען, פון דאס ניי בעשרייבען.

redeter'mine *v.* (רי-די-טויר'-מין) ווידער בעשטימען.

redevel'op *v.* (רי-די-וועל'-אפ) זיך ווידער ענטוויקלען; נאך אמאל ענטוויק־לען [ווי א פאטאגראפישע פלאטע אום צו פערשטארקען דאס בילד].

redevel'opment *n.* (רי-די-וועל'-אפ-מענט) דאס נאך אמאל ענטוויקלען [ווע־גען פאטאגראפישע פלאטען].

red'eye *n.* (רעד'-אי) [א רויט־אויג פיש מיט רויטע אויגען, ווי למשל, די פלעצע. ז. *rock-bass*]; דאס רויט־אוי־גיגע ווירעא [אזא גרינער אמעריקאנער פויגעל מיט רויטע אויגען]; אזא פייעריג שטארקער בראנפען [פון וועלכען עס ווערען רויט די אויגען].

red'-eyed *a.* (רעד'-איד) רויט־אויגיג; וואס האט רויטע אויגען.

red'-eyed vir'eo (רעד'-איד וויר'-אי-או) דאס רויט־אויגיגע ווירעא [אזא אמעריקאנער פויגעל מיט רויטע אויגען]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

red'-fight'er *n.* (רעד'-פאיט'-ער) ז. *bullfinch*.

red'-fig'ured *a.* (רעד'-פיג'-יורד) מיט רויטע פיגורען [ווענען געוויסע גריכי־שע וואזען].

red'fish *n.* (רעד'-פיש) דער רויט־פיש [א נאמען פאר פערשיעדענע פיש פון רויטליכען קאליר, בעזאנדערס פאר א גע־וויסען זארט לאקס].

red fox (רעד פאקס) דער רויטער פוקס.

Red Fox

red'-green *a.* (רעד'-גרינ) רויט־גרין, פון רויט־גרינעם קאליר.

red'-gum *n.* (רעד'-גאם) אזא אויסשלאג אויף'ן קערפער ביי קינדער [ז. *strophulus*]; א מין קראנקהייט ביי תבואה; אזא רויטליכער גומי זאפט וואס ווערט ערהאלטען פון געוויסע בוימער; דער קינא־גומי־בוים [ז. *red-gum tree*].

red'-gum tree (רעד'-גאם טריע) דער קינא־גומי־בוים [אזא אויסטראלישער בוים פון וועלכען עס ווערט ערהאלטען א רויטליכער גומי־זאפט].

red'-haired *a.* (רעד'-העהרד) רויט־האריג, מיט רויטע האר.

red'-han'ded *a.* (רעד'-הענ' דעד) מיט בלוטיגע הענד, וואס האט פערגאסען בלוט; געכאפט ביי דער האנד; געכאפט ביים פערברעכען.

red'head *n.* (רעד'-העד) א רויט־קעפי־גער, א פערזאן מיט רויטע האר; א רויט־קעפיגע ענטעל; דער רויט־קאפ [אזא פויגעל]; אזא טראפישעס מילך־גראז מיט העל־רויטע בלימעלעך.

red'-head'ed *a.* (רעד'-העד'-עד) רויט־האריג; רויט־קעפיג.

redhibi'tion *n.* (רעד-הי-ביש'-אן) דאס מבטל זיין א מסחר אדער דאס צווינ־גען דעם פערקויפער צו נעהמען צוריק זיין סחורה צוליעב געפונענע חסרונות אדער צוליעב אבנארערייי.

redhib'itory *a.* (רעד-היב'-אי-טא-רי) וואס איז שייך צו מבטל זיין א מסחר. ז. *redhibition*.

red'-hot *a.* (רעד'-האט) .1 רויט־גליהענד, רויט ווי פייער; .2 פייערדיג, ברענענד.
 2. He delivered a **red-hot** political speech.

redigest' *v.* (רי-די-דזשעסט') ווידער איינארדנען, אויף דאס ניי ברייננען אין א סיסטעמאטישער ארדנונג; נאך אמאל פערדייהען; נאך אמאל נאכדענקען.

redimin'ish *v.* (רי-די-מינ'-איש) וויע־דער פערקלענערען.

red'ingote *n.* (רעד'-אינ-גאוט) אזא צוויי־בארטיגער ראק.

redin'tegrate *v. and a.* (רע-דינ'-טי-גרייט) ווידער גאנץ מאכען, ווידער פער־בינדען, ווידער הערשטעלען, ווידער אויפבויען, ווידער ברייננען אין א גו־טען צושטאנד; בענייען; גאנץ געמאכט, צורעכט געמאכט פון דאס ניי; בענייט.

redintegra'tion *n.* (רע-דינ-טי-גריי'-שאן) די ווידער־אויפבויאונג, די וויע־דער־הערשטעלונג; די ווידער־פערבינדונג; דאס ווידער־ברייננען אין א גוטען צו־שטאנד; אין כעמיע — דאס ברייננען צו־ריק אין דעם פריהערדיגען נאטורעלען צו־שטאנד [ווענען שטאפען וועלכע ווערען געמישט איינער מיט דעם אנדערען]; אין פסיכאלאגיע — די טענדענץ פון גייסט ארויפצוברייננען אויף'ן זכרון אלע איבער־לעבונגען פון א געוויסען פסיכישען צו־שטאנד, ווען איין טייל פון דיזען צו־שטאנד האט זיך ווידער געטראפען.

redirect' *v.* (רי-די-רעקט') אומאדרעסי־רען, פון דאס ניי אדרעסירען.
 The letter was sent to Boston and from there **redirected** to New York.

redisburse' *v.* (רי-דיס-בוירס') צוריק־צאהלען.

rediscov'er *v.* (רי-דיס-קאוו'-ער) וויע־דער ענטדעקען, פון דאס ניי ענטדעקען.

rediscov'erer *n.* (רי-דיס-קאוו'-ער-ער) איינער וואס ענטדעקט פון דאס ניי.

rediscov'ery *n.* (רי-דיס-קאוו'-ער-אי) די ווידער־ענטדעקונג.

redispose' *v.* (רי-דיס-פאוז') ווידער איינריכטען, ווידער ברייננען אין ארד־נונג; איינטיילען פון דאס ניי.

redisposi'tion *n.* (רי-דיס-פא-זיש'-אן) דאס איינריכטען אדער איינארדנען פון דאס ניי.

redissolu'tion *n.* (רי-דיס-א-ליו'-שאן) א ווידער־אויפלעזונג; דאס ווידער צו־געהן אדער פאנאנדערגעלאזען ווערען.

redissolve' *v.* (רי-די-זאלוו') ווידער אויפלעזען, ווידער שמעלצען, ווידער צוגעהן.

redistil' (רי-דיס-טיל') ווידער דיסטי־לירען, פון דאס ניי דיסטילירען.

redistrib'ute *v.* (רי-דיס-טריב'-יוט) פון דאס ניי אויסטיילען; ווייטער פערטיילען.

redistribu'tion *n.* (רי-דיס-טרי-ביו'-שאן) די ווייטער=פערטיילונג.

redis'trict *v.* (רי-דיס'-טריקט) פון דאס ניי איינטיילען אין בעצירקען אדער דיסטריקטען; איינטיילען אין נייע וואהל=דיסטריקטען.

redis'tricting *n.* (רי-דיס'-טריק-טינג) דאס איינטיילען אין נייע וואהל=בעצירקען אדער דיסטריקטען.

redivide' *v.* (רי-די-וואיד') ווייטער צוטיילען, פון דאס ניי צוטיילען.

redivi'vus *a.* (רעד-אי-וואי'-וואס) וויעדער אויפגעלעבט.

red June plum (רעד דזשוהן פלאם) אזא רויטע אמעריקאנער פלוים. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

red lead (רעד לעד) רויט=בליי [א צוברייטונג פון בליי וואס ווערט געברויכט אין פארבען].

red'-legged *a.* (רעד'-לעגד) רויט=פיסיג.

red'-let'ter *a.* (רעד'-לעט'-ער) מיט רויטע בוכשטאבען; בעצייכענט מיט רויטע בוכשטאבען.

red'-let'ter day (רעד'-לעט'-ער דיי) א וויכטיגער קירכען פייערטאג, וואס איז בעצייכענט אין קאלענדאר מיט א רויטען בוכשטאב; א גליקס=טאג, א פריידען=טאג.

red'ly *adv.* (רעד'-לי) רויטליך, מיט א רויטען קאליר.

red'-met'al *n.* (רעד'-מעט'-על) רויט=מעטאל [א נאמען פאר פערשיעדענע מעטאל=פערבינדונגען אדער לעגירונגען, וועלכע ענטהאלטען אין זיך קופער].

red'mouth *n. and a.* (רעד'-מאוטה) דאס רויט=מויל [אזא פיש מיט א רויטען מויל]; וואס האט א רויט מויל.

red'-necked *a.* (רעד'-נעקט) וואס האט א רויטען האלז.

red'ness *n.* (רעד'-נעס) רויטקייט.

red'-nose *a.* (רעד'-נאוז) ז. *red-nosed*

red'-nosed *a.* (רעד'-נאוזד) רויט=נאזיג; וואס האט א רויטע נאז אדער א רויטען שנאבעל.

redo' *v.* (רי-דו') ווידער מאכען, איבערמאכען, מאכען פון דאס ניי.

red'-oak *n.* (רעד'-אוק) די רויטע אייכע, די רויטע דעמבע [אזא זארט אייכען=בוים וועלכער געפינט זיך אין די אסטגעגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

red'olence *n.* (רעד'-א-לענס) אן אנגענעהמער אדער א געשמאקער ריח.

red'olency *n.* (רעד'-א-לענ-סי) ז. *redolence*

red'olent *a.* (רעד'-א-לענט) וואויל=ריכענד, וואס האט א געשמאקען ריח.

red'olently *adv.* (רעד'-א-לענט-לי) שמעקעדיג, ריכענדיג.

redoub'le *v.* (רי-דאב'ל) נאך אמאל דאפלען, פערדאפלען; זיך פערדאפלען; שטופענווייז פערגרעסערען; שטופענווייז זיך פערגרעסערען.

redoubt' *n.* (רי-דאוט') א רעדוט, א געשלאסענע פעסטונג; א בעפעסטיגונג.

redoub'table *a.* (רי-דאו'-טעבל) פורכטבאר, פירכטערליך, שרעקליך.

redoub'ted *a.* (רי-דאו'-טעד) ז. *redoubtable*

redound' *v. and n.* (רי-דאונד') צוריקפאלען; צוריקגעטריבען ווערען; זיך צוריקקייקלען; צוריקפליסען; בייטראגען, בייהעלפען; ארויסקומען אלס רעזולטאט; א צוריקפאלונג, א צוריקווארפונג, א צוריקקעהרונג; א רעזולטאט.

redout' *n. and a.* (רי-דאוט') א רעדוט, א געשלאסענע פעסטונג, א שאנצע, א בעפעסטיגונג; אויסגעבויגען אין פיעל ווינקלען [ווענען א צייכנונג אויף א וואפען אדער שילד, בעזאנדערס ווענען א קרייץ].

redou'table *a.* (רי-דאו'-טעבל) ז. *redoubtable*

red'owa *n.* (רעד'-א-א) א באהעמישער טאנץ, וועלכער איז עהנליך צו א וואלץ אדער פאלקא; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

red pep'per (רעד פעפ'-ער) דער רויטער פעפער.

Red pepper

red'poll *n.* (רעד'-פאול) דער האנף=פינק, דער פלאקס=פינק [אזא קליין פויגעלע מיט א רויטען קעפעל און א רויז=רויטער ברוסט].

redraft' *v. and n.* (רי-דרעפט') וויעדער צייכענען, פון דאס ניי צייכענען; א נאכאמאליגע צייכנונג אדער קאפיע; א ריק=וועקסעל [א וועקסעל וואס דער מלוה בעקומט אנשטאט דעם פראטעסטירטען וועקסעל און אויף וועלכען עס ווערען ארויפגעשריבען אויסער דער הלואה אויך די געריכטס=קאסטען].

redraw' *v.* (רי-דראה') איבער א נייעס צייכענען, ווייעדער צייכענען; נעהמען א ריק=וועקסעל [א נייעם וועקסעל אנשטאט דעם פראטעסטירטען]. ז. *redraft*

red repub'lican (רעד רי-פאב'-לי-קען) א זעהר ראדיקאלער רעפובליקאנער [בעזאנדערס ווענען די עקסטרעמע רעפובליקאנער אין פראנקרייך אין דער צייט פון דער ערשטער רעוואלוציאן].

redress' *v. and n.* (רי-דרעס') צורעכט מאכען, וויעדער בריינגען אין ארדנונג, וויעדער גוט מאכען; אויסבעסערען; אויסגלייכען; אבשאפען א קריוודע; העלפען אימעצען קומען צו זיין רעכט; גוט מאכען אן עולה אדער אונרעכט; אומקליידען, איבערפוצען; דאס אויסבעסערען אן אונרעכט, דאס מאכען צוריק גוט, דאס אבשאפען א קריוודע; א בעפרידיגונג פאר אן אונרעכט.

redress'er *n.* (רי-דרעס'-ער) איינער וואס שאפט אב אן אונרעכט אדער א קריוודע, איינער וואס העלפט אימעצען צו קומען צו זיין רעכט.

redress'ible *a.* (רי-דרעס'-איבל) וואס קען אבגעהאלפען ווערען, וואס קען צוריק גוט געמאכט ווערען [ווענען אן איבעל אדער אן אונרעכט].

redress'less *a.* (רי-דרעס'-לעס) וואס קען ניט אבגעהאלפען ווערען, וואס קען ניט אויסגעבעסערט ווערען.

redress'ment *n.* (רי-דרעס'-מענט) דאס מאכען צוריק גוט, דאס אויסבעסערען אן אונרעכט, דאס אבשאפען א קריוודע אדער אן איבעל; א בעפרידיגונג פאר אן אונרעכט.

redrive' *v.* (רי-דראיוו') צוריקטרייבען; וויעדער טרייבען.

red'-roan *a.* (רעד'-ראון) פון קאשטאנאווע קאליר מיט א העל=רויטער שאטירונג.

red'root *n.* (רעד'-רוהט) די אמעריקאנישע זעקעל=בלום אדער ניו דזשוירזי'ער טהעע [א מין קוסט]; דער שטיין=זאמען [אזא גראז].

reds *n.* (רעדז) דאס מאנאטליכע אדער רעגעל [ביי פרויען]; עקסטרעמע ראדיקאלען, רעוואלוציאנערען.

red'shank *n.* (רעד'-שענק) דער רויט=פוס [אזא פויגעל מיט רויטע פיס].

red'shanks *n.* (רעד'-שענקס) א פעראכטליכער נאמען פאר שאטלענדער און אירלענדער; דער ראבערט=קרייטיך [ז. *herb-robert*].

red'-short *a.* (רעד'-שאהרט) וואס ברעקעלט זיך, ווען אנגעברענט ביז רויט [ווענען אייזען און שטאהל].

red'skin *n.* (רעד'-סקין) א רויט=הויטיגער, א נארד=אמעריקאנישער אינדיאנער.

red snap'per (רעד סנעפ'-ער) אזא גרויסער, שעהנער ווערטהפאלער פיש. ז. איל. *"Fishes"*

red'start *n.* (רעד'-סטארט) דער רויט=עק [א מין פויגעל מיט א רויטען עק]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

red'streak *n.* (רעד'-סטריעק) א מין רויט=געשטרייפטער עפעל; סידער [קוואס] פון דיעזען עפעל.

red stuff (רעד סטאף) אזא פאליר=פולווער. ז. *crocus*

red'tail *n. and a.* (רעד'-טייל) א רויט=עק [ז. *redstart*]; וואס האט א רויטען עק.

red tape (רעד טייפ) פארמאליזם, ביוראקראטיזם, קאנצעלארשטשינע [דער אויסדרוק שטאמט דערפון, וואס מען פלעגט אמאל אפיציעלע דאקומענטען ארומבינדען מיט רויטע שנירלעך].

red'-tape *a.* (רעד'-טייפ) פארמאליסטיש, ביוראקראטיש. ז. *red tape*

red'-taped *a.* (רעד'-טייפט) ז. *red-tape*

red'-ta'pism *n.* (רעד'-טיי'-פיזם) ז. *red tape*

red'-ta'pist *n.* (רעד'-טיי'-פיסט) א קאנצעלאריסט, א קלערק אין א רעגירונגס=אנשטאלט; א פארמאליסט, א ביוראקראט. ז. *red tape*

red'-thrush *n.* (רעד'-טהראש) ז. *redwing*

red'top *n.* (רעד'-טאפ) דער ווינדהאלם [אזא גראז וואס ווערט קולטיווירט פאר פיה=פיטערונג].

reduce' *v.* (רי-דיוס') רעדוצירען, אראבזעצען, פערקלענערען, פערמינדערען; אבשוואכען; אונטערדריקען, אונטערטעניג מאכען, אונטעריאכען; אין כירורגיע — בריינגען צוריק אויף דעם ריכטיגען ארט [ווי אן אויסגעלונקענעם גליעד]; מאכען, פערוואנדלען; בריינגען אין א געוויסען צושטאנד אדער פארם; בריינגען אין געוויסע גרענעצען פון אן ערקלערונג אדער בעשרייבונג; בריינגען א פערוויקעלטען אלגעבראאישען אויסדרוק צו אן איינפאכערען; אין אריפמעטיק — ענדערען די נאמינירונג פון מאס=איינהייטען, געלד=איינהייטען א. ד. ג. [ווי מאכען פון דאלארס — סענטען, פון מיילען — פוס א. ז. וו.]; אוועקנעהמען פון מעטאל=ערץ די ניט=מעטאלישע בעשטאנד=טיילען.

reduced' cir'cumstances (רי-דיוסט' סויר'-קאם-סטענ-סעז) געדריקטע אומשטענדען.

reduced' i'ron (רי-דיוסט' אי'-ערן) א

דינער אייזען-פולווער, וואס ווערט ערהאל- טען דורך א געוויסען כעמישען פראצעס.

reduce'ment *n.* (רי-דיוס'-מענט) א רע- דוצירונג, אן אראבזעצונג, א פערקלענע- רונג, א פערמינדערונג; דאס רעדוצירען, דאס אראבזעצען; א צוריקברייננונג.

reduce' mon'ey (רי-דיוס' מאנ'-אי) בייטען געלד.

redu'cent *a. and n.* (רי-דיו'-סענט) רעדוצירענד, פערקלענערענד, פערמינדע- רענד; אונטעריאכענד; עטוואס וואס רע- דוצירט.

redu'cer *n.* (רי-דיו'-סער) א רעדוצי- רער; א פערוואנדלער; א צוריקברייננער; אן אונטעריאכער; אזא מוף צו פעראיי- ניגען ראהרען; א פעריכטונג אין אן עלעקטרישער סטאנציע צו פערקלענערען די עלעקטרישע שפאנונג.

reduce' the square (רי-דיוס' טו טהי סקוועהר) אויסשטעלען צוריק אין א לי- ניע א באטאליאן סאלדאטען, וואס איז פריהער אויסגעשטעלט געווארען אין א קוואדראט.

reduce' to beg'gary (רי-דיוס' טו בעג'-ער-אי) ברייננען צו בעטעל-ברויט.

reduce' to noth'ing (רי-דיוס' טו נאטה'-אינג) מאכען צו גארנישט.

reduce' to the ranks (רי-דיוס' טו טהי רענקס) דעגראדירען, מאכען פאר א פראסטען סאלדאט [ווי דאס ווערט גע- טהאן מיט אראפגעדיענטע אין מיליטער פאר שלעכטע אויפפיהרונג אדער פערברע- כענס].

reduce' to wri'ting (רי-דיוס' טו ראי'-טינג) פערשרייבען שווארץ אויף ווייס.

To avoid misunderstandings every agreement should be **reduced to writing.**

reducibil'ity *n.* (רי-דיו-סי-ביל'-אי- טי) דאס קענען רעדוצירט ווערען; דאס קענען צוריקגעבראכט ווערען אין דעם פריהעריגען צושטאנד; דאס קענען פער- וואנדעלט ווערען. ז. *reduce*.

redu'cible *a.* (רי-דיו'-סיבל) רעדוציר- באר; וואס קען רעדוצירט ווערען, וואס קען פערמינדערט ווערען; וואס קען פער- וואנדעלט ווערען.

redu'cibleness *n.* (רי-דיו'-סיבל-נעס) דאס קענען רעדוצירט ווערען; דאס קענען פערוואנדעלט ווערען; דאס קענען צוריק- געבראכט ווערען [אין דעם פריהערדיגען צושטאנד].

redu'cibly *adv.* (רי-דיו'-סי-בלי) קע- נענדיג צוריקגעבראכט ווערען [אין דעם פריהערדיגען צושטאנד]; קענענדיג פער- וואנדעלט ווערען; רעדוצירבאר.

redu'cing *a.* (רי-דיו'-סינג) רעדוצי- רענד, פערקלענערענד, פערמינדערענד.

redu'cing a'gent (רי-דיו'-סינג איי'- דזשענט) א שטאף וואס האט די אייגענ- שאפט אוועקצונעהמען די עלעקטרא-נעגא- טיווע בעשטאנד-טיילען פון א כעמישער פערבינדונג און מאכט פריי די עלעקטרא- פאזיטיווע בעשטאנד-טיילען [ווערט בע- נוצט אבצוטיילען די ניט-מעטאלישע בע- שטאנד-טיילען פון מעטאל-ערץ].

reduct' *n.* (רי-דאקט') אין האלץ-אר- בייט — א קליינער אויסשניט אין וועל- כען עס איז טייל צו מאכען עס גלייכ- פערמיג.

reductibil'ity *n.* (רי-דאק-טי-ביל'-אי- טי) ז. *reducibleness*.

reduc'tio ad absur'dum (רי-דאק'- שי-או עד עב-סויר'-דאם) דאס ברייננען צו אן אבסורד [דאס בעווייזען די פאלש- קייט פון א בעהויפטונג דורך דער אונ- מעגליכקייט פון איהר לאגישען שלוס].

reduc'tion *n.* (רי-דאק'-שאן) די צוריק- פיהרונג; די אומוואנדלונג, די פערוואנדלונג אין א נייעם צושטאנד; די פערמינדערונג; די רעדוצירונג; די פאנאנדערלעגונג; אין מאטעמאטיק — די רעדוקציאן [די פער- וואנדלונג פון איין געאמעטרישער פיגור אדער פון איין גרעסע אין אן אנדערער]; אין כירורגיע — דאס צוריק ארייננשטעלען [ווי אן אויסגעלונקענעם גליעד]; די אונ- טערווארפונג, די ערבעראונג; די אונטער- יאכונג; דאס ארונטערקומען.

reduc'tive *a. and n.* (רי-דאק'-טיוו) צוריקפיהרענד; פערמינדערענד; אן אויפ- לעזונגס-מיטעל; עטוואס וואס רעדוצירט אדער פערמינדערט.

reduc'tively *adv.* (רי-דאק'-טיוו-לי) דורך פערמינדערונג, דורך ארונטערזעצונג, דורך פערוואנדלען אין אן אנדער פארם אדער צושטאנד.

redun'dance *n.* (רי-דאנ'-דענס) אי- בערפלוס, איבריגקייט; אן איבערפלוס פון ווערטער.

redun'dancy *n.* (רי-דאנ'-דענ-סי) ז. *redundance*.

redun'dant *a.* (רי-דאנ'-דענט) איבער- פליסיג, איבריג; איבערפליסיג אין ווער- טער.

redun'dantly *adv.* (רי-דאנ'-דענט-לי) אויף אן איבערפליסיגען שטייגער.

red'-un'derwing *n.* (רעד'-אנ'-דער- הווינג) אזא זומער-פויגעלע אדער באבע- לע, ביי וועלכען די אונטערשטע פאר פליגעלעך זיינען רויט און האבען א שווארצען ראנד. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*.

redu'plicate *v. and a.* (רי-דיו'-פלי- קייט) ווידער פערדאפלען, נאך אמאל מולטיפליצירען; ווידערהאלען, זיך וויע- דערהאלען; ווידערהאלט; נאך אמאל פערדאפעלט.

reduplica'tion *n.* (רי-דיו-פלי-קיי'- שאן) די פערדאפלונג; די ווידערהאלונג; אין רעטאריק — א זאץ אדער אויסדרוק וואס ענדיגט זיך מיט דעמזעלבען ווארט, מיט וועלכען דער צווייטער זאץ פאנגט זיך אן.

redu'plicative *a.* (רי-דיו'-פלי-קיי- טיוו) וואס בעצייכענט א ווידערהאלונג אדער פערדאפלונג.

re'dux *a.* (רי'-דאקס) צוריקגעבראכט; צוריקגעקומען [ווענען געוויסע פיזיאלא- גישע ערשיינונגען, וועלכע זיינען פער- שוואונדען צוליעב קראנקהייט].

red'water *n.* (רעד'-הוואה-טער) א קראנקהייט ביי בהמות, דורך וועלכער די אורין געהט ביי זיי מיט בלוט.

red'wing *n.* (רעד'-הווינג) די רויט- דראסעל [אזא קליין זינג-פויגעלע מיט א רויטליכען ראנד ארום די פליגלען].

red'-winged *a.* (רעד'-הווינגד) וואס האט רויטע פליגלען.

red'wood *n.* (רעד'-הוואוד) א מין זעהר גרויסער בוים מיט רויטליכען האלץ [וואקסט אין קאליפארניען].

reech'o *v. and n.* (רי-עק'-או) צוריק אבהילכען, צוריק אברופען, ווידער אב- קלינגען; א פערדאפעלטער ווידער-קול.

reed *n. and v.* (ריעד) דער ראהר, דער טראסטניק, דער שטאם פון געוויסע הויכע גרעזער, וואס וואקסען אין פייכטע ער- טער; א פייפעל וואס ווערט געמאכט פון אזא ראהר, א דודקע; אין מוזיק — א קליינע עלאסטישע פלאטע פון האלץ אדער מעטאל אין מונדשטיק פון א מוזיקאלישען בלאז-אינסטרומענט, ווי א קלארנעט א. ד. ג. [זעה איל.]; אין בערג-ארבייט — א רעהרעל אנגעפילט מיט פולווער וואס שטעלט זיך אריין אין דעם אויסגעבויערטען לאך, כדי אויפ- צורייסען דעם שטיין; אין אר- כיטעקטור — א האלב-צילינדרי- שע פארם פון א געזימס אדער קארניז; דאס שטעקעלע, מיט וועלכען וועבערס זונ- דערען אב די פעדים אויף דער וועב-ראהם; א שיס-פייל; "קנה" [אזא לענג-מאס ביי די פארצייטיגע אידען]; דער פיערטער מאגען פון בהמות וואס זיינען מעלה גרה; דעקען [א דאך] מיט ראהר אדער טראסט- ניק; אין ארכיטעקטור — מאכען א געזימס אין דער פארם פון א ראהר.

Reed

reed'-bird *n.* (ריעד'-בוירד) ז. *bobolink*.

reed'-bun'ting *n.* (ריעד'-באנ'-טינג) דער ראהר-שפערלינג [א קליין אייראפעי- איש פויגעלע].

reed'ed *a.* (ריעד'-עד) בעוואקסען מיט ראהר אדער קאמיש.

reed'en *a.* (ריעדן) פון ראהר, פון טראסטניק.

reed'-fence *n.* (ריעד'-פענס) א גארטען- פארקאן פון ראהר אדער טראסטניק.

reed'-grass *n.* (ריעד'-גרעס) ראהר- גראז, קאמיש, טראסטניק.

reedifica'tion *n.* (רי-עד-אי-פי-קיי'- שאן) די ווידער-אויפבויאונג.

reed'ify *v.* (רי-עד'-אי-פאי) ווידער אויפבויען.

reed'ing *n.* (ריעד'-אינג) אין ארכיטעק- טור — א פערציערונג אדער ארנאמענט וואס האט די פארם פון א רייהע קאנוועק- סע אדער רונד אויסגעבויגענע שטעקעלעך; די קארבען אויף דעם ראנד פון א מטבע.

reed'-in'strument *n.* (ריעד'-אינ'- סטרו-מענט) א ראהר-אינסטרומענט [א מוזיקאלישער אינסטרומענט, ווי א פאיאל אדער קלארנעט, ביי וועלכען די טענער ווע- רען פראדוצירט דורך דער וויבראציאן אדער טרייסלונג פון א קליינער עלאסטי- שער פלאטע אדער צינגעל].

reed'it *v.* (רי-עד'-איט) ווידער ארויס- געבען; פערעפענטליכען אויף דאס נייע.

reed'-knife *n.* (ריעד'-נאיף) אן אינ- סטרומענט צום צורעכט מאכען די דראטען פון א צימער-ארגעל. ז. *reed-organ*.

reed'less *a.* (ריעד'-לעס) ניט בעוואקסען מיט ראהר אדער טראסטניק.

reed'-mace *n.* (ריעד'-מייס) די וואסער- קאלבע [א מין הויכעס גראז מיט לאנגע שמאלע און שפיציגע בלעטער. ווערט גע- ברויכט צו דעקען דעכער, פאר הייצונג א. ז. וו.].

reed'-or'gan *n.* (ריעד'-אהר'-גען) דער צימער-ארגעל [א מוזיקאלישער אינסטרו- מענט מיט א קלאוויאטור, וואס פראדו- צירט טענער מיט דער הילף פון וויברי- רענדע קליינע מעטאלענע פלאטען אדער צינגלעך].

reed'-pipe *n.* (ריעד'-פאיפ) אן ארגעל, ביי וועלכען די טענער ווערען פראדוצירט דורך דער וויבראציאן פון א דינער קליי- נער פלאטע אדער צינגעל.

reed'-spar'row *n.* (ריעד'-ספער'-או) ז. *reed-bunting*.

reed'y *a.* (ריעד'-אי) בעוואקסען מיט ראהר אדער טראסטניק; וואס בעשטעהט

פון ראהר; עהנליך צו ראהר; אין מו=
זיק — וואס איז שייך צו א טאן, וועלכער
איז עהנליך צום טאן פון א ראהר=אינ=
סטרומענט.

reef *n., v. and a.* (ריעף) א פעלזענריף,
א פעלזען=באנק, שטיקער פעלזען אין ים,
וועלכע שטארצען ארוים אביסעל פון וואַ=
סער; א געוויסער טייל פון א זעגעל וועל=
כער ווערט צוזאמענגעראלט אדער צוזאַ=
מענגעצויגען, כדי צו מאכען איהם קלע=
נער בעת א שטורם; צוזאמענראלען אדער
צוזאמענציהען א טייל פון א זעגעל אין
א שטורם; צוזאמענשנורען, איינפאלבען;
בעדעקט מיט קרעץ.

Reef

reef′-band *n.* (ריעפ׳-בענד) רעף=באנד
[א שטיק זעגעל=לייוועגד וואס ווערט
אריבערגענעהט איבער א זעגעל איהם צו
פערשטארקערען].

ree′fer *n.* (ריע׳-פער) איינער וואס ראלט
צונויף א שטיק זעגעל, כדי צו מאכען איהם
קלענער בעת א שטורם; א מין קורצער
רעקעל ביי מאטראזען און פישער; א מין
אויסטערס וואס וואקסען אזיף פעלזען=
ריפען [פעלזען וואס שטארצען אביסעל
ארויס פון ים].

ree′fing *n.* (ריע׳-פינג) צוזאמענפאלטונג
[פון צייג].

reef′-line *n.* (ריעפ׳-לאין) אזא שטריק
צונויפצוציהען א זעגעל פון א שיף, ווען
דער ווינד בלאזט צו שטארק.

reef′-point *n.* (ריעפ׳-פאינט) א קורץ
שטיקעל שטריק וואס איז אריינגעצויגען
אין לאך פון א זעגעל, כדי צו מאכען
שנעל דאס צונויפציהען איהם בעת א
שטורם.

reef′-tack′le *n.* (ריעפ׳-טעק׳ל) א שטריק
מיט וועלכען מען ציהט ארויף די פאלב=
רינגלעך פון א זעגעל אויף׳ן מאסט אום
איהם צוזאמענצוראלען.

ree′fy *a.* (ריע׳-פי) פעלזיג, פול מיט
פעלזענריפען. ז. *reef*

reek *v.* (ריעק) רויכערען; דאמפפען;
אויסדונסטען.

ree′ky *a.* (ריע׳-קי) רויכיג, פעררוי=
כערט; וואס גיט ארויס א שלעכטען ריח.

reel *n. and v.* (ריעל) א שפולקע, א
קאטושקע, אירגענד וועלכע פארריכטונג
אנצודרעהען פאדים, שטריק, דראט א. ד.
ג.; אזא פארריכטונג אויף א ווענטקע אב=
צודרעהען דעם פאדים; א רעדעל=טאנץ
[אן ארט לעבעדיגער טאנץ]; די מוזיק
צו אזא טאנץ; אן אומדרעהונג, די בעווע=
גונג מיט אונזיכערע טריט [ווי דער גאנג
פון א שכור׳ען]; ארומדרעהען, אנשפולען,
אנדרעהען פאדים אויף א שפולקע אדער
קאטושקע; טאנצען א רעדעל=טאנץ; דרע=
הען; זיך דרעהען; ווארפען זיך אין אלע
זייטען [ווי דער גאנג פון א שכור].

ree′lable *a.* (ריע׳-לעבל) וואס קען זיך
אנדרעהען אויף א שפולקע [קאטושקע].

reelab′orate *v.* (רי-אי-לעב׳-א-רייט)
ווידער אויסארבייטען.

reel′-band *n.* (ריעל׳-בענד) ביי פיש=
כאפער — א מעטאלענער באנד, מיט וועל=
כען מען פעסטיגט צו צו דער ווענטקע די
שפולקע, אויף וועלכער עס דרעהט זיך
אן דער פאדים.

reel′-bed *n.* (ריעל׳-בעד) דאס ארט
אויף א ווענטקע וואו עס איז צוגעפעס=
טיגט די שפולקע, אויף וועלכער עס דרעהט
זיך אן דער פאדים.

reel′-check *n.* (ריעל׳-טשעק) א פאר=
ריכטונג אבצוהאלטען די בעוועגונג פון
דער שפולקע אויף א ווענטקע.

reel′-click *n.* (ריעל׳-קליק) א פאר=
ריכטונג אויף א ווענטקע, דורך וועלכער
עס ווערט רעגולירט דאס אויפהויבען זיך
און ארונטערלאזען זיך פון דעם פאדים.

reel′-cot′ton *n.* (ריעל׳-קאט׳ן) שפולקע=
פאדים [נעה=פאדים].

reelect′ *v.* (רי-אי-לעקט׳) ווידער ער=
וועהלען, ערוועהלען נאך אמאל.

reelec′tion *n.* (רי-אי-לעק׳-שאן) די
ווידער=ערוועהלונג; דאס אויסקלייבען נאך
אמאל.

ree′ler *n.* (ריע׳-לער) איינער וואס ווי=
קעלט אן אויף א שפולקע [הויפטזעכליך
זייד].

reel′evate *v.* (רי-על׳-אי-ווייט) ווידער
אויפהויבען.

reeligibil′ity *n.* (רי-על-אי-דזשי-ביל׳-
אי-טי) דאס זיין פאסיג אדער ווערטה
ווידער ערוועהלט צו ווערען אויף דעמ=
זעלבינען אמט.

reel′igible *a.* (רי-על׳-אי-דזשיבל) וואס
קען ווידער גענועהלט ווערען.

ree′ling *n.* (ריע׳-לינג) דאס אנראלען,
דאס אנדרעהען [פאדים] אויף א שפולקע
[קאטושקע].

reem *n. and v.* (ריעם) ראם [א ביב=
לישער נאמען פון א פארצייטיגען ווילדען
אקס]; פערגרעסערען א לאך דורך בויע=
רען.

reembark′ *v.* (רי-עם-בארק׳) ווידער
ארויפזעצען זיך אויף א שיף; ווידער
ארויפזעצען אויף א שיף.

reembarka′tion *n.* (רי-עם-באר-קיי׳-
שאן) דאס ווידער ארויפגעהן אויף א
שיף; דאס ווידער ארויפברייננען אדער
ארויפזעצען אויף א שיף.

reembod′y *v.* (רי-עם-באד׳-אי) ווידער
פערקערפערען; ווידער פערפערזענליכען;
ווידער פעראייניגען אין איין מאסע.

reembrace′ *v.* (רי-עם-בריים׳) ווידער
אומארמען, ווידער ארומנעהמען; וויע=
דער אננעהמען אדער זיך אנכאפען אן
עפעס.

reemerge′ *v.* (רי-אי-מוירדזש׳) ווידער
ארויסקומען, ווידער ערשיינען.

reemer′gence *n.* (רי-אי-מויר׳-
דזשענס) דאס ווידער ערשיינען, דאס
ווידער ארויסווייזען זיך.

reenact′ *v.* (רי-ע-נעקט׳) ווידער פער=
ארדנען, ווידער מאכען פאר א געזעץ.

reenac′tion *n.* (רי-ע-נעק׳-שאן)
ז. *reenactment*

reenact′ment *n.* (רי-ע-נעקט׳-מענט)
דאס ווידער מאכען פאר א געזעץ, דאס
ווידער פעראָרדנען [נאכדעם ווי עס איז
שוין איינמאל פעראָרדנעט געווארען].

reencour′age *v.* (רי ען-קאר׳-עדזש)
ווידער ערמוטיגען.

reencour′agement *n.* (רי-ען-קאר׳-
עדזש-מענט) דאס ווידער ערמוטיגען.

reendorse′ *v.* (רי-ען-דאהרס׳) ווידער
בעשטעטיגען מיט אן אונטערשריפט;
ווידער געבען א זשירע.

reendow′ *v.* (רי-ען-דאו׳) ווידער גע=
בען עפעס אימעצען במתנה; ווידער בע=
גאבען אדער בעשענקען.

reenforce′ *v.* (רי-ען-פאורס׳)
ז. *reinforce*

reenforce′ment *n.* (רי-ען-פאורס׳-
מענט) ז. *reinforcement*

reengage′ *v.* (רי-ען-גיידזש׳) ווידער
זיך פערפליכטען; ווידער דינגען אדער
אנשטעלען; ווידער זיך ארייגלאזען אין
עפעס; ווידער אריין אין געפעכט מיט
אימעצען.

reengage′ment *n.* (רי-ען-גיידזש׳-
מענט) ווידער=פערפליכטונג; ווידער=
בעשעפטיגונג; דאס ווידער ארייגלאזען
זיך אין עפעס; א בענייטער געפעכט.

reengrave′ *v.* (רי-ען-גרייוו׳) ווידער
איינגראווירען; ווידער אויסקריצען.

reenjoy′ *v.* (רי-ען-דזשאי׳) ווידער
געניסען.

reenjoy′ment *n.* (רי-ען-דזשאי׳-מענט)
דאס ווידער אמאל האבען פער=
גניגען; דאס ווידער געניסען.

reenkin′dle *v.* (רי-ען-קינ׳דל) ווידער
אנצינדען.

reenlist′ *v.* (רי-ען-ליסט׳) ווידער
איינשרייבען; ווידער אריינגעהמען אין
מיליטער.

reenlist′ment *n.* (רי-ען-ליסט׳-מענט)
דאס ווידער איינשרייבען אין מיליטער;
דאס ווידער אריינגעהמען.

reenslave′ *v.* (רי-ען-סלייוו׳) ווידער
פערקנעכטען, ווידער מאכען פאר א
שקלאף.

reenslave′ment *n.* (רי-ען-סלייוו׳-
מענט) דאס מאכען ווידער פאר א שקלאף,
די ווידער=פערקנעכטונג.

reen′ter *v.* (רי-ען׳-טער) ווידער
אריינגעהן; ווידער אריין אין בעזיץ פון
לאנד, וואס האט אמאל שוין בעלאנגט צו
דערזעלביגער פערזאן; אין גראוויר=אר=
בייט — קריצען עטוואס טיעפער אום צו
מאכען בולט׳ער די ליניען; ווידער אריינ=
טראגען אדער אריינשרייבען אין בוך.

reenthrone′ *v.* (רי-ען-טהראון׳) וויע=
דער זעצען אויף׳ן טהראן; אומקעהרען
צו דער כסא=המלוכה.

reenthrone′ment *n.* (רי-ען-טהראונ׳-
מענט) דאס ווידער זעצען אויף דעם כסא=
המלוכה.

reen′trance *n.* (רי-ען׳-טרענס) דער
ווידער=איינטריט; דאס ווידער אריינ=
געהן.

reen′trant *a.* (רי-ען׳-טרענט) ווידער
אריינטרעטענד.

reen′try *n.* (רי-ען׳-טרי) דאס ווידער
איינטרעטען אין אייגענטום; דאס וויע=
דער פערשרייבען עפעס אין א בוך.

reerect′ *v.* (רי-אי-רעקט׳) ווידער אויפ=
בויען.

reestab′lish *v.* (רי-עס-טעב׳-ליש)
ווידער איינארדנען, ווידער איינשטע=
לען, ווידער עטאבלירען, ווידער גרינ=
דען, ווידער איינריכטען.

reestab′lisher *n.* (רי-עס-טעב׳-ליש-
ער) א ווידער=איינארדנער, א ווידער=
עטאבלירער, איינער וואס שטעלט עפעס
ווידער איין.

reestab'lishment *n.* (רי-עס-טעב'-ליש-מענט) די ווידער-אריינשטעלונג, די ווידער-איינריכטונג, דאס ווידער עטאבלירען.

reeve *v. and n.* (ריעוו) — אויף א שיף דורכשטעקען א שטריק דורך א לאך אדער דורך א בלאק; א לאנד-ריכטער, א מאגיסטראט פון א פארשטעדטעל אדער פון א דארף; דער געהילף פון א ריכטער.

reexamina'tion *n.* (רי-עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) א נאכאמאליגע אונטערזוכונג; דאס ווידער עקזאמינירען.

reexam'ine *v.* (רי-עג-זעמ'-אין) ווידער אונטערזוכען, עקזאמענירען נאך אמאל.

reexchange' *v.* (רי-עקס-טשיינדזש') ווידער איבערבייטען, ווידער טויישען.

reexhib'it *v. and n.* (רי-עג-זיב'-איט) ווידער ווייזען; ווידער אויסשטעלען; א נייע אויסשטעלונג.

reexpel' *v.* (רי-עקס-פעל') ווידער אויסשליסען, ווידער ארויסיאגען, ווידער ארויסשיקען.

reexpe'rience *v. and n.* (רי-עקס-פי'-רי-ענס) ווידער פרופען, פערזוכען אדער מיטמאכען; דאס מיטמאכען אדער פערזוכען אויף דאס ניי.

reexport' *v.* (רי-עקס-פאורט') צוריק ארויספיהרען; צוריק עקספארטירען סחורות, וועלכע זיינען אימפארטירט געווארען.

reex'port *n.* (רי-עקס'-פאורט) סחורות וואס ווערען ארויסגעפיהרט נאכדעם ווי זיי זיינען אריינגעפיהרט געווארען.

reexporta'tion *n.* (רי-עקס-פאר-טיי'-שאן) די צוריק-ארויספיהרונג פון סחורות נאכדעם ווי זיי זיינען אימפארטירט געווארען.

reexpul'sion *n.* (רי-עקס-פאל'-שאן) דאס ווידער ארויסטרייבען, דאס ווידער פעריאגען.

refash'ion *v.* (רי-פעש'-אן) פון דאס ניי פארמירען, איבערפארמירען, איבערמאכען.

refash'ionment *n.* (רי-פעש'-אן-מענט) ווידער-פארמירונג, דאס איבערמאכען פון דאס ניי.

refas'ten *v.* (רי-פעס'ן) ווידער בעפעסטיגען, צוריק בעפעסטיגען.

refect' *v. and a.* (רי-פעקט') דערקוויקען, דערפרישען [דורך שפייז, דורך א טרונק, דורך שלאף אדער רוה]; פעררייכטען; דערפרישט, דערקוויקט, ערהאלט; פעררייכט.

refec'tion *n.* (רי-פעק'-שאן) דערקוויקונג, דערפרישונג [דורך שטילען דעם הונגער און דורשט]; ערהאלונג [דורך רוה און שלאף]; פעררייכטונג.

refec'tioner *n.* (רי-פעק'-שאנ-ער) איינער וואס האט די אויפזיכט איבער'ן עס-צימער און איבער די שפייז-פראדוקטען אין א מאנאסטיר.

Refec'tion Sun'day (רי-פעק'-שאן סאנ'-דיי) ז. *Refreshment Sunday*

refec'tive *a. and n.* (רי-פעק'-טיוו) דערפרישענד; עטוואס וואס דערפרישט.

refec'torer *n.* (רי-פעק'-טא-רער) ז. *refectioner*

refec'tory *n.* (רי-פעק'-טא-רי) אן עס-צימער [הויפטזעכליך אין א מאנאסטיר].

refer' *v.* (רי-פויר') 1. צושרייבען, זיך פעררופען אויף..., אנגעבען די אבשטאמונג אדער אורזאכע; 2. איבערגעבען; 3. ברייננען אין פערבינדונג; קלאסיפיצירען, בעשטימען די אנגעהעריגקייט צו א קלאס, גרופע א. ז. וו.; 4. אנווייזען, נאכווייזען, אבשיקען; 5. האבען א שייכות, זיך בעציהען; 6. זיך ווענדען [נאך אינפארמאציאנען]; 7. אנדייטען, מרמז זיין; 8. רעקאמענדירען.

1. Mahomet **referred** his new laws to the angel Gabriel. 2. We **referred** our dispute to one of our mutual friends for adjustment. 4. The applicant was **referred** to the head of the department. 5. The speaker's remarks **referred** to the latest political events. 6. We can **refer** to an encyclopedia for information on these points.

ref'erable *a.* (רעפ'-ער-עבל) בעציגליך, וואס קען זיך בעציהען; וואס קען צוגעשריבען ווערען [צו איינעם אדער עפעס]. ז. *refer*

referee' *n. and v.* (רעפ-ע-ריע') אן ענטשיידער, א שיעדעס-ריכטער, א פשרה-מאכער; איינער וואס ווערט בעשטימט פון א געריכט עפעס צו ענטשיידען אדער אונטערזוכען; אן אונפארטייאישער מענש ביי א פויסטען-קאמפף, וואס דארף בעשטימען פערשיעדענע שטרייט-פונקטען; זיין אן ענטשיידער אדער שיעדעס-ריכטער.

ref'erence *n. and v.* (רעפ'-ער-ענס) רעפערענץ, דאס צושרייבען, דאס בערופען זיך אויף עפעס, אנווייזונג; בעציהונג, בעצוג; ווענדונג [נאך אינפארמאציאנען], דאס נאכזועהן; אנדייטונג; דאס איבערגעבען צו שיעדעס-ריכטער אדער צו פערזאנען וואס זיינען בעשטימט פון א געריכט; פערהער פאר א שיעדעס-געריכט אדער פאר א הילפס-געריכט בעשטימט פון א געריכט; עטוואס, אויף וואס מען קען זיך בעציהען אדער אנדייטען; א רעקאמענדאציע; איינער וואס רעקאמענדירט; אן אנדייטונגס-צייכען; רעקאמענדירען.

ref'erence Bi'ble (רעפ'-ער-ענס באיבל) א ביבעל מיט ראנד-בעמערקונגען וועגען עהנליכע שטעלען אין אנדערע פלעצער.

ref'erence book (רעפ'-ער-ענס בוק) א רעפערענץ-בוך [ווי א ווערטערבוך, ענציקלאפעדיע א. ז. וו., וועלכע מען געברויכט ניט צום לעזען און לערנען נאר אויף נאכצוזעהן פערשיעדענע זאכען].

ref'erence li'brary (רעפ'-ער-ענס לאי'-ברע-רי) א רעפערענץ-ביבליאטעק [א ביבליאטעק ניט פון לעזע-ביכער אדער לעהר-ביכער, נאר פון רעפערענץ-ביכער, ווי ווערטערביכער, ענציקלאפעדיעס א. ז. וו., וואס ווערען געברויכט נאכצוזעהן פערשיעדענע זאכען].

ref'erence marks (רעפ'-ער-ענס מארקס) אין דרוקעריי — צייכענס וואס שיקען אב פון טעקסט צו די פוס-נאטען אדער אונטער-בעמערקונגען [ווי * א. ז. וו.].

referen'dary *n.* (רעפ-ע-רענ'-דע-רי) אן ענטשיידער, א פשרה-מאכער, א שיעדעס-ריכטער; א פערמיטלער צווישען א הערשער און דעם פאלק; אן אפיציעלער פערמיטלער צווישען דעם קאנסטאנטינאפאלער פאטריארך און דער רעגיערונג.

referen'dum *n.* (רעפ-ע-רענ'-דאם) א רעפערענדום [א סיסטעם פון געזעצגעבונג, וואו די געזעצע, וואס ווערען אנגענומען פון די געזעצגעבענדע קערפערשאפטען, ווערען איבערגעגעבען צו דער אבשטימונג פון פאלק; דאס רעכט פון פאלק אנצונעהמען אדער אבצושאפען געזעצע דורך אלגעמיינער אבשטימונג; אן אנפראגע פון א דיפלאמאט ביי זיין רעגיערונג, ווי צו האנדלען אין געוויסע אנגעלעגענהייטען].

referen'tial *a.* (רעפ-ע-רענ'-שעל) אנדייטענד, וואס איז מרמז; וואס בעציהט זיך אויף...; וואס ווערט געברויכט אלס אינפארמאציאן.

referen'tially *adv.* (רעפ-ע-רענ'-שעל-אי) אין בעצוג צו...

referment' *v.* (רי-פויר-מענט') ווידער איהרען אדער געהרען; פון דאס ניי ארויסרופען איהרונג אדער געהרונג.

refer'rer *n.* (רי-פויר'-ער) איינער וואס דייטעט אן, שיקט אב, בערופט זיך אויף אימעצען אדער עפעס אדער קלאסיפיצירט. ז. *refer*

refer'rible *a.* (רי-פויר'-איבל) ז. *referable*

refer'tilize *v.* (רי-פויר'-טי-לאיז) ווידער מאכען פרוכטבאר; ווידער בעפרוכטען.

refig'ure *v.* (רי-פיג'-יור) פון דאס ניי געשטאלטען, פארמירען אדער פארשטעלען.

refill' *v.* (רי-פיל') ווידער אנפילען.

Please **refill** my glass.

refi'nable *a.* (רי-פאי'-נעבל) וואס מען קען רייניגען, ראפינירען אדער לייטערען; וואס מען קען פערפיינערען.

refind' *v.* (רי-פאינד') ווידער געפינען, צוריק געפינען.

refine' *v.* (רי-פאין') רייניגען; ראפינירען, לייטערען; פערפיינערען; מאכען עלעגאנט; אויסבילדען; זיך רייניגען, זיך לייטערען; זיך אויסמענשלען, זיך פערפיינערען; ארויסצייגען עלעגאנץ אדער פיינקייט [מעהרסטענטייל איבערטריבענע] אין דענקען אדער ריידען.

refined' *a.* (רי-פאינד') גערייניגט, געלייטערט, ראפינירט; פערפיינערט, אויסגעבילדעט, עלעגאנט.

refi'nedly *adv.* (רי-פאי'-נעד-לי) עלעגאנט, ראפינירט [הויפטזעכליך ווען איבערטריבען]

refi'nedness *n.* (רי-פאי'-נעד-נעס) ריינקייט, ראפינירטקייט, געלייטערטקייט; פיינקייט, פערפיינערטקייט; כלומר'שטע ריינקייט.

refine'ment *n.* (רי-פאינ'-מענט) רייניגונג, ראפינירונג, לייטערונג; גערייניגטקייט, ריינקייט; פיינקייט, פערפיינערטקייט, עלעגאנץ; געקינסטעלטע פערפיינערטקייט אדער עלעגאנץ.

refi'ner *n.* (רי-פאי'-נער) איינער וואס ראפינירט, לייטערט אדער רייניגט; א מעטאל-לייטערער; א צוקער-ראפינירער; א פערפיינערער; איינער וואס איז געקינסטעלט אדער איבערטריבען פערפיינערט אדער עלעגאנט; אן אפאראט צום רייניגען, לייטערען אדער ראפינירען; א גאז-לייטערער.

refi'nery *n.* (רי-פאי'-נע-רי) א לייטערונגס אדער ראפינירונגס-פאבריק [וואו מען ראפינירט אדער לייטערט מעטאלען, פעטראלעאום, צוקער א. ז. וו.].

refit' *v. and n.* (רי-פיט') אויסבעסערען, פעררריכטען; פעררריכטונג [הויפטזעכליך פון א שיף].

refit'ment *n.* (רי-פיט'-מענט) אויסבעסערונג, פעררריכטונג.

refix' *v.* (רי-פיקס') ווידער בעפעסטיגען, ווידער איינריכטען, ווידער עטאבלירען.

reflame' *v.* (רי-פליים') פון דאס ניי זיך צופלאקערען.

reflect' *v.* (רי-פלעקט') רעפלעקטירען,

צוריקוואַרפֿען; צוריקשטראַהלען, אָבשפּיגלען; רעפלעקטירט ווערען; אָבשפּיגלען; צוריקפאַלען אויף; בעטראַכטען, איבערדענקען; נאָכדענקען, נאָכטראַכטען; פערורזאַכען טאַדלונג, בלאַמירען.

reflec'ted *a.* (רי–פלעק'–טעד) רעפלעקטירט, אָבגעשפּיגעלט; צוריקגעוואָרפען; אין אַנאַטאָמיע — איבערגעבויגען, צוריקגעבויגען.

reflec'tible *a.* (רי–פלעק'–טיבל) וואָס קען רעפלעקטירט ווערען אָדער צוריקגעוואָרפען ווערען.

reflec'ting *a.* (רי–פלעק'–טינג) רעפלעקטירענד, צוריקוואַרפענד, אָבשפּיגלענד, ווידערשטראַהלענד; נאָכדענקענד; זיך איבערלעגענד.

reflec'ting cir'cle (רי–פלעק'–טינג סוירקל) אַ רעפלעקציאָנס=קרייז [אַן אַסטראָנאָמישער שפּיגעל=אַפּאַראַט פאַר ווינקעל=מעסטונגען].

reflec'ting di'al (רי–פלעק'–טינג דאַי'–על) אַ שפּיגעל=זונען=אוהר [אַ זייגער וואו די שטונדען ווערען אָנגעוויזען דורך אַ ליכט=שטרייף פון דער זון וואָס ווערט רעפלעקטירט פון אַ שפּיגעל].

reflec'ting lamp (רי–פלעק'–טינג לעמפּ) אַ לאָמפּ מיט אַ רעפלעקטאָר [צו וואַרפען די ליכט=שטראַהלען אין אַ געוויסער ריכטונג].

reflec'tingly *adv.* (רי–פלעק'–טינג–לי) רעפלעקטירענדיג, צוריקוואַרפענדיג; בלאַמירענדיג.

reflec'ting pow'er (רי–פלעק'–טינג פּאַו'–ער) די אָבשטראַהלונגס=קראַפט [די קראַפט פון יעדער אויבערפלעכע אָבצוּוואַרפען פון זיך מעהר אָדער ווייניגער די היץ=שטראַהלען, וועלכע פאַלען אויף איהר].

reflec'ting tel'escope (רי–פלעק'–טינג טעל'–ע–סקאָופּ) אַ שפּיגעל=טעלעסקאָפּ [אַ טעלעסקאָפּ, אין וועלכען דער שיין פון אַ הימעל=קערפּער ווערט קאָנצענטרירט אין אַ שפּיגעל].

reflec'tion *n.* (רי–פלעק'–שאַן) 1. דאָס אָבוואַרפען צוריק, דאָס אָבשטראַהלען, דאָס אָבשיינען; די צוריקוואַרפונג, די אָבשלאַגונג, דער ווידערשיין; 2. דאָס נאָכדענקען; די בעטראַכטונג, די בעדענקונג; 3. דער טאַדעל, בלאַמירונג; אַ שטאָך=וואָרט, אַ בעליידיגונג; 4. אין אַנאַטאָמיע — די אומבויגונג אָדער צוזיפעגונג [פון הויט].

2. Upon **reflection** he altered his decision. 3 My remarks are not intended as **reflection** upon you.

reflec'tive *a.* (רי–פלעק'–טיוו) צוריקוואַרפענד, ווידער=שטראַהלענד, אָבשלאַגענד; נאָכדענקענד, זיך אַריינטראַכטענד.

reflec'tively *adv.* (רי–פלעק'–טיוו–לי) אויף אַן אָבשלאַגענדען, אָבשטראַהלענדען אָדער אָבשיינענדען שטייגער; טיעף אַריינטראַכטענדיג זיך.

reflec'tiveness *n.* (רי–פלעק'–טיוו–נעס) די אייגענשאַפט אָבצוּוואַרפען שטראַהלען; דאָס אַריינטראַכטען זיך.

reflec'tor *n.* (רי–פלעק'–טאָר) אַ רעפלעקטאָר [אַן אַפּאַראַט וואָס וואַרפט צוריק ליכט=שטראַהלען]; עפּעס וואָס שלאָגט אָב ליכט=שטראַהלען; אַ בעטראַכטער, אַ נאָכדענקער.

Reflector

reflec'tory *a.* (רי–פלעק'–טאָ–רי) וואָס קען אָבגעשלאָגען אָדער אָבגעוואָרפען ווערען צוריק [ווי אַ שטראַהל]; וואָס קען אָבגעשפּיגעלט ווערען.

reflex' *v.* (רי–פלעקס') בויגען אָדער אָבווענדען צוריק.

re'flex *a. and n.* (רי'–פלעקס) רעפלעקטירענד, צוריקשטראַהלענד; אָבוואַרפענד אָדער אָבשלאַגענד צוריק; אין מאַלערייבעלויכטען דורך אַ ליכט, וואָס ווערט אָבגעשטראַהלט פון אַן אַנדער טייל פון דעם בילד; אין ביאָלאָגיע — אָבגעבויגען צוריק; אַן אָבשיינונג, אַן אָבשפּיעגלונג; אַן אָבשיין, אַ קאָפּיע פון עפּעס; אין פיזיאָלאָגיע — אַ רעפלעקס, אַ מעכאַנישע אָדער אונווילקירליכע בעוועגונג פון אַ קערפּערליכען אָרגאַן [דיעזע בעוועגונג בעקומט זיך אַלס רעזולטאַט פון אַן אויפרייצונג, וואָס ווערט איבערגעגעבען דורך געוויסע נערווען צו אַ נערווען=צענטער און פון דאָרטען ווערט זי רעפלעקטירט דורך אַנדערע נערווען צוריק צו דעם אויפגערייצטען אָרט].

re'flex ac'tion (רי'–פלעקס עק'–שאַן) ז. *reflex motion*.

reflexed' *a.* (רי–פלעקסט') אָבגעבויגען צוריק.

reflexibil'ity *n.* (רי–פלעק–סי–ביל'–אי–טי) די אָבשלאַגונג, די צוריק=שטראַהלונג; די אייגענשאַפט צו רעפלעקטירען אָדער אָבשטראַהלען זיך צוריק.

reflex'ible *a.* (רי–פלעק'–סיבל) וואָס קען צוריקגעוואָרפען ווערען, וואָס קען אָבגעשלאָגען ווערען, וואָס קען רעפלעקטירט אָדער צוריקגעשטראַהלט ווערען.

reflex'ion *n.* (רי–פלעק'–שאַן) ז. *reflection*.

reflex'ive *a. and n.* (רי–פלעק'–סיוו) רעפלעקטירענד, צוריקשטראַהלענד; וואָס בויגט זיך אָב צוריק; אין גראַמאַטיק — דאָס רעפלעקסיווע צייטוואָרט.

ז. *reflexive verb*.

reflex'ively *adv.* (רי–פלעק'–סיוו–לי) אויף אַ רעפלעקטיווען שטייגער; אָבשטראַהלענדיג אָדער אָבוואַרפענדיג צוריק.

reflex'ive verb (רי–פלעק'–סיוו וואירב) אין גראַמאַטיק — דאָס רעפלעקטיווע צייטוואָרט [אַ צייטוואָרט, וואָס בעצייכענט אַ טהעטיגקייט, וועלכע ווענדט זיך אויף דעם טהוער אַליין, ווי למשל, זיך וואַשען, זיך אָנטהאָן א. ד. ג.].

re'flex mo'tion (רי'–פלעקס מאָו'–שאַן) אין פיזיאָלאָגיע — אַ רעפלעקס=בעוועגונג, אַ מעכאַנישע אָדער אונווילקירליכע בעוועגונג פון אַ געוויסען טייל פון קערפּער [ווי דאָס אונווילקירליכע צומאַכען זיך פון אויג, ווען איינער מאַכט אַ בעוועגונג, ווי ער וויל כלומר'שט עס אַ קלאַפּ טהאָן].

ז. *reflex*.

re'flex move'ment (רי'–פלעקס מוהוו'–מענט) ז. *reflex motion*.

reflores'cence *n.* (רי–פלאָ–רעס'–ענס) דאָס ווידער בליהען.

reflour'ish *v.* (רי–פלאַר'–איש) ווידער בליהען, אויפבליהען.

reflow' *v. and n.* (רי–פלאָו') צוריקרינען; צוריקפליסען; דער צוריקפלוס, די עבע.

reflow'er *v.* (רי–פלאַו'–ער) ווידער בליהען; אויף דאָס ניי אַרויסרופען בליהונג.

ref'luence *n.* (רעפ'–לו–ענס) די צוריקפליסונג, אַ בעוועגונג צוריק.

ref'luency *n.* (רעפ'–לו–ען–סי) ז. *refluence*.

ref'luent *a.* (רעפ'–לו–ענט) צוריקפליסענד.

re'flux *n.* (רי'–פלאַקס) אַ צוריקפלוס, די צוריקפליסונג.

refold' *v.* (רי–פאָולד') ווידער צונויפלעגען; ווידער צוזאַמענבויגען, צונויפקנייטשען אָדער פאַלדעווען.

refoot' *v.* (רי–פוט') פערריכטען אַ שוך אָדער אַ זאָק דורך מאַכען אַ נייע זויל אָדער פּאַרעשווע.

refor'est *v.* (רי–פאָר'–עסט) ווידער פערפלאַנצען מיט וואַלד=בוימער; צוריק פערוואַנדלען אין וואַלד.

reforesta'tion *n.* (רי–פאָר–עס–טיי'–שאַן) דאָס ווידער בעפלאַנצען מיט וואַלד=בוימער; צוריק=פערוואַנדלונג אין וואַלד.

reforge' *v.* (רי–פאָורדזש') ווידער פאַרמירען, פאַבריצירען אָדער אויסאַרבייטען.

refor'ger *n.* (רי–פאָור'–דזשער) איינער וועלכער פאָרמירט, פאַבריצירט אָדער אַרבייט ווידער אויס.

reform' *v. and n.* (רי–פאָהרם') רעפאָרמירען, איבערמאַכען, פערבעסערען; אומענדערען; זיך בעסערען; די רעפאָרם, די פערבעסערונג, די אומענדערונג.

refor'mable *a.* (רי–פאָהר'–מעבל) וואָס קען רעפאָרמירט ווערען; רעפאָמירבאַר.

reforma'tion *n.* (רעפ–אָר–מיי'–שאַן) די רעפאָרמאַציאָן, די אומענדערונג, די פערבעסערונג.

Reforma'tion *n.* (רעפ–אָר–מיי'–שאַן) די רעפאָרמאַציאָן, די גרויסע רעליגיעזע רעוואָלוציאָן פון 16טען יאָהרהונדערט, וועלכע האָט געפיהרט צו דער גרינדונג פון דער קריסטליכער פּראָטעסטאַנטישער קירך.

refor'mative *a.* (רי–פאָהר'–מע–טיוו) ווידער פאָרמירענד; וואָס מאַכט איבער די פאָרם; צוגעבענד אַ נייע געשטאַלט.

refor'matory *a. and n.* (רי–פאָהר'–מע–טאָ–רי) וואָס האָט אַ נייגונג צו מאַכען אַ נייע אָרדנונג; רעפאָרמירענד, אויסבעסערענד; אַן אינסטיטוט אויסצובעסערען צולאָזענע אָדער פערדאָרבענע קינדער.

reformed' *a.* (רי–פאָהרמד') רעפאָרמירט, אויסגעבעסערט.

refor'mer *n.* (רי–פאָהר'–מער) אַ רעפאָרמאַטאָר, אַן איבערמאַכער, אַ פערבעסערער; אַ רעפאָרמער, איינער וואָס פאָדערט רעפאָרמען אָדער פערבעסערונגען אין פאָליטישען און סאָציאַלען לעבען.

refor'mist *n.* (רי–פאָהר'–מיסט) אַ רעפאָרמיסט [איינער וואָס האַלט פון רעפאָרמען אָדער פערבעסערונגען אין פּאָליטיק].

reform' school (רי–פאָהרם' סקוהל) אַ שול אָדער אינסטיטוט אויסצובעסערען צולאָזענע אָדער פערדאָרבענע קינדער.

ז. *reformatory*.

refortifica'tion *n.* (רי–פאָהר–טי–פי–קיי'–שאַן) דאָס ווידער בעפעסטיגען.

refor'tify *v.* (רי–פאָהר'–טי–פאַי) ווידער בעפעסטיגען.

refos'sion *n.* (רי–פאָש'–אַן) דאָס ווידער אויסגראָבען.

refound' *v.* (רי–פאַונד') אומגיסען, איבערגיסען, איבערשמעלצען; ווידער גרינדען, ווידער עטאַבלירען.

refract' *v.* (רי–פרעקט') איבערברעכען [אַ ליכט=שטראַהל].

refrac'table *a.* (רי–פרעק'–טעבל) וואָס קען געבראָכען ווערען אָדער אָבגעבויגען ווערען אַז אַ זייט [ווענען אַ ליכט=שטראַהל אָדער היץ=שטראַהל].

refrac'ted *a.* (רי–פרעק'–טעד) אין באָטאַניק — וואָס איז אָבגעבויגען אונטער אַ שאַרפען ווינקעל.

refrac'ting *a.* (רי-פרעק'-טינג) ברעי-כענד, שארף אבבויגענד [א שטראהל].

refrac'ting tel'escope (רי-פרעק'-טינג טעל'-ע-סקאופ) א רעפראקטאר [אזא מין טעלעסקאפ]. ז. *refractor*

refrac'tion *n.* (רי-פרעק'-שאן) די ברע-כונג, די שטראהלען-ברעכונג [די אבבייגונג פון א ליכט-שטראהל פון זיין גליי-כער ריכטונג, ווען ער געהט איבער פון איין מעדיום אדער שטאף אין א צווייטען, ווי למשל, פון לופט אין וואסער].

refrac'tive *a.* (רי-פרעק'-טיוו) ברע-כענד, שטראהלען-ברעכענד.

refrac'tiveness *n.* (רי-פרעק'-טיוו-נעס) דאס קענען געבראכען ווערען [ווע-גען שטראהלען].

refractiv'ity *n.* (רי-פרעק-טיוו'-אי-טי) די ברעכבארקייט [פון שטראהלען].

refrac'tor *n.* (רי-פרעק'-טאר) א רע-פראקטאר, א טעלעסקאפ, ביי וועלכען דער אביעקטיוו אדער דאס גלאז וואו עס קאנ-צענטרירען זיך די ליכט-שטראהלען בע-שטעהט ניט פון א רונדען לינז, נאר פון א קאנקאווען שפיגעל, וואו די ליכט-שטראהלען ברעכען זיך איבער.

refrac'torily *adv.* (רי-פרעק'-טא-רי-לי) אויף א ווידערשפעניגען, הארטנעקי-גען אופן; מיט עקשנות.

refrac'toriness *n.* (רי-פרעק'-טא-רי-נעס) ווידערשפעניגקייט, הארטנעקיגקייט.

refrac'tory *a.* (רי-פרעק'-טא-רי) 1. ווי-דערשפעניג, הארטנעקיג; 2. שווער-שמעל-ציג [וואס שמעלצט זיך ניט לייכט סיידען אין א גרויסען פייער].

1. The **refractory** witness was sent to jail by the judge.

ref'ragable *a.* (רעפ'-רע-געבל) ווידער-לעגבאר, וואס קען אבגעוויזען ווערען, וואס קען בעוויזען ווערען אלס פאלש.

refrain' *v. and n.* (רי-פריין') זיך איינ-האלטען, זיך צוריקהאלטען, זיך אבהאל-טען; איינהאלטען, צוריקהאלטען, אבהאל-טען; א רעפריין, א צוזינג [די ווערטער וואס ווערען צוגעזונגען נאך יעדער סטרא-פע פון א ליעד]; א נאכגעשמאק.

refrai'ner *n.* (רי-פריי'-נער) איינער וועלכער האלט זיך אב אדער קעהרט זיך אב פון עפעס; איינער וואס האלט אב.

reframe' *v.* (רי-פריים') ווידער צוזא-מענזעצען.

refrangibil'ity *n.* (רי-פרענ-דזשי-ביל'-אי-טי) די ברעכבארקייט [פון שטראהלען].

refran'gible *a.* (רי-פרענ'-דזשיבל) ברעכבאר [ווענען שטראהלען].

refran'gibleness *n.* (רי-פרענ'-דזשיבל-נעס) ז. *refrangibility*

refreeze' *v.* (רי-פריז') ווידער איינ-פריהרען.

refresh' *v.* (רי-פרעש') דערפרישען, אב-פרישען; זיך דערפרישען, זיך אבפרישען; זיך דערקוויקען [מיט שפייז און גע-טראנק]; אריינגעהמען פרישען פאררראטה.

refresh'er *n.* (רי-פרעש'-ער) א דער-קוויקער, א דערפרישער, אן אבפרישער; א געצאהלט צו אן אדוואקאט פאר האבען איין זינען א פראצעס [אין דער צייט, ווען ער האט גאר ניט צו טהאן דערביי, ווי למשל, ווען א פראצעס איז אבגעלעגט].

refresh'ful *a.* (רי-פרעש'-פול) דער-פרישענד, אבפרישענד.

refresh'fully *adv.* (רי-פרעש'-פול-אי) אויף א דערפרישענדען אדער אבפרישענ-דען אופן.

refresh'ing *a. and n.* (רי-פרעש'-אינג) דערפרישענד; ערהאלענד; דערקוויקענד; דערפרישונג; ערהאלונג.

refresh'ingly *adv.* (רי-פרעש'-אינג-לי) אבפרישענדיג; אויף א דערפרישענדען אופן.

refresh'ingness *n.* (רי-פרעש'-אינג-נעס) דאס זיין דערפרישענד אדער אב-פרישענד.

refresh'ment *n.* (רי-פרעש'-מענט) אב-פרישונג, דערפרישונג; ערהאלונג; עטוואס וואס פרישט אב אדער העלפט זיך צו ער-האלען.

refresh'ments *n.* (רי-פרעש'-מענטס) שפייז און געטראנק [צו דערפרישען אדער דערקוויקען דאס הארץ].

Refresh'ment Sun'day (רי-פרעש'-מענט סאנ'-דיי) דער פיערטער זונטאג פון דער קריסטליכער פאסט-צייט. ז. *Lent*

refrig'erant *a. and n.* (רי-פרידזש'-ע-רענט) קיהלענד; א קיהל-מיטעל.

refrig'erate *v.* (רי-פרידזש'-ע-רייט) קיהלען, אבקיהלען, קאלט מאכען.

refrig'erating-cham'ber *n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טינג-טשיימ'-בער) א קיהל-קאמער [צו האלטען פריש שפייז-פרא-דוקטען].

refrig'erating-machine' *n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טינג-מע-שין') א קיהל-מא-שין, אן אייז-מאשין [א מאשין קינסטליך צו פראדוצירען קעלט אדער אייז].

refrigera'tion *n.* (רי-פרידזש-ע-ריי'-שאן) קיהלונג, אבקיהלונג; אבגעקיהלט-קייט.

refrig'erative *a. and n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טיוו) קיהלענד; אן אבקיהלונגס-מי-טעל.

refrig'erator *n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טאר) עטוואס וואס קיהלט אדער האלט קאלט; א קיהל-אפאראט; אן אייז-שראנק.

refrig'erator-car *n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טאר-קאר) א קיהל-וואגאן, אן אייז-וואגאן [א פראכט-וואגאן מיט אן אייז-קאמער צו האלטען פריש שפייז-פראדוק-טען].

refrig'eratory *a. and n.* (רי-פרידזש'-ע-ריי-טא-רי) קיהלענד, אבקיהלענד; א קיהל-פאס, א קיהל-קעסעל, א קיהל-אפא-ראט, אן אייז-שראנק.

refrin'gency *n.* (רי-פרינ'-דזשענ-סי) די קראפט צו ברעכען שטראהלען. ז. *refract*

refront' *v.* (רי-פראנט') איבערמאכען אדער אויפס-ניי צומאכען א פאסאד [פראנט] פון א געביידע.

reft (רעפט) בערויבט; אוועקגעריסען. ז. *reave*

ref'uge *n. and v.* (רעפ'-יודזש) א צו-פלוכט, א רעטונגס-ארט; אן אנשטאלט פאר עלענדע און היימלאזע; א רעטונגס-מיטעל, א שוץ-מיטעל, א בעשיצונג; בע-שיצען, געבען אן אבדאך; קריגען א רע-טונגס-ארט אדער צופלוכט.

refugee' *n.* (רעפ-יו-דזשיע') אן אנט-רונענער, אן אנטלאפענער, א פליכטלינג [הויפטזעכליך פון פאליטישע אדער רע-ליגיעזע פערפאלגונגען].

refugee'ism *n.* (רעפ-יו-דזשיע'-איזם) די לאגע אדער צושטאנד פון א פליכט-לינג אדער אנטלאפענעם [פון פאליטישע אדער רעליגיעזע פערפאלגונגען].

reful'gence *n.* (רי-פאל'-דזשענס) א גלאנץ, א בליאסק; דאס גלאנצען, דאס בליאסקען; דאס שיינען; העלקייט, גלאנ-ציגקייט.

reful'gency *n.* (רי-פאל'-דזשענ-סי) ז. *refulgence*

reful'gent *a.* (רי-פאל'-דזשענט) גלענ-צענד, שיינענד.

reful'gently *adv.* (רי-פאל'-דזשענט-לי) שיינענדיג, בליאסקענדיג, מיט גלאנץ.

refund' *v. and n.* (רי-פאנד') 1. צוריק-געבען, צוריקצאהלען, בעגיטיגען; 2. דע-קען אן אלטע הלואה מיט א נייער; 3. צו-ריקגעבונג, צוריקצאהלונג.

1. The manager **refunded** all the disbursements made by the clerks. 2. Our city recently **refunded** a portion of its debt.

refun'der *n.* (רי-פאנ'-דער) איינער וואס צאהלט אוים צוריק, גיט צוריק אדער בעגיטיגט.

refund'ment *n.* (רי-פאנד'-מענט) צו-ריקגעבונג, צוריקצאהלונג, בעגיטיגונג; דאס מאכען א נייע הלואה אום צו דעקען די אלטע.

refur'bish *v.* (רי-פויר'-ביש) איבער-פאלירען, איבערפוצען.

refur'nish *v.* (רי-פויר'-ניש) ווידער פערזארגען, ווידער פערזעהן מיט...; פון דאס ניי מעבלירען, איבערמעבלירען.

refu'sable *a.* (רי-פיו'-זעבל) וואס קען ענטזאגט ווערען, וואס קען צוריקגעוויזען ווערען.

refu'sal *n.* (רי-פיו'-זעל) אן ענטזא-גונג; א צוריקווייזונג; דאס רעכט אוים-צוקלייבען, א ברירה.

refuse' *v.* (רי-פיוז') ענטזאגען, אבזאגען; צוריקווייזען; ווידערשטעהען, צוריקשטוי-סען, ניט אננעהמען; צוריקהאלטען אדער צוריקציהען [מיליטער]; ווידער שמעל-צען, איבערשמעלצען.

ref'use *n. and a.* (רעפ'-יוס) דאס וואס ווערט צוריקגעוויזען, דאס פון וואס מען זאגט זיך אב; אבפאל; פסלת; בראק; צוריקגעוויזען, אבגעווארפען; פערברא-קירט; ווערטהלאז.

refuse' no pains (רי-פיוז' נאו פיינז) ניט זשאלעווען קיין מיה.

refu'ser *n.* (רי-פיו'-זער) אן ענטזאגער, א צוריקווייזער.

refu'sion *n.* (רי-פיו'-זשאן) אומגיסונג, צוריקגיסונג; אומשמעלצונג, איבערשמעל-צונג.

refutabil'ity *n.* (רי-פיו-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען ווידערלעגט ווערען אדער בעוויזען ווערען אלס פאלש.

refu'table *a.* (רי-פיו'-טעבל) ווידערלעג-באר, וואס קען ווידערלעגט ווערען אדער בעוויזען ווערען פאר פאלש.

refu'tably *adv.* (רי-פיו'-טע-בלי) אזוי אז עס זאל קענען ווידערלעגט ווערען אדער בעוויזען ווערען פאר פאלש.

refu'tal *n.* (רי-פיו'-טעל) ז. *refutation*

refuta'tion *n.* (רעפ-יו-טיי'-שאן) ווי-דערלעגונג, דאס בעווייזען די פאלשקייט פון עפעס.

refu'tatory *a.* (רי-פיו'-טע-טא-רי) ווי-דערלעגענד, וואס בעווייזט די פאלשקייט פון עפעס.

refute' *v.* (רי-פיוט') ווידערלעגען, בע-ווייזען די פאלשקייט פון עפעס; בעזיע-גען דורך ארגומענטען.

The argument can not be **refuted**.

refu'ter *n.* (רי-פיו'-טער) איינער אדער עטוואס וואס ווידערלעגט אדער בעווייזט די פאלשקייט פון עפעס.

regain' *v.* (רי-גיין') 1. צוריקקריגען,

צוריק געווינען, צוריק בעקומען; 2. צוריק דערגרייכען, צוריקקומען.
1. After years of hard labor he **regained** his lost fortune. 2. The shipwrecked **regained** the shore in safety.

re'gal *a. and n.* (ריע'-געל) קעניגליך; אזא מין פארצייטיגער קליינער ארגעל, וואס מען האט געקענט האלטען אין די הענד; א מין פארצייטיגע מויל-הארמאניקע.

rega'le *n.* (רי-גיי'-לי) א רעגאלע [א קעניגליכע פריווילעגיע, דאס רעכט פון א הערשער]; די מאכט פון א הערשער אין קירכען-אנגעלעגענהייטען.

regale' *v. and n.* (רי-גייל') פיין אויפנעהמען אדער מכבד זיין; פערשאפען פערגניגען, אמוזירען; האבען א גוטען מאהלצייט; הוליען, זיך אמוזירען; א מאהלצייט, אן אונטערהאלט, א הוליאנקע.
The visitors **regaled** themselves in the best hotel in the city.

regale'ment *n.* (רי-גייל'-מענט) א סעודה, א הוליאנקע, אן אונטערהאלטונג; צופריעדענשטעלונג, אמוזירונג.

rega'ler *n.* (רי-גיי'-לער) איינער וואס איז פיין מכבד, נעהמט פיין אויף, אמוזירט אדער פערשאפט פערגניגען; עטוואס וואס אמוזירט אדער פערשאפט פערגניגען.

rega'lia *n.* (רי-גיי'-ליא) רעגאלען [צייכענס פון קעניגליכער ווירדע, ווי די קרוין, דער סצעפטער א. ז. וו.]; צייכענס און בעציערונגען פון א פעראיין; א מין ציגאר.

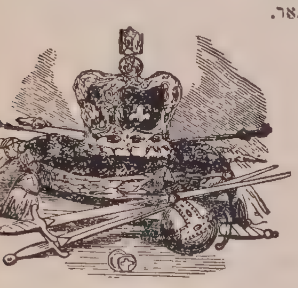

Regalia

rega'lian *a.* (רי-גיי'-ליען) קעניגליך; וואס איז שייך צו די צייכענס פון קעניגליכער ווירדע. ז. *regalia*

rega'lia of the church (רי-גיי'-ליא אוו טהי טשוירטש) די קירכען-רעכטע [געשענקט פון קעניג].

re'galism *n.* (ריע'-געל-איזם) קעניגליכע קאנטראלע אין קירכליכע אנגעלעגענהייטען.

regal'ity *n.* (רי-געל'-אי-טי) קעניגליכע מאכט אדער ווירדע.

re'gally *adv.* (ריע'-געל-אי) אויף א קעניגליכען אופן.

re'gal suprem'acy (רי'-געל סיו-פרעמ'-ע-סי) די קעניגליכע אויבערמאכט איבער דער שטאאטס-קירך.

regard' *v. and n.* (רי-גארד') 1. אנקוקען, בעטראכטען, אויפמערקזאם זיין [אויף עפעס]; 2. נעהמען אין אנבעטראכט, זיך קימערען; רעספעקטירען, אכטען; 3. בעהאנדלען, אנגעהן, זיך בעציהען מיט געוויסע געפיהלען, ארויסצייגען א צונייגונג; 4. בעטראכטען אלס...; 5. האבען א שייכות, זיך בעציהען; 6. דאס אויסזעהן; אנזיכט; 7. דאס נעהמען אין אכט; 8. אכטונג; 9. א רעפוטאציע, א בעדייטונג, א וויכטיגקייט; 10. א בעציהונג, א שייכות; 11. א הינזיכט, א בעציהונג; 12. די רעגיערונגס-אויפזיכט איבער וועלדער [אין ענגלאנד]; א שטיק וואלד אונטער דער אויפזיכט פון רעגיערונגס-בעאמטע.
2. A gentleman always **regards** the feelings of others. 3. His associates seem to **regard** him with kindness. 4. He is **regarded** as the best candidate for mayor. 5. The argument does not **regard** the question. 7. He did it without **regard** for the consequences involved. 8. Not all your friends are worthy of **regard**. 9. He is a man of the meanest **regard**. 10. Nothing has so far been done in **regard** to the question. 11. She is worthy of praise in all **regards**.

regard'able *a.* (רי-גארד'-עבל) בעמערקענסווערטה.

regard'ant *a.* (רי-גארד'-ענט) 1. בעטראכטענד; קוקענד [פארויס אדער נאך הינטען]; 2. אויפמערקזאם קוקענד, היטענד; 3. קוקענד איינער אויף'ן אנדערען, געווענדעט איינער צום אנדערען.
1. He gazed with **regardant** looks. 3. The marble relief represents two **regardant** portraits of a lady and a gentleman.

regard'er *n.* (רי-גארד'-ער) אן אויפזעהער איבער וועלדער [אין ענגלאנד]; א בעאבאכטער, א צוזעהער.

regard'ful *a.* (רי-גארד'-פול) אויפמערקזאם; בעאבאכטענד, וואכזאם; אכטונגספול, מיט אכטונג.

regard'fully *adv.* (רי-גארד'-פול-אי) מיט אויפמערקזאמקייט; וואכזאם, מיט בעאבאכטונג; מיט אכטונג, מיט רעספעקט.

regard'ing *prep.* (רי-גארד'-אינג) וואס איז שייך צו..., אין בעצוג, וועגען, אין בעטרעף פון...

regard'less *a.* (רי-גארד'-לעס) אונאויפמערקזאם, נאכלעסיג, וואס קימערט זיך ניט, וואס נעהמט ניט אין אכט.

regard'lessly *adv.* (רי-גארד'-לעס-לי) ניט אכטענדיג, ניט קימערענדיג זיך; ניט נעהמענדיג אין אכט; אויף א נאכלעסיגען אופן, מיט אונאויפמערקזאמקייט.

regard'lessness *n.* (רי-גארד'-לעס-נעס) אונאויפמערקזאמקייט, זארגלאזיגקייט, נאכלעסיגקייט, דאס ניט קימערען זיך, דאס ניט נעהמען אין אכט.

regard'-ring *n.* (רי-גארד'-רינג) א רינג אויסגעזעצט מיט אזעלכע שטיינער, וואס די ערשטע בוכשטאבען פון זייערע נעמען שטעלען צוזאמען דאס ווארט *regard*, ווי **r**uby, **e**merald, **g**arnet, **a**methyst, **r**uby און **d**iamond.

regards' *n.* (רי-גארדז') גוטע ווינשע, גריסונג, גרוסען.
Give my **regards** to your family.

regath'er *v.* (רי-געטה'-ער) ווידער צונויפזאמלען, אויפס-ניי זאמלען.

regat'ta *n.* (רי-געט'-א) א שיפען-וועט-לויף, א וועט-לויף אויף שיפען.

re'gelate *v.* (ריע'-דזשי-לייט) צוריק פערפרארען ווערען; צוזאמענגעפרארען ווערען.

regela'tion *n.* (רי-דזשי-ליי'-שאן) צוזאמענפריהרונג.

re'gency *n.* (ריע'-דזשענ-סי) רעגיערונג, הערשאפט; רעגענטשאפט, דאס אמט אדער פערוואלטונג פון א רעגענט [איינער וואס רעגיערט אנשטאט א הערשער אין פאל פון זיין אונפעהיגקייט, אבוועזענהייט אדער מינדעריעהריגקייט], די פערוואלטונג פון א רעגענט, די מלוכה אונטער א רעגענט, די פעריאדע וואס א רעגענטשאפט איז אין מאכט; דאס אמט פון א מיטגליעד פון אן אוניווערזיטעטס-פערוואלטונג; מוניציפאלע פערוואלטונג פון איינינע אייראפעאישע שטעדט.

regen'eracy *n.* (רי-דזשענ'-ע-ריי-סי) ווידער-געבארענקייט, דאס זיין ווידער-געבארען אדער בענייט. ז. *regenerate*

regen'erate *v. and a.* (רי-דזשענ'-ע-רייט) ווידער געבעהרען, רעפראדוצירען, צוריקשטעלען, בענייען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — ווירקען, אז איינער זאל גייסטיג ווי ווידער געבארען ווערען, זאל ווערען א קריסט אדער זאל זיך גייסטיג ענדערען אונטער דער געטליכער השפעה; ווידער-געבארען, רעפראדוצירט, צוריקגעשטעלט, בענייט; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — גייסטיג ווידער-געבארען אדער איבערגעגאנגען פון א קערפערליכען אין א גייסטיגען צושטאנד.

regen'erateness *n.* (רי-דזשענ'-ע-רייט-נעס) ז. *regeneracy*

regenera'tion *n.* (רי-דזשענ-ע-ריי'-שאן) די ווידער-געבורט; א ניי לעבען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — אן ענדערונג אונטער דער ווירקונג פון דער געטליכער השפעה; די בענייאונג אדער ווידער-געבורט פון דער וועלט נאך יעזוס'עס צווייטער ערשיינונג אויף דער ערד; אין ביאלאגיע — אויסבילדונג פון נייעם צעלען-געוועב; אויסבילדונג פון נייע קערפער-טיילען אנשטאט די פערניכטעטע אדער פערלארענע.

regen'erative *a.* (רי-דזשענ'-ע-ריי-טיוו) ווידער-געבעהרענד; וואס רופט ארויס ווידער-געבורט, רעפראדוצירענד, צוריקשטעלענד, בענייענד; אין מעטאל-שמעלצונג — וואס מאכט געברויך פון דער אויסגענוצטער היץ.

regen'erative fur'nace (רי-דזשענ'-ע-ריי-טיוו פויר'-נעס) א רעגענעראטאר, א זיעמענס-אויוועז [אן אויווען, אין וועלכען מען מאכט געברויך פון דער אויסגענוצטער היץ].

regen'eratively *adv.* (רי-דזשענ'-ע-ריי-טיוו-לי) ווידער-געבעהרענדיג, רעפראדוצירענדיג, צוריקשטעלענדיג, בענייענדיג.

regen'erator *n.* (רי-דזשענ'-ע-ריי-טאר) איינער וואס רופט ארויס ווידער-געבורט; איינער וואס רעפראדוצירט אדער בענייט; א רעגענעראטאר [א פארריכטונג אין א שמעלץ-אויווען אנצוזאמלען די אויסגענוצטע היץ].

regen'erator-fur'nace *n.* (רי-דזשענ'-ע-ריי-טאר-פויר'-נעס) א שמעלץ-אויווען מיט א רעגענעראטאר. ז. *regenerator*

regen'eratory *a.* (רי-דזשענ'-ע-ריי-טא-רי) ווידער-געבעהרענד, וואס רופט ארויס ווידער-געבורט, רעפראדוצירענד, צוריקשטעלענד, בענייענד.

regen'esis *n.* (רי-דזשענ'-ע-סיס) ז. *regeneracy*

re'gent *a. and n.* (ריע'-דזשענט) רעגירענד, הערשענד; וואס איז א רעגענט אדער רעגענטין [איינער אדער איינע וואס פיהרט א מלוכה אנשטאט א הערשער צוליעב זיין אבוועזענהייט, אונפעהיגקייט אדער מינדעריעהריגקייט]; א הערשער, א רעגיערער; אנטייל-נעהמענד אין דער פערוואלטונג פון אן אוניווערזיטעט; א רעגענט, א רעגענטין; א מיטגליעד פון אן אוניווערזיטעטס-פערוואלטונג.

re'gent-bird *n.* (ריע'-דזשענט-בוירד) דער רעגענט-פויגעל [אזא אויסטראלישער פויגעל מיט סאמעט-שווארצע און גאלד-געלבע פעדערען].

re'gentess *n.* (ריע'-דזשענ-טעס) א רעגענטין. ז. *regent*

re'gent-o'riole *n.* (ריע'-דזשענט-או'-רי-אול) ז. ***regent-bird***

re'gentship *n.* (ריע'-דזשענט-שיפ) רעגענטשאפט. ז. ***regency***

reger'minate *v.* (רי-דזשויר'-מי-נייט) וויעדער אויפשפראצען.

regermina'tion *n.* (רי-דזשויר-מי-ניי'-שאן) א וויעדער=אויפשפראצונג.

reg'icidal *a.* (רעדזש'-אי-סאי-דעל) וואס איז שייך צו א קעניג=מארד אדער קעניג=מערדער.

reg'icide *n.* (רעדזש'-אי-סאיד) א קעניג=מארד; א קעניג=מערדער.

regild' *v.* (רי-גילד') איבערגילטען.

régime' *n.* (ריי-זשיעם') 1. א רעזשים, א סיסטעם אדער פארם פון רעגיערונג אדער פערוואלטונג; 2. א רעגיערונגס=ארדנונג, א מלוכה=פערוואלטונג.

1. The new manager instituted a different **régime** in the office. 2. The Modero **régime** in Mexico was overthrown by a revolution.

reg'imen *n.* (רעדזש'-אי-מען) א רעגיערונגס=ארדנונג, א רעגיערונגס=סיסטעם, א רעגיערונגס=פארם; א כלל אדער פארשריפט ווי זיך אויפצופיהרען, בעזאנדערס וועגען דער אבהיטונג פון דעם געזונד; דיעטע, נאהרונגס=סיסטעם; היגיענע, געזונדהייטס=פארשריפטען; די וואהל פון שפייזען ביי חיות; אין גראמאטיק — סמיכות, די אבהענגיגקייטס=פערהעלטניס פון איין ווארט אין בעצוג צו א צווייטען [די ענדערונג וואס ווערט געמאכט אין א ווארט, ווען עס קומט אין פערבינדונג מיט א צווייטען]; דאס ווארט וואס ווערט געענדערט צוליעב זיין פערבינדונג מיט א צווייטען ווארט.

reg'iment *n.* and *v.* (רעדזש'-אי-מענט) א רעגימענט, א פאלק סאלדאטען; בילדען א רעגימענט, איינטיילען סאלדאטען אין רעגימענטען אדער פאלקען.

regimen'tal *a.* (רעדזש-אי-מענ'-טעל) וואס געהערט צו א רעגימענט אדער פאלק.

regimen'tals *n.* (רעדזש-אי-מענ'-טעלז) מיליטער=קליידער, א מיליטער=מונדיר, א סאלדאטען=אוניפארם.

regimenta'tion *n.* (רעדזש-אי-מענ-טיי'-שאן) דאס פארמירען רעגימענטען, דאס איינטיילען אין פאלקען.

regim'ina *n.* (רי-דזשימ'-אי-נא) רעגיערונגס=סיסטעמען; כללים אדער פארשריפטען; דיעטען; ווערטער וואס ווערען געענדערט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער. ז. ***regimen***

regim'inal *a.* (רי-דזשימ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו רעגיערונגס=סיסטעמען; וואס איז שייך צו דיעטע; וואס איז שייך צו כללים אדער פארשריפטען [הויפטזעכליך וועגען היגיענע]; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו די ענדערונגען פון ווערטער צוליעב פערבינדונגען מיט אנדערע ווערטער. ז. ***regimen***

re'gion *n.* (ריע'-דזשאן) א רעגיאן, א געגענד, א געביעט; אן ארט, א פלאץ אדער טייל פון קערפער; די איינוואהנער פון א געגענד אדער געביעט.

re'gional *a.* (רי'-דזשאנ-על) וואס איז שייך צו א בעשטימטען רעגיאן, געגענד אדער געביעט; וואס איז שייך צו דער טיילונג אין רעגיאנען.

re'gionally *adv.* (רי'-דזשאנ-על-אי) אין בעצוג צו א געוויסען רעגיאן, געגענד אדער געביעט.

re'gionary *a.* (רי'-דזשאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו א רעגיאן אדער רעגיאנען.

reg'ister *n.* and *v.* (רעדזש'-אים-טער) א רעגיסטער, א רייסטער, א פערצייכניס; א פראטאקאל, א פראטאקאל=בוך, א רעגיסטער=בוך; א דאקומענט וואס ווערט ארויסגעגעבען פון צאל=אמט [טאמאזשנע] צו א שיף אלס בעשטעטיגונג פון וואס פאר א לאנד זי קומט; דער אומפאנג אדער די גרויס פון א שטימע, דער טאן=אומפאנג פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; דער טאן=רעגיסטער פון א שטימע אדער מוזיקאלישען אינסטרומענט; אן ארגעל=רעגיסטער; א פארריכטונג צו פערצייכענען אויטאמאטיש די צאהל אומדרעהונגען פון א מאשין, דעם דאמפף=דרוק, די צאהל געמאכטע ארבייט א. ד. ג.; א צוג=שיעבער [א פארריכטונג צו רעגולירען דעם דורכגאנג פון לופט אדער ווארימקייט]; אן אויווען=קלאפע, א קוימען=שיעבער; אין דרוקעריי — די גענויע גלייכע אויסשטעלונג פון די שורות אויף ביידע זייטען פון בלאט; די פינקטליכע איינשטעלונג פון די פארבען ביי פארבען=דרוקעריי; דער אינוועניגסטער טייל פון א מאטריצע [פורם] אין וועלכער דרוקשריפט ווערט אבגעגאסען; א בענדעל וואס ווערט בעהעפט צו א בוך אלס א לעזע=צייכען; א רעגיסטראטאר, איינער וואס רעגיסטרירט, טראגט אריין אין א רייסטער; א פערצייכנער; א פראטאקאל=שרייבער; רעגיסטרירען; פראטאקאלירען, פערשרייבען; אריינטראגען אין די ביכער, אריינטראגען דעם נאמען אין רייסטער; זיך פערשרייבען, זיך רעגיסטרירען; אין דרוקעריי — אויסשטעלען גענוי גלייך די שורות אדער די עמודים אויף ביידע זייטען פון בלאט; איינשטעלען פינקטליך די פארבען אין פארבען=דרוקעריי; צונויפדרעהען איינצעלנע פעדים אין א שטריק.

reg'isterable *a.* (רעדזש'-אים-טער-עבל) וואס קען רעגיסטרירט ווערען.

reg'istered *a.* (רעדזש'-אים-טערד) רעגיסטרירט, אריינגעטראגען אין א רייסטער אדער אין א בוך; פערשריבען.

reg'istered bond (רעדזש'-אים-טערד באנד) א רעגיסטרירטע אבליגאציאן [אן אבליגאציאן (שולד=פאפיער) פון א שטאאט אדער פון א קארפאראציאן וואס ווערט פערשריבען אין די ביכער אויף דעם נאמען פון דעם צו וועמען זי ווערט ארויסגעגעבען.].

reg'istered let'ter (רעדזש'-אים-טערד לעט'-ער) א רעגיסטרירטער אדער רעקאמענדירטער בריעף, א זאקאזנאיער בריעף [א בריעף וואס ווערט פערשריבען אין די ביכער פון פאסט=אמט און פאר וועלכען די פאסט נעהמט די פעראנטווארטליכקייט, אז ער וועט צוגעשטעלט ווערען צום אדרעסאט].

reg'ister-grate *n.* (רעדזש'-אים-טער-גרייט) א קאמין מיט א צוג=שיעבער [צו רעגולירען די ווארימקייט].

reg'ister in bank'ruptcy (רעדזש'-אים-טער אין בענק' ראפט-סי) ז. ***bankruptcy commissioner***

reg'istering *n.* (רעדזש'-אים-טער-אינג) ז. ***registration***

reg'istering thermom'eter (רעדזש'-אים-טער-אינג טהויר-מאמ'-ע-טער) אן אויטאמאטיש רעגיסטרירענדער טהערמאמעטער [א טהערמאמעטער וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די העכסטע אדער נידריגסטע טעמפעראטור].

reg'ister of deeds (רעדזש'-אים-טער אוו דיעדז) א בעאמטער וואס דארף רעגיסטרירען [פערשרייבען אין די ביכער] יעדען קויף און פערקויף פון לאנד אדער הייזער אין א געוויסען דיסטריקט.

reg'ister-of'fice *n.* (רעדזש'-אים-טער-אפ'-אים) א רעגיסטריר=קאנטאר; א קאנטאר וואו רעגיסטערס, פראטאקאלען אדער רייסטערס ווערען געהאלטען; אן אגענטור וואס שטעלט צו הויז=בעדיענטע.

reg'istership *n.* (רעדזש'-אים-טער-שיפ) דאס אמט פון א רעגיסטראטאר. ז. ***registrar***

reg'istrable *a.* (רעדזש'-אים-טרעבל) וואס קען רעגיסטרירט ווערען.

reg'istrar *n.* (רעדזש'-אים-טראר) א רעגיסטראטאר; א פערשרייבער; א פראטאקאל=פיהרער; א סעקרעטער פון אן אוניווערזיטעטס=פערוואלטונג.

reg'istrarship *n.* (רעדזש'-אים-טראר-שיפ) ז. ***registership***

reg'istrary *n.* (רעדזש'-אים-טרע-רי) ז. ***registrar***

registra'tion *n.* (רעדזש-אים-טריי'-שאן) די רעגיסטרירונג, דאס אריינטראגען אין א בוך, די איינשרייבונג; די פראטאקאלירונג; דאס אנשטעלען דעם ארגעל=רעגיסטער.

registra'tional *a.* (רעדזש-אים-טריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו רעגיסטרירונג.

reg'istry *n.* (רעדזש'-אים-טרי) די רעגיסטרירונג, פראטאקאלירונג, די איינשרייבונג, דאס איינטראגען אין די ביכער; א רעגיסטרירונגס=ארט, א פערשרייב=ארט; א רעגיסטער, א פערצייכניס; א פראטאקאל.

re'gium do'num (רי'-דזשי-אם דאו'-נאם) א קעניגליכער געשענק; דער בייטראג פון דער ענגלישער רעגיערונג וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען צו אונטערשטיצען די פרעסביטעריאנישע גייסטליכע אין אירלאנד.

re'gius profes'sor (רי'-דזשי-אס פרא-פעס'-אר). א קעניגליכער פראפעסאר [א פראפעסאר אין אן ענגלישען אוניווערזיטעט וואס פערנעהמט א פראפעסאר=שטעלע וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען פון דעם קעניג הענרי דעם 8טען].

regive' *v.* (רי-גיוו') צוריקגעבען.

reg'let *n.* (רעג'-לעט) א זאץ=שטעג [א דין האלץ=ברעטעל וואס ווערט געלעגט צווישען די שורות פון גרויסע בוכשטאבען=זאץ ברייטער אבצוטיילען איין שורה פון דער אנדערער]; אין ארכיטעקטור — א שמאלער פלאכער לייסט אדער געזימס וואס ווערט בענוצט אלס פערציערונג אדער אבצוטיילען געוויסע טיילען פון דער געביידע איינע פון די אנדערע.

reglow' *v.* and *n.* (רי-גלאו') וויעדער אויפגליהען; א וויעדער=אויפגליהונג. ז. ***recalescence***

reg'nal *a.* (רעג'-נעל) וואס איז שייך צו דער רעגיערונג פון א מאנארך.

reg'nal years (רעג'-נעל יירז) די רעגיערונגס=יאהרען פון א מאנארך.

reg'nancy *n.* (רעג'-נענ-סי) דאס הערשען.

reg'nant *a.* (רעג'-נענט) רעגיערענד; הערשענד.

reg'num *n.* (רעג'-נאם) א צייכען פון קעניגליכקייט; א קרוין.

regraft' *v.* (רי-גרעפט') וויעדער מרכיב זיין [אריינזעצען א צווייג פון איין בוים אין אן אנדערען].

regrant' *v.* and *n.* (רי-גרענט') וויעדער געבען, פון דאס ניי בעווילינען; דאס געבען אדער בעווילינונג פון דאס ניי.

regrate' *v.* (רי-גרייט') העקערען, פער=

קויפֿען אין דעטאַיל [לאחדים]; אויפקויפען לעבענס-מיטעל און ווידער פערקויפען פאַר אַ העכערען פרייז; אַבפּוצען אַ שטיין.

regra'ter *n.* (רי-גריי'-טער) אַ קליין-הענדלער, אַ דעטאַיל-פערקויפער, אַ לאחדים'ניק; אַן אויפקויפער פון לעבענס-מיטעל אויף'ן מאַרק צו פערקויפען לאחדים אויף דעמזעלביגען מאַרק.

regra'tor *n.* (רי-גריי'-טאָר) ז. *regrater*.

regreet' *v. and n.* (רי-גריעט') ווידער גריסען; גריסען צוריק; אַ געגען-גרוס, אַ צוריקגריסונג; אַ בעגריסונג.

regress' *v.* (רי-גרעס') צוריקקעהרען, צוריקגעהן, זיך צוריק אומקעהרען; אין אַסטראָנאָמיע — זיך בעוועגען פון מזרח צו מערב.

re'gress *n.* (רי'-גרעס) אַ ריקקעהר, אַ ריקגאַנג; אַ ריקטריט, אַ ריקשריט.

regres'sion *n.* (רי-גרעש'-אָן) אַ צוריק-קעהרונג; אַ ריקקעהר; אַ ריקגאַנג; אַ ריקטריט, אַ ריקשריט; אין אַסטראָנאָמיע — אַ ריקלויפיגע בעוועגונג, אַ בעוועגונג פון מזרח צו מערב.

regres'sive *a.* (רי-גרעס'-איוו) צוריק-קעהרענד; צוריקטרעטענד, צוריקשטרייטענד; ריקגענגיג.

regres'sively *adv.* (רי-גרעס'-איוו-לי) צוריקגעהענדיג, צוריקטרעטענדיג; ריק-גענגיג.

regret' *v. and n.* (רי-גרעט') בעדויערען; חרטה האָבען, בערייהען; בענקען, צוריקווינשען; דאָס בעדויערען; קומער, פערדרוס; אַן אויסדרוק פון בעדויערען; אַן ענטשולדיגונגס-בריעף וואו עס ווערט אויסגעדריקט אַ בעדויערען פאַר ניט קענען אָננעהמען אַן איינלאַדונג.

regret'ful *a.* (רי-גרעט'-פול) פול מיט בעדויערען.

regret'fully *adv.* (רי-גרעט'-פול-אי) מיט בעדויערען.

regrets' *n.* (רי-גרעטס') אַן אויסדרוק פון בעדויערונג.

regret'table *a.* (רי-גרעט'-עבל) בעדויערליך.

regret'tably *adv.* (רי-גרעט'-ע-בלי) מיט בעדויערען.

regrowth' *n.* (רי-גראָוטה') דאָס ווידער וואַקסען; דאָס וואַקסען פון דאָס ניי.

reg'ulable *a.* (רעג'-יו-לעבל) רעגולירבאַר, וואָס קען רעגולירט ווערען.

reg'ular *a. and n.* (רעג'-יו-לאַר) רעגולער, רעגולאַרנע, רעגעלמעסיג; רעגעלרעכט, מעטאָדיש; סימעטריש, נאָרמאַל; געהעריג, ריכטיג, דורך און דורך, פאַלשטענדיג; וואָס איז לויט דעם אָנגענומענעם כלל; וואָס איז אָנגענומען אַלס געזעץ אָדער כלל; פערמאַנענט, בעשטענדיג; וואָס בעלאַנגט צו דער רעגולערער אַרמעע; וואָס איז שייך צו אַ מאָנאַכען-אָרדען; אַ מיטגליעד פון אַ מאָנאַכען-אָרדען; אַ סאָלדאַט פון דער רעגולערער אַרמעע; איינער וואָס האָט אַ רעגולערע בעשעפטיגונג.

reg'ular cler'gy (רעג'-יו-לאַר קלויר'-דזשי) גייסטליכע וואָס בעלאַנגען צו אַ מאָנאַכען-אָרדען.

regular'ity *n.* (רעג-יו-לער'-אי-טי) דאָס זיין רעגולאַר; רעגעלמעסיגקייט; רעגעלרעכטיגקייט.

reg'ularize *v.* (רעג'-יו-לאַר-איז) בריינגען אין געהעריגער אָרדנונג; מאַכען רעגולער.

reg'ularly *adv.* (רעג'-יו-לאַר-לי) אויף אַ רעגולערען אופן; רעגעלמעסיג; רעגולאַר.

reg'ularness *n.* (רעג'-יו-לאַר-נעס) ז. *regularity*.

reg'ulatable *a.* (רעג'-יו-ליי-טעבל) רעגולירבאַר, וואָס קען רעגולירט ווערען.

reg'ulate *v.* (רעג'-יו-לייט) 1. רעגולירען; 2. איינרעגולירען; בריינגען אָדער האַלטען אין אָרדנונג; 3. שליכטען, אויסגלייכען.

1. The law **regulates** the hours of labor in factories for women and children.

reg'ulating *n.* (רעג'-יו-ליי-טינג) דאָס רעגולירען; דאָס בריינגען אין דער געהעריגער אָרדנונג; דאָס צונויפשטעלען אַן אייזענבאַהן-צוג איידער ער ווערט געלאָזען אין וועג.

regula'tion *n. and a.* (רעג-יו-ליי'-שאָן) די רעגולירונג, דאָס רעגולירען, דאָס בריינגען אין אָרדנונג; אַ רעגולאַציאָן, אַ פעראָרדנונג, אַ פאָרשריפט; אַ סטאַטוט, אַ געזעץ; וואָס האָט אַ בעשטימטען סטיל אָדער אַרט; לויט אַ געוויסען רעגעל אָדער כלל.

reg'ulative *a.* (רעג'-יו-ליי-טיוו) וואָס רעגולירט, וואָס דיענט צו רעגולירונג; רעגולירענד.

reg'ulator *n.* (רעג'-יו-ליי-טאָר) אַ רעגולירער, אַן איינאָרדנער; אין מעכאַניק — אַ רעגוליר-פאָרריכטונג, אַ רעגולאַטאָר [אַ מעכאַנישע פאָרריכטונג צו רעגולירען די גלייכמעסיגקייט פון בעוועגונג, פון דער טעמפּעראַטור, קראַפט א. ד. ג.]; אַ זייגער וואָס די גלייכמעסיגקייט פון זיין גאַנג ווערט אויטאָמאַטיש רעגולירט.

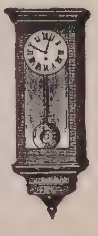

Regulator

reg'ulatory *a.* (רעג'-יו-ליי-טאָ-רי) ז. *regulative*.

reg'ulus *n.* (רעג'-יו-לאָס) דאָס קעניגעל [אַ געוויסער אייראָפּעאישער פויגעל מיט אַ גאָלד-פאַרביגען טשוב אויף'ן קאָפּ]; די ריינע מעטאַל-מאַסע וואָס לאָזט זיך אַראָב צום דעק פון דער כלי אין וועלכער עס ווערען געשמאָלצען מעטאַל-שלאַקען [פסלת]; אַ צווישען פּראָדוקט, וועלכער בעשטעהט פון מעטאַל סולפיד [מעטאַל פערבונדען מיט שוועבעל] וואָס ווערט ערהאַלטען פון שמעלצען קופּערערץ, בליי-ערץ, זילבער-ערץ און ניקעלערץ; אין אַלכעמיע — די מעטאַל-מאַסע וואָס בעקומט זיך פון פיזישער אָדער כעמישער ווירקונג אויף מעטאַל-ערץ; אין געאָמעטריע — אַ גראַד-ליניר־טע פלעכע אָהן דורכשניטס-ליניען.

Reg'ulus *n.* (רעג'-יו-לאָס) דער רעגולוס, אַזאַ זעהר ווייסער שטערען, וועלכער געפינט זיך אין דער קאָנסטעלאַציאָן אָדער שטערען-צוזאַמענזעצונג "דער לייב" [מזל אריה]; דער מין קעניגעל פויגלען.

regulus ז.

regur'gitant *a.* (רי-גויר'-דזשי-טענט) וואָס גיסט זיך צוריק, וואָס ווערט צוריקגעגאָסען; וואָס שטויסט אויף; וואָס ווערט צוריק אַראָבגעשלונגען.

regur'gitate *v.* (רי-גויר'-דזשי-טייט) צוריקגיסען; צוריקוואַרפען; צוריק אַרויפגעשטויסען ווערען, צוריק געגאָסען ווערען.

regurgita'tion *n.* (רי-גויר-דזשי-טיי'-שאָן) די צוריקגיסונג; די צוריק-אויפשטויסונג [ווי ביים עסען אָדער טרינקען]; דאָס צוריקשלינגען; דאָס ברעכען ביי זויגענדע קינדער; דאָס אויפשטויסען פון געטרענקע אָדער טיילען שפּייז צוריק אין מויל; די צוריקפליסונג פון בלוט דורך די האַרץ-ווענטילען, ווען זיי זיינען ניט אין אָרדנונג.

rehabil'itate *v.* (רי-הע-ביל'-אי-טייט) רעאַביליטירען, צוריק אומקעהרען צו די פריהערדיגע רעכטע, צום פריהערדיגען שטאַנד, צו דער פריהערדיגער עהרע א. ד. ג.

rehabilita'tion *n.* (רי-הע-ביל-אי-טיי'-שאָן) רעאַביליטירונג, דאָס צוריק אומקעהרען צו די פריהערדיגע רעכטע, צום פריהערדיגען שטאַנד, לאַגע א. ד. ג.

rehan'dle *v.* (רי-הענ'דל) ווידער האַנדלען אין די הענד, ווידער האָבען צו טהאָן מיט עטוואָס; איבערמאַכען.

rehash' *v. and n.* (רי-העש') איבערמאַכען, איבעראַרבייטען אין אַ נייער פאָרם; אַן איבערגעמאַכטע אָדער איבערגעניצעוועטע זאַך; אַ געריכט וואָס איז צונויפגעמישט פון שוין גענוצטע מאַטעריאַלען.

rehead' *v.* (רי-העד') צומאַכען פון דאָס ניי אַ קעפּעל [ווי צו אַ טשוואָק].

rehear' *v.* (רי-היער') ווידער הערען, פון דאָס ניי הערען; נאָך אַמאָל פערהערען, פון דאָס ניי אונטערזוכען.

rehear'ing *n.* (רי-היער'-אינג) דאָס הערען פון דאָס ניי; די נאָכאַמאַליגע פערהערונג, רעווידירונג אָדער אונטערזוכונג פון אַ פּראָצעס.

rehear'sal *n.* (רי-הויר'-סעל) אַ ווידערהאַלונג; דאָס דערצעהלען, ערצעהלונג; אַ פּראָבע, אַ רעפּעטיציע פון אַ טעאַטער-שטיק אָדער מוזיק-שטיק; אַ פּאָרטראַג.

rehearse' *v.* (רי-הוירס') ווידערהאַלען; פּאָרטראַגען, דערצעהלען; מאַכען פּראָבע, מאַכען רעפּעטיציע [פון אַ טעאַטער-שטיק אָדער מוזיק-שטיק].

rehear'ser *n.* (רי-הויר'-סער) אַ דערצעהלער, אַ פּאָרטראַגער.

rehear'sing *n.* (רי-הויר'-סינג) ז. *rehearsal*.

reheat' *v.* (רי-היעט') ווידער דערהיצען.

rehea'ter *n.* (רי-היע'-טער) אַ ווידער-דערהיצער, אַן אַפּאַראַט צו דערהיצען פון דאָס ניי.

rehea'ting-fur'nace *n.* (רי-היע'-טינג-פויר'-נעס) אַ שוויים-אויווען [אַן אויווען צו דערהיצען אייזען וואָס דאַרף געוואַלצט ווערען].

reheel' *v.* (רי-היעל') בעזאָרגען פון דאָס ניי מיט קנאַפּעל; ווידער אַריינשטריקען אַ פּיאַטקע [קולנע] אין אַ זאָק.

rehire' *v.* (רי-האַיר') ווידער דינגען.

We shall not **rehire** the discharged servant.

rehy'bridize *v.* (רי-האַי'-ברי-דאַיז) ווידער אויסמישען אָדער צונויפפּאָרען פערשיעדענע מינים [חיות אָדער פלאַנצען].

rehypoth'ecate *v.* (רי-האַי-פּאָטה'-אי-קייט) געבען אַ צווייטען מאָל אַלס היפּאָטעקע אָדער זאַקלאַדנע; פערזיכערען אַ חוב מיט גרונד-אייגענטום, וואָס איז שוין פערזעצט אַלס משכון פאַר אַן אַנדער חוב.

rehypotheca'tion *n.* (רי-האַי-פּאָטה-אי-קיי'-שאָן) דאָס ווידער-פערזעצען אָדער פער'משכון'ען; דאָס געבען אַ צווייטען מאָל אַלס היפּאָטעקע אָדער זאַקלאַדנע.

re'i *n.* (רי'-אַי) די אין יוריספּרודענץ — אָנגעקלאַגטע. ז. *reus*.

Reichs'rath *n.* (ראַיכס'-ראַט) דער רייכסראַט, דער עסטרייכישער פּאַרלאַמענט.

Reichs'tag *n.* (ראיכס'-טאך) דער רייכסטאג, דער דייטשער פארלאמענט.

re'ify *v.* (רי'-אי-פאי) פערקערפערען, פערזאניפיצירען; פארשטעלען אדער בעטראכטען [אן אבסטראקטען בעגריף] אלס א מאטעריעלע זאך.

reign *v. and n.* (ריין) רעגיערען; הערשען; די רעגיערונג, דאס רעגיערען; מאכט, הערשונג.

Reign of Ter'ror (ריין אוו טער'-אר) דער טעראר אדער שרעקען־הערשאפט [א פאליטישע סיסטעם, וואס דערגרייכט איהרע ציעלען דורך אכזר'ישע מיטלען, וועלכע ווארפען אן א שרעק, ווי למשל, דער טעראר אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן].

reillume' *v.* (רי-אי-ליום') ווידער בעלייכטען, ווידער אילומינירען.

reillu'minate *v.* (רי-אי-ליו'-מי-נייט) ווידער אילומינירען, ווידער בעלייכטען.

reillumina'tion *n.* (רי-אי-ליו-מי-ניי'-שאן) דאס ווידער בעלייכטען.

reimbur'sable *a.* (רי-אים-בויר'-סעבל) צוריקצאהלבאר, צוריקקעהרבאר, וואס קען צוריק ארויסגעצאהלט ווערען.

reimburse' *v.* (רי-אים-בוירס') ווידער אנפילען די קאסע; צוריק אומקעהרען דאס פערלארענע געלד.

reimburse'ment *n.* (רי-אים-בוירס'-מענט) די צוריקצאהלונג; דאס ווידער אנפילען די אויסגעלעדיגטע קאסע.

reimbur'ser *n.* (רי-אים-בויר'-סער) דער צוריקצאהלער; איינער וואס קעהרט אום דאס פערלארענע אדער אויסגעבראכטע געלד.

reimplant' *v.* (רי-אים-פלענט') ווידער איינפלאנצען.

reimplanta'tion *n.* (רי-אים-פלענ-טיי'-שאן) דאס צוריק איינפלאנצען; דאס צוריק אריינשטעלען אויף זיין ארט א ביין אדער א טייל פון א ביין, וואס איז ארויסגענומען געווארען דורך א כירורגישער אפעראציע.

reimport' *v.* (רי-אים-פאורט') ווידער אריינפיהרען [אויסלענדישע וואארע]; ברייננען צוריק.

reim'port *n.* (רי-אים'-פאורט) דאס ווידער אריינפיהרען [אויסלענדישע סחורות]; דאס ברייננען צוריק.

reimporta'tion *n.* (רי-אים-פאר-טיי'-שאן) די ווידער־אריינפיהרונג [פון אויסלענדישע וואארע]; דאס וואס ווערט ווידער אריינגעפיהרט.

reimportune' *v.* (רי-אים-פאר-טיון') ווידער בעלעסטיגען, ווידער דאקוטשען, ווידער צודרינגליך זיין.

reimpose' *v.* (רי-אים-פאוז') ווידער ארויפלעגען [א שטייער, א טאקסע, א לאסט].

reimposi'tion *n.* (רי-אים-פא-זיש'-אן) דאס ווידער ארויפלעגען [א שטייער].

reimpreg'nate *v.* (רי-אים-פרעג'-נייט) ווידער בעפרוכטען [א נקבה]; ווידער שוואנגער מאכען; ווידער אנזאפען מיט עפעס.

reimpress' *v.* (רי-אים-פרעס') ווידער איינדריקען; ווידער אבדרוקען.

reimpres'sion *n.* (רי-אים-פרעש'-אן) א נייער אבדרוק; א נייע אויפלאגע פון א בוך.

reimprint' *v.* (רי-אים-פרינט') איבערדרוקען א צווייטען מאל.

reimpris'on *v.* (רי-אים-פריז'ן) ווידער אריינזעצען אין געפעננגים.

reimpris'onment *n.* (רי-אים-פריז'ן-מענט) דאס ווידער איינשפארען אין געפעננגים.

rein *n. and v.* (ריין) די לייצע; א איינצוימונג, די איינהאלטונג; דאס האלטען די ממשלה; קירעווען מיט די לייצעס; האלטען אין צוים, צוריקהאלטען.

reinau'gurate *v.* (רי-אין-אה'-גיו-רייט) ווידער אמאל איינווייהען, ווידער אמאל איינפיהרען אין אמט.

reincar'nate *v.* (רי-אין-קאר'-נייט) ווידער איינקערפערען אין פלייש; ווידער בעדעקען מיט פלייש.

reincarna'tion *n.* (רי-אין-קאר-ניי'-שאן) דאס ווידער איינקערפערען אין פלייש.

reincense' *v.* (רי-אין-סענס') ווידער אנצינדען; ווידער אויפרייצען.

reincite' *v.* (רי-אין-סאיט') ווידער ערמוטיגען, ווידער אנרעגען.

reincor'porate *v.* (רי-אין-קאהר'-פא-רייט) ווידער איינקערפערען, איינפערלייבען אדער פעראייניגען.

reincrease' *v.* (רי-אין-קריעס') ווידער פערגרעסערען אדער פערמעהרען; מעהר פערשטארקען.

rein'deer *n.* (ריינ'-דיער) דאס רענטהיער [דער הירש פון די נארדליכע קאלטע לענדער].

Reindeer

rein'deer-li'chen *n.* (ריינ'-דיער-לאי'-קען) ז. *reindeer-moss*

rein'deer-moss *n.* (ריינ'-דיער-מאס) רענטהיער־מאך [אזא זארט מאך וואס וואקסט אין די קאלטע געגענדען און וואס דיענט אלס שפייז פאר די דארטיגע הירשען].

reinduce' *v.* (רי-אין-דיוס') ווידער בעווענען צו עפעס.

reinfect' *v.* (רי-אין-פעקט') ווידער אנשטעקען [מיט א קראנקהייט].

reinfec'tion *n.* (רי-אין-פעק'-שאן) ווידער־אנשטעקונג [מיט א קראנקהייט].

reinflame' *v.* (רי-אין-פליים') ווידער אנצינדען; ווידער פאנאנדערפלאקערען; פון דאס ניי אנצינדען אין פלאמען.

reinforce' *v. and n.* (רי-אין-פאורס') ווידער פערשטארקען; שטארקער מאכען; פערפעסטיגען; א פערשטארקונג, א פערפעסטיגונג.

reinforce'ment *n.* (רי-אין-פאורס'-מענט) א ווידער־פערשטארקונג; א פרישע פערשטארקונג; א צוגעגעבענע פערפעסטיגונג; הילפס־טרופען צו פערשטארקען אן ארמעע אדער א פלאטע.

reinfor'cer *n.* (רי-אין-פאור'-סער) א פערשטארקער, א פערפעסטיגער.

reinfor'cible *a.* (רי-אין-פאור'-סיבל) וואס קען פון דאס ניי פערשטארקט אדער פערפעסטיגט ווערען.

reinform' *v.* (רי-אין-פאהרם') ווידער אינפארמירען, ווידער מיטטיילען, ווידער צו וויסען געבען.

reinfuse' *v.* (רי-אין-פיוז') ווידער איינפליסען.

reingra'tiate *v.* (רי-אין-גריי'-שי-אייט) ווידער בעליעבט מאכען, ווידער איינקויפען אין חן.

reinhab'it *v.* (רי-אין-העב'-איט) ווידער בעוואהנען, ווידער בעזעצען.

rein'less *a.* (ריינ'-לעס) אהן לייצעס, אהן א צוים; אהן צוריקהאלט.

reinocula'tion *n.* (רי-אין-אק-יו-ליי'-שאן) דאס ווידער איינאימפפען [ווי שטעלען נאך אמאל פאקען א. ד. ג.]; דאס ווידער איינשפריצען אונטער דער הויט; דאס ווידער מרכיב זיין [אריינזעצען איין צווייג פון א בוים אין דעם אנדערען].

reins *n.* (ריינז) די ניערען; דאס ארט אדער די געגענד פון קערפער וואו די ניערען געפינען זיך; דאס געפיהל, דער געמיטס־צושטאנד, די געזינונג.

reinscribe' *v.* (רי-אין-סקראיב') ווידער איינשרייבען, נאך אמאל רעגיסטרירען.

reinsert' *v.* (רי-אין-סוירט') ווידער אריינשטעלען, ווידער אריינזעצען; ווידער אריינשיבען אדער אריינרוקען.

reinser'tion *n.* (רי-אין-סויר'-שאן) דאס ווידער אריינשטעלען, אריינשיעבען אדער אריינרוקען.

reins'man *n.* (ריינז'-מען) איינער וואס קען האלטען די לייצעס; אן אנטרייבער.

reins of a vault (ריינז אוו ע וואהלט) אין ארכיטעקטור — די ווענט אויף וועלכע עס שטיצט זיך א געוועלב אדער ארקע.

reinspect' *v.* (רי-אין-ספעקט') ווידער בעזיכטיגען, ווידער בעקוקען.

reinspec'tion *n.* (רי-אין-ספעק'-שאן) די ווידער־בעזיכטיגונג; דאס ווידער בעקוקען.

reinspire' *v.* (רי-אין-ספאיר') ווידער בעגייסטערען, פון דאס ניי בעלעבען.

reinstal' *v.* (רי-אין-סטאהל') ז. *reinstall*

reinstall' *v.* (רי-אין-סטאהל') ווידער איינזעצען אין אמט; ווידער עטאבלירען.

reinstall'ment *n.* (רי-אין-סטאהל'-מענט) ז. *reinstalment*

reinstal'ment *n.* (רי-אין-סטאהל'-מענט) די ווידער־איינזעצונג אין אמט; די ווידער־עטאבלירונג.

reinstate' *v.* (רי-אין-סטייט') ווידער ברייננען צום פריהערדיגען שטאנד אדער צושטאנד; ווידער אנשטעלען אויף דעם פריהערדיגען פלאץ; אין פייער־פערזיכערונג — אבקויפען אנדערע זאכען אויף דעם ארט פון די בעשעדיגטע, צורעכט מאכען דאס בעשעדיגטע אייגענטום אנשטאט צו בעצאהלען.

reinstate'ment *n.* (רי-אין-סטייט'-מענט) דאס ברייננען צוריק צו דעם פריהערדיגען שטאנד אדער צושטאנד; דאס אנשטעלען צוריק אויף דעם פריהערדיגען פלאץ; אין פייער־פערזיכערונג — דאס אבקויפען אנדערע זאכען אויף דעם ארט פון די בעשעדיגטע, דאס צורעכט מאכען דאס בעשעדיגטע אייגענטום אנשטאט צו בעצאהלען.

reinsta'tion *n.* (רי-אין-סטיי'-שאן) דאס ברייננען צוריק צו דעם פריהערדיגען שטאנד אדער צושטאנד; דאס אנשטעלען צוריק אויף דער פריהערדיגער שטעלע.

reinstruct' *v.* (רי-אין-סטראקט') ווידער בעלעהרען; געבען נייע אינסטרוקציאנען.

reinsur'ance *n.* (רי-אין-שוהר'-ענס) ווידער־פערזיכערונג, ווידער־אסעקורירונג; ריקפערזיכערונג אדער געגען־פערזיכערונג [ווען דער פערזיכערער פערזיכערט זיך אליין ביי אן אנדערען פאר דעם שא-

דען, וואס קען איהם אויסקומען צו צאהלען].

reinsure′ *v.* (רי-אין-שוהר′) ווידער פערזיכערען, ווידער אסעקורירען; ריק־פערזיכערען אדער געגען־פערזיכערען. ז. *reinsurance*.

reinsur′er *n.* (רי-אין-שוהר′-ער) איינער וואס פערזיכערט אדער אסעקורירט א צווייטען מאל.

rein′tegrate *v.* (רי-אינ′-טי-גרייט) ווידער צונויפנעהמען אין איין גאנצעס; ווידער פערפאלשטענדיגען; ווידער אומקעהרען צום געוועזענעם צושטאנד אדער צו דער פריהעריגער איינגענשאפט.

reintegra′tion *n.* (רי-אינ-טי-גריי′-שאן) דאס ווידער צונויפנעהמען אין איין גאנצעס; דאס מאכען גאנץ פון דאס ניי.

reinter′ *v.* (רי-אינ-טויר′) בעגראבען פון דאס ניי, ווידער בעגראבען.

reinter′rogate *v.* (רי-אינ-טער′-א-גייט) פון דאס ניי פרעגען, ווידער פרעגען.

reinthrone′ *v.* (רי-אינ-טהראון′) פון דאס ניי זעצען אויף′ן טהראן, נאך אמאל קרוינען.

reintroduce′ *v.* (רי-אינ-טרא-דיוס′) ווידער איינפיהרען, ווידער איינלייטען; ווידער פארשטעלען.

reintroduc′tion *n.* (רי-אינ-טרא-דאק′-שאן) דאס איינפיהרען אדער איינלייטען פון דאס ניי; דאס ווידער פארשטעלען.

reinun′date *v.* (רי-אינ-אנ′-דייט) ווידער איבערפלייצען.

rein up (ריין אפ) אבהאלטען מיט די לייצעס; אבשטעלען [א פערד].

reinvent′ *v.* (רי-אינ-ווענט′) פון דאס ניי ערפינדען, אונאבהענגיג עטוואס ערפינדען וואס איז שוין פריהער פון אן אנדערען ערפונדען געווארען.

reinvest′ *v.* (רי-אינ-וועסט′) פון דאס ניי אריינלעגען [געלד, קאפיטאל א. ד. ג.]; פון דאס ניי בעקליידען; ווידער בעקליידען מיט אן אמט.

reinves′tigate *v.* (רי-אינ-וועס′-טי-גייט) ווידער אונטערזוכען, פון דאס ניי אונטערזוכען.

reinvestiga′tion *n.* (רי-אינ-וועס-טי-גיי′-שאן) א נאכאמאליגע אונטערזוכונג.

reinvest′ment *n.* (רי-אינ-וועסט′-מענט) די ווידער־בעקליידונג; דאס ווידער אריינלעגען [געלד אדער קאפיטאל אין א געשעפט א. ד. ג.].

reinvig′orate *v.* (רי-אינ-וויג′-אר-אייט) ווידער קרעפטיגען, ווידער שטארקען, ווידער בעלעבען.

reinvigora′tion *n.* (רי-אינ-וויג-א-ריי′-שאן) א ווידער־פערשטארקונג, א ווידער־קרעפטיגונג.

reinvite′ *v.* (רי-אינ-וואיט′) ווידער איינלאדען, פון דאס ניי איינלאדען.

reinvolve′ *v.* (רי-אינ-וואלוו′) ווידער פערוויקלען, ווידער אריינשלעפען; פערפלאנטערען פון דאס ניי, ווידער מאכען קאמפליצירט.

reis *n.* (רייס) א קליינע פארטוגעזישע מטבע, וואס האט אונגעפעהר דעם ווערטה פון א צעהנטעל פון אמעריקאנישען סענט.

reis′suable *a.* (רי-איש′-או-עבל) וואס קען פון דאס ניי ארויסגעגעבען ווערען.

reis′sue *v. and n.* (רי-איש′-אוה) ווידער ארויסגעבען, ווידער ארויסלאזען; ווידער ארויסקומען, ווידער ארויסגעהן: א נייע אויסגאבע.

rei′ter *n.* (ראי′-טער) א קאוואלעריע־סאלדאט, א רייטער [אין אלט־דייטשלאנד].

reit′erate *v.* (רי-איט′-ע-רייט) ווידערהאלען נאך אמאל און נאך אמאל, איבער′חזר′ען.

reit′eratedly *adv.* (רי-איט′-ע-ריי-טעד-לי) ווידערהאלענדיג מעהרערע מאל, איבער′חזר′ענדיג.

reitera′tion *n.* (רי-איט-ע-ריי′-שאן) א מעהרמאליגע ווידערהאלונג; אין דרוקעריי — דער ווידער־דרוק [דאס דרוקען די אנדערע זייט פון א בויגען פאפיער].

reit′erative *n.* (רי-איט′-ע-ריי-טיוו) א ווארט וואס איז געבילדעט פון ווידערהאלטע זילבען אדער פון ווידערהאלטע ווערטער [ווי קלינג־קלאנג, פיף־פאף]; א צייטווארט [פעל] וואס דריקט אויס א ווידערהאלטע טהעטיגקייט.

reject′ *v.* (רי-דזשעקט′) צוריקווארפען, צוריקווייזען; ניט אננעהמען, אבזאגען.

rejec′table *a.* (רי-דזשעק′-טעבל) וואס איז צוריקצואווארפען, פערווערפליך; וואס קען צוריקגעוויזען ווערען.

rejectamen′ta *n.* (רי-דזשעק-טע-מענ′-טא) צוריקגעווארפענע אדער ארויסגעווארפענע זאכען; עקסקרעמענטען, אויסוואורף פון קערפער.

rejec′ted *a.* (רי-דזשעק′-טעד) צוריקגעווארפען.

rejec′ter *n.* (רי-דזשעק′-טער) א צוריקווארפער, א צוריקווייזער, אן אבזאגער.

rejec′tible *a.* (רי-דזשעק′-טיבל) ז. *rejectable*.

rejec′tion *n.* (רי-דזשעק′-שאן) די צוריקווארפונג, די צוריקווייזונג, די אבזאגונג.

rejec′tive *a.* (רי-דזשעק′-טיוו) צוריקווארפענד, צוריקווייזענד.

reject′ment *n.* (רי-דזשעקט′-מענט) אוועקגעווארפענעם מאטעריאל, דאס וואס ווערט ארויסגעווארפען.

rejec′tor *n.* (רי-דזשעק′-טאר) א צוריקווייזער, א צוריקווארפער.

rejoice′ *v.* (רי-דזשאיס′) זיך פרעהען, דערפרעהען.

rejoi′cer *n.* (רי-דזשאי′-סער) איינער וואס פרעהט זיך; איינער וואס דערפרעהט.

rejoi′cing *n. and a.* (רי-דזשאי′-סינג) פרייד, שמחה; זיך פרעהענד, דערפרעהענד.

rejoi′cingly *adv.* (רי-דזשאי′-סינג-לי) מיט פרייד, מיט שמחה.

rejoin′ *v.* (רי-דזשאין′) ווידער פעראייניגען; ווידער צושטעהן צו א קאמפאניע; ענטפערען, ערווידערען.

rejoin′der *n.* (רי-דזשאינ′-דער) אן ענטפער; א געגען־ענטפער; דער ענטפער פון פערקלאגטען געגען דער קלאגע.

rejoint′ *v.* (רי-דזשאינט′) ווידער פעראייניגען, פון דאס ניי פערבינדען אדער צונויפשליסען; פון דאס ניי אויספילען די פוגען [ווי אין די שטיינער פון אן אלטער געביידע וואו די וואפנע איז ארויסגעפאלען].

rejolt′ *v. and n.* (רי-דזשאולט′) ווידער שאקלען אדער שטויסען; א געגען־שטויס.

rejudge′ *v.* (רי-דזשאדזש′) ווידער משפט′ען, אויפנעהמען דעם משפט פון דאס ניי.

reju′venate *v.* (רי-דזשוה′-ווע-נייט) צוריק יונג מאכען; אבפרישען, בענייען.

rejuvena′tion *n.* (רי-דזשוה-ווע-ניי′-שאן) דאס מאכען צוריק יונג; אבפרישונג; בענייאונג.

reju′venator *n.* (רי-דזשוה′-ווע-ניי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט יונג אדער פריש.

rejuvenesce′ *v.* (רי-דזשוה-ווע-נעס′) צוריק יונג ווערען.

rejuvenes′cence *n.* (רי-דזשוה-ווע-נעס′-ענס) דאס ווערען צוריק יונג.

rejuvenes′cency *n.* (רי-דזשוה-ווע-נעס′-ענ-סי) ז. *rejuvenescence*.

rejuvenes′cent *a.* (רי-דזשוה-ווע-נעס′-ענט) ווערענדיג צוריק יונג.

reju′venize *v.* (רי-דזשוה′-ווע-נאיז) ז. *rejuvenate*.

rekin′dle *v.* (רי-קינ′דל) ווידער אנצינדען, פון דאס ניי אנצינדען.

reking′ *v.* (רי-קינג′) ווידער מאכען פאר א קעניג.

relade′ *v.* (רי-לייד′) ווידער אנלאדען.

reland′ *v.* (רי-לענד′) ווידער לאנדען, ווידער קומען צו לאנד; ווידער אויסשטייגען אויף′ן ברעג.

relap′sable *a.* (רי-לעפ′-סעבל) וואס קען אדער איז גענייגט צוריקצופאלען אדער זיך צוריקצוקעהרען צו א פריהריגען שלעכטען צושטאנד.

relapse′ *v. and n.* (רי-לעפס′) צוריקפאלען, צוריק זיך אומקעהרען צו א פריהריגען שלעכטען צושטאנד אדער צו פריהריגע שלעכטע געוועהנהייטען; צוריק קראנק ווערען [נאך אן ערהאלונג]; ווידער זינדיג ווערען; א צוריקפאל, א צוריקקעהר צו א פריהריגען שלעכטען צושטאנד אדער געוועהנהייטען; א צוריקקעהר אדער ווידער־אברופונג פון צ קראנקהייט.

relap′ser *n.* (רי-לעפ′-סער) איינער וואס פאלט צוריק, וואס קעהרט זיך אום צו פריהריגע שלעכטע געוועהנהייטען אדער ווערט ווידער זינדיג.

relap′sing *a.* (רי-לעפ′-סינג) צוריקפאלענד, זיך צוריקקעהרענד צו א פריהריגען שלעכטען צושטאנד, צו שלעכטע געוועהנהייטען אדער צו זינד.

relate′ *v. and n.* (רי-לייט′) דערצעהלען, בעריכטען; זיך בעציהען, האבען בעצוג אויף, האבען שייכות מיט; מאכען פערוואנדט; ברייגגען אין בעציהונג, צושרייבען צו עפעס; עטוואס וואס האט א שייכות אדער געפינט זיך אין לאגישער בעציהונג צו עפעס.

rela′ted *a.* (רי-ליי′-טעד) דערצעהלט; פערוואנדט; וואס געפינט זיך אין וועלכער ניט איז שייכות אדער פערבינדונג.

rela′tedness *n.* (רי-ליי′-טעד-נעס) פערוואנדשאפט.

rela′ter *n.* (רי-ליי′-טער) א דערצעהלער, א בעריכט־אבגעבער; א היסטאריקער, א געשיכטע־שרייבער.

rela′tion *n.* (רי-ליי′-שאן) דערצעהלונג, בעריכט־אבגעבונג; אן ערצעהלונג; א בעריכט; א בעשרייבונג; בעציהונג, פערבינדונג, א שייכות; פערוואנדשאפט, קרובה′שאפט; א קרוב, א קרובה; אין מאטעמאטיק — א פערהעלטניס, א פראפארציאן; אין מוזיק — טאן־פערהעלטניס, טאן־הארמאניע; אין יוריספרודענץ — דאס בעטראכטען א פריהריגע פאסירונג פונקט ווי זי וואלט כלומר′שט פארגעקומען איצטער; אין פילאזאפיע — רעלאציאן [אן אייגענשאפט וואס קען צוגעגעבען ווערען א זאך, נור ווען זי שטעהט אין געגענזייטיגער בעציהונג מיט אן אנדער זאך; יעדע שייכות צווישען זאכען וואס קען פארגעשטעלט ווערען אין גענאנק אדער אויסגעדריקט ווערען אין אן אבסטראקטען ווארט, ווי פערוואנדשאפט, מוטערשאפט, גלייכהייט, פערשיעדענהייט א. ז. וו.].

rela′tional *a.* (רי-ליי′-שאנ-על) 1. פער־

וואנדשאפטליך; 2. וואס ציינט אז בעציהונג, שייכות אדער פערבינדונג [וועגען רעדע-טיילען].

2. Pronouns, prepositions and conjunctions are **relational** parts of speech.

relational'ity *n.* (רי-ליי-שאַנ-על'-אי-טי) פערוואנדשאפטליכקייט; בעציהונגספעהיגקייט, דאס האבען א פערהעלטניס.

rela'tionism *n.* (רי-ליי'-שאַנ-איזם) אין פילאזאפיע — רעלאציאניזם, די לעהרע, אז רעלאציאנען [שייכות'ען, בעציהונגען, אבסטראקטע אויסדריקע] עקזיסטירען אין דער ווירקליכקייט [אין געגענזאץ צו נאמינאליזם. ז. *nominalism*]; די לעהרע, אז דאס מענשליכע וויסען איז נור רעלאטיוו אמת.

rela'tionist *n.* (רי-ליי'-שאַנ-איסט) א רעלאציאניסט, אן אנהענגער פון רעלאציאניזם. ז. *relationism*.

rela'tionship *n.* (רי-ליי'-שאַנ-שיפ) פערוואנדשאפט, פערוואנדשאפטליכקייט; טאן-פערהעלטניס, טאן-הארמאניע.

rel'atival *a.* (רעל'-ע-טיוו-על) אין גראמאטיק—וואס איז שייך צו רעלאטיווע ווערטער אדער פארמען [וואס ציינען בעציהונג אדער שייכות].

rel'ative *a. and n.* (רעל'-ע-טיוו) וואס בעציהט זיך אויף עפעס, וואס האט א שייכות צו...; רעלאטיוו, ניט אבסאלוט, וואס עקזיסטירט ניט אן און פאר זיך, וואס העננט אב פון עפעס; וואס איז פערשטענדליך בלויז אין פערגלייך מיט עפעס אנדערש; וואס בעצייכענט א שייכות אדער רעלאציאן [ז. *relation*]; אין גראמאטיק — רעלאטיוו, וואס בעשטימט, ערקלערט, פערבינדט אדער ציינט א שייכות [וועגען ווערטער און פארמען, ווי למשל, דאס ווארט "וואו" אין דער פראזע: "ער איז געבליבען ליגען דארט, וואו ער איז אנידערגעפאלען"]; אין מוזיק — וואס האט א הארמאנישע פערבינדונג; עטוואס רעלאטיוועס, עטוואס וואס ווערט בעטראכט אין שייכות מיט אן אנדער זאך; א רעלאטיווער בעגריף; אין גראמאטיק — א רעלאטיוואום, א רעלאטיוו-ווארט; א קרוב.

rel'atively *adv.* (רעל'-ע-טיוו-לי) רעלאטיוו, אין פערגלייך אדער אין שייכות צו אן אנדער זאך, פערהעלטניסמעסיג, ניט אבסאלוט.

rel'ativeness *n.* (רעל'-ע-טיוו-נעס) רעלאטיוויטעט, דאס זיין רעלאטיוו אדער פערהעלטניסמעסיג. ז. *relative*.

rel'ative place (רעל'-ע-טיוו פליים) דער פלאץ פון איין געגענשטאנד אין בעצוג צו אנדערע געגענשטענדע.

rel'ative pleas'ure (רעל'-ע-טיוו פלעזש'-אור) פערהעלטניסמעסיגער פערגניגען [אן עמפפינדונג פון פערגניגען אין פערגלייך מיט א פריהריגער עמפפינדונג פון פערגניגען].

rel'ativism *n.* (רעל'-ע-טיוו-איזם) רעלאטיוויזם, די לעהרע, אז אלע ערקענטניס-וואהרהייטען זיינען רעלאטיוו, ד. ה. זיי זיינען וואהרהייטען בלויז אין בעצוג צו אונזער איינענער ערפאהרונג.

relativ'ity *n.* (רעל-ע-טיוו' אי-טי) רעלאטיוויטעט, דאס זיין רעלאטיוו [ז. *relative*]; דאס זיין אבהענגיג אין דער עקזיסטענץ פון עפעס אנדערש; אבהענגיגקייט פון געגענזייטיגער שייכות; דאס עקזיסטירען אלס רעאלער געגענשטאנד נור אין בעצוג צו אונזער ערפאהרונג אדער פערשטאנד.

rela'tor *n.* (רי-ליי'-טאָר) א דערציילער, א בעריכט-אבגעבער, א בעשרייבער; אין יוריספרודענץ — איינער צוליעב וועמעס פאדערונג אדער קלאגע די רעגיערונג פיהרט אן א געריכטס-פראצעס, כדי צו בעשטימען א געוויסע רעכטס-פראגע.

rela'trix *n.* (רי-ליי'-טריקס) אן אנקלאגערין. ז. *relator*.

relax' *v.* (רי-לעקס') 1. נאכלאזען, פערמינדערען [די שפאנונג אדער אנשטרענגונג]; 2. שוואכער מאכען, לויזער מאכען, מאכען ווענינער שטרענג; 3. בעפרייען פון אנשטרענגונג, פערלייכטערען; געבען ערהאלונג אדער רוה; צושטרייען; 4. אוועקנעהמען; 5. נאכגעבען; 6. מאכען לויזער, עפענען [דעם מאגען]; 7. בעפרייען, אויפגעבען, איבערגעבען; 8. ווערען נאכגעלאזען, לויזער, מילדער אדער שוואכער; 9. זיך ערהאלען, זיך אברוהען, זיך צושטרייען.

1. The visitor **relaxed** in an armchair. 2. The new tariff law **relaxed** some of the import regulations. 8. His knees **relax** from toil.

relax'able *a.* (רי-לעקס'-עבל) וואס קען געמאכט ווערען לויזער, שוואכער, ווענינער אנגעשטרענגט, ווענינער שטרענג אדער מילדער; וואס קען נאכגעלאזען אדער נאכגעגעבען ווערען.

relax'ant *n.* (רי-לעקס'-ענט) אן אבפיהרונגס-מיטעל, א מיטעל לויזער צו מאכען דעם מאגען.

relaxa'tion *n.* (רי-לעק-סיי'-שאַן) 1. נאכלאזונג, דאס מאכען אדער ווערען שוואכער, לויזער, ווענינער שטרענג אדער ווענינער אנגעשטרענגט; 2. ערהאלונג, אברוה, צושטרייאונג.

2. What some people deem hard work, others consider as **relaxation** and mere play.

relax'ative *a. and n.* (רי-לעקס'-ע-טיוו) ערהאלענד, צושטרייענד; לויז מאכענד; עטוואס וואס גיט ערהאלונג, אברוה אדער צושטרייאונג; אן אבפיהרונגס-מיטעל, א מיטעל לויז צו מאכען דעם מאגען.

relay' *n. and v.* (רי-ליי') עטוואס וואס ווערט געהאלטען אין זאפאס [אויף אבצופרישען דאס אלטע]; א פרישער זאפאס; א פרישער פערד-געשפאן; א פרישע מחנה יאגד-הינד; א פרישע קאמפאניע ארבייטער [וואס ארבייטען נאך דער רייה נאך]; א סטאנציע, וואו מען בייט פערד אדער יאגד-הינד; א הילפס-אפאראט, וואס ברייננט אין בעוועגונג א גרעסערען אפאראט; לעגען נאך אמאל, איבערלעגען.

relearn' *v.* (רי-לוירן') אויפס-ניי לערנען, איבערלערנען.

relea'sable *a.* (רי-ליע'-סעבל) וואס קען בעפרייט ווערען; וואס קען אויפגעגעבען אדער איבערגעגעבען ווערען [ווי למשל, א רעכט אויף אייגענטום]; וואס קען פערדונגען ווערען אויפס-ניי.

release' *v. and n.* (רי-ליעס') אבלאזען; בעפרייען [פון געפענגניס, פון פערפליכטונגען, פון א שטראף, פון צרות, ליידען א. ז. וו.]; אויפגעבען, זיך אבזאגען [פון א חוב, פון א רעכט א. ז. וו.]; אויסלעזען א משכון; פערדינגען אויפס-ניי; אבלאזונג, בעפרייאונג; אויפגעבונג פון א רעכט, דאס אבזאגען זיך פון א רעכט; דאס אבלאזען דאס אנגעצויגענע שטריקעל פון א בויגען.

releasee' *n.* (רי-לי-סיע') איינער וועמען עס ווערען געגעבען אייגענטומס-רעכטע.

release'ment *n.* (רי-ליעס'-מענט) אבלאזונג; בעפרייאונג [פון געפענגניס, פון א חוב, פון א פערפליכטונג, שטראף א. ז. וו.]; אויפגעבונג פון א רעכט אויף אייגענטום.

release' of dow'er (רי-ליעס' אוו דאו' ער) אויפגעבען דער אלמנה'ס געזעצליכע רעכטע אויף איהר טייל פון דעם פערשטארבענעם מאן'ס ירושה.

releas'er *n.* (רי-ליעס'-ער) א בעפרייער; איינער וואס בעפרייט פון געפענגניס, פון א פערפליכטונג, פון א חוב, פון א שטראף א. ז. וו.; איינער וואס זאגט זיך אב פון א רעכט אויף אייגענטום; איינער וואס פערדינגט אויפס-ניי.

release'-spring *n.* (רי-ליעס'-ספרינג) א פרוזשינע ביי א וואגען צו בעפרייען די רעדער פון דעם טארמאז [ברעמזע].

releas'or *n.* (רי-ליעס'-אָר) איינער וואס זאגט זיך אב פון א רעכט אויף אייגענטום, וואס בעפרייט פון א חוב אדער גיט איבער אן אייגענטומס-רעכט.

rel'egate *v.* (רעל'-אי גייט) אוועקשיקען, פערשיקען, בעזייטיגען, דערווייטערען, אבלעגען אויף א לאנגער צייט אדער פאר אן אונבעשטימטען צוועק; ארויסשיקען פון לאנד; איבערגעבען, בעשטימען.

relega'tion *n.* (רעל-אי-גיי'-שאַן) פערשיקונג, ארויסשיקונג.

relent' *v.* (רי-לענט') ווערען מילדער אדער ווייכער; געריהרט ווערען, בעקומען מיטלייד; נאכגעבען; מאכען ווייכער אדער מילדער; פאנאנדערלאזען [ווי אין א פליסיגקייט].

relent'ing *a.* (רי-לענט'-אינג) נאכגיעביג, ווייך, ווייכהערציג.

relent'less *a.* (רי-לענט'-לעס) אונ-ברחמנות'דיג, אונבארמהערציג, הארטהערציג, אונבעריהרט, ניט נאכגיביג.

relent'lessly *adv.* (רי-לענט'-לעס-לי) אויף אן אונבארמהערציגען אופן; אהן רחמנות, הארטהערציג.

relent'lessness *n.* (רי-לענט'-לעס-נעס) אונבארמהערציגקייט, אונ'ברחמנות'דיגקייט, הארטהערציגקייט.

relent'ment *n.* (רי-לענט'-מענט) מיטלייד, רחמנות; דאס מאכען אדער דאס זיין ווייך, נאכגיביג אדער ווייכהערציג.

relessee' *n.* (רי-לע-סיע') איינער וועמען מען טרעט אב אייגענטומס-רעכטע.

relessor' *n.* (רי-לעס-אהר') איינער וואס גיט איבער אן אייגענטומס-רעכט.

relet' *v.* (רי-לעט') ווידער פערדינגען.

rel'evance *n.* (רעל'-אי-וועגס) ז. *relevancy*.

rel'evancy *n.* (רעל'-אי-וועג-סי) צוזאמענהאנג, געהעריגקייט, צוגעפאסטקייט, פאסיגקייט; אין געזעצגעבונג — דאס זיין גענוג און וויכטיג צו אורטיילען וועגען א קלאגע.

rel'evant *a.* (רעל'-אי-וועגט) וואס דיענט א געוויסען צוועק; פאסיג, געהערענד; וויכטיג פאר א קלאגע; גענוגענד צו בעגרינדען א קלאגע.

rel'evantly *adv.* (רעל'-אי-וועגט-לי) צום ציעל; אין צוזאמענהאנג, צוגעפאסט.

reliabil'ity *n.* (רי-לאי-ע-ביל'-אי-טי) ז. *reliableness*.

reli'able *a.* (רי-לאי'-עבל) צופערלעסיג, אויף וואס אדער אויף וועלכען מען קען זיך פערלאזען.

reli'ableness *n.* (רי-לאי'-עבל-נעס) צופערלעסיגקייט.

reli'ably *adv.* (רי-לאי'-ע-בלי) אויף א צופערלעסיגען אופן, אזוי אז מען זאל זיך קענען פערלאזען.

reli'ance *n.* (רי-לאי'-ענס) פערטרויען; דאס פערלאזען זיך; עטוואס אויף וואס

מען קען זיך פערלאזען אדער אויף וואס מען קען זיך פערטרויען.

reli'ant *a.* (רי-לאי'-ענט) פערטרויענד, וואס האט צוטרויען, וואס פערלאזט זיך; וואס האט זעלבסט=צוטרויען.

rel'ic *n.* (רעל'-איק) די רעשטען, דאס איבערגעבליבענע [נאך דער פערניכטונג פון עפעס]; אן אנדענקונג, אן אנדענקונגס=צייכען; א רעליקווע, א זאך וואס ווערט געהאלטען אלס טהייערע אדער הייליגע אנדענקונג פון א טויטען.

rel'ic-mon'ger *n.* (רעל'-איק-מאנ'-גער) איינער וואס האנדעלט מיט אנדענקונגס=זאכען אדער אנטיקען; א ליידענשאפטליכער זאמלער פון אנדענקונגס=זאכען אדער אנטיקען.

rel'ics *n.* (רעל'-איקס) א טויטער קערפער; א טויטער קערפער אדער קערפערטיילען פון א קריסטליכען הייליגען.

rel'ict *n. and a.* (רעל'-איקט) אן אלמנה; אן אלמן; געבליבען לעבען, איבערגעבליבען [נאך אימעצענס טויט].

relic'ted *a.* (רי-ליק'-טעד) געבליבען טרוקען [ווי לאנד וואס איז פריהער געווען בעדעקט מיט וואסער].

relic'tion *n.* (רי-ליק'-שאן) דאס אבטרעטען פון וואסער פון א שטיק לאנד; דאס לאזען טרוקען לאנד, וואס איז פריהער געווען בעדעקט מיט וואסער; דאס לאנד, וואס איז געבליבען טרוקען נאכדעם ווי דאס וואסער פון ים, פון א טייך א. ז. וו. איז צוריקגעטראטען.

relief' *n.* (רי-ליעף') פערלייכטערונג, מילדערונג, לינדערונג; בעפרייאונג [פון א לאסט, וועהטאג א. ז. וו.]; הילפע, שטיצע, אונטערשטיצונג [פאר ארימע לייט]; בעפרייאונג פון א פאסטען אדער וואך; א בענייטע וואך [וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון דער פריהריגער]; רעליעף, בולט'קייט; א בולט'ע, רעליעפע פערציערונג; די הויך פון דער אנגעשאטענער ערד ביי א פעסטונגס=גראבען; וואס צייכענט זיך אויס אדער טיילט זיך אויס אין פערגלייך מיט עפעס אנדערש; א קאנטראסט; א קלאנג פון א יעגער=הארן, וואס זאגט אן וועגען דעם צוריקקעהר פון דעם יעגער; אין געזעצגעבונג — שאדענערזאץ, בעלוינונג, פערגיטיגונג [וואס ווערט בעשטימט פון געריכט].

relief'-ful *a.* (רי-ליעפ'-פול) פערלייכטערנד, מילדערנד, לינדערנד.

relief'less *a.* (רי-ליעפ'-לעס) אונגעשטיצט; הילפלאז.

relief'lessly *adv.* (רי-ליעפ'-לעס-לי) אהן הילף, אהן שטיצע.

relief'-map *n.* (רי-ליעפ'-מעפ) א רעליעף=קארטע, א בולט'ע לאנד=קארטע [וואו העכערע געגענדען ווערען פארגעשטעלט בולט].

relief' soci'ety (רי-ליעף' סא-סאי'-ע-טי) א הילפס=פעראיין, אן אונטערשטיצונגס=פעראיין.

relief'-valve *n.* (רי-ליעפ'-וועלוו) א זיכערהייטס=ווענטיל [א דעקעל אדער קלאפאן אין א דאמפף=מאשין וואס עפענט זיך אויטאמאטיש, ווען דער דאמפף=דרוק ווערט צו גרויס]; א ווענטיל אין א דאמפף=מאשין דורך וועלכען עס לויפט אב דאס וואסער וואס קומט ארויס פון דאמפף=קעסעל מיט'ן דאמפף אין דעם הייס=וואסער=בעהעלטער; אן אויטאמאטישער ווענטיל וואס לאזט אריין לופט אין א פאס, ווען די פליסיגקייט איז פון איהר ארויסגעצויגען געווארען.

relief'-work *n.* (רי-ליעפ'-הוואירק) קהל'שע ארבייט [ווי אויסלעגען וועגען, אויפשטעלען נייע געביידעס א. ז. וו.], וואס ווערט אונטערגענומען מיט'ן צוועק צו געבען ארבייט די נויטליידענדע און ארבייטסלאזע.

reli'er *n.* (רי-לאי'-ער) איינער וואס פערלאזט זיך [אויף איינעם אדער עפעס].

reliev'able *a.* (רי-ליעוו'-עבל) וואס קען פערלייכטערט ווערען; וואס קען בעפרייט ווערען [פון א לאסט, וועהטאג א. ז. וו.]; וואס קען געשטיצט אדער געהאלפען ווערען; וואס קען קריעגען געזעצליכען שוץ.

relieve' *v.* (רי-ליעוו') 1. בעפרייען [פון א לאסט, פון וועהטאג א. ז. וו.]; 2. פערלייכטערען; מילדערען; לינדערען; בריינגען הילף [צו א בעלאגערטען פלאץ], בעפרייען פון א בעלאגערונג, בעפרייען פון א וואך; העלפען, שטיצען; בעגיטיגען פאר א שאדען [דורך א געריכטליכער ענטשיידונג]; מאכען בולט, מאכען פראמינענט; 3. מאכען איינדרוקספולער אדער אינטערעסאנטער דורך פערשיעדענארטיגקייט אדער א קאנטראסט.

1. Hospitals help to **relieve** the sufferings of the poor. 2. The tact of the chairman **relieved** the strained atmosphere of the meeting.

relieve' one's mind (רי-ליעוו' הוואנז מאינד) זיך בערוהיגען.

reliev'er *n.* (רי-ליעוו'-ער) איינער אדער עטוואס וואס העלפט, שטיצט, פערלייכטערט אדער בעפרייט [פון א לאסט, וועהטאג, ליידען א. ז. וו.].

relieve' the watch (רי-ליעוו' טהי הוואטש) בעפרייען די וואך, בייטען די וואך.

relie'vo *n.* (רי-ליעי'-ווא) ז. *rilievo*

relight' *v.* (רי-לאיט') ווידער אנצינדען, אויפס=ניי בעלויכטען אדער ליכטיג מאכען; זיך ווידער אנצינדען, ווידער נעהמען לייכטען.

relig'ion *n.* (רי-לידזש'-אן) רעליגיאן; פרומקייט, גאטספארכטיגקייט; געוויסענהאפטיגקייט, פליכט=טרייהייט.

relig'ionary *a. and n.* (רי-לידזש'-אנ-איי-רי) רעליגיעז; א פאנאטיקער, א פרומאק.

relig'ioner *n.* (רי-לידזש'-אנ-ער) ז. *religionist*

relig'ionise *v.* (רי-לידזש'-אנ-איז) ז. *religionize*

relig'ionism *n.* (רי-לידזש'-אנ-איזם) דאס זיין בלויז אויסערליך רעליגיעז, דאס אבהיטען בלויז די פארמאלע זייט פון דער רעליגיאן; דאס זיין א פרומאק; כלומר'שדיגע פרומקייט.

relig'ionist *n.* (רי-לידזש'-אנ-איסט) א רעליגיעזער מענש; א פרומאק, א פאנאטיק.

relig'ionize *v.* (רי-לידזש'-אנ-איז) מאכען רעליגיעז; זיין רעליגיעז; שפיעלען א פרומע ראלע.

relig'ionless *a.* (רי-לידזש'-אנ-לעס) ניט רעליגיעז, אונגלויביג.

religios'ity *n.* (רי-לידזש-אי-אס'-אי-טי) רעליגיעזיטעט, דאס זיין רעליגיעז.

religio'so *adv.* (רי-לי-דזשי-או'-סאו) אין מוזיק — מיט רעליגיעזע געפיהלען.

relig'ious *a. and n.* (רי-לידזש'-אס) רעליגיעז, פרום, גאטספארכטיג; וואס בעלאנגט צו א מאנאכען=ארדען, וואס פיהרט א מאנאכען=לעבען; געוויסענהאפט, פליכט=טריי; שטרענג פינקטליך; א מאנאך, א מאנאשקע [א נאנע].

relig'ious house (רי-לידזש'-אס האוס) א קלויסטער, א מאנאסטיר; א בית=תפילה.

relig'ious lib'erty (רי-לידזש'-אס ליב'-ער-טי) רעליגיאנס=פרייהייט, געוויסענס=פרייהייט, די פרייהייט צו בעלאנגען צו וועלכער עס איז רעליגיאן.

relig'iously *adv.* (רי-לידזש'-אס-לי) רעליגיעז, מיט פרומקייט, מיט גאטספארכטיגקייט; פליכט=טריי, געוויסענהאפט, שטרענג פינקטליך.

relig'iousness *n.* (רי-לידזש'-אס-נעס) רעליגיעזקייט, פרומקייט, גאטספארכטיגקייט; פליכט=טרייהייט, געוויסענהאפטיגקייט, שטרענגע פינקטליכקייט; דאס בעלאנגען צו א מאנאכען=ארדען, דאס פיהרען א מאנאסטיר=לעבען.

relin'quent *a. and n.* (רי-לינ'-קהווענט) וואס גיט אויף, זאגט זיך אב פון עפעס אדער פערלאזט; איינער וואס גיט אויף, זאגט זיך אב פון עפעס אדער פערלאזט.

relin'quish *v.* (רי-לינ'-קהוויש) פערלאזען, אויפגעבען, זיך אבזאגען.

relin'quisher *n.* (רי-לינ'-קהוויש-ער) איינער וואס פערלאזט, זאגט זיך אב אדער גיט אויף.

relin'quishment *n.* (רי-לינ'-קהוויש-מענט) פערלאזונג; אויפגעבונג.

rel'iqua *n.* (רעל'-אי-קהווא) אין יוריספרודענץ — דער איבערגעבליבענער חוב [נאך אן אברעכנונג].

rel'iquary *n.* (רעל'-אי-קהווע-רי) אן אנטיקען=קאסטען [א קאסטען צו בעהאלטען אנטיקען אדער הייליגע אנדענקונגס=זאכען]; איינער, אויף וועמען עס בלייבט שטעהן א חוב נאך אן אברעכנונג; איינער וואס צאהלט אוים א חוב ביסלעכווייז.

relique' *n.* (רי-ליק') ז. *relic*

reliq'uian *a.* (רי-ליק'-הווי-ען) וואס איז א רעליקווע [א הייליגער אנדענקונגס=צייכען]; וואס איז שייך צו רעליקווען.

reliq'uidate *v.* (רי-ליק'-הווי-דייט) ווידער ליקווידירען [אויסגלייכען, אבצאהלען אדער בעשטימען חובות].

reliquida'tion *n.* (רי-ליק-הווי-דיי'-שאן) ווידער=ליקווידירונג [אבצאהלונג, אויסגלייכונג אדער בעשטימונג פון חובות].

rel'ish *v. and n.* (רעל'-איש) הנאה האבען; ליעב האבען; האבען נייגונג, אפעטיט אדער חשק צו עפעס; האבען פערגניגען פון עפעס; מאכען געשמאק; זיין געשמאק; ארויסרופען אן אנגענעהמען געפיהל; גוט שמעקען; א געשמאק; אן אנגענעהמער געשמאק; אנגענעהמליכקייט, רייץ, רייצבארקייט, געשמאקהייט; נייגונג, פארליעבע, אפעטיט, חשק; א טראפעלע, א ביסעלע; עטוואס וואס גיט צו געשמאק [ווי געווירצען, למשל]; א געריכט וואס דערוועקט אפעטיט.

rel'ishable *a.* (רעל'-איש-עבל) געשמאק; וואס האט אן אנגענעהמען טעם.

rel'ishing *a.* (רעל'-איש-אינג) וואס מאכט געשמאק.

relis'ten *v.* (רי-ליס'ן) ווידער זיך צוהערען, אויפס=ניי הארכען.

relive' *v.* (רי-ליוו') ווידער לעבען, פון דאס ניי אויפלעבען; נאך אמאל דורכלעבען.

reload' *v.* (רי-לאוד') ווידער אנלאדען [א ביקס]; ווידער בעלאדען [מיט משא].

reloan' *v.* (רי-לאון') ווידער לייהען.

relo'cate *v.* (רי-לאו'-קייט) צוריקברייגגען אויף אן ארט; ווידער בעזעצען.

reloca'tion *n.* (רי-לא-קיי'-שאן) דאס בריינגען צוריק אויף אן ארט; דאס בעזעצען אויף א נייעם ארט; אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — דאס וויעדער פערפאכטען, פערדינגען אדער אבגעבען אין ארענדע.

relodge' *v.* (רי-לאדזש') וויעדער איינקווארטירען.

relu'cent *a.* (רי-ליו'-סענט) שטראהלענד, שיינענד.

reluct' *v.* (רי-לאקט') ווידערשטרעבען, זיך שטעלען אנטקעגען, געבען א ווידערשטאנד.

reluc'tance *n.* (רי-לאק'-טענס) א ווידערשטרעבען, א ווידערווילען, א ווידערשטאנד.

reluc'tancy *n.* (רי-לאק'-טענ-סי) ז. *reluctance*.

reluc'tant *a.* (רי-לאק'-טענט) אונוויליג, ווידערוויליג, ווידערשטרעבענד.

reluc'tantly *adv.* (רי-לאק'-טענט-לי) מיט ווידערווילען, מיט ווידערשטרעבונג; אונוויליג.

relume' *v.* (רי-ליום') וויעדער אנצינדען, וויעדער בעלייכטען.

relu'mine *v.* (רי-ליו'-מין) פון דאס ניי בעלייכטען; וויעדער אנצינדען.

rely' *v.* (רי-לאי') זיך פערלאזען אויף...; זיך שטיצען אויף...; זיך פערטרויען אויף...

Don't **rely** on his promises. He will not keep them.

remain' *v. and n.* (רי-מיין') בלייבען; צוריקבלייבען, נאכבלייבען, איבערבלייבען; עטוואס וואס בלייבט נאך, עטוואס וואס איז צוריקגעבליבען.

remain'der *n.* (רי-מיינ'-דער) דער רעשט; דאס איבערגעבליבענע; אין מאטעמאטיק — די דיפערענץ, דער איבעררעשט [דאס וואס בלייבט איבער אראבנעהמענדיג איין צאהל פון דער אנדערער, ווי אין חסור, אדער ביים טיילען איין צאהל אויף דער אנדערער, ווי אין חלוק]; א צוקינפטיגער בעזיץ, בעזאנדערס פון לאנד, וואס געהט ערשט דאן אריין אין קראפט, ווען עס ענדיגט זיך דער בעזיץ-אנשפרוך פון אן אנדערען [צ. ב. ווען מען שרייבט אב לאנד אדער א הויז אויף אזא אופן, דאס פאר לעבענס לאנג זאל עס געהערען צו ראובן'ען און אז ראובן וועט שטארבען זאל עס געהערען צו שמעון'ען]; איבערגעבליבענע ביכער פון אן אויפלאגע פון אן אויספערקויף אין א בוך-האנדלונג, וועלכע ווערען פערקויפט מיט רעדוצירטע פרייזען.

remain'der-man *n.* (רי-מיינ'-דער-מען) א פערזאן וואס האט דאס רעכט אויף אן אייגענטומס-בעזיץ נאכדעם ווי דער בעזיץ-אנשפרוך פון אן אנדערען אויף דיעזען בעזיץ האט זיך געענדיגט. ז. *remainder*.

remain' on hand (רי-מיין' אן הענד) בלייבען אונפערקויפט [וועגען סחורות].

remains' *n.* (רי-מיינז') רעשטען פון א געשטארבענעם; א טויטער קערפער; די ניט-געדרוקטע ווערק פון א פערשטארבענעם שרייבער; געבליבענע זאכען.

remake' *v.* (רי-מייק') איבערמאכען, מאכען פון דאס ניי.

remand' *v. and n.* (רי-מענד') צוריקשיקען; צוריקפאדערען; צוריקבריינגען; דאס צוריקשיקען; דאס צוריקרופען.

remand'ment *n.* (רי-מענד'-מענט) דאס צוריקשיקען; דאס צוריקרופען.

rem'anence *n.* (רעמ'-ע-נענס) דאס פערבלייבען, דאס צוריקבלייבען, די פארטדויער, די פערמאנענץ.

rem'anent *a.* (רעמ'-ע-נענט) וואס בלייבט; וואס בלייבט איבער.

rem'anet *n.* (רעמ'-ע-נעט) אן אבגעלעגטער פראצעס [משפט].

remanure' *v.* (רי-מע-ניור') פון דאס ניי בעמיסטיגען.

remark' *n. and v.* (רי-מארק') א בעמערקונג, אן אנמערקונג; א נאטיץ; א צייכען; בעמערקען, דערזעהן; מאכען א בעמערקונג, בעמערקען [אויסדריקען א מיינונג]; פון דאס ניי בעצייכענען.

remark'able *a.* (רי-מארק'-עבל) מערקווירדיג; בעמערקענסווערטה; אויסגעצייכענט, אונגעוועהנליך, אויסערארדענטליך.

The war was the most **remarkable** conflict of our times.

remark'ableness *n.* (רי-מארק'-עבל-נעס) די מערקווירדיגקייט.

remark'ably *adv.* (רי-מארק'-ע-בלי) אויף א מערקווירדיגען אופן; אויסגעצייכענט, אונגעוועהנליך; גאנץ בעזונדערס.

He has a **remarkably** strong constitution.

remarked' *a.* (רי-מארקט') מערקווירדיג, אויסגעצייכענט.

remark'er *n.* (רי-מארק'-ער) אן אנמערקער; איינער וואס מאכט בעמערקונגען; א קריטיקער, א בעאבאכטער.

remar'riage *n.* (רי-מער'-אידזש) א צווייטע הייראט; דאס חתונה האבען נאך אמאל.

remar'ry *v.* (רי-מער'-אי) וויעדער הייראטען, חתונה האבען נאך אמאל.

remas'ticate *v.* (רי-מעס'-טי-קייט) איבערקייען, נאך אמאל קייען, מעלה גרה זיין.

remastica'tion *n.* (רי-מעס-טי-קיי'-שאן) דאס איבערקייען, דאס קייען נאך אמאל, דאס מעלה גרה זיין.

Rembrandtesque' *a.* (רעמ-ברענ-טעסק') וואס איז עהנליך צום סטיל פון האלענדישען מאלער רעמבראנדט [געשט. 1669].

Rem'brandtish *a.* (רעמ'-ברענט-איש) ז. *Rembrandtesque*.

remeas'ure *v.* (רי-מעזש'-אור) איבערמעסטען, נאך אמאל מעסטען.

reme'diable *a.* (רי-מי'-די-עבל) וואס קען געהאלפען אדער געהיילט ווערען; צו וואס עס איז פאראן א רפואה אדער א מיטעל.

reme'diableness *n.* (רי-מי'-די-עבל-נעס) היילבארקייט; דאס קענען געהיילט אדער געהאלפען ווערען.

reme'diably *adv.* (רי-מי'-די-ע-בלי) אין א צושטאנד וואס מען קען נאך העלפען אדער געפינען א תרופה.

reme'dial *a.* (רי-מי'-די-על) היילענד, העלפענד; וואס איז א תרופה, וואס העלפט.

reme'dially *adv.* (רי-מי'-די-על-אי) אלס רפואה, אלס תרופה, אלס א העלפענדעס מיטעל.

rem'ediless *a.* (רעמ'-ע-די-לעס) אונהיילבאר, ניט צום העלפען; ניט אויסצומיידען; אהן א תרופה; וואס קען מעהר ניט צורעכט געמאכט ווערען.

rem'edilessly *adv.* (רעמ'-ע-די-לעס-לי) ניט צום העלפען, אהן א תרופה; אין אן אונהיילבארען צושטאנד; אין א צושטאנד וואס קיין תרופה קען ניט העלפען.

rem'edilessness *n.* (רעמ'-ע-די-לעס-נעס) אונהיילבארקייט, דאס זיין ניט מעהר צו העלפען.

rem'edy *n. and v.* (רעמ'-ע-די) א תרופה; א מעדיצין, א רפואה; א מיטעל; א הילפס-מיטעל; די ערלויבטע פערמינדערונג פון דעם געוויכט פון מטבעות ביים פרעגען זיי, כדי זיי זאלען ארויסקומען שעהנער; קורירען, היילען; העלפען; פעררעכטען, אויסבעסערען; אבשאפען א פעהלער אדער אן איבעל.

remeet' *v.* (רי-מיעט') וויעדער בעגעגנען, וויעדער טרעפען.

remelt' *v.* (רי-מעלט') איבערשמעלצען, שמעלצען נאך אמאל.

remem'ber *v.* (רי-מעמ'-בער) 1. געדענקען; דערמאהנען, ערינערען; ערינערען זיך, דערמאהנען זיך; 2. דערמאהנען צו גוטען, איבערגעבען א גרוס; 3. דערמאהנען מיט א מתנה, געבען א געשענק.

2. **Remember** me to your brother. 3. He **remembers** his friends with gifts.

remem'berable *a.* (רי-מעמ'-בער-עבל) וואס לאזט זיך געדענקען; וואס איז ווערטה צו געדענקען אדער ערינערען.

remem'berably *adv.* (רי-מעמ'-בער-ע-בלי) אויף אן אופן, אז מען זאל קענען געדענקען; ווערטה צו געדענקען.

remem'berer *n.* (רי-מעמ'-בער-ער) איינער וואס געדענקט אדער ערינערט זיך.

remem'brance *n.* (רי-מעמ'-ברענס) דאס געדענקען; דאס געדעכניס, דער זכרון; די ערינערונגס-פעהיגקייט, דער כח הזכרון; אן ערינערונג; אן אנדענקען; עפעס וואס ערינערט אדער דערמאהנט [א מצבה, מאנומענט, א נאטיץ, א מעמאראנדום א. ד. ג.]; א גרוס.

remem'brance book (רי-מעמ'-ברענס בוק) א נאטיץ-ביכעל.

remem'brancer *n.* (רי-מעמ'-ברענ-סער) א דערמאהנער, אן ערינערער; אן אנדענקען; א סעקרעטער; דער שאצקאמער-סעקרעטער אין ענגלאנד.

remem'orative *a.* (רי-מעמ'-א-ריי-טיוו) וואס דערמאהנט, וואס ערינערט.

remerge' *v.* (רי-מוירדזש') וויעדער זיך אונטערטוקען, וויעדער פערזינקען; וויעדער פערגעהן.

re'mex *n.* (רי'-מעקס) איינער פון די פליה-פעדערען אין די פליגלען פון א פויגעל [איינער פון די גרויסע שטייפע פעדערען].

rem'iform *a.* (רעמ'-אי-פארם) רודערפערמיג, וואס האט די פארם פון א שיף-רודער.

rem'igable *a.* (רעמ'-אי-געבל) מיט וואס מען קען רודערען, וואס עס פאסט צום שיפען א רודער-שיפעל.

rem'iges *n.* (רעמ'-אי-דזשיז) די פליה-פעדערען פון א פויגעל'ס פליגלען [די גרויסע שטייפע פעדערען]. ז. *remex*.

remig'ial *a.* (רי-מידזש'-אי-על) וואס איז שייך צו די פליה-פעדערען אין די פליגלען פון א פויגעל. ז. *remex*.

rem'igrate *v.* (רעמ'-אי-גרייט) צוריקוואנדערען, צוריקפאהרען, צוריקקעהרען זיך.

remigra'tion *n.* (רעמ-אי-גריי'-שאן) די צוריקוואנדערונג; דאס צוריקפאהרען, דאס צוריקקעהרען זיך.

remind' *v.* (רי-מאינד') ערינערען, דערמאהנען.

remin'der *n.* (רי-מאינ'-דער) א דערמאהנער, אן ערינערער; עטוואס וואס דערמאהנט.

remind'ful *a.* (רי-מאינד'-פול) וואס דערמאהנט, וואס ערינערט; וואס געדענקט.

reminis'cence *n.* (רעמ-אי-נים'-ענס) דאס ערינערען; די ערינערונגס-פעהיגקייט;

אז ערינערינג; א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן, וואס בעהאנדעלט אויף א נייעם אופן אן אלטע טהעמא.

reminis′cent *a. and n.* (רעמ-אי-ניס′-ענט) וואס דערמאהנט, וואס ערינערט זיך ערינערענד; אן ערינערער, א דערמאהנער.

reminiscen′tial *a.* (רעמ-אי-ני-סענ′-שעל) וואס איז שייך צו ערינערונגען, וואס קומט פון ערינערונגען.

reminiscen′tially *adv.* (רעמ-אי-ני-סענ′-שעל-אי) דורך ערינערונג, דורך דערמאהנען זיך.

rem′iped *a. and n.* (רעמ′-אי-פעד) וואס האט רודער-פערמיגע פיס; א חיה מיט רודער-פערמיגע פיס.

remise′ *v. and n.* (רי-מאיז′) צוריקגעבען; אויפגעבען [א פאדערונג אדער א רעכט], אבזאגען זיך פון א פרעטענזיע; איבערטראגען [א רעכט]; דאס אויפגעבען [א פאדערונג אדער א רעכט]; אזא קארעטקע.

remiss′ *a.* (רי-מיס′) אבגעלאזען; פויל; לאנגזאם; נאכלעסיג; אהן ענערגיע.
He is very **remiss** in his duties.

remissibil′ity *n.* (רי-מיס-אי-ביל′-אי-טי) די פערצייהליכקייט [פון זינד], די מעגליכקייט פון פערצייהונג.

remis′sible *a.* (רי-מיס′-איבל) וואס קען פערצייהט ווערען, וואס קען פערגעבען ווערען.

remis′sion *n.* (רי-מיש′-אן) מחילה, פערגעבונג, פערצייהונג [פון זינד]; דאס שענקען [א חוב, א שטראף, אן ארויפגעלעגטען שטייער א. ד. ג.]; דאס נאכלאזען, דאס שוואכער ווערען [פון א שמערץ, א קראנקהייט א. ד. ג.]; א פערמינדערונג, א מילדערונג; דאס אריבערשיקען ערגעץ-וואו געלד.

remis′sive *a.* (רי-מיס′-איוו) וואס לאזט נאך, וואס ווערט שוואכער; וואס פערצייהט, וואס איז מוחל.

remiss′ly *adv.* (רי-מיס′-לי) אויף א נאכלעסיגען אופן; מיט אבגעלאזענקייט; אהן ענערגיע.

remiss′ness *n.* (רי-מיס′-נעס) פויל-קייט, נאכלעסיגקייט, אבגעלאזענקייט.

remis′sory *a.* (רי-מיס′-א-רי) וואס איז שייך צו מחילה; וואס דיענט צו פערגעבונג.

remit′ *v. and n.* (רי-מיט′) אבשוואכען, פערמינדערען, פערקלענערען; נאכלאזען, שוואכער ווערען, פערמינדערט ווערען; פערצייהען, פערגעבען; שענקען אדער נאכלאזען [א חוב, א שטראף א. ד. ג.]; אבזאגען זיך, אויפגעבען; אבלאזען אויף א ווייל [וועגען פיבער]; אבלעגען אויף א געוויסער צייט; איבערטראגען אדער ברייגנען צוריק אין דעם פריהריגען ארט אדער צושטאנד; אריבערטראגען א פראצעס פון איין געריכט אין אן אנדערען; איבערשיקען געלד; דאס צוריקשיקען א פראצעס פון איין געריכט צו אן אנדערען; א פארמעלע צושריפט פון א העכערען געריכטס-טריבונאל צו א נידריגערען.

remit′ment *n.* (רי-מיט′-מענט) פערצייהונג, פערגעבונג.

remit′table *a.* (רי-מיט′-עבל) ז. *remissible*

remit′tal *n.* (רי-מיט′-על) דאס אויפגעבען, דאס אבזאגען זיך; דאס איבערשיקען [געלד, וועקסלען א. ד. ג.].

remit′tance *n.* (רי-מיט′-ענס) דאס איבערשיקען געלד, וועקסלען א. ד. ג.; א געלד-סומע אדער א וועקסעל, וואס איז איבערגעשיקט געווארען צו בעצאהלען א חוב.

remit′tancer *n.* (רי-מיט′-ענ-סער) איינער וואס שיקט איבער געלד אדער א וועקסעל צו בעצאהלען א חוב.

remittee′ *n.* (רי-מיט-אי′) א פערזאן צו וועמען מען שיקט געלד אדער וועקסלען.

remit′tent *a. and n.* (רי-מיט′-ענט) וואס לאזט אב אויף א ווייל און קעהרט זיך ווידער צוריק [וועגען פיבער אדער אנדערע קראנקהייטען]; א פיבער, וואס לאזט נאך אויף א ווייל און קומט ווידער צוריק; קדחת.

remit′ter *n.* (רי-מיט′-ער) א געלד-שיקער; איינער וואס שיקט איבער געלד אדער וועקסלען צו דעקען חובות; א פערצייהער, א פערגעבער; דאס צוריקקעהרען צו איינעם א טיטול אדער א רעכט וואס ער האט פריהער געהאט.

remit′ to cus′tody (רי-מיט′-טו קאס′-טא-די) ווידער ארייןזעצען אין געפענגניס.

remit′tor *n.* (רי-מיט′-אר) דאס צוריק אומקעהרען צו איינעם א טיטול אדער רעכט וואס ער האט פריהער געהאט.

remix′ *v.* (רי-מיקס′) איבערמישען, מישען נאך אמאל.

rem′nant *n.* (רעמ′-נענט) דאס וואס בלייבט, דאס געבליבענע; דער רעשט; א רעשטעל [פון טוך אדער צייג].
This dress is made of **remnants**.

remod′el *v.* (רי-מאד′-על) איבערמאכען, איבערגיסען אין א נייער פארם; איבערבויען; איבערארבייטען [נאך א נייעם פלאן].

remodifica′tion *n.* (רי-מאד-אי-פי-קיי′-שאן) א נייע מאדיפיקאציאן, א נייע ענדערונג, די אומענדערונג פון עפעס.

remod′ify *v.* (רי-מאד′-אי-פאי) נאך אמאל ענדערען, איבערבויען, איבערפארמירען.

remold′ *v.* (רי-מאולד′) איבערגיסען אין א נייער פארם, איבערמאכען; צוגעבען א נייע געשטאלט.

remol′lient *a.* (רי-מאל′-אי-ענט) וואס מאכט ווידער ווייך.

remol′ten *a.* (רי-מאול′טן) ווידער איבערגעשמאלצען.

remonetiza′tion *n.* (רי-מאנ-ע-טי-זיי′-שאן) דאס ווידער איינפיהרען אלס געזעצליכעס געלד.

remon′etize *v.* (רי-מאנ′-ע-טאיז) ווידער איינפיהרען אלס געזעצליכעס געלד.

remon′strance *n.* (רי-מאנ′-סטרענס) דאס טענה′ן אדער ארגומענטירען געגען עפעס; דאס מוסר′ען, דאס אויסשטראפען איינעם; דאס ווארנען; א דורכזיכטיגע כלי צו האלטען פערהייליגטע זאכען אין א קאטוילישער קירך.

remon′strant *a. and n.* (רי-מאנ′-סטרענט) וואס האט ליעב צו מוסר′ען, וואס מוסר′ט אדער טענה′ט שטארק געגען עפעס; א מוסר-זאגער, איינער וואס שטראפט יענעם.

remon′strantly *adv.* (רי-מאנ′-סטרענט-לי) שארף ארויסטרעטענדיג מיט טענות געגען עפעס; מוסר′ענדיג; דורך שטראף-רייד.

remon′strate *v.* (רי-מאנ′-סטרייט) 1. ווארנען; מוסר′ען, אויסשטראפען; 2. ארגומענטירען, טענ′ען געגען עפעס; פראטעסטירען; בעווייזען; 3. נאך אמאל צייגען.
2. The meeting was called to **remonstrate** against the action of the Mayor.

remonstra′tion *n.* (רי-מאנ-סטריי′-שאן) דאס שטראפען, דאס אויסרעדען; דאס ערווידערען, דאס טענה′ען געגען.

remon′strative *a.* (רי-מאנ′-סטרע-טיוו) וואס האט ליעב צו מוסר′ען, וואס מוסר′ט אדער טענה′ט שטארק געגען עפעס.

remon′stratively *adv.* (רי-מאנ′-סטרע-טיוו-לי) ז. *remonstrantly*

remon′strator *n.* (רי-מאנ′-סטריי-טאר) איינער וואס טענה′ט געגען; א מוסר-זאגער; א ווארנער.

rem′ora *n.* (רעמ′-א-רא) — אין מעדיציין — א פערהאלטונג [פון בלוט א. ד. ג.]; דער שיפסהאלטער אדער דער שילד-פיש [א מין פיש, וואס האט אויף′ן קאפ אן אנוואקסונג, מיט וועלכער ער קלעפט זיך צו צו א שיף, צו אן אנדער פיש א. ד. ג.].

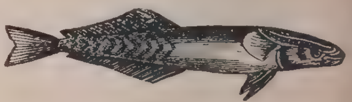

Remora

remorse′ *n.* (רי-מאהרס′) חרטה, געוויסענסביסע.

remorse′ful *a.* (רי-מאהרס′-פול) פול געוויסענסביסע, וואס האט געוויסענסביסע.

remorse′fully *adv.* (רי-מאהרס′-פול-אי) מיט חרטה; דורך געוויסענסביסע.

remorse′fulness *n.* (רי-מאהרס′-פול-נעס) דאס האבען חרטה אדער געוויסענסביסע.

remorse′less *a.* (רי-מאהרס′-לעס) אונ′רחמנות′דיג, אכזריות′דיג; גרויזאם.

remorse′lessly *adv.* (רי-מאהרס′-לעס-לי) אונ′רחמנות′דיג; אויף א גרויזאמען שטייגער.

remorse′lessness *n.* (רי-מאהרס′-לעס-נעס) אונ′רחמנות′דיגקייט, אונבארמהערציגקייט, גרויזאמקייט.

remote′ *a.* (רי-מאוט′) 1. ווייט, ענטפערנט, דערווייטערט; 2. פערווארפען, אבגעזונדערט; 3. וואס שטעהט אב ווייט [אין צייט, אין פערוואנדשאפט א. ז. וו.].
1. His election is a **remote** possibility. 2. Our house is situated in a **remote** part of the village. 3. He is only a **remote** relative of mine.

remote′ antiq′uity (רי-מאוט′ ענ-טיק′-הווי-טי) דאס גרויע אלטערטום.

remote′ fu′ture (רי-מאוט′ פיו′-טשור) די ווייטע צוקונפט.

remote′ kins′man (רי-מאוט′ קינז′-מען) א ווייטער קרוב.

remote′ly *adv.* (רי-מאוט′-לי) אויף א דערווייטערטען שטייגער.

remote′ness *n.* (רי-מאוט′-נעס) די ווייטקייט [פון צייט, ארט, קרובה′שאפט א. ז. וו.].

remo′tion *n.* (רי-מאו′-שאן) דאס דערווייטערען, דאס זיין דערווייטערט.

remould′ *v.* (רי-מאולד′) ז. *remold*

remount′ *v. and n.* (רי-מאונט′) ווידער זעצען זיך אויף′ן פערד; זיך ווידער אויפהויבען אדער שטייגען; צוריקקעהרען זיך; ווידער מאנטירען אדער צוזאמענשטעלען [א מאשין]; אין מיליטער — די רעמאנטע, דאס צושטעלען נייע פערד אין קאוואלעריע.

removabil′ity *n.* (רי-מוה-ווע-ביל′-אי-טי) דאס קענען אריבערגעפיהרט ווע-

רען, בעזייטיגט ווערען, אבגעשאפט ווערען אדער אראבגעזעצט ווערען פון אמט.

remo'vable *a.* (רי-מוה'-וועבל) וואס מען קען אריבערפיהרען פון איין פּלאץ צו א צווייטען, פון איין אמט אדער ראנג צו אן אנדערען; וואס מען קען בעזייטיגען, אבשאפען אדער אראבזעצען פון אמט.

remo'vably *adv.* (רי-מוה'-וועב-לי) אזוי, דאס מען קען עס אריבערפיהרען.

remo'val *n.* (רי-מוה'-וועל) 1. דאס אריבערקלייבען זיך, דאס איבערציהען [פון א וואהנונג]; 2. דאס צונעהמען פון פּלאץ; 3. דאס אבשאפען; 4. דאס אראבווארפען פון אמט.

1. Notice of my friend's **removal** to Boston reached me the other day. 4. Civil Service employees are protected against **removal** from office for political reasons.

remove' *v. and n.* (רי-מוהוו') 1. ריהרען פון ארט, איבערפיהרען, איבערטראגען; 2. אראבווארפען פון אמט אדער פאסטען; 3. מאכען א סוף, פערטרייבען; 4. פטר'ן, צונעהמען פון דער וועלט; איבערקלייבען זיך, איבערציהען [אין אן אנדער דירה]; דאס איבערקלייבען זיך, דאס ציהען [אין א נייער דירה], דאס אוועקפאהרען; דאס איבערפיהרען אין אן אנדער אמט; דאס אריבערפיהרען אין א העכערען קלאס [אין שול]; דאס איבערטראגען, דאס אריבערפיהרען.

1. Please **remove** the chairs from this room. 2. The Police Commissioner was **removed** by the Mayor. 3. The dictator **removed** his opponents by devious methods.

removed' *a.* (רי-מוהווד') דערווייטערט; אבגעטיילט.

remo'vedness *n.* (רי-מוה'-וועד-נעס) דאס זיין דערווייטערט; דאס זיין אבגעזונדערט.

remove' one's eyes (רי-מוהוו' הוואנז איז) אבקעהרען, אבווענדען דעם בליק פון עפּעס.

remo'ver *n.* (רי-מוה'-ווער) איינער וואס פיהרט איבער פון איין פּלאץ צו אן אנדערען; איינער וואס מאכט א סוף, צושטערט; איינער וואס ווארפט אראב [פון אמט]; איינער וואס פיהרט אריבער אין אן אנדער וואהנונג; אין געריכטס־פיהרונג — דאס ארויסנעהמען א פּראצעס פון איין געריכט און איבערגעבען איהם צו אן אנדערען.

remplissage' *n.* (ראנ-פלי-סאזש') דאס וואס דיענט אנצופילען א ליידיגען פּלאץ [ווי אן ארטיקעל וואס דרוקט זיך אין א צייטונג, ווייל עס איז ניטא קיין וויכטיגערע זאך צום דרוקען].

remunerabil'ity *n.* (רי-מיו-נע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען בעלוינט ווערען.

remu'nerable *a.* (רי-מיו'-נע-רעבל) וואס קען בעלוינט ווערען; וואס איז ווערטה בעלוינט צו ווערען.

remu'nerate *v.* (רי-מיו'-נע-רייט) בעצאהלען, בעלוינען.

remunera'tion *n.* (רי-מיו-נע-ריי'-שאן) דאס בעלוינען, דאס בעצאהלען פאר א טובה; א בעלוינונג.

remu'nerative *a.* (רי-מיו'-נע-ריי-טיוו) וואס בעצאהלט זיך גוט, וואס לוינט זיך.

His present position is a very **remunerative** one.

remu'neratively *adv.* (רי-מיו'-נע-ריי-טיוו-לי) אויף אן אופן וואס לוינט זיך, וואס בעצאהלט זיך גוט.

remu'neratory *a.* (רי-מיו'-נע-ריי-טא-רי) וואס דיענט אלס בעלוינונג.

ren *n.* (רען) א ניער. ז. *kidney*

renaissance' *n.* (רי-ניי-סאנס') א ווידערגעבורט, דאס ווידער־אויפלעבען פון עפּעס.

Renaissance' *n. and a.* (רי-ניי-סאנס') די רענעסאנס, די עפּאכע אין דער געשיכטע פון די אייראפּעאישע פעלקער צום ענדע פון מיטעלאלטער און אנהויב פון דער נייער צייט [אונגעפעהר פון ענדע דעם 14טען יאהרהונדערט ביז'ן אנפאנג פון 17טען], וועלכע כאראקטעריזירט זיך מיט דער ווידער־אויפלעבונג פון דער קלאסישער ליטעראטור און קונסט; וואס איז שייך צו דער רענעסאנס, אין סטיל פון רענעסאנס.

Renaissance' ar'chitecture (רי-ניי-סאנס' אר'-קי-טעק-טשור) די רענעסאנס־ארכיטעקטור [א סטיל פון ארכיטעקטור און ארנאמענטען, וועלכער האט געהערשט אין אייראפּא אין דער רענעסאנס עפּאכע (אין 15טען און 16טען יאהרהונדערט) און איז געווען געגרינדעט אויף די כללים פון דער קלאסישער (אלט־רוימישער) בוי קונסט].

Renaissance Architecture

Renaissance' paint'ing (רי-ניי-סאנס' פיינט'-אינג) די מאלעריי פון דער רענעסאנס־עפּאכע [די איטאליענישע מאלעריי פון 15טען און 16טען יאהרהונדערט, וועלכע כאראקטעריזירט זיך מיט די קונסט־ווערק פון מיקעל אנזשעלא, לעאנארדא־דא־ווינטשי, ראפאעל, טיציאן א. ז. וו.].

re'nal *a.* (רי'-נעל) וואס פון די ניערען, וואס געהערט צו די ניערען.

re'nal ar'tery (רי'-נעל אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער שלאג־אדער, וואס פערצווייגט זיך אין די ניערען. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

rename' *v.* (רי-ניים') געבען אן אנדער נאמען; נאך אמאל אנרופען ביים נאמען.

ren'ard *n.* (רענ'-ארד) ז. *reynard*

renas'cence *n.* (רי-נעס'-ענס) די ווידערגעבורט.

Renas'cence *n.* (רי-נעס'-ענס) ז. *Renaissance*

renas'cency *n.* (רי-נעס'-ען-סי) ז. *renascence*

renas'cent *a.* (רי-נעס'-ענט) וואס לעבט ווידער אויף; וואס ווערט ווידער געבארען; וואס וואקסט ווידער אויף.

renas'cible *a.* (רי-נעס'-איבל) וואס קען ווידער אויפלעבען, וואס קען ווידער געבארען ווערען.

rencoun'ter *v. and n.* (רענ-קאונ'-טער) זיך בעגעגנען, זיך צוזאמענשטויסען; אנגרייפען; זיך שלאגען, זיך פעכטען; א בעגעגניש, א צוזאמענשטויס; א געשלעג, א געפעכט.

rend *v.* (רענד) צו־רייסען, צורייסען; פערצוקען; האקען, צושפּאלטען; אבבייסען, ארויסרייסען; זיך רייסען, זיך שפּאלטען, פּלאצען.

rend away' (רענד ע-הוויי') אבבייסען, ארויסרייסען.

ren'der *v. and n.* (רענ'-דער) אבצאהלען, משלם זיין [פאר א טובה אדער רעה]; צוריקגעבען, אבגעבען; אבטרעטען; געבען, לייסטען, דערלאנגען [שטיצע, א טובה א. ד. ג.]; מאכען עפּעס, ווירקען אז עפּעס זאל ווערען; איבערזעצען; איבערגעבען איינעמס געדאנקען; פערשטעלען איינעמס כאראקטער; שפּיעלען א ראלע אין א דראמא; לייטערען אדער ריין מאכען עפּעס; שטוקאטורעווען א געמויערטע וואנד; דורכשלעפּען דורך א לאך [א שטריק]; א בעצאהלונג; די לייט אדער וואפּען צו שטוקאטורעווען וואנד; א צורייסער, א צופליקער, א פערצוקער.

ren'derable *a.* (רענ'-דער-עבל) וואס קען צוריקגעגעבען ווערען; צום איבערזעצען; וואס קען פארגעשטעלט אדער רעפּראדוצירט ווערען.

ren'der a ser'vice (רענ'-דער ע סויר'-ווים) טהאן א טובה.

ren'der back (רענ'-דער בעק) צוריקגעבען; ענטפערען.

ren'der dam'ages (רענ'-דער דעמ'-ע-דזשעז) צאהלען פאר'ן שאדען; אומקעהרען דעם היזק.

ren'derer *n.* (רענ'-דער-ער) דער וואס גיט אב; דער וואס בעצאהלט.

ren'dering *n.* (רענ'-דער-אינג) דאס איבערזעצען, די איבערזעצונג; דאס פערטייטשען, דאס פארשטעלען, דאס רעפּראדוצירען; [א פארם, א געשטאלט, א ראלע].

ren'dering of thanks (רענ'-דער-אינג אוו טהענקס) דאס דאנקען.

ren'der in'to (רענ'-דער אינ'-טו) איבערזעצען.

The poem is **rendered into** German.

ren'dezvous *n. and v.* (רענ'-דע-ווו) א ראנדעוואו, צוזאמענקונפט; א זאמעלפּלאץ [בעזאנדערס פאר שיפען און סאלדאטען]; פערזאמלען [מענשען, סאלדאטען, שיפען] אין א בעשטימטען פּלאץ; פערזאמלען זיך, צוזאמענקומען זיך אין א בעשטימטען פּלאץ.

rend in'to (רענד אינ'-טו) צורייסען אויף שטיקלעך.

rendi'tion *n.* (רען-דיש'-אן) דאס איבערזעצען; דאס ערקלערען דעם זין פון א ווארט אדער שטעלע; די איבערזעצונג; דאס אבגעבען, דאס אבטרעטען.

ren'egade *n.* (רענ'-אי-גייד) א רענעגאט, אן אבטריניגער, א משומד, איינער וואס פערלאזט זיין גלויבען אדער נאציאן; איינער וואס געהט איבער צום שונא.

renega'do *n.* (רענ-אי-גיי'-דאו) ז. *renegade*

ren'egate *a.* (רענ'-ע-גייט) אבטריניגריש, ווי א רענעגאט; פערעטעריש, פאלש.

renerve' *v.* (רי-נוירוו') קרעפטיגען, צוגעבען נייע כחות.

renew' *v.* (רי-ניו') בענייען, ווידערער

אויפבויען, ווידער איינפיהרען [אבגעשטארבענע מנהגים]; יונג מאכען, אויפלעבען [דאס פערשוואונדענע]; ווידער אנהויבען; איבער'חזר'ען; ווידער מאכען; זיך בענייען.

renewabil'ity *n.* (רי-ניו-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען בענייט ווערען.

renew'able *a.* (רי-ניו'-עבל) וואס קען בענייט ווערען.

renew'al *n.* (רי-ניו'-על) דאס בענייען, די בענייאונג.

Renew'al Sun'day (רי-ניו'-על סאנ'-דיי) דער צווייטער זונטאג נאך דעם קריסטליכען פסח.

renewed' *a.* (רי-ניוד') בענייט.

renew'edly *adv.* (רי-ניו'-עד-לי) ווידער אמאל, נאך אמאל.

renew'edness *n.* (רי-ניו'-עד-נעס) די בענייאונג.

renew'er *n.* (רי-ניו'-ער) א בענייער.

renew'ing *n.* (רי-ניו'-אינג) דאס בענייען.

renidifica'tion *n.* (רי-ניד-אי-פי-קיי'-שאן) דאס בויען א נייע נעסט.

renid'ify *v.* (רי-ניד'-אי-פאי) בויען א נייע נעסט.

ren'iform *a.* (רענ'-אי-פארם) ניערען־פערמיג, וואס האט די פארם פון א ניער.

ren'iform leaf (רענ'-אי-פארם ליעף) א ניערען־פערמיג בלאט.

Reniform Leaf

ren'itence *n.* (רענ'-אי-טענס) א ווידערשטאנד, א געגענווירקונג, א געגענדרוק; ווידערשפעניגקייט.

ren'itency *n.* (רענ'-אי-טענ-סי) ז. *renitence*

ren'itent *a.* (רענ'-אי-טענט) ווידערשפעניג, וואס בעווייזט א ווידערשטאנד; וואס ווירקט דאגעגען.

ren'net *n.* (רענ'-עט) [א קעז־מאגען] א מאגען פון א קעלבעלע וואס ווערט בענוצט צו מאכען קעז]; עטוואס וואס מאכט זייערען מילך; דער ראנעט [אזא עפעל].

ren'neting *n.* (רענ'-עט-אינג) דער ראנעט [א זארט עפעל].

renom'inate *v.* (רי-נאמ'-אי-נייט) נאמינירען א צווייטען מאל; ווידער בעשטימען איינעם אלס קאנדידאט.

renomina'tion *n.* (רי-נאמ-אי-ניי'-שאן) דאס ווידער נאמינירען, דאס ווידער בעשטימען איינעם אלס קאנדידאט צו א געוויסען אמט.

renounce' *v. and n.* (רי-נאונס') אבלייקענען; זיך אבזאגען; ניט אנערקענען; אין קארטען־שפיעל — מאכען א רענאנס [געהן ניט מיט דער מאסט פון דער ערשטער האנד]; א רענאנס [דאס שפיעלען מיט א קארט פון אן אנדער מאסט ווי עס פאדערט זיך].

renounce'ment *n.* (רי-נאונס'-מענט) דאס אבזאגען זיך, דאס ניט אנערקענען; אבלייקענונג.

renoun'cer *n.* (רי-נאונ'-סער) וואס זאגט זיך אב, לייקענט אב אדער אנערקענט ניט.

renounce' the world (רי-נאונס' טהי הווארלד) זיך אבזאגען פון דער וועלט, זיך צוריקציהען פון דער וועלט.

ren'ovate *v.* (רענ'-א-וועיט) בענייען, מאכען ווי ניי; רעסטאורירען אדער ווידערשטעלען [אן אלטע געביידע]; אבפרישען אדער בענייען די קראפט אדער ווירקונג פון עפעס.

ren'ovater *n.* (רענ'-א-ווי-טער) ז. *renovator*

renova'tion *n.* (רענ-א-וויי'-שאן) בענייאונג, אבפרישונג, רעסטאורירונג; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע— אויפלעבונג אונטער דער השפעה פון הייליגען גייסט [ווענען איינעם וואס טהוט תשובה].

renova'tionist *n.* (רענ-א-וויי'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער אויסבעסערונג פון דער וועלט ניט דורך נאטירליכער ענטוויקלונג אדער מענשליכען איינפלוס, נאר דורך דער אויפלעבונג פון דעם מענשליכען גייסט אונטער דער געטליכער השפעה.

ren'ovator *n.* (רענ'-א-ווי-טאר) איינער וואס בענייט, רעסטאורירט, לעבט אויף אדער פרישט אב.
Sleep is the **renovator** of strength.

renown' *n. and v.* (רי-נאון') בעריהמטקייט; בעריהמט מאכען; זיך בעריהמען, זיך אויסשטעלען.

renowned' *a.* (רי-נאונד') בעריהמט.

renow'nedly *adv.* (רי-נאו'-נעד-לי) מיט בעריהמטקייט; אויף אן אופן, וואס כיהרט צו בעריהמטקייט.

renow'ner *n.* (רי.נאו'-נער) א בעריהמער; איינער וואס שטעלט זיך אוים.

rensselaer'ite *n.* (רענ-סע-לייר'-איט) א מין מאסיווער טאלק אדער שפעקשטיין [פון וועלכען מען מאכט פערשיעדענע זאכען, ווי טינטערס, לייכטער א. ד. ג.].

rent *n. and v.* (רענט) א ריס, א שפאלט, א ברוך; א שפאלטונג; רענטע, איינקונפט; צינז; ארענדע־געלד, פאכט־געלד, דירה־געלד; דאס רעכט אויף ארענדע־געלד אדער וועלכע ניט איז בעלוינונג פאר דער ערלויבנים זיך צו בענוצען מיט אייגענטום; פערדינגען, אבגעבען אין ארענדע, פערפאכטען; דינגען, נעהמען אין ארענדע; פערדונגען ווערען, אבגעגעבען ווערען אין ארענדע; צוריסען [ז. *rend*].

rent'able *a.* (רענט'-עבל) וואס קען פערדונגען ווערען אדער אבגעגעבען ווערען אין ארענדע.

rent'al *n.* (רענט'-על) א ארענדע־בוך, א צינז־בוך [וואו עס ווערען פערשריבען אלע הכנסות און פּראטקעס, וואס עס קומען דעם פריץ, דעם אייגענטימער פון'ם גוט פון זיינע פויערען אדער ארענדאטארען]; די הכנסה פון א גוט [ניט רעכענענדיג די הוצאות].

rent'-arrear' *n.* (רענט'-ע-ריער') ניט בעצאהלטעס אדער הינטערשטעליגעס דירה־געלד אדער ארענדע־געלד.

rent'-charge *n.* (רענט'-טשארדזש) ערבצינז, אן אבצאהלונג פון לאנד, וואס ווערט איינעם אוועקגעגעבען אלס אייגענטום בלויז פאר ארענדע־געלד [דער ארענדאטאר רעכענט זיך פאר'ן אייגענטימער פון דעם לאנד, מען קען אבער לעגען אן ארעסט אויף'ן לאנד, אויב ער צאהלט ניט דאס ארענדע־געלד].

rent'-day *n.* (רענט'-דיי) דער צינז־טאג, דער ארענדע־טאג.

rent'er *n. and v.* (רענט'-ער) א שכן, איינער וואס דינגט א הויז: א פאכטער; אן ארענדאטאר; איינער וואס פערדינגט אדער גיט אוועק אין ארענדע; פעררינטען, בענייען די מוסטערען פון טאפעטען [אביטשעס, שפאליר]; פערנעהען אזוי, אז מען זאל עס קוים בעמערקען.

rent'erer *n.* (רענט'-ער-ער) איינער וואס קען צונויפנעהען אדער צונויפשטוקעווען אזוי מען זאל עס ניט בעמערקען.

rent'er-war'den *n.* (רענט'-ער-הוואר'דן) דער רענט־מייסטער [אן אנגעשטעלטער פון א קאמפאניע וואס האט די אויפזיכט איבער די ארענדע־איינצאהלונגען].

rent'-free *a. and adv.* (רענט'-פריע) וואס האט ניט אויף זיך קיין ארענדע; אהן ארענדע־געלד, אהן געצאהלט.

rentier' *n.* (ראנ-טיעי') א ראנטיער [איינער וואס לעבט פון בעשטימטע הכנסות פון לאנד, אקציעס א. ז. וו.].

rent'-roll *n.* (רענט'-ראול) ז. *rental*

rent'-seck *n.* (רענט'-סעק) ז. *rent-service*

rent'-ser'vice *n.* (רענט'-סויר'-ווים) דאס רעכט אויף ארענדע־געלד אדער אויף אן אנדער בעלוינונג פאר דער ערלויבנים זיך צו בענוצען מיט אייגענטום.

ren'uent *a.* (רענ'-יו-ענט) אין אנאטאמיע — וואס ווארפט צוריק דעם קאפ [הויפטזעכליך וועגען די מוסקולען, וועלכע האבען אזא ווירקונג].

renum'ber *v.* (רי-נאמ'-בער) ווידער צעהלען; איבערנומערירען, געבען א נייעם נומער [ווי למשל, א הויז].

renu'merate *v.* (רי-ניו'-מע-רייט) ווידער צעהלען; פון דאס ניי איבעררעכענען; איבערנומערירען.

renuncia'tion *n.* (רי-נאנ-שי-איי'-שאן) ז. *renouncement*

renun'ciatory *a.* (רי-נאנ'-שי-איי-טא-רי) זיך אבזאגענד, אבלייקענענד, ניט אנערקענענד.

renverse' *a.* (רענ-וואירס') איבערגעקעהרט, מיט'ן קאפ אראב [וועגען פיגורען אויף הערבען].

reobtain' *v.* (רי-אב-טיין') ווידער בעקומען, ווידער קריעגען אדער דערגרייכען.

reobtain'able *a.* (רי-אב-טיינ'-עבל) וואס מען קען נאך אמאל קריעגען, בעקומען אדער דערגרייכען.

reoc'cupy *v.* (רי-אק'-יו-פאי) ווידער פערנעהמען, ווידער נעהמען אין בעזיץ.

reo'pen *v.* (רי-או'פן) ווידער עפנען, ווידער אנהויבען; זיך עפנען פון דאס ניי.

reoppose' *v.* (רי-א-פאוז') ווידער ארויסטרעטען געגען עפעס אדער אימעצען.

reordain' *v.* (רי-אהר-דיין') ווידער פעראָרדנען, בעשטימען אדער אנשטעלען.

reor'der *v.* (רי-אהר'-דער) ווידער איינריכטען אדער ברייננען אין ארדנונג; ווידער בעפעהלען; ווידער בעשטעלען.

reordina'tion *n.* (רי-אהר-די-ניי'-שאן) א ווידער־בעשטימונג; א ווידער־איינווייהונג פון א גייסטליכען אין אן אמט; א ווידער־איינריכטונג; א בענייטער בעפעהל; דאס ווידער איינארדנען אדער איינשטעלען אין רייהען.

reorganisa'tion *n.* (רי-אהר-גענ-אי-זיי'-שאן) ז. *reorganization*

reor'ganise *v.* (רי-אהר'-גענ-איז) ז. *reorganize*

reorganiza'tion *n.* (רי-אהר-גענ-אי-זיי'-שאן) א רעארגאניזירונג, א רעארגאניזאציאן, א ווידער־איינריכטונג, דאס ארגאניזירען פון דאס ניי.

reor'ganize *v.* (רי-אהר'-גענ-איז) ארגאניזירען פון דאס ניי; רעארגאניזירען; ווידער איינריכטען.

rep *n.* (רעפּ) ריפס [א מין זיידען אדער וואלען צייג]; עהרען־ווארט; רעפּוטאציע.

Rep. אבקירצונג פון *Republican* אדער פון *Representative*

repace' *v.* (רי-פֵּייס') איבערשרייטען, איבערגעהן נאך אמאל; צוריק איבערגעהן.

repac'ify *v.* (רי-פעס'-אי-פאי) ווידער בערוהיגען, ווידער איינשטילען, ווידער מאכען פריעדליך.

repack' *v.* (רי-פעק') ווידער איינפאקען, איבערפאקען.

repack'er *n.* (רי-פעק'-ער) איינער וואס פאקט איבער אדער פאקט צום צווייטען מאל.

repair' *v. and n.* (רי-פעהר') 1. פערריכטען, אויסבעסערען, רעפארירען, רעמאנטירען, רעסטאורירען; 2. גוט מאכען, פערגיטיגען; 3. געהן [צו א בעשטימטען פלאץ]; זיך בעגעבען, זיך ווענדען [צו א פלאץ]; 4. פערריכטונג, רעפארירונג, רעמאנטירונג, רעסטאורירונג; גוט=מאכונג, פערגיטיגונג; 5. א גוטער צושטאנד [בנוגע צו רעמאנט]; א צושטאנד [גוטער אדער שלעכטער] בנוגע צו רעמאנט; 6. דאס בעגעבען זיך, ווענדונג [צו א פלאץ]; אן איפהאלטונגס=פלאץ, א פלאץ צו וועלכען מען געהט אדער וואוהין מען ווענדעט זיך.

2. Some errors can be **repaired**. 3. They **repaired** to the restaurant for dinner. 5. The building is in good **repair**.

repair'able *a.* (רי-פעהר'-עבל) וואס קען פערריכט אדער רעמאנטירט ווערען; וואס קען גוט=געמאכט ווערען.

repair'er *n.* (רי-פעהר'-ער) איינער וואס פערריכט, בעסערט אויס אדער מאכט ווידער גוט.

repair'ment *n.* (רי-פעהר'-מענט) פערריכטונג, רעמאנטירונג, רעסטאורירונג; גוט=מאכונג, פערגיטיגונג.

repairs' *n.* (רי-פעהרז') 1. רעמאנט; רעפארירונג, פערריכטונג; 2. די קאסט פון רעמאנט.

1. The house is very much in need of **repairs**.

repair'-shop *n.* (רי-פעהר'-שאפ) א רעמאנט=ווערקשטאט [א ווערקשטאט, וואו מען פערריכט פערשיעדענע זאכען, ווי למשל, א ווערקשטאט וואו מען מאכט רעמאנטען פאר אייזענבאהנען].

Repand Leaf

repand' *a.* (רי-פענד') וועלען=עהנליך, עהנליך צו כוואליעס [וועגען פלאנצען=בלעטער אדער וועגען די ברעגעס פון פלאנצען=בלעטער].

repandoden'tate *a.* (רי-פען-דאו-דענ'-טייט) וועלען=ארטיג און געצאקט [וועגען פלאנצען=בלעטער].

repan'dous *a.* (רי-פענ'-דאס) געבויגען ארויף=צו; קאנוועקס געקרימט.

repa'per *v.* (רי-פיי'-פער) פון דאס ניי טאפעצירען, פון דאס ניי אויסקלעפען מיט טאפעטען [אביטשעס, שפאליער].

reparabil'ity *n.* (רעפ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פערריכט ווערען, רעפארירט ווערען אדער רעמאנטירט ווערען; דאס קענען גוט=געמאכט ווערען.

rep'arable *a.* (רעפ'-ע-רעבל) ז. *repairable*.

rep'arably *adv.* (רעפ'-ע-רע-בלי) אזוי אז עס זאל קענען פערריכט ווערען אדער גוט=געמאכט ווערען.

repara'tion *n.* (רעפ-ע-ריי'-שאן) גוט=מאכונג, בעגיטיגונג [פאר א שאדען, בעליידיגונג א. ז. וו.]; פערריכטונג, רעמאנטירונג, רעסטאורירונג.

repar'ative *a. and n.* (רי-פער'-ע-טיוו) וואס בעסערט אויס, וואס מאכט גוט, גוט=מאכענד, וואס בעפריעדיגט פאר א שאדען; עטוואס וואס פערריכט; עטוואס וואס מאכט גוט אדער בעגיטיגט [פאר א שאדען].

repart' *v.* (רי-פארט') פאנאנדערטיילען.

repartee' *n.* (רעפ-אר-טיע') 1. א שנעלער וויציגער ענטפער; 2. שלאגפערטיגקייט [פעהיגקייט צו געבען שנעלע און וויציגע ענטפערס]; ענטפערען שנעל און וויציג.

2. As a wit he is at his best in **repartee**.

repartimien'to *n.* (רע-פאר-טי-מיענ'-טאו) א טייל, אן אבטיילונג; א חלק; אין די שפאניש=אמעריקאנישע לענדער — רעפארטימיענטא [די פאנאנדערטיילונג פון דעם לאנד צוזאמען מיט די איינוואהנער צווישען די ערשטע שפאנישע ענטדעקער און עראבערער].

reparti'tion *n.* (רי-פאר-טיש'-אן) א נייע פערטיילונג, א ווידער=איינטיילונג.

repass' *v.* (רי-פעס') נאך אמאל איבערגעהן אדער איבערפאהרען; צוריקקומען, צוריקפאהרען; ווידער פאסירען; געהן צוריק, זיך בעוועגען צוריק.

repas'sage *n.* (רי-פעס'-עדזש) דאס צוריקקומען, דאס צוריקפאהרען; דאס ווידער איבערגעהן אדער איבערפאהרען; א צוריקגאנג.

repast' *n. and v.* (רי-פעסט') א מאהלצייט; שפייז; קארמענען, שפייזען אימעצען; עסען, שפייזען.

repa'triate *v.* (רי-פיי'-טרי-אייט) אומקעהרען צום פאטערלאנד.

repatria'tion *n.* (רי-פיי-טרי-איי'-שאן) די אומקעהרונג צום פאטערלאנד.

repay' *v.* (רי-פיי') צוריקצאהלען; אבצאהלען; בעלוינען [מיט גוטס אדער שלעכטס].

repay'able *a.* (רי-פיי'-עבל) וואס קען אדער מוז צוריקגעצאהלט ווערען.

The loan is **repayable** at the end of sixty days.

repay'ment *n.* (רי-פיי'-מענט) צוריקצאהלונג; דאס צוריקגעצאהלטע.

repeal' *v. and n.* (רי-פיעל') צוריקרופען, מבטל זיין, אבשאפען [א געזעץ, אן אורטייל, א בעלוינונג א. ז. וו.]; דאס מבטל זיין, צוריקרופונג, אבשאפונג [פון א געזעץ, אורטייל א. ז. וו.].

repealabil'ity *n.* (רי-פיעל-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוריקגערופען ווערען, אבגעשאפט ווערען אדער בטל געמאכט ווערען [וועגען געזעצע, אורטיילע, בעווילגונגען א. ז. וו.].

repeal'able *a.* (רי-פיעל'-עבל) וואס מען קען מבטל זיין; וואס קען אבגעשאפט ווערען אדער צוריקגערופען ווערען [וועגען א געזעץ, אורטייל א. ז. וו.].

Certain provisions of the American Constitution are not **repealable**.

repeal'ableness *n.* (רי-פיעל'-עבל-נעס) ז. *repealability*.

repeal' agita'tion (רי-פיעל' עדזש-אי-טיי'-שאן) די אמאליגע בעוועגונג אין ענגלאנד מבטל צו מאכען דעם פעראייניגונגס=אבמאך צווישען ענגלאנד און אירלאנד [פון יאהר 1801].

repeal'er *n.* (רי-פיעל'-ער) איינער וואס איז מבטל, שאפט אב אדער רופט צוריק [א געזעץ, אורטייל א. ז. וו.]; איינער וואס האט אגיטירט, אז דער פעראייניגונגס=אבמאך צווישען ענגלאנד און אירלאנד [פון יאהר 1801] זאל אבגעשאפט ווערען.

repeat' *v. and n.* (רי-פיעט') ווידערהאלען; איבער'חזר'ען; פארלעזען; דעקלאמירען; שווינדלעריש שטימען מעהר ווי איין מאל פאר דעמזעלבען קאנדידאט; מאכען א פערזוך צו שטימען מעהר ווי איין מאל; אויסקלינגען נאך אמאל [וועגען א זייגער, וואס קען צו יעדער צייט נאך אמאל און נאך אמאל אויסקלינגען די שטונדע, האלבע שטונדע אדער פיערטעל שטונדע, ווען מען דריקט אן א געוויסע פרוזשינע]; ווידערהאלונג; דאס ווידערהאלטע; א ווידערהאלטער טייל פון א מוזיקאלישען שטיק; א ווידערהאלונגס=צייכען [אין מוזיק — א צייכען, וואס צייגט, אז א געוויסער טייל דארף ווידערהאלט ווערען].

repeat'edly *adv.* (רי-פיעט'-עד-לי) ווידערהאלענד, מעהר ווי איין מאל, נאך אמאל און ווידער אמאל.

repeat'er *v.* (רי-פיעט'-ער) איינער וואס ווידערהאלט; איינער וואס חזר'ט איבער; איינער וואס שטימט אדער מאכט א פערזוך אונגעזעצליך צו שטימען מעהר ווי איין מאל פאר דעמזעלבען קאנדידאט; איינער וואס לעזט פאר אדער דעקלאמירט; א רעפעטיר=זייגער [וואס קען צו יעדער צייט אויסקלינגען די שטונדע, ווען מען דריקט אן א געוויסע פרוזשינע]; א רעפעטיר=ביקס אדער רעפעטיר=רעוואלווער [וואס שיסט עטליכע מאל כסדר]; א שיף, וואס ווידערהאלט די סיגנאלען פון דער אדמיראל=שיף; א פיגור אין א מוסטער [אויף ציץ אדער קאטון], וואס ווידערהאלט זיך רעגעלמעסיג.

repeat'ing *n.* (רי-פיעט'-אינג) ווידערהאלונג; דאס שטימען אדער דער פערזוך צו שטימען אונגעזעצליך מעהר ווי איין מאל פאר דעמזעלבען קאנדידאט.

repeat'ing ship (רי-פיעט'-אינג שיפ) א שיף וואס ווידערהאלט די סיגנאלען פון דער אדמיראל=שיף.

repel' *v.* (רי-פעל') צוריקטרייבען, פערטרייבען [א שונא]; אבשטויסען; צוריקשטויסען; אומווארפען אן ארגומענט; ארויסצייגען א ווידערשטאנד; אין מעדיצין — אבווענדען די אנשוועלונג פון פליסיגקייט, פערמיידען א געשווילעכץ.

repel'lence *n.* (רי-פעל'-ענס) ז. *repellency*.

repel'lency *n.* (רי-פעל'-ענ-סי) אבשטויסונג, צוריקשטויסונג; א צוריקשטויסונגס=קראפט; וואסער=זיכערהייט; פעהיגקייט צו פערמיידען א געשווילעכץ.

repel'lent *a. and n.* (רי-פעל'-ענט) צוריקשטויסענד; אבשטויסענד, עקעלדיג; וואסער=זיכער [וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער]; א מעדיצינישער מיטעל געגען א געשווילעכץ; א וואסער=זיכערער שטאף [געוואנד אדער פאפיער].

repel'ler *n.* (רי-פעל'-ער) א צוריקשטויסער, איינער אדער עטוואס וואס שטויסט צוריק.

repent' *v. and a.* (רי-פענט') 1. חרטה האבען; 2. טהאן תשובה; 3. קריכענד [וועגען פלאנצען און טהיערע].

1. Marry in haste, **repent** at leisure. 2. The child **repents** of his disobedience.

repent'ance *n.* (רי-פענט'-ענס) חרטה; תשובה.

repent'ant *a. and n.* (רי-פענט'-ענט) וואס האט חרטה; וואס טהוט תשובה; א בעל תשובה.

repent'antly *adv.* (רי-פענט'-ענט-לי) מיט חרטה, מיט תשובה.

repent'er *n.* (רי-פענט'-ער) איינער וואס האט חרטה, א בעל תשובה.

repent'ingly *adv.* (רי־פענט'־אינג־לי) מיט חרטה, מיט תשובה.

repent'less *a.* (רי־פענט'־לעס) וואס האט קיין חרטה ניט, וואס טהוט קיין תשובה ניט.

repeo'ple *v.* (רי־פיע'פל) ווידער בע־פעלקערן.

reper'cept *n.* (רי־פויר'־סעפט) א וויע־דערהאלטע וואהרנעהמונג.

repercep'tion *n.* (רי־פער־סעפ'־שאן) דאס ווידער בעגרייפען, א ווידערהאל־טע וואהרנעהמונג.

repercuss' *v.* (רי־פער־קאס') צוריק־ווארפען, צוריקשטויסען, צוריקטרייבען.

repercus'sion *n.* (רי־פער־קאש'־אן) דאס צוריקשטויסען, דאס צוריקטרייבען; דאס צוריקשפרינגען; אין מוזיק — די דאמינאנטע, דער טאן וואס ווערט אפ־טער ווידערהאלט.

repercus'sion of sound (רי־פער־קאש'־אן אוו סאונד) אן עכא, א ווידער־קול.

repercus'sive *a.* and *n.* (רי־פער־קאס'־איוו) צוריקווארפענד, צוריקשטוי־סענד; צוריקגעווארפען; א מעדיצינישער מיטעל געגען א געשווילעכץ.

repertoire' *n.* (רעפ־ער־טואר') רע־פערטואר, א ליסטע פון טעאטראלישע פיע־סען, וואס א געוויסע טרופע האט איינ־געשטודירט און איז בערייט צו שפיע־לען אין פערלויף פון סעזאן; א זאמלונג פון פיעסען.

reperto'rium *n.* (רעפ־ער־טאו'־רי־אם) ז. *repertory*.

rep'ertory *n.* (רעפ'־ער־טא־רי) אן אוצר, א שאצקאמער, א קאלעקציע, א שפייכלער; א רייסטער, א קאטאלאג, אן אינוועטאר־צעטעל, אן אינדעקס, א תוכן הענינים; א טעאטער־רעפערטואר.

reperu'sal *n.* (רי־פי־רוה'־זעל) דאס דורכקוקען אדער איבערלעזען עפעס נאך אמאל.

reperuse' *v.* (רי־פי־רוהז') ווידער איבערקוקען; נאך אמאל איבערלעזען.

rep'etend *n.* (רעפ'־אי־טענד) אין אריפמעטיק — די פעריאדע אין א דע־צימאל ברוך־צאהל [דער ציפער אדער די ציפערן, וועלכע חזר'ען זיך איבער אונ־אויפהערליך אין אזא צאהל, ווי למשל, די צאהל ...0,29292929].

repetent' *n.* (רעפ־אי־טענט') א רעפּע־טיטאר, א פריוואט־לעהרער.

repeti'tion *n.* (רעפ־אי־טיש'־אן) דאס איבער'חזר'ען, דאס ווידערהאלען; דאס זאגען אויסענווייניג; א רעפעטיציע; דאס וואס ווערט ווידערהאלט.

repeti'tional *a.* (רעפ־אי־טיש'־אנ־על) וואס איז שייך צו א ווידערהאלונג אדער איבער'חזר'ונג.

repeti'tious *a.* (רעפ־אי־טיש'־אס) וואס חזר'ט זיך איבער; וואס האלט אין איין איבער'חזר'ען.

repeti'tiously *adv.* (רעפ־אי־טיש'־אס־לי) כסדר איבער'חזר'ענדיג; אויף א לאנגווייליגען ווידערהאלענדען אופן.

repet'itive *a.* (רי־פעט'־אי־טיוו) וואס חזר'ט איבער דאסזעלבע; וואס האט אין זיך ווידערהאלונגען.

repet'itor *n.* (רי־פעט'־אי־טאר) א רע־פעטיטאר, א פריוואט־לעהרער וואס לע־רענט אויס שילער זייערע שוהל־אויפגא־בען; א פריוואט־לעהרער אין אן אוני־ווערזיטעט.

repicque' *n.* and *v.* (רע־פיק') ז. *repique*.

repine' *v.* (רי־פאין') זיין קלאגען זיך; זיין אונצופרידען; ערגערען זיך; פערדרוס האבען; ווארטשען, בעקלאגען זיך.

repine' at (רי־פאין' עט) קלאגען זיך אויף עפעס; אין כעס זיין אויף עפעס, האבען פערדרוס.

He repines at his misfortunes and at our good luck.

repi'ner *n.* (רי־פאי'־נער) א "קלאג־מוטער", א ווארטשון, אן אונצופרידענער, איינער וואס בעקלאגט זיך שטענדיג.

repi'ning *a.* (רי־פאי'־נינג) אונצופריע־דען; קלאגענד, מורמלענד, ווארטשענד.

repi'ningly *adv.* (רי־פאי'־נינג־לי) אויף אן אונצופריעדענעם שטייגער; מיט טענות.

repique' *n.* and *v.* (רע־פיק') אין פּי־קעט־שפּיעל — דאס געווינען 30 אדער מעהר אויגען פון די קארטען וואס מען האט אין האנד איידער מען האט נאך אנ־געהויבען שפּיעלען; האבען פון די קאר־טען אין האנד מעהר ווי 30 אויגען נאך איידער דאס שפיעל האט זיך אנגעפאנגען.

replace' *v.* (רי־פּליים') אוועקשטעלען אויף'ן פריהריגען פלאץ; איבערשטעלען, שטעלען אויף אן אנדער פלאץ; פערנעה־מען דעם פלאץ; צוריקצאהלען; פערביי־טען איינעם אדער עפעס.

repla'ceable *a.* (רי־פליי'־סעבל) וואס קען איבערגעשטעלט ווערען אויף אן אנ־דער פלאץ; וואס קען אומגעביטען ווערען.

replace'ment *n.* (רי־פליים'־מענט) דאס איבערשטעלען אויף אן אנדער פלאץ; דאס אומבייטען; דאס אוועקשטע־לען אויף'ן פריהריגען פלאץ.

repla'cer *n.* (רי־פליי'־סער) איינער וואס שטעלט עפעס איבער אויף דעם פריהריגען אדער אויף אן אנדער פלאץ; איינער וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדערען.

repla'cing-switch *n.* (רי־פליי'־סינג־סוויטש) א פאררינכטונג אויף אן אייזנ־באהן, דורך וועלכער א וואגאן אדער צוג וואס איז ארא בפון די רעלסען, געהט ווידער ארויף אויף זיי.

replant' *v.* and *n.* (רי־פלענט') וויע־דער פלאנצען, איבערפלאנצען; דאס וואס איז איבערגעפלאנצט געווארען.

replan'table *a.* (רי־פלענ'־טעבל) וואס קען ווידער אמאל געפלאנצט ווערען.

replanta'tion *n.* (רי־פלענ־טיי'־שאן) דאס ווידער פלאנצען.

replead' *v.* (רי־פליעד') ווידער טענה'ן, ווידער בעווייזען, ווידער פערטיידיגען [אין געריכט]. ז. *plead*.

repledge' *v.* (רי־פלעדזש') ווידער פערזעצען; ווידער פייערליך צוזאגען, ווידער טהאן א נדר.

repledg'er *n.* (רי־פלעדזש'־ער) איינער וואס פערזעצט עפעס נאך אמאל; איינער וואס זאגט צו פייערליך ווידער, איינער וואס טהוט ווידער א נדר.

replen'ish *v.* (רי־פלענ'־איש) צוריק־אנפילען.

The glasses were replenished with wine.

replen'ishment *n.* (רי־פלענ'־איש־מענט) דאס אנפילען; דאס וואס דער־פרישט אדער מאכט פול.

replete' *a.* and *v.* (רי־פליט') פול, אנ־געפילט; אנפילען.

reple'tion *n.* (רי־פּלי'־שאן) פולקייט; איבערפולקייט; פול־בלוטיגקייט.

reple'tive *a.* (רי־פלי'־טיוו) איבער־פילענד; וואס מאכט פול איבער דער מאס.

reple'tory *a.* (רי־פלי'־טא־רי) וואס האט די נייגונג צו ווערען איבערפילט.

replev'iable *a.* (רי־פלעוו'־אי־עבל) וואס מען קען אויסלעזען; וואס מען קען צוריק בעקומען [וועגען זאכען אויף וועל־כע עס איז געלעגט אן ארעסט]. ז. *replevin*.

replev'in *n.* and *v.* (רי־פלעוו'־אין) אין יוריספרודענץ — דאס אראבנעהמען אדער די פאדערונג אראבצונעהמען דעם פערבאט אויף געוויסע זאכען, אויף וועל־כע עס איז געלעגט געווארען אן ארעסט [אונטער דער פעריכערונג, אז אויב עס וועט דערוויזען ווערען, אז דער ארעסט איז געמאכט געווארען אויף א גערעצלי־כען גרונד זאלען די זאכען ווידער פער־באטען ווערען]; דער דאקומענט דורך וועלכען אזא פערבאט ווערט אראבגענו־מען; אראבנעהמען דעם פערבאט אויף ארעסטירטע זאכען.

replev'isable *a.* (רי־פלעוו'־אי־סעבל) ז. *repleviable*.

replev'ish *v.* (רי־פלעוו'־איש) ז. *replevy*.

replev'isor *n.* (רי־פלעוו'־אי־סאר) אין יוריספרודענץ — איינער וואס פאדערט צוריקצובעקומען זאכען, אויף וועלכע עס איז געלעגט אן ארעסט.

replev'y *v.* (רי־פלעוו'־אי) בעטען ביי דעם געריכט צו בעפרייען ארעסטירטע זא־כען; בעקומען צוריק ארעסטירטע זאכען.

rep'lica *n.* (רעפ'־לי־קא) א קאפיע; א קאפיע פון א קונסט־ווערק, וואס איז געמאכט פון דעם קינסטלער אליין און ווערט בעטראכט ווי אן אריגינאל; אין מוזיק — א ווידערהאלונג, א שטיק וואס ווערט נאך אמאל געשפיעלט.

rep'licant *n.* (רעפ'־לי־קענט) איינער וואס ענטפערט אדער אפּאנירט.

rep'licate *a.*, *n.* and *v.* (רעפ'־לי־קיים) צוריקגעבויגען; אין מוזיק — א ווידער־האלונג אויף א העכערען אדער נידריגערען טאן; אבבויגען אויף צוריק.

replica'tion *n.* (רעפ־לי־קיי'־שאן) אן ענטפער, אן ערווידערונג; אין געריכטס־פיהרונג — דער ענטפער פון אנקלאגער אויף די טענות פון דעם אנגעקלאגטען; א קאפיע, א פארטרעט פון עפעס; אין מוזיק — די ווידערהאלונג פון א טאן אויף א העכערער אדער נידריגערער אק־טאווע; אין לאגיק — די ווידערהאלונג פון א ווארט אין דעמזעלבען זאץ.

rep'licative *a.* (רעפ'־לי־קיי־טיוו) וואס איז שייך צו אן ענטפער, צו אן ערוויע־דערונג, צו א ווידערהאלונג א. ז. וו.

repli'er *n.* (רי־פלאי'־ער) איינער וואס ענטפערט; איינער וואס שרייבט א רעפּליקע אדער ערווידערונג.

replume' *v.* (רי־פלוהם') ווידער איינ־ארדנען, ווידער אין ארדנונג ברייגנען; פוצען די פעדערן [ווי א פויגעל].

reply' *v.* and *n.* (רי־פלאי') ענטפערען; אן ענטפער, א תשובה.

repol'ish *v.* (רי־פאל'־איש) ווידער פּאלירען.

repop'ulate *v.* (רי־פאפּ'־יו־לייט) נאך אמאל בעפעלקערען.

repopula'tion *n.* (רי־פאפ־יו־ליי'־שאן) דאס ווידער בעפעלקערען, דאס בעפעלקערען פון דאס ניי.

report' *v.* and *n.* (רי־פאורט') רעפּאר־טירען, בעריכטען; אבגעבען א ראפּארט; פּראטאקאלירען; אנמסר'ען אויף איינעם, פערקלאגען; א בעריכט, א ראפּארט, א דין וחשבון; א קלאנג, א סלוך; א רע־פּוטאציע, א נאמען; א קנאל [פון א ביקס].

repor'table *a.* (רי-פאור'-טעבל) וואס קען בעריכטעט ווערען.

repor'tage *n.* (רי-פאור'-טעדזש) א רעפארט, א נאכריכט.

repor'ter *n.* (רי-פאור'-טער) דער וואס פראטאקאלירט, גיט אב א בעריכט; דער וואס פערשרייבט די פערהאנדלונגען פון פארלאמענט אדער געריכטליכע פערהאנדלונגען; א רעפארטער, א נייעס-בעריכטער אין א צייטונג.

repor'tingly *adv.* (רי-פאור'-טינג-לי) לויט ווי מען רעדט; לויט דעם קלאנג אדער סלוך.

reporto'rial *a.* (רי-פאר-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א רעפארטער [א נייעס-בעריכטער אין א צייטונג].

repo'sal *n.* (רי-פאו'-זעל) רוה; דאס רוהען.

repose' *n. and v.* (רי-פאוז') רוה, רוהיגקייט; רוהען, אויסרוהען זיך, זיין געגרינדעט אויף עפעס; געבען רוה; באזירען; פערלאזען זיך.

repose' con'fidence in one (רי-פאוז' קאנ'-פי-דענס אין הוואן) זיך אין איטעצען פערטרויען, גלויבען אין איינעם.

reposed' *a.* (רי-פאוזד') רוהיג, געזעצט.

repo'sedly *adv.* (רי-פאו'-זעד-לי) אויף א רוהיגען, געזעצטען שטייגער.

repo'sedness *n.* (רי-פאו'-זעד-נעס) רוהיגקייט, געזעצטקייט.

repose'ful *a.* (רי-פאוז'-פול) בערוהיגענד; פול מיט רוה; אויף וועלכען אדער אויף וואס מען קען זיך פערלאזען.

repose' on (רי-פאוז' אן) פערלאזען זיך, האבען פערטרויען; באזירען, זיין געגרינדעט אויף עפעס.

repose' oneself' (רי-פאוז' הוואנ-סעלף') רוהען, זיך אויסרוהען.

repose' on lau'rels (רי-פאוז' אן לאה'-רעלז) קומען ביז א געוויסען פונקט פון עפענטליכען אנערקענטען ערפאלג און אבשטעלען זיך אויף דעם.

repos'it *v. and n.* (רי-פאז'-איט) לעגען, אוועקלעגען, בעהאלטען; דאס וואס איז אוועקגעלעגט אדער בעהאלטען געווארען.

reposi'tion *n.* (רי-פא-זיש'-אן) דאס אוועקלעגען עפעס אין זיכערהייט; דאס אומקעהרען צוריק אויף דעם פאריגען פלאץ אדער אין פאריגען צושטאנד.

repos'itory *n. and a.* (רי-פאז'-אי-טא-רי) א בעהאלטונגס-ארט; א לאגער אדער מאגאזין פאר סחורות; וואס איז בעשטימט צום האלטען אין א מאגאזין.

repossess' *v.* (רי-פא-זעס') וויעדער בעזיצען; וויעדער בעקומען עפעס אין בעזיץ.

reposses'sion *n.* (רי-פא-זעש'-אן) דאס בעזיצען עפעס נאך אמאל.

repo'sure *n.* (רי-פאו'-זשור) רוה, אברוה.

repot' *v.* (רי-פאט') איבערזעצען אין טעפ [פלאנצען]; איבערפלאנצען פון איין כלי אין דער צווייטער.

repour' *v.* (רי-פאור') וויעדער גיסען.

reprehend' *v.* (רעפ-רי-הענד') טאדלען, פארווארפען, בלאמירען, מוסר'ען, אויסרעדען, אויסשטראפען.

reprehen'der *n.* (רעפ-רי-הענ'-דער) א טאדלער, א מוסר'ער, א בלאמירער.

reprehensibil'ity *n.* (רעפ-רי-הענ-סי-ביל'-אי-טי) דאס פערדיענען א פארווארף, דאס זיין ווערטה געטאדעלט צו ווערען.

reprehen'sible *a.* (רעפ-רי-הענ'-סיבל) טאדעלהאפט, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

reprehen'sibleness *n.* (רעפ-רי-הענ'-סיבל-נעס) טאדעלהאפטיגקייט, דאס ווערטה זיין געטאדעלט צו ווערען.

reprehen'sibly *adv.* (רעפ-רי-הענ'-סי-בלי) אויף אן אופן וואס פערדיענט טאדעל אדער פארווארף.

reprehen'sion *n.* (רעפ-רי-הענ'-שאן) א טאדעל, א פארווארף.

reprehen'sive *a.* (רעפ-רי-הענ'-סיוו) וואס ווארפט פאר, וואס בלאמירט, וואס טאדעלט, וואס מוסר'ט, וואס רעדט אויס; וואס ענטהאלט טאדעל.

reprehen'sively *adv.* (רעפ-רי-הענ'-סיוו-לי) מיט פארווארף; דורך טאדעל.

reprehen'sory *a.* (רעפ-רי-הענ'-סא-רי) וואס טאדעלט; וואס ענטהאלט טאדעל.

represent' *v.* (רעפ-רי-זענט') שילדערען, בעשרייבען; פארשטעלען; אויסמאהלען; פערטרעטען אימעצען; געבען צו פערשטעהן; שפיעלען [א ראלע אין טעאטער].

representabil'ity *n.* (רעפ-רי-זענ-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פארגעשטעלט ווערען.

represen'table *a.* (רעפ-רי-זענ'-טעבל) וואס קען פארגעשטעלט ווערען.

represen'tant *a. and n.* (רעפ-רי-זענ'-טענט) פערטרעטענד; וואס דיענט צום פערטרעטען; א פערטרעטער, א שטעל-פערטרעטער.

representa'tion *n.* (רעפ-רי-זענ-טיי'-שאן) א פארשטעלונג; א פערטרעטונג, א שטעל-פערטרעטונג; דאס פארשטעלען; א שילדערונג, א בעשרייבונג; דאס שפיעלען [א פיעסע, א ראלע]; דאס פארלעגען, דאס צייגען; דאס מוסר'ן, דאס טענה'ען; א פאלקס-פערטרעטער.

representa'tional *a.* (רעפ-רי-זענ-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צום פארשטעלען, צום שילדערען, צום פערטרעטען א. ז. וו. ז. *representation*

represen'tative *a. and n.* (רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו) וואס שטעלט פאר; וואס פערטרעט; א פארשטעהער, א פערטרעטער, א שטעל-פערטרעטער.

represen'tatively *adv.* (רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו-לי) רעפרעזענטירענדיג, פארשטעלענדיג, פערטרעטענדיג, אלס פערטרעטער, דורך א פערטרעטער.

represen'tativeness *n.* (רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו-נעס) פארשטעהערשאפט, פערטרעטערשאפט.

represen'ter *n.* (רעפ-רי-זענ'-טער) איינער וואס שטעלט עפעס פאר; א פארשטעהער, א פערטרעטער.

repress' *v.* (רי-פרעס') אונטערדריקען; איינהאלטען, האלטען אין צוים.

repress'er *n.* (רי-פרעס'-ער) אן אונטערדריקער; איינער וואס האלט איין אדער האלט אין צוים.

repress'ible *a.* (רי-פרעס'-איבל) וואס קען אונטערדריקט ווערען אדער געהאלטען ווערען אין צוים.

repress'ibly *adv.* (רי-פרעס'-אי-בלי) אונטערדריקענדיג, איינהאלטענדיג, צוימענדיג.

repress'ing-machine' *n.* (רי-פרעס'-אינג-מע-שין') א מאשין צו פרעסען אדער אויסצודריקען ציעגעל; א שווערע פרעס צונויפצופרעסען וואטע.

repres'sion *n.* (רי-פרעש'-אן) א רעפרעסיע, אן אונטערדריקונג; דאס אונטערדריקען, דאס דערשטיקען [אן אויפשטאנד], דאס איינהאלטען, דאס האלטען אין צוים.

repress'ive *a.* (רי-פרעס'-איוו) אונטערדריקענד, איינהאלטענד.

repress'ively *adv.* (רי-פרעס'-איוו-לי) אויף אן אונטערדריקענדען שטייגער.

repress'ive meas'ures (רי-פרעס'-איוו מעזש'-אורז) רעפרעסיווע אדער אונטערדריקענדע מיטלען.

reprieve' *v. and n.* (רי-פריעוו') אבלעגען אויף א צייט די אויספיהרונג פון א פסק-דין [ווי ווענען טויט-שטראף]; ראטעווען פון געפאהר, בעפרייען אויף א צייט פון אן ערווארטעטער סכנה; דאס אבלעגען אויף א צייט די אויספיהרונג פון א געריכטליכען אורטייל; דאס בעפרייען זיך אויף א צייט פון א דראהענדער געפאהר; א צייטווייליגער אברוה.

rep'rimand *n. and v.* (רעפ'-רי-מענד) א רעפרימאנד, א פארווארף, א טאדעל; טאדלען, אויסזידלען, אנשרייען.

repriman'der *n.* (רעפ-רי-מענ'-דער) איינער וואס טאדעלט, בלאמירט אדער מוסר'ט.

reprint' *v. and n.* (רי-פרינט') איבערדרוקען; אן איבערדרוק, א נייע אויפלאגע [פון א בוך].

repri'sal *n.* (רי-פראי'-זעל) נעגען-גוואלט; דאס אבנעהמען צוריק מיט גוואלט עטוואס וואס איז אבגענומען געווארען מיט גוואלט; דאס צאהלען פאר גוואלט מיט גוואלט.

reprise' *n.* (רי-פראיז') א צוריקפערכאפטע שיף אדער פערמעגען [פון א שונא אין א מלחמה]; אין מוזיק — דאס וויעדערהאלען א מוזיקאלישען זאץ; א וויעדערהאלטער מוזיקאלישער זאץ; דאס אומקעהרען זיך צו דער אלטער טהעמא, דאס בענייען אדער אבפרישען אן אלטע מוזיקאלישע טהעמא; אין ארכיטעקטור — דאס איבערדרעהען א געזימס אין אן אינווענינסטען ווינקעל.

repri'ses *n.* (רי-פראי'-זעז) די אראבגענומענע יעהרליכע אבגאבען פון די הכנסות פון לאנד.

repri'zes *n.* (רי-פראי'-זעז) ז. *reprises*

reproach' *v. and n.* (רי-פראוטש') טאדלען, פארווארפען, בלאמירען; א טאדעל, א פארווארף; א שאנדע, א שמאך.

reproach'able *a.* (רי-פראוטש'-עבל) וואס פערדיענט געטאדעלט אדער בלאמירט צו ווערען.

reproach'ableness *n.* (רי-פראוטש'-עבל-נעס) דאס זיין ווערטה געטאדעלט אדער בלאמירט צו ווערען.

reproach'ably *adv.* (רי-פראוטש'-ע-בלי) אויף אן אופן וואס פערדיענט טאדעל, אויף א טאדעלסווערטהען אופן.

reproach'er *n.* (רי-פראוטש'-ער) א טאדלער.

reproach'ful *a.* (רי-פראוטש'-פול) בעליידיגענד; פול מיט טאדעל; שענדליך.

reproach'fully *adv.* (רי-פראוטש'-פול-אי) אויף א בעליידיגענדען אופן; מיט פארווארף; טאדלענדיג; שענדליך.

reproach'fulness *n.* (רי-פראוטש'-פול-נעס) טאדעלהאפטיגקייט; דאס זיין טאדעלהאפט; שענדליכקייט.

reproach'less *a.* (רי-פראוטש'-לעס) וואס מען קען איהם גאר ניט פארווארפען; טאדעללאז.

rep'robate *a., n. and v.* (רעפּ'-רא-בייט) זינדיג, מאראליש פערדארבען; א פערדארבענער מענש, אן אויסוואורף; טאדלען; פערווארפען, פערדאמען.

rep'robateness *n.* (רעפּ'-רא-בייט-נעס) פערדארבענהייט; פערדאמטקייט.

rep'robater *n.* (רעפּ'-רא-ביי-טער) א פערדאמער, א פערווארפער, א טאדלער.

reproba'tion *n.* (רעפּ-רא-ביי'-שאן) דאס פערדאמען; דאס טאדלען; פערדאמונג; דאס זיין פערדאמט; דאס זיין פערדאמט צו אייביגען גיהנם; דאס אבנעהמען דאס רעכט צו האבען אן אמט [אלס א שטראף אין מיליטער פאר פערנאכלעסיגען פליכטען].

reproba'tioner *n.* (רעפּ-רא-ביי'-שאנ-ער) איינער וואס גלויבט אין דער קאלוויניסטישער לעהרע, אז די ניט=אויסערוועהלטע וועלען זיין פערדאמט צו אייביגען גיהנם.

rep'robative *a.* (רעפּ'-רא-בע-טיוו) פערדאמענד.

rep'robatory *a.* (רעפּ'-רא-בע-טא-רי) ז. *reprobative*.

reproduce' *v.* (רי-פּרא-דיוס') רעפּראדוצירען, מאכען א קאפּיע; ווידער ערצייגען, ווידער ארויסבריינגען, ווידער געבעהרען, ווידער שאפען; ווידער צום פארשיין בריינגען.

reprodu'cer *n.* (רי-פּרא-דיו'-סער) א רעפּראדוצירער, א ווידער=ערצייגער, א ווידער=ארויסבריינגער, א ווידער=שאפער; די מעמבראנע פון א פאנאגראף וואס רעפּראדוצירט די שטימע.

reprodu'cible *a.* (רי-פּרא-דיו'-סיבל) וואס קען רעפּראדוצירט ווערען. ז. *reproduce*.

reproduc'tion *n.* (רי-פּרא-דאק'-שאן) דאס רעפּראדוצירען, דאס ווידער=ערצייגען, דאס ווידער=ארויסבריינגען; דאס ווידער=אבוואקסען די צושטערטע טיילען פון אן ארגאניזם; די פארטפלאנצונג, די פרוכפערונג, דאס ארויסבריינגען נייע ארגאניזמען פון די עקזיסטירענדע; א רעפּראדוקציאן, א קאפּיע.

reproduc'tive *a.* (רי-פּרא-דאק'-טיוו) רעפּראדוצירענד; געבעהרענד, שאפענד, ערצייגענד.

reproduc'tive cells (רי-פּרא-דאק'-טיוו סעלז) די פארטפלאנצונגס=צעלען [די צעלען ביי פלאנצען פון וועלכע עס וואקסען ארויס נייע פלאנצען].

reproduc'tiveness *n.* (רי-פּרא-דאק'-טיוו-נעס) די אייגענשאפט, פעהיגקייט אדער נייגונג צו רעפּראדוצירען. ז. *reproduce*.

reproduc'tive or'gans (רי-פּרא-דאק'-טיוו אהר'-גענז) די געשלעכטס=ארגאנען.

reproduc'tory *a.* (רי-פּרא-דאק'-טא-רי) ז. *reproductive*.

repromul'gate *v.* (רי-פּרא-מאל'-גייט) ווידער פערעפענטליכען; ווידער בעקאנט מאכען.

repromulga'tion *n.* (רי-פּרא-מאל-גיי'-שאן) דאס פערעפענטליכען אדער בעקאנט מאכען פון דאס ניי.

reproof' *n.* (רי-פּרוהף') דאס טאדלען; א פארוואורף.

repro'vable *a.* (רי-פּרוה'-וועבל) טאדעלהאפט, וואס פערדיענט פארוואורף, וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען.

repro'vableness *n.* (רי-פּרוה'-וועבל-נעס) טאדעלהאפטיגקייט, דאס זיין ווערטה געטאדעלט צו ווערען.

repro'vably *adv.* (רי-פּרוה'-ווע-בלי) צום טאדלען.

repro'val *n.* (רי-פּרוה'-וועל) א טאדעל, א פארוואורף.

reprove' *v.* (רי-פּרוהוו') טאדלען, בלאמירען, פארווארפען.

repro'ver *n.* (רי-פּרוה'-ווער) א טאדלער; א בלאמירער; איינער וואס מאכט פארווירפע.

repro'ving *n.* (רי-פּרוה'-ווינג) טאדלונג; א פארוואורף.

repro'vingly *adv.* (רי-פּרוה'-ווינג-לי) טאדלענדיג, מאכענדיג פארווירפע.

reprune' *v.* (רי-פּרוהן') ווידער ארומשניידען [ווי די צווייגען פון בוימער]; ווידער ארומפוצען; ווידער פוצען [ווי א פויגעל די פעדערען].

reps *n.* (רעפּס) ריפּס [אזא שטאף וואס ווערט מייסטענס בענוצט פאר פרויען=קליידער].

rep'tant *a.* (רעפּ'-טענט) וואס קריכט [ווי א ווארים, א שלאנג א. ד. ג.].

repta'tion *n.* (רעפּ-טיי'-שאן) דאס קריכען אויף'ן בויך [ווי א ווארים, א שלאנג א. ד. ג.].

rep'tile *a. and n.* (רעפּ'-טיל) וואס קריכט; קריכעדיג; נידריג, געמיין; א רעפּטיל, א קריכענדע בעשעפעניש [ווי א ווארים, א שלאנג א. ד. ג.]; אן אמפיביע [א פיער=פיסיגע בעשעפעניש מיט קאלטען בלוט וואס לעבט אי אויף דער יבשה אי אין וואסער (ווי א פראש, א קראקאדיל, א שילדקראט א. ד. ג.)]; א קריכער, אן אונטערלעקער.

reptil'ia *n.* (רעפּ-טיל'-אי-א) פלעצער, וואו מען האלט רעפּטיליען. ז. *reptilium*.

Reptil'ia *n.* (רעפּ-טיל'-אי-א) די רעפּטיליען [דער קלאס אייער=לעגענדע ווירבעל=טהיערע וואס זייער בלוט איז קאלט און זייער הויט איז בעדעקט מיט שופּען, ווי קראקאדילען, שילדקראטען, שלאנגען א. ד. ג.].

reptil'ian *a. and n.* (רעפּ-טיל'-אי-ען) וואס איז שייך צו די רעפּטיליען; איינער פון די רעפּטיליען. ז. *Reptilia*.

reptilif'erous *a.* (רעפּ-טי-ליפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט א קערפּער=טייל פון רעפּטיליען [ווי למשל, אין פעלזען].

rep'tiliform *a.* (רעפּ'-טיל-אי-פארם) וואס האט די פארם אדער דעם קערפּער=געבוי פון א רעפּטיל.

reptil'ious *a.* (רעפּ-טיל'-אי-אס) עהנליך צו א רעפּטיל.

reptil'ium *n.* (רעפּ-טיל'-אי-אם) א פלאץ, וואו מען האלט רעפּטיליען.

reptiliv'orous *a.* (רעפּ-טי-ליוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט רעפּטיליען [ווי פויגעל, למשל].

repub'lic *n.* (רי-פּאב'-ליק) א רעפּובליק; א רעפּובליקאנישע רעגיערונגס=ארדנונג [וואו דער רעגיערער אדער די רעגיערער ווערען געוועהלט פון פאלק].

repub'lican *n. and a.* (רי-פּאב'-לי-קען) א רעפּובליקאנער, אן אנהענגער פון א רעפּובליקאנישער רעגיערונגס=ארדנונג; א פויגעל וואס לעבט אין געזעלשאפטען; רעפּובליקאניש; וואס לעבען אין געזעלשאפטען [וועגען פויגלען].

Repub'lican *n. and a.* (רי-פּאב'-לי-קען) א רעפּובליקאנער, א מיטגליעד פון דער רעפּובליקאנער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; וואס געהערט אדער איז גענייגט צו דער רעפּובליקאנער פארטיי.

repub'lican cal'endar (רי-פּאב'-לי-קען קעל'-ענ-דאר) דער רעפּובליקאנישער קאלענדאר [דער קאלענדאר וואס איז פאר א קורצער צייט איינגעפיהרט געווארען אין פראנקרייך אין יאהר 1793 אין דער צייט פון דער ערשטער רעוואלוציאן. לויט דיעזען קאלענדאר זיינען די חדשים אלע גלייך בעשטאנען פון 30 טעג און צום ענדע יאהר זיינען צוגעלעגט געווארען 5 אדער 6 טעג. די אלטע נעמען פון די חדשים זיינען אבגעשאפט געווארען און נייע זיינען איינגעפיהרט געווארען. די חדשים זיינען איינגעטיילט אין דריי טיילען, צו צעהן טעג אין יעדען].

repub'lican e'ra (רי-פּאב'-לי-קען אי'-רא) די רעפּובליקאנישע ערא [די צייטרעכנונג פון דער פראנצויזישער רעפּובליק, וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען דורך דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן דעם 22טען סעפּטעמבער 1792].

repub'licanise *v.* (רי-פּאב'-לי-קענ-איז) ז. *republicanize*.

repub'licanism *n.* (רי-פּאב'-לי-קענ-איזם) רעפּובליקאניזם, רעפּובליקאנישע פּרינציפּען; די רעפּובליקאנישע רעגיערונגס=סיסטעם; איבערגעבענהייט צו רעפּובליקאנישע פּרינציפּען אדער צו דער רעפּובליקאנישער רעגיערונגס=סיסטעם.

Repub'licanism *n.* (רי-פּאב'-לי-קענ-איזם) די פּרינציפּען פון דער רעפּובליקאנער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

repub'licanize *v.* (רי-פּאב'-לי-קענ-איז) מאכען רעפּובליקאניש; מאכען פאר א רעפּובליק; מאכען פאר א רעפּובליקאנער.

repub'lican par'ty (רי-פּאב'-לי-קען פאר'-טי) א רעפּובליקאנישע פארטיי [א פארטיי וואס וויל איינפיהרען אדער אנהאלטען א רעפּובליקאנישע רעגיערונגס=פארם].

Repub'lican par'ty (רי-פּאב'-לי-קען פאר'-טי) די רעפּובליקאנער פארטיי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1854 און וועלכע האט זיך דאן געשטעלט אלס ציעל ניט צו דערלאזען די פערשפּרייטונג פון דער נעגער=שקלאפעריי אין די טעריטאריעס.

republica'tion *n.* (רי-פּאב-לי-קיי'-שאן) די ווידער=ארויסגאבע [פון א ווערק], א נייע אויפלאגע; דאס איבערדרוקען; א נאכאמאליגע בעקאנטמאכונג.

repub'lish *v.* (רי-פּאב'-ליש) ארויסגעבען [א ווערק] פון דאס ניי; איבערדרוקען; ווידער בעקאנט מאכען.

repub'lisher *n.* (רי-פּאב'-ליש-ער) איינער וואס גיט ארויס נאך אמאל א ווערק; אן איבערדרוקער.

repu'diable *a.* (רי-פּיו'-די-עבל) וואס קען פערווארפען אדער פערשטויסען ווערען.

repu'diate *v.* (רי-פּיו'-די-אייט) פערווארפען, פערשטויסען; זיך שיידען [מיט א פרוי], אב'גט'ען; אבזאגען, צוריקווייזען; ניט אנערקענען א חוב, זיך אבזאגען צו צאהלען א חוב.

repudia'tion *n.* (רי-פּיו-די-איי'-שאן) דאס פערווארפען אדער צוריקווייזען;

דאס פערשטויסען; דאס פערשטויסען ווערען; דאס אב'גט'ען א פרוי; דאס ניט אנערקענען אדער דאס אבזאגען זיך צו בעצאהלען א חוב [בעזאנדערס די ניט אנערקענונג פון א חוב פון דעם שטאאט אדער פון א שטאדט־רעגיערונג].

repudia'tionist *n.* (רי–פיו–די–איי'–שאן–איסט) איינער וואס ראטה דעם שטאאט אדער דער שטאדט־רעגיערונג ניט צו אנערקענען געוויסע חובות.

repu'diator *n.* (רי–פיו'–די–איי–טאר) איינער וואס ענטזאגט אדער ווייזט צוריק; איינער וואס אנערקענט ניט אז דער שטאאט איז מחויב צו צאהלען זיינע חובות; איינער וואס אנערקענט ניט די חובות פון זיין פארגענגער אין אמט.

repugn' *v.* (רי–פיון') זיין דאגעגען; געבען א ווידערשטאנד, קעמפפען געגען.

repug'nance *n.* (רי–פאג'–נענס) ווידערווילען, אבנייגונג; א ווידערשפרוך, א סתירה.

repug'nancy *n.* (רי–פאג'–נען–סי) א ווידערשפרוך, א סתירה.

repug'nant *a.* (רי–פאג'–נענט) זייענדיג דאגעגען, זייענדיג אין דער אפּאזיציע; שטרייטענד געגען; געבענדיג א ווידערשטאנד; עקלהאפט; וואס איז אין ווידערשפרוך, וואס איז א סתירה.

repug'nantly *adv.* (רי–פאג'–נענט–לי) אין געגענזאץ; מיט געגנערשאפט; זייענדיג דאגעגען.

repug'natorial *a.* (רי–פאג'–נע–טא–רי–על) וואס גיט א ווידערשטאנד.

repul'lulate *v.* (רי–פאל'–יו–לייט) זיך ווידער פאנאנדערוואקסען.

repullula'tion *n.* (רי–פאל–יו–ליי'–שאן) דאס ווידער פאנאנדערוואקסען זיך; דאס ווידער אויסוואקסען [ווענגן א קראנקהאפטען געוויקס אויף'ן קערפער].

repulse' *v. and n.* (רי–פאלס') 1. אבשלאגען, צוריקשלאגען, צוריקשטויסען, צוריקטרייבען; 2. אבזאגען, צוריקווייזען; 3. דאס צוריקשטויסען אדער צוריקטרייבען; 4. דאס ווערען צוריקגעשטויסען אדער צוריקגעטריבען; אן אבזאג; אן ענטזאגונג.
1. The army **repulsed** the attack of the enemy. 2. The girl **repulsed** his advances.

repul'ser *n.* (רי–פאל'–סער) א צוריקשטויסער, א צוריקטרייבער.

repul'sion *n.* (רי–פאל'–שאן) צוריקטרייבונג, צוריקשטויסונג; דאס ווערען צוריקגעטריבען אדער צוריקגעשטויסען; ווידערווילען, עקעל, אבשטויסונג.

repul'sive *a.* (רי–פאל'–סיוו) צוריקשטויסענד; וואס טרייבט צוריק; אבשטויסענד, וואס רופט ארויס עקעל אדער ווידערווילען.
The features of the black race are often **repulsive** to the white race.

repul'sively *adv.* (רי–פאל'–סיוו–לי) צוריקשטויסענדיג, צוריקטרייבענדיג; ארויסרופענדיג עקעל אדער ווידערווילען.

repul'siveness *n.* (רי–פאל'–סיוו–נעס) דאס זיין אבשטויסענד אדער עקלדיג.

repul'sive pow'er (רי–פאל'–סיוו פאו–ער) אבשטויסונגס־קראפט [די קראפט וואס שטויסט אב איין קערפער פון דעם אנדערען].

repur'chase *v. and n.* (רי–פויר'–טשעס) ווידער קויפען, צוריק קויפען; דאס צוריק־אבקויפען; דאס ווידער קויפען.

repurge' *v.* (רי–פוירדזש') ווידער רייניגען.

repu'rify *v.* (רי–פיו'–רי–פאי) ווידער לייטערען, ווידער רייניגען.

rep'utable *a.* (רעפ'–יו–טעבל) וואס האט א גוטע רעפּוטאציע אדער א גוטען נאמען, וואס ווערט געאכטעט; אנשטענדיג, עהרבאר.

rep'utableness *n.* (רעפ'–יו–טעבל–נעס) עהרענהאפטיגקייט, א גוטער נאמען; אנשטענדיגקייט, עהרבארקייט.

rep'utably *adv.* (רעפ'–יו–טע–בלי) אויף אן עהרענהאפטען, אנשטענדיגען שטייגער.

reputa'tion *n.* (רעפ–יו–טיי'–שאן) א רעפּוטאציע; א גוטער נאמען; אנזעהן, בעריהמטהייט.

repute' *v. and n.* (רי–פיוט') 1. שעצען, האלטען הויך; 2. רעכנען, האלטען פאר...; 3. א רעפּוטאציע, א נאמען; א גוטער נאמען; אכטונג; 4 אן אנגענומענע מיינונג.
2. He is **reputed** a wealthy man. 3. Only men of good **repute** should be elected to public office. 4. He is considered a rascal according to common **repute**.

repu'ted *a.* (רי פיו'–טעד) געאכטעט, געשעצט; הויך געשעצט; אנגענומען; גערעכענט אדער געהאלטען פאר...

repu'tedly *adv.* (רי–פיו'–טעד–לי) לויט דער אנגענומענער מיינונג.

repute'less *a.* (רי–פיוט'–לעס) וואס האט ניט קיין גוטע רעפּוטאציע, וואס האט ניט קיין גוטען נאמען; אונאנשטענדיג.

request' *v. and n.* (רי–קהוועסט') בעטען; פערלאנגען; בעגעהרען; א בעגעהר; א ביטע; א פערלאנג; א נאכפראגע.

reques'ter *n.* (רי–קהוועס'–טער) א בעטער; א ביטע־שטעלער.

request'-pro'gram *n.* (רי–קהוועסט'–פּראָ'–גרעם) א מוזיקאלישעס פּראגראם וואס איז צוזאמענגעשטעלט לויט דעם פערלאנג פון פערזאמעלטען פובליקום.

requick'en *v.* (רי–קהוויק'ן) ווידער בעלעבען, ווידער לעבעדיג מאכען.

re'quiem *n.* (רי'–קהווי–עם) די זעעלען־מעסע [די תפלה אדער הזכרת נשמות וואס די קאטוילישע קירך פראוועט נאך א טויטען]; די מוזיק פון א זעעלען־מעסע; א הימן אדער א מוזיקאלישעס געטעסדיענסט נאך א טויטען.

re'quiem-mass *n.* (רי'–קהווי–עם–מעס) א זעעלען־מעסע. ז. *requiem*.

requies'cat in pa'ce (רעק–הווי–עס'–קעט אין פיי'–סי) זאל ער רוהען אין פריעדען [א געוויסע קריסטליכע תפלה נאך א טויטען, געברויכט אויך אלס אויפשריפט אויף מצבות].

requies'cence *n.* (רעק–הווי–עס'–ענס) רוהע, אברוה.

requir'able *a.* (רי–קהוואיר'–עבל) וואס פאדערט זיך; פערלאנגט, נויטיג.

require' *v.* (רי–קהוואיר') פאדערען, פערלאנגען; בעגעהרען; הייסען; בעטען; נויטיגען זיך, בעדארפען.

require'ment *n.* (רי–קהוואיר'–מענט) א פאדערונג; א פערלאנג; א בעדארף, א בעדערפניש; א נויטיגע בעדינגונג.

requir'er *n.* (רי–קהוואיר'–ער) א פערלאנגער, א פאדערער.

requir'ing *n.* (רי–קהוואיר'–אינג) א פערלאנג, א פאדערונג, א בעדערפניש, א נויטווענדיגקייט.

req'uisite *a. and n.* (רעק'–הווי–זיט) נויטווענדיג, וואס איז דורכאויס נויטיג; א נויטיגע אייגענשאפט אדער בעדינגונג; א נויטווענדיגקייט.

req'uisitely *adv.* (רעק'–הווי–זיט–לי) נויטווענדיג, דורכאויס נויטיג.

req'uisiteness *n.* (רעק'–הווי–זיט–נעס) נויטווענדיגקייט, דאס זיין דורכאויס נויטיג.

requisi'tion *n. and v.* (רעק–הווי–זיש'–אן) דאס פאדערען, דאס פערלאנגען; א ביטע; א פאדערונג; א פערלאנג; די פאדערונג פון איין שטאאט, אז דער אנדערער שטאאט זאל ארויסגעבען אן אנטלאפענעם פערברעכער; אן אפיציעלע פאדערונג, אז די בעפעלקערונג זאל צושטעלען די נויטיגע לעבענס־פּראדוקטען פאר דער ארמעע אדער פלאטע; די קאנפיסקאציע פון די נויטיגע לעבענס־פּראדוקטען דורך א פיינדליכער ארמעע; א געשריבענע איינלאדונג; א פאדערונג, אז א חוב זאל בעצאהלט ווערען; פערלאנגען, פאדערען; פאדערען פון א געמיינדע צוצושטעלען לעבענס־מיטעל פאר דער ארמעע.

requis'itive *a. and n.* (רי–קהוויז'–אי–טיוו) פאדערענד, נאכזוכענד, פערלאנגענד; איינער וואס דריקט אויס א פערלאנג.

requis'itor *n.* (רי–קהוויז'–אי–טאר) איינער וואס שטעלט א פאדערונג; איינער וואס דריקט אויס א פערלאנג; איינער וואס איז בעפאלמעכטיגט דורך א פערלאנג צו מאכען אן אונטערזוכונג פון פאקטען.

requis'itory *a.* (רי–קהוויז'–אי–טא–רי) וואס פערלאנגט, וואס פאדערט.

requisi'tum *n.* (רעק–הווי–סאי'–טאם) א נויטיגע בעדינגונג פאר א פּראבלעמע.

requi'table *a.* (רי–קהוואי'–טעבל) וואס קען בעלוינט ווערען [מיט גוטעס פאר גוטעס און מיט שלעכטעס פאר שלעכטעס]; וואס קען בעצאהלט ווערען מדה כנגד מדה.

requi'tal *n.* (רי–קהוואי'–טעל) בעלוינונג, פערגעלטונג [מיט גוטעס פאר גוטעס און מיט שלעכטעס פאר שלעכטעס]; דאס בעצאהלען מדה כנגד מדה.

requite' *v.* (רי–קהוואיט') בעלוינען, פערגעלטען [פאר גוטעס מיט גוטעס און פאר שלעכטעס מיט שלעכטעס], צאהלען מדה כנגד מדה.

rerail' *v.* (רי–רייל') צוריק ארויפשטעלען אויף די רעלסען [שינעס].

reread' *v.* (רי–ריעד') ווידער אמאל לעזען, איבערלעזען נאך אמאל.

rere'brace *n.* (ריער'–בריים) דער טהייל פון א פאנצער וואס בעדעקט דעם ארם פון דער פלייצע [אקסעל] ביז צום עלענבויגען.

rere'dos *n.* (ריער'–דאס) דער אלטאר־רוקען [א ווענטעל אדער א דעקארירטער וואנד־טהייל הינטער אן אלטאר אין א קירך]; דאס הינטער־ווענטעל פון א פייער־הערד; דאס רוקען־שטיק פון א פאנצער.

rerefine' *v.* (רי–רי–פאין') ווידער ראפינירען, ווידער לייטערען.

rereflect' *v.* (רי–רי–פלעקט') ווידער רעפלעקטירען, ווידער צוריקווארפען אדער צוריקשטראהלען; ווידער בעטראכטען, ווידער איבערלעגען זיך.

rereign' *v.* (רי–ריין') ווידער רעגירען.

rere'mouse *n.* (ריער'–מאוס) א פלעדער־מויז.

reresolve' *v.* (רי–רי–זאלוו') ווידער בעשליסען.

rerise' *v.* (רי–ראיז') ווידער אויפהויבען זיך.

resail' *v.* (רי–סייל') צוריקזעגלען, צוריקפאהרען.

resale' *n.* (רי–סייל') א ווידער־פערקויף, א פערקויף פון דער צווייטער האנד.

resaluta'tion *n.* (רי–סעל–יו–טיי'–שאן) א געגען־גרוס.

resalute′ *v.* (רי-סע-ליוט׳) ווידער אמאל בעגריסען; ענטפערען אויף א גרוס.

rescind′ *v.* (רי-סינד׳) ערקלערען פאר אונגילטיג, צוריקרופען, אבשאפען; אב־שניידען.

Finding that he had made a bad bargain he attempted to **rescind** the contract.

rescin′dable *a.* (רי-סינ׳-דעבל) וואס קען ערקלערט ווערען פאר אונגילטיג, וואס קען אבגעשאפט ווערען.

rescind′ment *n.* (רי-סינד׳-מענט) .ז *rescission*

rescis′sion *n.* (רי-סיזש׳-ען) דיא אב־שאפונג; דאס ערקלערען פאר אונגילטיג.

rescis′sory *a.* (רי-סיס׳-א-רי) וואס האט די מאכט אבצושאפען, וואס שאפט אב, וואס מאכט אונגילטיג.

rescoun′ter *n. and v.* (רעס-קאונ׳-טער) א געגענזייטיגע אויסגלייכונג פון קאמער־ציעלע חשבונות אדער תביעות; דער אויס־גלייכס־טאג אויף דער בערזע; געגענזיי־טיג אויסגלייכען די פאסטען אין די נע־שעפטס־ביכער.

rescribe′ *v.* (רי-סקראיב׳) ענטפערען, צוריקשרייבען; איבערשרייבען, שרייבען פון דאס ניי.

re′script *n.* (רי׳-סקריפט) א רעסקריפט [א געשריבענער ענטפער פון א קייזער אדער פאפסט אלס אן ענטשיידונג אויף געוויסע רעכטס־פראגען]; אן עדיקט, א קייזערליכער בעפעהל; א דופליקאט, א קאפיע [פון א שריפט].

rescrip′tion *n.* (רי-סקריפ׳-שאן) דאס ענטפערען אויף א בריעף, דאס צוריק־שרייבען; אן ענטפער אויף א בריעף.

rescrip′tive *a.* (רי-סקריפ׳-טיוו) וואס איז שייך צו א רעסקריפט, וואס האט דעם כאראקטער פון א רעסקריפט [.ז *rescript*]; ענטשיידענד.

res′cuable *a.* (רעס׳-קיו-עבל) וואס קען בעפרייט ווערען.

res′cue *v. and n.* (רעס׳-קיו) רעטען, בעפרייען; ווידער בעקומען; רעטונג, בעפרייאונג; דאס צוריק־בעקומען; אן אונגעזעצליכע בעפרייאונג, בענוצענדיג געוואלט.

res′cuer *n.* (רעס׳-קיו-ער) א בעפרייער; איינער וואס ראטעוועט.

rescussee′ *n.* (רעס-קא-סיע׳) דער ארעס־טירטער, וועלכען מען בעפרייט מיט געוואלט.

rescus′sor *n.* (רעס-קאס׳-אר) איינער וואס בעפרייט אן ארעסטירטען מיט געוואלט.

research′ *n. and v.* (רי-סירטש׳) א פארשונג, אן אונטערזוכונג; א וויסענ־שאפטליכע אויספארשונג וועגען עפעס; ווידער נאכפארשען, מאכען א צווייטע אונטערזוכונג.

resear′cher *n.* (רי-סיר׳-טשער) א פארשער; איינער וואס מאכט אונטערזו־כונגען.

research′ful *a.* (רי-סירטש׳-פול) מיט פארשונגס־אייפריגקייט; וואס אונטערזוכט אדער פארשט אויס פלייסיג.

reseat′ *v.* (רי-סיעט׳) ווידער זעצען; ווידער איינשטעלען נייע בענק.

resect′ *v.* (רי-סעקט׳) אבשניידען.

resec′tion *n.* (רי-סעק׳-שאן) אין כי־רורגיע — די רעזעקציאן, דאס אויסשניי־דען א טייל פון אן ארגאן [בעזונדערס א ביין].

Rese′da *n.* (רי-סי׳-דא) די רעזעדא־בלומען. .ז *mignonette*

rese′da *n.* (רי-סי׳-דא) רעזעדא־פארב, א גרוי־גרינער קאליר.

reseek′ *v.* (רי-סיעק׳) ווידער זוכען.

reseize′ *v.* (רי-סיעז׳) ווידער צונעה־מען; עפעס ווידער פערכאפען; צוריק נעהמען אין בעזיץ; בעקומען אין בעזיץ.

resei′zer *n.* (רי-סיע׳-זער) א פערכא־פער, איינער וואס פערכאפט ווידער אין זיין בעזיץ.

resei′zure *n.* (רי-סיע׳-זשור) דאס פער־כאפען נאך אמאל.

resell′ *v.* (רי-סעל׳) ווידער פערקויפען.

resem′blance *n.* (רי-זעמ׳-בלענס) עהנ־ליכקייט; אן עהנליכקייט; עפעס וואס איז עהנליך; א פארטרעט.

resem′ble *v.* (רי-זעמ׳בל) זיין עהנ־ליך, זיין גלייך; צוגלייכען, פערגלייכען.

resem′bler *n.* (רי-זעמ׳-בלער) א גליי־כער; איינער אדער עטוואס וואס איז עהנ־ליך צו אימעצען• אדער עפעס.

resem′bling *a.* (רי-זעמ׳-בלינג) עהנליך, גלייכארטיג, גלייכפערמיג.

resem′blingly *adv.* (רי-זעמ׳-בלינג-לי) אזוי, עס זאל זיין עהנליך; אויף א גלייכארטיגען אדער גלייכפערמיגען שטיי־גער.

resem′inate *v.* (רי-סעמ׳-אי-נייט) ווידער פאנאנדערזייהען; ווידער לאזען ארויסשפראצען; ווידער פראדוצירען.

resend′ *v.* (רי-סענד׳) ווידער שיקען; צוריקשיקען; אומקעהרען.

resent′ *v.* (רי-זענט׳) האבען פאראיבעל, זיין אין כעס אדער עמפערט [פון אן אונגערעכטיגקייט].

resent′er *n.* (רי-זענט׳-ער) דער וואס האט פאראיבעל; איינער וואס פיהלט שטארק א בעליידיגונג.

resent′ful *a.* (רי-זענט׳-פול) עמפפינד־ליך, וואס בעליידיגט זיך גיך, געניינט צום צארן, רייצבאר, אויפגערעגט.

resent′fully *adv.* (רי-זענט׳-פול-אי) מיט כעס, מיט פערדרוס; אויף אן אויפ־גערעגטען שטייגער.

resent′ive *a.* (רי-זענט׳-איוו) .ז *resentful*

resent′ment *n.* (רי-זענט׳-מענט) א טיעף געפיהל פון בעליידיגונג [פאר אן אונגערעכטיגקייט]; שטארקער פערדרוס, כעס, ערגערניס.

reserva′tion *n.* (רעז-ער-וויי׳-שאן) דאס רעזערווירען, דאס איינהאלטען עפעס אין זאפאס; די צוריקהאלטונג; דאס וואס ווערט איינגעהאלטען אין רעזערוו אדער זאפאס; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שטיק עפענטליכעס לאנד, וואס ווערט פערהאלטען פאר געוויי־סע צוועקען [ווי פאר שולען, פאר די אינ־דיאנער א. ד. ג.]; אין יוריספרודענץ — א פונקט אין א דאקומענט, דורך וועלכען איינער וואס גיט איבער לאנד לאזט אי־בער פאר זיך א געוויסען רעכט [ווי למשל, ווען איינער גיט איבער דעם אנדערען א פערמע און לאזט פאר זיך איבער דאס רעכט צו האבען א דורכגאנג דורך א פעלד פון דיעזער פערמע].

reser′vative *a.* (רי-זויר׳-ווע-טיוו) רעזערווירענד, איינהאלטענד, פערהיטענד.

reser′vatory *n.* (רי-זויר׳-ווע-טא-רי) דער פלאץ וואו זאכען ווערען געהאלטען.

reserve′ *v. and n.* (רי-זוירוו׳) אבשפא־רען, פערהיטען, לעגען אן א זייט, רעזער־ווירען, פערהאלטען: האלטען, איבערלא־זען פאר זיך; מאכען אן אויסנאהם; דאס וואס ווערט רעזערווירט אדער פערהיט אויף שפעטער; איינגעהאלטענקייט, פאר־זיכטיגקייט [אין אויסדריקען מיינונגען אדער געפיהלען]; אן אויסנאהם; א בע־דינגונג; א בעגרענצונג; א פערבאט; רע־זערוו [זאפאסנע סאלדאטען].

reserved′ *a.* (רי-זוירווד׳) פערהאלטען, ניט בענוצט, רעזערווירט; איינגעהאלטען, פארזיכטיג; שעמעוודיג; ניט אפענהער־ציג.

reser′vedly *adv.* (רי-זויר׳-ווע-ד-לי) אויף אן איינגעהאלטענעם, קאלטען, פאר־זיכטיגען אדער ניט אפענהערציגען שטיי־גער.

He speaks **reservedly**, but he speaks with sincerity.

reser′vedness *n.* (רי-זויר׳-וועד-נעס) איינגעהאלטענקייט, פארזיכטיגקייט, ניט־אפענהערציגקייט.

reser′vist *n.* (רי-זויר׳-וויסט) א רעזער־וויסט, א זאפאסנער סאלדאט.

res′ervoir *n. and v.* (רעז׳-ער-וואור) א רעזערוואואר, א באסיין אדער א כלי צו האלטען פליסיגקייטען אדער גאזען; בעזארגען מיט א רעזערוואואר; צוזאמענ־קלייבען אדער האלטען פליסיגקייטען אדער גאזען אין א רעזערוואואר.

reset′ *v. and n.* (רי-סעט׳) אויפזעצען נאך אמאל, ווידער זעצען, ווידער צוזא־מענשטעלען; אויפנעהמען און געבען אב־דאך א פערברעכער; דאס אויפזעצען נאך אמאל; דאס אויפנעהמען א פערברעכער; דאס בעהאלטען גע׳גנב׳עטע זאכען.

reset′ter *n.* (רי-סעט׳-ער) אין געזעצ־געבונג — איינער וואס נעהמט צו גע־גנב׳עטע זאכען; איינער וואס נעהמט אויף און גיט וואהנונג א פערברעכער; איינער וואס זעצט אדער שטעלט וויע־דער איין.

reset′tle *v.* (רי-סעט׳ל) ווידער איינ־ארדנען, ווידער אין ארדנונג ברענגען, ווידער בערוהיגען; ווידער איינשטעלען א גייסטליכען אין זיין אמט; ווידער אנגעשטעלט ווערען אלס גייסטליכער.

reset′tlement *n.* (רי-סעט׳ל-מענט) דאס ווידער איינארדנען, דאס ווידער איינשטעלען; א נייע איינשטעלונג אדער איינארדנונג.

reshape′ *v.* (רי-שייפ׳) ווידער אמאל פארמירען; צוגעבען א נייע פארם אדער געשטאלט.

reship′ *v.* (רי-שיפ׳) ווידער עקספע־דירען פער שיף, ווידער אמאל אבשיקען מיט א שיף; צוריקשיקען.

reship′ment *n.* (רי-שיפ׳-מענט) דאס ווידער אמאל עקספעדירען פער שיף; דאס צוריקשיקען.

reside′ *v.* (רי-זאיד׳) 1. וואהנען, רעזי־דירען, זיך אויפהאלטען; 2. זיין איינגע־בארען, געפינען זיך אין... [וועגען אן אייגנשאפט].

1. We shall **reside** in Paris.

res′idence *n.* (רעז׳-אי-דענס) דאס וואהנען, דאס אויפהאלטען זיך לאנג אויף אן ארט; א וואהנונג, א רעזידענץ, א וואהן־ארט; דאס זיין שטענדיג אויף׳ן פאסט [דאס געפינען זיך אויף׳ן ארט וואו עס פאדערט די פליכט אדער דאס אמט].

res′idency *n.* (רעז׳-אי-דענ-סי) א רעזידענץ, א וואהנונגס־ארט; אין אסט־אינדיען — דער אפיציעלער וואהנונגס־ארט פון דעם בעאמטען, וואס פערטרעט דעם וויצע־קעניג אין איינעם פון די וויכ־טיגסטע געריכטען.

res′ident *a. and n.* (רעז׳-אי-דענט) וואהנענד; וואס האלט זיך אויף לאנג אין א בעשטימטען ארט; וואס געפינט זיך אין

א געוויסען פלאץ דאס גאנצע יאהר, וואס וואנדערט ניט [וועגען פויגעל]; אן איינוואהנער; א רעזידענט, א דיפלאמאטישער פערטרעטער אין אן אויסלענדישען הויף; אין אסט-אינדיען — דער פערטרעטער פון ענגלישען וויצע-קעניג אין געריכט.

residen′tiary *a. and n.* (רעז-אי-דענ′-שיע-רי) וואהנענד; וואס איז פערפליכטעט צו וואהנען א געוויסע צייט אין א קאטעדראל-קירך [וועגען א גייסטליכען]; א גלח וואס איז פערבונדען מיט א געוויסער קירך; אן איינוואהנער.

res′identship *n.* (רעז′-אי-דענט-שיפ) די שטעלע אדער דאס אמט פון א רעזידענט אדער דיפלאמאטישען פערטרעטער אין אן אויסלענדישען הויף.

resi′der *n.* (רי-זאי′-דער) אן איינוואהנער, א תושב.

resid′ual *a. and n.* (רי-זידזש′-יו-על) וואס איז שייך צו א רעשט אדער דיפערענץ; וואס איז איבערגעבליבען, וואס בלייבט איבער; א רעשט; אין מאטעמאטיק — דער דיפערענץ.

resid′uary *a.* (רי-זידזש′-יו-ע-רי) וואס איז איבערגעבליבען; איבעריג; צוריקבלייבענד, נאכבלייבענד.

resid′uary estate′ (רי-זידזש′-יו-ע-רי עס-טייט′) דער טייל פון א ירושה, וואס בלייבט נאכדעם ווי מען האט אויסגעצאהלט אלע חובות און געמאכט אלע אנדערע אויסצאהלונגען [ווי נדבות א. ד. ג.] לויט דער צואה פון פערשטארבענעם.

resid′uary legatee′ (רי-זידזש′-יו-ע-רי לעג-ע-טיע′) דער יורש וואס בעקומט די גאנצע איבערגעבליבענע ירושה [נאכדעם ווי מען האט אויסגעצאהלט די חובות פון פערשטארבענעם און אויך די געלדער וואס ער האט פערזאגט אין זיין צואה צו אנדערע מענשען].

resid′uary prop′erty (רי-זידזש′-יו-ע-רי פראפ′-ער-טי) דער טייל ירושה, וואס בלייבט נאך'ן אבצאהלען אלע חובות פון'ם פערשטארבענעם און אויך אלע געלדער און אייגענטום וואס ער האט פערזאגט אין צואה צו אנדערע מענשען.

res′idue *n.* (רעז′-אי-דיו) דער רעשט, דאס איבערגעבליבענע; דער אבזאץ; דאס איבערגעבליבענע פערמעגען [נאך'ן אויסצאהלען אלע שולדען און לעגאטען פון'ם פערשטארבענעם].

resid′uum *n.* (רי-זידזש′-יו-אם) ז. *residue*.

resign′ *v.* (רי-סאין′) וויעדער אונטערצייכנען, וויעדער אונטער'חתמ'ענען זיך.

resign′ *v.* (רי-זאין′) רעזיגנירען, געהן אין דעמיסיע, אבזאגען זיך פון אמט; אויפגעבען, זיך ענטזאגען; זיך אונטערגעבען, זיך בויגען, אננעהמען פאר ליעב.

resigna′tion *n.* (רעז-איג-ניי′-שאן) רעזיגנאציאן, דאס אבזאגען זיך [פון אן אמט, פון א שטעלע, פון בעזיץ א. ד. ג.]; דאס פאר ליעב נעהמען, דאס אונטערווארפען זיך [הויפטזעכליך דעם שיקזאל].

resigned′ *a.* (רי-זאינד′) וואס ווארפט זיך אונטער [הויפטזעכליך דעם שיקזאל]; וואס בויגט זיך שטיל, אהן טענות [פאר'ן שיקזאל].

resignee′ *n.* (רי-זאי-ניע′) דער, וועמען מען טרעט עפעס אב.

resign′er *n.* (רי-זאינ′-ער) איינער וואס רעזיגנירט אדער זאגט זיך אב; דער וואס נעהמט עפעס אן פאר ליעב אדער גיט זיך אונטער.

resign′ment *n.* (רי-זאינ′-מענט) דאס רעזיגנירען, דאס אבזאגען זיך פון אמט.

resign′ of′fice (רי-זאין′ אפ′-אים) זיך אבזאגען פון אמט, רעזיגנירען.

resile′ *v.* (רי-זאיל′) אבשפרינגען צוריק; אבזאגען זיך פון עפעס; זיך צוריקציהען.

resil′ience *n.* (רי-זיל′-אי-ענס) ז. *resiliency*.

resil′iency *n.* (רי-זיל′-אי-ענ-סי) דאס צוריקשפרינגען, דאס אבשפרינגען [ווי פון אן עלאסטישען קערפער].

resil′ient *a.* (רי-זיל′-אי-ענט) וואס שפרינגט אב צוריק [ווי אן עלאסטישער קערפער].

res′in *n. and v.* (רעז′-אין) סמאלע אדער פעך-זאפט פון בוימער און אנדערע פלאנצען; רייבען, בעדעקען אדער בעגיסען מיט פעך-זאפט.

res′in-gland *n.* (רעז′-אינ-גלענד) אין באטאניק — א צעלע אדער א גרופע פון צעלען וואס ענטהאלטען אין זיך פעך-זאפט.

resinif′erous *a.* (רעז-אי-ניפ′-ע-ראס) פעכיג, פון וועלכע עס טריפט פעך-זאפט [וועגען געוויסע פלאנצען].

resinifica′tion *n.* (רעז-אי-ני-פי-קיי′-שאן) דאס פעכען, דאס בעשמירען אדער בעגיסען מיט פעך-זאפט.

res′iniform *a.* (רעז′-אי-ני-פארם) וואס האט די פארם אדער די אייגענשאפטען פון פעך-זאפט.

res′inify *v.* (רעז′-אי-ני-פאי) מאכען פעכיג; ווערען פעכיג.

res′inize *v.* (רעז′-אי-נאיז) רייבען אדער אנשמירען מיט פעך-זאפט.

res′inoid *a. and n.* (רעז′-אי-נאיד) פעכיג, עהנליך צו פעך-זאפט; א פעכיגע זאך.

res′inous *a.* (רעז′-אי-נאס) פעכיג; וואס איז שייך צו פעך-זאפט.

res′inousness *n.* (רעז′-אי-נאס-נעס) פעכיגקייט, דאס זיין פעכיג.

res′iny *a.* (רעז′-אי-ני) פעכיג; וואס ענטהאלט אין זיך אדער וואס איז בעדעקט מיט פעך-זאפט.

resist′ *v. and n.* (רי-זיסט′) זיך געגענשטעלען; ווירקען דאגעגען; אויסשטעהן אדער אויסהאלטען [אן אטאקע]; ארויסווייזען א ווידערשטאנד; אין דער פאבריקאציאן פון ציץ אדער קאטון — א מין קלייי, וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף ציץ, כדי ניט צוצולאזען צו איהם א געוויסע פארב; א שטאף וואס פערהיט עפעס פון כעמישער ווירקונג.

resis′tance *n.* (רי-זיס′-טענס) דער ווידערשטאנד, דאס שטעלען זיך דאגעגען; אפאזיציאן, אנטאגאניזם; אין פיזיק — די ווידערשטאנדס-קראפט.

resis′tance-box *n.* (רי-זיס′-טענס-באקס) א ווידערשטאנדס-קאסטען [א קאסטען וואס ענטהאלט פערשיעדענע דראט-שפולען און ווערט בענוצט פאר דעם צוועק צו רעגולירען אן עלעקטרישען שטראם].

resis′tance-coil *n.* (רי-זיס′-טענס-קאיל) א ווידערשטאנדס-שפולע [א דראט-שפולע וואס ווערט בענוצט צו פערגרעסערען דעם ווידערשטאנד פון אן עלעקטרישען שטראם-קרייז].

resis′tant *a. and n.* (רי-זיס′-טענט) וואס גיט א ווידערשטאנד; וואס שטעלט זיך אנטקעגען; געגנעריש; איינער אדער עטוואס וואס צייגט ארויס א ווידערשטאנד; א שטאף וואס פערהיט פון כעמישער ווירקונג; אין דער פאבריקאציאן פון ציץ — א קלייי אויף דעם ציץ, וואס לאזט ניט צו א געוויסע פארב. ז. *resist*.

resis′tence *n.* (רי-זיס′-טענס) ז. *resistance*.

resis′tent *a.* (רי-זיס′-טענט) וואס גיט א ווידערשטאנד. ז. *resistant*.

resis′ter *n.* (רי-זיס′-טער) דער וואס גיט א ווידערשטאנד; דער וואס שטעלט זיך אנטקעגען.

resistibil′ity *n.* (רי-זיס-טי-ביל′-אי-טי) ווידערשטעהליכקייט.

resis′tible *a.* (רי-זיס′-טיבל) וואס מען קען זיך שטעלען געגען דעם; וואס מען קען ווידערשטעהן; ווידערשטעהליך.

resis′tibleness *n.* (רי-זיס′-טיבל-נעס) ז. *resistibility*.

resis′tibly *adv.* (רי-זיס′-טי-בלי) אזוי אז עס זאל מעגליך זיין א ווידערשטאנד; ווידערשטעהליך.

resis′tingly *adv.* (רי-זיס′-טינג-לי) מיט ווידערשטאנד; שטעלענדיג זיך אנטקעגען.

resis′tive *a.* (רי-זיס′-טיוו) וואס איז בכח צו שטעלען זיך אנטקעגען, וואס קען געבען א ווידערשטאנד.

resis′tively *adv.* (רי-זיס′-טיוו-לי) דורך א ווידערשטאנד; שטעלענדיג זיך אנטקעגען; ארויסווייזענדיג א ווידערשטאנד.

resistiv′ity *n.* (רי-זיס-טיוו′-אי-טי) די ווידערשטאנדס-פעהיגקייט.

resist′less *a.* (רי-זיסט′-לעס) אונווידערשטעהליך, וואס מען קען ניט ווידערשטעהן; וואס קען ניט בעווייזען קיין ווידערשטאנד; אונמעכטיג, הילפלאז.

resist′lessly *adv.* (רי-זיסט′-לעס-לי) ניט בייצוקומען; אויף אן אונווידערשטעהליכען אופן.

resist′lessness *n.* (רי-זיסט′-לעס-נעס) די אונווידערשטעהליכקייט; די אונמעגליכקייט צו געבען א ווידערשטאנד.

resist′-work *n.* (רי-זיסט′-הוואירק) דאס מאכען אוזארען אויף ציץ אדער קאטון מיט דער הילף פון ארויפגעלעגטען קלייי, וועלכע לאזט ניט צו צום ציץ געוויסע פארבען.

resmooth′ *v.* (רי-סמוהטה′) ווידער אויסגלעטען.

resold′er *v.* (רי-סאד′-ער) ווידער צונויפלייטען, ווידער פעראייניגען אדער גאנץ מאכען.

res′oluble *a.* (רעז′-א-ליובל) שמעלצבאר, וואס קען צושמאלצען אדער אויפגעלעזט ווערען.

res′olute *a.* (רעז′-א-ליוט) ענטשלאסען, פעסט.

res′olutely *adv.* (רעז′-א-ליוט-לי) מיט ענטשלאסענהייט, מיט פעסטקייט.

res′oluteness *n.* (רעז′-א-ליוט-נעס) די ענטשלאסענהייט, די פעסטקייט; פעסטער ענטשלוס.

resolu′tion *n.* (רעז-א-ליו′-שאן) לעזונג [פון שוועריגקייטען, פראבלעמען א. ז. וו.]; אויפלעזונג [פון א קאמפליצירטען כעמישען שטאף אין די בעשטאנדטיילען]; אננעהמונג פון א בעשלוס; אן ענטשלוס; ענטשלאסענהייט; א רעזאלוציאן; אין מעדיצין — בעזייטיגונג, פערשווינדונג [ווי פון א געשוועלעכץ].

resolu′tioner *n.* (רעז-א-ליו′-שאנ-ער) איינער וואס נעהמט אן א רעזאלוציאן; איינער וואס שטימט צו צו א רעזאלוציאן.

resolu′tionist *n.* (רעז-א-ליו′-שאנ-איסט) איינער וואס נעהמט אן א רעזאלוציאן.

res′olutive *a. and n.* (רעז′-א-ליו-

מיטל) וואס לאזט פאנאנדער, וואס לעזט אויף; א מיטעל נעגען געשווילעכץ.

res'olutory *a.* (רעז'-א-ליו-טא-רי) בעשליסנד, בעשטימענד; אויפלעזנד; אבשאפענד.

resolvabil'ity *n.* (רי-זאל-ווע-ביל'-אי-טי) אויפלעזבארקייט; לעזבארקייט, ערקלערליכקייט; דאס קענען פאנאנדערגעלאזן ווערן; דאס קענען פאנאנדערגענומען ווערן אויף די בעשטאנד־טיילען; דאס קענען אנאליזירט ווערן.

resol'vable *a.* (רי-זאל'-וועבל) לעזבאר; ערקלעריך; אויפלעזבאר; וואס קען פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף בעשטאנד־טיילען; וואס קען צונעהן אדער צולאזען ווערען.

resol'vableness *n.* (רי-זאל'-וועבל-נעס) ז. ***resolvability***

resolve' *v. and n.* (רי-זאלוו') צולאזען, צושמעלצען; אויפלעזען; ווערען פאנאנדערגעלעגט אדער פאנאנדערלעגען אויף די בעשטאנד־טיילען; פאנאנדערטרייבען אדער אויפלעזען א געשווילעכץ; לעזען [א פראבלעם, א רעטעניש]; בעפרייען פון א פערלעגענהייט אדער שוועריגקייט; פערוואנדלען; בעשטימען; בעשליסען; אננעהמען א רעזאלוציאן אדער בעשלוס; א רעזאלוציאן, א בעשלוס, אן ענטשלוס; ענטשלאסענהייט.

resolved' *a.* (רי-זאלווד') ענטשלאסען; בעשלאסען.

resol'vedly *adv.* (רי-זאל'-וועד-לי) מיט ענטשלאסענהייט; אזוי אז אלע צווייפלען אדער שוועריגקייטען זאלען בעזייטיגט ווערען; צופריעדענשטעלענד.

resol'vedness *n.* (רי-זאל'-וועד-נעס) ענטשלאסענהייט.

resol'vent *a. and n.* (רי-זאל'-ווענט) אויפלעזענד, פאנאנדערלאזענד; אן אויפלעזונגס־מיטעל [א מיטעל צו מאכען עפעס זאל צוגעהן].

resol'ver *n.* (רי-זאל'-ווער) איינער וואס בעשטימט, בעשליסט אדער נעהמט אן אן ענטשלוס; איינער וואס לעזט [א פראבלעם, א רעטעניש א. ז. וו.]; איינער וואס לעזט אויף, לאזט פאנאנדער אדער לעגט פאנאנדער אויף די בעשטאנד־טיילען; איינער וואס בעפרייט פון פערלעגענהייטען, שוועריגקייטען, צווייפעל א. ז. וו.

res'onance *n.* (רעז'-א-נענס) רעזאנאנץ, די פערלענגערונג אדער פערשטארקונג פון א קלאנג דורך דעם מיטקלאנג פון אנדערע קערפער וואס ווערט אין זיי ארויסגערופען [ווי דער קלאנג פון א סטרונע ווערט פערשטארקט און פערלענגערט דורך דעם מיטקלאנג פון דעם האלץ פון פידעל]; א מיטקלאנג; א ווידערקלאנג, אן אבקלאנג, א נאכקלאנג, אן עכא, א ווידערקול; אין מעדיצין — דער קלאנג וואס הערט זיך פון דער ברוסט בעת מען רעדט.

res'onance-box *n.* (רעז'-א-נענס-באקס) דער רעזאנאנץ־קאסטען [א פערטיפונג אדער אויסהוילונג פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט, וואס פערשטארקט דעם קלאנג].

res'onant *a. and n.* (רעז'-א-נענט) וואס האט א רעזאנאנץ, וואס האט א מיטקלאנג; אבקלינגענד, וואס האט אן אבקלאנג; וואס ווערט ארויסגערעדט דורך דער נאז; א נאז־קלאנג.

res'onantly *adv.* (רעז'-א-נענט-לי) מיט רעזאנאנץ; מיט אן אבקלאנג אדער נאכקלאנג.

res'onate *v.* (רעז'-א-נייט) אבקלינגען, האבען א רעזאנאנץ.

res'onator *n.* (רעז'-א-ניי-טאר) עטוואס וואס קלינגט אב; א רעזאנאטאר [אן אקוסטישער אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צו אנאליזירען קלאנגען]; א פארריכטונג צו א קלאוויר צו בעפרייען די קלאוויר־קלאנגען פון קרייצונגס־וויבראציאנען; אן עלעקטרישער אינסטרומענט וואס דיענט אויסצוגעפינען אויב עס איז פאראן וואו עס איז עלעקטרישער רעזאנאנץ [ד. ה. אויב עס זיינען ניטא קיין עלעקטרישע אויסשטראהלונגען פון א נאהנטען שטראם־קרייז].

resorb' *v.* (רי-סאהרב') צוריק אין זיך איינזויגען, אריינגעהמען אדער פערשלינגען.

resor'bent *a.* (רי-סאהר'-בענט) וואס זויגט אין זיך צוריק איין, וואס נעהמט אין זיך צוריק אריין, וואס פערשלינגט צוריק.

resorp'tion *n.* (רי-סאהרפ'-שאן) דאס צוריק־איינזויגען, דאס אריינגעהמען אין זיך אדער פערשלינגען.

resorp'tive *a.* (רי-סאהרפ'-טיוו) צוריק איינזויגענד, וואס איז שייך צו צוריק־איינזויגונג אדער צוריק־פערשלינגונג; וואס קומט פון צוריק־איינזויגונג.

resorp'tive fe'ver (רי-סאהרפ'-טיוו פיע'-ווער) א פיבער, וואס קומט דערפון, וואס דער קערפער זויגט צוריק איין גיפטיגע שטאפען, וועלכע ער טיילט אויס פון זיך.

resort' *v. and n.* (רי-זאהרט') 1. געהן, בעזוכען; 2. זיך בעגעבען, זיך ווענדען; 3. דאס בעגעבען זיך; ווענדונג; 4. איינער אדער עטוואס צו וועמען אדער צו וואס מען ווענדעט זיך [נאך הילף, שוץ א. ז. וו.]; שטיצע, צופלוכט; 5. א פערזאמלונג; געזעלשאפט; 6. א פלאץ וואס ווערט אפט בעזוכט, א פערזאמלונגס־פלאץ.

1. I **resort** in this restaurant. 2. Unable to bear the violence any longer, the people **resorted** to revolt. 4. You are my only **resort**. 6. Coney Island is the favorite summer **resort** of New York's pleasure seekers.

resort' *v.* (רי-סאהרט') איבערזארטירען, ווידער זארטירען.

resort'er *n.* (רי-זאהרט'-ער) אן אפטער אריינגעהער אדער בעזוכער; איינער וואס ווענדעט זיך. ז. ***resort***

resound' *v.* (רי-סאונד') ווידערהאלען; קלינגען אדער ארויסברייננגען קלאנגען, נאכאנאנדער קלינגען אדער ארויסבריינגען קלאנגען.

The trumpet sounded and **resounded**.

resound' *v. and n.* (רי-זאונד') אבקלינגען, ארויסגעבען אדער האבען א ווידערקלאנג, צוריקקלינגען; הויך קלינגען; צוקלינגען אדער פאנאנדערשרייען אימעצענס שבחים; אן אבקלאנג, א ווידערקול, אן עכא.

resoun'der *n.* (רי-זאונ'-דער) איינער אדער עטוואס וואס קלינגט אב אדער בריינגט ארויס א ווידער־קלאנג.

resource' *n.* (רי-סאורס') 1. א הילפס־קוועלע, א הילפס־מיטעל; עטוואס צו וואס מען קען זיך ווענדען נאך הילף; 2. א מיטעל, וואס איז נאך ביז יעצט ניט בענוצט געווארען; 3. פעהיגקייט זיך אן עצה צו געבען אדער זיך צו העלפען.

1. There seems to be no **resource** for this trouble. 2. Oxygen was used as a last **resource** to save the patient.

resource'ful *a.* (רי-סאורס'-פול) וואס האט א סך רעסורסען, הילפס־קוועלען אדער הילפס־מיטלען; ערפינדעריש, וואס קען זיך אן עצה געבען.

resource'fulness *n.* (רי-סאורס'-פול-נעס) דאס האבען א סך רעסורסען, הילפס־קוועלען אדער הילפס־מיטלען; דאס זיין ערפינדעריש, דאס קענען זיך אן עצה געבען.

resource'less *a.* (רי-סאורס'-לעס) אהן רעסורסען, אהן הילפסמיטלען אדער הילפס־קוועלען; אהן אן אויסוועג.

resour'ces *n.* (רי-סאור'-סעז) 1. רעסורסען, געלד־מיטלען, הילפס־מיטלען; 2. אויסטהוועגען [זיך צו העלפען]; 3. פעהיגקייטען [זיך אן עצה צו געבען, זיך אויסצודרעהען]; 4. נאטירליכע רייכטהימער.

3. He is a man of many **resources**. 4. America is a land of inexhaustible **resources**.

resow' *v.* (רי-סאו') ווידער זייהען, נאך אמאל זייהען.

respeak' *v.* (רי-ספיק') ווידער רעדען, ווידער זאגען; ווידערהאלען; ענטפערען.

respect' *v. and n.* (רי-ספעקט') רעספעקטירען, אכטען, שעצען; האבען א שייכות, זיך בעציהען [אויף עפעס]; נעהמען אין אנבעטראכט, בעטראכטען, שענקען אויפמערקזאמקייט, אין זינען האבען; רעספעקט; אכטונג, שעצונג; דאס נעהמען אין אכט; אנבעטראכט; ריקזיכט; גוט־אכטונג, גנאד; פארטייליכקייט; נשיאות פנים; רעפוטאציע; מאטיוו, גרונד; הינזיכט; בעצוג, שייכות.

respectabil'ity *n.* (רי-ספעק-טע-ביל'-אי-טי) רעספעקטאבעליטעט, אכטונגס־ווירדיגקייט; רעספעקטאבעלע האלטונג; א רעספעקטאבעלער מענש, א מענש וואס פערדיענט אכטונג; דאס האלטען זיך שטרענג אן די אנגענומענע כללים פון אויפפיהרונג [אין פערעכטליכען זין].

respec'table *a.* (רי-ספעק'-טעבל) עהרווירדיג; וואס פערדיענט אכטונג; געאכטעט; אנשטענדיג, רעספעקטאבעל; וואס האט א גוטען נאמען; וואס האלט זיך אן די געוועהנליכע אנגענומענע כללים פון אויפפיהרונג [אין פערעכטליכען זין]; נישקשה'דיג, גאנץ פיין, גאנץ גוט.

respec'tableness *n.* (רי-ספעק'-טעבל-נעס) ז. ***respectability***

respec'tably *adv.* (רי-ספעק'-טע-בלי) מיט רעספעקט, מיט אכטונג; גאנץ נישקשה'דיג.

respect' a per'son (רי-ספעקט' ע פויר'-סאן) זיין פארטייאיש [צו גוטען אדער צו שלעכטען].

Thou shalt not **respect the person** of the poor, nor honor the person of the mighty.

respec'ter *n.* (רי-ספעק'-טער) איינער וואס איז פארטייאיש, איינער וואס איז נושא פָּנים.

He is no **respecter** of persons.

respect'ful *a.* (רי-ספעקט'-פול) אכטונגספול; מיט דרך ארץ; מיט רעספעקט; העפליך.

respect'fully *adv.* (רי-ספעקט'-פול-אי) מיט אכטונג, מיט רעספעקט, אכטונגספול.

respect'fulness *n.* (רי-ספעקט'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט דרך ארץ, רעספעקט אדער אכטונג; העפליכקייט.

respec'ting *prep.* (רי-ספעק'-טינג) 1. נעהמענדיג אין אנבעטראכט; 2. אין בעצוג צו..., בנוגע צו...

2. I wrote you the other day **respecting** the plans I was to submit to you.

respec'tive *a.* (רי-ספעק'-טיוו) רעס־

פעקטיוו, אייגענער, בעזונדערער, וואס איז שייך צו יעדען בעזונדער.

The agreement was submitted to a referendum of the respective organizations.

respec'tively *adv.* (רי-ספעק'-טיוו-לי) רעספעקטיוו, אין בעצוג צו יעדען בעזונדער.

John, James and Charles are aged 7, 9 and 11 respectively.

respect'less *a.* (רי-ספעקט'-לעס) אהן אכטונג; אהן ריקזיכט, ניט נעהמענדיג אין אנבעטראכט.

respell' *v.* (רי-ספעל') אויסלעגען [א ווארט] נאך אמאל אדער אויף אן אנדער אופן.

respirabil'ity *n.* (רי-ספאיר-ע-ביל'-אי-טי) צוגעפאסטקייט צום איינאטעמען, דאס קענען איינגעאטעמט ווערען.

respir'able *a.* (רי-ספאיר'-עבל) וואס קען איינגעאטעמט ווערען.

respir'ableness *n.* (רי-ספאיר'-עבל-נעס) ז. *respirability*

respira'tion *n.* (רעס-פי-ריי'-שאן) אטעמונג, דאס אטעמען; דער גערויש אין די לונגען ביים אטעמען.

respira'tional *a.* (רעס-פי-ריי'-שאנ-על) ז. *respiratory*

respir'ative *a.* (רי-ספאיר'-ע-טיוו) וואס דיענט צום אטעמען.

res'pirator *n.* (רעס'-פי-ריי-טאר) א רעספיראטאר אדער לונגען-בעשיצער [א בעשיצונג אויף'ן מויל און אויף דער נאז צו פערהיטען די לונגען פון קאלטער לופט און פון שעדליכע שטאפען].

respir'atory *a.* (רי-ספאיר'-ע-טא-רי) וואס איז שייך אדער דיענט צום אטעמען.

respir'atory mur'mur (רי-ספאיר'-ע-טא-רי מויר'-מויר) ז. *respiratory sounds*

respir'atory sounds (רי-ספאיר'-ע-טא-רי סאונדז) דער גערויש אין די לונגען ביים אטעמען.

respire' *v.* (רי-ספאיר') אטעמען; איינאטעמען, אויסאטעמען.

respir'ing *n.* (רי-ספאיר'-אינג) אטעמונג; אן אטעם-צוג.

respirom'eter *n.* (רעס-פי-ראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די אטעמונג; א מין אפאראט צו. בעזארגען מיט לופט א וואסער-טויכער.

res'pite *n.* and *v.* (רעס'-פיט) צייטווייליגע רוה, א פויזע, אן אבשטעל; אן אבשטעלונג, אן אטסראטשקע; א רעספירא [אבלעגונג, אטסראטשקע פון אן אבצאהלונג]; אן אבלעגונג פון דער אויספיהרונג פון אן אורטייל; אן אטסראטשקע פאר געריכטס-געשווארענע צו ערשיינען אין געריכט; אבלעגען; אבלעגען די אויספיהרונג פון א שטראף; געבען צייטווייליגע רוה אדער אברוה.

res'piteless *a.* (רעס'-פיט-לעס) אהן אברוה, אהן אן אבשטעל, אהן אבלענונג.

resplend' *v.* (רי-ספלענד') אבגלאנצען, גלאנצען.

resplend'ence *n,* (רי-ספלענד'-ענס) אן אבגלאנץ, א העלער גלאנץ.

resplend'ency *n.* (רי-ספלענד'-ענ-סי) ז. *resplendence*

resplend'ent *a.* (רי-ספלענד'-ענט) העל-גלענצענד.

resplend'ently *adv.* (רי-ספלענד'-ענט-לי) מיט אן אבגלאנץ.

respond' *v.* and *n.* (רי-ספאנד') ענטפערען; ענטשפרעכען, פאסען, צופאסען; פעראנטווארטליך זיין [פאר א שאדען, האנדלונג א. ד. ג.], בעצאהלען, בעפריעדיגען; א רעספאנסאריום [א קירכען-געזאנג וואס אונטערברעכט דאס לעזען א קאפיטעל פון דער ביבעל אין מיטען]; אין ארכיטעקטור — א וואנד-זייל, א האלב-זייל.

respon'dence *n.* (רי-ספאנ'-דענס) דאס ענטפערען; דאס זיין ענטשפרעכענד אדער צוגעפאסט.

respon'dency *n.* (רי-ספאנ'-דענ-סי) ז. *respondence*

respon'dent *a.* and *n.* (רי-ספאנ'-דענט) ענטפערענד; ענטשפרעכענד, צוגעפאסט, וואס איז לויט...; איינער וואס ענטפערט אין א וכוח [דיספוט] די אפאנענטען; איינער וואס דארף זיך פערענטפערען אויף א קלאגע, אן אנגעקלאגטער.

responden'tia *n.* (רעס-פאן-דען'-שי-א) א הלואה אויף די לאדונג פון א שיף, וואס ווערט געגעבען אלס משכון.

respon'der *n.* (רי-ספאנ'-דער) איינער וואס דארף זיך פערענטפערען אויף א קלאגע; אן אנגעקלאגטער.

respon'sal *n.* (רי-ספאנ'-סעל) אן ענטפער; א פסוק אדער א ווארט, מיט וועלכען דער כאר האלט אונטער דעם גלח ביי א קירכליכער גאטעסדיענסט.

response' *n.* (רי-ספאנס') אן ענטפער, א תשובה; אן ענטפער פון א אראקעל; א פסוק אדער ווארט, מיט וועלכען א קירכען-כאר ענטפערט אב דעם גלח.

responsibil'ity *n.* (רי-ספאנ-סי-ביל'-אי-טי) פעראנטווארטליכקייט; פערפליכטונג; צאהלונגס-פעהיגקייט.

respon'sible *a.* (רי-ספאנ'-סיבל) 1. פעראנטווארטליך; 2. צאהלונגס-פעהיג.

1. A rational person is **responsible** for his acts. 2. The goods were sold to a **responsible** firm.

respon'sibleness *n.* (רי-ספאנ'-סיבל-נעס) פעראנטווארטליכקייט.

respon'sibly *adv.* (רי-ספאנ'-סי-בלי) אויף א פעראנטווארטליכען אופן.

respon'sion *n.* (רי-ספאנ'-שאן) דאס ענטפערען; א בעאנטווארטונג.

respon'sive *a.* (רי-ספאנ'-סיוו) 1. ענטשפרעכענד, וואס איז אין איינקלאנג; 2. וואס ענטפערט, וואס רופט זיך אב; 3. ענטפערענד; וואס ענטהאלט אן ענטפער; אין יוריספרודענץ — וואס ענטהאלט אן ענטפער וואס איז צו דער זאך; וואס בעשטעהט פון ווערטער אדער פסוקים, מיט וועלכע א קירכען-כאר האלט אונטער דעם גלח [ווענען א קריסטליכער גאטעסדיענסט].

1. The orator's appeal met a **responsive** chord in the audience. 2. A good citizen is always **responsive** to the call of duty.

respon'sively *adv.* (רי-ספאנ'-סיוו-לי) אויף אן ענטשפרעכענדען אופן; זייענדיג אין איינקלאנג; ענטפערענדיג; ענטהאלטענדיג אן ענטפער.

respon'siveness *n.* (רי-ספאנ'-סיוו-נעס) דאס זיין ענטשפרעכענד, דאס זיין אין איינקלאנג.

responso'rium *n.* (רעס-פאן-סאו'-רי-אם) א פסאלם אדער פסוקים פון תהלים וואס ווערט געזונגען ביי א קאטוילישער מעסע [גאטעסדיענסט].

respon'sory *a.* and *n.* (רי-ספאנ'-סא-רי) וואס ענטהאלט אן ענטפער; א פסאלם אדער פסוקים פון תהלים וואס ווערט געזונגען ביי א קאטוילישער מעסע [א גאטעסדיענסט].

rest *v.* and *n.* (רעסט) אויסרוהען; זיין רוהיג; שלאפען; איינשלאפען דעם אייביגען שלאף, זיין טויט; ניט בעארבייט ווערען, בלייבען ניט בעארבייט [ווענען לאנד]; זיך שטיצען אדער אנלעהנען אויף עפעס; באזירען, זיך בעגרינדען; בלייבען; פערבלייבען; איבערבלייבען; בלייבען רוהיג; בלייבען צופריעדען; זיך פערלאזען אדער פערטרויען אויף עפעס אדער אימעצען; אין געריכטס-פיהרונג — ענדיגען אדער אויפהערען פארצובריינגען עדות; לאזען זיך אברוהען, געבען רוה; בערוהיגען; שטיצען; לאזען; פארלעגען אימיצענס א משפט; רוה; פריידען, שטילקייט; שלאף; טויט; א רוה-ארט; אן אבשטעל-ארט; דאס שטעהן בלייבען; א שטיצע, עטוואס אויף וואס מען שטיצט זיך אדער לעהנט זיך אן, עטוואס וואס דיענט אלס שטיצע; א שטיין-פונקט; א באזיס, א פונדאמענט; אן אבשטעל אין לעזען; אין מוזיק — א פויזע, א רוה-פונקט, א צייכען אין נאטען וואס צייגט אן א פויזע; דאס וואס בלייבט איבער; א רעשט; דאס איבעריגע; דער באלאנס אדער דער דיפערענץ פון א רעכנונג.

res'tant *a.* (רעס'-טענט) בלייבענד.

restate' *v.* (רי-סטייט') ווידער פארמולירען, נאך אמאל פעסטשטעלען; וויעדערהאלען.

He restated the charge.

restate'ment *n.* (רי-סטייט'-מענט) א ווידערהאלטע פארמולירונג אדער פעסטשטעלונג פון פאקטען אדער מיינונגען אין דערזעלבער אדער א נייער פארם.

res'taurant *n.* (רעס'-טא-רענט) א רעסטאראן, א גארקיך.

res'taurant-car *n.* (רעס'-טא-רענט-קאר) א האטעל-וואגאן, א שפייז-וואגאן.

restaurateur' *n.* (רעס-טאו-רע-טויר') א רעסטאראטאר, אן אייגענטימער פון א רעסטאראן.

rest'-cure *n.* (רעסט'-קיור) א רוה-קור [די בעהאנדלונג פון א קראנקהייט, ווי נערוועזיטעט למשל, דורך רוה].

restem' *v.* (רי-סטעם') צוריקטרייבען, טרייבען אנטקעגען דעם שטראם.

rester'ilize *v.* (רי-סטער'-איל-איז) נאך אמאל סטעריליזירען [צושטערען דורך א געוויסען פראצעס מיקראבען אדער באצילען].

rest'ful *a.* (רעסט'-פול) וואס גיט רוה; רוהיג; שטיל.

rest'fully *adv.* (רעסט'-פול-אי) אין א צושטאנד פון רוה; רוהיג, שטיל.

rest'fulness *n.* (רעסט'-פול-נעס) רוהיגקייט.

rest'-har'row *n.* (רעסט'-הער'-או) א זא שטעכיגער שטרויך [קוסט] וואס האט פערצווייגטע, הארטע און פערפלאכטענע ווארצלען, וועלכע שטערען דעם אקער-אייזען דורכצושניידען די ערד.

rest'house *n.* (רעסט'-האוס) א לעדיגעס איינפאהר-הויז אין אינדיען וואו רייזענדע שטעלען זיך אב אויף א קורצער צייט זיך אבצורוהען.

res'tiform *a.* (רעס'-טי-פארם) שנורפערמיג, ווי א שנירעל.

res'tily *adv.* (רעס'-טי-לי) אויף א הארטנעקיגען אופן; מיט עקשנות, מיט איינגעשפארטקייט.

res'ting-place *n.* (רעס'-טינג-פלייס) א רוה-פלאץ, א סטאנציע אויף'ן וועג; א טרעפען-אבזאץ [א רוה-פלאץ אויף די טרעפ פון א הויז]; דאס ארט פון אייביגער רוה, דער קבר.

res'ting-stage *n.* (רעס'-טינג-סטיידזש)

די רוהע-פעריאדע אין דעם וואוקס פון א פלאנצע.

restip'ulate *v.* (רי-סטיפ'-יו-לייט) ווידער מאכען בעדינגונגען, פון דאס ניי אבמאכען.

res'titute *v.* (רעס'-טי-טיוט) צוריקברייינגען צו דעם פריהערען צושטאנד.

restitu'tion *n.* (רעס-טי-טיו'-שאן) דאס אומקעהרען אדער בעצאהלען דעם שאדען; דאס אומקעהרען די פערלארענע רעכטע א. ד. ג.; דאס אומקעהרען צום פריהערען צושטאנד; אין פיזיק — די אייגענשאפט פון עלאסטישע קערפער צוריקצוקעהרען זיך צו זייער פריהעריגער פארם, נאכדעם ווי מען האט זיי צונויפגעפרעסט.

res'titutive *a.* (רעס'-טי-טיו-טיוו) צוריקקעהרענד צו דעם פריהעריגען צושטאנד.

res'titutor *n.* (רעס'-טי-טיו-טאר) א צוריקקעהרער; איינער וואס קעהרט צוריק אום צו דעם פריהריגען צושטאנד.

res'tive *a.* (רעס'-טיוו) 1. וואס וויל זיך ניט ריהרען פון ארט; 2. איינגעשפארט, איינגע'עקשנ'ט; 3. ווידערשפעניג; 4. אונרוהיג; 5. וואס וויל ניט איינשטעהן אויף אן ארט [וועגען א פערד].

2. The patient is very **restive** and refuses to take nourishment. 4. We are all apt to be **restive** under criticism. 5. The horses are very **restive** in this hot weather.

res'tively *adv.* (רעס'-טיוו-לי) אויף אן איינגע'עקשנ'טען אופן; ניט וועלענדיג זיך ריהרען פון ארט; ווידערשפעניג; ניט וועלענדיג איינשטעהן אויף אן ארט [וועגען א פערד].

res'tiveness *n.* (רעס'-טיוו-נעס) איינגעשפארטקייט, איינגע'עקשנ'טקייט, דאס ניט וועלען ריהרען זיך פון ארט; ווידערשפעניגקייט; דאס ניט וועלען איינשטעהן אויף אן ארט [וועגען א פערד].

rest'less *a.* (רעסט'-לעס) רוהלאז; שלאפלאז; וואס רוהט ניט, בעוועגליך, ריהרעוודיג; אונרוהיג; אונצופריעדען; וואס קען ניט איינרוהען אויף אן ארט.

rest'lessly *adv.* (רעסט'-לעס-לי) אויף אן אונרוהיגען אופן; רוהלאז.

rest'lessness *n.* (רעסט'-לעס-נעס) אונרוהיגקייט; שלאפלאזיגקייט.

restor'able *a.* (רי-סטאור'-עבל) וואס קען צוריקגעבראכט ווערען צו דעם פריהעריגען צושטאנד, וואס קען צוריק געמאכט ווערען ווי עס איז געווען פריהער.

restor'ableness *n.* (רי-סטאור'-עבל-נעס) דאס קענען צוריקגעבראכט ווערען צו דעם פריהריגען צושטאנד; דאס קענען בענייט ווערען.

Restora'tion *n.* (רעס-טא-ריי'-שאן) די רעסטאוראציאן, די צוריקקעהרונג פון אן ארבגעווארפענער דינאסטיע צו דער הערשאפט [אין ענגלאנד — די צוריקקעהרונג פון קארל דעם 2טען צו דער הערשאפט אין יאהר 1660 נאך קראמוועל'ס טויט. אין פראנקרייך — די צוריקקעהרונג פון דער בורבאנישער דינאסטיע צו דער הערשאפט אין יאהר 1814 נאך דער ענדגילטיגער נידערלאגע פון נאפאלעאן דעם 1טען]; די צוריקקעהרונג פון די אידען פון גלות בבל אין ארץ ישראל.

restora'tion *n.* (רעס-טא-ריי'-שאן) דאס צוריקקעהרען צו דעם פריהריגען צושטאנד; דאס מאכען ווי עס איז פריהער געווען; דאס ווערען צוריק געזונד, דאס אומקעהרען זיך צו די פריהריגע קרעפטען; דאס בענייען; בענייאונג; עטוואס וואס איז צוריקגעבראכט געווארען צו דעם פריהריגען צושטאנד [ווי אן אלט בילד אדער אלטע געביידע, וואס ווערט אבגעפרישט]; די צוריקקעהרונג פון דער מענשהייט צו זינדלאזיגקייט און צו גאט'ס גנאדען.

restora'tioner *n.* (רעס-טא-ריי'-שאנ-ער) ז. *restorationist*

restora'tionism *n.* (רעס-טא-ריי'-שאנ-איזם) דאס גלויבען אין דער צוריקקעהרונג פון דער מענשהייט צו זינדלאזיגקייט און צו גאט'ס גנאדען.

restora'tionist *n.* (רעס-טא-ריי'-שאנ-איסט) איינער וואס גלויבט אין דער צוריקקעהרונג פון דער מענשהייט צו זינדלאזיגקייט און צו גאט'ס גנאדען.

restor'ative *a. and n.* (רי-סטאור'-ע-טיוו) וואס קעהרט אום צום פריהריגען צושטאנד; וואס קעהרט אום צוריק די פערלארענע כחות; וואס בענייט, וואס שטארקט אדער קרעפטיגט; א שטארקונגס-מיטעל, א מיטעל וואס קעהרט אום צוריק די פערלארענע כחות.

restor'atively *adv.* (רי-סטאור'-ע-טיוו-לי) בענייענדיג אדער צוריקקעהרענדיג די קרעפטען.

restore' *v.* (רי-סטאור') 1. צוריקברייינגען צו דעם פריהריגען צושטאנד אדער פלאץ; 2. איבערבויען; מאכען עס זאל אויסזעהן ווי פריהער; בענייען, פעררריכטען, אז עס זאל אויסזעהן ווי אמאל [ווי אן אלט בילד אדער אלטע געביידע]; 3. צוריקברייינגען אין עקזיסטענץ אדער ווירקונג; צוריק אויפשטעלען; 4. צוריקברייינגען; אומקעהרען; אומקעהרען דעם שאדען; 5. בעפריעדיגען, בעצאהלען; 6. צוריקברייינגען צו די פריהריגע כחות, אויסהיילען; צוריקקעהרען צום לעבען; 7. ווידער ברייינגען [די סחורה] אויף לאגער.

2. The building was **restored** to its original appearance. 4. I shall **restore** any loss you sustain. 6. His health is completely **restored**.

restore' in blood (רי-סטאור' אין בלאד) ז. *restore to blood*

restor'er *n.* (רי-סטאור'-ער) אן אומקעהרער, איינער וואס קעהרט אום צוריק צו דעם פריהריגען צושטאנד; איינער וואס שטעלט אויף פון דאס ניי; א בענייער, א פעררריכטער, אן איבערבויער.

restore' to blood (רי-סטאור' טו בלאד) אומקעהרען די צוגענומענע פריווילעגיעס וואס איינער האט לויט געבורט, יחוס אדער ראנג.

restrain' *v.* (רי-סטריין') איינהאלטען, אבהאלטען, צוריקהאלטען; שטערען, הינדערען; האלטען אין צוים; בעשרענקען, בעגרענעצען; ניט דערלאזען.

restrai'nable *a.* (רי-סטריי'-נעבל) וואס קען צוריקגעהאלטען, אבגעהאלטען אדער איינגעהאלטען ווערען.

restrai'nedly *adv.* (רי-סטריי'-נעד-לי) מיט בעשרענקונג, איינשרענקענדיג, אבהאלטענדיג, איינהאלטענדיג.

restrai'ner *n.* (רי-סטריי'-נער) א צוריקהאלטער, אן איינשרענקער, איינער וואס האלט צוריק אדער האלט אב; איינער אדער עטוואס וואס דערלאזט ניט אדער האלט איין.

restrai'ning *a.* (רי-סטריי'-נינג) איינשרענקענדיג; ניט דערלאזענדיג, אבהאלטענדיג, איינהאלטענדיג.

restrain'ment *n.* (רי-סטריינ'-מענט) א צוריקהאלטונג, אן אבהאלטונג, א הינדערונג.

restraint' *n.* (רי-סטריינט') א צוריקהאלטונג, אן אבהאלטונג; א הינדערונג; א שטערונג; אן איינשרענקונג, א בעשרענקונג; פרייהייטס-בעשרענקונג; בעדריקונג, אונטערדריקונג; א פערבאט.

restraint' of trade (רי-סטריינט' אוו טרייד) בעשרענקונג פון פרייער קאנקורענץ.

restrength'en *v.* (רי-סטרענגטה'ן) ווידער שטארק מאכען.

restrict' *v.* (רי-סטריקט') בעשרענקען; בעגרענצען.

restric'tedly *adv.* (רי-סטריק'-טעד-לי) מיט בעשרענקונג, מיט בעגרענצונג.

restric'tion *n.* (רי-סטריק'-שאן) 1. א בעשרענקונג, אן איינשרענקונג, א בעגרענצונג; 2. א בעדינגונג אדער תנאי וואס בעגרענעצט יענעמס רעכט.

1. Many citizens favor the **restriction** of the right of suffrage. 2. The property was sold under **restrictions**.

restric'tionist *n.* (רי-סטריק'-שאנ-איסט) אן אנהעגנער פון בעשרענקונגען אדער בעגרענצונגען [איינער וואס איז געווען פאר דער בעשרענקונג פון שקלאפעריי אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; איינער וואס איז פאר דער בעשרענקונג פון אלקאהאל-פערקויף; איינער וואס איז פאר דער בעשרענקונג פון פרייען איינפוהר פון אויסלענדישע סחורות אין לאנד, אן אנהענגער פון שויץ-צאל].

restric'tive *a.* (רי-סטריק'-טיוו) איינשרענקענד, בעשרענקענד; וואס בעגרענעצט אדער בעשרענקט; וואס איז גענייגט צו בעשרענקונגען.

restric'tively *adv.* (רי-סטריק'-טיוו-לי) מיט בעשרענקונגען, מיט בעגרענצונגען; אין א בעשרענקטען אדער בעגרענעצטען זין.

restric'tiveness *n.* (רי-סטריק'-טיוו-נעס) בעשרענקונג, בעגרענצונג.

restrike' *v.* (רי-סטראיק') נאך אמאל שלאגען; איבערשטעמפלען אן אלטע מטבע צו מאכען פון איהר א נייע.

restrin'gent *a. and n.* (רי-סטרינ'-דזשענט) איינשרעקענד; צוזאמענציהענד; א צוזאמענציהנדער מיטעל.

rest upon' (רעסט א-פאן') 1. זיך שטיצען אדער אנלעהנען אויף עפעס; 2. באזירען אדער זיין געגרינדעט אויף עפעס; 3. זיך פערלאזען אויף אימעצען; 4. צופריעדען זיין מיט עפעס, זיך צופריעדענשטעלען.

2. The verdict of the jury **rests upon** testimony of reputable witnesses. 3. I **rest upon** you to help me out. 4. He **rests upon** his laurels.

rest upon' one's oars (רעסט א-פאן' הוואנז אורז) זיך אויסרוהען, זיך מאכען א יום טוב.

rest with (רעסט הוויטה) אבהענגיג זיין פון עטוואס אדער פון אימעצען; זיין ביי אימעצען אין די הענד.

The candidate's future **rests with** the voters.

resubject' *v.* (רי-סאב-דזשעקט') ווידער אונטעריאכען, ווידער אונטערווארפען.

resubjec'tion *n.* (רי-סאב-דזשעק'-שאן) א נאכאמאליגע אונטעריאכונג; דאס אונטעריאכען אדער אונטערווארפען פון דאס ניי.

resublime' *v.* (רי-סאב-לאים') נאך אמאל סובלימירען [לאזען פערדאמפפען א פעסטען שטאף אום איהם אבצושיידען פון א שטאף וואס לאזט זיך ניט פערדאמפפען].

result' *v. and n.* (רי-זאלט') ארויסקומען אלס רעזולטאט; ענטשטעהען, ארויסקומען; א פאלגע; א רעזולטאט; א פועל יוצא; אן ענטשיידונג; א שלום.

resul'tance *n.* (רי-זאל'-טענס) א רע-
זולטאט, א פועל יוצא.

resul'tant *a.* and *n.* (רי-זאל'-טענט)
רעזולטירענד, וואס קומט ארויס, וואס
איז א פועל יוצא, וואס איז א רעזול-
טאט; עטוואס וואס פאלגט אלס רעזול-
טאט; א רעזולטירענדע קראפט [די
קראפט וואס בעקומט זיך אלס פועל יוצא
אדער רעזולטאט פון דער ווירקונג פון
פערשידענע קרעפטע].

result'ful *a.* (רי-זאלט'-פול) ערפאלג-
רייך.

result' in (רי-זאלט' אין) זיך ענדיגען
מיט...

The agitation for pure food laws will **result in** much good.

result'less *a.* (רי-זאלט'-לעס) רעזול-
טאטלאז, אהן א רעזולטאט, אהן ערפאלג.

result'lessness *n.* (רי-זאלט'-לעס-
נעס) רעזולטאטלאזיגקייט, ערפאלגלאזיג-
קייט.

resu'mable *a.* (רי-זיו'-מעבל) וואס
קען צוריקגענומען ווערען; וואס קען צו-
ריק אויפגענומען אדער אנגעהויבען ווע-
רען.

resume' *v.* (רי-זיום') צוריק נעהמען;
ווידער אויפנעהמען, ווידער אנהויבען,
ווידער נעהמען זיך צו עפעס; ווידער
פארזעצען.

résumé' *n.* and *v.* (ריי-זיו-מיי') א
רעזיומע, א סך-הכל; רעזיומירען, ווידער-
האלען אין קורצען.

resum'mon *v.* (רי-סאמ'-אן) אויפ-
פאדערען נאך אמאל, ווידער פארופען
אדער פארלאדען; צוריקרופען.

resum'mons *n.* (רי-סאמ'-אנז) א נאכ-
אמאליגע איינלאדונג [צום געריכט].

resump'tion *n.* (רי-זאמפ'-שאן) דאס
ווידער אויפנעהמען; דאס צוריקנעהמען;
דאס צוריקנעהמען דאס לאנד אדער פרי-
ווילעגיעס וואס איז פון שטאאט צו אימע-
צען געגעבען געווארען; דאס ווידער אנ-
פאנגען פון דער רעגירונג צו צאהלען
מיט מזומן אדער מטבעות.

resump'tive *a.* (רי-זאמפ'-טיוו) ווידע-
דער צוריקנעהמענד; וואס נעהמט ווידער
אויף.

resu'pinate *a.* (רי-סיו'-פי-נייט) אי-
בערגעקעהרט; מיט'ן קאפ אראב.

resu'pinated *a.* (רי-סיו'-פי-ניי-טעד)
ז. *resupinate*.

resupina'tion *n.* (רי-סיו-פי-ניי'-שאן)
דאס זיין איבערגעקעהרט.

resupine' *a.* (רי-סיו-פאין') ליגענד
אויף דעם רוקען.

resupply' *v.* (רי-סא-פלאי') ווידער
פערזארגען מיט...

resurge' *v.* (רי-סוירדזש') ווידער
אויפשטעהן, אויפשטעהן תחית המתים.

resur'gence *n.* (רי-סויר'-דזשענס) דאס
ווידער-אויפשטעהן, דאס אויפשטעהן
תחית המתים.

resur'gent *a.* and *n.* (רי-סויר'-
דזשענט) וואס שטעהט ווידער אויף, וואס
שטעהט אויף תחית המתים; איינער וואס
שטעהט אויף תחית המתים.

resurprise' *n.* and *v.* (רי-סויר-פראיז')
א נייע איבערראשונג, א פרישער סור-
פריז; פון דאס ניי איבערראשען.

resurrect' *v.* (רעז-א-רעקט') ווידער
לעבעדיג מאכען, דערוועקען פון טויט;
אויסגראבען פון קבר.

resurrec'tion *n.* (רעז-א-רעק'-שאן)
תחית המתים; דאס אויפשטעהן תחית
המתים; די וועלט נאך תחית המתים
[לעתיד לבוא]; דאס אויפלעבען פון דאס
נייע; דאס אויסגראבען פון קבר.

resurrec'tionary *a.* (רעז-א-רעק'-שאנ-
ע-רי) וואס לעבט ווידער אויף, וואס
מאכט צוריק לעבעדיג; וואס גראבט אויס
פון קבר.

resurrec'tionist *n.* (רעז-א-רעק'-שאנ-
איסט) איינער וואס גנב'עט מתים פון
קברים; איינער וואס גראבט עפעס ארויס
פון א לאנגער בעהעלטעניש.

resurrec'tionize *v.* (רעז-א-רעק'-שאנ-
איז) ארויס'גנב'ענען פון קבר; ווידער
לעבעדיג מאכען.

resurrec'tion-man *n.* (רעז-א-רעק'-
שאן-מען) איינער וואס גנב'עט טויטע
קערפער פון קבר.

resurvey' *v.* and *n.* (רי-סויר-וויי')
ווידער דורכזעהן; ווידער דורכקוקען
אדער דורכלערנען; ווידער בעקוקען;
ווידער אויסמעסטען; דאס דורכקוקען
נאך אמאל; א נייע מעסטונג.

resus'citable *a.* (רי-סאס'-אי-טעבל)
וואס קען ווידער לעבעדיג געמאכט ווע-
רען.

resus'citate *v.* (רי-סאס'-אי-טייט)
1. ווידער לעבעדיג מאכען, ווידער בע-
לעבען; 2. לעבעדיג ווערען, אויפלעבען
פון דאס ניי; אויפשטעהן תחית המתים.

1. They **resuscitated** the drowned man.

resuscita'tion *n.* (רי-סאס-אי-טיי'-
שאן) די ווידער-בעלעבונג; דאס אויפ-
לעבען פון דאס ניי; דאס אויפשטעהן
תחית המתים.

resus'citative *a.* (רי-סאס'-אי-טיי-
טיוו) וואס דערוועקט צום נייען לעבען,
וואס מאכט ווידער לעבעדיג.

resus'citator *n.* (רי-סאס'-אי-טיי-
טאר) איינער וואס מאכט ווידער לעבע-
דיג.

ret *v.* (רעט) איינווייקען, איינוועצען
[פלאקס].

retail' *v.* (רי-טייל') 1. פערקויפען אין
דעטאיל, פערקויפען איינציגווייז אדער
צו ביסלאך, פערקויפען לאחדים; 2. אי-
בערדערצעהלען.

1. The peddler **retails** his goods. 2. It is a bad habit to **retail** slanderous tales.

re'tail *n.* and *a.* (רי'-טייל) דעטאיל-
פערקויף, איינצעל-פערקויף; וואס איז
שייך צו איינצעל-פערקויף.

re'tail dea'ler (רי'-טייל דיע'-לער)
א דעטאיל-פערקויפער, א לאחדים'ניק, אן
איינצעל-פערקויפער.

retail'er *n.* (רי-טייל'-ער) א דעטאיל-
פערקויפער, א לאחדים'ניק; אן איינצעל-
פערקויפער; אן איבערדערצעהלער.

retail'ment *n.* (רי-טייל'-מענט)
לאחדים-פערקויף, איינצעל-פערקויף.

retain' *v.* (רי-טיין') האל-
טען אין בעזיץ; אנהאלטען; האלטען אין
זכרון, געדענקען; פערהאלטען; דינגען,
נעהמען; געהערען, בעלאנגען.

retain'able *a.* (רי-טיינ'-עבל) וואס
קען געהאלטען ווערען.

retain'er *n.* (רי-טיינ'-ער) איינער אדער
עטוואס וואס האלט; איינער וואס האלט
אין זכרון; א דיענער; איינער וואס
שטעהט אין דיענסט ביי א הויף-שטעהע-
דער פערזאן; איינער וואס איז פערדונ-
גען אדער בעלאנגט צו א געוויסען פלאץ;
איינער וואס געהט צוזאמען מיט אן אר-
מעע צו טהאן געוויסע ארבייט און מוז
זיך אונטערווארפען דער דיסציפלין פון
דער ארמעע; געצאהלט, האנאראר;
האנד-געלד וואס ווערט געגעבען צו אן
אדוואקאט.

retain'ing *a.* (רי-טיינ'-אינג) האלטענ-
דיג אין בעזיץ; וואס האלט; וואס דינגט.

retain'ing fee (רי-טיינ'-אינג פיע)
האנד-געלד אדער דאס ערשטע האנאראר,
וואס מען צאהלט אן אדוואקאט פאראויס.

retain'ing wall (רי-טיינ'-אינג וואהל)
א שטיין-וואנד צו פערהיטען, אז אן ערד-
מאסע זאל ניט אראבפאלען אדער זאל
ניט אויסגעשווענקט ווערען פון וואסער.

retain'ment *n.* (רי-טיינ'-מענט) איינ-
האלטונג, פערהאלטונג; דאס איינהאלטען
אין זכרון, דאס געדענקען.

retake' *v.* (רי-טייק') 1. ווידער נעה-
מען; 2. צוריקנעהמען; ווידער איינגעה-
מען, ווידער פערכאפען.

2. The enemy's fleet was **retaken**.

reta'ker *n.* (רי-טיי'-קער) איינער וואס
נעהמט צוריק דאס וואס מען האט ביי
איהם צוגענומען.

retal'iate *v.* (רי-טעל'-אי-אייט) אב-
טהאן צוריק, בעצאהלען מדה כנגד מדה,
אבטהאן א רעה פאר א רעה.

If I am attacked, I shall surely **retaliate**.

retalia'tion *n.* (רי-טעל-אי-איי'-שאן)
דאס בעצאהלען מדה כנגד מדה, דאס אב-
טהאן א רעה פאר א רעה.

retal'iative *a.* (רי-טעל'-אי-איי-טיוו)
וואס בעצאהלט מדה כנגד מדה, וואס טהוט
אב א רעה פאר א רעה; וואס איז גע-
נייגט צו נעהמען נקמה.

retal'iatory *a.* (רי-טעל'-אי-איי-טא-
רי) צאהלענדיג מדה כנגד מדה, וואס איז
גענייגט צו נעהמען נקמה.

retard' *v.* and *n.* (רי-טארד') פערצי-
הען, אויפהאלטען, פערזאמען; אבלעגען;
זיך פערשפעטיגען; א פערשפעטיגונג;
אבלעגונג; א שטערונג.

retarda'tion *n.* (רי-טאר-דיי'-שאן)
די פערציהונג, די פערשפעטיגונג; דאס
אויפהאלטען, דאס אבלעגען; דאס וואס
פערהאלט; א שטערונג.

retar'dative *a.* (רי-טאר'-דיי-טיוו)
פערזאמענד, פערשפעטיגענד; אויפהאל-
טענד; וואס שטערט.

retar'datory *a.* (רי-טאר'-דיי-טא-
רי) וואס האלט אב, וואס לעגט אב,
וואס האלט אויף; וואס שטערט; וואס
מאכט לאנגזאמער אדער שוואכער [די
בעוועגונג].

retar'ded mo'tion (רי-טאר'-דעד
מאו'-שאן) געשווינדקייט, וואס ווערט
אלץ קלענער און קלענער.

retar'der *n.* (רי-טאר'-דער) איינער
אדער עפעס וואס פערציהט, האלט אויף
אדער פערשפעטיגט; אן אבהאלט, א
שטערונג, א הינדערנים.

retard'ment *n.* (רי-טארד'-מענט) דאס
פערשפעטיגען, א פערשפעטיגונג, אן אב-
האלט.

retch *v.* (רעטש) זיך אנשטרענגען צו
ברעכען [פון איבעלקייט].

re'te *n.* (רי'-טי) אין אנאטאמיע — א
נעפלעכט פון נערוועז, בלוט-אדערען א.
ד. ג.

rete'cious *a.* (רי-טי'-שאס) נעז-פער-
מיג.

retell' *v.* (רי-טעל') איבערדערצעהלען,
איבערזאגען, ווידערהאלען.

reten'tion *n.* (רי-טענ'-שאן) דאס איינ-
האלטען, דאס פערהאלטען, די פערהאל-
טונג; דאס איבערלאזען פאר זיך; דאס
איינהאלטען אין זכרון, דאס געדענקען;
אין מעדיצין — די פערהאלטונג פון או-

ריין, פון דער פערדייטער שפייז א. ז. וו.; אין געזעצגעבונג — דאס רעטענציאנס־רעכט, דאס רעכט צו פערהאלטען איינעמס פערמעגען פאר א חוב.

reten'tive *a.* (רי־טענ'־טיוו) איינהאל־טענד, פערהאלטענד; וואס האלט איין אין זכרון.

reten'tive fac'ulty (רי־טענ'־טיוו פעק'־אל־טי) די נעדעכנים־פעהיגקייט, דער זכרון.

reten'tive mem'ory (רי־טענ'־טיוו מעמ'־א־רי) א גוטער, שטארקער זכרון.

reten'tiveness *n.* (רי־טענ'־טיוו־נעס) דאס האלטען פעסט; דאס איינהאלטען [אין זכרון].

retentiv'ity *n.* (רי־טענ־טיוו'־אי־טי) ז. *retentiveness*.

retex'ture *n.* (רי־טעקס'־טשור) אן ער־נייטעס געוועב; דאס וועבען ווידער אמאל.

re'tial *a.* (רי'־שי־על) וואס איז שייך צו א געפלעכט פון נערוועו, בלוט־אדערען א. ז. וו.

re'tiary *a.* and *n.* (רי'־שי־ע־רי) נעץ־פערמיג, ווי א נעץ; בעוואפענט מיט א נעץ; וואס איז פעהיג צו פערפלאנטש־רען א צווייטען אין א נעץ אדער ווי א נעץ; א וועב־שפין.

ret'icence *n.* (רעט'־אי־סענס) די פער־שווייגונג; דאס פערשווייגען [א זאך], דאס ניט דערמאהנען; צוריקגעהאלטענ־קייט, איינגעהאלטענקייט; א רעטארישע פיגור וואס בעשטעהט אין זאגען אז מען וויל ניט ריידען וועגען א זאך און דער־ווייל זאגט מען וואס מען האט געוואלט [ווי למשל, "איך וויל אייך ניט דערמאה־נען וועגען מיין געגנער'ס שלעכטקייט און פערדארבענהייט"].

ret'icency *n.* (רעט'־אי־סענ־סי) ז. *reticence*.

ret'icent *a.* (רעט'־אי־סענט) שווייגענד, וואס איז איינגעהאלטען אדער צוריקגע־האלטען.

ret'icle *n.* (רעט'־איקל) א פעררייכטונג אין א טעלעסקאפ אין דער פארם פון א קליין נעצעלע.

retic'ula *n.* (רי־טיק'־יו־לא) נעץ־גע־פלעכטען; די צווייטע מאגענס ביי חיות וואס זיינען מעלה גרה. ז. *reticulum*.

retic'ular *a.* (רי־טיק'־יו־לאר) נעץ־פערמיג, פערפלאנ־טערט.

retic'ularly *adv.* (רי־טיק'־יו־לאר־לי) אויף א נעץ־פערמי־גען אופן.

retic'ulary *a.* (רי־טיק'־יו־לע־רי) ז. *reticular*.

retic'ulate *a.* and *v.* (רי־טיק'־יו־לייט) ווי א נעץ; פלעכ־טען, מאכען נעץ־ארטיג.

retic'ulated *a.* (רי־טיק'־יו־ליי־טעד) נעץ־פערמיג.

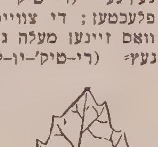

Reticulated Leaf

retic'ulated leaf (רי־טיק'־יו־ליי־טעד ליעף) א בלאט, אין וועלכען די אדערען פלעכטען זיך איבער נעץ־פערמיג.

retic'ulated ma'sonry (רי־טיק'־יו־ליי־טעד מיי'סנ־רי) ז. *reticulated work*.

retic'ulated work (רי־טיק'־יו־ליי־טעד הוואירק) אן ארט מויערען, וואו די ציגעל אדער די שטיינער ווערען אויס־געלעגט אויף א נעץ־פערמיגען אופן.

Reticulated Work

retic'ulately *adv.* (רי־טיק'־יו־לייט־לי) אויף א נעץ־פערמיגען אופן.

ret'icule *n.* (רעט'־אי־קיול) א רידיקיול [א דא־מען האנד־בייטעל]; א נעץ־פערמיגעס געזעצל וואס איז אריינגעשטעלט אין א טעלעסקאפ.

Reticule

retic'ulum *n.* (רי־טיק'־יו־לאם) געפלאכטענע נעץ־ארבייט; דער צווייטער מאגען ביי חיות וואס זיינען מעלה גרה.

retif'erous *a.* (רי־טיפ'־ע־ראס) נעץ־פערמיג; וואס בעשטעהט פון א געפלעכט פון אדערען, נערוועו א. ז. וו.

re'tiform *a.* (רי'־טי־פארם) נעץ־פער־מיג.

ret'ina *n.* (רעט'־אי־נא) די רעטינע אדער נעץ־הייטעל [א נעץ־ארטיג הייטעל אין אויג וואס פערבונדען דורך'ן אפטישען נערוו מיט די געהירן].

retin'alite *n.* (רי־טינ'־ע־לאיט) רעטי־נאליט, הארץ־שטיין [א שטיין פון א גרינליכען קאליר און מיט א פעך־גלאנץ].

re'tinerved *a.* (רי'־טי־נוירווד) נעץ־פערמיג [וועגען די אדערלעך אויף פלאנ־צען־בלעטער].

retini'tis *n.* (רעט־אי־נאי'־טיס) אן ענט־צינדונג פון דער רעטינע אדער נעץ־הויט [פון אויג].

ret'inoid *a.* (רעט'־אי־נאיד) פעך־אר־טיג, פעך־פערמיג.

ret'inoscopy *n.* (רעט־אי־נא־סקאו־פי) אונטערזוכונג פון דער נעץ־הויט פון אויג [מיט דער הילף פון אזא שפיגעל].

ret'inue *n.* (רעט'־אי־ניו) א סוויטע, א בעגלייטונגס־קאמפאניע; א פראצעסיע.

retir'acy *n.* (רי־טאיר'־ע־סי) דאס צו־ריקציהען זיך [פון געשעפט אדער פון גע־זעלשאפטליכען לעבען].

retirade' *n.* (רעט־אי־ראד') אין א פעס־טונג — דער אבשניט אדער רעטראנשא־מענט [א בעפעסטיגטער וואל אין א באס־טיאן, הינטער וועלכען די סאלדאטען בע־שיצען זיך ווען זיי טרעטען אב פון דעם פאדערשטען וואל].

retir'al *n.* (רי־טאיר'־על) צוריקציהונג; קוויטירונג פון א חוב אדער וועקסעל; דאס ארויסנעהמען פון צירקולאציאן [וועק־סלען, אקציעס א. ז. וו.].

retire' *v.* and *n.* (רי־טאיר') צוריקצי־הען, אבשיידען זיך, אוועקגעהן, פערלאזען [א שטעלע, אן אמט]; ארויסנעהמען [אקציען] פון צירקולאציאן, אבצאהלענ־דיג זייער ווערטה; קוויטירען א וועק־סעל; זיך צוריקקעהרען; אבטרעטען צו־ריק; געהן שלאפען; דאס צוריקציהען זיך, דאס ארויסגעהן פון געשעפט, פון עפענטליכען לעבען א. ז. וו.

retired' *a.* (רי־טאירד') צוריקגעצויגען [פון דיענסט, פון אמט]; צוריקגעצויגען פון עפענטליכען לעבען, איינזאם; געהיים, פערבארגען.

retired' list (רי־טאירד' ליסט) די פענסיאנס־ליסטע [די ליסטע פון אפיציע־רען און בעאמטע, וועלכע האבען זיך צו־ריקגעצויגען פון דיענסט און האבען א רעכט אויף פענסיע].

retir'edness *n.* (רי־טאיר'־עד־נעס) צוריקגעצויגענקייט; איינזאמקייט, אבגע־זונדערטקייט.

retire' from sight (רי־טאיר' פראם סאיט) פערשווינדען.

retire'ment *n.* (רי־טאיר'־מענט) צוריק־געצויגענקייט, איינזאמקייט; אבגעזונדערט־קייט; אן איינזאם לעבען; דאס פריוואט־לעבען פון א מענשען וואס האט זיך צו־ריקגעצויגען פון געשעפט, פון א שטעלע אדער פון געזעלשאפטליכען לעבען; א שטיל, איינזאם ארט.

retir'er *n.* (רי־טאיר'־ער) איינער וואס ציהט זיך צוריק פון געשעפט אדער אמט.

retir'ing *a.* (רי־טאיר'־אינג) צוריקווייכענד, אבטרעטענד, זיך צוריקציהענד [פון אמט אדער דיענסט]; צוריקהאלטענד, איינגעהאלטען, בעשיידען.

retir'ing allow'ance (רי־טאיר'־אינג ע־לאו'־ענס) פענסיע.

retir'ing disposi'tion (רי־טאיר'־אינג דיס־פא־זיש'־אן) צוריקגעהאלטענ־קייט, עניוות, בעשיידענהייט.

retir'ing place (רי־טאיר'־אינג פליים) א שטיל ארט, א רוה־פלאץ.

retor'sion *n.* (רי־טאהר'־שאן) אין אינ־טערנאציאנאלען רעכט — דאס אנווענדען בנוגע צו א געוויסער נאציאן דיזעלביגע בעהאנדלונג, ווי זי בעהאנדעלט אנדערע; דאס בעצאהלען מדה כנגד מדה.

retort' *v.* and *n.* (רי־טאהרט') צוריק־ווארפען, ערווידערען, ענטפערען מיט א בעליידיגונג אויף א בעליידיגונג אדער מיט א בעשולדיגונג אויף א בעשולדיגונג; "געבען א גאב", ארויסטרעטען מיט א שארפען ענטפער; פאנאנדערלעגען א כע־מישען פראדוקט מיט דער הילף פון א רעטארטע; דאס "געבען א גאב"; א שאר־פער ענטפער; א רעטארטע [א קוגעל־פערמיגע גלעזערנע כלי מיט א לאנגען איינגעבויגענעם העלזעל, וואס ווערט בע־נוצט פון כעמיקער פאנאנדערצולעגען א כעמישען פראדוקט אויף זיינע בעשטאנד־טיילען].

Retort

retor'ter *n.* (רי־טאהר'־טער) א ווידער־

לענער, אז ערווידערער; דער וואס ניט א שארפען ענטפער, ענטפערט מיט א בעליידיגונג אויף א בעליידיגונג אדער מיט א בעשולדיגונג אויף א בעשולדיגונג.

retort'-hol'der *n.* (רי-טאהרט'-האול'-דער) א רעטארטען-האלטער, א פארריכטונג צו האלטען די רעטארטע בעת מען ווארעמט זי אויף'ן פייער. ז. ***retort***

retor'tion *n.* (רי-טאהר'-שאן) דאס בויגען צוריק; די צוריק-ווארפונג; א שארפער ענטפער; דאס ענטפערען מיט א בעליידיגונג אויף א בעליידיגונג אדער מיט א בעשולדיגונג אויף א בעשולדיגונג.

retoss' *v.* (רי-טאס') צוריקווארפען; צוריקשטויסען; נאך אמאל ווארפען.

retouch' *v. and n.* (רי-טאטש') איבערארבייטען, אויסבעסערען [א קונסטווערק]; אין פאטאגראפיע — רעטושירען, אויסבעסערען די פעהלער פון א נעגאטיוו אדער פון א פאזיטיוו; אן אויסבעסערונג, א רעטושירונג [פון א בילד].

retouch'er *n.* (רי-טאטש'-ער) א רעטושער [איינער וואס בעסערט אויס פאטאגראפישע נעגאטיווען אדער פאזיטיווען].

retouch'ing *n.* (רי-טאטש'-אינג) דאס צוגעבען די לעצטע שטריכען צו א קונסטווערק; אין פאטאגראפיע — דאס רעטושירען [דאס אויסבעסערען דעם נעגאטיוו אדער דעם פאזיטיוו].

retouch'ing-desk *n.* (רי-טאטש'-אינג-דעסק) ז. ***retouching-frame***

retouch'ing-ea'sel *n.* (רי-טאטש'-אינג-איע'זל) ז. ***retouching-frame***

retouch'ing-frame *n.* (רי-טאטש'-אינג-פריים) אין פאטאגראפיע — א מין סטענדער אדער טישעל פון א דינעם גלאז אין א ראהם, אויף וועלכען עס ווערען רעטושירט פאטאגראפישע נעגאטיווען.

retouch'ing-ta'ble *n.* (רי-טאטש'-אינג-טיי'בל) ז. ***retouching-frame***

retouch'ment *n.* (רי-טאטש'-מענט) רעטושירונג. ז. ***retouching***

retour' *n.* (רע-טוהר') א צוריקקעהר, דאס צוריקקעהרען.

retrace' *v.* (רי-טרייס') ווידער צייכנען, איבערצייכנען; געהן צוריק אויף'ן זעלבען וועג; נאכשפירען צוריק ביז'ן ערשטען קוואל; איבער'חזר'ען, ווידערהאלען.

retract' *v.* (רי-טרעקט') 1. אריינציהען צוריק [ווי א קאץ ציהט אריין די נעגעל]; 2. צוריקציהען, צוריקנעהמען [א בעשולדיגונג, אן ערקלערונג]; 3. פערקירצען.

2. The publisher was obliged to **retract** the statements made about the Mayor.

retractabil'ity *n.* (רי-טרעק-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוריקגעצויגען ווערען.

retrac'table *a.* (רי-טרעק'-טעבל) וואס קען צוריקגענומען ווערען, וואס קען צוריקגעצויגען ווערען.

retracta'tion *n.* (רי-טרעק-טיי'-שאן) דאס צוריקנעהמען, צוריקציהונג, דאס מבטל זיין אן ערקלערונג, בעשלום אדער בעשולדיגונג.

retractibil'ity *n.* (רי-טרעק-טי-ביל'-אי-טי) ז. ***retractability***

retrac'tible *a.* (רי-טרעק'-טיבל) ז. ***retractable***

retrac'tile *a.* (רי-טרעק'-טיל) וואס קען לייכט אריינגעצויגען ווערען [ווי די נעגעל פון א קאץ]; וואס קען צוריקגעצויגען ווערען; צוריקציהענד.

retractil'ity *n.* (רי-טרעק-טיל'-אי-טי) דאס קענען אריינגעצויגען אדער צוריקגעצויגען ווערען.

retrac'tion *n.* (רי-טרעק'-שאן) דאס אריינציהען [ווי די נעגעל פון א קאץ]; דאס צוריקציהען [א בעשלום, א בעשולדיגונג א. ד. ג.].

retrac'tive *a. and n.* (רי-טרעק'-טיוו) צוריקציהענד; דאס וואס ציהט אריין צוריק.

retrac'tively *adv.* (רי-טרעק'-טיוו-לי) אריינציהענדיג צוריק; צוריקציהענדיג.

retrac'tor *n.* (רי-טרעק'-טאר) דער אדער דאס וואס ציהט צוריק; א מוסקול וואס ציהט אריין צוריק אין קערפער א געוויסען גליעד; עטוואס וואס ציהט פאנאנדער אדער ציהט אב טיילען פון קערפער ביי אן אפעראציאן.

re'trad *adv.* (רי'-טרעד) אין אנאטאמיע — ריקווערטס, צוריק.

re'trahens *n.* (רי'-טרע-הענז) אין אנאטאמיע — דער מוסקול, וועלכער ציהט אב דעם מענשליכען אויער צוריק.

re'trahent *a.* (רי'-טרע-הענט) וואס ציהט צוריק [וועגען דעם מוסקול וואס ציהט אב צוריק דעם מענשליכען אויער].

re'tral *a.* (רי'-טרעל) הינטערשט, וואס איז הינטען.

retransfer' *v.* (רי-טרענס-פויר') ווידער איבערטראגען צום פאריגען פלאץ אדער צושטאנד; איבערטראגען אדער טראנספערירען נאך אמאל.

retrans'fer *n.* (רי-טרענס'-פער) דאס איבערטראגען עפעס אויף דעם פריהריגען ארט; דאס איבערטראגען אדער טראנספערירען נאך אמאל.

retransform' *v.* (רי-טרענס-פארם') ווידער אומענדערען אדער אומבייטען.

retransforma'tion *n.* (רי-טרענס-פאר-מיי'-שאן) א צווייטע טראנספארמאציאן אדער אומענדערונג.

retranslate' *v.* (רי-טרענס-לייט') איבערזעצען אן איבערזעצונג צוריק אין דער שפראך פון אריגינאל.

retransla'tion *n.* (רי-טרענס-ליי'-שאן) די נאכאמאליגע איבערזעצונג; דאס איבערזעצען אן איבערזעצונג צוריק אין דער שפראך פון אריגינאל.

retransmis'sion *n.* (רי-טרענס-מיש'-אן) דאס איבערגעבען נאך אמאל.

retransmit' *v.* (רי-טרענס-מיט') איבערגעבען נאך אמאל.

retrax'it *n.* (רי-טרעק'-סיט) דאס צוריקנעהמען א קלאגע [אין געריכט].

retreat' *n. and v.* (רי-טריעט') צוריקציהונג, דאס צוריקציהען זיך; דאס אבטרעטען צוריק [וועגען אן ארמעע אויף'ן שלאכט-פעלד]; דער סיגנאל דורך א באראבאן אדער טרומייט, וואס ווערט געגעבען אין ארמעע, אז די סאלדאטען זאלען געהן שלאפען אדער אויפשטעהן פון שלאף; א רוה-פלאץ, איינזאמקייט, אבגעזונדערטקייט; די צייט וואס איינער איז א פרוש; אבטרעטען, געהן צוריק; זיך אויפס-ניי איבערלעגען; זיך אבבויגען אויף צוריק.

retrea'ter *n.* (רי-טריע'-טער) איינער וואס טרעט אב צוריק.

retrench' *v.* (רי-טרענטש') 1. אבהאקען, אבשניידען; פערקירצען, אויסלאזען; 2. פערקלענערען [די אויסגאבען]; 3. אין מיליטער — פערשאנצען, בעפעסטיגען א פלאץ מיט גראבענס.

2. The city must **retrench** its expenditures. 3. The army is **retrenched** on the other side of the river.

retrench'ment *n.* (רי-טרענטש'-מענט) דאס אבשניידען; דאס פערקירצען; דאס פערקלענערען [די הוצאה]; די פערשאנצונג [דאס בעפעסטיגען אן ארט מיט גראבענס].

retri'al *n.* (רי-טראי'-על) א צווייטער געריכטס-פראצעס.

retrib'utary *a.* (רי-טריב' יו טע רי) ז. ***retributive***

retrib'uter *n.* (רי-טריב'-יו-טער) א בעלוינער, א פערגעלטער, איינער וואס צאהלט אב פאר שלעכטס; א נקמה-נעהמער.

retribu'tion *n.* (רעט-רי-ביו'-שאן) די בעלוינונג, די פערגעלטונג; דאס בעצאהלען פאר שלעכטס; דאס נקמה-נעהמען; אין טעאלאגיע — דאס געבען שכר ועונש אויף יענער וועלט.

retrib'utive *a.* (רי-טריב'-יו-טיוו) בעלוינענד; וואס בעצאהלט לויט'ן פערדיענסט; ראכע נעהמענד.

retrib'utory *a.* (רי-טריב'-יו-טא-רי) וואס דיענט אלס בעלוינונג פאר שלעכטס; וואס דיענט אלס ראכע אדער נקמה.

retrie'vable *a.* (רי-טריע'-וועבל) וואס קען אומגעקעהרט ווערען, וואס קען ווידער איינגעשטעלט ווערען.

retrie'vableness *n.* (רי-טריע'-וועבל-נעס) דאס קענען ווידער אומגעקעהרט ווערען; דאס קענען ווידער געפונען ווערען.

retrie'vably *adv.* (רי-טריע'-ווע-בלי) מיט א מעגליכקייט ווידער אומגעקעהרט צו ווערען.

retrie'val *n.* (רי-טריע'-וועל) די אומקעהרונג צוריק.

retrieve' *v.* (רי-טריעוו') אומקעהרען [צו א פריהריגען אדער בעסערען צושטאנד]; ווידער איינשטעלען; אויסבעסערען; אויסגעפינען; כאפען און בריינגען די געשאסענע חיה אדער פויגעל [וועגען א יאגד-הונד].

retrieve'ment *n.* (רי-טריעוו'-מענט) ז. ***retrieval***

retrie'ver *n.* (רי-טריע'-ווער) אן אויפדעקער, אן אויפזוכער; א הונד וואס הויבט אויף געשאסענע פויגלען אדער טהיערע פאר א יעגער.

retrim' *v.* (רי-טרים') ווידער בעפוצען, ווידער ארומשניידען.

ret'riment *n.* (רעט'-רי-מענט) אבפאל, אבזאץ, פסלת.

retroact' *v.* (רי-טרא-עקט') צוריקווירקען; האבען א ווירקונג אויף עפעס וואס איז געוועזען פריהער.

retroac'tion *n.* (רי-טרא-עק'-שאן) צוריקווירקונג; א ווירקונג אויף דאס פערגאנגענע.

retroac'tive *a.* (רי-טרא-עק'-טיוו) צוריקווירקענד, וואס האט א ווירקונג אויף דאס פערגאנגענע.

retroac'tive law (רי-טרא-עק'-טיוו לאה) א צוריקווירקענדעס געזעץ [א געזעץ, וואס ווערט אנגעווענדעט פאר פעלע, וועלכע זיינען פארגעקומען איידער דאס געזעץ איז אנגענומען געווארען].

retroac'tively *adv.* (רי-טרא-עק'-טיוו-לי) צוריקווירקענדיג; מיט אן אנווענדונג אדער ווירקונג אויף פערגאנגענע פעלע.

retroac'tive stat'ute (רי-טרא-עק'-טיוו סטעטש'-יוט) א צוריקווירקענדער סטאטוט אדער פערארדנונג [וואס ווערט אנגעווענדעט אויף פעלע, וועלכע זיינען פארגעקומען איידער דער סטאטוט אדער

די פעראַרדנונג איז אַרויסגעגעבען געוואָרען].

retrocede' *v.* (רי-טרא-סיעד') צוריקטרעטען, צוריקגעהן, זיך צוריקציהען; צוריק אַבטרעטען; צוריקגעבען [אין בעזיץ].

retroce'dent *a.* (רי-טרא-סיע'-דענט) צוריקטרעטענד, זיך צוריקציהענד.

retroces'sion *n.* (רי-טרא-סעש'-אַן) צוריקטרעטונג; צוריק-אַבטרעטונג, דאָס אַבטרעטען צוריק; אין מעדיצין — די פערשווינדונג פון אַ געשוויר, הויט-אויסשלאַג א. ז. וו.

retroces'sional *a.* and *n.* (רי-טרא-סעש'-אַנ-על) ז. *recessional*.

retrocol'lic *a.* (רי-טרא-קאָל'-איק) וואָס איז שייך צום נאַקען.

retrocop'ulant *a.* (רי-טרא-קאָפּ'-יו-לענט) וואָס האָבען געשלעכטליכען פערקעהר, שטעהענדיג אומגעקעהרט אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [וועגען געוויסע חיות].

retrocop'ulate *v.* (רי-טרא-קאָפּ'-יו-לייט) האָבען געשלעכטליכען פערקעהר, שטעהענדיג אומגעקעהרט אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [וועגען געוויסע חיות].

retrocopula'tion *n.* (רי-טרא-קאָפּ-יו-ליי'-שאַן) געשלעכטליכער פערקעהר, שטעהענדיג אומגעקעהרט אין געגענגעזעצטע ריכטונגען [ביי געוויסע מינים חיות].

re'trodate *v.* (רי'-טרא-דייט) אָנגעבען אַ פריהערע דאַטע.

retrodevia'tion *n.* (רי-טרא-די-ווי-איי'-שאַן) דאָס זיין אַבגערוקט צוריק-צו [הויפּטזעכליך וועגען אַן אוננאָרמאַלער לאַגע פון דער געבעהר-מוטער].

retroduct' *v.* (רי-טרא-דאַקט') צוריקציהען, צוריקשלעפּען, צוריקברייננגען, צוריקפיהרען.

retroduc'tion *n.* (רי-טרא-דאַק'-שאַן) דאָס צוריקברייננגען; די צוריקפיהרונג; די צוריקציהונג.

re'troflex *a.* (רי'-טרא-פלעקס) געבויגען אויף צוריק, צוריקגעבויגען.

re'troflexed *a.* (רי'-טרא-פלעקסט) ז. *retroflex*.

retrogen'erative *a.* (רי-טרא-דזשענ'-ע-ריי-טיוו) ז. *retrocopulant*.

retrograda'tion *n.* (רעט-רא-גרע-דיי'-שאַן) דאָס געהן צוריק אָדער ריקווערטס; רעגרעס; צוריקגאַנג; ענטאַרטונג, דעגענעראַציאָן; די שיינבאַרע בעוועגונג פון מזרח צו מערב [פון די פּלאַנעטען].

ret'rograde *a.* and *v.* (רעט'-רא-גרייד) וואָס געהט אָדער בעוועגט זיך ריקווערטס; וואָס שיינט זיך צו בעוועגען פערקעהרט אָדער פון מזרח צו מערב [וועגען פּלאַנעטען]; צוריקטרעטענד; וואָס ווערט ערגער, וואָס רעגרעסירט, ווערט ענטאַרטעט אָדער דעגענערירט; געהן אָדער זיך בעוועגען ריקווערטס אָדער צוריקוועגס; צוריקקעהרען, אַרויסרופען אַ בעוועגונג ריקווערטס; רעגרעסירען, דעגענערירט ווערען; זיך בעוועגען פון מזרח צו מערב [וועגען דער שיינבאַרער בעוועגונג פון די פּלאַנעטען].

ret'rogradingly *adv.* (רעט'-רא-גריי-דינג-לי) זיך בעוועגענדיג אויף צוריק.

retrogres'sion *n.* (רי-טרא-גרעש'-אַן) ז. *retrogradation*.

retrogres'sional *a.* (רי-טרא-גרעש'-אַנ-על) ז. *retrogressive*.

retrogres'sive *a.* (רי-טרא-גרעס'-איוו) וואָס געהט צוריק, וואָס בעוועגט זיך ריקווערטס, רעגרעסירענד, וואָס ווערט דעגענערירט אָדער ענטאַרטעט.

retrogres'sively *adv.* (רי-טרא-גרעס'-איוו-לי) זיך בעוועגענדיג אויף צוריק; רעגרעסירענדיג, ווערענדיג דעגענערירט אָדער ענטאַרטעט.

retroin'sular *a.* (רי-טרא-אינ'-שיו-לאַר) וואָס געפינט זיך הינטער אַן אינזעל.

retromin'gency *n.* (רי-טרא-מינ'-דזשענ-סי) דאָס משתין זיין הינטערווייליך [ביי אייניגע חיות].

retromin'gent *a.* and *n.* (רי-טרא-מינ'-דזשענט) וואָס איז משתין הינטערווייליך; אַ חיה, וואָס איז משתין הינטערווייליך.

retroop'erative *a.* (רי-טרא-אָפּ'-ע-ריי-טיוו) ז. *retroactive*.

retropul'sion *n.* (רי-טרא-פּאַל'-שאַן) צוריקשטויסונג; דאָס געהן צוריקוועגס [אַן אוננאָרמאַליטעט ביי מענשען, וואָס ליידען פון פּאַראַליז]; דאָס צוריקשטויסען דעם קינד'ס קאָפּ בעת דער געבורט.

retropul'sive *a.* (רי-טרא-פּאַל'-סיוו) וואָס טרייבט אָדער שטויסט צוריק.

retrorse' *a.* (רי-טראָהרס') געווענדעט אָדער געבויגען צוריק-צו.

retrorse'ly *adv.* (רי-טראָהרס'-לי) צוריק-צו, אויף צוריק, ריקווערטס.

ret'rospect *n.* and *v.* (רעט'-רא-ספּעקט) אַ בליק אויף צוריק, אַ בליק אויף דער פערגאַנגענהייט; אַ פריהעריגע געשעהעניש, די פערגאַנגענהייט; וואַרפען אַ בליק אויף צוריק אָדער אויף דער פערגאַנגענהייט.

retrospec'tion *n.* (רעט-רא-ספּעק'-שאַן) דאָס וואַרפען אַ בליק אויף צוריק; דאָס בעטראַכטען די פערגאַנגענהייט; נאָכדענקונג וועגען דער פערגאַנגענהייט; ערינערונג.

retrospec'tive *a.* (רעט-רא-ספּעק'-טיוו) צוריקבליקענד, בעטראַכטענדיג די פערגאַנגענהייט; צוריקווירקענד, וואָס בעציהט זיך אויף דער פערגאַנגענהייט [וועגען געזעצע, וואָס זיינען גילטיג אויף פאַר פעלע, וועלכע זיינען פאַרגעקומען איידער די געזעצע זיינען געמאַכט געוואָרען]; פערגאַנגען, וואָס איז פאַריבער, וואָס קען בעטראַכט ווערען אַלס פערגאַנגענהייט.

retrospec'tively *adv.* (רעט-רא-ספּעק'-טיוו-לי) אין בעצוג צו דער פערגאַנגענהייט; צוריקבליקענדיג; בעטראַכטענדיג די פערגאַנגענהייט; צוריקווירקענדיג [וועגען געזעצע, וואָס קענען אָנגעווענדעט ווערען אויף פעלע, וועלכע זיינען פאַרגעקומען איידער די געזעצע זיינען אָנגענומען געוואָרען].

retrovac'cinate *v.* (רי-טרא-וועק'-סי-נייט) שטעלען פּאָקען אַ קוה מיט דער פּאָקען-מאַטעריע גענומען פון מענשליכע פּאָקען; שטעלען פּאָקען מיט דער פּאָקען-מאַטעריע פון אַ קוה, וועלכע איז אָנגעשטעקט געוואָרען פון פּאָקען-מאַטעריע פון אַ מענשען.

retrovac'cine *n.* (רי-טרא-וועק'-סין) פּאָקען-מאַטעריע גענומען פון אַ קוה, וועלכע איז אָנגעשטעקט געוואָרען מיט מענשליכער פּאָקען-מאַטעריע.

retrover'sion *n.* (רי-טרא-וואָיר'-שאַן) צוריקבויגונג [הויפּטזעכליך פון דער געבעהר-מוטער].

retrovert' *v.* (רי-טרא-וואָירט') בויגען אָדער ווענדען אויף צוריק.

re'trovert *n.* (רי'-טרא-וואָירט) עמיצער וואָס בויגט זיך אום אויף צוריק; איינער וואָס קעהרט זיך צוריק אום צו זיין פריהעריגען גלויבען.

retrovi'sion *n.* (רי-טרא-וויזש'-אַן) דאָס צוריקבליקען אָדער זעהן די פערגאַנגענהייט [הויפּטזעכליך דורך אַן איבערנאַטירליכער פעהיגקייט אָדער העל-זעהונג].

retrude' *v.* (רי-טרוהד') צוריקשטויסען.

retru'sion *n.* (רי-טרוה'-זשאַן) צוריקשטויסונג; צוריקגעשטויסענהייט.

ret'tery *n.* (רעט'-ער-אי) אַ פּלאַץ, וואו מען ווייקט פלאַקס.

ret'ting *n.* (רעט'-אינג) דאָס ווייקען פלאַקס; אַ פּלאַץ, וואו מען ווייקט פלאַקס.

retund' *v.* (רי-טאַנד') מאַכען שטומפּיג; מאַכען טעמפּ.

return' *v.* and *n.* (רי-טוירן') אומקעהרען, צוריקקעהרען; אָבצאָהלען, בעלוינען [פאַר גוטס אָדער שלעכטס]; ענטפערען, אָבענטפערען; אָבגעבען אַן אַפּיציעלען בעריכט, דערלאַנגען אַ ראַפּאָרט; געבען פּראָפיט אָדער פּראָצענט, זיין דער קוואַל פון פּרנסה; אויסקלייבען, ערוועהלען אַ דעפּוטאַט אין פּאַרלאַמענט; זיך אומקעהרען, זיך צוריקקעהרען: נאָך אַמאָל קומען [אויף'ן געדאַנק, אין בעזיץ א. ד. ג.]; אָבקלינגען צוריק [אַלס אַ ווידערקול]; דאָס אומקעהרען, דאָס צוריקקעהרען; דאָס צוריקקעהרען זיך, דאָס ווערען ווידער צוריקגעשטעלט; אַן ענטפער, אַן אָבענטפערונג; די וואַהל [פון אַ דעפּוטאַט אין פּאַרלאַמענט]; אַ ווידער-קלאַנג; פּראָפיט [פון אַן אונטערנעהמונג], פּרנסה; אַן אַפּיציעלער בעריכט, אַ ראַפּאָרט.

returnabil'ity *n.* (רי-טויר-נע-ביל'-אי-טי) דאָס קענען אומגעקעהרט אָדער צוריקגעקעהרט ווערען.

retur'nable *a.* (רי-טויר'-נעבל) וואָס קען צוריקגעגעבען ווערען; וואָס דאַרף לויט'ן געזעץ אומגעקעהרט ווערען צוריק; אויף וואָס מען דאַרף געבען אַן ענטפער.

return' a vis'it (רי-טוירן' ע וויז'-איט) אָבגעבען אַ וויזיט.

return'-ball *n.* (רי-טוירנ'-באָהל) אַ באַל וואָס איז צוגעבונדען צו אַן עלאַסטישען פאַדים, און בעת מען וואַרפט איהם, ווערט ער צוריקגעצויגען צוריק צו דער האַנד.

return'-car'go *n.* (רי-טוירנ'-קאַר'-גאָ) סחורה וואָס ווערט צוריקגעבראַכט אַנשטאָט דער אַרויסגעשיקטער סחורה.

return'-check *n.* (רי-טוירנ'-טשעק) אַ קאָנטראַמאַרקע, אַ בילעט וואָס ווערט געגעבען איינעם ביים אַרויסגאַנג פון טעאַטער בעת דאָס שוישפּיעל האָט זיך נאָך ניט געענדיגט, כדי ער זאָל קענען אַריינגעהן צוריק.

return'-day *n.* (רי-טוירנ'-דיי) אין געריכטס-פיהרונג — דער טאָג וואָס ווערט בעשטימט פאַר דעם אָנגעקלאַגטען צו ערשיינען פאַר'ן געריכט.

retur'ner *n.* (רי-טויר'-נער) דער אָדער דאָס וואָס קעהרט אום; דער וואָס צאָהלט צוריק.

retur'ning-board *n.* (רי-טויר'-נינג-באָורד) אין אייניגע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאַאטען פון אַמעריקאַ — אַן אַפּיציעל-בעשטימטער קאָמיטעט פון עטליכע שטאַאטס-בעאַמטע, וועלכער צעהלט

די אנגעגעבענע שטימען און מעלדעט וועגען די רעזולטאטען פון די וואהלען אין שטאאט.

retur'ning-of'ficer *n.* (רי-טויר'-נינג-אפ'-אי-סער) דער וואהל-קאמיסאר, דער בעאמטער, וועלכער מעלדעט וועגען דעם רעזולטאט פון די וואהלען.

return' in wri'ting (רי-טוירן' אין ראי'-טינג) ענטפערען שריפטליך.

return'-match *n.* (רי-טוירנ'-מעטש) א צווייטער וועט-קאמפף פון דיזעלביגע צוויי געגנערישע צדדים.

return' request' (רי-טוירן' רי-קהוועסט') אז אויפשריפט אויף א בריעף, אז אויב דער בריעף וועט ניט געליפערט ווערען אין א בעשטימטער צייט, זאל מען איהם אומקעהרען צו דעמיעניגען, וואס האט דעם בריעף געשיקט.

return'-tick'et *n.* (רי-טוירנ'-טיק'-עט) א רעטור-בילעט, א בילעט צו פאהרען אהין און צוריק.

return' to the plough (ריטוירן' טו טהי פלאו) ווידער ציהען די ליאמקע; נעהמען אויף זיך שווערע ארבייט.

retuse' *a.* (רי-טיוס') — אין באטאניק וואס האט א רונדען ענד מיט אן איינשניט אין מיטען [וועגען געוויסע בלעטער]. ז. *retuse leaf*.

retuse' leaf (רי-טיוס' ליעף) א בלאט וואס האט א רונדען ענד מיט אן איינשניט אין מיטען.

Retuse Leaf

reu'nion *n.* (רי-יו'-ניאן) די ווידער-פאראייניגונג; ווידער-איבעראיינשטימונג, בעגייטע הארמאניע; א צוזאמענקונפט פון נאהענטע מענשען, וועלכע זיינען א צייט געווען צושיידעט.

reunite' *v.* (רי-יו-נאיט') ווידער פעראייניגען; ווידער אויסגלייכען, ווידער מאכען שלום; זיך ווידער פעראייניגען.

reuni'tedly *adv.* (רי-יו-נאי'-טעד-לי) אויף א ווידער-פעראייניגטען שטייגער.

reurge' *v.* (רי-אוירדזש') ווידער דרינגען, צווינגען אדער שטארק בעשטעהן אויף עפעס.

re'us *n.* (רי'-אס) — אין יוריספרודענץ דער וואס דארף זיך פערטיידיגען אין געריכט, דער אנגעקלאגטער.

reuse' *v.* (רי-יוז') נאך אמאל בענוצען.

reuse' *n.* (רי-יוס') ווידער-בענוצונג.

reu'tilize *v.* (רי-יו'-טיל-איז) ווידער אויסנוצען.

reut'ter *v.* (רי-אט'-ער) נאך אמאל אויסזאגען; ווידער אויסדריקען.

revac'cinate *v.* (רי-וועק'-סי-נייט) נאך אמאל שטעלען פאקען; נאך אמאל אריינשפריצען.

revaccina'tion *n.* (רי-וועק-סי-ניי'-שאן) דאס שטעלען פאקען נאך אמאל.

revalua'tion *n.* (רי-וועל-יו-איי'-שאן) דאס איבערשאצען פון דאס נייע.

reval'ue *v.* (רי-וועל'-יו) ווידער שאצען, איבערשאצען נאך אמאל.

revamp' *v.* (רי-וועמפ') ווידער פערריכטען, איבערמאכען נאך אמאל.

revar'nish *v.* (רי-וואר'-ניש) איבערלאקירען, ווידער אמאל לאקירען.

reveal' *v.* (רי-וויעל') אויפדעקען, ענטדעקען; ענטפלעקען, לאזען וויסען דורך ענטפלעקונג אדער דורך'ן רוח הקדש.

revea'lable *a.* (רי-וויע'-לעבל) וואס קען אויפגעדעקט אדער ענטפלעקט ווערען.

revea'lableness *n.* (רי-וויע'-לעבל-נעס) דאס קענען אויפגעדעקט אדער ענטפלעקט ווערען.

revealed' *a.* (רי-וויעלד') אויפגעדעקט, ענטפלעקט; וואס איז בעוואוסט געווארען דורך רוח הקדש.

revea'ler *n.* (רי-וויע'-לער) אן ענטדעקער, אן ענטפלעקער.

reveal'ment *n.* (רי-וויעל'-מענט) די ענטפלעקונג, די אפענבארונג.

reveil'le *n.* (רע-וויייל'-יע) אין מיליטער — דער סיגנאל וואס ווערט געגעבען אין דער פריה דורך א באראבאן אדער טרומייט, אז די סאלדאטען זאלען אויפשטעהן.

rev'el *v. and n.* (רעוו'-על) הוליען, אנטייל נעהמען אין א הוליאנקע; פרעהליך טאנצען; האבען גרויס פערגניגען; האנדלען מוטווילig אדער געזעצלאז; האנדלען נאך דעם אייגענעם קאפריז; א הוליאנקע; א לוסטיגער קערמישעל; אן אונטערהאלטונג מיט לוסטיגע טענץ; א יום-טוב וואס ווערט געמאכט ביי דער איינווייהונג פון א קירך.

revela'tion *n.* (רעוו-אי-ליי'-שאן) די ענטפלעקונג, די אפענבארונג; די געטליכע אפענבארונג; די אפענבארונג פון רעליגיעזע וואהרהייטען; דאס ענטדעקען, דאס ענטפלעקען; אין פילאזאפיע — דאס אונמיטעלבארע בעוואוסטזיין פון עטוואס רעאלעס אדער ווירקליכעס [אהן דער מיטווירקונג פון די חושים].

Revela'tion *n.* (רעוו-אי-ליי'-שאן) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די ענטפלעקונג אדער די אפענבארונג פון דעם הייליגען יאהאן; דער אפאקאליפסיס [דער לעצטער טייל פון נייעם טעסטאמענט, וואס איז געשריבען פון דעם אפאסטאל יאהאן, לויט דער בעהויפטונג פון דער קירך].

revela'tional *a.* (רעוו-אי-ליי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן ענטפלעקונג אדער אפענבארונג.

rev'elatory *a.* (רעוו'-אי-ליי-טא-רי) וואס האט דעם כאראקטער פון אן ענטפלעקונג אדער אפענבארונג.

rev'eler *n.* (רעוו'-על-ער) א הוליאק, א לעבעיונג; אן אויסגעלאזענער מענש, א שארלאטאן.

revel'lent *a.* (רי-וועל'-ענט) וואס ציהט אב; וואס פעראורזאכט א העפטיגע אבציהונג פון פלוס [מאטעריע]; וואס פעראורזאכט א געגען-רייצונג; וואס פעראורזאכט א פלעצליכע ענדערונג אין דער שטימונג.

rev'eller *n.* (רעוו'-על-ער) ז. *reveler*.

rev'elment *n.* (רעוו'-על-מענט) דאס הוליען, דאס מאכען הוליאנקעס.

rev'el-rout *n.* (רעוו'-על-ראוט) א חברה הוליאקעס; א צוגויפגעלאפענער המון; א ווילדע הוליאנקע; א טאנץ-אונטערהאלטונג.

rev'elry *n.* (רעוו'-על-רי) דאס הוליען; א הוליאנקע.

reven'dicate *v.* (רי-וועני'-די-קייט) ז. *revindicate*.

revendica'tion *n.* (רי-וועני-די-קיי'-שאן) ז. *revindication*.

revenge' *v. and n.* (רי-וועגדזש') ראַבע נעהמען, זיך נוקם זיין; נעהמען רעוואנש; ראַכע, נקמה; די לוסט צו נעהמען נקמה; ראַכגיעריגקייט, ראַכזיכטיגקייט.

revenge'ful *a.* (רי-וועגדזש'-פול) פול מיט נקמה, ראַכגיעריג, ראַכזיכטיג, וואס זוכט נקמה צו נעהמען.

revenge'fully *adv.* (רי-וועגדזש'-פול-אי) דורך ראַכע, אויס נקמה; מיט ראַכזיכטיגקייט, מיט ראַכגיעריגקייט.

revenge'fulness *n.* (רי-וועגדזש'-פול-נעס) ראַכזוכט, דער וואונש צו נעהמען נקמה.

revenge'less *a.* (רי-וועגדזש'-לעס) וואס מען האט ניט גענומען קיין נקמה דערפאר; אהן נקמה.

reven'ger *n.* (רי-וועני'-דזשער) א ראַכענעהמער, א נוקם, איינער וואס נעהמט נקמה.

reven'gingly *adv.* (רי-וועני'-דזשינג-לי) אויס ראַכע, פון נקמה וועגען.

rev'enue *n.* (רעוו'-ע-ניו) יעהרליכע הכנסה, יעהרליכער פערדיענסט אדער פראפיט; די יעהרליכע הכנסה פון א מלוכה וואס זי נעהמט איין צו דעקען איהרע אויסגאבען; איינקונפט, הכנסה; א בעלוינונג.

rev'enue cut'ter (רעוו'-ע-ניו קאט'-ער) א צאל-שיף [א שיף וואס בעוואכט די ברעגען, אז עס זאלען ניט אריינגעפיהרט ווערען קיין אויסלענדישע סחורות אהן צאל].

rev'enued *a.* (רעוו'-ע-ניוד) וואס האט אן איינקונפט אדער הכנסה.

rev'enue law (רעוו'-ע-ניו לאה) א געזעץ, וואס בעשטימט די קוועלען, פון וועלכע די יעהרליכע הכנסות פון דער מלוכה זאלען גענומען ווערען.

rev'enue-of'ficer *n.* (רעוו'-ע-ניו-אפ'-אי-סער) א צאל-בעאמטער.

rev'enue tar'iff (רעוו'-ע-ניו טער'-איף) אן אבצאהל אויף אויסלענדישע סחורות, וואס האט בלויז דעם צוועק צו פערגרעסערען די הכנסות פון דער מלוכה [אין געגענזאץ צו שוץ-צאל וואס האט דעם צוועק צו שיצען די אינלענדישע פראדוקציאן פון דער אויסלענדישער קאנקורענץ].

rever'able *a.* (רי-וויער'-עבל) וואס איז ווערטה הויכאכטונג.

rever'berant *a.* (רי-וואיר'-בער-ענט) וואס פעראורזאכט א ווידערקלאנג אדער אן אבקלאנג.

rever'berate *v. and a.* (רי-וואיר'-בער-אייט) ארויסגעבען א ווידערקלאנג; צוריקווארפען, רעפלעקטירען [ווי ליכטשטראהלען, א קלאנג א. ד. ג.]; אבבויגען א פלאם פון איהר ריכטונג; בענוצען רעפלעקטירטע היץ; צוריקגעווארפען ווערען, רעפלעקטירט ווערען; אבקלינגען; צוריקגעווארפען, רעפלעקטירט; וואס פעראורזאכט א ווידערקלאנג.

reverbera'tion *n.* (רי-וואיר-בע-ריי'-שאן) די צוריקווארפונג; די צוריקשטראהלונג, די רעפלעקטירונג [פון ליכט אדער היץ]; דאס אבקלינגען, דאס צוריקווארפען א קלאנג; א ווידער-קול, א ווידערקלאנג; די בויגונג פון דעם פלאם אין מיטעלפונקט פון א פלאם-אויוועז. ז. *reverberatory furnace*.

rever'berative *a.* (רי-וואיר'-בער-איי-טיוו) צוריקווארפענד, רעפלעקטירענד.

rever'berator *n.* (רי-וואיר'-בער-איי-טאר) עטוואס וואס ווארפט צוריק אדער רעפלעקטירט; א רעפלעקטאר-לאמפ [א לאמפ מיט א פארריכטונג צו רעפלעקטירען דאס ליכט].

rever'beratory *a.* (רי-וואיר'-בער-איי-טא-רי) וואס ווארפט צוריק, וואס

רעפלעקטירט [א ליכט=שטראהל, א קלאנג, היץ]; א פלאם=אויוועז.
ז. *reverberatory furnace*.

rever′beratory fur′nace (רי-וואיר′-בער-איי-טא-רי פויר′-נעס) א פלאם=אויוועז [א שמעלץ=אויוועז מיט א געוויסער אויסבויגונג פון אויבערשטען דעק וואס דורך דעם ווערט דער פלאם געטריבען אין מיטעל=פונקט פון אויוועז, וואו דאס מאטעריאל, וואס דארף דערהיצט ווערען, געפינט זיך].

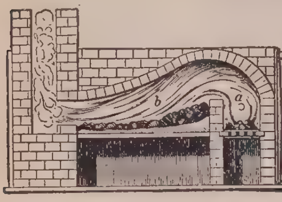

Reverberatory Furnace

revere′ *v.* (רי-וויער′) הויך אכטען, פערעהרען; פיהלען א יראת הכבוד.
We all revere our teacher.

rev′erence *n. and v.* (רעוו′-ע-רענס) הויכאכטונג, יראת הכבוד, עהרפורכט; א קניקס, א העפליכע פערנייגונג; פערעהרען, הויך אכטען, פיהלען א יראת הכבוד.

rev′erencer *n.* (רעוו′-ע-רענ-סער) א פערעהרער, איינער וואס פיהלט עהרפורכט אדער א יראת הכבוד.

rev′erend *a.* (רעוו′-ע-רענד) הויכאכטענד, פערעהרענד; עהרענווירדיג, הויכווירדיג [אלס טיטול פון א גייסטליכען]; וואס איז א גייסטליכער.

rev′erent *a.* (רעוו′-ע-רענט) פול מיט יראת הכבוד, פול מיט עהרפורכט; שטארק [וועגען שנאפס].

reveren′tial *a.* (רעוו-ע-רענ′-שעל) פול מיט עהרפורכט, פול מיט יראת הכבוד.

reveren′tial awe (רעוו-ע-רענ′-שעל אה) הייליגע עהרפורכט.

reveren′tially *adv.* (רעוו-ע-רענ′-שעל-אי) מיט יראת הכבוד, מיט עהרפורכט.

rev′erently *adv.* (רעוו′-ע-רענט-לי) ז. *reverentially*.

rever′er *n.* (רי-וויער′-ער) א פערעהרער, איינער וואס אכטעט זעהר הויך אדער האט יראת הכבוד.

rev′erie *n.* (רעוו′-ע-רי) שווערמעריי, טרוימעריי; דאס פאנטאזירען; א חלום, א פאנטאזיע; א מוזיקאלישע פאנטאזיע.

rev′erist *n.* (רעוו′-ע-ריסט) א טרוימער, א פאנטאזיאר, א בעל=חלומות.

revers′ *n.* (רי-ווייר′) דער טייל פון א בגד וואס איז איבערגעקעהרט אויף דער אנדערער זייט, ווי א לאץ אדער א מאנזשעט; דער שטאף מיט וואס עס ווערט בעצויגען אזא טייל [ווי זייד מיט וואס מען בעציהט א לאץ אדער מאנזשעט].

reversabil′ity *n.* (רי-וואיר-סע-ביל′-אי-טי) ז. *reversibility*.

rever′sable *a.* (רי-וואיר′-סעבל) ז. *reversible*.

rever′sal *n.* (רי-וואיר′-סעל) אן איבערקעהרונג, אן אומדרעהונג, אן אומענדערונג [פון א האנדלונג, א ריכטונג, א צושטאנד א. ד. ג.]; אין פיזיק — די ענדערונג פון א העלער ליניע פון ספעקטרום אין א דונקעלער ליניע און אומגעקעהרט; דאס אומענדערען אדער אומווארפען אן אורטייל.

rever′satile *a.* (רי-וואיר′-סע-טיל) ז. *reversible*.

reverse′ *v., n. and a.* (רי-וואירס′) איבערקעהרען, איבערדרעהן; איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט; צוטומלען, צומישען; צוריקרופען, מבטל זיין [אן אורטייל, א בעשלוס, א געזעץ א. ד. ג.]; מאכען אן איבערקעהרעניש; ענדערען די שטעלונג אדער די ריכטונג, זיך איבערדרעהן אין דער געגענגעזעצטער ריכטונג; א פאלשטענדיגע אומענדערונג; אן איבערקעהרעניש; אן איבערקעהרונג, אן אומדרעהונג; דאס ענדערען זיך פון מזל; א מפלה, א נידערלאגע; עטוואס וואס איז איבערגעקעהרט; דער געגענזאץ, דער היפוך; די לינקע זייט פון א מטבע; איבערגעקעהרט; פערקעהרט; ענטגעגענגעזעצט, וואס איז להיפוך.

reversed′ *a.* (רי-וואירסט′) איבערגעקעהרט אויף דער אנדערער זייט; איבערגעדרעהט; בטול געמאכט [אן אורטייל].

reverse′less *a.* (רי-וואירס′-לעס) וואס קען ניט איבערגעדרעהט ווערען; וואס קען ניט געענדערט ווערען; וואס קען ניט צוריקגערופען ווערען אדער בטול געמאכט ווערען.

reverse′ly *adv.* (רי-וואירס′-לי) אין אן ענטגעגענגעזעצטער ריכטונג אדער ארדנונג; פון דער אנדערער זייט, אין געגענזאץ, להיפוך.

rever′ser *n.* (רי-וואיר′-סער) אן איבערקעהרער, אן אומענדערער; א פארריכטונג צו ענדערען די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם; איינער וואס האט א רעכט אויף א געוויסען אייגענטום אין דער צוקונפט.

rever′si *n.* (רי-וואיר′-סי) רעווערסי [אן אלט=פראנצויזיש שפיעל אין קארטען, וואס דער געווינער איז דער, ווער עס נעהמט אריין ווייניגער קארטען]; א שפיעל עהנליך צו דאמקעס וואס די פעשקעס זיינען פערשיעדען געפארבט פון ביידע זייטען, און אנשטאט זיי צו רוקען, קעהרט מען זיי איבער.

reversibil′ity *n.* (רי-וואיר-סי-ביל′-אי-טי) דאס קענען איבערגעקעהרט ווערען; דאס קענען איבערגעקעהרט ווערען אויף דער אנדערער זייט.

rever′sible *a. and n.* (רי-וואיר′-סיבל) וואס מען קען איבערקעהרען; וואס מען קען איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט; דאפעלזייטיג; וואס קען געענדערט ווערען; וואס קען צוריקגערופען ווערען אדער ערקלערט ווערען אונגילטיג [וועגען אן אורטייל]; א דאפעל=זייטיגער שטאף [א געוועבטער שטאף וואס קען געטראגען ווערען פון ביידע זייטען].

rever′sibly *adv.* (רי-וואיר′-סי-בלי) קענענדיג איבערגעקעהרט ווערען אדער אומגעענדערט ווערען.

rever′sing-gear *n.* (רי-וואיר′-סינג-גיער) די טריעב=ווערק פון א דאמפף=מאשין, וועלכע דיענען צו ענדערען די בעוועגונגס=ריכטונג.

rever′sing-lev′er *n.* (רי-וואיר′-סינג-לעוו′-ער) א הויבעל אדער הענטעל אין א דאמפף=מאשין אומצוקעהרען די ווירקונג פון דאמפף אום צו ענדערען די ריכטונג פון דער בעוועגונג.

rever′sing-mo′tion *n.* (רי-וואיר′-סינג-מאו′-שאן) א מעכאניזם צום ענדערען די ריכטונג פון דער בעוועגונג פון א דאמפף=מאשין.

rever′sion *n.* (רי-וואיר′-שאן) אומקעהרונג; דאס אומקעהרען צו א פריהערינען צושטאנד; אטאוויזם, דאס צוריקקעהרען זיך צו דעם טיפ פון אלטע דורות; דאס אומקעהרען זיך צום ווילדען צושטאנד [וועגען הויז=חיות]; דאס אומקעהרען זיך פון אייגענטום צו דעם פריהערינען אייגענטימער אדער צו די יורשים נאכדעם ווי דער טערמין פון דער קאנצעסיע אויף דיעזען אייגענטום האט זיך געענדיגט; א רעכט אויסצוקויפען פער′משכונ′טעס אייגענטום; יעהרליכע פענסיע וואס דארף אויסגעצאהלט ווערען אין דער צוקונפט; א רעכט אדער האפנונג אויף אן אייגענטום אין דער צוקונפט; א האפנונג אדער רעכט אויף א ירושה אדער נאכפאלגערשאפט; עטוואס וואס איז נאכגעלאזען אדער איבערגעבליבען.

rever′sionary *a.* (רי-וואיר′-שאנ-ע-רי) וואס האט א האפנונג אדער רעכט אויף א ירושה אדער א נאכפאלגערשאפט; וואס האט די נייגונג זיך אומצוקעהרען צו דעם טיפ פון די פריהעריגע דורות; וואס איז שייך צו דער אומקעהרונג פון אייגענטום צום פריהערינען אייגענטימער. ז. *reversion*.

rever′sioner *n.* (רי-וואיר′-שאנ-ער) איינער וואס איז בעשטימט אלס יורש; איינער וואס האט דאס רעכט צו בעקומען געוויסע גיטער אין דער צוקונפט נאכדעם ווי דער טערמין פון דער קאנצעסיע, וואס איז אויף זיי ארויסגעגעבען געווארען וועט זיך ענדיגען; איינער וואס איז בערעכטיגט אויף געוויסע גיטער אין דער צוקונפט.

rever′sis *n.* (רי-וואיר′-סיס) רעווערסי [א פראנצויזישעס קארטען=שפיעל וואו דער געווינער איז דער, וואס נעהמט אריין ווייניגער קארטען].

rever′sive *a.* (רי-וואיר′-סיוו) אטאוויסטיש, וואס האט די נייגונג זיך אומצוקעהרען צו דעם טיפ פון די אלטע דורות.

rever′so *n.* (רי-וואיר′-סאו) די לינקע זייט פון א בלאט פון א בוך [די זייט פון בלאט אויף וועלכער עס איז געשטעלט א גראד=נומער].

revert′ *v.* (רי-וואירט′) אומקעהרען; אומווענדען; אומדרעהען; זיך אומקעהרען, זיך אומווענדען, זיך אומדרעהען; צוריקקעהרען, צוריקקומען; זיך צוריקקעהרען; זיך צוריקווענדען; אין ביאלאגיע — זיך אומקעהרען צו א פריהערינען טיפ אדער ענטוויקלונגס=פארם; זיך אומקעהרען צום פריהערינען אייגענטימער [וועגען אייגענטום]; צוריק מאכען אונאויפלעזבאר [וועגען א כעמישען שטאף, ״צם איז פריהער געמאכט געווארען אויפ=לעזבאר].

rever′ted *a.* (רי-וואיר′-טעד) אומגעקעהרט צוריק, אומגעווענדעט, אומגעדרעהט.

rever′tible *a.* (רי-וואיר′-טיבל) וואס קען אומגעקעהרט אדער אומגעווענדעט ווערען; וואס קען צוריק איבערגעהן צום פריהערינען אייגענטימער; וואס קען צוריק געמאכט ווערען אונאויפלעזבאר [וועגען געוויסע כעמישע שטאפען, וועלכע זיינען פריהער געמאכט געווארען אויפלעזבאר]; וואס קען זיך אומקעהרען צו א פריהערינען צושטאנד אדער טיפ. ז. *reversion*.

rever′tive *a.* (רי-וואיר′-טיוו) וואס קעהרט זיך צוריק, אבטרעטענד, צוריקטרעטענד.

rever'tively *adv.* (רי-וואיר'-טיוו-לי) דורך אומווענדונג; דורך אומקעהרונג צו א פריהעריגען צושטאַנד.

rev'ery *n.* (רעוו'-ע-רי) ז. *reverie*.

revest' *v.* (רי-וועסט') ווידער געבען אײנעם אַן אַמט אָדער ראַנג; ווידער אַרײַנטרעטען אין בעזיץ פון אַן אײנענטום; ווידער אין קראַפט טרעטען.

reves'tiary *n.* (רי-וועס'-טי-איי-רי) א קלײדער-צימער אין א קירך אָדער קלויסטער.

reves'try *n.* (רי-וועס'-טרי) ז. *revestiary*.

revet' *v.* (רי-וועט') אויסלעגען אָדער בעדעקען מיט שטײנער אָדער אַנדערע מאַטעריאַלען [ווי למשל, א דאַמבע].

revet'ment *n.* (רי-וועט'-מענט) א שטיץ-וואַנד צום פערהיטען אַן ערד-מאַסע, אַז זי זאָל זיך ניט אַראָבשיטען [ווי בײַ א וואַל פון פעסטונגס-ווערק, בײַ א דאַמבע א. ז. וו.]; א צודעק פון שטײן אָדער מעטאַל, וואָס ווערט אויסגעלעגט אַרום בוי-ווערק מיט'ן צוועק זײ צו פערציערען אָדער בעפעסטיגען.

revict'ual *v.* (רי-וויט'ל) ווידער פערזאָרגען מיט לעבענס-מיטלען; אויפס-נײַ זיך בעזאָרגען מיט פּראָראַטה אָדער שפּײַז-פּראָדוקטען.

review' *v. and n.* (רי-וויו') 1. רעווידירען; דורכקוקען, דורכזעהן נאָך אַמאָל; 2. איבערגעהן נאָך אַמאָל [ווי למשל, א שטודיום-קורס], איבער'חזר'ען; 3. זיך אומקוקען אויף דער פערגאַנגענהייט, אַרויסרופען אין זכרון, זיך דערמאַהנען; 4. קריטיש בעטראַכטען, געבען א קריטישע איבערזיכט אָדער רעצענזיע; 5. מושטירען; 6. א רעוויזיאַן, אַן איבערזיכט, אַן איבערבליק [הויפּטזעכליך א ליטעראַריש-קריטישע]; א קריטיק; א בענײַטע אָדער ווידערהאָלטע איבערזיכט; רעווידירונג פון א פּראָצעס; אַן אינספּעקציאָן, רעוויו אָדער מושטירונג [פון מיליטער אָדער פון א פלאָטע]; א רעוויו אָדער ליטעראַריש-קריטישע פּעריאָדישע אויסגאַבע.

1. The court of appeals reviewed the decisions of the inferior court. 2. At the end of the school term all the subjects are reviewed. 5. The general reviewed the regiment.

review'able *a.* (רי-וויו'-עבל) וואָס קען קריטיקירט ווערען; וואָס קען רעצענזירט ווערען; וואָס קען רעווידירט ווערען.

review'al *n.* (רי-וויו'-על) א קריטישער איבערבליק, א קריטיק, א רעצענזיע.

review'er *n.* (רי-וויו'-ער) דער וואָס קוקט איבער אָדער רעווידירט; א קריטיקער, א רעצענזענט.

revig'orate *v. and a.* (רי-וויג'-אַר-אייט) אַבפרישען, צוגעבען נײַע קרעפטען; אַבגעפרישט, געקרעפטיגט פון דאָס נײַ.

revile' *v.* (רי-וואַיל') זידלען, בעלײדיגען; מאַכען פאַרווירפע, טאַדלען.

revile'ment *n.* (רי-וואַיל'-מענט) זידלערײַ, דאָס זידלען, בעלײדיגונג; א פאַרוואורף, טאַדלונג.

revi'ler *n.* (רי-וואַי'-לער) א זידלער, א בעלײדיגער, א טאַדלער.

revi'lingly *adv.* (רי-וואַי'-לינג-לי) בעלײדיגענדיג, מיט זידלערײַ, טאַדלענדיג.

revin'dicate *v.* (רי-ווינ'-די-קייט) צוריקפאָדערען, צוריקמאַהנען; צוריק מאַכען אַן אַנשפּרוך אָדער האָבען פּרעטענזיעס אויף עפּעס.

revindica'tion *n.* (רי-ווינ-די-קיי'-שאַן) צוריקפאָדערונג; דאָס צוריקמאַהנען; א בענײַטער אַנשפּרוך אָדער פּרעטענזיע אויף עפּעס.

revi'sal *n.* (רי-וואַי'-זעל) דורכקוקונג, דורכזעהונג [מיט'ן צוועק אויסצובעסערען]; א רעוויזיאָן.

revise' *v. and n.* (רי-וואַיז') דורכקוקען צום צווייטען מאָל; מאַכען א צווייטע אונטערזוכונג, רעווידירען; דורכקוקען, דורכזעהן [מיט'ן צוועק אויסצובעסערען]: אויסבעסערען, רעפאָרמירען; א רעוויזיאָן; דורכזעהונג [מיט'ן צוועק אויסצובעסערען]; רעווידירונג; אויסבעסערונג; א קאָרעקטור.

Revised' Ver'sion (רי-וואַיזד' וואיר'-שאַן) די רעווידירטע און אויסגעבעסערטע איבערזעצונג פון דער ביבעל אין ענגליש, וואָס איז געמאַכט געוואָרען אין די יאָהרען 1870—84.

revi'ser *n.* (רי-וואַי'-זער) אײנער וואָס קוקט איבער און בעסערט אויס; א קאָרעקטאָר.

revi'sion *n.* (רי-וויזש'-אַן) רעווידירונג; רעוויזיאָן; דורכקוקונג אָדער אונטערזוכונג צום צווייטען מאָל; דורכקוקונג, דורכזעהונג [מיט'ן צוועק אויסצובעסערען]; אַן איבערגעקוקטע און אויסגעבעסערטע אויפלאַגע [פון א ליטעראַרישען ווערק].

Revi'sion *n.* (רי-וויזש'-אַן) ז. *Revised Version*.

revi'sional *a.* (רי-וויזש'-אַנ-על) ז. *revisionary*.

revi'sionary *a.* (רי-וויזש'-אַנ-ע-רי) וואָס איז שייך צו א רעוויזיאָן, צו א דורכזעהונג [מיט'ן צוועק אויסצובעסערען]; דורכזעהענד און אויסבעסערענד, רעווידירענד; דורכקוקענד צום צווייטען מאָל.

revi'sionist *n.* (רי-וויזש'-אַנ-איסט) א רעוויזיאָניסט, אַן אַנהענגער פון רעוויזיאָן [רעפאָרמירונג פון א פּאַרטיי-פּראָגראַם, פון פּרינציפּען אָדער א גלויבען]; אײנער וואָס רעווידירט, קוקט דורך נאָך אַמאָל און בעסערט אויס [הויפּטזעכליך אײנער פון די אויסבעסערער פון דער ענגלישער איבערזעצונג פון דער ביבעל].

Revi'sionist *n.* (רי-וויזש'-אַנ-איסט) א רעוויזיאָניסט, אַן אַנהענגער פון דער רעוויזיאָניסטישער ריכטונג אין דער סאָציאַל-דעמאָקראַטישער פּאַרטיי פון דײַטשלאַנד און אַנדערע לענדער [די רעוויזיאָניסטישע ריכטונג טרעט אַרויס געגען געוויסע פּונקטען פון מאַרקסיזם און האַלט, אַז די סאָציאַליסטישע אָרדנונג קען פערווירקליכט ווערען ניט דורך א רעוואָלוציאָן, נאָר שטופּענווייז דורך סאָציאַלע רעפאָרמען. נאָר אַזוי ווי רעפאָרמען קענען דורכגעפיהרט ווערען בלויז אין פּאַרלאַמענט און דורך א מעהרהייט שטימען, דעריבער פאָדערט דיעזע ריכטונג, אַז די סאָציאַל-דעמאָקראַטישע פּאַרטיי זאָל זיך אַבזאָגען פון איהר אַלטער טאַקטיק פון אַרויסטרעטען געגען אַלע בירגערליכע פּאַרטייען, נאָר זי זאָל שליסען קאָמפּראָמיסען און מאַכען שטענדיגע פּשרות מיט אַנדערע פּראָגרעסיווע פּאַרטייען, וועלכע שטעהען אויף פאַר דער אָדער יענער סאָציאַלער רעפאָרמע].

revis'it *v. and n.* (רי-וויז'-איט) ווידער בעזוכען; זיך צוריקקעהרען; א צווייטער בעזוך אָדער וויזיט; צוריקקעהר [הויפּטזעכליך נאָך א לאַנגער אַבוועזענהייט].

revis'itant *a.* (רי-וויז'-אי-טענט) ווידער בעזוכענד; זיך צוריקקעהרענד [הויפּטזעכליך נאָך א לאַנגער אַבוועזענהייט].

revisita'tion *n.* (רי-וויז-אי-טיי'-שאַן) דאָס קומען נאָך אַמאָל, א צווייטער בעזוך, א צוריקקעהר [הויפּטזעכליך נאָך א לאַנגער אַבוועזענהייט].

revi'sor *n.* (רי-וואַי'-זאָר) ז. *reviser*.

revi'sory *a.* (רי-וואַי'-זאָ-רי) ז. *revisionary*.

revitaliza'tion *n.* (רי-וואַי-טעל-אי-זיי'-שאַן) ווידער-בעלעבונג, צוריק-אויפלעבונג.

revi'talize *v.* (רי-וואַי'-טעל-איז) פון דאָס נײַ אויפלעבען, צוריק בעלעבען אָדער לעבעדיג מאַכען.

revivabil'ity *n.* (רי-וואַי-ווע-ביל'-אי-טי) אויפלעבונגס-פעהיגקייט, דאָס קענען אויפגעלעבט ווערען, אַבגעפרישט ווערען אָדער בענײַט ווערען.

revi'vable *a.* (רי-וואַי'-ווע-בל) וואָס קען אויפגעלעבט ווערען, אַבגעפרישט ווערען אָדער בענײַט ווערען.

revi'vably *adv.* (רי-וואַי'-ווע-בלי) מיט דער מעגליכקייט אָדער פעהיגקייט אויפגעלעבט צו ווערען; אַזוי אַז עס זאָל מעגליך זײַן אַן אויפלעבונג, אַן אַבפרישונג אָדער בענײַאונג.

revi'val *n.* (רי-וואַי'-וועל) ווידער-בעלעבונג, דאָס מאַכען צוריק לעבעדיג; ווידער-אויפלעבונג, אַבפרישונג, בענײַאונג; א רעליגיעזע ערוואַכונג; צוריקשטעלונג; אין כעמיע — רעגענעראַציאָן, דאָס צוריק אומקעהרען צום נאַטירליכען צושטאַנד [ווענען א מעטאַל פון א כעמישער פערבינדונג]; ווידער-אויפנעהמונג פון א געריכטס-פּראָצעס [וואָס איז, למשל, אַבגעשטעלט געוואָרען צוליעב דעם טויט פון אײנעם פון די צדדים].

Revi'val *n.* (רי-וואַי'-וועל) דער רענעסאַנס. ז. *Renaissance*.

revi'valism *n.* (רי-וואַי'-וועל-איזם) די שטרעבונג צו דערוועקען פּלוצלונג א שטאַרקען גלויבען און רעליגיעזע התלהבות אין די פערשלאָפענע הערצער פון די מענשען.

revi'valist *n.* (רי-וואַי'-וועל-איסט) אַן אַנהענגער פון דער בעוועגונג וואָס שטרעבט צו דערוועקען פּלוצלונג א רעליגיעזע התלהבות און פערשטאַרקען דעם גלויבען בײַ מענשען; אײנער וואָס שטרעבט אַרויסצורופען א רעליגיעזע ערוואַכונג [הויפּטזעכליך א וואַנדערענדער פּרעדיגער, וואָס גיט זיך אַב מיט וועקען די רעליגיעזע געפיהלען].

revivalis'tic *a.* (רי-וואַי-ווע-ליס'-טיק) וואָס איז שייך צו דער שטרעבונג אויפצומונטערען רעליגיעזע געפיהלען; וואָס איז שייך צו פּרעדיגער, וואָס שטרעבען אויפצומונטערען רעליגיעזע געפיהלען.

revive' *v.* (רי-וואַיוו') צוריק לעבעדיג ווערען, אַבלעבען, אויפלעבען, לעבעדיג מאַכען, מחיה מתים זײַן; אויפמונטערען, אַבפרישען, צוריק אַרײַנברײַנגען אָדער קומען אין געברויך; אַבפרישען אין זכרון, אַבגעפרישט ווערען אין זכרון; אין כעמיע — רעגענערירען, צוריקקעהרען צום נאַטירליכען צושטאַנד [מעטאַל פון א כעמישער פערבינדונג]; מאַכען ווי נײַ [ווי למשל, קלײדער, דורך פעררייכטען, רײניגען א. ז. וו.].

revive'ment *n.* (רי-וואַיוו'-מענט) ז. *revivification*.

revi'ver *n.* (רי-וואי'-ווער) איינער וואס בעלעבט, מאכט לעבעדיג, לעבט אויף, מונטערט אויף, פרישט אב, ברענגט צוריק אין געברויך אדער ברענגט צוריק צום פריהעריגען צושטאנד; עטוואס וואס לעבט אויף, פרישט אב אדער מונטערט אויף; א שטאף צום רייניגען קליידער; אן אבפרישונג פון א געריכטס-פראצעס [וואס איז אבגעשטעלט געווארען, למשל, צוליעב דעם, וואס איינער פון די צדדים איז געשטארבען].

reviv'ificate *v.* (רי-וויוו'-אי-פי-קייט) ווידער לעבעדיג מאכען, אויפלעבען, מחיה מתים זיין.

revivifica'tion *n.* (רי-וויוו-אי-פי-קיי'-שאן) א ווידער-אויפלעבונג; תחית המתים; א ווידער-אבלעבונג, אבפרישונג, בענייאונג; אין כעמיע — רעגענעראציאן, רעדוקציאן צו א נאטירליכען מעטאל-צושטאנד [ווענען א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג].

reviv'ify *v.* (רי-וויוו'-אי-פאי) ווידער לעבעדיג מאכען, מחיה מתים זיין; צוגעבען א נייע קראפט, אויפלעבען; אבפרישען, אויפמונטערען, בענייען; אין כעמיע — רעגענערירען, צוריק בעקומען אדער צוריק אומקעהרען די מעטאל-אייגענשאפטען [צו א מעטאל פון א כעמישער פערבינדונג].

revivis'cence *n.* (רעווו-אי-ווים'-ענס) ווידער-אויפלעבונג, ווידער-געבורט; ווידער-ערוואכונג [הויפטזעכליך די ווידער-ערוואכונג פון אינזעקטען נאך דעם ווינטער-שלאף].

revivis'cency *n.* (רעווו-אי-ווים'-ענ-סי) ז. *reviviscence*

revivis'cent *a.* (רעווו-אי-ווים'-ענט) ווידער-אויפלעבענד, אויפשטעהענד תחית המתים; אבגעפרישט, בענייט.

revi'vor *n.* (רי-וואי'-וואר) בענייאונג פון א געריכטס-פראצעס [וואס איז איבערגעריסען געווארען, למשל, צוליעב דעם וואס איינער פון די צדדים איז געשטארבען].

revocabil'ity *n.* (רעווו-א-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צוריקגערופען ווערען; דאס קענען בטל ווערען אדער אבגעשאפט ווערען; מעגליכקייט צוריקגערופען צו ווערען, בטל צו ווערען אדער אבגעשאפט צו ווערען.

rev'ocable *a.* (רעוו'-א-קעבל) וואס קען זיין צוריקגערופען ווערען; וואס מען קען מבטל זיין אדער אבשאפען.
The treaty is **revocable** at the option of either party.

rev'ocableness *n.* (רעוו'-א-קעבל-נעס) ז. *revocability*

rev'ocably *adv.* (רעוו'-א-קע-בלי) אזוי אז מען זאל קענען צוריקרופען, מבטל זיין אדער אבשאפען.

revoca'tion *n.* (רעוו-א-קיי'-שאן) צוריקרופונג, אבשאפונג, דאס מבטל זיין, דאס בטל ווערען.

rev'ocatory *a.* (רעוו'-א-קיי-טא-רי) צוריקרופענד, אבשאפענד, וואס איז מבטל.

revo'kable *a.* (רי-וואו'-קעבל) ז. *revocable*

revoke' *v. and n.* (רי-וואוק') צוריקרופען, מבטל זיין, אבשאפען; ניט שפיעלען צו דער מאסט [אין קארטען]; דאס ניט שפיעלען צו דער מאסט.

revoke'ment *n.* (רי-וואוק'-מענט) ז. *revocation*

revo'ker *n.* (רי-וואו'-קער) איינער וואס רופט צוריק, איז מבטל אדער שאפט אב.

revolt' *v. and n.* (רי-וואולט') רעוואלטירען, ארויסטרעטען געגען, מאכען אן אויפשטאנד; אבקעהרען זיך מיט עקעל, ווערען עמפערט, אבשטויסען מיט עקעל; עמפערען, ארויסרופען עקעל, אבקלען; אן אויפשטאנד.

revolt' against' (רי-וואולט' ע-גענסט) מאכען אן אויפשטאנד, רעוואלטירען.

revolt' at (רי-וואולט' עט) עמפערט זיין, פיהלען עקעל.
His mind **revolted** at the idea of using violence.

revol'ter *n.* (רי-וואול'-טער) א רעבעל, איינער וואס רעבעלירט, מאכט אן אויפשטאנד אדער טרעט ארויס געגען [אן אנערקענטער מאכט].

revol'ting *a.* (רי-וואול'-טינג) עמפערענד, עקעלהאפט, מיאוס, אבשטויסענד; רעבעלירענד, וואס מאכט אן אויפשטאנד.

revol'tingly *adv.* (רי-וואול'-טינג-לי) עמפערענדיג, אבשטויסענדיג, עקעלנדיג; רעבעלירענדיג, ארויסטרעטענדיג געגען, מאכענדיג אן אויפשטאנד.

rev'olute *a. and v.* (רעוו'-א-ליוט) פערדרעהט, פערוויקעלט, פערבויגען; ארומדרעהען.

revolu'tion *n.* (רעוו-א-ליו'-שאן) אומדרעהונג; פעריאדישע אומקעהרונג אדער אומבייטונג [ווי פון יאהרעס-צייטען, למשל]; א רעוואלוציאן, א פאלשטענדיגע אומוואנדלונג, א ראדיקאלע אומבייטונג פון דער סאציאלער אדער פאליטישער ארדנונג; אן איבערקעהרעניש.

revolu'tionary *a. and n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי) רעוואלוציאנער, וואס איז שייך צו א רעוואלוציאן; א רעוואלוציאנער.

revolu'tionary cal'endar (רעוו-א-ליו'-שאנ-ע-רי קעל'-ענ-דער) ז. *republican calendar*

revolu'tioner *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-ער) א רעוואלוציאנער.

revolu'tion-in'dicator *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-אינ'-די-קיי-טאר) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די צאהל בעוועגונגען פון א מאשינען-טייל. ז. *operameter*

revolu'tionise *v.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איז) ז. *revolutionize*

revolu'tionism *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איזם) רעוואלוציאניזם, רעוואלוציאנערע פרינציפען, רעוואלוציאנערער גייסט.

revolu'tionist *n.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איסט) א רעוואלוציאנער.

revolu'tionize *v.* (רעוו-א-ליו'-שאנ-איז) מאכען א רעוואלוציאן; מאכען א פאלשטענדיגע אומענדערונג, ראדיקאל ענדערען; רעוואלוציאניזירען; זיך ראדיקאל ענדערען.

rev'olutive *a.* (רעוו'-א-ליו-טיוו) אומדרעהענד, אומקעהרענד; נאכדענקענד; אין באטאניק — אומגעבויגען, איינגעוויקעלט [ווענען פלאנצען]

revol'vable *a.* (רי-וואל'-וועבל) וואס קען זיך דרעהען, וואס דרעהט זיך.

revolve' *v.* (רי-וואלוו') זיך דרעהען; זיך פעריאדיש ווידערהאלען; זיך דרעהען אין קאפ [ווענען געדאנקען]; נאכדענקען, איבערלעגען.

revolved' *a.* (רי-וואלווד') אין זאאלאגיע — פערבויגען אויף צוריק [ווי דער שטאכעל ביי געוויסע אינזעקטען].

revolve'ment *n.* (רי-וואלוו'-מענט) נאכדענקונג, איבערלעגונג.

revol'vency *n.* (רי-וואל'-ווענ-סי) דרעהונג, אומדרעהונג.

revol'ver *n.* (רי-וואל'-ווער) א רעוואלווער; א שיס-געוועהר, וואס האט א זיך דרעהענדען אפאראט; איינער אדער עטוואס וואס דרעהט זיך.

Revolver

revol'ving *a.* (רי-וואל'-ווינג) דרעהענד, זיך דרעהענד.

revol'ving light (רי-וואל'-ווינג לאיט) א ליכט פון א לייכט-טהורם, וואס דרעהט זיך אין פערשיעדענע ריכטונגען.

revol'ving pis'tol (רי-וואל'-ווינג פיס'-טאל) א רעוואלווער.

revol'ving storm (רי-וואל'-ווינג סטאהרם) א ציקלאן, א ווירבעל-שטורם.

revom'it *v.* (רי-וואמ'-איט) ווידער ברעכען, ווידער אויסמייקענען.

revul'sent *a. and n.* (רי-וואל'-סענט) וואס ציהט אב, וואס רייסט אב אדער שיידט פאנאנדער; וואס ציהט אב א קראנקהייט פון איין טייל פון קערפער צו אן אנדערען; א מיטעל אבצוציהען א קראנקהייט פון איין קערפער-טייל צו אן אנדערען.

revul'sion *n.* (רי-וואל'-שאן) דאס אברייסען, דאס אבציהען; דאס אבציהען א קראנקהייט פון איין טייל קערפער צום אנדערען; א פלוצלינגע ענדערונג, א שטארקע רעאקציע.

revul'sive *a. and n.* (רי-וואל'-סיוו) וואס רייסט אב, וואס ציהט אב; וואס ציהט אב א קראנקהייט פון איין טייל קערפער צום אנדערען; א מיטעל צום אבציהען א קראנקהייט פון איין קערפער-טייל צו אן אנדערען.

revul'sor *n.* (רי-וואל'-סאר) א הייל-אפאראט, מיט וועלכען מען קען אנווענדען איינעם נאך'ן אנדערען היץ און קעלט.

Rev. Ver. אבקירצונג פון די ווערטער *Revised Version*

rewake' *v.* (רי-ווייק') ווידער אויפוועקען; ווידער אויפכאפען זיך, ווידער ערוואכען.

rewak'en *v.* (רי-ווייק'ן) צוריק אויפוועקען אדער ערוואכען.

reward' *v. and n.* (רי-וואהרד') בעלוינען, פערגעלטען; בעלוינונג, לוין.
A **reward** was offered for the return of the lost watch.

reward'able *a.* (רי-וואהרד'-עבל) בעלוינונגסווערטה, וואס פערדיענט בעלוינט צו ווערען, וואס קען אדער דארף בעלוינט ווערען.

reward'ableness *n.* (רי-וואהרד'-עבל-נעס) בעלוינונגס-ווירדיגקייט, דאס ווערטה זיין בעלוינט צו ווערען, דאס קענען בעלוינט ווערען.

reward'ably *adv.* (רי-וואהרד'-ע-בלי) אויף א בעלוינונגסווערטהען אופן; אזוי אז עס זאל קענען בעלוינט ווערען.

reward'er *n.* (רי-וואהרד'-ער) א בעלוינער, א פערגעלטער.

reward'ful *a.* (רי-וואהרד'-פול) בעלוינענד.

reward'fulness *n.* (רי-וואהרד'-פול-נעס) פעהיגקייט צו בעלוינען; דאס זיין בעלוינענד.

reward'less *a.* (רי-וואהרד'-לעס) אהן א בעלוינונג.
reweave' *v.* (רי-הוויוו') וויעדער וועבען, פון דאס ניי איבערוועבען.
reweigh' *v.* (רי-הוויי') איבערוועגען, נאך אמאל וועגען.
rewin' *v.* (רי-הווין') צוריקקריעגען; צוריקגעווינען.
rewon' (רי-הוואן) צוריקגעוואונען, צוריקגעקראגען. ז. *rewin*
rewood' *v.* (רי-הוואוד') צוריק פערפלאנצען מיט בוימער, צוריק פערוואנדלען אין א וואלד.
reword' *v.* (רי-הוואירד') 1. וויעדערהאָלען, איבער'חזר'ען [ווארט פאר ווארט]; 2. אויסדריקען מיט אנדערע ווערטער; 3. וויעדערהאלען אדער אָבקלינגען [אלס וויעדערקול].
1. The witness **reworded** his testimony at the renewed hearing. 2. Popular indignation forced the governor to **reword** his statement. 3. The distant hill **rewords** the calls of the hunters.
rewrite' *v.* (רי-ראיט') איבערשרייבען, פון דאס ניי אויפשרייבען.
rewrit'ten (רי-ריט'ן) איבערגעשריבען, פון דאס ניי אנגעשריבען. ז. *rewrite*
rewrote' (רי-ראוט') איבערגעשריבען, פון דאס ניי אנגעשריבען. ז. *rewrite*
rex *n.* (רעקס) א קעניג.
rey'nard *n.* (ריי'-נארד) א פוקס.
Rey'nard *n.* (ריי'-נארד) דער פוקס [אלס פערזאניפיצירונג פון כיטרעקייט אין פאבלען און בכלל אין פאעזיע].
reyoung' *v.* (רי-יאנג') צוריק יונג מאַכען.
rhabar'barin *n.* (רע-באר'-בע-רין) ז. *rhabarbarine*
rhabar'barine *n.* (רע-באר'-בע-רין) רעבארבערין [א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין דער רעבארבער־פלאנצע].
rhabar'barum *n.* (רע-באר'-בע-ראם) ז. *rhubarb*
rhab'doid *n.* (רעב'-דאיד) אין באַטאַניק — א נאדעל־פערמיגעס קערפערעל אין די צעלען פון געוויסע פלאנצען.
rhabdol'ogy *n.* (רעב-דאל'-א-דזשי) ראבדאלאגיע, די קונסט צו רעכענען מיט דער הילף פון שטעקעלעך, אויף וועלכע עס זיינען פערצייכענט פערשיעדענע ציפערען.
rhab'domancy *n.* (רעב'-דא-מענ-סי) דאס נביאות־זאגען אדער דאס טרעפען די צוקונפט מיט דער הילף פון א שטעקען.
rha'chis *n.* (רע'-קיס) דער רוקען־ביין; דאס שטעקעל פון א פעדער. ז. *rachis*
rhachi'tis *n.* (רע-קאי'-טיס) ז. *rickets*
rham'phoid *a.* (רעמ'-פאיד) שנאבעל־פערמיג; וואס האט די פארם פון א שנאַבעל.
rhapsod'ic *a.* (רעפ-סאד'-איק) ז. *rhapsodical*
rhapsod'ical *a.* (רעפ-סאד'-אי-קעל) ראפסאדיש, ווי א ראפסאדיע; צופיעל ענטוזיאסטיש, מיט א צו הויכען געפיהל. ז. *rhapsody*
rhapsod'ically *adv.* (רעפ-סאד'-אי-קעל-אי) אין איינצעלן, אהן א צוזאמענהאנג; אויף דעם אופן ווי עס ווערט דורכגעפיהרט א ראפסאדיע. ז. *rhapsody*
rhap'sodist *n.* (רעפ'-סא-דיסט) א ראפסאדיסט, איינער וואס זינגט ראפסאַדיען אדער בעזונדערע אבגעריסענע שטיקלעך פאעזיע אדער מוזיק; א וואנדערענדער זינגער; איינער וואס רעדט מיט א שטארקער היץ און בעגייסטערונג, כאטש דער אינהאלט פון דער רעדע פאדערט עס ניט.
rhapsodis'tic *a.* (רעפ-סא-דיס'-טיק) ז. *rhapsodical*
rhap'sodize *v.* (רעפ'-סא-דאיז) זינגען אדער פארלעזען ראפסאדיען אדער בעזונדערע אבגעריסענע שטיקלעך מוזיק אדער פאעזיע; רעדען מיט א צו שטארקער בעגייסטערונג.
rhap'sodomancy *n.* (רעפ'-סא-דא-מענ-סי) דאס נביאות־זאגען מיט דער הילף פון פערזען [פון א גערידכט].
rhap'sody *n.* (רעפ'-סא-די) א ראפּסאדיע, א קורצעס עפּישעס געדיכט אדער א טייל פון א לאנגען געדיכט וואס קען איבערגעלעזען ווערען פאר איין מאָל; א צו־שטארקער אויסדרוק פון בעגייסטערונג; א פאעטישעס ווערק, וואס ענטהאלט אין זיך מעהר איבערטריבענע התלהבות איידער קלארען געדאנק; אין מוזיק — א קאמפאזיציאן פון בעזונדערע מוזיקאלישע שטיקלעך אהן א רעגולארען צוזאמענהאנג צווישען זיי.
rhap'sody of words (רעפ'-סא-די אוו הווארדז) פוסטע ווערטער.
rhat'any *n.* (רעט'-ע-ני) ז. *ratany*
Rhe'a *n.* (ריע'-א) — אין מיטאלאגיע רהעא, די טאכטער פון הימעל און ערד און די מוטער פון די געטער און מענשען; א מין זיד־אמעריקאנישע שטרויס־פויגלען.
Rhein'-ber'ry *n.* (ראינ'-בער'-אי) ז. *buckthorn*
rhemat'ic *a.* (רי-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א צייטווארט; וואס בעקומט זיך פון א צייטווארט.
Rhen'ish *a. and n.* (רענ'-איש) רהיינישער, וואס געהערט צו דעם טייך רהיין; דער רהיינוויין.
Rhen'ish ar'chitecture (רענ'-איש אר'-קי-טעק-טשור) די רהיינישע ארכיטעקטור [די בוי־קונסט אין דער פארם פון רונדע און האלב־רונדע געביידען, וועלכע האט געהערשט אין מיטעלאלטער אין די געגענדען פון דעם טייך רהיין].
rheom'eter *n.* (רי-אמ'-ע-טער) אן עלעקטראמעטער אדער גאלוואנאמעטער [א מין אינסטרומענט צו מעסטען אן עלעקטרישען שטראם]; א בלוט־מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די שנעלקייט פון דער בלוט־צירקולאציאן].
rheomet'ric *a.* (רי-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטראמעטער אדער גאלוואנאמעטער.
rheom'etry *n.* (רי-אמ'-ע-טרי) אין מאטעמאטיק — דיפערענציאל און אינטעגראל־רעכנונג; גאלוואנאמעטריע [די מעסטונג פון עלעקטרישע שטראמען].
rhe'omotor *n.* (רי'-א-מאו-טאר) אן עלעקטרישער אפאראט אדער עלעקטרישע באטאריי צו פראדוצירען עלעקטריציטעט.
rhe'ophore *n.* (רי'-א-פאור) דער פעראייניגונגס־דראט פון א גאלוואנישען אפּאראט.
rhe'oscope *n.* (רי'-א-סקאופ) אן עלעקטראסקאפ [אן אינסטרומענט וואס ווייזט אן אויב עס איז פאראן אן עלעקטרישער שטראם].
rhe'ostat *n.* (רי'-א-סטעט) א רעאסטאט אדער א ווידערשטאנדס־שפולע [א קאמבינאציאן פון דראט־שפולען דורך וועלכע מען קען רעגולירען אן עלעקטרישען שטראם, מאכענדיג איהם שטארקער אדער שוואכער].
rheostat'ic *a.* (רי-א-סטעט'-איק) וואס איז שייך צו א רעאסטאט. ז. *rheostat*
rheostat'ics *n.* (רי-א-סטעט'-איקס) ז. *hydrostatics*
rhe'otome *n.* (רי'-א-טאום) אן עלעקטרישער שטראם־אונטערברעכער [א פארריכטונג מיט וועלכער מען קען אונטערברעכען פעריאדיש אן עלעקטרישען שטראם].
rhe'otrope *n.* (רי'-א-טראופ) א רעאטראפ [אן אינסטרומענט צו בייטען פעריאדיש די ריכטונג פון אן עלעקטרישען שטראם].
rhe'sus mon'key (רי'-סאס מאנ'-קי) א מאקאק, איינע פון די פערהייליגטע אפען אין אסט־אינדיען.

Rhesus Monkey

rhe'tor *n.* (רי'-טאר) א רעדנער, א מליצה־רעדנער; א לעהרער פון רעדען מיט מליצה; א רעטאריקער; א לעהרער פון רעטאריק.
rhet'oric *n.* (רעט'-אר-איק) רעטאריק, רעדנער־קונסט; מליצה, הויכע פראזען; איבערצייגונגס־קראפט.
rhetor'ical *a.* (רי-טאר'-אי-קעל) רעטאריש, רעדנעריש, מליצה'דיג; וואס געהערט צו דער רעדנער־קונסט.
rhetor'ically *adv.* (רי-טאר'-אי-קעל-אי) אויף א רעטארישען, רעדנערישען אדער מליצה'דיגען אופן.
rhetori'cian *n. and a.* (רעט-א-ריש'-ען) א לעהרער פון רעטאריק אדער רעדנער־קונסט; א פראזעאלאג, איינער וואס רעדט מיט הויכע מליצות; וואס איז שייך צו א לעהרער פון רעדנער־קונסט.
rheum *n.* (רוהם) די פליסיגקייט וואס לויפט פון דער נאז אדער פון די אויגען, ווען מען האט א קאטאר.
rheu'ma *n.* (רוה'-מא) ז. *rheum*
rheumat'ic *a. and n.* (רו-מעט'-איק) רומאטיש; וואס האט רומאטיזם; וואס איז שייך צו רומאטיזם; איינער וואס ליידעט פון רומאטיזם. ז. *rheumatism*
rheumat'ical *a.* (רו-מעט'-אי-קעל) רומאטיש. ז. *rheumatic*
rheu'matism *n.* (רוה'-מע-טיזם) רומאַטיזם [א קראנקהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין א שטארקען וועהטאג אין די מוסקולען און געלענקען פון גאנצען קערפער אדער פון געוויסע טיילען פון קערפער].
rheumatis'mal *a.* (רוה-מע-טיז'-מעל) ז. *rheumatical*
rheu'matiz *n.* (רוה'-מע-טיז) ז. *rheumatism*
rheu'matize *n.* (רוה'-מע טיז) ז. *rheumatism*
rheu'matoid *a.* (רוה'-מע-טאיד) רומאַטיש, וואס האט דעם כאראקטער פון רומאטיזם. ז. *rheumatism*

rheumatoi'dal *a.* (רוה־מע־טאָי'־דעל) ז. *rheumatoid*
rheu'my *a.* (רוה'־מי) פול מיט דער פליסיגקייט, וואס לויפט פון דער נאז אדער פון די אויגען, ווען מען האט א קאטאר.
rhinæsthe'sia *n.* (ראי־נעס־טהי'־סי־א) דער חוש־הריח.
rhinæsthe'sis *n.* (ראי־נעס־טהי'־סיס) ז. *rhinæsthesia*
rhinæsthet'ics *n.* (ראי־נעס־טהעט'־איקס) די לעהרע וועגען חוש־הריח.
rhi'nal *a.* (ראי'־נעל) וואס איז שייך צו דער נאז.
rhinal'gia *n.* (ראי־נעל'־דזשי־א) א וועהטאג אין דער נאז.
rhine'stone *n.* (ראינ'־סטאון) א מין פאלשער נאכגעמאכטער דימענט.
rhi'no *n.* (ראי'־נאו) געלד, מזומן.
rhinoce'rial *a.* (ראי־נא־סי'־רי־על) ז. *rhinocerical*
rhinocer'ical *a.* (ראי־נא־סער'־אי־קעל) ווי א נאז־הארן; וואס איז שייך צו א רהינאצערוס אדער נאז־הארן [אזא מין חיה]. ז. *rhinoceros*
rhinoc'eros *n.* (ראי־נאס'־ע־ראס) א רהינאצערוס, א נאז־הארן [אזא חיה וואס האט א הארן אויף דער נאז].

Rhinoceros

rhinoc'eros-bird *n.* (ראי־נאס'־ע־ראס־בוירד) ז. *rhinoceros-hornbill*
rhinoc'eros-horn'bill *n.* (ראי־נאס'־ע־ראס־האהרנ'־ביל) דער רהינאצערוס־פויגעל [אזא פויגעל וואס האט א גרויסע אנוואקסונג אויף'ן שנאבעל ווי א הארן].

Rhinoceros-hornbill

rhinodyn'ia *n.* (ראי־נא־דינ'־אי־א) א וועהטאג אין דער נאז.

rhi'nolith *n.* (ראי'־נא־ליטה) א שטיינערדיגער שטאף וואס בילדעט זיך אין דער נאז.
rhinol'ogist *n.* (ראי־נאל'־א־דזשיסט) איינער וואס איז בעקאנט מיט דער וויסענשאפט וועגען דער נאז; א ספעציאליסט אין נאז־קראנקהייטען.
rhinol'ogy *n.* (ראי־נאל'־א־דזשי) די וויסענשאפט וועגען דער נאז [וועגען דעם אנאטאמישען געבוי און פיזיאלאגישע פונקציאנען].
rhi'noplast *n.* (ראי'־נא־פלעסט) איינער וועלכער האט א קינסטליך געמאכטע נאז.
rhinoplas'tic *a.* (ראי־נא־פלעס'־טיק) וואס איז שייך צו א קינסטליך געמאכטער נאז.
rhi'noplasty *n.* (ראי'־נא־פלעס־טי) רינאפלאסטיק [דאס מאכען קינסטליכע נעזער].
rhinorrha'gia *n.* (ראי־נא־ריי'־דזשי־א) בלוט־פלוס פון דער נאז.
rhi'noscope *n.* (ראי'־נא־סקאופ) א רינאסקאפ, אן אינסטרומענט צו אונטערזוכען די נאז.
rhizan'thous *a.* (ראי־זענ'־טהאס) וואס בליהט גלייך פון ווארצעל [וועגען געוויסע פלאנצען].
rhi'zogen *n.* (ראי'־זא־דזשען) א פאראזיטישע פלאנצע וואס וואקסט ארויס פון ווארצעל פון אן אנדער פלאנצע.
rhi'zoid *a.* (ראי'־זאיד) אין באטאניק — ווארצעל־פערמיג; ענליך צו א ווארצעל.
rhizo'ma *n.* (ראי־זאו'־מא) ז. *rhizome*
rhi'zome *n.* (ראי'־זאום) א דיקער ווארצעל אין דער ערד פון וועלכען עס וואקסען ארויס אנדערע ווארצעלעך פון אונטען און בלעטער פון אויבען.

Rhizome

rhizoph'agous *a.* (ראי־זאפ'־ע־גאס) ווארצעל־פרעסענד, וואס ערנעהרט זיך מיט ווארצלען [וועגען געוויסע חיות].
rhi'zopod *a.* (ראי'־זא־פאד) וואס איז שייך צו די ריזאפאדען [א קלאס פון די איינפאכע חיה'לעך]. ז. *Rhizopoda*
Rhizop'oda *n.* (ראי־זאפ'־א־דא) די ריזאפאדען, דער נידריגסטער קלאס פון די פראטאזאען אדער איינפאכסטע חיה'לעך [דער קערפער פון דיעזע חיה'לעך בעשטעהט פון א שטיקעלע פלאזמע אהן קיינע אברים אויסער א קליינעם קערנדעל און א בלעזעלע וואס קען זיך עטוואס פאנאנדערציהען און צונויפציהען].
rhizop'odal *a.* (ראי־זאפ'־א־דעל) ז. *rhizopod*
rhizop'odan *a.* (ראי־זאפ'־א־דען) ז. *rhizopod*
rhizop'odous *a.* (ראי־זאפ'־א־דאס) ז. *rhizopod*
Rho'dian *a.* (ראו'־די־ען) וואס איז שייך צו רהאדאס [אן אינזעל פון מיטעללענדישען ים ניט ווייט פון קליין־אזיען. די גריכישע בעפעלקערונג פון דיעזען אינזעל האט געשפיעלט א גרויסע ראלע אין דער געשיכטע פון אלטערטום].
Rho'dian school of sculp'ture (ראו'־די־ען סקוהל אוו סקאלפ'־טשור) די רהאדישע סקולפטור־שול [איינע פון די בעדייטענדסטע קונסט־שולען פון די אלטע גריכען, וואו עס זיינען בעשאפען געווארען אזעלכע וועלט־בעריהמטע סקולפטור־ווערק, ווי דער לאאקאאן. ז. *Laocoon*].
rho'dium *n.* (ראו'־די־אם) רהדיום [א מין ווייסער מעטאל וואס איז געפונען געווארען אין אנהויב פון 19טען יאהרהונדערט אין פלאטין־ערץ].
Rhododen'dron *n.* (ראו־דא־דענ'־דראן) ראדאדענדראן [אזא מין קוסט אויף וועלכען עס וואקסען גרויסע ראזעווע בלומען].

Rhododendron

rho'donite *n.* (ראו'־דא־נאיט) ראדאניט, א מין שטיין פון א ראזעווען קאליר.
rhomb *n.* (ראמב) אין געאמעטריע — א ראמבוס [א פיער־זייטיגע פיגור, פון וועלכער אלע זייטען זיינען גלייך און די געגענזייטען זיינען פאראלעל]; א קריסטאל וואו די זייטען זיינען ראמבוסען.

Rhomb

rhom'bic *a.* (ראמ'־ביק) וואס האט די פארם פון א ראמבוס. ז. *rhomb*
rhom'bical *a.* (ראמ'־בי־קעל) ז. *rhombic*
rhom'biform *a.* (ראמ'־בי־פארם) ז. *rhombic*
rhombohe'dral *a.* (ראמ־בא־הי'־דרעל) וואס האט די פארם פון א ראמבאהעדראן. ז. *rhombohedron*
rhombohe'drally *adv.* (ראמ־בא־הי'־דרעל־אי) ווי א ראמבאהעדראן. ז. *rhombohedron*
rhombohe'dric *a.* (ראמ־בא־הי'־דריק) ז. *rhombohedral*
rhombohe'dron *n.* (ראמ־בא־הי'־דראן) אין געאמעטריע — א ראמבאהעדראן, א סאלידער קערפער, וועלכער האט זעקס ראמבוס־פערמיגע זייטען.

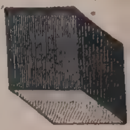
Rhombohedron

rhom'boid *n.* (ראמ'־באיד) א ראמבאאיד [א געאמעטרישע פיגור, אין וועלכער די געגענזייטען זיינען פאראלעל און גלייך].

Rhomboid

rhomboi'dal *a.* (ראמ־באי'־דעל) וואס זעהט אויס ווי א ראמבאאיד. ז. *rhomboid*
rhom'bus *n.* (ראמ'־באס) ז. *rhomb*
rhopal'ic *a.* (רא־פעל'־איק) וואס איז שייך צו א העקזאמעטרישען פערז [ז. *hexameter*] וואו יעדעס ווייטערדיגע ווארט האט מיט איין זילבע מעהר ווי דאס פריערגע.
rho'tacise *v.* (ראו'־טע־סאיז) ז. *rhotacize*
rho'tacism *n.* (ראו'־טע־סיזם) דאס צו־אפט געברויכען א "ר"; דאס שלעכט אויסשפרעכען א "ר"; דאס פערוואנדלען אן אנדער קלאנג אין א "ר".
rho'tacize *v.* (ראו'־טע־סאיז) געברויכען צו אפט א "ר"; שלעכט אדער פאלש אויסשפרעכען א "ר"; פערבייטען אנדערע קלאנגען אויף א "ר".

rhu'barb *n.* (רוה'-בארב) רעבארבער [אן עסבארע זים=זויערע פלאנצע מיט א דיקען פליי=שיגעןווארצעל און מיט דיקע פליישי=גע בלעטער. דער ווארצעל ווערט גע=ברויכט אלס אן אב=פיהרונגס=מיטעל].

Rhubarb

rhu'barby *a.* (רוה'-בארב-אי) ווי רעבארבער, עהנ=ליך צו רעבארבער. ז. *rhubarb*

rhumb *n.* (ראמב) א רומב, א פונקט אויף'ן קאמפאס וואס בעצייכענט א 32=טעל פון א קרייז; דער גאנג פון א שיף אין ים אין דער ריכטונג פון א רומב.

rhumb'-line *n.* (ראמב'-לאין) ז. *loxodromic line*

rhyme *n. and v.* (ראים) א פערז פון א געדיכט; א גראם; מאכען גראמען.

rhyme'less *a.* (ראימ'-לעס) אהן א גראם, אהן גראמען.

rhym'er *n.* (ראימ'-ער) א גראמען=מא=כער.

rhym'ery *n.* (ראימ'-ער-אי) דאס גרא=מען מאכען.

rhym'ic *a.* (ראימ'-איק) וואס איז שייך צו גראמען.

rhysim'eter *n.* (ראי-סימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט אדער געשווינדקייט פון א שטראם, ווי אויך די געשווינדקייט פון'ם גאנג פון א שיף.

rhythm *n.* (ריטהם) דער ריטם אדער טאקט [א רעגעלמעסיגע וועקסלונג פון שנעלערע און לאנגזאמערע בעוועגונגען, קלאנגען, זילבען אדער טענער].

rhyth'mic *a.* (ריטה'-מיק) ריטמיש, מיט'ן טאקט.

rhyth'mical *a.* (ריטה'-מי-קעל) ז. *rhythmic*

rhythmical'ity *n.* (ריטה-מי-קעל'-אי-טי) דאס זיין ריטמיש. ז. *rhythm*

rhyth'mically *adv.* (ריטה'-מי-קעל-אי) אויף א ריטמישען שטייגער; לויט'ן טאקט.

rhyth'mics *n.* (ריטה'-מיקס) די לעהרע וועגען ריטם אדער טאקט ז. *rhythm*

rhyth'mist *n.* (ריטה'-מיסט) איינער וואס ווייסט די טעאריע פון ריטם אדער טאקט; איינער וואס שאפט א מוזיקא=לישע קאמפאזיציאן לויט די כללים פון ריטם. ז. *rhythm*

rhyth'mize *v.* (ריטה'-מאיז) פערפאסען אין א ריטמישער פארם.

rhythm'less *a.* (ריטהמ'-לעס) אהן ריטם אדער טאקט.

rhythmom'eter *n.* (ריטה-מאמ'-ע-טער) א טאקטמעסטער [אן אינסטרו=מענט צו מעסטען דעם טאקט אין מו=זיק]; א מעטראנאם. ז. *metronome*

rhyth'mus *n.* (ריטה'-מאס) ז. *rhythm*

R. I. ***Rhode Island*** ראשי תבות פון (ראוד אילענד, איינער פון די פעראייני=טע שטאאטען פון נארד=אמעריקא].

Rial'to *n.* (רי-על'-טאו) די בריק איבער דעם גרויסען קאנאל אין ווענעדיג [ווע=נעציע].

ri'ancy *n.* (ראי'-ען-סי) פרעהליכקייט, לוסטיגקייט.

ri'ant *a.* (ראי'-ענט) לאכענד, שמייכ=לענד; לוסטיג.

rib *n. and v.* (ריב) א ריפ; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ריפ און וואס ווערט בענוצט אלס א שטיצע, פערפעסטי=גונג אדער אלס א טייל פון א ראהם [ווי די ריפען פון א שיף, די ריפען פון א געוועלב א. ד. ג.]; א שטרייף; א באנד; א בולט'ער שטרייף אין געוועבטען שטאף; א שטרייף לאנד; א ריפ=שטיק [א שטיק פלייש וואס ענטהאלט א ריפ]; א ווייב; פערשטארקען אדער שטיצען מיט ריפען; מאכען אין בולט'ע שטריי=פען אדער שורות [ווי א געאקערט פעלד, געקרעפטער שטאף א. ד. ג.]; איינשלי=כען ווי אין ריפען; רייניגען פלאקס.

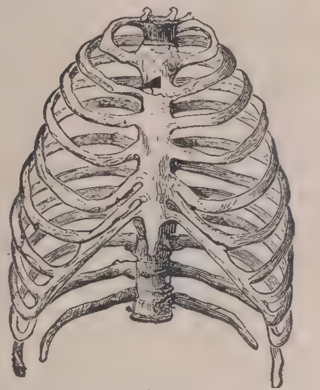
Ribs

rib'ald *n. and a.* (ריב'-עלד) א נידרי=גער מענש, א געמיינער יונג; איינער וואס געברויכט א שמוציגע שפראך, א נבול=פה'ניק; א גראביאן; נידריג, שמו=ציג, געמיין; וואס רעדט נבול=פה.

rib'aldish *a.* (ריב'-על-דיש) שמוציג, געמיין [בעזאנדערס אין ריידען]; וואס רעדט נבול=פה.

He has a **ribaldish** tongue.

rib'aldry *n.* (ריב'-על-דרי) שמוציגע רייד, נבול=פה.

rib'and *n. and v.* (ריב'-ענד) ז. *ribbon*

rib'-band *n.* (ריב'-בענד) א קווערבאל=קען וואס ווערט בענוצט ביים בויען א שיף אום דער געשטעל זאל ניט צופאלען ווערען ביז די אויסערע פלאנקעס וועלען ארומגעלעגט ווערען.

ribbed *a.* (ריבד) מיט ריפען; מיט בולט'ע שטרייפען [ווי ביי צייג], געקרעפט אין שטרייפען; בעפעסטיגט מיט ריפען.

rib'bing *n.* (ריב'-אינג) ריפען=ווערק [ארבייט וועלכע איז געמאכט אין דער פארם פון ריפען].

rib'ble-rab'ble *n.* (ריב'ל-רעב'ל) א פעבעל, א געמיינער המון; א געמיינע פלוי=דעריי; מאוס'ע רייד, נבול=פה.

rib'bon *n., v. and a.* (ריב'-אן) א באנד, א סטענגע, א לענטע; א זיידען=באנד; אן עהרען=לענטע [ווי פון אן ארדען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א באנד; א שטרייף; בעפוצען מיט באנד, ארומקאנטען אדער ארומזוימען מיט באנד; מאכען אדער פארמירען אין לאנגע, שמא=לע שטרייפען אדער סטענגעס; געמאכט פון באנד; געשטרייפט.

rib'bon-bor'dering *n.* (ריב'-אנ-באהר'-דער-אינג) דער געברויך פון בלע=טער=פלאנצען פון פערשיעדענע קאלירען אויסגעלעגט אין שטרייפען אלס ראנד פאר בייטען; א פערשיעדען=קאלירטער ראנד פון פלאנצען.

rib'-bone *n.* (ריב'-באון) א ריפ=ביין.

rib'bon-fish *n.* (ריב'-אנ-פיש) דער באנד=פיש [אזא מין פיש וואס האט די פארם פון א באנד אדער סטענגע].

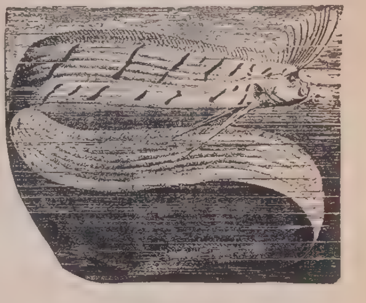
Ribbon-fish

rib'bon-grass *n.* (ריב'-אנ-גרעס) דאס באנד=גראז [אזא מין געשטרייפט גראז אין גרין און ווייס].

Rib'bonism *n.* (ריב'-אנ-איזם) די פרינציפען און מעטאדען פון די באנד=מענער [א געהיימע קאטוילישע געזעל=שאפט אין אירלאנד, וואס האט געהאט די אויפגאבע צו בעקעמפפען דעם ענגלי=שען קעניג וויליאם דעם דריטען און האט שפעטער אויף אריינגענומען אין איהר פראגראם דעם קאמפף געגען דעם קלאס פון גרויסע גרונד=בעזיצער].

rib'bon let'ter (ריב'-אן לעט'-ער) א פערציערונגס=בוכשטאב אין דער פארם פון איבערגעפלאכטענע סטענגעס.

rib'bon-line *n.* (ריב'-אנ-לאין) א לאנ=גע בייט וואס איז אויסגעזעצט מיט ענג=געפלאנצטע פערשיעדען=פארביגע געוויקסע [געוועהנליך אלס א ראנד].

Rib'bon lodge (ריב'-אן לאדזש) א לאדזש [חברה, פעראיין] פון דער איר=לענדישער באנד=מענער געזעלשאפט. ז. *Ribbonism*

Rib'bonman *n.* (ריב'-אנ-מען) א באנד=מאן, אן אנהענגער פון דער אירלענדישער באנד=מענער געזעלשאפט. ז. *Ribbonism*

rib'bon-move'ment *n.* (ריב'-אנ-מוהוו'-מענט) דער מעכאניזם אין א שרייב=מאשין, וואס רוקט איבער דעם טינט=באנד.

rib'bon-pat'tern *n.* (ריב'-אנ-פעט'-ערן) א פערציערונגס=מוסטער [אוזאר], וואס זעהט אוים ווי איבערגעפלאכטענע סטענגעס.

rib'bon-saw *n.* (ריב'-אנ-סאה) א באנד=זעג אדער ענדלאזע זעג [א שמאלע, לאנ=גע זעג וואס איז רונד אריבערגעבויגען איבער 2 רעדער, וואס בעוועגען זיך, אזוי אז די זעג האט קיין ענד ניט].

rib'bon-seal *n.* (ריב'-אנ-סיעל) דער געשטרייפטער ים=הונד [א מין ים=הינד, ביי וועלכע די זכרים האבען ברייטע ווײ=סע שטרייפען אויף'ן קאפ און אויף'ן רו=קען].

Rib'bon Soci'ety (ריב'-אן סא-סאי'-ע-טי) די באנד=מענער געזעלשאפט. ז. *Ribbonism*

rib'bon-work *n.* (ריב'-אנ-הווארק) א בעציערונג אין דער פארם פון איבערגע=פלאכטענע און אראבהענגענדע סטענגעס.

rib′-grass *n.* (ריב′-גרעס) דער ענגלישער וועגעריך. ז. *plantain*.

rib′less *a.* (ריב′-לעס) וואס האט ניט קיין ריפען; וואס איז אזוי פעט, אז מען קען ניט אנטאפען די ריפען.

rib′let *n.* (ריב′-לעט) א קליינער ריפ; א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער ריפ.

rib′-piece *n.* (ריב′-פיעס) א שטיק ריפען=פלייש צוזאמען מיט די ריפען=ביינער [צום בראטען].

rib′-roast *n. and v.* (ריב′-ראוסט) א שטיק ריפען=פלייש צוזאמען מיט די ריפען=ביינער [צום בראטען]; דאס אנברעכען די ביינער; גוט אנברעכען די ביינער.

rib′-roast′er *n.* (ריב′-ראוסט′-ער) א שטארקער קלאפ [הויפטזעכליך אין די ריפען].

rib′-roast′ing *n.* (ריב′-ראוסט′-אינג) דאס אנברעכען די ביינער.

Rib′ston pip′pin (ריב′-סטאן פיפ′-אין) א מין טייערער סארט ווינטער=עפעל.

rib′-vaul′ting *n.* (ריב′-וואהל′-טינג) א ריפען=געוועלב [א געוועלב מיט ריפען=פערמיגע ארויסשטארצונגען].

rib′wort *n.* (ריב′-הוואירט) דער וועגעריך. ז. *plantain*.

Ricar′dianism *n.* (רי-קאר′-די-ענ-איזם) די לעהרע פון דעם ענגלישען עקאנאמיסט ריקארדא [געבארען אין יאהר 1772, געשטארבען אין יאהר 1823].

rice *n.* (ראיס) רייז; די רייז=פלאנצע.

Rice

rice′-bird *n.* (ראיס′-בוירד) דער רייז=פויגעל. ז. *bobolink*.

rice′-bun′ting *n.* (ראיס′-באנ′-טינג) דער רייז=פויגעל. ז. *bobolink*.

rice′-drill *n.* (ראיס′-דריל) א מאשין צו פערזייהען רייז אין אויפגעאקערטע שורות.

rice′-dust *n.* (ראיס′-דאסט) רייז=שטויב, דער אבפאל פון רייז [די שאלעכץ און די צובראכענע רייז. ווערט געברויכט אלס קארמע פאר בהמות].

rice′-embroi′dery *n.* (ראיס′-עמ-בראי′-דער-אי) רייז=שפיצען אדער קרוזשעוועס [געמאכט אין דער פארם פון רייז=קערנדלעך].

rice′-field *n.* (ראיס′-פיעלד) א רייז=פעלד [וואו עס וואקסט רייז].

rice′-flour *n.* (ראיס′-פלאור) רייז=מעהל [געברויכט אלס מעהל און אלס פודער פאר'ן געזיכט].

rice′-glue *n.* (ראיס′-גלוה) רייז=קלייי [ווערט אויסגעקאכט פון רייז און ווערט געברויכט פאר מאדעלען, ביוסטען א. ז. וו.].

rice′-grain *n.* (ראיס′-גריין) א רייז=קערנדעל; קליינע בונטע פלעקען אויף דער זון, וואס ווייזען אויס ווי רייז=קערנדלעך.

rice′-hen *n.* (ראיס′-הען) די וואסער=הוהן. ז. *gallinule*.

rice′-hull′er *n.* (ראיס′-האל′-ער) ז. *rice-mill*.

rice′-meal *n.* (ראיס′-מיעל) ז. *rice-dust*.

rice′-milk *n.* (ראיס′-מילק) מילך=רייז [מילך אויסגעקאכט און פערדיכטעט מיט רייז].

rice′-mill *n.* (ראיס′-מיל) א רייז=מיהל, א מאשין צו רייניגען רייז [פון דער שאלעכץ].

rice′-pa′per *n.* (ראיס′-פיי′-פער) רייז=פאפיער [פאפיער געמאכט פון רייז=שטרוי]; איינער פון די זעהר דינע ווייסע בלעטלעך אדער פלאטען וואס ווערען געמאכט פון דעם אינוועניגסטען טייל [הערצעל] פון א רייז=פאפיער קוסט.

rice′-pa′per tree (ראיס′-פיי′-פער טריע) דער רייז=פאפיער קוסט [אזא קליין בוימעל אדער קוסט, פון וועמעס הערצעל מען מאכט דינע ווייסע בלעטלעך וואס רופען זיך רייז=פאפיער].

rice′-plant′er *n.* (ראיס′-פלענט′-ער) אזא זייה=מאשין פאר רייז.

rice′-pound′er *n.* (ראיס′-פאונד′-ער) ז. *rice-mill*.

rice′-pud′ding *n.* (ראיס′-פוד′-אינג) רייז=פודינג.

rice′-sow′er *n.* (ראיס′-סאו′-ער) ז *rice-planter*

rice′-stitch *n.* (ראיס′-סטיטש) א רייז=עהנליכעס אדער קערן=עהנליכעס אויגעל אין שטריקען קרוזשעווע [שפיצען].

rice′-sug′ar *n.* (ראיס′-שוג′-אר) א רייז=קאנפעקט [צוקערקע].

rice′-troo′pial *n.* (ראיס′-טרוה′-פי-על) דער רייז=פויגעל. ז. *bobolink*.

rice′-wa′ter *n.* (ראיס′-הוואה′-טער) רייז=וואסער [וואסער אויסגעקאכט מיט רייז, געברויכט אלס געטראנק פאר קראנקע].

rice′-wa′ter evacua′tions (ראיס′-הוואה′-טער אי-וועק-יו-איי′-שאנז) די שיטערע צאה פון א כאליערא=קראנקען.

rice′-wee′vil *n.* (ראיס′-הוויע′וול) דער רייז=ווארם אדער רייז=בויערער [אן אינזעקט, וואס שפייזט זיך מיט רייז און אנדערע תבואות און ברייננט פיעל שאדען די קארן=פעלדער אין די זידליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און די רייז=פעלדער אין אינדיען].

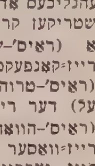

Rice-weevil

rice′-wine *n.* (ראיס′-הוואין) רייז=וויין [א געטראנק געמאכט פון רייז, ווערט געברויכט אין כינא און יאפאן].

rich *a.* (ריטש) רייך; וואס פערמאגט פיעל, וואס האט בשפע; פרוכטבאר; ווערטהפאל, פראכטפאל; פון הויכען גראד אדער ווערטה: אנגענעהם, געשמאק [ווע- נען שפייזען, קלאנגען, קאלירען א. ז. וו.]; אויסערגעוועהנליך, אויסערארדענטליך.

rich (*the*) (ריטש) די רייכע, די גבירים, דער רייכער קלאס.

rich′es *n.* (ריטש′-עז) רייכקייט, רייכטום, עשירות; איבערפלוס, שפע.

rich′ly *adv.* (ריטש′-לי) רייך; פרעכטיג; בשפע, אין איבערפלוס.

rich′ness *n.* (ריטש′-נעס) רייכקייט; רייכטום, איבערפלוס; פרוכטבארקייט; פרעכטיגקייט; אנגענעהמליכקייט, געשמאקקייט.

ricin′ic *a.* (רי-סינ′-איק) ז. *ricinolic*.

ricino′leic *a.* (ריס-אי-נאו′-לי-איק) ז. *ricinolic*.

ricinol′ic *a.* (ריס-אי-נאל′-איק) וואס איז שייך צו ריצען=אויל, וואס ענטהאלט ריצען=אויל.

ricinol′ic ac′id (ריס-אי-נאל′-איק עס′-איד) ריצען=אויל זויערע.

Ric′inus *n.* (ריס′-אי-נאס) די ריצען=אויל פלאנצע. ז. *castor-oil plant*.

rick *n. and v.* (ריק) א הויפען, א קופע [היי אדער תבואה]; צוזאמענלעגען אין א הויפען, מאכען א קופע [פון היי אדער תבואה].

rick′er *n.* (ריק′-ער) א פארריכטונג אנצושארען היי און עס צונויפצולעגען אין א הויפען.

rick′etily *adv.* (ריק′-עט-אי-לי) וואקעלדיג, שוואך; ווי איינער וואס ליידט אויף דער ענגלישער קראנקהייט. ז. *rachitis*.

rick′etiness *n.* (ריק′-עט-אי-נעס) דאס קראנק זיין אויף דער ענגלישער קראנקהייט [ז. *rachitis*]; שוואכקייט, וואקעלדיגקייט.

rick′etish *a.* (ריק′-עט-איש) ז. *rickety*.

rick′ets *n.* (ריק′-עטס) די ענגלישע קראנקהייט [א מין קינדערשע קראנקהייט, ביי וועלכער די ביינער ווערען ווייך]. ז. *rachitis*.

rick′ety *a.* (ריק′-עט-אי) וואס איז קראנק אויף דער ענגלישער קראנקהייט [ז. *rachitis*]; שוואך, וואקעלדיג.

ricochet′ *n. and v.* (ריק-א-שיי′) ריקאשע, דאס מאכען קאטשקעלעך אדער דאס קלאפטער ווארפען [דאס ווארפען מיט א פלאכער זאך איבער דער פלעכע פון וואסער אזוי, אז עס זאל איינינגע מאל אבשפרינגען]; ריקאשעטירען [מאכען קאטשקעלעך אויף'ן וואסער].

ric′tal *a.* (ריק′-טעל) וואס איז שייך צו דער עפנונג פון א פויגעל=שנאבעל אדער פון א בלומען=קרוינדעל

ric′tus *n.* (ריק′-טאס) די עפנונג פון א פויגעל=שנאבעל; די עפנונג פון א בלומען=קרוינדעל.

rid *v. and a.* (ריד) בעפרייען [ווי פון א לאסט אדער שטערונג]; לויז מאכען אדער לויז ווערען [פון א צרה, פון א ראנה]; פטור ווערען; דערווייטערען; פערטרייבען; בעפרייט; לויז געווארען; אבגע'פטר'ט.

ri′dable *a.* (ראי′-דעבל) ז. *rideable*.

rid′dance *n.* (ריד′-ענס) די בעפרייאונג, דאס פריי מאכען; דאס פטור ווערען פון עפעס; דאס אבראמען פון וועג; דאס פערניכטען; די ערד וואס ווערט ארויסגעווארפען פון א חיה בעת זי גראבט זיך.

rid′den (ריד′ן) בעריטען, געפאהרען. ז. *ride*.

rid′der *n. and v.* (ריד′-ער) דער בעפרייער [פון א לאסט אדער צרה]; דער אויסלעזער; זיפען, איבערזיפען.

rid'dle *n. and v.* (רידל) א רעטעניש, א רעטזעל; אן אונפערשטענדליכע זאך; א פערזאן וועמעס אויפפיהרונג און האנדלונגען זיינען אונפערשטענדליך; א זיפ, א רעשעטע [פאר זאמד, קארן א. ד. ג.]; דורכזיפען דורך א זיפ; מאכען לעכלעך ווי אין א זיפ; מאכען ווענינער אין קוואנטיטעט [ווי דורך דורכזיפען]; בענוצען א זיפ אדער רעשעטע; לייזען א רעטעניש, ערקלערען; געבען צו פערשטעהן; צוטומלען, ברייננען אין א פערלעגענהייט; ריידען מיט רעטענישען.

rid'dle-like *a.* (ריד'ל-לאיק) ווי א רעטעניש.

riddlemeree' *n.* (רידל-מע-ריע') ז. *rigmarole*.

rid'dler *n.* (ריד'-לער) איינער וואס רעדט מיט רעטענישען; איינער וואס בענוצט א זיפ אדער רעשעטע.

rid'dling *a.* (ריד'-לינג) וואס רעדט מיט רעטענישען; וואס לעגט פאר א רעטעניש; וואס וויל עפעס טרעפען; רעטזעלהאפט.

rid'dlingly *adv.* (ריד'-לינג-לי) אויף א רעטזעלהאפטען אופן.

rid'dlings *n.* (ריד'-לינגז) די גראבע שטיקלעך וואס בלייבען אין זיפ נאכדעם ווי מען האט איבערגעזיפט זאמד, קארן א. ד. ג.

ride *v. and n.* (ראיד) רייטען; פאהרען; זיך טראגען [ווי א שיף אויף'ן וואסער]; שטעהן אויף'ן אנקער [ווענען א שיף]; ציהען זיך נאך עפעס; ווערען געטראגען אין דער הויך מיט טריאומף; בעווענען זיך מאיעסטעטיש אדער מיט גדלות; האבען די אויבערהאנד, הערשען, געוועלטיגען; דיענען אלס א מיטעל צום פאהרען אדער רייטען; הויבען זיך אדער ציהען זיך אין דער הויך [ווי א שלעכט געמאכטער ראק וואס ליעגט ניט גלאט אויף'ן רוקען]; אריבערטראגען, טראנספארטירען; דאס פאהרען רייטענדיג; אן אויספאהר; א וועג צום רייטען; א פלאץ אדער בעצירק וואס ווערט בעוואכט פון רייטענדע פאליציי-לייט.

ri'deable *a.* (ראי'-דעבל) אויף וועלכען מען קען רייטען; וואס מען קען דורכגעהן רייטענדיג.

ride about' (ראיד ע-באוט') ארומרייטען.

ride a hob'by (ראיד ע האב'-אי) נאכפאלגען נאך א טעאריע אדער געוועהנהייט, וואס איז דער פערזאן בעזונדערס ליעב.

ride and run (ראיד ענד ראן) רייטען אזוי גיך ווי מעגליך.

ride and tie (ראיד ענד טאי) פארויסרייטען און צובינדען צום סלופ [ווען צוויי פערזאנען רייטען אויף איין פערד: איינער רייט פארויס א שטרעקע און דאן שטעלט ער זיך אב און ווארט ביז דער צווייטער קומט אונטער. דאן רייט דער צווייטער א שטרעקע און ווארט פאר'ן ערשטען].

ride at an'chor (ראיד עט ענ'-קאר) זיין פעראנקערט, שטעהן אויף'ן אנקער אין מיטען וואסער [ווענען א שיף]; פאהרען שטיל.

ride away' (ראיד ע-הוויי') אוועקרייטען, אבפאהרען.

ride bod'kin (ראיד באד'-קין) פאהרען אלס א דריטע פערזאן צווישען צוויי אנדערע אין א וועגעל וואו עס קענען זיצען נור צוויי.

ride cir'cuit (ראיד סויר'-קיט) ארומפאהרען פון ארט צו ארט [ווענען א ריכטער וואס פאהרט ארום אין זיין בעצירק].

ride down (ראיד דאון) איבערפאהרען אימעצען רייטענדיג; טרעטען מיט די פיס; בעהאנדלען זעהר גראב.

ride ea'sy (ראיד איע'-זי) געהן לייכט [ווענען א שיף, ווען זיווארפט ניט און ציהט ניט אן צופיעל די שטריק פון די זעגלען].

ride hard (ראיד הארד) שווער געהן [ווענען א שיף, וועלכע ווארפט און ציהט אן שטייף די שטריק פון די זעגלען].

ri'dent *a.* (ראי'-דענט) מיט א ברייטען שמייכעל; מיט א הויכען געלעכטער.

ride off (ראיד אף) אוועקרייטען.

ride out (ראיד אוט) האלטען זיך מיט'ן שטראם; אויסשטעהן א שטורם-ווינד [ווענען א שיף אין ים].

ride out a storm (ראיד אוט ע סטאהרם) אויסהאלטען א שטורם; דורכמאכען א שווערען קאמפף.

ride o'ver (ראיד או'-ווער) רייטען איבער איינעמס קאפ; געוועלטיגען איבער איינעם מיט אכזריות.

ri'der *n.* (ראי'-דער) א רייטער; א פאהרער; א בערייטער פון פערד, א שטאל-מייסטער; א געשעפטס-רייזענדער; א צוזאץ, א ביילאגע צו א דאקומענט; יעדע פארריכטונג צו א זאך, וואס איז אויף איהר ארויפגעזעצט ווי רייטענדיג [ווי דאס בעוועגליכע באלאנס-שטיקעל אויף א וואג-שאל א. ד. ג.]; אן אלט-פרענקישע גאלדענע מטבע אין האלאנד.

ri'derless *a.* (ראי'-דער-לעס) וואס האט ניט אויף זיך קיין רייטער.

ride rough'shod (ראיד ראפ'-שאד) אויספיהרען אן עגאאיסטישען צוועק ניט קוקענדיג וועלכע פאלגען עס זאל ניט ברייננען פאר אנדערע.

ride rus'ty (ראיד ראס'-טי) זיך פעראקשנ'ען, זיך אנטקעגען שטעלען, זיך ניט וועלען אונטערווארפען.

ride the black don'key (ראיד טהי בלעק דאנ'-קי) זיין אין א שלעכטער לוינע.

ride the high horse (ראיד טהי האי האהרם) פערררייסען דעם קאפ, אננעהמען א שטאלצע מינע, רעדען אדער האלטען זיך מיט גדלות.

ride to hounds (ראיד טו האונדז) רייטען דירעקט נאך די הינד [אין יאגד אויף א פוקס].

ridge *n. and v.* (רידזש) א בערג-רוקען, א בערג-קאם; דער רוקען פון א חיה; די וואגע אדער אקער-שניט [דער שטרייף ערד וואס ווערט ארויפגעאקערט מיט'ן פלוג]; דער שפיץ פון א דאך; אויפהויבען אדער זיין אויפגעהויבען אין קנייטשען; מאכען בולט'ע שטרייפען אדער שורות [ווי א געאקערט פעלד].

ridge'-band *n.* (רידזש'-בענד) דער זאטעל-רימען.

ridged *a.* (רידזשד) וואס האט א רוקען, וואס האט א קאנטיגען אויסגעשטארצטען רוקען-ביין; אויסגעשטארצט ווי א רוקען-ביין; קאנטיג; שטרייפיג.

ridge'-drill *n.* (רידזש'-דריל) א זייה-מאשין צו זייהען צווישען די וואגען אדער אקער-שורות פון אן אויפגעאקערטען פעלד.

ridge'-fil'let *n.* (רידזש'-פיל'-עט) אין ארכיטעקטור — א רינג אדער קארניז צווישען צוויי פערטיעפונגען אויף א זייל אדער וואנד.

ridge'-har'row *n.* (רידזש'-הער'-או) אזא בראנע וואס קען בעריהרען ביידע זייטען פון אקער-שטרייף אויף אן אויפגעאקערטען פעלד.

ridg'el *n.* (רידזש'-על) א האלב קאסטרירטער באק [א באק, וועלכען מען האט אויסגעשניטען נור איין ביי].

ridge'let *n.* (רידזש'-לעט) א קליינע וואגע אדער אקער-שורה.

ridge'ling *n.* (רידזש'-לינג) ז. *ridgel*.

ridge'-pole *n.* (רידזש'-פאול) דער קווערבאלקען אויף'ן שפיץ דאך, וואו עס קומען זיך צונויף די קראקוועס אדער דאך-אונטערשטיצער.

ridge'-tile *n.* (רידזש'-טאיל) א געבויגענע דאך-פאן אדער דאכאווקע [א מין אויסגעבויגענער דאך-ציעגעל וואס לעגט זיך אוים אויף'ן שפיץ פון א דאך].

ridg'il *n.* (רידזש'-איל) ז. *ridgel*.

ridg'ling *n.* (רידזש'-לינג) ז. *ridgel*.

ridg'y *a.* (רידזש'-אי) בערג-און-טהאליג, מיט מעזשעס און בערגלעך; מיט רינעס; מיט קנייטשען.

rid'icule *n. and v.* (ריד'-אי-קיול) שפאט, אבלאכעריי; א רידיקול [א קליין געפלאכטען זעקעלע, וואס פרויען טראגען אין האנד]; מאכען חוזק פון אימעצען; אבלאכען.

rid'iculer *n.* (ריד'-אי-קיו-לער) אן אבלאכער, איינער וואס מאכט חוזק פון עפעס.

ridiculos'ity *n.* (רי-דיק-יו-לאס'-אי-טי) א לעכערליכע זאך; עפעס וואס רופט ארוים שפאט אדער געלעכטער.

ridic'ulous *a.* (רי-דיק'-יו-לאס) לעכערליך; וואס רופט ארוים שפאט אדער געלעכטער.

ridic'ulously *adv.* (רי-דיק'-יו-לאס-לי) אויף א לעכערליכען אדער אבסורדען שטייגער.

ridic'ulousness *n.* (רי-דיק'-יו-לאס-נעס) לעכערליכקייט; דאס זיין לעכערליך אדער אבסורד.

ri'ding *n.* (ראי'-דינג) דאס רייטען; דאס פאהרען.

ri'ding cul'tivator (ראי'-דינג קאל'-טי-וויי-טאר) א קולטיוואטאר, א יעטמאשין [אזא מאשין צום פאלען פעלדער אדער גערטנער, וועלכע ווערט געצויגען פון א פערד].

Riding Cultivator

ri'ding-hab'it *n.* (ראי'-דינג-העב'-איט) א רייזע-קלייד, א רייט-קלייד [פון א פרויענצימער].

ri'ding-hood *n.* (ראי'-דינג-הוד) א רייזע-קאפע [א מין קאפושאן וואס פרויען פלעגען טראגען אין 18טען יאהרהונדערט].

ri'ding-mas'ter *n.* (ראי'-דינג-מעס'-טער) א שטאל-מייסטער; א רייט-לעהרער.

ri′ding-robe *n.* (ראי′-דינג-ראוב) ז. *riding-habit*

ri′ding-school *n.* (ראי′-דינג-סקוהל) א רייט=שוהל [א שוהל וואו מען לערנט רייטען אויף פערד].

ri′ding-whip *n.* (ראי′-דינג-הוויפ) א קליין בייטשעל וואס ווערט בענוצט פון רייטער.

ridot′to *n.* (רי-ראט′-או) א פערזאמלונגס=פלאץ [א הויז אדער א זאאל פאר פערזאמלונגען]; א קאנצערט; א מאסקאראד=באל.

Ries′ling *n.* (ריעס′-לינג) ריעסלינג=וויין [א מין טייערער וויין, וועלכער ווערט פראדוצירט אין די רהיין=געגענדען פון דייטשלאנד און אויך אין קאליפארניע אין אמעריקא].

riet′boc *n.* (ריעט′-באק) ז. *rietbok*.

riet′bok *n.* (ריעט′-באק) דער ריעטבאק [אזא זיד=אפריקאנישע אנטילאפע].

rifacimen′to *n.* (רי-פא-טשי-מענ′-טא) דאס בענייען אדער צופאסען צו דער נייער צייט [וועגען א ליטעראַרישען אדער מוזיקאלישען ווערק].

rife *a.* (ראיף) 1. אין איבערפלוס, רייך אין עפעס, צאהלרייך; 2. פול, איבערפילט; 3. הערשענד, אלגעמיין אנגענומען, פערשפרייט; 4. מעגליך, לייכט.
1. The rain has been very rife this summer.
2. The meeting was rife with quarrels.
3. Rumors of a disaster were rife.

rife′ly *adv.* (ראיפ′-לי) אויף אן איבערפילטען, אפטען אדער אלגעמיינעם שטייגער.

rife′ness *n.* (ראיפ′-נעס) די פיעלקייט; די אפטקייט; די אלגעמיינהייט.

rif′fler *n.* (ריפ′-לער) א קליינע האלב=אויסגעבויגענע פייל וואס ווערט בענוצט צו פיילען אין זעהר קליינע פערטיעפונגען.

riff′raff *n.* (ריפ′-רעף) דער אבזאץ, די פסולת; דער אויסוואורף; דער פראסטער המון; אן ערב=רב.

ri′fle *n. and v.* (ראיפל) 1. א ביקס; א סאלדאט בעוואפענט מיט א ביקס, א קאראבינער; 2. אבנעהמען עפעס מיט גוואלט; בערויבען, בע'גזל'ענען; גנב'ענען, רויבען; 3. אויסשניידען פערטיעפונגען אין דעם ראהר פון א ביקס.
2. The burglars rifled the safe.

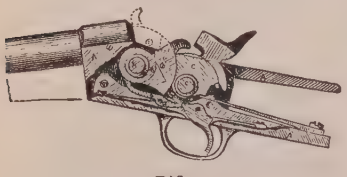

Rifle

ri′fle-bird *n.* (ראי′פל-בוירד) א מין אויסטראלישעם פאראדיז=פויגעלע מיט א לאנגען אויסגעבויגענעם שנאבעל.

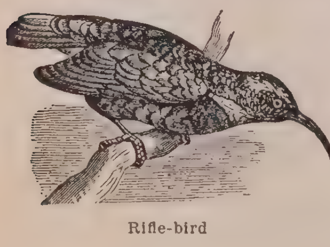

Rifle-bird

ri′fleman *n.* (ראי′פל-מען) א קאראבינער, א סאלדאט בעוואפענט מיט א ביקס.

ri′fler *n.* (ראי′-פלער) א רויבער, א פלינדערער; א פאלק=פויגעל אדער סאקאל, וואס לאזט זיך ניט לערנען צום געיעג.

ri′fling *n.* (ראי′-פלינג) דאס רויבען, דאס ראבירען אדער פלינדערען; דאס אויסשניידען ספיראלע פערטיעפונגען אין דעם ראהר פון א ביקס.

ri′fling-machine′ *n.* (ראי′-פלינג-מע-שין′) א מאשין אויסצושניידען ספיראלע פערטיעפונגען אין דעם ראהר פון א ביקס.

rift *v., n. and a.* (ריפט) רייסען, שפאלטען; א ריס, א שפאלט; געשפאלטען.

rig *v. and n.* (ריג) אנטהאן, בעפוצען, דעקארירען; בעזארגען א שיף מיט שטריק און קאנאטען; בעזארגען מיט די נויטיגע מאטעריאלען צו כאפען פיש מיט א ווענטקע; דאס בעזארגען א שיף מיט שטריק; די נויטיגע מאטעריאלען צו כאפען פיש מיט א ווענטקע.

rigadoon′ *n.* (ריג-ע-דוהן′) דער ריגאדאן [א מין לוסטיגער טאנץ]; די מוזיק פאר אזא טאנץ.

riga′tion *n.* (ראי-גיי′-שאן) דאס בעוואסערען [פעלדער].

rig′ger *n.* (ריג′-ער) אויף א שיף — א שטריק=מייסטער [דער ווער עס האט אויפצופאסען אויף די שטריק]; אין א מאשין — א האנד=רעדעל מיט א געבויגענעם ראנד.

rig′ging *n.* (ריג′-אינג) דאס שטריק=ווערק פון א שיף.

rig′ging-loft *n.* (ריג′-אינג-לאהפט) א ווערק=שטוב וואו מען מאכט די שטריק=ווערק פון א שיף; דאס ארט אונטער'ן דאך פון א טעאטער, פון וועלכען עס ווערען ארונטערגעלאזען אויף שטריק די דעקאראציאנען.

rig′gish *a.* (ריג′-איש) צולאזען, פערשייט, ווילד.

rig′gite *n.* (ריג′-איט) א שפאס=טרייבער; איינער וואס טהוט אב א שפיצעל.

right *a., adv., n. and v.* (ראיט) רעכט, גראד, דירעקט; רעכטפערטיג, בדרך הישר; גערעכט, גוט; גערעכטיג; ריכטיג, געגוי, אין ארדנונג; פאסענד; רעכטס; אין א גראדער ריכטונג; אויף א רעכטען אדער ריכטיגען שטייגער; דאס רעכט; דאס אייגענטומס=רעכט; די אויטאריטעט; די פליכט; די געהעריגע ארדנונג; די רעכטע זייט; די רעכטע האנד; די גערעכטיגקייט; רעכטפערטיגען, פערטיידיגען; מאכען רעכט אדער אין ארדנונג.

right! *int.* (ראיט) ריכטיג! דירעקט!

right about′! (ראיט ע-באוט′) אין מיליטער — א קאמאנדע די סאלדאטען זאלען זיך האלב אומדרעהען נאך רעכטס.

right against′ (ראיט ע-גענסט′) גראד געגענאיבער.

right ahead′ (ראיט ע-העד′) גראד פון פארענט, גלייך פארויס.

right along′ (ראיט ע-לאהנג′) אונאונטערבראכען.

right and left (ראיט ענד לעפט) רעכטס און לינקס, אין אלע ריכטונגען.

right an′gle (ראיט ענגל) א רעכטער אדער גלייכער ווינקעל [א ווינקעל פון 90 גראד].

right′-an′gled *a.* (ראיט′-ענ′גלד) רעכט=ווינקעלדיג, מיט א גלייכען ווינקעל, מיט א ווינקעל פון 90 גראד.

right au′ricle (ראיט אח′-ריקל) דאס רעכטע אויבערשטע קעמערעל פון הארץ, אין וועלכען דאס בלוט פליסט אריין דורך די ווענען און ווערט פון דארטען געטריבען צו די אונטערשטע קעמערלעך. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

right away′ (ראיט ע-הוויי′) גלייך, זאפארט.

right cone (ראיט קאון) א גלייכער קאנוס [א קאנוס וועמעס אקס איז זענקרעכט אדער פערפענדיקולאר און פאלט אריין אין מיטעלפונקט פון באזים].

right down (ראיט דאון) גראד ארונטער; אפען און פראסט; אהן צערעמאניעס; אפענהערציג.

right′en *v.* (ראיטן) גראד מאכען; רעכט מאכען.

right′eous *a.* (ראי′-טשיאס) רעכטפערטיג, גערעכטיג; גערעכט.

right′eously *adv.* (ראי′-טשיאס-לי) אויף א רעכטפערטיגען אופן.

right′eousness *n.* (ראי′-טשיאס-נעס) גערעכטיגקייט, רעכטשאפענהייט, רעכטפערטיגקייט.

right′er *n.* (ראיט′-ער) איינער וואס מאכט רעכט אדער גוט אן אונגערעכטע זאך.

right′ful *a.* (ראיט′-פול) רעכט, רעכטמעסיג, גערעכט.

right′fully *adv.* (ראיט′-פול-אי) אויף א גערעכטען אדער רעכטמעסיגען שטייגער.

right′fulness *n.* (ראיט′-פול-נעס) רעכטמעסיגקייט, גערעכטיגקייט.

right′-hand *a.* (ראיט′-הענד) וואס איז שייך צו דער רעכטער האנד; וואס דיענט אלס די רעכטע האנד; זעהר בעהילפיג.

right′-han′ded *a.* (ראיט′-הענ′-דעד) רעכט=הענטיג, וואס טהוט אלעס מיט דער רעכטער האנד; וואס איז געלעגט פון לינקס צו רעכטס.

right′-han′dedness *n.* (ראיט′-הענ′-דעד-נעס) דאס זיין רעכט=הענדיג, דאס טהאן אלץ מיט דער רעכטער האנד; דאס זיין געשיקט אין דער ארבייט.

Right Hon′orable (ראיט אנ′-אר-עבל) דער זעהר הויכווירדיגער [א טיטול פון הויכע בעאמטע].

right′ly *adv.* (ראיט′-לי) גראד, רעכטליך, מיט רעכט; אויף א גראדען, רעכטליכען אדער פאסענדען שטייגער.

right′-min′ded *a.* (ראיט′-מאינ′-דעד) מיט א גלייכען שכל; מיט א ריכטיגען פערשטאנד.

right′-min′dedness *n.* (ראיט′-מאינ′-דעד-נעס) דאס האבען א גלייכען שכל אדער ריכטיגען פערשטאנד.

right′ness *n.* (ראיט′-נעס) גראדקייט; ריכטיגקייט; גענויאיגקייט.

right of em′inent domain′ (ראיט אוו עמ′-אי-נענט דא-מיין′) דאס רעכט פון דער רעגיערונג צו פערנעהמען לטובת הכלל איינעמס אייגענטום, אבצאהלענדיג איהם דערפאר.

right of expatria′tion (ראיט אוו עקס-פיי-טרי-איי′-שאן) דאס רעכט צו ווערען א בירגער פון אן אנדער לאנד.

right off (ראיט אף) גלייך, זאפארט.
Call a doctor right off.

right of peti′tion (ראיט אוו פי-טיש′-אן) דאס רעכט פון פאלק צו דערלאנגען א פעטיציע דער רעגיערונג, אנווייזענדיג אויף זאכען מיט וועלכע דאס פאלק איז אונצופריעדען.

right of search (ראיט אוו סוירטש)

אין אינטערנאציאנאלען רעכט — דאס רעכט פון א קריעגס=שיף וואס בעלאנגט צו א מדינה, וועלכע פיהרט מלחמה, אבצושטעלען אויף'ן ים א האנדעלס=שיף פון א נייטראלער מלוכה און אונטערזוכען צי פיהרט זי ניט מיליטערישע פריפאסען און אנדערע קאנטראבאנדע.

right of vis'it (ראיט אוו וויז'-איט) דאס רעכט צו בעזוכען [פון א קריעגס=שיף, דאס רעכט צו אונטערזוכען, אויב א האנדעלס=שיף האט דאס רעכט צו פאהרען אונטער דעם פלאג אונטער וועלכען זי פאהרט].

right of way (ראיט אוו הוויי) דאס וועג=רעכט [דאס רעכט צו געברויכען א וועג].

right on (ראיט אן) גלייך.

right rev'erend (ראיט רעוו'-ע-רענד) הויכווירדיג [דער טיטול פון א בישאף].

right ven'tricle (ראיט ווענ'-טריקל) דאס רעכטע אונטערשטע קעמערל פון הארץ.
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

right'ward *adv.* (ראיט'-הווארד) רעכטס=ווערטס, אין דער ריכטונג צו רעכטס.

right well (ראיט הוועל) רעכט גוט.

right whale (ראיט הווייל) אזא מין וואלפיש וואס האט א גרויסען קאפ און לאנגע שפיציגע הארן=פלאטען אין גומען.

rig'id *a.* (רידזש'-איד) וואס לאזט זיך ניט בויגען; אינבויגזאם, שטייף, פעסט, שטרענג, הארט.

rigid'ity *n.* (רי-דזשיד'-אי-טי) אונבויגזאמקייט, שטייפקייט; הארטקייט; פעסטקייט; שטרענגקייט.

rig'idly *adv.* (רידזש'-איד-לי) אויף אן אונבויגזאמען, שטייפען אדער שטרענגען שטייגער.

rig'idness *n.* (רידזש'-איד-נעס) ז. *rigidity*

rigleen' *n.* (ריג-ליען') א מין אויער=רינגעל.

rig'let *n.* (ריג'-לעט) א שמאלע לייסט; א ליניע וואס ווערט ארייגעשטעלט צווישען די ציילען פון דרוק=שריפט.

rig'marole *n.* (ריג'-מע-ראול) פוסטע רייד, פלוידעריי.

rigolette' *n.* (ריג-א-לעט') א מין טיכעל אדער שארף וואס פרויען פלעגען טראגען אויף'ן קאפ.

rig'or *n.* (ריג'-אר) שטייפקייט, הארטקייט; אונבויגזאמקייט; שטרענגקייט; גרויזאמקייט, אונפריינדליכקייט; אין מעדיצין — א שוידער.

rig'orism *n.* (ריג'-אר-איזם) ריגאריזם, איבערטריבענע שטרענגקייט, דאס מקפיד זיין אויף יעדע מינדעסטע קלייניגקייט [בעזונדערס אין זיטען און מדות]; אין דער קאטוילישער טעאלאגיע — די לעהרע, אז ווען ביי איינעם ערוועקט זיך א מינדעסטער חשד וועגען די כשר'קייט אדער רעכטמעסיגקייט פון א געוויסער זאך, זאל ער זי ניט טהאן, פונקט ווי זי וואלט געווען בפורש פערבאטען.

rig'orist *n. and a.* (ריג'-אר-איסט) דער ריגאריסט, איינער וואס איז צו שטארק מקפיד אויף יעדער קלייניגקייט [בנוגע צו זיטען, צום סטיל א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו ריגאריזם. ז. *rigorism*

rig'orous *a.* (ריג'-אר-אס) שטייף, פעסט, שטרענג, הארט.

rig'orously *adv.* (ריג'-אר-אס-לי) אויף א שטרענגען, פעסטען אדער הארטען שטייגער.

rig'orousness *n.* (ריג'-אר-אס-נעס) שטרענגקייט, הארטקייט, פעסטקייט, שטייפקייט.

rig'our *n.* (ריג'-אר) ז. *rigor*

rig'ourism *n.* (ריג'-אר-איזם) ז. *rigorism*

rig'-out *n.* (ריג'-אוט) די אויסשטאטונג.

Rigs'dag *n.* (ריגז'-דעג) דער ריגסדאג, דער דענישער פארלאמענט.

rigs'daler *n.* (ריגז'-דא-לער) דער ריקס=טאלער [א זילבערנע מטבע אין דענעמארק. האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 54 סענט].

Rig-Ve'da *n.* (ריג-וויי'-דא) די ריג=וועדא, דאס הויפט=בוך פון די וועדאס [די אינדישע הייליגע שריפטען]. ז. *Veda*

riks'daler *n.* (ריקס'-דא-לער) ז. *rigsdaler*

rilie'vo *n.* (רי-ליעי'-ווא) רעליעף=ארבייט [דאס מאכען פיגורען וואס זיינען בולט, ווי אויף געלד].

rill *n. and v.* (ריל) א קליין טייכעל; פליסען, רוישען [ווי א קליין טייכעל].

rill'et *n.* (ריל'-עט) א קליין טייכעל.

rim *n. and v.* (רים) א ברעג; א לייסט; א רייף אדער שינע ארום א ראד; ארומלעגען א רייף.

rime *n. and v.* (ראים) ווייסער פראסט, טהוי=פראסט; פריהרען [וועגען טהוי]; א געדיכט, א גראם; פערפאסען אין גראמען, מאכען גראמען. ז. *rhyme*

ri'mer *n.* (ראי'-מער) א גראמען=מאכער; א בויערער, איינער וואס ענגבערט דורך א לאך; אין א פעסטונג — א פאליסאדע, א צאם אדער פארקאן פון ארייגעשלאגענע קלעצער.

rime'ster *n.* (ראימ'-סטער) א גראמען=מאכער, א גראמען=פלעכטער, א כלומרש'דיגער פאעט.

rime to death (ראים טו דעטה) פערניכטען, פטר'ען; פטור ווערען פון עפעס.

rim'less *a.* (רימ'-לעס) אהן א ראנד, אהן א רייף.

rim'-lock *n.* (רימ'-לאק) א קאסטען=שלאס, א הענג=שלאס [א שלאס וואס הענגט אויף דער קליאמקע].

rimmed *a.* (רימד) מיט א ראנד; וואס האט א ראנד.

rim'mer *n. and v.* (רימ'-ער) אזא געציינג אויסצודריקען פיגורען אויף קוכען אדער טארט; אזא מעסער וואס ווערט בענוצט אין בעשניידען די בייכלעך פון פיש ווען מען קאנזערווירט זיי; אן אינסטרומענט צו פערגרעסערען א לאך; פערגרעסערען א לאך.

ri'mose *a.* (ראי'-מאוס) געשפאלטען, בעדעקט מיט שפאלטען [ווי קארע]; פול מיט שפאלטען.

ri'mosely *adv.* (ראי'-מאוס-לי) האבענדיג א סך שפאלטען; אויף אן אנגעקארטשעטען שטייגער.

rimos'ity *n.* (ראי-מאס'-אי-טי) דאס האבען פיעל שפאלטען.

ri'mous *a.* (ראי'-מאס) ז. *rimose*

rim'ple *n. and v.* (רימפל) א קנייטש, א פאלב; קנייטשען; פליסען מיט קליינע וועלען.

ri'my *a.* (ראי'-מי) בעדעקט מיט טהוי=פראסט; קאלט.

rind *n. and v.* (ראינד) פעל, הויט, שאלעכץ, קארע; אבשיילען; אבשינדען די פעל; אראבנעהמען די קארע.

rin'ded *a.* (ראינ'-דעד) וואס האט א הויט אדער פעל; בעדעקט מיט א קארע אדער שאלעכץ.

rin'derpest *n.* (רינ'-דער-פעסט) א רינדער=פעסט, א מגפה אויף בהמות.

rin'dy *a.* (ראינ'-די) ז. *rinded*

rinforzan'do *a.* (רינ-פאהר-טסענ'-דא) אין מוזיק — מיט בעטאנונג [פון א געוויסער נאטע].

rinforza'to *a.* (רינ-פאהר-טסא'-טא) ז. *rinforzando*

ring *n. and v.* (רינג) א רינג; א פינגער=רינג; א פינגערל; א קרייז; א קרייז=פלעכע; א רייף; א געשלאסענער קרייז פון פערזאנען פאר א געוויסען צוועק; אן ארענא פאר רינג=קאמפף, פויסט=קאמפף אדער פון א צירקוס; א קלאנג; א גלאקען=קלאנג; אן אייגענטימליכער קלאנג; קלינגען; ארויסגעבען א קלאנג ווי פון א גלאק; קלינגען מיט א גלאק; בעקאנט מאכען דורך גלאקען=קלאנג; קלינגען ווי א גלאק; זיין בעריהמט, זיין איבעראל בעוואוסט; וויעדערהאלט און קלאר אויסדריקען [ווי דאס קלינגען פון א גלאק]; אנקלינגען, געבען א קלונג, געבען א צייכען דורך קלינגען מיט א גלעקעל; אנטהאן אדער ארויפלעגען א רינג; ארויפשלאגען א רייף; ארומרינגלען, איינרינגלען; ארומקרייזען, איינקרייזען; לאזען לויפען אין א קרייז [ווי א צירקוס=פערד]; אויסהאקען א רינג פון קארע פון א צווייג אדער פון א ווארצעל; בילדען א קרייז; בעוועגען אין רינגען אדער אין ספיראלען.

ring a peal (רינג ע פיעל) קלינגען שטארק מיט די גלאקען.

ring'-ar'mor *n.* (רינג'-אר'-מאר) א רינג=פאנצער [א פאנצער, וואס בעשטעהט פון מעטאל=רינגען וועלכע זיינען ארויפגענעהט אויף לעדער אדער צייג].

ring bells back'ward (רינג בעלז בעק'-הווארד) קלינגען מיט די גלאקען אין אן אומגעקעהרטער ארדנונג [אנפאנגען מיט דעם גרויסען גלאק און ענדיגען מיט דעם קליינעם].

ring'-black'bird *n.* (רינג'-בלעק'-בוירד) די רינג=אמזעל [אזא קליין שווארצליך זינג=פויגעלע מיט א לאנגען עק]

ring'-bolt *n.* (רינג'-באולט) א רינג=באלצען [א מעטאלענער באלצען מיט אן אויערל ארייצופאסען א רינג, ווי די וואס ווערען בענוצט אין שיפען]

ring'-bone *n.* (רינג'-באון) דער רינג=ביין [דער ביין פון א פערד'ס פוס איבער דער קאפיטע].

ring'-car'rier *n.* (רינג'-קער'-אי-ער) א פערמיטלער צווישען צדדים, א צונויפפיהרער.

ring chang'es (רינג טשיינדזש'-עז) ז. *ring the changes on*

ring'-di'al *n.* (רינג'-דאי'-על) א זונען=רינג=זייגער [אזא ברייטער רינג מיט שפאלטען דורך וועלכע עס קענען דורכגעהן די שטראהלען פון דער זון און אנצייגען די צייט פון טאג לויט די ציפערען, וועלכע געפינען זיך אויף'ן רינג].

ring'-dog *n.* (רינג'-דאג) אזא אייזערנער קלאמער צו שלעפען קלעצער.

ring'-dove *n.* (רינג'-דאוו) די רינגעל=טויב [אזא אייראפעאישע ווילדע טויב פון אן אש=גרויען קאליר].

ring down (רינג דאון) ענדיגען, ענדיגען אין דעם מאמענט; געבען א סיגנאל

אראבצולאזען גלייך דעם פארהאנג [אין טעאטער].

ring'-drop'per *n.* (רינג'-דראפּ'-ער) א רינג⸗פערליערער [מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען. ז. ***ring-dropping***].

ring'-drop'ping *n.* (רינג'-דראפּ'-אינג) דאס פערליערען א רינג מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען [א בעקאנטער שווינדעל אוועקצואווארפען אן אונעכטען רינג און איהם כלומר'שט געפינען, ווען אנדערע זעהען אום איהם צו פערקויפען אלס א מציאה פאר אן עכט גאלדענעם].

ringed *a.* (רינגד) וואס האט א רינג אדער רינגען; ארומגענומען מיט א רינג; צונויפגעשטעלט פון רינגען.

ringed snake (רינגד סנייק) די רינגעל⸗שלאנג [א געוועהנליכע אייראפּעאישע שלאנג]; די קראגען⸗שלאנג [א קליינע אמעריקאנער ניט⸗גיפטיגע שלאנג מיט א געלבען שטרייף הינטער'ן קאפּ].

rin'gent *a.* (רינ'-דזשענט) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א ברייט אויפגעעפענטען מויל [וועגען דעם בלומען⸗קריינדעל פון געוויסע פלאנצען].

ring'er *n.* (רינג'-ער) א קלינגער; א גלאקען⸗קלינגער; א קלינג⸗אפּאראט, א גלעקעל.

ring'-fence *n.* (רינג'-פענס) אן ארומצאמונג.

ring'-fin'ger *n.* (רינג'-פינ'-גער) דער דריטער פינגער פון דער לינקער האנד, אויף וועלכען מען טראגט דעם הייראטס⸗רינג.

ring'-formed *a.* (רינג'-פאהרמד) רינג⸗פערמיג, וואס האט די פארם פון א רינג.

ring'-gage *n.* (רינג'-גיידזש) א רינג⸗מאס צו מעסטען קוגעל⸗פערמיגע קערפּער; אזא קאנישעם העלצעל ארער ביינדעל צו מעסטען די גרויס פון רינגען.

ring'-han'dle *n.* (רינג'-הענ'דל) א הענטעל פון א כלי אין דער פארם פון א רינג.

ring'-head *n.* (רינג'-העד) אזא אינסטרומענט אויסצוציהען וואלען⸗צייג.

ring'-hedge *n.* (רינג'-העדזש) ז. ***ring-fence***.

ring in (רינג אין) אריינפיהרען דורך אנקלינגען; אריינפיהרען, אריינבריינגען ערגעץ וואו; אין טעאטער — געבען א סיגנאל דעם קאפּעלמייסטער צו אנפאנגען שפּיעלען.

ring'ing *n. and a.* (רינג'-אינג) א רינגען⸗פערציערונג; דאס קלינגען; א קלינגעניש; וואס קלינגט; קלינגענדיג.

ring'ing in the ears (רינג'-אינג אין טהי איערז) דאס קלינגען אין די אויערען.

ring'ingly *adv.* (רינג'-אינג-לי) מיט א קלינגעריי ווי פון א גלאק.

ring'ing of the ears (רינג'-אינג אוו טהי איערז) ז. ***ringing in the ears***.

ring'leader *n.* (רינג'-ליע-דער) א רעדעל⸗פיהרער; אן אנפיהרער פון אן אויפגערייצטען המון.
He was the **ringleader** in the riot.

ring'less *a.* (רינג'-לעס) אהן א רינג.

ring'let *n.* (רינג'-לעט) א רינגעלע; א געקרויזטער האר⸗לאק.

ring'leted *a.* (רינג'-לעט-עד) בעפּוצט מיט געקרויזטע האר⸗לאקען; וואס טראגט געקרויזטע האר⸗לאקען; געקרויזט, געלאקט.

ring'-mail *n.* (רינג'-מייל) א רינג⸗פאנצער.

ring'-man *n.* (רינג'-מען) א באקסער, א פויסט⸗קעמפּפער; איינער וואס איז בעשעפטיגט מיט באקסעריי אדער פויסט⸗קאמפף.

ring'-mas'ter *n.* (רינג'-מעס'-טער) דער אויפפּאסער און אויפזעהער פון א פויסטען⸗וועט⸗קאמפף.

ring'-mon'ey *n.* (רינג'-מאנ'-אי) אזעלכע מעטאלענע רינגען וואס פערשיעדענע אלטע פעלקער האבען בענוצט אלס געלד.

ring off (רינג אף) אבקלינגען דעם טעלעפאן ווען מען הערט אויף ריידען און מען וויל אבברעכען די פערבינדונג.

ring one a peal (רינג הוואן ע פּיעל) אימעצען ארונטערמאכען; אימעצען אויסזידלען.

ring'-ou'zel *n.* (רינג'-אוה'זל) די רינגעל⸗אמזעל [אזא שווארצליך קליין זינג⸗פויגעלע מיט א ווייסען רינג ארום דער ברוסט].

ring'-par'rot *n.* (רינג'-פער'-אט) דער רינג⸗פּאפּוגאי [אזא פּאפּוגאי מיט א שטרייף ארום האלז].

ring'-shaped *a.* (רינג'-שייפּט) וואס האט די פארם פון א רינג.

ring'-small *a.* (רינג'-סמאהל) אזוי קליין, אז עס קען דורכגעהן דורך א רינג.

ring'-spar'row *n.* (רינג'-ספּער'-או) דער גרוי⸗פינק [אזא קליינער, גרויער פויגעל].

ring'-stand *n.* (רינג'-סטענד) א רינג⸗האלטער [א געשטעל צו האלטען רינגען].

ring'ster *n.* (רינג'-סטער) א מיטגליעד פון א קרייזעל וואס בעשטעהט פון פערזאנען וועלכע האבען אין זינען נור זייערע אייגענע צוועקען.

ring'-streaked *a.* (רינג'-סטריעקט) וואס האט רינגען אדער קרייז⸗ליניען אויף'ן קערפּער.

ring'tail *n.* (רינג'-טייל) א רויב⸗פויגעל מיט א גערינגעלטען עק; אזא קליינער פיער⸗עקיגער שיף⸗זעגעל.

ring'-tailed *a.* (רינג'-טיילד) וואס האט א גערינגעלטען עק, וואס האט אן עק מיט פערשיעדענע קאלירטע קרייזען.

ring the change (רינג טהי טשיינדזש) שווינדלען דורך בייטען הין און צוריק געלד.

ring the chang'es (רינג טהי טשיינדזש'-עז) קלינגען אין איין גלאק נאך דעם אנדערען אין א געוויסען סדר, קלינגען מעלאדיש.

ring the chang'es on (רינג טהי טשיינדזש'-עז אן) איבער'חזר'ען דיזעלבע זאך אויף פערשיעדענע אופנים, כסדר זינגען דעמזעלבינגען פּזמון.
In a political campaign the spellbinders **ring the changes on** a few issues.

ring the toc'sin (רינג טהי טאק'-סין) קלינגען מיט דעם שטורם⸗גלאק, רופען צו א רעוואלוציאן.

ring'-thrush *n.* (רינג'-טהראש) ז. ***ring-ouzel***.

ring'-time *n.* (רינג'-טאים) די צייט ווען מען בייט זיך מיט רינגען [אלס חתן⸗כלה], די צייט פון ליעבענדע הערצער, די פריהלינגס⸗צייט.

ring up (רינג אפּ) 1. אברופען מיט'ן טעלעפאן; 2. געבען א צייכען אויפצוהויבען דעם פארהאנג אין טעאטער.
1. I will **ring up** the doctor at 4 o'clock.

ring'wise *adv.* (רינג'-הוואיז) אין רינגען אדער קרייזען.

ring'-work *n.* (רינג'-הוואירק) רינגען⸗ווערק, א מאטעריאל אדער פלעכע וואס איז צונויפגעשטעלט אדער ווערט צונויפגעהאלטען פון רינגען.

ring'worm *n.* (רינג'-הוואירם) אזעלכע רונדע לישאיעס, וועלכע בילדען זיך אויף דער הויט; אזא ווארם וואס דרעהט זיך צונויף ווי א רינג.

rink *n. and v.* (רינק) א רינג, א קרייז; אזא שמאלער אייז⸗גליטש פאר א געוויסען גליטש⸗שפּיעל; די פערזאנען, וועלכע זיינען בעטייליגט אין אזא שפּיעל; א קינסטליכער אייז⸗גליטש צום גליטשען זיך; זיך גליטשען אויף אזא גליטש.

rinse *v. and n.* (רינס) אויסשווענקען; איבערשווענקען, איבערוואשען; אן אויסשווענקונג; אן איבערשווענקונג [ווי פון אויסגעוואשענע וועש].

rin'ser *n.* (רינ'-סער) איינער וואס שווענקט.

rin'sing *n.* (רינ'-סינג) דאס שווענקען, דאס איבערוואשען; די פליסיגקייט אין וועלכער מען שווענקט אדער מען וואשט איבער.

ri'ot *n. and v.* (ראי'-אט) א צוזאמענלויף פון מענשען; א טומעל; אן אויפרוהר; אן אונגעזעצליכער אויפרוהר צו שטערען די ארדנונג; א פערשווענדערישע און אויסגעלאסענע אויפפיהרונג; א טומעלדיגע און אויסגעלאסענע הוליאנקע; מאכען א טומעל אדער אן אויפרוהר; טומלען; מאכען ווילדע הוליאנקעס.

Ri'ot Act (ראי'-אט עקט) דאס געזעץ וואס איז אין ענגלאנד ארויסגעגעבען געווארען אין יאהר 1714 נעגען אויפרוהרס און ארדנונגס⸗שטערונגען.

ri'oter *n.* (ראי'-אט-ער) א טומלער, אן ארדנונגס⸗שטערער; אן אויפרוהר⸗מאכער; איינער וואס איז בעטייליגט אין אן אויפרוהר אדער אין אן אויפשטאנד; א בונטאווטשטשיק.

ri'otous *a.* (ראי'-אט-אס) טומעלדיג; אויפריהרעריש; וואס איז שולדיג אין אן אויפרוהר; וואס בונטעוועט; צולאזען, אויסגעלאסען.

ri'otously *adv.* (ראי'-אט-אס-לי) אויף אן אויפריהרערישען אופן; בונטעווענדיג; טומלענדיג; מאכענדיג אונארדנונג אדער טומעל.

ri'otousness *n.* (ראי'-אט-אס-נעס) דאס זיין אויפריהרעריש אדער טומעלדיג.

ri'otry *n.* (ראי'-אט-רי) אן אויפרוהר; דאס מאכען אן אויפרוהר, דאס בונטעווען; א טומעל; דאס מאכען א טומעל.

R. I. P. ראשי תבות פון די ווערטער ***requiescat in pace*** — ינוח על משכבו בשלום [ווערט מייסטענס געברויכט אלס אן אויפשריפט אויף קריסטליכע מצבות].

rip *v. and n.* (ריפּ) פאנאנדעררייסען; אויפטרענען; זיין אויפגעשניטען אדער אויפגעטרענט; בלויזשטעלען, אויפדעקען דורך אן אונטערזוכונג; אונטערזוכען און אויפדעקען; זעגען האלץ אין דער ריכטונג ווי עס וואקסט, זעגען פאר לענגס; לויפען קאפּ איבער; א ריס, א שפּאלט, א שניט; אן אויסוואורף; א שטיק גארנישט, א ניכטסווירדיגער מענש; א צרה'דיגע שקאפּע [א צרה'דיג פערד, עזעל א. ד. ג.]; א קערבעל פאר פיש; א שטראמיגער וואסער⸗שטרייף; א קליינע כוואליע.

rip and tear (ריפּ ענד טעהר) צורייסען און צופליקען, מאכען צו אש און צו שטויב.

ripa'rial *a.* (ראי-פּיי'-רי-על) וואס איז

שייך צו אדער וואס ליעגט ביים ברעג פון א טייך; וואס לעבט ביים ברעג פון וואסער [וועגען געוויסע חיות].

ripa'rian *a. and n.* (ראַי-פּיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו אדער וואס ליעגט ביים ברעג פון א טייך; איינער וואס וואהנט אדער האט אייגענטום ביים ברעג פון א טייך.

ripa'rian rights (ראַי-פּיי'-רי-ען ראַיטס) די רעכטע בנוגע צום וואסער פון א טייך אדער אזיערע פון איינעם וואס בעזיצט לאנד ביים ברעג פון דיזען טייך אדער אזיערע.

ripa'rious *a.* (ראַי-פּיי'-רי-אַס) וואס לעבט אדער וואקסט ביי די ברעגען פון א טייך.

ripe *a. and v.* (ראַיפּ) צייטיג, רייף; אויסגעוואקסען; פאלשטענדיג אויסגעבילדעט; פאלשטענדיג פארבערייטעט; מאכען רייף אדער צייטיג.

ripe'ly *adv.* (ראַיפּ'-לי) אויף א רייפען, צייטיגען שטייגער.

ri'pen *v.* (ראַיפּען) רייף ווערען; מאכען צייטיג; מאכען פארטיג צום בענוץ.

ripe'ness *n.* (ראַיפּ'-נעס) רייפקייט, צייטיגקייט.

ripe wants (ראַיפּ הוואַנטס) דרינגענדע בעדירפניסע.

ripe wine (ראַיפּ הוואַין) אלטער וויין.

ripic'olous *a.* (ראַי-פּיק'-אַ-לאַס) ז. *riparial*.

ripid'olite *n.* (ראַי-פּיד'-אַ-לאַיט) דער ריפּידאליט [א מין גרינער מינעראל].

ripie'no *a. and n.* (רי-פּיעי'-נאַ) אין מוזיק — צוגעבענד, פערשטארקענד [וועגען אן אינסטרומענט אדער מוזיקאנט וואס ווערט צוגעגעבען צו פערשטארקען דעם טאָן, ווי אין אן ארקעסטער — איינער פון די מוזיקאנטען, אויסער דעם סאלא, וועלכע שפּיעלען די ערשטע פיעדעל]; א צוגעגעבענער מוזיקאנט אדער אינסטרומענט.

ripost' *n.* (רי-פּאוסט') — א אין פעכטען צוריק-קלאפּ מיט'ן שווערד; א שנעלער ענטפער; דאס געבען שנעל א „גאָב".

riposte' *n.* (רי-פּאוסט') ז. *ripost*.

rip'per *n.* (ריפּ'-ער) אן אויפשניידער, אן אויפרייסער; אן אכזר.

rip'ple *v. and n.* (ריפּל) זיך קרייזלען, זיך בעוועגען אין קליינע וועלען [וועגען וואסער]; אברייניגען די קערנער פון פלאקס; דאס קרייזלען זיך פון וואסער; דאס מורמלען פון לייכטע וועלען אין א טייכעל; א מאשין אבצורייניגען די קערנער פון פלאקס.

rip'ple-mark *n.* (ריפּ'ל-מארק) די שפּור פון וועלען אויף זאמד [ביי א ברעג פון ים].

rip'plet *n.* (ריפּ'-לעט) א קליינע כוואליע.

rip'pling *n.* (ריפּ'-לינג) דאס קרייזלען [פון וואסער]; דאס מורמלען פון לייכטע וועלען.

rip'rap *n.* (ריפּ'-רעפּ) צובראכענע שטיינער פון וועלכע עס ווערט געמויערט א פונדאמענט; א פונדאמענט פון אנגעווארפענע צובראכענע שטיינער.

rip'-saw *n.* (ריפּ'-סאה) א קערב-זעג [א זעג צו זעגען האלץ אין דער לענג, ווי מען זעגט ברעטער].

rip up old sores (ריפּ אַפּ אולד סאורז) אויפדעקען אלטע וואונדען.

rise *v. and n.* (ראַיז) זיך ערהויבען; שטייגען אין דער הויך [וועגען נאזען, א לופטבאלאן א. ד. ג.]; זיך אויפהויבען, אויפשטעהן [פון א זיצענדער אדער ליעגענדער פאזע]; אויפשטעהן תחית המתים; זיך אויפהויבען אדער ארויסטרעטען געגען עפּעס; אבציהען [פון א בעלאגערטען פלאץ]; אבברעכען די זיצונג, פערטאגען [פון א פארלאמענט]; ארויסקומען פון דער ערד, ארויסשפּראצען; זיך אויפהויבען צו א העכערער מדרגה; אויפגעהן [פון דער זון]; אויפשוועלען, אויפגעהן [פון טייג]; אנשוועלען [פון א געשוויר]; שטייגען [פון פרייז, פון ווערטה]; דאס ערהויבען זיך; דאס אויפשטעהן; דאס שטייגען; די ערהויבונג, די שטייגונג; דער אויפגאנג [פון דער זון]; די לאנגזאמע אויפשטייגונג [פון א מוזיקאלישען טאן]; די שטייגערונג, די פערמעהרונג; דאס פערגרעסערען זיך; דער אורשפּרונג, די ענטשטעהונג [פון א זאך].

rise *n.* (ראַיס) א צווייג פון א בוים; א קליינער קוסט אדער בוש.

rise from the ranks (ראַיז פראם טהי רענקס) בעקומען א טשין, ווערען פון א פּראסטען סאלדאט אן אפיציער.

rise in life (ראַיז אין לאַיף) זיך פערבעסערען די לעבענס-בעדינגונגען, שטייגען.

ri'ser *n.* (ראַי'-זער) אן אויפשטעהער; איינער וואס נעהמט אנטייל אין אן אויפשטאנד, א מיאטעזשניק; דאס זייטען-ברעט פון טרעפּ.

rise to the emer'gency (ראַיז טו טהי אי-מויר'-דזשענ-סי) ז. *rise to the occasion*.

rise to the occa'sion (ראַיז טו טהי אַ-קיי'-זשאן) זיין שלאגפערטיג; זיך ניט פערלירען ביי א שוועריגקייט.

rise up (ראַיז אַפּ) זיך אויפהויבען.

risibil'ity *n.* (ריז-אי-ביל'-אי-טי) דאס לאכען, די נייגונג צו לאכען.

ris'ible *a.* (ריז'-איבל) וואס קען לאכען; לאכענדיג; וואס איז שייך צו געלעכטער.

ris'ibleness *n.* (ריז'-איבל-נעס) דאס קענען לאכען; דאס זיין לאכעדיג.

ris'ibly *adv.* (ריז'-אי-בלי) אויף א לאכעדיגען שטייגער.

ri'sing *n. and a.* (ראַי'-זינג) דאס אויפהויבען זיך; דאס אויפגעהן [פון דער זון]; דאס אויפשטעהן [תחית המתים]; אן אויפשטאנד, א מיאטעזש; אן אויפשטייגונג, אן אנוואוקס; דאס אויפגעהן [פון טייג]; זיך הויבענד; וואקסענד.

ri'sing ground (ראַי'-זינג גראַונד) א הויכער פלאץ.

ri'sing man (ראַי'-זינג מען) א מענש, וואס שטייגט הויך.

ri'sing of the moth'er (ראַי'-זינג אוו טהי מאַטה'-ער) א קראנקהייט אין דער געבעהר-מוטער.

ri'sing of the stom'ach (ראַי'-זינג אוו טהי סטאַמ'-עק) איבעלקייט, ניט-גוטקייט.

ri'sing of the sun (*the*) (ראַי'-זינג אוו טהי סאַן) דער מזרח.

ri'sing sigh (ראַי'-זינג סאַי) א טיעפער זיפץ.

risk *n. and v.* (ריסק) 1. א ריזיקע, א געפאהר; 2. א פערזיכערונגס-אבליגאציע; 3. ריזיקירען, וואגען.

2. Our company has no risks in that city.

ris'ker *n.* (ריס'-קער) א ריזיקירער, א ריזיקאנט, איינער וואס ריזיקירט.

ris'ky *a.* (ריס'-קי) ריזיקאליש; געפעהרליך, סכנות'דיג; וואס נעהט אויף ריזיקע.

riso'rial *a.* (ראַי-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צום לאכען; וואס רופט ארויס א געלעכטער.

riso'rial mus'cles (ראַי-סאו'-רי-על מאַסלז) די לאך-מוסקולען [די מוסקולען, דורך וועלכע עס קומט פאר דער פּראצעס פון לאכען].

risp *n.* (ריספּ) הארט גראז, וואס וואקסט אין א זומפּיגען ארט.

ri'sus *n.* (ראַי'-סאַס) א לאך, א געלעכטער.

ritardan'do *a.* (רי-טאר-דענ'-דאַ) לאנגזאמער [אין מוזיק].

ritar'do *a.* (רי-טאר'-דאַ) ז. *ritardando*.

rite *n.* (ראַיט) א קירכען-געברויך, א רעליגיעזער מנהג אדער צערעמאניע.

ritornelle' *n.* (רי-טאהר-נעל') אין מוזיק — א ריטורנעל, א קליינעם מוזיקאלישעם שטיק, וואס ווערט געשפּיעלט פון ארקעסטער פאר, אין מיטען אדער צום סוף פון אן אריע [א שטיק פון אן אפּערא וואס ווערט געזונגען פון איין זינגער].

ritornel'lo *n.* (רי-טאהר-נעל'-לאַ) ז. *ritornelle*.

rit'ter *n.* (ריט'-ער) א ריטער.

ritt'-mas'ter *n.* (ריט'-מעס'-טער) א קאוואלעריע-קאפּיטאן.

rit'ual *a. and n.* (ריטש'-יו-על) ריטואל, וואס איז שייך צו א רעליגיעזען מנהג אדער צערעמאניע; א ריטואל-בוך, א בוך מיט פארשריפטען וועגען פערשיעדענע קירכליכע צערעמאניעס בעת גאטעסדיענסט; א רעליגיעזער מנהג אדער צערעמאניע; א מנהג, צערעמאניע אדער אנגענומענע פארם.

rit'ualism *n.* (ריטש'-יו-על-איזם) ריטואליזם, דאס סיסטעם פון קירכען-מנהגים און צערעמאניעס; דאס אבהיטען אלע רעליגיעזע דינים; די לעהרע וועגען קירכליכע מנהגים.

rit'ualist *n. and a.* (ריטש'-יו-על-איסט) א ריטואליסט, א שרייבער וועגען רעליגיעזע מנהגים; וואס איז שייך צום ריטואל אדער רעליגיעזע מנהגים.

ritualis'tic *a.* (ריטש-יו-ע-ליס'-טיק) ריטואליסטיש, וואס איז שייך צום ריטואל אדער רעליגיעזע מנהגים; שטרענג איבערגעגעבען צו די פארשריפטען פון דער קירך.

rit'ually *adv.* (ריטש'-יו-על-אי) לויט דעם רעליגיעזען מנהג, לויט'ן קירכען-געברויך.

riv'age *n.* (ריוו'-עדזש) א ברעג פון א טייך; אן אבצאהל פאר דעם רעכט צו פאהרען אויף א טייך.

ri'val *n., a. and v.* (ראַי'-וועל) א קאנקורענט, אן אנטאגאניסט, א געגנער; איינער וואס יאגט זיך נאך דערזעלביגער זאך, נאך וועלכער עס יאגט זיך א צווייטער און וועלכע קען בעלאנגען נור צו איינעם; איינער וואס שטרעבט צו זיין גלייך מיט אימעצען אדער איהם אריבערצושטייגען; קאנקורירענד, וואס האט דיזעלביגע פּרעטענזיעס אדער דיזעלביגע פאדערונגען וואס דער אנדערער; קאנקורירען; שטרעבען צו זיין גלייך מיט'ן צווייטען אדער איהם אריבערצושטייגען.

rival'ity *n.* (ראַי-וועל'-אי-טי) ז. *rivalry*.

ri'valry *n.* (ראַי'-וועל-רי) קאנקורענץ, געגנערשאפט, די בעשטרעבונג צו זיין גלייך מיט אימעצען אין עפּעס אדער אריבערצויאגען; דאס נאכיאגען זיך מיט א צוויי-

טען נאך דערזעלביגער זאך, וועלכע קען בעלאנגען נור צו איינעם.

ri'valship *n.* (ראי'־וועל־שיפ) ז. ***rivalry***.

rive *v. and n.* (ראיוו) שפאלטען, רייסען; זיך שפאלטען, זיך טרענען; א ריס [ווי מיט די צייהנער]; א ברעג.

riv'el *v.* (ריוו'־על) איינשרומפען, צונויפקנייטשען.

riv'en *a.* (ריוון) צושפאלטען, פאנאנדערגעריסען.

ri'ver *n.* (ראי'־ווער) איינער וואס שפאלט אדער רייסט פאנאנדער.

riv'er *n.* (ריוו'־ער) א טייך, א שטראם.

riv'erain *a.* (ריוו'־ער־איין) וואס איז שייך צום ברעג פון א טייך; וואס געפינט זיך ביים ברעג פון א טייך.

riv'er-ba'sin *n.* (ריוו'־ער־ביי'סן) א טייך־באסיין, די גאנצע געגענד, אין וועלכער עס פליסט א טייך מיט אלע זיינע צווייגען.

riv'er-bed *n.* (ריוו'־ער־בעד) דאס טייך־בעט [דער גראבען, אין וועלכען עס פליסט דער טייך].

riv'er-drag'on *n.* (ריוו'־ער־דרעג'־ן) א קראקאדיל.

riv'er-dri'ver *n.* (ריוו'־ער־דראי'־ווער) איינער וואס טרייבט געהילץ אדער פליטען אויף א טייך.

riv'er-god *n.* (ריוו'־ער־גאד) דער גאט פון טייכען.

riv'erhead *n.* (ריוו'־ער־העד) דער קוואל אדער אנפאנג פון א טייך.

riv'er-hog *n.* (ריוו'־ער־האג) די קאפי־בארא, דער ים־חזיר [ז. ***capibara***]; אזא אפריקאנישער שוויין.

riv'er-horse *n.* (ריוו'־ער־האהרס) דער היפאפאטאמוס. ז. ***hippopotamus***.

riv'erine *a.* (ריוו'־ער־אין) וואס איז שייך צו א טייך; ענהליך צו א טייך.

riv'erish *a.* (ריוו'־ער־איש) ז. ***rivery***.

riv'er-man *n.* (ריוו'־ער־מען) איינער וואס וואהנט נעבען א טייך און ציהט פון איהם זיין חיונה [ווי ארויסציהענדיג איינגעזונקענע אדער אריינגעווארפענע זאכען].

riv'er-mead'ow *n.* (ריוו'־ער־מעד'־או) א לאנקע ביים טייך.

riv'er-plain *n.* (ריוו'־ער־פליין) דאס פלאכע לאנד נעבען א טייך.

riv'erside *n.* (ריוו'־ער־סאיד) דער ברעג פון טייך.

riv'er-wa'ter *n.* (ריוו'־ער־וואה'־טער) טייך־וואסער.

riv'er-wolf *n.* (ריוו'־ער־וואולף) דער זומפ־ביבער. ז. ***coypou***.

riv'ery *a.* (ריוו'־ער־אי) וואס איז שייך צו טייכען; ענהליך צו טייכען.

riv'et *n. and v.* (ריוו'־עט) א ניעט [איינער פון די מעטאלענע שטיפטען וואס בעפעסטיגען צוויי שטיקער מעטאל איינס צום אנדערען]; פערניעטעווען, צופעסטיגען איינס צום אנדערען.

Rivets

riv'eting *n.* (ריוו'־עט־אינג) דאס ניעטעווען; ניעטען. ז. ***rivet***.

riv'eting-ham'mer *n.* (ריוו'־עט־אינג־העמ'־ער) א האמער צו פערניעטעווען צוויי שטיקער מעטאל.

riv'eting-machine' *n.* (ריוו'־עט־אינג־מע־שין') א מאשין צו פערניעטעווען שטיקער מעטאל.

riv'et-machine' *n.* (ריוו'־עט־מע־שין') א מאשין צו מאכען ניעטען אדער שטיפטען.

riv'et-pin *n.* (ריוו'־עט־פין) א ניעט־שטיפט.

riv'etting *n.* (ריוו'־עט־אינג) ז. ***riveting***.

rivière' *n.* (רי־וויעהר') א ריוויער, א האלזבאנד פון עטליכע שנירלעך פערל אדער דימענטען.

ri'ving *n.* (ראי'־ווינג) שפאלטונג, פאנאנדעררייסונג.

ri'ving-knife *n.* (ראי'־ווינג־נאיף) אן אינסטרומענט צו שפאלטען שינדלען, ברעטלעך פאר פעסער א. ד. ג.

ri'vose *a.* (ראי'־וואס) — אין זאאלאגיע מיט אונרעגעלמעסיגע קנייטשען [וועגען דער הויט אדער אנדערע קערפער־טיילען פון געוויסע חיות].

riv'ulet *n.* (ריוו'־יו־לעט) א קליין טייכעל.

rixa'tion *n.* (ריק־סיי'־שאן) א קריגען, א שטרייט.

rixa'trix *n.* (ריק־סיי'־טריקס) א קריגערישע פרוי, א סערעבע.

rix'-dol'lar *n.* (ריקס'־דאל'־אר) א רייכס־טאלער [אן אלטע מטבע פון 18טען און אנהויב 19טען יאהרהונדערט, אין פערשיעדענע איירעפעאישע לענדער].

riz'iform *a.* (ריז'־אי־פארם) וואס זעהט אויס ווי רייז.

roach *n. and v.* (ראוטש) 1. די פלעצע [א טייך־פיש פון א גרוי־גרינעם קאליר מיט א זילבער־ווייסען בויך און רויטליכע פלוס־פעדערען]; 2. א פרייס [טאראקאן]; 3. א געבויגענער אויסגעשטארצטער האר־לאק אויף'ן שטערען; 4. מאכען אויסגעבויגען און אויסגעשטארצט [וועגען א האר־לאק]; 5. ארומשארען די האר פון א פערד'ס גריווע אזוי, אז זיי זאלען שטעהען גלייך.

2. His hair was **roached** up over his forehead.

Roach

roach'-backed *a.* (ראוטש'־בעקט) מיט א רונדען, געוועלב־ארטיגען רוקען.

road *n. and v.* (ראוד) א וועג; א גאס, א דורכגאנג; אן אייזענבאהן; א רייזע; אן איבערפאל; אן אנקער־פלאץ פאר שיפען; אויסלעגען א וועג אדער וועגען; נאכגעהן נאך די שפורען [וועגען א שפיר־הונד אדער יאגד־הונד].

road'-a'gent *n.* (ראוד'־איי'־דזשענט) א קאלעקטאר פון דורכפאהר־געלד [וואס קאלעקטירט די איינצאהלונג פאר דעם רעכט זיך צו בענוצען מיט א פריוואטען וועג].

road'-bed *n.* (ראוד'־בעד) דער פונדאמענט אדער אונטער־געבוי פון אן אייזענבאהן; דאס מאטעריאל, מיט וועלכען עס איז אויסגעלעגט א וועג.

road'-book *n.* (ראוד'־בוק) א רייזע־האנד־בוך [אן אינפארמאציאנס־בוך פאר רייזענדע].

road'-drift *n.* (ראוד'־דריפט) דער אב־פאל ביים אויסגלייכען און פערריכטען א שאסע.

roa'der *n.* (ראו'־דער) א שיף וואס קען נור שווימען מיט א גינסטיגען ווינד אדער מיט'ן שטראם.

road'-har'row *n.* (ראוד'־הער'־או) א מאשין אויסצוגלייכען און ברייטגען אין ארדנונג די ארויסגעשלאגענע שטיינער פון א וועג אדער שאסע.

road'-lev'eler *n.* (ראוד'־לעוו'־על־ער) א מאשין אויסצוגלייכען א וועג.

road'-locomo'tive *n.* (ראוד'־לאו־קא־מאו'־טיוו) א לאקאמאטיוו צוגעפאסט צום פאהרען אויף א געוועהנליכען וועג.

road'-machine' *n.* (ראוד'־מע־שין') א מאשין צום אויסגלייכען א וועג [אבצוגראבען די הויכע פלעצער, אוועקצופיהרען די אויסגעגראבענע ערד און צו פערשיטען נידריגע פלעצער].

road'man *n.* (ראוד'־מען) איינער וואס האלט אין ארדנונג א וועג אדער שאסע.

road'-meas'urer *n.* (ראוד'־מעזש'־אור־ער) אן אראמעטער אדער וועג־מעסטער. ז. ***odometer***.

road'-met'al *n.* (ראוד'־מעט'־על) שאסע־מאטעריאלען [די שטיינדלעך צום מאכען א שאסע].

road'-pen *n.* (ראוד'־פען) א פען מיט צוויי שפאלטען צו מאכען צוויי פאראלעלע ליניען [אלס בעצייכנונג פון א וועג אויף א לאנד־קארטע].

road'-roll'er *n.* (ראוד'־ראול'־ער) א שאסע־ראלע, א וועג־ראלע [איינצודריקען די שטיינדלעך אין א שאסע].

road'-scra'per *n.* (ראוד'־סקריי'־פער) א פארריכטונג אויסצוגלייכען א וועג.

road'side *n. and a.* (ראוד'־סאיד) די זייט פון א וועג, דער ראנד פון א וועג; וואס געפינט זיך ביי א וועג.

The coach pulled up at a little **roadside** inn.

roads'man *n.* (ראודז'־מען) ז. ***roadman***.

road'stead *n.* (ראוד'־סטעד) אן ארט צו פעראנקערען שיפען.

road'-stea'mer *n.* (ראוד'־סטיע'־מער) ז. ***road-locomotive***.

road'ster *n.* (ראוד'־סטער) א רייזע־פערד [צום אויספאהרען און פאר לייכטער ארבייט]; איינער וואס פאהרט פיעל ארום; א קוטשער, אן אנטרייבער; א יעגער, וואס פיהרט די יאגד פאהרענדיג מיט'ן וועג [ניט איבער די פעלדער]; א רייזע־וועלאסיפעד [צום פאהרען און ניט פאר א וועט־לויף]; א שיף וואס קען נור שווימען מיט א גינסטיגען ווינד אדער מיט'ן שטראם; א גאסען־רויבער.

road'-sul'ky *n.* (ראוד'־סאל'־קי) א לייכט וועגעל פאר איין פערזאן.

road'-survey'or *n.* (ראוד'־סויר־וויי'־אר) אן אויפזעהער איבער א וועג אדער שאסע, א גאסען־אינספעקטאר, א וועגען־אינספעקטאר.

road'way *n.* (ראוד'־הוויי) א שאסע־וועג; א וועג [הויפטזעכליך דער מיטען וועג, בעשטימט פאר וואגענס און פערד].

road'-work *n.* (ראוד'־הוואירק) שאסע־ארבייט, דאס אויסלעגען וועגען.

road'worthy *a.* (ראוד'־הוואיר־טהי) צוגעפאסט צום וועג אדער צום פאהרען [ווי למשל, א פערד].

roam *v. and n.* (ראום) זיך ארומטרייבען, ארומוואנדערען, ארומבראדזשען; דורכגעהן, דורכוואנדערען; דאס דורכגעהן, דאס דורכוואנדערען, דאס ארומטרייבען זיך.

roa'mer *n.* (ראו'-מער) אן ארומוואנדרערער, אן ארומטרייבער, א בראדיאגע.

roan *a. and n.* (ראון) רויטליך־גרוי; רויטליך־גרויער קאליר [הויפטזעכליך פון פערד]; א חיה פון רויטליך־גרויען קאליר, א רויטליך־גרוי פערד; א ווייכע בויגזאמע שעפסען־פעל [געברויכט מעהרסטענס פון בוכבינדער אלס נאכאהמונג פון מאראקא־לעדער].

roan'-tree *n.* (ראונ'-טריע) ז. ***rowan-tree***.

roar *v. and n.* (ראור) רעווען, ברומען, ברויזען; רוישען, שרייען; וואיען [וועגען א ווינד]; קראכען [ווי א דונער]; הילכיג לאכען, כאכאטשען; כראפען [וועגען פערד, וואס ליידען פון א געוויסער קראנקהייט]; א רעווען, א ברומען, א וואיען, א שרייען; א הילכיגער געלעכטער, דאס כאכאטשען; א ליארם, א געפילדער.

roar'er *n.* (ראור'-ער) א שרייער, א ברומער; איינער וואס פילדערט אדער ליארעמט; איינער אדער עטוואס וואס ברומט, רעוועט, וואיעט אדער ברויזט; א פערד וואס כראפעט אטהעמענדיג [ביי א געוויסער קראנקהייט].

roar'ing *n. and a.* (ראור'-אינג) 1. א רעווען, א ברומען; דאס ברויזען אדער רוישען [ווי פון א ווינד]; דאס קראכען [ווי פון א דונער]; דאס שרייען; אזא קראנקהייט ביי פערד ווען זיי כראפען אטהעמענדיג; 2. פילדערענד, ליארמענד, טומלענד; 3. גוט געהענד, זעהר ערפאלגרייך.

2. It was a mad, **roaring** time, full of extravagance. 3. He drives a **roaring** trade.

roar'ing boys (ראור'-אינג באיז) צולאזענע, ווילדע יונגען [מעהרסטענטייל פון דער אריסטאקראטישער געזעלשאפט, וועלכע פלעגען זיין בעקאנט אין לאנדאן אין 17טען יאהרהונדערט מיט זייער סקאנדאליעזער און טומעלדיגער אויפפיהרונג אין די גאסען און אין די עפענטליכע פלעצער].

roar'ing lads (ראור'-אינג לעדז) ז. ***roaring boys***.

roar'ingly *adv.* (ראור'-אינג-לי) מיט געשריי, מיט געפילדער.

roast *v., n. and a.* (ראוסט) בראטען; ברענען, איבערברענען; פערשפאטען; געבראטענס, בראטען, שטיקער פלייש בעשטימט צום בראטען; געבראטען, איבערגעברענט.

roast'-beef plant (ראוסט'-ביעף פלענט) אזא אירים אדער שווערד־ליליע [די צוריבענע בלעטער פון דיזער פלאנצע גיבען ארויס א גערוך ווי פון געבראטענעם פלייש]. ז. ***iris***.

roast'er *n.* (ראוסט'-ער) איינער וואס בראט, ברענט אדער ברענט איבער; א כלי אדער אינסטרומענט צום בראטען; עטוואס צום בראטען [ווי א חזיר'על, פויגעל א. ז. וו.].

roast'ing-ear *n.* (ראוסט'-אינג-איער) א קוקורוזע צום בראטען [ווען זי איז נאך ניט אין גאנצען פארטיג].

roast'ing-jack *n.* (ראוסט'-אינג-דזשעק) אן אפאראט איבערצודרעהען דאס בראט־אייזען [אויף וועלכען מען הייננט אויף פלייש צום בראטען].

roast'-meat clothes (ראוסט'-מיעט קלאוטהז) יום־טוב'דיגע קליידער [א הומאריסטישער אויסדרוק].

rob *v. and n.* (ראב) רויבען, בערויבען, אוועקגזל'ענען; פיהרען א רויב־ווירטשאפט ביי מעטאל־גראבונג [ארויסנעהמען וויפיעל מעטאל עס איז מעגליך זיך ניט קימערענדיג וועגען דער זיכערהייט אדער וועגען דער צוקונפט]; פערקלענערען די קויהלען־זיילען, וואס שטיצען א קויהלען־גרוב; איינגעקאכטע פרוכט־זאפט.

rob'alo *n.* (ראב'-ע-לאו) אזא גרויסער העכט־עהנליכער שפייז־פיש אין די טראפישע געגענדען פון זיד־אמעריקא.

rob'-al'tar *n.* (ראב'-אהל'-טאר) א הייליגטום־רויבער.

rob'and *n.* (ראב'-ענד) קאבל־גארן [א שטריקעל צוצובינדען א זעגעל צום שפיץ פון א מאסט].

rob'ber *n.* (ראב'-ער) א רויבער.

rob'ber-crab *n.* (ראב'-ער-קרעב) ז. ***hermit-crab***.

rob'ber-fly *n.* (ראב'-ער-פלאי) די רויב־פליעג. ז. ***hawk-fly***.

rob'bery *n.* (ראב'-ער-אי) רויבעריי; רויב.

rob'bin *n.* (ראב'-אין) קאבל־גארן [א שטריקעל צו בעפעסטיגען א זעגעל צום שפיץ פון א מאסט]; פאקונג פאר פעפער, רייז און אנדערע עהנליכע פראדוקטען.

robe *n. and v.* (ראוב) א קלייד; א מאנטעל; א שטאאטס־מאנטעל, אן אוניפארם־קלייד אדער מאנטעל; א פאראדנער מאנטעל; אן איינהילונג; א פעלץ אלס איינהילונג [ביים פאהרען]; די גרעסטע און שטארקסטע טאבאק־בלעטער [וועלכע ווערען געברויכט פאר פראסטע זארטען ציגארען]; אנקליידען, זיך אנקליידען [הויפטזעכליך אין אוניפארם־מאנטלען].

robe'-ma'ker *n.* (ראוב'-מיי'-קער) א שניידער פון פאראדנע אוניפארם־קליידער [ווי פאר שטאאטס־בעאמטע, גייסטליכע, אוניווערזיטעטס־בעאמטע א. ז. וו.].

rob'erd *n.* (ראב'-ערד) דער בוך־פינק אדער זיאבליק [אזא פויגעלע]. ז. ***chaffinch***.

Rob'ert's field ap'ricot (ראב'-ערטס פיעלד עפ'-רי-קאט) אזא אפריקאזע [א מין פלוים־עהנליכע פרוכט]. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***.

robes *n.* (ראובז) שטאאטס־מאנטלען, אוניפארם־מאנטלען, פאראדנע קליידער [פון שטאאטס־בעאמטע אדער גייסטליכע].

rob'in *n.* (ראב'-אין) ז. ***redbreast***.

rob'inet *n.* (ראב'-אינ-עט) ז. ***redbreast***.

ro'bing *n.* (ראו'-בינג) אנקליידונג [אין שטאאטס־מאנטלען אדער אין אוניפארם־קליידער]; מאטעריאל פאר פרויען־קליידער; א בעפוצונג אויף פרויען און קינדער־קליידער.

Rob'in Good'fellow (ראב'-אין גוד'-פעל-או) א הויז־גייסט; א פעע; אן עלף, א גייסט.

ro'bing-room *n.* (ראו'-בינג-רוהם) א קליידער־צימער [פאר פאראדנע קליידער, ווי אוניפארמס, גלח'שע קליידער א. ז. וו.].

rob'in-red'breast *n.* (ראב'-אינ-רעד'-ברעסט) ז. ***redbreast***.

rob'in's-plan'tain *n.* (ראב'-אינז-פלענ'-טיין) דער דאר־ווארצעל, א מין וועגעריך. ז. ***plantain***.

ro'ble *n.* (ראובל) דער ווייסער קאליפארניער דעמב; א מין בוכען־בוים אין טשילי.

rob'orant *a. and n.* (ראב'-א-רענט) שטארקענד, קרעפטיגענד; א קרעפטיגונגס־מיטעל.

rob'orate *v.* (ראב'-א-רייט) שטארקען, קרעפטיגען; בעשטעטיגען, בעפעסטיגען, פעסטשטעלען.

robora'tion *n.* (ראב-א-ריי'-שאן) קרעפטיגונג, שטארקונג.

rob Pe'ter to pay Paul (ראב פיע'-טער טו פיי פאהל) ארויסנעהמען א שויב פון איין פענסטער און זי ארייננשטעלען אין א צווייטען; מאכען נייע חובות, אום צו צאהלען אלטע.

robust' *a.* (רא-באסט') 1. זעהר שטארק, געזונד אדער קרעפטיג; 2. גראב, רויה; 3. מיהזאם, וואס פאדערט קראפט אדער אנשטרענגונג; 4. אין זאאלאגיע — דיק.

1. He is a **robust** boisterous youth.

robus'tious *a.* (רא-באס'-טשיאס) ז. ***robust***.

robus'tiously *adv.* (רא-באס'-טשיאס-לי) ז. ***robustly***.

robus'tiousness *n.* (רא-באס'-טשיאס-נעס) ז. ***robustness***.

robust'ly *adv.* (רא-באסט'-לי) זעהר שטארק אדער געזונד, מיט פיעל קראפט.

robust'ness *n.* (רא-באסט'-נעס) קרעפטיגקייט, שטארקייט, געזונדקייט.

roc *n.* (ראק) א פאבעלהאפטער ריעזיגער רויב־פויגעל [אין דער ארבישער מיטאלאגיע].

roc'ambole *n.* (ראק'-עמ-באול) שפאנישער קנאבעל.

Roccel'la *n.* (ראק-סעל'-א) ארסייל־מאך.

roccel'lic ac'id (ראק-סעל'-איק עס'-איד) ארסייל־מאך זויערע.

Rochelle' pow'der (רא-שעל' פאו'-דער) ז. ***Seidlitz powder***.

Rochelle' salt (רא-שעל' סאהלט) ווייןשטיין־זויערע נאטראן־קאלי.

roches moutonnées' (ראש מוה-טא-ניי') שטיינער, וועלכע זיינען אבגעריבען געווארען און גלאט געמאכט פון דער בעוועגונג פון גלעטשערס.

roch'et *n.* (ראטש'-עט) א כאר־העמד [א מין גלח'שער קיטעל]; אזא פאראדנער מאנטעל ביי די ענגלישע פערען; א קורץ־רעקעל; די פלעצע [אזא פיש. ז. ***roach***].

rock *n. and v.* (ראק) 1. א פעלז; א פעלזען־שטיין; א מינעראלען־שיכט; א פעלזען־בארג; א שטיין, א שטיינדעל; 2. א צופלוכט, א שיצונג, א שטיצע [א ביבלישער אויסדרוק]; 3. אן אורזאכע אדער קוואל פון געפאהר [ווי עס איז אן אונטערוואסערדיגער שטיין פאר שיפען]; 4. א מטבע; 5. קאנדעל־צוקער; 6. דער שטיין־פיש [א פיש, וואס האלט זיך צווישען אונטערוואסערדיגע שטיינער]; 7. די פעלזען־טויב [אזא ווילדע טויב]; א פראסליצע; א גריף [אזא פאבעלהאפטער פויגעל]; 8. אזא מין הארטע זייף; 9. א מין הארטער קעז; 10 א שאקעל, א וואקעל; 11. בעווארפען מיט שטיינער, פערשטיינערען; 12. וואקלען, שאקלען, וויעגען; זיך וואקלען, זיך שאקלען, זיך וויעגען; 13. פערוויעגען, איינשלעפערען; איינשטילען, בערוהיגען.

2. The Lord is my **rock**. 3. The tariff question was the **rock** on which the party split. 4. He has a pocketful of **rocks**. 13. Ignorance **rocks** the world into indifference.

rock ahead' (ראק ע-העד') א געפאהר שטעהט פאר!

rock al'um (ראק על'-אם) דער פיינסטער אלוין.

rock'away *n.* (ראק'-ע-הוויי) א פיער=רעדעריגע שפאציער=וועגעל מיט צוויי אדער דריי זיץ=פלעצער.

rock'-ba'sin *n.* (ראק'-בייס'ן) א פעלזען=באסיין אדער א פעלזען=בעקען [אן אויסהויילונג אין א פעלזן].

rock'-bass *n.* (ראק'-בעס) דער רויט=אויג אדער די פלעצע [אזא פיש. ז. *redeye*]; דער געשטרייפטער אקון [בארש].

Rock-bass

rock'-beau'ty *n.* (ראק'-ביו'-טי) די פעלזען=שעהנהייט [אזא שמעקענדע אלפישע פלאנצע].

rock'-bound *a.* (ראק'-באונד) איינגעשלאסען צווישען פעלזען.

rock'-brea'ker *n.* (ראק'-ברײ'-קער) א מאשין צו ברעכען שטיינער [פאר שאסעען].

rock'-but'ter *n.* (ראק'-באט'-ער) בערג=פוטער אדער שטיין=פוטער [א מינעראל וואס בעשטעהט פון אלויז, אלומיניום און אייזען=אקסיד].

rock'-can'dy *n.* (ראק'-קענ'-די) קאנדעל=צוקער; גערשטען=צוקער.

rock'-cod *n.* (ראק'-קאד) דער פעלזען=פיש [א נאמען פאר פערשיעדענע מינים פיש, וועלכע מען כאפט צווישען פעלזען]; א שטאק=פיש, וואס ווערט צושניטען, גערייניגט און געטריקענט ביי די ברעג=פעלזען.

rock'-cork *n.* (ראק'-קאהרק) בערג=קארק [אזא ווייסער אדער גרויער אסבעסט אדער שטיין=פלאקס]. ז. *asbestos*.

rock'-crab *n.* (ראק'-קרעב) א קרעבס [ראק], וואס האלט זיך אין פעלזיגע טיילען פון ים=דעק.

rock'-cress *n.* (ראק'-קרעס) א שטיין=קרעסע [אזא פלאנצע].

rock'-crush'er *n.* (ראק'-קראש'-ער) ז. *rock-breaker*.

rock'-crys'tal *n.* (ראק'-קריס'-טעל) בערג=קריסטאל [קווארץ=קריסטאל].

rock'-doe *n.* (ראק'-דאו) די געמזע [א מין אלפישער הירש].

rock'-dove *n.* (ראק'-דאוו) די פעלזען=טויב [אזא ווילדע טויב].

rock'-drill *n.* (ראק'-דריל) א פעלזען=בויערער, א שטיינער=בויערער [א מאשין צו בויערען פעלזען אדער שטיינער].

rock'er *n.* (ראק'-ער) איינער וואס וואקעלט אדער שאקעלט; איינער וואס וויעגט אדער וויעגט איין; איינער אדער עטוואס וואס וואקעלט זיך, שאקעלט זיך אדער וויעגט זיך; א שאקעל=שטוהל, א וויעג=שטוהל; דאס רונד=געבויגענע לייסטעל, אויף וועלכען עס וואקעלט זיך א שאקעל=שטוהל אדער א וויעגעל; עטוואס וואס איז עהנליך צו אזא לייסטעל [ווי למשל, א קיעל אדער גרונד=באלקען פון א שיף]; א שיף מיט א האלב=אויסגעבויגענעם קיעל; א מין וויעג=קעסטעל צו וואשען גאלד; א גליטש=שוה [קאנקע] מיט א האלב=רונדען הינטערשטען טייל; א כלי צו פערפריהרען בעמישע מישונגען; א בארג=טויב [ז. *rock-dove*].

rock'ered *a.* (ראק'-ערד) ארויסגעבויגען ארויס=צו [ווי דאס רונד=געבויגענע לייסטעל פון א שאקעל=שטוהל].

rock'ery *n.* (ראק'-ער-אי) א קינסטליכער שטיינער=הויפען אדער פעלזען=בערגעל [וואו מען פלאנצט געוויסע געוויקסען, ווי למשל פארנען אדער פאפאראטניקעס].

rock'et *n. and v.* (ראק'-עט) א ראקעטע [א פייערווערק אין דער פארם פון א צילינדרישען רעהרעל, וואס שיסט ארויף אין דער הויך]; א מין סאלאט; דער ווילדער זענעפט [אזא גארטען=פלאנצע]; ארויפשיסען, ארויפפליהען גלייך און שנעל ווי א ראקעט.

rock'eter *n.* (ראק'-עט-ער) א פויגעל, וואס הויבט זיך אויף אין דער לופטען גלייך און שנעל [ווי א ראקעטע].

rock'-fe'ver *n.* (ראק'-פיע'-ווער) א פיעבער אדער קדחת מיט אונטערברעכונגען [וואס הערט צייטווייליג אויף און הויבט זיך ווידער אן].

rock'fish *n.* (ראק'-פיש) דער שטיין=פיש [א פיש, וואס האלט זיך אויף צווישען אונטערוואסערדיגע שטיינער].

rock'-hear'ted *a.* (ראק'-האר'-טעד) מיט א שטיינערנעם הארץ, אונעמפפינדליך, אונפיהלענד.

rock'-hop'per *n.* (ראק'-האפ'-ער) א מין פינגווין. ז. *penguin*.

rock'ier *n.* (ראק'-אי-ער) ז. *rock-dove*.

rock'iness *n.* (ראק'-אי-נעס) פעלזיגקייט, שטיינערדיגקייט; הארטקייט; וואקעלדיגקייט; פער'שכורט'קייט.

rock'ing *n. and a.* (ראק'-אינג) די שטיינער וואס דיענען אלס אונטער=שיכט פון א וועג אדער שאסעע; וואקלענד, שאקלענד, וויעגענד; זיך וואקלענד, זיך שאקלענד, זיך וויעגענד.

rock'ing-bar *n.* (ראק'-אינג-באר) א שטאנג ביי אן אויוון=גראטע, מיט וועלכען מען קען די גראטע איבערדרעהען.

rock'ing-chair *n.* (ראק'-אינג-טשעהר) א וויעג=שטוהל, א שאקעל=שטוהל.

rock'ing-horse *n.* (ראק'-אינג-האהרס) א שאקעל=פערדעל, א וויעג=פערדעל [א קינדער=שפיעלכעל].

rock'-leath'er *n.* (ראק'-לעטה'-ער) ז. *rock-cork*.

rock'less *a.* (ראק'-לעס) אהן פעלזען=שטיינער; ניט בעדעקט מיט שטיינער.

rock'let *n.* (ראק'-לעט) א קליינער פעלז.

rock'-lil'y *n.* (ראק'-ליל'-אי) די פעלזען=ליליע [אזא טראפישע אמעריקאנישע פלאנצע; אזא שנעע=ווייסע אויסטראלישע ארכידעען=פלאנצע, וואס וואקסט אויף פעלזען].

rock'-lim'pet *n.* (ראק'-לימ'-פעט) די ראפף=שנעקע [אזא שנעקע וואס ליעגט אין א פלאכער טעלער=עהנליכער מושעל מיט א ברייטער קיילעכדיגער עפנונג און האלט זיך בעפעסטיגט צו שטיינער].

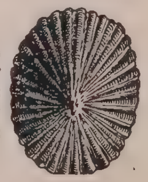

Rock-limpet

rock'ling *n.* (ראק'-לינג) דער ים=וויעזעל [אזא פיש]. ז. *whistlefish*.

rock'-ma'ple *n.* (ראק'-מיי'-פל) דער צוקער=קליאן. ז. *maple*.

rock'-milk *n.* (ראק'-מילק) בארג=מילך [אזא קרייד=עהנליכער מינעראל].

rock'-oil *n.* (ראק'-איל) פעטראלעאום, קעראסין.

rock'-pig'eon *n.* (ראק'-פידזש'-אן) די פעלזען=טויב [א מין ווילדע טויב].

rock'-plant *n.* (ראק'-פלענט) א פעלזען=פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט צווישען פעלזען].

rock'-rab'bit *n.* (ראק'-רעב'-איט) דער פעלזען=קראליק.

rock'-ribbed *a.* (ראק'-ריבד) 1 וואס האט פעלזען=ריפען אדער ארויסשטארצענדע פעלזען=שטרייפען; 2. פעלזען=פעסט, שטארק, בעפעסטיגט.

1. The **rock-ribbed** mountains rise high above the clouds. 2. Maine is a **rock-ribbed** Republican state.

rock'-rose *n.* (ראק'-ראוז) די ציסט=בלום [אזא פיעל=צווייגיגער קוסט מיט שעהנע בלומען. ז. איל.]; די זון=רויז [א פלאנצע עהנליך צו דער ציסט=בלום].

Rock-rose

rock'-ru'by *n.* (ראק'-רוה'-בי) דער רויטער גראנאט [אזא עדעלשטיין]. ז. *garnet*.

rock'-salt *n.* (ראק'-סאהלט) שטיין=זאלץ [זאלץ וואס מען געפינט אין נאטירליכען צושטאנד, ניט צולאזען אין וואסער].

rock'-scor'pion *n.* (ראק'-סקאהר'-פי-אן) אן איינוואוינער פון גיבראלטאר [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

rock'-shaft *n.* (ראק'-שעפט) דער אקסי=לירענדער אדער זיך וויעגענדער וואל [א וואל פון א דאמפף=מאשין, וואס דרעהט זיך ניט, נאר וויעגט זיך].

rock'-snake *n.* (ראק'-סנייק) א פעלזען=שלאנג [א שלאנג וואס האלט זיך אויף צווישען פעלזען]; דער שלינגער; די ריעזען=שלאנג אדער דער באא.

Rock-snake

rock'-soap *n.* (ראק'-סאופ) די בערג=זייף [אזא פעך=שווארצער אדער בלויליך=שווארצער אוליגער און קלעפעדיגער מינעראל, ווערט געברויכט פאר פאסטעל=פארב און צום וואשען].

rock'-suck'er *n.* (ראק'-סאק'-ער) א לאמפרעטע. ז. *lamprey*.

rock'-tar *n.* (ראק'-טאר) ז. *rock-oil*.

rock'-tem'ple *n.* (ראק'-טעמ'פל) א טעמפעל אויסגעהאקט אין פעלזען.

rock'-wa'ter *n.* (ראק'-הוואה'-טער) פעלזען=וואסער [וואסער וואס קומט פון א פעלזען=שטיין].

rock'-wood *n.* (ראק'-הוואוד) בערג=האלץ [א מין האלץ=ענליכער ברוינער אסבעסט]. ז. *asbestos*.

rock'work *n.* (ראק'-הוואירק) פעלזען=ווערק, שטיינער אויסגעלעגט אין א וואנד אזוי, אז זיי זאלען מאכען דעם איינדרוק פון א נאטירליכער פעלזען=וואנד; פיגורען אויסגעלעגט פון שטיינער [ווי אין גערטנער, למשל]; א נאטירליכע פעלזען=וואנד.

rock'y *a.* (ראק'-אי) פעלזיג, שטיינערדיג; הארט ווי פעלז, הארט=הערציג; וואקעלדיג; שכור.

Rock'y Moun'tain sheep (ראק'-אי מאונ'-טיין שיעפ) די פעלזענבערג=שעפס [א ווילדע שעפס מיט זעהר גרויסע הערנער, וועלכע האלט זיך אויף אין די בערגיגע געגענדען אין די זיד=וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. *bighorn*.

Rocky Mountain Sheep

roco'co *n.* (רא-קאו'-קאו) ראקאקא סטיל [אזא ארט פאנטאסטישע זינלאזע דעקאראציאן אדער וואנד=בעפוצונג וועלכע איז איינגעפיהרט געווארען אין פראנקרייך אין די צייטען פון קעניג לואי דעם 15טען]; א זינלאזע אדער געשמאקלאזע זאך אין קונסט אדער ליטעראטור.

roc's egg (ראקס עג) א וואונדערבארע געשיכטע אדער א זאך וואס איז ניט געשטויגען ניט געפלויגען.

rod *n.* and *v.* (ראד) א רוט; א שטאנג; דאס שטענגעל פון א ווענטקע; א שטאב, א שטעקען; א שטאס, א שבט; א שטראף=רוט; אן אייזען=שטאנג וואס ווערט בענוצט אלס פערבינדונג אין פערשיעדענע מאשינען; א בליץ=אבלייטער שטאנג; א סצעפטער, דער אמטס=שטאב, מאכט, הערשאפט; א לענגען=מאס פון 16½ פוס; בעזארגען מיט א בליץ=אבלייטער שטאנג; בענוצען א שטאנג אדער שטאב.

rod'-bacte'ria *n.* (ראד'-בעק-טי'-רי-א) באצילען. ז. *rod-bacterium*.

rod'-bacte'rium *n.* (ראד'-בעק-טי'-רי-אם) א באציל [א באקטעריע וואס האט די פארם פון א שטעקעל].

rod'-chis'el *n.* (ראד'-טשיז'-על) אזא שטעמס=אייזען אדער דלאט וואס איז אריינגעזעצט אין א לאנגען הענטעל און ווערט בענוצט צום האקען הייסעס מעטאל.

rode (ראוד) ז. *ride* געריטען, געפאהרען.

rod'-end *n.* (ראד'-ענד) דער ענד פון א פערבינדונגס=שטאנג אין א מאשין.

ro'dent *a.* and *n.* (ראו'-דענט) וואס גריזשעט, וואס צופרעסט; א גריזון, א חיה וואס גריזשעט.

Roden'tia *n.* (רא-דענ'-שי-א) דער מין גריזשענדע חיות [ווי האזען, קראליקעס, וועווערקעס, מייז א. ד. ג.].

rod'-fish *n.* (ראד'-פיש) א פיש וואס ווערט געכאפט מיט א ווענטקע.

rod'-fish'er *n.* (ראד'-פיש'-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע.

rod'-fish'ing *n.* (ראד'-פיש'-אינג) דאס כאפען פיש מיט א ווענטקע.

rod'-i'ron *n.* (ראד'-אי'-ערן) שטאנגען=אייזען.

rod'let *n.* (ראד'-לעט) א באציל.

rod'man *n.* (ראד'-מען) דעריעניגער וואס טראגט די שטאנגען ביי לאנד=מעסטונג.

rod of God (ראד אוו גאד) גאט'ס שטראף=רוט, גאט'ס שטראף=געריכט.

rod'omel *n.* (ראד'-א-מעל) די זאפט פון ראזען געמישט מיט האניג.

rod'omont *n.* and *a.* (ראד'-א-מאנט) א פוסטער בעריהמער; בעריהמעריש, פראהלעריש.

rodomontade' *n.*, *v.* and *a.* (ראד-א-מאנ-טייד') פראהלעריי, פוסטע בעריהמעריי; זיך בעריהמען, פראהלען; וואס בעריהמט זיך, וואס פראהלט זיך.

rodomonta'dor *n.* (ראד-א-מאנ-טיי'-דאר) א פוסטער בעריהמער.

rods'man *n.* (ראדז'-מען) ז. *rodman*.

rod'ster *n.* (ראד'-סטער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ווענטקע.

roe *n.* (ראו) א הירש=קוה, א הירש=ציעג [די נקבה פון א הירש]; רויגען, איקרע, מילך [פון פיש].

roe'buck *n.* (ראו'-באק) א רעה=באק [דער "ער" פון רעה=הירשען]. ז. *roe-deer*.

roed *a.* (ראוד) וואס האט איקרע אדער מילך [וועגען פיש].

roe'-deer *n.* (ראו'-דיער) דער רעה=הירש [אזא קליינער הירש וועלכער געפינט זיך אין אייראפא און אין וועסט=אזיען].

roe'-fish *n.* (ראו'-פיש) א פיש פול מיט רויג אדער מילך.

roga'tion *n.* (רא-גיי'-שאן) א געבעט, א תפלה; אין דער רוימישער געשיכטע — א פארשלאג פון די קאנסולען אז דאס פאלק זאל אננעהמען א געוויסעס געזעץ.

Roga'tion days (רא-גיי'-שאן דייז) די דריי טעג מאנטאג, דיענסטאג און מיטוואך אין דער געבעט=וואך [ביי קריסטען].

Roga'tion week (רא-גיי'-שאן הוויעק) די געבעט=וואך [די צווייטע וואך פאר פפינגסטען ביי קריסטען].

rog'atory *a.* (ראג'-ע-טא-רי) וואס זאמעלט אינפארמאציאנען [ידיעות]; וואס איז בעאויפטראגט צו זאמלען ידיעות.

rog'er *n.* (ראדזש'-ער) א באק, א באראן.

rogue *n.* and *v.* (ראוג) א בעטריגער, א גנב, א מאשעניק; א שטיפער, א וויצלינג; אן ארומשלעפער, א בראדיאגא; אן עלפאנט וואס האט זיך אבגעטיילט פון דער מחנה און וואנדערט אליין ארום; א ווערטהלאזע פלאנצע וואס וואקסט צווישען גוטע און ווערטהפולע, א פראסטע פלאנצע וואס וואקסט צווישען דעמזעלבען מין גוטע; בעטריגען, בעשווינדלען; ארויסרייסען די פראסטערע פלאנצען וואס וואקסען צווישען דעמזעלבען מין גוטע.

rogue el'ephant (ראוג על'-אי-פענט) אן עלפאנט וואס האט זיך אבגעטיילט פון דער מחנה און וואנדערט ארום אליין.

rogue in grain (ראוג אין גריין) א מאשעניק, א לומפ איבער די אויערען.

ro'guery *n.* (ראו'-גער-אי) בעטריגעריי, שווינדעל.

rogues' gal'lery (ראוגז געל'-ע-רי) א זאמלונג פון פאטאגראפיעס פון גנבים און פערברעכער וואס ווערט געהאלטען ביי דער פאליציי.

rogue's march (ראוגז מארטש) אזא מארש וואס ווערט אויסגעקלאפט אויף באראבאנען ווען א סאלדאט ווערט ארויסגעטריבען פון דער ארמעע; קאצען=מוזיק.

rogue's yarn (ראוגז יארן) א ספעציעלער פאדים, וואס ווערט אריינגעדרעהט אין די שטריק וועלכע ווערען געמאכט פון דער רעגיערונג פאר דער פלאטע כדי מען זאל זיי קענען דערקענען צווישען אנדערע שטריק.

ro'guish *a.* (ראו'-גיש) בעטריגעריש, שווינדלעריש; אונעהרליך; שעלמיש, כיטרע.

ro'guishly *adv.* (ראו'-גיש-לי) אויף א בעטריגערישען אדער שווינדלערישען אופן; מעשה מאשעניק אדער שווינדלער; שעלמיש, כיטרע.

ro'guishness *n.* (ראו'-גיש-נעס) שווינדלעריי, בעטריגעריי; אונעהרליכקייט; שעלמעריי; כיטראסט.

roil *v.* (ראיל) מאכען מוטנע דורך טרייסלען [וועגען פליסיגקייטען]; אויפרעגען, אויפרייצען, דערצארנען.

roi'ly *a.* (ראי'-לי) מוטנע.

roist *v.* (ראיסט) ליארמען, מאכען טומעל.

rois'ter *v.* and *n.* (ראיס'-טער) ליארמען, מאכען טומעל; איינער וואס טומעלט אדער מאכט ליארם.

rois'terer *n.* (ראיס'-טער-ער) איינער וואס טומעלט אדער מאכט ליארם.

rois'tering *a.* (ראיס'-טער-אינג) ליארמענדיג, טומלענדיג.

rois'terly *adv.* (ראיס'-טער-לי) אויף א ליארמדיגען אדער טומעלדיגען אופן.

roke *n.* (ראוק) רויך, דונסט.

ro'keage *n.* (ראו'-קעדזש) געשטויסענע געטריקענטע מאאיס אדער קוקורוזע געמישט מיט צוקער.

ro'kee *n.* (ראו'-קיע) ז. *rokeage*.

ro'ky *a.* (ראו'-קי) רויכיג, דונסטיג; נעבעלדיג.

rôle *n.* (ראול) א ראלע.

roll *v.* and *n.* (ראול) קייקלען; זיך קייקלען; ראלען, וואלצען, וועלגערען; דרעהען; זיך דרעהען ווי אויף רעדער; צונויפוויקלען, צונויפקייקלען; איינוויקלען; זיך צונויפקייקלען, זיך צונויפוויקלען, זיך צונויפראלען; זיך צונויפדרעהען; וויעגען, וואקלען; זיך וויעגען ווי די כוואליעס פון ים; זיך וואקלען, זיך ווארפען הין און הער; זיך אוועקקייקלען; ארויסלאזען א קלאנג ווי דאס קייקלען זיך פון א דונער; אויסקלאפען א שראטען=קלאנג אדער טרעלען אויף א פויק; טרילערען [ווי א קאנאריק]; אויסראלען, גלאט מאכען; אויספלעטען; זיין אויסגעראלט, זיין גלאט ווי אויסגעראלט; זיין אין איבערפלוס; נאכדענקען, זיך מעהרערע מאל איבערלעגען; א ראלע; עטוואס וואס איז צונויפגעראלט ווי אין א צילינדער [ווי א פאפיער=ראלע א. ד. ג.]; א מגילה, אן אפיציעלע שריפט, א דאקומענט, א ליסטע, א רעגיסטער; א צילינדער, א וואלץ; א רעדעל; א רונד ברויטעל, א זעמעל, א בולקעלע; דאס ראלען, דאס וואלצען; דאס וועלגערען, דאס קייקלען; דאס ראלען פון א דונער; דער שראטען=קלאנג פון

א פויק; א טרעל אדער טרילער [ווי פון א קאנאריק]; דאס וויגען זיך אדער וואקלען זיך פון א שיף דורך די כוואליעס פון ים; א געקנייטשטע אדער וועליגע פלעכע [ווי די פלעכע פון א שטורמדיגען ים]; א וואקעלדיגער גאנג, א שוואנקענדע בעוועגונג.

roll'able *a.* (ראול'-עבל) וואס קען צו־גויפגעראלט אדער צונויפגעקייקעלט ווע־רען.

roll'-about' *a.* (ראול'-ע-באוט') דיק און אומגעלומפערט.

roll along' (ראול ע-לאהנג') זיך אוועק־קייקלען, זיך קייקלען.

roll'-call *n.* (ראול'-קאהל) דער נאמען־אויסרוף [דאס אויסרופען די נעמען פון די מיטגליעדער פון א פעראיין, פון א געזעצגעבענדער קערפערשאפט א. ד. ג. אויב זיי זיינען אלע געקומען צו דער פער־זאמלונג אדער ביים אבנעהמען די שטי־מען]; דער מיליטערישער סיגנאל וואס ווערט געגעבען מיט דער פויק צונויפצו־רופען די סאלדאטען, אז זיי זאלען זיין דערביי ווען מען וועט אויסרופען זייערע נעמען.

rolled *a.* (ראולד) געראלט, געוואלצט.

rolled i'ron (ראולד אי'-ערן) וואלץ־אייזען.

roll'er *n.* (ראול'-ער) א זיך־דרעהענדע ראלע אדער ראלקע; א זיך דרעהענדער ציילינדער; א וואלץ; א קאטשעלקע, א וואלגער־האלץ; א צונויפגעראלטער באנ־דאזש; א וועלגעדער, א וואלצער; איי־נער וואס ראלט אדער קייקעלט; א קינ־דערשעס גאה־וועגעלע; עטוואס אויף וואס מען וויקעלט עפעס אן; א לאנגע גרויסע ים־כוואליע; אזא הויז־טויב וועלכע מאכט וויעגענדע בעוועגונגען בעת'ן פליהען; די מאנדעל־קראהע [אזא פויגעל עהנליך צו א קראהע, וואס מאכט וויעגענדע בעוועגו־נגען בעת'ן פליהען. ז. איל.].

Roller

roll'er-bear'ing *n.* (ראול'-ער-בעהר'-אינג) א לאגער פאר אן אקס אדער וואל וואס איז אויסגעלעגט אינ־וועניג מיט ראל־קעס [ווערט גע־מאכט מיט דעם צוועק צו פער־מינדערען די רייבונג].

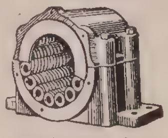
Roller-bearing

roll'er-bird *n.* (ראול'-ער-בוירד) די מאנדעל־קראהע. ז. *roller*.

roll'er gear (ראול'-ער גיער) א בע־טריעב וואס בעשטעהט פון רעדער וועלכע בעוועגען זיך דורך רייבונג אנשטאט דורך ציינער.

roll'er-mill *n.* (ראול'-ער-מיל) א מיהל צום מאהלען גראבע מעהל [פאר בהמות].

roll'er-skate *n.* (ראול'-ער-סקייט) א ראל־גליטש־שוה [אזא שוך אויף רעדלעך].

Roller-skate

roll'er-tow'el *n.* (ראול'-ער-טאו'-על) א ראל־האנדטוך [א האנדטוך וואס לויפט איבער א ראלע].

rol'ley-pol'ley *n.* (ראול'-אי-פאול'-אי) א צונויפגעראלטער קוכען פון פרוכט־זאפט; א קליין־געוויקסיגער דיקער מענש; אן אונגעלומפערטער מענש. ז. *roly-poly*.

rol'lic *v.* (ראל'-איק). ז. *rollick*.

rol'lick *v.* (ראל'-איק) ווילד ארומטומ־לען זיך, געהן מעשה ווילדער, מוטוויליג, לוסטיג אדער פרעך זיך ארומטרייבען; זיך האלטען צו לוסטיג.

rol'licking *a.* (ראל'-איק-אינג) ווילד ארומטומלענדיג זיך; ווילד לוסטיג ארומ־טרייבענדיג זיך; זייענדיג איבערמוטיג, זייענדיג צו לוסטיג.

rol'licksome *a.* (ראל'-איק-סאם) ז. *rollicking*.

rol'licky *a.* (ראל'-אי-קי) ז. *rollicking*.

roll'ing *a.* and *n.* (ראול'-אינג) רא־לענד; קייקלענד; וואלענפערמיג; צורונ־צעלט; דאס ראלען, דאס קייקלען; דאס וויעגען זיך אהין און אהער; א ראלענ־דער קלאנג ווי דאס קייקלען זיך פון א דונער.

roll'ing bridge (ראול'-אינג ברידזש) א ראל־בריק, א ציה־בריק [א בריק וואס קען אוועקגעצויגען ווערען, ווי דער בריק צו א פאראם־שיף].

roll'ing cap'ital (ראול'-אינג קעפּ'-אי-טעל) בעטריעבס־קאפיטאל.

roll'ing fric'tion (ראול'-אינג פריק'-שאן) שינען־רייבונג [די רייבונג פון די רעדער אויף די רעלסען], די רייבונג פון ראלענדע זאכען אויף דער פלעכע אויף וועלכער זיי ראלען.

roll'ing-machine' *n.* (ראול'-אינג-מע-שין') א וואלץ־מאשין, א ראל־מאשין.

roll'ing-mill *n.* (ראול'-אינג-מיל) א וואלץ־ווערק אדער פאבריק צו וואלצען בלעך, אייזען־שטאנגען א. ד. ג.; א וואלץ־מאשין צו מאכען גלאז־פלאטען.

roll'ing-pin *n.* (ראול'-אינג-פין) א קאטשעלקע, א וואלגער־האלץ.

roll'ing-plant *n.* (ראול'-אינג-פלענט) ז. *rolling-stock*.

roll'ing-press *n.* (ראול'-אינג-פרעס) א וואלצען־פרעס, א וואלצען־דרוק־מאשין; א קופער־פלאטען דרוק־מאשין, ביי וועל־כער דער אבדרוק פון דער קופער־פלאטע ווערט געמאכט דורך דעם וואס זי געהט דורך אונטער א ראטירענדען ציליינדער.

roll'ing resis'tance (ראול'-אינג רי-זיס'-טענס) דער ווידערשטאנד וואס א ראלענדער קערפער אויף א פלעכע האט בייצוקומען.

roll'ing-stock *n.* (ראול'-אינג-סטאק) דאס ראל־מאטעריאל, דאס בעטריעבס־מא־טעריאל [די לאקאמאטיווען און וואגא־נען פון אן אייזענבאהן־ליניע].

roll in mon'ey (ראול אין מאנ'-אי) זיך באדען אין געלד.

roll'-joint *n.* (ראול'-דזשאינט) א פער־בינדונג פון צוויי בלעכען דורך דעם וואס זייערע ענדען ווערען ארייגגעראלט איי־נער אין דעם אנדערען און נאכהער פלאך צונויפגעפרעסט.

roll'-mol'ding *n.* (ראול'-מאול'-דינג) א ראל־געזימס, אזא רונדער געזימס אויף א געביידע.

rol'lock *n.* (ראל'-אק) א רודער־לאך [דאס לאך פאר'ן רודער אין א רודער־שיפעל].

roll of arms (ראול אוו ארמז) א וואפ־פען־רעגיסטער [די פערצייכנונגס־ליסטע, אין מיטעלאלטער, פון די פערזאנען וואס האבען דאס רעכט צו טראגען וואפען].

roll'-up *n.* (ראול'-אפ) א צונויפגעראל־טער קוכען געמאכט מיט פרוכט־זאפט. ז. *roly-poly*.

ro'ly-po'ly *n.* and *a.* (ראו'-לי-פאו'-לי) א צונויפגעראלטער קוכען געמאכט פון שיכטען טייג און פרוכט־זאפט; א נידרי־גער און דיקער מענש; אן אומגעלומפער־טער מענש; עהנליך צו א צונויפגעראל־טען פודינג; דיק און רונד; אומגעלומ־פערט.

Rom *n.* (ראם) א ציגיינער.

Roma'ic *n.* and *a.* (רא-מיי'-איק) די מאדערנע גריכישע פאלקס־שפראך; וואס איז שייך צו דער מאדערנער גריכישער פאלקס־שפראך.

Ro'man *a.* and *n.* (ראו'-מען) רוימיש, וואס איז שייך צו רוים; וואס איז עהנ־ליך צו א רוימער: העלדיש, בראוו; אכזריות'דיג; וואס איז שייך צו דער רוימיש־קאטוילישער קירך; וואס איז שייך צו רוימישער אדער גלייכער דרוק־שריפט; א רוימער.

ro'man *n.* and *a.* (ראו'-מען) רוימישע דרוק־שריפט [אזא גלייכע שריפט]; וואס איז שייך צו רוימישער אדער גלייכער שריפט.

Ro'man ar'chitecture (ראו'-מען אר'-קי-טעק-טשור) רוימישע ארכיטעקטור, דער סטיל פון ארכיטעקטור אין אלטען רוים, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט רונ־דע בויגענס און געוועלבען און מיט רונדע אדער פיער־קאנטיגע גריכישע זיילען].

Ro'man bal'ance (ראו'-מען בעל'-ענס) א רוימישע וואג, א בעזמען, וואו דער שטיץ־פונקט איז אויף איין ארט און די אראבהענגענדע וואג בעוועגט זיך ארויף און אראב. ז. *steelyard*.

Ro'man can'dle (ראו'-מען קענדל) רוימישע ליכט, די קוגעל־ראקעטע [א מין פייערווערק, וואס שיסט אויס מיט פיעל־פארביגע שטערען און קוגלען].

Ro'man Cath'olic (ראו'-מען קעטה'-א-ליק) רוימיש־קאטויליש, וואס איז שייך צו דער רוימיש־קאטוילישער קירך; א קאטויליק.

Ro'man Cath'olic Church (ראו'-מען קעטה'-א-ליק טשוירטש) די רוימיש־קאטוילישע קירך [די קריסטליכע קירך, וועלכע אנערקענט דעם רוימישען פאפסט אלס קריסטוס'עס פארשטעהער אויף דער ערד].

Ro'man Cathol'icism (ראו'-מען קע-טהאל'-אי-סיזם) קאטוליציזם, די דאגמען, לעהרען און פרינציפען פון דער רוימיש־קאטוילישער קירך.

Romance' *n.* and *a.* (רא-מענס') א ראמאנישע שפראך; וואס איז שייך צו די ראמאנישע שפראכען. ז. *Romance language*.

romance' *n.* and *v.* (רא-מענס') א ראמאנס, א פאעטישע ערצעהלונג, וועלכע ענטהאלט אין זיך מעהרערע פאנטאסטי־שע פאסירונגען און פאעטישע שטימונגען; א רימער־ראמאן; אין מוזיק — א רא־מאנס, א קורץ פאעטיש ליעבעס־ליעד

געזונגען אדער געשפיעלט אהן ווערטער; א צארטע מעלאדיע; א ליעד; דערצעהלען ראמאנסען אדער איבערטריבענע געשיכטען, זאגען ליגען; זיין ראמאנטיש; פאנטאזירען, בויען לופט=שלעסער.

Romance' lan'guage (רא–מענס' לענ'–גוועדזש) א ראמאנישע שפראך [א שפראך וואס שטאמט פון דער רוימישער אדער לאטיינישער שפראך, ווי פראנצויזיש, איטאליעניש, שפאניש אדער פארטוגעזיש].

roman'cer *n.* (רא–מענ'–סער) א ראמאנסען=שרייבער; איינער וואס דערצעהלט פאנטאסטישע געשיכטען.

roman'cist *n.* (רא–מענ'–סיסט) ז. ***romancer***

Ro'man em'pire (ראו'–מען עמ'–פאיר) די אלט=רוימישע אימפעריע.

Romanesque' *a.* (ראו–מע–נעסק') וואס איז שייך צו ראמאנעסק אדער די ענטארטעטע [פערדארבענע] רוימישע בויקונסט פון מיטעלאלטער; וואס איז שייך צו די ראמאנישע שפראכען, ווי פראנצויזיש, איטאליעניש א. ד. ג.

Romanesque' ar'chitecture (ראו–מע–נעסק' אר'–קי–טעק–טשור) ראמאנעסק, א סטיל אין מיטעלאלטערליכער ארכיטעקטור, וואס כאראקטעריזירט זיך מיט מאסיווע געביידען און רונדע ארקען אדער בויגענס.

Romanesque Architecture

Roman'ic *a.* (רא–מענ'–איק) ראמאניש, וואס איז שייך צו די ראמאנישע שפראכען [ווי איטאליעניש, שפאניש, פראנצויזיש א. ז. וו.]; וואס נעהמט זיך פון דעם רוימישען אלפאבעט [*a-b-c*].

Romanisa'tion *n.* (ראו–מענ–אי–זיי'–שאן) ז. ***Romanization***

Ro'manise *v.* (ראו'–מענ–איז) ז. ***Romanize***

Ro'manism *n.* (ראו'–מענ–איזם) די פרינציפען פון דעם רוימיש=קאטוילישען גלויבען; קאטוליציזם.

Ro'manist *n. and a.* (ראו'–מענ–איסט) אן אנהענגער פון דעם רוימיש=קאטוילישען גלויבען, א קאטוילִיק; קאטוילִיש.

Romaniza'tion *n.* (ראו–מענ–אי–זיי'–שאן) דאס ראמאניזירען, דאס מאכען רוימיש.

Ro'manize *v.* (ראו'–מענ–איז) ראמאניזירען, לאטיניזירען, מאכען עהנליך צו לאטייניש, געבען א לאטיינישע פארם; מאכען קאטוילִיש, בעקעהרען צום רוימיש=קאטוילישען גלויבען.

ro'manize *v.* (ראו'–מענ–איז) שרייבען אדער דרוקען מיט רוימישער שריפט.

Ro'man law (ראו'–מען לאה) דאס בירגער=רעכט, די סיסטעם פון יוריספרודענץ, וועלכע איז אויסגעארבייט געווארען אין דער רוימישער אימפעריע און ליעגט אלס פונדאמענט אין דעם בירגער=רעכט כמעט פון אלע מאדערנע אייראפעאישע פעלקער.

ro'man let'ters (ראו'–מען לעט'–ערז) רוימישע שריפט [אין דרוקעריי].

Ro'man nose (ראו'–מען נאוז) א רוימישע נאז, אן אויסגעבויגענע אדלער=נאז.

Ro'mano-Byz'antine *a.* (ראו'–מענ–או–ביז'–ען–טין) ראמאניש=ביזאנטיש; וואס איז שייך צו א מיטעלאלטערליכען סטיל אין ארכיטעקטור, וואו עס זיינען געמישט ראמאנישע עלעמענטען, וועלכע זיינען כאראקטעריסטיש פאר מערב אייראפא, מיט ביזאנטישע, וועלכע זיינען כאראקטעריסטיש פאר מזרח=אייראפא.

Ro'man or'der (ראו'–מען אהר'–דער) אין ארכיטעקטור — די רוימישע זיילען [אזא סטיל אין געבוי פון געוויסע זיילען].

Ro'man string (ראו'–מען סטרינג) אן איטאליענישע סטרונע [א זעהר גוטער מין סטרונעס פאר פידלען און אנדערע עהנליכע אינסטרומענטען].

roman'tic *a. and n.* (רא–מענ'–טיק) ראמאנטיש, וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א ראמאנס אדער אידעאלער פארשטעלונג פון עפעס; וואס האט צו טהאן מיט עפעס העלדישעס, וואונדערליכעס, איבערנאטירליכעס; כימעריש, פאנטאסטיש; מיט אן איבערטריבענעם ענטוזיאזם; וואס איז שייך צו די ראמאנסען אדער מיטעלאלטערליכער ליטעראטור; פאבעלהאפט, אונמעגליך, אויסגעטראכט; אין מוזיק — סענטימענטאל, ליידענשאפטליך, פאנטאסטיש; א ראמאנטיקער, אן אנהענגער פון דער ראמאנטישער שול. ז. ***romantic school***

roman'tical *a.* (רא–מענ'–טי–קעל) ראמאנטיש. ז. ***romantic***

roman'tically *adv.* (רא–מענ'–טי–קעל–אי) אויף א ראמאנטישען שטייגער. ז. ***romantic***

roman'ticism *n.* (רא–מענ'–טי–סיזם) דאס זיין ראמאנטיש. ז. ***romantic***

roman'ticist *n.* (רא–מענ'–טי–סיסט) א ראמאנטיקער. ז. ***romantic***

roman'ticness *n.* (רא–מענ'–טיק–נעס) ראמאנטישקייט, דאס זיין ראמאנטיש. ז. ***romantic***

roman'tic school (רא–מענ'–טיק סקוהל) די ראמאנטישע שול [די שול פון פאעזיע און קונסט בכלל אין אנהויב פון 19טען יאהרהונדערט, וועלכע איז ארויסגעטראטען געגען די פערגליווערטע כללים פון דעם ביזהער=הערשענדען פסייודא=קלאסיציזם און האט אריינגעטראגען אין דער ליטעראטור און קונסט די עלעמענטען פון עטוואס פאנטאסטישעס און אויסערגעוועהנליכעס].

Ro'man vit'riol (ראו'–מען וויט'–רי–אל) קופער=וויטריאל, בלויער וויטריאל [בלויע קריסטאלען וואס בעקומען זיך פון פאנאנדערלאזען קופער אין שוועבעלזויערע. ווערט געברויכט אין גאלוואנאפלאסטיק, אין פארבען א. ז. וו.].

Rom'any *n. and a.* (ראמ'–ע–ני) א ציגיינער; ציגיינער=שפראך; וואס איז שייך צו די ציגיינער, ציגיינעריש.

roman'za *n.* (רא–מענ'–זא) א ראמאנזע, א ראמאנס [א קליין ליעבעס=ליעד, וואס ווערט געזונגען פון איין פערזאן אפט מיט דעם אקאמפאנימענט פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

rombow'line *n.* (ראמ–באו'–לין) אלטע אבגענוצטע שטריק און זעגלען פון א שיף.

Ro'mish *a.* (ראו'–מיש) רוימיש, פאפסטליך, קאטוילִיש.

Rom'many *n. and a.* (ראמ'–ע–ני) ז. ***Romany***

romp *n. and v.* (ראמפ) א גראבעס שפיעל; א שטיפעריי; א ווילד, צולאזען מיידעל; שטיפען.

rom'ping *n.* (ראמ'–פינג) דאס שטיפען, דאס קונדס'עווען.

rom'pish *a.* (ראמ'–פיש) ווילד, שטיפעריש; צולאזען.

rom'pishly *adv.* (ראמ'–פיש–לי) אויף א ווילדען, צולאזענעם אדער שטיפערישען שטייגער.

rom'pishness *n.* (ראמ'–פיש–נעס) צולאזענקייט, ווילדקייט.

ronde *n.* (ראנד) רונד=שריפט.

This type is Ronde

ron'deau *n.* (ראנ'–דאו) א ראנדא [אן ארט לירישעס געדיכט וואס בעשטעהט פון 13 שורות און די 9טע מיט דער 13טער חזר'ען איבער די ווערטער פון דער ערשטער שורה]; א מוזיקאלישעס שטיק, אין וועלכען די הויפט טעמא ווערט אויף פערשיעדענע אופנים איבערגע'חזר'ט.

ron'del *n.* (ראנ'–דעל) דאס ראנדעל [אן ארט לירישעס געדיכט פון 13 שורות, וואס איז אין אייניגע פרטים געבויט ווי א ראנדא]. ז. ***rondeau***

rondelle' *n.* (ראנ–דעל') א רונדע זאך; אין מיליטער — דאס ראנדעל [א רונדע פערשאנצונג ארום א פעסטונג].

ron'do *n.* (ראנ'–דאו) אזא קארטען=שפיעל; א ראנדא [ז. ***rondeau***].

rood *n.* (רוהד) א קרוציפיקס, א קרייץ, א צלם; א לענגען=מאס פון 16½ פוס; א לאנד=מאס פון א פיערטעל אקער [1200 קוואדראט יארד].

rood'-loft *n.* (רוהד'–לאהפט) די גאלעריע אין א קירך וואו עס שטעהט דער קרייץ אדער קרוציפיקס. ז. ***crucifix***

rood'-spire *n.* (רוהד'–ספאיר) ז. ***rood-steeple***

rood'-stee'ple *n.* (רוהד'–סטיע'פל) א קרייץ=טורם [א טורם וואס איז געבויט איבער דעם ארויפגאנג צום אלטאר אין א קירך].

rood'-tow'er *n.* (רוהד'–טאו'–ער) ז. ***rood-steeple***

roof *n. and v.* (רוהף) א דאך; א געוועלב; א דעק; א הויז; דער גומען; בעדעקען מיט א דאך; בעדעקען; איינשליסען אין א הויז; בעשיצען.

roof'age *n.* (רוהפ'–עדזש) דאס מאטעריאל פון וואס מען מאכט דעכער.

roof'er *n.* (רוהפ'–ער) א דאך=דעקער; איינער וואס פערריכט דעכער.

roof'-gar'den *n.* (רוהפ'–גאר'דן) א דאך=גארטען [א קינסטליכער גארטען אויף א דאך פון א געביידע]; אן אפענער אונטערהאלטונגס=פלאץ [ווי א טעאטער א. ד. ג.] אויף דעם דאך פון א געביידע.

roof'ing *n.* (רוהפ'–אינג) דאס בעדעקען מיט א דאך; דאס מאטעריאל מיט וואס מען דעקט א דאך; א דאך; א שוץ.

roof'ing-felt *n.* (רוהפ׳-אינג-פעלט) דאך־פילץ [אזא מאטעריאל וואס ווערט געמאכט פון האר־אבפאל און אנדערע מאטעריאלען געמישט מיט טער און פאבריצירט אין פלאטען צו בעדעקען דעכער].

roof'ing-pa'per *n.* (רוהפ׳-אינג-פיי׳-פער) דאך־פאפ [אזא דיק פאפיער געשמיערט מיט טער צו דעקען דעכער].

roof'less *a.* (רוהפ׳-לעס) אהן א דאך; דאכלאז; אהן א היים; אהן אן אבדאך, אונבעשיצט.

roof'let *n.* (רוהפ׳-לעט) א דעכעל.

roof'-like *a.* (רוהפ׳-לאיק) עהנליך צו א דאך.

roof of the mouth (רוהף אוו טהי מאוטה) דער גומען.

rooft *a.* (רוהפט) בעדעקט מיט א דאך.

roof'-tree *n.* (רוהפ׳-טריע) דער באלקען וואס איז אויף דעם שארף אדער שפיץ פון דאך; א דאך.

roof'-truss *n.* (רוהפ׳-טראס) דאס ראהמען־ווערק פון א דאך.

roof'y *a.* (רוהפ׳-אי) וואס האט א דאך, בעדעקט מיט א דאך.

rook *n. and v.* (רוק) א ראק אדער טהורם אין שאך־שפיעל; א שווינדלער, א בעטריגער; די זאט־קראהע [אזא שווארצע קליינע קראהע]; בעשווינדלען, בעטריגען.

rook'er *n.* (רוק׳-ער) אזא קאטשערע וואס בעקערס בענוצען ארויסצושארען אש פון אויווען; א שווינדלער, א בעטריגער.

rook'ery *n.* (רוק׳-ער-אי) א נעסט פון זאט־קראהעס; א פעררופענעם הויז אדער א פעררופענעם ארט [אן ארט פון גנבים, אויסוואורפען א. ד. ג.]; א חורבה, וואו גנבים בעהאלטען זיך; א נעסט פון פויגלען אדער חיות; א הייזער־קווארטאל וואס איז בעוואהנט פון די נידריגע קלאסען פון דער בעפעלקערונג.

rook'y *a.* (רוק׳-אי) פול מיט קראהעס אדער וואראנעס; נעבעלדיג, טומאנע.

room *n. and v.* (רוהם) 1. רוים, ארט, פלאץ; 2. א צימער, א קאמער; 3. א געלעגענהייט, אן אורזאך; 4. א טונקעלבלויע פארב, וואס ווערט ערהאלטען פון א געוויסער פלאנצע; 5. וואהנען, פערנעהמען א צימער.

1. There was no **room** to pass. 3. There is no **room** for doubt about the story.

room'age *n.* (רוהמ׳-עדזש) רוים, פלאץ.

roomed *a.* (רוהמד) צימערדיג, געטיילט אין צימערען.

He bought a ten-**roomed** house.

room'er *n.* (רוהמ׳-ער) א קווארטיראנט, איינער וואס דינגט ביי אימעצען א צימער.

room'ful *n. and a.* (רוהמ׳-פול) א פולע שטוב; גערעם; מיט א סך צימערען.

room'ily *adv.* (רוהמ׳-אי-לי) גערעם.

room'iness *n.* (רוהמ׳-אי-נעס) גערעמקייט.

room'less *a.* (רוהמ׳-לעס) אהן צימערען; ענג, וואס האט וועניג פלאץ.

room'-mate *n.* (רוהמ׳-מייט) א מיט־קווארטיראנט, איינער מיט וועמען מען וואהנט צוזאמען אין איין צימער.

room'-pa'per *n.* (רוהמ׳-פיי׳-פער) טאפעטען, אביטשעס, שפאליער.

room'-rid'den *a.* (רוהמ׳-ריד׳ן) צוגעשמיעדט צו דער היים, געבונדען צום הויז.

room'stead *n.* (רוהמ׳-סטעד) א לאזשי, א קווארטיר.

room'y *a.* (רוהמ׳-אי) גערעם, גערעמיג; גרוים.

roop *v. and n.* (רוהפ) שרייען אויף'ן קול; מאכען א גרויסען גערויש; א געשריי; הייזעריגקייט.

roo'py *a.* (רוה׳-פי) הייזעריג.

roor'back *n.* (רוהר׳-בעק) אן אויסגעטראכטע מעשה וואס מען דרוקט אין א צייטונג צוליעב פאליטישע צוועקען און וועלכע ווייזט זיך ארויס פאלש און האט אן אומגעקעהרטע ווירקונג; א פאליטישער ליגען.

roost *n. and v.* (רוהסט) א היהנערשטאנג, א לאקטע, א סיעדעלע; עופות וואס זיצען אויף א סיעדעלע; א צייטווייליגער רוהע־ארט; זיצען אויף א סיעדעלע; זיך האלטען אויף אן אברוה־פלאץ; אוועקזעצען אויף א סיעדעלע.

roost'-cock *n.* (רוהסט׳-קאק) ז. *rooster*.

roos'ter *n.* (רוהס׳-טער) א האהן.

root *n. and v.* (רוהט) א ווארצעל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ווארצעל; דער אורשפרונג, די ערשטע אורזאכע, דער גרונד; דער עיקר; דער באדען, דער פונדאמענט; דער שטאם; דאס שטאמווארט, די שטאם־זילבע [דער ווארצעל פון א ווארט פון וועלכען עס שטאמט ארוים, ווי צ. ב. דער ווארצעל פון ווארט "פרייהייט" איז דאס ווארט "פריי"]; אין מאטעמאטיק — די ווארצעל־צאהל [די צאהל וואס ווען זי ווערט גע'כפל'ט אויף זיך אליין גיט זי די אנגעגעבענע צאהל. צ. ב. 5 איז א ווארצעל־צאהל פון 25 אדער 2 איז א ווארצעל־צאהל פון 8, ווייל ווען מען כפל'ט די צאהל 2 דריי מאל בעקומט זיך 8]; דער סך־הכל, די טאטאלע סומע; זיך איינווארצלען; זיך בעפעסטיגען; ארויסלאזען ווארצלען; איינווארצלען; טיעף איינפלאנצען; בעפעסטיגען; גראבען מיט'ן שנוק ווי א חזיר; צושטערען, אויסראטען, פערטיליגען.

roo'tage *n.* (רוה׳-טעדזש) פערניכטונג, פערטיליגונג, צושטערונג.

root and branch (רוהט ענד ברענטש) האק און פאק.

root and branch refor'mer (רוהט ענד ברענטש רי-פאהר׳-מער) אן אולטראראדיקאל [א זעהר ראדיקאלער].

root'-beer *n.* (רוהט׳-ביער) ווארצעלביער [אזא ביער וואס ענטהאלט דעם זאפט פון געוויסע פלאנצען־ווארצלען].

root'-bor'er *n.* (רוהט׳-באור׳-ער) אן אינזעקט וואס צופרעסט די ווארצלען פון פלאנצען.

root'-bound *a.* (רוהט׳-באונד) פעסט איינגעווארצעלט; ווי איינגעוואקסען.

root'-brea'ker *n.* (רוהט׳-בריי׳-קער) א מאשין צום צוהאקען קארטאפעל, ריבען, קרוטשקע א. ד. ג. אלס פוטער פאר בהמות.

roo'ted *a.* (רוה׳-טעד) איינגעווארצעלט; וואס האט א ווארצעל.

roo'tedly *adv.* (רוה׳-טעד-לי) טיעף, פון גרונד אויס, פון הארצען.

roo'tedness *n.* (רוה׳-טעד-נעס) איינגעווארצעלטקייט.

roo'ter *n.* (רוה׳-טער) אן איינגעווארצעלטער; אן אויסווארצלער, אן אויסראטער.

root'fast *a.* (רוהט׳-פעסט) פעסט איינגעווארצעלט.

root'-fi'bril *n.* (רוהט׳-פאי׳-בריל) א קליין ווארצעלע, א קליין ווארצעל־צווייגעל.

root'-for'ceps *n.* (רוהט׳-פאהר׳-סעפס) די צוואנגען וואס א דענטיסט בענוצט צום ארויסציהען צייהנער־ווארצלען.

root'-hair *n.* (רוהט׳-העהר) א קליין דין ווארצעל־צווייגעלע.

root'-house *n.* (רוהט׳-האוס) א הויז געבויט פון ווארצלען; א הויז אבצולעגען אויף ווינטער ווארצעל־פלאנצען [ווי קארטאפעל, ריבען, בוריקעס א. ד. ג.].

roo'ting *a. and n.* (רוה׳-טינג) איינווארצלענדיג זיך; אויסראטענד; דאס איינווארצלען זיך; אויסראטונג.

root'-leaf *n.* (רוהט׳-ליעף) א ווארצעלבלאט [א בלאט וואס וואקסט ארויס פון ווארצעל אדער נאהנט צו איהם].

root'less *a.* (רוהט׳-לעס) אהן ווארצלען; וואס קען זיך ניט האלטען, גרונדלאז, ניט בעפעסטיגט.

root'let *n.* (רוהט׳-לעט) א ווארצעלע.

root of the mat'ter (רוהט אוו טהי מעט׳-ער) דער עיקר פון דער זאך.

root out (רוהט אוט) אויסווארצלען, אויסרייסען מיט'ן ווארצעל, אויסראטען.

root'-par'asite *n.* (רוהט׳-פער׳-ע-סאיט) א ווארצעל־פאראזיט [א פלאנצע וואס וואקסט אויף דעם ווארצעל פון אן אנדער פלאנצע].

root'stock *n.* (רוהט׳-סטאק) דער ווארצעל אדער גרונד פון עפעס, דער עיקר; א ווארצעל.

root up (רוהט אפ) ז. *root out*.

roo'ty *a.* (רוה׳-טי) ווארצעלדיג.

ropal'ic *a.* (רא-פעל׳-איק) ז. *rhopalic*.

rope *n. and v.* (ראופ) א שטריק; א שנור; זיין אויסגעצויגען ווי א פאדים אדער ווי א שטריק; ארומציהען מיט א שטריק; ציהען ווי מיט א שטריק; צונויפבינדען מיט א שטריק; בעפעסטיגען מיט א שטריק; איינהאלטען, איינציהען [ווי א רייטער זיין פערד]; פאנגען מיט א שלייף־שטריק אדער שלינגע [לאסא].

rope'bark *n.* (ראופ׳-בארק) לעדערהאלץ [אזא מין אמעריקאנער פלאנצע].

rope bridge (ראופ ברידזש) א בריק וואס הענגט אויף שטריק.

rope'-clamp *n.* (ראופ׳-קלעמפ) א שטריק־קלאמער [אזא קלאמער מיט א רינג אדער האקען וואס ווערט בעפעסטיגט צו דעם ענד פון א שטריק; א קלאמער צום פערהאלטען א בעוועגליכען שטריק].

rope'-clutch *n.* (ראופ׳-קלאטש) אזא פארריכטונג איינצוקלעמען דעם ענד פון א שטריק.

rope'-cord *n.* (ראופ׳-קאהרד) א דיקער פאזמאנטער שנור.

rope'-dan'cer *n.* (ראופ׳-דענ׳-סער) א שטריק־טענצער.

rope'-dan'cing *n.* (ראופ׳-דענ׳-סינג) דאס טאנצען אדער געהן אויף א שטריק.

rope'-end *v.* (ראופ׳-ענד) ז. *rope's-end*.

rope'-house *n.* (ראופ׳-האוס) א פלאץ צום אויסדאמפפען זאלץ.

rope in (ראופ אין) ארײנשלעפען, ארײנציהען [אין אן אונטערנעהמונג, אין א געזעלשאפט א. ד. ג.].

I was **roped in** for this party before I realized it.

rope lad'der (ראופ לעד׳-ער) א שטריקלייטער [א לייטער געמאכט פון שטריק].

rope'-machine' *n.* (ראופ׳-מע-שין׳) א מאשין צו דרעהען שטריק.

rope'-ma'ker *n.* (ראופ׳-מיי׳-קער) א שטריק־מאכער.

rope'-ma'king *n.* (ראופ׳-מיי׳-קינג) שטריק־פאבריקאציאן.

rope of sand (ראופ אוו סענד) א שוואכע פערבינדונג [ווי א שטריק פון זאמד].
rope'-pull *n.* (ראופ'-פול) ז. *tug of war*.
rope'-pump *n.* (ראופ'-פאמפ) א שטריק-פומפ [אזא וואסער-פומפ, וועלכע ארבייט דורך אן ענדלאזען שטריק וואס איז געצויגען אויף א ראלע].
ro'per *n.* (ראו'-פער) א שטריק-מאכער; איינער וואס פערבינדט געפעק מיט שטריק; א פערפיהרער; א שווינדלער; איינער וואס פערדיענט א שטריק [געהאנגען צו ווערען]; איינער וואס ווארפט א לאסא [א שלינגע, א שלייף-שטריק צו פאנגען ווילדע פערד, אקסען א. ד. ג.].
rope'-rail'way *n.* (ראופ'-רייל'-הוויי) א זייל-באהן, א שטריק-באהן [א באהן וואו די וואגאנען ווערען געצויגען מיט שטריק, ווי ביי בערג-באהנען א. ד. ג.].
rope'-ripe *a.* (ראופ'-ראיפ) רייף פאר דער תליה, וואס פערדיענט געהאנגען צו ווערען.
ro'pery *n.* (ראו'-פער-אי) א פלאץ וואו שטריק ווערען געמאכט.
rope's end (ראופס ענד) א שטיקעל שטריק; דער ענד פון א שטריק [צום שמייסען].
rope's'-end *v.* (ראופס'-ענד) שמייסען מיט א שטריק.
rope'-shaped *a.* (ראופ'-שייפט) וואס האט די פארם פון א שטריק.
rope'-sock'et *n.* (ראופ'-סאק' עט) ז. *rope-clamp*.
rope'-spin'ner *n.* (ראופ'-ספינ'-ער) א שטריק-דרעהער, א שטריק-מאכער.
rope'-spin'ning *n.* (ראופ'-ספינ'-אינג) שטריק-דרעהעריי; דאס דרעהען שטריק.
rope'-stitch *n.* (ראופ'-סטיטש) א שטריק-שטאך [אזא ארט אויסנעהען וואו די שטעך ווערען אזוי געמאכט דאס עס זאל האבען דעם אויסזעהן פון א שטריק].
rope'-trick *n.* (ראופ'-טריק) א פאקוס אדער קונץ וואס ווערט געמאכט מיט א שטריק.
rope'walk *n.* (ראופ'-הוואהק) א שטריק-פאבריק.
rope'-wal'ker *n.* (ראופ'-הוואה'-קער) ז. *rope-dancer*.
rope'way *n.* (ראופ'-הוויי) ז. *rope-railway*.
rope'-work *n.* (ראופ'-הווירק) דעקאראציאנס-ארבייט וואס איז געמאכט אין דער פארם פון שטריק.
rope'-yarn *n.* (ראופ'-יארן) קאבעל-גארן [באוועל צוגויפגעדרעהט פון מעהרערע פעדים].
ro'pily *adv.* (ראו'-פי-לי) אויף דעם אופן פון א שטריק, אזוי אז עס זאל קענען אויסגעצויגען ווערען ווי א שטריק אדער ווי א פאדים; ציהעדיג, קלעפיג.
ro'piness *n.* (ראו'-פי-נעס) דאס קענען ווערען אויסגעצויגען ווי א שטריק אדער ווי א פאדים; ציהעדיגקייט, קלעפיגקייט.
ro'py *a.* (ראו'-פי) אזוי ווי א שטריק וואס קען אויסגעצויגען ווערען אין א פאדים [אזוי ווי א קלעפיגער און זיך ציהענדער שטאף]; וואס ציהט זיך אין פעדים; קלעפיג, ציהיג.
roqu'elaure *n.* (ראק'-ע-לאור) אזא מין קורצע פעלערינע וואס מען פלעגט טראגען אין אנפאנג פון 18טען יאהרהונדערט.
roqu'elo *n.* (ראק' ע-לאו) ז. *roquelaure*.
roquet' *v. and n.* (רא-קיי') אין קראקעט-שפיעל — א קלאפ טהאן אין באל, אז ער זאל אנטרעפען דעם באל פון דעם צווייטען שפיעלער; א קלאפ אין באל דורך וועלכען ער ווערט געטריבען צו דעם באל פון צווייטען שפיעלער און קלאפט איהם אן.
ro'ral *a.* (ראו'-רעל) פול מיט טוי, בעדעקט מיט טוי.
rore *n.* (ראור) טוי.
ro'ric *a.* (ראו'-ריק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו טוי; טויאיג.
ro'rid *a.* (ראו'-ריד) ז. *roral*.
rorif'erous *a.* (רא-ריפ'-ע-ראס) וואס ברייננט טוי.
rorif'luent *a.* (רא-ריפ'-לו-ענט) וואס טריפט מיט טוי.
ror'qual *n.* (ראהר'-קהוועל) דער ראר-קוואל [אזא וואלפיש מיט א זעהר גרויסען מויל און מיט א פלוס-פעדער אויף'ן רוקען].
ro'rulent *a.* (ראו'-רו-לענט) שטויביג, בעדעקט מיט שטויב וואס קען אבגעווישט ווערען [וועגען אינזעקטען].
Rosa'ceæ *n.* (רא-זיי'-סי-אי) רויזען-ארטיגע פלאנצען.
rosa'ceous *a.* (רא-זיי'-שיאס) רויזען-ארטיג, אזוי ווי רויזען; פון רויזען-קאליר.
rosa'ria *n.* (רא-זיי'-רי-א) רויזען-גערטנער. ז. *rosarium*.
rosa'rian *n.* (רא-זיי'-רי-ען) א רויזען-פלאנצער, איינער וואס קולטיווירט רויזען.
rosa'rium *n.* (רא-זיי'-רי-אם) א רויזען-גארטען.
ro'sary *n.* (ראו'-זע-רי) דאס ראזען-קראנץ [א שנירעל פאטשערקעס וואס ווערט געברויכט ביי קאטויליקען צו צעהלען די תפילות און דאס בוקען זיך אין קירך]; די צאהל פון תפילות וואס ווערען געצעהלט מיט די פאטשערקעס; א גירלאנדע פון רויזען; א זאמלונג פון אויסגעקליבענע ליטעראַרישע ווערק; א גארטען אדער בייט פון רויזען.
Roscicru'cian *n. and a.* (ראו-זי-קרוה'-שי-ען) ז. *Rosicrucian*.
ros'cid *a.* (ראס'-איד) פון טוי, וואס ענטהאלט טוי.
rose *n., a. and v.* (ראוז) א רויז; א רויזען-קוסט אדער בוש; רויזען-קאליר; א ראזעטקע [אזא באנד-שלייפעל אין דער פארם פון א רויז]; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון א רויז; פולע בליהונג, א פרישע רויטקייט; די ראזעטע [א געוויסע פארם פון געשליפענע דימענטען]; פון א רויזען-קאליר; וואס איז אין פולער בליהונג; מאכען ראזעווע, צוגעבען א פרישע רויטקייט; מאכען שמעקען ווי א רויז.

Rose

rose (ראוז) אויפגעגאנגען; אויפגעשטאנען, אויפגעשטיגען. ז. *rise*.
rose'-aca'cia *n.* (ראוז'-ע-קיי'-שיא) די רויט-בליהענדע אקאציע [א מין קוסט אדער קליין ביימעל מיט גרויסע רויטע בלומען].
ro'seal *a.* (ראו'-זי-על) ווי א רויז; פון א רויזען-קאליר.
rose'-ap'ple *n.* (ראוז'-עפ'ל) דער יאמבוס-בוים [א בוים וואס וואקסט אין די טראפישע לענדער, בעזונדערס אין צענטראל-אמעריקא, מיט זעהר שעהנע בלעטער און בלומען].
ro'seate *a.* (ראו'-זי-אייט) פול מיט רויזען; פון א רויזען-קאליר.
ro'seate tern (ראו'-זי-אייט טוירן) די פאראדיז-שוואלב [א קליין שוואלב-עהנליך פויגעלע מיט פיעלפארביגע קאלירען].
rose'-bay *n.* (ראוז'-ביי) דער רויזען-לארבער, דער אלעאנדער [א גרויסער קוסט מיט שמאלע לענגליכע בלעטער און גרויסע רויטע אדער ווייסע בלומען].
rose'-bee'tle *n.* (ראוז'-ביע'טל) דער רויזען-זשוק [א מין זשוק וואס געפינט זיך צווישען רויזען און שאדעט זיי].
rose'-breas'ted gros'beak (ראוז'-ברעס'-טעד גראוס'-ביעק) דער דיק-שנאבלער [א קליינער און זעהר שעהנער אמעריקאנער זינג-פויגעל]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*
rose'bud *n.* (ראוז'-באד) די קנאספע פון א רויז; א יונג מיידעל אין איהר ערשטער בליהונגס-צייט.
rose'-bug *n.* (ראוז'-באג) ז. *rose-beetle*.
rose'-bur'ner *n.* (ראוז'-בויר'-נער) א גאז-ברענער, וואס ברענט אזוי אז די פלאמען בילדען עטוואס עהנליכעס צו א בלום.
rose'-bush *n.* (ראוז'-בוש) א רויזען-קוסט [א קוסט אויף וועלכען עס וואקסען רויזען].
rose'-cam'pion *n.* (ראוז'-קעמ'-פי-אן) די פעקסיער-נעלקע [אזא מין גארטען-בלום].
rose'-cha'fer *n.* (ראוז'-טשיי'-פער) ז. *rose-beetle*.
rose'-cheeked *a.* (ראוז'-טשיעקט) מיט רויטע באקען.
rose'-cold *n.* (ראוז'-קאולד) א מין קאטאר צוזאמען מיט אן ענטצינדונג וואס קומט פון בליטהען-שטויב אין אנפאנג זומער. ז. *hay-fever*.
rose'-col'or *n.* (ראוז'-קאל'-אר) רויזען-פארב; שעהנקייט, אנגענעהמליכקייט.
rose'-col'ored *a.* (ראוז'-קאל'-ארד) רויזען-פארביג; אויסערגעוועהנליך שעהן.
rose'-cross *n.* (ראוז'-קראהס) א רויזען-צלם, דער סימבאל פון די ראזענקרייצער [א סעקטע פון 17טען יאהרהונדערט]. ז. *Rosicrucian*.
Rose'-Cross *n. and a.* (ראוז'-קראהס) ז. *Rosicrucian*.
rose'-cut *a.* (ראוז'-קאט) געשליפען אין דער פארם פון א ראזעטע [וועגען דימענטען].
rose'-drop *n.* (ראוז'-דראפ) א פלעצעל אדער קוכען מיט א רויזען-גערוך; אן אויער-רינגעל; א פרישטש אדער רויטע פלעקען אויף דער נאז פון צופיעל שכור'ען.
rose'-fe'ver *n.* (ראוז'-פיע'-ווער) ז. *rose-cold*.
rose'-fish *n.* (ראוז'-פיש) דער דארש [אזא מין רויטער פיש, וועלכער געפינט זיך ארום די נארד-ברעגען פון אטלאנטישען אקעאן].
rose'-fly *n.* (ראוז'-פלאי) ז. *rose-beetle*.
rose'-gall *n.* (ראוז'-גאהל) דער רויזען-שוואם [א מין אנוואוקס אויף רויזען-בלומען].
rose'-house *n.* (ראוז'-האוס) א רויזען-אראנזשערע.
rose'-hued *a.* (ראוז'-היוד) רויזען-פארביג.
rose'-knot *n.* (ראוז'-נאט) א ראזעטקע

אדער א שלייף פון א באנד אין דער פארם פון א רויז.

rose'-leaf *n.* (ראוז'-ליעף) א רויזען-בלאט.

rose'-mal'low *n.* (ראוז'-מעל'-או) די שטאק-רויז [א מין גראז-ארטיגע פלאנצע פון די ווארימע לענדער מיט רויטע און ווייסע בלומען].

rose'mary *n.* (ראוז'-מע-רי) ראזמארין [א מין אייביג-גרינע קוסט-ארטיגע פלאנצע פון דרום-אייראפא מיט גרויליכע בלעטער און טונקעל-בלויע בלומען. ווערט גע-ברויכט אין מעדיצין].

Rosemary

rose'-no'ble *n.* (ראוז'-נאו'בל) דער רויזענאבל [א פארצייטיגע ענגלישע מטבע].

rose of Jer'icho (ראוז אוו דזשער'-אי-קאו) די יריחו-רויז [אזא קליינע פלאנצע מיט ווייסע בליהונגען, וואס וואקסט אין די מדבריות פון עגיפטען, סיריען און פאלעסטינא. ווען זי איז טרו-קען, ווערט זי צונויפגעצויגען; ווען מען בעשפריינקעלט זי מיט וואסער, לאזט זי זיך ווידער פאנאנדער].

rose'-oil *n.* (ראוז'-איל) רויזען-אויל.

rose'ola *n.* (רא-זי'-א-לא) אין מעדי-צין — ראזעאלא, א מין רויטליכער הויט-אויסשלאג, וואס קומט אפט פאר ביי פי-בער-קראנקהייטען.

rose'olar *a.* (רא-זי'-א-לאר) וואס איז שייך צו ראזעאלא. ז. *roseola*.

rose'-pink *n. and a.* (ראוז'-פינק) העל-ראזעווע פארב; העל-ראזעווע. ז. איל. *"Colors"*.

rose'-quartz *n.* (ראוז'-קוואהרטס) א מין דורכזיכטיגער קווארץ [אזא מינע-ראל] פון א העל-ראזעווען אדער טונ-קעל-ראזעווען קאליר.

rose'-rash *n.* (ראוז'-רעש) ז. *roseola*.

rose'-red *a. and n.* (ראוז'-רעד) רוי-זען-רויט; א העל-רויטער קאליר.

rose'root *n.* (ראוז'-רוהט) דער רויזען-ווארצעל [א מין היכעם גראז מיט געל-בע אדער רויטליכע בליטהען, וואס וואקסט אין פעלזען-שפאלטען].

ro'sery *n.* (ראו'-זער-אי) אן ארט וואו רויזען וואקסען.

ro'set *n.* (ראו'-זעט) א רויטע פארב [פאר מאלער].

rose'ta *n.* (רא-זי'-טא) רויזען-גערטנער. ז. *rosetum*.

rose'-tree *n.* (ראוז'-טריע) א רויזען-בוימעל, א רויזען-קוסט.

rosette' *n.* (רא-זעט') א ראזעטקע, אן ארנאמענט אויף א געביידע אדער א באנד-שלייפעל אין דער פארם פון א רויז; עפעס וואס איז ענליך צו א רויז אין איהר פולער בליהונג; א מין קראנקהייט פון פערסיק-בוימער.

roset'ted *a.* (רא-זעט'-עד) בעפוצט מיט א ראזעטקע. ז. *rosette*.

rose'tum *n.* (רא-זי'-טאם) א רויזען-גארטען, א פלאץ צום קולטיווירען רויזען.

rose-vin'egar *n.* (ראוז'-ווינ'-אי-גאר) רויזען-עסיג [עסיג מיט געווייקטע רוי-זען-בלעטלעך. ווערט געברויכט אלס מי-טעל געגען קאפ-וועהטאג און צו פערטרייי-בען א שלעכטען גערוך].

rose'-wa'ter *n. and a.* (ראוז'-וואה'-טער) רויזען-וואסער [וואסער צוגעריכט מיט רויזען-אויל]; וואס שמעקט ווי רוי-זען-וואסער; אנגענעהם, דעליקאט.

rose'-win'dow *n.* (ראוז'-ווינ'-דאו) א רונד פענסטער איינגעטיילט אין שויבען אזוי, דאס עס זעהט אויס ווי א רויז אדער ראז-זעטע.

Rose-window

rose'wood *n.* (ראוז'-הוואוד) רוי-זען-האלץ [דאס האלץ פון געוויסע בוימער וואס וואקסען אין בראזיליען].

rose'wort *n.* (ראוז'-הווארט) ז. *roseroot*.

rose'-yard *n.* (ראוז'-יארד) א רויזען-גארטען.

Rosh Hasha'na (ראוש העס-שא'-נא) ראש השנה.

Rosicru'cian *n. and a.* (ראו-זי-קרוה'-שי-ען) א ראזענקרייצער [א מיטגליעד פון א געוויסער געהיימער געזעלשאפט אין דייטשלאנד פון 15טען יאהרהונדערט]; וואס איז שייך צו א ראזענקרייצער.

ro'sily *adv.* (ראו'-זי-לי) מיט דעם קא-ליר אדער גערוך פון א רויז.

ros'in *n. and v.* (ראז'-אין) סמאלע, פעך אדער גומי; קאלאפאניע [דער שטאף מיט וואס מען רייבט אן דעם סמיטשיק פון א פידעל]; אנרייבען מיט פעך אדער קאלאפאניע.

ros'ined *a.* (ראז'-אינד) בעדעקט אדער אנגעריבען מיט פעך אדער קאלאפאניע.

ro'siness *n.* (ראו'-זי-נעס) רויזען-פארביגקייט, דאס האבען דעם קאליר אדער גערוך פון א רויז.

ros'in-oil *n.* (ראז'-אינ-איל) הארץ-אויל [אויל וואס ווערט געצויגען פון דעם פעך-זאפט פון סאסנאווע אדער אנ-דערע עהנליכע בוימער].

ros'iny *a.* (ראז'-אינ-אי) פעכיג, גומי-דיג.

ros'marine *n. and a.* (ראז'-מע-רין) די ראזמעריז, א וואלראס, א מארזש [אמאל פלעגט מען דיזע חיה פארשטע-לען ווי א משונה'דיגע בריאה, וועלכע ערנעהרט זיך מיט טוי]; וואס איז שייך צו א וואלראס. ז. *walrus*.

roso'lio *n.* (רא-זאו'-ליאו) אזא רויטער וויין פון מאלטא.

ross *n. and v.* (ראס) די אויסערע גרא-בע קארע פון א בוים; ארויסשניידען די גראבע קארע [פון א בוים].

ros'signol *n.* (ראס'-אי-ניאל) די נאכ-טיגאל.

ros'soli *n.* (ראס'-א-לי) ראסאליס [אזא מין איטאליענישער ליקער].

ros'tel *n.* (ראס'-טעל) ז. *rostellum*.

ros'tellate *a.* (ראס'-טע-לייט) געשנא-בעלט; וואס האט א קליינעם שנאבעל-עהנליכען אנוואוקס; וואס האט א קליין ווארצעלע אדער שנאבעל אין די זאט [פון פלאנצען].

rostel'liform *a.* (ראס-טעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א ווארצעלע אין די זאט [פון א פלאנצע].

rostel'lum *n.* (ראס-טעל'-אם) א קליינע אנוואקסונג אדער שנאבעלע אויף דעם זאט פון א פלאנצע.

ros'ter *n.* (ראס'-טער) א רייסטער פון נעמען; אין מיליטער — א רייסטער וואו עס איז פערצייכענט וואו און ווען די פערשריעבענע סאלדאטען און אפיציערען דארפען קומען צום דיענסט איינער נאך'ן אנדערען.

ros'tral *a.* (ראס'-טרעל) שנאבעל-ארטיג, ווי א שנאבעל.

ros'tral col'umn (ראס'-טרעל קאל'-אם) א זייל וואס ווערט געשטעלט אלס דענקמאל פון נצחון אויף'ן ים. די אר-נאמענטען אויף אזא זייל שטעלען אפט מיט זיך פאר דעם שנאבעל אדער פא-דערשטען שפיץ פון א שיף.

ros'trate *a.* (ראס'-טרייט) שנאבעלדיג, וואס האט א שנאבעל; אין באטאניק — וואס האט א שנאבעל-עהנליכע אנוואק-סונג.

ros'trated *a.* (ראס'-טריי-טעד) ז. *rostrate*.

ros'triform *a.* (ראס'-טרי-פארם) שנא-בעל-פערמיג, וואס האט די פארם פון א שנאבעל.

ros'trum *n.* (ראס'-טראם) א שנאבעל, א שנויץ; די נאז אדער שנאבעל פון א שיף; א רעדנער-בימה; אין אלטפרענ-קישע לאמפען — דער שנאבעל אין וועל-כען עס ליעגט דאס קנויטעל.

ros'ula *n.* (ראז'-יו-לא) א קליינע רויז; א ראזעטקע.

ros'ular *a.* (ראז'-יו-לאר) ז. *rosulate*.

ros'ulate *a.* (ראז'-יו-לייט) אין באטא-ניק — ראזעטען-פערמיג; ביי וועלכער די בלעטער זיינען צונויפגעלעגט ווי א רא-זעטקע [וועגען געוויסע פלאנצען].

ro'sy *a.* (ראו'-זי) רא-רויזען-עהנליך; רא-זעווע, רויט, בליהענד; וואס בעשטעהט פון רויזען.

ro'sy-col'ored *a.* (ראו'-זי-קאל'-ארד) מיט א ראזעווער פארב.

ro'sy-crowned *a.* (ראו'-זי-קראונד) ארומגעלעגט מיט א קראנץ פון רויזען.

ro'sy-tin'ted *a.* (ראו'-זי-טינ'-טעד) מיט א ראזעווער פארב.

rot *v. and n.* (ראט) פוילען; ווערען פערדארבען [מאראליש]; ווערען מארא-ליש עקעלדיג; ארויסרופען פוילונג, מא-כען פוילען; קראנק ווערען אויף לונגען-פוילונג [וועגען שאף און אייניגע אנדע-רע חיות]; פעראורזאכען לונגען-פוילונג [ביי חיות]; פוילונג; פערפוילטער שטאף; לונגען-פוילונג [ביי שאף און אנדערע בהמות]; עפעס וואס איז פער-דארבען, שלעכט אדער עקעלדיג; אונזין; עפעס וואס טויג ניט.

ro'ta *n.* (ראו'-טא) א ראד; א רונדונג; רוטינע, א בעשטימטער קורס, וועג, פארם א. ז. וו.; א רייסטער, א צעטעל, א ליסטע; א שטיק מוזיק מיט ווידערהאלונגען; א ראד-עהנליכע כלי; אזא מיטעלאלטערלי-כער מוזיקאלישער שטרייך-אינסטרומענט [מיט סטרונעס].

Ro'ta *n.* (ראו'-טא) א פאפסטליכער אפע-לאציאנס-געריכט.

ro'tary *a.* (ראו'-טע-רי) וואס דרעהט זיך ארום ווי א ראד; וואס בייט זיך רעגעלמעסיג.

ro'tary machine' (ראו'-טע-רי מע-שין') ז. *rotary press*.

ro'tary mo'tion (ראו'-טע-רי מאו'-שאן) א דרעהענדע בעוועגונג, א קרייז-בעוועגונג.

ro'tary press (ראו'-טע-רי פרעס) א ראטאציאנס-מאשין, א ראטאציאנס-פרעס [א דרוק-פרעס, ביי וועלכער דער שריפט-זאץ לעגט זיך ארויף אויף א זייף-דרע-הענדען ציילינדער].

ro'tary steam'-en'gine (ראו'-טע-רי סטיעם'-ענ'-דזשין) א ראטירענדע דאמפף-

משין [א ראמפף־מאשין, ביי וועלכער דער קאלבען דרעהט זיך אין צילינדער].

ro'tascope *n.* (ראו'-טע-סקאופ) א גיראסקאפ. ז. *gyroscope*.

ro'tatable *a.* (ראו'-טיי-טעבל) וואס קען זיך דרעהען ווי א ראד, וואס קען מאכען קרייז־בעוועגונגען.

ro'tatably *adv.* (ראו'-טיי-טע-בלי) זיך בעוועגענדיג אין א קרייז; אזוי אז עס זאל מאכען קרייז־בעוועגונגען [ווי א ראד].

ro'tate *v. and a.* (ראו'-טייט) זיך דרעהען, זיך דרעהען אין דער רונד [ווי א ראד], מאכען קרייז־בעוועגונגען; מאכען זיך דרעהען, ארויסרופען א קרייז־בעוועגונג; זיך וויעדערהאלען אדער ענדערען פעריאדיש אדער אין א געוויסער ארדנונג; מאכען פעריאדישע ענדערונגען אדער וויעדערהאלונגען; ראד־פערמיג.

ro'tated *a.* (ראו'-טיי-טעד) ראד־פערמיג.

ro'tating-ring *n.* (ראו'-טיי-טינג-רינג) א קופערנער אדער מעשענער רינג ארום א הארמאטען־קויל.

rota'tion *n.* (רא-טיי'-שאן) ראטאציאן, דרעהונג, אומדרעהונג, קרייז־בעוועגונג; רעגעלמעסיגע אבוועקסלונג אדער וויעדערהאלונג.

rota'tional *a.* (רא-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קרייז־בעוועגונג; וואס בעשטעהט אדער קומט פון א קרייז־בעוועגונג.

rota'tion in of'fice (רא-טיי'-שאן אין אפ'-אים) רעגעלמעסיגע ענדערונג אדער אבוועקסלונג פון בעאמטע [הויפטזעכליך אין דער פאליטיק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דאס איבערגעבען שטאאטס־עמטער צו נייע מענשען, ווען עס בייט זיך די רעגיערענדע פארטיי, ניט רעכענענדיג זיך דערמיט, אויב דער פריהריגער בעאמטער האט זיין אמט ערפילט גוט אדער שלעכט].

rota'tion of crops (רא-טיי'-שאן אוו קראפס) וועקסעל־ווירטשאפט [דאס פלאנצען אויף א פעלד יעדען יאהר אנדערע תבואות].

ro'tative *a.* (ראו'-טיי-טיוו) ארומדרעהענד, וואס דרעהט ארום, וואס פעראורזאכט א קרייז־בעוועגונג; וואס איז שייך צו א קרייז־בעוועגונג, וואס קומט פון א קרייז־בעוועגונג.

ro'tatively *adv.* (ראו'-טיי-טיוו-לי) אזוי אז עס זאל זיך דרעהען; זיך דרעהענדיג, מאכענדיג א קרייז־בעוועגונג.

rota'tor *n.* (רא-טיי'-טאר) אן אומדרעהער; איינער אדער עטוואס וואס דרעהט ארום; א מוסקול, וואס בעוועגט אין דער רונד א קערפער־גליעד.

rotato'rial *a.* (ראו-טיי-טאו'-רי-על) ז. *rotiferal*.

rotato'rian *n.* (ראו-טיי-טאו'-רי-ען) ז. *rotifer*.

ro'tatory *a.* (ראו'-טיי-טא-רי) זיך דרעהענד; אבוועקסלענד, וואס וויעדערהאלט זיך אדער ענדערט זיך רעגעלמעסיג; וואס געהט נאך דער רייה.

ro'tatory mo'tion (ראו'-טיי-טא-רי מאו'-שאן) ז. *rotary motion*.

ro'tatory steam'-en'gine (ראו'-טיי-טא-רי סטיעמ'-ענ'-דזשין) ז. *rotary steam-engine*.

rote *n.* (ראוט) רוטינע, מעכאנישקייט; דאס איינלערנען אדער דעקלאמירען עפעס אויף אויסווענינג אדער מעכאניש; אזא מיטעלאלטערליכער מוזיקאלישער שטרייך־אינסטרומענט [מיט סטרונעס].

rot'gut *n. and a.* (ראט'-גאט) א שלעכטע, פערדארבענע, שעדליכע [פאר'ן מאגען] משקה; פערדארבען, שעדליך [וועגען משקאות].

ro'tifer *n.* (ראו'-טי-פער) א רעדער־חיה'לע [אזא מיקראסקאפישע בעשעפעניש, וואס איהרע הערעלעך, מיט וועלכע זי פערנעהמט נאהרונג, בעוועגען זיך ווי רעדערלעך].

rotif'eral *a.* (רא-טיפ'-ער-על) וואס איז שייך צו א רעדער־חיה'לע; וואס האט א רעדעל־עהנליכען קערפער־טייל [ווי א רעדער־חיה'לע]. ז. *rotifer*.

rotif'erous *a.* (רא-טיפ'-ע-ראס) ז. *rotiferal*.

ro'tiform *a.* (ראו'-טי-פארם) ראד־עהנליך.

rot it! (ראט איט) צום טייפעל!

roton'do *a.* (רא-טאנ'-דאו) אין מוזיק — קיילעכדיג, פול.

rot'-steep *n.* (ראט'-סטיעפ) דאס ווייקען קאטון [ציץ] פאר'ן בלייכען.

rot'ten *a.* (ראטן) פויל, צופוילט, פערדארבען; שטינקענד; קראנק אויף לונגען־פוילונג [וועגען שעפסען און איינינגע אנדערע חיות]; ווייך, צוברעכליך, ניט שטארק [ווי למשל, אייזען אדער שטיין].

rot'ten bor'ough (ראטן באר'-או) אין ענגלאנד [פאר די וואהל־רעפארמען פון 1832] — א שטאדט, וואס איז קלענער געווארען אין בעפעלקערונג, האט לויט דער בעפעלקערונג קיין רעכט ניט געהאט צו האבען פערטרעטער אין פארלאמענט און איז דאך געווען פערטראטען אין פארלאמענט אויף'ן גרונד פון דעם אמאליגען רעכט.

rot'ten-egg' *v.* (ראט'נ-עג') בעווארפען מיט פוילע אייער.

rot'tenness *n.* (ראט'נ-נעס) פוילקייט, צופוילקייט; פערדארבענהייט; דאס זיין ווייך, ניט שטארק, צוברעכליך [ווי למשל, א ביין, שטיין, אייזען א. ז. וו.].

rot'tenstone *n. and v.* (ראט'נ-סטאון) א שטיין, וואס איז געווארען ווייך און צוברעכליך [דער שטויב פון אזא שטיין ווערט געברויכט צום פאלירען]; פאלירען, רייבען אדער מאכען גלאנציג מיט דעם שטויב פון אזא שטיין.

rot'ula *n.* (ראט'-יו-לא) דאס קניע־שיסעלע. ז. *patella*.

rot'ular *a.* (ראט'-יו-לאר) וואס איז שייך צום קניע־שיסעלע. ז. *patella*.

rotund' *a.* (רא-טאנד') רונד, קיילעכדיג.

rotun'da *n.* (רא-טאנ'-דא) א ראטונדע, א רונדע געביידע [הויפטזעכליך אזא וואס האט נאך דערצו א קופאל אדער האלב־רונדען דאך]; א רונדער זאל מיט א האלב־רונדער ארקע.

rotun'date *a.* (רא-טאנ'-דייט) אבגערונדעט; רונד, קיילעכדיג.

rotundifo'lious *a.* (רא-טאנ-די-פאו'-לי-אס) רונד־בלעטערדיג, מיט רונדע בלעטער.

rotun'dity *n.* (רא-טאנ'-די-טי) רונדקייט, קיילעכדיגקייט.

rotund'ness *n.* (רא-טאנד'-נעס) ז. *rotundity*.

rotun'do *n.* (רא-טאנ'-דאו) ז. *rotunda*.

rou'ble *n.* (רוהבל) ז. *ruble*.

rouche *n.* (רוהש) ז. *ruche*.

roué' *n.* (רוה-איי') א נואף, אן אויסגעלאסענער מענש, א צולאזענער יונג.

rou'en *n.* (ראו'-ען) ז. *rowen*.

rouge *a., n. and v.* (רוהזש) רויט; רויטע פארב פאר'ן געזיכט, רויטע שמינקע; זיך פארבען מיט רויטען, זיך שמינקען [הויפטזעכליך די באקען]; רויט ווערען [אין געזיכט].

rouget' *n.* (רוה-זשיי') שוויין־פיבער [אזא אנשטעקענדע קראנקהייט ביי חזירים].

rough *a., adv., n. and v.* (ראף) שארסטקע, ניט גלייך, בערגעלדיג, ניט גלאט; ניט פאלירט, ניט אויסגעארבייט; גראב, רויה, בייז; ניט פאלירט, אונגעהובעלט, ניט ערצויגען; אויבערפלעכליך, ניט גענוי, אונגעפעהר; שטורמדיג, אויפגערעגט; העפטיג; אלט־געבאקען, אלט; מיט גראבקייט; אויף אן אונפאלירטען, אונערצויגענעם אופן; רויהקייט, גראבקייט, אונפאלירטקייט; דאס זיין ניט אויסגעארבייט; ניט גלאטקייט, שארסטיגקייט, בערגעלדיגקייט; שטורעמדיגקייט, העפטיגקייט; דאס ארויסגעשטארצטע שטיקעל אייזען אויף א פאדקאווע צו פערהיטען דאס פערד פון אויסגליטשען זיך; א גראביאן, א ווילדער, צולאזענער יונג; מאכען רויה, ניט פאלירט, גראב; מאכען ניט גלאט, שארסטקע אדער בערגעלדיג; בלויז אנווארפען, ניט פאלשטענדיג און ניט גענוי אויסארבייטען; פארבערייטען צו דער לעצטער פאלשטענדיגער אויסארבייטונג [ווי שטיינער, למשל]; צומאכען א שטיקעל אייזען צו א פערדישער פאדקאווע, מאכען בערגעלדיג א פערד'ס פאדקאווע [צו פערהיטען דאס פערד פון אויסגליטשען זיך].

rough a horse (ראף ע-האהרס) מאכען שארסטקע א פערד'ס פאדקאווע, צושלאגען שטיקלעך אייזען צו א פערד'ס פאדקאווע [אום עס צו פערהיטען פון אויסגליטשען זיך]; איינברעכען א פערד, עס צוגעוועהנען צום רייטען אדער פאהרען [הויפטזעכליך פאר מיליטער].

rough'-and-read'y *a.* (ראפ'-ענד-רעד'-אי) 1. גראב, אבער אימער גרייט צו דער ארבייט אדער אימער צו דער האנד, ווען נויטיג; 2. גראב, ניט פאלירט, אבער גרייט צום געברויך.

1. He is a rough-and-ready workman. 2. He is known for his rough-and-ready manners.

rough'-and-tum'ble *a.* (ראפ'-ענד-טאמ'בל) 1. ברוטאל, קאליעטשענד, ניט האלטענדיג זיך אן קיינע כללים [וועגען א קאמפף, הויפטזעכליך וועגען א פויסט־קאמפף]; 2. וואס איז צוגעפאסט צו א ביטערען, ברוטאלען קאמפף אהן רעגולאציאנען און כללים אדער וואס בעשטעהט פון אזא קאמפף.

1. For a few minutes the prize-fighters were engaged in a rough-and-tumble fight. 2. He leads a rough-and-tumble life.

rough breath'ing (ראף. בריעטה'-אינג) אין גראמאטיק [הויפטזעכליך אין דער גריכישער] — דער קלאנג "ה" אדער *h*.

rough'-cast *v. and n.* (ראפ'-קעסט) 1. טינקעווען; דאס טינקעווען; 2. אנווארפען [א צייכנונג, למשל], מאכען אן ענטוואורף; מאכען אבי־ווי, ניט בעארבייטענדיג; 3. טינקעוואניע.

2. The story is only rough-cast.

rough'-clad *a.* (ראפ'-קלעד) גראב געקליידעט.

rough coat (ראף קאוט) די ערשטע שיכט [ווי פון פארב אדער פלאסטער].

rough'-coat *v.* (ראפ׳-קאוט) ארויפלעגען דעם ערשטען פלאסטער־שיכט [אויף ווענט].

rough'-cut *a. and n.* (ראפ׳-קאט) וואס האט ברייטע צייהן, דיק [ווי למשל, א פייל]; א דיקע פייל; דער ערשטער שניט, דאס אבברעכען די ערשטע שיכט [ניט קימערענדיג זיך וועגען דער גלייכקייט און אויסארבייטונג].

rough'-cut mar'gin (ראפ׳-קאט מאר׳-דזשין) א ניט־פאלשטענדיג ארומגעשניטענער ראנד אדער ברעג [ווי למשל, פון א בוך].

rough di'amond (ראף דאי׳-ע-מאנד) אן אונגעשליפענער דימענט; אן אונגעהובעלטער מענש [א גוטער, אבער ניט פאלירטער מענש].

rough draft (ראף דרעפט) אן אנגעווארפענע צייכנונג, סקיצירונג אדער פלאן; א רויהער, ניט בעארבייטער ענטוואורף.

rough'-draft *v.* (ראפ׳-דרעפט) סקיצירען, מאכען ניט קיין אויספיהרליכע צייכנונג, אנווארפען [ניט בעארבייטענדיג] א סקיצירונג, צייכנונג אדער פלאן.

rough'-draw *v.* (ראפ׳-דראה) מאכען א רויהע סקיצירונג, צייכנונג אדער ענטוואורף.

rough'-dry *v. and a.* (ראפ׳-דראי) טריקענען, אבער ניט פלעטען; געטרוקענט, אבער ניט געפרעסט אדער גלאט געמאכט.

rough'en *v.* (ראפן) 1. רויה מאכען, גראב מאכען; מאכען ניט גלאט, שארסטקע אדער בערגעלדיג; ווערען גראב אדער רויה; 2. ווערען ניט גלאט, שארסטקע אדער בערגעלדיג.

1. Her complexion had been **roughened** by exposure to wind and weather. 2. The landscape **roughens** by degrees into hills.

rough'er *n.* (ראפ׳-ער) איינער וואס מאכט א רויהע, ניט פאלשטענדיגע בעארבייטונג פון עפעס; אן ארבייטער, וואס פארמירט עפעס אלס פארבערייטונג צו אן ענדליכער פאלקאמענער אויסארבייטונג; וואלענער שטאף, נור־וואס פון וועבשטוהל, איידער מען האט דערפון ארויסגענומען די קניפלעך; איינער, וואס נעהמט ארויס די קניפלעך פון נור־וואס אויסגעוועבטען שטאף; א ברעט מיט אייזערנע צייהן צו קאמען פלאקס.

rough file (ראף פאיל) א גראבע פייל.

rough'-foot'ed *a.* (ראפ׳-פוט׳-עד) מיט בעוואקסענע פיס [וועגען פויגלען].

rough'-grained *a.* (ראפ׳-גריינד) שארסטיג, ניט גלאט, קערנדיג; גראב, וואולגאר, שווער אויסצוקומען.

rough'-grind *v.* (ראפ׳-גראינד) מאט שלייפען אדער פאלירען [אזוי אז עס זאל זיין ניט אין גאנצען גלאט אדער גלאנציג].

rough'-grown *a.* (ראפ׳-גראון) ווילד געוואקסען.

rough guess (ראף געס) א מעהר אדער ווייניגער געניויע אבשאצונג; א טרעפונג, אורטייל אדער אבשאצונג וואס איז אונגעפעהר ריכטיג.

rough'-hew *v.* (ראפ׳-היו) 1. ארומהאקען, ארומטעפען; 2. ניט געהובעלט, ניט פאלירט; 3. ניט פאלשטענדיג אויסגעארבייט.

2. He is a **rough-hewn** specimen of humanity. 3. It was a **rough-hewn** ill-timbered discourse.

rough'-hound *n.* (ראפ׳-האונד) א מין הונד־פיש [אזא האיפיש]. ז. *dogfish*.

rough'-house *n.* (ראפ׳-האוס) ווילדקייט, צולאזענקייט.

rough'-hou'sing *n.* (ראפ׳-האו׳-סינג) ז. *rough-house*.

rough in (ראף אין) ארויפלעגען די ערשטע שיכטען פלאסטער אויף ציגעל.

rough'ing-mill *n.* (ראפ׳-אינג-מיל) אזא ראד אדער קיילעכדיגע פלאטע צו פאלירען עדעלשטיינער [אויסער דימענטען].

rough it (ראף איט) זיך דורכשלאגען ווי עס איז; זיך פלאגען.

We shall have to **rough it** in our travels this summer.

rough'leg *n.* (ראפ׳-לעג) א פאלק אדער סאקאל מיט בעוואקסענע פיס.

rough'-legged *a.* (ראפ׳-לעגד) ז. *rough-footed*.

rough'ly *adv.* (ראפ׳-לי) רויה, ניט גלאט, שארסטיג; גראב, אונגעהובעלט, אונפאלירט; העפטיג, שטורמדיג; אונגעפעהר; אין אלגעמיין.

rough'ness *n.* (ראפ׳-נעס) רויהקייט, גראבקייט, שארסטיגקייט, ניט גלאטקייט; בערגעלדיגקייט; אונפאלירטקייט, אונגעהובעלטקייט; אויבערפלעכליכקייט, אונגענויאיגקייט; דאס זיין אונגעפעהר; שטורמדיגקייט, בייזקייט, העפטיגקייט; סיעטשקע [געשניטענע שטרוי אלס פוטער פאר בהמות].

rough'-per'fect *a.* (ראפ׳-פויר׳-פעקט) אונגעפעהר פאלקאם, כמעט גוט [אין געדענקען א טעאטער־ראלע].

rough'-ri'der *n.* (ראפ׳-ראי׳-דער) א צורייטער, א בערייטער [איינער וואס געוועהנט צו יונגע פערד צום רייטען]; אן אונטער־אפיציער פון קאוואלעריע אדער ארטילעריע, וואס דיענט אלס געהילף פון דעם רייט־לעהרער; אן אונפארזיכטיגער, ווילדער רייטער; איינער פון א רייטענדען וואלאנטערען־רעגימענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא בעת דער שפאניש־אמעריקאנישער מלחמה, וועלכער איז בעשטאנען פון וועסטליכע רייטענדע פאסטוכער, יעגער און ספארטלייט.

rough'-scuff *n.* (ראפ׳-סקאף) א גראבער יונג; דער המון.

rough sea (ראף סיע) א שטורמדיגער ים.

rough'-set'ter *n.* (ראפ׳-סעט׳-ער) א מויערער וואס בויט מיט ניט געטעסעטע שטיינער.

rough'shod *a.* (ראפ׳-שאד) וואס טראגט שיך בעשלאגען מיט שפיציגע אייזענס; וואס האט פאדקאוועס בעשלאגען מיט אייזענדלעך אדער בכלל ניט קיין גליטשיגע פאדקאוועס [וועגען פערד].

rough'-slant *n.* (ראפ׳-סלענט) אזא יעגער־געצעלט.

rough'-spun *a.* (ראפ׳-ספאן) גראב, אונגעהובעלט, אהן מאניערען, אונערצויגען.

rough'-string *n.* (ראפ׳-סטרינג) אן אונטערשפארע פון א טרעפ.

rough'-tree *n.* (ראפ׳-טריע) א ניט ארומגעטעפעטער מאסט; דער טייל פון א מאסט איבער דעם דעק.

rough wall (ראף וואהל) א גראב שטוקאטורעוועטע וואנד; א וואנד פון ניט געטעסעטע שטיינער.

rough weath'er (ראף וועטה׳-ער) א שטורמדיגעס, שלעכטעס וועטער.

rough'-work *v.* (ראפ׳-הוואירק) גראב אבארבייטען.

roulade' *n.* (רוה-לאד׳) א רולאדע, קאלאראטור; א געריכט פון שטיקלעך אקסען־פלייש צוזאמענגעוויקעלט מיט חזיר־פלייש און איינגעדעמפט.

rouleau' *n.* (רוה-לאו׳) א ראלע, א קנויל; רונדע בינטלעך ריטער [אויף בעפעסטיגונגס־ווערק].

roulette' *n.* (רוה-לעט׳) א פונקטיר־אינסטרומענט [א גראוויר־אינסטרומענט צו מאכען פונקטען]; א האר־קרייזלער [א קיילעכדיגער אינסטרומענט צו קרייזלען האר]; אין געאמעטריע — אזא קרומע ליניע; רולעטקע [אזא אזארטנעס שפיעל]; רולעטקע [אזא זיך דרעהענדע ראד מיט פערשיעדענע נומערען און פארבען, אויף וועלכע מען שפיעלט].

Rouma'nian *a. and n.* (רוה-מיי׳-ני-ען) ז. *Rumanian*.

rounce *n.* (ראונס) א רעדעל אין א האנד־דרוק־פרעס וואס בעוועגט דעם דרוק־זאץ; אזא קארטען־שפיעל.

round *a., adv., prep., n. and v.* (ראונד) רונד, קיילעכדיג; פעריאדיש; אבגערונדעט, סימעטריש, פאלקאם [וועגען א גראמאטישען זאץ אדער ליטעראַרישען סטיל]; לייכט, גלאט, לעבעדיג [וועגען א שריט, בעוועגונג אדער אויסדרוק]; אויסגעפילט, פול, פאלשטענדיג, גאנץ; גרויס [אין צאהל אדער מאס]; וואס שטעלט זיך ניט אב אויף קלייניגקייטען, ברייטהענדיג; אפען, אויפריכטיג; ענטשיעדען; מוטיג, דירעקט, אהן צערעמאניעס; אין רונדע ציפערען [מיט נולען צום ענד אדער אין גאנצע צאהלען, גרויסע צאהלען, ניט רעכענענדיג די קליינע צאהלען אדער די ברוך־צאהלען]; קרעפטיג, הויך־קלינגענד; ארום; ארום און ארום; אין רונד; אין א קרייז; פון אנהויב ביז ענדע; אין אומקרייז; א רונדע זאך, א רונדער טייל; א קרייז, א צירקעל; אן ארומגאנג אדער פערשפרייטונג פון איינעם צום צווייטען אדער פון איין פונקט צום צווייטען; א מארשרוט, א קורס; א גאנג; א סעריע, א רייה; א געזעלשאפט; עטוואס וואס ווערט וויעדערהאלט פון אלע אנוועזענדע [ווי טרינקען, אפלאדירען א. ז. וו.]; א קרייז־בעוועגונג פון א פערד; א קעסעל אין א ברויעריי, וואו דאס ביער איהרט אדער געהרט צום לעצטען מאל; א רונד־טאנץ [ווען די טענצער זיינען אויסגעשטעלט אין א קרייז אדער בעוועגען זיך אין א קרייז, ווי למשל, א וואלץ, פאלקא א. ז. וו.]; א ראנדעל [ז. *rondel*]; מאכען רונד אדער קיילעכדיג, אברונדען; מאכען פאלשטענדיג, גאנץ, אויסגעפילט, סימעטריש אדער אבגערונדעט; ווערען פאלשטענדיג, פערענדיגט ווערען; ארומגעהן, מאכען א רונד־גאנג [ווי למשל, א רונד־וואך], געהן פון ארט צו ארט אין א בעשטימטער ריכטונג אדער קרייז; זיך אומדרעהען; שושקען, איינרוימען.

round'about *a. and n.* (ראונד׳-ע-באוט) 1. מיט אן אומוועג, הינטען ארום, אונדירעקט; 2. אומפאסענד, ווייט גרייכענד, ווייטלויפיג; 3. ארומנעהמענד, אומקרייזענד, ארומרינגלענד; א קארוסעל [הילצערנע פערדלעך, וועגעלעך א. ז. וו., וועלכע דרעהען זיך אין א קרייז]; א לעהן־שטוהל מיט קיילעכדיגע לעהנווענטלעך; א ציקלאן, א ווירבעל־ווינד, א

ווירבעל־שטורם; א קורצער זשאַקעט אדער רעקעל, וואָס פּאַסט פעסט צום קערפּער.
1. The information came to me in a roundabout way. 2. He is noted for his sound, roundabout sense.

round a cor'ner (ראונד ע קאָהר־נער) אַריינגעהן אין א קווער־גאַס; אין א קווער־גאַס.

round'-all *n.* (ראונד־אָהל) אַן אַקראָבאַטישער קונץ, וועלכער בעשטעהט אין דעם, וואָס מען גיט זיך פריהער א ווארף אויף צוריק און מען שטעלט זיך אויף די הענד און נאָכדעם דרעהט מען זיך צוריק איבער און מען שטעלט זיך אויף די פיס.

round an'swer (ראונד ענ'־סער) אַן אָפענער אדער בעשטימטער ענטפער.

round'-arched *a.* (ראונד־אַרטשט) וואָס האָט האַלב־רונדע געוועלבען [ווענען א געביידע]; עהנליך צו א רונדען געוועלב.

round'-arm *a.* (ראונד־אָרם) אין קריקעט־שפּיעל — רונד בעוועגענד די האַנד מעהר אדער ווייניגער האָריזאָנטאַל [פון הינטען נאָך פאָרענט]; געוואָרפען [דעם באַל] מיט אַזאַ האַנד־בעוועגונג.

round'-armed *a.* (ראונד־אַרמד) אין פויסט־קאַמפּף — געגעבען א קלאַפּ מיט א האָריזאָנטאַלער בעוועגונג פון דער האַנד.

round dance (ראונד דענס) א רונד־טאַנץ [ווען די טענצער זיינען אויסגעשטעלט רונד אדער בעוועגען זיך אין א קרייז, ווי למשל, א וואַלץ, א פּאָלקא א. ז. וו.].

round deal'ing (ראונד דיעל'־אינג) אָפענע, עהרליכע, אויפריכטיגע האַנדלונג.

roun'del *n.* (ראונ'־דעל) ז. *rondel*

roun'delay *n.* (ראונ'־דע־ליי) א ליעד וואו א שורה אדער געדאַנק ווערט איינינע מאָל איבערגע'חזר'ט; א ראָנדעל [ז. *rondel*]; א רונד־טאַנץ [ווי א פּאָלקא, וואַלץ א. ז. וו.].

roun'der *n.* (ראונ'־דער) איינער אדער עטוואָס וואָס מאַכט קיילעכדיג אדער רונדעט אָפּ; איינער וואָס מאַכט א רונד־גאַנג, וואָס געהט א בעשטימטען וועג הין און צוריק; איינער וואָס האָלט אין איין וויעדערהאָלען א פערברעכען; וואָס ווערט וויעדערהאָלט אין א רייהע פון אלע אָנוועזענדע [ווי טרינקען, אָפּלאָדירען א. ז. וו.]; א רונד־לויף פון א שפּיעלער ביי א געוויסען באַל־שפּיעל [ז. *rounders*].

roun'ders *n.* (ראונ'־דערז) אַזא באַל־שפּיעל.

round'-faced *a.* (ראונד־פייסט) מיט א קיילעכדיגען פּנים.

round'fish *n.* (ראונד־פיש) א קאַרפּ; דער לאָצמאַן־פיש [ז. *pilot-fish*].

round game (ראונד גיים) א שפּיעל, אין וועלכען די גאַנצע געזעלשאַפט נעהמט אנטייל.

round'hand *n.* (ראונד־הענד) רונד־שריפט [אַן אַרט שרייבען, וואו די בוכשטאַבען זיינען רונד און אָהן שפּיציגע ווינקלען]; דאָס וואַרפען דעם באַל אין קריקעט־שפּיעל מיט א רונדער האָריזאָנטאַלער האַנד־בעוועגונג.

Round'head *n.* (ראונד־העד) א מיטגליעד פון דער ענגלישער פּאַרלאַמענטאַרישער פּאַרטיי אין צייט פון בירגער־קריעג, געגרינדעט אַרום 1641 [א וויהיג, א ליבעראַל].

round'-head'ed *a.* (ראונד־העד־עד) וואָס האָט א רונדען קאָפּ; מיט א קורץ־געשאָרענעם קאָפּ.

round'house *n.* (ראונד־האַוס) א קאַיוטע אויף'ן קוואַרטער־דעק פון א שיף; א געביידע אויף אַמעריקאַנער אייזענבאַהנען, וואו מען האַלט לאָקאָמאָטיווען; א בית הכסא.

roun'ding *n.* (ראונ'־דינג) רונדונג, אויסבויגונג; די רונדע אויסבויגונג פון א וואַלפיש, ווען ער וויל זיך אַרונטערלאָזען אונטער'ן וואַסער; די אויסרונדונג פון דעם רוקען פון א בוך [ביים איינבינדען]; אַלטע שטריק אַרומגעוויקעלט אַרום א שיפס־שטריק.

roun'ding-machine' *n.* (ראונ'־דינג־מע־שין') א מאַשין צוצוגעבען א רונדע פאָרם אדער מאַכען רונדע זאַכען.

round'-i'ron *n.* (ראונד־אַי־ערן) אַן אינסטרומענט אָבצורונדען און אַרומצופּוצען צונויפגעלייטעטע מעטאַל־שטיקער, בלעכען, רעהרען א. ד. ג.

roun'dish *a.* (ראונ'־דיש) עט־רונדליך, וואָס קיילעכדיג.

roun'dishness *n.* (ראונ'־דיש־נעס) רונדליכקייט, דאָס זיין עטוואָס קיילעכדיג.

round jack'et (ראונד דזשעק'־עט) א קורצער זשאַקעט אדער רעקעל וואָס פּאַסט פעסט צום קערפּער.

round knocks (ראונד נאָקס) שוועהרע, שטאַרקע קלעפּ.

roun'dle *n.* (ראונדל) ז. *rondel*

round'let *n.* (ראונד־לעט) א קליינער קרייז.

round'ly *adv.* (ראונד־לי) 1. אין א קיילעכדיגער פאָרם; 2. אויף אַן ענטשיעדענעם, בעשטימטען אופן; אָפען, אָהן צערעמאָניעס, אויפריכטיג, גלייך, ענטשיעדען; מוטיג; 3. אין רונדע צאָהלען [ניט רעכנענדיג די קלענערע צאָהלען אדער די ברוך־צאָהלען], אונגעפעהר, ניט גאַנץ גענוי; 4. שנעל, איילענדיג, לעבעדיג.
2. In his excitement he roundly abused all his friends.

round'mouth *n.* (ראונד־מאַוטה) א לאַמפּרעטע [אַזא לאַנגער, רונדער פיש]. ז. *lamprey*.

round'-mouthed *a.* (ראונד־מאַוטהט) אין זאָאָלאָגיע — מיט א קיילעכדיגען מויל, וואָס האָט ניט קיין אונטערשטען קינבאַק־ביין [ווי למשל, געוויסע פיש].

round'ness *n.* (ראונד־נעס) רונדקייט, קיילעכדיגקייט; אויפריכטיגקייט, אָפענהערציגקייט; ענטשיעדענהייט; מוטיגקייט; אָבגערונדעטקייט, אויסגעאַרבייטקייט, פאָלשטענדיגקייט, פאָלקאָמענהייט.

round num'ber (ראונד נאַמ'־בער) א רונדע צאָהל, אַן אונגעפעהרע גענויע צאָהל [א צאָהל וואו איינצעלנע און צעהנדליגע זיינען אויסגעלאָזען, אום צו מאַכען א גלייכע צאָהל, ווי 10.000, 1.000, 100 א. ז. וו. אדער, ווען מען נעהמט ניט אין אַנבעטראַכט די קליינע צאָהלען אדער ברוך־צאָהלען].
The earth in its motion round the sun moves 20 miles per second in round numbers.

round oath (ראונד אָוטה) א ביטערע קללה.

round of applause' (ראונד אָוו ע־פּלאָהז') אַלגעמיינער בייפאַל, אַלגעמיינע אַפּלאָדיסמענטען.

round of beef (ראונד אָוו ביעף) א קיילעכדיגע שטיק פּאַלקע־פלייש [פון אַן אָקס].

round of cheers (ראונד אָוו טשיערז) אַלגעמיינער בייפאַל.

round off (ראונד אָף) אָברונדען; פערענדיגען, פערפאָלקאָמען, פערפאָלשטענדיגען.
Next month I shall round off three years of service in the army.

round of vis'its (ראונד אָוו וויז'־איטס) א רייהע וויזיטען.

round on (ראונד אָן) אָנפּאַלען.
He rounded on me in rage.

round out (ראונד אַוט) 1. אויסרונדען; אויספילען, עס זאָל זיין קיילעכדיג; מאַכען קיילעכדיג; 2. אָברונדען, אָבטאַקען, פערפיינערען, מאַכען פאָלשטענדיג אדער פאָלקאָמען.
1. Her bust is well rounded out. 2. The speech was rounded out with apt illustrations.

round pace (ראונד פּיים) א שנעלער, פלינקער שריט.

round'-ridge *v.* (ראונד־רידזש) אָקערען אין קיילעכדיגע שרונטען אדער שורות.

round'-rob'in *n.* (ראונד־ראָב־אין) אונטערשריפטען אויף א ביטשריפט אדער אַנדערען עהנליכען דאָקומענט אויסגעשטעלט אין א קרייז; א דאָקומענט, אויף וועלכען די אונטערשריפטען זיינען אויסגעשטעלט אין א קרייז; אַזא קיילעכדיגער פיש.

round shot (ראונד שאָט) א קיילעכדיגע שיס־קויל, א קאַנאָן־קויל.

round'-shoul'dered *a.* (ראונד־שאָול־דערד) מיט רונדע שולטערען, וואָס האָט קיילעכדיגע פּלייצעס.

rounds'man *n.* (ראונדז־מען) אַן אויפזעהער איבער פּאָליציסטען [א בעאַמטער וואָס געהט אום אין א געוויסער אַבטיילונג פון שטאָדט צו זעהן אויב די פּאָליציסטען טהוען זייער פליכט].

round'stone *n.* (ראונד־סטאָון) א קיילעכדיגער ברוק־שטיין.

round sum (ראונד סאָם) א קיילעכדיגע סומע, א היבשע סומע.

round to (ראונד טו) א אַבקירעווען א שיף פון ווינד [פאַר'ן פעראַנקערען].

round up (ראונד אַפּ) 1. אָנשיטען אדער אָנפילען מיט א ווערך אדער קייפ [אַזוי אַז עס זאָל בילדען א קיילעכדיגען שפּיץ איבער דעם ראַנד]; 2. צוזאַמענטרייבען די בהמות אויף א פּיטערונגס־פּלאַץ; 3. גוט אויסזידלען, שטאַרק טאַדלען.
1. We rounded up the bushel of grain. 2. The cowboys left the camp to round up the herd of cattle.

round'-up *n.* (ראונד־אַפּ) אַברונדונג; צונויפטרייבונג פון בהמות [אויף א פּיטערונגס־פּלאַץ]; פערענדיגונג, פערפאָלקאָמענונג; די אויסגעבויגענקייט, די קיילעכדיגקייט פון א שיף.

round'worm *n.* (ראונד־הוואָרם) א רונדער בויך־וואָרים.

round'-wri'ting *n.* (ראונד־ראַי־טינג) רונד־שריפט [א קיילעכדיגע שריפט פאַר אָרנאַמענטען, וויזיט־קאַרטען א. ז. וו., וועלכע ווערט געוועהנליך געמאַכט מיט א פעדער וואָס האָט צוויי אדער מעהר שפּיצען].

Musica

round'-wri'ting in'strument (ראונד־ראַי־טינג אינ'־סטרו־מענט) אַזא פעדער־האַלטער אין וועלכען עס קענען אַריינגעשטעלט ווערען דריי רונד־שריפט פּעדערען.

round'-wri'ting pen (ראונד'-ראי'-טינג פען) א רונד־שריפט פעדער. ז. *round-writing*.

roup *n.* (רוהפּ) אן אנשטעקענדער האלז־קאטאר ביי פויגלען.

rouse *v.* (ראוז) אויפוועקען, ארויסרייסען פון רוה, שלאף, אונטהעטיגקייט א. ז. וו.; אויפרעגען, אנרעגען, בעוועגען, אויפמונטערען; זיך אויפכאפּען, ווערען מונטער; ארויסטרייבען פון בעהעלטעניש [א געיעג־חיה]; ארייגלעגען און טרייסלען אדער מישען אין זאלץ [ביים קאנזערווירען הערינג].

rouse'ment *n.* (ראוז'-מענט) ערוואכונג, דערוועקונג; אויפמונטערונג; אן אויפמונטערענדער אויפרוף אדער אנרעגונג.

rou'ser *n.* (ראו'-זער) 1. איינער אדער עטוואס וואס וועקט אויף, מונטערט אויף, רעגט אויף אדער רעגט אן צו עפּעס; 2. עטוואס ערשטוינענדעס.
2. The speech was a rouser.

rou'sing *a. and n.* (ראו'-זינג) אויפוועקענד, אויפמונטערענד, אויפרעגענד, אנרעגענד, ערשטוינענד; איבערראשענד [גרויס, שנעל קרעפּטיג א. ד. ג.]; דאס דורכטרייסלען פיש אין זאלץ [ביים קאנזערווירען].

rou'singly *adv.* (ראו'-זינג-לי) אויפוועקענדיג, אויפמונטערענדיג, אנרעגענדיג; ערשטוינענד.

Rousseau'ism *n.* (רוה-סאו'-איזם) עטוואס וואס איז כאראקטעריסטיש פאר דעם פראנצויזישען שרייבער זשאן זשאק רוסא [געבארען 1712, געשטארבען 1778]; רוסא'ס לעהרען.

Rousseau's' lau'danum (רוה-סאוז' לאה'-דע-נאם) רוסא'ס וויה־רויך [א געמיש פון אפיום מיט אלקאהאל].

roust *v.* (ראוסט) אויפרעגען, אויפרייצען, אויפוועקען; זיין העפטיג אדער ענערגיש.

roust *n. and v.* (רוהסט) א שטארקער שטראם [ביי פלוט און עבע]; זיך שטארק יאגען [ווי א שטראם].

roust'about *n.* (ראוסט'-ע-באוט) א האפען־ארבייטער, א שיף־ארבייטער; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביי צופעליגער ארבייט.

rous'ter *n.* (ראוס'-טער) ז. *roustabout*.

rout *n. and v.* (ראוט) א שטארקער ליארם אדער גערויש; א טומעל; אן אויפרוהר; א צונויפלויף, א געזעמעל, א צונויפגעלאפענער המון; א מחנה; א גרויסע געזעלשאפטליכע פערזאמלונג; א גרויסע פערזאמלונג פון געסט; א נידערלאגע, א מפלה; איבערקעהרען, אויסריהען; ריהען, גראבען מיט'ן שנוק [ווי א חזיר]; אויסגראבען, פערטיעפען, אויסשניידען; ברייגגען צו א נידערלאגע, צווינגען צו אנטלויפען אין אונארדנונג דורך א נידערלאגע; פעריאגען, פערטרייבען.

rout'-cake *n.* (ראוט'-קייק) אזא קליינער זארט קוכען פאר אבענד־געזעלשאפטען.

route *n.* (רוהט) א וועג; א קורס, א ריכטונג; א רייזע־ריכטונג; א מארשרוט.

routin'ary *a.* (רוה-טינ'-ע-רי) וואס איז רוטין, וואס איז געוועהנליך, וואס איז אין דער געוועהנליכער ארדנונג.

routine' *n. and a.* (רוה-טין') די רוטינע, דער געוועהנליכער קורס אדער גאנג פון ארבייט אדער בעשעפטיגונג; די בעשטענדיגע אדער געוועהנליכע ארדנונג; דאס טהאן דיזעלבע זאכען אויף דעמזעלבינען אופן; וואס איז רוטין, וואס טהוט די ארבייט כסדר אויף דעמזעלבען שטייגער.

rout out (ראוט אוט) אויסריהען, אויסגראבען.

rove *v. and n.* (ראוו) ארומוואנדערען, ארומטרייבען זיך, ארומשלאיען זיך; פיהרען א לעבען פון א בראדיאגע אדער פון א רויבער; דורכוואנדערען; צוציהען אין פעדים; אויסציהען וואל אדער בוימוואל און לייכט צונויפדרעהען ווי דאס ווערט געטהאן פאר דעם שפינען; דורכציהען דורך א לעכעל אדער אויערעל; דורכגעצויגען דורך א לעכעל, אויערעל אדער בלאק [ז. *reeve*]; ציעלען א פייל [ניט אין א בעשטימטען ציעל]; ארומשלייפען אדער ארומהובלען א רונדע זאך אום צו פערקלענערען איהר דיאמעטער; דאס ארומוואנדערען, דאס ארומשלאיען זיך; א ראלע וואל אדער בוימוואל וואס איז אויסגעצויגען און לייכט צונויפגעדרעהט ווי צום שפינען; א מעטאלענע רינג־פלאטע וואס ווערט בענוצט צו פערניטעווען א טשוואק.

ro'ver *n. and v.* (ראו'-ווער) אן ארומוואנדערער, אן ארומטרייבער; א ניט־בעשטענדיגער מענש; א ים־רויבער, א פיראט; א פייל און בויגען שיסער וואס שיסט ניט אין א פעסט־בעשטימטען ציעל; א בויגען־שאס ניט אין קיין פעסט־בעשטימטען ציעל; אין קראקעט־שפיעל — א באל וואס איז שוין דורכגעגאנגען אלע טויערלעך און דארף נור אבגעקלאפּט ווערען אן דעם שטאק, אז דאס שפיעל זאל געוואונען זיין; דער שפיעלער וועמענס באל איז אין אזא צושטאנד; אין ארכיטעקטור — א געזימס אונטער א געבויגענער אדער געדרעהטער ליניע; שיסען אהן א ציעל.

ro'ving *n.* (ראו'-ווינג) דאס ארומוואנדערען, דאס ארומטרייבען זיך; דאס שיסען מיט א פייל און בויגען ניט אין קיין פעסט־בעשטימטען ציעל; דאס אויסציהען א ראלע וואל אדער בוימוואל צוצוגרייטען צום שפינען; אויסגעצויגענע און לייכט צונויפגעדרעהטע וואל אדער בוימוואל ווי עס ווערט צוגעגרייט צום שפינען.

ro'ving-machine' *n.* (ראו'-ווינג-מע-שין') א פארשפּין־מאשין [א מאשין אויסצוציהען וואל אדער בוימוואל פארצובערייטען עס צום שפינען].

ro'ving-plate *n.* (ראו'-ווינג-פּלייט) א שטאלענע פּלאטע וואס ווערט בענוצט ארומצושלייפען דעם ראנד פון א ראטירענדען שלייף־שטיין, אז ער זאל זיין פאלשטענדיג רונד.

ro'ving shot (ראו'-ווינג שאט) א שאס אהן א ציעל, א שאס אין דער וועלט אריין.

row *v. and n.* (ראו) רודערען, אנטרייבען א שיפעל מיט רודערס; ארבייטען מיט די רודערס; געטריבען ווערען דורך רודערס; אויסשטעלען אין א רייה אדער שורה; דאס רודערען; א שורה, א רייה.

row *n. and v.* (ראו) א גערויש, א ליארם, א סומאטאכע, א סקאנדאל, א טומעל; זידלען, בעליידיגען; צוקאליעטשען אדער צושטערען דורך א ווילדער בענעהמונג אדער אויפפיהרונג; זיך ווילד בענעהמען, זיך ארייגלאזען אין א ליארמדיגען שטרייט אדער סקאנדאל.

row'an *n.* (ראו'-ען) דער ווילדער יאסען אדער דער בערג־יאסען [אזא בוים פון הארטען האלץ אויף וועלכען עס וואקסען אזא זארט רויטע יאגדעס]; א ראבינעס־בוים; די יאגדעס פון ווילדען יאסען; ראבינעס.

row'an-ber'ry *n.* (ראו'-ען-בער'-אי) די יאגדעס פון ווילדען יאסען, ראבינעס.

row'an-tree *n.* (ראו'-ען-טריע) דער ווילדער יאסען, דער ראבינעס־בוים. ז. *rowan*.

row'boat *n.* (ראו'-באוט) א רודער־שיף.

row'-de-dow *n.* (ראו'-די-דאו) ז. *rowdydow*.

row dry (ראו דראי) טרוקען רודערען [רודערען אזוי, אז עס זאל ניט שפריצען קיין וואסער אין שיפעל].

row'dy *n. and a.* (ראו'-די) א ליארם־מאכער, א סקאנדאליסט; ליארמדיג, סקאנדאליסטיש.

row'dydow *n.* (ראו'-די-דאו) א ליארם, א גערויש; א גערויש ווי דאס קלאפען אין א פויק.

row'dy-dow'dy *a.* (ראו'-די-דאו'-די) ליארמדיג, גערוישיג, טומעלדיג.

row'dyish *a.* (ראו'-די-איש) וואס מאכט ליארם, וואס מאכט סקאנדאלען.

row'dyism *n.* (ראו'-די-איזם) א סקאנדאליסטישע אויפפיהרונג.

rowed *a.* (ראוד) אויסגעשטעלט אין שורות אדער רייהען; וואס האט שורות אדער רייהען; געשטרייפט.

row'el *n. and v.* (ראו'-על) א שפּארען־רעדעל; א רעדעלע מיט שפּיציגע ציינער; בענוצען דאס שפּארען־רעדעל, א קלאפּ געבען מיט די שפּארען; בעזארגען מיט א שפּארען־רעדעל.

row'el-spur *n.* (ראו'-על-ספּויר) א שפּארען וואס האט א רעדעל מיט שפּיצען.

row'en *n.* (ראו'-ען) דער צווייטער היי־שניט פון א לאנקע אין דעמזעלבען יאהר.

row'er *n.* (ראו'-ער) א רודערער [איינער וואס טרייבט א שיפעל מיט רודערס].

row'er *n.* (ראו'-ער) א סקאנדאליסט.

row'ing *n.* (ראו'-אינג) דאס רודערען, דאס אנטרייבען א שיפעל דורך רודערען.

row'lock *n.* (ראו'-לאק) א פארריכטונג אין דער זייט פון א רודער־שיפעל ארייצוצושטעלען דעם רודער; אן אויסשניט אין דעם ראנד פון א שיפעל ארייצוצושטעלען דעם רודער. ז. *oar-lock*.

Rowlock

row up Salt Riv'er (ראו אפּ סאהלט ריוו'-ער) זיין געשלאגען ביי די וואהלען [וועגען א קאנדידאט אדער פארטיי].

row'y *a.* (ראו'-אי) געשטרייפט, ליניררט.

rox'burghe *n.* (ראקס'-באר-א) אזא איינבאנד פון א בוך, וואו דער רוקען ווערט געמאכט פון לעדער, וועהרענד די טאוולען ווערען בעצויגען מיט ליין אדער פּאפּיער און די בלעטער ווערען נור בעשניטען פון איין זייט, פון אויבען און בעגילט וועהרענד די ברעגעס פון די זייטען בלייבען רויה, אונבעשניטען.

roy'al *a. and n.* (ראי'-על) קעניגליך; פון א גרויסען פארמאט; פון א פארמאט וואס איז גרעסער ווי געוועהנליך; אזא קליינער קוואדראטנער זעגעל פון א שיף וואס ווערט ארויפגעצויגען אויף'ן מאסט־בוים העכער ווי אלע אנדערע זעגלען; איינער פון די צווייגלעך פון א הירש־הארן; אזא קליינע מארטיר־קאנאנע [צו ווארפען באמבעס]; א שפּאניאלקע [דער טייל פון דער בארד, וואס וואקסט אונטער

דער אונטערשטער ליפ; ראיאל פאפיער [א גרויסער פארמאט שרייב־פאפיער פון 19 צאל ברייט און 24 צאל לענג, אדער דרוק־פאפיער פון 20 צאל ברייט און 25 צאל לענג].

Roy'al Academi'cian (ראי'-על ע-קעד-ע-מיש'-ען) א מיטגליעד פון דער לאנדאנער קונסט־אקאדעמיע.

Roy'al Acad'emy (ראי'-על ע-קעד-ע-מי) די קונסט־אקאדעמיע אין לאנדאן, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1768.

roy'al assent' (ראי'-על ע-סענט') די קעניגליכע הסכמה צו א געזעץ נאכדעם ווי עס איז אנגענומען געווארען פון פארלאמענט.

roy'al bay (ראי'-על ביי) דער איידעלער לארבער־בוים.

roy'al blue (ראי'-על בלו) קעניגס־בלוי [אזא מין בלויע פארב].

roy'al duke (ראי'-על דיוק) א הערצאג פון קעניגליכען בלוט.

roy'al flush (ראי'-על פלאש) אין פאו־קער־שפיעל — די העכסטע פינף קארטען פון איין מאסט, וועלכע געהען כסדר איינע נאך די אנדערע.

roy'alise *v.* (ראי'-על-איז) ז. ***royalize***.

roy'alism *n.* (ראי'-על-איזם) ראיאליזם, קעניגס־טרייהייט, דאס האלטען פאר א קעניגליכער רעגיערונג.

roy'alist *n. and a.* (ראי'-על-איסט) א ראיאליסט, אן אנהענגער פון א קעניג אדער פון א קעניגטום; ראיאליסטיש, וואס איז א ראיאליסט.

roy'alize *v.* (ראי'-על-איז) מאכען קעניגליך.

roy'ally *adv.* (ראי'-על-אי) אויף א קעניגליכען אופן; אזוי ווי א קעניג.

roy'al mine (ראי'-על מאין) א גאלד אדער זילבער־מינע וועלכע געהערט צו דער קרוין.

roy'al prerog'ative (ראי'-על פרי-ראג'-ע-טיוו) די קעניגליכע פרעראגאטיווע [דאס אויסשליסליכע קעניגליכע רעכט, א קעניגליכע פריווילעגיע וואס קיין אנדער פערזאן האט עס נים].

roy'al pur'ple (ראי'-על פורפל) קעניגס־פורפור [א געוויסער פורפור־קאליר]. ז. איל. ***"Colors"***.

roy'al road to knowl'edge (ראי'-על ראוד טו נאל'-עדזש) א גלייכער און לייכטער וועג זיך צו ערווערבען וויסענשאפט.

Roy'al Soci'ety (ראי'-על סא-סאי'-ע-טי) די אקאדעמיע פון וויסענשאפטען אין לאנדאן, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1662.

roy'al suprem'acy (ראי'-על סיו-פרעמ'-ע-סי) ז. ***regal supremacy***.

roy'al touch (ראי'-על טאטש) די היי־לענדע בעריהרונג פון קעניג [דאס גלויבען, דאס ווען דער קעניג ריהרט אן א שקראפעל־קראנקען, ווערט ער געזונד].

roy'alty *n.* (ראי'-על-טי) קעניגטום, קעניגס ווירדע; די קעניגליכע מאיעסטעט; א קעניגליכע פערזאן; פערזאנען פון קעניגליכען ראנג; א מיטגליעד פון דער קעניגליכער פאמיליע; די קעניגליכע מאכט אדער אויטאריטעט; א קעניגליכע פריווילעגיע אדער רעכט; א קעניגליכער בעזיץ; א שטייער וואס ווערט געצאהלט צו דער קרוין; א טייל פון דער איינגאהמע וואס ווערט געצאהלט צו א פערפא־סער פון א ווערק אדער צו אן ערפינדער פון א פאטענט.

Roy'ston crow (ראי'-סטאן קראו) די גרויע קראהע.

R. R. ראשי תבות פון ***railroad***.

rub *v. and n.* (ראב) רייבען; שייערען; פאלירען; אבּרייבען; אבשלייפען; אברייניגען; אבפוצען; אבפּרישען; אבשייערען אדער אבפוצען אן איינגראווירטע פיגור אדער סטאטוע אראבצונעהמען פון איהר א קאפּיע דורך אן אבדרוק; זיך רייבען; זיך אנשטויסען; זיך ווי עס איז דורכשלאגען אדער דורכשטופען; אבּרייבונג; דאס אבּרייבען; דאס אבשייערען; א רייבונג, א שטערונג; א צוזאמענשטויס; א "רייב", א "רייב אין זייט", א "רייב אין מארדע".

rub'adub *n.* (ראב'-ע-דאב) דער קלאנג פון א פויק; א שטארקער גערויש.

rub'-a-dub *n.* (ראב'-ע-דאב) ז. ***rubadub***.

rub a thing in (ראב ע טהינג אין) מאכען אן אונאנגענעהמע זאך נאך אונאנגענעהמער דורך ווידערהאלען זי.

rub'ber *n., v. and a.* (ראב'-ער) א רייבער; א פאלירער; א שייערער; א שלייפער; א מאסאזשיסט; א געצייג אדער שטאף מיט וואס מען רייבט, ווישט אב אדער שייערט; א שארפשטיין; דאס רייב־קישעלע פון אן עלעקטרישער מאשין; א רייב־פייל [א גראבע פייל]; א רייב־שטיין וואס ווערט בענוצט ביים פאלירען; רייב־פאפיער; א רייב־פלעכע; א וויש־לאפען, א פלעדער־וויש; א האנדטוך אדער לייליך מיט וואס מען רייבט זיך אב נאך'ן באדען; גומיע, קויטשוק, מעק־גומיע; א קאלאש; א געגענשטאנד געמאכט פון גומיע; א גומיע־באנד, א גומיע־פאדים; א צוזאמענשטויס, א שטערונג, א שוויריגקייט; א בעגרענצטע סעריע פון קאנען אין וועלכען עס איז שפיעל וואו דער געווינס ווערט ענטשיעדען דורך דער גרעסערער צאהל געוואונענע קאנען; דער קאן וואס ענטשיידעט דעם געווינס; איינער וואס דרעהט זיך איבעראל ארום אום אלעס צו קוקען און צו זעהן, איינער וואס איז נייגעריג אלעס צו זעהן און צו וויסען; זיך איבעראל ארומדרעהען אום אלעס צו זעהן און הערען; אונטערהערען וואס אנדערע רעדען דורכ'ן טעלעפאן; געמאכט פון גומיע אדער פון קויטשוק.

rub'ber cloth (ראב'-ער קלאהט) צייג בעצויגען מיט גומיע; גומיע פאבריצירט אין דינע בלעטער.

rub'ber-coat *n.* (ראב'-ער-קאוט) א רעגען־מאנטעל.

rub'ber-file *n.* (ראב'-ער-פאיל) א רייב־פייל [א שווערע גראבע פייל].

rub'ber-neck *n. and v.* (ראב'-ער-נעק) איינער וואס שטרעקט זיין האלז איבעראל צו קוקען און צו זעהן, איינער וואס דרעהט זיך איבעראל ארום צו זוכען נייעס; ארומדרעהען זיך איבעראל אום אלעס צו זעהן, ארומשמעקען נאך נייעס.

rub'ber plate (ראב'-ער פלייט) א קויטשוק־פלאטע פאר קינסטליכע צייהנער.

rub'bers *n.* (ראב'-ערז) קאלאשען; אזא קראנקהייט פון שעפסען וואס כאראקטעריזירט זיך דורך היץ און בייסונג.

rub'ber-saw *n.* (ראב'-ער-סאה) אזא ראטירענדע זעג צום זעגען קויטשוק.

rub'ber stamp (ראב'-ער סטעמפ) א גומיע־שטעמפעל, א קויטשוק־שטעמפעל.

rub'ber-tree *n.* (ראב'-ער-טריע) א גומיע־בוים.

rub'bing *n.* (ראב'-אינג) דאס רייבען; דאס שייערען; אן אבּרייבונג, אן איינרייבונג.

rub'bing-post *n.* (ראב'-אינג-פאוסט) א הויפען שטיינער אדער האלץ פאר פיה צום קראצען זיך.

rub'bish *n.* (ראב'-איש) מיסט, אבפאל; אבגענוצטעס אדער אונגוצבארעס מאטעריאל וואס ווערט ארויסגעווארפען; אונזין, נארישקייטען.

rub'bish-heap *n.* (ראב'-איש-היעפ) א קופע מיסט אדער אבפאל.

rub'bishing *a.* (ראב'-איש-אינג) שלעכט, פאסקודנע; נוצלאז, ווערטהלאז; עלענד, געמיין, לומפיג, אונזיניג.

rub'bishy *a.* (ראב'-איש-אי) שלעכט, פאסקודנע; נוצלאז, ווערטהלאז; לומפיג, געמיין; אונזיניג; פול מיט מיסט אדער אבפאל.

rub'ble *n.* (ראבל) רויהער ברוכשטיין; ברוך־שטיקער פון שטיינער; מויער־ארבייט פון רויהע ברוכשטיינער; א מאסע אייז־קריהעס; געבראכענע שטיקער.

rub'ble-ice *n.* (ראב'ל-אים) געבראכענע שטיקער אייז; אייז־קריהעס.

rub'ble-stone *n.* (ראב'ל-סטאון) רויהער ברוכשטיין.

rub'ble-wall'ing *n.* (ראב'ל-וואהל'-אינג) ז. ***rubble-work***.

rub'ble-work *n.* (ראב'ל-וואירק) מויער־ארבייט פון רויהע ברוכשטיינער.

rub'bly *a.* (ראב'-לי) פול מיט קליינע ברוך־שטיינער.

rub down (ראב דאון) אבּרייבען אדער אבשייערען פון אויבען ביז ארונטער; ארומרייבען, קלענער מאכען דורך אבּרייבען, אבשלייפען, ארומשלייפען.

rubed'inous *a.* (רו-בעד'-אי-נאס) רויטליך.

rubed'ity *n.* (רו-בעד'-אי-טי) רויטליכקייט.

rubefa'cient *a. and n.* (רוה-בי-פיי'-שיענט) וואס מאכט רויט, וואס רופט ארויס א רויטקייט; א מעדיצינישער מיטעל וואס פעראורזאכט א רויטקייט אויף דער הויט [ווי למשל, א זענעפט־פלאסטער].

rubefac'tion *n.* (רוה-בי-פעק'-שאן) רויטקייט פון דער הויט וואס ווערט פעראורזאכט פון א מעדיצינישען מיטעל [ווי למשל, פון א זענעפט־פלאסטער]; די ווירקונג פון אזא מיטעל.

rub el'bows (ראב על'-באוז) זיין אין נאהנטער פריינדשאפט, זיין אינטים.

rubel'la *n.* (רו-בעל'-א) דייטשע מאזלען [אזא לייכטע אנשטעקענדע מאזלען־עהנליכע קראנקהייט].

ru'bellite *n.* (רוה'-בעל-איט) דער רובעליט [אזא מין טייערער עדעלשטיין פון רויטליכען אדער ראזען קאליר].

rube'ola *n.* (רו-בי'-א-לא) מאזלען; דייטשע מאזלען [אזא לייכטע אנשטעקענדע מאזלען־עהנליכע קראנקהייט].

rube'olar *a.* (רו-בי'-א-לאר) וואס איז שייך צו מאזלען. ז. ***rubeola***.

rube'oloid *a.* (רו-בי'-א-לאיד) עהנליך צו מאזלען.

rubes'cence *n.* (רו-בעס'-ענס) דאס ווערען רויט.

rubes'cent *a.* (רו-בעס'-ענט) וואס ווערט רויט.

ru'bican *a.* (רוה'-בי-קען) גרוי, געשי־

מעלט, ווי א שימעל [ווענן דעם קאליר פון א פערד].
ru'bicel *n.* (רוה'-בי-סעל) דער רובי-סעל [אזא רויטער עדעלשטיין].
ru'bicelle *n.* (רוה'-בי-סעל) ז. *rubicel*.
ru'bicund *a.* (רוה'-בי-קאנד) רויט, רויטליך, ראָזע.
rubicun'dity *n.* (רוה-בי-קאנ'-די-טי) דאס זיין רויט, רויטקייט.
rubid'ic *a.* (רו-ביד'-איק) וואס איז שייך צו רובידיום. ז. *rubidium*.
rubid'ium *n.* (רו-ביד'-אי-אם) רובידיום [א זעהר ווייכער זילבער-ווייסער מעטאל, איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען].
ru'bied *a.* (רוה'-ביד) רויט ווי רובין-שטיין, העל-רויט.
rubifac'tion *n.* (רוה-בי-פעק'-שאן) ז. *rubefaction*.
rubif'ic *a.* (רו-ביפ'-איק) וואס מאכט רויט.
rubifica'tion *n.* (רוה-בי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען רויט.
ru'biform *a.* (רוה'-בי-פארם) רויטליך.
ru'bify *v.* (רוה'-בי-פאי) רויט מאכען.
rubig'inose *a.* (רו-בידזש'-אי-נאוס) ראסט-פארביג, ברוין-רויט.
rubig'inous *a.* (רו-בידזש'-אי-נאס) ראסט-פארביג, ברוין-רויט; אנגעשטעקט מיט פלאנצען-ראסט [ז. *rubigo*].
rubi'go *n.* (רו-באי'-גאו) פלאנצען-ראסט, מעל-טוי [אזא קראנקהייט פון פלאנצען, וועלכע ווערען בעדעקט מיט גאנץ קליינע פאראזיטישע שוועמלעך].
rub in (ראב אין) דערגעהן די יאהרען; איינרייבען.
ru'bine *n.* (רוה'-בין) אן אנילין-פארב. ז. *aniline*.
ru'ble *n.* (רוהבל) א רובל [א רוסישע געלד-איינהייט, וועלכע ענטהאלט הונדערט קאפיקעס. האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 51½ אמעריקאנער סענט].
rub off (ראב אף) אבריי-בען, אבמעקען; פטור ווערען.
rub on (ראב און) זיך ווי עס איז דורכשלאגען.
rub out (ראב אוט) אויסמעקען, אויסרייבען; צורייבען, פאנאנדעררייבען [ווי מען צורייבט פארב, למשל].
ru'bric *n., a. and v.* (רוה'-בריק) א רובריק, אן אבטיילונג; די געלד-ליניעס אין א רעכנונג, וועלכע זיינען געוועהנליך רויט; א טיטעל, אן איבערשריפט וואס ווערט געדרוקט אין רויט; א קירכליכע פארשריפט אדער פעראָרדנונג וואס ווערט געוועהנליך געדרוקט אין געבעט-בוך מיט רויטע בוכשטאבען; וואס איז שייך צו א קירכליכער פארשריפט אדער פעראָרדנונג; רויט, פון א רויטען קאליר; בעצייכענט מיט רויטע בוכשטאבען; בעפּוצען מיט רויט, בעפארבען מיט רויט, אנצייכענען מיט רויט.
ru'brical *a.* (רוה'-ברי-קעל) רויט; וואס איז שייך צו א רובריק, וואס איז ענטהאלטען אין א רובריק.
ru'bricate *v. and a.* (רוה'-ברי-קייט) אנצייכנען אדער אנמערקען מיט רויטער טינט אדער קרייד; קאלארירען מיט רויטע בוכשטאבען אדער ווערטער; איינארדנען אין א רובריק; וואס איז אנגעצייכענט מיט רויטער טינט אדער קרייד, וואס איז רויט קאלארירט.
rubrica'tion *n.* (רוה-ברי-קיי'-שאן) דאס פערצייכענען מיט רויט, דאס קאלארירען מיט רויטע בוכשטאבען אדער ווערטער; א טייל פון טעקסט וואס איז רויט קאלארירט, ווי בוכשטאבען אדער ווערטער; דאס אויסשטעלען אין א רובריק, ארדנען אין רובריקען.
ru'bricator *n.* (רוה'-ברי-קיי-טאר) איינער וואס זיין ארבייט איז ארייננצושטעלען רויטע בוכשטאבען אדער ווערטער אין טעקסט פון א בוך אדער מאנוסקריפט.
rubri'cian *n.* (רו-בריש'-ען) א קענער אדער אנהעננגער פון קירכליכע פארשריפטען אדער פעראָרדנונגען.
ru'bricist *n.* (רוה'-ברי-סיסט) ז. *rubrician*.
ru'bricose *a.* (רוה'-ברי-קאוס) רויט קאלארירט.
rub'stone *n.* (ראב'-סטאון) א שלייף-שטיין, א שארף-שטיין.
rub the hair the wrong way (ראב טהי העהר טהי ראהנג הוויי) אויפרייצען אדער אויפרעגען דורך קליינליכע שטרייטיגקייטען אדער בעמערקונגען.
rub through (ראב טהרוה) ווי עס איז זיך דורכשלאגען.
rub up (ראב אפ) 1. אבפּאלירען; אבשייערען; 2. אבפרישען, א שלייף טהאן [דעם מח].
2. I have to **rub up** on my Latin.
ru'by *n., a. and v.* (רוה'-בי) א רובין [א טייערער עדעלשטיין פון רויטען קאליר. ז. איל. *"Gems"*]; א העל-רויטע פארב אדער קאליר; עטוואס וואס איז עהנליך צו א רובין; א היץ-בלאטער, א רויטער פרישטשיק; א קליינע דרוקשריפט וואס איז קלענער ווי נאמפּארעל און גרעסער אלס פערעל; רויט ווי א רובין; העל-רויט; מאכען רויט, פארבען רויט.
ru'by-blende *n.* (רוה'-בי-בלענד) רובין-בלענדע [אזא רויטער ערץ וואס בעשטעהט פון צינק און שוועבעל]; א רויטער זילבער-ערץ אדער שוועבעל-פערבינדונג פון ארזעניק און זילבער.
ru'by-crowned *a.* (רוה'-בי-קראונד) וואס האט א רויטען פונקט אויף'ן שיידעל [ווי געוויסע פויגלען].
ru'by sil'ver (רוה'-בי סיל'-ווער) רויטע זילבער-ערץ. ז. *ruby-blende*.
ru'by sul'phur (רוה'-בי סאל'-פויר) דאס רויטע שוועבעל ארזעניק.
ru'by-wood *n.* (רוה'-בי-הוואוד) דאס רויטע סאנדאל-האלץ. ז. *sandalwood*.
ruche *n.* (רוהש) א געפאלבעטער אדער געקרויזטער שפּיצען-קראגען אדער מאנזשעטען געמאכט פון מוסלין אדער פון דינעם באנד פאר פרויען-קליידער.
ruck *v. and n.* (ראק) קנייטשען, מאכען פאלבען; פלאגען, קוועלען; אויפרעגען; ווערען צוקנייטשט; זיך צונויפקארטשען [ווי א פויגעלע אין נעסט]; א פאלב, א פאלד, א קנייטש; א געדרענג פון מענשען; נארישקייטען, פוסטע זאכען.
ruck up (ראק אפ) צוזאמענפאלטען, צוזאמענלעגען, צונויפקנייטשען; אויפרעגען, פלאגען, קוועלען.
ructa'tion *n.* (ראק-טיי'-שאן) דאס גרעפּסען.
ruc'tion *n.* (ראק'-שאן) דאס פלאגען, דאס קוועלען; א געלאף, א געדרענג, א געשלעגע.
rudd *n.* (ראד) דער רויט-פיש [אזא מין פיש מיט גאנץ רויטע פלוס-פעדערען, וועלכער געפינט זיך אין די טייכען און אזערעס פון אייראפא].

Rudder
rud'der *n.* (ראד'-ער) א שטייער-רודער [פון א שיף]; עטוואס וואס גיט אן די ריכטונג פון א פערזאן אדער זאך.
rud'der-chain *n.* (ראד'-ער-טשיין) די רודער-קייט [איינע פון די צוויי קייטען וועלכע זיינען בעפעסטיגט צו דעם שטייער-רודער].
rud'der-coat *n.* (ראד'-ער-קאוט) דער רודער-קראגען [דאס שטיק צייג וואס איז ארומגעוויקלעט ארום דעם רודער-קאפּ אום דאס וואסער זאל ניט אריין אין דער שיף].
rud'der-head *n.* (ראד'-ער-העד) דער רודער-קאפּ [דער אויבערשטער ענד פון שטייער-רודער].
rud'der-hole *n.* (ראד'-ער-האול) דאס רודער-לאך [דאס לאך אין דעם דעק פון א שיף, דורך וועלכען דער רודער-קאפּ געהט דורך].
rud'der-i'ron *n.* (ראד'-ער-אי'-ערן) דער רודער-האקען.
rud'derless *a.* (ראד'-ער-לעס) אהן א שטייער-רודער.
rud'der-pen'dant *n.* (ראד'-ער-פענ'-דענט) ז. *rudder-chain*.
rud'died *a.* (ראד'-איד) רויט, רויטליך, וואס איז געמאכט רויט.
rud'dily *adv.* (ראד'-אי-לי) מיט א רויטליכען אויסזעהן.
rud'diness *n.* (ראד'-אי-נעס) רויטקייט; א פרישע רויטע פארב [פון געזיכט].
rud'dle *n. and v.* (ראדל) רויטער קרייד; אנצייכענען מיט רויטען קרייד; צוזאמען דורכזיפּען, צונויפמישען ווי דורך א זיפּ.
rud'dleman *n.* (ראד'ל-מען) איינער וואס האנדעלט מיט רויטען קרייד.
rud'dock *n.* (ראד'-אק) דאס רויט-קעלכען [א געוויסעס אייראפעאישעס זינג-פויגעלע]. ז. *redbreast*.
rud'dy *a. and v.* (ראד'-אי) רויט, רויטליך; לוסטיג, מונטער; מאכען רויט.
rud'dy-rud'der *n.* (ראד'-אי-ראד'-ער) דער רויט-עקיגער זון-פיש.
rude *a. and adv.* (רוהד) גראב, רויה, ניט בעארבייט; פון א שלעכטען פאסאן; פּארמאטשקע; פּראסט; געמיין; אונגעלומפערט; אונציוויליזירט; בארבאריש; אונווייסענד, אונקולטיווירט; אונערצויגען; אונהעפליך; אונארטיג; ווילד; ברוטאל; אכזריות'דיג; געוואלטזאם; שטרענג; שטארק, פעסט; העפטיג; שטורמדיג; אויף א גראבען, רויהען, ניט בעארבייטען אדער אונגעלומפערטען אופן; פון א שלעכטען פאסאן; מעשה פּארטאטש; אויף א ווילדען אדער בארבארישען אופן; מיט גראבקייט; מיט שטרענגקייט; מיט שטארקייט; אויף א שטורמדיגען אדער געוואלטזאמען אופן.
rude'ly *adv.* (רוהד'-לי) אויף א גראבען, ניט בעארבייטען אדער אונגעלומפערטען אופן; פון א שלעכטען פאסאן; מעשה פּארטאטש; אהן עלעגאנץ, אהן קונסט; מיט גראבקייט אדער אונהעפליכקייט;

אויף א ווילדען אדער בארבארישען אופן; געוואלטזאם; שטורמדיג; מיט שטרענגקייט; מיט שטארקייט.

rude'ness *n.* (רוהד'-נעס) גראבקייט, רויהקייט, אונגעלומפערטקייט; אונעלעגאנטקייט; פראסטקייט; אונהעפליכקייט; אונציוויליזירטקייט; אונארטיגקייט; ווילדקייט; אונוויסענהייט; שטרענגקייט; העפטיגקייט; שטורמדיגקייט.

ru'deral *a.* (רוה'-דע-רעל) וואס וואקסט אין פלעצער וואו עס ווערט ארויסגעשאטען אבפאל אדער מיסט [וועגען געוויסע פלאנצען].

rudes'by *n.* (רוהדז'-בי) א גראביאן, א גראבער יונג.

ru'diment *n. and v.* (רוה'-די-מענט) דער אנפאנג, די גרונדלאגע; עטוואס וואס איז אין דער אנפאנגס=סטאדיע פון דער ענטוויקלונג; דער אנפאנג פון אן ארגאן אדער טייל פון אן ארגאן; א שפור אדער א רעשט פון א גליעד וואס האט זיך ניט ענטוויקעלט אדער איז ביסלעכווייז פערשוואונדען; א גליעד וואס האט ניט קיין פונקציאנס=טהעטיגקייט; געבען די אנפאנגס=גרינדע אדער די גרונד=כללים.

rudimen'tal *a.* (רוה-די-מענ'-טעל) רודימענטאר, עלעמענטאר; וואס געהערט צו אנפאנגס=גרינדע, וואס געהערט צו די ערשטע כללים אדער גרונד=פרינציפען.

rudimen'tarily *adv.* (רוה-די-מענ'-טע-רי-לי) אין א רודימענטארען אדער עלעמענטארען צושטאנד; אויף אן עלעמענטארען אופן.

rudimen'tary *a.* (רוה-די-מענ'-טע-רי) רודימענטאר אדער עלעמענטאר; וואס איז שייך צו אנפאנגס=גרינדע אדער צו די אנפאנגס=כללים; וואס געפינט זיך אין אן אנפאנגס=סטאדיע פון ענטוויקלונג; וואס בלייבט אין אן אונענטוויקעלטען צושטאנד; וואס האט ניט קיין טהעטיגקייטס=פונקציאנען [וועגען גליעדער פון קערפער].

rue *v. and n.* (רוה) חרטה האבען; בעדויערען, בעקלאגען, רחמנות האבען; די ראוטע [אזא קליין בוימעל וואס האט א שטארקען אונאנגענעהמען ריח. זיינע בלעטער זיינען שטעכיג און זיינע בליהונגען זיינען גרין=געלב].

rue'-bar'gain *n.* (רוה'-באר'-גיין) א שלעכטע קניה, א קויף אויף וועלכען מען האט חרטה; די געצאהלט וואס מען גיט אום צו קענען חרטה האבען אויף א קויף.

rue'ful *a.* (רוה'-פול) בעדויערליך, קלעגליך, יאמערליך; פול מיט רחמנות; מיטליידס=ווערטה.

rue'fully *adv.* (רוה'-פול-אי) אויף א בעדויערליכען אופן; מיט טרויער, מיט בעדויערען; מיטליידס=ווערטה, בעדויערונגס=ווערטה

rue'fulness *n.* (רוה'-פול-נעס) בעדויערליכקייט, טרויריגקייט; קלעגליכקייט; יאמערליכקייט.

ru'er *n.* (רוה'-ער) איינער וואס בעדויערט אדער האט מיטלייד.

rufes'cence *n.* (רו-פעס'-ענס) רויטקייט, א רויטליכער קאליר.

rufes'cent *a.* (רו-פעס'-ענט) רויטליך, רויט ווערענד.

ruff *n. and v.* (ראף) א געקרויזטער קראגען [ווי עס פלעגען טראגען די אדעליגע צום ענדע פון מיטעלאלטער]; א טשוב פון פעדערען ביי געוויסע פויגלען וואס שטארצט ארום האלז ווי א קראגען; א קרייזעל פון לאנגע האר ארום האלז ביי געוויסע הינד; אין א מאשין — דער האלז פון א וואל [דאס פערדיקטע ארט אויף א וואל אין דער פארם פון א רינג, וואס דערלאזט ניט דאס ראד אדער אן אנדער זאך ארבצוגעהן פון איהם]; די קאפען=טויב [ז. *jacobin pigeon*]; דער קאמפף=האהן [א פויגעל פון די צפון=לענדער מיט א גרויסען טשוב פעדערען ארום האלז. ז. איל]; דער קוילבארס [אן אייראפעאישער טייך=פיש]; א לייכטעס קלאפען אויף א פויק; אין קארטען=שפיעל — דאס דעקען א קארט מיט א טרומף אדער קאזיר [ווען דער שפיעלער האט ניט קיין קארטען פון דערזעלביגער מאסט]; דעקען א קארט מיט א טרומף; קעמען אדער בערשטען פלאקס אויף א ברעטעל וואס איז אנגעשלאגען מיט הויכע אייזערנע שטאכלעך.

Ruff

ruffed *a.* (ראפט) אין זאאלאגיע — וואס האט א קרויז פון האר אדער פעדערען ארום האלז; געבארשטען אויף א ברעטקאם [וועגען פלאקס].

ruffed grouse (ראפט גראוס) די קראגען=הוהן [א מין נארד=אמעריקאנישער פויגעל מיט צוויי דיקע קרייזלעך פון פעדערען ארום האלז].

Ruffed Grouse

ruf'fian *n., a. and v.* (ראפ'-יען) א ווילדער יונג, א ברוטאלער קערל, א יונג וואס איז גרייט צו בעגעהן יעדען פערברעכען; א גזלן, א רויבער, א מערדער; ברוטאל, מערדעריש, אונמענשליך; ווילד, שטורמדיג; אויפהויבען א טומעל; בעגעהן זיך ברוטאל.

ruf'fianhood *n.* (ראפ'-יען הוד) ז. *ruffianism*.

ruf'fianish *a.* (ראפ'-יען-איש) ווי א מערדער, ברוטאל.

ruf'fianism *n.* (ראפ'-יען-איזם) ווילדקייט, ברוטאליטעט.

ruf'fian-like *a.* (ראפ'-יען-לאיק) ז. *ruffianish*.

ruf'fianly *adv.* (ראפ'-יען-לי) אויף א ווילדען, ברוטאלען שטייגער; מעשה גזלן.

ruf'fle *v. and n.* (ראפל) צונויפקנייטשען, צורונצלען, מאכען פאלדען; צומישען, צושויבערען, מאכען אונגלייך, בריינגען אין אונארדנונג; בויטשען, צוטרייסלען, ברויזען, בריינגען אין בעוועגונג די אויבערפלעכע [פון וואסער]; בעאונרוהיגען, אויפרעגען; קרייזלען, גאפרירען; טומלען, שטורמען, מאכען ליארם; דאקוטשען; לייכט קלאפען אין א פויק [אלס סיגנאל פון טרעוואגע]; א קרויז, א פאלב; אונרוה, אויפרעגונג; א לייכטעס פויקען, דאס בארבאנען.

ruf'flement *n.* (ראפ'ל-מענט) קרויזונג.

ruf'fle one's feath'ers (ראפל הוואנז פעטה'-ערז) אריינבריינגען איינעם אין כעס; ווערען אויפגערעגט.

ruf'fle one's plu'mage (ראפל הוואנז פלוה'-מערזש) ז. *ruffle one's feathers*.

ruf'fler *n.* (ראפ'-לער) א מאשין צו מאכען פאלדען אדער קרויזען [ווי אין צייג]; א סקאנדאליסט.

ruf'fle up (ראפל אפ) אויפרעגען.

ruf'fling *n.* (ראפ'-לינג) קרויזען פון צייג.

ruf'fy-tuf'fy *a. and adv.* (ראפ'-אי-טאפ'-אי) צומישט, ניט אין ארדנונג; אין א מיש=מאש.

ru'fous *a.* (רוה'-פאס) טונקעל=רויט, געלב=רויט, ברוין=רויט, ראסט=פארב.

rug *n.* (ראג) א דיקע דעקע פון גראבען וואלענעם שטאף; א בעט=דעקע; א טעפיך, א קאוויאר; א פערד=דעקע; א הונד וואס איז בעוואקסען מיט דיקע און לאנגע האר; א מין שטארקער שנאפס; א האסטיגער ציה אדער שלעפ.

ru'ga *n.* (רוה'-גא) א קנייטש, א פאלב.

ru'gate *a.* (רוה'-גייט) געקנייטשט, געפאלבט.

rug'ged *a.* (ראג'-עד) האריג, שארסטקע, בארשטיג; שארסטיג, ניט גלאט, ניט גראד; געקנייטשט, צוזאמענגעשרומפען; אונרוהיג; אונבעקוועם פאר'ן אויער, סקריפענד, קראצענד; רויה, גראב; אונוויסענד; ווילד, אויפגעבראכט; פערעקשנ'ט; שטורמיש [וועגען וועטער]; שטארק, געזונד.

rug'gedly *adv.* (ראג'-עד-לי) אויף א רויהען אדער גראבען שטייגער; שארסטיג.

rug'gedness *n.* (ראג'-עד-נעס) ניט=גראדקייט, ניט=גלאטקייט, שארסטיגקייט; רויהקייט, גראבקייט.

rug'ging *n.* (ראג'-אינג) דיקעס, האריגעס געוואנד פאר דעקען, פערד=דעקען, קאוויארען א. ז. וו.

rug'gy *a.* (ראג'-אי) ז. *rugged*.

rug'-head'ed *a.* (ראג'-העד'-עד) מיט צושויבערטע האר.

ru'gine *n. and v.* (רוה'-רזשין) אזא פייל וואס ווערט בענוצט אין כירורגיע ארומצופיילען א ביין; פיילען מיט אזא כירורגישער פייל.

ru'gose *a.* (רוה'-גאוס) מיט קנייטשען, מיט פאלדען.

rugos'ity *n.* (רו-גאס'-אי-טי) צוקנייטשטקייט; א קנייטש.

ru'gous *a.* (רוה'-גאס) ז. *rugose*.

ru'gulose *a.* (רוה'-גיו-לאוס) דריבנע אדער דין געקנייטשט אדער געפאלבט.

ru'in *v. and n.* (רוה'-אין) רואינירען, צושטערען, פערוויסטען, חרב מאכען; פערדארבען; געהן צו גרונד; א רואינע, א צושטערונג, א פערוויסטונג, א חרבן, אן אונטערגאנג.

ru'inable *a.* (רוה'-אינ-עבל) וואס קען רואינירט, צושטערט אדער פערוויסט ווערען.

ru′in-ag′ate *n.* (רוה′-אינ-עג′-אייט) א מין ברוינער אגאט [אזא עדעלשטיין].

ruina′tion *n.* (רוה-אי-ניי′-שאן) צושטערונג, פערוויסטונג; דאס חרב מאכען; רואינען, חורבות.

ru′iner *n.* (רוה′-אי-נער) א צושטערער, א פערוויסטער, א חרב־מאכער.

ru′ing *n.* (רוה′-אינג) תשובה, חרטה.

ru′iniform *a.* (רוה′-אי-ני-פארם) וואס זעהט אויס ווי רואינען, וואס זעהט אויס ווי א חורבה [וועגען געוויסע מינעראלען].

ru′inous *a.* (רוה′-אי-נאס) צופאלענד, צושטערענד, חרב ווערענד; פערניכטענד, חרב מאכענד; וואס בעשטעהט פון חורבות.

ru′inously *adv.* (רוה′-אי-נאס-לי) פערניכטענד, ברייגנענדיג צו צושטערונג.

ru′inousness *n.* (רוה′-אי-נאס-נעס) די צופאלונג; די פערדערבליכקייט; דאס זיין חרב אדער פערוויסט.

ru′ins *n.* (רוה′-אינז) רואינען, חורבות, דאס וואס עס פערבלייבט נאך א פערוויסטונג אדער צושטערונג.

Ruins

rule *n. and v.* (רוהל) די הערשענדע מאכט, די רעגיערונג, געוועלטיגקייט; די נארמע, די ריכט־שנור, די מעטאדע פון פרינציפ אדער האנדלונג; א פעראָרדנונג, א פארשריפט; א תקנה; אין גראמאטיק אדער אריפמעטיק—א רעגעל, א כלל; די אנגענומענע אדער געוועהנליכע מעטאדע פון האנדלונג, פון אויפפיהרונג א. ד. ג.; אין יוריספרודענץ — א פארמאלע פעראָרדנונג אדער בעשטימונג פון געריכט; א לינעאל, א ווירע; א מאסשטאב אדער מעסט־שטעקען; אין דרוקעריי — א ליניע, א מעטאלענע פלאטע וואס שטעלט זיך אריין אין שריפט און אויף וועלכער עס דרוקט זיך אב א ליניע; רעגעלען, איינארדנען; פערוואלטען; לייטען, פיהרען; אין יוריספרודענץ — פעסטזעצען, געריכטליך ענטשיידען וועגען עפעס; ליניערען, מאכען ווירעס; בעשטימען דורך ליניעס, אויסמעסטען; הערשען, רעגיערען; אין קאמערץ — האלטען אויף א געוויסער הויך [ווי די פרייזען אויף סחורות].

rule′-case *n.* (רוהל′-קיים) א קאסטען, וואו מען האלט אין דרוקערייען די פלאטען, מיט דער הילף פון וועלכע מען דרוקט ליניען.

rule′-cut′ter *n.* (רוהל′-קאט′-ער) אין דרוקעריי — א מאשין צו שניידען די פלאטען, מיט דער הילף פון וועלכע מען דרוקט ליניען.

ruled pa′per (רוהלד פיי′-פער) געליניערטעס פאפיער.

rule′-drill′er *n.* (רוהל′-דריל′-ער) א לעהרער וואס קלאפט בלויז אריין די שילער אין קאפ די נויטיגע זאכען, ניט ערקלערענדיג זיי דעם זין דערפון.

rule′-joint *n.* (רוהל′-דזשאינט) א פערבינדונגס־געלענק ווי עס ווערט געמאכט ביי א צונויפגעלעגטען צאל־שטאק אדער אנדער לינעאר־מאס.

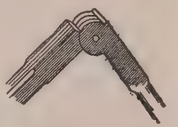

Rule-joint

rule′less *a.* (רוהל′-לעס) אהן א רעגעל, אהן געזעץ.

rule′lessness *n.* (רוהל′-לעס-נעס) דאס זיין אהן א רעגעל אדער אהן געזעץ; רעגעללאזיגקייט, געזעצלאזיגקייט.

rule of the road (רוהל או טהי ראוד) די אנגענומענע רעגעלען ווי צו האלטען זיך, ווען צוויי רייטער אדער פאהרער בעגעגענען זיך אויף א וועג [ווי למשל די רעגעל, אז ביידע זאלען זיך האלטען רעכטס פון צענטער פון וועג].

rule of three (רוהל או טהריע) אין אריפמעטיק — רעגעל־דע־טרי [א מעטאדע אויסצוגעפינען א פיערטע צאהל אין אן אריפמעטישער פראבלעם, ווען דריי צאהלען זיינען אנגעגעבען, ווי למשל: 20 ארבייטער האבען אויפגעבויט א הויז אין 30 טעג. וויפיעל ארבייטער פאדערט זיך אום אויפצובויפען אזא הויז אין 10 טעג?].

rule of thumb (רוהל או טהאם) א מעטאדע צו טהאן עפעס אויף א פרימיטיווען איינפאך־פראקטישען שטייגער [ווי למשל מאכען א זאך, מעסטענדיג אויף׳ן אויג און ניט גענוי אויסרעכנענדיג].

rule o′ver (רוהל או′-ווער) הערשען, רעגיערען איבער אימעצען.

ru′ler *n.* (רוה′-לער) א רעגיערער, א געוועלטיגער; א לינעאל, א ווירע.

rule the roast (רוהל טהי ראוסט) הערשען, געוועלטיגען, קאנטראלירען.

rule′-work *n.* (רוהל′-הוואירק) אין דרוקעריי — א זאץ וואו עס זיינען פאראן פיעל ליניען [ווי ביים צוזאמענשטעלען א טאבעלע].

ru′ling *n. and a.* (רוה′-לינג) א בעשטימונג אדער בעשלוס וואס א ריכטער גיט ארויס וועגען א פראגע וואס הויבט זיך אויף בעת א געריכטס־פראצעס; דאס מאכען ליניעס; געוועלטיגענד, הערשענד.

ru′ling-machine′ *n.* (רוה′-לינג-מע-שין׳) א ליניער־מאשין [א מאשין צו מאכען ליניעס].

ru′ling of the chair (רוה′-לינג או טהי טשעהר) דער בעשלוס פון פארזיצענדען.

ru′ling-pen *n.* (רוה′-לינג-פען) א רייס־פעדער [צום צייכענען ליניעס].

Ruling-pen

rul′lion *n.* (ראל′-יאן) א שוך געמאכט פון ניט געגארבטע פעל.

rum *a. and n.* (ראם) זאנדערבאר, זעלטען, מאדנע; גוט, פיין; א מאדנער מענש; א מאדנע זאך; ראם [א מין שנאפס].

Ruma′nian *a. and n.* (רוה-מיי′-ני-ען) רומעניש, וואלאכיש [וואלכיש, מאלדאוויש]; וואס איז שייך צו רומעניען; א רומעניער; די רומענישע שפראך.

rumb *n.* (ראמב) ז. *rhumb*.

rum′ble *v. and n.* (ראמבל) ראלען, ברילען, שאלען [פון דונער]; בעוועגען עפעס מיט א דונערענדען, שאלענדען טאן; ארויסרופען א ברומען אדער שאלען; דאס ראלען, דאס שאלען [ווי פון א דונער]; א רונדער, זיך־אומדרעהענדער צילינדער, אין וועלכען עס ווערען אריינגעלעגט זאכען זיי זאלען זיך רייבען איינע אן דער אנדערער; דער הינטער־זיץ פון א קארעטע פאר א לאקיי.

rum′bler *n.* (ראמ′-בלער) א ווארטשון, א ברומער; איינער וואס מאכט אן טומעל.

rum′ble-tum′ble *n.* (ראמ׳בל-טאמ׳בל) דער הינטער־זיץ פון א קארעטע פאר׳ן לאקיי.

rum′bling *n.* (ראמ′-בלינג) דאס מאכען א טומעל; דאס ווארטשען, דאס ברומען.

rum′-blos′som *n.* (ראמ′-בלאס′-אם) א פרישטשיק אויף דער נאז וואס בעקומט זיך פון פיעל טרינקען.

rumbooze′ *n.* (ראם-בוהז′) אן אלקאהאלישער געטראנק [הויפטזעכליך א געמישטער].

rumbow′line *n.** (ראם-באו′-לין) ז. *rombowline*.

rumbow′ling *n.* (ראם-באו′-לינג) גראג, א געטראנק פון ראם מיט וואסער [ביי מאטראזען].

rum′-bud *n.* (ראמ′-באד) ז. *rum-blossom*.

rumbul′lion *n.* (ראם-באל′-יאן) א מין שטארקער שנאפס.

rum′-cher′ry *n.* (ראמ′-טשער′-אי) דער אמעריקאנישער ווילדער שווארצער קארשען־בוים. ז. *black cherry*.

ru′men *n.* (רוה′-מען) דער ערשטער מאגען פון חיות וואס זיינען מעלה־גרה.

rumfus′tian *n.* (ראם-פאס′-טשיען) א הייסער געטראנק וואס ווערט געמאכט פון אייער, ביער, שנאפס, וויין, צוקער א. ז וו.

ru′mina *n.* (רוה′-מי-נא) די ערשטע מאגענס פון חיות וואס זיינען מעלה־גרה. ז. *rumen*.

ru′minant *a. and n.* (רוה′-מי-נענט) וואס איז מעלה גרה; וואס האט דעם כאראקטער פון א מעלה גרה׳דיגער בהמה; רוהיג, מיושב׳דיג, ארייגעטראכט אין עפעס; א מעלה גרה׳דיגע בהמה.

Ruminan′tia *n.* (רוה-מי-נענ′-שי-א) דער מין בהמות, וואס זיינען מעלה גרה.

ru′minate *v. and a.* (רוה′-מי-נייט) איבערקייען, מעלה גרה זיין; נאכדענקען, איבערדענקען, זיך גוט איבערלעגען; וואס זעהט אויס ווי צוקייעט [וועגען פלאנצען זאמען].

rumina′tion *n.* (רוה-מי-ניי′-שאן) דאס מעלה גרה זיין; די נאכדענקונג.

ru′minative *a.* (רוה′-מי-ניי-טיוו) וואס איז מעלה גרה; נאכגעטראכט; איבערגעקלערט.

ru′minator *n.* (רוה′-מי-ניי-טאר) אייענער וואס דענקט נאך פיעל וועגען א געגענשטאנד.

rum′mage *n. and v.* (ראמ′-עדזש) דאס דורכזוכען, דאס שארען, דאס צושארען; דורכזוכען, צושארען, אויסריהען; צומישען, צובויטשען; אויסגעפינען.

rum′mager *n.* (ראמ′-עדזש-ער) איינער

וואס זוכט דורך; איינער וואס צושארט אדער צוריהעט.

rum'mer *n.* (ראמ'-ער) א טרינק=גלאז, א טרינק=בעכער.

rum'my *a. and n.* (ראמ'-אי) וואס איז שייך צו ראם; געמאכט פון ראם; זאנדערבאר, מאדנע; א שכור.

ru'mor *n. and v.* (רוה'-מאר) א קלאנג, א סלוך, א גערעד; רוהם; צייטווייליגע בעריהמטקייט; ארויסלאזען א קלאנג אדער סלוך.

rump *n.* (ראמפ) דער הינטער=חלק, דער געזעס, דער אחור, דער זאדיק; דער רעשט אדער דער בראק פון עפעס.

rump'-bone *n.* (ראמפ'-באון) דער שוים=ביין, דער שאמביין [דער ביין פון דעם ווירבעל וואס פעראייניגט זיך מיט די בעקען=ביינער].

rum'ple *v. and n.* (ראמפל) צודריקען, צוקנייטשען; א קנייטש, א פאלד.

rump'less *a.* (ראמפ'-לעס) וואס האט ניט קיין עק [ביי פויגלען].

rump of beef (ראמפ אוו ביעף) דער זאדיק [הינטער=חלק] פון אן אקס.

rump'-steak *n.* (ראמפ'-סטייק) א ביפשטעקס פון פלייש וואס ווערט אויסגעשניטען פון זאדיק [הינטער=חלק].

rum'pus *n.* (ראמ'-פאס) א גרויסער טומעל, א גרויסע מישענינע.

rum'-shrub *n.* (ראמ'-שראב) א געטראנק פון ראם, צוקער און געווירצען.

rum'-suck'er *n.* (ראמ'-סאק'-ער) א שכור.

rum'swizzle *n.* (ראמ'-סהוויזל) א וואלענער שטאף וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער [ווערט פאבריצירט אין אירלאנד].

run *v. and n.* (ראן) לויפען, געשווינד בעוועגען זיך, איילען, פליהען; "לויפען" פאר אן אמט, ארויסשטעלען די קאנדידאטור; ארומפאהרען פון ארט צו ארט, רייזען; פליסען, רינען; זיך שמעלצען, זיך צוגיסען, צוגעהן; זיין אין בעוועגונג, ארבייטען [ווי א מאשין]; ציהען זיך אין דער לענג [ווי א וועג]; ארויסוואקסען, ענטוויקלען זיך אין פראצעס פון וואקסונג; ארונטערגעהן, ארונטערפאלען; פערבייגעהן, פערגעהן [ווי די צייט]; דורכלויפען מיט'ן בליק, איבערקוקען [א בוך, אן ארטיקעל]; נאכדענקען, האלטען אין טראכטען איבער א געוויסען געגענשטאנד; נייגען, ריכטען, אנווענדען, צואווענדען; זיך אויפהאלטען, זיין פארגעשטעלט פיעל מאל [ווי א טעאטער=שטיק]; ווירקען, זיין אין מאכט [ווי א געזעץ אדער א תקנה]; פעראורזאכען אן אויסשאס אדער ארויספליה; זיך אויפהויבען ביז א געוויסער הויך, דערגרייכען; זיך פערשפרייטען [ווי א קלאנג, א סלוך]; זיין מיטעלמעסיג אדער דורכשניטליך, זיין ווי דאס געוועהנליכע; מאכען א געלאף אויף א באנק [מאכען אז די דעפאזיטאהען אדער געלד=איינלעגער זאלען מאסענווייז קומען פאדערען זייער געלד]; זיין אין צירקולאציאן [ווי געלד, מטבעות]; אין מוזיק — שפיעלען א רולאדע [א שנעלע פאלגערונג פון טענער]; לאזען אוריין, משתין זיין; לאזען לויפען [ווי א פערד]; ארייניאגען, אריינקלאפען [ווי א טשוואק]; טרייבען, צווינגען; געטריבען ווערען, זיין געצווינגען צו עפעס; יאגען, געהן אין געיעג; אויפפיהרען, פארשטעלען עטליכע מאל [ווי א טעאטער=שטיק]; בעשטימען די ליניע אדער ריכטונג [ווי פון א גרענעץ]; דורכגעהן אדער דורכברעכען [א שטערונג אדער אן אבהאלט]; ארויסלאזען, ארויסווארפען, אויסשיסען; אויספליסען, אויסשטרעמען; צוציהען אדער ארויפציהען אויף זיך, ארויפבריינגען אויף זיך [אן אונאנגענעהמליכקייט, א צרה]; געהען מיט א לאנגער נאהט; שמעלצען און גיסען [אין א פורעם]; בריינגען אין בעוועגונג, מאכען צו ארבייטען [א מאשין]; בעטרייבען [א געשעפט]; אנפיהרען [א קאנטאר, א קאנצעלאריע]; נאכפאלגען עפעס אין געדאנק, בעטראכטען; דאס לויפען, דער לויף, דער גאנג; דאס ארבייטען [פון א מאשין]; דאס בעטרייבען [א געשעפט, אן אונטערנעהמונג]; א גאנג, א נסיעה, א שפאציער; דאס פליסען, דאס שטרעמען; די פאלגערונג פון עפעס; דאס אויסהאלטען אדער די דויער=צייט [פון א פארשטעלונג, פון א פאסירונג, פון פאפולאריטעט]; דער פרייער בענוץ פון עפעס [ווי פון א פארק, א גארטען]; א געלאף אויף א באנק [א געלאף פון די דעפאזיטארען צו בעקומען זייער געלד]; אן ארט וואו בהמות ווערען צונויפגעטריבען אדער געהען דורך; א דורכגאנג; דער מאסען=גאנג פון פיש צום ארט וואו זיי ווארפען אב די איקרע; די מאסע פיש אין דיעזען גאנג; דאס קענען לויפען; דאס דורכשניטליכע, דאס געוועהנליכע; א פאר מיהל=שטיינער; דאס ארט פון אונטערשטען דעק פון א שיף וואו ער הויבט אן זיך צו פעררונדען און פערבויגען ארויף; דער שטח פון א לאנד; די אויסדעהנונג; די ריכטונג; אין מוזיק — א רולאדע, א שנעלע פאלגערונג פון טענער.

run'about *n.* (ראנ'-ע-באוט) א פוסט=און פאסניק; א וואגאבונד; אן ארומלויפערקע; א לייכטער אפענער וועגעל.

run about' (ראן ע-באוט') ארומלויפען.

run across' (ראן ע-קראהס') טרעפען זיך מיט אימעצען, צופעליג בעגעגענען זיך.

run a ditch (ראן ע דיטש) ציהען א גראבען.

run af'ter (ראן עפ'-טער) יאגען זיך נאך עפעס [ווי נאך כבוד, נאך פאפולאריטעט]; אימעצען נאכלויפען.

run against' (ראן ע-גענסט') קומען אין צוזאמענשטויס מיט אימעצען אדער עפעס; טרעפען זיך מיט אימעצען; זיין אונגינסטיג צו עפעס.

run'agate *a. and n.* (ראנ'-ע-גייט) אבטריניג, גע'שמד'ט; וואנדערענד; ארומלויפענד; א רענעגאט, א משומד, אן אבטריניגער; אן אוועקגעלאפענער, א דעזערטיר; אן ארומלויפער, א וואנדערער.

run aground' (ראן ע-גראונד') זינקען, אונטערגעהן, צו גרונד געהן; זיך אוועקזעצען אויף'ן גרונד.

run a guard (ראן ע גארד) פערבייגעהן א וואך אונבעמערקטערהייד.

run ahead' of one's reck'oning (ראן ע-העד' אוו הוואנז רעק'נ-אינג) לעבען איבער די מיטלען.

run a match (ראן ע מעטש) זיך פערוועטען אין לויפען.

run amuck' (ראן ע-מאק') אנפאלען אויף אלץ און אויף יעדען מיט א ווילדער בייזקייט; ווילד אומלויפען; טהאן עפעס אויף א ווילדען, ריזיקאלישען שטייגער אהן איבערלעגונג.

run a rig (ראן ע ריג) אבטהאן א שטוקע.

run a risk (ראן ע ריסק) אונטערנעהמען א ריזיקאלישע זאך, זיין אין ריזיקע.

run at (ראן עט) פלוצלונג אנפאלען אדער אטאקירען.

run'away *n. and a.* (ראנ'-ע-הוויי) אן אוועקגעלאפענער, א דעזערטיר; דאס אוועקלויפען; איינער וואס בראדזשעט אדער טרייבט זיך ארום; אוועקלויפענד, אנטלויפענד.

run away' with (ראן ע-הוויי' הוויטה) שנעל אבטראגען זיך; אנטלויפען מיט עפעס אדער אימעצען; אוועקטראגען צו ווייט, פערפליהען אין דער אונענדליכקייט.

run awry' (ראן ע-ראי') ווערען שלעכט; פערדארבען ווערען; אראבגעהן פון דרך הישר.

run before' (ראן בי-פאור') אנטלויפען [ווי פון שונא]; אריבעריאגען; אריבערשטייגען.

run by (ראן באי) פערביילויפען.

run coun'ter (ראן קאונ'-טער) זיין צואווידער; געהן להיפוך.

run deep (ראן דיעפ) שווימען טיעף אונטער'ן וואסער.

run'dle *n.* (ראנדל) א גראבען פול מיט וואסער; א קרייז=פערמיגע זאך; א טרעפ פון א לייטער.

rund'let *n.* (ראנד'-לעט) א פעסעלע, א קליין פעסעל.

run down (ראן דאון) אויסגעהן, אבשטעלען זיך [ווי א זייגער]; ווערען אויסגעצערט אדער אבגעשוואכט; מנצח זיין, בעזיעגען; אראבזעצען פון ווערטה; אונטערשעצען; זינקען [פון א שיף ביים אנשטויסען זיך אן אן אנדער שיף].

run down a coast (ראן דאון ע קאוסט) שווימען פארביי דעם ברעג [וועגען א שיף].

run dry (ראן דראי) ווערען טרוקען, זיך אויסשעפען.

rune *n.* (רוהן) א רונע, א בוכשטאב פון דעם אלט=גערמאנישען אדער סקאנדינאווישען אלפאבעט; א מיסטישעס שפריכווארט פון די אלט=סקאנדינאווישע חכמים; א געהיימניס, א סתרי תורה.

rune'craft *n.* (רוהנ'-קרעפט) קענטניס פון דער אלט=גערמאנישער אדער סקאנדינאווישער שריפט. ז. *rune*

run for (ראן פאר) לויפען נאך עפעס; זוכען; זיין א קאנדידאט אויף...

rung (ראנג) געקלונגען. ז. *ring*

rung *n.* (ראנג) 1. א שטאנג; 2. א טרעפ [פון א לייטער]; א שטופע.

2. He reached the highest rung on the ladder of success.

run hard (ראן הארד) שטארק יאגען זיך.

ru'nic *a. and n.* (רוה'-ניק) רוניש, אלט=סקאנדינאוויש; אזא דרוק=שריפט.

ru'nic char'acters (רוה'-ניק קער'-עק-טערז) ז. *runic letters*

ru'nic let'ters (רוה'-ניק לעט'-ערז) רונישע בוכשטאבען, דער פארצייטיגער סקאנדינאווישער אלפאבעט.

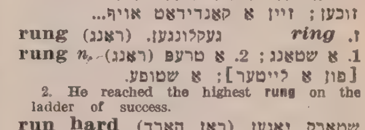

Runic Letters

run i'dle (ראן אידל) לעער לויפען [וועגען טיילען פון א מאשין, וועלכע בעוועגען זיך און לייסטען ניט קיין ארבייט].

run in (ראן אין) אין דרוקעריי — פארזעצען אין דערזעלביגער שורה, ניט אנ=

הויבענדיג פון א נייעם אבזאץ; פערנעה־מען א קלענערען פלאץ אין שריפט איי־דער מען האט גערעכענט פריהער [וועגען קאפיע אדער מאנוסקריפט]; אריינזעצען אין טורמע.

run in debt (ראן אין דעט) אריינפא־לען אין חובות; מאכען חובות.

run in the blood (ראן אין טהי בלאד) איינגעבארען זיין, זיין א גע'ירש'ענטע איי־גענשאפט, זיין א פאמיליען־איינענשאפט אדער א ראסען־אייגנשאפט.

He is widely known for his hospitality. It runs in his blood.

run in'to (ראן אינ'־טו) לויפען אנט־קעגען; זיך צוזאמענשטויסען.

run in'to dan'ger (ראן אינ'־טו דיינ'־דזשער) אריינפאלען אין געפאהר.

run in'to debt (ראן אינ'־טו דעט) ארייננקריכען אין חובות.

run in'to the ground (ראן אינ'־טו טהי גראונד) דערגרעהן ביז צו עקסטרעם; איבערטרייבען, אריבערבאפען די מאס.

run in with (ראן אין הוויטה) זיך צו־נויפנעהן, איבעראיינשטימען.

run'let *n.* (ראנ'־לעט) א קליין טייכעל אדער שטראם.

run like split (ראן לאיק ספליט) לוי־פען זעהר שנעל.

run low (ראן לאו) זיין צו ענדע, אויסגעהן.

run mad (ראן מעד) משוגע ווערען, ווילד ווערען.

run'nel *n.* (ראנ'־על) א קליין טייכעל.

run'ner *n.* (ראנ'־ער) א לויפער; א לויף־פערד, א פערד וואס לויפט אין א ווערט־לויף; א וועקלויפער, א אנטלא־פענער; א דעזערטיר; א קאנטראבאנ־דיסט; א מאשיניסט, איינער וואס בע־טרייבט א מאשין; א פליסענדער שטראם; א שליח, א קוריער; א קונדען־זוכער [פאר א אייזענבאהן, פאר א האטעל א. ד. ג.]; א האנדעלס־רייזענדער; אין ענגלאנד — א געהילף פון א שעריף, א געהיים־פאליציסט; דער טייל פון א זאך דורך וועלכען זי גליטשט זיך [ווי די שינעם פון א שליטען]; דער אויבערשטער בעוועגליכער שטיין פון א פאר מיהל־שטיינער; דער רינג, דורך וועלכען א שטריק אדער א אנדער זאך גליטשט זיך ארויף און אראב; אין א סיסטעם פון ראלען אדער בלאקען [ז. *pulley*] — א בעוועגליכע ראלע [צום אונטערשייד פון א ראלע, וואס איז צו עפעס צוגע־פעסטיגט]; א דיקער שטריק וואס ציהט זיך פון איין ראלע און געהט דורך א אנדערער; אין באטאניק — א דין שטענ־געל, וואס ציהט זיך איבער דער ערד פון ווארצעל און לאזט פון זיך ארויס ביים ענד בלעטלעך און ווארצלען.

run'ning *n. and a.* (ראנ'־אינג) דאס לויפען; דאס ריזיקירען; די פעהיגקייט צו לויפען; דאס וואס פליסט אדער שטראמט; די ריכטונג פון עפעס, וואס פליסט אדער שטראמט; לויפענד; וואס איז צוגעפאסט צום לויפען; וואס איז געמאכט שנעל, האסטיג [ווי קורסיוו־שריפט]; אין שטענדיגער פאלגערונג, אהן איבעררייסונג; נאכאנאנד, כסדר.

run'ning account' (ראנ'־אינג ע־קאונט') א לויפענדע רעכנונג [אין בוכ־האלטונג].

run'ning fight (ראנ'־אינג פאיט) א געפעכט וואס ווערט אנגעהאלטען צווישען דעם אנטלויפענדען און נאכלויפענדען צד.

run'ning fire (ראנ'־אינג פאיר) אין מיליטער — דאס שיסען מיט א רייה זאלפען איינער נאך'ן אנדערען.

run'ning hand (ראנ'־אינג הענד) א געלויפיגע האנדשריפט, קורסיוו.

run'ning horse (ראנ'־אינג האהרס) א ווערט־לויף־פערד.

run'ning lights (ראנ'־אינג לאיטס) די ליכט וואס ווערען אויפגעהאנגען אויף א שיף פון זונען־אונטערגאנג ביז זונען־אויפגאנג.

run'ningly *adv.* (ראנ'־אינג־לי) לוי־פענדיג; אהן איבעררייסונג, אהן אונטער־ברעכונג.

run'ning match (ראנ'־אינג מעטש) א ווערט־לויף.

run'ning pat'terer (ראנ'־אינג פעט'־ער־ער) א אויסשרייער און פערקויפער פון אלטווארג, ביליגע ביכער, צייטונגען א. ד. ג.

run'ning sore (ראנ'־אינג סאור) א וואונד פון וועלכער עס פליסט אייטער [פלאגמע].

run'ning sta'tioner (ראנ'־אינג סטיי־שאנ־ער) ז. *running patterer*

run'ning-trap *n.* (ראנ'־אינג־טרעפ) א טייל פון א רעהר וואס איז אויסגע־בויגען אין דער פארם פון א *U*. זייענדיג שטענדיג פול מיט וואסער, דערלאזט עס ניט די גאזען און שלעכטע ריחות צו געהן צוריק דורך דער רעהר.

run off (ראן אף) 1. מאכען עס זאל ארויספליסען [ווי צושמעלצענער מעטאל]; 2. אין טעאטער — צונעהמען, אוועקשלע־פען [די דעקאראציאן פון דער סצענע]; 3. אין דרוקעריי — אבדרוקען א געוויסע צאהל עקזעמפלארען; 4. איבערזאגען, אי־בערצעהלען.

3. This press will run off ten thousand copies every hour. 4. He ran off the figures from memory.

run'-off *n.* (ראנ'־אף) די מאסע רעגען־וואסער, וואס ווערט ניט אויסגעדאמפפט אדער איינגעזויגען אין דער ערד, נאר רינט אב אין סאזשעלקעס און טייכען.

run off with (ראן אף הוויטה) ז. *run away with*

run of stones (ראן אוו סטאונז) א פאר מיהל־שטיינער.

runol'ogy *n.* (רו־נאל'־א־דזשי) די לעהרע וועגען די רונען אדער אלט־סקאנ־דינאווישע שריפטען.

run on (ראן אן) פארטזעצען, געהן ווייטער; אין דרוקעריי — זעצען אין דער־זעלביגער שורה, ניט אנהויבענדיג פון א נייעם אבזאץ; לאכען, זיך לוסטיג מאכען; אין טעאטער — בריינגען די דעקאראציאנען אויף דער סצענע; לאזען אין בע־וועגונג א מאשין.

run one's face (ראן הוואנז פיים) נושא חן זיין אדער בעקומען קרעדיט אהן קיינעמס רעקאמענדאציע, נאר דורך מוטה אדער עזות.

run on shore (ראן אן שאור) ארויפ־לויפען אדער ארויפטרייבען אויף דער יבשה [וועגען א שיף].

run out (ראן אוט) 1. אויסלויפען, אויס־געהן; 2. קומען צו א סוף, ענדיגען זיך; זיך אויסנעהמען; 3. פערארעמט ווערען פון אויסבריינגעריי; אין דרוקעריי — פערנעהמען א גרעסערע פלאץ אין שריפט ווי מען האט אויסגערעכענט [וועגען מאנוסקריפט]; ארויסיאגען, ארויס־טרייבען.

2. His money will soon run out.

run out of (ראן אוט אוו) אויסגע־צעהרט ווערען, זיך אויסלעדיגען פון עפעס [ווי פון געלד]; פטר'ען דאס לעצ־טע ביסעל.

run o'ver (ראן או'־ווער) אריבערלויפען, אריבערפליסען; געשווינד אריבערגעהן עפעס; איבערפאהרען עפעס אדער אימע־צען; דורכלויפען אדער דורכקוקען; שנעל פערבייילויפען נאך אמאל.

run ri'ot (ראן ראי'־אט) ווילד ווערען, נים האבען קיין אבהאלט; זיין נים איינגע־האלטען.

run rus'ty (ראן ראס'־טי) זיך פער־עקשנ'ען, זיך ניט וועלען אונטערווארפען; זיך אנטקעגענען שטעלען.

run short (ראן שאהרט) צו קורץ קומען, אויסגעהן.

runt *n.* (ראנט) א דקה, קליין־פיה; א קעלבעל; א קליין־געוויקסיגעם טהיער; א קארליק, א קליין מענשעלע.

run the gant'let (ראן טהי גענט'־לעט) לויפען דורך'ן טשערינג [א מיליטערישע שטראף, ביי וועלכער א האלב־נאקעטער סאלדאט פלעגט דארפען דורכלויפען דורך צוויי שערענגעס סאלדאטען, וועלכע פלע־גען איהם שמייסען מיט ריטער].

run the risk (ראן טהי ריסק) ריזיקירען.

run the stage (ראן טהי סטיידזש) צו־גרייטען די גאנצע דעקאראציאן אויף דער סצענע פון א טעאטער איידער עס פאנגט זיך אן די פארשטעלונג.

run through (ראן טהרו) שנעל אויס־בריינגען, שנעל פטר'ען.

He soon ran through his fortune.

run to earth (ראן טו אוירטה) אין נע־יעג — דעריאגען א חיה ביז איהר לאך אדער נארע.

run togeth'er (ראן טו־געטה'־ער) אויסמישען זיך, זיין אין א געמיש [ווי פערשיעדענע מעטאלען, פון וועלכע עס ווערט געמאכט איין כלי]; בעהעפטען צוויי בעזונדערע שטיקער [ווי ביים נעהען]; צוזאמענלויפען.

run to seed (ראן טו סיעד) שנעל אויס־שפראצען און אויסוואקסען אין קערנער; שנעל אויסגעטריקענט ווערען, פערלירען שנעל די כחות.

run to wreck (ראן טו רעק) צו גרונד געהן.

run up (ראן אפ) זיך הויבען, וואקסען, פערגרעסערט ווערען, אויפשטייגען; זיך צונויפציהען, צונויפקארטשען [ווי א נא־פעם מוך]; איבערצעהלען שנעל פון אונ־טען ארויף, ווי א זייל אדער רובריק פון צאהלען; זיך אויפהויבען, זיך פערגרעסע־רען; שנעל עפעס פעררינטען; שנעל עפעס אויפבויען.

run upon' (ראן א־פאן') אבלאכען, מא־כען שפאס פון איינעם.

run'way *n.* (ראנ'־הוויי) דער וועג אי־בער וואס עפעס לויפט אדער פליסט [ווי דער גראבען פון א טייך]; א וועג אדער שטעגעלע, איבער וועלכען עס געהען חיות.

run well (ראן הוועל) האבען ערפאלג.

run wild (ראן הוואילד) ווילד ווערען.

The children run wild during recess.

rupee' *n.* (רו־פיע') די רופיע [א אינ־דישע זילבערנע מטבע פון א ערך 48 אמעריקאנער סענט].

rup'tion *n.* (ראפ'־שאן) א ברוך, א עפ־נונג [דורך אויפפלאצען].

rup'ture *n. and v.* (ראפ'־טשור) אויפ־ברעכונג, פאנאנדערפלאצונג; א ברוך; א קילע; א אויסברוך פון פיינדליכקייט; א מחלוקה, א קריעג; אויפברעכען; פלא־צען; פערארורזאכען א ברוך; מאכען א

קילע; פלאַנצען אדער זיך עפּענען אונגע־געלמעסיג [וועגען געוויסע פּרוכטען].

rup'turewort *n.* (ראַפּ־טשור־הוואירט) [אַזאַ גראָז־פּלאַנצע וואָס פּלעגט פּאָרציייטען געברויכט ווערען אַלס מיטעל צו אַ ברוך אדער קילע].

ru'ral *a.* (רוה'־רעל) אַגריקולי־טורעל; דאָרפיש; וואָס איז שייך צו ערד־אַרבייט.

ru'ralise *v.* (רוה'־רעל־איז) ז. *ruralize*.

ru'ralism *n.* (רוה'־רעל־איזם) דאָרפיש־קייט, דאָרפישעם לעבען, דאָרפישע מנהגים, אַ דאָרפישער שפּראַך־אויסדרוק.

ru'ralist *n.* (רוה'־רעל־איסט) אַ דאָרפס־איינוואוינער, אַ לאַנד־איינוואוינער.

rural'ity *n.* (רו־רעל'־אי־טי) דאָרפיש־קייט, דאָס זיין דאָרפיש; דאָס דאָרפישע לעבען.

ru'ralize *v.* (רוה'־רעל־איז) לעבען אין דאָרף, פיהרען אַ דאָרפיש לעבען; צוגע־בען אַ דאָרפישען כאַראַקטער אדער אויס־זעהן.

ru'rally *adv.* (רוה'־רעל־אי) אויף'ן דאָר־פישען שטייגער, ווי אין אַ דאָרף.

ru'ralness *n.* (רוה'־רעל־נעס) דאָרפיש־קייט, דאָס זיין דאָרפיש.

ru'sa *n.* (רוה'־סאַ) אַ מין אַסט־אינדישער הירש מיט פערצווייגטע הערנער; דאָס לעמאָן־גראָז אדער אינגבער־גראָז [אַזאַ פלאַנצע וואָס גיט אַרויס אַ מין אויל].

ruse *n.* (רוהז) כיטראַסט, ליסטיגקייט, הינטער־פיסלעך; סטראַטעגיע, אַ מאַנעווער, אַן אויפטהו אדער כיטראַסט אין קריעג.

rush *n.* and *v.* (ראַש) ראָהר [טראַסט־ניק, קאַמיש, אַטשערעט]; אַ קליינינקייט, אַ ווערטהלאָזע זאַך; איילעניש, שטופּעניש, אַ שטירצען, אַ געלאַף; אַ געדרענג, אַ גע־טומעל; אַ שטאַרקע פאָדערונג אויף עפּעס; אין פוס־באַל־שפּיעל — דאָס דורכשטופּען זיך מיט'ן באַל דורך די געגנער צו זייער ציעל; דאָס דורכגעהן ערפאָלגרייך אַן עק־זאַמען; אַ מחנה פויגלען; זיך איילען, לויפען, שטירצען; טומלען, מאַכען אַ גע־דרענג, זיך שטופּען; טהאָן עפּעס אָהן איי־בערלעגונג און אין איילעניש; טרייבען, יאָגען, שטופּען; איילען; אין פוס־באַל־שפּיעל — שטרעבען צוצוקומען מיט'ן באַל צום געגנער'ס ציעל.

rush'-bot'tomed *a.* (ראַש'־באַט'־אַמד) מיט אַ ראָהר־זיץ [ווי אַ שטוהל, למשל]. The room was full of rush-bottomed furniture.

rush'-broom *n.* (ראַש'־ברוהם) דער אויסטראַלישער אדער שפּאַנישער בעזעם־שטרויך [אַזאַ אויסטראַלישער אדער אייראָפּעאישער קוסט מיט ראָהר־עהנליכע צווייגען].

rush'-buck'ler *n.* (ראַש'־באַק'־לער) אַ ווילדער, צולאָזענער יונג.

rush'-can'dle *n.* (ראַש'־קענ'־דל) אַ ראָהר־ליכט [אַ שטיקעל ראָהר אדער קאַ־מיש בעדעקט מיט חלב].

rushed *a.* (ראַשט) בעוואַקסען מיט ראָהר [קאַמיש].

rush'er *n.* (ראַש'־ער) איינער וואָס איילט זיך אדער שטויסט זיך; אין פוס־באַל שפּיעל — איינער וואָס האָט די אויפ־גאַבע דורכצושטויסען דעם באַל צום געג־נער'ס ציעל.

rush'-grass *n.* (ראַש'־גרעס) ראָהר־גראָז [אַזאַ מין דיקעס גראָז].

rush'-grown *a.* (ראַש'־גראָון) בעוואַק־סען מיט ראָהר [קאַמיש].

rush'-hold'er *n.* (ראַש'־האָולד'־ער) אַ לייכטער פאַר ראָהר־ליכט.

ז. *rush-candle*.

rush'iness *n.* (ראַש'־אי־נעס) דאָס זיין בעדעקט מיט ראָהר [טראַסטניק, קאַמיש].

rush'light *n.* (ראַש'־לאַיט) ז. *rush-candle*.

rush'-like *a.* (ראַש'־לאַיק) עהנליך צו ראָהר; ווייך; וואָס בויגט זיך ווי ראָהר; שוואַך.

rush'-line *n.* (ראַש'־לאַין) די רייהע פון די שפּיעלער אין פוס־באַל שפּיעל, וואָס האָבען די אויפגאַבע דורכצושטויסען דעם באַל צום געגנער'ס ציעל.

rush'-nut *n.* (ראַש'־נאַט) דאָס עסבאַרע ציפּער־גראָז אדער ראָהר־נוס [די פּרוכט פון דיעזען גראָז ווערט געברויכט אַלס שפּייז].

ז. איל. *"Grasses & their Allies"*.

rush'-stand *n.* (ראַש'־סטענד) ז. *rush-holder*.

rush'-stick *n.* (ראַש'־סטיק) ז. *rush-holder*.

rush'y *a.* (ראַש'־אי) בעדעקט מיט ראָהר; רייך אין ראָהר; געמאַכט פון ראָהר [טראַסטניק, קאַמיש, אַטשערעט].

rusk *n.* and *v.* (ראַסק) צוקלאָפּטער צווייבאַק אדער סוכאַרעס; אַזאַ לייכטער צוקער־געבעקס; אַ מין ווייכער, זיסער צווייבאַק; פערוואַנדלען אין צווייבאַק און צושטויסען.

rus'kie *n.* (ראַס'־קי) עטוואָס וואָס איז געפלאָכטען פון צווייגען, שטרוי א. ז. וו. [ווי למשל, אַ הוט, אַ קאַשיק, אַ ביענ־שטאָק א. ז. וו.].

Russ *n.* and *a.* (ראַס) ז. *Russian*.

Russ. אַבקירצונג פון *Russia* אדער *Russian*

rus'set *n., a.* and *v.* (ראַס'־עט) אַ רויטליך־ברוינער אדער רויטליך־גרויער קאָליר [ז. איל. *"Colors"*]; פּויערען־געוואַנד; ניט געפאַרבטער לעדער; לייכט געפאַרבטער לעדער פון רויטליך־ברוינעם קאָליר; אַ ראַנעט [אַזאַ ברוינליכער ווינטער־עפּעל מיט אַ דיקער שאָלעכץ]; רויטליך־ברוין, רויטליך־גרוי; געמאַכט פון דאָרפישען, היימיש־געמאַכטען געוואַנד; גראָב, דאָרפיש; געמאַכט פון ניט געפאַרב־טען לעדער; צוגעבען אַ רויטליך־ברוינעם אדער רויטליך־גרויען קאָליר.

rus'set gown (ראַס'־עט גאַון) אַ דאָר־פּיש קלייד, אַ קלייד פון היימיש געמאַכ־טען פּויערען־געוואַנד; אַ דאָרפס־מיידעל.

rus'seting *n.* (ראַס'־עט־אינג) גראָבער פּויערען־געוואַנד; אַ דאָרפסמאַן, אַ פּראָס־טער יונג, אַ גראָבער, אונערצויגענער מענש; אַ ראַנעט [אַזאַ עפּעל].

ז. *russet*.

rus'set leath'er (ראַס'־עט לעטה'־ער) ניט געפאַרבטער לעדער; בלויז עטוואָס געפאַרבטער לעדער פון רויטליך־ברוינעם קאָליר.

rus'sety *a.* (ראַס'־עט־אי) רויטליך־ברוין אדער רויטליך־גרוי.

Rus'sia *n.* (ראַש'־אַ) רוסלאַנד; יוכטען; אדער יוכטען־לעדער [אַזאַ גוטער זאַרט רוסישער ציעגען אדער שעפּסען־לעדער].

Rus'sia duck (ראַש'־אַ דאַק) רוסישעס זעגעל־טוך.

Rus'sia leath'er (ראַש'־אַ לעטה'־ער) יוכטען אדער יוכטען־לעדער. ז. *Russia*.

Rus'sian *a.* and *n.* (ראַש'־ען) רוסיש, רוסלענדיש; די רוסישע שפּראַך; אַ רוס, אַ רוסישער, אַ רוסישע.

Rus'sianism *n.* (ראַש'־ען־איזם) כאַ־ראַקטעריסטיש רוסישעס; רוסישער איינ־פלוס.

Russianiza'tion *n.* (ראַש־ען־אי־זיי'־שאָן) רוסיפיצירונג, דאָס מאַכען רוסיש, דאָס צוגעבען אַ רוסישען כאַראַקטער.

Rus'sianize *v.* (ראַש'־ען־איז) רוסיפי־צירען, מאַכען רוסיש, צוגעבען אַ רוסישען כאַראַקטער.

Russifica'tion *n.* (ראַס־אי־פי־קיי'־שאָן) ז. *Russianization*.

Rus'sify *v.* (ראַס'־אי־פאַי) ז. *Russianize*.

Russ'niak *n.* (ראַס'־ני־עק) אַ רוטהע־נער. ז. *Ruthenian*.

Rus'so-Byz'antine *a.* (ראַס'־אָ־ביז'־ען־טין) רוסיש־ביזאַנטיש, רוסיש [וועגען דעם רוסישען סטיל אין אַרכיטעקטור, וועלכער איז אַ מאָדיפיצירונג פון דעם ביזאַנטישען].

Rus'so-Greek *a.* (ראַס'־אָ־גריעק) רו־סיש־גריכיש [וואָס איז שייך אי צו די רוסען אי צו די גריכען].

Rus'so-Greek Church (ראַס'־אָ־גריעק טשוירטש) די רוסיש־גריכישע קירך, די פּראַוואָסלאַוונע קירך.

Rus'sophile *n.* and *a.* (ראַס'־אָ־פיל) אַ רוסאָפיל [אַן אַנהענגער פון אַלעס וואָס איז רוסיש]; רוסאָפיליש.

Rus'sophilism *n.* (ראַס'־אָ־פיל־איזם) רוסאָפיליזם, ליעבע אדער אַנהענגערשאַפט צו אַלעס וואָס איז רוסיש.

Rus'sophilist *n.* (ראַס'־אָ־פיל־איסט) אַ רוסאָפיל. ז. *Russophile*.

Rus'sophobe *n.* (ראַס'־אָ־פאָוב) אַ רו־סאָפאָב [אַ פיינד פון אַלעס וואָס איז רו־סיש; איינער וואָס האָט מורא פאַר אַלעס וואָס איז רוסיש].

Russopho'bia *n.* (ראַס־אָ־פאָו'־בי־אַ) רוסאָפאָביע [האַס צו אַלעס וואָס איז רו־סיש, מורא פאַר אַלעס וואָס איז רוסיש].

Rus'sophobism *n.* (ראַס'־אָ־פאָו־ביזם) ז. *Russophobia*.

Rus'sophobist *n.* (ראַס'־אָ־פאָו־ביסט) ז. *Russophobe*.

rust *n.* and *v.* (ראַסט) ראַסט [אויף מעטאַלען]; שימעל; אַ שימעל־אַרטיגער אַנוואוקס אויף פלאַנצען [בעזונדערס אויף תבואות]; אַ צופּרעסענדע אַנוואוקסונג אויף עפּעס; אַ שעדליכער איינפלוס, וויר־קונג אדער געוואוינהייט; פערראַסטען, פערזשאַווערט ווערען; האָבען דאָס אויס־זעהן פון ראַסט אדער שימעל; פערשי־מעלט ווערען; פערדאַרבען ווערען.

rust'-ball *n.* (ראַסט'־באָהל) איינער פון די געלבע שטיקער אייזען־ערץ, וואָס מען געפינט אין קריידע־שיכטען אין אַ געוויסער געגענד אין ענגלאַנד.

rust'-col'ored *a.* (ראַסט'־קאַל'־ארד) ראַסט־פאַרביג, וואָס זעהט אויס ווי אייזען־ראַסט.

rust'-eat'en *a.* (ראַסט'־איעט'ן) צו־פרעסען פון ראַסט.

rust'ful *a.* (ראַסט'־פול) פערראַסטעט, פערזשאַווערט; וואָס רופט אַרויס ראַסט.

rust'-fun'gus *n.* (ראַסט'־פאַנ'־גאַס) ז. *rust-mite*.

rus'tic *a.* and *n.* (ראַס'־טיק) דאָרפיש; גראָב; איינפאַך, פּשוט, ניט געקינסטעלט, נאַטירליך; אין באַסאָוש אדער רוסטישען בוי־סטיל [ז. *rustic work*]; אַ דאָרפסמאַן, אַ פּויער; באַסאָוש אדער רוסטישער בוי־סטיל; אַ נאַכט־מאָיל, אַ נאַכט־מאָט.

rus'tically *adv.* (ראַס'־טי־קעל־אי)

דארפיש; אונגעלומפערט, גראב; פשוט, איינפאך, נים נעקינסטעלט, נאטירליך.

rus'ticalness *n.* (ראס'-טי-קעל-נעס) דארפישקייט, דאס זיין דארפיש; גראבקייט, אונגעלומפערטקייט; פשוט'קייט, איינפאכקייט, נאטירליכקייט, אונגעקינסטעלטקייט.

rus'ticate *v.* (ראס'-טי-קייט) וואהנען אויף לאנד, וואהנען אין דארף; ארויסשיקען אין א דארף; אויסשליסען פון אן אוניווערזיטעט [און ארויסשיקען אין א בעשטימטען פלאץ]; בויען אין באסאזש אדער אין רוסטישען בוי־סטיל. ז. *rustic work*.

rus'ticated *a.* (ראס'-טי-קיי-טעד) געבויט אין באסאזש אדער אין רוסטישען סטיל. ז. *rustic work*.

rustica'tion *n.* (ראס-טי-קיי'-שאן) דארף־לעבען [הויפטזעכליך, ווען מען איז געצוואונגען דערצו]; אויסשליסונג פון אן אוניווערזיטעט אויף א געוויסער צייט [אפט מיט דער פאדערונג צו פערלאזען די אוניווערזיטעטס־שטאדט]; באסאזש אדער רוסטישער בוי־סטיל. ז. *rustic work*.

rus'tic fur'niture (ראס'-טיק פויר'-ני-טשור) איינפאכע גראבע דארפס־מעבעל, גארטען־מעבעל, מעבעל פון געפלאכטענע צווייגען.

rustic'ity *n.* (ראס-טיס'-אי-טי) ז. *rusticalness*.

rus'ticize *v.* (ראס'-טי-סאיז) מאכען דארפיש, פערוואנדלען אין א דארפסמאן.

rus'tic joint (ראס'-טיק דזשאינט) א פערטיעפונג צווישען צוויי שטיינער פון א געביידע אין דעם רוסטישען בוי־סטיל [באסאזש]. ז. *rustic work*.

rus'ticly *adv.* (ראס'-טיק-לי) ז. *rustically*.

rus'tic moth (ראס'-טיק מאטה) א נאכט־מאיל, א נאכט־מאט.

rus'tic ware (ראס'-טיק הוועהר) אזא טעראקאטא [געברענטע ערד] פאר ארנאמענטען, פאנטאנען, וואזען א. ז. וו.

rus'tic work (ראס'-טיק הוואירק) רוסטישער בוי־סטיל אדער באסאזש [א בוי־סטיל פון בעזונדערע שטיינער, וועלכע זיינען פאנאנדערגעטיילט מיט פערטיעפונגען און זיינען אפט בעדעקט מיט לעכלעך]; א וואנד פון שטיינער פון פערשיעדענער גרוים און פארם; א זומער־הויז, גארטען־מעבעל א. ז. וו. געפלאכטען פון צווייגען, ווארצלען און בוימער אין פאנטאסטישע פיגורען.

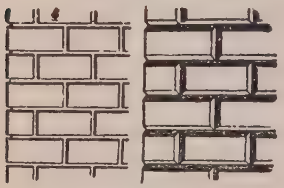

Rustic Work

rus'tily *adv.* (ראס'-טי-לי) אין א פערראסטעטען צושטאנד, פערראסטעט.

rus'tiness *n.* (ראס'-טי-נעס) דאס זיין פערראסטעט, פערראסטקייט, פערזשאווערטקייט; פערשימעלטקייט.

rus'tle *v. and n.* (ראסל) רוישען, מאכען א גערויש אדער שארך; ענערגיש שטרעבען אדער ארבייטען; דערגרייכען אדער קריעגען עפעס אויף אן ענערגישען אופן; גנב'ענען פיה; גנב'ענען; א גערויש, א שארך.

rus'tler *n.* (ראס'-לער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט א גערויש אדער א שארך; אן ענערגישער, טהעטיגער מענש; א רייטענדער פיה־פאסטוך [אין די וועסטטיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א פיה־גנב [צווישען די רייטענדע פיה־פאסטוכער אין אמעריקא].

rust'less *a.* (ראסט'-לעס) נים פערראסטעט, נים פערזשאווערט; וואס קען נים ראסטען.

rus'tle the mail (ראסל טהי מייל) גנב'ענען פון די פאסט־זעק.

rus'tling *n. and a.* (ראס'-לינג) דאס רוישען, א גערויש, א שארך; רוישענד; וואס פעראורזאכט א שארך.

rus'tlingly *adv.* (ראס'-לינג-לי) מיט א גערויש, מיט א שארך.

rust'-mite *n.* (ראסט'-מאיט) א ראסט־מילב [אזא מילב וואס פעראורזאכט ראסט־פלעקען אדער שימעל־פלעקען אויף פלאנצען].

rust'-proof *a.* (ראסט'-פרוהף) זיכער געגען ראסט, וואס האט נים מורא פאר ראסט, וואס קען נים זשאווערען.

rust'-red *a.* (ראסט'-רעד) וואס האט דעם קאליר פון אייזען־ראסט, רויטליך־ברוין.

rus'ty *a.* (ראס'-טי) ראסטיג, פערראסטעט, פערזשאווערט; וואס זעהט אויס ווי פערזשאווערט אדער פערשימעלט; שטויביג, אונריין; רויט אדער געלב [ווי עס ווערען איניגע קאנזערווירטע פיש]; פערלארען דעם גלאנץ, אבגעטראגען, אויסגעריבען; מיט אבגעטעמפטער געשיקטקייט אדער געאיבטקייט [דורך אונטהעטיגקייט]; גראב, גרילצענד [ווי למשל, א שטימע]; פער'עקשנ'ט, אונגעהארכזאם.

rus'ty-crowned *a.* (ראס'-טי-קראונד) וואס האט א ברוינעם פלעק אויף'ן שפיץ קאפ [ווענען געוויסע פויגלען].

rut *n. and v.* (ראט) אן איינגעפאהרענער שמאלער וועג אדער סטעזשקע; א פעסטגעשטעלטער מנהג, אן אנגענומענע ריכטונג, אן איינגעפאהרענער וועג; די פארונגס־צייט פון חיות; געשלעכטליכע אויפרעגונג ביי הירשען אדער ביי אנדערע חיות; אן אויפרוהר, א גערויש; מאכען א שפור ווי מיט די רעדער פון א וואגען; מאכען א רינווע, א גראבען אדער א קאנאל אין דער ערד; האבען תאוה צו געשלעכטליכער פארונג.

rutaba'ga *n.* (רו-טע-ביי'-גא) אזא מין ריב.

ruta'ceous *a.* (רו-טיי'-שיאס) וואס איז שייך צו ראוטע [אזא פלאנצע]. ז. *rue*.

rute *n.* (רוהט) זעהר קליינע ערץ־אדער־לעך [אדערלעך פון רויהען מעטאל אין א מעטאל־גרוב].

ruth *n.* (רוטה) מיטלייד, ערבארמונג, בעדויערונג; חרטה; עלענד, ליידען; גרויזאמקייט, אכזריות.

Ruthe'nian *n. and a.* (רו-טהי'-ני-ען) א רוטענער [איינער פון די קליין־רוסען אין גאליציען]; די רוטענישע שפראך; רוטעניש, וואס איז שייך צו די רוטענער.

ruthen'ic *a.* (רו-טהענ'-איק) ז. *ruthenious*.

ruthe'nious *a.* (רו-טהי'-ני-אס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון רוטהעניום. ז. *ruthenium*.

ruthe'nium *n.* (רו-טהי'-ני-אם) רוטהעניום [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען, וועלכער געהערט צו די מעטאלען פון דער פלאטין־גרופע].

ruth'ful *a.* (רוטה'-פול) מיטליידיג, בארמהערציג, פול מיט בעדויערען; יאמערליך, טרויריג.

ruth'fully *adv.* (רוטה'-פול-אי) פול מיט בארמהערציגקייט; פול מיט בעדויערען; פול מיט מיטלייד; יאמערליך, טרויריג.

ruth'less *a.* (רוטה'-לעס) אונ'ברחמנות'דיג, אונבארמהערציג, גרויזאם, אכזריות'דיג.

ruth'lessly *adv.* (רוטה'-לעס-לי) אויף אן אונבארמהערציגען אופן; מיט גרויזאמקייט.

ruth'lessness *n.* (רוטה'-לעס-נעס) אונבארמהערצינקייט, גרויזאמקייט, אכזריות'דינקייט.

ru'tic *a.* (רוה'-טיק) וואס איז שייך צו ראוטע, וואס קומט פון ראוטע. ז. *rue*.

ru'tic ac'id (רוה'-טיק עס'-איד) ראוטע־זויערע [אזא שטאף אין די בלעטער פון דער ראוטע]. ז. *rue*.

ru'tilant *a.* (רוה'-טי-לענט) וואס גלאנצט, וואס פינקעלט, וואס שיינט, וואס בלישטשעט.

ru'tile *n.* (רוה'-טיל) דער רוטיל [אזא מין מינעראל].

rut'-time *n.* (ראט'-טאים) די צייט פון פארען זיך [ביי הירשען].

rut'ting-time *n.* (ראט'-אינג-טאים) ז. *rut-time*.

rut'tish *a.* (ראט'-איש) תאוה'דיג; ערוועקענד תאוה.

rut'tishness *n.* (ראט'-איש-נעס) דאס זיין תאוה'דיג, תאוה'דיגקייט.

rut'ty *a.* (ראט'-אי) אויסגעפאהרען, מיט פיעל שפורען פון רעדער [ווענען א וועג]; תאוה'דיג.

Ry. אבקירצונג פון *railway*

ry'al *n.* (ראי'-על) א רויזענאבעל [אזא פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע פון 10 שילינג, אונגעפעהר 2 דאלאר 40 סענט]. ז. *rose-noble*.

rye *n. and a.* (ראי) קארן; בראנפען געמאכט פון קארן; א אדעלמאן, א הויכגעשעצטע פערזאן; וואס איז פון קארן.

rye bread (ראי ברעד) קארן־ברויט.

rye'-grass *n.* (ראי'-גרעס) ז. *ray-grass*.

Rye House plot (ראי האוס פלאט) די קאנספיראציע וואס איז געמאכט געווארען אין יאהר 1683 צו טויטען דעם קעניג קארל דעם צווייטען פון ענגלאנד.

rye'-straw *n.* (ראי'-סטראה) א בינטעל קארן־שטרוי; א שוועכלינג; א שוואכער, אונבעדייטענדער מענש.

rye'-wolf *n.* (ראי'-הוואולף) אזא טייוועל, וואס האלט זיך אין די קארן־פעלדער [לויט דעם אבערגלויבען פון די דייטשע פויערים].

rye'-worm *n.* (ראי'-הוואירם) א קארן־ווארים [אן איירא־פעאישער אינזעקט, וועמעס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט קארן־זאנגען].

ry'ot *n.* (ראי'-אט) א לאנד־ארענדאטאר, אן ערד־ארבייטער, א פויער [אין אינדיען].

rype *n.* (ראיפ) א שנעע־הוהן. ז. *ptarmigan*.

S

S, s (עס) דער ניינצעהנטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Sa. *Saturday* פערקירצונג פון

S. A. ראשי תבות פון די ווערטער *South Africa, South America* אדער *South Australia*

sabadil'la *n.* (סעב-ע-דיל'-א) סאבא־דיל, א צענטראל־אמעריקאנישע פלאנצע מיט גראז־פערמיגע לאנגע בלעטער און מיט זעהר ביטערע קערנער.

Sa'baism *n.* (סיי'-בע-איזם) ז. *Sabianism*

Sab'aoth *n.* (סעב'-ע-אטה) צבאות, ארמעען, מחנות [אלס א טייל פון טיטול פון גאט].

Sabbata'rian *n. and a.* (סעב-ע-טיי'-רי-ען) א שבת־האלטער, א שבת־היטער; א סובאטניק, א קריסט וואס היט דעם אי־דישען שבת; וואס איז שייך צו שבת אדער צו די קריסטליכע שבת־היטער.

Sabbata'rianism *n.* (סעב-ע-טיי'-רי-ען-איזם) די לעהרען אדער פרינציפען פון די קריסטליכע שבת־היטער.

Sab'bath *n. and a.* (סעב'-עטה) שבת; דער רוהע־טאג [זונטאג ביי די קריס־טען]; וואס איז שייך צו שבת אדער צום רוהע־טאג.

sab'bath *n.* (סעב'-עטה) די רוהע־צייט; אז אברוה פון הארעוואניע, פון דאגות, יסורים א. ז. וו.; דאס שבת־יאהר ביי די פארצייטיגע אידען [דאס יאהר פון שמיטה אדער יובל].

Sabbatha'ic *a.* (סעב-ע-טהיי'-איק) וואס איז שייך צו די נאכפאלגער פון שבתאי צבי [דער פאלשער אידישער משיח פון 17טען יאהרהונדערט].

Sabbatha'ist *n.* (סעב-ע-טהיי'-איסט) אן אנהענגער פון שבתאי צבי [דער פאל־שער אידישער משיח פון 17טען יאהרהונ־דערט].

Sab'bath-brea'ker *n.* (סעב'-עטה-בריי'-קער) א מחלל־שבת'ניק.

Sab'bath-brea'king *n. and a.* (סעב'-עטה-בריי'-קינג) דאס מחלל־שבת זיין; וואס איז מחלל שבת.

Sab'bath-day's jour'ney (סעב'-עטה-דייז דזשויר'-ני) תחום־שבת [די צוויי טויזענד איילען אויף יעדער זייט פון וואהנ־ארט, ווייטער פון וועלכע א איד טאר נים געהן אום שבת].

Sab'bathless *a.* (סעב'-עטה-לעס) וואס האלט קיין שבת נים, וואס רוהט נים.

Sab'bath-school *n.* (סעב'-עטה-סקוהל) ז. *Sunday-school*

Sabbat'ic *a.* (סע-בעט'-איק) שבת'דיג, וואס איז שייך צו שבת אדער רוהע.

sabbat'ical *a.* (סע-בעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו שבת אדער רוהע; וואס קומט פאר זיבענוויוז; וואס טרעפט זיך יע־דען זיבענטען [טאג, וואך, מאנאט אדער יאהר].

sabbat'ical year (סע-בעט'-אי-קעל ייר) דאס יאהר פון שביעות, דאס שמיטה־יאהר.

Sab'batism *n.* (סעב'-ע-טיזם) דאס היי־טען שבת; שבת־רוהע; דאס אבשטעלען זיך פון דער ארבייט; דאס אונטערברע־כען די ארבייט.

Sab'batize *v.* (סעב'-ע-טאיז) האלטען שבת; פערוואנדלען אין א רוה־טאג.

Sabe'an *a. and n.* (סע-בי'-ען) וואס איז שייך צו שבא אדער יעמען [א טייל פון אראביען]; אן איינוואהנער פון שבא.

Sabe'ism *n.* (סע-בי'-איזם) ז. *Sabianism*

sab'eline *a.* (סעב'-ע-לין) וואס איז שייך צו א סויבעל אדער סייבעל. ז. *sable*

sab'elize *v.* (סעב'-ע-לאיז) מאכען ווי סייבעל; מאכען טונקעל אדער שווארץ; פערפינסטערען; מאכען טרויעריג. ז. *sable*

sabel'lan *a.* (סע-בעל'-ען) גראב־זאמי־דיג.

Sabel'lian *a. and n.* (סע-בעל'-אי-ען) וואס איז שייך צו די סאבעליענס [א פארצייטיגע פאלק אין איטאליען]; וואס איז שייך צו סאבעליוס אדער צו זיינע לעהרען [סאבעליוס איז געווען א קריסט־ליכער פריסטער פון 3טען יאהרהונדערט, וועלכער האט געלערענט, אז דאס געט־ליכע וועזען בעשטעהט אין איין פער־זאן און איז נים קיין דריי־איינינקייט]; אן אנהענגער פון פריסטער סאבעליוס.

Sabel'lianism *n.* (סע-בעל'-אי-ען-איזם) סאבעליאניזם, די לעהרען פון קריסטליכען פריסטער סאבעליוס. ז. *Sabellian*

sa'ber *n. and v.* (סיי'-בער) א זעבעל, א סאבליע, א שווערד; שלאגען מיט א סאבליע אדער שווערד; בעזארגען מיט א זעבעל.

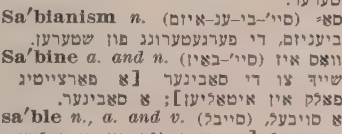
Sabers

Sa'bian *n. and a.* (סיי'-בי-ען) א פער־געטערער פון די שטערען; וואס איז שייך צו דער רעליגיאן פון די שטערען־פערגע־טערער.

Sa'bianism *n.* (סיי'-בי-ען-איזם) סא־ביעניזם, די פערגעטערונג פון שטערען.

Sa'bine *a. and n.* (סיי'-באין) וואס איז שייך צו די סאבינער [א פארצייטיגע פאלק אין איטאליען]; א סאבינער.

sa'ble *n., a. and v.* (סייבל) א סויבעל, א סייבעל [א מין חיה'לע פון די קאלטע צפון־געגענדע מיט א טייערער פעל]; סייבעל־פעל; א טונקעל־שווארצער קאליר; טרויער־קליידער; טונקעל, שווארץ; מא־כען ווי סייבעל; מאכען טונקעל אדער שווארץ; פערפינסטערען; מאכען טרויע־ריג.

Sable

sa'bleize *v.* (סיי'-בל-איז) פערשוואר־צען, מאכען שווארץ אדער טונקעל.

sa'ble-stoled *a.* (סיי'-בל-סטאולד) גע־קליידעט אין שווארצען.

sa'ble-ves'ted *a.* (סיי'-בל-ועס'-טעד) געקליידעט אין שווארצען.

sablière' *n.* (סעב-לי-עהר') א זאמד־גרוב; אין ארכיטעקטור — א שוועל.

sabot' *n.* (סע-באו') א פויערשער הילצער־נער שוך; א הילצערנע רונדע פלאטע וואס איז צוגעפעסטיגט צו דער קויל פון א הארמאט, כדי זי איינצוהאל־טען אין איין לאגע ווען זי ליעגט אין הארמאט.

Sabots

sabotage' *n.* (סא-בא-טאזש') סאבא־טאזש [אן ארט קאמפפס־מיטעל פון אר־בייטער וואס בעשטעהט אין שעדיגען דעם בעל הבית, ווי ברעכענדיג די מאשינען, פערניכטענדיג די וואארע, ארויסגעבענדיג שלעכטע ארבייט, מאכענדיג ווייניג ארבייט א. ז. וו.].

sa'bre *n. and v.* (סיי'-בער) ז. *saber*

sa'bretash *n.* (סיי'-בער-טעש) אזא לעדערנער טאש וואס קאוואלעריסטען אדער רייטענדע סאלדאטען טראגען אויף זייער שווערד־גארטעל.

sab'ulose *a.* (סעב'-יו-לאוס) אין בא־טאניק — וואס וואקסט אין זאמדיגע ער־טער; זאמדיג.

sabulos'ity *n.* (סעב-יו-לאס'-אי-טי) זאמדיגקייט; דאס זיין ווי זאמד.

sab'ulous *a.* (סעב'-יו-לאס) זאמדיג.

Sabu'rean *n.* (סע-ביו'-רי-ען) איינער פון די רבנן סבוראי [די אידישע חכמים און געלעהרטע אין דער עפאכע פון נאך דער שליסונג פון תלמוד ביז די גאונים].

saburra'tion *n.* (סעב-א-ריי'-שאן) דאס נעהמען א זאמד־וואנע, דאס צולעגען היי־סע זאמד צום קערפער; דאס שארען זיך קייקלען זיך אין זאמד [ווי דאס טהוען למשל, געוויסע פויגלען].

sac *n.* (סעק) א זעקעל־עהנליכער אדער בייטעל־עהנליכער טייל פון א פלאנצע אדער פון דעם קערפער פון א חיה.

saccade' *n.* (סע-קייד') א פלוצליכער אב־שטעל פון א פערד דורך א שטארקען ציה מיט די לייצעס; א שטארקער דריק מיט'ן סמיק אויף די סטרונעס פון א פידעל, אזוי אז צוויי אדער דריי סטרונעס גיבען ארוים טענער מיט איין מאל.

sac'cate *a.* (סעק'-אייט) אין באטא־ניק — זאק־פערמיג, וואס האט די פארם פון א זאק אדער בייטעל; טאשען־פערמיג [וועגען דעם בלומען־געבוי פון געוויסע פלאנצען].

sac'cated *a.* (סעק'-איי-טעד) ז. *saccate*

sac'charate *n.* (סעק'-ע-רייט) אין כע־מיע — סאכאראט, א זאלץ וואס בעקומט זיך פון צוקער־זויערע.

sacchar'ic ac'id (סע-קער'-איק עס'-איד) צוקער־עסיד, צוקער־זויערע [א כע־מישער שטאף].

sacchariferous *a.* (סעק-ע-ריפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט צוקער, וואס גיט ארוים צוקער.

saccharifica'tion *n.* (סעק-ע-ריפ-אי-

(קיי'-שאַן) די צוקער=בילדונג, דער פּראַצעס פון ארויסציהען צוקער פון געוויסע שטאָפען.

sac'charify *v.* (סעק'-ע-רי-פאַי) פערוואַנדלען אין צוקער.

saccharim'eter *n.* (סעק-ע-רימ'-ע-טער) אַן אַפּאַראַט צו בעשטימען די קוואַנטיטעט פון צוקער אין א פליסיגקייט וואו צוקער איז פאַנאַנדערגעלאָזען.

saccharim'etry *n.* (סעק-ע-רימ'-ע-טרי) דאָס בעשטימען די קוואַנטיטעט אדער די פּראָפּאָרציע פון צוקער אין א צוקער=ענטהאַלטענדער פליסיגקייט.

sac'charin *n.* (סעק'-ע-רין) סאַכאַרין, זעהר א זיסער כעמישער שטאָף.

sac'charine *a.* (סעק'-ע-רין) צוקערדיג, פון צוקער, ווי צוקער.

sacchariza'tion *n.* (סעק-ע-רי-זיי'-שאַן) ז. ***saccharification***

sac'charize *v.* (סעק'-ע-ראַיז) פערוואַנדלען אין צוקער; אויסבילדען צוקער.

sac'charoid *a.* (סעק'-ע-ראָיד) ז. ***saccharoidal***

saccharoi'dal *a.* (סעק-ע-ראָי'-דעל) אין מינעראַלאָגיע — וואָס איז ענהליך צו צוקער [וועגען געוויסע מינעראַלען, ביי וועלכע די אויבערפלעכע זעהט אויס ווי אַן אָבגעבראָכענעם שטיקעל צוקער].

saccharom'eter *n.* (סעק-ע-ראָמ'-ע-טער) אַן אַפּאַראַט צו מעסטען די קוואַנטיטעט פון צוקער אין א פערצוקערטער פליסיגקייט.

saccharom'etry *n.* (סעק-ע-ראָמ'-ע-טרי) דאָס מעסטען די קוואַנטיטעט פון צוקער אין א פערצוקערטער פליסיגקייט.

sac'charose *n.* (סעק'-ע-ראָוס) ריינער צוקער וואָס בעקומט זיך פון צוקער=ראָהר.

sac'charous *a.* (סעק'-ע-ראַס) ז. ***saccharine***

sac'charum *n.* (סעק'-ע-ראַם) צוקער.

sac'ci *n.* (סעק'-סאַי) אין אַנאַטאָמיע און זאָאָלאָגיע — זעקלעך, בייטלען. ז. ***saccus***

saccif'erous *a.* (סעק-סיפ'-ע-ראַס) זעקלדיג. ז. ***saccate***

sac'ciform *a.* (סעק'-סי-פאָרם) זעקעל=פערמיג; וואָס האָט די פאָרם פון א זאַק אדער טאַש.

sac'cular *a.* (סעק'-יו-לאַר) זעקעל=פערמיג.

sac'cule *n.* (סעק'-יול) א זעקעלע; אין אַנאַטאָמיע — דאָס קלענערע פון די צוויי זעקעלעך אין לאַבירינט פון אויער.

sac'culus *n.* (סעק'-יו-לאַס) ז. ***saccule***

sac'cus *n.* (סעק'-אַס) אין אַנאַטאָמיע און זאָאָלאָגיע — א זעקעל, א בייטעל.

sacel'lum *n.* (סע-סעל'-אַם) ביי די אַלטע רוימער — א קליין צימער אָהן א דאַך מיט אַן אַלטאַר און מיט דעם בילד פון א געוויסען גאָט אדער געטין.

sacerdo'tal *a.* (סעס-ער-דאָו'-טעל) פּריסטערליך, וואָס איז שייך צו פּריסטער אדער גייסטליכע.

sacerdo'talism *n.* (סעס-ער-דאָו'-טעל-איזם) דער כאַראַקטער און די מעטאָדען פון פּריסטערטום; איבערגעגעבענהייט צו די אינטערעסען אדער סיסטעם פון פּריסטערטום.

sacerdo'talist *n.* (סעס-ער-דאָו'-טעל-איסט) איינער וואָס איז איבערגעגעבען צו די אינטערעסען פון פּריסטערטום אדער גייסטליכקייט: אַן אונטערשטיצער פון דער סיסטעם פון פּריסטערטום.

sacerdo'talize *v.* (סעס-ער-דאָו'-טעל-איז) מאַכען פּריסטערליך.

sacerdo'tally *adv.* (סעס-ער-דאָו'-טעל-אי) מעשה פּריסטער.

sac'erdotism *n.* (סעס'-ער-דאָ-טיזם) ז. ***sacerdotalism***

sa'chem *n.* (סיי'-טשעם) א סאַכעם, אַן עלטסטער [ביי געוויסע אינדיאַנער שבטים].

sachet' *n.* (סע-שיי') אַזאַ פּערציערטעס פּודער=בייטעלע אדער פּודער=קעסטעלע.

sack *n. and v.* (סעק) 1. א זאַק; 2. אַזאַ ברייטעס דאַמען=קלייד אדער שלאָפראָק; 3. א זשאַקעט; 4. די פּלינדערונג פון א שטאָדט, נאָכדעם ווי זי איז גענומען געוואָרען מיט שטורם פון שונא; פּלינדערונג, רויב; 5. א מאָס=איינהייט פאַר מעהל, זאַלץ א. ד. ג.; 6. ענטזאָגונג פון דער אַרבייט אדער פון א שטעלע; 7. שיטען אדער לעגען אין זעק; פּערפּאַקען אין זעק; 8. פּלינדערען, רויבען; 9. אָבזאָגען פון דער אַרבייט אדער פון דער שטעלע.
4. The city was sure to be delivered over to outrage and sack. 6. You can give him the sack at once.

sack'age *n.* (סעק'-עדזש) דאָס איינגעהמען מיט שטורם און דורך פּלינדערונג; דאָס פּלינדערען; פּלינדערונג.

sack'-bar'row *n.* (סעק'-בער'-או) א טאַטשקע אויף וועלכער מען פיהרט זעק אדער אַנדערע לאַדונג.

sack'but *n.* (סעק'-באַט) א פּאַרצייטיגער מוזיקאַלישער בלאָז=אינסטרומענט ענהליך צו א טראָמבאָן; א מוזיקאַלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס אין די ביבלישע צייטען.

sack'cloth *n.* (סעק'-קלאָטה) צייג פון וואָס זעק ווערען געמאַכט; זאַק=קליידער [קליידער געמאַכט פון זאַק=ליייוואַנד וואָס ווערען געטראָגען אַלס צייכען פון טרויער אדער שאַנדע].

sack'-coat *n.* (סעק'-קאָוט) א פראַק, א סטאַן=ראָק, א פּרינץ אַלבערט.

sacked *a.* (סעקט) וואָס טראָגט א זשאַקעט אדער שלאָפראָק.

sack'er *n.* (סעק'-ער) איינער וואָס מאַכט אדער פילט אַן זעק; א מאַשין וואָס פילט אַן זעק; איינער וואָס פּלינדערט א שטאָדט אדער א הויז; אַזאַ פּאַרצייטיגער קליינער האַרמאַט.

sack'ful *n.* (סעק'-פול) אַזוי פיעל וויפיעל א זאַק קען אַריינגעהמען.

sack'-hol'der *n.* (סעק'-האָול'-דער) א פּאָררי‏כטונג צו האַלטען א זאַק אָפען, ווען מען דאַרף איהם אָנפילען.

sack'ing *n.* (סעק'-אינג) אַזאַ דיקער ליי‏ווענט אדער האָנף פון וואָס זעק ווערען געמאַכט; דאָס פּלינדערען אַן איינגענומענע שטאָדט.

sack'less *a.* (סעק'-לעס) אונשולדיג, שולדלאָז; איינפאַך, פּשוט.

sack'pipe *n.* (סעק'-פּאַיפּ) ז. ***bagpipe***

sack'-pos'set *n.* (סעק'-פּאָס'-עט) אַזאַ געטראַנק פון מילך געקאָכט מיט א לייכט=קאַלירטען שטאַרקען וויין.

sack'-race *n.* (סעק'-רייס) א זאַק=וועט=לויף [א וועט=לויף וואו די פיס פון די וועטענדע און זייער קערפּער זיינען איינגעבונדען אין א זאַק].

sacque *n.* (סעק) א זשאַקעט; א ברייטעס פרויען=קלייד, א פרויען=שלאָפראָק אדער מאָרגען=קלייד.

sa'cral *a.* (סיי'-קרעל) וואָס איז שייך צו אדער וואָס געפינט זיך ביים קרייץ אדער היילינגען ביין. ז. ***sacrum***

sacral'gia *n.* (סע-קרעל'-דזשי-א) וועהטאָג אין דעם קרייץ פון רוקען.

sac'rament *n.* (סעק'-רע-מענט) דאָס סאַקראַמענט, א היילינגע רעליגיעזע צערעמאָניע אין דער קריסטליכער קירך צו פערבינדען דעם גייסט פון די קריסטען מיט דעם גייסט פון יעזוס קריסטוס; דאָס היילינגע אָבענדמאָהל.

sacramen'tal *a. and n.* (סעק-רע-מענ'-טעל) וואָס געהערט צום היילינגען אָבענדמאָהל; וואָס איז שייך צו א סאַקראַמענט; א רעליגיעזע צערעמאָניע וואָס איז ענהליך צו א סאַקראַמענט. ז. ***sacrament***

sacramen'tally *adv.* (סעק-רע-מענ'-טעל-אי) אַזוי ווי א סאַקראַמענט.

sacramen'tal wa'fer (סעק-רע-מענ'-טעל הוויי'-פער) די האָסטיע, דאָס היילינגע ברויט ביים היילינגען אָבענדמאָהל [אָזעלכע רונדע פּלאַטשיגע ביסקוויטס].

sacramen'tal wine (סעק-רע-מענ'-טעל הוואַין) דער וויין וואָס ווערט געברויכט ביים היילינגען אָבענדמאָהל.

sacramenta'rian *a.* (סעק-רע-מענ-טיי'-רי-ען) וואָס איז שייך צו א סאַקראַמענט אדער צו סאַקראַמענטען. ז. ***sacrament***

sacramenta'rianism *n.* (סעק-רע-מענ-טיי'-רי-ען-איזם) די לעהרע און פּראַקטיק פון סאַקראַמענטען.

sacramen'tary *a. and n.* (סעק-רע-מענ'-טע-רי) וואָס איז שייך צו א סאַקראַמענט אדער סאַקראַמענטען; א געבעטבוך וואָס ענטהאַלט די צערעמאָניעס און די תפילות פון די סאַקראַמענטען. ז. ***sacrament***

sac'raments *n.* (סעק'-רע-מענטס) די מאַטעריאַלען און די כלים וואָס ווערען בענוצט ביים אָבריכטען א סאַקראַמענט.

sacra'rium *n.* (סע-קריי'-רי-אַם) א היילינגער אָרט אדער אַן אָרט וואו היילינגע זאַכען פלעגען געהאַלטען ווערען ביי די אַלטע רוימער; דער טייל פון קירך וואו דער אַלטאַר שטעהט; דער ביינער=סקעלעט פון א פויגעל א חוץ דעם קאָפּ, האַלז, פליגלען און פיס.

sa'cred *a.* (סיי'-קרעד) היילינג; געהייליגט; קירכליך, גייסטליך, רעליגיעז; עהרווירדיג.

Sa'cred Heart (סיי'-קרעד האַרט) דאָס האַרץ פון יעזוס קריסטוס, וואָס לויט דעם גלויבען פון די קאַטוילי‏קען איז עס ניט געווען בלויז פון פליייש, נאָר האָט געהאַט א געטליכקייט אין זיך און ווערט געהאַלטען אַלס א סימבאָל פון קריסטוס'עס ליעבע און גייסטיגקייט; אַזאַ קאַטוילישער אָרדען.

sa'cred his'tory (סיי'-קרעד היס'-טאָ-רי) די קירכען=געשיכטע.

sa'cred lo'tus (סיי'-קרעד לאָו'-טאַס) דער לאָטוס, אַזאַ וואַסער=פּלאַנצע וואָס איז געווען פערהייליגט ביי די עגיפּטער און אַנדערע פעלקער פון אַלטערטום. ז. ***lotus***

sa'credly *adv.* (סיי'-קרעד-לי) מיט היילינקייט; היילינג; עהרווירדיג, מיט רעספּעקט; רעליגיעז.

sa'cred mu'sic (סיי'-קרעד מיו'-זיק) קירכען=מוזיק; רעליגיעזע מוזיק.

sa'credness *n.* (סיי'-קרעד-נעס) היילינקייט.

sa'cred place (סיי'-קרעד פּלייס) א היילינגער אָרט, א בית עולם.

sacrif'ic *a.* (סע-קריפ'-איק) וואָס ווערט געברויכט ביי אָפּפער [קרבנות].

sacrif'ical *a.* (סע-קריפ'-אי-קעל) ז. *sacrific*

sacrif'icant *n.* (סע-קריפ'-אי-קענט) איינער וואס ברייננט א קרבן.

sacrif'icatory *a.* (סע-קריפ'-אי-קע-טא-רי) וואס ברייננט א קרבן.

sac'rifice *v. and n.* (סעק'-רי-פאיס) אפפערען; בריינגען א קרבן; מקריב זיין; זיך אויפאפפערען [פאר אימעצען אדער עטוואס]; פערקויפען פאר יעדען פרייז, פערקויפען מיט פערלוסט; אן אפפער, א קרבן; אן אויפאפפערונג; דאס פערקויפען פאר זעהר א ביליגען פרייז, דאס פערקויפען מיט פערלוסט.

sac'rificer *n.* (סעק'-רי-פאי-סער) איי־נער וואס איז מקריב א קרבן, איינער וואס ברייננט אפפער; א פריסטער.

sacrifi'cial *a.* (סעק-רי-פיש'-על) וואס געהערט צו אפפער אדער צו קרבנות.

sacrifi'cially *adv.* (סעק-רי-פיש'-על-אי) אין בעצוג צו אפפער אדער קרבנות; אויף דעם אופן פון קרבנות.

sac'rilege *n.* (סעק'-רי-לעדזש) דאס מחלל זיין, פערשוועכונג, דאס שענדען היי־ליגטימער, דאס בערויבען א קירך אדער הייליגען ארט; לעסטערונג.

sacrile'gious *a.* (סעק-רי-לי'-דזשאס) גאטעס־לעסטערליך; פערשוועכענד, וואס איז מחלל, וואס שענדעט א הייליגטום.

sacrile'giously *adv.* (סעק-רי-לי'-דזשאס-לי) מיט גאטעס־לעסטערונג; פער־שוועכענדיג, מחלל זייענדיג.

sacrile'giousness *n.* (סעק-רי-לי'-דזשאס-נעס) גאטעס־לעסטערונג; שענדונג פון הייליגטימער, פערשוועכונג.

sac'rilegist *n.* (סעק'-רי-לי-דזשיסט) א קירכען־רויבער, א קירכען־שענדער, א פער־שוועכער פון הייליגטימער; א גאטעס־לעסטערער.

sa'cring *n.* (סיי'-קרינג) איינווייהונג, איינהייליגונג; דאס סאקראמענט, דאס הייליגע אבענדמאהל.

sa'cring-bell *n.* (סיי'-קרינג-בעל) דער קירכען־גלאק וואס קלינגט אין א קאטוילי־שער קירך אין דער צייט פון א מעסע אדער ביים אבריכטען דאס הייליגע אבענד־מאהל.

sa'crist *n.* (סיי'-קריסט) אן איבערשריי־בער פון קירכען־מוזיק, אן אנגעשטעלטער אין א קאטעדראל וואס שרייבט איבער די נאטען פאר'ן כאר; א מעסנער אדער זיין געהילף. ז. *sacristan*

sac'ristan *n.* (סעק'-ריס-טען) א מעסנער [א בעאמטער אין א קירך וואס האט די אויפזיכט איבער די הייליגע כלים און אלע אנדערע ארטיקלען, וועלכע ווערען גע־ברויכט ביי גאטעסדיענסט].

sac'risty *n.* (סעק'-ריס-טי) די סאקריס־טיי, דאס צימער וואו עס ליגען די היי־ליגע זאכען אדער כלים פון א קירך.

sac'rosanct *a.* (סעק'-רא-סענקט) אונ־געהייער הייליג.

sa'crum *n.* (סיי'-קראם) דער הייליגער ביין, דער קרייץ פון רוקען.

sad *a. and v.* (סעד) טרויעריג; בע־טריבט; מעלאנכאליש; אומעטיג; פער־זארגט, מוטלאז; פערדריסליך; ערנסט; דונקעל, פון דונקלען קאליר; שווער, ניט גוט אויפגעגאנגען [וועגען ברויט]; טרוי־עריג אדער אומעטיג מאכען.

sad'-col'ored *a.* (סעד'-קאל'-ארד) פון דונקלען קאליר.

sad'den *v.* (סעדן) טרויעריג אדער אוי־מעטיג מאכען, בעטריבען; ווערען טרויע־ריג אדער אומעטיג; מאכען דונקעל־פאר־ביג.

sad'dle *n. and v.* (סעדל) א זאטעל; עטוואס וואס איז עהנליך צו א זאטעל; זאטלען, אנזאטלען; בעלאסטען, אנלאדען.

sad'dleback *n.* (סעד'ל-בעק) א בארג אדער א בארג־שפיץ וואס האט די פארם פון א זאטעל; אזא שלעכטער זארט אויסטערס וואס מען קען ניט עסען; אזא הויז־גאנז, וועלכע האט שווארצע פעדערען אויף'ן רוקען עהנליך צו א זאטעל; די לארווע פון א געוויסען מאט [מאיל] וואס האט אויף'ן רוקען א זאטעל־פערמי־גען צייכען; דער הארף־ים־הונד [ז. *harp-seal*].

sad'dle-backed *a.* (סעד'ל-בעקט) וואס האט א געבויגענעם רוקען [וועגען א פערד]; וואס דער רוקען האט א צייכען ווי די פארם פון א זאטעל [וועגען גע־וויסע חיות און פויגלען].

sad'dle-bags *n.* (סעד'ל-בעגז) א פאר בייטלען, וועלכע זיינען פערבונדען מיט א רימען און ווערען אריבערגעווארפען אי־בער א זאטעל אדער אויף דעם רוקען פון א לאסט־פיה.

sad'dle-blan'ket *n.* (סעד'ל-בלענ'-קעט) א זאטעל־דעקע [א דעקע וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער דעם זאטעל פון א פערד].

sad'dle-bow *n.* (סעד'ל-באו) דער פא־דערשטער געבויגענער טייל פון זאטעל.

sad'dle-fast *a.* (סעד'ל-פעסט) וואס זיצט פעסט אין זאטעל.

sad'dle-feath'ers *n.* (סעד'ל-פעטה'-ערז) די לאנגע בויגיגע פעדערען וואס וואקסען פון ביידע זייטען רוקען ביי א האהן.

sad'dle-gall *n.* (סעד'ל-גאהל) אן אנ־געריבענע וואונד פון א זאטעל אויף א פערד'ס רוקען.

sad'dle-girth *n.* (סעד'ל-גוירטה) א זאטעל־גורט [דער גורט וואס געהט פון איין ענד זאטעל צו זיין צווייטען ענד איבער דעם פערד'ס בויך].

sad'dle-hill *n.* (סעד'ל-היל) א בארג אדער בארג־שפיץ וואס האט די פארם פון א זאטעל.

sad'dle-horse *n.* (סעד'ל-האהרס) א זא־טעל־פערד, א רייט־פערד.

sad'dle-joint *n.* (סעד'ל-דזשאינט) א געוויסע פערבינדונג פון צוויי בלעכען וואו דער ענד פון איין בלעך ווערט אריינגע־שטעלט אין דעם איינגעבויגענעם ענד פון דעם צווייטען בלעך און נאכהער ווערען די ביידע ענדען אריבערגעבויגען און צונויפ־געקלאפט; א גליעדער־געלענק וואו די פלעכען האבען א זאטעל־פערמיגען אויס־זעהן.

sad'dle-leaf *n.* (סעד'ל-ליעף) דער אמעריקאנער אלפען־בוים. ז. *saddletree*

sad'dle-leath'er *n.* (סעד'ל-לעטה'-ער) זאטעל־לעדער [לעדער וואס ווערט בענוצט פאר מאכען זאטלען].

sad'dle-nail *n.* (סעד'ל-נייל) אזא קור־צער נאגעל מיט א ברייטען פלאכען קאפ וואס ווערט בענוצט פאר זאטלען.

sad'dle-nosed *a.* (סעד'ל-נאוזד) וואס האט א ברייטע, פלאכע נאז.

sad'dler *n.* (סעד'-לער) א זאטלער, א זאטעל־מאכער; דער הארף־ים־הונד [ז. *harp-seal*].

sad'dle-roof *n.* (סעד'ל-רוהף) א זאטעל־דאך, א צווייהענגיגער דאך [א משופע'די־גער דאך מיט דריי־עקיגע טיילען פון צוויי זייטען].

sad'dlery *n.* (סעד'-לער-אי) זאטלעריי; א זאטלער־ווערקשטאט; ארטיקלען וואס געהערען צו זאטלעריי.

sad'dlesealing *n.* (סעד'ל-סיע-לינג) יאגד אויף הארף־ים הינד. ז. *harp-seal*

sad'dle-shaped *a.* (סעד'ל-שייפט) זא־טעל־פערמיג.

sad'dle-sick *a.* (סעד'ל-סיק) קראנק פון צופיעל רייטען.

sad'dletree *n.* (סעד'ל-טריע) דער ראהם פון זאטעל; דער אמעריקאנער אלפען־בוים [זיינע בלעטער האבען א זאטעל־פערמיגען אויסזעהן].

Sadduca'ic *a.* (סעד-יו-קיי'-איק) וואס איז כאראקטעריסטיש פאר אדער וואס איז שייך צו די צדוקים. ז. *Sadducee*

Sadduce'an *a.* (סעד-יו-סי'-ען) וואס איז שייך צו די צדוקים. ז. *Sadducee*

Sad'ducee *n.* (סעד'-יו-סיע) א צדוקי [איינער פון דער פארצייטיגער אידישער סעקטע צדוקים, צו וועלכער די אידישע אריסטאקראטיע האט מייסטענס געהערט. לויט ווי עס ווערט אנגעגעבען, האבען די צדוקים ניט אנערקענט די תורה שבעל פה, האבען ניט געגלויבט אין תחית המתים אדער אין השארת הנפש און אין דער עקזיסטענץ פון מלאכים און שדים]; א סקעפטיקער.

Sad'duceeism *n.* (סעד'-יו-סי-איזם) די לעהרע אדער פרינציפען פון די צדוקים [ז. *Sadducee*]; סקעפטיציזם.

Sad'ducize *v.* (סעד'-יו-סאיז) אננעהמען די לעהרע אדער פרינציפען פון די צדוקים. ז. *Sadducee*

sad'-eyed *a.* (סעד'-איד) מיט אן ערנסטען אדער טרויעריגען בליק.

sad'-faced *a.* (סעד'-פייסט) מיט א טרויעריגען געזיכט.

sad'-hear'ted *a.* (סעד'-האר'-טעד) מיט א טרויעריגען הארצען; טרויעריג, אומע־טיג, מעלאנכאליש.

sad'-i'ron *n.* (סעד'-אי'-ערן) א פלעט־אייזען, א ביגעל־אייזען, א פרעסעל [הויפטזעכליך אן אויסגעהוילטעס].

sad'ly *adv.* (סעד'-לי) אומעטיג, טרויע־ריג; פערדריסליך; קלעגליך; קרענקליך, ניט אין גאנצען געזונד, ניט מיט אלעמען; פון א דונקעלען קאליר.

sad'ness *n.* (סעד'-נעס) אומעטיגקייט, טרויעריגקייט.

saeng'erbund *n.* (זענג'-ער-בונט) א זינגער־בונד, א פערבאנד פון זינגער־פער־איינען.

saeng'erfest *n.* (זענג'-ער-פעסט) א זינגער־פעסט [א מוזיקאלישער פעסט וואס ווערט פעראנשטאלטעט פון זינגער־פער־איינען צו צייגען ווער עס זינגט בעסער].

safe *a. and n.* (סייף) זיכער; געווים; פערלעסליך, וואס מען קען זיך פערלא־זען; אונבעשעדיגט; אונשעדליך; גוט, געזונד; א פלאץ, א כלי, א פאררייכטונג, א געביידע א. ז. וו. צו האלטען עפעס אין זיכערהייט אדער אונבעשעדיגט; א שפייז־קאמער, א ספייזשארניע; א פייער־קאסע, א געלד־שראנק; א קאסטען צו האל־טען לעבעדיגע פיש; א בלעך אונטער א רעהר צו פערהאלטען דאס וואסער אין פאל די רעהר זאל אנהויבען רינען.

safe'-alarm' *n.* (סייפ'-ע-לארם') א ליארם־שלאס אדער אן אנדערע עהנליכע

פארריכטונג ביי א געלד-שראנק וואס הויבט אן קלינגען, ווען מען פרובט אויפשליסען די טהיר פון שראנק.

safe and sound (סייף ענד סאונד) געזונד און שטארק; גאנץ, אונבעריהרט.

safe′-con′duct *n. and v.* (סייפ′-קאנ′-דאקט) א שוץ-בריעף, א פאספארט וואס זיכערט איינעמס פרייהייט און אונבעריהרבארקייט [ווי למשל, אין צייט פון מלחמה]; געבען א זיכערען דורכגאנג, דורכפיהרען אין זיכערהייט דורך א פיינדליכען לאנד.

safe con′science (סייף קאנ′-שענס) א רוהיגער געוויסען.

safe′-depos′it *a.* (סייפ′-די-פאז′-איט) וואס האלט אין זיכערהייט ווערטהפאלע זאכען, דאקומענטען א. ז. וו.

Nearly all the banks have **safe-deposit** vaults.

safe′-edged *a.* (סייפ′-עדזשד) וואס האט א ניט געפעהרליכען ברעג אדער שארף [ווי למשל, א פייל].

safe′guard *v. and n.* (סייפ′-גארד) בעשיצען, בעשירמען, אבהיטען; בעשיצונג, בעשירמונג; א שוץ-וואך; א שוץ-בריעף [א פאספארט וואס שיצט איינעם, למשל, אין א פיינדליכען לאנד]: א זיכערהייטס-פארריכטונג ביי דורכגענגע איבער אייזענבאהן-ליניען; א פארריכטונג ביי א לאקאמאטיוו אבצוראמען פון די רעלסען שטיינער און אנדערע עהנליכע זאכען; א ווארנונגס-עקדיש [ז. *Monitor*].

safe′-keep′ing *n.* (סייפ′-קיעפ′-אינג) דאס האלטען אין זיכערהייט אדער אזוי עס זאל ניט קאליע ווערען.

safe′ly *adv.* (סייפ′-לי) 1. מיט זיכערהייט; 2. אונבעשעדיגט; 3. פארזיכטיג, שטארק בעוואכט.

2. The ship has **safely** reached the harbor.
3. The jewels are **safely** locked in the vault.

safe′ness *n.* (סייפ′-נעס) זיכערהייט.

safe′-pledge *n.* (סייפ′-פלעדזש) בירגשאפט, ערבות [אז איינער וועט ערשיינען פאר׳ן געריכט אין דער בעשטימטער צייט].

safe′ty *n.* (סייפ′-טי) זיכערהייט; אונבעשעדיגטקייט; זיכערע, שטרענגע בעוואכונג.

safe′ty-belt *n.* (סייפ′-טי-בעלט) א שווים-גארטעל, א רעטונגס-גארטעל.

safe′ty-bi′cycle *n.* (סייפ′-טי-באי′-סיקל) אזא וועלאסיפעד מיט רעדער פון גלייכער גרויס.

safe′ty-boil′er *n.* (סייפ′-טי-באיל′-ער) א דאמפף-קעסעל מיט א פארריכטונג וואס פערהיט עקספלאזיאנען.

safe′ty-bri′dle *n.* (סייפ′-טי-בראי′דל) א צוים מיט א פארריכטונג איינצוהאלטען א צאווילדעטעם פערד.

safe′ty-buoy *n.* (סייפ′-טי-באי) ז. *safety-belt*.

safe′ty-car *n.* (סייפ′-טי-קאר) א רעטונגס-וואגאן [א וואגאן וואס בעוועגט זיך אויף א שטריק צווישען דעם ברעג און א שיף, וואס איז געבליבען שטעקען ניט ווייט פון ברעג]; א קליינער וואגאן וואס ווערט בענוצט אין קויהלען-גרובען צו שטויסען א קויהלען-וואגאן אין משופע׳דיגע ערטער.

safe′ty-chain *n.* (סייפ′-טי-טשיין) א זיכערהייטס-קייט [אן עקסטרא אדער זאפאסנע קייט, מיט וועלכער וואגאנען זיינען צונויפגעבונדען].

safe′ty-hatch *n.* (סייפ′-טי-העטש) א פאל-טהיר אין דעם שאפט, וואו עס לויפט א הויב-מאשין אדער פאהר-שטוהל [אזעלכע פאל-טהירען ווערען געמאכט ביי יעדען עטאזש. ווען די הויב-מאשין אדער פאהר-שטוהל געהט דורך, אדער ווען זיי זיינען ניט אין בעטריעב פאלט די טהיר אויטאמאטיש ארונטער און שליסט אב דעם שאפט]; א שאפט פון א הויב-מאשין אדער פאהר-שטוהל מיט פאל-טהירען.

safe′ty-lamp *n.* (סייפ′-טי-לעמפ) א זיכערהייטס-לאנטערנע · אדער זיכערהייטס-לאמפ [ווערט געברויכט אין קויהלען-גרובען און שאכטען און איז געמאכט אזוי, אז דאס ליכט-פייער פון לאמפ זאל ניט קענען קומען אין בעריהרונג מיט די גאזען אדער מיט דעם קויהלען שטויב, וועלכע געפינען זיך אין די שאכטען, און ניט פעראורזאכען קיין עקספלאזיאן].

safe′ty-lock *n.* (סייפ′-טי-לאק) א זיכערהייטס-שלאס [אזא וואס מען קען ניט לייכט עפענען]; א שלאס פון א ביקס מיט א פארריכטונג צו פערהיטען א צופעליגען שאס.

safe′ty-match *n.* (סייפ′-טי-מעטש) א זיכערהייטס-שוועבעלע [אזא שוועבעלע וואס קען זיך ניט איבעראל אנרייבען, ווי די שוועדישע שוועבעלעך און עהנליכע].

safe′ty-pa′per *n.* (סייפ′-טי-פיי′-פער) זיכערהייטס-פאפיער [אזא פאפיער וואו די שריפט קען ניט אבגעמעקט ווערען אדער געענדערט ווערען דורך כעמישע אדער מעכאנישע מיטעל, ווי למשל, געלד-פאפיער].

safe′ty-pin *n.* (סייפ′-טי-פין) א זיכערהייטס-נארעל, א זיכערהייטס-שפילקע [א שפילקע וואס פערשליסט זיך אזוי, אז מען זאל זי ניט קענען פערלירען און מען זאל זיך ניט קענען אן איהר פערשטעכען].

safe′ty-ra′zor *n.* (סייפ′-טי-ריי′-זאר) א זיכערהייטס-גאל-מעסער [א גאל-מעסער, ביי וועלכען דאס קלינגעל איז איינגעפאסט אזוי אז מען זאל זיך ניט קענען צושניידען].

safe′ty-rein *n.* (סייפ′-טי-ריין) א זיכערהייטס-לייצע [א לייצע איינצוהאלטען א צאווילדעטעם פערד].

safe′ty-stop *n.* (סייפ′-טי-סטאפ) א פארריכטונג צו א פאהר-שטוהל אדער הויב-מאשין אויטאמאטיש זיי צו פערהאלטען אין פאל, ווען די שטריק אדער די קייטען ווערען איבערגעריסען; א פארריכטונג אין שיס-געוועהר צו פערהיטען א צופעליגען שאס; א פארריכטונג ניט צו לאזען א רעדעל זיך דרעהען אויף צוריק; א פארריכטונג אבצושטעלען א וועב-מאשין אין פאל, ווען דער פאדים ווערט איבערגעריסען.

safe′ty-valve *n.* (סייפ′-טי-וועלוו) א זיכערהייטס-ווענטיל, א זיכערהייטס-דעקעל [אזא דעקעל אדער קלאפע אין א דאמפף-קעסעל וואס עפענט זיך אויטאמאטיש ארויסצולאזען דאמפף, ווען דער דאמפף-דרוק אין קעסעל ווערט צו גרויס און קען ברייינגען צו אן עקספלאזיאן].

saf′fian *n.* (סעפ′-אי-ען) סאפיאן [געפארבטער דינער ציעגען-לעדער אדער שעפסען-לעדער].

saf′flower *n.* (סעפ′-לאו-ער) זאפלאר אדער דער פאלשער זאפרען [אזא בלום]; זאפלאר-געלב, זאפלאר-רויט [א פארב געמאכט פון זאפלאר]; א מעדיצין געמאכט פון זאפלאר.

saf′fron *n. and a.* (סעפ′-ראן) זאפרען; די זאפרען-פלאנצע; זאפרען-פארביג, אראנזש-געלב.

Saffron

saf′fron-cro′cus *n.* (סעפ′-ראנ-קראו′-קאס) די זאפרען-פלאנצע.

saf′fron-this′tle *n.* (סעפ′-ראנ-טהיס′ל) זאפלאר. ז. *safflower*.

saf′frony *a.* (סעפ′-ראנ-אי) פון זאפרען-קאליר.

sag *v. and n.* (סעג) זיך זעצען, זינקען [הויפטזעכליך אין דעם מיטעלטייל, ווי למשל, א געביידע]: זיך איינבויגען; איינבויגען; מאכען זיך זעצען אדער זינקען; זיך אונטערגעבען אונטער א דרוק [פון ליידען, צווייפעל א. ז. וו.], ווערען ענטמוטיגט; אבווייכען פון דער ריכטונג אונטער׳ן דרוק פון ווינד אדער שטראם [ווענען א שיף]; אבבויגונג, זינקונג, זעצונג.

sa′ga *n.* (סא′-גא) א זאגע, אן ערצעהלונג, א לעגענדע, א מיטאלאגישע געשיכטע [הויפטזעכליך אן אלט-סקאנדינאווישע].

saga′ciate *v.* (סע-גיי′-שי-אייט) זיך פיהלען, זיך בעפינדען; האנדלען, ריידען אדער דענקען אין א געוויסער שטימונג.

saga′cious *a.* (סע-גיי′-שאס) 1. שארפזיניג, קלוג; 2. וואס האט א שארפען חוש הריח [ווי א הונד].

1. He proved a **sagacious** leader.

saga′ciously *adv.* (סע-גיי′-שאס-לי) מיט שארפזיניגקייט, מיט קלוגהייט, מיט חכמה.

saga′ciousness *n.* (סע-גיי′-שאס-נעס) ז. *sagacity*.

sagac′ity *n.* (סע-געס′-אי-טי) שארפזיניגקייט, קלוגהייט.

sa′gaman *n.* (סא′-גע-מען) א דערצעהלער פון זאגען. ז. *saga*.

sag′amore *n.* (סעג′-ע-מאור) אן אינדיאנישער הויפטלינג.

sag′apen *n.* (סעג′-ע-פען) ז. *sagapenum*.

sagape′num *n.* (סעג-ע-פי′-נאם) סאגאפען [א מין גומי וואס פלעגט אמאל געברויכט ווערען אלס הייל-מיטעל צו פערשיעדענע קראנקהייטען].

sag′athy *n.* (סעג′-ע-טהי) סארזשע, א מין וואלען-צייג.

Sage

sag′but *n.* (סעג′-באט) ז. *sackbut*.

sage *a. and n.* (סיידזש) קלוג, שארפזיניג; געלעהרט; א חכם, א דענקער, א פילאזאף; אן עלטערער, פראקטישער, קלוגער מאן; די זאלביי אדער שאלפיי [אזא גראז-פלאנצע].

sage′-brush *n.* (סיידזש′-בראש) אזא גראז אין די טרוקענע און בערגיגע וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

sage′-bush *n.* (סיידזש׳–בוש) ז. ***sage-brush***

sage′-cock *n.* (סיידזש׳–קאק) דער "ער" פון דער וואלד־הוהן וואס האלט זיך אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. ***grouse***

sage′-green *n.* (סיידזש׳–גריען) גרויע פארב געמישט מיט עטוואס גרין.

sage′-grouse *n.* (סיידזש׳–גראוס) די וועסט־אמעריקאנישע וואלד־הוהן [האלט זיך אויף אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]. ז. ***grouse***

sage′-hare *n.* (סיידזש׳–העהר) ז. ***sage-rabbit***

sage′-hen *n.* (סיידזש׳–העו) ז. ***sage-grouse***

sage′ly *adv.* (סיידזש׳–לי) מיט חכמה, מיט קלוגהייט.

sagene′ *n.* (סע–דזשיען׳) א נעץ; א פיש־נעץ; א סאזשען [א רוסישע לענג־מאס פון דריי ארשין אדער זיבען פוס].

sage′ness *n.* (סיידזש׳–נעס) קלוגהייט, חכמה.

sage′-rab′bit *n.* (סיידזש׳–רעב׳–איט) אזא קליינער קראליק אין די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

sage′-thrash′er *n.* (סיידזש׳–טהרעש׳–ער) דער בערג־שפאט־פויגעל פון די וועסטליכע טיילען פון נארד־אמעריקא. ז. ***mocking-bird***

sage′wood *n.* (סיידזש׳–הוואוד) ז. ***sage-brush***

sag′gar *n. and v.* (סעג׳–אר) אזא ליי־מענער קאסטען מיט גראטעס צו טריקע־נען נור־וואס אויסגעארבייטע פארצעלייע־נע כלים; טריקענען פארצעלייענע כלים אין אזא קאסטען.

sag′gar-house *n.* (סעג׳–אר–האוס) א געביידע צו טריקענען נור־וואס אויסגע־ארבייטע פארצעלייענע כלים. ז. ***saggar***

sag′ging *n.* (סעג׳–אינג) דאס ברעכען זיך אין מיטען.

sag′inate *v.* (סעדזש׳–אי–נייט) אבשטא־פען, פעט מאכען [ווי אן עוף].

sagina′tion *n.* (סעדזש–אי–ניי׳–שאן) דאס אבשטאפען, דאס פעט־מאכען [אן עוף].

sagit′ta *n.* (סע–דזשיט׳–א) די פייל־נאהט [די פייל־עהנליכע נאהט פון שארבען]; די ים־פייל [אזא קליינער ים־ווארים].

sag′ittal *a.* (סעדזש׳–אי–טעל) פייל־אר־טיג, ווי א שים־פייל; וואס איז שייך צו דער פייל־נאהט [פייל־עהנליכע נאהט פון שארבען]; וואס געפינט זיך אין דער פייל־נאהט אדער פאראלעל צו דער פייל־נאהט.

sag′ittally *adv.* (סעדזש׳–אי–טעל–אי) ווי א פייל; אין דער ריכטונג פון דער פייל־נאהט [די פייל־עהנליכע נאהט פון שארבען].

Sagitta′ria *n.* (סעדזש–אי–טיי׳–רי–א) דער מין פייל־קרויט אדער פייל־גראזען [אזעלכע פייל־ארטיגע וואסער־גראזען, וואס איינינע מינים פון זיי ווערען גע־ברויכט אלס שפייז]. ז. ***arrow-head***

Sagitta′rius *n.* (סעדזש–אי–טיי׳–רי–אס) דער פייל און בויגען שיסער, מזל קשת [די זידליכע שטערן־גרופע וועלכע ווערט אין דער אלטער אסטראנאמיע פארגעשטעלט אין א בילד פון א פייל און בויגען שיסער].

Sagittarius

sag′ittary *a. and n.* (סעדזש׳–אי–טע–רי) וואס איז שייך צו פיילען אדער צום שיסען מיט פיילען; א צענטאור [ז. ***centaur***]; א פייל־ווארים [אזא קליי־נער ים־ווארים].

Sag′ittary *n.* (סעדזש׳–אי–טע–רי) ז. ***Sagittarius***

sag′ittate *a.* (סעדזש׳–אי–טייט) פיילען־עהנליך.

sag′ittated *a.* (סעדזש׳–אי–טיי–טעד) ז. ***sagittate***

sa′go *n.* (סיי׳–גאו) סאגא [א זארט גרויפען אדער מעהל געמאכט פון הארץ פון פאלמען־בוימער, הויפטזעכליך פון דער סאגא־פאלמע]. ז. ***sago-palm***

sagoin′ *n.* (סע–גאין׳) ז. ***saguin***

sa′go-palm *n.* (סיי׳–גאו–פאהם) די סאגא־פאלמע [פון דעם הארץ פון דיזען פאלמען־בוים ווערט געמאכט א מין גרוי־פען אדער מעהל וואס ווערט געברויכט אלס שפייז]. ז. ***sago***

Sago-palm

sa′go pud′ding (סיי׳–גאו פוד׳–אינג) א סאגא־פודינג [א פודינג געמאכט פון סאגא]. ז. ***sago***

sag′uin *n.* (סעג׳–הווין) די עק־אפע [אזא זיד־אמעריקאנישע מאלפע מיט א לאנגען עק].

sa′gy *a.* (סיי׳–דזשי) פול מיט זאלביי אדער שאלפיי; געווירצט מיט זאלביי. ז. ***sage***

Sahar′ic *a.* (סע–הער׳–איק) וואס איז שייך צו דער מדבר זאהארא [אין נארד־אפריקא].

sa′hib *n.* (סא׳–איב) הערר [געברויכט אין אינדיען און פערזיען אלס טיטול פאר איירָאפּעער].

sa′i *n.* (סא׳–אי) אזא זיד־אמעריקאנישע מאלפע [אפע].

sa′ic *n.* (סא׳–איק) אזא טערקישע אדער גריכישע האנדעלס־שיף.

said *a.* (סעד) געזאגט; דערמאהנט; פריהער דערמאהנט. ז. ***say***

sai′ga *n.* (סאי׳–גא) די סאיגא [אזא אנטילאפע מיט אן אויסערגעוועהנליך־ברייטער און פלאכער נאז].

Saiga

sai′ga-an′telope *n.* (סאי׳–גא–ענ׳–טי–לאופ) ז. ***saiga***

sail *n. and v.* (סייל) א זעגעל; א פלי־געל; א פליגעל פון א ווינדמיהל; א שיף; א פלאטע; א פארהאנג פון א וואגען; א רייזע אויף׳ן וואסער; דאס פאהרען [אויף א שיף אדער אין א וואגען]; זעגלען; טרייבען א שיף; ברייגנען אין בעוועגונג; זיך שיפען; פאהרען אויף׳ן וואסער; שווי־מען; זיך בעוועגען לייכט און אונבע־מערקט [ווי א פויגעל אדער א וואלקען]; זיך גלימשען [ווי א שיף אויף׳ן וואַ־סער]; זיך א יאג טהאן, ארויינשטירצען.

sail′able *a.* (סייל׳–עבל) וואס מען קען דארויף זעגלען, זיך שיפען אדער בערייזען מיט א שיף.

sail a race (סייל ע רייס) נעהמען אנטייל אין א שיפס־וועט־לויף.

sail′boat *n.* (סייל׳–באוט) א זעגעל־שיף [הויפטזעכליך א קליינע].

sail′-borne *a.* (סייל׳–באורן) געפיהרט מיט דער הילף פון זעגלען.

sail′-broad *a.* (סייל׳–בראהד) אויסגע־שפרייט ווי א זעגעל.

sail close to the wind (סייל קלאוס טו טהי הווינד) זיין אין א געפעהרליכער, ריזיקאלישער לאגע; שטעלען זיך אין א צו גרויסער ריזיקע; זיך בעוועגען אדער האנדלען זעהר פארזיכטיג; זיין אין א לאגע, אין וועלכער עס פאדערט זיך פיעל פארזיכטיגקייט; זיין אין געענגטע אומ־שטענדען, קוים דורכקומען מיט דער הכנסה.

sail′-cloth *n.* (סייל׳–קלאהטה) זעגעל־טוך, זעגעל־לייוועגד.

sailed *a.* (סיילד) בעזארגט מיט זעגלען; מיט ארויפגעצויגענע זעגלען.

sail′er *n.* (סייל׳–ער) א זעגלער; א זעגעל־שיף; א מאטראז.

sail′fish *n.* (סייל׳–פיש) א זעגעל־פיש [א פיש מיט א גרויסען רוקען־פלוס־פעדער]; דער שווערד־פיש; דער ריעזען־האיפיש.

sail′-hook *n.* (סייל׳–הוק) א זעגעל־האקען [א קליינער האטשעק אדער קרו־טשעק מיט וועלכען מען האלט צו א זעגעל בעת מען נעהט איהם].

sail′-hoop *n.* (סייל׳–הוהפ) א מאסט־רייף, א זעגעל־רינג [מיט וועלכען מען בע־פעסטיגט א זעגעל צו א מאסט].

sail'ing *n.* (סייל'-איננ) דאס זעגלען; דאס שיפען זיך, דאס פאהרען אויף'ן וואסער; די נאוויגאציאנס-קונסט; די נאוויגאציאנס-כללים.

sail'ing-direc'tions *n.* (סייל'-אינג-די-רעק'-שאנז) געדרוקטע אויסקינפטע וועגען נאוויגאציאן [וועגען די ימים, ברעגען א. ז. וו.].

sail'ing-fish *n.* (סייל'-אינג-פיש) ז. ***sailfish***.

sail'ing-ice *n.* (סייל'-אינג-איס) א פערפרוירענער שטח וואסער, דורך וועלכען מען קען זיך דורכברעכען א וועג מיט א זעגעלשיף.

sail'ing-mas'ter *n.* (סייל'-אינג-מעס'-טער) א שיפס-אויבער-לייטענאנט.

sail'ing-or'ders *n.* (סייל'-אינג-אהר'-דערז) בעפעהלע פאר א שיף אדער פאר א פלאטע ארויסצולאזען זיך אויף א רייזע.

sail'less *a.* (סייל'-לעס) וואס האט ניט קיין זעגלען.

sail'-loft *n.* (סייל'-לאהפט) א זעגעל-קאמער [א צימער אין וועלכען שיף-זעגלען ווערען געמאכט].

sail'maker *n.* (סייל'-מיי-קער) א זעגעל-מאכער, איינער וואס מאכט אדער פעררעכט זעגלען; א שיפס-אנגעשטעלטער, וואס האלט אין ארדנונג די זעגלען.

sail'or *n.* (סייל'-אר) א מאטראז.

sail'or-fish *n.* (סייל'-אר-פיש) ז. ***sailfish***.

sail'orman *n.* (סייל'-אר-מען) ז. ***sailor***.

sail o'ver (סייל או'-ווער) אין ארכיטעקטור — ארויסשטארצען, אריבערשטארצען.

sail'-room *n.* (סייל'-רוהם) א זעגעל-קאמער, א פלאץ אויף א שיף, וואו מען האלט דיא זעגלען.

sail'-trim'mer *n.* (סייל'-טרימ'-ער) איינער וואס האלט אין ארדנונג די זעגלען אויף א קריעגס-שיף בעת א פיינדליכען צוזאמענשטויס.

sai'miri *n.* (סאי'-מי-רי) אזא זיד-אמעריקאנישע מאלפע [אפע].

sain'foin *n.* (סיינ'-פאין) די עספארזעטע [א מין קלעע-פלאנצע].

saint *a.*, *n.* *and* *v.* (סיינט) הייליג; א הייליגער, א קדוש; א מלאך; א בילד פון א הייליגען; פעררעכענען אדער ערקלערען פאר א הייליגען, קאנאניזירען; זיך אויפפיהרען ווי א הייליגער.

saint'dom *n.* (סיינט'-דאם) דאס זיין א הייליגער; דאס זיין קאנאניזירט אדער אנערקענט פון דער קירך אלס א הייליגער.

saint'ed *a.* (סיינט'-עד) הייליג; פרום; געהייליגט; קאנאניזירט, אנערקענט פון דער קירך אלס הייליגער; ארויף אויף'ן הימעל; געשטארבען.

saint'ess *n.* (סיינט'-עס) א הייליגע; א פרוי וואס איז קאנאניזירט געווארען [פעררעכענט געווארען פון דער קירך אלס הייליגע].

saint'foin *n.* (סיינט'-פאין) ז. ***sainfoin***.

saint'hood *n.* (סיינט'-הוד) דער כאראקטער, שטאנד אדער ווירדע פון א הייליגען.

saint'ish *a.* (סיינט'-איש) עטוואס עהנליך צו א הייליגען; כלומר'שט הייליג אדער פרום.

saint'ism *n.* (סיינט'-איזם) כלומר'שדיגע הייליגקייט אדער פרומקייט.

saint'like *a.* (סיינט'-לאיק) ז. ***saintly***.

saint'lily *adv.* (סיינט'-לי-לי) ווי א הייליגער; עהנליך צו א הייליגען.

saint'liness *n.* (סיינט'-לי-נעס) הייליגקייט; דאס זיין עהנליך צו א הייליגען.

saint'ly *a.* (סיינט'-לי) הייליג, ווי א הייליגער; וואס פאסט פאר א הייליגען.

Saints' bell (סיינטס בעל) א האנד-גלאק וואס ווערט בענוצט אין צייט פון קירכען-דיענסט ביי די קאטוילִיקען.

saint'-seem'ing *a.* (סיינט'-סיעמ'-אינג) וואס שיינט צו זיין הייליג.

saint'ship *n.* (סיינט'-שיפ) הייליגקייט; דער שטאנד אדער ווירדע פון א הייליגען.

Saint-Simo'nian *a.* *and* *n.* (סיינט-סאי-מאָ'-ני-ען) וואס איז שייך צו סען-סימאניזם; א סען-סימאניסט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון סען-סימאן. ז. ***Saint-Simonism***.

Saint-Simo'nianism *n.* (סיינט-סאי-מאו'-ני-ען-איזם) ז. ***Saint-Simonism***.

Saint-Si'monism *n.* (סיינט-סאי'-מאנ-איזם) סען-סימאניזם, די סאציאליסטישע לעהרען פון סען-סימאן [1760—1825] און זיינע נאכפאלגער. סען-סימאן האט געפאדערט די אבשאפונג פון פריוואט-אייגענטום, דאס גאנצע רייכטום פון לאנד זאל בעלאנגען צו דער מלוכה, און יעדער בירגער זאל ווערען בעלוינט לויט זיינע פערדיענסטען. ירושה-רעכט און אלע אנדערע פריווילעגיעס זאלען אבגעשאפט ווערען.

Saint-Si'monist *n.* (סיינט-סאי'-מאנ-איסט) א סען-סימאניסט, אן אנהענגער אדער נאכפאלגער פון סען-סימאן. ז. ***Saint-Simonism***.

saj *n.* (סעדזש) אן אסט-אינדישער בוים מיט זעהר א הארטען און גוטען האלץ [די קארע ווערט בענוצט אין גארבען פעל און אויך אין שווארצער פארב].

sajene *n.* (סע-דשיען') א נעץ; א פיש-נעץ.

sajou' *n.* (סע-רזשוה') א מין דרום-אמעריקאנישע אפע.

sake *n.* (סייק) א צוועק; דער מאטיוו פון עפעס; א גרונד, אן אורזאך; אן אינטערעס צו עפעס; אכטונג.

sak'e *n.* (סעק'-ע) א מין שארפער געטראנק ביי די יאפאנעזער, געמאכט פון רייז.

sa'ke *n.* (סיי'-קע) ז. ***saki***.

sa'ker *n.* (סיי'-קער) די "זי" פון א גרוי-קעפיגען פאלק-פויגעל אדער סאקאל; א פאלקאנעט [א מין קליינער הארמאט].

sa'keret *n.* (סיי'-קער-עט) א מין גרוי-קעפיגער פאלק-פויגעל.

sak'i *n.* (סעק'-אי) די סאקי [א דרום-אמעריקאנישע קליינע אפע מיט לאנגע האר און מיט א לאנגען עק].

sal *n.* (סעל) זאלץ.

sal *n.* (סאל) א מין אינדישער בוים מיט א הארטען טונקעל-ברוינעם האלץ.

salaam' *n.* *and* *v.* (סע-לאם') סאלאאם, אן ארט צערעמאניאלע בעגריסונג אין די אריענטאלישע לענדער [צולעגענדיג די רעכטע האנד צום שטערען און בוקענדיג זיך ביז דער ערד]; בעגריסען מיט א סאלאאם; בעגריסען.

salabil'ity *n.* (סיי-לע-ביל'-אי-טי) דאס זיין צום פערקויפען; דאס קענען פערקויפט ווערען.

sa'lable *a.* (סיי'-לעבל) פערקויפליך, גאנגבאר, וואס קען פערקויפט ווערען.

sa'lableness *n.* (סיי'-לעבל-נעס) ז. ***salability***.

sa'lably *adv.* (סיי'-לע-בלי) אויף א פערקויפליכען, גאנגבארען אופן.

sala'cious *a.* (סע-ליי'-שאס) תאוה'דיג; ניאוף'דיג.

sala'ciously *adv.* (סע-ליי'-שאס-לי) מיט תאוה; נאוף'דיג.

sala'ciousness *n.* (סע-ליי'-שאס-נעס) ז. ***salacity***.

salac'ity *n.* (סע-לעס'-אי-טי) תאוה; ניאוף.

sal'ad *n.* (סעל'-עד) סאלאט [קרייטיכער וואס ווערען צוגעריכט מיט עסיג, בוימאויל א. ז. וו.]; גארטען-פלאנצען וואס דיענען אלס סאלאט; געהאקטעס און צוגעריכטעטעס פלייש מיט גרינסען.

sal'ad-oil *n.* (סעל'-עד-איל) בוימאויל וואס ווערט געברויכט אין צוריכטען סאלאט.

sal'ad-spoon *n.* (סעל'-עד-ספוהן) א גרויסער הילצערנער לעפעל וואס ווערט געברויכט אין צוריכטען סאלאט.

sal'al-ber'ry *n.* (סעל'-על-בער'-אי) א מין שווארצע זיסע יאגדע.

salam' *n.* *and* *v.* (סע-לאם') ז. ***salaam***.

sal'amander *n.* (סעל'-ע-מענ-דער) די סאלאמאנדרע [א מין יאשטשערקע, וועגען וועלכער מען האט אמאל געמיינט, אז זי קען אויסשטעהן א שטארקע היץ און קען אפילו לעבען אין פייער]; א מענש אדער זאך וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ.

Salamander

salaman'drine *a.* *and* *n.* (סעל-ע-מענ'-דרין) ווי א סאלאמאנדרע; וואס קען אויסהאלטען א שטארקע היץ אדער פייער; א סאלאמאנדרע. ז. ***salamander***.

salaman'droid *a.* *and* *n.* (סעל-ע-מענ'-דראיד) וואס איז עהנליך צו א סאלאמאנדרע; א סאלאמאנדרע.

salam'stone *n.* (סע-לעמ'-סטאון) א מין בלויער אדער בלאס-רויטליכער סאפיר-שטיין.

sal'aried *a.* (סעל'-ע-ריד) וואס קריעגט געהאלט; וואס ווערט בעצאהלט, פאר וואס מען קריעגט שכירות.

sal'ary *n.* *and* *v.* (סעל'-ע-רי) געהאלט, שכירות; צאהלען געהאלט, געבען שכירות.

sale *n.* (סייל) דער פערקויף, דער אבגאנג; אן אויספערקויף.

sale'less *a.* (סייל'-לעס) אונפערקויפליך, אהן פערקויף.

salera'tus *n.* (סעל-ע-ריי'-טאס) א מין סאדע וואס ווערט געברויכט אין קאכען און באקען.

sales'lady *n.* (סיילז'-ליי-די) ז. ***saleswoman***.

sales'man *n.* (סיילז'-מען) א פערקויפער [איינער וואס דיענט אין א געשעפט צו פערקויפען וואארע].

sales'woman *n.* (סיילז'-הוואומ-ען) א פערקויפערין אין א געשעפט.

sale'work *n.* (סייל'-הווארק) ארבייט וואס ווערט געמאכט צום פערקויפען; טאנדעט-ארבייט.

Sal'ic *a.* (סעל'-איק) סאליש, וואס איז שייך צום סאלישען געזעץ [אן אלט גע-

זעץ אין פראנקרייך, לויט וועלכען פרויען קענען ניט ירשנ'ען קיין לאנד-גוט און אויף די כסא המלוכה].

salica'ceous *a.* (סעל-אי-קיי'-שיאס) וואס איז שייך צו די ווייד'ען אדער ווערבעס.

salice'tum *n.* (סעל-אי-סי'-טאם) א פלאנטאציע פון ווייד'ען אדער ווערבעס [פאר וויסענשאפטליכע צוועקען].

sal'icin *n.* (סעל'-אי-סין) סאליצין, א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין קארע פון ווייד'ען אדער ווערבעס.

salicyl'ic *a.* (סעל-אי-סיל'-איק) וואס איז שייך צו ווייד'ען אדער ווערבעס; וואס בעקומט זיך פון ווייד'ען אדער ווערבעס.

salicyl'ic ac'id (סעל-אי-סיל'-איק עס'-איד) א כעמישער שטאף וואס בעקומט זיך פון דער קארע פון ווייד'ען אדער ווערבעס און דיענט אין מעדיצין אלס אן אנטיסעפטישער מיטעל.

sa'lience *n.* (סיי'-לי-ענס) דאס ארויסשטארצען, דאס זיין ארויסגעשטארצט; אן ארויסשטארצונג.

sa'lient *a. and n.* (סיי'-לי-ענט) שפרינגענד; אבשטעהענד, אבגעשטאנען, בולט; אן ארויסשטארצונג.

sa'liently *adv.* (סיי'-לי-ענט-לי) אויף אן אבשטעהענדער ארט; ארויסשטארצענדיג; אבשפרינגענדיג.

salif'erous *a.* (סע-ליף'-ע-ראס) אין געאלאגיע — זאלציג, וואס גיט ארויס זאלץ [ווענען די זאלץ-שיכטען אין דער ערד].

sal'ifiable *a.* (סעל'-אי-פאי-עבל) זאלץ-מאכענד, זאלץ-ארויסגעבענד; וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין זאלץ.

salifica'tion *n.* (סעל-אי-פי-קיי'-שאן) די זאלץ-בילדונג, די זאלץ-מאכונג; די פערוואנדלונג אין זאלץ.

sal'ify *v.* (סעל'-אי-פאי) פערוואנדלען אין זאלץ, אויסבילדען א זאלץ.

sal'igot *n.* (סעל'-אי-גאט) די וואסער-נוס אדער וואסער-קאשטאניע [א מין וואסער-פלאנצע פון די ווארימע לענדער].

salim'etry *n.* (סע-לים'-ע-טרי) ז. *salinometry*.

sali'na *n.* (סע-לאי'-נא) א זאלץ-ווערק; א פלאץ וואו מען פראדוצירט אדער מען זאמעלט זאלץ.

salina'tion *n.* (סעל-אי-ניי'-שאן) דאס וואשען אדער דורכנעצען עפעס מיט זאלץ-וואסער.

saline' *a. and n.* (סע-לאין') זאלציג, געזאלצען; וואס איז שייך צו זאלץ; א זאלץ-קוואל; א זאלץ-גרוב.

saline'ness *n.* (סע-לאין'-נעס) זאלציגקייט, דאס זיין געזאלצען, דאס ענטהאלטען זאלץ.

salinif'erous *a.* (סעל-אי-ניף'-ע-ראס) וואס בריינגט ארויס זאלץ.

salin'iform *a.* (סע-לינ'-אי-פארם) זאלץ-פערמיג.

salin'ity *n.* (סע-לינ'-אי-טי) ז. *salineness*.

salinom'eter *n.* (סעל-אי-נאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו מעסטען וויפיעל זאלץ עס געפינט זיך אין א געוויסער פליסיגקייטס-מישונג.

salinom'etry *n.* (סעל-אי-נאמ'-ע-טרי) דאס אויסמעסטען וויפיעל זאלץ עס געפינט זיך אין א פליסיגקייטס-מישונג.

salinoterrene' *a.* (סע-לאי-נאו-טע-ריין') וואס איז געמישט פון זאלץ מיט ערד.

sali'va *n.* (סע-לאי'-ווא). שפייעכץ, סלינע.

sali'va-ejec'tor *n.* (סע-לאי'-ווא-אי-דזשעק'-טאר) ז. *saliva-pump*.

sal'ivant *a. and n.* (סעל'-אי-ווענט) וואס לאזט ארויס שפייעכץ; א מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ.

sali'va-pump *n.* (סע-לאי'-ווא-פאמפ) אן אינסטרומענט ביי דענטיסטען ארויסצוציהען דאס שפייעכץ פון מויל.

sal'ivary *a.* (סעל'-אי-ווע-רי) וואס איז שייך צו שפייעכץ, וואס רופט ארויס שפייעכץ.

sal'ivary glands (סעל'-אי-ווע-רי גלענדז) שפייעכץ-דריזען.

sal'ivate *v.* (סעל'-אי-וויים) ארויסלאזען פיעל שפייעכץ, לאזען רינען סלינע.

saliva'tion *n.* (סעל-אי-וויי'-שאן) אן איבערפלוס פון שפייעכץ; דאס לאזען צופיעל שפייעכץ.

sali'vous *a.* (סע-לאי'-וואס) וואס איז שייך צו שפייעכץ; שפייעכץ-ארטיג.

Sa'lix *n.* (סיי'-ליקס) — אין באטאניק דער מין ווייד'ען אדער ווערבעס [אזעלכע ביימער].

Sallet

sal'let *n.* (סעל'-עט) א האלב-רונדער העלם אדער קאפ-פאנצער [פון 15טען יאהרהונדערט].

sal'low *n., a. and v.* (סעל'-או) א ווייד'ע אדער ווערבע [אזא בוים]; געלב, בלייך, בלאס, מיט א קראנקליכען אויסזעהען; פארבען מיט א געלבליכען קאליר.

sal'low-faced *a.* (סעל'-או-פייסט) מיט א בלאסען, געלבליכען אדער קרענקליכען געזיכט.

sal'lowish *a.* (סעל'-או-איש) עטוואס בלייך; בלאסליך.

sal'lowness *n.* (סעל'-או-נעס) בלייכקייט, בלאסקייט, געלקייט פון פנים.

sal'ly *n. and v.* (סעל'-אי) אין מיליטער — אן אויספאל [אן אטאקע פון די בעלאגערטע אויף די בעלאגערער]; אן אויספאהר, אן אויסגאנג; אין ארכיטעקטור — אן ארויסשטארצונג; אן אויסשוס אדער אויסברוך פון געפיהלען [ווי שמחה, כעס א. ד. ג.]; ארויסשפרינגען; מאכען אן אויספאל.

sal'ly-port *n.* (סעל'-אי-פאורט) א טויער אין א פעסטונג, דורך וועלכען די סאלדאטען מאכען אן אויספאל אויף דעם בעלאגערענדען שונא.

salmagun'di *n.* (סעל-מע-גאנ'-די) א מין געמישטעס געריכט; דאס וואס איז געמישט; א געמיש.

salm'on *n. and v.* (סעמ'-ען) לאקס [א פיש פון די צפון-געגענדען פון אייראפא, אזיען און אמעריקא. געפינט זיך אין ים און אויך אין פרישען וואסער]; די אויבערשטע פון די ציגעל, וואס ווערען געברענט אין א ברען-אויווען און וועלכע ווערען ניט גוט דורכגעברענט; פערגיפטען אדער קראנק מאכען מיט לאקס.

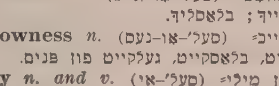
Salmon

salm'on-col'or *n.* (סעמ'-אן-קאל'-אר) לאקס-קאליר [א ברוין-רויטליכער קאליר].

salm'onet *n.* (סעמ'-אן-עט) א קליינער לאקס. ז. *salmon*.

salm'on-fly *n.* (סעמ'-אן-פלאי) א קינסטליך געמאכטע פליעג צו כאפען לאקס אויף א ווענטקע.

sal'monoid *a. and n.* (סעל'-מא-נאיד) עהנליך צו לאקס; א פיש פון א געוויסען זארט לאקס.

salm'on-peal *n.* (סעמ'-אן-פיעל) א יונגער לאקס.

salm'on-trout *n.* (סעמ'-אן-טראוט) א מין לאקס. ז. *salmon*.

salom'eter *n.* (סע-לאמ'-ע-טער) ז. *salinometer*.

salon' *n.* (סע-לאהן') א סאלאן, א זאל; אן עלעגאנטער גאסט-צימער אין אן אריסטאקראטישען הויז; א זאל פאר קונסט-אויסשטעלונג; אן עלעגאנטע פערזאמלונג.

saloon' *n.* (סע-לוהן') א שענק, א טראקטיר; א סאלאן, א זאל.

saloon'-car *n.* (סע-לוהנ'-קאר) א סאלאן-וואגאן, א עלעגאנט-געפוצטער וואגאן אין אן אייזענבאהן-צוג.

saloo'nist *n.* (סע-לוה'-ניסט) ז. *saloon-keeper*.

saloon'-kee'per *n.* (סע-לוהנ'-קיע'-פער) א שענקער.

saloop' *n.* (סע-לוהפ') דער סאלעפ, א געטראנק וואס ווערט געמאכט פון א געוויסען געוויירץ [די קארע פון סאסאפראס-בוים].

salpingi'tis *n.* (סעל-פין-דזשאי'-טיס) אין מעדיצין — אן ענטצינדונג פון די פאלאפישע רעהרען [אין די געשלעכטס-ארגאנען פון א פרוי].

Salsify

sal'sify *n.* (סעל'-סי-פי) דער באקכארד אדער האבער-ווארצעל [א מין גראז מיט איינצעלנע בלימעלעך אויף די שפיצען פון די שטענגלעך. דער ווארצעל ווערט געברויכט אין עסען].

sal'so-ac'id *a.* (סעל'-סאו-עס'-איד) געזאלצען און זויערליך.

sal-so'da *n.* (סעל-סאו'-דא) וואש-סאדע.

salt *n., a. and v.* (סאהלט) זאלץ; קאך-זאלץ; אין כעמיע — א זויערע, וואו איינער אדער עטליכע אטאמען וואסער-שטאף ווערען פערביטען דורך דערזעלבער צאהל אטאמען פון א מעטאל; אין מעדיצין — אן אבפיהרונגס-זאלץ; א זאלץ-מעסטעל; דאס וואס גיט צו געשמאק; א גוטער טעם; דאס וואס איז בייסענד אדער פיקאנט, א סארקאזם, א וויציג ווארט; מעסיגונג, איינגעהאלטענקייט; א מאטראז; זאלציג, געזאלצען; שארף, פיקאנט, בייסענד; טייער; זאלצען, בעזאלצען, איינזאלצען; אנפילען מיט זאלץ די שפאלטען צווישען די ברעטער פון א שיף [כדי זיי זאלען ניט פוילען]; צוגעבען זאלץ, בעזארגען מיט זאלץ.

sal'tant *a.* (סעל'-טענט) שפרינגענד, טאנצענד.

saltarel'lo *n.* (סעל-טע-רעל'-או) סאלטארעלא, אן איטאליענישער אדער שפאנישער טאנץ; מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

sal'tate *v.* (סעל'-טייט) שפרינגען.

salta'tion *n.* (סעל-טיי'-שאן) דאס שפרינגען; א שפרונג.

saltato'rial *a.* (סעל-טע-טאו'-רי-על) שפרינגענד; וואס איז שייך צו שפרינגען אדער טאנצען.

saltato'rious *a.* (סעל־טע־טאו׳־רי־אס) ז. *saltatorial*.

sal'tatory *a. and n.* (סעל׳־טע־טא־רי) וואס בעוועגט זיך דורך שפרינגען; וואס איז געאיבט אין שפרינגען אדער טאנצען; א שפרינגער אדער טענצער.

salt'-box *n.* (סאהלט׳־באקס) א זאלץ־פושקע; א זאלץ־קאסטען.

salt'-cel'lar *n.* (סאהלט׳־סעל׳־אר) א זאלץ־מעסטעל [א קליינע כלי, אין וועלכער מען דערלאנגט זאלץ צום טיש].

salt'-cote *n.* (סאהלט׳־קאוט) א זאלץ־גרוב.

sal'ter *n.* (סאהל׳־טער) אן איינזאלצער; א זאלץ־הענדלער; איינער וואס האנדעלט מיט געזאלצענע פיש אדער פלייש.

salterel'lo *n.* (סעל־טע־רעל׳־או) ז. *saltarello*.

sal'tern *n.* (סאהל׳־טערן) א זאלץ־ווערק, א פלאץ וואו מען לאזט פערדאמפפען אדער אויסדונסטען ים־וואסער אום צו בעקומען זאלץ.

salt'-gar'den *n.* (סאהלט׳־גאר׳־דען) א גרוב, וואו מען דאמפפט אויס זאלץ־וואסער, אום צו בעקומען זאלץ.

salt'-hol'der *n.* (סאהלט׳־האול׳־דער) ז. *salt-cellar*.

salt'-horse' *n.* (סאהלט׳־האהרס׳) געזאלצענעס פלייש [וואס ווערט געברויכט פון מאטראזען].

sal'tigrade *a. and n.* (סעל׳־טי־גרייד) וואס האט פיסעלעך צום שפרינגען; א מין שפין וואס שפרינגט ארויף אויף זיין רויב.

sal'ting *n.* (סאהל׳־טינג) דאס זאלצען; א זומפ אדער פייכטעס לאנד וואס איז דורכגעזאפט מיט זאלץ.

sal'ting-house *n.* (סאהל׳־טינג־האוס) א פלאץ וואו מען זאלצט פיש, פלייש א. ד. ג.

sal'tish *a.* (סאהל׳־טיש) געזאלצענליך, עטוואס געזאלצען.

sal'tishness *n.* (סאהל׳־טיש־נעס) דאס זיין עטוואס געזאלצען.

salt'less *a.* (סאהלט׳־לעס) אונגעזאלצען; אהן זאלץ, אהן געשמאק, אהן טעם.

salt'-lick *n.* (סאהלט׳־ליק) א פלאץ וואו דער באדען איז דורכגעזאפט מיט זאלץ און חיות, ווי די בופלאקסען, קומען אהין צו לעקען דעם גרונט.

salt'ly *adv.* (סאהלט׳־לי) מיט א טעם פון זאלץ.

salt'-man *n.* (סאהלט׳־מען) א זאלץ־הענדלער.

salt'-marsh *n.* (סאהלט׳־מארש) א גראז־לאנקע וואו דער באדען איז דורכגעזאפט מיט זאלץ.

salt'master *n.* (סאהלט׳־מעס־טער) אן איינגענטימער אדער פערוואלטער פון זאלץ־גרובען.

salt'-mine *n.* (סאהלט׳־מאין) א זאלץ־גרוב.

salt'ness *n.* (סאהלט׳־נעס) געזאלצענקייט.

salt'-pan *n.* (סאהלט׳־פען) א מין גרויסער קעסעל, אין וועלכען מען לאזט פערדאמפפען אדער אויסדונסטען זאלץ־וואסער, כדי צו בעקומען זאלץ.

saltpe'ter *n.* (סאהלט־פי׳־טער) סאלפעטער אדער סעליטרע. ז. *niter*.

saltpe'tre *n.* (סאהלט־פי׳־טער) ז. *saltpeter*.

saltpe'trous *a.* (סאהלט־פי׳־טראס) סאלפעטעריש, וואס איז שייך צו סאלפעטער אדער סעליטרע [א מין זאלץ].

salt'-pit *n.* (סאהלט׳־פיט) א זאלץ־גרוב, א זאלץ־שאכטע.

salt'-rheum' *n.* (סאהלט׳־רוהם׳) אן אויסשלאג אדער אויסשיטונג אויף'ן לייב.

Salt Riv'er (סאהלט ריוו׳־ער) א כלומר'שדיגער טייך, דורך וועלכען א פאליטיש־געשלאגענער קאנדידאט אדער פארטיי געהט אין פערגעסענהייט אדער ווערט פאליטיש טויט.

salt'-spoon *n.* (סאהלט׳־ספוהן) א זאלץ־לעפעלע.

salt'-stand *n.* (סאהלט׳־סטענד) ז. *salt-cellar*.

salt'-tax *n.* (סאהלט׳־טעקס) זאלץ־שטייער, דער אבצאהל אויף זאלץ.

salt'-wa'ter *a.* (סאהלט׳־וואה׳־טער) אין זאאלאגיע — וואס לעבט אין געזאלצענעם וואסער אדער אין ים.

salt'-works *n.* (סאהלט׳־וואירקס) א פלאץ וואו מען דאמפפט אויס זאלץ פון זאלץ־וואסער.

sal'ty *a.* (סאהל׳־טי) ז. *saltish*.

salu'brious *a.* (סע־ליו׳־ברי־אס) געזונד; וואס נוצט פאר'ן געזונד.

salu'briously *adv.* (סע־ליו׳־ברי־אס־לי) אויף אן אופן וואס נוצט צום געזונד.

salu'briousness *n.* (סע־ליו׳־ברי־אס־נעס) ז. *salubrity*.

salu'brity *n.* (סע־ליו׳־ברי־טי) געזונדקייט; דאס זיין ניצליך פאר'ן געזונד.

sal'utarily *adv.* (סעל׳־יו־טע־רי־לי) מיט הייליזאמקייט, מיט געזונדקייט.

sal'utariness *n.* (סעל׳־יו־טע־רי־נעס) הייליזאמקייט, געזונדקייט; דאס זיין ניצליך צום געזונד.

sal'utary *a.* (סעל׳־יו־טע־רי) הייליזאם, געזונד; וואס גיט צו געזונד; ניצליך.

saluta'tion *n.* (סעל־יו־טיי׳־שאן) דאס סאלוטירען אדער בעגריסען; דער גרוס, די בעגריסונג.

salutato'rian *n.* (סע־ליו־טע־טאו׳־רי־ען) אין די אמעריקאנער אוניווערזיטעטען — איינער פון די געענדיגטע סטודענטען, וועלכער האלט די בעגריסונגס־רעדע ביי דער צערעמאניע פון אויסטיילען דיפלאמען צו די געענדיגטע.

salu'tatorily *adv.* (סע־ליו׳־טע־טא־רי־לי) דורך בעגריסונג; מיט א סאלוט.

salu'tatory *a. and n.* (סע־ליו׳־טע־טא־רי) וואס איז שייך צו סאלוטירען אדער בעגריסען; א בעגריסונגס־רעדע.

salute' *v. and n.* (סע־ליוט׳) גריסען, בעגריסען; סאלוטירען; דער גרוס, די בעגריסונג; א סאלוט, א בעגריסונגס־אויסשאס [פון עטליכע קאנאנען מיט אמאל]; א קוש.

salu'ter *n.* (סע־ליו׳־טער) איינער וואס בעגריסט.

salvabil'ity *n.* (סעל־ווע־ביל׳־אי־טי) די מעגליכקייט געראטעוועט צו ווערען; דאס קענען געראטעוועט ווערען.

sal'vable *a.* (סעל׳־וועבל) וואס קען געראטעוועט ווערען.

sal'vableness *n.* (סעל׳־וועבל־נעס) ז. *salvability*.

sal'vably *adv.* (סעל׳־ווע־בלי) אויף אן אופן דאס מען קען געראטעוועט ווערען.

sal'vage *n.* (סעל׳־ווערזש) דאס ראטעווען א שיף פון אן אונערווארטעטען אונגליק; א בעלוינונג פאר ראטעווען א שיף אדער וואארע; דאס געראטעוועטע איינענטום.

salvatel'la *n.* (סעל־ווע־טעל׳־א) אין אנאטאמיע — דער סאלוואטעל־אדער [אן אדער אויף דער אויבערשטער זייט פון קליינעם פינגער פון דער האנד].

salva'tion *n.* (סעל־וויי׳־שאן) דאס וואהל, דאס גליק; די זעליגקייט; די רעטונג פון זינד.

Salva'tion Ar'my (סעל־וויי׳־שאן אר׳־מי) די סאלוויישאן ארמעע [א קריסטליך־רעליגיעזע ארגאניזאציאן אין דער פארם פון א מיליטערישער ארגאניזאציאן געגרינדעט אין ענגלאנד אין 1865 פאר מיסיאנס־ארבייט און צו העלפען גייסטיג און מאטעריעל געזונקענע און געפאלענע].

Salva'tionism *n.* (סעל־וויי׳־שאן־איזם) די פרינציפען און מעטאדען פון דער "סאלוויישאן ארמעע". ז. *Salvation Army*.

Salva'tionist *n.* (סעל־וויי׳־שאן־איסט) א מיטגליעד פון דער "סאלוויישאן־ארמעע". ז. *Salvation Army*.

salve *v.* (סעלוו) ראטעווען עפעס פון אן אונגליק.

salve *n. and v.* (סאהוו) א זאלב, א פלאסטער; א רפואה, א סגולה, א הילף; היילען; רעטען, ערלעזען.

sal've *int.* (סעל׳־ווי) עס לעבע! עס זאל לעבען! עס זאל געזונד זיין!

sal'ver *n.* (סאה׳־ווער) איינער וואס גיט זאלבען, א רופא.

sal'ver *n.* (סעל׳־ווער) א פאלומיסאק; א טאץ אונטער־טעלער, א ספאדעק; איינער וואס רעטעט עפעס פון אן אונגליק.

sal'vo *n.* (סעל׳־וואו) אן אויסנאהמע, אן אויסשליסונג; אן אויסריידע, א תירוץ; א זאלפ, אן אויסשאס פון עטליכע הארמאטען מיט אמאל, אלס א מיליטערישער סאלוט.

sal'vor *n.* (סעל׳־וואר) איינער וואס רעטעט א שיף אדער וואארע פון א פייער א. ז. וו.

sal'vy *a.* (סאה׳־ווי) עהנליך צו א זאלב, ווי א זאלב.

samar'a *n.* (סע־מער׳־א) א פרוכט אדער זוימען מיט פליגלען [ווי די פרוכט פון עשען־ביימער, אולמען־ביימער א. ד. ג.].

Samar'itan *a. and n.* (סע־מער׳־אי־טען) וואס איז שייך צו שומרון [דער צענטראלער טייל פון פאלעסטינא, וועלכער ליגענט אין צפון־זייט פון יהודה]; וואס איז שייך צו דער שטאדט שומרון; וואס איז בענוצט פון די שומרונים; א שומרוני, אן איינוואהנער פון שומרון [בעזאנדערס איינער פון דעם פאלק וואס דער קעניג פון אשור האט בעזעצט אין די שטעדט פון שומרון, נאכדעם ווי ער האט פערטריבען פון דארט די עשרת השבטים]; די שפראך פון די שומרונים; א גוטהערציגער אדער פרייגיביגער מענש.

Samar'itanism *n.* (סע־מער׳־אי־טען־איזם) די בעהויפטונג פון די שומרונים, אז דער אמת'ער היילינגער בארג איז דער בארג גריזים אין שומרון און ניט דער בארג ציון ווי די אידען האלטען און זיי, די שומרונים זיינען די אמת'ע אבהיטער פון תורת משה און ניט די אידען; די איינענטימליכקייטען פון די שומרונים אדער פון זייער שפראך; צדקה, פילאנטראפיע.

Samave'da *n.* (סא־מע־וויי׳־דא) איינער פון די פיער היילינע ביכער [וועדאס] אין אינדיען.

sam'bo *n.* (סעמ׳־באו) איינער וואס שטאמט פון א נעגער און א מולאט.

same *a.* (סיים) דערזעלביגער, דיזעלבע, דאסזעלבע; דער נעמליכער.

same'liness *n.* (סיימ'-לי-נעס) ז. *sameness*

same'ness *n.* (סיימ'-נעס) די זעלביג־קייט, די נעמליכקייט; פאלקאמענע גלייכ־הייט; איינטאנינקייט.

Sa'mian *a.* and *n.* (סיי'-מי-ען) וואס איז שייך צו דעם אינזעל סאמאס אין עגעאישען ים, אין דער וועסט פון קליין־אזיען; אַ איינוואוינער פון סאמאס.

sam'isen *n.* (סעמ'-אי-סען) אזא יאפּא־נעזישע גיטארע מיט דריי סטרונעס.

sam'ite *n.* (סעמ'-איט) אַ מין זיידען־צייג וואס מען פלעגט טראגען אין מיטעל־אלטער.

Samovar

sa'movar *n.* (סאַ'-מאַ-וואר) אַ סאמאוואר, אַ טהעע־מאשין.

Samo'yed *n.* (סע-מאו'-יעד) אַ סאמאיעד [איינער פון דעם וואנדערענדען פאלקס־שטאם וואס געפינט זיך אין ווייטען נארד פון רוסלאנד].

Samoyed'ic *a.* (סעמ-אַ-יעד'-איק) וואס איז שייך צו די סאמאיערען. ז. *Samoyed*

samp *n.* (סעמפּ) אַ געריכט פון גראב גע־מאהלענער קוקורוזע; גראב געמאהלענע קוקורוזע.

sam'pan *n.* (סעמ'-פּען) אַ זאמפּאנע [אזא קליין כינעזיש שיפעל, וואס ווערט בענוצט אויך אלס וואהנונג].

sam'phire *n.* (סעמ'-פאַיר) אזא פלאנצע אין וועסט־אייראפּא, וועלכע וואקסט אין די שפּאלטען פון פעלזען, וועלכע געפינען זיך ביים ים [די בלעטער פון דיעזער פלאנצע ווערען בענוצט צום זייערען פּרוכ־טען אדער גרינסען].

sam'ple *n.* and *v.* (סעמפּל) אַ פּראבע, אַ מוסטער; אַ ביישפּיעל; צופּאסען צום מוסטער; אבפּראבירען פערגלייכענדיג מיט דעם מוסטער; אויסקלייבען אַ מוסטער.

sam'ple-card *n.* (סעמ'פּל-קארד) אַ מוסטער־קארטע, אַ קארטע מיט אויפגע־קלעפּטע מוסטערען. ז. *pattern-card*

sam'pler *n.* (סעמ'-פּלער) איינער וואס פּראבירט אב דורך מוסטערען אדער מא־דעלען; איינער וואס מאכט מוסטערען אדער מאדעלען; אַ שטריק־מוסטער, אַ שטיקעריי־מוסטער, אַ שטיק העקעל־ארבייט אדער שטיקעריי פון אַן אנפאנגער צו בע־ווייזען זיין געשיקטקייט.

sam'ple-room *n.* (סעמ'פּל-רוהם) אַ צי־מער וואו פּראבען אדער מוסטערען ווערען אונטערזוכט אדער אויסגעשטעלט; אַ שענק־שטוב.

sam'ple-scale *n.* (סעמ'פּל-סקייל) אַ זעהר פּינקטליכע באלאנס־וואג.

sam'son *n.* and *v.* (סעמ'-סאַן) אַ די־קער שטארקער שטעהענדער באלקען; אַ דיקער שטארקער שטיץ־באלקען אויף אַ שיף; ריכטען דעם פאל פון אַן אונטער־געהאקטען בוים מיט דער הילף פון אַ שטאנג.

Sam'uel *n.* (סעמ'-יו-על) דער ספר שמואל [פון תנ"ך].

Sam'urai *n.* (סעמ'-או-ראַי) דער מיליטערישער קלאס אדער אַ מיטגליעדער פון דיעזען קלאס [אַ סאלדאט] אין יאפּאן אין דער צייט ווען דארט האט געהערשט דאס פעאדאלע סיסטעם.

sanabil'ity *n.* (סען-ע-ביל'-אי-טי) הייל־בארקייט, קורירבארקייט.

san'able *a.* (סען'-עבל) היילבאר, קו־רירבאר, וואס קען קורירט ווערען אדער געהיילט ווערען.

san'ableness *n.* (סען'-עבל-נעס) ז. *sanability*

san'ative *a.* (סען'-ע-טיוו) היילענד, היילזאם, וואס היילט, וואס קורירט, וואס האט די קראפט צו היילען.

san'ativeness *n.* (סען'-ע-טיוו-נעס) הייל־קראפט, היילזאמקייט.

sanato'rium *n.* (סען-ע-טאו'-רי-אם) אַ סאניטאריום, אַ הייל־אנשטאלט.

san'atory *a.* (סען'-ע-טא-רי) היילענד, היילזאם.

sanbeni'to *n.* (סען-בע-ני'-טאו) אזא מאנטעל וואס עס פלעגען טראגען די גע־פאנגענע און די פערמשפּט'ע פון דער אינקוויזיציאן.

san'cho *n.* (סען'-קאו) אזא נעגערשע גי־טארע.

sanctifica'tion *n.* (סענק-טי-פי-קיי'-שאן) די הייליגונג, די הייליג־מאכונג, די הייליג־האלטונג; געהייליגטקייט.

sanc'tified *a.* (סענק'-טי-פאַיד) געהיי־ליגט; הייליג; פרום.

sanctifi'edly *adv.* (סענק-טי-פאַי'-עד-לי) ז. *sanctimoniously*

sanc'tifier *n.* (סענק'-טי-פאַי-ער) איי־נער וואס הייליגט, איינער וואס מאכט הייליג.

Sanc'tifier *n.* (סענק'-טי-פאַי-ער) דער הייליגער גייסט [ביי קריסטען].

sanc'tify *v.* (סענק'-טי-פאַי) הייליגען, הייליג מאכען; רייניגען פון זינד.

sanc'tifyingly *adv.* (סענק'-טי-פאַי-אינג-לי) מאכענדיג הייליג.

sanctimo'nious *a.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס) וואס שטעלט זיך ארויס אדער וואס מאכט זיך הייליג אדער פרום.

sanctimo'niously *adv.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס-לי) ארויסשטעלענדיג זיך אדער מאכענדיג זיך הייליג אדער פרום.

sanctimo'niousness *n.* (סענק-טי-מאו'-ני-אס-נעס) דאס ארויסשטעלען זיך אלס הייליג אדער פרום.

sanc'timony *n.* (סענק'-טי-מא-ני) גע־מאכטע הייליגקייט אדער פרומקייט, היפּא־קריטישע פרומקייט.

sanc'tion *n.* and *v.* (סענק'-שאן) אַ סאנקציע, אַ פּאזיטיווע בעשטעטיגונג, אַ בעקרעפטיגונג; אַ הסכמה; אַ בעפעהל, אַ געזעץ; בעשטעטיגען, בעקרעפטיגען, מסכים זיין, סאנקציאנירען, גוט־הייסען.

sanc'tionable *a.* (סענק'-שאן-עבל) וואס איז ווערטה סאנקציאנירט צו ווערען, וואס איז ווערטה צו קריעגען אַ בעשטעטיגונג אדער אַ הסכמה.

sanc'tionary *a.* (סענק'-שאנ-ע-רי) וואס סאנקציאנירט, וואס בעשטעטיגט.

sanc'titude *n.* (סענק'-טי-טיוד) הייליג־קייט; פרומקייט.

sanc'tity *n.* (סענק'-טי-טי) הייליגקייט; פרומקייט; גאטספארכטיגקייט.

sanc'tuary *n.* (סענק'-טשו-ע-רי) אַ היי־ליגטום; אַ הייליגער ארט; אַ שוהל; אַ קירך; דער ארט אין אַ קירך וואו עס שטעהט דער הויפּט אלטאר; דער בית־המקדש; דער קדשי קדשים אין בית־המקדש; אַ צופלוכטס־ארט, אַ רעטונגס־ארט, אַן עיר המקלט; אַ הייליגער ארט וואו מען טאר ניט ארעסטירען אַן אנט־לאפענעם פערברעכער [ווי אמאל ביי אי־דען איז דאס געווען דער בית המקדש און שפּעטער ביי די קריסטען, ביז אַ געוויסער צייט, די קירך].

sanc'tum *n.* (סענק'-טאם) אַ הייליגער ארט; אַ פּריוואט־צימער.

sanc'tum sancto'rum (סענק'-טאם סענק-טאו'-ראם) דאס אלערהייליגסטע, דער קדשי קדשים; אַ פּריוואט־צימער וואו קיינער ווערט ניט אריינגעלאזען אהן אַ ספּעציעלער ערלויבנים.

Sanc'tus *n.* (סענק'-טאס) די תפלה "קדש, קדש קדש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו" אדער די מוזיק צו דיעזער תפלה.

Sanc'tus bell (סענק'-טאס בעל) דער גלאק וואס קלינגט ביי דער אבריכטונג פון אַ מעסע אין קירך, ווען מען זינגט דיא הייליגע תפילות.

sand *n.* and *v.* (סענד) 1. אַ זאמד; אַ זעמדרעלע; 2. אַ זאמד־שטיין; 3. כאראק־טער־פעסטקייט; 4. בעשיטען מיט זאמד; צושיטען זאמד; 5. ארויפטרייבען אַ שיף אויף אַ זאמד־באנק.

3. In fighting his opponents, he showed himself full of **sand**. 5. The captain **sanded** the wrecked vessel.

san'dal *n.* (סען'-דעל) אַ סאנדאל, אַ שוך וואס בעשטעהט בלויז פון אַ זוויל [פּאדעשווע] מיט שנירלעך צוצובינדען צום פוס; אַ טופליע; אַ שנירעל אדער בענדעל פון אַ טופליע; אַ גאנץ פלאכער קאלאש וואס בעשטעהט בלויז פון אַ זוויל מיט אַ שמאלען ראנד; אזא לאנג און שמאל שיפעל מיט צוויי מאסטען; סאנ־דאל־האלץ [ז. *sandalwood*].

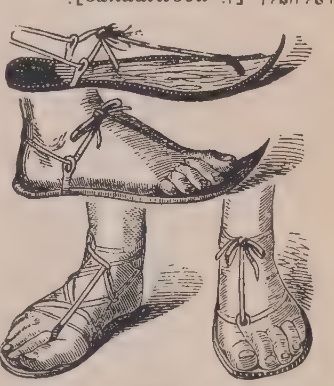
Sandals

san'daled *a.* (סען'-דעלד) ז. *sandalled*

sandal'iform *a.* (סען-דעל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון אַ סאנדאל אדער טופליע. ז. *sandal*

san'dalled *a.* (סען'-דעלד) וואס טראגט סאנדאלען. ז. *sandal*

san'dalwood *n.* (סען'-דעל-וואוד) סאנדאל־האלץ, דאס ריכענדע האלץ פון די ווארצלען און הארץ פון געוויסע ביי־מער, וועלכע געהערען צו דעם מין סאנ־דאל־ביימער.

san'darac *n.* (סען'-דע-רעק) זאנדאראק [אזא גומי־זאפט וואס קומט פון דער קארע פון דעם זאנדאראק־בוים]; רויטער שוועבעל־ארזעניק [אַ כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל און ארזעניק].

san'darac-tree *n.* (סען'-דע-רעק-טריע) דער זאנדאראק־בוים [אַ גרויסער בוים וואס וואקסט אויף די בערג אין מאראקא. זיין האלץ איז פון מאהאגאני קאליר, הארט, שטארק און גוט ריכענד].

sand'-bag *n.* (סענד'-בעג) אַ זאמד־זאק, אַ זאק אנגעפילט מיט זאמד אדער ערד,

וואס ווערט בענוצט אלס שוץ-מיטעל אין פעסטונגען, אלס באלאסט פאר שיפען אדער לופט-באלאנען און פאר פערשידענע אנ-דערע צוועקען; א לאנג, שמאל זעקעל אנ-געפילט מיט זאמד צו שלאגען אדער צו בעטויבען [ביי א רויבער-איבערפאל].

sand'bag *v.* (סענד'-בעג) שלאגען מיט א זאמד-זעקעל, בעטויבען שלאגענדיג מיט א זאמד-זעקעל [ווי ביי א רויבער-איבער-פאל].

sand'bagger *n.* (סענד'-בעג-ער) איי-נער וואס שלאגט מיט א זאמד-זעקעל [הויפטזעכליך א רויבער]; א שיף וואס האט אלס באלאסט זאמד-זעק. ז. ***sand-bag***.

sand'-ball *n.* (סענד'-באהל) א קיילעכ-דיגעס שטיק זייף געמישט מיט דינעם זאמד [צום בעזייטיגען שארסטיגקייט און פלעקען פון די הענד].

sand'-bank *n.* (סענד'-בענק) א זאמד-באנק [א בערגעל אנגעטראגענע זאמד אין א טייך אדער אין ים].

sand'-bar *n.* (סענד'-באר) אן אנגעטרא-גענע קופע זאמד אין מיטען פון א טייך אדער ביי זיין מינדונג [דער ארט וואו ער פאלט אריין אין ים].

sand'-bath *n.* (סענד'-בעטה) א זאמד-באד [א באד פון ווארעמען זאמד וואס ווערט פעראָרדענט פאר געוויסע קראנק-הייטען]; א כלי מיט הייסען זאמד וואס ווערט בענוצט צו דערהיצען געוויסע אר-טיקלען אדער מאטעריאלען; דאס קייק-לען זיך אין זאמד ווי געוויסע עופות טהון עס צו רייניגען זייערע פעדערען.

sand'-bear *n.* (סענד'-בעהר) זאמד-בער; דער בער-חזיר אדער אינדישער דאקס [אזא חיה]. ז. ***badger***.

sand'-bed *n.* (סענד'-בעד) זאמד-בעט; דער באדען אין אן אייזען-גיסעריי.

sand'-bird *n.* (סענד'-בוירד) א פוי-געל וואס האלט זיך ביים ברעג פון ים; א שטראנד-לויפער אדער עהנליכער פוי-געל. ז. ***sandpiper***.

sand'-blast *n.* (סענד'-בלעסט) א זאמד-שטורם; א זאמד-שפריצער; זאמד וואס ווערט געשפריצט פון א זאמד-שפריצער ביי דער פאבריקאציאן פון גלאז אדער פאר אנדערע צוועקען.

sand'-blind *a.* (סענד'-בלאינד) שוואכ-זיכטיג, טיילווייז בלינד.

sand'-blind'ness *n.* (סענד'-בלאינד'-נעס) שוואכזיכטיגקייט, א שוואכע ראיה.

sand'-blow'er *n.* (סענד'-בלאו'-ער) א זאמד-בלאזער [אן אפאראט צו בע-שפרענקלען עטוואס מיט זאמד].

sand'-box *n.* (סענד'-באקס) א זעמדעל [א קעסטעלע מיט א דעקעל מיט קליינע לעכלעך צו האלטען זאמד צו בעשטרייען פ'יש געשריבענע פאפיער אבצוטריקענען די טינט]; א קאסטען מיט זאמד אין א לאקאמאטיוו צו בעשיטען די שינעס [רעלי-סען], אז די רעדער זאלען זיך אויף זיי ניט גליטשען; אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען אזעלכע פרוכט, וועלכע פלא-צען מיט א גערויש, ווען זיי ווערען רייף און טרוקען.

sand'-bug *n.* (סענד'-באג) א זאמד-וועספע [אזא אינזעקט וועלכער געפינט זיך אין זאמד].

sand'-club *n.* (סענד'-קלאב) א זאמד-זעקעל [צום שלאגען]. ז. ***sand-bag***.

sand'-corn *n.* (סענד'-קאהרן) א זאמד-קערנדעל.

sand'-crab *n.* (סענד'-קרעב) א זאמד-קראב [אזא ראק אדער קרעבס וואס גע-פינט זיך אין וואסערען מיט א זאמדיגען גרונט, וואו ער ליעגט איינגעגראבען].

Sand-crab

sand'-crush'er *n.* (סענד'-קראש'-ער) אזא מיהל צו מאהלען און צו וואשען זאמד פאר דער פאבריקאציאן פון גלאז.

sand'ed *a.* (סענד'-עד) בעדעקט אדער בעשפרענקעלט מיט זאמד; פון זאמד-קאליר.

san'derling *n.* (סענ'-דער-לינג) דער דריי-פינגערדיגער זאמד-לויפער [אזא פויגעל וואס האט בלויז דריי פינגער אין א פוס און לעבט אויף די זאמדיגע ברע-גען פון ימים]. ז. ***sandpiper***.

san'derswood *n.* (סענ'-דערז-הוואוד) ז. ***sandalwood***.

sand'-flea *n.* (סענד'-פליע) די זאמד-פלוי אדער שטראנד-פלוי [אזא שפרינגענ-דער אינזעקט וואס געפינט זיך אין זאמד ביים ברעג ים].

sand'-flood *n.* (סענד'-פלאד) א זאמד-שטראם וואס ווערט געטריבען פון ווינד.

sand'-glass *n.* (סענד'-גלעס) א זאמד-אוהר. ז. ***hour-glass***.

sand'-grass *n.* (סענד'-גרעס) זאמד-גראז, שטראנד-גראז [גראז וואס וואקסט אויף א זאמד-באדען אדער אין דעם זאמד ביים ברעג ים].

sand'-grouse *n.* (סענד'-גראוס) א סטע-פען-הוהן [אזא פויגעל וואס לעבט אין די זאמד-סטעפעס פון אייראפא].

sand'-heat *n.* (סענד'-היעט) די היץ פון א זאמד-באד.

sand'-hill *n.* (סענד'-היל) א זאמד-בערגעל; א בערגעל בעדעקט מיט זאמד.

sand'-hill'er *n.* (סענד'-היל'-ער) איי-נער פון דער ראסע וואס לעבט אין די סאסנאווע וועלדער, וועלכע בעדעקען די זאמד-ברעג פון דזשארדזשיא און זיד-קאראלאינע אין די פעראייניגטע שטאא-טען פון אמעריקא [מען נעהמט אן אז דיעזע ראסע, וואס האט א זאמד-פארביגע הויט, שטאמט אב פון די ווייסע, וועלכע זיינען אנטלאפען פון שקלאפען-ארבייט און האבען זיך בעהאלטען אין די וועלדער].

san'diness *n.* (סענ'-די-נעס) זאמדיג-קייט; דאס אויסזעהן ווי זאמד [וועגען א קאליר].

san'diver *n.* (סענ'-די-ווער) גלאז-שלאקען, פסלת פון געשמאלצענעם גלאז.

sand'-liz'ard *n.* (סענד'-ליז'-ארד) דער זאמד-עקדעש [אן עקדעש אין אייראפא וואס געפינט זיך אין זאמדיגע געגענדען].

sand'man *n.* (סענד'-מען) א פאבעל-האפטע פערזאן וואס מאכט, לויט דעם פאלקס-גלויבען, קינדער שלעפריג.

sand'-mar'tin *n.* (סענד'-מאר'-טין) די זאמד-שוואלב [אזא שוואלב וואס געפינט זיך ביי זאמדיגע ברעגען].

sand'paper *n. and v.* (סענד'-פיי-פער) זאמד-פאפיער; אבררייבען מיט זאמד-פא-פיער; אבפאלירען, אבשלייפען, גלאט מא-כען.

sand'peep *n.* (סענד'-פיעפ) א קליינער זאמד-לויפער אדער שטראנד-לויפער [אזא קליינער פויגעל וואס געפינט זיך ביי דעם זאמד-ברעג פון ים].

sand'-pig'eon *n.* (סענד'-פידזש'-אן) ז. ***sand-grouse***.

sand'piper *n.* (סענד'-פאי-פער) א זאמד-לויפער אדער שטראנד-לויפער [אזא קליינער פויגעל וועלכער לויפט ארום אויף דעם זאמד-ברעג פון ים].

sand'-pit *n.* (סענד'-פיט) א זאמד-גרוב.

sand'-ridge *n.* (סענד'-רידזש) א זאמד-באנק [אין א טייך אדער אין ים].

sand'runner *n.* (סענד'-ראנ-ער) ז. ***sandpiper***.

sands *n.* (סענדז) דער זאמד-געגענדען; דער ים-ברעג; מאמענטען, מינוטען, ווייל'ען; לעבענס-צייט.

sand'-screen *n.* (סענד'-סקריען) א זאמד-זיב [א גרויסע דראטענע זיב וואס ווערט בענוצט צום זיפען זאמד].

Sand-screen

sand'-sif'ter *n.* (סענד'-סיפ'-טער) א זיב צו זיפען זאמד; א מאשין צו ריי-ניגען און זיפען זאמד.

sand'-snake *n.* (סענד'-סנייק) די זאמד-שלאנג; די מדבר-שלאנג.

sand'-snipe *n.* (סענד'-סנאיפ) ז. ***sandpiper***.

sand'stone *n.* (סענד'-סטאון) א זאמד-שטיין.

sand'-storm *n.* (סענד'-סטאהרם) א זאמד-שטורם [א שטורם-ווינד וואס טראגט מיט זיך א זאמד-וואלקען].

sand'-trap *n.* (סענד'-טרעפ) א פאר-ריכטונג אבצוטיילען זאמד פון פליסענדע וואסער.

sand'-tube *n.* (סענד'-טיוב) א זאמד-קאנאל.

sand'-whirl *n.* (סענד'-הווירל) א ווירבעל-ווינד וואס דרעהט שטויב און זאמד.

sand'wich *n. and v.* (סענד'-הוויטש) א סאנדוויטש, א צונויפגעלעגט פוטער-ברויט מיט פלייש, פיש אדער קעז אין מיטען; עטוואס וואס איז עהנליך צו א סאנד-וויטש; א פערזאן וואס טראגט צוויי רע-קלאמען-טאוולען, איינעם פון פארענט און איינעם פון הינטען; מאכען ווי א סאנד-וויטש; עטוואס אריינשטעלען צווישען צוויי אנדערע זאכען.

sand'wich-man *n.* (סענד'-הוויטש-מען) א פערקויפער פון סאנדוויטשעס [ז. ***sandwich***]; א פערזאן וואס טראגט צוויי רעקלאמען-טאוולען, איינעם פון פא-רענט און איינעם פון הינטען.

sand'-wind *n.* (סענד'-הווינד) א ווינד וואס טראגט מיט זיך זאמד און שטויב.

sand'worm *n.* (סענד'-הוואירם) א זאמד-ווארים [וואס האלט זיך אין זאמד].

sand'wort *n.* (סענד'-הוואירט) זאמד-קרויט [אזא נידריגע פלאנצע וואס וואקסט אין זאמד].

san'dy *a.* (סענ'-די) זאמדיג; ווי זאמד;

ניט פעסט, ניט זיכער; טרוקען [ווי זאמד]; פון זאמד־קאליר, געלב־רויט.

San'dy *n.* (סענ'־די) א שאטלענדער.

sane *a.* (סיין) געזונד; ביים זינען; ביים געזונדען פערשטאנד.

sane'ly *adv.* (סיינ'־לי) אין א געזונדען צושטאנד; ביים געזונדען פערשטאנד.

sane'ness *n.* (סיינ'־נעס) געזונדקייט; געזונדער פערשטאנד.

sang (סענג) געזונגען. ז. *sing*.

sangaree' *n.* and *v.* (סענ־גע־ריע') רויטער וויין געמישט מיט וואסער, צוקער און געווירצען וואס ווערט געברויכט אלס געטראנק אין די הייסע לענדער; מישען מיט וואסער און פערזיסען [וועגען וויין].

sang'-de-bœuf' *n.* (סאנ'־דע־בעף') אזא טיעף־רויטער קאליר מיט וועלכען די אלטע כינעזישע פארצעלייַ האט זיך אויסגעצייכענט.

sang-froid' *n.* (סאנ־פרוא') קאלטבלוטיגקייט.

san'giac *n.* (סענ'־דזשעק) ז. *sanjak*.

sangraal' *n.* (סענ־גרייל') ז. *sangreal*.

san'greal *n.* (סענ'־גרי־על) דער הייליגער גראל. ז. *grail*.

sang'-school *n.* (סענג'־סקוהל) א שוהל צום לערנען זינגען.

sang'sue *n.* (סענג'־סיו) א פיאווקע. ז. *leech*.

sanguic'olous *a.* (סענ־גהוויק'־א־לאס) וואס לעבט אין בלוט [וועגען פאראזיטען].

sanguif'erous *a.* (סענ־גהוויפ'־ער־אס) וואס פיהרט אדער צירקולירט דאס בלוט [ווי די אדערען, בלוט־געפעס א. ז. וו.].

sanguifica'tion *n.* (סענ־גהווי־פי־קיי'־שאן) די בלוט־בילדונג, די בלוט־פראדוצירונג.

san'guifier *n.* (סענ'־גהווי־פאי־ער) א מיטעל וואס פראדוצירט בלוט.

san'guify *v.* (סענ'־גהווי־פאי) פערוואנדלען אין בלוט.

san'guinarily *adv.* (סענ'־גהווי־נע־רי־לי) מיט בלוטדורשטיגקייט; אויף א בלוטדורשטיגען אופן; בלוטיג.

san'guinariness *n.* (סענ'־גהווי־נע־רי־נעס) בלוטדורשטיגקייט, בלוט־גיעריגקייט; בלוטיגקייט.

san'guinary *a.* and *n.* (סענ'־גהווי־נע־רי) 1. בלוטיג; בלוט־גיעריג, בלוט־דורשטיג; מערדעריש; 2. דאס בלוט־קרויט [אזא רויטע פלאנצע].

1. The fort was captured after a series of sanguinary assaults.

san'guine *a.* and *n.* (סענ'־גהווין) 1. בלוטיג; פולבלוטיג; בלוט־רויט; סאנגוויניש; 2. לוסטיג, פרעהליך, לעבעדיג, לעבהאפט; היציג; 3. האפנונגספול; זיכער אדער איינגעגלויבט אין ערפאלג; 4. בלוט־קאליר, רויטקייט; א צייכנונג געמאכט מיט רויטען קרייד.

2. A sanguine temperament is a help to success. 3. I am very sanguine about the outcome of my undertaking.

san'guinely *adv.* (סענ'־גהווין־לי) סאנגוויניש, פרעהליך, לוסטיג, האפנונגספול, מיט פרעהליכע האפנונגען.

san'guineness *n.* (סענ'־גהווין־נעס) ז. *sanguinity*.

sanguin'eous *a.* (סענ־גהווינ'־אי־אס) סאנגוויניש, לעבהאפט, היציג; פרעהליך, האפנונגספול, זיכער אדער איינגעגלויבט אין ערפאלג; בלוטיג, בלוט־רויט; וואס האט בלוט, וואס האט א בלוט־צירקולאציאנס־סיסטעם; בלוטרייך, פולבלוטיג.

sanguin'ity *n.* (סענ־גהווינ'־אי־טי) פולבלוטיגקייט; הייס־בלוטיגקייט, היציגקייט; לעבהאפטיגקייט; זיכערהייט אדער איינגעגלויבטקייט אין ערפאלג.

sanguiniv'orous *a.* (סענ־גהווי־ניוו'־א־ראס) ז. *sanguivorous*.

sanguin'olence *n.* (סענ־גהווינ'־א־לענס) בלוטיגקייט; דאס זיין פול מיט בלוט.

sanguin'olency *n.* (סענ־גהווינ'־א־לענ־סי) ז. *sanguinolence*.

sanguin'olent *a.* (סענ־גהווינ'־א־לענט) בלוטיג, בלוטרייך, בלוטפול.

san'guisuge *n.* (סענ'־גהווי־סיודזש) א פיאווקע. ז. *leech*.

sanguiv'orous *a.* (סענ־גהוויוו'־א־ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט בלוט.

san'hedrim *n.* (סענ'־הי־דרים) ז. *sanhedrin*.

san'hedrin *n.* (סענ'־הי־דרין) דער סנהדרין [דאס העכסטע געריכט אמאל ביי אידען. דער גרויסער סנהדרין איז בעשטאנען פון 71 מיטגליעדער און דער קליינער סנהדרין פון 23]; א פערזאמלונג וואס איז ענליך צו דעם סנהדרין; א פארלאמענט.

san'icle *n.* (סענ'־איקל) דער זאניקעל [א מין פלאנצע וועלכע איז אמאל זעהר פיעל געברויכט געווארען אלס א מיטעל צו פערשיעדענע קראנקהייטען].

san'idine *n.* (סענ'־אי־דין) זאנידין [א מין גלאזיגער פעלד־שפאט וואס מען געפינט אין לאווא און אין וואולקאנישע פעלזען].

sa'nies *n.* (סיי'־ני־איז) שיטערער אייטער [פלאגמע] פון א וואונד.

sa'nious *a.* (סיי'־ני־אס) אייטעריג, וואס גיט ארויס אייטער; וואס איז שייך אדער ענליך צו שיטערען אייטער.

sanita'rian *n.* (סענ־אי־טיי'־רי־ען) איינער וואס גיט זיך אב מיט דער אויפפאסונג פון דער פאלקס־געזונדהייט, מיט היגיעניש רעפארמען א. ז. וו.; א קענער פון סאניטארע געזעצען און כללים.

san'itarily *adv.* (סענ'־אי־טע־רי־לי) אין בעצוג צו דער געזונדהייט אדער צו דער אבהיטונג פון געזונד.

san'itarist *n.* (סענ'־אי־טע־ריסט) ז. *sanitarian*.

sanita'rium *n.* (סענ־אי־טיי'־רי־אם) א סאניטאריום, א הייל־אנשטאלט, א געזונדהייטס־אנשטאלט.

san'itary *a.* (סענ'־אי־טע־רי) סאניטאריש, וואס איז שייך צו דער אבהיטונג פון דעם געזונד; היגיעניש, געזונד.

san'itary board (סענ'־אי־טע־רי באורד) דאס אמט אדער קאלעגיום פאר דער אויפפאסונג פון די געזונדהייטס־צושטענדע.

san'itary condi'tions (סענ'־אי־טע־רי קאנ־דיש'־אנז) סאניטארע צושטענדע, געזונדהייטס־צושטענדע.

san'itary sci'ence (סענ'־אי־טע־רי סאי'־ענס) סאניטארע וויסענשאפט [די וויסענשאפט וואס גיט זיך אב מיט דער אבהיטונג פון דעם געזונד].

sanita'tion *n.* (סענ־אי־טיי'־שאן) דאס האלטען אין א געזונדען צושטאנד, דאס אנווענדען די כללים פון דער וויסענשאפט אבצוהיטען דאס געזונד.

san'ity *n.* (סענ'־אי־טי) געזונדקייט; דאס זיין ביים געזונדען פערשטאנד.

san'jak *n.* (סענ'־דזשעק) א פערוואלטונגס־דיסטריקט אין טערקיי פון צווייטען גראד; א טערקישער דיסטריקט וואס ווערט פערוואלטעט פון א זאנדזשאקבעק [א פאשא פון א נידריגען ראנג].

san'jak-bey *n.* (סענ'־דזשעק־ביי) א זאנדזשאקבעק. ז. *sanjak*.

sank (סענק) געזונקען. ז. *sink*.

san'nup *n.* (סענ'־אפ) א פערהייראטער מאן ביי די אינדיאנער אין אמעריקא.

sans *prep.* (סאן) אהן; אויסער, אויסערהאלב.

San'scrit *n.* and *a.* (סענ'־סקריט) ז. *Sanskrit*.

sansculotte' *n.* (סאן־קיו־לאט') א סאנקיולאט, אן עקסטרעמער רעוואלוציאנער אין דער צייט פון דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין יאהר 1789; א רעוואלוציאנערער רעפובליקאנער, א קאמוניסט, א רעוואלוציאנער.

sansculot'terie *n.* (סאן־קיו־לאט'־רי) ז. *sansculottism*.

sansculot'tic *a.* (סאן־קיו־לאט'־איק) רעוואלוציאנער, עקסטרעם רעוואלוציאנער.

sansculot'tide *n.* (סאן־קיו־לאט'־איד) די פינף [אין אן עבור־יאהר זעקס] טעג, וואס מען האט בעדארפט צוגעבען צו ענדע פון יאהר אין דעם פראנצויזישען רעוואלוציאנערען קאלענדאר [איינגעפיהרט אין 1789], צוליעב דעם וואס מען האט בעשטימט, אז יעדער מאנאט זאל בעשטעהן פון 30 טעג. ז. *republican calendar*.

sansculot'tism *n.* (סאן־קיו־לאט'־איזם) סאנקיולאטיזם, די פרינציפען פון די סאנקיולאטען. ז. *sansculotte*.

sansculot'tist *n.* (סאן־קיו־לאט'־איסט) א סאנקיולאט [ז. *sansculotte*]; איינער וואס גלויבט אין די פרינציפען פון די סאנקיולאטען, ניט נעהמענדיג אליין קיין אקטיווען אנטייל אין דער רעוואלוציאנערער בעוועגונג.

San'skrit *n.* and *a.* (סענ'־סקריט) די סאנסקריטיש שפראך [די אלטע הייליגע שפראך אין וועלכער עס זיינען געשריבען די הייליגע ביכער אין אינדיען]; סאנסקריטיש, וואס איז שייך צו דער סאנסקריטישער שפראך.

Sanskrit'ic *a.* (סענ־סקריט'־איק) סאנסקריטיש, וואס קומט פון דער סאנסקריטישער שפראך.

San'skritist *n.* (סענ'־סקריט־איסט) א קענער אין דער סאנסקריטישער שפראך.

sans souci' (סאן סוה־סי') אהן זארג, אהן דאגות.

San'ta Claus (סענ'־טא קלאהס) אין דער קריסטליכער פאלקס־לעגענדע — דער מאן וואס בריינגט אין ווייהנאכטס־אבענד מתנות צו די קינדער [ער ווערט געוועהנליך פארגעשטעלט אלס א קורצער, דיקער, אלטער מאן מיט א גרויסער בארד און מיט א פריינדליכען געזיכט, וועלכער שלעפט אויף זיך א זאק פול מיט שפיעלצייג].

san'tal *n.* (סענ'־טעל) ז. *sandalwood*.

san'talin *n.* (סענ'־טע־לין) סאנטאלין, דער רויטער פארב־שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון סאנדאל־האלץ.

san'ton *n.* (סענ'־טאן) א מאכמעדאנישער מאנאך אדער הייליגער.

santon'ica *n.* (סענ־טאנ'־אי־קא) א סאנטאניקא [ווערים־קרויט פלאנצע]; א מעדיצין וואס ווערט געמאכט פון די בלומען פון דיעזער פלאנצע.

san'tonin *n.* (סענ'-טא-נין) סאנטאנין [אזא ביטערליכער שטאף וואס איז ענטהאלטען אין די בלומען פון א סאנטאניקא אדער אין ווערים=קרויט און וואס ווערט בענוצט אלס א מעדיצין צום אבטרייבען ווערים].

san'tonine *n.* (סענ'-טא-נין) ז. *santonin*.

sap *n. and v.* (סעפ) פלאנצען=זאפט [דער זאפט אדער פליסיגקייט וואס צירקולירט אין פלאנצען ווי דאס בלוט ביי לעבעדיגע בעשעפענישען]; זאפט און קראפט; דער אויסערליכער טייל פון האלץ פון א בוים וואס איז אין בעריהרונג מיט דער קארע; אזא שמאלער גראבען וואס ווערט געמאכט צוצוקומען צו א פעסטונג אדער בעלאגערטען פלאץ; א דומער יונג; א מתמיד, א זעהר פלייסיגער שילער; האנדלען ווי א דומער יונג; זיין א פלייסיגער שילער, פלייסיג חזר'ען; אונטערגראבען, אונטערמינעווען; גראבען א צוגאנג צו א פעסטונג.

sapadil'lo *n.* (סעפ-ע-דיל'-או) ז. *sapodilla*.

sap'ajou *n.* (סעפ'-ע-דזשוה) א מין זידאמעריקאנישע אפע אדער אבעזיאנע; א שפינען=אפע [ז. *spider-monkey*].

sapan'-wood *n.* (סע-פענ'-הוואוד) ברויזין=האלץ [א פארב=האלץ צו פארבען רויט, וואס ווערט גענומען פון אזא קליינעם בוים אין אסט=אינדיען].

sap'ful *a.* (סעפ'-פול) זאפטיג, פול מיט זאפט.

sap'-green *n.* (סעפ'-גריען) דאס זאפטגרין [אזא גרינער שטאף וואס ווערט ערהאלטען פון קרייץ=דארן יאגדעס].

sap'head *n.* (סעפ'-העד) א דומער יונג.

sap'-head'ed *a.* (סעפ'-העד'-עד) דום, נאריש.

saphe'na *n.* (סע-פי'-נא) דער פרויען=אדער, דער מוטער=אדער [א זיכטבארער אדער אויף דער אינוועניגסטער זייט פון דער פוס=פאלקע]; א נערוו וואס געהט פון דער קניע ביז צום גראבען פוס=פינגער.

saphe'nous *a. and n.* (סע-פי'-נאס) זיכטבאר, ארויסשטארצענד [ווי אן אדער פון פוס]; וואס איז שייך צו א פוס=אדער אדער צו א פוס=נערוו; א פוס=אדער, א פוס=נערוו.

saphe'nous vein (סע-פי'-נאס וויין) דער פרויען=אדער, דער מוטער=אדער [א זיכטבארער אדער אויף דער אינוועניגסטער זייט פון דער פוס=פאלקע] ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

sap'id *a.* (סעפ'-איד) געשמאק; זאפטיג.

sapid'ity *n.* (סע-פיד'-אי-טי) געשמאקקייט.

sap'idness *n.* (סעפ'-איד-נעס) ז. *sapidity*.

sa'pience *n.* (סיי'-פי-ענס) פערנונפט, ווייזהייט, קלוגהייט, חכמה; גוטער געשמאק.

sa'piency *n.* (סיי'-פי-ען-סי) ז. *sapience*.

sa'pient *a.* (סיי'-פי-ענט) קלוג, וועלטקלוג [מייסטענס אין א איראנישען זין].

sapien'tial *a.* (סיי-פי-ענ'-שעל) וואס בעזיצט קלוגהייט; וואס איז שייך צו קלוגהייט.

sa'piently *adv.* (סיי'-פי-ענט-לי) אויף א קלוגער ארט; מיט חכמה.

sap'less *a.* (סעפ'-לעס) אהן זאפט; טרוקען; פערוועלקט; קראפטלאז.

sap'ling *n.* (סעפ'-לינג) א יונג בוימעלע; א יונגע פערזאן; א יונגער יאגד=הונד.

sapodil'la *n.* (סעפ-א-דיל'-א) די זאפאטע [אזא גרויסער אימער=גרינער בוים וואס וואקסט אין דיא הייסע געגענדען פון אמעריקא]; די זאפאטע=פלוים [די פרוכט פון דעם זאפאטע=בוים].

sapodil'la-plum *n.* (סעפ-א-דיל'-א-פלאם) די זאפאטע=פלוים [די פרוכט פון דער זאפאטע]. ז. *sapodilla*.

sapona'ceous *a.* (סעפ-א-ניי'-שיאס) זייפיג, זייפען=ארטיג, ווי זייף.

saponac'ity *n.* (סעפ-א-נעס'-אי-טי) זייפיגקייט; דאס זיין ווי זייף.

saponifica'tion *n.* (סע-פאנ-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין זייף [וועגען פעט=שטאפען ווען זיי ווערען פערבונדען מיט אלקאלי].

sapon'ify *v.* (סע-פאנ'-אי-פאי) פערוואנדלען אין זייף.

sap'onite *n.* (סעפ'-א-נאיט) דער זייפען=שטיין [א מין ווייכע זייפיגע מאסע וואס געפינט זיך אין די שפאלטען פון פעלזען].

sa'por *n.* (סיי'-פאר) דער געשמאק.

saporif'ic *a.* (סעפ-א-ריפ'-איק) וואס גיט א געשמאק.

saporos'ity *n.* (סעפ-א-ראס'-אי-טי) געשמאקקייט.

sap'orous *a.* (סעפ'-א-ראס) געשמאק, שמאקהאפט.

sappan'-wood *n.* (סעפ-ענ'-הוואוד) ז. *sapan-wood*.

sap'per *n.* (סעפ'-ער) א סאפיאר [א סאלדאט וואס איז בעשעפטיגט ביים גראבען און בויען פעסטונגס=ווערק און ביי עהנליכער ארבייט]; אזא דלאט וואס ווערט בענוצט אין זעג=מאשינען צו מאכען רונד דעם קלאץ וואס מען דארף זעגען.

Sap'phic *a. and n.* (סעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעריהמטער גריכישער דיכטערין סאפא; א סאפישער פערז [א פאעטישער פערז, ווי די דיכטערין סאפא האט געשריבען].

sap'phire *n. and a.* (סעפ'-איר) א סאפיר=שטיין; דער קאליר פון א סאפיר=שטיין [בלוי]; וואס האט א קאליר פון א סאפיר=שטיין. ז. איל. *"Gems"*

sap'phirine *a. and n.* (סעפ'-אי-רין) וואס האט דעם קאליר פון א סאפיר=שטיין; געמאכט פון סאפיר=שטיין; אזא בלאסבלויער אדער גרינליכער מינעראל וואס געפינט זיך אין גרענלאנד.

sap'phism *n.* (סעפ'-איזם) אוננאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר צווישען א פרוי מיט א פרוי.

sap'piness *n.* (סעפ'-אי-נעס) זאפטיגקייט; דומהייט, נארישקייט.

sap'py *a.* (סעפ'-אי) זאפטיג; נאריש, דום.

sap'-rot *n.* (סעפ'-ראט) א מין שוועמלעך אדער בעטקעס, וואס וואקסען אן אויף בוימער, ווען זיי הויבען אן צו פוילען; אינערליכע צופוילטקייט. ז. *dry-rot*.

sap'sago *n.* (סעפ'-סיי-גאו) אזא זארט הארטער קעז מיט א גרינליכען קאליר, וואס ווערט געמאכט אין דער שווייץ.

sap'sucker *n.* (סעפ'-סאק-ער) א קליינער האלץ=פיקער [אזא פויגעל].

sap'-wood *n.* (סעפ'-הוואוד) דער אויבערשטער האלץ=שיכט פון א בוים וואס איז אין בעריהרונג מיט דער קארע.

saque *n.* (סעק) אזא ברייטעס פרויען=קלייד; א מארגען=קלייד, א שלאף=ראק.

sar'aband *n.* (סער'-ע-בענד) די סאראבאנדע [אזא שפאנישער טאנץ]; די מוזיק פאר דער סאראבאנדע.

sar'abande *n.* (סער'-ע-בענד) ז. *saraband*.

Sar'acen *n.* (סער'-ע-סען) א סאראצין, אן אראבער; א מאכמעדאנער.

Saracen'ic ar'chitecture (סער-ע-סענ'-איק אר'-קי-טעק-טשור) סאראצינישע ארכיטעקטור [די פערשיעדענע פארמען פון דעם מורישען אדער אראבישען בוי=סטיל]. ז. *Moorish art*.

saracen'icum *n.* (סער-ע-סענ'-אי-קאם) ז. *sarcenet*.

Sar'acenism *n.* (סער'-ע-סענ-איזם) מאכמעדאניזם, די מאכמעדאנישע רעליגיאן.

sar'asin *n.* (סער'-ע-סין) ז. *sarrasin*.

sar'casm *n.* (סאר'-קעזם) סארקאזם, בייסענדער, בייזער אדער פעראכטענדער שפאס, ביטערע איראניע.

sarcas'tic *a.* (סאר-קעס'-טיק) סארקאסטיש, בייסענד שפאטיש, פעראכטענד שפאטיש, בייז שפאטיש, ביטער איראניש.

sarcas'tical *a.* (סאר-קעס'-טי-קעל) ז. *sarcastic*.

sarcas'tically *adv.* (סאר-קעס'-טי-קעל-אי) מיט סארקאזם, מיט בייסענדען, בייזען אדער פעראכטענדען שפאס, מיט ביטערער איראניע.

sar'cel *n.* (סאר'-סעל) דער אויסערליכער טייל פון א פאלק'ס פליגעל; א פעדער פון דעם אויסערליכען טייל פון א פאלק'ס פליגעל.

sarcelle' *n.* (סאר-סעל') די קריקענטע [אזא קאטשקע אדער ענטעל].

sarce'net *n.* (סארס'-נעט) סארסענעט [א מין דינע זייד, וואס ווערט געברויכט אלס אונטערשלאג].

sarci'tis *n.* (סאר-סאי'-טיס) ענטצינדונג פון די מוסקולען. ז. *myositis*.

sar'cocarp *n.* (סאר'-קא-קארפ) דאס פרוכט=פלייש, דער עסבארער אדער פליישיגער טייל פון א פרוכט [ווי פון א פלוים, בארנע, עפעל א. ז. וו.].

sar'cocol *n.* (סאר'-קא-קאל) אזא פערזישע אדער אראבישע גומי.

sarcocol'la *n.* (סאר-קא-קאל'-א) א מין פערזישע אדער אראבישע גומי; אזא גומי=קוסט.

sarcocol'lin *n.* (סאר-קא-קאל'-אין) ז. *sarcocol*.

sarcog'nomy *n.* (סאר-קאג'-נא-מי) א שטודיום וועגען דער שייכות צווישען דעם גייסט און קערפער אין זייער ענטוויקלונג.

sar'coid *a. and n.* (סאר'-קאיד) פליישארטיג, פליישיג; א פלייש=ארטיג טיילכעל פון א שוואם.

sar'colite *n.* (סאר'-קא-לאיט) סארקאליט [א מין רויטליכער מינעראל].

sarcolog'ic *a.* (סאר-קא-לאדזש'-איק) סארקאלאגיש, וואס איז שייך צו סארקאלאגיע [דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון דעם ארגאניזם].

sarcolog'ical *a.* (סאר-קא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *sarcologic*.

sarcol'ogist *n.* (סאר-קאל'-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט סארקאלאגיע [דער טייל פון אנאטאמיע, וואס

בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיילען פון קערפער].

sarcol'ogy *n.* (סאר־קאל'־א־דזשי) סארקאלאגיע [דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ווייכע טיי־לען פון קערפער].

sarco'ma *n.* (סאר־קאו'־מא) א פליישי־גער דיסק [ביי פלאנצען]; סארקאמא [א פלייש־אנוואוקס אויף'ן קערפער].

sarcomato'sis *n.* (סאר־קאו־מע־טאו'־סיס) די ענטוויקלונג פון א סארקאמא [א קראנקהאפטער פלייש אנוואוקס אויף'ן קערפער].

sarcom'atous *a.* (סאר־קאמ'־ע־טאס) וואס איז שייך אדער איז ענליך צו סאר־קאמא. ז. *sarcoma*.

sarcoph'agal *a.* (סאר־קאפ'־ע־געל) פלייש־פרעסענד.

sarcoph'agan *n.* (סאר־קאפ'־ע־גען) א פלייש־פרעסענדעס בייטעל־טהיער. ז. *Marsupialia*.

sarcoph'age *n.* (סאר־קאפ'־איידזש) ז. *sarcophagus*.

sarcoph'agous *a.* (סאר־קאפ'־ע־גאס) פלייש־עסענד; וואס ערנעהרט זיך מיט פלייש.

sarcoph'agus *n.* (סאר־קאפ'־ע־גאס) א סארקאפאג [א שטיינערנע טרונע, הויפט־זעכליך אזעלכע וואס איז בעדעקט מיט ארנאמענטען און אויפשריפטען]; אזא שטיין, פון וועלכען די פארצייטיגע גרי־כען האבען געמאכט טרונעס].

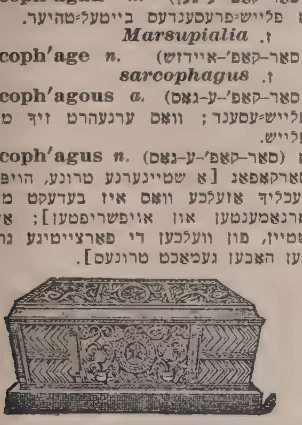

Sarcophagus

sarcoph'agy *n.* (סאר־קאפ'־ע־דזשי) פלייש־פרעסעריי; דאס ערנעהרען זיך מיט פלייש.

sar'cophile *n.* (סאר'־קא־פיל) א פלייש־פרעסענדע חיה.

sarcoph'ilous *a.* (סאר־קאפ'־אי־לאס) ז. *sarcophagous*.

sarco'sis *n.* (סאר־קאו'־סיס) אויסביל־דונג פון פלייש; א פלייש־אנוואוקס, א פלייש־געשווילעכץ.

sarcot'ic *a.* and *n.* (סאר־קאט'־איק) וואס איז שייך צו א פלייש־אנוואוקס אדער פלייש־געשווילעכץ; וואס פעראורזאכט דעם וואוקס פון פלייש, וואס פראדוצירט פלייש; א מעדיצינישער מיטעל ארויס־צורופען דעם וואוקס פון פלייש.

sar'cous *a.* (סאר'־קאס) פליישיג [הויפטזעכליך וועגען דעם מוסקול־גע־וועב].

sarcula'tion *n.* (סאר־קיו־ליי'־שאן) דאס פאלען, דאס יעטען [דאס ארויסריי־סען די אוננויטיגע געוויקסען].

sard *n.* (סארד) דער סארד, דער בלוט־רויטער קארנעאל [א מין עדעלשטיין פון פלייש־קאליר]. ז. *carnelian*.

sar'dachate *n.* (סאר'־דע־קייט) א סאר־דאכאט, דער בלאס־רויטער אגאט, אגאט מיט שיכטען פון דעם סארד אדער בלוט־רויטען קארנעאל [א מין עדעלשטיין פון פלייש־קאליר].

sar'del *n.* (סאר'־דעל) א סארדעל, א סארדינקע; א מין סארדין־ענליכער קליי־נער הערינג.

sar'delle *n.* (סאר'־דעל) ז. *sardel*.

sardine' *n.* (סאר־דין') א סארדעל, א סארדינקע [א קליין פישעל, וואס ווערט געוועהנליך קאנזערווירט אין אויל]; אן אונוויכטיגע אדער פערעכטליכע פערזאן.

Sardine

sar'dine *n.* (סאר'־דין) דער סארד אדער בלוט־רויטער קארנעאל. ז. *sard*.

sardine'-tongs *n.* (סאר־דינ'־טאהנגז) א סארדין־צווייננגעל [ארויסצונעהמען גאנ־צערהייד קאנזערווירטע סארדעלען פון א קעסטעלע].

sar'dius *n.* (סאר'־די־אַס) ז. *sard*.

sar'doin *n.* (סאר'־דאין) ז. *sard*.

sardo'nian *a.* (סאר־דאו'־ני־ען) ז. *sardonic*.

sardon'ic *a.* (סאר־דאנ'־איק) סארדא־ניש, קראמפהאפט, געצוואונגען; ביטער איראניש, סארקאסטיש, שפאטיש, גיפטיג, בייז [וועגען א געלעכטער, א שמייכעל, א געזיכטס־אויסדרוק אדער שטימונג].

sardon'ically *adv.* (סאר־דאנ'־אי־קעל־אי) סארדאניש, קראמפפהאפט, געצוואונ־גען, מיט ביטערער איראניע, שפאטענד, גיפטיג, בייז.

sardon'ic grin (סאר־דאנ'־איק גרין) ז. *sardonic smile*.

sardon'ic laugh (סאר־דאנ'־איק לאהף) ז. *sordonic smile*.

sardon'ic smile (סאר־דאנ'־איק סמאיל) א סארדאנישער שמייכעל [א בייז־שפאטישער שמייכעל; ספאזמען אין די געזיכטס־מוסקולען, וועלכע גיבען צו דעם געזיכט דעם אויסדרוק פון א שמיי־כעל].

sar'donyx *n.* (סאר'־דא־ניקס) א סאר־דאניקס [א מין טייערער שטיין, א מין כאלצעדאן אדער אגאט, וועלכער בעשטעהט פון איינינגע רויטע און ברוינע שיכטען געמישט מיט ווייס].

sargas'so *n.* (סאר־געס'־או) גאלף־גראז [אזא ים־פלאנצע]. ז. *gulfweed*.

sargas'sum *n.* (סאר־געס'־אם) ז. *sargasso*.

sark *n.* (סארק) א העמד.

sar'lak *n.* (סאר'־לעק) דער גרונץ־אקס, דער יאק [אזא אקס]. ז. *yak*.

sar'lyk *n.* (סאר'־ליק) ז. *sarlak*.

sar'ment *n.* (סאר'־מענט) ז. *sarmentum*.

sarmen'ta *n.* (סאר־מענ'־טא) אויסלוי־פערס, ווארצעל־ראנקען. ז. *sarmentum*.

sarmenta'ceous *a.* (סאר־מענ־טיי'־שיאס) ז. *sarmentose*.

sarmen'tose *a.* (סאר־מענ'־טאוס) וואס בעשטעהט פון אויסלויפערס אדער וואר־צעל־ראנקען [א שטענגעל, אויף וועלכען די בלעטלעך קומען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אדער א ווארצעל, פון וועל־כען עס וואקסען ארויס אנדערע ווארצלען אין בעשטימטע אינטערוואלען]. ז. *sarmentum*.

sarmen'tous *a.* (סאר־מענ'־טאס) ז. *sarmentose*.

sarmen'tum *n.* (סאר־מענ'־טאם) אן אויסלויפער, א ווארצעל־ראנקע [א שטענ־געל, אויף וועלכען די בלעטלעך קומען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אדער א ווארצעל, פון וועלכען עס וואקסען ארויס אין בעשטימטע אינטערוואלען אנדערע ווארצלען].

Sarmentum

sarn *n.* (סארן) שטיין־פלאסטער, ברוק.

sar'plar *n.* (סאר'־פלאר) א פאק אדער זאק וואל [2240 פונט]; פאק־לייווענד.

sar'pler *n.* (סאר'־פלער) ז. *sarplar*.

sar'rasin *n.* (סער'־ע־סין) א פאל־גראטע, א פאל־טויער. ז. *portcullis*.

sar'rasine *n.* (סער'־ע־סין) ז. *sarrasin*.

sar'razin *n.* (סאר'־ע־זין) בוך־ווייץ, רעטשקע, גריקע. ז. *buckwheat*.

sarsaparil'la *n.* (סאר־סע־פע־ריל'־א) סאסאפארילע [אזא פלאנצע מיט שמע־קענדע ווארצלען, וועלכע ווערען געברויכט אין מעדיצין]; א מעדיצינישער פרעפא־ראט פון סאסאפארילע־ווארצעל.

Sarsaparilla

sarse'net *n.* (סארס'־נעט) ז. *sarcenet*.

sart *n.* (סארט) א שטיקעל וואלד־לאנד פערוואנדעלט אין אקער־לאנד.

sart'age *n.* (סארט'־איידזש) דאס אב־רייניגען לאנד פון וואלד [ווי דורך פייער], אום עס צו פערוואנדלען אין אקער־לאנד.

sarticruræ'us *n.* (סאר־טי־קרו־ריע'־אס) דער שניידער־מוסקול. ז. *sartorius*.

sar'tor *n.* (סאר'־טאר) א שניידער; לאטוטניק.

sarto'rial *a.* (סאר־טאו'־רי־על) שניי־דעריש, וואס איז שייך צו א שניידער אדער צו שניידעריי.

sarto'rial art (סאר־טאו'־רי־על ארט) די שניידער־קונסט.

sarto'rii *n.* (סאר־טאו'־רי־אי) שניידער־מוסקולען. ז. *sartorius*.

sarto'rius *n.* (סאר־טאו'־רי־אס) דער שניידער־מוסקול [דער לענגסטער מוסקול אין מענשליכען קערפער וואס געהט דורך די פאלקע].

sash *n.* and *v.* (סעש) א שארף, א גארטעל, א פאס; א פענסטער־ראהם; א שויבען־ראהם; די הילצערנע איינפאסונג פון א זעג, וואס לאזט זי זיך ניט בויגען; איינשטעלען שויבען־ראהמען; אנטהאן א שארף אדער פאס.

sash'-bar *n.* (סעש'־באר) דאס קוואר־האלץ פון א פענסטער־ראהם.

sash'-door *n.* (סעש'־דאור) א טהיר מיט שויבען.

sash'-frame *n.* (סעש'-פריים) די ראהם, אויף וועלכער עס הענגט א פענסטער-ראהם.

sash'-line *n.* (סעש'-לאין) א פענסטער-שטריק [א שטריק, אויף וועלכען עס האלט זיך א פענסטער-ראהם].

sash'-saw *n.* (סעש'-סאה) א שליעס-זעג, אן איינגעפאסטע זעג; א קליינע זעג צום אויסשניידען א שויבען-ראהם.

sash'-tool *n.* (סעש'-טוהל) אזא קליינע פארב-בארשט.

sash'-win'dow *n.* (סעש'-הווינ'-דאו) א פענסטער וואס מען קען עפענען.

sa'sine *n.* (סיי'-סין) דאס איבערגעבען אין געזעצליכען בעזיץ גרונד-אייגענטום; דער דאקומענט וועגען איבערגעבען גרונד-אייגענטום אין געזעצליכען בעזיץ.

sass *n. and v.* (סעס) סאוס, זופ; גרינג-סען, זופ-גרינסען; חוצפה, פרעכהייט; ריידען אדער ענטפערען מיט פרעכהייט.

sas'saby *n.* (סעס'-ע-בי) אזא גרויסער אפריקאנישער אנטילאפ.

sas'safras *n.* (סעס'-ע-פרעס) דער סאסא-פראס [א נארד-אמעריקאנישער בוים, וואס דערגרייכט אפט א הויך פון 45 פוס. די שמעקענדע ווארצלען פון דעם סאסאפראס גיבען ארוים אן אויל און ווערען געברויכט אין מעדיצין].

Sas'senach *n.* (סעס'-ע-נעך) אן אנגלא-זאקס, אן ענגלענדער.

sas'solin *n.* (סעס'-א-לין) נאטירליכע באר-זויערע. ז. *boracic acid*

sas'soline *n.* (סעס'-א-לין) ז. *sassolin*

sas'solite *n.* (סעס'-א-לאיט) ז. *sassolin*

sas'sorol *n.* (סעס'-א-ראל) ז. *rock-pigeon*

sassorol'la *n.* (סעס-א-ראל'-א) ז. *rock-pigeon*

sas'tra *n.* (סאס'-טרא) ז. *shaster*

Sat. אבקירצונג פון *Saturday*

sat (סעט) געזעסען. ז. *sit*

They sat down to talk over the situation.

Sa'tan *n.* (סיי'-טען) דער טייוועל, דער שטן.

satan'ic *a.* (סע-טענ'-איק) טייוועלש; וואס איז שייך צום שטן אדער טייוועל.

satan'ical *a.* (סע-טענ'-אי-קעל) ז. *satanic*

satan'ically *adv.* (סע-טענ'-אי-קעל-אי) טייוועלש; מעשה שטן.

satan'icalness *n.* (סע-טענ'-אי-קעל-נעס) טייוועלדיגקייט, דאס זיין טייוועלש.

satan'ic school (סע-טענ'-איק סקוהל) די טייוועלשע שוהל [אזוי האבען די געגנער אנגערופען די ליטעראַרישע ריכטונג, וועלכע איז געווען פערטראטען פון בייראן, שעלי און אנדערע].

sa'tanism *n.* (סיי'-טענ-איזם) טייוועל-דיגקייט, טייוועלשע נייגונגען, א טייוועל-שער כאראקטער, א טייוועלשער אויפטהו.

sa'tanist *n.* (סיי'-טענ-איסט) אן אנ-הענגער פון שטן; א טייוועל, א שלעכטער, פערדארבענער מענש.

satch'el *n.* (סעטש'-על) א רענצעל, א האנד-רענצעל, א ביכער-רענצעל, א סאק-וואיאזש.

sate *v.* (סייט) זעטיגען, זאט מאכען; איבערזעטיגען; איבערפילען.

sateen' *n.* (סע-טיען') סאטין [א גלאנ-ציגע קליידער-וואארע עהנליך צו אטלאס].

sate'less *a.* (סייט'-לעס) אונערזעטליך, וואס קען זיך ניט אנזעטיגען; וואס קען זיך ניט בעפרידיגען.

sat'ellite *n.* (סעט'-ע-לאיט) א לייב-וועכטער; א בעגלייטער; א נעבען-פלאנעט [א קלענערער פלאנעט וואס דרעהט זיך ארום א גרעסערען].

sat'ellite-sphinx *n.* (סעט'-ע-לאיט-ספינקס) אזא גרויסער, שעהנער אבענד-שמעטערלינג.

sat'ellite-vein *n.* (סעט'-ע-לאיט-וויין) אן אדער, וואס געהט צוזאמען מיט אן ארטעריע.

satelli'tium *n.* (סעט-ע-ליש'-אי-אם) בעגלייטונג; וואך.

satiabil'ity *n.* (סיי-שיע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אנגעזעטיגט ווערען; בעפרי-דיגטקייט.

sa'tiable *a.* (סיי'-שיעבל) וואס קען גע-זעטיגט ווערען; וואס קען בעפרידיגט ווע-רען.

sa'tiate *v. and a.* (סיי'-שי-אייט) זעטי-גען; איבערזעטיגען; איבערפילען; בע-פרידיגען; אנגעזעטיגט; איבערגעזעטיגט, איבערפילט.

satia'tion *n.* (סיי-שי-איי'-שאן) אנזע-טיגונג, אנגעזעטיגטקייט.

sati'ety *n.* (סע-טאי'-ע-טי) איבערגעזע-טיגטקייט.

sat'in *n., a. and v.* (סעט'-אין) אטלאס; געמאכט פון אטלאס; עהנליך צו אטלאס; מאכען עהנליך צו אטלאס, מאכען גלאט און גלאנציג.

sat'in-cloth *n.* (סעט'-אינ-קלאהטה) וואלען-אטלאס [אזא דינער, גלאטער, גלאנ-ציגער וואלען-שטאף].

sat'in-dam'ask *n.* (סעט'-אינ-דעמ'-עסק) אזא זיידען-שטאף מיט א געבלימ-טען מוסטער.

satine' *n.* (סע-טין') ז. *sateen*

satinet' *n.* (סעט-אי-נעט') האלב וואלען-אטלאס [אזא דינער אטלאס-עהנליכער שטאף געוועבט פון וואל און באוועל].

sat'in-flow'er *n.* (סעט'-אינ-פלאו'-ער) דאס זילבער-בלאט [אזא פלאנצע מיט פורפור-בלומען].

sat'in-foulard' *n.* (סעט'-אינ-פוה-לארד') אזא אטלאס-עהנליכער זיידענער שטאף.

sat'ining *n.* (סעט'-אינ-אינג) דאס מא-כען זילבער עהנליך צו אטלאס.

sat'ining-machine' *n.* (סעט'-אינ-אינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען פא-פיער עהנליך צו אטלאס [גלאט און גלאנ-ציג].

sat'in-lisse *n.* (סעט'-אינ-ליעס) אזא אטלאס-עהנליכער באוועלנער שטאף מיט קליינע דעליקאטע אוזארען [מוסטערען].

sat'in-pa'per *n.* (סעט'-אינ-פיי'-פער) אטלאס-פאפיער [אזא גלאט און גלאנציג פאפיער].

sat'in-spar *n.* (סעט'-אינ-ספאר) אזא קאלציט [א מין קאלך-שטיין] אדער גיפס וואס ווערט גלאנציג ביים פאלירען.

sat'in-spar'row *n.* (סעט'-אינ-ספער'-או) דער אויסטראלישער אדער טאסמאני-שער פליעגען-כאפער [אזא פויגעל]. ז. *flycatcher*

sat'in-stitch *n.* (סעט'-אינ-סטיטש) אין שטיקעריי — א בלאנק-שטאף.

sat'in-stone *n.* (סעט'-אינ-סטאון) ז. *satin-spar*

sat'inwood *n.* (סעט'-אינ-הוואוד) אט-לאס-האלץ [אזא גלאנציג האלץ וואס ווערט געברויכט פאר טייערען מעבעל]; דער אטלאס-האלץ בוים.

sat'iny *a.* (סעט'-אי-ני) עהנליך צו אטלאס; גלאנציג [ווי אטלאס].

sat'ire *n.* (סעט'-איר) סאטירע [שפאט איבער עטוואס וואס ווערט בעטראכט אלס שלעכט, פערדארבען אדער מיאוס]; שפאט, סארקאזם, בייסענדער הומאר.

satir'ic *a.* (סע-טיר'-איק) סאטיריש, אבשפאטענד פון עפעס וואס ווערט בע-טראכט אלס נאריש, שלעכט, פערדארבען אדער מיאוס; שפאטיש; סארקאסטיש, ביי-סענד.

satir'ical *a.* (סע-טיר'-אי-קעל) ז. *satiric*

satir'ically *adv.* (סע-טיר'-אי-קעל-אי) מיט סאטירע, אבשפאטענד פון עטוואס וואס איז, לויט דעם אבשפאטער'ס מיי-נונג, פערדארבען, שלעכט, נאריש אדער מיאוס; שפאטענד, סארקאסטיש, מיט ביי-סענדען הומאר.

satir'icalness *n.* (סע-טיר'-אי-קעל-נעס) דאס זיין סאטיריש, דאס אבשפאטען פון עטוואס וואס איז, לויט דעם אבשפאטער'ס מיינונג, שלעכט פערדארבען, נאריש אדער מיאוס; דאס שפאטען, דאס זיין סארקאס-טיש אדער בייסענד.

sat'irise *v.* (סעט'-אי-ראיז) ז. *satirize*

sat'irist *n.* (סעט'-אי-ריסט) א סאטירי-קער, א שרייבער פון סאטירען [בייסענ-דער שפאט אויף עפעס וואס ווערט בע-טראכט אלס נאריש, שלעכט, פערדארבען אדער מיאוס].

sat'irize *v.* (סעט'-אי-ראיז) אנגרייפען מיט סאטירע, אויסשטעלען צו שאנדע דורך שפאט, בייסענד אבשפאטען פון עטוואס וואס ווערט בעטראכט אלס נאריש, מיאוס, שלעכט אדער פערדארבען.

sat'irizer *n.* (סעט'-אי-ראי-זער) ז. *satirist*

satisfac'tion *n.* (סעט-איס-פעק'-שאן) בעפרידיגונג, צופרידענשטעלונג, פערגיטי-גונג; אויסקויפונג [פון א זינד]; צו-פרידענהייט; קוויטירונג אדער דעקונג פון א חוב.

satisfac'torily *adv.* (סעט-איס-פעק'-טא-רי-לי) אויף א בעפרידיגענדען אדער צופרידענשטעלענדען אופן.

satisfac'toriness *n.* (סעט-איס-פעק'-טא-רי-נעס) דאס זיין בעפרידיגענד אדער צופרידענשטעלענד; בעפרידיגונג.

satisfac'tory *a.* (סעט-איס-פעק'-טא-רי) בעפרידיגענד; צופרידענשטעלענד; פערגיטיגענד, אויסקויפענד א זינד.

satisfac'tory ev'idence (סעט-איס-פעק'-טא-רי עוו'-אי-דענס) גענוגענדע בע-ווייזע.

sat'isfiable *a.* (סעט'-איס-פאי-עבל) וואס קען בעפרידיגט ווערען, וואס מען קען צופרידענשטעלען.

sat'isfier *n.* (סעט'-איס-פאי-ער) איינער אדער עטוואס וואס בעפרידיגט אדער שטעלט צופרידען.

sat'isfy *v.* (סעט'-איס-פאי) בעפרידיגען, צופרידענשטעלען; פערגיטיגען; בעצאה-לען, ליקווידירען א חוב; פערזיכערען, בעזייטיגען א צווייפעל, איבערצייגען.

sat'isfying *a.* (סעט'-איס-פאי-אינג) 1. בעפרידיגענד, צופרידענשטעלענד; 2. וואס פערטרייבט יעדען צווייפעל.

2. His face has a satisfying appearance.

sat'isfyingly *adv.* (סעט'-איס-פאי-אינג-לי) ז. *satisfactorily*

sa'tive *a.* (סיי'-טיוו) פערזייהט, פער-פלאנצט.

sat'rap *n.* (סעט'-רעפ) א סאטראפ, א וויצע-קעניג אין איינער פון די פראווינ-צען פון דער אלט-פערסישער מלוכה; א גובערנאטאר אדער אנדער נאטשאלניק

אונטער א דעספאטישען הערשער, וואס האלט זיך אין זיין פראווינץ אדער בעצירק ווי א דעספאטישער זעלבסטהערשער.

sat'rapal *a.* (סעט'-רעפ-על) וואס איז שייך צו א סאטראפ אדער צו זיין פראווינץ. ז. *satrap*.

satrap'ical *a.* (סעט-רעפ'-אי-קעל) ז. *satrapal*.

sat'rapy *n.* (סעט'-רעפ-אי) א סאטראפיע, די פראווינץ אדער יורידיקציאן פון א סאטראפ. ז. *satrap*.

satteen' *n.* (סע-טיען') ז. *sateen*.

sat'urable *a.* (סעטש'-יו-רעבל) וואס קען אנגעזעטיגט אדער אנגעזאפט ווערען.

sat'urant *a.* (סעטש'-יו-רענט) וואס זאפט אן, וואס זעטיגט אן.

sat'urate *v.* and *a.* (סעטש'-יו-רייט) אנזעטיגען, אנפילען; אנזאפען [ווי א שוואם מיט וואסער]; אין כעמיע — זעטיגען, אריינגעהמען אדער אריינזויגען אין זיך אזוי פיעל דאס מעהר קען ניט אריין; אנגעזאפט, אנגעזעטיגט; ריין מאכען [א קאליר] פון ווייס [ז. *saturation of colors*].

sat'urater *n.* (סעטש'-יו-ריי-טער) איינער אדער עפעס וואס פילט אן אדער זעטיגט אן; א פאררייכטונג, דורך וועלכער די לופט אין אן איינגעשלאסענעם ארט ווערט אנגעזאפט מיט וואסער-דאמפף.

satura'tion *n.* (סעטש-יו-ריי'-שאן) די אנזעטיגונג; די אנזאפונג.

satura'tion of col'ors (סעטש-יו-ריי'-שאן אוו קאל'-ארז) אין אפטיק — דער גראד אויף וויפיעל א געוויסע פארב ווערט געמישט מיט ווייס [וואס מעהר ווייס עס ווערט צוגעמישט אלץ קלענער ווערט דער זעטיגונגס-גראד פון דער פארב].

sat'urator *n.* (סעטש'-יו-ריי-טאר) ז. *saturater*.

Sat'urday *n.* (סעט'-ער-דיי) שבת.

satu'rity *n.* (סע-טיו'-רי-טי) די איבערזעטיגונג, די איבערפילונג.

Sat'urn *n.* (סעט'-אורן) דער פלאנעט סאטורן, איינער פון די פלאנעטען וואס דרעהען זיך ארום דער זון ווי אונזער ערד. סאטורן האט א רונדען ליכט-קרייז פון עטליכע העלע רינגען ארום זיך, און ארום איהם דרעהען זיך 8 לבנות; דער רוימישער גאט סאטורנוס, דער בעשיצער פון ערד-ארבייט.

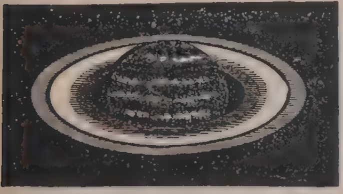

Saturn

Saturna'lia *n.* (סעט-אור-ניי'-לי-א) די סאטורנאליען, די ימים-טובים פון דעם גאט סאטורנוס ביי די פארצייטיגע רוימער [זיי פלעגען פארקומען אין מיטען דעצעמבער און דויערען 7 טעג. אין דיעזע טעג פלעגען די שקלאפען בעפרייט ווערען פון דער ארבייט און פלעגען זיך לוסטיג מאכען צוזאמען מיט זייערע הערען]; א ליארמענדע הוליאנקע, א זויפעריי.

Saturna'lian *a.* (סעט-אור-ניי'-לי-ען) וואס איז שייך צו די סאטורנאליען אדער די ימים-טובים פון דעם גאט סאטורנוס ביי די פארצייטיגע רוימער; סאטורנאליש, מיט הוליאנקעס, מיט זויפעריי.

Satur'nian *a.* (סע-טור'-ני-ען) וואס בעציהט זיך אויף דעם גאט סאטורנוס פון די פארצייטיגע רוימער; וואס איז שייך צום פלאנעט סאטורן. ז. *Saturn*.

Satur'nian me'ter (סע-טויר'-ני-ען מי'-טער) *Saturnian verse*

Satur'nian verse (סע-טויר'-ני-ען וואירס) דער סאטורנישער פערז [א ארט דיכטונג אדער ליעדער-שרייבען ביי די פארצייטיגע רוימער].

sat'urnine *a.* (סעט'-אויר-ניין) פינסטער, אנגעכמורעט, שווערמיטיג, קאלט, פלעגמאטיש; נאריש, דום, ניט אינטעלעסאנט; בלייערן, פון בליי.

Sat'urnine *a.* (סעט'-אויר-ניין) וואס איז שייך צום פלאנעט סאטורן; וואס געהערט צום אלט-רוימישען גאט סאטורנוס.

sat'urnism *n.* (סעט'-אויר-ניזם) בלייפערגיפטונג.

Satur'nus *n.* (סע-טויר'-נאס) ז. *Saturn*.

sat'yr *n.* (סעט'-איר) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — א סאטיר, א פעלד- אדער וואלד-גאט [א סאטיר פלעגט פארגעשטעלט ווערען ווי זעהר א העסליכער מענש מיט הערנער, מיט אן עק און מיט פיס פון א ציעג]; א שרעקליכער בעל תאווה, א נואף; אין זאאלאגיע — דער אראנג-אוטאנג [אזא אפע]; א מין פאזאן; א מין שמעטערלינג.

Satyr

satyri'asis *n.* (סעט-אי-ראי'-ע-סיס) א קראנקהאפטע אונקאנטראלירבארע געשלעכטליכע תאווה ביי מענער.

satyr'ic *a.* (סע-טיר'-איק) וואס איז שייך צו א סאטיר. ז. *satyr*.

satyr'ion *n.* (סע-טיר'-אי-אן) איינער פון די מינים פון די ארכידעען-פלאנצען. ז. *Orchis*.

satyroma'nia *n.* (סעט-אי-רא-מיי'-ני-א) ז. *satyriasis*.

satyroma'niac *a.* and *n.* (סעט-אי-רא-מיי'-ני-עק) וואס האט א קראנקהאפטע אונקאנטראלירבארע תאווה צום געשלעכטליכען פערקעהר מיט פרויען; איינער וואס ליידעט פון אזא קראנקהאפטער, איבערנאטירליכער תאווה.

sauce *n.* and *v.* (סאהס) דער סאוס, איינגעקאכטער זאפט פון פלייש אדער פון פיש מיט פערשיעדענע געווירצען אלס א צוגאב צו שפייזען; קאמפאט, געקאכטע פרוכט מיט צוקער; עזות, חוצפה, פרעכהייט; צוגעווירצען [א געריכט]; פערשארפען, מאכען פיקאנט; ארויסטרעטען מיט עזות, זיין חוצפה'דיג; מאכען צו צאהלען אדער צו ליידען.

sauce'-boat *n.* (סאהס'-באוט) א סאוס-שיסעל, א כלי צו האלטען סאוס.

sauce'box *n.* (סאהס'-באקס) אן עזות'ניק, א חוצפה'ניק.

sauce'pan *n.* (סאהס'-פען) א קליינע קאך-פאן מיט א דעקעל און א לאנגען הענטעל.

sau'cer *n.* (סאה'-סער) א שאל, א ספאדעקע, אן אונטער-טאס.

sau'cer-eye *n.* (סאה'-סער-אי) אן אקסען-אויג, א גרויסעס ארויסגעשטארצטעס אויג.

sau'cer-eyed *a.* (סאה'-סער-איד) וואס האט גרויסע רונדע און ארויסגעשטארצטע אויגען.

sau'cily *adv.* (סאה'-סי-לי) אויף א פרעכען שטייגער, מיט עזות, מיט חוצפה.

sau'ciness *n.* (סאה'-סי-נעס) פרעכהייט, אונפערשעהמטהייט, עזות.

sau'cy *a.* (סאה'-סי) פרעך, אונפערשעהמט, חוצפה'דיג.

sauer'-kraut *n.* (סאור'-קראוט) זויערקרויט.

saun'ter *v.* and *n.* (סאנ'-טער) זיך ארומשלאיען, זיך ארומשאטאיען; ארומגעהן פוסט און פאס; דאס ארומשלאיען זיך, דאס ארומגעהן פוסט און פאס.

saun'terer *n.* (סאנ'-טער-ער) איינער וואס שלאיעט זיך ארום; א לעדיג-געהער, א פוסט-און-פאסניק.

saun'tering *n.* (סאנ'-טער-אינג) דאס ארומשלאיען זיך, דאס ארומגעהן פוסט און פאס.

saun'teringly *adv.* (סאנ'-טער-אינג-לי) ארומשלאיענדיג זיך; ארומגעהענדיג פוסט און פאס.

Sau'ria *n.* (סאה'-רי-א) די "זאורען", דער מין רעפטילען, וועלכע מען געפינט פערשטיינערט אין דער ערד, ווי דער איכטיזאור, דינאזאור א. ז. וו.

sau'rian *a.* and *n.* (סאה'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם מין "זאורען"; א רעפטיל פון דיעזען מין. ז. *Sauria*.

sau'sage *n.* (סאה'-סעדזש) ווארשט, קאלבאס.

sau'sage-cut'ter *n.* (סאה'-סעדזש-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען ווארשט.

sau'sage-grin'der *n.* (סאה'-סעדזש-גראינ'-דער) א מאשין צו מאהלען פלייש פאר ווארשט.

saussu'rite *n.* (סאה-סיו'-ראיט) דער סאסוריט [א מין מינעראל פון א ווייסען, גרויען און גרינעם קאליר].

Sauterne' *n.* (סאו-טערן') א מין פראנצויזישער ווייסער וויין.

sa'vable *a.* (סיי'-וועבל) וואס קען גערעטעט ווערען.

sa'vableness *n.* (סיי'-וועבל-נעס) דאס קענען גערעטעט ווערען.

sav'age *a.* and *n.* (סעוו'-עדזש) ווילד, רויה; גרויזאם, בייז; אונציוויליזירט, אונגעבילדעט; גראב; בארבאריש, ברוטאל, אכזריות'דיג; אויפגעבראכט; א ווילדער מענש; אן אכזר; א ווילדע חיה.

sav'agedom *n.* (סעוו'-עדזש-דאם) א ווילדער צושטאנד; ווילדע מענשען.

sav'agely *adv.* (סעוו'-עדזש-לי) אויף א ווילדער, גרויזאמער ארט; אויף אן אונמענשליכען שטייגער.

sav'ageness *n.* (סעוו'-עדזש-נעס) ווילדקייט; רויהייט, גראבקייט; גרויזאמקייט.

sav'agery *n.* (סעוו'-עדזש-רי) ווילדקייט.

sav'agism *n.* (סעוו'-עדזש-איזם) ז. *savagery*

savan'na *n.* (סע-װענ'-א) די סאװאנא, א נארד-אמעריקאנישע סטעפ.

savant' *n.* (סע-װאן') א געלעהרטער.

save *v. and c.* (סייװ) רעטען; פער-היטען; אבשפארען; שפארען; אויסנוצען; ניט דורכלאזען, ניט פערפעהלען; זיין עקאנאמיש, זיין שפארזאם; חוץ, אויסער.

save'able *a.* (סייװ'-עבל) ז. *savable*

save'-all *n.* (סייװ'-אהל) דער ליכט-שפארער [א פארריכטונג אין א לייכטער אז דאס ליכט זאל אין גאנצען אויסברע-נען און עס זאל גארנישט בלייבען]; א פארריכטונג צו פערהיטען פערלוסט.

save appear'ances (סייװ ע-פיער'-ענס-עז) קנייפען די באק אבי די פארב זאל שטעהן; מאכען אן אנשטעל ווי קיין זאך וואלט ניט פאסירט.

save one's ba'con (סייװ הוואנז ביי'-קאן) פערהיטען זיך פון א צרה

sa'ver *n.* (סיי'-ווער) א רעטער; א שפא-רער; עפעס וואס פערהיט פון פערלוסט אדער שפארט.

sa'ving *n., a. and c.* (סיי'-ווינג) אן אבשפאר; דאס אבשפארען, דאס פערהי-טען; אן אויסנאהמע; רעטענד; פערהי-טענד, שפארזאם, עקאנאמיש; אויסער, סיידען; מיט רעספעקט.

sa'vingly *adv.* (סיי'-ווינג-לי) אויף א שפארזאמער ארט; דורך פערהיטונג, דורך שפארזאמקייט; אום צו ווערען גערעטעט אדער אויסגעלעזט [פון זינד].

sa'vings-bank *n.* (סיי'-ווינגז-בענק) א שפאר-באנק, א שפאר-קאסע [באנקען אדער רעגיערונגס-אנשטאלטען, וועלכע נעהמען אויף קליינע סומען געלד און צאהלען א געוויסען פראצענט].

Sa'vior *n.* (סיי'-וויאר) דער ערלעזער [יעזוס קריסטוס].

sa'vior *n.* (סיי'-וויאר) א רעטער, אן אויסלעזער.

Sa'viour *n.* (סיי'-וויאר) ז. *Savior*

sav'oir-faire' *n.* (סעוו'-אואר-פעהר') דאס וויסען וואס, ווען און ווי צו טהאן; א קלוגע אדער ריכטיגע אנפיהרונג פון עפעס; טאקט.

sav'oir-vi'vre *n.* (סעוו'-אואר-וויווער) דאס וויסען ווי אויפצופיהרען זיך אין גע-זעלשאפט; גוטע ערציהונג.

savonette' *n.* (סעוו-א-נעט') א זארט זייף; א מין וועסט-אינדישער בוים, וואס זיין קארע ווערט געברויכט אלס זייף.

sa'vor *n. and v.* (סיי'-וואר) א געשמאק; א גערוך; א גוטער ריח; א כאראקטערים-טישע אייגענשאפט; א רעפוטאציע, א נא-מען; א כאראקטער; שמעקען, האבען א גערוך; שמעקען מיט עפעס, האבען אין זיך עפעס כאראקטעריסטישעס; מאכען גע-שמאק.

sa'vorily *adv.* (סיי'-ווער-אי-לי) מיט געשמאק; מיט א גוטען גערוך.

sa'vorless *a.* (סיי'-ווער-לעס) אהן גע-שמאק.

sa'vorous *a.* (סיי'-ווער-אס) געשמאק, אנגענעהם.

sa'vory *a. and n.* (סיי'-ווער-אי) גע-שמאק, אנגענעהם; דער טשאבער אדער פעפער-קרויט [א מין אראמאטישעס גראז וואס ווערט געברויכט אין איינזאלצען פער-שיעדענע קרייטיכער].

savoy' *n.* (סע-וואי') א מין קרויט מיט געקנייטשטע בלעטער.

saw *n. and v.* (סאה) א זעג; א זאגע, א שפריך; זעגען; געזעגט ווערען.

saw (סאה) ז. *see* געזעהן.

saw'-bench *n.* (סאה'-בענטש) א זעג-באנק [אזא באנק אדער טיש אויף וועל-כען עס ווערט געלעגט דאס האלץ צום זעגען מיט א רונד-זעג].

saw'-block *n.* (סאה'-בלאק) א זעג-בלאק [א פיער-קאנטיג קלעצעל פון אייזען אדער פון האלץ מיט פאראלעלע איינשניטע וואס ווערט געברויכט צום פיהרען די זעג ביים זעגען האלץ אין שרעגע שטיקער].

saw'bones *n.* (סאה'-באונז) א דאקטאר [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

saw'buck *n.* (סאה'-באק) ז. *sawhorse*

saw'der *n.* (סאה'-דער) שמייכלעריי, חניפה.

saw'dust *n.* (סאה'-דאסט) זעג-שפענער, זעג-שטויב, אפילקעס.

saw'er *n.* (סאה'-ער) איינער וואס זעגט, א זעגער.

saw'-fish *n.* (סאה'-פיש) דער זעג-פיש [א מין ים-פיש אהן שופען מיט א הארטען זעג-פערמיגען פיסק].

Saw-fish

saw'-fly *n.* (סאה'-פלאי) א מין פליעג וואס שטעכט דורך פלאנצונגען און ווייכעס האלץ און לעגט איהרע אייער אין די לעכער וואס זיא האט געמאכט.

saw'-frame *n.* (סאה'-פריים) א זעג-געשטעל, א זעג-ראהם.

saw'horse *n.* (סאה'-האהרס) א זעג-באק, קאזלעס [א געשטעל אויף וועלכע מען זעגט האלץ].

saw'ing-machine' *n.* (סאה'-אינג-מע-שין') א זעג-מאשין.

saw'mill *n.* (סאה'-מיל) א פאבריק וואו מען זעגט געהילץ.

sawn (סאהן) ז. *saw* געזעגט.

saw'-pit *n.* (סאה'-פיט) א זעג-גרוב [א גרוב, איבער וועלכער עס ליעגט א קלאץ, וואס ווערט געזעגט פון צוויי מענשען, איי-נער שטעהענדיג אונטען און דער אנדע-רער אויבען].

saw'-set *n.* (סאה'-סעט) אן אינסטרו-מענט געברויכט אבצובויגען די צייהנדלעך פון א זעג רעכטס און לינקס, כדי זי זאל מאכען א טיעפערען אדער ברייטערען שניט.

saw'-tooth *n.* (סאה'-טוטה) א זעג-צאהן.

saw'-vise *n.* (סאה'-וואיס) א שרויף-שטאק צו האלטען א זעג בעת מען שארפט זי.

saw'wort *n.* (סאה'-הוואירט) די שארטע [א מין גראז. פון די בלעטלעך פון דיעזען גראז בעקומט מען א געלבע פארב].

saw'-wrest *n.* (סאה'-רעסט) ז. *saw-set*

saw'yer *n.* (סאה'-יער) א זעגער, א ברע-טער-זעגער; א בוים וואס ווערט אראבגע-טראגען מיט'ן שטראם פון א טייך.

sax *n.* (סעקס) א האמער צוצוריכטען און צוצושלאגען שיפער-פלאטען אויף דעכער [דער האמער האט פון איין זייט א שפיץ צו מאכען נעגעל-לעכער אין די פלאטען]; א לאנג מעסער; א שווערד.

sax'atile *a.* (סעק'-סע-טיל) וואס געהערט צו פעלזען, וואס וואקסט אויף פעלזען, וואס לעבט אונטער פעל-זען.

sax'cornet *n.* (סעקס'-קאהר-נעט) ז. *saxhorn*

sax'horn *n.* (סעקס'-האהרן) א זאקסהארן [א מוזיקא-לישער בלאז-אינסטרומענט עהנליך צו א טראמפעט].

Saxhorn

sax'icole *a.* (סעק'-סי-קאול) וואס וואקסט צווישען פעלזען [ווענען פלאנצען].

saxic'olous *a.* (סעק-סיק'-א-לאס) וואס לעבט אדער וואקסט צווישען פעלזען.

sax'ifrage *n.* (סעק'-סי-פרעדזש) דער באדאן [א מין פלאנצע מיט רויטע בלו-מען, וואס וואקסט צווישען שטיינער און פעלזען. איהרע פערטריקענטע בלעטער ווערען אפט אין סיביר בענוצט אנשטאט טהעע].

Saxifrage

saxif'ragine *n.* (סעק-סיפ'-רע-דזשין) א מין שיס-פולווער; א מין דינאמיט.

saxig'enous *a.* (סעק-סידזש'-ע-נאס) ז. *saxicole*

Sax'on *n. and a.* (סעקסן) א זאקס, אן איינוואוהנער פון זאקסען [אין דייטש-לאנד]; די אנגלא-זאקסישע שפראך, ענג-ליש; דאס זאקסישע פאלק, וואס האט אין 5טען און 6טען יאהרהונדערט איינגענו-מען בריטאניען; זאקסיש, וואס איז שייך צו די זאקסען אדער צו זייער שפראך.

Sax'on ar'chitecture (סעקסן אר'-קי-טעק-טשור) די זאקסישע ארכיטעקטור [א פארם פון בוי-קונסט אין ענגלאנד ביז דער ערא בערונג פון דיעזען לאנד דורך די נארמאנען אין 11טען יאהר-הונדערט].

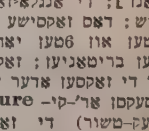

Saxon Architecture

Sax'ondom *n.* (סעק'סן-דאם) די אנגלא-זאקסישע רא-סע אדער לענדער.

Saxon'ic *a.* (סעק-סאנ'-איק) זאקסיש, וואס איז שייך צו די זאקסען אדער צו זייער שפראך.

Saxon'ical *a.* (סעק-סאנ'-אי-קעל) ז. *Saxonic*

Sax'onism *n.* (סעק'סנ-איזם) די אלט=ענגלישע שפראך.

Sax'onist *n.* (סעק'סנ-איסט) א קענער פון דער זאקסישער אדער אלט=ענגלישער שפראך.

Sax'onize *v.* (סעק'סנ-איז) מאכען זאק=סיש; דורכדרינגען מיט זאקסישע אי=דעען אדער געפיהלען.

sax'ony *n.* (סעק'סנ-אי) א מין טייע=רער וואלען=צייג.

sax'ophone *n.* (סעק'-סא-פאון) א סאק=סאפאן [אזא מוזי=קאלישער בלאז=אינ=סטרומענט].

Saxophones

saxotrom'ba *n.* (סעק-סא-טראמ'-בא) ז. *saxhorn*.

sax'-tu'ba *n.* (סעקס'-טיו'-בא) אזא גרויסער זאקסהארן. ז. *saxhorn*.

say *v. and n.* (סיי) 1. זאגען, רעדען, אויסדריקען אין ווער=טער; איבערדערצעה=לען, איבער'חזר'ען; אורטיילען, ארויסזא=גען א מיינונג; 2. אנעהמען, מאכען א השערה; 3. ערווידערען, געבען אן ענט=פער; 4. עפעס וואס איינער האט צו זא=גען; א רעדע, א מעשה; אן ערקלערונג, א בעהויפטונג; א זאגע, א שפריכווארט; 5. א רייה, אן אטשערער צו זאגען עפעס.
2. The number left behind was not great, say only five. 5. Now it is my say.

say away' (סיי ע-הוויי') רייד וויי=טער!

say by heart (סיי באי הארט) זאגען עפעס אויסענווענינ.

say'er *n.* (סיי'-ער) דער וואס זאגט עפעס.

say grace (סיי גרייס) בענשען [נאך'ן עסען].

say'ing *n.* (סיי'-אינג) א ווארט, א זאגע, א שפריכווארט, אן אפאריזם; אן אויסדרוק, אן ערקלערונג, א מעלדונג.

say one's beads (סיי הוואנז ביעדז) זאגען פאטשערעס [ביי קריסטען].

say o'ver again' (סיי או'-ווער ע-גען') נאכאמאל איבערזאגען, איבער=חזר'ען, ווידערהאלען.

say'-so *n.* (סיי'-סאו) 1. א בעהויפטונג; אן ערקלערונג, א קלאנג, א סלוך; 2. א בעפעהל.
1. Your mere say-so does not make it so. 2. His say-so is obeyed at once.

say to (סיי טו) דענקען, מיינען, האבען א מיינונג וועגען...

sbir'ro *n.* (סביר'-ראו) א סבירא, אן איטאליענישער פאליציסט.

sc. אבקירצונג פון *scilicet* אדער פון *sculpsit*

S. C. *South Carolina* אבקירצונג פון [סאוט קאראלאינא, א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

scab *n., a. and v.* (סקעב) א פארך; קרעץ; א מין קרעץ=אויסשלאג פון שאף; א סקעב [אן ארבייטער וואס בעלאנגט ניט צו א פעראיין און פערנעהמט די שטעלע פון א פעראיינס=ארבייטער ווען יענער שטעלט איין די ארבייט צוליעב געוויסע פאדערונגען], א שטרייק=ברעכער; אין באטאניק — א קרעציגער אנוואוקס אויף געוויסע פרוכט; וואס ברויכט ניט יוניאן=לייט אדער שטרייק=ברעכער צו דער ארבייט; זיין א סקעב אדער שטרייק=ברעכער; בעדעקען זיך מיט קרעץ אדער מיט א פארך; ווערען פארשיווע.

scab'bard *n. and v.* (סקעב'-ארד) א שייד פון א שווערד; אין דרוקעריי — א זעץ=ליניע [א דינע הילצערנע ליניע וואס לעגט זיך ביי די זייטען פון אנגעזעצטע שריפט, אום צו מאכען זיי גלייך]; אריינ=לעגען אין שייד; מאכען א שייד פאר א מעסער אדער שווערד.

scabbed *a.* (סקעבד) קרעציג, פארכיג, פארשיווע; לומפיג, ארים.

scab'bedness *n.* (סקעב'-עד-נעס) ז. *scabbiness*.

scab'biness *n.* (סקעב'-אי-נעס) פאר=כינקייט; קרעציגקייט; דאס זיין קרעציג אדער לומפיג.

scab'ble *v.* (סקעבל) ארומהאקען א שטיין מיט א ברייטען דלאט אדער מיט א פערשפיצטען האמער פאר זיין ענדלי=כער בעארבייטונג.

scab'by *a.* (סקעב'-אי) קרעציג, פאר=שיווע, פארכיג; אין דרוקעריי — אונ=ריין, מיט פלעקען [וועגען אבגעדרוקטען פאפיער].

sca'bies *n.* (סקיי'-בי-איז) קרעץ.

sca'bious *a. and n.* (סקיי'-בי-אס) אנגעשטעקט מיט קרעץ; די סקאביאזע [א מין גראז מיט בלויע און רויטע בלי=הונגען].

Scabious

sca'brous *a.* (סקיי'-בראס) גראב, שארסטקע, ניט גלאט, שפיציג.

sca'brousness *n.* (סקיי'-בראס-נעס) שארסטיגקייט.

scab'wort *n.* (סקעב'-הווארט) ז. *elecampane*.

scad *n.* (סקעד) ז. *horse-mackerel*.

scaf'fold *n. and v.* (סקעפ'-אלד) א ביהנע, א צייטווייליג=אויפגעבויטע גאלע=רעע; אן עשאפאט, א פלאטפארם צום הינ=ריכטען; א געשטעל פאר ארבייטער, א געשטעל, וואס עס ווערט געמאכט ביים בויען אדער מויערען א געביידע, אויף וועלכען די ארבייטער שטעהען; א הענ=גענדעס ברעט אויף וועלכען פארבערס שטעהען ווען זיי פארבען די וואנד פון א געביידע; ביי איינינע אינדיאנער שבטים פון אמעריקא — א הויכע אויפ=געבויטע פלאטפארם, אויף וועלכער זיי לאזען זייערע טויטע [אנשטאט מקבר זיין]; מאכען א געשטעל [פאר מויערער, פארבער א. ד. ג.]; אונטערשטיצען, אונ=טערהאלטען; לעגען א טויטען אויף אן אויפגעבויטער פלאטפארם [ווי עס פראק=טיצירט זיך ביי געוויסע אינדיאנער שבטים].

scaf'foldage *n.* (סקעפ'-אל-דעדזש) די געהילץ=ארבייט פון דער ביהנע; די ביהנע; די גאלערעע.

scaf'folding *n.** (סקעפ'-אל-דינג) א ביהנע אדער פלאטפארם; דאס מאטעריאל אדער געהילץ פון וואס מען בויט א ביה=נע אדער פלאטפארם.

scaf'folding-pole *n.* (סקעפ'-אל-דינג-פאול) איינער פון די שטאנגען אדער קלע=צער, וואס האלטען אויף די דילען=ברעטער פון א ביהנע אדער פלאטפארם.

scaf'fold up (סקעפ'-אלד אפ) אויפ=בויען, צוזאמענשטעלען.

scaglio'la *n.* (סקעל-יאו'-לא) נאכגע=מאכטער שטיין, נאכגעמאכטער מארמאר [א מין גיפס וואס זעהט אויס ווי מאר=מאר און ווערט געברויכט פאר פערשיע=דענע ארכיטעקטור=בעציערונגען פון ווענד און זיילען].

sca'la *n.* (סקיי'-לא) — אין כירורגיע אן אינסטרומענט אריינצושטעלען אויף זיין ארט אן אויסגעלונקענעם אבר.

sca'lable *a.* (סקיי'-לעבל) אויף וואס מען קען ארויפקלעטערען; וואס קען גע=שטורמט ווערען [וועגען א פעסטונג]; וואס קען אבגעשיילט ווערען; וואס קען געמאכט ווערען פראפארציאנעל אדער לויט'ן מאסשטאב.

scalade' *n.* (סקע-לייד') דער שטורם=לויף אדער די שטורמונג פון א פעסטונג.

scalar'iform *a.* (סקע-לער'-אי-פארם) לייטער=פערמיג, וואס האט די פארם פון א לייטער אדער טרעפ.

scal'awag *n.* (סקעל'-ע-הוועג) א ליידאק, א טויגעניכטס; א מאגערע בהמה.

scald *v., n. and a.* (סקאהלד) בריהען, אבבריהען; דער בראנד, א ברען, אן אב=בריה; א פארך; א סקאלד [א סקאנדי=נאווישער פאעט פון די אלטע צייטען, וועלכער פלעגט בעזינגען די גבורות און נצחונות פון די העלדען און בעריהמטע מענשען]; פארשיווע, קרעציג.

scal'der *n.* (סקאהל'-דער) איינער וואס בריהט [מילך]; א כלי צום בריהען פלייש אדער מילך; אן אבבריה.

scald'fish *n.* (סקאהלד'-פיש) אזא שטיין=בוט [א מין פלאטשיגער ים=פיש].

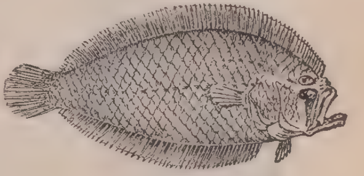
Scaldfish

scal'dic *a.* (סקאהל'-דיק) סקאלדיש, וואס איז שייך צו די סקאלדען [די אלט=סקאנ=דינאווישע דיכטער].

scal'ding *n.* (סקאהל'-דינג) דאס אבברי=הען, דאס פערבדיהען, דאס וואס ווערט געקאכט אין זודיגען וואסער.

scale *n. and v.* (סקייל) א שאל, א וואג=שאל [ז. איל.]; א שופ, א לוסקע [פון א פיש]; א בלעטעל, א שייל=בלע=טעל, א שפליטער; א מאסשטאב, א מאס; דער גרונד; די ארדנונג; דער טאנליי=טער, דער טאן=פיהרער [פון א פארטע=פיאנא]; דער שטורם=לויף [אויף א פעסטונג]; אבוועגען, אבמעסטען, פער=גלייכען, אבשאצען; אראבנעהמען די שו=פען אדער די שאלעכצען, אבשיילען; בע=שניידען, אראבנעהמען די בערגלעך, אויס=גלייכען; אן אויבערפלעכע; פאנאנדער=

טרייבען [אז עולם]; פאנאנדערניסען; פאנאנדערשיטען; ארויפקלעטערן, אויפהויבען זיך אין דער הויך [דורך טרעפ אדער דורך א לייטער]; מאכען לויט דער פראפארציע אדער לויט׳ן מאסשטאב; אונטערשניידען אדער פערקלענערן פראפארציאנעל; אויספלאמען [רייניגען א קאנאן מיט פולווער].

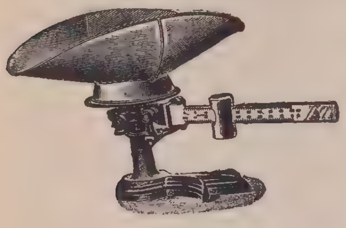

Scale

scale'able *a.* (סקייל׳-עבל) ז. ***scalable***.

scale'-ar'mor *n.* (סקייל׳-אר׳-מאר) א שופען-פאנצער.

scale'-beam *n.* (סקייל׳-ביעם) דער באלאנס-שטאנג פון א וואגשאל.

scale'-board *n.* (סקייל׳-באורד) א זעהר דין ברעטעל; אין דרוקעריי — א לאנג, דין, הילצערן ברעטעל, וואס דיענט אויסצוגלייכען די זייטען פון אנגעזעצטער דרוק-שריפט.

scaled *a.* (סקיילד) שופיג, וואס האט שופען אדער לוסקעס [ווי א פיש].

scale'less *a.* (סקייל׳-לעס) אהן שופען.

scalene' *a. and n.* (סקע-לין׳) וואס האט אונגלייכע זייטען; א דריי-עק מיט אונגלייכע זייטען; א מוסקול מיט אונגלייכע זייטען.

scale'non *a.* (סקע-לי׳-נאן) וואס האט אונגלייכע זייטען. ז. ***scalene***.

scale'nous *a.* (סקע-לי׳-נאס) ז. ***scalenon***.

scale'-quail *n.* (סקייל׳-קהווייל) די אמעריקאנער וואכטעל [אזא פויגעל].

Scale-quail

sca'ler *n.* (סקיי׳-לער) איינער וואס וועגט; איינער וואס שאבט פיש; אן אינסטרומענט צום שאבען פיש; א דענטיסטישער אינסטרומענט אראבצונעהמען אנגעוואקסענע וויינשטיין פון צייהנער.

scales *n.* (סקיילז) שאלען, וואג-שאלען.

scale'-stone *n.* (סקייל׳-סטאון) דער שאל-שטיין אדער דער פלאכער שפאט [אזא גרינער, רויטער אדער בלויער שטיין, פון וועלכען עס ווערען געמאכט פערשיעדענע כלים].

sca'liness *n.* (סקיי׳-לי-נעס) שופינקייט, דאס זיין בעדעקט מיט שופען; גראבקייט [אין כאראקטער]; שארסטיגקייט.

sca'ling *a. and n.* (סקיי׳-לינג) וואס קען אבשאבען די שופען פון פיש; דאס אבשאבען פיש; דאס אראבשאבען דעם אנגעקאכטען קאלך-שטיין פון דער אינווענינגסטער זייט פון א קעסעל; די שופען-פארמען פון פיש; דאס אראבנעהמען דעם אנגעוואקסענעם וויינשטיין פון צייהנער.

sca'ling-knife *n.* (סקיי׳-לינג-נאיף) א מעסער אבצושאבען די שופען פון א פיש.

sca'ling-lad'der *n.* (סקיי׳-לינג-לעד׳-ער) א שטורם-לייטער [א לייטער וואס ווערט געברויכט פון מיליטער אום צו שטורמען א פעסטונג].

scall *n.* (סקאהל) א הויט-אויסשלאג; קרעץ, א פארך.

scal'lawag *n.* (סקעל׳-ע-הוועג) ז. ***scalawag***.

scalled *a.* (סקאהלד) קרעציג; פארשיווע; נידריג, געמיין.

scal'lion *n.* (סקעל׳-יאן) א מין ציבעלע.

scal'lop *n. and v.* (סקעל׳-אפ) די קאם-מושעל, א מאלוסק מיט צווייטעקעלדיגע מושעלן [ער שווימט, עפענענדיג און צומאכענדיג די דעקלעך]; איינס פון די דעקלעך פון א קאם-מושעל; א קליין פענדעל צו קאכען פיש, אויסטערס א. ד. ג.; א רונדע אויסצאקונג, א קארב; א וועלען-שניט ביים ראנד פון פאפיערן א. ד. ג.; רונד אויסצאקען, מאכען קארבען, מאכען וועלען-פערמיג; קאכען אין א קליינעם פלאכען פענדעל.

scal'loped *a.* (סקעל׳-אפט) צאקען-פערמיג, אויסגעהאקט אין רונדע צאקען.

scal'lop-shell *n.* (סקעל׳ - אפ - שעל) דער קאם-מושעל. ז. ***scallop***.

Scallop-shell

scalp *n. and v.* (סקעלפ) דער סקאלפ, דער טייל פון דער הויט אויף׳ן שארבען, וואס איז בעוואקסען מיט האר; די קאפ-פעל פון א ווילדער חיה; סקאלפירען; אבשינדען אדער אראברייסען די הויט פון קאפ צוזאמען מיט די האר [אלס מלחמה-טראפיי ביי די אינדיאנער]; מאכען נאקעט אדער הויל [ווי פערניכטענדיג דאס גראז אויף פעלדער]; פערקויפען אונטער דעם אנגענומענעם פרייז; אויפקויפען ביליג און פערקויפען מיט א קליינעם פערדיענסט; פערניכטען איינעמס פאליטישען איינפלוס; בעשטראפען א פאליטיקער פאר אונגעהארכזאמקייט צו דער פארטיי.

scal'pel *n.* (סקעל׳-פעל) א סקאלפעל, א קליין מעסער וואס ווערט בענוצט פון כירורגען צו מאכען אן אפעראציע.

scal'per *n.* (סקעל׳-פער) איינער וואס סקאלפירט אדער שינדט אראב די הויט פון קאפ; א סקאלפיר-מעסער; איינער וואס האנדעלט מיט אייזענבאהן-בילעטען, מיט טעאטער-בילעטען א. ד. ג. און פערקויפט זיי פאר ביליגערע פרייזען ווי זיי קאסטען אין דער קאסע; א מאשין צו רייניגען תבואה-קערנער; אזא זיפ צום פאנאנדערטיילען מעהל פון פערשיעדענע גראדען.

scal'ping-knife *n.* (סקעל׳-פינג-נאיף) א סקאלפיר-מעסער [מיט וועלכען די אינדיאנער פלעגען אמאל אראבשינדען די קאפ-הויט פון זייערע פיינד].

scalp'less *a.* (סקעלפ׳-לעס) וואס איז אהן א סקאלפ [וועגען א מענשען, וועלכער איז געזונד געווארען נאכדעם ווי מען האט איהם אבגעשונדען די הויט פון שארבען]; פליכעוואטע, מיט א פליך.

scalp'-lock *n.* (סקעלפ׳-לאק) א לאנגער לאק האר אויף׳ן שפיץ פון קאפ ביי די אינדיאנער.

scal'priform *a.* (סקעל׳-פרי-פארם) דלאט-פערמיג [וועגען די שנייד-צייהנער פון מאנכע חיות, ווי דער ביבער].

sca'ly *a.* (סקיי׳-לי) שופיג, מיט שופען; קרעציג, פארשיווע; קארג; געמיין.

scam'ble *v, and n.* (סקעמבל) זיך ווארפען, זיך צאפלען; זיך רייסען [פאר עפעס]; טהון עפעס אונגעלומפערט, זיין אונגעלומפערט; זיין אהן א טאלק; פאנאנדערווארפען; זאמלען אהן א טאלק אדער ארדנונג; א רייסעריי.

scam'bler *n.* (סקעמ׳-בלער) איינער וואס צאפעלט זיך אדער ווארפט זיך; איינער וואס רייסט זיך אדער שלאגט זיך איבער עפעס; א צודרינגליכער מענש, א צודרינגליכער, איינגעגעסענער גאסט.

scam'bling *a. and n.* (סקעמ׳-בלינג) צאפלענדיג, אונרוהיג, צושטרייט; אהן ארדנונג, אהן א מעטאדע; זיך רייסענד [איבער עפעס]; א ניט רעגעלמעסיגער איילענדיגער מאהלצייט.

scam'bling-days *n.* (סקעמ׳-בלינג-דייז) די קריסטליכע פאסט-צייט פאר פאסכא. ז. ***Lent***.

scam'blingly *adv.* (סקעמ׳-בלינג-לי) אונרוהיג, שטארק צאפלדיג; אויף אן אנגעשטרענגטער ארט, זיך רייסענדיג, קעמפפענדיג.

scammo'nia *n.* (סקע-מאו׳-ני-א) ז. ***scammony***.

scammo'niate *a.* (סקע-מאו׳-ני-אייט) געמאכט מיט סקאמאניום. ז. ***scammony***.

scam'mony *n.* (סקעמ׳-א-ני) די סקאמאניום-פלאנצע [אזא קלעטערענדע אזיאטישע פלאנצע]; סקאמאניום [דער פעך פון דער סקאמאניום-פלאנצע, ווערט געברויכט אלס אבפיהרונגס-מיטעל].

scamp *n. and v.* (סקעמפ) א מאשעניק, א בעטריגער; א טויגעניכטס, א ליידאק; א שווינדלער, א לומפ; אן אנטלאפענער, א בראדיאגע, א וואגאבונד; פארטאטשעווען, פושען; בעשווינדלען.

scam'per *v. and n.* (סקעמ׳-פער) לויפען, פליהען, גאלאפירען; א שנעלעם לויפען, א גאלאפ; א פושער, א פארטאטש.

scam'perer *n.* (סקעמ׳-פער-ער) איינער וואס לויפט שנעל; איינער וואס טהוט עפעס אויבערפלעכליך, א פושער.

scam'pish *a.* (סקעמ׳-פיש) לומפיג.

scam'py *a.* (סקעמ׳-פי) ז. ***scampish***.

scan *v.* (סקען) גרינדליך, פונקט נאך פונקט עקזאמענירען אדער דורכפרובירען; צעהלען די זילבען אדער פערזען-פים פון א געדיכט; לייענען א געדיכט אזוי, אז עס זאל זיך מערקען דער מעטער אדער דער פערזען-געבוי; שטימען מיט׳ן מעטער [וועגען שורות אין געדיכטע].

Scand. אבקירצונג פון ***Scandinavian***

scan'dal *n. and v.* (סקענ׳-דעל) א סקאנדאל, א שאנדע: פערלוימדונג, שענדונג, לעסטערונג; פערלוימדען; סקאנדאליזירען.

scan'dal-bear'er *n.* (סקענ׳-דעל-בעהר׳-ער) א פערלוימדער, א פערשפרייטער פון סקאנדאליעזע געשיכטען.

scandalisa'tion *n.* (סקענ-דעל-אי-זיי'-שאן) ז. *scandalization*

scan'dalise *v.* (סקענ'-דעל-איז) ז. *scandalize*

scandaliza'tion *n.* (סקענ-דעל-אי-זיי'-שאן) סקאנדאליזירונג, דאס מאכען א סקאנדאל, פערלוימדונג, לעסטערונג, שענדונג.

scan'dalize *v.* (סקענ'-דעל-איז) סקאנ-דאליזירען, בעליידיגען, ארויסרופען עקעל, מאכען סקאנדאלען; שענדען, פערלוימ-דען.

scan'dal-mon'ger *n.* (סקענ'-דעל-מאנ'-גער) א פערשפרייטער פון סקאנ-דאליעזע געשיכטען, א פערלוימדער.

scan'dalous *a.* (סקענ'-דעל-אס) סקאנ-דאליעז, שענדליך; פערלוימדעריש.

scan'dalously *adv.* (סקענ'-דעל-אס-לי) אויף א סקאנדאליעזען אדער שענדלי-כען אופן.

scan'dalousness *n.* (סקענ'-דעל-אס-נעס) דאס זיין סקאנדאליעז; שענדליכ-קייט.

scan'dalum magna'tum (סקענ'-דע-לאם מעג-ניי'-טאם) א פערלוימדונג פון הויך-געשטעלטע פערזענליכקייטען אדער הויכע רעגירונגס-בעאמטע.

scan'dent *a.* (סקענ'-דענט) קלעטערענד [וועגען פלאנצען אדער פויגלען]; וואס העלפט צום קלעטערען.

Scan'dian *n.* *and* *a.* (סקענ'-די-ען) ז. *Scandinavian*

Scandina'vian *n.* *and* *a.* (סקענ-די-ניי'-ווי-ען) א סקאנדינאוויער [איינער פון די סקאנדינאווישע לענדער: שוועדען, נארוועגען און דענעמארק]; די סקאנדינאווישע שפראכען: סקאנדינאוויש, וואס איז שייך צו די סקאנדינאווישע פעל-קער אדער צו די סקאנדינאווישע שפרא-כען.

scan'ning speech (סקענ'-אינג ספיטש) א קראנקהאפטע מאנאטאנע אויסשפראך, ביי וועלכער די זילבען ווערען ארויסגע-רעדט בעזונדער מיט לאנגע אונטערברע-כונגען.

scan'sion *n.* (סקענ'-שאן) דאס צעהלען די זילבען אדער פערזען-פיס פון א גע-דיכט.

scanso'rial *a.* (סקענ-סאו'-רי-על) קלע-טערענד, צום קלעטערען, וואס קען קלע-טערען; וואס איז צוגעפאסט צום קלע-טערען.

The woodpecker is a **scansorial** bird.

scanso'rious *a.* (סקענ-סאו'-רי-אס) ז. *scansorial*

scant *a., n.* *and* *v.* (סקענט) 1. קנאפ, ווייניג, קוים גענוג; 2. קורץ, וואס האט ווייניג; 3. קארג; שפארעוודיג; 4. מאנ-געל, קנאפקייט, ווייניגקייט; 5. בעשרענ-קען, געבען ווייניג; 6. פערקלענערען, פער-קירצען; שפארען.

1. We have a **scant** supply of meat. 6. The prisoners are **scanted** in provisions.

scant'ily *adv.* (סקענט'-אי-לי) קנאפ, נים גענוג, ווייניג; קארג.

scant'iness *n.* (סקענט'-אי-נעס) בע-שרענקטקייט, ווייניגקייט, קליינקייט, קנאפ-קייט, קארגקייט.

scan'tity *n.* (סקענ'-טי-טי) ז. *scantiness*

scant'le *v.* *and* *n.* (סקענטל) צושניידען אדער פאנאנדערטיילען אין קליינע שטיק-לעך; אזא מאס ביים אויסשניידען שיפער-טאוולען.

scant'ling *n.* (סקענט'-לינג) א ביסעל, קליינע דאזע; א קליינע פאלענע אדער שייט האלץ; א מאס; א לענג.

scant'ly *adv.* (סקענט'-לי) קנאפ, קארג, ווייניג; קוים.

scant'ness *n.* (סקענט'-נעס) קנאפקייט, ווייניגקייט, קארגקייט, בעשרענקטקייט.

scant of breath (סקענט אוו ברעטה) מיט א קורצען אטעם; ענג-ברוסטיג.

scant'-of-grace' *n.* (סקענט'-אוו-גרייס) א טויגעניכטס.

scant'y *a.* (סקענט'-אי) קנאפ, קארג, ווייניג, קוים גענוג.

scape *n.* (סקייפ) א שאפט, א בלומען-שטענגעל אהן בלעטלעך; אין ארכיטעק-טור — א זיילען-שאפט [דער טייל פון א זייל ביים פונדאמענט]; דער שאפט פון א פעדער [דער נאקעטער טייל פון א פעדער].

scape'-gal'lows *n.* (סקייפ'-געל'-אוז) איינער וואס האט זיך געראטעוועט פון דער תליה [כאטש ער האט פערדיענט די שטראף]; א לומפ.

scape'goat *n.* (סקייפ'-גאוט) א זינד-באק, א שעיר לעזאזל; א כפרה-היהנדעל, איינער וואס ווערט א קרבן פאר פרעמדע זינד.

scape'grace *n.* (סקייפ'-גרייס) א טוי-געניכטס.

scape'less *a.* (סקייפ'-לעס) אהן א שאפט [וועגען פלאנצען]. ז. *scape*

scape'ment *n.* (סקייפ'-מענט) ז. *escapement*

scape'-wheel *n.* (סקייפ'-הוויעל) ז. *escapement wheel*

scaphan'der *n.* (סקע-פענ'-דער) א טויכער-קלייד [מיט פארריכטונגען צו בע-זארגען דעם טויכער מיט לופט אונטער דעם וואסער].

scaph'ism *n.* (סקעפ'-איזם) אזא שטראף, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס מען שטעלט דעם פעראורטיילטען אריין אין אן אויס-געהוילטען בוים [דער פעראורטיילטער ווערט אויסגעשמירט מיט האניג און אין דעם בוים ווערען געמאכט לעכער, כדי די ביענען און פליעגען זאלען קענען צו-קומען צו זיין קערפער און איהם פייני-גען].

scaph'oid *a.* *and* *n.* (סקעפ'-איד) שי-פעל-פערמיג; דער שיפעל-ביין. ז. *navicular*

sca'piform *a.* (סקיי'-פי-פארם) שאפט-עהנליך. ז. *scape*

scapinade' *n.* (סקעפ-אי-נייד') א שפי-צעל, א שווינדלערישער אויפטהו.

scap'olite *n.* (סקעפ'-א-לאיט) סקאפאליט [אזא פעלדשפאט-ארטיגער שטיין].

scap'ple *v.* (סקעפל) ז. *scabble*

scap'ula *n.* (סקעפ'-יו-לא) דאס שולטער-בלאט, דער אקסעל-ביין.

scap'ular *a.* *and* *n.* (סקעפ'-יו-לאר) וואס איז שייך צו די פלייצעס אדער צו די אקסעל-ביינער; א שולטער-מאנטעל, א סקאפוליער [אזא קורצער מאנאכען-מאנ-טעל אדער אזא שטיק געוואנד, וואס ווערט געטראגען אויף די אקסלען פון געוויסע מאנאכען אדער אלס צייכען פון פרומקייט ביי קאטוילעקען]; אן אקסעל-באנדאזש; די אקסעל-פעדערען [ביי פויגלען].

scap'ulary *a.* *and* *n.* (סקעפ'-יו-לע-רי) עהנליך צו א שולטער-מאנטעל אדער סקאפוליער: א סקאפוליער אדער שול-טער-מאנטעל; אן אקסעל-באנדאזש; אק-סעל-פעדערען [ביי פויגלען]. ז. *scapular*

scap'ulimancy *n.* (סקעפ'-יו-לי-מענ-סי) נביאות אדער דאס טרעפען לויט דעם אקסעל-ביין.

scapuliman'tic *a.* (סקעפ-יו-לי-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות לויט דעם שולטער-בלאט אדער אקסעל-ביין.

sca'pus *n.* (סקיי'-פאס) ז. *scape*

scar *n.* *and* *v.* (סקאר) א שראם, א נארב, א שנאר [א צייכען פון א פערהיילטער וואונד]; א צייכען פון בעשעדיגונג [פי-זישער אדער מאראלישער]; אן איינגע-ריבענער פלאץ; א פעהלערהאפטער פלאץ [אין גוס-אייזען]; א הוילער פעלז; א פעלז; א משופע'דיגער ברעג; א הוילער, ניט גליכער פלאץ ביי דער זייט פון א בארג; דער ים-פאפוגאי [אזא פיש]; מא-כען א שראם; שעדיגען; פערוואונדען.

scar'ab *n.* (סקער'-עב) א זשוק, א קע-פער; א מיסט-זשוק; א סקארא-בעאוס [א מין זשוק, וועלכער איז געווען פערגע-טערט ביי די פארצייטיגע עגיפ-טער]; אן ערעל-שטיין אויסגעשני-טען עהנליך צו א זשוק [האט גע-דיענט אלס קמיע ביי די פארצייטיגע מצריים].

Scarab

scarabæ'us *n.* (סקער-ע-בי'-אס) א סקאראבעאוס [אזא זשוק אדער קעפער]; אן עדעלשטיין אויסגעשניטען אין דער פארם פון א זשוק. ז. *scarab*

scar'abee *n.* (סקער'-ע-ביע) ז. *scarab*

scar'aboid *a.* *and* *n.* (סקער'-ע-באיד) עהנליך צו א זשוק אדער סקאראבעאוס; א בעציערונג אדער קמיע אין דער פארם פון א זשוק, נאכגעמאכט נאך די מוסטע-רען פון די פארצייטיגע מצריים. ז. *scarab*

scarce *a.* *and* *adv.* (סקעהרס) 1. קנאפ, ווייניג; 2. זעלטען, וואס מען טרעפט זעל-טען; 3. וואס צייכענט זיך אוים מיט מאנגעל [הויפטזעכליך אין לעבענס-נויט-ווענדיגקייטען]; 4. קוים.

1. Food is very **scarce** in primitive communities. 2. He is a collector of **scarce** books. 4. I have a **scarce** twenty dollars in my pocket.

scarce'ly *adv.* (סקעהרס'-לי) 1. קוים; 2. מיט מיה.

1. I can **scarcely** recognize him in the distance.

scarce'ly an'y (סקעהרס'-לי ענ'-אי) כמעט גאר נישט, כמעט קיינער.

scarce'ly ev'er (סקעהרס'-לי עוו'-ער) כמעט קיינמאל נים.

scarce'ness *n.* (סקעהרס'-נעס) קנאפ-קייט, ווייניגקייט, מאנגעלהאפטיגקייט, מאנגעל, נויט; זעלטענהייט.

scar'city *n.* (סקעהר'-סי-טי) קנאפקייט, ווייניגקייט, מאנגעל, נויט.

scare *v.* *and* *n.* (סקעהר) דערשרעקען, אנווארפען א שרעק; זיך דערשרעקען; א פלעצליכער שרעק [הויפטזעכליך א גרונדלאזער אדער צוליעב א נארישקייט].

scare away' (סקעהר ע-הוויי') אבשרע-קען, פערטרייבען דורך אבשרעקען.

scare'crow *n.* (סקעהר'-קראו) א סטרא-שידלע, א שרעק-בילד, א טשוטשעלע [א פיגור אבצושרעקען פויגלען].

scare up (סקעהר אפ) אויפ-געפינען; אויס-דעקען.

scarf *n. and v.* (סקאַרף) אַן איינשניט,
אַ קריץ, אַ רינווע; אַ גראַבען; אַ פער=
בינדונג פון צוויי האַלץ=שטיקער דורך
אויסשניטע, וועלכע פּאַסען זיך אריין איי=
נער אין אַנדערען; אַ שערפּע, אַ שאַרף,
אַ לענטע, אַ בינדע, אַ האַלז=טוך, אַ קראַ=
וואַט, אַ שאַל; מאַכען אויסשניטע אין
שטיקער האַלץ זיי צו פערבינדען; פער=
אייניגען צוויי שטיקער האַלץ דורך אויס=
שניטע וואָס פּאַסען זיך אריין איינער אין
דעם אַנדערען; אַראַבנעהמען די הויט און
די פעטס פון אַ וואַלפיש; איינוויקלען ווי
אין אַ שערפּע אדער שאַל; בעדעקען ווי מיט
אַ שאַל.

scarfed *a.* (סקאַרפט) בעפּוצט מיט אַ
שערפּע אדער לענטע.

scar'fing *n.* (סקאַר'-פינג) דאָס אַרונטער=
ציהען די הויט און די פעטס פון אַ וואַל=
פיש; דאָס פערבינדען צוויי שטיקער האַלץ
דורך אויסשניטע, וועלכע פּאַסען זיך אריין
איינע אין די אַנדערע.

scarf'-joint *n.* (סקאַרפ'-דזשאינט) אַ
פערבינדונג פון צוויי שטיקער האַלץ דורך
אויסשניטע, וועלכע פּאַסען זיך אריין איי=
נע אין די אַנדערע.

scarf'-pin *n.* (סקאַרפ'-פּין) אַ קראַוואַט=
נאָדעל, אַ האַלז=טוך שפּילקע.

scarf'-skin *n.* (סקאַרפ'-סקין) די אויי=
בערשטע הויט.

scarf'wise *adv.* (סקאַרפ'-הוואַיז) אַזוי
ווי אַ שערפּע אדער לענטע.

scarifica'tion *n.* (סקער-אי-פי-קיי'-
שאַן) דאָס מאַכען לייכטע איינשניטע אין
דער הויט אום אַבצוצאַפּען בלוט.

scar'ificator *n.* (סקער'-אי-פי-קיי-טאָר)
איינער וואָס מאַכט איינשניטע אין דער
הויט אום אַבצוצאַפּען בלוט; אַן אינסטרו=
מענט וואָס ווערט בענוצט צו מאַכען איינ=
שניטע אין דער הויט אַבצוצאַפּען בלוט.

scar'ifier *n.* (סקער'-אי-פאַי-ער) איינער
וואָס מאַכט איינשניטע אין דער הויט אום
אַבצוצאַפּען בלוט; אַן אינסטרומענט פאַר
דיעזען צוועק; אַן אונטערגרונד=פּלוג
[אַזאַ מאַשין עהנליך צו אַן אַקער=אייזען,
וואָס צושניידט בלויז די ערד אַבער אַקערט
זי ניט אויף].

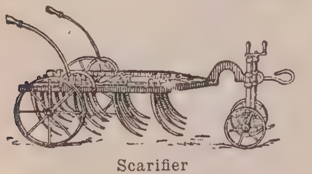

Scarifier

scar'ify *v.* (סקער'-אי-פאַי) צוקראַצען
אדער צושניידען די הויט, לייכט צושניי=
דען די הויט אום אַבצוצאַפּען בלוט אדער
אייטער [פלאַגמע]; צושניידען די ערד מיט
אַן אונטערגרונד=פּלוג [ז. *scarifier*];
מאַכען אַ שניידיגע בעמערקונג, אריינשניי=
דען מיט אַ וואָרט.

sca'riose *a.* (סקיי'-רי-אוס)
ז. *scarious*.

sca'rious *a.* (סקיי'-רי-אַס) דין, טרוי=
קען, הויטיג [וועגען פלאַנצען].

scarlati'na *n.* (סקאַר-לע-טי'-נאַ)
סקאַרלאַטין, שאַרלאַך=פיבער.

scarlati'nal *a.* (סקאַר-לע-טי'-נעל)
וואָס איז שייך צו אדער וואָס האָט דעם
כאַראַקטער פון סקאַרלאַטין.

scarlati'niform *a.* (סקאַר-לע-טי'-ני-
פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון סקאַר=
לאַטין.

scarlati'nous *a.* (סקאַר-לע-טי'-נאַס)
וואָס איז שייך צו אדער וואָס האָט דעם
כאַראַקטער פון סקאַרלאַטין.

scar'less *a.* (סקאַר'-לעס) אָהן נאַרבען
אדער שראַמען [סמנים פון פערוואַקסענע
וואונדען]; ניט פערוואונדעט.

scar'let *n. and a.* (סקאַר'-לעט) שאַר=
לאַך=קאָליר, שאַרלאַך=פאַרב [אַ בריליאַנט=
רויטער קאָליר]; קליידער=שטאָף פון שאַר=
לאַך=קאָליר; שאַרלאַך=רויט, בריליאַנט=
רויט; וואָס טראָגט שאַרלאַך=רויטע קליי=
דער. ז. איל. *"Colors"*

scar'let-faced *a.* (סקאַר'-לעט-פייסט)
וואָס האָט אַ זעהר רויטען פּנים.

scar'let fe'ver (סקאַר'-לעט פי'-ווער)
סקאַרלאַטין, שאַרלאַך=פיבער.

scar'let i'bis (סקאַר'-לעט אַי'-ביס)
דער רויטער איביס [אַזאַ גרויסער שאַר=
לאַך=רויטער פויגעל אין די הייסע געגענ=
דען פון אַמעריקאַ]. ז. *ibis*

scar'let snake (סקאַר'-לעט סנייק) אַזאַ
אונגיפטיגע העל=רויטע שלאַנג מיט שוואַר=
צע און ווייסע רינגען, וועלכע געפינט
זיך אין די זידליכע טיילען פון די פעראיי=
ניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ.

scar'let tan'ager (סקאַר'-לעט טענ'-
ע-דזשער) אַזאַ העל=רויטער פויגעל מיט
שוואַרצע פליגלען, וועלכער געפינט זיך
אין די וואַרימע געגענדען פון אַמעריקאַ.
ז. איל. *"Birds of the U. S."*

scarp *n. and v.* (סקאַרפּ) אַ משופּע'דיגע
אַבגראַבונג פאַר אַ פעסטונג; אַבגראַבען
שטאַרק משופּע'דיג, אַז מען זאָל ניט קע=
נען אַריבערגעהן.

scarped *a.* (סקאַרפּט) שטאַרק משופּע'דיג,
ווי אַן אַבגראַבונג פאַר אַ פעסטונג.

scar'ry *a.* (סקאַר'-אי) מיט שראַמען, מיט
נאַרבען [צייכענס פון פערהיילטע וואונ=
דען]; פול מיט ריצען.

sca'rus *n.* (סקיי'-ראַס) דער ים=פּאַפּוגאַי
[אַזאַ פיש].

scar'y *a.* (סקעהר'-אי) דערשראַקען;
וואָס דערשרעקט; מורא'דיג; פורכטזאַם.

scat *n., v. and int.* (סקעט) שאַדען,
פערלוסט; אַ טאַקסע, אַ שטייער; אַ
לאַנד=שטייער; אַוועקטרייבען שרייענדיג
"סקעט" [ווי מען טרייבט אַוועק אַ קאַץ];
אַוועק, שקיץ [אַן אויסגעשריי אַוועקצו=
טרייבען אַ קאַץ].

scatch *n.* (סקעטש) אַ זאָרט מויל=אייזענ=
רעל פון דעם צוים פון אַ פערד.

scatch'mouth *n.* (סקעטש'-מאַוטה)
ז. *scatch*.

scathe *v. and n.* (סקייטה) שעדיגען;
צוקאַליעטשען, פערוואונדען; אַ שאַדען,
שעדיגונג.

scathe'ful *a.* (סקייטה'-פול) שעדליך,
פערדערבליך.

scathe'fulness *n.* (סקייטה'-פול-נעס)
שעדליכקייט, פערדערבליכקייט.

scathe'less *a.* (סקייטה'-לעס) אונשעד=
ליך.

scath'fulness *n.* (סקעטה'-פול-נעס)
ז. *scathefulness*.

sca'thing *a. and n.* (סקיי'-טהינג) שע=
דיגענד, שעדליך; אַ שאַדען; דאָס מאַ=
כען שאַדען.

sca'thingly *adv.* (סקיי'-טהינג-לי)
שעדיגענדיג; מיט שאַדען, מיט שעד=
ליכקייט.

scath'less *a.* (סקעטה'-לעס)
ז. *scatheless*.

scat'omancy *n.* (סקעט'-אָ-מענ-סי)
דאָס נביאות=זאָגען אדער דאָס בעשטימען
אַ קראַנקהייט לויט די עקסקרעמענטען
[צאה].

scat'ophage *n.* (סקעט'-אָ-פיידזש) אַ
חיה וואָס שפּייזט זיך פון צאה [עקסקרע=
מענטען].

scatoph'agous *a.* (סקע-טאָפ'-ע-גאַס)
וואָס שפּייזט זיך מיט עקסקרעמענטען
[צאה].

scat'oscopy *n.* (סקעט'-אָ-סקאָו-פּי)
אונטערזוכונג פון די עקסקרעמענטען
[צאה], אום דורך דעם צו בעשטימען
אַ קראַנקהייט אדער אום פאָרויסצוזאָגען
די צוקונפט.

scatt *n.* (סקעט) אַ שטייער; אַ לאַנד=
שטייער.

scat'ter *v.* (סקעט'-ער) 1. צוזייהען, צו=
שטרייען; פאַנאַנדעריאָגען אדער פאַנאַנ=
דערטרייבען אויף אַלע זייטען; 2. אויס=
שטרייען, פערברייטען, פערשפּרייטען;
3. בעשיטען, בעשטרייען; זיך צושטרייען;
זיך פערברייטען, זיך צושפּרייטען.
1. They scattered the enemy's forces. 2. The Jews are scattered in all parts of the world.

scattera'tion *n.* (סקעט-ע-ריי'-שאַן) אַ
צושטרייאונג אדער פאַנאַנדערטרייבונג
אין אַלע זייטען.

scat'terbrain *n.* (סקעט'-ער-בריין) אַ
צוטומעלטער מח; אַ מענש וואָס קען ניט
ערנסט דורכטראַכטען אַ זאַך, אַ צושטריי=
טער מענש.

scat'ter-brained *a.* (סקעט'-ער-בריינד)
מיט אַ צוטומעלטען מח; צושטרייט.

scat'tered *a.* (סקעט'-ערד) צוזייהט, צו=
שפּרייט; צושטרייט; פאַנאַנדערגעטיילט,
פאַנאַנדערגעוואָרפען, ניט אין אָרדנונג;
אין באָטאַניק — וואָס איז ניט אין דער
אָרדנונג, וואָס איז ניט רעגולער.

scat'teredly *adv.* (סקעט'-ערד-לי)
צושטרייט, צושיידען.

scat'terer *n.* (סקעט'-ער-ער) אַ צושטריי=
ער, אַ פערברייטער, אַ פאַנאַנדערשפּריי=
טער.

scat'tergood *n.* (סקעט'-ער-גוד) אַ פער=
שווענדער, אַן אויסברייגנער.

scat'tering *a. and n.* (סקעט'-ער-אינג)
1. צוזייהט, צושטרייט, צושפּרייט; 2. פאַ=
נאַנדערגעוואָרפען, ניט אין דער אָרדנונג;
3. וואָס קומט פאַר זעלטען; 4. צושפּלי=
טערט; 5. דאָס צוזייהען אדער צושפּריי=
טען; דאָס צושפּליטערען; 6. דאָס צו=
זייהטע אדער צושפּרייטע; 7. אַ שפּליטער;
8. אַ ניט=רעגעלמעסיגע רעפלעקציאָן פון
ליכט=שטראַהלען פון אַ ניט=גלאַטער פלעכע.
4. The number of scattering votes was very large.

scat'teringly *adv.* (סקעט'-ער-אינג-לי)
צוזייהט און צושפּרייט.

scat'terling *n.* (סקעט'-ער-לינג) אַן
אַרומטרייבער, אַ בראָדיאַגע, אַ מענש אָהן
אַ היים.

scaup *n.* (סקאָהפּ) אַ ים=קאַטשקע, אַ
ים=ענטעל.

scaup'-duck *n.* (סקאָהפּ'-דאַק)
ז. *scaup*.

scau'per *n.* (סקאָה'-פּער) אַזאַ דלאַט=
פערמיגעס געצייג וואָס ווערט געברויכט
פון גראַווירער צו גראַווירען ליניען.

scav'agery *n.* (סקעוו'-עדזש-רי) גאַסען=
רייניגונג; דאָס רייניגען די גאַסען פון
שמוץ.

scav'aging *n.* (סקעוו'-עדזש-אינג) גאַ=
סען=רייניגונג.

scav'enge *v.* (סקעוו'-ענדזש) רייניגען
אדער ראַמען די גאַסען.

scav'enger *n.* (סקעוו'-ענ-דזשער) אַ
מיסט=ראַמער, אַ גאַסען=קעהרער, אַ גאַסען=
רייניגער; אַ קינד וואָס איז בעשעפטיגט

אין א באוועל=שפינעריי אויפצוקלייבען פון דעם דיל אראבגעפאלענע באוועל.

scav′engering *n.* (סקעוו′-ען-דזשער-אינג) גאסען=רייניגונג; דאס קעהרען די גאסען.

scav′engerism *n.* (סקעוו′-ען-דזשער-איזם) גאסען=רייניגונגס ארבייט.

scav′engery *n.* (סקעוו′-ען-דזשער-אי) ז. ***scavagery***.

scav′enging *n.* (סקעוו′-ען-דזשינג) גאסען=רייניגונג; דאס קעהרען די גאסען.

Sc. B. אבקירצונג פון די ווערטער ***Scientiæ Baccalaureus*** [באקאלארעאוס פון נאטור=וויסענשאפטען, אן אקאדעמישער טיטול].

Sc. D. אבקירצונג פון די ווערטער ***Doctor of Science*** [דאקטאר פון נאטור=וויסענשאפטען, אן אקאדעמישער טיטול].

sceman′do *a. and adv.* (שע-מענ′-דא) אין מוזיק — ביסלעכווייז פערקלענערענד דעם קלאנג. ז. ***diminuendo***.

sce′na *n.* (סיע′-נא) א סצענע, א טעאטער=ביהנע [אין א פארצייטיגען גריכישען אדער רוימישען טעאטער].

sce′na *n.* (שיי′-נא) אן אפערא=סצענע; אן אפערא=סאלא [מעהרסטענטייל אין רעציטאטיוו, ד. ה. האלב=זינגענדיג, האלב=דעקלאמירענדיג].

scena′rio *n.* (שע-נא′-רי-או) דאס סצענאריום [א קורצער אינהאלט מיט דער בעשרייבונג פון די דעקאראציאנען און אנווייזונגען פאר די אקטיארען ווען און ווי צו ערשיינען אויף דער ביהנע].

scend *v. and n.* (סענד) זיך אויפהויבען אין דער הויך ווי א שיף אויף א כוואליע; דאס הויבען זיך פון א שיף אויף די כוואליעס.

scene *n.* (סיען) א סצענע; א פארשטעלונג; איין פאסירונג אדער האנדלונג פון א גאנצער סעריע; א טייל פון א טעאטער=שטיק אדער א טייל פון אן אקט אין א טעאטער=שטיק; א טעאטער=ביהנע; א שוי=פלאץ, א פלאץ וואו עטוואס קומט פאר אדער פאסירט; א לאנדשאפט.

scene′-man *n.* (סיענ′-מען) א טעאטער=מאשיניסט, א ביהנען=ארבייטער, איינער וואס שטעלט אויף אדער שטעלט איבער די דעקאראציאנען און די קוליסען אויף דער ביהנע.

scene′-pain′ter *n.* (סיענ′-פיינ′-טער) א דעקאראציאנס=מאלער [איינער וואס מאלט די דעקאראציאנען פאר א טעאטער].

scene′-pain′ting *n.* (סיענ′-פיינ′-טינג) דעקאראציאנס=מאלעריי.

sce′nery *n.* (סיע′-נער-אי) די סצענעריע, די דעקאראציאנען און די אויסשטאטונג פון דער ביהנע; די פערטיילונג און די אויפפיהרונג פון די סצענעס פון א טעאטער=שטיק; א פארשטעלונג; א לאנדשאפט.

scene′-shif′ter *n.* (סיענ′-שיפ′-טער) איינער וואס שטעלט אויף אדער שטעלט איבער די סצענעריע אויף דער ביהנע אין א טעאטער.

sce′nic *a.* (סיע′-ניק) סצעניש, ביהנענמעסיג, טעאטראליש; מאלעריש, קינסטלעריש; וואס איז שייך צו ביהנען=סצענעריע.

sce′nical *a.* (סיע′-ני-קעל) ז. ***scenic***.

sce′nically *adv.* (סיע′-ני-קעל-אי) אויף א סצענישען אדער טעאטראלישען אופן; אויף א מאלערישען אדער קינסטלערישען שטייגער.

scenog′rapher *n.* (סי-נאג′-רע-פער) א סצענאגראף, א ביהנען=מאלער, א פערספעקטיוו=מאלער.

scenograph′ic *a.* (סיע-נא-גרעפ′-איק) סצענאגראפיש, פערספעקטיוויש, וואס איז שייך צו ביהנען=מאלעריי.

scenograph′ical *a.* (סיע-נא-גרעפ′-אי-קעל) ז. ***scenographic***.

scenograph′ically *adv.* (סיע-נא-גרעפ′-אי-קעל-אי) אויף א סצענאגראפישען שטייגער, אין פערספעקטיוו, אויף דעם אופן פון ביהנען=מאלעריי.

scenog′raphy *n.* (סי-נאג′-רע-פי) סצענאגראפיע, ביהנען=מאלעריי, פערספעקטיוו=מאלעריי.

scent *n. and v.* (סענט) א ריח, א גערוך; א געשמאקער ריח; פארפיום; א שפור פון א חיה; שמעקען; ריכען; שפירען; האבען א גערוך אדער ריח; מאכען שמעקעדיג; מאכען עס זאל האבען א ריח; נאכשפירען א חיה נאך'ן גערוך.

scent′-bag *n.* (סענט′-בעג) דאס זעקעל ביי געוויסע חיות וואס ענטהאלט אזא ריכענדען שטאף [ווי ביי הירשען, ביבערס, טכוירען א. ד. ג.]; א זעקעל וואס ענטהאלט א ריכענדען שטאף, וואס ווערט בענוצט אין יאגד אויף פוקסען.

scent′-bot′tle *n.* (סענט′-באט′ל) א פארפיומע=פלעשעלע.

scent′-box *n.* (סענט′-באקס) א פארפיום=קעסטעלע.

scen′ted *a.* (סענ′-טעד) וואס האט א געשמאקען ריח; ריכענד.

scent′ful *a.* (סענט′-פול) וואס האט א גוטען ריח; שטארק ריכענד אדער דופטענד.

scent′-hol′der *n.* (סענט′-האול′-דער) א פארפיום=האלטער, א פארפיום=פלעשעל.

scent′less *a.* (סענט′-לעס) אהן ריח, אהן גערוך.

scep′sis *n.* (סקעפ′-סיס) ז. ***skepsis***.

scep′ter *n. and v.* (סעפ′-טער) א סצעפטער [אזא קורצער קעניגליכער שטאק אלס צייכען פון הערשאפט]; די קעניגליכע מאכט; געבען א סצעפטער, געבען קעניגליכע מאכט.

scep′tered *a.* (סעפ′-טערד) וואס טראגט א סצעפטער, קעניגליך.

scep′terless *a.* (סעפ′-טער-לעס) אהן א סצעפטער. ז. ***scepter***.

scep′tic *n. and a.* (סקעפ′-טיק) ז. ***skeptic***.

scep′tical *a.* (סקעפ′-טי-קעל) ז. ***skeptical***.

scep′tre *n. and v.* (סעפ′-טער) ז. ***scepter***.

scep′tred *a.* (סעפ′-טערד) ז. ***sceptered***.

scep′treless *a.* (סעפ′-טער-לעס) ז. ***scepterless***.

schah *n.* (שא) דער שאך [דער הערשער פון פערזיען]. ז. ***shah***.

sched′ule *n. and v.* (סקעד′-יול) א צעטעל, א פערצייכניס, א ליסטע, א צוזאץ=ליסטע צו א דאקומענט; מאכען א ליסטע; צושטעלען אדער פערצייכענען אויף א ליסטע.

sched′ule of pri′ces (סקעד′-יול אוו פראי′-סעז) א פרייז=ליסטע.

schee′lite *n.* (שיע′-לאיט) דער שווערשטיין [א מין זעהר שווערער מינעראל].

scheik *n.* (שייק) ז. ***sheik***.

sche′ma *n.* (סקי′-מא) א סכעמע, אן אנצייכנונג פון א זאך אין אלגעמיינע שטרי= : א פלאן, אן ענטוואורף; שווארצע מאנאכען=קליידער [ביי די פראוואסלאווענע קריסטען]; אין פילאזאפיע — א סכעמא, אן אבסטראקטע פארשטעלונג, וועלכע איז א צווישען=שטופע צווישען א קאנקרעטער זאך און אן אלגעמיינעם בעגריף.

schemat′ic *a.* (סקי-מעט′-איק) סכעמאטיש; געמאכט לויט א געוויסער סכעמע אדער סיסטעם; וואס איז אין אנקלאנג מיט א געוויסען פלאן אדער סדר; וואס שטעלט מיט זיך פאר א געוויסען טיפ.

schemat′ically *adv.* (סקי-מעט′-אי-קעל-אי) אויף א סכעמאטישען שטייגער; אין אלגעמיינע שטריכען.

sche′matise *v.* (סקי′-מע-טאיז) ז. ***schematize***.

sche′matism *n.* (סקי′-מע-טיזם) פילאזאפיע — דער סכעמאטיזם, א סיסטעם פון סכעמען אדער אבסטראקטע פארשטעלונגען, וועלכע דיענען אלס צווישען=שטופען צווישען עמפפינדונגען פון קאנקרעטע זאכען און אלגעמיינע בעגריפען; אין אסטראלאגיע — די פיגור פון די אספעקטען [די פארמען פון די בעציהונגען צווישען די הימלישע קערפער]; אין לאגיק — די צוטיילונג פון א סילאגיזם אין בעזונדערע פיגורען.

sche′matist *n.* (סקי′-מע-טיסט) איינער וואס טראגט זיך ארום מיט פלענער; א פראיעקטען=מאכער.

sche′matize *v.* (סקי′-מע-טאיז) מאכען א סכעמע; אנווארפען אדער אנצייכנען די אלגעמיינע שטריכען פון עפעס; דענקען דורך סכעמען אדער אבסטראקטע פארשטעלונגען. ז. ***schema***.

scheme *n. and v.* (סקים) א סכעמע, א פלאן, א פראיעקט; א סיסטעם; אן ענטוואורף; א ציעל, א מיין, א כונה; פראיעקטירען, מאכען א פלאן.

scheme′ful *a.* (סקימ′-פול) פול מיט פלענער.

sche′mer *n.* (סקי′-מער) א פלאנען=מאכער, א פראיעקטען=מאכער.

sche′ming *a.* (סקי′-מינג) וואס מאכט א סכעמע; פלאנירענד.

sche′mingly *adv.* (סקי′-מינג-לי) מאכענדיג פלענער; דורך א סכעמע, דורך א סיסטעם אדער פלאן.

sche′mist *n.* (סקי′-מיסט) איינער וואס מאכט פלענער, איינער וואס טרעט ארוים מיט פראיעקטען; אן אסטראלאג, א שטערען=זעהער, א טרעפער.

sche′my *a.* (סקי′-מי) קלוג, מיט איינפעלע, מיט המצאות.

schene *n.* (סקין) אן אלט=עגיפטישע לענגען=מאס [אונגעפעהר פיער מייל].

scher′if *n.* (שער′-איף) ז. ***sheriff***.

scherzan′do *a.* (סקער-טסאנ′-דא) אין מוזיק — לעבעדיג, מונטער [וועגען דער ארט פון שפיעלען געוויסע מוזיקאלישע שטיקער].

scher′zo *n.* (סקער′-טסא) אין מוזיק — סקערצא, אן ארט לייכטער, לעבהאפטער איבערגאנג אין שפיעלען א מוזיקאלישע שטיק.

Schiedam′ *n.* (סקי-דעם′) אזא האלענדישער שנאפס.

schil′ler *n.* (שיל′-ער) א ספעציפישער שיין, וועלכען עס לאזען ארויס פון זיך געוויסע מינעראלען.

schism *n.* (סיזם) א שפאלטונג, א פאנאנדערטיילונג; א שפאלטונג אין דער קירך, וואס קומט פאר צוליעב געוויסע מיינונגס=פערשיעדענהייטען אין אמונה=פראגען;

דאס זוכען צו מאכען א שפאלטונג אין דער קירך; א סעקטע וואס האט זיך אבגעטיילט פון דער הערשענדער קירך.

schismat'ic *a. and n.* (סיז-מעט'-איק) וואס איז שייך צו א שפאלטונג אין דער קירך; אבטריניג; וואס שפאלט זיך אב פון דער הערשענדער קירך אדער פון א סעקטע; איינער וואס טיילט זיך אב פון דער קירך צוליעב רעליגיעזע מיינונגס=פערשיעדענהייטען.

schismat'ical *a.* (סיז-מעט'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א שפאלטונג אין דער קירך; אבטריניג; וואס שפאלט זיך אב פון דער הערשענדער קירך.

schismat'ically *adv.* (סיז-מעט'-אי-קעל-אי) דורך שפאלטונג.

schismat'icalness *n.* (סיז-מעט'-אי-קעל-נעס) אבטריניגקייט, א קירכען=שפאלטונג.

schis'matize *v.* (סיז'-מע-טאיז) פעראורזאכען א שפאלטונג אין דער קירך.

schist *n.* (שיסט) א פעלז, וואס שפאלט זיך אויף דינע פלאטען, א שיעפער=שטיין.

schista'ceous *a.* (שיס-טיי'-שיאס) אין זאאלאגיע און באטאניק — בלויליך=גרוי.

schis'tic *a.* (שיס'-טיק) ווי שיעפער=שטיין, שיעפער=פערמיג, שיעפער=ארטיג.

schis'tify *v.* (שיס'-טי-פאי) מאכען עהנליך צו שיעפער=שטיין [אז עס זאל זיך שפאלטען אין דינע פלאטען].

schizogen'esis *n.* (סקיז-א-דזשענ'-ע-סיס) אין ביאלאגיע — דאס פרוכפערען זיך דורך טיילונג אדער שפאלטונג.

schizog'ony *n.* (סקאי-זאג'-א-ני) ז. *schizogenesis*

schmel'ze *n.* (שמעל'-טסע) געוויסע זארטען קאלירטעס גלאז וואס ווערט בענוצט אין דעקאראציאנען.

schnapps *n.* (שנעפס) ז. *schnaps*

schnaps *n.* (שנעפס) שנאפס, ליקער, בראנפען.

schol'ar *n.* (סקאל'-אר) א שילער, א סטודענט; א געלעהרטער, א למדן, א קענער.

schol'arly *a.* (סקאל'-אר-לי) געלעהרט: ווי עס פאסט פאר א למדן.

schol'arship *n.* (סקאל'-אר-שיפ) געלעהרזאמקייט, ערודיציאן; בילדונג, ערציהונג; סטיפענדיע, א סומע געלד וואס ווערט געצאהלט צו א סטודענט, אום ער זאל האבען די מעגליכקייט צו ענדיגען דעם קורס פון למודים.

scholas'tic *a. and n.* (סקא-לעס'-טיק) שוהל=מעסיג; וואס איז שייך צו א שוהל אדער געלעהרטען; געלעהרט; סכאלאסטיש, וואס איז שייך צו דער סכאלאסטישער פילאזאפיע פון מיטעלאלטער; קאלט, אהן געפיהל, טרוקען, פארמאליסטיש, פעדאנטיש; א שוהל=געלעהרטער, א למדן; א סכאלאסטיקער, איינער וואס גיט זיך אב מיט רעליגיעזע פראגען אין גייסט פון דער מיטעלאלטערליכער סכאלאסטיק. ז. *scholasticism*

scholas'tical *a. and n.* (סקא-לעס'-טי-קעל) ז. *scholastic*

scholas'tically *adv.* (סקא-לעס'-טי-קעל-אי) אויף א סכאלאסטישען שטייגער; לויט דער מעטאדע פון די מעטאפיזישע שוהלען פון מיטעלאלטער.

scholas'ticism *n.* (סקא-לעס'-טי-סיזם) די סכאלאסטיק, די מיטעלאלטערליכע עקלעקטישע פילאזאפיע, וועלכע איז געווען א מין פעראייניגונג פון אריסטאטעל'ס פילאזאפיע מיט די רעליגיאנס=לעהרען פון די פאטערס פון דער קריסטליכער קירך; טרוקענער, אינהאלטלאזער און נוצלאזער פלפול.

scho'lia *n.* (סקאו'-לי-א) סכאליומס. ז. *scholium*

scho'liast *n.* (סקאו'-לי-עסט) א סכאליאסט, איינער וואס שרייבט קורצע בעמערקונגען אדער פירושים אויף די זייטען פון די ספרים פון די אמאליגע שרייבער; אן ערקלערער, א פירוש=מאכער.

scholias'tic *a.* (סקאו-לי-עס'-טיק) סכאליאסטיש, וואס איז שייך צו א סכאליאסט. ז. *scholiast*

scho'lion *n.* (סקאו'-לי-אן) ז. *scholium*

scho'lium *n.* (סקאו'-לי-אם) א סכאליום, א קורצע בעמערקונג אדער פירוש אויף דער זייט פון א ספר [ספעציעל פון אן אלט=גריכישען אדער לאטיינישען ספר].

school *n., v. and a.* (סקוהל) א שול, א לעהר=אנשטאלט; דאס שול=הויז; דאס לערנען, דער אונטערריכט; בילדונג, געלעהרזאמקייט; די שוהל, די שטה; א רעליגיעזע סעקטע; א מחנה פיש; אונטערריכטען, לערנען, בילדען; ערציהען; דיסציפלינירען; שווימען אין א מחנה, בילדען א מחנה [וועגען פיש]; וואס איז שייך צו א שול, פון א שול.

school'-board *n.* (סקוהל'-באורד) א שול=קאמיטעט [א ספעציעלער קאמיטעט אין א שטאדט אדער דארף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די שול=ערציהונג פון די קינדער].

school'-book *n.* (סקוהל'-בוק) א שול=בוך, א בוך פאר שול=קינדער.

school'-boy *n.* (סקוהל'-באי) א שול=אינגעל, א חדר=אינגעל.

school'-bred *a.* (סקוהל'-ברעד) וואס האט בעקומען א שול=ערציהונג.

school commis'sioner (סקוהל קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער וואס פערוואלטעט איבער די ענינים פון פאלקס=בילדונג אין א שטאאט, שטאדט אדער שול=בעצירק.

school'-commit'tee *n.* (סקוהל'-קא-מיט'-אי) א קאמיטעט וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די פאלקס=שולען פון שטאדט אדער דיסטריקט.

school'-dame *n.* (סקוהל'-דיים) ז. *schoolmistress*

school'-days *n.* (סקוהל'-דייז) די לעבענס=צייט · אדער די יאהרען ווען מען לערענט אין שול.

school'-dis'trict *n.* (סקוהל'-דיס'-טריקט) דער שול=בעצירק, איינער פון די בעצירקען, אויף וועלכע א שטאדט איז צוטיילט בנוגע צום בויען און פערוואלטען די פאלקס=שולען.

schooled in adver'sity (סקוהלד אין עד-וואיר'-סי-טי) געפרובט אין אונגליקען, דורכגעמאכט פיעל צרות.

school'-fel'low *n.* (סקוהל'-פעל'-או) א שול=חבר, א שול=קאמעראד.

school'-fish *n.* (סקוהל'-פיש) א פיש, וואס האט א געוועהנהייט זיך צו האלטען אין מחנות.

school'-girl *n.* (סקוהל'-גוירל) א שול=מיידעל; א מיידעל, וואס לערענט אין שול.

school'-house *n.* (סקוהל'-האוס) א שול=הויז, א שול=געביידע.

schoo'ling *n.* (סקוה'-לינג) אונטערריכט; שול=געלד; שכר לימוד; טאדלונג, דאס אויס'מוסר'ען.

school'maid *n.* (סקוהל'-מייד) ז. *school-girl*

school'man *n.* (סקוהל'-מען) א לעהרער, א פעדאגאג; א לעהרער פון א מיטעלאלטערליכער אוניווערזיטעט אדער אנדערער לעהר=אנשטאלט; א סכאלאסטיקער. ז. *scholastic*

school'master *n.* (סקוהל'-מעס-טער) א שול=דירעקטאר, א שול=האלטער.

school'mate *n.* (סקוהל'-מייט) א שול=חבר, איינער אדער איינע וואס בעזוכט דיעזעלבע שול.

school'mistress *n.* (סקוהל'-מיס-טרעס) א שול=לעהרערין; א דירעקטארין אדער פערוואלטערין פון א שול.

school'-name *n.* (סקוהל'-ניים) אן אבסטראקטער אויסדרוק, אן אבסטראקציאן; אווארט וואס בלויז געלעהרטע געברויכען.

school of design' (סקוהל אָוו די-זאין') א צייכנונגס=שול. ז. *academy of design*

school'-pence *n.* (סקוהל'-פענס) א קליינע וועכענטליכע שול=אבצאהלונג אדער שכר=למוד [אין ענגלאנד].

school'-room *n.* (סקוהל'-רוהם) 1. ט לעהר=צימער, א שול=הויז; 2. שולען, שול=פלעצער.

2. The city needs more school-room.

school'-ship *n.* (סקוהל'-שיפ) א שיף וואס ווערט בענוצט צו לערנען די נאוויגאציאנס=קונסט.

school'-taught *a.* (סקוהל'-טאהט) וואס האט געלערענט אין א שול; וואס האט בעקומען שול=בילדונג; וואס האט בעקומען סיסטעמאטישע בילדונג.

school'-tea'cher *n.* (סקוהל'-טיע'-טשער) א שול=לעהרער.

school'-tea'ching *n.* (סקוהל'-טיע'-טשינג) שול=אונטערריכט.

school'-time *n.* (סקוהל'-טאים) די שול=צייט, די צייט ווען א שול איז אפען; די שול=יאהרען; די לעבענס=צייט, ווען מען לערענט אין שול.

schoo'ner *n.* (סקוה'-נער) א שקונע [א צוויי=מאסטיגע שיף [ז. איל.]; א פריירי=שקונער, א פריירי=בויד [א וואגען מיט א בויד, אין וועלכען עמיגראנטען פלעגען פאהרען אין די נארד=אמעריקאנישע סטעפען]; א הויכעס ביער=גלאז.

Schooner

schorl *n.* (שאהרל) דער שווארצער טורמאלין [א מין שטיין].

schorla'ceous *a.* (שאהר-ליי'-שיאס) וואס ענטהאלט טורמאלין. ז. *schorl*

schor'lous *a.* (שאהר'-לאס) וואס איז שייך צו טורמאלין. ז. *schorl*

schot'tische *n.* (שאט'-איש) א טאנץ, עהנליך צו א פאלקא; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

schout *n.* (סקאוט) א מאגיסטראט פון

א פארשטעדטעל אדער דארף; א לאנדריכטער; א שעריף [אין די ערשטע האלענדישע קאלאניעס פון אמעריקא].

sci'agraph *n. and v.* (סאי׳-ע-גרעף) א געאמעטרישע צייכנונג וועלכע שטעלט פאר א ווערטיקאלען דורכשניט פון א געביידע צו ווייזען דעם אינוועניגסטען אויסזעהן; א פאטאגראפיע וואס איז גענומען מיט רענטגען=שטראהלען [עקס=שטראהלען]; נעהמען א פאטאגראפיע מיט עקס=שטראהלען.

sciagraph'ic *a.* (סאי-ע-גרעפ׳-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון שאטירען צייכנונגען [ז. *sciagraphy*]; וואס איז פאטאגראפירט דורך עקס=שטראהלען.

sciagraph'ical *a.* (סאי-ע-גרעפ׳-אי-קעל) ז. *sciagraphic*

sciagraph'ically *adv.* (סאי-ע-גרעפ׳-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו דער קונסט פון שאטירען צייכנונגען. ז. *sciagraphy*

sciag'raphy *n.* (סאי-עג׳-רע-פי) די קונסט פון שאטירען צייכנונגען, די קונסט ריכטיג צו פערטיילען ליכט און שאטען אויף א צייכנונג; א צייכנונג וואס שטעלט פאר דעם דורכשניט אדער די זייטען=אנזיכט פון א געביידע; אין אסטראנאמיע — די קונסט צו בעשטימען די צייט פון טאג און נאכט לויט דעם שאטען; פאטאגראפיע מיט דער הילף פון עקס=שטראהלען [רענטגען=שטראהלען].

sciam'achy *n.* (סאי-עמ׳-ע-קי) א קאמפף מיט'ן אייגענעם שאטען, א קאמפף מיט אן איינגעבילדעטען שונא.

sciam'etry *n.* (סאי-עמ׳-ע-טרי) די לעהרע וועגען פערפינסטערונגען פון דער זון און פון דער לבנה [לקוי חמה און לקוי לבנה].

sciather'ic *a. and n.* (סאי-ע-טהער׳-איק) וואס איז שייך צו א זונען=אוהר; דאס מאכען זונען=זייגערס; דאס בעשטימען די צייט דורך א זונען=זייגער.

sciather'ical *a.* (סאי-ע-טהער׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו א זונען=אוהר.

sciather'ically *adv.* (סאי-ע-טהער׳-אי-קעל-אי) אויף דער ארט פון א זונען=זייגער.

sciat'ic *a. and n.* (סאי-עט׳-איק) וואס געהערט צו די היפטען; א היפטען=נערוו; היפטען=שמערץ.

sciat'ica *n.* (סאי-עט׳-אי-קא) היפטען=שמערץ, היפטען=וועהטאג.

sciat'ical *a.* (סאי-עט׳-אי-קעל) וואס ליידט פון היפטען=שמערץ; וואס איז שייך צו א היפטען=נערוו.

sciat'ically *adv.* (סאי-עט׳-אי-קעל-אי) דורך היפטען=וועהטאג.

scib'ile *n.* (סיב׳-אי-לע) עטוואס וואס מען קען בענעהמען, בעגרייפען אדער משיג זיין.

sci'ence *n.* (סאי׳-ענס) וויסענשאפט; קענטניס; קונסט; געשיקטליכקייט.

scien'ter *adv.* (סאי-ענ׳-טער) וויסענדיג, במזיד.

scien'tial *a.* (סאי-ענ׳-שעל) וואס איז שייך צו וויסענשאפט אדער קענטניס; וויסענשאפטליך.

scienti'cian *n.* (סאי-ענ-טיש׳-ען) א וויסענשאפטס=מאן.

scientif'ic *a.* (סאי-ענ-טיפ׳-איק) וויסענשאפטליך; געלעהרט, געלערענט.

scientif'ically *adv.* (סאי-ענ-טיפ׳-אי-קעל-אי) אויף א וויסענשאפטליכען אופן; אין בעצוג צו די כללים פון דער וויסענשאפט.

sci'entist *n.* (סאי׳-ענ-טיסט) א וויסענשאפטס=מאן, א געלעהרטער.

scientis'tic *a.* (סאי-ענ-טיס׳-טיק) וואס האט פרעטענזיעס אויף וויסענשאפט, כלומר'שט וויסענשאפטליך.

scien'tolism *n.* (סאי-ענ׳-טא-ליזם) כלומר'שדיגע וויסענשאפט, פאלשע וויסענשאפט.

scil. [נעמליך]. אבקירצונג פון *scilicet*

scil'icet *adv.* (סיל׳-אי-סעט) נעמליך.

scim'itar *n.* (סימ׳-אי-טאר) ז. *scimiter*

scim'iter *n.* (סימ׳-אי-טער) אזא קרומער טערקישער זעבעל.

scintil'la *n.* (סינ-טיל׳-א) א פונק; א קליין טיילכעלע, א טראפען, א קליין ביסעלע.

scin'tillant *a.* (סינ׳-טי-לענט) שפריצענד פונקען, פינקלענד; וואס שפריצט מיט פונקען.

scin'tillate *v.* (סינ׳-טי-לייט) שפריצען פונקען; פינקלען.

scintilla'tion *n.* (סינ-טי-ליי׳-שאן) דאס שפריצען פונקען; דאס פינקלען; א פונק.

scin'tillously *adv.* (סינ׳-טי-לאס-לי) פינקעלדיג.

sciog'raphy *n.* (סאי-אג׳-רע-פי) ז. *sciagraphy*

sci'olism *n.* (סאי׳-א-ליזם) אויבערפלעכליכע אדער כלומר'שדיגע קענטניסע.

sci'olist *n.* (סאי׳-א-ליסט) אן אויבערפלעכליכער קענער, א כלומר'שדיגער געלעהרטער.

sciolis'tic *a.* (סאי-א-ליס׳-טיק) וואס האט אויבערפלעכליכע קענטניסע; וואס איז כלומר'שדיג וויסענשאפטליך.

sci'olous *a.* (סאי׳-א-לאס) אויבערפלעכליך.

sciom'achy *n.* (סאי-אמ׳-ע-קי) ז. *sciamachy*

sci'omancy *n.* (סאי׳-א-מענ-סי) וואהרזאגונג אדער כשוף דורך שאטענס.

sci'on *n.* (סאי׳-אן) א צווייג, א צווייגעל; א צווייגעל וואס איז אבגעשניטען געווארען, אום עס אריינצופלאנצען אין אן אנדער בוים; אן אבשטאם.

sciop'tic *a.* (סאי-אפ׳-טיק) וואס איז שייך צו א קאמערא אבסקורא [א פינסטערע קאמער פאר פאטאגראפישע אבבילדונגען] אדער צו דער קונסט אויפצונעהמען ליכט=בילדער מיט דער הילף פון א קאמערא אבסקורא.

sciop'tic ball (סאי-אפ׳-טיק באהל) א בעוועגליכער הילצערנער באל אין וועלכען עס איז איינגעפאסט א גלאז=לינזע ווי פון א פאטאגראפישען אפאראט [ווערט געברויכט פאר פאטאגראפישע צוועקען].

sciop'tics *n.* (סאי-אפ׳-טיקס) די קונסט פון אויפנעהמען ליכט=בילדער מיט דער הילף פון א קאמערא אבסקורא [א פינסטערע קאמער].

sci'otheism *n.* (סאי׳-א-טהי-איזם) גייסטער=פערגעטערונג, די פערגעטערונג פון די גייסטער פון די פערשטארבענע עלטערען און אור=עלטערען.

sci're fa'cias (סאי׳-רי פיי׳-שי-עס) א געריכטס=בעפעהל אויסצופיהרען אן אורטייל.

scir'rhoid *a.* (סקיר׳-איד) וואס איז עהנליך צו א פערהארטעוועטער געשוויולעכץ.

scirrhos'ity *n.* (סקי-ראס׳-אי-טי) א קראנקהאפטע פערהארטונג [ווי פון א דריזע א. ד. ג.].

scir'rhous *a.* (סקיר׳-אס) פערהארטעוועט [וועגען א געשווילעכץ, א דריזע א. ד. ג.]; וואס קומט פון א פערהארטונג.

scir'rhus *n.* (סקיר׳-אס) א פערהארטעוועטער אנוואוקס, א פערהארטעוועטע געשווילעכץ.

scis'sel *n.* (סיס׳-על) מעטאל=אבפאל [שטיקלעך מעטאל וואס פאלען אב ביים אויסארבייטען מעטאלענע געגענשטענדע]; שטיקלעך בלעך וואס פאלען אב ביים אויסשניידען רונדע בלעך=פלאטען.

scis'sible *a.* (סיס׳-איבל) וואס קען געשניטען אדער צושניטען ווערען.

scis'sil *n.* (סיס׳-איל) ז. *scissel*

scis'sile *n. and a.* (סיס׳-איל) מעטאל=אבפאל; וואס מען קען שניידען אדער שפאלטען.

scis'sion *n.* (סיש׳-אן) צושניידונג, צוטיילונג, צושפאלטונג.

scis'sor *v.* (סיז׳-אר) שניידען מיט א שער.

scis'sorbill *n.* (סיז׳-אר-ביל) דער שערען=שנאבעל [אזא פויגעל מיט א לאנגען שער=פערמיגען שנאבעל].

Scissorbill

scis'sors *n.* (סיז׳-ארז) א שער.

scis'sors-grin'der *n.* (סיז׳-ארז-גראינ׳-דער) א שערען=שלייפער.

scis'sortail *n.* (סיז׳-אר-טייל) אזא אמעריקאנער פויגעל מיט א לאנגען שער=פערמיגען עק.

scis'sorwise *adv.* (סיז׳-אר-הוואיז) אזוי ווי א שער.

scis'sure *n.* (סיש׳-אור) א שפאלט, א ריס.

scitamin'eous *a.* (סיט-ע-מינ׳-אי-אס) וואס געהערט צו די געווירץ=ליליען.

sciu'rid *n.* (סאי-יו׳-ריד) א וועווערקע.

Sciu'ridæ *n.* (סאי-יו׳-רי-דיע) דער מין גריזשענדע חיות צו וועלכען עס געהערען וועווערקעס, מורמעל=טהיערע א. ד. ג.

sci'urine *a. and n.* (סאי׳-יו-רין) עהנליך צו א וועווערקע; א וועווערקע.

sciu'roid *a. and n.* (סאי-יו׳-ראיד) ז. *sciurine*

Sciu'rus *n.* (סאי-יו׳-ראס) אזא מין וועווערקעס מיט א לאנגען און האריגען עק.

Sclav *n.* (סקלאוו) ז. *Slav*

Sclave *n.* (סקלאוו) ז. *Slav*

Sclav'ic *a.* (סקלאוו׳-איק) ז. *Slavic*

Sclavo'nian *a. and n.* (סקלע-וואו׳-ני-ען) ז. *Slavonian*

scle'ra *n.* (סקלי׳-רא) די הארטע הויט פון דעם אויג=אפעל.

scle'roderm *n. and a.* (סקלי׳-רא-דוירם) דער הארט=הויטער [אזא פיש וואס זיין הויט איז שארפטיג און הארט]; די פערהארטעוועטע מאסע פון קאראלען; קאראלען; הארט=הויטיג, וואס האט א הארטע בעדעקונג.

scleroder'matous *a.* (סקלי-רא-דויר׳-

מע-טאם) הארט-הויטיג; וואס האט א הארטע איבערדעקונג; וואס ליידט פון הויט-פערהארטונג.

scleroder'mia *n.* (סקלי-רא-דויר'-מי-א) א הויט-פערהארטונג.

scleroder'mous *a.* (סקלי-רא-דויר'-מאס) ז. *sclerodermatous*

scle'rogen *n.* (סקלי'-רא-דזשען) אין באטאניק — דער האלץ-פאזער-שטאף וואס זעצט זיך אב אויף דער אינערליכער פלעכע פון די צעלען פון געוויסע פלאנצען און מאכט זיי דיקער, ווי צ. ב. אין דער שאלעכץ פון וועלישע ניס; האלץ-פאזער-שטאף.

scle'roid *a.* (סקלי'-ראיד) אין באטאניק — וואס האט א הארטען געוועב, ווי די שאלעכץ פון ניס; אין זאאלאגיע — פערהארטעוועט.

sclerome'ninx *n.* (סקלי-רא-מיע'-נינקס) ז. *dura mater*

sclerom'eter *n.* (סקלי-ראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די הארטקייט פון מינעראלען.

scle'rosed *a.* (סקלי'-ראוסט) אונגאטירליך הארט, פערהארטעוועט.

sclero'sis *n.* (סקלי-ראו'-סיס) א קרענקליכע פערדיקונג און פערהארטונג פון דער הויט אדער פון דעם צעלען-געוועב; אין באטאניק — די פערדיקונג און פערהארטונג פון דעם ווענטעל פון א צעלע [ווי שאלעכץ].

sclerot'ic *a. and n.* (סקלי-ראט'-איק) הארט, פערהארטעוועט [בעזאנדערס וועגען דער אויסערליכער הויט פון אויג]; דאס ווייסעל פון אויג; א פערהארטונגס-מיטעל, א מעדיצין וואס פערהארטעוועט.

sclerot'ica *n.* (סקלי-ראט'-אי-קא) דאס ווייסעל פון אויג.

scle'rous *a.* (סקלי'-ראס) הארט.

scoat *v.* (סקאוט) ז. *scote*

sco'biform *a.* (סקאו'-בי-פארם) ווי זעג-שטויב, ווי פייל-שטויב.

scobs *n.* (סקאבז) זעג-שטויב; פייל-שטויב; מעטאל-אבפאל, פסלת.

scoff *v. and n.* (סקאהף) שפאטען, חוזק מאכען, פערשפאטען; שפאט, חוזק.

scoff'er *n.* (סקאהפ'-ער) א שפאטער, א חוזק-מאכער.

scoff'ing *a.* (סקאהפ'-אינג) שפאטענד, שפאטיש.

scoff'ingly *adv.* (סקאהפ'-אינג-לי) מיט שפאט, מיט חוזק; אבשפאטענדיג.

scold *v. and n.* (סקאולד) שילטען, זידלען; זיך קריעגען; איינער וואס שילט, זידעלט אדער קריעגט זיך; אן ארורה, א סעדיכע, א שילטערקע; א זידלעריי, א שילטעריי, א קריעגעריי.

scol'der *n.* (סקאול'-דער) א זידלער, א שילטער.

scol'ding *a. and n.* (סקאול'-דינג) זידלענד, שילטענד; זידלעריי, שילטעריי.

scol'ecite *n.* (סקאל'-אי-סאיט) סקאלעציט [אזא מינעראל].

scol'lop *n. and v.* (סקאל'-אפ) ז. *scallop*

scol'loped *a.* (סקאל'-אפט) ז. *scalloped*

scolopen'dra *n.* (סקאל-א-פענ'-דרא) אזא פאבעלהאפטע מורא'דיגע ים-בעשעפעניש.

Scom'ber *n.* (סקאמ'-בער) דער מין מאקרעלען. ז. *mackerel*

scom'beroid *a. and n.* (סקאמ'-בע-ראיד) ז. *scombroid*

scom'broid *a. and n.* (סקאמ'-בראיד) וואס איז עהנליך צו א מאקרעל-פיש; א פיש פון דעם מין מאקרעלען.

sconce *n. and v.* (סקאנס) א שוץ-דעקע; א באלווערק, א פארט, א שוץ-פעסטונג; א העלם, א היטעל; דער קאפ, דער שארבען, דער שיידעל; שכל, פערשטאנד, מח; א געלד-שטראף; א געלד-שטייער; אן אבדאך; א שירמע; אן אייז-קריהע; א פינסטערע לאנטערנע; א לאנטערנע; א וואנד-לייכטער; דאס רעהרעל פון א לייכטער וואו מען שטעלט אריין דאס ליכט; בעדעקען, בעשיצען; בעפעסטיגען; ארויפלעגען א געלד-שטייער אדער א געלד-שטראף.

scoop *n. and v.* (סקוהפ) א שויפעל; א טיעפער שויפעל מיט א קורצען הענטעל; אן אויסהוילונג; א לאך; א שפאטעל [א שויפעל אדער לעפעל-פערמיגער כירורגישער אינסטרומענט]; א פעטע מטבע וואס איז געכאפט געווארען פון א ספעקולאציע אדער אויף אן עהנליכען אופן; דאס שויפלען, דאס שעפען; דאס פערכאפען א זעהר וויכטיג שטיקעל נייעס דורך א צייטונג פריהער ווי אלע אנדערע צייטונגען; אויסשויפלען, אויסשעפען; צונויפכאפען, צונויפשארען ווי מיט א שויפעל [דורך שווינדעל אדער גוואלט]; אויסלעדיגען; אויסהוילען, אויסגראבען; פאנגען מיט א נעץ, ארויסשלעפען מיט א נעץ [וועגען אויסטערס]; אויסכאפען א וויכטיג שטיקעל נייעס און פערעפענטליכען פריהער ווי אלע אנדערע צייטונגען; עסען אויף דער מאניער פון א וואל-פיש.

scoo'per *n.* (סקוה'-פער) א שויפלער; אן אויסשעפער; אזא רונדער אויסגעהוילטער דלאט וואס ווערט בענוצט ביים גראווירען אויף האלץ; אזא פויגעל מיט א שויפעל-עהנליכען שנאבעל.

scoo'ping *n.* (סקוה'-פינג) אויסשעפונג; דאס אויסשעפען; דער אופן ווי א וואלפיש עסט.

scoop'-net *n.* (סקוהפ'-נעט) א נעץ מיט וועלכען מען רייניגט דעם גרונט פון א טייך; א קליינער האנד-נעץ צום כאפען פיש.

scoop out (סקוהפ אוט) אויסלעדיגען, אויסשעפען; אויסהוילען, אויסגראבען.

scoop'-wheel *n.* (סקוהפ'-הוויעל) אזא ראד ארומגעהאנגען מיט עמערס אדער שויפלען צו שעפען וואסער.

scoot *v. and n.* (סקוהט) שנעל לויפען; פליהען ווי א פייל פון בויגען; עטוואס טרייבען אדער שיקען מיט א גרויסער שנעלקייט; א שנעלע פלעצליכע בעוועגונג, א פליה, א יאג; איינער אדער עטוואס וואס לויפט שנעל.

scoo'ter *n.* (סקוה'-טער) איינער אדער עטוואס וואס לויפט שנעל.

scope *n.* (סקאופ) רוים; פלאץ; אומפאנג; גרויס, לענג, אויסדעהנונג; א געזיכטס-פונקט; אן אבזיכט, א ציעל, אן ענד-ציעל.

scope'less *a.* (סקאופ'-לעס) צוועקלאז, נוצלאז.

scopif'erous *a.* (סקא-פיפ'-ע-ראס) בארשטיג, ווי א בארשט, ווי א בעזים.

sco'piform *a.* (סקאו'-פי-פארם) בעזים-פערמיג, ווי א בעזים, ווי א בארשט.

scorbu'tic *a. and n.* (סקאר-ביו'-טיק) קראנק אויף סקארבוט, וואס ליידט פון סקארבוט [ז. *scurvy*]; פארכוואטע, פארשיווע; א פערזאן וואס איז קראנק אויף סקארבוט.

scorbu'tically *adv.* (סקאר-ביו'-טי-קעל-אי) מיט סקארבוט, ליידענדיג פון סקארבוט. ז. *scurvy*

scorch *v.* (סקאהרטש) 1. פערסמאליען; פערברענען; אבברענען [ווי פון דער זון]; צוטריקענט ווערען, צוברענט ווערען; אויסדארען; 2. שטעכענד [מיט א ווארט]; 3. זיך בעוועגען אדער געטריבען ווערען מיט א גרויסער שנעלקייט.
3. The bicycle rider scorched through the city.

scorched *a.* (סקאהרטשט) פערברענט, פערסמאליעט.

scor'cher *n.* (סקאהר'-טשער) א ברענענדער, עטוואס וואס ברענט אדער איז זעהר היים; עטוואס ברענענדעס אדער העפטיגעס; איינער אדער עטוואס וואס בעוועגט זיך אדער טרייבט אן מיט א גרויסער שנעלקייט.

scor'ching *a. and n.* (סקאהר'-טשינג) 1. סמאליענד, זעהר היים; 2. סארקאסטיש, בייסענד, שטעכענד; 3. דאס אויסשלייפען געציינג אויף א טרוקענעם שלייפשטיין פאר דעם פערהארטעווען.
1. The day was one of the most scorching of this summer. 2. He made a scorching remark.

scor'chingly *adv.* (סקאהר'-טשינג-לי) פערסמאליענדיג, פערברענענדיג.

scor'chingness *n.* (סקאהר'-טשינג-נעס) די אייגענשאפט צו פערברענען אדער פערסמאליען.

scor'dium *n.* (סקאהר'-די-אם) דער וואסער-גאמאנדער [אזא וואסער-פלאנצע וואס שמעקט ווי קנאבעל].

score *n. and v.* (סקאור) א קארב, אן איינשניט; א שטריך, א ליניע, א פאסיק; א קארב אויף א קארב-שטעקעל [בירקא], א צייכען אדער פאסיק וואס ווערט געמאכט צוליעב א חשבון; א חשבון וואס ווערט געפיהרט דורך קארבען אדער שטריכלעך; א חשבון, א רעכנונג; א שולדען-רעכנונג; א חוב; די צייכענס אדער פאסיקעס וואס ווערען געמאכט אין א שפיעל צו פערצייכענען די צאהל פונקטען וואס יעדער געווינט; אן אורזאך, א גרונד, א מאטיוו; א געדרוקטע אדער געשריבענע מוזיק-קאמפאזיציע וואו מעהרערע שטימען אדער אינסטרומענטען זיינען פעראייניגט; די צאהל 20; מאכען קארבען, איינקארבען, איינשניידען; מאכען שטרייפען, שטריכען אדער פאסיקעס; שמייסען אז שטרייפען זאלען בלייבען; שטארק בעשטראפען; שטרייכען; פערצייכענען, נאטירען; שטעלען אויף'ן חשבון; געווינען פונקטען אין א שפיעל; אבשרייבען אדער איבערשרייבען א מוזיק-שטיק פון נעהער; אויסשרייבען די איינצעלנע שטימען פון א מוזיק-שטיק; האלטען דעם חשבון; זיין א קויפער אויף קרעדיט.

score a success' (סקאור ע סאק-סעס') געווינען א זיעג, פערצייכענען אן ערפאלג.

score'-book *n.* (סקאור'-בוק) א בוך וואו עס ווערען פערשריבען די געוואונענע פונקטען פון א שפיעל.

score'-card *n.* (סקאור'-קארד) א קארטע צו פערשרייבען די געווינסען ביי פערשיעדענע באל-שפיעלען.

score out (סקאור אוט) אויסשטרייכען.

scor'er *n.* (סקאור'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט קארבען אדער איינשניטע; אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען שניידט איין נומערען אין וואלד-בוימער; איינער וואס פערצייכענט די געוואונענע פונקטען ביי א שפיעל.

score'-sheet *n.* (סקאור'-שיעט) א בלאט

פאפיער אויף וועלכען עס ווערען פערשריבען די געוואונענע פונקטען פון א שפיעל.

score un'der (סקאור אנ'-דער) אונטערשטרייכען.

score up (סקאור אפ) צו־אנשרייבען; צושרייבען צום חשבון, מאכען גרעסער דעם חשבון.

sco'ria *n.* (סקאו'-רי-א) פסלת, שלאקען, אבפאל; די לאווא־פסלת וואס ווערט ארויסגעווארפען פון א וואולקאן.

scoria'ceous *a.* (סקאו-רי-איי'-שיאס) פסלת'דיג; עהנליך צו לאווא־פסלת.

sco'riæ *n.* (סקאו'-רי-אי) די מאסען לאווא־פסלת וואס ווערען ארויסגעווארפען פון א וואולקאן.

scorifica'tion *n.* (סקאו-רי-פי-קיי'-שאן) די מעטאדע אבצוטיילען גאלד אדער זילבער פון ערץ אדער פסלת, שמעלצענדיג עס מיט בליי; די בעארבייטונג און רייניגונג פון מעטאלען פון פסלת דורך בליי.

sco'rifier *n.* (סקאו'-רי-פאי-ער) א כלי אדער אפאראט צום אבטיילען גאלד אדער זילבער פון פסלת. ז. *scorification*

sco'riform *a.* (סקאו'-רי-פארם) ווי פסלת.

sco'rify *v.* (סקאו'-רי-פאי) פערוואנדלען אין פסלת; אבטיילען גאלד אדער זילבער פון ערץ אדער פסלת דורך שמעלצען עס מיט בליי.

scor'ing *n.* (סקאור'-אינג) א שטריך, א קריץ; דאס איינארדנען אן ארקעסטער; דאס אויסשרייבען די נאטען פאר די איינצעלנע שטימען פאר אן ארקעסטער; דאס פלאצען אדער שפאלטען זיך פון א שטיק גוס־אייזען דורך אונגלייכפערמיגער אבקיהלונג; אין וועט־רייטען — דאס ברייננגען דאס פערד מיט דעם רייטער ווידער און ווידער צוריק צו דעם אנפאנגספונקט.

sco'rious *a.* (סקאו'-רי-אס) אונריין, פסלת'דיג.

sco'rium *n.* (סקאו'-רי-אם) ז. *scoria*

scorn *v. and n.* (סקאהרן) 1. פעראכטען; פערשפאטען; אויסדריקען פעראכטונג אדער שפאט; 2. זיך בעציהען מיט פעראכטונג אדער שפאט; 3. פעראכטונג; שפאט; 4. איינער אדער עטוואס וואס ווערט פעראכטעט אדער פערשפאט.

1. He was scorned by those who heard his address. 2. We scorn compromises. 3. The terms of settlement were rejected with scorn by the strikers.

scor'ner *n.* (סקאהר'-נער) א פעראכטער; א פערשפאטער.

scorn'ful *a.* (סקאהרנ'-פול) פערעכטליך; פול מיט שפאט אדער פעראכטונג; וואס רופט ארויס שפאט אדער פעראכטונג.

scorn'fully *adv.* (סקאהרנ'-פול-אי) מיט פעראכטונג, מיט שפאט.

scorn'fulness *n.* (סקאהרנ'-פול-נעס) דאס זיין פערעכטליך, דאס זיין פערשפאטעט.

scor'ning *n.* (סקאהר'-נינג) שפאט, פעראכטונג.

scor'odite *n.* (סקאר'-א-דאיט) סקאראדיט אדער ארזעניק־זויערעס אייזען־אקסיד [אזא מינעראל].

scor'per *n.* (סקאהר'-פער) אזא דלאטפערמיגעס געצייג.

Scor'pio *n.* (סקאהר'-פי-או) דער מזל עקרב, דאס שטערן־בילד סקארפיאן.

scor'pion *n.* (סקאהר'-פי-אן) א סקארפיאן, אן עקדעש; א בעשעפעניש וואס איז עהנליך צו א סקארפיאן; א שטעכעדיגע רוט צום שמייסען.

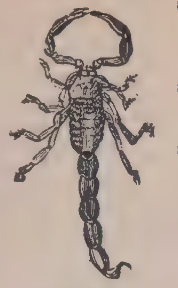
Scorpion

Scor'pion *n.* (סקאהר'-פי-אן) ז. *Scorpio*

scor'pion-fly *n.* (סקאהר'-פי-אנ-פלאי) די סקארפיאן־פליעג [אזא פליעג וואס האט עהנליכקייט צו א סקארפיאן].

scor'pion-grass *n.* (סקאהר'-פי-אנ-גרעס) סקארפיאן־גראז אדער מויז־אויער [אזא גראז וועגען וועלכען מען האט געגלויבט אז מען קען דערמיט היילען דעם גיפטיגען שטאך פון א סקארפיאן].

scor'tatory *a.* (סקאהר'-טע-טא-רי) תאוה'דיג, הורעריש.

scot *n. and v.* (סקאט) א צאהלונג; א געלד־שטראף; א שטייער; א רעכנונג; צאהלען שטייער; צאהלען א רעכנונג.

Scot *n.* (סקאט) א שאטלענדער.

Scotch *a. and n.* (סקאטש) שאטיש, שאטלענדיש; א שאטלענדער; דאס שאטלענדישע פאלק; די שאטלענדישע שפראך; שאטלענדישער בראנפען.

scotch *v. and n.* (סקאטש) איינקריצען, איינקארבען; א קראץ טהאן; מאכען א לייכטע וואונד; אבהאלטען, איינהאלטען אוועקלעגענדיג א שטערונג [ווי א שטיין אונטער א ראד]; ארא בלאזען די ברעמזע [טארמאז] אויף א ראד עם איינצוהאלטען; א קראץ, א ריץ, א לייכטער איינשניט; א קלעצעל וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער א ראד עם צו פערהאלטען.

Scotch'man *n.* (סקאטש'-מען) א שאטלענדער.

scote *v.* (סקאוט) אבהאלטען, פערהאלטען אוועקלעגענדיג א שטערונג [ווי א שטיין אדער קלעצעל אונטער א ראד].

sco'ter *n.* (סקאו'-טער) די טרויער־ענטעל [אזא שווארצע ים־ענטעל].

sco'ter-duck *n.* (סקאו'-טער-דאק) ז. *scoter*

scot'-free *a.* (סקאט'-פריע) פריי פון שטייער; אהן געצאהלט; אונבעשטראפט; פריי, גאנץ, זיכער, אונבעשעדיגט.

sco'tia *n.* (סקאו'-טי-א) אין ארכיטעקטור — א קאנקאווער געזימס אויף דעם פוס פון א זייל.

Scot'icè *adv.* (סקאט'-אי-סי) אויף'ן שאטלענדישען אופן; אין דער שאטלענדישער שפראך.

Scot'icism *n.* (סקאט'-אי-סיזם) ז. *Scotticism*

Scot'icize *v.* (סקאט'-אי-סאיז) ז. *Scotticize*

Sco'tism *n.* (סקאו'-טיזם) דאס סכאלאסטישע אדער מעטאפיזישע פילאזאפישע סיסטעם פון דעם שאטלענדישען פילאזאף דזשאהן סקאטוס [געבארען אין יאהר 1308].

Sco'tist *n.* (סקאו'-טיסט) א נאכפאלגער פון דעם שאטלענדישען פילאזאף דזשאהן סקאטוס.

Scotis'tic *a.* (סקא-טיס'-טיק) וואס איז שייך צו די נאכפאלגער פון דעם שאטלענדישען פילאזאף סקאטוס.

Scot'ize *v.* (סקאט'-איז) נאכאהמען אדער נאכטהאן די שאטלענדער.

Scot'land *n.* (סקאט'-לענד) שאטלאנד.

scot'ograph *n.* (סקאט'-א-גרעף) אן אינסטרומענט צו שרייבען אין דער פינסטער אדער פאר דעם געברויך צו שרייבען פאר בלינדע.

scot'omy *n.* (סקאט'-א-מי) דאס שווינדלען און דונקעל ווערען פאר די אויגען [א געוויסער אויגען־פעהלער].

scot'oscope *n.* (סקאט'-א-סקאופ) א נאכט־גלאז, אן אפטישער אינסטרומענט וואס פלעגט אמאל געברויכט ווערען צו קוקען אין דער פינסטער.

Scots *a. and n.* (סקאטס) שאטלענדיש; דער שאטלענדישער דיאלעקט, די שאטלענדישע שפראך.

Scots'man *n.* (סקאטס'-מען) א שאטלענדער.

Scot'ticism *n.* (סקאט'-אי-סיזם) די אייגענטימליכקייטען פון דער שאטלענדישער שפראך.

Scot'ticize *v.* (סקאט'-אי-סאיז) מאכען שאטלענדיש, פערוואנדלען אין א שאטלענדער.

Scot'tify *v.* (סקאט'-אי-פאי) ז. *Scotticize*

Scot'tish *a.* (סקאט'-איש) שאטלענדיש.

scoun'drel *n. and a.* (סקאונ'-דרעל) א שורקע, א שופט, א ליידאק; א פרינציפענלאזער מענש; געמיין, נידריג, שופטיג.

scoun'dreldom *n.* (סקאונ'-דרעל-דאם) ז. *scoundrelism*

scoun'drelism *n.* (סקאונ'-דרעל-איזם) נידערטרעכטיגקייט, געמיינהייט, שורקעריי, לומפעריי.

scoun'drelly *a.* (סקאונ'-דרעל-אי) לומפיג, געמיין; ווי א שורקע אדער שופט.

scour *v. and n.* (סקאור) שייערען, רייניגען; אברייניגען; אויסרייניגען; אברייבען, אבוואשען, אבשווענקען; אוועקראמען, אוועק'פטר'ען; אבפיהרען, אברייניגען דעם מאגען, נעהמען א שטארקען אבפיהרונגס־מיטעל; האבען א לויזען מאגען, לויפען; שנעל לויפען; דורכלויפען [מיט'ן צוועק עפעס אבצוראמען אדער עפעס אויסצוגעפינען]; דאס שווענקען, דאס שנעלע שטארקע פליסען [פון וואסער אין א שמאלען דורכגאנג]; דאס אבשווענקען דעם דעק פון א טייך אדער קאנאל דורך'ן וואסער־שטראם; דאס אבשארען זאמד [דורך'ן ווינד]; די פון ווינד צונויפגעשארטע זאמד; שטארקע לאקסירונג ביי פיה; מאטעריאל צום רייניגען וואל.

scour'age *n.* (סקאור'-עדזש) שווענק־וואסער [דאס וואסער מיט וועלכען מען האט עפעס אבגערייניגט אדער דורכגעשווענקט].

scour'-and-fill' *n.* (סקאור'-ענד-פיל') דאס ארא בשארען אדער ארא בשווענקען זאמד, שטיינדלעך א. ז. וו. דורך א לופט־שטראם אדער וואסער־שטראם.

scour'er *n.* (סקאור'-ער) איינער אדער עטוואס וואס רייניגט, שייערט אדער רייבט אב; אזא רייניגונגס־מאשין פאר תבואה [די קערנער ווערען גערייניגט דורך רייבונג]; א שטארקעס אבפיהרונגס־מיטעל.

scourge *n. and v.* (סקוירדזש) א בייטש; א שטראף; עטוואס וואס דיענט אלס שטראף אדער אלס מיטעל צו פעראורזאכען ליידען; איינער וואס טהוט אן פיעל צרות; שמייסען; בעשטראפען; מאטערען, פייניגען.

scour'ger *n.* (סקויר'-דזשער) א שמייסער; א בעשטראפער; איינער וואס פייניגט זיך דורך שמייסען; א מיטגליעד פון

אז אמאליגער געוויסער סעקטע, וואס פלעגט זיך עפענטליך שמייסן אלס אבקומעניש. ז. *flagellant*.

scour'ing *n.* (סקאור'–אינג) שייערונג, רייניגונג, פוצונג; דאס אויסוואשען; דאס אויסקאכען [אום ארויסצונעהמען פלעקען].

scour'ing-ball *n.* (סקאור'–אינג–באהל) א רונד שטיקעל פלעק־זייף [ארויסצונעהמען פלעקען].

scour'ing-bar'rel *n.* (סקאור'–אינג–בער'–על) א שייער־פעסעל [אזא מאשין צו שייערען מעטאלענע זאכען דורך רייבונג].

scour'ing-ba'sin *n.* (סקאור'–אינג–ביי'סן) א רעזערוואואר ביי א קאנאל, אין וועלכען עס ווערט קינסטליך אנגעזאמעלט וואסער, אום דערמיט אויסצורייניגען דעם קאנאל.

scour'ing-drops *n.* (סקאור'–אינג–דראפס) פלעק־טראפען [אזא פליסיגקייט ארויסצונעהמען פלעקען].

scour'ing-machine' *n.* (סקאור'–אינג–מע–שין') א מאשין צו רייניגען וואלענע שטאפען.

scour'ing-stock *n.* (סקאור'–אינג–סטאק) אזא אפאראט צו רייניגען וואלענע שטאפען.

scour'ing-ta'ble *n.* (סקאור'–אינג–טיי'בל) אזא משופע'דיגער טיש צום רייניגען לעדער.

scours *n.* (סקאורז) [ביי לאקסירונג בהמות].

scout *n. and v.* (סקאוט) אן אויסזעהער, אן אויסקוקער; איינער וואס ווערט ארויסגעשיקט עפעס אויסצוגעפינען [הויפטזעכליך וועגען א פיינדליכער ארמעע]; א פעלד־וואך; אויסזעהונג; אויסקוקונג, אויסשפיאנירונג; אן אוניווערזיטעטס־דינער [אין די הארוואדער און אקספארדער אוניווערזיטעטען אין ענגלאנד]; דער ענגלישער פאפוגאי־טויכער, די קאארא אדער לומע [אזעלכע פויגלען]. ז. *guillemot* און *auk*; אין קריקעט־שפיעל — דער שפיעלער וואס דארף כאפען דעם באל; אויסזעהן, אויסקוקען [הויפטזעכליך די בעוועגונגען פון א פיינדליכער ארמעע]; אבשפאטען; בעהאנדלען מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג; צוריקווייזען מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג.

scout'ingly *adv.* (סקאוט'–אינג–לי) מיט שפאט.

scout'-mas'ter *n.* (סקאוט'–מעס'–טער) א מיליטערישער בעאמטער, וואס האט די אויפזיכט איבער דער פעלד־וואך און איבער די אויסזעהער. ז. *scout*.

scout'y-au'lin *n.* (סקאוט'–אי–אה'–לין) די מעווע [אזא פויגעל] פון די פאלארגעגענדען. ז. *gull*.

scove *v.* (סקאווו) פערשמירען מיט ליים [אן אויוועז] כדי די היץ זאל ניט ארויס.

scov'el *n.* (סקאוול) אן אויווען־בעזים.

scow *n. and v.* (סקאו) א פראהם [ז. *pram*]; א מין פלאכע שיף; איבערפיהרען מיט א פראהם.

scow'-house *n.* (סקאו'–האוס) א פראהם מיט א הויז אויף איהר.

scowl *v. and n.* (סקאול) זיך אנכמורען; אננעהמען א בייזען אדער דראהענדען אויסזעהן; אננעהמען א מיענע פון אונצופרידענהייט; ווירקונג דורך אנגעכמורעטקייט אדער דורך א בייזען אויסזעהן; דאס אנכמורען זיך; א כמורנע, בייזע, אונצופרידענע מיענע, א פינסטערער בליק.

scowl'ingly *adv.* (סקאול'–אינג–לי) אנגעכמורעטערהייד, מיט א בייזען, פינסטערען בליק, מיט א דראהענדער מיענע.

scrab *v. and n.* (סקרעב) קראצען, שאבען; א ווילדער עפעל [ז. *crab-apple*].

scrabbed eggs (סקרעבד עגז) געהאקטע, אבגעקאכטע אייער, צוגעריכט מיט פוטער, זאלץ און פעפער.

scrab'ble *v. and n.* (סקרעבל) קריכען אויף אלע פיער; קראצען, שארען; צונויפשארען, צונויפזאמלען; זיך רייסען, זיך שלאגען [איבער עפעס]; קריצלען, פאטשקען, שמירען, שלעכט שרייבען; דאס קריכען אויף אלע פיער; א רייסעריי.

scrab'le *v. and n.* (סקרעבל) ז. *scrabble*.

scrag *n., a. and v.* (סקרעג) עטוואס וואס איז דין; עטוואס וואס איז ניט גלאט, ניט גלייך, שארסטקע אדער בערגעלדיג; א מאגערער מענש; א רעשטעל, אן איבערגעבליבענער טייל; דער האלז אדער א שטיק האלז פון א געקויילעטער קוה, אקס אדער שאף; א וואלפיש אהן פלוס־פעדערען; בערגעלדיג, ניט גלייך [ווענען דעם רוקען פון וואלפיש, וואס האבען ניט קיין פלוס־פעדערען]; הייננען.

scrag'ged *a.* (סקרעג'–עד) ז. *scraggy*.

scrag'gedness *n.* (סקרעג'–עד–נעס) מאגערקייט, דארקייט; דינקייט; שארסטיגקייט, בערגעלדיגקייט.

scrag'gily *adv.* (סקרעג'–אי–לי) מאגער, דאר, דין; ניט גלאט, ניט גלייך, שארסטיג, בערגעלדיג.

scrag'giness *n.* (סקרעג'–אי–נעס) ז. *scraggedness*.

scrag'gly *a.* (סקרעג'–לי) ניט גלאט, ניט גלייך, בערגעלדיג.

scrag'gy *a.* (סקרעג'–אי) מאגער, דאר; דין; ניט גלאט, שארסטקע, ניט גלייך, בערגעלדיג.

scrag'-necked *a.* (סקרעג'–נעקט) וואס האט א דינעם און ניט גלייכען [בערגעלדיגען] האלז.

scrag'-whale *n.* (סקרעג'–הוויהל) א וואלפיש וואס האט ניט קיין פלוס־פעדערען אויף'ן רוקען [נאר דער רוקען איז ניט גלייך אדער בערגעלדיג].

scram'ble *v. and n.* (סקרעמבל) 1. קריכען; קלעטערען; זיך קאראבקען, זיך בעמיהען מיט מיה; 2. כאפען, זיך שלאגען, זיך רייסען [איבער עפעס]; 3. ווארפען עפעס, מען זאל זיך רייסען אדער שלאגען איבער דעם; 4. ווי עס איז צונויפקלאפען אדער צורעכט מאכען; פושען, טהאן ווי עס איז; 5. צונויפמישען און אבקאכען צוזאמען; א קלעטערען, א מיהזאמער גאנג [מיט שטערונגען]; א רייסעריי, א כאפעריי.

1. The boys **scrambled** through the fence. 2. He had to **scramble** for a living. 3. He **scrambled** money into the crowd. 4. **Scrambling** up her hair, she hurried to meet the visitor.

scram'bler *n.* (סקרעמ'–בלער) איינער וואס קריכט אדער קלעטערט; איינער וואס קאראבקעט זיך; איינער וואס שלאגט זיך צו עפעס צו מיט מיה, איינער וואס רייסט זיך אדער שלאגט זיך פאר עפעס.

scram'bling *a.* (סקרעמ'–בלינג) 1. נעדרעהט, פערפלאנטערט; 2. אונרעגעלמעסיג.

1. We roamed in the **scrambling** streets. 2. He leads a **scrambling** sort of existence.

scram'blingly *adv.* (סקרעמ'–בלינג–לי) אין אונארדנונג; פערדרעהט, פערפלאנטערט; אונרעגעלמעסיג.

scran *n.* (סקרען) שפייז.

scranch *v.* (סקרענטש) גריזשען.

scran'nel *a. and n.* (סקרענ'–על) דין, מאגער, דאר; א מאגערער, דארער מענש.

scran'ning *n.* (סקרענ'–אינג) דאס בעטלען שפייז.

scran'ny *a.* (סקרענ'–אי) ז. *scrawny*.

scrap *n. and v.* (סקרעפ) א שטיק, א שטיקעל, א ברעקעל; א רעשטעל, אבפאל; א טייל, א פראגמענט, אן אויסצוג [פון א שריפט]; אן אויסשנים [פון א בוך אדער צייטונג]; א בילד צום איינקלעפען; שטיקלעך אייזען און שטאהל וואס פאלען אב ביי דער פאבריקאציאן פון מאשינען, געציינ, כלים א. ד. ג.; א געשלעג, א צוזאמענשטוים; אבלעגען אלס אבפאל [ווענען אבגענוצטע שטיקער אייזען]; פערוואנדלען אין אבפאל [ווי פיש, פון וועלכע מען קוועטשט אוים דאס אויל].

scrap'-book *n.* (סקרעפ'–בוק) אן אלבום, אן איינקלעפ־בוך [א בוך אין וועלכען עס ווערען אריינגעקלעפט פערשיעדענע אויסשניטע פון ביכער אדער צייטונגען און בילדער].

scrap'-cake *n.* (סקרעפ'–קייק) א קויפען פיש־אבפאל [פון פיש, פון וועלכע מען האט אויסגעקוועטשט דאס אויל].

scrap com'pany (סקרעפ קאמ'–פע–ני) א געמישטע געזעלשאפט.

scrape *v. and n.* (סקרייפ) שקראבען, שאבען, גראבלען, קראצען; אראבקראצען; שארען; אראבשארען; צוזאמענשארען, צוזאמענקראצען; צוזאמענקלייבען; א שאר טהאן מיט'ן פוס ביים פערנייגען זיך; סקריפען; שפארען; דאס קראצען; דאס סקריפען; א שווערע לאגע, א פערלעגענהייט [צוליעב איינעמס אונפארזיכטיגקייט אדער אונאיבערלעגטקייט]; ראזירונג, גאלונג; א בילד צום איינקלעפען אין א בוך אדער אלבום.

scrape acquaint'ance (סקרייפ ע–קהוויינט'–ענס) אריינקריכען אין בעקאנטשאפט, מיט מיה און מיט הינטער־וועגען פערבינדען בעקאנטשאפט.

scrape'-good *a.* (סקרייפ'–גוד) קארג, גייציג.

scrape'-pen'ny *n.* (סקרייפ'–פענ'–אי) א קארגער, א קמצן.

scrap'er *n.* (סקרייפ'–ער) אן אינסטרומענט צום שאבען אדער אבקראצען; א שאב־אייזען, א קראץ־אייזען; א שוך־אבקראצער [אן אייזענדעל ביי א הויז־אריינגאנג אבצוקראצען די בלאטע פון שיך]; א שאבער; א סקריפער, א פידלער; א קארגער, א קמצן.

scrap'-forg'ing *n.* (סקרעפ'–פאורדזש'–אינג) אן אייזען־שטאנג וואס איז אויסגעשמידט פון אלטע שטיקער אייזען.

scrap'-heap *n.* (סקרעפ'–היעפ) א פלאץ, ביי אן אייזענבאהן, וואו מען ווארפט אב אבגענוצטע שטיקער אייזען אדער מאשינען־טיילען.

scrap'-house *n.* (סקרעפ'–האוס) א פלאץ, וואו מען קוועטשט אוים אויל פון פיש.

scrap'ing *n.* (סקרייפ'–אינג) דאס אבקראצען; דאס אבשקראבען; דאס אבשארען; דאס אבגעקראצטע, אבגעשארטע אדער אבגעשקראבעטע.

scrap'ing acquaint'ance (סקרייפ'–אינג ע–קהווינט'–ענס) א ווייטע בעקאנטשאפט, א בעקאנטשאפט וואס געהט ניט ווייטער פון בעגריסען זיך.

scrap'ingly *adv.* (סקרייפ'–אינג–לי) קראצענדיג, שארענדיג, שקראבענדיג; סקריפענדיג.

scrap'ings *n.* (סקרייפ'–אינגז) דאס צו־

נויפגעשארטע, אבגעקראצטע אדער אבגע־
שאבענע; דאס אבגעשפארטע, דאס אבגע־
קארגטע.
scrap'-i'ron *n.* (סקרעפ'-אי'-ערן) אל־
טעס, אבגענוצטעס אייזען.
scrap'-met'al *n.* (סקרעפ'-מעט'-על)
שטיקלעך מעטאל־אבפאל.
scrap'pily *adv.* (סקרעפ'-אי-לי) שטיק־
לעכווייז, אין שטיקלעך, בעשטעהענד פון
בעזונדערע שטיקער, אהן צוזאמענהאנג.
He is a narrow-minded, scrappily educated man.
scrap'piness *n.* (סקרעפ'-אי-נעס) דאס
זיין צובראכען, דאס בעשטעהן פון בע־
זונדערע שטיקלעך, אהן צוזאמענהאנג.
scrap'py *a.* (סקרעפ'-אי) וואס בעשטעהט
פון שטיקלעך אדער בעזונדערע טיילען
אהן א צוזאמענהאנג; קריגעריש, וואס
רייסט זיך צו א געשלעג.
scraps *n.* (סקרעפס) גריבענעס, גריוואן.
scratch *v., n. and a.* (סקרעטש) קרא־
צען, גראבלען, צוקראצען, מאכען ריצען;
קריצלען, שמירען, שרייבען שלעכט; אב־
קראצען, אויסמעקען; אויסמעקען פון דער
ליסטע דעם נאמען פון א פערד, וואס
האט געזאלט נעהמען אנטייל אין א וועט־
לויף; אויסמעקען ביים שטימען א קאנ־
דידאט'ס נאמען אויף א וואהל־צעטעל;
צוריקווייזען א וואהל־קאנדידאט; אין בי־
ליארד־שפיעל — מאכען אן ערפאלגרייכען
גאנג, אבער ניט אין דער געפלאנטער ריכ־
טונג; א קראץ, א ריץ, א שראם; א לי־
ניע צו בעצייכענען דעם פלאץ וואו צוויי
געגנער בעגעגענען זיך [ווי למשל אין
פויסט־קאמפף]; דער פונקט וואו א קאמפף
אדער שפיעל פאנגט זיך אן; די צייט,
ווען עס הויבט זיך אן א קאמפף אדער
שפיעל; אן אנטייל־נעהמער אין א וועט־
קאמפף אדער שפיעל [ווען עס ווערען
ניט געמאכט קיין ספעציעלע בעשטימונגען
פאר איינעם פון די צדדים]; אין בי־
ליארד־שפיעל — אן ערפאלגרייכער גאנג,
אבער ניט אין דער געפלאנטער ריכטונג;
א טייפעל; אזא פארוק, וואס דעקט צו
בלויז א טייל פון קאפ; קאלך אדער ערד
וואס טיילט זיך אויס פון ים־וואסער ביים
אויסקאכען זאלץ; שלעכטע שריפט, קא־
טשערעס מיט לאפעטעס, שמירעריי; צו־
נויפגעקראצט, צוזאמענגענומען אדער צו־
זאמענגעשטעפט אהן אויסוואהל; וואס
קומט פאר אויף גליכע בעדינגונגען פאר
אלע אנטייל־נעהמער [ווענען א וועט־לויף
אדער וועט־קאמפף]; אויסגעמעקט פון א
ליסטע.
scratch along' (סקרעטש ע-לאהנג')
ווי עס איז דורכקריכען אדער דורכקומען.
scratch'-back *n.* (סקרעטש'-בעק) א
רוקען־קראצער [אזא מעסער פון ביין
אדער האלץ זיך צו קראצען דעם רוקען].
scratch'-brush *n. and v.* (סקרעטש'-
בראש) א קראַץ־בארשט [פון דראט];
בערשטען אדער רייניגען מיט א קראַץ־
בארשט.
scratch'-coat *n.* (סקרעטש'-קאוט) דער
ערשטער פלאסטער־שיכט, די ערשטע טינ־
קעוואניע.
scratch'-cra'dle *n.* (סקרעטש'-קריי'-דל)
אראבגעהמעניש, בעטעל אדער עטעל־בעטעל
[אזא קינדער־שפיעל].
ז. *cat's-cradle*
scratch'er *n.* (סקרעטש'-ער) איינער
אדער עטוואס וואס קראצט; א קראצער;
א קראַץ־אייזען; א שאב־אייזען; א קראַץ־
בארשט [פון דראט]; איינער וואס מעקט
אויס ביים שטימען א קאנדידאט'ס נאמען
פון דעם וואהל־צעטעל; א טאג־בוך [אין
בוכפיהרונג].

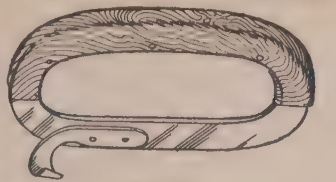

Scratcher

scratch'es *n.* (סקרעטש'-עז) קרעציגקייט
אויף די אונטערשטע טיילען פון א פערד'ס
פוס.
scratch'-fig'ure *n.* (סקרעטש'-פיג'-יור)
אן אויסגעשטראכענע ציפער.
scratch'-fin'ish *n.* (סקרעטש'-פינ'-
איש) ארנאמענטען אויף מעטאל פון ניט
טיפע איינשניטע.
scratch'-grass *n.* (סקרעטש'-גרעס)
קלעפ־קרויט [אזא קלעפיגע פלאנצע].
ז. *goose-grass*
scratch'-man *n.* (סקרעטש'-מען) אן
אנטייל־נעהמער אין א פויסט־קאמפף.
scratch out (סקרעטש אוט) אויסקרא־
צען, אויסשטרייכען, אויסמעקען.
scratch'-pan *n.* (סקרעטש'-פען) א כלי
פאר דעם קאלך אדער ערד־אבזאץ, וואס
בלייבט ביים אויסקאכען זאלץ פון זאלץ־
וואסער.
scratch'-race *n.* (סקרעטש'-רייס) א
וועט־לויף אהן ספעציעלע בעשרענקונגען
אדער פריווילעגיעס פאר איינעם פון די
אנטייל־נעהמער.
scratch'weed *n.* (סקרעטש'-הוויד)
קלעפ־קרויט [אזא קלעפיגע פלאנצע].
ז. *goose-grass*
scratch'-wig *n.* (סקרעטש'-הוויג) א
פארוק וואס פערדעקט נור א טייל פון קאפ.
scratch'-work *n.* (סקרעטש'-הוואירק)
גראפיטא־מאהלעריי [א מין מאהלעריי
אויף ווענד, וואס בעשטעהט אין דעם, וואס
דער אויבערשטער ווייסער שיכט ווערט
דורכגעשטאכען אין פערשידענע אוזארען
אזוי אז עס זעהט זיך ארויס דער קאליר־
טער הינטערגרונד].
scratch'y *a.* (סקרעטש'-אי) צוקראצט;
ניט גלאט, שארטקע; בערגעלדיג, גוזע־
וואטע; אונרעגעלמעסיג; קראצענדיג, סקרי־
פענדיג; וואס טראגט א פארוק, וועלכער
דעקט צו בלויז א טייל פון קאפ; בלויז
עטוואס בעדעקט מיט ערד, וואס בעשטעהט
פון פעלזען, וועלכע זיינען בלויז עטוואס
בעדעקט מיט ערד [ווענגען אן ערד־בא־
דען].
scrawl *v. and n.* (סקראהל) קריצלען,
שלעכט שרייבען, מאכען קאטשערעס מיט
לאפעטעס, שמירען, פאטשקען; א געקרי־
צעל, שמירעריי, פאטשקעריי, קאטשערעס־
און־לאפעטעס־שריפט.
scrawl'er *n.* (סקראהל'-ער) א שמירער,
איינער וואס שרייבט שלעכט, איינער וואס
שרייבט קאטשערעס מיט לאפעטעס.
scrawl'y *a.* (סקראהל'-אי) געשמירעט,
געפאטשקעט, שלעכט געשריבען.
scraw'niness *n.* (סקראה'-ני-נעס) מא־
גערקייט, ביינערדינקייט.
scraw'ny *a.* (סקראה'-ני) מאגער, ביי־
נערדיג.
scray *n.* (סקריי) די ים־שוואלב.
ז. *sea-swallow*
scraye *n.* (סקריי) ז. *scray*
screak *v. and n.* (סקריעק) סקריפען,
קריצען; קוויטשען; א סקריפ, א קריץ;
א קוויטש.
scream *v. and n.* (סקריעם) שרייען [ווי
פאר וועהטאג, שרעק, פרייד א. ז. וו.];
גרילצענד שרייען; ארויסגעבען שרייענדע
גרילצענדע קלאנגען; א געשריי; א גריל־
צענדער געשריי.
scream'er *n.* (סקריעמ'-ער) איינער וואס
שרייט [מיט א גרילצענדער שטימע];
עטוואס וואס גיט ארויס שרייענדע, גריל־
צענדע קלאנגען; א מין פויגעל; עטוואס
אויסערגעוועהנליכעס [וואס רופט ארויס
געשרייען פון ערשטוינונג און בעוואונדע־
רונג].
scream'ing *a.* (סקריעמ'-אינג) 1. שריי־
ענד [מיט א שניידענדער, גרילצענדער
שטימע]; 2. וואס רופט ארויס געשרייען,
שרייענדע, גרילצענדע געלעכטערס א. ז. וו.
2. The playwright produced a screaming farce.
scree *n.* (סקריע) א הויפען שטיינער.
screech *v. and n.* (סקריעטש) א געשריי
טהאן, א קוויטש טהאן, א גרילץ טהאן;
א געשריי, א קוויטש, א גרילץ.
screech'er *n.* (סקריעטש'-ער) דער אדער
דאס וואס שרייט, קוויטשעט אדער גיט
ארויס קוויטשענדע, גרילצענדע קלאנגען.
screech'-owl *n.* (סקריעטש'-אול) די
קוויטשענדע אייל'ע [סאווא, פילין — אין
געגענזאץ צו די שרייענדע]. ז. *hoot-owl*
screech'y *a.* (סקריעטש'-אי) קוויטשענד,
גרילצענד.
screed *n. and v.* (סקריעד) אן אבגעריי־
סענע שטיק; א לאנגער פאס [פון עפעס];
א לאנגע רעדע; א לינעאל [פאר געזימ־
סען], א ראנד, א קאנט; דאס רייסען,
א ריס; רייסען; מאכען א ווערטער־אויס־
גוס.
screen *n. and v.* (סקריען) א שירם, א
בעשיצונג, א בעט־שירם, א פאראוואן, א
שייד־ווענטעל, שפאנישע ווענטלעך; אן
אויוון־גראטע; אן אבאזשור; אן עקראן
[א ליילעך, אויף וועלכען עס ווערען אב־
געווארפען בעוועגליכע בילדער אדער ביל־
דער פון א צויבער־לאטערנע]; אן ארנא־
מענטאלעס ווענטעל אדער צווישען־שייד
אין א קלויסטער; א זיפ [צום זיפען
תבואות, רויה־מעטאל א. ז. וו.]; א גרא־
טע [צו פערהאלטען פיש א. ז. וו.];
בעשירמען, בעדעקען, בעהאלטען, בעשי־
צען; דורכזיפען.
screen'er *n.* (סקריענ'-ער) איינער וואס
בעשירמט אדער בעשיצט; איינער וואס
פערשטעלט מיט שירמען; איינער וואס
זיפט [ערץ, תבואה, קויהלען א. ז. וו.].
screen'ing-machine' *n.* (סקריענ'-
אינג-מע-שין') א זיפ־אפאראט [פאר ערץ,
קויהלען א. ז. וו.].
screen'ings *n.* (סקריענ'-אינגז) דער אב־
פאל פון איבערגעזיפטע קויהלען, ווייץ
א. ז. וו.
screes *n.* (סקריעז) ז. *scree*
screeve *v.* (סקריעוו) שרייבען, מאהלען,
שרייבען בעטעל־בריעף, מאהלען בילדער
אויף די גאסען־שטיינער [אין דער גנבים־
שפראך].
screev'er *n.* (סקריעוו'-ער) איינער וואס
שרייבט בעטעל־בריעף, איינער וואס מאהלט
בילדער אויף די גאסען־שטיינער [אין דער
גנבים־שפראך].
screev'ing *n.* (סקריעוו'-אינג) בעטלען
דורך בריעף, פעטיציעס א. ז. וו., מאה־
לען בילדער אויף די גאסען־שטיינער [אין
דער גנבים־שפראך].

screw *n. and v.* (סקרוּה) א שרויף, א שרויב, א גווינט; א ספּיראַלע מושעל; א שיפס-שרויב [די שרויב וואס טרייבט א שיף]; א קליין פּעקעל פון צונויפגע-דרעהטען טאַבאַק [אין ענגלאַנד]; אן אומדרעהע פון א שרויף; דאס אומדרעהען זיך צו איין זייט; דרוק, דריקונג; א קאַר-גער יונג; א לעהרער וואס עקזאַמענירט שטרענג די שילער אדער פערלאַנגט, אז זיי זאלען פיעל לערנען; א שלעכט אדער פערמאַרעט פערד, א פאַדלע; שכירות, אַרבייטס-לוין; פערשרויפען; אומדרעהען ווי א שרויף; דריקען, קוועטשען, אַרויס-קוועטשען; שטרענג עקזאַמענירען שילער; פאָדערען פון שילער, זיי זאלען פיעל לערנען.

screw'able *a.* (סקרוּה'-עבל) וואס קען פערשרויפט ווערען.

screw'-bolt *n.* (סקרוּה'-באָולט) א שרויף-באָלצען, א דיקער שטיפט מיט א קעפּעל פון איין זייט און מיט א שרויף פון דער אַנדערער.

screw'-box *n.* (סקרוּה'-באַקס) אן אינ-סטרומענט אויסצושניידען א הילצערנע שרויף.

screw'-bur'ner *n.* (סקרוּה'-בױר'-נער) א לאָמפּ-ברענער מיט א שרויף [אַריינ-צודרעהען און אַרויסצודרעהען דעם קנויט].

screw'-cal'iper *n.* (סקרוּה'-קעל'-אי-פּער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דיאַמעטער פון רונדע זאַכען, וועלכער ווערט רעגולירט דורך א שרויף. ז. **caliper**.

screw'-clamp *n.* (סקרוּה'-קלעמפּ) א שרויפען-קלאַמער [א קלאַמער, וואס ווערט פערשרויפט מיט א שרויף].

screw'-cut'ter *n.* (סקרוּה'-קאַט'-ער) א געצייג אדער מאַשין אויסצושניידען שרויפען.

screw'-die *n.* (סקרוּה'-דאַי) א געצייג צו שניידען גווינטען אין א שרויף.

screw down the pri'ces (סקרוּה דאַון טהי פּראַי'-סעז) אַרונטערזעצען די פּרייזען.

screw'-dri'ver *n.* (סקרוּה'-דראַי'-ווער) א שרויפען-ציהער [א מין קליינע דלאָט וואס ווערט בענוצט אַריינצודרעהען און אַרויסצודרעהען שרויפען].

screwed *a.* (סקרוּהד) בעטרונקען, אנגע-זויפען, שכור; צוגעשרויפט, פערשרויפט.

screw'er *n.* (סקרוּה'-ער) איינער אדער עטוואס וואס שרויפט.

screw'-gage *n.* (סקרוּה'-גײדזש) א פּאַר-ריכטונג אויסצומעסטען דעם דיאַמעטער און די ריכטיגקייט פון א גווינט אַרום א שרויף.

screw in (סקרוּה אין) אַריינשרויפען, איינשרויפען, צונויפשרויפען.

screw'ing *a.* (סקרוּה'-אינג) פּינקטליך; אויסגערעכענט, פּאָרזיכטיג, עקאָנאָמיש.

screw'ing-machine' *n.* (סקרוּה'-אינג-מע-שין') א מאַשין איינצושניידען גווינטען [אין א שרויף].

screw'-jack *n.* (סקרוּה'-דזשעק) א גע-צייג וואס ווערט בענוצט פון דענטיסטען אויסצוגלייכען ציינער, וועלכע וואַקסען קרום.

screw'-key *n.* (סקרוּה'-קיע) א שרויפען-שליסעל [אַריינצודרעהען אדער אַרויסצודרעהען שרויפען].

screw'-machine' *n.* (סקרוּה'-מע-שין') ז. **screwing-machine**.

screw'-nail *n.* (סקרוּה'-נײל) א שרויף וואס דיענט צוצופעסטיגען צוויי שטיקער האָלץ איינס צום אַנדערען.

screw out (סקרוּה אַוט) אַרויסשרויפען; אַרויספּרעסען פון אימעצען [ווי א גע-היימניס]; אויספּרעסען, אויסקוועטשען.

screw'-pile *n.* (סקרוּה'-פּאַיל) א קלאָץ מיט א גווינט פון אונטען, אַריינצודרעהען איהם אין דער ערד.

screw'-pine *n.* (סקרוּה'-פּאַין) דער שרויפען-בוים, די פּאַנדאַנוס-פּאַלמע [א מין פּאַלמען-עהנליכעס ביימעל אדער קוסט פון די הייסע לענדער].

Screw-pine

screw'-press *n.* (סקרוּה'-פּרעס) א שרויפען-פּרעס [א פּרעס וואס ווערט צו-נויפגעדריקט דורך א שרויף].

screw'-propel'ler *n.* (סקרוּה'-פּראָ-פּעל'-ער) א שיפס-שרויף, א שרויף דורך וועלכער א דאַמפּף-שיף ווערט געטריבען.

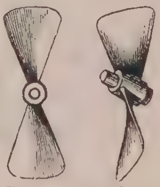

Screw-propellers

screw'-stair *n.* (סקרוּה'-סטעהר) א שווינדעל-טרעפּ; א טרעפּ וואס דרעהט זיך ווי א שרויף.

screw'-stea'mer *n.* (סקרוּה'-סטיע'-מער) א דאַמפּף-שיף וואס ווערט געטריבען דורך א שרויף.

screw up (סקרוּה אַפּ) צושרויפען; דערטערייבען צו..., טרייבען ביז..., הויך אַרויפטרייבען.

screw up the pri'ces (סקרוּה אַפּ טהי פּראַי'-סעז) העכערען די פּרייזען.

screw'-wrench *n.* (סקרוּה'-רענטש) א שרויפען-שליסעל אדער שרויפען-ציהער.

screw'y *a.* (סקרוּה'-אי) געשלענגעלט, אויסגעדרעהט, ווי די גווינטען פון א שרויף; קאַרג, גייציג, געמיין; דריקענד; אויסגענוצט, אונווערדיג.

scri'bal *a.* (סקראַי'-בעל) שרייבעריש, וואס איז שייך צו א שרייבער; וואס איז שייך צו די סופרים [די פּאַרצייטיגע אי-דישע געלעהרטע].

scrib'blage *n.* (סקריב'-לעדזש) שריי-בעריי, שריפטען; פּאַטשקעריי, קריצלעריי.

scrib'ble *v. and n.* (סקריבל) קריצלען, שרייבען קאַטשערעס מיט לאַפּעטעס, שמיע-רען, פּאַטשקען; בערשטען וואָל אדער פלאַקס; קריצלעריי, שמירעריי, פּאַטשקעריי.

scrib'bler *n.* (סקריב'-לער) א שמירער, א פּאַטשקון -א פּאַרטאַטשקער שרייבער; א מאַשין צו בערשטען וואָל אדער פלאַקס; אן אַרבייטער וואס אַרבייט מיט אזא מאַשין.

scrib'bling *n.* (סקריב'-לינג) דאס קריצ-לען, דאס שרייבען קאַטשערעס מיט לאַפּעטעס; דאס בערשטען וואָל אדער וואַטע.

scrib'blingly *adv.* (סקריב'-לינג-לי) קריצלענדיג, שרייבענדיג קאַטשערעס מיט לאַפּעטעס.

scribe *n. and v.* (סקראַיב) א שרייבער, א סופר; א נאָטאַריוס; א שריפט-געלעהרטער [ביי די פּאַרצייטיגע אידען]; א שפּיציגער אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט אנצוצייכענען דעם אָרט אויף האָלץ אדער מעטאַל, וואו מען דאַרף אָבזעגען אדער אָבשניצען; אנצייכענען אויף האָלץ אדער מעטאַל דעם אָרט וואו מען דאַרף אָבזעגען אדער אָבהאַקען; צופּאַסען צוויי אדער עטליכע שטיקער איינע צו די אַנדערע [ווי אין האָלץ-אַרבייט]; שרייבען, אנצייכענען.

scri'ber *n.* (סקראַי'-בער) א שפּיציגער אינסטרומענט, וואס ווערט בענוצט אום אנצוצייכענען דעם אָרט אויף האָלץ אדער מעטאַל, וואו מען דאַרף אָבזעגען אדער אָבשניצען.

scri'bing *n.* (סקראַי'-בינג) דאס שרייבען, דאס צייכענען; דאס אנצייכענען אויף האָלץ וואו מען דאַרף אָבזעגען אדער אָבשניצען; דאס צופּאַסען צוויי אדער עט-ליכע שטיקער האָלץ איינע צו די אַנדערע.

scri'bing-i'ron *n.* (סקראַי'-בינג-אַי'-ערן) ז. **scriber**.

scri'bism *n.* (סקראַי'-ביזם) די ווירקונג, די לעהרען און די ליטעראַטור פון די פּאַרצייטיגע אידישע סופרים.

scrig'gle *n.* (סקריגל) א שאַקלונג, א טרייסלונג; דאס דרעהען זיך, דאס שלענגלען זיך.

scrim *n.* (סקרים) א מין דינער שטייפער לייוונט וואס ווערט בענוצט אין טאַפּעצירען מעבעל.

scrime *v.* (סקראַים) פּעכטען, שפּיעלען מיט א שווערד.

scrim'mage *n.* (סקרים'-עדזש) א גע-טומעל, א גערודער, א געשלעג; אין פוס-באַל-שפּיעל — דער קאַמפּף פּאַר'ן בעזיץ פון באַל.

scrimp *v., n. and a.* (סקרימפּ) איינשפּאַרען, קאַרגען; בעגרענצען; איינהאַלטען; מאַכען צו קליין, פערשמעלערען, פּערקירצען; א קמצן, א קאַרגער מענש; קאַרג, קנאַפּ; אָרים.

scrimped *a.* (סקרימפּט) פערקירצט, פערקאַרגט, פערשמעלערט.

scrimp'ly *adv.* (סקרימפּ'-לי) אויף א פערענגטען, פערשמעלערטען שטייגער; קנאַפּ, קאַרג; בצמצום.

scrimp'ness *n.* (סקרימפּ'-נעס) קאַרג-קייט, שמאָלקייט, פערקירצונג.

scrim'py *a.* (סקרים'-פּי) קאַרג, קנאַפּ, קורץ, שמאָל.

scringe *v.* (סקרינדזש) זיך בויגען, זיך שמייכלען, זיך אונטערלעקען. ז. **cringe**.

scrin'ium *n.* (סקרינ'-אי-אַם) ביי די אַלטע רוימער — א קעסטעל, אין וועלכען מען פלעגט האַלטען מאַנוסקריפּטען.

scrip *n.* (סקריפּ) א זעקעלע, א רענצעל; א פערשריעבענעס שטיקעל פּאַפּיער; א שיין, אן אַנווייזונג; אין קאָמערץ — דער אינטעריםס-שיין [א צייגניס, וואס דיענט ציטווייליג אלס אן אקציע פון א געזעלשאַפט, ביז דער איינענטימער צאָהלט איין א גע-

וויסע סומע און בעקומט א פארמאלע אקי־ציע]; פאפיער־קליינגעלד.

scrip certif'icate (סקריפ סויר־טיפ־אי־קייט) אין קאמערץ — אן אינטערימס־שיין. ז. ***scrip***.

scrip'-com'pany *n.* (סקריפ'-קאמ'-פע־ני) א געזעלשאפט, וועמענס אקציעס קע־נען איבערגעגעבען ווערען אהן רעגיסטרי־רונג.

scripee' *n.* (סקריפ־איע') א פערזאן וועל־כע ערהאלט א צושריפט, א צייגניס אדער א שיין.

scrip'-hol'der *n.* (סקריפ'-האול'-דער) איינער וואס האלט אן אינטערימס־שיין. ז. ***scrip***.

script *n.* (סקריפט) א שריפט, א האנד־שריפט; דרוק־שריפט וואס האט די פארם פון האנד־שריפט; דער סטיל פון שריי־בען; אין יוריספרודענץ — אן אריגינע־לער דאקומענט [ניט קיין קאפיע].

scrip'tion *n.* (סקריפ'-שאן) האנד־שריפט, א מאנוסקריפט.

scripti'tious *a.* (סקריפ-טיש'-אס) שריפטליך, געשריבען.

scrip'tor *n.* (סקריפ'-טאר) א שרייבער, א סופר.

scripto'rium *n.* (סקריפ-טאו'-רי-אם) די סקריפטאריום, א צימער אין א קלויס־טער אדער מאנאסטיר, וואו די מאנאכען פלעגען זיך בעשעפטיגען מיט איבערשריי־בען מאנוסקריפטען; א שרייב־צימער.

scrip'tory *a.* (סקריפ'-טא-רי) געשריבען, בכתב [ניט בעל פה], שריפטליך.

scrip'tural *a.* (סקריפ'-טשו-רעל) ביב־ליש, לויט תנ"ך; וואס געהערט צו די הייליגע שריפטען.

scrip'turalism *n.* (סקריפ'-טשו-רעל-איזם) א שטרענגע אנהענגליכקייט אן דעם בוכשטעבליכען זין פון די הייליגע שריפ־טען; דער שטארקער גלויבען אין דער ביבעל; דאס האלטען די הייליגע שריפ־טען אלס דעם גרונד פון יעדער פילא־זאפיע.

scrip'turalist *n.* (סקריפ'-טשו-רעל-איסט) א שטרענגער נאכפאלגער פון די הייליגע שריפטען; איינער וועלכער האלט די הייליגע שריפטען פאר דעם גרונד פון יעדער פילאזאפיע.

scriptural'ity *n.* (סקריפ-טשו-רעל'-אי-טי) ז. ***scripturalness***.

scrip'turally *adv.* (סקריפ'-טשו-רעל-אי) שריפטמעסיג; אויף א שריפטמעסי־גער ארט; לויט די הייליגע שריפטען.

scrip'turalness *n.* (סקריפ'-טשו-רעל-נעס) שריפטמעסיגקייט; א כאראקטער אדער אייגענשאפט פון די הייליגע שריפ־טען.

scrip'tural pas'sage (סקריפ'-טשו-רעל פעס'-עדזש) א שטעלע אדער פסוק פון תנ"ך.

Scrip'ture *n. and a.* (סקריפ'-טשור) די הייליגע שריפט, די ביבעל, דער תנ"ך; ביבליש, וואס איז שייך צו דער ביבעל.

scrip'ture *n.* (סקריפ'-טשור) א שריפט; א פסוק פון תנ"ך.

Scrip'ture his'tory (סקריפ'-טשור היס'-טא-רי) די ביבלישע געשיכטע.

scrip'turist *n.* (סקריפ'-טשור-איסט) א קענער פון תנ"ך; א למדן אין די הייליגע שריפטען.

scritch *v. and n.* (סקריטש) שרייען, גרילצען; א גרילצענדער געשריי.

scrive *v.* (סקראיוו) צייכנען א ליניע מיט א שפיציגען אינסטרומענט.

scriv'ener *n.* (סקריוו'-נער) א שרייבער; א נאטאריוס; א געלד־מעקלער.

scriv'eners' cramp (סקריוו'-נערז קרעמפ) שרייבער־קראמפף [א מין קראמפף פון די פינגער וואס ענטוויקעלט זיך ביי מענשען, וועלכע שרייבען פיעל].

scrobic'ulate *a.* (סקרא-ביק'-יו-לייט) אין זאאלאגיע — גריבעלדיג, מיט קניי־טשען [וועגען דער הויט פון געוויסע חיות און אינזעקטען].

scrobic'ulated *a.* (סקרא-ביק'-יו-ליי-טעד) ז. ***scrobiculate***.

scrobic'ulus *n.* (סקרא-ביק'-יו-לאס) ז. ***fossa***.

scrof'ula *n.* (סקראפ'-יו-לא) שקראפעל [א מין קראנקהייט, וועל־כע צייגט זיך ארויס אין אפטע אויפשוועל־לונג פון די לימפאטישע און אנדערע דריי־זען].

scrofulit'ic *a.* (סקראפ-יו-ליט'-איק) ז. ***scrofulous***.

scrof'ulous *a.* (סקראפ'-יו-לאס) וואס איז שייך צו שקראפעל אדער זאלאטוכע; וואס ליידט פון שקראפעל. ז ***scrofula***.

scrof'ulously *adv.* (סקראפ'-יו-לאס-לי) מיט שקראפעל; זייענדיג אנגעשטעקט מיט שקראפעל אדער זאלאטוכע.

scrof'ulousness *n.* (סקראפ'-יו-לאס-נעס) דאס זיין שקראפעלדיג, דאס האבען די אייגענשאפט פון זאלאטוכע. ז. ***scrofula***.

scroll *n. and v.* (סקראול) א ראלע [פון פאפיער אדער פארמעט], א מגלה; א סקיצע, אן ענטוואורף פון עפעס וואס דארף שפעטער געשריבען ווערען; אין ארכי־טעקטור — אן ארנאמענט אין א ספירא־לער פארם; אין געאמעטריע — א שרע־גע אדער משופע'דיגע אויבערפלאכע; אין אנאטאמיע — א געדרעהטער ביין; איינ־שרייבען; אנצייכנען; אויפראלען [ווי א בויגען פאפיער].

scrolled *a.* (סקראולד) אויפגעראלט; וואס בעשטעהט פון ראלען אדער ספיראל־געבויגענע פערציערונגען.

scroll'-wheel *n.* (סקראול'-הוויעל) א צאהן־ראד אין דער פארם פון א ראלע אדער ספיראל.

scroop *n. and v.* (סקרוהפ) א געשריי; ארויסלאזען א גע־שריי.

Scrophularia

Scrophula'ria *n.* (סקראפ-יו-ליי'-רי-א) אזא מין גראזען מיט רויטע אדער שווארץ־גרינ־ליכע בליהונגען [ווערען געברויכט אין פאלקס־מעדי־צין].

scro'tal *a.* (סקראו'-טעל) וואס איז שייך צום אייער־בייטעל.

scro'tiform *a.* (סקראו'-טי-פארם) — אין באטאניק — בייטעל־פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א צוויינגענדיגער בייטעל [ווי די זאפט־גע־פעס פון געוויסע בלומען].

scroti'tis *n.* (סקרא-טאי'-טיס) אן ענט־צינדונג פון דעם אייער־בייטעל.

scro'tocele *n.* (סקראו'-טא-סיל) א ברוך, א קילע.

scro'tum *n.* (סקראו'-טאם) דער אייער־בייטעל.

scrouge *v.* (סקראודזש) זיך דריקען, זיך דורכשפארען, זיך קוועטשען [אין ענג־שאפט].

scrub *v., n. and a.* (סקראב) שקראבען, רייבען, שייערען; זיך בעמיהען; א שייער־פרוי; א לאסט־טרעגער, א משא־טרעגער; א לומפען־קערל, א נידריגער מענש; א פגירה; אן אויסגעדיענטער בעזים; א גארנישט; א ניכטסווירדיגע זאך; א בוש, א קוסט; קוסטעס; דאס שקראבען, דאס אבריייבען, דאס שייערען; געמיין, נידריג, קליין, אונווירדיג.

scrub'bed *a.* (סקראב'-עד) ז. ***scrubby***.

scrub'ber *n.* (סקראב'-ער) איינער וואס שקראבעט, רייבט אדער שייערט; א בארשט צום שייערען דילען [פאדלאגעס]; א מין אפאראט צו רייניגען קויהלען־גא־זען; אין לעדער־פאבריקאציאן — א מא־שין אבצוואשען די פעל נאכדעם ווי מען נעהמט זי ארויס פון גרוב, וואו זי גארבט זיך.

scrub'bing *n.* (סקראב'-אינג) דאס שקראבען, דאס אבריייבען, דאס שייערען.

scrub'bing-board *n.* (סקראב'-אינג-באורד) אן אנגעקנייטשטעס ברעטעל אבצו־רייבען וועש; א וואש־ברעטעל.

scrub'bing-brush *n.* (סקראב'-אינג-בראש) א שייער־בארשט, א רייב־בארשט.

scrub'-bird *n.* (סקראב'-בוירד) אזא אויסטראלישער פויגעל, וועלכער האלט זיך אויף אין געדיכטע קוסטעס.

scrub'-broom *n.* (סקראב'-ברוהם) א הארטער בעזים צו שייערען דילען [פאד־לאגעס].

scrub'-brush *n.* (סקראב'-בראש) א פינזעל מיט וועלכען מען מאלט אויף סא־מעט אדער זייד.

scrub'by *a.* (סקראב'-אי) קליין, געמיין, פערקריפעלט, געשטערט אין וואוקס [וועגען א בוים]; בעדעקט מיט קוסטעס אדער ניט־דערוואקסענע בוימלעך [וועגען לאנד].

scrub'-cat'tle *n.* (סקראב'-קעט'ל) אין אויסטראליען — בהמות וואס האבען זיך אבגעטיילט פון דער טשערעדע און זיך פאנאנדערגעלאפען אין די קוסטעס.

scrub'-gang *n.* (סקראב'-גענג) א פארטיע מאטראזען, וועלכע וואשען און רייניגען די דעקען פון שיף.

scrub'-oak *n.* (סקראב'-אוק) א מין נידריגער אמעריקאנער דעמב.

scrub'-tur'key *n.* (סקראב'-טויר'-קי) ז. ***mound-bird***.

scruff *n.* (סקראף) דער נאקען אדער הינטערטייל פון האלז.

scrum'-pox *n.* (סקראמ'-פאקס) א מין אנשטעקענדע הויט־קראנקהייט.

scrump'tious *a.* (סקראמפ'-שאס) נעט, שעהן; אויסגעצייכענט; דעליקאט.

scrunch *v. and n.* (סקראנטש) כראמש־קען, קייען מיט געריוש, צוברעכען מיט די צייהנער; צוקוועטשען, צורייבען, צו־מאהלען; א געריוש, ווי פון כראמשקען מיט די צייהנער.

scru'ple *n. and v.* (סקרוהפל) געוויסענ־האפטיגקייט, בעדענקליכקייט, א צווייפעל; א סקרופעל [א געוויכט פון 20 גראן]; א קליינע צאהל, א קלייניגקייט; צווייפ־לען, זיך בעדענקען.

scru'pler *n.* (סקרוה'-פלער) א צווייפ־לער; איינער וואס איז אין ספק.

scru'pulist *n.* (סקרוה'-פיו-ליסט) ז. ***scrupler***.

scrupulos'ity *n.* (סקרוה-פיו-לאס'-אי-טי) די בעדענקליכקייט, די געוויסענהאפ־

טינקייט; די פארזיכטיגקייט [ניט צו טהאן שלעכטעס].

scru'pulous *a.* (סקרוה'-פיו-לאס) צווייפלענד; בעדענקליך, פארזיכטיג; געוויסענהאפט; שטרענג אדער פינקטליך [אין זיטליכער אדער רעליגיעזער אויפפיהרונג].

scru'pulously *adv.* (סקרוה'-פיו-לאס-לי) זייענדיג זעהר פארזיכטיג ניט צו טהאן שלעכטעס; אויף א זעהר געוויסענהאפטען שטייגער.

scru'pulousness *n.* (סקרוה'-פיו-לאס-נעס) ז. *scrupulosity*

scru'table *a.* (סקרוה'-טעבל) ערפארשליך, וואס קען ערפארשט ווערען.

scruta'tor *n.* (סקרו-טיי'-טאר) א פארשער, א נאכפארשער; אן אונטערזוכער.

scrutin' de liste (סקרו-טען' דע ליסט) א מעטאדע פון שטימען ביי די וואהלען אין פראנצויזישען פארלאמענט, לויט וועלכער יעדער וועהלער קען שטימען פאר דער גאנצער צאהל דעפוטאטען פון זיין דעפארטאמענט אדער גובערניע, אנשטאט צו שטימען נור פאר איין דעפוטאט פון זיין דיסטריקט.

scrutineer' *n.* (סקרוה-טי-ניער') א נאכפארשער, אן אונטערזוכער; איינער וואס אונטערזוכט די וואהל־שטימען.

scru'tinize *v.* (סקרוה'-טי-נאיז) פארשען, אונטערזוכען; מאכען א גענויע נאכפארשונג אדער אונטערזוכונג.

The lawyers scrutinized the provisions of the will.

scru'tinizer *n.* (סקרוה'-טי-נאי-זער) א פארשער, אן אונטערזוכער; איינער וואס אונטערזוכט די וואהל־שטימען.

scru'tinizingly *adv.* (סקרוה'-טי-נאי-זינג-לי) אונטערזוכענדיג; אויף א פארשענדען שטייגער.

scru'tinous *a.* (סקרוה'-טי-נאס) פארשענד, איינדרינגליך; זעהר קריטיש.

scru'tinously *adv.* (סקרוה'-טי-נאס-לי) אויף א פארשענדער ארט; מיט פארשונג.

scru'tiny *n.* (סקרוה'-טי-ני) דאס פארשען; א נאכפארשונג, א גענויע אונטערזוכונג; דאס סקרוטינום, דאס אונטערזוכען און מאכען ריכטיג די וואהל־שטימען; אין קירכען־געזעץ — דאס שטים־צעטעל; אין דער קאטוילישער קירך — איינע פון די מעטאדען, דורך וועלכע די קארדינאלען קלייבען אוים דעם פאפסט [יעדער פון די קארדינאלען פערשליסט זיך אין א בעזונדער צימער און דארט גיט ער אב זיין שטימע. די שטימען ווערען צוזאמענגעקליבען און דער קארדינאל פאר וועמען עס זיינען אבגעגעבען געווארען צוויי דריטעל שטימען מיט איינער ווערט פאפסט].

scru'to *n.* (סקרוה'-טאו) אין א טעאטער — א בעוועגליכער טרעפ אדער טהירעל, וואס שפרינגט אב מאמענטאל צוריק אויף'ן ארט נאכדעם ווי מען האט עס בענוצט [ווערט געברויכט ווען מען דארף פארשטעלען א שנעלע ערשיינונג אדער פערשווינדונג פון עפעס].

scrutoir' *n.* (סקרו-טואר') ז. *escritoire*

scud *v. and n.* (סקאד) לויפען שנעל; גיך פארבייגעהן; דאס שנעל פארביילויפען; א קליין וואלקענדעל וואס ווערט געטריבען פון ווינד.

scud about' (סקאד ע-באוט') ארומלויפען הין און הער.

scud'der *n.* (סקאד'-ער) איינער אדער עפעס, וואס לויפט שנעל פארביי.

scud'dle *v.* (סקאדל) ז. *scuttle*

scu'do *n.* (סקוה'-דא) דער איטאליענישער סקודא [אן אלטפרענקישע זילבערנע מטבע, וואס האט געהאט דעם ווערטה פון אונגעפעהר אן אמעריקאנער דאלאר].

scuff *v.* (סקאף) אבניצען די אויבערפלעכע פון עפעס [ווי די פאליטור פון מעבעל]; שארען מיט די פיס.

scuf'fle *n. and v.* (סקאפל) א דראקע, א געשלעג; א יעט־העקעל, אזא שארפע לאפעטקע צו שניידען דאס גראז אין א גארטען; זיך שלאגען, מאכען א געשלעג.

scuf'fler *n.* (סקאפ'-לער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א געשלעג; אזא יעט־העקעל אויסצורייסען גראז און ווארצלען.

sculk *v. and n.* (סקאלק) זיך פערבארגען, זיך בעהאלטען; איינער וואס פערבארגט זיך אדער בעהאלט זיך.

scul'ker *n.* (סקאל'-קער) איינער וואס פערבארגט זיך אדער בעהאלט זיך.

scull *n. and v.* (סקאל) א לאנגער רודער ביי דער קארמע אדער הינטערשטען ווענטעל פון א שיפעל; אזא קורצער לעפעל־פערמיגער רודער פון א שיפעל; א קליין רודער־שיפעל; טרייבען א שיפעל מיט איין רודער ביי דער קארמע אדער מיט צוויי קורצע לעפעל־פערמיגע רודערס; געטריבען ווערען פון אזעלכע רודערס.

scull'er *n.* (סקאל'-ער) א שיפעל וואס ווערט געטריבען פון איין פערזאן דורך צוויי קורצע לעפעל־פערמיגע רודערס; איינער וואס טרייבט א שיפעל.

scul'lery *n.* (סקאל'-ער-אי) א הינטער־קיך אדער צימער וואו עס ווערט גערייניגט און געהאלטען די געשיר פון א הויזהאלטונג.

scull'ing *n.* (סקאל'-אינג) דאס טרייבען א שיפעל מיט א לאנגען רודער ביי דער קארמע אדער הינטערשטען ווענטעל פון שיפעל.

scul'lion *n.* (סקאל'-יאן) א קיכען־דיענער, א קיכען־יונג; א קיך־דיענסט, א געשיר־וואשערין; א געמיינער יונג.

scul'lionly *a.* (סקאל'-יאן-לי) ווי א קיכען־יונג; געמיין, נידריג.

scul'lionry *n.* (סקאל'-יאן-רי) שווערע לאנגווייליגע אדער אונאנגענעהמע ארבייט.

sculp *v. and n.* (סקאלפ) שניידען, שניצען; קארבען; גראווירען; אבשינדען די פעל פון א ים־הונד; די אבגעשונדענע פעל און פעטס פון א ים־הונד.

scul'pin *n.* (סקאל'-פין) דער שפינען־פיש [אזא פיש מיט א גרויסען שטעכיגען קאפ]; א געמיינער יונג.

scul'ping-knife *n.* (סקאל'-פינג-נאיף) אזא מעסער מיט וועלכען מען שינדט אב ים־הינד.

sculp'sit (סקאלפ'-סיט) דער אדער די וואס האט אויסגעשניצט אדער איינגעגראווירט [א ווארט וואס ווערט אפט אויסגעקריצט אויף א סטאטוע, ווי למשל, *A. B. sculpsit*].

sculp'tile *a.* (סקאלפ'-טיל) געשניצט; גראווירט.

sculp'tor *n.* (סקאלפ'-טאר) א סקולפטאר, א בילדער־שניצער; א שטיין־שניצער; א סטאטוען־מאכער.

sculp'tress *n.* (סקאלפ'-טרעס) א סקולפטארין, א בילדער־שניצערין.

sculp'tural *a.* (סקאלפ'-טשו-רעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו סקולפטור אדער בילדער־שניצעריי; קאלט און פראכטפאל ווי א סטאטוע.

sculp'turally *adv.* (סקאלפ'-טשו-רעל-אי) דורך סקולפטור, אזוי ווי סקולפטור־ארבייט.

sculp'ture *n. and v.* (סקאלפ'-טשור) סקולפטור, בילד־שניצער קונסט; געשניצטע אדער אויסגעהאקטע פיגורען; איינגעדריקטע פיגורען אדער צייכענס אויף דער אויבערפלעכע פון געוויסע חיות; אויסשניצען, אויסהאקען [פיגורען] אין שטיין, מעטאל אדער האלץ; גראווירען.

sculp'tured *a.* (סקאלפ'-טשורד) וואס איז ווי גראווירט אדער געשניצט [וועגען דער אויבערפלעכע פון פלאנצען און געוויסע חיות].

sculpturesque' *a.* (סקאלפ-טשו-רעסק') ווי סקולפטור־ארבייט; ווי אויסגעשניצט; ווי א סטאטוע; הערליך שעהן.

sculp'turing *n.* (סקאלפ'-טשור-אינג) אויסגעדריקטע פיגורען אדער צייכענס אויף דער אויבערפלעכע פון געוויסע חיות.

scum *n. and v.* (סקאם) פסלת; שוים, פיענע; דער אבשוים; אבשוימען, אראבנעהמען דעם שוים; בעדעקט ווערען מיט שוים.

scum'ble *v. and n.* (סקאמבל) מילדערען אדער ווייכער מאכען די פארבען אדער די ליניען פון אן אויל־געמעלדע אדער קרייד־צייכנונג; דאס מילדערען אדער ווייכער מאכען די פארבען אדער די ליניען פון א געמעלדע אדער צייכנונג.

scum'bling *n.* (סקאמ'-בלינג) דאס מילדערען אדער מאט מאכען די העלע פארבען פון אן אויל־געמעלדע; דאס ווייכער מאכען די ליניען פון א קרייד אדער בלייפעדער צייכנונג.

scum'mer *n.* (סקאמ'-ער) איינער אדער עפעס וואס נעהמט אראב דעם שוים; א שוים־לעפעל.

scum'mings *n.* (סקאמ'-אינגז) שוים; אראבגעשעפטער אונריינער שוים.

scum'my *a.* (סקאמ'-אי) שוימיג; בעדעקט מיט שוים.

scun *v.* (סקאן) זיך לייכט און שנעל גליטשען, ווי א שיפעל אויף'ן וואסער; מאכען, אז עס זאל זיך לייכט גליטשען פון אויבען אויף דעם אופן ווי מען ווארפט א פלאטשיגען שטיין אויף'ן וואסער.

scun'ner *n.* (סקאנ'-ער) א ווידערווילען, אן עקעל, אן אבשיי.

scup *n. and v.* (סקאפ) אזא טייערער שפייז־פיש [געפינט זיך אין די מזרח־געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שוואונג; שווינגען.

scup'per *n.* (סקאפ'-ער) א לאך אויף דעם דעק פון א שיף דורכצולאזען וואסער אדער שמוץ.

scup'per-hole *n.* (סקאפ'-ער-האול) ז. *scupper*

scup'per-hose *n.* (סקאפ'-ער-האוז) א לעדערנע אדער לייווענטענע קישקע אויף אמאליגע שיפען דורך וועלכער עס גיסט זיך ארויס דאס וואסער פון דעם וואסער־לאך אויף'ן דעק.

scup'per-nail *n.* (סקאפ'-ער-נייל) אזא קורצער נאגעל מיט א זעהר ברייטען קעפעל.

scup'pernong *n.* (סקאפ'-ער-נאנג) א מין וויינטרויבען; אזא ווייסער וויין וואס ווערט געמאכט פון דיעזע וויינטרויבען.

scur *v.* (סקויר) שנעל דורכגעהן, שנעל פארביילויפען [ווי רייטענדיג אויף א פערד].

scurf *n.* (סקוירף) הויט־שופען; א פארך; א שופען־הויט, א הארטע און שייליגע

הויט; עטוואס וואס איז ענהליך צו א שופּען=הויט; אונריינער שוים אדער פּסלת.

scurf'er *n.* (סקוירפ'-ער) איינער וואס רייניגט אב די דאמפּף=קעסלען פון קעסעל=שטיין.

scurf'iness *n.* (סקויר'-פי-נעס) קרעציג=קייט, פּארכינקייט; שארסטיגקייט.

scurf'-skin *n.* (סקוירפ'-סקין) ז. *scarf-skin*.

scur'fy *a.* (סקויר'-פי) קרעציג, פּארכע=וואטע, שארסטיג; בעדעקט מיט הויט=שופּען; ענהליך צו הויט=שופּען.

scur'ril *a.* (סקאר'-איל) ז. *scurrile*.

scur'rile *a.* (סקאר'-איל) גראב. געמיין, גראב.

scurril'ity *n.* (סקא-ריל'-אי-טי) געמיינהייט, גראבקייט; א געמיינער אדער בעליידיגענדער אנגריף.

scur'rilous *a.* (סקויר'-אי-לאס) גראב, געמיין, בעליידיגענד, וואולגאר [וועגען אויסדריקע אדער בענעהמונג].

scur'rilously *adv.* (סקויר'-אי-לאס-לי) אויף א גראבען אדער וואולגארען אופן.

scur'rilousness *n.* (סקויר'-אי-לאס-נעס) גראבקייט; וואולגאריטעט.

scur'ry *v.* and *n.* (סקאר'-אי) איילען; שנעל לויפען; זיך שנעל בעוועגען; שנעל אנטרייבען; איילעניש; א שנעלע בעוועגונג; א ווירבעל=ווינד, א ווינד=שטויס, א שטארקער ווינד.

scur'vily *adv.* (סקויר'-ווי-לי) אויף א געמיינעם אדער שענדליכען אופן.

scur'viness *n.* (סקויר'-ווי-נעס) געמיינ=הייט, נידערטרעכטיגקייט.

scur'vy *a.* and *n.* (סקויר'-ווי) פּארכיג, פּארכעוואטע; נידערטרעכטיג, געמיין; סקארבוט [אזא קראנקהייט וועלכע כא=ראקטעריזירט זיך דורך דעם וואס די יאס=לעס ווערען אויפגעשוואלען און בלוטען, די ציינער פאנגען זיך אן שאקלען און דער גאנצער קערפּער איז אבגעלאזען און שוואך].

scur'vy-grass *n.* (סקויר'-ווי-גראס) לע=פעל=קרויט [אזא ווינטער=סאלאט].

scut *n.* (סקאט) א קורצער עק [ווי ביי א קראליק אדער הירש].

scu'tate *a.* (סקיו'-טייט) בעדעקט ווי מיט פּאנצער=שופּען [וועגען חיות]; ענה=ליך צו א שילד אדער פּאנצער=פּלאטע; שילד=פערמיג [וועגען פלאנצען].

scutch *v.* and *n.* (סקאטש) אויסקלאפּען פלאקס אדער באוועל; פּאקולע וואס פּאלט אב ביים אויסקלאפּען פלאקס; א קראץ, א לייכטער שניט; א שטריך אויף דער ערד וואס קינדער מאכען פאר שפּרינג=שפּיעל.

scutch'-blade *n.* (סקאטש'-בלייד) אזא לאפּעטקע מיט וועלכער מען קלאפּט אויס פלאקס.

scutch'eon *n.* (סקאטש'-אן) א שילד מיט דעם הערבען; א שילד אויף א שיף מיט דעם נאמען פון דער שיף; א שילד=בלעכעל מיט א נאמען [ווי אויף א מעסערעל, א שטע=קען א. ד. ג.]; א בלעכעל איבער דעם שליסעל=לאך אדער ביי דער עפנונג פון א טהיר.

scutch'eoned *a.* (סקאטש'-אנד) וואס איז בעפּוצט מיט א שילד מיט הערבען.

scutch'er *n.* (סקאטש'-ער) א מאשין צום אויסקלאפּען פלאקס אדער באוועל; איינער וואס קלאפּט אויס פלאקס.

scutch'ing-machine' *n.* (סקאטש'-אינג-מע-שין') א מאשין צום אויסקלאפּען פלאקס אדער באוועל.

scutch'ing-mill *n.* (סקאטש'-אינג-מיל) ז. *scutching-machine*.

scutch'ing-sword *n.* (סקאטש'-אינג-סאורד) א פלאקס=שווינגע, אזא לאפּעטקע צום אויסקלאפּען פלאקס.

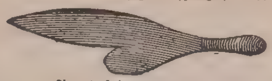

Scutching-sword

scute *n.* (סקיוט) אין זאאלאגיע — א גרויסער שופּ, א שילד [ווי דער ביינערנער שילד פון א שילדקראט א. ד. ג.].

scutel'la *n.* (סקיו-טעל'-א) קליינע שיל=דען אדער פּאנצער=פּלאטען.

scu'tellar *a.* (סקיו'-טע-לאר) וואס בע=ציהט זיך אויף א שילד אדער פּלאטע; שילד=פערמיג; ווי א קליינער שילד.

scu'tellate *a.* (סקיו'-טע-לייט) אין זא=אלאגיע — בעדעקט ווי מיט שילד=פּלאטען [ווי א שילדקראט א. ד. ג.]; בעדעקט ווי מיט שופּען [ווי די פיס פון א פויגעל].

scu'tellated *a.* (סקיו'-טע-ליי-טעד) ז. *scutellate*.

scutel'liform *a.* (סקיו-טעל'-אי-פארם) אין באטאניק — אין דער פארם פון א שופּ; ווי א קליינער שילד.

scutellig'erous *a.* (סקיו-טע-לידזש'-ע-ראס) ז. *scutellate*.

scutel'lum *n.* (סקיו-טעל'-אם) א קליי=נער שילד אדער שילד=פּלאטע; א שופּ.

scutif'erous *a.* (סקיו-טיפ'-ע-ראס) וואס טראגט א שילד אדער א פּאנצער=פּלאטע.

scu'tiform *a.* (סקיו'-טי-פארם) שילד=פערמיג, פּאנצער=פערמיג.

scu'tiped *a.* (סקיו'-טי-פעד) וואס די פיס זיינען בעדעקט מיט שופּען [וועגען פויגלען].

scut'tle *n.* and *v.* (סקאטל) א קוילען=עמער אדער קוילען=קעסטעל פון אייזען=בלעך אדער פון אן אנדער מעטאל; א פענסטערעל אדער לאך מיט א לאדען אין דעם דעק פון א שיף אדער אין דאך פון א הויז; א לאך, אן עפנונג; א שנעלער טריט, א לויף; איילינ לויפען, גיך לוי=פען; דורכלעכערען א שיף אום זי צו זינקען.

scut'tle-butt *n.* (סקאט'ל-באט) א בע=פעסטיגטער פאס מיט א צאפּ=לאך אויף דעם דעק פון א שיף פאר טרינק=וואסער.

scut'tle-cask *n.* (סקאט'ל-קעסק) ז. *scuttle-butt*.

scu'tum *n.* (סקיו'-טאם) א שווערער לאנגליכער שילד, וועלכען עס פלעגען טרא=גען די שווער=בעוואפענטע אלט=רוימישע לעגיאנערען [סאלדאטען]; אין אנאטא=מיע — דאס קניע=שיסעלע; אין זאאלא=גיע — א שופּ, א שילד=פּלאטע; דער ברוסט=שילד [ביי אינזעקטען].

Scyl'la *n.* (סיל'-א) אין דער אלט=גרי=כישער ליטעראטור — סצילא [א שרעק=ליכער פעלז ביים איטאליענישען ברעג פון דער סיצילישער ים=שטראסע נעגען דער שרעקליך=קאכענדער קעסעל=גרוב כא=ריבדיס. א גרויסע געפאהר פון וועלכער עס איז אונמעגליך זיך ארויסצודרעהען, ווערט בעצייכענט מיט די ווערטער "צווי=שען סצילא און כאריבדיס"].

scylla'rian *a.* and *n.* (סי-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם בערען=קרעבס; א בערען=קרעבס, א ברייט=קרעבס.

Scyllaridæ ז.

Scyllar'idæ *n.* (סי-לער'-אי-דיע) דער מין בערען=קרעבסען אדער ברייט=קרעבסען [אזא מין ים=ראקעס מיט צעהן פיס].

scy'phiform *a.* (סאי'-פי-פארם) בע=כער=פערמיג [וועגען פלאנצען אדער ווע=גען קערפּער=טיילען פון חיות].

scythe *n.* and *v.* (סאיטה) א קאסע; קא=סען, אבשניידען [היי, גראז].

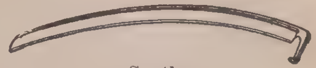

Scythe

scythe'man *n.* (סאיטה'-מען) א שניטער, איינער וואס קאסעט אדער שניידט תבואה.

Scyth'ian *a.* and *n.* (סיטה'-אי-ען) סציטהיש, וואס איז שייך צו די סציטהען [א פארצייטיגעס פאלק אין די לענדער וואס ליעגען צום צפון פון שווארצען ים]; וואס איז שייך צו די סציטהישע אדער טוראנישע שפּראכען; איינער פון די סצי=טהען.

Scyth'ic *a.* (סיטה'-איק) סציטהיש. ז. *Scythian*.

S. Dak. *South Dakota* אבקירצונג פון [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

'sdeath *int.* (סדעטה) אן אויסרוף פון כעס, אונגעדולד אדער איבערראשונג.

S. E. *southeast* אבקירצונג פון אדער *southeastern*.

sea *n.* (סיע) דער ים, דער אקעאן, די זעע, דאס מעער; א ים, א סך, א מענגע; א כוואליע, א וועלע; די שטורמדיגקייט פון ים, די ריכטונג פון די כוואליעס.

sea'-a'corn *n.* (סיע'-איי'-קאהרן) די רינגעל=גאנז=מושעל. ז. *barnacle*.

sea'-ad'der *n.* (סיע'-עד'-ער) דער ים=שטעכער [אזא שטעכיגער פיש]; דער ים=נאטער [א מין ים=נאדעל. ז. *pipe-fish*].

sea'-an'chor *n.* (סיע'-ענ'-קאר) דער אנקער, וואס געפינט זיך צום ים=צו; א שווימענדער אנקער וואס ווערט געברויכט בעת א שטורם, אום צו האלטען די שיף אין דער ריכטונג פון ווינד.

sea'-anem'one *n.* (סיע'-ע-נעמ'-א-ני) די ים=אנעמאנע, די ים=רויז [א מין סהיער=פלאנצע].

Sea-anemones

sea'-ape *n.* (סיע'-אייפּ) דער ים=אטער אדער ווידרא [ז. *otter*]; דער ים=פוקס אדער פוקס=האיפיש [אזא האיפיש מיט אן עק ענהליך צו א פוקסענעם].

sea'-a'pron *n.* (סיע'-איי'-פּראן) דער ים=טאנג [אזא ים=פלאנצע מיט ברייטע פלאכע בלעטער=צווייגען].

sea'-ar'row *n.* (סיע'-ער'-או) די ים=פייל [אזא לענגליכער טינט=פיש].

sea'-aspar'agus *n.* (סיע'-עס-פער'-ע-גאס) אזא ים=קרעבס [ראק].

sea'-bank *n.* (סיע'-בענק) דער ברעג פון ים; א ים=דאמבע [אן אנגעשאטענער וואל צו פערהאלטען דאס וואסער].

sea'-bar *n.* (סיע'-באר) די ים=שוואלב [אזא פויגעל, ענהליך צו א טשאיקע].

sea'-bar'row *n.* (סיע'-בער'-או) די אייער=איינהילונג פון א סקאט אדער רא=כע [אזא פיש].

sea'-bas'ket *n.* (סיע'-בעס'-קעט) ז. *basket-fish*.

sea'-bass *n.* (סיע'-בעס) דער ים=בארש,

דער ים=אקון אדער בלוי=פיש [אזא ים=פיש]. ז. איל. *"Fishes"*

sea'-bat *n.* (סיע'-בעט) די ים=פלעדער=מויז, דער פלעדערמויז=פיש אדער פליה=פיש [אזא פיש מיט פליגעל=עהנליכע פלוס=פעדערען].

sea'-bean *n.* (סיע'-ביען) די ים=פאסאליע [אזא מין גרויסע פאסאליעס וואס וואקסען אין די הייסע לענדער; א מין מאלוסק; דאס דעקעל פון דיעזען מאליסק].

sea'-bear *n.* (סיע'-בעהר) אן אייז=בער, א פאלאר=בער; א ים=קאטער [דער ים=הונד, וועמעס פעל עס ווערט געוועהנליך געברייכט פאר פעלצען].

sea'-beard *n.* (סיע'-ביערד) דער פעלזען=וואסער=פאדים [אזא ים=פלאנצע].

sea'-beast *n.* (סיע'-ביעסט) א ים=חיה.

sea'-beat *a.* (סיע'-ביעט) געשווינקט פון ים, געשלאגען פון די ים=כוואליעס.

sea'-beat'en *a.* (סיע'-ביעט'ן) ז. *sea-beat*

sea'-bells *n.* (סיע'-בעלז) די ים=גלעקלעך [אזא פלאנצע מיט בלימלעך עהנליך צו א לייקע, וואס וואקסט אין זאמד ביים ברעג פון ים].

sea'-belt *n.* (סיע'-בעלט) דער צוקער=טאנג [אזא פלאנצע וואס וואקסט אויף שטיינער ביים ברעג פון ים].

sea'-bind'weed *n.* (סיע'-באינד'-הוויער) ז. *sea-bells*

sea'-bird *n.* (סיע'-בוירד) א ים=פויגעל.

sea'-bis'cuit *n.* (סיע'-ביס'-קיט) שיפס=צוויבאק [ביסקוויטען, וואס מען נרייט אן אויף א שיף צו א ים=רייזע].

sea'-blub *n.* (סיע'-בלאב) ז. *sea-blubber*

sea'-blub'ber *n.* (סיע'-בלאב'-ער) דער זשעלע=פיש [א מין ים=חיה]. ז. *acaleph*

sea'board *n. and a.* (סיע'-באורד) דער ים=ברעג; וואס געפינט זיך ביים ברעג ים.

sea'-boat *n.* (סיע'-באוט) א ים=שיף.

sea'-bord *n. and a.* (סיע'-באורד) ז. *seaboard*

sea'-bor'dering *a.* (סיע'-באהר'-דער-אינג) וואס גרענעצט זיך מיט'ן ים, וואס ליעגט ביים ים.

sea'-born *a.* (סיע'-באהרן) וואס שטאמט פון ים; געבארען פון ים.

sea'-borne *a.* (סיע'-באורן) געפיהרט אויף'ן ים.

sea'-bound *a.* (סיע'-באונד) ארומגערינגעלט פון ים; וואס געפינט זיך אויף'ן וועג צום ים, וואס געהט אין דער ריכטונג צום ים.

sea'-bow *n.* (סיע'-באו) עפוואס עהנליכעס צו א רעגענבויגען, וואס בילדעט זיך דערפון, וואס די זון=שטראהלען שפיגעלען זיך אב אין דעם וואסער=שטויב פון די כוואליעס.

sea'-boy *n.* (סיע'-באי) א שיפס=יונג, א משרת אויף א שיף.

sea'-breach *n.* (סיע'-בריעטש) א מעער=ברוך, א ים=פערפלייצונג.

sea'-bream *n.* (סיע'-בריעם) דער שארפ=צייהנער [א מין ים=פיש].

sea'-breeze *n.* (סיע'-בריעז) א בריזע, א ים=ווינד, א ים=ווינטעל [וואס בלאזט פון ים אויף דער יבשה].

sea'-brief *n.* (סיע'-בריעף) ז. *sea-letter*

sea'-buck'thorn *n.* (סיע'-באק'-טהארן) דער ים=קרייץ=דארן [א מין דארן=קוסט מיט זילבער=בלעטער, ועלכער וואקסט אויף א זאמדינען בארען אדער אויף פעלזען ביים ברעג ים].

sea'-bu'gloss *n.* (סיע'-ביו'-גלאס) א מין שטיין=זאמען, א מין גראז מיט בלויע און פורפור בליטהען, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים אין די נארדליכע טיילען פון ערד=קוגעל.

sea'-built *a.* (סיע'-בילט) אויפגעבויט פאר'ן ים, אויפגעבויט אויף'ן ים.

sea'-cab'bage *n.* (סיע'-קעב'-עדזש) ז. *sea-kale*

sea'-calf *n.* (סיע'-קאהף) דאס ים=קאלב, דער געוועהנליכער ים=הונד. ז. *seal*

sea'-cana'ry *n.* (סיע'-קע-ניי'-רי) דער ווייס=וואלפיש אדער בעלוגא. ז. *beluga*

sea'-cap *n.* (סיע'-קעפ) א ים=היטעלע [וואס מען טראגט אויף א שיף]; דאס ים=היטעלע [אזא קאשיק=עהנליכער שוואם אין פלארידא, אמעריקא].

sea'-cap'tain *n.* (סיע'-קעפ'-טען) א שיפס=קאפיטאן פון א האנדעלס=שיף וואס געהט אויף'ן ים.

sea'-carna'tion *n.* (סיע'-קאר-ניי'-שאן) א מין ים=רויז. ז. *sea-anemone*

sea'-cat *n.* (סיע'-קעט) א ים=קאץ, א ים=קאטער [א נאמען פון פערשיעדענע ים=בעשעפענישען, ווי פון א געוויסען מין ים=הונד, פון דעם טיגער=פיש, פון דעם ים=קאץ=פיש א. ז. וו.].

sea'-cat'gut *n.* (סיע'-קעט'-גאט) דער ים=פאדים [א מין ים=גראז].

sea'-cau'liflower *n.* (סיע'-קאה'-לי-פלאו-ער) א מין פאליפ. ז. *polyp*

sea'-change *n.* (סיע'-טשיינדזש) אן ענדערונג פעראורזאכט פון ים.

sea'-chart *n.* (סיע'-טשארט) א ים=קארטע, א ים=מאפע.

sea'-chest'nut *n.* (סיע'-טשעס'-נאט) ז. *sea-urchin*

sea'-chick'weed *n.* (סיע'-טשיק'-הוויעד) דער ים=פארטולאק [אזא פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. *sea-purslane*

sea'-cloth *n.* (סיע'-קלאהטה) א גע=פארבטער לייוועגד וואס שטעלט פאר דעם ים אויף דער סצענע פון א טעאטער.

sea'-coast *n.* (סיע'-קאוסט) דער ים=ברעג.

sea'-cob *n.* (סיע'-קאב) ז. *sea-gull*

sea'-com'pass *n.* (סיע'-קאמ'-פעס) א ים=קאמפאס.

sea'-cook *n.* (סיע'-קוק) א שיפס=קוכער.

sea'-coot *n.* (סיע'-קוהט) דאס שווארצע ים=ענטעל [קאטשקע]; די אמעריקאנישע וואסער=הוהן. ז. *coot*

sea'-cow *n.* (סיע'-קאו) די ים=קוה; דער וואלראס, דער דיוגאנג [א פיש=עהנליכע חיה]; דער היפאפאטאמוס [א גרויסע חיה וואס לעבט אין וואסער און אויף דער יבשה].

sea'-crow *n.* (סיע'-קראו) די ים=קראהע [א נאמען פון פערשיעדענע ים=פויגלען ווי פון דעם קארמאראן אדער באקלאן, פון דער לאכענדער מעווע, פון דער אמעריקאנישער וואסער=הוהן א. ז. וו.].

sea'-cu'cumber *n.* (סיע'-קיו'-קאמ-בער) די ים=אוגערקע [א מין עסבארע ים=טשערעפאכע אדער שנעקע, עהנליך צו אן אוגערקע]. ז. *trepang*

sea'-daf'fodil *n.* (סיע'-דעפ'-א-דיל) די ים=ברעג נארציסע [אזא פלאנצע מיט שעהנע שמעקעדיגע בליטען].

sea'-dev'il *n.* (סיע'-דעוו'ל) דער ים=טייוועל [א נאמען פון פערשיעדענע פיש, ווי דער טייוועל=פיש, דער פראש=פיש א. ז. וו.].

sea'-dog *n.* (סיע'-דאג) א ים=הונד; דער הונד=פיש [א מין האיפיש]; אן אלטער ערפאהרענער מאטראז.

sea'-dot'terel *n.* (סיע'-דאט'-ער-על) דער שטיין=בויערער [א מין ים=פיש].

sea'-drag'on *n.* (סיע'-דרעג'-אן) דאס פליהענדע ים=פערד [א מין פיש].

sea'-duck *n.* (סיע'-דאק) א ים=ענטעל, א ים=קאטשקע.

sea'-ea'gle *n.* (סיע'-איע'גל) דער ים=אדלער [אן אדלער וואס ערנעהרט זיך מיט פיש]; אזא פיש.

sea'-ear *n.* (סיע'-איער) דער ים=אויער אדער די אירים=מושעל [אזא ים=מושעל].

sea'-eel *n.* (סיע'-איעל) א ים=אאל=פיש. ז. *conger-eel*

sea'-egg *n.* (סיע'-עג) ז. *sea-urchin*

sea'-el'ephant *n.* (סיע'-על'-ע-פענט) דער ים=עלפאנט [א מין גרויסער ים=הונד מיט א לאנגען שנויץ].

sea'farer *n.* (סיע'-פעהר-ער) א ים=פאהרער, א זעע=מאן.

sea'faring *a.* (סיע'-פעהר-אינג) ארום=פאהרענד אויף'ן ים; וואס איז בעשעפטיגט מיט רייזען אויף'ן ים.

sea'-fen'nel *n.* (סיע'-פענ'-על) ז. *samphire*

sea'-fight *n.* (סיע'-פאיט) א ים=שלאכט.

sea'-fire *n.* (סיע'-פאיר) א פאספארישער שיין אויף'ן ים. ז. *phosphorescence*

sea'-fish *n.* (סיע'-פיש) א ים=פיש.

sea'-fli'er *n.* (סיע'-פלאי'-ער) א ים=פויגעל [א פויגעל וואס פליהט איבער'ן ים].

sea'-flow'er *n.* (סיע'-פלאו'-ער) א ים=בלום; א טהיער=פלאנצע עהנליך צו דער ים=אנעמאנע [ז. *sea-anemone*].

sea'-foam *n.* (סיע'-פאום) דער ים=שוים, ים=פיענע; דער מעער=שוים [אזא ווייסער, לייכטער מינעראל. ז. *meerschaum*].

sea'-fog *n.* (סיע'-פאג) א נעבעל ביים ברעג ים.

sea'-folk *n.* (סיע'-פאוק) שיפס=אנגעשטעלטע, מענשען וואס בעשעפטיגען זיך מיט ים=רייזען.

sea'-fowl *n.* (סיע'-פאול) א ים=פויגעל; ים=געפליגעל.

sea'-fox *n.* (סיע'-פאקס) דער ים=פוקס, דער פוקס=האיפיש [אזא האיפיש מיט אן עק, וואס איז עהנליך צו דעם עק פון א פוקס].

sea'-front *n.* (סיע'-פראנט) לאנד ביים ברעג ים; די ים=זייט [די זייט פון א געביידע א. ז. וו., וואס איז קעגען ים].

sea'-froth *n.* (סיע'-פראהטה) ים=שוים, ים=פיענע.

sea'-fur'below *n.* (סיע'-פויר'-בע-לאו) דער צוקער=רימענטאנג [א מין ים=פלאנצע].

sea'-gage *n.* (סיע'-גיידזש) די טיעפקיים, וועלכע עס דערגרייכט א שיף אין וואסער; אזא אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסער.

sea'-gate *n.* (סיע'-גייט) דער ארייננאנג פון ים אין א האפען; דער צוטריט צו א שטאדט פון דער זייט פון ים.

sea'-gates *n.* (סיע'-גייטס) אן עקסטרא פאר=טויער ביי דעם ארייננאנג פון א דאק [א פלאץ אין א האפען צו פעררירכטען שיפען] אדער ביי א באסיין ביים ים אלס א שוץ געגען גרויסע כוואליעס.

sea'-gauge *n.* (סיע'-גיידזש) ז. *sea-gage*

sea'-gher'kin *n.* (סיע'-גויר'-קין) ז. *sea-cucumber*

sea'-gil'lyflower *n.* (סיע'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) די גראז־נעלקע אדער זאמד־נעלקע. ז. *sea-grass*

sea'-gir'dle *n.* (סיע'-גויר'דל) דער רימענטאנג [א מין ים־פלאנצע].

sea'-girt *a.* (סיע'-גוירט) ארומגערינגעלט פון ים.

sea'-god *n.* (סיע'-גאד) דער גאט פון ים [ווי אין דער מיטאלאגיע נעפטון אדער פאסיידאן].

sea'-god'dess *n.* (סיע'-גאד'-עס) א ים־געטין.

sea'-go'ing *a. and n.* (סיע'-גאו'-אינג) צוגעפאסט צו א ים־רייזע [ווי למשל, א שיף]; דאס ארומפאהרען אויף'ן ים.

sea'-goose *n.* (סיע'-גוהס) א דעלפין־פיש; דער וואסער־טרעטער [אזא פויגעל. ז. *phalarope*].

sea'-gown *n.* (סיע'-גאון) א שיפס־קלייד [צום טראגען אויף א ים־רייזע].

sea'-grass *n.* (סיע'-גרעס) די גראז־נעלקע אדער זאמד־נעלקע [ז. איל. *"Grasses and their Allies"*]; א פעדער־וואלקען [א וואלקען וואס שטעלט מיט זיך פאר ווי א מאסע אנגעשאטענע פעדערען].

sea'-green *a. and n.* (סיע'-גריען) ים־גריז, בלוילין־גרין [ווי דאס ים־וואסער]; ים־וואסער פארב, בלויליך־גרינער קאליר. ז. איל. *"Colors"*

sea'-gudg'eon *n.* (סיע'-גאדזש'-אן) דער ים־גרונדעל [אזא פיש]. ז. *gudgeon*

sea'-gull *n.* (סיע'-גאל) די מעווע, טשאיקע [א ים־פויגעל]. ז. *gull*

se'ah *n.* (סיע'-א) א סאה [א פארצייטיגע אידישע טרוקען־מאס, א דריטעל פון אן איפה, אונגעפעהר 7 קווארט].

sea'-hare *n.* (סיע'-העהר) דער ים־האז [א מין מאלוסק].

sea'-heath *n.* (סיע'-היעטה) די זאלץ־פלאנצע.

sea'-hedge'hog *n.* (סיע'-העדזש'-האג) א ים־איגעל אדער יאזשיק [ז. *sea-urchin*]; א קוגעל־פיש [ז. *globe-fish*].

sea'-hen *n.* (סיע'-העז) די ברוינע רויב־מעווע [א מין וואסער־פויגעל]; די לומע אדער קאירא [אזא וואסער־פויגעל].

sea'-hog *n.* (סיע'-האג) דער ים־חזיר אדער הערינג־שוויין. ז. *porpoise*

sea'-holm *n.* (סיע'-האולם) א קליינער ניט־בעוואהנטער אינזעל; די ים־ברעג מענער־טריהייט [אזא פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג פון ים].

sea'-horse *n.* (סיע'-האהרס) דאס ים־פערדעל [א מין פישעל מיט א קאפ, עהנליך צו א פערדישען. ז. איל.]; א פאבעלהאפטע חיה, וואס ווערט פארגעשטעלט אלס האלב־פערד, האלב־פיש; א היפאפאטאמוס [אזא גרויסע חיה וואס לעבט אי אין וואסער אי אויף דער יבשה]; א וואלראס.

Sea-horse

sea'-horse tooth (סיע'-האהרס טוהטה) דער עלפאנטביין־עהנליכער צאהן פון א וואלראס אדער פון א היפאפאטאמוס.

sea'-hound *n.* (סיע'-האונד) דער הונד־פיש [א מין האיפיש].

sea'-jel'ly *n.* (סיע'-דזשעל'-אי) א זשעלע־פיש. ז. *jellyfish*

sea'-kale *n.* (סיע'-קייל) די ים־בלעטער־קרויט.

Sea-kale

sea'-kid'ney *n.* (סיע'-קיד'-ני) די ים־נירען [אזא נירען־עהנליכער פאליפ]. ז. *polyp*

sea'-king *n.* (סיע'-קינג) א ים־קעניג [א נארמאנישער הויפט־לינג פון ים־רויבער אין מיטעלאלטער].

seal *n. and v.* (סיעל) א זיעגעל; א שטעמפעל; א בעשטעטיגונג, א פערזיכערונג; עטוואס מיט וואס מען פערזיעגעלט [ווי למשל, וואקס]; עטוואס וואס בעפעסטיגט, שליסט איין אדער שליסט צוזאמען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — דער צייכען פון א צלם; דאס טויפען, דאס קאנפירמירען; א ים־הונד [ז. איל.]; שטעמפלען, ארויפלעגען א זיעגעל; פער־חתמ'ענען, פערזיעגלען; פעסטשטעלען, בעשטעטיגען, פערזיכערען, בעווייזען; בעשטעטיגען דורך א זיעגעל; פערמאכען, צושליסען; בעשטימען; איינשפארען, איינשליסען; ביי די מארמאנען — פערהייראטען; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — בעצייכנען מיט א צלם; טויפען, קאנפירמירען; פערזיכערען א רעהר געגען אויסלוס פון גאזען אדער לופט; אויסטינקעווען די ווענד פון א הילצערנער געביידע; אננעהמען [א פארשלאג, א פלאן א. ז. וו. פאר דער פלאטען־פערוואלטונג אין ענגלאנד].

Seal

sea'-lace *n.* (סיע'-לייס) ז. *sea-catgut*

sea'-lark *n.* (סיע'-לארק) די ים־לערכע [אזא פויגעל פון דעם מין שטראנד־לויפער]. ז. *sandpiper*

sea'-law'yer *n.* (סיע'-לאה'-יער) אן אונגעהארכזאמער, דאקוטשליווער מאטראז; א האיפיש [אויף דער מאטראזען־שפראך].

seal'-bird *n.* (סיעל'-בוירד) דער דינ־שנאבעלדיגער פיפין [אזא פויגעל]. ז. *shearwater*

seal'-brown *a. and n.* (סיעל'-בראון) טונקעל־ברוין [ווי די פארב פון אויסגעארבייטע ים־הינד פעל]; טונקעל־ברוינער קאליר, דער קאליר פון אויסגעארבייטע ים־הינד פעל.

seal cloth (סיעל קלאהטה) אזא וואלען־צייג עהנליך צו דער פעל פון ים־הינד.

seal'-club *n.* (סיעל'-קלאב) אזא שטעקען צו טויטען ים־הינד.

sealed book (סיעלד בוק) א בוך אונטער זיבען זיעגלען; עפעס געהיימעס אדער אונפערשטענדליכעס.

sea'-leech *n.* (סיע'-ליעטש) א ים־פיאווקע [א מין רינגעל־ווארים].

sea'-legs *n.* (סיע'-לעגז) ים־פיס [די פעהיגקייט צו געהן איבער'ן דעק פון שיף אין צייט פון שטורם].

sea'-lem'on *n.* (סיע'-לעמ'-אן) די קרייץ־שנעקע [עהנליך אין אויסזעהן צו א לימענע אדער ציטראן].

seal'-engrav'er *n.* (סיעל'-ענ-גרייוו'-ער) א שטעמפעל־מאכער, א זיעגעל־איינקריצער, איינער וואס מאכט איינקריצונגען אויף עדעלשטיינער.

seal'-engrav'ing *n.* (סיעל'-ענ-גרייוו'-אינג) שטעמפעל־גראווירונג, שטעמפעל־גראוויר־קונסט; די קונסט צו מאכען איינקריצונגען אויף עדעלשטיינער.

sea'-len'til *n.* (סיע'-לענ'-טיל) ז. *gulfweed*

sea'-leop'ard *n.* (סיע'-לעפ'-ארד) דער ים־לעמפערט [א מין געשטרייפטער ים־הונד].

seal'er *n.* (סיעל'-ער) א יעגער אויף ים־הינד; איינער וואס שטעמפעלט, פערזיעגעלט אדער לעגט אוועק א זיעגעל; א בעאמטער וואס אונטערזוכט און שטעמפעלט וואגען און מאסען; א בעאמטער וואס שטעמפעלט לעדער און ציעגעל־פורעמס.

seal'ery *n.* (סיעל'-ער-אי) א פלאץ, וואו עס האלטען זיך ים־הינד אדער וואו מען כאפט זיי געוועהנליך.

sea'-let'ter *n.* (סיע'-לעט'-ער) א שיפס־פאספארט [א דאקומענט וואס מען פלעגט אמאל ארויסגעבען פון האפען צו א שיף, מיט דער בעשרייבונג פון דער שיף, פון די שיפס־זאכען א. ז. וו.].

sea'-lev'el *n.* (סיע'-לעוו'-על) די ים־פלעכע, די ים־אויבערפלעכע.

seal'-fish'ery *n.* (סיעל'-פיש'-ער-אי) די קונסט פון ים־הינד פאנג; דער פאנג פון ים־הינד; א פלאץ, וואו ים־הינד האלטען זיך אויף אדער וואו מען כאפט זיי געוועהנליך.

seal'-hook *n.* (סיעל'-הוק) אן אייזערנער האקען צו פערזיעגלען א פראכט־וואגאן.

sea'-light *n.* (סיע'-לאיט) דער שיין פון א לייכט־טורם איבער'ן ים.

sea'-line *n.* (סיע'-לאין) דער האריזאנט אויף'ן ים [וואו דער הימעל, ווי עס שיינט, גיסט זיך צונויף מיט'ן וואסער].

sea'-lines *n.* (סיע'-לאינז) לאנגע ווענט־קעס [צו כאפען פיש אין טיעפען וואסער].

seal'ing *n.* (סיעל'-אינג) דאס ארויפלעגען א שטעמפעל; בעשטעטיגונג דורך ארויפלעגען א שטעמפעל; דער פאנג פון ים־הינד; דאס כאפען ים־הינד, ארויסנעהמען פון זיי דאס פעטס און בעארבייטען זייערע פעל.

seal'ing-wax *n. and a.* (סיעל'-אינג-וועקס) זיעגעל־לאק, טריף־וואקס; עהנליך צו דעם קאליר פון רויטען טריף־וואקס.

sea'-li'on *n.* (סיע'-לאי'-אן) דער ים־לייב [א מין ים־הונד].

seal'-lance *n.* (סיעל'-לענס) אזא פיקע צו טויטען ים־הינד.

sea'-louse *n.* (סיע'-לאוס) די ים־לויז [א מין קרעבס אדער איזאפאד]. ז. *isopod*

seal'-press *n.* (סיעל'-פרעס) א שטעמפעל־פרעס, א זיעגעל־פרעס [צום שטעמפלען].

seal'-ring *n.* (סיעל'-רינג) א זיעגעל־רינג, א רינג מיט א זיעגעל.

seal'-rook'ery *n.* (סיעל'-רוק'-ער-אי) ז. *sealery*

seal'skin *n.* (סיעל'-סקין) א בעארבייטע פעל פון א ים־הונד.

sea'-luce *n.* (סיע'–ליוּם) דער ים־העכט. ז. *hake*.

seal'-wax *n.* (סיעל'–הוועקס) ז. *sealing-wax*.

seam *n. and v.* (סיעם) א נאהט; נענעה; א שוויים־נאהט, א גוס־נאהט, א לייט־נאהט [אין מעטאלענע זאכען]; א געלענק, א פוגע [ווי עס ווערט געמאכט אין ברעטער זיי צו פעראייניגען]; א שפאלט, א צווישען־שפאלט; א שראם; א קארב; א שיכט [הויפטזעכליך פון קויהלען]: מאכען א נאהט; מאכען א שראם; ווערען צושפאלטען, בעקומען שראמען.

sea'-mall *n.* (סיע'–מעל) ז. *sea-gull*.

sea'man *n.* (סיע'–מען) א זעע־מאן, א ים־פאהרער, א מאטראז.

sea'man-gun'ner *n.* (סיע'–מען–גאנ'–ער) א מאטראז פון א קריעגס־שיף, וואס איז בעשעפטיגט ביי די הארמאטען.

sea'manlike *a.* (סיע'–מען–לאיק) ווי א גוטער זעע־מאן.

sea'manly *a.* (סיע'–מענ–לי) וואס איז שייך צו א זעע־מאן אדער ים־פאהרער; וואס פאסט אדער איז כאראקטעריסטיש פאר א זעע־מאן.

sea'manship *n.* (סיע'–מענ–שיפ) ים־רייזע קונסט; די קונסט צו פיהרען א שיף אויף'ן ים.

sea'-map *n.* (סיע'–מעפ) א ים־מאפע, א ים־קארטע.

sea'-marge *n.* (סיע'–מארדזש) די ברעג־ליניע פון ים.

sea'-mark *n.* (סיע'–מארק) א צייכען אויף דער יבשה וואס דיענט אלס ווענווייזער פאר די שיפען אויף'ן ים [ווי א בארג, א לייכט־טורם א. ז. וו.].

sea'-mat *n.* (סיע'–מעט) א מין פאליזאען, וואס בילדען א צווייגיגען געפלעכט פון מאך אדער וואססער־פלאנצען. ז. *Polyzoa*.

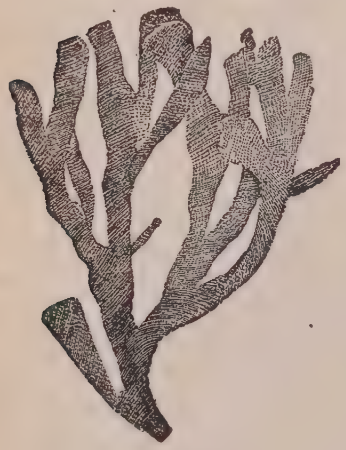

Sea-mat

seam'-blast *n.* (סיעמ'–בלעסט) דאס אויפרייסען פעלזען דורך פולווער וואס ווערט אריינגעלעגט אין די אויסגעבויערטע לעכער און שפאלטען.

seam'er *n.* (סיעמ'–ער) איינער וואס נעהט צונויף נעט; איינער וואס נעהט, א נעהטארין; א נעה־מאשין צום צונויפנעהען לאנגע שטיקער צייג.

sea'-mew *n.* (סיע'–מיו) ז. *sea-gull*.

seam'-ham'mer *n.* (סיעמ'–העמ'–ער) א האמער איינצוקלאפען די לייט־נעט אדער פערבינדונגען פון בלעך.

sea'-mile *n.* (סיע'–מאיל) א ים־מייל [אן ערך פון זעקס טויזענד מיט אכציג פוס].

sea'-milk'wort *n.* (סיע'–מילק'–הווארט) די ים־מילך־פלאנצע [אזא מילך־פלאנצע, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. *milkwort*.

seam'ing-lace *n.* (סיעמ'–אינג–לייס) גאלונען, מאשמעס א. ז. וו., וואס ווערען געברויכט ארומצושלאגען מעבעל און קארעטען אויף די פערבינדונגס־שטעלען אדער פוגעס [דארט, וואו צוויי טיילען קומען זיך צוזאמען].

seam'ing-machine' *n.* (סיעמ'–אינג–מע–שין') א מאשין צו בויגען די ענדען פון בלעך אום זיי צו פעראייניגען אין א נאהט; א נעה־מאשין צונויפצונעהען לאנגע שטיקער צייג.

seam'-lace *n.* (סיעמ'–לייס) ז. *seaming-lace*.

seam'less *a.* (סיעמ'–לעס) אהן א נאהט; אהן נעט.

sea'-monk *n.* (סיע'–מאנק) א מאנאך ים־הונד [א מין ים־הונד].

sea'-mon'ster *n.* (סיע'–מאנ'–סטער) א ים־מאנסטער, א שרעקליך גרויסע אבשטויסענדע ים־בעשעפעניש.

sea'-moss *n.* (סיע'–מאהס) ים־גראז; ים־מאך; אירלענדישער מאך [אזא עסבארער רויטער מאך, וואס וואקסט אויף ים־פעלזען און איז שטארק פערשפרייט אין אירלאנד און ענגלאנד]; ים־מאך געבילדעט פון פאליזאען [ז. *Polyzoa*].

sea'-mouse *n.* (סיע'–מאוס) א ים־מויז [א מין רינגעל־ווארים].

seam'-press'er *n.* (סיעמ'–פרעס'–ער) אן אקער־וואלץ [אן אייזערנער וואלץ צום איינדריקען גור־וואס אויפגעאקערטע ערד]; אזא שניידערשער פרעס־אייזען אבצופרעסען נעט; א נעט־פרעסער, איינער וואס פרעסט אב נעט.

seam'-rent *n. and a.* (סיעמ'–רענט) אן אויפגעטרענטע נאהט; א ריס; צוריסען אין די נעט, אויפגעטרענט.

seam'-roll'er *n.* (סיעמ'–ראול'–ער) אן אקער־וואלץ [א וואלץ איינצודריקען גור־וואס אויפגעאקערטע ערד]; א פרעס אבצופרעסען נעט אין לעדער.

seam'-rub'ber *n.* (סיעמ'–ראב'–ער) א מאשין אבצופרעסען נעט אין לעדער.

seam'-set *n.* (סיעמ'–סעט) א צווייגעל פון א בלעכער צונויפצודריקען נעט אין בלעך; אן אינסטרומענט אבצופרעסען נעט אין לעדער.

seam'ster *n.* (סיעמ'–סטער) א נעהער; א נעהטארין.

seam'stress *n.* (סיעמ'–סטרעס) א נעהערין, א נעהטארין.

sea'-mud *n.* (סיע'–מאד) א ים־שלאם [א שימערע בלאטינע מאסע ביים ברעג פון ים].

seam'y *a.* (סיעמ'–אי) וואס האט נעט, וואס עס זעהען זיך ארויס די נעט.

seam'y side (סיעמ'–אי סאיד) די נאהט־זייט, די לינקע זייט [פון א קלייד]; די צווייטע אונאנגענעהמליכע זייט פון עפעס.

sean *n.* (סיען) א שלעפ־נעץ. ז. *seine*.

séance' *n.* (סיי–אנס') א סעאנס, א זיצונג [ווי ביי א מאהלער, בעת ער מאהלט א פארטרעט; א זיצונג, ביי וועלכער עס קומען פאר ספיריטואליסטישע עקספערימענטען א. ז. וו.].

sea'-nee'dle *n.* (סיע'–ניע'דל) דער חארון־העכט [א מין פיש]. ז. *garfish*.

sea'-net'tle *n.* (סיע'–נעט'ל) א זשעלע־פיש. ז. *jellyfish*.

sea'-nymph *n.* (סיע'–נימף) א ים־נימפע. ז. *nymph*.

sea'-on'ion *n.* (סיע'–אנ'–יאן) די ים־ציבעלע [אזא ים־פלאנצע].

sea'-ooze *n.* (סיע'–אוהז) ז. *sea-mud*.

sea'-orb *n.* (סיע'–אהרב) דער קוגעל־פיש. ז. *globe-fish*.

sea'-ot'ter *n.* (סיע'–אט'–ער) א ים־אטער, א ים־ווידרא, א ים־ביבער.

sea'-owl *n.* (סיע'–אול) דער ים־האז אדער לומפ־פיש. ז. *lump-fish*.

sea'-ox *n.* (סיע'–אקס) דער ים־אקס, דער וואלראס.

sea'-packed *a.* (סיע'–פעקט) געפאקט אויף'ן ים אדער אין פערלויף פון דער ים־רייזע [ווי למשל, פיש].

sea'-pad *n.* (סיע'–פעד) א שטערן־פיש. ז. *starfish*.

sea'page *n.* (סיע'–פעדזש) ז. *seepage*.

sea'-pan'ther *n.* (סיע'–פענ'–טהער) א ים־פאנטער [אזא ברוינער פיש מיט שווארצע פלעקען].

sea'-par'rot *n.* (סיע'–פער'–אט) דער פאפוגאי־טויכער אדער ים־פאפוגאי. ז. *puffin*.

sea'-pass *n.* (סיע'–פעס) א ים־פאספארט [א צייגנים פאר א שיף פון א נייטראלען לאנד אין צייט פון מלחמה].

sea'-pay *n.* (סיע'–פיי) געצאהלט פאר דיענען אויף א שיף וואס געהט אויף'ן ים.

sea'-pie *n.* (סיע'–פאי) א שיפס־פאשטעט [אזא שיפס־געבעקס געפילט מיט געזאלצענעם פלייש און גרינסען]; אן אויסטער־כאפער, א ים־עלסטער אדער סאראקע [אזא פויגעל].

sea'-piece *n.* (סיע'–פיעס) א ים־בילד [א בילד וואס שטעלט פאר א ים].

sea'-pi'et *n.* (סיע'–פאי'–עט) אן אויסטער־כאפער, א ים־עלסטער אדער סאראקע [אזא פויגעל].

sea'-pig'eon *n.* (סיע'–פידזש'–אן) די שווארצע לומע. ז. *guillemot*.

sea'-pike *n.* (סיע'–פאיק) ז. *sea-needle*.

sea'-pi'lot *n.* (סיע'–פאי'–לאט) ז. *sea-piet*.

sea'-pin'cushion *n.* (סיע'–פינ'–קוש–אן) די אייער־איינהילונג פון א סקאט אדער ראכע [אזא פיש]; אזא שטערן־פיש [ז. *starfish*].

sea'-plant *n.* (סיע'–פלענט) א ים־פלאנצע, ים־גראז.

sea'-pool *n.* (סיע'–פוהל) א טייכעל אדער לוזשע מיט געזאלצענעם וואסער.

sea'port *n.* (סיע'–פאורט) א ים־האפען; א האפען־שטאדט; א שטאדט ביים ים.

sea'-pud'ding *n.* (סיע'–פוד'–אינג) ז. *sea-cucumber*.

sea'-purse *n.* (סיע'–פוירס) ז. *sea-barrow*.

sea'-purs'lane *n.* (סיע'–פוירס'–ליין) דער ים־פארטולאק [אזא פלאנצע]. ז. *purslane*.

sear *a., v. and n.* (סיער) טרוקען, פערטריקענט, פערדארט, פערוועלקט; ברענען, סמאליען; טריקענען; פערדארבען; אבטעמפען, מאכען אונעמפפינדליך; א שלאס־האקען פון א ביקס [דער האקען, וואס האלט אפען דעם שלאס אדער קוראק].

sea′-rad′ish *n.* (סיע′-רעד′-איש) דער ים־ברעג רעטיך [א מין פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג ים].

sea′-rat *n.* (סיע′-רעט) א פיראט, א ים־רויבער.

sea′-ra′ven *n.* (סיע′-ריי′ווין) די ים־ראב, די ים־קראהע [אזא אמעריקאנער ים־פיש. ז. איל.]; א קארמאראנט [ז. *cormorant*].

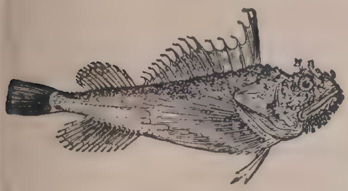

Sea-raven

search *v. and n.* (סוירטש) זוכען; דורכזוכען; אונטערזוכען, נאכפארשען; דאס זוכען; די דורכזוכונג; די פארשונג, די נאכפארשונג.

search′able *a.* (סוירטש′-עבל) וואס קען אונטערזוכט אדער אויסגעפארשט ווערען.

search′ableness *n.* (סוירטש′-עבל-נעס) ערפארשליכקייט, די מעגליכקייט צו ווערען אונטערזוכט אדער אויסגעפארשט.

search′er *n.* (סוירטש′-ער) א זוכער; א נאכזוכער, א נאכפארשער; א צאל־אינספעקטאר [א צאל־בעאמטער וואס זוכט אונטער שיפס־באגאזש]; א געפענגנים־בעאמטער וואס בעזוכט די נייע־ארעסטירטע; איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים נאכזוכען די אפיציעלע דאקומענטען וועגען אייגענטומס־רעכט; א זיפ, א זייער; אן אונטערזוכונגס־אינסטרומענט.

search′ership *n.* (סוירטש′-ער-שיפ) דאס אינספעקטאר־אמט, דאס אמט פון א נאכזוכער [ווי למשל, אין געפענגנים]. ז. *searcher*.

search for encum′brances (סוירטש פאר ען-קאמ′-ברענס-עז) די נאכזוכונג פון איינעם וואס וויל קויפען אייגענטום וועגען אבצאהלונגען און פאדאטקעס וואס זיינען אויף דעם אייגענטום ארויפגעלעגט; נאכזוכען ארויסגעשטעלטע זאכען, וועלכע דאס געזעץ ערלויבט ניט ארויסצושטעלען צוליעב זייער בעלעסטיגונג.

search′ing *a.* (סוירטש′-אינג) 1. זוכענד, דורכזוכענד; נאכזוכענד, פארשענד; 2. שארף, דורכדרינגענד.

1. A **searching** party was sent to find the lost hunter. 2. The witness was subjected to a **searching** cross-examination.

search′ingly *adv.* (סוירטש′-אינג-לי) פארשענדיג; זוכענדיג; דורכדרינגענדיג.

search′ingness *n.* (סוירטש′-אינג-נעס) דורכדרינגליכקייט, גרינדליכקייט [פון אן אונטערזוכונג].

search in′to (סוירטש אינ′-טו) איינדרינגען אין..., דורכזוכען, פארשען.

It is the business of the scientist to **search into** the mysteries of nature.

search′less *a.* (סוירטש′-לעס) וואס מען קען ניט דערגרינדען, וואס מען קען ניט בעגרייפען; וואס לאזט זיך ניט אונטערזוכען אדער אויספארשען.

search′-light *n.* (סוירטש′-לאיט) א גרויסער עלעקטרישער בויגען־לאמפ מיט א רעפלעקטאר צו בעלייכטען ווייטע שטרעקען.

search′-war′rant *n.* (סוירטש′-הוואר′-ענט) א צושריפט פון געריכט צו מאכען א הויז־זוכונג.

seared′ness *n.* (סיערד′-נעס) פערברענטקייט, פערדארטקייט, פערוועלקטקייט; טרוקענקייט; הארטקייט, אונעמפפינדליכקייט.

sea′-reed *n.* (סיע′-ריעד) זאמד־ראהר [אזא שטרוי־עהנליכעס גראז, וואס וואקסט ביים ברעג פון ים]. ז. *marram*.

sear′ing-i′ron *n.* (סיער′-אינג-אי′-ערן) א ברען־אייזען [צום אויסברענען וואונדען].

sea′-risk *n.* (סיע′-ריסק) די ריזיקע, די געפאהר פון פאהרען אויף′ן ים.

sear′ness *n.* (סיער′-נעס) טרוקענקייט.

sea′-rob′ber *n.* (סיע′-ראב′-ער) א ים־רויבער, א פיראט.

sea′-rob′in *n.* (סיע′-ראב′-אין) דער ים־האהן [א מין רויטליכער פיש אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Sea-robin

sea′-rock′et *n.* (סיע′-ראק′-עט) ים־זענעפט [אזא פליישיגע פלאנצע וואס וואקסט ביים ברעג ים].

sea′-roll *n.* (סיע′-ראול) ז. *sea-cucumber*.

sea′-room *n.* (סיע′-רוהם) ים־רוים [א פרייער פלאץ אין ים פאר די בעוועגונגען פון א שיף]; דער אפענער ים.

sea′-rose *n.* (סיע′-ראוז) ז. *sea-anemone*.

sea′-ro′ver *n.* (סיע′-ראו′-ווער) א פיראט, א ים־רויבער; א פיראטען־שיף.

sea′-ro′ving *n.* (סיע′-ראו′-ווינג) דאס ארומפאהרען איבער′ן ים, זוכענדיג שיפען צו בערויבען; ים־רויבעריי.

sea′-ruff *n.* (סיע′-ראף) ז. *sea-bream*.

sea′-run *n.* (סיע′-ראן) דאס וואנדערען אין ים אריין [פון פיש וואס שווימען פון די טייכען אין ים אריין אום ארויסצוווארפען רויגען אדער איקרע].

sea′-run′ning *a.* (סיע′-ראנ′-אינג) וואס שווימט פון די טייכען אין ים אריין, אום ארויסצוווארפען רויגען [וועגען פיש].

sear up (סיער אפ) אבברענען, מאכען אן ענדע דורך ברענען; מאכען אן ענדע.

sea′-salt *n.* (סיע′-סאהלט) ים־זאלץ [זאלץ וואס מען קריגט ארויס דורך איסדאמפפונג פון ים־וואסער].

sea′-sand′reed *n.* (סיע′-סענד′-ריעד) ז. *sea-reed*.

sea′-sand′wort *n.* (סיע′-סענד′-הוואירט) ז. *sandwort*.

sea′scape *n.* (סיע′-סקייפ) א בילד וואס שטעלט פאר דעם ים; א ים־לאנדשאפט.

sea′-scor′pion *n.* (סיע′-סקאהר′-פי-אן) א סקארפיאן־פיש [ז. *scorpion*]; דער שפינען־פיש [אזא פיש מיט א שטעכיגען קאפ. ז. *sculpin*].

sea′-ser′pent *n.* (סיע′-סויר′-פענט) א ים־שלאנג; א שלאנג־עהנליכע ים־בעשעפעניש.

sea′-serv′ice *n.* (סיע′-סוירוו′-איס) ים־דיענסט; פלאטען־דיענסט.

sea′-shark *n.* (סיע′-שארק) דער ים־האיפיש [אזא גרויסער האיפיש].

sea′-shell *n.* (סיע′-שעל) א ים־מושעל, א ים־ראקאווינקע.

sea′-shore *n.* (סיע′-שאור) דער ים־ברעג; דער טייל ים־ברעג, וואס ווערט פערפלייצט בעת דער פעריאדישער וואסער־העכערונג אין ים [עבע].

sea′sick *a.* (סיע′-סיק) זעע־קראנק [קראנק פון פאהרען אויף′ן ים, ליידענד פון ים־קראנקהייט].

sea′sickness *n.* (סיע′-סיק-נעס) זעע־קראנקהייט, ים־קראנקהייט [קראנקהייט פון פאהרען אויף′ן ים].

sea′side *n.* (סיע′-סאיד) דער ים־ברעג, דאס לאנד נעבען ים.

sea′-sleeve *n.* (סיע′-סליעוו) א טינט־פיש. ז. *cuttlefish*.

sea′-slug *n.* (סיע′-סלאג) ז. *sea-cucumber*.

sea′-snail *n.* (סיע′-סנייל) אזא פיש [ז. *snail-fish*]; אזא ים־שנעקע.

sea′-snake *n.* (סיע′-סנייק) ז. *sea-serpent*.

sea′-snipe *n.* (סיע′-סנאיפ) די ים־שנעפע [אזא פיש]. ז. *snipe-fish*.

sea′son *n. and v.* (סיעזן) 1. א צייט־פעריאדע; א יאהרעס־צייט, א תקופה; א בעשטימטע צייט; א סעזאן; א פאסיגע צייט; 2. אקלימאטיזירען, צוגעוועהנען צום קלימאט; צוגעוועהנען; ווערען צוגעוועהנט, זיך צופאסען; 3. אם בעסטען צופאסען צו וועלכען ניט איז געברויך [ווי למשל, טריקענען האלץ פאר דער בעארבייטונג]; 4. ווירצען, צואווירצען, צוברייטען, צוגעבען אנדערע שטאפען; 5. מאכען געשמאקער; מאכען אנגענעהמער אדער מילדער; 6. בעפריעדיגען, פערשאפען פערגניגען; 7. אנזאפען; אויסטריקענען, ווערען טרוקען אדער דאר; רייף ווערען; ווערען פאסיג פאר געברויך.

2. A child should be trained to harden and **season** himself to all degrees of heat and cold. 3. The desk is made of **seasoned** wood. 4. I like my food well **seasoned**. 5. His discourse was occasionally **seasoned** with apt illustrative anecdotes.

sea′sonable *a.* (סיע′זנ-עבל) צייטליך, צייטמעסיג; צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

sea′sonableness *n.* (סיע′זנ-עבל-נעס) צייטמעסיגקייט, צייטליכקייט, צוגעפאסטקייט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

sea′sonably *adv.* (סיע′זנ-ע-בלי) אין צייט; צו דער רעכטער צייט; פריה גענוג.

sea′sonal *a.* (סיע′זנ-על) סעזאנמעסיג, וואס איז שייך צו א סעזאן, תקופה אדער יאהרעס־צייט.

sea′sonally *adv.* (סיע′זנ-על-אי) פעריאדיש; לויט דעם סעזאן, נאך דער יאהרעס־צייט.

sea′soner *n.* (סיע′זנ-ער) א צואווירצער פון שפייזען; עטוואס וואס מאכט נעווירציג; עטוואס וואס מאכט רייף, פאסט צו, מאכט אנגענעהמער אדער מילדער; א מאטראז אדער פישער וואס פערדינגט זיך אויף′ן סעזאן; א יונגאטש, אן ארומטרייבער.

sea′soning *n.* (סיע′זנ-אינג) צואווירצונג; עטוואס וואס דיענט אלס געווירץ אדער אלס מיטעל צו מאכען געשמאקער אדער אנגענעהמער.

This dish has too much **seasoning** to suit my taste.

sea′soning-tub *n.* (סיע′זנ-אינג-טאב) א ברויט־דייזשע.

sea'sonless *a.* (סיע'זנ-לעס) אהן זיך-בייטענדע יאהרעס-צייטען, אהן סעזאָ-נען; ניט געווירצט; נאריש.
sea'son tick'et (סיזן טיק'-עט) אן אבאנימענטס-בילעט אויף א גאנצען סע-זאָן [ווי אין א טעאטער].
sea'-spi'der *n.* (סיע'-ספאי'-דער) דער ים-שפין; א שפין-עהנליכע ים-בעשעפעניש [ווי למשל, א געוויסער מין קרעבס].
sea'-star *n.* (סיע'-סטאר) א שטערן-פיש. ז. ***starfish***.
sea'-stick *n.* (סיע'-סטיק) א הערינג, וועלכען מען מאכט פארטיג צום געברויך גלייך אויף'ן ים נאך'ן כאפען.
sea'-stock *n.* (סיע'-סטאק) פרישער שפייז-פאררעט פאר א ים-רייזע.
sea'-sun'flower *n.* (סיע'-סאנ'-פלאו-ער) ז. ***sea-anemone***.
sea'-sur'geon *n.* (סיע'-סויר'-דזשאן) ז. ***surgeon-fish***.
sea'-swal'low *n.* (סיע'-סהוואל'-או) די ים-שוואלב [אזא פויגעל].
sea'-swine *n.* (סיע'-סהוואין) דער ים-חזיר. ז. ***porpoise***.
seat *n.* and *v.* (סיעט) 1. א זיץ, א זיץ-פלאץ; א שטוהל, א באנק, א טהראָן; א געזעס; דער געזעס-טייל אדער הינ-טער-טייל פון א קלייד; 2. אן אויפענט-האלט, אן אויפהאלטונגס-ארט, א וואהנ-ארט; 3. ארט, פלאץ; 4. שטעלע, לאגע [בנוגע צום ארט]; 5. מיטגליעדערשאפט, רעכט בייצואוואהנען אדער אנטייל צו נעהמען; 6. די מאניער צו זיצען אויף א פערד; 7. אוועקזעצען, אוועקלעגען, אוועק-שטעלען; איינריכטען, בעפעסטיגען; 8. בעזארגען מיט זיץ-פלעצער; 9. פעררי-כטען דעם זיץ [פון א שטוהל]; פעררי-כטען דעם געזעס-טייל [פון הויזען].
2. We visited our friend in his country-seat. 3. New York is the seat of American enterprise. 4. The castle has a pleasant seat. 6. The rider has a firm seat in the saddle. 8. The theatre seats more than a thousand people.
sea'-tang *n.* (סיע'-טענג) דער ריעמען-טאנג [א מין ים-גראז].
sea'-tan'gle *n.* (סיע'-טענ'גל) ז. ***sea-tang***.
seat'-back *n.* (סיעט'-בעק) א שטיק צייג אדער לעדער צו בעדעקען דעם לעהן פון א שטוהל, זאפא א. ז. וו.
seat'-earth *n.* (סיעט'-אוירטה) די ליים-אונטערלאגע פון א קויהלען-שיכט [אין א קויהלען-גרוב].
seat'ed *a.* (סיעט'-עד) 1. אוועקגעזעצט; 2. אוועקגעשטעלט [בנוגע צום פלאץ אדער אין א בעשטימטער לאגע].
1. Please be **seated**. 2. The mansion was **seated** among the hills.
sea'-term *n.* (סיע'-טוירם) א נאוויגא-ציאנס-אויסדרוק [א ווארט אדער אויס-דרוק וואס ווערט געברויכט אין נאוויגא-ציאן]; א מאטראזען-אויסדרוק.
"Fore" and "aft" are sea-terms.
seat'-fast'ener *n.* (סיעט'-פעס'-נער) א זיץ-קלאמער אדער זיץ-שרויף [צום בע-פעסטיגען א זיץ פון א וואגען].
sea'-thong *n.* (סיע'-טהאנג) אזא שטריק-עהנליכעס אדער צונג-עהנליכעס ים-גראז.
seat'ing *n.* (סיעט'-אינג) אוועקזעצונג; בעזארגונג מיט א זיץ-פלאץ; איבערצוג פאר מעבעל; דער טייל פון א שיפס-דעק איבער דעם קיעל [הויפט-באלקען פון א שיף. ז. ***keel***].
seat'-lock *n.* (סיעט'-לאק) א באנק-שלאס [אין אייזענבאהן-וואגאנען — א שלאס צו בעפעסטיגען דעם רוקען פון א באנק וואס דרעהט זיך איבער].
sea'-toad *n.* (סיע'-טאוד) דער פראש-פיש; דער שפין-קרעבס [אזא שפין-עהנ-ליכער קרעבס].
sea'-tor'toise *n.* (סיע'-טאהר'-טיס) א ים-טשערעפאכע [שילדקראט].
sea'-toss *n.* (סיע'-טאס) א שטויס אין ים אריין [פון א שיפס-דעק].
sea'-tossed *a.* (סיע'-טאסט) אומגעשטוי-סען אדער אומגעווארפען פון ים.
seat'-rail *n.* (סיעט'-רייל) דער הארי-זאנטאלער ראהם, וועלכער בילדעט אוים אדער האלט אויף דעם זיץ פון א שטוהל אדער זאפא.
sea'-trum'pet *n.* (סיע'-טראמ'-פעט) אזא פארצייטיגער מוזיקאלישער אינסטרו-מענט; אין באטאניק — אזא ראהר-עהנ-ליכעס ים-גראז.
seat'-stone *n.* (סיעט'-סטאון) ז. ***seat-earth***.
sea'-turn *n.* (סיע'-טוירן) א ווינטעל אדער נעבעל וואס קומט פון ים.
sea'-tur'tle *n.* (סיע'-טויר'טל) די ים-טשערעפאכע [שילדקראט]; די שווארצע לומע אדער קאירא [ז. ***guillemot***].
sea'-u'nicorn *n.* (סיע'-יו'-ני-קאהרן) דער איינהארן-פיש אדער איינהארן-וואל-פיש. ז. ***narwhal***.
sea'-ur'chin *n.* (סיע'-אויר'-טשין) א ים-איגעל, א ים-יאזשיק [א ים-חיה'לע, וואס איז בעדעקט מיט שטאכלען].

Sea-urchin

sea'-vam'pire *n.* (סיע'-ווענו'-פאיר) דער ים-טייוועל אדער טייוועל-פיש. ז. ***devil-fish***.
seave *n.* (סיעוו) ראהר [טראסניק, קאמיש, אטשערעט]; א קנייטעל פון ראהר.
sea'-view *n.* (סיע'-וויו) דער בליק אויף'ן ים; א ים-לאנדשאפט, א ים-בילד.
seav'y *a.* (סיעוו'-אי) בעוואקסען מיט ראהר [טראסטניק, קאמיש, אטשערעט].
sea'-wall *n.* (סיע'-וואהל) א ים-מויער, א ים-דאמבע [צו פערהיטען פון פערפלייצונג]; א הויפען שטיינער בייס ברעג ים אנגעווארפען פון די כוואליעס.
sea'-walled *a.* (סיע'-וואהלד) ארומגע-רינגעלט אדער בעשיצט פון ים.
sea'wane *n.* (סיע'-הוויין) ז. ***wampum***.
sea'want *n.* (סיע'-הוונט) ז. ***wampum***.
sea'ward *a.* and *adv.* (סיע'-הווארד) וואס איז געריכטעט צום ים-צו; צום ים-צו; אין דער ריכטונג פון ים.
sea'wards *adv.* (סיע'-הווארדז) צום ים-צו, אין דער ריכטונג פון ים.
sea'ware *n.* (סיע'-הוועהר) ים-פלאנצען, ים-גראזען [הויפטזעכליך יענע וואס ווערען ארויסגעווארפען פון די כוואליעס אויף'ן ברעג].
sea'-wa'ter *n.* (סיע'-וואה'-טער) ים-וואסער.
sea'-wax *n.* (סיע'-הוועקס) מינעראל-פעך [א מין שווארצער צעמענט]. ז. ***maltha***.
sea'way *n.* (סיע'-הוויי) די בעוועגונג פון א שיף דורך די ים-כוואליעס.
sea'weed *n.* (סיע'-הוויעד) ים-פלאנצען; ים-גראז.
sea'-whip *n.* (סיע'-הוויפ) א מין קאראל; דער שווארצער קאראל.
sea'-whip'cord *n.* (סיע'-הוויפ'-קאהרד) א מין ים-גראז.
sea'-whip'lash *n.* (סיע'-הוויפ'-לעש) ז. ***sea-whipcord***.
sea'-whis'tle *n.* (סיע'-הוויס'ל) דאס ים-פייפעל [אזא ים-גראז וואס קינדער נעברויכען אלס פייפעל].
sea'-wife *n.* (סיע'-הוואיף) אזא פיש.
sea'-wil'low *n.* (סיע'-הוויל'-או) דער הארן-קאראל [א מין פאליפ].
sea'-wind *n.* (סיע'-הווינד) ז. ***sea-breeze***.
sea'-with'wind *n.* (סיע'-הוויטה'-הווינד) ז. ***sea-bells***.
sea'-wolf *n.* (סיע'-הוואולף) דער ים-וואלף אדער וואלף-פיש [אזא פיש]; דער ים-עלפאנט, דער ים-לייב [אזעלכע ים-הינד]; א ים-רויבער.
sea'wore *n.* (סיע'-הוואור) ז. ***seaware***.
sea'-worm *n.* (סיע'-הווירם) א ים-ווארים.
sea'-worm'wood *n.* (סיע'-הוואירמ'-הוואוד) אזא פלאנצע וואס וואקסט ביי ים-ברעגען אין אייראפא און נארד-אפריקא.
sea'-worn *a.* (סיע'-הוואורן) אבגעריבען אדער בעשעדיגט פון ים.
sea'worthiness *n.* (סיע'-הוואיר-טהי-נעס) דאס זיין גוט אויסגעשטאטעט פאר א ים-רייזע [וועגען א שיף].
sea'worthy *a.* (סיע'-הוואיר-טהי) גוט אויסגעשטאטעט פאר א ים-רייזע [וועגען א שיף].
sea'-wrack *n.* (סיע'-רעק) א מין ים-גראז; ים-גראזען וואס ווערען ארויסגע-ווארפען פון די כוואליעס אויף'ן ברעג.
seba'ceous *a.* (סי-ביי'-שיאס) פעטיג, חלב'דיג.
seba'ceous glands (סי-ביי'-שיאס גלענדז) די פעט-דריזען [אין קערפער].
sebac'ic *a.* (סי-בעס'-איק) אין כע-מיע — וואס איז שייך צו אדער וואס בע-קומט זיך פון פעטס.
sebac'ic ac'id (סי-בעס'-איק עס'-איד) פעט-זויערע, א זויערע וואס בעקומט זיך פון דעם פליסיגען בעשטאנד-טייל פון פעטס.
Se'-Bap'tist *n.* (סי-בעפ'-טיסט) א איי-נער וועלכער טויפט זיך אליין [לויט די קריסטליכע מנהגים דארף מען געטויפט ווערען פון אן אנדערען].
Sebat' *n.* (סע-בעט') דער חודש שבט.
se'bate *n.* (סי'-בייט) פעט-זויער זאלץ, א זאלץ וואס בעקומט זיך פון פעט-זויערע.
sebes'tan *n.* (סי-בעס'-טען) ז. ***sebesten***.
sebes'ten *n.* (סי-בעס'-טען) א מין בוים פון די טראפישע לענדער מיט פלוימען-עהנליכע פרוכטען.
se'bic *a.* (סי'-ביק) ז. ***sebacic***.
sebif'erous *a.* (סי-ביפ'-ע-ראס) ז. ***sebaceous***.
sebil'la *n.* (סי-ביל'-א) א הילצערנע שיי-

סעל פאר זאמד און וואסער וואס ווערט בענוצט ביים זעגען, רייבען אדער פאלירען שטיינער.

sebip'arous *a.* (סי-ביפ'-ע-ראס) וואס לאזט ארויס א פעטקייט [ווי א פעטדריזע].

seborrhe'a *n.* (סעב-א-רי'-א) א קראנקהייט פון די פעטס=דריזען, דורך וועלכער דער קערפער בעדעקט זיך אפט מיט א מין פעטקייט.

seborrhœ'a *n.* (סעב-א-רי'-א) ז. *seborrhea*.

Sebuæ'an *n.* (סעב-יו-אי'-ען) איינער פון א סעקטע שומרונים אדער סאמאריטאנער, וועלכע פייערען ימים=טובים אין אנדערע דאטען ווי עס פאדערט דער אידישער דין.

se'bum *n.* (סי'-באם) סעבום, די אויסטיילונג פון די פעטס=דריזען [אין קערפער].

sebun'dee *n.* (סי-באנ'-דיע) אן אינדישער רעזערוו=סאלדאט [אין דער ענגלישער ארמעע], וועלכער דיענט אין דער לאקאלער פאליציי.

sebun'dy *n.* (סי-באנ'-די) ז. *sebundee*.

secabil'ity *n.* (סעק-ע-ביל'-אי-טי) טיילבארקייט, דאס קענען פאנאנדערגעטיילט ווערען.

Seca'le *n.* (סי-קיי'-לי) א מין קארן.

se'cancy *n.* (סי'-קען-סי) אין מאטעמאטיק — דאס שניידען, איבערשניידונג [ווי למשל, פון איין ליניע מיט א צווייטער].

se'cant *a.* and *n.* (סי'-קענט) שניידענד, צוטיילענד; די שניט=ליניע, א ליניע וואס שניידט דורך א פיגור; אין טריגאנאמעטריע — די סעקאנטע [א ליניע פון צענטער פון א קרייז, וועלכע ציהט זיך פארביי איין ענדפונקט פון אן ארק פון דיעזען קרייז און שניידט זיך איבער אין א געוויסען פונקט מיט דער טאנגענטע אדער מיט דער ליניע, וואס ציהט זיך פארביי דעם צווייטען ענדפונקט פון דעם ארק].

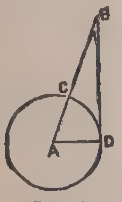

Secant

secede' *v.* (סי-סיד') זיך צוריקטרעטען, זיך צוריקציהען; זיך אבווארפען, זיך אבזונדערען, זיך אבשיידען [פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער ארגאניזאציאן].
In 1861 eleven states seceded from the United States.

sece'der *n.* (סי-סי'-דער) א דיסידענט, איינער וואס טיילט זיך אב פון זיין סעקטע אדער פון אן ארגאניזאציאן.

Sece'der *n.* (סי'-סי-דער) איינער פון די שאטלענדישע דיסידענטען אדער אבטריניגע, וועלכע האבען זיך אבגעטיילט אין יאהר 1732 פון דער פרעסביטעריאנישער קירך.

secern' *v.* (סי-סוירן') אבזונדערען, אבטיילען, אויסטיילען; אונטערשיידען, אויסצייכנען; אין פיזיאלאגיע — אויסטיילען פערשיעדענע שטאפען פון קערפער.

secer'nent *a.* and *n.* (סי-סויר'-נענט) אבזונדערענד, אבשיידענד; אויסטיילענד; אין מעדיצין — א מיטעל ארויסצורופען געוויסע אויסטיילונגען פון קערפער; אן ארגאן וואס דיענט אויסצוטיילען געוויסע שטאפען פון בלוט.

secern'ment *n.* (סי-סוירנ'-מענט) די אבזונדערונג אדער אויסטיילונג פון קערפער.

seces'sion *n.* (סי-סעש'-אן) די טרענונג, די אבשיידונג, א פארמאלע אבשפאלטונג אדער אבטיילונג פון א פאליטישער אדער קירכליכער ארגאניזאציאן.

Seces'sion Church (סי-סעש'-אן טשוירטש) א קירכליכע ארגאניזאציאן אין שאטלאנד, וועלכע האט זיך אבגעטיילט פון דער פרעסביטעריאנישער קירך אין מיטען פון 18טען יאהרהונדערט.

seces'sionism *n.* (סי-סעש'-אנ-איזם) דער פרינציפ, אז א פערזאן אדער אן ארגאניזאציאן האט דאס רעכט פארמאל זיך אבצושפאלטען אדער אבצוטיילען פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט.

seces'sionist *n.* (סי-סעש'-אנ-איסט) איינער וואס האלט פון דעם רעכט זיך צוריקצוציהען פון א פאליטישער אדער רעליגיעזער קערפערשאפט; אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער וואס האט סימפאטיזירט אדער מיטגעהאלפען דער שטרעבונג פון אייניגע דרום=שטאאטען אין די יאהרען 1860—65 אבצושפאלטען זיך פון דעם אלגעמיינעם שטאאטען=פערבאנד.

Se'chium *n.* (סי'-קי-אם) א מין זידאמעריקאנישע קירבעס=פלאנצען.

seck'el *n.* (סעק'-על) אזא זארט קליינע געשמאקע בארנע, וועלכע ווערט רייף ענדע אקטאבער און וועלכע האלט זיך גוט נור א קורצע צייט.

seclude' *v.* (סי-קלוהד') אבזונדערען; אויסשליסען.

seclu'ded *a.* (סי-קלוה'-דעד) אבגעשיידט; דערווייטערט [פון אנדערע]; אבגעזונדערט.
The house was situated in a **secluded** part of the town.

seclu'dedly *adv.* (סי-קלוה'-דעד-לי) אויף אן אבגעזונדערטען אופן.

seclu'sion *n.* (סי-קלוה'-זשאן) די אבגעשיידענקייט, די אבגעזונדערטקייט, די איינזאמקייט; אן איינזאמער פלאץ.

seclu'sionist *n.* (סי-קלוה'-זשאנ-איסט) איינער וואס האלט פון איינזאמקייט אדער איינגעשלאסענקייט; איינער וואס האלט פון דער טאקטיק ניט צו מישען זיך מיט אנדערע.

seclu'sive *a.* (סי-קלוה'-סיוו) אבזונדערענד, וואס האלט אבגעזונדערט, וואס האלט זיך אין אבגעשלאסענקייט אדער איינזאמקייט.

seclu'sively *adv.* (סי-קלוה'-סיוו-לי) אויף אן אויסשליסענדען, אבזונדערענדען אדער איינזאמען שטייגער.

sec'ond *a.*, *n.* and *v.* (סעק'-אנד) וואס איז דער צווייטער אין ראנג, אין וויכטיגקייט, אין בעדייטונג; בעהילפיג; גענייגט צו אונטערשטיצען; דער צווייטער; אין מוזיק — די סעקאנדא, די צווייטע סטרונע; דער צווייטער טאן, די צווייטע שטימע, דער צווייטער אינסטרומענט; אן אנדערער, א צווייטער, א נידריגערער; א סעקונדאנט אין א דועל; א רגע, א סעקונדע, א זעכציגסטעל פון א מינוט; נאכפאלגען; אונטערשטיצען, העלפען; אונטערשטיצען א פארשלאג.

sec'ond-ad'ventist *n.* (סעק'-אנד-עד'-ווענ-טיסט) איינער וועלכער גלויבט, אז קריסטוס וועט ווידער אמאל קומען אויף דער ערד.

sec'ondarily *adv.* (סעק'-אנ-דע-רי-לי) ניט דירעקט; ניט פון דער ערשטער האנד; צווייטענס.

sec'ondariness *n.* (סעק'-אנ-דע-רי-נעס) נעבענזעכליכקייט; דאס זיין פון צווייטען גראד אדער פון צווייטען זארט.

sec'ondary *a.* and *n.* (סעק'-אנ-דע-רי) סעקונדאר, פון א צווייטען אדער נידריגערען קלאס אדער גרופע; פון א צווייטען גראד אדער זארט; אונטערגעארדענט, נעבענזעכליך; אבגעלייטעט, וואס שטאמט פון עפעס אן אנדערען, ניט אורשפרינגליך; אן אבגעארדנעטער, א דעלעגאט; דער צווייטער אין ראנג; דאס צווייטע אין בעדייטונג; די שוואונג=פעדער פון צווייטען גראד אין פליגעל פון א פויגעל; אין מעטעאראלאגיע — א צווייטע לופט=בעוועגונג נעבען דער ערשטער, וועלכע ברייגנט מיט זיך שטורם און רעגען.

Sec'ondary *n.* and *a.* (סעק'-אנ-דע-רי) אין געאלאגיע — די סעקונדאר=צייט אדער מעזאזאאישע ערא [די פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס=געשיכטע פון דער ערד צווישען דער פאלעאזאאישער און קיינאזאאישער ערא]; וואס איז שייך צו דער סעקונדאר=צייט.

sec'ondary cause (סעק'-אנ-דע-רי קאהז) די נעבען=אורזאכע [אן אורזאכע וואס העלפט דער הויפט=אורזאכע, ווירקענדיג טיילוויז אויף'ן רעזולטאט].

sec'ondary cir'cle (סעק'-אנ-דע-רי סוירקל) אין אסטראנאמיע — דער ווערטיקאל=קרייז [א גרויסער קרייז פון א ספערע, וועלכער איז פערפענדיקולאר צו אן אנדער קרייז].

sec'ondary col'or (סעק'-אנ-דע-רי קאל'-אר) א סעקונדערע פארב, א פארב צוזאמענגעשטעלט פון צוויי גרונד=פארבען [די גרונד=פארבען זיינען: רויט, בלוי און גרין].

sec'ondary cur'rent (סעק'-אנ-דע-רי קאר'-ענט) אין עלעקטריציטעט — דער סעקונדערער אדער אינדוצירטער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט ארויסגערופען פון אן אנדער עלעקטרישען שטראם].

sec'ondary educa'tion (סעק'-אנ-דע-רי עד-יו-קיי'-שאן) מיטעלע בילדונג, די ערציהונג וואס מען בעקומט אין א מיטעלשול, ווי א גימנאזיום אדער רעאל=שול.

sec'ondary ev'idence (סעק'-אנ-דע-רי עוו'-אי-דענס) א צייגנים פון צווייטען גראד [ווי למשל, אין דער פראגע וועגען דעם אינהאלט פון א געוויסען דאקומענט איז דאס ערשטע צייגנים דער דאקומענט אליין. ווען אבער דער דאקומענט אליין איז ניטא, דאן איז דאס עדות=זאגען וועגען זיין אינהאלט א צייגנים פון צווייטען גראד].

sec'ondary fe'ver (סעק'-אנ-דע-רי פי'-ווער) אין מעדיצין — א פיבער וועלכער איז דער רעזולטאט פון אן אנדער קראנקהייט.

sec'ondary plan'et (סעק'-אנ-דע-רי פלענ'-עט) אין אסטראנאמיע — א פלאנעט, וועלכער איז א סאטעליט אדער בעגלייטער פון אן אנדער פלאנעט [ווי די לבנה, וועלכע דרעהט זיך ארום דער ערד אין איהר בעוועגונג ארום דער זון].

sec'ondary qual'ities (סעק'-אנ-דע-רי קהוואל'-אי-טיז) אין אריסטאטעל'ס פילאזאפיע — סעקונדערע אייגענשאפטען אדער אייגענשאפטען פון צווייטען גראד. אריסטאטעל האט געהאלטען, אז די פיער עלעמענטען [פייער, ערד, וואסער און לופט], פון וועלכע, ווי מען האט אמאל אנגענומען, עס בעשטעהט די גאנצע וועלט, בעזיצען פיער הויפט=אייגענשאפטען [הייס און קאלט, פייכט און טרוקען] און 14

סעקונדערע איינענשאפטען [שווער און
לייכט, געדיכט און שיטער, דיק און דין,
הארט און ווייך, קלעפיג און ברעקעלדיג,
שארסטקע און גלאט, צוזאמענהענגענד און
פאנאנדערגעטיילט].

sec′ond-best *a.* (סעק′–אנד–בעסט) וואס
איז דער צווייטער בעסטער [דער ער=
שטער נאך'ן בעסטען].

sec′ond cab′in (סעק′–אנד קעב′–אין)
א קאיוטע פון צווייטען קלאס [אין א
שיף].

sec′ond cap′tain (סעק′–אנד קעפ–′
טיין) א קאפיטאן פון צווייטען ראנג [אין
דער פלאטע].

sec′ond child′hood (סעק′–אנד
טשאילד′–הוד) די צווייטע קינדהייט, עובר
בטל [דאס טיעפע אלטער].

sec′ond-class *a.* (סעק′–אנד–קלעס) פון
צווייטען קלאס, פון צווייטען זארט, ניט
גענוג גוט.

sec′ond cous′in (סעק′–אנד קאז′ין)
א גליעדס=שוועסטער=קינד.

sec′onder *n.* (סעק′–אנ–דער) א העלפער,
אן אונטערשטיצער; איינער וואס אונטער=
שטיצט א פארשלאג.

sec′ond-hand *n. and a.* (סעק′–אנד–
הענד) דער סעקונדע=ווייזער [אויף א זייי=
גער]; געניצט, פון צווייטער האנד; וואס
איז בעקומען געווארען צופעליג; וואס
האנדעלט מיט געניצטע זאכען.

sec′ond-hand books (סעק′–אנד–הענד
בוקס) געניצטע ביכער.

sec′ond-hand book′seller (סעק′–
אנד–הענד בוק′–סעל–ער) אן אנטיקוואר,
איינער וואס האנדעלט מיט אלטע, געניצ=
טע ביכער.

sec′ond-hand dish (סעק′–אנד–הענד
דיש) אן אונטערגעווארעמטער מיטאג, ניט
זעהר פרישע שפייז.

sec′ond-hand knowl′edge (סעק′–
אנד–הענד נאל′–עדזש) געגאַשטע למדנות
[דאס וויסען ניט פון דער ערשטער קווע=
לע].

sec′ondly *adv.* (סעק′–אנד–לי) צוויי=
טענס, אין צווייטען פלאץ.

sec′ond-mark *n.* (סעק′–אנד–מארק) אין
מאטעמאטיק — א סעקונדע=צייכען [″].

sec′ond mate (סעק′–אנד מייט) דער
אונטער=שטורמאן [איינער פון די העכע=
רע בעאמטע אויף א שיף].

sec′ond na′ture (סעק′–אנד ניי′–טשור)
די צווייטע נאטור, דאס וואס איז געווא=
רען א געוועהנהייט.

Habit is second nature.

secon′do *n.* (סע–קאנ′–דאו) אין מו=
זיק — סעקאנדא, די צווייטע שטימע, דער
צווייטער שפּיעלער.

sec′ond-rate *a. and n.* (סעק′–אנד–
רייט) פון צווייטען גראד אדער ראנג;
דאס וואס רעכענט זיך פון צווייטען זארט.

sec′onds *n.* (סעק′–אנדז) א זארט גראבע
מעהל; סעקונדען; סעקונדאנטען; די
צווייטע שטימען אדער אינסטרומענטען.
ז. *second*

sec′ond sight (סעק′–אנד סאיט) די פע=
הינקייט פון געוויסע פערזאנען, וועלכע —
ווי זיי בעהויפּטען — קענען פארויסזעהן
די צוקונפט ווי אויך זעהן זאכען, וועלכע
אנדערע קענען ניט זעהן.

sec′ond-sigh′ted *a.* (סעק′–אנד–סאי′–
טעד) וואס האט אן איבערנאטירליכע פע=
הינקייט צו זעהן זאכען, וואס נארמאלע
מענשען זעהן ניט.

sec′onds-pen′dulum *n.* (סעק′–אנדז–
פענ′–דיו–לאם) א פערפענדיקעל אין א זייי=
גער וואס מאכט טיק=טאק יעדע סעקונדע.

sec′ond thoughts (סעק′–אנד טהאהטס)
איבערלעגונג, דער געדאנק נאך איבערלע=
גונג.

Second thoughts are more correct than the first impressions.

secon′ic *n.* (סי–קאנ′–איק) א קאנישער
טייל אדער אבשניט.

se′crecy *n.* (סי′–קרע–סי) דאס זיין אין
געהיים; פערבארגענהייט; דאס האלטען
אין געהיים; די פערשוויגונג; די איינ=
זאמקייט, אבגעזונדערטהייט, צוריקגעצוי=
גענקייט.

se′cret *a. and n.* (סי′–קרעט) סעקרעטנע,
בעהאלטענערהייד; פערבארגען, געהיים;
בסוד; צוריקגעצויגען; א סעקרעט; א גע=
היימניס, א סוד.

secretaire′ *n.* (סעק–רע–טעהר′) א מין
שרייב=טיש מיט קעסטלעך אדער שופלא=
דען ווי א קאמאד.

secreta′rial *a.* (סעק–רי–טע′–רי–על)
סעקרעטאריש, וואס איז שייך צו א סעק=
רעטאר.

secreta′riat *n.* (סעק–רי–טע′–רי–עט)
ז. *secretariate*

secreta′riate *n.* (סעק–רי–טע′–רי–אייט)
דאס סעקרעטאריאט, דאס ארט וואו א
סעקרעטאר פיהרט אן זיין ארבייט; דאס
אמט אדער די אפיציעלע לאגע פון א
סעקרעטאר.

sec′retary *n. and a.* (סעק′–רי–טע–רי)
א סעקרעטאר, איינער וואס פיהרט אן די
קארעספאנדענץ און אנדערע פונקציאנען
פון א געזעלשאפט, פעראיין אדער פון א
פריוואט=פערזאן; א מיניסטער; א שרייב=
טיש מיט קעסטלעך אדער שופלאדען ווי
א קאמאד; אין דרוקעריי — א מין דרוק=
שריפט אין דער פארם פון א שעהנער
האנד=שריפט; דער סעקרעטאר=פויגעל [ז.
secretary-bird]; סעקרעטאריש, מיט
זעהר א שעהנער, רונדער און געצאצקע=
טער האנד=שריפט.

sec′retary-bird *n.* (סעק′–רי–טע–רי–
בוירד) דער סעקרעטאר=פויגעל [א מין
אפריקאנישער גרויער רויב=פויגעל, וואס
ערנעהרט זיך מיט שלאנגען און אנדערע
רעפטילען].

Secretary-bird

Sec′retary of Ag′riculture (סעק′–
רי–טע–רי אוו עג′–רי–קאל–טשור) דער
מיניסטער פון ערד=ארבייט.
ז. *Department of Agriculture*

Sec′retary of Com′merce (סעק′–
רי–טע–רי אוו קאמ′–אוירס), דער האנ=
דעלס=מיניסטער [אין די פעראייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא].

sec′retary of em′bassy (סעק′–רי–
טע–רי אוו עמ′–בע–סי)
ז. *secretary of legation*

Sec′retary of For′eign Affairs′
(סעק′–רי–טע–רי אוו פאר′–איין ע–פעהרז′)
דער מיניסטער איבער די אויסערליכע
ענינים.

Sec′retary of La′bor (סעק′–רי–טע–
רי אוו ליי′–באר) דער ארבייטס=מיניסטער
[אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמע=
ריקא]. ז. *Department of Labor*

sec′retary of lega′tion (סעק′–רי–
טע–רי אוו לי–גיי′–שאן) דער סעקרעטאר
פון דער לעגאציאן, דער הויפט=געהילף פון
געזאנדטען.

Sec′retary of State (סעק′–רי–טע–רי
אוו סטייט) ,דער מיניסטער פון אויסערען
[ז. *Department of State*]; אין
די איינצעלנע שטאאטען פון די פעראיי=
ניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בע=
אמטער וואס שטעלט צונויף און האלט
די רעקארדען אדער שטאאטס=פאפּיערען.

Sec′retary of the Inte′rior (סעק′–
רי–טע–רי אוו טהי אינ–טי′–רי–אר) דער
מיניסטער פון אינערען [אין די פעראיי=
ניגטע שטאאטען פון אמעריקא].
ז. *Department of the Interior*

Sec′retary of the Na′vy (סעק′–רי–
טע–רי אוו טהי ניי′–ווי) דער פלאטען=
מיניסטער, מארין=מיניסטער [אין די פער=
איינינגטע שטאאטען פון אמעריקא].
ז. *Department of the Navy*

Sec′retary of the Treas′ury (סעק′–
רי–טע–רי אוו טהי טרעזש′–אור–אי) דער
פינאנץ=מיניסטער אין די פעראייניגטע
שטאאטען פון אמעריקא.
ז. *Department of the Treasury*

Sec′retary of War (סעק′–רי–טע–רי
אוו הוואהר) דער קריעגס=מיניסטער אין
די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.
ז. *Department of War*

sec′retaryship *n.* (סעק′–רי–טע–רי–
שיפ) דאס סעקרעטאר=אמט, די סעקרעטאר=
שטעלע.

secrete′ *v.* (סי–קריט′) פערבארגען, האל=
טען בסוד, בעהאלטען; אין פיזיאלאגיע
פון חיות און פלאנצען — אבזונדערען,
אויסטיילען, אויסשיידען.

se′cret-false *a.* (סי′–קרעט–פאהלס)
פאלש אדער אונטריי אין האלטען א סוד.

secre′ting glands (סי–קרי′–טינג
גלענדז) די אויסטיילונגס=דריזען [די דריי=
זען, דורך וועלכע עס ווערען אויסגעטיילט
פערשיעדענע שטאפען פון קערפער].

secre′ting or′gans (סי–קרי′–טינג
אהר′–גענז) אין באטאניק — די ארגאנען
פון א פלאנצע, וועלכע טיילען אוים זאפט
און אנדערע שטאפען.

secre′tion *n.* (סי–קרי′–שאן) די אבזונ=
דערונג; די אויסטיילונג; די אבגעזונדער=
טע פליסינקייט אין דעם קערפער פון
טהיערע.

secreti′tious *a.* (סי–קרי–טיש′–אס) אין
פיזיאלאגיע — אבגעזונדערט, אויסגע=
טיילט; וואס האט זיך בעקומען דורך
אויסטיילונג.

secre′tive *a.* (סי–קרי′–טיוו) געהיים מא=
כענד; האלטענד בסוד; פערשוויגען,
שווייגזאם; אין פיזיאלאגיע — וואס רופט
ארוים אן אויסטיילונג.

secre′tively *adv.* (סי–קרי′–טיוו–לי)
האלטענדיג בסוד; על פי סוד.

secre′tiveness *n.* (סי–קרי′–טיוו–נעס)
די נייגונג צו פערבארגען, צו האלטען
בסוד; די פעהיגקייט צו אזא נייגונג [אין
פרענאלאגיע].

se′cretly *adv.* (סי′–קרעט–לי) אויף א
בעהאלטענעם אדער פערבארגענעם שטיי=

גער; בסוד; אין געהיים; פערבארגען, בעהאלטען.

se'cretness *n.* (סי'-קרעט-נעס) די פער= בארגענהייט, די איינגעהאלטענקייט, דאס קענען האלטען א סוד.

secre'tory *a.* (סי-קרי'-טא-רי) אבזונ= דערענד; וואס איז שייך צו דער אויסטיי= לונג פון פליסיגקייטען אין קערפער.

se'crets *n.* (סי'-קרעטס) סעקרעטען, סודות; די געשלעכטס=גליעדער; קערפער= טיילען, וועלכע מען האלט צוגעדעקט צו= ליעב בעשיידענהייט.

se'cret ser'vice (סי'-קרעט סויר'-וויס) געהיים=דיענסט אדער געהיים=פאליציי [פאליציי אין א לאנד, וועלכע שפיאנירט= וועט אויס קרימינעלע און פאליטישע פער= ברעכער, וואס פיהרען זייער טהעטיגקייט אין געהיים]; דאס דיענען אין געהיים= פאליציי.

sect *n.* (סעקט) א סעקטע; א כתה; א רעליגיאנס=סעקטע; א גרופע מענשען, וועלכע האבען זיך אבגעשפאלטען פון דער הערשענדער קירך; א פארטיי, א פראק= ציאן; א גרופע מענשען, וועלכע זיינען פאנאטיש אין זייערע איבערצייגונגען; א געשלעכט.

sec'tant *n.* (סעק'-טענט) א טייל פון א שטח וואס ווערט אבגעשניטען דורך דריי פלעכען.

secta'rial *a.* (סעק-טע'-רי-על) סעק= טאנטיש.

secta'rian *n. and a.* (סעק-טע'-רי-ען) א סעקטאנט, איינער וואס געהערט צו א סעקטע; סעקטאנטיש; וואס איז שייך צו א סעקטאנט; וואס בעלאנגט צו א סעקטע.

secta'rianise *v.* (סעק-טע'-רי-ען-איז) ז. *sectarianize*.

secta'rianism *n.* (סעק-טע'-רי-ען-איזם) סעקטען=גייסט; די אנגעהעריגקייט צו א סעקטע.

secta'rianize *v.* (סעק-טע'-רי-ען-איז) מאכען איינעם פאר א סעקטאנט.

sec'tary *n. and a.* (סעק'-טע-רי) א סעקטאנט, א מיטגליעד פון א סעקטע, פארטיי אדער פראקציאן; א מיטגליעדער פון א רעליגיעזער סעקטע; וואס איז שייך צו א סעקטאנט אדער צו א סעקטע.

sec'tile *a.* (סעק'-טיל) וואס קען גלאט געשניטען אדער געשפאלטען ווערען.

sectil'ity *n.* (סעק-טיל'-אי-טי) די איי= גענשאפט לייכט און גלאט געשניטען צו ווערען.

sec'tio *n.* (סעק'-שי-או) א שנים; א צו= שניידונג; דאס פאלמעסען.

sec'tion *n. and v.* (סעק'-שאן) א סעק= ציאן; א דורכשניט, א דורכשניטס=אנזיכט פון עפעס וואס ווערט פארגעשטעלט אויף א צייכנונג; דאס שניידען; דאס צושניי= דען; דאס צוטיילען; אן איינשניט; א שנים; אן אבשניט, אן אבטיילונג; א טייל; א שטח קהל'שעס לאנד פון 640 אקער [א קוואדראט מייל] אין די פער= אייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א טייל פון א שלאף=וואגאן; א גאנץ דין פעניצעל פאר א מיקראסקאפישער אונטערזוכונג; אן אבזאץ, א פאראגראף [§]; אין זאא= לאגיע און באטאניק — א גרופע; צוטיי= לען אין סעקציאנען אדער אבטיילונגען; צושניידען אויף דינע פעניצלעך פאר א מיקראסקאפישער אונטערזוכונג.

sec'tional *a.* (סעק'-שאן-על) 1. גע= מאכט אין סעקציאנען אדער אין אבטיי= לונגען; 2. וואס געהערט צו אן אבשניט אדער צו אן אבטיילונג; 3. פארטיקולא= ריסטיש, לאקאל, וואס איז בלויז פאר איין בעזונדערען טייל אדער געגענד, וואס איז אין די אינטערעסען נור פון איין טייל אדער איין גרופע פון דער בעפעלקערונג.

1. My library shelves are **sectional** bookcases. 3. **Sectional** feeling is very strong in the Southern States.

sec'tionalism *n.* (סעק'-שאן-על-איזם) פארטיקולאריזם, אבגעזונדערטקייט פון איין טייל פון דער בעפעלקערונג פון דעם אנדערען; דאס זיין בלויז אין די אינטע= רעסען פון איין גרופע אדער טייל פון דער בעפעלקערונג.

sectional'ity *n.* (סעק-שא-נעל'-אי-טי) ז. *sectionalism*.

sectionaliza'tion *n.* (סעק-שאן-על-אי-זיי'-שאן) דאס ווערען פארטיקולאריסטיש. ז. *sectional*.

sec'tionalize *v.* (סעק'-שאן-על-איז) מאכען פארטיקולאריסטיש. ז. *sectional*.

sec'tionally *adv.* (סעק'-שאן-על-אי) אין אבטיילונגען, אין סעקציאנען.

sec'tion-boss *n.* (סעק'-שאן-באס) דער הויפט פון אן אבטיילונג ארבייטער, וועל= כע דארפען האלטען אין ארדנונג אן איי= זענבאהן=ליניע אין א געוויסער סעקציאן.

sec'tion-box *n.* (סעק'-שאן-באקס) א קאמער אדער קאסטען מיט אינסטרומענ= טען פאר די אויפפאסער אויף אן איי= זענבאהן=סעקציאן.

sec'tion-crew *n.* (סעק'-שאן-קרו) די ארבייטער און אנגעשטעלטע פון אן איי= זענבאהן=אבטיילונג.

sec'tionize *v.* (סעק'-שאן-איז) צושניי= דען, צוטיילען; צוטיילען אין אבטיילונגען אדער סעקציאנען.

sec'tion-li'ner *n.* (סעק'-שאן-לאי'-נער) אן אינסטרומענט צו צייכענען פאראלעלע ליניען [ער בעשטעהט פון א דריי=עק און פון א גראדען לינעאל].

sec'tion-plane *n.* (סעק'-שאן-פליין) א געשניטענע פלעכע.

sec'tive *a.* (סעק'-טיוו) ז. *sectile*.

sec'tor *n.* (סעק'-טאר) א סעקטאר, א קרייז=אויסשניט, אן אויסשניט פון א קרייז וואס איז בעגרענעצט פון צוויי ראדיוסען [ז. איל.]; א פראפארציאנס=צירקעל [א מאטעמאטישער אינסטרו= מענט פאר טריגאנאמעטרי= שע אויסרעכנונגען]; אן אס= טראנאמישער אינסטרומענט פאר ווינקעל=מעסטונגען; א טרייב=ראד וואס נור איין סעקטאר=טייל פון איהם האט צייהנער.

Sector

sec'toral *a.* (סעק'-טאר-על) וואס איז שייך צו א סעקטאר [א קרייז=אויסשניט].

sec'tor-gear *n.* (סעק'-טאר-גיער) א טריעב=ראד וואס בלויז איין סעקטאר=טייל פון איהם האט צייהנער.

secto'rial *a. and n.* (סעק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א סעקטאר [א קרייז= אויסשניט]; וואס איז צוגעפאסט צום שניידען [וועגען די צייהנער פון פלייש= עסענדע חיות]; א שנייד=צאהן.

sec'tor-wheel *n.* (סעק'-טאר-הוויעל) ז. *sector-gear*.

sec'ular *a. and n.* (סעק'-יו-לאר) וועלט= ליך, וואס איז ניט געבונדען צום קלויס= טער אדער צו א מאנאכען=ארדען [וועגען פריסטער אדער גלחים]; הונדערט=יעהריג; הונדערט=יעהרליך, וואס פאסירט איין מאל אין הונדערט יאהר; וואס ציהט זיך פאר יאהרען און יאהרהען, וואס דויערט פון בע= שטענדיג אן; א וועלטליכער פריסטער אדער גלח [א פריסטער וואס איז ניט געבונדען צו א מאנאכען=ארדען; א ניט= ארדינירטער קירכען=אנגעשטעלטער.

sec'ular cler'gy (סעק'-יו-לאר קלויר'-דזשי) די וועלטליכע גייסטליכע [פריס= טערס אדער גלחים וואס בעלאנגען ניט צו א מאנאכען=ארדען].

sec'ular educa'tion (סעק'-יו-לאר עד-יו-קיי'-שאן) וועלטליכע ערציהונג [אהן רעליגיאנס=אונטעררייכט].

secularisa'tion *n.* (סעק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) ז. *secularization*.

sec'ularise *v.* (סעק'-יו-לאר-איז) ז. *secularize*.

sec'ularism *n.* (סעק'-יו-לאר-איזם) די איבערגעבענהייט צו וועלט=זאכען אדער צו עולם=הזה, ניט זארגענדיג פאר עולם הבא; די פערנאכלעסיגונג אדער אויסשליסונג פון רעליגיאן אין ערציהונג און עפענטליכען לעבען; די אידעע פון אבטיילען די קירך פון שטאאט.

sec'ularist *n. and a.* (סעק'-יו-לאר-איסט) איינער וואס גלויבט בלויז אין א לעבען אויף דער וועלט אדער אין עולם הזה און זאגט זיך אב פון אלע פארמען פון רעליגיאן און פון דעם גלויבען אין עולם הבא; איינער וואס האלט, אז די רעליגיאן דארף אויסגעשלאסען ווערען פון ערציהונג און פון עפענטליכען לעבען; וואס איז אן אנהענגער פון דיזער אנזיכט אדער טעאריע; וואס איז אן אנהענגער פון דער אידעע פון אבטיילען די קירך פון שטאאט.

secular'ity *n.* (סעק-יו-לער'-אי-טי) וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צו גייסט= ליכקייט]; די איבערגעבענהייט צו עולם הזה; דאס גלויבען בלויז אין דער וועלט און ניט אין עולם הבא.

seculariza'tion *n.* (סעק-יו-לאר-אי-זיי'-שאן) דאס איבערגעבען זיך צו עולם הזה, ניט זארגענדיג פאר עולם הבא; דער אי= בערגאנג פון א קירכליכען אדער מאנאכען= צושטאנד צו א וועלטליכען; דאס מאכען וואכעדיג אדער וועלטליך; פערוועלטלי= כונג פון קירכען=גיטער [דאס איבערגע= בען קירכליכע גיטער צום וועלטליכען גע= ברויך]; דאס אויסשליסען רעליגיאן פון ערציהונג און פון עפענטליכען לעבען.

sec'ularize *v.* (סעק'-יו-לאר-איז) מא= כען וועלטליך, אריבערפיהרען פון מאנא= כען=שטאנד אין א וועלטליכען; פערוועלט= ליכען קירכליכע גיטער [איבערגעבען קירכליכע גיטער פאר א וועלטליכען גע= ברויך]; וואכעדיג מאכען, אוועקנעהמען דעם רעליגיעזען אינהאלט אדער איינפלוס; בעקעהרען צו אן עולם=הזה'דיגען לעבען.

sec'ularly *adv.* (סעק'-יו-לאר-לי) וועלטליך [אין געגענזאץ צו גייסטליך].

sec'ular mu'sic (סעק'-יו-לאר מיו'-זיק) וועלטליכע [ניט קירכליכע] מוזיק.

sec'ularness *n.* (סעק'-יו-לאר-נעס) ז. *secularity*.

se'cund *a.* (סי'-קאנד) איינזייטיג, וואס האט צווייגלעך נור פון איין זייט [וועגען פלאנצען].

secunda'tion *n.* (סעק-אן-דיי'-שאן) גליק, מזל ברכה.

sec'undine *n.* (סעק'-אן-דין) אין בא= טאניק — די צווייטע אדער אינעווייניגסטע איי=הויט; אין מעדיצין — די פלאצענטא, די שליה, דאס ארס, די נאך=געבורט, די איי=הויט.

secundip'ara *n.* (סעק-אן-דיפ'-ע-רא) א פרוי וואס געבעהרט צום צווייטען מאל.

secun'dum *prep.* (סי-קאן'-דאם) אין בעצוג, לויט.

secur'able *a.* (סי-קיור'-עבל) וואס קען געזיכערט ווערען; לייכט צו זיכערען.

secur'ance *n.* (סי-קיור'-ענס) פערזיכערונג.

secure' *a. and v.* (סי-קיור') זיכער, פערזיכערט, גאראנטירט; פריי פון געפאהר; רוהיג, זארגלאז; זיכערען, שיצען, בעוואהרען; פערזיכערען; געוויס מאכען; גאראנטירען; זיכער מאכען; פערפעסטיגען; אריינזעצען אין תפיסה; פעסט אנגרייפען; נעהמען אין בעזיץ.

secure'ly *adv.* (סי-קיור'-לי) מיט זיכערהייט, מיט געוויסהייט; אויף א זיכערען אופן; אהן מורא פאר געפאהר; אין זיכערהייט.

secure'ment *n.* (סי-קיור'-מענט) די פערזיכערונג; דאס מאכען זיכער.

secure'ness *n.* (סי-קיור'-נעס) די זיכערהייט; דאס זיין זיכער.

secur'er *n.* (סי-קיור'-ער) א שיצער, א בעשיצער; איינער אדער עטוואס וואס זיכערט.

secu'riform *a.* (סי-קיו'-רי-פארם) האק-פערמיג, וואס האט די פארם פון א האק.

sec'urite *n.* (סעק'-יו-ראיט) אזא שטארקער אויפרייסענדער שטאף, א געוויסער עקספלאזיאנס-פולווער וואס רייסט אויף מיט א גרויסער קראפט.

secu'rity *n.* (סי-קיו'-רי-טי) זיכערהייט; שוץ; גאראנטיע; בירגשאפט, ערבות; א משכון; א פערזיכערונג; אן ערב.

sedan' *n.* (סי-דען') א טראג-שטוהל [אזא גרויסער געדעקטער געפאלסטערטער שטוהל וואו עס קען זיצען איין פערזאן און וועלכער ווערט געטראגען אויף שטאנגען פון די זייטען].

Sedan

sedan'-chair *n.* (סי-דען'-טשעהר) ז. ***sedan***.

sedate' *a.* (סי-דייט') געזעצט, רוהיג, געלאסען.

sedate'ly *adv.* (סי-דייט'-לי) מיט געזעצטקייט, מיט געלאסענהייט; אויף א רוהיגען אדער געלאסענעם אופן.

sedate'ness *n.* (סי-דייט'-נעס) געזעצטקייט, רוהיגקייט, געלאסענקייט.

seda'tion *n.* (סי-דיי'-שאן) בערוהיגונג.

sed'ative *a. and n.* (סעד'-ע-טיוו) בערוהיגענד, איינשטילענד; א רפואה, וואס שטילט איין א וועהטאג.

sed'ative salt (סעד'-ע-טיוו סאהלט) באר-זויערע.

sed'ative wa'ter (סעד'-ע-טיוו וואהטער) אזא קאסמעטישער אדער מעדיצינישער מיטעל צו וואשען די הויט, געמאכט פון אמאניא, קאמפער, זאלץ און וואסער.

se'dent *a.* (סיע'-דענט) זיצענד, רוהיג, רוהענד, געלאסען.

sed'entarily *adv.* (סעד'-ען-טע-רי-לי) זיצענדיג אויף איין ארט; בלייבענדיג בעשטענדיג אויף איין ארט.

sed'entariness *n.* (סעד'-ען-טע-רי-נעס) דאס זיצען בעשטענדיג אויף איין ארט; א זיצענדע לעבענס-ארט; אומבעוועגליכקייט.

sed'entary *a. and n.* (סעד'-ען-טע-רי) זיצענד; איינגעזעסען, וואס זיצט בעשטענדיג אויף איין ארט; אומבעוועגליך, פויל; וואס איז געוואוינט פיעל צו זיצען, וואס זיצט כסדר אין דער היים; אבגעזונדערט פון מענשען; וואס פאדערט, אז מען זאל פיעל זיצען [וועגען אן ארבייט אדער בעשעפטיגונג]; וואס קומט פון פיעל זיצען; אין זאאלאגיע — וואס בלייבט בעשטענדיג אין איין ארט, וואס וואנדערט ניט [וועגען פיש אדער פויגעל]; איינער וואס זיצט פיעל; אן איינגעזעסענער מענש.

sede'runt *n.* (סי-דיע'-ראנט) א זיצונג, א פערזאמלונג; א געריכטס-זיצונג [די איינגענטליכע בעדייטונג פון דעם ווארט איז: זיינען אנוועזענד געווען ביי א זיצונג, האבען אנטייל גענומען אין א זיצונג. אין דיזען איינגענטליכען זין ווערט דער אויסדרוק געברויכט אין פראטאקאלען פון זיצונגען אדער פערזאמלונגען ביים אויסרעכנען די נעמען פון די אנוועזענדע].

sedge *n.* (סעדזש) סעגע אדער ריעד-גראז [א מין גראז]; א גראז וואס וואקסט אין נאסע געגענדען; א מחנה אדער הורטע צאפליעס אדער עהנליכע פויגלען.

sedge'-bird *n.* (סעדזש'-בוירד) דער וויידען-זינגער [א זינג-פויגעלע].

sedged *a.* (סעדזשד) וואס בעשטעהט אדער איז געמאכט פון ריעד-גראז.

sedge'-war'bler *n.* (סעדזש'-וואהר'-בלער) ז. ***sedge-bird***.

sedge'-wren *n.* (סעדזש'-רען) ז. ***sedge-bird***.

sedg'y *a.* (סעדזש'-אי) בעוואקסען מיט ריעד-גראז.

sed'iment *n.* (סעד'-אי-מענט) דאס אבגעשטאנענע אויפ'ן דעק, דעק-אבזאץ, הייוועז.

sedimen'tal *a.* (סעד-אי-מען'-טעל) וואס איז שייך צו אדער וואס איז ווי הייוועז אדער דעק-אבזאץ.

sedimen'tary *a.* (סעד-אי-מען'-טע-רי) וואס זעצט זיך אב אויפ'ן דעק; וואס בילדעט זיך דורך אבלאגערונג אדער פון דעם וואס זעצט זיך אב פון וואסער אויפ'ן דעק [וועגען געוויסע ערד-שיכטען אדער בערג].

sedimenta'tion *n.* (סעד-אי-מען-טיי'-שאן) אבלאגערונג אדער באדען-אבזאץ [ערד אדער שטיינער וואס זעצען זיך אב פון וואסער אויפ'ן דעק און בילדעט א שיכט].

sed'iment-collec'tor *n.* (סעד'-אי-מענט-קא-לעק'-טאר) א פאררינכטונג אין פליסיגקייטס-כלים אנצוזאמלען דעם אבזאץ און איהם בעזייטיגען.

sedi'tion *n.* (סי-דיש'-אן) אן אויפשטאנד, אן אויפרוהר, א מיאטעזש; דאס אויפרייצען צו אן אויפשטאנד; א רעדע אדער פלוג-שריפט וואס רייצט צו אן אויפשטאנד.

sedi'tionary *a. and n.* (סי-דיש'-אנ-איי-רי) מיאטעזשנע, אויפריהרעריש: וואס איז שייך צו אן אויפשטאנד; א מיאטעזשניק, א בונטאווטשטשיק.

sedi'tious *a.* (סי-דיש'-אס) רעבעליש, אויפריהרעריש, מיאטעזשנע.

sedi'tiously *adv.* (סי-דיש'-אס-לי) אויף אן אויפריהרערישען אדער מיאטעזשנעם אופן.

sedi'tiousness *n.* (סי-דיש'-אס-נעס) דאס זיין מיאטעזשנע אדער אויפריהרעריש; דאס זיין גענייגט צו אן אויפרוהר אדער אויפשטאנד.

seduce' *v.* (סי-דיוס') פערפיהרען, אראבפיהרען פון דרך הישר; פערפיהרען א פרוי.

sedu'ceable *a.* (סי-דיו'-סעבל) וואס קען פערפיהרט ווערען [בעזאנדערס וועגען א פרוי]; וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון דרך הישר.

seduce'ment *n.* (סי-דיוס'-מענט) דאס פערפיהרען [בעזאנדערס א פרוי]; דאס אראבפיהרען פון דרך הישר; א פערפיהרונג; א פערפיהרעניש; פערפיהרונגס-מיטלען.

sedu'cer *n.* (סי-דיו'-סער) א פערפיהרער, א פערפיהרערין.

sedu'cible *a.* (סי-דיו'-סיבל) פערפיהרבאר, וואס קען פערפיהרט ווערען [בעזאנדערס וועגען א פרוי]; וואס קען אראבגעפיהרט ווערען פון דרך הישר.

sedu'cingly *adv.* (סי-דיו'-סינג-לי) פערפיהרעריש, אויף א פערפיהרערישען אופן.

sedu'cive *a.* (סי-דיו'-סיוו) ז. ***seductive***.

seduc'tion *n.* (סי-דאק'-שאן) פערפיהרונג; דאס אראבפיהרען פון דרך הישר; דאס פערפיהרען א פרוי.

seduc'tive *a.* (סי-דאק'-טיוו) פערפיהרעריש.

seduc'tively *adv.* (סי-דאק'-טיוו-לי) אויף א פערפיהרערישען אופן; פערפיהרעריש.

seduc'tiveness *n.* (סי-דאק'-טיוו-נעס) א פערפיהרערישע איינגענשאפט אדער נייגונג; א פערפיהרערישער איינפלוס.

seduc'tress *n.* (סי-דאק'-טרעס) א פערפיהרערין.

sedu'lity *n.* (סי-דיו'-לי-טי) פלייסיגקייט, התמדה.

sed'ulous *a.* (סעד'-יו-לאס) פלייסיג; וואס איז א מתמיד.

sed'ulously *adv.* (סעד'-יו-לאס-לי) פלייסיג, מיט התמדה.

sed'ulousness *n.* (סעד'-יו-לאס-נעס) פלייסיגקייט, התמדה.

see *v. and n.* (סיע) זעהן; זיך זעהן; זיך טרעפען; קוקען; נאכקוקען, נאכזוכען, ערפאהרען; זיך איבערלעגען; פערשטעהן, בעגרייפען; אויסגעפינען; בעגלייטען; בעזוכען; האבען אין זינען, האבען אין אויג; בעזארגען, נאכזעהן; א בישאפליכער אדער ערץ-בישאפליכער זיץ אדער ארט; די רעזידענץ פון א בישאף אדער ערץ-בישאף; דאס אמט אדער די ווירדע פון א בישאף אדער ערץ-בישאף; די יעפארכיע אדער געגענד וואס איז אין דעם רשות פון א בישאף אדער ערץ-בישאף.

see'able *a.* (סיע'-עבל) זיכטבאר, וואס קען געזעהן ווערען.

see about' (סיע ע-באוט') זעהן וואס מען קען טהאן, נאכדענקען, זיך איבערלעגען.

I shall see about your suggestions.

see af'ter (סיע עפ'-טער) אויפפאסען.

seed *n. and v.* (סיעד) זאמען, זאט, זריעה; זרע; א קערנדעל; די אבשטאמונג, די קוועלע, די אורזאכע, דער אורשפרונג; געשלעכט, ראסע, שטאם, קינדער; נאכקומענשאפט; זייהען זאט; ארויסנעהמען

די זאמען אדער די זאט; בעפּוצען מיט קליינע פיגורען עהנליך צו קערנדלעך; ארויסגעבען אדער פּראָדוצירען זאמען אדער זאט; לאָזען ווערען קערנערדיג ווי פעטס וואס מען לאָזט לאַנגזאם זיך אָב־קיהלען.

seed′-bas′ket *n.* (סיעד׳-בעס׳-קעט) א זאט־קארב [א קארב אין וועלכען מען האלט די זאט ביים זייהען].

seed′-bed *n.* (סיעד׳-בעד) א בייט צום פערזייהען.

seed′-bee′tle *n.* (סיעד׳-ביע׳טל) דער זאמען־צושטערער [אזא אינזעקט וואס צופרעסט די זאמען פון פּלאַנצען].

seed′box *n.* (סיעד׳-באַקס) דער קאפּסול ביי א פּלאַנצע וואו עס ליעגען די זאמען.

seed′-bud *n.* (סיעד׳-באַד) דער קיים, דאס אייעלע פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך דאס זאמען־קערנדעל.

seed′-cake *n.* (סיעד׳-קייק) א קוכען וואס ענטהאלט זאמען־קערנער, א מאהן־קוכען, א קימעל־קוכען.

seed′-coat *n.* (סיעד׳-קאוט) די שאלעכץ פון א זאמען־קערנדעל.

seed′-cod *n.* (סיעד׳-קאד) ז. *seed-basket*.

seed′-corn *n.* (סיעד׳-קאהרן) זאט־קארן, זריעה־קערנער, קערנער צום זייהען.

seed′-crush′er *n.* (סיעד׳-קראש׳-ער) אן אינסטרומענט צו צורייבען זאמען כדי ארויסצודריקען אויל פון זיי.

seed′-down *n.* (סיעד׳-דאון) זאמען־פוך [אזא פוך וואס בעדעקט געוויסע זאמען־קערנער, ווי פון באוועל צ. ב.].

seed′-drill *n.* (סיעד׳-דריל) א זייה־מאשין צו זייהען זאט אין שורות.

see′ded *a.* (סיע׳-דעד) פול מיט זאמען; זאמען טראגענד, וואס איז מיט זאמען; רייף, פול ענטוויקעלט; פערזייהט; בע־שפרענקעלט מיט זאמען.

seed′-embroi′dery *n.* (סיעד׳-עמ-בראָי׳-דער-אי) שטיקעריי, אין וועלכער עס ווערען איינגענעהט זאמען פון געווי־סע פרוכט.

see′der *n.* (סיע׳-דער) א זייהער, א זייה־מאשין; אן אפּאראט ארויסצונעהמען די זאמען אדער קערנער פון פרוכט; א פיש וואס ענטהאלט רויגען אדער מילך.

seed′-field *n.* (סיעד׳-פיעלד) א פעלד צום פערזייהען.

seed′-fish *n.* (סיעד׳-פיש) א פיש וואס ענטהאלט רויגען אדער מילך.

seed′ful *a.* (סיעד׳-פול) פול מיט זאט אדער זאמען; פיעל פערשפרעכענד.

seed′-gar′den *n.* (סיעד׳-גאר׳-דן) א זאמען־גארטען [א גארטען צום קולטיווי־רען זאט].

seed′-grain *n.* (סיעד׳-גריין) ז. *seed-corn*.

see′diness *n.* (סיע׳-די-נעס) דאס זיין קערנדיג, דאס זיין פול מיט זאמען אדער קערנער; אבגעריבענקייט, אבגעטראגענ־קייט; אבגעניצטקייט; אויסגעמאטערט־קייט.

see′ding *n.* (סיע׳-דינג) דאס פערזייהען זאט.

see′ding-machine′ *n.* (סיע׳-דינג-מע-שין׳) א זייה־מאשין.

see′ding-plow *n.* (סיע׳-דינג פלאו) אן אקער וואס זייהט אויף די קערנער ביים אקערען.

seed′-lac *n.* (סיעד׳-לעק) זאמען־לאק [א לאק וואס ווערט געמאכט פון קער־נער].

seed′-leaf *n.* (סיעד׳-ליעף) דאס זאמען־בלאט [דאס ערשטע בלעטעל וואס שפראצט ארויס פון דעם זאמען].

seed′-leap *n.* (סיעד׳-ליעפּ) א זייה־קארב [א קארב אין וועלכען מען האלט די זאט ביים זייהען].

seed′less *a.* (סיעד׳-לעס) וואס האט ניט קיין זאמען אדער זאט.

seed′ling *n. and a.* (סיעד׳-לינג) א זא־מען־געוויקס, א זאמען־פלאנצע [א פלאנ־צע וואס וואקסט ארויס פון א קערנדעל, צום אונטערשיעד פון אן אבגעשניטענעם צווייגעל וואס ווערט פערפלאנצט]; וואס קומט ארויס פון א זאמען אדער קערנדעל.

seed′-lip *n.* (סיעד׳-ליפּ) ז. *seed-leap*.

seed′-lobe *n.* (סיעד׳-לאוב) ז. *seed-leaf*.

seed′man *n.* (סיעד׳-מען) ז. *seedsman*.

seed′-oil *n.* (סיעד׳-אויל) זאמען־אויל.

see doub′le (סיע דאבל) זעהן א גע־גענשטאנד ווי ער וואלט געווען דאפּעלט [ווי ווען עס שווינדעלט פאר די אויגען אדער ווען מען איז שכור].

seed′-oys′ters *n.* (סיעד׳-אויס׳-טערז) יונגע אויסטערס, וועלכע ווערען אריבער־געטראגען אין ערטער וואו זיי זיינען ניטא, אז זיי זאלען זיך דארט איינפיה־רען.

seed′-plan′ter *n.* (סיעד׳-פלענ׳-טער) א זייה־מאשין [בעזאנדערס פאר בערג].

seed′-plot *n.* (סיעד׳-פּלאט) א שטיק ערד וואס ווערט פערזייהט מיט זאט אום די פלאנצען, וואס וואקסען ארויס פון זיי, זאל מען שפעטער איבערזעצען אין אן אנדער ארט.

seeds′man *n.* (סיעדז׳-מען) א זייהער; א זאמען־הענדלער, א זאט־הענדלער.

seed′-sow′er *n.* (סיעד׳-סאו׳-ער) א זייה־מאשין.

seed′-time *n.* (סיעד׳-טאים) די זאט־צייט, די זייהונגס־צייט.

seed′-ves′sel *n.* (סיעד׳-וועס׳-על) אין באטאניק — דער זאמען־קאפּסעל [דער טייל פון א פלאנצע וואס ענטהאלט די זא־מען־קערנער].

seed′-wool *n.* (סיעד׳-הוואול) רויהער באוועל פון וועלכען מען האט נאך די זאמען ניט ארויסגענומען.

see′dy *a.* (סיע׳-די) 1. רייך אין קערנער, פול מיט זאמען; 2. וואס האט אן אייגענ־טימליכען ריח [וועגען פראנצויזישען בראנפען]; 3. אבגעטראגען, אבגעניצט, ארעמזעליג; 4. קאצוי־יאמערליך, אויסגע־מאטערט, מיעד ווי נאך א הוליאנקע; 5. פול מיט רויגען אדער מילך [וועגען פיש].

3. There appeared at the door a seedy looking individual.

see′ing *c. and n.* (סיע׳-אינג) ווייל; נעהמענדיג אין אנבעטראכט; אזוי ווי; דאס זעהען.

see in′to a mill′stone (סיע אינ׳-טו ע מיל׳-סטאון) ז. *see through a millstone*.

see in′to some′thing (סיע אינ׳-טו סאמ׳-טהינג) נאכקוקען, נאכזועהן עפּעס; אין עפּעס ארייננטראכטען זיך.

seek *v.* (סיעק) 1. זוכען, נאכזוכען, נאכ־פרעגען; 2. שטרעבען נאך..., זיך יאגען נאך...; 3. זיך ווענדען צו...

1. Seek and ye shall find. 2. His enemy seeks his ruin.

see′ker *n.* (סיע׳-קער) א זוכער; א נאכ־זוכער, א נאכפרעגער.

seek for (סיעק פאר) נאכזוכען; שטרע־בען צו געפינען.

seel *v. and n.* (סיעל) פערבינדען די אויגען; פערמאכען די אויגען, בלינד מא־כען; אנבויגען זיך אן א זייט [וועגען א שיף וואס ווערט געווארפען פון כוואַ־ליעס]; א בויג אויף דער זייט [ווי פון א שיף וואס ווערט געווארפען פון שטורם].

seem *v.* (סיעם) 1. שיינען, שיינען צו זיין, אויסזעהן, אויסווייזען; 2. דוכטען, דאכטען.

1. It seems to me that he is right. 2. I still seem to hear the voice of my childhood friends.

see′mer *n.* (סיע׳-מער) איינער וואס זעהט אויס, איינער וואס גיט זיך א גע־וויסען אויסזעהן.

see′ming *a. and n.* (סיע׳-מינג) 1. וואס זעהט אויס, וואס שיינט; שיינבאר; 2. דאס אויסזעהן, דער אנזעהן.

1. My seeming indifference should not be taken to mean a lack of interest in the project.

see′mingly *adv.* (סיע׳-מינג-לי) לויט ווי עס ווייזט אויס, לויט ווי עס שיינט; שיינבאר.

see′mingness *n.* (סיע׳-מינג-נעס) דאס אויסזעהן, דער אנזעהן, שיינבארקייט.

seem′lily *adv.* (סיעמ׳-לי-לי) אויף א פאסענדען, אנשטענדיגען אופן.

seem′liness *n.* (סיעמ׳-לי-נעס) אנ־שטאנד, דאס גוטע אויסזעהן; אנשטענדיג־קייט; פאסיגקייט; חן, שעהנקייט.

seem′ly *a. and adv.* (סיעמ׳-לי) אנ־שטענדיג; פאסענד; אויף א פאסענדען אדער אנשטענדיגען אופן.

seen (סיען) געזעהן. ז. *see*.

see one through (סיע וואן טהרוה) אימעצען דורכהעלפען, ארויסשלעפּען אי־מעצען פון א צרה.

see out (סיע אוט) אויס־ קוקען אדער אויס־הערען ביז׳ן סוף; איבערטרעפען, איבער־שטייגען.

seep *v.* (סיעפּ) זיך דורכזייען; אברינען, אבטריפען.

see′page *n.* (סיע׳-פּעדזש) אבזייאונג, אבטריפונג; די פליסיגקייט וואס ווערט אבגעזייט אדער אבגעטריפט.

see′py *a.* (סיע׳-פּי) זעהר פייכט, אנגע־זאפט מיט פיעל פייכטקייט.

seer *n.* (סיער) א זעהער, א פּראפעט, א נביא.

seer′ship *n.* (סיער׳-שיפּ) נביא׳שאפט, דאס כאראקטעריסטישע פון א נביא.

seer′sucker *n.* (סיער׳-סאק-ער) אזא דינער אסט־אינדישער לייווענד־שטאף.

see′-saw *n., a. and v.* (סיע׳-סאה) דאס וויעגען זיך אויף א באלאנסירענדען ברעט אדער קלאץ; א שאקעל־ברעט, א הוידעל־קע; דאס הוידען אדער וויעגען זיך; א היין און הער ערקלערונג, אן ערקלערונג פון איין זאך דורך א צווייטער וואס די צווייטע גופא ווערט ערקלערט דורך דער ערשטער; דאס צוויי־זייטיגע טרומפּען אין וויהיסט [אזא קארטען־שפּיעל]; היין און הער, ארויף און אראב; שוואנקען; זיך וויעגען אדער בעוועגען היין און הער; וויעגען, שאקלען, הוידען.

see′-saw mo′tion (סיע׳-סאה מאו׳-שאן) א היין און הער בעוועגונג; א בע־וועגונג ארויף און אראב.

see stars (סיע סטאהרז) פיהלען ווי עס פליהען פונקען פון די אויגען [ווי ביים קריגען א שטארקען קלאפּ אין קאפּ].

seethe *v.* (סיעטה) זידען, קאכען; איינ־ווייקען; זיך קאכען.

see the back of (סיע טהי בעק אוו) פטור ווערען.

see the el′ephant (סיע טהי על׳-ע-

פענט) זעהן עפּעס אונגעוועהנליכעס אדער וואונדערליכעס, זעהן דאס ערשטע מאל א גרויסע שטאדט מיט איהרע פיהרונגען.

see the light (סיע טהי לאיט) דערזעהן די ליכטיגע וועלט; בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט; ארויסקומען אין דער עפענטליכקייט.

see'ther *n.* (סיע'-טהער) א קאכער; א קאך=טאפּ; א קעסעל.

see the sights (סיע טהי סאיטס) בעקוקען די זעהענסווירדיגקייטען פון א שטאדט אדער פון א געגענד.

see through a mill'stone (סיע טהרוה ע מיל'-סטאון) דורכקוקען עטוואס אונדורכדרינגליכעס; האבען א שארף אויג; האבען א שארפען מח.

see through a prism (סיע טהרוה ע פּריזם) זעהן א זאך ניט ווי זי איז.

see through one (סיע טהרוה הוואן) פערשטעהן אדער בעגרייפען אימעצען דורך און דורך.

see to it (סיע טו איט) בעזארגען.
I shall see to it that my instructions are carried out.

segar' *n.* (סי-גאר') ז. *cigar*

seghol' *n.* (סע-גאול') א סגל [ֶ].

seg'ment *n. and v.* (סעג'-מענט) אן אבשניט [אן אבגעשניטענער טייל]; א סעגמענט, אן אבגעשניטענער טייל פון א געאמעטרישער פיגור; אן אבגעשניטענער טייל פון א קרייז [ז. איל.]; א רינג פון דעם הינטער=טייל פון אן אינזעקט; צוטיילען אדער צוטיילט ווערען אין סעגמענטען [אבשניטען].

Segment

seg'mental *a.* (סעג'-מענ-טעל) וואס האט די פארם פון א סעגמענט [אן אבשניט פון א קרייז]; וואס איז שייך צו סעגמענטען אדער אבשניטס=טיילען.

seg'mentally *adv.* (סעג'-מענ-טעל-אי) אין סעגמענטען, אין אבשניטס=טיילען.

seg'mentary *a.* (סעג'-מענ-טע-רי) ז. *segmental*

seg'mentate *a.* (סעג'-מענ-טייט) וואס איז אין סעגמענטען אדער אין אבשניטס=טיילען.

segmenta'tion *n.* (סעג-מענ-טיי'-שאן) דאס צושניידען אדער טיילען אין סעגמענטען אדער אין אבשניטען.

seg'mented *a.* (סעג'-מענ-טעד) געטיילט אין סעגמענטען אדער אין אבשניטען.

seg'ment-gear *n.* (סעג'-מענט-גיער) א צאהן=טריעב=ווערק וואס פערנעהמט נור א סעגמענט [אבשניט] פון א קרייז.

Segment-gear

seg'ment of a cir'cle (סעג'-מענט אוו ע סוירקל) א סעגמענט, א קרייז=אבשניט.

seg'ment-wheel *n.* (סעג'-מענט-הוויעל) א טריעב=ראד וואס נור א טייל פון זיין אומקרייז האט צייהנער.

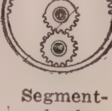
Segment-wheels

se'gno *n.* (סיי'-ניאו) א מוזיק=צייכען וואס צייגט אן דעם אנהויב אדער ענדע פון א ווידערהאלונג [פערקירצט *S*].

seg'regate *v. and a.* (סעג'-רי-גייט) אבזונדערען; אבשיידען, אבטיילען; זיך אבטיילען, זיך אבזונדערען; אבגעזונדערט, אבגעטיילט, אבגעשיידט.

segrega'tion *n.* (סעג-רי-גיי'-שאן) אבזונדערונג, אבטיילונג, אבשיידונג.

seg'regative *a.* (סעג'-רי-גע-טיוו) אבטיילענד, אבזונדערענד, צושיידענד.

seguidil'la *n.* (סעג-אי-דיעל'-יא) אזא לעבעדיגער שפּאנישער טאנץ פאר א פּארעל; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

Seid'litz pow'der (סעד'-ליץ פּאו'-דער) זיידליץ=פּולווער [אזא אבפיהרונגס=פּולווער].

sei'gneur *n.* (סיע'-ניאר) ז. *seignior*

seigneu'rial *a.* (סי-ניאו'-רי-על) ז. *seigniorial*

sei'gnior *n.* (סיע'-ניאר) א סעניאר, א הערר, א גרונד=הערר, א גרונד=בעזיצער.

sei'gniorage *n.* (סיע'-ניאר-עדזש) דאס רעכט אדער פּריווילעגיום פון א גרונד=הערר; דאס קעניגליכע פּריווילעגיום; דער שטייער פון גאלד וואס די קרוין פלעגט אמאל נעהמען פאר מאכען גאלדענע מטבעות; דער טייל פון פּראפיט וואס א שרייבער בעקומט פון פערלעגער ביים פערקויפען זיין בוך.

sei'gnioralty *n.* (סיע'-ניאר-על-טי) דאס רעכט אדער דאס לאנד פון א גרונד=הערר.

seignio'rial *a.* (סי-ניאו'-רי-על) וואס איז שייך אדער וואס בעלאנגט צום פּריץ אדער צום גרונד=בעזיצער.

sei'gniorize *v.* (סיע'-ניאר-איז) בעהערשען.

sei'gniory *n.* (סיע'-ניאר-אי) די הערשאפט; דאס גרונד=אייגענטום פון א גרויסען לאנד=הערר; א לאנד=געביעט; א שטאדט=ראט אין דער איטאליענישער רעפּובליק אין מיטעלאלטער.

seine *n. and v.* (סיין) א שלעפּ=נעץ [אזא נעץ צו פאנגען פיש וואס צו איין ענד פון איהם ווערען בעפעסטיגט שטיקער קארק און פון דעם אנדערען ענד שטיקער בליי וואס דורך דעם שטעהט ער אין וואסער ווערטיקאל ווי א צאם און פאנגט די פיש וואס שווימען אין דעם אבגעצאמטען געביעט]; פאנגען פיש מיט א שלעפּ=נעץ.

seine'-boat *n.* (סיינ'-באוט) א פישער=שיפעל וואס ווערט בענוצט צום ווארפען און ארויסציהען שלעפּ=נעצען.

seine'-fish'er *n.* (סיינ'-פיש'-ער) א פישער וואס פאנגט פיש מיט א שלעפּ=נעץ.

sei'ner *n.* (סיי'-נער) א פישער וואס פאנגט פיש מיט שלעפּ=נעץ; א שיפעל וואס ווערט בענוצט פאר פיש=פאנג מיט א שלעפּ=נעץ.

sei'ning *n.* (סיי'-נינג) דאס פאנגען פיש מיט א שלעפּ=נעץ.

seip *v.* (סיעפּ) ז. *seep*

sei'sin *n.* (סיע'-זין) ז. *seizin*

seis'mal *a.* (סאיס'-מעל) ז. *seismic*

seis'mic *a.* (סאיס'-מיק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון ערד=ציטערנים.

seis'mical *a.* (סאיס'-מי-קעל) ז. *seismic*

seis'mograph *n.* (סאיס'-מא-גרעף) א סייסמאגראף [אן אינסטרומענט, וועלכער פערצייכענט איטאמאטיש דעם מאמענט, די דויער, די שטארקייט און די ריכטונג פון אן ערד=ציטערנים].

seismograph'ic *a.* (סאיס-מא-גרעפ'-איק) וואס איז פערבונדען מיט א סייסמאגראף; סייסמאגראפיש, וואס איז שייך צו סייסמאגראפיע. ז. *seismography*

seismograph'ical *a.* (סאיס-מא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *seismographic*

seismog'raphy *n.* (סאיס-מאג'-רע-פי) סייסמאגראפיע, דאס שטודיום און בעשרייבונג פון ערד=ציטערניסען דורך דער הילף פון סייסמאגראפען [אינסטרומענטען וואס פערצייכענען דעם מאמענט, די דויער, די שטארקייט און די ריכטונג פון אן ערד=ציטערנים].

seismolog'ical *a.* (סאיס-מא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו סייסמאלאגיע [די וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג פון ערד=ציטערניסען].

seismol'ogist *n.* (סאיס-מאל'-א-דזשיסט) א וויסענשאפטליכער אונטערזוכער אדער פארשער פון ערד=ציטערנים און איהרע אורזאכען.

seismol'ogy *n.* (סאיס-מאל'-א-דזשי) סייסמאלאגיע, די לעהרע וועגען ערד=ציטערניסען.

seismom'eter *n.* (סאיס-מאמ'-ע-טער) א סייסמאמעטער, א סייסמאגראף. ז. *seismograph*

seismomet'ric *a.* (סאיס-מא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א סייסמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען ערד=ציטערניסען]; וואס איז בעאבאכטעט דורך א סייסמאמעטער; וואס איז שייך צו סייסמאמעטריע. ז. *seismometry*

seismomet'rical *a.* (סאיס-מא-מעט'-רי-קעל) ז. *seismometric*

seismom'etry *n.* (סאיס-מאמ'-ע-טרי) סייסמאמעטריע, די מעסטונג אדער די וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג פון ערד=ציטערנים.

seis'moscope *n.* (סאיס'-מא-סקאופּ) א סייסמאסקאפּ [אן אינסטרומענט וואס צייגט אן דעם מאמענט און די דויער פון אן ערד=ציטערנים].

sei'zable *a.* (סיע'-זעבל) אויף וואס מען קען לעגען אן ארעסט, וואס קען גענומען ווערען אין בעשלאג; וואס קען צוגענומען ווערען; וואס קען גענומען ווערען אין בעזיץ.

seize *v.* (סיעז) אוועק=כאפּען, גרייפען; נעהמען, צונעהמען; אנפאלען, ארומכאפּען; נעהמען אין בעשלאג, ארויפלעגען אן ארעסט; נעהמען אין בעזיץ; בעפעסטיגען, אנבינדען [שיפס=זאכען].

sei'zer *n.* (סיע'-זער) אן אנגרייפער; א בעשלאג=נעהמער, אן ארעסט=לעגער.

sei'zin *n.* (סיע'-זין) א בעזיץ, א בעזיצטום; א לאנד=בעזיץ; דאס נעהמען אין בעזיץ; דאס נעהמען לאנד אין בעזיץ.

sei'zing *n.* (סיע'-זינג) דאס פערנעהמען אין בעזיץ; דאס צובינדען א שיף; שטריק צום צוזאמענבינדען זאכען אויף א שיף.

sei'zor *n.* (סיע'-זאר) ז. *seizer*

sei'zure *n.* (סיע'-זשור) די צונעהמונג, די בעזיץ=נעהמונג, די בעשלאג=נעהמונג, דאס לעגען אן ארעסט; אן אנגריף, אן אנפאל; דאס פערכאפּטע, דאס צוגענומענע.

se'jant *a.* (סי'-דזשענט) זיצענד ווי א קאץ [וועגען אויסגעמאלטע אדער אויסגעקריצטע חיות אויף א הערב, ווי א לייב אדער אן אנדער חיה וואס זיצט אויף די הינטערשטע פיס]

se'jeant *a.* (סי'-דזשענט) ז. *sejant*

se'jugous *a.* (סי'-דזשו-גאס) אין באטאניק — זעקס=פּאריג, וואס האט זעקס פּאר בלעטלעך.

sela'chian *a. and n.* (סי-לײ'-קי-ען) וואס איז שייך צו דעם מין ווירבעל=טהיערע צו וועלכע עס געהערען די האיפיש; איינער פון דיעזען מין; א האיפיש.

Sela'chii *n.* (סי-ליי'-קי-אי) דער מין ווירבעל-טהיערע צו וועלכע עס געהערען די האיפיש און די וועלכע זיינען צו זיי עהנליך.

sel'achoid *a. and n.* (סעל'-ע-קאיד) וואס איז עהנליך צו א האיפיש; א האיפיש.

Se'lah (סיע'-לא) סלה [א ווארט אין תהלים פון וועלכען מען ווייס ניט גענוי די בעדייטונג און וועלכער ווערט פון אייניגע אנגענומען אלס א מוזיק-צייכען].

sel'dom *adv.* (סעל'-דאם) זעלטען.

sel'dom seen, soon forgot'ten (סעל'-דאם סיען, סוהן פאר-גאט'ן) אויס די אויגען — אויס דעם הארצען.

select' *v., a. and n.* (סי-לעקט') אויסוועהלען, אויסקלייבען; אבקלייבען; אויסגעקליבען, אויסגעוועהלט; אויסנאהמיג; איבערקלייבעריש; געגויאיג, פינקטליך; עטוואס וואס איז געוועהלט אדער געקליבען.

select' commit'tee (סי-לעקט' קא-מיט'-אי) א קאמיטעט, וואס ווערט אויסגעקליבען פאר א בעשטימטען צוועק און ווערט אויפגעלעזט נאכדעם ווי דער צוועק ווערט דערגרייכט.

selec'ted *a.* (סי-לעק'-טעד) אויסגעוועהלט, אויסגעקליבען; ספעציעל געוועהלט.

selec'tedly *adv.* (סי-לעק'-טעד-לי) מיט א בעזונדערען אויסוואהל.

selec'tion *n.* (סי-לעק'-שאן) דאס אויסוועהלען אדער אויסקלייבען; אן אויסוואהל; אויסגעוועהלטע זאכען אדער שטיקער; אין ביאלאגיע — די נאטירליכע אבקלייבונג אדער די צוכט-וואהל [ז. *natural selection*].

selec'tive *a.* (סי-לעק'-טיוו) אויסוועהלענד, אויסקלייבענד.

selec'tively *adv.* (סי-לעק'-טיוו-לי) דורך אויסוואהל, דורך אבקלייבונג.

select'man *n.* (סי-לעקט'-מען) איינער פון די געוועהלטע שטאדט-בעאמטע אין ניי-ענגלאנד [אמעריקא], וואס האט צו פערוואלטען די שטאדטישע אנגעלעגענהייטען.

select'ness *n.* (סי-לעקט'-נעס) אויסגעוועהלטקייט, אויסגעקליבענקייט; פארטרעפליכקייט, אויסגעצייכענטקייט.

selec'tor *n.* (סי-לעק'-טאר) אן אבקלייבער, אן אויסוועהלער, אן אויסקלייבער.

Sele'ne *n.* (סי-ליע'-ני) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — די געטין פון דער לבנה.

selen'ic ac'id (סי-לענ'-איק עס'-איד) סעלען-זויערע [א כעמישער פראדוקט וואס בילדעט זיך פון סעלעניום]. ז. *selenium*.

sel'enide *n.* (סעל'-אי-ניד) א סעלען-פערבינדונג [א פערבינדונג פון סעלעניום מיט אן אנדער כעמישען עלעמענט]. ז. *selenium*.

selenif'erous *a.* (סעל-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אין זיך סעלעניום. ז. *selenium*.

sele'nious *a.* (סי-לי'-ני-אס) וואס איז שייך צו סעלעניום; פראדוצירט פון סעלעניום. ז. *selenium*.

Sel'enite *n.* (סעל'-אי-נאיט) א פאבעלהאפטער איינוואהנער פון דער לבנה.

sel'enite *n.* (סעל'-אי-נאיט) אין מינעראלאגיע — סעלעניט, שפיגעל-שפאט [אזא קריסטאליזירטער און דורכזיכטיגער גיפס]; אין כעמיע — סעלען-זויערע זאלץ.

sele'nium *n.* (סי-לי'-ני-אם) סעלעניום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען, וועלכען מען געפינט אין פערבינדונג מיט שוועבעל אדער טעלור און וועלכער איז בעקאנט מיט זיין אייגענשאפט צו ענדערען זיין עלעקטרישען ווידערשטאנד אונטער דעם איינפלוס פון ליכט און היץ].

sele'niuret *n.* (סי-לי'-ניו-רעט) ז. *selenide*.

sele'niureted *a.* (סי-לי'-ניו-רעט-עד) וואס ענטהאלט סעלעניום, וואס איז פערבונדען מיט סעלעניום. ז. *selenium*.

sele'niuretted *a.* (סי-לי'-ניו-רעט-עד) ז. *seleniureted*.

sele'nograph *n.* (סי-לי'-נא-גרעף) א בילד פון דער לבנה.

selenog'rapher *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פער) איינער וואס בעשרייבט אדער שטודירט די לבנה.

selenograph'ic *a.* (סי-לי-נא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער בעשרייבונג פון דער לבנה.

selenograph'ical *a.* (סי-לי-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *selenographic*.

selenog'raphist *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פיסט) ז. *selenographer*.

selenog'raphy *n.* (סעל-אי-נאג'-רע-פי) סעלענאגראפיע [די וויסענשאפט אדער די בעשרייבונג פון דער לבנה].

selenolog'ic *a.* (סי-לי-נא-לאדזש'-איק) וואס איז שייך צו דער וויסענשאפט וועגען דער לבנה.

selenolog'ical *a.* (סי-לי-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *selenologic*.

selenol'ogy *n.* (סעל-אי-נאל'-א-דזשי) סעלענאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער לבנה.

self *pr., a. and n.* (סעלף) זעלבסט; זיך; גופא, אליין; איינפאך, ריין, ניט געמישט מיט אנדערע [וועגען קאלירען]; דאס "איך", דאס זעלבסט; פערזענליכע אינטערעסען אדער נוצען.

self-aban'doning *a.* (סעלפ-ע-בענ'-דאנ-אינג) וואס קוקט ניט אויף זיינע אייגענע אינטערעסען; זיך אויפאפפערענד.

self-aban'donment *n.* (סעלפ-ע-בענ'-דאנ-מענט) דאס ניט קוקען אויף זיך, דאס ניט אכטען אויף די אייגענע אינטערעסען; זעלבסט-אויפאפפערונג.

self-abase'ment *n.* (סעלפ-ע-בייס'-מענט) זעלבסט-ערנידערונג.

self-abhor'rence *n.* (סעלפ-עב-האר'-ענס) זעלבסט-פעראכטונג.

self-abnega'tion *n.* (סעלפ-עב-ני-גיי'-שאן) זעלבסט-פערלייקענונג, דאס ניט רעכענען זיך מיט זיך אליין.

self-absorbed' *a.* (סעלפ-עב-סאהרבד') וואס איז אריינגעטהאן אין זיך, וואס איז פערטיעפט אין זיך.

self-abuse' *n.* (סעלפ-ע-ביוס') דאס מיסברויכען די אייגענע קרעפטען, דאס מיסברויכען די אייגענע פערזאן; זעלבסט-בעפלעקונג, אנאניזם.

self-accusa'tion *n.* (סעלפ-עק-יו-זיי'-שאן) זעלבסט-בעשולדיגונג, דאס בעשולדיגען זיך אליין.

self-accu'satory *a.* (סעלפ-ע-קיו'-זע-טא-רי) ז. *self-accusing*.

self'-accu'sing *a.* (סעלפ'-ע-קיו'-זינג) זיך זעלבסט-בעשולדיגענד, וואס בעשולדיגט זיך אליין.

self-ac'ting *a.* (סעלפ-עק'-טינג) זעלבסט-טהעטיג, זעלבסט-ווירקענד, זיך זעלבסט רעגולירענד [ביי מאשינען].

self-activ'ity *n.* (סעלפ-עק-טיוו'-אי-טי) זעלבסט-טהעטיגקייט [די איינגעבארענע אדער אינערליכע קראפט פון טהעטיגקייט און בעוועגונג].

The doctrine of **self-activity** is the basis of modern education.

self'-adapta'tion *n.* (סעלפ'-עד-עפ-טיי'-שאן) די זעלבסט-צופאסונג פון אן ארגאניזם צו נייע בעדינגונגען דורך ענדערונגען, וועלכע זיינען אין דעם ארגאניזם פארגעקומען פאר דיעזען צוועק [ווי די פערשטארקונג פון א מוסקול דורך איבונג אדער ארבייט].

self-adjus'ting *a.* (סעלפ-ע-דזשאס'-טינג) וואס רעגולירט זיך אליין, וואס ברייננגט זיך אליין אין ארדנונג [וועגען געוויסע מאשינען אדער זייערע טיילען].

The clock has a **self-adjusting** attachment.

self-admira'tion *n.* (סעלפ-עד-מי-ריי'-שאן) די זעלבסט-בעוואונדערונג, דאס נתפעל ווערען פון זיך אליין.

self-affec'ted *a.* (סעלפ-ע-פעק'-טעד) פערליעבט אין זיך אליין.

self-appoin'ted *a.* (סעלפ-ע-פאינ'-טעד) וואס בעשטימט זיך אליין, וואס שטעלט זיך אליין אן.

self-appro'ving *a.* (סעלפ-ע-פרוה'-ווינג) וואס בערעכטיגט אליין זיין אייגענע אויפפיהרונג.

self-asser'ting *a.* (סעלפ-ע-סויר'-טינג) וואס איז איינגעגלויבט אין זיך און אין זיינע מיינונגען; וואס שטופט זיך אלץ צום אויבען-אן.

self-asser'tion *n.* (סעלפ-ע-סויר'-שאן) דאס זיין איינגעגלויבט אין זיך, דאס שטופען זיך איבעראל פארויס.

self-asser'tive *a.* (סעלפ-ע-סויר'-טיוו) ז. *self-asserting*.

self-assumed' *a.* (סעלפ-ע-סיומד') וואס איז גענומען געווארען אייגענוויליג [ניט זייענדיג בערעכטיגט].

His title of Doctor is **self-assumed**.

self-assump'tion *n.* (סעלפ-ע-סאמפ'-שאן) דאס האבען א הויכע מיינונג פון זיך, דאס האלטען זיך פאר א גרויסען מענשען.

self-assured' *a.* (סעלפ-ע-שורד') וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין, וואס איז איינגעגלויבט אין זיך.

self-begot'ten *a.* (סעלפ-בי-גאט'ן) וואס ווערט פון זיך אליין בעשאפען.

self-bin'der *n.* (סעלפ-באינ'-דער) א זעלבסט-בינדער [די פאררירכטונג אין א שנייד-מאשין וואס בינדט צונויף די אבגעשניטענע תבואה אין בינטלעך].

self-blin'ded *a.* (סעלפ-בלאינ'-דעד) פערבלענדעט דורך זיך אליין.

self-born' *a.* (סעלפ-באהרן') געבארען אדער געשאפען פון זיך אליין.

self-cen'tered *a.* (סעלפ-סענ'-טערד) אין זיך זעלבסט קאנצענטרירט; וואס בעטראכט יעדע זאך אין שייכות מיט דער אייגענער פערזאן.

self-clo'sing *a.* (סעלפ-קלאו'-זינג) וואס פערשליסט זיך פון זיך אליין, וואס פערשליסט זיך אויטאמאטיש.

self-collec'ted *a.* (סעלפ-קא-לעק'-טעד) וואס בעהערשט זיך; רוהיג, געלאסען.

self-col'ored *a.* (סעלפ-קאל'-ארד) וואס האט זיין נאטירליכען קאליר; וואס איז געפארבט אין פארים בעפאר דעם וועבען.

self-command' *n.* (סעלפ-קא-מענד') זעלבסט-בעהערשונג.

self-compla'cency *n.* (סעלפ-קאמ-

פליי'-סענ-סי) זעלבסט⸗צופֿריעדענהייט, די צופֿריעדענהייט מיט זיך אליין.

self-compla'cent *a.* (סעלף-קאמ-פליי'-סענט) זעלבסט⸗צופֿריעדן, וואס איז מיט זיך צופֿריעדן.

self-conceit' *n.* (סעלף-קאנ-סיעט') דאס האלטען פון זיך, דאס האבען ווענען זיך א הויכע מיינונג, דאס זיין איינגעבילדעט.

self-concei'ted *a.* (סעלף-קאנ-סיע'-טעד) איינגעגלויבט אין זיך; איינגעבילדעט.

self-concei'tedness *n.* (סעלף-קאנ-סיע'-טעד-נעס) איינגעבילדעטקייט, דאס האלטען פון זיך, דאס האבען פון זיך א הויכע מיינונג.

self-condemna'tion *n.* (סעלף-קאנ-דעמ-ניי'-שאן) זעלבסט⸗טאדלונג, זעלבסט⸗פערארטיילונג, זעלבסט⸗פערדאמונג.

self-condemned' *a.* (סעלף-קאנ-דעמד') זעלבסט⸗טאדלענד, זעלבסט⸗פערדאמענד; זיך אליין פערארטיילענד.

self-condemn'ing *a.* (סעלף-קאנ-דעמ'-אינג) וואס פערדאמט אדער פערארטיילט זיך אליין.

self-con'fidence *n.* (סעלף-קאנ'-פי-דענס) זעלבסט⸗פערטרויען, דאס גלויבען אין זיך, דאס גלויבען אין די אייגענע קרעפטען אדער אין דעם אייגענעם שכל און פעהיגקייטען.

self-con'fident *a.* (סעלף-קאנ'-פי-דענט) וואס גלויבט אין זיך, וואס פערלאזט זיך אויף זיינע אייגענע קרעפטען אדער אויף דעם אייגענעם שכל און פעהיגקייטען.

self-con'fidently *adv.* (סעלף-קאנ'-פי-דענט-לי) מיט זעלבסט⸗פערטרויען.

self-confi'ding *a.* (סעלף-קאנ-פאי'-דינג) ז. *self-confident*

self-congratula'tion *n.* (סעלף-קאנ-גרעטש-יו-ליי'-שאן) דאס גראטולירען זיך אליין, דאס זיך אליין בעגליקווינשען.

self-con'scious *a.* (סעלף-קאנ'-שאס) זעלבסט⸗בעוואוסט.

self-con'sciousness *n.* (סעלף-קאנ'-שאס-נעס) זעלבסט⸗בעוואוסטזיין.

self-consid'ering *a.* (סעלף-קאנ-סיד'-ער-אינג) זיך זעלבסט איבערלעגענדיג, האבענדיג א ישוב הדעת מיט זיך אליין.

self-consis'tency *n.* (סעלף-קאנ-סיס'-טענ-סי) קאנזעקווענץ, אויסגעהאלטענקייט.

self-consis'tent *a.* (סעלף-קאנ-סיס'-טענט) קאנזעקווענט, אויסגעהאלטען, איינשטימיג מיט זיך אליין.

self-consu'ming *a.* (סעלף-קאנ-סיו'-מינג) זיך זעלבסט⸗פערצעהרענד, פערצעהרענדיג זיך אליין.

self-contained' *a.* (סעלף-קאנ-טיינד') צוריקגעהאלטען, צוריקגעצויגען, אבגעשלאסען אין זיך, וואס חבר'ט זיך ניט, אהן מיטגעפיהל; זעלבסטשטענדיג; פאלשטענדיג אין זיך, וואס ענטהאלט אין זיך אלעס וואס נויטיג.

self-content' *n.* (סעלף-קאנ-טענט') זעלבסט⸗צופֿריעדענהייט, צופֿרידענהייט מיט זיך.

self-contradic'tion *n.* (סעלף-קאנ-טרע-דיק'-שאן) א ווידערשפרוך אין זיך זעלבסט; דאס זיך אליין ווידערשפרעכען.

self-contradic'tory *a.* (סעלף-קאנ-טרע-דיק'-טא-רי) זיך אליין ווידערשפרעכענד.

self-control' *n.* (סעלף-קאנ-טראול') זעלבסט⸗בעהערשונג.

self-convic'ted *a.* (סעלף-קאנ-וויק'-טעד) פערארטיילט פון זיך אליין; פערארטיילט פון דעם אייגענעם געוויסען.

self-convic'tion *n.* (סעלף-קאנ-וויק'-שאן) זעלבסט⸗פערארטיילונג; פערארטיילונג דורך דעם אייגענעם געוויסען.

self-crea'ted *a.* (סעלף-קרי-איי'-טעד) בעשאפען פון זיך אליין.

self-crea'tion *n.* (סעלף-קרי-איי'-שאן) דאס בעשאפען ווערען פון זיך אליין.

self-crit'icism *n.* (סעלף-קריט'-אי-סיזם) זעלבסט⸗קריטיק, דאס קריטיקירען זיך אליין.

self-cul'ture *n.* (סעלף-קאל'-טשור) זעלבסט⸗ערציהונג, זעלבסט⸗ענטוויקלונג.

self-deceit' *n.* (סעלף-די-סיעט') זעלבסט⸗בעטרוג, זעלבסט⸗נארעריי, דאס נארען זיך אליין.

self-decei'ver *n.* (סעלף-די-סיע'-ווער) א זעלבסט⸗בעטריגער.

self-decei'ving *a.* (סעלף-די-סיע'-ווינג) זיך אליין אבנארענד, זיך זעלבסט בעטריגענד.

self-decep'tion *n.* (סעלף-די-סעפ'-שאן) זעלבסט⸗אבנארעריי, זעלבסט⸗בעטרוג; דאס נארען זיך אליין.

self-defense' *n.* (סעלף-די-פענס') זעלבסט⸗פערטיידיגונג, זעלבסטשוץ.

self-defen'sive *a.* (סעלף-די-פענ'-סיוו) וואס פערטיידיגט זיך זעלבסט.

self-delu'sion *n.* (סעלף-די-ליו'-זשאן) זעלבסט⸗נארעריי, דאס נארען זיך אליין.

self-deni'al *n.* (סעלף-די-נאי'-על) די זעלבסט⸗פערלייקענונג, דאס ענטזאגען זיך פון אייגענע בעקוועמליכקייטען אדער אינטערעסען.

self-deny'ing *a.* (סעלף-די-נאי'-אינג) וואס זאגט זיך אב פון אייגענע בעקוועמליכקייטען אדער אינטערעסען, זיך זעלבסט פערלייקענד.

self-deny'ingly *adv.* (סעלף-די-נאי'-אינג-לי) אבזאגענדיג זיך פון אייגענע בעקוועמליכקייטען אדער אינטערעסען; מיט זעלבסט⸗פערלייקענונג.

Self-deny'ing Or'dinance (סעלף-די-נאי'-אינג אהר'-די-נענס) דאס געזעץ פון יאהר 1645 אין ענגלאנד, לויט וועלכען אלע פארלאמענטס⸗מיטגליעדער, וועלכע האלטען מיליטערישע אדער ציווילע עמטער, מוזען זיך פון זיי ענטזאגען.

self-depen'dence *n.* (סעלף-די-פענ'-דענס) אונאבהענגיגקייט פון אנדערע, זעלבסטשטענדיגקייט, פרייהייט.

self-depen'dent *a.* (סעלף-די-פענ'-דענט) אונאבהענגיג, זעלבסטשטענדיג.

self-depen'ding *a.* (סעלף-די-פענ'-דינג) ז. *self-dependent*

self-deprecia'tion *n.* (סעלף-די-פרי-שי-איי'-שאן) זעלבסט⸗אונטערשעצונג, דאס פערקלענערען אליין דעם אייגענעם ווערטה.

self-despair' *n.* די (סעלף-דעס-פעהר') פערצווייפלונג אין זיך אליין; דאס אנווערען דעם גלויבען אין זיך.

self-destruc'tion *n.* (סעלף-די-סטראק'-שאן) זעלבסטמארד; זעלבסט⸗פערניכטונג.

self-destruc'tive *a.* (סעלף-די-סטראק'-טיוו) זיך זעלבסט פערניכטענד.

self-determina'tion *n.* (סעלף-די-טויר-מי-ניי'-שאן) זעלבסט⸗בעשטימונג.

self-deter'mined *a.* (סעלף-די-טויר'-מינד) דורך זיך זעלבסט בעשטימט.

self-deter'mining *a.* (סעלף-די-טויר'-מי-נינג) זיך זעלבסט בעשטימענד.

self-devo'ted *a.* (סעלף-די-וואו'-טעד) יך אויפאפפערנד.

self-devo'ting *a.* (סעלף-די-וואו'-טינג) ז. *self-devoted*

self-devo'tion *n.* (סעלף-די-וואו'-שאן) עלבסט⸗אויפאפפערונג, דאס אויפאפפערען י אייגענע אינטערעסען צו גונסטען פון אנדערע.

self-devour'ing *a.* (סעלף-די-וואור'-אינג) זיך זעלבסט פערצעהרענד.

self-dig'nity *n.* (סעלף-דיג'-ני-טי) עלבסט⸗געפיהל, זעלבסט⸗ווירדע, דאס געפיהל פון דער אייגענער ווירדע.

self-dispraise' *n.* (סעלף-דיס-פרייז') עלבסט⸗קריטיק, זעלבסט⸗טאדעל.

self-distrust' *n.* (סעלף-דיס-טראסט') דאס ניט גלויבען אין זיך אליין.

self-ed'ucated *a.* (סעלף-עד'-יו-קיי-טעד) געבילדעט פון זיך אליין [אהן א לעהרער].

self-educa'tion *n.* (סעלף-עד-יו-קיי'-שאן) זעלבסט⸗בילדונג, זעלבסט⸗ערציהונג.

self-elec'tive *a.* (סעלף-אי-לעק'-טיוו) בערעכטיגט זיך אליין צו וועהלען.

self-endeared' *a.* (סעלף-ענ-דיערד') זיך זעלבסט ליעבענד, פערליעבט אין זיך אליין.

self-enjoy'ment *n.* (סעלף-ענ-דזשאי'-מענט) אינערליכע בעפריעדיגונג, אינערליכע פרייד.

self-esteem' *n.* (סעלף-עס-טיעם') זעלבסט⸗אכטונג; זעלבסט⸗שעצונג, דאס שעצען זיך צו הויך.

self-estima'tion *n.* (סעלף-עס-טי-מיי'-שאן) ז. *self-esteem*

self-ev'idence *n.* (סעלף-עוו'-אי-דענס) אויגענשיינליכקייט, זעלבסטפערשטענדליכקייט.

self-ev'ident *a.* (סעלף-עוו'-אי-דענט) אויגענשיינליך [וואס איז קלאר אהן בעווייזע], זעלבסטפערשטענדליך.

self-ev'idently *adv.* (סעלף-עוו'-אי-דענט-לי) זעלבסטפערשטענדליך, זייענדיג אויגענשיינליך.

self-evolu'tion *n.* (סעלף-עוו-א-ליו'-שאן) זעלבסט⸗ענטוויקלונג, די ענטוויקלונג פון זיך אליין.

self-exalta'tion *n.* (סעלף-עקס-אהל-טיי'-שאן) דאס נתפעל ווערען פון זיך אליין.

self-examina'tion *n.* (סעלף-עג-זעמ-אי-ניי'-שאן) דאס פראבירען זיך אליין, דאס נאכזוכען די אייגענע מעשים.

self-ex'ecuting *a.* (סעלף-עק'-סי-קיו-טינג) וואס ווערט פון זיך אליין דורכגעפיהרט, וואס מען דארף ניט קיין געזעץ צו צווינגען עס דורכצופיהרען.

self-exis'tence *n.* (סעלף-עג-זיס'-טענס) זעלבסטשטענדיגקייט; זעלבסט⸗עקזיסטענץ; דאס בעשטעהן אויף זיך אליין.

self-exis'tent *a.* (סעלף-עג-זיס'-טענט) זעלבסטשטענדיג; וואס בעשטעהט אויף זיך אליין.

self-explan'atory *a.* (סעלף-עקס-פלענ'-ע-טא-רי) זעלבסט⸗ערקלערליך, בעגרייפליך, זעלבסטפערשטענדליך.

self-explica'tion *n.* (סעלף-עקס-פלי-קיי'-שאן) דאס ערקלערען זיך אליין אדער דעם אייגענעם "איך".

self-faced' *a.* (סעלף-פייסט') ניט ארומגעטעסעט [וועגען שטיינער].

self-fed' *a.* (סעלף-פעד') ערנעהרט פון זיך אליין.

self-fee'der *n.* (סעלף-פיע'-דער) איי⸗

נער אדער עטוואס וואס ערנעהרט זיך אליין; אין מעכאניק — א זעלבסט=ערנעהרענדע מאשין, ווי אז אויווען, אין וועלכען עס שיטען זיך אויטאמאטיש קויהלען; א דרוק=מאשין וואס די בויגענס צום דרוקען ווערען אויטאמאטיש אוועקגעלעגט א. ד. ג.

self-fee′ding *a.* (סעלפ-פיע′-דינג) וואס ערנעהרט זיך אליין, וואס בעזארגט זיך אליין מיט מאטעריאל.

self-fertil′ity *n.* (סעלפ-פויר-טיל′-אי-טי) די פעהיגקייט פון זעלבסט=בעפרוכטונג [ביי פלאנצען וואס האבען אין זיך אי מענליכע אי ווייבליכע ארגאנען].

self-fertiliza′tion *n.* (סעלפ-פויר-טי-לי זיי′-שאן) זעלבסט=בעפרוכטונג [ביי פלאנצען]. ז. ***self-fertility***

self-flat′tering *a.* (סעלפ-פלעט′-ער-אינג) וואס חנפ׳עט זיך אליין, וואס מאכט זיך אליין קאמפלימענטען.

self-flat′tery *n.* (סעלפ-פלעט′-ער-אי) זעלבסט=חניפה, דאס חנפ׳ענען זיך אליין.

self-forget′ful *a.* (סעלפ-פאר-געט′-פול) וואס פערגעסט זיך אליין צוליעב די אינטערעסען פון אנדערע.

self-forget′fulness *n.* (סעלפ-פאר-געט′-פול-נעס) זעלבסט=פערגעסענהייט, דאס פערגעסען זיך אליין צוליעב די אינטערעסען פון אנדערע.

self-gath′ered *a.* (סעלפ-געטה′-ערד) ז. ***self-involved***

self-glo′rious *a.* (סעלפ-גלאו′-רי-אס) וואס פערעהרט זיך אליין, וואס האלט זעהר פיעל פון זיך.

self-gov′erned *a.* (סעלפ-גאוו′-ערנד) זעלבסט=פערוואלטעט; פערוואלטעט אדער רעגיערט פון זיך אליין.

self-gov′ernment *n.* (סעלפ-גאוו′-ערנ-מענט) זעלבסט=פערוואלטונג, זעלבסט=רעגיערונג; זעלבסט=בעהערשונג, דאס בעהערשען זיך ,דאס קאנטראלירען זיך.

self-har′ming *a.* (סעלפ-האר′-מינג) זיך אליין שעדיגענד.

self′-heal *n.* (סעלפ′-היעל) די סאני=קעל=פלאנצע [אזא פלאנצע וואס מען האט אמאל בעטראכט אלס מיטעל נעגען אלערליי קראנקהייטען].

self-hea′ling *a.* (סעלפ-היע′-לינג) זעלבסט=היילענד, זעלבסט=קורירענד.

self-help′ *n.* (סעלפ-העלפ′) זעלבסט=הילף.

self′hood *n.* (סעלפ′-הוד) פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט, זעלבסטשטענדיגע עקזיסטענץ.

self′ial *a.* (סעלפ′-אי-על) וואס איז פערטהאן מיט זיך אליין, וואס איז ארייננעטהאן אין זיינע אייגענע אינטערעסען.

self-i′dolized *a.* (סעלפ-אי′-דאל-איזד) זעלבסט=פערגעטערט.

self-impor′tance *n.* (סעלפ אימ-פאהר′ טענס) דאס געפיהל פון אייגענער וויכטיגקייט.

self-impor′tant *a.* (סעלפ-אימ-פאהר′-טענט) וואס האלט זיך פאר וויכטיג.

self-imposed′ *a.* (סעלפ-אימ-פאוזד′) פרייוויליג אנגענומען אויף זיך אליין.

self-improve′ment *n.* (סעלפ-אי-פרוהוו′-מענט) זעלבסט=פערבעסערונג.

self-indul′gence *n.* (סעלפ-אינ-דאל′-דזשענס) דאס נאכגעבען זיך, דאס אנטהאן זיך וואוילטאג.

self-indul′gent *a.* (סעלפ-אינ-דאל′-דזשענט) וואס גיט זיך נאך, וואס לאזט זיך וואוילגעהן.

self-inflic′ted *a.* (סעלפ אינ פליק′-טעד) אויף זיך אליין ארויפגעלעגט [א שטראף]; זיך אליין אנגעטהאן [יסורים].

self-in′terest *n.* (סעלפ-אינ′-טער-עסט) עגאאיזם; זעלבסט=אינטערעסע, אייגענוץ.

self-in′terested *a.* (סעלפ-אינ′-טער-עס-טעד) עגאאיסטיש, אייגעננוציג.

self-involu′tion *n.* (סעלפ-אינ-ווא-ליו′-שאן) פערטיעפטקייט; פערטיעפטקייט אין געדאנקען.

self-involved′ *a.* (סעלפ-אינ-וואלווד′) אין זיך אליין פערזונקען, פערטהאן אין געדאנקען.

sel′fish *a.* (סעל′-פיש) אייגעננוציג, עגאאיסטיש; וואס גלויבט אין דער לעהרע, אז עגאאיזם אדער אייגענליעבע איז דער הויפט=מאטיוו פון מענשליכער טהעטיגקייט און שטרעבען.

sel′fishly *adv.* (סעל′-פיש-לי) מיט אייגענליעבע, צוליעב אייגעננוץ; עגאאיסטיש.

sel′fishness *n.* (סעל′-פיש-נעס) אייגענוץ, אייגענליעבע, עגאאיזם.

sel′fism *n.* (סעל′-פיזם) ז. ***selfishness***

self-justifica′tion *n.* (סעלפ-דזשאס-טי-פי-קיי′-שאן) די זעלבסט=רעכטפערטיגונג, דאס מאכען זיך גערעכט.

self-kin′dled *a.* (סעלפ-קינ′דלד) זעלבסט=ענטצינדענד, וואס צינדט זיך אן פון זיך אליין.

self-know′ing *a.* (סעלפ-נאו′-אינג) וואס קען זיך אליין, וואס ווייס זיינע אייגענע מעלות און חסרונות.

self-knowl′edge *n.* (סעלפ-נאל′-עדזש) זעלבסט=קענטניס, דאס קענען זיך אליין.

self′less *a.* (סעלפ′-לעס) זעלבסטלאז; וואס רעכענט זיך ניט מיט זיך, אהן אייגעננוצען.

self′lessness *n.* (סעלפ′-לעס-נעס) זעלבסטלאזיגקייט, דאס ניט רעכענען זיך מיט זיך.

self-life′ *n.* (סעלפ-לאיף′) א לעבען פאר זיך אליין [פאר אייגענע נוצען אדער פאר אייגענער בעפריעדיגונג].

self-love′ *n.* (סעלפ-לאוו′) עגאאיזם, אייגענליעבע.

self-lov′ing *a.* (סעלפ-לאוו′-אינג) זיך זעלבסט ליעבענד, עגאאיסטיש.

self-lu′minous *a.* (סעלפ-ליו′-מי-נאס) זעלבסט=לייכטענד, וואס לייכט פון זיך אליין.

self-made′ *a.* (סעלפ-מייד′) זעלבסט געמאכט; זיך אליין ארויפגעארבייט, געמאכט אן ערפאלג אין לעבען אהן אימעצענס הילף.

self-made′ man (סעלפ-מייד′ מען) א מענש וואס האט זיך אליין ארויפגעארבייט, איינער וואס האט געמאכט אן ערפאלג אין לעבען אהן אימעצענס הילף.

self-mas′tery *n.* (סעלפ-מעס′-טער-אי) זעלבסט=בעהערשונג, זעלבסט=קאנטראל.

self-mo′tion *n.* (סעלפ-מאו′-שאן) זעלבסט=בעוועגונג.

self-moved′ *a.* (סעלפ-מוהווד′) פון זיך אליין בעוועגט; בעוועגט דורך דער אייגענער אינערליכער קראפט.

self-mo′ving *a.* (סעלפ-מוה′-ווינג) וואס בעוועגט זיך פון זיך אליין, וואס בעוועגט זיך דורך דער איינגעבארענער קראפט.

self-mur′der *n.* (סעלפ-מויר′-דער) זעלבסטמארד.

self-mur′derer *n.* (סעלפ-מויר′-דער-ער) א זעלבסטמערדער.

self-neglec′ting *n. and a.* (סעלפ-נעג-לעק′-טינג) דאס פערנאכלעסיגען זיך אליין; וואס פערנאכלעסיגט זיך אליין.

self′ness *n.* (סעלפ′-נעס) עגאאיזם, אייגעננוץ, אייגענליעבע; פערזענליכקייט, אינדיווידואליטעט.

self-offense′ *n.* (סעלפ-א-פענס′) זעלבסט=שעדיגונג, אן אונרעכט אדער א שאדען וואס מען טהוט זיך אליין.

self-opin′ion *n.* (סעלפ-א-פינ′-יאן) איינעמס אייגענע מיינונג; די איבערשעצונג פון דער אייגענער מיינונג, דאס האלטען בלויז פון דער אייגענער מיינונג.

self-opin′ionated *a.* (סעלפ-א-פינ′-יאנ-איי-טעד) וואס האלט צופיעל פון זיינע אייגענע מיינונגען, וואס איז איינגעבילדעט ביי זיך.

self-opin′ioned *a.* (סעלפ-א-פינ′-יאנד) ז. ***self-opinionated***

self-orig′inating *a.* (סעלפ-א-רידזש′-אי-ניי-טינג) וואס שטאמט ארוים פון זיך אליין.

self-partial′ity *n.* (סעלפ-פאר-שי-על′-אי-טי) דאס זיין פארטייליך אין דער אבשעצונג פון דעם אייגענעם ווערטה, זעלבסט=איבערשעצונג.

self-pit′y *n.* (סעלפ-פיט′-אי) מיטלייד צו זיך אליין.

self-plea′sing *a.* (סעלפ-פליע′-זינג) זעלבסט=געפעליג, זעלבסט=בעפריעדיגענד.

self-pollu′tion *n.* (סעלפ-פא-ליו′-שאן) פאלוציאן, זעלבסט=בעפלעקונג. ז. ***pollution***

self-possessed′ *a.* (סעלפ-פא-זעסט′) פול מיט זעלבסט=בעהערשונג אדער זעלבסט=קאנטראל.

self-posses′sion *n.* (סעלפ-פא-זעש′-אן) זעלבסט=בעהערשונג, זעלבסט=קאנטראל.

self-praise′ *n.* (סעלפ-פרייז′) אייגענלויב, זעלבסט=לויב [דאס לויבען זיך אליין].

Self-praise is no recommendation.

self-preserva′tion *n.* (סעלפ-פרעז-אויר-וויי′-שאן) זעלבסט = ערהאלטונג, זעלבסט=אבהיטונג.

Self-preservation is the first law of nature.

self-preser′vative *a.* (סעלפ-פרי-זויר′-ווע-טיוו) וואס איז שייך צו זעלבסט=ערהאלטונג אדער זעלבסט=אבהיטונג.

self-preser′ving *a.* (סעלפ-פרי-זויר′-ווינג) זיך זעלבסט ערהאלטענד, געניינט צו זעלבסט=ערהאלטונג.

self-pride′ *n.* (סעלפ-פראיד′) זעלבסט=שטאלץ, דאס שטאלצירען מיט זיך.

self-prof′it *n.* (סעלפ-פראפ′-איט) אייגעננוץ, אייגען=אינטערעסע.

self-prop′agating *a.* (סעלפ-פראפ′-ע-גיי-טינג) זיך זעלבסט פערמעהרענד.

self-protec′tion *n.* (סעלפ-פרא-טעק′-שאן) זעלבסט=שוץ.

self-recor′ding *a.* (סעלפ-רי-קאהר′-דינג) וואס פערצייכענט אדער פראטאקאלירט זיין אייגענעם צושטאנד [ווי געוויסע פיזיקאלישע אינסטרומענטען].

self-regard′ *n.* (סעלפ-רי-גארד′) זעלבסט=רעספעקט; דאס האבען אין זינען זיך זעלבסט.

self-regar′ding *a.* (סעלפ-רי-גאר′-דינג) נעהמענדיג זיך זעלבסט אין בעטראכט.

self-reg′istering *a.* (סעלפ-רעדזש′-אים-טער-אינג) וואס פערצייכענט אויטאמאטיש.

self-reg'ulated *a.* (סעלפ-רעג'-יו-לֵיי-טעד) רעגולירט פון זיך אליין.
self-reg'ulating *a.* (סעלפ-רעג'-יו-לֵיי-טינג) זיך אליין רעגולירענד.
self-reli'ance *n.* (סעלפ-רי-לַאי'-ענס) דאס פערלאזען זיך אויף זיך, דאס פערלאזען זיך אויף די אייגענע קרעפטען.
self-reli'ant *a.* (סעלפ-רי-לַאי'-ענט) וואס פערלאזט זיך אויף זיך אליין, וואס פערלאזט זיך אויף די אייגענע קרעפטען; זעלבסטשטענדיג.
self-renuncia'tion *n.* (סעלפ-רי-נאַנ-שי-איי'-שאַן) די זעלבסט־פערלייקענונג, דאס אבזאגען זיך פון די אייגענע רעכטען אדער פרעטענזיעס.
self-repel'lency *n.* (סעלפ-רי-פעל'-ענ-סי) די אינערליכע אבשטויסענדע קראפט.
self-repel'ling *a.* (סעלפ-רי-פעל'-אינג) אבשטויסענד דורך דער אייגענער אינערליכער קראפט.
self-reproach' *n.* (סעלפ-רי-פראוטש') זעלבסט־טאדעל; געוויסענס־פארוואורף.
self-reproa'ching *a.* (סעלפ-רי-פראו'-טשינג) מאכענדיג זיך אליין פארווירפע, טאדלענדיג זיך אליין.
self-reproa'chingly *adv.* (סעלפ-רי-פראו'-טשינג-לי) זיך אליין טאדלענדיג, מאכענדיג זיך אליין פארווירפע.
self-reproof' *n.* (סעלפ-רי-פרוהף') דאס טאדלען זיך אליין.
self-repro'ving *a.* and *n.* (סעלפ-רי-פרוה'-ווינג) טאדלענד זיך אליין; זעלבסט־טאדעל, דאס טאדלען זיך אליין.
self-repug'nant *a.* (סעלפ-רי-פאַג'-נענט) זיך אליין ווידערשפרעכענד, וואס איז זיך אליין סותר.
self-respect' *n.* (סעלפ-רי-ספעקט') זעלבסט־אכטונג, רעספעקט צו זיך אליין.
self-respect'ful *a.* (סעלפ-רי-ספעקט'-פול) ז. ***self-respecting***
self-respec'ting *a.* (סעלפ-רי-ספעק'-טינג) זיך זעלבסט־אכטענד, זיך אליין רעספעקטירענד.
A **self-respecting** man instantly resents personal insults.
self-restrained' *a.* (סעלפ-רי-סטריינד') איינגעהאלטען, זיך זעלבסט בעהערשענד.
self-restraint' *n.* (סעלפ-רי-סטריינט') איינגעהאלטענקייט, זעלבסט־בעשרענקונג, זעלבסט־קאנטראל, זעלבסט־בעהערשונג.
Self-restraint is the foundation of all virtue.
self-rev'erence *n.* (סעלפ-רעוו'-ע-רענס) זעלבסט־פערעהרונג.
self-rev'erent *a.* (סעלפ-רעוו'-ע-רענט) זיך זעלבסט פערעהרענד.
self-righ'teous *a.* (סעלפ-ראַי'-טשיאַס) וואס האלט זיך פאר א צדיק; היפאקריטיש.
self-righ'teousness *n.* (סעלפ-ראַי'-טשיאַס-נעס) דאס האלטען זיך פאר א צדיק; היפאקריטסטווע.
self-sac'rifice *n.* (סעלפ-סעק'-רי-פאַיס) זעלבסט־אויפאפפערונג.
self-sac'rificing *a.* (סעלפ-סעק'-רי-פאַי-סינג) זיך אויפאפפערענד.
self'same *a.* (סעלפ'-סיים) סאמע דערזעלביגער, גאנץ דערזעלביגער.
I am the **selfsame** man that I always was.
self'sameness *n.* (סעלפ'-סיים-נעס) דאס זיין דער סאמע זעלביגער; די זעלביגקייט.
self-satisfac'tion *n.* (סעלפ-סעט-איס-פעק'-שאַן) זעלבסט־צופריעדענהייט, צופריעדענהייט מיט זיך אליין.
self-sat'isfied *a.* (סעלפ-סעט'-איס-פאַיד) צופריעדען מיט זיך אליין.
self-see'ker *n.* (סעלפ-סיע'-קער) איינער וואס זוכט זיינע אייגענע נוצען, א עגאאיסט.
self-see'king *n.* and *a.* (סעלפ-סיע'-קינג) זעלבסטזוכט, עגאאיזם; זעלבסטזיכטיג, עגאאיסטיש.
self-set'ting *a.* (סעלפ-סעט'-אינג) וואס לאזט זיך פון זיך אליין אראב, וואס לאזט זיך אראב אויטאמאטיש.
self-slaugh'ter *n.* (סעלפ-סלאָה'-טער) זעלבסטמארד.
self-slaugh'tered *a.* (סעלפ-סלאָה'-טערד) זיך אליין ערמארדעט.
self-ster'ile *a.* (סעלפ-סטער'-איל) וואס קען זיך אליין ניט בעפרוכטען [וועגען פלאנצען].
self-styled' *a.* (סעלפ-סטאַילד') וואס גיט זיך אליין א טיטול; כלומר'שט.
self-subdued' *a.* (סעלפ-סאַב-דיוד') זיך אליין געדעמיטיגט, זיך אליין געמאכט פאר א נכנע; דורך זיך אליין בעצוואונגען.
self-suffi'cience *n.* (סעלפ-סא-פיש'-ענס) ז. ***self-sufficiency***
self-suffi'ciency *n.* (סעלפ-סא-פיש'-ען-סי) זעלבסט־צופריעדענהייט; איינגעבילדעטקייט; אונאבהענגיגקייט, זעלבסטשטענדיגקייט.
self-suffi'cient *a.* (סעלפ-סא-פיש'-ענט) צופריעדען מיט זיך; איינגעגלויבט אין זיך; איינגעבילדעט אין זיך; אונאבהענגיג, זעלבסטשטענדיג.
self-suffi'cing *a.* (סעלפ-סא-פאַי'-סינג) זעלבסט־צופריעדען; זעלבסטשטענדיג, אונאבהענגיג.
self-sugges'tion *n.* (סעלפ-סאַג-דזשעס'-טשאַן) זעלבסט־בעאיינפלוסונג.
self-support' *n.* (סעלפ-סא-פאורט') זעלבסט־שטיצע.
self-suppor'ted *a.* (סעלפ-סא-פאור'-טעד) אונטערשטיצט פון זיך אליין.
Self-supported flowers endure the wind.
self-suppor'ting *a.* (סעלפ-סא-פאור'-טינג) וואס שטיצט זיך אליין, וואס האלט זיך אהן פרעמדער שטיצע.
This institution is not on a **self-supporting** basis.
self-surren'der *n.* (סעלפ-סא-רענ'-דער) דאס אליין זיך אונטערגעבען.
self-sustained' *a.* (סעלפ-סאס-טיינד') וואס ערהאלט זיך דורך זיך אליין; וואס שטיצט זיך אויף זיך אליין.
self-sustai'ning *a.* (סעלפ-סאס-טיי'-נינג) זיך אליין ערהאלטענד, זיך אליין שטיצענד.
self'-taught *a.* (סעלפ'-טאָהט) זעלבסט־געבילדעט, געלערענט פון זיך אליין, אויטאדאקטיש [ניט סיסטעמאטיש געלערענט אדער אהן דער הילף פון א לעהרער].
self-tor'ture *n.* (סעלפ-טאָהר'-טשור) אליין געמאכטע יסורים.
self-trust' *n.* (סעלפ-טראַסט') זעלבסט־פערטרויען, דער צוטרוי צו זיך אליין.
self-vi'olence *n.* (סעלפ-וואַי'-א-לענס) גוואלט־טהאט איבער זיך אליין.
self-will' *n.* (סעלפ-הוויל') איינגעווילען, איינגענזיניגקייט, עקשנות.
self-willed' *a.* (סעלפ-הווילד') איינגעווילינג, איינגענזיניג, פער'עקשנ'ט.
self-willed'ness *n.* (סעלפ-הווילד'-נעס) איינגענזין, עקשנות.
self-wor'ship *n.* (סעלפ-הוואָר'-שיפ) זעלבסט־פערגעטערונג.
self-wor'shiper *n.* (סעלפ-הוואָר'-שיפ-ער) איינער וואס פערגעטערט זיך אליין.
self-wrong' *n.* (סעלפ-ראָהנג') דאס שלעכטס וואס מען טהוט זיך אליין.
selic'tar *n.* (סי-ליק'-טאר) דער וואפען־טרעגער ביי א טערקישען הויפטמאן.
Seljuk' *n.* (סעל-דזשוהק') איינער פון די סעלדזשוקען [א טערקישע פאמיליע, פון וועלכער עס האבען ארויסגעשטאמט עטליכע רעגירונגס־דינאסטיעס אין צענטראל און מערב־אזיען].
sell *v.* and *n.* (סעל) זיך פערקויפען; פערקויפען [פאר געלד], פערראטען; אבנארען, בעשווינדלען; פערקויפט ווערען; א שווינדעל, א נארעריי, א שפיצעל; א הויכער זיץ, אן עהרען־פלאץ; א זאטעל.
sell'able *a.* (סעל'-עבל) פערקויפבאר; וואס קען פערקויפט ווערען.
sel'landers *n.* (סעל'-ענ-דערז) א מין קרעץ אויף'ן הינטערשטען טייל פון קערפער ביי א פערד.
sell by cant (סעל באַי קענט) פערקויפען אויף א ליציטאציע, אויספערקויפען פאר חובות.
sell'er *n.* (סעל'-ער) א פערקויפער, א הענדלער.
sel'liform *a.* (סעל'-אי-פארם) אין באטאניק און זאאלאגיע — זאטעל־פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א זאטעל.
sell'ing *n.* (סעל'-אינג) דאס פערקויפען.
sell'ing-out *n.* (סעל'-אינג-אוט) אן אויספערקויף.
sell'ing-price *n.* (סעל'-אינג-פראַיס) דער פערקויף־פרייז.
sell in lots (סעל אין לאָטס) פערקויפען טיילענווייז.
sell low (סעל לאָו) פערקויפען ביליג.
sell out (סעל אוט) אויספערקויפען; אין פאליטיק — פערקויפען אדער פערראטען דורך א געהיימען אבמאך.
sell short (סעל שאָהרט) פערקויפען ווערטה־פאפיערען וועלכע דער פערקויפער האט נאך ניט אין דער צייט פון פערקויף אבער ער האפט זיי צו בעקומען צו דער צייט, ווען ער וועט זיי דארפען צושטעלען.
sell to advan'tage (סעל טו עד-וועג'-טידזש) פערקויפען מיט פרנסה.
Selt'zer *n.* (סעלט'-סער) זעלצער־וואסער.
sel'vage *n.* and *v.* (סעל'-ווידזש) א קרייקע, א קראמקע [פון טוך]; דער ברעג אדער ראנד פון עפעס; זוימען, מאכען א ברעג אדער ראנד.
sel'vaged *a.* (סעל'-ווידזשד) וואס האט א קרייקע אדער קראמקע.
sel'vedge *n.* and *v.* (סעל'-ווידזש) ז. ***selvage***
sel'vedged *a.* (סעל'-ווידזשד) ז. ***selvaged***
sem'aphore *n.* and *v.* (סעמ'-ע-פאור) אויף אן אייזענבאהן — דער סעמאפאר, א הויכער סלופ מיט בעווענליכע ברעטלעך, וועלכע סיגנאליזירען פאר די לאקאמאטיוו־פיהרער צי איז דער וועג פריי אדער ניט; געבען סיגנאלען דורך א סעמאפאר.
semaphor'ic *a.* (סעמ-ע-פאר'-איק) סעמאפאריש, וואס איז שייך צו א סעמאפאר. ז. ***semaphore***
semaphor'ical *a.* (סעמ-ע-פאר'-אי-קעל) ז. ***semaphoric***
semaphor'ically *adv.* (סעמ-ע-פאר'-אי-קעל-אי) דורך א סעמאפאר. ז. ***semaphore***
sem'aphorist *n.* (סעמ'-ע-פאור-איסט) דער סעמאפאריסט, איינער וואס האט די

אויפזיכט איבער א סעמאפאר אדער סעמאפארען פון אן אייזענבאהן-ליניע. ז. *semaphore*

semasiol'ogy *n.* (סי-מיי-סי-אל'-א-דזשי) סעמאסיאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער ענטוויקלונג און אומבייטונגען פון די מיינונגען אדער בעדייטונגען פון ווערטער.

sem'asphere *n.* (סעמ'-ע-ספיר) אן אפאראט אויף א לופט-באלאן צו געבען סיגנאלען מיט עלעקטרישען ליכט.

semat'ic *a.* (סי-מעט'-איק) וואס בעצייכענט, וואס דייטעט אן, וואס דיענט אלס סיגנאל אדער סמן.

sematol'ogy *n.* (סעמ-ע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען צייכענס אדער סמנים; די לעהרע וועגען די ווערטער פון א שפראך אלס צייכענס פון געדאנקען און פארשטעלונגען.

sem'blance *n.* (סעמ'-בלענס) די עהנליכקייט; דער שיין; דאס אויסזעהן, די פיגור.

sem'blant *a. and n.* (סעמ'-בלענט) וואס ווייזט זיך אויס, וואס דאכט זיך; אן אויסזעהן, א פיגור.

semeiog'raphy *n.* (סי-מי-אג'-רע-פי) ז. *semiography*

semeiol'ogy *n.* (סי-מי-אל'-א-דזשי) ז. *semiology*

semeiot'ics *n.* (סי-מי-אט'-איקס) ז. *semiology*

se'men *n.* (סי'-מען) דער זאמען פון מענשען און טהיערע, די זרע.

semes'ter *n.* (סי-מעס'-טער) א סעמעסטער, א האלב-יעהריגער קורס פון למודים אין אן אוניווערזיטעט, א זמן.

semes'tral *a.* (סי-מעס'-טרעל) וואס איז שייך צו א סעמעסטער; האלב-יעהריג. ז. *semester*

sem'i- (סעמ'-אי) האלב—.

sem'iangle *n.* (סעמ'-אי-ענגל). א האלבער ווינקעל, די העלפט פון א ווינקעל.

semian'nual *a.* (סעמ-אי-ענ'-יו-על) האלב-יעהרליך; וואס קומט פאר אלע האלב-יאהר.

semian'nually *adv.* (סעמ-אי-ענ'-יו-על-אי) איין מאל אין זעקס מאנאט, האלב-יעהרליך.

semian'nular *a.* (סעמ-אי-ענ'-יו-לאר) האלב רינג-פערמיג, האלב-רונד.

semi-ape' *n.* (סעמ-אי-אייפ') א האלבע אפע, א לעמור. ז. *Lemur*

semiaquat'ic *a.* (סעמ-אי-ע-קהוועט'-איק) אין זאאלאגיע און באטאניק — האלב-וואסערדיג, וואס לעבט הארט ביים וואסער אדער אויף'ן וואסער, אבער עקזיסטירט ניט דורך דעם וואסער [ווי געוויסע שפינען, וועלכע לויפען ארום אויבער'ן וואסער אדער ווי פלאנצען, וועלכע וואקסען אין אן ארט, וואס ווערט פעריאדיש בעדעקט פון וואסער און צוריק אויסגעטריקענט].

sem'i-attached' *a.* (סעמ'-אי-ע-טעטשט') טיילווייז צוגעבונדען.

semibarba'rian *a. and n.* (סעמ-אי-באר-ביי'-רי-ען) האלב-בארבאריש, טיילווייז ציוויליזירט; א האלב-ציוויליזירטער מענש.

semibarbar'ic *a.* (סעמ-אי-באר-בער'-איק) האלב-בארבאריש, האלב-ציוויליזירט.

semibar'barism *n.* (סעמ-אי-באר'-בע-ריזם) דאס זיין האלב-בארבאריש, דאס זיין האלב-ציוויליזירט.

semibar'barous *a.* (סעמ-אי-באר'-בע-ראס) האלב-בארבאריש, האלב-ציוויליזירט.

sem'ibreve *n.* (סעמ'-אי-בריוו) אין מוזיק — א גאנצע נאטע אדער די צייט וואס עס דויערט א גאנצע מוזיק-נאטע.

sem'i-bull *n.* (סעמ'-אי-בול) א בולא אדער שריפט וואס א פאפסט לאזט ארויס אין דער צייט צווישען זיין ערוועהלונג און קרוינונג.

semicas'trate *v.* (סעמ-אי-קעס'-טרייט) האלב קאסטרירען, אויסשניידען איין איי.

sem'i-centen'nial *a. and n.* (סעמ'-אי-סען-טענ'-אי-על) וואס טרעפט אין א האלב-יאהרהונדערט, איין מאל אין פופציג יאהר; א פופציג-יעהריגער יובילעאום.

sem'icircle *n.* (סעמ'-אי-סוירקל) א האלב-צירקעל, א האלבער קרייז, א האלב-רונדע פיגור; אן אינסטרומענט צו מעסטען ווינקלען.

sem'icircled *a.* (סעמ'-אי-סוירקלד) ז. *semicircular*

semicir'cular *a.* (סעמ-אי-סויר'-קיו-לאר) האלב-קיילעכדיג, האלב-רונד.

semicir'cularly *adv.* (סעמ-אי-סויר'-קיו-לאר-לי) אין דער פארם פון א האלבען קרייז.

semiclo'sure *n.* (סעמ-אי-קלאו'-זשור) א האלב-פערשליסונג, א האלבע ארומצאמונג.

sem'icolon *n.* (סעמ'-אי-קאו-לאן) א זעמיקאלאן, אזא אבשטעל-צייכען אין דרוק און שריפט [;].

sem'i-column *n.* (סעמ'-אי-קאל-אם) א האלבער זייל, א זייל פון וועלכען נור א העלפט שטארצט ארויס פון דער וואנד.

Semi-column

sem'i-colum'nar *a.* (סעמ'-אי-קא-לאמ'-נאר) ווי א האלבער זייל; פלאך פון איין זייט און רונד פון דער אנדערער.

semicon'scious *a.* (סעמ-אי-קאנ'-שאס) ניט אין גאנצען ביים בעוואוסטזיין; ניט אין גאנצען בעוואוסטזיניג אדער עמפפינדליך.

sem'icrome *n.* (סעמ'-אי-קראום) אין מוזיק — א זעכצעהנטעל נאטע.

semi-crys'talline *a.* (סעמ-אי-קריס'-טע-לין) האלב-קריסטאליזירט; ניט פאלקאם קריסטאליזירט.

semicyl'inder *n.* (סעמ-אי-סיל'-אינ-דער) א האלבער צילינדער, א צילינדער וואס איז דורכגעשניטען אין דער לענג.

semicylin'dric *a.* (סעמ-אי-סי-לינ'-דריק) ז. *semicylindrical*

semicylin'drical *a.* (סעמ-אי-סי-לינ'-דרי-קעל) האלב-צילינדריש, וואס האט די פארם פון א צילינדער, וועלכער איז דורכגעשניטען אין דער לענג.

semidepen'dent *a.* (סעמ-אי-די-פענ'-דענט) האלב-אבהענגיג.

semidiaph'anous *a.* (סעמ-אי-דאי-עפ'-ע-נאס) האלב-דורכזיכטיג.

sem'i-dome *n.* (סעמ'-אי-דאום) אין ארכיטעקטור — א האלבער קופאל, א דאך פון א צוגעבויטען שטיק צו א בנין [מעהרסטענס צו א קירך], וואס האט די פארם פון א דורכגעשניטענעם האלבען קוגעל.

semi-flu'id *a. and n.* (סעמ-אי-פלוה'-איד) האלב-פליסיג; זעהר א געדיכטע פליסיגקייט.

semifluid'ic *a.* (סעמ-אי-פלו-איד'-איק) וואס איז האלב-פליסיג [געדיכט און קלעפיג].

sem'i-fused *a.* (סעמ'-אי-פיוזד) האלב-צושמאלצען.

semiglo'bose *a.* (סעמ-אי-גלאו'-באוס) וואס האט די פארם פון א האלבען קוגעל.

semiglob'ular *a.* (סעמ-אי-גלאב'-יו-לאר) ז. *semiglobose*

semi-indepen'dent *a.* (סעמ-אי-אינ-די-פענ'-דענט) ניט אין גאנצען אונאבהענגיג; האלב-אבהענגיג.

semi-liq'uid *a.* (סעמ-אי-ליק'-הוויד) האלב-פליסיג.

sem'i-liquid'ity *n.* (סעמ'-אי-לי-קהוויד'-אי-טי) דאס זיין האלב-פליסיג; א האלב-פליסיגער צושטאנד.

semilu'cent *a.* (סעמ-אי-ליו'-סענט) האלב-דורכזיכטיג.

semilu'nar *a. and n.* (סעמ-אי-לו'-נאר) האלב-לבנה'דיג, האלב מאנד-פערמיג; וואס איז ווי א האלבע לבנה; דער האלב-רונדער ביין פון האנד-ווארצעל. ז. *semilunare*

semiluna're *n.* (סעמ-אי-לו-ניי'-רי) דער האלב-אויסגעבויגענער ביין פון האנד-ווארצעל [דער ענד-טייל פון דער האנד פון דעם האנד-געלענק ביז דעם ענד פון די פינגער].

semilu'nar valves (סעמ-אי-לו'-נאר וועלווז) די דריי טאשען-עהנליכע קלאפען, וועלכע רעגולירען די עפנונג פון דער ברייטער ארטעריע אין דעם אויבערשטען רעכטען קאמערעל פון הארץ. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

semilu'nate *a.* (סעמ-אי-לו'-נייט) ז. *semilunar*

semimem'branous *a.* (סעמ-אי-מעמ'-בריי-נאס) וואס איז טיילווייז בעצויגען מיט א הייטעל.

semimen'strual *a.* (סעמ-אי-מענ'-סטרו-על) האלב-מאנאטליך.

semi-met'al *n.* (סעמ-אי-מעט'-על) ביי די אלטע כעמיקער — א האלבער מעטאל, א מעטאל וואס לאזט זיך ניט שמיעדען [ווי ביסמוט, ארסעניק א. ז. וו.].

sem'i-metal'lic *a.* (סעמ'-אי-מע-טעל'-איק) וואס האט דעם כאראקטער פון א האלבען מעטאל. ז. *semi-metal*

sem'iminim *n.* (סעמ'-אי-מינ-אים) א פיערטעל-טאקט-נאטע [אין די מיטעלאלטערליכע מוזיק-נאטען].

semimin'ima *n.* (סעמ-אי-מינ'-אי-מא) ז. *semiminim*

semimonth'ly *a.* (סעמ-אי-מאנטה'-לי) האלב-מאנאטליך; וואס פאסירט אדער ערשיינט צוויי מאל אין מאנאט.

sem'inal *a.* (סעמ'-אי-נעל) וואס נעהערט צום זאמען; וואס ענטהאלט זאמען אדער רעפראדוקציאנס-עלעמענטען; פון דאס ערשט; אריגינאל, אורשפרינגליך.

seminal'ity *n.* (סעמי-אי-נעל'-אי-טי) רעפראדוקציאנס-פעהיגקייט, רעפראדוקציאנס-קראפט; א רעפראדוקציאנס-עלעמענט.

sem'inally *adv.* (סעמ'-אי-נעל-אי) אזוי ווי א זאמען-קערנדעל; בנוגע צו רעפראדוקציאן.

seminar' *n.* (סעמ-אי-נאר') א סעמינאר, א גרופע סטודענטען, וועלכע לערנען א ספעציעלען קורס אין אן אוניווערזיטעט

און ווערען אונטערריכטעט פון א ספּעציעלען לעהרער.

semina'rian *n.* (סעמ-אי-ניי'-רי-ען) ז. ***seminarist***

sem'inarist *n.* (סעמ'-אי-נע-ריסט) א סעמינאריסט, א שילער פון א סעמינאריום; א קאטויילישער גלח וואס האט בעקומען ערציהונג אין אן אויסלענדישען סעמינאריום.

sem'inary *a. and n.* (סעמ'-אי-נע-רי) וואס איז שייך צו זאמען אדער זרע; וואס איז שייך צו א סעמינאריום; דאס, פון וואס עפּעס שפּראצט ארויס אדער שטאמט ארוים; א סעמינאריום, אן ערציהונגס-אנשטאלט, א שול פאר לעהרער, א שול פאר גייסטליכע; א גלח, וועלכער האט געענדיגט א סעמינאריום; אין געוויסע אוניווערזיטעטען — א גרופּע סטודענטען, וועלכע לערנען א ספּעציעלען קורס און ווערען אונטערריכטעט פון א ספּעציעלען לעהרער; דער קורס פון למודים פון אזא ספּעציעלער גרופּע סטודענטען.

sem'inate *v.* (סעמ'-אי-נייט) זייהען, פערשפּרייטען.

semina'tion *n.* (סעמ-אי-ניי'-שאן) די זייהונג, די פערברייטונג, די פערשפּרייטונג.

seminif'erous *a.* (סעמ-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס טראגט אדער פּראדוצירט זאמען; וואס ברייגנט ארויס זרע.

seminif'ic *a.* (סעמ-אי-ניפ'-איק) וואס גיט ארויס זרע.

seminif'ical *a.* (סעמ-אי-ניפ'-אי-קעל) ז. ***seminific***

sem'inist *n.* (סעמ'-אי-ניסט) אן אנהענגער פון דער אלטער ביאלאגישער טעאריע, אז די בעפרוכטונג קומט פאר דורך דער מישונג פון דער מענליכער און ווייבליכער זרע.

Sem'inole *n. and a.* (סעמ'-אי-נאול) איינער פון די סעמינאלען [אן אינדיאנער שבט וואס האט זיך אמאל געפונען אין פלארידא]; וואס איז שייך צו די סעמינאלען.

semi-nude' *a.* (סעמ-אי-ניוד') האלב-נאקעט.

semin'ulum *n.* (סי-מינ'-יו-לאם) א זאמען-קערנדעל.

sem'i-offi'cial *a.* (סעמ'-אי-א-פיש'-על) האלב-אפּיציעל.

sem'i-offi'cially *adv.* (סעמ'-אי-א-פיש'-על-אי) אויף א האלב-אפּיציעלען שטייגער.

semiog'raphy *n.* (סי-מי-אג'-רע-פי) אין מעדיצין — די בעשרייבונג פון די סימפּטאמען פון א קראנקהייט; די בעשרייבונג פון סמנים אדער צייכענס.

semiol'ogy *n.* (סי-מי-אל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען צייכענס אדער סמנים; די לעהרע וועגען סימפּטאמען פון א קראנקהייט.

semi-o'pal *n.* (סעמ-אי-או'-פּעל) דער האלב-אפּאל [א שטיין וואס האט אין זיך אייניגע אייגענשאפטען פון אן אפּאל].

sem'i-opaque' *a.* (סעמ'-אי-א-פּייק') האלב-אונדורכזיכטיג, האלב-דונקעל אדער פינסטער.

semios'seous *a.* (סעמ-אי-אס'-אי-אס) האלב-ביינינג; ניט אין גאנצען פערוואנדעלט אין ביין.

semiot'ics *n.* (סי-מי-אט'-איקס) ז. ***semiology***

semio'val *a.* (סעמ-אי-או'-וועל) האלב-אוואל, האלב איי-פערמיג, האלב-עליפּטיש.

semio'vate *a.* (סעמ-אי-או'-ווייט) ז. ***semioval***

semipal'mate *a.* (סעמ-אי-פּעל'-מייט) מיט א האלבען שווים-הייטעל [וועגען די פיס פון געוויסע פויגעל].

Sem'i-Pela'gianism *n.* (סעמ'-אי-פּי-ליי'-דזשי-ען-איזם) דער סעמי-פּעלאגיאניזם, די רעליגיעזע לעהרע, אז כאטש דער מענש ווערט ניט געבארען מיט א זינדיגער טבע און קען לויט'ן פרייען ווילען זיין גוט, דאך איז נויטיג א בעזונדערע געטליכע השפּעה, כדי דער מענש זאל זיין באמת גוט. ז. ***Pelagianism***

semipellu'cid *a.* (סעמ-אי-פּע-ליו'-סיד) האלב-דורכזיכטיג.

sem'iquaver *n. and v.* (סעמ'-אי-קהוויי-ווער) אין מוזיק — א זעכצעהנטעל נאטע; עפּעס וואס דויערט זעהר ווענינ; זינגען אדער שפּיעלען אין זעכצעהנטלען.

se'mis *n.* (סי'-מיס) אזא בראנזענע מטבע ביי די אלטע רוימער.

semi-sav'age *a. and n.* (סעמ-אי-סעוו'-עדזש) האלב-ווילד; א האלב-ציוויליזירטער מענש.

semi-spher'ical *a.* (סעמ-אי-ספער'-אי-קעל) האלב קוגעל-פערמיג; וואס האט די פארם פון א העמיספערע אדער האלבען קוגעל.

sem'itaur *n.* (סעמ'-אי-טאהר) א פאבעלהאפטע בעשעפעניש האלב מענש און האלב אקס.

Sem'ite *a. and n.* (סעמ'-איט) סעמיטיש; א סעמיט, איינער פון דער סעמיטישער ראסע.

Semit'ic *a. and n.* (סי-מיט'-איק) סעמיטיש; וואס איז שייך צו די סעמיטען אדער צו די פעלקער פון דער סעמיטישער ראסע [ווי די אידען, אראבער א. ז. וו.]; די שפּראכען פון די סעמיטישע פעלקער [ווי העברעאיש, אראביש, אראמעאיש א. ז. וו.].

Semitisa'tion *n.* (סעמ-אי-טי-זיי'-שאן) ז. ***Semitization***

Sem'itise *v.* (סעמ'-אי-טאיז) ז. ***Semitize***

Sem'itism *n.* (סעמ'-אי-טיזם) א סעמיטישער אויסדרוק אדער ווארט; די לעבענס-ארט פון די סעמיטען; די רעליגיעזע לעהרען, פּרינציפּען און מנהגים פון אידישען פאלק.

Sem'itist *n.* (סעמ'-אי-טיסט) א סעמיטיסט, א קענער פון די סעמיטישע שפּראכען און ליטעראטור.

Semitiza'tion *n.* (סעמ-אי-טי-זיי'-שאן) דאס מאכען סעמיטיש; דאס צוגעבען א סעמיטישען כאראקטער.

Sem'itize *v.* (סעמ'-אי-טאיז) סעמיטיזירען, מאכען סעמיטיש; מגייר זיין, מאכען פאר א אידען.

sem'itone *n.* (סעמ'-אי-טאון) אין מוזיק — א האלבער טאן.

semiton'ic *a.* (סעמ-אי-טאנ'-איק) וואס איז שייך צו א האלבען טאן; וואס בעשטעהט פון האלבע טענער.

sem'i-transpar'ency *n.* (סעמ'-אי-טרענס-פּער'-ען-סי) האלב-דורכזיכטיגקייט.

sem'i-transpar'ent *a.* (סעמ'-אי-טרענס-פּער'-ענט) האלב-דורכזיכטיג.

semitychon'ic sys'tem (סעמ-אי-טאי-קאנ'-איק סיס'-טעם) די סעמיטיכאנישע סיסטעם, די אסטראנאמישע סיסטעם, וועלכע איז זיך סומך אויף די לעהרען פון טיכא-דע-בראהע. לויט דיזער סיסטעם דרעהט זיך די ערד טעגליך ארום איהר אקס און די זון דרעהט זיך ארום דער ערד [אין געגענזאץ צו קאפּערניק'ס סיסטעם, לויט וועלכער די ערד דרעהט זיך אי ארום זיך אי ארום דער זון].

semi-vitrifica'tion *n.* (סעמ-אי-וויט-רי-פי-קיי'-שאן) דאס האלב פערוואנדלען אין גלאז.

semi-vit'rified *a.* (סעמ-אי-וויט'-רי-פאיד) האלב פערוואנדעלט אין גלאז.

semivo'cal *a.* (סעמ-אי-וואו'-קעל) האלב וואקאל; וואס קלינגט ניט שארף; וואס איז שייך צו א האלבען וואקאל.

semivow'el *n.* (סעמ-אי-ואו'-על) א האלבער וואקאל; א ווארט-קלאנג וואס איז האלב א וואקאל און האלב א קאנזאנאנט.

semi-week'ly *n. and a.* (סעמ-אי-הוויעק'-לי) א צייטונג אדער אן אנדער דרוק-שריפט, וואס ערשיינט צוויי מאל אין וואך; האלב-וועכענטליך.

sem'per i'dem (סעמ'-פּער אי'-דעם) אימער דערזעלבער אדער דאסזעלבע.

sempervi'rent *a.* (סעמ-פּער-וואי'-רענט) אימער-גרין, שטענדיג גרין [וועגען פלאנצען].

sem'pervive *n.* (סעמ'-פּער-וואיוו) דער ווילדער קנאבעל. ז. ***houseleek***

sempiter'nal *a.* (סעמ-פּי-טויר'-נעל) אייביג; אונענדליך.

sempiter'nity *n.* (סעמ-פּי-טויר'-ני-טי) אייביגקייט, שטענדיגקייט, אונענדליכקייט.

semp'stress *n.* (סעמפּ'-סטרעס) ז. ***seamstress***

sen'ary *a.* (סענ'-ע-רי) זעקסיג, וואס בעשטעהט פון זעקס, וואס ענטהאלט זעקס.

sen'ate *n.* (סענ'-אייט) א סענאט, א בעראטענדע אדער געזעצגעבענדע שטאאטס-קערפּערשאפט; דאס אויבער-הויז פון א פּארלאמענט [ווי פון דעם אמעריקאנישען, פראנצויזישען און איטאליענישען]; א פערוואלטענדע קערפּערשאפט פון אן אוניווערזיטעט; א קערפּערשאפט פון פּראמינענטע פּערזענליכקייטען.

sen'ate-cham'ber *n.* (סענ'-אייט-טשיימ'-בער) א סענאט-זאל.

sen'ate-house *n.* (סענ'-אייט-האוס) דאס סענאט-הויז; א ראטה-הויז.

sen'ator *n.* (סענ'-ע-טאר) א סענאטאר, א סענאט-מיטגליעד.

senato'rial *a.* (סענ-ע-טאו'-רי-על) סענאטאריש, וואס איז שייך צו א סענאט אדער סענאטאר.

Senato'rial *a.* (סענ-ע-טאו'-רי-על) וואס האט א רעכט צו ערוועהלען א סענאטאר [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

The city is divided into nine **Senatorial** districts.

senato'rially *adv.* (סענ-ע-טאו'-רי-על-אי) סענאטאריש, ווי א סענאטאר, מיט א מיענע און ווירדע פון א סענאטאר

senato'rian *a.* (סענ-ע-טאו'-רי-ען) ז. ***senatorial***

sen'atorship *n.* (סענ'-ע-טאר-שיפּ) סענאטארשאפט, די סענאטארישע ווירדע, דאס אמט פון א סענאטאר.

send *v. and n.* (סענד) 1. שיקען; 2. שענקען, געוועהרען, אנשיקען; 3. ווארפען, שליידערען; 4. טרייבען צו עפּעס; 5. פעראורזאכען אדער צווינגען צו א טהעטיגקייט אדער בעוועגונג; 6. זיך טיעף איינטונקען אין ים [וועגען א שיף];

7. א שליח; 8. דער אימפעט פון א כוואליע.

3. This gun **sends** a ball 2,000 yards. 4. Hunger and privations **sent** him to crime. 5. The blow **sent** him staggering to the ground.

send about′ (סענד ע-באוט′) 1. ארומשיקען; 2. אוועקשיקען.

1. They hired a team to **send about** town to deliver rush orders.

send about′ one's busi′ness (סענד ע-באוט′ הוואנז ביז′-נעס) ענטשיידען צוריקווייזען, שיקען צום טייוועל.

send a wire (סענד ע הוואיר) טעלעגראפירען, דעפעשירען.

send down (סענד דאון) ארונטערשיקען; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — בעשטראפען א סטודענט דערמיט, וואס מען לאזט איהם ניט צו א געוויסע צייט צו די לעקציעס.

send′er *n.* (סענד′-ער) א שיקער, אן אבשיקער; דער טעלעגראפישער אפאראט, דורך וועלכען א טעלעגראמע ווערט געשיקט [אין געגענזאץ צום אפאראט וואס נעהמט אויף די טעלעגראמע]; דער טעלעפאן וואס נעהמט אויף א געשפרעך [אין געגענזאץ צום טעלעפאן, דורך וועלכען מען הערט דעם געשפרעך].

send for (סענד פאר) שיקען נאך עפעס אדער נאך אימעצען.

send forth (סענד פאורטה) 1. ארויסלאזען פון זיך, ארויסווארפען פון זיך; 2. ארויסברייננגען; 3. ארויסשיקען.

1. The volcano **sends forth** volumes of smoke. 2. The tree **sends forth** branches.

send′ing *n.* (סענד′-אינג) דאס שיקען; דאס אבשיקען; דאס געשיקטע; דאס אריינבויגען זיך טיעף אין וואסער [וועגען א שיף].

send kind wish′es (סענד קאינד הוויש′-עז) לאזען פריינדליך גריסען.

send′-off *n.* (סענד′-אף) 1. אן אנפאנג [פון א רייזע, קאריערע א. ז. וו.]; 2. גליקווינשונג ביים אנפאנגען א רייזע, א קאריערע א. ז. וו.

2. His friends gave him a hearty **send-off**.

send one pack′ing (סענד הוואן פעק′-אינג) אב′פטר′ען אימעצען, משלח זיין אהן צערעמאניעס.

send one's love to (סענד הוואנז לאוו טו) לאזען הערצליך גריסען.

send out (סענד אוט) ארויסשיקען; ארויסלאזען אדער ארויסווארפען פון זיך; ארויסברייננגען. ז. *send forth*.

send owls to Ath′ens (סענד אולז טו עטה′-ענז) טראגען וואסער צום ברונעם, טהאן אן אונניצליכע ארבייט.

send regards′ (סענד רי-גארדז′) לאזען גריסען.

send round the hat (סענד ראונד טהי העט) ארומגעהן זאמלען געלד [אויף א פערזאמלונג], שטעלען א טעלער.

send salaam′ (סענד סע-לאם′) גריסען.

send to Cov′entry (סענד טו קאוו′-ענ-טרי) אויסשליסען פון דער געזעלשאפט; בעהאנדלען קאלט אדער מיט פעראכטונג.

send to pren′tice (סענד טו פרענ′-טיס) אוועקגעבען אין דער לעהרע [צו א בעל מלאכה].

send up (סענד אפ) פעראורטיילען און איינשפארען אין געפענגניס.

The prisoner expects to be **sent up** for a long term.

send up Salt Riv′er (סענד אפ סאהלט ריוו′ ער) פערבאלאטירען, שלאגען ביי די וואהלען [א פאליטישען קאנדידאט].

send word (סענד הווארד) לאזען וויסען, מעלדען, אנזאגען.

Don't fail to **send word** to the office whenever you are detained.

sen′eca *n.* (סענ′-אי-קא) ז. *senega*.

Sen′eca *n.* (סענ′-אי-קא) א סענעקא־אינדיאנער, א מיטגליעד פון דעם אינדיאנער שבט סענעקא.

Sen′eca-oil *n.* (סענ′-אי-קא-איל) ניט בעארבייטער פעטראלעאום.

Sen′eca's mi′croscope (סענ′-אי-קאז מאי′-קרא-סקאופ) א גלעזערנער קוגעל אנגעפילט מיט וואסער, וואס ווערט געברויכט אלס פערגרעסערונגס־גלאז.

sen′ega *n.* (סענ′-אי-גא) א מעדיצין געמאכט פון דעם סענעקא־ווארצעל. ז. *Senega snakeroot*.

Sen′ega root (סענ′-אי-גא רוהט) ז. *Senega snakeroot*.

Sen′ega snake′root (סענ′-אי-גא סנייק′-רוהט) דער סענעקא־ווארצעל אדער דער קלאפער־שלאנג ווארצעל [אזא פלאנצע וואס איהר ווארצעל איז אמאל געברויכט געווארען אלס מיטעל געגען שלאנגען־גיפט].

Senega Snakeroot

senes′cence *n.* (סי-נעס′-ענס) דאס אלט־ווערען.

senes′cent *a.* (סי-נעס′-ענט) וואס ווערט אלט.

sen′eschal *n.* (סענ′-ע-שעל) א קעניגליכער הויף־מייסטער אדער הויף־מארשאל אין מיטעלאלטער.

sen′eschalship *n.* (סענ′-ע-שעל-שיפ) דאס אמט פון א קעניגליכען הויף־מארשאל אדער הויף־מייסטער אין מיטעלאלטער.

sen′green *n.* (סענ′-גריען) דער ווילדער קנאבעל. ז. *houseleek*.

senhor′ *n.* (סע-ניאור′) סעניאר, הערר [א טיטול פון אן אדעליגען אין פארטוגאל].

se′nile *a.* (סי′-ניל) אלט; פערעלטערט, שוואך; וואס קומט פון עלטער.

se′nilism *n.* (סי′-ניל-איזם) פריהצייטיגע אלטקייט.

senil′ity *n.* (סי-ניל′-אי-טי) אלטקייט, דאס עלטער; עלטער־שוואכקייט.

se′nior *a.* and *n.* (סי′-ניאר) עלטער, וואס איז עלטער, וואס איז העכער אין אמט; וואס בעלאנגט צום לעצטען קלאס פון א לעהר־אנשטאלט; אן עלטערער; אן עלטסטער, א העכערער אין ראנג; איינער וואס איז אריינגעטרעטען אין דיענסט אדער אמט פריהער פון אן אנדערען; אן אלטער מאן; א סטודענט פון העכסטען קלאס; א סטודענט פון פיערטען יאהר.

senior′ity *n.* (סי-ניאר′-אי-טי) עלטערקייט; העכערקייט, עלטסטקייט. ז. *senior*.

se′nium *n.* (סי′-ני-אם) עלטער־שוואכקייט.

sen′na *n.* (סענ′-ע) די זענען־קאסיע אדער די עגיפטישע קאסיע [אזא בוימעל, וואס זיינע געטריקענטע בלעטער ווערען געברויכט אלס אן אבפיהרונגס־מיטעל]; זענעס־בלעטער אדער אלעקסאנדער־בלעטער [די געטריקענטע בלעטער פון דער זענען־קאסיע].

Senna

sen′net *n.* (סענ′-עט) ז. *sennight*.

sen′night *n.* (סענ′-איט) א וואך.

sen′nit *n.* (סענ′-איט) א פלאכער שטריק געפלעכט [אויף שיפען]; גראז אדער שטרוי פלאך געפלאכטען [פאר היט].

senoc′ular *a.* (סי-נאק′-יו-לאר) זעקס־אויגיג, וואס האט זעקס אויגען.

señor′ *n.* (סע-ניאור′) הערר, אן אדעלמאן [אין שפאניש].

seño′ra *n.* (סע-ניאו′-רא) מאדאם, א דאמע; א פרוי [אין שפאניש].

señori′ta *n.* (סענ-יא-רי′-טא) א מיידעל, א פרויליין [אין שפאניש].

sen′sate *a.* (סענ′-סייט) עמפפינדען, געפיהלט, אויפגענומען דורך די חושים.

sen′sated *a.* (סענ′-סיי-טעד) ז. *sensate*.

sensa′tion *n.* (סענ-סיי′-שאן) פיהלונג, עמפפינדונג, א וואהרנעהמונג דורך די חושים; עמפפינדונגס־פעהיגקייט; דאס אויפנעהמען איינדריקע דורך די חושים; א רושם, אן איינדרוק; א סענסאציאן, א שטארקער רושם, שפאנענדער אינטערעס; עטוואס וואס פערארורזאכט א סענסאציאן, מאכט א שטארקען רושם אדער רופט ארויס א שפאנענדען אינטערעס.

sensa′tional *a.* (סענ-סיי′-שאנ-על) וואס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפפינדונג; וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע דורך די חושים; וואס פיהלט אדער עמפפינדעט; וואס העלפט אויפצונעהמען עמפפינדונגען; סענסאציאנעל, שפאנענד, וואס שטרעבט צו מאכען א שטארקען רושם אדער ארויסרופען א שפאנענדען אינטערעס; סענסואליסטיש, וואס איז שייך צום סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען, וואס מיר בעקומען דורך אונזערע חושים].

sensa′tionalism *n.* (סענ-סיי′-שאנ-על-איזם) סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען, וואס מיר קריגען דורך אונזערע חושים]; סענסאציאנעלקייט [אין ריידען אדער שרייבען]; א שטרעבונג צו זיין סענסאציאנעל [מאכען א שטארקען רושם אדער ארויסרופען א שפאנענדען אינטערעס].

sensa′tionalist *n.* (סענ-סיי′-שאנ-על-איסט) א סענסואליסט, אן אנהענגער פון סענסואליזם; א סענסאציאנעלער רעדנער אדער שרייבער. ז. *sensationalism*.

sensationalis′tic *a.* (סענ-סיי-שאנ-ע-ליס′-טיק) סענסואליסטיש, וואס איז שייך צו די סענסואליסטען אדער צום סענסואליזם. ז. *sensationalism*.

sensa′tionally *adv.* (סענ-סיי′-שאנ-על-אי) אויף א סענסאציאנעלען אופן;

אויף א שפאנענדען אופן; אזוי אז עס זאל מאכען א שטארקען רושם.

sensa'tionary *a.* (סענ-סיי'-שאנ-ע-רי) וואס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפפינדונג; וואס איז שייך צו דער עמפפינדונגס-פעהיגקייט אדער דער פעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע דורך די חושים; וואס העלפט אויפצונעהמען עמפפינדונגען.

sensa'tion dra'ma (סענ-סיי'-שאן דרא'-מא) א סענסאציאנעלע דראמא, א שונד-דראמא [א שפאנענדעס טעאטער-שטיק מיט שרעקליכע, איבערטריבענע, געהיימניספאלע און צופעליגע פאסירונגען].

sensa'tionism *n.* (סענ-סיי'-שאנ-איזם) ז. *sensationalism*.

sensa'tion nov'el (סענ-סיי'-שאן נאוו'-על) א סענסאציאנעלער ראמאן, א שונד-ראמאן [א שפאנענדער ראמאן מיט שרעקליכע, נעהיימניספאלע, איבערטריבענע און צופעליגע פאסירונגען].

sense *n.* and *v.* (סענס) 1. פיהלונג, עמפפינדונג; 2. חוש; 3. א געפיהל; 4. זין, בעוואוסטזיין, פערשטאנד; געזונדער פערשטאנד; 5. זין, בעדייטונג; 6. אנזיכט, איבערצייגונג, מיינונג, פיהלונג [פון מעהרערע מענשען]; 7. עטוואס וואס האט א זין; 8. וואהרנעהמען דורך די חושים, עמפפינדען; 9. פערשטעהן, בעגרייפען.

2. The five **senses** are : sight, hearing, smell, taste and touch. 3. He has a sound **sense** of duty. 4. Sad experiences brought him to his **senses**. 5. This expression has no **sense**. 6. The **sense** of the parliament was strongly opposed to the bill. 7. Talk **sense**! 9. With his keen insight he **sensed** the situation at once.

sensed *a.* (סענסט) בעטראכט אדער אויסגעקליבען לויט דעם זין אדער בעדייטונג [ווי למשל, א ווארט].

sense'-el'ement *n.* (סענס'-על'-ע-מענט) אן עלעמענט פון א בעגריף [אן עמפפינדונג, וואס ווערט בעטראכט אלס איינער פון די עלעמענטען, וואס האבען בייגעטראגען צו דער אויסבילדונג פון א בעגריף].

sense'-impres'sion *n.* (סענס-אימ-פרעש'-אן) אן עמפפינדונג, א וואהרנעהמונג מיט דער הילף פון די חושים.

sense'less *a.* (סענס'-לעס) געפיהללאז, אהן געפיהל; בעוואוסטלאז; זינלאז; ניט פערשטענדיג, נאריש.

sense'lessly *adv.* (סענס'-לעס-לי) אויף א זינלאזען, נארישען אופן; אויף א בעוואוסטלאזען אופן.

sense'lessness *n.* (סענס'-לעס-נעס) זינלאזיגקייט; בעוואוסטלאזיגקייט.

sense'-or'gan *n.* (סענס-אהר'-גען) א חוש-ארגאן, איינער פון די ארגאנען פאר די פינף חושים [דער אויער, דאס אויג, דער צונג, די נאז און די פינגער].

sense'-percep'tion *n.* (סענס-פויר-סעפ'-שאן) וואהרנעהמונג דורך די חושים; וואהרנעהמונג פון אן עמפפינדונג.

sensibil'ity *n.* (סענ-סי-ביל'-אי-טי) פיהלבארקייט, פעהיגקייט צו ווערען געפיהלט; בעגרייפבארקייט; עמפפינדליכקייט, פעהיגקייט צו פיהלען; דאס זיין שטארק פיהלענד אדער צארט פיהלענד; פעהיגקייט צו בעגנעהמען אדער בעגרייפען.

sen'sible *a.* (סענ'-סיבל) פיהלבאר, מערקבאר, וואס מען קען זעהן; פיהלענד, עמפפינדליך; בעוואוסט [אויף עפעס]; פערנינפטיג.

sen'sible hori'zon (סענ'-סיבל הא-ראי'-זאן) דער שיינבארער האריזאנט.

sen'sibleness *n.* (סענ'-סיבל-נעס) פיהלבארקייט; מערקבארקייט; עמפפינדליכקייט; פערנינפטיגקייט.

sen'sible note (סענ'-סיבל נאוט) אין מוזיק — די גרויסע סעפטימע, די זיבענטע נאטע פון א טאן-לייטער.

sen'sible of (סענ'-סיבל אוו) בעוואוסט אויף...

He is **sensible of** the danger of his position.

sen'sible tone (סענ'-סיבל טאון) ז. *sensible note*.

sen'sibly *adv.* (סענ'-סי-בלי) אויף א פיהלבארען אדער מערקבארען אופן; מיט עמפפינדליכקייט; מיט פערנונפט, פערנינפטיג.

sensif'erous *a.* (סענ-סיפ'-ע-ראס) וואס רופט ארויס אדער גיט איבער אן עמפפינדונג; וואס דיענט אלס עמפפינדונגס-ארגאן אדער חוש-ארגאן.

sensif'ic *a.* (סענ-סיפ'-איק) וואס רופט ארויס אן עמפפינדונג; וואס פעראורזאכט אן עמפפינדונג.

sensif'icatory *a.* (סענ-סיפ'-אי-קיי-טא-רי) ז. *sensific*.

sensig'enous *a.* (סענ-סידזש'-ע-נאס) ז. *sensific*.

sen'sile *a.* (סענ'-סיל) וואס איז פעהיג צו ווירקען אויף די חושים, וואס פעראורזאכט עמפפינדונגען.

sen'sion *n.* (סענ'-שאן) די וואהרנעהמונג פון אן עמפפינדונג.

sen'sism *n.* (סענ'-סיזם) סענסואליזם. ז. *sensualism*.

sen'sist *n.* (סענ'-סיסט) א בעל-תאוה.

sen'sitive *a.* and *n.* (סענ'-סי-טיוו) וואס איז שייך צו די חושים, וואס העננט אב פון די חושים; פיהלענד, עמפפינדליך; וואס לאזט אויף זיך לייכט ווירקען; אין פאטאגראפיע — פרעפארירט [עמפפינדליך צו ליכט]; וואס לאזט זיך לייכט היפנאטיזירען; אונבעשטענדיג, פערענדערליך [וועגען פרייזען]; אן עמפפינדליכער מענש; איינער וואס לאזט זיך לייכט היפנאטיזירען.

sen'sitive love (סענ'-סי-טיוו לאוו) קערפערליכע ליעבע, גשמיות'דיגע ליעבע.

sen'sitively *adv.* (סענ'-סי-טיוו-לי) אין בעצוג צו די חושים; אויף אן עמפפינדליכען אופן.

sen'sitiveness *n.* (סענ'-סי-טיוו-נעס) עמפפינדליכקייט; פעהיגקייט צו לאזען אויף זיך לייכט ווירקען; די פעהיגקייט לייכט היפנאטיזירט צו ווערען; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט [וועגען פרייזען].

sen'sitive plant (סענ'-סי-טיוו פלענט) ז. *sensitive-plant*.

sen'sitive-plant *n.* (סענ'-סי-טיוו-פלענט) די זון-פלאנצע אדער ריהר-מיך-ניט-אן [די בלעטלעך פון דער פלאנצע וויקלען זיך צונויף, ווען מען ריהרט זיי אן].

sensitiv'ity *n.* (סענ-סי-טיוו'-אי-טי) ז. *sensitiveness*.

sensitiza'tion *n.* (סענ-סי-טי-זיי'-שאן) דאס מאכען עמפפינדליך; אין פאטאגראפיע — פרעפארירונג [דאס מאכען עמפפינדליך צו ליכט].

sen'sitize *v.* (סענ'-סי-טאיז) מאכען עמפפינדליך; אין פאטאגראפיע — פרעפארירען, מאכען עמפפינדליך צו ליכט.

sen'sitizer *n.* (סענ'-סי-טאי-זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט עמפפינדליך; אין פאטאגראפיע — א כעמישער שטאף צום פרעפארירען אדער צו מאכען עמפפינדליך צו ליכט.

sensitom'eter *n.* (סענ-סי-טאמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די ליכט-עמפפינדליכקייט פון פאטאגראפישע פלאטען; די עמפפינדליכקייט פון פאטאגראפישע פלאטען צו ליכט [לויט דער בעשטימונג פון דיעזען אפאראט].

sen'sitory *n.* (סענ'-סי-טא-רי) דער טייל פון די געהירן, וועלכער נעהמט אויף עמפפינדונגען; דער מארך; די געהירן.

sen'sor *a.* (סענ'-סאר) וואס גיט איבער עמפפינדונגען [ווי למשל, א נערוו]; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. *sensorium*.

senso'ria *n.* (סענ-סאו'-רי-א) סענסאריומס. ז. *sensorium*.

senso'rial *a.* (סענ-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו פיהלונג אדער עמפפינדונג; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. *sensorium*.

senso'rium *n.* (סענ-סאו'-רי-אם) דאס סענסאריום [די עמפפינדונגס-סיסטעם פון קערפער, אלע טיילען פון קערפער, מיט וועלכע מען נעהמט אויף עמפפינדונגען; דער טייל פון מארך, וועלכער נהמט אויף עמפפינדונגען; דער מארך; די געהירן].

sen'sory *n.* and *a.* (סענ'-סא-רי) דער טייל פון די געהירן וואס נעהמט אויף די עמפפינדונגען; די געהירן; דער מארך; וואס איז שייך צום סענסאריום. ז. *sensorium*.

sen'sual *a.* (סענ'-שיו-על) וואס איז שייך צו די חושים, צום פיהלען אדער צו די עמפפינדונגען; קערפערליך, גשמיות'דיג; תאוה'דיג; אויסגעלאסען; סענסואליסטיש, וואס האלט פון סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען, וואס מיר בעקומען דורך די חושים].

sensualisa'tion *n.* (סענ-שיו-על-אי-זיי'-שאן) ז. *sensualization*.

sen'sualise *v.* (סענ'-שיו-על-איז) ז. *sensualize*.

sen'sualism *n.* (סענ'-שיו-על-איזם) תאוה'דיגקייט; אויסגעלאסענהייט; סענסואליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז אלע אידעען זיינען א רעזולטאט פון די עמפפינדונגען וואס בעקומען זיך דורך די חושים].

sen'sualist *n.* (סענ'-שיו-על-איסט) א בעל-תאוה; א סענסואליסט, אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. *sensualism*.

sensualis'tic *a.* (סענ-שיו-על-איס'-טיק) תאוה'דיג, איבערגעגעבען צו תאוות; סענסואליסטיש, וואס איז אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. *sensualism*.

sensual'ity *n.* (סענ-שיו-על'-אי-טי) תאוה'דיגקייט.

sensualiza'tion *n.* (סענ-שיו-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען תאוה'דיג; דאס ווערען תאוה'דיג.

sen'sualize *v.* (סענ'-שיו-על-איז) רייצען צו תאוה, מאכען תאוה'דיג.

sen'sually *adv.* (סענ'-שיו-על-אי) מיט תאוה, אויף א תאוה'דיגען אופן.

sen'sualness *n.* (סענ'-שיו-על-נעס) ז. *sensuality*.

sen'suism *n.* (סענ'-שיו-איזם) סענסואליזם. ז. *sensualism*.

sen'suist *n.* (סענ'-שיו-איסט) א סענסואליסט, אן אנהענגער פון סענסואליזם. ז. *sensualism*.

sensuos'ity *n.* (סענ-שיו-אס'-אי-טי) ז. *sensuousness*.

sen'suous *a.* (סענ'-שיו-אס) תאוה'דיג;

ליידענשאפטליך; גשמיות'דיג; וואס קומט דורך די חושים.

sen'suously *adv.* (סענ'-שיו-אס-לי) אויף א תאוה'דיגען אופן; אויף א קערפערליכען אדער גשמיות'דיגען אופן.

sen'suousness *n.* (סענ'-שיו-אס-נעס) תאוה'דינקייט; קערפערליכקייט, גשמיות'דיגקייט.

sent (סענט) געשיקט; אנגעשיקט; געוואר־פען; געטריבען צו עפעס אדער פערורזאכט עפעס. ז. *send*

sen'tence *n. and v.* (סענ'-טענס) א [גראמאטיקאלישער] זאץ; אן אורטייל, א משפט; א מיינונג, אן ענטשיידונג, א בעשלוס; א שפרוך, א כלל, אן אקסיאמע; פעראורטיילען, פער'משפט'ען.

sen'tencer *n.* (סענ'-טענ-סער) א פעראורטיילער, איינער וואס פעראורטיילט, א ריכטער.

senten'tial *a.* (סענ-טענ'-שעל) וואס איז שייך צו א גראמאטיקאלישען זאץ.

senten'tially *adv.* (סענ-טענ'-שעל-אי) דורך אן אורטייל, ענטשיידענד, ענטשיידען; אין גראמאטיקאלישע זעצע; דורך זעצע.

sententia'rian *n.* (סענ-טענ-שי-ע'-רי-ען) איינער וואס מאכט פירושים אויף דער זאמלונג פון שפריכע און מיינונגען פון די גרינדער פון דער קריסטליכער קירך [די זאמלונג איז צונויפגעשטעלט געווארען אין 12טען יאהרהונדערט און האט געדיענט אלס גרונד-ווערק פון דער קריסטליכער טעאלאגיע].

senten'tiary *n.* (סענ-טענ'-שי-ע-רי) ז. *sententiarian*

senten'tious *a.* (סענ-טענ'-שאס) פול מיט שפריכע אדער אקסיאמען-עהנליכע אויסדריקע; לאקאניש, קורץ און שארף; וואס רעדט מיט קורצע שפריכע אדער אקסיאמען-עהנליכע אויסדריקע.

senten'tiously *adv.* (סענ-טענ'-שאס-לי) מיט שטארקייט און קורצקייט [אין אויסדרוק], לאקאניש, אין דער פארם פון א שפרוך אדער קורצען, שארפען אויסדרוק.

senten'tiousness *n.* (סענ-טענ'-שאס-נעס) דאס זיין לאקאניש, קורצקייט און שארפקייט [אין אויסדריקע].

sen'tience *n.* (סענ'-שי-ענס) דאס פיהלען; עמפפינדליכקייט; פעהיגקייט צו פיהלען אדער אויפצונעהמען עמפפינדונגען; בעוואוסטזיין.

sen'tiency *n.* (סענ'-שי-ענ-סי) ז. *sentience*

sen'tient *a. and n.* (סענ'-שי-ענט) פיהלענד, עמפפינדענד, בעוואוסטזיניג, דענקענד; וואס איז שייך צו די קערפערטיילען, וואס גיבען איבער עמפפינדונגען; א דענקענדעס, פיהלענדעס בעשעפעניש; דאס בעוואוסטזיין, דער פערשטאנד.

sen'tiently *adv.* (סענ'-שי-ענט-לי) אויף א פיהלענדען, עמפפינדליכען אדער בעוואוסטזיניגען שטייגער.

sen'timent *n.* (סענ'-טי-מענט) דאס געפיהל; אן אורטייל בעאיינפלוסט פון געפיהלען; עמפפינדליכקייט, סענטימענטאליטעט; דער אויסדרוק פון געפיהלען אדער עמפפינדליכקייט אין קונסט-ווערק; א קינסטלערישער אויסדרוק פון א העכסט-ענטוויקעלטען געפיהל אדער פארשטעלונגס-קראפט; א סענטימענט, א געדאנק, ניי־גונג, נעזינונג, מיינונג; דער געדאנקען-אינהאלט אין ווערטער; א געדאנק אויסגעדריקט אין שטארקע ווערטער; א ווּאונש; א טאסט, א גליקווינשונג אדער לויב ביי א לחיים.

sentimen'tal *a.* (סענ-טי-מענ'-טעל) סענטימענטאל, וואס ווערט בעהערשט פון געפיהלען, וואס ווירקט אויף די געפיהלען [אלס געגענזאץ צום פערשטאנד]; כלומר'שדיג מיט געפיהל; איבערטריבען-געפיהלפאל; איבערטריבען עמפפינדליך, צוקראכען.

sentimen'talise *v.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איז) ז. *sentimentalize*

sentimen'taliser *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי-זער) ז. *sentimentalizer*

sentimen'talism *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איזם) סענטימענטאליזם, די נייגונג בעהערשט צו ווערען פון געפיהלען; סענטימענטאליטעט, כלומר'שדיגע אדער איבערטריבענע געפיהלפאלקייט אדער עמפפינדליכקייט, צוקראכענקייט.

sentimen'talist *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איסט) א געפיהלפאלער מענש; איינער, ביי וועמען די געפיהלען בעהערשען דעם פערשטאנד; איינער וואס האלט, אז די געפיהלען דארפען בעהערשען דעם קאלטען פערשטאנד; א סענטימענטאלער, איבערטריבען-עמפפינדליכער אדער צוקראכענער מענש.

sentimental'ity *n.* (סענ-טי-מענ-טעל'-אי-טי) סענטימענטאליטעט, געפיהלפאלקייט, שטארקע עמפפינדליכקייט, כלומר'שדיגע אדער איבערטריבענע עמפפינדליכקייט אדער געפיהלפאלקייט.

sentimen'talize *v.* (סענ-טי-מענ'-טעל-איז) מאכען סענטימענטאל, צוגעבען א סענטימענטאלען כאראקטער; שפיעלען די ראלע פון א שטארק-עמפפינדליכען אדער פיהלענדען מענשען, זיין סענטימענטאל [איבערטריבען אדער כלומר'שט געפיהלפאל אדער עמפפינדליך, צוקראכען].

sentimen'talizer *n.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי-זער) איינער וואס איז סענטימענטאל אדער מאכט דעם אנשטעל פון א סענטימענטאלען מענשען. ז. *sentimentalize*

sentimen'tally *adv.* (סענ-טי-מענ'-טעל-אי) אויף א סענטימענטאלען אופן; מיט איבערטריבענער אדער געמאכטער געפיהלפאלקייט אדער עמפפינדליכקייט; אויף א צוקראכענעם שטייגער.

sen'tinel *n., a. and v.* (סענ'-טי-נעל) א וואך-סאלדאט; א וואך; בעוואכענד, וואס שטעהט אויף דער וואך; שטעהן אויף דער וואך; בעזארגען מיט א וואך, אוועקשטעלען אונטער א וואך.

sen'try *n. and a.* (סענ'-טרי) א וואך, א וואך-סאלדאט; האלטענד א וואך, בעוואכענד.

sen'try-board *n.* (סענ'-טרי-באורד) א וואך-פלאטפארם אויף א שיף.

sen'try-box *n.* (סענ'-טרי-באקס) א וואך-בודקע, א קאראאולקע, א וואך-שטיבעל.

sen'za *prep.* (סענ'-טסא) — אין מוזיק אהן [ביים אנצייגען ווי צו זינגען אדער שפיעלען, ווי אהן טעמפ א. ד. ג.].

sep'al *n.* (סעפ'-על) — אין באטאניק דאס קעלך-בלאט, איינס פון די בלעטעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דאס בלומען-בעכערל.

sep'aline *a.* (סעפ'-ע-לין) וואס האט די פארם פון א קעלך-בלאט [איינס פון די בלעטעלעך, פון וועלכע עס ווערט צוזאמענגעשטעלט דאס בלומען-בעכערל].

sep'aloid *a.* (סעפ'-ע-לאיד) ווי א קעלך-בלאט. ז. *sepal*

sep'alous *a.* (סעפ'-ע-לאס) וואס איז שייך צו קעלך-בלעטלעך. ז. *sepal*

separabil'ity *n.* (סעפ-ע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען זיין אבגעטיילט; דאס קענען אבגעזונדערט ווערען.

sep'arable *a.* (סעפ'-ע-רעבל) וואס קען אבגעזונדערט ווערען; וואס קען אבגעטיילט ווערען.

sep'arableness *n.* (סעפ'-ע-רעבל-נעס) ז. *separability*

sep'arably *adv.* (סעפ'-ע-רע-בלי) אויף אן אבגעזונדערטער ארט; דורך אבטיילבארקייט.

sep'arate *v., a. and n.* (סעפ'-ע-רייט) אבשיידען, פאנאנדערטיילען, אבטיילען, אבזונדערען, פאנאנדערנעהמען, האלטען בעזונדער; זיך אבטיילען; אבגעטיילט, פאנאנדערגענומען; אבגעטיילט פון קערפער, ניט קערפערליך [ווי די נשמה]; אבגעזונדערט; אויסגעטיילט, ניט פעראייניגט מיט אנדערע; אינדיווידועל, פריוואט; אן ארטיקעל אדער א טייל פון א ווערק וואס ווערט אבגעדרוקט און ארויסגעלאזען בעזונדער; א מיטגליעד פון אן אמעריקאנער קאלוויניסטישער סעקטע פון 18טען יאהרהונדערט.

sep'arately *adv.* (סעפ'-ע-רייט-לי) בעזונדער; יעדער פאר זיך.

sep'arateness *n.* (סעפ'-ע-רייט-נעס) אבגעזונדערטקייט, אבגעטיילטקייט.

separa'tion *n.* (סעפ-ע-ריי'-שאן) די אבטיילונג, די אבזונדערונג, די שיידונג; אין כעמיע — די פאנאנדערטיילונג אדער פאנאנדערלעגונג פון א זאך אויף איהרע בעזונדערע עלעמענטען; א כעמישער אנאליז; דאס זיין פאנאנדערגעטיילט אדער צושיידט; א שיידונג פון מאן און ווייב אהן אן אפיציעלען גט.

sep'aratism *n.* (סעפ'-ע-רע-טיזם) סעפאראטיזם, די שטרעבונג אבצוטיילען זיך פון א געוויסער גרופע אדער ארגאניזאציאן.

sep'aratist *n. and a.* (סעפ'-ע-רע-טיסט) א סעפאראטיסט, איינער וואס טיילט זיך אב פון א בעשטימטער רעליגיעזער אדער אנדערער ארגאניזאציאן; איינער וואס אגיטירט פאר אבטיילונג; אין ענגלאנד — א נאמען, מיט וועלכען די יוניאניסטישע פארטיי רופט אן איהרע געגנער, וועלכע פאדערען זעלבסט-פערוואלטונג פאר אירלאנד; וואס איז שייך צו א סעפאראטיסט אדער צו סעפאראטיזם. ז. *separatism*

separatis'tic *a.* (סעפ-ע-רע-טיס'-טיק) סעפאראטיסטיש; וואס איז שייך צו סעפאראטיזם. ז. *separatism*

sep'arative *a.* (סעפ'-ע-ריי-טיוו) צושיידענד, אבטיילענד; וואס שטרעבט אבצוטיילען; אין נאטור-געשיכטע — אונטערשיידענד; וואס דיענט אונטערצושיידען איין מין פון אן אנדערען.

sep'arator *n.* (סעפ'-ע-ריי-טאר) איינער אדער עפעס וואס זונדערט אב; א סעפאראטאר [אן אפאראט, דורך וועלכען א געמיש ווערט פאנאנדערגעלעגט אויף זיינע בעזונדערע בעשטאנד-טיילען].

sep'aratory *a. and n.* (סעפ'-ע-ריי-טא-רי) וואס רופט ארויס א טיילונג אדער שיידונג; א סעפאראטאר, א כלי וואס דיענט פאנאנדערצושיידען די בעזונדערע עלעמענטען פון א געמיש.

sep'aratrix *n.* (סעפ'-ע-ריי-טריקס) אן אבטיילונגס-ליניע אדער פונקט; א ליניע וואס טיילט אב ליכט פון שאטען.

separa'tum *n.* (סעפ-ע-ריי'-טאם) א

בעזונדערער אבדרוק פון אן ארטיקעל אין אן זשורנאל, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון א וויסענשאפטליכער געזעלשאפט.

sepawn′ *n.* (סע-פאהן′) א מין קאשע פון קוקורוזע=מעהל. ז. *supawn*.

Sephar′dic *a.* (סע-פאר′-דיק) ספרדיש, וואס איז שייך צו די ספרדים. ז. *Sephardim*.

Sephar′dim *n.* (סע-פאר′-דים) די ספרדים, די שפאניש=פארטוגעזישע אידען [אין אונטערשייד פון די אשכנזים אדער די דייטש=פוילישע אידען].

Seph′iroth *n.* (סעפ′-אי-ראטה) די ספירות, די צעהן גייסטיגע אייגענשאפטען [כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד און מלכות], וועלכע— לויט די לעהרען פון קבלה — זיינען די השפעה פון דעם "אין סוף", די אונענדליכקייט אדער גאט, און דורך וועלכע די וועלט איז בעשאפען געווארען.

se′pia *n. and a.* (סי′-פי-א) סעפיא, א טונקעל=ברוינע פארב, וועלכע בעקומט זיך פון טינט=פיש; דער טינט=פיש; געמאכט מיט סעפיא [ווי א בילד]. ז. *cuttlefish*.

se′pic *a.* (סי′-פיק) געמאכט פון סעפיא; געמאלען מיט סעפיא [אזא טונקעל=ברוינע פארב]. ז. *sepia*.

se′piost *n.* (סי′-פי-אסט) דער ביין פון א טינט=פיש. ז. *cuttlefish*.

se′pium *n.* (סי′-פי-אם) ז. *sepiost*.

se′poy *n.* (סי′-פאי) א סיפאי [אן אינדישער סאלדאט אין דער ענגלישער ארמעע].

seppuk′u *n.* (סעפ-פוק′-או) ז. *hara-kiri*.

seps *n.* (סעפס) א מין שלאנגען=עהנליכע יאשטשערקע.

sep′sis *n.* (סעפ′-סיס) פוילונג, פערדארבונג; בלוט=פערגיפטונג דורך פוילען.

sept *n.* (סעפט) א שטאם, א שבט [בעזונדערס אין אירלאנד]; אן ארומגעצאמטער ארט, א צאם, א פארקאן.

Sept. אבקירצונג פון *September* אדער פון *Septuagint*

sep′ta *n.* (סעפ′-טא) שייד=ווענטלעך. ז. *septum*.

sep′tal *a.* (סעפ′-טעל) וואס איז שייך צו א שטאם אדער שבט; וואס האט די פארם אדער כאראקטער פון א שייד=ווענטעל.

sep′tan *a.* (סעפ′-טען) וואס קומט פאר אדער וואס טרעפט זיך יעדען זיבעטען טאג.

sep′tangle *n.* (סעפ′-טענגל) אין געאמעטריע — א זיבען=קאנטיגע און זיבען=ווינקעלדיגע פיגור.

septan′gular *a.* (סעפ-טענ′-גיו-לאר) זיבען=ווינקעלדיג, זיבען=קאנטיג.

sep′tate *a.* (סעפ′-טייט) וואס האט א שייד=ווענטעל אדער שייד=ווענטלעך; וואס האט אבטיילונגען אדער חדרים′לעך.

sep′tated *a.* (סעפ′-טיי-טעד) ז. *septate*.

septa′tion *n.* (סעפ-טיי′-שאן) פאנאנדערטיילונג, דאס מאכען אבצאמונגען אין א זאך דורך שייד=ווענטלעך.

Septem′ber *n. and a.* (סעפ-טעמ′-בער) דער מאנאט סעפטעמבער; וואס קומט פאר אין מאנאט סעפטעמבער.

Septem′bral *a.* (סעפ-טעמ′-ברעל) פון מאנאט סעפטעמבער.

Septem′brist *n.* (סעפ-טעמ′-בריסט) איינער וואס האט גענומען אן אנטייל אין דער הריגה פון די ארעסטירטע, וועלכע האבען זיך ענטזאגט צו שווערען טריי היט דער קאנסטיטוציאן, אין דער צייט פון דער ערשטער פראנצויזישער רעוואלוציאן אין סעפטעמבער 1792; א רוצח, א בלוטדורשטיגער מענש.

septe′mia *n.* (סעפ-טי′-מי-א) בלוט=פערגיפטונג; פוילונג.

septempar′tite *a.* (סעפ-טעמ-פאר′-טאיט) אין באטאניק — זיבען=טייליג, צוטיילט אין זיבען טיילען.

septem′vir *n.* (סעפ-טעמ′-וואיר) אין אלטען רוים — דער סעפטעמוויר, איינער פון זיבען בעאמטע, וועלכע פלעגען צוזאמענשטעלען א רעגיערונג אדער פערוואלטונג.

septem′virate *n.* (סעפ-טעמ′-ווי-רייט) אין אלטען רוים — דער סעפטעמוויראט, א רעגיערונג אדער פערוואלטונג פון זיבען פערזאנען.

septena′rius *n.* (סעפ-טע-ניי′-רי-אס) א זיבען=מעטריגעס געדיכט.

sep′tenary *a. and n.* (סעפ′-טע-נע-רי) וואס בעשטעהט פון זיבען; וואס פאסירט איין מאל אין זיבען יאהר; וואס דויערט זיבען יאהר; א גרופע פון זיבען זאכען.

sep′tenate *a.* (סעפ′-טע-נייט) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון זיבען טיילען [ווי געוויסע בלעטער].

septen′nate *n.* (סעפ-טענ′-אייט) א פעריאדע פון זיבען יאהר אדער אן איינריכטונג וואס דויערט זיבען יאהר.

septen′nial *a.* (סעפ-טענ′-אי-על) זיבען=יעהריג; וואס פאסירט איין מאל אין זיבען יאהר.

septen′nially *adv.* (סעפ-טענ′-אי-על-אי) אלע זיבען יאהר.

septen′nium *n.* (סעפ-טענ′-אי-אם) א פעריאדע פון זיבען יאהר.

Septen′trio *n.* (סעפ-טענ′-טרי-או) אין אסטראנאמיע — די קאנסטעלאציאן אדער שטערן=גרופע "דער גרויסער בער".

septen′trional *a.* (סעפ-טענ′-טרי-א-נעל) נארדליך, צפון=זייטיג.

septentrional′ity *n.* (סעפ-טענ-טרי-א-נעל′-אי-טי) דאס זיין אין צפון=זייט, די נארדליכע לאגע.

septen′trionally *adv.* (סעפ-טענ′-טרי-א-נעל-אי) צו צפון=צו, נארדליך; פון צפון.

septet′ *n.* (סעפ-טעט′) אין מוזיק — דאס סעפטעט, א מוזיק=פערפאסונג פאר זיבען שטימען אדער אינסטרומענטען; א כאר פון זיבען זינגער; א קאפעלע פון זיבען מוזיקאנטען.

sept′foil *n.* (סעפט′-פאיל) א פיגור פון זיבען לאפען אדער בלעטער; די טארמענטיל=ווארץ [אזא פלאנצע]. ז. *tormentil*.

sep′tic *a. and n.* (סעפ′-טיק) וואס ברייגנט פוילנים; א שטאף וואס פעראורזאכט פוילונג.

sep′tical *a.* (סעפ′-טי-קעל) וואס פעראורזאכט פוילונג.

septice′mia *n.* (סעפ-טי-סי′-מי-א) סעפטיצעמיע, פוילנים אדער פוילונג [פון א גליעד].

septice′mic *a.* (סעפ-טי-סי′-מיק) וואס איז שייך צו סעפטיצעמיע אדער פוילונג [פון א גליעד].

sep′ticidal *a.* (סעפ′-טי-סאי-דעל) וואס איז געשפאלטען דורך א שייד=וואנד [וועגען פלאנצען].

sep′ticide *a.* (סעפ′-טי סאיד) ז. *septicidal*.

septic′ity *n.* (סעפ-טיס′-אי-טי) די נייגונג ארויסצורופען פוילנים; פוילקייט.

septifa′rious *a.* (סעפ-טי-פיי′-רי-אס) זיבען=פאך.

septif′erous *a.* (סעפ-טיפ′-ע-ראס) וואס האט א שייד=ווענטעל [וועגען פלאנצען].

septif′luous *a.* (סעפ-טיפ′-לו-אס) זיבען=שטרעמיג, וואס פליסט אין זיבען שטראמען.

septifo′lious *a.* (סעפ-טי-פאו′-לי-אס) זיבען=בלעטערדיג; וואס האט זיבען בלעטער.

sep′tiform *a.* (סעפ′-טי-פארם) מיט זיבען געשטאלטען, זיבען=פערמיג; וואס האט די פארם פון א שייד=ווענטעל.

septilat′eral *a.* (סעפ-טי-לעט′-ע-רעל) זיבען=זייטיג.

septil′lion *n.* (סעפ-טיל′-יאן) א סעפטיליאן, א מיליאן וואס איז זיבען מאל גע׳כפל׳ט אויף זיך אליין [א סעפטיליאן איז אן איינס מיט 42 נולען].

sep′timal *a.* (סעפ′-טי-מעל) וואס איז שייך צו דער צאהל זיבען.

septimana′rian *n.* (סעפ-טי-מע-ניי′-רי-ען) א מאנאך וואס ווערט אנגעשטעלט אין קירכען=דיענסט אויף איין וואך.

sep′time *n.* (סעפ′-טים) — אין פעכטען דער סעפטים [א בעשטימטע לאגע פון פעכטער, ווען ער האלט די שווערד האריזאנטאל און די צווייטע האנד איז אויפגעהויבען]; אין מוזיק — דאס סעפטימא, דער זיבעטער טאן פון א גאמא.

septin′sular *a.* (סעפ-טינ′-שיו-לאר) בעשטעהענד פון זיבען אינזלען

sep′tisyllable *n.* (סעפ′-טי-סיל-עבל) אווארט פון זיבען זילבען.

sep′ton *n.* (סעפ′-טאן) סעפטאן, אן אויסגעטראכטער עלעמענט, וועלכען מען האט אמאל געהאלטען אלס די אורזאכע פון פערפעסטונג אדער פערגיפטונג; לופט וואס ענטהאלט אין זיך ווענינג זויערשטאף און פיעל פערגיפטענדע עלעמענטען.

septuagena′rian *n.* (סעפ-טיו-עדזש-ע-ניי′-רי-ען) א זיבעציג=יעהריגע פערזאן; א פערזאן אין דער עלטער צווישען זיבעציג און אכציג יאהר.

septuag′enary *a. and n.* (סעפ-טיו-עדזש′-ע-ניי-רי) זיבעציג=יעהריג; א זיבעציג=יעהריגע פערזאן.

septuages′ima *n.* (סעפ-טיו-ע-דזשעס′-אי-מא) א פעריאדע פון זיבעציג טעג.

septuages′imal *a.* (סעפ-טיו-ע-דזשעס′-אי-מעל) וואס בעשטעהט פון זיבעציג.

Septuages′ima Sun′day (סעפ-טיו-ע-דזשעס′-אי-מא סאנ′-דיי) דער דריטער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט=צייט.

Sep′tuagint *n. and a.* (סעפ′-טיו-ע-דזשינט) די סעפטואגינטא [די גריכישע איבערזעצונג פון דער תורה וועלכע איז געמאכט געווארען פון צוויי און זיבעציג אידישע געלעהרטע אין דער צייט פון תלמי אדער פטאלאמעאוס פילאדעלפוס, קעניג פון מצרים אן ערך 270 יאהר פאר דער קריסטליכער צייט=רעכנונג]; וואס איז שייך צו דער סעפטואגינטא.

Septuagin′tal *a.* (סעפ-טיו-ע-דזשינ′-טעל) וואס בעציהט זיך אויף דער סעפטואגינטא [די גריכישע איבערזעצונג פון דער תורה].

sep′tum *n.* (סעפ′-טאם) אן שייד=ווענטעל; אן אבצאמונג.

sep′tuple *a. and v.* (סעפ′-טיופל) זיע=

בעז=פאך; זיעבען מאל אזוי פיעל; פערגרעסערען אין זיעבען מאל.

sep'ulcher *n. and v.* (סעפ'-אל-קער) א קבר, א גרוב; בעגראבען, בעערדיגען, מקבר זיין.

sepul'chral *a.* (סי-פאל'-קרעל) וואס איז שייך צו א קבר; אויפגעשטעלט אויף א קבר; וואס איז עהנליך צו א קבר, טיעף, גרויזאם, מיט א פערשטיקטען קול; כמורנע, טרויריג.

sepul'chral voice (סי-פאל'-קרעל וואיס) א דומפפע קבר=שטימע.

sep'ulchre *n. and v.* (סעפ'-אל-קער) ז. ***sepulcher***

sepul'tural *a.* (סי-פאל'-טשו-רעל) וואס איז שייך צו קבורה.

sep'ulture *n.* (סעפ'-אל-טשור) דאס בעגרעבנים, די בעערדיגונג, די קבורה.

sequa'cious *a.* (סי-קהוויי'-שאס) פאלגענד, פאלגזאם, וואס איז גענייגט נאכצופאלגען א פיהרער.

sequa'ciously *adv.* (סי-קהוויי'-שאס-לי) נאכפאלגענדיג איינם נאך'ן אנדערען.

sequa'ciousness *n.* (סי-קהוויי'-שאס-נעס) פאלגזאמקייט, בויגזאמקייט; א נייגונג נאכצופאלגען.

sequac'ity *n.* (סי-קהוועס'-אי-טי) די פאלגזאמקייט, די בויגזאמקייט.

se'quel *n.* (סי'-קהוועל) די פארטזעצונג; די פאלגע, דאס רעזולטאט; דער פועל יוצא.

seque'la *n.* (סי-קהווי'-לא) איינער אדער עטוואס וואס פאלגט נאך; א קראנקהייט וואס איז די פאלגע פון א פריהריגער קראנקהייט.

se'quence *n.* (סי'-קהווענס) די פאלגע, די נאכפאלגע; די שטופען=פאלגע, די רייה; די קארטען=פאלגע [ווען אין איין האנד זיינען פאראן עטליכע קארטען פון איין מאסט, וועלכע געהען איינע נאך די אנדערע, ווי למשל, א קעניג, א דאמע און אן אונטער]; אין מוזיק — די סעקווענץ, א מעלאדישער מאטיוו, וואס ווערט איבערגע'חזר'ט עטליכע מאל אין א געוויסען סדר.

se'quent *a. and n.* (סי'-קהווענט) פאלגענד, ארויסקומענד פון עפעס; נאכפאלגענד; דאס וואס פאלגט נאך עפעס אין א געוויסען סדר.

sequen'tial *a.* (סי-קהווענ'-שעל) וואס געהט נאך דער רייה; נאכפאלגענד.

sequential'ity *n.* (סי-קהווענ-שי-על'-אי-טי) די פאלגערונג, דאס פאלגען איינס נאך דעם אנדערען אין א נאטירליכער רייה.

sequen'tially *adv.* (סי-קהווענ'-שעל-אי) נאך דער רייה, אין דער פאלגע.

seques'ter *v.* (סי-קהוועס'-טער) אבלעגען אן א זייט, אבטיילען; פעראורזאכען ארויסצוגעהן פון עפענטליכען לעבען; אבזונדערען, דערווייטערען; אין געזעצגעבונג — סעקוועסטרירען, ארויפלעגען אן ארעסט אויף א פערמעגען אדער אבגעבען עס צו אן אנדער פערזאן ביז די פראגע וועגען איהם ווערט ענטשיידעט פון געריכט אדער ביז די חובות וואס ליעגען אויף איהם ווערען אבגעצאהלט; קאנפיסקירען אן אייגענטום; זיך אבזאגען פון אלע פרעטענזיעס אויף דעם מאן'ס ירושה [וועגען אן אלמנה].

seques'tered *a.* (סי-קהוועס'-טערד) אויסגעטיילט, אבגעזונדערט, אבגעשיידט.

seques'trable *a.* (סי-קהוועס'-טרעבל) וואס קען אבגעטיילט אדער אבגעזונדערט ווערען.

seques'trate *v.* (סי-קהוועס'-טרייט) סעקוועסטרירען, פערנעהמען איינעמס אייגענטום ביז וואנען ער קומט ניט דורך מיט זיינע בעלי=חובות; קאנפיסקירען; אבזונדערען, אבטיילען.

sequestra'tion *n.* (סי-קהוועס-טריי'-שאן) אבזונדערונג, אבשיידונג; אבגעזונדערטקייט; אין געזעצגעבונג — סעקוועסטראציאן, דאס סעקוועסטרירען, דאס אבנעהמען א זאך פון צוויי שטרייטענדע צדדים, ווען ביידע פרעטענדירען, אז די זאך בעלאנגט צו זיי; דאס אוועקלעגען אן א זייט די חפצים פון א געשטארבענעם, ווען קיינער וויל זיך ניט אונטערנעהמען צו פערוואלטען זיי; א צושריפט פון געריכט צום שעריף צו לעגען אן ארעסט אדער קאנפיסקירען איינעמס אייגענטום.

se'questrator *n.* (סי'-קהוועס-טריי-טאר) א פערוואלטער פון אן אבגעשריבענעם פערמעגען; איינער וועלכער נעהמט איבער אימעצענס א פערמעגען ביז יענער דעקט זיינע חובות אדער בעפריעדיגט די, וועלכע האבען א פרעטענזיע אויף דעמזעלבען פערמעגען.

se'quin *n.* (סי'-קהווין) א סעקווין [אן אלטע ווענעציאנישע גאלדענע מטבע].

Sequoi'a *n.* (סי-קהוואי'-א) א מין קאליפארניער ריעזען=בוימער אדער מאמאטה=בוימער [אזעלכע ריעזיגע בוימער אין די זיד=וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע דערגרייכען אפט ביז 300 פוס הויך און 90 פוס אין אומפאנג].

se'ra *n.* (סי'-רא) ביי די אלטע רוימער — א שלאס, א שלעסעל.

seragl'io *n.* (סע-רעל'-יאו) דאס סעראל [אין טערקיי — א פאלאץ ארומגערינגעלט מיט מויער=ווענד, הויפטזעכליך דער הויפט פאלאץ פון דעם סולטאן, וואו עס געפינט זיך אויך זיין הארעם]; א הארעם; א פלאץ פאר געשלעכטליכען פערגניגען.

sera'i *n.* (סע-רא'-אי) א קאראוואנסאראי [אן אכסניה, א גאסט=הויז אין אריענט]; א סעראל, א הארעם [ז. ***seraglio***].

seralbu'min *n.* (סיער-על-ביו'-מין) בלוט איי=ווייס [דאס איי=ווייס וואס געפינט זיך אין בלוט]. ז. ***albumin***

serang' *n.* (סע-רענג') אן אסט=אינדישער באטסמאן [שיפס=אפיציער פון נידריגען ראנג].

Serapei'um *n.* (סער-ע-פי'-אם) ז. ***Serapeum***

Serape'um *n.* (סער-ע-פי'-אם) א סעראפיס=טעמפעל, א טעמפעל אין עגיפטען, וואו מען פלעגט בעגראבען די פערהייליגטע אקסען [סעראפיס].

ser'aph *n.* (סער'-עף) א שרף [אזא מלאך].

seraph'ic *a. and n.* (סע-רעפ'-איק) וואס איז שייך צו די שרפים [אזעלכע מלאכים]; הימליש, מלאך'ש; איבערמענשליך; ריין; א סעקטאנט, א ברענענדיגער אנהענגער, א פאנאטיקער.

seraph'ical *a.* (סע-רעפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו די שרפים [אזעלכע מלאכים]; מלאך'ש; הימליש, איבערמענשליך; ריין.

seraph'ically *adv.* (סע-רעפ'-אי-קעל-אי) ווי א שרף, ווי די שרפים [אזעלכע מלאכים]; מיט ברענענדער איבערגעבענהייט אדער ליעבע.

ser'aphim *n.* (סער'-ע-פים) שרפים [אזעלכע מלאכים. ז. ***seraph***]; אזא מאיל אדער מאטען=פליגעלע; א מין פערשטיינערטער קרעבס [ראק].

ser'aphims *n.* (סער'-ע-פימז) שרפים. ז. ***seraph***

seraphi'na *n.* (סער-ע-פי'-נא) ז. ***seraphine***

ser'aphine *n.* (סער'-ע-פין) א סעראפינע [א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א הויז=ארגעל].

Sera'pis *n.* (סע-ריי'-פיס) סעראפיס [אין פארצייטיגען עגיפטען — אזא פערהייליגטער אקס; ביי די פארצייטיגע רוימער און גריכען — דער גאט פון דער אונטער=וועלט]; א מין קרעבסען אדער ראקעס; א מין מאט=פליגעלע.

seraskier' *n.* (סער-עס-קיער') א סעראסקיער [א טערקישער גענעראל, דער טערקישער הויפט=קאמאנדיר פון דער ארמעע, דער טערקישען קריעגס=מיניסטער].

seraskier'at *n.* (סער-עס-קיער'-עט) דאס סעראסקיעראט [דאס צענטראל=ביורא פון דעם טערקישען קריעגס=מיניסטעריום].

Serb *n. and a.* (סוירב) א סערב, אן איינוואהנער פון סערביען; די סערבישע שפראך; סערביש.

Ser'bian *a. and n.* (סויר'-בי-ען) ז. ***Serb***

ser'cel *n.* (סויר'-סעל) ז. ***sarcel***

ser'dab *n.* (סויר'-דעב) די סערדאב [א פערבארגען קעמערעל אין די אלטעגיפטישע קברים, וואו מען פלעגט האלטען די סטאטוע אדער בילד פון פערשטארבענעם].

sere *a. and v.* (סיר) טרוקען; פערטריקענט, פערדארט, פערוועלקט; ברענען, סמאליען; טריקענען; פערדארבען; אבטעמפען, מאכען אונעמפפינדליך.

serein' *n.* (סע-רען') א זעהר דראבנער טהוי=רעגען בעת דער הימעל איז לויטער [אין די טראפישע לענדער].

sere'na *n.* (סע-ריי'-נא) אן אבענד=געזאנג.

serenade' *n. and v.* (סער-ע-נייד') א סערענאדע [אן אבענד=געזאנג, אבענד=מוזיק, נאכט=מוזיק, הויפטזעכליך אלס אויסדרוק פון ליעבע אדער לכבוד א געליעבטער]; א מין ארקעסטער=מוזיק צום שפיעלען אויף דער פרייער לופט; זינגען אדער שפיעלען א סערענאדע.

serena'der *n.* (סער-ע-ניי'-דער) א סערענאדען=זינגער, א סערענאדען=שפיעלער. ז. ***serenade***

serena'ta *n.* (סער-ע-נא'-טא) א מין ארקעסטער=מוזיק בעשטימט צום שפיעלען אויף דער פרייער לופט

serene' *a., n. and v.* (סי-רין') 1. קלאר, לויטער, רוהיג, זאנפט; 2. קלארקייט, לויטערקייט, זאנפטקייט, רוהיגקייט; 3. א קלארער, לויטערער שטח [ווי פון הימעל]; 4. מאכען קלאר, לויטער, רוהיג אדער זאנפט.

1. He is living a **serene** retired life. 3. No cloud breaks the **serene** of the sky.

Serene' High'ness (סי-רין' האי'-נעס) דורכלויכט [אלס א טיטול].

serene'ly *adv.* (סי-רינ'-לי) מיט רוהיגקייט; אהן אויפרעגונג, מיט איבערלעגונג, אויף א קאלטבלוטיגען שטייגער.

serene'ness *n.* (סי-רינ'-נעס) קלארקייט, לויטערקייט; שטילקייט, רוהיגקייט.

sere'ness *n.* (סיר'-נעס) טרוקענקייט.

seren'itude *n.* (סי-רענ'-אי-טיוד) קלארקייט, לייטערקייט; שטילקייט, רוהיגקייט.

seren'ity *n.* (סי-רענ'-אי-טי) קלארקייט,

לויטערקייט; שטילקייט, רוהיגקייט; דורכ=לויכט [אלס טיטול].

serf *n.* (סוירף) א לייב=אייגענער; א פאנשטשיזניק; א שקלאף.

serf′age *n.* (סוירפ′-עדזש) ז. ***serfdom***.

serf′dom *n.* (סוירפ′-דאם) לייב=אייגענ=שאפט, דאס זיין א לייב=אייגענער אדער פאנשטשיזניק; שקלאפעריי.

serf′hood *n.* (סוירפ′-הוד) ז. ***serfdom***.

serf′ism *n.* (סוירפ′-איזם) ז. ***serfdom***.

serge *n.* (סוירדזש) סארזשע [א מין שטארקעס וואל=צייג].

ser′geancy *n.* (סאר′-דזשענ-סי) ז. ***sergeantship***.

ser′geant *n.* (סאר′-דזשענט) א סער=זשאנט, אן אונטער=אפיציער, א וואכמייס=טער, א פאליציסט פון העכערען ראנג; א שעריף אדער שטייערען=קאלעקטאר [אין ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א דיענער, א מאנאסטיר=דיענער; איינער פון אן עהרען=וואך, א בעגלייטער; אין אירלאנד און ענגלאנד — אן אדוואקאט פון א הוי=כען ראנג; א סערזשאנט=פיש [ז. ***sergeant-fish***].

ser′geant-at-arms′ *n.* (סאר′-דזשענט-עט-ארמז′) א בעוואפענטער בעגלייטער, א קעניגליכער בעדיענער אדער בעגלייטער; אן עקזעקוטיווער בעאמטער אין א געזעצ=געבענדער קערפערשאפט [וועלכער פיהרט דורך די בעפעהלע פון דער קערפערשאפט].

ser′geant at law (סאר′-דזשענט עט לאה) אין אירלאנד און ענגלאנד — אן אד=וואקאט פון העכערען ראנג.

ser′geantcy *n.* (סאר′-דזשענט-סי) ז. ***sergeantship***.

ser′geant-fish *n.* (סאר′-דזשענט-פיש) דער סערזשאנט=פיש [ווערט אזוי גערו=פען צוליעב זיינע שטרייפען, וועלכע דער=מאהנען אן א סערזשאנט׳ס גאלוינען]. ז. ***cobia***.

ser′geant-ma′jor *n.* (סאר′-דזשענט-מיי′-דזשאר) א פעלדפעבעל, אן אויבער=סערזשאנט, אן אויבער=וואכמייסטער, א גע=הילפס=אדיוטאנט; אזא פיש.

ser′geantry *n.* (סאר′-דזשענט-רי) ז. ***sergeantship***.

ser′geantship *n.* (סאר′-דזשענט-שיפ) דאס אמט פון א סערזשאנט. ז. ***sergeant***.

ser′geanty *n.* (סאר′-דזשענ-טי) אן עה=רענווירדיגע ארט פון פעאדאלער אונטער=טעניגקייט [ווען דער פעאדאל איז אן אונטערטאן ניט פון א באראן, נאר די=רעקט פון קעניג].

serge′-blue *n.* (סוירדזש′-בלוה) ז. ***soluble blue***.

sergette′ *n.* (סויר-דזשעט′) אזא דינער סארזשע [א מין וואלען=צייג].

se′rial *a. and n.* (סי′-רי-על) וואס פאלגט אין א רייה אדער סעריע; וואס בעשטעהט פון א סעריע; וואס איז שייך צו א סעריע; פעריאדיש, וואס ערשיינט אין רעגעלמעסיגע פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען; א ליטעראַרישע אויסגא=בע וואס ערשיינט רעגעלמעסיג אין פארט=זעצונגען, טיילען אדער העפטען.

serial′ity *n.* (סי-רי-על′-אי-טי) דאס נאכפאלגען אין א רייה; דאס צוזאמענ=שטעלען א סעריע, דאס בעשטעהן פון א סעריע; דאס קומען אין רעגעלמעסיגע פארטזעצונגען, טיילען אדער העפטען [וועגען א ליטעראַרישען ווערק].

se′rially *adv.* (סי′-רי-על-אי) אין א סעריע, אין א רייה, איינס נאך׳ן אנדע=רען.

se′riate *v. and a.* (סי′-רי-אייט) איינ=ארדנען אין א רייה אדער סעריע; איינ=געארדענט אין א רייה אדער סעריע; וואס קומט אין א רייה אדער סעריע.

se′riately *adv.* (סי′-רי-אייט-לי) ז. ***serially***.

seria′tim *adv.* (סי-רי-איי′-טים) ז. ***serially***.

seria′tion *n.* (סי-רי-איי′-שאן) דאס בילדען א סעריע אדער רייה.

ser′icate *a.* (סער′-אי-קייט) ז. ***sericeous***.

ser′icated *a.* (סער′-אי-קיי-טעד) בע=דעקט מיט א זיידענעם פוך.

seri′ceous *a.* (סי-ריש′-יאס) זיידען, פון זייד, זיידענארטיג, זיידען=עהנליך.

ser′icicultural *a.* (סער′-אי-סי-קאל-טשור-על) וואס איז שייך צו זייד=ווערים צוכט [קולטיווירונג פון זייד=ווערים].

ser′iciculture *n.* (סער′-אי-סי-קאל-טשור) זייד=ווערים צוכט, קולטיווירונג פון זייד=ווערים.

ser′iciculturist *n.* (סער′-אי-סי-קאל-טשור-איסט) א זייד=ווערים ציכטער, איי=נער וואס קולטיווירט אדער האדעוועט זייד=ווערים.

ser′icultural *a.* (סער′-אי-קאל-טשור-על) ז. ***sericicultural***.

ser′iculture *n.* (סער′-אי-קאל-טשור) ז. ***sericiculture***.

ser′iculturist *n.* (סער′-אי-קאל-טשור-איסט) ז. ***sericiculturist***.

serie′ma *n.* (סער-אי-אי′-מא) די סע=ריעמא [א מין זיד=אמעריקאנישער פוי=געל, עהנליך צו א זשוראוול (קראניך) אדער צום אמעריקאנישען סעקרעטאר=פויגעל. ז. ***secretary-bird***].

se′ries *n.* (סיע′-ריעז) א סעריע, סע=ריעס, א רייה; א גאנג [ווי פון ביכער א. ז. וו.]; א גרופע; אין געאלאגיע — א שיכט; אין מאטעמאטיק — א פראגרע=סיאן [ז. ***progression***].

ser′if *n.* (סער′-איף) דער קורצער דינער אויבערשטער אדער אונטערשטער קווער=שטריך פון א בוכשטאב [ווי ביי ***H I*** א. ד. ג.].

ser′igraph *n.* (סער′-אי-גרעף) אן אינ=סטרומענט צו פרובירען די איינפערמיג=קייט פון רויהען זייד.

serim′eter *n.* (סע-רימ′-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שטאר=קייט פון זייד=פעדים.

ser′in *n.* (סער′-אין) דער גירליץ אדער טשיזשיק [אזא קאנאריק=עהנליכער איי=ראפעאישער פויגעל].

serinette′ *n.* (סער-אי-נעט′) א פויגעל=ארגעל [א מין האנד=ארגעל צו לערנען פויגעלען זינגען].

ser′in-finch *n.* (סער′-אינ-פינטש) א גירליץ אדער טשיזשיק [ז. ***serin***]; א קאנאריק.

serin′ga *n.* (סע-רינ′-גא) דער בראזי=ליאנער קאוטשוק=בוים.

serin′ga-oil *n.* (סע-רינ′-גא-איל) דאס אויל פון דעם בראזיליאנישען קאוטשוק=בוים [ווערט געברויכט אין זייף און אין דרוק=פארב].

se′rio-com′ic *a.* (סי′-רי-או-קאמ′-איק) ערנסט=קאמיש, האלב=ערנסט האלב=קאמיש.

se′rio-com′ical *a.* (סי′-רי-או-קאמ′-אי-קעל) ז. ***serio-comic***.

se′rio-com′ically *adv.* (סי′-רי-או-קאמ′-אי-קעל-אי) אויף אן ערנסט=קאמי=שען שטייגער, האלב=ערנסט האלב קאמיש.

serio′so *adv.* (סיי-רי-או′-סאו) אין מו=זיק — ערנסט, פערטראכט.

se′rious *a.* (סי′-רי-אס) ערנסט, סע=ריעז, וויכטיג.

se′riously *adv.* (סי′-רי-אס-לי) אין ערנסט, מיט ערנסט.

se′riousness *n.* (סי′-רי-אס-נעס) ערנסטקייט.

ser′iph *n.* (סער′-איף) ז. ***serif***.

serj. אבקירצונג פון ***serjeant***

ser′jeant *n.* (סאר′-דזשענט) ז. ***sergeant***.

ser′jeantcy *n.* (סאר′-דזשענט-סי) ז. ***sergeantship***.

sermoc′inal *a.* (סויר-מאס′-אי-נעל) וואס איז שייך צום ריידען.

sermocina′tion *n.* (סויר-מאס-אי-ניי′-שאן) א רעדענס=פארם וואס בעשטעהט אין דעם, דאס דער רעדנער שטעלט א פראגע און ענטפערט אויף איהר [ווי למשל: איז ער שולדיג? ניין, ער איז ניט שולדיג].

sermol′ogus *n.* (סויר-מאל′-א-גאס) א זאמלונג פון דרשות פון די פאפסטען און פון די גרינדער פון דער קריסטליכער רע=ליגיאן.

ser′mon *n. and v.* (סויר′-מאן) א פרע=דיגט, א דרשה, א מוסר=דרשה; פרעדיגען; האלטען א דרשה; זאגען מוסר.

sermoneer′ *n.* (סויר-מא-ניער′) ז. ***sermonizer***.

ser′moner *n.* (סויר′-מאנ-ער) ז. ***sermonizer***.

ser′monet *n.* (סויר′-מאנ-עט) א דרשה׳לע, א קורצער פרעדיגט.

ser′monette *n.* (סויר′-מאנ-עט) ז. ***sermonet***.

sermon′ic *a.* (סויר-מאנ′-איק) וואס טראגט דעם כאראקטער פון א דרשה אדער פרעדיגט.

sermon′ical *a.* (סויר-מאנ′-אי-קעל) ז. ***sermonic***.

ser′moning *n.* (סויר′-מאנ-אינג) דאס פרעדיגען, דאס דרשנ׳ען; בעלעהרונג; ראטה.

ser′monise *v.* (סויר′-מאנ-איז) ז. ***sermonize***.

ser′moniser *n.* (סויר′-מאנ-אי-זער) ז. ***sermonizer***.

ser′monist *n.* (סויר′-מאנ-איסט) א פרע=דיגער, א בעל דרשן, א פערפאסער פון דרשות.

ser′monize *v.* (סויר′-מאנ-איז) דרשנ׳ען, האלטען א דרשה; פרעדיגען; מוסר׳ען; פערפאסען דרשות.

ser′monizer *n.* (סויר′-מאנ-אי-זער) א בעל דרשן, א פרעדיגער, א מוסר=זאגער; א פערפאסער פון דרשות.

ser′mountain *n.* (סויר′-מאונ-טיין) בערג=לאזערקרויט [אזא אייראפעאישע פלאנצע].

ser′muncle *n.* (סויר′-מאנקל) ז. ***sermonet***.

seron′ *n.* (סיי-ראון′) א פאק פון 200 פונט פאראגוואי=טהעע אדער בראזילישע טהעע [אזא פלאנצע, וואס איהרע בלעט=לעך ווערען געברויכט אלס טהעע]; א פאק=קארב פאר ראזשינקעס, פייגען, מאנדלען א. ז. וו.

seroon′ *n.* (סע-רוהן′) א פאק=קארב פאר ראזשינקעס, פייגען, מאנדלען א. ז. וו.

seropu′rulent *a.* (סי-רא-פיו′-רו-לענט) וואס בעשטעהט פון סערום [בלוט=וואסער,

דער וואסערדיגער טייל פון בלוט] און פון אייטער.

seros'ity *n.* (סי-ראס'-אי-טי) סערום, בלוט-וואסער, דער וואסערדיגער טייל פון בלוט; סראווועטקע; עטוואס וואס איז וואסערדיג; דער וואסערדיגער טייל פון עפעס.

ser'otine *n.* (סער'-א-טין) די בלאסע פלעדערמויז [אזא קליינע אייראפעאישע פלעדערמויז].

serot'inous *a.* (סי-ראט'-אי-נאס) שפעט ארויסקומענד [וועגען פלאנצען].

se'rous *a.* (סי'-ראס) וואס; וואסערדיג; ענטהאלט אדער טיילט אויס פון זיך סערום [בלוט-וואסער, דער וואסערדיגער טייל פון בלוט]; דאס אויסטיילען פון זיך סרא-ווועטקע.

ser'pent *n., a. and v.* (סויר'-פענט) א שלאנג; א קריכענדע בעשעפעניש, א רעפ-טיל; א סערפענט [אזא געדרעהטער, שלאנגען-עהנליכער הילצערנער מוזיקאלי-שער בלאז-אינסטרומענט]; א דראכען אדער שווערמער [אזא פייערווערק וואס דרעהט זיך אדער ברענט אין זיגזאגען]; א כיטרער, פאלשער אדער בייזער מענש; איינער וואס האט א בעצויבערענדען איינ-פלוס; קריכענד [ווי א שלאנג], עהנליך צו א שלאנג, זיך דרעהענד; זיך שלענג-לענד; זיך שלענגלען, זיך דרעהען ווי א שלאנג; ארומדרעהען ארומוויקלען [ווי א שלאנג].

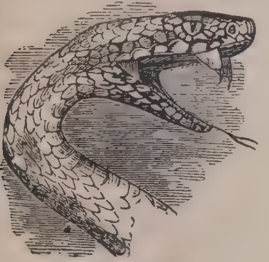

Serpent

Ser'pent *n.* (סויר'-פענט) אין אסטרא-נאמיע — דער שלאנגען-טרעגער [אזא שטערען-גרופע].

serpenta'ria *n.* (סויר-פען-טיי'-רי-א) ז. *serpentary*

Serpenta'rius *n.* (סויר-פען-טיי'-רי-אס) דער שלאנגען-טרעגער [אזא שטערן-גרופע. ז. *Serpent*]; דער מין שלאנ-גען-פרעסער אדער סעקרעטאר-פויגלען [אזעלכע פויגלען. ז. *secretary-bird*].

ser'pentary *n.* (סויר-פען-טע-רי) דאס שלאנגען-גראז אדער דער ווירדזשי-ניער שלאנגען-ווארצעל [אזא פלאנצע].

ser'pentary-root *n.* (סויר-פען-טע-רי-רוהט) ז. *serpentary*

Ser'pent-bear'er *n.* (סויר'-פענט-בעהר'-ער) ז. *Serpent*

ser'pent-charm'er *n.* (סויר'-פענט-טשארמ'-ער) א שלאנגען-בעשווערער, א שלאנגען-בעצויבערער [איינער וואס בע-צויבערט שלאנגען אדער בעהויפטעט צו קענען בעצייבערען שלאנגען און זיי קאנ-טראלירען].

ser'pent-charm'ing *n.* (סויר'-פענט-טשארמ'-אינג) שלאנגען-בעצויבערונג. ז. *serpent-charmer*

ser'pent-cu'cumber *n.* (סויר'-פענט-קיו'-קאמ-בער) די שלאנגען-אוגערקע [א מין לענגליכע ביזאם-מעלאן]. ז. *muskmelon*

ser'pent-de'ity *n.* (סויר'-פענט-די'-אי-טי) דער שלאנג-גאט [ביי די אפיטען, וואס האט פארגעשטעלט א קערפער פון א מענשען מיט א קאפ פון א פאלק אדער שפארבער און מיט שלאנגען-עהנליכע פיס]. ז. *Ophite*

ser'pent-ea'gle *n.* (סויר'-פענט-איג'ל) א מין פאלק [סאקאל] אדער שפארבער.

ser'pent-ea'ter *n.* (סויר'-פענט-איט'-ער) א שלאנגען-פרעסער; א פויגעל אדער חיה וואס שפייזט זיך מיט שלאנגען; דער סעקרעטאר-פויגעל [אזא פויגעל וואס עסט שלאנגען. ז. *secretary-bird*].

ser'pent-fish *n.* (סויר'-פענט-פיש) ז. *snake-fish*

ser'pent-god *n.* (סויר'-פענט-גאד) ז. *serpent-deity*

serpen'tiform *a.* (סויר-פען'-טי-פארם) שלאנגען-פערמיג.

serpentig'enous *a.* (סויר-פען-טידזש'-ע-נאס) וואס קומט ארויס פון א שלאנג.

ser'pentine *a., n. and v.* (סויר'-פען-טין) געשלענגעלט, געדרעהט; שלאנגען-פערמיג; עהנליך צו א שלאנג; כיטרע, פעררעטהעריש; וואס הויבט זיך אן און ענדיגט זיך מיט איין און דעמזעלבען ווארט [וועגען א שורה פון א געדיכט]; סערפענטין אדער סערפענטין-שטיין, שלאנ-גען-שטיין [אזא שטיין]; זיך שלענגלען, זיך דרעהען.

ser'pentinely *adv.* (סויר'-פען-טין-לי) אזוי ווי א שלאנג.

ser'pentine verse (סויר'-פען-טין ווארס) א שלאנגען-פערז [א שורה פון א ליעד וואס הויבט זיך אן און ענדיגט זיך מיט איין און דעמזעלביגען ווארט].

ser'pentine ware (סויר'-פען-טין הוועהר) א מין פאיאנס פון פערשיעדענע קאלירען, הויפטזעכליך געשפרענקעלט גרוי און גרין. ז. *Wedgwood ware*

Serpentin'ian *n.* (סויר-פען-טינ'-אי-ען) אן אפיט, איינער פון דער פארצייטי-גער סעקטע אפיטען. ז. *Ophite*

serpentin'ic *a.* (סויר-פען-טינ'-איק) ז. *serpentinous*

serpenti'ningly *adv.* (סויר-פען-טאי'-נינג-לי) ז. *serpentinely*

serpentiniza'tion *n.* (סויר-פען-טינ-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג אין סערפענ-טין אדער שלאנגען-שטיין.

ser'pentinize *v.* (סויר'-פען-טינ-איז) פערוואנדלען אין סערפענטין אדער שלאנ-גען-שטיין.

ser'pentinous *a.* (סויר'-פען-טינ-אס) עהנליך צו סערפענטין אדער שלאנגען-שטיין [אזא שטיין].

ser'pentize *v.* (סויר'-פען-טאיז) זיך דרעהען, זיך שלענגלען.

ser'pent-like *adv.* (סויר'-פענט-לאיק) שלאנגען-עהנליך, ווי א שלאנג.

ser'pentry *n.* (סויר'-פען-טרי) דאס דרעהען זיך ווי א שלאנג, דאס שלענגלען זיך; א פלאץ פול מיט שלאנגען; דאס שלאנגען-געשלעכט.

ser'pent's-tongue *n.* (סויר'-פענטס-טאנג) די נאטער-צונג [א מין פארן-פלאנ-צע אדער פאפאראטניק]; א מין פער-שטיינערטער צאהן פון א פארצייטיגען האיפיש; א מין שווערד אדער דעגען מיט א פאנאנדערגעטיילטען קלינג.

ser'pentwood *n.* (סויר'-פענט-הוואוד) דאס שלאנגען-בוימעל [אזא אסט-אינדי-שעס בוימעל, וואס זיין ווארצעל ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען שלאנגען-גיפט און געגען אנדערע קראנקהייטען].

serpette' *n.* (סויר-פעט') אן אויסנעבוי-גענעם מעסער צו בעשניידען בוימער און אנדערע פלאנצען.

serpig'inous *a.* (סויר-פידזש'-אי-נאס) בעדעקט מיט א געוויסען מין לישאיעס [אזא הויט-קראנקהייט]; קריכענד, וואס געהט איבער פון ארט צו ארט [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

serpi'go *n.* (סויר-פאי'-גאו) פרעסענדע לישאיעס [אזא הויט-קראנקהייט].

ser'polet *n.* (סויר'-פא-לעט) דער ווילד-דער טימיאן. ז. *thyme*

ser'pula *n.* (סויר'-פיו-לא) א רעהר-ווארים [א מין ים-ווארים וואס האלט זיך אין אזעלכע מושעל-עהנליכע רעהרען, וועל-כע פלעכטען זיך צוזאמען]; א ווארים-רעהר [אין וועלכער די רעהר-ווערים האל-טען זיך אויף]; א געפלעכט פון ווארים-רעהרען.

Serpula

ser'pulan *n.* (סויר'-פיו-לען) ז. *serpulian*

serpu'lian *n.* (סויר-פיו'-לי-ען) א רעהר-ווארים. ז. *serpula*

ser'pulite *n.* (סויר'-פיו-לאיט) א סער-פוליט [א פערשטיינערטער ווארים-רעהר]. ז. *serpula*

ser'ra *n.* (סער'-א) א זעג-עהנליכער טייל פון דעם קערפער פון א חיה אדער פלאנצע.

serra'no *n.* (סע-ריי'-נאו) א מין אקון אדער בארש, דער ים-בארש [אזא פיש].

ser'rate *a.* (סער'-אייט) זעג-פערמיג, געצאקט, געקארבט, צייהניג.

ser'rated *a.* (סער'-איי-טעד) ז. *serrate*

ser'rate leaf (סער'-אייט ליעף) א בלאט מיט א געצאקטען, זעג-פערמיגען ראנד.

serra'tion *n.* (סע-ריי'-שאן) זעג-פערמיג-קייט, געצאקטקייט, צייהניגקייט; עהנליכ-קייט צו די ציינער פון א זעג.

ser'rature *n.* (סער'-ע-טשור) ז. *serration*

ser'ried *a.* (סער'-איד) צוזאמענגע-דרענגט, צוזאמענגעפרעסט; וואס איז אין צוזאמענגעפרעסטע רייהען.

serrif'erous *a.* (סע-ריפ'-ע-ראס) געצאקט, זעג-פערמיג; וואס האט געצאקטע אדער זעג-פערמיגע טיילען.

ser'riform *a.* (סער'-אי-פארם) צייה-ניג, געצאקט, זעג-פערמיג [וועגען קער-פער-טיילען פון אינזעקטען].

ser'rulate *a.* (סער'-או-לייט) דין אדער דראבנע געצאקט, בעדעקט ווי מיט זעהר קליינע צייהנדלעך.

ser'rulated *a.* (סער'-או-ליי-טעד) ז. *serrulate*.

serrula'tion *n.* (סער-או-ליי'-שאן) א רינג, דראבנע געצאקטקייט; א דראבנע צאקונג.

ser'ry *v.* (סער'-אי) צוזאמענדרענגען, צוזאמענפרעסען.

se'rum *n.* (סי'-ראם) סערום, בלוט־וואסער, סראוועטקע, דער וואסערדיגער טייל פון בלוט, מילך א. ז. וו.; דער כילאס [דער זאפט פון איבערגעקאכטע שפייזען, וואס ווערט איבערגעקאכט אין די געדערים, נאכדעם ווי ער קומט פון מאגען]; די בלוט־סערום פון א חיה, וועלכע איז בעשיצט געגען א געוויסער קראנקהייט דורך דעם, וואס מען האט אין איהר דאזענווייז אריינגעשפריצט די מיקראבען, וועלכע פעראורזאכען דיעזע קראנקהייט; אנטיטאקסין [ז. *antitoxin*].

serv. אבקירצונג פון *servant* אדער פון דעם לאטייניזשען ווארט *serva* [האלט, קאנזערווירע] וואס ווערט געברויכט אלס אן אויפשריפט אויף רעצעפטען.

Serv. אבקירצונג פון *Servian* אדער פון *Servia*.

serv'able *a.* (סירוו'-עבל) וואס קען געגעבען ווערען, וואס קען דערלאנגט ווערען. ז. *serve*.

ser'val *n.* (סויר'-וועל) דער סערוואל, די אפריקאנישע טיגער־קאץ [אזא ווילדע קאץ מיט א געפלעקטער פעל].

ser'valine *a.* (סויר'-וועל-אין) וואס איז שייך צו א סערוואל; ענליך צו א סערוואל. ז. *serval*.

ser'vant *n.* (סויר'-וועגט) א דיענער, א בעדיענטער; א דיענסט; א קנעכט.

ser'vant-girl *n.* (סויר'-וועגט-גוירל) א דיענסט, א דיענסט־מיידעל.

ser'vant-maid *n.* (סויר'-וועגט-מייד) א דיענסט־מיידעל.

ser'vant-man *n.* (סויר'-וועגט-מען) א דיענער, א בעדיענטער.

ser'vantry *n.* (סויר'-וועגט-רי) דיענערשאפט.

ser'vant's-call *n.* (סויר'-וועגטס-קאהל) א פייפעל צו רופען די דיענער.

ser'vantship *n.* (סויר'-וועגט-שיפ) דאס זיין א דיענער, די לאגע פון א דיענער אדער קנעכט.

serve *v. and n.* (סירוו) דיענען, זיין אונטערגעווארפען; בעדיענען, דערלאנגען צום טיש; ערפילען געוויסע פפליכטען; פראווען גאטעסדיענסט; דיענען אלס...; נוצען אלס...; זיך צופאסען צו..., זיין צוגעפאסט; בעהאנדלען, זיך בענעהמען; אומגעהן מיט עמעס, ארבייטען מיט עמעס; געניגען, זיין גענוג; בעפרידיגען; ארומבינדען עפעס מיט שטריק [אויף שיפען]; איבערגעבען, דערלאנגען [א געריכטליכע פאדערונג א. ז. וו.]; האבען געשלעכטליכען פערקעהר [וועגען בהמות]; ווארפען צום ערשטען דעם באל [אין טענים־שפיעל]; דאס גיבען דעם ערשטען ווארף מיט'ן באל אין טענים־שפיעל; דאס רעכט צו גיבען דעם ערשטען ווארף מיט'ן באל אין טענים־שפיעל.

serve an appren'ticeship (סירוו ען ע-פרענ'-טיס-שיפ) זיין אין דער לעהרע [ביי א בעל מלאכה].

serve an attach'ment (סירוו ען ע-טעטש'-מענט) ארויפלעגען אן ארעסט.

serve an of'fice (סירוו ען אפ'-איס) ערפילען די פליכטען פון אן אמט.

serve a proc'ess (סירוו ע פראס'-עס) ז. *serve a writ*.

serve a sen'tence (סירוו ע סענ'-טענס) אבקומען א געריכטס־שטראף.
He **served** a **sentence** of eighteen months' hard labor.

serve a ta'ble (סירוו ע טייבל) גרייטען צום טיש.

serve a turn (סירוו ע טוירן) ענטשפרעכען דעם צוועק, זיין גוט אדער צוגעפאסט צו דער געלעגענהייט.

serve a war'rant (סירוו ע וואר'-ענט) דערלאנגען א פערהאפטונגס־בעפעהל [א בעפעהל וועגען ארעסט].

serve a writ (סירוו ע ריט) דערלאנגען א געריכטליכען בעפעהל.

serve for (סירוו פאר) דיענען אלס..., פערנעהמען דעם פלאץ פון...
The sofa **serves** him **for** a bed.

serve no'tice (סירוו נאו'-טיס) 1. אנזאגען, לאזען וויסען; 2. דערלאנגען א געריכטס־איינלאדונג.
1. The official was **served** with **notice** of dismissal.

serve one a trick (סירוו הוואן ע טריק) אבטהאן איינעם א שפיצעל.

serve one out (סירוו הוואן אוט) בעשטראפען, זיך נוקם זיין, אנלערנען.

serve one right (סירוו הוואן ראיט) בעהאנדלען ווי איינעם קומט; א מצוה!

serve one's time (סירוו הוואנז טאים) פערענדיגען די לעהר־צייט [ביי א בעל מלאכה].

serve out (סירוו אוט) אויסטיילען, פאנאנדערטיילען.

serv'er *n.* (סירוו'-ער) א דיענער; א בעדיענער; איינער וואס בעדיענט אדער דערלאנגט צום טיש; איינער וואס דערלאנגט אדער גיט איבער [ווי למשל, א געריכטס־בעפעהל]; עטוואס וואס דיענט צום דערלאנגען ביים טיש [ווי למשל, א טאץ]; אן ארויסהעלפער אדער בעדיענער פון א גלח; אין טענים־שפיעל — דער שפיעלער וואס גיט דעם ערשטען ווארף פון באל.

serve the occa'sion (סירוו טהי א-קיי'-זשאן) זיין צוגעפאסט צו דער געלעגענהייט, נוצען ביי דער געלעגענהייט.

serve the pur'pose of (סירוו טהי פויר'-פאס אוו) דיענען צו..., דיענען אלס..., פערנעהמען דעם פלאץ פון עפעס.
A bent pin **served the purpose** of a fish-hook.

serve the same sauce (סירוו טהי סיים סאהס) זיך אברעכענען מיט אימעצען, אבצאהלען מדה כנגד מדה.

serve time (סירוו טאים) זיצען אין געפענגניס.

serve up (סירוו אפ) דערלאנגען צום טיש.

serve writ of attach'ment (סירוו ריט אוו ע-טעטש'-מענט) ארויפלעגען אן ארעסט.

Ser'vian *a. and n.* (סויר'-ווי-ען) סערביש, וואס איז שייך צו סערביען אדער צו די סערבען; א סערב, די סערבישע שפראך.

ser'vice *n.* (סויר'-וויס) גע־דיענסט; הארכזאמקייט, אונטערווארפענהייט; דאס דיענען, בעדיענונג; דאס דערלאנגען צום טיש; גאטעסדיענסט; די זאמלונג פון געזאנגען ביי א גאטעסדיענסט; נוצען; א געפעליגקייט, א טובה; א סערוויז, א טיש־גארניטור, א קרערענץ, א גאנג [ווי פון געשיר]; א גאנג געריכטען; א פארציע [שפייז אדער געטרענקען]; דאס דערלאנגען א געריכטליכען בעפעהל; אין טענים־שפיעל — דער ערשטער ווארף פון באל; די קליינע שטריק, וועלכע מען וויקעלט ארום א שיפס־שטריק; א צופיהר־ראהר, א צווייג־ראהר פון גאז־בעלייכטונג אדער וואסער־לייטונג [וואס פערבינדעט דעם הויפט־ראהר פון גאס מיט דעם ראהר פון א געביידע]; דער שפערבער־בוים אדער ראבינע [אן אייראפעאישער בוים מיט רויטע עסבארע יאגדעס]; די שפערבער־בוים יאגדע.

serviceabil'ity *n.* (סויר-ווי-סע-ביל'-אי-טי) ז. *serviceableness*.

ser'viceable *a.* (סויר'-וויס-עבל) 1. דיענליך, ניצליך; דיענסטוויליג, דיענסטפערטיג; 2. דויערהאפט, וואס מען קען לאנג געברויכען.
1. She bought a **serviceable** set of dishes.
2. Wool is the most **serviceable** fabric.

ser'viceableness *n.* (סויר'-וויס-עבל-נעס) דיענליכקייט, ניצליכקייט; דיענסטוויליגקייט, דיענסטפערטיגקייט; דויערהאפטיגקייט, דאס קענען פיעל אדער לאנג געברויכט ווערען.

ser'viceably *adv.* (סויר'-וויס-ע-בלי) אויף א ניצליכען אופן; מיט דיענסטוויליגקייט אדער דיענסטפערטיגקייט; אויף א דויערהאפטען אופן.

ser'vice-ber'ry *n.* (סויר'-וויס-בער'-אי) די גארטען־ראבינע אדער שפערבער־בוים יאגדע [אזא רויטע עסבארע יאגדע].

ser'vice-book *n.* (סויר'-וויס-בוק) א געבעט־בוך, א בוך פון גאטעסדיענסטע.

ser'vice-box *n.* (סויר'-וויס-באקס) א מין פערבינדונג פון דאמפף־רעהרען. ז. *expansion-joint*.

ser'vice-clean'er *n.* (סויר'-וויס-קליינ'-ער) אזא האנד־לופט־פומפ צו רייניגען גאז־רעהרען.

ser'vice-line *n.* (סויר'-וויס-לאין) אין טענים־שפיעל — א ליניע געצויגען פאראלעל צו דער נעץ [21 פוס וויים פון דער נעץ].

ser'vice-magazine' *n.* (סויר'-וויס-מעג-ע-זין') א מין מיליטערישער אמוניציאנס־מאגאזין [פון זאכען וואס מען דארף האבען צו דער האנד].

ser'vice-pipe *n.* (סויר'-וויס-פאיפ) א צופיהר־ראהר, א צווייג־ראהר פון גאז־בעלייכטונג אדער וואסער־לייטונג [וואס פערבינדעט דעם הויפט־ראהר פון גאס מיט דעם ראהר פון א געביידע].

ser'vice-tree *n.* (סויר'-וויס-טריע) דער שפערבער־בוים אדער גארטען־ראבינע [אזא בוימעל]; די גארטען־ראבינע אדער די שפערבער־בוים יאגדע.

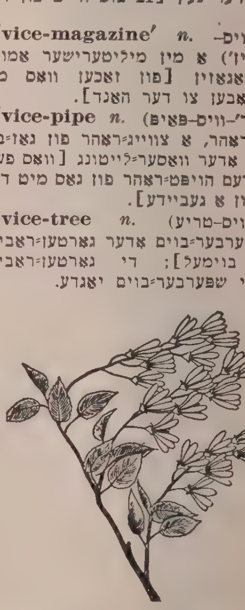

Service-tree

serv'ient *a.* (סירוו'-אי-ענט) אונטערגעארדענט.

serviette' *n.* (סער-ווי-עט') א סערוועטקע.

ser'vile *a. and n.* (סויר'-וויל) קנעכטיש, שקלאפיש; פערשקלאפט; אונטערגעווארפען, אונטערטהעניג, נידריג, געמיין; אין גראמאטיק — וואס בעלאנגט ניט צום ווארצעל פון ווארט, סעקונדאר, פון צווייטער בעדייטונג [וועגען א ווארט־טייל]; א שקלאף, א קנעכט; אין גראמאטיק — א ווארט־טייל, וואס בעלאנגט ניט צום ווארצעל פון ווארט.

ser'vilely *adv.* (סויר'-וויל-לי) אויף א קנעכטישען אדער שקלאפישען שטייגער; מיט אונטערטהעניגקייט אדער אונטערגעווארפענקייט; אויף א נידריגען, געמיינעם אופן.

ser'vileness *n.* (סויר'-וויל-נעס) ז. *servility*.

ser'vilism *n.* (סויר'-וויל-איזם) שקלאפעריי, די עקזיסטענץ פון א שקלאפען־קלאס.

servil'ity *n.* (סויר-וויל'-אי-טי) קנעכטישקייט, שקלאפישקייט, פערשקלאפטקייט, אונטערטהעניגקייט; נידריגקייט, געמיינהייט.

serv'ing *n.* (סוירוו'-אינג) בעדיענונג; בעדיענונג; דאס ארומדרעהען מיט קליינע שטריק [א שיפס־שטריק].

serv'ing-board *n.* (סוירוו'-אינג-באורד) א שטיק האלץ צום ארומוויקלען קליינע שטריק ארום שיפס־שטריק.

serv'ing-maid *n.* (סוירוו'-אינג-מייד) א דיענסט, א דיענסט־מיידעל.

serv'ing-mal'let *n.* (סוירוו'-אינג-מעל'-עט) אזא האלב־צילינדרישעס שטיקעל האלץ צום ארומוויקלען שטריקלעך ארום א שיפס־שטריק.

serv'ing-man *n.* (סוירוו'-אינג-מען) א דיענער, א בעדיענטער.

servi'tium *n.* (סויר-וויש'-אי-אם) א סערוויטוט. ז. *servitude*.

serv'itor *n.* (סוירוו'-אי-טאר) א דיענער, א בעדיענטער; אן ארימער סטודענט וואס פלעגט בעדיענען ביים טיש די אנדערע סטודענטען [פארצייטענס אין אקספארדער אוניווערזיטעט].

serv'itorship *n.* (סוירוו'-אי-טאר-שיפ) די לאגע פון א סטודענט וואס האט בעדיענט די אנדערע סטודענטען [פארצייטענס אין אקספארדער אוניווערזיטעט].

serv'itude *n.* (סוירוו'-אי-טיוד) קנעכטשאפט, שקלאפעריי; דאס זיין א דיענער; אונטערגעווארפענקייט, פערשקלאפטקייט; צוואנג־ארבייט; א סערוויטוט [א געוויסעס רעכט אויף פרעמדען גרונד־אייגענטום, ווי דאס רעכט דורכצוגעהן, צו פאשען בהמות א. ז. וו.].

serv'itus *n.* (סוירוו'-אי-טאס) א סערוויטוט. ז. *servitude*.

servt. אבקירצונג פון *servant*

ses'ame *n.* (סעס'-ע-מי) דער סעזאם אדער דער קונטשוט [אזא פלאנצע. ז. *bene*].

ses'ame-oil *n.* (סעס'-ע-מי-איל) סעזאם־אויל. ז. *bene*.

ses'amoid *a. and n.* (סעס'-ע-מאיד) אין אנאטאמיע — ענליך צו סעזאם־קערנער, גוזעוואטע, קניפעלדיג [הויפטזעכליך וועגען די פערהארטונגען אדער גוזיקעס אין כראמשקע. ז. *sesame*]; א סעזאם־ביינדעל [א כראמשקע־ביינדעל, א כראמשקע־פערהארטונג]

sesamoi'dal *a.* (סעס-ע-מאי'-דעל) ענליך צו סעזאם־קערנער, גוזעוואטע, קניפעלדיג. ז. *sesamoid*.

ses'amoid bone (סעס'-ע-מאיד באון) א סעזאם ביינדעל [א כראמשקע־ביינדעל, א כראמשקע־פערהארטונג].

sesamoidi'tis *n.* (סעס-ע-מאי-דאי'-טיס) ענטצינדונג פון די סעזאם־ביינדלעך אין דעם אונטערשטען געלענק פון א פערד'ס פוס. ז. *sesamoid bone*.

ses'ban *n.* (סעס'-בען) די סעסבאניע [אזא שעהנער קוסט פון די ווארימע לענדער מיט א ווייכען האלץ].

sescun'cia *n.* (סעס-קאנ'-שי-א) אין אלטען רוים — א געוויכט פון אן אונץ מיט א האלב.

ses'eli *n.* (סעס'-ע-לי) דער סעסעל אדער בערג־אוקראפ [אזא פלאנצע מיט ברייטע בלומען־בלעטלעך און ווייסע בלומען].

Se'sha *n.* (סיי'-שא) אין דער אסט־אינדישער מיטאלאגיע — סיישא, דער קעניג פון די שלאנגען [א הונדערט־קעפיגע שלאנג, אויף וועלכער עס האלט זיך כלומרשט די וועלט].

sesquial'ter *n.* (סעס-קהווי-על'-טער) א גרויסער פלעק אויף די פליגעלעך פון געוויסע זומער־פויגעלעך וואס שליסט אין זיך איין א קלענערען.

sesquial'teral *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-רעל) וואס איז אנדערטהאלבען מאל מעהר. 9 to 6 is a sesquialteral ratio.

sesquial'terate *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-רייט) ז. *sesquialteral*.

sesquial'terous *a.* (סעס-קהווי-על'-טע-ראס) ז. *sesquialteral*.

sesquiba'sic *a.* (סעס-קהווי-ביי'-סיק) אין כעמיע — וואס בעצייכענט א זאלץ, וואס ענטהאלט אנדערטהאלטען עקוויוואלענטען פון דער באזע צו יעדען עקוויוואלענט פון דער זויערע.

sesquicenten'nial *a. and n.* (סעס-קהווי-סענ-טענ'-אי-על) הונדערט־און־פופציגסטער; וואס איז שייך צו אנדערטהאלבען יאהרהונדערט אדער צו א פעריאדע פון 150 יאהר; א הונדערט־פופציג־יעהריגער יובילעאום.

sesquidu'ple *a.* (סעס-קהווי-דיו'פל) וואס איז פיערטהאלבען מאל מעהר.

sesquidu'plicate *a.* (סעס-קהווי-דיו'-פלי-קייט) וואס איז דריטהאלבען מאל מעהר, וואס געפינט זיך אין דער בעציהונג פון 2½ צו 1 אדער פון 5 צו 2.

sesquino'nal *a.* (סעס-קהווי-נאו'-נעל) אין דער פראפארציע פון 10 צו 9.

sesquiocel'lus *n.* (סעס-קהווי-א-סעל'-אס) ז. *sesquialter*.

sesquioc'taval *a.* (סעס-קהווי-אק'-טע-וועל) אין דער פראפארציע פון 9 צו 8.

sesquiox'id *n.* (סעס-קהווי-אק'-סיד) א צוזאמענזעצונג פון זויערשטאף מיט אן אנדער עלעמענט אין א פראפארציע פון דריי אטאמען זויערשטאף צו צוויי אטאמען פון צווייטען עלעמענט.

sesquiox'ide *n.* (סעס-קהווי-אק'-סאיד) ז. *sesquioxid*.

ses'quipedal *a.* (סעס'-קהווי-פער-על) ז. *sesquipedalian*.

sesquipeda'lian *a.* (סעס-קהווי-פי-דיי'-ליען) וואס האלט אנדערטהאלבען פוס; אונגעהייער לאנג [וועגען ווערטער]; וואס האט ליעב צו געברויכען לאנגע ווערטער.

sesquipeda'lianism *n.* (סעס-קהווי-פי-דיי'-ליען-איזם) דאס זיין אנדערטהאלבען פוס לאנג; אונגעהייערע לענג פון ווערטער; געברויך פון אונגעהייער לאנגע ווערטער.

sesquiped'alism *n.* (סעס-קהווי-פער'-על-איזם) ז. *sesquipedalianism*.

sesquipedal'ity *n.* (סעס-קהווי-פי-דער'-אי טי) דאס האלטען אנדערטהאלבען פוס; איבערטריבענע אדער אונגעוועהנליכע גרויס; געברויך פון צו לאנגע ווערטער.

sesquip'licate *a.* (סעס-קהוויפ'-לי-קייט) וואס בעצייכענט א בעציהונג פון א קוב צו א קוואדראט.

sesquiquar'tal *a.* (סעס-קהווי-קהוואהר'-טעל) אין דער פראפארציע פון 5 צו 4.

sesquiquin'tal *a.* (סעס-קהווי-קהווינ'-טעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 6 צו 5.

sesquisep'timal *a.* (סעס-קהווי-סעפ'-טי-מעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 8 צו 7.

sesquisex'tal *a.* (סעס-קהווי-סעקס'-טעל) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 7 צו 6.

sesquisul'phid *n.* (סעס-קהווי-סאל'-פיד) א כעמישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט אין דער פראפארציאן פון דריי אטאמען שוועבעל און צוויי אטאמען פון דעם אנדערען עלעמענט.

sesquiter'tial *a.* (סעס-קהווי-טויר'-שעל) ז. *sesquitertian*.

sesquiter'tian *a.* (סעס-קהווי-טויר'-שען) וואס געפינט זיך אין בעציהונג פון 4 צו 3.

ses'quitone *n.* (סעס'-קהווי-טאון) אין מוזיק — די קליינע טערציע [אן אינטערוואל פון אנדערטהאלבען טענער].

sess *n.* (סעס) א שטייער; אין דער זייף־פאבריקאציאן — א פורעם אבצוקיהלען די זייף.

ses'sile *a.* (סעס'-איל) וואס איז דירעקט פערבונדען [וועגען בלעטער און בלומען וואס האבען ניט קיין פערבינדונגס־שטענגעל אדער וועגען קערפער־טיילען וואס האבען א פלאכע און ברייטע פערבינדונג מיט'ן קערפער].

ses'sion *n.* (סעש'-אן) א זיצונג, א סעסיע; אסיפה; די צייט פון דער זיצונג אדער אסיפה.

ses'sional *a.* (סעש'-אן-על) וואס איז שייך צו א סעסיע, זיצונג אדער אסיפה.

ses'sional or'ders (סעש'-אן-על אהר'-דערז) פארלאמענטארישע רעגולאציאנען אנגענומען ספעציעל פאר איין סעסיע [זיצונג].

ses'terce *n.* (סעס'-טוירס) ז. *sestertius*.

sester'tius *n.* (סעס-טויר'-שי-אס) א סעסטערציע [א פארצייטיגע רוימישע בראנזענע אדער זילבערנע מטבע].

ses'tet *n.* (סעס'-טעט) א סעסטעט אדער סעקסטעט [א מוזיק־שטיק פאר זעקס שטימען אדער זעקס אינסטרומענטען]; די לעצטע זעקס שורות פון א סאנעט [ז. *sonnet*].

sestet'to *n.* (סעס-טעט'-טא) ז. *sextet*.

sesti'na *n.* (סעס-טי'-נא) א סעסטינע [א סטאנזא פון זעקס שורות אדער אזא געדיכט פון זעקס סטאנזאס צו זעקס שורות אין יעדער].

ses'tine *n.* (סעס'-טין) ז. *sestina*.

set *v., a. and n.* (סעט) זעצען, ארייבזעצען; שטעלען, ארייגשטעלען; אויפשטעלען; זעצען בריהען אויף אייער; אנשטעלען [אויף א פלאץ]; פלאנצען, איינפלאנצען, אויפהויבען, אוועקשטעלען אין א שטעהענדער פאזיציאן; שטעלען אין אן אונבעוועגליכער לאגע אדער פארם; אבשטעלען; ריכטען צו א געוויסען פארויסבעטראכטען פונקט אדער צוועק [ווי די געפיהלען, דעם ווילען]; בעשטימען, פעסט־

זעצען, ארדנען; שטעלען א פרייז, בעשטימען דעם ווערטה; איינלעגען געלד, וועטען; שטעלען אין קאן; צוריכטען עפעס צום געברויך; צוגרייטען צו דער ארבייט, אראנזשירען, פערפערטיגען; אנשטעלען אדער אנשארפען די צייהנער פון א זעג; ארויסטרעטען אין א געוויסער ריכטונג פון בעוועגונג אדער טהעטיגקייט; בריינגען צו א געוויסען צושטאנד; שטעלען אין א פערלעגענהייט; אין דרוקעריי — זעצען שריפט; אין מוזיק — אנשטעלען דעם טאן; צופאסען ווערטער צו נאטען; זינקען, אונטערגעהן [ווי די זון]; זיך פערוואנדלען פון א פליסיגקייט אין א סאלידען קערפער, געדיכט ווערען, זיך פערהארטעווען; זיך אבזעצען; שטייף ווערען; זיך אויסבויגען [וועגען א וועגטקע]; פליסען אדער שטרעמען אין א געוויסער ריכטונג; זיך נייגען; זיך נעהמען פאר עפעס; טהאן עפעס, אנווענדען די כחות; ארויסשפראצען, אנהויבען וואקסען; זיצען [אויף אייער, ווי א הוהן]; זיך פאסען [ווי א קלייד]; געזעצט, שטייף ביי זיך, ניט בויגזאם, פעסט געשלאסען; געארדענט, פעסטגעזעצט, בעשטימט; גוט בעטראכט, מיט א פארויסגעזעצטען פלאן; שטייף, סאליד, אונבעוועגליך; איינגעזעסען אין א געוויסען פלאץ; צוזאמענגעשטעלט; געבויט; געמאכט; א גאנג, א גרופע, א סעריע, א קלאס; א קאמפאניע, א באנדע, א קליקע; דאס זעצען, דאס צוגעבען א בעשטימטע פארם, פאזיציאן אדער ריכטונג; די ריכטונג פון עפעס; דער קורס, די בעוועגונג, די טענדענץ; אן אויסבויגונג; גלייכפערמיגקייט, צופאסונג; דאס זעצען, דער אונטערגאנג [ווי פון דער זון]; אן ערשט-ארויסגעשפראצטע יונגע פלאנצע; די קנאספע אדער דאס אויגעל וואס שפראצט ארויס פון א פלאנצע; די צופאסונג [ווי פון א קלייד]; א גארניטור, א גאנג; א גארניטור מעבעל, א טיש-גארניטור, א סערוויז.

se′ta *n.* (סי′-טא) א דיקע שטייפע האר; א חזיר-האר.

set about′ (סעט ע-באוט′) ארייננטרעטען; אנפאנגען; זיך נעהמען צו עפעס.

I am going to **set about** my business.

set above′ (סעט ע-באוו′) העכער שטעלען אלס...

set abroad′ (סעט ע-בראהד′) בעקאנט מאכען, פערברייטען.

A rumor of the President's illness was **set abroad.**

seta′ceous *a.* (סי-טיי′-שיאס) וואס איז בעדעקט מיט שטייפע שטעכעדיגע האר [ווי חזיר-האר].

set afire′ (סעט ע-פאיר′) אנצינדען, פערברענען.

set aflame′ (סעט ע-פליים′) אנצינדען, פערברענען.

set afloat′ (סעט ע-פלאוט′) אבפאהרען [אויף דעם וואסער]; לאזען שווימען.

set against′ (סעט ע-גענסט′) געגענשטעלען; ארויסרופען כעס אדער פערביטערונג פון איינעם געגען אנדערען.

He **sets** one friend **against** another.

set agape′ (סעט ע-גייפ′) ערשטוינען אימעצען.

set agog′ (סעט ע-גאג′) אנרייצען.

set a lim′it (סעט ע לימ′-איט) עפעס בעשריינקען; שטעלען א ציעל צו עפעס.

set an exam′ple (סעט ען עג-זעמ′פל) טהאן עפעס אזוי, עס זאל דיענען אלס מוסטער; געבען א ביישפיעל.

set a pa′per (סעט ע פיי′-פער) אין די אוניווערזיטעטען — צוגרייטען אן עקזאמענאציאנס-פאפיער.

set apart′ (סעט ע-פארט′) פאנאנדערטיילען, אבזונדערען.

set aright′ (סעט ע-ראיט′) צורעכט מאכען, איינארדנען.

set aside′ (סעט ע-סאיד′) אבלעגען אן א זייט; פערווארפען; מאכען צו נישט.

set at bay (סעט עט ביי) איינעם שטעלען אין א שלעכטער לאגע.

set at defi′ance (סעט עט די-פאי′-ענס) ניט מורא האבען; זיך געגענשטעלען.

set at ease (סעט עט איעז) בערוהיגען; צופריעדען שטעלען; מאכען בעקוועם.

set a time (סעט ע טאים) בעשטימען א צייט.

set at lib′erty (סעט עט ליב′-ער-טי) ארויסלאזען פון געפענגנים; בעפרייען.

set at naught (סעט עט נאהט) מאכען צו גארנישט; האלטען פאר א קלייניגקייט.

set awork′ (סעט ע-הווארק′) זיך נעהמען צו דער ארבייט; בעשעפטיגען.

set′-back *n.* (סעט′-בעק) 1. א צוריקפאל; א צוריקשפרונג; א צוריקשטויסונג; 2. אין ארכיטעקטור — א פלאכער אבזאץ אין א וואנד.

1. The party received a **set-back** in the last campaign.

set back (סעט בעק) צוריקזעצען; צוריקשטויסען.

set before′ (סעט בי-פאור′) ארויסשטעלען, ארויסווייזען; שטעלען אויפ'ן טיש צום עסען אדער טרינקען.

set′-bolt *n.* (סעט′-באולט) א טרייב-באלץ [א באלץ וואס ווערט בענוצט ארויסצוקלאפען אן אנדער באלץ], א קאפ-באלץ, א שרויף-באלץ.

set by (סעט באי) אוועקלעגען אן א זייט; דערווייטערען; פערווארפען.

set close (סעט קלאוס) זעצען געדיכט [וועגען שריפט-זאץ].

set down (סעט דאון) 1. אראבזעצען, אראבלעגען [א משא]; 2. נאטירען, פערצייכענען, פערשרייבען עפעס; 3. צושרייבען א מיין אדער בעדייטונג; 4. רעכענען, האלטען, מיינען; אויסזידלען, שטארק טאדלען.

3. You may **set** his silence **down** to diffidence.

set′-down *n.* (סעט′-דאון) דאס אנזייפען א קאפ, דאס גוט אויסזידלען.

set eyes on (סעט איז אן) א בליק ווארפען אויף עפעס אדער אימעצען.

set fire to (סעט פאיר טו) אונטערצינדען, פערברענען.

set foot on (סעט פוט אן) בעטרעטען, ארויפטרעטען מיט'ן פוס.

Columbus was the first to **set foot** on American soil.

set forth (סעט פאורטה) ציינען, ווייזען, בעווייזען; בעקאנטמאכען; ארויסגעבען [א בוך]; דערהויבען, ריהמען, רעקאמענדירען; אראנזשירען, שטעלען אין ארדנונג, ארויסשטעלען; אנהויבען מארשירען, ארויסטרעטען פארווערטס.

set for′ward (סעט פאר′-הווארד) געהן פארווערטס; טרייבען ווייטער; אנטרייבען.

set free (סעט פריע) פריי לאזען, בעפרייען.

set go′ing (סעט גאו′-אינג) בריינגען אין גאנג, לאזען געהן.

setif′erous *a.* (סי-טיפ′-ע-ראס) פון בארשט-האר; בעוואקסען מיט בארשט-האר [ווי א חזיר].

se′tiform *a.* (סי′-טי-פארם) וואס איז ענליך צו הארטע שטייפע האר; וואס האט די פארם פון חזיר-האר.

setig′erous *a.* (סי-טידזש′-ע-ראס) ז. *setiferous*.

set in (סעט אין) 1. מאכען איינעם צו טהאן עפעס; מאכען אן אנהויב; 2. אנפאנגען; זיך אנהויבען; 3. זיך פעסטשטעלען אין א געוויסען צושטאנד; 4. פליסען אין דער ריכטונג צום ברעג; ווערען געריכטעט צו עפעס; 5. ווידער בעווייזען זיך נאך א צייט פון פערשווינדונג [ווי א מחנה פיש].

1. Please assist and **set** me **in.** 2. In England winter usually **sets in** about December. 3. The weather was **set in** very cold.

set′-in *n.* (סעט′-אין) אן אנהויב, דאס אנפאנגען.

set in mo′tion (סעט אין מאו′-שאן) בריינגען אין בעוועגונג.

set in or′der (סעט אין אהר′-דער) בריינגען אין ארדנונג; אראנזשירען; זעהן אז עפעס זאל דורכגעפיהרט ווערען.

set in read′iness (סעט אין רעד′-אי-נעס) מאכען גרייט.

set law at defi′ance (סעט לאה עט די-פאי′-ענס) זיך געגענשטעלען דעם געזעץ.

set off (סעט אף) 1. בעציערען, בעשעהנען; 2. אונטערשטרייכען, ארויסצייגען בולט'ער [ארויסשטעלענדיג אלס קאנטראסט צו עפעס]; 3. געגענשטעלען, ארויסשטעלען אלס א געגען-געוויכט; 4. אבמארקירען, אבצייכנען, פאנאנדערטיילען דורך א ליניע; 5. עקספלאדירען, אויסשיסען; 6. ארויספאהרען, אבפאהרען; 7. אין דרוקעריי — פערשמירען, פערפאטשקען [וועגען דרוק-טינט, וואס האט זיך נאך ניט אבגעטריקענט אויף דעם ערשט-אבגעדרוקטען בויגען פאפיער און קען פערשמירען דעם צווייטען בויגען וואס לעגט זיך אויף איהם].

2. The garment is made to **set off** the wearer. 3. A man on trial is not allowed to **set off** his good actions against his crimes. 6. Is it true that you are **setting off** without taking leave of your friends?

set′-off *n.* (סעט′-אף) א פערציערונג, אן ארנאמענט; אין ארכיטעקטור — אן אבזאץ אדער האריזאנטאלע ארויסשטארצונג פון א מויער-וואנד; א געגענשטעלונג; א געגען-פאדערונג; אין געזעצגעבונג — דאס געגען-געוויכט פון איין חוב געגען אן אנדערען; די פאדערונג פון א בעל-חוב אבצושאפען זיין שולד דורך דעם, וואס דער קרעדיטאר איז איהם שולדיג געלד; אין דרוקעריי — די דורכשלאגונג פון דרוק-טינט אויף דער אנדערער זייט פון פאפיער.

set on (סעט אן) אויפהעצען, אנרייצען; אנפאנגען, אנהויבען; פערנעהמען זיך מיט עפעס; אטאקירען, אנגרייפען.

se′ton *n.* (סי′-טאן) א פאדים אדער האר וואס ווערט דורכגעצויגען מיט א נאדעל דורך דער הויט פון קערפער.

set on edge (סעט אן עדזש) 1. שטעלען אויפ'ן ראנד אדער ברעג [ווי א פלאכער שטיין, וואס איז געשטעלט משופע]; 2. זיין שטארק אנגעשטרענגט.

2. We were all **set on edge** on election night.

set one's cap at (סעט הוואנז קעפ עט) זוכען געפעלען צו זיין [וועגען א פרוי בנוגע צו א מאן]; סטארען זיך אז יענער זאל מיט איהר חתונה האבען.

She **sets** her **cap at** him.

set one's face (סעט הוואנז פיים) זיך ווענדען צו א בעשטימטען ארט; פעסט בעשליסען.

set one's face against′ (סעט הוואַנז פּייס ע־גענסט') אַרויסזייגעז אונצופריע־דענהייט מיט עפּעס; ניט גינסטיג זיין צו עפּעס; זיין דאַגעגען.

set one's hand to (סעט הוואַנז הענד טו) זיך אונטערשרייבען אדער אונ־חתמ'ענען.

set one's heart at rest (סעט הוואַנז האַרט עט רעסט) זיך בערוהיגען; זיך צופריעדען שטעלען.

set one's heart on (סעט הוואַנז האַרט אָן) פערלאַנגען שטאַרק, האָבען אַ שטאַר־קען חשק צו עפּעס.

set one's seal to (סעט הוואַנז סיעל טו) געבען פּאָלמאַכט; פּערזיכערען אין עפּעס.

set one's shoul′der to the wheel (סעט הוואַנז שאָול'־דער טו טהי הוויעל) צולעגען אַן אַקסעל, אַרויסהעלפען, צוהעלפען; אַליין אַרבייטען, אַליין טהאָן, זיך אַ נעהם טהאָן.

set one's teeth (סעט הוואַנז טיעטה) צוזאַמענדריקען די צייהנער; אַנגעהמען אַ פעסטען בעשלוס.

set one to the door (סעט הוואַן טו טהי דאָור) אימעצען אַנווייזען די טהיר, אימעצען אַרויס׳פּטר׳ען.

set on fire (סעט אָן פאַיר) אונטערצינ־דען; אויפפלאַמען, אויפהעצען.

set on foot (סעט אָן פוט) אַנהויבען, בריינגען אין בעוועגונג; שטעלען אויף'ן פוס.

set on the legs (סעט אָן טהי לעגז) שטעלען אויף די פיס, איינעם אויסהעל־פען.

set o′pen (סעט אָופּן) עפענען, אויפ־דעקען.

se′tose *a.* (סי'־טאָוס) באָרשטיג, בעדעקט מיט שטעכעדיגע האָר.

set′-out *n.* (סעט'־אַוט) אַן אויסשטאַטונג, אַן אויספּערטיגונג; אַ פּערפּערטיגונג צו עפּעס [ווי צו אַ רייזע]; אַן אויסשטע־לונג פון אַרטיקלען אדער כלים.

set out (סעט אַוט) אויסטיילען, געבען יעדען זיין חלק; פּובליקירען, אַרויסלאָ־זען [ווי אַ פּראָקלאַמאַציע]; בעצייכנען מיט אַ גרענעץ; בעציערען, בעפּוצען, דעקאָרירען; אויסשטאַטען און אַרויסשיקען [ווי אַ שיף]; אַרויסשטעלען, צייגען, דעמאָנסטרירען, בעווייזען; דערצעהלען; איבערגעבען מיט אַלע פּרטים; מאַכען עס זאָל אַרויסשטאַרצען [ווי אַ שטיין פון וואַנד]; אַרויסטרעטען אין אַ נסיעה; אַנהויבען אַ קאַריערע; אַרויספליסען.

set o′ver (סעט אָו'־ווער) בעשטימען אַלס פערוואַלטער אדער הערשער איבער עפּעס; איבערטראַגען, איבערגעבען.

set pen to pa′per (סעט פּען טו פּיי'־פּער) נעהמען די פעדער אין דער האַנד; אַנפאַנגען שרייבען.

set′-pin *n.* (סעט'־פּין) ז. ***dowel***.

set rate (סעט רייט) אַ נעזעצטער פּרייז; אַ געשטעלטער מקח; אַ טאַקסע.

set right (סעט ראַיט) פּעררעכטען, גוט אדער ריכטיג מאַכען.

set sail (סעט סייל) אַנציהען די זעגלען; לאָזען זיך אין אַ נסיעה.

set seed (סעט סיעד) בילדען דעם פּרוכט־זאָמען.

set speech (סעט ספּיעטש) אַ פּאַרבערייטעטע אדער איינגעשטודירטע רעדע.

set straight (סעט סטרייט) מאַכען גראַד אדער גלייך.

settee′ *n.* (סע־טיע') אַ רוהע־באַנק, אַ זאָפע, אַ קאַנאַפּע, אַ דיוואַן; אַ מין שיף וואָס ווערט געברויכט אויף דעם מיטעל־לענדישען ים מיט צוויי אדער דריי דריי־קאַנטיגע זעגלען [ז. איל.].

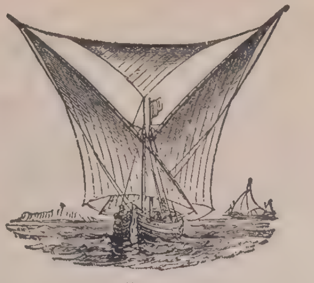

Settee

set′ter *n.* (סעט'־ער) דער וואָס זעצט, שטעלט, ריכטעט איין א. ז. וו.; אַ שריפט־זעצער; אַ שטיין־זעצער; אין מוזיק — דער טאָן־זעצער, דער קאָמפּאָניסט; אַ סע־טער [אַזאַ יאַגד־הונד פאַר פויגעל־יאַגד. ז. ***setting-dog***]; דער שפּיר־הונד [איי־נער וואָס שפּירט נאָך געוויסע פּערזאָנען צו בעשווינדלען אדער בערויבען זיי].

set′ter forth (סעט'־ער פאָורטה) אַן אַנזאָגער; איינער וואָס בריינגט עפּעס אַרויס אין דער עפענטליכקייט.

set′ter-grass *n.* (סעט'־ער־גראַס) ז. ***bear's-foot***.

set′ter off (סעט'־ער אָף) איינער אדער עפּעס וואָס בעציערט אדער דעקאָרירט; איינער וואָס רעקאָמענדירט עפּעס.

set′ter on (סעט'־ער אָן) אַן אויפריהרער, אַן אַנהעצער, אַן אויפרייצער.

set′ter out (סעט'־ער אַוט) איינער וואָס מאַכט עפּעס עפענטליך בעקאַנט; אַ פּראָ־קלאַמירער, אַ פּובליקירער.

set′ter up (סעט'־ער אַפּ) איינער וואָס זעצט עפּעס אויף; איינער וואָס זעצט אַן.

set′terwort *n.* (סעט'־ער־וואָירט) ז. ***bear's-foot***.

set the hand to (סעט טהי הענד טו) פּערנעהמען זיך מיט עפּעס; אונטערנעה־מען.

set the land (סעט טהי לענד) בעאָבאַכ־טען דורך'ן קאָמפּאַס ווי די שיף דערוויי־טערט זיך פון ברעג.

set the riv′er on fire (סעט טהי ריוו'־ער אָן פאַיר) טהאָן אַ וואונדערליכע, אויסערגעוועהנליכע זאַך.

He is a smart enough fellow, but he'll never set the river on fire.

set the ta′ble (סעט טהי טייבל) גריי־טען צום טיש.

set the teeth on edge (סעט טהי טיעטה אָן עדזש) פּעראורזאַכען אַן אונ־אַנגענעהמען געפיהל [ווי דאָס געפיהל אין די צייהנער בעת מען עסט אַ זויער זוייערע פּרוכט].

set′ting *n.* (סעט'־אינג) דאָס זעצען, דאָס שטעלען; דאָס איינפאַסען; אַן איינפאַסונג [פון עדעלשטיינער]; דאָס אויסשטעלען; דער אונטערגאַנג [פון דער זון]; פויגעל־יאַגד מיט יאַגד־הינד; די צאָהל אייער וואָס ווערען געלעגט אונטער אַ הוהן צום אויסבריהען.

set′ting-board *n.* (סעט'־אינג־באָורד) אַ ברעטעל, אויף וועלכען נאַטוראַליס־טען שטעכען אַן אינזעקטען מיט שפּילקעס.

set′ting-cir′cle *n.* (סעט'־אינג־סויר'־קל) אַ פּעררייכטונג אין אַ טעלעסקאָפּ אויסצו־געפינען אַ בעשטימטען שטערען.

set′ting-dog *n.* (סעט'־אינג־דאָג) אַ סעטער [אַזאַ יאַגד־הונד פאַר פויגעל־יאַגד].

Setting-dog

set′ting free (סעט'־אינג פריע) די פריי־לאָזונג, די בעפרייאונג.

set′ting-pole *n.* (סעט'־אינג־פּאָול) אַ שטאַנג, מיט וועלכען מען שטופּט אַ שיף איבער'ן טייך.

set′ting-rule *n.* (סעט'־אינג־רוהל) אַ זעצ־ליניע [פאַר שריפט־זאַץ]. ז. ***composing-rule***.

set′ting-stick *n.* (סעט'־אינג־סטיק) ז. ***composing-stick***.

set′tle *v. and n.* (סעטל) זעצען, פעסט־זעצען; בעשטימען, בעשליסען; עטאַבלי־רען, שטעלען אין אַ בעשטימטער לאַגע אדער אָמט; בערוהיגען, שטיל מאַכען; לאָזען זיך אַבזעצען [ווי מוטנע וואַסער], קלאָר מאַכען [אַ פליסיגקייט]; האַרט מאַ־כען [ווי אַ וועג, איבער וועלכען מען זאָל קענען פאָהרען]; בעצאָהלען, קוויטירען, סלוק'ען [אַ חוב]; בעשטימען דעם נוסח [פון אַ שריפטליכען דאָקומענט]; בעזע־צען מיט מענשען, קאָלאָניזירען; קלאָר ווערען; זיך אויסלייטערען [פון וואָל־קענס]; זיך אַבזעצען, זינקען צום דעק; זיך אַרונטערלאָזען פון פליהען; זיך בע־רוהיגען; זיך בעזעצען אין אַ בעשטימ־טען אָרט; אַריינגעהן אין בעשטימטע פער־העלטניסע; קומען צו אַ בעשלוס; אַראַנ־זשירען, בריינגען אין אָרדנונג; בעשטי־מען [אַ צייט]; אויסגלייכען אַ שטריי־טיגקייט, בריינגען צו אַ פּשרה; ליקווי־דירען [אַ חוב]; אַ לאַנגע באַנק מיט אַ וואַנטעל, אַ זיץ־באַנק; אַ טייל פון אַ פּלאַטפאָרם, וועלכער איז נידריגער איידער אַן אַנדערער טייל.

set′tle a job (סעטל ע דזשאָב) דורכ־פיהרען אַן עסק, מאַכען אַ פּשרה.

set′tle a ques′tion (סעטל ע קהוועס־טשאָן) פּערענטפּערען אַ פראַגע; ענטשיי־דען אַ פראַגע.

set′tle-bed *n.* (סעט'ל־בעד) אַ בעט וואָס לעגט זיך צונויף און בעקומט די פאָרם פון אַ זאָפע אדער דיוואַן; אַ קליין בעט מיט אַ באַלדאַכין פון אויבען.

set′tled *a.* (סעטלד) 1. פעסטגעזעצט; שטייף; 2. בעשטימט, בעשלאָסען; 3. רו־היג, געזעצט, אנשטענדיג; ערנסט; וויכ־טיג; 4. גע'סלוק'ט, אויסגעגליכען [אַ בא־לאַנס, אַ חוב].

1. I have **settled** convictions on the subject. 3. Having married he began to lead a **settled** life.

set′tled convic′tion (סעטלד קאָנ־וויק'־שאָן) אַ פעסטע איבערצייגונג.

set′tledness *n.* (סעט'־לד־נעס) די פעס־טיגקייט, בעשטימטהייט; אַ רוהיגער צו־שטאַנד.

set′tlement *n.* (סעט'־ל־מענט) דאָס בע־זעצען זיך; דאָס פעסטזעצען; דאָס איינ־אָרדנען זיך אין לעבען, דאָס פערזאָרגען זיך [מיט אַ פאַמיליע, מיט אַ געשעפט א. ד. ג.]; דאָס בעזעצען מיט מענשען, דאָס קאָלאָניזירען; אַ לאַנד וואָס איז

ערשט קאלאניזירט געווארען; א קאלאניע; דאס איינשטעלען א גלח אין זיין קירכען-אמט; דאס בעשטימטע וואהנ-ארט פון א פערזאן; די בעריכטיגונג, די אויסגלייכונג [פון געזעלשאפטליכע עסקים און ענינים]; אין געזעצגעבונג — די קוויטירונג, די בע-צאהלונג; דאס בעשטימען וועגען דעם פער-מעגען אדער אייגענטום פון א פערזאן ווי עס צו פערטיילען נאך זיין טויט אדער אין אנדערע פעלע.

set′tler *n.* (סעט′-לער) 1. דער איינזידלער, דער קאלאניסט; 2. דאס וואס ענט-שיידעט עפעס.

2. His last blow was a settler.

set′tle the land (סעטל טהי לענד) זיך דערוויטערען פון ברעג, פערלירען דאס לאנד פון די אויגען [ווי ווען א שיף פאהרט אב פון ברעג].

set′tle to some′thing (סעטל טו סאמ′-טהינג) זיך ענטשליסען אויף עטוואס.

set′tling *n.* (סעט′-לינג) דאס זעצען, דאס פעסטזעצען אדער פעסטשטעלען; דאס קאלאניזירען; דאס אויסגלייכען, דאס קוויטירען, דאס מאכען שוה-בשוה.

set′tling-day *n.* (סעט′-לינג-דיי) דער טאג וואס ווערט בעשטימט אין א געשעפט און בעזונדערס אויף דער בערזע אבצו-רעכענען זיך און קוויטירען אלע חשבונות.

set′tlings *n.* (סעט′-לינגז) דער אבזאץ, דאס וואס זעצט זיך אב [ווי פון א פליסיג-קייט].

set′tlor *n.* (סעט′-לאר) דער וואס בע-שטימט עפעס וועגען זיין אייגענטום, ווי אזוי עס דארף פאנאנדערגעטיילט ווערען נאך זיין טויט אדער ביי אנדערע פעלע.

set′-to′ *n.* (סעט′-טו′) א שטרייט, א קריעג, א צאנקעריי; א געשלעג.

set to (סעט טו) צוזעצען, צוטרעטען צו עפעס.

set to mu′sic (סעט טו מיו′-זיק) צופאס-סען צו מוזיק, קאמפאנירען; פערפאסען א מעלאדיע צו די ווערטער פון א ליעד.

set to rights (סעט טו ראיטס) ברייג-גען אין ארדנונג; ברייגגען אין גארמא-לען צושטאנד.

set to work (סעט טו וואירק) זיך נעהמען צו דער ארבייט; אנפאנגען אן ארבייט.

set′-trap *n.* (סעט′-טרעפ) א פאסטקע מיט א פרוזשינע [צו כאפען חיות].

set′ula *n.* (סעט′-יו-לא) א קליינע בארשט-האר, א קליינעס שטייפעס הערעל.

set′ule *n.* (סעט′-יול) .ז *setula*

set′ulose *a.* (סעט′-יו-לאוס) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קליינע בארשט-האר.

set up (סעט אפ) אויפזעצען, אויפשטע-לען; אויסמושטירען [א סאלדאט]; אנ-הויבען [א נייע אונטערנעהמונג]; גרינ-דען אדער אויפבויען עפעס; בעזארגען מיט עפעס, אויסשטאטען; אויפהויבען צו א העכערען ראנג; ארויסשטעלען; אויפ-הויבען דאס קול; פארלעגען עפעס צום בעטראכטען, ארויסטרעטען מיט א נייער לעהרע; שטעלען אויף די פיס, צוגעבען מוטה; דערפרעהען, מאכען מונטער; אויפ-זעצען [דרוק-שריפט]; ארויסברייגגען, פראדוצירען; שטעלען אן אינסטרומענט אויף זיין געשטעל; פרעטענדירען אויף עפעס, האבען פרעטענזיעס.

set′-up *n.* (סעט′-אפ) דער געבוי, די פארם, דאס אויסזעהן; אין ביליארד-שפיעל — א גוטע לאגע פון די באלען; א הוליאנקע; כבוד, דאס מכבד זיין.

set up in busi′ness (סעט אפ אין ביז′-נעס) אנפאנגען האנדלען; עטאבלי-רען א געשעפט.

set upon′ (סעט א-פאן′) 1. אנפאנגען א געשעפט; 2. אנפאלען, מאכען אן אטאקע.

2. They all set upon him at once.

set′wall *n.* (סעט′-הוואהל) וואלעריאן אדער באלדריאן [אזא גראז מיט קליינע רויטע בלימהעז. פון וואר-צעל פון דיעזען גראז ווערען געמאכט באל-דריאן אדער וואלע-ריאן-טראפענס צו שטי-לען נערוועז-אויפרע-גונג].

Setwall

sev′en *a. and n.* (סעווען) זיבען; די צאהל זיבען.

sev′en-day fe′ver (סעוו′ן-דיי פי′-ווער) זיבען-טאגעדיגע קדחת [פיבער וועלכער לאזט אב און קומט צוריק יעדען זיבעטען טאג].

sev′en dead′ly sins (סעווען דעד′-לי סינז) די זיבען טויט-זינד [די זיבען זינד: גאוה, כעס, קנאה, תאוה, גיערינגקייט אדער האבזוכט, פרעסעריי און פוילקייט, וועלכע טויטען די נשמה לויט דער קא-טוילישער רעליגיאן].

sev′en do′lors of Ma′ry (סעווען דאו′-לארז אוו מיי′-רי) די זיבען פאסירונגען אין דעם לעבען פון דער הייליגער מאריע, אויף וועלכע די קאטוילישע רעליגיאן האט ספעציעלע תפלות.

sev′enfold *a. and adv.* (סעוו′נ-פאולד) זיבען-פאך; זיבען מאל אזוי פיעל; וואס בעשטעהט פון זיבען אדער פון זיבען טיי-לען.

sev′en lib′eral arts (סעווען ליב′-ע-רעל ארטס) די שבע חכמות [די זיבען ווי-סענשאפטען: גראמאטיק, רעטאריק, לא-גיק, אריטמעטיק, געאמעטריע, אסטראנא-מיע און מוזיק, לויט ווי מען האט זיי פארצייטען שטודירט אין די אוניווערזי-טעטען].

sev′ennight *n.* (סעוו′נ-נאיט) זיבען מעת לעת [א וואך].

sev′en sag′es (סעווען סיידזש′-עז) די זיבען חכמי יון [סאלאן, טהאלעס, כילאן, ביאס, קלעאבולוס, פעריאנדער און פיטא-קוס].

sev′enscore *n. and a.* (סעוו′נ-סקאור) זיבען מאל צוואנציג; הונדערט און פיער-ציג.

sev′en-shoo′ter *n.* (סעוו′נ-שוה′-טער) א זיבען-לויפיגער רעוואלווער [א רעוואל-ווער וועלכער מען קען לאדען מיט זיבען קוילען מיט אמאל].

sev′en slee′pers (סעווען סליע′-פערז) די זיבען שלעפער [די זיבען יונגען, וועלכע זיינען, לויט דער קריסטליכער לעגענדע, אנטלאפען פון די פערפאלגונגען פון דעם קעניג דעציוס פון עפעזוס און האבען זיך בעהאלטען אין א הייל וואו זיי האבען אב-געשלאפען ארום 300 יאהר און האבען ער-וואכט ווען קריסטענטום איז געווארען די הערשענדע רעליגיאן אין לאנד].

sev′en stars (סעווען סטאהרז) די זיבען פלעיאדען [אין דער גריכישער מיטאלא-גיע — די זיבען טעכטער פון אטלאס וועל-כע צעאוס האט פערוואנדעלט אין שטע-רען]; אין דער פארצייטיגער אסטראנא-מיע — די זיבען פלאנעטען: די זון, די לבנה, מערקור, ווענוס, מארס, יופיטער און סאטורן.

sev′enteen′ *a. and n.* (סעוו′נ-טיען) זיבעצעהן; די צאהל זיבעצעהן.

sev′enteenth′ *a. and n.* (סעוו′נ-טיענטה) וואס איז דער זיבעצעהנטער, דער זיבעצעהנטער; א זיבעצעהנטעל.

sev′enth *a. and n.* (סעוו′נטה) וואס איז דער זיבעטער, דער זיבעטער; א זיבענ-טעל; אין מוזיק — די סעפטימע, דער זיבעטער טאן, דער טאן פאר דער אק-טאווע.

Sev′enth-day *a.* (סעוו′נטה-דיי) וואס היט אב שבת; וואס איז שייך צו שבת.

sev′enthly *adv.* (סעוו′נטה-לי) זיבעטענס.

sev′entieth *a. and n.* (סעוו′נ-טי-עטה) וואס איז דער זיבעציגסטער; וואס איז א זיבציגסטעל; דער זיבעציגסטער; א זיב-ציגסטעל.

sev′enty *a. and n.* (סעוו′נ-טי) זיבציג; די צאהל זיבציג.

sev′entyfold *a. and adv.* (סעוו′נ-טי-פאולד) זיבציג-פאך; זיבציג מאל אזוי פיעל.

sev′enty-four′ *n.* (סעוו′נ-טי-פאור′) א קריעגס-שיף מיט פיער און זיבציג קאנא-נען.

sev′en-up′ *n.* (סעוו′נ-אפ′) אזא אמערי-קאנער קארטען-שפיעל.

sev′en won′ders of the world (סעווען וואנ′-דערז אוו טהי וואירלד) די זיבען וועלט-וואונדער [די זיבען וואונ-דער-געביידען פון דעם קלאסישען אלטער-טום, ווי די עגיפטישע פיראמידען, דאס מאוזאלעאום (א געביידע אויף א קבר) פון האליקארנאסוס, דער טעמפעל פון דער געטין ארטעמיס אין עפעזוס, די מויער-וואנד און די הענגענדע גערטנער פון בבל, די ריזיגע סטאטוע פון דעם גאט העליאס אויף דעם אינזעל ראדאס, די סטאטוע פון גאט צעאוס אין דעם גרויסען טעמפעל אין אלימפיא און דער לייכט-טורם אין אלעק-סאנדריא].

sev′er *v.* (סעוו′-ער) טרענען, אבזונדערען, אבטיילען, אבשיידען; פאנאנדערטרייסען; אונטערשיידען; מאכען אן אונטערשיעד; זיך אבטיילען, זיך אבזונדערען; האנדלען בעזונדער אדער אונאבהענגיג.

sev′erable *a.* (סעוו′-ער-עבל) טרענבאר, שיידבאר; וואס קען ווערען געשיעדען אדער אבגעזונדערט.

sev′eral *a. and n.* (סעוו′-ער-על) עט-ליכע, מעהרערע; פערשיעדענע; בעזונדע-רע; בעזונדער; אזא פרויען-מלבוש וואס קען בענוצט ווערען פאר פערשיעדענע צוועקען.

sev′erally *adv.* (סעוו′-ער-על-אי) בע-זונדער.

sev′eralty *n.* (סעוו′-ער-על-טי) דאס זיין אבגעטיילט פון דאס אנדערע; אבגע-טיילטקייט, אבגעזונדערטקייט [בעזונדערס וועגען לאנד-אייגענטום].

sev′erance *n.* (סעוו′-ער-ענס) אבזונדע-רונג, שיידונג, טיילונג.

severe′ *a.* (סי-וויער′) זעהר שטרענג; ערנסט; העפטיג, גרויזאם; שטרענג אבגע-היט אדער אויסגעהאלטען; גענוי, רעגעל-מעסיג; שארף, שטארק [וועגען שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שווער אויסצוהאלטען.

severe′ly *adv.* (סי-וויער′-לי) אויף א שטרענגען אדער העפטיגען אופן; זעהר ערנסט; גרויזאם; שארף, שטארק [ווע-גען שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שווער אויסצוהאלטען; גענוי, רעגעלמעסיג; שטרענג אויסגעהאלטען.

severe′ness *n.* (סי-וויער′-נעס) .ז *severity*

sever'ity *n.* (סי-ווער'-אי-טי) שטרענגקייט; ערנסטקייט; גרויזאמקייט; העפטיגקייט; שארפקייט, שטארקייט [פון שמערץ, וועטער א. ד. ג.]; שטרענגע פינקטליכקייט, גענויהייט; שווערקייט אויסצוהאלטען.

sew *v.* (סאו) נעהען; צונויפנעהען; בלייבען זיצען אויף'ן גרונד [וועגען א שיף. ז. ***sewed up***].

sew'age *n. and v.* (סיו'-עדזש) אבגוס־וואסער און אבפאל וואס געהט דורך אבצוגס־קאנאלען; קאנאליזיאציאן, אבצוגס־קאנאלען; בעוזארגען מיט אבצוגס־קאנאלען; פרוכטבאר מאכען לאנד דורך דעם געברויך פון קאנאליזאציאן.

sewed up (סאוד אפ) אויף'ן גרונד געזעצט [וועגען א שיף]; געבראכט צו א שטילשטאנד; רואינירט; בעטרונקען, בעטויבט, צוטומעלט; פערנעהט; ארומגענעהט.

sewel'lel *n.* (סי-הוועל'-על) אזא אמעריקאניש חיה'לע עהנליך צו דער שנויץ־מויז [ז. ***muskrat***] אהן אן עק.

sew'er *n.* (סאו'-ער) א נעהער, איינער וואס נעהט.

sew'er *n. and v.* (סיו'-ער) אן אבצוגס־קאנאל [א קאנאל אונטער דער ערד אבצוציהען דאס וואסער און שמוץ פון די גאסען]; אבציהען דאס וואסער דורך אבצוגס־קאנאלען; בעוזארגען מיט אבצוגס־קאנאלען.

sew'erage *n.* (סיו'-ער-עדזש) קאנאליזאציאן, אן אבצוגס־קאנאל סיסטעם; דאס אבציהען אבגוס־וואסער און שמוץ דורך אבצוגס־קאנאלען; די שמוץ וואס לויפט אב דורך אן אבצוגס־קאנאל.

sew'erman *n.* (סיו'-ער-מען) איינער וואס ארבייט ביי אבצוגס־קאנאלען.

sew'er-pipe *n.* (סיו'-ער-פאיפ) א קאנאליזאציאנס־ראהר [א ראהר פון אן אבצוגס־קאנאל].

sew'ing *n.* (סאו'-אינג) דאס נעהען; נעה־ארבייט, גענעה.

sew'ing-cir'cle *n.* (סאו'-אינג-סויר'קל) א געזעלשאפט פון פרויען וואס קומען זיך צונויף רעגולאר צו נעהען זאכען פאר רעליגיעזע און צדקה־אנשטאלטען.

sew'ing-clamp *n.* (סאו'-אינג-קלעמפ) אזא קלאמער מיט וועלכען עס ווערט פעסטגעהאלטען דער שטאף וואס ווערט גענעהט.

sew'ing-cot'ton *n.* (סאו'-אינג-קאט'ן) נעה־באוועל, נעה־פאדים.

sew'ing-machine' *n.* (סאו'-אינג-מע-שין') א נעה־מאשין.

sew'ing-nee'dle *n.* (סאו'-אינג-ניע'דל) א נעה־נאדעל.

sew'ing-press *n.* (סאו'-אינג-פרעס) ביי בוכבינדער — א ראהם צום איינגנעהען ביכער.

sew'ing-silk *n.* (סאו'-אינג-סילק) נעה־זייד, זייד־פאדים צום נעהען אדער אויסנעהען.

sew'ing-ta'ble *n.* (סאו'-אינג-טיי'בל) א נעה־טיש, א שניידער־טיש; א טיש צום איינגנעהען ביכער [ביי בוכבינדער].

sewn (סאון) גענעהט. ז. ***sew***

sew up (סאו אפ) צונעהען, פערנעהען, צוזאמענגנעהען, איינגנעהען, ארומנעהען.

sew up one's stock'ing (סאו אפ הוואנז סטאק'-אינג) פערשטאפען אימעצען דאס מויל, אב'פטר'ען, מאכען צו שווייגען.

sex *n. and v.* (סעקס) דאס געשלעכט, דער מין [מין זכר אדער מין נקבה]; דאס ווייבליכע געשלעכט, ווייבער, פרויען; בעצייכענען דאס געשלעכט.

sexadec'imal *a.* (סעק-סע-דעס'-אי-מעל) זעכצעהנטער; וואס בעציהט זיך אויף זעכצעהן.

sexag'ecuple *a.* (סעק-סעדזש'-ע-קיופל) וואס קומט פאר אין זעכציגער.

sexag'enal *a.* (סעק-סעדזש'-ע-נעל) ז. ***sexagenary***

sexagena'rian *a. and n.* (סעק-סע-דזשע-ניי'-רי-ען) זעכציג־יעהריג; א זעכציג־יעהריגע פערזאן.

sexag'enary *a. and n.* (סעק-סעדזש'-ע-ניי-רי) פון זעכציג; זעכציג־יעהריג; א זעכציג־יעהריגער; א זאך וואס איז צונויפגעשטעלט פון זעכציג טיילען.

sex'agene *n.* (סעק'-סע-דזשין) א בויגען אדער ווינקעל פון 60 גראד, א זעקסטעל פון א קרייז.

Sexages'ima *n.* (סעק-סע-דזשעס'-אי-מא) דער זונטאג סעקסאגעסימא [דער צווייטער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט־צייט].

sexages'imal *a. and n.* (סעק-סע-דזשעס'-אי-מעל) וואס בעציהט זיך אדער איז בעגרינדעט אויף דער צאהל זעכציג; א זעכציגסטעל.

sexages'imally *adv.* (סעק-סע-דזשעס'-אי-מעל-אי) דורך זעכציגסטלעך.

Sexages'ima Sun'day (סעק-סע-דזשעס'-אי-מא סאנ'-דיי) ז. ***Sexagesima***

sex'agesm *n.* (סעק'-סע-דזשעסם) א זעכציגסטעל.

sex'angle *n.* (סעקס'-ענגל) א זעקס־עק, א זעקס־עקיגע פיגור.

sex'angled *a.* (סעקס'-ענגלד) ז. ***sexangular***

sexan'gular *a.* (סעקס-ענ'-גיו-לאר) זעקס־עקיג, זעקס־ווינקעלדיג.

sexan'gularly *adv.* (סעקס-ענ'-גיו-לאר-לי) מיט זעקס ווינקלען.

sexa'tion *n.* (סעק-סיי'-שאן) די אבשטאמונג דורך געשלעכטליכער פארונג.

sexcen'tenary *a. and n.* (סעק-סענ'-טע-ניי-רי) זעקס־הונדערטדיג; זעקס־הונדערט־יעהריג; א משך פון זעקס הונדערט יאהר; א זעקס־הונדערט־יעהריגער יובילעאום אדער פעסט־טאג.

sexdig'itate *a.* (סעקס-דידזש'-אי-טייט) זעקס־פינגערדיג, וואס האט צו זעקס פינגער אין א האנד אדער אין א פוס.

sexdig'itism *n.* (סעקס-דידזש'-אי-טיזם) דאס האבען זעקס פינגער אויף'ן פוס אדער אויף דער האנד.

sexdig'itist *n.* (סעקס-דידזש'-אי-טיסט) א פערזאן וואס האט צו זעקס פינגער אין א האנד אדער אין א פוס.

sexed *a.* (סעקסט) וואס איז פון א בעשטימטען געשלעכט; וואס האט די אייגענשאפטען פון א בעשטימטען געשלעכט.

sexen'nial *a. and n.* (סעקס-ענ'-אי-על) זעקס־יעהריג, זעקס־יעהרליך; וואס פאסירט איין מאל אין זעקס יאהר; א זעקס־יעהריגער יובילעאום, א זעקס־יעהריגער יאהרעס־פעסט.

sexen'nially *adv.* (סעקס-ענ'-אי-על-אי) יעדע זעקס יאהר, איין מאל אין זעקס יאהר.

sex'fid *a.* (סעקס'-פיד) זעקס־שפאלטיג [וועגען פלאנצען].

sex'foil *n.* (סעקס'-פאיל) א פלאנצע אדער בלום מיט זעקס בלעטער; אן ארכיטעקטור־פערציערונג, וועלכע בעשטעהט פון זעקס קרייזען אדער זעקס בלעטער.

sex'ifid *a.* (סעק'-סי-פיד) ז. ***sexfid***

sexil'lion *n.* (סעק-סיל'-יאן) א סעקסטיליאן. ז. ***sextillion***

sexisyllab'ic *a.* (סעק-סי-סי-לעב'-איק) זעקס־זילביג; וואס האט זעקס זילבען [וועגען א ווארט].

sex'isyllable *n.* (סעק'-סי-סיל-עבל) א ווארט פון זעקס זילבען.

sex'less *a.* (סעקס'-לעס) געשלעכטסלאז, נים ווייבליך נים מענליך.

sex'lessness *n.* (סעקס'-לעס-נעס) געשלעכטסלאזיגקייט, דאס זיין נים מענליך און נים ווייבליך.

sexloc'ular *a.* (סעקס-לאק'-יו-לאר) אין באטאניק — וואס האט זעקס צעלען אדער קעמערלעך [וואו די זאמען געפינען זיך].

sexra'diate *a.* (סעקס-ריי'-די-אייט) וואס האט זעקס שטראהלען אדער פינגער [ווי געוויסען שטערן־פיש].

sext *n.* (סעקסט) אין מוזיק — אן אינטערוואל פון זעקס טענער; אין די קריסטליכע קירכען — די תפלות פון דער זעקסטער שטונדע, די מיטאגדיגע עבודה.

sex'tain *n.* (סעקס'-טיין) א פערז אדער סטראפע פון זעקס שורות אין א געדיכט.

sex'tan *a.* (סעקס'-טען) וואס פאסירט יעדע זעקס טעג.

sex'tans *n.* (סעקס'-טענז) אין אלטען רוים — א סעקסטאנס [א קליינע בראנזענע מטבע אין דעם ווערטה פון א זעקסטעל פון אן אס].

sex'tant *n.* (סעקס'-טענט) א סעקסטאנט [אן אסטראנאמישער אינסטרומענט מיט א סקאלע פון 60 גראד, א זעקסטעל פון א קרייז וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די הויכקייט פון די שטערן פון האריזאנט אדער צו מעסטען די ווינקלען וואס די זונען־שטראהלען בילדען מיט דער אויבערפלעכע פון דער ערד. דיעזער אינסטרומענט איז זעהר וויכטיג פאר געאגראפישע פארשונגען]; א זעקסטעל פון א קרייז [זעכציג גראד].

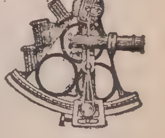

Sextant

sex'tantal *a.* (סעקס'-טענ-טעל) וואס איז שייך צו א סעקסטאנס. ז. ***sextans***

sexta'rius *n.* (סעקס-טיי'-רי-אס) א פארצייטיגע רוימישע פליסיגקייטס־מאס וואס איז גלייך צו 1⅐ אמעריקאנער פאינט [עטוואס מעהר פון א האלבער קווארט].

sex'tary *n.* (סעקס'-טיי-רי) ז. ***sextarius***

sexte *n.* (סעקסט) ז. ***sext***

sexten'nial *a.* (סעקס-טענ'-אי-על) וואס קומט פאר אין יעדען זעקסטען יאהר.

sextet' *n.* (סעקס-טעט') א סעקסטעט, א זעקס־שטימיגע מוזיק־שטיק; א זינגער אדער שפיעלער־קאמפאניע פון זעקס פערזאן.

sextette' *n.* (סעקס-טעט') ז. ***sextet***

sextet'to *n.* (סעקס-טעט'-טא) ז. ***sextet***

sex'tic *a. and n.* (סעקס'-טיק) פון זעקסטען גראד, פון זעקסטער ארדנונג; א מאטעמאטישע גלייכונג פון זעקסטער ארדנונג.

sex'tile *a.* (סעקס'-טיל) וואס בעצייכענט די פאזיציאן פון צוויי פלאנעטען וועלכע געפינען זיך 60 גראד ווייט איינער פון אנדערען.

sextil'lion *n. and a.* (סעקס-טיל'-יאן) א סעקסטיליאן [טויזענד געראפעלט 7 מאל אויף זיך אליין וואס שטעלט פאר א צאהל פון 1 מיט 21 נולען, אדער א מיליאן געדא־

פעלט 6 מאל אויף זיך אליין וואס שטעלט פאר א צאהל פון 1 מיט 36 נולען]; וואס שטעלט צונויף די צאהל פון א סעקסטעליאן.

sex'tipartite *a.* (סעקס'-טי-פאר-טאיט) זעקס-טייליג, געמאכט אין זעקס טיילען.

sex'tiply *v.* (סעקס'-טי-פלאי) דאפלען אויף זעקס, זעקספאך דאפלען.

sex'to *n.* (סעקס'-טאו) א זעקסטעל-פארמאט, א בוך פון א זעקסטעל-פארמאט [ווען די בלעטער זיינען א זעקסטעל פון א בויגען].

sex'to-dec'imo *n.* (סעקס'-טאו-דעס-אי-מאו) א זעכצעהנטעל-פארמאט [א בויגען פאפיער, ווען ער איז געקנייטשט אין 16 בלעטער].

sex'ton *n.* (סעקס'-טאן) א קירכען-דיענער; א טויטען-גרעבער, א קברים-גרעבער; אזא באבעלקע [זשוק], וואס בעגראבט טויטע קערפער פון קליינע חיות אין וועלכע זי לעגט איהרע אייעלעך.

sex'tonship *n.* (סעקס'-טאנ-שיפ) דאס אמט פון א קירכען-דיענער.

sex'tuple *a. and v.* (סעקס'-טיופל) זעקספאך [זעקס מאל אזוי פיעל]; פערזעקספאכען, דאפלען דורך זעקס.

sex'tuplet *n.* (סעקס'-טיו-פלעט) א פעראייניגונג אדער קאמבינאציאן פון זעקס זאכען.

sex'tuplex *v.* (סעקס'-טיו-פלעקס) אין טעלעגראפיע — מאכען מעגליך איבערצוגעבען זעקס טעלעגראמען אדער דעפעשען אין איין צייט.

sex'ual *a.* (סעק'-שיו-על) געשלעכטליך; וואס געהערט צום געשלעכט; וואס געהערט צו די געשלעכטס-ארגאנען.

sex'ual affin'ity (סעק'-שיו-על ע-פינ'-אי-טי) די אינדיווידועלע געשלעכטליכע נייגונג [די שטארקערע געשלעכטליכע נייגונג צו בעשטימטע פערזאנען פון אנדערען געשלעכט אלס צו די איבריגע].

sex'ualist *n.* (סעק'-שיו-על-איסט) א סעקסואליסט, א באטאניקער וואס קלאסיפיצירט [טיילט איין אין קלאסען] די פלאנצען לויט זייער געשלעכט [לויט דעם סעקסואל-סיסטעם פון לינעי].

sexual'ity *n.* (סעק-שיו-על'-אי-טי) געשלעכטליכקייט.

sex'ualize *v.* (סעק'-שיו-על-איז) אבטיילען אדער צוטיילען לויט דעם געשלעכט.

sex'ually *adv.* (סעק'-שיו-על-אי) לויט געשלעכט, אין געשלעכטליכער בעציהונג.

sex'ual or'gans (סעק'-שיו-על אהר'-גענז) די געשלעכטליכע ארגאנען.

sex'ual reproduc'tion (סעק'-שיו-על רי-פרא-דאק'-שאן) פרוכטבארקייט דורך געשלעכטליכער פארונג.

sex'ual selec'tion (סעק'-שיו-על סי-לעק'-שאן) די נאטירליכע געשלעכטליכע אבקלייבונג [די טעאריע, דאס די שעהנערע אדער שטארקערע פון דעם מין האבען א גרעסערע געשלעכטליכע צוציהונגס-קראפט און דיעזע טהאטזאכע האט אזא ווירקונג אויף די ניי-געבארענע דורות, דאס אין א משך פון צייט ווערט געענדערט אין גאנצען דאס אויסזעהן פון דיעזען מין חיות].

sex'ual sys'tem (סעק'-שיו-על סיס'-טעם) די געשלעכטליכע ארגאנען; דאס סעקסועלע סיסטעם [דאס סיסטעם צו איינטיילען די פלאנצען אין ווייבליכען און מענליכען געשלעכט, ווי דער נאטור-פארשער לינעי האט עס געטהאן].

sfoga'to *a.* (ספא-גא'-טא) אין מוזיק — זעהר דין [ווי זעהר א דינע שטימע].

sforzan'do *a.* (ספאר-טסאנ'-דא) אין מוזיק — מיט נאכדרוק, מיט מאכט, מיט א פלעצליכער שטארקער אדער ענערגישער בעטאנונג.

sforza'to *a.* (ספאר-טסא'-טא) ז. *sforzando*.

sfregaz'zi *n.* (ספרע-גאט'-סי) אין אויל-מאלעריי — א געוויסע פארם פון מאכען שאטענס אויף טיילען פון א בילד, בעדעקענדיג זיי מיט א דינעם דורכזיכטיגען פארבען-שיכט.

sfuma'to *a.* (ספו-מא'-טא) אין אויל-מאלעריי — בעדעקט ווי מיט רויך [אן ארט מאלען, וואו די שטריכען זעהען זיך ניט בולט ארויס].

sh. פערקירצונג פון *shilling*

shab *n. and v.* (שעב) א מין קרעץ ביי שעפסען; קראצען [ווי א הונד אדער א קאץ קראצען זיך אליין]; אבטהאן א געמיינע שטוקע.

shab'bily *adv.* (שעב'-אי-לי) לומפיג, געמיין, נידריג, ארים, עלענד.

The visitor was **shabbily** dressed.

shab'biness *n.* (שעב'-אי-נעס) לומפיגקייט, געמיינהייט; ארימקייט, נידריגקייט.

shab'by *a.* (שעב'-אי) לומפיג, געמיין, נידריג, ארים; קרעציג, פארכיג.

shab'by-genteel' *a.* (שעב'-אי-דזשענ-טיעל') אין זיידענע שמאטעס; מיט סמנים פון אמאליגען רייכטום אין זיינע איצטיגע לומפען; וואס האלט זיך פאר אן אדעלמאן כאטש אין דער ווירקליכקייט איז ער א לומפ.

shab off (שעב אף) פטור ווערען פון עפעס.

shab'rack *n.* (שעב'-רעק) א זאטעלדעקע [א דעקע פאר א פערד וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער'ן זאטעל].

shack *v. and n.* (שעק) אראבפאלען, ארויספאלען [ווי קערנער פון צייטיגע זאנגען]; זיך פיטערען אויף אן אבגעשניטענעם פעלד; ארומשלעפען זיך, ארומוואנדערען פון ארט צו ארט; אראבגעפאלענע קערנער [ווי פון אבגעשניטענע זאנגען]; א הייזעל וואס איז געבויט פון ניט-ארומגעהאקטע קלעצער.

shack'le *n. and v.* (שעקל) א פערבינדונגס-רינג אדער אן אויסגעבויגען שטיקעל אייזען, וואס דיענט צו פעראייניגען צוויי קייטען א. ד. ג.; עפעס וואס בינדט, פענטעט אדער שטערט; אנטהאן קייטען; ארויפלעגען א פענטע, פערפענטען; שטערען; פעראייניגען מיט א פערבינדונגס-רינג.

shack'le-bolt *n.* (שעק'ל-באולט) א באלצען, ביי וועלכען איין ענד איז אויסגעבויגען ווי א קרוטשאק.

shack'les *n.* (שעקלז) קייטען; הינדערניסע, שטערונגען.

shack'ling *a.* (שעק'-לינג) שאקלענד, וואקלענד, וויעגענד.

shack'ly *a.* (שעק'-לי) זיך שאקלענד, זיך וואקלענד; שוואך אין געזונד.

shad *n.* (שעד) דער מאי-פיש אדער מוטער-הערינג [א מין אמעריקאנער זעהר געשמאקער פיש]. ז. איל. *"Fishes"*

shad'-bel'lied *a.* (שעד'-בעל'-איד) מיט א ווייניג-ארויסגעשטארצטען בויך.

He is a **shad-bellied** person.

shad'dock *n.* (שעד'-אק) דער שעדאק [א פרוכט פון א טראפישען בוים, וואס איז עהנליך צו אן אפעלסין]; דער שעדאק-בוים.

shade *n. and v.* (שייד) א שאטען; א טונקעלקייט; אן ארט וואס איז בעדעקט מיט א שאטען; אן איינזאמער, פערבארגענער פלאץ; א שוץ; א שאטירונג; א קלייניגקייט; דער שאטען פון א מענשען; א רוח, א נשמה; א לאדען פון א פענסטער, דאס לעדעל פון אויג; א לאמפ-שירם, א קאלפאק; א פארהאנג אויף א פענסטער; בעדעקען מיט א שאטען; בעשיצען, בעהאלטען; שאטירען, צוגעבען שאטען.

sha'ded *a.* (שיי'-דעד) מיט שאטירונגען; בעדעקט מיט א שירם אדער שאטען.

shade'ful *a.* (שייד'-פול) שאטענדיג, רייך מיט שאטען.

shade'less *a.* (שייד'-לעס) שאטענלאז, אהן א שאטען.

sha'der *n.* (שיי'-דער) דער אדער דאס וואס פערטונקעלט אדער פערציהט מיט א שאטען.

shade'-roll'er *n.* (שייד'-ראול'-ער) א רונד שטעקעל מיט א פרוזשינע, אויף וועלכען עס דרעהט זיך ארויף דער פארהאנג פון א פענסטער.

shades *n.* (שיידז) די רוחות, די נשמות פון געשטארבענע; די אונטערוועלט; פינסטערניש.

sha'dily *adv.* (שיי'-די-לי) שאטענדיג.

sha'diness *n.* (שיי'-די-נעס) שאטענדיגקייט.

sha'ding *n.* (שיי'-דינג) די בעשאטענונג; שאטירונג, דער שאטען.

shadoof' *n.* (שע-דוהף') אזא פארריכטונג צו שעפען וואסער אין עגיפטען און אנדערע מזרח-לענדער.

shad'ow *n. and v.* (שעד'-או) א שאטען, א טונקעלער אבשיין; עפעס וואס פאלגט נאך א מענשען אדער זאך ווי א שאטען; א בילד פון עפעס, א פארטרעט; געהיימע אדער מיסטישע צייכענס; א טונקעלע פארשטעלונג; זעהר א קליינער אדער שוואכער שטריך; א פערקליידונג, א פערשטעלונג [אז מען זאל ניט ארויסזעהן דעם ריכטיגען אינהאלט]; אן אונרעאלע זאך, עפעס וואס איז בעשאפען געווארען נור פון דער פארשטעלונג אדער איינבילדונג; א פאנטאם, א גייסט, א רוח; א פערדעקטער אדער פערבארגענער ארט, א רוה-פלאץ; אבזונדערונג, איינזאמקייט, רוה; שוץ, פערזיכערונג; א פיערקאנטיגער זעגעל אויף א יאכט; בעציהען מיט א שאטען, פערפינסטערען, מאכען טונקעל; שאטירען; פערדעקען, פערבארגען, בעהאלטען; נאכפאלגען נאך אימעצען אדער עפעס ווי א שאטען.

shad'ow-bird *n.* (שעד'-או-בוירד) אזא גרויסער אפריקאנישער פויגעל מיט א ברייטען שנאבעל און מיט ארויסגעשטארצטע פעדערען הינטער'ן קאפ.

shad'owed *a.* (שעד'-אוד) שאטענדיג, טונקעל; נאכגעשפיאנירט.

shad'ow-fig'ure *n.* (שעד'-או-פיג'-יור) א סילועט. ז. *silhouette*.

shad'owgraph *n. and v.* (שעד'-או-גרעף) א שאטען-בילד אויף א בעלויכטעטען לייווענד; א ראדיאגראף, א פאטאגראף וואס איז ארונטערגענומען דורך x-שטראהלען [רענטגען-שטראהלען]; מאכען א שאטען-בילד אויף א לייוונד; פאטאגראפירען דורך x-שטראהלען, ראדיום א. ד. ג.

shadowgraph'ic *a.* (שעד-או-גרעפ'-איק) וואס איז פאטאגראפירט געווארען

דורך x-שטראהלען [רענטגען-שטראהלען] אדער ראדיום.

shad'owgraphy *n.* (שעד'-או-גרעפ-אי) דאס מאכען שאטען-בילדער אויף א לייוועגד; דאס פאטאגראפירען דורך x-שטראהלען [רענטגען-שטראהלען], ראדיום א. ד. ג.

shad'owiness *n.* (שעד'-א-אי-נעס) די שאטענדיגקייט, די שאטענדיגע טונקעלקייט; א ניט-פעסטגעזעצטער כאראקטער, א ניט-פעסטגעזעצטע איינגענשאפט.

shad'owing *n.* (שעד'-א-אינג) שאטירונג; דאס מאכען שאטענדיג; דאס מאכען קלענער אדער גרעסער די שאטענס אויף א בילד.

shad'owless *a.* (שעד'-א-לעס) שאטענלאז, אהן א שאטען.

shad'ow of death (שעד'-או אוו דעטה) דער שאטען פון טויט; די דערנעהענטערונג פון טויט; א שרעקליכע פינסטערניש.

shad'owy *a.* (שעד'-א-אי) שאטענדיג, פול מיט שאטען, טונקעל, כמורנע, פינסטער; מיט א שוואכען אבשיין, טונקעל פארגעשטעלט; ווי א שאטען, ניט רעאל, ניט וועזענטליך; פער'חלומ'ט, פערטראכט.

shad'-wai'ter *n.* (שעד'-הוויי'-טער) דער לאצמאן-פיש. ז. *pilot-fish*

sha'dy *a.* (שיי'-די) שאטענדיג; בעדעקט מיט שאטען; פון א צווייפעלהאפטער עהרליכקייט אדער ערנסטקייט.

sha'dy side (שיי'-די סאיד) די שאטענדיגע זייט, די אנדערע זייט, די צווייטע העלפט פון עלטער.

He is on the shady side of forty.

shaft *n.* (שעפט) א שאפט, א שטיעל; א וועלע, א וואל אדער אקס פון א מאשין; א פייל [פון א בויגען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פייל; א זייל צווישען דעם פונדאמענט און דעם קאפ; דער שפיץ פון א טורעם; דער טייל פון קוימען וואס שטארצט ארויס פון דאך; דער שטאם אדער דאס שטעקעלע פון א פעדער; א הענטעל פון א געצייג; א שטיעל פון א מעסער; אן אלאבליע פון א וואגען; דער דייקסעל אדער דישעל פון א וואגען; דער שטעקען פון א שפיז; דער רעהר פון א ביקס; א שאכטע, אן עפנונג אין א קויהלען-גרוב אדער מעטאל-גרוב.

shaf'ted *a.* (שעפ'-טעד) וואס האט א שאפט. ז. *shaft*

shaft'-horse *n.* (שעפט'-האהרס) א דייקסעל אדער דישעל-פערד, א פערד וואס געהט אין געשפאן צווישען די אלאבליעס.

shaf'ting *n.* (שעפ'-טינג) א וועלען-טראנסמיסיאן [א סיסטעם פון וואלען דורך וועלכע עס ווערט איבערגעגעבען די בעוועגונג פון א מאטאר צו דער מאשינעריע].

shag *n., a. and v.* (שעג) דיקע צונויפגעקאלטענטע האר אדער וואל; די בארוועע אדער ווארסע [האר] פון טוך; האריגע צייג; א שטארקער, דין געשניטענער טאבאק; דער זעע-ראב אדער באקלאן [א זא פויגעל. ז. *cormorant*]; קאלטענעוואטע, שארסטקע, האריג; געמאכט פון האריגער צייג; מאכען שארסטקע אדער האריג; מאכען קאלטענעוואטע.

shag'bark *n.* (שעג'-בארק) א מין וואלנוס-בוים. ז. *hickory*

shag'ged *a.* (שעג'-עד) ז. *shaggy*

shag'gedness *n.* (שעג'-עד-נעס) ז. *shagginess*

shag'gily *adv.* (שעג'-אי-לי) שארסטקע, האריג, קאלטענעוואטע.

shag'giness *n.* (שעג'-אי-נעס) האריגקייט; קאלטענעוואטיגקייט; שארסטיגקייט.

shag'gy *a.* (שעג'-אי) האריג, לאנג-האריג; קאלטענעוואטע; רויה, גראב, שארסטקע.

shag'-haired *a.* (שעג'-העהרד) מיט שארסטקע אדער קאלטענעוואטע האר.

shag'ling *a.* (שעג'-לינג) וואקלענד, שאקלענד, אונזיכער.

shagreen' *n. and a.* (שע-גריען') שאגרין [א זארט שארסטקע לעדער]; די פעל פון א האיפיש; אויסגעארבייט פון שאגרין.

shagreened' *a.* (שע-גריענד') וואס האט א שארסטקע אויבערפלעכע, ווי די פעל פון א האיפיש

shah *n.* (שא) דער שאך [דער פערזישער קייזער].

sha'hi *n.* (שא'-אי) א שאהי, א פערסישע קופערנע מטבע [פון אונגעפעהר 1½ אמעריקאנער סענט].

shairl *n.* (שעהרל) א זעהר דינע צייג פון וואל פון טיבעטישע ציגען.

shake *v. and n.* (שייק) שאקלען, טרייסלען; בויטשען; אבלאזען [ווי אן אנגעצויגענעם זעגעל אדער שטריק], לאזען פלאטערען; אבשוואכען, לאזען וואקלען, מאכען אונזיכער; אויפרעגען, מאכען ציטערען; אין מוזיק — טרילערען, מאכען טרעלען; זיך טרייסלען, זיך שאקלען; דריקען די האנד [געבען שלום-עליכם]; דאס שאקלען, דאס טרייסלען; אן אויפטרייסלונג, א ציטער; קדחת; א טרעל; א רגע, א מאמענט, אן אויגענבליק; א שפאלט אין א קלאץ דורך א פלוצליכען פלאצען.

shake a cask (שייק ע קעסק) אראבשלאגען די רייפען פון א פאס און צוזאמענפאקען אלע קלעפקעס [ברעטלעך] איינאיינעם.

shake a foot (שייק ע פוט) טאנצען.

shake'-bag *n.* (שייק'-בעג) א גרויסער קאמפף-האהן. ז. *game-cock*

shake down (שייק דאון) אויפטרייסלען [א בעט]; אראבטרייסלען [פרוכטען פון א בוים].

shake'-down *n.* (שייק'-דאון) א צייטווייליגער געלעגער פון שטרוי אדער היי וואס ווערט געמאכט אויף'ן דיל [פאדלאגע]; א צייטווייליג איינגעריכטעטער געלעגער.

shake hands (שייק הענדז) בעגריסען איינעם דורך דריקען די האנד; "צושלאגען", געבען א פאטש איבער דער האנד [שליסען א מסחר].

shake hands with (שייק הענדז הוויטה) נעהמען אבשיעד; געזעגענען זיך.

sha'ken *a.* (שייקן) צוטרייסעלט, ניט אין ארדנונג; צושפאלטען, מיט שפאלטען [ווענען קלעצער].

shake one's sides (שייק הוואנז סאידז) זיך קאטשען פון געלעכטער.

sha'ker *n.* (שיי'-קער) דער טרייסלער; איינער אדער עפעס וואס טרייסעלט אויף; א מין הויז-טויב.

Sha'ker *n.* (שיי'-קער) א מיטגליעד פון א רעליגיעזער סעקטע אין אמעריקא, וועלכע מען רופט "שייקערס" צוליעב זייערע אויפגערעגטע בעוועגונגען אין דער צייט פון גאטעסדיענסט.

Sha'kerism *n.* (שיי'-קער-איזם) די לעהרע פון דער רעליגיעזער סעקטע "שייקערס". ז. *Shaker*

shake the head (שייק טהי העד) שאקלען אדער דרעהען מיט'ן קאפ אלס צייכען פון "ניין", אונצופריעדענהייט, פארוואורף א. ד. ג.

shake togeth'er (שייק טו-געטה'-ער) זיך צופאסען איינער צום אנדערען; זיין אין גוטע בעציהונגען; צוזאמענטרייסלען.

shake up (שייק אפ) אויפטרייסלען [ווי די פעדערען פון א קישען]; ווערען אויפגעטרייסעלט, ערציטערט [ווי פון אן אונערווארטעטען צוזאמענשטויס]; צוזאמענשטימען, זיין אין גוטע בעציהונגען.

shake'-up *n.* (שייק'-אפ) אן אויפטרייסלונג, אן ערציטערונג.

sha'kily *adv.* (שיי'-קי-לי) אויף א טרייסלענדען אדער ציטערענדען אופן.

sha'kiness *n.* (שיי'-קי-נעס) וואקעלדיגקייט, שאקעלדיגקייט

sha'king *n.* (שיי'-קינג) דאס ציטערען, דאס טרייסלען; די ערציטערונג.

sha'king a'gue (שיי'-קינג איי'-גיו) ווארפענדע קדחת [די ערגסטע פארם פון קדחת, ווען דעם חולה טרייסעלט פון קעלט].

shak'o *n.* (שעק'-או) א קיווער [א מין אלטפרענקישעם מיליטערישעם היטעל].

Shakspe'rian *a. and n.* (שייק-ספי'-רי-ען) וואס איז שייך צו דעם גרעסטען ענגלישען דראמאטורג שעקספיר, זיינע דראמען אדער זיין ארט שרייבען; א קענער פון שעקספיר'ס ווערק.

Shakspe'rianism *n.* (שייק-ספי'-רי-ען-איזם) עטוואס וואס איז ספעציעל שייך אדער איז ספעציעל כאראקטעריסטיש פאר שעקספיר [ווי א בעזונדערעס ווארט אדער אויסדרוק].

shak'u *n.* (שעק'-או) א יאפאנעזישע לענג-מאס פון אונגעפעהר 11¾ צאל.

shak'udo *n.* (שעק'-או-דאו) שאקודא [א יאפאנעזישע ליגאטור פון קופער מיט עטליכע פראצענט גאלד, וואס ווערט געברויכט פאר פערשיעדענע ארנאמענטען].

sha'ky *a.* (שיי'-קי) שאקעלדיג; שוואך צוזאמענגעשטעלט, פאנאנדערפאלענד; וואקעלדיג, אונזיכער; שוואך; פול מיט שפאלטען; מיט צווייפעלהאפטע פעהיגקייטען.

shale *n. and v.* (שייל) א הילז; א שאלעכץ; א מין שיפער-שטיין, וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען; אבשיילען, שיילען.

shall *v. and n.* (שעל) זאלען, מוזען; וועלען; דער שעל [א מין אפריקאנישער פיש].

shalloon' *n.* (שע-לוהן') שאלאן [א מין לייכטער וואלען-צייג].

shal'lop *n.* (שעל'-אפ) א מין לייכטע שיף.

shallot' *n.* (שע-לאט') שאלאט [א מין ציבעלע].

shal'low *a., n. and v.* (שעל'-או) 1. ניט טיעף; פלאך; אויבערפלעכליך; 2. ניט קיין טיעפער ארט; 3. אבפאלען, ווערען פלאך; מאכען ניט טיעף.

3. The water shallows rapidly as one approaches the bar.

shal'low-brained *a.* (שעל'-או-בריינד) אויבערפלעכליך, מיט א פוסטען קאפ, דום.

shal'low-hear'ted *a.* (שעל'-או-הארט'-טעד) מיט אויבערפלעכליכע געפיהלען; ניט פעהיג צו טיעפע געפיהלען.

shal'lowling *n.* (שעל'-א-לינג) אן אויבערפלעכליכער מענש; א נארישער יונג.

shal'lowly *adv.* (שעל'-א-לי) אויף אן אויבערפלעכליכען שטייגער.

shal'lowness *n.* (שעל'-א-נעס) פלאכקייט אדער ניט-טיעפקייט [פון א וואסער]; דומהייט; אויבערפלעכליכקייט.

shal'low-pa'ted *a.* (שעל'-או-פיי'-טער) נאריש, דום.

sham *v., n. and a.* (שעם) אבנארען, בעטריגען, אונטערשטעלען א הינטער=פיסעל, אבטהאן א שפיצעל; זיך פערשטעלען; דאס אבנארען; בעטרוג; א געפעלשטער ארטיקעל, א געפעלשטע סחורה; א בעטריגער, א שווינדלער; פאלש, אונעכט, ניט ווירקליך, נאכגעמאכט; שיינבאר, כלומר'שט.

sham A'braham (שעם איי'-ברע-העם) פערשטעלען זיך פאר א חולה, מאכען זיך כלומר'שט קראנק [כדי זיך אויסצודרעהען פון ארבייט].

Sham'an *n. and a.* (שעמ'-ען) א שאמאן, א פריסטער ביי די געצענדיענערישע אונציוויליזירטע שבטים פון צפון=סיביריען, ווי די אסטיאקען, סאמאיעדען א. ד. ג; וואס איז שייך צו שאמאניזם.
ז. *Shamanism*.

Sham'anism *n.* (שעמ'-ען-איזם) שאמאניזם, דער קולט און גלויבען פון די געצענדיענערישע אונציוויליזירטע שבטים פון צפון=אזיען, ווי די אסטיאקען, סאמאיעדען א. ז. וו., וועלכע גלויבען, אז די גאנצע וועלט איז פול מיט בייזע בלוטדורשטיגע רוחות און געטער, וועלכע מען קען איבערבעטען און גוט מאכען נור דורך קרבנות און פערשיעדענע רעליגיעזע צערעמאניעס.

sham'ble *n. and v.* (שעמבל) א באנק אדער טיש אויף א מארק, אויף וועלכען עס זיינען פאנאנדערגעלעגט סחורות; אן אונזיכערער און אומגעלומפערטער גאנג; געהן שלעפענדיג מיט די פיס; בעוועגען זיך אומגעלומפערט.

sham'bles *n.* (שעמבלז) א שלאכט=הויז; א פלייש=באנק; א פלייש=מארק.

sham'bling *n. and a.* (שעמ'-בלינג) דאס געהן שלעפענדיג מיט די פיס; אן אומגעלומפערטער גאנג; זיך שלעפענד, וואס געהט שלעפענדיג מיט די פיס.

shame *n. and v.* (שיים) שאם, שמאך, שאנדע, חרפה; איינער אדער עפעס וואס רופט ארויס שאנדע; א שענדליכע בעהאנדלונג; פעראכטונג; שפאט; אומ'כבוד; די בעדעקטע טיילען פון קערפער; זיך שעמען; פערשעמען; שענדען, ארויפווארפען א שאנדע.

shame'faced *a.* (שיימ'-פייסט) שעמעוודיג.

shame'facedly *adv.* (שיימ'-פייסט-לי) אויף א שעמעוודיגער ארט; מיט בושה.

shame'facedness *n.* (שיימ'-פייסט-נעס) שעמעוודיגקייט, בושה.

shame'ful *a.* (שיימ'-פול) שענדליך, מיאוס, אונאנשטענדיג

shame'fully *adv.* (שיימ'-פול-אי) אויף א שענדליכער ארט.

shame'fulness *n.* (שיימ'-פול-נעס) שענדליכקייט, חרפה.

shame'less *a.* (שיימ'-לעס) אונפערשעמט, חוצפה'דיג, העזה'דיג.

shame'lessly *adv.* (שיימ'-לעס-לי) אויף אן אונפערשעמטען אופן.

shame'lessness *n.* (שיימ'-לעס-נעס) אונפערשעמטהייט.

shame'-proof *a.* (שיימ'-פרוהף) אונעמפפינדליך צו שאנדע; וואס האט ניט קיין געפיהל פון בושה.

sha'mer *n.* (שיי'-מער) א שענדער, איינער אדער עפעס וואס פערשעמט.

shamma'tha *n.* (שע-מא'-טהא) ביי די פארצייטיגע אידען — שמתא, דער שטרענגסטער חרם, וואס ווערט אויף איינעם ארויפגעלעגט אויף'ן גאנצען לעבען.

sham'mer *n.* (שעמ'-ער) א בעטריגער, א שווינדלער; א ליגנער.

sham'my *n.* (שעמ'-אי) זעמש [א מין ווייכער לעדער].

sham'oy *v.* (שעמ'-אי) מאכען זעמש; בעארבייטען לעדער ווי זעמש.

shampoo' *v. and n.* (שעמ-פוה') שאמפואירען, וואשען און רייניגען דעם קאפ; רייבען דעם קערפער נאך א באד, מאכען מאסאזש; א שאמפו, דאס וואשען און רייניגען דעם קאפ.

sham'rock *n.* (שעמ'-ראק) דער קרייכענדער ווייס=קלעע [אזא דריי=בלעטערדיגעס גראז]; דער דריי=בלאט [די נאציאנאלע עמבלעם פון אירלאנד]

shan'dry *n.* (שענ'-דרי)
ז. *shandrydan*.

shan'drydan *n.* (שענ'-דרי-דען) א לייכט וועגעל אויף צוויי רעדער; אן אלטמאדישער וואגען אהן פרוזשינעס [רעסארען].

shan'dygaff *n.* (שענ'-די-געף) א מין געטראנק געמישט פון ביער מיט אינגבערביער.

shanghai' *n. and v.* (שענג-האי') אזא כינעזישע הוהן מיט זעהר לאנגע פיס; א הויכער מענש; פער'שכור'ען אדער בעטויבען איינעם און איהם פערשלעפען אויף א שיף, וועלכע נויטיגט זיך אין מאטראזען.

shank *n. and v.* (שענק) דער שיענביין, דער טייל פון פוס פון דער קניע ביז'ן קנעכעל; דער פוס; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שיענביין; דער טייל פון א געצייג אדער אינסטרומענט אויף וועלכען עס ווערט ארויפגעזעצט א הענטעל; א שטיעל; א שאפט; דער טייל פון א מעסער, דלאט א. ד. ג. וואס איז אריינגשטעקט אין שטיעל; דער גראדער טייל פון א טשוואק אהן דעם קעפעל און דעם שפיץ; אין דרוקעריי — דער שריפט=קעגעל [דאס שטיקעל בליי, אויף וועלכען עס איז אויסגעדריקט דער שריפט=בוכשטאב]; דאס אויערעל פון א קנעפעל; דער טייל פון א שוך צווישען דעם ברייטען טייל פון זויל אדער פאדעשווע און דעם קנאפעל; אין מעטאל=גיסערייען — דער גרויסער לעפעל אנצונעהמען צושמאלצענעם מעטאל; אין ארכיטעקטור — דער שאפט פון א זייל [דער טייל צווישען דעם פונדאמענט און דעם קאפ]; דער לעצטער טייל פון עפעס; האבען א שוואכען שטענגעל [וועגען א פלאנצע]; אראבפאלען צוליעב די שוואכקייט פון שטענגעל [וועגען א בלום].

shanked *a.* (שענקט) מיט א שאפט; שענקעלדיג; מיט א שטיעל אדער שטענגעל עהנליך צו א פוס; מיט א שוואכען שטענגעל [וועגען א פלאנצע].

shan'ker *n.* (שענ'-קער) א שאנקער [א מין ווענערישע אדער געשלעכטס=קראנקהייט].

shank'-pain'ter *n.* (שענק'-פיינ'-טער) אזא קורצער שטריק און קייט צו האלטען דעם אנקער פון א שיף האריזאנטאל.

shanks' mare (שענקס מעהר) דער אייגענער געשפאן [די אייגענע פיס].

sha'n't (שענט) זאל ניט [פערקירצונג פון *shall not*].

shan'ty *n. and v.* (שענ'-טי) א כאלופע; א ברעטער=הייזעל; א וואלד=הייזעל; א שענק; אזא כאר=נעזאנג פון מאטראזען, בעת זיי שלעפען ארויף שווערע משאות; לעבען אין א פראסטען ארימען הייזעל, לעבען אין א כאלופע.

shan'tyman *n.* (שענ'-טי-מען) דער איינוואהנער פון א ברעטער=הייזעל אין וואלד; דער מאטראז וואס פיהרט אן א כאר=נעזאנג ביים ארויפשלעפען שווערע משאות.

sha'pable *a.* (שיי'-פעבל) וואס קען געפארמט אדער פארמירט ווערען.

shape *v. and n.* (שייפ) פארמירען; מאכען; בויען; אויסבילדען; בעשאפען; צוגעבען א געוויסע פארם; צופאסען צו א געוויסען צוועק; פלאנירען; מאכען לויט א בעשטימטען פלאן; איינארדנען, צוגרייטען; ריכטען איינעמס גאנג צו א געוויסען פונקט; זיך פערשטעלען, בעגרייפען; בעשטימען צו עפעס; א פארם, א געשטאלט, אן אויסזעהן; א פאנטאסטישע פערשטעלונג; די פערקערפערונג פון א אידעע, פון א געדאנק; א פערקליידונג; א טעאטראלער קאסטיום; די ארט און ווייזע פון עפעס; א מאדעל אדער מוסטער נאכצופאלגען ביי דער ארבייט; א דעסערט=געריכט וואס איז געמאכט אין א פורעם.

shaped *a.* (שייפט) געבויט, פארמירט [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער]; וואס איז געבויגען אין א פערשיעדענארטיגער פארם [וועגען א ראהם פון א שפיגעל אדער בילד].

shape'less *a.* (שייפ'-לעס) אהן געשטאלט, אהן פארם.

shape'lessness *n.* (שייפ'-לעס-נעס) פארמלאזיגקייט; דאס זיין אהן א געשטאלט.

shape'liness *n.* (שייפ'-לי-נעס) דאס זיין גוט געשטאלטעט, דאס זיין שעהן געבויט.

shape'ly *a.* (שייפ'-לי) גוט געשטאלטעט, שעהן געבויט.

sha'per *n.* (שיי'-פער) א פארמירער, איינער וואס גיט צו א פארם אדער געשטאלט; א פרעז=מאשין, א מאשין צו פארמירען פערשיעדענע מעטאל=ארבייט; אין האלץ=ארבייט — א מין שניץ=מאשין.

shape'smith *n.* (שייפ'-סמיטה) דער פערבעסערער פון מענשען=געשטאלט; איינער וואס נעהמט זיך אונטער צו פערווירקליכען אונמעגליכע זאכען.

shape up (שייפ אפ) צוגעבען א שטענדיגע פארם, אריינלעגענדיג א שטייפען שטאף [ווי ביי נעהען א קלייד].

sha'ping-machine' *n.* (שיי'-פינג-מע-שין') א פרעז=מאשין, א מאשין צו פארמירען פערשיעדענע מעטאל=ארבייט.

shard *n.* (שארד) א שערבעל; א שאלעכץ פון אן איי; דער אויבערשטער פליגעל=צודעק פון א זשוק אדער גריל.

shar'ded *a.* (שאר'-דעד) מיט הארטע אויבער=פליגלען [ביי אינזעקטען].

shar'dy *a.* (שאר'-די) שערבעלדיג, ווי א שערבעל.

share *n. and v.* (שעהר) א טייל, א חלק; א טייל פון א זאך, וואס בעלאנגט צו א צאהל מענשען; אן אקציע; דער שפיציגער טייל פון א פלוג וואס שניידט די ערד ביים אקערען; דער שאם=ביין [דער ביין ארום די געשלעכטס=ארגאנען]; צוטיילען אויף בעזונדערע חלקים; נעהמען אן אנטייל; בעקומען זיין חלק; האבען א חלק אין עפעס; שניידען, שערען.

share'-beam *n.* (שעהר'-ביעם) דער טייל פון פלוג, צו וועלכען עס איז צוגעפעסטיגט דער אקער=אייזען.

share'-bone *n.* (שעהר'-באון) דער

שאם=בייז [דער בייז ארום די געשלעכטס=ארגאנען].

share′-bro′ker *n.* (שעהר′-בראו′-קער) א בערזען=מאקלער, איינער וואס האנדעלט מיט אקציען פון פערשיעדענע קאמפאניעס.

share′holder *n.* (שעהר′-האול-דער) א טייל=האבער, אן אקציען=האלטער, אן אקציאנער.

share′-list *n.* (שעהר′-ליסט) אן אקציען=קורס צעטעל.

shar′er *n.* (שעהר′-ער) א טיילער, א פאנאנדערטיילער; א טייל=האבער, א טייל=נעהמער; אן אקציען=האלטער, אן אקציאנער.

shark *n. and v.* (שארק) דער האיפיש [אזא גרויסער רויב=פיש. ז. איל. ***basking-shark***]; א שווינדלער, א בעטריגער; פאנגען האיפיש; שווינדלען, בעטריגען; לעבען פון שווינדעל.

shar′ker *n.* (שאר′-קער) א שווינדלער, א בעטריגער; איינער וואס לעבט פון שווינדעל.

shar′king *a.* (שאר′-קינג) פרעסעריש, גיעריג.

shark′-oil *n.* (שארק′-איל) אזא אויל וואס בעקומט זיך פון דער לעבער פון א האי=פיש.

shark up (שארק אפ) אין איילעניש אדער בגנבה צוזאמענשלעפען.

sharp *a., adv., n. and v.* (שארפ) שארף; שפיציג; זעהר עקיג אדער שפיץ=ווינקעלדיג; מיט שארפע ליניען, ניט מטושטש, קלאר און דייטליך; שארף אין געשמאק [שטארק זויער אדער ביטער]; שטרענג, העפטיג; שטארק; גרילצענד; דורכדרינגענד [וועגען א שטימע]; שניידענד [וועגען א שטארקער קעלט]; הארט און שארסטיג ווי זאמד; מאגער; שארפזיכטיג; שארף=העריג; אויפמערקזאם, וואכזאם, פארזיכטיג; סארקאסטיש, בייסענד, שטעכענד; שארפזיניג; וויציג; שלאג=פערטיג, קלוג, כיטרע, געשיקט; פלינק, שנעל; וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט׳ן אטעם און ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאבען ***p, k, t***]; אין מוזיק — העכער ווי די טאן=שטופע, העכער ווי די רעגולערע אקטאווע; פינקטליך, פרעציז, צו דער מינוט; מיט שנעלקייט; באלד, זאפארט; א שארפער וואפען; א לאנגע דינע נעה=נאדעל; אין מוזיק — דער קרייץ=צייכען וואס צייגט אז אז עס דארף גענומען ווערען מיט א האלבען טאן העכער ווי די געוועהנליכע טאן=שטופע; א האלבער טאן העכער; א שארפער אדער גרילצענדער טאן; א שווינדלער, א דורכגעטריבענער יונג; אן עקספערט, א גרויסער מבין; א טייל פון א טייך וואו דאס וואסער פליסט זעהר שנעל; שארפען, שארף מאכען; בעשווינדלען, בעטריגען; אין מוזיק — אויפהויבען דעם טאן, העכער מאכען מיט א האלבען טאן.

sharp′-cut *a.* (שארפ′-קאט) געשניטען מיט שארפע דייטליכע ליניען; קלאר און דייטליך.

shar′pen *v.* (שארפן) שארף מאכען; פערשארפען; שלייפען, צושפיצען; פערשניצען [א בליי=פעדער]; מאכען שארפער; מאכען שטארקער אדער שטרענגער; שארף ווערען; פערשטארקען [דעם אפעטיט]; אין מוזיק — העכער מאכען דעם טאן, העכערען די טאן=שטופע מיט א האלבען טאן.

sharp′ener *n.* (שארפ′-נער) א שארפער; א שארפשטיין.

shar′per *n.* (שאר′-פער) א שווינדלער, א בעטריגער; א דורכגעטריבענער יונג; א שארפשטיין.

sharp′-eyed *a.* (שארפ′-איד) שארפזיכטיג.

sharp′-ground *a.* (שארפ′-גראונד) שארף געשליפען.

sharp impres′sion (שארפ אימ-פרעש′-אן) א שארפער אבדרוק פון שריפטזאץ [וואו די בוכשטאבען זיינען טיעף אריינגעדריקט אין פאפיער].

sharp′-look′ing *a.* (שארפ′-לוק′-אינג) מאגער, אויסגעדארט, אויסקוקענדיג הונגעריג.

sharp′ly *adv.* (שארפ′-לי) שארף; שפיציג; שטרענג; העפטיג, שטארק; שארפזיניג; סארקאסטיש, בייסענד; שניידענד; דורכדרינגענד.

sharp′ness *n.* (שארפ′-נעס) שארפקייט; שפיציגקייט; שניידיגקייט; שטרענגקייט; העפטיגקייט; שטארקייט; הארטקייט; חריפות, שארפזיניגקייט.

sharp′-set *a.* (שארפ′-סעט) אנגעשארפט; שארף, שניידענד; הונגעריג, מיט א שטארקען אפעטיט.

sharp′-shoot′er *n.* (שארפ′-שוהט′-ער) א שארף=שיסער, א געניטער שיסער, א שיסער וואס טרעפט מייסטענס אין ציעל.

sharp′-shoot′ing *n.* (שארפ′-שוהט′-אינג) דאס שארף=שיסען, דאס שיסען אין ציעל.

sharp′-sigh′ted *a.* (שארפ′-סאי′-טעד) שארפזיכטיג, שארפזיניג, וואס האט א שארפע השגה.

sharp′-tailed *a.* (שארפ′-טיילד) וואס האט א שארפען אדער שפיציגען עק.

sharp′-vis′aged *a.* (שארפ′-וויז′-עדזשד) וואס האט א שמאלעם אדער שארפעם געזיכט.

sharp′-wit′ted *a.* (שארפ′-הוויט′-עד) חריפות׳דיג, וואס האט א שארפען שכל.

shas′ter *n.* (שעס′-טער) א געזעץ=בוך אדער א בוך פון די הייליגע געזעצען ביי די הינדוסען.

shat′ter *v. and n.* (שעט′-ער) צוברעכען; צושמעטערען; רואינירען, צושטערען; צוטרייסלען, בריינגען אין אונארדנונג; זיך צוברעכען, צושמעטערט ווערען; א שפליטער, אן אבגעבראכען שטיק, א שערבעל; א צושטערטער אדער צוטרייסעלטער צושטאנד.

shat′terbrain *n.* (שעט′-ער-בריין) א נאכלעסיגער מענש, א צושטרייטער, א צודרעהטער.

shat′ter-brained *a.* (שעט′-ער-בריינד) צושטרייט, צוטומעלט, צודרעהט.

shat′ter-pa′ted *a.* (שעט′-ער-פיי′-טעד) ז. ***shatter-brained***.

shat′tery *a.* (שעט′-ער-אי) צוברעכיג, צוברעכליך, וואס ברעכט זיך אין שטיקער, וואס שפליטערט זיך.

shave *v. and n.* (שייוו) ראזירען, גאלען; זיך ראזירען; שערען, אבשערען; אבשאבען; אבשיילען; שינדען, אבשינדען; בעטריגען, בעשווינדלען; "שינדען די הויט", נעהמען הויכע דיסקאנטא פאר וועקסלען; דאס גאלען, דאס ראזירען; א דין פעניצעל; א זעהר שטארקע דערנעהנטערונג; א קוים=פערפעהלטער ציעל; א שניץ=מעסער; א שייל=מעסער; אן ענטשעדיגונג אדער בעלוינונג וואס ווערט געגעבען פאר פערלענגערען די צייט פון א צאהלונגס=טערמין אדער פאר ענדערען פונקטען אין א קאנטראקט; א "הויט=שינדער", א בערייסער, איינער וואס נעהמט הויכע דיסקאנטא פאר וועקסלען; א שווינדעל, א בעטרוג.

shave′-grass *n.* (שייוו′-גרעס) קאנען=קרויט [א מין גראז].

shave′-hook *n.* (שייוו′-הוק) אזא געצייג אבצוריינינגען די פלעכען פון שטיקער מעטאל וועלכע דארפען צונויפגעלייט ווערען.

shave′ling *n.* (שייוו′-לינג) א געגאלטער, אן אבראזירטער; א גלח, א מאנאך.

sha′ven (שייוון) ראזירט, געגאלט. ז. ***shave***.

sha′ver *n.* (שיי′-ווער) א באַרבירער, א גאלער; א פארוק=מאכער, א שערער; א "הויט=שינדער", א בערייסער; א בעשווינדלער; א יונגער מענש.

sha′ving *n.* (שיי′-ווינג) דאס ראזירען, דאס גאלען; דאס שערען; א דין פעניצעל; א דין שפענדעל; דאס אבשאבען לעדער אום עס גלאט צו מאכען; שווינדעל, בעטרוג.

sha′ving-brush *n.* (שיי′-ווינג-בראש) א ראזיר=פינזעל [וואס ווערט געברויכט צום איינזייפען ביים ראזירען].

sha′ving-cup *n.* (שיי′-ווינג-קאפ) א ראזיר=בעכער [א גלאז אדער טאס וואו עס ווערט געמאכט מיט׳ן ראזיר=פינזעל זייף=מילענים צום ראזירען].

sha′ving-tub *n.* (שיי′-ווינג-טאב) אזא קאסטען ביי בוכבינדער וואו עס פאלען אריין די אבגעשניטענע שטרייפען פאפיער פון די בלעטער.

shaw *n.* (שאה) א געדיכט וועלדעל, א שאטענדיגער ארט.

shaw′-fowl *n.* (שאה′-פאול) א הילצערנער פויגעל צו לערנען זיך שיסען אין איהם אין ציעל.

shawl *n.* (שאהל) א שאל; א פאטשיילע.

shawl dance (שאהל דענס) דער שלייער=טאנץ [אזא טאנץ ביי וועלכען עס ווערט געפאכט מיט א שאל אדער שלייער].

shawl′-man′tle *n.* (שאהל′-מענ′טל) א שאל=מאנטעל [אזא ברייטער פרויען=מאנטעל אהן ארבעל].

shawl′-mate′rial *n.* (שאהל′-מע-טי′-רי-על) אזא ווייכער בונט=קאלירטער זיידען אדער וואלען=שטאף פאר פרויען=קליידער.

shawl′-pat′tern *n.* (שאהל′-פעט′-ערן) א שאל=מוסטער [א געוויסער בונט=קאלירטער מוסטער פאר פרויען=קליידער שטאף].

shawl′-pin *n.* (שאהל′-פין) א שאל=שפילקע, א שאל=נאדעל.

shawl′-strap *n.* (שאהל′-סטרעפ) טראג=רימענס [א פאר רימענס מיט א הענטעל צו פערפאקען און טראגען שאלען, פאטשיילעס און אנדערע פעקלעך].

shawm *n.* (שאהם) אזא אלטער מוזיקאלישער בלאז=אינסטרומענט; א קארנעט, א בלאז=הארן.

shay *n.* (שיי) ז. ***chaise***.

shaykh *n.* (שייק) ז. ***sheik***.

she *pr. and n.* (שי) זי; א זי, א נקבה.

sheaf *n. and v.* (שיעף) א גארב; א בינטעל; א ראד מיט אן אויסגעהוילטען ראנד אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק ווי אויף א מאסט=בוים פון א שיף א. ד. ג.; בינדען אין גארבען; מאכען בינטלעך.

sheaf′-bin′der *n.* (שיעפ′-באינ′-דער) אזא האנד=געצייג צו פערבינדען גארבען.

shea′fy *a.* (שיע′-פי) גארבענארטיג, וואס בעשטעהט פון גארבען.

shear *v. and n.* (שיער) שערען, אבשערען; שניידען, קאסען [תבואה, היי א. ד. ג.]; "ארומשערען", בעשווינדלען, בע=

רויבען ; אַן אָבשערעניש, אַ שערונג [בע־
זאָנדערס וועגען שעפּסען].

shear'bill *n.* (שיער'־ביל) אַזאַ וואַסער־
פויגעל, ביי וועלכען דער שנאָבעל האָט די
פאָרם פון אַ שער.

shear'er *n.* (שיער'־ער) אַ שערער.

shear'-grass *n.* (שיער'־גרעס) שנייד־
גראָז [אַזאַ גראָז־פּלאַנצע מיט שאַרפע
שניידענדע בלעטער].

shear'-hooks *n.* (שיער'־הוקס) ז. *sheer-hooks*.

shear'-hulk *n.* (שיער'־האַלק) ז. *sheer-hulk*.

shear'ing *n.* (שיער'־אינג) דאָס שערען ; אַ שערונג ; דאָס געשאָרענע ; אַ שעפּס וואָס איז נור איין מאָל געשאָרען געוואָ־
רען ; דאָס שניידען תבואה ; דאָס פּראָדו־
צירען ראַפינירטען שטאָהל [פאַר שערען, מעסערס א. ד. ג.].

shear'ing-machine' *n.* (שיער'־אינג־מע־שין') אַ שער־מאַשין, אַ מאַשין צום שערען מעטאַלענע פּלאַטען אָדער שטאַנגען.

shear'ing-ta'ble *n.* (שיער'־אינג־טיי'בל) אַזאַ באַנק מיט רימענס, אין וועל־
כע מען בינדעט איין אַ שעפּס צום שערען.

shear'ling *n.* (שיער'־לינג) אַ שעפּס וואָס איז נור איין מאָל געשאָרען געוואָ־
רען.

shear'man *n.* (שיער'־מען) אַ טוך־
שערער.

shears *n.* (שיערז) אַ שניידער־שער ; אַ שער צום שניידען געוואַנד, בלעך א. ד. ג.

shear'-steel *n.* (שיער'־סטיעל) גערב־
שטאָהל, ראַפינירטער שטאָהל.

shear'-struc'ture *n.* (שיער'־סטראַק'־טשור) אין געאָלאָגיע — די סטרוקטור פון דער ערד אין אַ געגענד וואָס זעהט אויס ווי געשאָרען מיט אַ שער.

shear'tail *n.* (שיער'־טייל) דער שער־עק [אַזאַ זשום־פויגעלע מיט אַ לאַנגען שער־
עהנליכען עק].

shear'water *n.* (שיער'־וואָה־טער) דער וואַסער־שערער [אַ מין ים־פויגעל מיט אַ לאַנגען אויסגעבויגענעם שנאָבעל, מיט לאַנגע שפּיציגע פליגלען און מיט אַ קורצען עק. פליהט זעהר נידריג איבער'ן ים, שניידענדיג מיט די פליגלען דאָס וואַ־
סער].

Shearwater

sheat'-fish *n.* (שיעט'־פיש) דער וועלס אָדער דער גרויסער קאַץ־פיש [אַזאַ גרוי־
סער עסבאַרער טייך־פיש].

sheath *n. and v.* (שיעטה) אַ שייד, אַ פוטעראַל, אַ פוטלאַר ; עפּעס וואָס איז עהנליך צו אַ שייד, ווי אַ בלומען־שייד, אַ בלאַט־שייד, אַ פליגעל־דעק פון אינזעק־
טען ; אַריינשטעקען אין אַ שייד ; איבער־
ציהען, בעדעקען ; פערדעקען אָדער בעהאַל־
טען ; פערלירען די שאַרפקייט.

sheath'bill *n.* (שיעטה'־ביל) אַזאַ ים־
פויגעל וואָס האָט אַ שייד־פערמיגע בעדע־
קונג אויף'ן שנאָבעל.

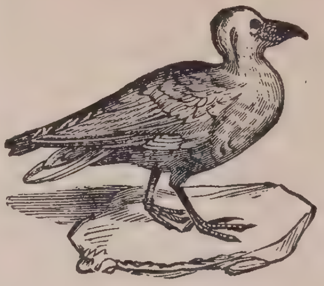

Sheathbill

sheathe *v.* (שיעטה) אַריינשטעקען אין אַ שייד ; איבערציהען, בעדעקען ; פערדעקען, בעהאַלטען ; פערלירען די שאַרפקייט.

sheathed *a.* (שיעטהד) אַריינגעשטעקט אין אַ שייד ; וואָס האָט אַ שייד ; בעצוי־
גען, בעדעקט.

sheathe the sword (שיעטה טהי סאָורד) אַריינלעגען די שווערד אין שייד, מאַכען אַ סוף צו דער מלחמה, שליסען שלום.

sheath'-fish *n.* (שיעטה'־פיש) ז. *sheat-fish*.

shea'thing *n. and a.* (שיע'־טהינג) אַן איבערצוג, אַן איבערדעקונג ; דאָס איבער־
ציהען אָדער בעדעקען ; קופּער אָדער מעש־
בלעך מיט וואָס מען ציהט איבער דעם דעק פון אַ הילצערנער שיף ; אַ שוץ־איבערצוג אויף דער אויסען־זייט פון דעק פון אַ שיף ; איינשליסענד ווי אַ שייד.

shea'thing-nail *n.* (שיע'־טהינג־נייל) אַ נאָגעל אָדער טשוואָק וואָס ווערט בע־
נוצט צום צוקלאַפּען מעטאַל אָדער האָלץ־
איבערדעקונג אויף אַ שיף [ווערט מיים־
טענס געמאַכט פון מעש].

shea'thing-pa'per *n.* (שיע'־טהינג־פּיי'־פּער) אונטערשלאַג־פּאַפּיער [אַזאַ דיקעס פּאַפּיער וואָס ווערט בענוצט צום אונטערלעגען אונטער דעם מעטאַל־איבער־
צוג פון שיפען און פאַר עהנליכע צוועקען].

sheath'-knife *n.* (שיעטה'־נאַיף) אַ מע־
סער, וואָס מען טראָגט אין אַ שייד, וואָס הענגט אויף'ן גאַרטעל.

sheath'less *a.* (שיעטה'־לעס) אָהן אַ שייד.

sheath'-winged *a.* (שיעטה'־הווינגד) מיט פליגעל־דעקען [וועגען אינזעקטען].

shea'thy *a.* (שיע'־טהי) שיידענאַרטיג, וואָס זעהט אויס ווי אַ שייד.

shea'-tree *n.* (שיע'־טריע) דער פּוטער־
בוים [אַ מין אַפריקאַנער בוימעל, פון וועלכען עס ווערט געצויגען אַ מין פּוטער־
פעטס].

sheave *v. and n.* (שיעוו) בינדען אין גאַרבען ; אַ שטריק־ראַד [אַ ראַד מיט אַן אויסגעהיילטען ראַנד אויף וועלכען עס דרעהט זיך אַ שטריק, ווי אויף אַ מאַסט־
בוים פון אַ שיף א. ד. ג.] ; אַ פעררוקבאַ־
רעס בלעכעל, וואָס בעדעקט דאָס שליסעל־
לאָך פון אַ שלאָס ; אַ פענויך ברויט.

sheave'-hole *n.* (שיעוו'־האָול) דער אויסשניט אין אַ מאַסט־בוים אָדער אין אַ בלאָק וואו עס ווערט אַריינגעשטעלט דאָס שטריק־ראַד.

sheaves *n.* (שיעווז) גאַרבען.

shebang' *n.* (שי־בענג') אַ פּלאַץ, אַן אָרט ; אַ כאַלופּע.

She'bat *n.* (שע'־באַט) ז. *Sebat*.

Shechi'nah *n.* (שי־קאַי'־נאַ) די שכינה.

shed *v. and n.* (שעד) 1. גיסען, פער־
גיסען ; 2. אַראָבוואַרפען, לאָזען פאַלען [ווי בוימער זייערע בלעטער, ווי פויגלען זייערע פעדערען א. ד. ג.] ; 3. אויסשיי־
טען, אויסשטרייען ; 4. פערברייטען, פער־
שפּרייטען ; 5. אין וועבעריי — אַ צווישען־
רוים אָדער אַן עפענונג צווישען די אָנגע־
צויגענע פעדים אין וועב־שטוהל וואו דאָס שיפעל דאַרף דורכגעהן ; 6. די נייגונג אָדער שטייגונג פון אַ בארג ; 7. אַ צייט־
ווייליגער שוץ־אָרט, אַ ביידעל, אַן אָבדאַך, אַ שוץ־דאַך ; אַן אָפענע צייטווייליגע אָב־
לאַגע אָדער אָבשטעל־געביידע פאַר סחורה, וועגען א. ד. ג.

1. He sheds tears of joy. 2. The trees shed their leaves in autumn. 4. I want to shed light on the subject.

shed'der *n.* (שעד'־ער) אַ פערגיסער ; אַ בעשעפעניש וואָס וואַרפט אַראָב איהר הויט אָדער שאָלעכץ ; אַ לאַקס [אַזאַ פיש] וואָס האָט אַרויסגעוואָרפען די איקרע [רויגען].

shed'ding *n.* (שעד'־אינג) אַ פערגיסונג, אַן אויסגיסונג ; דאָס אַראָבוואַרפען ; דאָס לאָזען פאַלען ; דאָס אַראָבגעוואָרפענע אָדער אַראָבגעפאַלענע ; אָבדאַך אָדער שוץ־דאַך געביידעס.

shed'-roof *n.* (שעד'־רוהף) אַן אָבדאַך.

sheen *n., v. and a.* (שיען) אַ שיין, אַ גלאַנץ ; שיינען, גלאַנצען ; גלאַנצענד, שיי־
נענד, פּרעכטיג.

shee'ny *a. and n.* (שיע'־ני) גלאַנצענד, שיינענד, פּרעכטיג ; אַ כיטרער יונג, אַ דורכגעטריבענער חברה־מאַן ; אַ איד [אַלס זידעל־וואָרט].

sheep *n.* (שיעפּ) אַ שאָף, אַ שעפּס ; שאָף־לעדער ; אַ שאָפּס־קאָפּ, אַ נאַר.

sheep'berry *n.* (שיעפּ'־בער־אי) אַזאַ קליין אַמעריקאַנער בוימעל אויף וועלכען עס וואַקסען אַזעלכע שוואַרצע יאַגדעס, וועלכע זיינען עהנליך צו שעפּסענע באָב־
קעס ; דער שנעע־באַל [די יאַגדע פון דיעזען בוימעל].

sheep'-bi'ting *a.* (שיעפּ'־באַי'־טינג) בעשווינדלענד, בערויבענד ; וואָס בערויבט הילפלאָזע פערזאָנען.

sheep'-bi'ting face (שיעפּ'־באַי'־טינג פּיים) אַ פּנים פון אַ שווינדלער אָדער זשוליק.

sheep'-cote *n.* (שיעפּ'־קאָוט) אַן אָב־
געצאַמטער אָרט פאַר שעפּסען.

sheep'-dog *n.* (שיעפּ'־דאָג) אַ שעפער־
הונד [אַ הונד וואָס היט אַ שאָף־טשער־
דע] ; אַ דאַמען־בעגלייטער.

sheep'-faced *a.* (שיעפּ'־פּייסט) שעמעוו־
דיג, נאַריש.

sheep'-far'mer *n.* (שיעפּ'־פאַר'־מער) אַ פערמער וואָס פערנעהמט זיך מיט שאָף־
צוכט [האָדעווען שאָף].

sheep'-far'ming *n.* (שיעפּ'־פאַר'־מינג) שאָף־צוכט.

sheep'fold *n.* (שיעפּ'־פאָולד) אַ שאָף־
שטאַל ; אַן אָבגעצאַמטער אָרט פאַר שאָף.

sheep'-head'ed *a.* (שיעפּ'־העד'־עד) דום, נאַריש.

sheep'-hol'der *n.* (שיעפּ'־האָול'־דער) אַ געשטעל אָדער אַזאַ טיש וואו מען האַלט אַ שעפּס אין דער צייט פון שערען.

sheep'-hook *n.* (שיעפּ'־הוק) אַ פּאַס־
טוך־שטאָק, וועלכער איז פון אויבען אויס־
געבויגען.

shee'pish *a.* (שיע'־פּיש) ווי אַ שעפּס ; שעמעוודיג, שרעקעדיג ; דום, תמ'עוואַטע.

shee'pishly *adv.* (שיע'-פיש-לי) אויף א שעמעוודיגען אדער שרעקעדיגען אופן; דום, נאריש.

shee'pishness *n.* (שיע'-פיש-נעס) שעמעוודיגקייט; שרעקעדיגקייט; דומהייט.

sheep'-lau'rel *n.* (שיעפ'-לאה'-רעל) אזא קליין אמעריקאנער בוימעל וואס זייענע בלעטער ווערען גערעכענט אלס גיפטיג פאר בהמות.

sheep'-louse *n.* (שיעפ'-לאוס) די שאף-לויז [אזא אינזעקט וואס געפינט זיך אין וואל פון שעפסען].

sheep'man *n.* (שיעפ'-מען) א שאף-ציכטער, איינער וואס האדעוועט שאף.

sheep'-mar'ket *n.* (שיעפ'-מאר'-קעט) א שעפסען-מארק, א מארק וואו מען קויפט און פערקויפט שאף.

sheep'-mas'ter *n.* (שיעפ'-מעס'-טער) א שאף-ציכטער [איינער וואס האדעוועט שעפסען].

sheep'-pen *n.* (שיעפ'-פען) א שעפסען-שטאל, אן ארומגעצאמטער ארט וואו מען האלט שעפסען.

sheep'-pox *n.* (שיעפ'-פאקס) שאף-פאקען [אזא קראנקהייט פון שעפסען וואס איז עהנליך צו פאקען].

sheep'-rack *n.* (שיעפ'-רעק) א שעפסען-שטאל [בעזאנדערס צום קארמענען].

sheep'-rot *n.* (שיעפ'-ראט) די שאף-פעסט [אזא פלאנצע, אויף וועלכער מען רעכענט, אז זי פעראורזאכט פעסט צווישען שאף].

sheep'-run *n.* (שיעפ'-ראן) א גרויסער שטח לאנד צו פיטערען שעפסען.

sheep's'-beard *n.* (שיעפס'-ביערד) דער באקס-בארד [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין בינטלעך מיט גרויסע קעפ פון ציטראן-קאליר].

sheep's'-bit *n.* (שיעפס'-ביט) די בערג-יאזיאנע [אזא פלאנצע].

sheep's'-foot *n.* (שיעפס'-פוט) אזא אייזערנער האמער מיט א געשפאלטענעם געבויגענעם ענד וואס ווערט בענוצט אין דרוקערייען אויפצוהויבען די זאץ-ראהמען פון דער דרוק-מאשין און פאר אנדערע צוועקען.

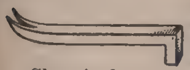

Sheep's-foot

sheeps'head *n.* (שיעפס'-העד) אזא דיקער ברייטער פיש עהנליך צו א לעשטש [בראסען], וועלכער געפינט זיך געוועהנליך ביי די ברעגען פון אטלאנטישען ים אין אמעריקא; א נאמען פון פערשיעדענע אנדערע פיש.

Sheepshead

sheep'-shear'er *n.* (שיעפ'-שיער'-ער) א שעפסען-שערער.

sheep'-shear'ing *n.* (שיעפ'-שיער'-אינג) דאס שערען די שעפסען; די צייט ווען מען שערט די שעפסען.

sheep'-shears *n.* (שיעפ'-שיערז) א שער צום שערען שעפסען.

sheep'skin *n.* (שיעפ'-סקין) א שעפסען-פעל; שאף-לעדער; א דאקומענט אדער דיפלאם געשריבען אויף פארמעט וואס איז געמאכט פון שעפסען-פעל.

sheep'-sor'rel *n.* (שיעפ'-סאר'-על) דער קליינער זויער-אמפפער [אזא גראז-פלאנצע מיט שפיציגע זויערע בלעטער].

sheep's'-sca'bious *n.* (שיעפס'-סקיי'-בי-אס) ז. ***sheep's-bit***.

sheep'-sta'tion *n.* (שיעפ'-סטיי'-שאן) א פלאץ וואו מען פיטערט אדער האדעוועט שעפסען.

sheep'-stea'ler *n.* (שיעפ'-סטיע'-לער) א שעפסען-גנב.

sheep'-stea'ling *n.* (שיעפ'-סטיע'-לינג) שאף-גנבה.

sheep'-tick *n.* (שיעפ'-טיק) אזא אינזעקט וואס פאלט אן אויף שעפסען.

sheep'walk *n.* (שיעפ'-וואהק) ז. ***sheep-run***.

sheep'-wash *n.* (שיעפ'-וואש) א וואשען אדער וואשונג פאר שעפסען-פעל; דאס באדען אדער וואשען די שעפסען איידער מען שערט זיי.

sheep'-whis'tling *a.* (שיעפ'-הוויס'-לינג) וואס פיטערט אדער גיט אכטונג אויף שעפסען.

shee'py *a.* (שיע'-פי) וואס שעפס; ווי א שעפס; איז שייך צו א שעפס.

sheer *a., adv., n. and v.* (שיער) פשוט; לחלוטין, אבסאלוט; בלויז; פור, לויטער, ריין; ווערטיקאל, גראד ארויף אדער אראב, פערפענדיקולאר; זעהר דין; באלד, זאפארט, גלייך; די הויכקייט אדער די קרימונג פון די לענגס-ליניען פון א שיף, ווען מען קוקט אויף איהר פון דער זייט; די לאגע פון א שיף, וואס גיט איהר די מעגליכקייט צו זיין פעראנקערט בלויז אויף איין אנקער און זיך ניט פערטשעפען מיט דער אנקער-קייט; א געבויגענער קורס אדער ריכטונג פון א שיף; אבבויגען פון דער ריכטונג, אבקירעווען אן א זייט [וועגען א שיף].

sheer'-hooks *n.* (שיער'-הוקס) א קאמבינאציע פון אייזערנע האקענס [קרוטשיקעס] וועלכע האבען פון אינוועניג א שארף און דורכשניידען די זאך וואס מען כאפט מיט זיין אן.

sheer'-hulk *n.* (שיער'-האלק) אן אלטע קריעגס-שיף וואס ווערט בענוצט צום אויפשטעלען מאסטען אויף שיפען.

sheer'-legs *n.* (שיער'-לעגז) ז. ***sheers***.

sheer'ly *adv.* (שיער'-לי) אבסאלוט, אין גאנצען, לחלוטין.

sheers *n.* (שיערז) אזא הויב-מאשין צום אויפשטעלען מאסטען, קעסלען, הארמאטען א. ד. ג. אויף א שיף אדער זיי ארויסצונעהמען פון איהר.

sheet *n. and v.* (שיעט) א בעט-טוך, א לייליך; א דינע ברייטע פלאטע; א בויגען, א בלאט; א צייטונג; א שטח; א פלעכע; א שטריק וואס איז בעפעסטיגט צו אן אונטערשטען ווינקעל פון א זעגעל איהם אויסצוציהען אדער צו ענדערען זיין ריכטונג; אין אנאטאמיע — א שיכט; בעשפרייטען מיט א לייליך; בעדעקען ווי מיט א לייליך; מאכען אין בויגענס.

sheet'-an'chor *n.* (שיעט'-ען'-קאר) דער הויפט-אנקער; די לעצטע הילפס-קוועלע, די לעצטע רעטונג.

sheet'-bend *n.* (שיעט'-בענד) אזא שלייף אדער קנופ וואס ווערט בענוצט צו פערבינדען צוויי שטריק אויף א שיף.

sheet'-cop'per *n.* (שיעט'-קאפ'-ער) קופער-בלעך.

shee'ted *a.* (שיע'-טעד) וואס האט א ברייטען ווייסען שטרייף ארום דעם קערפער [וועגען חיות אדער בהמות]; אין דרוקעריי — וואס ווערט געלעגט א בויגען אום א בויגען [וואס צווישען צוויי געדרוקטע בויגענס ווערט געלעגט א לעדיגער בויגען, כדי די דרוק-פארב זאל ניט פערשמירט ווערען].

sheet'-glass *n.* (שיעט'-גלעס) שויבען-גלאז, טאוועל-גלאז.

shee'ting *n.* (שיע'-טינג) דאס פארמירען אדער אויסלעגען אין בלעטער; לייווענד פאר ליילעכער.

sheet'-i'ron *n.* (שיעט'-אי'-ערן) אייזען-בלעך.

sheet'-met'al *n.* (שיעט'-מעט'-על) מעטאל אין דינע פלאטען, בלעך.

sheet'-pile *n.* (שיעט'-פאיל) א דאמבע-קלאץ [איינער פון די קלעצער וואס ווערט אריינגעשלאגען אין א טייך אבצוצאמען דאס וואסער].

sheets of flame (שיעטס אוו פליים) א ים-פייער, א פלאמען-ים.

sheets of wa'ter (שיעטס אוו וואה'-טער) א וואסער-פלעכע.

sheet'-work *n.* (שיעט'-וואירק) דרוק-ארבייט ביי וועלכער יעדע זייט פון בויגען ווערט געדרוקט פון אן אנדער שריפט-זאץ ראהם.

sheik *n.* (שייק) א שייך, אן עלטסטער, אן עלטסטער פון א שבט, פון א געמיינדע אדער קהילה אין די מאכמעדאנישע לענדער.

sheikh *n.* (שייק) ז. ***sheik***.

shek'el *n.* (שעק'-על) א שקל [א פארציטיגע אידישע מטבע און אויך א געוויכט]; א געוויכטס-איינהייט וואס איז בענוצט געווארען אין בבל; געלד.

Sheki'nah *n.* (שי-קאי'-נא) ז. ***Shechinah***.

sheld *a.* (שעלד) בונט, געפלעקט.

shel'drake *n.* (שעל'-דרייק) די בראנד-ענטעל [אזא גרויסע גאנז-עהנליכע ענטעל].

Sheldrake

shelf *n. and v.* (שעלף) א ברעט; א פאך, א פאליצע; א זאמד-באנק אדער א קופע פעלזען-שטיינער אין ים; לעגען אויף דער פאליצע; אוועקלעגען אן א זייט.

shelf'-lad'der *n.* (שעלפ'-לעד'-ער) א לייטער צוצוקומען צו פאליצעס.

shelf'-list *n.* (שעלפ'-ליסט) א ליסטע וואו עס זיינען פערצייכענט די ביכער, וועלכע געפינען זיך אויף א פאליצע אין א ביבליאטהעק.

shel'fy *a.* (שעל'-פי) פול מיט זאמד-בענק אדער מיט קופעס פעלזען-שטיינער.

shell *n. and v.* (שעל) א שאלעכץ [ווי פון אייער, ניס, אויסטערס, ראקעס א. ד. ג.]; א קאפסעל; א מושעל, א מולטערעל אדער שאלעכץ פון א מאלוסק; דער פאנצער אדער שילד פון א טשערעפאכע (שילדקראט) א. ד. ג.]; א שאל-טהיער אדער שאלעכץ-פיש [ווי א ראק, מאלוסק, אן אויסטער א. ד. ג.]; א קאפסעל אדער

הילז פון א קויל; א באמבע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שאלעכץ אדער שאלכעל; א מולטער=עהנליכע אדער קאפסעל=עהנליכע כלי; דאס אויער=מולטערל; א מולטער=שיפעל [אזא לאנגעם און שמאלעם שיפעל]; א ראהמען=ווערק וואס דארף אויסגעפילט ווערען [ווי דאס ראהמען=ווערק פון א הויז, פון א שיף א. ד. ג.]; דאס שטיך=בלאט פון א שווערד [די אויסגעבויגענע פלאטע ביים הענטעל פון שווערד צו שיצען די האנד]; א לירע [מוזיקאלישער אינסטרומענט]; א ניט=פאראדנער מיליטערישער זשאקעט; דאס אויסווענינגסטע פון א זאך, די שאלעכץ אהן אינהאלט; אבשיילען אדער אראבנעהמען די שאלעכץ, ארויסנעהמען פון שאלעכץ; איינשליסען אין א קאפסעל; בעדעקען ווי מיט א שאלעכץ; ווארפען באמבעס, באמבארדירען, שיסען מיט הילזען=קוילען [ווי פון א ביקס]; אראבווארפען די שאלעכץ; ארונטערפאלען ווי א שאלעכץ.

shel′lac *n. and v.* (שעל′-עק) שעללאק [זאמען=לאק געגאסען אין דינע פלאטען, וואס ווערט בענוצט צו מאכען פערניס אדער לאק צום פאלירען]; איבערציהען מיט שעללאק.

shel′lack *n.* (שעל′-עק) שעללאק. ז. *shellac*.

shell′back *n.* (שעל′-בעק) אן אלטער מאטראז.

shell′-bank *n.* (שעל′-בענק) א זאמד=וואל ביים ברעג פון ים וואס איז בעדעקט מיט מושלען.

shell′bark *n.* (שעל′-בארק) דער היקארי נוס=בוים [א געוויסער נוס=בוים אין אמעריקא אויף וועלכען עס וואקסען זיסע און אויליגע ניס].

shell′-board *n.* (שעל′-באורד) א ראהם וואס שטעלט זיך אויף א וואגען צו פיהרען היי א. ד. ג.

shell′-boat *n.* (שעל′-באוט) א מולטער=שיפעל [אזא לאנגעם שמאלעם רודער=שיפעל].

shell′-but′ton *n.* (שעל′-באט′ן) א קנאפ וואס איז צונויפגעשטעלט פון צוויי טיילען און איז אינוועניג פוסט ווי א קאפסעל.

shelled *a.* (שעלד) וואס האט א שאלעכץ.

shell′er *n.* (שעל′-ער) א שיילער, א געצייג אבצושיילען די שאלעכץ.

shell′-fish *n.* (שעל′-פיש) מושעל=טהיערע [ווי מאלוסקען, אויסטערס א. ד. ג.] און שאלעכץ=טהיערע [ווי ראקעס, קרעבסען א. ז. וו.].

shell′-flow′er *n.* (שעל′-פלאו′-ער) די גלאטע שילד=בלום [אזא פלאנצע].

shell′-gun *n.* (שעל′-גאן) א הארמאט צו ווארפען באמבעס.

shell′-heap *n.* (שעל′-היעפ) א קופע פון מושלען [געוועהנליך געמישט מיט ביינער פון חיות, קויהלען, אש און אנדערע געברויכס=זאכען, וואס צייגט אן אז אין דעם ארט האבען אמאל געוואהנט מענשען וועלכע האבען זיך הויפטזעכליך ערנעהרט מיט מושעל=טהיערע, ווי אויסטערס, שילדקראטען א. ד. ג.].

shell′-ice *n.* (שעל′-אים) אן אייז=דעק וואס איז געבליבען נאכדעם ווי דאס וואסער איז פון אונטער איהם ארויסגעצויגען געווארען.

shell′ing *n.* (שעל′-אינג) דאס ארויסשיילען פון שאלעכץ, דאס אבשיילען; דאס באמבארדירען; האבער=גריץ.

shell′-jack′et *n.* (שעל′-דזשעק′-עט) א ניט=פאראדנער מיליטערישער זשאקעט.

shell-lac′ *n.* (שעל-לעק′) שעללאק. ז. *shellac*.

shell′-lime *n.* (שעל′-לאים) קאלך וואס בעקומט זיך פון געברענטע מושלען.

shell′-lime′stone *n.* (שעל′-לאימ′-סטאון) מושעל=קאלך, אזא קאלך אדער שטיין וואס האט זיך אויסגעבילדעט פון צוזאמענגעפרעסטע צובראכענע מושלען.

shell′-mar′ble *n.* (שעל′-מאר′בל) מושעל=מארמאר [מארמאר וואס ענטהאלט אין זיך מושלען].

shell′-marl *n.* (שעל′-מארל) אזא ווייסע ערד=אבלאגערונג וואס בילדעט זיך פון צובראכענע מושלען.

shell′-mound *n.* (שעל′-מאונד) ז. *shell-heap*.

shell′-or′nament *n.* (שעל′-אהר′-נע-מענט) א פערציערונג אדער דעקאראציאן פון מושלען.

shell out (שעל אוט) דערלאנגען, געבען.
I was obliged to **shell out** some money to help out a friend.

shell′-proof *a.* (שעל′-פרוהף) ז. *bomb-proof*.

shell′-work *n.* (שעל′-הוואירק) מושעל=ארבייט [פערציערונגען וואס ווערען געמאכט פון מושלען, ווי אויף ראהמען א. ד. ג.].

shell′y *a.* (שעל′-אי) בעדעקט מיט שאלעכץ; פול מיט מושלען; וואס בעשטעהט פון מושלען; וואס האט די אייגענשאפטען פון א מושעל.

shel′ter *n. and v.* (שעל′-טער) א שוץ; אן אבדאך; א שוץ=ארט; בעדעקען; בעשיצען, שיצען; בעהאלטען, פערבארגען; זוכען שוץ; זיך בעשיצען.

shel′terer *n.* (שעל′-טער-ער) א בעשיצער; איינער וואס נעהמט אונטער זיין שוץ אדער גיט אן אבדאך.
He is a **shelterer** of thieves and outcasts.

shel′terless *a.* (שעל′-טער-לעס) שוצלאז; אהן א היים, אהן אן אבדאך; אהן שוץ.

shelve *v.* (שעלוו) אויסשטעלען אויף א פאליצע; בעזארגען מיט פאליצעס [פעכער]; מאכען פאליצעס; לעגען אויף דער פאליצע, אוועקלעגען אן א זייט; געהן שרעג אדער בארג=אראב; איינבויגען אויף א זייט.

shelves *n.* (שעלווז) פאליצעס [פעכער].

shel′ving *n. and a.* (שעל′-ווינג) פאליצעס; מאטעריאל פון וואס פאליצעס ווערען געמאכט; דאס אויסשטעלען אויף פאליצעס; אזא ראהם וואס ווערט ארויפגעשטעלט אויף א וואגען, כדי מען זאל איהם קענען מעהר בעלאדען; שרעג אראב, בארג אראב, גענייגט נאך אונטען.

shel′vy *a.* (שעל′-ווי) שרעג אראב, גענייגט נאך אונטען, אראבגענייגט.

Shemit′ic *a.* (שי-מיט′-איק) סעמיטיש. ז. *Semitic*.

Shem′itism *n.* (שעמ′-אי-טיזם) ז. *Semitism*.

she′-oak *n.* (שיע′-אוק) די זומפ=אייכע [אזא אויסטראלישער בוים פון א זעהר הארטען האלץ].

She′ol *n.* (שיע′-אול) ביי די פארצייטיגע אידען — שאול, די אונטער=ערד, דאס ארט וואו די נשמות פון געשטארבענע געהען אוועק.

shep′herd *n. and v.* (שעפ′-אוירד) א פאסטוך, א שעפסען=פאסטוך; א גייסטליכער פיהרער, א פאסטאר; פיהרען אדער אויפפאסען ווי א פאסטוך; זיך אנזעצען אויף אימעצען מיט דער האפנונג עטוואס צו קריגען פון איהם.

shep′herdess *n.* (שעפ′-אויר-דעס) א פאסטושקע, א הירטין.

shep′herdish *a.* (שעפ′-אויר-דיש) ווי א פאסטוך, ווי א הירט; דארפיש.

shep′herd's dog (שעפ′-אוירדז דאג) א הירטען=הונד, א שעפער=הונד.

shep′herd's-nee′dle *n.* (שעפ′-אוירדז-ניע′דל) די ווענוס=קאם [אזא פלאנצע]. ז. *lady's-comb*.

shep′herd's-pouch *n.* (שעפ′-אוירדז-פאוטש) טעשעל=קרויט [אזא פלאנצע].

shep′herd's-rod *n.* (שעפ′-אוירדז-ראד) אזא דיק=האריגע שטעכיגע פלאנצע.

shep′herd's-staff *n.* (שעפ′-אוירדז-סטעף) ז. *shepherd's-rod*.

sher′bet *n.* (שויר′-בעט) שערבעט [אזא קאלטער געטראנק, אין די מזרח=לענדער, וואס ווערט געמאכט פון פרוכט=זאפט, צוקער און געווירצען]; אייז=וואסער מיט זאפט.

sherd *n.* (שערד) א שערבעל.

shereef′ *n.* (שע-ריעף′) ז. *sherif*.

sherif′ *n.* (שע-ריף′) א קרוב פון מאכמעד, איינער וואס שטאמט אב פון מאכמעד'ס פאמיליע; א פרינץ, א הערשער; דער הויפט=מאגיסטראט פון דער מאכמעדאנישער הייליגער שטאדט מעקא.

sher′iff *n.* (שער′-איף) א שעריף, דער הויפט ארמיניסטראטיווער בעאמטער פון א בעצירק וואס פיהרט אוים די שטראף=אורטיילע פון געריכט.

sher′iffalty *n.* (שער′-איפ-על-טי) דאס אמט אדער דאס רעכט פון א שעריף; דער אמטס=טערמין פון א שעריף.

sher′iffdom *n.* (שער′-איפ-דאם) דאס אמט פון א שעריף; דער בעצירק פון א שעריף.

sher′iffhood *n.* (שער′-איפ-הוד) דאס אמט פון א שעריף.

sher′iff-of′ficer *n.* (שער′-איפ-אפ′-אי-סער) אן אונטער=בעאמטער ביי א שעריף אין שאטלאנד וואס דארף דורכפיהרען ארעסטען און עהנליכע אדמיניסטראטיווע ארביים.

sher′iffship *n.* (שער′-איפ-שיפ) ז. *sheriffalty*.

sher′iffwick *n.* (שער′-איפ-הוויק) דער בעצירק פון א שעריף.

Sher′man an′ti-trust law (שויר′-מען ענ′-טי-טראסט לאה) שערמאן'ס אנטי=טראסט געזעץ [דאס געזעץ אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא פון יאהר 1890 וואס בעצוועקט צו פערניכטען טראסטען און מאנאפאלען, וועלכע שטערען די פרייע קאנקורענץ אין האנדעל און אינדוסטריע. דאס געזעץ איז פארגעשלאגען געווארען פון דעם סענאטאר שערמאן].

sher′ry *n.* (שער′-אי) שערי אדער כערעס [א מין שטארקער שפאנישער וויין]; א קליינעס וויין=גלאז.

sher′ry-val′lies *n.* (שער′-אי-וועל′-איז) אזעלכע איבער=הויזען פאר רייטערס [אין די מערב=שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sheva′ *n.* (שע-ווא′) אין העברעאישער גראמאטיק — א שוא, א האלב=קלינגענדע אדער ניט=קלינגענדע נקודה.

shew *v.* (שאו) ווייזען, צייגען. ז. *show*.

shew′bread *n.* (שאו′-ברעד) ז. *showbread*.

sheyk *n.* (שייק) ז. *sheik*.

Shi′ah *n.* (שי′-א) א שיאיט. ז. *Shiite*.

shib'boleth *n.* (שיב'-או-לעטה) א פראבע-ווארט, א לאזונגס-ווארט, א צייכען-ווארט, לויט וועלכען מען דערקענט צו וועלכער פארטיי איינער געהערט [פון דעם העברעאישען ווארט שבולת, וועלכעס האט ביי יפתח'ן געדיענט אלס צייכען צו דערקענען די בני-אפרים, וועלכע האבען ניט געקענט אויססשפרעכען קיין שי"ן].

shide *n.* (שאיד) א שייט האלץ, א ברעט.

shield *n. and v.* (שיעלד) א שילד [אזא בלעך מיט וועלכען די פארצייטיגע קריעגער פלעגען זיך שיצען]; א וואפען-שילד; עטוואס וואס בעשיצט אדער ווערט בענוצט אלס א שוץ; א בעדעקונג; א שוץ; שיצען, בעשיצען; בעדעקען.

Shield

shield'-drake *n.* (שיעלד'-דרייק) ז. *sheldrake*.

shiel'der *n.* (שיעל'-דער) א בעשיצער, א שיצער.

shield'-fern *n.* (שיעלד'-פוירן) שילד-פארן [אזא פלאנצע].

shield'less *a.* (שיעלד'-לעס) אהן א שילד; שוצלאז.

shield'lessly *adv.* (שיעלד'-לעס-לי) שוצלאז, אהן שוץ.

shield'lessness *n.* (שיעלד'-לעס-נעס) שוצלאזיגקייט.

shiel'drake *n.* (שיעל'-דרייק) ז. *sheldrake*.

shield'-shaped *a.* (שיעלד'-שייפט) וואס האט די פארם פון א שילד.

shield'-ship *n.* (שיעלד'-שיפ) א קריעגשיף, וועלכע האט בעוועגליכע שילד-פלאטען צו שיצען די הארמאטען.

shift *v. and n.* (שיפט) שטופען, רוקען, שיעבען, בעוועגען פון איין ארט צום צווייטען; איבערשטעלען, איבערבייטען; איבערבייטען די קליידער; ענדערען, פערענדערען; זיך איבערטהאן [די קליידער]; בייטען די קליידער אדער די אונטערוועש; זיך ענדערען אין כאראקטער; זיך ענדערען, זיך בייטען; אריבערציהען אדער זיך אריבערקלייבען [פון איין ארט אויף א צווייטען]; זיך ארויסהעלפען [אין א נויט], זיך דורכשלאגען; אננעהמען מיטלען [ווי זיך צו העלפען]; געברויכען ניט קיין דירעקטע מעטאדען, זיך קליגען, זיך כיטרעווען; אן אבוועקסלונג; אן ענדערונג, א פערענדערונג; א ווענדונג; א בעוועגונג; אן איבערבייט [וועש אדער קליידער צום איבערבייטען]; א פרוייען-העמד; א הילפס-מיטעל; א נויט-מיטעל; אן אויסוועג אין א נויט; א קונץ אדער שווינדעל ווי זיך ארויסצודרעהען; אן ארבייטער-שיכט [אן אבטיילונג פון ארבייטער וואס בייט אב אן אנדער אבטיילונג ביי דער ארבייט]; די צייט אין וועלכער אן ארבייטער-שיכט ארבייט [ווי א טאג-שיכט אדער א נאכט-שיכט].

shift a berth (שיפט ע בוירטה) אריבערפיהרען א שיף פון איין ארט אין א צווייטען אין דעמזעלבען האפען.

shif'table *a.* (שיפ'-טעבל) וואס קען איבערגעשטעלט ווערען פון איין ארט אויף'ן צווייטען; וואס קען געענדערט ווערען, וואס קען געביטען ווערען.

shift about' (שיפט ע-באוט') איבערדרעהען.

shif'ter *n.* (שיפ'-טער) א כיטרער יונג; אן ענדערער, אן איבערשטעלער, אן איבערבייטער; א פארריכטונג אין א מאשין צו איבערשטעלען אדער צו ענדערען.

shift for one's self (שיפט פאר חוואנז סעלף) זארגען פאר זיך; זיך אליין העלפען.

shif'tiness *n.* (שיפ'-טי-נעס) כיטרעקייט; געשיקטקייט זיך ארויסצודרעהען; דאס קענען זיך ארויסהעלפען אין א נויט.

shif'ting *n. and a.* (שיפ'-טינג) אן ארטס-פערענדערונג, אן איבערשטעלונג אדער איבעררוקונג פון איין ארט צו א צווייטען; אן ענדערונג, אן איבערבייטונג; כיטרעקייט; וואס מען קען איבערשטעלען אדער רוקען פון איין ארט צו א צווייטען; וואס ענדערט זיך, וואס בייט זיך; כיטרע; וואס שווינדעלט זיך דורך, וואס העלפט זיך ארויס מיט פערשיעדענע קונצען.

shif'tingly *adv.* (שיפ'-טינג-לי) מיט כיטרעקייט; מיט שווינדעל.

shif'ting use (שיפ'-טינג יוס) א גע-ברויכס-רעכט וואס איז אנפאנגס געשאפען פאר איין פערזאן און וואס געהט אונטער געוויסע אומשטענדען אריבער צו אן אנדער פערזאן.

shift'less *a.* (שיפט'-לעס) ראטלאז, הילפלאז; אונבעהאלפען; וואס האט ניט די פעהיגקייט זיך ארויסצוהעלפען אדער זיך צו פערזארגען; אונפעהיג; פויל.

shift'lessly *adv.* (שיפט'-לעס-לי) אויף אן אונבעהאלפענעם אופן.

shift'lessness *n.* (שיפט'-לעס-נעס) אונבעהאלפענקייט; הילפלאזיגקייט, ראטלאזיגקייט.

shift off (שיפט אף) אבלעגען אדער אברוקען אן א זייט; זיך בעפרייען, אראבווארפען פון זיך.

shift the ground (שיפט טהי גראונד) ענדערען דעם שטאנדפונקט.

shift the helm (שיפט טהי העלם) איבערדרעהען דעם רודער.

shift the loa'ding (שיפט טהי לאו'-דינג) איבערלאדען א שיף.

shif'ty *a.* (שיפ'-טי) וואס קען זארגען פאר זיך, וואס קען זיך ארויסהעלפען; כיטרע.

Shi'ism *n.* (שי'-איזם) שיאיזם, די לעהרען און מנהגים פון די שיאיטען. ז. *Shiite*.

Shi'ite *n.* (שי'-איט) א שיאיט, איינער פון די שיאיטען [א מאכמעדאנישע סעקטע, וועלכע אנערקענט בלויז דעם קאראן, די מאכמעדאנישע תורה שבכתב, און לייקענט אב די "סונע" אדער די מאכמעדאנישע תורה שבעל פה, וועלכע ווערט אנערקענט פון די סוניטען].

shikar'ee *n.* (שי-קאר'-איע) א יעגער אין אינדיען.

shikar'i *n.* (שי-קאר'-אי) ז. *shikaree*.

shilf *n.* (שילף) שטרוי.

shilla'lah *n.* (שי-לײ'-לא) אזא קורצער דעמב-שטאק צום שלאגען, א דובינע.

shil'ling *n.* (שיל'-אינג) א שילינג [אן ענגלישע זילבערנע מטבע, ווערטה אן ערך 24 אמעריקאנישע סענט].

shil'ly-shal'lier *n.* (שיל'-אי-שעל'-אי-ער) אן אונענטשלאסענער מענש.

shil'ly-shal'ly *v., n. and adv.* (שיל'-אי-שעל'-אי) זיך וואקלען, זיין אונענטשלאסען; וואקעלדיגקייט, אונענטשלאסענהייט; נארישע אונענטשלאסענהייט; אויף אן אונענטשלאסענעם אופן.

shim *n. and v.* (שים) א פלאטע אדער א שטיק געוואנד אויסצופילען דעם אויסגעריבענעם פלאץ פון מאשינעריע אדער צו פערמיידען רייבונג; אזא פלוג צום פאלען אדער יעטען [בעזייטיגען די אונגוטיגע גראזען]; פערלעגען אדער אנפילען א שפאלט.

shim'mer *v. and n.* (שימ'-ער) שימערירען; א שימער; שימערירונג.

shim'mering *n.* (שימ'-ער-אינג) א שימער, א שימערען, שימערירונג.

shim'ming *n.* (שימ'-אינג) דאס ארײנלעגען שטיקלעך געוואנד, לעדער א. ז. וו., אום ענגער צונויפצופאסען צוויי טיילען; די שטיקלעך מאטעריאל וואס ווערען געברויכט פאר דיעזען צוועק.

shim'-plow *n.* (שימ'-פלאו) א פלוג צום פאלען אדער יעטען [בעזייטיגען די אונגוטיגע גראזען].

shin *n. and v.* (שין) דער שיענביין [דער פוס-ביין צווישען דער קניע און דעם קנעכעל]; דער פאדערשטער טייל פון א מענשען'ס פוס [ביים שיענביין]; דער ענטשפרעכענדער פוס-טייל ביי פויגלען; דער פיערטער פוס-געלענק ביי אינזעקטען; ארויפקלעטערען זיך אנהאלטענדיג מיט די פיס, קריכען מיט די הענד און מיט די פיס [ווי אויף א בוים]; געהן, געהן צו-פוס.

shin'-bone *n.* (שינ'-באון) דער שיענביין [דער פוס-ביין צווישען דער קניע און דעם קנעכעל].

shin'-boot *n.* (שינ'-בוהט) א שיענביין-שוך [אן איינהילונג פאר א פערד'ס פוס צו פערהיטען פון בעשעדיגונג דעם שיענביין].

shin'dle *n. and v.* (שינדל) א שינדעל; בעדעקען מיט שינדלען. ז. *shingle*.

shin'dy *n.* (שינ'-די) 1. א ליארם, א גע-פילדער; 2. האקי, אזא באל-שפיעל [ז. *hockey*].

1. You may hear them for miles kicking up a shindy.

shine *v. and n.* (שאין) 1. שיינען, לייכטען, גלאנצען; 2. בעלייכטען, ווארפען א שיין; 3. פוצען, ארויפציהען א גלאנץ; 4. שיין, ליכטיגקייט, בעלייכטונג; גלאנץ; 5. זון-שיין; שעהנעס וועטער; 6. א נייגונג, א ליעבע; 7. אן אונארדנונג, א טומעל, א געפילדער; 8. א שפיצעל, אן אויפטהו, א קונץ-שטיק; 9. א גלאנץ, פוץ [אויף שיך].

2. The policeman **shone** his lantern up the alley. 5. We will keep the appointment, rain or **shine**. 7. The boys cut up **shines** in our back yard.

shine deer (שאין דיער) צוציהען הירשען מיט דער הילף פון ליכט [אויף יאגד].

shine one down (שאין הוואן דאון) אימעצען אריבערשיינען, אריבערשטייגען אין גלאנץ אדער פערטונקלען.

shi'ner *n.* (שאי'-נער) איינער וואס רייניגט, פוצט אדער ציהט ארויף א גלאנץ; א גלאנצענדע מטבע, א גאלדענע מטבע; א פיש מיט א זילבער-גלאנץ.

shine up to (שאין אפ טו) שטרעבען צו קריעגען חן אין איינעמס אויגען; זיך שדכנ'ען.

He **shines up to** the girl.

shin'gle *n. and v.* (שינגל) א שינדעל, א גאנטע; א קליינע שילד, א שילד-ברעטעל; שטיינדלעך [הויפטזעכליך ביים ברעג פון ים]; דעקען מיט שינדלען [א דאך]; אבשערען אין טרעפלעך [ניט גלאט]; קורץ שערען, אבשערען צום קאפ; שמיעדען אייזען [אין דעם פראצעס פון פערוואנדלען גוס-אייזען אין שמיעד-אייזען].

shin'gled *a.* (שינגלד) 1. געדעקט מיט

שינדלען; 2. בערעקט מיט שטיינדלעך [ווי דער ברעג פון ים].

1. The **shingled** roof looked thoroughly water-tight. 2. The **shingled** shore was yellow with weeds.

shin'gle-machine' *n.* (שינ'גל-מע-שין') א שינדעל=מאשין, א מאשין צו שניידען שינדלען.

shin'gle-mill *n.* (שינ'גל-מיל) א שינדעל=מאשין [צום שניידען שינדלען]; א שינדלען=פאבריק.

shin'gle-nail *n.* (שינ'גל-נייל) א שינדעל=נאגעל [צו בעפעסטיגען שינדלען].

shin'gle-oak *n.* (שינ'גל-אוק) דער שינדעל=דעמב [אזא אמעריקאנישער דעמב וואס ווערט געברויכט פאר שינדלען].

shin'gler *n.* (שינ'-גלער) א שינדעל=מאכער; אן ארבייטער ביי א שינדעל=מאשין; א שינדעל=מאשין [צום שניידען שינדלען]; איינער וואס דעקט הייזער מיט שינדלען; איינער וואס שמיעדט אייזען [אין דעם פראצעס פון פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען].

shin'gle-roofed *a.* (שינ'גל-רוהפט) געדעקט מיט שינדלען; מיט א שינדעל=דאך.

shin'gles *n.* (שינגלז) די גארטעל=רויז, דער גארטעל=לישאי [א מין הויט=אויסשלאג, וואס פערשפרייט זיך געוועהנליך האלב=רונד ארום קערפער, ווי א גארטעל]; שינדלען.

shin'gle-saw *n.* (שינ'גל-סאה) א שינדעל=זעג, א שינדעל=מאשין [צום שניידען שינדלען].

shin'gling *n.* (שינ'-גלינג) דאס דעקען א דאך מיט שינדלען; דאס שמיעדען אייזען [אין פראצעס פון פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען]; אויסלעגונג פון שטיינדלעך אין דער פארם פון שינדלען [אויף'ן דעק פון טייכען אדער ביים ברעג פון ים].

shin'gling-ham'mer *n.* (שינ'-גלינג-העמ'-ער) א שמיעד=האמער [געברויכט אין פראצעס פון פערוואנדלען גוס=אייזען אין שמיעד=אייזען].

shin'gly *a.* (שינ'-גלי) ז. *shingled*.

shin'iness *n.* (שאינ'-אי-נעס) שיין; שיינונג; העלקייט; גלענצענדיגקייט, גלאנץ.

shin'ing *a.* and *n.* (שאינ'-אינג) שיינענד, לייכטענד, גלענצענד; שיין, שיינונג, גלענצענדיגקייט, גלאנציגקייט, גלאנץ; דאס פיהרען יאגד אויף הירשען צוציהענדיג זיי מיט דער הילף פון ליכט.

shin'ny *n.* and *v.* (שינ'-אי) האקי=שפיעל; דער שטעקען וואס ווערט געברויכט ביי האקי; שפיעלען האקי. ז. *hockey*.

shin'-piece *n.* (שינ'-פיעס) א פארצייטיגער קריעגס=שילד צו פערדעקען דעם פאדערשטען טייל פון פוס.

shin'plaster *n.* (שינ'-פלעס-טער) א פאפיערענער פלאסטער פאר פיס=וואונדען [אלס היימישער מיטעל געברויכט פון פראסטען פאלק]; פאפיער=געלד אויף א קליינער סומע און אהן רעגיערונגס=פערזיכערונג.

shin'tigan *n.* (שינ'-טי-גען) ז. *shinti-yan*.

shin'ti-yan *n.* (שינ'-טי-יען) ברייטע הויזען אדער שאראווארעס, וועלכע ווערען געטראגען פון פרויען אין די מוסולמאנישע לענדער.

Shin'to *n.* (שינ'-טאו) שינטא [די אלטע יאפאנעזישע רעליגיאן, דער קולט פון עלטערען=פערגעטערונג, דער קולט פון פערעהרען די גייסטער פון די פערשטארבענע און פון נאציאנאלע העלדען].

Shin'toism *n.* (שינ'-טא-איזם) ז. *Shinto*.

Shin'toist *n.* (שינ'-טא-איסט) א שינטאאיסט, אן אנהענגער פון שינטא. ז. *Shinto*.

shin'ty *n.* (שינ'-טי) האקי=שפיעל. ז. *hockey*.

shin up (שין אפ) [זיך ארויפקלעטערען אנהאלטענדיג מיט די הענד און מיט די פיס]; זיך אויפהויבען אין דער הויך, זיך אנכאפענדיג מיט די הענד.

shin'y *a.* and *n.* (שאינ'-אי) שיינענד, ליכטיג; ניט פערוואלקענט; גלאנציג, גלענצענד; גאלד; געלד.

ship *n.* and *v.* (שיפ) א שיף; אנלאדען אויף א שיף; ארויפבריינגען אויף א שיף; ארויפגעהן אויף א שיף [אום צו מאכען א רייזע]; שיקען, טראנספארטירען מיט א שיף; טראנספארטירען; אנשטעלען אויף א שיף [ווי למשל, א מאטראז]; איינריכטען אויף'ן בעשטימטען פלאץ [א טייל פון א שיף, א רודער א. ז. וו.].

ship a sea (שיפ ע סיע) פערשווינקט ווערען פון א כוואליע [וועגען דעם דעק פון א שיף].

ship'-bis'cuit *n.* (שיפ'-ביס'-קיט) שיפס=צוויבאק [צוויבאק אדער סוכארעס צוגעגרייט פאר א שיפס=רייזע].

ship'-board *n.* (שיפ'-באורד) א שיפס=ברעט, א שיפס=פלאנקע, א שיפס=קלאדקע.

ship'board *n.* (שיפ'-באורד) א שיפס=דעק; די זייט פון א שיף.

The passengers went on **shipboard**.

ship'-boat *n.* (שיפ'-באוט) א שאלופע, א שליופקע [א קליין שיפעל אויף א שיף].

ship'-bor'er *n.* (שיפ'-באור'-ער) ז. *ship-worm*.

ship'-borne *a.* (שיפ'-באורן) טראנספארטירט איבער'ן ים.

ship'-boy *n.* (שיפ'-באי) א שיפס=אינגעל [וואס דיענט אויף א שיף].

ship'-break'er *n.* (שיפ'-בריק'-ער) איינער וואס צוברעכט אדער נעהמט פאנאנדער אלטע, אבגעניצטע שיפען.

ship'-bro'ker *n.* (שיפ'-בראו'-קער) א שיפס=מעקלער; א מעקלער פון שיפען; איינער וואס נעהמט אן פערזיכערונג [אסעקוראציע] אויף שיפען.

ship'-build'er *n.* (שיפ'-בילד'-ער) א שיפען=בויער, א שיפס=בוימייסטער.

ship'-build'ing *n.* (שיפ'-בילד'-אינג) שיפס=בוי קונסט.

ship'-canal' *n.* (שיפ'-קע-נעל') א קאנאל פאר גרויסע ים=שיפען.

ship'-cap'tain *n.* (שיפ'-קעפ'-טען) א שיפס=קאפיטאן.

ship'-car'penter *n.* (שיפ'-קאר'-פענ-טער) א שיף=סטאליאר [א סטאליאר וואס ארבייט ביים בויען שיפען].

ship'-carv'er *n.* (שיפ'-קארוו'-ער) א שיפס=שניצער [איינער וואס מאכט שניצונגען און ארנאמענטען אויף שיפען].

ship'-chand'ler *n.* (שיפ'-טשענד'-לער) א שיפס=ליפעראנט, א הענדלער מיט שיפס=ארטיקלען [ווי שיפס=שטריק, זעגלען א. ז. וו.].

ship'-chand'lery *n.* (שיפ'-טשענד'-לער-אי) שיפס=ארטיקלען [ווי שטריק, זעגלען א. ז. וו.].

ship'-deliv'erer *n.* (שיפ'-די-ליוו'-ער-ער) א שיפס=אויסלאדער.

ship'en *n.* (שיפען) ז. *shippen*.

ship'-fe'ver *n.* (שיפ'-פי'-ווער) טיפוס [וואס טרעפט אפט אויף שיפען, וואס זיינען צופיעל אנגעפאקט מיט מענשען].

ship'ful *n.* (שיפ'-פול) א פולע שיפס=לאדונג [אזוי פיעל ווי פיעל עס קען ארויף אויף א שיף].

ship'-hold'er *n.* (שיפ'-האולד'-ער) א שיף=אייגענטימער.

ship'-jack *n.* (שיפ'-דזשעק) א הויב=אפאראט צו הויבען שיפען און אנדערע עהנליכע שווערע זאכען.

ship'-keep'er *n.* (שיפ'-קיעפ'-ער) א שיפס=אויפזעהער; א שיף=זיצער [אן אנגעשטעלטער אויף א קריעגס=שיף, וואס פערלאזט זעלטען די שיף].

ship'less *a.* (שיפ'-לעס) אהן א שיף, אהן שיפען.

ship'-let'ter *n.* (שיפ'-לעט'-ער) א בריעף געשיקט מיט א געוועהנליכער שיף, ניט מיט א פאסט=שיף.

ship'-load *n.* (שיפ'-לאוד) שיפס=לאדונג; אזוי, פיעל ווי פיעל א שיף קען אין זיך ארייננעהמען.

ship'man *n.* (שיפ'-מען) א שיפס=מאן, א מאטראז.

ship'master *n.* (שיפ'-מעס-טער) א שיפס=אייגענטימער, א שיפס=קאמאנדיר, א שיפס=קאפיטאן.

ship'mate *n.* (שיפ'-מייט) א חבר אין שיפס=דיענסט [וואס דיענט אויף דערזעלבער שיף].

ship'ment *n.* (שיפ'-מענט) א שיפס=לאדונג; דאס אנלאדען אויף א שיף; דאס זעצען אויף א שיף; דאס שיקען מיט א שיף [סחורות אדער מענשען]; א וואארען=זענדונג [א געוויסע צאהל סחורות וואס ווערט געשיקט פאר איין מאל מיט'ן וואסער אדער מיט דער יבשה].

ship'-mon'ey *n.* (שיפ'-מאנ'-אי) שיפס=שטייערען [די פליכט פון האפען=שטעדט אדער האנדעלס=שטעדט, אמאל אין ענגלאנד, בייצושטייערען געלד אדער שיפען פאר דער קריעגס=פלאטע].

ship off (שיפ אף) שיקען מיט א שיף.

ship of the des'ert (שיפ אוו טהי דעז'-אוירט) „די שיף פון דער מדבר", דער קעמעל.

ship on a lay (שיפ אן ע ליי) נעבען די מענשען, וואס ארבייטען אויף דער שיף ניט א בעשטימטען געהאלט, נאר א טייל פון די פראפיטען.

ship one's self (שיפ הוואנז סעלף) זיך זעצען אויף א שיף.

ship'-own'er *n.* (שיפ'-אונ'-ער) א שיפס=אייגענטימער.

shipped *a.* (שיפט) עקספעדירט, איבערגעגעבען צום טראנספארטירען אדער איבערשיקען; בעזארגט מיט א שיף אדער מיט שיפען.

ship'pen *n.* (שיפען) א שטאל, א קוה=שטאל.

ship'per *n.* (שיפ'-ער) אן עקספעדיטאר, איינער וואס גיט איבער ווארע צום טראנספארטירען.

ship'ping *n.* (שיפ'-אינג) 1. עקספעדירונג, דאס שיקען סחורות [מיט'ן וואסער אדער מיט דער יבשה]; 2. שיפען [בכלל].

2. The **shipping** of England exceeds that of any other country.

ship'ping-a'gent *n.* (שיפ'-אינג-איי'-דזשענט) א שיפס=פראכט=אגענט [וואס נעהמט אן פראכט פאר שיפען].

ship'ping-ar'ticles *n.* (שיפ'-אינג-אר'-טיקלז) די פונקטען פון אבמאך צוויש=

שען דעם שיפּס־קאַפּיטאַן און די מאַטראָזען [װענגען געהאַלט, װענגען דעם משך פון דיענסט א. ז. װ.].

ship'ping-bill *n.* (שיפּ׳-אינג-ביל) א שיפּס־פראַכט־צעטעל [א ליסטע פון װאַרען אויף א שיף]; א פראַכט־צעטעל.

ship'ping-clerk *n.* (שיפּ׳-אינג-קלוירק) אַן עקספּעדיטאָר, אַן אַנגעשטעלטער אין א געשעפט װאָס שיקט אַרויס די סחורות.

ship'ping-mas'ter *n.* (שיפּ׳-אינג-מעס׳-טער) א בעאַמטער װאָס פּאַסט אויף אויף דער אַנשטעלונג פון מאַטראָזען און אויף דער דורכפיהרונג פון די קאָנטראַקטען, װאָס װערען מיט זיי געשלאָסען.

ship'ping-note *n.* (שיפּ׳-אינג-נאָוט) א צעטעל פון װאַרען װאָס װערען צוגעשיקט צו א האַפען צום טראַנספּאָרטירען.

ship'ping-of'fice *n.* (שיפּ׳-אינג-אָפ׳-איס) אַן עקספּעדיציאָנס־ביוראָ [א ביוראָ, װאו מען נעהמט אויף װאַארעס צו טראַנספּאָרטירען]; די קאָנטאָר פון דעם בעאַמטען, װאָס האָט די אויפזיכט אויף דער אַנשטעלונג פון מאַטראָזען [ז. *shipping-master*].

ship'-pound *n.* (שיפּ׳-פּאַונד) א שיף־פונט [א געוויכט־איינהייט אין די באַלטישע געגענדען פון רוסלאַנד און אין אייניגע פּאָרט־שטעדט אין דייטשלאַנד. אין די באַלטישע געגענדען איז א שיף־פונט 10 פּוד אָדער 400 פונט, אין דייטשלאַנד איז זיין געוויכט פערשיעדען פון 280 ביז 320 דייטשע פונטען].

ship'-propel'ler *n.* (שיפּ׳-פּראָ-פּעל׳-ער) ז. *screw-propeller*

ship'-rail'way *n.* (שיפּ׳-רייל׳-הוויי) א שיפּס־אייזענבאַהן [אַן אייזענבאַהן איבערצופיהרען שיפען פון איין טייך אין צווייטען].

ship'-rigged *a.* (שיפּ׳-ריגד) אויסגעשטאַטעט ווי א דריי־מאַסטיגע שיף מיט קוואַדראַט־זעגלען אויף אַלע דריי מאַסטען; מיט קוואַדראַטנע זעגלען.

ship's com'pany (שיפּס קאַמ׳-פּע-ני) די מאַנשאַפט פון א שיף.

ship'-scra'per *n.* (שיפּ׳-סקריי׳-פּער) אַן אינסטרומענט צו רייניגען דעם דעק פון א שיף.

ship'shape *a.* (שיפּ׳-שייפּ) אין דער בעסטער אָרדנונג, גוט איינגעריכטעט; פיין.

Everything in the store is kept in shipshape order.

ship's hus'band (שיפּס האַז׳-בענד) דער עקאָנאָם אָדער פערוואַלטער פון א שיף.

ship's pa'pers (שיפּס פּיי׳-פּערס) שיפּס־פּאַפּיערען, שיפּס־דאָקומענטען [װעגען דער צאָהל פּאַסאַזשירען, װעגען דער פראַכט און אויך װעגען דער נייטראַליטעט פון דער שיף].

ship the oars (שיפּ טהי אורז) אַריינלעגען די רודערס אין די רודער־קרוקעס; צוגרייטען זיך צום שיפען.

ship'-worm *n.* (שיפּ׳-הוואָירם) א שיף־װאָרים, א בויער־װאָרים [אַזאַ װאָרים־ עהנליכער מאָלוסק װאָס צופרעסט די אונטער־װאַסערדיגע טיילען פון די שיפען].

Ship-worm

ship'wreck *n.* and *v.* (שיפּ׳-רעק) א שיף־ברוך; א פאַלשטענדיגער דורכפאַל; צושטערונג; פערניכטונג; א רואינע; פעראורזאַכען שיף־ברוך; צושטערען, רואינירען.

ship'wright *n.* (שיפּ׳-ראַיט) א שיף־בויער.

ship'-writ *n.* (שיפּ׳-ריט) א קעניגליכער בעפעהל [אַמאָל אין ענגלאַנד] צו צאָהלען שיף־שטייערען. ז. *ship-money*

ship'yard *n.* (שיפּ׳-יאַרד) א שיפּס־װערף [א פּלאַץ, װאו מען בויט שיפען].

shir *n.* and *v.* (שויר) ז. *shirr*

Shiraz' *n.* (שי-ראַז׳) שיראַז, אַזאַ פּערזישער װיין.

shire *n.* (שאַיר) א גראַפשאַפט, א בעצירק, אַן אויעזד.

shire'-clerk *n.* (שאַיר׳-קלוירק) אין ענגלאַנד — דער אונטער־שעריף, א בעאַמטער װאָס דיענט אַלס געהילף פון שעריף אין בעצירקס־געריכט.

shire'-day *n.** (שיער׳-דיי) דער טאָג װען דער שעריף פלעגט אַבהאַלטען זיין בעצירקס־געריכט [אין אַמאָליגע צייטען אין ענגלאַנד].

shire'-ground *n.* (שיער׳-גראַונד) די טעריטאָריע פון א גראַפשאַפט [אין ענגלאַנד].

shire'-host *n.* (שיער׳-האָוסט) דאָס מיליטער פון א גראַפשאַפט [אין ענגלאַנד].

shire'-land *n.* (שיער׳-לענד) ז. *shire-ground*

shire'-moot *n.* (שיער׳-מוהט) דאָס בעצירקס־געריכט, װאָס דער שעריף פלעגט אַמאָל אין ענגלאַנד צוזאַמענרופען פון צייט צו צייט.

shire'-town *n.* (שאַיר׳-טאַון) די הויפּט־שטאָדט פון א לאַנד־בעצירק אָדער גראַפשאַפט אין ענגלאַנד.

shirk *v.* and *n.* (שוירק) זיך אַרויסמאַכען פון אַן אַרבייט אָדער פון ערפילען א געוויסע פליכט; פערמיידען עפּעס דורך אַן אומעהרליכען מיטעל; איינער װאָס זוכט אויסצודרעהען זיך פון ערפילען א פליכט.

shir'ker *n.* (שויר׳-קער) איינער װאָס מאַכט זיך פון עפּעס אַרויס אָדער דרעהט זיך פון עפּעס אַרויס.

shirk off (שוירק אָף) זיך אַרויסמאַכען, זיך אַרויסדרעהען פון עפּעס.

shirr *n.* and *v.* (שויר) א גומי־פאָדים װאָס װערט אַריינגעװעבט אין א באַנד עס צו מאַכען עלאַסטיש; געריפּטעס צייג; מאַכען צייג געריפּט [װי אין פעלדערלעך]; אַריינגיסען דאָס װייסעל מיט דעם געלכעל פון אַן איי אין הייסע שמאַנט צום אַבבאַקען.

shirt *n.* and *v.* (שוירט) א העמד; בעדעקען, איבערװאַרפען; איבערבייטען א העמד.

shirt'-front *n.* (שוירט׳-פראַנט) א פאָרהעמד, א מאַנישקע.

shir'ting *n.* (שויר׳-טינג) לייװענד פאַר העמדער.

shirt'less *a.* (שוירט׳-לעס) העמדלאָז, אָהן א העמד; אָרים, עלענד.

shirt'-sleeve *n.* (שוירט׳-סליעװו) א העמד־אַרבעל.

shirt'-waist *n.* (שוירט׳-הווייסט) א בלוזע.

shish'-work *n.* (שיש׳-הוואָירק) קליינינקע שטיקלעך שפּיגעל, װאָס װערען איינגעפּאַסט אין הילצערנע ראַהמען און דיענען, װי מאָזאַאיק, צו בעצירען װענד און סטעליעס.

shite'poke *n.* (שאַיט׳-פּאָוק) א קליינע גרינע צאַפּליע [אַזאַ פויגעל] פון נאָרד־אַמעריקאַ.

shit'tah-tree *n.* (שיט׳-אַ-טריע) דער שטה־בוים אָדער די אַראַבישע אַקאַציע [א מין דאָרן־בוים מיט א האַרטען האָלץ, פון װעלכען עס טריפט גומי־אַראַביקע. געפינט זיך מייסטענס אין די מדבריות פון אַזיען און צפון־אַמעריקאַ].

shit'tim-wood *n.* (שיט׳-אים-הוואָוד) שיטים־האָלץ [עצי שטים], דאָס האַרטע האָלץ פון שטה־בוים. ז. *shittah-tree*

shive *n.* (שאַיװו) אַן אָבגעבראָכען שטיקעל; א ברייטער קאָרק [פּראָבקע] צו פערשטאָפּען די עפנונג פון א קריגעל.

shiv'er *n.* and *v.* (שיװו׳-ער) א שפּליטער, א פּיצעל; אַן מינעראַלאָגיע — א מין שיפער־שטיין װאָס שפּאַלט זיך אין דינע פּלאַטען; א קליינער קלין אָדער שפּונט; א ציטער, א שוידער [װי פון קעלט]; צוברעכען אויף פּיצלעך; פאַנאַנדערפּאַלען אויף פּיצלעך; ציטערען, שוידערען [װי פון קעלט].

shiv'ering *n.* (שיװו׳-ער-אינג) א ציטער, א שוידער; א ציטערען, א שוידערען.

shiv'eringly *adv.* (שיװו׳-ער-אינג-לי) טרייסלענדיג; שוידערענדיג.

shiv'ery *a.* (שיװו׳-ער-אי) שפּליטעריג; ברעקעלדיג, ברעכיג; ציטערענדיג, זיך טרייסלענדיג, [פון קעלט]; װאָס פעראורזאַכט א שוידער אָדער ציטער.

shizo'ku *n.* (שי-זאָו׳-קו) דער יאַפּאַנעזישער אָדעל־שטאַנד.

shoal *n.*, *a.* and *v.* (שאָול) א מענגע, א מחנה [איבערהויפּט פון פיש]; א ניט טיעפער אָרט אונטער׳ן װאַסער; ניט טיעף; זיך דרענגען; װערען פלאַך אָדער ניט טיעף.

shoa'liness *n.* (שאָו׳-לי-נעס) דאָס זיין פלאַך, דאָס זיין ניט טיעף; דאָס האָבען פיעל ניט טיעפע ערטער [װי געוויסע טייכען אָדער ימים].

shoal'-mark *n.* (שאָול׳-מאַרק) א צייכען אויף א טייך אָדער אין ים צו בעװייזען װאו דאָס װאַסער איז ניט טיעף.

shoal'ness *n.* (שאָול׳-נעס) דאָס זיין ניט טיעף.

shoal'wise *adv.* (שאָול׳-הוואַיז) אין גרויסע מאַסען.

shoa'ly *a.* (שאָו׳-לי) פול מיט ניט טיעפע ערטער.

shoat *n.* (שאָוט) א יונג חזיר׳על.

shock *n.*, *v.* and *a.* (שאַק) א שטויס, א טרייסעל, א שוידער; א שלאַג, א פּלוצליכער פּאַראַליז; א קופּע גאַרבען אויף׳ן פעלד; א הונד מיט לאַנגע געגרייזעלטע האָר, א פּודעל; א דיקע מאַסע צושויבערטע האָר; א שטויס טהאָן; אַנגרייפען; פערציטערט װערען, אויפטרייסלען זיך; זיך צוזאַמענשטויסען; אַנהויפען, אַנלעגען גאַרבען אין קופּעס; קאַלטענעװאַטע; מיט לאַנגע צושויבערטע האָר.

shock'-dog *n.* (שאַק׳-דאָג) א פּודעל־הונד [א הונד בעװאַקסען מיט לאַנגע געגרייזעלטע האָר].

shock'er *n.* (שאַק׳-ער) דאָס װאָס מאַכט ציטערען; א װאָולגאַרע שרעקליכע מעשה; א מאַשין אויף צוזאַמענצוקלייבען גאַרבען אין קופּעס.

shock'-head *a.* and *n.* (שאַק׳-העד) מיט געקרייזעלטע האָר; א פּודעל־קאָפּ.

shock'-head'ed *a.* (שאַק׳-העד׳-עד) מיט געדיכטע געקרייזעלטע האָר.

shock'ing *a.* (שאַק׳-אינג) שוידערענד, שרעקליך; װידריג; בעליידיגענד.

shock'ingly *adv.* (שאַק׳-אינג-לי) אויף א שוידערענדען, שרעקליכען, װידריגען אָדער בעליידיגענדען אופן.

shock'ingness *n.* (שאַק׳-אינג-נעס)

דאס זיין שוידערענד; דאס זיין בעליידי-גענד.

shod (שאד) געשוכט, אנגעטהאן אין שיך. ז. ***shoe***.

shod'diness *n.* (שאד'-אי-נעס) די גע-מיינהייט, די נידערטרעכטיגקייט.

shod'dy *n., a. and v.* (שאד'-אי) א גראבעס וואל-צייג, וואס איז געמאכט פון די פסלת פון גוטע וואל; שלעכטע וואארע; א קליינליכער מענש מיט פרעטענזיעס פון א גרויסען מאן; געמאכט פון די פסלת פון וואל; נידריג, געמיין; מיט אונפער-דיענטע פרעטענזיעס; אויספילצעווען א מין וואל-צייג פון די פסלת פון גוטע וואל.

shod'dyism *n.* (שאד'-אי-איזם) די פרע-טענזיעס פון אן אויפגעקומענעם נגיד צו שפיעלען די ראלע פון אן אריסטאקראט.

shoe *n. and v.* (שוה) א שוך; א פאד-קאווע; א זאך אדער פארריכטונג וואס איז עהנליך צו א פאדקאווע [ווי דער אויס-געבויגענער רעהר פון א וואסער-קלאזעט, דער טארמאז אדער ברעמזע פון א ראד א. ז. וו.]; שוכען; אנטהאן שיך; אנ-שמיעדען פאדקאוועס.

shoe'black *n.* (שוה'-בלעק) א שטיוועל-פוצער, א שיך-פוצער.

shoe'-black'ing *n.* (שוה'-בלעק'-אינג) שוה-וואקס, וואקסע.

shoe'boy *n.* (שוה'-באי) א אינגעל א שטיוועל-פוצער.

shoe'-brush *n.* (שוה'-בראש) א בער-שטעל צו פוצען שיך.

shoe'-buck'le *n.* (שוה'-באק'ל) א שוך-שנאל, א שוך-ספראנזשקע.

shoe'-fas'tener *n.* (שוה'-פעס'-נער) א קרושאק אדער האקען צו פערקנעפלען שיך.

shoe'-ham'mer *n.* (שוה'-העמ'-ער) א שוסטער-האמער.

shoe'-horn *n.* (שוה'-האהרן) א שיך-אנ-ציהער [אזא אויסגעבויגענעס שטיקעל דינע הארן אדער בלעך וואס ווערט בע-נוצט אנצוטהאן א שוך].

shoe'ing *n.* (שוה'-אינג) בעשוכונג; דאס אנטהאן שיך; דאס בעזארגען מיט שיך; דאס בעשלאגען מיט פאדקאוועס [א פערד].

shoe'ing-ham'mer *n.* (שוה'-אינג-העמ'-ער) א קליינער האמער אריינצושלא-גען טשוועקלעך אין די פאדקאוועס פון א פערד; א שוסטער-האמער.

shoe'ing-horn *n.* (שוה'-אינג-האהרן) א שוך-אנציהער [אזא אויסגעבויגענעס שטי-קעל דינע הארן אדער בלעך וואס ווערט בענוצט אנצוטהאן א שוך]; עטוואס וואס פערלייכטערט דורכצופיהרען א געוויסע אונטערנעהמונג; א נאכשלעפער נאך יונ-גע פרויען, וועלכע פעריאגען איהם ניט פון זיך, כדי צוציהען דורך איהם אנדערע פערעהרער.

shoe'-lace *n.* (שוה'-לייס) א שוך-בענ-דעל.

shoe'-latch'et *n.* (שוה'-לעטש'-עט) א שוך-רימען.

shoe'less *a.* (שוה'-לעס) אהן שיך, בארוועס.

shoe'maker *n.* (שוה'-מיי-קער) א שוסטער.

shoe'making *n.* (שוה'-מיי-קינג) דאס מאכען שיך; שוסטעריי.

shoe'-peg *n.* (שוה'-פעג) א שוך-נאגעל; א הילצערנעס אדער אייזערנעס שוך-טשוועקעל.

shoe'-pol'ish *n.* (שוה'-פאל'-איש) שוה-וואקס, וואקסע.

sho'er *n.* (שוה'-ער) א פערד-שמיעד, א פאדקאוועס-שמיעד.

shoe'-shaped *a.* (שוה'-שייפט) שוך-פערמיג; ווי א שוך.

shoe'-string *n.* (שוה'-סטרינג) א שוך-בענדעל, א שוך-רימענדעל.

shoe'-thread *n.* (שוה'-טהרעד) שוך-פאדים; דראטווע.

shoe'-wor'ker *n.* (שוה'-הוואיר'-קער) אן ארבייטער אין א שוך-פאבריק.

shog *v. and n.* (שאג) לייכט אויפ-טרייסלען, אויפשאקלען, אויפבוימשען; א טרייסעל, א שאקעל.

shog'ging *n.* (שאג'-אינג) אן ערציטע-רונג; אן אויפטרייסלונג.

shog'gle *v.* (שאגל) שאקלען, טרייסלען.

shog off (שאג אף) שטעלען פיס, נעלם ווערען, מאכען פליטה.

sho'gun *n.* (שאו'-גוהן) דער שאגון [א טיטול פון גענעראל-פעלדמארשאל פון יא-פאן אין דער צייט ווען דארטען האט גע-הערשט דאס פעאדאלע רעכט].

sho'gunal *a.* (שאו'-גוהנ-על) וואס איז שייך צום שאגון. ז. ***shogun***.

sho'gunate *n.* (שאו'-גוהנ-אייט) דאס אמט אדער די ווירדע פון א שאגון. ז. ***shogun***.

sholt *n.* (שאולט) א הונד מיט לאנגע געקרייזעלטע האר.

shone (שאון) געשיינט. ז. ***shine***.

shoo *int. and v.* (שוה) שש! אוועק! [אן אויסגעשריי צו פערטרייבען עופות און חיות]; אוועקטרייבען עופות מיט אזא אויסגעשריי.

shook *n. and v.* (שוק) א גאנג ברעט-לעך אדער קלעפקעס, פון וועלכע עס ווערט צוזאמענגעשטעלט א פאס; צוזאמענפא-קען א גאנג קלעפקעס; געשאקעלט, גע-טרייסעלט [ז. ***shake***].

shoot *v. and n.* (שוהט) ארויסשיסען, ארויספליהען, שנעל זיך בעוויזען, שנעל דורכלויפען אדער דורכפליהען; ארויסלא-זען [שפראצונגען, צווייגלעך, שטראהלען א. ז. וו.]; ארויסקומען [ווי שפראצונ-גען, צווייגלעך, שטראהלען א. ז. וו.]; שי-סען; אויסשיסען, דערשיסען; פיהרען יאגד; שטעכען, זיין שטעכיג, אומלויפען [וועגען וועהטאג]; אויסשפרייטען, אויס-שטרעקען; זיך אויסשפרייטען, זיך אויס-שטרעקען; ארויסשטארצען; מאכען ארויס-שטארצענד; ווארפען, שליידערען; ארויס-שיסען, ארויסגיסען; עקספלאדירען [אין מינען]; דורכשפרענקלען, דורכוועבען אין פערשיעדענע פארבען; דאס שיסען, א שאס; א וועט אין שיסען; אן ארויס-שפראצונג; א נייע צווייג, אן אבצווייגונג; אן אנגעוואקסענע שיכט; די ארויסשטאר-צונג פון אן ארקע; א בעוועגונג פון דעם וועב-שיפעל; אן אריינגעוועבטער פאדים; א הויפען ערץ [רויהער מעטאל] אין אן ערץ-אדער; א דורכגאנג אין א שאכטע; א כלי מיט א משופע'דיגער עפנונג צום אויסשיסען אדער אויסגיסען עפעס; א משופע'דיגקייט צום ארצבלאזען אדער ארצבשיטען עפעס; א פלאץ צום אויס-שיטען מיסט; א שטארקער וואסער-שטראם אדער וואסער-פאל אין א טייך; א קינסט-ליכע פערשמעלערונג אין א קאנאל [אום אויפצוהויבען דאס וואסער]; אן אפענער טייל פון א דאמבע.

shoot'able *a.* (שוהט'-עבל) שיסבאר, וואס קען אויסגעשאסען ווערען; וואס מען קען דארט פיהרען יאגד.

shoot ahead' (שוהט ע-העד') שנעל זיך בעוועגען פארויס; אריבעריאגען [אין לויפען, שווימען, רודערען א. ז. וו.].

shoot at ro'vers (שוהט עט ראו'-ווערז) שיסען גלאט אין דער וועלט אריין; ניט טרעפען אין ציעל.

shoot'-board *n.* (שוהט'-באורד) ז. ***shooting-board***.

shoot'ed *a.* (שוהט'-עד) מיט אבגעהו-בעלטע ברעגעס, עס זאל זיך צוזאמענ-פאסען [וועגען ברעטער].

shoot'er *n.* (שוהט'-ער) א שיסער; א שיס-געוועהר, א פיסטאלעט, א ביקס, א רעוואלווער; א פאלענדער שטערען; א דיליזשאנס-קאנדוקטאר.

shoot fly'ing (שוהט פלאי'-אינג) שיסען א פויגעל בעת ער פליהט.

shoot'ing *n.* (שוהט'-אינג) דאס שיסען; דאס שיסען חיות אדער פויגלען; דאס רעכט צו פיהרען יאגד אין בעשטימטע פלעצער; א יאגד-פלאץ; א שנעלע בעווע-גונג; א שארפער, צוקענדער שמערץ; דאס ארומהובלען די ברעגעס פון ברעטער [זיי זאלען זיך צוזאמענפאסען].

shoot'ing-board *n.* (שוהט'-אינג-באורד) א ברעט אדער פלאטע צום האל-טען ברעטער אדער פלאטען ביים הובלען אדער פיילען.

shoot'ing-box *n.* (שוהט'-אינג-באקס) א יאגד-הייזעל [פאר יעגער בעת דעם יאגד-סעזאן].

shoot'ing-coat *n.* (שוהט'-אינג-קאוט) א יאגד-ראק [אזא קורצער ראק מיט ברייטע זייטען-קעשענעס].

shoot'ing-gal'lery *n.* (שוהט'-אינג-געל'-ער-אי) א שיס-גאלערעע; א צימער צו איבען זיך אין שיסען.

shoot'ing-i'ron *n.* (שוהט'-אינג-אי'-ערן) א שיס-געוועהר, א ביקס, א רעוואל-ווער.

shoot'ing-jack'et *n.* (שוהט'-אינג-דזשעק'-עט) ז. ***shooting-coat***.

shoot'ing-range *n.* (שוהט'-אינג-ריינדזש) א שיס-פלאץ [וואו מען איבט זיך אין שיסען].

shoot'ing-star' *n.* (שוהט'-אינג-סטאר') א פאלענדער שטערן, א מעטעאר; א מין בלום [ז. ***cowslip***].

shoot'ing-stick *n.* (שוהט'-אינג-סטיק) א קייל-טרייבער [אזא אינסטרומענט אין דרוקערייען ארויסצוקלאפען די קלינעס פון א זאץ-ראהם].

Shooting-stick

shoot on the wing (שוהט אן טהי הווינג) ז. ***shoot flying***.

shoot o'ver (שוהט או'-ווער) 1. ארויס-געהן אויף יאגד מיט א הונד; 2. פיהרען יאגד [אויף א געוויסען פלאץ].

1. He spent the holiday in **shooting over** his dogs. 2. He is going to **shoot over** the moor.

shoot spawn (שוהט ספאהן) ארויס-ווארפען איקרע אדער רויגען [וועגען פיש].

shoot to spoil (שוהט טו ספאיל) אויס-שיטען אויסגעגראבענע ערד [אויסבויגענ-דיג דעם וואגען].

shop *n. and v.* (שאפ) א קראם, א קלייט; א ווערקשטאט; אין גלאז-פאבריקאציאן — א שיכט ארבייטער [א גרופע ארבייטער וואס ארבייטען נאך'ן אטשערעד]; אן איי-גענע בעשעפטיגונג אדער פראפעסיאן; א פאך-געשפרעך, דאס ריידען בלויז וועגען

דער אייגענער בעשעפטינונג אדער פראפעסיאן; ארומגעהן איבער די קראמען [אום צו בעקומען סחורות אדער צו קויפען]; איינשפארען, איינשליסען, ארעסטירען.

shop'-bell *n.* (שאפ'-בעל) א טהיר=גלאק פון א קראם.

shop'-bill *n.* (שאפ'-ביל) א קראם=מודעה, א בעקאנטמאכונג פון א קראם [מיט א פערצייכנונג פון די וואארען און פרייזען].

shop'-board *n.* (שאפ'-באורד) אן ארבייטס=טיש [הויפטזעכליך פאר שניידער].

shop'-book *n.* (שאפ'-בוק) א קראם=בוך [צו פיהרען די רעכנונגען].

shop'-boy *n.* (שאפ'-באי) א קראם=אינגעל, א קראם=משרת'על; א אינגעל וואס איז בעשעפטיגט אין א ווערקשטאט.

shop'-girl *n.* (שאפ'-גוירל) א קראם=מיידעל; א ווערקשטאט=מיידעל, א מיידעל וואס איז בעשעפטיגט אין א ווערקשטאט אדער פאבריק.

sho'phar *n.* (שאו'-פאר) א שופר.

shop'holder *n.* (שאפ'-האולד-ער) ז. *shopkeeper*.

shop'keeper *n.* (שאפ'-קיע-פער) 1. א קרעמער; א הענדלער; 2. א פערלעגענער האנדעלס=ארטיקעל.

2. That chair is an old **shopkeeper.**

shop'keeping *n.* (שאפ'-קיע-פינג) קרעמעריי; האנדעל.

shop'lifter *n.* (שאפ'-ליפ-טער) א קראם=גנב, א קראם=גנב'טע.

shop'lifting *n.* (שאפ'-ליפ-טינג) קראם=גנבות, דאס בעגנב'ענען קראמען.

shop'like *a.* (שאפ'-לאיק) קרעמעריש; שווינדלעריש; גראב, וואולגאר.

shop'-maid *n.* (שאפ'-מייד) ז. *shop-girl*.

shop'man *n.* (שאפ'-מען) א קרעמער; א קראם=משרת, א קאמי; א פריקאזשטשיק.

shop'mate *n.* (שאפ'-מייט) א מיט=דיענער אין א קראם; א מיט=בעשעפטיגטער אין א ווערקשטאט.

shopoc'racy *n.* (שא-פאק'-רע-סי) דער קרעמער=קלאס; קרעמער=הערשאפט.

shop'per *n.* (שאפ'-ער) איינער וואס געהט ארום איבער קראמען [צו זעהן סחורות אדער צו קויפען].

shop'ping *n.* (שאפ'-אינג) דאס געהן איבער די קראמען [ארומצוקוקען אדער קויפען סחורות].

She is very fond of **shopping.**

shop'pish *a.* (שאפ'-איש) קרעמעריש.

shop'py *a.* (שאפ'-אי) 1. קרעמעריש, הענדלעריש, קאמערציעל; 2. פול מיט קראמען, וואס פערמאגט פיעל קראמען; 3. וואס רעדט בלויז וועגען זיין פאך אדער פראפעסיאן; 4. וואס איז שייך צו אייגענעם פאך, בעשעפטיגונג אדער פראפעסיאן.

2. This is a **shoppy** neighborhood. 3. He is always **shoppy** in his conversation.

shop'-thief *n.* (שאפ'-טהיעף) ז. *shoplifter*.

shop'-walk'er *n.* (שאפ'-וואהק'-ער) א קראם=אויפפאסער [איינער וואס פאסט אויף, אז די קונדען זאלען ריכטיג בעהאנדעלט ווערען].

shop'-win'dow *n.* (שאפ'-ווינ'-דאו) א קראם=פענסטער, א שוי=פענסטער, אן אויסשטעלונגס=פענסטער אין א קראם.

shop'-wom'an *n.* (שאפ'-וואומ'-ען) א פרוי וואס איז בעשעפטיגט אין א קראם, ווערקשטאט אדער פאבריק.

shop'-worn *a.* (שאפ'-הוואורן) אבגעניצט אין קראם גופא [וועגען אן ארטיקעל וואס ווערט אבגעניצט פון צופיעל האלטען איהם אין האנד אדער פון שטעהן אין שוי=פענסטער א. ד. ג.].

shor'age *n.* (שאור'-עדזש) אן אבצאהלונג פאר סחורות וואס ווערען אריינגעפיהרט אין האפען.

shore *n. and v.* (שאור) א ברעג פון א טייך אדער ים; דער טייל פון ברעג וואס ווערט פערגאסען אין צייט פון עבע [פעריאדישער וואסער=צופלוס]; אן אונטערשפארע, א באלקען וואס שפארט עפעס אונטער; אונטערשפארען.

shore'age *n.* (שאור'-עדזש) ז. *shorage*.

shore'-an'chor *n.* (שאור'-ענ'-קאר) דער ברעג=אנקער [דער אנקער, וואס ליעגט צום ברעג=צו].

shore'-bird *n.* (שאור'-בוירד) א ברעג=פויגעל [א פויגעל וואס האלט זיך אויף ביי די ברעגען פון טייכען אדער ימים].

shore cod'-liv'er oil (שאור קאד'-ליוו'-ער איל) ז. *shore-oil*.

shore'-grass *n.* (שאור'-גרעס) ז. *shoreweed*.

shore'-land *n.* (שאור'-לענד) ברעג=לאנד, לאנד ביים ברעג פון א טייך אדער פון א ים.

shore'less *a.* (שאור'-לעס) וואס האט ניט קיין ברעג; ברעגלאז, אונענדליך.

shore'ling *n.* (שאור'-לינג) ז. *shorling*.

shore'man *n.* (שאור'-מען) ז. *sewerman*.

shore'-oil *n.* (שאור'-איל) דער רייניסטער זארט פיש=אויל אדער פיש=טראן. ז. *cod-liver oil*.

shor'er *n.* (שאור'-ער) א שטיצע; אן אונטערשפארע.

shore'-ser'vice *n.* (שאור'-סויר'-ווים) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — פלאטען=דיענסט ביים ברעג, ניט אויף דער רייזע.

shore'-shoot'ing *n.* (שאור'-שוהט'-אינג) יאגד אויף פויגלען, וואס האלטען זיך ביי די ברעגען פון טייכען אדער ימים.

shores'man *n.* (שאורז'-מען) א פישער=מאן, וואס איז בעשעפטיגט אויף'ן ברעג [ווי ביים קאנזערווירען פיש]; א שיפס=אייגענטימער; א דאק=ארבייטער [וואס לאדט אן און לאדט אוים שיפען].

shore'ward *adv.* (שאור'-הווארד) צום ברעג=צו.

shore'weed *n.* (שאור'-הוויעד) דער שטראנדלינג [א גראז וואס וואקסט אויף בלאטיגע אדער פייכטע זאמדיגע ערטער אין די בערגיגע געגענדען פון אייראפא].

shore'-whal'ing *n.* (שאור'-הווייל'-אינג) דאס פיהרען יאגד אויף וואלפיש ניט ווייט פון ים=ברעג.

shor'ing *n.* (שאור'-אינג) דאס שטיצען, דאס אונטערשפארען; דאס שטיץ=ווערק [די איינריכטונג פון אונטערשפארעס].

shorl *n.* (שאהרל) ז. *schorl*.

shorla'ceous *a.* (שאהר-ליי'-שיאס) ז. *schorlaceous*.

shor'ling *n.* (שאור'-לינג) א שאף, וואס מען האט צום ערשטען מאל געשארען; א געשארענע שאף; די וואל פון א לעבעדיגער אבגעשארענער שאף.

shorn (שאורן) געשארען, ארומגעשארען; אבגעשניטען, בערויבט. ז. *shear*.

short *a., adv. and n.* (שאהרט) 1. קורץ; נידריג=געוואקסען; 2. קורץ=דויערענד; 3. ווייניג, קנאפ, קארג; ניט גענוגענד; וואס דערגרייכט ניט; 4. ווייניגער ווי...., נידריגער אין גראד; 5. פעהלערהאפט, ניט ריכטיג; 6. געענגט, וואס האט ווייניג; 7. בעשרענקט [וועגען גייסטיגע פעהיגקייטען]; 8. קורץ, אבגעהאקט, אונהעפליך [ווי למשל, אן ענטפער]; 9. ברעקעלדיג; 10. ניט געמישט מיט וואסער, רייז, שטארק [וועגען אלקאהאלישע געטרענקע]; וואס איז פערקויפט געווארען, כאטש עס איז נים פאראן [וועגען אקציעס]; וואס פערקויפט אקציעס, וועלכע ער האט ניט; מיט קורצקייט; אויף א קורצען, אבגעהאקטען, אונהעפליכען שטייגער; א קורצער בעריכט, א קורצער אינהאלט; א קורצער קלאנג, א קורצע זילבע; עטוואס וואס איז קנאפ אדער ניט גענוגענד; אן אקציען=פערקויף [ווען מען האט ניט די פערקויפטע אקציען]; איינער וואס פערקויפט אקציען, וועלכע ער האט ניט; אין בייסבאל שפיעל — א שפיעלער וואס געפינט זיך צווישען דעם צווייטען און דריטען ווינקעל פון דעם שפיעל=פלאץ; דער פלאץ, וואו דיעזער שפיעלער שטעהט.

2. The triumph of the wicked is **short.** 3. The baker is selling **short** weight. 4. His escape was little **short** of a miracle. 6. We are **short** of funds. 7. His **short** understandings reach no farther than the present. 9. Pastry is made **short** with butter and lard.

short'age *n.* (שאהרט'-עדזש) דער מאנגעל, די קנאפקייט, דאס וואס פעהלט אדער דערגעהט ניט.

short allow'ance (שאהרט ע-לאו'-ענס) קנאפע שפייז=פארציעס; קנאפע בעזארגונג מיט עפעס.

short and (שאהרט ענד) דער צייכען & [בעדייטעט "און"]. ז. *ampersand*.

short arm (שאהרט ארם) א קורצער ארם; אן איינגעבויגענער ארם.

short'-armed *a.* (שאהרט'-ארמד) 1. וואס האט קורצע ארעמס; 2. וואס גרייכט ניט ווייט; שוואך, קראפטלאז; 3. מיט אן איינגעבויגענער האנד.

2. Do not fear his **short-armed** hatred. 3. One **short-armed** blow knocked him over the ropes.

short bill (שאהרט ביל) א וועקסעל אויף א קורצען טערמין [אויף ווייניגער ווי צעהן טעג].

short'-billed *a.* (שאהרט'-בילד) קורץ=שנאבעלדיג, וואס האט א קורצען שנאבעל.

short bit (שאהרט ביט) צעהן סענט [אן אויסדרוק אין די וועסט=טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

short'-breathed *a.* (שאהרט'-ברעטהט) וואס האט א קורצען אטהעם.

short'cake *n.* (שאהרט'-קייק) אזא פוכקע, ברעקעלדיגע געבעק [אפטמאל אין שיכטען מיט פרוכט צווישען די שיכטען].

short'-cir'cuit *v.* (שאהרט'-סויר'-קיט) מאכען א קורץ=שלוס, שליסען אן עלעקטרישען שטראם קורץ [אריינשטעלען צווישען די פאלען פון אן עלעקטרישער מאשין אדער באטאריי א קליינעם ווידערשטאנד, וואס דורך דעם קען די מאשין אנפאנגען ברענען אדער די באטאריי קען קאליע ווערען].

short'-cir'cuiting *n.* (שאהרט'-סויר'-קיט-אינג) דאס מאכען א קורץ=שלוס, דאס שליסען אן עלעקטרישען שטראם קורץ. ז. *short-circuit*.

short clothes (שאהרט קלאוטהז) קורצע הויזען [ווי מען פלעגט טראגען פארצייטענס]; קליידעלעך פון יונגע קינדער.

short'-coat *v.* (שאהרט'-קאוט) אנטהאן

איז די ערשטע קורצע קליידעלעך [וועגען יונגע קינדער, וועלכע האבען פריהער געטראגען קליידער איבער די פיסלעך].

short coats (שאהרט קאוטס) די קליידעלעך פון יונגע קינדער.

short'coming *n.* (שאהרט'-קאמ-אינג) 1. דאס זיין קנאפ; מאנגעל, דאס פעהלען, דאס ניט דערגעהן; 2. דאס פערפעהלען, דאס ניט-ערפילען, דאס ניט נאכקומען [א פליכט, א פערשפרעכען א. ז. וו.]; פליכט-פערנאכלעסיגונג.

2. We are all aware of his **shortcomings**.

short cross (שאהרט קראהס) דער דיקער קורצער קווער-אייזען פון א דרוקזאץ ראהם.

short cut (שאהרט קאט) א פערקירצונג פון וועג [דורך דעם וואס מען געהט ניט מיט דעם אויסגעטרעטענעם וועג].

The distance was considerably reduced by a **short cut** across the fields.

short'-dat'ed *a.* (שאהרט'-דייט'-עד) קורץ-צייטיג, קורץ-דויערענד, וואס איז בעשטימט פאר א קורצען טערמין.

short divi'sion (שאהרט די-וויזש'-אן) דאס טיילען אויף א צאהל וואס איז ניט גרעסער פון 10.

short'-drawn *a.* (שאהרט'-דראהן). קורץ-ארייננעצויגען, קורץ-איינגעאטעמט.

short'-eared *a.* (שאהרט'-איערד) וואס האט קורצע אויערען; וואס האט קורצע פעדערען-בינטלעך אויף'ן קאפ [וועגען געוויסע פויגלען].

short'en *v.* (שאהרטן) 1. קירצען, אבקירצען, פערקירצען; איינציהען; פערמינדערען; 2. ווערען קירצער, פערמינדערט ווערען; 3. מאכען אונפעהיג; 4. איינהאלטען, צוריקהאלטען; 5. צונעהמען, בערויבען; 6. ברייננען דערצו, אז עטוואס זאל פערפעהלען דעם ציעל אדער זאל ניט קענען נאכקומען [א פליכט, א פערשפרעכען א. ז. וו.]; מאכען ברעקעלדיג [געבעקס]; ארויסריידען קורץ [א קלאנג אדער זילבע].

1. The tailor **shortened** the dress. 2. Ropes **shorten** when wet. 3. The Lord's hand is not **shortened**, that he cannot save. 5. He was **shortened** of his ears. 6. We are **shortened** in our aim.

short'ener *n.* (שאהרט'-נער) א פערקירצער; איינער אדער עטוואס וואס פערקירצט אדער פערמינדערט.

Tobacco is a **shortener** of life.

short'en in (שאהרטן אין) ארומשנייידען די צווייגען פון ביימער.

short'ening *n.* (שאהרט'-נינג) פערקירצונג; א מיטעל צו מאכען געבעק ברעקעלדיג אדער ברעכיג [ווי שמאלץ, פוטער, בוים-אויל א. ז. וו.].

short fe'ver (שאהרט פי'-ווער) אזא אנשטעקענדער פעריאדישער פיבער.

short gown (שאהרט גאון) א קורץ קלייד; אזא לויזער פרויען-זשאקעט.

short'hand *n. and a.* (שאהרט'-הענד) סטענאגראפיע [א סיסטעם צו שרייבען שנעל מיט דער הילף פון געוויסע צייכענס]; סטענאגראפיש; וואס בענוצט זיך מיט סטענאגראפיע.

short'-hand'ed *a.* (שאהרט'-הענד'-עד) וואס האט וועניג ארבייטער, דיענער אדער העלפער; קורץ-הענדיג, וואס האט קורצע הענד.

short'hander *n.* (שאהרט'-הענד-ער) א סטענאגראף.

short'horn *n.* (שאהרט'-האהרן) א בהמה מיט קורצע הערנער.

short'-horned *a.* (שאהרט'-האהרנד) קורץ-הארנדיג; וואס האט קורצע פיהלהערנדלעך [וועגען אינזעקטען].

short hose (שאהרט האוז) א שאטלענדישער זאק [וואס עס טראגען די מענער אין שאטלאנד].

short'-joint'ed *a.* (שאהרט'-דזשאינט'-עד) וואס האט געלענקען נאהענט איינער צום אנדערען [וועגען פלאנצען]; וואס דער פוס-טייל צווישען דעם געלענק און דער קאפיטע איז צו קורץ [ביי א פערד].

short'-legged *a.* (שאהרט'-לעגד) קורץ-פיסיג.

short'-lived *a.* (שאהרט'-לאיווד) קורץ-לעבענד, וואס לעבט ניט לאנג; וואס דויערט ניט לאנג, פערגענגליך.

short'ly *adv.* (שאהרט'-לי) 1. קירצליך, אין א קורצער צייט; 2. אין קורצען, בקצור; 3. קורץ און שארף, אבגעהאקט, אין קורצע, אבגעהאקטע ווערטער.

1. I shall **shortly** be in London. 3. He answered **shortly** and to the point.

short'ness *n.* (שאהרט'-נעס) קורצקייט; מאנגעלהאפטיגקייט; אונפאלקאמענהייט; שארפקייט און אבגעהאקטקייט [פון רייד]; ברעקעלדינקייט [וועגען געבעקס]. ז. *short*.

short num'ber (שאהרט נאמ'-בער) אין דרוקעריי — א קליינע אויסגאבע [פון וועניגער ווי 250 עקזעמפלארען].

short of (שאהרט אוו) קנאפ, ניט גענוגענד; געענגט אין..., וואס האט ניט גענוג, וואס איז צו-קורץ אין...; וואס איז פערקויפט געווארען כאטש עס איז ניט פאראן [וועגען אקציעס]; וואס פערקויפט אקציעס, וועלכע ער האט ניט.

Short Par'liament (שאהרט פאר'-לי-מענט) דער קורצער פארלאמענט [דער ערשטער ענגלישער פארלאמענט פון יאהר 1640, וועלכער האט אנגעהאלטען בלויז איינינע וואכען].

short pull (שאהרט פול) אין דרוקעריי — א לייכטער אבדרוק אויף א האנדפרעס.

short rib (שאהרט ריב) א קורצער ריפ, איינער פון די אונטערשטע קורצע ריפען.

short ribs (שאהרט ריבז) די קורצע ריפען [די אונטערשטע ריפען]; דער טייל פון בויך ביי די אונטערשטע ריפען.

shorts *n.* (שאהרטס) די גראבע קלייען; טיילען פון מעהל; קורצע הויזען, קניעהויזען [ווי מען פלעגט טראגען פארצייטען]; אין דרוקעריי — עקזעמפלארען [פון ביכער, צייטונגען א. ז. וו.], וואס פעהלען צו א פולער אויסגאבע; בערזען-הענדלער, וואס האבען פערקויפט אקציעס, וועלכע זיי פערמאגען ניט. ז. *short*.

short sea (שאהרט סיע) קורצע, געבראכענע אונרעגעלמעסיגע כוואליעס אין ים.

short'-shipped *a.* (שאהרט'-שיפט) ארויפגענומען אויף א שיף אין א ניט גענוגענדער מאס אדער צאהל; צוריקגעבליבען ביי דער אנלאדונג פון א שיף.

short'-sight'ed *a.* (שאהרט'-סאיט'-עד) 1. קורצזיכטיג; וואס האט א בעשרענקטען בליק; 2. וואס קומט פון א בעשרענקטען בליק.

2. It is a **short-sighted** plan.

short'-sight'edness *n.* (שאהרט'-סאיט'-עד-נעס) 1. קורצזיכטיגקייט; א קורצע ראיה; א בעשרענקטער בליק; 2. בעשרענקטקייט, דאס זיין דער רעזולטאט פון א בעשרענקטען בליק אויף זאכען.

2. The **short-sightedness** of the governor's policy was the cause of his downfall.

short six'es (שאהרט סיקס'-עז) ליכט וואס געהן זעקס אויף'ן פונט [זיי זיינען געוועהנליך פון פיער ביז פינף צאל לאנג].

short'-spo'ken *a.* (שאהרט'-ספאו'קן) וואס רעדט מיט קורצע, שארפע אדער אבגעהאקטע ווערטער.

short'-stop *n.* (שאהרט'-סטאפ) אין בייסבאל-שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט צווישען צווייטען און דריטען ווינקעל פון שפיעל-פלאץ; דער פלאץ, וואס דיעזער שפיעלער פערנעהמט.

short'tail *n.* (שאהרט'-טייל) א קורץ-עקיגע שלאנג.

short'-tailed *a.* (שאהרט'-טיילד) קורץ-עקיג, וואס האט א קורצען עק.

short'-tem'pered *a.* (שאהרט'-טעמ'-פערד) אויפרעגבאר, וואס ווערט שנעל אין כעס.

short'-waist'ed *a.* (שאהרט'-הווייסט'-עד) מיט א קורצער טאליע.

short whist (שאהרט הוויסט) א מין וויסט [אזא קארטען-שפיעל].

short'-wind'ed *a.* (שאהרט'-הווינד'-עד) קורץ-אטהעמדיג, שווער-אטהעמדיג.

short'-wind'edness *n.* (שאהרט'-הווינד'-עד-נעס) קורץ-אטהעמדיגקייט, א קורצער אטהעם, דאס אטהעמען שווער.

short'-winged *a.* (שאהרט'-הווינגד) קורץ-פליגעלדיג, וואס האט קורצע פליגעל.

short'-wit'ted *a.* (שאהרט'-הוויט'-עד) ניט איבערגעשפיצט, מיט א קורצען שכל.

shor'y *a.* (שאור'-אי) ליעגענדיג אויף'ן ברעג; שרעג, בארג אראב.

shot *n., v. and a.* (שאט) דאס שיסען; א שאס; א פייל; א קוגעל; שראט; א שיסער; שיס-וויטקייט; וויטקייט; אן אויסגוס, אן אויסשוס, א שטראם [ווי למשל, פון רעגען]; אן עקספלאזיאן [אין מיענען]; א גאנג אדער א רייה נעצען [וואס מען פערווארפט מיט איין מאל]; א פלאץ, וואו מען פערווארפט נעצען; אן ארייננעוועבטער פאדים; א פעהלערהאפטע איינוועבונג פון קאלירען; א ווינקעל, א שטיק פלאץ; א רעכנונג [פאר פערברויכטע זאכען], א חלק פון אויסגאבען; א יונגער חזיר; אנלאדען שיס-געוועהר; וואס האט א פערענדערליכען קאליר; אבגעגלייכט, עס זאל זיך צוזאמענפאסען [וועגען ברעטער]; געשאסען [ז. *shoot*].

shot'-belt *n.* (שאט'-בעלט) א רימען פאר א פאטראנען-טאש; א רימען פאר א שראט-בייטעל.

shot'-bor'er *n.* (שאט'-באור'-ער) אזא זשוקעל, וואס פרעסט אויס אין ביימער לעכעלעך ווי פון א שראט-שאס.

shot'-bush *n.* (שאט'-בוש) דער ווילדער סאסאפאריל-ווארצעל. ז. *sarsaparilla*.

shot'-car'tridge *n.* (שאט'-קאר'-טרידזש) א שראט-הילז, א שראט-קויל.

shot'-dye'ing *n.* (שאט'-דאי'-אינג) דאס פארבען אין צוויי פארבען א צייג, וואס איז געמישט פון וואל און בוימוואל.

shote *n.* (שאוט) 1. א יונגער חזיר; 2. א טויגעניכטס.

2. He is a miserable **shote**.

shot'-effect' *n.* (שאט'-ע-פעקט') א צוויי-פארביגער עפעקט [אויף שטאפען וואס זיינען געמישט פון וואל און בוימוואל].

shot'-free *a.* (שאט'-פריע) גאנץ, אונבעשעדיגט.

shot'-gage *n.* (שאט'-גיידזש) אן אינסטרומענט צו מעסטען די גרויס [דיאמעטער] אדער קאליבער פון קוגלען אדער

קוילען, וואס ווערען געשאסען פון א האר-מאט.

shot'-gun *n.* (שאט'-גאן) א ביקס צו שיסען מיט שראט.

shot'-gun quar'antine (שאט'-גאן קהוואר'-ען-טין) א געצוואונגענער אונגע-זעצליכער קאראנטין ז. *quarantine*.

shot'-hole *n.* (שאט'-האול) אן אויסגע-שאסענעס לאך פון א קויל; אן אויסגע-בויערטעס לאך אין א מינע, וואו מען לעגט אריין פולווער צום עקספלאדירען.

shot'-line *n.* (שאט'-לאין) א שטריק, וואס ווערט אריבערגעווארפען מיט דער הילף פון אן אויסגעשאסענער קויל איבער א שיף, וואס איז אין געפאהר.

shot'-lock'er *n.* (שאט'-לאק'-ער) אן אבטיילונג אויף א שיף וואו מען האלט קאנאנען-קוילען.

shot'-plug *n.* (שאט'-פלאג) א פערשטא-פער פאר לעכער, וואס זיינען דורכגעשא-סען געווארען אין א שיף.

shot'-pouch *n.* (שאט'-פאוטש) א שראט-בייטעל; א פאטראנען-טאש.

shot'-proof *a.* (שאט'-פרוהף) וואס קען ניט דורכגעשאסען ווערען.

shot'-prop *n.* (שאט'-פראפ) א פארריכ-טונג ניט אריינצולאזען קיין וואסער דורך די דורכגעשאסענע לעכער אין א שיף.

shot'-sort'er *n.* (שאט'-סאהרט'-ער) א שראט-זארטירער [אזא פארריכטונג צו זארטירען שראט].

shot'ted *a.* (שאט'-עד) [ווע-] אנגעלאדען [ווע-גען א הארמאט]; מיט א צוגעבונדענער קויל אדער שראט [אלס געוויכט]

shot'ten *a.* (שאטען) די אריסגעווארפען רויגען [ווענען פיש]; אויסגעלונקען; וואס טויג שוין ניט, וואס איז פון קיין נוצען

shot'ten her'ring (שאטען הער'-אינג) א הערינג וואס האט ארויסגעווארפען פון זיך די רויגען; אן אויסגערייניגטער און געטריקענטער הערינג.

shot'-tow'er *n.* (שאט'-טאו'-ער) א שראט-טורם [אזא פארריכטונג צו גיסען שראט].

shot'ty *a.* (שאט'-אי) שראט-עהנליך.

shot'-win'dow *n.* (שאט'-הווינ'-דאו) דאס שיעב-פענסטער [א מין קייילעכדיג פענסטער פארצייטען אין שאטלאנד].

should (שוד) וואלט; זאל, געזאלט. ז. *shall*.

shoul'der *n. and v.* (שאול'-דער) דער שולטער, דער אקסעל, די פלייצע; אן אונטערשטיצענדע קראפט; די קראפט וואס האלט אונטער א משא; עפעס וואס שטארצט ארויס ווי אן אקסעל; אן ארויס-שטארצונג פון א זאך, וואס פערהאלט איהר בעוועגונג; נעהמען אויף די אקסלען, טראגען אויף די פלייצעס; אונ-טערהאלטען; טראגען; שטויסען, שטופען עפעס [ווי מיט'ן אקסעל].

shoul'der arms (שאול'-דער ארמז) די געוועהר אויף'ן שולטער! [א מילי-טערישע קאמאנדע].

shoul'der-blade *n.* (שאול'-דער-בלייד) די שולטער-לאפעטקע, דאס שול-טער-בלאט, דער אקסעל-ביין.

shoul'der-bone *n.* (שאול'-דער-באון) דער שולטער-ביין.

shoul'der-cap *n.* (שאול'-דער-קעפ) דאס שטיקעל פון א פאנציר, וואס בע-דעקט דעם שולטער אדער אקסעל.

shoul'dered *a.* (שאול'-דערד) מיט אקסלען.

shoul'dering *n.* (שאול'-דער-אינג) דאס נעהמען אויף די פלייצעס; דאס שטופען אדער שטויסען מיט די אקסלען; אן ארויסגעשטארצטער טייל פון עפעס ווי אן אקסעל.

shoul'der-knot *n.* (שאול'-דער-נאט) אן אקסעל-באנד [ווי דער שנור איבער'ן אקסעל אין דער ליווריע פון א לאקיי]; אן עפאלעט; א ציערונג אויף'ן אקסעל.

shoul'der-knot'ted *a.* (שאול'-דער-נאט'-ער) וואס טראגט אן אקסעל-באנד.

shoul'der-slip *n.* (שאול'-דער-סליפ) די אויסלינקונג פון אן אקסעל.

shoul'der-strap *n.* (שאול'-דער-סטרעפ) א רימען וואס ווערט געטראגען איבער'ן אקסעל אויפצוהאלטען א בגד [ווי די שלייקעס פון די הויזען]; א שמא-לער שטרייף מיט א גאלדענעם ראנד וואס ווערט געטראגען אויף'ן אקסעל פון אפי-ציערען פון פערשידענעם ראנג.

shoul'der to shoul'der (שאול'-דער טו שאול'-דער) שולטער צו שולטער, מיט פעראייניגטע קרעפטען און געגענזייטיגער שטיצע.

shout *v. and n.* (שאוט) אויסשרייען; רעדען אויף א הויכען קול; אן אויסגע-שריי [ווי פון פרייד].

shout at (שאוט עט) אויסלאכען אדער אויסזידלען מיט אויסגעשרייען.

shou'ter *n.* (שאו'-טער) א שרייער; א היציגער אנהענגער פון א פערזאן אדער בעוועגונג.

shou'ting *n.* (שאו'-טינג) דאס שרייען; דאס שרייען פון פרייד.

shove *v. and n.* (שאוו) שטו-רוקען; שטופען; זיך דורכשטופען, זיך דורכשטויסען; דאס שטופען; דאס שטוי-סען; א שטויס, א שטופ, א רוק; דער גאנג פון קריהעס [שטיקער אייז] אי-בער'ן טייך; די קאסטרא [דער האלציגער טייל פון א פלאקס-שטענגעל].

shove along (שאוו ע-לאהנג') אבשטוי-סען, אברוקען.

shove by (שאוו באי) וועקשטויסען; פערשטופען אן א זייט; פערווארפען.

shove down (שאוו דאון) אנידערוואר-פען דורך א שטויס.

shov'el *n. and v.* (שאוול) א שויפעל, א לאפעטע; אננעהמען אדער ווארפען מיט א שויפעל אדער לאפעטע; שארען אדער ווארפען שנעל.

shov'el-board *n.* (שאוו'ל-באורד) א מין שפיעל [עהנליך צו ביליארד].

shov'eler *n.* (שאוו'ל-ער) איינער וועל-כער ארבייט מיט א שויפעל; א מין קאטש-קע מיט א ברייטען שנאבעל.

shov'el-foot'ed *a.* (שאוו'ל-פוט'-עד) מיט ברייטע און פלאכע פיס.

shov'elful *n.* (שאוו'ל-פול) א פולער שויפעל.

shov'el-hat *n.* (שאוו'ל-העט) א הוט מיט ברייטע ראנדען.

shov'eller *n.* (שאוו'ל-ער) ז. *shoveler*

shov'el up (שאוול אפ) ארויפווארפען מיט א שויפעל; בעדעקען עפעס מיט לא-פעטעס ערד.

shove off (שאוו אף) אבשטויסען, אוועק-שטופען.

shove one's nose in (שאוו הוואנז נאוז אין) "אריינשטעקען די נאז", זיך אריינמישען אין יענעמס געשעפטען.

shov'er *n.* (שאוו'-ער) דער וואס שטויסט אדער שטופט; דער וואס שטופט אב א שיף פון ברעג.

shove the queer (שאוו טהי קהוויער) דורכשטופען אדער לאזען אין צירקולא-ציאן פאלשעס געלד.

show *v. and n.* (שאו) ציינען, ווייזען, אויפדעקען, לאזען זעהן; ארויסשטעלען פאר'ן שיין, ארויסווייזען; בעקאנט מא-כען, לאזען וויסען; דערווייזען, ערקלע-רען; געבען ידיעות, לערנען; אנצייגען, אנדייטען; ווייזען דעם וועג, אנפיהרען; טהאן א געפעליגקייט, בעוויליגען, ארויס-צייגען גוטסקייט אדער רחמנות; קלאר מאכען, אויפקלערען; זיך ארויסווייזען, ערשיינען, לאזען זיך זעהן; בעוואוסט ווע-רען; זיין אנגוועזענד; דאס צייגען, דאס ארויסווייזען; דאס אויסזעהן; די עהנ-ליכקייט; דאס ארויסטרעטען מיט פאַ-ראד; דאס ווארפען זיך אין די אויגען; די שוי, די אויסשטעלונג; א שוישפיעל; א ספעקטאקל; אן אנשטעל, א פאלשעס אויסזעהן אום אבצונארען; א שאנס, א געלעגענהייט; דער ערשטער ארויספלוס פון בלוט ביים געהן צו קינד; דער ער-שטער סמן פון מענסטרואציע אדער מא-נאטליכע; א סמן, אן אנדייטונג [ווי למשל, דער סמן, אז דער באדען ענטהאלט אין זיך נאפט אדער א געוויסען מעטאל].

show a bold front (שאו ע באולד פראנט) דרייסט אויפטרעטען; ארויס-צייגען מוטה.

show a leg (שאו ע לעג) אויפשטעהן פון בעט.

show'-bill *n.* (שאו'-ביל) א געדרוקטע ליסטע פון סחורות וואס ווערען ארויסגע-שטעלט צום פערקויף.

show'-box *n.* (שאו'-באקס) אן אויס-שטעלונגס-קאסטען [א קאסטען וואס ענט-האלט אין זיך אן אנטיק-זאך צום אויס-שטעלען].

show'bread *n.* (שאו'-ברעד) דאס שוי-ברויט, דאס לחם הפנים אין בית המקדש ביי די פארצייטיגען אידען.

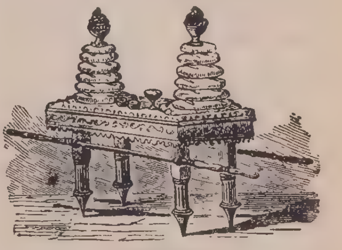

Showbread

show'-card *n.* (שאו'-קארד) אן אפישע אדער מודעה פון א הענדלער וועגען זיינע סחורות.

show'-case *n.* (שאו'-קייס) א שוי-קאסטען [א גלעזערנער קאסטען, אין וועל-כען מען האלט אויסגעשטעלטע ווארען].

show cause (שאו קאהז) אנגעבען גרינ-דע פאר וואס א געוויסע זאך דארף זיין אדער ניט.

show'er *n. and v.* (שאו'-ער) א גוס; א גוס-רעגען; א מעגנע, א מאסע, א סך; א ברייטע פאנאגדערטיילונג; איינער אדער עפעס וואס צייגט ארויס אדער וואס בעווייזט; א שפיגעל; גיסען מיט א שטארקען רעגען; זיך אויפלעזען אין א גוס-רעגען; גיסען.

show'er-bath *n.* (שאו'-ער-בעטה) א שויער-באד, א שפריץ-באד.

show'eriness *n.* (שאו'-ער-אי-נעס) דאס זיין רעגענדיג; דאס האבען אפטע רעגענס.

show′erless *a.* (שאו׳-ער-לעס) רעגענלאז, אהן רעגען.

show′ery *a.* (שאו׳-ער-אי) רעגענדיג; מיט אפטע רעגענס; ווי א גוס-רעגען.

show′ery sea′son (שאו׳-ער-אי סיעזן) די רעגענצייט.

show fair play (שאו פעהר פליי) בעגעהן זיך [מיט׳ן געגנער] עהרליך אדער אויפריכטיג.

show fight (שאו פאיט) ארויסצייגען א נייגונג אדער גרייטקייט צו א ווידערשטאנד.

show forth (שאו פאורטה) ארויסזאגען, ארויסווייזען; בעקאנט מאכען.

show′-glass *n.* (שאו׳-גלעס) דאס גלאז פון קוק-קאסטען [אויף אן אויסשטעלונג]; א שפיגעל.

show′ily *adv.* (שאו׳-אי-לי) אויף א פרעכטיגען שטייגער; מיט פאמפע, מיט פאראד.

show′iness *n.* (שאו׳-אי-נעס) גלאנץ, פראכט; פרעכטיגקייט; פאראד.

show′ing *n.* (שאו׳-אינג) 1. דער שיין, דאס אויסזעהן; 2. דאס דערווייזען עפעס מיט ווערטער.

2. He is wrong by his own showing.

show′ing-off′ *n.* (שאו׳-אינג-אף׳) דאס ווארפען זיך אין די אויגען.

show′man *n.* (שאו׳-מען) א שוי-מאן [איינער וואס שטעלט אוים מערקווירדיגע זאכען צום זעהן].

shown (שאון) געוויזען, געצייגט. ז. *show*.

show off (שאו אף) ארויסשטעלען מיט צופיעל גלאנץ; ארויסווייזען אזוי, אז עס זאל זיך ווארפען אין די אויגען; זיך ארויסווייזען, זיך ווארפען אין די אויגען.

show one's col′ors (שאו הוואנז קאל׳-ארז) בעווייזען די ריכטיגע פארב, אפען ארויסזאגען די מיינונגען אדער איבערציינונגען.

show one's face (שאו הוואנז פיים) זיך לאזען אנקוקען.

show one's hand (שאו הוואנז הענד) ארויסווייזען איינעמס אבזיכט אדער כונה.

show one's heels (שאו הוואנז היעלז) מאכען פליטה; מאכען א ויברח.

show′-room *n.* (שאו׳-רוהם) אן אויסשטעלונגס-צימער.

show′-stone *n.* (שאו׳-סטאון) דאס גליקס-גלאז [א פאלירטעס גלאז וואס דיענט אלס א מאגישער שפיגעל].

show the clo′ven hoof (שאו טהי קלאו׳ווז הוף) ארויסווייזען א טייוועלשען כאראקטער.

show the door (שאו טהי דאור) אימעצען די טהיר ווייזען, ארויסטרייבען.

show the el′ephant (שאו טהי על׳-ע-פענט) בעווייזען עפעס מערקווירדיגעס אדער וואונדערליכעס.

show the white feath′er (שאו טהי הוואיט פעטה׳-ער) ארויסווייזען זיך פאר א פייגלינג אדער טרום.

show up (שאו אפ) ארויסשטעלען [צו שאנדע, צו שפאט]; זיך בעווייזען; זיין אנוועזענד.

show′-up *n.* (שאו׳-אפ) דאס ארויסשטעלען צו שאנדע אדער שפאט א פערבארגענע זאך [ווי א פאלשקייט אדער אן אבסורד].

show′-win′dow *n.* (שאו׳-הווינ׳-דאו) א שוי-פענסטער, א פענסטער אין א מאגאזין, וואו די סחורות זיינען אויסגעשטעלט.

show′y *a.* (שאו׳-אי) גלענצענד, פרעכטיג, פראכטפאל; וואס ווארפט זיך אין די אויגען.

show′-yard *n.* (שאו׳-יארד) א שוי-פלאץ, א פלאץ פאר אן אויסשטעלונג פון פערד, מאשינען א. ד. ג.

shrab *n.* (שרעב) ז. *sherbet*.

shrank (שרענק) איינגעשרומפט, צוזאמענגעצויגען. ז. *shrink*.

shrap′nel *n.* (שרעפ׳-נעל) א שראפנעל, א מין באמבע וואס האט אין זיך פיעל קוילען, וועלכע עקספלאדירען, ווען זי קלאפט זיך אן עפעס אב.

shred *v. and n.* (שרעד) צושניידען אדער צורייסען אין שטיקער; אויסשניידען אדער אויסרייסען א שטיק פון עפעס; אן אויסגעשניטענעם אדער אויסגעריסענעם שטיק; א שטיקעל, א ברעקעל; א שמאטע.

shred′ding *n.* (שרעד׳-אינג) דאס צושניידען אדער צורייסען אויף שטיקלעך; אן אבגעשניטענער שטרייף, אן אבגעשניטענעם שטיקעל.

shred′dy *a.* (שרעד׳-אי) פון שטיקלעך; צוריסען אויף שטיקער.

shrew *n. and v.* (שרוה) א בייזע פרוי, א סעדיכע, אן ארורה; די שפיץ-מויז [א קליין חיה׳לע עהנליך צו א מויז מיט א לאנגליכען שפיציגען שנוק]; שילטען, פלוכען.

shrewd *a.* (שרוהד) שארף, שטעכיג, שניידענד, בייסיג [אין רעדען], סארקאסטיש; דורכגעטריבען, ביטרע, ליסטיג, שארפזיניג, געשיקט.

shrewd′ly *adv.* (שרוהד׳-לי) אויף א שארפען, שטעכיגען, בייסענדען, דורכגעטריבענעם אדער שארפזיניגען אופן.

shrewd′ness *n.* (שרוהד׳-נעס) שארפזיניגקייט, שארף-קעפיגקייט; ביטרעקייט, ליסטיגקייט; דורכגעטריבענקייט.

shrew′-foot′ed *a.* (שרוה׳-פוט׳-עד) וואס האט פים ווי א שפיץ-מויז. ז. *shrew*.

shrew′ish *a.* (שרוה׳-איש) ווי אן ארורה, גיפטיג, קריגעריש.

shrew′ishly *adv.* (שרוה׳-איש-לי) מעשה ארורה, אויף דעם אופן פון א בייזער פרוי, גיפטיג, בייז, קריגעריש.

shrew′ishness *n.* (שרוה׳-איש-נעס) דאס זיין ווי א בייזע פרוי; שטרייטזיכטיגקייט, קריגערישקייט.

shrew′-mole *n.* (שרוה׳-מאול) דער וואסער-מוילוואורף [אזא קראט וואס האלט זיך אויף ביים וואסער].

shrew′-mouse *n.* (שרוה׳-מאוס) א שפיץ-מויז, א גראב-מויז [א מין מויז וואס גראבט די ערד]. ז. *shrew*.

shriek *v. and n.* (שריעק) שרייען הויך, שרייען אויף׳ן קול; א שארפער אויסגעשריי.

shrie′ker *n.* (שריע׳-קער) א שרייער.

shriek′-owl *n.* (שריעק׳-אול) די קוויטשענדע איילע. ז. *screech-owl*.

shrie′val *a.* (שריע׳-וועל) וואס איז נוגע צו א שעריף און זיינע פונקציאנען.

shrie′valty *n.* (שריע׳-וועל-טי) דאס אמט פון א שעריף.

shrift *n.* (שריפט) די ודוי פאר׳ן גלח; די בעקענונג פון זינד; די מחילה פאר די זינד וואס איינער בעקומט פון גלח נאכדעם ווי ער האט זיך מתודה געווען.

shrift′-fa′ther *n.* (שריפט׳-פא׳-טהער) א גלח, פאר וועלכען מען איז זיך מתודה.

shrike *n.* (שראיק) דער ווערגער אדער טויט-פויגעל [א קליינער רויב-פויגעל, וועלכער פערניכטעט פיעל מעהר אינזעקטען און חיה׳לעך איידער ער געברויכט צום עסען]. ז. *butcher-bird*.

Shrike

shrill *a., v. and adv.* (שריל) דורכדרינגענד, שארף קלינגענד; גרילצענד; דורכדרינגען, שארף קלינגען; גרילצען; שארף קלינגענדיג; אויף א גרילצענדען אופן.

shrill′-gorged *a.* (שריל׳-גאהרדזשד) גרילצענדיג, מיט א גרילצענדער שטימע.

shrill′ing *n.* (שריל׳-אינג) א גרילצענדער קול.

shrill′ness *n.* (שריל׳-נעס) דאס זיין גרילצענד; דאס האבען א שארף-קלינגענדען קול.

shrill′-tongued *a.* (שריל׳-טאנגד) וואס רעדט מיט א גרילצענדען קול.

shrill′-voiced *a.* (שריל׳-וואיסט) מיט א שארפען, גרילצענדען קול.

shrill′y *a. and adv.* (שריל׳-אי) שארף, קלינגיג, דורכדרינגענד; גרילצענד.

shrimp *n. and v.* (שרימפ) די נארנעעלע [א מין קליינער ים-ראק]; א קליין מענשעלע, א קארליק; כאפען גארנעעלען; איינשרומפען, זיך צונויפציהען.

Shrimp

shrim′per *n.* (שרימ׳-פער) איינער וואס כאפט גארנעעלען [אזעלכע קליינע ים-ראקעס].

shrim′ping *n.* (שרימ׳-פינג) דאס כאפען גארנעעלען [קליינע ים-ראקעס]. ז. *shrimp*.

shrimp′-net *n.* (שרימפ׳-נעט) א נעץ צו כאפען גארנעעלען. ז. *shrimp*.

shrine *n. and v.* (שראין) דער שריין [א קאסטען אדער כלי אין וועלכער עס ליעגען די הייליגע זאכען פון א קירך. ז. איל.]; אן אלטאר; א קאפעלע, א קליינע קירך; דער קבר פון א הייליגען; א פערהייליגטער ארט; אריינלעגען אין הייליגען שריין; מאכען פאר א הייליגען, קאנאניזירען; האלטען [ווי א הייליגטום אדער ווי אין א שריין].

Shrine

shrink *v. and n.* (שרינק) זיך צוזאמענציהען; איינלויפען; איינשרומפען; צו-

ריקלויפען; זיך צוריקציהען; אויסווייכען [אוים מורא פאר עפעס]; צוזאמענציהען; זיך קנייטשען; דאס איינשרומפען; די צוזאמענציהונג; דאס ציטערען, דאס שווידערען.

shrin'kable *a.* (שרינ'-קעבל) וואס קען זיך איינציהען, איינקנייטשען אדער איינשרומפען.

shrin'kage *n.* (שרינ'-קעדזש) דאס צוזאמענציהען זיך, דאס איינלויפען, די איינשרומפונג; דער איינפאל, דאס פערלירען אין געוויכט; דאס פאלען אין ווערטה; די גרוים פון געוויכט אדער ווערטה וואס פאלט איין.

shrin'ker *n.* (שרינ'-קער) איינער וואס ציהט זיך איין; איינער וואס דרעהט זיך אוים פון א געפאהר.

shrin'king from the day (שרינ'-קינג פראם טהי דיי) מורא האבענדיג פאר'ן העלען שיין.

shrin'kingly *adv.* (שרינ'-קינג-לי) איינציהענדיג זיך; איינשרומפענדיג; דורך איינפאל.

shrive *v.* (שראיוו) זיך מודה זיין אויף זינד, זיך מתודה זיין פאר'ן גלח און בעקומען מחילה; מוחל זיין איינעם אויף די זינד נאכדעם ווי ער האט זיך מתודה געווען.

shriv'el *v.* (שריוול) צונויפקנייטשען, צוזאמענציהען; איינשרומפען, זיך צונויפקארטשען; איינציהען, פערשמעלערען; פערדארבען, פערניכטען.

shriv'en (שריוון) זיך מתודה געווען. ז. *shrive*.

shri'ver *n.* (שראי'-ווער) איינער וואס איז זיך מתודה.

shri'ving *n.* (שראי'-וויננ) ז. *shrift*.

shroff *n. and v.* (שראף) אין אסט-אינדיען — א געלד-וועקסלער, א חלפן, א באנקיר; אין כינא און יאפאן — אן אנגעשטעלטער אין א באנק, וועלכער דארף איבערקוקען און אונטערזוכען דאס גאנצע זילבער-געלד, וואס קומט אריין אין באנק; איבערקוקען און ארויסווארפען דאס שלעכטע.

shroff'age *n.* (שראפ'-עדזש) די אונטערזוכונג פון מטבעות וואס ווערט געמאכט פון אן עקספערט; דאס אבטיילען די גוטע מטבעות פון די אבגעריבענע; די אויסגאבע פאר אזא אונטערזוכונג פון אן עקספערט.

shrog *n.* (שראג) א קוסט, א בוש.

shroud *n. and v.* (שראוד) אן איבערצוג, א בעדעקונג, א בגד; טויטען-קליידונג, תכריכים; א פלאץ אונטער'ן גרונד, א נארע פון א חיה; איינע פון די צוויי רינג-פערמיגע ברעטער, וועלכע בעשלאגען ביידע זייטען פון ראד פון א וואסער-מיהל; איינע פון די דיקע שטריק, וועלכע האלטען אויף דעם מאסט אויף א שיף; בעדעקען [א טויטען], אנטהאן תכריכים; איינדעקען, איינוויקלען עפעס; בעהאלטען, פערבארגען, פערדעקען; זיך פערדעקען; זיך צוזאמענקלייבען אין מחנות [ווי חיות].

shroud'less *a.* (שראוד'-לעס) אהן א צודעק, אהן תכריכים; ניט בעדעקט, ניט פערבארגען.

shroud'like *a.* (שראוד'-לאיק) ווי תכריכים.

shrove *n. and v.* (שראווו) דאס מתודה זיין זיך אין די זינד פאר'ן גלח: דאס פייערען דעם קריסטליכען קארנאוואל; לוסטיג זיין.

shrove'-cake *n.* (שראווו'-קייק) בלינעס וואס מען עסט אין צייט פון קארנאוואל אדער פאסט-נאכט.

Shrove Mon'day (שראווו מאנ'-דיי) דער מאנטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט.

Shrove Sun'day (שראווו סאנ'-דיי) דער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט.

Shrove'tide *n.* (שראווו'-טאיד) די ודוי-נאכט [די נאכט פון דער בעקענונג פון די זינד ביי קאטאליקען — די נאכט פון דיענסטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט].

Shrove Tues'day (שראווו טיוז'-דיי) דער דיענסטאג פאר דער קריסטליכער פאסט-צייט [זונטאג, מאנטאג און דיענסטאג פאר דער פאסט-צייט זיינען די טעג פון קארנאוואל].

shrov'ing-time *n.* (שראווו'-אינג-טאים) ז. *Shrovetide*.

shrub *n. and v.* (שראב) א קוסטארניק, א בוש; דער שרוב [א געטראנק פון ראם, אפעלסינען-זאפט און צוקער]; ארומשניידען די צווייגען פון א בוים אזוי, עס זאל פערבלייבען די פארם פון א קוסט.

shrubbed *a.* (שראבד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט קוסטעס.

shrub'bery *n.* (שראב'-ער-אי) קוסטעס; אן ארט בעוואקסען מיט קוסטעס.

shrub'biness *n.* (שראב'-אי-נעס) דאס זיין בעוואקסען מיט קוסטעס; עהנליכקייט צו קוסטעס.

shrub'by *a.* (שראב'-אי) בעוואקסען מיט קוסטעס אדער בושען; וואס בעשטעהט פון קוסטעס; עהנליך צו א קוסט אדער בוש; עטוואס האלציג [וועגען געוויסע גראזען].

shrub'less *a.* (שראב'-לעס) וואס האט [אפילו] קיין קוסטעס ניט [ווי א מדבר].

shrug *v. and n.* (שראג) ציטערען, טרייסלען זיך [ווי פון קעלט]; קוועטשען מיט די פלייצעס, ציהען די אקסלען; דאס קוועטשען מיט די פלייצעס.

shrunk (שראנק) צוזאמענגעצויגען, איינגעשרומפען. ז. *shrink*.

shrunk'en *a.* (שראנקן) צוזאמענגעצויגען און אטראפירט [ווי א צוזאמענגעצויגענעם גליעד].

shuck *n. and v.* (שאק) שאלעכץ פון א פרי; שאלעכץ פון א נוס; דער מושעל פון אן אויסטער; דאס שיידעל פון א לארווע פון אן אינזעקט; אבשיילען, אראבנעהמען די שאלעכץ.

shuck'er *n.* (שאק'-ער) א שיילער, דער וואס שיילט ניס, פרוכטען א. ד. ג.

shuck'ing *n.* (שאק'-אינג) דאס שיילען; דאס אראבנעהמען די שאלעכץ.

shud'der *v. and n.* (שאד'-ער) שוידערען, ציטערען; אויפטרייסלען; זיך טרייסלען; א שוידער, א ציטער, א טרייסעל.

shud'dering *a.* (שאד'-ער-אינג) אויפטרייסלענד; ציטערענד; שוידערענד.

shud'deringly *adv.* (שאד'-ער-אינג-לי) אויף א טרייסלענדען שטייגער; מיט א ציטער, מיט א שוידער.

shuf'fle *v. and n.* (שאפל) ווארפען, שלײדערען הין און צוריק; אויסמישען, טאשען, מישען [קארטען]; אויפווארפען, אבפארטיגען עפעס [אויף א שנעלען אדער בעטריגערישען אופן]; אבווארפען עפעס; זיך בעוועגען, ווארפענדיג זיך הין און הער; זיך ארויסדרעהן; אויסווייכען אדער אויסמיידען צו זאגען דעם אמת; בייטען די טריט דאס אין איינער דאס אין אן אנדערער ריכטונג [ווי אין טאנצען]; שארען מיט די פיס; זיך שטופען, זיך רוקען מיט שוועריגקייט; דאס מישען, דאס טאשען [קארטען]; דאס ארויסדרעהען זיך פון עפעס דורך א שפיצעל אדער שטוקע; ליסטיגקייט, כיטרעקייט; דאס שארען מיט די פיס; א לאנגזאמער, זיך שלעפענדער גאנג; אן ארט טאנצען, וואו דער טענצער שארט מיט'ן פוס ביי יעדען קעהר.

shuf'fle-board *n.* (שאפ'ל-באורד) ז. *shovel-board*.

shuf'fle-cap *n.* (שאפ'ל-קעפ) אן ארט שפיעל וואו מען ווארפט געלד אין א היטעל.

shuf'fle in (שאפל אין) זיך דורכשטופען, זיך דורכקוועטשען.

shuf'fle off (שאפל אף) אוועקווארפען, אבווארפען אן א זייט.

shuf'fler *n.* (שאפ'-לער) איינער וואס דרעהט זיך אוים פון עפעס; איינער וואס פערמיידט אדער ווייכט אוים צו זאגען דעם אמת; א בעטריגער.

shuf'fling *a. and n.* (שאפ'-לינג) וואס שאקעלט זיך אין גאנג, וואס בעוועגט זיך הין און הער; וואס ווייכט אוים אדער פערמיידט צו זאגען דעם אמת, כיטרע, בעטריגעריש; די מישונג, דאס טאשען [קארטען]; דאס פערמיידען צו זאגען דעם אמת, ליסטיגקייט, כיטרעקייט; דאס שאקלען זיך, דאס בעוועגען זיך מיט אונזיכערע טריט.

shuf'flingly *adv.* (שאפ'-לינג-לי) שאקלענדיג זיך; מיט אן אונזיכערען גאנג; אויסווייכענדיג דעם אמת; אויף א היפאקריטישען שטייגער.

shun *v.* (שאן) מיידען, פערמיידען, אויסווייכען; שטעהן פון ווייטען; זיך אויסדרעהן פון עפעס, אנטלויפען; זיך אבהאלטען פון עפעס.

shun'ner *n.* (שאנ'-ער) אן אויסווייכער, א פערמיידער.

shun'pike *n.* (שאנ'-פאיק) א זייטיגער וועג, א וועג וואס געהט נעבען דעם הויפט-וועג.

shunt *v. and n.* (שאנט) אבקעהרען אן א זייט; ווענדען צו אן אנדער ריכטונג; זיך ווענדען אדער בעוועגען אן א זייט; זיך בעפרייען [פון א לאסט, פון אן אונאנגענעהמליכקייט]; דאס אבקעהרען זיך אן א זייט.

shun'ter *n.* (שאנ'-טער) איינער וואס קעהרט אב אן א זייט; אן אייזענבאהן-ארבייטער, וועלכער קעהרט אב די רעלסען אום איבערצופיהרען א צוג פון איין ליניע אויף א צווייטער; א הענטעל וואס ווערט בענוצט צו לאזען אין גאנג א וואגאן.

shut *v, a. and n.* (שאט) שליסען, צומאכען; פערמאכען [א טהיר, א פענסטער]; פערשטעלען דעם דורכגאנג, פערשפארען; צונויפשליסען [די אויגען-לעדלעד]; צונויפלעגען [א שירעם]; פערכאפען און פערקלעמען [ווי א פינגער אין א טהיר]; זיך פערשליסען, זיך פערמאכען; פערמאכט, פערשלאסען; פערשטיקט [וועגען א קול]; דאס פערמאכען, דאס צושליסען; די צייט פון שליסונג [ווי ווען עס שליסט זיך דער טאג א. ד. ג.]; דער פונקט אדער ליניע וואו צוויי זאכען שליסען זיך צונויף.

shut down (שאט דאון) אבשטעלען די ארבייט; אויפהערען ארבייטען.
The mill will shut down for the next two weeks.

shut′-down *n.* (שאט׳-דאון) אן אבשטעל פון דער ארבייט [אין א פאבריק].

shut down on (שאט דאון אן) אבשטע-לען; מאכען א סוף צו עפעס.

shut down upon′ (שאט דאון א-פאן׳) מאכען א סוף צו עפעס; אבשטעלען.

shute *n.* (שוהט) ז. *chute*

shut in (שאט אין) פאלען, איינברעכען [ווענען טאג, נאכט א. ד. ג.].

shut′-in *n.* (שאט׳-אין) א קאליקע אדער קראנקער וואס איז צוגעבונדען צום הויז א לאנגע צייט.

shut in the land (שאט אין טהי לענד) די יבשה פון׳ם אויג ארויסלאזען [ווענען א שיף].

shut off (שאט אף) אבשליסען, פער-דרעהען, פערמאכען, ניט לאזען געהן [א שטראם פון דאמפף, גאז א. ד. ג.].

shut one′s eyes to (שאט הוואנז איז טו) מאכען זיך ניט זעהענדיג.

shut′-out *n.* (שאט׳-אוט) דאס אויס-שליסען.

shut′ter *n. and v.* (שאט׳-ער) איינער אדער עפעס וואס פערשליסט אדער מאכט צו; א לאדען פון א פענסטער; א דעקעל; צומאכען לאדען צו א פענסטען; פערמא-כען די לאדען.

shut′tered *a.* (שאט׳-ערד) מיט לאדען.

shut′terless *a.* (שאט׳-ער-לעס) אהן לאדען.

shut′ter-lift *n.* (שאט׳-ער-ליפט) א הענטעל פון א לאדען [כדי לייכטער צו פערמאכען אדער עפענען].

shut′ting *n.* (שאט׳-אינג) דאס פערשלי-סען, דאס פערמאכען.

shut′tle *n. and v.* (שאטל) א שיץ, א וועב-שיפעלע, דאס שיפעלע פון א נעה-מאשין; די טהיר וואס פערשליסט אדער שליסט אב דאס וואסער פון א וואסער-מיהל; א קליין טהירעל וואס לאזט ארויס צושמאלצענעם מעטאל פון א שמעלץ-אויווען; בעוועגען זיך הין און צוריק ווי א וועב-שיפעלע אדער שיץ; ארומפאהרען הין און צוריק.

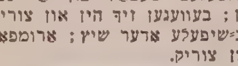

Shuttle

shut′tlecock *n.* (שאט׳ל-קאק) א פעדער-באל [אזא רונד שיסעלע אין וועלכען עס ווערען אריינגעשטעקט פעדערען. ווערט בענוצט אין א גע-וויסען שפיעל]; דאס שפיעל מיט א פעדער-באל; א מעקסיקאנער קוסט אדער בוש מיט העל-רויטע בלומען.

Shuttlecock

shut′tle-train *n.* (שאט׳ל-טריין) אן אייזענבאהן-צוג וואס לויפט הין און צו-ריק אויף א קורצער דיסטאנץ.

shut′tlewise *adv.* (שאט׳ל-הוואיז) ווי דאס וועב-שיפעל [שיץ]; מיט דער בעוועגונג פון א וועב-שיפעל.

shut up (שאט אפ) אנט-שוויגען ווערען; אויפהערען רעדען; פער-איינינגען צוויי שטיקער מעטאל.

shut up shop (שאט אפ שאפ) פערמא-כען דאס קרעמעל, ארויסגעהן פון געשעפט, אבזאגען זיך פון אונטערנעהמונג.

shy *a., v. and n.* (שאי) שרעקעדיג [ווענען א פערד]; וואס האלט זיך פון דער ווייטען; שעמעוודיג; צוריקגעהאלטען, פארזיכטיג; פערשווינדענד, שווער צו גע-פינען; קארג, ווענינ; אבשפרינגען אן א זייט פון שרעק [ווענען א פערד]; ווער-פען, שטויסען; געבען א שטופ אדער שטויס; אבווארפען, אבשטויסען; א שטויס, א שטופ, א רוק; א שפאט, א שטאך-ווארט; א סארקאזם; דאס אבשפרינ-גען אן א זייט פון שרעק [ווענען א פערד].

shy′ly *adv.* (שאי׳-לי) אויף א שרעקע-דיגען אדער צוריקגעהאלטענעם שטייגער.

shy′ness *n.* (שאי׳-נעס) שרעקעדיגקייט, צוריקגעהאלטענקייט; מיסטרויאישקייט.

shy′ster *n.* (שאי׳-סטער) א ווינקעל-אד-וואקאט, אן אדוואקאטעל, וועלכער פיהרט אן זיין פראקטיק מיט שווינדלערייען און אונעהרליכע מעטאדען.

si *n.* (סי) [די זיבעטע אין מוזיק — סי נאטע אדער טאן אנפאנגענדיג פון דא].

sialagog′ic *a. and n.* (סאי-ע-לע-גאדזש׳-איק) ז. *sialogogic*

sial′agogue *a. and n.* (סאי-על׳-ע-גאג) ז. *sialogogue*

sialis′mus *n.* (סאי-ע-ליס׳-מאס) שפייעכץ-פלוס [א קראנקהאפטער איבער-פלוס פון שפייעכץ].

sialogog′ic *a. and n.* (סאי-ע-לא-גאדזש׳-איק) וואס רופט ארויס שפייעכץ; א מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ.

sial′ogogue *n. and a.* (סאי-על׳-א-גאג) א מעדיצינישער מיטעל ארויסצורופען שפייעכץ; וואס שאפט שפייעכץ.

si′aloid *a.* (סאי׳-ע-לאיד) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו שפייעכץ.

sialorrhe′a *n.* (סאי-ע-לא-רי׳-א) ז. *ptyalism*

si′amang *n.* (סי׳-ע-מענג) דער סיא-מאנג, א גיבאן [אזא אפע] מיט זעהר לאנגע הענד. ז. *gibbon*

Siamese′ *a., n. and v.* (סאי-ע-מיס׳) וואס איז שייך צו דעם קעניגרייך סיאם אדער צו די דארטיגע איינוואהנער; וואס קומט פון סיאם; אן איינוואהנער אדער געבארענער פון סיאם; די סיאמישע שפראך; זיין צונויפגעוואקסען ווי א סיא-מער צווילינג. ז. *Siamese twins*

Siamese′ twins (סאי-ע-מיס׳ טהווינז) דער סיאמישער צווילינג [צוויי מענשען, ענג און כאנג [1811—1874], וועלכע זיי-נען געווען צוזאמענגעוואקסען מיט א ברייטען מוסקול ביים בויך. א לאנגע צייט פלעגט מען זיי בעווייזען אין די מוזע-אומס פון אייראפא און אמעריקא].

sib *n.* (סיב) א פערוואנדטער, א קרוב; פערוואנדשאפט, קרובה׳שאפט.

sib′bens *n.* (סיב׳-ענז) זעהר א שווע-רע פארם פון סיפיליס, וועלכע האט זיך אמאל פערשפרייט עפידעמיש אין שאט-לאנד.

Sibe′ria *n.* (סאי-בי׳-רי-א) סיביר [א רוסישע געגענד אין צפון-אזיען].

Sibe′rian *a. and n.* (סאי-בי׳-רי-ען) סיביריש, פון סיביר, וואס איז שייך צו סיביר; א סיבירער, אן איינוואהנער פון סיביר.

sibe′rite *n.* (סאי-בי׳-ראיט) דער סיבע-ריט, דער רויטער טורמאלין [אן עדעל-שטיין וואס געפינט זיך אין סיביר].

sib′ilance *n.* (סיב׳-אי-לענס) דאס צי-שען, דאס זשוזשען; א זשוזשעריי.

sib′ilancy *n.* (סיב׳-אי-לענ-סי) ז. *sibilance*

sib′ilant *a. and n.* (סיב׳-אי-לענט) צי-שענד, זשוזשענד; א צישענדער אדער זשוזשענדער טאן, קלאנג אדער בוכשטאב.

sib′ilate *v.* (סיב׳-אי-לייט) צישען, זשוזשען; אויסשפרעכען מיט א צישענ-דען קלאנג [ווי געוויסע בוכשטאבען].

sibila′tion *n.* (סיב-אי-ליי׳-שאן) דאס צישען, דאס זשוזשען; א צישענדער קלאנג.

sib′yl *n.* (סיב׳-איל) איין די לעגענדען פון די אלטע גריכען און רוימער — א סיבילע [איינע פון א צאהל נביאה׳טעס אדער פראפעטינען, וועלכע האבען כלומר׳שט פארויסגעזאגט ווענען דעם שיקזאל פון פערשיעדענע לענדער]; אן אלטע וואהר-זאגעריז, א מכשפה.

sib′ylline *a.* (סיב׳-אי-לין) וואס איז שייך צו די סיבילען; וואס איז פערפאסט אדער אויסגעשפראכען פון די סיבילען [ז. *sibyl*]; פראפעטיש, אונדייטליך, אונקלאר, קאבאליסטיש.

sic *adv.* (סיק) [א ווארט וואס איז אזוי, אלזא; ווערט מייסטענס געשטעלט אין קלאמע-רען אין א ציטירטען זאץ ביי אן אונלא-גישען אדער פעהלערהאפטען ווארט צו בע-צייכענען, אז די ציטאטע איז אזוי אין דעם אריגינאל. צ. ב. ער האט (*sic*) געזעסען ביים טיש].

Sica′rius *n.* (סי-קיי׳-רי-אס) ביי די אידען אין די צייטען פון חורבן בית-שני — איינער פון די סיקאריען [א גרופע זע-לאטען, וועלכע פלעגען טראגען בעהאלטענע אונטער׳ן מאנטעל א שווערד און פלעגען שטעכען זייערע געגנער].

sic′ca *a.* (סיק׳-א) ערשט אויסגעפרעגט, ניי [ווענען אן אסט-אינדישע רופע, אזא קליינע זילבערנע מטבע].

sic′cant *a.* (סיק׳-ענט) וואס טריקענט.

sic′cate *v.* (סיק׳-אייט) טריקענען; לאנג-זאם אויסטריקענען, אז עס זאל ניט פער-לירען די פארם [ווי בלעטער, בלומען א. ד. ג.].

sicca′tion *n.* (סי-קיי׳-שאן) דאס טרי-קענען, דאס לאנגזאם אויסטריקענען.

sic′cative *a. and n.* (סיק׳-ע-טיוו) וואס טריקענט; א מעטריאל וואס ווערט צוגע-לעגט צו אויל-פארב, אז עס זאל גיכער טריקענען.

siccif′ic *a.* (סיק-סיפ׳-איק) וואס פער-אורזאכט טריקעניש.

sic′city *n.* (סיק׳-סי-טי) טרו-טריקעניש, טרוקענקייט.

sice *n.* (סאיס) די צאהל זעקס אין ווירפעל-שפיעל; א פערד-אויפפאסער אין בענגא-ליען.

Sicil′ian *a. and n.* (סי-סיל׳-יען) סי-ציליאניש, וואס איז שייך צו סיציליע [א גרויסער אינזעל אין דרום-איטאליען]; א סיציליאנער, אן איינוואהנער אדער אן איינגעבארענער פון סיציליע.

sicilia′na *n.* (סי-סיל-אי-א׳-נא) ז. *siciliano*

sicilia′no *n.* (סי-סיל-אי-א׳-נאו) סי-ציליאנא, אזא בויערען-טאנץ אין סיצי-ליען; די מוזיק צו אזא טאנץ.

sick *a. and v.* (סיק) קראנק; איבעל-דיג, ניט גוט צום ברעכען; שוואך, קראפט-לאז; ניט ביים מוטה; שטארק ניט אין דער ארדנונג; וואס בויינקט; איבערדרי-סיג; וואס ליעגט אין קינפעט; קראנק ווערען; קראנק מאכען; אנרייצען א הונד.

sick as a dog (סיק עז ע דאג) הינ-טיש איבעל ביז צום ברעכען.

sick at heart (סיק עט הארט) מיט א שווערען הארצען, מיט א שווערען געמיט.

sick at the stom'ach (סיק עט טהי סטאמ'-עק) איבעל, ניט גוט צום ברעכען.
sick'-bay *n.* (סיק'-ביי) אַ אַבטהיילונג אויף אַ קריעגס-שיף וואו עס ווערען בעהאנדעלט קראנקע און פערוואונדעטע.
sick'-bed *n.* (סיק'-בעד) אַ קראנקען-בעט.
sick ben'efit (סיק בענ'-ע-פיט) קראנקען-בענעפיט [אונטערשטיצונג וואס ווערט אויסגעצאהלט פון אַ פעראיין אדער פערזיכערונגס-געזעלשאפט צו אַ קראנקען].
sick'-berth *n.* (סיק'-בוירטה) ז. *sick-bay*.
sick'-brained *a.* (סיק'-בריינד) גייסט-קראנק, ניט ביים געזונדען פערשטאנד.
sick certif'icate (סיק סוּר-טיפ'-אי-קייט) אַ קראנקען-שיין; אַ קראנקען-אַטעסט [אַ צעטעל וואו עס ווערט בעשטעטיגט אז איינער איז קראנק און וואס זיין קראנקהייט איז].
sick'en *v.* (סיקן) איבערדריסיג אדער אונצופריעדען מאכען; קראנק מאכען; קראנק ווערען; ווערען איבערדריסיג; פיהלען איבעלקייט; שוואך ווערען.
sick'ener *n.* (סיק'-נ-ער) עטוואס וואס דערוועקט איבעלקייט אדער עקעל; עטוואס וואס מאכט קראנק.
sick'ening *a.* (סיק'נ-אינג) עקעלהאפט; וואס איבעלט, וואס טרייבט צו חלשות; וואס מאכט קראנק.
sick'eningly *adv.* (סיק'נ-אינג-לי) ארויסרופענדיג איבעלקייט אדער עקעל; אויף אַ עקעלדיגען אופן; מאכענדיג קראנק.
sick'-fall'en *a.* (סיק'-פאהל'ן) קראנק געווארען.
sick'-flag *n.* (סיק'-פלעג) אַ געלע פאהן אויף אַ שיף אדער אויף אַ געביידע וואו עס געפינען זיך אנשטעקענדע קראנקע.
sick fund (סיק פאנד) אַ קראנקען-קאסע [אַ קאסע אדער פאנד פאר אונטערשטיצונג פון קראנקע].
sick'-head'ache *n.* (סיק'-העד'-אייק) קאפ-שמערצען וואס איז פערבונדען מיט איבעלקייט; מיגרען.
sick'ish *a.* (סיק'-איש) קרענקליך; איבעלדיג; וואס מאכט קראנק; וואס רופט ארויס איבעלקייט.
sick'ishly *adv.* (סיק'-איש-לי) אויף אַ איבעלדיגען אופן; קרענקליך.
sick'ishness *n.* (סיק'-איש-נעס) קרענקליכקייט; איבעלדיגקייט.
sick'le *n.* (סיקל) אַ סערפּ, אַ זיכעל [אַ אויסגעבויגענע מעסער צו שניידען תבואה].

Sickle

sick'-leave *n.* (סיק'-ליעוו) אורלויב צוליעב קראנקהייט.
sick'led *a.* (סיקלד) מיט אַ סערפּ [זיכעל].
sick'le-feath'ers *n.* (סיק'ל-פעטה'-ערז) די מיטעלע געבויגענע פעדערען אין דעם עק פון אַ האהן.
sick'leman *n.* (סיק'ל-מען) אַ שניטער, איינער וואס שניידט תבואה מיט אַ סערפּ [זיכעל].
sick'ler *n.* (סיק'-לער) אַ שניטער, איינער וואס שניידט תבואה מיט אַ סערפּ [זיכעל].
sick'le-shaped *a.* (סיק'ל-שייפּט) וואס האט די פארם פון אַ סערפּ [זיכעל].
sick'lewort *n.* (סיק'ל-הוּוירט) קרויט; וויקע [אַ גראז].
sick'lily *adv.* (סיק'-לי-לי) קרענקליך.
sick'liness *n.* (סיק'-לי-נעס) קרענקליכקייט; אַ קראנקעס אויסזעהען.
sick'-list *n.* (סיק'-ליסט) די קראנקען-ליסטע [אַ פערצייכניס פון פערזאנען, וועלכע זיינען קראנק, בעזונדערס אין דער ארמעע און פלאטע].
sick'-lis'ted *a.* (סיק'-ליס'-טעד) אריינגעטראגען אין דער קראנקען-ליסטע; געמעלדעט אלס קראנק.
sick'ly *a. and adv.* (סיק'-לי) קרענקליך; קראנקהאפט; אונגעזונד [וועגען אַ צייט אדער ארט]; קראנק אין אויסזעהן; וואס פעראורזאכט קראנקהייט אדער איבעלקייט; שוואך, קראפטלאז.
sick man *(the)* (סיק מען) טערקיי.
sick'ness *n.* (סיק'-נעס) אַ קראנקהייט; דאס זיין קראנק; ניט-גוטקייט, איבעלקייט; מאגען-פערדארבונג.
sick'-room *n.* (סיק'-רוהם) אַ קראנקען-צימער.
sick to death (סיק טו דעטה) טויט-קראנק.
side *n., v. and a.* (סאיד) אַ זייט; אַן עק, אַ ברעג; אַ צד; אַ מיינונג וואס ווערט פערטרעטען פון איין צד געגען צווייטען; אַ זייט פלייש [אַ האלבע געשאכטענע בהמה געשפאלטען פאר לענגס פון רוקען]; אנגעהמען אדער שטעלען זיך אויף איינעמס צד; צוהאקען אין זייטען [וועגען געשאכטענע בהמות]; אבטעסען, ארומהאקען אדער אבזעגען די זייטען [פון אַ באלקען]; אוועקלעגען אויף אַ זייט; אברוקען אין אַ זייט; זייטיג, וואס איז אויף איין זייט; נעבענזעכליך, אינדירעקט.
side'-arms *n.* (סאיד'-ארמז) זייטען-געוועהר [געוועהר וואס ווערט געטראגען אויפגעהאנגען אויף דער זייט פון קערפער, ווי אַ שווערד, אַ קינזשאל א. ד. ג.].
side'board *n.* (סאיד'-באורד) אַ בופעט, אַ זאַ קאמאד אין אַ שפּייז-צימער צו האלטען טיש-וועש און טיש-געשיר; אַ זייטען-ברעט.
side by side (סאיד באי סאיד) זייט ביי זייט, איינער נעבען דעם אנדערען.
side'-chain *n.* (סאיד'-טשיין) אַ זיכערהייטס-קייט פון אַ לאקאמאטיוו.
side'-cous'in *n.* (סאיד'-קאז'ן) אַ זייטיגער קרוב.
side'-cut'ting *n.* (סאיד'-קאט'-אינג) דאס אבגראבען די ערד לענגס די זייטען פון אַ קאנאל אדער פון אַן אייזענבאהן אום עס צו געברויכען אלס אויפשיט-מאטעריאל; אַ וועג אדער קאנאל וואס ווערט געשנימען לענגס פון אַ משופּע'דיגען בארג וואו דער אויפשיט איז נויטיג בלויז פון איין זייט און די צווייטע זייט ווערט געמאכט פון דער אבגעגראבענער ערד.
si'ded *a.* (סאי'-דעד) זייטיג; ארומגעהאקט, אבגעטעסעט אדער אבגעזעגט פון די זייטען [וועגען באלקענס].
side'-dish *n.* (סאיד'-דיש) אַ ביי-געריכט, אַ נעבען-געריכט.
side'-drum *n.* (סאיד'-דראם) אַ קליינע מיליטערישע פויק אויף וועלכער עס ווערט אויסגעקלאפּט דער טאקט ביים מארשירען.
side is'sue (סאיד איש'-או) אַ נעבענזעכליכע פראגע, אַ זייטיגער שטרייט-פונקט. There were too many **side issues** brought into the debate.
side'-light *n.* (סאיד'-לאיט) אַ זייטען-ליכט, ליכט וואס קומט פון אַ זייט; אַ זייטיגע אדער צופעליגע בעלייכטונג אדער אילוסטראציאן; אַ זייטען-פענסטער.
side'-line *n. and v.* (סאיד'-לאין) אַ נעבען-ארטיקעל אין אַ געשעפט; אַ נעבען-בעשעפטיגונג, אַ זייטיגע בעשעפטיגונג; אַ שטריק מיט וועלכען מען בינדט ביי אַ פערד דעם פאדערשטען און הינטערשטען פוס פון דערזעלבער זייט כדי ער זאל ניט אנטלויפען; פערבינדען מיט אַ שטריק די פאדערשטע און הינטערשטע פיס פון אַ פערד.
side'ling *adv. and a.* (סאיד'-לינג) זייטווערטס; שרעג, משופּע, געבויגען.
side'long *a. and adv.* (סאיד'-לאהנג) זייטיג, געבויגען אויף אַ זייט; משופּע, שרעג; אויף דער זייט; זייטווערטס.
side'-note *n.* (סאיד'-נאוט) אַ ראנד-בעמערקונג [אויף אַ בלאט].
side'-oats *n.* (סאיד'-אוטס) אַ גראז וואס ווערט בענוצט אלס היי.
side part'ner (סאיד פּארט'-נער) אַ שותף אדער קאמעראד מיט וועלכען מען ארבייט צוזאמען אין איין אונטערנעהמונג אדער ביי איין בעשעפטיגונג.
side'-play *n.* (סאיד'-פּליי) אַ זייטען-בעוועגונג, אַ בעוועגונג ניט אין דער געווינשטער ריכטונג.
si'der *n.* (סאי'-דער) איינער וואס געהערט צו אַ געוויסען טייל אדער געגענד פון שטאדט; איינער וואס נעהמט זיך אן פאר אימעצענס צד, אַ פּארטייאישער.
side'-rail *n.* (סאיד'-רייל) אַ זייטען-שינע, אַ זיכערהייטס-שינע [אַ שטיקעל רעלס וואס ווערט געלעגט ביי אַ וואך-שטעלע פון אן אייזענבאהן אום צו פערהיטען, אז די רעדער זאלען ניט אראב פון די רעלסען].
sid'eral *a.* (סיד'-ע-רעל) ז. *sidereal*.
side'real *a.* (סאי-די'-רי-על) פון שטערען; וואס איז שייך צו שטערען; וואס איז צונויפגעשטעלט פון שטערען; געשטערנט.
side'real day (סאי-די'-רי-על דיי) דער שטערען-טאג [דער טאג וואס ווערט גערעכענט לויט דער אומדרעהונג פון דער ערד אין בעצוג צו וועלכען עס איז שטערען. ער איז קירצער פאר דעם זונען-טאג מיט 3 מינוטען און 55 מיט 91 הונדערטעל סעקונדען].
side'real time (סאי-די'-רי-על טאים) די שטערען-צייט [די צייט-רעכנונג לויט די אומדרעהונגען פון דער ערד אין בעצוג צו די שטערען. דער שטערען-טאג איז קירצער פאר דעם זונען-טאג מיט 3 מינוטען און 55 מיט 91 הונדערטעל סעקונדען].
side'real year (סאי-די'-רי-על ייר) דאס שטערען-יאהר [די צייט וואס די ערד מאכט אַ פאלשטענדיגע ארומדרעהונג ארום דער זון, וואס דאס מאכט אוים 365 טעג, 6 שטונדען, 9 מינוטען און 9½ סעקונדען].
sid'erism *n.* (סיד'-ע-ריזם) סידעריזם, די לעהרע, אז די שטערען האבען אַ ווירקונג אויף דעם שיקזאל פון מענשען.
sid'erite *n.* (סיד'-ע-ראיט) סידעריט, שפּאט-אייזען-שטיין; מאגנעט-שטיין.
sid'erograph *n.* (סיד'-ע-רא-גרעף) אַ גראווירונג אין שטאהל.
siderograph'ic *a.* (סיד-ע-רא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו דער קונסט פון גראווירען אין שטאהל; וואס איז געמאכט מיט שטאהל-גראווירען.
siderograph'ical *a.* (סיד-ע-רא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *siderographic*.
siderog'raphist *n.* (סיד-ע-ראג'-רע-

פיסט) א שטאהל-גראווירער, א שטאהל-שטעכער.

siderog'raphy *n.* (סיד-ע-ראג'-רע-פי) די קונסט צו גראווירען אויף שטאהל.

sid'eromancy *n.* (סיד'-ע-רא-מען-סי) א מין וואהרזאגונג אדער כשוף דורך ברענען שטרוי אויף גליהענדע אייזענס.

side'-room *n.* (סאיד'-רוהם) א נעבען-צימער, א זייטען-צימער.

sid'eroscope *n.* (סיד'-ע-רא-סקאופ) א סידעראסקאפ [אן אינסטרומענט אויסצוגעפינען שפורען פון אייזען אין א שטאף. דער אינסטרומענט בעשטעהט פון א קאמבינאציאן פון שטארק עמפפינדליכע מאגנעט-נאדלען].

sid'erotechny *n.* (סיד'-ע-רא-טעק-ני) די מעטאלורגיע פון אייזען.

siderur'gical *a.* (סיד-ע-רויר'-דזשי-קעל) וואס איז שייך צו אייזען און שטאהל פאבריקאציאן.

siderur'gy *n.* (סיד-ע-רויר'-דזשי) אייזען און שטאהל-פאבריקאציאן.

side'-sad'dle *n.* (סאיד'-סעד'ל) א קווער-זאטעל, א פרויען-זאטעל [א זאטעל אויף וועלכען מען זיצט אזוי, דאס ביידע פיס זיינען פון איין זייט].

side'saddle-flow'er *n.* (סאיד'-סעדל-פלאו'-ער) די דאמען-זאטעל בלום [אזא בלום וואס איז עהנליך צו א דאמען-זאטעל].

side'-show *n.* (סאיד'-שאו) א זייטיגע סצענע, א נעבענזעכליכעס בילד; א נעבען-שפיעל.

Sidesaddle-flower

side'-slip *n.* (סאיד'-סליפ) א נעבען-צווייגעל; אן אונגעזעצליך קינד; א זייטען-אבטיילונג אויף דער סצענע פון א טעאטער, וואוהין די דעקאראציאנען ווערען אוועקגענומען.

side'-split'ting *a.* (סאיד'-ספליט'-טינג) וואס איז צום פלאצען [פון געלעכטער].
We saw a **side-splitting** farce.

side'step *v.* (סאיד'-סטעפ) אויסמיידען, אויסוויכען, זיך ארויסדרעהען.

side'-step *n.* (סאיד'-סטעפ) א זייטען-שריט, א שריט אן דער זייט; אן אויסמיידונג.

side'-ta'ble *n.* (סאיד'-טיי'-בל) א נעבען-טיש, א זייטען-טיש [א קליינער טיש וואס שטעהט ביי דער וואנד פון א שפייז-צימער, אויף וועלכען עס ווערט געהאלטען די נויטיגע טיש-געשיר].

side'-ta'king *n.* (סאיד'-טיי'-קינג) דאס שטעלען זיך אויף אימעצענס צד.

side'-track *n.* and *v.* (סאיד'-טרעק) א זייטען-קאלעע, א זייטען-אייזענבאהן-ליניע [נעבען-שינעס וועלכע צווייגען זיך אב פון דער הויפט-ליניע]; אראבפיהרען א וואגען אדער צוג פון דער הויפט-קאלעע אויף א זייטען-קאלעע; אראבקריכען אן דער זייט; אבווייכען פון גראדען וועג, אבווייכען פון ציעל; אבציהען די אויפמערקזאמקייט אויף א זייטיגער זאך.

side view (סאיד וויו) א זייטען-בליק, א קוק פון דער זייט.

side'-view *n.* (סאיד'-וויו) א זייטען-אנזיכט, די אנזיכט פון א זאך געזעהן פון איין זייט.

side'walk *n.* (סאיד'-וואהק) א טראטואר.

side'ward *adv.* and *a.* (סאיד'-הווארד) צו דער זייט-צו, זייטווערטס; וואס בעוועגט זיך זייטווערטס.

side'wards *adv.* (סאיד'-הווארדז) צו דער זייט-צו, זייטווערטס.

side'way *adv.* (סאיד'-הוויי) ז. ***sidewise***.

side'ways *adv.* (סאיד'-הווייז) ז. ***sidewise***.

side'-wheel *n.* and *a.* (סאיד'-הוויעל) א זייטען-ראד [א ראד פון דער זייט פון א מאשין, פון א שיף, פון א וואגען א. ד. ג.]; וואס האט זייטען-רעדער.

side'-whee'ler *n.* (סאיד'-הוויע'-לער) א דאמפף-שיף מיט זייטען-רעדער.

side'-whis'kers *n.* (סאיד'-הוויס'-קערז) באקען-בערד.

side'-wind *n.* (סאיד'-הווינד) א זייטען-ווינד; אן אינדירעקטער איינפלוס.

side'-wings *n.* (סאיד'-הווינגז) זייטען-קוליסען אין א טעאטער.

side'wise *adv.* (סאיד'-הוואיז) זייט-ווערטס, אויף א זייט.

side with (סאיד הוויטה) האלטען מיט אימעצען, זיין אויף אימעצענס צד.

si'ding *n.* (סאי'-דינג) דאס שטעלען זיך אויף איינעמס צד, דאס האלטען מיט אימעצען; דאס צוטיילען זיך אין צדדים; א קורצע נעבען-קאלעע אדער אייזענבאהן-ליניע, וואס צווייגט זיך אב פון דער הויפט-ליניע; דאס בעשלאגען א הילצערנעס הויז מיט ברעטער אדער שינדלען.

si'ding-machine' *n.* (סאי'-דינג-מע-שין') א מאשין צום זעגען ברעטער פון קלעצער.

si'dle *v.* (סאידל) זיך בעוועגען זייט-ווערטס; געהן פון דער זייט.

si'dler *n.* (סאי'-דלער) איינער וואס געהט פון דער זייט, איינער וואס האנדעלט ניט דירעקט, נאר מיט זייטיגע וועגען.

Sido'nian *a.* and *n.* (סאי-דאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו צידון [די הויפט-שטאדט פון פארצייטיגען פעניציען]; אן איינוואהנער פון צידון.

siege *n.* and *v.* (סיעדזש) בעלאגערונג; בעלאגערען; שטורמען, דרינגליך צוטרעטען צו עפעס.

siege'-gun *n.* (סיעדזש'-גאן) א בעלאגערונגס-הארמאט [זעהר א שווערער הארמאט].

siege'-train *n.* (סיעדזש'-טריין) די ארטילעריע, וועגען און פערשיעדענע פריפאסען וואס אן ארמעע נעהמט מיט זיך צו בעלאגערען א פעסטונג.

siege'-works *n.* (סיעדזש'-הווירקס) בעלאגערונגס-ארבייט, די טראנשעען, גראבונגען און בעפעסטיגונגען וואס ווערען געמאכט פון א בעלאגערענדער ארמעע.

si'enite *n.* (סאי'-ענ-איט) ז. ***syenite***.

sien'na *n.* (סי-ענ'-א) די סיענא-ערד, א מין לייים, פון וועלכער עס בעקומט זיך א ברוין-געלבע פארב, וואס ווערט געברויכט אין מאלעריי.

sier'ra *n.* (סיער'-א) די סיערא, א רייה פעלזען אדער בערג [ווי די סיערא-נעוואדא — א רייה בערג אין שפאניען און קאליפארניען]; א מין סקומבריא אדער מאקרעל [זעהר א ווערטהפאלער שפייז-פיש].

sies'ta *n.* (סיעס'-טא) די סיעסטא, די מיטאגס-רוה, די רוה פון מיטאגס-צייט, ווען עס איז זעהר הייס [אין שפאניען און אנדערע הייסע לענדער].

sieur *n.* (סיעיר) [אן אמאליגער הערר טיטול פון רעספעקט אין פראנקרייך].

sieve *n.* and *v.* (סיוו) א זיפ, א רעשעטע; עפעס וואס האט די פארם פון א זיפ אדער רעשעטע; איינער וואס פלאפלט אויס אלץ וואס ער ווייס; א מענש וואס קען נים איינהאלטען קיין סוד; זיפען, איבערזיפען.

Sifa'tite *n.* (סי-פא'-טאיט) דער סיפאטיט, איינער פון די סיפאטיטען [א געוויסע סעקטע אין דער מאכמעדאנישער רעליגיאן].

sift *v.* (סיפט) זיפען; פרובירען, אונטערזוכען, אויספארשען.

sif'ter *n.* (סיפ'-טער) א זיפער; א זיפ, א רעשעטע.

sif'ting *n.* (סיפ'-טינג) דאס זיפען; דאס פארשען; דאס אונטערזוכען.

sigh *v.* and *n.* (סאי) 1. זיפצען; 2. שמאכטען נאך עפעס; 3. ארויסלאזען א זיפץ, בעקלאגען, בעדויערען; 4. א זיפץ.
2. It is customary to **sigh** for the good old times. 4. When the vote was announced we heaved a **sigh** of relief.

sigh'ingly *adv.* (סאי'-אינג-לי) זיפצענדיג; מיט זיפצען.

sight *n.* and *v.* (סאיט) דאס זעהן, דער ראיה; די זעה-קראפט, די ראיה; דער בליק; די אנזיכט, דער אנבליק; א בליק, א קוק; די ארט פון ארומזעהן אדער אורטיילען וועגען עפעס, דער געזיכטס-פונקט, דער שטאנדפונקט; דאס ווארפען זיך אין אויג, דאס לאזען זיך זעהן; די איינזיכט, דאס אריינבליקען אין עפעס, דאס בעקאנט ווערען מיט א זאך; די זעהונגס-ווירדיגקייט, עפעס וואס איז ווערטה צו זעהן אדער צו בעטראכטען; די מענגע, די מאסע; די בעאבאכטונג [מיט מאטעמאטישע אינסטרומענטען]; עפעס וואס העלפט צו זעהן, דער זעה-פונקט [ווי דאס לעכעל אדער דער חלל פון א רעהר, דורך וועלכע מען קוקט אויף עפעס]; דער ריכט-פונקט [ווי דאס ארויסגעשטארצטע שטריכעלע ביים ענד פון רעהר פון א ביקס, לויט וועלכען עס ווערט געריכטעט דאס ציעלען]; א שאנס, א געלעגענהייט, א מעגליכקייט צו טהאן עפעס; קומען צום אויג; לאזען זיך זעהן; גענוי ארומזעהן, בעאבאכטען מיט אן אינסטרומענט [ווי דעם גאנג פון א שטערען]; אין קאמערץ — צום זיכט ברייננגען, צושטעלען [א וועקסעל, א באנק-פאפיער]; ריכטען דעם בליק צו עפעס; ציעלען [מיט א ביקס].

sight'-hole *n.* (סאיט'-האול) א קוק-לאך.

sight'less *a.* (סאיט'-לעס) אהן א ראיה, בלינד.

sight'lessly *adv.* (סאיט'-לעס-לי) אויף א בלינדען שטייגער.

sight'lessness *n.* (סאיט'-לעס-נעס) דאס זיין בלינד, דאס ניט האבען קיין ראיה.

sight'liness *n.* (סאיט'-לי-נעס) דאס זיין אנגענעהם צו זעהן, שעהנקייט.

sight'ly *a.* (סאיט'-לי) אנגענעהם צו זעהן, גוט געשטאלטעט, שעהן.

sight'-rea'der *n.* (סאיט'-ריע'-דער) א מוזיקאנט וואס קען לעזען אדער שפיעלען נאטען גלייך ווי ער זעהט זיי, ניט צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'-rea'ding *n.* (סאיט'-ריע'-דינג) דאס קענען לעזען אדער שפיעלען נאטען

גלייך אויף'ן בליק, נים צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'seeing *n.* (סאיט'-סיע-אינג) דאס ארומגעהן אדער ארומפאהרען אין א שטאדט צו זעהן אדער בעטראכטען אינטערעסאנטע זאכען, געביידעס אדער נעגענדען.

sight'seer *n.* (סאיט'-סיע-ער) איינער וואס געהט ארום אדער פאהרט ארום אין א שטאדט צו זעהן אינטערעסאנטע זאכען, געביידעס אדער געגענדען.

sights'man *n.* (סאיטס'-מען) א מוזיקער וואס שפיעלט גלייך פון נאטען, נים צוגרייטענדיג זיך צו דעם.

sight'-wor'thy *a.* (סאיט'-הוואיר'-טהי) וואס איז ווערטה צו זעהן.

sig'il *n.* (סידזש'-איל) א חתימה; א פערקירצטער צייכען אדער אונטערשריפט; א מאגישער אדער אסטראלאגישער צייכען.

Sigilla'ria *n.* (סידזש-אי-ליי'-רי-א) די סיגילאריען, א מין גרויסע לאנג-פערשוואונדענע בוימער פון די פארהיסטארישע צייטען [פערשטיינערטע שטאמען, צווייגען און ווארצלען פון דיזע בוימער געפינט מען אין די שיכטען פון שטיינקויהלען].

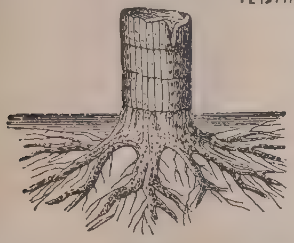

Sigillaria

sigilla'rian *a.* (סידזש-אי-ליי'-רי-ען) וואס איז שייך צו די סיגילאריען.
ז. *Sigillaria*

sig'illary *a.* (סידזש'-אי-לע-רי) וואס איז שייך צו א חתימה; וואס האט אויף זיך א חתימה.

sig'illate *a.* (סידזש'-אי-לייט) אין קעראמיק אדער טעפעריי — וואס איז בעציערט מיט איינגעפרעגטע צייכנונגען [וועגען ליימענע כלים]; ווי געשטעמפעלט [וועגען פלאנצען]; קלאר אנגעדייטעט.

sigilla'tion *n.* (סידזש-אי-ליי'-שאן) דאס בעציערען ליימענע געשיר מיט איינגעפרעגטע צייכנונגען.

sigillog'raphy *n.* (סידזש-אי-לאג'-רע-פי) די לעהרע און בעשרייבונג פון שטעמפלען און חתימות.

sig'la *n.* (סיג'-לא) א מאנאגראם וואס איז אויסגעקריצט אויף א שטעמפעל.

sig'los *n.* (סיג'-לאס) אן אלט-פערסישע זילבערנע מטבע.

sig'ma *n.* (סיג'-מא) די סיגמא, א גריכישער בוכשטאב וואס האט דעם קלאנג פון א סמך ["ס"]. ז. *sigmoid*

sig'matism *n.* (סיג'-מע-טיזם) א שוועה אדער שלעכטע אויסשפראכע פון דעם קלאנג "ס"; געברויך אדער ווידערהאהלונג פון א סיגמא אדער פון א "ס".
ז. *sigmoid*

sig'moid *a. and n.* (סיג'-מאיד) וואס האט די פארם פון דעם גריכישען בוכשטאב סיגמא [Σ] אדער פון לאטיינישען בוכשטאב S; א געבויגענע ליניע אין דער פארם פון א סיגמא.

sigmoi'dal *a.* (סיג-מאי'-דעל) וואס האט די פארם פון א סיגמא.
ז. *sigmoid*

sign *n. and v.* (סאין) א צייכען; עפעס וואס ווערט ארויסגעשטעלט אלס אן אנדייטונג פון א געוויסער זאך; א שילד; א סמן; א סימבאל; א דענקמאל; א מערקמאל; א סימפטאם; א זשעסט, א בעוועגונג מיט'ן קאפ אדער האנד צו בעצייכנען א געדאנק אדער פערלאנג; א שטערען-צייכען, א שטערען-בילד [איינער פון די 12 סמנים פון זאדיאק]; צייכנען, בעצייכנען; אנדייטען; אונטערצייכנען, אונטערשרייבען; זיין. א צייכען; דיענען אלס א פארבעדייטונג פון עפעס; געבען א צייכען אדער סיגנאל; ווינקען.

sig'nal *n., a. and v.* (סיג'-נעל) א סיגנאל, א צייכען; אויסגעצייכענט; מערקווירדיג; סיגנאליזירען, געבען א צייכען אדער סיגנאל; בעצייכנען, דיענען אלס צייכען.

sig'nal-book *n.* (סיג'-נעל-בוק) א בוך וואס ענטהאלט א סיסטעם פון סיגנאלען מיט ערקלערונגען ווי אזוי זיי צו געברויכען.

sig'nal-box *n.* (סיג'-נעל-באקס) א סיגנאל-טורם, א סיגנאל-הויז [צו געבען סיגנאלען אויף אן אייזענבאהן]; דאס ליארם-קעסטעל, דער טרעוואגע-אפאראט [פאר פאליציי אדער צו לאזען וויסען וועגען א פייער].

sig'nal-chest *n.* (סיג'-נעל-טשעסט) א סיגנאלען-קאסטען, א סיגנאלען-קאמער [צו האלטען די סיגנאל-פלאגען אויף א שיף].

sig'nal-code *n.* (סיג'-נעל-קאוד) דער קאדעקס אדער די סיסטעם פון סיגנאלען.

Sig'nal Corps (סיג'-נעל קאור) אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א בריגאדע סאלדאטען, וואס ריכטען איין די סיגנאליזאציאן [ווי אויפשטעלען טעלעגראפען, טעלעפאנען א. ד. ג.] אין דער צייט פון מלחמה.

sig'naler *n.* (סיג'-נעל-ער)
ז. *signaller*

signalet'ic *a.* (סיג-נע-לעט'-איק) וואס איז שייך צו די אלגעבראאישע צייכענס פלוס [+] און מינוס [—].

signalet'ic se'ries (סיג-נע-לעט'-איק סי'-ריז) א רייהע מאטעמאטישע אויסדריקע וואס ווערען בעטראכט בלויז אין בעצוג צו די צייכענס פלוס [+] אדער מינוס [—].

sig'nal-flag *n.* (סיג'-נעל-פלעג) איינער פון עטליכע פלאגען מיט פערשיעדענע קאלירען, וועלכע דיענען צו סיגנאליזירען.

sig'nalise *v.* (סיג'-נעל-איז)
ז. *signalize*

sig'nalist *n.* (סיג'-נעל-איסט) א סיגנאליסט, א סיגנאל-געבער.

sig'nalize *v.* (סיג'-נעל-איז) 1. אויסצייכנען, מאכען מערקווירדיג; אונטערשטרייכען; 2. בעצייכנען, אנדייטען.

2. Washington's entry into New York was signalized with elaborate festivities.

sig'nal-lamp *n.* (סיג'-נעל-לעמפ) דער סיגנאל-לאמפ; א לאמטערן וואס דיענט צו געבען סיגנאלען.

sig'naller *n.* (סיג'-נעל-ער) א סיגנאל-געבער; עטוואס מיט וואס מען גיט סיגנאלען.

sig'nally *adv.* (סיג'-נעל-אי) אויף אן אויסגעצייכענטען, מערקווירדיגען שטייגער.

sig'nalman *n.* (סיג'-נעל-מען) א סיגנאל-געבער.

sig'nal-post *n.* (סיג'-נעל-פאוסט) א סלופ, צו וועלכען עס זיינען צוגעריכט פלאגען אדער לאמטערנען, וואס דיענען אלס סיגנאלען.

sig'nal-rock'et *n.* (סיג'-נעל-ראק'-עט) א סיגנאל-ראקעטע.

sig'nal-ser'vice *n.* (סיג'-נעל-סויר'-ווים) די סיגנאל-דיענסט, די דיענסט אין ארמעע וואס האט א שייכות צום געבען סיגנאלען.

sig'natary *a. and n.* (סיג'-נע-טע-רי)
ז. *signatory*

sig'nate *a.* (סיג'-נייט) בעשטימט; בעדעקט מיט בוכשטאבען-ענהליכע פלעקען [וועגען אינזעקטען].

signa'tion *n.* (סיג-ניי'-שאן) א צייכען, א סימבאל, אן עמבלעם.

sig'natory *a. and n.* (סיג'-נע-טא-רי) וואס איז פערבונדען מיט אן אונטערשריפט צו די בעדינגונגען פון אן אבמאך אדער קאנטראקט; דער צד אין אן אבמאך וואס האט זיך פערפליכטעט מיט אן אונטערשריפט [ספעציעל בנוגע צו מלוכות, וועלכע שליסען צווישען זיך אן אבמאך].

sig'nature *n.* (סיג'-נע-טשור) אן אונטערשריפט, א חתימה, די אונטערצייכנונג; א סיגנאטור, א צייכען; א בוכשטאב אדער ציפער וואס ווערט געשטעלט ביים ענד פון יעדען געדרוקטען בויגען, כדי דער איינבינדער זאל קיין טעות נים האבען ביים צוזאמענלעגען די אבגעדרוקטע בויגענס פון א בוך; א צונויפגעלעגטער אבגעדרוקטער בויגען פאפיער; די שליסעל-צייכענס אין מוזיק וואס בעשטימען די טאן-ארט; א צייכען ענהליך צו א בוכשטאב [ביי אינזעקטען].

sign'-board *n.* (סאינ'-באורד) א פלאקאטען-ברעט, א שילד-ברעט.

sign'er *n.* (סאינ'-ער) אן אונטערצייכנער, אן אונטערשרייבער; איינער וואס גיט זיין אונטערשריפט.

sig'net *n.* (סיג'-נעט) א זיגעל, א האנד-זיגעל.

sig'net-ring *n.* (סיג'-נעט-רינג) א רינג מיט א זיגעל אדער חתימה.

sig'nifiable *a.* (סיג'-ני-פאי-עבל) וואס קען בעצייכענט ווערען; וואס קען פארגעשטעלט ווערען דורך סמנים אדער צייכענס.

signif'icance *n.* (סיג-ניפ'-אי-קענס) דער זין, דער מיין, די בעדייטונג; די וויכטיגקייט; דאס זיין בעדייטענד, דאס זיין וויכטיג.

signif'icancy *n.* (סיג-ניפ'-אי-קענ-סי)
ז. *significance*

signif'icant *a.* (סיג-ניפ'-אי-קענט) בעדייטענד, אנדייטענד; וויכטיג.

signif'icantly *adv.* (סיג-ניפ'-אי-קענט-לי) בעדייטענדיג; מיט אן אנדייטונג.

significa'tion *n.* (סיג-ני-פי-קיי'-שאן) די בעדייטונג, די אנדייטונג.

signif'icative *a.* (סיג-ניפ'-אי-קע-טיוו)
ז. *significant*

signif'icatively *adv.* (סיג-ניפ'-אי-קע-טיוו-לי) דורך אנדייטונג; אויף אן אנדייטענדען שטייגער.

signif'icator *n.* (סיג-ניפ'-אי-קיי-טאר) אן אנדייטער, איינער אדער עפעס וואס דייטעט אן אדער לאזט וויסען דורך ווערטער, צייכענס א. ד. ג.

signif'icatory *n.* (סיג-ניפ'-אי-קע-טא-רי) דער צייכען, די אנדייטונג.

sig'nifier *n.* (סיג'-ני-פאי-ער) אן אנ-

דייטער, איינער אדער עפעס וואס דייטעט אן.

sig'nify *v.* (סיג'-ני-פאי) 1. בעצייכנען, בעדייטען; 2. אנדייטען.
1. This statement does not **signify** anything. 2. "All those in favor please **signify** by saying aye".

si'gnior *n.* (סי'-ניאר) ז. *signor*

sign man'ual (סאין מענ'-יו-על) אן אונטערשריפט מיט דער אייגענער האנד [וועגען אן אפיציעלען דאקומענט, אונטער וועלכען דער קעניג אדער דאס מאגיסטראט האט זיך אליין אונטערגעשריעבען]; עטוואס וואס שפיגעלט אב אדער דריקט אויס דעם כאראקטער אדער די אינדיווידואליטעט פון א געוויסער פערזאן.

sign of exclama'tion (סאין אוו עקס-קלע-מיי'-שאן) אן אויסרופס-צייכען [!].

sign of interroga'tion (סאין אוו אין-טער-א-גיי'-שאן) א פראגע-צייכען [?].

si'gnor *n.* (סי'-ניאר) א סיניאר [אן איטאליענישער אדעלמאן אדער אריסטאקראט]; א העררר, אן אדעלמאן; העררר [א טיטול פאר דעם נאמען אין איטאליען].

signo'ra *n.* (סי-ניאו'-רא) סיניארא, מאדאם [א טיטול פון א פרוי אין איטאליען בעת מען רופט זי מיט'ן נאמען].

signori'na *n.* (סי-ניא-רי'-נא) סיניארינא, פריילין, מאדמואזעל [א טיטול פון א מיידעל בעת מען רופט זי מיט'ן נאמען].

sign'-post *n.* (סאינ'-פאוסט) א זייל אדער סלופ [ווי נעבען אן אכסניא], אויף וועלכען עס הענגט א שילד.

signs of quota'tion (סאינז אוו קהווא-טיי'-שאן) ציטירונגס-צייכען אדער געגזענפיסלעך [די צייכענס „ " אין וועלכע עס ווערען איינגעשלאסען אן אנדערענס ווערטער אדער ווערטער וועלכע ווערען ציטירט פון אנדערסוואו].

si'ka *n.* (סי'-קא) דער סיקא, א מין יאפאנעזישער הירש.

sil *n.* (סיל) געלבער אקער [אזא געלבער ליים וואס האט אמאל געדיענט אלס פארב ביי מאלער].

si'lage *n. and v.* (סאי'-לעדזש) ז. *ensilage*

sile *n.* (סאיל) א זיפ, א רעשעטע; א זייערעל, א פילטער [פאר פליסיגקייטען]; דאס וואס בלייבט פון דורכזיפען אדער דורכזייען; פסלת, שמוץ.

si'lence *n. and v.* (סאי'-לענס) שטילקייט; דאס שווייגען, שווייגזאמקייט; פערשוויגענקייט, פערבארגענקייט, פערגעסענהייט; אין מוזיק — א פויזע; מאכען צו שווייגען, שטיל מאכען; איינשטילען.

si'lencer *n.** (סאי'-לען-סער) איינער וואס שטילט איין; דער אדער דאס וואס מאכט שווייגען; א בערוהיגער.

si'lent *a.* (סאי'-לענט) שווייגענד, שטום; ניט בערעדעוודיג; וואס זאגט גארנישט וועגען א געוויסען געגענשטאנד; וואס קען קיין דעה ניט זאגען; אהן רייד; שטיל, רוהיג.

si'lently *adv.* (סאי'-לענט-לי) אויף א שווייגענדען, שטומען שטייגער.

si'lentness *n.* (סאי'-לענט-נעס) דאס שווייגען, דאס זיין שטיל.

si'lent part'ner (סאי'-לענט פארט'-נער) א שטילער שותף [א שותף אין א געשעפט, וועלכער נעהמט ניט קיין טהעטיגען אנטייל אין דער פיהרונג פון געשעפט].

sile'sia *n.* (סי-לי'-שיא) סילעזישע לייווענד; אזא באוועל-צייג.

si'lex *n.* (סאי'-לעקס) ז. *silica*

silhouette' *n. and v.* (סיל-או-עט') א סילועט, א בילד וואס שטעלט פאר דעם שאטען פון דעם געגענשטאנד, וועלכען מען מאלט; דער פראפיל פון א געגענשטאנד, וואס איז בעדעקט מיט א שווארצען קאליר; מאכען א סילועט; געבען דעם סילועט אדער שאטען-בילד פון עפעס.

sil'ica *n.* (סיל'-אי-קא) קיזעל-זויערע, קרעמען-זויערע [זעהר א הארטער ווייסער אדער קאלירלאזער שטאף, וואס געפינט זיך אין פעלזען אין דער פארם פון קווארץ, אפאל א. ד. ג.].

sil'icate *n.* (סיל'-אי-קייט) סיליקאט, א זאלץ פון קיזעל-זויערע. ז. *silica*

silic'ic *a.* (סי-לים'-איק) וואס איז שייך צו קיזעל-זויערע. ז. *silica*

sil'icide *n.* (סיל'-אי-סיד) א כעמישע פערבינדונג פון סיליציום מיט אן אנדער עלעמענט. ז. *silicon*

silicif'erous *a.* (סיל-אי-סיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אין זיך קיזעל אדער קרעמען.

silicifica'tion *n.* (סי-לים-אי-פי-קיי'-שאן) דאס פערוואנדלען אין קיזעל-זויערע.

silic'ify *v.* (סי-לים'-אי-פאי) פערוואנדלען אין קיזעל-זויערע. ז. *silica*

sili'cious *a.* (סי-ליש'-אס) קרעמעניסטע, קיזעלדיג.

sili'cium *n.* (סי-ליש'-אי-אם) סיליציום. ז. *silicon*

sil'icle *n.* (סיל'-איקל) אין באטאניק — א קליינער שויט [סטרוטשקע]. ז. *silique*

sil'icon *n.* (סיל'-אי-קאן) סיליציום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען, וואס האט דעם אויסזעהן פון א טונקעל-גרויען פולווער].

sil'iconize *v.* (סיל'-אי-קאנ-איז) פערבינדען מיט סיליציום. ז. *silicon*

silic'ula *n.* (סי-ליק'-יו-לא) ז. *silicle*

sil'icule *n.* (סיל'-אי-קיול) ז. *silicle*

silic'ulose *a.* (סי-ליק'-יו-לאוס) שויטען-פערמיג, ווי א סטרוטשקע.

silic'ulous *a.* (סי-ליק'-יו-לאס) ז. *siliculose*

sil'iqua *n.* (סיל'-אי-קהווא) א הילז, א שויט, א סטרוטשקע; א קאראט [א געוויכט צו וועגען גאלד און עדעלשטיינער].

silique' *n.* (סי-ליק') א שויט, א סטרוטשקע, א הילז.

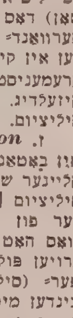

Silique

sil'iquiform *a.* (סיל'-אי-קהווי-פארם) וואס האט די פארם פון א שויט אדער סטרוטשקע.

sil'iquous *a.* (סיל'-אי-קהוואס) הילזיג, שויטיג; פון שויטען, פון סטרוטשקעס.

silk *n. and a.* (סילק) זייד; זייד-פאדים; זיידען, א זיידענער, געמאכט פון זייד.

silk'-cot'ton *n.* (סילק'-קאט'ן) זיידען-באוועל [אזא באוועל, וואס ווערט געברויכט אנצושטאפען קישענס א. ד. ג., אבער מען שפינט ניט פון איהר קיין פאדים].

silk'-cot'ton tree (סילק'-קאט'ן טריע) א בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסט זיידען-באוועל. ז. *silk-cotton*

sil'ken *a.* (סילקן) זיידען; זיידען-ארטיג; ווייך, צארט, זאנפט, בויגזאם; געקליידעט אין זיידענס; וואס לעבט אין לוקסוס; פערשווענדעריש.

silk'-fac'tory *n.* (סילק'-פעק'-טא-רי) א זיידען-פאבריק.

silk'-fowl *n.* (סילק'-פאול) אזא הוהן מיט זעהר ווייכע און גלאנציגע פעדערען.

silk'-gland *n.* (סילק'-גלענד) א דריזע, וועלכע טיילט אויס זייד-שטאף [ווי ביי דעם זייד-ווארים].

silk gown (סילק גאון) דער זיידענער מאנטעל פון אן ענגלישען רעגיערונגס-ראטה; אן אדוואקאט וואס איז בעשטימט פון לארד-קאנצלער אלס רעגיערונגס-ראטה.

silk'-grass *n.* (סילק'-גרעס) די פאלמען-ליליע [זעהר א שעהנע גארטען-פלאנצע פון מעקסיקא און וועסט-אינדיען. ז. איל.]; זייד-גראז [אזא אמעריקאנישעס גראז].

Silk-grass

silk'-grow'er *n.* (סילק'-גראו'-ער) א ציכטער פון זייד-ווערים, איינער וואס האדעוועט זייד-ווערים [כדי צו בעקומען זייד].

silk'-hat *n.* (סילק'-העט) א צילינדער-הוט.

silk'-hen *n.* (סילק'-הען) ז. *silk-fowl*

sil'kiness *n.* (סיל'-קי-נעס) דאס זיין זיידען-ארטיג; דאס זיין ווי זייד; ווייכקייט; ווייבערישקייט, פערצערטעלטקייט, שוואכהערציגקייט.

silk'man *n.* (סילק'-מען) א הענדלער מיט זיידען-סחורות; איינער וואס איז בעשעפטיגט אין דער פראדוקציאן פון זיידען-סחורות; א דירעקטאר פון א זיידען-פאבריק.

silk'-mer'cer *n.* (סילק'-מויר'-סער) א הענדלער מיט זיידען-סחורות.

silk'-mill *n.* (סילק'-מיל) א זיידען-פאבריק.

silk'-reel *n.* (סילק'-ריעל) א מאשין, וועלכע נעהמט ארונטער רויהע זייד פון די קאקאנס און שפינט זייד-פאדים.

silk'-sor'ting machine' (סילק'-סאהר'-טינג מע-שין') א מאשין צו סארטירען זיידענע פעדים לויט זייער דיקקייט און זיי אנוויקלען אויף שפולען.

silk'-stock'ing *a. and n.* (סילק'-סטאק'-אינג) וואס טראגט זיידענע זאקען; אריסטאקראטיש, פעראיידעלט, פערצערטעלט; אן אריסטאקראט, איינער וואס לעבט אין לוקסוס.

silk'-wea'ver *n.* (סילק'-הוויע'-ווער) א זיידען-וועבער.

silk'-win'der *n.* (סילק'-הוואינ'-דער) ז. *silk-reel*

silk'worm *n.* (סילק'-הוואירם) א זייד-ווארים.

sil'ky *a. and n.* (סיל'-קי) פון זייד; זיידינג; אין באטאניק — בעדעקט מיט זיידען-ארטיגע האר; גלאט ווי זייד; אזא הוהן מיט זעהר ווייכע און גלאנציגע פעדערען.

sill *n.* (סיל) א שוועל [פון א טהיר]; דער אונטערשטער האריזאנטאלער טייל פון ראהם פון א פענסטער א. ד. ג.

sil'labub *n.* (סיל'-ע-באב) ז. ***sillibub***

sil'libub *n.* (סיל'-אי-באב) א געריכט פון מילך מיט וויין, ביער און צוקער.

sil'lily *adv.* (סיל'-אי-לי) אויף א דומען, נארישען אופן.

sil'liness *n.* (סיל'-אי-נעס) דומהייט, נארישקייט.

sil'lograph *n.* (סיל'-א-גרעף) א סילא-גראף, א סאטיריקער, א שרייבער פון סאטירישע פאעמען.

sillom'eter *n.* (סי-לאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון דעם גאנג פון א שיף.

sil'lon *n.* (סיל'-אן) א פארוואנד פון ערד אין א פעסטונג צו שיצען דעם שוואכען טייל פון א פעסטונגס-ווערק.

sil'ly *a. and n.* (סיל'-אי) דום, נאריש; א דומער יונג.

sil'ly sea'son (סיל'-אי סיעזן) א צייט ווען עס איז ניטא קיין וויכטיגע נייעס און די צייטונגס-ארויסגעבער פילען אן זייערע צייטונגען מיט ניט וויכטיגע מאטעריאלען און אפט מיט נארישע מעשיות און ערצעהלונגען.

si'lo *n. and v.* (סאי'-לאו) דער קארן-קעלער [א טיעפער פערמאכטער גרוב אדער אזא געביידע, וואו עס קומט ניט אריין קיין לופט און וואסער און וואו פוטער אדער גרינסען ווערען געהאלטען און פערבלייבען א לאנגע צייט פריש און גרין]; האלטען תבואה אין א קארן-קעלער. ז. ***ensilage***

Silo

silphol'ogy *n.* (סיל-פאל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער לארווא [אינזעקטען-ווערימלעך]. ז. ***larva***

silt *n. and v.* (סילט) בלאטע, שלאם; בעדעקען אדער בעדעקט ווערען מיט שלאם.

sil'ty *a.* (סיל'-טי) פול מיט שלאם; עהנליך צו שלאם.

silure' *n.* (סי-ליור') ז. ***sheat-fish***

silu'ridan *n. and a.* (סי-ליו'-רי-דען) א וועלס אדער סאם [אזא גרויסער טייך-פיש]; וואס האט די פארם אדער די אייגענשאפטען פון א וועלס אדער סאם. ז. ***sheat-fish***

sil'va *n.* (סיל'-ווא) ז. ***sylva***

sil'van *a. and n.* (סיל'-ווען) ז. ***sylvan***

sil'ver *n., a. and v.* (סיל'-ווער) זילבער; א זילבערנע מטבע; געלד; זילבערנע געשיר; א זילבערנע כלי; אין פאטאגראפיע — א זילבער-זאלץ וואס מאכט דעם נעגאטיוו אדער דאס פאפיער עמפפינדליך צו ליכט; עטוואס וואס איז עהנליך צו זילבער [אין גלאנץ]; געמאכט פון זילבער; זילבערנער; עהנליך צו זילבער [אין גלאנץ, קלאנג א. ז. וו.]; גלאנציג, שיינענד; צארט, פריעדליך, רוהיג; בעזילבערען, בעדעקען מיט זילבער; בעדעקען מיט עטוואס וואס איז עהנליך צו זילבער; בעדעקען מיט פאליע [א געמיש פון צין און קוועקזילבער צו בעדעקען שפיעגלען]; צוגעבען א זילבער-גלאנץ; מאכען גרוילינג.

sil'ver-bass *n.* (סיל'-ווער-בעס) א מין אמעריקאנער טייך-פיש מיט זילבער-ווייסע שופען. ז. ***mooneye***

sil'ver-bath *n.* (סיל'-ווער-בעטה) אין פאטאגראפיע — א לעזונג פון זילבער-אקסיד [צו מאכען דאס גלאז אדער דאס פאפיער עמפפינדליך צו ליכט]; א כלי צו האלטען דיעזע לעזונג.

sil'ver-beat'er *n.* (סיל'-ווער-ביעט'-ער) א זילבער-שלעגער [וואס קלאפט אויס בלאט-זילבער].

sil'verberry *n.* (סיל'-ווער-בער-אי) די זילבער-יאגדע [אזא אמעריקאניש בוימעל מיט שמעקעדיגע זילבער-בלעטלעך און עסבארע זילבער-יאגדעס].

sil'ver-black *a.* (סיל'-ווער-בלעק) שווארץ בעשפרענקעלט מיט זילבער-גרוי.

sil'ver-boom *n.* (סיל'-ווער-בוהם) ז. ***silver-tree***

sil'ver-bush *n.* (סיל'-ווער-בוש) דער זילבער-בוש אדער יופיטער'ס בארד [אזא שעהנער אייראפעאישער קוסט מיט זילבער-בלעטלעך].

sil'verchain *n.* (סיל'-ווער-טשיין) די פאלשע אקאציע. ז. ***locust-tree***

sil'verer *n.* (סיל'-ווער-ער) א בעזילבערער; א פאליערער [איינער וואס לעגט ארויף פאליע אויף שפיעגלען].

silverette' *n.* (סיל-ווע-רעט') א מין שעהנע הויז-טויב.

sil'verfin *n.* (סיל' ווער-פין) א מין סארדעל. ז. ***minnow***

sil'ver fir (סיל'-ווער פויר) דער זילבער-טאנענבוים [אזא טאנענבוים מיט א ווייכען ווייסען האלץ און מיט צוויי זילבער-שטריכען אויף די בלעטער].

sil'verfish *n.* (סיל'-ווער-פיש) דער זילבער-פיש [א נאמען פון פערשיעדענע פיש מיט זילבער-ווייסע שופען]; א מין הויז-אינזעקט וואס צופרעסט ביכער, טאפעטען [אביטשעס, שפאליער] א. ז. וו.

sil'ver-foil *n.* (סיל'-ווער-פאיל) זילבער-בלאט [דין אויסגעקלאפטער זילבער].

sil'ver fox (סיל'-ווער פאקס) דער זילבער-פוקס [אזא פוקס מיט א שווארצער גרוי געשפרענקעלטער פעל].

sil'ver-gilt *n.* (סיל'-ווער-גילט) בעגילטער זילבער; א נאכגעמאכטע בעגילדונג פון זילבער.

sil'ver-glance' *n.* (סיל'-ווער-גלענס') זילבער-גלאנץ [נאטירליכער זילבער-סולפיד אדער א פערבינדונג פון שוועבעל-זויערע מיט זילבער].

sil'ver-gray' *a. and n.* (סיל'-ווער-גריי') זילבער-גרוי [א געמיש פון שווארץ און זילבער-ווייס]; א זילבער-גרויער קאליר.

Sil'ver-Gray *n.* (סיל'-ווער-גריי) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאטען פון אמעריקא — איינער פון דעם קאנסערוואטיווען פליגעל פון דער וועהיג-פארטיי [נאך דער נידערלאגע פון דער פארטיי ביי די וואהלען פון יאהר 1852].

sil'ver-haired *a.* (סיל'-ווער-העהרד) זילבער-האריג; וואס האט ווייסע אדער גלאנציג-גרויע האר.

sil'verhead *n.* (סיל'-ווער-העד) די זילבער-שטערן-מיערע [אזא פלאנצע]. ז. ***chickweed***

sil'ver-head'ed *a.* (סיל'-ווער-העד'-עד) וואס האט זילבער-ווייסע אדער זילבער-גרויע האר אויף'ן קאפ; מיט א זילבערנעם קאפ [ווי א שטעקען].

sil'veriness *n.* (סיל'-ווער-אי-נעס) 1. דאס זיין פון זילבער; דאס ענטהאלטען זילבער; 2. עהנליכקייט צו זילבער.

2. The picture is remarkable for its broad and pure silveriness.

sil'vering *n.* (סיל'-ווער-אינג) בעזילבערונג; אין פאטאגראפיע — דאס אנזאפען מיט א זילבער-זאלץ [אום צו מאכען עמפפינדליך צו ליכט].

sil'verite *n.* (סיל'-ווער-איט) אן אנהענגער פון דעם געברויך פון זילבער אלס געלד גלייך מיט גאלד; אין די פעראייניגטע שטאטען פון אמעריקא — איינער וואס איז נעגען דעם, אז מען זאל אבשאפען דעם געברויך פון זילבער אלס געלד און פאדערט ענטוועדער זילבער זאל געברויכט ווערען גלייך מיט גאלד אדער אז זילבער-געלד זאל, אם ווענינגסטענס, געברויכט ווערען אין א בעדייטענדער צאהל.

sil'verize *v.* (סיל'-ווער-איז) בעזילבערען; מאכען עהנליך צו זילבער; בעדעקען מיט פאליע. ז. ***silver***

sil'ver-king *n.* (סיל'-ווער-קינג) ז. ***tarpon***

sil'ver-leaf *n.* (סיל'-ווער-ליעף) זילבער-בלאט [דין אויסגעקלאפטער זילבער]; דער ווייסער פאפעל-בוים [טאפאל].

sil'ver-leafed *a.* (סיל'-ווער-ליעפט) מיט זילבער-קאלירטע בלעטער [וועגען פלאנצען].

sil'verless *a.* (סיל'-ווער-לעס) וואס האט נים קיין זילבער; וואס האט ניט קיין געלד.

sil'verling *n.* (סיל'-ווער-לינג) א זילבערנע מטבע; א שקל אדער האלבער שקל [אמאל ביי אידען].

sil'verly *adv.* (סיל'-ווער-לי) אזוי ווי זילבער, זילבער-עהנליך [אין קלאנג אדער אויסזעהן].

sil'vern *a.* (סיל'-ווערן) זילבערן, געמאכט פון זילבער, עהנליך צו זילבער.

Speech is silvern, silence is golden.

sil'ver-owl *n.* (סיל'-ווער-אול) דער ווייסער נאכט-פויגעל [איילע, סאווא]. ז. ***barn-owl***

sil'ver-pa'per *n.* (סיל'-ווער-פיי'-פער) ווייסעס זיידען-פאפיער פון העכערען זארט.

sil'ver-plat'ed *a.* (סיל'-ווער-פלייט'-עד) געזילבערט, געדעקט מיט זילבער.

sil'ver-plat'er *n.* (סיל'-ווער-פלייט'-ער) א בעזילבערער, איינער וואס דעקט אדער בעציהט מיט זילבער.

sil'ver-print *n.* (סיל'-ווער-פרינט)

פאטאגראפישעס פאפיער פרעפארירט מיט זילבער־זאלין.

sil'ver-shaft'ed *a.* (סיל'־ווער־שעפט־עד) וואס טראגט זילבערנע פיילען [ווע־גען דער אלט־רוימישער געטין דיאנא].

sil'versides *n.* (סיל'־ווער־סאידז) א זילבער־פיש, א פיש וואס האט א זיל־בער־ווייסען שטרייף אויף די זייטען.

sil'versmith *n.* (סיל'־ווער־סמיטה) א זילבער־שמיעד, א זילבער־ארבייטער.

sil'ver-sold'er *n.* (סיל'־ווער־סאד־ער) א שטאף צו לייטען זילבער.

sil'verspot *n.* (סיל'־ווער־ספאט) א זומער־פויגעלע מיט זילבער־ווייסע פלעקען.

sil'ver-sprig *n.* (סיל'־ווער־ספריג) דער זילבער־קראליק [אזא קראליק מיט זילבער־גרויע האר]; די פעל פון דעם זילבער־קראליק.

Sil'ver State (סיל'־ווער סטייט) דער שטאאט נעווארא [איינער פון די פעראיי־ניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ווערט אזוי גערופען צוליעב די זילבער־מינען, וועלכע געפינען זיך דארטען].

sil'ver-stick *n.* (סיל'־ווער־סטיק) א בעאמטער פון ענגלישען קעניגליכען הויף.

sil'vertail *n.* (סיל'־ווער־טייל) ז. *silver-witch*.

sil'ver-tongue *n.* (סיל'־ווער־טאנג) ז. *song-sparrow*.

sil'ver-tongued *a.* (סיל'־ווער־טאנגד) מיט א שארפען צונג; וואס רעדט שעהן.

sil'ver-top *n.* (סיל'־ווער־טאפ) אזא קראנקהייט ביי גראזען, ווען זייערע אויבערשטע טיילען ווערען ווייס און פער־וועלקט.

sil'ver-tree *n.* (סיל'־ווער־טריע) דער זילבער־בוים [אזא בוים מיט זילבער־ווייסע בלעטער].

sil'verware *n.* (סיל'־ווער־הוועהר) זיל־בערנע ארטיקלען; זילבער־געשיר.

sil'ver-washed *a.* (סיל'־ווער־הוואשט) ווי בעדעקט מיט זילבער; ווי בעדעקט מיט פראסט־טהוי.

sil'ver wed'ding (סיל'־ווער הוועד־אינג) די זילבערנע האכציים [25 יאהר נאך דער חתונה].

sil'ver-white *n.* (סיל'־ווער־הוואיט) זילבער־ווייס [א מין ווייסער בליי].

sil'ver-witch *n.* (סיל'־ווער־הוויטש) אזא קליינער הויז־אינזעקט וואס צופרעסט ביכער, טאפעטען א. ז. וו. ז. *silverfish*.

sil'ver-work *n.* (סיל'־ווער־הווארק) זילבער־ארבייט, זילבער־ארנאמענטען; זיל־בער־געשיר.

sil'very *a.* (סיל'־ווער־אי) זילבערדיג; וואס ענטהאלט זילבער, בעדעקט אדער בע־שפרענקעלט מיט זילבער; פון זילבער־קאליר; פון א זילבער־קלאנג, העל־קלינ־גענד.

Sil'very Gray (סיל'־ווער־אי גריי) ז. *Silver-Gray*.

sil'viculture *n.* (סיל'־ווי־קאל־טשור) ז. *sylviculture*.

si'ma *n.* (סאי'־מא) — אין ארכיטעקטור דער אויבערשטער טייל פון א קארניז. ז. *cyma*.

simar' *n.* (סי־מאר') א לייכטער פרויען־מאנטעל.

Simaru'ba *n.* (סים־ע־רו'־בא) דער סימארובא־בוים [א מין בוימער, צו וועל־כע עס בעלאנגען די קוואסיא־בוימער]. ז. *Quassia*.

sim'bere *n.* (סים'־ביער) ז. *simbil*.

sim'bil *n.* (סים'־ביל) דער ווייס־בייכי־גער אפריקאנישער שטארך. ז. *stork*.

sim'blin *n.* (סים'־בלין) ז. *simlin*.

sim'bling *n.* (סים'־בלינג) ז. *simlin*.

Sim'ia *n.* (סים'־אי־א) דער מין אראנג־אוטאנגען [אזעלכע אפען]. ז. *orang-outang*.

sim'ian *a. and n.* (סים'־אי־ען) אפיש, מאלפיש; וואס איז שייך צו די מענשען־עהנליכע אפען; אן אפע, א מאלפע; א מענשען־עהנליכע אפע.

Simi'idæ *n.* (סי־מאי'־אי־דיע) דער מין מענשען־עהנליכע גרויסע אפען [הויפטזאכ־ליך דער מין גיבאנען. ז. *gibbon*].

sim'ilar *a. and n.* (סים'־אי־לאר) עהנ־ליך, גלייכארטיג; אן עהנליכע זאך.

similar'ity *n.* (סים־אי־לער'־אי־טי) עהנליכקייט, גלייכארטיגקייט; אן עהנליכ־קייט.

sim'ilarly *adv.* (סים'־אי־לאר־לי) מיט עהנליכקייט, אויף אן עהנליכען אופן.

I am similarly situated as you.

sim'ile *n. and adv.* (סים'־אי־ליע) אין רעטאריק — א גלייכניס, א פערגלייכניס, א פערגלייך, א צוגלייך; אין מוזיק — אויף דעמזעלבען אדער עהנליכען שטייגער.

sim'ile-mark *n.* (סים'־אי־ליע־מארק) א ווידערהאלונגס־צייכען אין מוזיק.

Simile-mark

simil'ia *n.* (סי־מיל'־אי־א) עהנליכע זאכען. ז. *simile*.

simil'iter *adv.* (סי־מיל'־אי־טער) אויף אן עהנליכען שטייגער; אין געריכטס־פער־האנדלונגען — אננעהמענדיג דעם קלע־גער'ס שטרייט־פונקט.

simil'itude *n.* (סי־מיל'־אי־טיוד) א עהנליכקייט; א פערגלייך, א פערגלייכונג; א נאכבילדונג; א ריכטיגע קאפיע פון א האנדשריפט.

similitu'dinary *a.* (סי־מיל־אי־טיו'־די־נע־רי) וואס איז שייך צו א פערגלייך אדער צום געברויך פון א פערגלייך; וואס בעצייכענט אדער מאכט א פערגלייך.

sim'ilor *n.* (סים'־אי־לאהר) סימילאר, מאנהיימער גאלד אדער פרינץ־מעטאל [א גאלד־געלבע מישונג פון קופער און צינק].

sim'ioid *a.* (סים'־אי־איד) ז. *simious*.

sim'ious *a.* (סים'־אי־אס) אפיש, מאל־פיש; וואס איז שייך צו די מענשען־עהנ־ליכע אפען.

sim'itar *n.* (סים'־אי־טאר) א קורצע, קרומע טערקישע שווערד.

sim'itared *a.* (סים'־אי־טארד) שווערד־פערמיג; געבויגען ווי א טערקישע שווערד.

sim'itar-pod *n.* (סים'־אי־טאר־פאד) אזא פאסאליע פון די הייסע לענדער. ז. *sea-bean*.

sim'lin *n.* (סים'־לין) א מין געבעקס [וואס קריסטען עסען געוועהנליך אום ווייהנאכט, פאסכא אדער אום פיערטען זונ־טאג פון פאסט־צייט]; אזא מין קליינער מעלאן־קירבעס.

sim'mer *v. and n.* (סים'־ער) אנהויבען אויפצוזידען; זשומען ווי ביים אויפזי־דען; אונטערהיצען; פערקאכען; האלטען ביים אויספלאצען [פון כעס]; דאס זשו־מען [ביים אויפזידען].

sim'nel *n.* (סים'־נעל) ז. *simlin*.

sim'nel bread (סים'־נעל ברעד) אזא געבעקס. ז. *simlin*.

Sim'nel Sun'day (סים'־נעל סאנ'־דיי) דער פיערטער זונטאג פון דער קריסטלי־כער פאסט־צייט.

simo'niac *n.* (סי־מאו'־ני־עק) איינער וואס קויפט אדער פערקויפט קירכען־עמ־טער; איינער וואס האנדעלט מיט הייליג־קייטען.

simoni'acal *a.* (סים־א־נאי'־ע־קעל) שולדיג אין סימאניע [דאס קויפען אדער פערקויפען קירכליכע עמטער אדער האנד־לען מיט הייליגקייטען]; וואס איז שייך צו סימאניע; וואס האנדעלט מיט הייליג־קייטען.

simoni'acally *adv.* (סים־א־נאי'־ע־קעל־אי) בעגנעהענדיג דעם פערברעכען פון סימאניע, אויף'ן אופן פון סימאניע [דאס האנדלען מיט הייליגקייטען, דאס קויפען אדער פערקויפען קירכליכע עמטער].

si'mon-pure' *a.* (סאי'־מאן־פיור') עכט, אמת'דיג, ריכטיג.

He is a simon-pure Indian.

sim'ony *n.* (סים'־א־ני) סימאניע, די זינד פון האנדלען מיט הייליגקייטען; די זינד פון קויפען אדער פערקויפען קירכ־ליכע עמטער.

simoom' *n.* (סי־מוהם') דער סאמום [אזא שטיקענדער, הייסער מדבר־ווינד].

simoon' *n.* (סי־מוהן') ז. *simoom*.

simos'ity *n.* (סאי־מאס'־אי־טי) פלאכ־נאזיגקייט; דאס האבען א פלאטשיגע אדער פערריסענע נאז; דאס זיין קאנקאוו [אויס־געבויגענקייט נאך אינעווייניג].

si'mous *a.* (סאי'־מאס) פלאכנאזיג, וואס האט א פלאטשיגע נאז; וואס האט א פערריסענע נאז; קאנקאוו, געבויגען נאך אינעווייניג.

sim'per *v. and n.* (סים'־פער) שמייכלען מיט א געמאכטען אדער נארישען שמיי־כעל; א געמאכטער אדער נארישער שמיי־כעל.

sim'perer *n.* (סים'־פער־ער) איינער וואס שמייכעלט מיט א געמאכטען אדער נארישען שמייכעל.

sim'pering *a.* (סים'־פער־אינג) וואס שמייכעלט מיט א געמאכטען אדער נארי־שען שמייכעל; געמאכט, אפעקטירט, כלומר'שדיג; נאריש.

sim'peringly *adv.* (סים'־פער־אינג־לי) מיט א געמאכטען אדער נארישען שמיי־כעל.

sim'ple *a., n. and v.* (סימפל) איינפאך, פשוט; ניט בעציערט, ניט געקינסטעלט; אויפריכטיג, אפענהערציג; אונענטוויקעלט; ניט איבערשפיצט, נאריש, לייכט, פער־שטענדליך; ניט קאמפליצירט; נידריג, ארים; ניט געמישט, ניט צוזאמענגעזעצט; אונוויכטיג; א סימפלום, א סימפלעקס [א ניט־געמישטע אדער ניט־צוזאמענגעזעצטע זאך, אן עלעמענט]; א הייל־פלאנצע; א קרייטער־מעדיצין; זאמלען הייל־קרייטי־כער.

sim'ple con'tract (סימפל קאנ'־טרעקט) א מינדליכער אבמאך, א ניט גע־שריבענער אדער א ניט אונטערגעשריבע־נער אבמאך.

sim'ple frac'tion (סימפל פרעק'־שאן) א געוועהנליכע ברוך־צאהל [ווי $\frac{2}{5}$ $\frac{3}{4}$ א. ז. וו., אין געגענזאץ צו א דאפעל־ברוך־צאהל, וואס קומט פון טיילען א ברוך־צאהל אויף א ברוך־צאהל, ווי $\frac{\frac{1}{2}}{\frac{2}{3}}$].

sim'ple-heart'ed *a.* (סים'־פל־הארט־עד) אויפריכטיג, ערנסט; גוטהארציג.

sim'ple in'terest (סימפל אינ'־טער־עסט) איינפאכע פראצענטען, קאפיטאל־פראצענטען [אין געגענזאץ צו פראצענט פון פראצענט].

sim'ple lar'ceny (סימפל לאר'־סע־ני) איינפאכע גנבה [וואס איז ניט דורכגע־

פיהרט אונטער אומשטענדען וואס מאכען שווערער די שולד].

sim'ple leaf (סימפל ליעף) אַן איינפאַך בלאַט [וואס בעשטעהט פון איין טייל].

sim'ple med'icine (סימפל מעד'-אי־סין) אַ ניט געמישטעס אדער ניט צוזאַמענגעזעצטעס הייל־מיטעל, אַ מעדיצין וואס בעשטעהט פון איין מין.

sim'ple-mind'ed *a.* (סימ'פל-מאינד'-עד) איינפאַך, ניט איבערגעשפיצט, אהן חכמות.

sim'ple-mind'edness *n.* (סימ'פל-מאינד'-עד-נעס) איינפאַכקייט, דאָס זיין ניט איבערגעשפיצט.

sim'pleness *n.* (סימ'פל-נעס) ז. ***simplicity***

sim'ple num'ber (סימפל נאַמ'-בער) אַן אבסטראַקטע צאָהל [סתם אַ צאָהל, ניט אַ צאָהל פון געוויסע זאַכען].

sim'pler *n.* (סימ'-פלער) אַ קרייטער־זאַמלער, אַ זאַמלער פון הייל־גראָזען.

sim'ples *n.* (סימפלז) 1. הייל־קרייטיכער; קרייטער־מעדיצין; ניט צוזאַמענגעזעצטע זאַכען; 2. נאַרישקייט, נאַרישע אויפפיהרונג.

2. He has a fit of simples.

sim'ple Si'mon (סימפל סאַי'-מאַן) אַ פשוטער, נאַרישער יונג.

sim'pleton *n.* (סימ'פל-טאַן) אַ נאַר, אַ דומקאָפּ; אַ מין אַמעריקאַנישער שטראַנד־לויפער [אַזאַ פויגעל. ז. ***dunlin***].

sim'ple-toothed *a.* (סימ'פל-טוהטהט) וואס האָט איין פאָר שנייד־צייהנער [פאָדערשטע צייהנער] אויבען און איין פאָר אונטען.

sim'ple-winged *a.* (סימ'פל-הווינגד) וואס האָט גלייכע, ניט געצאַקטע פליגלען.

simplic'ident *a. and n.* (סימ-פליס'-אי-דענט) וואס האָט בלויז איין פאָר אויבערשטע שנייד־צייהנער [פאָדערשטע צייהנער]; אַ גריזשענד חיה'לע מיט איין פאָר אויבערשטע שנייד־צייהנער.

simplic'ity *n.* (סימ-פליס'-אי-טי) איינפאַכקייט, פשוט'קייט; דאָס זיין ניט געמישט אדער ניט צוזאַמענגעזעצט; דאָס זיין ניט קאָמפּליצירט; לייכטקייט, פערשטענדליכקייט; ניט־געקינסטעלטקייט; אויפריכטיגקייט, אָפענהערציגקייט; נאַרישקייט, דומהייט.

simplifica'tion *n.* (סימ-פלי-פי-קיי'-שאַן) פעראיינפאַכונג.

sim'plify *v.* (סימ'-פלי-פאַי) מאַכען איינפאַך, פעראיינפאַכען.

sim'plism *n.* (סימ'-פליזם) דאָס פרעדיגען איינפאַכקייט און נאַטירליכקייט; שטרעבונג צו איינפאַכקייט און נאַטירליכקייט; געמאַכטע איינפאַכקייט.

sim'plist *n.* (סימ'-פליסט) ז. ***simpler***

sim'ply *adv.* (סימ'-פלי) 1. איינפאַך, פשוט; 2. קלאָר, ניט פערפלאָנטערט, לייכט, פערשטענדליך; 3. אויף אַן איינפאַכען, נאַטירליכען אופן; 4. מיט פשוט'קייט אדער אויפריכטיגקייט; 5. אויף אַ נאַרישען, דומען אופן; 6. בלויז, נור; 7. אַבּזאָלוט; אין פולען זין פון וואָרט.

1. It simply can not be done. 2. He writes clearly and simply. 4. He dresses very simply.

simula'crum *n.* (סימ-יו-ליי'-קראַם) אַן עהנליכקייט, אַ בילד, אַ פאָרשטעלונג פון עפּעס; אַן אונקלאָרע אדער ניט ריכטיגע עהנליכקייט אדער פאָרשטעלונג; אַ צייכען, וואס דייטעט אָן אויף עפּעס.

sim'ulant *a. and n.* (סימ'-יו-לענט) סימולירענד, פערשטעלט, כלומר'שט, נעמאַכט, היפּאָקריטיש, פאַלש; וואס זעהט אויס ווי עפּעס אַנדערש, וואס פערנעהמט דעם פּלאַץ פון עפּעס אַנדערש; אַ סימולאַנט, איינער אדער עטוואס וואס איז פערשטעלט, פאַלש אדער ניט עכט; אַ פאַלשער מענש, אַ היפּאָקריט; עטוואס וואס זעהט אויס ווי אַן אַנדער זאַך אדער פערנעהמט דעם פּלאַץ פון אַן אַנדער זאַך.

sim'ular *a. and n.* (סימ'-יו-לאַר) סימולירט, פערשטעלט, פאַלש, היפּאָקריטיש, כלומר'שט; אַ פערשטעלטער, פאַלשער מענש; אַ היפּאָקריט.

sim'ulate *v. and a.* (סימ'-יו-לייט) 1. סימולירען, זיך פערשטעלען; נאָכמאַכען, נאָכאָהמען; 2. זיין עהנליך; 3. אומענדערען אַ וואָרט אַזוי, אַז עס זאָל זיין עהנליך צו אַן אַנדער וואָרט; 4. סימולירט, פערשטעלט, היפּאָקריטיש, כלומר'שט, געמאַכט.

1. The murderer simulated insanity. 2. Some insects simulate flowers.

simula'tion *n.* (סימ-יו-ליי'-שאַן) סימולירונג, פערשטעלונג; נאָכאָהמונג; עהנליכקייט; דאָס ענדערען אַ וואָרט אַזוי, אַז עס זאָל זיין עהנליך צו אַן אַנדערען; אַ פיקטיווער, כלומר'שדיגער אָבּמאַך.

sim'ulator *n.* (סימ'-יו-ליי-טאַר) אַ סימולאַנט, אַ היפּאָקריט, אַ פאַלשער, פערשטעלטער מענש.

sim'ulatory *a.* (סימ'-יו-ליי-טאָ-רי) סימולירט, פערשטעלט, פאַלש, היפּאָקריטיש; וואס נאַרט אָב [דורך פערשטעלען זיך].

sim'ulism *n.* (סימ'-יו-ליזם) אין זאָאָלאָגיע — עהנליכקייט, דאָס זיין עהנליך צו עפּעס אַנדערש [ווי למשל, אַן אינזעקט, וואס איז עהנליך צו אַ בלאַט].

simultane'ity *n.* (סאַי-מאַל-טע-ני'-אי-טי) גלייכצייטיגקייט, דאָס פאָרקומען אדער עקזיסטירען אין איין צייט מיט אַן אַנדער זאַך.

simulta'neous *a.* (סאַי-מאַל-טיי'-ני-אַס) גלייכצייטיג, וואס עקזיסטירט אדער פּאַסירט אין איין צייט מיט אַן אַנדער זאַך.

simulta'neously *adv.* (סאַי-מאַל-טיי'-ני-אַס-לי) גלייכצייטיג, אין איין און דערזעלבער צייט.

simulta'neousness *n.* (סאַי-מאַל-טיי'-ני-אַס-נעס) גלייכצייטיגקייט, דאָס עקזיסטירען אדער פּאַסירען אין איין און דערזעלבער צייט.

sin *n., v., adv., prep. and c.* (סין) אַ זינד, אַן עבירה; זינדיגען, בעגעהן אַ זינד; ברייננען צו עפּעס דורך זינד; זינט, ווייל, אַזוי ווי [ז. ***since***].

Sina'ic *a.* (סאַי-ניי'-איק) ז. ***Sinaitic***

Sinait'ic *a.* (סאַי-נע-איט'-איק) וואס איז שייך צום באַרג סני אדער צום האַלבּאינזעל סני [וואו דער באַרג סני געפינט זיך].

sin'apism *n.* (סינ'-ע-פיזם) אַ זענעפט־פלאַסטער, אַ גאָרטשיצע־פלאַסטער.

sin'apize *v.* (סינ'-ע-פאַיז) בעשפּרענקלען ווי מיט זענעפט [גאָרטשיצע].

sinap'olin *n.* (סי-נעפּ'-אָ-לין) ז. ***sinapoline***

sinap'oline *n.* (סי-נעפּ'-אָ-לין) סינאַפּאָלין [אַזאַ כעמישער שטאָף, וואס קומט פון זענעפט־אויל].

sin'-born *a.* (סינ'-באָהרן) געבאָרען פון זינד, וואס שטאַמט פון זינד.

sin'-bred *a.* (סינ'-ברעד) געקומען אדער ערצויגען פון זינד.

since *adv., prep. and c.* (סינס) 1. זייט, זינט, נאָכדעם; 2. פריהער, מיט אַ צייט צוריק; 3. ווייל, אַזוי ווי.

1. Since my arrival I have met many friends. 3. Since you say so, I shall not argue with you on this point.

sincere' *a.* (סינ-סיער') אויפריכטיג; עהרליך; ריין, עכט, ניט פערדאָרבען.

sincere'ly *adv.* (סינ-סיער'-לי) מיט אויפריכטיגקייט; מיט עהרליכקייט; אויף אַ ריינעם, עכטען, אונפערדאָרבענעם אופן.

sincere'ness *n.* (סינ-סיער'-נעס) ז. ***sincerity***

sincer'ity *n.* (סינ-סער'-אי-טי) אויפריכטיגקייט; עהרליכקייט; עכטקייט, ריינקייט, אונפערדאָרבענקייט.

since then (סינס טהען) זייט דעמאָלט, פון יענער צייט אָן.

sincip'ital *a.* (סינ-סיפּ'-אי-טעל) וואס איז שייך צום אויבערשטען טייל פון קאָפּ [הויפּטזעכליך דעם פאָדערשטען טייל, אין געגענזאַץ צו דער פּאַטילניצע].

sin'ciput *n.* (סינ'-סי-פּאַט) דער אויבערשטער טייל פון קאָפּ [הויפּטזעכליך דער פאָדערשטער טייל אַלס געגענזאַץ צו דער פּאַטילניצע].

sine *c. and n.* (סאַין) זינט, נאָכדעם; אין טריגאָנאָמעטריע — אַ זינוס, די בעציהונג פון צוויי זייטען [די קאַטעטע און היפּאָטענוזע] פון אַ דריי־עק אין בעצוג צו דעם ווינקעל געגענאיבער דער בעטרעפענדער קאַטעטע. דיזע בעציהונג ווערט אויסגעדריקט אין אַ צאָהל וואס קען ניט זיין מעהר ווי 1 [צ. ב. אין דעם דריי־עק *ABC* איז די בעציהונג פון דער זייט *AC* צו דער זייט *AB*, ד. ה. *AC* געטיילט דורך *AB*, דער זינוס פון דעם ווינקעל *a*].

Sine

si'ne *prep.* (סאַי'-ני) אָהן.

sine'-com'plement *n.* (סאַינ'-קאַמ'-פּלי-מענט) אַ קאָזינוס. ז. ***cosine***

si'necural *a.* (סאַי'-ני-קיור-על) וואס איז שייך צו אַ סינעקורע. ז. ***sinecure***

si'necure *n., a. and v.* (סאַי'-ני-קיור) 1. אַ סינעקורע [אַן איינטרעגליכעס אַמט אָהן אַרבייט, אַן איינטרעגליכעס גלח'שעס אַמט אָהן אַרבייט אדער אָהן געוויסע פליכטען]; 2. איינטרעגליך אָהן אַרבייט; 3. געבען איינעם אַ סינעקורע.

1. Many politicians lost their sinecures under the new administration.

si'necurism *n.* (סאַי'-ני-קיור-איזם) 1. דאָס בעזיצען אַ סינעקורע [אַן איינטרעגליכעס אַמט, וואס פאָדערט ניט קיין אַרבייט, אַן איינטרעגליכעס גלח'שעס אַמט אָהן אַרבייט אדער אָהן געוויסע גלח'ישע פליכטען]; 2. אַ צושטאַנד, ווען סינעקורען זיינען אַן אָפּטע ערשיינונג.

2. Some government departments suffer deeply from sinecurism.

si'necurist *n.* (סאַי'-ני-קיור-איסט) אַ בעזיצער פון אַ סינעקורע, איינער וואס האַלט אַן איינטרעגליכעס אַמט, וואס פאָדערט ניט קיין אַרבייט. ז. ***sinecure***

si'ne di'e (סאַי'-ני דאַי'-אי) אָהן אַ בעשטימטען טאָג [ווען עטוואס, הויפּטזעכליך אַ פערזאַמלונג, ווערט אָבגעלעגט אויף אַן אונבעשטימטער צייט].

si'ne qua non (סאַי'-ני קהוויי נאָן) 1. אַן אונבעדינגט נויטיגע זאַך; 2. אונבעדינגט נויטווענדיג.

2. Lee's surrender was a condition sine qua non for the establishment of peace.

sin'ew *n. and v.* (סינ'-יו) קאַסטע, קאַסקע [צאַפּ], קאַסקע־געוועב, קאַסקע־פעדים; אַ מוסקול; אַ נערוו; אַ סטרונע; ענערגיע;

קראפט; עטוואס וואס גיט קראפט; א קוואל פון קראפט; א שטיצע; בעזארגען מיט קאסקע, מיט מוסקולען אדער מיט נערוועז; מאכען שטארק; דיענען אלס קראפט, שטארק צוזאמענבינדען.

sin'ewiness *n.* (סינ'-יו-אי-נעס) דאס זיין מוסקולעז; קרעפטיגקייט, שטארקייט; דאס האבען קאסקע אדער שטארקע צוזאמענבינדונגס⸗פעדים פון די מוסקולען.

sin'ewless *a.* (סינ'-יו-לעס) אהן קאסקע [קאסע, צאפ], אהן שטארקע צוזאמענבינדונגס⸗פעדים אין די מוסקולען; אהן מוסקולען; קראפטלאז, שוואך.

sin'ewy *a.* (סינ'-יו-אי) עהנליך צו קאסקע [קאסע, צאפ]; וואס בילדעט קאסקע; וואס האט שטארקע קאסקע; מוסקולעז, קרעפטיג שטארק.

sinfoni'a *n.* (סינ-פא-ני'-א) א סימפאניע. ז. *symphony*

sin'ful *a.* (סינ'-פול) זינדיג, שלעכט, פערדארבען.

sin'fully *adv.* (סינ'-פול-אי) אויף א זינדיגען אופן; דורך זינד.

sin'fulness *n.* (סינ'-פול-נעס) זינדיגקייט, שלעכטקייט, פערדארבענהייט.

sing. אבקירצונג פון *singular*

sing *v. and n.* (סינג) 1. זינגען; 2. בעזינגען, לויבען; 3. דיכטען; 4. קענען געזונגען ווערען; 5. א געשריי טהאן, א קוויטש טהאן; 6. בעגלייטען אדער אויפנעהמען מיט געזאנג; 7. אויספיהרען עפעס דורך געזאנג; 8. קלינגען [אין די אויערען]; 9. וואיען, פייפען [ווי א ווינד]; 10. א געזאנג; אן אונטערהאלט דורך געזאנג.

2. His followers **sing** his praises. 4. This poem will **sing** to the tune of a hymn. 6. We **sang** the old year out and the new year in. 7. You cannot **sing** the savageness out of a tiger. 8. My ears **sing**.

sing'able *a.* (סינג'-עבל) וואס קען געזונגען ווערען.

sing'ableness *n.* (סינג'-עבל-נעס) דאס קענען געזונגען ווערען, דאס זיין צוגעפאסט צום זינגען.

sing anoth'er song (סינג ענ-אטה'-ער סאהנג) אננעהמען אן אנדער טאן, ענדערען דעם טאן, ווערען מעהר הכנעה'דיג.

sing anoth'er tune (סינג ענ-אטה'-ער טיון) ז. *sing another song*

singe *v. and n.* (סינדזש) סמאליען, אבסמאליען; אבברענען, אויסטריקענען; לייכט שעדיגען, אנטהאן א לייכטען שאדען; דאס פערסמאליען, דאס אבסמאליען; א סמאליענדע היץ; א לייכטע בראנדוואונד; א לייכטער שאדען, א לייכטע בעשעדיגונג.

singed cat (סינדזשד קעט) אן אבגעסמאליעטע קאץ; א גוטער מענש מיט א שלעכטען אויסזעהן; א מענש מיט א לייכט⸗געשעדיגטער רעפוטאציע.

singe'ing *n.* (סינדזש'-אינג) דאס סמאליען; דאס סמאליען אן עוף; דאס אבסמאליען די האר אדער בארווע [ווארסע] פון ציץ [קאטון].

singe'ing-lamp *n.* (סינדזש'-אינג-לעמפ) אזא לאמפ אבצוסמאליען די האר פון א פערד [אנשטאט זיי אבצושערען].

singe'ing-machine' *n.* (סינדזש'-אינג-מע-שין') א מאשין אבצוסמאליען די האר אדער בארווע [ווארסע] פון געוועבטען צייג.

singe off (סינדזש אף) אבסמאליען, ארומסמאליען, אבברענען.

singe ones' beard (סינדזש הוואנז ביערד) מאכען א שטארקען איבערפאל, דערלאנגען א שטארקען קלאפ.

sing'er *n.* (סינדזש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס סמאליעט; איינער וואס סמאליעט אב די האר אדער די בארווע [ווארסע] פון געוועבטע שטאפען; א מאשין אבצוסמאליען די בארווע פון געוועבטע שטאפען.

sing'er *n.* (סינג'-ער) א זינגער א דיכטער; א דעקלאמאטאר; א זינג⸗פויגעלע.

sing'ing *n. and a.* (סינג'-אינג) דאס זינגען; א געזאנג; דיכטונג; דאס בעזינגען; דאס קלינגען אין די אויערען; זינגענד, עהנליך צו געזאנג.

sing'ing-bird *n.* (סינג'-אינג-בוירד) א זינג⸗פויגעל.

sing'ing-book *n.* (סינג'-אינג-בוק) א געזאנג⸗בוך.

sing'ing-gal'lery *n.* (סינג'-אינג-געל'-ער-אי) א כאר⸗גאלעריע אין א קלויסטער.

sing'ingly *adv.* (סינג'-אינג-לי) זינגענדיג; אויף א זינגענדיגען שטייגער.

sing'ing-man *n.* (סינג'-אינג-מען) א זינגער, א כאריסט.

sing'ing-mas'ter *n.* (סינג'-אינג-מעס'-טער) א געזאנג⸗לעהרער.

sing'ing-school *n.* (סינג'-אינג-סקוהל) א געזאנג⸗שול.

sing'ing-voice *n.* (סינג'-אינג-וואיס) די זינג⸗שטימע [די שטימע וואס ווערט געברויכט ביים זינגען].

sing'ing-wom'an *n.* (סינג'-אינג-הוואומ'-ען) א זינגערין, א כאריסטין.

sin'gle *a., n. and v.* (סינגל) איינציג; איינצעלן; אליין; אונפערהייראט; בעזונדער; אונגעוועהנליך, וואס איז אן אויסנאהמע; אינדיווידועל, פערזענליך, פריוואט; איינפאך, ניט קאמפליצירט, וואס בעשטעהט בלויז פון איין זאך; נארמאל, געזונד; אויפריכטיג, פשוט, עהרליך; עטוואס וואס איז איינצעלן אדער איינציג; אין בייסבאל⸗שפיעל — אזא אבקלאפען דעם באל, וואס גיט די מעגליכקייט דעם אבקלאפער אבצולויפען א פיערטעל פון דעם שפיעל⸗פלאץ; אין קריקעט⸗שפיעל — א קלאפ, וואס גיט די מעגליכקייט איין מאל צו לויפען הין און צוריק; אזא בעוועגונג פון פערד, ווען די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי געוועהנליך ביים לויפען און די פאדערשטע ווי ביי גאלאפ [ז. *rack*]; דער עק פון א חיה [אויף דער יעגער⸗שפראך]; אבטיילען, אבזונדערען, אויסקלייבען איינס אדער איינעם פון פיעלע; זיך אבטיילען, זיך אבזונדערען; פעראייניגען, צוזאמענבינדען.

sin'gle-act'ing *a.* (סינ'גל-עקט'-אינג) וואס ווירקט בלויז אין איין ריכטונג [וועגען מאשינען און מאשינען⸗טיילען].

sin'gle-banked *a.* (סינ'גל-בענקט) וואס האט צו איין רודערער אויף יעדען זיץ⸗פלאץ [וועגען א שיף]; וואס האט נור איין רייה קלאווישען [ווי אן ארגעל].

sin'gle-bar *n.* (סינ'גל-באר) ז. *swingletree*

sin'gle bless'edness (סינגל בלעס'-עד-נעס) דאס אונפערהייראטע לעבען.

sin'gle-breast'ed *a.* (סינ'גל-ברעסט'-עד) איין⸗רייהיג, מיט איין רייה קנעפ [וועגען א ראק אדער וועסט].

sin'gle-brood'ed *a.* (סינ'גל-ברוהד'-עד) וואס ברייננט ארויס קינדער בלויז איין מאל אין יאהר [וועגען אינזעקטען, פויגלען און חיות].

sin'gle com'bat (סינגל קאמ'-בעט) א דועל; א צוויי⸗קאמפף, א געפעכט צווישען צוויי.

sin'gle-cut *a.* (סינ'גל-קאט) וואס איז געשניטען בלויז אין איין ריכטונג [וועגען א פייל].

sin'gle en'try (סינגל ענ'-טרי) איינפאכע בוכפיהרונג [אין געגענזאץ צו דאפעלטער בוכהאלטעריע, וואו יעדער פאסטען ווערט פערשריבען צוויי מאל, אי אין דעבים אין אין קרעדים].

sin'gle-eyed *a.* (סינ'גל-איד) 1. איינאויגיג, וואס האט איין אויג בלויז; 2. מיט א נארמאלען, געזונדען אויג; 3. אויפריכטיג, איבערגעגעבען, טריי, זעלבסט⸗אויפאפפערענד.

3. He is a noble, **single-eyed**, self-sacrificing man.

sin'gle file (סינגל פאיל) א רייה פון איינצעלנע מענשען אדער געגענשטענדע איינער הינטער'ן אנדערען.

sin'gle-flow'ered *n.* (סינ'גל-פלאו'-ערד) וואס האט איין⸗איינציגע בלום.

sin'gle-foot *n. and v.* (סינ'גל-פוט) אזא בעוועגונג פון פערד, ווען די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי ביים לויפען און די פאדערשטע ווי ביי גאלאפ; זיך אזוי בעוועגען [וועגען פערד]. ז. *rack*

sin'gle-foot'er *n.* (סינ'גל-פוט'-ער) א פערד וואס בעוועגט זיך אזוי, אז די הינטערשטע פיס בעוועגען זיך ווי ביים געוועהנליכען לויפען און די פאדערשטע ווי ביי גאלאפ.

sin'gle-hand'ed *a.* (סינ'גל-הענד'-ער) 1. וואס האט איין האנד; 2. וואס קען געטהאן ווערען מיט איין האנד אדער דורך איין מענשען; 3. זעלבסטשטענדיג, אליין, אהן וועמענס עס איז הילף.

2. It was a **single-handed** undertaking. 3. He was left to fight **single-handed** against corruption.

sin'gle-heart'ed *a.* (סינ'גל-הארט'-ער) אויפריכטיג, עהרליך.

My friend came to my assistance with his usual **single-hearted** kindness.

sin'gle-heart'edly *adv.* (סינ'גל-הארט'-עד-לי) מיט אויפריכטיגקייט, מיט עהרליכקייט.

sin'gle life (סינגל לאיף) דאס אונפערהייראטע לעבען.

sin'gle-load'er *n.* (סינ'גל-לאוד'-ער) א ביקס וואס ווערט געלאדען מיט איין קויל.

sin'gle man (סינגל מען) אן אונפערהייראטער, א בחור; אין יוריספרודענץ — אן אונפערהייראטע פערזאן [מאן אדער פרוי].

sin'gle-mind'ed *a.* (סינ'גל-מאינד'-ער) 1. אויפריכטיג, עהרליך; 2. וואס האט אין זינען בלויז איין זאך, וואס לאזט זיך ניט אבווענדען אן א זייט, וואס האלט זיך שטרענג אן עפעס.

1. She is an unpretending, **single-minded**, artless girl. 2. No influence could distract his **single-minded** loyalty.

sin'gle-mind'edness *n.* (סינ'גל-מאינד'-עד-נעס) אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט; דאס האבען אין זינען איין זאך, דאס האלטען זיך שטרענג אן עפעס.

sin'gle mon'ey (סינגל מאנ'-אי) קליינגעלד.

sin'gleness *n.* (סינ'גל-נעס) איינציגקייט, איינצעלהייט; דאס זיין אונפערהייראט; דאס זיין בעזונדער; אונגעוועהנליכקייט; דאס זיין אן אויסנאהמע; דאס זיין פערזענליך; פריוואטקייט; איינפאכקייט, ניט⸗קאמפליצירטקייט; דאס בעשטעהן בלויז פון איין זאך; נארמאלקייט,

געזונדקייט; אויפריכטיגקייט, פשוט'קייט, עהרליכקייט.

sin'gle pneumo'nia (סינגל ניו-מאו'-ני-א) ענטצינדונג פון איין לונג.

sin'gles *n.* (סינגלז) צוזאמענגערעדעטע פאדים פון רויהען זייד; אין טעניס-שפיעל — א שפיעל פון צוויי מענשען.
ז. ***single***

sin'gle-soled *a.* (סינ'גל-סאולד) ארים.

sin'gle stan'dard (סינגל סטענ'-דארד) מאנאמעטאליזם.
ז. ***monometallism***

sin'gle state (סינגל סטייט) דאס זיין אונפערהייראט; דאס אונפערהייראטע לעבען.

sin'gle-stick *n.* (סינ'גל-סטיק) אזא קורצער, דיקער שטעקען וואס ווערט גע-ברויכט אלס וואפע און ווערט געהאלטען ביים פעכטען מיט איין האנד; פעכטען מיט אזא שטעקען; א הילצערנע שווערד וואס ווערט געברויכט פאר געפעכט-איבונגען.

sin'gle-stick'er *n.* (סינ'גל-סטיק'-ער) אן איין-מאסטיגע שיף.

sin'gle tax (סינגל טעקס) א שטאאטס-שטייער בלויז אויף לאנד [לויט דער לעהרע פון דעם אמעריקאנישען עקאנא-מיסט הענרי דזשארדזש, דארף דיזער שטייער ברייננגען צו דער נאציאנאליזי-רונג פון דער ערד און דורך איהר צו דער אבשאפונג פון עקאנאמישער אונגלייכ-הייט].

sin'gle-tax'er *n.* (סינ'גל-טעקס'-ער) איינער וואס פאדערט, אז דער שטאאט זאל ציהען זיינע הכנסות בלויז פון שטייערען אויף לאנד; א הענרי דזשארדזשיסט, אן אנהענגער פון דעם אמעריקאנישען עקאנאמיסט הענרי דזשארדזש.
ז. ***single tax***

sin'gle-tax'ism *n.* (סינ'גל-טעקס'-איזם) די טעאריע פון שטאאטס-שטייערען בלויז אויף לאנד; הענרי דזשארדזשיזם, די עקאנאמישע לעהרע פון הענרי דזשארדזש. ז. ***single tax***

sin'gleton *n.* (סינ'גל-טאן) אין וויסט [אזא קארטען-שפיעל] — א האנד קארטען, אין וועלכער עס געפינט זיך בלויז איין קארט פון א גאנג קארטען; איין קארט פון א גאנג אין דער האנד פון א שפיעלער [אין וויסט]; א שוטה, א נאר.

sin'gletree *n.* (סינ'גל-טריע)
ז. ***swingletree***

sin'gle wom'an (סינגל הוואומ'-ען) אן אונפערהייראטע פרוי.

sin'glings *n.* (סינ'-גלינגז) דער ספּירטס וואס קומט ארויס צום ערשטען ביים דיס-טילירען.

sin'glo *n.* (סינ'-גלאו) א מין טהעע מיט גרויסע שוואך צוזאמענגעראלטע בלעטער.

sin'gly *adv.* (סינ'-גלי) אלס איינצעלנע פערזאן, אלס איינצעלנע זאך; איינציג-ווייז; אויף אן אויפריכטיגען, איינפאכען, עהרליכען אופן.

sing out (סינג אוט) אויסשרייען, אויס-רופען, רופען אויף'ן קול.

sing'-sing *n.* (סינג'-סינג) א מין אפרי-קאנישע אנטילאפע. ז. ***kob***

sing small (סינג סמאהל) אננעהמען א הכנעה'דיגען טאן; שפיעלען אן אונ-טערגעארדענטע אדער אונוויכטיגע ראלע.

sing'song *a., n. and v.* (סינג'-סאהנג) וואס פערפאסט ליעדער, וואס מאכט גראַ-מען; וואס איז איינטאניג-ריטמיש, אונ-טערזינגענדיג; א געדיכט צוגעפאסט צום זינגען; גראמען, גראם-שטראם-פאעזיע; אן איינטאניג-ריטמישער ניגון; דאס אונ-טערזינגען ביים רעדען; א פערזאמלונג, וואו יעדער אנטייל-נעהמער זינגט עפעס; פערפאסען ליעדער אדער גראמען; אונ-טערזינגען, ריידען מיט א ניגון.

sing'spiel *n.* (סינג'-ספיעל) א זינג-שפיעל [א האלב-דראמאטישעס ווערק, אין וועלכען איינינגע טיילען ווערען געזונגען].

sing to sleep (סינג טו סליעפ) איינ-שלעפערען דורך געזאנג.

sin'gular *a. and n.* (סינ'-גיו-לאר) 1. איינצעלן; 2. אינדיווידועל, פערזענ-ליך, וואס איז שייך צו איינצעלנע פערזא-נען אדער זאכען; 3. איינציג אין פאך, וואס האט צו זיך קיין גלייכען נים; 4. אין גראמאטיק — וואס איז שייך צום סינגו-לאר אדער איינצאהל [די גראמאטישע פארם וואס בעצייכענט איין זאך אדער איין פערזאן]; 5. אייגענטימליך, זאנדער-באר, מאדנע; 6. בעזאנדערס, אויסערגע-וועהנליך, אויסגעצייכענט, בעמערקענס-ווערטה; 7. אין מאטעמאטיק — וואס איז אן אויסנאהמע; 8. איינצעלהייט, אן איינ-צעלנע פערזאן אדער זאך; 9. אן אריגי-נאל, אן עקסצענטריקער, איינער וואס ציי-כענט זיך אויס מיט ספּעציעלע אייגענטימ-ליכקייטען; איינער אדער עטוואס וואס איז זאנדערבאר אדער מאדנע; 10. אין גראמאטיק — דער סינגולאר, די איינ-צאהל.

2. This is my **singular** opinion. 3. The discovery of America was a **singular** event in the history of civilization. 5. His life is not extraordinary but rather **singular**. 6. He is a man of **singular** integrity and learning.

singularisa'tion *n.* (סינ-גיו-לאר-אי-זיי'-שאן) ז. ***singularization***

sin'gularise *v.* (סינ'-גיו-לאר-איז)
ז. ***singularize***

singular'ity *n.* (סינ-גיו-לער'-אי-טי) איינצעלהייט, איינציגקייט; דאס זיין פער-זענליך; איינציגקייט; אבגעזונדערטקייט; דאס זיין אונפערהייראט; זאנדערבאר-קייט; אויסערגעוועהנליכקייט; אייגענטימ-ליכקייט; א זאנדערבארע פערזאן, פאסי-רונג א. ז. וו. ז. ***singular***

singulariza'tion *n.* (סינ-גיו-לאר-אי-זיי'-שאן) פעראיינצעלונג; דאס איבער-טראגען פון מעהרצאהל אין איינצאהל, דאס געברויכען אין איינצאהל אנשטאט אין מעהרצאהל.

sin'gularize *v.* (סינ'-גיו-לאר-איז) פעראיינצעלן; פערוואנדלען מעהרצאהל אין איינצאהל, געברויכען אין איינצאהל אנשטאט אין מעהרצאהל; אויסצייכנען.

sin'gularly *adv.* (סינ'-גיו-לאר-לי) 1. אין איינצאהל; 2. אין בעצוג בלויז צו איין פערזאן, פערזענליך; 3. אויף א זאנ-דערבארען, מאדנעם אדער אייגענטימליכען אופן; אויף א זעלטענעם, מערקווירדיגען אדער אויסערגעוועהנליכען אופן.

3. He was **singularly** fortunate in his investments.

sin'gularness *n.* (סינ'-גיו-לאר-נעס)
ז. ***singularity***

sin'gular num'ber (סינ'-גיו-לאר נאמ'-בער) דער סינגולאר, די איינצאהל [די גראמאטישע פארם וואס בעצייכענט איין פערזאן אדער איין זאך].

singul'tous *a.* (סינ-גאל'-טאס) וואס איז שייך צו שלוקערצען, וואס ליידעט פון שלוקערצען.

singul'tus *n.* (סינ-גאל'-טאס) א שלו-קערץ.

Sin'ic *a.* (סינ'-איק) כינעזיש.

sin'ical *a.* (סינ'-אי-קעל) וואס געהערט צו א סינוס [זינוס], סינוס-ארטיג.
ז. ***sine***

Sin'icism *n.* (סינ'-אי-סיזם) כינעזי-שעס, כינעזישע מאניערען, מנהגים א. ז. וו.

sin'ister *a.* (סינ'-איס-טער) 1. לינקס, וואס געפינט זיך צו לינקס; 2. וואס זאגט אן אויף שלעכטס, וואס דראהט מיט אונ-גליק, וואס ברייננגט אונגליק, שלים-מזל'דיג, שעדליך, אונגליקליך; 3. בייז, שלעכט; 4. אונאנגענעהם.

2. The news from the old folks had a **sinister** meaning.

sin'ister-hand'ed *a.* (סינ'-איס-טער-הענד'-עד) געלינקט; שלים-מזל'דיג, אונ-גליקליך.

sin'isterly *adv.* (סינ'-איס-טער-לי) דראהענדיג מיט אונגליק, פארויסזאגענדיג אויף אונגליק, ברייננגענדיג אונגליק; מיט שלעכטקייט, מיט בייזקייט; אויף א שעד-ליכען אדער אונגליקליכען אופן.

sin'isterness *n.* (סינ'-איס-טער-נעס) דאס ענטהאלטען א דראהונג אדער אן אנ-זאג אויף שלעכטס אדער אונגליק; שעד-ליכקייט, אונגליקליכקייט; בייזקייט, שלעכטקייט.

sinis'tra *adv.* (סי-ניס'-טרא) אין מו-זיק — מיט דער לינקער האנד [אן אנ-דייטונג צו שפיעלען מיט דער לינקער האנד].

sin'istrad *adv.* (סינ'-איס-טרעד) צו לינקס.

sin'istral *a.* (סינ'-איס-טרעל) לינק, גע-בויגען אדער אבגעווענדעט נאך לינקס; וואס האט ביידע אויגען אויף דער לינקער זייט פון קאפ [וועגען געוויסע פיש].

sinistral'ity *n.* (סינ-איס-טרעל'-אי-טי) לינקקייט; געבויגענקייט נאך לינקס.

sin'istrally *adv.* (סינ'-איס-טרעל-אי) צו לינקס.

sinistra'tion *n.* (סינ-איס-טריי'-שאן) אבווענדונג אדער אבבויגונג נאך לינקס; לינקקייט; אבגעבויגענקייט נאך לינקס.

sinistrogy'ric *a.* (סינ-איס-טרא-דזשאי'-ריק) וואס ווירקט אדער בעוועגט זיך פון רעכטס צו לינקס.

sinistror'sal *a.* (סינ-איס-טראהר'-סעל)
ז. ***sinistrorse***

sin'istrorse *n.* (סינ'-איס-טראהרס) גע-ווענדעט נאך לינקס, וואס ווענדעט זיך נאך לינקס, געריכטעט נאך לינקס.

sin'istrous *a.* (סינ'-איס-טראס) לינק; וואס דייטעט אן אויף שלעכטס, וואס זאגט פארויס אויף שלעכטס; אונגליקליך, שלים-מזל'דיג.

sin'istrously *adv.* (סינ'-איס-טראס-לי) נאך לינקס; געלינקט; אונגליקליך, שלים-מזל'דיג, פארויסזאגענדיג אויף שלעכטס.

sink *v. and n.* (סינק) 1. זינקען, פער-זינקען, אראבזינקען; 2. פערדארבען, דע-גענעריִרען; דעגענערירט ווערען, פערדאר-בען ווערען; 3. אראבדריקען, ערנידריגען; ערנידריגט ווערען; ווערען נידריגער, געהן אראב-צו; 4. פערמינדערען; מאכען ניד-ריגער [דעם טאן, די שטימע]; פערמינ-דערט ווערען; 5. אונטערגעהן, פערגעהן [ווי די זון, די לבנה, די שטערן]; 6. פאלען; 7. טיעף איינדרינגען, איינגעזאפט ווערען; 8. איינפאלען, זיין איינגעפאלען; 9. זיך זעצען, זיך אראבלאזען, זיך פערשפרייטען; 10. אונטערגעהן, פערניכטעט ווערען; פער-ניכטען; 11. אויסגראבען; 12. איינגרא-בען; 13. פערלירען געלד [אין אן אונ-

טערנעהמינג]; 14. פערבארגען, אונטערדריקען, ניט ארויסברייננגען; 15 איינשניידען טיעפער [אין דעקאראציאנס-ארבייט]; א רינשטאק; אן אבצוג, א קלאאקע, א קאנאל [פאר אונריינעם וואסער]; אן אבצוגס-גרוב; א וואסער-אבגוס [א באסיין אין א קיך אדער וואש-צימער צום וואשען]; אן אבצוגס-לאך, אן עפנונג צום ארויסלאזען אונריינעם וואסער; א מיאוס'ער, אויסגעלאסענער אדער אונאנשטענדיגער פלאץ; א פערטיעפונג אדער א בלאטיגע געגענד, וואו עס פערזינקט דאס וואסער פון א טייך; א פאל-טהיר אין א טעאטער צום אויפהויבען און ארבלאזען דעקאראציאנען; א ניט טיעפע אויסגראבונג אין א מינע; אן איינגעזונקענער פלאץ אין א סטערעאטיפישער פלאטע.

3. The old time "favorite of the people" **sank** into insignificance. 4. His voice **sank**. 6. The invalid **sank** into a chair. 8. He has **sunken** cheeks. 9. Silence **sunk** on all around. 11. The miners **sunk** a shaft.

sink'able *a.* (סינק'-עבל) וואס זינקט, וואס קען געזונקען ווערען.

sink a debt (סינק ע דעט) אבצאהלען אדער דעקען א חוב.

sink back (סינק בעק) צוריקפאלען; זיך צוריקלעהנען.

sink'er *n.* (סינק'-ער) איינער אדער עטוואס וואס זינקט אדער בריינגט צום זינקען; א געוויכט ארונטערצולאזען עפעס אין וואסער.

sink'-hole *n.* (סינק'-האול) אן אבצוגס-לאך, אן עפנונג ארויסצולאזען אונריינעם וואסער.

sink'ing *n. and a.* (סינק'-אינג) 1. דאס זינקען; אויסגראבונג; איינדריקונג, פערטיעפונג; א פוגע, אן איינשניט אין א ברעט; דאס מאכען פוגעס אדער איינשניטע אין ברעטער; זינקענד, פערניכטענד; 2. וואס פעראורזאכט א געפיהל פון חלשות.

2. The patient had a **sinking** spell.

sink'ing-fund *n.* (סינק'-אינג-פאנד) א פאנד צו צאהלען די פאלקס-שולדען.

sink'-stone *n.* (סינק'-סטאון) א געלעכערטער שטיין איבער אן אבצוגס-רעהר אדער אין א וואסער-אבגוס.

sink the shop (סינק טהי שאפ) זיך צוריקהאלטען פון געשפרעכען וועגען דער אייגענער פראפעסיאן אדער בעשעפטיגונג.

sink'-trap *n.* (סינק'-טרעפ) א פאררינטונג ביי אן אבצוגס-רעהר, וואס דערלאזט ניט, אז די גאזען פון דער רעהר זאלען אריינקומען אין די וואהנונגען.

sin'less *a.* (סינ'-לעס) זינדלאז, אונשולדיג, אהן זינד.

sin'lessly *adv.* (סינ'-לעס-לי) אהן זינד, אונשולדיג.

sin'lessness *n.* (סינ'-לעס-נעס) אונשולדיגקייט, זינדלאזיגקייט.

sin'ner *n.* (סינ'-ער) א זינדער, א בעל-עברה.

sin'ner it (סינ'-ער איט) זיך אויפפיהרען ווי א בעל-עברה.

sin'-of'fering *n.* (סינ'-אפ'-ער-אינג) א קרבן חטאת.

sinolog'ical *a.* (סינ-א-לאדזש'-אי-קעל) סינאלאגיש, וואס איז שייך צו סינאלאגיע [די וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער כינעזישער שפראך, כינעזישער ליטעראטור, געשיכטע א. ז. וו.].

sinol'ogist *n.* (סי-נאל'-א-דזשיסט) ז. *sinologue*.

sin'ologue *n.* (סינ'-א-לאג) א סינאלאג [א קענער פון דער כינעזישער שפראך, ליטעראטור, געשיכטע א. ז. וו.].

sinol'ogy *n.* (סי-נאל'-א-דזשי) סינאלאגיע, די וויסענשאפט וועלכע בעשעפטיגט זיך מיט דער כינעזישער שפראך, ליטעראטור, היסטאריע א. ז. וו.

sino'pia *n.* (סי-נאו'-פי-א) ז. *sinopis*.

sino'pis *n.* (סי-נאו'-פיס) אזא רויטע פארב וואס ווערט געמאכט פון רויטען אייזענקווארץ [אזא אייזען-ערד].

sin'ople *n.* (סינ'-אפל) רויטער אייזענקווארץ [אזא אייזען-ערד].

sin'ter *n.* (סינ'-טער) סינטער [אזא קאלכיגער שטאף וואס ווערט אבגעלאגערט אין וואסער-קוועלען].

Sin'to *n.* (סינ'-טאו) ז. *Shinto*.

Sin'tu *n.* (סינ'-טוה) ז. *Shinto*.

sin'uate *v. and a.* (סינ'-יו-אייט) שלענגלען, בויגען היז און הער; וועלענפערמיג, געשלענגעלט, געבויגען היז און הער; געצאקט.

sin'uated *a.* (סינ'-יו-איי-טעד) געשלענגעלט, געבויגען היז און הער; געצאקט.

sin'uately *adv.* (סינ'-יו-אייט-לי) אויף א געשלענגעלטען אופן; געבויגען היז און הער; מיט צאקען.

sinua'tion *n.* (סינ-יו-איי'-שאן) א ווינדונג, א שלאנגען-פערמיגע אויסבויגונג.

sin'uose *a.* (סינ'-יו-אוס) ז. *sinuous*.

sinuos'ity *n.* (סינ-יו-אס'-אי-טי) וועלען-פערמיגקייט, א שלאנגען-פערמיגע אויסבויגונג, א וועלען-פערמיגע ווינדונג.

sin'uous *a.* (סינ'-יו-אס) געשלענגעלט, וועלען-פערמיג; געדרעהט, געבויגען היז און הער; וואס דרעהט, וואס קרוטשעט, וואס שווינדעלט.

sin'uously *adv.* (סינ'-יו-אס-לי) אויף א שלאנגען-פערמיגען אדער וועלען-פערמיגען אופן; געדרעהט, געבויגען היז און הער.

sin'uousness *n.* (סינ'-יו-אס-נעס) ז. *sinuosity*.

si'nus *n.* (סאי'-נאס) אן אויסבויגונג, א בויג; א בוכט, א מעער-בוזים, א ים-אויסגוס; א חלל אדער עפנונג פון א ביין, א פערטיעפונג אדער א גריבעל אין אן אבר; א פיסטול, אן עפנונג וואס פיהרט צו א געשוויר; די רונדונג צווישען צוויי צאקען פון א בלאט.

sip *v. and n.* (סיפ) זופען, טרינקען מיט קליינע שלוקען; זויגען; א זופ טהאן, נעהמען א זופ; דאס זופען; א זופ, א שלוק.

sipe *v.* (סאיפ) טריפען, דורכרינען, דורכנעצען; ווייקען.

siph'ilis *n.* (סיפ'-אי-ליס) ז. *syphilis*.

si'phon *n. and v.* (סאי'-פאן) א סיפאן [אזא פלאש אין וועלכער מען האלט סעלצער אדער אנדערע וואסער-געטרענקע וועלכע ענטהאלטען גאזען]; א סיפאן-ראהר [אזא געבויגענער ראהר, וואס ווערט בענוצט ארויסצוציהען פליסיגקייט פון א כלי. דער ראהר ווערט געבויגען ניט אין דער מיטען, נאר אזוי, דאס דער ענד וואס איז אויסען איז לענגער און דער אנדערער ענד וואס קומט אריין אין דער פליסיגקייט איז קירצער]; א קאנאל אין קערפער דורך וועלכען עס געהט דורך וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט; ציהען וואסער אדער אן אנדער פליסיגקייט דורך א סיפאן-ראהר; פליסען דורך א סיפאן-ראהר.

si'phonage *n.* (סאי'-פאנ-עדזש) די ווירקונגס טהעטיגקייט פון א סיפאן-ראהר.

siphon .ז

si'phonal *a.* (סאי'-פאנ-על) וואס איז שייך צו א סיפאן-ראהר; געבויגען אין דער פארם פון א סיפאן-ראהר. ז. *siphon*.

si'phon-barom'eter *n.* (סאי'-פאנ-בע-ראמ'-ע-טער) א סיפאן-באראמעטער [א באראמעטער וואס איז אויסגעבויגען ווי א סיפאן-ראהר, איין ענד לענגער און דער אנדערער קירצער].

Siphon-barometer

si'phon-bot'tle *n.* (סאי'-פאנ-באט'ל) א סיפאן, א סיפאן-פלאש [אזא פלאש אין וועלכער מען האלט סעלצער אדער אנדערע וואסער-געטרענקע, וועלכע ענטהאלטען גאזען].

siphon'ic *a.* (סאי-פאנ'-איק) פון א סיפאן-ראהר, וואס איז שייך צו א סיפאן-ראהר.

si'phoniform *a.* (סאי'-פאנ-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סיפאן-ראהר.

Siphonoph'ora *n.* (סאי-פא-נאפ'-א-רא) אזעלכע הידראזאען [ווייכע זשעלע-ארטיגע ים-בעשעפענישען] וועלכע שווימען אין גרויסע מחנות.

si'phonophore *n.* (סאי'-פא-נא-פאור) איינער פון די יעניגע הידראזאען [ווייכע זשעלע-ארטיגע ים-בעשעפענישען] וועלכע שווימען אין גרויסע מחנות.

sip'per *n.* (סיפ'-ער) א זופער, א שלוקער.

sip'pet *n.* (סיפ'-עט) א קליינער ביסען, א קליין שטיקעל; עטוואס וואס איז איינגעווייקט אין א פליסיגקייט צום עסען.

sip'pets *n.* (סיפ'-עטס) שטיקלעך ברויט איינגעווייקט אין מילך אדער זופ.

sip'ple *v.* (סיפל) זופען, שלוקען.

sir *n. and v.* (סויר) הערר, מיין הערר; א סער [אן ארעל-טיטול אין ענגלאנד]; אנרופען "סער"; געברויכען דאסווארט "סער".

sircar' *n.* (סויר-קאר') — אין אינדיען די העכסטע אויטאריטעט, די רעגיערונג; דער הערר פון הויז; א דיענער וואס פיהרט די רעכנונגען פון דער הויז-האלט און וועלכער מאכט די איינקויפע פאר'ן הויז; א בעצירק, א פראווינץ.

sirdar' *n.* (סויר-דאר') אין אינדיען — א מיליטער-בעאמטער; א רעגיערונגס-פערזאן; א לייב-וועכטער; א הויפט-בעדיענטער, א הויפט-קעלנער.

sirdar'-bear'er *n.* (סויר-דאר'-בעהר'-ער) אין אינדיען — א הויפט-בעדיענטער; א הויפט-קעלנער; א לייב-וועכטער.

sire *n. and v.* (סאיר) א טיטול פון א קעניג אדער פרינץ ווען מען רעדט צו איהם; א פאטער; א פארפאטער; אן עלטעסטער; אן אלטע פערזאן; דער שטאם-פאטער ביי הויז-טהיערע; ערצייגען, פראדוציר[ע]ן [וועגען הויז-טהיערע].

sire'less *a.* (סאיר'-לעס) אהן א פאטער; אונפרוכטבאר, אונפראדוקטיוו.

si'ren *n. and a.* (סאי'-רען) א סירענע [אין דער גריכישער מיטאלאגיע — איינע פון די ים-נימפען אדער האלבע ים-געטינען, וועלכע פלעגען דורך זייער זינגען פערפיהרען די ים-רייזענדע און פלעגען זיי פערניכטען. זיי ווערען פארגעשטעלט אין דער געשטאלט פון א יונגער פרוי מיט פליגלען און מיט פויגעלשע פיס]; א רייצענדע פערפיהרערין; א רייצענדער

זינגער אדער זינגערין; א פיש-עהנליכע ים-חיה, וועלכע האט צוויי פיס פון פא- רענט, ווי די ים-קוה; אזא אינסטרומענט וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון מעטאלע- נע אדער הילצערנע פלאטען מיט לעכלעך, וועלכע, ווען זיי ווערען שנעל געדרעהט איבער א לופט-שטראם אדער דאמפף, גע- בען זיי ארויס שטארקע טענער אדער א הילכענדען פייף; א סיגנאל-טרובע אויף א שיף אין דער צייט פון א נעבעל [טו- מאן]; אן אפאראט צו בעשטימען די צאהל טאן-שווינגונגען פון מעטאלען אדער פון האלץ; פערפיהרעריש, אנציהענד, אנלא- קענד.

sirene′ *n.* (סאי-ריען′) אזא אינסטרו- מענט וואס בעשטעהט הויפטזעכליך פון מעטאלענע אדער הילצערנע פלאטען מיט לעכלעך, וועלכע, ווען זיי דרעהען זיך אי- בער א לופט-שטראם אדער דאמפף געבען זיי ארויס שטארקע טענער אדער א היל- כענדען פייף; א סיגנאל-טרובע אויף א שיף אין דער צייט פון א נעבעל [טו- מאן].

Sire′nia *n.* (סאי-רי′-ני-א) דער מין זוי- גענדע און גראז-עסענדע פיש-עהנליכע ים- חיות [זיי האבען מייסטענס צוויי פיס פון פארענט].

sire′nian *a.* and *n.* (סאי-רי′-ני-ען) ווי א סירענע, פערפיהרעריש, אנציהענד, אנלאקענד; וואס איז שייך צו די פיש- עהנליכע זויגענדע און גראז-עסענדע ים- חיות, ווי די ים-קוה א. ד. ג.; איינע פון די דיעזע פיש-עהנליכע ים-חיות.

siren′ical *a.* (סאי-רענ′-אי-קעל) ווי א סירענע, פערפיהרעריש, אנלאקענד.

Sir′ian *a.* (סיר′-אי-ען) וואס איז שייך צו דעם סיריוס-שטערען אדער צו דעם הונד-שטערען. ז. *Sirius*.

siri′asis *n.* (סי-ראי′-ע-סיס) זונען- שטיך [א קראנקהייט וואס ווערט פער- אורזאכט פון דער היץ פון דער זון]; א זון-באד [דאס באדען זיך אין די שטראהלען פון דער זון].

sirin′ga *n.* (סי-רינ′-גא) ז. *seringa*.

sir′i-oil *n.* (סיר′-אי-איל) קעמעל-היי אויל. ז. *lemon-grass*.

sir′itch *n.* (סיר′-איטש) סעזאם-אויל. ז. *bene*.

Sir′ius *n.* (סיר′-אי-אס) דער סיריוס- שטערען אדער דער הונד-שטערען [א זעהר העל-ווייסער שטערען, דער העלסטער שטערן אין הימעל].

sirkar′ *n.* (סויר-קאר′) ז. *sircar*.

sir′loin *n.* (סויר′-לאין) דאס לענדען- שטיק, דער לענדען-בראטען [פון א רינד- פיה].

si′roc *n.* (סאי′-ראק) ז. *sirocco*.

siroc′co *n.* (סי-ראק′-או) א דרום-מזרח ווינד אויף דעם מיטעללענדישען ים.

sir′rah *n.* (סיר′-א) יונג איינער, חברה- מאן, קערל.

sir′up *n.* and *v.* (סיר′-אפ) סיראפ, צוקער-זאפט; פערזיסען מיט סיראפ; בעשמירען מיט סיראפ.

sir′uped *a.* (סיר′-אפט) מיט סיראפ.

sir′upy *a.* (סיר′-אפ-אי) סיראפדיג, ווי סיראפ.

sirvente′ *n.* (סיר-וואנט′) א סירוועגטעס [א שפאט-ליעד אדער סאטירע-ליעד פון די אמאליגע טרובאדורען איבער די פער- ברעכענס פון דער הויכער געזעלשאפט].

sis *n.* (סיס) א מיידעל; א געליעבטע; א ליעב מיידעלע. ז. *siss*.

sis′al *n.* (סיס′-על) ז. *Sisal hemp*.

Sis′al grass (סיס′-על גרעס) ז. *Sisal hemp*.

Sis′al hemp (סיס′-על העמפ) אגאווע- פאזער [אזעלכע פעדים, וועלכע ווערען גענומען פון דער אמעריקאנער אגאווע- פלאנצע].

sis′kin *n.* (סיס′-קין) א טשיזשיק [אזא קליין זינג-פויגעלע].

sis′kin-green *n.* (סיס′-קין-גריען) א גריין-געלבליכער קאליר.

siss *n.* and *v.* (סיס) א מיידעל, א גע- ליעבטע; א ליעב מיידעלע; ציששען, שי- פען.

siss′ing *n.* (סיס′-אינג) א צישענדער אדער שיפענדער קלאנג.

sist *v.* (סיסט) פארטרעטען פאר'ן געריכט צו ענטפערען; גערופען ווערען צו ענט- פערען פאר'ן געריכט; אבשטעלען, אדער אבלעגען א פראצעס.

sis′ter *n.*, *a.* and *v.* (סיס′-טער) א שוועסטער; א קלויסטער-שוועסטער, א מי- נישקע, א מאנאשקע; וואס איז א שוועס- טער, וואס שטעהט אין עהנליכקייט, בע- ציהונג אדער קרובה'שאפט ווי א שוועס- טער; זיין ווי א שוועסטער, זיין פונקט עהנליך; בעהאנדלען ווי א שוועסטער; זיין א שוועסטער.

sis′terhood *n.* (סיס′-טער-הוד) שוועס- טערשאפט; שוועסטער-פליכט; א שוועס- טער-ארדען, אן ארדען פון מאנאשקעס.

sis′ter-in-law′ *n.* (סיס′-טער-אינ- לאה′) א שוועגערין.

sis′terless *a.* (סיס′-טער-לעס) אהן א שוועסטער.

sis′terly *a.* (סיס′-טער-לי) שוועסטער- ליך.

Sis′ter of Mer′cy (סיס′-טער אוו מויר′-סי) א בארמהערציגע שוועסטער [א מיטגליעד פון א געוויסען מאנאשקעס-אר- דען, וואס גיט זיך הויפטזעכליך אב מיט אויפפאסען קראנקע].

sis′trum *n.* (סיס′-טראם) א סיסטרום, אן איזיס-קלאפער [אזא מוזיקאלישער אינסטרו- מענט אין אלטען עגיפטען און אין אנדערע אריענטאלישע לענדער, וואס פלעגט בענוצט ווערען ביים ברייגגען קרבנות פאר דעם גאט איזיס. דער אינ- סטרומענט בעשטעהט פון אן אוואלען מעטאל-ראהם אין וועל- כען עס זיינען פאר קווער אריינגעשטעלט עטליכע שטעקעלעך מיט רינגעלעך אויף זיי].

Sistrum

sit *v.* and *n.* (סיט) זיצען; זיך זעצען; זיצען, זיצען אויף אייער; רוהען; ליע- גען; זיצען בלייבען; פערבלייבען; זיך אויפהאלטען, זיך בעפינדען, וואהנען; הא- בען א געוויסע ריכטונג אדער צושטאנד; קליידען; פאסען [גוט אדער שלעכט]; האלטען א זיצונג; פערנעהמען א פלאץ אלס בעאמטער אדער געוועהלטער; זיין א מיטגליעד אדער האבען א זיץ [אין פארלאמענט, אין א בעראטונגס-פערזאמ- לונג א. ד. ג.]; איינפלאצען אהן זיך אב- צוברעכען [וועגען א שטיין-קויהלען מאסע אין א קויהלען-גרוב]; א פלאצונג אדער א ברוך אין דעם דאך פון א קויהלען-גרוב.

sit apart′ (סיט ע-פארט′) זיצען אן א זייט, זיצען בעזונדער.

sit at cham′bers (סיט עט טשיימ′- בערז) אבהאלטען געריכטס-זיצונגען.

sit at meat (סיט עט מיעט) עסען, זי- צען ביים טיש צום עסען.

sit at the helm (סיט עט טהי העלם) זיצען ביים רודער, שטעהן אן דער שפיצע.

sit down (סיט דאון) זיך אנידערזעצען; זיך בעזעצען, זיך עטאבלירען; אנפאנגען א בעלאגערונג [וועגען מיליטער]; זיך אברוהען.

site *n.* (סאיט) 1. א לאגע, אן ארט, א געגענד; 2. א פלאץ אויף וואס עטוואס איז אוועקגעשטעלט אדער דארף אוועקגע- שטעלט ווערען [ווי א הויז].

2. We bought a site for a home.

sit in (סיט אין) זיך האלטען פעסט אן עטוואס.

sit in judg′ment (סיט אין דזשאדזש′- מענט) משפט'ען, אורטיילען, קריטיקירען.

sitiol′ogy *n.* (סיט-אי-אל′-א-דזשי) ז. *sitology*.

sitol′ogy *n.* (סאי-טאל′-א-דזשי) די לעה- רע וועגען נאהרונג, דער טייל פון דער מעדיצינישער וויסענשאפט וואס פער- נעהמט זיך מיט נאהרונג אדער דיעטע.

sit on (סיט אן) 1. האלטען א זיצונג וועגען עפעס; בעטראכטען עטוואס אויף אן אפיציעלער פערזאמלונג; 2. אונטער- דריקען.

1. The commission will **sit on** the appeal of the petitioners. 2. The judge will soon **sit on** the lawyer's long-winded argument.

sit on anx′ious bench (סיט אן ענק′- שאס בענטש) זיצען ווי אויף שפילקעס, שטעהן ווי אויף הייסע קויהלען.

Let us have a definite answer. Don't keep us **sitting on the anxious bench** all these weeks.

sit out (סיט אוט) אויסזען בלייבען, ניט נעהמען קיין אנטייל.

sit′ter *n.* (סיט′-ער) א זיצער, א זיצער- דע; איינער וואס פערנעהמט א זיץ; איי- נער אדער איינע וואס זיצט פאר א מא- לער זיך אראבצונעהמען א בילד; א פוי- געל וואס זיצט אויף אייער, א בריהענדער פויגעל.

sit′ter up (סיט′-ער אפ) איינער וואס זיצט ביז שפעט אין דער נאכט, איינער וואס וואכט דורך נאכט.

sit′ting *n.* and *a.* (סיט′-אינג) א זיצונג; דאס זיצען; דאס זיצען פאר א מאלער אראבצונעהמען א בילד פון זיך, אן אויפ- נאהמע פון א מאלער; די זיצונגס-צייט; א בעגרענצטער טייל פון צייט; א זיץ; א זיץ-ארט, א זיץ-פלאץ; אן אויסברי- הונג פון אייער; די צייט וואס א פויגעל בריהט אויס אייער; די צאהל אייער וואס א פויגעל בריהט אויס מיט איין מאל; זיצענד; אין באטאניק — וואס איז אהן א שטיעל אדער שטענגעל [וועגען פלאנ- צען].

sit′ting-room *n.* (סיט′-אינג-רוהם) א וואהן-צימער [אין געגענזאץ צו א שלאף- צימער]; א זאאל.

sit′uate *v.* and *a.* (סיטש′-יו-אייט) אוועקשטעלען אין א לאגע; אוועקשטע- לען אין א ספעציעלער לאגע אדער בעדינ- גונג; אוועקגעשטעלט אין א לאגע.

situa′tion *n.* (סיטש-יו-איי′-שאן) א סיטואציאן; א לאגע; א צושטאנד; אן אמט, א שטעלע.

sit un′der (סיט אנ′-דער) בייוואהנען א פרעדיגט פון א גייסטליכען; זיין א מיטגליעד פון א קירך אדער פון א שול; אויסהערען א פרעדיגט.

sit up (סיט אפ) זיך אויפהויבען פון געלעגער און זיך אוועקזעצען; זיצען בליי- בען; זיצען שפעט אין דער נאכט; בליי- בען וואך א גאנצע נאכט.

sit upon′ (סיט א-פאן′) ז. *sit on*.

sit'-upons' *n.* (סיט'־א־פאָנז') הויזן.
si'tus *n.* (סאַי'־טאַס) א סיטואַציאָן, א לאַגע; דער ריכטיגער אָרט אָדער פּלאַץ; דער ריכטיגער אָרט פון אַן אָרגאַן אָדער פון א טייל פון אַן אָרגאַן; אין יוריס־פּרודענץ — די ווירקליכע לאָקאַליטעט פון עפּעס; דער פאַקטישער אָרט וואָס איז אַנערקענט פון געזעץ.
sitz'-bath *n.* (סיטס'־בעטה) א זיץ־וואַנע.
Si'va *n.* (סי'־וואַ) שיוואַ אָדער סיוואַ, איינע פון די דריי הויפּט־גאָטהייטען אין אינדיען: בראַהמאַ — דער בעשעפער, ווישנו — דער אונטערהאַלטער און סיוואַ — דער פערניכטער.
Sivais'tic *a.* (סי־וואַ־איס'־טיק) וואָס איז שייך צום רעליגיעזען קולט פון סיוואַ אָדער שיוואַ. ז. *Siva*
Siv'an *n.* (סיוו'־ען) דער אידישער חדש סיון.
si'va-snake *n.* (סי'־וואַ־סנייק) אַזאַ גרויסע זעהר גיפטיגע שלאַנג אין אינדיען.
siv'vens *n.* (סיוו'־ענז) ז. *sibbens*
six *a.* and *n.* (סיקס) זעקס; א זעקס; די צאָהל זעקס; א זעקסטעל, א קאָרט אָדער ווירפעל מיט זעקס פּונקטען.
six'ain *n.* (סיק'־סיין) א געדיכט פון זעקס פערזען.
six'er *n.* (סיק'־סער) עטוואָס וואָס בע־שטעהט פון זעקס אָדער איז פערבונדען מיט זעקס.
six'fold *a.* and *adv.* (סיקס'־פאָולד) זעקס־פאַך; זעקס־פאַכיג; זעקס מאָל אַזוי פיעל.
six'-foot'er *n.* (סיקס'־פוט'־ער) א פער־זאָן וואָס איז זעקס פוס הויך.
six'-hour *a.* (סיקס'־אור) פון זעקס שטונדען; וואָס איז שייך צו א פיערטעל מעת־לעת.
six'pence *n.* (סיקס'־פּענס) אין ענגלישע מטבע פון זעקס פּענים אָדער א האַלבער שילינג [12 אַמעריקאַנער סענט].
six'penny *a.* (סיקס'־פּע־ני) וואָס איז ווערטה זעקס פּענים אָדער א האַלבען שי־לינג [12 אַמעריקאַנער סענט]; ביליג, פון קליינעם ווערטה.
six score (סיקס סקאָור) צוויי שאָק, הונ־דערט און צוואַנציג.
six'-shoo'ter *n.* (סיקס'־שוה'־טער) א זעקס־לויפיגער רעוואָלווער [א רעוואָלווער וועלכען מען קען אַנלאָדען מיט זעקס קוי־לען מיט אַמאָל].
six'teen' *a.* and *n.* (סיקס'־טיען') זעכ־צעהן; די צאָהל 16.
six'teenth' *a.* and *n.* (סיקס'־טיענטה') וואָס איז דער זעכצעהנטער; וואָס איז א זעכצעהנטעל; א זעכצעהנטער טייל, א זעכצעהנטעל; א זעכצעהנטעל נאָטע; דער זעכצעהנטער טאָג אין א טאָג־לייטונג.
sixth *a.* and *n.* (סיקסטה) וואָס איז דער זעקסטער; וואָס איז א זעקסטעל; א זעקסטער טייל, א זעקסטעל; דער זעקס־טער טאָג אין א טאָג־לייטונג.
sixth'ly *adv.* (סיקסטה'־לי) זעקסטענס.
six'tieth *a.* and *n.* (סיקס'־טי־עטה) וואָס איז דער זעכציגסטער; וואָס איז א זעכציגסטער טייל; א זעכציגסטעל, א זעכציגסטער טייל.
six'ty *a.* and *n.* (סיקס'־טי) זעכציג; די צאָהל 60.
six'tyfour'-mo *n.* (סיקס'־טי־פאָור'־מאָו) א בויגען פּאַפּיער וואָס איז גע־קנייטשט אין 64 בלעטער; א פּאַמפלעט אָדער ביכעל וואָס איז געמאַכט פון א בויגען וועלכער איז געקנייטשט אין 64 בלע־טער.

six'ty-six' *n.* (סיקס'־טי־סיקס') דאָס קאָרטען־שפּיעל "זעקס און זעכציג".
siz'able *a.* (סאַי'־זעבל) צימליך גרויס, פון נישקשה'דיגער גרויס.
siz'al *n.* (סיז'־על) ז. *Sisal hemp*
si'zar *n.* (סאַי'־זאַר) אַן אָרימער סטודענט אַמאָל אין די אוניווערזיטעטען פון קעמ־ברידזש און דובלין וואָס פלעגט אויפגע־האַלטען ווערען פריי.
si'zarship *n.* (סאַי'־זאַר־שיפּ) די לאַגע אָדער די רעכטע פון אַן אָרימען סטודענט אין קעמברידזשער און דובלינער אוני־ווערזיטעטען. ז. *sizar*
size *n.* and *v.* (סאַיז) גרויס, לענג, אומ־פאַנג, מאָס; פאָרם, פאָרמאַט, געשטאַלט; א פּאָרציאָן שפּייז און געטרענקע; א בע־שטימטער פּרייז פאַר אַן עקסטרא פּאָר־ציאָן שפּייז און געטרענקע אין קעמברי־דזשער און אַנדערע אוניווערזיטעטען אין ענגלאַנד פאַר די סטודענטען; א געוויסער זאָרט קליי אָדער קלייסטער וואָס ווערט בענוצט אין פּאַפּיער־פאַבריקאַציאָן, אין מאַלעריי און אין אַנדערע קונסט־אינדוס־טריען; פאַרמעט־קליי; קליי־וואַסער; מילך־קאַלך וואָס מויערער בענוצען; אַזאַ קלייאַיגער דרוק־טינט פאַר בוכשטאַבען וואָס ווערען בעשטרייט מיט גאָלד אָדער זיל־בער־פּולווער; רעגולירען אָדער בעשטי־מען די גרויס, לענג, אומפאַנג, געוויכט אָדער מאָס פון עפּעס; בעקומען אין קעמ־ברידזשער אָדער אַנדערע אוניווערזי־טעטען אַן עקסטרא פּאָרציאָן שפּייז און געטרענקע פאַר א בעשטימטען פּרייז; קוי־פען פאַר א בעשטימטען פּרייז; בעזאָרגען מיט פּאָרציעס שפּייז און געטרענקע; סאָר־טירען סאָלדאַטען לויט זייער הויך; סאָר־טירען נאָך דער גרויס; אָבשאַצען אָדער בעשטימען די גרויס, דעם אומפאַנג אָדער די מאָס; דערהויבען צו דערזעלבער שטו־פע, פערגלייכען; פערגרעסערען; צורעכט מאַכען א זאַך, אַז זי זאָל האָבען א בע־שטימטע גרויס; בעשמירען מיט קליי אָדער קלייסטער; קלייען, קלייסטערען.
si'zeable *a.* (סאַי'־זעבל) ז. *sizable*
sized *a.* (סאַיזד) פון א געוויסער גרויס; בעדעקט מיט קליי אָדער קלייסטער.
si'zer *n.* (סאַי'־זער) אַן אינסטרומענט צו מעסטען די גרויס אָדער דעם אומפאַנג פון פערשידענע אַרטיקלען אום זיי צו סאָרטירען.
size'-roll *n.* (סאַיז'־ראָול) א שטיקעל פּאַרמעט וואָס ווערט צוגעלעגט צו א פּאַר־מעט־ראָלע אָדער צו א דאָקומענט; א ליס־טע, אין דער ענגלישער אַרמעע, וועלכע ענטהאַלט די נעמען פון די סאָלדאַטען פון א מיליטער־אַבטיילונג.
size'-stick *n.* (סאַיז'־סטיק) א מאָס־שטאָק פון שוסטערס צו מעסטען די לענג פון פוס.
si'ziness *n.* (סאַי'־זי־נעס) קלייאַיגקייט, קלעפּיגקייט.
si'zing *n.* (סאַי'־זינג) די בעשטימונג פון גרויס אָדער אומפאַנג; א בעשטעלונג פאַר אַן עקסטרא פּאָרציאָן שפּייז אָדער גע־טרענקע פאַר סטודענטען אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט; דאָס סאָרטירען שטיקער ערץ [רויהער מעטאַל] לויט דער גרויס פון די שטיקער; דאָס קלייען אָדער קלייסטערען; דאָס קלעפּען מיט קליי; קליי, קלייסטער.
si'zy *a.* (סאַי'־זי) קלעפּיג, קלייאַיג.
sizz *v.* (סיז) שיפּען, צישען.
siz'zle *v.* and *n.* (סיזל) שיפּען, צישען; זיין זעהר הייס; א שיפּענדער אָדער צי־שענדער גערויש ווי ביים בראָטען אָדער

זידען; א זעהר הויכע טעמפּעראַטור, א גרויסע היץ.
S-joint *n.* (עס'־דזשאָינט) אַן עס־פערבינ־דונג [א פערבינדונג פון צוויי פּלאַטען דורך א מעטאַל־שטרייף וואָס איז אויסגעבויגען אין דער פאָרם פון דעם בוכשטאַב *S*].

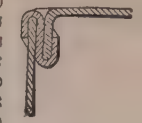

S-joint

skain *n.* (סקיין) ז. *skein*
skat *n.* (סקאַט) אַזאַ קאָרטען־שפּיעל.
skate *n.* and *v.* (סקייט) א שליט־שוה [צום גליטשען זיך]; א ראָל־שוה; דער סקאַט אָדער גלאַט־ראָכען [אַזאַ פּלאַטשי־גער פיש וואָס איז ענליך צו א פלעדער־מויז. ז. *ray*]; זיך גליטשען מיט שליט־שוה.

Skate

ska'ter *n.* (סקיי'־טער) איינער וואָס גליטשט זיך; אַזאַ אינזעקט מיט לאַנגע פיס וואָס גליטשט זיך אויף'ן וואַסער.
ska'ting *n.* (סקיי'־טינג) דאָס גליטשען זיך מיט שליט־שוה.
skaw *n.* (סקאָה) ז. *promontory*
skean *n.* (סקיען) א קינזשאַל; אַזאַ אַלטע פּיקע פון בראָנז מיט צוויי שאַרפען.
skear'y *a.* (סקיער'־אי) ז. *skeery*
skedad'dle *v.* and *n.* (סקי־דעד'ל) האַסטיג אַנטלויפען ווי פון א געפאַהר, אַנטלויפען אין שרעק אָדער אין פּאַניק; א האַסטיגעס אַנטלויפען ווי פון א גע־פאַהר.
skee *n.* and *v.* (סקיע) א סקיע, א ליזשע, א שנעע־שוך [אַזאַ לאַנג שמאָל ברע־טעל וואָס דער פאָדערשטער ענד איז פער־בויגען אַרויף אַזוי ווי א שליטעל און וואָס ווערט בעפעסטיגט צום פוס צום לוי־פען אויף שנעע אָדער אויף אייז]; לוי־פען אָדער גליטשען זיך מיט סקיעס אָדער ליזשעס.
skeel *n.* (סקיעל) אַזאַ פלאַכע מילך־כלי, א פלאַכע הילצערנע כלי; א מילך־כלי, א מילך־שעפעל, א דאַיניצע.
skee'-race *n.* (סקיע'־רייס) א וועט־לויף אויף סקיעס אָדער ליזשעס. ז. *skee*
skee'-run'ner *n.* (סקיע'־ראַנ'־ער) א סקיע־לויפער, איינער וואָס גליטשט זיך אויף סקיעס אָדער ליזשעס. ז. *skee*
skeer'y *a.* (סקיער'־אי) שרעקעדיג.
skee'sicks *n.* (סקיע'־זיקס) א געמיי־נער קערל, א שענדליכער יונג.
skeet *n.* (סקיעט) א שעפעל.
skee'ter *n.* (סקיע'־טער) א מיק, א קאָ־מאַר, א מאָסקיטאָ.
skeg *n.* (סקעג) א הילצערנער טשוואָק; דער הינטערשטער טייל פון קיעל פון א שיף; אַזאַ מין ווילדע פלוים.
skeg'ger *n.* (סקעג'־ער) א לאַקס וואָס איז נאָך ניט אַלט קיין יאָהר.
skegs *n.* (סקעגז) אַזאַ זאָרט האָבער.
skein *n.* (סקיין) א מאָטאָק, א שטראַנג [פון פעדים]; א פליהענדע מחנה [פון ווילדע פויגעל, ווי ווילדע גענז, ווילדע קאַטשקעס א. ד. ג.]; דאָס אייזערנע קע־

פעל וואס ווערט ארויפגעזעצט אויף דעם ענד פון א הילצערנעם אקס פון א וואגן.

skel'etal *a.* (סקעל'-ע-טעל) פון א סקעלעט, וואס איז שייך צו א סקעלעט.

skeletog'eny *n.* (סקעל-ע-טאדזש'-ע-ני) די בילדונג פון א סקעלעט; די אבּשטאמונג און די ענטוויקלונג פון א סקעלעט.

skeletog'raphy *n.* (סקעל-ע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון א סקעלעט.

skeletol'ogy *n.* (סקעל-ע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען סקעלעטען.

skel'eton *n., a. and v.* (סקעל'-ע-טאן) א סקעלעט [די פעראייניגטע אדער צוזאמענגעשטעלטע ביינער פון א מענשען אדער טהיער]; א געשטעל אויף וואס עטוואס שטיצט זיך; א ראהמען-געשטעל פון א געביידע [ווי דאס שטאהל און אייזען געשטעל פון הויכע מויערען אדער דאס געשטעל פון הילצערנע ראהמען-הייזער]; אן אויסערער ענטוואורף פון א שריפט-שטיק אדער ליטעראַרישער פערפאסונג; א רעגימענט סאלדאטען וואס איז שטארק פערקלענערט געווארען דורך א מלחמה אדער דורך א מגפה; א זעהר מאגערער מענש, א מענש הויט און ביינער; א זעהר דינע דרוק-שריפט; וואס איז שייך צו א סקעלעט; ווי א סקעלעט; וואס איז הויט און ביינער, מאגער; מאכען פאר א סקעלעט.

skel'eton at the feast (סקעל'-ע-טאן עט טהי פיעסט) א טרויריגע ערינערונג אדער פעררדרוס אין מיטען פון א שמחה [די עגיפּטער פלעגען אויף זייערע שמחות האלטען א סקעלעט אלס אן ערינערונג פון טויט].

skel'eton bill (סקעל'-ע-טאן ביל) אן אונטערגעשריבענער אבער ניט אויסגעפילטער וועקסעל [וואו די געלד-סומע קען אריינגעשריבען ווערען צו יעדער צייט].

skel'eton in the clos'et (סקעל'-ע-טאן אין טהי קלאז'-עט) א געהיימע פאמיליען-צרה, א שלעכטע אדער טרויריגע פאמיליען-געהיימנים.

skel'etonize *v.* (סקעל'-ע-טאן-איז) מאכען פאר א סקעלעט; איבערלאזען בלויז דעם סקעלעט אדער דעם ראהמען-געשטעל פון עפּעס; אין מיליטער — פערקלענערען די צאהל פון א רעגימענט אדער ארמעע.

skel'etonizer *n.* (סקעל'-ע-טאן-אי-זער) אן אינזעקט וואס פרעסט אויס פלאנצענבלעטער און לאזט איבער בלויז די אדערען פון זיי.

skel'eton key (סקעל'-ע-טאן קיע) אזא שליסעל מיט וועלכען מען קען עפענען פערשיעדענע שלעסער.

skel'etonless *a.* (סקעל'-ע-טאן לעס) אהן א סקעלעט; וואס האט ניט קיין סקעלעט.

skel'eton suit (סקעל'-ע-טאן סיוט) א קינדער-אנצוג וואס די הויזלעך זיינען צוגעקנעפּעלט אדער צוגענעהט צום זשאקעטעל.

skel'etonwise *adv.* (סקעל'-ע-טאן-הוואיז) אויף דעם אופן פון א סקעלעט, פון א ראהם-געשטעל אדער פון אן ענטוואורף פון עפּעס.

skep *n.* (סקעפּ) א הילף; א קאשיק; א קארב, א קאַרב, צערנע כלי צו האלטען קערנער; די מאס וואס א קארב נעהמט אריין; א קארבּוואגען; א ביענען-קארב [א נעפלאכטענער ביען-שטאק].

skep'sis *n.* (סקעפּ' סיס) די סקעפּטישע פילאזאפיע; דער פילאזאפישער צווייפעל.

Skep'tic *n.* (סקעפּ'-טיק) א סקעפּטיקער, אן אנהענגער פון דער אלט-גריכישער סקעפּטישער פילאזאפיע פון וועלכער דער פילאזאף פירהא איז געווען פון די הויפּט-פערטרעטער [דער גרונד-געדאנק פון דיעזער פילאזאפיע איז, דאס וועגען יעדער זאך זיינען פאראן ארגומענטען אי דאפיר אי דאגעגען און דעריבער קען מען זיך אויף'ן שכל און אויף די חושים ניט פערלאזען].

skep'tic *a. and n.* (סקעפּ'-טיק) סקעפּטיש, צווייפלענד; וואס איז א סקעפּטיקער; וואס צווייפעלט אין די הויפּט-פרינציפּען פון רעליגיאן [בעזאנדערס פון דער קריסטליכער]; א סקעפּטיקער, א צווייפלער; איינער וואס בעהויפּטעט, אז די ווירקליכע ווארהייט פון זאכען קען מען ניט וויסען און דעריבער זיינען אלע טהעאריען קיינע זיכערע ווארהייטען; איינער וואס צווייפעלט אדער גלויבט ניט אין די הויפּט-פרינציפּען פון רעליגיאן.

skep'tical *a.* (סקעפּ'-טי-קעל) סקעפּטיש, צווייפלענד; וואס איז שייך צו דער סקעפּטישער פילאזאפיע אדער צו איהרע מעטאדען [די בעהויפּטונג, אז קיין ווירקליכע ווארהייט עקזיסטירט ניט און אז יעדע טעאריע און וויסענשאפט איז צווייפעלהאפט]; וואס צווייפעלט, וואס גלויבט ניט; וואס צווייפעלט אדער גלויבט ניט אין די גרונד-פרינציפּען פון רעליגיאן.

skep'tically *adv.* (סקעפּ'-טי-קעל-אי) אויף א סקעפּטישען אופן; מיט צווייפעל.

skep'tical school (סקעפּ'-טי-קעל סקוהל) די סקעפּטישע שול אדער ריכטונג אין דער פילאזאפיע. ז. *Skeptic*.

skep'ticism *n.* (סקעפּ'-טי-סיזם) סקעפּטיציזם, צווייפעל; דער צווייפעל אין דער עקזיסטענץ פון ווארהייטען און אין דער מעגליכקייט פון זיכערע וויסענשאפטען; דאס צווייפלען אדער ניט גלויבען אין די פונדאמענטאלע פרינציפּען פון רעליגיאן.

skep'ticize *v.* (סקעפּ'-טי-סאיז) זיין א סקעפּטיקער, זיין א צווייפלער.

sketch *n. and v.* (סקעטש) א סקיצע, א קורצע ליטעראַרישע שילדערונג פון א פּאַסירונג אדער כאראקטער; א קורצעס און איבערפלעכליכעס טעאטער-שטיק; אן ענטוואורף, א סכעמא; אן איבערפלעכליכער ענטוואורף פון א צייכנונג אדער פון א בילד; א קורצע איינפאכע מוזיקאלישע קאמפּאזיציאן; א פערצייכנונג פון סחורות וואס ווערט פּאַנאַנדערגעשיקט פון א האנדעלס-פירמא; סקיצירען, פליכטיג אדער איבערפלעכליך צייכנען; מאכען אן ענטוואורף, צייכנען די הויפּט-ליניען; מאכען א סקיצע.

sketchabil'ity *n.* (סקעטש-ע-ביל'-אי-טי) דאס קענען סקיצירט ווערען.

sketch'able *a.* (סקעטש'-עבל) וואס קען סקיצירט ווערען.

sketch'-block *n.* (סקעטש'-בלאק) א סקיציר-בלאק [א בלאק צייכען-פּאַפּיער צום סקיצירען].

sketch'-book *n.* (סקעטש'-בוק) א סקיציר-בוך, א סקיציר-העפט [צום צייכנען סקיצען]; א סקיצען-בוך [א ליטעראַטור-בוך פון סקיצען]; א בוך אדער העפט פון א מוזיקער וואו ער פערצייכענט מוזיקאלישע אידעען.

sketch'er *n.* (סקעטש'-ער) א סקיצען-צייכנער, א סקיצען-מאלער; א סקיצען-שרייבער.

sketch'ily *adv.* (סקעטש'-אי-לי) אויף דעם אופן פון א סקיצע, איבערפלעכליך, פליכטיג.

sketch'iness *n.* (סקעטש'-אי-נעס) סקיצענהאפטיגקייט, דאס זיין אין דער פארם פון א סקיצע [לייכט און איבערפלעכליך].

sketch'ing-block *n.* (סקעטש'-אינג-בלאק) ז. *sketch-block*.

sketch'-pa'per *n.* (סקעטש'-פּיי'-פּער) סקיציר-פּאַפּיער [פּאַפּיער ליניערט אין קעסטעלעך וואס ווערט געברויכט פון צייכנער צום סקיצירען].

sketch'-plan *n.* (סקעטש'-פּלען) א קורצער ענטוואורף פון א פּלאן פון א געביידע.

sketch'y *a.* (סקעטש'-אי) סקיצענהאפּט, ווי א סקיצע; איבערפלעכליך, אהן איינצעלהייטען, ניט פערענדיגט.

skew *n., a. and v.* (סקיו) א צודרעענעניש, א פעהלער, א גרייז; א קרומער אדער שיעפער קוק; אזא טרייב-ראד מיט שיעפע ציינער; א געפלעקטעס פערד, א געפלעקטע חיה; דער שיעפער אדער שרעגער שפּיץ פון א שטיין-זייל, וואו ער קומט זיך צונויף מיט'ן דאך פון דער געביידע; קרום, שיעף; פערדרעהט, צוקרוטשעט; קוקען שיעף אדער קרום; געהן שיעף אדער קרום; דרעהען צו דער זייט, געבען א קרומע אדער שיעפע ריכטונג; פעררדרעהען.

skew'-bald *a.* (סקיו'-באהלד) אונרעגעל-מעסיג געפלעקט [וועגען פערד].

skew bridge (סקיו ברידזש) א שיעפער בריק.

skew'-cor'bel *n.* (סקיו'-קאהר'-בעל) א שטיין-שטיין וואס ווערט געלעגט אונטער דעם באזיס פון א משופּע'דיגען דאך.

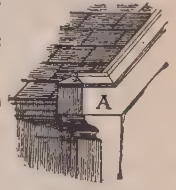

Skew-corbel

skewed *a.* (סקיוד) געדרעהט אן א זייט; צודרעהט, צוקרוטשעט.

skew'er *n. and v.* (סקיו'-ער) א פליישׂ-שפּיזעל, א קליינער הילצערנער אדער אייזערנער שפּיז מיט וועלכען מען האלט צו אדער מען בעפעסטיגט פלייש אויף'ן בראט-שפּיז ביים בראטען; בעפעסטיגען מיט פלייש-שפּיזלען; דורכשטעכען ווי מיט פלייש-שפּיזלען.

skew gear'ing (סקיו גיער'-אינג) א טריבווערק וואו די רעדער האבען שיעפע ציינער.

Skew Gearing

skew'ing *n.* (סקיו'-אינג) אין דרוקעריי — א שלעכטע איינשליסונג פון שריפט-זאץ אין דרוק-ראהם וואו די שורות ווערען צובויגען אדער צודרעהט; דאס אראבנעהמען ביים גילדען איבעריגע שטיקער בלאט-גאלד און אויספּילען די ערטער וואו עס זיינען געבליבען ניט-בעגילטע פלעקען.

skew wheel (סקיו הוויעל) א צאהן-ראד מיט שיעפע ציינער.

ski'agraph *n. and v.* (סקאי'-ע-גרעף) א שאטען-בילד פון אן איינגעשלאסענער זאך [ווי פון די ביינער וואס זיינען איינגעשלאסען אין קערפּער] אראבגענומען דורך רענטגען-שטראהלען; אראבנעהמען א שאטען-בילד דורך רענטגען-שטראהלען.

ski'ascope *n.* (סקאי'-ע-סקאופ) אן אינסטרומענט דורך וועלכען מען קען זעהן דעם אבשיין אדער דעם שאטען פון א זאך וואס געפינט זיך איינגעשלאסען אין אן אונדורכזיכטבארען קערפער [ווי למשל, זעהן די ביינער פון קערפער דורך רענטגען-שטראהלען].

skid *n. and v.* (סקיד) איינער פון דעם פאר קלעצלעך וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער א פאס, אז ער זאל זיך ניט אוועקקייקלען אדער אונטער א שיפעל וואס געפינט זיך אויף'ן ברעג; א שפארע, אן אונטערשפארע; איינער פון די קלעצער וואס ווערט אוועקגעלעגט אויף דער ערד צו קייקלען אדער שלעפען איבער זיי שווערע משא; א קלאץ אדער ברעט וואס ווערט אוועקגעשטעלט משופע'דיג ביי א שיף אדער וואגען אויסצולאדען משא; איינער פון די קלעצער וואס איז אויסגעלעגט אויף דעם שטיץ-געשטעל אויף וועלכען מען בויט א שיף; א ראהם פון ברעטער אדער פלאנקעס וואס ווערט ארויפגעשטעלט אויף די זייטען פון א שיף ביים אנלאדען אדער אויסלאדען משא כדי די שיף זאל ניט בעשעדיגט ווערען; א ברעמזע אדער טארמאז פון א הויב-מאשין; אזא האלץ-קלעצעל וואס ווערט אראבגעלאזען אויף די רעדער פון א וואגען איינצוהאלטען זיי ביים פאהרען בארג-אראב; אזא אייזען אבצושיילען די קארע פון בוימער; שלעפען אדער קייקלען משא אויף אונטערגעלעגטע קלעצלעך אדער רונדע באלקענס; אונטערשפארען קלעצלעך אדער באלקענס; איינהאלטען אדער איינקלעמען מיט א טארמאז אדער ברעמזע [ווי די רעדער פון א וואגען, ווען ער געהט בארג-אראב]; גליטשען זיך אהן צו ראלען [ווי די רעדער פון א וואגען, פון אן אויטאמאביל א. ז. וו.].

skid'ding-chain *n.* (סקיד'-אינג-טשיין) אזא שווערע קייט צו שלעפען קלעצער; א קייט איבער די גומענע שינען פון אן אויטאמאביל.

skid'-pan *n.* (סקיד'-פען) אזא האלץ-קלעצעל וואס ווערט אראבגעלאזען אויף די רעדער פון א וואגען זיי איינצוהאלטען ביים פאהרען בארג-אראב.

skier *n.* (סקיער) א פעלזינגער אינזעל.

skif *n.* (סקיף) ז. ***skiff***.

skiff *n.* (סקיף) א קליין רודער-שיפעל.

skiff'ling *n.* (סקיפ'-לינג) דאס ארומהאקען די שפיצען פון א בוי-שטיין.

skil'ful *a.* (סקיל'-פול) ערפאהרען, געשיקט, געאיבט.

A skilful surgeon performed the operation.

skil'fully *adv.* (סקיל'-פול-אי) מיט געשיקטקייט; מיט געאיבטקייט.

skil'fulness *n.* (סקיל'-פול-נעס) ערפאהרענהייט, געשיקטקייט, געאיבטקייט.

skill *n.* (סקיל) געשיקליכקייט; קענטנים; קונסט; טאלענט; ערפאהרונג, איבונג, געאיבטקייט.

skilled *a.* (סקילד) ערפאהרען, געשיקט, געאיבט.

skil'less *a.* (סקיל'-לעס) אהן ערפאהרונג, אהן איבונג; אונוויסענד.

skil'let *n.* (סקיל'-עט) א קליינער קעסעל אדער קאך-טאפ אויף דריי פיסלעך; א קליין בראט-פענדעל; א פלאכער קליינער טיגעל צו שמעלצען גאלד אדער זילבער; א שיפס-קוכער; א גלעקעל אדער קלאפע וואס ווערט בענוצט פון א העראלד אדער עפענטליכען אויסרופער, כדי צונויפצורופען דעם עולם.

skilts *n.* (סקילטס) אזא מין דיקע קורצע און ברייטע הויזען וואס מען פלעגט אמאל טראגען אין ניי-ענגלאנד [אמעריקא].

skim *v. and n.* (סקים) אבשוימען אדער אבשעפען פון אויבען; אראבשעפען די פעטס פון אויבען; אבשמאנטען, אראבנעהמען די סמעטענע; אראבנעהמען, אוועקנעהמען; פריי מאכען, אבריינינגען, אוועקנעהמען די הינדערניסע; לייכט אריבערגעהן, קוים בעריהרען; אריבערגליטשען אדער לאזען אריבערשוועבען; זיך אריבערגליטשען, אריבערשוועבען; פליכטיג אדער אויבערפלעכליך דורכקוקען; דורכלויפען מיט'ן אויג; בעדעקען מיט א דין הייטעל אדער פלעווקע; דאס אראבנעהמען פון אויבען, דאס אבשמאנטען, דאס אבשוימען; שוים.

skim'ble-scam'ble *a., adv. and n.* (סקימ'בל-סקעמ'בל) צופלאנטערט, אהן א צוזאמענהאנג, ניט צו דער זאך; אויף א צופלאנטערטען אופן; פלוידעריי, פוסטע דבורים.

skim'-col'ter *n.* (סקימ'-קאול'-טער) א הובעל-פלוג [אזא אקער-אייזען מיט וועלכען מען מאכט גלאט די אויבערפלעכע פון דער ערד].

skim'mer *n.* (סקימ'-ער) א שוים-לעפעל; אן אבשוימער; אזא אייזען מיט וועלכען מען פערהאלט די שלאקען [פסלת] פון מעטאל, אז זיי זאלען זיך ניט אריינגיסען אין פורעם; איינער וואס קוקט שנעל און אויבערפלעכליך עטוואס דורך; אן אויבערפלעכליכער אדער פליכטיגער לעזער; דער שערען-שנאבעל אדער דער וואסער-שניידער [אזא פויגעל וואס איז עהנליך צו דער ים-שוואלב און לעבט ביים וואסער].

skim'-milk' *n.* (סקימ'-מילק') אבגעשמאנטע מילך; א זאך וואס האט פערלארען איהר תוכן אדער קראפט; מינדערוויכטיגקייט.

skim'ming *n.* (סקימ'-אינג) דאס אבשמאנטען; דאס אבשוימען; דאס אבגעשוימטע, דער שוים.

skim'ming-dish *n.* (סקימ'-אינג-דיש) אזא פלאכע יאכט-שיף וואס ווערט בענוצט אויף די ים-ברעגען אין פלארידא [אמעריקא].

skim'ming-la'dle *n.* (סקימ'-אינג-לייד'ל) אזא אייזערנער לעפעל וואס ווערט בענוצט אראבצונעהמען די פסלת פון געשמאלצענעם מעטאל איידער מען גיסט עס אריין אין פורעם.

skim'mingly *adv.* (סקימ'-אינג-לי) אריבערשוועבענדיג, אריבערלויפענדיג, דורכלויפענדיג, קוים בעריהרענדיג.

skim'mington *n.* (סקימ'-אינג-טאן) א קאמישע פראצעסיאן וואס פלעגט אמאל פארגעשטעלט ווערען אין ענגלאנד אבצולאכען פון א מאן וואס ליעגט אונטער זיין ווייב'ס פאנטאפעל. מען פלעגט פארשטעלען ווי א פרוי אן ארורה רייט אויף א פערד און שלאגט מיט א קאך-לעפעל איהר מאן, דעם פאנטאפעל-העלד, וואס זיצט הינטער איהר מיט'ן פנים צום עק פון פערד; א לוסטיגער ספעקטאקל, א צוזאמענגעלאף, א טומעל, א מחלקה.

skimp *v. and a.* (סקימפ) אבקארגען, קארגען; נעבען א קנאפען אדער קארגען חלק; קארגען אין דער ארבייט, טהאן אן ארבייט אויבערפלעכליך, פארטאטשעווען; שפארען; זיין שפארעוודיג, זיין עקאנאמיש; קארג, קנאפ.

skim'ping *a.* (סקימ'-פינג) שפארענדיג; קארגענדיג; קארג, קנאפ; נאכלעסיג, פארטאטשקע.

skim'pingly *adv.* (סקימ'-פינג-לי) אויף א קארגען אדער שפארעוודיגען אופן; קנאפ.

skim'py *a.* (סקימ'-פי) קארג, קנאפ.

skin *n. and v.* (סקין) די הויט; דאס פעל; שאלעכץ; קארע; עטוואס וואס איז עהנליך צו הוים; א לאגעל, א וואסער-כלי וואס איז געמאכט פון א פעלכעל; א וויין-לאגעל; א געמיינער קארגער מענש; א הייסער פונש פון בראנפען געמאכט אין א בראנפען-גלאז; בעצויגען ווערען מיט א הויט, בעוואקסען ווערען מיט א נייער הויט; בעדעקען אדער בעציהען ווי מיט א הויט; אראבציהען די הויט; אבשינדען; אבשיילען; בערויבען, בעפלינדערען, בעשווינדלען, אבנארען; קאפירען אדער איבערשרייבען שול-אויפגאבען פון אן אנדער; שילער אנשטאט זיי אליין אויסצולערנען; נעלם ווערען, מאכען פליטה.

skin a flint (סקין ע פלינט) זיין אויסערגעוועהנליך קארג, זיך "אבשניידען די פינגער".

skinch *v.* (סקינטש) קארגען; זיין קארג.

skin'-coat *n.* (סקינ'-קאוט) די הויט, דאס פעל.

skin'-deep' *a. and adv.* (סקינ'-דיעפ') אויבערפלעכליך; אויף אן אויבערפלעכליכען אופן.

His friendship for me is only skin-deep.

skin'flint *n.* (סקינ'-פלינט) א קמצן, א קארגער יונג.

skin'ful *n.* (סקינ'-פול) דער אינהאלט פון א לאגעל [א כלי פאר וואסער אדער וויין געמאכט פון א פעלכעל]; אזוי פיעל וויפיעל איינער קען אין זיך אריינגעהמען [בעזאנדערס ווענען שטארקע געטרענקע].

skin'-game *n.* (סקינ'-גיים) א שפיעל וואו איינער בעשווינדעלט דעם צווייטען [ווי א שפיעל מיט געצייכענטע קארטען].

skin'-graft *n.* (סקינ'-גרעפט) א שטיקעל הויט וואס ווערט אבגעשניטען פון א לעבעדיגען מענשען כדי צו בעציהען דערמיט א וואונד פון אן אנדערען.

skin'-graf'ting *n.* (סקינ'-גרעפ'-טינג) אן אפעראציאן ביי וועלכער עס ווערט אויסגעשניטען א שטיק הויט פון א לעבעדיגער פערזאן אום צו בעציהען דערמיט א וואונד פון אן אנדער פערזאן.

skink *v. and n.* (סקינק) אנגיסען [שנאפס] צום טרינקען, איינשענקען; "אריינגיסען", טרינקען שנאפס; א סקינק [אזא מין שלאנגען-עקדיש, אן עקדיש מיט שוואך-ענטוויקעלטע פיס. ז. ***lizard***].

skin'less *a.* (סקינ'-לעס) אהן א הויט, אהן א שאלעכץ; וואס האט א זעהר דין הייטעל.

skin'-mer'chant *n.* (סקינ'-מויר'-טשענט) א פעל-הענדלער; א בעאמטער וואס נעהמט אויף רעקרוטען.

skinned *a.* (סקינד) מיט א הויט, הויטיג.

skin'ner *n.* (סקינ'-ער) א פעל-הענדלער, א פעלץ-הענדלער; א קירזשנער; א שינדער, אן אבשינדער; א "הויט-שינדער", א פלינדערער, א בערויבער.

Skin'ner *n.* (סקינ'-ער) א מיטגליעד פון א געוויסער מחנה פרייהייטס-קעמפפער אין דעם צייט פון דער רעוואלוציאנס-קריעג אין אמעריקא, וואס זיינען בעגאנגען גרויסע גוואלטטהאטען געגען די בירגער וועלכע זיינען געווען טריי צו דער ענגלישער הערשאפט.

skin'niness *n.* (סקינ'-אי-נעס) מאגערקייט; הויטיגקייט.

skin'ny *a.* (סקינ'-אי) הויטיג; מאגער; קארג; געמיין.

skin out (סקין אוט) נעלם ווערען, מאכען פליטה.

skin the lamb (סקין טהי לעם) געווינען אלע וועטען.

skin'-tight *a.* (סקינ'-טאיט) פעסט צום לייב.

skin'-wool *n.* (סקינ'-הוואול) וואל וואס ווערט אבגעשארען פון דעם פעל פון טויטע חיות.

skip *v. and n.* (סקיפ) היפען; שפרינגען; איבערשפרינגען; איבערהיפען, אויסלאזען; איבערהיפען א טאן אין זינגען אדער שפיעלען; מאכען פליטה; ווארפען א פלאטשיג שטיינדעל אזוי, אז עס זאל שפרינגען איבער דער אויבערפלעכע פון וואסער [מאכען קאטשקעס]; א שפרונג; אן איבערהיפונג [בעזאנדערס ווענען א טאן אין דער מוזיק]; אן אוניווערזיטעטס־דיענער; אן אייזערנער קאסטען ארויפצוהויבען מעטאל־ערץ פון א מינע; די מאס סיראפ וואס ווערט אויסגעקאכט מיט איין מאל אין קעסעל ביים מאכען צוקער.

Skip'etar *n.* (סקיפ'-ע-טאר) אן אלבאנעזער, אן איינוואהנער פון אלבאניען; די שפראך פון די אלבאנעזער.

skip'per *n. and v.* (סקיפ'-ער) א שפרינגער; א טענצער; א שקיפער אדער שיפסמייסטער פון א שיף; דער שפרינגענדער שמעטערלינג; דער קעז־שפרינגער [אזא פליעג וואס געפינט זיך אין קעז]; א שפרינגענדע וואסער־פליעג; דער שנאבעל־פיש [אזא העכט־ענליכער פיש מיט א שנאבעל־ענליכען מויל]; א שייער, אן אבדאך, א פערלאזענעם הויז אדער חורבה וואו מען קען זיך שיצען אין א נויט; האלטען קווארטיר אדער שלאפען אין א שייער אדער חורבה.

skip'per-bird *n.* (סקיפ'-ער-בוירד) איינער וואס שלאפט אין שייערען אדער חורבות, א בראדיאגע, אן ארומטרייבער.

skip'pership *n.* (סקיפ'-ער-שיפ) דאס אמט פון א שקיפער אדער שיפסמייסטער.

skip'pet *n.* (סקיפ'-עט) אזא רונד קעסטעל צו האלטען א זיעגעל אדער שטעמפעל.

skip'ping *a.* (סקיפ'-אינג) שפרינגענד; היפענד; לייכט־פיסיג; אונבעשטענדיג, לייכטזיניג.

skip'pingly *adv.* (סקיפ'-אינג-לי) שפרינגענדיג; היפענדיג; מיט שפרונגען.

skip'ping-rope *n.* (סקיפ'-אינג-ראופ) א שפרינג־שטריק [א שטריק מיט צווי הילצערנע הענטלעך ביי די ענדען וואס קינדער בענוצען זיך צום שפיעלען אין שפרינגען].

skip'-rope *n.* (סקיפ' ראופ) ז. *skipping-rope*.

skir'mish *n. and v.* (סקויר'-מיש) א ניט רעגולערער קליינער געפעכט, א צוזאמענשטויס צווישען קליינע נעגנערישע מיליטער־אבטיילונגען; א געשלעג; פעכטען אין קליינע אבטיילונגען, שלאגען זיך אין קליינע ארמעע־אבטיילונגען פאר׳לעגג דער געפעכט־ליניע; זיך ארומשלאגען; זיך פערטיידיגען.

skir'misher *n.* (סקויר'-מיש-ער) איינער וואס האט א צוזאמענשטויס אדער געשלעג; א סאלדאט פון א קליינער מיליטער־אבטיילונג וואס האט די אויפגאבע זיך אריינצולאזען אין ניט רעגולערע קליינע געפעכטען מיט דעם שונא.

skir'mishing *n.* (סקויר'-מיש-אינג) א ניט רעגולערער קליינער געפעכט, א צוזאמענשטויס צווישען קליינע נעגנערישע מיליטער־אבטיילונגען; א געשלעג.

skir'mish-line *n.* (סקויר'-מיש-לאין) די ליניע אויף'ן שלאכט־פעלד, וואו עס זיינען אויסגעשטעלט קליינע סאלדאטען־אבטיילונגען, וועלכע דארפען אריינגעהן אין ניט רעגולערע קליינע געפעכטען מיט'ן שונא, כדי אויסצופארשען זיינע קרעפטען און אבציהען זיין אויפמערקזאמקייט פון די בעוועגונגען פון דער הויפט־ארמעע און פערהיטען פון א פלעצליכען אנגריף אויף איהר.

Skiropho'ria *n.* (סקיר-א-פאו'-רי-א) ביי די פארצייטיגע גריכען — די סקיראפאריען [א זומערדיגער יום־טוב לכבוד דער געטין אטהענע].

Skiropho'rion *n.* (סקיר-א-פאו'-רי-אן) אין אלט־גריכענלאנד — סקיראפאריאן [דער לעצטער מאנאט פון יאהר].

skir'ret *n.* (סקיר'-עט) צוקער־ווארצעל [אזא פלאנצע וואס האט דיקע זיסליכע ווארצלען, עהנליך אין געשמאק צו פאסטערנאק].

skirt *n. and v.* (סקוירט) א קליידעל, א יובקע; אן אונטער־ראק, אן אונטער־קלייד, א ספאדניצע; דאס קליידעל פון א טאליע־ראק [דער טייל פון ראק וואס פאנגט זיך אן פון דער טאליע]; א פאלע פון א בגד; דאס צווערך־פעל פון א בהמה [ז. *diaphragm*]; א בארט, א זוים, א ראנד; א ברעג, א גרענעץ; בעוועגען לענגס דעם ראנד אדער ברעג; בילדען דעם ראנד אדער ברעג פון עפעס; זיין אדער לעבען ביי דער גרענעץ אדער ביים ברעג; מאכען אן אומוועג ארום פלעצער וואס זיינען אבגעזאמט מיט פלאנקענס אנשטאט זיי דורכצוברעכען אדער זיי אריבערשפרינגען [וועגען א יעגער אדער א יאגד־הונד]; געהן אדער זיך בעוועגען ארום א ברעג.

skir'ted *a.* (סקויר'-טעד) מיט א זוים, ראנד אדער בארט.

skir'ting *n.* (סקויר'-טינג) אזא שטארקער שטאף וואס ווערט ספעציעל געוועבט פאר פרויען אונטער־קליידער [ספאדניצעס].

skir'ting-board *n.* (סקויר'-טינג-באורד) א וואנד־לייסט [א שמאלע לייסט מיט וועלכער עס ווערט ארומגעשלאגען דער ברעג פון וואנד ביי דעם דיל (פאדלאגע)].

skirt'less *a.* (סקוירט'-לעס) אהן א קליידעל.

skit *v. and n.* (סקיט) אבשפרינגען אן דער זייט; זיך אבטראגען; פלוצים נעלם ווערען; א שטעך־ווערטעל, א סאטירישער אדער סארקאסטישער אנגריף; שפאט, חוזק; א סאטירישער אדער סארקאסטישער פאמפלעט; אן אויסגעלאסענע פרוי, א הור.

skite *n. and v.* (סקאיט) א פלעצליכער העפטיגער גוס ווי פון רעגען; א העפטיגער קלאפ אדער שטויס; א שפיצעל, א שטוקע; ארומלויפען; גליטשען.

skit'ter *v.* (סקיט'-ער) אריבערשוועבען, אריבערגעהן קוים אנריהרענדיג; פערווארפען א ווענטקע אין וואסער צו כאפען פיש.

skit'tish *a.* (סקיט'-איש) וואס איז צוריקגעהאלטען; שרעקעדיג, וואס שרעקט זיך; וואס מיידט אויס פריינדשאפט אדער בעקאנטשאפט; לייכטזיניג; אונבעשטענדיג; קאפריזניג; בעטריגעריש.

skit'tishly *adv.* (סקיט'-איש-לי) אויף א שרעקעדיגען אופן; שרעקעדיג; צוריקגעהאלטען אויס מורא; מיט לייכטזיניגקייט, מיט אונבעשטענדיגקייט; קאפריזנע.

skit'tishness *n.* (סקיט'-איש-נעס) שרעקעדיגקייט; צוריקגעהאלטענקייט אויס מורא; לייכטזיניגקייט; אונבעשטענדיגקייט; קאפריזנעקייט; בעטרוג, שווינדעל.

skit'tle *n.* (סקיטל) [איינער א קעגעל פון די ניין קעגעל־פערמיגע פלעקלעך אין קעגעל־שפיעל].

skit'tle-al'ley *n.* (סקיט'ל-על'-אי) א לאנגער קארידאר אדער הויף צום שפיעלען קעגעל.

skit'tle-ball *n.* (סקיט'ל-באהל) אזא הילצערנער באל וואס ווערט בענוצט ביי קעגעל־שפיעל.

skit'tle-ground *n.* (סקיט'ל-גראונד) ז. *skittle-alley*.

skit'tle-pin *n.* (סקיט'ל-פין) ז. *skittle*.

skit'tles *n.* (סקיטלז) קעגעל־שפיעל [אזא שפיעל מיט 9 אויסגעשטעלטע קעגעל־פערמיגע פלעקלעך וועלכע דארפען אומגעווארפען ווערען דורך א באל].

skive *v.* (סקאיוו) אין לעדער־פאבריקאציאן — פיילסען, אבשלייפען אדער אבקראצען דעם ראנד, אבשקראבען דאס איבריגע מאטעריאל.

ski'ver *n. and v.* (סקאי'-ווער) שפאלט־לעדער [א זארט ביליגע דינע לעדער וואס ווערט געמאכט פון געשפאלטענעם שעפסען־פעל]; א מעסער וואס ווערט בענוצט צו שפאלטען לעדער; זיך צושטרייען, פאנאנדערפליהען אין אלע זייטען.

ski'ving *n.* (סקאי'-ווינג) אבפאל פון לעדער ווען עס ווערט אויסגעקראצט אדער אויסגעשליפען פון דער פלייש־זייט כדי עס צו מאכען דינער; דאס פיילסען, דאס אויסקראצען אדער אויסשלייפען לעדער פון דער פלייש־זייט כדי עס צו מאכען דינער.

ski'ving-knife *n.* (סקאי'-ווינג-נאיף) א מעסער וואס ווערט בענוצט צום שפאלטען לעדער.

ski'ving-machine' *n.* (סקאי'-ווינג-מע-שין') א מאשין צום שפאלטען אדער אבצושלייפען לעדער.

sko'lion *n.* (סקאו'-לי-אן) אין אלט־גריכענלאנד — סקאליאן [א ליעד וואס די געסט אויף א באנקעט פלעגען זינגען איינער נאך'ן אנדערען ביים טרינקען].

skry'er *n.* (סקראי'-ער) דער געהילף פון א פאקוסניק אדער מכשף.

sku'a *n.* (סקיו'-א) די ברוינע רויב־מעווע [אזא ים־פויגעל].

sku'a-gull *n.* (סקיו'-א-גאל) ז. *skua*.

skulk *v. and n.* (סקאלק) קריכען בגנבה, געהן בעהאלטענערהייד; זיך האלטען פערבארגען; ליגען אין א בעהעלטעניש; איינער וואס בעהאלט זיך אדער פערבארגט זיך.

skul'ker *n.* (סקאל'-קער) איינער וואס בעהאלט זיך; איינער וואס ליגט אין א בעהעלטעניש.

skul'kingly *adv.* (סקאל'-קינג-לי) בעהאלטענערהייד, פערבארגענערהייד.

skul'king-place *n.* (סקאל'-קינג-פליים) א בעהעלטעניש, אן ארט וואו זיך צו בעהאלטען.

skull *n.* (סקאל) דער שיידעל, דער קאפ־שארבען; דער קאפ; דער טייל פון א פאנצער־היטעל וואס בעדעקט דעם קאפ־שארבען; די אבגעקיהלטע מעטאל־שיכט וואס עס בילדעט זיך אויף די ווענטלעך פון דער כלי אין וועלכען מען האלט צושמאלצענעם מעטאל.

skull'cap *n.* (סקאל'-קעפ) דער אויבערשטער טייל פון שארבען; א יארמולקע, א מיצעל, א קעפקע; א פיקעל־הויב; העלם־קרויט [אזא פלאנצע מיט גרויסע בלויע בלומען וואס וואקסט אין פייכטע שאטענדיגע ערטער].

skulled *a.* (סקאלד) וואס האט א קאפ־שארבען אדער שיידעל.

skull'-fish *n.* (סקאל'-פיש) א וואלפיש וואס איז עלטער פון צוויי יאהר.

skull'-roof *n.* (סקאל'-רוהף) דער אויבערשטער טייל פון קאפ־שארבען.

skunk *n. and v.* (סקאנק) א סקאנק, אן אמעריקאנער שטינק־טהיער [אזא אמעריקאנער קליינעס רויב־טהיער אונגעפעהר ווי א הויז־קאץ די גרויס, מיט א לאנגען, דיקען האריגען עק און א שווארצער האריגער פעל דורכגעווארפען וואו ניט וואו מיט ווייסע האר, מיט צוויי ברייטע ווייסע שטרייפען לענגס די זייטען. ווען מען יאגט זיך נאך דעם סקאנק לאזט ער ארויס פון זיך זעהר א שטארקען געשטאנק]; אזא טכויר אדער שעסקע; א געמיינער יונג; א פאלשטענדיגע נידערלאגע אין א שפיעל; פאלשטענדיג צוקלאפען אדער בעזיעגען דעם געגנער אין א שפיעל; אנשטעקען פיש מיט א קראנקהייט פון וועלכער זיי פערלירען די שופען; אוועקפאהרען ניט בעצאהלענדיג די חובות; פערלאזען די אוניווערזיטעט ניט בעצאהלענדיג די חובות [ווענען סטודענטען].

Skunk

skunk'ery *n.* (סקאנק'-ער-אי) א פלאץ וואו סקאנקס ווערען געהאלטען. ז. *skunk*

skun'kish *a.* (סקאנ'-קיש) שטינקענד.

Skupsh'tina *n.* (סקופש'-טי-נא) די סקופשטשינא, דער סערבישער פארלאמענט.

sky *n. and v.* (סקאי) דער הימעל; דער הימעלס־געוועלב; דער לופט־רוים, די אטמאספערע; די אויבערשטע רייהען בילדער וועלכע זיינען נאהנט צו דער אויבערלאגע [סטעליע] אין א בילדער־גאלעריע; הויבען צום הימעל; א קלאפ געבען דעם באל אין קריקעט־שפיעל, אז ער זאל פליהען אין דער הויך; אויפהענגען א בילד נאהנט צו דער סטעליע אין א בילדער־גאלעריע.

sky'-blue' *a. and n.* (סקאי'-בלוה') הימעל־בלוי; א הימעל־בלויער קאליר; אבגעשמאנטע מילך, וואסערדיגע מילך.

sky'-born *a.* (סקאי'-באהרן) געבארען אין הימעל.

sky'-col'or *n.* (סקאי'-קאל'-אר) הימעל־קאליר.

sky'-col'ored *a.* (סקאי'-קאל'-ארד) הימעל־בלוי, פון הימעל־קאליר.

sky'-drain *n.* (סקאי'-דריין) א גראבען ארום א הויז אבצוציהען די נאסקייט.

sky'-dyed *a.* (סקאי'-דאיד) הימעל־בלוי, הימעל־פארביג.

sky'ey *a.* (סקאי'-אי) הימליש, ווי דער הימעל; וואס איז אין אדער וואס קומט פון הימעל אדער פון די וואלקענס.

sky'-high' *a.* (סקאי'-האי') הימעל־הויך, זעהר הויך.

sky'ish *a.* (סקאי'-איש) הימליש; וואס גרייכט ביז אין הימעל.

sky'lark *n. and v.* (סקאי'-לארק) די פעלד־לערכע [אזא גרויעס זינג־פויגעלע וואס זינגט פליהענדיג]; מאכען שפאס אדער חוזק; הוליען.

Skylark

sky'less *a.* (סקאי'-לעס) פערדונקעלט, פערוואלקענט [דאס מען זעהט ניט קיין הימעל].

sky'light *n.* (סקאי'-לאיט) א דאך־פענסטער.

sky'-line *n.* (סקאי'-לאין) דער האריזאנט, דאס ארט וואו דער הימעל מיט דער ערד קומען זיך צונויף; אין ארכיטעקטור און מאלעריי — דער פראפיל פון געביידען, בוימער, בערג א. ד. ג. ווי זיי זעהען אויס געגען הימעל.

sky'-par'lor *n.* (סקאי'-פאר'-לאר) א דאך־צימער; די אויבערשטע גאלעריע פון טעאטער.

sky'-pi'lot *n.* (סקאי'-פאי'-לאט) א גלח, א פריסטער.

sky'-plan'ted *a.* (סקאי'-פלענ'-טעד) וואס געפינט זיך אין הימעל.

sky'-rock'et *n. and v.* (סקאי'-ראק'-עט) א הויך־פליהענדע ראקעטע [פייערווערק]; פליהען ווי א הויך־פליהענדע ראקעטע; זיך פלוצים אויפהויבען אין דער הויך; עקספלאדירען און פערשווינדען.

sky'sail *n.* (סקאי'-סייל) א סקיי־זעגעל [א לייכטער זעגעל אין דער הויך פון א שיף].

sky'-scra'per *n.* (סקאי'-סקריי'-פער) א הימעל־קראצער, א וואלקען־קראצער [א זעהר הויכע פיעל־שטאקיגע געביידע]; א דריי־עקיגער סקיי־זעגעל [ז. *skysail*]; א באל וואס איז געווארפען זעהר הויך אין דער לופט.

sky'-tinc'tured *a.* (סקאי'-טינק'-טשורד) פון הימעל־פארב.

sky'ward *adv.* (סקאי'-הווארד) צום הימעל צו.

sky'wards *adv.* (סקאי'-הווארדז) ז. *skyward*.

slab *n., a. and v.* (סלעב) א פלאכער שטיין, א דיקע שטיין־פלאטע; א גראבעס, דיקעס ברעט; בלאטע, שלאם; דיק, געדיכט, קלעפיג; אויסשניידען גראבע, דיקע פלאטען.

slab'ber *v. and n.* (סלעב'-ער) לאזען רינען די שפייעכץ אדער סלינע, גאווערען; האסטיג שלינגען, זיך פערכלינען; דורכנעצען, נאס מאכען; פערשמוצען, פערפאטשקען; סלינע אדער שפייעכץ וואס רינט פון מויל; איינער אדער עפעס וואס מאכט דיקע, גראבע פלאטען [ווי שטיין־פלאטען].

slab'berer *n.* (סלעב'-ער-ער) א גאווערער, איינער וואס לאזט רינען שפייעכץ; איינער ביי וועמען עס רינט שפייעכץ פון מויל; אן אידיאט, א שוטה.

slab'bery *a.* (סלעב'-ער-אי) שמירעריג, שמוציג, קויטיג, בלאטיג.

slab'biness *n.* (סלעב'-אי-נעס) שמוציגקייט, קויטיגקייט.

slab'by *a.* (סלעב'-אי) געדיכט, קלעפעדיג; פייכט, נאס; בלאטיג.

slab'-si'ded *a.* (סלעב'-סאי'-דעד) מיט אבגעפלאכטע זייטען; הויך און פלאטשיג.

slab'stone *n.* (סלעב'-סטאון) א פעלז וואס שפאלט זיך אין בעזונדערע פלאטען.

slack *a., n., v. and adv.* (סלעק) שוואך, שלאף, ניט אנגעצויגען [ווענען א הענגענדען שטריק]; לאנגזאם, נאכלעסיג [אין געשעפט אדער ארבייט]; ניט ענערגיש, ניט אקטיוו, ווייניג בעוועגליך; מאט, פויל; דער שלאפער אדער לויזער טייל פון א שטריק; סלעק, די צייט ווען עס איז פאראן זעהר ווייניג ארבייט; קליינינקע, דראבנע שטיין־קויהלען; דער שטויב פון שטיין־קויהלען; ווערען אבגעשוואכט, זיך אבלאזען [ווענען אן אנגעצויגענעם שטריק]; ווערען שטילער, ווערען נידריגער, ווערען ווייניגער; זיין צוריקשטעהענד, ווערען לאנגזאם; אבשוואכען, אבלאזען [אן אנגעצויגענעם שטריק]; פערקלענערען, פערמינדערען; זיין נאכלעסיג; אויף א שוואכען, לאנגזאמען שטייגער; ניט אין א גענוגענדער מאס.

slack away' (סלעק ע-הוויי') אבלאזען, מאכען ווייניגער אנגעצויגען [ווי א שטריק].

slack'-bake *v.* (סלעק'-בייק) ניט אויסבאקען [ברויט].

slack'en *v.* (סלעקן) שלאף ווערען; מאכען שלאף אדער שוואך; לויז מאכען; פערמינדערען; נאכלעסיג ווערען, לאנגזאם ווערען.

slack'-jaw *n.* (סלעק'-דזשאה) גראבע אדער פרעכע רייד.

slack'ly *adv.* (סלעק'-לי) אבגעלאזען, שלאף, לויז; אויף א נאכלעסיגען שטייגער; שוואך, אהן ענערגיע.

slack'ness *n.* (סלעק'-נעס) דאס זיין שלאף, לויז, שוואך אדער אבגעלאזען; דאס זיין נאכלעסיג; שלאפקייט, שוואכקייט; נאכלעסיגקייט; לאנגזאמקייט.

slack'-sal'ted *a.* (סלעק'-סאהל'-טעד) האלב־געזאלצען.

slack sea'son (סלעק סיזן) די סלעק, שטילע צייט [ווען עס איז פאראן ווייניג ארבייט].

slack'-wire perfor'mer (סלעק'-הוואיר פויר-פאהר'-מער) א טענצער אויף א לויז־אנגעצויגענעם שטריק.

slade *n.* (סלייד) א קליינער, שמאלער טהאל; אן אפענער ארט אין א וואלד [א שטיקעל פלאץ אין וואלד, וואס איז ניט בעוואקסען מיט בוימער].

slag *n. and v.* (סלעג) שלאקען, אבפאל, אבוואץ, פסולת [פון מעטאלען]; זיך פערוואנדלען אין שלאקען [ווי אן איבערגעברענטער מעטאל].

slag'-dump *n.* (סלעג'-דאמפ) א פלאץ, וואו עס ווערט אבגעווארפען שלאקען אדער אבפאל פון מעטאלען.

slag'gy *a.* (סלעג'-אי) שלאַקיג, פּסולתדיג. ז. ***slag***.

slain (סליין) געשלאָגען, גע'הרג'עט, דערשלאָגען. ז. ***slay***.

slake *v. and n.* (סלייק) לעשען דעם דאָרשט; בערוהיגען, בעזענפטיגען, איינשטילען; מילדערען, דערלייכטערען, לינדערען; מישען מיט וואַסער אָדער מיט פייכטער לופט; גלאַשען ווערען [וועגען וואַפנע]; שליים, בלאָטע.

slaked lime (סלייקט לאַים) געלאַשענער קאַלך.

slam *v. and n.* (סלעם) אַ האַסטיג שטויס טהאָן; פערמאַכען מיט אַ קלאַפּ [אַ טהיר, אַ בוך]; אַ קלאַפּ טהאָן; אין קאָרטענשפּיעל — אַבשלאָגען אַלע קאָרטען; עפּעס אַבשלאָגען מיט אַ קלאַפּ; אַ קלאַפּ [מיט דער טהיר]; אין קאָרטענשפּיעל — שלעם [דאָס אַבשלאָגען אַלע קאָרטען פון געגנער].

slam'-bang' *adv. and a.* (סלעמ'-בענג') מיט אַ קלאַפּ, מיט אַ טראַסק; פּלוצלונג, אונערוואַרטעט; מיט אַמאָל; שטורמיש.

slan'der *n. and v.* (סלענ'-דער) פערליימדונג, לשון הרע; רכילות; בערעדען; רעדען לשון הרע.

slan'derer *n.* (סלענ'-דער-ער) אַ פערליימדער, אַ בעל לשון הרע; אַ רכילותטרייבער.

slan'derous *a.* (סלענ'-דער-אַס) פערליימדעריש.

slan'derously *adv.* (סלענ'-דער-אַס-לי) אויף אַ פערליימדערישען שטייגער; דורך לשון־הרע.

slan'derousness *n.* (סלענ'-דער-אַס-נעס) דאָס זיין פערליימדעריש.

slang *n. and v.* (סלענג) זשאַרגאָן, גאַסענשפּראַך, וואָלגאַרע ווערטער, ניט ליטעראַרישע אויסדריקע; דער זשאַרגאָן אָדער די ספּעציפישע אויסדריקע, וואָס ווערען געברויכט פון מענשען פון אַ געוויסען פאַך [ווי גנבים־שפּראַך, כלי־זמר־לשון א. ד. ג.]; ביי די לאָנדאָנער פעדלער — אַ פאַלשע וואָג, אַ פאַלשע מאָס; ביי אַקטיאָרען — אַ טעאַטראַלע פאַרשטעלונג; אַ קייטעל פון אַ זייגער [אויף גנבים־שפּראַך]; ברויכען אַ זשאַרגאָן, רעדען מיט וואָלגאַרע אויסדריקע; בעליידיגען מיט וואָלגאַרע ווערטער אָדער אויסדריקע.

slang'ily *adv.* (סלענג'-אי-לי) ברויכענדיג אַ זשאַרגאָן, רעדענדיג מיט וואָלגאַרע אויסדריקע.

slang'iness *n.* (סלענג'-אי-נעס) זשאַרגאָנאַרטיגקייט, דאָס זשאַרגאָנאַרטיגע רעדען.

slang'-whang *v.* (סלענג'-הווענג) רעדען וואָלגאַר, ברויכען ניט ליטעראַרישע אויסדריקע.

slang'-whang'er *n.* (סלענג'-הווענג'-ער) אַ וואָלגאַרער רעדנער; אַ שרייער, אַ פּלאַפּלער.

slang'y *a.* (סלענג'-אי) זשאַרגאָניש; זשאַרגאָנאַרטיג; וואָס ברויכט וואָלגאַרע אויסדריקע.

slant *v., a. and n.* (סלענט) זיך נייגען, געהן שיעף אָדער משופּע'דיג, געהן קרום אַראָב; שיעף, קרום; אַבגעבויגען אָדער אַבגעקעהרט אין אַ זייט; אין אַבגעבויגענע ריכטונג, אַ משופּע'דיגע זאַך.

slan'tingly *adv.* (סלענ'-טינג-לי) אין אַ שיעפער אָדער קרומער ריכטונג.

slan'tingness *n.* (סלענ'-טינג-נעס) שיעפקייט, קרומקייט, אַבגעבויגענקייט.

slant'ly *adv.* (סלענט'-לי) ז. ***slantingly***.

slant'wise *adv.* (סלענט'-וואַיז) ז. ***slantingly***.

slap *v., n., a. and adv.* (סלעפּ) קלאַפּען, שלאָגען, פּאַטשען; אַ קלאַפּ, אַ פּאַטש; פון בעסטען זאָרט, ערשט־קלאַסיג, אויסגעצייכענט; מיט איין מאָל, פּלוצלונג, אונערוואַרטעט.

slap'-dash *a., n., v. and adv.* (סלעפּ'-דעש) שטירמיש, היציג; ראַש, פייעריג, האַסטיג, וויטהענד, העפטיג; אַן אַרבייט וואָס מען לאָזט געהן ווי עס געהט; טהאָן עפּעס ניט פאָרזיכטיג; מיט איין מאָל, פּלוצלונג.

slap'jack *n.* (סלעפּ'-דזשעק) אַ מין פּאָנקוכען אָדער בלינצע.

slap'per *n.* (סלעפּ'-ער) אַ פּאַטשער, אַ קלאַפּער, אַ שלעגער; אַ פערזאָן אָדער זאַך וואָס איז זעהר גרויס און ברייט.

slap'ping *a.* (סלעפּ'-אינג) גראָב, גרויס, אונגעלומפּערט.

slap'-up *a.* (סלעפּ'-אַפּ) ערשט־קלאַסיג; פון בעסטען זאָרט; אויסגעצייכענט.

slash *v. and n.* (סלעש) איינשניידען, מאַכען אַ לאַנגען טיעפען שניט; אַ האַק טהאָן [ווי מיט אַ שווערד אָדער האַק]; אַ שמיץ טהאָן [ווי מיט אַ בייטש]; שמייסען, צופּאַסעווען דאָס לייב; מאַכען אַן אויסשניט אָדער אויסשניטען אין אַ קלייד, כדי דער העל־קאָלירטער אונטערשלאַג זאָל זיך אַרויסזעהן; אַ שניט, אַן איינשניט; אַ שראַם, אַ צייכען פון אַ שניט אָדער שמיץ; אַן אויסשניט אין אַ קלייד, כדי עס זאָל זיך אַרויסזעהן דער העל־קאָלירטער אונטערשלאַג; אַן עפענונג אין אַ וואַלד; אַ זומפּיגער פּלאַץ בעוואַקסען מיט קוסטעס.

slash'er *n.* (סלעש'-ער) איינער אָדער עפּעס וואָס האַקט אָדער שניידט [ווי אַ שווערד, אַ שנייד־מאַשין, אַ האַק־מאַשין א. ז. וו.].

slash'es *n.* (סלעש'-עז) אַבגעהאַקטע בוימער און צווייגען.

slash'ing *a. and n.* (סלעש'-אינג) שניידיג, שאַרף, פערניכטענד, גיפטיג [אין קריטיק]; אַהן ריקזיכט; אַן אויסשניט אין אַ קלייד; אין מיליטער — דאָס אויסלעגען אַבגעהאַקטע בוימער אַזוי, אַז זייערע שפּיצען זאָלען זיין געריכטעט געגען שונא [צו הינדערען אַן אַטאַקע].

slash'ings *n.* (סלעש'-אינגז) ז. ***slashes***.

slash rates (סלעש רייטס) 1. שניידען די פּרייזען; 2. געשניטענע אָדער אַראָבגעזעצטע פּרייזען.

2. The stores are selling merchandise at slash rates.

slat *v., n. and a.* (סלעט) אַ וואַרף טהאָן, אַ שטויס טהאָן; פּאַטשען, קלאַפּען, שלאָגען; שפּאַלטען; אַן אַבגעשפּאַלטענע פּלאַטע אָדער ברעטעל; געמאַכט פון אַבגעשפּאַלטענע פּלאַטען אָדער ברעטלעך.

slate *n., a. and v.* (סלייט) שיעפערשטיין, אַ שטיין וואָס שפּאַלט זיך אויף דינע פּלאַטען; אַ פּלאַטע פון שיעפערשטיין; אַ שיעפער טאַוועל, אַ גריפעלטאַוועל; אין דער פּאָליטיק פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא — אַ ליסטע פון קאַנדידאַטען, וועלכע די פּיהרער פון אַ פּאַרטיי שטעלען אַרויס צו נאָמינירען אויף דער קאָנווענציאָן אָדער צוזאַמענפאַהר; פון שיעפערשטיין קאָליר, מיט אַ שוואַרצען אָדער טונקעל־גרויען קאָליר; דעקען אַ דאַך מיט שיעפערפּלאַטען; רעקאָמענדירען אַ קאַנדידאַט, וועלכער זאָל נאָמינירט ווערען אויף דער קאָנווענציאָן פון דער פּאַרטיי.

slate'-ax *n.* (סלייט'-עקס) אַן אינסטרומענט צו שפּאַלטען שיעפערשטיין.

slate'-board *n.* (סלייט'-באָורד) אַ שיעפערטאַוועל, אַ גריפעלטאַוועל [צום שרייבען].

slate'-coal *n.* (סלייט'-קאָול) שיעפערקויהלען [אַ מין הארטע קויהלען].

slate'-col'ored *a.* (סלייט'-קאַל'-אָרד) פון אַ טונקעל־גרויען קאָליר [ווי שיעפערשטיין].

slate'-cut'ter *n.* (סלייט'-קאַט'-ער) אַ מאַשין אָרומצושניידען שיעפערפּלאַטען אָדער שיעפערטאַוולען.

slate'-frame *n.* (סלייט'-פריים) אַ מאַשין צו מאַכען הילצערנע ראַהמען פאַר שיעפערטאַוולען אָדער גריפעלטאַוולען.

slate'-peg *n.* (סלייט'-פּעג) אַזאַ נאָגעל אָדער שוועקעל וואָס ווערט בענוצט צו בעשלאָגען אַ דאַך מיט שיעפערפּלאַטען.

slate'-pen'cil *n.* (סלייט'-פּענ'-סיל) אַ גריפעל.

sla'ter *n.* (סליי'-טער) איינער וואָס דעקט דעכער מיט שיעפערפּלאַטען; אַ געצייג אַבצושאַבען דאָס פלייש פון פעל; אַן אייזאָפּאָד [אַזאַ אינזעקט. ז. ***isopod***].

slate'-roof *n.* (סלייט'-רוהף) אַ דאַך געדעקט מיט שיעפערפּלאַטען.

slate'-works *n.* (סלייט'-הוואָירקס) דער פּלאַץ וואו מען אַרבייט שיעפערשטיין.

slate'-wri'ting *n.* (סלייט'-ראַי'-טינג) אַ מין פּאָקוס מיט שרייבען אויף אַ שיעפערברעטעל וואָס מאַניקער אָדער ספּיריטיסטען שטעלען אַרויס אַלס כלומרשט'דיגע שריפט פון גייסטער.

slath'ers *n.* (סלעטה'-ערז) אַ גרויסע מענגע; אַ גרויס שטיק.

sla'ting *n.* (סליי'-טינג) דאָס דעקען אַ דאַך מיט שיעפערפּלאַטען; אַ שיעפערדאַך; שיעפערפּלאַטען; אַ פּליסיגער שטאָף, מיט וועלכען עס ווערט בעדעקט אַ שוואַרץ ברעט, כדי מען זאָל קענען אויף איהם שרייבען מיט אַ גריפעל ווי אויף אַ שיעפערברעטעל; אַ בייסענדע אָדער שטעכענדע קריטיק.

slat'-machine' *n.* (סלעט'-מע-שין') אַ מאַשין צו זעגען ברעטער.

slat'ter *v.* (סלעט'-ער) זיך אַנטהאָן שלומפּעריג אָדער שמוציג; זיין אונפּאָרזיכטיג אָדער ניט אויסגערעכענט; זיין נאַכלעסיג; זיין פערשווענדעריש.

slat'tern *n. and a.* (סלעט'-ערן) אַ שלומפּער [אַ פרוי]; וואָס איז שייך צו אַ שלומפּער; שלומפּעריש.

slat'ternly *a. and adv.* (סלעט'-ערנ-לי) שלומפּערדיג, שמוציג, נאַכלעסיג.

sla'ty *a.* (סליי'-טי) פון שיעפערשטיין; שיעפערפאַרביג, שוואַרץ־גרוי.

slaugh'ter *n. and v.* (סלאָה'-טער) אַ שחיטה, אַ הריגה, אַ בלוט־באַד; דאָס פערקויפען סחורות בחצי־חנם; שלאַכטען, אויס'הרג'ענען, אויסקוילען.

slaugh'terer *n.* (סלאָה'-טער-ער) איינער וואָס שלאַכטעט בהמות אָדער עופות; אַ שוחט, אַ קצב.

slaugh'ter-house *n.* (סלאָה'-טער-האַוס) אַ שלאַכטהויז; דאָס אָרט וואו פּיעל מענשען ווערען דער'הרג'עט.

slaugh'terous *a.* (סלאָה'-טער-אַס) מערדעריש.

Slav *n.* (סלאַוו) אַ סלאַוו [איינער פון

די סלאווישע נאציאנען, ווי די בולגארען, קראאטען, פוילען, רוסען א. ז. וו.].

Slav′dom *n.* (סלעוו′-דאם) די סלאווען; די סלאווישע פעלקער.

slave *n., a. and v.* (סלייוו) א שקלאף, א קנעכט, אן אונפרייער, א לייב=אייגענער; א שקלאפין; איינער וואס קען ניט ביישטעהן געגען א שלעכטער געוועהנהייט אדער תאוה; איינער וואס ארבייט ווי א שקלאף; א נידריגע בריאה, א פערקויפטע נשמה; שקלאפיש; וואס איז אויסגעארבייט פון שקלאפען; וואס בעזיצט שקלאפען; ארבייטען ווי א שקלאף, הארעווען איבער די כחות.

slave′-ant *n.* (סלייוו′-ענט) א מוראשקע וואס ווערט געהאלטען אין שקלאפעריי ביי אן אנדער מין מוראשקעס. ז. *slave-making*.

slave at (סלייוו עט) זעהר שווער ארבייטען ביי עפעס.

slave′-born *a.* (סלייוו′-באהרן) געבארען א שקלאף.

slave′-catch′er *n.* (סלייוו′-קעטש′-ער) א שקלאפען=כאפער.

slave′-cof′fle *n.* (סלייוו′-קאפ′ל) א שקלאפען=צוג, א מענגע צוזאמענגעשלאסענע שקלאפען.

slave′-deal′ing *n.* (סלייוו′-דיעל′-אינג) שקלאפען=האנדעל.

slave′-dogs *n.* (סלייוו′-דאגז) בלוט=הינד [הינד, וועלכע מען האט אויסגעלערענט נאכשפירען און כאפען אנטלאפענע שקלאפען].

slave′-dri′ver *n.* (סלייוו′-דראי′-ווער) א שקלאפען=טרייבער, איינער וואס צווינגט זיינע ארבייטער צו הארעווען שווער.

slave for (סלייוו פאר) זיך פלאגען פאר איינעם, שווער ארבייטען פאר איינעם.

slave′-fork *n.* (סלייוו′-פאהרק) דער שקלאפען=גאפעל, א שווערע גאפעל=פערמיגע צווייג פון א בוים, וועלכע ווערט בענוצט פון שקלאפען=פאנגער אין אפריקא צו האלטען די געפאנגענע שקלאפען אז זיי זאלען ניט אנטלויפען.

slave′holder *n.* (סלייוו′-האול-דער) א שקלאפען=אייגענטימער, א בעזיצער פון שקלאפען.

slave′holding *n. and a.* (סלייוו′-האול-דינג) שקלאפען=האלטעריי; שקלאפען=בעזיץ; וואס האלט שקלאפען.

slave′-hun′ter *n.* (סלייוו′-האנ′-טער) א שקלאפען=כאפער, איינער וואס פאנגט מענשען און פערקויפט זיי אלס שקלאפען.

slave′-ma′king *n.* (סלייוו′-מיי′-קינג) דאס מאכען שקלאפען, ווי געוויסע מוראשקעס [דיעזע מוראשקעס פאלען אן אויף א קאלאניע פון אנדערע מוראשקעס, פערנעהמען זייערע לארווען און הארעווען זיי אויס צו דיענען ביי זיי אלס שקלאפען].

slave′-mar′ket *n.* (סלייוו′-מאר′-קעט) א שקלאפען=מארק.

slave′-ow′ner *n.* (סלייוו′-או′-נער) א שקלאפען=בעזיצער.

sla′ver *n.* (סליי′-ווער) א שקלאפען=שיף [א שיף אין וועלכער מען פיהרט שקלאפען]; א שקלאפען=פאנגער; א שקלאפען=הענדלער.

slav′er *v. and n.* (סלעוו′-ער) גאווערען, לאזען סלינע אדער שפייעכץ פון מויל; פערשפייען, פערכראקען; שפייעכץ, סלינע.

slav′erer *n.* (סלעוו′-ער-ער) איינער וואס עס רינט איהם די סלינע; אן אידיאט, א גולם; אן אונטערלעקער; א חונף.

slav′eringly *adv.* (סלעוו′-ער-אינג-לי) לאזענדיג רינען די סלינע; גאווערענדיג.

slav′ery *a.* (סלעוו′-ער-אי) נאס פון שפייעכץ, פערגאווערט.

sla′very *n.* (סליי′-ווער-אי) שקלאפעריי, קנעכטשאפט.

slave′-ship *n.* (סלייוו′-שיפ) א שקלאפען=שיף. ז. *slaver*.

slave State (סלייוו סטייט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א שקלאפען=שטאאט, איינער פון די 15 זיד=שטאאטען, וואו עס איז געווען ערלויבט שקלאפעריי ביז דעם בירגער=קריעג.

slave′-trade *n.* (סלייוו′-טרייד) שקלאפען=האנדעל.

slave′-tra′der *n.* (סלייוו′-טריי′-דער) א שקלאפען=הענדלער.

slave′-whip *n.* (סלייוו′-הוויפ) א שקלאפען=בייטש, אזא בייטש, מיט וועלכער מען פלעגט שמייסען שקלאפען.

sla′vey *n.* (סליי′-ווי) א דיענסטמיידעל.

Slav′ian *a. and n.* (סלעוו′-אי-ען) ז. *Slavic*.

Slav′ic *a. and n.* (סלעוו′-איק) סלאוויש; איינע פון די סלאווישע שפראכען.

sla′vish *a.* (סליי′-וויש) שקלאפיש, קנעכטיש; אונטערגעווארפען, געמיין.

sla′vishly *adv.* (סליי′-וויש-לי) אויף א שקלאפישען שטייגער; מעשה שקלאף.

sla′vishness *n.* (סליי′-וויש-נעס) קנעכטישקייט; שקלאפעריי.

Slav′ism *n.* (סלעוו′-איזם) סלאוויזם, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון די סלאווען.

slavoc′racy *n.* (סלע-וואק′-רע-סי) די שקלאפען=האלטער אריסטאקראטיע, די שקלאפען=בעראנען.

sla′vocrat *n.* (סליי′-ווא-קרעט) א שקלאפען=באראן, איינער פון דער שקלאפען=האלטער אריסטאקראטיע.

Slavo′nian *a. and n.* (סלע-ווא′-ני-ען) סלאוואניש, וואס איז שייך צו סלאוואניען [א געגענד אין דער עסטרייך=אונגארישער מלוכה]; סלאוויש; א סלאוואניער; סלאוואנישע אדער סלאווישע שפראך.

Slavon′ic *a. and n.* (סלע-וואנ′-איק) סלאוואניש אדער סלאוויש; די סלאווישע שפראך.

Slav′onize *v.* (סלעוו′-א-נאיז) סלאוויזירען, מאכען סלאוויש.

Slav′ophil *n.* (סלעוו′-א-פיל) א סלאוואפיל, א סלאווען=פריינד [אן אנהענגער און פערטיידיגער פון דער סלאווישער ראסע און איהרע אייגענטימליכקייטען].

Slav′ophilism *n.* (סלעוו′-א-פיל-איזם) סלאוואפיליזם, די ליעבע צו דער סלאווישער ראסע און איהרע אייגענטימליכקייטען.

Slav′ophobist *n.* (סלעוו′-א-פאו-ביסט) א סלאווען=פיינד, איינער וואס האסט די סלאווישע ראסע.

slaw *n.* (סלאה) געהאקטע קרויט וואס ווערט געברויכט רויה אדער געקאכט.

slay *v. and n.* (סליי) טויטען, דערשלאגען, אומברייגען, מארדען; פערניכטען; א וועבער=קאם [א מין קאם, מיט וועלכען וועבער קלאפען צו די ברייטע פאדים אין געוועב].

slay′er *n.* (סליי′-ער) א טויט=שלעגער, א מערדער.

sleave *n. and v.* (סליעוו) א פלאנטער, קניפעלדיגע אדער געפלאנטערטע זייד; א פערפלאנטערטע זאך; א פערפלאנטערטער ענין; פאנאנדערפלאנטערען פאדים.

slea′ziness *n.* (סליע′-זי-נעס) דינקייט, גרינגקייט, לייכטקייט.

slea′zy *a.* (סליע′-זי) דין, לייכט [וועגען ציינג אדער שטאף].

sled *n. and v.* (סלעד) א שליטען; א שלעפ=וואגען; א גרויסער שמיעד=האמער; פאהרען אדער פיהרען מיט א שליטען; געפיהרט ווערען אויף א שליטען.

Sled

sled′-brake *n.* (סלעד′-ברייק) א שליטען=טארמאז [אזא שטעקען אבצוהאלטען דעם לויף פון א שליטען].

sled′ded *a.* (סלעד′-עד) געפיהרט אויף א שליטען; וואס פאהרט אויף א שליטען.

sled′der *n.* (סלעד′-ער) איינער וואס פאהרט אויף א שליטען; איינער וואס שליטעלט זיך; א פערד איינגעשפאנט אין א שליטען.

sled′ding *n.* (סלעד′-אינג) דאס פיהרען אדער פאהרען מיט א שליטען; א שליטוועג.

sledge *n. and v.* (סלעדזש) א שליטען; א שלעפ=וואגען; א גרויסער שמיעד=האמער; פאהרען אדער פיהרען מיט א שליטען.

sledge′-chair *n.* (סלעדזש′-טשעהר) א שטוהל=שליטען.

sledge′-dog *n.* (סלעדזש′-דאג) א שליטען=הונד, א הונד וואס ווערט געברויכט צו שלעפען א שליטען [ווי ביי די עסקימאסען].

sledge′-ham′mer *n. and v.* (סלעדזש′-העמ′-ער) א גרויסער שמיעד=האמער; שטארק קלאפען, שטארק שלאגען [ווי מיט א שמיעד=האמער].

sled′man *n.* (סלעד′-מען) א שליטען=אייגענטימער, א שליטען=אנטרייבער; איינער וואס פיהרט עפעס אויף א שליטען.

sleek *a., adv., n. and v.* (סליעק) גלאט, גלאנציג; כיטרע, דורכגעטריבען; בעטריגעריש; אונטערלעקעריש, חניפה′דיג; געשיקט, געניט; מיט געשיקטקייט; שעהן אויסגעארבייט אדער אויסגעפוצט; אויף א נעטען אופן; א גלאטע, גלאנציגע פלעכע [ווי פון וואסער], א גלאטער, געלעקטער אדער פערקאמטער פלאץ [ווי אויף א פעל פון א חיה]; מאכען גלאט און גלאנציג; בערוהיגען, איינשטילען; זיך גליטשען, זיך גלאט בעוועגען.

sleeked *a.* (סליעקט) גלאט.

sleek′er *n.* (סליעק′-ער) אן אינסטרומענט גלאט צו מאכען לעדער; אן אינסטרומענט גלאט צו מאכען אייזען=פורעמס; א רעגען=מאנטעל [ביי די רייטענדע פיהפאסטוכער אין די מערב=געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

sleek′-head′ed *a.* (סליעק′-העד′-ער) גלאט=קעפיג; מיט א גלאט=פערקאמטען קאפ.

sleek′ing *n.* (סליעק′-אינג) דאס מאכען גלאט און גלאנציג.

sleek′ing-glass *n.* (סליעק′-אינג-גלעס) אזא גלעזערנער אינסטרומענט צו מאכען געוועבטע שטאפען גלאט און גלאנציג.

sleek′ness *n.* (סליעק′-נעס) גלאטקייט,

גלאנציגקייט; געשיקטקייט; דאס זיין פיין, אויסגעארבייט; כיטרעקייט, בעטריגעריש-קייט, חניפה'דיגקייט.

sleek'-stone *n.* (סליעק'-סטאון) א גלעט-שטיין [א מין שטיין צו מאכען עפעס גלאטט].

sleek'y *a.* (סליעק'-אי) כיטרע, בעטריגעריש; אונטערלעקעריש, חניפה'דיג.

sleep *v. and n.* (סליעפּ) 1. שלאפען; איינשלאפען; פערשלאפען [עפּעס]; רוהען; זיין טויט; זיין בעגראבען; ענדערען די לאגע אין אבענד [וועגען פלאנצען און פלאנצען-טיילען]; זיין אדער ווערען אבגעטעמפּט אדער אבגעלעגען [וועגען קערפּער-גליעדער]; 2. בעזארגען מיט פלאץ צום שלאפען; 3. שלאף; רוהע; טויט; דאס איינשלאפען אום ווינטער [וועגען געוויסע חיות]; דאס ענדערען די לאגע אין אבענד [וועגען פלאנצען און פלאנצען-טיילען].

2. The car can sleep thirty persons.

sleep away' (סליעפּ ע-הוויי') פערשלאפען, אוועק'פטר'ען אדער פערברייננגען אין שלאפען.

sleep'-drunk *a.* (סליעפּ'-דראנק) צוטומעלט, פערטשאדעט אדער נערוועז פון שלאפען [ווי איינער וואס איז האלב-ערוואכט פון שווערען שלאף].

sleep'er *n.* (סליעפּ'-ער) א שלאפער, א שלעפער; א פּעפער; א ווינטער-שלעפער [א חיה וואס שלאפט אום ווינטער]; א טויטער, א מת; א שלאף-וואגאן; די שלאף-מויז אדער די וועווערקע-מויז [ז. *dormouse*]; דער שלעפער-האיפיש אדער גרענלאנדישער האיפיש [אזא זעהר ניט בעוועגליכער האיפיש. ז. *nurse-shark*]; א מין גאבי [אזא טייך-פיש]; א שוועל, א גרונד-באלקען, א קווער-באלקען; א שפאלע [דאס שטיק האלץ, צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די אייזענבאהן-שינען].

sleep'er-shark *n.* (סליעפּ'-ער-שארק) דער שלעפער-האיפיש אדער גרענלאנדישער האיפיש [אזא זעהר ניט בעוועגליכער האיפיש]. ז. *nurse-shark*.

sleep'ily *adv.* (סליעפּ'-אי-לי) שלעפּריג, פערשלאפען.

sleep'iness *n.* (סליעפּ'-אי-נעס) שלעפּריגקייט; פערשלאפענקייט; צוגעלעגנערטקייט, פוילונג [פון רייפע פרוכטען].

sleep'ing *a. and n.* (סליעפּ'-אינג) שלאפענד; דאס שלאפען; פערשלאפענקייט.

sleep'ing-bag *n.* (סליעפּ'-אינג-בעג) א פעלץ-זאק, אין וועלכען מען שלאפט אין די קאלטע געגענדען.

sleep'ing-car *n.* (סליעפּ'-אינג-קאר) א שלאף-וואגאן.

sleep'ing-car'riage *n.* (סליעפּ'-אינג-קער'-אידזש) ז. *sleeping-car*.

sleep'ing-draught *n.* (סליעפּ'-אינג-דרעפט) א שלאף-געטראנק.

sleep'ing-drop'sy *n.* (סליעפּ'-אינג-דראפּ'-סי) ז. *sleeping-sickness*.

sleep'ing part'ner (סליעפּ'-אינג פּארט'-נער) א שטילער שותף [אזעלכער וואס האט אריינגעלעגט געלד אין געשעפט, אבער ער איז ניט טהעטיג].

sleep'ing rent (סליעפּ'-אינג רענט) בעשטענדיגעס אדער בעשטימטעס ארענדע-געלד [ניט לויט דער הכנסה פון דעם פאכטער].

sleep'ing-room *n.* (סליעפּ'-אינג-רוהם) א שלאפצימער.

sleep'ing-sick'ness *n.* (סליעפּ' אינג-סיק'-נעס) שלאף-קראנקהייט, די נעגער-קראנקהייט אדער די אפריקאנישע קראנקהייט [א קראנקהייט וואס איז פערשפרייט אין וועסט-אפריקא, מעהרסטענטייל צווישען דער שווארצער בעפעלקערונג. איינער פון איהרע הויפט סמנים איז אן אנפאל פון שלאף].

sleep'less *a.* (סליעפּ'-לעס) שלאפלאז; וואכענד; אונרוהיג.

sleep'lessly *adv.* (סליעפּ'-לעס-לי) שלאפלאזיג; וואכענד; אויף אן אונרוהיגען אופן.

sleep'lessness *n.* (סליעפּ'-לעס-נעס) שלאפלאזיגקייט.

sleep off (סליעפּ אף) איבערשלאפען, פטור ווערען דורך שלאפען אדער אין צייט פון שלאף.

I slept off my headache.

sleep out (סליעפּ אוט) איבערשלאפען, פטור ווערען דורך שלאפען אדער אין צייט פון שלאף; שלאפען ניט אין דער היים.

sleep upon' both ears (סליעפּ א-פאן' באוטה איערז) שלאפען רוהיג, אהן זארג.

sleep'-wa'ker *n.* (סליעפּ'-הוויי'-קער) איינער וואס געפינט זיך אונטער דער ווירקונג פון היפּנאטיזם; א נאכט-וואנדלער, א סאמנאמבוליסט. ז. *somnambulist*.

sleep'-wa'king *n.* (סליעפּ'-הוויי'-קינג) דאס געפינען זיך אונטער דער ווירקונג פון היפּנאטיזם; נאכט-וואנדלונג; סאמנאמבוליזם. ז. *somnambulism*.

sleep'-walk'er *n.* (סליעפּ'-הוואהק'-ער) א נאכט-וואנדלער, א סאמנאמבוליסט.

sleep'-walk'ing *n.* (סליעפּ'-הוואהק'-אינג) נאכט-וואנדלונג, סאמנאמבוליזם.

sleep'y *a.* (סליעפּ'-אי) פערשלעפריג; שלעפריג; צוגעלעגערט, פוילענד [וועגען רייפע פרוכטען].

sleep'yhead *n.* (סליעפּ'-אי-העד) א פּעפער; א פוילענצער.

sleet *n. and v.* (סליעט) א שפריי-רעגען [א געמישט מיט שנעע אדער מיט א דראבנעם האגעל]; רעגענען, שנעען און האגלען צוזאמען [אין דער פארם פון א שפריי-רעגען].

sleet'iness *n.* (סליעט'-אי-נעס) דאס בעשטעהן פון א שפריי-רעגען געמישט מיט שנעע אדער דראבנעם האגעל.

sleet'y *a.* (סליעט'-אי) וואס בעשטעהט פון א שפריי-רעגען געמישט מיט שנעע אדער מיט דראבנעם האגעל.

sleeve *n. and v.* (סליעוו) אן ארבעל; אין מעכאניק—א רעהרע, אין וועלכער עס ווערט אריינגעשטעלט אן אנדער רעהרע אדער א שטאנג; א פלאנטער, אנגעפלאנטערטע זייד; צונעהען ארבעל; מאכען מיט ארבעל; פּאנאנדערפלאנטערען פעדים.

sleeve'-board *n.* (סליעוו'-באורד) א שניידער-ברעט צום אייגפרעסען ארבעל.

sleeve'-but'ton *n.* (סליעוו'-באט'ן) אן ארבעל-קנאפ, א מאנזשעטען-קנאפ.

sleeve'-coup'ling *n.* (סליעוו'-קאפּ'-לינג) א מופע אדער ראהר צום פערבינדען צוויי וואלצען אדער רעהרען.

sleeved *a.* (סליעווד) מיט ארבעל.

sleeve'-fish *n.* (סליעוו'-פיש) א ווייך-טהיער, א טינט-פיש. ז. *calamar*.

sleeve'-hand *n.* (סליעוו'-הענד) א מאנזשעט; דער טייל פון ארבעל ביים האנד-געלענק; א מאנזשעטען-קנאפ אויף א קייטעל.

sleeve'-knot *n.* (סליעוו'-נאט) אן ארבעל-שלייף [א שלייף פון א באנד וואס ווערט צוגענעהט צו אן ארבעל].

sleeve'less *a.* (סליעוו'-לעס) אהן ארבעל; זינלאז, נוצלאז, צוועקלאז, אונפאלקאם.

sleeve'less er'rand (סליעוו'-לעס ער'-ענד) אן אומזיסטיגער גאנג; א נוצלאזע ארבייט.

He wasted many precious hours on sleeveless errands.

sleeve'-link *n.* (סליעוו'-לינק) א קייטעל מאנזשעטען-קנאפ.

sleeve'-nut *n.* (סליעוו'-נאט) א דאפעל-מוטערקע, וואס שרויפט זיך פון איין זייט אויף רעכטס און פון דער צווייטער אויף לינקס, צו פערבינדען צוויי וואלצען אדער רעהרען.

Sleeve-nut

sleeve'-weight *n.* (סליעוו'-הוויט) א מעטאל-געוויכט ביים ברעג פון לאנגע ארבעל, וואס דערלאזט ניט, זיי זאלען צוקנייטשט ווערען.

slee'zy *a.* (סליע'-זי) ז. *sleazy*.

sleigh *n. and v.* (סליי) א שליטען; דער פאדערשטער טייל פון דעם אונטערשטען קינבאק ביי א וואלפיש [וואו עס געפינען זיך די ציינער]; פאהרען אויף א שליטען.

sleigh'-bell *n.* (סליי'-בעל) א שליטען-גלעקעל [א רונד גלעקעל].

sleigh'er *n.* (סליי'-ער) איינער וואס פאהרט אין א שליטען.

sleigh'ing *n.* (סליי'-אינג) 1. דאס פאהרען מיט א שליטען; 2. א שליט-וועג.

1. We enjoyed the **sleighing** in the park.
2. The **sleighing** is bad.

sleigh'-ride *n.* (סליי'-ראיד) דאס פאהרען אין א שליטען.

sleight *n.* (סלאיט) געשיקטקייט, כיטרעקייט; א קונסט-שטיק, א שפיצעל, א קונץ, א פאקוס.

sleight of hand (סלאיט אוו הענד) פאקוסען, קונץ-שטיק, שווארצקינסטלעריי.

sleight'-of-hand' *a.* (סלאיט'-אוו-הענד') שווארצקינסטלעריש, וואס מאכט פאקוסען אדער קונץ-שטיק.

A good **sleight-of-hand** performer can deceive the most watchful person.

slen'der *a.* (סלענ'-דער) 1. דין; שלאנק; 2. שוואך; 3. קנאפ, ווייניג, קארג; 4. מאגער, קליין; ארעם; 5. אונוויכטיג, נישטיג.

2. He is of **slender** built. 3. He is a man of **slender** means. 4. Kindly partake of this **slender** meal.

slen'derly *adv.* (סלענ'-דער-לי) דין; שלאנק; שוואך; אויף א קנאפען, קארגען, מאגערען אדער ארעמען אופן.

slen'derness *n.* (סלענ'-דער-נעס) דינקייט; שלאנקקייט; שוואכקייט; קארגקייט, ווייניגקייט, קנאפּקייט, ארעמקייט, קליינקייט.

slentan'do *adv.* (סלען-טענ'-דא) ז. *lentando*.

slepez' *n.* (סלע-פעץ') די בלינד-מויז. ז. *mole-rat*.

slept (סלעפּט) געשלאפען, איינגעשלאפען, פערשלאפען, גערוהט; אבגעטעמפּט, אבגעלעגען [וועגען קערפּער-גליעדער]; בעזארגט מיט פלאץ צום שלאפען. ז. *sleep*.

sleuth *n. and v.* (סלוהטה) א שפּור, א סליאד [נאך וועלכען מען שפּיאנירט אוים]; א שפּיאן; א געהיים-פאליציסט; נאכשפּיאנירען.

sleuth'-hound *n.* (סלוהטה'-האונד) א שפּיר-הונד, א בלוט-הונד.

slew *n.* (סלוה) א שנעלע שטרעמונג, א וואסער־ווירבעל; אן ארומדרעהונג; א בלאטע־גרוב; געשלאגען, גע'הרג'עט, געשאכטען [ז. *slay*].

sley *n.* (סליי) א וועבער־קאם. ז. *slay*

slice *n. and v.* (סלאיס) א פענעץ; א שטיקעל; א ברייט, דין שטיקעל; עטוואס וואס איז דין און ברייט [ווי למשל, פערשיעדענע מינים לאפעטקעס אדער מעסערס]; א ברייט מעסער; א לאפעטקע [צום פאנאנדערשמירען פארבען, צום איבערקעהרען פלייש אויף א בראט־פאן, צום צושניידען און דערלאנגען פיש ביים טיש א. ז. וו.]; דער בעוועגליכער דעק פון א זאץ־שופלע, מיט וועלכען מען נעהמט אראב דעם דרוק־זאץ פון דער שופלע [ז. *slice-galley*]; אבשניידען א פענעץ; אבשניידען א דין, ברייט שטיקעל; אראבשניידען; פאנאנדערטיילען.

slice'-gal'ley *n.* (סלאיס'-געל'-אי) א דרוק־זאץ־שופלע [אזא פלאך, שמאל קעסטעל פאר דרוק־זאץ מיט א בעוועגליכען דעק].

Slice-galley

sli'cer *n.* (סלאי'-סער) איינער וואס שניידט [דינע, ברייטע שטיקער פון עפעס]; עטוואס מיט וואס מען שניידט פענעצעס אדער ברייטע, דינע שטיקלעך. ז. *slice*

sli'cing-machine' *n.* (סלאי'-סינג-מע-שין') אזא מאשין צום שניידען אדער קנעטען ליים [פאר כלים].

slick *a., adv., n. and v.* (סליק) ז. *sleek*

slick'enside *n.* (סליק'נ-סאיד) א גלאטע, פאלירטע אויבערפלעכע פון פעלזען.

slick'er *n.* (סליק'-ער) ז. *sleeker*

slick'ing *n.* (סליק'-אינג) ז. *sleeking*

slick'ness *n.* (סליק'-נעס) ז. *sleekness*

slick'-stone *n.* (סליק'-סטאון) ז. *sleek-stone*

slid (סליד) געגליטשט; זיך געגליטשט. ז. *slide*

slid'den (סלידן) געגליטשט, זיך געגליטשט. ז. *slide*

slide *v. and n.* (סלאיד) גליטשען, זיך גליטשען; דורכגליטשען, זיך דורכגליטשען; אריינגליטשען, זיך אריינגליטשען; זיך אוועקגליטשען; אונבעמערקט פערשווינדען; זיך אויסדרעהען, פערשווינדען פון אונטער די הענד; זיך פארבייגליטשען, פארבייגעהן אונבעמערקט; אין מוזיק — אונבעמערקט איבערגעהן פון איין טאן צו א צווייטען; א גליטש; א גלאטער, לייכטער וועג; א גליטשיגע משופע'דיגקייט; אן ערד־שטורץ; א ברוך אדער שפאלט אין א מינע; א טייל פון אן אינסטרומענט וואס בעוועגט זיך הין און צוריק; א פארריכטונג איבער וועלכער עפעס גליטשט זיך; א פעהלער, א פערזעהען, א טעות; אן אונבעמערקבארער, שטופענווייזער איבערגאנג פון איין טאן צו א צווייטען.

slide'-ac'tion *n.* (סלאיד'-עק'-שאן) אזא געבוי פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען [ווי למשל, ביי א טראמבאן], ביי וועלכע די פערשיעדענע טענער בעקומען זיך דורך דעם וואס א געוויסער טייל פון אינסטרומענט בעוועגט זיך הין און צוריק.

slid'er *n.* (סלאיד'-ער) א גליטשער; עטוואס וואס גליטשט זיך אדער בעוועגט זיך הין און צוריק; א בעוועגליכער טייל פון עפעס; דער רויט־בייכיגער טעראפען [אזא שילדקרעטע אדער טשערעפאכע. ז. *terrapin*].

slide'-rail *n.* (סלאיד'-רייל) א פלאטפארם, מיט וועלכער מען פיהרט איבער וואגאנען פון איין אייזענבאהן־ליניע אויף דער צווייטער; א ווייך־שינע, א בעוועגליכע שינע [צום איבערפיהרען א צוג פון איין ליניע אויף דער צווייטער].

slide'-rest *n.* (סלאיד'-רעסט) א דרעה־באנק־שליטען [דער טייל פון א דרעה־באנק אדער טאק־מאשין, אין וועלכען עס איז בעפעסטיגט דער שנייד־אינסטרומענט].

slide'-rule *n.* (סלאיד'-רוהל) ז. *sliding rule*

slide'-trom'bone *n.* (סלאיד'-טראמ'-באון) א טראמבאן [אזא מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט], ביי וועלכען די פערשיעדענע טענער בעקומען זיך ניט דורך קלאפענעס, נאר דורך דעם, וואס א געוויסער טייל פון דעם אינסטרומענט בעוועגט זיך הין און צוריק.

slide'-trum'pet *n.* (סלאיד'-טראמ'-פעט) א טרומייט, ביי וועלכען די פערשיעדענע טענער ווערען ארויסגעבראכט ניט דורך קלאפענעס, נאר דורך דער הין־און־הער בעוועגונג פון א געוויסען טייל פון דעם אינסטרומענט.

slide'-valve *n.* (סלאיד'-וועלוו) א שיעב־ווענטיל, א קלאפע וואס רוקט זיך אום.

slid'ing *n. and a.* (סלאיד'-אינג) דאס גליטשען זיך; דאס ארונטערגליטשען זיך; דאס פאלען; דאס אויסגליטשען זיך, דאס בעגעהן א פעהלער; גליטשיג, אונזיכער, פערענדערליך, אונבעשטענדיג; בעוועגליך; וואס קען זיך גליטשען.

slid'ing door (סלאיד'-אינג דאור) א שיעב־טהיר.

slid'ing-keel *n.* (סלאיד'-אינג-קיעל) א שיעב־קיעל [אזא בעוועגליכע פלאטפארם וואס לאזט זיך אראב ווערטיקאל דורך דעם דעק פון א שיף, אום בעסער צו קאנטראלירען די בעוועגונג פון דער שיף אדער אום צו פערקלענערען דאס טרייסלען בעת א שטורם].

slid'ingness *n.* (סלאיד'-אינג-נעס) גליטשיגקייט; אונזיכערהייט, פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט; בעוועגליכקייט; געלויפיגקייט, לייכטקייט, פליסיגקייט [ווי למשל, פון א שפראך].

slid'ing rule (סלאיד'-אינג רוהל) א רעכען־שיעבער [אזא רעכען־שטאב מיט וועלכען די רעכנונגס־אפעראציאנען ווערען געמאכט דורך א קליין שיעבערעל וואס ווערט איינגעשטעלט אויף די נויטיגע ציפער אדער שטריכלעך און דורך א צינגעל מיט ציפערען און שטריכלעך, וואס מען קען איבעררוקען פון איין ארט אויף'ן צווייטען].

slid'ing sash (סלאיד'-אינג סעש) א שיעב־פענסטער [א פענסטער וואס רוקט זיך ארויף און אראב].

slid'ing scale (סלאיד'-אינג סקייל) א נארמע אדער ראטע פון פרייזען, ארבייטס־לוין, שטייער א. ד. ג. וואס ענדערט זיך אונטער געוויסע בעדינגונגען; א רעכען־שיעבער [ז. *sliding rule*].

slidom'eter *n.* (סלאי-דאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט וואס צייגט אן די אנשטרענגונג אדער שפאנונג אונטער וועלכער עס ווערען אונטערגעווארפען אייזענבאהן־וואגאנען, ווען זיי ווערען פלעצליך אבגעשטעלט.

slight *a., n. and v.* (סלאיט) דין; לייכט; שוואך; נאריש; קליין; אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קנאפ; אויבערפלעכליך; פערעכטליך; פעראכטונג, גרינגשעצונג, איגנארירונג; אונאכטונג; איגנארירען; גרינגשעצען.

slight'er *n.* (סלאיט'-ער) א גרינגשעצער; איינער וואס איגנארירט אדער פערהאלט זיך מיט פעראכטונג אדער גרינגשעצונג.

slight'ing *n. and a.* (סלאיט'-אינג) אונאכטונג, איגנארירונג; פעראכטונג; גרינגשעצונג; גרינגשעצענד, פעראכטענד, פערעכטליך.

slight'ingly *adv.* (סלאיט'-אינג-לי) מיט גרינגשעצונג, מיט אונאכטונג; איגנארירענד.

slight'ly *adv.* (סלאיט'-לי) 1. לייכט, שוואך, אויבערפלעכליך, ווי־עס־איז; אונפאלקאם; 2. עטוואס, אביסעל; 3. מיט גרינגשעצונג, מיט אונאכטונג; 4. לייכטזיניג, אונאיבערלעגט.

1. He is **slightly** acquainted with art. 2. He is **slightly** wounded. 3. He speaks **slightly** of his acquaintances.

slight'ness *n.* (סלאיט'-נעס) דינקייט, לייכטקייט; קליינקייט, אונבעדייטענדקייט, שוואכקייט; קנאפקייט; אויבערפלעכליכקייט.

slight off (סלאיט אף) אוועקמאכען אונטער דער האנד, זיך בעציהען לייכט צו עפעס, לייכט אב'פטר'ען.

Only young people are able to **slight off** death with a jest.

slight o'ver (סלאיט או'-ווער) לייכט איבערגעהן איבער עפעס; טהאן עפעס אויבערפלעכליך.

sli'ly *adv.* (סלאי'-לי) ז. *slyly*

slim *a. and v.* (סלים) דין, שמאל; שלאנק; שוואך; דעליקאט; אונבעדייטענד, אונוויכטיג; קנאפ, ווייניג; קליין; טהאן אן ארבייט אבי־ווי.

slime *n. and v.* (סלאים) שלאם, קלעפיגע בלאטע; א קלעפיגע זאך; עטוואס וואס איז קלעפיג אדער רופט ארויס עקעל; אספאלט; צושטויבטער ערץ [רויהער מעטאל] געמישט מיט וואסער; שמויז, שמוציגע רייד אדער האנדלונגען; בערעקען מיט שלאם, מאכען שלאמיג; ווערען שלאמיג; אראבנעהמען דעם שלאם.

slime'-pit *n.* (סלאימ'-פיט) אן אספאלט־גרוב; א רעזערוואואר פאר צושטויבטען ערץ, וואס איז געמישט מיט וואסער.

slim'ily *adv.* (סלאימ'-אי-לי) אויף א שלאמיגען אדער קלעפיגען אופן; ווי שלאם; אויף א שמוציגען אופן.

slim'iness *n.* (סלאימ'-אי-נעס) שלאמיגקייט, בלאטיגקייט, קלעפעדיגקייט; שמוציגקייט.

slim'ly *adv.* (סלימ'-לי) 1. דין; שמאל; שלאנק; שוואך; דעליקאט; 2. קנאפ, קארג, ווייניג; 3. אונוויכטיג, אונבעדייטענד.

2. The meeting was **slimly** attended.

slim'mish *a.* (סלימ'-איש) עטוואס דין, שמאל אדער שלאנק; שוואכליך; קנאפליך.

slim'ness *n.* (סלימ'-נעס) דינקייט, שמאלקייט; שלאנקייט; שוואכקייט, דעליקאטנעקייט; אונבעדייטענדקייט; קנאפקייט; קליינקייט.

slim'sy *a.* (סלימ'-זי) 1. שוואך; 2. דין און שוואך.

1. The building is old and **slimsy** 2. We bought some **slimsy** calico.

slim'y *a.* (סלאימ'-אי) שלאמיג, בלאטיג, קלעפיג.

sli'ness *n.* (סלאי'-נעס) ז. *slyness*

sling *v. and n.* (סלינג) .1 שליידערען, ווארפען; .2 אויפהענגען, אריבערהענגען, אריבערווארפען [ווי איבער׳ן אקסעל]; .3 שווינגען, וואקלען, שלעפען אויף שטריק; אויפהענגען אויף עפעס צום ארויפציהען; .4 פאנאנדערשניידען אויף דינע שטיקלעך מיט א פארים אדער מיט א דראטה [ליים פאר טעפ=ארביים, אום ארויסצונעהמען די פערהארטעוועטע טיילען]; .5 זיך שווינגען; זיך שנעל בעוועגען מיט ברייטע, לייכטע, שווינגענדע טריט; .6 שנייצען די נאז מיט די פינגער; .7 א שוואונג, א שליידער, א ווארף; א שטויס, א קלאפ; .8 דער געוועהר=רימען אדער שליידער=רימען [צום שליידערען שטיינער]; .9 א נאכהענגענדער שלייף; א הענגענדער באנדאזש; 10 אזא האקען צום ארויפציהען און ארונטערלאזען משאות; א קייט אדער שטריק צום בעפעסטיגען א קוועטער=שטאנג פון א מאסט; .11 א שווינגענדע, לייכטע בעוועגונג; .12 א וואקלענדע בעוועגונג פון א מיהל=שטיין; .13 עטוואס וואס הענגט [ווי למשל, א הענגענדער געשטעל פאר מויער=ארבייטער].

2. The hunter **slung** the rifle over the shoulder. 3. The casks were **slung** from the hold of the ship. 5. The runners started at a long **slinging** trot. 7. The deadly **sling** of the hailstones ruined the corn on the fields. 9. He has his arm in a **sling**.

sling′-bone *n.* (סלינג׳–באון) דער שפרינג=ביין [איבער דעם פוס=קנעכעל]. ז. *astragal*

sling′-cart *n.* (סלינג׳–קארט) אזא טראנספארט=וואגען פאר קאנאנען און הארמאטען.

sling′-dog *n.* (סליג׳–דאג) א שוואונג=האקען [אזא האקען צום אויפהויבען און ארונטערלאזען משאות].

Sling-dog

sling′er *n.* (סלינג׳–ער) א שליידערער, א ווארפער; איינער וואס בענוצט זיך מיט א געוועהר=רימען אדער שליידער=רימען [צום שליידערען שטיינער].

sling ink (סלינג אינק) זיך שרייבען; זיך בעשעפטיגען מיט שרייבעריי; פאטשקען, שמירען.

sling′-piece *n.* (סלינג׳–פיעס) אזא קליינער הארמאט.

slings *n.* (סלינגז) א הענגענדער געשטעל [פאר מויער=ארבייטער].

sling′-stone *n.* (סלינג׳–סטאון) א שליידער=שטיין [א שטיין געווארפען מיט דער הילף פון א שליידער=רימען].

sling′-wag′on *n.* (סלינג׳–הוועג׳–אן) ז. *sling-cart*

slink *v., n. and a.* (סלינק) זיך שטיל אברוקען אדער זיך אבטראגען, זיך ארויסגנב׳ענען; אבווארפען אדער מפיל זיין [וועגען חיות]; אבווארפען [א טויט קאלב]; זיין ניט רייף צום עסען; א שווינדלער, א גנב; א קמצן, א קארגער; אן אויסגעהונגערטער און דארער מענש [צוליעב קארגשאפט]; א מאגערער, ביינערדיגער פיש; א פריהצייטיג געבארענע אדער טויט=געבארענע קאלב; דאס פלייש פון אזא קאלב; א ממזר; געבארען פאר דער צייט, טויט געבארען; אונרייף אדער ניט פאסיג [אלס שפייז]; דין, מאגער, אויסגעדארט, פערהונגערט; שווינדלעריש, געמיין.

slink′-butch′er *n.* (סלינק׳–בוטש׳–ער) א קצב וואס פערקויפט פלייש פון טויט=געבארענע אדער גע׳פגר׳טע פיה; א קצב וואס פערקויפט פארלע.

slink′er *n.* (סלינק׳–ער) א מין העכט. ז. *pickerel*

slink′-skin *n.* (סלינק׳–סקין) די פעל פון א טויט=געבארענעם קאלב; לעדער פון אזא פעל.

slink′y *a.* (סלינק׳–אי) דין, דאר, מאגער.

slip *v. and n.* (סליפ) זיך גליטשען; זיך לייכט בעוועגען; זיך אויסגליטשען; מאכען א פעהלער; זיך ארויסגליטשען; אונבעמערקט פערגעהן אדער פערשווינדען; זיך ארויס׳גנב׳ענען; זיך ארויסדרעהען; זיך שטיל אבטראגען; ארייןגנב׳ענען, ארייןשמוגלען; זיך אברייסען, זיך בעפרייען; אראבווארפען פון זיך, זיך בעפרייען פון עפעס; בעפרייען; אבלאזען; פארבייגעהן אונבעמערקט אדער ניט=אויסגענוצט; פארביילאזען אונבעמערקט אדער ניט=אויסגענוצט; אבשניידען א צווייג [צום איבערפלאנצען]; מפיל זיין; אויסגליטשונג; א פעהלער, א פערזעהן, א טעות; א זינד; א לייכטע אבנייגונג אדער אויסבויגונג [פון פעלזען]; אן אברוקונג, אן אבווייכונג; עטוואס וואס גליטשט זיך לייכט אראב אדער ווערט לייכט ארונטערגענומען; א קינדערש מאנטעלע; אן אונטער=קליידעל [הויפטזעכליך א קאלירטעס, וואס זעהט זיך דורך דורך׳ן אויבערשטען קליידעל]; א ציכעל, א דעקעל, א קישען=ציכעל; ליים [פאר טעפ] אין א האלב=פליסיגען צושטאנד; א משופע׳דיגע פלעכע; א פאררריכטונג ארויסצוהויבען א שיף פון וואסער [צום פעררריכטען]; א פלאץ פאר א שיף אין א האפען; אן אבטיילונג אין א רעסטאראן; א שטרייף; א פאס; א פלאכעס שטיק; עטוואס וואס ווערט בענוצט צום אויספילען א שטח צווישען צוויי טיילען אדער זיי צו פעראייניגען; אן ענטוואורף פון א פאליסע [פערזיכערונגס=אבמאך]; א צווייגעל; א צווייגעל אבגעשניטען צום איבערפלאנצען; א געוויסע מאס פון פאדים; א שופלע=קארעקטור [א קארעקטור פון דרוק=זאץ, וואס איז נאך ניט אויסגעשטעלט אין זייטען אדער שפאלטען]; אין קריקעט=שפיעל — דער שפיעלער וואס שטעהט הינטער דעם טויער=וועכטער רעכטס; א פאררריכטונג שנעל אבצוטשעפען פערשיעדענע זאכען אויף א שיף; א מין רעהרעל צום ארייןלעגען א דראט אין געפאלסטערטען מעבעל; א מפיל; א קלעפיגער שטאף.

slip′-board *n.* (סליפ׳–באורד) א שיעב=ברעט, א רוק=ברעט.

slip′-car′riage *n.* (סליפ׳–קער׳–אידזש) א וואגאן צוגעטשעפעט צו א קוריער=צוג אזוי, אז מען קען איהם אבטשעפען בעת דער צוג האלט אין לויפען.

slip′-cov′er *n.* (סליפ׳–קאוו׳–ער) א מעבעל=ציך, א מעבעל=בעצוג.

slip′-decora′tion *n.* (סליפ׳–דעק–א–ריי׳–שאן) א געוויסע פארם פון דעקאראציאנען אויף טעפער=וואארען.

slip′-dock *n.* (סליפ׳–דאק) א משופע׳דיגער דאק. ז. *dock*

slipe *n.* (סלאיפ) א שלעפ=וואגען, א שליטען [אין מיענען].

slip′-gal′ley *n.* (סליפ׳–געל׳–אי) א דרוק=זאץ=שופלע. ז. *galley*

slip′-hook *n.* (סליפ׳–הוק) א שיפס=האקען, וואס נעהמט זיך לייכט ארונטער.

slip′-house *n.* (סליפ׳–האוס) א נעביידע צום אויסדרונסטען האלב=פליסיגע ליים [אין בעקענס]. ז. *slip-kiln*

slip′-kiln *n.* (סליפ׳–קילן) אין טעפעריי — א בעקען אדער א רייה בעקענס צום אויסדרונסטען האלב=פליסיגע ליים.

slip′-knot *n.* (סליפ׳–נאט) א שלייף=קנופ, א שלייף, א פעטליע.

slip′-link *n.* (סליפ׳–לינק) א לויזע פערבינדונג.

slip off (סליפ אף) זיך אויסדרעהען, זיך ארויסגליטשען, אונבעמערקט פערשווינדען; אראבגליטשען, שטיל און שנעל אראבשלעפען אדער אראבנעהמען.

slip of the pen (סליפ אוו טהי פען) א שרייב=פעהלער, א גרייז.

slip of the tongue (סליפ אוו טהי טאנג) דאס פערריידען זיך, דאס ארויסכאפען זיך מיט א ניט ריכטיגעןווארט אדער אויסדרוק.

slip on (סליפ אן) ארויפווארפען אדער ארויפשלעפען אויף זיך [וועגען קליידער וועלכע מען טהוט אן אין איילעניש].

He **slipped on** the coat and ran out of the house.

slip one’s breath (סליפ הוואנז ברעטה) אויסהויכען די נשמה, שטארבען.

slip one’s wind (סליפ הוואנז הווינד) אויסהויכען די נשמה, שטארבען.

slip′per *n.* (סליפ׳–ער) א פאנטאפעל; אזא קינדערש מאנטעלע; די פאנטאפעל=פלאנצע [אזא בוימעל אדער קוסט, ביי וועלכען די בלומען=בלעטלעך שטעלען צוזאמען עטוואס עהנליכעס צו א שוך]; א מין טארמאז אדער ברעמזע פאר א וואגען; איינער אדער עטוואס וואס גליטשט זיך ארויס אדער בעפרייט זיך; איינער אדער עטוואס וואס בעפרייט, לאזט אב אדער לאזט זיך ארויסגליטשען; איינער פון די יעגערס, וואס האלט צו די הינד [און לאזט זיי אב אין פאסיגען מאמענט].

slip′per-bath *n.* (סליפ׳–ער–בעטה) א פאנטאפעל=פערמיגע וואנע [א וואנע וואס איין ענד איז ברייטער און דער צווייטער שמעלער].

slip′per-drag *n.* (סליפ׳–ער–דרעג) א טארמאז [ברעמזע] פאר א שווערען וואגען.

slip′pered *a.* (סליפ׳–ערד) וואס טראגט פאנטאפעל.

slip′per-flow′er *n.* (סליפ׳–ער–פלאו׳–ער) די פאנטאפעל=פלאנצע [ז. *slipper*]; די פאנטאפעל=בלום [ז. *slipperwort*].

slip′perily *adv.* (סליפ׳–ער–אי–לי) גליטשיג; אויף אן אונעהרליכען אופן; אויף א צולאזענעם אדער תאוה׳דיגען אופן; אויף אן אונזיכערען, אונבעשטענדיגען, פערענדערליכען אדער אונצופערלעסליכען אופן; מיט כיטרעקייט, אויף א בעטריגערישען אופן.

slip′periness *n.* (סליפ׳–ער–אי–נעס) גליטשיגקייט; אונצופערלעסליכקייט, אונזיכערהייט; אונעהרליכקייט; כיטרעקייט; בעטריגערישקייט; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט; צולאזענקייט, תאוה׳דיגקייט.

slip′per-plant *n.* (סליפ׳–ער–פלענט) די פאנטאפעל=פלאנצע. ז. *slipper*

slip′per-spurge *n.* (סליפ׳–ער–ספוירדזש) די פאנטאפעל=פלאנצע. ז. *slipper*

slip′perwort *n.* (סליפ׳–ער–הווארט) די פאנטאפעל=בלום [א פלאנצע מיט געלבע און פורפור=געפלעקטע בלומען, וואס

די אונטערשטע בלומען־בלעטלעך האבען די פארם פון א פאנטאפעל].

slip'pery *a.* (סליפ'-ער-אי) 1. גליטשיג; 2. ניט צופערלעסליך; אונעהרליך; 3. פערענדערליך, אונבעשטענדיג; 4. צולאזען, תאוה'דיג; 5. כיטרע, שווינדלעריש.

1. The **slippery** sidewalk makes walking very hard. 2. He is too **slippery** a person to trust. 3. He owes his success to a **slippery** turn of fortune.

slip'pery-elm' *n.* (סליפ'-ער-אי-עלם') דער רויטער אולם־בוים אדער דער מוסטהיער אולם־בוים [אזא גרויסער בוים פון נארד־אמעריקא מיט א קלעפיגער אונטערשטער קארע]. ז. *elm*

slip'pery ground (סליפ'-ער-אי גראונד) א גליטשיגער באדען, אן אונזיכערער באדען, אונזיכערהייט, ריזיקאלישקייט.

slip'py *a.* (סליפ'-אי) ז. *sloppy*

slip'-rails *n.* (סליפ'-רײלז) קוועער־באלקענס אדער ברעטער פון א טויער אדער פערצאמונג, וואס קענען ארויסגענומען ווערען און צוריק אריינגעשטעלט ווערען.

slip'-rope *n.* (סליפ'-ראופ) א גליטש־שטריק [א שטריק, וואס מען קען לייכט אבלאזען; א שטריק צום בעפעסטיגען א שיף, וואס געהט דורך א רינג].

slips *n.* (סליפס) די שטריקלעך אדער פלאקס־שנירלעך, וואס ווערען איינגענעהט אין א רוקען פון א בוך.

slip'shod *a.* (סליפ'-שאד) 1. וואס טראגט אויסגעטראטענע שיך אדער פאנטאפעל; וואס טראגט שלעפ־שיך; 2. אבגעלאזען.

2. He has a **slipshod** style of writing.

slip'slap *v., n. and a.* (סליפ'-סלעפ) ז. *slipslop*

slip'slop *v., n. and a.* (סליפ'-סלאפ) מאכען א גערויש ווי ווען מען געהט אין אויסגעטראטענע פאנטאפעל, זיך בעוועגען ווי אין אויסגעטראטענע פאנטאפעל; וואסערדיגע משקה, שיטערע, וואסערדיגע שפייז; א פעהלער, א פערזעהן, א טעות; אבגעלאזען.

slip'sloppy *a.* (סליפ'-סלאפ-אי) נאס, בלאטיג.

It is a **slipsloppy** day.

slip'-stitch *n.* (סליפ'-סטיטש) א נאהט אין שטיקעריי.

slipt (סליפט) געגליטשט, זיך געגליטשט; זיך ארויסגעדרעהט; אונבעמערקט פערשוואונדען; פערגעסען; פערבייגעגאנגען אונבעמערקט; אבגעשניטען א צווייג [צום פערפלאנצען]. ז. *slip*

slip the col'lar (סליפ דהי קאל'-אר) ארויסווארפען דעם יאך, זיך בעפרייען.

slip the leash (סליפ דהי ליעש) זיך בעפרייען פון א שלייף [ווי א הונד]; זיך בעפרייען פון עפעס.

slip up (סליפ אפ) 1. זיך אויסגליטשען; 2. מאכען א פערזעהן, בעגעהן א פעהלער, האבען א טעות.

2. He often **slips up** on his grammar.

slip'way *n.* (סליפ'-הוויי) משופע'דיגקייט פון א דאק. ז. *slip-dock*

slirt *v. and n.* (סלירט) א שלײדער טהאן; א שלײדער.

slish *n. and v.* (סליש) ז. *slash*

slit *n. and v.* (סליט) א שפאלט, אן איינשניט; צושניידען, מאכען אן איינשניט.

slit'ting-mill *n.* (סליט'-אינג-מיל) א מאשין צו צושניידען שטאבעס אייזען אויף דינע שטענגלעך פאר טשוועקעס א. ז. וו.; א מאשין צו שניידען דימענטען און אנדערע זעהר הארטע שטאפען. ז. *slitting-rollers*

slit'ting-roll'ers *n.* (סליט'-אינג-ראול'-ערז) א פאר ראלען דורך וועלכע אייזערנע פלאטען ווערען געשניטען אין לאנגע גלייכע פאסען.

Slitting-rollers

slit'ting-saw *n.* (סליט'-אינג-סאה) א מין זעג צום שניידען ברעטער אין דינע שטרייפען.

slit'ting-shears *n.* (סליט'-אינג-שיערז) א מאשין פאנאנדערצושניידען אייזערנע שטאבעס אין דינע שטענגלעך.

slive *v.* (סלאיוו) זיך ארויסגליטשען; זיך דורכגליטשען, דורכקריכען; צו'פטר'ען צייט; ארויפווארפען אויף זיך, אנטהאן [א בגד].

sliv'er *n. and v.* (סליוו'-ער) א שפענדעל, א דין געשפאלטען שטיקעל האלץ; א שטיקעל; דין צושפאלטען; אבברעכען; זיך שפאלטען אין דינע חלקים.

sliv'ering-machine' *n.* (סליוו'-ער-אינג-מע-שין') א מאשין צו שפאלטען האלץ אויף זעהר דינע שטרייפען.

slob'ber *v. and n.* (סלאב'-ער) גאווערען, לאזען שפייעכץ פון מויל; זיין א שוטה; ווערען משוגע; פערשפייען, פערשמוצען; צופיעל קושען; לייכט צונויפגעדרעהטע וואל צוגעגרייט צום שפינען; שפייעכץ, סלינע.

slob'berer *n.* (סלאב'-ער-ער) ז. *slabberer*

slob'berhannes *n.* (סלאב'-ער-הענז) אזא קארטען־שפיעל.

slob'bery *a.* (סלאב'-ער-אי) בלאטיג, שמוציג; לאזענדיג שפייעכץ; וואס גאווערט, וועמען עס רינט די סלינע פון מויל.

slob'-ice *n.* (סלאב'-איס) אייז וואס איז גענוג שטייף ניט דורכצולאזען געוועהנליכע שיפען.

sloe *n.* (סלאו) דער שווארץ־דארן [א שטעכיגער קוסט אדער בוש מיט ווייסע בליהונגען]; די בלויע פלוים־עהנליכע פרוכט פון דעם שווארץ־דארן.

sloe'-tree *n.* (סלאו'-טריע) דער שווארץ־דארן. ז. *sloe*

slo'gan *n.* (סלאו'-גען) א קאמפפס־אויס־געשריי, א קאמפפס־רוף; א דעוויז, א מאטא; א שלאג־ווארט.

"Down with the bosses" was the **slogan** of the last campaign.

slog'ger *n.* (סלאג'-ער) א שטארקער שלעגער [ביי קריקעט אדער באקסען].

sloid *n.* (סלאיד) ז. *sloyd*

sloom *n.* (סלוהם) א שלומער, א דרעמעל.

sloop *n.* (סלוהפ) אן איין־מאסטיגע שיף.

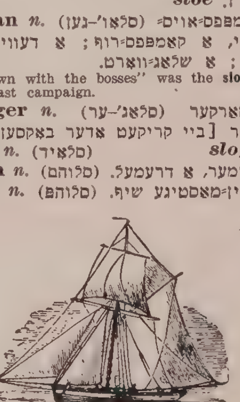

Sloop

sloop of war (סלוהפ אוו הוואהר) א קליינע קריעגס־שיף, ביי וועלכער די הארמאטען געפינען זיך נור אויף איין דעק.

slop *n. and v.* (סלאפ) א לוזשע, א בלאטיג טייכעל; אויסגעגאסענעס וואסער, א נאסער ארט; א שלאף־ראק, א כאלאט; ביליגע טאנדעטנע קליידער אדער בעטגעוואנד; האלב־פליסיגע ליים פאר טעפפערגיסען א פליסיגקייט; זיך ארויסגיסען, פערגאסען ווערען; בעשמוצען עפעס מיט א פערגאסענער פליסיגקייט.

slop'-ba'sin *n.* (סלאפ'-בײ'סן) א שווײנק־שיסעלע.

slop'-bowl *n.* (סלאפ'-באול) ז. *slop-basin*

slop'-dash *n.* (סלאפ'-דעש) שוואכע קאלטע טהעע אדער אן אנדערער שלעכטער געטראנק.

slope *n. and v.* (סלאופ) די קרומע ריכטונג, משופע'דיגקייט; געהן בארג־אראב, אננעהמען א קרומע אדער משופע'דיגע ריכטונג; אנטלויפען; פערשווינדען.

slope'ly *adv.* (סלאופ'-לי) שרעג, קרום, אין דער קרים.

slope'ness *n.* (סלאופ'-נעס) משופע'דיגקייט, קווערקייט, אנגעבויגענקייט.

slope'wise *adv.* (סלאופ'-הוואיז) בארג־אראב.

slo'pingly *adv.* (סלאו'-פינג-לי) אויף א משופע'דיגען שטייגער.

slo'pingness *n.* (סלאו'-פינג-נעס) משופע'דיגקייט, דאס געהן בארג־אראב.

slop'-mol'ding *n.* (סלאפ'-מאול'-דינג) א מעטאדע צו מאכען ציעגעל אדער ליימענע כלים, וואו מען טונקט איין דעם פורם אין וואסער איידער מען לעגט אין איהם אריין די ליים.

slop'piness *n.* (סלאפ'-אי-נעס) נלי־טשיגקייט, נאסקייט, בלאטיגקייט; אבגעלאזענקייט.

slop'py *a.* (סלאפ'-אי) שמוציג, בלאטיג; לויז, שיטער; אבגעלאזען.

slop'-room *n.* (סלאפ'-רוהם) דאס צימער וואו די מאטראזען פון א קריעגס־שיף האלטען זייערע קליידער און פראוויאנטען.

slops *n.* (סלאפס) שיטערע שפייז; שווײנק־וואסער, שמוציג וואסער; טאנדעטנע קליידער; קליידער און בעטגעוואנד; לוזשעס; נאסע ערטער.

slop'seller *n.* (סלאפ'-סעל-ער) א פערקויפער פון ביליגע טאנדעטנע קליידער.

slop'-shop *n.* (סלאפ'-שאפ) א קראם פון ביליגע טאנדעטנע קליידער.

slop'-work *n.* (סלאפ'-הוואירק) די פאבריקאציאן פון ביליגע טאנדעטנע קליידער; שלעכטע פארטאטשקע ארבייט.

slop'-wor'ker *n.* (סלאפ'-הוואיר'-קער) אן ארבייטער פון ביליגע טאנדעטנע זאכען; א פארטאטש.

slo'py *a.* (סלאו'-פי) אנגעבויגענע, משופע־דיג, שרעג.

slosh *n. and v.* (סלאש) שנעע־וואסער, צוגאנגענער שנעע; א וואסערדיגעס געריכט; זיך צאפלען, זיך ווארפען אין א בלאטע; ארומשלייען זיך, ארומגעהן הין און צוריק.

slosh'y *a.* (סלאש'-אי) נאס און שמוציג.

slot *n. and v.* (סלאט) א נוט, א שליץ אדער שפאלט וואס ווערט אויסגעשניטען אין מעטאל, האלץ א. ד. ג.; א לאך, א חלל; די שפור אדער סליאד פון א חיה [ווי פון א הירש]; א הילצערנער קליין, וואס בעהעפט צוויי קלעצער אדער ברעטער; דורכלעכערען; מאכען א לאנגע און שמאלע פערטיפונג; נאכגעהן [נאך א חיה] נאך איהר שפור.

sloth *n.* (סלאוטה) פויל־לאנגזאמקייט; פוילקייט; דאס פויל־טהיער [א מין דרום־אמעריקאנישעס זויג־טהיער, וואס בעוועגט זיך זעהר לאנגזאם און האלט זיך אויף אויף בוימער. ז. *ai*].

sloth'-bear *n.* (סלאָטה'-בעהר) א
שוואַרצער בער פון אַסט=אינדיען מיט זעהר
לאַנגע האָר [דיעזער בער פאַלט זעלטען
אָן אויף מענשען און חיות און ערנעהרט
זיך איבערהויפּט מיט וואָרצלען פון בוי=
מער און מיט האָניג].

sloth'ful *a.* (סלאָוטה'-פול) פויל, פער=
שלאָפען, אבגעלאָזען, לאַנגזאַם.

sloth'fully *adv.* (סלאָוטה'-פול-אי) אויף
א פוילען, לאַנגזאַמען שטייגער.

sloth'fulness *n.* (סלאָוטה'-פול-נעס)
פוילקייט, פערשלאָפענקייט, לאַנגזאַמקייט,
נאַכלעסיגקייט.

slot'-machine' *n.* (סלאָט'-מע-שין')
אַן אויטאָמאַטישע מאַשין, פון וועלכער
מען קריעגט אַרויס געוויסע זאַכען, ווען
מען וואַרפט אַין איהר אַריין א מטבע.

slot'ter *v. and n.* (סלאָט'-ער) בעשמו=
צען, בעפלעקען; א שטאַנץ=מאַשין [ז.
slotting-machine].

slot'ting-machine' *n.* (סלאָט'-אינג-
מע-שין') א שטאַנץ=מאַשין, א מאַשין אויס=
צושניידען נוטען אדער שליצען אין מע=
טאַל.

slouch *v. and n.* (סלאָוטש) שלאַף אַרונ=
טערהענגען, פערבויגען, טראָגען לויז; האָ=
בען א נידערגעשלאָגענעם בליק, גאַנג אדער
מאַניער; געהן שלעפּענדיג די פיס; דאָס
שוואַכע אדער לויזע אַרונטערהענגען; די
איינגעבויגענקייט פון קערפּער; א געבוי=
גענער גאַנג; א קאָמישער, שווערער אדער
נאַכלעסיגער מענש; א טויגעניכטס; א
הוט מיט אַרונטערגעלאָזענע ראַנדען.

slouch'-hat *n.* (סלאָוטש'-העט) א וויי=
כער הוט מיט ברייטע אַרונטערגעלאָזענע
ראַנדען.

slou'chily *adv.* (סלאָו'-טשי-לי) אויף
אַן אַראָבהענגענדען, נאַכלעסיגען שטייגער.

slou'ching *a.* (סלאָו'-טשינג) אַראָבהענ=
גענדיג; לויז, שלעפּענד, שווער.

slough *n.* (סלאָו) א בלאָטיגער גרוב, א
זומפּ.

slough *n. and v.* (סלאַף) די פעל פון א
שלאַנג וואָס זי וואַרפט פון זיך אַראָב;
א טייל פון קערפּער וואָס שיילט זיך אָב;
ווילד=פלייש אדער טויטע געוועב וואָס
טיילט זיך אָב פון דעם געזונדען גליעד;
זיך אָבשיילען, אַראָבפאַלען [ווי די פעל
פון א שלאַנג].

slough'y *a.* (סלאָו'-אי) זומפּיג, בלאָטיג.

slough'y *a.* (סלאַפ'-אי) וואָס איז שייך
צום טויטען געוועב, וואָס טיילט זיך אָב
פון לעבעדיגען געוועב פון אָרגאַניזם.

Slovak' *n. and a.* (סלאָ-וועק') א סלאָ=
וואַק [א מיטגליעד פון א סלאַווישער ראַ=
סע אין אונגאַרן]; די שפּראַך פון די סלאָ=
וואַקען [אַזאַ טשעכישער דיאַלעקט];
סלאָוואַקיש, וואָס איז שייך צו די סלאָוואַ=
קען.

slov'en *n.* (סלאַוון) א נאַכלעסיגער, שמו=
ציגער מענש.

Slove'nian *n. and a.* (סלאָ-ווי'-ני-ען)
א סלאָווען, איינער פון די סלאָווענען [אַזאַ
סלאַווישע ראַסע]; די סלאָווענישע
שפּראַך; סלאָוועניש.

slov'enliness *n.* (סלאַוו'נ-לי-נעס) אונ=
ריינליכקייט, שמוציגקייט; נאַכלעסיגקייט.

slov'enly *a. and adv.* (סלאַוו'נ-לי) אונ=
ריין, שמוציג; נאַכלעסיג; אויף אַן אונ=
ריינעם, שמוציגען אדער נאַכלעסיגען אופן.

slov'enry *n.* (סלאַוו'נ-רי)
ז. *slovenliness*.

slow *a., adv. and v.* (סלאָו) לאַנגזאַם;
פויל; שווער; צוריקבלייבענד, קריכענד
[וועגען א זייגער]; מאַכען לאַנגזאַם, ווע=
רען לאַנגזאַם, פערשפּעטיגען.

slow coach (סלאָו קאָוטש) א שווערער,
אונבעוועגליכער מענש; אַן אָבגעשטאַנע=
נער מענש, א רעאַקציאָנער.

slow'down *n.* (סלאָו'-דאַון) דאָס לאַנג=
זאַם רודערען.

slow'-gai'ted *a.* (סלאָו'-גיי'-טעד) מיט
א לאַנגזאַמען גאַנג.

slow grow'er (סלאָו גראָו'-ער) א פלאַנ=
צע, וואָס וואַקסט לאַנגזאַם.

slow'-hound *n.* (סלאָו'-האָונד) א שפּיר=
הונד.

slow'ing *n.* (סלאָו'-אינג) דאָס מאַכען
לאַנגזאַמער; די פערשפּעטיגונג.

slow'ly *adv.* (סלאָו'-לי) לאַנגזאַם, אויף
א לאַנגזאַמען שטייגער.

slow'ness *n.* (סלאָו'-נעס) לאַנגזאַמקייט;
פוילקייט; אונטהעטיגקייט; בעדאַכטזאַמ=
קייט.

slow'-paced *a.* (סלאָו'-פּייסט) מיט
שווערע טריט; וואָס בעוועגט זיך שווער.

slows *n.* (סלאָוז) ז. *milk-sickness*.

slow'-up *n.* (סלאָו'-אַפּ) דאָס אָבשוואַכען
די געשווינדקייט.

slow'-winged *a.* (סלאָו'-הווינגד) לאַנג=
זאַם פליהענדיג.

slow'-wit'ted *a.* (סלאָו'-הוויט'-עד)
מיט א שווערער תפיסה, מיט א גראָבען
קאָפּ, טעמפּ, דום, נאַריש.

slow'-worm *n.* (סלאָו'-הוואָרם) א
מין יאַשטשערקע אָהן פיס וואָס איז ענלי=
ליך צו א וואָרים אדער קליינער שלאַנג
[דיעזע יאַשטשערקע שטעלט מיט זיך פאָר
אַן איבערגאַנגס=שטופע פון יאַשטשער=
קעס צו שלאַנגען].

sloyd *n.* (סלאָיד) א סיסטעם פון לער=
נען האַנד=אַרבייט, וואָס בעשטעהט אין
דעם וואָס באַלד פון אַנהויב הויבט מען אָן
צו מאַכען ניצליכע זאַכען.

sloyd sys'tem (סלאָיד סיס'-טעם)
ז. *sloyd*.

S. L. P. ראשי תבות פון די ווערטער
Socialist Labor party.

slub *v. and n.* (סלאַב) לייכט צוזאַמענ=
דרעהען וואָל נאָך'ן באַרשטען [אום צוצו=
גרייטען זי צום שפּינען]; לייכט צוזאַ=
מענגעדרעהטע געבאַרשטענע וואָל.

slub'ber *v. and n.* (סלאַב'-ער) פּאַרטאַ=
טשעווען; בעשמוצען; בעפלעקען; פער=
נאַכלעסיגען; לייכט צוזאַמענגעדרעהטע
וואָלענע פאָדים; א מאַשין וואָס דרעהט
לייכט צוזאַמען אויסגעבאַרשטענע וואָל,
צוגרייטענדיג זי צום שפּינען; איינער
וואָס אַרבייט ביי אַזאַ מאַשין.

slubberdegul'lion *n.* (סלאַב-ער-די-
גאַל'-יאַן) א נידריגע בעשעפעניש, א
שמוציגער, לומפּיגער יונג.

slub'berer *n.* (סלאַב'-ער-ער) איינער
וואָס שטעקט איבעראַל אַריין די נאָז און
מאַכט אַן צרות; א טומעל=מאַכער.

slub'beringly *adv.* (סלאַב'-ער-אינג-
לי) אויף א נאַכלעסיגען, איבערפלעכלי=
כען שטייגער.

slub'bing *n.* (סלאַב'-אינג) לייכט צוזאַ=
מענגעדרעהטע וואָלענע פאָדים [צום שפּי=
נען]. ז. *slub*.

slub'bing-bil'ly *n.* (סלאַב'-אינג-ביל'-
אי) אַן אַלטע פאָרם פון א פאַרשפּין=מאַ=
שין. ז. *slubbing-machine*.

slub'bing-machine' *n.* (סלאַב'-אינג-
מע-שין') א פאַרשפּין=מאַשין [א מאַשין
וואָס דרעהט לייכט צוזאַמען אויסגעבאַר=
שטענע וואָל, פון וועלכער עס ווערען גע=
שפּינט פאָדים].

sludge *n.* (סלאַדזש) בלאָטע, זומפּ=בלאָ=
טע; האַלב צוגאַנגענער שנעע; דער פּול=
ווער וואָס בילדעט זיך אויס פון בויערען
א טיעפעס לאָך אין א פעלז און איז אויס=
געמישט מיט וואַסער; דער אָבפאַל פון
קויהלען, בעת זיי ווערען דורכגעוואַשען.

sludge'-door *n.* (סלאַדזש'-דאָור) אַן
עפנונג אין א דאַמפּף=קעסעל אַרויסצולאָ=
זען דעם אָבזאַץ.

sludge'-hole *n.* (סלאַדזש'-האָול)
ז. *sludge-door*.

sludg'er *n.* (סלאַדזש'-ער) דער באָהר=
לעפעל [א צילינדער=פערמיגע כלי מיט
א דעקעל, מיט וועלכער עס ווערט אַרויס=
געצויגען דאָס בלאָטיגע וואַסער פון דעם
לאָך, וואָס ווערט געבויערט אין א פעלז].

sludg'y *a.* (סלאַדזש'-אי) שמוציג, בלאָ=
טיג.

slue *v. and n.* (סלוה) אַרומדרעהען אַרום
זיין אַקס [ווי א מאַסט פון א שיף]; זיך
אומדרעהען אַרום זיך אַליין; דאָס אומ=
דרעהען זיך אַרום זיך אַליין; א סך, א
מאַסע.

slued *a.* (סלוהד) בגילופין, עטוואָס
שכור'ליך.

slu'er *n.* (סלוה'-ער) דער רודערער אויף
א וואַלפיש=שיף.

slug *n. and v.* (סלאַג) א שיס=קויל, וואָס
האָט ניט קיין רעגולערע רונדליכע פאָרם;
א טויט=שלעגער [א מין געוועהר וואָס בע=
שטעהט פון א שווערען מעטאַלענעם באַל
צוגעבונדען צו א לאַנגען רימען]; אין
דרוקעריי — אַן אָבגעגאָסענע שורה מיט
אדער אָהן שריפט; די נאַקעטע פעלד=
שנעקע [א שנעק אדער אוליטקע אָהן א
מושעל]; די לאַרווע פון געוויסע אינזעק=
טען, וועלכע איז ענליך צו דער נאַקעטער
פעלד=שנעקע; א שטאַרקער קלאַפּ; עפּעס
וואָס בעוועגט זיך זעהר שווער; אַנלאָדען
א ביקס מיט ניט רונדע לאַנגליכע קוי=
לען; געבען א שטאַרקען קלאַפּ; זיך פוי=
לען, זיין פערשלאָפען, זיין לאַנגזאַם; הינ=
דערען, שטערען.

slug'abed *n.* (סלאַג'-ע-בעד) א פּאַפּער
[איינער וואָס שלאָפט לאַנג]; א פוילענ=
צער.

slug'gard *n. and a.* (סלאַג'-אַרד) א
פוילער, א פוילענצער; פויל.

slug'ger *n.* (סלאַג'-ער) א פויסט=שלעגער,
איינער וואָס גיט שטאַרקע קלעפּ מיט דעם
פויסט אדער קולאַק.

slug'ging *n.* (סלאַג'-אינג) שטאַרקע
קלעפּ מיט'ן קולאַק.

slug'ging-match *n.* (סלאַג'-אינג-
מעטש) א וועט=קאַמפּף, וואו די קעמפּפער
שלאָגען איינער דעם אַנדערען מיט די קו=
לאַקעס; א ברוטאַלער געשלעג.

slug'gish *a.* (סלאַג'-איש) פויל, לאַנג=
זאַם; אונטהעטיג; נאַכלעסיג; דום, נאַ=
ריש.

slug'gishly *adv.* (סלאַג'-איש-לי) אויף
א פוילען, לאַנגזאַמען אדער נאַכלעסיגען
שטייגער.

slug'gishness *n.* (סלאַג'-איש-נעס)
פוילקייט, אונבעוועגליכקייט, אונטהעטיג=
קייט; לאַנגזאַמקייט.

slug'-snail *n.* (סלאַג'-סנייל) די נאַקע=
טע פעלד=שנעקע. ז. *slug*.

sluice *n. and v.* (סלוהס) א שלוזע, א
וואַסער=טהויער [א טהויער, דורך וועל=
כען וואַסער ווערט אַריינגעלאָזען אדער
אַרויסגעלאָזען אין א קאַנאַל]; דאָס וואַ=
סער וואָס ווערט פערהאַלטען דורך דער
שלוזע אדער וואַסער=טהויער; עפּעס, דורך
וואָס אַן אַנדער זאַך געהט דורך אדער

פליסט דורך; ביי די גאלד-זוכער — א רינזונג, דורך וועלכער זיי לאזען דורך וואַסער מיט גאלד; עפענען די שלוזע אדער וואסער-טהויער; דורכלאזען דעם וואסער-שטראם; בעגיסען אדער פערפלייצען מיט וואסער; אויסשווענקען, אויסריינינגען מיט דער הילף פון שלוזען [ווי למשל, א האַפען].

Sluice

sluice′-box *n.* (סלוהס׳-באקס) א מין קאסטען, אין וועלכען עס גיסט זיך אריין וואסער דורך א רעהר און פון דארטען פליסט עס ארויס דורך אן עפנונג אין געוויינשטען פלאץ.

sluice′-gate *n.* (סלוהס׳-גייט) דער וואַ-סער-טהויער אדער שלוזע [דער טהויער, וועלכער רעגולירט דעם אריינפלוס און ארויספלוס פון וואסער אין א קאנאל].

slui′cy *a.* (סלוה׳-סי) פלי-שטרעמענד, סענד.

slui′cy rain (סלוה׳-סי ריין) א פלאַצ-רעגען, א שלאַקסרעגען.

slum *n. and v.* (סלאם) א שמוציגע הינטער-גאַס, א נידריגע נאכבארשאפט [אן ארט אין א שטאדט וואו עס וואהנען ארימע און גוזונקענע מענשען]; בעזוכען די שמוציגע הינטער-געסלעך פון א שטאדט.

slum′ber *v. and n.* (סלאמ׳-בער) ווערען שלעפעריג, דרעמלען, שלומערען; אנשלאַפען ווערען; א דרעמעל, א שלומער; א לייכטער שלאף.

slum′berer *n.* (סלאמ׳-בער-ער) איי-נער וואס דרעמעלט אדער שלאפט.

slum′bering *n.* (סלאמ׳-בער-אינג) דאס דרעמלען; א דרעמעל.

slum′beringly *adv.* (סלאמ׳-בער-אינג-לי) דרעמלענדיג.

slum′berland *n.* (סלאמ׳-בער-לענד) דאס שלומער-לאנד, דער צושטאנד פון שלאף און חלומות.

slum′berless *a.* (סלאמ׳-בער-לעס) שלאפלאז.

slum′berous *a.* (סלאמ׳-בער-אס) דרעמלענד, איינשלאפענד; ווי א שלאף, ווי א דרעמעל; איינשלעפערענד.

slum′berously *adv.* (סלאמ׳-בער-אס-לי) פערשלאפענערהייד, דרעמלענדיג.

slum′bery *a.* (סלאמ׳-בער-אי) דרעמ-לענד, איינשלאפענד; איינשלעפערענד; ווי א שלאף, ווי א דרעמעל; וואס קומט פאר אין שלאף.

slum′brous *a.* (סלאמ׳-בראס) ז. *slumberous*.

slumgul′lion *n.* (סלאם-גאל׳-יאן) בי-ליגער שנאפס; א משרת; א לאקיי.

slum′mer *n.* (סלאמ׳-ער) איינער וואס וואהנט אין דעם ארעמסטען שטאדט-קווארטאל.

slum′ming *n.* (סלאמ׳-אינג) דאס בעזו-כען די ארימע און שמוציגע הינטער-גאַס-לעך פון שטאדט.

slump *v. and n.* (סלאמפ) איינברעכען, איינזינקען ווי דורך אייז אדער אין שנעע; דורכפאלען, האבען א דורכפאל; אנוואַרפען א קופע; דאס איינזינקען; דאס צו-זאמענברעכען; א דורכפאל; א צוזאמענ-ברוך; א קופע, א מאסע, א גרויסע צאהל.

slum′py *a.* (סלאמ׳-פי) שלאמיג, זומ-פיג.

slung (סלאנג) געווארפען, געשלײדערט. ז. *sling*.

slung′-shot *n.* (סלאנג׳-שאט) א שליי-דער-שטיין [א מין געוועהר וואס בע-שטעהט פון א שטיין אדער א שטיק מע-טאל צוגעבונדען צו א שטריק אדער צו א רימען].

slunk (סלאנק) גערוקט. ז. *slink*.

slur *v. and n.* (סלויר) בעפלעקען, בע-שמוצען; שענדען, פערלײמדען; ערניד-ריגען, אונטערשעצען, אוועקמאכען מיט דער האנד, פערבייגעהן, דורכלאזען; טהאן עפעס אויף א נאכלעסיגען שטייגער; מאַ-כען אונקלאר דורך צוזאמענמישען [ווי צונויפגיסען די ווערטער אין רעדען]; אין מוזיק — שפּילען אדער זינגען עטליכע טענער אין איין זילבע [אהן אן אונטער-ברעכונג]; אין דרוקעריי — מאכען א דאפעל-דרוק [צוליעב דעם, וואס דאס פּאַ-פּיער האט זיך א רוק געטהאן אדער זיך פערבויגען]; א פלעק; א בעליידיגענדע בעמערקונג; אן אונטערשעצונג, אן ערני-דערונג; אין מוזיק — דער פערבינדונגס-צייכען [א צייכען אין נאטען (⌒), וועלכער ווייזט, אז עטליכע טענער דאַר-פען געזונגען אדער געשפּיעלט ווערען אהן אן אונטערברעכונג]; אין דרוקעריי — א דאפעל-דרוק [ווען אויף א פלאַץ פון פּאַ-פּיער זעהן זיך דאפעלטע געדרוקטע ווער-טער].

slur o′ver (סלויר או׳-ווער) ליכט עפּעס איבערגעהן, דורכלאזען ווי ניט בעמערקענ-דיג; האלטען פאר קליין אדער נישטוויר-דיג.

slush *n. and v.* (סלאש) בלאטע, שלאם; שנעע-שלאם, האלב-צוגאנגענער שנעע; א געמיש פון פעטס מיט אנדערע מאטע-ריאלען, וואס דיענט צו שמירען רעדער, מאשינען א. ד. ג.; דאס וואס דער קוכער אויף א שיף ווארפט ארויס [בעזאנדערס פעטס]; אזא פעטס, מיט וועלכער עס ווע-רען בעשמירט די פאלירטע טיילען פון א מאשין זיי זאלען ניט פערראסטעט ווערען; בעשמיערען מיט פעטס; ביי מויערער — אנפילען מיט וואפנע א לעדיגען פלאַץ צווישען ציעגעל אדער שטיינער; וואשען עפעס, בעגיסענדיג מיט וואסער.

slush′-buck′et *n.* (סלאש׳-באק׳-עט) א קליינער עמער מיט פעטס, וואס ווערט געברויכט צו שמירען די מאסטען און שטריק אויף א שיף.

slush′-pot *n.* (סלאש׳-פאט) א טאפ צו האלטען פעטס.

slush′y *a.* (סלאש׳-אי) שלאמיג, נאס, פייכט, שמוציג, בלאטיג.

slut *n.* (סלאט) א צויג; א שלומפער; א שמוציגע אבגעלאזענע פרוי; א יונגע פרוי.

slut′tery *n.* (סלאט׳-ער-אי) דאס זיין פערשלומפערט; דאס זיין שמוציג.

slut′tish *a.* (סלאט׳-איש) שמוציג, שלומ-פעריג.

slut′tishly *adv.* (סלאט׳-איש-לי) אויף א שלומפעריגען, שמוציגען שטייגער.

slut′tishness *n.* (סלאט׳-איש-נעס) שמוציגקייט, שלומפעריגקייט.

sly *a.* (סלאי) שלוי, ליסטיג, כיטרע.

sly′-boots *n.* (סלאי׳-בוהטס) א ליסטי-גער מענש, א כיטרער יונג.

sly′ly *adv.* (סלאי׳-לי) אויף א שלויען, ליסטיגען אדער כיטרען שטייגער.

sly′ness *n.* (סלאי׳-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט.

smack *v., adv. and n.* (סמעק) שמאַקטשען, סמאַטשקען; טשמאַקען, שטארק קושען; סמאַקעווען; פערזוכען; שמייסען, פליאַסקען; געבען א שמיץ אדער א פליאַסק; שמעקען, האבען א גערוך; האַ-בען א טעם; האבען א געוויסע איינגענ-שאפט אדער כאראקטער; דירעקט, שארף; א שמאַקטשע; א טשמאַטשקע, א שטאַר-קער קוש; א פּאַסמאַקעווען; א געשמאַק; א פּאַטש; א פליאַסק; א ביסעל; אזא קליין פישער-שיפעל מיט א וואסער-באַסיין אין מיטען צו האלטען די פיש לעבעדיג [ז. איל.].

Smack

smack a whip (סמעק ע הוויפ) קנאַלען מיט דער בייטש.

smack′-boat *n.* (סמעק׳-באוט) אזא פּי-שער-שיפעל. ז. *smack*.

smack′er *n.* (סמעק׳-ער) א שמאַקטשע, א טשמאַטשקע, א שטארקער קוש.

smack′ing *a.* (סמעק׳-אינג) שמאַטשקענ-דיג, טשמאַקענדיג; שטארק, לעבעדיג.

small *a., n., v. and adv.* (סמאהל) קליין, שמאל, ענג, קורץ, ווענינ, דין, שוואך, אונבעדייטענד, אונוויכטיג; דער קלײנער אדער דינער טייל פון עפעס; קורצע הויזען [ביז די קניע]; קליינע קויהלען; פערקלענערען; אויף א דינעם אדער צארטען שטייגער [ווענען ציהען א טאָן].

small′age *n.* (סמאהל׳-עדזש) דער סעֶ-לערי [אזא פלאנצע]. ז. *celery*.

small and ear′ly (סמאהל ענד אויר׳-לי) א ניט אפיציעלער אבענד-אונטער-האלט.

small arms (סמאהל ארמז) קליינע גע-וועהר [ווי ביקסען, פּיסטאלעטען א. ז. וו.].

small beer (סמאהל ביער) האלב-ביער, שוואכעס ביער, אונטער-ביער.

small cap′itals (סמאהל קעפּ׳-אי-טעלז) גרויס-האנטיגע בוכשטאבען פון א קליינעם פאָרמאט [א, B, C, D א. א. ז. וו.].

small′-clothes *n.* (סמאהל׳-קלאוטהז) קורצע הויזען [ביז די קניע].

small coin (סמאהל קאין) קליינגעלד.

small dea'ler (סמאהל דיע'-לער) א קליין־הענדלער.

small'-debt court (סמאהל'-דעט קאורט) א געריכט, דורך וועלכען מען מאהנט אויף קליינע חובות [ווי אין ענג־לאנד — א בעצירקס־געריכט].

small debts (סמאהל דעטס) אין געצ־זעצגעבונג — קליינע חובות, וועלכע בע־לאנגען צו דער יוריסדיקציאן פון א בעצירקס־געריכט [ווי למשל, אין שאט־לאנד — חובות אונטער 12 פונט].

small di'et (סמאהל דאי'-עט) שלעכטע קעסט.

small fry (סמאהל פראי) קינ־דער; אונבעדייטענדע מענשען אדער זא־כען.

small hand (סמאהל הענד) די געוועהנ־ליכע קליין־האנטיגע בוכשטאבען אין שריי־בען.

small hours (סמאהל אורז) די ערשטע שטונדען פון פריהמארגען.

small intes'tine (סמאהל אינ-טעס'-טין) דער רעכטער טייל פון די געדע־רים [די דינערע קישקעס].

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

small'ish *a.* (סמאהל'-איש) עטוואס שמאל; אביסעל שמעלער.

small mat'ter (סמאהל מעט'-ער) א קליינינקייט.

small mon'ey (סמאהל מאנ'-אי) קליינ־געלד.

small'-mouthed black'-bass (סמאהל'-מאוטהט בלעק'-בעס) אזא אמע־ריקאנער עסבארער פיש מיט א קליינעם מויל. ז. איל. *"Fishes"*

small'ness *n.* (סמאהל'-נעס) שמאלקייט; קליינקייט, אונבעדייטענדקייט.

small'-pi'ca *n.* (סמאהל'-פאי'-קא) אין דרוקעריי — קליינע ציצערא [א זארט שריפט וואס איז גליידך צו 11 פונקטען].

ז. *point*

small pota'toes (סמאהל פא-טיי'-טאוז) א קליינינקייט, א גארנישט, אן אונ־בעדייטענדע פערזאן אדער זאך.

small'pox *n.* (סמאהל'-פאקס) פאקען; קראנקהייט, פאקען.

small'-shot *n.* (סמאהל'-שאט) שראט [צום שיסען].

small stuff (סמאהל סטאף) מארליז, קליינע שטריקלעך [צום ארומוויקלען גרוי־סע שיפס־שטריק].

small talk (סמאהל טאהק) פלוידעריי, דברים בטלים.

small wares (סמאהל וועהרז) קליינע גאלאנטעריי־וואארען; קליינינקייטען.

smalt *n.* (סמאהלט) [אזא קאבאלט־בלוי פארב]; קאבאלט־גלאז [אזא זארט בלויעס גלאז].

smal'tine *n.* (סמאהל'-טין) סמאלטין [א מין קאבאלט פון גרויען קאליר].

smal'tite *n.* (סמאהל'-טאיט)

ז. *smaltine*

smar'agd *n.* (סמער'-עגד) דער סמאראגד [אזא גרינער עדעלשטיין].

smarag'dine *a.* (סמע-רעג'-דין) ווי א סמאראגד; פון א גרינעם קאליר.

smarag'dite *n.* (סמע-רעג'-דאיט) סמא־ראגדיט [א מין גרינער מינעראל].

smart *v., n. and a.* (סמארט) שמאר־צען, ברענען; פיהלען שמערצען; ליידען פאר עפעס; מאכען עס זאל שמארצען, פעראורזאכען א שארפע וועהטאג; דאס שמארצען, דאס ברענען; דער שמארץ; א שמערץ־געפיהל, יסורים; א פראנט; שמערצהאפט, שמארצענד, שארף, בייסענד; שטעכיג; גוואלטיג, שטארק; שארפזיניג, קלוג; לעבעדיג, לעבהאפט; פריש; פראנטיש, מאדיש, אויסגעפוצט, עלעגאנט; היבש, גרויס, בעדייטענד; געזונד.

smart as a steel trap (סמארט עז ע סטיעל טרעפ) זעהר שארפזיניג, זעהר קלוג.

smar'ten *v.* (סמארטן) אויסציע־רען, פוצען; מאכען גלענצענד אדער לעבעדיג.

smart'-grass *n.* (סמארט'-גרעס)

ז. *smartweed*

smart'ly *adv.* (סמארט'-לי) אויף א שמארצענדען, שמערצהאפטען שטייגער; אויף א גלענצענדען, קלוגען אדער לעב־האפטען אופן.

smart'-mon'ey *n.* (סמארט'-מאנ'-אי) פריוו, אויסקויף־געלד [געלד וואס ווערט געצאהלט אום אויסצומיידען אן אונאנגע־נעהמע פערפליכטונג אדער א שמערצליכע לאגע]; אין געזעצגעבונג — א פערגרע־סערטע בעלוינונג פאר א בעשעדיגונג צו־ליעב די אומשטענדען, וועלכע פערגרע־סערען די שולד [ווי למשל א בעשעדי־גונג וואס האט זיך בעקומען דורך שלאגען מיט צופיעל אכזריות]; שמערצענס־געלד [א בעלוינונג פאר וואונדען, וועלכע א סאלדאט אדער מאטראז קריעגט אין מלחמה].

smart'ness *n.* (סמארט'-נעס) שמערץ, וועהטאג; שמארצונג; כיטרעקייט, שלוי־הייט, קלוגהייט, לעבעדיגקייט; פראנטיש־קייט, אויסגעפוצטקייט.

smart say'ing (סמארט סיי'-אינג) א קלוג ווערטעל.

smart'-tick'et *n.* (סמארט'-טיק'-עט) א צייגניס וואס ווערט געגעבען צו איינעם צו בעקומען שמערצענס־געלד.

ז. *smart-money*

smart'weed *n.* (סמארט'-הוויעד) וואו־סער־פעפער [א מין גראז וואס שמארצט זעהר ווען מען לעגט עס צו צו די מעהר עמפפינדליכע טיילען פון קערפער. ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל פאר לאזען אורין].

smar'ty *n.* (סמאר'-טי) א חכם, א כלומר'שט וויציגער יונג.

smash *v. and n.* (סמעש) צושמעטערען, צוברעכען, צוברעקלען; שלאגען, שטויסען, שליידערען, צושטערען, פערניכטען, א תל מאכען, רואינירען; צושמעטערט ווערען, צוברעכען ווערען; רואינירט ווערען, באנקראטירען; אנשטויסען זיך מיט א שטארקען קלאפ; א צושמעטערענדער קלאפ; א פערניכטונג, א צושטערונג; א באנקראט; א געטראנק פון בראנפען, אייז, צוקער א. ז. וו.; א פערניכטענדער צוזא־מענשטויס.

smash down (סמעש דאון) נידערשמיי־סען; נידערשטירצען.

smash'er *n.* (סמעש'-ער) א צושטערער, א צוברעכער, א פערניכטער; א פערגרינ־טענדע רעדע אדער ענטפער; א פערניכ־טענדער צייטונגס־ארטיקעל; דאס גוואל־טיג גרויסע; עטוואס וואס גיט אן ענט־שיידענע לעזונג צו א פראגע; דער וואס לאזט פאלש געלד אין גאנג; א פאלשע מטבע.

smash'ing *a.* (סמעש'-אינג) צוקלאפענד, צוברעכענד, צושמעטערענד.

smash'ing-machine' *n.* (סמעש'-אינג-מע-שיןי) א מין פרעס וואס ווערט געברויכט ביי איינבינדער צוזאמענצודריי־קען די צונויפגעלעגטע בויגענס פאפיער איידער מען נעהט זיי צונויף.

smash'ing-press *n.* (סמעש'-אינג-פרעס)

ז. *smashing-machine*

smash'-up *n.* (סמעש'-אפ) א צושמעטע־רענדער קלאפ, א שטארקער צוזאמענשטויס [ווי פון צוויי צוגען אויף אן אייזענ־באהן].

smatch *v. and n.* (סמעטש) סמאקעווען, פיהלען א טעם; געשמאק, טעם; א לעק, א ביסעל; אן אויבערפלעכליכעס וויסען פון עפעס; די וויים־קעלכען [א קליינער פוי־געל פון אייראפא און אמעריקא, וואס האלט זיך אויף מייסטענס צווישען פעל־זען].

smat'ter *v. and n.* (סמעט'-ער) רעדען אויבערפלעכליך, רעדען פון עפעס ניט הא־בענדיג קיין ידיעה דעריין; האבען אוי־בערפלעכליכע קענטניס; אן אויבערפלעכ־ליכעס וויסען, אן אויבערפלעכליכע קענט־ניס.

smat'terer *n.* (סמעט'-ער-ער) אן אוי־בערפלעכליכער קענער, א האלב־געלעהר־טער, א קליינער למדן; א דילעטאנט.

smat'tering *n.* (סמעט'-ער-אינג) דאס אויבערפלעכליכע וויסען, אויבערפלעכליכע קענטניס.

smat'teringly *adv.* (סמעט'-ער-אינג-לי) אויף אן אויבערפלעכליכען, דילעטאנ־טישען שטייגער.

smear *v. and n.* (סמיער) זאלבען, בע־שמירען מיט אויל; בעשמירען, בעשמו־צען, בעפלעקען; שמירען [מאהלען אהן געשמאק]; א שמיער, א פלעק; אין טע־פעריי — א געמיש פון גלאזור־מאטעריא־לען מיט וואסער [צו גלאזירען ליימענע כלים].

smear'-case *n.* (סמיער'-קייס) צוואַרעך.

ז. *cottage cheese*

smear'iness *n.* (סמיער'-אי-נעס) שמיערינקייט, קלעפעדיגקייט; דאס זיין פערשמיערט, געשמיערט אדער געפאטש־קעט.

smear'y *a.* (סמיער'-אי) שמיעריג, קלע־פעדיג, פערשמיערט; געשמיערט, געפאטש־קעט.

smec'tite *n.* (סמעק'-טאיט) א מין מי־נעראל פון א ווייסען, גרינעם אדער גרויען קאליר [ווערט בענוצט אין ארויסנעהמען פעטע פלעקען פון קליידער].

smed'dum *n.* (סמעד'-אם) פוידער; חכמה, גייסט, מוטה.

smegmat'ic *a.* (סמעג-מעט'-איק) זיי־פיג, וואס רייניגט.

smell *v. and n.* (סמעל) שמעקען, פיה־לען א גערוך; שפירען, דערשמעקען, דער־שפירען; ארויסלאזען א גערוך; שטינקען; שמעקען מיט עפעס; ארויסווייזען זיך מיט א געוויסען כאראקטער אדער אייגענשאפט; דער חוש הריח; א ריח, א גערוך; א שפור; דאס שמעקען.

smell a rat (סמעל ע רעט) פערדעכ־טיגען אז ניט אלץ איז גוט אדער אז עפעס שלעכטעס ווערט געטהאן.

smell'er *n.* (סמעל'-ער) א שמעקער; איי־נער אדער עפעס וואס דערשמעקט אדער דערשפירט; עפעס וואס שמעקט אדער וואס האט א גערוך; אן אויסשפירער, א שפיאן; די נאז.

smell'-feast *n.* (סמעל'-פיעסט) איינער וואס געהט ארום שמעקענדיג וואו צו קע־נען אבעסען א גוטע סעודה; א סעודה, ביי וועלכער מען דארף זיך בעגנוגענען מיט'ן גערוך פון די מאכלים.

smell'ing *n.* (סמעל'-אינג) דאס שמע־קען; דער חוש הריח.

smell'ing-bot'tle *n.* (סמעל'-אינג-

באט'ל) א שמעק=פלעשעלע, א פארפיום=פלעשעלע.

smell'ing-salts *n.* (סמעל'-אינג-סאהלטס) הירשהארן=זאלץ [אזא זאלץ וואס איז צוגעריכט צו האבען א שמעקענדען גערוך].

smell'-less *a.* (סמעל'-לעס) אהן א גערוך.

smell of the foot'lights (סמעל אוו טהי פוט'-לאיטס) האבען טעאטראלישע מאניערען; זיין טעאטראליש אין דער שפראך אדער אויפפיהרונג.

Her manners smell of the footlights.

smell of the lamp (סמעל אוו טהי לעמפ) שמעקען מיט ביינאכטיגער ארבייט [וועגען א ליטעראַרישען ווערק וואס איז 'פערפאסט געווארען מיט גרוים מיה].

smell out (סמעל אוט) אויסשפירען, אויסגעפינען.

smell'-trap *n.* (סמעל'-טרעפ) ז. *drain-trap*.

smell'y *a.* (סמעל'-אי) שמעקענד, מיט א גערוך; שטינקענד.

smelt *v. and n.* (סמעלט) שמעלצען, גיסען [מעטאל], פאנאנדערלאזען; א א סטינקע, א סטינט [אזא קליינער עס=בארער פיש].

Smelt

smel'ter *n.* (סמעל'-טער) א שמעלצער, א מעטאל=גיסער.

smel'tery *n.* (סמעל'-טער-אי) א שמעלצונגס=ארט, א מעטאל=גוס פאבריק.

smel'ting *n.* (סמעל'-טינג) דאס שמעלצען.

smel'ting-fur'nace *n.* (סמעל'-טינג-פויר'-נעס) א שמעלץ=אויווען [אן אויווען צו שמעלצען מעטאלען].

smel'ting-house *n.* (סמעל'-טינג-האוס) א גיסעריי, א שמעלץ=הויז [א הויז וואו עס ווערען געשמאלצען מעטאלען].

smel'ting-pot *n.* (סמעל'-טינג-פאט) א שמעלץ=טאפ, א טיגעל.

smer'lin *n.* (סמויר'-לין) די שמערלע [אזא קליינער פיש]. ז. *loach*.

smew *n.* (סמיו) [א מין נאנע די ווייסע קאלבען=טויכער, אזא ענטעל אדער קאטשקע. זיינע פוך און פעדערען ווערען זעהר טייער געשעצט].

smidg'en *n.* (סמידזש'-ען) א קליין שטיקעל, א קליין ביסעל.

smift *n.* (סמיפט) א צינד=קנייטעל אויפצורייסען פעלזען, שטיינער א. ד. ג.

smi'lax *n.* (כמאי'-לעקס) א צארטע דרום=אפריקאנישע פלאנצע מיט קליינע גלאנציגע גרינע בלעטער און גרינליכע בלומען; א פלאנצע פון א גרויסען מין ליליען=פערמיגע גראזען און קוסטעס, וואס איז פערשפרייט איבער די ווארימע לענדער כמעט פון דער גאנצער וועלט.

smile *v. and n.* (סמאיל) שמייכלען; קוקען פרעהליך; זיך ארויסווייזען אין א גינסטיגען, אנגענעהמען אויסזעהן; טרינקען אין א קאמפאניע; אויסדריקען דורך א שמייכעל [ווי א "גוט מארגען"]; א שמייכעל; א פרעהליכער אויסזעהן; א זיסער בליק; גונסט, חן, בעגינסטיגונג; א טרונק אין געזעלשאפט; דאס פונדעוועגען מיט משקה.

smile'less *a.* (סמאיל'-לעס) אהן א שמייכעל; אהן פריידען.

smile of contempt' (סמאיל אוו קאָנ-טעמפט') א פעראכטונגס=שמייכעל.

smile on (סמאיל אן) גוטמוטיג אויף עפעס ארונטערקוקען.

smi'ler *n.* (סמאי'-לער). א שמייכלענדער.

smi'let *n.* (סמאי'-לעט) א שמייכעלע.

smi'ling *a.* (סמאי'-לינג) שמייכלענד, לאכענד; מיט א שמייכעל, מיט א געלעכטערעל.

smi'lingly *adv.* (סמאי'-לינג-לי) שמייכלענדיג; מיט א שמייכעל.

smi'lingness *n.* (סמאי'-לינג-נעס) א שמייכלענדעס אויסזעהען.

smirch *v. and n.* (סמוירטש) בעשמירען, בעשמוצען, פערפאטשקען; א פערשמירונג; א פלעק.

smirk *v. and n.* (סמוירק) שמייכלען, קוקען מיט א מילדען, ליעבליכען בליק; א ליעבליכער שמייכעל, א זיסער בליק.

smit *n.* (סמיט) א פלעק; א צייכען אויף שאף [געמאכט מיט רויטען קרייד]; רויטער קרייד [צום צייכנען שאף].

smite *v.* (סמאיט) 1. שלאגען, א שטארקען קלאפ טהאן; 2. טויטען, דערשלאגען, פערניכטען; 3. שווער טרעפען [מיט אן אונגליק, מגפה א. ז. וו.]; 4. בעשטראפען; 5. מאכען א שטארקען רושם, בעטויבענד ווירקען, ארויסרופען א שטארקען געפיהל, ארומכאפען, שטארק בעאיינפלוסען אדער בעווירקען [מיט ליידענשאפט, ליעבע מורא א. ז. וו.]; 6. מאטערען, פייניגען [ווי מיט פארווירפע]; 7. זיך אנקלאפען, זיך צוזאמענשטויסען; 8. א קלאפ טהאן, ווירקען ווי א שטארקער קלאפ.

2. The Lord shall **smite** the proud, and lay His hand upon the strong. 3. The city was **smitten** by pestilence. 5. The charms of beauty **smite** the basest of hearts. 8. The roaring of a distant thunder **smote** upon his ear.

smit'er *n.* (סמאיט'-ער) א שלעגער.

smith *n. and v.* (סמיטה) א שמיעד; א מעטאל=ארבייטער; שמיעדען.

smith'am *n.* (סמיטה'-עם) ז. *smeddum*.

smithereens' *n.* (סמיטה-ער-איענז') שטיקלעך, פיצלעך.

In his fury he broke the dishes to smithereens.

smith'ers *n.* (סמיטה'-ערז) ז. *smithereens*.

smith'ery *n.* (סמיטה'-ער-אי) שמיעדעריי; שמיעד=ארבייט; דאס שמיעדען; די שמיעד=קונסט; א שמיעד=הויז, א קוזניע.

Smith'ian *a.* (סמיטה'-אי-ען) וואס איז שייך צום שאטלענדישען עקאנאמיסט אדאם סמיטה [געבארען 1723, געשטארבען 1790] אדער צו זיינע לעהרען.

smith'ing *n.* (סמיטה'-אינג) דאס שמיעדען; שמיעדעריי, שמיעד=ארבייט; די שמיעד=קונסט.

Smithso'nian *a.* (סמיטה-סאו'-ני-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען געלעהרטען און פילאנטראפ דזשיימס סמיטהסאן [געשטארבען אין יאהר 1829] אדער צו דער סמיטהסאנישער אקאדעמיע אין וואשינגטאן, וועלכע איז געגרינדעט געווארען אויף זיינע מיטלען. ז. *Smithsonian Institution*.

Smithso'nian Institu'tion (סמיטה-סאו'-ני-ען אינ-סטי-טיו'-שאן) די סמיטהסאנישע אקאדעמיע אדער דער סמיטהסאנישער אינסטיטוט אין וואשינגטאן, וואס איז געגרינדעט-געווארען אויף די מיטלען פון דעם ענגלישען געלעהרטען און פילאנטראפ דזשיימס סמיטהסאן [געשטארבען 1829] און האט די אויפגאבע צו מאכען וויסענשאפטליכע פארשונגען און צו פערשפרייטען וויסענשאפט.

smith'sonite *n.* (סמיטה'-סאן-איט) צינק=ערץ. ז. *calamin*.

smith'work *n.* (סמיטה'-הוואירק) שמיעד=ארבייט; מעטאל=ארבייט.

smith'y *n.* (סמיטה'-אי) א שמיעד=הויז, א קוזניע; א שמיעד.

smitt *n.* (סמיט) ז. *smit*.

smit'ten *a.* (סמיטן) שטארק געטראפען; שטארק בעווירקט. ז. *smite*.

The girl is smitten with love for him.

smock *n. and v.* (סמאק) א פרויען=העמד; א פרוי; א פויערישער לייווענטענער ארבייטס=קיטעל; אנטהאן אין א פויערישען ארבייטס=קיטעל; קרעפען, מאכען געקרעפט [מאכען צייג אין פעלדעלעך אזוי אז עס זאלען זיך קענען ציהען].

smock'-faced *a.* (סמאק'-פייכט) וואס האט א ווייבליכען אויסזעהן; בלייך, מיט א ווייסען געזיכט.

smock'-frock *n.* (סמאק'-פראק) א פויערשער לייווענטענער ארבייטס=קיטעל.

smock'less *a.* (סמאק'-לעס) אהן א העמד, נאקעט.

smock'-lin'en *n.* (סמאק'-לינ'-ען) אזא שטארקע לייווענד פאר פויערשע ארבייטס=קיטלען [אין ענגלאנד].

smock'-mill *n.* (סמאק'-מיל) א האלענדישע ווינד=מיהל, א טורם=ווינד=מיהל [ביי וועלכער בלויז דער דאך דרעהט זיך אום ביים אנשטעלען די פליגלען צום ווינד].

smock'-race *n.* (סמאק'-רייס) א וועט=לויפען פון פרויען [וואו דער פריז איז א פרויען=העמד].

smok'able *a.* (סמאוק'-עבל) רויכבאר, וואס מען קען רויכערען.

smoke *v. and n.* (סמאוק) רויכערען; זיך רויכערען; אויסרויכערען; פערטרייבען דורך רויך, ארויסרויכערען; פעררויכערען; ארויסלאזען דאמפף אדער פארע; זיך אנצינדען, ווערען אויפגערעגט; אויפרעגען, אנצינדען; אויסשפירען, אויסשמעקען, אויסניוכען; ארויסלאזען שטויב [ווי ביים אויסקלאפען קליידער]; אויסקלאפען שטויב; ליידען פאר עפעס, בעשטראפט ווערען; רויך; דונסט, פארע, דאמפף; דאס רויכערען

smoke'-arch *n.* (סמאוק'-ארטש) ז. *smoke-box*.

smoke'-ball *n.* (סמאוק'-באהל) א רויך=קוגעל, א דאמפף=קוגעל [א קוגעל וואס לאזט ארוים א געדיכטען רויך. ווערט געברויכט אין מיליטער און פון יעגער].

smoke'-bell *n.* (סמאוק'-בעל) א קאלפאק איבער א לאמפ אדער גאז=ליכט [אום צו פערהיטען, די סטעליע זאל נים פעררויכערט ווערען].

smoke'-black *n.* (סמאוק'-בלעק) סאזשע [רוס].

smoke'-board *n.* (סמאוק'-באורד) א רויך=ברעט, א רויך=פלאטע [אזא בעוועגליכעס ברעט אדער פלאטע ביי א קאמין צו פערגרעסערען דעם לופט=צוג].

smoke'-box *n.* (סמאוק'-באקס) דער רויך=קאסטען אדער רויך=קאמער פון א דאמפף=קעסעל [דורך וועלכען דער רויך קומט אריין אין דער רויך=רעהר].

smoke'-brown *n.* (סמאוק'-בראון) רויכיג=ברוינער קאליר, א טונקעלער גרוילי־ך=ברוינער קאליר [פון אינזעקטען].

smoke'-bur'ner *n.* (סמאוק'-בויר'-

נער) אן אויווען אדער פייער, וואס ברענט אהן רויך.

smoke'-bush *n.* (סמאוק'-בוש) ז. *smoke-tree*.

smoke'-cap *n.* (סמאוק'-קעפ) א קוימענדעקעל [וואס דערלאזט ניט, אז דער ווינד זאל טרייבען דעם רויך צוריק אין אויווען].

smoke'-condens'er *n.* (סמאוק'-קאנ-דענס'-ער) ז. *smoke-washer*.

smoke'-consum'er *n.* (סמאוק'-קאנ-סיום'-ער) א רויך=פערצעהרונגס=אפאראט [אן אפאראט צום פערצעהרען אדער איבערברענען רויך]

smoke'-consum'ing *a.* (סמאוק'-קאנ-סיום'-אינג) רויך=פערצעהרענד, וואס ברענט איבער דעם רויך

It is a **smoke-consuming** furnace.

smoke'-dried *a.* (סמאוק'-דראיד) גערויכערט.

smoke'-dry *v.* (סמאוק'-דראי) רויכערען [פלייש, פיש א. ז. וו.].

smoke'-eat'er *n.* (סמאוק'-איעט'-ער) א פייער=לעשער.

smoke'-gray *n.* (סמאוק'-גריי) רויך=גרויער קאליר [אן עטוואס מאטער אראנזשעווע=גרויער קאליר].

smoke'-house *n.* (סמאוק'-האוס) א געביידע צום רויכערען פלייש אדער פיש; א געביידע צו האלטען גערויכערטע פיש אדער פלייש; א צימער צום רויכערען פעל [אום לייכטער אראבצונעהמען פון זיי די האר].

smoke'-jack *n.* (סמאוק'-דזשעק) דער בראטען=ווענדער [א מאשין צו דרעהען די בראט=שפיזען ביים רויכערען פלייש, וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך דעם לופט=צוג אין אויווען]; א קוימען=קאלפאק אויף אן אייזענבאהן=וואגאן.

smoke'less *a.* (סמאוק'-לעס) רויכלאז, וואס רויכערט ניט, וואס גיט ניט ארויס קיין רויך.

Smokeless powder is one of the latest inventions.

smoke'lessly *adv.* (סמאוק'-לעס-לי) אהן רויך, ניט רויכערענדיג.

smoke'lessness *n.* (סמאוק'-לעס-נעס) רויכלאזיגקייט.

smoke'-mon'ey *n.* (סמאוק'-מאנ'-אי) ז. *smoke-silver*.

smoke'-paint'ing *n.* (סמאוק'-פיינט-אינג) סאזשע=מאלעריי.

smoke'-pen'ny *n.* (סמאוק'-פענ'-אי) ז. *smoke-silver*.

smoke'-pipe *n.* (סמאוק'-פאיפ) ז. *smoke-stack*.

smoke'-plant *n.* (סמאוק'-פלענט) דער געלב=האלץ בוים [ז. *smoke-tree*]; די רויך=פלאנצע [אזא פאליפ].

smoke'-prevent'er *n.* (סמאוק'-פרי-ווענט'-ער) ז. *smoke-consumer*.

smoke'-proof *n.* (סמאוק'-פרוהף) א פראבע=אבדרוק פון אן אויסגראווירטען שטעמפעל דורך אנרויכערען איהם מיט סאזשע.

smoke'-quartz *n.* (סמאוק'-קהוואהרטס) ז. *smoky quartz*.

smok'er *n.* (סמאוק'-ער) א רויכערער; איינער וואס רויכערט פיש אדער פלייש; א ציגאר; א קיבעצער, א חוזק=מאכער; א רויכער=וואגאן; א מענער=אונטערהאלט [מיט מוזיק, קארטען און וואדעוויל=פארשטעלונגען]; דער לאנג=שנאבעלדיגער בראך=פויגעל [ז. *curlew*]; א שטים=בערעכטיגטער בירגער [פארצייטען אין ענגלאנד]; א פאררעכטונג צו מאכען א רויך אין א ביענשטאק.

smoke'-rock'et *n.* (סמאוק'-ראק'-עט) א פאררעכטונג צו פראבירען די פעסטקייט און גאנצקייט פון רעהרען, אנלאזענדיג אין זיי רויך.

smoke'-room *n.* (סמאוק'-רוהם) א רויך=צימער.

smok'er's can'cer (סמאוק'-ערז קענ'-סער) א רויכערער=קרעבס [אזא ליפען=קראנקהייט, וואס קומט, ווי מען גלויבט, פון רויכערען א ליולקע].

smok'er's heart (סמאוק'-ערז הארט) א הארץ=קראנקהייט וואס קומט פון רויכערען.

smok'er's patch'es (סמאוק'-ערז פעטש'-עז) א מין הויט=קראנקהייט, ביי וועלכער עס בילדען זיך ווייסע פלעקען אין מויל און אויף די ליפען.

smok'ery *n.* (סמאוק'-ער-אי) א רויכער=צימער; א פלאץ, וואו מען רויכערט אפיום.

smoke'-sail *n.* (סמאוק'-סייל) א רויך=זעגעל [א זעגעל וואס דערלאזט ניט, אז דער רויך זאל ביי א געגען=ווינד זיך פערשפרייטען איבער'ן שיפס=דעק].

smoke'-sil'ver *n.* (סמאוק'-סיל'-ווער) א פארצייטיגע אבצאהלונג צום גלח אויף הייצונג.

smoke'-stack *n.* (סמאוק'-סטעק) דער רויך=קוימען אדער די רויך=רעהר פון א דאמפף=קעסעל.

smoke'-stone *n.* (סמאוק'-סטאון) ז. *smoky quartz*.

smoke'-tight *a.* (סמאוק'-טאיט) וואס לאזט ניט דורך קיין רויך.

smoke'-tree *n.* (סמאוק'-טריע) דער געלב=האלץ בוים [אזא שעהנער קוסט מיט פרענז=עהנליכע בלומען און פעדערדיגע שטענגלעך. פון דעם האלץ קריגט מען ארויס א טייערע פארב און די בלעטער ווערען געברויכט צו גארבען פעל]. ז. *fringe-tree*.

smoke'-wash'er *n.* (סמאוק'-הוואש'-ער) א רויך=וואשער [א פאררעכטונג צו רייניגען רויך דורך א וואסער=שטראם].

smok'ily *adv.* (סמאוק'-אי-לי) רויכיג; ווי רויך; פעררויכערט; רויכערענדיג; אנגעפילט מיט דונסט אדער פארע; נעבעלדיג, טומאנע.

smok'iness *n.* (סמאוק'-אי-נעס) רויכיגקייט; פעררויכערטקייט; דאס רויכערען; דאס זיין אנגעפילט מיט דונסט אדער פארע; נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט.

smok'ing *n.* and *a.* (סמאוק'-אינג) 1. דאס רויכערען; 2. דאס קיבעצען; חוזק=מאכעריי, אבשפאטונג; 3. רויכערענד; דאמפפענד; 4. בייז, שטורמדיג.

2. He gave him a good **smoking**. 4. We were caught in a **smoking** shower.

smok'ing-cap *n.* (סמאוק'-אינג-קעפ) א רויכערער=מיצעל [אזא יארמולקע אדער מיצעל, וואס רויכערער טראגען אפט אין א רויכער=צימער].

smok'ing-car *n.* (סמאוק'-אינג-קאר) א רויכער=וואגאן [א וואגאן, וואו עס איז ערלויבט צו רויכערען].

smok'ing-car'riage *n.* (סמאוק'-אינג-קער'-אידזש) ז. *smoking-car*.

smok'ing-jack'et *n.* (סמאוק'-אינג-דזשעק'-עט) א רויכער=זשאקעט, א הויז=זשאקעט.

smok'ing-lamp *n.* (סמאוק'-אינג-לעמפ) א לאמפ אויף א קריעגס=שיף צום פעררויכערען [ווערט אויפגעהאנגען אין די שטובען, ווען דאס רויכערען איז ערלויבט].

smok'ingly *adv.* (סמאוק'-אינג-לי) ווי רויך; ווי דאמפף; אלס רויך אדער דאמפף.

smok'ing-room *n.* (סמאוק'-אינג-רוהם) א רויכער=צימער.

smok'y *a.* (סמאוק'-אי) רויכערענד; רויכיג; אנגעפילט מיט רויך אדער אויסדונסטונגען; נעבעלדיג, טומאנע; פעררויכערט; פון רויך=קאליר, גרויליך=ברוין.

smok'y quartz (סמאוק'-אי קהוואהרטס) דער רויכיגער אדער גרוי=ברוינער קווארץ. ז. *quartz*.

smok'y u'rine (סמאוק'-אי יו'-רין) טונקעלער אורין, השתנה געמישט מיט בלוט [וואס קומט ארויס ביי ניערען=ענטצינדונג].

smol'der *v.* and *n.* (סמאול'-דער) טליען; רויכערען; שטיקען [ווי רויך]; פעררויכערען; דאס טליען; דאס רויכערען.

smolt *n.* (סמאולט) א לאקס, וואס איז אלט פון א יאהר ביז צוויי.

smooch *v.* (סמוהטש) פערשמוצען, איינשמירען. ז. *smutch*.

smooth *a.*, *n.* and *v.* (סמוהטה) גלאט; פאלירט; גלייך; לייכט; אהן האר; זאנפט, מילד, רוהיג, בערוהיגענד; אנגענעהם; וואס געברויכט אן אנגענעהמע שפראך; מיט א גלאטען צינגעל; חניפה'דיג; היפאקריטיש; דאס מאכען גלאט; א גלאטקייט; א פלאך פעלד; מאכען גלאט אדער גלייך; מאכען לייכט; מאכען פליסענד אדער אנגענעהם [ווי א שפראך]; מילדערען, בערוהיגען, איינשטילען; מאכען זאנפט; ווערען גלאט, גלייך אדער רוהיג.

smooth'-bore *a.* and *n.* (סמוהטה'-באור) וואס האט א גלאטעס [ניט שרויפ=ארטיגעס] שיס=לאך; א שיס=געוועהר מיט א גלאטען שיס=לאך.

smooth'-browed *a.* (סמוהטה'-בראוד) מיט ניט אנגעכמורעטע ברעמען, מיט א ניט געקנייטשטען שטערען.

smooth'-chinned *a.* (סמוהטה'-טשינד) אהן א בארד; מיט א גלאטען, ראזירטען פנים.

smooth'-dit'tied *a.* (סמוהטה'-דיט'-איד) מיט א זאנפטער ליעבליכער מעלאדיע; זאנפט און אנגענעהם געזונגען אדער געשפיעלט.

smoothe *v.* (סמוהטה) ז. *smoothen*.

smooth'en *v.* (סמוהטהן) מאכען גלאט אדער פאלירט; מאכען לייכט, זאנפט, מילד, אנגענעהם אדער פליסענד; בערוהיגען, איינשטילען.

smooth'er *n.* (סמוהטה'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט גלאט אדער פאלירט; א היפאקריט, א חונף; אזא שמאלער באנד אויף א צילינדער=דרוקפרעס וואס האלט גלייך דאס פאפיער; אין גלאז=שלייפעריי — א ראד צו פאלירען און גלאט מאכען די איינשניטע און פערטיעפונגען; אן ארבייטער וואס ארבייט ביי דיעזען ראד.

smooth'-faced *a.* (סמוהטה'-פייסט) מיט א גלאטען פנים, אהן א בארד; מיט א גלאטער אויבערפלעכע; מיט א גוטען, שמייכלענדען, אנגענעהמען אויסדרוק; היפאקריטיש.

smooth'-grained *a.* (סמוהטה'-גריינד) גלאט [וועגען האלץ אדער שטיין].

smooth'ing-box *n.* (סמוהטה'-אינג-באקס) א ביגעל=אייזען, א פלעט=אייזען,

א פרעס־אייזען, א פרעסעל [וואס איז אויסגעהוילט אינווייניג].

smooth'ing i'ron (סמוהטה'־אינג אי'־ערן) א ביגעל־אייזען, א פלעט־אייזען, א פרעס־אייזען, א פרעסעל.

smooth'ing-plane *n.* (סמוהטה'־אינג־פליין) א פאליר־הובעל [א הובעל צום אבהובלען גלאט].

smooth'ing-stone *n.* (סמוהטה'־אינג־סטאון) א פלעט־שטיין, א פרעסעל פון פעקשטיין.

smooth'ly *adv.* (סמוהטה'־לי) גלאטיג, גלאטליך, מיט לייכטקייט, זאנפטקייט, מילדקייט אדער רוהיגקייט; אויף אן אנגענעהמען אופן; מיט אן אנגענעהמער, גלאטער שפראך; מיט א גלאטען צינגעל, חניפה'דיג, היפאקריטיש.

smooth'ness *n.* (סמוהטה'־נעס) גלאטקייט, גלייכקייט; לייכטקייט; זאנפטקייט, מילדקייט, רוהיגקייט; אנגענעהמליכקייט; חניפה'דיגקייט, היפאקריטישקייט.

smooth'-paced *a.* (סמוהטה'־פייסט) מיט א לייכטען טריט, פליסענד, וואס בעוועגט זיך לייכט.

smooth'-shod *a.* (סמוהטה'־שאד) מיט גלאטע פאדקאוועס [הוף־אייזענס].

smooth'-spo'ken *a.* (סמוהטה'־ספאו'קן) וואס רעדט מיט גלאטינקע רייד־עלעך; חניפה'דיג; היפאקריטיש.

smooth'-tongued *a.* (סמוהטה'־טאנגד) ז. ***smooth-spoken***.

smoren'do *a.* (סמא־רענ'־דא) ז. ***morendo***.

smorzan'do *a.* (סמאור־צאנ'־דא) ז. ***morendo***.

smoth'er *v. and n.* (סמאטה'־ער) 1. שטיקען, זיך שטיקען; 2. פערשטיקען, אונטערדריקען, פערטושען; זיך טושען, פערשטיקט ווערען, אונטערדריקט ווערען; 3. דעמפפען, איינדעמפפען; 4. עטוואס שטיקענדעס [ווי שטיקענדע לופט, רויך, דונסט, טומאן אדער שטויב]; 5. דאס טליען; 6. פערבארגענהייט, פערשטיקטקייט; פערשטיקונג, אונטערדריקונג; 7. א מישמאש.

1. We were almost **smothered** by the crowd around us. 2. The resolutions were **smothered** by the committee. 3. We ordered a steak with **smothered** onions. 6. Do not keep your suspicions in **smother**. 7. There is a perfect **smother** of letters and papers on the table.

smothera'tion *n.* (סמאטה־ער־איי'־שאן) שטיקונג; א מאטראזען־מאכאל פון געראמפפטען אקסען־פלייש, חזיר־פלייש און קארטאפעל.

smoth'er-fly *n.* (סמאטה'־ער־פלאי) א פלאנץ־לויז, ז. ***aphid***.

smoth'eriness *n.* (סמאטה'־ער־אי־נעס) שטיקעדיגקייט; רויכיגקייט, שטויביגקייט, דאמפפיגקייט.

smoth'eringly *adv.* (סמאטה'־ער־אינג־לי) אויף א שטיקענדען אופן; אויף א פערשטיקענדען אדער אונטערדריקענדען אופן; רויכיג, דאמפפיג, שטויביג.

smoth'er-kiln *n.* (סמאטה'־ער־קיל) אן אויווען צום פעררויכערען טעפ.

smoth'ery *a.* (סמאטה'־ער־אי) שטיקענד; רויכיג, דאמפפיג, שטויביג.

smouch *v. and n.* (סמאוטש) פערשמוצען, אויסשמירען מיט סאזשע, שווארץ מאכען מיט קויהל; פערפלעקען; בעקומען אויף אן אונערליכען אופן; א שווארצער אדער שמוציגער פלעק; א שמאקטשע, א קלינגענדער קוש.

Smouch *n.* (סמאוטש) א איד.

smouched *a.* (סמאוטשט) אויסגעפלעקט; שמוציג; פערשמוציגט.

smoul'der *v. and n.* (סמאול'־דער) ז. ***smolder***.

Smouse *n.* (סמאוס) ז. ***Smouch***.

smout *v. and n.* (סמאוט) טהאן צופעליגע ארבייט; א שריפטזעצער וואס נעהמט אן צופעליגע ארבייט [וואס האט ניט קיין שטענדיגע בעשעפטיגונג].

smudge *v. and n.* (סמאדזש) 1. בעשמוצען, בעפלעקען, פערשמירען; 2. מאכען א שטארק רויכערענדען פייער [ווי פון נאסען האלץ]; אויסרויכערען דורך אזא פייער [צו פערטרייבען אינזעקטען]; 3. א פלעק; 4. א רויכענדער פייער; א שטיקענדער רויך.

2. We had to **smudge** the tent to drive away the mosquitoes.

smudg'y *a.* (סמאדזש'־אי) פערפלעקט, אויסגעשמוצט, פעררויכערט; וואס גיט ארויס א געדיכטען רויך, רויכערענד.

smug *a., n. and v.* (סמאג) גלאט, נעט, פיין; אויסגעפוצט; פארמאליסטיש; אפעקטירט פיין און אנשטענדיג; קאקעטיש געקליידעט; וואס איז צופריעדען מיט'ן אייגענעם אויסזעהן; וואס האלט פון זיך שטארק; זיך קליגלענד; איינער וואס איז כלומר'שט פיין און אנשטענדיג; איינער וואס האלט פון זיך שטארק; מאכען גלאט, נעט אדער פיין; קאנפיסקירען; פערשטיקען [עפעס].

smug'-boat *n.* (סמאג'־באוט) א קאנטראבאנדע־שיפעל; אן אפיום־שיפעל [אין כינא].

smug'-faced *a.* (סמאג'־פייסט) מיט אן אפיציעלען אדער געמאכטען אויסדרוק.

smug'gle *v.* (סמאגל) אריינפיהרען קאנטראבאנדע, אריינפעקלען אדער ארויספעקלען סחורה אהן אבצאהל; טהאן עפעס אויף א געהיימען, פערבאטענעם שטייגער; אין שאטלאנד — האלטען א געהיימע ברייזעל; האלובעו, לאשטשעו.

smug'gler *n.* (סמאג'־לער) א קאנטראבאנדיסט, א פעקעל־פיהרער; א קאנטראבאנדע־שיף.

smug'gling *n.* (סמאג'־לינג) קאנטראבאנדע.

smug'ly *adv.* (סמאג'־לי) נעט, פיין; געפוצט; קאקעטיש; זעלבסט־צופריעדען.

smug'ness *n.* (סמאג'־נעס) נעטקייט, פיינקייט; געפוצטקייט; קאקעטישקייט; זעלבסט־צופריעדענהייט.

smut *v. and n.* (סמאט) בעדעקען מיט סאזשע; בעשמוצען; שווארץ מאכען [מיט קויהל]; זיך בעדעקען מיט סאזשע, ווערען שווארץ [פון קויהל]; בעפלעקען; אנשטעקען מיט מעהל־טהוי אדער פלאנצען־ראסט [אזא קראנקהייט ביי פלאנצען]; מאכען פארנאגראפיש אדער אבשטויסענד; סאזשע, שמוץ; א פלעק; שמוץ; מיאוס'ע, שמוציגע רייד; מעהל־טהוי; קויהלען פון זעהר א ביליגען זארט.

smut'-ball *n.* (סמאט'־באהל) תבואה־בראנד, אזא קראנקהאפטער, שוואמארטיגער אגוואוקס אויף פלאנצען.

smutch *v. and n.* (סמאטש) פערשמוצען; בעדעקען מיט סאזשע; שווארץ מאכען [מיט קויהל]; א שווארצער אדער שמוציגער פלעק.

smutch'y *a.* (סמאטש'־אי) שמוציג, בעפלעקט.

smut'-machine' *n.* (סמאט'־מע־שין') א מאשין צו רייניגען תבואה

smut'-mill *n.* (סמאט'־מיל) ז. ***smut-machine***.

smut'tied *a.* (סמאט'־איד) בעדעקט מיט פלאנצען־ראסט אדער מעהל־טהוי [וועגען פלאנצען].

smut'tily *adv.* (סמאט'־אי־לי) אויף א פעררויכערטען, פערשווארצטען אדער פערשמוציגטען שטייגער; מיט נבול פה, פארנאגראפיש.

smut'tiness *n.* (סמאט'־אי־נעס) פעררויכערטקייט, שווארצקייט; שמוציגקייט; גראבקייט [אין רייד, אין אויסדריקען]; נבול פה.

smut'ty *a.* (סמאט'־אי) סאזשיג, שווארץ, פעררויכערט; שמוציג; נבל־פה'דיג, פארנאגראפיש.

snab'ble *v.* (סנעבל) שארען מיט'ן שנא־בעל [ווי א וואסער־פויגעל זוכענדיג עסען].

snack *v. and n.* (סנעק) טיילען; זיך מיט אימעצען, האבען א חלק אין עפעס; א ביס [ווי פון א הונד]; א לייכטעס איבערבייסען; א קליינער טייל.

snac'ot *n.* (סנעק'־אט) די ים־נאדעל [אזא פיש]. ז. ***pipe-fish***.

snaf'fle *n. and v.* (סנעפל) א קליינער צוים פון א פערד; פערצוימען; פיהרען פאר'ן צוים; כאפען פאר'ן צוים.

snaf'fle-bit *n.* (סנעפ'ל־ביט) דער גע־ביס פון א צוים.

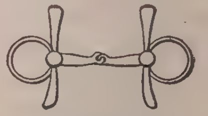

Snaffle-bit

snag *n. and v.* (סנעג) אן ארויסשטארצונג, א סוק; אן אבגעהאקטער סוקעוואטער צווייג; א בוים אדער א טייל פון א בוים, וואס ליעגט אין וואסער און דערגרייכט מיט זיינע צווייגען כמעט די אויבערפלעכע [וואס דאס שטערט דעם פרייען גאנג פון שיפען]; א פערבארגענע סכנה; אן אונערווארטעטע סבה פון א דורכפאל; דער ווארצעל פון א צאהן; א צווייגעל פון א הירש־הארן; אנלויפען אדער אנפאהרען אויף א צווייג פון א בוים וואס שטעקט אונטער'ן וואסער; מאכען שוועריגקייטען, ברייגנען אין פערלעגענהייט, צומישען, צוטומלען; ארומהאקען די צווייגען פון א בוים; ארומשניידען די אנוואקסונגען אדער ארויסשטארצונגען; אברייניגען א טייך פון אונטערוואסערדיגע בוימער.

snag'-boat *n.* (סנעג'־באוט) א שיף מיט מאשינען אויסצורייניגען דעם גרונד פון א טייך פון די אבגעבראכענע בוימער וואס ליעגען דארט.

snag'-bush *n.* (סנעג'־בוש) דער שווארץ־דארן. ז. ***sloe***.

snag'-cham'ber *n.* (סנעק'־טשיימ'־בער) אזא פעסט־פערמאכטע אבטיילונג אין דעם פאדערשטען טייל פון א שיף אלס שוץ־מיטעל אין פאל די שיף זאל זיך אנשטויסען אן בוימער און קלעצער, וואס ליעגען אין וואסער.

snag'ged *a.* (סנעג'־עד) סוקעוואטע, פול מיט סוקעס; פול מיט אנוואקסונגען אדער ארויסשטארצונגען.

snag'ger *n.* (סנעג'־ער) אן אינסטרומענט צום ארומהאקען די צווייגען פון א בוים.

snag'gle *v.* (סנעגל) גריזשען.

snag'gy *a.* (סנעג'־אי) סוקעוואטע; פול מיט סוקעס; פול מיט אָריינגעפאלענע בוי־מער [וועגען א טייך]; ווי א בוים וואס איז אריינגעפאלען אין טייך און שטערט דעם גאנג פון שיפען.

snag'-tooth *n.* (סנעג'־טוטה) א לאנ־גער אדער אויסגעדרעהטער העסליכער צאהן; אן אבגעבראכענער צאהן.

snail *n.* (סנייל) א שליאמאק, א שנעק; א לאנגזאמער מענש, א קריכער; א פוי־לער, טעמפער מענש.

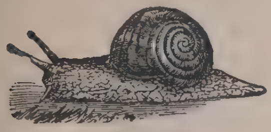

Snail

snail'-clo'ver *n.* (סנייל'־קלאו'־ווער) שנעקען־קלעע [אזא פלאנצע].

snail'ery *n.* (סנייל'־ער־אי) א פלאץ וואו עסבארע שנעקען ווערען געהאלטען אדער געהאדעוועט.

snail'-fish *n.* (סנייל'־פיש) א שנעקען־פיש [אזא פיש וואס זויגט זיך איין אין פעלזען].

snail'-like *a.* (סנייל'־לאיק) ווי א שנעק, וואס בעוועגט זיך לאנגזאם.

snail'-pace *n.* (סנייל'־פיים) א שנעקען־גאנג, א זעהר לאנגזאמער גאנג.

snail'-paced *a.* (סנייל'־פייסט) פון א שנעקען־גאנג, מיט זעהר לאנגזאמע טריט.

snail'-park *n.* (סנייל'־פארק) ז. ***snailery***.

snail's gal'lop (סניילז געל'־אפ) ז. ***snail-pace***.

snail'-shell *n.* (סנייל'־שעל) דער מוי־שעל פון א שנעק.

snail'-slow *a.* (סנייל'־סלאו) לאנגזאם, קריכענד ווי א שנעק.

snail's pace (סניילז פיים) ז. ***snail-pace***.

snail'-tre'foil *n.* (סנייל'־טרי'־פאיל) ז. ***snail-clover***.

snai'ly *a.* (סניי'־לי) ווי א שנעק, שנעקיג; לאנגזאם, קריכענד.

snake *n. and v.* (סנייק) א שלאנג; א שלאנגען־ענהליכעס יאשטשערקע; א מענש מיט א כאראקטער פון א שלאנג, א פער־רעטהער; זיך בעוועגען ווי א שלאנג, דרעהען זיך ווי א ספיראלע; שלעפען אויף א שטריק; א שלעפ טהאן.

snake'-bird *n.* (סנייק'־בוירד) אזא שווים־פויגעל מיט זעהר א לאנגען און אויסגעדרעהטען האלז ווי א שלאנג.

snake'-bite *n.* (סנייק'־באיט) א ביס פון א שלאנג.

snake'-char'mer *n.* (סנייק'־טשאר'־מער) ז. ***serpent-charmer***.

snake'-char'ming *a.* (סנייק'־טשאר'־מינג) ז. ***serpent-charming***.

snake'-dance *n.* (סנייק'־דענס) א רע־ליגיעזער טאנץ מיט שלאנגען, וואס ווערט פראקטיצירט פון די פריסטער ביי געוויסע אונציוויליזירטע שבטים מיט דעם ציעל צו ברייגגען רעגען.

snake'-fence *n.* (סנייק'־פענס) א צאם אדער פארקאן געמאכט פון פלעקלעך, וועלכע געהען אנגעשלאגען איינע אויף די אנדערע אין דער פארם פון א זיג־זאג.

snake'-fish *n.* (סנייק'־פיש) דער שלאנג־פיש [א מין פיש וואס האט די פארם פון א שלאנג אדער יאשטשערקע].

snake'-fly *n.* (סנייק'־פלאי) די קעמעל־פליעג [אזא אינזעקט, וואס האט א לאנ־גען קאפ און האלז, וועלכע ער בעוועגט שנעל אין אלע ריכטונגען].

snake'-gourd *n.* (סנייק'־גאורד) א מין אוגערקע וואס איז זעהר לאנג און דין.

snake'head *n.* (סנייק'־העד) א שלאנגען־קאפ [אזא פלאנצע וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין; אזא פלאך־קעפיגער פיש; אזא שילדקראט אדער משערעפאכע]; דער ענד פון א רעלסע אדער אייזענבאהן־שי־נע, וואס האט זיך עטוואס אויפגעהויבען אין דער הויך.

snake'-head'ed *a.* (סנייק'־העד'־עד) מיט א קאפ ווי א שלאנג [ווי א טשערע־פאכע]; מיט א שפּיציגען, קליינעם קאפ.

snake in the grass (סנייק אין טהי גרעס) א פעררעטהער, אן אינטריגאנט.

snake'-like *a.* (סנייק'־לאיק) שלאנגען־ארטיג, ווי א שלאנג.

snake'-moss *n.* (סנייק'־מאהס) ז. ***club-moss***.

snake out (סנייק אוט) ארויסציהען.

snake'root *n.* (סנייק'־רוהט) איינער פון די מינים פלאנצען, ביי וועלכע דער ווארצעל ציהט זיך ווי א שלאנג אדער ביי וועלכע דער ווארצעל פלעגט דיענען אלס א רפואה געגען א שלאנגען־ביס.

snake's'-head *n.* (סנייקס'־העד) די שאך־בלום [א מין בלום מיט געשפרענ־קעלטע גריז־רויטליכע בלעטלעך]; דער ענד פון א רעלסע אדער אייזענבאהן־שי־נע, וואס האט זיך אויפגעהויבען עטוואס אין דער הויך.

snake'stone *n.* (סנייק'־סטאון) דער אמאניט, א מין פערשטיינערטער מושעל, וועלכען מען געפינט אין גרויסע מאסען אין די טיפע שיכטען פון דער ערד.

Snakestone

snake's'-tongue *n.* (סנייקס'־טאנג) דער שלאנגען־צונג [א מין גראז].

snake'weed *n.* (סנייק'־הוויער) נאטער־ווארצעל [אזא גראז מיט א ווארצעל וואס האט א שטארקע צוזאמענציהענדע קראפט].

snake'wood *n.* (סנייק'־הוואוד) שלאנ־גען־האלץ [א מין אינדישער בוים מיט א זעהר ביטערען ווארצעל].

sna'kiness *n.* (סניי'־קי־נעס) דאס זיין ווי א שלאנג, שלאנגענארטיגקייט.

sna'king *n.* (סניי'־קינג) א געשלענגעל־טער לאקען, א ספיראלע; דאס שלעפען מיט א שטריק [ווי למשל, א קלאָץ].

sna'kish *a.* (סניי'־קיש) ז. ***snaky***.

sna'ky *a.* (סניי'־קי) שלאנגענארטיג, שלאנגענהאפט; ליסטיג, כיטרע; אויסגע־דרעהט, געשלענגעלט.

sna'ky-head'ed *a.* (סניי'־קי־העד'־עד) וואס האט אויף'ן קאפ שלאנגען אנ־שטאט האר [ווי מעדוזע אדער די גאר־גאנען. ז. ***Gorgon***].

snap *v., n. and a.* (סנעפ) א כאפען; א כאפ טהאן מיט די צייהנער, א ביס טהאן; איבעררייסען, אונטערברעכען מיט כעס, מיט שארפע ווערטער; צומאכען מיט א שטארקען קלאפ; קנאקען [ווי מיט די פינגער], כליאשטשען [מיט א בייטש]; צוברעכען מיט א קלאפ; ארונטערנעהמען [א בילד] דורך מאמענט־פאטאגראפיע; עפעס אונטערכאפען [ווי א פארשלאג, א געלעגענהייט א. ד. ג.]; זיך אנ־שטרענ־גען א ביס צו טהאן אדער א כאפ צו טהאן מיט די צייהנער; זיך אויסדריקען מיט שארפע רייד, אנפאלען מיט זידעל־ווערטער; זיך צוברעכען אויף פיצלעך; פלאצען, לאזען זיך הערען מיט א קלאפ; א בליאסק טהאן, א בלישטש טהאן; א כאפ; א ביס; א לייכטעס אדער שנעלעס צובייסען; דאס פלאצען, דאס צוברעכען זיך אויף שטיקלעך; א טראסק, א קנאל; דאס שלעסעל פון א טייסטער, פון א רידיקול, פון א בראסלעט א. ז. וו.; א קנאקער [אזא זשוקעל וואס קנאלט אדער קנאקט]; א מין לעקעך געמאכט מיט אינגבער; שטארקייט, קרעפטיגקייט, ענער־גיע, לעבען; א גוטע שטעלע, אן אנגע־נעהמעס שטיקעל ארבייט; אן איינלא־דונג צו שפּיעלען אין א טעאטער אויף א קורצער צייט; אן אויער־רינגעל; א שעלמע, א כיטרער, דורכגעטריבענער יונג; אין גלאז־ארבייט — אזא געצייג צו מאכען דעם געשטעל פון א קעלעשאק א. ד. ג.; אזא געצייג ארומצוקלאפען די קעפלעך פון ניעט־נעגעל [ביים פערניע־טען עטוואס]; דאס ארונטערנעהמען א מאמענט־פאטאגראפיע; שנעל, מאמענ־טאל, פלוצלונג, ניט צוגעגרייטערהייד.

snap'-ap'ple *n.* (סנעפ'־עפ'ל) א שפּיעל, וואו א שטעקעל, וואס איז אנגע־בונדען אין מיטען אויף א פאדים און הענגט האריזאנטאל, דרעהט זיך אין א קרייז־בעוועגונג. אויף איין ענד איז ארויפגעשטאכען א ברענענדעס ליכט און אויף דעם צווייטען — אן עפעל. דער שפּיעלער דארף כאפען דעם עפעל מיט'ן מויל.

snap'dragon *n.* (סנעפ'־דרעג־אן) דאס לייבען־מויל [א מין דרום־אייראפעאישעס זעהר הויכעס גראז מיט ווייסע און רויט־ליכע בליהונגען]; א ספארט וואס בע־שטעהט אין ארויסכאפען מיט די פינגער ראזשינקעס פון ברענענדען בראנפען און אויפעסען זיי; אזא ארט צווייגעל וואס גלאז־מאכער בענוצען.

snap'hance *n.* (סנעפ'־העגס) א פרו־זשינע־שלאס פון א ביקס אדער פיסטא־לעט; אן אלטפרענקישע ביקס, וועלכע פלעגט אויסשיסען דורך דעם קלאפ פון א שטיקעל שטאהל אן קרעמען [אזא הארטער שטיין].

snap'-head *n.* (סנעפ'־העד) א געצייג צו פעררונדען די קעפלעך פון די ניעט־נעגעל ביים ניעטען; א רונדעס קעפעל פון א ניעט, שפילקע אדער שטיפט.

snap'-hook *n.* (סנעפ'־הוק) א קרוק אדער האקען, וואס פערמאכט זיך.

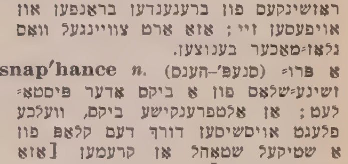

Snap-hook

snap'-link *n.* (סנעפ'־לינק) אן אפענער

קייטען־רינג, וואס פערשליסט זיך דורך א צינגעל.

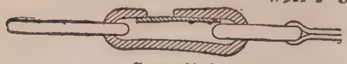

Snap-link

snap'-lock *n.* (סנעפ'-לאק) א פעדער־שלאס [א שלאס וואס פערשליסט זיך אהן א שליסעל].

snap off (סנעפ אף) אבברעכען, אבבייסען; פלוצלונג אנפאלען מיט שארפע רייד אדער זידעל־ווערטער.

snap'per *n.* (סנעפ'-ער) א כאפער, א גנב; א שאכטעל צוקערקעס מיט א פייער־ווערק וואס עקספלאדירט ביים עפנען דאס שאכטעל; א קנאקענדע זאך ביים ענד פון א בייטש; א שארפער וויץ; א פייער־ווערק; א קנאקענדער אינזעקט; אזא טשערעפאכע וואס קנאקט מיט'ן קאפ ביים בעוועגען זיך; איינער פון פערשיעדענע זארטען פיש [ווי דער בלוי־פיש, דער רויט־פיש א. ז. וו.]; דער פליעגען־כאפער [אזא פויגעל]; א קאסטאנעט, א טאנץ־קלאפער [ז. *castanet*].

snap'ping-tur'tle *n.* (סנעפ'-אינג-טויר'טל) דער אליגאטאר־שילדקראט [א מין גרויסע טשערעפאכע, וועלכע קנאקט מיט די קינבאקען ביים כאפען דאס רויב].

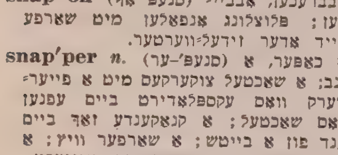

Snapping-turtle

snap'pish *a.* (סנעפ'-איש) בייסענד; מיט א שארפען ענטפער; בייז, ברוגז'דיג, אנגעבלאזען.

snap'pishly *adv.* (סנעפ'-איש-לי) מיט צארן, ברוגז'דיג, אנגעבלאזען.

snap'pishness *n.* (סנעפ'-איש-נעס) בייסיגקייט; בייזקייט; שלאגפערטיגקייט.

snap'py *a.* (סנעפ'-אי) לעבעדיג, ריה־רעוודיג, אויפטהועריש.

snap'-shot *n.* and *a.* (סנעפ'-שאט) מאמענט־פאטאגראפיע, דאס ארונטערנעהמען אן אויגענבליקליכעס פאטאגראפישעס בילד מיט א קליינעם האנד־אפאראט; וואס איז שייך אדער וואס איז צוגעפאסט צו מאמענט־פאטאגראפיע; דורכגעפיהרט אדער געמאכט שנעל אין איין אויגענבליק.

snap shot (סנעפ שאט) א שנעל־שאס [ניט געציעלטערהייד]; א פאטאגראפישע מאמענט־אויפנאהמע.

snare *n.* and *v.* (סנעהר) א נעץ; א שנירעל אדער פאדים מיט א שלייף אדער פעטליע [צו כאפען פויגעל]; דאס וואס דיענט עפעס אריינצוכאפען, א פאסטקע; איינע פון די סטרונעס, וועלכע ציהען זיך איבער דעם אונטערשטען דעק פון א קליינער מיליטערישער פויק; אין כירורגיע — א דינער דראט מיט א שלייף ארונטערצונעהמען א געשוויר אדער בלעזעל פון לייב; כאפען מיט א פעטליע [ווי א פויגעל]; אריינכאפען אין א פאסטקע.

snare'-drum *n.* (סנעהר'-דראם) ז. *side-drum*.

snar'er *n.* (סנעהר'-ער) איינער וואס לעגט א נעץ אדער פאסטקע צו כאפען פויגעל אדער חיות.

snarl *v.* and *n.* (סנארל) מורמלען, ווארטשען; ברומען; זיין בייז; זיך בייזערען; פערפלאנטערען, אויסמישען; מאכען א מישמאש; בעציערען די אויסערע זייט פון א כלי דורך אויסקלאפען פיגורען פון דער אינערער זייט; דאס ווארטשען, דאס ברומען; א פלאנטער; א געמיש; א פערפלאנטערטע לאגע; א פערלעגענהייט; א צוזאמענשטויס, א קריעג; א גוז אדער סענק [אין האלץ].

snar'ler *n.* (סנאר'-לער) א ווארטשון; א בייזער מענש; איינער וואס בעציערט מעטאלענע כלים אויסשלאגענדיג פיגורען פון דער אינערער זייט.

snar'ling *a.* (סנאר'-לינג) ווארטשענד, ברומענד.

snar'ling-i'ron *n.* (סנאר'-לינג-אי'-ערן) אן אינסטרומענט אויסצושלאגען פיגורען פון אינוועניג אין מעטאלענע כלים.

snar'ling-tool *n.* (סנאר'-לינג-טוהל) ז. *snarling-iron*.

snatch *v.* and *n.* (סנעטש) כאפען, צוכאפען; א כאפ טהאן; אוועקכאפען; אנגרייפען; א כאפ; אן אנגריף; אן אוועקגעכאפטעס שטיק; א שטיקעל; א ביסעל; א געכאפטער ביסען, א ביסען וואס מען כאפט אריין אין איילעניש; א ווערטהלאזע בעמערקונג, אן ענטפער ניט צום פונקט.

snatch'-block *n.* (סנעטש'-בלאק) א פוס־בלאק, א קינבאקס־בלאק [א 'בלאק פון א שיף וואס האט אן עפנונג אין איין זייט אריינצולעגען די שטריק].

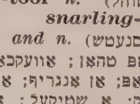

Snatch-block

snatch'er *n.* (סנעטש'-ער) א כאפער, א צוכאפער, אן אוועקכאפער; א רויבער; א רויב־פויגעל.

snatch'es of pleas'ure (סנעטש'-עז אוו פלעזש'-אור) שנעל אריבערגעהענדע פערגניגענס אדער פריידען.

snatch'ingly *adv.* (סנעטש'-אינג-לי) כאפענדיג; מיט שנעלקייט, מיט האסט, אונרעגעלמעסיג.

snatch up (סנעטש אפ) אויפכאפען.

snatch'y *a.* (סנעטש'-אי) כאפענדיג; האסטיג; אונרעגעלמעסיג, אונגלייכפערמיג; וואס האלט לאנג ניט אן.

snath *n.* (סנעטה) דאס געבויגענע הענטעל פון א קאסע.

snathe *n.* and *v.* (סנייטה) דאס געבויגענע הענטעל פון א קאסע; שניידען; ארומשניידען; ארומהאקען.

snead *v.* and *n.* (סניעד) שניידען; ארומשניידען, ארומהאקען; א שטיקעל; א ביסען, א פעניצעל.

sneak *v.* and *n.* (סניעק) אריינקריכען ווי א גנב, זיך אונטער'גנב'ענען אין דער שטיל; זיך אויפפיהרען קנעכטיש; קריכען אדער זיך ערנידריגען פאר אימעצען; גנב'ענען; א געמיינער יונג, א פאדלעץ; א געמיינער פייגלינג; א קריכער, אן אונטערלעקער; א געמיינער גנב.

sneak away' (סניעק ע-הוויי') זיך אוועק'גנב'ענען.

sneak'-boat *n.* (סניעק'-באוט) א קליין געדעקט שיפעל וואס ווערט בענוצט צו פאנגען וואסער־פויגעל.

snea'ker *n.* (סניע'-קער) א קריכער; א קנעכטישע נשמה; א פייגלינג; א פונשבעכער.

snea'kiness *n.* (סניע'-קי-נעס) ז. *sneakingness*.

snea'king *a.* (סניע'-קינג) קריכענד, נידריג; קנעכטיש, געמיין, פייג; געהיים, פער'גנב'עט.

snea'kingly *adv.* (סניע'-קינג-לי) אויף א קריכענדען אדער קנעכטישען אופן; בגנבה; געמיין, פייג.

snea'kingness *n.* (סניע'-קינג-נעס) דאס זיין קריכעריש אדער קנעכטיש; געמיינהייט, פייגהייט, נידריגקייט.

sneaks'by *n.* (סניעקס'-בי) א געמיינער לומפיגער יונג; א קריכער, א קנעכטישע נשמה.

sneak'-thief *n.* (סניעק'-טהיעף) א גנב וואס גנב'עט זיך אריין דורך אפענע טהירען אדער פענסטער.

snea'ky *a.* (סניע'-קי) קריכעריש, נידריג, קנעכטיש; געמיין, פייג.

snee *n.* (סניע) א מעסער.

sneer *v.* and *n.* (סניער) שפאטען, חוזק מאכען; אבלאכען; שפאט, חוזק.

sneer'er *n.* (סניער'-ער) א שפאטער; אן אבלאכער, אן אבשפאטער, א חוזק־מאכער.

sneer'ful *a.* (סניער'-פול) שפאטיש.

sneer'ingly *adv.* (סניער'-אינג-לי) אבלאכענדיג; אבשפאטענדיג; אויף א שפאטישען אופן; מאכענדיג חוזק.

sneeze *v.* and *n.* (סניעז) ניסען; דאס ניסען; א נאס.

sneeze at (סניעז עט) פעראכטען, זיך בעציהען מיט פעראכטונג.

sneeze'-horn *n.* (סניעז'-האהרן) א שמעק־טאבאק פושקע וואס איז געמאכט פון א הארן.

snee'zer *n.* (סניע'-זער) איינער וואס ניסט; א שמעק־טאבאק פושקע.

sneeze'weed *n.* (סניעז'-הוויעד) די ניס־פלאנצע [אזא גיפטיגע פלאנצע וואס איהרע בלעטער און בלומען זיינען בעדעקט מיט אזא שטויב, פון וועלכען מען ניסט].

snee'zing *n.* (סניע'-זינג) דאס ניסען.

snee'zing-pow'der *n.* (סניע'-זינג-פאו'-דער) ניס־פולווער; שמעק־טאבאק.

snell *n.* and *v.* (סנעל) א שטיקעל קישקע אדער ים־גראז מיט וואס מען בינדט אן א האטשעק [אנגעל] צו א ווענטקע; צובינדען [א האטשעק] צו א שנירעל אדער צו א קישקע.

snick *n.* and *v.* (סניק) אין קריקעט־שפיעל — א זעהר לייכטער קלאפ אן באל, דאס ער ריהרט זיך קוים פון ארט; א קליינער שניט; א קניפעל פון א פאדים; שניידען, האקען.

snick and snee (סניק ענד סניע) א קאמפף מיט מעסערס; א מאטראזען־מעסער.

snick'-a-snee' *n.* (סניק'-ע-סניע') ז. *snick and snee*.

snick'er *v.* and *n.* (סניק'-ער) לאכען האלב־איינגעהאלטען; כיכיקען, נאריש לאכען; זאגען עטוואס מיט א האלב־איינגעהאלטענעם געלעכטער; א נארישער געלעכטער, א כיכיקעריי.

snick'ersnee *n.* (סניק'-ער-סניע) ז. *snick and snee*.

snide *a.* and *n.* (סנאיד) איבערגעשפיצט, שווינדלעריש, ליגנעריש, בעטריגעריש; פאלש; א שווינדלער, א בעטריגער; א שווינדעל, א בעטרוג.

sniff *v.* and *n.* (סניף) סאפען מיט דער נאז; אטעמען מיט דער נאז; שטארק ציהען מיט די נאז־לעכער; שמעקען; ציהען מיט די נאז־לעכער אלס א ציי־

כען פון פראַכטונג; א סאפען מיט דער נאָז; דאָס ציהען מיט די נאָז־לעכער; א שמעק מיט דער נאָז; א שמעק.

sniff about' (סניף ע־באַוט) אַרומניו־כען, אַרומשפּיאָנירען.

snif'fle *v. and n.* (סניפל) ז. *snuffle*.

sniff'y *a.* (סניפ'־אי) פערעכטליך, פול מיט פּראַכטונג.

snift *v. and n.* (סניפט) שטאַרק ציהען מיט די נאָז־לעכער, ציהען מיט דער נאָז; ציהען פערעכטליך מיט דער נאָז; אָבשנייצען [דעם קנויט פון א ליכט]; א לייכטער שנעע.

snif'ter *n.* (סניפ'־טער) א סאפען מיט דער נאָז; א שנעפּסעל; א שטאַרקער שטורם־ווינד, א זאַווערוכע.

snif'ters *n.* (סניפ'־טערז) א נאָז־פער־שטאָפּונג פון קאַטאַר.

snif'ting-valve *n.* (סניפ'־טינג־וועלוו) א שנאַר־ווענטיל, א שנאַר־קלאַפּע [א ווענ־טיל אָדער קלאַפּע אין א צילינדער פון א דאַמפּף־מאַשין אַרויסצולאָזען אָדער אַריי־צולאָזען לופט. ווערט אַזוי גערופען צו־ליעב דעם שנאַרענדען גערויש וואָס ער מאַכט].

snif'ty *a.* (סניפ'־טי) שמעקעדיג, וואָס האָט אַן אַנגענעהמען ריח.

snig *v. and n.* (סניג) האַקען, שניידען; בייסען; גריזשען; אַן אָאַל, א ווינגע [אַזא שלאַנגען־פערמיגער פיש].

snig'ger *v. and n.* (סניג'־ער) ז. *snicker*.

snig'gle *v. and n.* (סניגל) פישען ווינגעס [אָאַלען] דורך דעם וואָס מען וואַרפט אַריין די ווענטקע אין זייער בעהאַלטונגס־אָרט; כאַפּען א ווינגע [אָאַל] דורך אַריינוואַרפען די ווענטקע אין איהר בע־האַלטונגס־אָרט; כאַפּען, פאַנגען אין נעץ; א כיכיקעריי, א כאַרכעלדיגער געלעכטער.

snip *v. and n.* (סניפּ) אָב־שניידען; אָב־שערען; איינשניידען, איינשערען; אויס־שניידען, אויסשערען; גנב'ענען דורך אָב־שערען; א שניט, א שניט מיט א שער; אַן אָבגעשאַרענעס שטיקעל; א שניצעל; א קליין שטיקעל; א חלק, א טייל; א שניידער.

snipe *n. and v.* (סנאַיפּ) א שנעפּע [אַזא פייגעל מיט א לאַנגען גראַדען שנאָ־בעל און מיט לאַנגע פיס]; א שוטה, א דומער יונג; א האַלב־אָבגעריבענער צי־גאַר וואָס מען געפינט אין גאַס; א שאַר־פער ענטפער; געהן אויף יאַגד אויף שנעפּ־פען.

Snipe

snipe'-bill *n.* (סנאַיפּ'־ביל) א קאַרניז־הובעל, א געזימס־הובעל.

snipe'-eel *n.* (סנאַיפּ'־איעל) אַזא לאַנ־גער דינער פיש עהנליך צו אַן אָאַל [ווי־נע] מיט א לאַנגען שנאָבעל־עהנליכען מויל, וואָס געפינט זיך אין די טיפע ערטער פון ים.

snipe'-fish *n.* (סנאַיפּ'־פיש) דער שנעפּ־פען־פיש [אַזא ים־פיש מיט א לאַנגען שנאָ־בעל־פערמיגען מויל].

snip'per *n.* (סניפּ'־ער) אַן אויסשערער, אַן אויסשניידער; א שניידער.

snip'pers *n.* (סניפּ'־ערז) א שער.

snip'per-snap'per *n.* (סניפּ'־ער־סנעפּ'־ער) א קליין מענשעלע.

snip'pet *n.* (סניפּ'־עט) א שטיקעלע.

snip'petiness *n.* (סניפּ'־עט־אי־נעס) דאָס זיין זעהר קליין אָדער אונבעדייטענד; צוברעקעלטקייט, צופּיצעלטקייט.

snip'pety *a.* (סניפּ'־עט־אי) גאַנץ קליין, אונבעדייטענד; צוברעקעלט, צופּיצעלט.

snip'ping *n.* (סניפּ'־אינג) א שניצעל, א שטיקעל וואָס איז אָבגעשאַרען אָדער אָב־געשניטען.

snip'py *a.* (סניפּ'־אי) צו־פּיצעלט, צו־ברעקעלט; גייציג, קאַרג.

snips *n.* (סניפּס) אַזא קליינע שער צום שניידען בלעך.

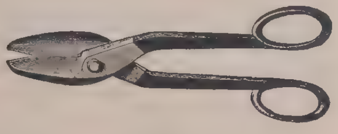

Snips

snip'-snap *n.* (סניפּ'־סנעפּ) א שנעלער וואָרט־וועקסעל, א שאַרפער דיאַלאָג [צוויי־געשפּרעך] מיט גיכע ענטפערס.

sni'py *a.* (סנאַי'־פּי) עהנליך צו א שנעפּע, וואָס האָט א לאַנגע שפּיציגע נאָז וואָס איז עהנליך צו דעם שנאָבעל פון א שנעפּע. ז. *snipe*.

snirt *n.* (סנוירט) א פערשטיקטער גע־לעכטער.

snir'tle *v.* (סנוירטל) לאַכען מיט א פער־שטיקטען געלעכטער.

snite *v.* (סנאַיט) שנייצען [די נאָז]; אָבשנייצען א ליכט.

snithe *a.* (סנאַיטה) שניידענד [ווענען א ווינד].

snith'y *a.* (סניטה'־אי) ז. *snithe*.

sniv'el *n. and v.* (סניוול) שנאָרכעץ, סמאַרק [ליחה פון דער נאָז]; אַן אויס־געקוועטשטער געוויין, א געוויין מיט פאַל־שע טרעהרען; היפּאָקריטסטווע, צבוע'צ־סטווע; זופּען מיט דער נאָז; זיך פער־סמאַרקען; וויינען אָדער שרייען ווי א קינד; וויינען מיט געמאַכטע טרעהרען.

sniv'eler *n.* (סניוו'ל־ער) א סמאַרקאַטש, א וויינער, א שלוכצער; איינער וואָס האָט א שוואַכקייט צום וויינען; איינער וואָס מאַכט זיך וויינענדיג.

sniv'eling *a.* (סניוו'ל־אינג) סמאַרקאַטע, וואָס פערסמאַרקעט זיך; זופּענדיג מיט דער נאָז; גיסענדיג מיט טרעהרען ווי א קינד.

sniv'eller *n.* (סניוו'ל־ער) ז. *sniveler*.

sniv'elling *a.* (סניוו'ל־אינג) ז. *sniveling*.

sniv'elly *a.* (סניוו'ל־אי) רינענדיג פון דער נאָז, סמאַרקאַטע; שלוכצענד, וויי־נענד.

snob *n.* (סנאָב) א שוסטער; א שוסטער־געזעל; א פּיליסטער [א פּערזאָן וואָס בע־זוכט ניט קיין אוניווערזיטעט]; א סטרייק־ברעכער, א "סקעב", איינער וואָס אַרבייט פאַר א ביליגערען פּרייז ווי אַנדערע אַר־בייטער; א סנאָב, איינער וואָס מאַכט דעם אָנשטעל אָדער קאַרטשעט פון זיך אַז אַריס־טאָקראַט, א פּראַסטאַק וואָס טאַנצט נאָך דער העכערער געזעלשאַפט.

snob'bery *n.* (סנאָב'־ער־אי) דאָס מאַ־כען דעם אָנשטעל פון אַן אַריסטאָקראַט, דאָס קאַרטשען פון זיך אַן אַריסטאָקראַט, דאָס נאָכטאַנצען דער העכערער געזעל־שאַפט; די אויפפיהרונג פון פּראַסטאַקעס וואָס מאַכען זיך פאַר אַריסטאָקראַטען.

snob'bish *a.* (סנאָב'־איש) ווי א סנאָב, וואָס קאַרטשעט פון זיך אַן אַריסטאָקראַט, וואָס מאַכט דעם אָנשטעל פון אַן אַריס־טאָקראַט; וואָס טאַנצט נאָך דער העכע־רער געזעלשאַפט.

snob'bishly *adv.* (סנאָב'־איש־לי) מעשה סנאָב, נאָכטאַנצענדיג דער העכע־רער געזעלשאַפט, קאַרטשענדיג פון זיך אַן אַריסטאָקראַט, מאַכענדיג דעם אָנשטעל פון אַן אַריסטאָקראַט.

snob'bishness *n.* (סנאָב'־איש־נעס) דער כאַראַקטער אָדער די אויפפיהרונג פון א סנאָב [א פּראַסטאַק וואָס קאַרטשעט פון זיך אַן אַריסטאָקראַט].

snob'bism *n.* (סנאָב'־איזם) סנאָביזם, די אויפפיהרונג פון א סנאָב. ז. *snobbishness*.

snob'by *a.* (סנאָב'־אי) ז. *snobbish*.

snob'ling *n.* (סנאָב'־לינג) א קליין מענ־שעלע וואָס מאַכט דעם אָנשטעל פון אַן אַריסטאָקראַט.

snoboc'racy *n.* (סנאָב־אָק'־רע־סי) סנאָבאָקראַטיע, די הערשאַפט פון פּראַס־טאַקעס וואָס שפּיעלען די ראָלע פון אַריס־טאָקראַטען.

snood *n. and v.* (סנוהד) א האָר־באַנד אָדער שטערען־באַנד וואָס יונגע מיידלעך טראָגען; א שנירעל פון זייד אָדער פון האָר מיט וועלכער מען בעפעסטיגט דעם האַטשעק [אַנגעל] פון א ווענטקע; פער־בינדען די האָר מיט א האָר־באַנד אָדער שטערען־באַנד; צובינדען דעם האַטשעק [אַנגעל] צו דער ווענטקע.

snoo'ded *a.* (סנוה'־דעד) וואָס טראָגט א האָר־באַנד אָדער שטערען־באַנד.

snook *v. and n.* (סנוהק) לויערען; אַזא פיש.

snoop *v. and n.* (סנוהפּ) אונטערקריכען ווי א גנב, קריכען בגנבה; איינער וואָס קריכט אונטער בגנבה; א קריכער.

snoo'per *n.* (סנוה'־פּער) איינער וואָס קריכט אונטער בגנבה; א קריכער.

snooze *v. and n.* (סנוהז) שלומערען, דרעמלען; א דרעמעל.

snoo'zer *n.* (סנוה'־זער) איינער וואָס דרעמעלט אָדער שלומערט.

snoo'zle *v.* (סנוהזל) צוטוליען.

snore *v. and n.* (סנאָור) כראָפּען אין שלאָף; דאָס כראָפּען; א כראָפּע.

snor'er *n.* (סנאָור'־ער) א כראָפּון, איי־נער וואָס כראָפּעט בשעת ער שלאָפט.

snort *v. and n.* (סנאָהרט) פּאַרסקען מיט דער נאָז; סאַפּען הויך מיט דער נאָז ווי א פערד; אויסברעכען אין א פערדי־שען געלעכטער, לאַכען ווי א פערד היר־זשעט; א פּאַרסקע מיט דער נאָז.

snor'ter *n.* (סנאָהר'־טער) איינער וואָס כראַפּעט הויך; איינער וואָס פּאַרסקעט הויך מיט דער נאָז; עטוואָס גוואַלדיגעס אָדער גרויסעס.

snor'ting *n.* (סנאָהר'־טינג) דאָס פּאַרס־קען; דאָס סאַפּען שטאַרק מיט דער נאָז.

snot *n. and v.* (סנאָט) שנאָרכעץ, סמאַרק, נאָז־ליחה; א סמאַרקאַטש; א געמיינער יונג; שנייצען די נאָז.

snot'ter *n.* (סנאָט'־ער) דער רויטער טייל

פון אן אינדיק'ס קאפ; אזא מאסט־שטריק אויף א שיף.

snot'tery *n.* (סנאט־ער־אי) שנאָרכעץ, סמאַרק, נאז־ליחה; שמוץ.

snot'tily *adv.* (סנאט־אי־לי) אויף א שמוציגען אופן; סמאַרקאטע, פערשנאָר־כעט.

snot'ty *a.* (סנאט־אי) סמאַרקאטע, פער־שנאָרכעט, פערשמאַרכעט; שמוציג; גע־מיין; שפאטיש.

snot'ty-nosed *a.* (סנאט־אי־נאוזד) מיט א פערשמאַרכעטער נאז; פערשמאַר־כעט, סמאַרקאטע.

snout *n. and v.* (סנאוט) א שנוק, א שנויץ; א גרויסע נאז; עטוואס וואס איז עהנליך צו א חזיר'שען שנוק; דער שנויץ אדער ענד פון א רעהר; בעזאָרגען מיט א שנויץ.

snout'-bee'tle *n.* (סנאוט־ביע'טל) ז. *curculio*

snou'ted *a.* (סנאו־טעד) מיט א שנוק, מיט א שנויץ.

snout'-ring *n.* (סנאוט־רינג) א רינג וואס ווערט דורכגעצויגען דורך דעם שנוק פון א חזיר, אז ער זאל ניט ריהרען די ערד.

snou'ty *a.* (סנאו־טי) עהנליך צו א שנוק אדער צו א שנויץ; שנויץ־פערמיג; מיט א לאנגער נאז.

snow *n. and v.* (סנאו) שנעע; א שנעע־שטורם; א שנעע־פאל; א ווינטער; א שנאו־שיף [אזא צוויי־מאסטיגע שיף]; עטוואס וואס איז עהנליך צו שנעע; שנעען; בעשנעען, פערשנעען.

Snow

snow'-ap'ple *n.* (סנאו־עפ'ל) א שנעע־עפעל [אזא עפעל וואס איז אינווענינג זעהר ווייס].

snow'ball *n. and v.* (סנאו־באהל) א שנעע־קויל, א שנעע־באל, א סנעזשקע; די שנעע־באל פלאנצע, די שנעע־רויז [אזא פלאנצע מיט גרויסע ווייסע רונדע בלי־הונגען עהנליך צו א שנעע־באל]; א פו־רינג געמאכט פון רייז וואס איז געוויקעלט אין מילך; בעווארפען מיט שנעע־קוילען; ווארפען שנעע־קוילען.

snow'ball-tree *n.* (סנאו־באהל־טריע) די שנעע־באל פלאנצע ז. *snowball*

snow'berry *n.* (סנאו־בער־אי) דאס שנעע־יאגדע בוימעל [אזא בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען שנעע־ווייסע יאגדעס, וועלכע ווערען רייף אין הערבסט]; די שנעע־יאגדע.

snow'bird *n.* (סנאו־בוירד) א שנעע־פויגעל [א פויגעל וואס לעבט אין די קאלטע געגענדען]:

snow'-blind *a.* (סנאו־בלאינד) שנעע־בלינד. ז. *snow-blindness*

snow'-blind'ness *n.* (סנאו־בלאינד־נעס) שנעע־בלינדקייט [אן אויגען־קראנק־הייט וואס בעשטעהט אין דעם, דאס מען קען ניט קוקען אויף שנעע].

snow'-blink *n.* (סנאו־בלינק) דער אב־גלאנץ פון שנעע־פעלדער אדער אייז־שטרע־קען.

snow'-boot *n* (סנאו־בוהט) א שנעע־שוך, א שנעע־שטיוועל [צום בעשיצען די פיס פון דער פייכטקייט פון שנעע].

snow'-bound *a.* (סנאו־באונד) איינגע־שנעעט, פערשאטען מיט שנעע.

snow'break *n.* (סנאו־ברייק) דאס שמעלצען פון שנעע.

snow'-broth *n.* (סנאו־בראהטה) שנעע־וואסער, געשמאלצענער שנעע; אן אייז־קאלטער געטראנק.

snow'-bun'ting *n.* (סנאו־באנ־טינג) דער שנעע־אמער, דער שנעע־פויגעל [אזא פויגעל וואס געפינט זיך אין די קאלטע געגענדען].

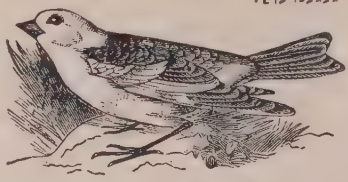

Snow-bunting

snow'bush *n.* (סנאו־בוש) דאס שנעע־בוימעל [א בוימעל אויף וועלכען עס וואקסען שנעע־ווייסע בלומען].

snow'cap *n.* (סנאו־קעפ) דער שנעע־קאפ [אזא פויגעלע מיט א שנעע־ווייסען קאפ].

snow'-capped *a.* (סנאו־קעפט) בע־דעקט מיט שנעע.

snow'-drift *n.* (סנאו־דריפט) א שנעע־זאווערוכע, שנעע וואס ווערט געטריבען פון ווינד; א בארג פון אנגעטריבענעם שנעע.

snow'drop *n.* (סנאו־דראפ) דאס שנעע־גלעקעל [אזא וואלד־בלימעל וואס וואקסט ארום אין אנפאנג פריהלינג].

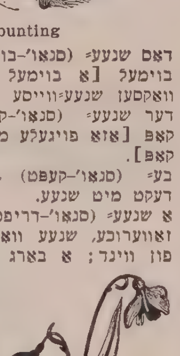

Snowdrop

snow'-ea'ter *n.* (סנאו־איע־טער) א טרוקענער ווארע־מער וועסט־ווינד וואס פערניכטעט שנעל דעם שנעע.

snow'-eyes *n.* (סנאו־איז) שנעע־ברי־לען [אזעלכע ברילען פון גאנץ לייכטען האלץ מיט א קליינעם שפאלט פאר די אויגען וואס די עסקימאסען טראגען זיך צו שיצען פון שנעע־בלינדקייט].

snow'fall *n.* (סנאו־פאהל) א שנעעפאל; די מאסע שנעע וואס ווערט אנגעשנעעט אין א בעשטימטער צייט.

snow'-fed *a.* (סנאו־פעד) געגעהרט פון געשמאלצענעם שנעע, פול מיט צו־שמאלצענעם שנעע [וועגען טייכען].

snow'-field *n.* (סנאו־פיעלד) א שנעע־פעלד [א שטיק לאנד וואס איז בעדעקט מיט א בעשטענדיגען שנעע, ווי אין די געגענדען פון נארד־פאל].

snow'-finch *n.* (סנאו־פינטש) א שנעע־פינק [אזא פויגעל וואס געפינט זיך אין קאלטע געגענדען].

snow'flake *n.* (סנאו־פלייק) א שנעע־פלאק, א שנעעלע.

snow'-flood *n.* (סנאו־פלאד) א פער־פלייצונג פון געשמאלצענעם שנעע.

snow'flower *n.* (סנאו־פלאו־ער) ז. *snowdrop*

snow'fowl *n.* (סנאו־פאול) ז. *snow-bunting*

snow'-gog'gle *n.* (סנאו־גאג'ל) ז. *snow-eyes*

snow'-goose *n.* (סנאו־גוהס) א שנעע־גאנז [אזא זארט ווייסע גאנז].

snow'-grouse *n.* (סנאו־גראוס) ז. *ptarmigan*

snow'-hut *n.* (סנאו־האט) א שנעע־ביידעל [א רונדעס ביידעל אויסגעבויט פון פלאכטעס שנעע, ווי ביי די עסקימא־סען].

Snow-huts

snow'-ice *n.* (סנאו־איס) שנעע־אייז [שנעע וואס איז פערוואנדעלט געווארען אין אייז].

snow'ily *adv.* (סנאו־אי־לי) מיט שנעע, אזוי ווי שנעע.

snow'iness *n.* (סנאו־אי־נעס) שנעע־ווייסקייט; שנעעאיגקייט.

snow'ish *a.* (סנאו־איש) שנעעאיג, שנעע־ווייס, עהנליך צו שנעע.

snow'-leop'ard *n.* (סנאו־לעפ־ארד) דער שנעע־לעמפערט, די אונצע [אזא לעמפערט]. ז. *ounce*

snow'less *a.* (סנאו־לעס) אהן שנעע, שנעעלאז.

snow'-light *n.* (סנאו־לאיט) ז. *snow-blink*

snow'like *a.* (סנאו־לאיק) עהנליך צו שנעע, ווייס ווי שנעע.

snow'-line *n.* (סנאו־לאין) די שנעע־ליניע אדער די שנעע־גרענעץ פון א בארג וואס איז אימער בעדעקט מיט שנעע.

snow'-plow *n.* (סנאו־פלאו) א מאשין וואס רייניגט אב דעם שנעע פון גאסען, פון אייזענבאהן־רעלסען א. ד. ג.

snow'-shoe *n. and v.* (סנאו־שוה) א שנעע־שוך [אזא ברייטער פלאכער היל־צערנער שוך וואס ווערט בענוצט צו געהן אין ערטער וואו דער שנעע איז טיעף, כדי די פיס זאלען ניט זינקען]; געהן מיט שנעע־שיך.

snow'-sho'er *n.* (סנאו־שוה־ער) א איי־נער וואס געהט מיט שנעע־שיך.

snow'-shov'el *n.* (סנאו־שאוו'ל) א שנעע־לאפעטע, א שנעע־רידעל [צום שא־רען שנעע].

snow'-skate *n.* (סנאו־סקייט) א שנעע־שלים־שוה [זיך צו גליטשען איבער גע־פרארענעם שנעע].

snow'-slide *n.* (סנאו־סלאיד) א שנעע־מאסע וואס גליטשט זיך אראב פון א דאך אדער פון א בארג.

snow'-slip *n.* (סנאו־סליפ) ז. *snow-slide*

snow'-storm *n.* (סנאו־סטאהרם) א שנעע־שטורם, א שנעע־זאווערוכע.

snow'-swee'per *n.* (סנאו־סוויע־פער) אן אפאראט צום קעהרען שנעע.

snow'-track *n.* (סנאו־טרעק) אן אויס־געטרעטענע שפור פון פיס אין שנעע; אן אויסגעטרעטענער וועג אין שנעע.

snow'-wa'ter *n.* (סנאו־הוואה־טער) שנעע־וואסער, געשמאלצענער שנעע.

snow'-white *a.* (סנאו'-הוואיט) שנעע=ווייס, ווייס ווי שנעע.

snow'y *a.* (סנאו'-אי) פול מיט שנעע, בעדעקט מיט שנעע; ווייס ווי שנעע, שנעע=ווייס, ריין, ניט בעפלעקט.

snub *v., n. and a.* (סנאב) אבשטעלען, אבהאלטען, איינהאלטען, פערהאלטען; קורץ און שארף אב'פטר'ען; אבזידלען; גראב צוריקווייזען, שארף אדער סארקאסטיש אבענטפערען; א סוק אין האלץ; א קורנאסע נאז, א ברייטע ארויפגעריסענע נאז; א גראבע צוריקווייזונג, א קורצע אב'פטר'ונג, א שארפע אדער גראבע אבענטפערונג; א פלעצליכע איינהאלטונג פון א לויפענדען שטריק אדער קייט; א סלופ ביי א טייך צוצובינדען א שיף אדער פליט; קורנאסע, ברייט און אויפגעריסען [וועגען א נאז].

snub'ber *n.* (סנאב'-ער) א פארריכטונג צו פערהאלטען א שיפס=שטריק.

snub'bing-post *n.* (סנאב'-אינג-פאוסט) א סלופ צוצובינדען א פערד, א שיף א. ז. וו.

snub'bish *a.* (סנאב'-איש) צוריקהאלטענד, פערהאלטענד, אונטערדריקענד.

snub'by *a.* (סנאב'-אי) שטומפיג, קורץ אדער פלאך.

snub'-nosed *a.* (סנאב'-נאוזד) קורנאסע, וואס האט א קורצע, פלאכע און ארויפגעריסענע נאז.

snub'-post *n.* (סנאב'-פאוסט) ז. *snubbing-post*.

snuff *v. and n.* (סנאף) שמעקען; אטעמען מיט דער נאז; אריינציהען מיט דער נאז; בעשמעקען; שפירען מיט דער נאז; ציהען מיט דער נאז [אלס א צייכען פון אויפרעגונג אדער פעראכטונג]; אבשנייצען א ליכט; א שמעק, א ציה מיט דער נאז; שמעק=טאבאק; שמעק=פולווער; ערגער, פערדרוס, אויפרעגונג אדער צארן וואס ווערט אויסגעדריקט דורך א ציהען מיט דער נאז; דער אבגעברענטער קנויט אדער שנויץ פון א ליכט אדער פון א לאמפ.

snuff'-box *n.* (סנאפ'-באקס) א טאבאקערקע, א טאבאק=פושקע.

snuff'-col'or *n.* (סנאפ'-קאל'-אר) א געלב=ברוינער קאליר [ווי פון שמעק=טאבאק].

snuff'-dip'ping *n.* (סנאפ'-דיפ'-אינג) דאס רייבען די צייהן און די יאסלעס מיט שמעק=טאבאק [ווי עס ווערט געטהאן פון פרויען אין די זידליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

snuff'-dish *n.* (סנאפ'-דיש) אזא טעלער צו האלטען שמעק=טאבאק; א כלי, אין וועלכער מען ווארפט אריין די אבגעברענטע קנויטען פון לאמפען אדער פון ליכט; אזא כלי אין וועלכער מען האלט ליכט=אבשנייצער.

snuff'er *n.* (סנאפ'-ער) א שמעקער; א טאבאק=שמעקער; א ים=חזיר, א הערינג=שווין [ז. *porpoise*].

snuff'ers *n.* (סנאפ'-ערז) א ליכט=אבשנייצער [אזא צווייגנגל אבצושנייצען ליכט].

snuff'er-tray *n.* (סנאפ'-ער-טריי) אזא קעסטעלע אדער כלי צו האלטען ליכט=אבשנייצערס.

snuff'iness *n.* (סנאפ'-אי-נעס) דאס אויסזעהן ווי שמעק=טאבאק; דער ריח פון שמעק=טאבאק; דאס בעליידיגט זיין; פערדריסליכקייט, ערגערניס.

snuf'fle *v. and n.* (סנאפל) שנויפלען, ריידען אונטער דער נאז; ציהען דעם אטעם דורך א פערשטאפטער נאז; בעלייידיגען; דאס שנויפלען, דאס ריידען אונטער דער נאז; דאס ציהען דעם אטעם דורך א פערשטאפטער נאז.

snuf'fler *n.* (סנאפ'-לער) א שנויפלער, איינער וואס רעדט אונטער דער נאז; א כלומר'שדיגער פרומאק.

snuf'fles *n.* (סנאפלז) פערשטאפטקייט פון דער נאז [שווערקייט ארויסצושנייצען די ליחה].

snuf'flingly *adv.* (סנאפ'-לינג-לי) שנויפלענדיג, ריידענדיג אונטער דער נאז; מעשה כלומר'שדיגער פרומאק; היפאקריטיש, מעשה צבוע'ק.

snuff'man *n.* (סנאפ'-מען) א שמעק=טאבאק פערקויפער.

snuff'-mill *n.* (סנאפ'-מיל) א שמעק=טאבאק פאבריק, א מאשין צו מאהלען שמעק=טאבאק.

snuff out (סנאף אוט) אויסלעשען; מאכען פלעצליך א סוף.

The automobile ran over the child and snuffed out its life.

snuff'-ta'ker *n.* (סנאפ'-טיי'-קער) א טאבאק=שמעקער.

snuff'-ta'king *n.* (סנאפ'-טיי'-קינג) דאס שמעקען טאבאק.

snuff'y *a.* (סנאפ'-אי) ווי שמעק=טאבאק, וואס האט דעם ריח אדער דעם קאליר פון שמעק=טאבאק; פערפלעקט מיט שמעק=טאבאק; ערגערליך, פערדריסליך.

snug *a., adv., n. and v.* (סנאג) צוגעטוליעט; בעקוועם; וואס ליעגט בעקוועם צום לייב [ניט גאר לויז און ניט גאר פעסט]; אנגענעהם און געמיטליך; בעהאלטען און פערבארגען; וואס איז אין געהיים; אן ארויסשטארצונג אין א מאשין וואס פערהאלט וועלכען עס איז מאשינען=טייל פון בעוועגונג; זיך צוטוליען; ליעגען צוגעטוליעט, ליעגען בעקוועם; אבגרייבען אדער מאכען גלאט; אוועקלעגען אין א בעקוועמער לאגע; צוטוליען, צודריקען.

snug'ger *n.* (סנאג'-ער) א פארריכטונג צו מאכען אז פאדים זאלען זיין גלאט און איבעראל גלייך דיק.

snug'gery *n.* (סנאג'-ער-אי) אן אנגענעהמער, געמיטליכער און בעקוועמער ארט אדער צימער.

snug'gle *v.* (סנאגל) זיך צוטוליען; צוטוליען.

snug'ly *adv.* (סנאג'-לי) צוגעטוליעט; בעקוועם.

snug up (סנאג אפ) צוטוליען; מאכען בעקוועם; ברייגגען אין ארדנונג.

so *adv, c. and int.* (סאו) 1. אזוי, אט אזוי; אויף דיעזען אופן, אויף אזא שטייגער; 2. אלזא, בכן; 3. כדי; אבי; אויב; 4. אט אזוי! שטעה! האלט!

1. What he says is sure to be **so**. 2. I am content, **so** you are satisfied.

soak *v. and n.* (סאוק) נעצען, איינווייקען; איינזאפען, איינזויגען, איינציהען [א פליסיגקייט]; טרינקען, שכור'ען; פער'משכונ'ען; דורכנעצען; דורכגענעצט ווערען; פייכט ווערען; די איינווייקונג, די נעצונג; דאס, אין וואס עפעס ווערט גענעצט אדער איינגעווייקט; דאס טרינקען, א הוליאנקע, א טרינק=נעזעלשאפט; עפעס וואס זויגט אין זיך איין.

soa'kage *n.* (סאו'-קעדזש) דאס איינזאפען; דאס וואס זויגט איין אדער זאפט איין; די מאסע פון פליסיגקייט וואס ווערט איינגעזאפט.

soaked through (סאוקט טהרוה) דורכגענעצט.

soa'ker *n.* (סאו'-קער) אן איינווייקער, א דורכווייקער, א דורכנעצער; א שוועכער, א זויפער, א שיכור.

soa'king *n.* (סאו'-קינג) דאס איינגנעצען, דאס דורכנעצען; זויפעריי, שכרות.

soa'kingly *adv.* (סאו'-קינג-לי) איינזאפענדיג, דורכנעצענדיג; ביסלעכווייז, שטופענווייז.

so'-and-so *n.* (סאו'-ענד-סאו) 1. דער און דער, אזוינער און אזוינער; 2. דאס און דאס.

2. Was he wrong in doing **so-and-so**?

soap *n. and v.* (סאופ) זייף; גלאטע רייד, חניפה; אין פאליטישען זשארגאן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — געלד וואס ווערט אין געהיים געברויכט פאר פאליטישע צוועקען; זייפען, אנזייפען; ארויסטרעטען מיט גלאטע רייד, חנפ'ענען.

soap'-ash'es *n.* (סאופ'-עש'-עז) זייף=אש [אש וואס ענטהאלט לויג אדער פאטאש און ווערט בענוצט אין מאכען זייף].

soap'-balls *n.* (סאופ'-באהלז) רונדע שטיקלעך זייף; טואלעט=זייף.

soap'berry *n.* (סאופ'-בער-אי) די זייף=יאגדע, די פרוכט פון זייף=בוים [א דרום=אמעריקאנישער בוים, וועמעס פרוכט ענטהאלט אין זיך סאפאאין אדער זייף=שטאף און דיענט ביי די ארטיגע איינוואהנער אלס זייף]; דער זייף=בוים.

soap'-boi'ler *n.* (סאופ'-באי'-לער) א זייפען=מאכער; א קעסעל וואו עס קאכט זיך זייף.

soap'-boi'ling *n.* (סאופ'-באי'-לינג) דאס קאכען זייף.

soap'-bub'ble *n.* (סאופ'-באב'ל) א זייפען=בלאז.

soap'-ce'rate *n.* (סאופ'-סיע'-רייט) א זאלב וואס בעשטעהט פון זייף=פלאסטער, פון וואקס און פון בוימאויל.

soap'-earth *n.* (סאופ'-אוירטה) ז. *soapstone*.

soa'per *n.* (סאו'-פער) א זייף=מאכער; א זייף=הענדלער.

soap'-house *n.* (סאופ'-האוס) א זייף=פאבריק.

soap'less *a.* (סאופ'-לעס) אהן זייף; ניט געוואשען.

soap'-lin'iment *n.* (סאופ'-לינ'-אי-מענט) א שיטערע זאלב פון זייף, קאנפער, אויל, אלקאהאל און וואסער.

soap'-lock *n.* (סאופ'-לאק) א לאקען האר, וואס ווערט אנגעזייפט צו ליעגען גלאט אז א זייט פון קאפ.

soap'-ma'ker *n.* (סאופ'-מיי'-קער) א זייף=מאכער, א פאבריקאנט פון זייף.

soap'-ma'king *n.* (סאופ'-מיי'-קינג) די פאבריקאציאן פון זייף.

soap'-mill *n.* (סאופ'-מיל) א מאשין צו מאהלען אויסגעטריקענטע זייף און מאכען זייף=פולווער.

soap'nut *n.* (סאופ'-נאט) ז. *soapberry*.

soap'-pan *n.* (סאופ'-פען) אין די זייף=פאבריקען — אזא פאן אדער קעסעל, וואו עס קאכט זיך די זייף.

soap'-pow'der *n.* (סאופ'-פאו'-דער) זייף=פולווער.

soap'stone *n.* (סאופ'-סטאון) דער זייף=שטיין [א מין ווייכער שטיין].

soap'-suds' *n.* (סאופ'-סאדז') זייף=מוליענעס.

soap'-trade *n.* (סאופ'-טרייד) דער זייף=האנדעל.

soap'-tree *n.* (סאופ'-טריע) דער זייף=בוים. ז. *soapberry*.

soap'-works *n.* (סאופ'-הוואירקס) א זייף-פאבריק.

soap'wort *n.* (סאופ'-הוואירט) זייף-גראז [אזא גראז מיט העל-רויטע בליהונגען. ווען דער ווארצעל קאכט זיך אין וואסער, בעקומט זיך א מין זייף-וואסער, וואס טויג צו וואשען וועש].

Soapwort

soa'py *a.* (סאו'-פי) זייפיג; ווי זייף; בעשמירט מיט זייף; וואס איז כאראקטעריסטיש פאר זייף; וואס איז שייך צו זייף; מיט גלאטע רייד, שמייכלעריש, חניפה'דיג.

soar *v.* and *n.* (סאור) שוועבען אין דער לופט, ארויפפליהען, ארויפשוועבען; זיך דערהויבען; ארויפשטייגען אויף א הויכער מדרגה; א הויכער פליה, דאס שוועבען אין דער לופט.

soar'ingly *adv.* (סאור'-אינג-לי) ארויפפליהענדיג; שוועבענדיג.

so as (סאו עז) אזוי אז...

sob *v.* and *n.* (סאב) כליפען, שלוכצען, וויינען כליפענדיג; א כליפען; א שלוכץ.

sob'bing *n.* (סאב'-אינג) דאס כליפען, דאס שלוכצען, דאס וויינען [כליפענדיג].

sobe'it *c.* (סאו-בי'-איט) אבי, ווען נאר.

so'ber *a.* and *v.* (סאו'-בער) ניכטער; מעסיג, איינגעהאלטען; בעזאנען; קאלטבלוטיג; ערנסטהאפט; רוהיג, געלאסען; איינפאך, בעשיידען; מאט, טונקעל, ניט גלענצענד [וועגען פארבען]; מאכען ניכטער, אויסניכטערען; מאכען ערנסט, ברייניגען צום פערשטאנד; זיך אויסניכטערען; ווערען ניכטער; ווערען ערנסט, קומען צום פערשטאנד.

so'ber-blood'ed *a.* (סאו'-בער-בלאד'-עד) קאלטבלוטיג, רוהיג, קאלט, געלאסען.

so'ber down (סאו'-בער דאון) ניכטער מאכען; אויסניכטערען; זיך אויסניכטערען, ניכטער ווערען.

so'berize *v.* (סאו'-בער-איז) אויסניכטערען; ניכטער מאכען; ניכטער ווערען.

so'berly *adv.* (סאו'-בער-לי) אויף א ניכטערען, מעסיגען, איינגעהאלטענעם אדער בעזאנענעם שטייגער.

so'ber-min'ded *a.* (סאו'-בער-מאינ'-דעד) בעזאנען, רוהיג, געלאסען.

so'ber-min'dedness *n.* (סאו'-בער-מאינ'-דעד-נעס) בעזאנענהייט, רוהיגקייט, געלאסענקייט.

so'berness *n.* (סאו'-בער-נעס) ז. *sobriety*.

so'bersides *n.* (סאו'-בער-סאידז) א געזעצטער, ערנסטער מענש [הומאריסטיש].

so'ber-sui'ted *a.* (סאו'-בער-סיו'-טעד) שווארץ געקליידעט, איינגעהילט אין שווארצע בגדים.

so'ber truth (סאו'-בער טרוהטה) דער פשוט'ער אמת.

so'bol *n.* (סאו'-באל) א סויבעל [ז. *sable*]; אין באטאניק — אן ארויסשפראצונג פון ווארצעל.

so'bole *n.* (סאו'-באול) ז. *soboles*.

sob'oles *n.* (סאב'-א-ליז) אין באטאניק — אן ארויסשפראצונג פון ווארצעל.

sobolif'erous *a.* (סאב-א-ליפ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס גיט ארויס יונגע ארויסשפראצונגען פון ווארצעל.

Sobran'je *n.* (סא-בראנ'-יע) די סאבראניע, דער בולגארישער פארלאמענט.

sobri'ety *n.* (סא-בראי'-ע-טי) ניכטערקייט; מעסיגקייט, איינגעהאלטענקייט; רוהיגקייט, געלאסענקייט; ערנסטהאפטיגקייט; בעשיידענהייט.

sobriquet' *n.* (סאו-ברי-קיי') א ביינאמען, א צונעמעניש.

soc *n.* (סאק) ז. *soke*.

soc'age *n.* (סאק'-עדזש) די האלטונג פון לאנד אדער פון א פאכט פאר געוויסע דיענסטע צום פריץ.

soc'ager *n.* (סאק'-עדזש-ער) איינער וואס איז פערבונדען צו דיענען דעם פריץ פאר די האלטונג פון לאנד אדער פון א פאכט.

so'-called *a.* (סאו'-קאהלד) זאגענאנט, אזוי גערופען.

soc'cage *n.* (סאק'-עדזש) ז. *socage*.

soc'cager *n.* (סאק'-עדזש-ער) ז. *socager*.

soc'cer *n.* (סאק'-ער) אן ארט שפיעלען אין פוס-באל.

sociabil'ity *n.* (סאו-שיע-ביל'-אי-טי) געזעליגקייט, דאס זיין גענייגט צו געזעלשאפט.

so'ciable *a.* and *n.* (סאו'-שיעבל) געזעליג, וואס האט ליעב צו זיין אין געזעלשאפט; אנגענעהם אין געזעלשאפט; מיט וועלכען מען קען זיין חבר; אפען, אהן צערעמאניעס; וואס קען פאראייניגט ווערען; א מין אפענע פיער-זיציגע קארעטע; א קליינע געזעליגע פערזאמלונג; א דריירעדערדיגער וועלאסיפעד מיט צוויי זיצע; א סאפא אדער שטוהל אין דער פארם פון א S מיט צוויי זיצע.

so'ciableness *n.* (סאו'-שיעבל-נעס) ז. *sociability*.

so'ciably *adv.* (סאו'-שיע-בלי) אויף א געזעליגען שטייגער; פאמיליאר, אהן צערעמאניעס.

so'cial *a.* (סאו'-שעל) געזעלשאפטליך, סאציאל; געזעליג; וואס איז שייך צו געזעלשאפט.

so'cial democ'racy (סאו'-שעל די-מאק'-רע-סי) די סאציאל-דעמאקראטיע, די פרינציפען און שטרעבונגען פון די סאציאל-דעמאקראטען. ז. *Social Democrat*.

So'cial Dem'ocrat (סאו'-שעל דעמ'-א-קרעט) א סאציאל-דעמאקראט, א מיטגליעד פון דער סאציאל-דעמאקראטישער פארטיי [א סאציאליסטישע פארטיי, וועלכע שטרעבט איבערצובויען די געזעלשאפט אזוי, אז דאס פריוואט-אייגענטום אויף די פראדוקציאנס-מיטלען, ווי לאנד, פאבריקען, אייזענבאהנען א. ז. וו., זאל אבגעשאפט ווערען און די גאנצע פראדוקציאן און פערטיילונג זאל רעגולירט און פערוואלטעט ווערען דורך'ן פאלק אויף דעמאקראטישע יסודות. אויסער דיעזען הויפט-ציעל שטעלט ארויס די סאציאל-דעמאקראטישע פארטיי א רייה פאדערונגען, וועלכע דיענען צו פערבעסערען די לאגע פון ארבייטער-קלאס אין איצטיגער צייט, ווי די פערקירצונג פון ארבייטס-טאג, די אבשאפונג פון קינדער-ארבייט, אבשאפונג פון מיליטער-דיענסט, פאלשטענדיגע פאליטישע פרייהייט א. ז. וו. די ערשטע סאציאל-דעמאקראטישע פארטיי האט זיך געגרינדעט אין דייטשלאנד אין יאהר 1869, און איצט עקזיסטירען אזעלכע פארטייען כמעט אין אלע ציוויליזירטע לענדער].

so'cial-democrat'ic *a.* (סאו'-שעל-דעמ-א-קרעט'-איק) סאציאל-דעמאקראטיש, וואס איז שייך צו די סאציאל-דעמאקראטען. ז. *Social Democrat*.

so'cial dynam'ics (סאו'-שעל דאי-נעמ'-איקס) סאציאלע דינאמיק, דער טייל פון סאציאלאגיע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט די בעדינגונגען וואס פעראורזאכען דעם וואוקס און די ענטוויקלונג פון דער געזעלשאפט.

so'cial e'vil (the) (סאו'-שעל איוול) די געזעלשאפטליכע פלאג, געשלעכטליכע אונמאראליטעט, פראסטיטוציאן.

socialisa'tion *n.* (סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) ז. *socialization*.

so'cialise *v.* (סאו'-שעל-איז) ז. *socialize*.

so'cialism *n.* (סאו'-שעל-איזם) סאציאליזם, די לעהרע וועגען דער נויטווענדיגקייט און מעגליכקייט איבערצובויען די יעצטיגע געזעלשאפטליכע ארדנונג אזוי, אז אלע פראדוקציאנס-מיטלען, ווי לאנד, פאבריקען, אייזענבאהנען א. ז. וו., זאלען ניט בעלאנגען צו איינצעלנע פערזאנען אלס זייער פריוואט-אייגענטום, נאר צו דער גאנצער געזעלשאפט, צום שטאאט און צו די געמיינדען.

so'cialism of the chair (סאו'-שעל-איזם אוו טהי טשעהר) קאטעדער-סאציאליזם, א ריכטונג אין דער פאליטישער עקאנאמיע פון דייטשלאנד און אנדערע לענדער, וועלכע פאדערט, אז דער שטאאט און די געזעצגעבונג דארפען זיך אריינמישען אין די עקאנאמישע בעציהונגען און בעזונדערס אין די בעציהונגען צווישען ארבייט און קאפיטאל.

so'cialist *n.* and *a.* (סאו'-שעל-איסט) א סאציאליסט, אן אנהענגער פון די סאציאליסטישע לעהרען און שטרעבונגען [ז. *socialism*]; סאציאליסטיש, וואס איז שייך צו סאציאליזם אדער צו די סאציאליסטען.

socialis'tic *a.* (סאו-שע-ליס'-טיק) סאציאליסטיש, וואס געהערט צום סאציאליזמוס. ז. *socialism*.

socialis'tically *adv.* (סאו-שע-ליס'-טי-קעל-אי) אויף א סאציאליסטישען שטייגער; לויט די פרינציפען פון סאציאליזם.

So'cialist La'bor par'ty (סאו'-שעל-איסט ליי'-באר פאר'-טי) די סאציאליסטישע ארבייטער-פארטיי [א סאציאל-דעמאקראטישע פארטיי פון די פאראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. געגרינדעט אין יאהר 1877].

social'ity *n.* (סאו-שי-על'-אי-טי) געזעליגקייט, געזעלשאפטליכקייט.

socializa'tion *n.* (סאו-שעל-אי-זיי'-שאן) סאציאליזירונג, פערגעזעלשאפטליכונג; דאס גרינדען עפעס אויף א סאציאליסטישען באזיס.

so'cialize *v.* (סאו'-שעל-איז) סאציאליזירען, פערגעזעלשאפטליכען; גרינדען אדער רעגולירען עפעס לויט די פרינציפען פון סאציאליזם.

so'cially *adv.* (סאו'-שעל-אי) אויף א

געזעליגען אדער געזעלשאפטליכען שטייגער.

so'cialness *n.* (סאו'-שעל-נעס) געזעליגקייט; געזעלשאפטליכקייט.

so'cial sci'ence (סאו'-שעל סאי'-ענס) סאציאלע וויסענשאפט, די וויסענשאפט, וועלכע פערנעהמט זיך מיט פראגען, וואס זיינען שייך צום געזעלשאפטליכען לעבען פון מענשען [ווי די פראגען פון ארבייט און קאפיטאל, פון פערברעכענס און שטראף, פון פאלקס=בילדונג א. ז. וו.].

so'cial set'tlement (סאו'-שעל סעט'ל-מענט) א הויז אין אן ארימען קווארטאל פון א גרויסער שטאדט, וואו עס בעזעצען זיך געבילדעטע מענשען און סטארען זיך דורך ביישפיעל און שטיצע מיטצוהעלפען דער אויסבעסערונג פון דער לאגע פון דער ארימער בעפעלקערונג

so'cial stat'ics (סאו'-שעל סטעט'-איקס) סאציאלע סטאטיק, דער טייל פון סאציאלאגיע וועלכער פערנעהמט זיך מיט די פראגען פון געזעלשאפטליכען געבוי און ארדנונג.

so'cial war (סאו'-שעל הוואהר) אין דער רוימישער געשיכטע — דער קריעג וואס די פראווינצען פון דער רוימישער מלוכה האבען אנגעפיהרט געגען דער מעטראפאליע [איטאליען] פאר אנערקענען די איינוואהנער פון די פראווינצען אלס גלייכבערעכטיגטע רוימישע בירגער [אין די יאהרען 90—88 פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

so'cial wor'ker (סאו'-שעל הוואיר'-קער) איינער וואס ארבייט פאר דער גייסטיגער און עקאנאמישער דערהויבונג פון די ארימע קלאסען.

societa'rian *a.* (סא-סאי-ע-טיי'-רי-ען) געזעלשאפטליך; וואס איז שייך צו א געזעלשאפט.

soci'ety *n.* (סא-סאי'-ע-טי) א געזעלשאפט; די מענשליכע געזעלשאפט, די וועלט; די "הויכע" [אריסטאקראטישע] געזעלשאפט.

soci'ety jour'nal (סא-סאי'-ע-טי דזשויר'-נעל) א זשורנאל פאר דער אריסטאקראטישער וועלט.

Soci'ety of Friends (סא-סאי'-ע-טי אוו פרענדז) די קוויקער=סעקטע, די קוויקערס. ז. ***Quaker***.

soci'ety verse (סא-סאי'-ע-טי ווארס) לייכטע מאדע=פאעזיע.

Socin'ian *a. and n.* (סא-סינ'-אי-ען) וואס איז שייך צו סאצינוס אדער צו זיינע רעליגיעזע לעהרען; א נאכפאלגער פון סאצינוס און זיינע לעהרען. ז. ***Socinianism***.

Socin'ianism *n.* (סא-סינ'-אי-ען-איזם) סאציניאניזם, די רעליגיעזע לעהרען פון לעליוס און פאוסטוס סאצינוס [איטאליענישע טעאלאגען פון 16טען יאהרהונדערט]. ביידע האבען געהאלטען, אז דער רעליגיעזער גלויבען קען זיך בויען נור אויף'ן שכל און דעריבער האבען זיי אבגעלייקענט די געטליכקייט פון יעזוס קריסטוס, די קריסטליכע דאגמע וועגען דער דריי=איינינגקייט, די קאטוילישע לעהרען וועגען דער זינדינקייט פון דער מענשליכער נאטור, וועגען פרעדעסטינאציאן [ז. ***predestination***] א. ז. וו.

Socin'ianize *v.* (סא-סינ'-אי-ען-איז) מאכען סאציניאניש, דורכדרינגען מיט די לעהרען און פרינציפען פון סאציניאניזם. ז. ***Socinianism***.

so'cio-econom'ic *a.* (סאו'-שי-או-אי-קא-נאמ'-איק) סאציאל-עקאנאמיש: וואס ענטהאלט אין זיך סאציאלע און עקאנאמישע עלעמענטען.

sociog'eny *n.* (סאו-שי-ארזש'-ע-ני) סאציאגעניע, די לעהרע וועגען דער ענטשטעהונג פון געזעלשאפט.

sociolog'ic *a.* (סאו-שי-א-לארזש'-איק) ז. ***sociological***.

sociolog'ical *a.* (סאו-שי-א-לארזש'-אי-קעל) סאציאלאגיש; וואס איז שייך צו סאציאלאגיע. ז. ***sociology***.

sociolog'ically *adv.* (סאו-שי-א-לארזש'-אי-קעל-אי) לויט דער סאציאלאגיע; בנוגע צו סאציאלאגיע. ז. ***sociology***.

sociol'ogist *n.* (סאו-שי-אל'-א-דזשיסט) א סאציאלאג, א קענער פון סאציאלאגיע. ז. ***sociology***.

sociol'ogy *n.* (סאו-שי-אל'-א-דזשי) סאציאלאגיע, די לעהרע וועגען געזעלשאפט [די וויסענשאפט, וועלכע פערנעהמט זיך מיט די פראגען וועגען דעם געבוי פון דער געזעלשאפט, וועגען די געזעצען פון איהר ענטוויקלונג, וועגען פראגרעס פון ציוויליזאציאן א. ז. וו.].

so'cius crim'inis (סאו'-שי-אס קרימ'-אי-נים) אן אנטייל=נעהמער אדער מיטשולדיגער אין א פערברעכען.

sock *n. and v.* (סאק) א זאק, א שקארפעטקע; א לייכטער שוך וואס די קאמישע אקטיארען פלעגען טראגען אין די אמאליגע צייטען; קאמעדיע [אין געגענזאץ צו טראגעדיע]; ווארפען, שליידערען; שלאגען; געבען א שטארקען קלאפ.

sockdol'oger *n.* (סאק-דאל'-א-דזשער) אן ענטשיידענדער ארגומענט, דאס וואס ברענגט עפעס צו ענטשיידונג אדער ענדע; אן ענטשיידענדער שלאג; עפעס זעהר גרויסעס; אזא דאפעלטער האקען ביי א ווענטקע, וועלכער פערמאכט זיך פון זיך, ווען א פיש ווערט געכאפט.

sock'et *n. and v.* (סאק'-עט) אן אויסהוילונג אדער פערטיעפונג אין וועלכער עפעס ווערט איינגעפאסט; א געלענק=אויסהוילונג, א געלענק=פערטיעפונג [דאס גריבעל אין דעם ענד פון א ביין וואו עס פאסט זיך אריין אן אנדער ביין]; דאס גריבעל וואו דאס אויג זיצט; דאס גריבעל וואו א צאהן זיצט; דאס רעהרעל אדער די פערטיעפונג פון א לייכטער וואו דאס ליכט ווערט אריינגעשטעקט; אריינשטעלען אין אן אויסהוילונג אדער גריבעל; בעזארגען מיט אן אויסהוילונג אדער גריבעל וואו עטוואס דארף אריינגעפאסט ווערען.

sock'et-chis'el *n.* (סאק'-עט-טשיז'-על) א דלאט אדער שטעמ=אייזען מיט א פערטיעפונג פון אויבען, אין וועלכער עס שטעלט זיך אריין דאס הענטעל.

sock'et-pipe *n.* (סאק'-עט-פאיפ) א רעהר מיט א ברייטערער עפנונג פון איין זייט, וואו עס ווערט אריינגעשטעלט א צווייטער רעהר.

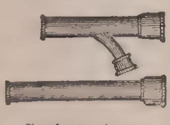

Socket-pipes

sock'less *a.* (סאק'-לעס) אהן זאקען, בארוועס.

so'cle *n.* (סאוקל) א וואנד=געשטעל [דער אונטערשטער טייל פון א וואנד]; א פוסגעשטעל פון א סטאטוע, זייל א. ד. ג.

soc'man *n.* (סאק'-מען) איינער וואס האלט לאנד אדער הייזער פאר געוויסע דיענסטען צום פריץ.

soc'manry *n.* (סאק'-מען-רי) דאס האלטען לאנד אדער הייזער פאר געוויסע דיענסטען צום פריץ.

Socrat'ic *a.* (סא-קרעט'-איק) סאקראטיש, וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף סאקראטעס [געב. 399, געשט. 470 פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג].

Socrat'ically *adv.* (סא-קרעט'-אי-קעל-אי) נאך דער סאקראטישער לעהר=מעטאדע, אויף א סאקראטישען שטייגער, דורך פראגען און ענטפערס.

Soc'ratism *n.* (סאק'-רע-טיזם) די פילאזאפיע אדער די לעהרען פון סאקראטעס.

Soc'ratist *n.* (סאק'-רע-טיסט) א תלמיד אדער אנהענגער פון סאקראטעס.

sod *n. and v.* (סאד) ראזען, גראז=ערד פלאכטעס; בעדעקען מיט גראז=ערד פלאכטעס.

so'da *n.* (סאו'-דא) סאדע; נאטראן; סאדע=וואסער.

so'da-ash *n.* (סאו'-דא-עש) קויהלענזויערעס נאטריום. ז. ***sodium carbonate***.

so'da-bis'cuit *n.* (סאו-דא-בים'-קיט) א סאדע=ביסקוויט, א ביסקוויט געבאקען מיט סאדע.

so'da-crack'er *n.* (סאו'-דא-קרעק'-ער) ז. ***soda-biscuit***.

so'da-foun'tain *n.* (סאו'-דא-פאונ'-טען) א סאדע=פאנטאן [אן אפאראט מיט קראנען, וואו מען האלט סאדע=וואסער].

soda'ic *a.* (סא-דיי'-איק) געמאכט פון סאדע, ענטהאלטענד סאדע, וואס איז שייך צו סאדע.

so'dalite *n.* (סאו'-דע-לאיט) סאדאליט [אזא מינעראל, וואס ענטהאלט פיעל סאדע].

sodal'ity *n.* (סא-דעל'-אי-טי) א געזעלשאפט, א ברודערשאפט, אן ארדען.

so'da-pa'per *n.* (סאו'-דא-פיי'-פער) סאדע=פאפיער [פאפיער אנגעזאפט מיט סאדע].

so'da-plant *n.* (סאו'-דא-פלענט) א פלאנצע, וואס איהר אש פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו מאכען סאדע.

so'da-salt *n.* (סאו'-דא-סאהלט) סאדע=זאלץ.

so'da-wa'ter *n.* (סאו'-דא-הוואה'-טער) סאדע=וואסער.

sod'-burn'ing *n.* (סאד'-בוירנ'-אינג) דאס אבברענען דאס גראז פון פיטערנים לאנד אום צו געברויכען דאס אש אלס בעמיסטיגונג.

sod'-cut'ter *n.* (סאד'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט אדער מאשין צום שניידען ראזען אדער ערד=גראז פלאכטעס.

sod'den *a. and v.* (סאדן) געקאכט, געזאטען; אנגעווייקט, אנגעזאפט; דורכגענעצט; צואווייקט, צוקאכט, קאשעוואטע; טייגיג, ניט דערבאקען; דורכווייקען, אנזאפען; ווייך ווערען [ווי פון פוילען]; זיך איבערקאכען אין..., זיך פערוואנדלען אין...

sod'denness *n.* (סאד'נ-נעס) דורכגעווייקטקייט, צואווייקטקייט; דורכגענעצטקייט; צוקאכטקייט, צוקראכענקייט.

sod'ding-mal'let *n.* (סאד'-אינג-מעל'-עט) אזא געצייג איינצוקלאפען גראז=ערד פלאכטעס [ראזען].

sod'ding-spade *n.* (סאד'-אינג-ספייד) א לאפעטע צום שניידען ראזען [גראז=ערד].

sod'dy *a.* (סאד'-אי) בעדעקט מיט ראזען [גראז=ערד פלאכטעס]; בעדעקט מיט נידריגען גראז און ווארצלען.

so′dic *a.* (סאו′-דיק) וואס בעשטעהט פון סאדיום אדער נאטריום; וואס ענטהאלט נאטריום.

so′dic-chalyb′eate *a.* (סאו′-דיק-קע-ליב′-אי-אייט) וואס ענטהאלט אי אייזען אי סאדיום [וועגען מינעראל=וואסער]. ז. *sodium*.

so′dium *n.* (סאו′-די-אם) סאדיום אדער נאטריום [א גלאנציגעס מעטאל פון א זילבער=ווייסען קאליר].

so′dium car′bonate (סאו′-די-אם קאר′-בא-נייט) קויהלען=זויערעס נאטריום [א כעמישע פערבינדונג פון נאטריום מיט קויהלען=זויערע].

so′dium chlo′rid (סאו′-די-אם קלאו′-ריד) כלאר=נאטריום, קאך=זאלץ.

so do I (סאו דו אי) איך אויך.

sod′-oil *n.* (סאד′-איל) אויל אויסגעפרעסט פון שעפסען=פעל [ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון ביליגער ברוינער זייף].

Sod′om-ap′ple *n.* (סאד′-אם-עפ′ל) דער סדום=עפעל [אזא פרוכט, וועלכע איז, לויט א פארצייטיגער לעגענדע, געוואקסען ביי סדום און פלעגט זיך פערוואנדלען אין אש און רויך אזוי שנעל ווי מען פלעגט זי אבברייסען]; א פרוכטלאזע אונטערנעהמונג; עטוואס וואס ברייגנט בלויז ענטטוישונג; דער נאכט=שאטען [אזא פלאנצע. ז. *nightshade*].

sod′omist *n.* (סאד′-אמ-איסט) ז. *sodomite*.

sod′omite *n.* (סאד′-אם-איט) א סאדאמיט, איינער וואס איז שולדיג אין מעשה סדום, א פעדעראסט, איינער וואס האט אן אוננאטירליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

Sod′omite *n.* (סאד′-אם-איט) אן איינוואהנער פון דער פארצייטיגער שטאדט סדום.

sodomit′ical *a.* (סאד-א-מיט′-אי-קעל) סאדאמיטיש; שולדיג אין מעשה סדום [אוננאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות].

sodomit′ically *adv.* (סאד-א-מיט′-אי-קעל-אי) סאדאמיטיש, האבענדיג אוננאטירליכען געשלעכטליכען פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

sod′omy *n.* (סאד′-אמ-אי) סאדאמיע, מעשה סדום, פעדעראסטיע, אוננאטירליכער געשלעכטליכער פערקעהר מיט פערזאנען פון דעמזעלבען געשלעכט אדער מיט בהמות.

sod′-plow *n.* (סאד′-פלאו) אן אקער=אייזען צום שניידען ראזען [גראז=ערד].

sod′-worm *n.* (סאד′-הוואירם) א גראז=ווארם [אן אינזעקטען=ווארם, וועלכער פערניכטעט די ווארצלען פון גראזען און תבואות].

soev′er *adv.* (סא-עוו′-ער) ניט איז [דאס ווארט ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט די ווערטער *who, what, how, where,* א. ז. וו.].

so′fa *n.* (סאו′-פא) א סאפע, א קאנאפע.

so′fa-bed *n.* (סאו′-פא-בעד) א סאפא=בעט [א סאפא וואס קען זיך פאנאנדערלעגען און זיך פערוואנדלען אין א בעט].

so′fa-bed′stead *n.* (סאו′-פא-בעד′-סטעד) ז. *sofa-bed*.

sof′fit *n.* (סאפ′-איט) דער סופיט פון א קארניז אדער ארקע [ז. איל.]; א סופיט אדער סטעליע פון א צימער וואס איז געטיילט דורך קווער=באלקענס אין פאנעלען אדער קעסטלעך.

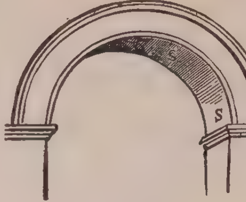

s. s. Soffit

so′fi *n.* (סאו′-פי) ז. *sufi*.

so′fism *n.* (סאו′-פיזם) ז. *sufism*.

soft *a., adv., n., v. and int.* (סאהפט) ווייך; גלאט; מילד, צארט, רוהיג; עמפפינדליך, ווייכהערציג, גוטמוטיג; אנגענעהם; שוואך, נאכגיעביג, מוטלאז, צוקראכען; נאריש, אידיאטיש; אבגעלאזען, נאכלעסיג; פייכט, רעגענדיג; ניט אלקאהאליש [וועגען געטרענקע]; וואס ענטהאלט כמעט ניט קיין קאלך און מאגנעזיע [וועגען וואסער]; אויף א ווייכען, מילדען, צארטען אדער רוהיגען אופן; א נאר, אן אידיאט; א שוועכלינג; מאכען ווייך, צארט, מילד אדער רוהיג; פאוואליע! לאנגזאם! שטעה! ווארט!

soft coal (סאהפט קאול) ווייכע קויהלען [אין געגענזאץ צו הארטע אדער אנטראציט=קויהלען].

soft′-con′scienced *a.* (סאהפט′-קאנ′-שענסט) וואס האט א צארטען געוויסען.

soft drinks (סאהפט דרינקס) מילדע געטרענקע [ניט אלקאהאלישע].

sof′ten *v.* (סאהפן) ווערען ווייכער, מילדער, צארטער אדער רוהיגער; מאכען ווייכער, מילדער, צארטער אדער רוהיגער; מאכען אדער ווערען נאכגיעביגער, מוטלאזער אדער שוואכער; ריהרען, גערירט ווערען.

sof′tener *n.* (סאהפ′-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט ווייך, בערוהיגט, מאכט צארטער אדער מילדערט; א מילדערונגסמיטעל; א פינזעל פאנאנדערצומישען פארבען אויף טעפעריי=ארבייט.

sof′tening *n.* (סאהפ′-נינג) פערווייכונג; דאס מאכען אדער ווערען ווייכער, מילדער, צארטער אדער רוהיגער; דאס ווערען גערירט.

sof′tening-i′ron *n.* (סאהפ′-נינג-אי′-ערן) א קיילעכדיגע אייזערנע פלאטע, אויף וועלכער עס ווערען אנגעצויגען געווייקטע פעל [ביי לעדער=אויסארבייטונג].

sof′tening-machine′ *n.* (סאהפ′-נינג-מע-שין′) א מאשין צו נעצען פעל [צום בעארבייטען].

sof′tening of the brain (סאהפ′-נינג אוו טהי בריין) געהירן=פערווייכונג [א קראנקהייט, ווען די געהירן ווערען ווייך].

soft ep′ithem (סאהפט עפ′-אי-טהעם) א קרייטער=פלאסטער; א פלאסטער פון אנגעשאבענע רויהע קארטאפעל [פאר א בראנד=וואונד].

sof′ter sex (סאהפ′-טער סעקס) דאס שוואכערע [ווייבליכע] געשלעכט.

soft′-eyed *a.* (סאהפט′-איד) זאנפטאויגיג, מיט זאנפטע אויגען, מיט א מילדען בליק.

soft′-grass *n.* (סאהפט′-גרעס) האניגגראז אדער סאמעט=גראז [אזא וואלינגע פלאנצע].

soft′-hand′ed *a.* (סאהפט′-הענד′-עד) ווייך=הענדיג; וואס איז ניט געוועהנט צו ארבייט; שוואך, ניט שטרענג.

soft′-head′ed *a.* (סאהפט′-העד′-עד) שוואך=קעפיג, נאריש; אידיאטיש.

soft′-heart′ed *a.* (סאהפט′-הארט′-עד) ווייכהערציג.

soft′-heart′edness *n.* (סאהפט′-הארט′-עד-נעס) ווייכהערציגקייט.

soft′horn *n.* (סאהפט′-האהרן) א נאר, א שוטה; אן אונערפאהרענער מענש; איינער וועמען עס איז לייכט אבצונארען.

sof′tie *n.* (סאהפ′-טי) ז. *softy*.

soft′ly *adv.* (סאהפט′-לי) מיט מילדקייט, מיט ווייכקייט; אויף א צערטליכען אופן; שטיל; אויף א רוהיגען, געלאסענעם אדער לאנגזאמען אופן; אויף אן אבגעלאזענעם, נאכלעסיגען אופן.

soft mon′ey (סאהפט מאנ′-אי) פאפיער=געלד.

soft′ness *n.* (סאהפט′-נעס) ווייכקייט, זאנפטקייט, מילדקייט; צערטליכקייט; זאנפטמיטיגקייט; אנגענעהמליכקייט; שוואכקייט; נאכגיעביגקייט; ווייכהערציגקייט; נארישקייט; נאכלעסיגקייט, אבגעלאזענקייט; פייכטקייט, רעגענדיגקייט [פון וועטער]; דאס ענטהאלטען וועניג קאלך און מאגנעזיע [וועגען וואסער].

soft pal′ate (סאהפט פעל′-עט) דער ווייכער טייל פון גומען.

soft place (סאהפט פלייס) די שוואכע זייט.

soft pulse (סאהפט פאלס) א ווייכער פולס [וואו די ארטעריע לאזט זיך לייכט איינדריקען].

soft saw′der (סאהפט סאה′-דער) חניפה.

soft′-saw′der *v.* (סאהפט′-סאה′-דער) חנפ′ענען.

soft′-skinned *a.* (סאהפט′-סקינד) וואס האט א גלאטע אדער ווייכע הויט.

soft snap (סאהפט סנעפ) א לייכטע, גוט בעצאהלטע שטעלע.

soft soap (סאהפט סאופ) גרינע זייף, שמיער=זייף, האלב=פליסיגע זייף; חניפה.

soft′-soap′ *v.* (סאהפט′-סאופ′) חנפ′ענען.

soft sold′er (סאהפט סאד′-ער) ווייכער לייט=שטאף [צום לייטען]; חניפה.

soft′-sol′id *a.* (סאהפט′-סאל′-איד) קאשוואטע, ווי קאשע, ווי פאפ.

soft′-spo′ken *a.* (סאהפט′-ספאו′קן) וואס רעדט זאנפט; מילד, פריינדליך.

soft′-tack *n.* (סאהפט′-טעק) ווייך ווייצען=ברויט [אין געגענזאץ צו סוכארעס אדער צוויעבאק — אויף דער מאטראזען=שפראך].

soft thing (סאהפט טהינג) ז. *soft snap*.

soft wa′ter (סאהפט הוואה′-טער) וואסער וואס איז כמעט אין גאנצען פריי פון קאלך און מאגנעזיע.

soft weath′er (סאהפט הועטה′-ער) א פייכטער אדער רעגענדיגער וועטער.

sof′ty *n.* (סאהפ′-טי) א נאר; אן אידיאט.

sog *n.* (סאג) א בלאטע, א זומפ; לעטארגיע, היהנער=פלעט.

so′ger *n. and v.* (סאו′-דזשער) א פוילענצער, איינער וואס זוכט מיטלען זיך אויסצודרעהן פון זיין ארבייט [אויף דער מאטראזען=שפראך]; א סאלדאט; פוילענצען, זיך אויסדרעהן פון ארבייט [אויף דער מאטראזען=שפראך].

sog′gy *a.* (סאג′-אי) דורכגענעצט, דורכגעווייקט, אנגעווייקט, אנגעזאפט מיט פייכטקייט.

soh *int.* (סאו) אט אזוי! רוהיג, שטיל, לאנגזאם! שטעה! האלט!

soho'! *int.* (סאו–האו') היי! [א צו־רוף, א יעגער־צורוף].

soi-disant' *a.* (סוא–די–זאן') כלומר'שט, משטיינס.

soil *n. and v.* (סאיל) גרונד, באדען, אקער־באדען, ערד; א לאנד; א פאטערלאנד, היימאט; א בלאטיגער אדער פייכטער פלאץ, וואו עס בעהאלט זיך א פערפאלגטער ווילדער חזיר; א וואסערשטראם, וואו עס רעטעט זיך א פערפאלגטע געיעג־חיה [ווי למשל, א הירש]; שמוץ, קויט, צאה, בעמיסטיגונגס־שטאף; א פלעק; בעשמוצען; בעפלעקען; בעשמוצט ווערען, בעפלעקט ווערען; בעמיסטיגען; מאסטען אדער קארמענען פיה אין שטאלען [צום פעט־מאכען].

soil'-bound *a.* (סאיל'–באונד) געבונדען צום באדען [ווי א לייב־אייגענער אדער פאנשטשיזניק].

soil'-branch *n.* (סאיל'–ברענטש) א זייטען־פעראייניגונג פון א קאנאליזאציאנס־רעהר.

soiled *a.* (סאילד) 1. וואס האט אקער־באדען; 2. בעשמוצט, בעפלעקט.

1. New York State is more populous, and better **soiled** than Pennsylvania.

soil'ing *n.* (סאיל'–אינג) דאס קארמען פיה מיט גראז אין שטאל; גראז מיט וועלכען מען קארמעט פיה אין שטאל.

soil'-inocula'tion *n.* (סאיל'–אינ–אק–יו–ליי'–שאן) דאס אריינברייגנען אין ערד־באדען געוויסע מיקראבען [אום צו מאכען די ערד פרוכטבארער].

soil'less *a.* (סאיל'–לעס) וואס האט ניט קיין אקער־ערד.

soil'-map *n.* (סאיל'–מעפ) א מאפע אדער קארטע, וואס צייגט די פערטיילונג פון פערשיעדענע זארטען פון ערד־באדען.

soil'-pipe *n.* (סאיל'–פאיפ) אן אבטריט־רעהר [א רעהר אין וועלכער עס געהען אריין די אונרייניקייטען פון די אבטריטען פון א הויז].

soil'-survey' *n.* (סאיל'–סויר–וויי') א שטודיום פון פערשיעדענע מינים פון ערד־באדען.

soil'-thermom'eter *n.* (סאיל'–טהער–מאמ'–ע–טער) א באדען־טערמאמעטער [א טערמאמעטער צו מעסטען די טעמפעראטור פון באדען טיעף אין דער ערד].

soi'lure *n.* (סאי'–ליור) בעשמוצונג; בעפלעקונג; בעפלעקטקייט; פערשמוציגטקייט.

soirée' *n.* (סהווא–ריי') אן אבענד, אן אבענד־אונטערהאלטונג, אן אבענד־געזעלשאפט.

so'journ *v. and n.* (סאו'–דזשוירן) פערוויילען, בלייבען אויף א צייט, זיך אויפהאלטען צייטווייליג; דאס אויפהאלטען זיך צייטווייליג, פערוויילונג.

so'journer *n.* (סאו'–דזשויר–נער) איינער וואס פערוויילט אדער האלט זיך אויף צייטווייליג; א דורכרייזענדער, א גאסט, א בעזוכער.

so'journing *n.* (סאו'–דזשויר–נינג) פערוויילונג, דאס אויפהאלטען זיך צייטווייליג; די צייט, וואס מען געפינט זיך ערגעץ צייטווייליג.

so'journment *n.* (סאו'–דזשוירנ–מענט) פערוויילונג, דאס אויפהאלטען זיך צייטווייליג [אלס דורכרייזענדער אדער גאסט].

soke *n.* (סאוק) דאס רעכט פון א פעאדאל צו האלטען א געריכטס־הויז אין זיין בעצירק; די בעפרייאונג פון וואסאלען פון זייערע פליכטען; א בעצירק, וואו מען האט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס; דאס האלטען לאנד אין ארענדע פאר געוויסע דיענסטע [אין דער פעאדאלער ארדנונג]; אן אויסשליסליכעס רעכט פון א מילנער צו מאהלען אלע תבואות פון א בעשטימטער געגענד.

so'ken *n.* (סאוקן) א בעצירק, וואו מען האט געוויסע רעכטע אדער פריווילעגיעס; דאס האלטען לאנד אין ארענדע פאר געוויסע דיענסטע [אין דער פעאדאלער ארדנונג]; אן אויסשליסליכעס רעכט פון א מילנער צו מאהלען אלע תבואות פון א בעשטימטער געגענד.

soke'-reeve *n.* (סאוק'–ריעוו) א קאלעקטאר פון ארענדע־געלד.

so'kinah *n.* (סאו'–קי–נא) אזא אינזעקטען־פרעסענדע חיה אין מאדאגאסקאר.

so'ko *n.* (סאו'–קאו) אזא אפריקאנישע אפע [ענליך צו א שימפאנזע].

sol *n.* (סאל) א פארצייטיגע פראנצויזישע מטבע, וואס האט פערנומען דעם פלאץ פון דעם איצטיגען סו [א צוואנציגסטעל פון א פראנק]; אין אלכעמיע — גאלד.

Sol *n.* (סאל) די זון.

sol *n.* (סאול) סאל [דער פינפטער טאן אין דער געוועהנליכער טאן־לייטונג]; אזא גאלדענע מטבע אין פערו.

sola'! *int.* (סאו–לא') היי! [א צו־רוף].

so'la *n.* (סאו'–לא) אזא טראפישע זומפּ־פלאנצע, פון וועלכער מען פלעכט פערשיעדענע זאכען [ווי היט, קערבלעך א. ז. וו.]; א זון־הוט געפלאכטען פון דיעזער פלאנצע; אליין [ז. *solus*].

sol'ace *n. and v.* (סאל'–אייס) 1. טרייסט; פרייד, דערקוויקונג, פערלייכטערונג [פון צרות]; 2. טרייסטען; 3. בערוהיגען, שטילען, דערקוויקען, דערפרעהען, פערלייכטערען [צרות, ליידען]; 4. אמוזירען, פערשאפען פערגניגען; זיך אמוזירען, האבען פערגניגען.

3. His grief is **solaced** by sympathy.

sol'acement *n.* (סאל'–אייס–מענט) טרייסטונג; דערקוויקונג, דערפרעהונג, שטילונג, פערלייכטערונג [פון צרות אדער ליידען].

He devoted his life to the **solacement** of the poor and unhappy.

so'lah *n.* (סאו'–לא) אזא טראפישע פלאנצע. ז. *sola*

so'lan *n.* (סאו'–לען) די באסאנישע גאנז, די טעלפעל־גאנז. ז. *gannet*

solana'ceous *a.* (סאל–ע–ניי'–שיאס) וואס געהערט צו דעמזעלבען מין פלאנצען, צו וועלכען עס געהערען די נאכט־שאטענס. ז. *nightshade*

so'land *n.* (סאו'–לענד) ז. *solan*

solan'der *n.* (סא–לענ'–דער) א מין קרעץ ביי פערד [ז. *sellanders*]; א מין קעסטעל צו האלטען צייכנונגען און בילדער.

so'land-goose *n.* (סאו'–לענד–גוהס) ז. *solan*

so'lan-goose *n.* (סאו'–לען–גוהס) ז. *solan*

sola'nia *n.* (סא–ליי'–ני–א) ז. *solanine*

sol'anine *n.* (סאל'–ע–נין) סאלאנין [אזא נארקאטישער גיפטיגער שטאף].

sola'no *n.* (סא–לא'–נאו) אן אסט־ווינד אין שפאניען.

sol'anoid *a.* (סאל'–ע–נאיד) ענליך אין געוועב צו א קארטאפעל [וועגען א ראק אדער קרעבס־קראנקהייט].

Sola'num *n.* (סא–ליי'–נאם) דער מין פלאנצען, צו וועלכע עס געהערען די נאכט־שאטען פלאנצען. ז. *nightshade*

so'lar *a. and n.* (סאו'–לאר) וואס איז שייך צו דער זון; אין אסטראלאגיע — וואס איז געבארען אונטער דעם איינפלוס פון דער זון, וואס געפינט זיך אונטער דעם איינפלוס פון דער זון; אזא גאלעריע אין א קלויסטער; א פלאטפארם אדער אריינגאנג אין א מעטאל־גרוב [ז. *sollar*]; אזא פלאנצע, פון וועלכער מען פלעכט היט; א הוט געפלאכטען פון דיעזער פלאנצע [ז. *sola*].

so'lar a'pex (סאו'–לאר איי'–פעקס) דער פונקט אין הימלישען רוים, צו וועלכען די זון און די זונען־סיסטעם בעוועגט זיך [אין דער שטערן־גרופע לירע].

so'lar asphyx'ia (סאו'–לאר עס–פיקס'–אי–א) א זונען־שטיך.

so'lar boil'er (סאו'–לאר באיל'–ער) אן אפאראט צו בענוצען די זונען־היץ צום ווארימען וואסער.

so'lar calor'ic en'gine (סאו'–לאר קע–לאר'–איק ענ'–דזשין) ז. *solar engine*

so'lar con'stant (סאו'–לאר קאנ'–סטענט) די מאס היץ וואס די ערד־אויבערפלעכע קריעגט פון דער זון אין א בעשטימטער צייט אויף א בעשטימטען שטח.

so'lar cook'ing-appara'tus (סאו'–לאר קוק'–אינג–עפ–ע–ריי'–טאס) א קאך־אפאראט וואס ווערט געהייצט דורך די זונען־שטראהלען.

so'lar cy'cle (סאו'–לאר סאיקל) דער זונען־ציקלוס [אין דער יוליאנישער צייט־רעכנונג — א פעריאדע פון 28 יאהר, נאך וועלכער דיעזעלבע טעג פון מאנאט פאלען אוים אין דיעזעלבע טעג פון דער וואך].

so'lar day (סאו'–לאר דיי) דער אסטראנאמישער מעת־לעת [פון מיטאג ביז מיטאג].

so'lar de'ity (סאו'–לאר די'–אי–טי) א זון־גאט, א זון־גאטהייט.

so'lar eclipse' (סאו'–לאר אי–קליפס') זונען־פינסטערנים, לקוי־חמה.

so'lar en'gine (סאו'–לאר ענ'–דזשין) א מאשין בעטריבען פון פארע, וועלכע ווערט פראדוצירט פון זונען־היץ.

so'lar equa'tion (סאו'–לאר אי–קהוויי'–שאן) דאס אויסגלייכען דאס לבנה־יאהר מיט דעם זון־יאהר דורך דעם וואס יעדעס פיערטע יאהר איז אן עבור־יאהר [אין דער גרעגאריאנישער צייטרעכנונג].

so'lar eye'piece (סאו'–לאר אי'–פיעס) א העליאסקאפ [א זון־גלאז, א זון־טעלעסקאפ].

so'lar fe'ver (סאו'–לאר פי'–ווער) א מין אנשטעקענדע פיבער־קראנקהייט. ז. *dengue*

so'lar flow'ers (סאו'–לאר פלאו'–ערז) זון־בלומען [בלומען, וואס עפענען זיך און שליסען זיך טעגליך אין געוויסע שטונדען].

so'lar gan'glion (סאו'–לאר גענ'–גלי–אן) ז. *solar plexus*

so'lar hour (סאו'–לאר אור) א שטונדע, א 24־סטעל פון א מעת־לעת.

solar'iplex *n.* (סא–לער'–אי–פלעקס) ז. *solar plexus*

so'larism *n.* (סאו'–לאר–איזם) אן איבערטריבענע נייגונג צו ערקלערען די מי־

טאלאגישע לעגענדען אלס פערקערפערונג פון די פרימיטיווע פארשטעלונגען וועגען דער נאטור בכלל און וועגען דער זון בפרט.

so'larist *n.* (סאו'-לאר-איסט) איינער וואס איז צו שטארק גענייגט צו ערקלערען די מיטאלאגישע לעגענדען אלס פערקערפערונג פון די פרימיטיווע פארשטעלונגען וועגען דער נאטור בכלל און וועגען דער זון בפרט.

sola'rium *n.* (סא-ליי'-רי-אם) א זון=זייגער; אן ארט, א געביידע אדער א צימער, וואו עס קומען פריי אריין די זונען=שטראהלען.

Sola'rium *n.* (סא-ליי'-רי-אם) דער מין שטיגען=מושלען [א מין קאנישע מושלען, וואס דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן אן ספיראלע שטיגען].

solariza'tion *n.* (סאו-לאר-אי-זיי'-שאן) דאס זיין אונטער דער ווירקונג פון די זונען=שטראהלען; אין פאטאגראפיע — דאס ווערען צו דונקעל דורך ליעגען צו לאנג פאר דעם ליכט; דאס ווערען צוגעברענט פון א צו שטארקער ווירקונג פון די זונען=שטראהלען; בעשעדיגונג פון צו שטארקער ווירקונג פון די זונען=שטראהלען.

so'larize *v.* (סאו'-לאר-איז) אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון די זונען=שטראהלען; אין פאטאגראפיע — צו דונקעל מאכען דורך האלטען צו לאנג פאר דעם ליכט; צו דונקעל ווערען דורך ליעגען צו לאנג פאר דעם ליכט.

so'lar lamp (סאו'-לאר לעמפ) אן ארגאנדס לאמפ. ז. ***Argand burner***.

so'lar mi'croscope (סאו'-לאר מאי'-קרא-סקאופ) א מיקראסקאפ אין וועלכען די בעלייכטונג קומט פון דער זון.

so'lar month (סאו'-לאר מאנטה) דער זון=מאנאט [30 טעג, 10 שטונדען און 29 מינוטען].

so'lar myth (סאו'-לאר מיטה) א זונען=מיטה [א העלדען=לעגענדע אדער געטער=לעגענדע וואס איז אן אלעגאריע וועגען דער זון].

so'lar obser'vatory (סאו'-לאר אב-זויר'-ווע-טא-רי) אן אבזערוואטאריום צו בעאבאכטען און שטודירען די זון.

so'lar plex'us (סאו'-לאר פלעקס'-אס) די גרעסטע פון די דריי נערווען=נעצען, וואס געפינט זיך אין דעם אויבערשטען טייל פון בויך.

solar print (סאו'-לאר פרינט) פאטאגראפירונג פון א נעגאטיוו [מעהרסטענטייל אום צו מאכען א פערגרעסערונג].

so'lar-radia'tion reg'ister (סאו'-לאר-ריי-די-איי'-שאן רעדזש'-איס-טער) אן אפאראט וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די צייט וואס די זון שיינט.

so'lar salt (סאו'-לאר סאהלט) ים=זאלץ.

so'lar spec'trum (סאו'-לאר ספעק'-טראם) דער זונען=ספעקטרום, די רעגענבויגען=פארבען וואס בילדען זיך אויס, ווען א זונען=שטראהל געהט דורך א פריזמא [יעדער ווייסער זונען=שטראהל איז א קאמבינאציאן אדער פעראייניגונג פון זיבען איינפאכע שטראהלען: א רויטער, אן אראנזשעווער, א געלבער, א גרינער, א הימעל=פארביגער, א בלויער און א וויאלעט=פארביגער. ווען אזא קאמבינירטער ווייסער שטראהל געהט דורך א פריזמא, דאן צוטיילט ער זיך אויף זיינע זיבען בעזונדערע בעשטאנד=טיילען און אויף דער געגען=זייט פון דער פריזמא שיינען אב אלע זיבען קאלירען ווי פון א רעגענבויגען].

so'lar spots (סאו'-לאר ספאטס) די זונען=פלעקען.

so'lar sys'tem (סאו'-לאר סיס'-טעם) די זונען=סיסטעם [די זון צוזאמען מיט אלע הימלישע קערפער, וואס דרעהען זיך דירעקט אדער אינדירעקט ארום איהר אדער זיינען פון איהר אבהענגיג].

so'lar tel'egraph (סאו'-לאר טעל'-אי-גרעף) א זונען=טעלעגראף [ביי וועלכען מען גיט איבער סיגנאלען און צייכענס דורך די זונען=שטראהלען, וועלכע ווערען רעפלעקטירט פון שפיגלען].

so'lar the'ory (סאו'-לאר טהי'-א-רי) ז. ***solarism***.

so'lar time (סאו'-לאר טאים) די צייט=מעסטונג נאך דער זון.

so'lar walk (סאו'-לאר הוואהק) דער זאדיאק. ז. ***zodiac***.

so'lary *a.* (סאו'-לע-רי) וואס איז שייך צום באדען.

so'lar year (סאו'-לאר יִיר) דאס זונען=יאהר [די צייט וואס געדויערט דער ערד זיך ארומצודרעהן ארום דער זון, 365 טעג, 5 שטונדען, 48 מינוטען און 45½ סעקונדען].

sold (סאולד) פערקויפט. ז. ***sell***.

sol'danel *n.* (סאל'-דע-נעל) דער רונד=בלעטערניק אדער די מעער=שטראנדס=ווינדע [א פלאנצע פון דעם מין, צו וועלכען עס בעלאנגט די שליסעל=בלום]. ז. ***primrose***.

sol'danelle *n.* (סאל'-דע-נעל) ז. ***soldanel***.

soldatesque' *a.* (סאל-דע-טעסק') סאלדאטיש.

sold'er *n. and v.* (סאד'-ער) 1. לייט=מעטאל [מעטאל וואס ווערט בענוצט צום צונויפלייטען אנדערע מעטאלען]; 2. עטוואס וואס פערבינדט, פעראייניגט, האלט צוזאמען אדער דיענט אלס צעמענט; 3. לייטען, צוזאמענלייטען; פעראייניגען, צוזאמענבינדען.

2. Friendship sweetens life and is a solder of society.

sold'erer *n.* (סאד'-ער-ער) א לייטער, איינער וואס לייט צוזאמען מעטאלען; א לייט=מאשין.

sold'ering *n.* (סאד'-ער-אינג) לייטונג, צוזאמענלייטונג, פערלייטונג [פון מעטאלען]; א צוזאמענגעלייטעטער פלאץ אדער טייל פון עפעס.

sold'ering-block *n.* (סאד'-ער-אינג-בלאק) א לייט=קלעצעל, אזא אינסטרומענט צו לייטען קאנען.

sold'ering-bolt *n.* (סאד'-ער-אינג-באולט) ז. ***soldering-iron***.

sold'ering-frame *n.* (סאד'-ער-אינג-פריים) א לייט=קלאמער [פעסטצוהאלטען די בעזונדערע טיילען ביים צוזאמענלייטען].

sold'ering-fur'nace *n.* (סאד'-ער-אינג-פויר'-נעס) א לייט=אויוועלע [א האנד=אויוועלע צום צוזאמענלייטען מעטאלען].

sold'ering-i'ron *n.* (סאד'-ער-אינג-אי'-ערן) א לייט=אייזען [אן אייזערנעם הענטעל מיט א קופערנעם קעפעל וואס ווערט בענוצט צום לייטען מעטאלענע כלים].

sold'ering-machine' *n.* (סאד'-ער-אינג-מע-שין') א לייט=אינסטרומענט [צום לייטען מעטאלענע כלים].

sold'ering-pot *n.* (סאד'-ער-אינג-פאט) א לייט=טאפ [אזא קליין האנד=אויוועלע געברויכט ביים צוזאמענלייטען, היפטזעכליך טעלעגראף=דראטען].

sold'er-machine' *n.* (סאד'-ער-מע-שין') א מאשין צום שניידען לייט=מעטאל אין שטיקלעך.

sol'di *n.* (סאל'-די) סאלדאס [אזעלכע איטאליענישע מטבעות]. ז. ***soldo***.

sol'dier *n. and v.* (סאול'-דזשער) א סאלדאט; א קריעגס=מאן; א קריעגס=מוראשקע [איינע פון די מוראשקעס, וועלכע פיהרען קריעג מיט אנדערע מחנות]; דער קריעגס=קעפער, דער קריעגס=זשוק [א מין זשוק, וועמענס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט דער לארווא פון אנדערע אינזעקטען]; דער בערנהארדס=קרעבס [א מין קרעבס אדער ראק, וואס האלט זיך אין א מושעל]; איינער וואס מאכט בלויז דעם אנשטעל, אז ער ארבייט; איינער וואס האט פיינט זיך איבערצוארבייטען; זיך ארויסדרעהן פון ארבייט; זיין א סאלדאט, דיענען אין מיליטער; פוילענצען; זיך ארויסדרעהען פון ארבייט; מאכען בלויז דעם אנשטעל, אז מען ארבייט.

sol'dier-ant *n.* (סאול'-דזשער-ענט) א קריעגס=מוראשקע [איינע פון די מוראשקעס, וועלכע פיהרען קריעג מיט אנדערע מחנות].

sol'dier-bee'tle *n.* (סאול'-דזשער-ביע'טל) דער קריעגס=זשוק, דער קריעגס=קעפער [אזא זשוק וועמעס לארווא אדער ווערימלעך שפייזען זיך מיט דער לארווא פון אנדערע אינזעקטען].

sol'dier-bug *n.* (סאול'-דזשער-באג) א מין וואנץ וואס נעהרט זיך מיט דער לארווא [ווערימלעך] פון אנדערע אינזעקטען.

sol'dier-bush *n.* (סאול'-דזשער-בוש) ז. ***soldierwood***.

sol'dier-crab *n.* (סאול'-דזשער-קרעב) דער בערנהארדס=קרעבס, אזא קרעבס אדער ראק וואס האלט זיך אין א מושעל.

sol'dier-fish *n.* (סאול'-דזשער-פיש) דער בלויער פייל=פיש אדער דער רעגענבויגען=פייל=פיש [אזא פערשיעדענפארביגער פיש אין די טייכען פון דער מיסיסיפי=טהאל, אין אמעריקא].

sol'dier-fly *n.* (סאול'-דזשער-פלאי) די קריעגס=פליעג [אזא קאלירטע פליעג].

sol'diering *n.* (סאול'-דזשער-אינג) סאלדאטשינע, מיליטער=דיענסט, דאס זיין א סאלדאט; דאס ארויסדרעהען זיך פון ארבייט, כלומר'שט ארבייטען.

sol'dier-like *a.* (סאול'-דזשער-לאיק) ז. ***soldierly***.

sol'dierly *a.* (סאול'-דזשער-לי) סאלדאטיש; מיליטעריש, ווי א קריעגסמאן; מוטיג, בראוו.

sol'dier of for'tune (סאול'-דזשער אוו פאהר'-טשון) איינער וואס איז גרייט זיך צו פערדינגען אלס סאלדאט צו יעדען איינעם [צוליעב פראפיטען, כבוד אדער אויס ליעבע צו געוואגטע אונטערנעהמונגען].

sol'diers and sail'ors (סאול'-דזשערז ענד סייל'-ארז) קריעגס=קעפערס. ז. ***soldier-beetle***.

sol'dier's-herb *n.* (סאול'-דזשערז-אורב) מאטיקא [אזא פלאנצע]. ז. ***matico***.

sol'diership *n.* (סאול'-דזשער-שיפ) סאלדאטשינע, סאלדאטענטום, סאלדאטענשאפט; קריעגס=קונסט.

sol'dier's wind (סאול'-דזשערז הווינד)

א גינסטיגער ווינד צום אבריייזען און צום צוריקרייזען.

sol'dierwood *n.* (סאל'-דזשער-הוואוד) אזא וועסט-אינדישער קוסט.

sol'diery *n.* (סאל'-דזשער-אי) קריעגס-לייט, סאלדאטען, מיליטער.

sol'do *n.* (סאל'-דאו) א סאלדא [א קליינע איטאליענישע מטבע, א צוואנציגסטעל פון א לירא].

sole *n., a. and v.* (סאול) א פוס-זויל; א פוס; א פאדעשווע; דער אונטערשטער טייל פון עפעס, דער דעק, דער טייל, אויף וועלכען עפעס שטעהט; א פלאכע אויבערפלעכע [עהנליך צום פוס-זויל]; די שאלע אדער ים-צונג [א מין פלאכער פיש, א מין בוט אדער פלאנדער. ז. איל.]; אזא זילבערנע מטבע אין פערו [ז. *sol*]; איינציג, איין-איינציג; אליין; אונפערהייראט [א יורידישער אויסדרוק]; ארויפלעגען פאדעשוועס [אויף שיך].

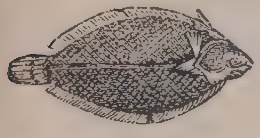

Sole

sol'ecise *v.* (סאל'-אי-סאיז) ז. *solecize*.

sol'ecism *n.* (סאל'-אי-סיזם) 1. א סאלעציזם, א שפראך-פעהלער, א ניט-גראמאטיקאלישער אויסדרוק; 2. אן אונפאסיגקייט אין אויפפיהרונג, אן איבערטרעטונג פון די אנגענומענע מנהגים [אין אויפפיהרונג]; 3. א משונה'דיגע זאך, א משונה'דיג בעשעפעניש; אן אוננאטירליכע זאך אדער בעשעפעניש.

1. The expression "I done it" is a **solecism**. 2. Self-commendation is considered a **solecism** in good manners. 3. The wolf in the rôle of a benefactor of the sheep, — what a **solecism**!

sol'ecist *n.* (סאל'-אי-סיסט) איינער וואס בעגעהט א פעהלער אין דער שפראך אדער אין אויפפיהרונג; א שפראך-פערדארבער; איינער וואס געברויכט א סאלעציזם [א פעהלערהאפטען, ניט-גראמאטיקאלישען אויסדרוק].

solecis'tic *a.* (סאל-אי-סיס'-טיק) ניט ריכטיג, פעהלערהאפט [אין שפראך]; אונפאסיג. ז. *solecism*.

solecis'tical *a.* (סאל-אי-סיס'-טי-קעל) ז. *solecistic*.

solecis'tically *adv.* (סאל-אי-סיס'-טי-קעל-אי) ווי א סאלעציזם, אויף'ן אופן פון א סאלעציזם, ניט-גראמאטיקאליש; אונפאסיג [אין אויפפיהרונג]; אויף א משונה'דיגען, אוננאטירליכען אופן. ז. *solecism*.

sol'ecize *v.* (סאל'-אי-סאיז) מאכען שפראך-פעהלערען.

sole'-fish *n.* (סאול'-פיש) א שאלע אדער ים-צונג [אזא פיש]. ז. *sole*.

so'leiform *a.* (סאו'-לי-אי-פארם) עהנליך אין פארם צו א שטעק-שוך אדער טופליע.

sole'-leath'er *n.* (סאול'-לעטה'-ער) זויל, פאדעשווע-לעדער.

sole'ly *adv.* (סאול'-לי) איינציג, אליין, בלויז, נאר.

sol'emn *a.* (סאל'-עם) 1. פייערליך, פעסטליך; פערבונדען מיט רעליגיעזע צערעמאניעס; הייליג; 2. איינדרוקספול, וואס מאכט א שטארקען איינדרוק, וואס רופט ארויס עהרפורכט; הערליך, פרעכטיג; 3. ערנסט; שטייף; מיט געמאכטער ערנסטקייט, שטייפקייט אדער וואזשנעקייט; 4. פארמעל, מיט אלע נויטיגע פארמאליטעטען; 5. טונקעל, שווארץ [וועגען קאלירען].

1. He took a **solemn** oath. 2. A **solemn** silence reigned in the hall. 3. Do not put on such a **solemn** face.

sol'emness *n.* (סאל'-עם-נעס) ז. *solemnity*.

solemnisa'tion *n.* (סאל-עם-ני-זיי'-שאן) ז. *solemnization*.

sol'emnise *v.* (סאל'-עם-נאיז) ז. *solemnize*.

sol'emniser *n.* (סאל'-עם-נאי-זער) ז. *solemnizer*.

solem'nity *n.* (סא-לעמ'-ני-טי) פייערליכקייט; א פייערליכע צערעמאניע; פעסטליכקייט; ערנסטהאפטיגקייט; איינדרוקספאלקייט, הערליכקייט; געמאכטע ערנסטקייט, שטייפקייט אדער וואזשנעקייט; אין יוריספרודענץ — פארמאליטעט, די נויטיגע פארמאליטעט וואס פאדערט זיך פון געזעץ.

solemniza'tion *n.* (סאל-עם-ני-זיי'-שאן) פייערונג, דאס פייערען; דאס דורכפיהרען מיט רעליגיעזע צערעמאניעס אדער מיט אלע נויטיגע פארמאליטעטען [הויפטזעכליך וועגען הייראט]; דאס מאכען פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

sol'emnize *v.* (סאל'-עם-נאיז) 1. פייערען; 2. דורכפיהרען מיט רעליגיעזע צערעמאניעס אדער מיט אלע נויטיגע פארמאליטעטען; 3. מאכען פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

1. The grateful people **solemnized** the birth of the national hero. 2. The marriage was **solemnized** by the priest.

sol'emnizer *n.* (סאל'-עם-נאי-זער) איינער וואס פיהרט דורך א פייערליכע צערעמאניע; איינער וואס פייערט; איינער וואס מאכט פייערליך אדער ערנסט געשטימט.

sol'emnly *adv.* (סאל'-עם-לי) מיט פייערליכקייט; מיט איינדרוקספולער ערנסטקייט; מיט רעליגיעזע צערעמאניעס; מיט אלע נויטיגע צערעמאניעס אדער פארמאליטעטען; מיט געמאכטער ערנסטקייט אדער וואזשנעקייט.

sol'emnness *n.* (סאל'-עם-נעס) ז. *solemnity*.

so'len *n.* (סאו'-לען) א האלב-קיילעכדיג שיידעל פון האלץ וואס לאזט ניט צו דאס בעט-געוואנד צו קומען אין בעריהרונג מיט וואונדען אויף'ן לייב; דער ראזיר-מעסער מושעל אדער שיידען-מושעל.

sole'ness *n.* (סאול'-נעס) איינציגקייט, דאס זיין אליין, אבגעזונדערטקייט.

solenette' *n.* (סאל-ע-נעט') די קארליק-שאלע [אזא פלאכער פיש]. ז. *sole*.

sole'noid *n.* (סא-לי'-נאיד) א דראט-ספיראל, א דראט-שפולע.

solenoi'dal *a.* (סאל-אי-נאי'-דעל) וואס איז שייך צו א דראט-שפולע אדער דראט-ספיראל.

sol'-fa *n., a. and v.* (סאול'-פא) דאס סאל-פא, דער טאן-לייטער, די נעמען פון די נאטען [דא, רע, מי, פא, סאל, לא, סי]; דאס טאקט-שטעקעל [פון א כאר-דיריזשאר]; סאלפעגירונג אדער סאלמיזירונג [דאס זינגען ניט מיט ווערטער, נאר אנרופענדיג די נעמען פון די טענער]; וואס איז שייך צו סאלפעגירונג אדער סאלמיזירונג; סאלפעגירען, סאלמיזירען.

sol'-faing *n.* (סאול'-פא-אינג) סאלפעגירונג, סאלמיזירונג. ז. *solfamization*.

sol'-faist *n.* (סאול'-פא-איסט) איינער וואס בענוצט זיך מיט דער מעטאדע פון סאלפעגירען אדער סאלמיזירען; איינער וואס איז אן אנהענגער פון דער מעטאדע פון סאלפעגירען אדער סאלמיזירען [זינגען אנרופענדיג די נעמען פון די נאטען].

solfamiza'tion *n.* (סאול-פא-מי-זיי'-שאן) סאלפעגירונג, סאלמיזירונג [דאס זינגען אהן ווערטער, נאר אנרופענדיג די נעמען פון די נאטען: דא, רע, מי, פא, סאל, לא, סי].

solfana'ria *n.* (סאל-פע-נא'-רי-א) א שוועבעל-גרוב, א שוועבעל-מינע.

solfata'ra *n.* (סאל-פא-טא'-רא) די סאלפאטארא [א גאזען-אויסשטרעמענדער וואולקאנישער באדען; א געגענד פון וואולקאנען וועלכע זיינען צייטווייליג אונטהעטיג אדער האלטען ביים אויסגעלאשען ווערען].

solfata'ric *a.* (סאל-פא-טא'-ריק) וואס איז שייך צו א סאלפאטארא, עהנליך צו סאלפאטארא, וואס קומט פון א סאלפאטארא. ז. *solfatara*.

solfeg'gio *n.* (סאל-פעדזש'-יאו) סאלפעגירונג אדער סאלמיזירונג [דאס זינגען אנרופענדיג די נעמען פון די נאטען]; איבונגען אין זינגען.

so'li *n.* (סאו'-לי) ז. *solos*.

solic'it *v.* (סא-ליס'-איט) 1. רייצען, צוציהען, אנרעגען; 2. אנריידען צו בעגעהן א פערברעכען; פארשלאגען א מאן אריינצוקומען אין אן אונאנשטענדיג הויז [וועגען א גאסען-פרוי]; 3. בעאיינפלוסען, אונטערקויפען, געבען כאבאר; 4. שטרעבען צו עפעס, שטרעבען עפעס צו דערגרייכען; 5. בעטען; 6. בעאונרוהיגען.

1. The ripe fruits **solicited** the longing eyes of the hungry traveler. 2. The woman was arrested for **soliciting** on the street. 4. This store **solicits** the patronage of the rich.

solic'itant *a. and n.* (סא-ליס'-אי-טענט) בעטענד, זוכענד, שטרעבענד צו דערגרייכען עפעס [הויפטזעכליך דורך געבעט]; איינער וואס בעט אדער שטרעבט עפעס צו דערגרייכען.

solicita'tion *n.* (סא-ליס-אי-טיי'-שאן) רייצונג, אנרעגונג, צוציהונג; דאס אנרעגען אדער אנריידען צו א פערברעכען; דאס פערפיהרען א מאן איז אן אונאנשטענדיג הויז [דורך א גאסען-פרוי]; דאס אונטערקויפען; דאס בעטען; א דרינגענדע בקשה; דאס שטרעבען צו עפעס, דאס פערלאנגען אדער זוכען עפעס צו דערגרייכען [הויפטזעכליך דורך געבעט].

solic'iter *n.* (סא-ליס'-אי-טער) ז. *solicitor*.

solic'itor *n.* (סא-ליס'-אי-טאר) אן אדוואקאט [הויפטזעכליך פון א געריכטיגקייטס-געריכט אדער בכלל א נידריגען געריכט]; איינער וואס בעט דרינגליך.

solic'itor-gen'eral *n.* (סא-ליס'-אי-טאר-דזשענ'-ע-רעל) א געהילף פון גענעראל-פראקוראר; א גענעראל-פראקוראר אין איינציגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Solic'itor of the Treas'ury (סא-ליס'-אי-טאר אוו טהי טרעזש'-אור-אי) אן אדוואקאט פון דעם פינאנץ-דעפארטאמענט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכער פיהרט די פראצעסען וואס האבען צו טהאן מיט פערברעכענס געגען די טאריף-געזעצע.

solic'itous *a.* (סא-ליס'-אי-טאס)

1. ענגסטליך, בעזארגט, בעקימערט, זשעדנע, שטארק שטרעבענד, שטארק פערלאנגענד; שטארק פעראינטערעסירט; 2. אונרוהיג.

1. I am very **solicitous** of the good will of my friends. 2. The mother is **solicitous** about her sick child.

solic'itously *adv.* (סא-ליס'-אי-טאס-לי) מיט בעזארגטקייט, זיך קימערענדיג [וועגען עפעס], שטארק פעראינטערעסירט, שטארק פערלאנגענדיג; אויף אן אונרוהיגען שטייגער.

solic'itousness *n.* (סא-ליס'-אי-טאס-נעס) ז. *solicitude*

solic'itress *n.* (סא-ליס'-אי-טרעס) א בעטערין; א פרוי אן אדוואקאט. ז. *solicitor*

solic'itrix *n.* (סא-ליס'-אי-טריקס) ז. *solicitress*

solic'itude *n.* (סא-ליס'-אי-טיוד) בעקימערטקייט, בעזארגטקייט [אום עפעס]; אונרוהיגקייט; עטוואס וואס רופט ארויס בעזארגטקייט, זארג אדער אונרוהיגקייט.

sol'id *a.* and *n.* (סאל'-איד) סאליד; מאסיוו, קאמפאקט; פעסט, שטארק; הארט; געזעצט; געזונד; דויערהאפט; גרינדליך, ווירקליך; גוט, רעאל, זיכער; ערנסט; אין מאטעמאטיק — סאליד [וועגען א קערפער וואס האט אלע דריי מעסטונגען אדער דימענזיאנען: לענג, ברייט און הויך]; אייניג, איינשטימיג [אין פאליטיק]; פעסט פינאנציעל, רייך; אונפערענדערט, איינהייטליך, וואס איז איבעראל דאסזעלבע [וועגען א פארב]; א סאלידער קערפער; אין געאמעטריע — א קערפער, וואס האט אלע דריי דימענזיאנען.

sol'id an'gle (סאל'-איד ענגל) אין געאמעטריע — א ווינקעל וואס בילדעט זיך אויס דערפון וואס עטליכע פלעכען שניידען איבער איינע די אנדערע.

solidar'ity *n.* (סאל-אי-דער'-אי-טי) סאלידאריטעט, געמיינזאמע פערפליכטונג, געגענזייטיגע טרייהייט; צוזאמענגענומענקייט, פעראייניגטקייט, אחדות.

sol'idary *a.* (סאל'-אי-דע-רי) סאלידאריש, מיט געמיינשאפטליכע אינטערעסען אדער פערפליכטונגען.

sol'idate *v.* (סאל'-אי-דייט) מאכען סאליד, פעסט, שטייף.

sol'id bath (סאל'-איד בעטה) א וואנע, וואו דער קערפער ווערט אריינגעזעצט אין א געדיכטער מאסע, ווי בלאטע, זאמד, אש, היי א. ז. וו.

sol'id col'or (סאל'-איד קאל'-אר) א גלאטער אונאונטערבראכענער און אונגעמישטער קאליר [ספעציעל וועגען פארצעלייענע כלים].

sol'id con'tent (סאל'-איד קאנ'-טענט) די צאהל פון קובישע איינהייטען [מעטרען, יארדען א. ד. ג.], וועלכע עס ענטהאלט אין זיך א סאלידער קערפער.

sol'id for (סאל'-איד פאר) וואס האלט שטאהל און אייזען פאר עפעס אדער מיט אימעצען.

The entire congregation is **solid for** the Rabbi.

sol'id geom'etry (סאל'-איד דזשי-אמ'-ע-טרי) די סטערעאמעטריע, די געאמעטריע, וועלכע פערנעהמט זיך מיט דער מעסטונג פון סאלידע קערפער.

solidifica'tion *n.* (סא-ליד-אי-פי-קיי'-שאן) די פעסט-מאכונג, די געדיכט-מאכונג; די פעסט-ווערונג, די געדיכט-ווערונג; אין פיזיק — דער אריבערגאנג פון פליסיגען צושטאנד צו א הארטען אדער סאלידען.

solid'ify *v.* (סא-ליד'-אי-פאי) מאכען סאליד; ווערען פעסט.

sol'idism *n.* (סאל'-אי-דיזם) די סאלידאר-פאטאלאגיע [א מעדיצינישע לעהרע וואס האלט, אז די פערענדערונגען אין דעם צושטאנד פון די פעסטע טיילען פון קערפער זיינען די אורזאכען פון אלע קראנקהייטען].

sol'idist *n.* (סאל'-אי-דיסט) אן אנהענגער פון סאלידאר-פאטאלאגיע. ז. *solidism*

solid'ity *n.* (סא-ליד'-אי-טי) די פעסטקייט, די געדיכטקייט; די גרינדליכקייט; די ערנסטהאפטיגקייט; שטארקייט, קרעפטיגקייט; ווארהייט; ריכטיגקייט; די אונדורכדרינגליכקייט [דאס ניט קענען ווערען דורכגעדרונגען].

sol'idly *adv.* (סאל'-איד-לי) אויף א סאלידען, פעסטען אופן.

sol'id mat'ter (סאל'-איד מעט'-ער) אין דרוקעריי — א געדיכטער דרוק-זאץ, א דרוק-זאץ, וואס איז אנגעזעצט אהן שפאצען אדער ליניען צווישען די שורות.

sol'id meas'ure (סאל'-איד מעזש'-אור) די קוביק-מעסטונג, דאס מעסטען א זאך אין דער לענג, ברייט און הויך.

sol'idness *n.* (סאל'-איד-נעס) ז. *solidity*

sol'id num'ber (סאל'-איד נאמ'-בער) א צאהל וואס איז א פראדוקט פון כפל'ען דריי צאהלען.

sol'id prob'lem (סאל'-איד פראב'-לעם) א פראבלעם מיט א קובישער גלייכונג; א שווערע אדער אונלעזבארע פראבלעם.

sol'ids *n.* (סאל'-אידז) אין אנאטאמיע — די פעסטע [ניט פליסיגע] קערפער-טיילען.

Sol'id South (סאל'-איד סאוטה) די פאליטיש-פעראייניגטע זידליכע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וועלכע האלטען כמעט איינשטימיג מיט דער דעמאקראטישער פארטיי זינט דעם בירגער-קריעג.

sol'id square (סאל'-איד סקהווערר) אין מיליטער — א מחנה סאלדאטען גרופירט אין א קוואדראט.

Solidun'gula *n.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לא) די זוויג-טהיערע, וואס האבען גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס [ווי פערד, עזלען, זעבראס].

solidun'gular *a.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לאר) ז. *solidungulate*

solidun'gulate *a.* and *n.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לייט) מיט גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס [ווי א פערד, אן עזעל א. ז. וו.]; א בהמה אדער חיה מיט גאנצע, ניט געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס.

solidun'gulous *a.* (סאל-אי-דאנ'-גיו-לאס) ז. *solidungulate*

sol'id with (סאל'-איד הוויטה) 1. אין גוט-ברודערשאפטליכע בעציהונגען מיט אימעצען, האבענדיג אימעצען אויף זיין זייט, האבענדיג די שטיצע פון אימעצען; 2. קוויט, זיך אבגערעכענט, זיך נוקם געווען.

1. The crooks made themselves **solid with** the police.

solifid'ian *a.* and *n.* (סאל-אי-פיד'-אי-ען) איינער וואס האלט, אז אמונה אליין אהן מעשים טובים איז שוין גענוג צו רעכטפערטיגען דעם מענשען און מכפר זיין אויף זיינע זינד; וואס איז שייך צו אזא ארט גלויבען.

solifid'ianism *n.* (סאל-אי-פיד'-אי-ען-איזם) די לעהרע וואס בעהויפטעט, אז דאס גלויבען אליין אהן גוטע טהאטען איז שוין גענוג אום צו רעכטפערטיגען זיך ביי גאט.

solif'ugous *a.* (סא-ליפ'-יו-גאס) וואס בעהאלט זיך פון זון-שיין, נעכטליך, וואס קומט ארויס נור ביינאכט [וועגען געוויסע אינזעקטען].

soliloqua'cious *a.* (סא-ליל-א-קהוויי'-שאס) וואס רעדט צו זיך אליין.

solil'oquise *v.* (סא-ליל'-א-קהוואיז) ז. *soliloquize*

solil'oquize *v.* (סא-ליל'-א-קהוואיז) רעדען צו זיך אליין.

solil'oquy *n.* (סא-ליל'-א-קהווי) דאס רעדען צו זיך אליין; א געשפרעך צו זיך אליין; א מאנאלאג.

sol'iped *n.* and *a.* (סאל'-אי-פעד) ז. *solidungulate*

sol'ipedal *a.* (סאל'-אי-פעד-על) מיט גאנצע, ניט קיין געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס [ווי א פערד, אן עזעל א. ז. וו.].

sol'ipede *n.* (סאל'-אי-פיעד) א בהמה מיט ניט געשפאלטענע קלויען [קאפיטעס].

solip'edous *a.* (סא-ליפ'-ע-דאס) וואס האט גאנצע, ניט געשפאלטענע קלויען אדער קאפיטעס. ז. *solidungulate*

sol'ipsism *n.* (סאל'-איפ-סיזם) דאס גלויבען נור אין דער אייגענער עקזיסטענץ אננעהמענדיג, אז די עקזיסטענץ פון אנדערע מענשען און זאכען איז נור א פארשטעלונג פון געדאנק.

sol'ipsist *n.* (סאל'-איפ-סיסט) איינער וואס גלויבט, אז נור ער אליין עקזיסטירט אין דער ווירקליכקייט און די עקזיסטענץ פון אנדערע איז נור די פארשטעלונג פון זיין געדאנק.

so'list *n.* (סאו'-ליסט) ז. *soloist*

solitaire' *n.* (סאל-אי-טעהר') אן איינזאמער מענש, אן אבגעזונדערטער מענש; א דימענט וואס איז איינגעפאסט אליין, אהן אנדערע עדעלשטיינער; דער סאליטער, א קארטען-שפיעל, וואו איין מענש שפיעלט מיט זיך אליין.

solitari'ety *n.* (סאל-אי-טע-ראי'-ע-טי) איינזאמקייט; דאס זיין אליין.

sol'itarily *adv.* (סאל'-אי-טע-רי-לי) אויף אן איינזאמען שטייגער; אליין.

sol'itariness *n.* (סאל'-אי-טע-רי-נעס) די איינזאמקייט; דאס זיין אליין.

solita'riousness *n.* (סאל-אי-טיי'-רי-אס-נעס) איינזאמקייט; אבגעזונדערטקייט.

sol'itary *a.* and *n.* (סאל'-אי-טע-רי) איינזאם; אבגעזונדערט, צוריקגעצויגען, אליין; שטיל, טויט, טרויעריג [ווי למשל, א געגענד]; וואס לעבט בעזונדער אדער פארלעכווייז און ניט אין גרופען [וועגען חיות]; אן איינזידלער, א צוריקגעצויגענער מענש, א מענש וואס לעבט אין איינזאמקייט.

sol'itary confine'ment (סאל'-אי-טע-רי קאן-פאינ'-מענט) איינזאמע פערהאפטונג; דאס זיין פערשלאסען אין א בעזונדערען צימערעל אין א געפענגניס.

sol'itary impris'onment (סאל'-אי-טע-רי אימ-פריז'נ-מענט) ז. *solitary confinement*

sol'ito *adv.* (סאל'-אי-טאו) אין מוזיק — אויף דעם געוועהנליכען שטייגער.

sol'itude *n.* (סאל'-אי-טיוד) איינזאמ=

קייט; אבגעזונדערטקייט; אן איינזאמער ארט, א וויסטע.

soliv'agant *a.* (סא-ליוו'-ע-גענט) וואס בלאנדזשעט ארום איינזאם.

soliv'agous *a.* (סא-ליוו'-ע-גאס) ז. *solivagant*.

solive' *n.* (סא-ליוו') איינער פון די קווער-באלקענס, אויף וועלכע מען שלאגט אן די ברעטער פון דער סטעליע אדער פון דער פאדלאגע.

sol'lar *n.* (סאל'-אר) א מין גאלעריע אין א קלויסטער פון וואנען מען קען נאכזעהן די לאמפען וואס ברענען פאר'ן אלטאר; אן אברוה-פלאץ אדער פלאטפארמע אין א מינע אדער שאכטע.

sol'ler *n.* (סאל'-ער) ז. *sollar*.

sol'leret *n.* (סאל'-ער-עט) אזא אייזערנער שוך ביי די מיטעלאלטערליכע סאלדאטען.

solmiza'tion *n.* (סאל-מי-זיי'-שאן) סאלמיזירונג אדער סאלפעגירונג. ז. *solfamization*.

so'lo *a. and n.* (סאו'-לאו) סאלא, אליין, ניט פערבונדען מיט אנדערע; א סאלא [א שטיק מוזיק וואס ווערט געזונגען אדער געשפיעלט פון איינעם].

so'loist *n.* (סאו'-לא-איסט) א סאליסט, איינער וואס פיהרט אויס א מוזיקאלישעס אדער וואקאלעס שטיק אליין, אהן אנדערע שפיעלער אדער זינגער.

Sol'omon's-seal' *n.* (סאל'-א-מאנז-סיעל') שלמה'ס זיעגעל אדער דער וויים-ווארץ [א מין הויכעס גראז מיט לאנגע לאפען-עהנליכע בלעטער און מיט גריניליכע בלומען]; א מגן דוד [ז. איל.].

Solomon's-seal

so-long' *int.* (סאו-לאהנג') אדיע! אויף וויעדערזעהן!

so long as (סאו לאהנג עז) אזוי לאנג ווי, כל זמן.

so'lo-part *n.* (סאו'-לאו-פארט) א סאלא-שטיק [א טייל פון א מוזיקאלישען שטיק, וואס ווערט געשפיעלט אדער געזונגען סאלא, פון איינעם].

so'los *n.* (סאו'-לאוז) אין מוזיק — סאלאס. ז. *solo*.

sol'stice *n.* (סאל'-סטיס) די זונען-ווענדע, די מאמענטען אין דער שיינבארער בעוועגונג פון דער זון ארום דער ערד, ווען זי שטעהט אב אויף דעם ווייטסטען פונקט פון דעם עקוואטאר [אזעלכע מאמענטען אין יאהר זיינען צוויי: דעם 21טען יוני — די זומערדיגע זונען-ווענדע, און דעם 22טען דעצעמבער — די ווינטערדיגע זונען-ווענדע]; דער קולמינאציאנס-פונקט, דער העכסטער פונקט, דער ווענדונגס-פונקט.

solsti'tial *a.* (סאל-סטיש'-על) וואס איז שייך צו דער זונען-ווענדע; וואס טרעפט אין דער צייט פון דער זונען-ווענדע. ז. *solstice*.

solsti'tial point (סאל-סטיש'-על פאינט) איינער פון די צוויי פונקטען אין דער קרייז-בעוועגונג פון דער ערד ארום דער זון, וואו די זון שטעהט אב אם ווייטסטען פון עקוואטאר און דער טאג הויבט אן צו ווערען גרעסער [דעם 22טען דעצעמבער] אדער קלענער [דעם 21טען יוני].

solubil'ity *n.* (סאל-יו-ביל'-אי-טי) אויפלעזבארקייט, צולאזבארקייט, די אייגענשאפט פון געוויסע קערפער און שטאפען צו ווערען אויפגעלעזט אדער פאנאנדערגעלאזען אין א פליסיגקייט; דאס קענען געלעזט אדער פערענטפערט ווערען [ווי א פראגע, א ספק].

sol'uble *a.* (סאל'-יובל) אויפלעזבאר, וואס קען אויפגעלעזט ווערען, וואס קען צוגאנגען ווערען; וואס קען געלעזט אדער געשליכטעט ווערען [ווי א פראגע, א ספק].

sol'uble blue (סאל'-יובל בלוה) אזא קויהלען-שווארצע פארב, וואס קען פאנאנדערגעלאזען ווערען אין וואסער [ווערט בענוצט אין פארבען מאנופאקטור-ווארע]; דער מארינען-בלוי, די פארב פון מאטראזען געוואנד.

sol'ubleness *n.* (סאל'-יובל-נעס) ז. *solubility*.

so'lum *n.* (סאו'-לאם) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — לאנד, א שטיקעל לאנד.

so'lund-goose *n.* (סאו'-לאנד-גוהס) ז. *solan*.

so'lus *a.* (סאו'-לאס) אליין [ווערט געברויכט אין דראמאטישע ווערק].

Enter the king **solus**.

solute' *a.* (סא-ליוט') וואס קען צוגאנגען ווערען [ווי זאלץ אין וואסער]; אין באטאניק — לויז, פריי, ניט צוגעוואקסען.

solu'tion *n.* (סא-ליו'-שאן) די אויפלעזונג, דאס אויפלעזען, דאס פאנאנדערלאזען הארטע אדער געדיכטע שטאפען אין א פליסיגקייט; די פליסיגקייט, אין וועלכער אן אנדער שטאף איז פאנאנדערגעלאזען; לעזונג [פון א פראבלעם], ערקלערונג; פאנאנדערלאזונג, אויפלעזונג; דער קריזיס [פון א קראנקהייט]; צאהלונג [פון א חוב], קוויטירונג.

sol'utive *a.* (סאל'-יו-טיוו) אויפלעזענד, צולאזענד; וואס צולאזט; אבפיהרענד, וואס מאכט לאקסירען.

solvabil'ity *n.* (סאל-וע-ביל'-אי-טי) די אויפלעזבארקייט, דאס קענען פאנאנדערגעלאזען ווערען; לעזבארקייט, דאס קענען געלעזט ווערען [ווי א פראבלעם].

sol'vable *a.* (סאל'-וועבל) אויפלעזבאר [וואס קען צוגאנגען ווערען]; ערקלערבאר, לעזבאר [וואס קען ערקלערט ווערען אדער געלעזט ווערען]; צאהלבאר [וואס קען בעצאהלט ווערען].

sol'vableness *n.* (סאל'-וועבל-נעס) ז. *solvability*.

solve *v.* (סאלוו) אויפלעזען; לעזען [א פראגע אדער א מאטעמאטישעס פראבלעם]; ערקלערען; בעשליסען, שליכטען.

sol'vency *n.* (סאל'-ווענ-סי) די צאהלונגס-פעהיגקייט, די פעהיגקייט צו צאהלען שולדען.

sol'vend *n.* (סאל'-ווענד) א שטאף וואס דארף אויפגעלעזט ווערען.

sol'vent *a. and n.* (סאל'-ווענט) צאהלונגס-פעהיג, פעהיג צו צאהלען שולדען; אויפלעזענד, צולאזענד; וואס קען זיך צולאזען; אן אויפלעזונגס-מיטעל [א פליסיגקייט וואס דיענט אלס א מיטעל צו צולאזען מעטאלען].

sol'ver *n.* (סאל'-ווער) איינער וואס לעזט אויף אדער ערקלערט.

sol'vible *a.* (סאל'-וויבל) ז. *solvable*.

so'ma *n.* (סאו'-מא) דער קערפער, דער גוף [אין געגענזאץ צו דער נשמה]; אין אסט-אינדיען — סאמא [א פערהייליגטער שטארקער געטראנק, וועלכען מען פלעגט אמאל ברייגגען אלס קרבן צום גאט אינדרא]; אזא אסט-אינדישע פלאנצע, פון וועלכער עס טריפט א זאפט, וואס פלעגט דיענען צו מאכען דעם שטארקען געטראנק "סאמא".

so man'y (סאו מענ'-אי) 1. דיזעלבע צאהל; 2. אזוי פיעל.

1. There were also **so many** books in the other closet. 2. **So many** people asked me to speak that I could not refuse.

somat'ic *a.* (סא-מעט'-איק) וואס איז שייך צום גוף [אין געגענזאץ צו דער נשמה]; קערפערליך, לייבליך, גשמיות'דיג.

somat'ical *a.* (סא-מעט'-אי-קעל) ז. *somatic*.

somat'ics *n.* (סא-מעט'-איקס) ז. *somatology*.

so'matism *n.* (סאו'-מע-טיזם) מאטעריאליזם. ז. *materialism*.

so'matist *n.* (סאו'-מע-טיסט) א מאטעריאליסט. ז. *materialist*.

somatogen'ic *a.* (סאו-מע-טא-דזשענ'-איק) וואס ענטשטעהט אדער ענטוויקעלט זיך אין קערפער צוליעב די בעדינגונגען פון דער סביבה.

somatolog'ic *a.* (סאו-מע-טא-לאדזש'-איק) ז. *somatological*.

somatolog'ical *a.* (סאו-מע-טא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו סאמאטאלאגיע. ז. *somatology*.

somatol'ogy *n.* (סאו-מע-טאל'-א-דזשי) סאמאטאלאגיע, די קערפער-לעהרע, די לעהרע וועגען קערפער; די לעהרע וועגען קערפערליכען געבוי פון מענשען אלס א טייל פון אנטראפאלאגיע.

so'matome *n.* (סאו'-מע-טאום) איינער פון די טיילען אויף וועלכע מען קען טעארעטיש צוטיילען א קערפער.

somatom'ic *a.* (סאו-מע-טאמ'-איק) וואס האט די אייגענשאפט אדער דעם כאראקטער פון איינעם פון די טיילען אויף וועלכע מען קען טעארעטיש צוטיילען א קערפער; וואס צוטיילט א קערפער אויף טיילען וועלכע עקזיסטירען אין דער ווירקליכקייט אדער נאר אין דער טעאריע.

somatot'omy *n.* (סאו-מע-טאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון מענשליכען קערפער.

som'ber *a. and v.* (סאמ'-בער) דונקעל, פינסטער, פערכמורעט; אומעדיג, מעלאנכאליש, טרויעריג; פערדונקלען, פערפינסטערען; פערכמורען; מאכען מעלאנכאליש.

som'berly *adv.* (סאמ'-בער-לי) אויף א דונקעלען, פינסטערען אדער פערכמורעטען שטייגער.

som'berness *n.* (סאמ'-בער-נעס) דונקעלקייט, פינסטערקייט; מעלאנכאליע, טרויעריגקייט, אומעדיגקייט.

som'bre *a. and v.* (סאמ'-בער) ז. *somber*.

sombre'ro *n.* (סאם-בריי'-ראו) א הויכער הוט מיט זעהר ברייטע ראנדען [ווי עס ווערט געטראגען אין מעקסיקא און אין די דרום-מערב טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

som'brous *a.* (סאמ'-בראס) דונקעל, פינסטער, פערכמורעט.

som'brously *adv.* (סאמ'-בראס-לי) אויף א דונקעלען, פינסטערען אדער פערכמורעטען שטייגער.

som'brousness *n.* (סאמ'-בראס-נעס) דאס זיין פערדונקעלט אדער פערכמורעט.

some *a., pr. and adv.* (סאם) מאנכער; עטוואס, א ביסעל; אונגעפעהר; אייניגע.

some'body *n.* (סאמ'-באד-אי) אימעצער, יעמאנד; אן עפעס, אן אסאבע [א וויכטיגע פערזאן].

some'body else (סאמ'-באד-אי עלס) אימעצער אנדערש.

some few (סאם פיו) אייניגע.

some'how *adv.* (סאמ'-האו) ווי עס איז, ווי ניט איז, אויף אזא אדער אויף אן אנדער אופן, אזוי אדער אזוי.

some one (סאם הוואן) אימעצער, איינער.

some per'son (סאם פויר'-סאן) אימעצער, איינער, א פערזאן.

some pump'kins (סאם פאמפ'-קינז) א בעדייטענדער אדער טיכטיגער מענש; עפעס בעדייטענדעס אדער גרויסארטיגעס.

som'ersault *n.* (סאמ'-ער-סאהלט) א שפרונג, איבערקוליענדיג זיך אין דער לופטען.

som'erset *n. and v.* (סאמ'-ער-סעט) א שפרונג אין דער הויך, איבערקוליענדיג זיך אין דער לופטען; מאכען אזא שפרונג.

some'thing *n. and adv.* (סאמ'-טהינג) עפעס, עטוואס; עפעס ווירקליכעס; א וויכטיגע זאך, א וויכטיגע פערזענליכקייט; א ביסעל; ביז א געוויסער מאס, ביז א געוויסען גראד.

some'thing else (סאמ'-טהינג עלס) עטוואס אנדערש.

some'thingness *n.* (סאמ'-טהינג-נעס) בעדייטינג, וויכטיגקייט.

some'thing to see (סאמ'-טהינג טו סיע) עפעס וואס איז ווערטה צו זעהן.

some'time *adv. and a.* (סאמ'-טאים) אמאל, אין א געוויסער צייט; ווען עס איז [אין דער צוקונפט]; צייטענווייז; פריהעריג; וואס איז געווען אמאל.

some'times *adv.* (סאמ'-טאימז) 1. צייטענווייז; 2. ווען ניט איז.

1. **Sometimes** I take a vacation. 2. I shall read this article **sometimes** when I am not so busy.

some'way *adv.* (סאמ'-הוויי) אויף אזא אדער אנדער אופן.

some'what *adv. and n.* (סאמ'-הוואט) א ביסעל; אין א געוויסער מאס; מעהר אדער וועניגער; עפעס; א בעדייטענדע זאך אדער פערזאן.

some'when *adv.* (סאמ'-הוועז) ווען ניט איז.

some'where *adv.* (סאמ'-הוועהר) ערגעץ, וואו עס איז.

some'while *adv.* (סאמ'-הוואיל) ווען ניט איז; אין א געוויסער צייט; צייטענווייז; פון צייט צו צייט; אמאל.

some'whither *adv.* (סאמ'-הוויטה-ער) ערגעץ וואו.

so'mite *n.* (סאו'-מאיט) א טייל פון קערפער [ווי איינער פון די רינגען פון א ווארים אדער אינזעקט] אהן די גליעדער וואס זיינען צו איהם צוגעוואקסען.

somnam'bulance *n.* (סאמ-נעמ'-ביו-לענס) ז. ***somnambulism***

somnam'bulant *a.* (סאמ-נעמ'-ביו-לענט) נאכט־וואנדלענד, וואס געהט ארום אין שלאף; סאמנאמבוליסטיש, וואס האט אין זיך די עלעמענטען פון סאמנאמבוליזם. ז. ***somnambulism***

somnam'bular *a.* (סאמ-נעמ'-ביו-לאר) וואס איז שייך צו סאמנאמבוליזם אדער צו די סאמנאמבוליסטען; נאכט־וואנדלעריש. ז. ***somnambulism***

somnam'bulate *v.* (סאמ-נעמ'-ביו-לייט) ארימגעהן שלאפענדיג, אימוואנדערען אין צושטאנד פון שלאף.

somnambula'tion *n.* (סאמ-נעמ-ביו-ליי'-שאן) דאס ארומוואנדערען שלאפענדיג, נאכט־וואנדלונג.

somnam'bule *n.* (סאמ-נעמ'-ביול) א סאמנאמבוליסט, א נאכט־וואנדלער. ז. ***somnambulist***

somnam'bulism *n.* (סאמ-נעמ'-ביו-ליזם) סאמנאמבוליזם, א קראנקהייט, ווען דער מענש אין שלאפענדען צושטאנד שטעהט אויף, געהט אום און טהוט פערשיעדענע זאכען, נאר ניט געדענקענדיג וועגען דעם, ווען ער איז אין וואכענדען צושטאנד; נאכט־וואנדלונג.

somnam'bulist *n.* (סאמ-נעמ'-ביו-ליסט) א סאמנאמבוליסט, א נאכט־וואנדלער, א שלאף־וואנדלער, איינער וואס געהט ארום שלאפענדיג.

somnambulis'tic *a.* (סאמ-נעמ-ביו-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו סאמנאמבוליזם אדער צו א סאמנאמבוליסט. ז. ***somnambulism***

som'nia *n.* (סאמ'-ני-א) חלומות. ז. ***somnium***

som'nial *a.* (סאמ'-ני-על) וואס איז שייך צו א חלום אדער חלומות.

som'niative *a.* (סאמ'-ני-ע-טיוו) וואס איז שייך צו חלומ'ען; וואס איז שייך צו חלומות, וואס בריינגט ארויס חלומות.

som'niatory *a.* (סאמ'-ני-ע-טא-רי) ז. ***somniative***

somnic'ulous *a.* (סאמ-ניק'-יו-לאס) שלעפריג.

somnifa'cient *n. and a.* (סאמ-ני-פיי'-שיענט) עטוואס וואס ווירקט צום איינשלאפען; איינשלעפערענד.

somnif'erous *a.* (סאמ-ניפ'-ע-ראס) איינשלעפערענד; וואס ווירקט צום איינשלאפען.

somnif'ic *a.* (סאמ-ניפ'-איק) ז. ***somniferous***

somnif'ugous *a.* (סאמ-ניפ'-יו-גאס) וואס פערטרייבט דעם שלאף.

somnil'oquence *n.* (סאמ-ניל'-א-קהוענס) דאס רעדען אין שלאף.

somnil'oquism *n.* (סאמ-ניל'-א-קהוויזם) ז. ***somniloquence***

somnil'oquist *n.* (סאמ-ניל'-א-קהוויסט) איינער וואס רעדט פון שלאף.

somnil'oquous *a.* (סאמ-ניל'-א-קהוואס) וואס קען רעדען פון שלאף, וואס רעדט פון שלאף.

somnil'oquy *n.* (סאמ-ניל'-א-קהווי) דאס רעדען פון שלאף; דאס רעדען בעת נאכט־וואנדלונג [ז. ***somnambulism***].

somnip'athy *n.* (סאמ-ניפ'-ע-טהי) א שלאף וואס קומט דורך היפנאטישער קראפט.

som'nium *n.* (סאמ'-ני-אם) א חלום; פערחלומ'טקייט; האלב־וואכענדער צושטאנד.

som'nolence *n.* (סאמ'-נא-לענס) שלעפעריגקייט.

som'nolency *n.* (סאמ'-נא-לענ-סי) ז. ***somnolence***

som'nolent *a.* (סאמ'-נא-לענט) שלעפעריג.

som'nolently *adv.* (סאמ'-נא-לענט-לי) אויף א שלעפעריגען שטייגער.

som'nolism *n.* (סאמ'-נא-ליזם) א מעזמערישער שלאף; די לעהרע וועגען מעזמערישען שלאף. ז. ***mesmerism***

so much (סאו מאטש) אזוי פיעל.

so much as (סאו מאטש עז) אויף וויפיעל.

son *n.* (סאן) א זוהן.

sonab'ile *a.* (סא-נעב'-אי-לע) אין מוזיק — קלינגענד, אבקלינגענד.

so'nance *n.* (סאו'-נענס) ז. ***sonancy***

so'nancy *n.* (סאו'-נענ-סי) דאס האבען א קלאנג; דאס זיין קלינגענד; א קלאנג.

so'nant *a. and n.* (סאו'-נענט) קלינגענד, וואס האט א קלאנג; א קלינגענדער בוכשטאב.

sona'ta *n.* (סא-נא'-טא) א סאנאטע, א שטיק מוזיק צום שפיעלען מיט אן אינסטרומענט, א מוזיק־שטיק אין דריי אדער פיער זעצע אדער אבטיילונגען וואס ווערט מעהרסטענס געשפיעלט אויף קלאוויר.

son'cy *a.* (סאנ'-סי) גליקליך; אויפגעלעבט, פרעהליך; גוט געשטימט.

song *n.* (סאהנג) 1. א געזאנג; 2. א ליעד, א געדיכט; 3. פאעזיע; 4. א קלייניגקייט, א גארנישט, א שיבעש.

4. He bought it for a **song**.

song'-bird *n.* (סאהנג'-בוירד) א זינג־פויגעל.

song'-book *n.* (סאהנג'-בוק) א ליעדער־בוך.

song'-craft *n.* (סאהנג'-קרעפט) די ליעדער־קונסט [די קונסט צו פערפאסען ליעדער].

song'ful *a.* (סאהנג'-פול) נעניינט אדער פעהיג צום זינגען; מעלאדיש.

song'less *a.* (סאהנג'-לעס) ניט זינגענדיג; וואס זינגט ניט.

song'man *n.* (סאהנג'-מען) א זינגער; א ליעדער־זינגער.

Song of Sol'omon (סאהנג אוו סאל'-א-מאן) שיר השירים פון שלמה המלך.

Song of Songs (סאהנג אוו סאהנגז) שיר השירים [פון שלמה המלך].

song'-spar'row *n.* (סאהנג'-ספער'-או) דער זינג־שפערלינג [אזא קליין נארד־אמעריקאניש זינג־פויגעלע].

song'ster *n.* (סאהנג'-סטער) א זינגער; א ליעדער־זינגער; א ליעדער־שרייבער; א זינג־פויגעל.

song'stress *n.* (סאהנג'-סטרעס) א זינגערין; א ליעדער־זינגערין.

song'-thrush *n.* (סאהנג'-טהראש) די זינג־דראסעל [אזא זינג־פויגעל].

sonifac'tion *n.* (סאנ-אי-פעק'-שאן) דאס מאכען א גערויש [ווי געוויסע אינזעקטען].

son'ifer *n.* (סאנ'-אי-פער) א הער־אינסטרומענט פאר האלב־טויבע.

sonif'erous *a.* (סא-ניפ'-ע-ראס) וואס בריינגט ארויס אדער נים ארויס א קלאנג.

son'-in-law' *n.* (סאנ'-אינ-לאה') אן איידים, א שווינער־זוהן.

son'net *n. and v.* (סאנ'-עט) א סאנעט [אזא געדיכט פון פיערצעהן צייל ען]; א ליעד, א קורצע פאעמא; פערפאסען סאנעטען.

sonneteer' *n. and v.* (סאנ-ע-טיער') א סאנעטען־דיכטער, א פערפאסער פון קורצע געדיכטע; פערפאסען סאנעטען, שרייבען גראמען.

son'netist *n.* (סאנ'-עט-איסט) א סאנעטען־דיכטער; א פערפאסער פון קורצע געדיכטע.

son'netize *v.* (סאנ'-עט-איז) מאכען סאנעטען; בעזינגען אין סאנעטען. ז. ***sonnet***

sonnetteer' *n. and v.* (סאנ-ע-טיער') ז. ***sonneteer***

son'nettist *n.* (סאנ'-עט-איסט) ז. *sonnetist*

son'net-wri'ter *n.* (סאנ'-עט-ראי'-טער) א סאנעטען־ריכטער, א שרייבער פון קורצע געדיכטע.

son'ny *n.* (סאנ'-אי) זוהנעלע.

son of a bitch (סאן אוו ע ביטש) א פאדלעץ, א געמיינער הונד, א ממזר בן הנדה.

son of a gun (סאן אוו ע גאן) א פאדלעץ, א געמיינער יונג, אן אויסוואורף.

Son of God (סאן אוו גאד) קריסטוס.

Son of Heav'en (סאן אוו העוון) דער הימעלס־זוהן [דער טיטול פון די אמאליגע כינעזישע קייזארים].

son of man (סאן אוו מען) מענשען־זוהן [בן אדם].

sonom'eter *n.* (סא-נאמ'-ע-טער) א טאן־מעסטער [אן אינסטרומענט צום אבּ־פּראבּירען סטרונעס פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; אן אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט אבצופּראבּירען טויבקייט; אן עלעקטרישער אפּאראט צו פּראבּירען מעטאלען.

sono're *adv.* (סא-נאו'-רע) — אין מוזיק הויך, קלינגענד.

sonores'cence *n.* (סאו-נא-רעס'-ענס) די פעהיגקייט ארויסצוגעבען קלאנגען אונטער דער ווירקונג פון היץ־שטראהלען. ז. *radiophony*

sonores'cent *a.* (סאו-נא-רעס'-ענט) וואס גיט ארויס קלאנגען אונטער דער ווירקונג פון היץ־שטראהלען.

sonorif'ic *a.* (סאו-נא-ריפ'-איק) ז. *soniferous*

sonor'ity *n.* (סא-נאר'-אי-טי) דאס קלינגען, דאס זיין קלינגענדיג.

sono'rous *a.* (סא-נאו'-ראס) קלינגענד; הויך־קלינגענד; העל־קלינגענד; קלאנגפול, וואויל־קלינגענד.

sono'rous fig'ures (סא-נאו'-ראס פיג'-יורז) קלאנג־פיגורען, די פיגורען וועלכע בילדען זיך דורך די וויבּראציאנען פון א קלאנג [ווען מען שיט ארויף א דינעם שיכט זאמד אויף א פּלאטע פון גלאז אדער מעטאל און מען גיט א ציה מיט א סמיק אויף דעם ראנד פון דער פּלאטע, דאן קומט פאר אין פערבינדונג מיט דעם טאן, וואס עס ווערט געהערט, א געוויסע בעוועגונג פון די זאמד־טייל־כעלעך און עס בילדען זיך פיגורען אויף דער פּלאטע].

sono'rously *adv.* (סא-נאו'-ראס-לי) קלינגענדיג; מיט א קלאנג; מיט א הויכען אדער העלען קלאנג.

sono'rousness *n.* (סא-נאו'-ראס-נעס) ז. *sonority*

Sons of Lib'erty (סאנז אוו ליב'-ער-טי) איינער פון די געהיימע פעראיינען אין די ענגליש־אמעריקאנישע קאלאניעס, וועלכע האבען שפּעטער געבילדעט די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס האבען זיך געגרינדעט אין די יאהרען 1773—74 צו בעפרייען אמעריקא פון דער הערשאפט פון ענגלאנד.

son'sy *a.* (סאנ'-סי) ז. *soncy*

soon *adv.* (סוהן) 1. באלד; גלייך; 2. שנעל; 3. פריהער, בעפאר; 4. גערן, וויליג, בעסער, ליעבער.

1. I hope to see you **soon**. 2. It shall be done **sooner** and with less cost. 3. He went away somewhat **sooner** than I expected. 4. I would as **soon** resign my position.

soon'er *adv.* (סוהנ'-ער) שנעלער; פריהער; גיכער; בעסער.

soon'er or la'ter (סוהנ'-ער אהר ליי'-טער) פריהער אדער שפּעטער, אין וועלכער עס איז צייט.

soon'er said than done (סוהנ'-ער סעד טהען דאן) לייכטער געזאגט איידער געטהאן.

soon'est *adv.* (סוהנ'-עסט) אין דער שנעלסטער צייט, אם פריהסטען.

soon got, soon gone (סוהן גאט, סוהן גאהן) שנעל געוואונען, שנעל צורונען.

soot *n. and v.* (סוט) סאזשע, רוס; בעדעקען מיט סאזשע.

soot'-can'cer *n.* (סוט'-קענ'-סער) א סאזשע־ראק [אזא קראנקהאפטער אנוואוקס ביי קוימען־רייניגער, פעראורזאכט פון רוס אדער סאזשע].

soot'flake *n.* (סוט'-פליייק) א שטיקעל סאזשע; א פלעק, א שמיער.

soothe *v.* (סוהטה) לאשטשען, מאכען קאמפּלימענטען; איינשטילען, בערוהיגען, בעזענפטיגען; לינדערען; מילדערען.

sooth'er *n.* (סוהטה'-ער) א שמייכלער.

sooth'ing *n.* (סוהטה'-אינג) דאס שמייכלען, דאס חנפ'ענען; שמייכלעריי; בערוהיגונג, איינשטילונג; דאס בערוהיגען, דאס איינשטילען.

sooth'ingly *adv.* (סוהטה'-אינג-לי) שמייכלעריש; לאשטשענדיג; בערוהיגענדיג, איינשטילענדיג.

sooth'say *v.* (סוהטה'-סיי) פּראפעצייען, נביאות זאגען, פארויסזאגען די צוקונפט.

sooth'sayer *n.* (סוהטה'-סיי-ער) א פּראפעצייער, א נביאות־זאגער.

sooth'saying *n.* (סוהטה'-סיי-אינג) נביאות־זאגעריי, פּראפעצייאונג, נביאות.

soot'ily *adv.* (סוט'-אי-לי) רוסיג, מיט רוס, מיט סאזשע.

soot'iness *n.* (סוט'-אי-נעס) סאזשיגקייט, רוסיגקייט.

soot'ish *a.* (סוט'-איש) רוסיג; ווי רוס, ווי סאזשע.

soot'less *a.* (סוט'-לעס) אהן רוס, אהן סאזשע.

soot'-wart *n.* (סוט'-הוואהרט) ז. *soot-cancer*

soot'y *a. and v.* (סוט'-אי) וואס גיט ארויס סאזשע אדער רוס; וואס בעשטעהט פון סאזשע; סאזשיג, רוסיג, בעדעקט מיט סאזשע אדער רוס; ווי סאזשע, ווי רוס; דונקעל, שווארץ; אבשווארצען מיט סאזשע.

sop *n. and v.* (סאפּ) אן איינגעטונקטער ביסען, אן איינגעטונקטעס שטיקעל; א קליין שטיקעל, א ברעקעל; א ווערטהלאזע זאך; א געשענק, א מתנה; שוחד, כאבאר, לאפּקע; טונקען, איינטונקען; איינזויגען; דורכנעצען; דורכגעווייקט ווערען.

soph *n.* (סאף) א סטודענט אין דעם צווייטען יאהר פון זיין שטודיום.

soph'ic *a.* (סאפ'-איק) קלוג, געלעהרט; וואס איז שייך צו קלוגהייט אדער געלעהרטקייט.

soph'ical *a.* (סאפ'-אי-קעל) ז. *sophic*

soph'ically *adv.* (סאפ'-אי-קעל-אי) מיט קלוגהייט, מיט געלעהרטקייט.

soph'ism *n.* (סאפ'-איזם) א סאפיזם, א פאלשער שלוס, א פּלפּול, א שיינבארער לאגישער בעווייז.

soph'ist *n.* (סאפ'-איסט) א סאפיסט, א בעל פּלפּול'ניק, א פשט'לעך־מאכער, א דרעה־קאפּ; א לעהרער פון פילאזאפיע און רעטאריק [רעדע־קונסט] אין אלטען גריכענלאנד; א ספּעציאליסט.

soph'ister *n.* (סאפ'-איס-טער) א געלעהרטער, א לעהרער, א פילאזאפיע־לעהרער; א סאפיסט, א בעל־פּלפּול'ניק; א סטודענט, וואס איז שוין דאס צווייטע יאהר אין אוניווערזיטעט.

sophis'tic *a. and n.* (סא-פיס'-טיק) סאפיסטיש, פערדרעהט, אויסגע'פשט'עלט, פּלפּול'דיג; די מעטאדען פון די אמאליגע גריכישע סאפיסטען.

sophis'tical *a.* (סא-פיס'-טי-קעל) סאפיסטיש, פערדרעהט, פּלפּול'דיג, וואס איז אויסגע'פשט'עלט.

sophis'tically *adv.* (סא-פיס'-טי-קעל-אי) אויף א סאפיסטישען אופן, מיט סאפיזם, דורך פשט'לעך.

sophis'ticalness *n.* (סא-פיס'-טי-קעל-נעס) דאס זיין סאפיסטיש ז. *sophism*

sophis'ticate *v.* (סא-פיס'-טי-קייט) פערדרעהען, פעלשען, פערפעלשען; פערדארבען.

sophistica'tion *n.* (סא-פיס-טי-קיי'-שאן) א סאפיזם; די אנווענדונג פון סאפיזם [ז. *sophism*]; דאס פשט'לען, דאס פּלפּול'ען; א פּלפּול, א פשט'על; א פעלשונג; פעלשונג, פערדארבונג; א געפעלשטע זאך; א פעלשונגס־מיטעל.

sophis'ticator *n.* (סא-פיס'-טי-קיי-טאר) א פעלשער, א פערדרעהער, א פערדארבער.

sophis'ticism *n.* (סא-פיס'-טי-סיזם) די פילאזאפיע און מעטאדען פון די סאפיסטען אין אלטען גריכענלאנד.

soph'istry *n* (סאפ'-איס-טרי) סאפיסטעריי, די מעטאדען און לעהרען פון די סאפיסטען אין אלטען גריכענלאנד; פאלשע לאגיק, דריידלעך, פשט'לעך.

soph'omore *n. and a.* (סאפ'-א-מאור) א סטודענט אין צווייטען יאהר פון זיין שטודיום אין אוניווערזיטעט; וואס איז דאס צווייטע יאהר אין אוניווערזיטעט; וואס איז שייך צו דעם שטודיום פון צווייטען יאהר אין אוניווערזיטעט.

sophomor'ic *a.* (סאפ-א-מאר'-איק) וואס איז שייך צו דעם צווייטען קורס פון שטודיום אין אוניווערזיטעט; וואס איז שייך צו א סטודענט אין דעם צווייטען יאהר פון זיין שטודיום; באמבאסטיש, מיט הויך־קלינגענדע אדער אויפגעבלאזענע ווערטער; איינגעבילדעט; אונענטוויקעלט, האלב־אונוויסענד.

sophomor'ical *a.* (סאפ-א-מאר'-אי-קעל) ז. *sophomoric*

so'pient *n.* (סאו'-פּי-ענט) אן איינשלעפערונגס־מיטעל.

so'pite *v.* (סאו'-פּאיט) לעגען שלאפען; איינשטילען; איינשלעפערען.

so'por *n.* (סאו'-פּאר) א טיעפער אוננאטירליכער שלאף; לעטארגיע, היהנערפלעט.

soporif'erous *a.* (סאו-פּא-ריפ'-ע-ראס) איינשלעפערענד.

soporif'erously *adv.* (סאו-פּא-ריפ'-ע-ראס-לי) איינשלעפערענדיג.

soporif'erousness *n.* (סאו-פּא-ריפ'-ע-ראס-נעס) די איינשלעפערענדע קראפט; די איינשלעפערענדע אייגענשאפט.

soporif'ic *a. and n.* (סאו-פּא-ריפ'-איק) איינשלעפערענד, וואס שלעפערט איין; א שלאף־מיטעל.

so'porose *a.* (סאו'-פּא-ראוס) ז. *soporous*

so'porous *a.* (סאו'-פּא-ראס) וואס פעראורזאכט א טיעפען שלאף; וואס שלעפערט שטארק איין.

sop'per *n.* (סאפּ'-ער) אן איינטונקער, איינער וואס טונקט איין שפּייז צום עסען.

sop'ping *a.* (סאפ'-אינג) דורכווייקענד, דורכנעצענד; דורכגעווייקט.

sop'py *a.* (סאפ'-אי) נאס, פייכט, דורכגענעצט.
It is a soppy day.

so'pra *adv.* (סאו'-פרא) — אין מוזיק איבער, העכער.

sopra'nist *n.* (סא-פרא'-ניסט) א סאפראנא־זינגער, איינער וואס זינגט מיט א סאפראנא־שטימע.

sopra'no *n. and a.* (סא-פרא'-נאו) א סאפראנא, א דיסקאנט, אן אויבער־שטימע [א דינע הויכע שטימע פון א פרוי אדער פון א מאנספערזאן אין די אינגעל־יאהרען]; א סאפראנא־זינגער; א מוזיקשטיק וואס ווערט געזונגען דורך א סאפראנא־שטימע; סאפראנאדיג, פון א סאפראנא.

sopra'no clef (סא-פרא'-נאו קלעף) אין מוזיק — דער דיסקאנט־שליסעל [דער *C* שליסעל ווען ער ווערט געשטעלט אויף דער אונטערשטער נאטען־ליניע].

sorb *n.* (סאהרב) דער שלאמוקסנע בוים, דער ראבינעס־בוים, דער בערגעשען־בוים [אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען בינטלעך רויטע זויערע יאגדעס]; דער שפערבער־בוים; ראבינעס, שלאמוקסנעס [די יאגדעס פון א ראבינעס־בוים אדער שלאמוקסנע בוים].

sorbefa'cient *a. and n.* (סאהר-בי-פיי'-שיענט) וואס פעראורזאכט איינזויגונג; א מיטעל צו פעראורזאכען איינזויגונג.

sor'bet *n.* (סאהר'-בעט) ז. ***sherbet***.

sor'bic *a.* (סאהר'-ביק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון א שפערבער־בוים אדער ראבינעס־בוים.

sor'bic ac'id (סאהר'-ביק עס'-איד) א כעמישע זויערע וואס ווערט ערהאלטען פון ראבינעס אדער שלאמוקסנעס.

sorbi'tion *n.* (סאהר-ביש'-אן) אריינטרינקונג, אריינזופונג.

sor'cerer *n.* (סאהר'-סער-ער) א צויבערער, א מכשף.

sor'ceress *n.* (סאהר'-סער-עס) א צויבעריז, א מכשפה.

sor'cerous *a.* (סאהר'-סער-אס) צויבעריש, כשוף'דיג.

sor'cery *n.* (סאהר'-סער-אי) צויבעריי, כשוף; א צויבער, א כשוף.

sor'des *n.* (סאהר'-דיז) אונריינקייט, שמוץ; אבפאל; אבזאץ; פסולת; אן אנגעוואקסענער שיכט אויף די ליפען און אויף די צייהנער פון פיעבער־קראנקע.

sor'det *n.* (סאהר'-דעט) ז. ***sordine***.

sor'did *a.* (סאהר'-דיד) 1. שמוציג; 2. געמיין, נידריג, נידערטרעכטיג; עגאאיסטיש.
1. The poor must unwillingly live sordid lives. 2. His sordid ambition led to his undoing.

sor'didly *adv.* (סאהר'-דיד-לי) אויף א שמוציגען אופן; אויף א געמיינעם אדער נידערטרעכטיגען אופן.

sor'didness *n.* (סאהר'-דיד-נעס) שמוציגקייט; גראבקייט; געמיינהייט; נידערטרעכטיגקייט; עגאאיזם.

sor'dine *n.* (סאהר'-דין) א זארדינע אדער א דעמפפער [דער פעדאל פון א קלאוויר וואס ווערט בענוצט ווייכער צו מאכען דעם קלאנג].

sordi'no *n.* (סאהר-די'-נאו) ז. ***sordine***.

sor'dor *n.* (סאהר'-דאר) שמוץ; אבפאל.

sore *n., a. and adv.* (סאור) א וואונדארט, וואונד־פלייש; א וואונד; א וועהטאג; א געשוויר; אן אונגליק, א צרה; קומער, שמערץ; א שמערצליכער פערדרוס; א פיער־יעהריגער הירש; אן איין־יעהריגער פאלק [רויב־פויגעל]; שמערצהאפט, שמערצליך; שלעכט אדער שווער פיהלענד; מיט גייסטיגע שמערצען; פערביטערט; געדריקט, שלעכט געשטימט; פערדריסליך, טרויעריג; העפטיג, שטארק, שלעכט, שווער; עקסטרעם, אויסערארדענטליך, אויסערגעוועהנליך.

sore eyes (סאור איז) קאליע אדער קראנקע אויגען.

sore'head *n.* (סאור'-העד) איינער וואס האט א קראנקען קאפ; אן אונצופריעדענער מענש; איינער וואס האט קריוודעס.

sore'ly *adv.* (סאור'-לי) שמערצליך, שמערצהאפט; פערדריסליך, מיט א שווערען געמיט; העפטיג, שטרענג; עקסטרעם.

sore'ness *n.* (סאור'-נעס) שמערצהאפטיגקייט, שמערצליכקייט, וועהטאג; פיין; א שמערץ־געפיהל, א קרענקונג, א טיעפער פערדרוס; פיינליכקייט; העפטיגקייט.

sor'gho *n.* (סאהר'-גאו) ז. ***sorghum***.

sor'ghum *n.* (סאהר'-גאם) מאהר־הירזש אדער דורא, אזא גראז־ראהר, וועלכער ענטהאלט אין זיך א צוקערדיגען זאפט; סיראפ אדער צוקער־זאפט פון דיעזען גראז־ראהר.

sori'tes *n.* (סא-ראי'-טיז) אין פילאזאפיע — א סאפיזם וואס בעשטעהט אין דעם, דאס אויסגעהענדיג פון א רייה ריכטיגע בעהויפטונגען ווערט מען געצוואונגען אויף א כלומר'שט לאגישען וועג צו קומען צו א פאלשען שלום [צ. ב. איין זאמד־קערנדעל איז ניט קיין קופע זאמד, ווען מען לעגט צו צו דעם ערשטען זאמד־קערנדעל א צווייטען, קען אלזא, דער צווייטער דעם ערשטען ניט מאכען פאר א קופע, פאלגליך זיינען אפילו א ביליאן זאמד־קערנדלעך ניט קיין קופע]; א קעטען־שלום [א רייה פון בעהויפטונגען וועלכע שליסען זיך איינע אין די אנדערע און פון וועלכע עס קומט ארוים איין שלום].

soro'ral *a.* (סא-ראו'-רעל) שוועסטערליך.

soror'icide *n.* (סא-ראר'-אי-סאיד) א שוועסטער־מארד; א שוועסטער־מערדער.

soro'sis *n.* (סא-ראו'-סיס) א פרוכט וואס איז ארויסגעוואקסען פון מעהרערע בליהונגען און צונויפגעוואקסענע בלעטער [ווי אנאנאס, ברויט־פרוכט א. ד. ג.].

sor'rel *n. and a.* (סאר'-על) שטשאווי, זויער־אמפער, שטשאוועל [אזא פלאנצע מיט זויערע בלעטלעך וואס ווערט בענוצט אלס שפייז]; א געל־ברוינער קאליר; א געל־ברוינעס פערד; געל־ברוין [וועגען פערד]

sor'rel-tree *n.* (סאר'-על-טריע) א מין קליינער בוים מיט בלעטער וואס בלייבען גרין דאס גאנצע יאהר

sor'rily *adv.* (סאר'-אי-לי) פיינליך, שמערצליך, פערדריסליך; עלענד, ערבארמליך; טרויעריג, בעטריבט.

sor'riness *n.* (סאר'-אי-נעס) שמערצליכקייט, פיינליכקייט, פערדריסליכקייט; עלענדקייט, ערבארמליכקייט; טרויעריגקייט, בעטריבטקייט.

sor'row *n. and v.* (סאר'-או) טרויער, קומער, לייד; פערדרוס, ערגערנים; טרויעריגקייט; בעטריבונג; זיך פיהלען בעטריבט אדער טרויעריג; זיין אין פערדרוס אדער אין קומער; זיך קרענקען; טרויערען; זיך פיהלען נידערגעשלאגען; בעטרויערען; בעדויערען.

sor'rower *n.* (סאר'-א-ער) א טרויערער, א בעדויערער.

sor'rowful *a.* (סאר'-א-פול) טרויעריג; בעטריבט; געקרענקט; קלעגליך, עלענד, יאמערליך.

sor'rowfully *adv.* (סאר'-א-פול-אי) מיט טרויער, מיט קומער; בעטריבט, קלעגליך, יאמערליך.

sor'rowfulness *n.* (סאר'-א-פול-נעס) טרויעריגקייט, קומער; ערגערנים, פערדרוס.

sor'rowless *a.* (סאר'-א-לעס) אהן קומער, אהן לייד; אהן טרויער; אהן פערדרוס אדער ערגערנים.

sor'row-strick'en *a.* (סאר'-או-סטריק'ן) געטראפען פון טרויער אדער קומער; בעטריבט, געקרענקט.

sor'ry *a.* (סאר'-אי) טרויעריג, בעטריבט; בעקימערט; פערדריסליך, געקרענקט; אונגליקליך; עלענד; ערבארמליך; יאמערליך; ווערטהלאז, לומפיג.

sor'ry fig'ure (סאר'-אי פיג'-יור) א טרויעריגע, עלענדע פיגור.
He was a sorry figure at the convention.

sort *n. and v.* (סאהרט) א זארט, א גאטונג; די ארט; דער אופן; די נאטור, דער כאראקטער [פון עטוואס]; איינטיילען; איינטיילען אין קלאסען אדער ראנגען; אבזונדערען; זארטירען; איינזארטירען; צוזאמענפאסען; צופאסען; זיין פון דעמזעלבען זארט, הארמאנירען, איינשטימען, זיין גלייך; זיך צופאסען, זיך צוזאמענפאסען.

sor'table *a.* (סאהר'-טעבל) זארטירט; פון פערשיעדענע זארטען; אנגעמאסטען; פאסענד; צוגעפאסט.

sor'tably *adv.* (סאהר'-טע-בלי) אנגעמאסטען, צוגעפאסט.

sor'ter *n.* (סאהר'-טער) א זארטירער.

sor'tes *n.* (סאהר'-טיז) א מין גורל־ווארפען צו טרעפען די צוקונפט דורך דער ביבעל [וועלכע מען עפענט אויף ווי עס פאלט אוים און מען שטעלט זיך אב אויף'ן זאץ, אויף וועלכען דאס אויג פאלט צום ערשטען] אדער דורך אויסגעשריבענע זעצע פון וועלכען עס איז בוך [פערשיעדענע זעצע פון בעליעבטע שריפטשטעלער ווערען אויפגעשריבען אויף בעזונדערע צעטעלעך און נאכדעם, ווען זיי ווערען דורכגעמישט, נעהמט מען ארוים איינס פון די צעטעלעך וואס פאלט אין האנד און פון זיין אינהאלט זוכט מען צו טרעפען די צוקונפט].

sor'tes Virgilia'næ (סאהר'-טיז וואיר-דזשי-לי-איי'-ניע) דאס ווארפען גורל געברויכענדיג די ווערק פון דעם פאעט ווירגיליוס. ז. ***sortes***.

sor'tie *n.* (סאהר'-טיע) אן איבערפאל וואס א מיליטער־אבטיילונג פון א בעלאגערטען גארניזאן מאכט אויף די בעלאגערער; אן איבערפאל.

sor'tilege *n.* (סאהר'-טי-לעדזש) דאס גורל־ווארפען; דאס טרעפען אדער פארויסזאגען דורך ווארפען גורל; צויבעריי, כשוף.

sortile'gious *a.* (סאהר-טי-לי'-דזשאס) וואס איז שייך צו גורל־ווארפען.

sor'tilegy *n.* (סאהר'-טי-לעדזש-אי) ז. ***sortilege***.

sor'ting *n.* (סאהר'-טינג) דאס זארטירען, דאס איינטיילען אין זארטען.

sorti'tion *n.* (סאהר-טיש'-אן) דאס ווארפען גורל.

sort'ment *n.* (סאהרט'-מענט) דאס זארטירען, די זארטירונג, די איינזארטירונג.

so'-so *a.* (סאו'-סאו) ניש'קשה'דיג, קיין בייז ניט, צו דערטראגען.

so so (סאו סאו) קיין בייז ניט, ניש׳קשה, צו דערליידען.

soss *v., n. and adv.* (סאס) מאכען שמוציג אדער נאס; א שווערער אונגעלומפערטער פאל; א שווערער, אונגעלומפערטער מענש; אונגעלומפערט.

sostenu'to *a.* (סאס-טע-נוה׳-טא) אין מוזיק — אנהאלטענד, אויסציהענד אדער פערלענגערענד דעם קלאנג.

sot *n. and v.* (סאט) א שוטה, א באלוואן; א מענש מיט א פערטרונקענעם שכל; א פיאניצע, א שכור; פיאנסטווען, שכור׳ען; מאכען דום אדער נאריש; פערטעמפען דעם שכל.

soteriol'ogy *n.* (סא-טי-רי-אל׳-א-דזשי) היגיענע, די געזונדהייטס־לעהרע; דער טייל פון דער קריסטליכער טעאלאגיע וואס פערנעהמט זיך מיט דער זעליגקייט פון מענשען דורך יעזוס קריסטוס.

so that (סאו טהעט) כדי אז; מיט דעם צוועק אדער מיט דעם רעזולטאט; אין פאל ווען; אויב.

so to say (סאו טו סיי) אזוי צו זאגען, געברויכענדיג דעם אויסדרוק.

so to speak (סאו טו ספיעק) ז. *so to say*.

sot'tish *a.* (סאט׳-איש) דום, נאריש; איבערגעגעבען דעם טרונק, אריינגעטהאן אין שכרות.

sot'tishly *adv.* (סאט׳-איש-לי) מעשה שכור; נאריש, דום, אהן שכל.

sot'tishness *n.* (סאט׳-איש-נעס) דומהייט; טעמפקייט פון שכל; דאס זיין טעמפ פון שכרות; בעזויפענקייט, איבערגעגעבענהייט צו שכרות.

sot'to *prep.* (סאט׳-טא) אונטער.

sot'to vo'ce (סאט׳-טא וואו׳-טשיי) מיט א נידריגען טאן, מיט אן איינגעהאלטענער שטימע.

sot'-weed *n.* (סאט׳-הוויעד) טאבאק.

sou *n.* (סוה) א סו [א פראנצויזישע קופערנע מטבע וואס איז אונגעפעהר גלייך צו אן אמעריקאנער סענט].

soubrette' *n.* (סוה-ברעט׳) א סוברעטע, אן אקטריסע וואס שפיעלט אדער זינגט אין לייכטע לעבעדיגע ראלען פון א קאמעדיע; אן אקטריסע וואס שפיעלט די ראלע פון א דיענסט־מיידעל אין א קאמעדיע.

soubriquet' *n.* (סוה-ברי-קיי׳) ז. *sobriquet*.

sou'chong *n.* (סוה׳-שאנג) א מין שווארצע טהעע.

souf'fle *n.* (סוהפל) אין מעדיצין — א רוישענדער קלאנג, א קלאנג ווי פון בלאזען.

souffleur' *n.* (סוה-פלויר׳) א סופליאר [איינער וואס זאגט אונטער די ווערטער די אקטיארען בעת׳ן שפיעלען].

sough *n. and v.* (סאו) א רוישען, ברויזען אדער פייפען ווי פון ווינד; א זיפץ, אן אטהעם־צוג; רוישען, ברויזען, פייפען ווי דער ווינד.

sought (סאהט) געזוכט. ז. *seek*.

sought af'ter (סאהט עפ׳-טער) געווינשט, פערלאנגט.

He is a much sought after lecturer.

soul *n.* (סאול) די זעעלע, די נשמה; דער גייסט; דער תוך אדער עסענץ פון עפעס; א גייסטיגעס וועזען; דאס מענשליכע וועזען; א מענש.

soul'-blind *a.* (סאול׳-בלאינד) שטאק־בלינד, פאלשטענדיג בלינד.

soul'-deaf *a.* (סאול׳-דעף) פאלשטענדיג טויב.

souled *a.* (סאולד) וואס האט א נשמה; מיט א נשמה, מיט א געפיהל.

soul'-fear'ing *a.* (סאול׳-פיער׳-אינג) וואס דערשרעקט די נשמה, וואס ווארפט אן א שרעק.

soul'ful *a.* (סאול׳-פול) הארציג, געפיהלפול, פול מיט נשמה אדער געפיהל; וואס דריקט אויס א שטארקען געפיהל.

soul'fully *adv.* (סאול׳-פול-אי) אויף א הארציגען אדער געפיהלפאלען אופן.

soul'fulness *n.* (סאול׳-פול-נעס) הארציגקייט, געפיהל; דאס זיין פול מיט נשמה אדער געפיהל.

soul'-kill'ing *a.* (סאול׳-קיל׳-אינג) וואס טויטעט די נשמה; וואס רואינירט דעם גייסט.

soul'less *a.* (סאול׳-לעס) אהן א זעעלע, אהן א נשמה; אהן גייסט, אהן לעבען; טויט; אהן אן אויסדרוק, וואס דריקט ניט אויס קיין געדאנק אדער געפיהל; גייסטלאז, געמיין, נידריג.

soul'lessness *n.* (סאול׳-לעס-נעס) דאס זיין אהן א נשמה; דאס זיין אהן לעבען; גייסטלאזיגקייט, געמיינהייט.

soul'-sick *a.* (סאול׳-סיק) גייסטיג קראנק.

soul'-vexed *a.* (סאול׳-וועקסט) וואס ליידט גייסטיג.

soul'-wor'ship *n.* (סאול׳-הוואיר׳-שיפ) די פערגעטערונג פון גייסטער; דאס גלויבען אין דעם לעבען פון א גייסט וועלכער בלייבט נאך א פערשטארבענעם.

sound *n., a., adv. and v.* (סאונד) א קלאנג; א טאן; א פוסטער קלאנג; א זאנד [א שפיזעל־עהנליכער כירורגישער אינסטרומענט צו אונטערזוכען עפנונגען אדער רעהרען אין קערפער]; א זונד, א מעער־ענגע [א שמאלער וואסער־דורכגאנג פון איין ים צו א צווייטען אדער פון אן אינזעל צום קאנטינענט]; דער פענכער פון א פיש; א טינט־פיש; געזונד, גאנץ, ניט פערוואונדעט, געזונד אויף אלע גליעדער; עהרליך, עהרווירדיג, טאדעללאז; בעגרינדעט; גרינדליך; שטארק, פעסט, טיכטיג; אהן פעהלערען; פעהלערלאז; ריכטיג, קארעקט; לאגיש; געזעצליך; אונגעשטערט, אונאונטערבראכען [וועגען שלאף]; רעכטגלויביג, ארטאדאקסיש; היילען, מאכען געזונד; געהיילט ווערען, געזונד ווערען; גרונטעווען, מעסטען די טיעפקייט; מעסטען די טיעפקייט מיט א בליי־שנור, אראבלאזען די בליי־שנור; זיך אראבלאזען אויף׳ן גרונד; פראבירען מיט א זאנד; זאנדירען, אונטערזוכען, עקזאמענירען, אויספרובירען, אויספארשען; פראבירען אדער אויספארשען אימעצענס מיינונג; קלינגען; ארויסגעבען א קלאנג; מאכען קלינגען; מאכען א גערויש, רוישען; בלאזען, טרובען; אויסקלינגען, בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; אויסגעקלונגען ווערען, פערעפענטליכט ווערען; שיינען צו זיין עהנליך; אויסדריקען, אויסשפרעכען; געבען א בעפעהל אדער סיגנאל דורך א געוויסען קלאנג.

sound a note of warn'ing (סאונד ע נאוט אוו הוואהרנ׳-אינג) געבען אן אזהרה אדער א ווארנונג; ווארנען, מזהיר זיין.

sound asleep' (סאונד ע-סליעפ׳) אין א טיעפען שלאף.

sound'board *n.* (סאונד׳-באורד) דאס רעזינאנץ־ברעט אדער קלאנג־ברעט פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט [אזא האלץ־ברעטעל אין א קלאוויר, ארגעל, פיעדעל, גיטארע א. ד. ג. צו פערשטארקען דעם טאן]; דאס קלאנג־ברעט אויף א בימה אדער קאנצעל [אן אנגעבויגען דעקעל איבער א בימה אדער קאנצעל צו געבען דער שטימע פון דעם רעדנער די ריכטונג צום פובליקום].

sound'-bone *n.* (סאונד׳-באון) דער ביין פון א פיש, וואס געפינט זיך נעבען דעם לופט־פענכער.

sound'-bow *n.* (סאונד׳-באו) דער דיקערער טייל פון ראנד ביי א גלאק, אן וועלכען עס קלאפט זיך אב דאס צינגעל.

sound'-box *n.* (סאונד׳-באקס) דער רעזאנאנץ־קאסטען [די אויסהוילונג אדער פערטיעפונג אין א מוזיקאלישען אינסטרומענט, וואס פערשטארקט דעם קלאנג]. ז. *resonance-box*.

sound'-chest *n.* (סאונד׳-טשעסט) ז. *sound-box*.

soun'der *n.* (סאונ׳-דער) א קלינגער, עטוואס וואס קלינגט; דער קלאפער אדער קלינגער אין א טעלעגראפישען אפאראט; אן אפאראט צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

sound'-hole *n.* (סאונד׳-האול) דאס קלאנג־לאך אין א פיעדעל אדער אין אן אנדער שטרייך־אינסטרומענט.

soun'ding *n. and a.* (סאונ׳-דינג) דאס מעסטען די טיעף, דאס גרונטעווען; דאס אראבלאזען זיך צום גרונד [ווי א וואלפיש, ווען ער ווערט געטראפען פון א הארפון]; א קלאנג, א גערויש; דאס קלינגען, דאס ארויסגעבען א קלאנג אדער גערויש; קלינגענד, וואס גיט ארויס א קלאנג; וואס מאכט א גערויש; הויכקלינגענד, באמבאסטיש.

soun'ding-board *n.* (סאונ׳-דינג-באורד) ז. *soundboard*.

soun'ding-bot'tle *n.* (סאונ׳-דינג-באט׳ל) א זינק־פלאש [אזא כלי צו שעפען וואסער פון א גרויסער טיעפעניש פאר אונטערזוכונגס־צוועקען].

soun'ding-lead *n.* (סאונ׳-דינג-לעד) א זינק־בליי [דאס בליי־געוויכט וואס ווערט אנגעבונדען צו א שנור צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסערען].

soun'ding-line *n.* (סאונ׳-דינג-לאין) א זינק־שנור [א שנור צו וועלכען עס איז צוגעבונדען א בליי־געוויכט צו מעסטען טיעפקייטען פון וואסער].

soun'ding-machine' *n.* (סאונ׳-דינג-מע-שין׳) א מאשין צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

soun'ding-post *n.* (סאונ׳-דינג-פאוסט) אזא צילינדער־פערמיגעס שטיקעל האלץ וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א פיעדעל אלס א שפארע פאר די ווענטלעך [פון דער פארם פון דיעזען העלצעל העננט פיעל אב דער טאן־קלאנג פון פיעדעל].

soun'ding-rod *n.* (סאונ׳-דינג-ראד) אזא אייזערנער שטאנג איינגעטיילט אין גראדען, וואס ווערט בענוצט צו מעסטען די טיעפקייט פון וואסער־רוים אין א שיף.

soun'dings *n.* (סאונ׳-דינגז) די טיעפקייט פון וואסערען אויף וויפיעל זי ווערט אנגעצייגט דורך אויסמעסטען.

sound'less *a.* (סאונד׳-לעס) קלאנגלאז, אהן א קלאנג; אהן א טאן; שטיל; שטום; אהן א גרונד, וועמעס טיעפקייט קען ניט אויסגעמאסטען ווערען.

sound'ly *adv.* (סאונד׳-לי) געזונד; פעסט; שטארק; ריכטיג, לאגיש; טיכטיג; טיעף, אונאונטערבראכען, ניט געשטערט [וועגען שלאף].

sound mind (סאונד מאינד) א געזונטער שכל, א לאגישער פערשטאנד.

sound'ness *n.* (סאונד'־נעס) געזונדקייט; שטארקייט; גרינדליכקייט; ריכטיגקייט.

sound on the goose (סאונד אן טהי גוהס) ארטאדאקסאל אין מיינונגען און אנזיכטען; וואס האלט זיך פעסט פאר דאס אלגעמיין־אנגענומענע; בלינד איבערגעגעבען צו א פארטיי און צו איהרע פרינציפען.

sound'-post *n.* (סאונד'־פאוסט) ז. *sounding-post*.

sound'-proof *a.* (סאונד'־פרוהף) וואס לאזט ניט דורך קיין קלאנג; וואס א קלאנג קען דורך דעם ניט דורכדרינגען.

sound'-radiom'eter *n.* (סאונד'־ריי־די־אמ'־ע־טער) אן אפאראט וואס בעווייזט די מעכאנישע ווירקונג פון קלאנג־וועלען.

sound'-reg'ister *n.* (סאונד'־רעדזש'־איס־טער) אן אפאראט צו פערצייכנען די טענער פון א זינגענדער שטימע אדער פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט.

sound the alarm' (סאונד טהי ע־לארם') קלאפען טרעוואגע; שטורם בלאזען.

sound to horse (סאונד טו האהרס) געבען א סיגנאל מען זאל זאטלען אדער זיך זעצען אויף די פערד.

sound'-wave *n.* (סאונד'־הוועיוו) א קלאנג־וועלע.

soup *n.* (סוהפ) זופ, יויך.

soupçon' *n.* (סוהפ־סאהן') א ביסעלע, א טראפעלע.

The patient was given a glass of water with a **soupçon** of brandy.

soup'-dish *n.* (סוהפ'־דיש) א זופ־שיסעל.

soup'-kitch'en *n.* (סוהפ'־קיטש'־ען) א זופ־קיך, א פאלקס־קיך [א קיך פאר ארימע לייט צו קריגען זופ אהן געלד].

soup'-la'dle *n.* (סוהפ'־ליי'־דל) א זופ־לעפעל, א קאך־לעפעל.

soup'-mai'gre *n.* (סוהפ'־מיי'־גער) אזא שיטערע זופ געקאכט מיט גרינסען אדער פיש.

soup'-meat *n.* (סוהפ'־מיעט) זופען־פלייש.

soup'-plate *n.* (סוהפ'־פלייט) א זופ־שיסעל, א זופ־טעלער.

soup'-tick'et *n.* (סוהפ'־טיק'־עט) א בילעט צו קריגען אומזיסט זופ אין א פאלקס־קיך.

sou'py *a.* (סוה'־פי) ווי זופ.

sour *a., adv., n. and v.* (סאור) זויער; בייז; שטרענג, אונפריינדליך; אין כעס, פערביטערט; נאס און קאלט [וועגען אונפרוכטבארער ערד]; א זויערע זאך; עטוואס זויערעס אדער אונאנגענעהמעס; זויער מאכען; זויער ווערען; בייז ווערען, ערביטערט ווערען; בייז מאכען, ערביטערען; ווערען נאס און קאלט [וועגען אונפרוכטבארער ערד]; מאכען נאס און קאלט אדער אונפרוכטבאר [וועגען ערד].

source *n.* (סאורס) א קוועלע, א קוואל; דער מקור, דער שרש, דער אורשפרונג.

sour'-crout *n.* (סאור'־קראוט) ז. *sauer-kraut*.

sour'det *n.* (סוהר'־דעט) ז. *sordine*.

sourdine' *n.* (סוהר־דין') ז. *sordine*.

sour'-eyed *a.* (סאור'־איד) מיט א זויערען בליק; וואס קוקט אויס בייז.

sour grapes (סאור גרייפס) זאכען וועלכע מען מאכט כלומר'שט פאר ווערטהלאז ווייל מען קען זיי ניט ערגרייכען [לויט דעם משל פון דעם פוקס וואס האט ניט געקענט ערגרייכען די ווינטרויבען, האט ער געזאגט, אז זיי זיינען זויער].

sour'ing *n.* (סאור'־אינג) דאס ווערען זויער אדער מאכען זויער; דאס וואס מאכט זויער; דאס זויערען [א כעמישער פראצעס אין בלייכען לייוונט].

sour'ish *a.* (סאור'־איש) זויערליך.

sour'-krout *n.* (סאור'־קראוט) ז. *sauer-kraut*.

sour'ly *adv.* (סאור'־לי) זויער; בייז.

sour'ness *n.* (סאור'־נעס) זויערקייט; בייזקייט; פערביטערטקייט.

sour'-sop *n.* (סאור'־סאפ) דער פלאשען־בוים [א קליינער וועסט־אינדישער בוים]; די פרוכט פון דעם פלאשען־בוים [אזא גרויסע, זאפטיגע און זויערליכע פרוכט].

Sour-sop

sous *n.* (סוה) ז. *sou*.

souse *n., v. and adv.* (סאוס) מארינאט אדער פעקעל זופ; סאוס; געפעקעלטעס אדער מארינירטעס; געפעקעלטע חזיר'שע אויערען און פיס; א פלעצליכער האסטיגער אנפאל אדער אנגריף; א שטורץ; אן ארויפפאל, אן ארויפווארף; א שטויס, א קלאפ, א פאטש; דאס אונטערטונקען אין וואסער, אן אונטערטונקונג; איינטונקען אין מארינאט־זופ; איינפעקלען, איינמארינירען; איינטונקען אין וואסער אדער אין אן אנדער פליסיגקייט; בעגיסען; גיסען; שטירצען; פלוצים זיך א ווארף טהאן אויף...; אנפאלען; שטויסען, א קלאפ טהאן; מיט א פלעצליכען ווארף אראב, מיט א פלעצליכען שטויס אראב.

sous'lik *n.* (סוהס'־ליק) א סוסליק, אן ערד־וועווערקע [אזא קליין גריזשענדעס חיה'לע וואס האלט זיך געוועהנליך אויף אין תבואה־פעלדער און פעראורזאכט זעהר פיעל שאדען].

souterrain' *n.* (סוה־טע־ריין') א הייל; א קעלער.

south *n., a., adv. and v.* (סאוטה) דרום, זיד, זיד־זייט, דרום־זייט; דער דרום־ווינד; זידליך, דרום־זייטיג, צום זידען, אין דרום־זייט; פון דרום; זיך בעוועגען נאך דרום; אין אסטראנאמיע — קרייצען אירגענדוואו דעם מערידיאן [וועגען א פלאנעט].

South *n.* (סאוטה) די דרום־שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

south'east' *n., a. and adv.* (סאוטה'־איעסט') דער זיד־אסט [די געגענד וואס איז צווישען דרום און מזרח]; דרומית־מזרחית; צווישען דרום־זייט און מזרח־זייט; צום אדער פון זיד־אסט.

south'eas'ter *n.* (סאוטה'־איעס'־טער) א זיד־אסטליכער ווינד אדער שטורם.

south'eas'terly *a. and adv.* (סאוטה'־איעס'־טער־לי) זיד־אסטליך; וואס ליעגט אין זיד־אסט, וואס געהט צו זיד־אסט, וואס קומט פון זיד־אסט; צום אדער פון זיד־אסט.

south'eas'tern *a.* (סאוטה'־איעס'־טערן) זיד־אסטליך, וואס ליעגט אין זיד־אסט.

south'east'ward *adv.* (סאוטה'־איעסט'־הווארד) צום זיד־אסט צו.

south'east'wardly *adv.* (סאוטה'־איעסט'־הווארד־לי) ז. *southeastward*.

sou'ther *n. and v.* (סאו'־טהער) א דרום־ווינד; זיך ווענדען צו דרום צו [וועגען א ווינד אדער לופט־וועלע].

south'erliness *n.* (סאטה'־ער־לי־נעס) זידליכקייט, דאס זיין זידליך.

south'erly *a., adv. and n.* (סאטה'־ער־לי) זידליך, וואס ליעגט אין זידען [דרום], וואס קומט פון דרום; צו דרום צו; די לאנג־עקיגע ענטעל [ז. *south-southerly*].

south'ermost *a.* (סאטה'־ער־מאוסט) ז. *southernmost*.

south'ern *a. and n.* (סאטה'־ערן) זידליך, דרומ'דיג; פון דרום; א געבארענער אדער איינוואהנער פון דרום.

south'erner *n.* (סאטה'־ער־נער) אן איינוואהנער פון די זידליכע געגענדען; אן איינוואהנער פון די זיד־שטאאטען פון נארד־אמעריקא.

south'ern hem'isphere (סאטה'־ערן העמ'־אי־ספיער) די זידליכע העלפט פון דעם ערד־קוגעל.

south'ernism *n.* (סאטה'־ערן־איזם) א ווארט אדער אויסדרוק וואס איז אייגענטימליך פאר די זידליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

south'ernize *v.* (סאטה'־ערן־איז) פערזידליכען, איינפלאנצען די אידעען אדער די אייגענשאפטען פון דעם זידען; פערזידליכט ווערען, דורכגעדרונגען ווערען מיט די אידעען אדער אייגענשאפטען פון זידען.

south'ernmost *a.* (סאטה'־ערן־מאוסט) זידליכסט, אין סאמע זיד־זייט, אין סאמע דרום־זייט.

South'ern States (סאטה'־ערן סטייטס) די זידליכע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [בעזאנדערס די שטאאטען אין וועלכע עס האט געהערשט נעגער־שקלאפעריי].

south'ernwood *n.* (סאטה'־ערן־וואוד) אזא שטרויך־בוימעל מיט זעהר שעהנע בלעטער, וועלכעס גיט ארויס פון זיך זעהר אן אנגענעהמען ריח.

sou'thing *n.* (סאו'־טהינג) די זידליכע ריכטונג, די ווענדונג צו דרום־זייט; די צייט ווען די לבנה אדער אן אנדער הימעלס־קערפער געהט דורך דעם מערידיאן אין וועלכען עס איז פלאץ; דער מרחק אדער די שטרעקע פון א הימעלס־קערפער אין דרום־זייט פון עקוואטאר; דער מרחק אדער שטרעקע זידליך געמאסטען פון א מערידיאן.

south'land *n. and a.* (סאוטה'־לענד) דאס זיד־לאנד; א לאנד אין דרום; זידלענדיש.

south'ly *adv.* (סאוטה'-לי) זידליך, צו דרום צו

south'most *a.* (סאוטה'-מאוסט) אם זיד-ליכסטען; אין דער ווייטסטער ריכטונג צו דרום צו.

south pole (סאוטה פאול) דער זיד-פאָל.

south'ron *n. and a.* (סאוטה'-ראָן) א זידלענדער, אן איינוואוהנער פון די זיד-ליכע געגענדען פון א לאנד; זידליך, פון דרום.

south'-see'king *a.* (סאוטה'-סיע'-קינג) וואס בעוועגט זיך אדער ווענדעט זיך צו דרום-זייט [ווי דער ענד פון א מאגנעט-נאדעל].

south'-south'erly *n.* -(סאוטה'-סאטה'-ער-לי) די לאנג-קיגע ענטעל [אזא קאטשקע מיט א לאנגען עק].

south'ward *a., adv. and n.* -(סאוטה'-הווארד) זידליך, דרום-זייטיג; צום זידען, אין דרום-זייט; דער דרום, די זידליכע געגענד, די דרום-זייט; דער זידליכער ענד.

south'wardly *a. and adv.* -(סאוטה'-הווארד-לי) זידליך, דרום-זייטיג; צום זי-דען, קיין דרום-זייט.

south'wards *adv.* (סאוטה'-הווארדז) צו דרום צו, אין דער זידליכער ריכטונג.

south'west' *n., a. and adv.* -(סאוטה'-הוועסט') זיד-וועסט, די געגענד אדער דער פונקט צווישען דרום-זייט און מערב-זייט; א זיד-וועסט ווינד; דרומית-מערבית; פון זיד-וועסט; צום זיד-וועסט, קיין זיד-וועסט.

south'wes'ter *n.* (סאוטה'-הוועס'-טער) א זיד-וועסט ווינד; א שטורם-קאפע [א הוט וואס איז געמאכט פון א וואסער-דיכטען שטאף מיט א ברייטען ראנד פון הינטען צו בעשיצען דעם האלז פון רע-גען, ווי דאס טראגען די פישער אדער אנדערע זעע-לייט].

south'wes'terly *a. and adv.* -(סאוטה'-הוועס'-טער-לי) זיד-וועסטליך; וואס קומט פון זיד-וועסט; צו זיד-וועסט, אין א זיד-וועסטליכער ריכטונג.

south'wes'tern *a.* -(סאוטה'-הוועס'-טערן) זיד-וועסטליך; פון זיד-וועסט; וואס איז געריכטעט צו זיד-וועסט.

south'west'ward *a. and adv.* (סאוטה'-הוועסט'-הווארד) זיד-וועסטליך; צו זיד-וועסט צו.

south'west'wardly *adv.* -(סאוטה'-הוועסט'-הווארד-לי) צו זיד-וועסט צו.

souvenir' *n.* (סוה-ווע-ניער') א סו-ווניר, אן עראינערונגס-צייכען, אן אנ-דענקונגס-צייכען.

sou''wes'ter *n.* (סאו'-הוועס'-טער) א פערקירצונג פון *southwester*

sov'ereign *a. and n.* (סאוו'-ע-ריין) סוּאווערען, אונבעשרענקט, וואס האט די העכסטע מאכט; אלערהעכסט; קעניגליך, פרינצליך; בעפעהלענד; גרויסארטיג, אויסגעצייכענט; העכסט ווירקזאם [ווע-גען מעדיצין]; א הערשער, א בעפעהלער; א מאנארך, א קעניג, א קייזער; א קע-ניגין, א קייזערין; א סאווריין [אן ענג-לישע גאָלדענע מטבע פון 1 פונט אדער 20 שילינג וואס האט דעם ווערטה פון אמע-ריקאנער 4 דאלאר און 84 סענט]

sov'ereignly *adv.* (סאוו'-ע-ריין-לי) אין העכסטען גראד; אויסערארדענטליך; מיט אונבעשרענקטקייט; אזוי ווי א סוּאַ-ווערען צדער הערשער.

sov'ereign pow'er (סאוו'-ע-ריין פאו'-ער) די אלערהעכסטע מאכט אין א לאנד.

sov'ereign rem'edy (סאוו'-ע-ריין רעמ'-ע-די) אן אויסגעצייכענטע רפואה.

sov'ereign state (סאוו'-ע-ריין סטייט) א סוּאווערענער שטאאט, אן אונאבהענגי-גער שטאאט.

sov'ereignty *n.* (סאוו'-ע-ריין-טי) סוּאווערעניטעט, אויבערהערשאפט; די העכסטע מאכט; די אונבעשרענקטקייט; די העכסטע ווירקזאמקייט אדער הייל-קראפט [פון א מעדיצינישען מיטעל].

sov'ran *a. and n.* (סאוו'-רען) ז. *sovereign*.

sow *v.* (סאו) פערשפרייטען, (סאו) זייהען; פערברייטען; בעזייהען, בעשטרייען; בע-שפרענקלען.

sow *n. and a.* (סאו) א חזיר'טע, א נקבה פון א חזיר; א חזיר-לויז; א קא-נאל אדער רינע דורך וועלכער עס פליסט דאס געשמאלצענע מעטאל פון שמעלץ-אויוועץ אין די גרויסע פורעמס, וואו עס ווערען אבגעגאסען גרויסע קלומפען; א גרויסעס אונפערמיגעס שטיק גוס-מעטאל; אזא בעוועגליכער שוץ-דאך וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען פאר מיליטערישע צוועקען; א בעוועגליכער שוץ-דאך וואס קויהלען-גרעבער אדער בערג-ארבייטער בע-נוצען; ווייבליך [בעזאנדערס וועגען פיש].

sow'back *n.* (סאו'-בעק) א נידריגער און עטוואס שארפער רוקען פון א בערגעל פון אנגעשאטענעם זאמד אדער שטיינדלעך.

sow'bane *n.* (סאו'-ביין) דער מויער-גענזען-פוס [אזא פלאנצע וואס ווערט גע-האלטען אלס זעהר שעדליך פאר חזירים].

sow'bread *n.* (סאו'-ברעד) שוויינען-ברויט [אזא בלומען-פלאנצע, וועלכע ווערט געגען געגעסען פון חזירים].

sow'-bug *n.* (סאו'-באג) א שוויין-לויז. ז. *hog-louse*.

sow'er *n.* (סאו'-ער) א זייהער, א זייה-מאשין; איינער וואס זייהט; א פער-שפרייטער, א פערברייטער.

sow'-gel'der *n.* (סאו'-געל'-דער) איי-נער וואס מאכט א חזיר'טע אונפרוכטבאר, צו פערבעסערען איהר פלייש און מאכען זי פעטער.

sow'ing *n.* (סאו'-אינג) דאס זייהען; דאס געזייהטע; דאס פערשפרייטען, דאס פערברייטען.

sow'ing-machine' *n.* -(סאו'-אינג-מע-שין') א זייה-מאשין.

sown (סאון) געזייהט; פערשפרייט. ז. *sow*.

sow one's wild oats (סאו הוואנז הוואילד אוטס) שטארק א לעב טהאן אין די יונגע יאהרען, הולטאיעווען אין דער יוגענד.

sow'skin *n.* (סאו'-סקין) חזיר-לעדער.

sow the sand (סאו טהי סענד) זייהען אין זאמד, טהאן אן אוננוציגע ארבייט.

sow'-this'tle *n.* (סאו'-טהיס'ל) די שוויין-דיסטעל [אזא ווילדע פעלד-פלאנ-צע, וועלכע האט אין זיך א מילך-זאפט און אויף וועלכער עס וואקסען קליינע געלבע בלומען-קעפלעך].

soy *n.* (סאי) סאיא-באב; סאוס פאר פיש אדער פלייש געמאכט פון סאיא-באב.

soy'-bean *n.* (סאי'-ביען) סאיא-באב [אזא פלאנצע אין יאפאן און נארד-אינ-דיען, אויף וועלכער עס וואקסט א מין באב, וואס ווערט פיעל געברויכט אין שפייזען און פון וועלכע עס ווערט אויך פאבריצירט אויל].

soz'zle *v. and n.* (סאזל) פערשלומפע-רען; בעשפריצען מיט בלאטע, פערפאטש-קען; א מישמאש, א שלומפעריי, א חזיר'שע אונארדנונג.

soz'zly *a.* (סאז'-לי) פערשלומפערט; נאכלעסיג, אבגעלאזען.

Sp. אן אבקירצונג פון *Spanish*

S. P. ראשי תבות פון *Socialist party*

spa *n.* (ספא) א מינעראל-קוועלע, א קוועלע פון מינעראל-וואסער.

space *n. and v.* (ספייס) דער רוים; דער שטח, די אויסדעהנונג; דער אב-שטאנד, דער מרחק אדער דיסטאנץ צווי-שען צווי געגענשטענדע; דער צווישען-רוים; א צייט-רוים, די צייט-דויער צווי-שען איין פאסירונג און א צווייטער; א קורצע ווייל'ע, א מאמענט; א פאסענדע געלעגענהייט; אין דרו-קעריי — א שפאצע [א בליי-שטיקעל וואס ווערט אריינגע-שטעלט צווישען די בוכשטאבען אין דרוק-שריפט]; דער רוים צווישען די גאטען-ליניען; צו-שפאצען [מאכען ליידיג ארט צווישען בוכשטאבען אין דרוק-שריפט].

Space-band

space'-band *n.* -(ספייס'-בענד) די שפאצע, אזא שטא-לענער קליין, וואס שטעלט זיך אריין צווישען די מאטריצען [די פורמס פאר די בוכשטאבען אין א שריפטגיס-מאשין].

space'ful *a.* (ספייס'-פול) ברייט, אוים-געדעהנט; מיט א ברייטען שטח.

space'less *a.* (ספייס'-לעס) אהן רוים.

space'-line *n.* (ספייס'-לאין) א דורכ-שוס-ליניע אדער שפאנע [א דין בליי-בלעכעל, וואס ווערט אריינגעשטעלט צווי-שען די שורות פון שריפט-זאץ, כדי צו מאכען זיי שיטערער].

space of time (ספייס אוו טאים) א געוויסע צייט-דויער

space'-percep'tion *n.* -(ספייס'-פער-סעפ'-שאן) דאס בעגרייפען אדער בענעה-מען דעם רוים [ד. ה. די קערפער אין זייער אויסדעהנונג און בעוועגונג].

space'-rela'tion *n.* -(ספייס'-רי-ליי'-שאן) דאס רוים-פערהעלטניס.

space'-rule *n.* (ספייס'-רוהל) אין דרו-קעריי — א דין בליי-בלעכעל, אויף וועל-כען עס דרוקט זיך אב א ליניע.

space'-wri'ter *n.* (ספייס'-ראי'-טער) א שרייבער אין א צייטונג אדער זשור-נאל, וועלכער בעקומט געצאהלט לויט דעם פלאץ וואס זיין ארטיקעל פערנעהמט [לויט דער צאהל צייטונגס-שפאלטען, שורות אדער ווערטער].

space'-wri'ting *n.* (ספייס'-ראי'-טינג) די סיסטעם פון בעצאהלען א שרייבער לויט דעם פלאץ וואס זיין ארטיקעל פער-נעהמט אין צייטונג אדער זשורנאל [לויט דער צאהל שפאלטען, שורות אדער ווער-טער].

spa'cial *a.* (ספיי'-שעל) ז. *spatial*.

spa'cing *n.* (ספיי'-סינג) דאס פאנאנדער-שפאצען, דאס מאכען ליידיג ארט צווי-שען בוכשטאבען אדער ווערטער אין דרוק-שריפט; דאס צוטיילען א שטח אדער אויבערפלעכע אין בעזונדערע טיילען.

spa'cious *a.* (ספיי'-שאס) גערעם, ברייט.

spa'ciously *adv.* (ספיי'-שאס-לי) אויף א ברייטען, גערואמען שטייגער.

spa'ciousness *n.* (ספיי'-שאס-נעס) גערעמקייט, ברייטקייט.

spad'assin *n.* (ספעד'-ע-סין) איינער וואס קען גוט פעכטען מיט א שווערד.

spade *n. and v.* (ספייד) א רידעל, א לאפעטע, א גראב=אייזען; פיק אדער גרין [אין קארטען]; א סרים, א יעוונוך [א קאסטרירטער מאנסביל]; א קאסטרירטע בהמה אדער חיה; גראבען מיט א רידעל אדער גראב=אייזען.

spade'-farm *n.* (ספייד'-פארם) לאַנד וואס ווערט בעארבייטעט מיט א רידעל אדער גראב=אייזען.

spade'ful *n.* (ספייד'-פול) א פולע לא= פעטע אדער רידעל [וויפיעל מען קען אננעהמען מיט א לאפעטע אדער רידעל].

spade'-han'dle *n.* (ספייד'-העג'דל) דאס הענטעל פון א לאפעטע אדער רי= דעל.

spade'-hus'bandry *n.* -ספייד'-האז') בענד-רי) דאס בעארבייטען די ערד מיט א לאפעטע אדער רידעל אנשטאט אז אקער=אייזען.

spa'der *n.* (ספיי'-דער) איינער אדער עפעס וואס גראבט; א גראב=מאשין.

spadi'ceous *a.* (ספע-דיש'-יאס) אין באטאניק — ווי א בליטהען=קאלבע.

ז. *spadix*

spadil'io *n.* (ספע-דיל'-יאָ)

ז. *spadille*

spadille' *n.* (ספע-דיל') די שפאדילע, די טויז פיק אדער גרין [אין געוויסע קארטען=שפיעלען].

spa'dix *n.* (ספיי'-דיקס) אין באטא= ניק — די בליטהען=קאלבע, א בליהונגס= פארם פון געוויסע פלאנצען, וואו די בלי= טהען זיינען צוזאמענגעזעצט אין איין קע= פעל מיט א דיקען בלומען=אקס.

spado'ne *n.* (ספע-דאו'-נע) אזא גרוי= סע שווערד מיט א ברייטען קלינג.

spaghet'ti *n.* (ספע-געט'-טי) אזא זארט איטאליעניש לאקשען אדער מאקאראָנען.

spa'hee *n.* (ספא'-היע) א טערקישער קאוואלעריסט; א קאוואלעריסט פון דעם פראנצויזישען מיליטער אין אלזשיר.

spall *v. and n.* (ספאהל) צושפאלטען אויף שטיקער; א שפאן; א שפליטער.

spalt *v. and n.* (ספאהלט) אבשפאלטען; אזא ווייסער מינעראל וואס שפאלט זיך אויף בלעטלעך.

span *n. and v.* (ספען) א שפאן, די שטרעקע צווישען דעם אויסגעצויגענעם גראבען פינגער און דעם מיזינעק [דער קליינער פינגער] פון דער האנד; א קליי= נע שטרעקע; א קליינער אינטערוואל; אין ארכיטעקטור — די שטרעקע צווי= שען די זיילען וואס שטיצען אונטער אן ארקע; א געשפאן פון א פאר פערד וואס זיינען עהנליך צווישען זיך לויט זייער קאליר און גרויס; א געשפאן פון צווי= אדער עטליכע אקסען; דאס וואס פער= בינדט אדער ציהט צוזאמען; א פענטע פון א פערד; מעסטען מיט'ן שפאן; אויס= ציהען פון איין פונקט ביז'ן צווייטען; צוזאמענציהען, צוזאמענבינדען; צופאסען איינעם צום צווייטען [ווענען א פאר פערד]; שפאנען, געהן פארווערטס טריט= ווייז; איינשפאנען [ווי א פערד אין א קארעט].

spanæ'mia *n.* (ספע-ניע'-מי-א)

ז. *spanemia*

span'drel *n.* (ספען'-דרעל) אין ארכי= טעקטור — דער דריי=עק וואס בילדעט זיך אוים צווישען דער אויבערשטער האָרי= זאנטאלער ליניע פון דער וואנד און ביי= דע געגענזייטיגע בויגענס פון צוויי אר= קען.

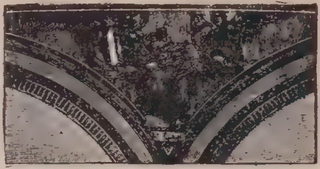

Spandrel

spane'mia *n.* (ספע-ניע'-מי-א) בלוט= ארעמקייט; שיטערקייט פון בלוט; דאס האבען צופיעל וואסער אין בלוט.

ז. *hydremia*

span'gle *n. and v.* (ספענגל) א פלימע= רעל, א בלישטשענדעס שטיקעל מעטאל; בעפלימערען, בעשיטען מיט פלימערלעך; בעשפרענקלען; בעזעצען, בעציערען [מיט פלימערלעך].

span'gled *a.* (ספענגלד) בעפוצט מיט פלימערלעך, בעשפרענקעלט, בעשאטען מיט בלישטשענדע שטיקעלעך מעטאל.

span'gled skies (ספענגלד סקייז) די אויסגעשטערנטע הימלען.

span'gler *n.* (ספענ'-גלער) איינער וואס בעציערט אדער בעפוצט עפעס מיט פלי= מערלעך.

span'gly *a.* (ספענ'-גלי) וואס בליש= טשעט ווי מיט פלימערלעך.

Span'iard *n.* (ספענ'-יארד) א שפא= ניער, איינער פון שפאניען.

span'iel *n. and a.* (ספענ'-יעל) דער וואכטעל=הונד [א געוועהנליכער הויז= הונד מיט לאנגע ווייכע און געקרייזעלטע האר, מיט לאנגע אראבהענגענדע אויע= רען און מיט אן עק בעוואקסען מיט לאנ= גע האר]; א שמייכלער, א חונף, אן אונ= טערלעקער; שמייכלעריש; אונטערלעקענד.

Span'iolize *v.* (ספענ'-אי-א-לאיז)

ז. *Hispaniolize*

Span'ish *a. and n.* (ספענ'-איש) שפא= ניש; וואס איז שייך צו שפאניען אדער צו די שפאניער; די שפאנישע שפראך.

Span'ish bay'onet -ספענ'-איש ביי') א-נעט) אן ארט דרום=אמעריקאנישע פאל= מען=עהנליכע פלאנצע מיט לאנגע שווער= דען=פערמיגע בלעטער.

Spanish Bayonet

Span'ish dag'ger -ספענ'-איש דעג') (ער ז. *Spanish bayonet*

Span'ish fly (ספענ'-איש פלאי) א שפאנישע פליעג [אזא פליעג וואס ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס אן אנריי= סענדער פלאסטער].

Span'ish main (ספענ'-איש מיין) דער צפון=מזרח'דיגער ברעג פון דרום=אמעריקא צווישען פאנאמא און דעם אויסגוס פון דעם טייך אָרינאָקאָ.

Span'ish pota'to -ספענ'-איש פא) טיי'-טאו) ז. *sweet-potato*

spank *v. and n.* (ספענק) [מיט קלאפען דער האנד=פלעכע]; פליאסקען; פאטשען אין תחת; שמייסען; טרייבען; זיך יא= גען; זיך טראגען געשווינד; א פאטש אין תחת.

span'ker *n.* (ספענ'-קער) איינער וואס געהט מיט גרויסע שנעלע טריט; א שנעל= לויפענדעס פערד, א ריסאק; עפעס זעהר גרויסעס; עפעס וואס האט אן אונגעוועהנ= ליכע מאס; דאס ביזאן=זעגעל [איינס פון די זעגלען אויף א שיף].

span'king *a. and n.* (ספענ'-קינג) זעהר גרויס, אנזעהנליך; מיט גרויסע שנעלע טריט; דאס פליאסקען, דאס פאטשען מיט דער האנד=פלעכע [ראלאניע].

span'less *a.* (ספענ'-לעס) וואס קען ניט געמאסטען ווערען מיט'ן שפאן.

span'-long *a.* (ספענ'-לאהנג) וואס איז א שפאן לאנג.

span'ner *n.* (ספענ'-ער) אן אינסטרו= מענט אדער געצייג צום אנציהען אדער צו האלטען אנגעצויגען אדער געשפאנט; א קוועה=באלקען, א שפאן=באלקען; א שרויפען=ציהער אדער שרויפען=שליסעל; א שפאן=ווארם [א ווארם וואס בעוועגט זיך פארווערטס איינציהענדיג זיך און אויסציהענדיג זיך ווי שפאנענדיג. ז. *spanworm*].

span'-new *a.* (ספענ'-ניו) שפאגעל=נייע.

span'worm *n.* (ספענ'-הוואירם) א שפאן=ווארם [איינער פון די אינזעקטען= לארווען, וועלכע בעוועגען זיך פארווערטס איינציהענדיג זיך און אויסציהענדיג זיך ווי שפאנענדיג].

Spanworm

spar *n. and v.* (ספאר) [א שפאט דער גלאז=ארטיגער קריסטאל=פערמיגער מינע= ראל]; דער ספאר [אזא ווייסער פיש פון אטלאנטישען אקעאן]; אויף א שיף — א רונדער באלקען וואס דיענט פאר א מאסט אדער פאר א ראהע [דער קוועה=הענגענ= דער באלקען, צו וועלכען עס איז צוגע= פעסטיגט א זעגעל] א. ד. ג.; די איבונג אין באקסער אדער פויסטען=קאמפף; באק= סירען, זיך שלאגען מיט די פויסטען [אין א וועט=קאמפף]; זיך צאנקען, זיך קריג= גען; זיך שלאגען [ווי העהנער מיט די שפארען]; בעזארגען א שיף מיט רונדע באלקענס פאר מאסטען אדער ראהען.

spar'able *n.* (ספער'-עבל) א מין טשוועק= לעך אהן קעפלעך, מיט וועלכע מען שלאגט אן זוילען אדער פאדעשוועס אויף שיך.

spar'adrap *n.* (ספער'-ע-דרעפ) אין מעדיצין — א לייוונטענער אדער פאפיע= רענער פלאסטער.

spare *v., a. and n.* (ספעהר) .1 שפארען, ערשפארען, אבשפארען; לעבען קארג; .2 שוינען; .3 שפארזאם; .4 גענוגזאם; מאגער; .5 איבריג; אנגעגרייט, זאפאסנע; .6 דאס שפארען, שפארזאמקייט; .7 אין קעגעל־שפיעל — דאס אנידערווארפען אלע קעגעל דורך דעם ראלען פון צוויי באלען.
2. **Spare** the rod and spoil the child. 4. He ate a **spare** breakfast in our cottage. 5. We have a **spare** room for guests.

spare for (ספעהר פאר) אבשפארען, פערהיטען, זשאלעווען [צוליעב עפעם].

spare for noth'ing (ספעהר פאר נאטה'-אינג) אויף קיין זאך ניט קארגען; גאר גישט זשאלעווען.

spare'ly *adv.* (ספעהר'-לי) קארגליך.

spare'-mast *n.* (ספעהר'-מעסט) א רעזערוו־מאסט [אויף א שיף].

spare'ness *n.* (ספעהר'-נעס) מאגערקייט; קנאפקייט.

spar'er *n.* (ספעהר'-ער) א שפארער; א גוטער עקאנאם.

spargano'sis *n.* (ספאר-גע-נאו'-סיס) ז. *spargosis*.

sparge *v.* (ספארדזש) בעשפרענקלען, בעשפריצען.

spargefac'tion *n.* (ספאר-דזשי-פעק'-שאן) דאס בעשפרענקלען, דאס בעשפריצען.

spar'ger *n.* (ספאר'-דזשער) א שפריצער [ווי צו בעשפריצען פאפיער, קליידער ד. ד. ג.].

spargo'sis *n.* (ספאר-גאו'-סיס) אין פאטאלאגיע — אן אויפשוועלונג פון די בריסט מיט מילך.

spar'ing *a. and n.* (ספעהר'-אינג) שפארזאם, גענוגזאם; קנאפ; קארג; שפארזאמקייט, קארגשאפט.

spar'ingly *adv.* (ספעהר'-אינג-לי) קארגענדיג; אויף א קארגען, קנאפען שטייגער.

spar'ingness *n.* (ספעהר'-אינג-נעס) שפארזאמקייט; קארגקייט.

spark *n. and v.* (ספארק) א פונק; א דימענטעל [אין אן איינפאסונג]; א לעבעדיגער, לוסטיגער יונג; א פראנט, א גאלאנטער קאוואליער; פונקען, שפריצען מיט פונקען, ארויסלאזען פונקען; אוכאזשעווען, זיך שדכנ'ען; פראנטעווען, ארויסשטעלען זיך פאר א גאלאנטען קאוואליער.

spar'kish *a.* (ספאר'-קיש) מונטער, לעבעדיג; געפוצט, פראנטיש.

spar'kle *n. and v.* (ספארקל) א פונק; דאס פינקלען; פונקען, פינקלען; גלענצען.

spark'ler *n.* (ספארק'-לער) איינער אדער עפעס וואס פינקעלט אדער שיינט.

spark'less *a.* (ספארק'-לעס) אהן פונקען; וואס לאזט ניט ארויס קיין פונקען.

spark'lessly *adv.* (ספארק'-לעס-לי) ניט ארויסלאזענדיג קיין פונקען.

spark'ling *a.* (ספארק'-לינג) פינקלענד, גלענצענד; שוימענד, וואס שוימט [ווי וויין].

spark'ling champagne' (ספארק'-לינג שעמ-פיין') שוימענדער שאמפאניער.

spark'lingly *adv.* (ספארק'-לינג-לי) פינקלענדיג; מיט גלאנץ.

spark'lingness *n.* (ספארק'-לינג-נעס) פינקעלדיגקייט, גלאנץ.

sparks of wit (ספארקס אוו הוויט) וויציגע איינפעלע.

spar'ling *n.* (ספאר'-לינג) א סטינט, א סטינקע [אזא קליין פישעל].

spar'rer *n.* (ספאר'-ער) א באקסער, א פויסטען־שלעגער [אין וועט־קאמפף].

spar'row *n.* (ספער'-או) א שפערלינג, א וואראבײטשיק.

Sparrow

spar'row-grass *n.* (ספער'-או-גרעס) ז. *asparagus*.

spar'row-hawk *n.* (ספער'-או-האהק) א קליינער פאלק־פויגעל אדער סאקאל, וואס ערנעהרט זיך מיט קליינע פויגעלעך, ווי שפערלינגע א. ד. ג.

spar'row-tail *n. and a.* (ספער'-או-טייל) ז. *swallowtail*.

spar'ry *a.* (ספאר'-אי) שפאט־פערמיג. ז. *spathose*.

sparse *a.* (ספארס) שיטער, צושפרייט, פאנאנדערגעווארפען.

sparse'ly *adv.* (ספארס'-לי) אויף א שיטערען, צושפרייטען אדער פאנאנדערגעווארפענעם שטייגער.

sparse'ness *n.* (ספארס'-נעס) שיטערקייט, צושפרייטקייט, פאנאנדערגעווארפענקייט.

spar'sity *n.* (ספאר'-סי-טי) שיטערקייט, צושפרייטקייט.

Spar'tan *a. and n.* (ספאר'-טען) ספארטאניש; וואס געהערט צו ספארטא [א געגענד אין פארצייטיגען גריכענלאנד]; א ספארטאנער, אן איינוואהנער פון ספארטא.

Spar'tanism *n.* (ספאר'-טענ-איזם) ספארטאניזם, ספארטאנישער גייסט; שטארקייט, מוטה.

spar'terie *n.* (ספאר'-טער-אי) געפלאכטענע ארבייט פון עספארטא־גראז. ז. *esparto*.

Spar'tiate *n.* (ספאר'-טי-אייט) א ספארטיאט, א ספארטאנער [אן איינוואהנער פון ספארטא].

sparve *n.* (ספארוו) א שפערלינג. ז. *sparrow*.

spasm *n.* (ספעזם) קראמפף, ספאזמען.

spasmat'ic *a.* (ספעז-מעט'-איק) ז. *spasmodic*.

spasmat'ical *a.* (ספעז מעט'-אי-קעל) ז. *spasmodic*.

spasmod'ic *a.* (ספעז-מאד'-איק) קראמפפהאפט, ספאזמיש.

spasmod'ical *a.* (ספעז-מאד'-אי-קעל) ז. *spasmodic*.

spasmod'ically *adv.* (ספעז-מאד'-אי-קעל-אי) מיט שטארקע קרעמפפען אדער ספאזמען.

spasmol'ogy *n.* (ספעז-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קראמפף אדער ספאזמען.

spas'mus *n.* (ספעס'-מאס) ז. *spasm*.

spas'tic *a.* (ספעס'-טיק) ז. *spasmodic*.

spas'tically *adv.* (ספעס'-טי-קעל-אי) מיט ספאזמען; דורך קראמפף.

spastic'ity *n.* (ספעס טיס' אי-טי) קראמפפהאפטיגקייט; דאס האבען א נייגונג צו ספאזמען.

spat *v. and n.* (ספעט) לייכט קלאפען אדער פליאסקען; שלאגען; זיך האמפערען, זיך קריעגען; ארויסווארפען רויגען אדער איקרע [וועגען א זשעלע־פיש]; בעשמוצען, בעפלעקען; א צאנקעריי, מחלוקות, קריעג; רויגען אדער איקרע [פון אן אויסטער]; א פליאסק, א לייכטער פאטש מיט דער האנד; א גרויסער רעגען־טראפען; געשפיגען [ז. *spit*].

spatch'-cock *n.* (ספעטש'-קאק) א נאר וואס געקוילעטע און געבראטענע הוהן.

spa'tha *n.* (ספיי'-טהא) א לאנגע, שווערע, צווייזייטיגע שווערד; אין באטאניק — א ברייטעס און קאלירטעס בלעטעל אויף דעם שטענגעל פון א בלום. ז. *bract*.

spathe *n.* (ספייטה) אין באטאניק — א ברייטעס און אפט קאלירטעס בלאט, וואס וויקעלט איין די בליטהען־קאלבע. ז. *spadix*.

spathed *a.* (ספייטהד) אין באטאניק — וואס האט א ברייטען און אפט קאלירטען בלאט, אין וועלכען עס איז איינגעוויקעלט די בליטהען־קאלבע. ז. *spadix*.

spath'ic *a.* (ספעטה'-איק) אין מינעראלאגיע — שפאטיש, עהנליך צו שפאט [וועגען מינעראלען, וואס שפאלטען זיך אויף דינע פלאטען].

spa'those *a.* (ספיי'-טהאוס) אין באטאניק — עהנליך צו דעם אויבערשטען בלאט פון דער בליטהען־קאלבע. ז. *spadix*.

spath'ose *a.* (ספעטה'-אוס) אין מינעראלאגיע — שפאט־פערמיג; וואס האט די אייגענשאפטען פון שפאט [וועגען מינעראלען, וועלכע שפאלטען זיך אויף דינע פלאטען].

spa'thous *a.* (ספיי'-טהאס) עהנליך צום אויבערשטען בלאט פון דער בליטהען־קאלבע. ז. *spathose*.

spa'tial *a.* (ספיי'-שעל) רוימליך, וואס איז שייך צו רוים אדער ארט.

spatial'ity *n.* (ספיי-שי-על'-אי-טי) רוימליכקייט; אויסגעצויגענקייט אין רוים.

spa'tially *adv.* (ספיי'-שעל-אי) בנוגע צו רוים.

spatil'omancy *n.* (ספע-טיל'-א-מענ-סי) דאס נביאות־זאגען לויט די סמנים פון צאה אדער טינוף פון חיות.

spat'ter *v. and n.* (ספעט'-ער) בעשפריצען מיט שמוץ; בעשפייען; בעפלעקען, פערלוימדען; בעשפריצט ווערען, בעפלעקט ווערען; בעשפריצונג, בעפלעקונג; דער קלאנג פון פאלענדע שפריץ־טראפענס; א שפריץ, א שפיי; א פלעק פון א שפריץ.

spat'terdashes *n.* (ספעט'-ער-דעש-עז) קאמאשען, כאליעוועס.

spat'ter-dock *n.* (ספעט'-ער-דאק) ז. *pond-lily*.

spat'terwork *n.* (ספעט'-ער-הוואירק) שפריץ־ארבייט, דאס מאכען פיגורען אויף א זאך דורך שפריצען אויף איהר א געוויסען פארב־שטאף; די זאכען וואס ווערען אויסגעארבייט אויף אזא אופן.

spat'tle *n.* (ספעטל) שפייעכץ; א קליינע לאפעטקע וואס ווערט בענוצט צו בעשמיערען א פלאסטער; אין טעפעריי — אן אינסטרומענט צו בעשפרענקלען א כלי מיט א פארבענדען שטאף.

spat'ula *n.* (ספעט'-יו-לא) א שפאטעל [אזא לעפעל־עהנליכע לאפעטקע וואס ווערט בענוצט צו שמיערען פלאסטער]; די לאפעטקע פון קוכער אדער בעקער,

מיט וועלכער ער קעהרט איבער די זאך וואס באקט זיך; אין כירורגיע — אזא לעפעל־פערמיגער אינסטרומענט ארונטער־צודריקען דעם צונג ביים אונטערזוכען אדער ביי אן אפעראציע.

spat'ulamancy *n.* (ספעט'-יו-לע-מענ-סי) דאס נביאות זאגען לויט די סמנים פון דער לאפעטקע פון א שעפס.

spat'ular *a.* (ספעט'-יו-לאר) ז. *spatulate*.

spat'ulate *a.* (ספעט'-יו-לייט) וואס האט די פארם פון א שפאטעל. ז. *spatula*.

spat'uliform *a.* (ספעט'-יו-לי-פארם) שפאטעל־פערמיג, עהנליך צו א שפאטעל. ז. *spatula*.

spav'in *n.* (ספעוו'-אין) א געשוויר אדער אנוואוקס ביי א פערד אויף'ן הינטערשטען פוס.

spav'ined *a.* (ספעוו'-אינד) מיט א מכה אויף'ן פוס [וועגען א פערד]; הינ־קעדיג.

spawl *v. and n.* (ספאהל) שפייען; שפייעכץ.

spawn *n., v. and a.* (ספאהן) רויגען אדער איקרע [פון פיש]; די אייער פון זשאבעס; די ברוט, די אויסבריהונג; ארויסלאזען איקרע אדער רויגען [וועגען דער נקבה פון פיש]; ארויסקומען; ארויס־ברייגגען, געבעהרען; וואס ענטהאלט רוי־גען אדער איקרע.

spaw'ner *n.* (ספאה'-נער) א רויגען־פיש [די נקבה פון פיש]; א בעשעפעניש וואס ווארפט אב רויגען אדער איקרע [ווי א פראש, אן אויסטער א. ד. ג.].

spaw'ning *n.* (ספאה'-נינג) דאס אב־ווארפען רויגען אדער איקרע [וועגען פיש].

spaw'ning-bed *n.* (ספאה'-נינג-בעד) אן ארט אויף'ן גרונט פון א טייך וואו פיש ווארפען אב זייערע רויגען אדער איקרע.

spay *v. and n.* (ספיי) קאסטרירען, מאכען אוים זכר, מסרס זיין; א דריי־יעהריגער הירש [א זכר].

S. P. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער ***Society for the Prevention of Cruelty to Animals*** די צער־בעלי־חיים געזעלשאפט [א געזעלשאפט וואס גיט אכטונג אז מען זאל ניט בעהאנדלען אכזריות'דיג בהמות].

S. P. C. C. ראשי תבות פון די ווערטער ***Society for the Prevention of Cruelty to Children*** [א געזעל־שאפט וואס דערלאזט ניט קיין אכזריות'־דיגע בעהאנדלונג פון קינדער].

speak *v.* (ספיעק) רעדען, שפרעכען; האלטען א רעדע; זאגען, דערצעהלען; איבערגעבען עפעס דורך קלאנגען; קלינ־גען [פון אן ארגעל]; בילען לויט'ן בע־פעהל [וועגען א הונד]; זיך אויסדריקען מיט ווערטער; אנרופען; אויסשפרעכען.

speak'able *a.* (ספיעק'-עבל) שפרעכליך, אויסשפרעכליך, וואס לאזט זיך אוים־שפרעכען.

speak by the card (ספיעק באי טהי קארד) רעדען פינקטליך.

speak dag'gers (ספיעק דעג'-ערז) רע־דען מיט שטעך־ווערטלעך.

speak'er *n.* (ספיעק'-ער) א שפרעכער; א רעדנער; א לעהר־בוך פאר דעקלאמא־ציאנען.

Speak'er *n.* (ספיעק'-ער) דער ספיקער, דער פארזיצענדער פון פארלאמענט [אין ענגלאנד] אדער פון קאנגרעס [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

speak'ership *n.* (ספיעק'-ער-שיפ) דאס אמט פון ספיקער אין פארלאמענט. ז. *Speaker*.

speak fair (ספיעק פעהר) רעדען זים אדער פריינדליך.

speak for (ספיעק פאר) 1. רעדען פאר אימעצען אדער עפעס; 2. אנדייטען, אנ־צייגען.

2. The great number of factories in New York **speaks for** the industrial development of this city.

speak'ing *a.* (ספיעק'-אינג) 1. וואס רעדט; 2. וואס דריקט אוים.

2. This photograph is a **speaking** likeness of me.

speak'ing acquaint'ance (ספיעק'-אינג ע-קהוויינט'-ענס) ניט קיין נאהענטע בעקאנטשאפט; א פערזאן, מיט וועלכער מען איז בעקאנט נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל מען בעגריסט זיך מיט איהר פארמאל.

speak'ingly *adv.* (ספיעק'-אינג-לי) רעדענדיג; אויף א רעדענדער ארט.

speak'ing terms (ספיעק'-אינג טוירמז) א בעציהונג צווישען פערזאנען, ווען זייער בעקאנטשאפט איז נור א פארמאלע, ניט קיין נאהענטע.

speak'ing-trum'pet *n.* (ספיעק'-אינג-טראמ'-פעט) א מעגאפאן, א שפרעך־טרו־מייט [אזא טרובע, דורך וועלכער דאס קול הערט זיך שטארק]. ז. *megaphone*.

speak'ing-tube *n.* (ספיעק'-אינג-טיוב) א שפרעך־רעהר [א רעהר, דורך וועלכער מען רעדט פון איין צימער אדער פון איין עטאזש צו א צווייטען].

speak'ing-voice *n.* (ספיעק'-אינג-וואיס) דאס קול וואס ווערט געברויכט אין רעדען [אין געגענזאץ צום קול וואס ווערט געברויכט אין זינגען].

speak of (ספיעק אוו) רעדען וועגען אימעצען אדער עפעס; אנצייגען, אנדיי־טען, דערמאנען וועגען עפעס ווי וועגען א וויכטיגער זאך.

speak one's mind (ספיעק הוואנז מאינד) אויסדריקען שארף די מיינונג.

speak out (ספיעק אוט) רעדען הויך, דייטליך; רעדען אפען; אויסזאגען, אויסרעדען.

speak rid'dles (ספיעק רידלז) רעדען מיט רעטעניש; רעדען פערשטעלט.

speak to (ספיעק טו) ענטפערען פאר עפעס אדער אימעצען; אבגעבען א רעכ־נונג; בעריכטיגען, בעשטעטיגען; וואר־נען, מזהיר זיין, מוסר זאגען.

speak to the point (ספיעק טו טהי פאינט) רעדען צום פונקט, רעדען צו דער זאך.

speak up (ספיעק אפ) זיך פריי אוים־שפרעכען.

speak well for (ספיעק הוועל פאר) זיין א גוטער סמן פאר עפעס.

His achievements **speak well for** his ability.

speal'-bone *n.* (ספיעל'-באון) דאס שול־טער־בלאט, די שולטער־לאפעטקע, דער אקסעל־ביין. ז. *shoulder-blade*.

spear *n. and v.* (ספיער) א פיקע, א לאנגער שפיען; א פערזאן בעוואפענט מיט א פיקע; א הארפון [אזא פיקע צו שטעכען פיש]; דאס בלעטעל אדער שטענ־געל פון אן ארויסשפראצענדער פלאנצע [ווי פון א גראז]; שטעכען מיט א שפיען; דורכשטעכען; ארויסשפראצען מיט א בלעטעל אדער שטענגעל.

spear'er *n.* (ספיער'-ער) איינער וואס איז בעוואפענט מיט א פיקע אדער שפיען; א שטעכער, א דורכשטעכער.

spear'-fish *n.* (ספיער'-פיש) א פיש מיט א לאנגער שטאכעל־פערמיגער נאז אדער שנויץ.

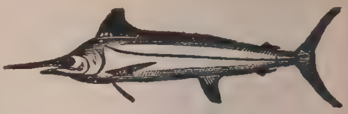

Spear-fish

spear'-foot *n.* (ספיער'-פוט) דער רעכטער הינטערשטער פוס פון א פערד.

spear'-grass *n.* (ספיער'-גרעס) איינס פון די גראזען, וואס האבען שפיעזען־עהנליכע בליהונגען אדער הארטע שפיצי־גע בלעטער.

spear'-hand *n.* (ספיער'-הענד) די רעכ־טע האנד אדער די רעכטע זייט פון א קאוואלעריסט [די האנד, אין וועלכער ער האלט די פיקע].

spear'-head *n.* (ספיער'-העד) דאס קע־פעל פון א שפיען.

spear'man *n.* (ספיער'-מען) א פיקע־רייטער, א סאלדאט בעוואפענט מיט א פיקע.

spear'mint *n.* (ספיער'-מינט) די גרינע מינצע אדער מיאטע [אזא פלאנצע וואס גיט ארוים א שארפען שמעקענדען זאפט]. ז. *Mentha*.

spear'-point *n.* (ספיער'-פאינט) דער שפיץ פון א שפיען.

spec *n.* (ספעק) ז. *speculation*.

spec. פערקירצונג פון *specimen*

spe'cial *a. and n.* (ספעש'-על) ספעציעל, בעזונדער; אויסערארדענטליך, אויסער־געוועהנליך, עקסטרא; בעצייכענט אדער בעשטימט פאר א בעזונדערען צוועק; וואס בעצייכענט א בעזונדערען מין; א פערזאן אדער זאך וואס איז בעשטימט געווארען פאר א ספעציעלען צוועק.

spe'cial a'gent (ספעש'-על איי'-דזשענט) א ספעציאל־אגענט, אן אגענט וואס איז בעפאלמעכטיגט בלויז פאר א ספעציעלער אנגעלעגענהייט.

spe'cial case (ספעש'-על קיים) א גע־ריכטס־פראצעס וואס ווערט געפיהרט אויף אן אנדער שטייגער איידער א געוועהנ־ליכער געריכטס־פראצעס; א געריכטס־פראצעס, וואס ווערט געפיהרט, כדי צו בעשטימען א נייעם רעכט אדער א נייע פערנעלטונג; א משפט וואס ווערט אי־בערגעלאזען אויף דער בעשטימונג פון געריכט בנוגע צו א געוויסער רעכטס־פראגע.

spe'cial dam'ages (ספעש'-על דעמ'-ע-דזשעז) די פערגעלטונג פאר א היזק, וואס איז ניט קיין נויטיגע, אונבעדינגטע פאלגע פון ברעכען א קאנטראקט אדער פון אן אנדערער אונגעזעצליכער טהאט [ווי למשל, דער היזק וואס איינער פאדערט פאר ברעכען דעם צוזאג חתונה צו הא־בען].

spe'cial deliv'ery (ספעש'-על די-ליוו'-ער-אי) אייל־פאסט, בריעף און פא־קעטען וואס ווערען פאר א געוויסער גע־צאהלט צוגעשטעלט דורך פאסט, גלייך ווי זיי קומען דארטען אן, מיט א ספעציעלען בריעף־טרעגער, ניט ווארטענדיג אויף דער רעגולערער צייט ווען געוועהנליכע בריעף אדער פאקעטען ווערען פאנאנדער־געטראגען.

spe'cial depos'it (ספעש'-על די-פאז'-איט) אוועקגעלעגטעס געלד אין א באנק, וואס די באנק האט קיין רעכט ניט ערמים זיך צו בענוצען נאר מוז עס

האלטען אומצוקעהרען ווען עס ווערט נעפאדערט; נעלד אוועקגעלעגט אין א באנק אויף געוויסע פראצענטען אהן דעם רעכט עס ארויסצונעהמען ביםלעכווייז אויף טשעקס.

spe'cial edi'tion (ספעש'-על ע-דיש'-אן) א ספעציעלע אויסגאבע, אן עקסטראאויסגאבע [פון א צייטונג, בוך א. ז. וו.].

specialisa'tion *n.* (ספעש-על-אי-זיי'-שאן) ז. ***specialization***

spe'cialise *v.* (ספעש'-על-איז) ז. ***specialize***

spe'cialism *n.* (ספעש'-על-איזם) דאס אבגעבען זיך מיט א בעזונדערער ספעציאליטעט.

spe'cial is'sue (ספעש'-על איש'-או) א שטרייט-פראגע אין א משפט, אין וועלכען נור א טייל פון דער קלאגע ווערט אבגעלייקענט פון דעם אנגעקלאגטען; א בעזונדערע שטרייט-פראגע וואס ענטוויקעלט זיך פון דער הויפט שטרייט-פראגע.

spe'cialist *n.* (ספעש'-על-איסט) א ספעציאליסט, איינער וואס גיט זיך אב מיט א בעזונדערען טייל פון א פראפעסיאן, פון א וויסענשאפט אדער קונסט.

specialis'tic *n.* (ספעש-ע-ליס'-טיק) ספעציאליסטיש; וואס איז שייך צו א ספעציאליסט.

special'ity *n.* (ספעש-אי-על'-אי-טי) א בעזונדערער פאל, א בעזונדערער אומשטאנד; א ספעציעלע זאך; א ספעציאליטעט, א בעזונדערקייט; די ספעציעלקייט.

specializa'tion *n.* (ספעש-על-אי-זיי'-שאן) דאס ספעציאליזירען, דאס צוגעבען צו בעזונדערע טיילען פון איין גאנצעס כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען, וועלכע אונטערשיידען זיי איינע פון די אנדערע; דאס זיין ספעציאליזירט אדער אונטערגעשיידעט פון די אנדערע טיילען לויט כאראקטעריסטישע סמנים; אין ביאלאגיע — די דיפערענציאציאן, די ענדערונג אין דעם געבוי פון קערפער דורך דער צוטיילונג אין בעזונדערע ארגאנען, וועלכע האבען בעזונדערע פונקציעס.

spe'cialize *v.* (ספעש'-על-איז) ספעציאליזירען, צוגעבען צו א טייל פון א זאך כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען, וועלכע אונטערשיידען איהם פון די אנדערע טיילען; דיפערענצירען; אננעהמען א בעזונדערע ריכטונג; ווירקען אויף א ספעציעלען שטייגער.

spe'cializer *n.* (ספעש'-על-אי-זער) א ספעציאליסט, איינער וואס פערנעהמט זיך מיט א פראפעסיאן, וויסענשאפט א. ד. ג. אלס זיין ספעציאליטעט.

spe'cially *adv.* (ספעש'-על-אי) בעזאנדערס; אויסדריקליך; אויף א ספעציעלער ארט; אויף א בעזונדערען שטייגער.

spe'cial part'nership (ספעש'-על פארט'-נער-שיפ) ז. ***limited partnership***

spe'cial trust (ספעש'-על טראסט) א פערמעגען אין די הענד פון אן אפעקון מיט ספעציעלע רעכטען צו פערוואלטען דיעזען פערמעגען.

spe'cialty *n.* (ספעש'-על-טי) ספעציעלקייט, בעזונדערקייט; א בעזונדערע זאך, עפעס וואס האט א בעזונדערקייט לויט'ן כאראקטער, לויט זיין נוץ א. ד. ג.; א ספעציאליטעט, א בעזונדערער פאך; א ספעציעלער פראדוקט; א ספעציעלער קאנטראקט.

spe'cie *n.* (ספיע'-שי) א מטבע; מעטאל-געלד.

spe'cies *n.* (ספיע'-שיז) אן ארט, א גאטונג [א גרופע אינדיווידואומען, וועלכע זיינען אויף אזוי פיעל עהנליך איינע צו די אנדערע, דאס זיי קענען אבשטאמען פון איין פאר עלטערען]; אין ביאלאגישער קלאסיפיקאציאן — אן ארט [די צווישענשטופע צווישען מין אדער גענוס און אינדיווידואום]; אין לאגיק — די גאטונג [א בעגריף וואס איז אין זיך כולל די פארשטעלונג פון א סך עהנליכע אינדיווידואומען און בעציהט זיך צו א העכערען בעגריף ווי א פרט צו א כלל, ווי למשל, "איד" און "מענש"]; א מין, א זארט.

spec'ifiable *a.* (ספעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען ספעציפיצירט ווערען; וואס קען בעשטימט ווערען אלס א בעזונדערע זאך.

specif'ic *a. and n.* (ספי-סיפ'-איק) 1. ספעציפיש, אייגענארטיג; בעזונדער, ספעציעל; 2. אייגענטימליך; 3. וואס איז שייך צו אן ארט אדער גאטונג; 4. אין מעדיצין—וואס האט א בעזונדערע קראנקהאפטע אייגענשאפט; 5. פינקטליך, בעשטימט, געננוי; 6. עפעס וואס דיענט פאר א ספעציעלען צוועק; א ספעציפישע אדער בעזונדערע זאך.

1. He made a **specific** promise to send me the book. 5. Please be **specific** about your proposition.

specif'ical *a.* (ספי-סיפ'-אי-קעל) ספעציפיש; ספעציעל; וואס איז שייך צו אן ארט אדער גאטונג.

specif'ically *adv.* (ספי-סיפ'-אי-קעל-אי) אויף א ספעציפישען, אייגענארטיגען אופן.

specifica'tion *n.* (ספעס-אי-פי-קיי'-שאן) די ספעציפיקאציאן, א גענויע אנגעבונג פון אלע פרטים [ווי אין א קאנטראקט]; א בעזונדערער פונקט פון אזא קאנטראקט; דאס מאכען ספעציפיש, אייגענארטיג אדער אייגענטימליך.

specif'ic cause (ספי-סיפ'-איק קאהז) אין מעדיצין — אן אורזאכע, וועלכע ווירקט אויף דער ענטוויקלונג פון א ספעציפישער אדער אייגענארטיגער קראנקהיים.

specif'ic char'acters (ספי-סיפ'-איק קער'-עק-טערז) אין ביאלאגיע — די ספעציפישע אייגענשאפטען פון אן ארט אדער גאטונג, דורך וועלכע זי אונטערשיידעט זיך פון אן אנדער ארט אדער גאטונג.

specif'ic deni'al (ספי-סיפ'-איק די-נאי'-על) אין יוריספרודענץ — אן ענטפער אויף א קלאגע, וואו יעדער פונקט ווערט בעזונדערס און אויספיהרליך אבגעלייקענט.

specif'ic disease' (ספי-סיפ'-איק די-זיעז') א קראנקהייט וואס ווערט פעראורזאכט דורך א ספעציפישער אנשטעקונג [ווי סיפיליס].

specif'ic du'ty (ספי-סיפ'-איק דיו'-טי) אין א טאריף — א בעשטימטער אבצאהל וואס זוערט ארויפגעלעגט אויף אימפארטירטע אדער אריינגעפיהרטע סחורות לויט זייער צאהל, מאס, געוויכט א. ד. ג., אבער ניט לויט זייער ווערטה [ווי למשל, א בעשטימטער אבצאהל אויף יעדען פונט טאבאק, ניט קוקענדיג פון וועלכען זארט דיעזער טאבאק זאל ניט זיין].

specif'ic grav'ity (ספי-סיפ'-איק גרעוו'-אי-טי) דאס ספעציפישע געוויכט, דאס פערהעלטניס פון געוויכט פון א זאך צום געוויכט פון וואסער, פון 4 גראד צעלזיוס, וואס האט דיעזעלבע מאס אדער אומפאנג ווי די זאך [ווי למשל, דאס ספעציפישע געוויכט פון גאלד איז 19, ווייל א שטיקעל גאלד איז לערך 19 מאל שווערער ווי וואסער פון דעמזעלבען אומפאנג].

specif'ic med'icine (ספי-סיפ'-איק מעד'-אי-סין) א מעדיצין אדער רפואה וואס האט א בעשטימטע ווירקונג אין געוויסע קראנקהייטען [ווי כינין אין פיבער].

specif'icness *n.* (ספי-סיפ'-איק-נעס) דאס זיין ספעציפיש; די אייגענארטיגקייט, די אייגענטימליכקייט.

spec'ify *v.* (ספעס'-אי-פאי) ספעציפיצירען, בעצייכנען אויספיהרליך, בעשרייבען מיט אלע פרטים.

spec'imen *n.* (ספעס'-אי-מען) איינער פון א קלאס פערזאנען אדער עפעס פון א קלאס פון זאכען, וואס דיענט אלס א ביישפיעל פון דיעזען קלאס; א מוסטער, א פראבע; אן עקזעמפלאר.

speciol'ogy *n.* (ספי-שי-אל'-א-דזשי) אין ביאלאגיע — די לעהרע וועגען ארטען אדער גאטונגען.

spe'cious *a.* (ספי'-שאס) אנזעהנליך, שעהן אויף'ן קוק, שעהן נאך דעם אויסזעהן.

spe'ciously *adv.* (ספי'-שאס-לי) אנזעהנליך; זייענדיג שעהן אויף'ן קוק; מיט א שעהנעם אויסזעהן.

spe'ciousness *n.* (ספי'-שאס-נעס) אנזעהנליכקייט, דאס האבען א שעהנעם אדער אנגענעהמען אויסזעהן.

speck *n. and v.* (ספעק) 1. א פינטעל, א קליינער פלעק; א פינטעל אויף א פרוכט, וואס צייגט אז דאס זי הויבט אן צו פוילען; 2. א קליין טיילכעל, אן אטאם; די קלענסטע מאס פון עפעס; 3. פעטס, שמאלץ; 4. בעפלעקען.

2. He has not a **speck** of generosity in his make-up.

speck'le *n. and v.* (ספעקל) א קליינער פלעק, א שפרענקעל; בעשפרענקלען.

speck'led *a.* (ספעקלד) געפלעקט, געשפרענקעלט; פערשיעדען-פארביג, בונט-פארביג; פערשיעדען.

speck'ledness *n.* (ספעק'לד-נעס) דאס זיין געשפרענקעלט; בונט-פארביגקייט.

speck'less *a.* (ספעק'-לעס) אהן פינטלעך, אהן פלעקען; זעהר ריין, זעהר קלאר.

specks *n.* (ספעקס) ז. ***spectacles***

specktioneer' *n.* (ספעק-שא-ניער') דער הויפט הארפוניער [וואסווארפט דעם הארפון ביי דער יאגד אויף וואלפיש].

speck'y *a.* (ספעק'-אי) געפלעקט, געפינטעלט, געשפרענקעלט.

specs *n.* (ספעקס) ז. ***spectacles***

spec'tacle *n.* (ספעק'-טעקל) א ספעקטאקל, א שוי, אן אויסשטעלונג, א פאראד, א שוישפיעל, א פארשטעלונג, א סצענע, אן אנבליק; א געגענשטאנד פון פעראכטונג.

spec'tacled *a.* (ספעק'-טעקלד) מיט ברילען, וואס טראגט ברילען; אין זאאלאגיע — וואס האט אויגען-עהנליכע אדער ברילען-עהנליכע פלעקען; פאראדנע, ווי אן אויסשטעלונג.

spec'tacled bear (ספעק'-טעקלד בעהר) א זיד-אמעריקאנישער בער מיט א ווייסען שטרייף אונטער די אויגען, וואס איז עהנליך צו א פאר ברילען.

spec'tacled-head'ed *a.* (ספעק'-טעקלד-העד'-עד) וואס האט אויגען-עהנליכע אדער ברילען-עהנליכע פלעקען אויף'ן קאפ [וועגען א געוויסען מין פליגען].

spec'tacle-gage *n.* (ספעק'-טעקל-

גיידזש) א פארריכטונג צו מעסטען דעם אבשטאנד אדער די דיסטאנץ צווישען די ברילען-גלעזלעך.

spec'tacle-glass *n.* (ספעק'-טעקל-גלעס) ברילען-גלאז; א ברילען-גלעזעל.

spec'tacle-ma'ker *n.* (ספעק'-טעקל-מיי'-קער) א ברילען-מאכער, א ברילען-פאבריקאנט.

spec'tacles *n.* (ספעק'-טעקלז) ברילען, שפאקולען.

spectac'ular *a.* (ספעק-טעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א ספעקטאקל, שוי-שפיעל, שוי, אויסשטעלונג אדער צו פאראדען; עהנליך צו א ספעקטאקל, שוי, אויסשטעלונג אדער פאראד; וואס איז שייך צו ברילען.

spectacular'ity *n.* (ספעק-טעק-יו-לער'-אי-טי) פאראדנעקייט, עהנליכקייט צו א ספעקטאקל, שוי אדער אויסשטעלונג.

spectac'ularly *adv.* (ספעק-טעק'-יו-לאר-לי) ווי א ספעקטאקל, שוי, אויסשטעלונג אדער פאראד.

specta'tion *n.* (ספעק-טיי'-שאן) דאס אויסזעהן.

specta'tor *n.* (ספעק-טיי'-טאר) א צושויער; א צוקוקער; איינער וואס זעהט עפעס צו.

spectato'rial *a.* (ספעק-טע-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א צושויער.

specta'torship *n.* (ספעק-טיי'-טאר-שיפ) דאס צוקוקען, דאס זיין א צושויער.

specta'tress *n.* (ספעק-טיי'-טרעס) א צושויערין, א צוקוקערין, איינע וואס זעהט עפעס צו.

specta'trix *n.* (ספעק-טיי'-טריקס) ז. *spectatress*.

spec'ter *n.* (ספעק'-טער) א געשפענסט, א גייסט; א געשפענסט-אינזעקט [אזא אינזעקט]; די געשפענסט-פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז]; דער געשפענסט-לעמור [דער טארסיער אדער פוס-טהיער. ז *tarsier*].

spec'ter-le'mur *n.* (ספעק'-טער-לי'-מויר) א טארסיער אדער פוס-טהיער. ז. *tarsier*.

spec'ter of the Brock'en (ספעק'-טער אוו טהי בראק'-ען) אן ערשיינונג אין בערגיגע געגענדען בעת זון-אויפגאנג אדער זון-אונטערגאנג, ווען דעם צושויער'ס שאטען זעהט זיך ריעזיג-גרויס אין דעם נעבעל אויף'ן שפיץ-בארג און איז אפט איינגעשלאסען אין א פיעל-פארביגען קרייז.

spec'tra *n.* (ספעק'-טרא) ספעקטרומס. ז. *spectrum*.

spec'tral *a.* (ספעק'-טרעל) ווי א געשפענסט, גייסטערהאפט; ספעקטראל [וואס איז שייך צום ספעקטרום אדער צום פארבען-בילד וואס עס בילדעט א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spec'tral anal'ysis (ספעק'-טרעל ע-נעל'-אי-סיס) ספעקטראל-אנאליזע [דאס בעשטימען די כעמישע צוזאמענזעצונג פון א שטאף לויט דעם ספעקטרום אדער לויט דעם פארבען-בילד וואס עס בילדעט א שטראהל פון דעם קערפער, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spec'tral col'ors (ספעק'-טרעל קאל'-ארז) די רעגענבויגען-קאלירען, די ספעקטרום-קאלירען. ז. *spectrum*.

spec'tral le'mur (ספעק'-טרעל לי'-מויר) א טארסיער אדער פוס-טהיער. ז. *tarsier*.

spec'trally *adv.* (ספעק'-טרעל-אי) ווי א געשפענסט, ווי א גייסט, גייסטערהאפט.

spec'tral owl (ספעק'-טרעל אול) די געשפענסט-איילע [אזא גרויסע איילע אדער סאווא פון די קאלטע נארדליכע טייל פון אמעריקא].

spec'tre *n.* (ספעק'-טער) ז. *specter*.

spectrobolom'eter *n.* (ספעק-טרא-בא-לאמ'-ע-טער) א ספעקטראבאלאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ-אויסשטראהלונג אין דעם זון-ספעקטרום]. ז. *spectrum*.

spec'trograph *n.* (ספעק'-טרא-גרעף) א ספעקטראגראף, אן אפאראט צו פאטאגראפירען א ספעקטרום [די פארבען, וואס בילדען זיך אוים פון א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא].

spectrog'raphy *n.* (ספעק-טראג'-רע-פי) ספעקטראגראפיע, די קונסט צו געברויכען א ספעקטראגראף. ז. *spectrograph*.

spectrolog'ical *a.* (ספעק-טרא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער ספעקטראל-אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectrol'ogy *n.* (ספעק-טראל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען ספעקטראל-אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectrom'eter *n.* (ספעק-טראמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די אבווייכונג אדער אבנייגונג פון א שטראהל ווען ער געהט דורך א פריזמא.

spectromicroscop'ical *a.* (ספעק-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו אונטערזוכונגען מיט דער הילף פון א מיקראספעקטראסקאפ. ז. *microspectroscope*.

spec'troscope *n.* (ספעק'-טרא-סקאופ) א ספעקטראסקאפ [אן אפטישער אפאראט צו פראדוצירען ספעקטרומס פון לייכטענדע קערפער דורכלאזענדיג זייערע שטראהלען דורך א פריזמא]. ז. *spectrum*.

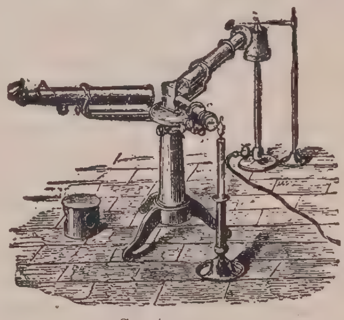

Spectroscope

spectroscop'ic *a.* (ספעק-טרא-סקאפ'-איק) ספעקטראסקאפיש, וואס איז שייך צו א ספעקטראסקאפ, וואס ווערט בעשטימט דורך א ספעקטראסקאפ [ז. *spectroscope*]; וואס איז שייך צו ספעקטראל-אנאליזע, בעשטימט דורך ספעקטראל-אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spectroscop'ical *a.* (ספעק-טרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *spectroscopic*.

spectroscop'ically *adv.* (ספעק-טרא-סקאפ'-אי-קעל-אי) ספעקטראסקאפיש, מיט דער הילף פון א ספעקטראסקאפ. ז. *spectroscope*.

spec'troscopist *n.* (ספעק'-טרא-סקאו-פיסט) איינער וואס מאכט בעאבאכטונגען מיט דער הילף פון א ספעקטראסקאפ [ז. *spectroscope*]; א קענער אין ספעקטראל-אנאליזע. ז. *spectral analysis*.

spec'troscopy *n.* (ספעק'-טרא-סקאו-פי) דער טייל פון פיזיק און כעמיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט די ערשיינונגען, וועלכע ווערען בעאבאכטעט מיט דער הילף פון דעם ספעקטראסקאפ. ז. *spectroscope*.

spec'trum *n.* (ספעק'-טראם) דאס ספעקטרום [דאס פארבען-בילד וואס בעקומט זיך פון א שטראהל, ווען ער געהט דורך א פריזמא]; א שיין-בילד פון עטוואס וואס מען האט פריהער געזעהן, כאטש מען קוקט שוין מעהר ניט אויף דעם.

spec'ula *n.* (ספעק'-יו-לא) שפיגלען; רעפלעקטירענדע טיילען פון אפטישע אינסטרומענטען; מעדיצינישע אינסטרומענטען צום פאנאנדערשפרייטען קערפער-עפנונגען און זיי אונטערזוכען; אויגען-עהנליכע פלעקען אויף פעדערען; קאלירטע פלעצער אויף פעדערען ביי פויגלען; אויסקוק-פלעצער. ז. *speculum*.

spec'ulable *a.* (ספעק'-יו-לעבל) וואס מען קען נאכדענקען אדער נאכטראכטען.

spec'ular *a.* (ספעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א שפיגעל; שפיגעלדיג, אבשפיגלענד; וואס העלפט צום זעהען; וואס איז שייך צו די אויגען-עהנליכע פלעקען אדער צו די קאלירטע פלעקען אויף די פליגלען פון געוויסע פויגלען.

spec'ulate *v.* (ספעק'-יו-לייט) נאכדענקען, נאכטראכטען; מאכען השערות, שאפען טעאריען; שאפען אבסטראקטע טעאריען [בלויז מיט'ן שכל, ניט רעכענענדיג זיך מיט פאקטען און ניט שטיצענדיג זיך אויף בעאבאכטונגען]; שפעקולירען, האנדלען אויף ריזיקע; זוכען צו מאכען פראפיט פון אונזיכערע אונטערנעהמונגען.

specula'tion *n.* (ספעק-יו-ליי'-שאן) נאכדענקונג, נאכטראכטונג; דאס שאפען טעאריען; דאס מאכען השערות; דאס שאפען אבסטראקטע טעאריען [ניט בעגרינדעט אויף פאקטען אדער בעאבאכטונגען]; א ספעקולאציאן; בעטראכטונג; אזא קארטען-שפיעל; דאס שפעקולירען, דאס האנדלען אויף ריזיקע.

spec'ulatist *n.* (ספעק'-יו-ליי-טיסט) א דענקער, א פילאזאף; איינער וואס שאפט אבסטראקטע טעאריען, וואס זיינען ניט בעגרינדעט אויף פאקטען און בעאבאכטונגען; א חקרן, א טעארעטיקער, וואס ווייסט גאר ניט פון דער פראקטישער זייט פון לעבען.

spec'ulative *a.* (ספעק'-יו-ליי-טיוו) ספעקולאטיוו, נאכדענקענד, פארשענד; מעארעטיש; ריין וויסענשאפטליך [וואס האט ניט אין זינען קיין פראקטישע צוועקען אדער אנווענדונגען]; מעטאפיזיש, וואס איז געבויט אויף השערות, וואס איז א רעזולטאט פון אבסטראקטען דענקען [ניט פון ערפאהרונג]; שפעקולירענד; וואס האנדעלט אויף ריזיקע.

spec'ulatively *adv.* (ספעק'-יו-ליי-טיוו-לי) אויף א ספעקולאטיווען שטייגער; ספעקולירענדיג. ז. *speculative*.

spec'ulativism *n.* (ספעק'-יו-ליי-טיוו-איזם) ספעקולאטיוויזם [די נייגונג צו מאכען השערות אדער שאפען אבסטראקטע טעאריען, וואס זיינען ניט געבויט אויף פאקטען און ערפאהרונגען].

spec'ulator *n.* (ספעק'-יו-ליי-טאר) א בעטראכטער, א נאכדענקער; א שאפער פון טעאריען; א שפעקולאנט, איינער וואס האנדעלט אויף ריזיקע.

spec'ulatory *a.* (ספעק'-יו-ליי-טא-רי) נאכדענקענד, נאכפארשענד; ספעקולאטיוו. ז. *speculative*

spec'ulum *n.* (ספעק'-יו-לאם) א שפיגעל; דער רעפלעקטירענדער אדער אבשפיגלענדער טייל פון אן אפטישען אינסטרומענט; אן אויגען־עהנליכער פלעק אויף פעדערען [ווי למשל, ביי א פאַווע]; א קאלירטער פלאץ אויף די פעדערען ביי פויגלען; א מעדיצינישער אינסטרומענט צום ארייגקוקען אין קערפער־עפנונגען אדער זיי פאנאנדערצושפרייטען צוליעב אונטערזוכונגס־צוועקען; אן אויסקוק־פלאץ; א פלאץ, פון וועלכען מען קען שפּאַנירען.

spec'ulum-met'al *n.* (ספעק'-יו-לאם-מעט'-על) דער רעפלעקטירענדער אדער אבשפיגלענדער טייל פון אן אפטישען אינסטרומענט.

sped (ספעד) געאיילט. ז. *speed*

speech *n. and v.* (ספיטש) שפראך; רעדע־פעהיגקייט; דאס ריידען; א רעדע; א געשפרעך; דער קלאנג פון מוזיקאלישע אינסטרומענטען; האלטען א רעדע.

speech'craft *n.* (ספיטש'-קרעפט) די רעדע־קונסט; שפראך־וויסענשאפט; גראמאטיק.

speech'-cri'er *n.* (ספיטש'-קראי'-ער) פארצייטען אין ענגלאנד — איינער וואס פלעגט אויסשרייען די ודוי און דעם פערברעכען פון א פעראורטיילטען צום טויט.

speech'-day *n.* (ספיטש'-דיי) אן עפענטליכער פייערטאג אין אן ענגלישער שול נאך די עקזאמענס.

speech from the throne (ספיטש פראם טהי טהראון) די טהראן־רעדע [אין די מאנארכיש־קאנסטיטוציאנעלע לענדער — די קעניגליכע פראגראם־רעדע וואס ווערט פארגעלעזען פון דעם מאנארך אדער פון זיין פערטרעטער ביי דער ערעפנונג פון פארלאמענט].

speech'ful *a.* (ספיטש'-פול) רייך אין ווערטער; בערעדעוודיג; ריידענד.

speechifica'tion *n.* (ספיטש-אי-פי-קיי'-שאן) דאס דרשנ'ען, דאס שיטען מיט רעדעס.

speech'ifier *n.* (ספיטש'-אי-פאי-ער) א בעל דרשן, איינער וואס האט ליעב צו האלטען רעדעס, א "טשאַיניק־האקער".

speech'ify *v.* (ספיטש'-אי-פאי) דרש'ענען, שיטען מיט רעדעס, "האקען א טשאַיניק".

speech'less *a.* (ספיטש'-לעס) שפראכלאז, שווייגענד, שטום; אונאויסגעשפראכען.

speech'lessly *adv.* (ספיטש'-לעס-לי) שווייגענדיג, שטום, שפראכלאז.

speech'lessness *n.* (ספיטש'-לעס-נעס) שפראכלאזיגקייט; שטומקייט.

speech'maker *n.* (ספיטש'-מיי-קער) א רעדנער.

speech'making *n.* (ספיטש'-מיי-קינג) דאס האלטען רעדעס.

speech'-rea'ding *n.* (ספיטש'-ריד'-ינג) דאס פערשטעהן איינעמס רייד לויט די בעוועגונגען פון די ליפען [ווי עס איז דער פאל מיט טויב־שטומע].

speed *n. and v.* (ספיד) 1. גיכקייט, איילעניש; 2. געשווינדקייט, שנעלקייט; 3. מזל, גליק, ערפאלג, פעולה; 4. זיך איילען, איילען; זיך שנעל בעוועגען, ארויסרופען א שנעלע בעוועגונג; 5. צוגעבען אדער ארויסרופען א געוויסע שנעלקייט; 6. האבען ערפאלג, גוט אנגעהן, גוט געהן; מיטהעלפען צו ערפאלג, מאכען ערפאלגרייך; 7. אויספערטיגען, דורכפיהרען.

2. We motored at high **speed**. 3. I wish you good **speed** in your undertaking. 5. The engine is **speeded** to run 300 revolutions per minute. 6. God **speed** you. 7. The judicial proceedings were **sped** in the open court.

speed'er *n.* (ספיד'-ער) איינער אדער עטוואס וואס לויפט אדער בעוועגט זיך שנעל; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס א שנעלע בעוועגונג; א מעכאנישע פארריכטונג ארויסצורופען געשווינדקייט.

speed'ful *a.* (ספיד'-פול) שנעל, גיך, איילענדיג; ערפאלגרייך, געלונגען; מזל'דיג.

speed'fully *adv.* (ספיד'-פול-אי) מיט שנעלקייט; מיט ערפאלג; מזל'דיג.

speed'-gage *n.* (ספיד'-גיידזש) ז. *speed-indicator*

speed'ily *adv.* (ספיד'-אי-לי) גיך, שנעל, אין א קורצער צייט.

speed'-in'dicator *n.* (ספיד'-אינ'-די-קיי-טאר) א געשווינדקייט־מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געשווינדקייט פון מאשינען].

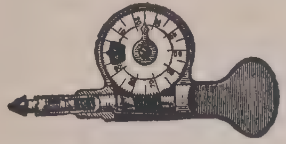

Speed-indicator

speed'iness *n.* (ספיד'-אי-נעס) שנעלקייט, גיכקייט, געשווינדקייט.

speed'ing *n.* (ספיד'-אינג) דאס ארויסרופען א שנעלע בעוועגונג; א פראבע אין לויפען שנעל [ווי פון א פערד].

speed'less *a.* (ספיד'-לעס) לאנגזאם; ניט ערפאלגרייך, ניט מזל'דיג.

speed'-record'er *n.* (ספיד'-רי-קאהרד'-ער) אן אפאראט צו פערצייכנען געשווינדיגקייט [פון א באהן־צוג, מאשין א. ז. וו.].

speed'way *n.* (ספיד'-הוויי) א וועג, אויף וועלכען עס איז ערלויבט צו פאהרען שנעל.

speed'well *n.* (ספיד'-הועל) דער עהרענפרייז [אזא קריכענדיג גראז מיט העלבלויע בליטהען]. ז. *Veronica*

speed'y *a.* (ספיד'-אי) איילינ, שנעל, געשווינד; ערפאלגרייך, מזל'דיג.

speiss *n.* (ספאיס) א צוזאמענזעצונג פון ארסעניק מיט אייזען, ניקעל אדער קאבאלט.

speld *n.* (ספעלד) א שפענדעל; א שפליטער, א פיצעל, א ברעקעל.

spell *n. and v.* (ספעל) 1. א צויבער־שפרוך, אן אבשפרעכעניש, א כשוף, א צויבער; בעצויבערטקייט, פער'כשופ'טקייט; 2. אומבייטונג, אבוועקסלונג, א רייה, אן אטשערעד [ביים ארבייטען]; 3. רוה־צייט; 4. א בעשטימטע צייט; א קורצע צייט, א פריי שטיקעל צייט, א ווייל'ע; 5. א שלעכט שטיקעל צייט, א צייט פון שלעכטער שטימונג; 6. אויסלעגען [ווערטער]; 7. לייענען בוכשטאב נאך בוכשטאב; לייענען מיט מיה; 8. ענטדעקען דורך גענויען שטודיום, ארויסקריגען עפעס פונקט נאך פונקט; גענוי שטודירען, גענוי פארשען; 9. צוזאמענשטעלען, אויסמאכען; 10. אומבייטען אדער צייטווייליג פערנעהמען איינעמס פלאץ.

1. He is under the **spell** of her beautiful eyes. 2. The men work the pumps by **spells**. 4. Come and rest a **spell** with me. 6. The word is **spelled** correctly. 9. Discipline and courage **spell** victory.

spell back'ward (ספעל בעק'-הווארד) 1. אויסלעגען [א ווארט] צוריקוועגס; 2. אויסטייטשען אדער פערשטעהן פערקעהרט, פערדרעהען.

2. He is a brave, good man, but he always **spells backwards**.

spell ba'ker (ספעל ביי'-קער) טהאן עפעס א שווערע ארבייט, אונטערנעהמען א שווערע זאך.

If an old man will marry a young woman, he must **spell baker**.

spell'bind *v.* (ספעל'-באינד) האלטען מיט צויבער־קראפט אדער ווי מיט צויבער־קראפט; בעצויבערען, פער'כשופ'ען.

spell'bound *a.* (ספעל'-באונד) בעצויבערט, פער'כשופ'ט; געהאלטען ווי מיט צויבער־קראפט.

spell'er *n.* (ספעל'-ער) איינער וואס לעגט אויס ווערטער; איינער וואס קען גוט אויסלעגען; א בוך צום לערנען אויסלעגען; אן אבצווייגונג פון הארן־צווייג ביי א הירש.

spell'ing *n.* (ספעל'-אינג) אויסלעגונג פון ווערטער, ארטאגראפיע.

spell'ing-bee *n.* (ספעל'-אינג-ביע) א וועט אין ריכטיג בוכשטאבירען אדער אויסלעגען ווערטער.

spell'ing-book *n.* (ספעל'-אינג-בוק) א בוך צום לערנען אויסלעגען.

spell'ing-match *n.* (ספעל'-אינג-מעטש) ז. *spelling-bee*

spell'ing reform' (ספעל'-אינג רי-פאהרם') א רעפארמע אין אויסלעגען אדער ארטאגראפיע; א פעראיינפאכונג פון די אויסלעגונגס־כללים פון א שפראך.

spell'-stopped *a.* (ספעל'-סטאפט) איינגעהאלטען דורך כשוף, געהאלטען מיט צויבער־קראפט.

spell'-work *n.* (ספעל'-הווירק) עטוואס וואס ווערט געטהאן דורך כשוף; צויבער־קראפט; כשוף.

spelt (ספעלט) בוכשטאבירט, אויסגעלעגט. ז. *spell*

spelt *n.* (ספעלט) [א מין ווייץ] שפעלץ, שפעלט.

spel'ter *n. and v.* (ספעל'-טער) שפיאלטער, צינק; פערלייטען מיט שפיאלטער אדער צינק.

spel'ter sold'er (ספעל'-טער סאד'-ער) שפיאלטער צום פערלייטען מעטאלען.

spen'cer *n.* (ספענ'-סער) א ספענצער, א לייב־יאק, א קאמזויל; א זארט זעגעל פון א שיף.

Spence'rian *a. and n.* (ספענ-סי'-רי-ען) וואס איז שייך צום ענגלישען פילאזאף הערבערט ספענסער [געבארען 1820, געשטארבען 1904] אדער צו זיין לעהרע; א ספענסעריאנער, אן אנהענגער פון ספענסער'ס לעהרען.

Spence'rianism *n.* (ספענ-סי'-רי-ענ-איזם) די עוואלוציאנס־לעהרע פון דעם ענגלישען פילאזאף הערבערט ספענסער [1820—1904]. ז. *synthetic philosophy*

spend *v.* (ספענד) אויסגעבען, פערשווענדען, אויסברייננגען, פערברויכען, ערשעפען, אוועקגעבען; צוברייננגען, פערברייננגען [צייט]; פערברויכט ווערען, אויסגעבראכט ווערען, ערשעפט ווערען, פער־

שווענדעט ווערען; ארויסלאזען זרע; ארויסווארפען רויגען [איקרא].

spend'-all *n.* (ספענד'–אהל) א פערשווענדער, אן אויסברייננגער.

spend a mast (ספענד ע מעסט) צוברעכען א מאסט; פעראורזאכען דעם פערלוסט פון א מאסט; פערלירען א מאסט.

spen'der *n.* (ספענ'–דער) א פערצעהרער, א פערברויכער; א פערשווענדער, אן אויסברייננגער.

spend ground (ספענד גראונד) מאכען אן אויסגראבונג אין א מינע אדער שאכטע.

spen'ding *n.* (ספענ'–דינג) פערשווענדונג; דאס ארויסלאזען זרע.

spen'ding-mon'ey *n.* (ספענ'–דינג–מאנ'–אי) טאשען־געלד [געלד אויף קליינע אויסגאבען].

spend the mouth (ספענד טהי מאוטה) שטארק בילען.

spend'thrift *n. and a.* (ספענד'–טהריפט) א פערשווענדער; אן אויסברייננגער; פערשווענדעריש, אויסברייננגעריש.

spend'thrift trust (ספענד'–טהריפט טראסט) א פערמעגען וואס ווערט איבערגעגעבען צו אפעקונעס מיט דער בעדינגונג, אז זיי זאלען צאהלען דעם יורש זאלאנג ער לעבט בלויז די הכנסות פון דיעזען פערמעגען, און דאס פערמעגען גופא זאל ירשנ'ען אן אנדערער נאך זיין טויט.

Spense'rian *a. and n.* (ספענ-סי'-רי–ען) וואס איז שייך צום ענגלישען דיכטער עדמונד ספענסער [געבארען 1552, געשטארבען 1599] אדער צו זיין פאעטישען סטיל; א ספענסערישער מעטער, א ספענסערישער פערז.

spent *a.* (ספענט) ערשעפט; אויסגעמאטערט, קראפטלאז, מאכטלאז; אויסגעמאטערט דורך ארויסווארפען רויגען [וועגען פיש]; פערשווענדעט, אויסגעבראכט, פערבראכט [צייט], פערברויכט [ז. *spend*].

spent ball (ספענט באהל) א שיס־קויל וואס פליהט מיט א צו שוואכען אימפעט צו קענען עפעס דורכלעכערען.

sperm *n.* (ספוירם) ספערמא, זאמען אדער זרע [פון א זכר]; דער קאשעלאט [אזא וואלפיש]; ספערמאצעט [די פעטס פון קאפ פון א קאשעלאט]. ז. *spermaceti*

spermacet'i *n. and a.* (ספויר-מע-סעט'-אי) ספערמאצעט, אזא פעטס וואס ווערט ארויסגענומען פון קאפ פון א קאשעלאט [אזא וואלפיש]. ווערט געברויכט פאר פערשיעדענע זאלבען און פלאסטערען; וואס איז שייך צו ספערמאצעט, ספערמאצעטיש.

spermat'ic *a.* (ספויר–מעט'–איק) ספערמאטיש, וואס איז שייך צו דער ספערמא, זאמען אדער זרע [פון א זכר]; וואס לאזט ארויס ספערמא אדער זרע; וואס איז שייך צום גליעד אדער צו די גליעדער, דורך וועלכע די ספערמא אדער זרע פליסט ארויס.

spermat'ical *a.* (ספויר–מעט'–אי–קעל) ז. *spermatic*

spermat'ic ar'tery (ספויר–מעט'–איק אר'–טע–רי) די ארטעריע אדער בלוטאדער פון די אייער.

sper'matism *n.* (ספויר'–מע–טיזם) דאס ארויסלאזען ספערמא, זאמען אדער זרע [ביי א זכר].

sper'matize *v.* (ספויר'–מע–טאיז) ארויסלאזען ספערמא, זאמען אדער זרע [ביי א זכר].

sper'matocele *n.* (ספויר'–מע טא–סיל) אין מעדיצין — דער ברוך פון די זאמענגעפעס [די זרע־קאנאלען אין דעם אייערבייטעל].

spermatogen'esis *n.* (ספויר–מע–טא–דזשענ'–ע–סיס) ז. *spermatogeny*

spermatog'eny *n.* (ספויר–מע–טאדזש'–ע–ני) די אויסבילדונג פון ספערמא אדער זרע.

sper'matoid *a.* (ספויר'–מע–טאיד) עהנליך צו ספערמא אדער זרע [פון א זכר].

spermatol'ogy *n.* (ספויר–מע–טאל'–א–דזשי) די לעהרע וועגען ספערמא, זאמען אדער זרע [פון א זכר].

sper'matophore *n.* (ספויר'–מע–טא–פאור) דער ספערמאטאפאר, איינס פון די מיקראסאפישע זעקעלעך אין דער זרע פון א זכר, אין וועלכען עס האלטען זיך די זאמען־טיערכען אדער ספערמאטאזאא. ז. *spermatozoa*

spermatoph'orous *a.* (ספויר–מע–טאפ'–א–ראס) וואס טראגט אדער ענטהאלט ספערמא אדער זרע.

spermato'vum *n.* (ספויר–מע–טאו'–וואם) א בעפרוכטעטעס אייעלע [פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש].

spermatozo'a *n.* (ספויר–מע–טא–זאו'–א) די ספערמאטאזאא אדער זאמען־טיערכען [די מיקראסקאפישע קערפערלעך מיט לאנגע עקלעך וועלכע ענטהאלטען זיך אין דער ספערמא אדער זרע פון א זכר און בעפרוכטען די אייעלעך פון א נקבה].

Spermatozoa

spermatozo'oid *n. and a.* (ספויר–מע–טא–זאו'–איד) דאס זאמען־טיערכען; וואס איז שייך צו א זאמען־טיערכען. ז. *spermatozoa*

spermatozo'on *n.* (ספויר–מע–טא–זאו'–אן) א זאמען־טיערכען. ז. *spermatozoa*

sperm'-cell *n.* (ספוירמ'–סעל) די זאמען־צעלע, א זאמען־טיערכען. ז. *spermatozoa*

sper'min *n.* (ספויר'–מין) ספערמין, א כעמישער שטאף וואס בעקומט זיך פון ספערמא אדער זרע און פון אנדערע ארגאנישע עלעמענטען [ווערט פיעל געברויכט אין מעדיצין].

sper'mism *n.* (ספויר'–מיזם) ספערמיזם, די לעהרע, אז די זרע פון'ם זכר ענטהאלט אין זיך דעם גאנצען צוקינפטיגען ארגאניזם, וואס דארף געבארען ווערען און אז דאס אייעלע פון דער נקבה דיענט נור אלס א סביבה, אין וועלכער די ספערמאטאזאא [ז. *spermatozoa*] ענטוויקעלט זיך.

sperm'-nu'cleus *n.* (ספוירמ'–ניו'–קלי–אס) דאס זרע־קערנדעל פון די ספערמאטאזאא. ז. *spermatozoa*

sper'moderm *n.* (ספויר'–מא–דוירם) די זאמען־הילע, דאס אויבערשטע הייטעל פון א זאמען.

sperm'-oil *n.* (ספוירמ'–איל) דער אויל וואס בעקומט זיך פון די פעטס פון א קאשעלאט [אזא וואלפיש].

spermol'ogy *n.* (ספויר–מאל'–א–דזשי) ז. *spermatology*

sper'mule *n.* (ספויר'–מיול) א זאמען־טיערכען. ז. *spermatozoa*

sperm'-whale *n.* (ספוירמ'–הוויל) דער קאשעלאט, אזא וואלפיש אין די ימים פון דיווארימע לענדער.

Sperm-whale

spew *v.* (ספיו) מייקענען, ברעכען.

spew'er *n.* (ספיו'–ער) איינער וואס ברעכט אדער מייקעט.

sp. gr. אבקירצונג פון די ווערטער *specific gravity*

sphac'el *n.* (ספעס'–על) ז. *sphacelus*

sphac'elate *v. and a.* (ספעס'–ע–לייט) ווערען אנגעגריפען פון קנאכען־בראנד [ז. *necrosis*]; אנהויבען פוילען אדער אבשטארבען [וועגען געוויסע טיילען פון קערפער]; אנגעגריפען פון קנאכען־בראנד; אבגעפוילט, אבגעשטארבען.

sphacela'tion *n.* (ספעס–ע–ליי'–שאן) ז. *necrosis*

sphac'elism *n.* (ספעס'–ע–ליזם) ז. *necrosis*

sphacelis'mus *n.* (ספעס–ע–ליס'–מאס) ז. *necrosis*

sphac'elus *n.* (ספעס'–ע–לאס) קנאכען־בראנד [ז. *necrosis*]; א פוילענדע געוועב־מאסע פון קערפער.

sphæ'roid *n.* (ספי'–ראיד) ז. *spheroid*

sphag'nous *a.* (ספעג'–נאס) וואס איז שייך צו א טארף־גרונד. ז. *peat-moss*

sphal'erite *n.* (ספעל'–ע–ראיט) צינק־זולפיד, צינק־בלענדע [א מינעראל וואס בעשטעהט פון א פערבינדונג פון צינק און שוועבעל].

sphene *n.* (ספין) דער ספען אדער טיטאניט [אזא מינעראל וואס גלאנצט מיט פערשיעדענע קאלירען].

sphe'nic *a.* (ספי'–ניק) קלין־פערמיג, ווי א קלין.

sphe'noid *a. and n.* (ספי'–נאיד) קלין־ארטיג, קלין־פערמיג, ווי א קלין; אין אנאטאמיע — דער קלין־פערמיגער ביין פון שארבען.

sphenoi'dal *a.* (ספי–נאי'–דעל) ז. *sphenoid*

spher'al *a.* (ספיר'–על) ספעריש, רונד, קיילעכדיג; סימעטריש, פאלקאם אין פארם; וואס איז שייך צו א הימלישען קערפער; וואס בעוועגט זיך ווי א הימלישער קערפער; הארמאניש.

sphera'tion *n.* (ספי–ריי'–שאן) אויסבילדונג אין א קוגעל; אויסבילדונג פון א הימלישען קערפער.

sphere *n. and v.* (ספיער) א קוגעל, א קייקעל, א באל; א הימלישער קערפער [ווי די זון, די ערד, די לבנה]; אין דער פארצייטיגער אסטראנאמיע — איינע פון די בעוועגליכע און דורכזיכטיגע שיידען, אין וועלכע עס זיינען כלומר'שט איינגעפאסט די הימלישע קערפער אין זייער בעוועגונג ארום דער ערד; א גלאבוס, א קוגעל אדער באל וואס שטעלט מיט זיך פאר די ערד; די ספערע, דער טהעטיגקייטס־געביעט, דער ווירקונגס־קרייז; די מדרגה, דער ראנג אין דער געזעלשאפט; דער העכערער געזעלשאפטליכער קלאס; מאכען ספעריש אדער קיילעכדיג, פעררונדען; שטעלען אין א ספערע, שטעלען צווישען די הימלישע קערפער; איינשליסען אין א קרייז; ארומקרייזען, ארומגארטלען.

sphere′less *a.* (ספיער′-לעס) וואס האט ניט קיין ספערע, אונבעשרענקט, וואנדערענד.

sphere of activ′ity (ספיער אוו עק-טיוו′-אי-טי) דער ווירקונגס-קרייז.

spher′ic *a.* (ספער′-איק) ספעריש, קוגעל-פערמיג, ווי א קייקעל, רונד.

spher′ical *a.* (ספער′-אי-קעל) ספעריש, וואס האט די פארם פון א באל, קייקעל אדער קרייז.

spher′ical an′gle (ספער′-אי-קעל ענגל) א ספערישער ווינקעל [א ווינקעל, וואס בילדעט זיך אוים ווען צוויי קרומע אדער רונדע ליניען שניידען זיך איבער].

spher′ically *adv.* (ספער′-אי-קעל-אי) אין דער פארם פון א באל, קייקעל אדער קוגעל.

spher′icalness *n.* (ספער′-אי-קעל-נעס) ז. *sphericity*.

spher′ical tri′angle (ספער′-אי-קעל טראי′-ענגל) א ספערישער דריי-עק [א דריי-עק אויף א קייקעל וואס בילדעט זיך אוים דורך דער איבערשניידונג פון די קרייז-ליניען אויף דעם קייקעל].

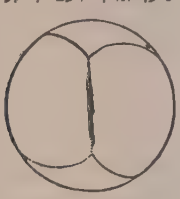

Spherical Triangle

spher′ical trigonom′etry (ספער′-אי-קעל טריג-א-נאמ′-ע-טרי) ספערישע טריגאנאמעטריע [דער טייל פון טריגאנאמעטריע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט דריי-עקען אויף א ספערישען אדער קוגעל-פערמיגען קערפער, וואס בילדען זיך אוים דורך דער דורכשניידונג פון דריי געבויגענע ליניען].

spheric′ity *n.* (ספי-ריס′-אי-טי) קוגעל-פערמיגקייט, קיילעכדיגקייט, רונדקייט.

spher′icle *n.* (ספער′-איקל) א קליינער קוגעל.

spher′ics *n.* (ספער′-איקס) די ספערישע טריגאנאמעטריע. ז. *spherical trigonometry*.

sphe′rograph *n.* (ספי′-רא-גרעף) אזא אינסטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג פון א שיף און די שטרעקע וואס זי איז אבגעגאנגען.

sphe′roid *n.* (ספי′-ראיד) א ספעראאיד, א קערפער וואס בעקומט זיך דורך דער בעוועגונג פון אן עליפסע [ז. *ellipse*] ארום איינעם פון איהרע אקסען; א רונדער קערפער אדער פיגור וואס איז צוגויפגעדריקט ביי די זייטען און עטוואס אויסגעצויגען [ווי אן איי, די ערד א. ד. ג.].

spheroi′dal *a.* (ספי-ראי′-דעל) ספעראאידיש, ווי א ספעראאיד; ניט פאלקאמען רונד, ניט גאנץ רונד. ז. *spheroid*.

spheroi′dally *adv.* (ספי-ראי′-דעל-אי) אין דער פארם פון א ספעראאיד. ז. *spheroid*.

spheroi′dic *a.* (ספי-ראי′-דיק) ז. *spheroidal*.

spheroi′dical *a.* (ספי-ראי′-די-קעל) ז. *spheroidal*.

spheroidic′ity *n.* (ספי-ראי-דיס′-אי-טי) דאס זיין א ספעראאיד. ז. *spheroid*.

spherom′eter *n.* (ספי-ראמ′-ע-טער) א ספעראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם קרימונגס-גראד פון א ספערישען אדער קיגעל-פערמיגען קערפער, בעזונדערס פון אן אפטישער לינזע].

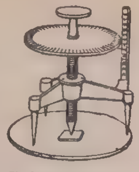

Spherometer

spherosid′erite *n.* (ספי-רא-סיד′-ע-ראיט) דער ספעראסידעריט [אייזען-שפאט אין קוגעל-פערמיגע שטיקער].

spher′ule *n.* (ספער′-אוהל) א קליינער קוגעל; א קליין קייקעל.

spher′y *a.* (ספיר′-אי) ספעריש, וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א הימלישען קערפער.

sphinc′ter *n.* (ספינק′-טער) אין אנאטאמיע — א מוסקול וואס רינגעלט ארום אן עפנונג פון קערפער און דורך וועלכען די עפנונג פערמאכט זיך.

sphinc′ter a′ni (ספינק′-טער איי′-נאי) דער מוסקול וואס רינגעלט ארום די עפנונג פון הינטערלייב [פי הטבעת].

sphinx *n.* (ספינקס) [א פא-] א ספינקס בעלהאפטע משונה'דיגע בריאה מיט א קערפער פון א לייב און מיט א קאפ פון א פרוי, וועלכע — לויט דער אלט-גריכישער לעגענדע — פלעגט פרעגען ביי די פארבייגעהער א רעטעניש און פלעגט זיי טויטען אויב זיי פלעגען ניט טרעפען]; ביי די אלטע עגיפטער — א שטיינערנע פיגור פון א לייב מיט א קאפ פון אן אנדער חיה אדער פון א מאן; א רעטהזעלהאפטע פערזאן, איינער וועמען עס איז שווער צו פערשטעהן; א ספינקס-מאיל [אזא אינזעקט]; דער ספינקס-פאוויאן אדער דער גינעאישער פאוויאן [אזא אפע, ז. *baboon*].

Sphinx

sphragis′tics *n.* (ספרע-דזשיס′-טיקס) די לעהרע וועגען פארצייטיגע שטעמפלען.

sphyg′mic *a.* (ספיג′-מיק) וואס איז שייך צום דופק אדער פולס; פולסירענד.

sphyg′mogram *n.* (ספיג′-מא-גרעם) א ספיגמאגראמע, א וועלענפערמיגע ליניע וואס בעצייכענט דאס שלאגען פון פולס [דופק] און ווערט געצייכענט דורך א ספיגמאגראף. ז. *sphygmograph*.

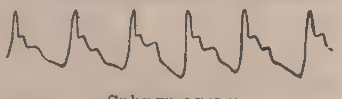

Sphygmogram

sphyg′mograph *n.* (ספיג′-מא-גרעף) א ספיגמאגראף, אן אפאראט וואס פערשרייבט אויטאמאטיש דאס שלאגען פון פולס [דופק] דורך א וועלענפערמיגער ליניע.

sphygmograph′ic *a.* (ספיג-מא-גרעפ′-איק) ספיגמאגראפיש; געצייכענט אדער רעגיסטרירט דורך א ספיגמאגראף; וואס איז שייך צו א ספיגמאגראף. ז. *sphygmograph*.

sphygmog′raphy *n.* (ספיג-מאג′-רע-פי) דאס פערשרייבען אויטאמאטיש דאס שלאגען פון פולס; א בעשרייבונג פון דופק אדער פולס.

sphyg′moid *a.* (ספיג′-מאיד) עהנליך צו א פולס [דופק].

sphygmol′ogy *n.* (ספיג-מאל′-א-דזשי) ספיגמאלאגיע, די לעהרע וועגען פולס [דופק].

sphygmomanom′eter *n.* (ספיג-מא-מע-נאמ′-ע-טער) ז. *sphygmometer*.

sphygmom′eter *n.* (ספיג-מאמ′-ע-טער) דער פולס-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די קראפט פון פולס אין אן ארטעריע].

sphyg′mophone *n.* (ספיג′-מא-פאון) א ספיגמאפאן [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען הערען דאס קלאפען פון פולס].

sphyg′moscope *n.* (ספיג′-מא-סקאופ) א ספיגמאסקאפ [אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען זעהן דאס שלאגען פון פולס].

sphyg′mus *n.* (ספיג′-מאס) דער פולס [דופק].

spi′ca *n.* (ספאי′-קא) א זאנג; א זאנגען-עהנליכע בליהונג; אזא באנדאזש.

spi′cal *a.* (ספאי′-קעל) ז. *spicate*.

spi′cate *a.* (ספאי′-קייט) זאנגען-עהנליך [וועגען בלומען]; וואס האט שפארען אדער שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פים [וועגען פויגלען].

spi′cated *a.* (ספאי′-קיי-טעד) ז. *spiciferous*.

spica′teous *a.* (ספאי-קיי′-טי-אס) אין זאאלאגיע — וואס האט שפארען אדער שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען.

spica′tum *n.* (ספאי-קיי′-טאם) אין ארכיטעקטור — שרעג געלעגטע שטיינער. ז. *herring-bone work*.

spicca′to *a.* (ספיק-קא′-טא) ז. *picchetato*.

spice *n.* and *v.* (ספאים) 1. א געווירץ; געווירצען; בשמים; א געווירץ-גערוך; א געווירציגער, שמעקעדיגער שטאף; 2. א בייגעשמאק, א בעזונדערער טעם, א בייגעמיש, א ביסעל; 3. עטוואס וואס איז פיקאנט אדער אנציהענד, אדער וואס גיט צו א בעזונדערען טעם; 4. צוווירצען, פערפראווען מיט געווירצען; 5. מאכען פיקאנט אדער אנציהענד.

2. There is a **spice** of roguery in the adventure. 3. Variety is the very **spice** of life. 5. The sermon was very richly **spiced** with anecdotes.

spice′-ap′ple *n.* (ספאים′-עפ′ל) דער אניס-עפעל [אזא ארמאטישער עפעל].

spice′berry *n.* (ספאים′-בער-אי) דאס ווינטער-גרין. ז. *checkerberry*.

spice′-box *n.* (ספאים′-באקס) א געווירצען-קעסטעל; אזא שעהן געשניצטעס קעסטעלע.

spice′-bush *n.* (ספאים′-בוש) דער בענזאע-בוים [אזא אמעריקאנישער קוסט פון דעם מין לארבער-בוימער. די בלעטער

פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס טהעע און די פרוכט אלס געווירץ].

Spice-bush

spice′-cake *n.* (ספאיס′-קייק) א געווירץ־געבעקס, א בשמים־געבעקס, א געבעקס געמאכט מיט געווירצען.

spiced *a.* (ספאיסט) געווירצט, אנגעזאפט מיט בשמים, שמעקענד, אראמאטיש.

spice′ful *a.* (ספאיס′-פול) געווירציג, בשמים׳דיג, אראמאטיש, שמעקענד.

spice′-mill *n.* (ספאיס′-מיל) א געווירצען־מיהלכעל [א האנד־מיהלכעל צו מאהלען געווירצען].

spice′-nut *n.* (ספאיס′-נאט) א פעפער־קוכען אדער אינגבער־קוכען. ז. *gingerbread-nut*.

spi′cer *n.* (ספאי′-סער) א געווירץ־קרעמער, א בשמים־הענדלער; איינער וואס ווירצט; א שפייז־קרעמער; אן אפטייקער.

spi′cery *n.* (ספאי′-סער-אי) געווירץ־ווארצלען; בשמים; א געווירץ־קראם; א שפייז־קראם; געווירציגקייט; שמעקעדיגקייט, אראמאטישקייט.

spice′-shop *n.* (ספאיס′-שאפ) א געווירץ־קראם, א בשמים־קראם; א שפייז־קראם; אן אפטייק.

spice′-tree *n.* (ספאיס′-טריע) דער געווירץ־בוים אדער בערג־לארבער־בוים [אזא הויכער אמעריקאנישער בוים מיט א זעהר טייערען האלץ. די בלעטער פון דעם בוים גיבען ארוים א שארפען גערוך].

spice′wood *n.* (ספאיס′-הוואוד) ז. *spice-bush*.

spicif′erous *a.* (ספאי-סיפ′-ע-ראס) זאנגיג, וואס וואקסט אין זאנגען אדער ווי אין זאנגען; וואס האט שפארען אדער שפארען־עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פיס [וועגען פויגלען].

spi′ciform *a.* (ספאי′-סי-פארם) עהנליך צו א זאנג.

spi′cily *adv.* (ספאי′-סי-לי) געווירצט; פעפערדיג; מיט שארפקייט; אויף א בייסענדען אופן; אויף א פראנטישען אדער געפוצטען אופן.

spi′ciness *n.* (ספאי′-סי-נעס) געווירצטקייט; פעפערדיגקייט; בייסינקייט, שארפקייט; פראנטישקייט, געפוצטקייט.

spick *n. and a.* (ספיק) די מייזע אדער סיניצא [אזא פויגעל. ז. *titmouse*]; ווי נײ.

spick′-and-span′ *a.* (ספיק′-ענד-ספען′) שפאגעל־נײ.

spick′-and-span′-new′ *a.* (ספיק′-ענד-ספען′-ניו′) שפאגעל־נײ.

spick′nel *n.* (ספיק′-נעל) דער בער־ווארצעל [א מין גראז].

spi′cose *a.* (ספאי′-קאוס) ז. *spicous*.

spicos′ity *n.* (ספאי-קאס′-אי-טי) זאנגען־ארטיגקייט, דאס וואקסען ווי זאנגען.

spi′cous *a.* (ספאי′-קאס) זאנגיג, זאנגען־ארטיג.

spic′ula *n.* (ספיק′-יו-לא) א קליינע זאנג, א קליינער זאנג־עהנליכער פלאנצען־טייל; אין זאאלאגיע — א נאדעל־עהנליכער אדער שפיציגער קערפער־טייל.

spic′ular *a.* (ספיק′-יו-לאר) אין זאאלאגיע — שפיציג, פערשפיצט, מיט שפיצען.

spic′ular nota′tion (ספיק′-יו-לאר נא-טיי′-שאן) געוויסע בעצייכנונגען אין לאגיק.

spic′ulate *v. and a.* (ספיק′-יו-לייט) פערשפיצען, צושפיצען; פערשפיצט, בעדעקט מיט שפיצען.

spic′ule *n.* (ספיק′-יול) א שפיציגע זאך, עטוואס וואס האט שפיצען; אין זאאלאגיע — א הארטער שפיציגער קערפער אדער קערפער־טייל; א הארעלע פון א זאנג; א קליינער זאנגען־עהנליכער טייל פון א פלאנצע.

spic′uliform *a.* (ספיק′-יו-לי-פארם) זאנגען־עהנליך, עהנליך צו א זאנגען־הערעלע; שפיציג.

spi′cy *a.* (ספאי′-סי) ווירציג, געווירצט; רייך אין געווירצען; אראמאטיש; פעפערדיג, שארף, בייסענד; געפוצט, פראנטיש.

spi′der *n.* (ספאי′-דער) א שפין [ז. איל.]; די ים־שפין [אזא קרעבס אדער ראק [ז. *spider-crab*]; א דריי־פוס; אזא טיעפע פאן מיט א לאנגען הענטעל; א פאן אויף פיסלעך; א שפינען־עהנליכער מאשינען־טייל.

Spider

spi′der-ant *n.* (ספאי′-דער-ענט) די שפין־מוראשקע [אזא שפין־עהנליכע מוראשקע].

spi′der-bug *n.* (ספאי′-דער-באג) דער שפין־וואנץ [אזא לאנגפיסיגער אינזעקט].

spi′der-catch′er *n.* (ספאי′-דער-קעטש′-ער) דער שפינען־כאפער [אזא אינדא־מאלאאישעס פויגעלע מיט א לאנגען שנאבעל]; דער מויער־שפעכט [אזא פויגעלע. ז. *wall-creeper*].

spi′der-cot *n.* (ספאי′-דער-קאט) ז. *spider-web*.

spi′der-crab *n.* (ספאי′-דער-קרעב) די ים־שפין, דער טייפעל־קרעבס [אזא קרעבס אדער ראק מיט לאנגע, דינע פיס].

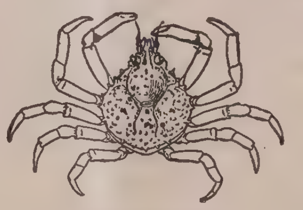

Spider-crab

spi′der-ea′ter *n.* (ספאי′-דער-איע′-טער) א שפינען־כאפער. ז. *spider-catcher*.

spi′der-fly *n.* (ספאי′-דער-פלאי) דער שפין־אינזעקט [אזא פאראזיטישער אינזעקט וואס האלט זיך אויף אנדערע אינזעקטען, אויף חיות אדער פויגלען].

spi′der-hun′ter *n.* (ספאי′-דער-האנ′-טער) א שפינען־כאפער. ז. *spider-catcher*.

spi′der-line *n.* (ספאי′-דער-לאין) א שפינוועבס־פאדים וואס ווערט געברויכט ביי אסטראנאמישע אונטערזוכונגען אין א מיקראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען קליינע מאסען אדער לענגען].

spi′der-mon′key *n.* (ספאי′-דער-מאנ′-קי) א שפינען־אפע [אזא גרויסע מאלפע מיט דינע לאנגע פיס און מיט א לאנגען עק. דאס פלייש פון אייניגע מינים פון דיעזע אפען ווערט געברויכט אלס שפייז. זייער פעל האט א בעדייטענדען ווערטה].

spi′der-net *n.* (ספאי′-דער-נעט) נעץ־ווערק אין דער פארם פון שפינוועבס; דאס פערציערעווען אדער פערשטאפען אזוי אז עס זאל זיין עהנליך צו שפינוועבס.

spi′der-stitch *n.* (ספאי′-דער-סטיטש) א שפינוועב־עהנליכעס גענעה [ביים פערציערעווען]; א שפינוועב־עהנליכע האפטונג.

spi′der-wasp *n.* (ספאי′-דער-הוואספ) די שפינען־וועספע [אזא גרויסע פליעג וואס לעגט איהרע אייעלעך אין שפינען־נעסטען].

spi′der-web *n.* (ספאי′-דער-הועב) שפינוועב.

spi′der-wheel *n.* (ספאי′-דער-הוויעל) א שפינוועב־עהנליכער אויסגעהאפטעטער מוסטער.

spi′der-work *n.* (ספאי′-דער-הוואירק) א שפינוועב־עהנליכע שטיקעריי.

spi′derwort *n.* (ספאי′-דער-הוואירט) שפינען־גראז [אזא פלאנצע מיט לאנגע בלעטער און צארטע בלויע אדער רויטליך־וויאלעטע בלימעלעך].

spi′dery *a.* (ספאי′-דער-אי) שפינען־עהנליך.

spie′gel *n.* (ספיעגל) ז. *spiegeleisen*.

spie′geleisen *n.* (ספיע′גל-אי-זען) שפיעגעל־אייזען [אזא גוס־אייזען, וואס ענטהאלט אין זיך א גרויסען פראצענט מאנגאן אדער ברוינשטיין].

spie′gelerz *n.* (ספיע′גל-ערץ) שפיעגעל־אייזענשטיין. ז. *ironstone*.

spie′gel-i′ron *n.* (ספיע′גל-אי′-ערן) ז. *spiegeleisen*.

spi′er *n.* (ספאי′-ער) א שפיאן.

spif′licate *v.* (ספיפ′-לי-קייט) שטיקען, ווארגען, דערשטיקען; טויטען.

spiflica′tion *n.* (ספיפ-לי-קיי′-שאן) דערווארגונג, דערשטיקונג; פערניכטונג, טויטונג.

spig′nel *n.* (ספיג′-נעל) ז. *spicknel*.

spig′net *n.* (ספיג′-נעט) דער אמעריקאנישער נארד. ז. *spikenard*.

spig′ot *n.* (ספיג′-אט) א צאפען, א שפונט [פון א פעסעל].

spig′ot-pot *n.* (ספיג′-אט-פאט) א ליימענע אדער פארצעלייענע כלי מיט אן עפנונג פאר א צאפען.

spike *n. and v.* (ספאיק) א שארפער שפיץ; א פערשפיצונג; א פלאקען; א לאנגער טשוואק, א באלץ; א קלין, א שפונט, א צאפען; אן אייזענדעל אויף א שוך־זויל [צו פערהיטען פון אויסגליטשונג]; א זאנג; א זאנג־עהנליכע פלאנצע; די גארטען־לאווענדעל [אזא פלאנ־

צע]; א גלייכער הארן פון א יונגען הירש; פערשפיצען; אויסשלאגען אדער בעפעס־טיגען מיט באלצען אדער מיט לאנגע טשוועקעס; פערקלאפען מיט א קלין אדער מיט א שפונט; אויסזעצען מיט שפיצען [ווי למשל, א מויער, א וואנד א. ז. וו.].

spike'bill *n.* (ספאיק־ביל) דער קאל־בען־טויכער [אזא קאטשקע] [ז. *merganser*]; אזא פוהל־שנעפע [ז. *godwit*].

spike'-extrac'tor *n.* (ספאיק'-עקס־טרעק'-טאר) אן אפאראט ארויסצוציהען טשוועקעס אדער באלצען.

spike'-grass *n.* (ספאיק'-גרעס) אזא הארטעס, אמעריקאנישעל גראז וואס וואקסט אויף זאמדיגען באדען ביי די ברעגען פון אטלאנטישען אקעאן.

spike'horn *n.* (ספאיק'-האהרן) דער הארן [הויפטזעכליך א גלייכער] פון א יונגען הירש; א יונגער הירש [א זכר].

spike'-lav'ender *n.* (ספאיק'-לעוו'-ען-דער) די גארטען־לאווענדעל. ז. *lavender*.

spike'let *n.* (ספאיק'-לעט) א זאנגעל; א קליינע זאנגען־עהנליכע בליהונג.

spike'-nail *n.* (ספאיק'-נייל) א לאנגער טשוואק, א קלין, א באלץ.

spike'nard *n.* (ספאיק'-נארד) אינדישער נארד [אזא ארא־מאטישע געוויקס־פלאנצע]; נארד, נארדען־בשמים [נרד].

Spikenard

spike'nard-tree *n.* (ספאיק'-נארד-טריע) א מין אמע־ריקאנישע גראז־פלאנצע מיט א די־קען ווארצעל, וואס ווערט געברויכט אלס הייל־מיטעל.

spike'-oil *n.* (ספאיק'-איל) לא־ווענדעל־אויל. ז. *lavender*.

spi'ker *n.* (ספאי'-קער) אן ארבייטער וואס שלאגט אריין באלצען אין די שיע־נען [רעלסען].

spike'-rush *n.* (ספאיק'-ראש) די טייך־בינזע [אזא פלאנצע].

spike'-team *n.* (ספאיק'-טים) א גע־שפאן פון דריי פערד, אקסען א. ז. וו., פון וועלכע צוויי זיינען געשפאנט אין די אלאבליעס און דער דריטער געהט פאראויס.

spi'ky *a.* (ספאי'-קי) שפיציג; עהנליך צו א טשוואק אדער באלץ; אויסגעזעצט מיט שפיצען אדער באלצען.

spile *n. and v.* (ספאיל) א פאליע, א פלאקען; א צאפען, א שפונט; מאכען אן עפענונג און פערשטאפען מיט א צאפען; אנשלאגען פאליעס אדער פלעקער.

spile'-hole *n.* (ספאיל'-האול) א צאפען־לאך, א שפונט־לאך.

spil'ikin *n.* (ספיל'-אי-קין) ז. *spillikin*.

spill *v. and n.* (ספיל) אויסגיסען, פער־גיסען, זיך פערגיסען; פערשיטען, אויס־שיטען, זיך פערשיטען; פערשווענדען; אראבווארפען פון א פערד אדער וואגען; בעפרייען א זעגעל פון ווינד; א ווארף אדער פאל פון א פערד אדער פון א וואַ־גען; א גוס, א שטראם; א שפינדעל; א שטיקעל האלץ אדער פאפיער צום אנצינ־דען עפעס.

spill'-case *n.* (ספיל'-קייס) א קליינע פערציערונגס־וואזע אויף א קאמין צום האלטען שטיקלעך האלץ צום אנצינדען עפעס.

spill'-chan'nel *n.* (ספיל'-טשען'-על) ז. *spill-stream*.

spill'er *n.* (ספיל'-ער) איינער וואס פערשיט אדער פערגיסט.

spil'likin *n.* (ספיל'-אי-קין) א לאנג שטיקעל האלץ, ביין א. ד. ג., וואס ווערט געברויכט ביי געוויסע שפיעלען; א שפיעל מיט אזעלכע שטעקלעך [ז. *jackstraw*]; שטיקלעך האלץ וואס ווערען געברויכט ביי געוויסע שפיעלען, אום צו האלטען חשבון.

spill'ing-line *n.* (ספיל'-אינג-לאין) א שטריק וואס ווערט אין א שטורם צו־געבונדען צו א זעגעל, אום צו בעפרייען דעם זעגעל פון ווינד.

spill'-stream *n.* (ספיל'-סטריעם) א פלוס אדער שטראם וואס בילדעט זיך פון דער פערפלייצונג פון א טייך.

spill'way *n.* (ספיל'-הוויי) אן אבפלוס־ארט פאר דעם וואסער פון א רעזער־וואואר.

spilt (ספילט) פערגאסען; פערשאטען. ז. *spill*.

spilth *n.* (ספילטה) עטוואס וואס ווערט פערגאסען; אן איבערפלוס.

spi'lus *n.* (ספאי'-לאס) א פלעק אויף'ן לייב; א געבורטס־צייכען.

spin *v. and n.* (ספין) שפינען; שנעל דרעהען אין דער רונד, ווירבלען; "אויס־שפינען" פון קאפ; אויסציהען אין דער לענג; • אויסדרעהען פון בלעך אויף א טאק־מאשין א רונדע כלי; אויסבראקי־רען ביי אן עקזאמען; זיך דרעהען שנעל אין דער רונד ווי א דריידעל; זיך ווירב־לען; ארויסשפריצען מיט א דינעם שטראם; שנעל געהן; שנעלע דרעהונג אין דער רונד; דאס ווירבלען; א שנעלע בעוועגונג.

spin'ach *n.* (ספינ'-עדזש) ספינאט [אזא גארטען־פלאנצע מיט דיקע בלעטער וואס ווערט געברויכט אלס שפייז].

spin'age *n.* (ספינ'-עדזש) ז. *spinach*.

spi'nal *a.* (ספאי'-נעל) וואס געהערט צום רוקען־ביין אדער צו דעם ווירבעל־זייל.

spi'nal col'umn (ספאי'-נעל קאל'-אם) דער ווירבעל־זייל, דער רוקען־ביין.

spi'nal cord (ספאי'-נעל קאהרד) דער חוט השדרה, דער רוקען־ביין מארך.

spi'nal mar'row (ספאי'-נעל מער'-או) ז. *spinal cord*.

spi'nate *a.* (ספאי'-נייט) בעדעקט מיט שטאכלען אדער נאדלען; שטאכעלדיג, נא־דעלדיג.

spi'nated *a.* (ספאי'-נע-טער) ז. *spinate*.

spin a yarn (ספין ע יארן) דערצעה־לען א לאנגע געשיכטע.

spin'dle *n. and v.* (ספינדל) א שפי־דעל פון א שפין־רעדעל; אירגענד וועל־כער פערשפיצטער שטיפט וואס דרעהט זיך; א צאפען [דער דינער ענד פון א וואל אדער אקס]; א קליינער אקס אדער וואליק; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שפינדעל; אין געאמעטריע — א קערפער וואס ווערט געבילדעט דורך דער ראטא־ציאן [דרעהונג] פון א געבויגענער לי־ניע אדער קרייז־בויגען ארום זיין כארדע [זעהנע]; א דינער שטענגעל פון א פלאנ־צע; די שפינדעל־שנעקע [אזא שנעקע וואס ליעגט אין א מושעל וואס איז עהנ־ליך צו א שפינדעל]; א לענגען־מאס פאר פאדים: פאר באוועל 15,120 יארד און פאר פלאקס 14,400 יארד; אויסוואקסען אין א לאנגען און דינעם שטענגעל.

spin'dle-legged *a.* (ספינ'דל-לעגד) מיט לאנגע, דינע פיס.

spin'dle-legs *n.* (ספינ'דל-לעגז) א הויכער מענש מיט לאנגע דינע פיס; לאנגע דינע פיס.

spin'dle-shanked *a.* (ספינ'דל-שענקט) ז. *spindle-legged*.

spin'dle-shanks *n.* (ספינ'דל-שענקס) ז. *spindle-legs*.

spin'dle-shaped *a.* (ספינ'דל-שייפט) וואס האט די פארם פון א שפינדעל.

spin'dle-shell *n.* (ספינ'דל-שעל) א שפינדעל־מושעל [א מושעל, וואס איז עהנליך צו א שפינדעל].

spin'dle-worm *n.* (ספינ'דל-הווארים) דער שפינדעל־ווארים [אזא ווארים וואס צופרעסט קוקורוזע אדער טערקישע ווייץ].

spind'ling *a. and n.* (ספינד'-לינג) עהנליך צו א שפינדעל, לאנג און דין; א לאנגע און דינע זאך; א הויכער, מא־גערער מענש.

spind'ly *a.* (ספינד'-לי) עהנליך צו א שפינדעל; לאנג און דין.

spine *n.* (ספאין) דער רוקען־ביין; א שטאכעל; א נאדעל [פון א בוים]; א שטאכעל־עהנליכער אנוואוקס אדער ארויס־שטארצונג.

spined *a.* (ספאינד) וואס האט א רוקען־ביין; שטאכעלדיג, מיט שטאכלען; נא־דעלדיג.

spin'el *n.* (ספינ'-על) דער שפינעל [אזא מינעראל וואס געפינט זיך אין פערשיעדענע קאלירען און ווערט בענוצט אלס איינפאסונגס־שטיין פאר ציערונג]. ז. איל. "*Gems*".

spine'less *a.* (ספאינ'-לעס) אהן א רו־קען־ביין; שוואך, אהן ענערגיע, אהן קו־ראזש, וואס האט ניט קיין פעסטקייט; וואס האט ווייכע פלוס־פעדערען, וואס האט ניט קיין שטאכלען אין די פלוס־פעדערען [ווענען פיש].

spinelle' *n.* (ספי-נעל') ז. *spinel*.

spin'el ru'by (ספינ'-על רוה'-בי) דער רובין־שפינעל [דער רויטער שפינעל וואס ווערט בענוצט אלס איינפאסונגס־שטיין אין ציערונג].

spines'cent *a.* (ספאי-נעס'-ענט) וואס פערוואנדעלט זיך אין דערנער אדער שטאכלען; דערנערדיג, שטאכעלדיג.

spin'et *n.* (ספינ'-עט) א שפינעט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט, עהנליך צו אן אלטמאדישען קלאוויר].

spin hay (ספין היי) דרעהען שטריק פון היי ווי דאס ווערט געטהאן פאר מי־ליטערישע צוועקען.

spinif'erous *a.* (ספאי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס דערנער אדער שטאכלען; דערנערדיג, שטאכעלדיג.

spi'niform *a.* (ספאי'-ני-פארם) וואס האט די פארם פון א שטאכעל אדער דארן.

spin'nage *n.* (ספינ'-עדזש) ז. *spinach*.

spin'naker *n.* (ספינ'-ע-קער) אזא גרויסער זעגעל אויף דעם הויפט־מאסט פון א שיף געגענאיבער דעם הויפט־זעגעל.

spin'ner *n.* (ספינ'-ער) א שפינער, א שפינערין; א שפין־מאשין; א שפין; דער שפין־ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד־ווארים; אן ארבייטער וואס בויגט

אויס בלעכענע כלים אויף א דרעה־באנק אדער טאק־מאשין.

spin'neret *n.* (ספינ'–ער–עט) דער שפין־ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד־ווארים.

spin'nery *n.* (ספינ'–ער–אי) א שפינעריי, א שפין־פאבריק.

spin'ney *n.* (ספינ'–אי) א קליין וועלדעל, א וועלדעל פון קליינע בוימלעך.

spin'ning *n.* (ספינ'–אינג) דאס שפינען; שפינעריי; דאס אויסבויגען בלעכענע כלים אויף א דרעה־באנק אדער טאק־מאשין.

spin'ning-frame *n.* (ספינ'–אינג–פריים) א שפין־שטוהל, א שפין־מאשין.

spin'ning-jen'ny *n.* (ספינ'–אינג–דזשענ'–אי) א שפין־מאשין וועלכע שפינט אייניגע פעדים מיט אמאל.

spin'ning-machine' *n.* (ספינ'–אינג–מע–שין') א שפין־מאשין.

spin'ning-mill *n.* (ספינ'–אינג–מיל) א שפינעריי, א שפין־פאבריק.

spin'ning-or'gan *n.* (ספינ'–אינג–אהר'–גען) דער שפין־ארגאן פון א שפין אדער פון א זייד־ווארים.

spin'ning-wheel *n.* (ספינ'–אינג–הוויעל) א שפין־רעדעל.

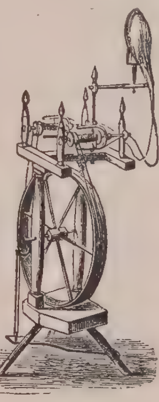

Spinning-wheel

spin'ny *n.* (ספינ'–אי) ז. *spinney*.

spi'nose *a.* (ספאי'–נאוס) דערנערדיג; שטאכעלדיג, נאדעלדיג.

spi'nosely *adv.* (ספאי'–נאוס–לי) מיט שטאכלען, מיט נאדלען; דערנערדיג.

spinos'ity *n.* (ספאי–נאס'–אי–טי) דאס זיין דערנערדיג אדער שטאכעלדיג; א דערנערדיגע זאך; דאס זיין פול מיט דערנער; א שוויריגקייט.

spi'nous *a.* (ספאי'–נאס) שטאכעלדיג, נאדעלדיג; מיט שטאכלען; שטעכיג; שפיציג.

spin out (ספין אוט) אויספערציהען, אויסציהען אין דער לענג; פערשלעפען.
Do not let us **spin out** the proceedings.

Spino'zism *n.* (ספי–נאו'–זיזם) שפינאזיזם, די פילאזאפישע לעהרע פון ברוך שפינאזא [געב. 1632, געשט. 1677]. שפינאזא האט געלערענט, אז אלץ וואס איז אין דער וועלט, איז אדער א "סובסטאנץ", ד. ה. אן "עפּעס" וואס האט אין זיך פערשיעדענע אייגענשאפטען, אדער אן "אטריבוט", ד. ה. א נויטווענדיגע אייגענשאפט, אין וועלכער עס דריקט זיך אויס דאס וועזען פון דער סובסטאנץ, אדער א "מאדוס", ד. ה. א צופעליגער צושטאנד אדער פארם, אין וועלכער עס געפינט זיך די סובסטאנץ. דאס אבסאלוטע אדער "גאט" איז די איינציגע סובסטאנץ, וועלכע איז אונבעגרענצט, אונענדליך, פאלקאם און איז כולל אין זיך די גאנצע וועלט. פון דער אונענדליכער צאהל אטריבוטען, וועלכע קענען זיין אנגעהעריג דיעזער איינציגער סובסטאנץ, זיינען דענקליך פאר אונז נור צוויי: אויסדעהנונג און געדאנק, און דיזע צוויי אטריבוטען צייגען זיך ארויס אין יעדען "מאדוס", ד. ה. אין יעדער איינצעלנער זאך פון דער וועלט. יעדער מאדוס, יעדע איינצעלנע זאך איז פון דעם שטאנדפונקט פון אויסדעהנונג — "מאטעריע", און פון שטאנדפונקט פון געדאנק — "גייסט". אויף אזא אופן זיינען גייסט און מאטעריע ניט צוויי בעזונדערע סובסטאנצען, נאר ביידע זיינען "אטריבוטען" אדער וועזענטליכע אייגענשאפטען פון איין איינציגער סובסטאנץ פון גאט, וועלכער איז אין דערזעלבער צייט אויך די וועלט.

Spino'zist *n.* (ספי–נאו'–זיסט) אן אנהענגער פון שפינאזא'ס פילאזאפיע. ז. *Spinozism*.

spin'ster *n.* (ספינ'–סטער) א שפינערין; אן עלטערע אונפערהייראטע פרוי; אן אונפערהייראטע פרוי; אן אלטע מויד.

spin'sterhood *n.* (ספינ'–סטער–הוד) דאס אונפערהייראטע לעבען [פון א פרוי]; דאס זיין אן אלטע מויד.

spin'stership *n.* (ספינ'–סטער–שיפ) ז. *spinsterhood*.

spin street'-yarn (ספין סטריעט'–יארן) זיך ארומשלאיען אין די גאסען, ארומגעהן פוסט און פאס; ארומגעהן דערצעהלען בבא־מעשיות.

spin'stress *n.* (ספינ'–סטרעס) א שפינערין.

spin'there *n.* (ספינ'–טהיער) אזא גרין־גרויער טיטאניט־שטיין.

spin'ule *n.* (ספינ'–יול) א קליינער שטאכעל, א קליינער דארן.

spin'ulose *a.* (ספינ'–יו–לאוס) בעוואקסען מיט קליינע שטאכלען.

spi'ny *a.* (ספאי'–ני) שטאכעלדיג, נאדעלדיג, שטעכיג; דערנערדיג; שוויריג, מיהזאם, פערפלאנטערט.

spir'acle *n.* (ספיר'–עקל) א לאך, אן עפנונג; א שוויים־פארע [א שווייס־לעכעל]; א לופט־רעהר, א לופט־עפנונג אין קערפער.

spirac'ular *a.* and *n.* (ספאי–רעק'–יו–לאר) וואס איז שייך צו אן אטעמונגס־עפנונג; צוגעפאסט צום אטעמען; אביינדעל אדער כראמשקע ביי דער אטעמונגס־עפנונג פון פיש.

spirac'ulum *n.* (ספאי–רעק'–יו–לאם) ז. *spiracle*.

Spiræ'a *n.* (ספאי–ריע'–א) א מין ראזען־פלאנצען מיט ווייסע אדער ראזע בלומען.

spi'ral *a., n.* and *v.* (ספאי'–רעל) ווי א שפיראלע, שפיראל־פערמיג; צונויפגעדרעהט; עהנליך צו א שרויפען־ליניע; א שפיראל־ליניע; א שרויפען־ליניע; א שפיראל־פעדער, א שפיראל־פרוזשינע; מאכען שפיראל־פערמיג.

spiral'ity *n.* (ספאי–רעל'–אי–טי) שפיראל־פערמיגקייט.

spi'ral line (ספאי'–רעל לאין) א שפיראל־ליניע [א ליניע געדרעהט ווי א שפיראלע]; א שרויפען־ליניע.

spi'rally *adv.* (ספאי'–רעל–אי) אויף דעם אופן פון א שפיראלע.

spi'rant *n.* (ספאי'–רענט) א ספיראנט, א הויך־לויט [א קאנזאנאנט וואס ווערט אויסגעשפראכען אויסהויכענדיג אדער ארויסלאזענדיג אטעם, ווי די בוכשטאבען *v*, *f* א. ד. ג.].

spira'tion *n.* (ספאי–ריי'–שאן) דאס הויכען, אטעמונג, א הויך.

spire *n.* and *v.* (ספאיר) א טורם־שפיץ; א שפיציגער טורם; א שפיץ; א דינער לאנגער גראז־שטענגעל; א שפיראלע; איין ווענדונג אדער איין רינגעל פון א שפיראלע; א מאטעמאטישע ליניע וואס בעשטעהט פון אן איינצעלנער וועדונג פון א שפיראלע; אין מינען — דער ראהר וואס פיהרט דעם צינדער צו דעם אויפרייס־פולווער אין שפרענג־לאך; דער זכר פון די רויטע הירשען אין זיין דריטען יאהר; בעזארגען מיט א שפיץ אדער שפיצען; אויסבויען מיט שפיציגע טורמס; אבשפיצען, מאכען מיט א שפיץ; אויסוואקסען מיט א שפיץ; ארויסלאזען שפיציגע ווארצעלעך [ווי קערנער ווען מען האלט זיי אין דער פייכטקייט].

Spires

spired *a.* (ספאירד) וואס האט א שפיציגען טורם [ווי א קלויסטער]; מיט א שפיץ, צוגעשפיצט.

spire'-light *n.* (ספאיר'–לאיט) א פענסטער אין א טורם־שפיץ.

spir'it *n.* and *v.* (ספיר'–איט) דער גייסט, די זעעלע, די נשמה; גייסט, מוטה, קוראזש, פייער, ענערגיע; א מענש מיט גייסט, ענערגיע, קוראזש א. ז. וו.; א גייסט, אן איבערנאטירליכעס וועזען, א מלאך, א רוח, א שד; דער גייסט, דער עסענץ, די ווירקליכע בעדייטונג [אין געגענזאץ צו דער בוכשטעבליכער]; ספּיריטוס, ספירים; א טינקטור [עטוואס אויפגעלעזט אין ספּיריטוס אלס א מעדיצין]; בעגייסטערען, אויפמונטערען, בעלעבען, ערמוטיגען; וועקפיהרען אין געהיים אדער מאכען פערשווינדען ווי דורך א רוח; בעהאנדלען מיט ספיריטוס.

Spir'it *n.* (ספיר'–איט) דער הייליגער גייסט [ביי די קריסטען].

spir'it-blue *n.* (ספיר'–איט–בלוה) אנאלין־בלוי [א פארב וואס מען בעקומט פון קויהל־טער און וואס ווערט צולאזען אין ספיריטוס].

spir'it-but'terfly *n.* (ספיר'–איט–באט'–ער–פלאי) אזא שמעטערלינג [זומער־פויגעלע] וואס געפינט זיך אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא.

spir'it-duck *n.* (ספיר'–איט–דאק) דער בופעל־קאפ [אזא אמעריקאנער קאטשקע וועלכע צייכענט זיך אויס מיט איהר בליץ־שנעלען אונטערטונקען זיך אין וואסער].

spir'ited *a.* (ספיר'–אי–טעד) לעבהאפט, מונטער, מוטיג, בעלעבט, פייעריג; וואס האט א גייסט פון א בעשטימטען כאראקטער [ווערט געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער].

spir'itedly *adv.* (ספיר'–אי–טעד–לי) אויף א לעבהאפטען אופן; מונטער, מוטיג; מיט קוראזש; מיט פייער.

spir'itedness *n.* (ספיר'–אי–טעד–נעס) לעבהאפטיגקייט, מוטיגקייט, מונטערקייט.

spir'it-gum *n.* (ספיר'–איט–גאם) אזא

קלעפיגער שטאף וואס טריקענט שנעל [ווערט געברויכט פון אקטיארען צוצוקלעפען בערד א. ז. וו.].

spir'iting *n.* (ספיר'-אי-טינג) גייסטער־ארבייט, צויבעריי; ארבייט וואס ווערט געמאכט זעהר שנעל און שטיל ווי פון א גייסט.

spir'itism *n.* (ספיר'-אי-טיזם) ספיריטיזם, דאס גלויבען אין דעם פערקעהר פון גייסטער מיט מענשען. ז. *spiritualism*.

spir'itist *n.* (ספיר'-אי-טיסט) א ספיריטיסט, א גלויבער אין ספיריטיזם. ז. *spiritism*.

spiritis'tic *a.* (ספיר-אי-טיס'-טיק) ספיריטיסטיש, אין איינקלאנג מיט ספיריטיזם. ז. *spiritism*.

spir'it-lamp *n.* (ספיר'-איט-לעמפ) א ספיריטוס־לאמפ.

spir'itless *a.* (ספיר'-איט-לעס) מוטלאז, אהן מוטה, אהן קוראזש; נידערגעשלאגען, אומעטיג; לעבענסלאז, טויט.

spir'itlessly *adv.* (ספיר'-איט-לעס-לי) אויף א מוטלאזען אופן; אהן מוטה, אהן קוראזש; מיט נידערגעשלאגענהייט; אומעטיג; לעבענסלאז, טויט.

spir'itlessness *n.* (ספיר'-איט-לעס-נעס) מוטלאזיגקייט; אומעטיגקייט, נידערגעשלאגענקייט; אבגעלאזענקייט, לעבענסלאזיגקייט.

spir'it-lev'el *n.* (ספיר'-איט-לעוו'-על) א ניוועליער־וואג [ווי א וואסער־וואג א. ד. ג. צו מעסטען האריזאנטאלע פלעכען].

spir'it-me'ter *n.* (ספיר'-איט-מי'-טער) אן אפאראט צו מעסטען די מאס ספיריטוס וואס פליסט פון א דיסטיליר־ראהר.

spir'it of the age (ספיר'-איט אוו טהי איידזש) דער צייט־גייסט.

spir'it of tur'pentine (ספיר'-איט אוו טויר'-פען-טאין) טערפענטין־אויל.

spir'it of wine (ספיר'-איט אוו הוואין) אלקאהאל, ספיריטוס, בראנפען.

spirito'so *adv.* (ספיר-אי-טאו'-סאו) אין מוזיק — לעבהאפט, מונטער, ענערגיש.

spir'itous *a.* (ספיר'-אי-טאס) ווי ספיריטוס, ריין, ראפינירט.

spir'itousness *n.* (ספיר'-אי-טאס-נעס) דאס זיין ווי ספיריטוס, ריינקייט, ראפינירטקייט.

spir'it-rap'per *n.* (ספיר'-איט-רעפ'-ער) א גייסטער־קלאפער [איינער וואס גלויבט, אז ער קען ארויסרופען די גייסטער פון טויטע און זיך צונויפריידען מיט זיי דורך קלעפ וואס זיי גיבען אויף א טיש אלס ענטפער, אדער דורך דעם, וואס זיי מאכען, אז דער טיש זאל זיך שאקלען, טאנצען א. ד. ג.].

spir'it-rap'ping *n.* (ספיר'-איט-רעפ'-אינג) גייסטער־קלאפעריי [דאס גלויבען אין דער מעגליכקייט פון ארויסרופען די גייסטער פון טויטע און זיך צונויפריידען מיט זיי דורך די קלעפ וואס זיי גיבען אויף א טיש אדער דורך דעם וואס זיי מאכען, אז דער טיש זאל טאנצען א. ד. ג.].

spir'its *n.* (ספיר'-איטס) שפירט, ספיריטוס, אלקאהאל; מוטה, קוראזש, ענערגיע, פייער.

spir'it-stir'ring *a.* (ספיר'-איט-סטויר'-אינג) וואס וועקט, רעגט אויף אדער בעלעבט דעם גייסט.

spir'itual *a.* and *n.* (ספיר'-אי-טשו-על) גייסטיג, ניט קערפערליך, רוחניות'דיג; גייסטליך, קירכליך, הייליג; וואס איז שייך צום רוח הקדש; ספיריטיסטיש [ז. *spiritualism*]; וואס בעשטעהט בלויז פון גייסט; א גייסטיגע זאך; א גייסטליכער; א גייסטיגע פערזאן.

spir'itual court (ספיר'-אי-טשו-על קאורט) א קירכען־געריכט.

spiritualisa'tion *n.* (ספיר-אי-טשו-על-אי-זיי'-שאן) ז. *spiritualization*.

spir'itualise *v.* (ספיר'-אי-טשו-על-איז) ז. *spiritualize*.

spir'itualiser *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-אי-זער) ז. *spiritualizer*.

spir'itualism *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-איזם) ספיריטואליזם, די פילאזאפישע לעהרע וואס בעהויפטעט, אז דאס גייסטיגע וועזען [אין געגענזאץ צו מאטעריע] האט א זעלבסטשטענדיגע עקזיסטענץ און איז דער עיקר פון אלע ערשיינונגען [ז. *idealism*]; די לעהרע אז דער מענש בעזיצט אן אונשטערבליכען גייסט און ער האט מאראלע בעציהונגען צו גאט; ספיריטיזם, דאס גלויבען אין דער עקזיסטענץ פון גייסטער וועלכע שטעהען אין פערבינדונג מיט מענשען [מייסטענס דורך א מעדיום]; גייסטיגקייט, דאס זיין גייסטיג.

spir'itualist *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-איסט) א ספיריטואליסט, אן אנהענגער פון ספיריטואליזם; א ספיריטיסט, איינער וואס גלויבט אין ספיריטיזם [ז. *spiritualism*]; א גייסטיגער, א גייסטליכער.

spiritualis'tic *a.* (ספיר-אי-טשו-ע-ליס'-טיק) ספיריטואליסטיש, וואס איז שייך צו ספיריטואליזם; ספיריטיסטיש; וואס איז שייך צו ספיריטיזם. ז. *spiritualism*.

spiritual'ities *n.* (ספיר-אי-טשו-על'-אי-טיז) די קירכליכע הכנסות פון א גייסטליכען; זאכען וואס בעלאנגען צו א קירך אדער צו א קירכען־בעאמטען.

spiritual'ity *n.* (ספיר-אי-טשו-על'-אי-טי) גייסטיגקייט; רוחניות'דיגקייט; דאס וואס געהערט צו דער קירך.

spiritualiza'tion *n.* (ספיר-אי-טשו-על-אי-זיי'-שאן) פערגייסטיגונג; די גייסטיג־מאכונג; דאס ציהען ספיריטוס.

spir'itualize *v.* (ספיר'-אי-טשו-על-איז) פערגייסטיגען, מאכען גייסטיג; צוגעבען א גייסטיגע בעדייטונג; בעלעבען; ציהען ספיריטוס; פערוואנדלען אין ספיריטוס.

spir'itualizer *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-אי-זער) א פערגייסטיגער, איינער וואס מאכט גייסטיג; איינער וואס בעלעבט.

spir'itual life (ספיר'-אי-טשו-על לאיף) דאס גייסטיגע לעבען.

spir'itually *adv.* (ספיר'-אי-טשו-על-אי) אויף א גייסטיגען אופן; אין א גייסטיגען זין; אזוי ווי א גייסט.

spir'itual-min'ded *a.* (ספיר'-אי-טשו-על-מאינ'-דעד) וואס דענקט בלויז וועגען גייסטיגע זאכען; רעליגיעז געזאנען.

spir'itual-min'dedness *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-מאינ'-דעד-נעס) דאס זיין פערטהאן אין גייסטיגע זאכען; דאס זיין רעליגיעז געזאנען.

spir'itualness *n.* (ספיר'-אי-טשו-על-נעס) גייסטיגקייט.

spir'itual philos'ophy (ספיר'-אי-טשו-על פי-לאס'-א-פי) די ספיריטואליסטישע פילאזאפיע. ז. *spiritualism*.

spirituelle' *a.* (ספיר-אי-טיו-על') גייסטרייך, גראציעז אדער דעליקאט [בעזאנדערס וועגען א פרוי].

spirituos'ity *n.* (ספיר-אי-טשו-אס'-אי-טי) גייסטיגקייט, אונקערפערליכקייט; דער ספיריטוס־אינהאלט, דער אלקאהאל־אינהאלט; די ספיריטוס־שטארקייט.

spirituo'so *adv.* (ספיר-אי-טשו-או'-סאו) ז. *spiritoso*.

spir'ituous *a.* (ספיר'-אי-טשו-אס) וואס ענטהאלט ספיריטוס, וואס ענטהאלט פיעל אלקאהאל, שטארק; דיסטילירט.

spir'ituousness *n.* (ספיר'-אי-טשו-אס-נעס) דאס ענטהאלטען אלקאהאל אדער ספיריטוס, שטארקייט [פון ספיריטוס]; דאס זיין דיסטילירט.

spir'itus *n.* (ספיר'-אי-טאס) ספיריטוס; אן אטעם־צוג.

spir'it-world *n.* (ספיר'-איט-הווארלד) די גייסטער־וועלט.

spirom'eter *n.* (ספאי-ראמ'-ע-טער) א ספיראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אינהאלט אדער קאפאציטעט פון מענשליכע לונגען].

spi'rophore *n.* (ספאי'-רא-פאור) אן אפאראט פאר קינסטליכער אטעמונג.

spirt *n.* and *v.* (ספוירט) ז. *spurt*.

spir'ula *n.* (ספיר'-או-לא) דאס פאסט־הערנדעל [אזא מין טינט־פיש וואס האט א שפיראל־פערמיגע מושעל אויף דעם הינטערשטען טייל פון קערפער].

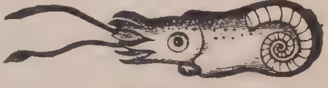

Spirula

spir'ulate *a.* (ספיר'-או-לייט) שפיראל־פערמיג.

spir'y *a.* (ספאיר'-אי) וואס האט די פארם פון א שפיציגען טורם אדער פון א פיראמידע; שפיציג, טורמדיג; איבערפילט מיט טורמס; שפיראל־פערמיג; געדרעהט.

spis'sated *a.* (ספיס'-איי-טער) פערדיכטעט, געדיכט.

spis'situde *n.* (ספיס'-אי-טיוד) געדיכטקייט.

spit *n.* and *v.* (ספיט) א בראט־שפיז; א שפיץ לאנד וואס דרינגט אריין אין ים; שפייעכץ; דאס שפייען; א שפיי; א קליינער דינער רעגען אדער שנעע; א שפייעכץ־עהנליכע פליסיגקייט ביי פערשיעדענע אינזעקטען; דורכשטעכען מיט א בראט־שפיז, ארויפשטעכען אויף א בראט־שפיז; בראטען אויף א בראט־שפיז; ארויפשטעקען אויף א שטענגעל אדער שטעקען און עס אויפהענגען צום טריקענען; שפייען; אנשפייען; דין רעגענען; אויפגראבען מיט א לאפעטע די ערד, פלאנצען דורך אויפגראבען די ערד מיט א לאפעטע.

spit'ball *n.* (ספיט'-באהל) א צונויפגעקייטער פאפיער־באל צום ווארפען.

spit'box *n.* (ספיט'-באקס) א שפיי־קעסטעל.

spitch'cock *n.* and *v.* (ספיטש'-קאק) אן אאל [וויונע] וואס איז געשפאלטען אין דער לענג און געבראטען; שפאלטען אן אאל אין דער לענג און אבבראטען.

spit'-curl *n.* (ספיט'-קוירל) א געקרייזעלטער האר־לאק אויף'ן שטערען.

spite *n.* and *v.* (ספאיט) א טראץ, א להכעיס; בייזהייט, ערגערניס, פערדרוס; אן אונגליק, א צרה; טראצען, להכעיס טהאן, ערגערען, קרענקען; האסען, בעהאנדלען מיט שנאה אדער בייזקייט.

spite'ful *a.* (ספאיט'־פול) פיינדזעליג, בייז, להכעיס'דיג.

spite'fully *adv.* (ספאיט'־פול־אי) אויף א שענדליכען אופן; אויף א להכעיס'דיגען, בייזוויליגען אדער פיינדזעליגען אופן.

spite'fulness *n.* (ספאיט'־פול־נעס) להכעיס'דיגקייט; פיינדזעליגקייט, בייזוויליגקייט.

spit'fire *n.* (ספיט'־פאיר) א כעסן, א היץ־קאפ.

spit on (ספיט אן) "שפייען אויף", שענדליך אדער בעליידיגענד בעהאנדלען.

spit'-poi'son *n.* (ספיט'־פאי'זן) א בייז־זער, גיפטיגער מענש.

spit'-rack *n.* (ספיט'־רעק) א בראט־שפיזן געשטעל [אזא אייזערנער געשטעל צו האלטען די בראט־שפיזען ביים בראטען פלייש].

spit'ted *a.* (ספיט'־עד) ארויפגעשטאכען אויף א בראט־שפיז, דורכגעשטאכען מיט א בראט־שפיז; אויסגעוואקסען בלויז אין א שפיץ אבער אהן צווייגען [ווענען די הערנער פון א הירש].

spit'ter *n.* (ספיט'־ער) איינער וואס שטעכט אן פלייש אויף א בראט־שפיז; א שפייער; א יונגער הירש וואס זיינע הערנער זיינען בלויז אויסגעוואקסען אין שפיצען אבער נאך אהן צווייגען.

spit'ting *n.* (ספיט'־אינג) דאס שפייען; דאס שפריצען פון געשמאלצענעם זילבער אדער פלאטין אין דער צייט פון אבקיהלונג [ווען געשמאלצענעס זילבער אדער פלאטין ווערט לאנגזאם אבגעקיהלט פאנגען אן ביי דעם ענד פון דער אבקיהלונג זיך ארויסרייסען גאזען, וועלכע רייסען מיט זיך מיט שטיקלעך מעטאל, וואס דורך דעם ווערט די אויבערפלעכע אויסגעמאלט אין פערשידענע אוזארען].

spit'tle *n.* (ספיטל) שפייעכץ; אזא קליינע לאפעטע.

spit'tly *a.* (ספיט'־לי) ענליך צו שפייעכץ; שליימיג.

spittoon' *n.* (ספי־טוהן') א שפיי־קעסטעל, א שפיי־שיסעלע.

spit upon' (ספיט א־פאן') *ז.* **spit on**

spit'-ven'om *n.* (ספיט'־ווענ'־אם) גיפט־שפייעכץ, גיפטיגע שפייעכץ.

spitz *n.* (ספיטס) א שפיץ־הונד [אזא קליין הינטעלע].

spitz'-dog *n.* (ספיטס'־דאג) *ז.* **spitz**

splanch'nic *a. and n.* (ספלענק'־ניק) וואס געהערט צו דער איננעוווייד; א נערוו פון איננעוווייד.

splanchnol'ogy *n.* (ספלענק־נאל'־א־דזשי) די לעהרע וועגען דער איננעוווייד.

splash *v. and n.* (ספלעש) שפריצען; בעגיסען אדער בעשפריצען מיט וואסער; בעפּוצען מיט שפּרענקעלעך ווי בעשפריצט; פליושקען, פלעסקען זיך אין וואסער; א פלעסק [פליושק] טהאן, פאלען מיט א פלעסק [א פליושק]; א בעשפריצונג [פון וואסער אדער אנדער פליסיגקייט]; א פלעשטש אדער פליוכע [פון וואסער אדער בלאטע]; א שמוץ־פלעק, א פלעק פון בלאטע; א פלעק אויף דער הויט; שמינקע, געזיכטס־פודער; אן ארט איז וואסער וואו א פיש ווארפט ארויס זיינע רויגען [איקרע].

splash'-board *n.* (ספלעש'־באורד) א שפריץ־ברעט [דאס ברעט אין פארענט פון א וואגען אדער קארעטע וואס שיצט די פאסאזשירען, אז זיי זאלען ניט בעשפריצט ווערען מיט בלאטע אדער שמוץ וואס ווערט געווארפען פון דעם פערד'ס פיס].

splash'er *n.* (ספלעש'־ער) א שפריצער; דאס געשפריצטע; א פארריכטונג וואס שיצט פון בעשפריצט צו ווערען; א שפריץ־ברעט [אזא ברעט איבער די רעדער אדער אין פארענט פון א וואגען צו שיצען די פאסאזשירען פון בעשפריצט צו ווערען מיט בלאטע].

splash'-wing *n.* (ספלעש'־ווינג) *ז.* **splash-board**

splash'y *a.* (ספלעש'־אי) בלאטיג, קויטיג, שמוציג.

splat'ter *v.* (ספלעט'־ער) זיך פליושקען אדער פלעסקען [ווי אין וואסער]; א פליוך טהאן; מאכען א גערויש ווי פון א פליוך אדער פלעסק פון וואסער.

splat'ter-dash *n.* (ספלעט'־ער־דעש) א ליארם, א טומעל, אן אויפרוהר.

splat'ter-faced *a.* (ספלעט'־ער־פייסט) מיט א ברייטען אדער פלאטשיגען פנים.

splay *v., n. and a.* (ספליי) אויסלינקען [ווי די פליייצע פון א פערד]; מאכען שרעג אדער משופע ווי די זייטען פון א פענסטער אין א דיקער מויער־וואנד; אויפשניידען, אויסלעגען, אויסשפרייטען, ארויסשטעלען צום אנזיכט; א שרעגע אדער משופע'דיגע פלעכע ווי די זייטען פון א פענסטער אדער טהיר אין א דיקער מויער־וואנד; אויסגעשפרייט, אויסגעלעגט; ברייט און פלאך; אונגעלומפערט.

splay'-foot *n. and a.* (ספליי'־פוט) א ברייטער פלאכער פוס וואס איז אביסעל אויסגעבויגען נאך אויסען; וואס האט ברייטע און פלאכע אויסגעבויגענע פיס; קרום־פיסיג.

splay'-foot'ed *a.* (ספליי'־פוט'־עד) קרום־פיסיג; וואס האט ברייטע און פלאכע אויסגעבויגענע פיס.

splay'-mouth *n.* (ספליי'־מאוטה) א גרויס, ברייט מויל; א ברייט, גרויס מויל וואס ווערט געמאכט דורך א גרימאסע.

splay'-mouthed *a.* (ספליי'־מאוטהט) מיט א ברייטען, גרויסען מויל; וואס מאכט א ברייט, גרויס מויל, ווי דורך א גרימאסע.

spleen *n. and v.* (ספליען) די מילץ; מעלאנכאליע, מרה־שחורה; צארן, ערגער, בייזקייט; ארויסנעהמען אדער צושטערען די מילץ.

spleen'ful *a.* (ספליענ'־פול) ערגערליך, פערדריסליך; מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג.

spleen'fully *adv.* (ספליענ'־פול־אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה־שחורה'דיגען אופן; ערגערליך, פערדריסליך.

spleen'ish *a.* (ספליענ'־איש) נערוויצט, רייצבאר; ערגערליך, בייז; מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג.

spleen'ishly *adv.* (ספליענ'־איש־לי) מיט נערוויצטקייט; ערגערליך, בייז.

spleen'ishness *n.* (ספליענ'־איש־נעס) מעלאנכאליע, מרה־שחורה; דאס זיין מעלאנכאליש אדער מרה־שחורה'דיג; ערגער, בייזקייט.

spleen'less *a.* (ספליענ'־לעס) אהן א מילץ; ניט ערגערליך, גוטמוטיג.

spleen'y *a.* (ספליענ'־אי) ערגערליך, בייז, אויפגערעגט, אויפגערייצט, רייצבאר.

splenal'gia *n.* (ספלי־נעל'־דזשי־א) מילץ־שמערצען.

splenal'gic *a.* (ספלי־נעל'־דזשיק) וואס לייִדעט פון מילץ־שמערץ.

splenal'gy *n.* (ספלי־נעל'־דזשי) *ז.* **splenalgia**

splenaux'e *n.* (ספלי־נאהק'־סיע) אויסברייטונג אדער פערגרעסערונג פון דער מילץ.

splen'dent *a.* (ספלענ'־דענט) גלאנצענד, שיינענד; פרעכטיג, גלענצענד.

splen'did *a.* (ספלענ'־דיד) גלענצענד, פרעכטיג, הערליך; אויסגעצייכענט, גרויסארטיג.

splen'didly *adv.* (ספלענ'־דיד־לי) אויף א גלענצענדען אופן; פרעכטיג; גרויסארטיג, אויסגעצייכענט.

splen'didness *n.* (ספלענ'־דיד־נעס) דאס זיין גלענצענד; פרעכטיגקייט, הערליכקייט.

splendif'erous *a.* (ספלענ־דיפ'־ע־ראס) *ז.* **splendid**

splen'dor *n.* (ספלענ'־דאר) גלאנץ, פראכט; עלעגאנץ, הערליכקייט.

splen'dorous *a.* (ספלענ'־דאר־אס) גלענצענד, העל, פרעכטיג.

splen'dor prune (ספלענ'־דאר פרוהן) אזא אמעריקאנישע פלוים. *ז. איל.* ***"Cultivated Fruits"***

splen'dour *n.* (ספלענ'־דאר) *ז.* **splendor**

splen'drous *a.* (ספלענ'־דראס) *ז.* **splendorous**

splenec'tomy *n.* (ספלי־נעק'־טא־מי) אויסשניידונג פון דער מילץ.

splenecto'pia *n.* (ספליע־נעק־טאו'־פי־א) א ניט ריכטיגע לאגע פון דער מילץ.

splenet'ic *a. and n.* (ספלי־נעט'־איק) וואס איז שייך צו דער מילץ; וואס לייִדעט פון מילץ־קראנקהייט; בייז, אויפגערעגט; אומעטיג, מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג; רייצבאר; איינער וואס לייִדעט פון מילץ־קראנקהייט; א מעלאנכאליקער, א מרה־שחורה'ניק.

splenet'ical *a.* (ספלי־נעט'־אי־קעל) בייז, רייצבאר, אויפגערעגט; אומעטיג, מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג.

splenet'ically *adv.* (ספלי־נעט'־אי־קעל־אי) אויף א מעלאנכאלישען אדער מרה־שחורה'דיגען אופן; אויפגערייצט, בייז.

splen'ic *a.* (ספלענ'־איק, ספליענ'־איק) פון דער מילץ, וואס געהערט צו דער מילץ.

splen'ic vein (ספלענ'־איק וויין) דער מילץ־אדער, דער אדער וואס פיהרט דאס בלוט פון דער מילץ צום פארטע־אדער פון לעבער]. *ז. איל.* ***"Bloodvessels of the Human Body"***

splenisa'tion *n.* (ספליע־ני־זיי'־שאן) *ז.* **splenization**

splenit'ic *a.* (ספלי־ניט'־איק) וואס לייִדעט פון מילץ־ענטצינדונג.

spleni'tis *n.* (ספלי־נאי'־טיס) מילץ־ענטצינדונג.

splen'itive *a.* (ספלענ'־אי־טיוו) היציג, לייִדענשאפטליך; רייצבאר, צארנדיג.

sple'nius *n.* (ספליע'־ני־אס) אזא ברייט־ער מוסקול אויף דער פלייצע.

spleniza'tion *n.* (ספליע־ני־זיי'־שאן) די פערוואנדלונג פון די לונגען דורך ענטצינדונג אין א מילץ־ענליכען שטאף.

sple'nocele *n.* (ספליע'־נא־סיל) א מילץ־געשווילעכץ; א מילץ־ברוך.

splenodyn'ia *n.* (ספלי־נא־דינ'־אי־א) שמערצען אין דער מילץ.

splenog'raphy *n.* (ספלי־נאג'־רע־פי) די אנאטאמישע בעשרייבונג פון דער מילץ.

splenol'ogy *n.* (ספלי־נאל'־א־דזשי) די לעהרע וועגען דער מילץ.

splenomala'cia *n.* (ספליע־נא־מע־ליי'־סי־א) די פערווייכונג פון דער מילץ.

splenop'athy *n.* (ספלי-נאפ'-ע-טהי) מילץ־קראנקהייט.

splenot'omy *n.* (ספלי-נאט'-א-מי) די אנאטאמיע פון מילץ.

spleu'chan *n.* (ספלוה'-כען) א בייטעל; א טאבאק־בייטעל.

splice *v. and n.* (ספלאיס) פעראייניגען אדער פערבינדען צוויי שטיקער מעטאל, האלץ א. ד. ג.; צוזאמענפלעכטען צוויי עקען פון א שטריק; הייראטען; פערהייראטען; די צונויפפלעכטונג פון צוויי ענדען פון א שטריק; די פעראייניגונג אדער פערבינדונג פון צוויי שטיקער האלץ אדער מעטאל.

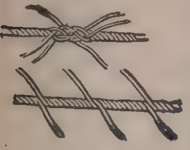
Splices of Ropes

splice'-piece *n.* (ספלאיס'-פיעס) א פלאטע וואס פעראייניגט די ענדען פון צוויי אייזענבאהן־שיענען [רעלסען].

spli'cer *n.* (ספלאי'-סער) א צונויפפלעכטער פון שטריק, א געצייג צונויפצופלעכטען די ענדען פון שטיקער שטריק.

splice the main brace (ספלאיס טהי מיין בריים) נעהמען א גלעזעל משקה [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

spli'cing-fid *n.* (ספלאי'-סינג-פיד) אזא שפיציגעס האלץ־פלעקעל וואס ווערט בענוצט אויף שיפען אויפצודריבלען די ענדען פון שטריק ווען מען דארף זיי צונויפפלעכטען איינע מיט די אנדערע.

spli'cing-ham'mer *n.* (ספלאי'-סינג-העמ'-ער) א האמער מיט א שפיץ.

spline *n. and v.* (ספלאין) א פיערקאנטיגער קייל אדער קלין וואס ווערט אריינגעשלאגען אין דעם אויסשניט פון אן אקס און פון דעם ראד וואס זיצט אויף איהם, כדי זיי זאלען זיך דרעהען צוזאמען און ניט בעזונדער; א ווייך שטיקעל האלץ אדער גומיע וואס א צייכנער בענוצט צום אנווארפען גרויסע געבויגענע ליניען; אריינפאסען א קייל אדער קלין אין א ראד מיט אן אקס.

splint *n. and v.* (ספלינט) א שפאן; א שפליטער; א דינער האלץ־שטרייף וואס ווערט בענוצט צו פלעכטען קערב, שטוהליזיצע א. ד. ג.; א דין, בויגזאם ברעטעל פון האלץ אדער מעטאל וואס ווערט בענוצט פאר פערשיעדענע צוועקען; א ברעטעל איינצובינדען א צובראכענעם ביין, אז ער זאל צוריק צונויפוואקסען; דער איבערביין [אזא קליין אונענטוויקעלט ביינדעל אין דעם פוס פון א פערד]; איינבינדען מיט ברעטלעך [ווי א צובראכענער גליעד].

splint'-ban'dage *n.* (ספלינט'-בענ'-רעדזש) א שטייפער באנדאזש [פון גיפס, גומיע א. ז. וו.].

splint'-bone *n.* (ספלינט'-באון) דער איבערביין [אזא קליין אונענטוויקעלט ביינדעל אין דעם פוס פון א פערד]; דער ביין פון פוס צו וועלכען עס איז צוגעוואקסען די איקרע.

splint'-bot'tomed *a.* (ספלינט'-באט'-אמד) מיט א דעק אדער זיץ וואס איז אויסגעפלאכטען פון לאנגע און דינע שפענער אדער שטרייפען.

splint'-coal *n.* (ספלינט'-קאול) שיעפער־קויהל, שפליטער־קויהל [אזא מין קויהלען וואס זיינען בלעטערדיג ווי שיעפער־שטיין].

splin'ter *n. and v.* (ספלינ'-טער) א שפאן, א שפליטער; צושפאלטען; זיך צושפאלטען.

splin'ter-bar *n.* (ספלינ'-טער-באר) דאס קווער־שטענגעל אין פארענט פון א וואגען צו וועלכען עס ווערען צוגעבונדען די שטרענגעס; דער קווער־שטענגעל פון א וואגען וואס שטיצט אונטער די רעסארען [פרוזשינעס].

splin'ter-bone *n.* (ספלינ'-טער-באון) דער ביין פון פוס צו וועלכען עס איז אנגעוואקסען די איקרע.

splin'tery *a.* (ספלינ'-טער-אי) שייליג, שפאלטיג; שפליטעריג, שופיג.

split *v., n. and a.* (ספליט) שפאלטען, צושפאלטען; צורייסען; צוטיילען; זיך שפאלטען; פלאצען; פלאצען פאר געלעכטער; זיך פאנאנדערגעהן אין מיינונגען; ניט איינשטימען; אויסזאגען פון חדר, פערראטען א געהיימניס, אויסזאגען איינעמענס א סוד; שטימען פאר קאנדידאטען פון געגענגעזעצטע פארטייען; געהן מיט גרויסע שפרייזען; א שפאלט; א ריס; א שפאלטונג; א פארטיי־שפאלטונג; אן אבשפאלטונג; אן אבגעשפאלטענעס שטיק; געשפאלטען, צוריסען, צוטיילט; גערייניגט, צוגעריכטעט און איינגעפעקעלט [ווענען פיש].

split'-back *a.* (ספליט'-בעק) מיט א לעהן געפלאכטען פון שפענער אדער שטרייפען [ווי למשל, א שטוהל].

split'-bot'tomed *a.* (ספליט'-באט'-אמד) ז. *splint-bottomed*.

split cloth (ספליט קלאהטה) א פיעלטייליגער קאפ־באנדאזש [א באנדאזש וואס בעשטעהט פון איין צענטראלען טייל און פון זעקס אדער אכט עקען מיט וועלכע מען פערוויקעלט און פערבינדעט].

split'foot *n.* (ספליט'-פוט) דער טייוועל.

split gear (ספליט גיער) א בעטריעבס־ראד וואס איז געמאכט פון צוויי טיילען.

split hairs (ספליט העהרז) שפאלטען האר, זיך גריבלען, מדקדק זיין כחוט השערה, מקפיד זיין אויף דעם קלענסטען אונטערשיעד.

split in the ranks (ספליט אין טהי רענקס) א צושפאלטונג אין די רייהען, א צושפאלטונג אין א פארטיי, אין א פעראיין א. ז. וו.

split one's vote (ספליט הוואנז וואוט) שטימען פאר קאנדידאטען פון פערשיעדענע פארטייען.

split pease (ספליט פיעז) אבגעשיילטע און געשפאלטענע ארבעס.

splits *n.* (ספליטס) געשפאלטענע פעל צו מאכען לעדער; א גימנאסטישער אדער אקראבאטישער קונץ זיך אוועקצוזעצען מיט ווייט פאנאנדערגעשפרייטע פיס; שפאלטען, ריסען, שפאלטונגען. ז. *split*.

split'ter *n.* (ספליט'-ער) א שפאלטער; א געצייג צום שפאלטען; א האר־שפאלטער, א גריבלער · אזא מין טייערער קוכען וואס ווערט געבאקען ווי וואפעלען.

split'ting *a.* (ספליט'-אינג) 1. שפאלטענד; 2. זעהר שטארק, זעהר העפטיג; 3. זעהר שנעל.

2. He is suffering from a **splitting** headache.
3. He ran at a **splitting** pace.

split'ting-machine' *n.* (ספליט'-אינג-מע-שין') א שפאלט־מאשין; א מאשין צו שפאלטען פעל צו מאכען לעדער.

splotch *n.* (ספלאטש) א שמוציגער פלעק, א שמיער־פלעק.

splotch'y *a.* (ספלאטש'-אי) פלעקיג, איינגעשמיערט מיט שמוץ־פלעקען.

splurge *n. and v.* (ספלוירדזש) 1. א שרייעדיגע אדער ליארמדיגע דעמאנסטראציאן; דאס ציהען אויף זיך פיעל אויפמערקזאמקייט; 2. אן אויפרוהר, אן אויפרודערונג; 3. מאכען א ליארמדיגע דעמאנסטראציאן, וואס ציהט אויפמערקזאמקייט; 4. אויפרודערען.

2. They are making a **splurge** in the social life of the town.

splur'gy *a.* (ספלויר'-דזשי) וואס שטעלט זיך ארויס, וואס מאכט א גערודער, וואס ציהט אויף זיך פיעל אויפמערקזאמקייט.

splut'ter *v. and n.* (ספלאט'-ער) שפריצען מיט א גערויש; שפריצען פון מויל; ריידען שנעל און ניט קלאר; ארויסשטאמלען, ארויסלאזען האסטיג און ניט דייטליך; א טומעל, אן אויפרוהר.

spod'omancy *n.* (ספאד'-א-מענ-סי) טרעפען אדער זאגען נביאות דורך אש.

spodoman'tic *a.* (ספאד-א-מענ'-טיק) וואס איז שייך צו נביאות־זאגעריי דורך אש.

spod'umene *n.* (ספאד'-יו-מין) ספאדומען [אזא גרינליכער פעלז־שפאט].

spof'fish *a.* (ספאפ'-איש) טומעלדיג; זיך ארויסשטעלענדיג.

spof'fy *a.* (ספאפ'-אי) ז. *spoffish*.

spoil *v. and n.* (ספאיל) רויבען, בערויבען; פלינדערען, פערוויסטען; פערדארבען, פערניכטען; פערדארבען ווערען; רויב, קריעגס־רויב; די גוט־בעצאהלטע עמטער, וואס די פיהרער אדער די אגיטאטארען פון א פאליטישער פארטיי קריגען, ווען זי זיעגט ביי די וואהלען; רויבעריי, פלינדערונג; פערדארבונג, פערניכטונג; די אויסגעגראבענע ערד [ביים גראבען טונעלען, קאנאלען, מינען א. ז. וו.].

spoil'able *a.* (ספאיל'-עבל) וואס מען קען פערדארבען, וואס קען פערדארבען ווערען.

spoil'age *n.* (ספאיל'-עדזש) דאס פאפיער וואס ווערט פערדארבען אדער פאלט אב ביים דרוקען.

spoil'er *n.* (ספאיל'-ער) א רויבער, א פלינדערער; א פערדארבער, א פערוויסטער.

spoil'-five *n.* (ספאיל'-פאיוו) אזא קארטען־שפיעל, ביי וועלכען פינף קארטען ווערען אויסגעטיילט צו יעדען שפיעלער.

spoil'-pa'per *n.* (ספאיל'-פיי'-פער) א שמיערער, א שרייבערעל [א פאפיער־פערדארבער].

spoils *n.* (ספאילז) די גוט בעצאהלטע עמטער, וואס די פיהרער אדער די אגיטאטארען פון א פאליטישער פארטיי קריעגען, ווען זי זיעגט ביי די וואהלען.

spoils'man *n.* (ספאילז'-מען) איינער וואס ארבייט פאר א פאליטישער פארטיי אום צו קריעגען א גוט בעצאהלטען אמט ווען זי וועט זיעגען; איינער וואס איז אן אנהענגער פון דער סיסטעם, דאס די טהעטיגע פארטיי־מיטגליעדער זאלען בעלוינט ווערען מיט רעגיערונגס־עמטער, ווען די פארטיי זיעגט.

spoils'monger *n.* (ספאילז'-מאנ-גער) איינער וואס פערטיילט פאליטישע רויב [רעגיערונגס־עמטער צו די טהעטיגע מיטגליעדער פון דער פארטיי וואס האט געזיעגט].

spoil'-sport *n.* (ספאיל'-ספאורט) א שפאס־פערדארבער, א פערגניגען־צושטערער.

spoils sys'tem (ספאילז סיס'-טעם) די סיסטעם צו בעלוינען מיט רעגיערונגס־עמטער די פערזאנען, וועלכע זיינען גע־

וועו טהעטיג פאר דער פארטיי, וועלכע האט געזיעגט.

spoke *n. and v.* (ספאוק) א ספיצע אָדער שפּייכע פון א ראד [איינס פון די שטעקעלעך פון א ראד וועלכע זיינען אריינגעשטעקט צווישען דער נאבע און דעם רייף]; א שפּאקע [איינס פון די שטעקלעך פון א שטייער־ראד פון א שיף]; א טרעפעל פון א לייטער; א שטעקעל אדער שטענגעל מיט וועלכען מען פערהאלט א ראד, אז עס זאל זיך ניט דרעהען; אריינשטעלען שפייכען אין א ראד; פערהאלטען א ראד מיט א שטעקעל, אז עס זאל זיך ניט דרעהען; גערעדט, געשפראכען [ז. *speak*].

spoke'-bone *n.* (ספאוק'–באון) דאס שפינדעל [איינער פון די צוויי לאנגע ביינער פון דעם פאדער־ארם]. ז. *radius*.

spo'ken *a.* (ספאוקן) גערעדט, געשפראכען. ז. *speak*.

spoke'-shave *n.* (ספאוק'–שייוו) א שפייכען־הובעל [אזא געצייג וואס וואגענמאכער אדער טישלער געברויכען צו הובלען די שפייכען אדער ספיצעס פון א ראד און פאר אנדערע צוועקען].

Spoke-shave

spokes'man *n.* (ספאוקס'–מען) א ווארטפיהרער, א פארשפרעכער, איינער וואס ווערט ארויסגעשטעלט צו ריידען פאר אנדערע; א פערטרעטער.

spo'king-machine' *n.* (ספאו'–קינג–מע-שין') אן אפאראט איינצופאסען די שפייכען אדער ספיצען פון א ראד.

spo'lia opi'ma (ספאו'–לי–א א–פאי'–מא) אין אלטען רוים—די בעסטע קריעגסרויב; א ווערטהפאלע רויב.

spo'liary *n.* (ספאו'–לי–ע–רי) דער פלאץ אין אמאליגען רוימישען אמפיטעאטער, וואו מען פלעגט אראבציהען די קליידער פון די גע'הרג'עטע גלאדיאטארען. ז. *gladiator*.

spo'liate *v.* (ספאו'–לי–אייט) רויבען; בערויבען, פלינדערען.

spolia'tion *n.* (ספאו–לי–איי'–שאן) בערויבונג, פלינדערונג; פערניכטונג, צושטערונג; דאס רויבען, דאס פלינדערען; דאס פערנעהמען אונגעזעצליך די איינקינפטע פון א קירכען־גוט; א שריפט צו נעהמען אין בעזיץ א קירך אדער איהרע איינקינפטע; אן ענדערונג אדער בעשעדיגונג, וואס ווערט געמאכט אין א דאקומענט פון א זייטיגער פערזאן; דאס פערברעכען פון פערניכטען די דאקומענטען פון א שיף [דורך דעם קאפיטאן אדער אנדערע שיפסבעאמטע], אויף וועלכער מען האט א חשד, אז זי פיהרט קריעגס־קאנטראבאנד אדער אז זי געהערט צום שונא.

spo'liative *a.* (ספאו'–לי–איי–טיוו) פערמינדערענד, אבנעהמענד; אבצאפענדיג דאס בלוט.

spo'liator *n.* (ספאו'–לי–איי–טאר) א רויבער, א פלינדערער.

spo'liatory *a.* (ספאו'–לי–איי–טא–רי) בערויבענד, פלינדערענד.

sponda'ic *a.* (ספאנ–דיי'–איק) ספאנדעאיש, וואס איז שייך צו אדער וואס בעשטעהט פון א ספאנדעאוס; וואס דער פינפטער פערזען־פוס איז א ספאנדעאוס. ז. *spondee*.

sponda'ical *a.* (ספאנ–דיי'–אי–קעל) ז. *spondaic*.

spon'dee *n.* (ספאנ'–דיע) א ספאנדעאוס, א פערזען־פוס וואס בעשטעהט פון צוויי לאנגע אדער צוויי גלייך־בעטאנטע זילבען.

spondu'lics *n.* (ספאנ–דיו'–ליקס) געלד.

spon'dyl *n.* (ספאנ'–דיל) ז. *spondyle*.

spondylal'gia *n.* (ספאנ–די–לעל'–דזשי–א) שמערצען אין רוקען־ביין.

spon'dyle *n.* (ספאנ'–דיל) א צונויפשליסונג; א פעראייניגונג אדער צונויפבינדונג פון צוויי טיילען; איינער פון די פערבינדונגס־ביינדלעך פון וועלכע דער רוקען־ביין איז צונויפגעשטעלט.

sponge *n. and v.* (ספאנדזש) א שוואם, א גאמקע; א שוואם־עהנליכער שטאף [ווי אויפגעגאנגענע פוקע טייג, גוס־מעטאל פול מיט לעכעלעך א. ד. ג.]; א קאנאנען־רייניגער [א געצייג צו רייניגען הארמאטען]; איינער אדער עטוואס וואס זויגט אין זיך לייכט אריין און גיט פון זיך דאס איינגעזויגענע לייכט ארויס, אזוי ווי א שוואם; איינער וואס לעבט אויף'ן אנדערענס חשבון, א פאראזיט; אבּרייבען אדער אבווישען מיט א שוואם; איינזויגען; דעגודירען טוך [נעצען און דאמפפען טוך בעפאר דעם נעהען]; אויסזויגען, אויסדריקען, בערויבען, פלינדערען; לעבען פון יענעמס הארעוואניע; זאמלען שוואמען.

sponge'-cake *n.* (ספאנדזש'–קייק) פוכקע טארט.

sponge'-di'ver *n.* (ספאנדזש'–דאי'–ווער) א שוואמען־טויכער, א שוואמען־פישער [איינער וואס לאזט זיך אראב אויף'ן גרונד פון ים צו זאמלען שוואמען].

sponge'-far'ming *n.* (ספאנדזש'–פאר'–מינג) דאס קולטיווירען שוואמען.

sponge'-fish'er *n.* (ספאנדזש'–פיש'–ער) א שוואמען־פישער. ז. *sponge-diver*.

sponge'let *n.* (ספאנדזש'–לעט) א קליינער שוואם.

spon'geous *a.* (ספאנ'–דזשאס) שוואמיג.

spon'ger *n.* (ספאנ'–דזשער) איינער וואס בענוצט א שוואם; א פערזאן אדער שיף וואס איז פערנומען מיט זאמלען שוואמען; אן אומזיסטיגער פרעסער, א פאראזיט; א טוך־דעגודירער [איינער וואס נעצט אין דאמפף טוך בעפאר עס ווערט גענומען צום נעהען]; א מאשין צו דעגודירען טוך.

sponge'-tree *n.* (ספאנדזש'–טריע) די פארנעזישע אקאציע [אזא אימער־גרינעס בוימעל וואס איז זעהר פערשפרייט אין די הייסע געגענדען פון אמעריקא].

spon'giform *a.* (ספאנ'–דזשי–פארם) שוואם־פערמיג, שוואמיג, עהנליך צו א שוואם.

spon'giness *n.* (ספאנ'–דזשי–נעס) שוואמיגקייט.

spon'ging-house *n.* (ספאנ'–דזשינג–האוס) דאס הויז וואו מען פלעגט אין ענגלאנד אמאל האלטען ארעסטירטע בעלי חובות איידער מען האט זיי איינגעשפארט אין געפענגנים, כדי צו געבען זייערע פריינד צייט צו דעקען זייערע חובות.

spon'giole *n.* (ספאנ'–דזשי–אול) דער שוואמיגער איינזויגענדער ענד פון א ווארצעל.

spon'giose *a.* (ספאנ'–דזשי–אוס) ז. *spongy*.

spongol'ogy *n.* (ספאנ–גאל'–א–דזשי) די לעהרע וועגען שוואמען.

spon'gy *a.* (ספאנ'–דזשי) שוואמיג; פוכקע; איינזויגענד; פול מיט לעכעלעך ווי א שוואם.

spon'sal *a.* (ספאנ'–סעל) האכצייטליך, וואס געהערט צו הייראט אדער חתונה; וואס איז שייך צו א מאן אדער ווייב.

spon'sible *a.* (ספאנ'–סיבל) גלויבווירדיג, צופערלעסיג; וואס איז ערב.

spon'sion *n.* (ספאנ'–שאן) ערבות, גאראנטיע, קאווירונג; דאס ווערען אן ערב פאר אן אנדערען.

spon'sor *n.* (ספאנ'–סאר) אן ערב; א גאראנטירער, א קאווירער; א טויף־פאטער, א טויף־מוטער; א קוואטער, א קוואטערקע.

sponso'rial *a.* (ספאנ–סאו'–רי–על) וואס איז שייך צו אן ערב אדער גאראנטירער.

spon'sorship *n.* (ספאנ'–סאר–שיפ) דאס זיין אן ערב אדער גאראנטירער; ערבות.

spontane'ity *n.* (ספאנ–טע–ני'–אי–טי) דאס זיין ספאנטאן; דאס קומען פון זיך אליין; דאס ערשיינען אהן א מערקליכער אויסערליכער אורזאכע; זעלבסטטהעטיגקייט, זעלבסט־בעשטימונג, פרייוויליגקייט.

sponta'neous *a.* (ספאנ–טיי'–ני–אס) ספאנטאן; וואס קומט פון זיך אליין; וואס ערשיינט אהן א מערקליכער אויסערליכער אורזאכע; פרייוויליג; זעלבסטטהעטיג; אויטאמאטיש; אינסטינקטיוו.

sponta'neous genera'tion (ספאנ–טיי'–ני–אס דזשענ–ע–ריי'–שאן) דאס בעשאפען ווערען פון זיך אליין; דאס ענטשטעהן פון לעבען פון ניט לעבעדיגע שטאפען. ז. *abiogenesis*.

sponta'neously *adv.* (ספאנ–טיי'–ני–אס–לי) ספאנטאן, פון זיך זעלבסט. ז. *spontaneous*.

sponta'neousness *n.* (ספאנ–טיי'–ני–אס–נעס) ז. *spontaneity*.

spook *n.* (ספוהק) א שד, א רוח. ז. *hobgoblin*.

spoo'kish *a.* (ספוה'–קיש) ווי א שד, ווי א ניט־גוטער; פערכאפט פון ניט־גוטע.

spoo'ky *a.* (ספוה'–קי) ז. *spookish*.

spool *n. and v.* (ספוהל) א שפולע, א שפולקע, א ראלקע, א קאטושקע; שפולען, אויפשפולען, אנדרעהען, ארויפוויקלען.

spool'-cot'ton *n.* (ספוהל'–קאט'ן) שפולע־פאדים, נעה־פאדים [פאדים וואס איז אנגעדרעהט אויף א קאטושקע אדער שפולקע].

spoo'ler *n.* (ספוה'–לער) דער אדער דאס וואס וויקעלט אן פאדים אויף א קאטושקע אדער שפולע.

spool'-hol'der *n.* (ספוהל'–האול'–דער) א שטעקעלע אויף א נעה־מאשין, אויף וועלכען עס איז אנגעטהאן די קאטושקע אדער שפולקע.

spoo'ling-machine' *n.* (ספוה'–לינג–מע–שין') א מאשין אנצודרעהען פאדים אויף א קאטושקע אדער שפולע.

spool'-stand *n.* (ספוהל'–סטענד) ז. *spool-holder*.

spoom *v.* (ספוהם) זעגלען אדער לאזען געהן די שיף שנעל פארווערטס.

spoon *n. and v.* (ספוהן) א לעפעל; עפעס וואס איז עהנליך צו א לעפעל [ווי געוויסע געצייג, אינסטרומענטען א. ד. ג.]; א שוטה, א תם; א נאריישער פערליעבטער; אנשעפען אדער אננעהמען מיט א לעפעל; אין קראקעט־שפיעל — שארען דעם באל מיט'ן האמער אנשטאט צו שטויסען איהם; כאפען פיש מיט א לעפעלפערמיגער פארריכטונג, וואס איז צוגעבונדען צו דער ווענטקע; זיין נאריש פערליעבט; ליעגען צוזאמענגעלעגט ווי איין

לעפעל אין א צווייטען, ליעגען צוגעדריקט צו א צווייטענס רוקען.

spoon'bill *n.* (ספוהנ'-ביל) א מין פויגעל מיט א פלאטשיגען שנאבעל ווי א לעפעל.

Spoonbill

spoon'-billed *a.* (ספוהנ'-בילד) וואס האט א לעפעל-פערמיגען שנאבעל.

spoon'-drift *n.* (ספוהנ'-דריפט) דער שוים אדער די פיענע פון אויבען אויף די כוואליעס פון ים אין א שטארקען פלוציליכען שטורם.

spoo'ney *a. and n.* (ספוה'-ני) ז. *spoony*.

spoon'-fash'ion *adv.* (ספוהנ'-פעש'-אן) אזוי ווי צונויפגעלעגטע לעפעל איינע אויף די אנדערע [מיט דעם פארענט פון איינעם אויף'ן רוקען פון אנדערען].

spoon'ful *n.* (ספוהנ'-פול) א פולער לעפעל, אזוי פיעל ווי א לעפעל קען אריינגעהמען.

spoo'nily *adv.* (ספוה'-ני-לי) אויף א נארישען שטייגער.

spoo'niness *n.* (ספוה'-ני-נעס) נארישקייט; דאס זיין נאריש פערליעבט.

spoon'-meat *n.* (ספוהנ'-מיעט) פליסיגע שפייז; שפייז פאר קינדער אדער קראנקע.

spoon'-saw *n.* (ספוהנ'-סאה) א לעפעל-פערמיגער אינסטרומענט מיט א געקארבטען ראנד, וואס ווערט בענוצט אין אפעראציאנען ביי פרויען-קראנקהייטען.

spoon'-shaped *a.* (ספוהנ'-שייפט) לעפעל-פערמיג.

spoon'-vict'uals *n.* (ספוהנ'-וויט'לז) ז. *spoon-meat*.

spoon'wood *n.* (ספוהנ'-הוואוד) ז. *mountain-laurel*.

spoo'ny *a. and n.* (ספוה'-ני) נאריש; סענטימענטאל [אין ליעבע]; א שוטה, א נאר; א סענטימענטאלער פערליעבטער.

spoor *n. and v.* (ספוהר) א שפור, א סליאד; נאכשפירען, נאכגעהן נאך'ן סליאד [פון א חיה].

spoor'er *n.* (ספוהר'-ער) איינער וואס שפירט נאך א חיה אין געיעג לויט דער שפור פון איהרע טריט.

spora'ceous *a.* (ספא-ריי'-שיאס) וואס איז שייך צו א ספארע. ז. *spore*.

sporad'ic *a.* (ספא-רעד'-איק) ספאראדיש, איינצעלפעליג, צוואווארפען, צוזייהט, צושטרייט, וואס קומט פאר אויסנאהמסווייזע אין איינצעלנע ערטער, ניט עפידעמיש.

sporad'ical *a.* (ספא-רעד'-אי-קעל) ז. *sporadic*.

sporad'ically *adv.* (ספא-רעד'-אי-קעל-אי) אויף א ספאראדישען שטייגער; איינצעלפעליג, פארקומענדיג אין איינצעלנע פעלע; פאנאנדערגעווארפען.

sporad'icalness *n.* (ספא-רעד'-אי-קעל--נעס) דאס זיין ספאראדיש אדער איינצעלפעליג, דאס פארקומען אויסנאהמסווייזע אין איינצעלנע ערטער.

spo'ral *a.* (ספאו'-רעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו ספארען. ז. *spore*.

sporange' *n.* (ספא-רענדזש') ז. *sporangium*.

sporan'gia *n.* (ספא-רענ'-דזשי-א) ספאראנגיומס, ספארען-ביטלען. ז. *sporangium*.

sporan'gium *n.* (ספא-רענ'-דזשי-אם) אין באטאניק — דאס ספאראנגיום אדער ספארען-ביטעל [א קליין זעקעלע, וואו עס געפינען זיך די ספארען אדער די מיקראסקאפישע צעלען, פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך די קריפטאגאמישע פלאנצען]. ז. *Cryptogamia*.

spora'tion *n.* (ספא-ריי'-שאן) ז. *sporulation*.

spore *n.* (ספאור) אין באטאניק — א ספארע [אזא צעלע, פון וועלכער עס ענטוויקעלט זיך א ניט-בליהענדע קריפטאגאמישע פלאנצע. ז. *Cryptogamia*]; אין ביאלאגיע — א קליין ארגאניש קערנדעל, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א נייער מיקראסקאפישער ארגאניזם [ווי א באקטעריע אדער באצילע]; א קליין מיקראסקאפיש קערפערעל; א קערנדעל.

spore'-case *n.* (ספאור'-קיים) ז. *sporangium*.

spore'-cell *n.* (ספאור'-סעל) אין באטאניק — א ספארע. ז. *spore*.

spore'-forma'tion *n.* (ספאור'-פאהר-מיי'-שאן) די אויסבילדונג פון ספארען. ז. *spore*.

sporif'erous *a.* (ספא-ריפ'-ע-ראס) וואס ברייננגט אדער פראדוצירט ספארען. ז. *spore*.

sporifica'tion *n.* (ספאו-רי-פי-קיי'-שאן) ז. *spore-formation*.

sporipar'ity *n.* (ספאו-רי-פער'-אי-טי) רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג דורך ספארען. ז. *spore*.

spo'roderm *n.* (ספאו'-רא-דוירם) דאס אויבערשטע הייטעל פון א ספארע. ז. *spore*.

spo'rogen *n.* (ספאו'-רא-דזשען) א פלאנצע וואס פראדוצירט ספארען אנשטאט זאמען. ז. *spore*.

sporogen'esis *n.* (ספאו-רא-דזשענ'-ע-סיס) די אויסבילדונג פון ספארען; רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג דורך ספארען. ז. *spore*.

sporog'ony *n.* (ספא-ראג'-א-ני) ז. *sporiparity*.

spo'roid *a.* (ספאו'-ראיד) עהנליך צו א ספארע.

spor'ran *n.* (ספאר'-ען) דער לעדערנער פון פארענט-הענגענדער ביטעל, וואס דיענט אלס טייל פון שאטלענדישען נאציאנאלען קאסטיום.

sport *n. and v.* (ספאורט) ספארט, א שפיעל, צייט-פערטרייב אדער וועט-קאמפף אונטער'ן פרייען הימעל [ווי יאגד, פישפאנג, וועט-לויף א. ד. ג.]; פערגניגען, לוסטיגקייט, בעלוסטיגונג; שפאס, קאטאוועס; איינער וואס גיט זיך אב מיט ספארט; א פראנט; אן אזארטנער שפיעלער; א שווינדלער; אין ביאלאגיע — א חיה אדער פלאנצע, וואס אונטערשיידעט זיך שארף פון דעם נארמאלען טיפ, צו וועלכען זי בעלאנגט; שפיעלען, זיך בעלוסטיגען; פארשטעלען; זיך ארויסשטעלען פאר א כוואט; שפאסען, טרייבען קאטאוועס; זיך שטארק אונטערשיידען פון דעם נארמאלען טיפ [וועגען א חיה אדער פלאנצע].

sportabil'ity *n.* (ספאור-טע-ביל'-אי-טי) די נייגונג צו צייט-פערטרייב; לוסטיגקייט.

spor'table *a.* (ספאור'-טעבל) וואס איז געניינגט צו צייט-פערטרייב; לוסטיג.

sport'ful *a.* (ספאורט'-פול) שפיעלעריש, לוסטיג, שפאסהאפט.

sport'fully *adv.* (ספאורט'-פול-אי) שפיעלענדיג; לוסטיג; מיט שפאס.

sport'fulness *n.* (ספאורט'-פול-נעס) שפיעלענדע לוסטיגקייט, שפאסהאפטיגקייט.

spor'ting *n. and a.* (ספאור'-טינג) דאס אבגעבען זיך מיט ספארט; אין ביאלאגיע — דאס פלוצליכע ערשיינען פון בעזונדערע אייגענשאפטען ביי א חיה אדער פלאנצע; וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

spor'ting-book *n.* (ספאור'-טינג-בוק) א בוך וואו מען פערשרייבט דאס וועטען זיך אין פערשיעדענע שפיעלען און ספארט.

spor'ting-dog *n.* (ספאור'-טינג-דאג) א יאגד-הונד.

spor'ting-house *n.* (ספאור'-טינג-האוס) א הויז, וואו ספארטס-לייט קלייבען זיך צונויף.

spor'tingly *adv.* (ספאור'-טינג-לי) אויף א שפיעלערישען, שפאסהאפטען שטייגער.

spor'ting man (ספאור'-טינג מען) א ספארטסמאן, איינער וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

spor'tive *a.* (ספאור'-טיוו) וואס איז שייך צו ספארט אדער צייט-פערטרייב; שפיעלעריש, שפאסהאפט; אין ביאלאגיע — וואס האט א נייגונג אבצוטרעטען פון נארמאלען טיפ.

spor'tively *adv.* (ספאור'-טיוו-לי) אויף א שפיעלערישען אדער שפאסהאפטען שטייגער.

spor'tiveness *n.* (ספאור'-טיוו-נעס) ז. *sportfulness*.

sport'less *a.* (ספאורט'-לעס) פריידלאז, טרויעריג.

sport one's door (ספאורט הוואנז דאור) זיין "ניט אין דער היים" פאר געסט [ניט וועלען אויפנעהמען געסט, איבערגעבענדיג, אז מען איז ניטא אין דער היים].

sport one's oak (ספאורט הוואנז אוק) ז. *sport one's door*.

sports'man *n.* (ספאורטס'-מען) א ספארטסמאן, א פערגניגען-זוכער, א ליעבהאבער פון גימנאסטיק, פון פישען, פון יאגד, פון וועט-לויף אויף פערד א. ד. ג.

sports'manlike *a.* (ספאורטס'-מענ-לאיק) ווי א ספארטסמאן, מעשה ספארטסמאן. ז. *sportsman*.

sports'manly *a.* (ספאורטס'-מענ-לי) ז. *sportsmanlike*.

sports'manship *n.* (ספאורטס'-מענ-שיפ) דאס האבען א ידיעה אין פערשיעדענע ספארט.

sports'woman *n.* (ספאורטס'-הוואומען) א פרוי וואס גיט זיך אב מיט ספארט.

sporula'tion *n.* (ספאר-או-ליי'-שאן) אין ביאלאגיע — אן ארט רעפראדוצירונג אדער פארטפלאנצונג, וואו אין דעם קערפער פון געוויסע פלאנצען אדער חיה'לעך בילדען זיך אויס ספארען, פון וועלכע עס ענטוויקלען זיך נייע ארגאניזמען.

spor'ule *n.* (ספאר'-אול) א קליינע ספארע; א ספארע. ז. *spore*.

sporulif'erous *a.* (ספאָר-או-ליפ'-ע-ראס) וואס טראגט אין זיך ספארען. ז. *spore*.

spot *n. and v.* (ספאט) א פלאץ, אן ארט; א שטיקעל ארט וואס איז פערשידען אין קאליר פון דער אומגעגענד; א פלעק, א פליאמע; א שאנד-פלעק; א חסרון; א געבאַרענער צייכען אויף'ן קערפער; דער פלעק-פיש [אזא פיש ארום דעם אמעריקאנישען ברעג פון אטלאנטישען אקעאן]; פלעקען, בעפלעקען, מאכען פליאמעס; בעשמוצען; ארויפוואַרפען א חשד; כאפען מיט'ן אויג; אויסזוכען.

spot'-ball *n.* (ספאט'-באהל) אין ביליארד-שפיעל — דער באל וואס ווערט געשטעלט אויף'ן פלעק אדער צייכען אויף'ן טיש; איינער פון די צוויי ווייסע באלען, וועלכע האבען אויף זיך א שווארצען פלעק.

spot'less *a.* (ספאט'-לעס) אהן פלעקען, אונבעפלעקט, ריין.

spot'lessly *adv.* (ספאט'-לעס-לי) אויף אן אונבעפלעקטען, ריינעם שטייגער.

spot'lessness *n.* (ספאט'-לעס-נעס) אונבעפלעקטקייט, ריינקייט.

spot of ground (ספאט אוו גראונד) א שטיק לאנד.

spot'ted *a.* (ספאט'-עד) בעפלעקט, פול מיט פלעקען; בעשפרענקעלט.

spot'ted fe'ver (ספאט'-עד פי'-ווער) טיפוס; מעניגניטיס [ז. *meningitis*].

spot'ter *n.* (ספאט'-ער) א נאכשפירער, א שפיאן; א פריוואט-שפיאן נאכצוזעהן די קאנדוקטארען אויף א שטאדט-אייזענבאהן; א נאכקוקער אויף א קריגס-שיף, וועלכער זעהט ווי ווייט עס פליהען די אויסגעשאסענע קוילען; איינער וועלכער קאלירט פאטאגראפיש-בילדער; אזא שפרונג וואו דער שפרינגער קוליעט זיך איבער אין דער לופטען און שטעלט זיך מיט די פיס אויף דעמזעלביגען פלאץ.

spot'tiness *n.* (ספאט'-אי-נעס) פלעקיגקייט, דאס זיין מיט פלעקען.

spot'ty *a.* (ספאט'-אי) פלעקיג, בעדעקט מיט פלעקען; וואס טרעפט זיך ערטערווייז אדער צייטענווייז; ניט רעגולער; ניט איבעראיינשטימיג; אונהארמאניש.

spou'sal *a. and n.* (ספאו'-זעל) האכצייטליך, וואס געהערט צו פערהייראטונג; פערהייראטונג, די האכצייט, די חתונה.

spouse *n.* (ספאוז) א פערהייראטע פערזאן, א מאן אדער א פרוי.

spoused *a.* (ספאוזד) פערהייראט.

spouse'less *a.* (ספאוז'-לעס) אונפערהייראט; אהן א מאן אדער אהן א ווייב.

spout *v. and n.* (ספאוט) [ווי ספאוט] שפריצען [ווי א פאנטאן], אויסשפריצען; אויסגיסען [ווי פון א נעזעל אדער קישקע]; שיסען מיט קנאקעדיגע פראזען, ריידען באמבאסטיש, דעקלאמאטאריש; פערזעצען, פער'משכונ'ען; מאכען א רינג [צו א דאך]; א רינג, א דאך-רינג, א רעהר; א וואסער-קישקע; א וואסער-שפריץ; א נעזעל, א שנויץ [פון א כלי]; די נאזלעכער פון א וואלפיש [פון וועלכע ער שפריצט ארויס מיט א שטראם וואסער].

spou'ter *n.* (ספאו'-טער) עפעס וואס שפריצט פון זיך מיט קראפט; איינער וואס שיסט מיט קלינגענדע פראזען; א באמבאסטישער רעדנער; א געניטער וואלפיש-פאנגער.

spout'-fish *n.* (ספאוט'-פיש) א מאלוסק וואס שפריצט וואסער פון זיין מושעל.

spout'-hole *n.* (ספאוט'-האול) דאס נעזעל אדער שנויץ פון א כלי, דורך וועלכען עס שפריצט אדער גיסט זיך דאס וואסער; די נאזלעכער פון א וואלפיש, דורך וועלכע ער לאזט ארויס ווי א פאנטאן דאס וואסער.

spout'less *a.* (ספאוט'-לעס) אהן א נעזעל אדער שנויץ ארויסצושפריצען דאס וואסער; אהן א גיס-רעהר.

spout out (ספאוט אוט) ארויסשפריצען.

spout'-shell *n.* (ספאוט'-שעל) אזא מין שעל.

sprain *v. and n.* (ספריין) צופיעל פאנאנדערציהען די מוסקולען פון א געלענק, פערשאפענדיג אין איהם א וועהטאג; א פאנאנדערציהונג פון די געלענק-מוסקולען; דער וועהטאג פון אזא פאנאנדערציהונג.

sprang (ספרענג) געשפרונגען א. ז. וו. ז. *spring*.

sprat *n. and v.* (ספרעט) די שפראטע [אזא הערינגעל עהנליך צו א סארדין]; א קליינע מטבע; פאנגען שפראטען.

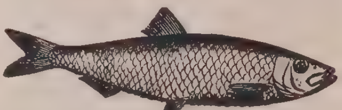

Sprat

sprat'-day *n.* (ספרעט'-דיי) דער 9טער נאוועמבער [אזוי רופט זיך דיזער טאג אין לאנדאן, ווייל דאס איז דער ערשטער טאג פון סעזאן ווען מען פערקויפט שפראטען]. ז. *sprat*.

sprawl *v. and n.* (ספראהל) 1. ליעגען אויסגעשטרעקט; קריכען, פויזען ווי א וואָרים; קראבלען, ווארפען מיט די גליעדער, זיך ווארפען קאנוואולסיוו; זיך צאפלען; 2. זיין געשלענגעלט, געצוקט [ווענען א האנדשריפט]; 3. א געצוקטע האנדשריפט.
1. The children sprawl on the floor. 3. His handwriting is full of sprawls.

spray *n. and v.* (ספריי) א צווייגעל; אן ארויסשפראצונג; אן ארנאמענט אין דער פארם פון א צווייגעל; שפריץ-וואסער; וואסער-שטויב; שפריצען; פאלען אין טראפענס.

spray'-cart *n.* (ספריי'-קארט) אזא וואגעל מיט א פליסיגקייט צו בעשפריצען פלאנצען און גרינסען, כדי צו טויטען שעדליכע אינזעקטען.

spray'-cure *n.* (ספריי'-קיור) דאס היילען א קראנקהייט דורך א וואסער-שפריץ.

spray'er *n.* (ספריי'-ער) א שפריצער; א שפריץ-מאשין.

spray'er-pump *n.* (ספריי'-ער-פאמפ) אזא פומפ, וועלכען מען טראגט אויף דער פלייצע און וואס דיענט צו בעשפריצען פלאנצען.

spray'ey *a.* (ספריי'-אי) מיט צווייגיג; מיט צווייגען; וואס בעשטעהט פון וואסער-שטויב.

spray'ing-machine' *n.* (ספריי'-אינג-מע-שין') ז. *sprayer*.

spray'-in'strument *n.* (ספריי'-אינ'-סטרו-מענט) א צושטויבונגס-אפאראט. ז. *atomizer*.

spread *v., a. and n.* (ספרעד) אויסבריי-טען, שפרייטען; איבערשפרייטען, בעדעקען; דעקען [דעם טיש], פערשפרייטען [א טישטוך]; פערברייטען; זיך אויסברייטען; זיך ענטוויקלען; זיך פערברייטען; אויסגעברייטעט, פערשפרייט; אויברעפלעכליך, מעהר ברייט איידער טיעף אין שייו אדער גלאנץ [ווענען אן עדעלשטיין]; די אויסברייטונג, די פערברייטונג; די ענטוויקלונג; א דעק-טוך; א טישטוך.

spread'-ea'gle *a.* (ספרעד'-איע'גל) 1. וואס האט די פארם פון אן אדלער מיט פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען; 2. באמבאסטיש, בעריהמעריש, פראהלעריש.
2. On the Fourth of July orators make spread-eagle speeches.

spread ea'gle (ספרעד איגל) אן אד-לער מיט פאנאנדערגעשפרייטע פליגלען [די עמבלעם פון די פעראייניגטע שטאטען]; אין די אמאליגע צייטען אויף א שיף — א פארם פון בעשטראפען א מאטראז, וואו מען פלעגט איהם צובינדען מיט פאנאנדערגעשפרייטע הענד און פיס און שמייסען איהם; אויף דער בערזע — אן ארט שפעקולאציאן מיט ווערטה-פאפיערען.

spread'-ea'gleism *n.* (ספרעד'-איע'גל-איזם) דאס זיין באמבאסטיש אין ריידען; דאס ארויסווייזען זיך פאר א גרויסען פאטריאט. ז. *spread-eagle*.

spread'er *n.* (ספרעד'-ער) אן אויסבריי-טער, א פערברייטער; א שפריצער.

spread'ing-fur'nace *n.* (ספרעד'-אינג-פויר'-נעס) אין גלאז-פאבריקאציאן — אזא אויווען אין וועלכען די אויסגעבלאזענע און נאכהער געשפאלטענע גלאז-צילינדערס ווערען אויסגעצויגען אין פלאכע פלאטען.

spread'ingly *adv.* (ספרעד'-אינג-לי) אויף אן אויסגעשפרייטען שטייגער.

spread'ing-ov'en *n.* (ספרעד'-אינג-אוו'ן) ז. *spreading-furnace*.

spread'ing-plate *n.* (ספרעד'-אינג-פלייט) אין גלאז-פאבריקאציאן — א גלאטעס ברעט אויף וועלכען מען לעגט ארויף א געשפאלטענעם גלאז-צילינדער אויסצוציהען אין א פלאכער פלאטע.

spread one's self (ספרעד הוואנז סעלף) זיך שטארק אנשטרענגען צו דערגרייכען עפעס.

spread the cloth (ספרעד טהי קלאהטה) גרייטען צום טיש.

spread the ta'ble (ספרעד טהי טייבל) גרייטען צום טיש.

spree *n. and v.* (ספריע) א הוליאנקע, א יום-טוב; א טרינק-הוליאנקע; הוליען; געהן אויף א הוליאנקע.

sprig *n. and v.* (ספריג) א שטענגעלע; א צווייגעלע; אן ארויסשפראצונג; א נאכקומענשאפט, א קינד; אן ארנאמענט אין דער פארם פון א צווייגעל; א קליינער נאגעל אהן א קעפעל; א קליינער קלין; בעציערען מיט צווייגעלעך; מאכען אין דער פארם פון א צווייגעל; ארייננשלאגען א קלין.

sprig'gy *a.* (ספריג'-אי) מיט שטענגעלעך; מיט צווייגעלעך.

spright'liness *n.* (ספראיט'-לי-נעס) לעבהאפטיגקייט, לוסטיגקייט; לעבעדיגקייט; אקטיוויטעט.

spright'ly *a.* (ספראיט'-לי) לעבהאפט, לוסטיג, מונטער.

spring *v., n. and a.* (ספרינג) 1. שפרינגען, אריבערשפרינגען; 2. א שפרונג טהאן, זיך א יאג טהאן, א פליה טהאן, א שטראם טהאן; 3. א טרייב טהאן, א יאג טהאן, צווינגען א שפרונג צו טהאן אדער צו נעהמען שנעל לויפען; 4. פלוצלונג ארויסברינגען; 5. זיך אויפכאפען, זיך דערשרעקען, זיך א הויב טהאן פאר שרעק; איבערשרעקען און ארויסטרייבען פון בעהעלטעניש [ווי געיעג-חיות אדער פויגלען]; 6. צושפאלטען; צושפאלטען ווערען; 7. ארויסקומען, ארויסשפראצען, אבשטאמען; 8. זיך ערהייבען; 9. עטוואס אויסבויגען, זיך עטוואס אויסבויגען;

.10 שטארק רודערען [אזוי אז דאס שיפעל זאל שפרינגען]; .11 בעשפרענקלען, בעשפריצען; .12 עקספלאדירען, אויפרייסען; .13 אויפהויבען [עפעס אויף א שיף] מיט דער הילף פון פרוזשינעס אדער קייטען; .14 א שפרונג; אן אבשפרינגונג; דאס אננעהמען די פריהערינע פארם [דורך דער קראפט פון עלאסטיציטעט]; .15 אן אנפאנג; די ערשטע ערשיינונג; א געבורט; די ענטשטעהונג; .16 פריהלינג; 17 אן ארויסשפראצונג; .18 א קוואל; .19 עטוואס עלאסטישעס; אן עלאסטישער קערפער; אן עלאסטישער קערפער=טייל ביי אינזעקטען מיט דער הילף פון וועלכען זיי קענען א שפרונג טהאן אין דער הויך; עלאסטיציטעט, שפרונג=פעהיגקייט; .20 א שפרינג=פעדער, א פרוזשינע אדער ספרוזשינע [ז. איל]; .21 א בעוועגונגס=אורזאכע; עטוואס וואס רופט ארויס א בעוועגונג, געפיהל א. ז. וו.; .22 א שפאלט [אין א מאסט, צווישען די ברעטער פון א שיף א. ז. וו.]; .23 וואס איז שייך צו פריהלינג, וואס פאסט פאר פריהלינג, וואס קומט פאר אין פריהלינג.

2. A sudden light **sprang** through the shutters. 3. Badly frightened, we **sprang** the horses. 4. I may **spring** a new project. 5. The hunter **sprang** the birds out of the bushes. 8. Up from the midst of the trees **springs** the church cross. 12. We **sprang** a rich mine. 18. Love is the **spring** of all the good in the world. 21. **Self-love is the spring of** all his actions.

Springs

spring a leak (ספרינג ע ליעק) בעקומען א שפאלט אדער לאך, אנהויבען רינען; מאכען א שפאלט אדער לאך.
We are afraid that the pipe will spring a leak.

spring′-back *n.* (ספרינג′–בעק) אן אונטער=רוקען פון א בוך, וועלכער בויגט זיך אב, ווען מען עפענט דאס בוך.

spring′-bal′ance *n.* (ספרינג′–בעל′–ענס) א פרוזשינע=בעזמען.

spring′-beau′ty *n.* (ספרינג′–ביו′–טי) די פריהלינגס=שעהנהייט [אזא אמעריקאנישע ווילדע בלום; אזא שעהנעם אמעריקאנישעם זומער=פויגעלע].

spring′-bed *n.* (ספרינג′–בעד) א מאטראץ פון שפרינג=פעדערען אדער פרוזשינעס; א בעט מיט אזא מאטראץ; אן עלאסטישע פלאטע אין א מאשין צום ארומשערען די בארווע [ווארסע] פון געוואנד.

spring′-bee′tle *n.* (ספרינג′–ביע′טל) א שנעל=קעפער, א שפרינג=זשוק [אזא אמעריקאנישער זשוק]. ז. *elater*

spring′-board *n.* (ספרינג′–באורד) א שפרונג=ברעט [צום שפרינגען פאר קונצען=מאכער].

spring′bok *n.* (ספרינג′–באק) א שפרינג=באק [אזא זעהר ריהרעווודיגע זיד=אפריקאנישע גאזעלע אדער קליינע אנטילאפע]. ז. *gazelle*

spring′-box *n.* (ספרינג′–באקס) דאס קעסטעלע אין וועלכען עס ליעגט די שפרינג=פעדער אדער פרוזשינע פון א זייגער; א קעסטעל, א פושקעלע א. ז. וו. וואס עפענט זיך און פערמאכט זיך מיט דער הילף פון א פרוזשינע; די ראַהם פון א מאטראץ, זאפא א. ז. וו., אין וועלכער עס געפינען זיך די פרוזשינעס.

spring′-buck *n.* (ספרינג′–באק) ז. *springbok*

spring′-car′riage *n.* (ספרינג′–קער′–אידזש) א וועגעל אויף רעסארען [פרוזשינעס].

spring′-cart *n.* (ספרינג′–קארט) ז. *spring-carriage*

spring chick′en (ספרינג טשיק′–ען) א יונג היהנדעל.

springe *n. and v.* (ספרינדזש) א פויגעל=נעץ, א שלייף אדער פעטליע צו כאפען פויגלען אדער קליינע חיות; כאפען אין א פויגעל=נעץ, כאפען מיט א שלייף=פאסטקע.

spring′er *n.* (ספרינג′–ער) א שפרינגער; איינער וואס שרעקט איבער און טרייבט ארויס [געיעג=חיות אדער געיעג=פויגלען]; איינער וואס ברענגט עפעס פלוצלונג ארויס; אן ארויסשפראצונג; אן עקספלאדירער; איינער וואס צושפאלט; איינער וואס בויגט אוים; אזא קליינער יאגד=הונד [וואס טרייבט ארוים די געיעג=חיות אדער פויגלען פון בעהעלטעניש]; א שפרינג=באק [אזא קליינע ריהרעווודיגע אפריקאנישע אנטילאפע]; דער בוטס=קאפ אדער שווערד=וואלפיש [ז. *grampus*]; דער אנפאנג=שטיין פון א געוועלב.

spring′er an′telope (ספרינג′–ער ענ′–טי–לאופ) דער שפרינג=באק. ז. *springbok*

spring′-flood *n.* (ספרינג′–פלאד) שפראצונגס=צייט, פריהלינגס=צייט, פריהלינג.

spring′-fly *n.* (ספרינג′–פלאי) דאס וואסער=מאטען=פליגעלע. ז. *caddis-fly*

spring′-gun *n.* (ספרינג′–גאן) א ביקס, וואס איהר שלאס איז פערבונדען מיט א דראט און שיסט אוים, ווען מען טרעט אן אויף'ן דראט [ווערט געברויכט אין פאסטקעס אויף ווילדע חיות].

spring′-halt *n.* (ספרינג′–האהלט) דער העהנער=טריט [אזא קאנוואולסיווע בעוועגונג פון די הינטערשטע פיס פון א פערד].

spring′-head *n.* (ספרינג′–העד) א קוואל, אן אורקוואל; א פעראייניגונג פון א וואגען=רעסארע [פרוזשינע].

spring′-hook *n.* (ספרינג′–הוק) א פרוזשינע=האקען [ביי א טהיר, אויף א ווענטקע א. ז. וו.].

spring′-house *n.* (ספרינג′–האוס) א געביידע איבער א וואסער צו האלטען פריש פערשיעדענע שפייזען.

spring′iness *n.* (ספרינג′–אי–נעס) עלאסטיציטעט; דאס זיין ווי א פרוזשינע; דאס זיין איבערפילט מיט קוואלען.

spring′ing *n. and a.* (ספרינג′–אינג) דאס שפרינגען; דאס ארויסקומען, דאס ארויסשפראצען; אן ארויסשפראצונג; א וואוקס, א וואקסונג; דער אנפאנגס=פונקט פון א געוועלב; וואס קען ארויסקומען; מעגליך; ארויסקומענד, ארויסשפראצענד.

spring′ing-bee′tle *n.* (ספרינג′–אינג–ביע′טל) ז. *spring-beetle*

spring′ing-line *n.* (ספרינג′–אינג–לאין) די ליניע, ביי וועלכער עס הויבט זיך אן א געוועלב.

spring′ing-time *n.* (ספרינג′–אינג–טאים) שפראצונגס=צייט; פריהלינג.

spring′le *n.* (ספרינגל) א פויגעל=נעץ, א שלייף צו כאפען פויגלען אדער קליינע חיות.

spring′less *a.* (ספרינג′–לעס) וואס האט ניט קיין קוואל אדער קוואלען; וואס האט ניט קיין פרוזשינעס.

spring′let *n.* (ספרינג′–לעט) א קוואלכעל; א קליינער וואסער=שטראם.

spring′like *a.* (ספרינג′–לאיק) וואס איז עהנליך אדער שייך צו פריהלינג.

spring′-lock *n.* (ספרינג′–לאק) א טהיר=שלאס וואס פערמאכט זיך אויטאמאטיש דורך א פרוזשינע.

spring′-mat′tress *n.* (ספרינג′–מעט′–רעס) א שפרינג=פעדער מאטראץ, א מאטראץ אויף פרוזשינעס.

spring′tail *n.* (ספרינג′–טייל) דער שפרינג=עק [אזא אינזעקט וואס שפרינגט מיט דער הילף פון אן ארויסשטארצונג אין הינטער=טייל פון קערפער].

spring′tide *n.* (ספרינג′–טאיד) פריהלינגס=צייט, פריהלינג.

spring′-tide *n.* (ספרינג′–טאיד) די שטארקע וואסער=פלוט אין ים אין צייט פון ניי=חודש און גאנץ=חודש [ביי דער געבורט פון דער לבנה און ביי א פולער לבנה]; א גרויסער צופלום.

spring′time *n.* (ספרינג′–טאים) פריהלינגסצייט, פריהלינג.

spring′-trap *n.* (ספרינג′–טרעפ) א פאסטקע מיט א פרוזשינע [ווי די מיט וועלכער מען כאפט מייז].

spring′-wag′on *n.* (ספרינג′–הוועג′–אן) א וואגען אויף רעסארען [פרוזשינעס].

spring′-wa′ter *n.* (ספרינג′–הוואה′–טער) קוואל=וואסער.

spring′-worm *n.* (ספרינג′–הוואירם) ז. *pinworm*

spring′y *a.* (ספרינג′–אי) עלאסטיש, וואס שפרינגט אב; רייך אין קוואלען וואסער; פייכט [ווענען לאנד].

sprink′-buck *n.* (ספרינק′–באק) ז. *springbok*

sprin′kle *v. and n.* (ספרינקל) שפריצען, איינשפריצען, בעשפריצען; שפרענקלען, בעשפרענקלען; דורכשפרענקלען; דורכזעען, דורכווארפען; דראבנע טריפען [ווי א רעגען]; שפריצונג, שפרענקלונג, טריפונג אין דראבנע טראפען; עטוואס וואס ווערט געשפריצט אדער געשפרענקעלט; א שפריי=רעגען; א מארגען=שטערען [אזא מיטעלאלטערליכע וואפע. ז. *morning-star*].

sprin′kled *a.* (ספרינקלד) בעשפרענקעלט, ווי בעשפריצט, בעדעקט מיט שפריצעלעך אדער מיט קליינינקע פונקטען.

sprin′kler *n.* (ספרינ′–קלער) א בעשפריצער, א בעשפרענקלער; איינער וואס ווארפט דורך אדער זעעט דורך; א שפריצער; א בארשט צום שפריצען הייליגעס וואסער [ביי די קריסטען]; א מארגען=שטערען [אזא מיטעלאלטערליכע וואפע. ז. *morning-star*].

sprin′kler sys′tem (ספרינ′–קלער סיס′–טעם) א סיסטעם פון וואסער=רעהרען אין געביידעס, וואס עפענען זיך אויטאמאטיש און נעהמען שפריצען מיט וואסער, ווען א געוויסער פלאץ ווערט צו שטארק אנגעהיצט.

sprin′kling *n.* (ספרינ′–קלינג) שפרענקלונג; בעשפרענקלונג; שפריצונג; דאס וואס ווארפט זיך דורך אדער זעעט זיך דורך.

sprint *v. and n.* (ספרינט) שנעל לויפען אין א קורצען וועט=לויף [פון מענשען]; דאס שנעל לויפען אין א קורצען וועט=לויף; א קורצער וועט=לויף, ביי וועלכען מענשען לויפען מיט דער גאנצער קראפט.

sprin'ter *n.* (ספרינ'-טער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א קורצען וועט-לויף [פון מענשען].

sprin'ting *n.* (ספרינ'-טינג) דאס שנעל לויפען אין א קורצען וועט-לויף [פון מענשען].

sprit *n.* (ספריט) דאס שפריעט [א שטאנג וואס געהט דיאגאנאל פון דער מאסט צום אויבערשטען ווינקעל פון א זעגעל]; א בוגשפריעט [א שטאנג אויף דעם פאדער-טייל פון א שיף. ז. *bowsprit*].

sprite *n.* (ספראיט) א גייסט, א שאטען; אן עלף, א פעיע [ז. *fairy*].

sprite'liness *n.* (ספראיט'-לי-נעס) ז. *sprightliness*.

sprite'ly *adv.* (ספראיט'-לי) ז. *sprightly*.

sprit'sail *n.* (ספריט'-סייל) א זעגעל, וואס ווערט אנגעצויגען דורך א שפריעט [אזא שטאנג וואס געהט דיאגאנאל פון דער מאסט צום אויבערשטען ווינקעל פון זעגעל].

sprock'et *n.* (ספראק'-עט) איינער פון די שטיפטען אדער פלעקלעך אין דעם ראנד פון א ראד אויף וועלכען עס דרעהט זיך א קייט. ז. איל. *sprocket-wheel*.

sprock'et-wheel *n.* (ספראק'-עט-הוויעל) א ראד מיט שטיפטען אדער פלעקלעך אין ראנד אויף וועלכע עס טהוען זיך אן די רינגען פון א קייט, וועלכע דרעהט זיך איבער איהם.

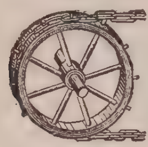

Sprocket-wheel

sprout *v.* and *n.* (ספראוט) שפראצען, ארויסשפראצען, ארויסלאזען שפראצונגען; זיך פאנאנדערצווייגען; א שפראצלינג, אן אויסשפראצונג.

sprou'ted *a.* (ספראו'-טעד) בעדעקט מיט קנאספען אדער מיט ארויסגעשפראצטע צווייגלעך.

spruce *n., a.* and *v.* (ספרוהס) אן עגלע, א יעלאווער בוים, א קיעפער, א טאננע-בוים, א סאסנע; שפראסען-ביער [ביער געמאכט פון זאפט פון קיעפער-בוימער אדער טאננענבוימער אנשטאט האפען]; נעט; געפוצט, פראנטיש; אויספוצען, מא-כען נעט, מאכען פראנטיש; זיך אויס-פוצען.

Spruce

spruce'-beer *n.* (ספרוהס'-ביער) שפראס-סען-ביער (ביער געמאכט מיט זאפט פון קיעפער-בוימער אדער טאננענבוימער אנ-שטאט האפען].

spruce'-fir *n.* (ספרוהס'-פויר) די עגלע, דער יעלאווער בוים. ז. *spruce*.

spruce'-grouse *n.* (ספרוהס'-גראוס) די קאנאדישע וואלד-הוהן. ז. איל. *"N. A. Game Birds"*.

spruce'ly *adv.* (ספרוהס'-לי) נעט; גע-פוצט; פראנטיש.

spruce'ness *n.* (ספרוהס'-נעס) נעטקייט; געפוצטקייט, פראנטישקייט.

spruce'-o'cher *n.* (ספרוהס'-או'-קער) ברוינער אדער געלבער אקער [אזא מי-נעראל]. ז. *ocher*.

spruce'-par'tridge *n.* (ספרוהס'-פאר'-טרידזש) ז. *spruce-grouse*.

spru'cify *v.* (ספרוה'-סי-פאי) מאכען נעט; אויספוצען.

sprue *n.* (ספרוה) די עפנונג אין א פורם, דורך וועלכער עס ווערט אריינגעגאסען דאס געשמאלצענע מעטאל; די ארויס-שטארצונג וואס עס בלייבט אויף א מע-טאל-גוס-שטיק פון דער עפנונג פון דער פורם, דורך וועלכער דאס מעטאל איז אריינגעגאסען געווארען.

sprug *v.* (ספראג) מאכען נעט; אויס-פוצען.

sprung (ספראנג) פער'שכור'ט; געשפרונ-גען, ארויסגעשפראצט, ארויסגעבראכט. ז. *spring*.

sprunt *v.* (ספראנט) ארויסקומען, ארויס-שפראצען; א שפרונג טהאן פארויס, ארויסשפרינגען.

sprunt up (ספראנט אפ) אויפקאכען, ווערען אין כעס.

spry *a.* (ספראי) קרעפטיג, לעבעדיג, מונ-טער, לוסטיג.

spud *n.* and *v.* (ספאד) אזא דיקעס מעסער אדער קינשאל; א קליינער גראב-אייזען; אן אינסטרומענט עהנליך צו א גראב-אייזען; א קורצע, דיקע זאך; א קניידעל; א קארליק; א קארטאפעל; אנ-שניידען אדער אבגראבען מיט א קליינעם גראב-אייזען.

spud'dle *v.* (ספאדל) גראבען.

spud'dy *a.* (ספאד'-אי) קורץ און פעט.

spue *v.* (ספיו) ז. *spew*.

spuke *n.* (ספיוק) ז. *spook*.

spume *n.* and *v.* (ספיום) שוים, פיענע; שוימען.

spumes'cence *n.* (ספיו-מעס'-ענס) שוימיגקייט.

spumes'cent *a.* (ספיו-מעס'-ענט) שוי-מיג.

spumif'erous *a.* (ספיו-מיפ'-ע-ראס) וואס ברייננגט ארויס שוים.

spu'miness *n.* (ספיו'-מי-נעס) שוימיג-קייט.

spu'mous *a.* (ספיו'-מאס) שוימיג; וואס בעשטעהט פון שוים.

spu'my *a.* (ספיו'-מי) שוימיג, בעדעקט מיט שוים.

spun (ספאן) אנגעצויגען, געשפונען; אויסגעצויגען. ז. *spin*.

spun gold (ספאן גאולד) געשפונענעס גאלד, גאלד-פעדים.

spunk *n.* and *v.* (ספאנק) צינד-האלץ; צונטער; מוטה, קוראזש; היציגער טעמ-פעראמענט; היציגקייט; ווידערשטאנדס-קראפט, אויסהאלטונגס-קראפט; זיך אנ-צינדען, אויפפלאמען, א פינקעל טהאן.

spunk up (ספאנק אפ) ארויסצייגען מוטה, קוראזש, אויסדויער-קראפט אדער ווידערשטאנדס-קראפט.

spun'ky *a.* (ספאנ'-קי) היציג, פייעריג; מוטיג; וואס וויל זיך ניט אונטערגעבען אדער זיך אנערקענען פאר בעזיעגט.

spun'-out *a.* (ספאנ'-אוט) פאנאנדער-געצויגען.

spun sil'ver (ספאן סיל'-ווער) גע-שפונענעס זילבער, זילבער-פעדים.

spur *n.* and *v.* (ספויר) א שפארן; אן ארויסשטארצונג, עטוואס עהנליכעס צו א שפארען [ווי א פלאנצען-ווארצעל, דער הארנדיגער אנוואוקס אויף א פויגעלשען פוס, די אייזענדלעך אויף א טעלעגראף-סלופ, אן וועלכע מען האלט זיך אן ביים ארויפקלעטערען א. ז. וו.]; אן אנשטויס, אן אנטריב, אן אנרעגונג; שפארנען, טריי-בען מיט די שפארען; אנטרייבען, אנרעגען צו עפעס; זיך יאגען, זיך שטופען, שטרע-בען; אנטהאן שפארען, בעזארגען מיט שפארען.

spur'-gall *n.* and *v.* (ספויר'-גאהל) א שפארען-וואונד אדער שפארען-צייכען [ביי א פערד]; אנרייבען א וואונד מיט די שפארען, לאזען א סימן אויף א פערד'ס פעל פון די שפארען.

spurge *n.* (ספוירדזש) די וואלפס-מילך [אזא פלאנצע]. ז. *Euphorbia*.

spur'-gear *n.* (ספויר'-גיער) ז. *spur-gearing*.

spur'-gear'ing *n.* (ספויר'-גיער'-אינג) א מאשין-בעטריעב פון צאהן-רעדער.

spurge'-lau'rel *n.* (ספוירדזש'-לאה'-רעל) צייללאנד [אזא אימער-גרינער לאר-בער-עהנליכער קוסט. זיין קארע ווערט גע-ברויכט אין פאפיער-פאבריקאציאן].

spurge'-ol'ive *n.* (ספוירדזש'-אל'-איוו) ז. *mezereon*.

spu'rious *a.* (ספיו'-רי-אס) ניט עכט, ניט ריכטיג, נעפעלשט, פאלש; אונגעזעצ-ליך, ניט כשר [וועגען א קינד].

spu'riously *adv.* (ספיו'-רי-אס-לי) אויף אן אונעכטען, ניט ריכטיגען אדער פאלשען אופן; אויף אן אונגעזעצליכען אדער ניט כשר'ען שטייגער.

spu'riousness *n.* (ספיו'-רי-אס-נעס) ניט-עכטקייט, ניט-ריכטיגקייט; פאלשקייט, נעפעלשטקייט; אונגעזעצליכקייט, ניט-כשר'קייט [ווי פון א קינד].

spur'-leath'er *n.* (ספויר'-לעטה'-ער) א שפארען-לעדערעל [א לעדערעל צוצו-בינדען א שפארע צום שוך].

spur'-leg'ged *a.* (ספויר'-לעג'-עד) מיט שפארען אויף די פיס [ווי געוויסע אינ-זעקטען, וואס האבען שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען אויף די פיסלעך].

spur'less *a.* (ספויר'-לעס) וואס האט ניט קיין שפארען.

spurn *v.* and *n.* (ספוירן) דריגען, א קלאפ טהאן אדער א שטויס טהאן מיט'ן פוס; צוריקשטויסען, צוריקווייזען אדער בעהאנדלען מיט פעראכטונג; א דריגע; א שטויס מיט'ן פוס.

spur'ner *n.* (ספויר'-נער) איינער וואס שטויסט אב, ווייזט צוריק אדער בעהאנ-דעלט מיט פעראכטונג.

spurn'water *n.* (ספוירנ'-וואה-טער) אזא רינווע אויף'ן פאדערשטען טייל פון א שיפס-דעק אין דער פארם פון א *V*.

spurred *a.* (ספוירד) מיט שפארען; מיט שפארען-עהנליכע ארויסשטארצונגען.

spur'rer *n.* (ספויר'-ער) א רייטער מיט שפארען; איינער אדער עטוואס וואס רעגט אן אדער מונטערט אויף צו עפעס.

spur'rey *n.* (ספאר'-אי) ז. *spurry*.

spur'rier *n.* (ספויר'-יער) א שפארען-מאכער.

spur'-roy'al *n.* (ספור'-ראי'-על) א פארציימיגע ענגלישע גאלדענע מטבע פון 15 אדער 16½ שילינג.

spur'ry *n.* (ספאר'-אי) ספערגעל אדער שפארק [אזא גראז].

spurt *v. and n.* (ספורט) 1. א שפריץ טהאן, א גאס טהאן, זיך א גאס טהאן, א שטראם טהאן; 2. זיך א יאג טהאן, מאכען א פלעצליכע שטארקע אדער קורץ־דויערענדע אנשטרענגונג [הויפטזעכליך ביי א וועט־לויף]; 3. א שפריץ, א גאס, א שטראם; 4. א קורץ־דויערענדער פלעצליכער אויסברוך; 5. א פלעצליכע, קורץ־דויערענדע שטארקע אנשטרענגונג [הויפטזעכליך אין א וועט־לויף, אין וועט־רודערען א. ז. וו.].

1. The victim's blood **spurted** upon the murderer's face. 2. The runners **spurted** desperately trying to overreach one another. 4. She showed a sudden **spurt** of jealousy.

spur'-track *n.* (ספור'-טרעק) א זייטי־גע אבצווייגונג פון אן אייזענבאהן־ליניע.

spur'-tree *n.* (ספור'-טריע) דאס געלי־בע פיעדעלי־האלץ [אזא וועסט־אינדישעס ביומעל].

spur'way *n.* (ספור'-הוויי) א רייט־וועג; א שמאלער וועג.

spur'-wheel *n.* (ספור'-הווי'על) א צאהן־ראד.

spur'wing *n.* (ספור'-הווינג) דער שפארען־פליגעל [א פויגעל וואס האט א הארנדיגען אנוואוקס אויף די עקען פון די פליגעל־פעדערען].

Spur-wheel

spur'-winged *a.* (ספור'-הווינגד) וואס האט א הארנדיגען אנוואוקס אויף די עקען פון די פליגעל־פעדערען [וועגען געוויסע פויגלען].

spur'wort *n.* (ספור'-הוואירט) די פעלד־מארענע אדער פעלד־קראפ. ז. *field-madder*.

sputa'tion *n.* (ספיו-טיי'-שאן) דאס שפייען; שפייעכץ; ליחה.

sput'ter *v. and n.* (ספאט'-ער) 1. שפרי־צען מיט שפייעכץ; 2. שפריצען מיט ווערטער, ריידען שנעל, אויפגערעגט און אונקלאר; 4. שפריצונג מיט שפייעכץ; שפייעכץ; דער געריוש פון שפריצען; 5. גערויש, ליארם; אן אויפגערעגטער, היציגער גע־שפרעך.

2. The candle **sputters** smoke. 3. Highly incensed, he **sputtered** out the basest accusations against his friends.

sput'terer *n.* (ספאט'-ער-ער) איינער וואס שפריצט שפייעכץ; עטוואס וואס שפריצט; איינער וואס שיסט מיט ווער־טער, רעדט שנעל, אויפגערעגט און אונ־קלאר.

spu'tum *n.* (ספיו'-טאם) שפייעכץ, סלינע; ליחה.

spy *v. and n.* (ספאי) נאכ־שפיאנירען; נאכ־קוקען; בעאבאכטען; אויסגעפינען, ענט־דעקען; אויספארשען, אונטערזוכען, אויס־זעהן, אויסקוקען; א שפיאן.

spy'-glass *n.* (ספאי'-גלעס) א שפאק־טיוו, א קליינער האנד־טעלעסקאפ.

spy'-hole *n.* (ספאי'-האול) א קוק־לאך, א לאך צום נאכקוקען אדער נאכשפיאני־רען.

spy'ism *n.* (ספאי'-איזם) שפיאנעריי, דאס שפיאנירען; דאס סיסטעם פון בענו־צען שפיאנען.

spy'-mon'ey *n.* (ספאי'-מאנ'-אי) שפיאנען־געצאהלט.

sq. אבקירצונג פון *square* [קוואר־ראט].

squab *a., n. and v.* (סקוואב) פעט; גראב; אונגעלומפערט; א זאפע; א יונגע טויב; א דיקע און ווייכע זאך; א קורצער און דיקער מענש; אנשטאפען [ווי א קישען].

squabash' *v.* (סקוועב-עש') צוקווע־טשען, דערשטיקען, דערווערגען.

squab'bish *a.* (סקוואב'-איש) דיק, פעט, שווער.

squab'ble *v. and n.* (סקוואבל) שטריי־טען, צאנקען, זיך קריגען; אין דרוקע־ריי — אויסמישען, ברייננען אין אונארד־נונג אנגעזעצטע שריפט; א שטרייט, א צאנק, א געשלעג.

squab'bler *n.* (סקוואב'-לער) א צאנ־קער, א שטרייטער, אן ארומקריגער, א שרייער.

squab'by *a.* (סקוואב'-אי) דיק און קורץ.

squac'co *n.* (סקוועק'-או) אזא קליינע אייראפעאישע צאפליע אדער בוטשאן [א זומפ־פויגעל].

squad *n. and v.* (סקוואד) א ראטע, א קליינע אבטיילונג [סאלדאטען אדער פאליציסטען]; צוטיילען אין ראטעס.

squad'ron *n. and v.* (סקוואד'-ראן) א סקאדראן, א ראטע קאוואלעריסטען; אן אבטיילונג פון א קריעגס־פלאטע, אן אב־טיילונג פון קריעגס־שיפען; א קוואדראט, א פיער־עק; אויסבילדען א סקאדראן; מאכען אין א געוויסען סדר; איינארדנען.

squail *n. and v.* (סקווייל) א דיסק אדער קעגעל וואס ווערט בענוצט אין א געוויסען קעגעל־שפיעל אויף א רונדען ברעט [ז. *squails*]; ציעלען אדער ווארפען מיט שטעקלעך אדער קעגלען אין א געוויסען פונקט.

squail'-board *n.* (סקווייל'-באורד) א רונד ברעט פאר א געוויסען קעגעל־שפיעל. ז. *squails*.

squails *n.* (סקוויילז) אזא שפיעל וואו קעגלען אדער דיסקען ווערען גע־שנעלט פון ברעג פון א רונדען ברעט צו א געוויסען פונקט אין צענטער.

squal'der *n.* (סהוואל'-דער) א מין זשעלע־פיש. ז. *jellyfish*.

squale *n. and v.* (סקווייל) ז. *squail*.

squal'id *a.* (סקוואל'-איד) זעהר שמוי־ציג; גראב; אונריין.

The poor are compelled to live in **squalid** neighborhoods.

squalid'ity *n.* (סקוואַ-ליד'-אי-טי) ז. *squalidness*.

squal'idly *adv.* (סקוואל'-איד-לי) אויף א שמוציגען, אונריינעם שטייגער.

squal'idness *n.* (סקוואל'-איד-נעס) שמוציגקייט; גראבקייט; אונריינקייט.

squa'liform *a.* (סקוויי'-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א האיפיש; עהנ־ליך צו א האיפיש.

squall *n. and v.* (סקוואהל) א שקוואל, א פלוצליכער שטארקער שטויס פון ווינד אויף'ן ים; א געשריי; א יללה; א ליעב־לינגס־קינד; א קעצעלע; אויסשרייען; מאכען קולי־קולות.

squall'er *n.* (סקוואהל'-ער) א שרייער.

squall'y *a.* (סקוואהל'-אי) 1. שקוואליג, מיט אפטע פלוצליכע שטויסען פון ווינד; שטורמיג; 2. דראהענד; מיט סמנים פון א שלעכטען סוף; 3. שלעכט געוועבט, מיט פיעל קניפלעך.

2. Things began to look **squally**.

squal'or *n.* (סקוואל'-אר) שמוץ, אונ־ריינקייט, פוילעניש.

squam *n.* (סקוואם) אזא מאטראזען־היטעל פון געאוילטען, וואסער־זיכערען שטאף.

squa'ma *n.* (סקוויי'-מא) א שאלעכץ, א שופ, א לוסקע; א דינער, שופען־עהנ־ליכער טייל פון א ביין.

squa'mate *a.* (סקוויי'-מייט) שופיג, בעדעקט מיט שופען; אין אנאטאמיע — וואס האט די פארם פון א שופ אדער לוסקע.

squa'mated *a.* (סקוויי'-מיי-טעד) ז. *squamate*.

squama'tion *n.* (סקוויי-מיי'-שאן) דאס זיין בעדעקט מיט שופען [ווי גע־וויסע שלאנגען, עקרעשען א. ז. וו.].

squame *n.* (סקוויים) א שופ, א שא־לעכץ פון א חיה.

squamel'late *a.* (סקוויי-מעל'-אייט) וואס האט קליינע שופען.

squamif'erous *a.* (סקוועי-מיפ'-ע-ראס) ז. *squamigerous*.

squa'miflorous *a.* (סקוויי'-מי-פלאו־ראס) אין באטאניק — וואס האט שופען־פערמיגע בליהונגען.

squa'miform *a.* (סקוויי'-מי-פארם) שופען־פערמיג; וואס האט די פארם פון א לוסקע.

squamig'erous *a.* (סקוועי-מידזש'-ע־ראס) שופיג; בעדעקט מיט שופען אדער לוסקעס.

squa'moid *a.* (סקוויי'-מאיד) ז. *squamiform*.

squa'mose *a.* (סקוויי'-מאוס) שופיג, בעדעקט מיט שופען.

squa'mous *a.* (סקוויי'-מאס) שופיג, שאליג, בעדעקט מיט שופען.

squam'ula *n.* (סקוועמ'-יו-לא) א קליינער שופ אדער שאלעכץ [ביי חיות און פלאנצען].

squam'ulate *a.* (סקוועמ'-יו-לייט) וואס האט קליינע לוסקעס אדער שופען.

squam'ule *n.* (סקוועמ'-יול) ז. *squamula*.

squam'ulose *a.* (סקוועמ'-יו-לאוס) ז. *squamulate*.

squan'der *v. and n.* (סקוואנ'-דער) פערשווענדען; צושטרייען, צושפרייטען; פערשווענדונג.

squan'derer *n.* (סקוואנ'-דער-ער) א פערשווענדער.

squan'deringly *adv.* (סקוואנ'-דער-אינג-לי) פערשווענדעריש, אויסברייננענ־דיג.

square *n., v., a. and adv.* (סקווער) א קוואדראט, א פיער־עק; איינס פון די פיער־עקיגע קעסטלעך אויף א שאך־ברעט; א ווינקעל־ליניעל [אזא ליניאל אין דער פארם פון אן L אדער T צו צייכענען אדער צו מעסטען רעכטע ווינקלען]; אן אפענער פלאץ אין א שטאדט אדער דארף וואו צוויי אדער עטליכע גאסען שניידען זיך איבער; א קווארטאל [א קוואדרא־טער פלאץ וואס איז פערבויט מיט היי־זער און בילדעט אויס די ווינקלען פון פיער גאסען]; אין מאטעמאטיק — א קוואדראט־צאהל [דער פראדוקט וואס בע־קומט זיך פון א צאהל אויף איהר אליין]; א מחנה סאלדאטען אין א קוואד־ראט־פארם; צוגעפאסטקייט, ריכטיקייט; עהרליכקייט; מאכען קוואדראט אדער

פיער־עקיג; אויסבילדען אין דער פארם פון א רעכטען ווינקעל; מאכען רעכט־ווינקעלדיג; אויסגלייכען [א חשבון], סלוק'ען; צופאסען איינס צו דעם אנדערען; מאכען פראפארציאנעל אדער פערהעלטניסמעסיג; אין מאטעמאטיק — שטעלען אין א קוואדראט־צאהל [כפל'ען א צאהל אויף איהר אליין]; געפינען דעם עקוויוואלענט אדער די גלייכע מאס פון א קוואדראט־מאס [ווי למשל, איין קוואדראט־פוס ענטהאלט 144 קוואדראט־צאל]; זיין אין א קוואדראט־פארם; קוואדראטנע, פיער־עקיג; רעכט־ווינקעלדיג; וואס קען אויסגעשטעלט אדער אויסגעדריקט ווערען אין קוואדראטען [ווי א קוואדראט־מאס]; גערעכט, עהרליך, יושר'דיג; גערעכטיג; קוויט, אויסגעגליכען [וועגען חשבונות], גע'סלוק'ט; פאלשטענדיג, אבסאלוט, ניט צווייידייטיג; פעסט געבויט; סאליד, אנשטענדיג, פול; צוגעפאסט, ריכטיג; אין מאטעמאטיק — ערהויבען אין קוואדראט, גע'כפל'ט אויף זיך אליין; גלייך, פונקט, אין א גלייכער ריכטונג.

square accounts' (סקהוועהר ע־קאונטס') אויסגלייכען די חשבונות.

square'-built *a.* (סקהוועהר'-בילט) געבויט פיער־עקיג; ווינקעלדיג; קורץ און דיק; סאליד.

He was a short, square-built old fellow.

square dance (סקהוועהר דענס) א טאנץ פון צוויי, פיער אדער אכט פאר [ווי א קאדריל].

square'-head'ed *a.* (סקהוועהר'-העד'-ער) מיט א פיער־קאנטיגען שפיץ אדער קאפ.

square'ly *adv.* (סקהוועהר'-לי) אין א קוואדראט־פארם, פיער־קאנטיג; אויף א ריכטיגען, עהרליכען שטייגער; געוויס, זיכער, אבסאלוט.

square man in the square place (סקהוועהר מען אין טהי סקהוועהר פלייס) דער ריכטיגער מאן אויף דעם ריכטיגען פלאץ.

square'ness *n.* (סקהוועהר'-נעס) קוואדראטנעקייט, פיער־עקיגקייט; ריכטיגקייט; עהרליכקייט.

square num'ber (סקהוועהר נאמ'-בער) א קוואדראט־צאהל [א צאהל וואס איז דער פראדוקט פון אן אנדער צאהל, וועלכע איז גע'כפל'ט אויף זיך אליין, ווי למשל, 25 איז די קוואדראט־צאהל פון 5, ווייל 5×5=25].

square'-rigged *a.* (סקהוועהר'-ריגד) ביי וועלכער די הויפט זעגלען הענגען אראב פון האריזאנטאלע באלקענס וואס זיינען פון מיטען צוגעבונדען צו די מאסטען [וועגען א שיף].

square root (סקהוועהר רוהט) אין מאטעמאטיק — דער קוואדראט־ווארצעל [דער ווארצעל פון א קוואדראט־צאהל, ווי למשל, דער ווארצעל פון 25 איז 5]. ז. *square number*.

square'-set *a.* (סקהוועהר'-סעט) ז. *square-built*.

square'-shoul'dered *a.* (סקהוועהר'-שאול'-דערד) מיט ברייטע ווינקעלדיגע שולטערען אדער אקסלען.

square'-spot'ted *a.* (סקהוועהר'-ספאט'-עד) מיט פיערקאנטיגע פלעקען [וועגען געוויסע באבעלעך אדער זומער־פויגעלעך].

square'-stern *n.* (סקהוועהר'-סטוירן) אזא שיף, ביי וועלכער דאס הינטערשטע ווענטעל איז פיער־קאנטיג [ניט רונד].

square the cir'cle (סקהוועהר טהי סוירקל) מאכען א קוואדראט פון א קרייז; שטרעבען צו טהאן עפּעס אונמעגליכעס.

square'-toes *n.* (סקהוועהר'-טאוז) א צופינקטליכער, פארמאליסטישער, אלטמאדישער מענש.

squar'ing *n.* (סקהוועהר'-אינג) דאס מאכען קוואדראטיש אדער פיער־עקיג.

squar'rose *a.* (סקהווער'-אוס) אין ביאלאגיע — בעדעקט מיט שופען־עהנליכע אנוואקסונגען [וועגען געוויסע פלאנצען און אינזעקטען].

squar'rous *a.* (סקהווער'-אס) ז. *squarrose*.

squar'rulose *a.* (סקהווער'-או-לאוס) אין באטאניק — שארסטיג, בעדעקט אדער בעוואקסען ווי מיט קליינע שופען.

squash *v.* *and* *n.* (סקהוואש) קוועטשען, צוקוועטשען; א קוואטש, א קוואטשיגע אדער ווייכע זאך; די צוקוועטשונג; דער קלאפ פון א קוואטשיגער ווייכער זאך, ווען זי פאלט אראב; א קירבעס; די שנויץ־מויז [ז. *muskrat*].

squash'er *n.* (סקהוואש'-ער) א צוקוועטשער, א צושמעטערער.

squash'y *a.* (סקהוואש'-אי) קוואטשיג, בלאטיג.

squat *v.*, *a.* *and* *n.* (סקהוואט) זיך איינקארטשען, זיך צונויפבויגען, זיצען הארט צו דער ערד [וועגען חיות]; זיצען איינגעקארטשעט [וועגען מענשען]; זיך בעזעצען אויף א שטיק לאנד, ניט האבענדיג קיין אייגענטומס־רעכט דארויף; קורץ און דיק; איינגעקארטשעט; דאס זיצען איינגעקארטשעט.

squat'ter *n.* (סקהוואט'-ער) א סקוואטער, א קאלאניסט וואס בעזעצט זיך אויף א פרייען שטיק לאנד, ניט האבענדיג קיין אייגענטומס־רעכט דארויף; אין אויסטראליען — איינער וועלכער בעקומט פון דער רעגיערונג פרייעס לאנד פאר פאשע פאר זעהר א קליינע אבצאהלונג.

squattoc'racy *n.* (סקהוואט-אק'-רע-סי) אין אויסטראליען — די רייכע פיהציכטער, וועלכע בעזיצען גרויסע שטיקער לאנד פאר פאשע.

squat'ty *a.* (סקהוואט'-אי) קורץ און דיק; נידריג געזעצט.

squaw *n.* (סקהוואה) אן אינדיאנערין, א ווייב, א פרוי [אין דער שפראך פון די אמעריקאנישע אינדיאנער].

squawk *v.* *and* *n.* (סקהוואהק) קוויטשען אדער פישטשען אויף א הויכען קול; א הויכער אדער שארפער קוויטש; די אמעריקאנער נאכט־צאפליע [אזא זומפּ־פויגעל].

squaw'ker *n.* (סקהוואה'-קער) איינער אדער עפּעס וואס קוויטשעט.

squaw'-man *n.* (סקהוואה'-מען) א ווייסער, וועלכער האט געהייראט אן אינדיאנערין און לעבט ווי אן אינדיאנער.

squeak *v.* *and* *n.* (סקהוויעק) קוויטשען, פישטשען, סקריפּען; ארויסגעבען א סוד, אויסזאגען פון חדר, פערראטהען די חברים; ארויסדרעהען זיך פון א פערפליכטונג; א קוויטש, א פישטשע, א סקריפּ.

squea'ker *n.* (סקהוויע'-קער) א קוויטשון, א קוויטשער; איינער אדער עפּעס וואס פישטשעט אדער קוויטשעט; א יונגער פויגעל; אזא אויסטראלישע קראהע אדער וואראנע; איינער וואס זאגט אויס פון חדר, א פעררעטהער פון זיינע חברים.

squea'kily *adv.* (סקהוויע'-קי-לי) קוויטשענדיג; מיט א פישטשענדען קול.

squea'kingly *adv.* (סקהוויע'-קינג-לי) ז. *squeakily*.

squea'ky *a.* (סקהוויע'-קי) קוויטשענד, פישטשענד.

squeal *v.* *and* *n.* (סקהוויעל) שרייען, קוויטשען [ווי פון וועהטאג, כעס, אונגעדולד]; ארויסגעבען די חברים, אויסזאגען פון חדר; מסר'ען; א שארפער, גרילצענדער געשריי.

squea'ler *n.* (סקהוויע'-לער) איינער וואס זאגט אויס פון חדר; א מוסר, א פעררעטהער פון זיינע חברים; א קוויטשון, א קוויטשער; א יונגע טויב; דער אמעריקאנער רעגען־פייפער [אזא פויגעל, ז. *golden plover*]; אזא ים־ענטעל [ז. *harlequin duck*]; די מויער־שוואלב [אזא אייראפעאישע שוואלב].

squea'mish *a.* (סקהוויע'-מיש) וועמען עס נעהמט אן שנעל אן איבעלקייט אדער ניט־גוטקייט; זעהר איידעל; מיט א פעראיידעלטען מאגען; איבערקלייבעריש; וואס איז א גרויסער בעל־מקפיד; צו פרום, צו געוויסענהאפט.

He is squeamish about accepting favors from opponents.

squea'mishly *adv.* (סקהוויע'-מיש-לי) אויף א צו איידעלען שטייגער; זייענדיג זעהר איבערקלייבעריש; אויף א צו פרומען אדער צו געוויסענהאפטען שטייגער.

squea'mishness *n.* (סקהוויע'-מיש-נעס) דאס זיין צו איידעל; דאס זיין איבערקלייבעריש; דאס זיין צו פרום אדער צו געוויסענהאפט.

squeege *v.* *and* *n.* (סקהוויעדזש) ז. *squeeze*.

squeezabil'ity *n.* (סקהוויע-זע-ביל'-אי-טי) דריקבארקייט; דאס לאזען זיך דריקען אדער קוועטשען.

squee'zable *a.* (סקהוויע'-זעבל) דריקבאר, וואס לאזט זיך דריקען אדער קוועטשען.

squeeze *v.* *and* *n.* (סקהוויעז) דריקען, קוועטשען; פרעסען; אויספרעסען, אויסקוועטשען; ארייינקוועטשען; זיך דורכקוועטשען, זיך דורכשפארען; א דריק, א קוועטש; קוועטשונג.

squeeze out (סקהוויעז אוט) אויספרעסען, אויסקוועטשען.

squee'zer *n.* (סקהוויע'-זער) איינער אדער עפּעס וואס פרעסט אדער דריקט.

squee'zing *n.* (סקהוויע'-זינג) פרעסונג, דריקונג; דאס וואס ווערט אויסגעפרעסט אדער אויסגעדריקט.

squelch *n.* *and* *v.* (סקהוועלטש) א צושמעטערענדער קלאפּ; א שווערער פאל; צושמעטערען, פערניכטען; דערשלאגען; צושמעטערט ווערען.

squib *n.* *and* *v.* (סקהוויב) א ראקעט פון פייערווערק; א וויציגער אויסדרוק, א סאטירע; א פאסקוויל, א שפאט־בריעף; שפאטען, שטעכען מיט רייד; שרייבען א סאטירע אויף אימעצען.

squib'bish *a.* (סקהוויב'-איש) וואס פערבלענדעט אויף א ווייל; שרייעריש בלענדענד; ווי א בליץ.

squid *n.* *and* *v.* (סקהוויד) דער קאלמאר [אזא קליינער טינט־פיש (ז. *cuttlefish*), וואס ווערט געברויכט אנצוטשעפּען אויף א ווענטקע אלס א קעדער אדער צוציהונגס־שפייז צו כאפּען פיש]; א קינסטליך־געמאכטער קאלמאר, וואס דיענט אלס קעדער צו כאפּען פיש; כאפּען פיש מיט קינסטליך־געמאכטען קאלמאר.

squid'ding *n.* (סקהוויד'-אינג) דאס כאפּען פיש מיט א קאלמאר. ז. *squid*.

squid'-jig'ging *n.* (סקהוויד'־דזשיג'־אינג) ז. *squidding*

squig'gle *v.* (סקהוויגל) זיך דרעהען ווי א̈ן אאל אדער ווירנע; שווינקען דעם האלז, גארגלען.

squill *n.* (סקהוויל) אין באטאניק—די ים־ציבעלע [אזא דרום־איראפּעאישע פלאנצע, וואס ווערט אפט געברויכט אין מעדיצין אלס א מיטעל אבצופיהרען השתנה]; אין זא־אלאגיע—די סקווילע [אזא קליינער ים־ראק וואס האט די פארם פון א מאנטים־היישעריק. ז. *Mantis*].

Squill

squinch *n.* (סקהווינטש) אין ארכיטעקטור — א קליינע ארקע אדער בויגען וואס ווערט אויסגעמויערט איבער א ווינקעל צו פערשטארקעןביידע זייטען.

squint *v., a. and n.* (סקהווינט) מאכען קאסאקע אדער קרום־אויגיג; קוקען מיט האלב־פערמאכטע אויגען; קוקען אויף עפעס פון דער זייט; קרום קוקען; א ווינק טהאן; אנדייטען אינדירעקט; מרמז זיין; קאסאקע, קרום־אויגיג; קרום, ניט דירעקט; סטראביזם, קרום־אויגינקייט; דאס קוקען קרום, אן איינזייטיגער בליק; א קרומע אדער אינדירעקטע נייגונג אדער שטרעבונג.

squin'ter *n.* (סקהווינ'־טער) איינער וואס קוקט קאסאקע; א קרום־אויגיגער מענש.

squint'-eyed *a.* (סקהווינט'־איד) מיט קאסאקע אויגען; מיט א קרומען בליק; בייזהאפט, פיינדליך.

squin'ting *n.* (סקהווינ'־טינג) קרום־אויגינקייט.

squin'tingly *adv.* (סקהווינ'־טינג־לי) קרום־אויגיג; קאסאקע.

squire *n.* (סקהוואיר) א לאנד־אייגענטימער אין ענגלאנד, וואס איז א פריעדענס־ריכטער; א פריעדענס־ריכטער, א לאקאלער אדער ארטיגער ריכטער [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אן עהרען־טיטול; אן אדעל־טיטול נידריגער אלס ריטער; א קאוואליער, א דאמען־בעגלייטער, א דאמען־פערעהרער; א פראנט.

squire a la'dy (סקהוואיר ע ליי'־די) נאכגעהן אדער אפט בעזוכען א דאמע.

squire'arch *n.* (סקהוואיר'־ארק) א גרויסער לאנד־בעזיצער אין ענגלאנד; אן ענגלישער לאנד־בעזיצער וואס איז א פריעדענס־ריכטער.

squire'archy *n.* (סקהוואיר'־אר־קי) די גרויסע לאנד־בעזיצער [אין ענגלאנד], דאס יונקערטום אין ענגלאנד.

squireen' *n.* (סקהוואיר־איען') אין אירלאנד — א קליינער גוטס־בעזיצער.

squire'hood *n.* (סקהוואיר'־הוד) די יונקערשאפט; די לאגע און ווירדע פון א לאנד־יונקער.

squire'ly *adv. and a.* (סקהוואיר'־לי) מעשה לאנד־יונקער; לאנד־יונקעריש.

squire'ship *n.* (סקהוואיר'־שיפּ) ז. *squirehood*

squir'ess *n.* (סקהוואיר'־עס) די פרוי פון א לאנד־יונקער.

squirm *v. and n.* (סקהוואירם) זיך שלענגלען, זיך דרעהען מיט'ן קערפּער [ווי א ווארים]; קלעטערען ארויף, דרעהענדיג מיט'ן קערפער; דאס דרעהען אדער בויגען דעם קערפער [ווי א ווארים].

squir'rel *n.* (סקהוואר'־על) א וועווערקע.

squir'rel-fish *n.* (סקהוואר'־על־פיש) אזא פיש וואס איז בעוואקסען מיט שארפע שטאכלען כמעט איבער'ן גאנצען קערפער.

squir'rel-mon'key *n.* (סקהוואר'־על־מאנ'־קי) ז. *marmoset*

squirt *v. and n.* (סקהוואירט) שפּריצען, בעשפּריצען; א שפּריץ טהאן; א שפּריצער; א שפּריץ [פון וואסער]; א שוואכער מאגען; דאס לאקסירען; א גראבער יונג; א קליין מענשעלע וואס האלט זיך פאר א גרויסען לייט.

squir'ter *n.* (סקהוואיר'־טער) א שפּריצער [איינער וואס שפּריצט].

squir'y *n.* (סקהוואיר'־אי) דאס יונקערטום, דער לאנד־אדעל.

squob *a., n. and v.* (סקהוואב) ז. *squab*

Sr. פערקירצונג פון *senior*

S. S. ראשי תבות פון *Sunday-school* אדער פון *steamship*

ss. פערקירצונג פון *scilicet*, נעמליך [ווערט געברויכט אין אפּיציעלע דאקומענטען].

SS. פערקירצונג פון *saints*

S. S. E. ראשי תבות פון די ווערטער *south-southeast*

S. S. W. ראשי תבות פון די ווערטער *south-southwest*

St. אבקירצונג פון *street* אדער פון *saint*

'st *int.* (סט) סט! שא! שטיל! ז. *hist*

stab *v. and n.* (סטעב) שטעכען, דערשטעכען; שטעכען, דערשטעכען אדער שעדיגען הינטען־ארום; פערוואונדען; וועה טהאן, שניידען, פעראורזאכען ליידען [מיט ווערטער, פערלוימדונגען א. ז. וו.]; לעגען די ציגעל אין א וואנד ניט גאנץ גלייך; א שטאך [מיט א מעסער, קינזשאל א. ז. וו.]; א וואונד פון א שטאך; א וואונד אדער בעשעדיגונג וואס מען בעקומט אין דער פינסטער אדער הינטען־ארום.

stab'ber *n.* (סטעב'־ער) איינער וואס שטעכט אדער דערשטעכט; א שטעכער; אן אל.

stab'bing *n.* (סטעב'־אינג) דאס מאכען לעכער אין דעם רוקען פון א בוך [ביים איינבינדען].

stab'bingly *adv.* (סטעב'־אינג־לי) שטעכענדיג, דערשטעכענדיג; דערשטעכענדיג אדער שעדיגענדיג הינטען־ארום; מיט דער אבזיכט צו שעדיגען הינטען־ארום.

stab'bing-machine' *n.* (סטעב'־אינג־מע־שין') א מאשין דורכצושטעכען די רוקענס פון ביכער [ביים איינבינדען].

stab'bing-press *n.* (סטעב'־אינג־פרעס) ז. *stabbing-machine*

stabil'iment *n.* (סטע־ביל'־אי־מענט) איינפעסטיגונג, בעפעסטיגונג; דאס מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער דויערהאפט; א שטיצע, אן אונטערשפארע.

stabilisa'tion *n.* (סטעב־איל־אי־זיי'־שאן) ז. *stabilization*

stab'ilise *v.* (סטעב'־איל־איז) ז. *stabilize*

stabil'itate *v.* (סטע־ביל'־אי־טייט) מאכען סטאביל, שטאנדהאפט, איינגעפעסטיגט אדער דויערהאפט.

stabil'ity *n.* (סטע ביל'־אי־טי) פעסטקייט; שטאנדהאפטיגקייט; בעשטענדיגקייט, אויסגעהאלטענקייט, דויערהאפטיגקייט; די נייגונג פון א באלאנסירענדען קערפער צו קומען צוריק אין גלייכגעוויכט.

stabiliza'tion *n.* (סטעב־איל־אי־זיי'־שאן) דאס מאכען סטאביל אדער שטאנדהאפט; בעפעסטיגונג; דאס מאכען בעשטענדיג, אנהאלטענד אדער דויערהאפט.

stab'ilize *v.* (סטעב'־איל־איז) מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער פעסט; מאכען בעשטענדיג אדער דויערהאפט.

sta'ble *n., v. and a.* (סטייבל) א שטאל; א פיה־שטאל; א פערד־שטאל; וועט־לויף פערד פון א בעשטימטען בעל־הבית; ארייננשטעלען אין א שטאל, האלטען אין א שטאל; וואהנען, זיך אויפהאלטען [וועגען חיות]; איינשטעלען; בעפעסטיגען; מאכען סטאביל, שטאנדהאפט אדער זיכער; אונטערשפארען, אונטערשטיצען; שטעהן פעסט, זיין פעסט אדער שטאנדהאפט; פעסט, שטאנדהאפט; בעשטענדיג, אנהאלטענד, דויערענד; ענטשלאסען.

sta'ble-boy *n.* (סטיי'בל־באי) א שטאל־יונג.

sta'ble-call *n.* (סטיי'בל־קאהל) א סיגנאל צום אנטרינקען און פוצען די פערד [אין קאוואלעריע און ארטילעריע]; די צוזאמענקונפט פון א קאוואלעריע אדער ארטילעריע־אבטיילונג צום אנטרינקען און פוצען די פערד.

sta'ble-fly *n.* (סטיי'בל־פלאי) א שטאל־פליעג, אזא בייסענדע הויז־פליעג.

sta'ble-man *n.* (סטיי'בל־מען) א שטאל־קנעכט, א שטאל־דיענער.

sta'bleness *n.* (סטיי'בל־נעס) ז. *stability*

sta'bler *n.* (סטיי'־בלער) איינער וואס האלט פרעמדע פערד אין זיינע שטאלען פאר א בעשטימטען געצאהלט.

sta'ble-room *n.* (סטיי'בל־רוהם) פלאץ אין א שטאל; פלאץ פאר שטאלען.

sta'bling *n.* (סטיי'־בלינג) דאס אריינגעהמען אדער ארייננשטעלען אין א שטאל; שטאלען; בעזארגונג מיט שטאלען.

stab'lishment *n.* (סטעב'־ליש־מענט) ז. *establishment*

sta'bly *adv.* (סטיי'־בלי) אויף א סטאבילען שטייגער; מיט שטאנדהאפטיגקייט, מיט פעסטקייט, מיט זיכערהייט; אויף א דויערהאפטען שטייגער.

stabula'tion *n.* (סטעב־יו־ליי'־שאן) ז. *stabling*

stac'ca *n.* (סטעק'־א) אזא תבואה־מאס פון אונגעפעהר דריי בושעל [ווערט געברויכט אין איינינגע טיילען פון ענגלאנד].

staccatis'simo *a.* (סטעק־קע־טיס'־אי־מא) אין מוזיק — שטארק סטאקאטא. ז. *staccato*

stacca'to *a.* (סטעק־קא'־טא) אין מוזיק — סטאקאטא [אבגעהאקט].

stack *n. and v.* (סטעק) א קופּע; א סקירדע, א סטערדע, א סטאג [שטרוי, זאנגען א. ז. וו.]; א שטאס האלץ [108 קוביק פוס]; עטוואס אויפגעשטעלט ווי א פּיראמידע; א פּיראמידען־עהנליכע צוזאמענשטעלונג פון ביקסען; א קוימען; א רייה קוימענס; א קופּע דרוק־פּאפּיער; א רייה ביכער־פּאליצעס; א הויכער משופּע'דיגער פעלז וואס שטארצט ארויס פון ים; אוועקלעגען אין א קופּע אדער סקירדע; אונטערטאשען קארטען [אום צו בעשווינדלען].

stack'age *n.* (סטעק'־עדזש) היי, תבואה א. ז. וו. געלעגט אין קופּעס, סטאגען אדער

סקירדעס [סטערדעס]; אן אבצאהלונג אויף זאכען וואס זיינען אויסגעלעגט אין קופעס אדער סקירדעס [ווי היי, תבואה א. ז. וו.].

stack arms (סטעק ארמז) צונויפשטעלען ביקסען אין דער פארם פון א פיראמידע.

stack′-bor′er *n.* (סטעק′-באור′-ער) אן אינסטרומענט דורכצולעכערען א קופע [סטאג] היי [אום אריינצולאזען פרישע לופט און פערמיידען פוילונג].

stack′er *n.* (סטעק′-ער) א פארריכטונג ביי א דרעש־מאשין ארויפצואווארפען שטרוי אויף א וואגען אדער אויף א קופע.

stack′-fun′nel *n.* (סטעק′-פאנ′-על) א פיראמידאלער געשטעל פון האלץ אין׳ם צענטער פון א סטערדע [סקירדע] קארן, שטרוי א. ז. וו. [אום אריינצולאזען לופט]. ז. *stack-stand*.

stack′-guard *n.* (סטעק′-גארד) א צודעק פאר א קופע היי אדער פאר א סקירדע [סטערדע] תבואה.

stack′ing-band *n.* (סטעק′-אינג-בענד) א שטעקען אדער שטריק צום בעפעסטיגען א קופע [סטאג] היי אדער א סקירדע שטרוי אדער גארבען.

stack′ing-belt *n.* (סטעק′-אינג-בעלט) ז. *stacking-band*.

stack′ing-stage *n.* (סטעק′-אינג-סטיידזש) א געשטעל געברויכט ביים צונויפלעגען א סטערדע [סקירדע] שטרוי, גארבען א. ז. וו.

stacks *n.* (סטעקס) 1. א גרויסע צאהל, א סך; 2. קופעס, סקירדעס; רייהען קוימענס; רייהען ביכער־פאליצעס; 3. הויכע שפיציגע פעלזען, וואס שטארצען ארויס פון וואסער. ז. *stack*.

1. He has stacks of money. 2. The room is full of stacks of books.

stack′-stand *n.* (סטעק′-סטענד) אן אונטערלאגע פאר א קופע [סטאג] היי אדער סקירדע תבואה.

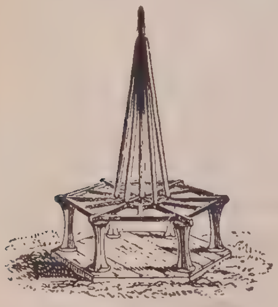

Stack-stand

stack′-yard *n.* (סטעק′-יארד) א טויק, אן ארומגעצאמטער פלאץ פאר קופעס היי אדער סקירדעס תבואה.

stac′te *n.* (סטעק′-טיע) מירהע אדער מור [אזא שמעקעדיגער פלאנצען־זאפט]. ז. *myrrh*.

stactom′eter *n.* (סטעק-טאמ′-ע-טער) אזא גלאז־רעהרעל צו בעשטימען די צאהל טראפענס אין צוויי פערשיעדענארטיגע פליסיגקייטען פון א גלייכער מאס.

stad′da *n.* (סטעד′-א) אזא האנד־זעג צום אויסשניידען די צייהנדלעך אין קאמען.

stad′dle *n.* and *v.* (סטעדל) א געשטעל פאר א קופע היי אדער פאר א סקירדע תבואה; א יונג בוימעל, וואס מען לאזט איבער, ווען מען האקט אויס א וואלד; א איינע פון די קופקעס היי, אין וועלכע מען ווארפט פאנאנדער א קופע היי צום טריקענען; איבערלאזען יונגע בוימלעך ביים אויסהאקען וואלד; פאנאנדערווארפען א קופע היי אין קופקעס [צום טריקענען].

stade *n.* (סטייד) א לאנדונגס־פלאץ [פאר שיפען]; א סטאדיום [אן אלט־גריכיישע וועג־מאס פון אונגעפעהר 180 מעטער].

stad′holder *n.* (סטעד′-האול-דער) א שטאאט־האלטער [א גובערנאטאר אדער וויצע־גובערנאטאר פון א פראווינץ אין אמאליגען נידערלאנד; דער העכסטער בעאמטער פון די אמאליגע פעראייניגטע נידערלענדישע שטאאטען].

stad′holderate *n.* (סטעד′-האול-דער-אייט) דאס אמט פון א שטאאט־האלטער. ז. *stadholder*.

stad′holdership *n.* (סטעד′-האול-דער-שיפ) ז. *stadholderate*.

sta′dia *n.* (סטיי′-די-א) א צייטווייליגע מעסט־סטאנציע [ביי לאנד־מעסטונג]; אזא מעסט־אינסטרומענט [צו מעסטען דיסטאנצען]; דער געברויך פון דיעזען מעסט־אינסטרומענט; סטאדיומס, סטאדיען [ז. *stadium*].

sta′dium *n.* (סטיי′-די-אם) א סטאדיום [אן אלט־גריכישע וועט־לויף ארענא; אן אלט־גריכישע לענגען־מאס פון אונגעפעהר 180 מעטער]; א סטאדיע, א פעריאדע, א צושטאנד־שטופע, אן ענטוויקלונגס־שטופע [הויפטזעכליך פון א קראנקהייט].

stadt′holder *n.* (סטעט′-האול-דער) ז. *stadholder*.

staff *n.* (סטעף) א שטעקען, א שטאק; אן אמטס־שטאק, א פלאקען; אן אונטערשפארע, אן אונטערשטיצע; א שטאב [פון א מיליטערישער אבטיילונג], א פערזאנאל, א גרופע בעאמטע אדער אנגעשטעלטע; אין מוזיק — די נאטען־ליניען־סיסטעם [די פינף נאטען־ליניען]; אזא גיפס צו פלאסטערען אדער שטוקאטורעווען.

staff′-cap′tain *n.* (סטעפ′-קעפ′-טיין) א שטאב־קאפיטאן [דער אויבער־קאפיטאן אין דער ענגלישער פלאטע].

staff′-comman′der *n.* (סטעפ′-קא-מענ′-דער) א שטאב־קאמאנדיר [אן אונטער־קאפיטאן אין דער ענגלישער פלאטע].

staff′-degree′ *n.* (סטעפ′-די-גריע′) א פלאץ אין דער נאטען־ליניען סיסטעם [אויף די פינף נאטען־ליניען אדער צווישען זיי].

staff′-du′ty *n.* (סטעפ′-דיו′-טי) שטאב־דיענסט, די פליכטען פון א שטאב־אפיציער.

staffed *a.* (סטעפט) בעזארגט מיט א שטאב אדער פערזאנאל [פון בעאמטע אדער אנגעשטעלטע].

staff′-nota′tion *n.* (סטעפ′-נא-טיי′-שאן) נאטען־בעצייכנונג [אין מוזיק].

staff′-of′ficer *n.* (סטעפ′-אפ′-אי-סער) א שטאב־אפיציער [איינער פון׳ם שטאב פון א מיליטערישער אבטיילונג].

staff′-sur′geon *n.* (סטעפ′-סויר′-דזשאן) א שטאב־דאקטאר [אין מיליטער אדער אין דער פלאטע].

staff′-tree *n.* (סטעפ′-טריע) דער צעלאסטער [אזא בוימעל אדער אזא קלעטערענדע פלאנצע].

staff′-vine *n.* (סטעפ′-וואין) ז. *staff-tree*.

stag *n.* and *v.* (סטעג) דער "ער"־הירש; דער "ער" פון איינינע אנדערע חיות און אויך פון פויגלען; א יונג פערד; א קאסטרירטער אקס; אן "ער"־פוקס; א גאנער, א גענסער; אן אינדיק; א האהן; א בערזען־מעקלער וואס איז ניט קיין בערזען־מיטגליעד; א בערזען־שפעקולאנט; שפעקולירען אויף דער בערזע; נאכפאלגען, נאכשפיאנירען.

stag′-bee′tle *n.* (סטעג′-ביע′טל) א הירש־קעפער, א הירש־זשוק [אזא אינזעקט מיט ארויסשטארצונגען ביים קאפ, וועלכע דערמאהנען מיט זייער אויסזעהן אן הירש־הערנער].

Stag-beetle

stag′-dance *n.* (סטעג′-דענס) א טאנץ פון קאוואליערען אהן דאמען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

stag′-din′ner *n.* (סטעג′-דינ′-ער) א מענער־אונטערהאלט אדער מאהלצייט [אהן פרויען].

stage *n.* and *v.* (סטיידזש) 1. א געשטעל, א בריקעל, א פלאטפארם; א ביהנע; די טעאטער־ביהנע; דאס טעאטער; א לאנדונגס־פלאץ; 2. א טהעטיגקייטס־געביט, א טהעטיגקייטס־פעלד, א שויפלאץ, א סצענע; 3. א סטאנציע, א פאסט־סטאנציע, אן אבשטעל־פלאץ, אן עטאפ, די שטרעקע צווישען איין אבשטעלפלאץ און צווייטען אדער צווישען איין סטאנציע און דער צווייטער; א דיליזשאנס, א פאסט־וואגען; אן אמניבוס; 4. א שטאנד, א גראד, א שטופע, אן ענטוויקלונגס־שטופע; 5. אויפפיהרען אויף דער ביהנע; 6. רייזען מיט א דיליזשאנס אדער מיט פאסט.

2. China is now the stage of great political events. 4. Europe and Africa are in widely different stages of civilization. 5. The drama was beautifully staged.

stage′-box *n.* (סטיידזש′-באקס) די פראסצעניום־לאזשע [די לאזשע אין טעאטער נעבען דער סצענע].

stage′-car′penter *n.* (סטיידזש′-קאר′-פענ-טער) א טעאטער־מייסטער [א טעאטער־אנגעשטעלטער וואס בעשעפטיגט זיך מיט צוזאמענשטעלען די דעקאראציאנען].

stage′-car′riage *n.* (סטיידזש′-קער′-אידזש) ז. *stage-coach*.

stage′-coach *n.* (סטיידזש′-קאוטש) א פאסט־וואגען, א דיליזשאנס.

stage′-craft *n.* (סטיידזש′-קרעפט) די ביהנען־קונסט [די קונסט צו שרייבען טעאטער־שטיק אדער זיי אויפצופיהרען].

stage′-direc′tion *n.* (סטיידזש′-די-רעק′-שאן) די ביהנען־ווייזונג [די אינסטרוקציאנען וואס דער דראמען־שרייבער גיט אין דער פיעסע וועגען דער אויסשטאטונג פון דער ביהנע, וועגען דער מאניערע צו שפיעלען א. ז. וו.].

stage′-direc′tor *n.* (סטיידזש′-די-רעק′-טאר) דער ביהנען־איינריכטער [איינער וואס האט אונטער זיין אויפזיכט די ביהנען־אויסשטאטונג, ווי די דעקאראציאנען, די ביהנען־עפעקטען א. ז. וו.].

stage′-door *n.* (סטיידזש′-דאור) דער אריינגאנג צו דער ביהנע און צו דעם אונטער⸗קוליסען טייל פון׳ם טעאטער, דער טעאטער⸗אריינגאנג פאר די אקטיארען און ארבייטער.

stage′-dri′ver *n.* (סטיידזש′-דראי′-ווער) א דיליזשאנס⸗אנטרייבער, אן אנטרייבער אויף א פאסט⸗וואגען.

stage′-effect′ *n.* (סטיידזש′-ע-פעקט′) א ביהנען⸗עפעקט; א געמאכטער עפעקט.

stage′-fe′ver *n.* (סטיידזש′-פיע′-ווער) א שטארקע נייגונג צו דער ביהנע, א שטארקער חשק צו ווערען אן אקטיאר אדער אקטריסע.

stage′-fright *n.* (סטיידזש′-פראיט) ביהנען⸗פיעבער [נערוועזיטעט אדער מורא, וואס מען פיהלט ארויסטרעטענדיג פאר א פובליקום, הויפטזעכליך צום ערשטען מאל].

stage′-hand *n.* (סטיידזש′-הענד) א ביהנען⸗ארבייטער [וואס שטעלט איבער די דעקאראציאנען און טהוט אנדערע עהנליכע ארבייט].

stage′-house *n.* (סטיידזש′-האוס) א פאסט⸗סטאנציע, א הויז, וואו א פאסט⸗וואגען אדער דיליזשאנס בייט די פערד און נעהמט אויף נייע פאסאזשירען.

stage′-man′ager *n.* (סטיידזש′-מענ′-עדזש-ער) א טעאטער⸗רעזשיסער.

stage′-pain′ter *n.* (סטיידזש′-פיינ′-טער) א דעקאראציאנס⸗מאלער [איינער וואס מאלט טעאטער⸗דעקאראציאנען].

stage′-play *n.* (סטיידזש′-פליי) א שוישפיעל, א טעאטער⸗שטיק [וואס ווערט אויפגעפיהרט אין טעאטער, אין געגענזאץ צו אזא, וואס איז בלויז צום לייענען].

stage′-play′er *n.* (סטיידזש′-פליי′-ער) א שוישפיעלער, אן אקטיאר.

stage′-prop′erties *n.* (סטיידזש′-פראפ′-ער-טיז) טעאטער⸗רעקוויזיטען [דעקאראציאנען, קאסטיומען א. ז. וו.].

sta′ger *n.* (סטיי′-דזשער) "אן אלטער היהנער⸗פרעסער"; א מענש מיט ערפאהרונג, א מענש וואס האט געזעהן א וועלט; א דיליזשאנס⸗פערד.

stage′-right *n.* (סטיידזש′-ראיט) ביהנען⸗רעכט, דאס רעכט אויפצופיהרען א שוישפיעל; דעם פערפאסער׳ס רעכט אויף א דראמאטישען ווערק.

stage′-set′ter *n.* (סטיידזש′-סעט′-ער) א שוישפיעל⸗אויסשטאטער [איינער וואס שטאטעט אויס א פארשטעלונג].

stage′-struck *a.* (סטיידזש′-סטראק) וואס האט א שטארקע נייגונג צו דער ביהנע, וואס האט א גרויסען חשק צו ווערען אן אקטיאר אדער אן אקטריסע.

stag′-e′vil *n.* (סטעג′-איע′וול) מויל⸗קראמפף ביי פערד. ז. *lockjaw*.

stage′-wag′on *n.* (סטיידזש′-הוועג′-אן) די פראכט⸗פאסט, א פאסט⸗וואגען פאר סחורות און פאסאזשירען.

stage′-wait *n.* (סטיידזש′-הווייט) אן אבהאלט אין א פארשטעלונג [צוליעב אן אקטיאר אדער ביהנען⸗ארבייטער].

stage′-whis′per *n.* (סטיידזש′-הוויס′-פער) דאס שעפטשען אין דער הויך [ווי עס ווערט געטהאן אויף דער ביהנע], א בעמערקונג אן א זייט; א שעפטשען וואס קען געהערט ווערען פון זייטיגע מענשען.

stage′wright *n.* (סטיידזש′-ראיט) א דראמען⸗שרייבער, א פיעסען⸗שרייבער.

sta′gey *a.* (סטיי′-דזשי) ז. *stagy*.

sta′geyness *n.* (סטיי′-דזשי-נעס) טעאטראלישקייט, אונגאטירליכקייט, איבערטריבענהייט. ז. *staginess*.

stag′gard *n.* (סטעג′-ארד) א פיער⸗יעהריגער הירש, א ניט פאלשטענדיג⸗אויסגעוואקסענער הירש.

stag′gart *n.* (סטעג′-ארט) ז. *staggard*.

stag′ger *v. and n.* (סטעג′-ער) 1. זיך וואקלען, זיך שאקלען; וואקלען, שאקלען; 2. זיין אונענטשלאסען אדער אונזיכער, צווייפלען; מאכען אונענטשלאסען אדער אונזיכער; ארויסרופען צווייפעל; 3. איינריכטען אין זיג⸗זאגען; 4. א וואקעל, א שאקעל.

1. A violent blow made him **stagger** backward. 2. His spirit of enterprise stops at no expenses, **staggers** at no difficulties.

stag′ger all belief′ (סטעג′-ער אהל בי-ליעף′) זיין העכסט אונגלויבליך.

stag′ger-bush *n.* (סטעג′-ער-בוש) אזא אמעריקאנישער קוסט [פון זיינע בלעטער, האט מען אמאל געגלויבט, קומט קאפ⸗שווינדלונג ביי פיה].

stag′gerer *n.* (סטעג′-ער-ער) איינער אדער עטוואס וואס שאקעלט זיך אדער וואקעלט זיך; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס וואקלונג; איינער אדער עטוואס וואס רופט ארויס אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט אדער צווייפעל; אן ערשטוינענדער ארגומענט, אן איבעררא⸗שענדע בעהויפטונג; אן ערשטוינונג; עטוואס וואס ערשטוינט אדער צוטומעלט.

stag′gering *a. and n.* (סטעג′-ער-אינג) זיך וואקלענד; אונענטשלאסען, אונזיכער, צווייפלענד; וואקלונג, אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט, צווייפלונג.

stag′geringly *adv.* (סטעג′-ער-אינג-לי) זיך וואקלענדיג, זיך שאקלענדיג; מיט אונענטשלאסענהייט, מיט אונזיכערהייט, צווייפלענדיג.

stag′gers *n.* (סטעג′-ערז) קאפ⸗שווינדעל, ניט⸗גוטקייט; קאפ⸗שווינדעל ביי בהמות, בעזאנדערס ביי שעפסען; צוטומעלטקייט, איבערראשונג, פערלעגענהייט, אונזיכערהייט, צווייפלונג.

stag′gerwort *n.* (סטעג′-ער-הוואירט) יאקאבס⸗קרייצקרויט [אזא פלאנצע, וואס פלעגט געברויכט ווערען אלס מיטעל געגען קאפ⸗שווינדעל ביי בהמות].

stag′-head′ed *a.* (סטעג′-הער′-עד) מיט אבגעשטארבענע, פערדארטע צווייגען [וועגען בוימער].

stag′hound *n.* (סטעג′-האונד) אזא שטארקער יאגד⸗הונד, געברויכט ביים געיעג אויף הירשען.

sta′giness *n.* (סטיי′-דזשי-נעס) טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט, אפעקטירטקייט; א בעזונדערער צושטאנד פון א חיה [ווי למשל, ביים פערלירען די האר פון דער פעל אין געוויסע צייטען].

sta′ging *n.* (סטיי′-דזשינג) א רעשטאוואניע; א צייטווייליגע פלאטפארמע; דאס דיליזשאנסען⸗געשעפט; דאס פאהרען אין דיליזשאנסען אדער פאסט⸗וואגענס.

Stag′irite *n.* (סטעדזש′-אי-ראיט) דער סטאגיריט, דער גריכישער פילאזאף אריסטאטעל וואס איז געבוירען געווארען אין סטאגירא [א מאצעדאנישע שטאדט].

stag′nancies *n.* (סטעג′-נען-סיז) עטוואס אונבעוועגליכעס אדער שטיל⸗שטעהענדעס; א שטעהענדעס וואסער.

stag′nancy *n.* (סטעג′-נען-סי) ז. *stagnation*.

stag′nant *a.* (סטעג′-נענט) 1. אונבעוועגליך, וואס ריהרט זיך ניט; שטיל⸗שטעהענד, שטעהענדיג [וועגען וואסער]; 2. אפאטיש, ניט⸗ריהרעוודיג, פערשלאפען, טויט.

1. It is an unwholesome place on account of the many **stagnant** pools. 2. Business is **stagnant**.

stag′nantly *adv.* (סטעג′-נענט-לי) שטיל⸗שטעהענדיג, אונבעוועגליך; אויף אן אפאטישען, פערשלאפענעם אדער טויטען שטייגער.

stag′nate *v.* (סטעג′-נייט) ווערען אונבעוועגליך; בלייבען שטעהן [וועגען א וואסער]; ווערען אפאטיש, פערשלאפען אדער טויט.

stagna′tion *n.* (סטעג-ניי′-שאן) שטיל⸗שטאנד, אונבעוועגליכקייט; דאס זיין שטעהענדיג [וועגען וואסער]; אפאטישקייט, טויטקייט, פערשלאפענקייט.

stagnic′olous *a.* (סטעג-ניק′-א-לאס) וואס לעבט אין שטעהענדיגע, ניט פליסענדע וואסערען; וואס האלט זיך אויף אין זומפען.

stag′-par′ty *n.* (סטעג′-פאר′-טי) א מענער⸗אונטערהאלט [אהן פרויען].

stag′-worm *n.* (סטעג′-הוואירם) דער הירש⸗ווארם [די לארווא פון געוויסע פליגען, וואס האלטען זיך אויף אין דער הויט פון הירשען].

sta′gy *a.* (סטיי′-דזשי) טעאטראליש, געקינסטעלט, אפעקטירט.

stahl′spiel *n.* (סטאל′-ספיעל) אזא מיליטערישער מוזיקאלישער אינסטרומענט אין דער פארם פון א לירע.

staid *a.* (סטייד) 1. ערנסט, רוהיג, געלאסען, געזעצט; 2. געבליבען [ז. *stay*].

1. My room-mate is a **staid** old gentleman.

staid′ly *adv.* (סטייד′-לי) אויף א רוהיגען, ערנסטען, געלאסענעם אדער געזעצטען אופן.

staid′ness *n.* (סטייד′-נעס) געזעצטקייט, ערנסטקייט, רוהיגקייט, געלאסענהייט.

stain *v. and n.* (סטיין) פלעקען, פערפלעקען, מאכען א פלעק; פערפלעקט ווערען; פעראונרייניגען, בעשמוצען; ברייגען שאנדע, ארויפווארפען א שאנד⸗פלעק; פערדארבען; פערדארבען ווערען; פערטונקלען, פערטונקעלט ווערען; פארבען; א פלעק; א שאנד⸗פלעק; פארב, פארב⸗שטאף.

stained cloth (סטיינד קלאהטה) געוואנד געפארבט אזוי עס זאל אויסזעהן ווי א טעפיך אדער קאווער.

stained glass (סטיינד גלעס) גלאז מיט איינגעברענטע פיגורען, געפארבטעס גלאז.

stai′ner *n.* (סטיי′-נער) איינער אדער עטוואס וואס בעפלעקט אדער פארבט; א פארבער; א פארב⸗שטאף; איינער אדער עטוואס וואס מאכט א שאנד⸗פלעק, בעשמוצט אדער פעראונווירדיגט.

stain′less *a.* (סטיינ′-לעס) אונבעפלעקט; אהן א פגם.

stain′lessly *adv.* (סטיינ′-לעס-לי) אויף אן אונבעפלעקטען אופן.

stair *n.* (סטעהר) א טרעפ, א שטאפעל; א שטיג.

stair′case *n.* (סטעהר′-קייס) שטיגען, טרעפ.

stair′case-shell *n.* (סטעהר′-קייס-שעל) א שטיגען⸗מושעל. ז. *Solarium*.

stair′-foot *n.* (סטעהר′-פוט) דער אונטערשטער אבשטעל פון שטיגען.

stair′-head *n.* (סטעהר′-העד) דער אויבערשטער טרעפען⸗אבשטעל.

stair′-rail *n.* (סטעהר′-רייל) דער טרעפען⸗געלענדער, די פארענטשע פון טרעפ.

stair′-rod *n.* (סטעהר′-ראד) א טעפיך⸗שטענגעל [א מעטאלענעס שטעקעל אדער

א שטיק בלעך צום בעפעסטיגען דעם טעפיך אדער קאוויאר, וואס בעדעקט די טרעפ].

stair'way *n.* (סטעהר'-הוויי) ז. *staircase*

stair'-wire *n.* (סטעהר'-הוואיר) א טעפיך-שטענגעל. ז. *stair-rod*

stake *n. and v.* (סטייק) א פלאקען, א סלופ, א שטאנג; א שאנד-סלופ; א מארטער-סלופ [איבער א שייטער-הויפען, צו וועלכען עס ווערט צוגעבונדען איינער וואס איז פעראורטיילט געווארען צום פערברענען]; א סלופ צום אויסציהען א פעל [ביים בעארבייטען]; א ווערטיקאלער שטאנג ביי א וואגען אדער ביי א פראכט-וואגען צו פערהאלטען די משא; אזא קליינע קאוואדלע; איינשטעל-געלד; דאס וואס ווערט איינגעשטעלט אין קאן אדער ריזיקע; דאס שטעהן אין קאן; אן אינטערעס אין עפעס; עטוואס וואס שטעהט צו פערלירען אדער צו געווינען; צובינדען צו א פלאקען אדער סלופ; צופעסטיגען; איינצאמען, איינשרענקען; אונטערשפארען מיט שטאנגען אדער פלעקער; אבצאמען אדער בעשיצען מיט פלעקער; בעצייכנען געוויסע פונקטען דורך פלעקער; אויסציהען פעל אויף א סלופ; איינשטעלען, שטעלען אין קאן, ריזיקירען.

stake'-boat *n.* (סטייק'-באוט) א שיפעל וואס שטעהט צוגעפעסטיגט צו א געוויסען פלאץ אין טייך צו בעצייכנען דעם ענד-פונקט פון א וועט-לויף פון שיפען.

stake'-dri'ver *n.* (סטייק'-דראי'-ווער) דער אמעריקאנישער רייהערשנאבעל [אזא וואלד-פויגעל, וועלכער לאזט ארויס געשרייען, וועלכע דערמאנען אן די קלאנגען ווי ביים ארייננקלאפען פלעקער].

Stake-driver

stake'-head *n.* (סטייק'-העד) איינער פון די קווער-שטעקענס, אויף וועלכע עס האלטען זיך די בעזונדערע שטריקלעך פון וועלכע מען דרעהט שטריק.

stake'-hol'der *n.* (סטייק'-האול'-דער) איינער ביי וועמען מען לעגט איין א וועט; איינער וועלכער האלט ביי זיך געלד, אויף וועלכען מעהרערע מענשען האבען פרעטענזיעס.

stake'-hook *n.* (סטייק'-הוק) א האקען אויף א פלאטפארמע-וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט] צום בעפעסטיגען די זייטען-שטאנגען [וואס דיענען אנשטאט ווענט].

stake'-i'ron *n.* (סטייק'-אי'-ערן) דער אייזען-בעשלאג אויף א שטאנג, וועלכער ווערט געברויכט אנשטאט ווענטלעך אויף א פראכט-וואגען אדער אין א פלאטפארמע-וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט].

stake'-net *n.* (סטייק'-נעט) א נעץ וואס ווערט ביים פישען אויפגעהאנגען אויף שטאנגען.

stake'-net'ter *n.* (סטייק'-נעט'-ער) א פישער וואס בענוצט זיך מיט א נעץ, וועלכע ווערט ביים פישען אויפגעהאנגען אויף שטאנגען.

stake'-pock'et *n.* (סטייק'-פאק'-עט) א פערטיעפונג אויף א פלאטפארמע-וואגאן [א וואגאן אהן א דאך און אהן ווענט], אין וועלכער עס ווערט בעפעסטיגט א שטאנג [צום פערהאלטען די פראכט].

stake'-pull'er *n.* (סטייק'-פול'-ער) א סלופעס-ציהער [א מאשין ארויסצושלעפען סלופעס פון דער ערד].

sta'ker *n.* (סטיי'-קער) א וועטער, איינער וואס וועט אדער שטעלט איין געלד.

staktom'eter *n.* (סטעק-טאמ'-ע-טער) ז. *stactometer*

stalac'tic *a.* (סטע-לעק'-טיק) סטאלאקטיטיש, עהנליך צו טראפען-שטיין. ז. *stalactite*

stalac'tical *a.* (סטע-לעק'-טי-קעל) ז. *stalactic*

stalac'tiform *a.* (סטע-לעק'-טי-פארם) עהנליך צו סטאלאקטיט אדער טראפען-שטיין. ז. *stalactite*

stalac'tite *n.* (סטע-לעק'-טאיט) סטאלאקטיט, טראפען-שטיין [א קאלך-שטיין אין הויהלען, וואס הענגט אראב פון דער סטעליע אין דער פארם פון אן איינז-ליכטעל]; אן עהנליכע אויסבילדונג פון איינינע אנדערע מינעראלען אדער פון לאווא.

Stalactite

stalac'tited *a.* (סטע-לעק'-טאי-טעד) בעדעקט מיט סטאלאקטיטען; וואס איז עהנליך אין פארם צו א סטאלאקטיט. ז. *stalactite*

stalac'tited work (סטע-לעק'-טאי-טעד הוואירק) רוסטישער בוי-סטיל אדער באסאזש. ז. *rustic work*

stalactit'ic *a.* (סטעל-עק-טיט'-איק) וואס האט סטאלאקטיטען; סטאלאקטיטענפערמיג. ז. *stalactite*

stalactit'ical *a.* (סטעל-עק-טיט'-אי-קעל) ז. *stalactitic*

stalac'titiform *a.* (סטע-לעק'-טאי-טי-פארם) ז. *stalactiform*

stalag'mite *n.* (סטע-לעג'-מאיט) סטאלאגמיט [א סטאלאקטיט וואס בילדעט זיך אויף'ן גרונט פון א הויהל, פון אונטען ארויף-צו, און גיסט זיך אפט צונויף מיט'ן סטאלאקטיט וואס בילדעט זיך פון אויבען אראב אין איין זייל]. ז. *stalactite*

stalagmit'ic *a.* (סטעל-עג-מיט'-איק) סטאלאגמיטיש, סטאלאגמיטען-עהנליך. ז. *stalagmite*

stalagmit'ical *a.* (סטעל-עג-מיט'-אי-קעל) ז. *stalagmitic*

stalagmit'ically *adv.* (סטעל-עג-מיט'-אי-קעל-אי) אזוי ווי סטאלאגמיט. ז. *stalagmite*

stalagmom'eter *n.* (סטעל-עג-מאמ'-ע-טער) ז. *stactometer*

stale *a., n. and v.* (סטייל) אלט, אבגעלעבט; אבגעבליהט; אויסגעדראשען; אבגענוצט; אלט-געבאקען; אויסגעוועפט; אבגעמאטערט פון צופיעל איבונגען [ווענען אטלעטען]; א הענטעל, א שטיעל; פערד-אורין [השתנה]; אין שאך-שפיעל — פאט [ז. *stalemate*]; מאכען אבגעלעבט, אלט, פערשימעלט, אויסגעדראשען אדער אויסגעוועפט; לאזען אורין, פישען [וועגען פיה].

stale'ly *adv.* (סטייל'-לי) אויף אן אלטען, אויסגעדראשענעם שטייגער.

stale'mate *n. and v.* (סטייל'-מייט) אין שאך-שפיעל — פאט [א לאגע, ווען דער קעניג איז ניט אונטער שאך, נאר ער איז געצוואונגען צו געהן און געשלאגען צו ווערען. אין אזא פאל איז אנגענומען, דאס עס פערשפיעלט דער וואס האט געשטעלט זיין געגנער'ס קעניג אין אזא לאגע]; א לאגע, ווען מען קען זיך קיין ריהר ניט טהאן; מאכען פאט; ברייננען אין א לאגע, אז מען זאל זיך ניט קענען א ריהר טהאן; צושפארען צו דער וואנד.

stale'ness *n.* (סטייל'-נעס) אלטקייט, אבגעלעבטקייט, אויסגעדראשענקייט; אבגענוצטקייט; אלט-געבאקענהייט; אויסגעוועפטקייט.

stalk *n. and v.* (סטאהק) אין באטאניק — דאס שטענגעל פון א גראז אדער גראז-ארטיגער פלאנצע; דאס קליינע שטיץ-שטענגעלע פון א בליהונג, מיט וועלכען זי איז בעהעפט צו דעם בלומען-שטענגעל; אין זאאלאגיע — א טייל פון אן ארגאן, וואס האט די פארם פון א שטענגעל; א דין פיסעל אדער הענטעל פון א כלי; א הויכער קוימען [ווי פון א פאבריק]; א שטאלצער גאנג; דאס צוגעהן מיט גע'גנב'עטע טריט צו א חיה אין געיעג; געהן מיט גע'גנב'עטע טריט; צו'גנב'ענען זיך צו א חיה אדער פויגעל אין געיעג; געהן שטאלץ מיט לאנגזאמע טריט.

stalk'-cut'ter *n.* (סטאהק'-קאט'-ער) אין אגריקולטור — א מאשין וואס שניידט אב די איבערגעבליבענע זאנגען-שטענגלעך פון אן אבגעשניטענעם פעלד, צוגרייטענדיג עס צום אקערען.

stalked *a.* (סטאהקט) מיט א שטיעל, מיט א שטענגעל.

stalk'er *n.* (סטאהק'-ער) איינער וואס געהט מיט שטאלץ; דער וואס פערפאלגט א חיה לאנגזאם, פארזיכטיג, בעהאלטענדיג זיך הינטער עפעס; אזא נעץ [צום כאפען פיש].

stalk'-eyed *a.* (סטאהק'-איד) מיט אויגען, וועלכע האלטען זיך אויף שטענגלעך אדער הערנדלעך [ווי ביי געוויסע קראבען].

stalk'ing *n.* (סטאהק'-אינג) דאס ארומגעהן שטאלץ; דאס פערפאלגען א פיה פארזיכטיג, מיט גע'גנב'עטע טריט.

stalk'ing-horse *n.* (סטאהק'-אינג האהרס) דאס שיס=פערד [א ווירקליכעס אדער הילצערנעס פערד, הינטער וועלכען עס בעהאלט זיך דער יעגער]; א מאסקע; א תירוץ.

stalk'less *a.* (סטאהק'-לעס) אהן א שטענגעל.

stalk'let *n.* (סטאהק'-לעט) א קליין שטענגעל פון א פלאנצע.

stalk'y *a.* (סטאהק'-אי) ווי א שטענגעל.

stall *n. and v.* (סטאהל) א שטאל [פאר פערד אדער בהמות]; אן אבטיילונג אין א שטאל פאר איין פערד אדער אקס; א ביידעל, א בודקע [פאר סחורות]; א באנק אדער טיש, וואו עס זיינען אויסגעלעגט סחורות צו פערקויפען; א בודע, שטעל [צו פערקויפען סחורה]; דער כאר=שטוהל אין א קירך [א בעזונדערע באנק וואו עס זיצען מייסטענס די גייסטליכע. ז. איל.]; איינע פון די שטוהלען אין די פאדער=רייהען פון א טעאטער; דאס ארט וואו ערץ אדער רויה=מעטאל ווערט איבערגעברענט; א געהילף פון א גנב; אריינשטעלען אין שטאל; אינסטאלירען, איינפיהרען אין אמט; אריינפאהרען אין א בלאטע אדער זומפ; פערשפארען אין א ווינקעל, צודריקען צו דער וואנד; אריינגעזעצט ווערען אין א בלאטע; ליעגען אין לאך אדער קאנורע [ווי א הונד].

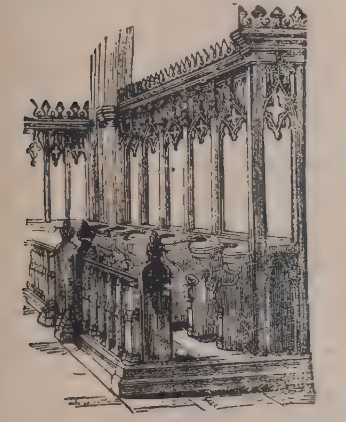

Stalls

stall'age *n.* (סטאהל'-ערזש) בודען=געלד, שטעל=געצאהלט [געצאהלט פאר אן ארט ארויסצושטעלען וואארע אויף א יריד אדער מארק].

stall'-board *n.* (סטאהל'-באורד) איינס פון א סעריע בריקלעך, איינס העכער פון אנדערען, אויף וועלכע עס ווערט געווארפען די אויסגעגראבענע ערד אדער ערץ [רויה=מעטאל].

stall'er *n.* (סטאהל'-ער) ז. *stable-man*.

stall'-fed *a.* (סטאהל'-פעד) אבגעקארמעט אין א שטאל [וועגען אקסען].

stall'-feed *v.* (סטאהל'-פיעד) פיטערען, אבקארמען [אקסען] אין א שטאל.

stall'ing *n.* (סטאהל'-אינג) ז. *stabling*.

stal'lion *n.* (סטעל'-יאן) א הענגסט, אן אגער [א פערד וועלכען מען האט ניט אויסגעשניטען די אייער].

stall'man *n.* (סטאהל'-מען) א בודניק, איינער וואס האט א בודע אדער שטעל מיט סחורות אויף דער גאס.

stall'-rea'der *n.* (סטאהל'-ריע'-דער) איינער וועלכער לייענט ביכער ביי דעם געשטעל וואו זיי זיינען אויסגעלעגט צום פערקויפען.

stall togeth'er (סטאהל טו-געטה'-ער) לעבען בשלום צוזאמען.

stal'wart *a. and n.* (סטאהל'-הווארט) שטארק, מוטיג; העלדיש; א שטארקער, מוטיגער מענש; א פעסטער אנהענגער פון א פארטיי.

stal'wartly *adv.* (סטאהל'-הווארט-לי) אויף א שטארקען, מוטיגען אדער העלדישען שטייגער.

stal'wartness *n.* (סטאהל'-הווארט-נעס) שטארקייט, מוטיגקייט.

sta'men *n.* (סטיי'-מען) אין באטאניק — דאס שטויב=געפעס [דער מענליכער געשלעכטס=ארגאן פון א פלאנצע. בעשטעהט פון א שטויב=בייטעל מיט א שטויב=פאדים]; די פעסטע גרונד=לאגע פון עפעס, דאס וואס האלט אויף א זאך.

Stamens

sta'mened *a.* (סטיי'-מענד) מיט שטויב=בייטעלעך. ז. *stamen*.

stam'ina *n.* (סטעמ'-אי-נא) דער פעסטער בעשטאנדטייל פון א קערפער; דאס וואס האלט אויף דעם קערפער און גיט איהם צו פעסטקייט.
The bones are the **stamina** of animal bodies.

stam'inal *a.* (סטעמ'-אי-נעל) ז. *stamineous*.

stam'inate *a.* (סטעמ'-אי-נייט) אין באטאניק — וואס האט שטויב=בייטעלעך [די מענליכע געשלעכטס=ארגאנען פון א פלאנצע]; אויף וועמען עס וואקסען שטויב=בייטעלעך אבער ניט פיסטילען אדער ווייבליכע געשלעכטס=ארגאנען [וועגען געוויסע פלאנצען].

stamin'eous *a.* (סטע-מינ'-אי-אס) וואס איז שייך צו שטויב=בייטעלעך. ז. *stamen*.

staminif'erous *a.* (סטעמ-אי-ניפ'-ע-ראס) וואס האט אדער טראגט שטויב=בייטלעך. ז. *stamen*.

staminig'erous *a.* (סטעמ-אי-נידזש'-ע-ראס) ז. *staminiferous*.

stam'mer *v. and n.* (סטעמ'-ער) שטאמלען, זיך פעראיקען; דאס שטאמלען, דאס פעראיקען זיך.

stam'merer *n.* (סטעמ'-ער-ער) א שטאמלער, א זאאיקע, איינער וואס פעראיקעט זיך.

stam'mering *a. and n.* (סטעמ'-ער-אינג) שטאמלענד; וואס פעראיקעט זיך; שטאמלונג, דאס פעראיקען זיך.

stam'meringly *adv.* (סטעמ'-ער-אינג-לי) שטאמלענדיג; פעראיקענדיג זיך.

stamp *v. and n.* (סטעמפ) מאכען צייכענס אדער פיגורען מיט א שטעמפעל; איינשטעמפלען, איינדרוקען; צוקלעפען א פאסט=מארקע; טופען מיט די פיס; שטעמפלען, בראנדמארקען; צושמעטערען, צושטויסען, צוברעקלען; אויספרעסען, אויסדריקען [ווי מטבעות]; א שטעמפעל; א זיעגעל; א פאסט=מארקע; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו שטעמפלען; א סמן אויף עפעס [ווי אן עטיקעט]; די כאראקטעריסטישע ארט און ווייזע פון עפעס; די ארט, דער זארט, דער מין; דאס שטעמפלען; דאס טופען מיט די פיס.

Stamp Act (סטעמפ עקט) אין דער געשיכטע פון אמעריקא פאר דער רעוואלוציאן — דאס געזעץ פון יאהר 1765, וואס איז דורכגעפיהרט געווארען אין דעם ענגלישען פארלאמענט, אז אלע אפיציעלע פאפיערען, דאקומענטען, קאנטראקטען, ווי אויך צייטונגען א. ד. ג., זאלען האבען אויף זיך בעצאהלטע שטעמפלען אדער מארקען פון דער ענגלישער רעגיערונג.

stamp'-al'bum *n.* (סטעמפ'-על'-באם) ז. *stamp-book*.

stamp'-book *n.* (סטעמפ'-בוק) אן אלבום פאר געזאמעלטע מארקעס.

stamp'-collec'ting *n.* (סטעמפ'-קא-לעק'-טינג) דאס זאמלען מארקעס.

stamp'-collec'tor *n.* (סטעמפ'-קא-לעק'-טאר) איינער וואס זאמעלט פאסט=מארקעס פון פערשיעדענע לענדער; דער וואס קאסירט איין די צאהלונגען פאר הערבאווע פאפיער [פאפיער אויף וועלכען עס ווערט געשריבען אן אפיציעלער דאקומענט און האט אויף זיך א רעגיערונגס=שטעמפעל].

stamp'-cut'ter *n.* (סטעמפ'-קאט'-ער) איינער וואס שניידט אדער גראווירט אויס שטעמפלען.

stamp'-distrib'uter *n.* (סטעמפ'-דיס-טריב'-יו-טער) א בעאמטער וואס לאזט ארויס רעגיערונגס=מארקעס.

stamp'-du'ty *n.* (סטעמפ'-דיו'-טי) די צאהלונג פאר הערבאווע פאפיער [דאס פאפיער, אויף וועלכען עס ווערען געשריבען אפיציעלע דאקומענטען און האט אויף זיך א רעגיערונגס=שטעמפעל].

stampede' *n. and v.* (סטעמ-פיעד') א פאנישער שרעק, דאס לויפען אין ווילדען שרעק; א פלוצליכע בעוועגונג, אויפרעגונג פון אן עולם מענשען; פלוצלונג דערשרעקען זיך, לויפען אין ווילדען שרעק; האנדלען אונטער דער ווירקונג פון איין אימפולס; פערטרייבען אין שרעק; ארויסרופען ביי אן עולם מענשען א פלוצליכע אויפרעגונג אדער בעוועגונג.

stamped en'velop (סטעמפט ענ'-וועל-אופ) א קאנווערט, אויף וועלכען עס איז אבגעדרוקט א מארקע.

stamped ware (סטעמפט הוועהר) לייםענע אדער פארצעלייענע כלים, וועלכע זיינען בעציערט מיט אויסגעפרעגטע אדער אבגעשטעמפעלטע אוזארען אדער מוסטערען.

stam'per *n.* (סטעמ'-פער) אן אבשטעמפלער; א צושטויסער; אן אינסטרומענט צו שטעמפלען, א שטעמפעל; א מאשין צו שטויסען.

stamp'-fee *n.* (סטעמפ'-פיע) שטעמפעל=געלד [אויף דאקומענטען].

stamp'-head *n.* (סטעמפ'-העד) דער שטאמפ=קאפ [א שטיק אייזען ביים ענד פון א שטויסעל=שטאמפ צו מאכען איהם שווערער].

stam'ping *n.* (סטעמ'-פינג) דאס שטעמפלען, דאס אויסדריקען מיט א שטעמפעל; דאס שטויסען מיט א שטאמפ.

stam'ping-ground *n.* (סטעמ'-פינג-גראונד) א פלאץ וואס ווערט אפט בעזוכט.

stam'ping-machine' *n.* (סטעמ'-פינג-מע-שין') א מאשין צו פארמירען זאכען אדער כלים פון הארטע מאטעריאלען, ווי מעטאל א. ד. ג.

stam'ping-mill *n.* (סטעמ'-פינג-מיל)

א מאשין צום צושטויסען ערץ [רויהע מעטאלען].

stam'ping-press *n.* (סטעמ'-פינג-פרעס) א מאשין וואס פרעסט אוים מעטאלענע כלים, ווי לעפעל, טעלער, שיסלען א. ז. וו.; א קליינער האנד=אינסטרומענט אויסצודריקען שטעמפלען אויף פאפיער.

stamp'-mill *n.* (סטעמפ'-מיל) א מאשין צו שטויסען ערץ [רויהע מעטאלען].

stamp'-note *n.* (סטעמפ'-נאוט) דער פאסיר=שיין [א פאפיער מיט'ן שטעמפעל פון פארט=בעאמטען, וואס ערלויבט איבערצופיהרען סחורות צו דער שיף צום טראנספארטירען].

stamp'-of'fice *n.* (סטעמפ'-אפ'-איס) א רעגיערונגס=קאנטאר, וואס לאזט ארוים שטעמפעל=פאפיער און נעהמט ארייַן שטעמפעל=אבצאהלונגען.

stamp out (סטעמפ אוט) אויסראטען, פערניכטען.

The general was ordered to **stamp out** the revolution by any and all means.

stanch *v., a. and n.* (סטענטש) פערהאלטען א בלוט=פלוס; מאכען צונויפציהען א וואונד, אז קיין בלוט זאל ניט פליסען; אויפהערען צו פליסען; פעסט אין פרינציפ, שטאנדהאפט, אייפריג איבערגעגעבען צו עפעס אדער אימעצען; טריי; שטארק, פעסט, קרעפטיג; אזא טויער אדער שלויז אין א טייך, דורך וועלכען עס ווערט פערהאלטען דאס פליסענדע וואסער און ווען עס קלייבט זיך אן אין יענעם ארט פיעל וואסער, לאזט מען דורך מיט'ן שטראם שיפען, וועלכע געהען דורך אויף אזא אופן איבער ניטטיעפע ערטער.

stan'cher *n.* (סטענ'-טשער) איינער אדער עפעס וואס פערהאלט דעם בלוט=פלוס פון א וואונד.

stan'chion *n. and v.* (סטענ'-שאן) אן אונטערשפארע, א שטיץ=באלקען, א שטיץ=זייל; אונטערשפארען עפעס דורך א שטיץ=באלקען.

stanch'less *a.* (סטענטש'-לעס) וואס קען ניט געשטילט אדער פערהאלטען ווערען [וועגען פליסענדען בלוט].

stanch'ly *adv.* (סטענטש'-לי) אויף א פעסטען, געזעצטען שטייגער.

stanch'ness *n.* (סטענטש'-נעס) טרייהייט, פעסטקייט, שטארקייט; אייפער; א טרייע איבערגעבענהייט צו עפעס אדער אימעצען.

stand *v. and n.* (סטענד) שטעהן, זיין אין א ווערטיקאלער אדער שטעהענדער לאגע; זיך אבשטעלען; האלטען זיך אויף עפעס; זיך אוועקשטעלען; זיך אויסהאלטען; אויסהאלטען, ביישטעהן, בלייבען עקזיסטירען; שטעהן פעסט, פערבלייבען זיכער; אננעהמען א שטעלונג אין א געוויסער פראגע; ווערען א קאנדידאט פאר א געוויסען אמט אדער ראנג; אנהאלטען, הארטנעקיג בעשטעהן אויף עפעס; זיך אבשטעלען, זיין אונענטשלאסען; זיין אין א בעזונדערער לאגע; זיך אוועקשטעלען אויף א געוויסען פלאץ; שטעהן אויף א בעשטימטען גראד אדער שטופע; שטעהן פאר אימעצען, זיין אימעצענס פארשטעהער אדער שטעלפערטרעטער; זיין אין איינקלאנג, איבעראיינשטימען, הארמאנירען; אבטרעטען צוריק, שטעלען זיך אן א זייט; זעגלען צו א געוויסען פונקט [וועגען א שיף]; שטעהן פעסט נעבען עפעס אדער אימעצען, האלטען זיך טריי, ניט אבטרעטען; אוועקשטעלען; אויסשטעהן, אריבערטראגען; אויסהאלטען; דורכגעהן; פאסען, זיין גינסטיג פאר עפעס אדער אימעצען; טראגען די אויסגאבען; אויסווארטען; דאס שטעהן, דאס אבשטעלען זיך; אן אבשטעל; א שטילשטאנד; א צושטאנד פון אונענטשיעדענהייט אדער אונענטשלאסענהייט; דאס ארט וואו איינער אדער עפעס שטעהט; א שטענדער; א בימה; אן אבטיילונג אין א שטאל פאר א פערד אדער אקס; א דערגרייכונגס=פונקט, א גראד, א שטופע; א בודע, א געשטעל, א טישעל מיט סחורות; א פלאטפארמע; דער צושטאנד פון וואקסען אויף די פעלדער [ווי פון גראז, קארן א. ז. וו.]; א גארניטור קליידער אדער וואפען; א קאסטיום; א פאס [ביער] אדער די מאס וויפיעל עס ענטהאלט א פאס.

stand about' (סטענד ע-באוט') ארומרינגלען, שטעהן ארום.

stand a chance (סטענד ע טשענס) 1. האבען א שאנס, אן אויסזיכט אדער געלעגענהייט; 2. ריזיקירען.

1. He **stands a chance** of being elected to office. 2. You **stand a chance** of catching cold.

stand affect'ed (סטענד ע-פעקט'-עד) האבען חשק, אין זינען האבען.

stand all demands' (סטענד אהל די-מענדז') ערפילען אלע פאדערונגען, טויגען.

The candidate will **stand all demands** upon his good nature.

stand aloof' (סטענד ע-לוהף') האלטען זיך פון דער ווייטען.

stand amazed' (סטענד ע-מייזד') זיין צוטומעלט, ערשטוינט אדער איבערראשט.

stan'dard *n., a. and v.* (סטענ'-דארד) א פאהן, א פלאג, א שטאנדארט; א בעשטימטע וואג אדער מאס וואס דיענט אלס אריגינאל אדער מוסטער פון אלע עקזיסטירענדע עהנליכע וואגען אדער מאסען [ווי למשל, דער אריגינעלער פונט, וואס געפינט זיך אין שאץ=קאמער פון דער רעגיערונג און דיענט אלס מוסטער צו וויסען דאס ריכטיגע געוויכט פון יעדען פונט]; אין מטבעות — די פראפארציע פון ריינעם מעטאל און ליגאטור, וואס ווערט בעשטימט דורך'ן געזעץ [ווי למשל, די גאלדענע מטבעות פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא ענטהאלטען אין זיך 22 קאראט ריינעם גאלד, ד. ה. זיי בעשטעהען פון 22 חלקים ריינעם גאלד און 2 חלקים ליגאטור]; א מאדעל, א מוסטער; די ריכטשנור, די רעגעל; א גראד, א ראנג [אין די ענגלישע עלעמענטאר=שולען]; א געשטעל; א שטיץ=באלקען, א שטיץ=זייל; א בוים אדער קוסט וואס שטעהט אליין אויף א פלאץ; אין באטאניק — דאס אויבערשטע בלעטעל פון א שמעטערלינג=בלום; א באקאל, א קעלישאק; וואס דיענט אלס מוסטער; מוסטערהאפט; שטעהענד, אויפגעשטעלט; וואס שטעהט אליין אויף'ן פרייען פעלד [וועגען א בוים]; מאכען פונקט לויט דער אנגעגעבענער פארם אדער מאס; מאכען לויט'ן מאדעל.

stan'dard-bear'er *n.* (סטענ'-דארד-בעהר'-ער) דער פאהנען=טרעגער; א קליין אפריקאניש פויגעלע פון דעם מין האניגזויגער מיט צוויי זעהר לאנגע פאהנעןעהנליכע פעדערען וואס שטארצען ארוים פון עק.

stan'dard book (סטענ'-דארד בוק) א בוך וואס ווערט אנגענומען אלס דאס בעסטע אין דעם פאך און אלס אנערקענטער אויטאריטעט.

stan'dard gold (סטענ'-דארד גאולד) גאלד פון דער ריכטיגער פראבע.

standardiza'tion *n.* (סטענ-דאר-די-זיי'-שאן) דאס צופאסען צו א געוויסען פעסט=בעשטימטען מוסטער, רעגעל אדער מאדעל.

stan'dardize *v.* (סטענ'-דאר-דאיז) נארמירען, מאכען פאר א מאס; צופאסען, צוגלייכען צו א פעסט=בעשטימטער מאס אדער נארמע.

stan'dardizer *n.* (סטענ'-דאר-דאי-זער) איינער וואס פאסט צו אדער גלייכט צו צו א געוויסער פעסט=בעשטימטער נארמע אדער מאס.

stan'dard meas'ure (סטענ'-דארד מעזש'-אור) די נארמאל=מאס, א פעסטבעשטימטע מאס, צו וועלכער אלע מאסען פון דעמזעלבען מין ווערען צוגעגליכען.

stan'dard of life (סטענ'-דארד אוו לאיף) די נארמע פון לעבענס=פיהרונג אדער לעבענס=בעדירפניסע.

stan'dard price (סטענ'-דארד פראיס) דער נארמאל=פרייז [פון א סחורה].

stan'dard sil'ver (סטענ'-דארד סיל'-ווער) זילבער פון דער ריכטיגער פראבע.

stan'dard stars (סטענ'-דארד סטארז) די שטערען, וועמעס לאגע און בעוועגונג איז גוט בעוואוסט און דעריבער רעכענט מען אוים די לאגע און די בעוועגונג פון אנדערע שטערען בנוגע צו דיעזע.

stan'dard text (סטענ'-דארד טעקסט) אן אנגענומענער טעקסט [ווי פון דער ביבעל], וואס מען קען זיך אויף איהם פערלאזען.

stan'dard time (סטענ'-דארד טאים) די בעשטימטע צייטרעכנונג וואס איז אנגענומען געווארען אין אלע טיילען פון א לאנד אדער געגענד [כאטש אין דער ווירקליכקייט קען זיך פאלקאם ניט שטימען די צייטרעכנונג אפילו פון צוויי נאהענטע שטעדט].

stan'dard weight (סטענ'-דארד הוויים) די נארמאל=וואג.

stand aside' (סטענד ע-סאיד') שטעלען זיך אן א זייט; אויסמיידען.

stand assured' (סטענד ע-שוהרד') זיין איבערצייגט, זיין זיכער.

stand at a stay (סטענד עט ע סטיי) ז. *stand at bay*

stand at bay (סטענד עט ביי) בלייבען שטעהן, ניט קענען ווייטער געהן, זיין ניט ענטשלאסען.

stand at is'sue (סטענד עט איש'-או) זיין אין שטרייט איבער עפעס.

stand away' (סטענד ע-הוויי') שטעלען זיך אין א זייט; זיך אבקעהרען; ניט דערביי זיין.

stand back (סטענד בעק) אבטרעטען צוריק.

stand behind' the cur'tain (סטענד בי-האינד' טהי קויר'-טען) זיך אונטערהערען.

stand between' (סטענד בי-טהוויען') שטעהן צווישען, אינמיטען; סטארען זיך צו מאכען א פשרה; שטעהן אין וועג.

stand by (סטענד באי) 1. שטעהן דאנעבען; זיין דערביי; 2. שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט, העלפען, פערטיידיגען, אונטערשטיצען אימעצען; 3. זיך פעסט האלטען, נאכקומען [ווי א קאנטראקט, פערשפרעכען א. ז. וו.]; 4. זיין

גרייט צו טהאן עפעס, שטעהן גרייט, זיין צו דער האנד.

1. I can't stand by and simply watch the game. 2. I shall stand by my friend in his hour of need. 3. I stand by my promise.

stand'by *n.* (סטענד'-באי) אן אנהענגער, א בעגלייטער, איינער וואס שטיצט אדער העלפט; דאס וואס איז צו דער האנד, עפעס אויף וואס מען קען רעכנען.

stan'der *n.* (סטענ'-דער) דער שטעהענדער, איינער אדער עפעס וואס שטעהט; איינער וואס שטעהט אויף דער וואך [ביי גנבים].

stan'der-by' *n.* (סטענ'-דער-באי') א צושויער, איינער וואס שטעהט דערביי.

stand fair for (סטענד פעהר פאר) האבען גוטע אויסזיכטען אויף עפעס.

stand fire (סטענד פאיר) אויסהאלטען א הארמאטען-שיסעריי; אויסהאלטען אן אטאקע.

stand first (סטענד פוירסט) שטעהן אויבענאן, זיין דער ערשטער.

stand for (סטענד פאר) 1. שטרעבען צו עפעס; 2. זיין אויף אימעצענס צד, פערטיידיגען; 3. פערנעהמען יענעמס פלאץ; 4. בעדייטען; 5. בעוועגען זיך [אין א געוויסער ריכטונג].

1. Our party stands for progress. 2. I stand for my race.

stand from (סטענד פראם) ארויסטרעטען פון א געוויסען פונקט [ווענען א שיף].

stand from un'der (סטענד פראם אנ'-דער) אונטערשטעלען זיך, ניט לאזען עפעס אראבפאלען; זיך ארויסדרעהען פון אן אונאנגענעהמער לאגע.

stand ga'ping (סטענד גיי'-פינג) אנשטעלען מויל און אויערען, שטעהן פערגאפט.

stand good (סטענד גוד) זיין זיכער, גוט זיין, גילטען.

His word stands good to me for any amount.

stand high (סטענד האי) זיין/אנגעזעהן; אין דרוקעריי — זיין העכער ווי געוועהנליך [ווענען אנגעזעצטער דרוקשריפט אדער גראווירונג].

stand in (סטענד אין) 1. קאסטען; 2. זיין פערבונדען מיט אימעצען, מאכען יד-אחת; 3. זיך ריכטען צו א געוויסען פונקט [ווענען א שיף].

2. The policeman was found to stand in with the burglars.

stand in anoth'er's shoes (סטענד אין ענ-אטה'-ערז שוהז) זיין אין יענעמס לאגע.

stand in cure (סטענד אין קיור) זיין קורירבאר [ווענען א קראנקהייט].

stand in defence' (סטענד אין די-פענס') פערטיידיגען, אונטערשטיצען [א מענשען אדער זאך].

Who will stand in defence of a despised cause?

stand in doubt of (סטענד אין דאוט אוו) צווייפלען אין עפעס.

stand in fear of (סטענד אין פיער אוו) שרעקען זיך פאר עפעס.

stan'ding *n. and a.* (סטענ'-דינג) דאס שטעהן, דער שטאנד; דער דויער פון עפעס; א שטעלע, א פאזיציאן; א ראנג, א שטופע, א העכערע מדרגה; שטעהענד, אין א שטעהענדער לאגע, פערפענדיקולאר; אונבעוועגליך [ווענען וואסער], וואס ריהרט זיך ניט, איינגעזעצט, שטענדיג, דויערענד.

stan'ding ar'my (סטענ'-דינג אר'-מי) די שטענדיגע ארמעע [די ארמעע וואס די רעגיערונג האלט אויף די גאנצע צייט אין לאנד אין דער צייט פון שלום].

stan'ding commit'tee (סטענ'-דינג קא-מיט'-אי) א שטענדיגע קאמיטע אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט אדער אין א פעראיין, וועלכע פיהרט אויס א ספעציעלען טייל פון דער ארבייט.

stan'ding corn (סטענ'-דינג קאהרן) ניט געשניטענער קארן, קארן אין פעלד.

stan'ding-ground *n.* (סטענ'-דינג-גראונד) דער באדען אונטער די פיס; דער טהעטיגקייטס-געביעט; דער גרונד-פרינציפ; דער שטאנדפונקט.

stan'ding jib (סטענ'-דינג דזשיב) דער גרויסער קליוווער [איינע פון די זעגלען אויף א שיף].

stan'ding jump (סטענ'-דינג דזשאמפ) א שפרונג גלייך פון ארט [ניט פאנאנדערזאגענדיג זיך פריהער].

stan'ding or'ders (סטענ'-דינג אהר'-דערז) די תקנות און רעגלאמענטען, וואס ווערען אויסגעארבייט פון א געזעצגעבערישער קערפערשאפט [ווי א פארלאמענט] צו איהרע זיצונגען און געשעפטספיהרונג.

stan'ding-point *n.* (סטענ'-דינג-פאינט) א שטאנדפונקט.

stan'ding-room *n.* (סטענ'-דינג-רוהם) שטעה-פלאץ, פלאץ וואס איז גענוג נור צום שטעהן [ווי אין א טעאטער].

stand in hope (סטענד אין האופ) האפען.

stand in loss (סטענד אין לאהס) זיין אין געפאהר צו פערלירען עפעס.

stand in one's own defence' (סטענד אין הוואנז און די-פענס') זיך אליין פערטיידיגען.

stand in one's own light (סטענד אין הוואנז און לאיט) זיך אליין שטעהן אין וועג, שטערען זיך אליין.

stand in request' (סטענד אין רי-קהוועסט') זיין אין נאכפראגע, ווערען שטארק פערלאנגט [ווענען א סחורה, אן ארטיקעל].

stand in stead (סטענד אין סטעד) דיענען אנשטאט, פערנעהמען דעם פלאץ; בעהילפיג זיין, ניצליך זיין.

stand in the gap (סטענד אין טהי געפ) אויסשטעלען זיך צו פערטיידיגען עפעס; מאכען זיך גרייט צו נעגענשטעהן א געפאהר.

stand in the gate (סטענד אין טהי גייט) שטעלען זיך אין א גינסטיגער לאגע; שטעלען זיך אין א פערטיידיגונגס-פאזיציאן.

stand in the way (סטענד אין טהי הוויי) שטעהן אין וועג, שטערען.

stan'dish *n.* (סטענ'-דיש) א טינטער; א שרייב-געצייג.

stand low (סטענד לאו) אין דרוקעריי — זיין קירצער איידער די געפאדערטע הויך [ווענען אנגעזעצטער דרוקשריפט].

stand neu'ter (סטענד ניו'-טער) זיין נייטראל.

stand of arms (סטענד אוו ארמז) די אמוניציע [די ביקס, מונדיר, פאטראנען און אלע סאלדאטסקע מכשירים צוזאמענגענומען].

stand of col'ors (סטענד אוו קאל'-ארז) די פאהן.

stand off (סטענד אף); 1. אויסווייכען פון דערווייטענס שטעהן, זיך האלטען פון דערווייטענס; אבטרעטען, ניט דערנעהנטערען זיך; 2. אבשטעהן [פון א זאך], זיך אבזאגען, ניט וועלען; ארויסטרעטען בולט.

1. Bad business compelled him to stand off his creditors.

stand'-off *n. and a.* (סטענד'-אף) א צוריקהאלטונג, א געגענווירקונג; צוריקהאלטענד, אבשטויסענד, געגענווירקענד.

stand off and on (סטענד אף ענד אן) כסדר דערווייטערען זיך פון ברעג און דערנעהנטערען זיך צוריק [ווענען א שיף].

stand off from (סטענד אף פראם) זיך דערווייטערען פון ברעג אדער ארט [ווענען א שיף].

The ship stood off from the shore.

stand'-off'ish *a.* (סטענד'-אף'-איש) צוריקהאלטענד, אבשטויסענד, געגענווירקענד.

stand'-off'ishness *n.* (סטענד'-אף'-איש-נעס) דאס דערווייטערען, דאס האלטען אימעצען אדער עפעס פון דערווייטענס; ניט-צוגעלאזענקייט.

stand on (סטענד אן) *stand upon* .ז

stand on com'pliment (סטענד אן קאמ'-פלי-מענט) האלטען זיך מיט צערעמאניע.

stand one's ground (סטענד הוואנז גראונד) שטעהן פעסט, ניט אונטערגעבען זיך.

stand on scru'ple (סטענד אן סקרו'-פל) האלטען זיך צופיעל מיט צערעמאניע; זיין צופיעל פארמאליסטיש, צו שטארק מקפיד זיין.

stand out (סטענד אוט) ארויסטרעטען בולט, ארויסשטארטשען; אויסשטעהן, אויסהאלטען ביז'ן סוף; ניט אונטערגעבען זיך; בלייבען פעסט; בעשטעהן אויף עפעס.

stand out of sight! (סטענד אוט אוו סאיט) אוועק פון די אויגען!

stand out of the way (סטענד אוט אוו טהי הוויי) שטעהן אין א זייט; זיך האלטען אין א זייט, זיך דערווייטערען פון עפעס.

stand o'ver (סטענד או'-ווער) בלייבען אבגעלעגט.

stand pad (סטענד פעד) שטעהן ביי דער זייט פון וועג און בעטען נדבות.

stand pat (סטענד פעט) שטרענג האלטען זיך אן די עקזיסטירענדע פרינציפען און מעטאדען פון א פאליטישער פארטיי; ניט דערלאזען קיינע אומענדערונגען און רעפארמען.

stand'-pat'ter *n.* (סטענד'-פעט'-ער) א קאנסערוואטאר, איינער וואס דערלאזט ניט קיינע אומענדערונגען און רעפארמען אין דער פאליטיק פון לאנד אדער פון א פארטיי.

stand'-pat'tism *n.* (סטענד'-פעט'-איזם) קאנסערוואטיזם אין פאליטיק, דאס ניט דערלאזען קיינע רעפארמען אין דער פאליטיק פון לאנד אדער פון א פארטיי.

stand'-pipe *n.* (סטענד'-פאיפ) א ווערטיקאלער רעהר אין א ברונען אדער רעזערוואואר, וואו דאס וואסער ווערט געטריעבען ארויף דורך מעכאנישען דרוק; א וואסער-טהורם.

stand'point *n.* (סטענד'-פאינט) א שטאנדפונקט [דער פונקט אדער די זייט, פון וועלכער עס ווערט בעטראכט א געגענשטאנד אדער א פראגע].

stand'-rest *n.* (סטענד'-רעסט) א הויכער שטוהל, ביי וועלכען דער זיץ איז משופע'דיג אנגעבויגען, אזוי, אז דער זי-

צענדער געפינט זיך כמעט אין א שטע-
הענדער לאגע.

stand shil'ly-shal'ly (סטענד שיל-אי-שעל'-אי) זיך וואקלען, זיין ניט ענט-שלאסען.

stand shot (סטענד שאט) צאהלען די קאסטען, טראגען די אויסגאבען.

stand still (סטענד סטיל) בלייבען שטעהן, ניט געהן.

The clock stands still.

stand'still *n.* and *a.* (סטענד'-סטיל) א שטילשטאנד; אן אבהאלט; א פויזע; שטיל-שטעהענד, אבגעשטעלט.

stand the loss (סטענד טהי לאהס) לייי-דען דעם היזק, נעהמען אויף זיך דעם היזק.

stand the rack'et (סטענד טהי רעק'-עט) אויסהאלטען; אנהאלטען ניט קו-קענדיג אויף קיין זאך.

stand the test (סטענד טהי טעסט) אויסהאלטען די פראבע.

stand to (סטענד טו) זיך א נעהם טהאן מיט חשק צו עפעס; ביישטעהן, אונטער-שטיצען, העלפען; בעשטעהן, ניט נאכ-געבען, פעסטשטעהן פאר עפעס; אויס-שטעהן עפעס, אויסווארטען; זיך האלטען פעסט אן עפעס.

stand togeth'er (סטענד טו-געטה'-ער) שטעהן צוזאמען, זיין נעבענאנאנד; זיין איינפערשטאנען מיט אימעצען.

stand to it (סטענד טו איט) האלטען זיך ביי דאס זייניגע; זיך פעסטהאלטען [אין א מיינונג]; אויסהאלטען.

stand to rea'son (סטענד טו ריזען) זיין לאגיש, זיך לאזען הערען, זיך לעגען אויף'ן שכל.

It stands to reason that a business can not be carried on indefinitely at a loss.

stand to sea (סטענד טו סיא) זיך דער-ווייטערען פון ברעג, לאזען זיך אין ים אריין [וועגען א שיף].

stand to the loss (סטענד טו טהי לאהס) גאראנטירען פאר'ן היזק, טראגען דעם היזק.

stand treat (סטענד טריעט) טראקטי-רען, פונדעווען, מכבד זיין, צאהלען פאר א צווייטענס אונטערהאלטונג.

Let me stand the treat.

stand tri'al (סטענד טראי'-על) שטעהן פאר'ן ריכטער; אויסהאלטען די פראבע.

stand un'der (סטענד אנ'-דער) טרא-גען אויף זיך די לאסט פון עפעס.

The store stands under very heavy overhead charges.

stand'-up *a.* (סטענד'-אפ) שטעהענדיג, אויפגעשטעלט.

stand up (סטענד אפ) אויפהויבען זיך [פון שטוהל], שטעלען זיך.

stand up against' (סטענד אפ ע-גענסט') בעקעמפפען עפעס, רעוואלטירען; נעבען א ווידערשטאנד.

stand'-up fight (סטענד'-אפ פאיט) אין באקסער-קאמפף — אן אויפריכטיגער וועט-קאמפף [ווען ביידע קעמפפער פער-האלטען זיך עהרליך, אהן פאלשקייטען און שפיצלעך איינער צום אנדערען].

stand up for (סטענד אפ פאר) פערטיי-דיגען עפעס; שטעהן פאר עפעס.

stand upon' (סטענד א-פאן') פערלא-זען זיך אויף עפעס; טרויען; ווענדען זיך אן עפעס, זיין אבהענגיג פון עפעס; הא-בען א שייכות צו עפעס; נוגע זיין אדער בעלאנגען צו אימעצען; זיך סומך זיין [ווי אויף אן אויטאריטעט]; מאכען א גרויסען ווערט פון עפעס, זיך גדל'ענען מיט עפעס.

stand upon' a tri'fle (סטענד א-פאן' ע טראיפל) זיך רייסען איבער א קלייניג-קייט.

stand upon' points (סטענד א-פאן' פאינטס) זיין צו פינקטליך, צו שטארק מדקדק זיין.

stand up to (סטענד אפ טו) זיך שטע-לען אנטקעגען.

stand up with (סטענד אפ הוויטה) 1. שטעלען זיך טאנצען מיט איינעם; 2. זיין אן אונטערפיהרער אויף איינעמס חתונה.

2. I stood up with him at his wedding.

stand with (סטענד הוויטה) שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט; איבעראיינשטי-מען מיט עפעס, זיין אין הארמאניע, ענט-שפרעכען.

stand within' (סטענד הוויטה-אין') שטעהן אינוועניג.

stand without' (סטענד הוויטה-אוט') שטעהן דרויסען.

stang *n.* and *v.* (סטענג) א האלץ-שטאנג; א מעסט-שטאק צו מעסטען לאנד; מאכען אימעצען רייטען אויף א שטאנג; איינ-שטעכען; שטעכען [ווי מיט א נאדעל], שמערצליך שטעכען; פעראורזאכען א שארפען, פלעצליכען שמערץ, פעראורזא-כען א שטעכענדען שמערץ.

stan'hope *n.* (סטענ'-האופ) א לייכטער אפענער איין-זיציגער וואגען מייסטענס אויף צוויי רעדער.

stan'iel *n.* (סטענ'-יעל) דער טורמפאלק [אזא פויגעל].

stan'nary *n.* and *a.* (סטענ'-ע-רי) א ציין-מינע, א ציין-גרוב; א געגענד וואו עס זיינען פאראן ציין-גרובען; וואס איז שייך צו ציין, צו ציין-גרובען אדער צו דער ציין-אינדוסטריע.

stan'nary court (סטענ'-ע-רי קאורט) א רעגירונגס-אנשטאלט אמאל אין ענג-לאנד, וואס אין איהר רשות זיינען גע-שטאנען אלע ציין-גרובען און די ציין-אינ-דוסטריע.

stan'nel *n.* (סטענ'-על) ז. *staniel*

stan'nery *n.* and *a.* (סטענ'-ער-אי) ז. *stannary*

stan'nic *a.* (סטענ'-איק) וואס איז שייך צו ציין, וואס בעשטעהט פון ציין, וואס ווערט גענומען פון ציין.

stan'nic ac'id (סטענ'-איק עס'-איד) ציין-זויערע [א כעמישע פערבינדונג פון ציין מיט זויער-שטאף און וואסער-שטאף].

stannif'erous *a.* (סטע-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט ציין, וואס גיט ארויס ציין.

stan'nine *n.* (סטענ'-אין) ציין-קיעז [אזא ברעקעלדיגער, שטאהל-גרויער, גע-מישטער ערץ וואס בעשטעהט פון ציין, קופער און אייזען].

stan'nite *n.* (סטענ'-איט) ז. *stannine*

stan'notype *n.* (סטענ'-א-טאיפ) אין פאטאגראפיע — א בילד וואס איז ארונ-טערגענומען אויף א צינענער פלאטע.

stan'nous *a.* (סטענ'-אס) פון ציין, וואס האט אין זיך ציין.

stan'num *n.* (סטענ'-אם) ציין.

stan'nyel *n.* (סטענ'-יעל) ז. *staniel*

stan'za *n.* (סטענ'-זא) אן אבטיילונג אין א געביידע; א צימער, א קאמער; א סטאנזע אדער סטראפע פון א געדיכט [א רייהע שורות פון א געדיכט אויסגע-שטעלט אין א געוויסער ארדנונג לויט זייער לענג, ריטם אדער מעטער].

stanza'ic *a.* (סטענ-זיי'-איק) וואס בע-שטעהט פון סטאנזען אדער סטראפען [וועגען א געדיכט]. ז. *stanza*

sta'pes *n.* (סטיי'-פיז) — אין אנאטאמיע — דער אינערליכסטער פון די דריי ביינדע-לעך אין דער פויק-הויט פון אויער.

staph'yline *a.* (סטעפ'-אי-לין) טרוי-בען-פערמיג, ווי א בינטעל טרויבען.

staphyli'tis *n.* (סטעפ-אי-לאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דעם צינגעלע אין שלונד.

staph'ylotome *n.* (סטעפ'-אי-לא-טאם) אין כירורגיע — א מעסער צו שניידען דאס צינגעלע פון שלונד.

staphylot'omy *n.* (סטעפ-אי-לאט'-א-מי) אין כירורגיע — דאס אבשניידען דאס צינגעלע פון שלונד.

sta'ple *n.*, *a.* and *v.* (סטייפל) א הויפט-פראדוקט, א הויפט-סחורה, א הויפט-האנדעלס-ארטיקעל; א הויפט פראדוק-ציאנס-צווייג [פון א לאנד אדער פון א שטאדט]; א הויפט-פונקט; א הויפט-עלעמענט; א הויפט-זאך; א הויפט-ארט; א מארק-שטאדט; א יאריד, א מארק; רויה-מאטעריאל; די פעדים אדער פאזע-רען פון וואל אדער בוימוואל לויט וועל-כע מען בעשטימט די גוטסקייט פון דער סחורה; א קאמערציעלער מאנאפאל, וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען דורך דער קעניגליכער מאכט צו סוחרים; א קלאמער, האקען אדער קרוק מיט צוויי שפיצען; דער אויסשניט אין וועלכען עס קומט אריין דאס צינגעל פון א שלאס ביים פערשליסען; איינגעשטעלט, בעשטימט, הויפט; וואס עס ווערט בעשטענדיג פרא-דוצירט און פערקויפט; וואס איז א הויפט-סחורה; קאמערציעל איינגעפונדע-וועט; וואס קען פערקויפט ווערען אויף'ן מארק; זארטירען נאך דער לענג פון די פעדים אדער פאזערען [ווי וואל אדער בוימוואל].

sta'ple-house *n.* (סטיי'פל-האוס) א הויפט-סקלאד, א הויפט-לאגער [פון סחורות].

sta'ple of land (סטייפל אוו לענד) די אייגענטימליכע אייגענשאפטען פון לאנד.

sta'ple priv'ilege (סטייפל פריוו'-אי-לעדזש) ז. *staple-right*

sta'pler *n.* (סטיי'-פלער) א וואל-זארטי-רער; א סוחר, וואס האט געהאט א חלק אין א קאמערציעלען מאנאפאל וואס פלעגט אמאל געגעבען ווערען דורך דער קעניגליכער מאכט צו א פעראיין פון סוחרים.

sta'ple-right *n.* (סטיי'פל-ראיט) דאס רעכט פון די מוניציפאליטעטען [שטאדט-פערוואלטונגען] אין האלאנד און שפע-טער אין דעם שטאאט ניו יארק [אמעריקא] צו צווינגען די דורכגעהענדע שי-פען, אז זיי זאלען זיך אבשטעלען און פערקויפען זייערע סחורות אויף די מערק פון שטאדט אדער זיי זאלען צאהלען א געוויסען אבצאהל.

sta'ple town (סטייפל טאון) א גרויסע האנדעלס-שטאדט.

star *n.* and *v.* (סטאר) א שטערן; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שטערן; א ווייסער פלעק אויף דעם שטערן פון א חיה אדער בהמה; א שטערן-פיש; א שטערן-צייכען [אין דרוק אדער שריפט *]; א מענש מיט גלענצענדע פע-היגקייטען אדער אייגענשאפטען; א בע-ריהמטהייט; דער הויפט-אקטיאר אדער די הויפט-אקטריסע אין א טעאטער אדער אפערא; א שטר [א וועקסעל, א האנ-דעלס-דאקומענט, א פערקויפס-פאפיער א.ד..ג. אמאל ביי אידען]; בעצייהען אדער בעזעצען מיט שטערן; בעצייכענען מיט

א שטערענדעל [אין דרוק אדער שריפט]; בעציערען מיט שטערן; פערוואנדלען אין א שטערן; שיינען אדער גלענצען ווי א שטערן; זיין פראמינענט, אריבערשיינען אלע אנדערע, פיגורירען אלס דער גלענצענדסטער אקטיאר אין טעאטער, שפּיעלען די ראָלע פון פראמינענטעסטען אקטיאר.

star a glaze (סטאר ע גלייז) ארויס־שניידען א שויב פון א פענסטער [אין גנבים־שפּראך].

star'-an'imal *n.* (סטאר'-ענ'-אי-מעל) א שטראהל־פיש, א שטערן־פיש.

star'-an'ise *n.* (סטאר'-ענ'-איס) דער שטערנ־אניס [אן אראמאטישע כינעזישע פרוכט וואס וואקסט אויף א קליינעם בוימעל. ווען די פרוכט ווערט דורכגעשניטען פאר קווער אין מיטען, ערשיינט איהר זוימען־קאפּסעל אין דער פארם פון אן אכט־עקיגען שטערן].

Star-apple

star'-ap'ple *n.* (סטאר'-עפּ'ל) דער שטערן־עפּעל [אזא אנגענעהמע עסבארע פרוכט אין וועסט־אינדיען, וואס ווען זי ווערט דורכגעשניטען פאר קווער אין מיטען ערשיינט איהר זוימען־קאפּסעל אין דער פארם פון א שטערן].

star'beam *n.* (סטאר'-ביעם) א שטראהל פון א שטערן.

star'-blas'ting *n.* (סטאר'-בלעס'-טינג) די שעדליכע ווירקונג פון די שטערן.

star'blind *a.* (סטאר'-בלאינד) וואס זעהט שלעכט, האלב בלינד.

star'board *n., a., adv. and v.* (סטאר'-באורד) די רעכטע זייט פון א שיף [פון שטייער]; וואס איז אויף דער רעכטער זייט פון א שיף; רעכטס, אויף דער רעכטער זייט פון א שיף; אוועקשטעלען אדער אוימקירעווען צו דער רעכטער זייט פון דער שיף.

star'bright *a.* (סטאר'-בראיט) בריליאנט, גלענצענד ווי א שטערן.

star'-buz'zard *n.* (סטאר'-באז'-ארד) דער שטערן־בוסארד [אזא אמעריקאנער פאלק־עהנליכער פויגעל].

starch *n., a. and v.* (סטארטש) קראכמאל, שטערקעל; שטייפקייט, אנגעצויגענקייט, געצוואונגענקייט, אנגעבלאזענקייט; שטייף, פעדאנטיש, פינקטליך; קראכמאלען, שטייף מאכען דורך קראכמאל.

Star'-cham'ber *n.* (סטאר'-טשיימ'-בער) די שטערן־קאמער [א געהיימעס קרימינאל־געריכט אמאל אין וועסטמינסטער אין לאנדאן, ענגלאנד].

star'-cham'ber *n.* (סטאר'-טשיימ'-בער) א געהיימעס געריכט.

starched *a.* (סטארטשט) געקראכמאלט; שטייף [ווי אנגעקראכמאלט]; פעדאנטיש, געצוואונגען, אנגעבלאזען.

starch'edly *adv.* (סטארטש'-עד-לי) שטייף [ווי געקראכמאלט].

starch'edness *n.* (סטארטש'-עד-נעס) שטייפקייט; געצוואונגענקייט, אנגעצויגענקייט; פעדאנטעריע.

starch'er *n.* (סטארטש'-ער) איינער וואס קראכמאלט.

starch'iness *n.* (סטארטש'-אי-נעס) קראכמאלדיגקייט.

starch'ly *adv.* (סטארטש'-לי) שטייף; געצוואונגען; פארמעל, פארמאליסטיש.

starch'ness *n.* (סטארטש'-נעס) שטייפקייט, געצוואונגענקייט, אנגעצויגענקייט; פארמעלקייט, פעדאנטיזם.

starch'-sug'ar *n.* (סטארטש'-שוג'-אר) קראכמאל־צוקער.

starch'y *a.* (סטארטש'-אי) אנגעקראכמאלט, שטייף; קראכמאלדיג; פארמעל, פעדאנטיש, געצוואונגען, אנגעצויגען, אנגעבלאזען.

star'-clus'ter *n.* (סטאר'-קלאס'-טער) א שטערן־גרופּע.

star'-crossed *a.* (סטאר'-קראהסט) שלים־מזל'דיג.

star'-di'amond *n.* (סטאר'-דאי'-ע-מאנד) א דימענט וואס שטעלט מיט זיך פאר א קליינע גרופּע פון שטערן.

stare *v. and n.* (סטעהר) אויסשטעלען גרויסע אויגען [ווי פון ערשטוינונג, שרעק אדער פערוואונדערונג], קוקען פערגאפט, אויסגלאצען די אויגען; שטעהן דיבאם, שטעהן קאפּויער [וועגען די האר]; זיך ווארפען אין די אויגען [ווי עטוואס אונגעוועהנליכעס]; שטרענג אנקוקען, אויסשטעלען אויף אימעצען די אויגען; ווערקען מיט א שטרענגען קוק; דאס אויסשטעלען די אויגען; א שטרענגער קוק מיט אויסגעשטעלטע אויגען; דער שטאר [אזא פויגעל. ז. *starling*].

stare in the face (סטעהר אין טהי פייס) 1. שטעהן פאר די אויגען; 2. זיך ווארפען אין די אויגען.

1. Death stares him in the face.

stare one out of his wits (סטעהר וואן אוט אוו היז ווויטס) צומישען אדער צוטומלען אימעצען דורך אויסשטעלען אויף איהם די אויגען.

star'er *n.* (סטעהר'-ער) איינער וואס קוקט מיט אויסגעשטארצטע אויגען, איינער וואס קוקט פערגאפט אדער מיט ערשטוינונג.

star'fish *n.* (סטאר'-פיש) דער שטערן־פיש, דער ים־שטערן [אזא ים־בעשעפּעניש וואס האט דעם אויסזעהן פון א שטערן].

Starfish

star'-flow'er *n.* (סטאר'-פלאו'-ער) די שטערן־בלום [אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען שטערנפערמיגע בלומען].

star'-gaze *v.* (סטאר'-גייז) קוקען אויף די שטערן, מאכען אסטראנאמישע אדער אסטראלאגישע אונטערזוכונגען.

star'-ga'zer *n.* (סטאר'-גיי'-זער) א שטערן־זעהער, אן אסטראלאג; אזא פיש וואס זיינע אויגען זיינען ניט פון די זייטען פון קאפּ נאר פון אויבען [ווי זיי וואלטען קוקען צו די שטערן].

star'-ga'zing *n. and a.* (סטאר'-גיי'-זינג) שטערנזעהעריי, אסטראלאגיע, אסטראנאמיע; וואס קוקט אויף די שטערן, שטודירענדיג די שטערן.

star'-grass *n.* (סטאר'-גרעס) דאס שטערן־גראז [אזא גראז־עהנליכע פלאנצע מיט שטערנפערמיגע בלומען].

star'-hy'acinth *n.* (סטאר'-האי'-ע-סינטה) דער שטערן־היאצינט [אזא גארטען־בלום מיט אינדיגא־בלויע בלומען־בלעטליך].

star'ing *a.* (סטעהר'-אינג) אויסשטעלענדיג אדער אויסגלאצענדיג די אויגען; אויסגעגלאצט; וואס ווארפט זיך אין די אויגען, וואס שטעכט די אויגען; וואס איז שטארק אויפפאלענד; שטעלענדיג זיך דיבאם אדער קאפּויער [ווי האר].

star'ingly *adv.* (סטעהר'-אינג-לי) מיט אויסגעשטעלטע אויגען, מיט א פערגאפטען בליק.

stark *a., adv. and v.* (סטארק) שטארק, קרעפטיג; שטייף אדער שטאר [ווי טויט]; נאקעט; איינגעפשארט, איינגעעקשנ'ט; אינגאנצען, דורך און דורך, גאר, גענצליך, פאלשטענדיג; שטייף אדער שטאר מאכען [ווי טויט].

stark blind (סטארק בלאינד) שטאק בלינד, בלינד ווי די נאכט.

star'ken *v.* (סטארקן) מאכען אונבויגזאם, שטייף מאכען.

stark fool (סטארק פוהל) אן אבגעריסענער נאר, א גרויסער טפּש.

stark'ly *adv.* (סטארק'-לי) שטייף; פעסט, שטארק.

stark'-na'ked *a.* (סטארק'-ניי'-קעד) מוטער־נאקעט, פאלשטענדיג נאקעט.

stark'ness *n.* (סטארק'-נעס) שטייפקייט, פערשטארטקייט; קרעפטיגקייט, שטארקייט.

star'less *a.* (סטאר'-לעס) שטערנלאז, אהן שטערן.

star'let *n.* (סטאר'-לעט) א קליין שטערנדעל.

star'light *n. and a.* (סטאר'-לאיט) דאס ליכט פון די שטערן; א שוואכעס אדער דונקעלעס ליכט; בעלויכטען פון די שטערן.

star'like *a.* (סטאר'-לאיק) עהנליך צו א שטערן, ווי א שטערן; שטראהלענד, גלענצענד.

star'ling *n.* (סטאר'-לינג) דער שטאר [אזא שפּערלינג־עהנליכער פויגעל. ז. איל.]; אזא הויז־טויב וואס איז עהנליך צו א שטאר; אזא אבצאמונג ביי אדער אין א וואסער פון גדיכט־אריינגעשלאגענע פאליעס [קלעצער], ווען מען דארף דארט עטוואס בויען; איינע פון די פאליעס וואס ווערט געברויכט פאר אזא אבצאמונג.

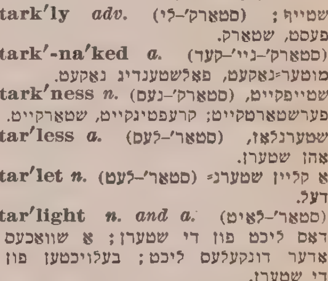

Starling

star'lit *a.* (סטאר'-ליט) בעלויכטעט פון די שטערן.

star'-liz'ard *n.* (סטאר'-ליז'-ארד) א שטערן-עקדעש [אזא עקדעש אדער יאשטשערקע וועלכע איז בעדעקט מיט שטערן-עהנליכע פלעקען].

star'-of-Beth'lehem *n.* (סטאר'-אוו-בעטה'-לי-עם) אזא פלאנצע מיט ווייסע שטערן-עהנליכע בלומען.

star of the day (סטאר אוו טהי דיי) דער העלד פון טאג.

star'ost *n.* (סטער'-אסט) א סטאראסטע [דער הויפט פון א רוסישען דארף וואס ווערט געוועהלט פון דער ארטיגער בעפעלקערונג]; א וויכטיגער פוילישער פריץ אמאל אין פוילישען קעניגרייך וואס האט געקראגען א קרוין-גוט פון דער קעניגליכער רעגיערונג און איז דערפאר געווען פערפליכטעט צו צאהלען א פיערטעל פון דער איינגאהמע אויסצוהאלטען די קעניגליכע ארמעע.

star'osty *n.* (סטער'-אס-טי) א קרוין-גוט פון א פוילישען פריץ אמאל אין פוילישען קעניגרייך. ז. *starost*.

star'-proof *a.* (סטאר'-פרוהף) אוגדורכדרינגליך פאר שטערן-ליכט, וואס לאזט ניט דורך קיין שטערן-ליכט.

starred *a.* (סטארד) פערציערט מיט שטערן; אונטער דעם מזל [א גוטען אדער שלעכטען] פון א שטערן; צובראכען אדער צופלאצט אזוי, דאס שטראהלען געהען ארויס פון א צענטראל-פונקט [ווי א צובראכענע שויב אדער שפיעגעל]; בעצייכענט מיט א שטערנדעל [אין דרוק אדער שריפט].

star'riness *n.* (סטאר'-אי-נעס) דאס זיין שטערנדיג.

star'ry *a.* (סטאר'-אי) בעזייהט אדער בעציערט מיט שטערן; שטערנדיג; שטראהלענד, שיינענד; וואס שיינט ווי א שטערן.

stars and bars (סטארז ענד בארז) די פאהן פון די קאנפעדערירטע שטאאטען [די זיד-שטאאטען, וועלכע האבען זיך געהאט אבגעריסען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. די פאהן איז בעשטאנען פון צוויי ברייטע רויטע שטרייפען, אבגעטיילט דורך א ווייסען שטרייף, און פון א צאהל שטערען, וואס איז געווען גלייך צו דער צאהל שטאאטען, וועלכע האבען צוזאמענגעשטעלט די קאנפעדעראציאן].

stars and stripes (סטארז ענד סטראיפס) די נאציאנאלע פאהן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וועלכע איז בעדעקט מיט שטרייפען און שטערען. די שטרייפען, 13 אין צאהל, בעדייטען די 13 קאלאניעס, וועלכע האבען צוערשט געבילדעט די פעראייניגטע שטאאטען; די שטערן, איצט 49 אין צאהל, בעדייטען די איצטיגע שטאאטען, וועלכע בילדען די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]

star'-shaped *a.* (סטאר'-שייפט) שטערנפערמיג.

star'-span'gled *a.* (סטאר'-ספענ'גלד) בעזייהט מיט שטערן.

star'-span'gled ban'ner (סטאר'-ספענ'גלד בענ'-ער) די נאציאנאלע פאהן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [וועלכע איז בעזייהט מיט שטערן].

star'-spot'ted *a.* (סטאר'-ספאט'-עד) בעשפרענקעלט מיט שטערן.

star'-stone *n.* (סטאר'-סטאון) דער שטערן-זאפיר [אזא עדעלשטיין].

start *v.* and *n.* (סטארט) אנפאנגען, אנהויבען; זיך א נעהם טהאן; זיך א ריהר טהאן; זיך א טרייסעל טהאן; זיך אנפאנגען שאקלען, לויז ווערען; זיך א לאז טהאן, זיך א כאפ טהאן, זיך א ווארף טהאן; זיך לאזען אין וועג; אויפשפרינגען, א שפרונג טהאן; ענטשטעהן, בעוויזען זיך; מאכען אן אנפאנג, זעצען אין בעוועגונג, לאזען אין גאנג; אויסריכטען [אין וועג]; אויסשטאטען, אויספערטיגען; לויז מאכען, פאנאנדערשאקלען; לאזען לויפען א פליסיגקייט פון איין כלי אין א צווייטער, איבערגיסען פון איין פאס אין אן אנדערען; א שרעק טהאן, דערשרעקען, איבערשרעקען, אנווארפען א מורא, אויפרודערען; א שוידער, א טרייסעל, א שפרונג [ווי פון שרעק, שמערץ, אויפרעגונג א. ד. ג.]; אן אבשפרונג, א צוריקשפרונג; א שטויס, א רוק; אן אויסברוך; א פלעצליכע בעוועגונג, א לויף; אן אויפטריט; אן אנהויב; אן אבפאהר; אן ארויספאהר; א פארצוג, א פארטייל; א לויזער אדער שאקעלדיגער טייל; א דורכברוך, אן עפנונג; עטוואס וואס איז עהנליך צו אן עק; א הענטעל, א שטיעל; דער שארפער שפיץ פון א יונגען הירש-הארן.

start a doubt (סטארט ע דאוט) אויפהויבען א צווייפעל.

start af'ter (סטארט עפ'-טער) לאזען זיך נאך עמעם, לויפען נאך עמעם אדער אימעצען.

start a fund (סטארט ע פאנד) אנפאנגען זאמלען א פאנד, גרינדען א פאנד.

start against' (סטארט ע-גענסט') ארויסטרעטען געגען, זיך שטעלען געגען.

start a price (סטארט ע פראיס) באטען ערשטען פרייז [אויף אן אויקציאן].

start a ques'tion (סטארט ע קוועס'-טשאן) אויפהויבען א פראגע.

start aside' (סטארט ע-סאיד') אבשפרינגען אן א זייט.

start a top'ic (סטארט ע טאפ'-איק) בעריהרען אן עניין.

start a truth (סטארט ע טרוהטה) ענטדעקען אן אמת.

start away' (סטארט ע-וועי') א לאז טהאן זיך, אוועקלאזען זיך.

start back (סטארט בעק) פאהרען צוריק; אבשפרינגען צוריק.

star'ter *n.* (סטאר'-טער) איינער וואס גיט זיך א כאפ, א נעהם אדער א לאז; איינער וואס אנטלויפט; איינער וואס רייזט אב, איינער וואס נעהמט זיך פאר א רייזע; איינער וואס שטעלט פלוצים א פראגע, איינער וואס טרעט פלוצים ארויס מיט א טענה; איינער אדער עטוואס וואס ברייננט אין בעוועגונג; איינער וואס גיט א צייכען אדער סיגנאל אנצוהויבען; אזא יאגד-הונד וואס פאנגט אן די יאגד.

start'ful *a.* (סטארט'-פול) שרעקעדיג, ענגסטליך.

start'fulness *n.* (סטארט'-פול-נעס) שרעקעדיגקייט, דאס זיין ענגסטליך, דאס האבען מורא.

start in (סטארט אין) אנהויבען, אנפאנגען.

He started in business with a small sum.

star'ting *n.* and *a.* (סטאר'-טינג) דאס לאזען אין גאנג אדער בעוועגונג; דאס אבפאהרען; דאס א נעהם טהאן זיך; דאס א לאז טהאן זיך; וואס לאזט אין גאנג, וואס זעצט אין בעוועגונג.

star'ting-bar *n.* (סטאר'-טינג-באר) דער אנלאס-העבעל [דאס הענטעל אדער דער העבעל מיט וועלכען מען ברייננט אין בעוועגונג א דאמפף-מאשין].

star'ting-en'gine *n.* (סטאר'-טינג-ענ'-דזשין) אן אנלאס-מאשין [א קליינע דאמפף-מאשין, וועלכע ווערט בענוצט צו ברייננען אין בעוועגונג די גרויסע דאמפף-מאשין פון א שיף].

star'ting-gear *n.* (סטאר'-טינג-גיער) אן אנלאס-אפאראט [דער אפאראט מיט וועלכען מען לאזט אין גאנג א מאשין, ווי א דאמפף-מאשין, אויטאמאביל א. ד. ג.].

star'tingly *adv.* (סטאר'-טינג-לי) העפטיג, וויטענד, זיך רייסענדיג.

star'ting-place *n.* (סטאר'-טינג-פלייס) דער פלאץ פון וועלכען מען הויבט אן; דער אויסגאנגס-פלאץ.

star'ting-point *n.* (סטאר'-טינג-פאינט) דער אויסגאנגס-פונקט, דער אנפאנגס-פונקט; דאס ארט פון וועלכען מען פאהרט אב.

star'ting-post *n.* (סטאר'-טינג-פאוסט) דער פונקט אדער ארט וואס איז בעצייכענט מיט א שטאנג אדער מיט עטוואס אנדערעס פון וועלכען א וועט-לויף פאנגט זיך אן.

star'ting-valve *n.* (סטאר'-טינג-וועלוו) אן אנלאס-ווענטיל [א קליינער ווענטיל אדער קלאפאן, דורך וועלכען עס ווערט געלאזען אין גאנג א דאמפף-מאשין].

star'tish *a.* (סטאר'-טיש) שרעקעדיג, שיי [ווענען פערד].

star'tle *v.* and *n.* (סטארטל) זיך שרעקען; זיך צוזויפקארטשען אדער אויפשוידערען [ווי פון שרעק, שמערצען, איבערראשונג א. ד. ג.]; מאכען א פלעצליכע בעוועגונג ווי פון שרעק אדער איבערראשונג; אויסטראגען אדער אויסזעצען ווי א צושראקענעם פערד; דערשרעקען, אויפרודערען; איבערראשען; מאכען צום שוידערען; אן אויפשוידערונג [ווי פון שרעק], א שוידער; א פלעצליכער שרעק.

start'ler *n.* (סטארט'-לער) איינער וואס דערשרעקט זיך; איינער אדער עטוואס וואס שרעקט אדער איבערראשט.

start'ling *a.* (סטארט'-לינג) ערשרעקענד, ערשטוינענד.

start'lingly *adv.* (סטארט'-לינג-לי) דערשרעקענדיג, איבערראשענדיג אדער ערשטוינענדיג.

start on a jour'ney (סטארט אן ע דזשור'-ני) זיך לאזען אין וועג; זיך ארויסלאזען אויף א יאזדע.

start out (סטארט אוט) 1. זיך בעגעגנען, זיך א לאז טהאן [אין וועג]; 2. אנהויבען צו ווערען; זיך נעהמען [צו עפעס].

2. He started out to be a lawyer.

start out of one's sleep (סטארט אוט אוו וואנז סליעפ) זיך אויפכאפען פון שלאף.

starts of fan'cy (סטארטס אוו פענ'-סי) וויציגע איינפעלע.

start the an'chor (סטארט טהי ענ'-קאר) ארויפציהען דעם אנקער פון א שיף.

start'-up *n.* (סטארט'-אפ) איינער וואס ערשיינט אונערווארטעט; אן אונערווארטעטע ערשיינונג.

start up (סטארט אפ) 1. זיך א הויב

טהאן; פלוצום ערשיינען; 2. אנפאנגען פונקציאנירען, זיך ערעפענען.

2. The factory will start up to-morrow.

starva'tion *n.* (סטאר-וויי'-שאן) דאס אויסגעהן פון הונגער; נויט.

starve *v.* (סטארוו) אויסמארען, לאזען אויסגעהן פון הונגער אדער נויט; אויסהונגערען; אויסגעהן פון הונגער אדער פון נויט; הונגערען; ליידען נויט.

starve'ling *a. and n.* (סטארוו'-לינג) אויסגעהונגערט; אן אויסגעהונגערטער, אן אויסגעמארעטער; אן אויסגעהונגערטע בעשעפעניש.

starv'er *n.* (סטארוו'-ער) איינער וואס מארעט אדער הונגערט אויס.

starve with cold (סטארוו הוויטה קאולד) אויסגעהן פון קעלט, פערפרוירען ווערען.

star'wort *n.* (סטאר'-הוואירט) די שטערן־בלום; דער וואסערשטערן [אזא פלאנצע מיט ווייסע שטערן־פערמיגע בלומען].

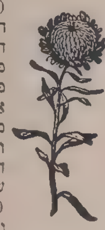

Starwort

sta'sis *n.* (סטיי'-סיס) א פערהאלטונג פון בלוט אין וועלכען עס איז טייל פון די בלוט־געפעס [ווי אין אן ענטצונדענער ארטעריע].

sta'table *a.* (סטיי'-טעבל) וואס קען אויסגעדריקט ווערען.

stata'rian *a.* (סטע-טיי'-רי-ען) גוט דיסציפלינירט; פעסטשטעהענד, זיכער.

sta'tary *a.* (סטיי'-טע-רי) פעסטגעזעצט, בעשטימט.

state *n., a. and v.* (סטייט) א צושטאנד; א שטאאט, א מלוכה, א מדינה; די רעגיערונגס־מאכט פון לאנד; א שטאנד; א ראנג; א קלאס; די ארט לעבען; פראכט, הערליכקייט; שטאנדהאפטיגקייט; אן אבדרוק פון אן איינגראווירטער פלאטע; וואס איז שייך צום שטאאט, שטאאטליך, פון שטאאט; פאראדנע, הערליך; פעסטזעצען, בעשטימען; ערקלערען, ארויסזאגען, אנגעבען די איינצעלהייטען.

state affairs' (סטייט ע-פעהרז') שטאאטס־געשעפטען, מלוכה־אנגעלעגענהייטען.

state bank (סטייט בענק) א שטאאט־באנק [א באנק־געשעפט אין אמעריקא וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט און קאנטראל פון דער רעגיערונג].

state'craft *n.* (סטייט'-קרעפט) שטאאטס־פיהרונג, שטאאטס־פערוואלטונג.

state crim'inal (סטייט קרימ'-אי-נעל) א פאליטישער פערברעכער.

sta'ted *a.* (סטיי'-טעד) בעשטימט, פעסטגעזעצט; געזאגט, דערמאנט, אנגעגעבען.

sta'tedly *adv.* (סטיי'-טעד-לי) שטענדיג, רעגולער, אין א בעשטימטער צייט.

state'hood *n.* (סטייט'-הוד) די לאגע אדער צושטאנד פון א שטאאט.

state hos'pital (סטייט האס'-פי-טעל) א משוגעים־הויז וואס ווערט אויסגעהאלטען פון שטאאט.

state'-house *n.* (סטייט'-האוס) די געביידע אין וועלכער די געזעצגעבענדע קערפערשאפט פון אן אמעריקאנער שטאאט האלט אב איהרע זיצונגען, דער שטאאטס־פארלאמענט.

state lands (סטייט לענדז) מלוכה־לאנד, לאנד וואס געהערט צום שטאאט.

state'less *a.* (סטייט'-לעס) אהן פאראד, אהן פראכט, איינפאך.

state'liness *n.* (סטייט'-לי-נעס) פראכט, הערליכקייט; שטאלץ.

state'ly *a. and adv.* (סטייט'-לי) פרעכטיג, הערליך; מאיעסטעטיש, שטאלץ.

state'ment *n.* (סטייט'-מענט) א שריפטליכע ערקלערונג; אן ערקלערונג; א בעהויפטונג; א בעריכט, א מיטטיילונג; א מעלדונג.

state'-mon'ger *n.* (סטייט'-מאנ'-גער) א פאליטיקער, איינער וואס גיט זיך אב מיט שטאאטס־אנגעלעגענהייטען.

state of facts (סטייט אוו פעקטס) די זאך־לאגע; א פערצייכניס פון פאקטען וואס ווערט צוגעשטעלט צו א געריכטליכען פראצעס.

state of mind (סטייט אוו מאינד) א געמיטס־צושטאנד.

state of na'ture (סטייט אוו ניי'-טשור) נאטור־צושטאנד; אונציוויליזירטקייט; נאקעטקייט; אונשולדיגקייט, פרימיטיווקייט.

state pa'per (סטייט פיי'-פער) א רעגיערונגס־דאקומענט, א שטאאטס־דאקומענט; אן אפיציעלע רעגיערונגס־צייטונג.

state pris'on (סטייט פריזן) א געפענגניס אדער טורמע פאר פאליטישע פערברעכער; א שטאאטס־געפענגניס [א געפענגניס וואו עס ווערען געהאלטען פער'משפט'ע פערברעכער. אין געגענזאץ צו א שטאדט־געפענגניס, וואו עס ווערען געהאלטען אזעלכע, וואס דארפען ערשט גע'משפט ווערען].

state pris'oner (סטייט פריז'נ-ער) א פאליטישער ארעסטירטער.

sta'ter *n.* (סטיי'-טער) איינער וועלכער גיט ארויס אן ערקלערונג אדער בעהויפטונג; א גאלדענע מטבע פון געוויסע שטעדט אין פארצייטיגען גריכענלאנד.

state'-room *n.* (סטייט'-רוהם) אן אויפגעפוצטעס צימער אין א פאלאץ, א זאאל; א פאסאזשיר־קאיוטע אויף א דאמפף־שיף; א קופע אדער בעזונדערע אבטיילונג אין א שלאף־וואגאן; א שלאף־צימער פאר אן אפיציער אויף אן אמעריקאנער קריעגס־שיף.

States *(the)* *n.* (סטייטס) 1. די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [ווי די ענגלישע רופען זיי]; 2. ניעדערלאנד, האלאנד.

1. He sailed from Liverpool for the States.

state's ev'idence (סטייטס עוו'-אי-דענס) א קרוין־עדות, אן עדות פון רעגיערונגס צד.

states'-gen'eral *n.* (סטייטס'-דזשענ'-ע-רעל) די קערפערשאפטען, וועלכע שטעלען צונויף די געזעצגעבונג פון א לאנד.

States'-gen'eral *n.* (סטייטס'-דזשענ'-ע-רעל) די גענעראל־שטאאטען אין פראנקרייך [די פערזאמלונג פון די שטאנדען־פארשטעהער אין פראנקרייך ביז דער גרויסער פראנצויזישער רעוואלוציאן פון יאהר 1789, וועלכע פלעגען זיך צונויפקומען צו ענטשיידען אלגעמיינע מלוכה־אנגעלעגענהייטען]; די גענעראל־שטאאטען אין האלאנד.

states'man *n.* (סטייטס'-מען) א שטאאטס־מאן, א פאליטיקער, א דיפלאמאט.

states'manlike *a.* (סטייטס'-מענ-לאיק) ווי א שטאאטסמאן, שטאאטסמעניש.

states'manly *a.* (סטייטס'-מענ-לי) ווי א שטאאטסמאן, שטאאטסמעניש.

states'manship *n.* (סטייטס'-מענ-שיפ) שטאאטסמאנשאפט, רעגיערונגס־קונסט, דאס ארויסצייגען קלוגהייט און ווייטזיכטיגקייט אין אנפיהרען די ענינים פון דער מלוכה.

state'-so'cialism *n.* (סטייט'-סאו'-שעל-איזם) שטאאטס־סאציאליזם [א פלאן דורכצופיהרען סאציאלע רעפארמען און פערבעסערען די לאגע פון דעם ארבייטער־קלאס ניט ענדערענדיג די גרונד־פרינציפען פון פריוואט־אייגענטום].

state'-so'cialist *n.* (סטייט'-סאו'-שעל-איסט) אן אנהענגער פון שטאאט־סאציאליזם. ז. *state-socialism*

state sov'ereignty (סטייט סאוו'-ער-איינ-טי) סאווערעניטעט פון'ם שטאאט, די אונאבהענגיגקייט, זעלבסטשטענדיגקייט אדער זעלבסטרעגיערונג פון אן אמעריקאנער שטאאט.

stath'mograph *n.* (סטעטה'-מא-גרעף) אן אינסטרומענט צו פערצייכענען די געשווינדיגקייט פון אן אייזענבאהן־צוג.

stat'ic *a.* (סטעט'-איק) ז. *statical*

stat'ical *a.* (סטעט'-אי-קעל) סטאטיש, וואס איז אין גלייכגעוויכט; וואס ווירקט בלויז מיט דער געוויכט און ניט מיט בעוועגונג; וואס איז שייך צו קערפער אין זייער רוה־צושטאנד.

stat'ically *adv.* (סטעט'-אי-קעל-אי) סטאטיש, אין גלייכגעוויכט; לויט סטאטיק. ז. *statics*

stat'ics *n.* (סטעט'-איקס) די סטאטיק, לעהרע וועגען גלייכגעוויכט פון קערפער אדער קרעפטען.

sta'tion *n. and v.* (סטיי'-שאן) אן ארט; א שטעלע; א שטאנד, א ראנג, א מדרגה; א סטאציאן, א סטאנציע; א וואקזאל; אן אבשטעל־פלאץ; א פאליציי־צירקעל; שטעלען, אוועקשטעלען.

sta'tional *a.* (סטיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א סטאציאן, סטאנציע אדער שטעלע.

sta'tionariness *n.* (סטיי'-שאנ-ע-רי-נעס) דאס פעסטשטעהן, דאס זיין סטאציאנער, דאס שטעהן פעסט אויף איין שטאנד.

sta'tionary *a. and n.* (סטיי'-שאנ-ע-רי) פעסט, פעסטגעשטעלט, פעסטשטעהענד, סטאציאנער; אונבעוועגליך; וואס בלייבט אין דעמזעלבען צושטאנד [וואס פראגרעסירט ניט, וואס ענדערט זיך ניט]; א מענש אדער זאך וואס בלייבט אויף'ן זעלבען ארט אדער אין דיזעלביגע בעדינגונגען; א קאנזערוואטאר, איינער וואס וויל, אז אלץ זאל בלייבען ווי עס איז, ניט געענדערט.

sta'tion-cal'endar *n.* (סטיי'-שאנ-קעל'-ענ-דאר) ז. *station-indicator*

sta'tioner *n.* (סטיי'-שאנ-ער) איינער וואס פערקויפט שרייב־מאטעריאלען.

sta'tionery *n. and a.* (סטיי'-שאנ-ער-אי) שרייב־מאטעריאלען [ווי פעדערען, טינט, פאפיער א. ד. ג.]; וואס איז שייך צו שרייב־מאטעריאלען.

sta'tion-house *n.* (סטיי'-שאנ-האוס) א פאליציי־צירקעל; א וואקזאל.

sta'tion-in'dicator *n.* (סטיי'-שאנ-אינ'-די-קיי-טאר) א בולעטין אויף אן אייזענבאהן־סטאציאן, וואו עס איז פערצייכענט די צייט פון ארויסגאנג און אבשטעל פון די צוגען אויף יעדער סטאציאן; א פארריכטונג אין א וואגאן צו צייגען די נעמען פון די סטאציאנען, אויף וועלכע דער צוג שטעלט זיך אב.

sta'tion-kee'per *n.* (סטיי'-שאנ-קיע'-פער) א סטאציאנס־וועכטער [אויף אייזענבאהנען].

sta'tion-mas'ter *n.* (סטיי'-שאנ-

מעס'-טער) דער סטאציאנס=שעף, דער נאטשאלניק פון אן אייזענבאהן=סטאנציע.

sta'tism *n.* (סטיי'-טיזם) פאליטיק, שטאאטס=קונסט.

sta'tist *n.* (סטיי'-טיסט) א סטאטיסטיקער; א שטאאטסמאן, א פאליטיקער.

statis'tic *a.* (סטע-טיס'-טיק) ז. *statistical*

statis'tical *a.* (סטע-טיס'-טי-קעל) סטאטיסטיש, וואס איז שייך צו סטאטיסטיק, וואס בעשטעהט פון סטאטיסטיק. ז. *statistics*

statis'tically *adv.* (סטע-טיס'-טי-קעל-אי) פון'ם שטאנדפונקט פון סטאטיסטיק, לויט סטאטיסטיק.

statisti'cian *n.* (סטעט-איס-טיש'-ען) א סטאטיסטיקער, א קענער פון סטאטיסטיק. ז. *statistics*

statis'tics *n.* (סטע-טיס'-טיקס) סטאטיסטיק, די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט אויספארשען און ערקלערען געזעלשאפטליכע און אלגעמיינע ערשיינונגען דורך סיסטעמאטיש=געזאמעלטע צאהלען און ציפער וועגען דיזע ערשיינונגען; סיסטעמאטיש=געזאמעלטע צאהלען און ציפער וועגען מאסען ערשיינונגען און פאסירונגען פון געזעלשאפטליכען און אלגעמיינעם לעבען.

statistol'ogy *n.* (סטע-טיס-טאל'-א-דזשי) אן אבהאנדלונג וועגען סטאטיסטיק.

sta'tive *a.* (סטיי'-טיוו) וואס איז שייך צו א שטעהענדען מיליטער=לאגער אדער מיליטער=קווארטיר.

statoc'racy *n.* (סטע-טאק'-רע-סי) די הערשונג פון דעם שטאאט אליין אהן דער מיטווירקונג פון די גייסטליכע אדער קירך.

stat'oscope *n.* (סטעט'-א-סקאופ) אן אינסטרומענט וואס פערצייכענט די קלענסטע ענדערונגען אין דעם דרוק פון דער אטמאספערע.

stat'uary *n. and a.* (סטעטש'-יו-ע-רי) סקולפטור, פלאסטיק, די קונסט אויסצוהאקען, אויסצושניצען אדער צו מאדעלירען סטאטועןן; א סקולפטאר, א בילד=הויער, א בילד=שניצער, א סטאטועןן=מאכער; סטאטועןן; וואס איז שייך צו א סטאטוע.

stat'ue *n. and v.* (סטעטש'-יו) א סטאטוע; אוועקשטעלען א סטאטוע.

stat'ued *a.* (סטעטש'-יוד) בעפוצט מיט סטאטועןן; וואס האט די פארם פון א סטאטוע.

statuesque' *a.* (סטעטש-יו-עסק') ווי א סטאטוע, שעהן ווי א סטאטוע.

statuesque'ly *adv.* (סטעטש-יו-עסק'-לי) אזוי ווי א סטאטוע, אויף דעם אופן פון א סטאטוע.

statuesque'ness *n.* (סטעטש-יו-עסק'-נעס) דאס אויסזעהן ווי א סטאטוע.

statuette' *n.* (סטעטש-יו-עט') א סטאטועטקע, א קליינע סטאטוע.

stat'ure *n.* (סטעטש'-יור) די שטאטור, דער קערפער=געוואוקס, די קערפער=געשטאלט.

sta'tus *n.* (סטיי'-טאס) דער שטאנד, דער צושטאנד, די לאגע.

sta'tus quo (סטיי'-טאס קהוואו) דער געגענווערטיגער אדער ביזהעריגער צושטאנד.

stat'utable *a.* (סטעטש'-יו-טעבל) פעסטגעזעצט; געזעצליך; געזעצמעסיג; וואס איז לויט דער קאנסטיטוציאן אדער לויט די סטאטוטען.

stat'utably *adv.* (סטעטש'-יו-טע-בלי) לויט די סטאטוטען, לויט דער קאנסטיטוציאן, געזעצליך, געזעצמעסיג.

stat'ute *n.* (סטעטש'-יוט) א סטאטוט, א געזעץ, א תקנה.

stat'ute-book *n.* (סטעטש'-יוט-בוק) א סטאטוטען=בוך, א תקנות=בוך, א געזעץ=בוך.

stat'ute law (סטעטש'-יוט לאה) א געשריבענעם געזעץ אדער תקנה וואס איז אנגענומען געווארען פון א געזעצגעבענדער קערפערשאפט אדער פארלאמענט; א זאמלונג פון בעשליסע אדער געזעצען, וועלכע זיינען אנגענומען געווארען פון א פארלאמענט אדער אנדערער געזעצגעבענדער קערפערשאפט.

Stat'ute of La'borers (סטעטש'-יוט אוו ליי'-באר-ערז) דאס ענגלישע געזעץ אין יאהר 1349 צו צווינגען די ארבייטער און בעדיענטע צו ארבייטען פאר דיזעלביגע שכירות וואס איז געצאהלט געווארען אין יאהר 1346 [דאס געזעץ איז געמאכט געווארען צוליעב דעם, ווייל דורך דער גרויסער פעסט אין יענער צייט איז שטארק פערמינדערט געווארען די צאהל בעדיענטע און זייער פרייז איז זעהר געשטיגען].

stat'ute of limita'tion (סטעטש'-יוט אוו לים-אי-טיי'-שאן) דאס פעריאהרונגס=געזעץ [דאס געזעץ וואס בעשטימט די צייט, נאך וועלכער דער אנקלאגער קען שוין מעהר ניט ארויסטרעטען מיט זיין אנקלאגע].

stat'ute-roll *n.* (סטעטש'-יוט-ראול) א סטאטוטען=זאמלונג, א סטאטוטען=בוך.

stat'utory *a.* (סטעטש'-יו-טא-רי) וואס איז לויט די סטאטוטען, וואס איז פעסטגעשטעלט לויט תקנות אדער סטאטוטען; פעראָרדענט, געזעצליך.

stat'utory law (סטעטש'-יו-טא-רי לאה) ז. *statute law*

statu'volence *n.* (סטע-טיו'-ווא-לענס) אן ארט פון היפנאטיזירען זיך אליין.

staunch *v., n. and a.* (סטאנטש) ז. *stanch*

stau'racin *n.* (סטאה'-רע-סין) אזא זיידענער שטאף געוועבט מיט קליינע צלמים'לעך, וואס גייסטליכע פלעגען אמאל טראגען.

stau'roscope *n.* (סטאה'-רא-סקאופ) אן אפטישער אינסטרומענט צו בעטראכטען און מעסטען די פלעכען פון קריסטאלען.

stave *n. and v.* (סטייוו) א קליאפקע, א פאס=ברעטעל, א העלצעל; א פלעקעל; א פערז, א סטראפע; א נאטען=שורה [וועלכע בעשטעהט פון 5 ליניעס]; אויסברעכען א לאך; אויסברעכען א ברעטעל אין א פאס; צוברעכען; אויסגיסען [דורך צוברעכען דאס פאס]; בעזארגען מיט קליאפקעס; פעסט מאכען דורך צונויפדריקען אדער צונויפקלאפען; לויפען אדער איילען ניט קוקענדיג אויף קיין זאך; ארבייטען ענערגיש.

stave it out (סטייוו איט אוט) קעמפפען ביז אן ענטשיעדענער רעזולטאט ווערט ערדרייכט.

stave off (סטייוו אף) אבשלאגען, צוריקהאלטען; אבשטופען; אבלעגען.

sta'ver *n. and v.* (סטיי'-ווער) אן ענערגישער, אקטיווער מענש; שוואנקען, זיך וואקלען.

sta'vers *n.* (סטיי'-וועדז) אזא קראנקהייט פון פערד.

staves'acre *n.* (סטייוון'-איי-קער) דער ריטער=שפארן [אזא הויכעס פוכיגעס גראז מיט בלויע אדער פורפור=בליהונגען, אויף וועלכען עס וואקסט א מין קערנער וואס ווערען בענוצט אלס גיפט פאר פאראזיטישע אינזעקטען, ווי לייז, פליי א. ד. ג.].

stave'-tan'kard *n.* (סטייוו'-טענ'-קארד) א הילצערנער בעכער צוזאמענגעשטעלט פון ברעטעלעך ווי אן עמער.

stave'wood *n.* (סטייוו'-הוואוד) אזא דיקער גרויסער בוים מיט זעהר א ווייכען האלץ.

sta'ving *n.* (סטיי'-ווינג) דאס קירצער מאכען אן אייזערנעם שטאנג דורך דעם וואס מען דערהיצט איהם און מען קלאפט איהם מיט האמערס אין די ענדען; די ברעטלעך פאר פעסער אדער וואסער=רעדער.

stay *v. and n.* (סטיי) בלייבען, פערווייַלען; בלייבען שטעהן, זיך אבשטעלען; ווארטען; אבשטעלען, צוריקהאלטען, אויפהאלטען; אויסהאלטען ביז'ן סוף; דרעהען אין ווינד [וועגען א שיף]; דאס בלייבען, דאס פערבלייבען [אויף א ארט]; אן אבהאלט, א פערהאלטונג; אן אויפהאלט; א שטיצע, אן אונטערשפארע; א שטערונג, א מניעה; שטאנדהאפטיגקייט, פעסטקייט; א שטארקער שטריק מיט וועלכען עס ווערט אנגעצויגען א מאסט=בוים פון א שיף.

stay'-at-home' *n.* (סטיי'-עט-האום') א היים=זיצער.

stay away' (סטיי ע-הוויי') אויסען בלייבען, ניט קומען, ניט זיין דערביי.

I propose to **stay away** from the banquet.

stay'er *n.* (סטיי'-ער) אן אונטערשטיצער, א שטיצער; אן אבהאלטער, איינהאלטער אדער פערהאלטער; איינער וואס בלייבט אדער פערבלייבט; איינער וואס האלט אויס ביז'ן סוף.

stay for (סטיי פאר) ווארטען.

stay from (סטיי פראם) זיך צוריקהאלטען.

stay'-hook *n.* (סטיי'-הוק) א העקעל פון א שניר=לייבקע אדער קארסעט.

stay in (סטיי אין) בלייבען אין דער היים.

stay'lace *n.* (סטיי'-לייס) שנור=באנד צונויפצוציהען א קארסעט אדער שנירלייבקע.

stay'maker *n.* (סטיי'-מיי-קער) א קארסעטען=מאכער.

stay out (סטיי אוט) אויסען בלייבען, ניט קומען.

stay put (סטיי פוט) בלייבען וואו מען האט אנידערגעשטעלט.

stay'-rod *n.* (סטיי'-ראד) א שטיץ=שטאנג אין א דאמפף=קעסעל; א פערבינדונגס=שטאנג אין א געביידע.

stays *n.* (סטייז) א קארסעט, א שנירלייבעל, א לייבקע [אויף פיש=ביין].

stay the stom'ach (סטיי טהי סטאמ'-עק) שטילען דעם הונגער.

stay up (סטיי אפ) 1. אונטערשטיצען; 2. אויף זיין.

2. The nurse was obliged to **stay up** all night with the patient.

S. T. D. ראשי תבות פון די ווערטער ***Doctor of Sacred Theology*** [דאקטאר דער טהעאלאגיע].

stead *n. and v.* (סטעד) אן ארט וואס אן אנדערער האט געהאט אדער קען האבען [ז. *instead*]; ביישטאנד, הילף, מיטווירקונג, דיענסט, נוץ, פארצוג, מעלה; ביישטעהן, מיטהעלפען, שטיצען, דיענען.

stead'fast *a.* (סטעד'-פעסט) פעסט, שטאנדהאפט; ענטשלאסען; ניט נאכגיעביג.

I relied on my **steadfast** friends but I was disappointed.

stead'fastly *adv.* (סטעד'-פעסט-לי) אויף א פעסטען, שטאנדהאפטען אדער בעשטעהענדען שטייגער.

stead'fastness *n.* (סטעד'-פעסט-נעס) פעסטקייט, שטאנדהאפטיגקייט, ענטשלאָסענהייט.

stead'ier *n.* (סטעד'-אי-ער) אן אונטער־שטיצער, אן אונטערהאלטער; איינער אדער עפּעס וואס דיענט צום אונטערשטי־צען אדער אונטערהאלטען.
He uses his cane as a steadier.

stead'ily *adv.* (סטעד'-אי-לי) פעסט, ענטשלאָסען, גלייכמעסיג, בעשטענדיג, סאָ־ליד, געזעצט.

stead'iness *n.* (סטעד'-אי-נעס) שטאנד־האפטיגקייט, פעסטקייט; זיכערהייט, ענט־שלאָסענהייט, בעדאכטקייט; בעשטענדיג־קייט.

stead'y *a. and v.* (סטעד'-אי) פעסט; ענטשלאָסען; גלייכמעסיג; געזעצט, פלייסיג; פעסט מאכען, בעפעסטיגען; מאכען סאָליד, געזעצט; זיכער ווערען; זיך גלייכמעסיג בעוועגען.

stead'y-go'ing *a.* (סטעד'-אי-גאו'-אינג) געזעצט, אויסגעהאלטען; וואס געהט מיט רעגעלמעסיגע טריט אין איין ריכ־טונג, צו איין צוועק.
He is a steady-going fellow.

steak *n.* (סטייק) א ביפשטעקס, אן אב־געשניטענעס שטיקעל פלייש צום בראטען.

steak'-maul *n.* (סטייק'-מאהל) אזא הילצערנער האמער צו צוקלאפּען א ביפ־שטעקס, כדי צו מאכען איהם ווייכער.

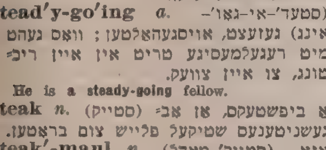

Steak-maul

steak'-pan *n.* (סטייק'-פּען) א סקאווא־ראדע צו בראטען ביפשטעקס.

steal *v. and n.* (סטיעל) גנב'ענען; צו־נעהמען עפּעס אהן רעכט און אהן יענעמס וויסען; בעגעהן א ליטעראַרישע גנבה, מאַ־כען א פּלאַגיאַט [ארויסגעבען איינעמס ווערק אלס זיין אייגענעס]; בעקומען עפּעס אויף אן אונעהרליכען וועג; אריינ־כאַפּען א פרעמדע זאך; טהאן עפּעס בגנבה; עפּעס בעוועגען אדער דורכגעהן בשתיקה אדער בעהאלטענערהייד; בע־געהן א גנבה, טהאן א גנב'ישע טהאט; א גנבה, א גנב'ישע טהאט.

steal a glance (סטיעל ע גלענס) כאַ־פּען א קוק; ווארפען א בעהאלטענעם קוק.
He stole a glance at her.

steal along' (סטיעל ע-לאהנג') געהן בע־האלטענערהייד, זיך דורכ'גנב'ענען.

steal a march (סטיעל ע מארטש) מאַר־שירען אין געהיים; איבעריאגען אדער גובר זיין דעם געגנער דורך גע'גנב'עטע טריט.

steal a mar'riage (סטיעל ע מער'-אידזש) חתונה האבען שטילערהייד.

steal away' (סטיעל ע-הוויי') אוועק־גנב'ענען עפּעס; זיך ארויס'גנב'ענען, פער־שווינדען אונבעמערקט.

stea'ler *n.* (סטיע'-לער) א גנב.

steal in (סטיעל אין) זיך אריינ'גנב'ענען.

stea'ling *n.* (סטיע'-לינג) דאס גנב'ענען, גנבה; א גע'גנב'עטע זאך.

stea'lingly *adv.* (סטיע'-לינג-לי) בגנבה, שטילערהייד, אונבעמערקט.

stea'lings *n.* (סטיע'-לינגז) גע'גנב'עטע זאכען; לאַטכעריי, געלאַטכענטע קליינינ־קייטען.

steal in'to one's fa'vor (סטיעל אינ'-טו הוואנז פיי'-וואר) זיך איינקויפען ביי איינעם אין לאַסקע.

stealth *n.* (סטעלטה) מיטלען וואס ווערען געברויכט אין געהיים צו דערגרייכען עפּעס.

steal'thily *adv.* (סטעל'-טהי-לי) בגנבה, אין געהיים, ניט־בעמערקט.

steal'thy *a.* (סטעל'-טהי) גנב'יש, כיטרע; וואס ברויכט געהיימע מעטאָדען.

steam *n. and v.* (סטיעם) דאמפּף, פּאַ־רע; וואסער־דאמפּף; אויסדאמפּפונג; קראפט, ענערגיע; ארויסלאזען דאמפּף; אויסדאמפּפען; בעוועגען זיך מיט דער קראפט פון דאמפּף [ווי א דאמפּף־שיף]; אויספּארען.

steam'-blow'er *n.* (סטיעמ'-בלאו'-ער) א ווענטילאַטאָר וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפּף־קראפט; א פאררירכטונג צו בלאזען דאמפּף אין א קוימען אום צו פער־גרעסערען זיין צוג־קראפט.

steam'boat *n.* (סטיעמ'-באוט) א דאמפּף־שיף.

steam'boating *n.* (סטיעמ'-באו-טינג) דאס טרייבען דאמפּף־שיפען; דאס איי־לען זעהר צו דער ארבייט; א מעטאָדע אויסצושניידען פּיעל טאוולען פאר בי־כער מיט איין מאל אנשטאט אויסצושניי־דען זיי איינציגווייז.

steam'-boil'er *n.* (סטיעמ'-באיל'-ער) א דאמפּף־קעסעל.

steam'-box *n.* (סטיעמ'-באקס) דער דאמפּף־קאסטען אדער דער דאמפּף־קאמער פון א דאמפּף־קעסעל [דער דאמפּף־רעזער־וואואר ביי א דאמפּף־קעסעל פון וועלכען דער דאמפּף געהט אריין אין צילינדער פון דער דאמפּף־מאשין]; א קאסטען אין וועלכען זאכען ווערען געדאמפּפט.

steam'-brake *n.* (סטיעמ'-ברייק) א דאמפּף־ברעמזע [א טאָרמאָז אדער ברעמ־זע צו פערהאלטען די רעדער פון א לאָ־קאָמאָטיוו. די ברעמזע איז פערבונדען מיט דעם קאלבען פון דאמפּף־צילינדער און ווערט געבראכט אין פונקציאָן דורך דער דאמפּף־קראפט].

steam'-car *n.* (סטיעמ'-קאר) א וואגאָן וואס ווערט געטריבען דורך דאמפּף־קראפט; אן אייזענבאהן־וואגאָן.

steam'-car'riage *n.* (סטיעמ'-קער'-אידזש) א דאמפּף־וואגען [א וואגען, וואס ווערט געטריבען דורך דאמפּף־קראפט].

steam'-case *n.* (סטיעמ'-קיים) ז. *steam-chest*

steam'-cham'ber *n.* (סטיעמ'-טשיימ'-בער) א דאמפּף־קאמער [א קאמער אדער קאסטען אין וועלכען זאכען ווערען גע־דאמפּפט]; דער דאמפּף־קאסטען אדער דאמפּף־קאמער ביי א דאמפּף־קעסעל פון וועלכען דער דאמפּף געהט אין צילינדער פון א דאמפּף־מאשין; דער דאמפּף־רוים פון א דאמפּף־קעסעל.

steam'-chest *n.* (סטיעמ'-טשעסט) דער דאמפּף־קאמער פון א דאמפּף־קעסעל [דער רעזערוואואר אדער קאסטען ביי א דאמפּף־קעסעל פון וועלכען עס ווערט אריינגעלאַ־זען דער דאמפּף אין צילינדער פון א דאמפּף־מאשין].

steam'-chim'ney *n.* (סטיעמ'-טשימ'-ני) א דאמפּף־קוימען [אזא רונדער קאַ־מער ארום דעם קוימען פון א דאמפּף־קעסעל צום איבערהיצען דעם דאמפּף].

steam'-coil *n.* (סטיעמ'-קאיל) א גע־שלענגעלטער אדער ספּיראַל־פערמיגער רעהר דורך וועלכען עס ווערט געלאזען דאמפּף [ווי פאר דאמפּף־הייצונג].

steam'-col'or *n.* (סטיעמ'-קאל'-אר) קאָליר וואס ווערט געמאכט אויף צייג אונ־טער דער ווירקונג פון דאמפּף.

steam'-cut'ter *n.* (סטיעמ'-קאט'-ער) א דאמפּף־קוטער [אזא קליינעס דאמפּף־שיפעל וואס ווערט בענוצט אין דיענסט פון א גרויסער דאמפּף־שיף].

steam'-cyl'inder *n.* (סטיעמ'-סיל'-אינ-דער) א דאמפּף־צילינדער [פון א דאמפּף־מאשין].

steam'-dome *n.* (סטיעמ'-דאום) דער דאמפּף־דאם פון א דאמפּף־קעסעל [א קאַ־מער ארער קופּאל איבער א דאמפּף־קעסעל, וואו עס ווערט אויפגעזאמעלט דער דאמפּף פון קעסעל און פון וואנען ער געהט אריין אין צילינדער פון א דאמפּף־מאשין אדער אין א דאמפּף־הייצונגס־אפּאראַט].

steam'-en'gine *n.* (סטיעמ'-ענ'-דזשין) א דאמפּף־מאשין.

stea'mer *n.* (סטיע'-מער) עטוואס וואס ווערט בעטריבען מיט דאמפּף־קראפט; א דאמפּפער, א דאמפּף־שיף; א דאמפּף־מאַ־שין, אן אייזענבאהן לאָקאָמאָטיוו; א כלי אין וועלכער עטוואס ווערט געדאמפּפט; א דאמפּף־קעסעל; איינער וואס דאמפּפט וועלכע עס איז מאַטעריאַלען.

stea'mer-duck *n.* (סטיע'-מער-דאק) אזא זעהר שנעל שווימענדע ענטעל [קאַטשקע] אין זיד־אמעריקא.

steam'-gage *n.* (סטיעמ'-גיידזש) א מאַנאָמעטער [אן אינסטרומענט צו מעס־טען דעם דאמפּף־דרוק אין א דאמפּף־קע־סעל].

steam'-gas *n.* (סטיעמ'-געס) איבער־געהיצטער דאמפּף.

steam'-gen'erator *n.* (סטיעמ'-דזשענ'-ע-ריי-טאר) א דאמפּף־קעסעל.

steam'-gun *n.* (סטיעמ'-גאן) א דאמפּף־הארמאַט, א דאמפּף־קאַנאָנע [א הארמאַט אדער קאַנאָנע וואס שיסט דורך דער קראפט פון דאמפּף].

steam'-ham'mer *n.* (סטיעמ'-העמ'-ער) א דאמפּף־האמער [אזא גרויסער האַ־מער אין אייזען־גיסערייען און שטאָל־פאבריקען וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפּף־קראפט].

Steam-hammer

steam'-heat *n.* (סטיעמ'-היעט) די היץ

וואס פאדערט זיך צו פערוואנדלען וואסער פון 0 גראד צעלזיוס אדער 32 גראד פארנהייט אין דאמפף; דאמפף=הייצונג [די בעהייצונג פון הייזער דורך הייסען דאמפף וואס ווערט געלאזען דורך רעהרען].

steam'-hea'ted *a.* (סטיעמ'–היע'–טעד) געהייצט מיט דאמפף.

steam'-house *n.* (סטיעמ'–האוס) א דאמפף=הויז [א הויז אדער געביידע וואו געוויסע ארטיקלען ווערען געדאמפפט].

stea'miness *n.* (סטיע'–מי–נעם) דאמפיגקייט, דונסטיגקייט; נעבעלדיגקייט, טומאנעקייט.

steam'-jack'et *n.* (סטיעמ'–דזשעק'–עט) א דאמפף=מאנטעל [א בלעך אדער אייזען=גום מאנטעל ארום א דאמפף=צילינדער אדער דאמפף=קעסעל, כדי דער דאמפף זאל ניט אבגעקיהלט ווערען].

steam'-jet *n.* (סטיעמ'–דזשעט) א דאמפף=שטראם וואס ווערט ארויסגעלאזען פון א שנויץ אדער פון א רעהר.

steam'-ket'tle *n.* (סטיעמ'–קעט'ל) א קעסעל וואס ווערט דערהיצט דורך דאמפף.

steam'-kitch'en *n.* (סטיעמ'–קיטש'–ען) א דאמפף=קיך [אן אפאראט צו קאכען מיט דאמפף].

steam'-launch *n.* (סטיעמ'–לאנטש) א דאמפף=בארקע צו פיהרען פאסאזשירען.

steam'-laun'dry *n.* (סטיעמ'–לאנ'–דרי) א דאמפף=וועשעריי [א וועשעריי, וואו מען ארבייט מיט דאמפף=מאשינען].

steam'-mo'tor *n.* (סטיעמ'–מאו'–טאר) א דאמפף=מאטאר, א דאמפף=מאשין.

steam'-naviga'tion *n.* (סטיעמ'–נעוו–אי–גיי'–שאן) דאמפף=שיפפאהרט [די בענוצונג פון דאמפף צו בעטרייבען שיפען].

steam'-pack'et *n.* (סטיעמ'–פעק'–עט) א פאסט=דאמפפער [א דאמפף=שיף וואס פיהרט פאסט].

steam'-pipe *n.* (סטיעמ'–פאיפ) א דאמפף=רעהר.

steam'-plow *n.* (סטיעמ'–פלאו) א דאמפף=פלוג [אן אקער=אייזען וואס ווערט געטריבען מיט דאמפף=קראפט].

steam'-port *n.* (סטיעמ'–פאורט) די עפנונג אין א דאמפף=קעסעל דורך וועלכער עס געהט ארויס דער דאמפף; א דאמפף=וועג, א דורכגאנג פאר דאמפף.

steam'-pow'er *n.* (סטיעמ'–פאו'–ער) דאמפף=קראפט.

steam'-press *n.* (סטיעמ'–פרעס) א דאמפף=פרעס; א דרוק=פרעס וואס ווערט בעטריבען מיט דאמפף=קראפט.

steam'-pump *n.* (סטיעמ'–פאמפ) א דאמפף=פומפ [א פומפ וואס ווערט בעטריבען דורך דאמפף=קראפט].

steam'-ra'diator *n.* (סטיעמ'–ריי'–די–איי–טאר) א דאמפף=אויסשטראהלער [א סיסטעם פון רעהרען דורך וועלכע עס ווערט געלאזען הייסער דאמפף צו בעהייצען הייזער].

steam'-roll'er *n.* (סטיעמ'–ראול'–ער) א דאמפף=וואלץ וואס ווערט בענוצט ביים ברוקירען גאסען איינצודריקען און אויסצוגלייכען די שטיינער; א שטארקע ארגאניזירטע מאכט פון איינעגע פערזאנען אין א פארטיי אדער פעראיין, וועלכע פיהרען דורך זייער ווילען, ניט קוקענדיג אויף דעם ווידערשטאנד פון זייערע געגנער.

steam'-room *n.* (סטיעמ'–רוהם) דער דאמפף=רוים אין א דאמפף=קעסעל.

steam'ship *n.* (סטיעמ'–שיפ) א דאמפף=שיף.

steam'-ta'ble *n.* (סטיעמ'–טיי'בל) א דאמפף=טיש [א טיש וועלכער ווערט געווארעמט מיט דאמפף, אז דאס עסען וואס ווערט געשטעלט אויף איהם זאל ניט אבגעקיהלט ווערען. ווערט בענוצט אין די קיכען פון רעסטאראנען און האטעלען].

steam'-tank *n.* (סטיעמ'–טענק) א קאסטען אדער פאס אין וועלכען מאטעריאלען ווערען בעהאנדעלט מיט דאמפף.

steam'-tight *a.* (סטיעמ'–טאיט) דאמפף=פעסט [וואס לאזט ניט דורך קיין דאמפף].

steam'-trap *n.* (סטיעמ'–טרעפ) א פאר=ריכטונג אין א דאמפף=רעהר, אין א דאמפף=צילינדער א. ד. ג. ארויסצולאזען דאס וואסער וואס האט זיך בעקומען פון דעם אבגעקיהלטען דאמפף.

steam'-tug *n.* (סטיעמ'–טאג) א שלעפ=דאמפפער [א דאמפף=שיף וואס ווערט בענוצט צו שלעפען שיפען, האלץ=פליטען, נעצען א. ד. ג.].

steam'-valve *n.* (סטיעמ'–וועלוו) א דאמפף=ווענטיל [א ווענטיל אדער קלאפע וואס קאנטראלירט די עפנונג פון א דאמפף=רעהר אדער אירגענד וועלכע עפנונג דורך וועלכער דאמפף דארף דורכגעהן].

steam'-ves'sel *n.* (סטיעמ'–וועס'–על) ז. *steamship*.

steam'-wheel *n.* (סטיעמ'–הוויעל) א דאמפף=טורבינע [אזא ראד מיט קליינע שויפלען וועלכע ווערט געטריבען פון א דאמפף=שטראם וואס ווערט געלאזען אויף די שויפלען].

steam'-whis'tle *n.* (סטיעמ'–הוויס'ל) א דאמפף=פייפעל צו געבען סיגנאלען [ווי אויף פאבריקען, שיפען, לאקאמאטיווען א. ד. ג.].

stea'my *a.* (סטיע'–מי) וואס בעשטעהט פון דאמפף; דאמפפיג; פייכט, דונסטיג.

steam'-yacht *n.* (סטיעמ'–יאט) א דאמפף=יאכטע. ז. *yacht*.

stean *n.* (סטיען) ז. *steen*.

ste'arate *n.* (סטי'–ע–רייט) דאס סטעארין=זויערע זאלץ. ז. *stearic acid*.

stear'ic *a.* (סטי–ער'–איק) סטעארינאווע, פון סטעארין.

stear'ic ac'id (סטי–ער'–איק עס'–איד) סטעארין=זויערע, איינער פון די בעשטאנדטיילען פון פעטס, וואס פון איהם ווערען געמאכט סטעארינאווע ליכט.

ste'arin *n.* (סטי'–ע–רין) סטעארין [בעקומט זיך דורך א כעמישער פערבינדונג פון סטעארין=זויערע מיט גליצערין].

ste'arinery *n.* (סטי'–ע–רינ–ער–אי) די פאבריקאציאן פון סטעארין אדער סטעארינאווע פראדוקטען.

ste'atite *n.* (סטי'–ע–טאיט) דער פעטס=שטיין אדער זייפענשטיין [אזא ווייסער אדער גרינער פעטליכער מינעראל].

steatit'ic *a.* (סטי–ע–טיט'–איק) וואס איז שייך צום פעטס=שטיין אדער זייפענשטיין. ז. *steatite*.

steato'ma *n.* (סטי–ע–טאו'–מא) ז. *liparocele*.

steatopy'ga *n.* (סטי–ע–טא–פאי'–גא) זעהר א דיקער הינטער=חלק אדער אחור [ווי ביי די האטענטאטישע פרויען].

steatorrhe'a *n.* (סטי–ע–טא–רי'–א) ז. *seborrhea*.

steato'sis *n.* (סטי–ע–טאו'–סים) א קראנקהייט פון די פעטס=דריזען.

steed *n.* (סטיעד) א פערד, א קריעגס=פערד.

steel *n., a. and v.* (סטיעל) שטאהל; עפעס געמאכט פון שטאהל, א שווערד; א שטיקעל שטאהל אויסצוהאקען א פונק; געמאכט פון שטאהל; הארט ווי שטאהל; אונבויגזאם; ניט נאכגעביג; אנשטאהלעווען, צוגעבען א שטאהלענעם ענד אדער שפיץ; מאכען הארט ווי שטאהל; מאכען אונבויגזאם; מאכען עהנליך צו שטאהל, פאלירען, גלאט מאכען.

steel'-blue *a. and n.* (סטיעל'–בלוה) טונקעל=בלוי; א טונקעל=בלויער קאליר.

steel'boy *n.* (סטיעל'–באי) איינער פון די מיאטעזשניקעס, וועלכע האבען אין די יאהרען 1772—74 אנגעפיהרט אין אירלאנד גרויסע אגראר=בונטען.

steel'-cap *n.* (סטיעל'–קעפ) א שטאהלענער העלם.

steel'-clad *a.* (סטיעל'–קלעד) בעפאנצערט מיט א שטאהלענעם פאנצער.

steel'-cov'ered *a.* (סטיעל'–קאוו'–ערד) בעדעקט מיט שטאהל, בעפאנצערט.

steel'-engra'ving *n.* (סטיעל'–ענ–גריי'–ווינג) דאס גראווירען אין שטאהל; די צייכנונג אין א שטאהל=גראוויר; אן אבדרוק פון שטאהל=גראוויר.

steel'-goods *n.* (סטיעל'–גודז) שטאהל=סחורות, שטאהל=וואארען.

steelifica'tion *n.* (סטיע–לי–פי–קיי'–שאן) דאס פערוואנדלען אייזען אין שטאהל.

stee'lify *v.* (סטיע'–לי–פאי) פערוואנדלען אייזען אין שטאהל.

stee'liness *n.* (סטיע'–לי–נעם) שטאהליגקייט, דאס זיין פון שטאהל אדער עהנליך צו שטאהל; הארטקייט.

stee'ling *n.* (סטיע'–לינג) דאס אנשטאהלעווען, דאס צוגעבען א שארף שטיקעל שטאהל צו א שניידענדען אינסטרומענט; דאס איבערציהען א קופער=שטיך מיט א דינעם שיכט פון אייזען.

steel'-pen *n.* (סטיעל'–פען) א שטאהלענע פעדער [צום שרייבען].

steel'-press *n.* (סטיעל'–פרעס) א מאשין וואס פרעסט אוים צושמאלצענע שטאהל אין שטיקער.

steel'-rod *n.* (סטיעל'–ראד) א שטאהל=שטאנג.

steel'-spring *n.* (סטיעל'–ספרינג) א שטאהלענע פרוזשינע.

steel'-string *n.* (סטיעל'–סטרינג) א שטאהלענע סטרונע.

steel'ware *n.* (סטיעל'–הוועהר) שטאהלענע כלים אדער זאכען.

steel'work *n.* (סטיעל'–הוואירק) שטאהלענע ארטיקלען; זאכען געמאכט פון שטאהל.

steel'-wor'ker *n.* (סטיעל'–הוואיר'–קער) א שטאהל=ארבייטער; אן אייזען=ארבייטער.

steel'-works *n.* (סטיעל'–הוואירקס) א שטאהל=גיסעריי, א פאבריק וואו אייזען ווערט פערוואנדעלט אין שטאהל.

stee'ly *a.* (סטיע'–לי) פון שטאהל; עהנליך צו שטאהל; הארט, שטייף, הארטנעקיג, ניט=נאכגיעביג; פון א שטאהל=קאליר.

steel'yard *n.* (סטיעל'–יארד) א בעזמען, א שנעל=וואג.

Steelyard

steen *n.* (סטיען) א מין אלט־רוימישע קרוג געמאכט פון שטיין.

steen'bok *n.* (סטיענ'–באק) דער שטיינבאק [אזא אפריקאנישע אנטילאפע].

steep *a., n. and v.* (סטיעפ) שטארק משופע'דיג; אונגעהייער, גוואלדיג; שווער; א שטארקע משופע'דיגקייט, א שטארק משופע'דיגער פלאץ; ווייקונג, נעצונג, אנזאפונג; אן אויפגוס אויף קערנער [זיי ווייך צו מאכען]; ווייקען, איינווייקען, נעצען, איינטונקען: אנזאפען; געווייקט ווערען, איינגעווייקט ווערען: ווערען אנגעווייקט אדער אנגעזאפט.

steep'-down *a.* (סטיעפ'–דאון) שטארק משופע'דיג, בארג־אראב.

stee'pen *v.* (סטיעפען) ווערען שטארק משופע'דיג.

stee'per *n.* (סטיע'–פער) א ווייק־פאס [א פאס אדער קעסעל צום ווייקען פערשיעדענע זאכען].

steep'-grass *n.* (סטיעפ'–גרעס) פוטער־גראז, פעט־קרויט, פוטער־קרויט [אזא פלאנצע]. ז. ***butterwort***

stee'piness *n.* (סטיע'–פי–נעס) ז. ***steepness***

stee'ping-pool *n.* (סטיע'–פינג–פוהל) א טייכעל צום ווייקען האנף אדער קאנאפליע.

stee'ping-vat *n.* (סטיע'–פינג–וועט) ז. ***steeper***

stee'ple *n.* (סטיעפל) א שפיציגער טורם [אויף א געביידע]; א קירכען־טורעם, א גלאקען־טורעם; אזא היכער פרויען קאפצודעק [געווען אין געברויך אין 14טען יאהרהונדערט]; א פיראמידען־עהנליכע קופע פיש [צום טריקענען].

stee'plechase *n.* (סטיע'פל–טשיים) א וועט־לויף אויף פערד ניט מיט'ן געוועהנליכען וועג, נאר איבער פעלדער, גערטנער א. ז. וו. דערביי מוזען איבערגעשפרונגען ווערען אלע שטערונגען ווי פלויטען, גריבער א. ז. וו.

stee'plechaser *n.* (סטיע'פל–טשיי–סער) איינער וואס נעהמט אנטייל אין א פערד־וועט־לויף איבער פעלדער, גערטנער א. ז. וו.; א פערד וואס נעהמט אנטייל אדער איז געלערענט צו נעהמען אנטייל אין אזא וועט־לויף. ז. ***steeplechase***

stee'plechasing *n.* (סטיע'פל–טשיי–סינג) דאס אנטייל נעהמען אין א וועט־לויף אויף פערד מיט נאטירליכע שטערונגען. ז. ***steeplechase***

stee'ple-crowned *a.* (סטיע'פל–קראונד) וואס זעהט אויס ווי א שפיציגער טורעם [וועגען היט און קאפ־צודעקען בכלל].

stee'pled *a.* (סטיעפלד) 1. בעציערט מיט א טורעם אדער גלאקען־טורעם; 2. שפיציג, טורעם־פערמיג.

1. We saw the **steepled** mass of cathedrals rise far into the blue. 2. **Steepled** hats are out of fashion now.

stee'ple-hat *n.* (סטיע'פל–העט) א טורעם־פערמיגער הוט, א שפיציגער הוט.

stee'ple-house *n.* (סטיע'פל–האוס) א קירך, א קירכען־געביידע.

stee'ple-hun'ting *n.* (סטיע'פל–האנ'–טינג) ז. ***steeplechasing***

stee'ple-jack *n.* (סטיע'פל–דזשעק) אן ארבייטער וואס קריכט אויף טורעמס און קוימענס, אום צו פעררירכטען עפעס אויף די געביידעס אדער אום צו מאכען רעשטאוואניעס.

stee'pletop *n.* (סטיע'פל–טאפ) אזא וואלפיש מיט א פערשפיצטען קאפ. ז. ***bow-head***

stee'plewise *adv.* (סטיע'פל–הוואיז) ווי א טורעם, ווי א גלאקען־טורעם אדער קירכען־טורעם.

steep'ly *adv.* (סטיעפ'–לי) שטארק משופע'דיג.

steep'ness *n.* (סטיעפ'–נעס) שטארקע משופע'דיגקייט.

steep'-to *a.* (סטיעפ'–טו) שטארק משופע'דיג [וועגען היכע ברעגען, וואס נים ווייט פון זיי איז שוין דאס וואסער טיעף].

steep'-tub *n.* (סטיעפ'–טאב) א ווייק־טאפ [אויסצואווייקען געזאלצען פלייש].

steep'-up *a.* (סטיעפ'–אפ) וואס שטייגט שטארק משופע'דיג [ווי למשל, א בארג].

steep'-wa'ter *n.* (סטיעפ'–הוואה'–טער) א וואסער וואס איז גוט צום ווייקען עפעס [הויפטזעכליך האנף אדער קאנאפליע].

steep'weed *n.* (סטיעפ'–הוויעד) ז. ***steep-grass***

steep'wort *n.* (סטיעפ'–הוואירט) ז. ***steep-grass***

stee'py *a.* (סטיע'–פי) שטארק משופע'דיג.

steer *v. and n.* (סטיער) 1. רודערען, פיהרען אדער ריכטען א שיף; 2. געהן אין א געוויסער ריכטונג אויף'ן ים; 3. זיך לייכט לאזען פיהרען [וועגען א שיף]; 4. ריכטען; זיך ריכטען; זיך אויפפיהרען; 5. פיהרען, שטעהן ביים רודער, לייטען, קאנטראלירען, פערוואלטען, רעגיערען; 6. קאסטרירען, בעשניידען [אן אקס]; 7. א יונגער אקס, א בוהאי [הויפטזעכליך א בעשניטענער].

2. The ship **steers** southward. 3. The vessel **steers** with ease. 4. With a firm hand and unbroken energy he **steers** his way.

steer'able *a.* (סטיער'–עבל) וואס קען געפיהרט ווערען, געריכטעט ווערען, געלייטעט ווערען אדער קאנטראלירט ווערען,

Air-navigation was greatly advanced by the invention of the **steerable** balloon.

steer'age *n.* (סטיער'–עדזש) דאס רודערען, דאס פיהרען אדער ריכטען א שיף; פיהרונג, לייטונג; א ריכטונג, א קורס; א רודער; רעגיערונג, פערוואלטונג; די ווירקונג פון א רודער אויף א שיף; דער צווישענדעק אויף א שיף.

steer'age pas'senger (סטיער'–עדזש פעס'–ענ-דזשער) א צווישענדעק־פאסאזשיר.

steer'ageway *n.* (סטיער'–עדזש-הוויי) די געשווינדקייט פון א שיף וואס זי מוז האבען, אום צו פיהלען די ווירקונג פון'ם רודער.

steer clear of (סטיער קליער אוו) אויסווייכען, אויסמיידען.

It often requires great moral courage to **steer clear of** the temptations of riches.

steer'er *n.* (סטיער'–ער) א שטייערער, א שטייערמאן [אויף א שיף]; דער שטאנג מיט דעם קליינעם רעדעל, דורך וועלכען א דריי־רעדערדיגער וועלאסיפעד ווערט אנגעטריבען; איינער וואס פערפיהרט אימעצען אין א פלאץ, וואו ער ווערט בעשווינדעלט.

steer'ing *n. and a.* (סטיער'–אינג) ריכטונג, ציעל; פערוואלטונג, לייטונג; דאס רודערען; רודערענד; ריכטענד, פיהרענד, לייטענד.

steer'ing commit'tee (סטיער'–אינג קא–מיט'–אי) א קאמיטע וואס פיהרט אן א וואהל־קאמפף.

steer'ing-com'pass *n.* (סטיער'–אינג–קאמ'–פעס) דער שיפס־קאמפאס ביים שטייער־ראד.

steer'ing-gear *n.* (סטיער'–אינג-גיער) דאס שטייער־בעטריעבס־ווערק [דער מעכאניזם צום קירעווען און צו קאנטראלירען דעם רודער פון א שיף אדער די פאדערשטע רעדער פון אן אויטאמאביל].

steer'ing-wheel *n.* (סטיער'–אינג–הוויעל) דאס שטייער־ראד פון א שיף; דאס שטייער־ראד מיט וועלכען מען קירעוועט אן אויטאמאביל.

steer'ling *n.* (סטיער'–לינג) א יונג עקסעל.

steer small (סטיער סמאהל) לייכט רודערען, רודערען אזוי אז די שיף זאל געהן אין א גלייכער ריכטונג.

steers'man *n.* (סטיערז'–מען) א רודערער; א שטייערמאן.

steers'manship *n.* (סטיערז'–מענ–שיפ) שטייערמאנשאפט; שטייערמאן־קונסט; די קונסט צו רודערען אדער פיהרען א שיף.

steeve *n. and v.* (סטיעוו) א הויב־מאשין צום אוועקלעגען פראכט אויף א שיף; דער ערהויבונגס־ווינקעל פון דעם בונגשפריעט [דער שטאנג וואס שטארצט ארויס אויף דעם פאדערטייל פון א שיף] מיט דעם האריזאנט; אוועקשטעלען אונטער א געוויסען ווינקעל, שטעהן אונטער א געוויסען ווינקעל [וועגען בונגשפריעט]; אנלאדען פראכט אויף א שיף.

steganog'raphy *n.* (סטעג-ע-נאג'-רע-פי) שיפער, שיפרירטע שריפט, פערשטעלטע שריפט, געהיים־שריפט; די שיפריר־קונסט.

stein'bock *n.* (סטאינ'–באק) דער שטיינבאק. ז. ***steenbok***

stein'heilite *n.* (סטאינ'–האי–לאיט) א מין יאליט. ז. ***iolite***

ste'la *n.* (סטיע'–לא) ז. ***stele***

ste'le *n.* (סטיע'–לי) א דענקמאל, מצבה אדער זייל אויף א קבר ביי די אלטע גריכען.

stel'echite *n.* (סטעל'–ע–קאיט) ז. ***stelochite***

stel'la *n.* (סטעל'–א) אין זאאלאגיע — א שטערן־עהנליכעס קערפער־טיילכעל.

stel'lar *a.* (סטעל'–אר) שטערנדיג; וואס איז שייך צו שטערן.

stel'lary *a.* (סטעל'–ע–רי) ז. ***stellar***

stel'late *a. and n.* (סטעל'–אייט) שטערנפערמיג, שטערנארטיג, שטראהליג; אין זאאלאגיע — א שטערנארטיגעס קערפער־טיילכעל.

stel'lated *a.* (סטעל'–איי–טעד) שטערנארטיג, שטערנפערמיג, שטראהליג.

stel'lately *adv.* (סטעל'–אייט–לי) ווי א שטערן; אויף א שטערנפערמיגען אדער שטראהליגען אופן.

stel'lature *n.* (סטעל'–ע–טשור) ז. ***stellionate***

stellif'erous *a.* (סטע–ליפ'–ע–ראס) שטערנדיג, פול מיט שטערן.

stel'liform *a.* (סטעל'–אי–פארם) שטערנפערמיג, שטראהליג.

stel'lio *n.* (סטעל'–אי–או) די שטערן־יאשטשערקע. ז. ***star-lizard***

stel'lion *n.* (סטעל'–יאן) די שטערן־יאשטשערקע. ז. ***star-lizard***

stel'lionate *n.* (סטעל'–יאנ–אייט) א פאלשע, בעטריגערישע האנדלונג, א שווינדלערישער האנדעל.

stel'lite *n.* (סטעל'–איט) דער סטעליט [אזא מינעראל].

stel'lular *a.* (סטעל'–יו–לאר) ווי קליינע שטערענדלעך; בעשפרענקעלט מיט קליינע שטערנדלעך.

stel'lulate *a.* (סטעל'–יו–לייט) ז. ***stellular***

stel'ochite *n.* (סטעל'-א-קאיט) קויהלען-זויערער קאלך [אזא מינעראל].

stem *n. and v.* (סטעם) א שטאם [פון א בוים]; א שטענגעל [פון א בלום אדער בלאט]; א פאמיליען-שטאם; א פאמיליען-ליניע; אבשטאמונג; א פאמיליען-אבצווייגונג; א הענטעל, א שטיעל; א שטענגעל-עהנליכער טייל פון עפעס; דער האריזאנטאלער שטריך ביי א מוזיק-נאטע; די אנפאנגס-פארם פון א ווארט; דער פאדער-טייל פון א שיף; דער באלקען וואס פערייניגט פון פארענט די ביידע זייטען פון א שיף; געהן פארויס; געהן געגען, ביי-קומען, געהן פארויס געגען שטערונגען [הויפטזעכליך וועגען א שיף וואס געהט געגען שטראם אדער געגען ווינד]; פער-האלטען, אבהאלטען; פערשטייפען; פער-צעמענטעווען; זיך אנשטויסען מיט'ן פא-דערטייל [וועגען א שיף].

stem'-end *n.* (סטעמ'-ענד) דער שטאם-ענד פון א פרוכט [דער טייל, מיט וועל-כען א פרוכט איז בעפעסטיגט צום שטענ-געל].

stem'-leaf *n.* (סטעמ'-ליעף) א שטענ-געל-בלאט [וואס וואקסט פון שטענגעל].

stem'less *a.* (סטעמ'-לעס) אהן א שטענ-געל.

stem'let *n.* (סטעמ'-לעט) א שטענגעלע, א קליינער שטאם.

stem'ma *n.* (סטעמ'-א) א פאמיליען-שטאם, א פאמיליען-צעטעל; א פאמיליע; איינס פון די מיקראסקאפישע אויגעלעך, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דאס אויג פון אן אינזעקט; א פונקט-אויג [אזא אונבעוועגליכעס אויג אויף'ן קאפ פון אינ-זעקטען]; דאס ווארצעלע פון א פיהל-הערנדעל [ביי אינזעקטען].

stem'matous *a.* (סטעמ'-ע-טאס) וואס איז שייך צו א מיקראסקאפישען אויגעל אדער צו א פונקט-אויג [ביי אינזעקטען]. ז. *stemma*.

stemmed *a.* (סטעמד) וואס האט א שטאם אדער שטענגעל [געברויכט מייס-טענס אין פערבינדונג מיט אנדערע ווער-טער].
This is a straight-stemmed plant.

stem'mer *n.* (סטעמ'-ער) אן אינסטרו-מענט צו פערצעמענטעווען פערבינדונגען אדער געלענקען.

stem'mery *n.* (סטעמ'-ער-אי) א פאב-ריק, וואו מען שניידט אב די טאבאק-בלעטער פון די שטענגעלעך.

stem'ple *n.* (סטעמפל) דאס יאך-האלץ אדער קווער-האלץ [אין א קויהלען-גרוב אדער מעטאל-גרוב].

stem'-rot *n.* (סטעמ'-ראט) א קראנקהאפ-טער צושטאנד פון פלאנצען-שטענגלעך.

stem'-win'der *n.* (סטעמ'-הוואינ'-דער) א רעמאנטואר-זייגער [וואס ווערט אנגעצויגען אהן א בעזונדערען שליסעל].

stench *n.* (סטענטש) א געשטאנק.

stench'-pipe *n.* (סטענטש-פאיפ) אן אבצווייגונג פון א שמוץ-רעהרע איבער א הויז [אום ארויסצולאזען דעם געשטאנק].

stench'-trap *n.* (סטענטש-טרעפ) דער וואסער-פערשלוס אדער די שלים-קלאפע [א פערטיעפונג אין א קאנאליזאציאנס-רעהר, וואס איז אנגעפילט מיט וואסער און לאזט ניט ארויס די שלעכטע ריחות].

sten'chy *a.* (סטענ'-טשי) שטינקענד.

sten'cil *n. and v.* (סטענ'-סיל) א שאב-לאן [א בלעכעל אדער פאפיערעל, אין וועלכען עס איז אויסגעשניטען א בוכ-שטאב אדער צייכנונג צום אבדרוקען אויף צייג, האלץ א. ד. ג. בעשמירענדיג מיט טינט אדער פארב]; שאבלאן-פארב, שאב-לאן-טינט; צייכנען אדער מאלען מיט דער הילף פון שאבלאנען.

sten'ciler *n.* (סטענ'-סיל-ער) א שאב-לאנען-מאלער, איינער וואס מאלט מיט דער הילף פון שאבלאנען. ז. *stencil*.

sten'ciling *n.* (סטענ'-סיל-אינג) שאב-לאנען-מאלעריי, דאס מאלען אוזארען מיט דער הילף פון שאבלאנען. ז. *stencil*.

sten'ciling-press *n.* (סטענ'-סיל-אינג-פרעס) א שאבלאן-דרוק-פרעס [א פרעס אויף וועלכען מען דרוקט מיט דער הילף פון שאבלאנען]. ז. *stencil*.

sten'ciller *n.* (סטענ'-סיל-ער) ז. *stenciler*.

sten'cilling *n.* (סטענ'-סיל-אינג) ז. *stenciling*.

sten'cil-machine' *n.* (סטענ'-סיל-מע-שין') א שאבלאנען-מאשין [אזא מא-שין צו מאכען שאבלאנען פון געוואָלטע פאפיער]. ז. *stencil*.

sten'cil-pen *n.* (סטענ'-סיל-פען) א מא-שין אויסצושניידען שאבלאנען. ז. *stencil*.

sten'cil-plate *n.* (סטענ'-סיל-פלייט) ז. *stencil*.

stenocar'dia *n.* (סטענ-א-קאר'-די-א) שמאל-ברוסטיגקייט, ענג-ברוסטיגקייט.

stenoceph'alous *a.* (סטענ-א-סעפ'-ע-לאס) שמאל-קעפיג.

sten'ograph *n.* (סטענ'-א-גרעף) א סטענאגראפישער צייכען; א סטענאגרא-פיע; א סטענאגראפישע שרייב-מאשין [צום שרייבען ניט מיט בוכשטאבען, נאר מיט סטענאגראפישע צייכענס].

stenog'rapher *n.* (סטי-נאג'-רע-פער) א סטענאגראף. ז. *stenography*.

stenograph'ic *a.* (סטענ-א-גרעפ'-איק) סטענאגראפיש. ז. *stenography*.

stenograph'ical *a.* (סטענ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stenographic*.

stenograph'ically *adv.* (סטענ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) סטענאגראפיש; מיט סטענאגראפישע צייכענס אנשטאט בוכ-שטאבען. ז. *stenography*.

stenog'raphist *n.* (סטי-נאג'-רע-פיסט) ז. *stenographer*.

stenog'raphy *n.* (סטי-נאג'-רע-פי) סטענאגראפיע [א סיסטעם פון שנעל-שרייבען מיט קורצע צייכענס, וועלכע פערנעהמען דעם פלאץ פון בוכשטאבען, איינצעלנע ווערטער אדער גאנצע גרופען ווערטער].

stenopa'ic *a.* (סטענ-א-פיי'-איק) וואס האט א שמאלע עפנונג.

stenosed' *a.* (סטי-נאוסט') קראנקהאפ-פערשמעלערט אדער פערענגט [וועגען א קערפער-עפנונג].

steno'sis *n.* (סטי-נאו'-סיס) א קראנק-האפטע פערשמעלערונג פון א קערפער-עפ-נונג.

stenoteleg'raphy *n.* (סטענ-א-טי-לעג'-רע-פי) סטענאטעלעגראפיע, דאס טע-לעגראפירען מיט קורצע סטענאגראפישע צייכענס.

stenot'erous *a.* (סטי-נאט'-ע-ראס) וואס פערשמעלערט זיך ביסלעכווייז פון צענטער צום ראנד אדער אויבערפלעכע.

stenot'ic *a.* (סטי-נאט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קראנקהאפטער פערשמעלערונג פון א קערפער-עפנונג.

sten'otype *n.* (סטענ'-א-טאיפ) א גע-וועהנליכער געדרוקטער בוכשטאב, וואס ווערט געברויכט אלס סטענאגראפישער צייכען.

sten'otypy *n.* (סטענ'-א-טאי-פי) דאס געברויכען געוועהנליכע געדרוקטע בוכ-שטאבען אלס סטענאגראפישע צייכענס.

stent *n.* (סטענט) א מאשין אדער אינ-סטרומענט צום פאנאנדערציהען דינע בא-וועלנע שטאפען.

sten'ter *n. and v.* (סטענ'-טער) א מא-שין אדער אינסטרומענט צום פאנאנדער-ציהען דינע באוועלנע שטאפען; פאנאנ-דערציהען דינע באוועלנע שטאפען.

sten'ter-hook *n.* (סטענ'-טער-הוק) ז. *stent*.

sten'tor *n.* (סטענ'-טאר) א מענש מיט א שטארקער שטימע [אויף'ן נאמען פון דעם העראלד אין האמער'ס איליאדע, וועל-כער האט געקענט שרייען אזוי הויך ווי 50 מענשען]; די בריל-אפע [אזא זיד-אמעריקאנישע אפע. ז. *howler*].

Sten'tor *n.* (סטענ'-טאר) דער מין בריל-אפען [ז. *howler*]; א מין פאליפען, וואס האבען דעם אויסזעהן פון א לייקע.

stento'rian *a.* (סטענ-טאו'-רי-ען) 1. הויך, שטארק [אין קלאנג]; 2. וואס קען ארויסגעבען הויכע קלאנגען.
1. He has a stentorian voice.

stentorophon'ic *a.* (סטענ-טא-רא-פאנ'-איק) וואס רעדט הויך; וואס קלינגט הויך.

step *v. and n.* (סטעפ) 1. טרעטען; מאכען א טריט אדער א שפאן; 2. געהן, שפאנען, א געה טהאן; 3. קומען, אריינ-קומען; 4. געהן מיט געמאסטענע טריט, מיט זעלבסטווירדע אדער וואזשנעקייט; 5. אוועקשטעלען, שטעלען [דעם פוס]; 6. מעסטען דורך טריט; 7. דורכפיהרען דורך בעשטימטע טריט [א טאנץ]; 8. אוועקשטעלען אדער מאכען אין דער פארם פון טרעפ; 9. א טריט, א שריט, א שפאן; א טרעפ; 10. א שטופע, א גראד; א העכערונג; א שריט פארווערטס; 11. א פוס-שפור, א סליאד; 12. דאס געהן, טריט, א געראיש פון טריט; 13. א פערטיעפונג אריינצושטעלען אדער צו בע-פעסטיגען עפעס; 14. א שריט, א מיטעל.
2. He stepped into the neighbor's house. 3 Step in, please! 5. I never stepped foot in this city. 6. The distance can easily be stepped off. 7. He stepped a stately dance. 10. The recent tariff reform is a long step in the direction of free trade. 12. I hear a step at the door.

step aside' (סטעפ ע-סאיד') אבגעהן אין א זייט, מאכען א ווארע; בעגעהן א פעה-לער, אראבגעהן פון דרך הישר.

step awry' (סטעפ ע-ראי') מאכען א פעהלער, אראבגעהן פון דרך הישר; געהן שלעכט, געהן ניט ווי עס בעדארף צו זיין, זיין אהן ערפאלג.

step'brother *n.* (סטעפ'-בראדה-ער) א שטיעפברודער.

step by step (סטעפ באי סטעפ) טריט ביי טריט, שטופענווייז; מיט דעמזעלבען שריט.

step'child *n.* (סטעפ'-טשאילד) א שטיעפקינד.

step'-coun'try *n.* (סטעפ'-קאנ'-טרי) א שטיעף-פאטערלאנד, א שטיעף-מוטער-לאנד.

step'dame *n.* (סטעפ'-דיים) ז. *stepmother*.

step'-dance *n.* (סטעפ'-דענס) א טאנץ מיט פערשיעדענע און שווערע פיס-בע-וועגונגען אדער א טאנץ, וואו די פיס-בעוועגונגען זיינען וויכטיגער ווי די פי-גורען.

step'daughter *n.* (סטעפ'-דאה-טער) א שטיעפטאכטער.

step'father *n.* (סטעפ'-פא-טהער) א שטיעפפאטער.

step'-lad'der *n.* (סטעפ'-לעד'-ער) א טרעפען=לייטער, א שטעהענדער לייטער.

step'mother *n.* (סטעפ'-מאטה-ער) א שטיעפמוטער.

step'motherly *a.* (סטעפ'-מאטה-ער-לי) שטיעפמוטערליך, ווי עס פאסט פאר א שטיעפמוטער; בייז, שלעכט.

step out (סטעפ אוט) ארויסטרעטען, ארויסגעהן; מאכען גרעסערע טריט, פערשנעלערן דעם גאנג.

steppe *n.* (סטעפ) א סטעפע [א פלאכע געגענד אין רוסלאנד, וועלכע איז בעוואקסען מיט גראז און אהן ביימער].

stepped *a.* (סטעפט) געמאכט ווי טרעפ; וואס בילדעט א טרעפ; אונטערגעשפארט מיט א לייטער.

stepped pyr'amid (סטעפט פיר'-ע-מיד) א טרעפ=פיראמידע [א פיראמידע וואס איז געבויט אין דער פארם פון ריעזיגע טרעפ]. ז *pyramid*

steppe mur'rain (סטעפ מאר'-איין) א פיה=מגפה, א רינד=פעסט.

step'per *n.* (סטעפ'-ער) א געהער, א לויפער; א שנעל=לויפענדעם פערד.

step'ping *n.* (סטעפ'-אינג) דאס געהן, דאס שרייטען; טרעפ=עהנליכע איינקארבונגען.

step'ping-stone *n.* (סטעפ'-אינג-סטאון) א פוס=טריט, א טריט=שטיין [אין א וואסער צום אריבערגעהן]; א מיטעל, א הילפס=מיטעל [צו ערפאלג אדער פארשריט].

steps *n.* (סטעפס) א גאנג, א ריכטונג; טרעפ; א טרעפען=לייטער, א שטעהענדער לייטער.

step'sister *n.* (סטעפ'-סיס-טער) א שטיעפשוועסטער.

step'son *n.* (סטעפ'-סאן) א שטיעפזוהן.

step'-stone *n.* (סטעפ'-סטאון) ז. *stepping-stone*

ster'cobilin *n.* (סטויר'-קא-ביל-אין) דער ברוינער פארב=שטאף אין צאה.

stercora'ceous *a.* (סטויר-קא-ריי'-שיאס) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון צאה אדער בעמיסטיגונגס=שטאף; וואס ערנעהרט זיך מיט צאה אדער מיסט; וואס געפינט זיך אויף מיסט [ווענען אינזעקטען].

stercoræ'mia *n.* (סטויר-קא-רי'-מי-א) ז. *stercoremia*

ster'coral *a.* (סטויר'-קא-רעל) וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאה].

stercora'reous *a.* (סטויר-קא-ריי'-רי-אס) ז. *stercoraceous*

ster'corary *a. and n.* (סטויר'-קא-רע-רי) מיסטיג; וואס איז שייך צו אדער בעשטעהט פון עקסקרעמענטען [צאה אדער מיסט]; א פלאץ צו האלטען מיסטיגונגס=שטאפען.

ster'corate *v.* (סטויר'-קא-רייט) מיסטיגען.

stercora'tion *n.* (סטויר-קא-ריי'-שאן) מיסטיגונג.

stercore'mia *n.* (סטויר-קא-רי'-מי-א) בלוט=פערדארבונג דורך צאה אדער טינוף.

stercoric'olous *a.* (סטויר-קא-ריק'-א-לאס) וואס האלט זיך אין מיסט אדער עקסקרעמענטען [צאה, טינוף].

stere *n.* (סטעהר) א קוביק=מעטער.

ster'eobate *n.* (סטער'-אי-א-בייט) א פונדאמענט, אן אונטערבוי [פון א געביידע].

stereobat'ic *a.* (סטער-אי-א-בעט'-איק) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פונדאמענט אדער אונטערבוי פון א געביידע.

ster'eochrome *n.* (סטער'-אי-א-קראום) א סטערעאכראמישעס בילד [א גלאזירטעס בילד, א בילד געמאכט מיט פארבען, וועלכע זיינען געמישט מיט וואסער=גלאז].

stereochro'mic *a.* (סטער-אי-א-קראו'-מיק) סטערעאכראמיש, דורך סטערעאכראמיע [א מין וואנד=מאהלעריי מיט גלאזירונג אדער מיט פארבען געמישט מיט וואסער=גלאז].

stereochro'mic proc'ess (סטער-אי-א-קראו'-מיק פראס'-עס) דער סטערעאכראמישער פראצעס, סטערעאכראמישע מאהלעריי. ז. *stereochromy*

ster'eochromy *n.* (סטער'-אי-א-קראו-מי) סטערעאכראמיע [א מין גלאזירטע וואנד=מאהלעריי, וואו פארבען ווערען צוזאמענגעמישט מיט וואסער=גלאז].

ster'eo-elec'tric *a.* (סטער'-אי-או-אי-לעק'-טריק) וואס איז שייך צו אן עלעקטרישען שטראם, וואס ווערט ארויסגערופען דורך דער בעריהרונג פון צוויי מעטאלען [ווי אנטימאן און וויסמוט] פון פערשיעדענע טעמפעראטורען.

ster'eogram *n.* (סטער'-אי-א-גרעם) ז. *stereograph*

ster'eograph *n.* (סטער'-אי-א-גרעף) א סטערעאגראם, א סטערעאגראפישעס בילד, א פערספעקטיוו=בילד [א צייכנונג אדער בילד פון א זאך, וואס שטעלט זי פאר בולט אדער אזוי ווי מען וואלט זי געזעהן אין דער ווירקליכקייט]; א סטערעאסקאפ=בילד [ז. *stereoscope*].

stereograph'ic *a.* (סטער-אי-א-גרעפ'-איק) סטערעאגראפיש, פארשטעלענדיג סאלידע קערפער אויף א פלעכע, אזוי אז זיי זאלען אויסזעהן בולט.

stereograph'ical *a.* (סטער-אי-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stereographic*

stereog'raphy *n.* (סטער-אי-אג'-רע-פי) סטערעאגראפיע, די קונסט צו צייכנען סאלידע קערפער אזוי, אז זיי זאלען אויסזעהן בולט; דער טייל פון געאמעטריע וואס צייגט די אייגענשאפטען און דעם בוי פון סאלידע קערפער.

stereom'eter *n.* (סטער-אי-אמ'-ע-טער) א סטערעאמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען דעם רוים=אינהאלט פון קערפער; אן אינסטרומענט צום בעשטימען דאס ספעציפישע געוויכט פון פליסיגקייטען, פולווערן אדער פוכקע קערפער. ז. *specific gravity*].

stereomet'ric *a.* (סטער-אי-א-מעט'-ריק) סטערעאמעטריש. ז. *stereometry*

stereomet'rical *a.* (סטער-אי-א-מעט'-רי-קעל) ז. *stereometric*

stereom'etry *n.* (סטער-אי-אמ'-ע-טרי) סטערעאמעטריע, די געאמעטריע פון פעסטע קערפער; דאס מעסטען דעם רוים=אינהאלט פון קערפער; דאס בעשטימען דאס ספעציפישע געוויכט פון פליסיגקייטען, פולווערס אדער פוכקע קערפער [ז. *specific gravity*].

stereop'ticon *n.* (סטער-אי-אפ'-טי-קאן) א סטערעאפטיקאן, א דאפעלטע צויבער=לאמטערנע. ז. *magic lantern*

ster'eoscope *n.* (סטער'-אי-א-סקאופ) א סטערעאסקאפ [אן אפטישער אינסטרומענט, מיט דער הילף פון וועלכען צוויי בילדער פון א זאך מאכען דעם איינדרוק, ווי מען וואלט געזעהן די זאך בולט, ווי זי איז אין דער ווירקליכקייט]

stereoscop'ic *a.* (סטער-אי-א-סקאפ'-איק) סטערעאסקאפיש, וואס זעהט אויס בולט און האט די נאטירליכע פערספעקטיווע [ווי א בילד געזעהן דורך א סטערעאסקאפ]. ז. *stereoscope*

stereoscop'ical *a.* (סטער-אי-א-סקאפ'-אי-קעל) ז. *stereoscopic*

stereoscop'ically *adv.* (סטער-אי-א-סקאפ'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א סטערעאסקאפ; ווי דורך א סטערעאסקאפ. ז. *stereoscope*

ster'eoscopist *n.* (סטער'-אי-א-סקאו-פיסט) איינער וואס איז געניט אין געברויך אדער אין מאכען סטערעאסקאפען. ז. *stereoscope*

ster'eoscopy *n.* (סטער'-אי-א-סקאו-פי) סטערעאסקאפיע, דער געברויך אדער די קאנסטרוקציאן פון סטערעאסקאפען. ז. *stereoscope*

stereotom'ic *a.* (סטער-אי-א-טאמ'-איק) סטערעאטאמיש. ז. *stereotomy*

stereotom'ical *a.* (סטער-אי-א-טאמ'-אי-קעל) ז. *stereotomic*

stereot'omy *n.* (סטער-אי-אט'-א-מי) סטערעאטאמיע [די וויסענשאפט אדער די קונסט צו שניידען סאלידע קערפערם אין פערשיעדענע פיגורען און טיילען].

ster'eotype *n., a. and v.* (סטער'-אי-א-טאיפ) א סטערעאטיפ, א געגאסענע שריפט=פלאטע; דאס דרוקען מיט שריפט=פלאטען; סטערעאטיפיש; אבגיסען שריפט=פלאטען; דרוקען מיט סטערעאטיפען אדער שריפט=פלאטען.

ster'eotype-block *n.* (סטער'-אי-א-טאיפ-בלאק) א סטערעאטיפ=קלעצעל [א קלעצעל אויף וועלכען מען שלאגט אן א סטערעאטיפ אדער געגאסענע שריפט=פלאטע].

ster'eotyped *a.* (סטער'-אי-א-טאיפט) סטערעאטיפיש; אבגעדראשען, שאבלאנענהאפט [ניט אריגינעל]; פעסטגעשטעלט, אונפערענדערליך; געדרוקט פון סטערעאטיפען [געגאסענע שריפט=פלאטען].

ster'eotype-met'al *n.* (סטער'-אי-א-טאיפ-מעט'-על) סטערעאטיפען=מעטאל [צום גיסען דערפון סטערעאטיפען אדער שריפט=פלאטען].

ster'eotyper *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פער) א סטערעאטיפען=מאכער, איינער וואס גיסט סטערעאטיפען אדער שריפט=פלאטען.

stereoty'pery *n.* (סטער-אי-א-טאי'-פער-אי) א סטערעאטיפען=גיסעריי [א פאבריק, וואו מען מאכט שריפט=פלאטען]; סטערעאטיפען=גיסונג, די קונסט צו מאכען סטערעאטיפען.

stereotyp'ic *a.* (סטער-אי-א-טיפ'-איק) סטערעאטיפיש; וואס איז שייך צו סטערעאטיפען [געגאסענע שריפט=פלאטען].

ster'eotyping *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פינג) סטערעאטיפירונג, דאס מאכען סטערעאטיפען אדער געגאסענע שריפט=פלאטען.

ster'eotypist *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פיסט) ז. *stereotyper*

stereotypog'rapher *n.* (סטער-אי-א-טאי-פאג'-רע-פער) א סטערעאטיפ=דרוקער, איינער וואס דרוקט פון סטערעאטיפען אדער געגאסענע שריפט=פלאטען.

stereotypog'raphy *n.* (סטער-אי-א-טאי-פאג'-רע פי) סטערעאטיפאגראפיע, סטערעאטיפען=דרוקעריי, דאס דרוקען פון

סטערעאטיפען אדער געגאסענע שריפטפלאטען.

ster'eotypy *n.* (סטער'-אי-א-טאי-פי) סטערעאטיפיע, סטערעאטיפען=גיסונג, די קונסט צו גיסען שריפט=פלאטען.

ster'ile *a.* (סטער'-איל) 1. אונפרוכטבאר; 2. פריי פון באקטעריען אדער מיקראבען; 3. פרוכטלאז, נוצלאז, וואס פיהרט ניט צו קיינע רעזולטאטען; 4. טרוקען, ארעם [וועגען א געדאנק, סטיל א. ז. וו.].
3. The discussion was sterile of results. 4. His style is sterile.

sterilisa'tion *n.* (סטער-איל-אי-זיי'-שאן) ז. *sterilization*.

ster'ilise *v.* (סטער'-איל-איז) ז. *sterilize*.

steril'ity *n.* (סטע-ריל'-אי-טי) אונפרוכטבארקייט; פרוכטלאזיגקייט, רעזולטאטלאזיגקייט; טרוקענקייט, ארעמקייט [אין אידעען אדער אויסדריקע].

steriliza'tion *n.* (סטער-איל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; סטעריליזירונג [בעפרייאונג פון באקטעריען אדער מיקראבען].

ster'ilize *v.* (סטער'-איל-איז) מאכען אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; סטעריליזירען, בעפרייען פון באקטעריען אדער מיקראבען.

ster'ilized milk (סטער'-איל-איזד מילק) סטעריליזירטע מילך [מילך, אין וועלכער מען האט געטויטעט די מיקראבען].

ster'ilizer *n.* (סטער'-איל-אי-זער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט אונפרוכטבאר אדער פרוכטלאז; א סטעריליזאטאר, אן אפאראט צו סטעריליזירען [צו בעפרייען פון באקטעריען אדער מיקראבען].

ster'let *n.* (סטויר'-לעט) דער סטערלעט אדער סטערליאד [א מין פיש. ווערט הויפטזעכליך הויך געשעצט צוליעב זיין איקרע אדער רויגען]. ז. *sturgeon*.

ster'ling *a.* and *n.* (סטויר'-לינג) פון א בעשטימטען, פעסטגעשטעלטען אדער געזעצליכען ווערטה, וואס האט די פראבע [וועגען מטבעות און ווערטהפאלע מעטאלען]; פון אנערקענטען ווערטה אדער ווירקונג; עכט, גילטיג, אמת'דיג, ריכטיג; אויסגעצייכענט, פון גרויסען ווערטה; א סטערלינג [א פארצייטיגע ענגלישע מטבע].

stern *a.*, *n.* and *v.* (סטוירן) הארט; שטרענג; בייז; פינסטער, כמורנע, אונפריינדליך; פעסט, אונבויגזאם; דאס העק [דער אויבערער טייל פון דעם הינטער=טייל פון א שיף, וואו עס געפינט זיך דער רודער]; דער הינטער=טייל; דער עק; רודערען צוריקוועגס; געהן צוריקוועגס [וועגען א שיף].

ster'nage *n.* (סטויר'-נעדזש) ריכטונג, קורס [פון א שיף אדער פון א פלאטע].

ster'nal *a.* (סטויר'-נעל) וואס איז שייך צום ברוסט=ביין; וואס געפינט זיך ביי דער ברוסט אדער ארום הארצען.

sternal'gia *n.* (סטויר-נעל'-דזשי-א) א וועהטאג ארום דעם ברוסט=ביין; ברוסט=שמערץ.

sterna'lis *n.* (סטויר-ניי'-ליס) א ברוסט=מוסקול.

ster'nal rib (סטויר'-נעל ריב) אן אויבערשטער ריפ [אין געגענזאץ צו אן אונטערשטען קורצען ריפ].

stern'-board *n.* (סטוירנ'-באורד) א ריקווערטס=בעוועגונג פון א שיף.

stern'-chase *n.* (סטוירנ'-טשיים) דאס יאגען זיך נאך א שיף אין דערזעלבער ריכטונג, אין וועלכער עס געהט די פערפאלגטע שיף.

stern'-cha'ser *n.* (סטוירנ'-טשיי'-סער) א הינטער=קאנאנע [אויף א שיף צו שיסען אין א פיינדליכער שיף וואס יאגט זיך נאך].

sterned *a.* (סטוירנד) וואס האט א העק אדער הינטערטייל פון א געוויסער פארם [וועגען א שיף].

stern'-fast *n.* (סטוירנ'-פעסט) דאס הינטערטוי [א שטריק אדער קייט צו בעפעסטיגען דעם הינטערטייל פון א שיף צום לאנדונגס=פלאץ].

stern'-frame *n.* (סטוירנ'-פריים) די פערשיעדענע טיילען, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט דער העק [דער הינטערטייל פון א שיף].

stern'ly *adv.* (סטוירנ'-לי) אויף א שטרענגען, בייזען, כמורנעם, פינסטערען שטייגער; מיט הארטקייט; מיט פעסטקייט, מיט שטרענגקייט.

stern'ness *n.* (סטוירנ'-נעס) הארטקייט; שטרענגקייט; בייזקייט; פינסטערקייט, כמורנעקייט; פעסטקייט, אונבויגזאמקייט.

ster'num *n.* (סטויר'-נאם) דער ברוסט=ביין.

sternuta'tion *n.* (סטויר-ניו-טיי'-שאן) דאס ניסען.

sternu'tative *a.* (סטויר-ניו'-טיי-טיוו) וואס רייצט צום ניסען.

sternu'tatory *a.* and *n.* (סטויר-ניו'-טיי-טא-רי) וואס רייצט צום ניסען; א מיטעל צום ניסען, א ניס=פולווער.

stern'ward *adv.* and *a.* (סטוירנ'-הווארד) צום הינטער=טייל פון א שיף; וואס איז געריכטעט צום הינטער=טייל פון א שיף.

stern'wards *adv.* and *a.* (סטוירנ'-הווארדז) ז. *sternward*.

stern'way *n.* (סטוירנ'-הוויי) א ריקווערטס=בעוועגונג פון א שיף.

ster'ro-met'al *n.* (סטער'-או-מעט'-על) א מעטאל וואס בעשטעהט פון א געמיש פון קופער און צינק מיט א קליינער ביימישונג פון אייזען און צין.

ster'tor *n.* (סטויר'-טאר) א שטארקעס כראפען [ביי געוויסע קראנקהייטען].

sterto'rious *a.* (סטויר-טאו'-רי-אס) ז. *stertorous*.

sterto'riousness *n.* (סטויר-טאו'-רי-אס-נעס) ז. *stertorousness*.

ster'torous *a.* (סטויר'-טא-ראס) וואס איז פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

ster'torously *adv.* (סטויר'-טא-ראס-לי) שטארק כראפענדיג; פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

ster'torousness *n.* (סטויר'-טא-ראס-נעס) דאס זיין פערבונדען מיט א שטארקען כראפען [וועגען געוויסע קראנקהייטען].

stet (סטעט) זאל בלייבען [א קארעקטאר'ס בעמערקונג, אז עס זאל בלייבען ווי געדרוקט, אז די פריהער געצייכענטע אויסבעסערונג זאל ניט געמאכט ווערען]; הייסען, עס זאל בלייבען ווי געדרוקט; הייסען, אז א פריהער=געצייכענטע אויסבעסערונג זאל ניט געמאכט ווערען]; הייסען, עס זאל בלייבען ווי געוועזען.

stethid'ium *n.* (סטי-טהיד'-אי-אם) דאס ברוסט=שטיק [ביי אינזעקטען].

steth'ograph *n.* (סטעטה'-א-גרעף) א סטעטאגראף [אן אינסטרומענט צו מעסטען די אטעמונגס=בעוועגונגען פון דעם ברוסט=קאסטען].

stethom'eter *n.* (סטי-טהאם'-ע-טער) א סטעטאמעטער [אן אינסטרומענט צום מעסטען די ברוסט=בעוועגונגען ביים אטהעמען].

steth'oscope *n.* and *v.* (סטעטה'-א-סקאופ) א סטעטאסקאפ, אן אינסטרומענט וואס דאקטוירים בענוצען צום אויסהערען די ברוסט אדער די לונגען; אונטערזוכען מיט א סטעטאסקאפ.

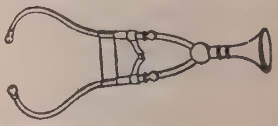

Stethoscope

stethoscop'ic *a.* (סטעטה-א-סקאפ'-איק) סטעטאסקאפיש; וואס איז שייך צו דער ברוסט=אונטערזוכונג אדער צו א סטעטאסקאפ; וואס מען געפינט אוים מיט דער הילף פון א סטעטאסקאפ [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אויסהערען די ברוסט].

stethoscop'ical *a.* (סטעטה-א-סקאפ'-אי-קעל) ז. *stethoscopic*.

steth'oscopy *n.* (סטעטה'-א-סקאו-פי) דאס אויסהערען די ברוסט; דאס אונטערזוכען די ברוסט מיט א סטעטאסקאפ [א מעדיצינישער אינסטרומענט צום אויסהערען די ברוסט].

ste'vedore *n.* (סטי'-ווע-דאור) איינער וואס לאדט אן און לאדט אוים שיפען.

stev'en *n.* (סטעוו'-ען) א ווארט, א פערשפרעכען; אן אבמאך, א פעראברעדונג, א בעשטימונג.

stew *v.* and *n.* (סטיו) איינקאכען, איינדעמפפען, שמארען; איינגעקאכט ווערען, איינגעדעמפפט ווערען; איינגעקאכטע אדער איינגעדעמפפטע שפייז [הויפטזעכליך פלייש און פיש]; א כלי צום איינדעמפפען; א הייץ=צימער; א צימער צום טריקענען היט; אן אויווען; א בארדעל, אן אונאנשטענדיג הויז; א סאזשעלקע, א טייכעל; א פלאץ צום האלטען פאזאנען [אזעלכע פויגלען]; א פלאץ צום האדעווען אדער פלאדיען אויסטערם; צורודערטקייט, אויפגערעגטקייט.

stew'ard *n.* and *v.* (סטיו'-ארד) א סטיוארד [א הויפמייסטער, א הויז=פערוואלטער, א ווירטשאפטס=אויפזעהער, אן עקאנאם, א פערוואלטער, א פראוויאנט=מייסטער]; אן אויפפאסער אויף די שפייזען, צימערען און דיענערשאפט אויף א שיף; פערנעהמען די שטעלע פון א סטיוארד.

stew'ardess *n.* (סטיו'-אר-דעס) א הויז=פערוואלטערין, אן עקאנאמקע; אן אויפפאסערין אדער ווערטערין אין א דאמען=קאיוטע [פון א שיף].

stew'ardly *a.* and *adv.* (סטיו'-ארד-לי) עקאנאמיש, איבערלעגט; מיט פארזיכט, מיט איבערלעגונג, אויף אן עקאנאמישען שטייגער.

stew'ardry *n.* (סטיו'-ארד-רי) ז. *stewardship*.

stew'ardship *n.* (סטיו'-ארד-שיפ) דאס אמט פון א סטיוארד [פערוואלטער, הויז=פערוואלטער, עקאנאם אדער פראוויאנט=מייסטער].

stew in one's own grease (סטיו

אין הוואנז און גריעס) זיך באדען אין שווייס, אבגעהן מיט שווייס.

stew'-pan *n.* (סטיו'-פען) א דעמפף-פאן, א שמאר-פאן [צום שמארען אדער דעמפפען שפייזען].

stew'-pond *n.* (סטיו'-פאנד) א סאזשעלקע, א פיש-טייכעל.

stew'-pot *n.* (סטיו'-פאט) א שמאר-טאפ, א דעמפף-טאפ.

stews *n.* (סטיוז) א בארדעל, אן אונאנשטענדיג הויז.

stheni'a *n.* (סטהע-נאי'-א) אין פאטאלאגיע — אן אונגעהויערע קראפט אדער ענערגיע [ווי עס צייגט זיך ארויס אין געוויסע קראנקהייטען].

sthen'ic *a.* (סטהענ'-איק) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש; איפערייצענד [ווענען א געפיהל]; אין פאטאלאגיע — וואס ווערט בעגלייט מיט א צו שטארקער ענערגיע [ווענען געוויסע קרענקליכע צושטענדע].

stib'ial *a.* (סטיב'-אי-על) אנטימאניש; וואס האט די אייגענשאפטען פון אנטימאניום. ז. *antimony*.

stib'ialism *n.* (סטיב'-אי-על-איזם) פער'שכור'ונג אדער פערגיפטונג מיט אנטימאניום. ז. *antimony*.

stib'ium *n.* (סטיב'-אי-אם) אנטימאניום. ז. *antimony*.

stib'ogram *n.* (סטיב'-א-גרעם) א צייכנונג פון פיס-שפורען.

stich *n.* (סטיק) א פסוק פון תנ"ך; אן איינצעלנער פערז; א שורה פון א ליעד אדער געדיכט; א שורה, א רייהע [ווי פון בוימער].

stich'ic *a.* (סטיק'-איק) וואס בעשטעהט איבעראל פון דיעזעלבע פערזען [ווענען א געדיכט]; וואס איז שייך צו א פערז אדער פסוק.

stich'omancy *n.* (סטיק'-א-מענ-סי) דאס טרעפען אדער נביאות זאגען דורך איינצעלנע פסוקים פון א בוך, וועלכע מען נעהמט ארויס אהן א סדר.

stichomet'rical *a.* (סטיק-א-מעט'-רי-קעל) סטיכאמעטריש; שורות-צעהלענד, פערזען-צעהלענד. ז. *stichometry*.

stichom'etry *n.* (סטי-קאמ'-ע-טרי) סטיכאמעטריע, פערזען-צעהלונג; אן אויסגאבע פון תנ"ך מיט אן אנווייזונג פון דער צאהל פסוקים וואס געפינען זיך אין יעדען ספר.

stick *v. and n.* (סטיק) שטעכען, דורכשטעכען; אריינשטעקען; ארויסשטעכען; שטעקען, זיין אריינגעשטעקט; זיין אריינגעשטאכען; צוקלעפען [ווי א פאסטמארקע צו א בריעף]; שטעלען אין פערלעגענהייט; אבנארען, בעשווינדלען, בעטריגען; שלאגען א קארט [אין קארטען-שפיעל]; זיין צוגעקלעפט, זיין בעהעפט; האלטען זיך אן עפעס, ניט אוועקגעהן, ניט אבטרעטען; בלייבען טריי [אין פריינדשאפט, אין ליעבע]; זיין פערהאלטען, זיך אבשטעלען; זיין אין פערלעגענהייט; זיך אב'שטעלען, זיין אונענט'שלאסען; אריינשטעקען שטעקענס אין א בייט, אויף וועלכע קלעטערענדע פלאנצען [ווי בעבלעך] וויקלען זיך; אין דרוקעריי — אנזעצען שריפט; א שטאך; צוקלעפונג; אנהענגליכקייט; פערלעגענהייט; אן אבשטעל; א שטילשטאנד; א שטעקען; א פלעקעל; א שפאציר-שטאק; עפעס וואס האט די פארם פון א שטעקעל [ווי א לאנגע צוקערקע]; דאס שטעקעל פון א סמיק; דאס שטעקעל פון א פויק-קלאפער; דאס וואס איז אנגעזעצט אויף א שטעקעל; א פלאקען, א נאר; א ווינקעל-האקען [ז. *composing-stick*].

stick and stone (סטיק ענד סטאון) אלץ מיט איינאנדער; יעדע זאך.

stick a pin there (סטיק ע פין טהעהר) זיך עפעס פערצייכנען, זיך גוט נעהמען אין זינען, זיך פערשרייבען עפעס.

stick at (סטיק עט) זיך ניט אבשטעלען פאר עפעס, זיך ניט לאזען הינדערען.

stick at it (סטיק עט איט) אנהאלטען; ניט אבטרעטען אין דערגרייכען א זאך, ניט קוקענדיג אויף קיינע שטערונגען.

stick'-bug *n.* (סטיק'-באג) ז. *spider-bug*.

stick by (סטיק באי) 1. זיין שטארק צוגעבונדען, זיין טריי; 2. פערבלייבען, זיך האלטען.

2. Ill-gotten gains never **stick by** a man.

stick'er *n.* (סטיק'-ער) א שטעכער, איינער אדער עפעס וואס שטעכט; א חזירים-קוילער; דער הארפון-שטאנג [ארויסצוציהען פיש פון וואסער]; א שארפע בעמערקונג אדער פראגע, וואס ווערט ארויסגעזאגט מיט דעם ציעל צו שטעלען דעם געגנער אין א פערלעגענהייט און איינשטילען איהם; א צוקלעפער; איינער אדער עפעס וואס איז אנגעקלעפט, האלט זיך שטייף אן אימעצען אדער עפעס; א סחורה וואס בלייבט ביים קרעמער און ווערט ניט פערקויפט.

stick'ful *n.* (סטיק'-פול) — אין דרוקעריי אזוי פיעל שריפט-זאץ, וויפיעל עס קען זיך אויסשטעלען אין ווינקעל-האקען. ז. *composing-stick*.

stick'-han'dle *n.* (סטיק'-הענ'דל) דאס הענטעל פון א שפאציר-שטאק, א גאלקע.

stick'iness *n.* (סטיק'-אי-נעס) קלעפיגקייט.

stick'ing *n.* (סטיק'-אינג) דאס שטעכען; דאס האפטען; נאדעל-ארבייט; דאס קלעפען; דאס אבשטעלען זיך; דאס האלטען זיך.

stick'ing-place *n.* (סטיק'-אינג-פלייס) דער האלט-פונקט; דאס ארט וואו עפעס שטעלט זיך אב.

stick'ing-plas'ter *n.* (סטיק'-אינג-פלעס'-טער) א קלעפיגער פלאסטער צו בעדעקען קליינע וואונדען.

stick'ing-point *n.* (סטיק'-אינג-פאינט) ז. *sticking-place*.

stick'-in-the-mud' *n.* (סטיק'-אינ-טהי-מאד') א מענש פון דער אלטער וועלט, איינער וואס האלט זיך אן די אלטע אבגעלעבטע מנהגים; א קריכער, א לאנגזאמער מענש; א גארנישט.

stick'le *v.* (סטיקל) אננעהמען אייגעמס צד אין א ויכוח אדער דיספוט; העפטיג שטרייטען ווענען אן אונבעדייטענדער זאך; זיך ווארפען צווישען צוויי זייטען.

stick'leback *n.* (סטיק'ל-בעק) דער שטיכלינג [אזא פיש מיט שארפע שטאכלען אויף'ן רוקען. דיעזער פיש בויט א ספעציעלע נעסט, וואו ער ווארפט אב די רויגען אדער איקרע].

Stickleback

stick'ler *n.* (סטיק'-לער) א העפטיגער שטרייטער פאר עפעס [איבערהויפט פאר אן אונבעדייטענדער זאך]; א פערטיידיגער; אן עדות ביי א דועל, א סעקונדאנט.

stick'ling *n.* (סטיק'-לינג) ז. *stickleback*.

stick one's self up (סטיק הוואנז סעלף אפ) זיך ארויסשטעלען; זיך ארויסווייזען אלס א וויכטיגע פערזאן.

stick out (סטיק אוט) ארויסלאזען ארויסשטעקען; ארויסשטארצען; ניט נאכגעבען, אויסהאלטען.

stick pigs (סטיק פיגז) געהן אין געיעג אויף ווילדע חזירים מיט א פיקע אדער שפיעז.

stick to (סטיק טו) זיך פעסט האלטען אן עפעס; זיין טריי צו אימעצען אדער עפעס.

stickto'itive *a.* (סטיק-טוה'-אי-טיוו) פעסט בעשטעהענד; וואס בעשטעהט אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט.

stickto'itiveness *n.* (סטיק-טוה'-אי-טיוו-נעס) דאס בעשטעהן אויף עפעס מיט הארטנעקיגקייט.

stick to the point (סטיק טו טהי פאינט) זיך האלטען ביים ענין, ניט אוועקגעהן פון דער טעמא.

stick up (סטיק אפ) שטעהן אין דער הויך; שטעקען ארויף.

stick up for (סטיק אפ פאר) רעדען פאר אימעצען; פערטיידיגען עפעס.

He **sticks up for** his friends.

stick'y *a.* (סטיק'-אי) קלעפיג, קלעפעדיג; נאס, פייכט; ווי א שטעקען; שטייף, ניט בויגזאם.

stiff *a., n. and v.* (סטיף) שטייף, הארט, ניט בויגזאם; געדיכט; צוזאמענגעפרעסט, צונויפגעקרעמפעוועט; פערדרעהט, פערצוקט [ווי א שווערער כתב וואס איז שווער צו לייענען]; ניט לייכט, ניט פליסיג [ווי א שווערע אויסשפראך אדער רעדע]; אנגעצויגען, פארמאליסטיש, צערעמאניש; שטארק [ווי א שטארקער ווינד, א שטארקער געטראנק]; הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע'עקשנ'ט; וואס איז שווער איבערצוטראגען [ווי א שלעכטע בשורה]; זעהר שווער; פעסט [ווענען פרייזען]; טויט; א טויטער מענש, א בר מנן; אין קאמערץ — וועקסלען וואס מען קען פערקויפען אדער דיסקאנטירען; געפעלשטע פאפיערען [אויף גנבי'ישען לשון]; שטייף ווערען, הארט ווערען; זיין אונבויגזאם, ניט נאכגעביג.

stiff'-borne *a.* (סטיפ'-באורן) וואס איז דורכגעפיהרט געווארען מיט איינגעשפארטקייט, מיט עקשנות.

stiff'en *v.* (סטיפן) שטייף מאכען; מאכען אונבויגזאם; מאכען הארטנעקיג; ווערען שטייף; ווערען הארט; ווערען הארטנעקיג.

stiff'ener *n.* (סטיפ'-נער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שטייף; א שטייפער שטאף [ווי שטייף-ליינווענד, שטייף צו מאכען געוויסע טיילען פון קליידער]; א זארט שטייפעס פאפיער מיט וועלכען איינבינדער בעקלעפען די אינווענינסטע זייט פון די טאוולען פון ביכער, כדי זיי שטייפער צו מאכען.

stiff'ening *n.* (סטיפ'-נינג) דאס שטייף-מאכען; עפעס וואס ווערט בענוצט צו מאכען שטייף [ווי קראכמאל אין וועש]; עפעס וואס ווערט אריינגעשטעלט צו מאכען די זאך שטייפער [ווי א שטיקעל הארטער צייג וואס ווערט אריינגעשטעלט אין געוויסע טיילען פון א בגד].

stiff'-heart'ed *a.* (סטיפ'-האר'-טעד) הארט-הערציג, הארטנעקיג.

stiff'ly *adv.* (סטיפ'-לי) אויף א שטייפען, פעסטען אדער הארטען שטייגער.

stiff neck (סטיף נעק) א הארטער נאקען, אן עקשן.

stiff'-neck *n.* (סטיפ'-נעק) פערשטייפונג פון נאקען, קרעמפס אין נאקען.

stiff'-necked *a.* (סטיפ'-נעקט) הארטנעקיג.

stiff'-neck'edness *n.* (סטיפ'-נעק'-ער-נעס) הארטנעקיגקייט.

stiff'ness *n.* (סטיפ'-נעס) שטייפקייט; הארטנעקיגקייט; אנגעצויגענקייט.

stiff'-starched *a.* (סטיפ'-סטארטשט) שטייף געקראכמאלט; שטייף.

stiff with cold (סטיף הוויטה קאולד) פערהארטעוועט אדער פערשטארט פון קעלט.

stiff with hor'ror (סטיף הוויטה האר'-אר) פערשטארט פון שרעק.

sti'fle *v. and n.* (סטאיפל) דערשטיקען, אונטערדריקען, פערשטיקען, דערשטיקט ווערען; דאס קניע=שיסעלע פון א פערד [דער שיסעל=פערמיגער פאדער=ביין פון דער קניע]; א קראנקהייט פון דעם קניע=שיסעלע.

sti'fle'-bone *n.* (סטאי'פל-באון) דאס קניע=שיסעלע פון א פערד [דער שיסעל=פערמיגער פאדער=ביין פון דער קניע].

sti'fled *a.* (סטאיפלד) וואס ליידעט פון א וועהטאג און קניע=שיסעלע. ז. *stifle-bone*.

sti'fle-joint *n.* (סטאי'פל-דזשאינט) דער קניע=געלענק ביי א פערד.

sti'fling *a.* (סטאי'-פלינג) שטיקענד, דריקענד.

stig'ma *n.* (סטיג'-מא) א בראנד=מארק, א בראנד=צייכען; א שאנד=פלעק; א פלעק אויף'ן לייב, א געבארענער צייכען; אן אטעמונגס=לעכעל ביי אן אינזעקט; אין באטאניק — די נארבע, דאס אויבערשטע עפנונגס=לעכעל פון פיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס=ארגאן] ביי א פלאנצע [ז. איל.]; א בלוט=פלעק [ז. *stigmata*].

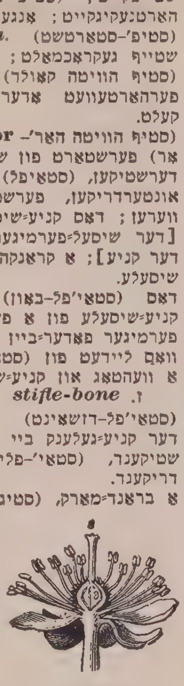

Stigma

stig'mata *n.* (סטיג'-מע-טא) סטיגמאטען, קליינע בלוט=פלעקען וואס בעווייזען זיך פון צייט צו צייט אונטער דער הויט ביי געוויסע נערוועז=קראנקהייטען [די סטיגמאטען האבען אפט דעם אויסזעהן פון קריסטוס'עס וואונדען בעת מען האט איהם געקרייציגט און זיי צייגען זיך אפט ארויס ביי קראנקע וועלכע ליידען פון רעליגיעזער משוגעת].

stigmat'ic *a. and n.* (סטיג-מעט'-איק) בעפלעקט; געבראנדמארקט, געשענדעט; מיט א נאטור=פלעק אדער מום; אין באטאניק — וואס איז שייך צו א נארבע אדער דעם עפנונגס=לעכעל פון פיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס=ארגאן פון א פלאנצע]; א געבראנדמארקטער מענש; א בעוואוסטער פערברעכער; איינער וואס האט א נאטור=פלעק אדער א מום אויף'ן לייב.

stigmat'ical *a.* (סטיג-מעט'-אי-קעל) ז. *stigmatic*.

stigmat'ically *adv.* (סטיג-מעט'-אי-קעל-אי) מיט א בראנד=צייכען; אויף א געבראנדמארקטען שטייגער.

stigmatisa'tion *n.* (סטיג-מע-טי-זיי'-שאן) ז. *stigmatization*.

stig'matise *v.* (סטיג'-מע-טאיז) ז. *stigmatize*.

stig'matist *n.* (סטיג'-מע-טיסט) א סטיגמאטיסט; איינער ביי וועלכען עס צייגען זיך ארויס סטיגמאטען. ז. *stigmata*.

stigmatiza'tion *n.* (סטיג-מע-טי-זיי'-שאן) סטיגמאטיזאציאן, דאס ארויסצייגען זיך פון רויטע בלוט=פלעקען אונטער דער הויט פון געוויסע נערוועז=קראנקע [בעזאנדערס אונטער דער ווירקונג פון היפנאטיזם אדער ביי די, וועלכע ליידען פון רעליגיעזער משוגעת]. ז. *stigmata*.

stig'matize *v.* (סטיג'-מע-טאיז) בראנד=מארקען, בעפלעקען; ארויפלעגען א שאנד=פלעק; ארויסצייגען בלוט=פלעקען אונטער דער הויט ווי דורך היפנאטיזם אדער ביי א נערוועז=קראנקהייט [ווי רעליגיעזע משוגעת].

stig'matized *a.* (סטיג'-מע-טאיזד) בעפלעקט מיט סטיגמאטען. ז. *stigmata*.

stig'matose *a.* (סטיג'-מע-טאוס) אין באטאניק — מיט א נארבע אדער עפנונגס=לעכעל פון פיסטיל [דער ווייבליכער געשלעכטס=ארגאן פון א פלאנצע]; וואס צייגט ארויס סטיגמאטען. ז. *stigmata*.

sti'lar *a.* (סטאי'-לאר) ז. *stylar*.

stile *n.* (סטאיל) א טרעפ אדער לייטער וואס דיענט פאר אריבערגעהן א צאם אדער פארקאן.

stilet'to *n. and v.* (סטי-לעט'-או) א סטילעט, א קינזשאל, א שטעך=מעסער; שטעכען, דערשטעכען.

still *v., n., a. and adv.* (סטיל) 1. שטילען, איינשטילען, בערוהיגען, מאכען שטיל, בריינגען צום שווייגען; 2. דיסטילירען; 3. די שטילקייט, די רוה; 4. א דיסטיליר=אפאראט [אן אפאראט צו איבערטרייבען ספיריטוס אום צו מאכען איהם ריינער אדער שטארקער. ז. איל.]; א דיסטיליר=הויז; א שטיינערנע כלי, אין וועלכער עס ווערט אויסגעארבייט די פליסיגקייט צו בלייכען שטאפען; א שטילע פייער=טרעוואגע [ז. *still alarm*]; 5. שטיל, רוהיג, אונבעוועגליך; שווייגענד; פריעדליך; 6. פון דעסטוועגען, דאך, ניט קוקענדיג אויף...; 7. נאך, נאך אלץ.

1. Please, **still** the child's crying. 5. **Still** waters run deep. 6. **Still** I shall go. 7. He is **still** in business.

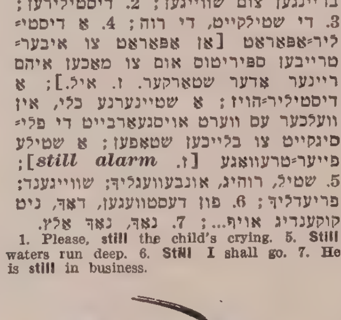

Still

still alarm' (סטיל ע-לארם') א טרעוואגע וועגען א שריפה וואס ווערט געגעבען ניט דורך די געוועהנליכע סיגנאל=אפאראטען, נאר דורך דעם, וואס איינער געהט אריין אין הויז פון די פייער=לעשער און זאגט אן וועגען דער שריפה.

stillati'tious *a.* (סטיל-ע-טיש'-אס) טריפענד; וואס טריפט אין טראפענס.

stil'latory *n.* (סטיל'-ע-טא-רי) אן אפאראט צו דיסטילירען, א דיסטיליר=גלאז; א דיסטיליר=הויז; אן ארט וואו מען דיסטילירט פליסיגקייטען.

still'-birth *n.* (סטיל'-בוירטה) די טויט=געבורט; דאס געבעהרען א טויטע זאך; א טויט=געבארענעס קינד.

still'-born *a.* (סטיל'-באהרן) טויט=געבארען.

still'-burn *v.* (סטיל'-בוירן) ברענען, דיסטילירען [שנאפס].

still'er *n.* (סטיל'-ער) א דיסטילאטאר, א דיסטילירער; אן איינשטילער, א בערוהיגער.

still'-fish *v.* (סטיל'-פיש) כאפען פיש פון א שיפעל וואס שטעהט אויף'ן אנקער.

still'-house *n.* (סטיל'-האוס) א ברענעריי, א דיסטיליר=הויז.

still hunt (סטיל האנט) א געיעג וואס ווערט געמאכט אין דער שטיל און מיט גרויס פארזיכטיגקייט; אן אונטערזוכונג אדער אויספארשונג וואס ווערט געמאכט בשתיקה, אין געהיים.

stil'licide *n.* (סטיל'-אי-סאיד) אין רוימישער געזעצגעבונג — דאס רעכט ניט צו ערלויבען אז די רעגען=טראפענס זאלען טריפען פון א צווייטען'ס דאך אויף איינעמס לאנד אדער דאך; דאס רעכט צו לאזען פאלען די טראפענס פון איינעמס דאך אויף א צווייטען'ס לאנד אדער דאך.

stillicid'ious *a.* (סטיל-אי-סיד'-אי-אס) טריפענד; פאלענד אין טראפענס.

stillicid'ium *n.* (סטיל-אי-סיד'-אי-אם) א קראנקהאפטע טריפונג.

stil'liform *a.* (סטיל'-אי-פארם) טראפען=פערמיג; ווי א טראפען.

stil'ling *n.* (סטיל'-אינג) א געשטעל פאר פעסער; דער אונטערזאץ פון א פאס.

stil'lion *n.* (סטיל'-יאן) ז. *stilling*.

still life (סטיל לאיף) אין מאלעריי — דאס שטיל=לעבען [ניט לעבעדיגע זאכען, ווי מעבעל, פרוכטען אדער טויטע חיות, וואס זיינען אויסגעמאלען אויף א בילד].

still'-life *n.* (סטיל'-לאיף) ז. *still life*.

still'ness *n.* (סטיל'-נעס) שטילקייט, רוהיגקייט; דאס שווייגען, דאס שטילשווייגען.

still'-room *n.* (סטיל'-רוהם) א דיסטילאציאנס=צימער; א הויז=לאבאראטאריע.

still'-stand *n.* (סטיל'-סטענד) א שטיל=שטאנד; אן אבשטעל, אן אבהאלט.

still'y *a. and adv.* (סטיל'-אי) שטיל, רוהיג; אויף א שטילען, רוהיגען שטייגער.

stilpnosid'erite *n.* (סטילפ-נא-סיד'-ע-ראיט) ז. *limonite*.

stilt *n. and v.* (סטילט) א שטאלצע אדער כאדולע [איינער פון א פאר שטעקענס מיט צוגעשלאגענע לייסטען אדער פלאנקען, אויף וועלכע מען שטעלט די פיס אום צו מאכען לאנגע טריט אדער צו געהן איבער זאמדיגע אדער זומפיגע ערטער]; א מין אייזערנער געשטעל, אויף וועלכען מען ברענט איבער ליימענע כלים אין אויווען; דער שטראנד=רייטער [אזא פויגעל. ז. *stilt-bird*]; געהן אויף שטאלצעס אדער כאדולעס; אויפהויבען אדער זיין אויפגעהויבען העכער ווי געוועהנליך.

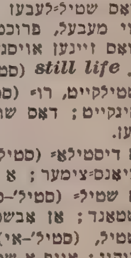

Stilts

stilt'-bird *n.* (סטילט'-בוירד) דער שטראנד=רייטער [אזא פויגעל מיט זעהר לאנגע פיס און מיט א לאנגען און דינעם

שנאבעל. האלט זיך אויף אין זומפיגע ער־טער].

Stilt-bird

stil'ted *a.* (סטיל׳-טעד) געשטעלט אויף שטאלצען, אויפגעהויבען; באמבאסטיש [בעזאנדערס ווענען שפראך]; מיט הויכע פראזען; מליצה׳דיג.
His verses have a stilted flavor.
stil'ted arch (סטיל׳-טעד ארטש) אין ארכיטעקטור — אן ארקע אדער בויגען, וועלכער געהט ניט ארויס דירעקט פון די שטיץ־זיילען, נאר האלט זיך אויף זיי ווי אויף שטאלצען.
stil'tedness *n.* (סטיל׳-טעד-נעס) גע־הויבענקייט; דאס זיין באמבאסטיש [בע־זאנדערס ווענען דער שפראך און אויס־דריקע].
stilt'-plov'er *n.* (סטילט׳-פלאוו׳-ער) ז. *stilt-bird*
stil'ty *a.* (סטיל׳-טי) געהויבען, אויפגע־בלאזען, באמבאסטיש [אין שרייבען אדער רעדען].
stim'ulant *a. and n.* (סטימ׳-יו-לענט) אנרעגענד, רייצענד, וואס רייצט; א רייץ־מיטעל.
stim'ulate *v.* (סטימ׳-יו-לייט) אנרע־גען, אויפרייצען, רייצען; ווירקען אלס אן אויפרייצונגס־מיטעל.
stimula'tion *n.* (סטימ-יו-ליי׳-שאן) דער רייץ, די רייצונג; די אנרייצונג; די אנרעגונג; אין פיזיאלאגיע — סטימולא־ציאן, אן אויפגערעגטע טהעטיגקייט פון ארגאניזם אדער פון זיינעם א טייל.
stim'ulative *a. and n.* (סטימ׳-יו-ליי-טיוו) ז. *stimulant*
stim'ulator *n.* (סטימ׳-יו-ליי-טאר) א רייצער; אן אויפרייצער; אן אנרעגער; אן אנרעגונגס־מיטעל, א רייצונגס־מיטעל.
stim'ulose *a.* (סטימ׳-יו-לאוס) אין בא־טאניק — בעדעקט מיט שטעכיגע הערעלעך [ווי קראפיווע].
stim'ulus *n.* (סטימ׳-יו-לאס) א סטימול, אן אנטריעב, א מאטיוו, עפעס וואס ער־רעגט צו א געוויסער טהאט אדער אויפ־פיהרונג; אין פיזיאלאגיע — דאס וואס ערדעגט די טהעטיגקייט פון א נערוו אדער מוסקול; אין מעדיצין — אן אויפרעגונגס־מיטעל; אין באטאניק — א שטעכיג הע־רעל פון א פלאנצע [ווי פון קראפיווע].
sting *v. and n.* (סטינג) 1. שטעכען, א שטאך טהאן [הויפטזעכליך מיט א שטא־כעל [ווי א ביען, א שלאנג, קראפיווע א. ד. ג.]; 2. שמערצען, קוועלען, טיעף קרענ־קען; 3. דער גיפטיגער שטאכעל [בעזאנ־דערס ביי אינזעקטען]; 4. אין באטא־ניק — א בייסענד־שטעכיגעס הערעלע [ווי ביי קראפיווע]; 5. א שטאך, א ביס; 6. געוויסענסביס; 7. א שארפער שטאך [ווי פון אן עפיגראם].
2. His remarks sting me. 7. His wit has no sting to it.
sting'er *n.* (סטינג׳-ער) א שטעכער, איי־נער אדער עפעס וואס שטעכט [ווי א שטאכעל פון אן אינזעקט, א שטאך־ווארט א. ז. וו.].
stin'gily *adv.* (סטינ׳-דזשי-לי) אויף א גייציגען שטייגער, מעשה קארגער יונג.
stin'giness *n.* (סטינ׳-דזשי-נעס) קארג־קייט, גייציגקייט.
sting'ing *a.* (סטינג׳-אינג) וואס האט א בייסענדען שטאכעל [ווי געוויסע אינזעק־טען אדער פלאנצען]; שטעכענד; שמערצ־האפט.
sting'ingly *adv.* (סטינג׳-אינג-לי) אויף א שטעכענדען, בייסענדען אדער שמערצ־ליכען שטייגער.
sting'less *a.* (סטינג׳-לעס) אהן א שטא־כעל; אונשעדליך.
stin'go *n.* (סטינ׳-גאו) אלטעס שטאר־קעס ביער.
sting'-ray *n.* (סטינג׳-ריי) אזא פיש, וועלכער זעהט אויס זעהר פלאטשיג, דורך דעם, וואס ער האט זעהר ברייטע פלוס־פעדערען, וועלכע געהען ביי איהם ארויס פון ביידע זייטען און נעהמען ארום זיין גאנצען קערפער ווי די שטראהלען פון א פעכער.

Sting-ray

sting'tail *n.* (סטינג׳-טייל) ז. *sting-ray*
stin'gy *a.* (סטינ׳-דזשי) קארג, גייציג; קנאפ.
sting'y *a.* (סטינג׳-אי) שטעכיג, שארף, בייסענד.
stink *v. and n.* (סטינק) שטינקען; ארויסלאזען א געשטאנק; א שטינקעריי, א געשטאנק; אן אונאנגענעהמע אויפדע־קונג אדער פערעפענטליכונג פון א מיאוסער געשיכטע אדער סקאנדאל.
stink'-ball *n.* (סטינק׳-באהל) א קוגעל געמאכט פון פערשיעדענע כעמישע שטא־פען, וואס לאזט ארויס זעהר א שטאר־קען געשטאנק [פלעגט בענוצט ווערען אמאל אין ים־מלחמות צו ווארפען אויף די נאהענטע פיינדליכע שיפען].
stink'-bird *n.* (סטינק׳-בוירד) ז. *hoactzin*
stin'ker *n.* (סטינ׳-קער) א שטינקער; עפעס וואס שטינקט, א שטינק־זאך; א שטינק־טאפ [צום אויסרויכערען א שלעכ־טען גערוך].
stink'horn *n.* (סטינק׳-האהרן) דער גיכט־שוואם [א מין שוועמל מיט זעהר א שווערען גערוך].
stin'king *a.* (סטינ׳-קינג) שטינקענד; שמוציג, געמיין.
stin'kingly *adv.* (סטינ׳-קינג-לי) שטינ־קענדיג; מיט א שווערען גערוך.
stink'pot *n.* (סטינק׳-פאט) א נאכט־טאפ, א פיש־טאפ; א שטינק־טאפ [צום אויס־רויכערען א שלעכטען גערוך]; א קוגעל פון צוזאמענגעזעצטע שטינקענדע מאטע־ריאלען [ז. *stink-ball*]; א מין שטינ־קענדער שילדקראט אדער טשערעפאכע.
stink'stone *n.* (סטינק׳-סטאון) אזא קאלך־שטיין, וואס גיט ארויס זעהר א שטינ־קענדען גערוך ווען מען קלאפט איהם מיט א האמער.
stink'-trap *n.* (סטינק׳-טרעפ) ז. *stench-trap*
stint *v. and n.* (סטינט) איינשרענקען, בעגרענצען; ערלויבען אדער געבען עפעס אין א בעשטימטער מאס; פערגעבען א בעשטימטע ארבייט; האלטען, אב־שטעלען; די איינשרענקונג, די בעגרענ־צונג; די איינהאלטונג; א גרענעץ; א בעשטימטע מאס, א בעשטימטע צאהל; אן אוראק [א בעשטימטע זאך וואס צו טהאן אדער וויפיעל צו טהאן]; דער שטראנד־לויפער [אזא פויגעל. ז. *sandpeep*].
stin'ted *a.* (סטינ׳-טעד) בעשרענקט, בע־גרענצט, קארג.
stin'tedness *n.* (סטינ׳-טעד-נעס) בע־שרענקטקייט, בעגרענצטקייט, קארגקייט.
stin'ter *n.* (סטינ׳-טער) אן אבהאלטער, אן אבשטעלער; איינער וואס בעשרענקט אדער פערהאלט.
stin'tingly *adv.* (סטינ׳-טינג-לי) אב־האלטענדיג; ניט דערלאזענדיג; מיט ווי־דערווילען.
stint'less *a.* (סטינט׳-לעס) ניט קארג, מיט א ברייטער האנד.
stipe *n.* (סטאיפ) אין באטאניק — דער שטיעל אדער שטענגעל פון א שוואם, פון א פאפאראטניק א. ד. ג.; אין אנאטא־מיע און זאאלאגיע — א שטענגעל־עהנלי־כער טייל פון אן ארגאן.
sti'pel *n.* (סטאי׳-פעל) אין באטא־ניק — א קליינער בלאט־אנזאץ; א קליי־נעס נעבען־בלעטעל. ז. *stipule*
sti'pellate *a.* (סטאי׳-פעל-אייט) מיט קליינע בלאט־אנזאצען. ז. *stipule*
sti'pend *n. and v.* (סטאי׳-פענד) בע־לוינונג, געצאהלט; דאס געהאלט פון א גלח [אין שאטלאנד]; צאהלען געהאלט.
stipendia'rian *a.* (סטאי-פען-די-איי׳-רי-ען) וואס בעקומט געהאלט; וואס אר־בייט פאר שכירות.
stipen'diary *n. and a.* (סטאי-פען׳-די-ע-רי) איינער וואס קריעגט געהאלט; אן אנגעדונגענער; וועלכער בעקומט געהאלט; געדונגען; בעצאהלט.
sti'pes *n.* (סטאי׳-פיז) — אין זאאלאגיע א טייל פון אן ארגאן וואס האט די פארם פון א שטיעל אדער שטענגעל [בעזאנ־דערס ביי אינזעקטען]; אין באטאניק — א שטיעל אדער שטענגעל [ז. *stipe*].
sti'piform *a.* (סטאי׳-פי-פארם) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס האט די פארם פון א שטיעל אדער שטענגעל.
stip'itate *a.* (סטיפ׳-אי-טייט) אין בא־טאניק און זאאלאגיע — וואס האלט זיך אויף א שטיעל אדער שטענגעל.
stip'ple *v. and n.* (סטיפל) פונקטירען, גראווירען מיט פינטעלעך אנשטאט ליניען; א גראווירונג אדער צייכנונג געמאכט מיט

פּינטלעך אנשטאט ליניען; אן איבערגאנגס־קאליר, א צווישען־קאליר.

stip'pled *a.* (סטיפּלד) פּונקטירט, געפּינטעלט [ווענען א גראווירונג אדער צייכנונג, וואס איז געמאכט מיט פּינטלעך אנשטאט ליניען].

stip'pler *n.* (סטיפּ'־לער) א פּונקטירער; א געצייג צו פּונקטירען.

stip'pling *n.* (סטיפּ'־לינג) קונסט־ארבייט [ווי גראווירען א. ד. ג.] וואס איז געמאכט דורך פּונקטירען און ניט דורך ליניען.

stip'ula *n.* (סטיפּ'־יו־לא) ז. *stipule*.

stip'ular *a.* (סטיפּ'־יו־לאר) אין באטאניק — וואס האט נעבען־בלעטלעך אדער בלאט־אנזאצען, ז. *stipule*.

stip'ulary *a.* (סטיפּ'־יו־לע־רי) אין באטאניק — וואס איז שייך צו א בלאט־אנזאץ אדער נעבען־בלעטעל. ז. *stipule*.

stip'ulate *v. and a.* (סטיפּ'־יו־לייט) 1. איבעראיינקומען, אבמאכען, אויסנעמען, אברעדען; 2. אין באטאניק — וואס האט נעבען־בלעטלעך [ז. *stipule*].

1. The stipulated commission was 5 per cent.

stipula'tion *n.* (סטיפּ־יו־ליי'־שאן) אברעדונג, אבמאכונג; אבמאך; דאס, אויף וואס מען איז איינגעגאנגען אדער מען האט אבגעמאכט; אין באטאניק — די לאגע און געבוי פון א בלאט־אנזאץ. ז. *stipule*.

stip'ulator *n.* (סטיפּ'־יו־ליי־טאר) אן אברעדער, א קאנטראקט־שליסער.

stip'ule *n.* (סטיפּ'־יול) א בלאט־אנזאץ אדער נעבען־בלעטעל [אן אנוואוקס אין דער פארם פון צוויי האלבע בלעטלעך אויף דעם אונטערשטען טייל פון שטענגעל ביי געוויסע פלאנצען].

Stipules

stir *v. and n.* (סטיר) בעוועגען; זעצען אין בעוועגונג, ריהרען, אויפרעגען, צומישען; זיך פלינק ריהרען, זיך איילען; מישען; אגיטירען; אויפוועקען, זיך אויפכאפּען [ווי פון שלאף]; דערוועקען, אויפרעגען, רייצען; אנרייצען, אויפהעצען; זיך בעוועגען, זיך ריהרען פון ארט; זיין אין בעוועגונג, זיין אקטיוו; זיין אויפגערעגט, זיין צורייצט; די בעוועגונג, די ריהרונג, א ליארם, א גערודער, א טומעל; אויפרעגונג, אויפרייצונג; אן אימפּולס; א לייכטער שטויס, דאס טרייסלען זיך; א טורמע, א געפענגניס [אין גנבים־שפּראך].

stir'about *n.* (סטויר'־ע־באוט) א האבערנע קאשע; א געדריכטער קרופּניק.

stir'iated *a.* (סטיר־אי־איי־טעד) מיט פּערציעהרונגען ווי אייז־ליכטלעך [אייזצעפּלעך, סטערעמפּלעך].

stir'less *a.* (סטויר'־לעס) אונבעוועגליך; אונטהעטיג; זעהר שטיל, רוהיג.

stir one's stumps (סטויר הוואנז סטאמפּס) ריהרען די פיס; זיך בעוועגען.

stir'piculture *n.* (סטויר'־פּי־קאל־טשור) דאס האדעווען ספּעציעלע מינים חיות.

stirps *n.* (סטוירפּס) די ראסע, די אבשטאמונגס־ליניע, די פאמיליע [פון חיות אדער פלאנצען].

stir'rer *n.* (סטויר'־ער) א בעוועגער, אן אויפריהרער; איינער אדער עפּעס וואס מישט און ברויזט אויף א פליסיגקייט; אן אויפהעצער.

stir'ring *n. and a.* (סטויר'־אינג) בעוועגונג, ריהרונג, טהעטיגקייט, אקטיוויטעט; אנשטרענגונג; ריהרעוודיג, בעוועגליך, טהעטיג, לעבעדיג; אנרעגענד, אויפרייצענד.

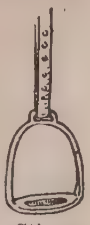

Stirrup

stir'rup *n.* (סטויר'־אפּ) דער שטייג־בייגעל [דאס אייזענדעל וואס הענגט אראב פון דער זייט פון זאטעל און דיענט דעם רייטער אריינצושטעלען דעם פוס].

stir up (סטויר אפּ) אויפרייצען, אויפהעצען; פּראוואצירען, ארויסרופען [אן אויפשטאנד, א בונט]; אנרעגען [צו א טהעטיגקייט].

stitch *v. and n.* (סטיטש) שטעכען, מאכען שטעך, נעהען; צוזאמעננעהען; א שטאך; א שטעכעניש, א שמערץ; א וואגע אדער אקער־שניט [ז. *furrow*]; א שמאטע, א טראנטע.

stitch'er *n.* (סטיטש'־ער) איינער אדער עפּעס וואס מאכט שטעך; א צונויפנעהער אדער צוזאמענשטעכער פון ביכער, א בראשירער.

stitch'ery *n.* (סטיטש'־ער־אי) שטעכעריי, נעהעריי.

stitch'ing *n.* (סטיטש'־אינג) שטעך־ארבייט, האפטונג, שטיקעריי־ארבייט.

stitch up (סטיטש אפּ) צונויפשטעכען; צונויפנעהען.

stitch'-work *n.* (סטיטש'־הווארק) ז. *embroidery*.

stitch'wort *n.* (סטיטש'־הווארט) די שטערן־מיערע [א גראז־ארטיגע פלאנצע מיט ווייסע בלימעלעך אויף א לאנגליכען דינעם שטענגעל].

stith'y *n. and v.* (סטיטה'־אי) א קאוואדלע; א שמיעד־הויז, א קוזניע; שמיעדען.

stive *n.* (סטאיוו) מעהל־שטויב [אין א מיהל].

sti'ver *n.* (סטאי'־ווער) א מין האלענדישע קופּערנע מטבע; א קליינע מטבע.

sto'a *n.* (סטאו'־א) ז. *portico*.

stoat *n.* (סטאוט) ז. *ermine*.

stock *n., a. and v.* (סטאק) א שטעקען, א פלאקען, א קלאץ; א בולוואן, א דובינע, א שוטה, א נאר; איינער אדער עפּעס פון וואס מען שפּאסט אדער מען מאכט חוזק; דער שטאם פון א בוים אדער אנדער פלאנצע; דער ערשטער מאן, פון וועלכען עס שטאמט ארויס א פאמיליע אדער ראסע; די אבשטאמונגס־ליניע, דער סדר־היחוס; דער אויפהאלטענדער טייל פון א זאך [ווי דער קלאץ פון א קאוואדלע, דאס הילצערנע קלעצעל פון א הובעל א. ד. ג.]; א מין שטייפער האלזטוך, וואס סאלדאטען פלעגען אמאל טראגען; אין פינאנץ — די אבליגאציעס אדער ווערטה־פּאפּיערען פון דער רעגיערונג, אויף וועלכע עס ווערט געצאהלט א געוויסער פּראצענט; די אקציעס פון א האנדעלס אדער אינדוסטריע־געזעלשאפט; די סחורות אין א קראם וואס זיינען אנגעגרייט צום פערקויפען; א פאנד, א סומע געלד; זאכען וואס זיינען אנגעזאמעלט צום געברויך; אין געוויסע קארטען־שפּיעלען — א טייל קארטען וואס מען לאזט אויף'ן טיש און זיי ווערען ניט פאנאנדערגעטיילט צווישען די שפּיעלער; דער אינווענטאר; די פערד און בהמות וואס ווערען אויפגעהאדעוועט און געהאלטען אין א לאנד־ווירטשאפט; רויהער מאטעריאל, פון וועלכען עפּעס ווערט געמאכט; קאנצענטרירטע זופּ [עסענץ פון זופּ, וועלכע מען פיהרט פאנאנדער מיט הייסען וואסער]; א גוטער זארט פון רויטע אדער גרויע ציעגעל, מיט וועלכע מען מויערט דעם פראנט פון א געביידע; דער הייליגער וואסער־בעקען [אין די קאטוילישע קירכען]; אין באטאניק — די לעפקאיע [א גראז־ארטיגע פלאנצע מיט שמעקענדע רויטע און אנדערע בלומען]; אין זאאלאגיע — א קאלאניע פון פיעלע צוזאמענגעזעצטע ארגאניזמען [ווי א קאלאניע פון פאליפּען, וועלכע בילדען אויס א קאראל]; געהאלטען אין זאפּאס; גרייט צום געברויך אין יעדער צייט [ווי אן אנעקדאט, א שוישפּיעל א. ד. ג.]; אריינזעצען אין א העלצעל אדער קלעצעל [ווי דער רעהר פון א ביקס ווערט אריינגעזעצט אין הילצערנעם קאלבען אדער שאפט]; צוגעבען א שטיעל אדער הענטעל; אריינזעצען אין פוס־בלאק [ז. *stocks*], אריינזעצען אין טורמע; אנגרייטען א זאפּאס פון סחורות; בעזארגען [א לאנד־ווירטשאפט] מיט בהמות; זיך פאנאנדערוואקסען אין צווייגלעך גלייך נאך'ן ארויסשפּראצען פון דער ערד [ווענען געוויסע גראזען אדער בלומען]; זיך פערצווייגען [ווי א בוים].

stock'-account' *n.* (סטאק'־ע־קאונט') אין בוכהאלטעריע — די אלגעמיינע רעכנונג וואס ווערט פערשריעבען אין הויפּט־בוך וועגען די אריינגענומענע און ארויסגעבראכטע סחורות.

stockade' *n. and v.* (סטא־קייד') א פּאליסאדע, א פלעקער־צאם; אבצאמען מיט פלעקער, מאכען א פּאליסאדע.

stock'-blind *a.* (סטאק'־בלאינד) שטאק־בלינד.

stock'-book *n.* (סטאק'־בוק) אין קאמערץ — א לאגער־בוך [דאס בוך, אין וועלכען עס זיינען איינגעשריעבען אלע סחורות פון געשעפט].

stock'-bree'der *n.* (סטאק'־בריע'־דער) א פיה־ציכטער [איינער וואס האדעוועט בהמות].

stock'-bro'ker *n.* (סטאק'־בראו'־קער) א בערזען־מעקלער, א מעקלער פון ווערטה־פּאפּיערען [איינער וואס קויפט און פערקויפט פאר אנדערע אקציעס און אבליגאציעס].

stock'-bro'king *n.* (סטאק'־בראו'־קינג) דאס קויפען און פערקויפען ווערטה־פּאפּיערען פאר אנדערע.

stock'-car *n.* (סטאק'־קאר) א וואגאן צו פיהרען בהמות.

stock certif'icate (סטאק סויר־טיפ'־אי־קייט) א צייגניס אדער שיין וואס אן אקציען־געזעלשאפט גיט ארויס צו אן אקציאנער, אז ער בעזיצט א געוויסע צאהל אקציען.

stock com'pany (סטאק קאמ'־פּע־ני) אן אקציען־געזעלשאפט [א האנדעלס אדער אינדוסטריע־געזעלשאפט וועמעס קאפּיטאל איז איינגעטיילט אין בעזונדערע אקציען, וועלכע בעלאנגען צו די מיטגליעדער און יעדער מיטגליעדער איז פעראנטווארטליך נור אויף אזוי פיעל, אויף וויפיעל ער האט אקציען אין דער אונטערנעהמונג]; א קאמפּאניע אקטיארען און אקטריסעס וואס זיינען פעראייניגט מעהר אדער וועניגער א לאנגע צייט אונטער איין פערוואלטונג.

stock div'idend (סטאק דיוו'־אי־דענד) דער דיווידענד אדער דער פּראפיט פון אן אקציען־געזעלשאפט, וואס ווערט אויסגעצאהלט די אקציאנערען ניט מיט מזומן געלד, נאר מיט נייע אקציען פון דער געזעלשאפט.

stock'-dove *n.* (סטאק'-דאוו) די איירא־ פעאישע ווילדע טויב.

stock'-duck *n.* (סטאק'-דאק) א ווילדע ענטעל. ז. *mallard*

stock'er *n.* (סטאק'-ער) איינער וואס מאכט די הילצערנע קאלבענס אדער שאפ־ טען פאר ביקסען.

stock'-exchange' *n.* (סטאק'-עקס־ טשיינדזש') די בערזע וואו עס ווערען גע־ קויפט און פערקויפט ווערטה־פאפיערען; די געזעלשאפט פון הענדלער מיט ווערטה־ פאפיערען.

stock'-farm *n.* (סטאק'-פארם) א פערמע פאר פיהצוכט.

stock'-far'mer *n.* (סטאק'-פאר'-מער) א פערמער אדער לאנדווירטה וואס בע־ שעפטיגט זיך מיט פיהצוכט.

stock'-far'ming *n.* (סטאק'-פאר'-מינג) פיהצוכט.

stock'-fish *n.* (סטאק'-פיש) דער שטאק־ פיש [געוויסע מינים געטריקענטע פיש].

stock'-gil'lyflower *n.* (סטאק'-דזשיל'- אי-פלאו-ער) די ווינטער־לעפקאיע [אזא גראז־ארטיגע פלאנצע].

stock'-hol'der *n.* (סטאק'-האול'-דער) אן אקציען־בעזיצער, אן אקציאנער.

stock'ily *adv.* (סטאק'-אי-לי) ווי א קלאץ; קורץ און געזעצט.

He is a stockily built person.

stock'-in'dicator *n.* (סטאק'-אינ'-די- קיי-טאר) ז. *stock-printer*

stockinet' *n.* (סטאק-אי-נעט') אן עלאס־ טישער געשטריקטער צייג, וואס ווערט גע־ ברויכט פאר אונטערוועש.

stock'ing *n. and v.* (סטאק'-אינג) א זאק; אנטהאן זאקען.

stock'inger *n.* (סטאק'-אינג-ער) איינער וואס מאכט זאקען; איינער וואס האנ־ דעלט מיט זאקען.

stock'ing-frame *n.* (סטאק'-אינג־ פריים) א זאקען־מאשין [א מאשין צו שטריקען זאקען].

stock'ingless *a.* (סטאק'-אינג-לעס) אהן זאקען.

stock'ing-machine' *n.* (סטאק'-אינג־ מע-שין') א מאשין צו שטריקען זאקען.

stock'ing-ma'ker *n.* (סטאק'-אינג־ מיי'-קער) דער פלאשען־עק [אזא פויגעל]. ז. *bottle-tit*

stock in trade (סטאק אין טרייד) 1. די סחורות וואס א קרעמער האלט אין קראם צו פערקויפען; 2. דער אינווענטאר; 3. דאס גייסטיגע אדער מאטעריעלע פער־ מעגען פון א מענשען, וואס מאכט פאר איהם מעגליך צו פערנעהמען זיך מיט א געוויסער בעשעפטיגונג.

3. As a politician his stock in trade is hatred of England.

stock'ish *a.* (סטאק'-איש) ווי א קלאץ, ווי א פלאקען; טעמפ, דום, נאריש.

stock'-job'ber *n.* (סטאק'-דזשאב'-ער) א הענדלער פון שטאאטס־פאפיערען אדער אקציען.

stock'-job'bery *n.* (סטאק'-דזשאב'- ער-אי) דאס האנדלען מיט ווערטה־פאפיע־ רען, מיט אקציען אדער אבליגאציעס.

stock'-job'bing *n.* (סטאק'-דזשאב'- אינג) דער האנדעל מיט שטאאטס־פאפיע־ רען אדער אקציען.

stock'-list *n.* (סטאק'-ליסט) א בערזען־ ליסטע, א ליסטע פון אקציעס און ווערטה־ פאפיערען צוזאמען מיט זייערע פרייזען.

stock'man *n.* (סטאק'-מען) א פיה־ציכ־ טער; איינער וואס האדעוועט פיה; אן אנגעשטעלטער אויף א פיה־צוכט פערמע; א פאסטוך, א פיה־אויפזעהער.

stock'-mar'ket *n.* (סטאק'-מאר'-קעט) 1. א בערזע; 2. דער האנדעל אויף דער בערזע; 3. א פיה־מארק.

2. The stock-market is exceedingly dull.

stock of learn'ing (סטאק אוו לוירנ'- אינג) דער וויסענשאפטס־באגאזש.

His stock of learning consists of a smattering of French.

stock'-pot *n.* (סטאק'-פאט) א טאפ, וואו עס ווערט געהאלטען דער עקסטראקט פון זופ [די עסענץ פון דער זופ, וועלכע מען פיהרט פאנאנדער מיט הייסען וואַ־ סער].

stock'-prin'ter *n.* (סטאק'-פרינ'-טער) אן אפאראט אויטאמאטיש צו פערצייכנען די טעלעגראפישע מעלדונגען וועגען די בערזען־פרייזען.

stock'-pump *n.* (סטאק'-פאמפ) אזא פומפ צום אנטרינקען בהמות, פון וועלכער עס ווערט געפומפט וואסער דורך דעם געוויכט פון דער בהמה וואס טרעט ארויף אויף דער פלאטפארם פון דער פומפ.

stock'-pun'ished *a.* (סטאק'-פאנ'- אישט) איינגעקלעמט אין א צוואנג־קלאץ [אלס שטראף]. ז. *stocks*

stock'-purse *n.* (סטאק'-פוירס) א פאנד וואס ווערט געברויכט פאר די אלגעמיינע צוועקען פון א געזעלשאפט אדער גרופע.

stock'-quota'tions *n.* (סטאק'-קוואו־ טיי'-שאנז) א צעטעל פון בערזען־פרייזען.

stock'-rai'ser *n.* (סטאק'-ריי'-זער) ז. *stock-farmer*

stock'-room *n.* (סטאק'-רוהם) א וואַ־ רען־לאגער, א מאגאזין.

stocks *n.* (סטאקס) דער פוס־בלאק אדער צוואנג־קלאץ [צוויי קלעצער, צווישען וועל־ כע מען פלעגט אמאל איינשליסען די פיס און די הענד פון א מענשען אלס שטראף פאר א פערברעכען].

Stocks

stock'-still *a.* (סטאק'-סטיל) טויט־ שטיל, זעהר שטיל; אונבעוועגליך.

stock'-ta'king *n.* (סטאק'-טיי'-קינג) געשעפטס־אינווענטור, דאס איבערצעהלען אדער איבעררעכענען די סחורות אין א געשעפט.

stock'-train *n.* (סטאק'-טריין) א צוג פון וואגאנען וואס פיהרען בהמות.

stock'y *a.* (סטאק'-אי) מיט א שטעמיג, שטארקען שטאם; קורץ און גראב.

stock'-yard *n.* (סטאק'-יארד) א גרויסער הויף מיט אנגעבויטע צאמען און שטאלען פאר בהמות וואס מען האלט פאר שחיטה.

sto'gies *n.* (סטאו'-גיז) א זארט בילינע לאנגע ציגארען. ז. *stogy*

sto'gy *a. and n.* (סטאו'-גי) גראב, שווער; א גראבער שווערער שוך; א לאנ־ גער גראבער ציגאר.

Sto'ic *n. and a.* (סטאו'-איק) א סטאאי־ קער, אן אלט־גריכישער אדער רוימישער פילאזאף פון דער סטאאישער שולע [די סטאאיקער האבען געלערענט, אז אלץ וואס איז רעאל איז אויך מאטעריעל, ווייל יעדע עקזיסטענץ בעשטעהט פון צוויי הויפט־ עלעמענטען: קראפט און שטאף. קראפט איז דער אקטיווער, שאפענדער עלעמענט און שטאף איז דער חמר, אין וועלכען די קראפט פערקערפערט זיך. די גאנצע וועלט איז די פערקערפערונג פון דער העכסטער קראפט, וואס איז גאט. דיעזע העכסטע געטליכע קראפט בעזיצט אויך די העכסטע פערנונפט, און דאס צייגט זיך ארויס אין דער זעלטענער הארמאניע און שעהנקייט, וואס הערשט אין דער נאטור. און ווייל די וועלט איז די פערקערפערונג פון גאט, דעריבער איז די העכסטע טוגענד פון מענ־ שען, וועלכער איז א טייל פון דער וועלט, צוזופאסען זיין ווילען צו דעם ווילען פון דער העכערער נאטור־קראפט פון גאט און בעציהען זיך גלייכגילטיג צו זיינע איי־ גענע ליידען און פריידען]; וואס איז שייך צו די סטאאיקער, סטאאיש.

sto'ic *n.* (סטאו'-איק) א סטאאיקער, איי־ נער וואס בעציהט זיך גלייכגילטיג צו פריי־ דען און ליידען; א שטרענגער מארא־ ליסט; אן אסקעט, איינער וואס זאגט זיך אב פון תאוות עולם הזה.

sto'ical *a.* (סטאו'-אי-קעל) סטאאיש, גלייכגילטיג צו פריידען און ליידען; הארט, אויסהאלטענד [אין שווערען נסיון].

Sto'ical *a.* (סטאו'-אי-קעל) סטאאיש; וואס איז שייך צו דער פילאזאפישער שול פון די סטאאיקער. ז. *Stoic*

sto'ically *adv.* (סטאו'-אי-קעל-אי) אויף א סטאאישען שטייגער; מיט גלייכגיל־ טיגקייט צו פריידען און ליידען

sto'icalness *n.* (סטאו'-אי-קעל-נעס) דאס זיין סטאאיש; גלייכגילטיגקייט צו ליידען און פריידען.

stoicheiol'ogy *n.* (סטאי-קאי-אל'-א־ דזשי) די לעהרע וועגען עלעמענטען אדער בעזונדערע בעשטאנדטיילען.

stoicheiomet'rical *a.* (סטאי-קאי-א־ מעט'-רי-קעל) וואס איז שייך צו סטע־ כיאמעטריע. ז. *stoicheiometry*

stoicheiom'etry *n.* (סטאי-קאי-אמ'-ע־ טרי) סטעכיאמעטריע, די מעסטונג פון עלעמענטען, די לעהרע וועגען די קוואנטי־ טעטען פון כעמישע עלעמענטען אין כע־ מישע פערבינדונגען און פראצעסען.

sto'icism *n.* (סטא'-אי-סיזם) סטאאי־ ציזם, גלייכגילטיגקייט צו פריידען און ליי־ דען; הארטקייט אין אויסשטעהען א נסיון.

Sto'icism *n.* (סטא'-אי-סיזם) סטאאי־ ציזם, די פילאזאפישע לעהרען פון די סטא־ איקער. ז. *Stoic*

stoke *v.* (סטאוק) פאנאנדערשארען קויה־ לען אין אן אויווען; צורעכט מאכען פייער אין אן אויווען; הייצען אן אויווען.

sto'ker *n.* (סטאו'-קער) א הייצער, א קאטשעגאר.

sto'la *n.* (סטאו'-לא) די סטאלא, א לאנגע און ברייטע טוך, וואס די פארצייטיגע רוימישע פרויען פלעגען טראגען אלס אויבער־בגד.

stole (סטאול) גע'גנב'עט. ז. *steal*

stole *n.* (סטאול) אזא שמאלע שאל וואס גלחים טראגען אויף זייערע פלייצעס; די סטאלא ביי די פארצייטיגע רוימישע פרויען [ז. *stola*]; אין באטאניק — אזא שטענ־ געל; אין זאאלאגיע — א פערלענגערונג

Stola

אין דעם וואוקס פון א קערפער [ז. *stolon*].

stoled *a.* (סטאולד) אנגעטהאן אין א גלח'שער שאל.

sto'len *a.* (סטאולן) ז. **steal** נע'גנב'עט.

sto'len match (סטאולן מעטש) א גע־היימע הייראט.

stol'id *a.* (סטאל'-איד) שווער, אומגעלומ־פערט; דום, נאריש.

stolid'ity *n.* (סטא-ליד'-אי-טי) שווער־קייט, אומגעלומפערטקייט; דומהייט, נא־רישקייט.

stol'idly *adv.* (סטאל'-איד-לי) אויף אן אומגעלומפערטען אדער נארישען שטייגער.

stol'idness *n.* (סטאל'-איד-נעס) ז. *stolidity*.

sto'lon *n.* (סטאו'-לאן) — אין באטאניק א דין שטענגעל, וואס ציהט זיך איבער דער ערד פון ווארצעל און לאזט ארויס ביים ענד אן אנדער ווארצעל, פון וועל־כען עס שפראצט ארויס א נייער שטענ־געל; אין זאאלאגיע — א פערלענגערונג אין דעם וואוקס פון א קערפער [ווי אין א קאראל].

sto'ma *n.* (סטאו'-מא) א קליינע מיקראס־קאפישע עפנונג אדער לעכעל [ווי די פארען אין די ווענטלעך פון די בלוט־אדערען אדער אין די בלעטער, דורך וועל־כע פלאנצען זאפען אין זיך איין קויהלען־שטאף].

stomac'ace *n.* (סטא-מעק'-ע-סי) אן ענטצינדונג פון דער שליים־הויט פון מויל.

stom'ach *n. and v.* (סטאמ'-עק) דער מאגען; דער בויך; אפעטיט; א ניינונג, א געשמאק צו עפעס; פערטראגען, דול־דען; פערדייען, אראבשלינגען [א בעליי־דיגונג, ליידען א. ז. וו.].

stom'achal *a. and n.* (סטאמ'-עק-על) וואס איז שייך צום מאגען; א מיטעל ארויסצורופען אפעטיט.

stom'acher *n.* (סטאמ'-עק-ער) א ברוסט־לאץ [א מין בעציערונג פאר דער ברוסט]; אזא גרויסער בראש; איינער וואס שלינגט אראב, פערטראגט אדער דול־דעט.

stom'ach-grief *n.* (סטאמ'-עק-גריעף) כעס, צערן.

stomach'ic *a. and n.* (סטא-מעק'-איק) פון מאגען, וואס געהערט צום מאגען; מאגען־שטארקענד, וואס שטארקט דעם מא־גען; וואס העלפט דער פערדייאונג אדער רופט ארויס אפעטיט; א מיטעל צום שטארקען דעם מאגען.

stomach'ical *a.* (סטא-מעק'-אי-קעל) פון מאגען, וואס געהערט צום מאגען; מא־גען־שטארקענד, וואס שטארקט דעם אפע־טיט אדער העלפט צו פערדייאונג.

stom'achless *a.* (סטאמ'-עק-לעס) אהן א מאגען, אהן אפעטיט.

stom'ach-pump *n.* (סטאמ'-עק-פאמפ) א מאגען־פומפע [אזא מעדיציניש'ער אינ־סטרומענט אויסצופומפען און אויסצוליי־דיגען דעם מאגען].

stom'ach-stag'gers *n.* (סטאמ'-עק-סטעג'-ערז) אזא מאגען־קראנקהייט ביי פערד.

stomat'ic *a. and n.* (סטא-מעט'-איק) וואס איז שייך צו דער מויל־עפנונג; א הייל־מיטעל פאר א מויל־קראנקהייט.

stomati'tis *n.* (סטאו-מע-טאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון דער שליים־הויט פון מויל.

stoma'tium *n.* (סטא-מיי'-שי-אם) ז. *stoma*.

stomatodyn'ia *n.* (סטאו-מע-טא-דינ'-אי-א) א וועהטאג אין מויל.

stomatogas'tric *a.* (סטאו-מע-טאו-געס'-טריק) וואס איז שייך צום מויל און מאגען.

stomatol'ogy *n.* (סטאו-מע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען מויל.

stomatorrha'gia *n.* (סטאו-מע-טא-ריי'-דזשי-א) א בלוט־פלוס פון מויל.

sto'matoscope *n.* (סטאו'-מע-טא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו האלטען דאס מויל אפען [ביי א מעדיצינישער אונ־טערזוכונג].

stone *n., a. and v.* (סטאון) א שטיין; א מיהל־שטיין; אן עדעלשטיין; א בלא־זען־שטיין, א שטיין אין פענכער; א ביינדעל אדער קערנדעל [פון פרוכט]; אן איי פון א זכר; דער שטיין [א גע־וויכט פון 14 פונט]; געמאכט פון שטיין; שטיינערנער; פערשטיינען, פערווארפען מיט שטיינער; מויערען, בעזעצען מיט שטיינער; ארויסנעהמען א ביינדעל [פון פרוכט].

stone age (סטאון איידזש) די שטיין־פעריאדע [די פארהיסטארישע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער מענשהייט, ווען מענשען האבען ניט גע־קענט בעארבייטען קיינע מעטאלען און האבען בענוצט אלס ארבייטס־אינסטרו־מענטען איינפאכע אדער פאלירטע שטיי־נער].

stone ax (סטאון עקס) א שטיינערנע האק פון די פארהיסטארישע צייטען. ז. *stone age*.

stone'-ax *n.* (סטאונ'-עקס) אזא האק אדער האמער וואס ווערט בענוצט אין ארומהאקען שטיינער.

stone'-blind *a.* (סטאונ'-בלאינד) שטאק־בלינד, גאר בלינד, אין גאנצען בלינד.

stone'bock *n.* (סטאונ'-באק) ז. *steenbok*.

stone'-boi'ling *n.* (סטאונ'-באי'-לינג) דאס מאכען זודיג וואסער ניט דורך קא־כען עס אין א טאפ אדער קעסעל, נאר דורך אריינווארפען אין איהם הייסע אנ־געברענטע שטיינער [ווי עס פראקטיצי־רען פיעל ווילדע שבטים].

stone'-bor'er *n.* (סטאונ'-באר'-ער) דער שטיין־נאגער [אזא מאלוסק וואס גראבט זיך אין שטיינער].

stone'-bow *n.* (סטאונ'-באו) אזא שיס־בויגען צו ווארפען גרויסע שטיינער.

stone'-brash *n.* (סטאונ'-ברעש) אין אג־ריקולטור — א גרונט אדער בארען וואס בעשטעהט פון צובראקעלטע פעלזען אדער שטיינער.

stone'-break'er *n.* (סטאונ'-ברייק'-ער) א שטיין־ברעכער; א מאשין צום צוברע־כען און צושטויסען שטיינער.

stone'-cast *n.* (סטאונ'-קעסט) די שטרע־קע וואס א שטיין קען געווארפען ווערען מיט דער האנד.

stone'cat *n.* (סטאונ'-קעט) אזא קאץ־פיש [אזא אמעריקאנער פיש]. ז. *catfish*.

stone'chat *n.* (סטאונ'-טשעט) דער שטיינשמעצער [א קליין שווארצליך זינג־פויגעלע מיט ווייסע פלעקען].

stone'chatter *n.* (סטאונ'-טשעט-ער) ז. *stonechat*.

stone'clink *n.* (סטאונ'-קלינק) ז. *stonechat*.

stone'-coal *n.* (סטאונ'-קאול) שטיין־קויהל, אנטראציט.

stone'-cold *a.* (סטאונ'-קאולד) קאלט ווי א שטיין.

stone'-col'or *n.* (סטאונ'-קאל'-אר) שטיין־קאליר, א גרויער קאליר.

stone'crop *n.* (סטאונ'-קראפ) דער מויער־פעפער [אזא גראז מיט העל־געלבע בליהונגען, וואס וואקסט אפט אויף גע־מויערטע ווענד און פעלזען].

stone'-crush'er *n.* (סטאונ'-קראש'-ער) א שטיין־צושמעטערער [א מאשין צו ברעכען שטיינער].

stone'-cut'ter *n.* (סטאונ'-קאט'-ער) א שטיין־האקער; א מאשין ארומצוהאקען שטיינער.

stone'-dead' *a.* (סטאונ'-דעד') טויט ווי א שטיין; אהן לעבען.

stone'-deaf' *a.* (סטאונ'-דעף') טויב ווי די וואנד; זעהר טויב.

stone'-ea'ter *n.* (סטאונ'-איע'-טער) ז. *stone-borer*.

stone'-engra'ving *n.* (סטאונ'-ענ-גריי'-ווינג) שטיין־קריצעריי.

stone'-fruit *n.* (סטאונ'-פרוהט) א פרוכט מיט א ביינדעל [ווי א פלוים, א פערסיק א. ז. וו.].

stone'-gath'erer *n.* (סטאונ'-געטה'-ער-ער) אזא מאשין אויפצוקלייבען שטיי־נער פון גרונט [די מאשין האט די פארם פון א קאסטען און ווערט געפיהרט פון א פערד].

stone'-hard *a.* (סטאונ'-הארד) הארט ווי א שטיין, געפיהללאז.

stone'-hear'ted *a.* (סטאונ'-האר'-טעד) שטיינהערציג, הארטהערציג, גרוי־זאם.

stone jug (סטאון דזשאג) א טורמע, א געפענגניס.

stone'man *n.* (סטאונ'-מען) א הויפען שטיינער [אלס צייכען אדער אנדענקונג פון עפעס].

stone'-ma'son *n.* (סטאונ'-מיי'סן) א שטיין־מויערער, איינער וואס מויערט מיט שטיינער און ניט מיט ציעגעל.

stone'-pine *n.* (סטאונ'-פאין) די פיניע אדער פיניען־קיעפער [אזא אייראפעאי־שע סאסנע אדער קיעפער־בוים].

stone'-pit *n.* (סטאונ'-פיט) א שטיין־ברוך, א שטיין־גרוב [אן ארט פון וואנען מען גראבט ארויס שטיינער].

stone'-pock *n.* (סטאונ'-פאק) א שטיין־קרעצעל [א מין הארטער קרעצעל וואס שיט זיך אויס אויף'ן געזיכט].

stone'-quar'ry *n.* (סטאונ'-קהוואר'-אי) ז. *stone-pit*.

sto'ner *n.* (סטאו'-נער) איינער וואס פערווארפט מיט שטיינער; א שטיין־ווארפער, א שטיין־שליידערער; א מויע־רער.

stone'-rag *n.* (סטאונ'-רעג) אזא לי־שאיע־פלאנצע. ז. *lichen*.

stone'-saw *n.* (סטאונ'-סאה) די שטיין־זעג [א מאשין צו זעגען שטיינער].

stone's'-cast *n.* (סטאונז'-קעסט) די שטרעקע וואס עס פליהט אב א געוואר־פענער שטיין.

stone'-show'er *n.* (סטאונ'-שאו'-ער) א מעטעארען־פאל, דאס פאלען פון מעטע־ארען. ז. *meteor*.

stone'-squar'er *n.* (סטאונ'-סקהווער'-ער) איינער וואס האקט ארום שטיינער פיער־עקיג.

stone'-still' *a.* (סטאונ'-סטיל') שטיל ווי א שטיין; טויט־שטיל.

stone'ware *n.* (סטאונ'-הוועהר) שטיין־געשיר, שטיינערנע כלים.

stone′work *n.* (סטאונ׳-הוואירק) מויער=ווערק, שטיין=געבוי.

stone′-works *n.* (סטאונ׳-הוואירקס) אן ארט וואו מען שניידט שטיינער; אן ארט וואו מען מאכט שטיינערנע כלים.

stone′-yard *n.* (סטאונ׳-יארד) א שטיינלאגער; א הויף וואו עס ארבייטען שטייןהאקער אדער שטיין=שניידער.

sto′nily *adv.* (סטאו׳-ני-לי) שטיינערדיג, שטייניג; הארט, גרויזאם.

sto′niness *n.* (סטאו׳-ני-נעס) שטייניגקייט; הארטקייט; גרויזאמקייט.

sto′ny *a.* (סטאו׳-ני) פון שטיין; שטיינערדיג; שטייניג; הארט; גרויזאם; פערשטיינערענד; מאכענד הארט ווי שטיין; פערפריהרענד.

sto′ny-hear′ted *a.* (סטאו׳-ני-האר׳-טעד) שטיינהארציג; גרויזאם.

stood (סטוד) נעשטאנען. ז. *stand*

stool *n. and v.* (סטוהל) א ביינקעל, א טאבורעט; א פוס=ביינקעל; דער נאכטשטוהל; דער שטוהל=גאנג; א פלאנצע, פון וועמעס ווארצעל עס שפראצט ארויס א נייע פלאנצע; א פויגעל וואס דיענט ארייצוכאפען אין פאסטקע אנדערע פויגלען; האבען שטוהל=גאנג; ארויסלאזען נייע שפראצונגען פון ווארצעל; ארייננארען פויגלען אין פאסטקע מיט דער הילף פון א פויגעל וואס איז צוגעבונדען צו א בעוועגליכען שטאנג; ווערען פערפיהרט אין א נעץ אדער פאסטקע.

stool′-ball *n.* (סטוהל׳-באהל) א מין שפיעל מיט א באל עהנליך צו קריקעט.

stool′-end *n.* (סטוהל׳-ענד) אין א מעטאל=גרוב אדער שאכטע — א שטיק פעלז וואס ווערט ניט אויסגעהאקט און דיענט צו אונטערשטיצען דעם געוועלב פון דער שאכטע.

stool of repen′tance (סטוהל אוו רי-פענ׳-טענס) אין די אמאליגע שאטלענדישע קירכען — א הויכער שטוהל, אויף וועלכען מען פלעגט זעצען א בעל=תשובה אלס שטראף פאר זיינע זינד.

stool′-pig′eon *n.* (סטוהל׳-פידזש׳-אן) א טויב וואס איז צוגעבונדען צו א לאנגען בעוועגליכען שטאנג און דיענט ארייצונארען אנדערע פויגלען אין פאסטקע; א מענש וואס דיענט ארייצוציהען אנדערע אין א פערברעכען, כדי ארויסצוגעבען זיי; איינער וועלכער שטעהט הינטער א קארטען=שפיעלער און בעווייזט מיט צייכענס די אנדערע שפיעלער וועלכע קארטען ער האט.

stoop *v. and n.* (סטוהפ) זיך בויגען; נאכגעבען; זיך אראבלאזען: אנפאלען אויף׳ן רויב [וועגען א פויגעל]; בויגען [דעם קאפ]; דאס נייגען זיך, דאס איינבויגען זיך; אונטערדריקען, בייקומען, ערנידריגען; די ערנידריגונג; דער אנפאל, דאס אנפאלען אויף׳ן רויב [וועגען א פויגעל]; א גראפין, א קרוג פאר משקה; משקה, וויין; א כלי פאר׳ן הייליגען וואסער אין די קאטוילישע קירכען; א גאניק אדער טרעפ ביים ארייגאנג פון א הויז.

stoop and roop (סטוהפ ענד רוהפ) אלץ מיט איינגאנדער; דורך און דורך.
We are ruined stoop and roop.

stoo′ped *a.* (סטוה׳-פער) איינגעבויגען, געבויגען.

stoo′per *n.* (סטוה׳-פער) איינער וואס בויגט זיך.

stoo′ping *a.* (סטוה׳-פינג) זיך נייגענד, זיך בויגענד; איינגעבויגען.

stoo′pingly *adv.* (סטוה׳-פינג-לי) געבויגען, איינבויגענדיג זיך.

stoop′-shoul′dered *a.* (סטוהפ׳-שאול׳-דערד) איינגעהויקערט.

stop *v. and n.* (סטאפ) פערשטאפען, פערשפארען; פערמאכען, איינשליסען; אבשטעלען, אויפהאלטען; הינדערען; מאכען א סוף; איינהאלטען; מאכען אבשטעל=צייכענס, פונקטירען; אין מוזיק — א דריק טהאן מיט׳ן פינגער אויף א סטרונע אדער אויף א קלאפע פון א בלאז=אינסטרומענט, כדי צו מאכען העכער אדער נידריגער דעם טאן; זיך אבשטעלען, זיך אבהאלטען; אויפהערען; שטילשטעהן; א פערשטאפונג; א פערהאלטונג; אן אבשטעל; א פויזע; א פערענדיגונג; א האלט=פונקט; אן אבשטעל=פונקט; דאס וואס האלט אב, א שטערונג, א הינדערונג; אין מוזיק — דער דריק אויף א סטרונע אדער קלאפע פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט אום איבערצובייטען דעם טאן; איינע פון די קלאפען פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; א גאנג פון רעהרען אין אן ארגעל; אן אבשטעל=צייכען [אין שרייבען].

stop a gap (סטאפ ע געפ) פערשטעקען א לאך; אב׳פטר׳ען עפעס ווי עס איז; ניט געבען די ריכטיגע תרופה צו דער זאך.

stop away′ from (סטאפ ע-הוויי׳ פראם) האלטען זיך ווייט פון עפעס.

stop′-cock *n.* (סטאפ׳-קאק) א צאפען, א קראן.

stop′-col′lar *n.* (סטאפ׳-קאל׳-אר) אזא פלאכער רינג וואס ווערט ארויפגעשטעלט אויף א שאפט אדער וואלץ אום צו פערהאלטען אדער צו בעשרענקען די בעוועגונג פון א מאשינען=טייל וואס בעוועגט זיך אויף דיעזען שאפט אדער וואלץ.

stope *n. and v.* (סטאופ) אן אויסגראבונג אדער פערטיעפונג אין א מעטאל=גרוב אדער שאכטע, פון וועלכער עס איז ארויסגעגראבען געווארען די ערץ אדער רויהער מעטאל; אויסגראבען די ערץ פון מעטאל=אדער.

stop′-gap *n. and a.* (סטאפ׳-געפ) 1. דאס וואס דיענט אלס מיטעל צו פערנעהמען צייטווייליג א לעדיגען פלאץ אדער שטעלע; 2. וואס ווערט בענוצט צו פערשטאפען א לאך.
1. In accepting the chairmanship of the committee he agreed to serve only as a stop-gap.

stop′-gate *n.* (סטאפ׳-גייט) א טויער וואס דיענט צו צוטיילען א קאנאל אין בעזונדערע טיילען.

stop′-hound *n.* (סטאפ׳-האונד) א הונד וואס איז געלערענט אבצושטעלען זיך אין דעם מאמענט, ווען דער יעגער גיט א סיגנאל.

stop′less *a.* (סטאפ׳-לעס) וואס מען קען ניט אבשטעלען אדער איינהאלטען.

stop′lessly *adv.* (סטאפ׳-לעס-לי) אזוי דאס מען זאל ניט קענען אבשטעלען אדער איינהאלטען.

stop off (סטאפ אף) זיך אבשטעלען אויף א קורצער צייט אין א געוויסען פלאץ בעת א רייזע; אין מעטאל=גיסעריי — אנפילען א טייל פון פורעם מיט זאמד, כדי דער צושמאלצענער מעטאל זאל דארט ניט אריין [דאס מאכט מעגליך אבצוגיסען פערשיעדענע פארמען פון א כלי, ניט מאכענדיג דערביי יעדען מאל אן אנדער פורעם].

stop one′s mouth (סטאפ הוואנז מאוטה) מאכען שווייגען; געבען לא=יחרץ=געלד, פערשטאפען דאס מויל.
If you would have her silent, stop her mouth with a gift.

stop out (סטאפ אוט) שטעהן אין דרויסען א גאנצע נאכט; ניט נעכטיגען אין דער היים; אין פאטאגראפיע, עלעקטראטיפיע א. ד. ג. — בעדעקען א טייל פון דער געארבייטער זאך מיט א פארב, מיט פאפיער א. ד. ג., כדי ניט צו דערלאזען אויף איהר די ווירקונג פון א כעמישער רעאקציאן; אין טעאטער — בעשמירען איינעם אדער עטליכע צייהנער מיט א שווארצער פארב, כדי עס זאל אויסזעהן, אז זיי זיינען ארויסגעפאלען.

stop o′ver (סטאפ או׳-ווער) זיך אבשטעלען אויף א קורצער צייט אין איינעם פון די פלעצער, וועלכע מען פאהרט דורך אין א רייזע.

stop′-o′ver *a. and n.* (סטאפ׳-או׳-ווער) וואס ערלויבט צו מאכען א קורצען אבשטעל אין איינעם פון די פלעצער וואס איינער פאהרט דורך [ווי אן אייזענבאהן=בילעט]; אן ערלויבנים צו מאכען א קורצען אבשטעל.

stop′page *n.* (סטאפ׳-עדזש) פערשטאפונג; אבהאלטונג, שטערונג; אן אבהאלט, אן אבשטעל; אן אונטערברעכונג; דאס פערהאלטען א טייל פון שכירות אדער פענסיע.

stop′page of work (סטאפ׳-עדזש אוו הוואירק) אן אבשטעל פון דער ארבייט, וועלכע איז פארלויפיג נאך ניט ערקלערט געווארען אלס אן אפיציעלער שטרייק.

stop′per *n. and v.* (סטאפ׳-ער) א שטאפער, א שטאפקע; פערשטאפען.

stop′ping *n.* (סטאפ׳-אינג) דאס פערשטאפען עפעס; דאס בעדעקען א זאך מיט פארב אדער פאפיער כדי ניט צו דערלאזען אויף איהר די ווירקונג פון א כעמישער רעאקציאן; עפעס וואס פערשטאפט; א פערשטאפער.

stop′-plank *n.* (סטאפ׳-פלענק) איינע פון די פלאנקען אדער ברעטער, פון וועלכע מען בויט א דאמבע צו פערהאלטען וואסער.

stop′ple *n. and v.* (סטאפל) א שטאפער, א שטאפקע; פערשטאפען מיט א שטאפקע

stop′-valve *n.* (סטאפ׳-וועלוו) א דעקעל אדער ווענטיל אין א וואסער=רעהר אבצושטעלען דעם פלוס פון וואסער; אין א דאמפף=מאשין מיט מעהרערע קעסלען — אזא ווענטיל, וועלכען מען שליסט אב אין קעסעל פון די איבריגע.

stop′-watch *n.* (סטאפ׳-הוואטש) א זייגער וואס האט א סעקונדען=ווייזער, וועלכער קען דורך א פרוזשינע אבגעשטעלט ווערען אין יעדען מאמענט און אנצייגען די צייט אויף א טייל פון א סעקונדע.

stop′-wa′ter *n.* (סטאפ׳-הוואה׳-טער) א שיף וואס ווערט געשלעפט פון אן אנדער שיף; א שפונט וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א לאך אדער עפנונג פון א שיף.

stop′-work *n.* (סטאפ׳-הוואירק) א פארריכטונג אין א זייגער, א שפיעלקאסטען א. ד. ג., וואס דערלאזט ניט איבערצוציהען אדער איבערדרעהען די פרוזשינע.

stor′able *a.* (סטאור׳-עבל) וואס קען אנגעזאמעלט ווערען אדער אוועקגעלעגט ווערען אין זאפאס [פארראט].

stor′age *n.* (סטאור׳-עדזש) דאס אנזאמ=

לען אדער אוועקלעגען אין זאפאס [פאַרראט]; דאס אוועקלעגען אין א מאגאזין, אין א לאגער=הויז אדער אין א וואארען=הויז; לאגער=געלד [פאר האלטען פערשידענע זאכען].

sto'rax *n.* (סטאו'-רעקס) סטאראקס [אזא שמעקעדיגער בוים=זאפט]; דער סטאראקס=בוים [אזא אזיאטישעס בוימעל, פון וועלכען מען קריעגט ארוים סטאראקס].

sto'rax-tree *n.* (סטאו'-רעקס-טריע) דער סטאראקס=בוים. ז. *storax*

store *v., n. and a.* (סטאור) פערזארגען פראוויאנטען; אנזאמלען; אוועקלעגען אין זאפאס [פארראט]; פערזארגען מיט'ן נויטיגען, אויסריכטען; זאפאס, פארראט; א סך, פיעלקייט; א מאגאזין, א שפייכלער, א וואארען=לאגער, א לאגער=הויז; א קראם, א קלייט; א פענסטער=פארהענגעל; וואס פערמאגט זאפאסען [פון שפייזען, אמוניציאן א. ז. וו.]; געקויפט, וואס קען געקויפט ווערען [אין א קראם].

store cat'tle (סטאור קעטל) מאגערע בהמות געקויפט צום פעט מאכען.

store'-cit'y *n.* (סטאור'-סיט'-אי) א שטאדט וואס איז בעזארגט מיט מיליטערישע פראוויאנט=מאגאזינען [א ביבלישער אויסדרוק].

He (Solomon) built Tadmor in the wilderness, and all the **store-cities** which he built in Hamath.

store'house *n.* (סטאור'-האוס) א מאגאזין, א שפייכלער, א לאגער=הויז, א וואארען=לאגער.

store'keeper *n.* (סטאור'-קיע-פער) א קרעמער; א מאגאזין=אויפזעהער, אן אינטענדאנט, אן אויפזעהער איבער די פראוויאנטען און אמוניציאנס=מאגאזינען אין דער ארמעע אדער פלאטע; פערלעגענע סחורה וואס פערקויפט זיך ניט.

store'keeping *n.* (סטאור'-קיע-פינג) קרעמעריי; פערוואלטונג פון פראוויאנט=מאגאזינען און אמוניציאנס=מאגאזינען.

store'man *n.* (סטאור'-מען) אן אויפזעהער איבער מאגאזינען אדער שפייכלערס; אן ארבייטער אין א מאגאזין, לאגער=הויז אדער וואארען=לאגער.

store pay (סטאור פיי) דאס צאהלען מיט קראם=פראדוקטען [אנשטאט מיט מזומן].

stor'er *n.* (סטאור'-ער) איינער וואס לעגט אב אין א מאגאזין אדער שפייכלער; איינער וואס זאמעלט אן אדער לעגט אוועק אין זאפאס.

store'-room *n.* (סטאור'-רוהם) א פארראטס=קאמער, א פראוויאנט=קאמער.

stores *n.* (סטאורז) זאפאסען, פארראט [הויפטזעכליך פון שפייזען]; קראמען; מאגאזינען. ז. *store*

store'-ship *n.* (סטאור'-שיפ) א פראוויאנט=שיף, אן אמוניציאנס=שיף, א מאגאזין=שיף [א רעגיערונגס=שיף צום פאנאנדערפיהרען אמוניציאן און פראוויאנטען פאר די קריעגס=שיפען].

store up (סטאור אפ) אנזאמלען.

sto'rey *n.* (סטאו'-רי) א שטאק, אן עטאזש; א גאנג צימערען אויף איין און דעמזעלבען שטאק. ז. *story*

stor'ge *n.* (סטאהר'-דזשי) קינדער=ליעבע, עלטערען=ליעבע, נאטירליכע צוגעבונדענקייט פון עלטערען צו קינדער און פון קינדער צו עלטערען; אינסטינקטיווע קינדער=ליעבע ביי חיות.

sto'riated *a.* (סטאו'-רי-איי-טעד) רייך אילוסטרירט אדער בעציערט מיט פיגורען און צייכנונגען [וועגען ביכער].

sto'ried *a.* (סטאו'-ריד) 1. דערמאנט אין געשיכטען אדער ערצעהלונגען; פערבונדען מיט געשיכטען, ערצעהלונגען אדער לעגענדען; 2. בעציערט מיט לעגענדארישע אדער היסטארישע בילדער; 3. וואס האט עטאזשען אדער שטאקען.

1. No tourist can afford to miss the beauties of the **storied** Rhein. 2. The church is famous for its **storied** windows. 3. We bought a four-**storied** house.

sto'rify *v.* (סטאו'-רי-פאי) פערקערפערען אין געשיכטען, מאכען אדער דערצעהלען געשיכטעס [וועגען אימעצען אדער עפעס]; אויפשטעלען ביענשטאקען עטאזשענווייז אדער איינעם אויף'ן אנדערען.

storiol'ogist *n.* (סטאו-רי-אל'-א-דזשיסט) א קענער אין פאלקלאר, איינער וואס שטודירט און ערקלערט פאלקלאר [די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס פון פאלק].

storiol'ogy *n.* (סטאו-רי-אל'-א-דזשי) די וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט פאלקלאר [די לעגענדען, טראדיציעס, מנהגים און גלויבענס פון פאלק]; דאס שטודיום פון פאלקס=לעגענדען.

stork *n.* (סטאהרק) א שטארך [א באציאן, א בושאל].

Stork

stork's'-bill *n.* (סטאהרקס'-ביל) דער שטארך=שנאבעל אדער געראניום [אזא שמעקעדיג גראז]; דער רייהער=שנאבעל אדער קראניך=שנאבעל [אזא נידריג גראז].

storm *n. and v.* (סטאהרם) א שטורם, א שטורמדיגעס וועטער; דאס שטורמען [א פעסטונג]; א שלאג, א קלאפ, אן אונגליק; שטורמען, נעהמען מיט שטורם; שטורמען [א פעסטונג].

storm and stress (סטאהרם ענד סטרעס) שטורם און דראנג; שטורמדיגקייט, אונרוהיגקייט. ז. *storm-and-stress period*

storm'-and-stress' pe'riod (סטאהרמ'-ענד-סטרעס' פי'-רי-אד) א שטורמדיגע, אונרוהיגע צייט; די שטורם און דראנג פעריאדע [די דייטשע ליטערארישע עפאכע, וואס האט זיך אנגעפאנגען אין ענדע פון 18טען יאהרהונדערט. די ווערק פון דיעזער עפאכע האבען זיך אויסגעצייכענט מיט דער אבווייכונג פון די אלטע פראנצויזישע ליטערארישע פארמען און מיט שטארקער ליידענשאפטליכקייט. צו דיעזער עפאכע, וועלכע איז אנגערופען געווארען אויף'ן נאמען פון קלינגער'ס א דראמא "שטורם און דראנג", בעלאנגען אויך די ווערק פון געטהע און שילער].

storm'-a'rea *n.* (סטאהרמ'-איי'-רי-א) דער שטורם=שטח [דער שטח וואס ווערט פערכאפט פון א שטורם].

storm'-beat *a.* (סטאהרמ'-ביעט) געשלאגען פון שטורם, געשעדיגט פון שטורם.

storm'-bea'ten *a.* (סטאהרמ'-ביע'טן) ז. *storm-beat*

storm'-belt *n.* (סטאהרמ'-בעלט) דער ערד=שטרייף, וואו עס קומען זעהר אפט פאר גרויסע שטורם=ווינדען.

storm'-bird *n.* (סטאהרמ'-בוירד) דער שטורם=פויגעל [אזא ים=פויגעל. ז. *petrel*]; א פויגעל וואס זאגט פארויס א וועטער=ענדערונג דורך געשרייען און דורך פערשיעדענע בעוועגונגען.

storm'-bound *a.* (סטאהרמ'-באונד) פערהאלטען אדער געשטערט פון א שטורם.

For two days the ship was **storm-bound** in the harbor.

storm'-card *n.* (סטאהרמ'-קארד) א שטורם=קארטע [א קארטע, לויט וועלכער מען קען בעשטימען די ריכטונג פון א שטורם].

storm'-cen'ter *n.* (סטאהרמ'-סענ'-טער) דער שטורם=צענטער [דער מיטעל=פונקט פון א ציקלאן אדער שטורם=ווינד וואס דרעהט זיך ווי א שפיראלע].

storm'-cir'cle *n.* (סטאהרמ'-סויר'קל) ז. *storm-card*

storm'-cloud *n.* (סטאהרמ'-קלאוד) א שטורם=וואלקען [א וואלקען וואס ברייננגט א שטורם אדער זאגט אן אויף א שטורם].

storm'-com'pass *n.* (סטאהרמ'-קאמ'-פעס) ז. *storm-card*

storm'-cone *n.* (סטאהרמ'-קאון) א שטורם=קאנוס [א קאנוס פון לייווענט געברויכט אין ענגלאנד אלס סיגנאל וועגען א קומענדען שטורם].

storm'-cur'rent *n.* (סטאהרמ'-קויר'-ענט) א שטורם=שטראם [א וואסער=שטראם אין ים, וואס ווערט פערארזאכט פון א שטורם].

storm'-door *n.* (סטאהרמ'-דאור) א דאפעל=טהיר, א ווינטער=טהיר [א צווייטע טהיר פון א הויז וואס ווערט געברויכט אום ווינטער].

storm'-drum *n.* (סטאהרמ'-דראם) א שטורם=פויק [לייוועגד אנגעצויגען אין דער פארם פון א פויק, וואס ווערט געברויכט אין ענגלאנד אלס סיגנאל וועגען א קומענדען שטורם].

stor'mer *n.* (סטאהר'-מער) איינער וואס שטורמט [א פעסטונג], א סאלדאט פון א שטורם=קאלאנע [א מיליטער=אבטיילונג, וואס שטורמט א פעסטונג].

storm'-finch *n.* (סטאהרמ'-פינטש) דער שטורם=פויגעל. ז. *petrel*

storm'-flag *n.* (סטאהרמ'-פלעג) א שטורם=פלאג [א פלאג, וואס דיענט אלס שטורם=סיגנאל].

storm'ful *a.* (סטאהרמ'-פול) שטורמיש, שטורמדיג.

storm'fulness *n.* (סטאהרמ'-פול-נעס) שטורמדיגקייט.

storm'-glass *n.* (סטאהרמ'-גלעס) דאס שטורם=גלאז [אזא אינסטרומענט וואס צייגט אן וועטער=ענדערונגען].

storm'-house *n.* (סטאהרמ'-האוס) א שטורם=ביידעל [א צייטווייליגע וואהנונג

פאר מענשען וואס זיינען בעשעפטיגט אין ניט־בעוואהנטע געגענדען].

stor′mily *adv.* (סטאהר'־מי־לי) מיט שטורם, אויף א שטורמדיגען אופן.

stor′miness *n.* (סטאהר'־מי־נעס) שטורמדיגקייט.

stor′ming-par′ty *n.* (סטאהר'־מינג־־פאר'־טי) א שטורם־קאלאנע [א מיליטער־אבטיילונג, וואס שטורמט א פעסטונג].

storm′-kite *n.* (סטאהרם'־קאיט) א פליה־דראכען אדער פליה־שלאנג, מיט דער הילף פון וועלכען מען ווארפט אריבער א שטריק פון א שיף צום ברעג בעת א שטורם. ז. *kite*.

storm′less *a.* (סטאהרם'־לעס) פריי פון שטורמס, אהן א שטורם.

storm′-pane *n.* (סטאהרם'־פיין) א שטורם־שויב [א זאפאסנע איינגעראהמטע שויב פאר א לייכט־טורם אויף'ן פאל, ווען א שויב ווערט צובראכען].

storm′-path *n.* (סטאהרם'־פעטה) ז. *storm-track*.

storm′-pet′rel *n.* (סטאהרם'־פעט'־רעל) אזא קליינער שווארצליכער שטורם־פויגעל. ז. *petrel*.

storm′-proof *a.* (סטאהרם'־פרוהף) געשיצט געגען שטורמס.

storm′-sail *n.* (סטאהרם'־סייל) א שטורם־זעגעל [פון דיקערען לייוונטר און עטוואס קלענער פון א געוועהנליכען זעגעל, ווערט געברויכט בעת א שטורם].

storm′-sig′nal *n.* (סטאהרם'־סיג'־נעל) א שטורם־סיגנאל [א סיגנאל ביים ברעג פון ים אנצוזאגען וועגען א קומענדען שטורם].

storm′-stay *n.* (סטאהרם'־סטיי) א שטורם־שטאנג [א מאסט־שטאנג, צו וועלכען עס ווערט בעפעסטיגט א שטורם־זעגעל]. ז. *storm-sail*.

storm′-stayed *a.* (סטאהרם'־סטייד) פערהאלטען פון שטורם.

storm′-stone *n.* (סטאהרם'־סטאון) א שטורם־שטיין. ז. *thunderbolt*.

storm′-tossed *a.* (סטאהרם'־טאסט) 1. געשליידערט פון שטורם; 2. אויפגערעגט פון א געפיהלען־שטורם אדער געפיהלען־קאמפף.

2. His storm-tossed spirit is at rest.

storm′-track *n.* (סטאהרם'־טרעק) דער שטורם־וועג, דער וועג און די ריכטונג פון א ציקלאן אדער ווירבעל־ווינד.

storm′-wind *n.* (סטאהרם'־הווינד) א שטורם־ווינד; א ווינד וואס ברענגט א שטורם.

storm′-win′dow *n.* (סטאהרם'־הוויג'־דאו) א שטורם־פענסטער [א צווייטעס אויסערליכעס פענסטער; אזא דיקעס דאך־פענסטער].

stor′my *a.* (סטאהר'־מי) שטירמיש, שטורמדיג; העפטיג, ליידענשאפטליך, אויפערעגבאר.

stor′my pet′rel (סטאהר'־מי פעט'־רעל) ז. *storm-petrel*.

storm′-zone *n.* (סטאהרם'־זאון) ז. *storm-belt*.

Stor′thing *n.* (סטאור'־טינג) דער סטארטינג [דער נארוועגישער פארלאמענט].

sto′ry *n. and v.* (סטאו'־רי) 1. א גע־שיכטע, א מעשה, אן ערצעהלונג; 2. אן אנעקדאט, א מעשה; 3. א ליגען, א בבא־מעשה; 4. דער סיוזשעט אדער די ענט־וויקלונג פון פאסירונגען אין א ליטעראַרישען ווערק; 5. א שטאק, אן עטאזש; 6. א נאנג צימערען אויף איין און דעמזעלבען שטאק; 6. דערצעהלען; מאכען וועגען עפעס א געשיכטע; 7. בעציערען מיט בילדער אדער סטאטוען אויף היסטאָרישע אדער לעגענדארישע סיוזשעטען.

2. His speeches are highly appreciated on account of the many good **stories** they contain. 3. Come out with the truth. Don't tell **stories**. 4. Many persons read a novel, or are interested in a play, only for the **story**. 7. The church windows are beautifully **storied**.

sto′ry-book *n.* (סטאו'־רי־בוק) א בוך פון ערצעהלונגען; א מעשה־ביכעל.

sto′ry-post *n.* (סטאו'־רי־פאוסט) א ווערטיקאלער באלקען וואס האלט אונטער א סטעליע.

sto′ry-rod *n.* (סטאו'־רי־ראד) א טרעפען־מאָס [צו בעשטימען דעם צווישענשייד פון מרעפ].

sto′ry-tell′er *n.* (סטאו'־רי־טעל'־ער) אן ערצעהלער פון געשיכטען אדער אנעקדאטען; איינער וואס דערצעהלט ניט געשטויגענע מעשות; א ליגנער.

sto′ry-tell′ing *n.* (סטאו'־רי־טעל'־אינג) דאס דערצעהלען געשיכטען; דאס דערצעהלען ניט געשטויגענע מעשות, זאגען ליגענס.

sto′ry-wri′ter *n.* (סטאו'־רי־ראי'־טער) אן ערצעהלונגען־שרייבער.

stoss *a.* (סטאס) וואס געפינט זיך אנטקעגען דער ריכטונג פון א גלעטשער [ווי א פעלז, א בערגעל א. ז. וו.]. ז. *glacier*.

stot *n.* (סטאט) א שטיער, א יונגער אקס; א וויעזעל, א הערמעלין [ז. *ermine*].

stote *n.* (סטאוט) ז. *ermine*.

stot′ter *v.* (סטאט'־ער) אנשטעקען [בהמות] מיט קאפ־שווינדעל אדער מיט דער דרעה־קראנקהייט. ז. *staggers*.

stound *v. and n.* (סטאונד) ערשטוינען, איבערראשען, צוטומלען; ערשטוינונג; צוטומעלטקייט; בעטויבטקייט; א בעטויבענדער קלאפ; די קראפט פון א קלאפ.

stoup *n.* (סטופ) א גראפין; א וואסער־קרוג; א טרינק־כלי; אזוי פיעל וויפיעל עס געהט אריין אין אזא כלי; א כלי פאר דעם הייליגען וואסער ביים אריינגאנג אין א קלויסטער. ז. *stoop*.

stout *a. and n.* (סטאוט) העלדיש; שטארק; פעסט, שטאנדהאפט, ענטשלאסען; גראב, דיק־לייביג; שטארקעס ביער; שטארקער פארטער [אזא ביער].

stout′-heart′ed *a.* (סטאוט'־הארט'־עד) בראוו, מוטיג, דרייסט; פעסט, שטאנדהאפט, פער'עקשנ'ט.

stout′-heart′edness *n.* (סטאוט'־הארט'־עד־נעס) דרייסטקייט, מוטה, בראווקייט.

stout′ly *adv.* (סטאוט'־לי) מיט שטארקייט, מיט דרייסטקייט, מיט ענטשלאסענהייט.

stout′ness *n.* (סטאוט'־נעס) שטארקייט, דרייסטקייט, מוטה; דיק־לייביגקייט, דיקקייט.

stove *n. and v.* (סטאוו) אן אויווען; א פליטע; א היץ־צימער [צום טריקענען פערשיעדענע זאכען]; אן אראנזשערעע; א טרייבהויז [וואו מען האלט אן א קינסטליכע טעמפעראטור פאר פלאנצען]; ווארימען, טריקענען; אויסגעבראכען א לאך, געארבייט ענערגיש [ז. *stave*].

stove′-black′ing *n.* (סטאוו'־בלעק'־אינג) אויווען־פוץ, אויווען־לאק, אויווען־פאליר [צו פוצען אן אויווען].

stove′-coal *n.* (סטאוו'־קאול) אויווען־קויהלען [קויהלען פון א געוויסער גרויס פאר אויווענס].

stove′-drum *n.* (סטאוו'־דראם) אן אב־טיילונג איבער אן אויווען, וואוהין עס קומען אריין די גאזען איידער זיי דער־גרייכען דעם קוימען [כדי זייער היץ זאל ניט געהן פערלארען].

stove′-house *n.* (סטאוו'־האוס) אן אראנזשערעע, א טרייב־הויז; א צימער צום טריקענען עפעס. ז. *stove*.

stove′-lid *n.* (סטאוו'־ליד) א פליטען־דעקעל [צו פערדעקען די עפנונגען פון א פליטע].

stove′-lif′ter *n.* (סטאוו'־ליפ'־טער) א הענטעל צום ארנבנעהמען א פליטען־דעקעל.

stove′pipe *n.* (סטאוו'־פאיפ) אן אויווען־רעהרע, א רויך־רעהר; א צילינדער־הוט.

stove′piping *n.* (סטאוו'־פאי־פינג) רויך־רעהרען [ביי אויווענס אדער פליטען].

stove′-plant *n.* (סטאוו'־פלענט) אן אראנזשערעע־פלאנצע.

stove′-plate *n.* (סטאוו'־פלייט) ז. *stove-lid*.

stove′-pol′ish *n.* (סטאוו'־פאל'־איש) ז. *stove-blacking*.

sto′ver *n.* (סטאו'־ווער) קוקורוזע־שטאנגען [צוזאמען מיט די בלעטער אלס פוטער פאר בהמות]; קארמע, פוטער [פאר בהמות].

stow *v.* (סטאו) 1. אוועקלעגען, אנפאקען, אנלאדען; 2. ענטהאלטען, ארייננעהמען; 3. פאנאנדערוויקלען [א זעגעל]; 4. אנפילען אדער פערשיטען מיט אבפאל און ערד אויסגענראבענע פלעצער אין א קויהלען־גרוב אדער מעטאל־גרוב; 5. בע־זייטיגען, אוועקלעגען אן א זייט; 6. פער־שווייגען.

1. The bags are **stowed** in the ship's hold. 2. The captain took as many passengers as his ship could stow. 5. **Stow** all that gammon and speak common sense.

stow′age *n.* (סטאו'־עדזש) אוועקלעגונג, איינפאקונג; א לאדונג; אויפ־בעוואהרונג; פאק־רוים, לאדונגס־פלאץ; אויפבעוואהרונגס־געצאהלט, געצאהלט פאר לאדונגס־פלאץ.

stow away′ (סטאו ע־הויי') אוועקלע־גען, אנלאדען; פאהרען בעהאלטענערהייד אויף א שיף אהן א בילעט.

stow′away *n.* (סטאו'־ע־הויי) א פאסא־זשיר וואס פאהרט בעהאלטענערהייד אויף א צוג אדער שיף אהן א בילעט.

stow down (סטאו דאון) אנלאדען, אנ־פאקען [אויף א שיף].

stow′down *n.* (סטאו'־דאון) שיפס־לא־דונג.

stow′er *n.* (סטאו'־ער) אן אנלאדער [הויפטזעכליך פון א שיף]; איינער וואס לענט אוועק אדער לאדט אן [ווי אויף א שיף].

stow′ing *n.* (סטאו'־אינג) אוועקלעגונג, אנלאדונג; אבפאל און ערד אנצופילען אויסגעגראבענע פלעצער אין א קויהלען־גרוב אדער מעטאל־גרוב.

stow′lins *adv.* (סטאו'־לינז) בגנבה, בע־האלטענערהייד.

stow′-wood *n.* (סטאו'־הוואוד) שטוי־קער האלץ צו בעפעסטיגען פעסלעך וואס זיינען אנגעלאדען אויף א שיף.

stra′bism *n.* (סטריי'־ביזם) סטראביזם [קרום־אויגיגקייט, דאס זיין קאסאקע].

strabis'mal *a.* (סטריי-ביז'-מעל) ז. ***strabismic***.

strabis'mic *a.* (סטריי-ביז'-מיק) וואס איז שייך צו סטראביזם [קרום=אויגיקייט, קאסאקע אויגען]; וואס ליידט פון סטראביזם, וואס פעראורזאכט קרום=אויגיגקייט; קרום, צודרעהט.

strabis'mical *a.* (סטריי-ביז'-מי-קעל) ז. ***strabismic***.

strabismom'eter *n.* (סטרעב-איס-מאמ'-ע-טער) ז. ***strabometer***.

strabis'mus *n.* (סטריי-ביס'-מאס) ז. ***strabism***.

strabom'eter *n.* (סטריי-באמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען סטראביזם אדער בעשטימען די קרומקייט פון אן אויג.

strabot'omy *n.* (סטריי-באט'-א-מי) אן אפעראציאן אויף קרומע אויגען.

strad'dle *v., n. and adv.* (סטרעדל) 1. פאנאנדערשפרייטען די פיס, געהן, שטעהן אדער זיצען מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס; רייטען, זיצען רייטענדיג; 2. "זיצען אויף צוויי שטוהלען", זיך בעציהען גלייך גינסטיג צו צוויי ענטגעגענגעזעצטע זאכען; ענטהאלטען צוויי ענטגעגענגעזעצטע זאכען; 3. אין פויקער [קארטען=שפיעל] — דאפלען דעם איינשטעל אדער סטאווקע, וואס מען שטעלט בלינדערהייד, איידער מען טיילט אוים די קארטען; 4. דאס שטעהן אדער זיצען מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס, דאס רייטען, דאס זיצען רייטענדיג; 5. דער צווישענשייד אדער שטח צווישען פאנאנדערגעשפרייטע פיס; 6. אין פויקער — דאס דאפלען די בלינדע סטאווקע; 7. א ווערטיקאלער באלקען אין א שאכטע [קויהלען=גרוב אדער מעטאל=גרוב]; 8. אין בערזען=ספעקולאציאנען — אן אבמאך וואס גיט דאס דאפעלטע רעכט אין א בעשטימטער צייט אי צו קויפען אי צו פערקויפען געוויסע אקציעס פאר א געוויסען פרייז; 9. רייטענדיג, מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס.

1. The boys **straddled** the fence. 2. The Republican platform **straddled** the tariff question.

strad'dle-bug *n.* (סטרעד'ל-באג) די שאבע [א מין אינזעקט]. ז. ***tumble-bug***.

strad'dle-legged *a.* (סטרעד'ל-לעגד) מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס.

strag'gle *v.* (סטרעגל) 1. וואנדערען, זיך ארומטרייבען, בלאנדזשען; 2. פערבלאנדזשען, אבשטעהן [פון א קאמפאניע, מחנה א. ז. וו.]; 3. זיך פאנאנדערשפרייטען, זיין איבערגעוואקסען, זיין ניט רעגעלמעסיג געוואקסען; 4. זיין פאנאנדערגעווארפען אדער אבגעזונדערט.

2. **Straggling** from his companions, he found himself in a lonely place. 3. We trimmed off the branches that **straggled** too far out. 4. The houses **straggle** all over the district.

strag'gler *n.* (סטרעג'-לער) אן ארומטרייבער, א בראדיאגע, א וואגאבונד; א וואנדערער; א פערבלאנדזשעטער, אן אבגעשטאנענער [פון א מחנה, קאמפאניע א. ז. וו.]; א פויגעל וואס איז אבגעשטאנען פון דער מחנה [ביים וואנדערען]; עטוואס וואס איז איבערגעוואקסען; אן אונרעגעלמעסיגע זאך; אן אבגעזונדערטער מענש, אן אבגעזונדערטע זאך.

strag'gle-tooth *n.* (סטרעג'ל-טוהטה) א ניט=רעגעלמעסיגער צאהן, א שלעכט געוואקסענער צאהן.

strag'gling *n.* (סטרעג'-לינג) דאס אבשטעהן, אבזונדערונג; וואנדערונג; דאס בלאנדזשען; דאס זיין אונרעגעלמעסיג; דאס זיין אבגעזונדערט אדער פאנאנדערגעווארפען.

strag'glingly *adv.* (סטרעג'-לינג-לי) 1. פאנאנדערגעווארפען, אבגעזונדערט; 2. איינציגווייז; 3. אויף אן אונרעגעלמעסיגען אופן.

2. They came in **stragglingly**.

strag'gling-mon'ey *n.* (סטרעג'-לינג-מאנ'-אי) אין דער ענגלישער פלאטע — א בעלוינונג פאר אנצייגען אויף דעזערטירען אדער אויף מאטראזען וואס זיינען אבוועזענד געווען פון דיענסט לענגער ווי דאס איז זיי ערלויבט; א געלדשטראף, וואס עס דארפען בעצאהלען מאטראזען פאר אויסענבלייבען פון דער שיף איבער דער צייט וואס איז זיי ערלויבט.

strag'gly *a.* (סטרעג'-לי) אונרעגעלמעסיג, פאנאנדערגעווארפען; אבגעזונדערט, אבגעשטאנען.

straight *a., adv., n. and v.* (סטרייט) 1. גלייך, גראד; דירעקט; 2. זיכער, צופערלעסיג; 3. אויפריכטיג, עהרליך, עהרענהאפט; 4. ריכטיג, אין ארדנונג; 5. עכט, דורכאוים; 6. וואס שטימט איין מיט דער גאנצער פראגראם פון א פארטיי און שטימט פאר אלע איהרע קאנדידאטען; 7. ריין, ניט געמישט, ניט פערדארבען [ווי למשל, א געטראנק]; 8. וואס איז אין דער ריכטונג פון מזרח צו מערב [וועגען דער לאגע פון א בעערדיגטען ביי קריסטען]; 9. וואס בעשטעהט פון א רייה קארטען נאך דער ארדנונג; 10. אין א גראדער, גלייכער ריכטונג; דירעקט; 11. מיט איין מאל, באלד; 12. גלייכקייט, גראדקייט; א גראדער טייל; א גראדע ריכטונג; 13. אין פויקער [קארטען=שפיעל] — א רייה קארטען, געוועהנליך פינף אין צאהל, וואס פאלגען אין ארדנונג; מאכען גראד.

3. He proved to be a **straight** man. 4. The accounts are not quite **straight**. 6. He is a **straight** Democrat. 9. I have a **straight** flush.

straight an'gle (סטרייט ענגל) א גראדער ווינקעל [פון 180 גראד].

straight'-cut *a.* (סטרייט'-קאט) גלייך געשניטען [וועגען טאבאק=בלעטער].

straight'-edge *n.* (סטרייט'-עדזש) א ריכט=האלץ [א מין ווירע אדער לינעאל, וואס ווערט געברויכט פון סטאליארעס צו מעסטען די גלייכקייט].

straight'en *v.* (סטרייטן) גלייך מאכען, מאכען גראד; אויסגלייכען; גלייך ווערען, גראד ווערען, זיך אויסגלייכען.

straight'ened cir'cumstances (סטרייטנד סויר'-קאמ-סטענ-סעז) געענגטע אומשטענדען, שלעכטע אומשטענדען.

straight'ener *n.* (סטרייט'-נער) אן אויסגלייכער, איינער וואס מאכט גראד.

straight'ening-machine' *n.* (סטרייט'-נינג-מע-שין') א מאשין צום אויסגלייכען און גראד מאכען פערשיעדענע מעטאלענע זאכען.

straight face (סטרייט פיים) א ניט שמייכלענדעס פנים; אן ערנסטער, גלייכגילטיגער אויסדרוק.

I could with difficulty keep a **straight face**.

straight'for'ward *a. and adv.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד) גלייך, גראד, דירעקט; אפען, עהרליך, אויפריכטיג; אין א גראדער ליניע; אויף א דירעקטען שטייגער; אויף אן אפענעם, אויפריכטיגען, עהרליכען שטייגער.

straight'for'wardly *adv.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד-לי) אין א גלייכער אדער גראדער ריכטונג; אויף א דירעקטען, אפענעם, אויפריכטיגען, עהרליכען שטייגער.

straight'for'wardness *n.* (סטרייט'-פאהר'-הווארד-נעס) גראדקייט, דירעקטקייט; אפענהערציגקייט, אויפריכטיגקייט, עהרליכקייט.

straight'-hear'ted *a.* (סטרייט'-האר'-טעד) ז. ***strait-hearted***.

straight'-joint *a.* (סטרייט'-דזשאינט) צוזאמענגעלעגט אזוי, אז די פעראייניגונג פון די ברעטער בילדען א גלייכע ליניע [וועגען א דיל, פארלאגע].

straight'ly *adv.* (סטרייט'-לי) אין א גראדער ליניע; גלייך, דירעקט.

straight'ness *n.* (סטרייט'-נעס) גלייכקייט, גראדקייט.

straight'-out *a. and n.* (סטרייט'-אוט) 1. עכט, דורך און דורך [וועגען אנהענגערשאפט צו א פארטיי אדער איהר פראגראם]; 2. א פאלשטענדיגער פארטייי-מענש, איינער וואס שטימט בלויז פאר זיין פארטיי און פאר אלע פארטיי=קאנדידאטען.

1. He is a **straight-out** Republican.

straight tick'et (סטרייט טיק'-עט) א וואהל=צעטעל מיט די נעמען פון קאנדידאטען בלויז פון איין פארטיי.

straight tip (סטרייט טיפ) א ריכטיגע געהיימע אינפארמאציאן; א ריכטיגע אנדייטונג אדער אנווינקונג [ווי למשל, ביים וועטען, אין ספעקולאציאנען א. ז. וו.].

straight up and down (סטרייט אפ ענד דאון) פשוט, אהן קונצען און דריידלעך; דורכאוים אפענהערציג, אויפריכטיג און עהרליך.

straight'way *adv.* (סטרייט'-הוויי) תיכף, באלד.

straight'ways *adv.* (סטרייט'-הוויין) ז. ***straightway***.

strain *v. and n.* (סטריין) 1. ציהען, זיך ציהען [מיט אנשטרענגונג]; אנשטרענגען, זיך אנשטרענגען; 2. אריבערציהען, אריבערכאפען די מאס; 3. ארויסדרינגען מיט גוואלט, פערדרעהען; 4. שעדיגען אדער אבשוואכען דורך צו פיעל אנשטרענגונג; 5. צווינגען, קוועטשען, דריקען, פרעסען; 6. ארומנעהמען, אומארמען, צודריקען צו זיך; 7. זייען, פילטרירען, אבזייען; זיך זייען, זיך דורכזייען; 8. אומענדערען די פארם [פון סאלידע קערפער]; 9. דרוק, צוואנג, גוואלט; 10. אנגעצויגענקייט, אנגעשטרענגטקייט; אנשטרענגונג; שפאנונג; 11. פארם=ענדערונג אדער בעשעדיגונג פון סאלידע קערפער; שעדיגונג, אויסלינקונג; 12. אן אויסברוך, א גוואלדיגע אנשטרענגונג [פון דער פארשטעלונגס=קראפט, פון דער רעדנער=קראפט א. ז. וו.]; 13. א פאעמא; 14. א ליעד, א מעלאדיע; 15. טאן, סטיל, מאניער; 16. געמיטהס=צושטאנד; 17. איינגעבארענע נייגונג, כאראקטער; 18. זארט, מין; 19. א שפור, א שטריך; 20. אבשטאמונג, ראסע; מין [הויפטזעכליך פון הויז=טהיערע].

1. We had to **strain** every nerve to accomplish the task. 3. Judges often **strain** the law. 4. We **strained** our necks looking back. 5. Forbear to **strain** my patience. 10. The long waiting was a **strain** on my nerves. 16. He is now in a very peaceful **strain**. 18. Let men learn prudence of a higher **strain**. 19. There is a **strain** of weakness in his character.

strai'nable *a.* (סטריי'-נעבל) וואס מען קען אנשטרענגען אדער אנציהען.

strain af'ter (סטריין עפ'-טער) שטארק שטרעבען נאך עטוואס.

strain a point (סטריין ע פאינט) איבערכאפען די מאס; נאכגעבען אדער מאכען אן אויסנאהמע פאר א ספעציעלען פאל.

strain at (סטריין עט) [צו] שטרעבען עפעס], זיך אנשטרענגען צו דערגרייכען עפעס.

strain cour'tesy (סטריין קויר'-טי-סי) זיך האלטען צו שטארק אן צערעמאניעס; זיין איבערטריבען העפליך.

strained *a.* (סטריינד) אנגעצויגען, אנגעשטרענגט; קינסטליך, פערדרעהט; ארויסגעדרונגען מיט גוואלט; פון א געוויסער אבשטאמונג [וועגען א חיה].

strai'ner *n.* (סטריי'-נער) א זייער; איינער אדער עטוואס וואס ציהט אויס אדער ציהט אן; אן אינסטרומענט צום אויסציהען.

strai'ning *n.* (סטריי'-נינג) אנציהונג; אנשטרענגונג; שפאנונג; דריקונג, פרעסונג; פערדרעהונג, דאס ארויסדרינגען מיט גוואלט; אבשוואכונג, בעשעדיגונג; דאס אומענדערען די פארם פון סאלידע קערפער; דאס זייען.

strai'ning-bag *n.* (סטריי'-נינג-בעג) א פילטריר=זעקעל, א זיי=זעקעל.

strai'ning-beam *n.* (סטריי'-נינג-ביעם) א שפאן=באלקען [א קווער=באלקען וואס ווערט אריבערגעלעגט איבער די ווערטיקאל=שטעהענדע סלופעס, וועלכע האלטען אונטער די קראקוועס פון א דאך]. ז. *queen-post*

strai'ning-piece *n.* (סטריי'-נינג-פיעס) ז. *straining-beam*

strai'ning-sill *n.* (סטריי'-נינג-סיל) ז. *straining-beam*

strait *a.* and *n.* (סטרייט) שמאל, ענג; בעשרענקט, בעגרענצט; שטרענג, פינקטליך; א שמאלער דורכגאנג; א מעער=ענגע אדער מעער=שטראסע [א שמאלער פאס וואסער וואס פעראייניגט צוויי גרויסע וואסער=שטרעקען]; א לאנד=ענגע [א שמאלער פאס ערד וואס פעראייניגט צוויי גרויסע לאנד=שטרעקען]; אן ענגער ארט, א שוועריגקייט, א פערלעגענהייט.

strai'ten *v.* (סטרייטן) פערענגען, פערשמעלערען; בעשרענקען, בעגרענצען, איינפאסען, אנציהען; שטערען, הינדערען, מאכען אונבעקוועם; ברייגנען אין פערלעגענהייט, דריקען, פעראורזאכען ענגשאפט אין געלד, ברייגנען אין געלד=פערלעגענהייטען.

strait'-han'ded *a.* (סטרייט'-הענ'-דעד) קארג, גייציג.

strait'-han'dedness *n.* (סטרייט'-הענ'-דעד-נעס) קארגקייט, גייציגקייט.

strait'-hear'ted *a.* (סטרייט'-האר'-טעד) ענגהערציג, עגאאיסטיש; קארג.

strait'-jack'et *n.* (סטרייט'-דזשעק'-עט) א צוואנגס=יאק [אן ענגע יאק פאר געפעהרליכע משוגעים].

strait'-laced *a.* (סטרייט'-לייסט) 1. ענג געשנורט; 2. שטייף, אנגעצויגען; פינקטליך, שטרענג [אין אויפפיהרונג, מאראל א. ד. ג.].

. 2. She is extraordinarily strait-laced in her temper, her taste, her morals, and her waist.

strait'ly *adv.* (סטרייט'-לי) ענג; נאהענט; אינטים, פערטרייט; אנגעצויגען געפאסט; אויף א שטרענגען, פינקטליכען אופן; אויף א שמערצליכען אופן.

strait'ness *n.* (סטרייט'-נעס) ענגקייט; בעשרענקטקייט, בעגרענצטקייט; שטרענגקייט; נויט, ארימקייט.

straits *n.* (סטרייטס) א מעער=ענגע; פערלעגענהייט, א געענגטע לאגע, געלד=מאנגעל, נויט. ז. *strait*

strait'-waist'coat *n.* (סטרייט'-ווייסט'-קאוט) ז. *strait-jacket*

strake *n.* (סטרייק) א ראד=שינע [דער אייזערנער רייף ארום א ראד]; דער פלאנקען=גאנג [די ברייט פון א דיל אויף'ן דעק פון א שיף וואס איז אויסגעשלאגען מיט קווער=ליגענדע פלאנקען אדער ברעטלעך].

stram *v.* and *n.* (סטרעם) פאנאנדער=שפרייטען די פיס, מאכען ברייטע ניט גראציעזע טריט; א שווערער לאנגער גאנג.

stramin'eous *a.* (סטרע-מינ'-אי-אס) שטרויאיג; פון שטרוי; לייכט ווי שטרוי; שטרוי=פארביג, בלאס=געלבליך.

stram'mel *n.* (סטרעמ'-על) שטרוי.

stramo'nium *n.* (סטרע-מאו'-ני-אם) סטראמאניום [אזא גיפטיגעס גראז מיט ווייסע בליהונגען וואס ווערט בענוצט אין מעדיצין]. ז. *thorn-apple*

stram'ony *n.* (סטרעמ'-א-ני) ז. *stramonium*

strand *n.* and *v.* (סטרענד) א שטראנד, א ברעג [פון ים אדער טייך]; איינע פון די שנורען פון וועלכע א שטריק איז צוזאמענגעדרעהט; א פאדים; שטראנדען, בלייבען שטעקען [וועגען א שיף]; ארויפטרייבען אויף'ן ברעג [א שיף]; זיך אבשטעלען, קומען צו א שטילשטאנד; מאכען א שטריק, צונויפדרעהענדיג איינציגע בעזונדערע שניר.

strand'-bird *n.* (סטרענד'-בוירד) א שטראנד=פויגעל, איינער פון די פויגלען וואס האלטען זיך אויף ביי די ברעגען פון ים אדער טייכען.

stran'ding-machine' *n.* (סטרענ'-דינג-מע-שין') א מאשין צום דרעהען שטריק.

strange *a.* and *adv.* (סטריינדזש) פרעמד, אונבעקאנט; אונגעוועהנליך; וואונדערבאר, זאנדערבאר, זעלטען, וואונדערליך, מאדנע; פערפרעמדעט, דערוויטערט; קאלט [אין די בעציהונגען]; אויף א פרעמדען, אונבעקאנטען אדער מאדנעם שטייגער.

strange'ly *adv.* (סטריינדזש'-לי) אויף א זאנדערבארען אופן.

strange'ness *n.* (סטריינדזש'-נעס) פרעמדקייט; זעלטענקייט, זאנדערבארקייט, מאדנעקייט.

stran'ger *n.* (סטריינ'-דזשער) א פרעמדער, אן אונבעקאנטער; א ניט=היגער; עפעס וואס דיענט אלס כלומר'שטער סמן, אז א פרעמדער אדער אורח וועט קומען [ווי בעת די קאץ וואשט זיך].

stran'gle *v.* (סטרענגל) דערשטיקען; דערווערגען; פערשטיקען.

stran'gle-goose *n.* (סטרענ'גל-גוהס) איינער וואס האנדעלט מיט עופות.

stran'gler *n.* (סטרענ'-גלער) א דערשטיקער, א דערווערגער; איינער וואס פערשטיקט עפעס.

stran'gles *n.* (סטרענגלז) דער פערד=קאטאר [אן אנשטעקיגע קראנקהייט ביי פערד, עזלען א. ד. ג.].

stran'gulate *v.* and *a.* (סטרענ'-גיו-לייט) דערשטיקען, דערווערגען; דערשטיקט, דערווארגען, שטארק צוגעפרעסט אדער צוגעדריקט.

stran'gulated *a.* (סטרענ'-גיו-ליי-טעד) דערשטיקט, דערווארגען; אין פאטאלאגיע — צוגעדריקט אזוי, אז דער צוגעדריקטער טייל פון קערפער הערט אויף צו פונקציאנירען.

strangula'tion *n.* (סטרענ-גיו-ליי'-שאן) די דערשטיקונג, די דערווערגונג; אין פאטאלאגיע — דאס צודריקען שטארק א טייל פון ארגאניזם, אז ער זאל אויפהערען צו פונקציאנירען.

strangu'rious *a.* (סטרענ-גיו'-רי-אס) וואס איז שייך צום לאזען השתנה, וואס קומט פאר מיט וועהטאגען; וואס ליידעט פון א קראנקהאפטער אורין=לאזונג.

stran'gury *n.* (סטרענ'-גיו-רי) א קראנקהאפטע און שמערצליכע השתנה, דאס לאזען אורין מיט וועהטאגען; שטעכעניש ביים פישען; א קראנקהייט ביי פלאנצען.

strap *n.* and *v.* (סטרעפ) א רימען; א לעדערנער פאס; דער טרייב=רימען [פון א מאשין]; דער שטרייך=רימען [צו שארפען גאל=מעסערס און חלפים]; א לענגליכע און שמאלע אייזערנע פלאטע וואס דיענט צו פעראייניגען צוויי קלעצלעך אדער ברעטלעך; קרעדיט; קרעדיט אויף בראנפען; פערבינדען מיט א רימען; שמייסען מיט א רימען; שארפען אדער גלעטען [א גאל=מעסער] אויף א רימען.

strap'-game *n.* (סטרעפ'-גיים) אזא שווינדלער=שפיעל מיט א שטריקעל אדער רימענדעל. ז. *fast and loose*

strap'-oil *n.* (סטרעפ'-איל) שמיץ [א הומאריסטישער אויסדרוק].

strappa'do *n.* and *v.* (סטרע-פיי'-דאו) די וויפע [א פארצייטיגע שטראף, וואס איז בעשטאנען אין דעם, וואס מען פלעגט דעם שולדיגען צובינדען צו א שטריק און אויפהויבען אין דער הויך און דערנאך פלעגט מען איהם מיט א שטארקען קלאפ ארונטערשליידערען אויף דער ערד]; בעשטראפען מיט דער וויפע.

strap'per *n.* (סטרעפ'-ער) איינער וואס האט צו טהאן מיט רימענס; איינער וואס טהוט אן דעם געשפאן אויף א פערד; א הויכער דיקער יונג; עטוואס גרויסעס.

strap'ping *n.* and *a.* (סטרעפ'-אינג) דאס צובינדען מיט א רימען; דאס שמייסען מיט א רימען; רימענס; גרויס; גוט געוואקסען.

strap'-shaped *a.* (סטרעפ'-שייפט) אין באטאניק — רימען=פערמיג אדער צונגען=פערמיג [וועגען געוויסע בלעטלעך פון פלאנצען און בלומען].

strap'-work *n.* (סטרעפ'-הוואירק) אין ארכיטעקטור — א בעציערונג אין דער פארם פון א צונויפגעלעגטען אדער איבערגעפלאכטענעם רימען.

strass *n.* (סטרעס) דער שטראס [אזא גלאז=פאסטע, וואס ווערט בענוצט צו מאכען קינסטליכע דימענטען אדער אנדערע עדעלשטיינער]; די פסלת פון זייד, וואס בלייבט נאך דער אנוויקלונג אין קנוילען.

stra'ta *n.* (סטריי'-טא) שיכטען, בערג=שיכטען. ז. *stratum*

strat'agem *n.* (סטרעט'-ע-דזשעם) א סטראטאגעם, א שפיצעל אין מלחמה=פיהרונג; א פלאן אבצונארען דעם שונא; א כיטרער שפיצעל צו דערגרייכען א געוויסען צוועק.

stratagemat'ically *adv.* (סטרעט-ע

דזשע-מעט'-אי-קעל-אי) דורך א סטראטאגעם, דורך א כיטרען שפּיצעל. ז. *stratagem*.

stratagem'ical *a.* (סטרעט-ע-דזשעמ'-אי-קעל) סטראטאגעמיש, וואס איז שייך צו א כיטרען שפּיצעל אין מלחמה=פיהרונג. ז. *stratagem*.

stratarith'metry *n.* (סטרעט-ע-ריטה'-מע-טרי) די קונסט אויסצורעכענען ווי אזוי אויסצושטעלען אן ארמעע אין א געוויסער געאמעטרישער פיגור [ווי א קוואדראט, א דריי=עק א. ד. ג.] אדער צו בעשטימען וויפיעל מענשען געפינען זיך אין אזא פיגור.

strateget'ic *a.* (סטרעט-אי-דזשעט'-איק) ז. *strategic*.

strateget'ical *a.* (סטרעט-אי-דזשעט'-אי-קעל) ז. *strategic*.

strateget'ically *adv.* (סטרעט-אי-דזשעט'-אי-קעל-אי) ז. *strategically*.

strateget'ics *n.* (סטרעט-אי-דזשעט'-איקס) ז. *strategy*.

strateg'ic *a.* (סטרע-טעדזש'-איק) סטראטעגיש, וואס איז שייך צו סטראטעגיע אדער תכסיסי מלחמה. ז. *strategy*.

strateg'ical *a.* (סטרע-טעדזש'-אי-קעל) ז. *strategic*.

strateg'ically *adv.* (סטרע-טעדזש'-אי-קעל-אי) אויף א סטראטעגישען שטייגער; בנוגע צו סטראטעגיק. ז. *strategy*.

strateg'ics *n.* (סטרע-טעדזש'-איקס) ז. *strategy*.

strat'egist *n.* (סטרעט'-ע-דזשיסט) א סטראטעג, איינער וואס קען די קריעגס=קונסט.

strate'gus *n.* (סטרע-טי'-גאס) אין אלט=גריכענלאנד — דער סטראטעגוס, דער הויפּט קאמאנדיר פון דער ארמעע.

strat'egy *n.* (סטרעט'-ע-דזשי) סטראטעגיע, די קונסט צו פיהרען מלחמה; דאס בענוצען כיטרעקייט אין דערגרייכען א געוויסען צוועק.

strath *n.* (סטרעטה) אין שאטלאנד — א ברייטער אפענער טהאל; א ברייטער טהאל וואו עס לויפט דורך א טייך.

strathspey' *n.* (סטרעטה-ספּיי') אזא לעבהאפטער שאטלענדישער טאנץ; די מוזיק צו אזא טאנץ.

stratic'ulate *a.* (סטרע-טיק'-יו-לייט) אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף די אנדערע.

stratifica'tion *n.* (סטרעט-אי-פי-קיי'-שאן) די שיכטונג, דאס לעגען אין שיכטען; אין געאלאגיע — סטראטיפיקאציאן, דאס אויסלעגען זיך פון בערג=שיכטען איינע אויף די אנדערע אין דעם געבוי פון דער ערד; אין פיזיאלאגיע — די פערדריקונג פון די וואנטלעך פון א צעלע דורך די צוגעקומענע דינע שיכטען וואס לעגען זיך איינע אויף די אנדערע; אין עלעקטריציטעט — ליכט=שטרייפען וואס בעקומען זיך פון עלעקטרישע ענטלאדונגען אדער פונקען, וועלכע געהען דורך א רעהר, פון וועלכען עס איז אויסגעשעפּט די לופט.

strat'ified *a.* (סטרעט'-אי-פאיד) אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף די אנדערע.

strat'iform *a.* (סטרעט'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א סטראטום אדער בערג=שיכט. ז. *stratum*.

strat'ify *v.* (סטרעט'-אי-פאי) לעגען אין סטראטא אדער שיכטען איינע אויף די אנדערע.

stratig'rapher *n.* (סטרע-טיג'-רע-פער) א סטראטיגראף, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט סטראטיגראפיע. ז. *stratigraphy*.

stratigraph'ic *a.* (סטרעט-אי-גרעפ'-איק) סטראטיגראפיש, וואס האט צו טהאן מיט דעם סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט פערשיעדענע בערג=שיכטען, פון וועלכע עס בעשטעהט די קארע פון דער ערד.

stratigraph'ical *a.* (סטרעט-אי-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stratigraphic*.

stratigraph'ically *adv.* (סטרעט-אי-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א סטראטיגראפישען שטייגער; בנוגע צום סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט די בערג=שיכטען פון דער ערד.

stratig'raphist *n.* (סטרע-טיג'-רע-פיסט) ז. *stratigrapher*.

stratig'raphy *n.* (סטרע-טיג'-רע-פי) אין געאלאגיע — סטראטיגראפיע, די לעהרע וועגען דעם סדר ווי אזוי עס האבען זיך אבגעלעגט איינע אויף די אנדערע די בערג=שיכטען, פון וועלכע עס בעשטעהט די קארע פון דער ערד.

strato-cir'rus *n.* (סטריי-טאו-סיר'-אס) ז. *cirro-stratus*.

stratoc'racy *n.* (סטרע-טאק'-רע-סי) סטראטאקראטיע, מיליטער=הערשונג, א רעגיערונגס=פארם, וואו די הויפּט=מאכט און פערוואלטונג ליעגט אין די הענד פון מיליטער.

strato-cu'mulus *n.* (סטריי-טאו-קיו'-מיו-לאס) ז. *cumulo-stratus*.

stratog'raphy *n.* (סטרע-טאג'-רע-פי) סטראטאגראפיע, די בעשרייבונג פון מיליטער און פון אלעם וואס געהערט צו מיליטער.

Straton'ic *a.* (סטרע-טאנ'-איק) ז. *Stratonical*.

Straton'ical *a.* (סטרע-טאנ'-אי-קעל) וואס איז שייך צום אלט=גריכישען פילאזאף סטראטאן אדער זיינע לעהרען [סטראטאן האט געלערנט, אז אלע ערשיינונגען פון דער וועלט, אפילו פון גייסטיגען לעבען, קומען פאר א דאנק מאטעריעלע נאטור=קרעפטען, און קיין זאך אויסער מאטעריע עקזיסטירט ניט].

stra'tum *n.* (סטריי'-טאם) א סטראטום, א שיכט, אן איבערלאג [איינע פון די שיכטען פון די פערשיעדענע שטיין=שטאפען, ליימען און זאמד=שטאפען וואס ליעגען איינע אויף די אנדערע און בילדען אוים די קארע פון דער ערד].

stra'tus *n.* (סטריי'-טאס) א דינע פערשפּרייטונג פון א וואלקען ניט הויך פון דער ערד.

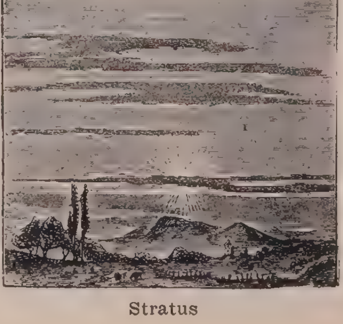

Stratus

straw *n., a. and v.* (סטראה) שטרוי; א שטרוי; א קלייניגקייט; א לאנגע ליולקע; א דינע נאדעל צו נעהען שטרוי [ביים פאבריצירען היט]; געמאכט פון שטרוי; ניט ווירדיג; אונניצליך; געבען שטרוי, בעזארגען מיט שטרוי.

straw'-bed *n.* (סטראה'-בעד) א שטרוי=זאק, א שטרוי=געלעגער.

straw'berry *n.* (סטראה'-בער-אי) א פּאזיעמקע, אן ערדבערע, א טרוסקאווקע, א פּילעניצע, א רויטע יאגדע; די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען פּילעניצעס אדער רויטע יאגדעס.

Strawberry

straw'berry-bush *n.* (סטראה'-בער-אי-בוש) דער שפּינדעל=בוים [אזא אמעריקאנער נידריגער בוש אדער קוסט, אויף וועלכען עס וואקסען אין הערבסט העל=רויטע יאגדעס].

straw'berry-pear *n.* (סטראה'-בער-אי-פּעהר) דער דריי=עקיגער פאקעל=דיסטעל [אזא צענטראל=אמעריקאנישע קאקטוס=פלאנצע מיט דרייעקיגע בלעטער=פערמיגע צווייגען]; די פרוכט פון דיזער פלאנצע.

Strawberry-pear

straw'berry-tree *n.* (סטראה'-בער-אי-טריע) דער ערדבעער=בוים [אזא קליין ביימעל פון דרום=אייראפּא, אויף וועלכען עס וואקסען העל=רויטע יאגדעס עהנליך צו פּאזיעמקעס].

straw'berry-vine *n.* (סטראה'-בער-אי-וואין) די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען פּאזיעמקעס אדער רויטע יאגדעס.

straw'board *n.* (סטראה'-באורד) דיקעס קארטאן=פּאפּיער געמאכט פון שטרוי.

straw bond (סטראה באנד) א שטרויענער וועקסעל, א וועקסעל אדער אבליגאציע, וואס איז אונטערגעשריעבען פון א מענשען, וועלכען קען ניט בעצאהלען [ווי למשל, איינער איז ערב פאר א חוב מיט זיין הויז און אין דער ווירקליכקייט האט ער גאר קיין הויז ניט].

straw'-built *a.* (סטראה'-בילט) געבויט פון שטרוי, א שטרויענער.

straw'-col'or *n. and a.* (סטראה'-קאל'-אר) א שטרוי=קאליר; פון א שטרוי=קאליר. ז. איל. *"Colors"*.

straw'-col'ored *a.* (סטראה'-קאל'-ארד) פון א שטרוי=קאליר; מיט א בלייך=געלבער פארב.

straw'-cut'ter *n.* (סטראה'-קאט'-ער) א שטרוי-שניידער, א שטרוי-האקער [א האק-מעסער צו מאכען סעטשקע פון שטרוי].

straw hat (סטראה העט) א שטרויענער הוט.

straw'-house *n.* (סטראה'-האוס) א שטאל אדער שפייכלער צו האלטען שטרוי.

straw'like *a.* (סטראה'-לאיק) ווי שטרוי; שטרוי-עהנליך.

straw'-necked *a.* (סטראה'-נעקט) וואס האט שטרוי-עהנליכע פעדערען אויף'ן האלז [וועגען געוויסע פויגלען].

straw'-nee'dle *n.* (סטראה'-ניע'דל) א לאנגע דינע נאדעל צו נעהען שטרוי [אין דער פאבריקאציאן פון שטרוי-היט].

straw'-ride *n.* (סטראה'-ראיד) א שפאציער-פאהר אין א דארף אויף א וואגען שטרוי.

straw vote (סטראה וואוט) פראבע-וואהלען צווישען א קליינער גרופע מענשען.

straw'-wine *n.* (סטראה'-הוואין) וויין געמאכט פון וויינטרויבען וואס זיינען געטריקענט אויף דער זון [די וויינטרויבען ווערען געטריקענט אויף פאנאנדערגעשפרייטער שטרוי].

straw'-worm *n.* (סטראה'-הוואירם) די לארווא אדער דאס ווערימעל פון דעם וואסער-מאטען-פליגעלע. ז. *caddice*

straw'y *a.* (סטראה'-אי) שטרויאיג, ווי שטרוי, שטרוי-ארטיג; פון שטרוי, א שטרויענער.

stray *v., a. and n.* (סטריי) וואנדערען, אירען, בלאנדזשען; זיך פעראירען, פערבלאנדזשען; פערקריכען אין א זייט, אבווייכען פון גראדען וועג, אראבגעהן פון דרך הישר; פעראירט, פערבלאנדזשעט; צופעליג, ניט רעגולאר; א פערבלאנדזשעטע בהמה; א פעראירטער; דאס וואנדערען, דאס בלאנדזשען.

strayed *a.* (סטרייד) וואנדערענד, פערבלאנדזשעט.

stray'er *n.* (סטריי'-ער) איינער וואס בלאנדזשעט, א וואנדערער.

streak *n. and v.* (סטריעק) א שטריך, א שטרייף, א ליניע; א כאראקטעריסטישער שטריך, א צייכען; א כאראקטער-צוג; אין מינעראלאגיע — דער קאליר פון דינעם פולווער פון א מינעראל, ווי ער ציינט זיך ארויס, ווען מען קריצט אויף איהם א ליניע אדער ווען מען רייבט איהם איבער א הארטער ניט גלאטער פלעכע; ציהען א שטרייף אדער ליניע, מאכען א שטריך; זיך ציהען אין א ליניע אדער שטרייף [ווי א ראקעט אדער א פאלענדער שטערן].

streaked *a.* (סטריעקט) מיט שטריכען אדער שטרייפען.

strea'kiness *n.* (סטריע'-קי-נעס) בעדעקט מיט שטריכען אדער שטרייפען.

strea'king *n.* (סטריע'-קינג) א שטריך, א שטרייף.

streak of luck (סטריעק אוו לאק) א ביסעלע גליק; א גליקליכער צופאל.

strea'ky *a.* (סטריע'-קי) שטרייפיג, נעשטרייפט, מיט שטרייפען אדער שטריכען; ניט מיט גלייכע אייגענשאפטען; פערשיעדענארטיג לויט'ן כאראקטער.

stream *n. and v.* (סטריעם) א שטראם; א טייכעל, א באך; א שטרעמונג [א גרויסע מאסע וואסער אדער לופט, וואס בעוועגט זיך אין א געוויסער ריכטונג]; דער פלוס, דער לויף; דאס פליסען; דאס שטראמען; שטראמען, פליסען; ארויסשטרעמען; פערגיסען, ארויסלאזען א שטראם [ווי פון טרעהרען]; וועהען, פלאטערען אין דעם לופט-שטראם [ווי א פלאג]; מאכען פלאטערען; זיך בעוועגען אין דער פארם פון א ליכט-שטרייף [ווי א מעטעאר אדער פאלענדער שטערן].

stream a buoy (סטריעם ע באי) אראבלאזען אין וואסער א באיע אדער אנקער-צייכען [דאס שטיק האלץ וואס איז צוגעבונדען צום אנקער צו צייגען וואו ער ליעגט].

stream'-an'chor *n.* (סטריעמ'-ענ'-קאר) א ווארף-אנקער [א מין אנקער פון א שיף].

stream'-ca'ble *n.* (סטריעמ'-קיי'בל) אן אנקער-קייט.

stream'-clock *n.* (סטריעמ'-קלאק) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון דעם בלוט-שטראם אין די אדערען.

strea'mer *n.* (סטריע'-מער) א לאנגע פלאטערענדע זאך [ווי א באנד וואס פלאטערט אין דער לופט]; א לאנגער שמאלער פלאג; א פאהן; א פלאמענדער שטראם וואס פליסט אין דער הויך [ווי ביים נארדליכען ליכט-שטראם]; איינער וואס וואשט ציין-ערץ [ז. *streaming*].

stream'ful *a.* (סטריעמ'-פול) פול מיט שטראמען; פול מיט טייכלעך.

stream'-ice *n.* (סטריעמ'-אים) שטיקער אייז אדער קריהעס וואס ווערען געטראגען מיט'ן שטראם פון טייך.

strea'miness *n.* (סטריע'-מי-נעס) דאס זיין פול מיט שטראמען; דאס ארויסלאזען פיעל שטראמען [ווי פון ליכט-שטראהלען].

strea'ming *n. and a.* (סטריע'-מינג) דאס אבוואשען ציין-ערץ פון די ברעקלעך פעלזען און שטיינער, מיט וועלכע די ערץ איז געווען פעראייניגט; ארויסשטרעמענד מיט ליכט-שטראהלען [וועגען געוויסע עמבלעמען אדער צייכענס אויף א שילד].

stream'let *n.* (סטריעמ'-לעט) א קליינער שטראם, א טייכעלע.

stream'ling *n.* (סטריעמ'-לינג) ז. *streamlet*

stream'-tin *n.* (סטריעמ'-טין) וואש-ציין [ציין-ערץ וואס מען בעקומט פון אבוואשען עס פון די ברעקלעך פעלזען און שטיינער, מיט וועלכע זי איז געווען פעראייניגט].

strea'my *a.* (סטריע'-מי) שטראמענד; פול מיט שטראמען אדער טייכען; ארויסלאזענדיג שטראהלען; שטראהל-עהנליך.

streel *v.* (סטריעל) נאכשלעפען; שטראָמען.

Street (*the*) (סטריעט) די גאס [א גאס, ווי וואל-סטריט אין ניו יארק, וואו עס איז דער פינאנציעלער צענטער].

street *n.* (סטריעט) א גאס; א דורכגאנג; די איינוואוהנער פון א גאס בכלל.

street'-boy *n.* (סטריעט'-באי) א גאסען-יונג.

street bro'ker (סטריעט בראו'-קער) ז. *curbstone broker*

street'-car *n.* (סטריעט'-קאר) א טראמוויי-וואגאן, א טראמוויי, א וואגאן פון א שטאדטישער אייזענבאהן.

street'-clean'er *n.* (סטריעט'-קליענ'-ער) א גאסען-רייניגער.

street'-door *n.* (סטריעט'-דאור) די גאס-טהיר, די טהיר פון א הויז וואס עפענט זיך צו דער גאס.

stree'ted *a.* (סטריע'-טעד) מיט גאסען.

street'-or'derly *n.* (סטריעט'-אהר'-דער-לי) איינער וואס איז אנגעשטעלט צו האלטען ריין די גאס, אבראמענדיג שנעל די אנגעווארפענע שמוץ מיט א קליינעם בערשטעל און מיט א זעקעל.

street'-rail'road *n.* (סטריעט'-רייל'-ראוד) א גאסען-אייזענבאהן, א שטאדטבאהן, א טראמוויי.

street'-swee'per *n.* (סטריעט'-סהוויע'-פער) א גאסען-קעהרער, א גאסען-רייניגער; א מאשין צו קעהרען די גאסען.

street'-walk'er *n.* (סטריעט'-הוואהק'-ער) אן ארומגעהער איבער די גאסען, א פוס-געהער; א פראסטיטוטקע וואס געהט ארום איבער די גאסען.

street'ward *a. and adv.* (סטריעט'-הווארד) וואס איז צו דער גאס צו; צו דער גאס צו.

street'-wash'er *n.* (סטריעט'-הוואש'-ער) א פאס וואסער וואס ווערט געפיהרט אויף א וואגען צו בעגיסען די גאס.

strel'itz *n.* (סטרעל'-איטס) א מין דייטשער לייוועגט; א סאלדאט פון דעם צאר'ס לייב-וואך אמאל אין רוסלאנד, וואס איז פון פעטער דעם ערשטען אבגעשאפט געווארען.

strength *n.* (סטרענגטה) קראפט [פיזישע אדער גייסטיגע]; כח; שטארקייט; קרעפטיגקייט; פעסטקייט; מאכט; מעכטיגקייט; די טרופען-צאהל, די שטרייט-מאכט [פון אן ארמעע אדער פון א פלאטע].

strength'en *v.* (סטרענגטהען) שטארקען, שטארק מאכען; פערשטארקען, בעפעסטיגען; בעקרעפטיגען, בעשטעטיגען; שטארק ווערען; זיך בעפעסטיגען.

strength'ener *n.* (סטרענגטה'נ-ער) א פערשטארקער; א שטארקונג; עפעס וואס שטארקט; א שטארקונגס-מיטעל.

strength'ening *a. and n.* (סטרענגטה'נ-אינג) פערשטארקענד; א פערשטארקונג.

strength'ful *a.* (סטרענגטה'-פול) פול מיט קראפט; שטארק, קרעפטיג.

strength'fulness *n.* (סטרענגטה'-פול-נעס) דאס זיין פול מיט קראפט; שטארקייט, קרעפטיגקייט.

streng'thing *n.* (סטרענג'-טהינג) א פערשטארקונג.

strength'less *a.* (סטרענגטה'-לעס) אהן כח, קראפטלאז, שוואך.

strength of a cur'rent (סטרענגטה אוו ע קאר'-ענט) די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם [די מאס עלעקטריציטעט וואס פליסט אין א צייט-איינהייט, געוועהנליך אין א סעקונדע].

strength of mate'rials (סטרענגטה אוו מע-טי'-רי-עלז) די פעסטיגקייט פון מאטעריאלען.

strength of mind (סטרענגטה אוו מאינד) דענקונגס-קראפט, דענקונגס-פעהיגקייט.

streng'thy *a.* (סטרענג'-טהי) קרעפטיג, שטארק.

strenuos'ity *n.* (סטרענ-יו-אס'-אי-טי) העפטיגקייט; אייפריגקייט; ערנסטקייט; מוטיגקייט, טיכטיגקייט; א שפאנענדער עפעקט.

stren'uous *a.* (סטרענ'-יו-אס) ענערגיש, טהעטיג, פלייסיג, טיכטיג, מוטיג; ערנסט, אייפריג; העפטיג, שטארק.

stren'uously *adv.* (סטרענ'-יו-אס-לי) מיט מוטה, מיט אייפער, מיט הארץ; ענערגיש, טהעטיג, טיכטיג.

stren'uousness *n.* (סטרענ'-יו-אס-נעס) מוטיגקייט, בעהארצטקייט; אייפריגקייט, טהעטיגקייט, פלייסיגקייט, טיכטיגקייט.

strepito'so *adv.* (סטרעפ-אי-טאו'-סאו)

אין מוזיק — אויף א רעש'ינען, טומעלדיגען אדער העפטיגען שטייגער.

strep'itous *a.* (סטרעפ'-אי-טאס) רעש'יג, טומעלדיג.

stress *n. and v.* (סטרעס) קראפט; אנשטרענגונג, שפאנונג; אנשטרענגונגסקראפט; דרוק, דראנג; נאכדרוק; וויכטיגקייט; דער אקצענט אדער די בעטאנונג [דאס אנדריקען א געוויסע זילבע פון א ווארט מעהר אלס די אנדערע]; שטעלען דעם אקצענט, בעטאנען; אונטערוואַרפען צו אן אנשטרענגונג אדער שפאנונג.

stress'less *a.* (סטרעס'-לעס) אהן אן אקצענט.

stretch *v. and n.* (סטרעטש) ציהען, שטרעקען; אויסברייטען, אויסדעהנען, אויסציהען, פאנאנדערציהען; אנשטרענגען, אנציהען; איבערטרייבען, פערגרעסערען; זיך אויסציהען, זיך פאנאנדערציהען; זיך אויסשטרעקען, זיך אויסברייטען; ווערען גערעאם; אויפהענגען אויף דער תליה; איבערטרייבען, מגזם זיין; זעגלען אונטער'ן ווינד מיט אלע זעגעל; זיך אנשטרענגען מיט אלע כחות ביים לויפען; אן אויסשטרעקונג אדער אויסציהונג; א שטארקע אנשטרענגונג אדער שפאנונג; א שטרעקע, א מרחק; א שטח; אן אונטערבראכענער משך פון צייט; א ריכטונג, א קורס; א שפרונג אדער לויף ווי פון א חיה; א יאהר געפענגניס [אויף דער שפראך פון גנבים].

stretch a point (סטרעטש ע פאינט) איבערטרעטען די גרענעץ; אריבערכאפען די מאס.

stretch'er *n.* (סטרעטש'-ער) אן אויסשטרעקער, אן אויסציהער; א געצייג וואס דיענט צום אויסציהען אדער אויסשטרעקען; א טראג-בעטעל [צו טראגען פערוואונדעטע אדער טויטע]; א קוואַר-ברעט אין א שיפעל צו האלטען די פיס; א ציעגעל וואס ליעגט פאר לענג אין דער וואנד; א קוואַר-לייסט צווישען די פיס פון א שטוהל; אן אונטערשט ברעט אין א טיש צו פערפעסטיגען די פיס פון טיש אין וואס דיענט אלס פאליצע צום אוועקשטעלען א בלומען-קארב, ביכער אדער עטוואס אנדערש; א פערבינדונגס-שטאנג אין א ראהם; א גרויסע גוזמא אדער איבערטרייבונג, א ליגען.

stretch'-hal'ter *n.* (סטרעטש'-האהל'-טער) איינער וואס דארף געהאנגען ווערען; א לומפ, א שורקע.

stretch'ing *a. and n.* (סטרעטש'-אינג) אויסציהענד, אויסשטרעקענד, פאנאנדערציהענד; דאס אויסציהען, דאס אויסשטרעקען, דאס פאנאנדערציהען.

stretch'ing-frame *n.* (סטרעטש'-אינג-פריים) א פארשפין-מאשין [א מאשין וואס ציהט פאנאנדער בוימוואל פארבערייטענדיג עס צום שפינען]; א ראהם אויף וועלכען נעקראכמאלעטע זאכען ווערען אנגעצויגען צום טריקענען.

stretch'ing-machine' *n.* (סטרעטש'-אינג-מע-שין') א פארשפין-מאשין. ז. *stretching-frame*.

stretch out (סטרעטש אוט) ברייט פאנאנדערנעהמען די רודערס אום צו טרייבען דאס שיפעל שנעלער; אויסציהען.

stretch'y *a.* (סטרעטש'-אי) וואס קען פאנאנדערגעצויגען ווערען, וואס קען זעהר שטארק אויסגעצויגען ווערען; וואס ציהט זיך [ווי פון מיעדקייט אדער פון שלאף].

strew *v.* (סטרוה) אויסשטרייען, בעשטרייען; בעשיטען; אויסשיטען; פאנאנדערשיטען; בעשפרענקלען.

strew'ing *n.* (סטרוה'-אינג) עטוואס מיט וואס מען בעשטרייט; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטרייט אדער פאנאנדערגעשאטען.

strew'ment *n.* (סטרוה'-מענט) דאס שטרייען אדער אויסשטרייען; עטוואס וואס ווערט אויסגעשטרייט אדער פאנאנדערגעשאטען.

stri'a *n.* (סטראי'-א) אין אנאטאמיע, זאאלאגיע און באטאניק — א שטרייף, א שטריך, א ליניע; א ריץ; אין ארכיטעקטור — א רינג פון א זייל וועלכער געפינט זיך צווישען צוויי רינגען-פערמיגע פערטיעפונגען; א שטריך, א שטרייף.

stri'æ *n.* (סטראי'-אי) שטרייפען, שטריכען; די ליכט-שטרייפען וואס בילדען זיך ווען אן עלעקטרישע ענטלאדונג אדער פונק געהט דורך א לופט-אויסגעפומפטען רעהרעל [ווי דאס גייסלערשע רעהרעל].

stri'ate *a. and v.* (סטראי'-אייט) געשטרייפט, מיט שטריכען; וואס האט די פארם פון א פאדים; מאכען אין שטריכען אדער שטרייפען.

stri'ated *a.* (סטראי'-איי-טעד) געשטרייפט, מיט שטריכען.

stri'ately *adv.* (סטראי'-אייט-לי) מיט שטרייפען אדער שטריכען; געשטרייפט.

stria'tion *n.* (סטראי-איי'-שאן) שטרייפונג; געשטרייפטקייט; דאס זיין אין שטרייפען, שטריכען אדער אין ריצען; א שטרייף, א שטריך, א ריץ.

stri'ature *n.* (סטראי'-ע-טשור) ז. *striation*.

strick *n.* (סטריק) אן אבשטרייך-העלץ [אזא פלאכעס שטיק העלץ וואס ווערט בענוצט אבצושטרייכען תבואה אין א מאס צו מאכען גלייך מיט די ברעגען]; א בינטעל בעארבייטע פלאקס.

strick'en *a.* (סטריקן) געשלאגען, געשטויסען; געטראפען; בעפאלען; ווייט אוועק.

strick'le *n.* (סטריקל) אן אבשטרייך-העלץ [אזא העלץ אבצושטרייכען תבואה אין א מאס צו מאכען גלייך מיט די ברעגען]; א שטרייך-העלץ [אזא לאפעטקע צו פוצען פלאקס]; א שלייף-ברעטעל צום שארפען מעסערס; אזא ברעטעל וואס מעטאלגיסער בענוצען אבצוגלייכען די פורעמס.

strict *a.* (סטריקט) אבסאלוט; שטרענג; גענוי, פינקטליך; פעסט, ענג; אינטים.

strict construc'tionist (סטריקט קאנסטראק'-שאנ-איסט) איינער וואס פאדערט, אז די געזעצען אדער די קאנסטיטוציאן זאלען אויסגעטייטשט ווערען שטרענג לויט דעם געשריבענעם בוכשטאב; אין דער אמעריקאנער געשיכטע — אן אנהענגער פון א פארטיי וואס פאדערט, אז די קאנסטיטוציאן בנוגע צו די איינצעלנע שטאאטען זאל אויסגעטייטשט ווערען שטרענג לויט דעם געשריעבענעם בוכשטאב.

strict'ly *adv.* (סטריקט'-לי) פינקטליך, גענוי; שטרענג; בעשטימט, פאזיטיוו; דורך און דורך, אויסשליסליך; אויסדריקליך.

strict'ness *n.* (סטריקט'-נעס) שטרענגקייט; גענויאיגקייט, פינקטליכקייט.

strict sense (סטריקט סענס) די שטרענגע אדער גענויע בעדייטונג [פון א ווארט אדער פון אן אויסדרוק].

stric'ture *n.* (סטריק'-טשור) א קראנקהאפטע צוזאמענציהונג פון וועלכען עס איז קאנאל אין קערפער; א שארפע קריטיק, א שטרענגע קריטישע בעמערקונג.

strid'den (סטרידן) געטראטען אדער געשריטען מיט ברייטע טריט. ז. *stride*.

stride *v. and n.* (סטראיד) שטעלען גרויסע טריט, שרייטען מיט גרויסע טריט; אריבערשפרייזען מיט איין טריט; זיצען אדער שטעהן מיט פאנאנדערגעשפרייטע פיס; א גרויסער טריט; א גרויסער שפרייז.

stri'dent *a.* (סטראי'-דענט) גרילצענד [ווענען א קלאנג אדער שטימע].

stri'dently *adv.* (סטראי'-דענט-לי) גרילצענדיג.

stri'dor *n.* (סטראי'-דאר) א גרילץ.

strid'ulant *a.* (סטריד'-יו-לענט) ז. *stridulous*.

strid'ulate *v.* (סטריד'-יו-לייט) גרילצען; סקריפען.

stridula'tion *n.* (סטריד-יו-ליי'-שאן) דאס גרילצען, דאס סקריפען; א גרילץ.

strid'ulator *n.* (סטריד'-יו-ליי-טאר) א גרילצענדער אדער סקריפענדער אינזעקט.

strid'ulatory *a.* (סטריד'-יו-ליי-טא-רי) ז. *stridulous*.

strid'ulous *a.* (סטריד'-יו-לאס) גרילצענד; סקריפענד.

strife *n.* (סטראיף) א בעשטרעבונג; א שטרייט; א קאמפף; א קריעג, א מחלקה; א וועט-שטרייט.

strife for life (סטראיף פאר לאיף) דער קאמפף פאר'ן לעבען, דער קאמפף פאר דער עקזיסטענץ.

strife'ful *a.* (סטראיפ'-פול) שטרייטיג, קריעגעריש; ווידערשפרעכענד, ווידערשטרעבענד.

strig *n. and v.* (סטריג) דאס פיסעל אדער דאס שטענגעל פון א בלום אדער בלעטעל; אבשניידען אדער אראבנעהמען דאס פיסעל אדער דאס שטענגעל פון א בלום אדער בלעטעל.

stri'ga *n.* (סטראי'-גא) א — אין באטאניק בעוואקסונג ווי פון שטייפע שפיציגע האר; אין זאאלאגיע—א שטריך אדער שטרייף.

strig'il *n.* (סטרידזש'-איל) א לייב-קראצער [אזא אינסטרומענט פון מעטאל, ביין אדער הארן וואס פלעגט אין אלטערטום בענוצט ווערען צו קראצען דאס לייב אין באד].

strig'ilose *a.* (סטרידזש'-אי-לאוס) אין באטאניק — בעדעקט מיט קליינע שטייפע שפיציגע הערעלעך.

strig'ine *a.* (סטרידזש'-אין) וואס איז עהנליך צו אן אוילע אדער סאווע [אזא נאכט-פויגעל].

stri'gose *a.* (סטראי'-גאוס) אין באטאניק—בעדעקט מיט שפיציגע שטייפע האר; מיט דינע שטריכען אדער שטרייפען [ווענען דעם אויסזעהן פון געוויסע אינזעקטען].

stri'gous *a.* (סטראי'-גאס) ז. *strigose*.

strike *v. and n.* (סטראיק) שלאגען; שטויסען; קלאפען; זיך אנקלאפען, זיך אבשלאגען; זיך אנשטויסען; דורכקלאפען, דורכשטויסען אדער דורכשטעכען; שטרייקען [סטרייקען], אבשטעלען די ארבייט; ארויסקומען פלעצליך מיט א דרינגענדען פערלאנג; אנצינדען; אנצינדען דורך א קלאפ אדער רייב; אנצינדען אן עלעקטרישען בויגען-לאמפ דורך פאנאנדעררוקען די קויהלען-שטיפטען; אבהאקען; אויסקלאפען, אויסשלאגען, אויסדריקען, אויסשטעמפלען; אריינקלאפען, אריינשלאגען; אויסמעקען, אויסשטרייכען; אנגרייפען; קעמפפען; ערשיינען פלעצליך אדער אונערווארטעט; אראבלאזען דעם זעגעל אדער פלאג ביים אונטערגעבען זיך צום שונא; זיך אונטערגעבען; בעריהרען; שטראנדען, ארויפלויפען אדער ארויפשטויסען זיך אויף א זאמד-בארג אדער פעלז [ווענען א שיף]; גנב'ענען פון די קעשענעס [אויף

גנבים=שפראך]; זיך אנשטויסען פלוצום אן עטוואס; מאכען אן ענטדעקונג, געפינען; זיך איינווארצלען, לאזען ווארצלען; זיך אנקלאפען אדער בעפעסטיגען צו שטיינער אדער מושלען [וועגען אויסטערס]; בעדיענען אן אפיציער [אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; דורכגעזאלצען ווערען, דורכגענומען ווערען מיט זאלץ [ווי א הערינג]; אבנעהן, אבבלאקירען [וועגען פארבען]; טרעפען ווי מיט א שלאג; אבשטרייכען אדער גלייך מאכען מיט די ברעגעס [וועגען א מאס תבואה]; אראבררייסען, אראבנעהמען, אוועקנעהמען פון ארט; אריינגיסען אין קיהל=געפעס [ייגען צוקער=זאפט אדער סיראפ ביים פאבריצירען צוקער]; ארייפאלען אין געדאנק, ארויפקומען אויף דער מחשבה; מאכען א שטארקען איינדרוק; ערשיינען, איבזעהן; צאפען משקה [ווי פון א פאס]; צוקלאפען [ווי ביים אבשליסען א מסחר]; בעשליסען, בעשטימען, אבמאכען; מאכען א שטריך אדער ליניע אויף א שטיק צייג דורך אן אנגעצייגענעם קרייד=פאדים [ווי די שניידערס טהוען עס]; ארייגשטעכען א הארפון אין א וואלפיש; פערטשעפען א פיש מיט'ן האטשעק, ווען ער האט אליין זיך ניט פערטשעפעט אן איהם; אננעהמען [א פאזע, א מיענע, א שטעלונג א. ד. ג.]; אנפאנגען [ווי א בעוועגונג]; נעהמען א געוויסע ריכטונג [וועגען די געאלאגישע שיכטען]; א קלאפ, א שטויס; א שטרייק [סטרייק], אן ארבייטס=אבשטעלונג פאר געוויסע פאדערונגען; אן אבשטרייך=האלץ [ז. *strickle*]; אן אונערווארטעטע ענטדעקונג פון מעטאל=ערץ אין א מינע; אן אונערווארטעטער ערפאלג; אן ענגלישע טרוקען=מאס [ווי פאר תבואה] וואס איז אן ערך גלייך צו צוויי בושעל; א ביגטעל בעארבייטע פלאקס; א האקען אדער קרוק אין א מעטאל=גיסעריי אויפצוהויבען די שטיקער מעטאל; די מאס סיראפ וואס ווערט אין דער צוקער=פאבריקאציאן מיט איין מאל אריינגעגאסען אין קיהל=געפעס; די מאס צוקער וואס ווערט אויסגעקאכט אדער קריסטאליזירט מיט איין מאל; אין בייס=באל=שפיעל — אן אונערפאלגרייכער פערזוך פון דעם באל=שלעגער א קלאפ צו טהאן דעם באל; א באל וואס ווערט אזוי געווארפען דאס דער באל=שלעגער דארף פראבירען איהם א קלאפ טהאן; א פולע מאס [בעזאנדערס וועגען דער מאס מאלץ וואס דארף אריינגעטהאן ווערען אין ביער]; די סומע מינץ [מעטאל=געלד] וואס איז געפרעגט [געשטעמפעלט] געווארען מיט איין מאל; אין אמעריקאנער פאליטיק — א געזעץ=פראיעקט, וואס ווערט אריינגעטראגען אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט מיט דעם ציעל ניט דורכצופיהרען איהם, נאר כדי דער צד, וואס ווערט אנגעגריפען דורך דיעזען געזעץ, זאל געבען לא יהרג=געלד, אום דער געזעץ=פראיעקט זאל ניט דורכגעהן.

strike a bal'ance (סטראיק ע בעל'-ענס) אונטערציהען דעם סך הכל פון די איינגאהמען און אויסגאבען; אונטערציהען די אונטערשטע שורה.

strike a bar'gain (סטראיק ע באר'-גיין) "צוקלאפען", שליסען א מסחר.

strike a lead (סטראיק ע ליעד) זיך אנשטויסען אין א מינע אויף א קוועלע פון מעטאל=ערץ; ארייננטרעטען אין אן ערפאלגרייכער אינטערנעהמונג.

strike a light (סטראיק ע לאיט) אנצינדען פייער, מאכען ליכטיג.

strike amain' (סטראיק ע-מיין') שנעל אדער פלוצום אראבלאזען די זעגלען אדער דעם פלאג פון א שיף.

strike an an'swer (סטראיק ען ענ'-סער) אויסשטרייכען אדער אויסמעקען אן ענטפער אלס ניט ריכטיג אדער אונגעניגענד.

strike an at'titude (סטראיק ען עט'-אי-טיוד) אננעהמען א טעאטראלישע פאזע.

strike asun'der (סטראיק ע-סאנ'-דער) פאנאנדער=שפאלטען אדער פאנאנדערהאקען אין צווייען.

strike at (סטראיק עט) אנגרייפען; א קלאפ טהאן; ציעלען זיך א קלאפ צו טהאן.

strike back (סטראיק בעק) געבען א פאטש פאר א פאטש.

strike blind (סטראיק בלאניד) שלאגען מיט בלינדקייט; בלינד מאכען.

strike'-block *n.* (סטראיק'-בלאק) א קורצער פוגען=הובעל.

strike dead (סטראיק דעד) טויט שלאגען.

strike down (סטראיק דאון) אנידערווארפען, ווארפען צו דער ערד.

strike fire (סטראיק פאיר) ארויסקלאפען פייער [מאכען פייער דורך קלאפען אדער רייבען].

strike for (סטראיק פאר) זיך פלעצליך א לאז טהאן; זיך בעגעבען [ערגעץ=וואו].
Let us strike for the rear car.

strike from (סטראיק פראם) אויסמעקען, אויסשטרייכען.

strike fund (סטראיק פאנד) א שטרייק=קאסע [א קאסע פון וועלכער עס ווערט געגעבען שטיצע צו שטרייקענדע ארבייטער].

strike hands (סטראיק הענדז) זיך געבען די הענד.

strike home (סטראיק האום) טרעפען אין סאמע אויג; טרעפען אין ריכטיגען פונקט.

strike in (סטראיק אין) מאכען אן ענערגישע בעוועגונג אדער אנשטרענגונג; זיך אריינמישען אין די רייד, אונטערברעכען; אנפאנגען; צושטעהן, זיך פעראייניגען; אנקומען, צושווימען צום ברעג [וועגען פייש].

strike in'to (סטראיק אינ'-טו) זיך אריינרייסען, זיך אריינברעכען; אריינלויפען מיט האסט.

strike meas'ure (סטראיק מעזש'-אור) אבשטרייכען דאס איבעריגע פון א מאס תבואה; מאכען א פולע מאס [ניט מעהר און ניט וועניגער ווי די מאס ענטהאלט].

strike of day (סטראיק אוו דיי) דער איבסברוך פון טאג; בעגינען.

strike off (סטראיק אף) 1. אויסמעקען, אויסשטרייכען; 2. אראבציהען, אראברעכענען; 3. אראבהאקען, אראבקלאפען; 4. אבדרוקען.
1. Strike off this item from the bill. 2. The bookkeeper strikes off the interest on the debt. 4. The publisher was requested to strike off two thousand copies of the book.

strike oil (סטראיק איל) ענטדעקען א קוועלע פון פעטראלעאום [קעראסין]; זיך אנשטויסען אויף א גליק.

strike one luck'y (סטראיק הוואן לאק'-אי) "צונעקלאפט" [אן אויסדרוק ביים שליסען א מסחר, ווען מען גיט זיך די הענד].

strike one's fan'cy (סטראיק הוואנז פענ'-סי) געפעלען ווערען; פארקומען אלס בעהאנט.

strike'-or-si'lent *n.* (סטראיק'-אהר-סאי'-לענט) דער טייל פון א זייגער, וואס ברייגנט דעם שלאג=מעכאניזם אין בעוועגונג און שטעלט איהם אב.

strike out (סטראיק אוט) 1. ארויסשלאגען, ארויסקלאפען; 2. אויסמעקען, אויסשטרייכען; 3. ערפינדען; מאכען אויף שנעל א פלאן; 4. אין בייסבאל=שפיעל — ארויסשלאגען פון קאן [ווי דער באל=ווארפער דעם באל=שלאגער, ווען עס האט זיך איהם א געוויסע צאהל מאל ניט איינגעגעבען אבצושלאגען דעם באל]; 5. אין פויסטען=קאמפף — דערלאנגען א קלאפ אויסשטרעקענדיג די האנד פון שולטער אויס; 6. נעהמען א געוויסע ריכטונג.
3. He was ordered to strike out a new plan to finance the company. 4. The pitcher struck out three men in succession.

strike'-pay *n.* (סטראיק'-פיי) שטרייק=אויסצאהלונג [שטרייק=אונטערשטיצונג וואס א טרייד=יוניאן אדער געווערקשאפט צאהלט אויס צו שטרייקענדע ארבייטער].

stri'ker *n.* (סטראי'-קער) איינער אדער עטוואס וואס קלאפט אדער שלאגט; א שלאגער; א שלאג=האמער; א שטרייקער, אן ארבייטער וואס שטעלט אב די ארבייט; א סאלדאט אין דער ארמעע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס איז אנגעשטעלט אלס א דיענער ביי אן אפיציער; אין אמעריקאנער פאליטיק — איינער וואס טראגט אריין אין א געזעצגעבערישער קערפערשאפט א נייעם געזעץ=פראיעקט מיט דעם ציעל ניט דורכצופיהרען איהם, נאר כדי דער צד, וואס ווערט אנגעגריפען דורך דיעזען געזעץ, זאל אבצאהלען לא יהרג=געלד, אום דיעזער געזעץ=פראיעקט זאל ניט דורכגעהן.

strike root (סטראיק רוהט) ארויסלאזען ווארצלען; איינווארצלען זיך; זיך בעפעסטיגען.

strike sail (סטראיק סייל) אראבלאזען פלוצום די זעגלען.

strike short (סטראיק שאהרט) ניט טרעפען, ניט ערגרייכען דעם ציעל.

strike soun'dings (סטראיק סאונ'-דינגז) דערגרונטעווען די טיעפקייט פון ים [מיט א זינק=בליי].

strike ter'ror (סטראיק טער'-אר) אנווארפען א שרעק.

strike up (סטראיק אפ) אנפאנגען זינגען אדער שפיעלען; זיך איינינגען אין דורכפיהרען עפעס.

stri'king *a. and n.* (סטראי'-קינג) אויפפאלענד, איבערראשענד, מערקווירדיג; דאס קילטיווירען פלאנצען דורך איינווארצלען אבגעשניטענע צווייגלעך; אין ארכיטעקטור — דאס צונעהמען דעם צענטער, אויף וועלכען עס איז געוועזען געבויט אן ארקע אדער בויגען.

stri'kingly *adv.* (סטראי'-קינג-לי) אויף אן אויפפאלענדען אופן; איבערראשענד, מערקווירדיג.

stri'kingness *n.* (סטראי'-קינג-נעס) דאס זיין אויפפאלענד, דאס זיין איבערראשענד, מערקווירדיגקייט.

stri'king resem'blance (סטראי'-קינג רי-זעמ'-בלענס) אן אויפפאלענדע עהנליכקייט, א מערקווירדיגע עהנליכקייט.

string *n. and v.* (סטרינג) א שנור; א שנירעל, א באנד, א בענדעל, א שטריקעל; א שטריקעל פון א שיס=בויגען; א סטרונע; אן אדער [פאזער, פיבר אדער פארים] פון א פלאנצע; א פלאנצען=אדער; אן ערץ=אדער; א גאנג, א רייה, א שורה; זאכען וואס זיינען אנגעצילעט אדער ארויפגעצויגען אויף א שנור; די צאהל געווינסען אין ביליארד; דער ערשטער קלאפ

אין ביליארד, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל אנפאנגען די שפּיעל; ארויפציהען סטרונעס; אנציהען די סטרונעס, אנשטעלען דעם טאן פון א שטרייך-אינסטרומענט; אנציהען, מאכען שטייף; מאכען שטארק; צובינדען, אויפהענגען אדער בעפעסטיגען מיט א שטריקעל אדער בענדעל; צוזאמענבויגען א שיס-בויגען, אום אנצוציהען דאס שטריקעל; אויסציהען אין רייה אדער שורה; זיך ציהען אין א רייה אדער שורה; זיך ציהען ווי שנירלעך; ארויפציהען, ארויפצילען [ווי למשל, קארעלען]; ארויסנעהמען די אדערען אדער פעדים [פון פלאנצען]; מאכען א פּראבע-קלאפּ אין ביליארד-שפּיעל, אום צו בעשטימען, ווער עס זאל אנפאנגען דאס שפּיעל.

string'-al'phabet *n.* (סטרינג'-על'-פע-בעט) א קניפּלעך-אלף-בית [אן אלף-בית פאר בלינדע געמאכט אין דער פארם פון פערשיעדענע שלייפען און קנופּען].

string'-band *n.* (סטרינג'-בענד) א מוזיק-קאפּעלע וואס שפּיעלט אויף שטרייך-אינסטרומענטען [אינסטרומענטען מיט סטרונעס].

string'-bark *n.* (סטרינג'-בארק) ז. ***stringy-bark***.

string'-beans *n.* (סטרינג'-ביענז) פּאַסאליעס וואס ווערען געקאכט מיט די שויטען [סטרוטשקעס].

string'-board *n.* (סטרינג'-באורד) א טרעפּען-ברעט [א ברעט וואס האלט אונטער די טרעפּ]; א ברעט, וואס דיענט אלס אונטערשפּארע.

string'-course *n.* (סטרינג'-קאורס) אין ארכיטעקטור — א פלאכער שמאלער געזימס [מעהרסטענטייל אונטער פענסטער].

stringed *a.* (סטרינגד) מיט סטרונעס; ארויסגעבראכט דורך סטרונעס אדער שטרייך-אינסטרומענטען; פערבונדען.

strin'gency *n.* (סטרינ'-דזשענ-סי) 1 געדריקטקייט, געענגטקייט [אין געלד]; 2. שטרענגקייט.

1. There is a **stringency** in the money-market. 2. The **stringency** of the regulations was increased.

stringen'do *a.* (סטרינ-דזשענ'-דא) אין מוזיק — פערשנעלערענד דעם טעמפּ.

strin'gent *a.* (סטרינ'-דזשענט) שטרענג; געדריקט, געענגט [אין געלד].

strin'gently *adv.* (סטרינ'-דזשענט-לי) אויף א שטרענגען אופן; געענגט [אין געלד].

strin'gentness *n.* (סטרינ'-דזשענט-נעס) ז. ***stringency***.

string'er *n.* (סטרינג'-ער) איינער וואס שטעלט אריין די סטרונעס אין א פּיאנא; איינער וואס מאכט די שטריקלעך פאר א שיס-בויגען; איינער וואס צילעט אדער ציהט ארויף אויף א שנירעל; א האריזאנטאלער באלקען וואס פערבינדט די ענדען פון צוויי שטעהענדע באלקענס פון א הויז; א שוועל [א באלקען וואס ווערט געלעגט אין דער לענג, צו וועלכען מען בעפעסטיגט די שינען אדער רעלסען פון אן אייזענבאהן]; אן אונטערשטיצונגס-ברעט [הויפּטזעכליך אזא וואס שטיצט די טרעפּ פון א לייטער].

string'-gage *n.* (סטרינג'-גיידזש) א מאס צו מעסטען די לענג פון סטרונעס.

string'-halt *n.* (סטרינג'-האהלט) ז. ***spring-halt***.

string'iness *n.* (סטרינג'-אי-נעס) פּעדימדיגקייט, פאזערדיגקייט.

string'less *a.* (סטרינג'-לעס) אהן סטרונעס.

string'-min'strel *n.* (סטרינג'-מינ'-סטרעל) א מינסטרעל וואס זינגט אונטער דעם אקאמפּאנימענט פון א שטרייך-אינסטרומענט. ז. ***minstrel***.

string of cash (סטרינג אוו קעש) א שנור פון 500 ביז 1,000 אזעלכע קליינע כינעזישע קופּערנע מטבעות, וועלכע זיינען געלעכערט און ווערען ארויפגעצויגען אויף א שנור.

string'-or'chestra *n.* (סטרינג'-אהר'-קעס-טרא) ז. ***string-band***.

string'-pea *n.* (סטרינג'-פּיע) ארבעס וואס ווערט געגעסען מיט די שויטען [סטרוטשקעס].

string'-piece *n.* (סטרינג'-פּיעס) דער אויבערשטער טייל פון א לייטער; דאס ברעט, אויף וועלכען עס שטיצען זיך די טרעפּ; א האריזאנטאלער באלקען וואס פעראייניגט צוויי ווערטיקאלע באלקענס פון א הויז; א בעפעסטיגונגס-באלקען.

string'y *a.* (סטרינג'-אי) פּעדימדיג, שנירעלדיג; ציהיג, קלעפּיג; אדערדיג.

string'y-bark *n.* (סטרינג'-אי-בארק) אזא אויסטראלישער גומי-בוים מיט א פּעדימדיגער קארע.

strip *v. and n.* (סטריפּ) בערויבען, אוועקנעהמען, ארָאבּרייסען, אבשיילען, זיך אבשיילען; ענטבלויזען, זיך ענטבלויזען; אבדעקען, זיך אבדעקען; אראבנעהמען די פעל; אברייבען די גווינטען; ווערען אבגעריבען [ווענען גווינטען]; אויסמעלקען ביז'ן לעצטען טראפּען; אויספּרעסען די רויגען אדער די מילך [פון פיש]; ווערען אויסגעקוועטשט אדער בעפרייט פון רויגען און מילך [ווענען פיש]; אויסלעגען די אויסגעאקערטע ערד אין שטרייפען; אברייסען טאבאק-בלעטער פון די בלעטער-שטענגלעך; בעפרייען פון דעם אויבערשיכט, אויפדעקען [מעטאל-אדערען אין מעטאל-גרובען]; א שטרייף; א שמאלער, לאנגער פּאס; א דערוואקסען אינגעל, א בחור'ל; א שמאל ברעטעל, וואס ווערט ארויפגעשלאגען איבער א שפּאלט צווישען צוויי צוזאמענגעלעגטע פלאנקען; פערוויסטונג; פערניכטונג [ווי פון געביידען, געהילץ א. ד. ג.].

stripe *n. and v.* (סטראיפּ) א שטרייף; א פּאס; א לאנגער, שמאלער פּאס; א שפּור פון א בייטש; א שמיץ, א שמייס מיט א בייטש; א בעשטימטער קאליר, סארט, מין; עטוואס כאראקטעריסטישעס; שטרייפען, מאכען שטרייפען, מאכען געשטרייפט; קנוטעווען, פּאסעווען, שמייסען.

striped *a.* (סטראיפּט) געשטרייפט.

striped an'telope (סטראיפּט ענ'-טי-לאופּ) די געשטרייפטע אנטעלאפּע [אזא גרויסער געשטרייפטער אפריקאנישער הירש].

Striped Antelope

striped'-bass *n.* (סטראיפּט'-בעס) דער ים-וואלף [אזא ים-פיש עהנליך צו א בארש אדער אקון]. ז. ***bass***.

striped squir'rel (סטראיפּט סקהוואר'-על) ז. ***chipmunk***.

strip'-leaf *n.* (סטריפּ'-ליעף) א טאבאק-בלאט אהן דעם בלאט-שטענגעל.

strip'ling *n.* (סטריפּ'-לינג) א יונגער מענש, א בחור'על.

strip'per *n.* (סטריפּ'-ער) א שיילער; אן אינסטרומענט צום אראבנעהמען די קארע פון בוימער; איינער וואס רייסט אראב אדער ענטבלויזט.

strip'ping *n.* (סטריפּ'-אינג) דאס שיילען, דאס אראבנעהמען די קארע אדער די אויבערשטע שיכט; דאס אראבּרייסען אדער אבדעקען; ענטבלויזונג; דאס אויסקוועטשען די רויגען אדער די מילך [פון פיש].

strip'pings *n.* (סטריפּ'-אינגז) די לעצטע אויסגעמאלקענע מילך.

stri'py *a.* (סטראי'-פּי) שטרייפען-עהנליך; געשטרייפט; וואס קומט אין שטרייפען.

strive *v.* (סטראיוו) 1. שטרעבען, זיך בעשטרעבען; 2. שטרייטען, קעמפּפען; קאנקורירען.

1. It is laudable to **strive** for success. 2. The firm **strives** to beat its competitors.

striv'en (סטריוון) געשטרעבט, געשטרייט; קאנקורירט. ז. ***strive***.

stri'ver *n.* (סטראי'-ווער) א שטרעבער, איינער וואס שטרעבט; א שטרייטער; א קאנקורענט.

stri'ving *n. and a.* (סטראי'-ווינג) א שטרעבען; א שטרייט; שטרעבענד; שטרייטענד.

stri'vingly *adv.* (סטראי'-ווינג-לי) שטרעבענדיג; שטרייטענדיג.

strob'ic *a.* (סטראב'-איק) וואס זעהט אויס ווי עס וואלט זיך געדרעהט.

strob'ile *n.* (סטראב'-איל) אין באטאניק — א שישקע [ווי פון אן עגלע אדער טאנענבוים]; אין זאאלאגיע — א ווארים אדער אן אנדער בעשעפעניש וואס איז עהנליך צו א שישקע פון א טאנענבוים.

strobil'iform *a.* (סטרא-ביל'-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א טאנענבוים-שישקע.

strob'iline *a.* (סטראב'-אי-לין) ז. ***strobiliform***.

strob'iloid *a.* (סטראב'-אי-לאיד) ז. ***strobiliform***.

strobiloph'agous *a.* (סטראב-אי-לאפ'-ע-גאס) וואס ערנעהרט זיך מיט שישקעס פון סאסנעס און טאנענבוימער [ווענען געוויסע פויגלען].

strobi'lus *n.* (סטרא-באי'-לאס) א שישקע פון א טאנענבוים.

strob'oscope *n.* (סטראב'-א-סקאופּ) א סטראבאסקאפּ, אן אינסטרומענט צו שטודירען די בעוועגונגען פון א זיך-דרעהענדען אדער וויברירענדען קערפּער.

strode (סטראוד) געטראטען, געשטעלט ברייטע טריט. ז. ***stride***.

stroke *n. and v.* (סטראוק) 1. א שלאג, א קלאפּ; א פּולס-שלאג; 2. א שטריך; א כאראקטער-שטריך; 3. אן אויפטהועכץ; אן אויפטהו; 4. א שטרייך, א גלעט; 5. שטרייכען, גלעטען; 6. גלאט מאכען; 7. רודערען מיט די הינטערשטע רודערם.

2. In its main **strokes** the new law accords with the old one. 3. The invention was a **stroke** of genius. 5. He sat musingly **stroking** the child's head.

stroke above' (סטראוק ע-באוו') א גראד העכער; א ביסעל העכער [אין גראד אדער ווערטה].

He is a **stroke** above his friends.

stroke'-oar *n.* (סטראוק'-אור) דער הינטערשטער רודער; דער הינטערשטער רודערער.

stroke'-oars'man *n.* (סטראוק'-אורז'-מען) דער הינטערשטער רודערער.

stro'ker *n.* (סטראו'-קער) א שטרייכער, א גלעטער; אן אינסטרומענט אונטערצודרוקן דאס פאפיער אויף א דרוק-מאשין.

strokes'man *n.* (סטראוקס'-מען) ז. *stroke-oarsman*.

stroke the wrong way (סטראוק טהי ראהנג הוויי) זיין געגען; אויפרעגען, אויפרייצען [ווי למשל, דורך געגענערשאפט אדער שטערונג].

stro'king *n.* (סטראו'-קינג) דאס גלעטען.

stroll *v. and n.* (סטראול) אומגעהן, ארומגעהן, זיך ארומשלאיען, זיך ארומשלעפען; ארומשפאציערען; ארומוואנדערונג, דאס ארומגעהן, דאס ארומשלעפען זיך; דאס שפאציערען.

stroll'er *n.* (סטראול'-ער) אן ארומוואנדערער; איינער וואס געהט אום אדער שפאציערט אום; אן ארומשלעפער, א בראדיאגע, א וואגאבונד; א וואנדערענדער אקטיאר.

stro'ma *n.* (סטראו'-מא) אין אנאטאמיע — די סטראמא, דאס פערבינדונגס אדער אונטערשטיצונגס-געוועב פון א קערפער-טייל אדער ארגאן.

stromb *n.* (סטראמב) די פליגעל-שנעקע אדער די פאנטאן-שנעקע [די מושעל פון דיעזער שנעקע ווערט זעהר פיעל געברויכט אלס בעציערונגען און אין דער פאבריקאציאן פון א מין פארצעליי].

Stromb

strom'biform *a.* (סטראמ'-בי-פארם) וואס האט די פארם פון א פליגעל-שנעקע. ז. *stromb*.

strom'bite *n.* (סטראמ'-באיט) א סטראמביט, א פערשטיינערטע פליגעל-שנעקע. ז. *stromb*.

strom'boid *a. and n.* (סטראמ'-באיד) עהנליך צו א פליגעל-שנעקע; די פליגעל-שנעקע. ז. *stromb*.

strom'buliform *a.* (סטראמ'-ביו-לי-פארם) דריידעל-עהנליך; שרויפען-עהנליך.

strong *a.* (סטראהנג) 1. שטארק; קרעפטיג; פעסט; 2. אין קאמערץ — פעסט; וואס ברייננט פראפיטען; 3. אבשטויסענד, עקעלדיג, וואס האט א שלעכטען גערוך; 4. אין גראמאטיק — שטארק [ווענען א צייטווארט, וואו די ענדערונג פון די צייט-פארמען דריקט זיך אויס נים אין צוגעבען צום ווארט א נייע זילבע, נאר אין ענדערען א בוכשטאב פון ווארצעל, ווי למשל, spoke פון speak]; 5. צאהלרייך; 6. וואס בעשטעהט פון א בעשטימטער צאהל.

2. He does a strong business. 3. The meat has a strong smell. 5. The city has a strong detachment of troops. 6. The gang is hundred strong.

strong arm (סטראהנג ארם) 1. א שטארקער ארם; 2. שטארקע מאכט, גרויסע קראפט; גוואלט.

2. The opposition was overcome with strong arm methods.

strong box (סטראהנג באקס) א געלד-קאסטען.

strong col'or (סטראהנג קאל'-אר) א פעסטער, דויערענדער קאליר.

strong drink (סטראהנג דרינק) אן אלקאהאלישער געטראנק.

strong'er sex (סטראהנג'-ער סעקס) דאס שטארקערע [מענליכע] געשלעכט.

strong hand (סטראהנג הענד) ז. *strong arm*.

strong'hold *n.* (סטראהנג'-האולד) 1. א פעסטונג; 2. א זיכערער פלאץ; א שטארקע שטיצע.

1. The city of New York is a Democratic stronghold.

strong'-knit *a.* (סטראהנג'-ניט) פעסט געשטריקט; שטארק צוזאמענגעקניפט אדער פערבונדען.

strong lan'guage (סטראהנג לענ'-גהוועדזש) א קרעפטיגע שפראך, א קרעפטיגער אויסדרוק.

strong'ly *adv.* (סטראהנג'-לי) אויף א שטארקען, פעסטען אדער קרעפטיגען שטייגער; צאהלרייך.

strong'-min'ded *a.* (סטראהנג'-מאינ'-דעד) וואס האט א שטארקען אדער גרויסען גייסט; מאנהאפט, ניט ווייבעריש [אן איראנישער אויסדרוק ווענען פרויען, וואס פאדערען גלייכבערעכטיגונג מיט מענער].

strong'-min'dedness *n.* (סטראהנג'-מאינ'-דעד-נעס) דאס האבען א שטארקען אדער גרויסען גייסט; מאנהאפטיגקייט [אן איראנישער אויסדרוק ווענען פרויען, וואס פאדערען גלייכבערעכטיגונג מיט מענער].

strong place (סטראהנג פלייס) ז. *stronghold*.

strong room (סטראהנג רוהם) א צימער געשיצט געגען פייער און גנבות צו האלטען ווערטהפולע זאכען.

strong wa'ter (סטראהנג הוואה'-טער) שייד-וואסער; דיסטילירטער ספירים.

stron'tia *n.* (סטראנ'-שי-א) סטראנציאן, אקסידירטע סטראנציום [אן אלקאלין-ערד פון גרוי-ווייסען קאליר].

stron'tian *a.* (סטראנ'-שי-ען) וואס איז שייך צו סטראנציאן אדער סטראנציום [אזעלכע אלקאלי-ערדען].

stron'tianite *n.* (סטראנ'-שי-ען-איט) סטראנציאניט [אזא מינעראל פון ווייסען, געלבען אדער גרינעם קאליר].

stron'tic *a.* (סטראנ'-טיק) ז. *strontitic*.

stronti'tes *n.* (סטראנ-טאי'-טיעז) ז. *strontia*.

strontit'ic *a.* (סטראנ-טיט'-איק) סטראנציטיש, וואס איז שייך צו אדער קומט פון סטראנציום [אזא אלקאלי-ערד].

stron'tium *n.* (סטראנ'-שי-אם) סטראנציום [א מין טונקעל-געלבער מעטאל].

strop *n. and v.* (סטראפ) א פאס, א רימען [איבערהויפט א רימען צו שארפען א גאל-מעסער]; א שטריק מיט שלייפען ביי די ענדען [געברויכט ביים דרעהען שטריק]; שארפען אדער גלעטען [א גאל-מעסער] אן א רימען.

stro'phe *n.* (סטראו'-פי) א סטראפע [א געדיכט אדער א טייל פון א געדיכט, וואס בעשטעהט געוועהנליך פון פיער שורות. די ערשטע שורה גראמט זיך מיט דער דריטער און די צווייטע מיט דער פיערטער]; א סטאנזא, א פערז-זאץ.

stroph'ic *a.* (סטראפ'-איק) סטראפיש, וואס בעשטעהט פון סטראפען, וואס שטעלט צוזאמען סטראפען [סטאנזאס, פערז-זאצען].

stroph'ical *a.* (סטראפ'-אי-קעל) ז. *strophic*.

stroph'ulus *n.* (סטראפ'-יו-לאס) אזא אויסשלאג אויף'ן קערפער ביי קינדער.

stroud *n.* (סטראוד) סטראוד [אזא דיקעם געוואנד]; אזא גראבע בעט-דעקע [געמאכט פון סטראוד].

strou'ding *n.* (סטראו'-דינג) ז. *stroud*.

strove (סטראוו) געשטרעבט. ז. *strive*.

struck (סטראק) געשלאגען; געשטויסען; געשטרייקט. ז. *strike*.

struck ju'ry (סטראק דזשוה'-רי) געריכטס-געשווארענע וואס זיינען פערבליבען פון א גאנצען צעטעל נאכדעם ווי דער אנקלאגער און דער אנגעקלאגטער האבען אויסגענוצט זייער רעכט אויסצושטרייכען געוויסע נעמען ביז עס זאל בלייבען בלויז די נויטיגע צאהל 12.

struc'tural *a.* (סטראק'-טשור-על) וואס איז שייך צו דער סטרוקטור אדער געבוי.

struc'tural disease' (סטראק'-טשור-על די-זיעז') א קראנקהייט וואס פעראורזאכט זיכטבארע ענדערונגען אין דעם צעלען-געוועב פון די קראנקע קערפער-טיילען.

struc'turally *adv.* (סטראק'-טשור-על-אי) אין בעצוג צו דער סטרוקטור אדער געבוי.

struc'ture *n. and v.* (סטראק'-טשור) א סטרוקטור, א געבוי, א בוי; א געביידע; בויען, צוזאמענשטעלען.

struc'tureless *a.* (סטראק'-טשור-לעס) ניט פארמירט, ניט געבויט, פארמלאז; אין ביאלאגיע — וואס האט ניט קיין גליעדער.

struc'turist *n.* (סטראק'-טשור-איסט) א בויער, איינער וואס בויט.

strug'gle *v. and n.* (סטראגל) קעמפפען; זיך ראנגלען; זיך אנשטרענגען; קאמפף; אנשטרענגונג; דאס ראנגלען זיך.

strug'gle for exis'tence (סטראגל פאר עג-זיס'-טענס) דער קאמפף אום דאזיין, דער קאמפף פאר עקזיסטענץ.

strug'gler *n.* (סטראג'-לער) א קעמפפער, איינער וואס ראנגעלט זיך, איינער וואס מאכט א שטארקע אנשטרענגונג.

strull *n.* (סטראל) א שטיץ-באלקען.

strum *v. and n.* (סטראם) צימבלען, רימפלען, באראבאנען [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; א צימבלען, א רימפלען, א באראבאנען.

stru'ma *n.* (סטרוה'-מא) א קראפ אדער א גוליע אויף'ן האלז; שקראפעל; א גוליע-עהנליכער אנוואוקס אויף א פלאנצע.

strumat'ic *a.* (סטרו-מעט'-איק) ז. *strumose*.

strumif'erous *a.* (סטרו-מיפ'-ע-ראס) ז. *strumose*.

stru'miform *a.* (סטרוה'-מי-פארם) וואס האט די פארם פון אן אנגעוואקסענער גוליע אויף'ן האלז.

strum'mer *n.* (סטראמ'-ער) איינער וואס צימבעלט, רימפעלט אדער באראבאנעט [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

stru'mose *a.* (סטרוה'-מאוס) שקראפולעז; וואס ליידט פון שקראפול אדער זאלאטוכע; וואס האט א קראפ [א גוליע אויף'ן האלז]; וואס איז שייך אדער עהנליך צו א קראפ אדער גוליע; וואס האט גוליע-עהנליכע אנוואקסונגען [ווענען פלאנצען].

stru'mous *a.* (סטרוה'-מאס) ז. *strumose*.

stru'mousness *n.* (סטרוה'-מאס-נעס) דאס ליידען פון שקראפעל אדער זאלאטוכע; דאס האבען א קראפ [א גוליע אויף'ן האלז]; דאס האבען א גוליע-אנוואקסונג.

strum'pet *n. and v.* (סטראמ'-פעט) א פראסטיטוטקע, אן אויסגעלאסענע פרוי;

א צולאזענע פרוי; מאכען פאר א פראסטיטוטקע; בעהאנדלען ווי אן אויסגעלאסענע פרוי; שענדען דעם גוטען נאמען, מאכען א שלעכטען נאמען [א פרוי].

strum'strum *n.* (סטראמ'-סטראם) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א ציטהער.

strung (סטראנג) ארומגעאנגעצויגען; בונדען. ז. ***string***

strut *v. and n.* (סטראט) געהן שטייף און שטאלץ מיט אן אויפגעהויבענעם און פאנאנדערגעשפרייטען עק [ווי אן ענדיק, פאווע און עהנליכע פויגלען]; געהן שטאלץ מיט א פעררייסענעם קאפ; אונטערשפארען, שטיצען מיט באלקענס; א שטייפער, שטאלצער גאנג; א שטיץ-באלקען.

stru'thian *a.* (סטרוה'-טהי-ען) ז. ***struthious***

stru'thioid *a.* (סטרוה'-טהי-איד) עהנליך צו א שטרויס-פויגעל.

stru'thionine *a.* (סטרוה'-טהי-א-נין) ז. ***struthious***

stru'thious *a.* (סטרוה'-טהי-אס) וואס איז שייך צו א שטרויס-פויגעל, עהנליך צו א שטרויס-פויגעל.

strut'ter *n.* (סטראט'-ער) איינער וואס געהט שטייף מיט א פעררייסענעם קאפ; איינער וואס מאכט פון זיך א גאנצען פאראד.

strut'ting *n.* (סטראט'-אינג) דיאגאנאלע שפארעס צווישען קווער-באלקענס; דאס געהן מיט שטאלץ, שטאלצירונג.

strut'tingly *adv.* (סטראט'-אינג-לי) מיט שטאלץ, מיט וואזשנעקייט, מיט א שטאלצען גאנג; בעריהמעריש.

strych'nia *n.* (סטריק'-ני-א) ז. ***strychnine***

strych'nic *a.* (סטריק'-ניק) וואס ענטהאלט סטריכנין, וואס איז שייך צו סטריכנין, וואס קומט פון סטריכנין [זעהר א שטארקער גיפט וואס בעקומט זיך פון געוויסע פלאנצען-שטאפען]..

strych'nin *n.* (סטריק'-נין) ז. ***strychnine***

strychni'na *n.* (סטריק-נאי'-נא) א מין סטריכנין [אזא גיפטיגער פלאנצען-שטאף].

strych'nine *n.* (סטריק'-נין) סטריכנין [א גיפטיגער פלאנצען-שטאף].

strych'ninism *n.* (סטריק'-ני-ניזם) דער צושטאנד וואס ווערט ארויסגערופען דורך געברויכען א צו גרויסע דאזע סטריכנין [אזא גיפטיגער פלאנצען-שטאף].

strych'nism *n.* (סטריק'-ניזם) די אויפרעגונג פון רוקען-מארך ארויסגערופען דורך סטריכנין.

strych'nized *a.* (סטריק'-נאיזד) אונטער דעם איינפלוס פון סטריכנין.

stub *n. and v.* (סטאב) דער שטומפ פון א בוים [דאס אונטערשטע שטיק פון א בוים נעבען ווארצעל, וואס בלייבט איבער נאכדעם ווי מען האט דעם בוים אבגעהאקט]; עפעס וואס שטארצט ארויס ווי א שטומפ פון א בוים; דער ווארצעל פון אן אבגעבראכענעם צאהן; דאס איבערגעבליבענע שטיקעל פון אן אבגעהאקטען עק ביי א הונד; דאס לעצטע שטיקעל וואס בלייבט איבער פון א זאך [ווי דאס לעצטע שטיקעל פון אן אויסגעברענטען ליכט, פון אן אויסגערויכערטען ציגאר אדער פאפיראס א. ז. וו.]; דאס איבערגעבליבענע קאנטראל-בלעטעל פון א טשעקבוך [דער טייל פון א טשעק, וועלכער פערבלייבט אין טשעק-בוך נאכדעם ווי מען האט דעם טשעק אבגעריסען און אויף וועלכען עס איז פערצייכענט דאס, וואס איז געווען פערשריעבען אויף דעם אבגעריסענעם טייל]; אויסרייסען די שטומפען פון בוימער, אויסרייסען מיט די ווארצלען; אויסרייניגען לאנד פון שטומפען; ארומשניידען, ארומשניצען [ווי א בליישטיפט]; אבקלאפען עפעס וואס שטארצט ארויס פון דער אויבערפלעכע.

stubbed *a.* (סטאבד) שטומפיג; ווי א שטומפ פון א בוים; קורץ און גראב; טעמפ; ניט איידעל.

stub'bedness *n.* (סטאב'-עד-נעס) ז. ***stubbiness***

stub'biness *n.* (סטאב'-אי-נעס) שטומפיגקייט; טעמפקייט; גראבקייט.

stub'ble *n.* (סטאבל) די שטאפעל [דער ווארצעל-שטענגלעך פון דעם שטרוי פון קארן, ווייץ, גערשטען א. ז. וו. וואס בלייבט נאך'ן אבשניידען]; עפעס וואס איז עהנליך צום שטאפעל פון א פעלד [ווי א קורץ-געשארענע בארד].

stub'ble-field *n.* (סטאב'ל-פיעלד) אן אבגעשניטענעם פעלד.

stub'ble-goose *n.* (סטאב'ל-גוהס) אזא גאנז. ז. ***graylag***

stub'ble-land *n.* (סטאב'ל-לענד) ז. ***stubble-field***

stub'ble-rake *n.* (סטאב'ל-רייק) א מין גראבליע צו רייניגען אן אבגעשניטענעם פעלד.

stub'bly *a.* (סטאב'-לי) בעדעקט מיט שטאפעל; עהנליך צו שטאפעל. ז. ***stubble***

stub'-book *n.* (סטאב'-בוק) א טשעקבוך, פון וועלכען די טשעקס זיינען אויסגעריסען געווארען און עס זיינען געבליבען בלויז די האלבע בלעטלעך, אויף וועלכע עס איז פערצייכענט דאס, וואס איז געווען געשריעבען אויף די אויסגעריסענע טשעקס.

stub'born *a.* (סטאב'-ארן) הארטנעקיג, איינגע'עקשנ'ט, איינגעשפארט; ווידערשפעניג; אונבויגזאם, וואס לאזט זיך ניט בויגען; וואס לאזט זיך ניט שמעלצען אזוי לייכט [וועגען מעטאלען].

stub'bornly *adv.* (סטאב'-ארנ-לי) אויף א הארטען, אונבויגזאמען אדער פער'עקשנ'טען שטייגער; מיט עקשנות.

stub'bornness *n.* (סטאב'-ארנ-נעס) הארטנעקיגקייט, עקשנות, איינגעשפארטקייט.

stub'by *a.* (סטאב'-אי) פול מיט שטומפען [ווי אן ערשט-אויסגעהאקטער וואלד]; קורץ, שטייף און דיק.

stub'-feath'er *n.* (סטאב'-פעטה'-ער) איינע פון די קורצע הארטע פעדערען וואס בלייבען אויף אן עוף נאכדעם ווי מען האט עס אבגעפליקט.

stub'-nail *n.* (סטאב'-נייל) אן אבגעבראכענער נאגעל אדער טשוואק פון א פערד'ס פאדקאווע; א קורצער און דיקער טשוואק.

stuc'co *n. and v.* (סטאק'-או) טינקעוואניע אדער שטוקאטורקע [פלאסטער אדער טינק געמאכט פון וואפנע, גיפס אדער צעמענט צו טינקעווען ווענד, צו פעסטיגען קארניזען א. ד. ג.]; שטוקאטור-ארבייט; שטוקאטורעווען, טינקעווען.

stuc'coer *n.* (סטאק'-א-ער) א שטוקאטורער, איינער וואס שטוקאטורעוועט אדער טינקעוועט ווענד.

stuc'co-work *n.* (סטאק'-או-הוואירק) שטוקאטור-ארבייט מיט ארנאמענטען אדער פערציערונגען.

stuck (סטאק) א. געשטעקט, געשטויסען ז. וו. ז. ***stick***

stuck on (סטאק אן) פערקאכט אין עמעם.

My friend is stuck on his cousin's daughter.

stuck'-up *a.* (סטאק'-אפ) מיט א פעריסענער נאז; שטאלץ, גדלות'דיג, גאוה'דיג; וואס האלט זיך פאר א גרויסען לייט.

His stuck-up manners repel me.

stud *n. and v.* (סטאד) א וואנד-זייל [איינער פון די שטעהענדע קורצע באלקענס אדער סלופעס, צווישען וועלכע עס לעגען זיך איינע אויף די אנדערע די ברעטער פון א וואנד]; א בעשלאג-נאגעל אדער טשוואק מיט א ברייטען קעפעל; א קנאפ, א העמד-קנאפ, א שפאנקע; א שטיקעל אייזען וואס ליעגט קווער אין יעדען רינג פון געוויסע קייטען, כדי די רינגען זאלען זיך ניט צונויפציהען ווען אויף דער קייט הענגט א שווערע געוויכט; א קליינער שטיפט [ווי פון א טאשען-זייגער]; א געוויסע צאהל פערד, וואס ווערען געהאלטען פאר צוכט אדער ספארט; דאס ארט וואו מען האדעוועט פערד פאר צוכט אדער ספארט; אן אגער אדער הענגסט [ניט קיין קאסטרירטעם פערד], וואס ווערט געהאלטען צו ערציהען א געוויסען מין פערד; הינד, וועלכע ווערען געהאלטען פאר צוכט; אנשטעלען וואנד-זיילען; אונטערשטיצען מיט וואנד-זיילען; אויסזעצען מיט ארויסשטארצענדע קעפלעך אדער בערגלעך; זיין פערשפרייט איבער א געוויסער פלעכע.

stud'-book *n.* (סטאד'-בוק) א פערצייכניס אדער ליסטע פון דער אבשטאמונג פון פערד, וועלכע האבען א שם אלס גוטע לויפער אין א וועט-לויף.

stud'ding *n.* (סטאד'-אינג) וואנד-זיילען. ז. ***stud***

stud'dingsail *n.* (סטאד'-אינג-סייל) אזא קליינער קוואדראטער זעגעל, וואס ווערט צוגעגעבען צו די געוועהנליכע זעגלען פון א שיף אין בעזונדערע פעלע.

stu'dent *n.* (סטיו'-דענט) א סטודענט, א שילער; א לערנער; איינער וואס שטודירט א געוויסען וויסענשאפטליכען ענין.

stu'dent lamp (סטיו'-דענט לעמפ) אזא לאמפ מיט אן ארגאנדס ברענער [ז. ***Argand burner***], וואו דער רעזערוואואר צוזאמען מיט'ן ברענער קען זיך ארויפהויבען און ארונטערלאזען אויף זיין געשטעל.

stu'dentship *n.* (סטיו'-דענט-שיפ) סטודענטשאפט, דאס זיין א סטודענט; א סטיפענדיע אדער פאנד אויסצוהאלטען סטודענטען.

stud'-farm *n.* (סטאד'-פארם) א פערמע וואו מען האדעוועט פערד ספעציעל פאר צוכט אדער ספארט.

stud'-groom *n.* (סטאד'-גרוהם) א פערד-קנעכט [א דיענער פאר פערד וואס ווערען געהאלטען פאר צוכט אדער ספארט].

stud'-horse *n.* (סטאד'-האהרס) א צוכט-פערד [אן אגער אדער הענגסט וואס ווערט געהאלטען אין אן אנשטאלט, וואו מען האדעוועט געוויסע זארטען פערד פאר צוכט אדער ספארט].

stud'ied *a.* (סטאד'-איד) 1. געלערענט, געשטודירט, איינגע'חזר'ט; 2. איבערלעגט, גוט בעטראכט.

2. He made a studied effort to please his teacher.

stud'iedly *adv.* (סטאד'-איד-לי) שטודירענדיג; בעטראכטענדיג, איבערלעגענדיג זיך.

stud'ier *n.* (סטאד'-אי-ער) א שטודי-

רער, א לערנער, איינער וואס לערנט אדער אונטערזוכט עפעס.

stu'dio *n.* (סטיו'-די-או) א סטודיא, דער ווערקשטאט פון א קינסטלער [א מאלער אדער סקולפטאר].

stu'dious *a.* (סטיו'-די-אס) איבערגעגעבען צום לערנען; פלייסיג; בעדאכטזאם, מיט פיעל איבערלעגונג.

stu'diously *adv.* (סטיו'-די-אס-לי) מיט איבערגעגעבענהייט צום לערנען; אויף א גוט-בעטראכטעטן, איבערלעגטען שטייגער.

stu'diousness *n.* (סטיו'-די-אס-נעס) חשק צום לערנען; פלייסיגקייט.

stud'work *n.* (סטאד'-הוואירק) אין ארכיטעקטור — פאכווערק, בינדווערק [א געמויערטע וואנד, וואו די ציעגעל זיינען אויסגעלעגט צווישען שטעהענדע באלקענס אדער סלופעס].

stud'y *v. and n.* (סטאד'-אי) לערנען, שטודירען; זיך איבערלעגען, נאכדענקען, טראכטען; פלאנעווען, פראיעקטירען; אונטערזוכען, פארשען; בעטראכטען, געבען א בעזונדערע אויפמערקזאמקייט צו עפעס; דאס שטודירען, דאס שטודיום; דאס סטארען זיך, די שטרעבונג, די בעמיהונג; די נאכדענקונג; א שטודיר-צימער; א שטודיר-צייכנונג [פון א מאלער]; אן עטיוד.

stud'y out (סטאד'-אי אוט) 1. אויסשטודירען; אויסגעפינען דורך שטודירען אדער פארשען; 2. גוט בעטראכטען עפעס; אויספלאנירען א זאך מיט אלע פרטים.

1. He has studied out the problems. 2. I have studied out a plan.

stud'y up (סטאד'-אי אפ) 1. מאכען א ספעציעלען שטודיום; 2. דערגעהן עפעס דורך א ספעציעלער אונטערזוכונג; 3. אויסלערנען אדער דערקענען עפעס דורך א קריטישער בעטראכטונג.

1. I must study up my Latin if I am to pass the examination. 3. The commission will study up the immigration problem.

stu'fa *n.* (סטוה'-פא) א שטראם פון דאמפף וואס געהט ארוים פון די שפאלטען פון דער ערד אין א ווולקאנישער געגענד.

stuff *n., v. and a.* (סטאף) דער שטאף, די מאטעריע; דאס צייג, דאס געוועב; א וועזען, א זאך; זאכען; הויז-זאכען, מעבעל; עפעס וואס איז צוגעגרייט צו דערשלינגען [ווי עסענווארג, א רפואה]; מזומן געלד; מזומנים; רויהער מאטעריאל צו בעארבייטען עפעס; א פוסטע זאך, א זאך וואס איז גארנישט ווערטה; שטאפען, פילען; אנשטאפען, אנפילען עפעס; בענוצען עפעס אלס א זאך, מיט וועלכער מען קען אנשטאפען אדער אנפילען; בעטריגען, אבנארען; עסען גיעריג, זיין א זולל וסובא; געמאכט פון שטאף אדער צייג.

stuff a bal'lot-box (סטאף ע בעל'-אט-באקס) אנווארפען אין שטים-קעסטעל פאלש-אבגעגעבענע שטימען.

stuffed *a.* (סטאפט) 1. אנגעשטאפט, אנגעפילט; 2. מיט א פערלעגטער נאז.

2. I am stuffed, I cannot smell.

stuff'er *n.* (סטאפ'-ער) איינער אדער עפעס וואס שטאפט אן; עפעס מיט וואס מען שטאפט אן.

stuff'-gowns'man *n.* (סטאפ'-גאונז'-מען) אין ענגלאנד — א יונגער אדוואקאט [וועמעס לאנגער איבערמאנטעל איז פון וואלען-צייג אנשטאט זייד].

stuff hat (סטאף העט) א הוט וואס איז געמאכט אין נאכאהמונג פון א ביבער-הוט.

stuff'iness *n.* (סטאפ'-אי-נעס) דאס זיין שטיקעדיג; דאס זיין מיט א פערלעגטער נאז.

stuff'ing *n.* (סטאפ'-אינג) די פילונג, דאס מיט וואס מען פילט עפעס אויס אדער מען שטאפט אן [ווי דאס מאטעריאל, מיט וועלכען מען שטאפט אן א קישען, א מאטראץ א. ד. ג.]; אין קוכעריי — א געפילעכץ [ווי דאס, פון וואס מען מאכט געפילטע פיש א. ד. ג.]; אן אונוויכטיגע זאך וואס ווערט צוגעשריבען צו א בוך אדער ארטיקעל ניט צוליעב דעם אינהאלט, נאר כדי צו מאכען איהם לענגער.

stuff'ing-box *n.* (סטאפ'-אינג-באקס) א שטאפף-ביקסע [די פארריכטונג פון א דאמפף-צילינדער דורך וועלכער עס בעוועגט זיך דער קאלבען-שטאנג און וועלכע ווערט אנגעשטאפט מיט געוויסע מאטעריאלען, ווי אסבעסט, ווייך-מעטאל אדער פאקולעס, כדי דער דאמפף פון צילינדער זאל ניט ארויסגעהן].

stuff out (סטאף אוט) פאנאנדערשפרייטען, פאנאנדערברייטען.

stuff'y *a.* (סטאפ'-אי) שטיקענד, שלעכט ווענטילירט [ווי א צימער מיט א שטיקענדער לופט]; פערשטיקט [וועגען א קלאנג]; צארנדיג, אין כעס.

stultifica'tion *n.* (סטאל-טי-פי-קיי'-שאן) דאס מאכען אדער דאס ווערען דום אדער נאריש [וועגען א מענשען אדער זאך].

stul'tifier *n.* (סטאל'-טי-פאי-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט נאריש.

stul'tify *v.* (סטאל'-טי-פאי) מאכען פאר א נאר, מאכען נאריש.

stul'tify one's self (סטאל'-טי-פאי הוואנז סעלף) זיך אליין ווידערשפרעכען; אבלייקענען די אייגענע ווערטער; אין געזעצגעבונג — זיך מאכען פאר א משוגענעם.

stultil'oquence *n.* (סטאל-טיל'-א-קהוועגס) נארישע פלוידעריי.

stultil'oquent *a.* (סטאל-טיל'-א-קהוועגט) וואס פלוידערט נארישקייטען.

stultil'oquently *adv.* (סטאל-טיל'-א-קהוועגט-לי) פלוידערענדיג נארישקייטען.

stultil'oquy *n.* (סטאל-טיל'-א-קהווי) ז. ***stultiloquence***.

stum *n. and v.* (סטאם) מאסט [פרישע וויינטרויבען-זאפט וואס האט נאך ניט געיירט]; צופראווען פרישען וויין ער זאל ניט איהרען; ניט דערלאזען דאס איהרען פון וויין.

stum'ble *v. and n.* (סטאמבל) ספאטיקען זיך, מאכען א פאלשען טריט, געשטרויכעלט ווערען; פעראיקען זיך [אין רייטען]; בעגעהן א פעהלער, געשטרויכעלט ווערען [מיט א זינד]; צופעליג אנטרעפען, צופעליג ארויפפאלען; שטרויכלען, ווירקען אז איינער זאל געשטרויכעלט ווערען; דאס שטרויכלען, דאס געשטרויכעלט ווערען; א שטרויכלונג, א פאלשער טריט, א פערזעהן, א פעהלער.

stum'bler *n.* (סטאמ'-בלער) איינער וואס ווערט געשטרויכעלט, איינער וואס מאכט א פעהלער; א פערזעהן, א פעהלער, א פאלשער טריט.

stum'bling-block *n.* (סטאמ'-בלינג-בלאק) א שטרויכלונג, א שטערונג, א הינדערנים.

stum'blingly *adv.* (סטאמ'-בלינג-לי) שטרויכלענדיג; מאכענדיג א פאלשען טריט.

stum'bling-stone *n.* (סטאמ'-בלינג-סטאון) א שטרויכלונגס-שטיין, א שטיין אן וועלכען מען שלאגט זיך אב; אן אבן נגף; א שטרויכלונג, א שטערונג, א הינדערנים.

stump *n., a. and v.* (סטאמפ) דער שטומפ, דאס איבערגעבליבענע ווארצעל-שטיק פון אן אבגעהאקטען בוים; דאס לעצטע שטיקעל וואס בלייבט איבער פון א זאך, וועלכע מען האט אבגעשניטען אדער וועלכע איז פערניכטעט געווארען [ווי דאס איבערגעבליבענע שטיקעל פון אן אבגעשניטענעם אבר, פון אן אויסגעברענטען ליכט, פון אן אויסגערויכערטען ציגאר א. ז. וו.]; איינער פון די דריי טויער-פאסטען אין קריקעט-שפיעל; אין מאלעריי — דער עסטאמפ אדער ווישער [א פערשפיצטעס שטעקעלע פון אנגעוויקעלטען פאפיער, וואס ווערט בענוצט אין מאכען שאטענס אויף א צייכנונג]; דער בוים-שטומפ אלס א רעדנער-ביהנע; א פאליטישע גאסען-רעדע וואס ווערט געהאלטען פאר אן עולם אין וואהל-קאמפף; דאס האלטען א רעדע פאר א געוויסען קאנדידאט; אן אנשטוים צו טהאן עפעס וואס איז זעהר שווער אדער אונפראקטיש; שטומפיג, ווי א שטומפ, אבגעהאקט; וואס איז שייך צו א גאסען-רעדע אין וואהל-קאמפף; אבשניידען דעם שפיץ, בעשניידען; אבשלאגען דעם פוס; געבען אן אונערווארטעטען קלאפ אדער שטויס; אבהאלטען, הינדערען, שטערען; ארויסרופען אדער בעוועגען איינעם צו טהאן זעהר א שווערע אדער געפעהרליכע זאך; האלטען גאסען-רעדען אין א וואהל-קאמפף; אין קריקעט-שפיעל — אראבשלאגען איינעם פון די שטומפ-טויערלעך; שלאגען, פערניכטען, צושטערען; ארויסלעגען די מזומנים, בעצאהלען אויף'ן ארט; אין מאלעריי — בענוצען אן עסטאמפ אדער ווישער; שלעפען מיט די פיס, געהן מיט שווערע טריט.

stum'page *n.* (סטאמ'-פעדזש) שטעהענדע קלעצער; וואקסענדע בוימער וואס ווערען בעטראכט אלס קלעצער; א טאקסע אויף אבגעשניטענע קלעצער.

stump'-extrac'tor *n.* (סטאמפ'-עקס-טרעק'-טאר) א מאשין ארויסצורייסען די שטומפען אדער די ווארצלען פון אבגעהאקטע בוימער; אן אינסטרומענט ביי צאהן-דאקטוירים אויסצורייסען א ווארצעל פון א צאהן.

stum'piness *n.* (סטאמ'-פי-נעס) דאס זיין פול מיט שטומפען פון בוימער [ז. ***stump***]; דאס זיין ווי א שטומפ; גראבקייט, טעמפיגקייט.

stump it (סטאמפ איט) מאכען פליטה, אנטלויפען; ארומפאהרען האלטענדיג פאליטישע אגיטאציאנס-רעדען.

stump'-pull'er *n.* (סטאמפ'-פול'-ער) ז. ***stump-extractor***.

stumps *n.* (סטאמפס) די פיס.

stump'-spea'ker *n.* (סטאמפ'-ספיע'-קער) א וואהל-קאמפף-רעדנער; איינער וואס האלט פאליטישע אגיטאציאנס-רעדען.

stum'py *a. and n.* (סטאמ'-פי) בעדעקט מיט שטומפען אדער ווארצעל-שטיקער פון אבגעהאקטע בוימער; קורץ און גראב; מזומנים, בארעס געלד.

stun *v. and n.* (סטאן) בעטויבען; בעשטירצען; מאכען געפיהללאז; ערשטוינען; א בעטויבענדער קלאפ; עפעס וואס מאכט שטוינען.

Stun'dism *n.* (סטונ'-דיזם) שטונדיזם, די לעהרען און אויפפיהרונג פון די שטונדיסטען. ז. ***Stundist***.

Stun'dist *n.* (סטונ'-דיסט) א שטונדיסט,

איינער פון די שטונדיסטען, א רעליגיעזע סעקטע וועלכע איז ענטשטאנען און האט זיך ענטוויקעלט אין דרום=רוסלאנד אין אנהויב פון די זעכציגער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט [די שטונדיסטען אנערקענען ניט די אויטאריטעט פון דער אפיציעלער פראוואסלאוונער קירך, ווי אויך די היערארכיע פון די גלחים, און נעהמען אן דעם נייעם טעסטאמענט אלס דעם איינציגען וועג=ווייזער אין די ענינים פון אמונה און אין די פראקטישע האנדלונגען פון טאג=טעגליכען לעבען].

stung (סטאנג) געשטאכען. ז. *sting*.

stunk (סטאנק) געשטונקען. ז. *stink*.

stun'ner *n.* (סטאנ'-ער) איינער אדער עפעס וואס רופט ארויס ערשטוינונג.

stun'ning *n. and a.* (סטאנ'-אינג) ערשטוינונג; דאס פערשטיינערט ווערען; בעטויבונג, פערטומלונג; ערשטוינענד; זעהר וואונדערליך.

stun'ningly *adv.* (סטאנ'-אינג-לי) ערשטוינענדיג; אויף אן ערשטוינענדען שטייגער.

stunt *v. and n.* (סטאנט) הינדערען אין וואקסען אדער אין פערמעהרונג; צוקאליעטשען, פערקריפלען [א בוים]; א הינדערונג אדער אבהאלט אין וואקסען; א חיה וואס איז געהינדערט געווארען צו דערגרייכען איהר נארמאלען וואוקס.

stun'ted *a.* (סטאנ'-טעד) פערהאלטען אין וואוקס; ניט ענטוויקעלט.

stun'tedness *n.* (סטאנ'-טעד-נעס) ניט־דערוואקסענקייט, קליינקייט אין וואוקס, דאס זיין א קארליק.

stu'pa *n.* (סטוה'-פא) אין בודיסטישער ארכיטעקטור — א קונסטפאלע צילינדערפערמיגע געביידע מיט א קופאל לכבוד א געוויסער פאסירונג אדער אלס א דענקמאל אויף א הייליגען ארט; א טיכעל צוגעלעגט צו א וואונד [ז. *stupe*].

stupe *v. and n.* (סטיופ) צולעגען א ווארימעס, נאסעס טיכעל צו א קראנקען אבר אדער צו א וואונד; א ווארימעס נאסעס טיכעל וואס ווערט צוגעלעגט צו א קראנקען אבר אדער צו א וואונד; א נאר.

stupefa'cient *a. and n.* (סטיו-פי-פיי'-שיענט) בעטויבענד; וואס האט די קראפט צו בעטויבען; וואס פעראורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט; א נארקאטישעס אדער בעטויבענדעס מיטעל.

stupefac'tion *n.* (סטיו-פי-פעק'-שאן) די בעטויבונג, די פערטומלונג; בעוואוסטלאזיגקייט.

stupefac'tive *a.* (סטיו-פי-פעק'-טיוו) בעטויבענד; וואס פעראורזאכט בעוואוסטלאזיגקייט.

stu'pefiedness *n.* (סטיו'-פי-פאיד-נעס) ז. *stupefaction*.

stu'pefier *n.* (סטיו'-פי-פאי-ער) א בעטויבונגס=מיטעל; איינער אדער עפעס וואס בעטויבט אדער מאכט בעוואוסטלאז.

stu'pefy *v.* (סטיו'-פי-פאי) בעטויבען; מאכען בעוואוסטלאז [ווי דורך א שטארקען קלאפ אדער דורך א נארקאטישען מיטעל]; פערדומען; ווערען טעמפ, בעוואוסטלאז.

stupen'dous *a.* (סטיו-פענ'-דאס) ערשטוינליך, וואונדערליך.

stupen'dously *adv.* (סטיו-פענ'-דאס-לי) אויף אן ערשטוינליכען, וואונדערליכען אופן.

stupen'dousness *n.* (סטיו-פענ'-דאס-נעס) ערשטוינליכקייט, וואונדערליכקייט.

stu'pid *a. and n.* (סטיו'-פיד) דום, נאריש, זינלאז; גראב, רויה, טעמפ; בעטויבט, פערטעמפט; א דומער יונג, א נאר, א שוטה.

stupid'ity *n.* (סטיו-פיד'-אי-טי) דומהייט, נארישקייט.

stu'pidly *adv.* (סטיו'-פיד-לי) אויף א דומען, נארישען שטייגער.

stu'pidness *n.* (סטיו'-פיד-נעס) ז. *stupidity*.

stu'por *n.* (סטיו'-פאר) בעטויבונג, פערשטארונג; פערגליווערטקייט פון די אברים; בעוואוסטלאזיגקייט.

stu'prate *v.* (סטיו'-פרייט) פערפיהרען, פערדארבען [די מאראל]; שענדען, פערגוואלטיגען, מאנס זיין.

stupra'tion *n.* (סטיו-פריי'-שאן) די שענדונג; די פערגוואלטיגונג, דאס מאנס זיין.

stu'prum *n.* (סטיו'-פראם) דאס שענדען, די פערגוואלטיגונג, דאס מאנס זיין; אירגענד וועלכער געשלעכטס=פערקעהר וואס איז פערבאטען דורך'ן געזעץ.

stu'pulose *a.* (סטיו'-פיו-לאוס) בעדעקט מיט קליינינקע דינע הערעלעך [וועגען געוויסע אינזעקטען].

stur'dily *adv.* (סטויר'-די-לי) קרעפטיג, שטארק.

stur'diness *n.* (סטויר'-די-נעס) דרייסטקייט; שטארקייט, געזונדקייט; הארטנעקיגקייט, איינגעשפארטקייט, עקשנות.

stur'dy *a.* (סטויר'-די) דרייסט; שטארק, געזונד; פעסט; איינגעשפארט, ניט ביי=צוקומען; די דרעה=קראנקהייט [א שווינדעל אין קאפ ביי שעפסען].

stur'dy beg'gar (סטויר'-די בעג'-אר) אין דער אלט=ענגלישער געזעצגעבונג — א בעטלער, וועלכער איז געזונד צו ארבייטען.

stur'geon *n.* (סטויר'-דזשאן) דער שטער [איינער פון די פערשיעדענע מינים פיש, ווי דער סטערלאד, די בעלוגא און אנדערע, וועלכע האבען זעהר א הויכען ווערטה אלס טייערע שפייז=פיש].

Sturgeon

sturio'nian *a. and n.* (סטיו-רי-או'-ני-ען) וואס איז שייך צו דעם שטער=פיש; א שטער. ז. *sturgeon*.

stu'rionine *a. and n.* (סטיו'-רי-א-נין) ז. *sturionian*.

stut'ter *v. and n.* (סטאט'-ער) שטאמלען, זיך פערהאקען; דאס שטאמלען, דאס פערהאקען זיך.

stut'terer *n.* (סטאט'-ער-ער) א שטאמלער, איינער וואס שטאמעלט, א זאאיקע.

stut'tering *n.* (סטאט'-ער-אינג) דאס שטאמלען, דאס פערהאקען זיך.

stut'teringly *adv.* (סטאט'-ער-אינג-לי) שטאמלענדיג.

St. Vi'tus's dance (סיינט וואי'-טאס-עז דענס) דער טאנץ פון הייליגען וויטוס [א מין קאנוואולסיווע נערווען=קראנקהייט].

sty *n. and v.* (סטאי) א חזירים=שטאל; א שמוציגער פלאץ; אן ארט, וואו מען פיהרט א שמוציגען אויסגעלאסענעם לעבען; א געררשט אויף'ן אויג; פערנעהמען א שטאל אדער א חורבה; לעבען אין א חזיר=שטאל.

sty'ca *n.* (סטאי'-קא) די סטיקא [א קליינע פארצייטיגע אנגלא=זאקסישע קופערנע מטבע].

stye *n.* (סטאי) א גערשט אויף'ן אויג.

Styg'ian *a.* (סטידזש'-אי-ען) סטיגיש, וואס איז שייך צו דעם לעגענדארען טייך סטיקס [א כלומר'שדיגער אונטערערדישער טייך, איבער וועלכען — לויט די לעגענדען פון די פארצייטיגע גריכען — כאראן פיהרט איבער די נשמות פון געשטארבענע אויף יענער וועלט]; העליש, פון גיהנום.

sty'lar *a.* (סטאי'-לאר) וואס איז שייך צו א סטילוס אדער שפיציגען שטעקעלע צום שרייבען. ז. *style*.

style *n. and v.* (סטאיל) דער סטילוס [אן אייזערנעס פערשפיצטעס שטעקעלע, מיט וועלכען מען פלעגט אין אלטערטום אויסקריצען בוכשטאבען אויף ברעטלעך, וואס זיינען געווען בעדעקט מיט וואקס]; די גראוויר=נאדעל וואס ווערט בענוצט אין קופער=שטיך; דער סטיל, די שרייב=ארט, די ארט אויסדריקע פון א שרייבער אדער רעדנער; אין קונסט — די בעזונדערע ארט שאפען, וועלכע איז כאראקטעריסטיש פאר א געוויסער עפאכע, פאר א געוויסער שולע אדער פאר א געוויסען קינסטלער; דער מאניער, די ארט און וייזע; דער פאסאן, די מאדע; די מעטאדע פון צייטרעכנונג [ווי "דער אלטער סטיל", ד. ה. די צייטרעכנונג לויט דעם יוליאנישען קאלענדאר און "דער נייער סטיל", ד. ה. די צייטרעכנונג לויט דעם גרעגאריאנישען קאלענדאר]; דער ווייזער פון א זון=זייגער; א זייל, א סלופ; אין באטאניק — דאס דינע לאנגליכע שטענגעל וואס שטארצט ארויס פון פיסטיל און פערענדיגט זיך מיט דער נארבע [ז. *stigma*]; רופען, אנרופען, געבען א נאמען.

sty'let *n.* (סטאי'-לעט) א דינער פערשפיצטער אינסטרומענט; א קליינער פערשפיצטער אייזערנער גריפעל; א סטילעט [א קליינער קינזשאל].

sty'liform *a.* (סטאי'-לי-פארם) גריפעל=פערמיג, נאדעל=פערמיג.

sty'lish *a.* (סטאי'-ליש) מאדיש, געפוצט, עלעגאנט.

sty'lishly *adv.* (סטאי'-ליש-לי) נאך דער מאדע; פערפוצט; עלעגאנט.

sty'lishness *n.* (סטאי'-ליש-נעס) דאס זיין לויט דער מאדע; פערפוצטקייט, עלעגאנטקייט.

sty'list *n.* (סטאי'-ליסט) א סטיליסט, איינער וואס רעדט אדער שרייבט אין א שטרענג=אויסגעהאלטענער ליטעראַרישער פארם.

stylis'tic *a. and n.* (סטאי-ליס'-טיק) סטיליסטיש, וואס איז שייך צום סטיל אדער שרייב=ארט; די סטיליסטיק, די לעהרע וועגען די רעגעלען פון ליטעראַרישער שרייב=ארט.

stylis'tically *adv.* (סטאי-ליס'-טי-קעל-אי) לויט'ן סטיל, בנוגע צום סטיל אדער שרייב=ארט.

sty'lite *n.* (סטאי'-לאיט) איינער פון די זיילען=הייליגע. ז. *pillarist*.

sty'lobate *n.* (סטאי'-לא-בייט) אין ארכיטעקטור — א פונדאמענט, אויף וועלכען עס איז אויסגעשטעלט א רייה קאלאנען אדער זיילען.

sty'lograph *n.* (סטאי'-לא-גרעף) א סטילאגראף [אזא פען אין דער פארם פון א שפיציגען גריפעל, וואס ענטהאלט אין זיך אנגעגאסענע טינט].

stylograph'ic *a.* (סטאי-לא-גרעפ'-איק) סטילאגראפיש, וואס איז שייך צו סטילאגראפיע. ז. *stylography*.

stylograph'ical *a.* (סטאי-לא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *stylographic*.

stylograph'ically *adv.* (סטאי-לא-

גרעפ'-אי-קעל-אי) בענוצענדיג א סטילוס אין שרייבען אדער צייכנען. ז. *style*

stylograph'ic pen (סטאי-לא-גרעפ'-איק פען) ז. *stylograph*

stylog'raphy *n.* (סטאי-לאג'-רע-פי) סטילאגראפיע, די קונסט צו צייכנען מיט א סטילוס אדער פערשפיצטען שטעקעלע.

stylom'eter *n.* (סטאי-לאמ'-ע-טער) א סטילאמעטער, אן איסטרומענט צו מעסטען זיילען.

styp'tic *a.* and *n.* (סטיפ'-טיק) וואס האלט איין א בלוט-פלוס; א מיטעל איינצוהאלטען א בלוט-פלוס.

styp'tical *a.* (סטיפ'-טי-קעל) בלוט-שטילענד, וואס פערהאלט בלוט-פליסונג. ז. *styptic*

styptic'ity *n.* (סטיפ-טיס'-אי-טי) דאס קענען איינהאלטען א בלוט-פלוס.

Styx *n.* (סטיקס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — דער לעגענדארער טייך סטיקס [א פאבעלהאפטער אונטערערדישער טייך איבער וועלכען כאראן פיהרט אריבער די נשמות פון געשטארבענע אויף יענער וועלט].

suabil'ity *n.* (סיו-ע-ביל'-אי-טי) קלאגבארקייט; פערקלאגבארקייט; דאס קענען פערקלאגט ווערען.

su'able *a.* (סיו'-עבל) קלאגבאר, וואס קען פערקלאגט ווערען.

sua'sible *a.* (סהוויי'-סיבל) ז. *persuasible*

sua'sion *n.* (סהוויי'-זשאן) דאס איינרעדען, דאס איבעררעדען; דאס צורעדען [צו עפעס].

sua'sive *a.* (סהוויי'-סיוו) וואס קען איבעררעדען אדער איינרעדען.

sua'sively *adv.* (סהוויי'-סיוו-לי) איבעררעדענדיג, איינרעדענדיג.

suave *a.* (סהווייוו) זאנפט און ליעבליך אין בענעהמונג אדער אויפפיהרונג; אנגענעהם, זאנפט.

suave'ly *adv.* (סהווייוו'-לי) אויף אן אנגענעהמען און ליעבליכען אופן; זאנפט, מילד.

suav'ity *n.* (סהוועוו'-אי-טי) ליעבליכקייט, אנגענעהמקייט; מילדקייט, זאנפטקייט.

sub *n.* (סאב) אן אונטערגעארדענטער.

subabdom'inal *a.* (סאב-עב-דאמ'-אי-נעל) וואס געפינט זיך אונטערן בויך.

subac'etate *n.* (סאב-עס'-ע-טייט) דאס באזישע עסיג-זויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג פון א זאלץ-זויערע אין וועלכער די זויערע איז וועניגער ווי נארמאל].

subac'etate of cop'per (סאב-עס'-ע-טייט אוו קאפ'-ער) קופער-גרין [א גרינער שטאף וואס בעקומט זיך דורך דער פערבינדונג פון קופער מיט עסיג].

subac'id *a.* and *n.* (סאב-עס'-איד) עטוואס זויער, זויערליך; א זויערליכער שטאף.

subacid'ity *n.* (סאב-ע-סיד'-אי-טי) זויערליכקייט, דאס זיין עטוואס זויער.

subacid'ulous *a.* (סאב-ע-סיד'-יו-לאס) זויערליך, עטוואס זויער.

subac'rid *a.* (סאב-עק'-ריד) שארפליך, עטוואס שארף [אין טעם].

subacu'minate *a.* (סאב-ע-קיו'-מי-נייט) שפיציגליך, עטוואס שפיציג, עטוואס פערשארפט.

subacute' *a.* (סאב-ע-קיוט') שארפליך.

subacute'ly *adv.* (סאב-ע-קיוט'-לי) שארפליך.

subae'rial *a.* (סאב-איי-אי'-רי-על) וואס געפינט זיך אונטער דער פרייער לופט [ניט אונטער וואסער אדער אונטער דער ערד].

suba'gency *n.* (סאב-איי'-דזשענ-סי) אן אונטער-אגענטור.

suba'gent *n.* (סאב-איי'-דזשענט) אן אונטער-אגענט, אן אגענט פון אן אגענט.

su'bah *n.* (סוה'-בא) א פראווינץ אדער געגענד אין אסט-אינדיען; אן אבקירצונג פון *subahdar*

subahdar' *n.* (סוה-בא-דאר') א גובערנאטאר פון א פראווינץ אין אסט-אינדיען; א לאקאלער קאמאנדאנט אדער הויפט-בעאמטער; אן איינגעבארענער אסט-אינדישער אויבער-אפיציער.

subal'pine *a.* (סאב-על'-פין) וואס וואקסט אדער געפינט זיך נידריגער פון די אלפען-בערג.

sub'altern *a.* and *n.* (סאב'-על-טורן) סובאלטערן, אונטערגעארדענט; וואס האט דעם ראנג פון אן אינגערען אפיציער [אונטער דעם ראנג פון קאפיטאן]; א סובאלטערן, אן אונטער-בעאמטער; אן אפיציער וואס האט נאך ניט דערגרייכט דעם ראנג פון א קאפיטאן.

subalter'nant *a.* and *n.* (סאב-על-טויר'-נענט) אין לאגיק — אלגעמיין, אוניווערזאל [אין געגענזאץ צו איינצעלן]; אן אלגעמיינער זאץ, אן אוניווערזאלער בעגריף.

subalter'nate *a.* and *n.* (סאב-על-טויר'-נייט) זיך בייטענד, זיך וועקסלענד, וואס געהט איינס נאך'ן אנדערען; אונטערגעארדענט; אין לאגיק — אן איינצעלהייט [אין געגענזאץ צו אלגעמיין אדער אוניווערזאל].

subalter'nating *a.* (סאב-על-טויר'-ניי-טינג) זיך וועקסלענד, זיך בייטענד, געהענדיג איינס נאך'ן אנדערען.

subalterna'tion *n.* (סאב-על-טויר-ניי'-שאן) דאס נאכפאלגען איינס נאך'ן אנדערען; אן אבוועקסלונג.

• **suban'dean** *a.* (סאב-ענ'-די-ען) וואס ליעגט נידריגער פון די אנדישע בערג אין דרום-אמעריקא.

suban'gled *a.* (סאב-ענ'גלד) ז. *subangular*

suban'gular *a.* (סאב-ענ'-גיו-לאר) עטוואס ווינקעלדיג, טעמפ-ווינקעלדיג.

suban'gulate *a.* (סאב-ענ'-גיו-לייט) עטוואס ווינקעלדיג.

subaquat'ic *a.* (סאב-ע-קהוועט'-איק) ז. *subaqueous*

suba'queous *a.* (סאב-איי'-קהווי-אס) אונטער-וואסערדיג, אונטער'ן וואסער.

subarc'tic *a.* (סאב-ארק'-טיק) נאהנט צו די פאלאר-געגענדען.

subar'cuate *a.* (סאב-אר'-קיו-אייט) עטוואס רונדליך געבויגען.

subarrha'tion *n.* (סאב-ע-ריי'-שאן) דער מנהג פון פער'קנס'ונג אדער פערלאבונג דורך די מתנות, וואס דער חתן שענקט דער כלה.

subassocia'tion *n.* (סאב-ע-סאו-סי-איי'-שאן) אן אונטער-פעראיין, אן אבטיילונג פון א פעראיין, וועלכע איז איהם אונטערגעארדענט.

subas'tral *a.* (סאב-עס'-טרעל) וואס געפינט זיך אונטער די שטערן אדער אונטערן הימעל.

subaudi'tion *n.* (סאב-אה-דיש'-אן) א שטילשווייגענדע אננאהמע; דאס פערשטעהן עטוואס אהן ווערטער; א מיינונג וואס ווערט פערשטאנען אהן ווערטער.

subax'illar *a.* (סאב-עק' סי-לאר) ז. *subaxillary*

subax'illary *a.* (סאב-עק'-סי-לע-רי) וואס געפינט זיך אונטער דער פאכווע; אין באטאניק — וואס געפינט זיך אונטער דער פאכווע פון א צווייגעל אדער בלאט [דאס ארט וואו דאס צווייגעל וואקסט ארויס פון שטאם אדער וואו דאס בלאט וואקסט ארויס פון צווייג].

sub'base *n.* (סאב'-בייס) דער אונטערשטער טייל אדער פונדאמענט פון א פאסטאמענט, פעדעסטאל אדער זייל; אן אונטער-פונדאמענט.

sub'bass *n.* (סאב'-בייס) דער גרונד-באס פון אן ארגעל, די טיעפסטע אדער נידריגסטע טענער פון אן ארגעל.

subbour'don *n.* (סאב-בוהר'-דאן) ז. *subbass*

sub'branch *n.* (סאב'-ברענטש) אן אונטער-אבצווייגונג; אן אונטער-אבטיילונג, אן אבטיילונג פון אן אבטיילונג.

sub'brigadier *n.* (סאב'-בריג-ע-דיער) אן אונטערבריגאדיער [א קאוואלעריע-אפיציער פון נידריגערען ראנג].

subcartilag'inous *a.* (סאב-קאר-טי-לעדזש'-אי-נאס) וואס געפינט זיך אונטער דער כראמשקע [קנארפעל] פון א ביין; עטוואס כראמשקעדיג.

subcau'dal *a.* and *n.* (סאב-קאה'-דעל) וואס געפינט זיך אונטערן עק; וואס איז ביים עק; דאס וואס איז אונטערן עק.

subceles'tial *a.* (סאב-סי-לעס'-טשיעל) וואס איז אונטערן הימעל.

subcen'tral *a.* (סאב-סענ'-טרעל) וואס געפינט זיך אונטערן מיטעלפונקט; כמעט צענטריש.

subcen'trally *adv.* (סאב-סענ'-טרעל-אי) אונטערן צענטער, אונטערן מיטעלפונקט.

sub'chanter *n.* (סאב'-טשענ-טער) א זינגער וואס זינגט א באס-טייל פון א מוזיק-שטיק; אן אונטער-קאנטאר, אן אונטער-חזן.

sub'chloride *n.* (סאב'-קלאו-ריד) אין כעמיע — אן אונטער-כלאריד-זויערע פערבינדונג [א כעמישע פערבינדונג פון כלאר וועלכע ענטהאלט פראפארציאנעל וועניג כלאר].

subcir'cular *a.* (סאב-סויר'-קיו-לאר) רונדליך, עטוואס רונד.

sub'class *n.* (סאב'-קלעס) אן אונטער-קלאס, אן אונטער-אבטיילונג.

subcla'vate *a.* (סאב-קליי'-וויט) וואס איז עטוואס דיקער ביים ענד.

subcla'vian *a.* and *n.* (סאב-קליי'-ווי-ען) וואס ליעגט אונטערן שליסעל-ביין [ז. *clavicle*]; אן אדער, מוסקול אדער נערוו וואס ליעגט אונטערן שליסעל-ביין.

subclavic'ular *a.* (סאב-קליי-וויק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטערן שליסעל-ביין.

subcla'vius *n.* (סאב-קליי'-ווי-אס) א מוסקול וואס געהט פון דער ערשטער ריפ ביז צו דער אונטערשטער זייט פון שליסעל-ביין.

sub'commission *n.* (סאב'-קא-מיש-אן) אן אונטער-קאמיסיע, אן אבטיילונג פון א קאמיסיע.

sub'commissioner *n.* (סאב'-קא-מיש-אנ-ער) אן אונטער-קאמיסאר.

sub'committee *n.* (סאב'-קא-מיט-אי) אן אונטער-קאמיטעט, אן אבטיילונג פון א קאמיטעט.

subcon'cave *a.* (סאב-קאנ'-קייוו) עט-

וואס קאנקאוו [אויסגעהוילט פון אינוועניג].

subcon′ical *a.* (סאב-קאנ′-אי-קעל) עטוואס קעגעל-פערמיג, עטוואס קאניש. ז. *conical*.

subcon′scious *a.* (סאב-קאנ′-שאס) שוואך בעוואוסטזיניג, מיט וועניג בעוואוסטזיין.

subcon′sciously *adv.* (סאב-קאנ′-שאס-לי) מיט וועניג בעוואוסטזיין; אויף אן אונבעוואוסטזיניגען אופן.

subcon′sciousness *n.* (סאב-קאנ′-שאס-נעס) שוואכע בעוואוסטזיניגקייט, וועניג בעוואוסטזיין.

sub′constellation *n.* (סאב′-קאנ-סטע-ליי-שאן) אין אסטראנאמיע — אן אונטער-קאנסטעלאציאן, א שטערן-בילד פון צווייטען ראנג.

subcontig′uous *a.* (סאב-קאנ-טיג′-יו-אס) עטוואס אבגעטיילט; וואס בעריהרט זיך כמעט.

sub′contract *n.* (סאב′-קאנ-טראקט) א נעבען-קאנטראקט, א ביי-קאנטראקט [א קאנטראקט וואס ווערט ארויסגעגעבען אונטער א פריהערדיגען קאנטראקט].

subcontract′ *v.* (סאב-קאן-טראקט′) מאכען א ביי-קאנטראקט אדער א נעבען-קאנטראקט.

subcontrac′ted *a.* (סאב-קאן-טראק′-טעד) אוועקגעגעבען צום צווייטען מאל אונטער א פריהערדיגען קאנטראקט; עטוואס פערשמעלט [ווענען אינזעקטען].

sub′contractor *n.* (סאב′-קאן-טראק-טאר) אן אונטער-קאנטראקטאר [איינער וואס נעהמט איבער צו ליפערען סחורה אדער צוזשטעלען ארבייט פאר א קאנטראקטאר, פאדריאדטשיק אדער ליפעראנט].

subcon′trary *a. and n.* (סאב-קאנ′-טרע-רי) סובקאנטרער, ענטגעגענגעזעצט אין א נידריגען גראד; אין געאמעטריע — וואס איז אין א געגענגעזעצטער ארדנונג [ווי צוויי גלייכע דריי-עקען וועלכע האבען א געמיינשאפטליכען ווינקעל. די דריי-עקען *A C B* און *E C D* זיינען סובסקאנטרער]; א זאץ אדער בעהויפטונג וואס איז ענטגעגענגעזעצט אין א נידריגען גראד.

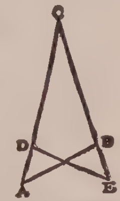

Subcontrary

subcon′vex *a.* (סאב-קאנ′-וועקס) א ביסעל קאנוועקס, א ביסעל רונד פון אויסוועניג.

subcor′date *a.* (סאב-קאהר′-דייט) עטוואס הארץ-פערמיג.

subcor′diform *a.* (סאב-קאהר′-די-פארם) ז. *subcordate*.

subcor′neous *a.* (סאב-קאהר′-ני-אס) עטוואס הארנדיג; כמעט אדער טיילווייז פערוואנדעלט אין הארן; וואס געפינט זיך אונטערן הארן אדער נאגעל.

subcos′tal *a. and n.* (סאב-קאס′-טעל) וואס געפינט זיך אונטער די ריפען; א מוסקול וואס געפינט זיך אונטער די ריפען.

subcrys′talline *a.* (סאב-קריס′-טע-לין) ניט פאלקאם קריסטאליזירט.

subcuta′neous *a.* (סאב-קיו-טיי′-ני-אס) וואס געפינט זיך אונטער דער הויט; וואס ווערט גענוצט פאר אונטער דער הויט [ווי אן איינשפריצונג].

subcuta′neously *adv.* (סאב-קיו-טיי′-ני-אס-לי) אונטער דער הויט.

subcutic′ular *a.* (סאב-קיו-טיק′-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער דער אויבערשטער הויט.

subcylin′dric *a.* (סאב-סי-לינ′-דריק) ז. *subcylindrical*.

subcylin′drical *a.* (סאב-סי-לינ′-דרי-קעל) עטוואס צילינדער-פערמיג.

sub′deacon *n.* (סאב′-דיעקן) א סובדיאקאן, א געהילף פון א דיאקאן אדער ניט-ארדינירטען גלח.

sub′deaconry *n.* (סאב′-דיעקנ-רי) ז. *subdeaconship*.

sub′deaconship *n.* (סאב′-דיעקנ-שיפ) דאס אמט פון א סובדיאקאן. ז. *subdeacon*.

sub′dean *n.* (סאב′-דיען) א סובדעקאן, אן אונטער-דעקאן [אן אסיסטענט אדער שטעלפערטרעטער פון דעם הויפט פון א פאקולטעט אין אן אוניווערזיטעט; אן אסיסטענט אדער געהילף פון דעם הויפט-גייסטליכען פון א קאטעדראלע].

sub′deanery *n.* (סאב′-דיע-נער-אי) דאס אמט פון א סובדעקאן. ז. *subdean*.

subdec′anal *a.* (סאב-דעק′-ע-נעל) וואס איז שייך צו א סובדעקאן אדער צו זיין אמט.

subdec′uple *a.* (סאב-דעק′-יופל) וואס ענטהאלט איין צעהנטעל; וואס האט די פראפארציע 1:10.

sub′delegate *n.* (סאב′-דעל-אי-גייט) א סוב-דעלעגאט, אן אונטער-דעלעגאט [א דעלעגאט וואס איז אונטער אן אנדערען אדער וואס דארף פערנעהמען דאס ארט פון אן אנדערען].

subdel′egate *v.* (סאב-דעל′-אי-גייט) בעפאלמעכטיגען אדער בעשטימען אלס א סוב-דעלעגאט.

subden′tate *a.* (סאב-דענ′-טייט) וואס האט אונדייטליכע צייהנער, וואס האט ניט קיין גענוגענד-ענטוויקעלטע צייהנער.

subdepart′ment *n.* (סאב-די-פארט′-מענט) א סוב-דעפארטאמענט, אן אונטער-אבטיילונג.

subdepressed′ *a.* (סאב-די-פרעסט′) עטוואס צונויפגעדריקט אדער צונויפגעקוועטשט.

subder′mal *a.* (סאב-דויר′-מעל) וואס איז אונטער דער הויט.

sub′dialect *n.* (סאב′-דאי-ע-לעקט) א נעבען-דיאלעקט, א ביי-דיאלעקט.

subdichot′omy *n.* (סאב-דאי-קאט′-א-מי) א נאכאמאליגע צוטיילונג אין צוויי.

sub′distinction *n.* (סאב′-דיס-טינק-שאן) א נאכאמאליגע אונטערשיידונג.

sub′district *n.* (סאב′-דיס-טריקט) אן אונטער-בעצירק, א טייל פון א בעצירק.

subdivide′ *v.* (סאב-די-וואיד′) נאך אמאל צוטיילען, פון דאס נייע צוטיילען; צוטיילען אין אונטער-אבטיילונגען.

subdivis′ible *a.* (סאב-די-וויז′-איבל) וואס קען צוטיילט ווערען אין אונטער-אבטיילונגען.

subdivi′sion *n.* (סאב-די-וויזש′-אן) אן אונטער-אבטיילונג; דאס צוטיילען אין ווייטערדיגע טיילען.

subdom′inant *n.* (סאב-דאמ′-אי-נענט) אין מוזיק — די אונטער-דאמינאנטע, דער פירטער טאן אדער די פירטע נאטע אין דער סקאלא פון א טאן-ארט.

subdu′able *a.* (סאב-דיו′-עבל) וואס קען בעצוואונגען ווערען, וואס קען אונטערווארפען ווערען.

subdu′al *n.* (סאב-דיו′-על) בעצווינגונג, אונטערווארפונג; אונטעריאכונג.

subduce′ *v.* (סאב-דיוס′) אוועקנעהמען; צוריקציהען; אראבציהען, אראבנעהמען אין א חסור.

subduct′ *v.* (סאב-דאקט′) אוועקנעהמען; צוריקציהען.

subduc′tion *n.* (סאב-דאק′-שאן) דאס אוועקנעהמען, דאס צוריקציהען; דאס אראבנעהמען אדער אראבציהען אין א חסור.

subdue′ *v.* (סאב-דיו′) איבערוועלטיגען, בעצווינגען, אונטערווארפען, אונטעריאכען; בעזיעגען, אונטערדריקען; בייקומען; איינגעהמען מיט גוטען, בעאיינפלוסען; פערמיגדערען; מאכען מילדער; מאכען מאט; פערבעסערען לאנד דורך בעארבייטען, מאכען ווייך אדער פוכקע [ווענען לאנד].

subdued′ col′ors (סאב-דיוד′ קאל′-ארז) מילדע אדער מאטע פארבען.

subdue′ment *n.* (סאב-דיו′-מענט) ז. *subdual*.

subdu′er *n.* (סאב-דיו′-ער) אן איבערוועלטיגער, א בעצווינגער, אן אונטעריאכער; א בעזיעגער, אן אונטערדריקער.

sub′duple *a.* (סאב′-דיופל) האלב, וואס איז אין פערהעלטנים ווי 1 צו 2.

subdu′plicate *a.* (סאב-דיו′-פלי-קייט) אין מאטעמאטיק — סוב-דופליקאט [ווענען גרעסע אדער צאהלען, וואס זייער בעציהונג ווערט אויסגעדריקט דורך זייער קוואדראטען ווארצעל. ווי למשל, די סוב-דופליקאטע בעציהונג פון 2 צו 4 דריקט זיך אויס אין דער בעציהונג פון $\sqrt{2}$ צו $\sqrt{4}$].

subed′it *v.* (סאב-עד′-איט) רעדאקטירען אונטער דער אויפזיכט פון אן אנדערען.

sub′editor *n.* (סאב′-עד-אי-טאר) א סוברעדאקטאר, אן אונטער-רעדאקטאר, א געהילפס-רעדאקטאר.

subedito″rial *a.* (סאב-עד-אי-טאו′-רי-על) וואס איז שייך צו א סוב-רעדאקטאר אדער הילפס-רעדאקטאר.

sub′editorship *n.* (סאב′-עד-אי-טאר-שיפ) דאס אמט אדער די שטעלע פון א סוב-רעדאקטאר.

subellip′tic *n.* (סאב-ע-ליפ′-טיק) עטוואס עליפטיש, עטוואס לענגליך-אוואל.

subellip′tical *a.* (סאב-ע-ליפ′-טי-קעל) ז. *subelliptic*.

sube′qual *a.* (סאב-אי′-קוועל) כמעט גלייך; פון אזא גרויס, דאס קיין איין צאהל איז ניט גלייך צו דער סומע פון וועלכע עס איז צוויי אנדערע [ווענען צאהלען אין א גרופע].

su′ber *n.* (סיו′-בער) קארק, פראבקע.

sube′reous *a.* (סיו-בי′-רי-אס) ווי קארק, קארקעוואטע.

suber′ic *a.* (סיו-בער′-איק) וואס איז שייך צו קארק; וואס קומט פון קארק.

suberose′ *a.* (סאב-אי-ראוס′) עטוואס אויסגעפרעסען ביי די ברעגען [ווענען פלאנצען].

su′berose *a.* (סיו′-בע-ראוס) ז. *suberous*.

su′berous *a.* (סיו′-בע-ראס) קארקעוואטע, ווי פראבקע.

sub′family *n.* (סאב′-פעמ-אי-לי) אין זאאלאגיע — אן אונטער-פאמיליע, אן אונטער-אבטיילונג פון א פאמיליע [גאטונג אדער שטאם].

sub′flavor *n.* (סאב′-פליי-ווער) א נעבען-געשמאק, א נעבען-ריח.

subfla′vous *a.* (סאב-פליי′-וואס) געלבליך.

subflu'vial *a.* (סאב-פלוה'-ווי-על) וואס געפינט זיך אונטער א טייך אדער שטראם.

subfos'sil *a.* (סאב-פאס'-איל) אביסעל פערשטיינערט; ניט אין גאנצען פערשטיינערט.

subfusc' *a.* (סאב-פאסק') ז. *subfusk*.

subfus'cous *a.* (סאב-פאס'-קאס) ז. *subfusk*.

subfusk' *a.* (סאב-פאסק') ברוינליך, א ביסעל טונקעל אין קאליר.

subgelat'inous *a.* (סאב-דזשע-לעט'-אי-נאס) כמעט ווי זשעלאטין, סטודענע אדער פעטשא.

subgener'ic *a.* (סאב-דזשי-נער'-איק) וואס איז שייך צו אן אונטער-מין [אן אבטיילונג פון א מין ביי פלאנצען אדער חיות].

sub'genus *n.* (סאב'-דזשי-נאס) אן אונטער-מין [אן אבטיילונג פון א מין].

subgla'cial *a.* (סאב-גליי'-שיעל) וואס קומט פאר אדער וואס געפינט זיך אונטער א גלעטשער. ז. *glacier*.

subglo'bose *a.* (סאב-גלאו'-באוס) כמעט קוגעלפערמיג, רונדליך.

subglob'ular *a.* (סאב-גלאב'-יו-לאר) כמעט קיילעכדיג, רונדליך.

subgran'ular *a.* (סאב-גרענ'-יו-לאר) עטוואס קערנדיג.

subhasta'tion *n.* (סאב-העס-טיי'-שאן) אן עפענטליכער פערקויף אויף אן אויקציאן אדער ליציטאציע.

sub'head *n.* (סאב'-העד) אן אונטער-טיטול; אן אונטער-קעפעל.

sub'heading *n.* (סאב'-העד-אינג) ז. *subhead*.

subhu'meral *a.* (סאב-היו'-מע-רעל) וואס ליעגט אונטער דעם שולטער-ביין.

subin'dicate *v.* (סאב-אינ'-די-קייט) לייכט אנצייגען אדער אנדייטען.

subindica'tion *n.* (סאב-אין-די-קיי'-שאן) א לייכטע אנדייטונג אדער אנצייגונג.

subinflamma'tion *n.* (סאב-אין-פלע-מיי'-שאן) א לייכטע ענטצינדונג.

subinflam'matory *a.* (סאב-אין-פלעמ'-ע-טא-רי) לייכט ענטצונדען.

sub'inspector *n.* (סאב'-אין-ספעק-טאר) אן אונטער-אינספעקטאר, א געהילפס-אינספעקטאר.

su'bito *adv.* (סוה'-בי-טא) אין מוזיק — פלעצליך, שנעל.

subja'cency *n.* (סאב-דזשיי'-סען-סי) דאס ליעגען אונטער, דאס ליעגען אונטען, דאס געפינען זיך אין אן אונטערער לאגע.

subja'cent *a.* (סאב-דזשיי'-סענט) וואס ליעגט אונטער אדער אונטען; וואס געפינט זיך אין אן אונטערער לאגע.

subject' *v.* (סאב-דזשעקט') אונטערווארפען; אויסזעצען צו עפעס; אונטעריאכען, מאכען דיענסטבאר.

sub'ject *n.* and *a.* (סאב'-דזשעקט) 1. א סוביעקט, אן אונטערטאן, א פערזאן וואס איז אונטערגעווארפען אונטער איינעמס הערשאפט אדער אויטאריטעט; 2. א פערזאן אדער זאך וואס איז די אורזאכע פון עפעס [ווי פון קריעג, מחלוקות]; דאס, איבער וואס עס ווערט גערעדט אדער פערהאנדעלט; 3. דער געגענשטאנד, דער שטאף, די טעמא; 4. אין גראמאטיק אדער לאגיק — דער סוביעקט, די הויפט-זאך, וועגען וועלכער עס רעדט זיך אין א זאץ; 5. אין פילאזאפיע — דער סוביעקט, דער "איך", די דענקענדע פערזאן [אין געגענזאץ צו אלע זאכען פון דער אויסערליכער וועלט, וועלכע דער סוביעקט אדער "איך" וואהרנעהמט אדער בעגרייפט אלס אביעקטען]; אין מוזיק — דער מאטיוו, די הויפט-טעמא פון א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן; 7. אין קונסט — די אידעע, די טעמא אדער דער הויפט-געדאנק פון א קונסט-ווערק; 8. אין דעקאראטיווער מאלעריי — א בילד וואס שטעלט מיט זיך פאר פיגורען אין לעבען און בעוועגונג; אונטערווארפען, אונטערגעגעבען, דיענסטבאר; פערפליכטעט, חייב צו עפעס; אויסגעזעצט [ווי צו א געפאהר]; לייכט גענייגט צו עפעס [ווי צו א פערקיהלונג].

1 He is a **subject** of the British Empire. 2. I am the unhappy **subject** of these quarrels. 3. This **subject** lends itself to heroic treatment.

sub'jectdom *n.* (סאב'-דזשעקט-דאם) אונטערטהאנשאפט, דאס זיין אן אונטערטהאן.

subjec'tion *n.* (סאב-דזשעק'-שאן) אונטערווארפונג, דאס אונטערווארפען, דאס מאכען אונטערטעניג; אונטערטעניגקייט; אונטערווארפענקייט, דיענסטבארקייט; אין לאגיק — דאס פערבינדען דעם סוביעקט מיט דעם פרעדיקאט [ז. *predicate* און *subject*].

subjec'tive *a.* (סאב-דזשעק'-טיוו) סוביעקטיוו; וואס איז שייך צום סוביעקט אדער דענקענדען "איך"; וואס ענטשטעהט אדער קומט פאר אין דעם אינערליכען בעוואוסטזיין פון דער פערזאן; וואס אורטיילט מעהר אויף דעם גרונד פון אייגענע געפיהלען אדער איבערלעגונגען איידער אויף דעם גרונד פון ריכטיגע אביעקטיווע פאקטען; אין ליטעראטור און קונסט—וואס דריקט אויס די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען אדער די פערזענליכע סימפאטיען און אנטיפאטיען פון א שרייבער אדער קינסטלער.

subjec'tive col'ors (סאב-דזשעק'-טיוו קאל'-ארז) ז. *accidental colors*.

subjec'tive ide'alism (סאב-דזשעק'-טיוו אי-די'-על-איזם) דער סוביעקטיווער אידעאליזם [די פילאזאפישע לעהרע, אז די אביעקטיווע אדער אויסערליכע וועלט, דער "ניט-איך", שטאמט ארויס פון דעם דענקענדען סוביעקט, פון דעם "איך"].

subjec'tively *adv.* (סאב-דזשעק'-טיוו-לי) אויף א סוביעקטיווען שטייגער: אויסדריקענדיג צו שטארק די פערזענליכע סימפאטיען אדער אנטיפאטיען; בנוגע צום סוביעקט אדער דענקענדען "איך".

subjec'tiveness *n.* (סאב-דזשעק'-טיוו-נעס) דאס זיין סוביעקטיוו; סוביעקטיוויטעט. ז. *subjectivity*.

subjec'tive sensa'tion (סאב-דזשעק'-טיוו סען-סיי'-שאן) א סוביעקטיווע עמפפינדונג, אן עמפפינדונג, וואס איז ניט ענטשטאנען צוליעב אן אויסערליכער אורזאך [ווי למשל, ווען א מענש שטעלט זיך פאר, אז ער זעהט געוויסע פיגורען, וועלכע זיינען אין דער ווירקליכקייט ניטא].

subjec'tive symp'toms (סאב-דזשעק'-טיוו סימפ'-טאמז) אין פאטאלאגיע — סימפטאמען אדער סמנים פון א קראנקהייט וועלכע נור דער פאציענט פיהלט אין זיך, אבער זיי ווייזען זיך ניט ארויס פאר אן אנדער בעאבאכטער.

subjec'tivism *n.* (סאב-דזשעק'-טיוו-איזם) סוביעקטיוויזם, די פילאזאפישע לעהרע, אז יעדע וואהרהייט איז סוביעקטיוו, ד. ה. זי איז ריכטיג בלויז אין בעצוג צו אונזער אייגענער ערפאהרונג אדער פערשטאנד.

subjec'tivist *n.* and *a.* (סאב-דזשעק'-טיוו-איסט) א סוביעקטיוויסט, אן אנהענגער פון סוביעקטיוויזם; סוביעקטיוויסטיש, וואס איז שייך צו סוביעקטיוויזם. ז. *subjectivism*.

subjectivis'tic *a.* (סאב-דזשעק-טי-וויס'-טיק) סוביעקטיוויסטיש; וואס איז שייך צו סוביעקטיוויזם. ז. *subjectivism*.

subjectivis'tically *adv.* (סאב-דזשעק-טי-וויס'-טי-קעל-אי) פון א סוביעקטיוויסטישען שטאנדפונקט; בנוגע צו סוביעקטיוויזם. ז. *subjectivism*.

subjectiv'ity *n.* (סאב-דזשעק-טיוו'-אי-טי) סוביעקטיוויטעט, די בעזונדערהייטען וואס בעלאנגען צו אן איינצעלנער פערזאן [איהר שטאנדפונקט, איהרע אידעען, איהרע שטרעבונגען]; דאס ניט האבען קיין אביעקטיווע ווירקליכקייט; פערבלענדונג [ווי פונקען וואס פליהען פאר די אויגען ביי א שטארקען קלאפ אין קאפ].

subjec'tivize *v.* (סאב-דזשעק'-טי-וואיז) מאכען סוביעקטיוו; מאכען אלס א פערזענליכע אנגעהעריגקייט פון דענקענדען "איך".

sub'jectless *a.* (סאב'-דזשעקט-לעס) וואס האט ניט קיין אונטערטאן אדער אונטערטאנען.

sub'ject-mat'ter *n.* (סאב'-דזשעקט-מעט'-ער) דער געגענשטאנד אדער די זאך וואס איז אין בעטראכט; דאס וואס פאדערט בעטראכטונג אדער איבערלעגונג; דער הויפט-אינהאלט פון א זאך.

sub'jectness *n.* (סאב'-דזשעקט-נעס) אונטערווארפענהייט; דאס זיין אן אונטערטאן.

subjicibil'ity *n.* (סאב-דזשיס-אי-ביל'-אי-טי) דאס קענען ווערען א סוביעקט אין א זאץ. ז. *subject*.

subjic'ible *a.* (סאב-דזשיס'-איבל) וואס קען ווערען דער סוביעקט פון א זאץ. ז. *subject*.

subjoin' *v.* (סאב-דזשאין') צוגעבען, צוזעצען [אין א שריפט]; אנהענגען, ביילעגען; צושטעלען.

sub ju'dice (סאב דזשוה'-די-סי) אונטער געריכטליכער פערהאנדלונג, נאך ניט געריכטליך ענטשיידעט.

sub'jugable *a.* (סאב'-דזשו-געבל) אונטעריאכבאר; וואס מען קען אונטערווארפען אדער אונטעריאכען.

sub'jugate *v.* (סאב'-דזשו-גייט) אונטערווארפען, אונטעריאכען; גובר זיין, אונטערדריקען [די תאוות, די געפיהלען].

subjuga'tion *n.* (סאב-דזשו-גיי'-שאן) די אונטערווארפונג, די אונטעריאכונג.

sub'jugator *n.* (סאב'-דזשו-גיי-טאר) אן אונטערווארפער, אן אונטערדריקער; א בעזיעגער.

subjunc'tion *n.* (סאב-דזשאנק'-שאן) די צוגעבונג, די צולעגונג, די צוזעצונג [צו א זאץ אדער שריפט].

subjunc'tive *a.* and *n.* (סאב-דזשאנק'-טיוו) אין גראמאטיק — קאניונקטיוו, וואס דריקט אויס א בעדינג אדער תנאי; דער קאניונקטיוו. ז. *subjunctive mood*.

subjunc'tive mood (סאב-דזשאנק'-טיוו מוהד) אין גראמאטיק—דער קאניונקטיווער מאדוס אדער דער קאניונקטיוו [די פארם פון א צייטווארט, וואס דריקט אויס א בעדינגונג אדער תנאי, ווי למשל: "איך וואלט נעטהאן דיין בקשה, ווען איך וואלט געהאט די מעגליכקייט"].

sub'kingdom *n.* (סאב'-קינג-דאם) איי-

נע פון די הויפט־אבטיילונגען פון דעם טהיער־רייך אדער פלאנצען־רייך.

subla'nate *a.* (סאב-ליי'-נייט) עטוואס וואליג, ווי מיט וואל בעוואקסען [וועגען פלאנצען].

sublapsa'rianism *n.* (סאב-לעפ-סיי'-רי-ענ-איזם) ז. *infralapsarianism*

sublate' *v.* (סאב-לייט') אין לאגיק — אבלייקענען, פערניינען, אנולירען.

subla'tion *n.* (סאב-ליי'-שאן) אין לאגיק — דאס אנולירען, דאס פערניינען.

sub'lative *a.* (סאב'-לע-טיוו) וואס איז גענייגט אוועקצונעהמען אדער בערויבען.

sub'lease *n.* (סאב'-ליעס) אן ארענדע־קאנטראקט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אליין אן ארענדאר.

sublease' *v.* (סאב-ליעס') פערדינגען א געדונגענעם הויז; אבגעבען אין ארענדע צו אן אנדערען דאס, וואס איז גענומען געווארען אין ארענדע.

sub'lessee *n.* (סאב'-לע-סיע) איינער וואס נעהמט אין ארענדע א הויז אדער א גוט פון אן אנדערען, וועלכער האלט עס אין ארענדע.

sublet' *v.* (סאב-לעט') פערדינגען ווייטער [ווי א שכן פערדינגט א וואהנונג צו אן אנדערען].

sub'levate *n.* (סאב'-לי-וויִיט) דערהויבונג, אויפהויבונג; אויפרייצונג.

subleva'tion *n.* (סאב-לי-וויי'-שאן) די ערהויבונג [צו א העכערער שטופע]; אן אויפשטאנד [פון א פאלק].

sub'lieutenant *n.* (סאב'-ליו-טענ-ענט) אן אונטער־לייטענאנט [א נידריגערער אפיציער־ראנג אין דער ענגלישער פלאטע].

subliga'tion *n.* (סאב-לי-גיי'-שאן) די אונטערבינדונג, דאס פערבינדען פון אונטען.

subli'mable *a.* (סאב-לאי'-מעבל) אין כעמיע — וואס קען סובלימירט ווערען; וואס קען געלייטערט ווערען [וועגען הארטע שטאפען]. ז. *sublimation*

subli'mableness *n.* (סאב-לאי'-מעבל-נעס) סובלימירבארקייט, דאס קענען סובלימירט ווערען. ז. *sublimation*

sub'limate *v., a. and n.* (סאב'-לי-מייט) אין כעמיע — סובלימירען, פערוואנדלען א סאלידען קערפער אין דאמפף און דיעזען דאמפף דורך אבקיהלונג פערוואנדלען צוריק אין הארטען אדער סאלידען שטאף, כדי דער קערפער זאל אבגעריינינגט ווערען פון די פסלת; פערפיינערען, ריינינגען, ערהויבען, אידעאליזירען; סובלימירט; געריינינגט, ערפיינערט; ערהויבען; א סובלימאט, עפעס וואס בעקומט זיך דורך סובלימירען.

sublima'tion *n.* (סאב-לי-מיי'-שאן) אין כעמיע — סובלימאציאן [א פראצעס אבצוריינינגען א סאלידען קערפער פון פסלת, ביי וועלכען דער קערפער ווערט פערוואנדעלט דורך היץ אין דאמפף, און דיעזער דאמפף ווערט דורך אבקיהלונג צוריק פערוואנדעלט אין הארטען שטאף]; די פערפיינערונג, די ריינינגונג; זעהר א פיינע געריינינגטע זאך.

sublima'tion the'ory (סאב-לי-מיי'-שאן טהי'-א-רי) אין געאלאגיע — די סובלימאציאנס־טעאריע [די טעאריע, אז די מעטאל־אדערען אין דער ערד האבען זיך געבילדעט פון אבגעקיהלטען מעטאל־דאמפף וואס שטראמט פון די צווישמאלצענע מינעראל־מאסען אינוועניג אין דער ערד].

sub'limatory *a. and n.* (סאב'-לי-מיי-טא-רי) וואס סובלימירט; וואס ווערט בענוצט אין סובלימאציאן; דאס סובלימיר־געפעס, א כלי פאר סובלימאציאן. ז. *sublimation*

sublime' *a., n. and v.* (סאב-לאים') דערהויבען, הויך; פראמינענט, אנגעזעהן, עמינענט; גרויסארטיג, פרעכטיג, פיין, הערליך, נאבעל; ערהאבען, הויכמוטיג, שטאלץ; אין אנאטאמיע — ארויסשטארצענד, בולט; דאס ערהאבענע; דאס אויסגעצייכענטע, דער ערהאבענער סטיל [אין רעדען אדער שרייבען]; דערהויבען; מאכען הויך אדער אנגעזעהן; רייניגען, פערפיינערען, אידעאליזירען; אין כעמיע — סובלימירט ווערען, דורכגעהן דעם פראצעס פון סובלימאציאן. ז. *sublimation*

sublime'ly *adv.* (סאב-לאים'-לי) אויף אן ערהאבענער ארט.

sublime'ness *n.* (סאב-לאים'-נעס) ערהאבענקייט, הויכקייט, אויסגעצייכענטקייט, פארטרעפליכקייט.

Sublime' Porte (סאב-לאים' פאורט) די הויכע פארטע [די טערקישע רעגיערונג].

subli'mer *n.* (סאב-לאי'-מער) א סובלימער, אן אפאראט, דורך וועלכען עס ווערט געמאכט דער פראצעס פון סובלימאציאן. ז. *sublimation*

sublim'inal *a.* (סאב-לים'-אי-נעל) פערבארגען, ניט ארויסגעבראכט [וועגען אן עמפפינדונג, וועלכע איז ניט אריין אין בעוואוסטזיין].

sublim'ity *n.* (סאב-לים'-אי-טי) ערהאבענקייט, גרויסארטיגקייט, פיינקייט; גרויסקייט, מאיעסטעטישקייט; דער העכסטער פונקט פון דערגרייכונג: דער אדער דאס וואס איז זעהר געאכטעט.

sublinea'tion *n.* (סאב-לינ-אי-איי'-שאן) דאס מאכען א שטריך פון אונטען [אונטער א ווארט]; דאס אונטערשטרייכען.

sublin'gual *a.* (סאב-לינ'-גהוועל) וואס געפינט זיך אונטער דער צונג.

sublit'toral *a.* (סאב-ליט'-א-רעל) וואס לעבען אונטער'ן ברעג אדער נידריגער פון דער ברעג־ליניע [וועגען וואסער־בעשעפענישען]; וואס האלטען זיך ביים ברעג.

sublu'nar *a.* (סאב-לו'-נאר) וואס געפינט זיך אונטער דער לבנה.

sub'lunary *a.* (סאב'-לו-נע-רי) וואס געפינט זיך אונטער דער לבנה; ערדיש, וועלטליך.

sublux'ate *v.* (סאב-לאק'-סייט) טיילווייז אויסלינקען.

subluxa'tion *n.* (סאב-לאק-סיי'-שאן) א טיילווייזער לונק.

submam'mary *a.* (סאב-מעמ'-ע-רי) וואס ליעגט אונטער דער ברוסט. ז. *inframammary*

sub'manufacturer *n.* (סאב'-מענ-יו-פעק-טשור-ער) א פאבריקאנט וואס פאבריצירט סחורה פאר אן אנדער פאבריקאנט.

submarine' *a. and n.* (סאב-מע-רין') אונטער'ן מעער, אונטער'ן וואסער; וואס געפינט זיך אדער וואס האלט זיך אונטער'ן וואסער; א טהיער אדער פלאנצע וואס געפינט זיך אונטער'ן וואסער; א שיף וואס געהט אונטער'ן וואסער. ז. *submarine boat*

submarine' boat (סאב-מע-רין' באוט) א שיף, וואס איז אזוי געבויט, דאס זי קען געהן אונטער'ן וואסער [ווערט געברויכט אין א פלאטע ארויסצולאזען מינען אונטער דעם שונא'ס קריעגס־שיפען].

Submarine Boat

submarine' plants (סאב-מע-רין' פלענטס) פלאנצען וואס וואקסען אין ים אדער אונטער'ן וואסער.

submaxil'la *n.* (סאב-מעק-סיל'-א) דער אונטערשטער קינבאק.

submax'illary *n. and a.* (סאב-מעק'-סי-לע-רי) דער אונטערשטער קינבאק; וואס איז שייך צום אונטערשטען קינבאקביין.

submax'illary gland (סאב-מעק'-סי-לע-רי גלענד) די דריזע אונטער דעם אונטערשטען קינבאק, וועלכע טיילט אוים פון זיך שפייעכץ.

subme'dial *a.* (סאב-מי'-די-על) ז. *submedian*

subme'dian *a.* (סאב-מי'-די-ען) וואס ליעגט ביים מיטען פון עפעס.

subme'diant *n.* (סאב-מי'-די-ענט) אין מוזיק — די אונטערמעדיאנטע [די זעקסטע נאטע פון א גאמע אדער סקאלא].

submen'tal *a.* (סאב-מענ'-טעל) וואס געפינט זיך אונטער דער מארדע אדער קין.

submerge' *v.* (סאב-מוירדזש') פערפלייצען, פערטרינקען; אונטערטונקען, אונטערטויכען.

submer'gence *n.* (סאב-מויר'-דזשענס) דאס אונטערטונקען אדער אונטערטויכען; א פערפלייצונג.

submersed' *a.* (סאב-מוירסט') אין באטאניק — וואס וואקסט אונטער'ן וואסער [וועגען געוויסע פלאנצען].

submer'sion *n.* (סאב-מויר'-שאן) דאס אונטערטונקען, דאס אונטערטויכען.

submetal'lic *a.* (סאב-מע-טעל'-איק) ניט פאלקאם מעטאליש.

submis'sion *n.* (סאב-מיש'-אן) אונטערווארפונג, דעמיטהיגקייט; אונטערטעניגקייט; הכנעה; געהארכזאמקייט; אין געזעצגעבונג — אן איינשטימונג פון צוויי שטרייטענדע צדדים איבערצוגעבען זייער שטרייט־פראגע צו בוררים אדער צו א פשרה־געריכט.

submiss'ive *a.* (סאב-מיס'-איוו) אונטערטעניג, געהארכזאם, אונטערגעווארפען; דעמיטהיג, הכנעה'דיג.

submiss'ively *adv.* (סאב-מיס'-איוו-לי) אויף אן אונטערטעניגען אדער הכנעה'דיגען שטייגער.

submiss'iveness *n.* (סאב-מיס'-איוו-נעס) אונטערטעניגקייט, אונטערווארפענקייט; געהארכזאמקייט, הכנעה'דיגקייט.

submit' *v.* (סאב-מיט') אונטערווארפען, אונטערגעבען; פארלעגען [צום ענטשיידען]; זיך אונטערגעבען, זיך אונטערווארפען; ערקלערען.

submit'ter *n.* (סאב-מיט'-ער) איינער וואס גיט זיך אונטער; א נאכגעבער; איינער וואס אונטערווארפט זיך; איינער וואס גיט איבער צום ענטשיידען [א פראגע, א שטרייט א. ז. וו.].

submontagne' *a.* (סאב-מאנ-טיין') ז. *submontane*

submon'tane *a.* (סאב-מאנ'-טיין) וואס איז ביים אונטער־טייל פון א בארג.

submul'tiple *n.* and *a.* (סאב-מאל'-טיפל) א צאהל, אויף וועלכער אן אנדער צאהל טיילט זיך אהן אן רעשט [ווי למשל, די צאהל 7, אויף וועלכער 28 טיילט זיך אהן א רעשט]; וואס טיילט אן אנדער צאהל אהן א רעשט [וועגען א צאהל].

submun'dane *a.* (סאב-מאנ'-דיין) וואס געפינט זיך אונטער דער וועלט; אונטערערדיש.

submus'cular *a.* (סאב-מאס'-קיו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער א מוסקול.

subnarcot'ic *a.* (סאב-נאר-קאט'-איק) עטוואס נאראקטיש, בעטויבענד אדער איינשלעפערענד.

subna'sal *a.* (סאב-ניי'-זעל) וואס געפינט זיך אונטער דער נאז.

subnas'cent *a.* (סאב-נעס'-ענט) וואס וואקסט פון אונטען; וואס וואקסט אונטער עפעס.

subnat'ural *a.* (סאב-נעטש'-יו-רעל) אונטער-נאטירליך; נידריגער ווי דער חומר.

subni'trate *n.* (סאב-נאי'-טרייט) אין כעמיע — א באזישער ניטראט [ניט קיין פאלקאמענער ניטראט, וואס קען אין זיך ארייננעמען נאך סאלפעטער-זויערע, אום צו ווערען א נארמאלער ניטראט]. ז. *nitrate*

subnor'mal *a.* (סאב-נאהר'-מעל) וועניגער ווי נארמאל; אין מאטעמאטיק — אבגעשניטען דורך א פערפענדיקולארער ליניע.

subnormal'ity *n.* (סאב-נאהר-מעל'-אי-טי) דאס זיין אונטער-נארמאל אדער וועניגער ווי נארמאל.

subnota'tion *n.* (סאב-נא-טיי'-שאן) א רעסקריפט, א בריעפליכער ענטפער פון א פאפסט אדער פירסט. ז. *rescript*

subnude' *a.* (סאב-ניוד') כמעט נאקעט, כמעט אהן בלעטער [וועגען פלאנצען].

subobscure' *a.* (סאב-אב-סקיור') עטוואס דונקעל, עטוואס פינסטער.

subobscure'ly *adv.* (סאב-אב-סקיור'-לי) פינסטערליך, עטוואס דונקעל.

subobtuse' *a.* (סאב-אב-טיוס') עטוואס טעמפ, ניט זעהר שפיציג.

suboccip'ital *a.* (סאב-אק-סיפ'-אי-טעל) וואס ליעגט אונטער דעם הינטער-טייל פון קאפ; וואס ליעגט אונטער דער פאטילניצע.

subocean'ic *a.* (סאב-או-שי-ענ'-איק) וואס ליעגט אדער געפינט זיך אונטער'ן אקעאן.

sub'octave *n.* (סאב'-אק-טייוו) אן אכטעל; די אונטערשטע אקטאווע [אין מוזיק].

suboc'tuple *a.* (סאב-אק'-טיופל) וואס ענטהאלט אן אכטעל פון עפעס.

suboc'ular *a.* (סאב-אק'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער'ן אויג.

subop'tic *a.* (סאב-אפ'-טיק) ז. *suborbitar*

subo'ral *a.* (סאב-או'-רעל) וואס געפינט זיך אונטער'ן מויל.

suborbic'ular *a.* (סאב-אהר-ביק'-יו-לאר) עטוואס קרייזפערמיג; כמעט רונד.

suborbic'ulate *a.* (סאב-אהר-ביק'-יו-לייט) ז. *suborbicular*

subor'bitar *a.* (סאב-אהר'-בי-טאר) וואס געפינט זיך אונטער'ן אויגען-לאך; וואס געפינט זיך אונטער'ן אויג.

sub'order *n.* (סאב'-אהר-דער) אן אונטער-קלאס פון חיות אדער פלאנצען; די ערשטע טיילונג פון א קלאס אדער גאטונג; אין ארכיטעקטור — דעקאראציאנס-זיילען פון אן איינפאכערער פארם אין פערגלייך מיט די הויפט-זיילען.

subor'dinate *a., n.* and *v.* (סאב-אהר'-די-נייט) אונטערגעארדענט, אונטערגעווארפען, אבהענגיג; קלענער, נידריגער [אין מאכט, אין ראנג א. ז. וו.]; אן אונטערגעארדענטער; אן אונטערגעארדענטעס ווארט [אין גראמאטיק]; איינער וואס איז נידריגער פאר'ן צווייטען אין אמט אדער ראנג; אונטערארדנען; מאכען אדער בעטראכטען אלס וועניגער וויכטיג; אונטערווארפען אונטער איינעמס רשות אדער השגחה.

subor'dinately *adv.* (סאב-אהר'-די-נייט-לי) אויף אן אונטערגעווארפענעם, אבהענגיגען אדער אונטערגעארדענטען אופן.

subor'dinateness *n.* (סאב-אהר'-די-נייט-נעס) אונטערגעארדענטקייט; אבהענגיגקייט, אונטערווארפענקייט.

subordina'tion *n.* (סאב-אהר-די-ניי'-שאן) די אונטערארדנונג, די אבהענגיגקייט, די אונטערווארפענקייט; דאס זיין נידריגער אין אמט אדער ראנג.

subordina'tionism *n.* (סאב-אהר-די-ניי'-שאנ-איזם) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע, אז די צווייטע און דריטע פערזאן פון דער דריי-איינינגקייט, ד. ה. "גאט דער זוהן" און "גאט דער הייליגער גייסט" זיינען נידריגער איידער די ערשטע פערזאן "גאט דער פאטער".

subor'dinative *a.* (סאב-אהר'-די-ניי-טיוו) וואס אונטערארדענט; וואס ווארפט אונטער; וואס דריקט אוים אבהענגיגקייט; וואס איז וויליג זיך צו אונטערווארפען.

suborn' *v.* (סאב-אהרן') פערשאפען אדער בעקומען עפעס אויף אן אונגעזעצליכען וועג; צורעדען איינעם צו בעגעהן אן אונגעזעצליכע טהאט.

suborna'tion *n.* (סאב-אהר-ניי'-שאן) דאס פערשאפען אדער קריעגען עפעס אויף אן אונגעזעצליכען וועג; דאס אנרעדען איינעם צו טהאן אן אונגעזעצליכע טהאט.

suborna'tion of per'jury (סאב-אהר-ניי'-שאן אוו פויר'-דזשו-רי) דאס אונטערקויפען אן עדות צו שווערען פאלש.

subor'ner *n.* (סאב-אהר'-נער) איינער וואס רעדט צו אן אנדערען צו אן אונגעזעצליכער טהאט; איינער וואס קויפט אונטער אן עדות צו שווערען פאלש.

subo'val *a.* (סאב-או'-וועל) עטוואס אוואל; כמעט איי-פערמיג.

subo'vate *a.* (סאב-או'-וייט) בייניאהע איי-פערמיג.

subo'void *a.* (סאב-או'-וואיד) ז. *subovate*

subpar'allel *a.* (סאב-פער'-ע-לעל) כמעט פאראלעל.

subpedun'culate *a.* (סאב-פי-דאנ'-קיו-לייט) וואס האט א זעהר קורצען שטענגעל [וועגען פלאנצען]; וואס וואקסט פון א זעהר קורצען בלומען-שטענגעל.

subpellu'cid *a.* (סאב-פע-ליו'-סיד) כמעט דורכזיכטיג.

subpe'na *n.* and *v.* (סאב-פי'-נא) ז. *subpœna*

subper'manent *a.* (סאב-פויר'-מע-נענט) כמעט פערמאנענט, וואס האלט אן פאר א לאנגער צייט אבער ווערט ביסלעכווייז שוואכער און שוואכער.

subpet'iolate *a.* (סאב-פעט'-אי-א-לייט) אין באטאניק — מיט א זעהר קורצען בלאט-שטענגעל.

subpœ'na *n.* and *v.* (סאב-פי'-נא) א פארלאדונג פאר'ן געריכט; א שריפטליכע אויפפאדערונג צו ערשיינען אין געריכט אדער צו אן אפיציעלען אונטערזוכונגס-קאמיטעט צו א בעשטימטער צייט; איבערגעבען א שריפטליכע אויפפאדערונג צו ערשיינען פאר'ן געריכט אדער פאר אן אפיציעלען אונטערזוכונגס-קאמיטעט.

subpo'lar *a.* (סאב-פאו'-לאר) אונטער דעם זיד אדער נארד-פאל פון דער ערד; נאהענט צום פאל.

sub'prefect *n.* (סאב'-פרי-פעקט) אן אונטער-פרעפעקט, א געהילף פון א פרעפעקט. ז. *prefect*

sub'principal *n.* (סאב'-פרינ-סי-פעל) אן אונטער-דירעקטאר [אין א שול].

sub'prior *n.* (סאב'-פראי-אר) אן אונטער-פריאר, א געהילף פון א פריאר [אויפזעהער פון א מאנאסטיר].

sub'purchaser *n.* (סאב'-פויר-טשע-סער) א קויפער פון צווייטער האנד, א קויפער וואס קויפט ביי אן אנדער קויפער.

subquad'rate *a.* (סאב-קהוואד'-רייט) כמעט קוואדראטיש, כמעט פיער-עקיג.

subquad'ruple *a.* (סאב-קהוואד'-רופל) וואס ענטהאלט א פיערטעל פון עפעס; אין דער פראפארציאן פון 1 צו 4.

subquin'tuple *a.* (סאב-קהווינ'-טיופל) וואס ענטהאלט א פינפטעל פון עפעס; אין דער פראפארציאן פון 1 צו 5.

subra'mose *a.* (סאב-ריי'-מאוס) אין באטאניק — עטוואס פערצווייגט; וואס האט א ביסעל צווייגלעך.

subra'mous *a.* (סאב-ריי'-מאס) ז. *subramose*

sub'rector *n.* (סאב'-רעק-טאר) א סוב-רעקטאר, א געהילף פון א רעקטאר אין א שול אדער אוניווערזיטעט.

subrig'id *a.* (סאב-רידזש'-איד) עטוואס הארט אדער שטייף.

subri'sion *n.* (סאב-ריזש'-אן) דאס שמייכלען.

subri'sive *a.* (סאב-ראי'-סיוו) שמייכלענד.

sub'rogate *v.* (סאב'-רא-גייט) אוועקשטעלען אויף דעם פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; דאס אוועקשטעלען אנשטאט אימעצען אדער עפעס.

subroga'tion *n.* (סאב-רא-גיי'-שאן) דאס שטעלען אויף אימעצענס ארט; דאס אוועקשטעלען אנשטאט אימעצען אדער עפעס.

sub ro'sa (סאב ראו'-זא) פריוואט, ניט עפענטליך.

subsaline' *a.* (סאב-סע-לאין') שוואך געזאלצען.

sub'salt *n.* (סאב'-סאהלט) א באזישעס זאלץ [א זאלץ, וואו די זויערע איז וועניגער ווי נארמאל].

subsat'urated *a.* (סאב-סעטש'-יו-ריי-טעד) ניט פאלשטענדיג אנגעזאפט.

subsatura'tion *n.* (סאב-סעטש-יו-ריי'-שאן) א ניט פאלשטענדיגע אנזאפונג.

subscap'ular *a.* and *n.* (סאב-סקעפ'-יו-לאר) וואס געפינט זיך אונטער דעם אקסעל-ביין; א נערוו, אן אדער אדער מוסקול וואס געפינט זיך אונטער דעם אקסעל-ביין.

subscap'ulary *a.* (סאב-סקעפ'-יו-לע-רי) וואס געפינט זיך אונטער'ן אקסעל-ביין.

subscri'bable *a.* (סאב-סקראי'-בעבל) וואס מען קען זיך אונטער דעם אונטערשרייבען אדער זיך חתמנ'ען; וואס מען קען זיך דארויף אבאנירען.

subscribe' *v.* (סאב-סקראיב') 1. זיך אונטערשרייבען, זיך חתמנ'ען; 2. צושטימען, גיבען א צושטימונג; 3. ארויפשטע-

לען דעם נאמען אויף א סובסקריפציאנס־ליסטע, זיך פערפליכטען עפּעס בייצושטייערען; בײשטייערען; 4. זיך אבאנירען, זיך פערפליכטען צו נעהמען [פּעריאדישע אויסגאבען, ביכער אין א לייה־ביבליאטעק, אקציעס א. ז. וו.].

2. We can all subscribe to your good advice. 3. Let us each subscribe to the relief fund. 4. The firm subscribed for a large portion of the stock issue.

subscri'ber *n.* (סאב-סקראי'-בער) 1. אן אונטערצייכנער, אן אונטערשרייבער; 2. אן אבאנענט; 3. א בײשטייערער אויף א ליסטע [פון נדבות], א בײשטייערער.

2. He is one of the oldest subscribers of the weekly edition of the paper. 3. Mr. Brown was the largest subscriber to the hospital fund.

sub'script *a.* and *n.* (סאב'-סקריפּט) גע־שריבען פון אונטען [ווי למשל, דער גריכישער בוכשטאב *i* וואס ווערט געשריבען אונטער אן אנדער בוכשטאב]; עטוואס וואס איז געשריבען אונטען.

subscrip'tion *n.* (סאב-סקריפּ'-שאן) אן אונטערשריפט; דאס אבאנעמענט [די פערפליכטונג צו נעהמען א צייטונג, א בוך א. ז. וו.]; א סובסקריפּציאנס־סומע, א פערשפּראכענע בײשטייערונג; א פערפליכטונג.

subscrip'tive *a.* (סאב-סקריפּ'-טיוו) וואס איז שייך צו אן אונטערשריפט.

sub'section *n.* (סאב'-סעק-שאן) אן אונטער־אבטיילונג [א טייל פון אן אבטיילונג].

subsec'utive *a.* (סאב-סעק'-יו-טיוו) פאלגענד, נאכפאלגענד [אין רייהע, אין ארדנונג].

subsel'lium *n.* (סאב-סעל'-אי-אם) א מין הייננענדער שטוהל [אין די פּראצייטיגע קירכען]. ז. *miserere*.

subsen'sible *a.* (סאב-סענ'-סיבל) וואס איז צו טיעף פאר די עמפּפינדונגען; וואס איז צו טיעף מען זאל עס קענען בענעהמען מיט די חושים.

subsep'tuple *a.* (סאב-סעפּ'-טיופּל) וואס ענטהאלט א זיבענט־חלק, וואס איז א זיבענטעל.

sub'sequence *n.* (סאב'-סי-קהווענס) נאכפאלגונג; דאס נאכפאלגען; א נאכפאלגע.

sub'sequency *n.* (סאב'-סי-קהווענ-סי) ז. *subsequence*.

sub'sequent *a.* (סאב'-סי-קהווענט) פאלגענד, נאכפאלגענד; שפּעטערדיג; וואס קומט אלס פאלגע אדער אלס פועל יוצא.

sub'sequently *adv.* (סאב'-סי-קהווענט-לי) פאלגענדיג; נאכהער, שפּעטער.

subse'rous *a.* (סאב-סי'-ראס) א בײסעל וואסערדיג; וואס געפינט זיך אונטער א סערום־הייטעל [ז. *serum*].

subserve' *v.* (סאב-סורוו') דיענען [אין אן אונטערגעארדנעטער שטעלונג]; זיין בעהילפליך; ווירקען פאר עפּעס, ניצליך זיין פאר עפּעס.

subser'vience *n.* (סאב-סויר'-ווי-ענס) ניצליכקייט, דיענליכקייט, בעהילפליכקייט, מיטווירקונג; דיענסטבארקייט, אונטערגעווארפענקייט.

subser'viency *n.* (סאב-סויר'-ווי-ענ-סי) ז. *subservience*.

subser'vient *a.* (סאב-סויר'-ווי-ענט) דיענליך, בעהילפליך, ניצליך, מיטווירקענד; אונטערגעווארפען.

subser'viently *adv.* (סאב-סויר'-ווי-ענט-לי) דיענליך, בעהילפליך, ניצליך; מיט אונטערווארפענהייט.

subsesquial'terate *a.* (סאב-סעס-קהווי-על'-טער-אייט) וואס איז אין דער בעציהונג פון 2:3 אדער $\frac{2}{3}$.

subsesquiter'tial *a.* (סאב-סעס-קהווי-טויר'-שעל) וואס איז אין דער בעציהונג פון 3:4 אדער $\frac{3}{4}$.

subses'sile *a.* (סאב-סעס'-איל) ניט גאנץ דירעקט פערבונדען [ווענען קערפּער־טיילען אדער פלאנצען־טיילען]. ז. *sessile*.

subsex'tuple *a.* (סאב-סעקס'-טיופּל) וואס ענטהאלט איין זעקסט־חלק, וואס איז אין דער בעציהונג פון 1 צו 6.

subside' *v.* (סאב-סאיד') 1. זינקען; פאלען; זיך אבזעצען [אין א פליסיגקייט]; 2. זיך בערוהיגען, זיך איינשטילען, אויפהערען, נאכלאזען.

2. The storm subsided.

sub'sidence *n.* (סאב'-סי-דענס) דאס פאלען, דאס זינקען, דאס אבזעצען זיך; בערוהיגונג, איינשטילונג, אויפהערונג, נאכלאזונג.

sub'sidency *n.* (סאב'-סי-דענ-סי) ז. *subsidence*.

subsid'iarily *adv.* (סאב-סיד'-אי-ע-רי-לי) מיטהעלפענדיג, בעהילפליך.

subsid'iary *a.* and *n.* (סאב-סיד'-אי-ע-רי) 1. געהאלטען אין רעזערוו; 2. מיטהעלפענד, בעהילפליך; 3. צוגעגעבען, זייטיג, נעבענזעכליך; 4. וואס איז שייך צו א סובסידיע [ז. *subsidy*]; 5. א מיטהעלפער, א בײשטייערער; 6. אן אונטערגעארדנעטער טייל פון א מוזיקאלישען ווערק.

1. The campaign halted for lack of subsidiary troops. 2. The ritual can only be subsidiary to the spirit of worship. 3. The Mississippi has many subsidiary streams.

subsid'iary quan'tity (סאב-סיד'-אי-ע-רי קהוואנ'-טי-טי) אין מאטעמאטיק — א זייטיגע צאהל, וואס ווערט אריינגעבראכט אום צו העלפען דער לעזונג פון א פּראבלעם.

subsid'iary stream (סאב-סיד'-אי-ע-רי סטריעם) א נעבען־פלוס [א טייך וואס פאלט אריין אין אן אנדער טייך].

subsid'iary sym'bol (סאב-סיד'-אי-ע-רי סימ'-באל) אין מאטעמאטיק — א זייטיגער סימבאל אדער צייכען וואס ווערט אריינגעבראכט אום צו העלפען דער לעזונג פון א פּראבלעם.

subsid'iary trea'ty (סאב-סיד'-אי-ע-רי טריע'-טי) א סובסידיע־אבמאך [אן אבמאך צווישען צוויי רעגיערונגען, אז איינע זאל צאהלען דער צווייטער א געוויסע סומע געלד אויף צו פיהרען מלחמה אדער פאר איהר נייטראליטעט].

subsid'iary troops (סאב-סיד'-אי-ע-רי טרוהפּס) הילפס־טרופּען [אן ארמעע וואס איין רעגיערונג דינגט ביי א צווייטער].

sub'sidise *v.* (סאב'-סי-דאיז) ז. *subsidize*.

sub'sidize *v.* (סאב'-סי-דאיז) סובסידירען, געבען געלד־שטיצע; קויפען איינעמס הילף פאר געלד; אונטערקויפען.

sub'sidy *n.* (סאב'-סי-די) א סובסידיע [געלד־שטיצע; א סומע געלד וואס איין רעגיערונג צאהלט א צווייטער פאר איהר נייטראליטעט אדער אלס בײשטייערונג פאר מלחמה־אויסגאבען; געלד־שטיצע פון א רעגיערונג פאר פּריוואט־אונטערנעהמער, ווי אייזענבאהן־געזעלשאפטען, שיפס־געזעלשאפטען א. ז. וו.].

subsist' *v.* (סאב-סיסט') עקזיסטירען; לעבען; זיך ערנעהרען, ערנעהרען, בעזארגען מיט חיונה; בעשטעהן פון...

subsis'tence *n.* (סאב-סיס'-טענס) עקזיסטענץ; דאס פארהאנדענזיין; אייגענטימליכקייט; דאס בעשטעהן פון..., בעשטאנד; ערנעהרונג, לעבענסמיטעל, פּראוויאנט.

subsis'tence depart'ment (סאב-סיס'-טענס די-פּארט'-מענט) דער פּראוויאנט־דעפּארטאמענט [דער דעפּארטאמענט פון דער מיליטער־פערוואלטונג אין די פערייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס פערזארגט די פּראוויזיעס פאר דער ארמעע].

subsis'tence di'et (סאב-סיס'-טענס דאי'-עט) די קלענסטע מאס שפּייז וואס איז נויטיג פאר'ן געזונד.

subsis'tence stores (סאב-סיס'-טענס סטאורז) מיליטער־פּראוויאנטען.

subsis'tency *n.* (סאב-סיס'-טענ-סי) ז. *subsistence*.

subsis'tent *a.* (סאב-סיס'-טענט) עקזיסטירענד; פארהאנדען; לעבענד; בעשטעהענד; אייגענטימליך.

subsisten'tial *a.* (סאב-סיס-טענ'-שעל) וואס איז שייך צו עקזיסטענץ; וואס איז שייך צו דער אייגענטימליכקייט; וואס איז שייך צו די געטליכע איינגעשאפטען.

subsis'ter *n.* (סאב-סיס'-טער) איינער וואס לעבט אדער ערנעהרט זיך; איינער וואס לעבט פון פרעמדע חסדים.

sub'sizar *n.* (סאב'-סאי-זאר) א סטודענט וואס איז נידריגער אין שטעלונג ווי א סיזאר. ז. *sizar*.

sub'sizer *n.* (סאב'-סאי-זער) ז. *subsizar*.

sub'soil *n.* and *v.* (סאב'-סאיל) דער אונטערגרונד, דער אונטער־באדען; אויפאקערען דעם אונטער־באדען, טיעף אקערען.

sub'soiler *n.* (סאב'-סאי-לער) איינער וואס אקערט טיעף אדער אקערט אויף דעם אונטער־באדען; א פלוג צום אקערען זעהר טיעף.

subso'lar *a.* (סאב-סאו'-לאר) וואס געפינט זיך אונטער דער זון.

sub'species *n.* (סאב'-ספּי-שיעז) אן אונטער־גאטונג [אן אבטיילונג פון א גאטונג].

sub'sphere *n.* (סאב'-ספיער) א ניט אין גאנצען רונדער קערפּער.

subspher'ical *a.* (סאב-ספער'-אי-קעל) ניט אין גאנצען קוגעל־פערמיג.

sub'stance *n.* (סאב'-סטענס) די סובסטאנץ, דער עצם, דאס אונבעוואוסטע "עפּעס", וואס איז דער אונפערענדערליכער יסוד פון יעדער פערענדערליכער ערשיינונג; די עסענץ, דער תמצית; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — דער געטליכער עצם, וואס איז געמיינשאפטליך אין אלע דריי פּערזאנען פון דער הייליגער דריי־איינינקייט; דער עיקר, דער רעכטער אינהאלט; דער הויפּט־געדאנק פון א רעדע אדער שריפט; דער יסוד; דער שטאף, דער מאטעריאל פון עפּעס; איינער פון די כעמישע עלעמענטען, פון וועלכע אלע קערפּער זיינען צוזאמענגעשטעלט; רייכטום, פערמעגען, וואהלהאבענקייט.

sub'stanceless *a.* (סאב'-סטענס-לעס) אהן בעשטאנד, אהן דעם עיקר, אהן אן אינהאלט.

substan'tial *a.* and *n.* (סאב-סטענ'-שעל) סובסטאנציעל, וועזענטליך; רעאל, ווירקליך; ממשות'דיג; וואס קומט פון דעם ערשטען אריגינעלען שטאף; עכט; שטארק, פעסט, סאליד; וואהלהאבענד, פערמעגליך; חיבש, פון א היבשער גרויס;

זעהר בעדייטענד, וויכטיג; דאס סובסטאנציעלע, דאס ווירקליכע, דאס ממשותדיגע; דאס וואס האט א פראקטישען ווערטה; דער וויכטיגסטער טייל פון עפעס.

substan'tial be'ing (סאב-סטענ'-שעל בי'-אינג) א סובסטאנציעלעס וועזען, א זאך וואס עקזיסטירט אין זיך און איז קיין אנדער סובסטאנץ אויסער אין זיך [ווי א אינדיווידועלע פערזאן].

substan'tial form (סאב-סטענ'-שעל פארם) אין פילאזאפיע — די סובסטאנציעלע פארם, די פארם אדער די טבע, וועלכע גיט צו צו א אינדיווידועלער סובסטאנץ איהר ספעציפישען כאראקטער [ווי די שכל'דיגע נשמה איז די סובסטאנציעלע פארם פון מענשען].

substan'tialism *n.* (סאב-סטענ'-שעל-איזם) סובסטאנציאליזם, די לעהרע, אז הינטער די פענאמענען [ערשיינונגען], וועלכע מיר בעגרייפען מיט אונזערע חושים, עקזיסטירען רעאלע סובסטאנצען, וועלכע זיינען די יסודות פון די פענאמענען [ערשיינונגען].

substan'tialist *n.* (סאב-סטענ'-שעל-איסט) א אנהענגער פון סובסטאנציאליזם. ז. ***substantialism***

substantial'ity *n.* (סאב-סטענ-שי-על'-אי-טי) דאס זיין סובסטאנציעל; די ווירקליכקייט. די קערפערליכקייט: די פעסטקייט, די שטארקייט; ממשות.

substan'tialize *v.* (סאב-סטענ'-שעל-איז) מאכען סובסטאנציעל, זאכליך אדער וועזענטליך.

substan'tially *adv.* (סאב-סטענ'-שעל-אי) אויף א סובסטאנציעלען שטייגער: מיט פעסטקייט, מיט ממשות, מיט שטארקייט.

substan'tial mea'ning (סאב-סטענ'-שעל מיע'-נינג) די הויפט=בעדייטונג, דער הויפט=אינהאלט.

substan'tialness *n.* (סאב-סטענ'-שעל-נעס) דאס זיין סובסטאנציעל. ז. ***substantial***

substan'tiate *v.* (סאב-סטענ'-שי-אייט) בעפעסטיגען, מאכען שטאנדהאפט אדער דויערהאפט: בעווייזען מיט זיכערע ראיות; מאכען רעאל אדער ווירקליך.

substantia'tion *n.* (סאב-סטענ-שי-איי'-שאן) דאס צוגעבען בעשטאנד צו עפעס; דאס בעפעסטיגען עפעס מיט זיכערע ראיות.

substanti'val *a.* (סאב-סטענ-טאי'-וועל) זעלבסט=עקזיסטירענד, אונאבהענגיג; וואס איז שייך צו א סובסטאנטיוו. ז. ***substantive***

sub'stantive *a. and n.* (סאב'-סטענ-טיוו) סובסטאנטיוו, וואס בעצייכענט דאס זיין אדער בעשטעהן פון עפעס; טהאטזעכליך בעשטעהענד; וועזענטליך; וואס עקזיסטירט אן=און=פיר=זיך; אונאבהענגיג פון עפעס אנדערש; סובסטאנציעל, סאליד, דויערהאפט, רעאל, פעסט; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו א סובסטאנטיוו; דאס סובסטאנטיוו, א זאך=ווארט, א הויפט=ווארט, דער נאמען פון א זאך.

sub'stantive col'ors (סאב'-סטענ-טיוו קאל'-ארז) ביי פארבען וואל און אנדערע שטאפען — די פארבען, וועלכע שטעהען צו צו די שטאפען אהן דער הילף פון בייץ=שטאפען ז. ***mordant***

sub'stantively *adv.* (סאב'-סטענ-טיוו-לי) אין גראמאטיק — אלס זאך=ווארט, אין דעם זין פון א סובסטאנטיוו [הויפט=ווארט אדער זאך=ווארט]; אויף א טהאטזעכליכען, וועזענטליכען אופן.

sub'stantivize *v.* (סאב'-סטענ-טי-וואיז) בענוצען אלס א סובסטאנטיוו [הויפט=ווארט אדער זאך=ווארט].

sub'stitute *v., n. and a.* (סאב'-סטי-טיוט) זעצען אנשטאט, געבען איין זאך אנשטאט אן אנדערער; א סובסטיטוט, א שטעלפערטרעטער; איין זאך וואס פערטרעט אן אנדערע; וואס פערבייט אן אנדערען; וואס איז געשטעלט געווארען אנשטאט אן אנדערען.

substitu'tion *n.* (סאב-סטי-טיו'-שאן) די סובסטיטוציאן, די שטעלפערטרעטונג; די שטעלונג פון איין זאך אנשטאט אן אנדערער.

substitu'tional *a.* (סאב-סטי-טיו'-שאנ-על) וואס קען דיענען אלס שטעלפערטרעטער; וואס קען געשטעלט ווערען אויף'ן פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש.

substitu'tionally *adv.* (סאב-סטי-טיו'-שאנ-על-אי) דורך שטעלפערטרעטונג, דורך פערבייטען מיט אן אנדערען אדער מיט עפעס אנדערש.

substitu'tionary *a.* (סאב-סטי-טיו'-שאנ-ע-רי) ז. ***substitutional***

sub'stitutive *a.* (סאב'-סטי-טיו-טיוו) וואס קען זיין אנשטאט אן אנדערען; וואס קען דיענען אלס סובסטיטוט אדער שטעלפערטרעטער; וואס קען פערביטען ווערען דורך אן אנדערען אדער דורך עפעס אנדערש.

substract' *v.* (סאב-סטרעקט') ז. ***subtract***

substrac'tion *n.* (סאב-סטרעק'-שאן) ז. ***subtraction***

sub'strate *n.* (סאב'-סטרייט) די אונטערלאגע, די גרונדלאגע, עפעס וואס ליעגט אונטער אן אנדער זאך; אין פילאזאפיע — דאס סובסטראט, דער יסוד, די סובסטאנץ, דער "עפעס" פון א זאך, וועלכער טראגט איהרע אייגענשאפטען.

substra'tum *n.* (סאב-סטריי'-טאם) ז. ***substrate***

substruc'tion *n.* (סאב-סטראק'-שאן) אן אונטער=געבוי, אן אונטער=געביידע; א פונדאמענט.

sub'structure *n.* (סאב'-סטראק-טשור) א גרונדלאגע, א גרונד, א פונדאמענט, אן אונטער=געבוי.

sub'stylar *a.* (סאב'-סטאי-לאר) וואס איז שייך צו דער ליניע אויף דעם ציפערבלאט פון א זון=זייגער, אויף וועלכער עס געפינט זיך דער ווייזער.

sub'style *n.* (סאב'-סטאיל) די ליניע אויף דעם ציפערבלאט פון א זון=זייגער, אויף וועלכער עס שטעהט דער ווייזער.

subsul'tus *n.* (סאב-סאל'-טאס) דאס צוקען [פון די מוסקעלען]; א קאנוואולסיווע אדער קראמפפהאפטע בעוועגונג.

subsume' *v.* (סאב-סיום') סובסומירען, אריינברייגנען דאס בעזונדערע אין דאס אלגעמיינע; איינשליסען א פרט אין א כלל; קלאסיפיצירען עפעס אונטער א בעשטימטער קאטעגאריע.

subsump'tion *n.* (סאב-סאמפ'-שאן) סובסומציאן, דאס איינשליסען א פרט אין א כלל, דאס בעגרייפען א פרט אלס א פאלגע פון א כלל; אין לאגיק — דער צווייטער זאץ פון א סילאגיזם, וועלכער דריקט אויס א פרט אין א כלל [ווי למשל: 1) "אלע מענשען זיינען שטערבליך", 2) "ראובן איז א מענש", פאלגליך — 3) "ראובן איז שטערבליך"].

sub'surface *a.* (סאב'-סויר-פעס) וואס איז אונטער דער אויבערפלעכע.

sub'tack *n.* (סאב'-טעק) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — אן ארענדע=קאנטראקט אויף א הויז אדער גוט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אליין אן ארענדאר אויף דעם הויז אדער גוט.

sub'tangent *n.* (סאב'-טענ-דזשענט) אין אנאליטישער געאמעטריע — א סובטאנגענטע [דער טייל פון דער אבסציסע וואס ווערט אבגעשניטען צווישען דער טאנגענטע און דער ארדינאטע פון א קרומער ליניע].

subtem'perate *a.* (סאב-טעמ'-פער-אייט) עטוואס קעלטער איידער דער געוועהנליכער קלימאט פון די מיטעלמעסיגע געגענדען אויף דער ערד.

sub'tenant *n.* (סאב'-טענ-ענט) אן אונטער=שכן, א שכן ביי א שכן.

subtend' *v.* (סאב-טענד') אין געאמעטריע — אויסציהען פון אונטען אדער אנטקעגען [א ווינקעל].
This side of the triangle **subtends** the right angle.

subtense' *n.* (סאב-טענס') אין געאמעטריע — א ליניע וואס ציהט זיך געגען א בויגען אדער געגען א ווינקעל.

subtep'id *a.* (סאב-טעפ'-איד) לעבליך, ווארמליך.

subterete' *a.* (סאב-טי-ריט') עטוואס רונד; עטוואס צילינדער=פערמיג.

subter'fluent *a.* (סאב-טויר'-פלו-ענט) אונטערפליסענד; וואס פליסט פון אונטען.

subter'fluous *a.* (סאב-טויר'-פלו-אס) ז. ***subterfluent***

sub'terfuge *n.* (סאב'-טער-פיודזש) די אויסמיידונג; די אויסווייכונג; דאס ארויסמאכען זיך מיט דריידלעך אדער תירוצים.

subter'minal *a.* (סאב-טויר'-מי-נעל) כמעט ביים ענד; ניט אין גאנצען ביים ענד.

subternat'ural *a.* (סאב-טער-נעטש'-יו-רעל) ז. ***subnatural***

subterposi'tion *n.* (סאב-טער-פא-זיש'-אן) אין געאלאגיע — דער סדר ווי די ערד=שיכטען ליעגען איינע אונטער די אנדערע; דאס ליעגען אונטער עפעס.

sub'terrane *a.* (סאב'-טע-ריין) ז. ***subterranean***

subterra'nean *a.* (סאב-טע-ריי'-ני-ען) אונטערערדיש, פון אונטער דער ערד.

subterra'neous *a.* (סאב-טע-ריי'-ני-אס) ז. ***subterranean***

subterra'neously *adv.* (סאב-טע-ריי'-ני-אס-לי) אויף אן אונטערערדישען שטייגער; אין געהיים; בסוד.

subterrene' *a.* (סאב-טע-רין') ז. ***subterranean***

subterres'trial *a.* (סאב-טע-רעס'-טרי-על) אונטערערדיש; וואס לעבט אונטער דער ערד.

sub'tile *a.* (סאב'-טיל) סובטיל, פיין, דעליקאט, דין, לופט=ארטיג, לייכט; ראפינירט, פערפיינערט: שארף, שניידענד; דורכדרינגענד, דורכנעהמענד דורך און דורך; געשיקט, פעהיג; קלוג, שארפזיניג; כיטרע.

sub'tilely *adv.* (סאב'-טיל-לי) מיט פיינקייט אדער צערטליכקייט; אויף א פיינער ארט; אויף א שארפען, שניידענדען אדער כיטרען שטייגער.

sub'tileness *n.* (סאב'-טיל-נעס) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט, צארטקייט; שארפקייט; כיטרעקייט.

subtilisa'tion *n.* (סאב-טי-לי-זיי'-שאן) ז. ***subtilization***

sub'tilise *v.* (סאב'-טי-לאיז) ז. ***subtilize***

sub'tilism *n.* (סאב'-טי-ליזם) דאס זיין סובטיל, דעליקאט, צארט, עדעל: דאס זיין ליסטיג, כיטרע.

subtil'ity *n.* (סאב-טיל'-אי-טי) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט, צארטקייט; א דינער אונטערשיידונגס-שטריך; א פיקאנטע זאך; חריפות; פלפול.

subtiliza'tion *n.* (סאב-טי-לי-זיי'-שאן) די פערפיינערונג, די דין-מאכונג; אין כעמיע — דאס פערוואנדלען אין דאמפף אדער פארע; דאס מאכען א דינע און שארפע אונטערשיידונג; פלפול, האר-שפאלטונג [אין א וכוח].

sub'tilize *v.* (סאב'-טי-לאיז) מאכען סובטיל, פערפיינערען, מאכען דין; מאכען שיטער; זיך מפלפל זיין, ארויסווייזען חריפות, שפאלטען האר [אין א ויכוח].

sub'tilizer *n.* (סאב'-טי-לאי-זער) איינער וואס פערפיינערט, וואס מאכט דין; א חריף אין פלפולים, א האר-שפאלטער.

sub'tilty *n.* (סאב'-טיל-טי) סובטילקייט, פיינקייט, דינקייט: שיטערקייט: פערפלאנטערונג, פערוויקלונג [פון א פראגע]; ליסטיגקייט, כיטרעקייט; חריפות, פלפול; געשיקטקייט, קענטשאפט פון עפעס.

sub'title *n.* (סאב'-טאיטל) דער נעבען-טיטעל, דער צווייטער נאמען פון א בוך, וועלכער שטעהט נעבען ערשטען נאמען [ווי למשל: "הנאהבים והנעימים אדער דער שווארצער יונגערמאנטשיק"]; דער נאמען פון א בוך וואס ווערט איבערגעדרוקט אויף'ן צווייטען בלאט נאך'ן שער-בלאט.

sub'tle *a.* (סאטל). 1. פיין, פערפיינערט, דין; 2. געשיקט [אין א מלאכה אדער קונסט]: 3. שארף, חריפות'דיג [אין געדאנק]: פלפול'דיג, מיט האר-שפאלטונג; 4. ליסטיג, כיטרע.

2. The work of the mediator requires **subtle** abilities. 3. He proved himself very **subtle** in the discussion. 4. He is too **subtle** to command the respect of his adversary.

sub'tleness *n.* (סאט'ל-נעס) פיינקייט, דינקייט; חריפות, שארפקייט [אין געדאנק]; געשיקטקייט [אין א מלאכה]; ליסטינקייט, כיטרעקייט.

sub'tlety *n.* (סאט'ל-טי) פיינקייט, דינקייט; שארפקייט פון געדאנק, חריפות; פערוויקלונג, פערפלאנטערונג פון א פראגע, פלפול, האר-שפאלטונג; ליסטינקייט, כיטרעקייט.

sub'tle-wit'ted *a.* (סאט'ל-הוויט'-עד) כיטרע-קלוג, שארפזיניג.

sub'tly *adv.* (סאט'-לי) אויף א פיינעם, דינעם שטייגער; אויף א געשיקטען אופן; מיט ליסטיגקייט, מיט כיטרעקייט.

subtract' *v.* (סאב-טרעקט') ארונטערנעהמען [א טייל פון א גאנצען]; ארּאבנעהמען, אבציהען, אראברעכנען.

subtrac'ter *n.* (סאב-טרעק'-טער) אן אראבציהער: איינער וואס רעכענט אראב פון א צאהל; אין אריפמעטיק — דער סובטראהענד, די צאהל וואס ווערט ארונטערגענומען פון אנדער צאהל אין חיסור.

subtrac'tion *n.* (סאב-טרעק'-שאן) די אראברעכנונג, די אראבנעהמונג [פון א צאהל]; חיסור [אין רעכנונג].

subtrac'tive *a.* (סאב-טרעק'-טיוו) אראבציהענד; וואס נעהמט ארונטער פון א צאהל; אין מאטעמאטיק — וואס שטעהט מיט א מינוס-צייכען [—].

sub'trahend *n.* (סאב'-טרע-הענד) אין מאטעמאטיק — דער סובטראהענד, די צאהל וועלכע ווערט אראבגענומען פון אן אנדער צאהל [אין חיסור].

subtranslu'cent *a.* (סאב-טרענס-ליו'-סענט) א ביסעל דורכזיכטיג, ניט גאנץ דורכזיכטיג.

subtranspar'ent *a.* (סאב-טרענס-פעהר'-ענט) עטוואס דורכזיכטיג, ניט גאנץ דורכזיכטיג.

subtreas'ury *n.* (סאב-טרעזש'-או-רי) די אונטער-שאצקאמער, אן אבטיילונג פון דער קאזנאטשייסטווע פון די פעראייניגטע שטאאטען.

subtrian'gular *a.* (סאב-טראי-ענ'-גיו-לאר) עטוואס דריי-עקיג; א דריי-קאנטיגע פיגור, ביי וועלכער די זייטען זיינען ניט גלייך אדער די ווינקלען זיינען פעררונדעט.

subtri'fid *a.* (סאב-טראי'-פיד) עטוואס דריי-שפאלטיג [וועגען פלאנצען].

subtrihe'dral *a.* (סאב-טראי-הי'-דרעל) עטוואס עהנליך צו א דריי-זייטיגער פיראמידע [ווי דאס קריינדעל פון א צאהן].

subtrip'le *a.* (סאב-טריפ'ל) וואס ענטהאלט א דריטעל פון א צאהל [ווי למשל 3 פון 9].

subtrip'licate *a.* (סאב-טריפ'-לי-קייט) אין מאטעמאטיק — אין דער פערהעלטניס אדער פראפארציאן פון קוביק-ווארצלען.

subtrip'licate ra'tio (סאב-טריפ'-לי-קייט ריי'-שיאו) די פערהעלטניס פון די קוביק-ווארצלען [ווי $\sqrt[3]{b} : \sqrt[3]{a}$].

subtrop'ic *a. and n.* (סאב-טראפ'-איק) אונטער-טראפיש, כמעט טראפיש [וועגען א קלימאט פון א געגענד וואס איז צווישען א הייסען און מיטעלמעסיגען קלימאט]; א געגענד וואס ליעגט ביי די טראפיקען. ז. ***tropic***

subtrop'ical *a.* (סאב-טראפ'-אי-קעל) אונטער-טראפיש, כמעט טראפיש. ז. ***subtropic***

sub'tutor *n.* (סאב'-טיו-טאר) אן אונטער-לעהרער; א בעהעלפער ביי א מלמד.

sub'type *n.* (סאב'-טאיפ) אין ביאלאגיע — אן אונטער-טיפ; א בעזונדערער טיפ וואס איז איינגעשלאסען אין א מעהר אלגעמיינעם טיפ.

subtyp'ical *a.* (סאב-טיפ'-אי-קעל) עטוואס טיפיש, כמעט טיפיש.

su'bulate *a.* (סיו'-ביו-לייט) ווי אן אהל, ווי א שוסטער-נאדעל, אהל-פערמיג.

su'bulated *a.* (סיו'-ביו-ליי-טעד) ז. ***subulate***

su'buliform *a.* (סיו'-ביו-לי-פארם) אהל-פערמיג; ווי אן אהל.

subun'gual *a.* (סאב-אנ'-גהוועל) וואס געפינט זיך אונטער'ן נאגעל [ביי חיות]; וואס געפינט זיך אונטער דער קאפיטע.

sub'urb *n.* (סאב'-אורב) א פארשטאדט, אן ארומיגעס ארט, א געגענד ארום א שטאדט.

subur'ban *a. and n.* (סאב-אור'-בען) וואס ליעגט ביי דער שטאדט; וואס געפינט זיך אין דער פארשטאדט; אן איינוואהנער פון א פארשטאדט.

sub'urbed *a.* (סאב'-אורבד) מיט א פארשטאדט.

subvari'ety *n.* (סאב-ווע-ראי'-ע-טי) אין באטאניק און זאאלאגיע — אן אונטער-װאריעטעט. ז. ***variety***

subvene' *v.* (סאב-ווין') ארייננקומען, אונטערקומען [מיט דעם צוועק צו העלפען אדער צו פערהיטען פון א געפאהר].

subven'tion *n. and v.* (סאב-ווענ'-שאן) דאס אונטערקומען, דאס קומען צו הילף; הילף, שטיצע; העלפען, געבען הילף.

subventi'tious *a.* (סאב-ווען-טיש'-אס) בעהילפיג, אונטערשטיצענד.

subver'miform *a.* (סאב-וואיר'-מי-פארם) עטוואס עהנליך צו א ווארים.

subver'sion *n.* (סאב-וואיר'-שאן) צושטערונג, אומשטירצונג, איבערקעהרונג; די אורזאכע פון אן איבערקעהרונג אדער פערניכטונג.

subver'sionary *a.* (סאב-וואיר'-שאנ-ע-רי) ז. ***subversive***

subver'sive *a.* (סאב-וואיר'-סיוו) צושטערענד, אומשטירצענד, איבערקעהרענד.

subvert' *v.* (סאב-וואירט') צושטערען, אומשטירצען, איבערקעהרען.

subver'ter *n.* (סאב-וואיר'-טער) א צושטערער; אן אומשטירצער.

subver'tible *a.* (סאב-וואיר'-טיבל) וואס קען אומגעשטירצט אדער צושטערט ווערען.

sub'way *n.* (סאב'-הוויי) אן אונטער-וועג, א וועג אונטער דער ערד; אן אונטער-באהן, אן אונטערערדישע אייזען-באהן.

sub'worker *n.* (סאב'-הוואיר-קער) א געהילף פון אן ארבייטער; אן אונטער-העלפער.

succade' *n.* (סא-קייד') די סוקאדע, גרינע פרוכט אדער ציטראן געפרעגעלט אין צוקער אדער סיראפ.

succeda'neous *a.* (סאק-סי-דיי'-ני-אס) וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדערען אדער פון עפעס אנדערש; וואס דיענט אלס שטעלפערטרעטער.

succeda'neum *n.* (סאק-סי-דיי'-ני-אם) איינער וואס פערנעהמט דעם אנדערענס פלאץ, א שטעלפערטרעטער; עטוואס וואס פערנעהמט דעם פלאץ פון אן אנדער זאך; אין מעדיצין — א רפואה וואס ווערט געגעבען אנשטאט אן אנדער רפואה.

succeed' *v.* (סאק-סיעד') נאכפאלגען, נאכגעהן; קומען נאך; ערבען, ירש'ענען; גליקען, געלינגען, זיך איינגעבען; האבען ערפאלג.

succee'der *n.* (סאק-סיע'-דער) א נאכפאלגער; א יורש.

succee'ding *n.* (סאק-סיע'-דינג) דאס נאכפאלגען, דאס זיין דער נעכסטער.

succen'tor *n.* (סאק-סענ'-טאר) איינער וועלכער זינגט די אונטער-טענער אדער דעם באס-טייל אין א כאר; איינער וואס פערנעהמט די שטעלע פון רעגענט פון כאר אין א קירך.

success' *n.* (סאק-סעס') גליק, ערפאלג; אן ערפאלג, א פעולה; א גוטער רעזולטאט פון אן אונטערנעהמונג.

success'ful *a.* (סאק-סעס'-פול) ערפאלגרייך; גליקליך, געלונגען.

success'fully *adv.* (סאק-סעס'-פול-אי) מיט ערפאלג, אויף א געלונגענער ארט.

success'fulness *n.* (סאק-סעס'-פול-נעס) גליקליכקייט, געלונגענקייט; ערפאלג.

succes'sion *n.* (סאק-סעש'-אן) דאס פאלגען איינע נאך די אנדערע, דאס פאלגען אין דער רייהה; די נאכפאלגונג; א גרופע אדער סעריע פון זאכען אדער ערשיינונגען וואס פאלגען איינע נאך די

אנדערע; א רייה; די נאכפאלגע אין אמט, בעזיץ, א. ד. ג.; דאס רעכט פון א נאכפאלגער; א רייה פון נאכפאלגער; יורשים; נאכקומענשאפט.

succes'sional *a.* (סאק-סעש'-אנ-על) וואס געהט נאך דער רייה, וואס געהט איינס נאך'ן אנדערען.

succes'sionally *adv.* (סאק-סעש'-אנ-על-אי) אין דער רייה, נאך דער רייהענפאלגע.

succes'sion du'ty (סאק-סעש'-אן דיו'-טי) ז. *succession tax*.

succes'sionist *n.* (סאק-סעש'-אנ-איסט) אן אנהענגער פון דער אפאסטאלישער נאכפאלגע. ז. *apostolic succession*.

succes'sion of crops (סאק-סעש'-אן אוו קראפס) וועקסעל-ווירטשאפט [דאס פערזייהען א פעלד יעדען יאהר מיט אנדערער תבואה].

succes'sion tax (סאק-סעש'-אן טעקס) א שטייער אויף אייגענטום וואס דארף געצאהלט ווערען פון יעדען איינעם צו וועמען דאס אייגענטום געהט איבער בירושה.

succes'sive *a.* (סאק-סעס'-איוו) פאלגענד, וואס קומט איינס נאך'ן אנדערען, וואס געהט כסדר איינס נאך'ן אנדערען.

succes'sively *adv.* (סאק-סעס'-איוו-לי) נאך דער רייה, נאכאנאנדער; איבערגעהענדיג בירושה פון איינעם צום אנדערען.

succes'siveness *n.* (סאק-סעס'-איוו-נעס) דער רייהענגאנג, דאס געהן אדער פאלגען איינס נאך'ן אנדערען.

success'less *a.* (סאק-סעס'-לעס) אונגליקליך; אהן ערפאלג; ניט געלונגען.

success'lessly *adv.* (סאק-סעס'-לעס-לי) אויף אן ערפאלגלאזען אדער אונגעלונגענעם שטייגער; אהן ערפאלג; אונגליקליך.

success'lessness *n.* (סאק-סעס'-לעס-נעס) ערפאלגלאזיגקייט, דאס זיין אהן ערפאלג; אונגעלונגענקייט.

succes'sor *n.* (סאק-סעס'-אר) א נאכפאלגער; א יורש.

succes'sorship *n.* (סאק-סעס'-אר-שיפ) נאכפאלגערשאפט.

succes'sory *a.* (סאק-סעס'-א-רי) פאלגענד, וואס קומט איינס נאך'ן אנדערען.

suc'ci *n.* (סאק'-סאי). זאפטען. ז. *succus*.

succid'uous *a.* (סאק-סיד'-יו-אס) וואנקענד, וואס האלט ביים אנידערפאלען.

succif'erous *a.* (סאק-סיפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס זאפט.

suc'cin *n.* (סאק'-סין) ברושטין, בורשטין, בערנשטיין.

suc'cinate *n.* (סאק'-סי-נייט) בערנשטיין-זויער-זאלץ [א כעמישע פערבינדונג פון ברושטין].

suc'cinated *a.* (סאק'-סי-ניי-טעד) וואס ענטהאלט בערנשטיין-זויער-זאלץ.

succinct' *a.* (סאק-סינקט') קורץ, קורץ געפאסט; אויסגעדריקט אין וועניג ווערטער; ארומגעגארטעלט, ארומגערינגעלט ווי מיט א רייף.

succinct'ly *adv.* (סאק-סינקט'-לי) אויף א קורץ-געפאסטען אופן, אין וועניג ווערטער.

succinct'ness *n.* (סאק-סינקט'-נעס) קורצקייט [אין אויסדריקע], קורץ-געפאסטקייט.

succincto'rium *n.* (סאק-סינק-טאו'-רי-אם) אזא מאנטעל וואס דער פאפסט טראגט ביי געוויסע רעליגיעזע צערעמאניעס.

succinc'tory *n.* (סאק-סינק'-טא-רי) ז. *succinctorium*.

succin'ic *a.* (סאק-סינ'-איק) וואס קומט אדער ווערט גענומען פון ברושטין אדער בערנשטיין [ווענען כעמישע שטאפען און פערבינדונגען]; וואס ווערט געפונען אין ברושטין [ווי אן אינזעקט].

succin'ic ac'id (סאק-סינ'-איק עס'-איד) בערנשטיין-זויערע [א כעמישע פערבינדונג פון ברושטין].

suc'cinite *n.* (סאק'-סי-נאיט) א מין געלבער גראנאט וואס האט דעם קאליר פון ברושטין [בערנשטיין].

suc'cinous *a.* (סאק'-סי-נאס) וואס איז עהנליך צו ברושטין [בערנשטיין].

succise' *a.* (סאק-סאיס') אין באטאניק — וואס איז ווי אבגעשניטען אדער ווי אבגעבראכען ביים ענד.

succiv'orous *a.* (סאק-סיוו'-א-ראס) וואס ערנעהרט זיך מיט דעם זאפט פון פלאנצען [ווי אן אינזעקט].

suc'cor *v.* and *n.* (סאק'-אר) העלפען, קומען צו הילף; אונטערשטיצען; הילף, אונטערשטיצונג; א העלפער, אן ארויסהעלפער, אן אונטערשטיצער; א הילפס-ארמעע.

suc'corable *a.* (סאק'-אר-עבל) וואס קען אויסגעהאלפען ווערען.

suc'corer *n.* (סאק'-אר-ער) א העלפער, אן ארויסהעלפער, אן אונטערשטיצער.

suc'corless *a.* (סאק'-אר-לעס) הילפלאז, אהן הילף.

suc'cory *n.* (סאק'-א-רי) ציקאריע.

suc'cose *a.* (סאק'-אוס) זאפטיג.

suc'cotash *n.* (סאק'-א-טעש) א געריכט פון טערקישע ווייץ [קוקורוזע] און בעבלעך.

suc'cub *n.* (סאק'-אב) ז. *succuba*.

suc'cuba *n.* (סאק'-יו-בא) א פאבעלהאפטער שד אין דער געשטאלט פון א פרויענצימער, וואס ערשיינט צו מענער אין שלאף און האט מיט זיי געשלעכטליכע בעציהונגען [ווי ביי אידען ווערט געגלויבט וועגען לילית].

suc'cubus *n.* (סאק'-יו-באס) א שד וועגען וועלכען עס ווערט געגלויבט, אז ער האט געשלעכטליכע בעציהונגען מיט מענשען ווען זיי שלאפען.

suc'culence *n.* (סאק'-יו-לענס) זאפטיגקייט.

suc'culency *n.* (סאק'-יו-לענ-סי) ז. *succulence*.

suc'culent *a.* (סאק'-יו-לענט) זאפטיג.

suc'culently *adv.* (סאק'-יו-לענט-לי) פול מיט זאפט, זאפטיג.

suc'culous *a.* (סאק'-יו-לאס) ז. *succulent*.

succumb' *v.* (סא-קאם') 1. פאלען אונטער דעם דרוק אדער איבערמאכט; 2. זיך אונטערגעבען, בעזיעגט ווערען; 3. שטארבען.

2. The army **succumbed** to the attack of the enemy.

succur'sal *a.* (סא-קויר'-סעל) וואס דיענט אלס א נעבען-קירך.

suc'cus *n.* (סאק'-אס) דער זאפט פון קערפער; דער זאפט פון פלאנצען.

succuss' *v.* (סא-קאס') א פלעצליך טרייסעל אדער שאקעל טהאן.

succussa'tion *n.* (סאק-א-סיי'-שאן) טרייסלונג; שאקלונג.

succus'sion *n.* (סא-קאש'-אן) דאס טרייסלען, דאס שאקלען; א העפטיגער טרייסעל.

succus'sive *a.* (סא-קאס'-איוו) טרייסלענד, שאקלענד ארויף און אראב.

such *a., adv. and pr.* (סאטש) אזעלכער, אזעלכע, אזעלכעס; אזא, אזוינער; די יעניגע; דערזעלביגער, דיעזעלביגע.

such and such (סאטש ענד סאטש) דער און דער, די און די, דאס און דאס; אזעלכער און אזעלכער, אזא און אזא.

such is life (סאטש איז לאיף) אזוי געהט עס אויף דער וועלט, אזוי איז שוין דאס לעבען.

suck *v.* and *n.* (סאק) זויגען; איינזויגען, ארייינציהען אין זיך; דאס זויגען; די זויג-מילך, די מוטער-מילך; דאס איינזויגען, דאס איינציהען; א שלוק; א ציה [ווי ביים רויכערען]; שנאפס; א נאשעריי; א שווינדעל, א שפיצעל, אן אבנארעריי.

suck'er *n.* and *v.* (סאק'-ער) א זויגער, איינער אדער עטוואס וואס זויגט; א זויג-קינד; א זויג-טהיער; א יונג חזיר'על; דער ארגאן מיט וועלכען א לעבעדיגע בעשעפעניש זויגט; א טייל פון א מאשין אדער פון אן אפאראט וואס זויגט איין [ווי א זויג-רעהר, דער קאלבען אין א זויג-פומפ א. ד. ג.]; אזא פיש וואס קען זיך צוזויגען צו עפעס מיט'ן מויל; אן ארויסשפראצונג אדער צווייגעלע וואס וואקסט ארויס פון דעם ווארצעל אדער ביים ווארצעל פון א פלאנצע; א פאראזיט, א בלוט-זויגער; אן אויסזויגער; א דומער יונג, א שוטה; אן איינוואהנער פון דעם שטאאט אילינאיז [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; אבשניידען די ארויסשפראצונגען אדער די צווייגלעך וואס וואקסען ארויס פון די ווארצלען; בעזארגען מיט זויג-ארגאנען; לאזען ארויסוואקסען אדער ארויסשפראצען צווייגלעך פון די ווארצלען.

suck'er-fish *n.* (סאק'-ער-פיש) ז. *sucking-fish*.

suck'et *n.* (סאק'-עט) א קאנפעקט; א דעליקאטעס, א נאשעריי.

suck in (סאק אין) איינזויגען; בעטריגען, בעשווינדלען.

suck'-in *n.* (סאק'-אין) א שווינדעל, בעטרוג.

suck'ing *a.* and *n.* (סאק'-אינג) זויגענד, זויגעדיג; יונג און אונערפאהרען; דאס זויגען.

suck'ing-bot'tle *n.* (סאק'-אינג-באט'ל) א זויג-פלעשעל [פאר קינדער].

suck'ing-fish *n.* (סאק'-אינג-פיש) דער קאפ-זויגער [אזא פיש וואס זויגט זיך צו מיט'ן קאפ, בעזאנדערס צו שיפען, און האלט זיך ווי אנגעקלעפט]. ז. *remora*.

suck'ing-pump *n.* (סאק'-אינג-פאמפ) א זויג-פומפ.

suck'le *v.* (סאקל) זויגען, נעהרען מיט דער ברוסט.

suck'ler *n.* (סאק'-לער) א זויג-טהיער, א חיה וואס זויגט איהרע קינדער; א יונג חיה'לע וואס זויגט נאך; א זויג-קאלב.

suck'ling *n.* and *a.* (סאק'-לינג) א זויגלינג, א יונג חיה'לע וואס זויגט נאך; זויגעדיג; יונג און אונערפאהרען.

suck out (סאק אוט) אויסזויגען.

suck the mon'key (סאק טהי מאנ'-קי) זויגען וויין אדער בראנפען פון א פאס דורך א רעהרעל אדער א שטרוי; טרינקען שנאפס [אויף דער שפראך פון מאטראזען].

suck up (סאַק אַפּ) אַריינזויגען, אַריינציהען אין זיך.

su'crose *n.* (סיו'-קראָוס) ראָהר-צוקער.

suc'tion *n.* (סאַק'-שאַן) זויגונג; איינזויגונג.

suc'tion-pipe *n.* (סאַק'-שאַן-פּאַיפּ) דער זויג-ראָהר פון אַ זויג-פּומפּ [דער ראָהר דורך וועלכען דאָס וואַסער ווערט אַרויפגעצויגען].

suc'tion-pump *n.* (סאַק'-שאַן-פּאַמפּ) אַ זויג-פּומפּ [אַ פּומפּ אין וועלכער דאָס וואַסער ווערט אַרויפגעצויגען דורך דער זויג-ווירקונג פון דעם קאָלבען, ווי די געוועהנליכע וואַסער-פּומפּען].

suc'tion-valve *n.* (סאַק'-שאַן-וועלוו) אַ זויג-ווענטיל [דער ווענטיל אָדער די קלאַפּע אין דעם דעק פון צילינדער אונטער דעם קאָלבען דורך וועלכען דאָס וואַסער ווערט אַריינגעצויגען].

sucto'rial *a.* (סאַק-טאָו'-רי-על) וואָס איז צוגעפּאַסט אָדער איינגעריכטעט צום זויגען; וואָס האָט אַ זויג-אָרגאַן; וואָס לעבט פון זויגען.

sucto'rian *n.* (סאַק-טאָו'-רי-ען) אַ זויג-טהיער; דער רונד-מויל פיש [איינער פון די פיש וואָס קען זיך צוזויגען צו עטוואָס מיט זיין מויל].

sucto'rious *a.* (סאַק-טאָו'-רי-אַס) ז. ***suctorial***.

Sudanese' *a. and n.* (סוּה-דע-ניעס') סודאַניש, וואָס איז שייך צו סודאַן; פון סודאַן [אַ געגענד אין אַפריקא, וואָס ליעגט אין דרום פון סאַהאַרא]; אַן איינוואָהנער פון סודאַן, די איינוואָהנער אָדער די נעגער פון סודאַן.

suda'rium *n.* (סיו-דיי'-רי-אַם) אַ טיכעל.

su'dary *n.* (סיו'-דע-רי) ז. ***sudarium***.

suda'tion *n.* (סיו-דיי'-שאַן) דאָס שוויצען; שוויצונג.

sudato'rium *n.* (סיו-דע-טאָו'-רי-אַם) אַ שוויץ-באָד.

su'datory *a. and n.* (סיו'-דע-טאָ-רי) שוויצענד; וואָס ברייננט אַרויס שווייס; אַ שוויץ-מיטעל; אַ שוויץ-באָד.

sud'den *a. and adv.* (סאַד'ן) פּלעצליך, פּלוצלונג; איילינ, שנעל; אונערוואַרטעט.

sud'denly *adv.* (סאַד'נ-לי) אויף אַ פּלעצליכען אָדער אונערוואַרטעטען אופן; מיט אַ מאָל; באַלד, שנעל.

sud'denness *n.* (סאַד'נ-נעס) פּלעצליכקייט.

su'dor *n.* (סיו'-דאָר) שווייס.

su'doral *a.* (סיו'-דאָ-רעל) שווייסיג: וואָס איז שייך צו שווייס.

sudorif'erous *a.* (סיו-דאָ-ריפ'-ע-ראַס) וואָס גיט אַרויס אָדער ברייננט אַרויס שווייס.

sudorif'ic *a. and n.* (סיו-דאָ-ריפ'-איק) שווייס-טרייבענד, וואָס ברייננט אַרויס שווייס; אַ שווייס-מיטעל, אַ מיטעל וואָס ברייננט אַרויס שווייס.

Su'dra *n.* (סוּה'-דראַ) די פיערטע און נידריגסטע קאַסטע אין אינדיען [דאָס פאָלק אין אינדיען איז אַ מאָל געווען איינגעטיילט אין פיער קאַסטען אָדער קלאַסען]; אַ מיטגליעד פון דער פיערטער קאַסטע.

suds *n.* (סאַדז) זייף-וואַסער, מוליענעס, זייף-לויג.

sue *v.* (סיו) געריכטליך פערקלאַגען; זוכען אויסצוּווירקען; זוכען צו איבערציינען; זוכען גערעכטיגקייט; זוכען אימעצענס גונסטען; בעטען; זיך שדכנ'ען.

sue at law (סיו עט לאָה) פערקלאַגען אין געריכט.

sue for grace (סיו פאָר גרייס) בעטען גנאָד.

sue out (סיו אוּט) אויסווירקען.

sue out liv'ery (סיו אוּט ליוו'-ער-אי) זיך ערקלערען אַלס פולי-יעהריג.

su'er *n.* (סיו'-ער) אַ ביטע-שטעלער, אַ בעוועהרבער; איינער וואָס שדכנ'ט זיך.

su'et *n.* (סיו'-עט) ניערען-פעטס, חלב.

su'ety *a.* (סיו'-עט-אי) פעטיג, חלב'דיג.

suf'fer *v.* (סאַפ'-ער) ליידען; אויסשטעהן; ליידען שאָדען, צרות, יסורים א. ד. ג.; ליידען אַ שטראָף; געשטעלט ווערען צו טויט-שטראָף; פערטראָגען, דולדען; צולאָזען, דערלאָזען, ערלויבען.

suf'ferable *a.* (סאַפ'-ער-עבל) וואָס מען קען דולדען אָדער דערליידען; ערטרעגליך; צולעסיג; וואָס קען צוגעלאָזען ווערען.

suf'ferableness *n.* (סאַפ'-ער-עבל-נעס) ערטרעגליכקייט; צולעסיגקייט.

suf'ferably *adv.* (סאַפ'-ער-ע-בלי) צו דולדען, צום פערטראָגען; אויף אַ צולעסיגען אופן.

suf'ferance *n.* (סאַפ'-ער-ענס) דאָס ליידען; דאָס דולדען; דאָס פערטראָגען; דאָס אויסשטעהן; לייד; דולדונג; דאָס צולאָזען, דאָס ערלויבען.

suf'ferer *n.* (סאַפ'-ער-ער) אַ ליידענדער; איינער וואָס ליידעט אָדער דולדעט אָדער דערלאָזט עפּעס.

suf'fering *n. and a.* (סאַפ'-ער-אינג) דאָס ליידען; לייד; ליידענד.

suffice' *v.* (סאַ-פאַיס') גענוג זיין, גענוגען; בעפריעדיגען.

suffi'ciency *n.* (סאַ-פיש'-ען-סי) גענוגקייט; טויגליכקייט, געשיקטקייט, פעהיגקייט.

suffi'cient *a. and n.* (סאַ-פיש'-ענט) גענוגענד, גענוג; טויגליך, געשיקט, פעהיג, גענייגענט; צופריעדען; צופריעדענשטעלענד; גענוגקייט, גענוגזאַמקייט.

suffi'cient ev'idence (סאַ-פיש'-ענט עוו'-אי-דענס) גענוגענדע אָדער גילטיגע בעווייזע, אויף וועלכע דאָס געריכט זאָל קענען אַרויסגעבען אַן אורטייל.

suffi'ciently *adv.* (סאַ-פיש'-ענט-לי) אויף אַ גענוגענדען אָדער צופריעדענשטעלענדען אופן; טויגליך.

suffi'cingly *adv.* (סאַ-פאַי'-סינג-לי) אויף אַ צופריעדענשטעלענדען אופן.

suffi'cingness *n.* (סאַ-פאַי'-סינג-נעס) דאָס זיין צופריעדענשטעלענד; גענוגקייט.

suf'fix *n.* (סאַפ'-איקס) אַ סופיקס, אַ נאָך-זילבע [אַ זילבע וואָס ווערט צוגעגעבען אַם ענדע פון אַ וואָרט ווי ***ing*** אין ***suffer-ing***]; אין מאַטעמאַטיק — אַ צייכען אָדער ציפער וואָס ווערט געשריבען נאָך אָדער אונטער אַ בוכשטאַב ווי x_1, x_2 א. ד. ג.

suffix' *v.* (סאַ-פיקס') שטעלען אַ סופיקס אָדער אַ נאָך-זילבע צו אַ וואָרט.

suf'fixal *a.* (סאַפ'-איק-סעל) וואָס איז שייך צו אַ סופיקס. ז. ***suffix***.

suffix'ion *n.* (סאַ-פיק'-שאַן) דאָס צושטעלען אַ סופיקס, דאָס האָבען אַ סופיקס. ז. ***suffix***.

suffla'tion *n.* (סאַ-פליי'-שאַן) די אויפבלאַזונג, דאָס אויפבלאַזען.

suf'focate *v.* (סאַפ'-אָ-קייט) שטיקען, דערשטיקען; פערשטיקען; דערשטיקט ווערען.

suf'focating *a.* (סאַפ'-אָ-קיי-טינג) שטיקענד, דערשטיקענד.

suf'focatingly *adv.* (סאַפ'-אָ-קיי-טינג-לי) צום דערשטיקען, צום דערשטיקט ווערען.

suffoca'tion *n.* (סאַפ-אָ-קיי'-שאַן) דערשטיקונג; דאָס דערשטיקען, דאָס דערשטיקט ווערען.

suf'focative *a.* (סאַפ'-אָ-קיי-טיוו) דערשטיקענד, שטיקענד.

suf'fragan *a. and n.* (סאַפ'-רע-גען) מיטהעלפענד; וואָס איז שייך צו אַ סופראַגאַן; אַ סופראַגאַן [אַ געהילף-בישאָף, אַן אונטער-בישאָף]; אַ בישאָף [אַלס אונטערגעאָרדנעטער צום ערצבישאָף אָדער מעטראָפּאָליט].

suf'fraganship *n.* (סאַפ'-רע-גען-שיפּ) דאָס אַמט פון אַ סופראַגאַן [געהילף-בישאָף, אונטער-בישאָף].

suf'fragant *a. and n.* (סאַפ'-רע-גענט) מיטהעלפענד; אַ מיטהעלפער; אַ בעגינסטיגער; אַן אונטערשטיצער; אַ סופראַגאַן [אַ געהילף-בישאָף, אַן אונטער-בישאָף].

suf'fragate *v.* (סאַפ'-רע-גייט) מיטהעלפען, אונטערשטיצען, בעגינסטיגען.

suf'frage *n. and v.* (סאַפ'-רעדזש) 1. אַ שטימע, אַ וואָהל-שטימע; דאָס שטימען; שטימרעכט; 2. אַ צושטימונג, אַ בעשטעטיגונג; 3. אַ געבעט, אַ תפילה; אַ תפילה געזאָגט פון אַלע דאַוונער [ביי די קריסטען]; 4. שטימען, וועהלען.

1. Suffrage is not only a right but also a duty.

suffragette' *n.* (סאַפ-רע-דזשעט') אַ סאַפראַזשעט [אַ פרוי וואָס פאָדערט שטימרעכט פאַר פרויען].

suffraget'tism *n.* (סאַפ-רע-דזשעט'-איזם) סאַפראַזשעטיזם [די בעוועגונג פאַר פרויען-שטימרעכט].

suf'fragist *n.* (סאַפ'-רע-דזשיסט) 1. אַ שטימ-בערעכטיגטער, אַ וועהלער; 2. איינער וואָס האָט געוויסע מיינונגען וועגען שטימרעכט [ווי וועגען דעם, אַז מען זאָל געבען פרויען שטימרעכט א. ז. וו.].

2. He is an ardent woman-suffragist.

suffrutes'cent *a.* (סאַ-רו-טעס'-ענט) וואָס איז עטוואָס האָלציג; וואָס האָלציג פון אונטען [וועגען גראָז-פלאַנצען].

suf'frutex *n.* (סאַפ'-רו-טעקס) אַ קליינער קוסט; אַ גראָז-פלאַנצע מיט אַ האָלציגען שטאַם אָדער שטענגעל.

suffru'ticose *a.* (סאַ-פרוּה'-טי-קאָוס) וואָס איז עהנליך צו אַ קליינעם קוסט, וואָס האָט אַ האָלציגען שטענגעל [וועגען גראָז-פלאַנצען].

suffru'ticous *a.* (סאַ-פרוּה'-טי-קאַס) ז. ***suffruticose***.

sufful'ted *a.* (סאַ-פאַל'-טעד) ביסלעכווייז איבערגעהענד אין אַן אַנדער קאָליר [וועגען קערפּער-טיילען ביי אינזעקטען].

suffu'migate *v.* (סאַ-פיו'-מי-גייט) רויכערען, אונטעררויכערען, אויסרויכערען.

suffumiga'tion *n.* (סאַ-פיו-מי-גיי'-שאַן) רויכערונג, אויסרויכערונג, אונטעררויכערונג; אויסרויכערונגס-שטאָף.

suffuse' *v.* (סאַ-פיוז') 1. איבערגיסען, איבערציהען, בעדעקען; 2. איבערפילען, אָנפילען.

1. A purple light suffused the skies. 2. His eyes were suffused with tears.

suffu'sion *n.* (סאַ-פיו'-זשאַן) איבערגיסונג; איבערציהונג, איבערצוג; בעדעקונג; אַ פליסיגקייט וואָס בעדעקט עפּעס, ציהט איבער אָדער פילט עפּעס אָן.

suffu'sive *a.* (סאַ-פיו'-סיוו) איבערגי-

סענה, איבערשפרייטענד, בערעקענד, אנ־
פילענד.

su'fi *n.* (סוה־פי) א סופי [א מאכמע־
דאנישער מיסטיקער. ז. ***sufism***]; דער
טיטול פון פערזישען שאך.

su'fism *n.* (סוה־פיזם) סופיזם [די
מיסטישע לעהרע פון א געוויסער מאכמע־
דאנישער סעקטע].

sug *n.* (סאג), די (סאג) דער פארעלען־ווארם,
פארעלען־לויז, אזא פאראזיטישער ווארם
וואס זויגט זיך איין אין די פארעלען
[אזעלכע פיש].

sug'ar *n.* *and v.* (שוג׳־אר) צוקער;
זיסע רייד, חניפה; פערצוקערען, פערזי־
סען, בעצוקערען; מאכען צוקער.

sug'ar-ap'ple *n.* (שוג׳־אר־עפ׳ל) דער
צוקער־עפעל [אזא פרוכט].
ז. ***custard-apple***.

sug'ar-bean *n.* (שוג׳־אר־ביען) א מין
טערקישער באב אדער פאסאליעס.

sug'ar-beet *n.* (שוג׳־אר־ביעט) א צוי־
קער־ריב, א צוקער־בוריק [פון וועלכע מען
מאכט צוקער].

sug'arberry *n.* (שוג׳־אר־בער־אי)
דער צירגעל־בוים [אזא אמעריקאניש בוי־
מעל]. ז. ***hackberry***.

sug'ar-bird *n.* (שוג׳־אר־בוירד) דער
האניג־זויגער; א פויגעלע וואס זויגט דעם
זאפט פון פלאנצען; דער קארש־פינק
[אזא פויגעלע].

sug'ar-bowl *n.* (שוג׳־אר־באול) א צוי־
קער־ניצע, א צוקער־פושקע.

sug'ar-box *n.* (שוג׳־אר־באקס)
ז. ***sugar-bowl***.

sug'ar-bush *n.* (שוג׳־אר־בוש)
ז. ***sugar-orchard***.

sug'ar-camp *n.* (שוג׳־אר־קעמפ) א צוי־
קער־פאבריק נעבען אן אהארן־וואלד [צו
מאכען צוקער פון דעם בוימער־זאפט].

sug'ar-can'dy *n.* (שוג׳־אר־קענ׳־די)
צוקער־קאנדעל; קאנדעל־צוקער.

sug'ar-cane *n.* (שוג׳־אר־קיין) צוקער־
ראהר [א טראסטניק פון די ווארימע און
הייסע לענדער, פון וועמעס זאפט מען
מאכט צוקער].

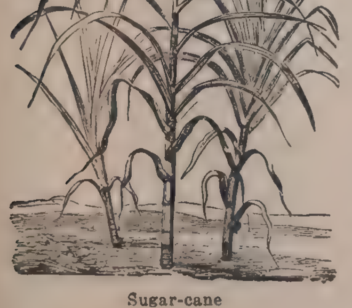

Sugar-cane

sug'ar-coa'ted *a.* (שוג׳־אר־קאו׳־טעד)
בעצוקערט; פערזיסט.

sug'ar corn (שוג׳־אר קאהרן)
ז. ***sweet corn***.

sug'ared *a.* (שוג׳־ארד) פערצוקערט,
פערזיסט; זיס, אנציהענד.

sug'ar-grass *n.* (שוג׳־אר־גראס)
ז. ***sorghum***.

sug'ar-gum *n.* (שוג׳־אר־גאם) אזא
גרויסער אויסטראלישער גומי־בוים מיט
זיסליכע בלעטער.

sug'ar-house *n.* (שוג׳־אר־האוס) א
צוקער־זידעריי; א צוקער־פאבריק.

sug'ariness *n.* (שוג׳־אר־אי־נעס) צוי־
קערדיגקייט, זיסקייט, צוקער־זיסקייט.

sug'aring *n.* (שוג׳־אר־אינג) בעצוקע־
רונג; דאס מאכען צוקער, צוקער־פראדו־
צירונג.

sug'arless *a.* (שוג׳־אר־לעס) פריי פון
צוקער, ניט געצוקערט.

sug'ar-loaf *n.* *and a.* (שוג׳־אר־לאוף)
א הוט צוקער, א היטעל צוקער; א קא־
נישער הוט [עהנליך צו א היטעל צוקער];
א הויכעס בערגעל; עהנליך צו א היטעל
צוקער, הויך און קאניש.

sug'ar-louse *n.* (שוג׳־אר־לאוס)
ז. ***sugar-mite***.

sug'ar-ma'ple *n.* (שוג׳־אר־מיי׳־פל)
דער צוקער־אהארן [אזא אהארן אדער
קלאן־בוים, וואס פון זיין זאפט מאכט מען
צוקער]. ז. ***maple***.

Sugar-maple

sug'ar-meat *n.* (שוג׳־אר־מיעט)
ז. ***sweetmeats***.

sug'ar-mill *n.* (שוג׳־אר־מיל) א מא־
שין אויסצופרעסען דעם זאפט פון צוקער־
ראהר.

sug'ar-mil'let *n.* (שוג׳־אר־מיל׳־עט)
ז. ***sorghum***.

sug'ar-mite *n.* (שוג׳־אר־מאיט) די צוי־
קער־לויז, דאס צוקער־ווערימעל [אזא אינ־
זעקט וואס האלט זיך אין ניט ראפיניר־
טען צוקער].

sug'ar-mold *n.* (שוג׳־אר־מאולד) א
פארעם צו מאכען היטלען צוקער.

sug'ar-nip'pers *n.* (שוג׳־אר־ניפ׳־ערז)
א צוקער־צווייננגעל [אום צו ברעכען צוי־
קער אדער אום ארויסצונעהמען צוקער פון
א צוקער־פושקע].

sug'ar of lead (שוג׳־אר אוו לעד)
בליי־צוקער [א גיפטיגער זיסליכער שטאף
געמאכט פון בליי. ווערט פיעל געברויכט
אין מעדיצין].

sug'ar of milk (שוג׳־אר אוו מילק)
מילך־צוקער [א צוקער־שטאף פראדוצירט
פון מילך].

sug'ar-or'chard *n.* (שוג׳־אר־אהר׳־
טשארד) צוקער־אהארן וועלדעלע.
ז. ***maple***.

sug'ar-planta'tion *n.* (שוג׳־אר־פלענ־
טיי׳־שאן) א צוקער־פלאנטאציע, א צוקער־
ראהר פלאנטאציע.

sug'ar-plan'ter *n.* (שוג׳־אר־פלענ׳־
טער) א צוקער־ראהר פלאנצער, א צוקער־
ראהר פלאנטאטאר.

sug'ar-plum *n.* (שוג׳־אר־פלאם) א
צוקער־מאנדעל, אזא קיילעכדיגע צוקערקע,
א באנבאן; עטוואס זעהר אנגענעהמעס.

sug'ar-press *n.* (שוג׳־אר־פרעס) א צוי־
קער־פרעס [צום אויסדריקען דעם זאפט
פון צוקער־ראהר].

sug'ar prune (שוג׳־אר פרוהן) די
צוקער־פלוים [אזא פלוים].
ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***.

sug'ar-refi'ner *n.* (שוג׳־אר־רי־פאי׳־
נער) א צוקער־ראפינירער, א צוקער־פאב־
ריקאנט.

sug'ar-refi'nery *n.* (שוג׳־אר־רי־פאי׳־
נער־אי) א צוקער־פאבריק, א צוקער־רא־
פינעריע.

sug'ar-refi'ning *n.* (שוג׳־אר־רי־
פאי׳־נינג) צוקער־ראפינירונג.

sug'ar-teat *n.* (שוג׳־אר־טיעט) א שטי־
קעל צוקער איינגעבונדען אין א שמאטקע
[פאר א קינד צום זויגען].

sug'ar-tongs *n.* (שוג׳־אר־טאהנגז) א
צוקער־צווייננגעל [צום נעהמען צוקער פון
א צוקער־פושקע].

sug'ar-tree *n.* (שוג׳־אר־טריע) א צוי־
קער־בוים [א בוים פון וועמענס זאפט
מען מאכט צוקער].

sug'ar-vin'egar *n.* (שוג׳־אר־ווינ׳־אי־
גאר) צוקער־עסיג [עסיג, וואס ווערט גע־
מאכט פון דעם פסלת־זאפט פון צוקער־
ראהר].

sug'ary *a.* *and n.* (שוג׳־אר־אי) צוקער־
דיג, צוקער־עהנליך; זיס; פריקרע־זיס;
נאשעריש, וואס האט ליעב צוקער אדער
זיסע זאכען; א צוקער־פאבריק.

su'gent *a.* (סיו׳־דזשענט) זויגענד; וואס
איז צוגעפאסט צום זויגען.

suges'cent *a.* (סיו־דזשעס׳־ענט)
ז. ***sugent***.

suggest' *v.* (סא־דזשעסט׳) 1. אנדייטען,
אנשטויסען, אינדירעקט ארויפפיהרען אויף
א געדאנק; 2. ארויפברייננגען אויף א גע־
דאנק; 3. אנריידען, בעאיינפלוסען, אנ־
לאקען, אנרייצען, אנרעגען, פערפיהרען;
4. פארברייננגען, פארשלאגען; 5. ווירקען
דורך היפנאטיזם.

1. Nature itself **suggested** the different forms of art. 2. Smoke **suggests** fire. 4. A compromise was **suggested** and accepted.

sugges'table *a.* (סא־דזשעס׳־טעבל)
ז. ***suggestible***.

sugges'ter *n.* (סא־דזשעס׳־טער) איי־
נער וואס דייטעט אן, פיהרט ארויף אויף
א געדאנק, בעאיינפלוסט אדער רייצט אן
צו עפעס; א פארשלאגער.

suggestibil'ity *n.* (סא־דזשעס־טי־
ביל׳־אי־טי) דאס לאזען זיך אנריידען
אדער ארויפפיהרען אויף עפעס; די פעי־
היגקייט בעאיינפלוסט צו ווערען; אונ־
טערווארפענהייט צו פרעמדען איינפלוס;
עמפפינדליכקייט צו היפנאטישען איינ־
פלוס.

sugges'tible *a.* (סא־דזשעס׳־טיבל)
וואס ווערט בעאיינפלוסט; וואס ווארפט זיך
אונטער אונטער א פרעמדען איינפלוס;
עמפפינדליך צו היפנאטישען איינפלוס.

sugges'tio fal'si (סא־דזשעס׳־טי־או
פעל׳־סאי) אן אינדירעקטער ליגען.

sugges'tion *n.* (סא־דזשעס׳־טשאן) אנ־
דייטונג, דאס אינדירעקטע ארויפפיהרען
אויף א געדאנק; דאס ארויפפיהרען אויף
א געדאנק; אנרעגונג; אנלאקונג; אנריי־

צונג; ווירקונג, בעאיינפלוסונג [הויפט=
זעכליך אין א היפנאטישען צושטאנד]; א
פארשלאג; אין יוריספרודענץ — אן ער=
קלערונג אהן א שבועה; א בעהויפטונג
אדער ערקלערונג פון אן אדוואקאט אהן
בעווייזע.

sugges'tive *a. and n.* (סא-דזשעס'-טיוו)
אנדייטענד, וואס ענטהאלט אן אנדייטונג
אדער א וואונק; וואס שטויסט אן אויף
א געדאנק, וואס פיהרט ארויף אויף א גע=
דאנק; וואס איז שייך צום איינפלוס אין
א היפנאטישען צושטאנד; עטוואס וואס
פיהרט ארויף אויף א געדאנק.

sugges'tively *adv.* (סא-דזשעס'-טיוו-
לי) אנדייטענדיג, אנווינקענדיג; אנשטוי=
סענדיג אויף געדאנקען.

sugges'tiveness *n.* (סא-דזשעס'-טיוו-
נעס) דאס ענטהאלטען אין זיך אן אנ=
שטויס אויף א געדאנק; דאס ענטהאלטען
אין זיך אן אנדייטונג אדער א וואונק
אויף עפעס.

sugges'tor *n.* (סא-דזשעס'-טאר)
ז. *suggester*

sugges'tum *n.* (סא-דזשעס'-טאם) א
פלאטפארם, א טריבונע [אין פארצייטי=
גען רוים].

su'icidal *a.* (סיו'-אי-סאי-דעל) זעלבסט=
מערדעריש.

su'icidally *adv.* (סיו'-אי-סאי-דעל-אי)
אויף א זעלבסטמערדערישען אופן.

su'icide *n. and v.* (סיו'-אי-סאיד)
זעלבסטמארד; א זעלבסטמערדער; בע=
געהן זעלבסטמארד.

su'icidism *n.* (סיו'-אי-סאי-דיזם)
זעלבסטמערדעריי, א נייגונג צו זעלבסט=
מארד.

su'i gen'eris (סיו'-אי דזשענ'-ע-ריס)
אין איינענער ארט, אייגענארטיג.

su'illine *a. and n.* (סיו'-אי-לין) שוויי=
ניש, חזיר'יש; א שוויין, א חזיר.

su'ine *n.* (סיו'-אין) אזא קינסטליכע
פוטער [געמאכט פון חזיר=שמאלץ].

su'ing *n.* (סיו'-אינג) דאס שרכנ'ען זיך
[דאס אוכאזשעווען]; דאס קלאגען, לא=
דונג [אין געריכט].

suit *n. and v.* (סיוט) 1. א גארניטור;
א גאנג [פון צימערען, געשיר א. ז. וו.];
א מאסט, א פארב קארטען; 2. א פרא=
צעס, א געריכטס=פראצעס; 3. א בקשה,
א ביטע, א געבעט; 4. דאס שרכנ'ען זיך,
א הייראטס=פארשלאג; 5. נאכפאלגער=
שאפט, א סוויטע, בעגלייטונג, בעדיענונג;
6. צופאסען; זיך צופאסען, פאסען; זיין
אין איינקלאנג; געפעלען.

2. His lawyer brought suit against me for breach of contract. 4. The young man pressed his suit and was finally successful. 6. Our flat does not suit us any longer.

suitabil'ity *n.* (סיוט-ע-ביל'-אי-טי)
פאסיגקייט, געהעריגקייט.

suit'able *a.* (סיוט'-עבל) פאסיג, פא=
סענד; געהעריג.

suit'ableness *n.* (סיוט'-עבל-נעס) פא=
סיגקייט; געהעריגקייט.

suit'ably *adv.* (סיוט'-ע-בלי) אויף א
פאסענדען אדער געהעריגען אופן.

suit and ser'vice (סיוט ענד סויר'-
ווים) אין דער פעאדאלער ארדנונג — די
פליכטען און דיענסטע פון דעם וואסאל.
ז. *feudal system*

suit at law (סיוט עט לאה) א געריכטס=
פראצעס.

suit cov'enant (סיוט קאוו'-ע-נענט)
אין דער פעאדאלער ארדנונג — אן אב=
מאך אדער קאנטראקט צווישען דעם פע=
אדאל און וואסאל; די פערפליכטונג פון
א וואסאל. ז. *feudal system*

suite *n.* (סהוויעט) 1. א סוויטע, א בע=
גלייטונג, בעגלייטער; 2. א גאנג, א גאר=
ניטור, א רייה, א סעריע; 3. אין מוזיק —
א גאנג אדער רייה טענץ.

1. The ambassador attended the ball with his suite. 2. We rented a beautiful suite of rooms.

suit'ings *n.* (סיוט'-אינגז) שטאף פאר
גארניטורען אדער אנצוגען.

The clothing store exhibited a great variety of fashionable suitings.

suit of clothes (סיוט אוו קלאוטהז)
א גארניטור, אן אנצוג.

suit'or *n. and v.* (סיוט'-אר) א פרא=
צעס=פיהרער; איינער וואס גיט אן א בי=
טע; איינער וואס שדכנ'ט זיך; זיך
שדכנ'ען.

suit'ress *n.* (סיוט'-רעס) איינע וואס
גיט אן א ביטע.

sul'cate *a.* (סאל'-קייט) געקנייטשט;
מיט קנייטשען, מיט שטריכען, מיט שפאל=
טען.

sul'cated *a.* (סאל'-קיי-טער)
ז. *sulcate*

sulca'tion *n.* (סאל-קיי'-שאן) א קניי=
טשונג, א פערטיעפונג, א שפאלט; א סע=
ריע פערטיעפונגען אדער שפאלטען; דאס
זיין געקניימשט; דאס זיין מיט פערטיע=
פונגען אדער שפאלטען; דאס אנקנייטשען.

sul'ciform *a.* (סאל'-סי-פארם) קנייטש=
פערמיג; ווי א פערטיעפונג אדער שפאלט.

sul'cus *n.* (סאל'-קאס) אין אנאטאמיע —
איינער פון די קנייטשען אדער פערטיע=
פונגען פון מארך.

sul'fate *n. and v.* (סאל'-פייט)
ז. *sulphate*

sul'fid *n.* (סאל'-פיד) ז. *sulphid*

sul'fite *n.* (סאל'-פאיט) ז. *sulphite*

sul'fur *n., a. and v.* (סאל'-פויר)
ז. *sulphur*

sul'furate *a., n. and v.* (סאל'-פיו-
רייט) ז. *sulphurate*

sulfura'tion *n.* (סאל-פיו-ריי'-שאן)
ז. *sulphuration*

sulfu'reous *a.* (סאל-פיו'-רי-אס)
ז. *sulphureous*

sul'furet *n.* (סאל'-פיו-רעט)
ז. *sulphid*

sulfu'ric *a.* (סאל-פיו'-ריק)
ז. *sulphuric*

sul'furous *a.* (סאל'-פאר-אס)
ז. *sulphurous*

sul'fury *a.* (סאל'-פאר-אי)
ז. *sulphury*

sulk *v. and n.* (סאלק) זיך בלאזען, זיין
אנגעבלאזען; זיין ברגז'דיג; א שלעכטע
לוינע; אנגעבלאזענקייט; ברגז'דיגקייט.

sul'kily *adv.* (סאל'-קי-לי) אנגעבלאזע=
נערהייד, ברגז'דיג; אנגעכמורעט.

sul'kiness *n.* (סאל'-קי-נעס) אנגעבלא=
זענקייט, בייזקייט; אנגעכמורעטקייט;
ברגז'דיגקייט; מרה=שחורה'דיגקייט.

sul'ky *a. and n.* (סאל'-קי) אנגעבלא=
זען, אנגעכמורעט; ברגז'דיג; מרה=שחורה'=
דיג; פערהאלטען אין וואוקס, ניט ענט=
וויקעלט [וועגען א פלאנצע]; א לייכטעס
וועגעל אויף צוויי רעדער מיט א זיץ
בלויז פאר איין פערזאן.

sul'lage *n.* (סאל'-ערדזש) שמוץ, אונריינ=
קייט; שליימיגע ערד, וואס ווערט אנגע=
טראגען פון וואסער; שלאקען אדער פסלת
וואס שווימט ארויף אויבען אויף צושמאל=
צענעם מעטאל.

sul'len *a.* (סאל'-ען) אנגעכמורעט, מרה=
שחורה'דיג; טרויעריג, בעטריבט; יאמער=
ליך, קלעגליך, מעלאנכאליש; שווערמוטיג;
מיט שווערע טריט, שווער און לאנגזאם;
פיינדזעליג, בייזהאפט, שלעכט.

sul'lenly *adv.* (סאל'-ען-לי) אויף א
בייזער, איינגעשפארטער ארט; אנגעכמו=
רעטערהייד.

sul'lenness *n.* (סאל'-ען-נעס) טריב=
קייט, בייזקייט; הארטנעקיגקייט; פיינד=
זעלינקייט, שלעכטקייט.

sul'lens *n.* (סאל'-ענז) א שלעכטע לוי=
נע; מרה=שחורה.

sul'ly *v. and n.* (סאל'-אי) בעשמוצען,
בעפלעקען; מאכען טונקעל, פערפינסטע=
רען; ווערען בעשמוצט, ווערען בעפלעקט;
שמוץ, בלאטע; א פלעק.

sulph'acid *n.* (סאלפ'-עס-איד) אין כע=
מיע — א זויערע, וואו שוועבעל פער=
נעהמט דעם פלאץ פון זויער=שטאף.

sul'phate *n. and v.* (סאל'-פייט) סול=
פאט, שוועבעל=זויערע זאלץ; אנזאפען מיט
שוועבעל=זויערע; פערוואנדלען אין א
סולפאט.

sul'phate of cop'per (סאל'-פייט אוו
קאפ'-ער) קופער=וואסער, קופער=וויטריאל
[א כעמישער שטאף, וואס בעקומט
זיך פון פאנאנדערלאזען קופער אין שווע=
בעל=זויערע. ווערט געברויכט אין גאל=
וואנאפלאסטיק, אין פארבען=שטאפען א.
ז. וו.].

sul'phate of i'ron (סאל'-פייט אוו
אי'-ערן) אייזען=וואסער, אייזען=וויטריאל
[א כעמישער שטאף, וואס בעקומט זיך
פון פאנאנדערלאזען אייזען אין שוועבעל=
זויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין,
אין פאטאגראפיע, אין דער פראדוקציאן
פון טינט א. ז. וו.].

sul'phate of zinc (סאל'-פייט אוו
זינק) צינק=וואסער, צינק=וויטריאל [א כע=
מישער שטאף, וואס בעקומט זיך פון פא=
נאנדערלאזען צינק אין שוועבעל=זויערע.
ווערט געברויכט אין מעדיצין, אין דער
פראדוקציאן פון לאק א. ז. וו.].

sulphat'ic *a.* (סאל-פעט'-איק) אין כע=
מיע — שוועבעל=זויער; וואס איז שייך
אדער עהנליך צו שוועבעל=זויערע.

sul'phid *n.* (סאל'-פיד) אין כעמיע —
א סולפיד, א כעמישע פערבינדונג פון
שוועבעל מיט אן אנדער עלעמענט.

sul'phide *n.* (סאל'-פאיד) ז. *sulphid*

sul'phite *n.* (סאל'-פאיט) סולפיט, שווע=
בעל=זויעריגע זאלץ.

sulphocyan'ic ac'id (סאל-פא-סאי-
ענ'-איק עס'-איד) שוועבעל=בלוי=זויערע [א
קאלירלאזע פליסיגקייט מיט אן עסיג=גע=
רוך. געפינט זיך אין די בליהונגען פון
געוויסע פלאנצען און אויך אין דעם שפיי=
עכץ פון מענשען און שעפסען].

sulphocyan'ogen *n.* (סאל-פא-סאי-
ענ'-א-דזשען) א כעמישע פערבינדונג פון
שוועבעל מיט ציאן. ז. *cyanogen*

sul'phohalite *n.* (סאל'-פא-היי-לאיט)
אזא גרינליך=געלבער מינעראל.

sul'phur *n., a. and v.* (סאל'-פויר)
שוועבעל; פון א שוועבעל=קאליר; אויס=
רויכערען מיט שוועבעל; צוגעבען שווע=
בעל.

sul'phurate *v., a. and n.* (סאל'-פיו-
רייט) בעשוועבלען, פעראייניגען מיט
שוועבעל; געמישט מיט שוועבעל; פון א
געלבען שוועבעל=קאליר; א סולפיד, א כע=
מישע פערבינדונג פון שוועבעל מיט אן
אנדער עלעמענט.

sulphura'tion *n.* (סאל-פיו-ריי'-שאן)

דאס פעראייניגען אדער דורכזאפען מיט שוועבעל.

sul'phurator *n.* (סאל׳-פיו-ריי-טאר) אן אפאראט אנצוזאפען אדער דורכרויכערען עפעס מיט שוועבעל.

sulphu'reous *a.* (סאל-פיו׳-רי-אס) שוועבעלדיג, געמישט מיט שוועבעל; דורכגעזאפט מיט שוועבעל; א שוועבעל=קאליר, העל=געלב.

sulphu'reously *adv.* (סאל-פיו׳-רי-אס-לי) מיט א שוועבעל=גערוך.

sulphu'reousness *n.* (סאל-פיו׳-רי-אס-נעס) שוועבעל=ארטיגקייט; דאס האבען די אייגענשאפטען פון שוועבעל.

sul'phuret *n.* (סאל׳-פיו-רעט) ז. *sulphid*

sul'phureted *a.* (סאל׳-פיו-רעט-עד) וואס ענטהאלט שוועבעל.

sul'phureted bath (סאל׳-פיו-רעט-עד בעטה) א שוועבעל=באד [אלס הייל=מיטעל געגען קרעץ א. ז. וו.].

sul'phuretted *a.* (סאל׳-פיו-רעט-עד) ז. *sulphureted*

sulphu'ric *a.* (סאל-פיו׳-ריק) וואס איז שייך צו שוועבעל; וואס בעקומט זיך פון שוועבעל.

sulphu'ric ac'id (סאל-פיו׳-ריק עס׳-איד) שוועבעל=זויערע [זעהר א שארפע קאלירלאזע פעטליכע פליסיגקייט, וואס שפיעלט א גרויסע ראלע אין דער פאבריקאציאן פון זעהר פיעל כעמישע פראדוקטען].

sulphu'ric e'ther (סאל-פיו׳-ריק אי׳-טהער) שוועבעל=עטהער [אזא כעמישע פליסיגקייט, וואס וועפט זיך אוים שנעל. בעקומט זיך דורך דער ווירקונג פון שוועבעל=זויערע אויף אלקאהאל. קען פאנאנדערלאזען שוועבעל, פאספאר, פעטס, פעך א. ז. וו. ווערט פיעל בענוצט אין טעכניק און אין מעדיציז].

sul'phuring *n.* (סאל׳-פויר-אינג) דאס דורכרויכערען מיט שוועבעל; דאס פערוואנדלען אין שוועבעל=זויערע; דאס צוגעבען א שוועבעל=גערוך.

sulphurisa'tion *n.* (סאל-פיו-רי-זיי׳-שאן) ז. *sulphurization*

sulphuriza'tion *n.* (סאל-פיו-רי-זיי׳-שאן) דאס אנזאפען מיט שוועבעל; דאס דורכרויכערען מיט שוועבעל.

sul'phurize *v.* (סאל׳-פיו-ראיז) אנזאפען מיט שוועבעל, פעראייניגען מיט שוועבעל; דורכרויכערען מיט שוועבעל.

sul'phurous *a.* (סאל׳-פיו-ראס) שוועבעלדיג; אנגעזאפט מיט שוועבעל; שוועבעל=ארטיג; וואס איז שייך צו שוועבעל.

sul'phur-spring *n.* (סאל׳-פויר-ספרינג) א שוועבעל=קוואל [א קוואל וואסער וואס האט אין זיך פיעל שוועבעל].

sul'phurwort *n.* (סאל׳-פויר-הוואירט) אזא גראז=ארטיגע פלאנצע מיט ברייטע בלייך=געלבע בליהונגען.

sul'phury *a.* (סאל׳-פויר-אי) שוועבעלדיג.

sul'phur-yel'low *n.* (סאל׳-פויר-יעל׳-או) דער געלבער שוועבעל=קאליר.

sul'tan *n.* (סאל׳-טען) דער סולטאן, דער מאכמעדאנישער הערשער [ווי דער קעניג פון טערקיי אדער מאראקא]; אזא קליינע ווייסע הוהן מיט עטליכע לאנגע פעדערען אויף׳ן קאפ; אזא גארטען=פלאנצע מיט ווייסע אדער רויטע בליהונגען.

sulta'na *n.* (סאל-טא׳-נא) די סולטאנין [די מוטער, ווייב אדער טאכטער פון א סולטאן]; אזא האלזבאנד וואס פרויען פלעגען טראגען אין 18טען יאהרהונדערט; אזא אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינסטרומענט.

sul'tanate *n.* (סאל׳-טען-אייט) דאס קעניגטום אדער קייזערטום פון א סולטאן.

sul'taness *n.* (סאל׳-טען-עס) ז. *sultana*

sul'tan-flow'er *n.* (סאל׳-טען-פלאו׳-ער) א מין גארטען=בלום מיט ווייסע אדער רויטע בליהונגען.

sultan'ic *a.* (סאל-טען׳-איק) סולטאניש; וואס בעלאנגט אדער בעציהט זיך אויף דעם סולטאן; קייזערליך.

sul'tanry *n.* (סאל׳-טען-רי) די הערשאפט פון א סולטאן.

sul'tanship *n.* (סאל׳-טען-שיפ) סולטאנשאפט; דאס אמט אדער די הערשאפט פון א סולטאן.

sul'trily *adv.* (סאל׳-טרי-לי) אויף א דושנער, שטיקעדיגער ארט.

sul'triness *n.* (סאל׳-טרי-נעס) הייסקייט, דושנעקייט, שטיקעדיגקייט.

sul'try *a.* (סאל׳-טרי) הייס, שטיקעדיג, דושנע.

sum *n. and v.* (סאם) די סומע, דער סך הכל; דער העכסטער פונקט; דער העכסטער גראד; דער מאקסימום; דאס גאנצע; אלע הויפט=פונקטען צוזאמענגענומען; דער אינהאלט; דער עיקר; די סומע פון עטליכע צאהלען; די גאנצע צאהל אדער קוואנטיטעט; א סומע געלד; אן אריפמעטישע פראבלעם אדער אויפגאבע וואס דארף געלעזט ווערען; צוזאמענרעכנען אין איין סומע; מאכען דעם סך הכל; רעזומירען; איבערגעבען בקיצור דעם גאנצען אינהאלט.

su'mac *n.* (סיו׳-מעק) דער סומאך=בוים [א קליין בוימעל אדער קוסט פון דרום=אייראפא אדער אמעריקא]; די אויסגעטריקענטע און פולווערייזירטע בלעטער פון סומאך=בוים [ווערען געברויכט אין גארבעריי].

su'mach *n.* (סיו׳-מעק) ז. *sumac*

sum'bul *n.* (סאמ׳-באל) דער סומבול אדער מושקאט=ווארצעל [אזא אסט=אינדישע געווירץ=פלאנצע].

sum'less *a.* (סאמ׳-לעס) אונצעהלבאר; וואס מען קען ניט בערעכנען.

sum'marily *adv.* (סאמ׳-ע-רי-לי) קורץ, בקיצור; קורץ און שארף, מיט ווענינ מחזקות.

The office boy was **summarily** discharged.

sum'mariness *n.* (סאמ׳-ע-רי-נעס) דאס זיין סומאריש. ז. *summary*

sum'marise *v.* (סאמ׳-ע-ראיז) ז. *summarize*

sum'marize *v.* (סאמ׳-ע-ראיז) סומארירען, קורץ צוזאמענפאסען; אונטערפיהרען א סך הכל.

sum'mary *a. and n.* (סאמ׳-ע-רי) סומאריש, קורץ, קורץ געפאסט, גיך געטהאן אדער אויסגעפיהרט; אהן ישוב הדעת; א קורצער בעגריף, אן אויסצוג, א קיצור; אין געזעצגעבונג — א קורצע ווענדונג צום געריכט אדער צום ריכטער אהן די געוועהנליכע פארמאליטעטען פון א פראצעספיהרונג.

sum'mary convic'tion (סאמ׳-ע-רי קאנ-וויק׳-שאן) א פעראורטיילונג, וואס ווערט ארויסגעטראגען פון א ריכטער אהן געריכטס=געשווארענע [ווי ביי קליינע פערברעכענס].

sum'mary proceed'ings (סאמ׳-ע-רי פרא-סיעד׳-אינגז) די פיהרונג פון א פראצעס אהן געריכטס=געשווארענע [ווי ביי קליינע פערברעכענס].

summa'tion *n.* (סא-מיי׳-שאן) דאס סומירען, די צוזאמענרעכנונג אין א סומע; דאס אויסגעפינען דעם סך הכל.

summa'tional *a.* (סא-מיי׳-שאנ-על) וואס האט זיך בעקומען דורך צוזאמענרעכנען אין איין סומע.

sum'mer *n., a. and v.* (סאמ׳-ער) זומער; א יאהר, אויף וויפיעל עס ווערט פארגעשטעלט דורך׳ן זומער [ווי למשל, "דריי זומערען" אנשטאט "דריי יאהר"]; א גלענצענדע גליקליכע פעריאדע; אין בוי=קונסט — א קווער=באלקען וואס דיענט אלס אונטערשטיצע; א גרויסער שטיין אויף׳ן שפיץ פון א זייל צו אונטערשטיצען אן ארקע אדער געוועלב; זומערדיג; וואס איז שייך צו זומער; זומערען; פערברייננען ערגעץ די זומער=צייט.

sum'mer complaint' (סאמ׳-ער קאמ-פליינט׳) אן אפען=לייב אדער לויזער מאגען אין זומער=צייט.

sum'mer-fal'low *a., n. and v.* (סאמ׳-ער-פעל׳-או) וואס ליעגט אויפגעאקערט דעם גאנצען זומער [וועגען א פעלד]; אויפגעאקערטע ערד, וואס בלייבט ניט פערזייהט א גאנצען זומער; אויפאקערען א פעלד און לאזען עס אזוי אויף דעם גאנצען זומער.

sum'mer-house *n.* (סאמ׳-ער-האוס) א זומער=הויז; א לופט=הויז, א בעסיעדקע [אין א גארטען].

sum'mering *n.* (סאמ׳-ער-אינג) דאס זומערען, דאס פערברייננען דעם זומער; א מין פריהצייטיגע עפעל; אין ארכיטעקטור — די ערשטע שטיינער וואס ווערען געלעגט אויף א זייל און אויף וועלכע עס פאנגט זיך אן דער געבוי פון אן ארקע אדער געוועלב.

sum'mer-like *a.* (סאמ׳-ער-לאיק) ווי זומער; עהנליך צו זומער.

sum'merliness *n.* (סאמ׳-ער-לי-נעס) זומערדיגקייט; זומערליכקייט.

sum'mer lodg'ing (סאמ׳-ער לאדזש׳-אינג) א זומער=וואהנונג.

sum'merly *a.* (סאמ׳-ער-לי) זומערליך; ווי זומער; ווארם און זוניג.

sum'mer-see'ming *a.* (סאמ׳-ער-סיע׳-מינג) אויסזעהענד ווי זומער, אזוי ווי זומער.

sum'merset *n. and v.* (סאמ׳-ער-סעט) ז. *somerset*

sum'mertide *n. and a.* (סאמ׳-ער-טאיד) די זומער=צייט; וואס איז שייך צו דער זומער=צייט.

sum'mer-time *n.* (סאמ׳-ער-טאים) די זומער=צייט; זומער.

sum'mer-tree *n.* (סאמ׳-ער-טריע) דער קווער=באלקען, וואס ליעגט אויף שטעהענדע סלופעס און האלט אויף די באלקענס פון דער סטעליע אדער די אויבערשטע עטאזשען.

sum'mery *a.* (סאמ׳-ער-אי) זומערליך, זומערדיג; וואס בעציהט זיך אויף זומער; ווי זומער.

sum'ming *n.* (סאמ׳-אינג) דאס צונויפרעכנען; דאס לעזען אן אריפמעטישעם פראבלעם.

sum'ming up (סאמ׳-אינג אפ) דאס רעזומירען, דאס וויעדערהאלען אין קורצען דאס וואס איז שוין געזאגט געווארען; אין געריכטס=פיהרונג — די רעדעס פון פראקוראר און אדוואקאט נאכדעם ווי אלע עדות זיינען אויסגעהערט און אויסגעפרעגט געווארען.

sum'mist *n.* (סאמ׳-איסט) איינער וואס

פערפאסט א קיצור אדער קאמפענדיום [ווי דער קיצור שלחן ערוך].

sum'mit *n.* (סאמ'-איט) דער העכסטער פונקט, דער שפיץ [פון א בארג, פון א דאך, פון א בוים]; דער העכסטער גראד; דער מאקסימום.

sum'mitless *a.* (סאמ'-איט-לעס) אהן א שפיץ; וואס האט ניט קיין שפיץ.

sum'mit-lev'el *n.* (סאמ'-איט-לעוו'-על) די הויך־ניוואו, די העכסטע ערהויבונג איבער וועלכער מען בויט א קאנאל אדער אן אייזענבאהן־ליניע.

sum'mon *v.* (סאמ'-אן) אפיציעל לא־דען פאר'ן געריכט; אויפפאדערן; צו קו־מען צו א בעשטימטער צייט אין א בע־שטימטען פלאץ; שיקען נאך אימעצען; רופען; אויפפאדערען צו טהאן עפעס, ארויסרופען צו א געוויסער טהעטיגקייט; ערוועקען צו עפעס.

sum'moner *n.* (סאמ'-אנ-ער) א רופער, איינער וואס רופט אפיציעל צום געריכט; א געריכטס־שליח, א בית־דין־שמש.

sum'moning *n.* (סאמ'-אנ-אינג) דאס אויפפאדערען איינעם צו קומען צום גע־ריכט; אן אפיציעלע לאדונג פאר'ן גע־ריכט.

sum'mons *n. and v.* (סאמ'-אנז) אן אויפפאדערונג, א לאדונג פאר'ן געריכט; א געשריבענער בעפעהל צו ערשיינען פאר'ן געריכט; א פאוויעסטקע; אויפפאדערונג זיך אונטערצוגעבען [אין צייט פון קריעג]; לאדען פאר'ן געריכט; אריינשי־קען א פאוויעסטקע.

sum'mula *n.* (סאמ'-יו-לא) א קליינער טראקטאט אדער בוך, וואס גיט איבער דעם קיצור פון א וויסענשאפט.

sum'mum bo'num (סאמ'-אם באו'-נאם) אין עטהיק — די העכסטע טוגענד.

sump *n.* (סאמפ) א ליים־גרוב פאר גע־שמאלצענעם מעטאל.

sum'pit *n.* (סאמ'-פיט) א קליינע פער־גיפטעטע פייל.

sum'pitan *n.* (סאמ'-פי-טען) אזא ביק־סעל, וואס ווערט געברויכט פון אייניגע ווילדע שבטים אויף דעם אינזעל בארנעא צו שיסען מיט לייכטע פערגיפטעטע פיי־לען.

sump'simus *n.* (סאמפ'-סי-מאס) א פעררירכטעטער טעות; פעדאנטיזם אין זו־כען אויסצובעסערען טעות'ען אדער פאלש־קייטען.

sump'ter *n.* (סאמפ'-טער) א לאסט־פערד, א פערד פאר משא; א משא, א לאסט.

sump'ter-horse *n.* (סאמפ'-טער-האהרס) א לאסט־פערד.

sump'ter-mule *n.* (סאמפ'-טער-מיול) א לאסט־עזעל, אן עזעל פאר משא.

sump'tion *n.* (סאמפ'-שאן) דאס אננעה־מען [א געדאנק, א מיינונג א. ז. וו.]; דאס משער זיין; דער הויפט זאץ פון א סילאגיזם.

sump'tuary *a.* (סאמפ'-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו אויסגאבען; וואס רעגולירט אדער בעגרענעצט די אויסגאבען.

sump'tuary law (סאמפ'-טשו-ע-רי לאה) א געזעץ וואס פערבאט אדער בע־גרענעצט איבערמעסיגע הוצאות, ווי אויף עסען, טרינקען א. ד. ג.

sumptuos'ity *n.* (סאמפ-טשו-אס'-אי-טי) טייערקייט; קאסטבארקייט, געלד־פער־שווענדונג.

sump'tuous *a.* (סאמפ'-טשו-אס) קאסט־באר, צו טייער; פרעכטיג, גרויסארטיג.

sump'tuously *adv.* (סאמפ'-טשו-אס-לי) אויף א קאסטבארער, פרעכטיגער אדער גרויסארטיגער ארט.

sump'tuousness *n.* (סאמפ'-טשו-אס-נעס) גרויסע אויסגאבען, אויסברענגעריי; קאסטבארקייט; גרויסארטיגקייט, פראכט.

sum up (סאם אפ) צוזאמענרעכענען; סומירען; רעזומירען; צוזאמענפאסען; איבער'חזר'ען בקיצור, ווידערהאלען אין קורצען.

sum up ev'idence (סאם אפ עוו'-אי-דענס) אין געריכטס־פיהרונג — רעזומי־רען פאר די געריכטס־געשווארענע אלע בעווייזע פאר און געגען דעם בעשולדיג־טען, וואס זיינען אנגעגעבען געווארען פון די עדות.

sun *n. and v.* (סאן) די זון; א זוניגער פלאץ; דער שיין, דער גלאנץ, די פראכט; דער אומקרייז פון דער ערד ארום דער זון, א יאהר; דער זונען־אויפגאנג, דער טאג; אין עלעקטרישע. בעלייכטונג — א גרופע עלעקטרישע לעמפלעך אונטער איין רעפלעקטאר אויף דער סטעליע פון א זאאל אדער אודיטאריום; ארויסשטעלען אויף דער זון; ווארעמען אדער טריקענען אויף דער זון.

sun'-bath *n.* (סאנ'-בעטה) א זונען־באד, דאס זיצען אויף דער זון אלס א הייל־מיטעל.

sun'beam *n.* (סאנ'-ביעם) א זונען־שטראהל.

sun'-beat *a.* (סאנ'-ביעט) געשלאגען פון דיא שטראהלען פון דער זון.

sun'-bea'ten *a.* (סאנ'-ביע'-טן) ז. *sun-beat*.

sun'bird *n.* (סאנ'-בוירד) א פויגעלע פון די פערשידענע מינים האניג־זויגער פון די הייסע לענדער. ז. *honey-sucker*.

sun'-bright *a.* (סאנ'-בראיט) העל, שיי־נענד ווי די זון.

sun'burn *v. and n.* (סאנ'-בוירן) אב־ברענען אדער ווערען אבגעברענט פון דער זון [וועגען דער הויט אדער פעל]; אן אבברענונג פון דער זון, דאס שווארץ ווע־רען פון דער הויט.

sun'burned *a.* (סאנ'-בוירנד) אבגע־ברענט פון דער זון [וועגען דער הויט]; שווארץ פון דער זון.

sun'-bur'ner *n.* (סאנ'-בויר'-נער) עטליכע צוזאמענגענומענע לאמפען מיט איין גרויסען רעפלעקטאר.

sun'burning *n.* (סאנ'-בויר-נינג) דאס שווארץ ווערען פון דער זון.

sun'burnt *a.* (סאנ'-בוירנט) ז. *sunburned*.

sun'burst *n.* (סאנ'-בוירסט) אן אויס־ברוך פון זונענשיין [ווי דורך צוריסענע וואלקענס].

sun'-dance *n.* (סאנ'-דענס) דער זונען־טאנץ, א געוויסע רעליגיעזע צערעמאניע לכבוד דער זון ביי איניגע נארד־אמערי־קאנישע אינדיאנישע שבטים.

Sundanese' *a. and n.* (סאנ-דע-ניס') וואס איז שייך צו די זונדא־אינזלען [א גרופע גרויסע אינזלען אין דרום־מזרח פון אזיען]; א טייל פון דער מאלאאישער רא־סע וואס געפינט זיך אין די זונדא־אינזלען און אין מאלאקא.

Sun'day *n. and a.* (סאנ'-דיי) זונטאג; וואס קומט פאר אום זונטאג.

Sun'day best (סאנ'-דיי בעסט) דער בעסטער אנצוג, א יום־טוב'דיגער בגד.

Sun'day-school *n.* (סאנ'-דיי-סקוהל) א זונטאג־שול [א שול צו געבען רעליגיע־זע ערציהונג פאר קינדער און דערוואקסע־נע אום זונטאג; א שול וואו מען אונטער־ריכטעט בלויז זונטאג, געוועהנליך אזעלכע נגענשטענדע, וואס מען לערנט ניט אין פאלקס־שול]; די תלמידים און די לעהרער פון א זונטאגס־שול.

sun'der *v.* (סאנ'-דער) אבזונדערען, אב־שיידען, אבטיילען, פאנאנדערטיילען; האל־טען בעזונדער; זיין אבגעזונדערט, זיין פאנאנדערגעטיילט.

sun'dew *n.* (סאנ'-דיו) די זונען־טהוי [אזא גראז].

sun'-di'al *n.* (סאנ'-דאי'-על) א זונ־זייגער.

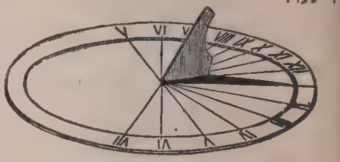

Sun-dial

sun'down *n.* (סאנ'-דאון) דער זונען־אונטערגאנג; אזא הוט מיט א ברייטען ראנד צו בעשיצען די אויגען פון דער זון.

sun'-dried *a.* (סאנ'-דראיד) געטריקענט אויף דער זון.

sun'dries *n.* (סאנ'-דריז) פערשידענע זאכען אדער ארטיקלען, וואס זיינען ניט פאנאנדערגעטיילט לויט א געוויסער קלא־סיפיקאציאן; פערשידענעס; אלערליי.

sun'dry *a.* (סאנ'-דרי) פערשידען; אלערהאנד, אלערליי.

sun'dry-man *n.* (סאנ'-דרי-מען) איי־נער וואס האנדעלט מיט אלערליי זאכען אדער ארטיקלען.

sun'fish *n.* (סאנ'-פיש) דער זונען־פיש, אזא רונד־פערמיגער פיש פון די ימים פון די ווארימע לענדער [ז. איל]; איי־נער פון די ברייטע און פלאכע טייך־פיש פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא. ז. אויך *"Fishes"*.

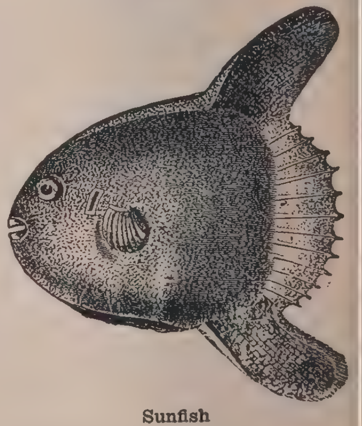

Sunfish

sun'flower *n.* (סאנ'-פלאו-ער) די זו־נען־בלום, די רויז [א גרויסע גראז־ארטיגע גארטען־פלאנצע מיט א דיקען און שטארקען שטענגעל און מיט גרויסע, רונדע און פלאכע בליהונגען, וואו עס זיינען אנגעזעצט די סעמעטשקעס אדער יאדרעס].

Sunflower

sung (סאנג) געזונגען. ז. *sing*

sun'-glass *n.* (סאנ'-גלעס) א ברענגלאז.

sun'-god *n.* (סאנ'-גאד) דער זונ־גאט, די זון פארגעשטעלט אדער פערזאניפיצירט אלס גאט.

sun'-grebe *n.* (סאנ'-גריעב) דער זונען־פויגעל. ז. *sunbird*

sun'-hat *n.* (סאנ'-העט) א זונען־הוט [אזא הוט מיט א ברייטען ראנד].

sun'-heat *n.* (סאנ'-היעט) די זונען־היץ.

sunk (סאנק) געזונקען; איינגעזונקען. ז. *sink*

sunk'en *a.* (סאנקן) געזונקען; פערזונקען; פערטיעפט; איינגעזונקען; וואס איז אויף'ן גרונד אדער אונטער דער אויבערפלעכע.

sunk'en cheeks (סאנקן טשיעקס) איינגעפאלענע באקען.

sun'less *a.* (סאנ'-לעס) זונענלאז, אהן זונען־שיין.

sun'lessness *n.* (סאנ'-לעס-נעס) דאס זיין אהן זונען־שיין; דאס זיין אונטער'ן שאטען.

sun'light *n.* (סאנ'-לאיט) דאס זונען־ליכט.

sun'lighted *a.* (סאנ'-לאי-טעד) בעלויכטען פון דער זון.

sun'like *a.* (סאנ'-לאיק) עהנליך צו דער זון.

sun'lit *a.* (סאנ'-ליט) בעלויכטען פון דער זון.

sun'-myth *n.* (סאנ'-מיטה) א מיטה, א זאגע אדער לעגענדע וועגען דער זון.

Sunn

sunn *n.* (סאן) א מין אסט־אינדישער האנף אדער קאנאפליע.

Sun'na *n.* (סאנ'-א) די סונא, די מאכמעדאנישע תורה שבעל פה, וועלכע איז א צוגאב צום "קאראן", די מאכמעדאנישע תורה שבכתב [די סונא ווערט אנערקענט בלויז פון איין טייל מאכמעדאנער — די סוניטען און ווערט אבגעלייקענט פון דעם אנדערען טייל — די שיאיטען].

Sun'nah *n.* (סאנ'-אה) ז. *Sunna*

sun'niness *n.* (סאנ'-אי-נעס) זוניגקייט; דאס זיין העל אדער שיינענד ווי די זון.

Sun'nite *n.* (סאנ'-איט) א סוניט, א מאכמעדאנער, וועלכער אנערקענט די סונא. ז. *Sunna*

sun'nud *n.* (סאנ'-אד) — א (אין אינדיען) פאטענט, אן ערלויבניס־שיין, א פריווילעגיע.

sun'ny *a. and n.* (סאנ'-אי) זוניג, בעלויכטען פון דער זון; ליכטיג, גלענצענד; וואהלטהעטיג; דער זונען־פייש [ז. *sunfish*].

sun'ny side (סאנ'-אי סאיד) די ניגסטינע אדער ליכטיגע זייט פון א זאך אדער פאל.

sun'-o'pal *n.* (סאנ'-או'-פעל) ז. *fire-opal*

sun'-pic'ture *n.* (סאנ'-פיק'-טשור) א בילד וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון זונען־שטראהלען; א ליכט־בילד, א פאטאגראפיע.

sun'-plant *n.* (סאנ'-פלענט) ז. *sunn*

sun'-proof *a.* (סאנ'-פרוהף) אונדורכדרינגליך פאר דעם ליכט פון דער זון; וואס קען ניט דורכגעדרונגען ווערען פון דעם זונען־ליכט.

sun'rise *n.* (סאנ'-ראיז) דער זונען־אויפגאנג, דער פריהמארגען, דער מזרח.

sun'rising *n.* (סאנ'-ראי-זינג) ז. *sunrise*

sun'set *n.* (סאנ'-סעט) דער זונען־אונטערגאנג; דער מערב; דער אבענד; דער אונטערגאנג פון עפעס.

sun'set sky (סאנ'-סעט סקאי) דער אבענד־הימעל; דער אבענד; דער הימעל ווען די זון געהט אונטער.

sun'setting *n.* (סאנ'-סעט-אינג) ז. *sunset*

sun'shade *n.* (סאנ'-שייד) עפעס וואס ווערט בענוצט אלס א שוץ פון די זונען־שטראהלען [ווי א דעכעל, א שירעם א. ז. וו.].

sun'shine *n. and a.* (סאנ'-שאין) דער זונען־שיין; דער גלאנץ; דאס גליק; זוניג, בעלויכטען פון דער זון; גליקליך, מיט הצלחה.

sun'shiny *a.* (סאנ'-שאי-ני) זוניג, בעלויכטען פון דער זון; גלענצענד, מונטער, לעבעדיג.

sun'-spot (סאנ'-ספאט) א זונען־פלעק [איינער פון די זונען־פלעקען, וואס זעהען זיך אפט אויף דער פאטאספערע אדער אויף דעם ארומיגען ליכט־קרייז פון דער זון].

sun'-strick'en *a.* (סאנ'-סטריק'ן) געטראפען פון א זונען־שטיך.

sun'stroke *n.* (סאנ'-סטראוק) א זונען־שטיך, א שלאג וואס איינעם טרעפט פון די ברענענדע זונען־שטראהלען.

sun'struck *a.* (סאנ'-סטראק) געטראפען פון א זונען־שטיך; געפאלען אין חלשות פון דער היץ פון דער זון.

sun'-up *n.* (סאנ'-אפ) דער זונען־אויפגאנג.

sun'-wake *n.* (סאנ'-הווייק) די שטראהלען פון דער פערגעהענדער זון, וואס שפיגלען זיך אב אויף'ן וואסער.

sun'ward *a. and adv.* (סאנ'-הווארד) וואס איז צו דער זון צו; אין דער ריכטונג פון דער זון.

sun'wards *a. and adv.* (סאנ'-הווארדז) ז. *sunward*

sun'wise *adv.* (סאנ'-הוואיז) אין דער ריכטונג ווי אזוי עס בעוועגט זיך שיינבאר די זון; אין דער ריכטונג ווי אזוי עס בעוועגען זיך די ווייזער פון א זייגער.

sun'-wor'ship *n.* (סאנ'-הוואיר'-שיפ) די פערגעטערונג פון דער זון; דאס דיענען צו דער זון.

sun'-wor'shiper *n.* (סאנ'-הוואיר'-שיפ-ער) איינער וואס דיענט צו דער זון; א פערגעטערער פון דער זון.

sun'-year *n.* (סאנ'-ייר) דאס זונען־יאהר [365 אדער 366 טעג].

sup *v. and n.* (סאפ) עסען וועטשערע, עסען אבענד־ברויט; זופען; שלוקען; א שלוק, א זופ.

supawn' *n.* (סא-פאהן') אזא קאשע פון קוקורוזע־מעהל.

supe *n.* (סוהפ) ז. *super*

su'per *n.* (סוה'-פער) אן אויבער־פערוואלטער, אן אויבער־אויפזעהער; א צייטווייליגער שטעלפערטרעטער [הויפטזעכליך אלס אקטיאר], א סטאטיסט.

su'perable *a.* (סוה'-פער-עבל) וואס מען קען בייקומען אדער גובר זיין.

su'perableness *n.* (סוה'-פער-עבל-נעס) איבערווינדליכקייט, איבערשטייגבארקייט, דאס קענען בייגעקומען ווערען.

su'perably *adv.* (סוה'-פער-ע-בלי) אזוי אז זאל קענען בייגעקומען ווערען.

superabound' *v.* (סוה-פער-ע-באונד') האבען איבערפלוס, האבען מעהר אלס גענוג; זיין אין איבערפלוס, זיין מעהר ווי גענוג.

superabun'dance *n.* (סוה-פער-ע-באנ'-דענס) איבערפלוס; דאס זיין צופיעל.

superabun'dant *a.* (סוה-פער-ע-באנ'-דענט) איבערפליסיג, צופיעל.

superabun'dantly *adv.* (סוה-פער-ע-באנ'-דענט-לי) מיט איבערפלוס, צופיעל, מעהר ווי גענוג.

superacid'ulated *a.* (סוה-פער-ע-סיד'-יו-ליי-טעד) איבערזעטיגט מיט זויערע, צופיעל אנגעזאפט מיט זויערע.

superadd' *v.* (סוה-פער-עד') נאך צוגעבען; צוגעבען צופיעל.

superaddi'tion *n.* (סוה-פער-ע-דיש'-אן) צוגעבונג; דאס צוגעבען צופיעל; דאס ווערען צופיעל צוגעגעבען; דאס ווערען נאך צוגעגעבען; דאס צוגעגעבענע, דאס וואס ווערט נאך צוגעגעבען.

superadve'nient *a.* (סוה-פער-עד-וויע'-ניענט) צוקומענד; צו הילף קומענד.

superangel'ic *a.* (סוה-פער-ענ-דזשעל'-איק) וואס איז העכער אדער מעהר ווי א מלאך.

superan'nuate *v. and a.* (סוה-פער-ענ'-יו-אייט) 1. בעזייטיגען צוליעב אלטקייט אדער פערעלטערטקייט; מאכען אונטויגליך אדער נוצלאז צוליעב אלטקייט; 2. בעפרייען פון דיענסט צוליעב אלטקייט, אוועקשטעלען אויף דער פענסיאנס־ליסטע [צוליעב אלטקייט]; 3. פערעלטערט; אבגעלעבט; אונטויגליך צוליעב פערעלטערטקייט אדער אלטקייט.

1. The discoveries of the last century **superannuated** old theories. 2. The war department **superannuated** the once famous general. 3. She is a **superannuate** beauty.

superan'nuated *a.* (סוה-פער-ענ'-יו-איי-טעד) אלט, אבגעלעבט, פערעלטערט; אונטויגליך אדער אונניצליך צוליעב עלטער; בעפרייט פון דיענסט צוליעב עלטער; פענסיאנירט, געלאזען אויף פענסיע.

superannua'tion *n.* (סוה-פער-ענ-יו-איי'-שאן) אלטקייט; פערעלטערטקייט; אבגעלעבטקייט; אונפעהיגקייט אדער אונטויגליכקייט צוליעב עלטער; בעפרייאונג פון דיענסט צוליעב אלטקייט, דאס זיין אויסגעדיענט, דאס זיין אויף פענסיע; א פענסיע.

superannua'tion fund (סוה-פער-ענ-יו-איי'-שאן פאנד) א פענסיאנס־פאנד.

supera'tion *n.* (סוה-פע-ריי'-שאן) דאס בייקומען, דאס גובר זיין.

superb' *a.* (סוה-פוירב') הערליך, פרעכטיג, גרויסארטיג, גלענצענד; רייך, עלעגאנט; אויסגעצייכענט.

superbipar'tient *a.* (סוה-פער-באי-פאר'-טי-ענט) וואס איז גרעסער מיט צוויי דריטעל, וואס איז אין דער בעציהונג פון 5:3.

superbipar'tient doub'le (סוה-פער-באי-פאר'-טי-ענט דאבל) א צאהל וואס בעציהט זיך צו אן אנדער צאהל, ווי 8 צו 5.

superbiquin'tal *a.* (סוה-פער-באי-

קהווינ׳-טעל) וואס איז גרעסער מיט צוויי פינפטעל, וואס איז אין בעציהונג פון 7:5.

superbiter'tial *a.* (סוה-פער-באי-טויר׳-שעל) ז. *superbipartient*

superb'ly *adv.* (סוה-פוירב׳-לי) אויף א פרעכטיגען, עלעגאנטען אדער רייכען שטייגער; אויסגעצייכענט.
The book is **superbly** bound.

superb'ness *n.* (סוה-פוירב׳-נעס) הערליכקייט, פרעכטיגקייט, רייכקייט, עלעגאנץ; אויסגעצייכענטקייט.

supercar'go *n.* (סוה-פער-קאר׳-גאו) א סופערקארגא [דער געשעפטס־פיהרער און פערזארגער פון דער לאדונג אויף א האנדעלס־שיף].

supercar'goship *n.* (סוה-פער-קאר׳-גאו-שיפ) דאס אמט אדער די טהעטיגקייט פון א סופערקארגא. ז. *supercargo*

superceles'tial *a.* (סוה-פער-סי-לעס׳-טשעל) איבער־הימליש; וואס איז העכער פון די הימלען; מעהר ווי הימליש.

superceremo'nious *a.* (סוה-פער-סער-אי-מאו׳-ני-אס) איבערטריבען צערעמאניעל; וואס האלט צופיעל פון צערעמאניעס.

supercharge' *v.* (סוה-פער-טשארדזש׳) איבערפילען, איבערלאדען.

supercil'ia *n.* (סוה-פער-סיל׳-אי-א) ברעמען. ז. *supercilium*

supercilia'ris *n.* (סוה-פער-סיל-אי-איי׳-ריס) דער מוסקול פון די ברעמען, דורך וועלכען עס ווערען געמאכט ווערטיקאלע קנייטשען אויף׳ן שטערען.

supercil'iary *a.* (סוה-פער-סיל׳-אי-ע-רי) וואס געפינט זיך איבער דעם אויגען־לעדעל אדער איבער׳ן אויג [ווי למשל, די ברעמען]; וואס איז שייך צו די ברעמען; וואס האט א פארב־שטריך איבער די אויגען [ווי למשל, א פויגעל].

supercil'ious *a.* (סוה-פער-סיל׳-אי-אס) שטאלץ, פרעך.

supercil'iously *adv.* (סוה-פער-סיל׳-אי-אס-לי) מיט שטאלץ, מיט פרעכהייט.

supercil'iousness *n.* (סוה-פער-סיל׳-אי-אס-נעס) שטאלצקייט; פרעכהייט.

supercil'ium *n.* (סוה-פער-סיל׳-אי-אם) א ברעם; אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער טייל פון א קארניז.

superciv'ilized *a.* (סוה-פער-סיוו׳-אי-לאיזד) צופיעל ציוויליזירט.

su'perclass *n.* (סוה׳-פער-קלעס) אן אויבער־קלאס [וואס נעהמט אין זיך אריין איינינע קלאסען חיות, פלאנצען א. ז. וו.].

supercolum'nar *a.* (סוה-פער-קא-לאמ׳-נאר) וואס געפינט זיך איבער א זייל אדער זיילען.

supercolumnia'tion *n.* (סוה-פער-קא-לאמ-ני-איי׳-שאן) אין ארכיטעקטור — דאס שטעלען איין ריהע זיילען איבער אדער אויף אן אנדערער.

superconcep'tion *n.* (סוה-פער-קאנ-סעפ׳-שאן) ז. *superfetation*

supercon'scious *a.* (סוה-פער-קאנ׳-שאס) לייכטזיניג, אהן געוויסען.

supercon'sequence *n.* (סוה-פער-קאנ׳-סי-קהוענס) א שפעטערע פאלגע, א וייטע פאלגע.

supercres'cence *n.* (סוה-פער-קרעס׳-ענס) דאס וואס וואקסט אויף אן אנדער וואקסענדער זאך, א פאראזיטישע פלאנצע.

supercres'cent *a.* (סוה-פער-קרעס׳-ענט) וואקסענד אויף אן אנדער פלאנצע, פאראזיטיש.

supercrit'ical *a.* (סוה-פער-קריט׳-אי-קעל) איבערטריבען קריטיש, צו קריטיש.

supercu'rious *a.* (סוה-פער-קיו׳-רי-אס) איבערטריבען נייגעריג, צו שטארק נייגעריג.

superdeter'minate *a.* (סוה-פער-די-טויר׳-מי-נייט) וואס איז אונטערווארפען צו פיעל בעדינגונגען; וואס איז אונטערווארפען מעהר בעדינגונגען וויפיעל מען קען נאכקומען מיט איין מאל.

superdom'inant *n.* (סוה-פער-דאמ׳-אי-נענט) ז. *submediant*

superem'inence *n.* (סוה-פער-עמ׳-אי-נענס) איבערטרעפונג, אויסגעצייכענטקייט; העכערע פראמינענץ, העכערער ראנג.

superem'inent *a.* (סוה-פער-עמ׳-אי-נענט) איבערטרעפענד; אויסגעצייכענט; העכסט פראמינענט אדער דערהויבען.

superem'inently *adv.* (סוה-פער-עמ׳-אי-נענט-לי) איבערטרעפענד, אויף׳ן אויסגעצייכענטסטען אופן.

superer'ogant *a.* (סוה-פער-ער׳-א-גענט) ז. *supererogatory*

superer'ogate *v.* (סוה-פער-ער׳-א-גייט) טהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי מען איז פערפליכטעט צו טהאן; טהאן מעהר ווי נויטיג צו דעקען א פריהעריגע פערנאכלעסיגונג.

supereroga'tion *n.* (סוה-פער-ער-א-גיי׳-שאן) דאס טהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי די פליכט פאדערט.

supererog'ative *a.* (סוה-פער-ע-ראג׳-ע-טיוו) ז. *supererogatory*

supererog'atory *a.* (סוה-פער-ע-ראג׳-ע-טא-רי) וואס ווערט געטהאן מעהר ווי עס איז נויטיג אדער מעהר ווי עס פאדערט זיך; איבריג, איבערפליסיג, אונגויטיג.

superessen'tial *a.* (סוה-פער-ע-סענ׳-שעל) ז. *supersubstantial*

supereth'ical *a.* (סוה-פער-עטה׳-אי-קעל) העכער פון דער אנגענומענער מאראל, מעהר ווי מאראליש.

superexalt' *v.* (סוה-פער-עג-זאהלט׳) דערהויבען ביז׳ן העכסטען גראד; צו שטארק דערהויבען; לויבען ביז׳ן הימעל.

superexalta'tion *n.* (סוה-פער-עג-זאהל-טיי׳-שאן) דאס לויבען אין הימעל אריין, צו שטארקע דערהויבונג.

superex'cellence *n.* (סוה-פער-עק׳-סע-לענס) העכסטע אויסגעצייכענטקייט, איבער־פארטרעפליכקייט.

superex'cellent *a.* (סוה-פער-עק׳-סע-לענט) העכסט פארטרעפליך, העכסט אויסגעצייכענט.

superexcres'cence *n.* (סוה-פער-עקס-קרעס׳-ענס) אן איבערפליסיגער אויסוואוקס.

su'perfamily *n.* (סוה׳-פער-פעמ-אי-לי) אין זאאלאגיע — אן אויבער־פאמיליע, א גרופען־זאמלונג.

superfecunda'tion *n.* (סוה-פער-פעק-אנ-דיי׳-שאן) א צווייאיגע בעפרוכטונג, דאס מעוברת ווערען מיט א צווילינג.

superfecun'dity *n.* (סוה-פער-פי-קאנ׳-די-טי) איבערמעסיגע פרוכטבארקייט; דאס פלאדיען זיך צו שטארק.

superfe'tate *v.* (סוה-פער-פי׳-טייט) נאך אמאל בעפרוכטעט ווערען, נאך אמאל נעהמען שוואנגערען [אין א צייט ארום נאך דער ערשטער בעפרוכטונג, אזוי אז די קינדער אין דער מוטער׳ס לייב זאלען זיין פון פערשיעדענעם עלטער].

superfeta'tion *n.* (סוה-פער-פי-טיי׳-שאן) סופערפעטאציאן, א צווייטע בעפרוכטונג, אן איבער־שוואנגערונג, א צווייטע שוואנגערונג [ווען אין דער מוטער׳ס לייב הויבט זיך אן ענטוויקלען נאך א קינד נאכדעם ווי זי שוואנגערט שוין א צייט מיט׳ן ערשטען קינד]; דאס קינד פון דער צווייטער שוואנגערשאפט; אן אנוואוקס, א נייער צוואוקס.

superfi'cial *a.* (סוה-פער-פיש׳-על) אויבערפלעכליך, ניט גרינדליך; וואס איז שייך צו דער אויבערפלעכע, וואס געפינט זיך אויף דער אויבערפלעכע, וואס דרינגט ניט דורך, אויסערליך, וואס איז פון אויבען.

superfi'cialist *n.* (סוה-פער-פיש׳-על-איסט) אן אויבערפלעכליכער קענער; אן אויבערפלעכליכער מענש.

superficial'ity *n.* (סוה-פער-פיש-אי-על׳-אי-טי) ז. *superficialness*

superfi'cially *adv.* (סוה-פער-פיש׳-על-אי) אויף אן אויבערפלעכליכען אדער ניט גרינדליכען אופן; פון אויבען; פון אויבען־אויף.

superfi'cialness *n.* (סוה-פער-פיש׳-על-נעס) אויבערפלעכליכקייט; ניט גרינדליכקייט; אויסערליכקייט; דאס געפינען זיך פון אויבען אדער אויף דער אויבערפלעכע.

superfi'ciary *a. and n.* (סוה-פער-פיש׳-אי-ע-רי) אויבערפלעכליך; וואס געפינט זיך אויף דער אויבערפלעכע; וואס געפינט זיך אויף פרעמדען לאנד [ווענען געביידען]; איינער וואס בעקומט דאס רעכט צו בויען אויף פרעמדען גרונד־אייגענטום; איינער וואס צאהלט שטייער פאר דעם רעכט צו בעזיצען א הויז אויף פרעמדען גרונד.

superfi'cies *n.* (סוה-פער-פיש׳-איז) אן אויבערפלעכע; דאס רעכט אויף א געביידע, וועלכע געפינט זיך אויף פרעמדען לאנד.

superfine' *a.* (סוה-פער-פאין׳) זעהר פיין, העכסט פיין; זעהר דין; איבערטריבען פערפיינערט אדער ראפינירט.

superfine'ness *n.* (סוה-פער-פאינ׳-נעס) העכסטע פיינקייט אדער דינקייט; איבערטריבענע פערפיינערטקייט אדער ראפינירטקייט.

superfin'ical *a.* (סוה-פער-פינ׳-אי-קעל) ז. *superserviceable*

superflu'itance *n.* (סוה-פער-פלוה׳-אי-טענס) דאס שווימען פון אויבען.

superflu'itant *a.* (סוה-פער-פלוה׳-אי-טענט) שווימענד פון אויבען.

superflu'ity *n.* (סוה-פער-פלוה׳-אי-טי) איבריגקייט, איבערפליסיגקייט, צופיעלקייט; אן איבערפליסיגע אדער איבריגע זאך; א לוקסוס־זאך.

super'fluous *a.* (סוה-פויר׳-פלו-אס) איבערפליסיג, איבריג, צופיעל, אונגויטיג.

super'fluously *adv.* (סוה-פויר׳-פלו-אס-לי) אויף אן איבערפליסיגען שטייגער; איבריג, מעהר ווי נויטיג, צופיעל, אונגויטיג.

super'fluousness *n.* (סוה-פויר׳-פלו-אס-נעס) ז. *superfluity*

superfolia'tion *n.* (סוה-פער-פאו-לי-איי׳-שאן) איבערפליסיגע בעבלעטערונג, צו שטארקע בעבלעטערונג [אן אונגארמאליטעט פון א בוים, וועלכער גיט צו־ווייניג פרוכט, ווייל ער האט צופיעל בלעטער].

superfunc'tion *n.* (סוה-פער-פאנק׳-שאן) איבערטריבענע אדער צו שטארקע פונקציאנירונג, צו שטארקע טהעטיגקייט [ווי פון א קערפער־גליעדר].

superfunc'tional *a.* (סוה-פער-פאנק׳-

שאַן-על) וואָס פונקציאָנירט שטאַרקער ווי נאָרמאַל, מיט איבערטריבענער אָדער צו שטאַרקער טהעטיגקייט.

superheat' *v.* (סוה-פער-היעט') איבערהיצען, מאַכען זעהר שטאַרק הייס.

superhea'ter *n.* (סוה-פער-היע'-טער) אַן איבערהיצונגס⸗אַפּאַראַט [אַ פאַרריכטונג אין אַ דאַמפּף⸗מאַשין צו פערגרעסערען די טעמפּעראַטור פון דעם דאַמפּף].

su'perhive *n.* (סוה'-פּער-האַיוו) אַן אויבערשטע אַבטהיילונג פון אַ ביענשטאַק [וואָס קען אַרונטערגענומען ווערען].

superhu'man *a.* (סוה-פּער-היו'-מען) איבערמענשליך; געטליך.

superhu'manly *adv.* (סוה-פּער-היו'-מענ-לי) אויף אַן איבערמענשליכען אופן.

superhu'meral *n.* (סוה-פּער-היו'-מע-רעל) דער אפוד וואָס דער כהן גדול פלעגט טראָגען [ז. *ephod*]; אַ פּאַליום [ז. *pallium*]; עטוואָס וואָס ווערט געטראָגען אויף די אַקסלען.

superimpose' *v.* (סוה-פּער-אימ-פּאָוז') לעגען איבער עפּעס, אַרויפלעגען אויף עפּעס.

superimposi'tion *n.* (סוה-פּער-אימ-פּאָ-זיש'-אַן) אַרויפלעגונג: דאָס ליעגען איבער עפּעס.

superimpregna'tion *n.* (סוה-פּער-אימ-פּרעג-ניי'-שאַן) ז. *superfetation*

superincum'bence *n.* (סוה-פּער-אינ-קאַמ'-בענס) דאָס ליעגען איבער עפּעס אָדער אויף עפּעס.

superincum'bency *n.* (סוה-פּער-אינ-קאַמ'-בענ-סי) ז. *superincumbence*

superincum'bent *a.* (סוה-פּער-אינ-קאַמ'-בענט) ליעגענד אויף עפּעס אָדער איבער עפּעס.

superinduce' *v.* (סוה-פּער-אינ-דיוס') צוגעבען, צולעגען.

superinduce'ment *n.* (סוה-פּער-אינ-דיוס'-מענט) צוגעבונג, צולעגונג; דאָס צוגעגעבענע אָדער צוגעלעגטע.

superinduc'tion *n.* (סוה-פּער-אינ-דאַק'-שאַן) צוגעבונג, צולעגונג.

superintend' *v.* (סוה-פּער-אינ-טענד') האָבען די אויפזיכט אויף עפּעס, אויפּפּאַסען; פיהרען, פערוואַלטען.

superinten'dence *n.* (סוה-פּער-אינ-טענ'-דענס) אויפזעהונג, השגחה; פערוואַלטונג, פיהרונג.

superinten'dency *n.* (סוה-פּער-אינ-טענ'-דענ-סי) אויפזעהונג, אויפּפּאַסונג, השגחה; פיהרונג, פערוואַלטונג; אַ פערוואַלטונגס⸗קאַנטאָר.

superinten'dent *n.* (סוה-פּער-אינ-טענ'-דענט) אַן אויפזעהער, אַ משגיח; אַ געשעפטס⸗פיהרער; אַ פערוואַלטער, אַ געשעפטס⸗פערוואַלטער.

superinten'dentship *n.* (סוה-פּער-אינ-טענ'-דענט-שיפּ) אויפזעהערשאַפט, דאָס אַמט פון אַ משגיח אָדער פערוואַלטער.

superinten'der *n.* (סוה-פּער-אינ-טענ'-דער) ז. *superintendent*

supe'rior *a.* and *n.* (סוה-פּי'-רי-אַר) אויבער, העכער; אין מאַטעמאַטיק — גרעסער; ערהאַבען; אַ העכערער, אַן עלטסטער, אַ הויפּט; אַ סופּעריאָר [אַ הויפּט פון אַ מאָנאַסטיר]; אין דרוקעריי — אַ ציפער, צייכען אָדער בוכשטאַב וואָס שטעהט איבער דער שורה [ווי למשל די ציפער 2 אָדער דער בוכשטאַב *n* אין x^2+a^n].

supe'rior court (סוה-פּי'-רי-אַר קאָורט) אַ העכערעס געריכט.

supe'rioress *n.* (סוה-פּי'-רי-אַר-עס) אַ סופּעריאָרין [אַן אויפזעהערין פון אַ מאָנאַסטיר].

supe'rior fig'ures (סוה-פּי'-רי-אַר פיג'-יורז) אין דרוקעריי — קליינע צייכענס אָדער ציפערען, וואָס געפינען זיך איבער דער שורה. ז. *superior*

superior'ity *n.* (סוה-פּי-רי-אַר'-אי-טי) העכערקייט; דאָס זיין העכער אין ראַנג; אויבערמאַכט.

supe'rior let'ters (סוה-פּי'-רי-אַר לעט'-ערז) אין דרוקעריי — קליינע בוכשטאַבען איבער דער שורה. ז. *superior*

supe'riorly *adv.* (סוה-פּי'-רי-אַר-לי) אויף אַ העכערען גראַד; העכער.

supe'rior plan'et (סוה-פּי'-רי-אַר פּלענ'-עט) די אויבערשטע פּלאַנעטען [די פּלאַנעטען וועלכע זיינען ווייטער פון דער זון אַלס די ערד].

supe'rior ve'na ca'va (סוה-פּי'-רי-אַר וויע'-נאַ קיי'-וואַ) די גרויסע אַרטעריע אין מענשליכען קערפּער, דורך וועלכער דאָס בלוט שטראָמט צום האַרצען פון דעם קאָפּ און פון די הענד. ז. איל *"Bloodvessels of the Human Body"*

supe'rior wings (סוה-פּי'-רי-אַר הווינגז) די אויבערשטע פליגעלעך פון אַן אינזעקט.

superja'cent *a.* (סוה-פּער-דזשיי'-סענט) ז. *superincumbent*

super'lative *a.* and *n.* (סוה-פּויר'-לע-טיוו) העכסט, פון העכסטען גראַד; וואָס בעצייכענט דעם סופּערלאַטיוו [די גראַמאַטישע פאָרם פון אייגענשאַפטס⸗ווערטער און אומשטאַנדס⸗ווערטער, וועלכע בעצייכענט די העכסטע שטופע, ווי "שעהנסטער", "העכסטענס" א. ז. וו.]; דער העכסטער, דאָס העכסטע, דער העכסטער גראַד; אין גראַמאַטיק — דער סופּערלאַטיוו; אַן אייגענשאַפטס⸗וואָרט אָדער אַדווערבום אין סופּערלאַטיוו.

super'latively *adv.* (סוה-פּויר'-לע-טיוו-לי) אויף'ן העכסטען גראַד, אויף דער העכסטער שטופע.

super'lativeness *n.* (סוה-פּויר'-לע-טיוו-נעס) דער העכסטער גראַד.

superlin'ear *n.* (סוה-פּער-לינ'-אי-אַר) די דעטערמינאַנטע. ז. *determinant*

superlu'nar *a.* (סוה-פּער-לוה'-נאַר) וואָס געפינט זיך איבער דער לבנה; וואָס געפינט זיך ניט אויף דער וועלט.

superlu'nary *a.* (סוה-פּער-לוה'-נע-רי) ז. *superlunar*

su'perman *n.* (סוה'-פּער-מען) אַן איבער⸗מענש.

superme'dial *a.* (סוה-פּער-מי'-די-על) וואָס איז איבער'ן מיטען.

supermun'dane *a.* (סוה-פּער-מאַנ'-דיין) איבער דער וועלט, איבער דער ערד, איבערערדיש.

supernac'ular *a.* (סוה-פּער-נעק'-יו-לאַר) פון העכסטען גראַד, אויסגעצייכענט, זעהר גוט [וועגען משקה].

supernac'ulum *adv.* and *n.* (סוה-פּער-נעק'-יו-לאַם) ביז'ן לעצטען טראָפּען [אויסגעטרונקען]; זעהר גוטער וויין, זעהר גוטע משקה; אַ זעהר גוטע אָדער אַנגענעהמע זאַך.

super'nal *a.* (סוה-פּויר'-נעל) העכער, אויבערשט; הימליש.

superna'tant *a.* (סוה-פּער-ניי'-טענט) וואָס שווימט פון אויבען.

supernata'tion *n.* (סוה-פּער-נע-טיי'-שאַן) דאָס שווימען פון אויבען.

supernat'ural *a.* and *n.* (סוה-פּער-נעטש'-יו-רעל) איבערנאַטירליך; אַן איבערנאַטירליכקייט; אַן איבערנאַטירליכע ווירקונג אָדער ערשיינונג.

supernat'uralism *n.* (סוה-פּער-נעטש'-יו-רעל-איזם) איבערנאַטירליכקייט; סופּערנאַטוראַליזם [דער גלויבען אין איבערנאַטירליכען, דער גלויבען אין גאָט אַלס אַן איבערנאַטירליכעס וועזען; דער גלויבען אין אַן איבערנאַטירליכער השגחה פּרטית].

supernat'uralist *n.* and *a.* (סוה-פּער-נעטש'-יו-רעל-איסט) אַ סופּערנאַטוראַליסט, איינער וואָס גלויבט אין איבערנאַטירליכעס; סופּערנאַטוראַליסטיש, וואָס גלויבט אין איבערנאַטירליכעס. ז. *supernaturalism*

supernaturalis'tic *a.* (סוה-פּער-נעטש-יו-רע-ליס'-טיק) איבערנאַטירליך, סופּערנאַטוראַליסטיש, וואָס איז שייך צו סופּערנאַטוראַליזם. ז. *supernaturalism*

supernat'uralize *v.* (סוה-פּער-נעטש'-יו-רעל-איז) מאַכען פאַר איבערנאַטירליך; בעטראַכטען אַלס איבערנאַטירליך.

supernat'urally *adv.* (סוה-פּער-נעטש'-יו-רעל-אי) אויף אַן איבערנאַטירליכען שטייגער.

supernat'uralness *n.* (סוה-פּער-נעטש'-יו-רעל-נעס) איבערנאַטירליכקייט.

supernu'merary *a.* and *n.* (סוה-פּער-ניו'-מע-רע-רי) איבער דער צאָהל; עקסטראַ; אויסעראָרדענטליך; אַן עקסטראַ אַנגעשטעלטער, ניט קיין רעגולערער בעאַמטער אָדער אָפיציער; אַ סטאַטיסט, וואָס בעלאַנגט ניט צו דער טעאַטער⸗טרופּע.

supernutri'tion *n.* (סוה-פּער-ניו-טריש'-אַן) דאָס געבען צו פיעל נאַהרונג; היפּערטראָפיע [ז. *hypertrophy*].

superolat'eral *a.* (סוה-פּע-ראָ-לעט'-ע-רעל) וואָס געפינט זיך אַן אַ זייט הויך איבער אַן אַנדערער זאַך.

su'perorder *n.* (סוה'-פּער-אָהר-דער) אין נאַטור⸗געשיכטע — אַ קלאַסיפיקאַציאָנס⸗גרופּע, וואָס איז העכער פון אַ ראַסע אָבער נידריגער פון אַ קלאַס.

superor'dinary *a.* (סוה-פּער-אָהר'-די-נע-רי) העכער אָדער בעסער איידער דאָס געוועהנליכע; אויסגעצייכענט.

superordina'tion *n.* (סוה-פּער-אָהר-די-ניי'-שאַן) בעשטימונג אויף אַ שטעלע בעת די שטעלע איז נאָך פערנומען און מען דאַרף נאָך וואַרטען אויף אַ וואַקאַנס.

superorgan'ic *a.* (סוה-פּער-אָהר-גענ'-איק) סופּעראָרגאַניש, העכער ווי אָרגאַניש [וועגען פּסיכישע אָדער ספּיריטועלע ערשיינונגען, וועלכע ווערען בעטראַכט אַלס אומאַבהענגיג פון אָרגאַניזם, אין וועלכען זיי קומען פאָר]; סאָציאַל, געזעלשאַפטליך [בעטראַכטענדיג די געזעלשאַפט אַלס אַ פיזיאָלאָגישען אָרגאַניזם, נאָר פון אַ העכערען גראַד].

su'perparasite *n.* (סוה'-פּער-פּער-ע-סאַיט) אַ פּאַראַזיט פון אַ פּאַראַזיט, אַ פּאַראַזיט וואָס ערנעהרט זיך פון אַן אַנדער פּאַראַזיט. ז. *parasite*

su'perphosphate *n.* (סוה'-פּער-פאָס-פייט) סופּערפאָספאַט [אַ פאָספאַט אָדער פאָספאָר⸗זויערע זאַלץ וואָס ענטהאַלט די מעגליכסט גרעסטע צאָהל פאָספאָר⸗זויערע].

superphys'ical *a.* (סוה-פּער-פיז'-אי-

קעל) סופערפיזיש, וואס איז אונאבהענגיג אדער וואס קען ניט ערקלערט ווערען דורך די פיזישע געזעצע פון ארגאנישען לעבען; גייסטיג, פסיכיש.

superpose' *v.* (סוה-פער-פאוז') ז. *superimpose*.

superposi'tion *n.* (סוה-פער-פא-זיש'-אן) ז. *superimposition*.

superpraise' *v.* (סוה-פער-פרייז') לויבען אהן א שיעור.

superpropor'tion *n.* (סוה-פער-פרא-פאור'-שאן) אן איבער⸗מאס, אן איבער⸗פראפארציאן, אן איבער⸗פערהעלטניס.

superpurga'tion *n.* (סוה-פער-פויר-גיי'-שאן) איבערמעסיגע אבפיהרונג אדער מאגען⸗ריינינגונג.

superquadripar'tient *a.* (סוה-פער-קהוואד-רי-פאר'-טיענט) וואס איז אין בעציהונג פון 9:5.

superquadriquin'tal *a.* (סוה-פער-קהוואד-רי-קהווינ'-טעל) ז. *superquadripartient*.

superre'gal *a.* (סוה-פער-ריע'-געל) מעהר ווי קעניגליך.

superroy'al pa'per (סוה-פער-ראי'-על פיי'-פער) אזא גרויסער פאפיער⸗פארמאט [22 אדער 23 צאל לאנג און 30 אדער 31 צאל ברייט].

su'persalt *n.* (סוה'-פער-סאהלט) איבער⸗זויערע זאלץ.

supersat'urate *v.* (סוה-פער-סעטש'-יו-רייט) איבערזעטיגען, צופיעל אנזאפען.

supersatura'tion *n.* (סוה-פער-סעטש-יו-ריי'-שאן) איבערזעטיגונג, צו שטארקע אנזאפונג.

superscribe' *v.* (סוה-פער-סקראיב') מאכען אן איבערשריפט אדער אויפשריפט; אנשרייבען אויף דער צווייטער זייט; אנשרייבען אן אדרעס, אדרעסירען.

su'perscript *n. and a.* (סוה'-פער-סקריפט) אן איבערשריפט, אן אויפשריפט, אן אדרעס; געשריבען איבער א שורה.

superscrip'tion *n.* (סוה-פער-סקריפ'-שאן) אן איבערשריפט, אן אויפשריפט; אן אדרעס; דאס מאכען אן איבערשריפט אדער אויפשריפט; אדרעסירונג.

supersede' *v.* (סוה-פער-סיעד') אראבזעצען פון אמט; בעזייטיגען; אונגילטיג מאכען; סוספענדירען; אבשאפען; פערנעהמען אימעצענס פלאץ; ארויסזעצען; אבשטעלען, אבהאלטען.

superse'deas *n.* (סוה-פער-סיע'-די-עס) א געריכטס⸗בעפעהל אבצושטעלען די אויספיהרונג פון אן אורטייל; א בעפעהל עטוואס אבצושטעלען, אבצוהאלטען אדער צו סוספענדירען; אן אבלעג, אן אבלעגונג, א סוספענדירונג.

superse'dure *n.* (סוה-פער-סיע'-דזשור) אן אבלעגונג, א סוספענדירונג.

supersen'sible *a.* (סוה-פער-סענ'-סיבל) וואס איז איבער דער השגה פון די חושים, וואס מען קען ניט פיהלען אדער משיג זיין מיט די חושים.

supersen'sibly *adv.* (סוה-פער-סענ'-סי-בלי) זייענדיג איבער דער השגה פון די חושים, ניט קענענדיג געפיהלט ווערען מיט די חושים.

supersen'sitive *a.* (סוה-פער-סענ'-סי-טיוו) איבערעמפפינדליך, איבערטריבען עמפפינדליך.

supersen'sitiveness *n.* (סוה-פער-סענ'-סי-טיוו-נעס) איבערטריבענע עמפפינדליכקייט.

supersen'sual *a.* (סוה-פער-סענ'-שיו-על) וואס איז איבער דער השגה פון די חושים, וואס מען קען מיט די חושים ניט משיג זיין.

supersen'suous *a.* (סוה-פער-סענ'-שיו-אס) וואס מען קען ניט משיג זיין אדער פיהלען מיט די חושים; איבערטריבען עמפפינדליך.

superser'viceable *a.* (סוה-פער-סויר'-ווי-סעבל) וואס טהוט מעהר ווי עס איז פערלאנגט.

superses'sion *n.* (סוה-פער-סעש'-אן) ז. *supersedure*.

supersti'tion *n.* (סוה-פער-סטיש'-אן) אבערגלויבען, דאס גלויבען אין נארישע זאכען; געצענדיענסט.

supersti'tious *a.* (סוה-פער-סטיש'-אס) אבערגלויבעריש.

supersti'tiously *adv.* (סוה-פער-סטיש'-אס-לי) מיט אבערגלויבען.

supersti'tiousness *n.* (סוה-פער-סטיש'-אס-נעס) אבערגלויבינקייט; דאס זיין אבערגלויבעריש.

superstra'tum *n.* (סוה-פער-סטריי'-טאם) אן ערד⸗שיכט וואס ליעגט איבער אן אנדערער. ז. *stratum*.

superstruct' *v.* (סוה-פער-סטראקט') אריבערבויען, בויען איבער עטוואס.

superstruc'tion *n.* (סוה-פער-סטראק'-שאן) אן איבערבויאונג; אן אויבערבוי.

superstruc'tural *a.* (סוה-פער-סטראק'-טשור-על) וואס איז שייך צו אן איבערבוי אדער אויבערבוי.

su'perstructure *n.* (סוה'-פער-סטראק-טשור) אן אויבערבוי, אן איבערבוי [א געביידע וואס שטעהט איבער אן אנדער אויפגעבויטער זאך]; עטוואס וואס איז געבויט אויף א פונדאמענט.

supersubstan'tial *a.* (סוה-פער-סאב-סטענ'-שעל) וואס איז העכער איידער מאטעריע אדער שטאף; וואס איז העכער איידער אירגענד וועלכע סובסטאנץ אדער וועזען.

supersub'tle *a.* (סוה-פער-סאט'ל) איבערגעשפיצט, צו קלוג, צו כיטרע; איבער פיין, איבערטריבען פיין.

supersub'tlety *n.* (סוה-פער-סאט'ל-טי) איבער⸗פיינקייט, איבערטריבענע פיינקייט.

supersul'phate *n.* (סוה-פער-סאל'-פייט) סופערזולפאט, דאפעלט שוועבעלזויערע זאלץ.

supertellu'ric *a.* (סוה-פער-טע-לוה'-ריק) וואס געפינט זיך איבער דער אטמאספערע פון דער ערד.

supertem'poral *a. and n.* (סוה-פער-טעמ'-פא-רעל) איבערצייטליך; וואס איז אונאבהענגיג פון דער צייט; אין אנאטאמיע — וואס געפינט זיך העכער פון די שלייפען; דאס וואס איז אונאבהענגיג פון דער צייט.

superterrene' *a.* (סוה-פער-טע-ריען') וואס איז איבער דער ערד.

superterres'trial *a.* (סוה-פער-טע-רעס'-טרי-על) איבער⸗וועלטליך; איבער⸗ערדיש.

su'pertonic *n.* (סוה'-פער-טאנ-איק) אין מוזיק — די זעקונדע, דער צווייטער טאן אין דער סקאלא.

supertrag'ical *a.* (סוה-פער-טרעדזש'-אי-קעל) איבערטריבען טראגיש.

supertripar'tient *a.* (סוה-פער-טראי-פאר'-טי-ענט) אין דער פראפארציע פון 7 צו 4.

supervene' *v.* (סוה-פער-וויען') צוקומען אדער צוגעלעגט ווערען עקסטרא צו עטוואס; צוגעגעבען אדער צוגעזעצט ווערען.

superve'nient *a.* (סוה-פער-וויע'-ניענט) צוגעזעצט, צוגעגעבען, צוגעקומען, דערלעגט.

superven'tion *n.* (סוה-פער-ווענ'-שאן) דאס צוזעצען אדער צוגעבען, דאס צולעגען.

supervi'sal *n.* (סוה-פער-וואי'-זעל) אויפזיכט, השגחה; דאס האבען די אויפזיכט איבער עפעס; דאס דורכקוקען אדער איבערזעהן.

supervise' *v.* (סוה-פער-וואיז') איבערקוקען, איבערזעהן; האבען די אויפזיכט אויף עטוואס.

supervi'sion *n.* (סוה-פער-וויזש'-אן) די איבער⸗אויפזיכט.

supervi'sor *n.* (סוה-פער-וואי'-זאר) אן אויפזעהער, א משגיח.

supervi'sorship *n.* (סוה-פער-וואי'-זאר-שיפ) דאס אמט פון אן אויפזעהער.

supervi'sory *a.* (סוה-פער-וואי'-זא-רי) וואס איז שייך צו אויפזיכט; וואס האט די אויפזיכט.

su'pinate *v.* (סוה'-פי-נייט) אויסשטעלען די האנד אזוי, אז די האנד⸗פלעכע [דלאניע] זאל אויסקומען ארויף.

supina'tion *n.* (סוה-פי-ניי'-שאן) דאס ליעגען אויף'ן רוקען מיט'ן פנים ארויף; דאס אויסשטעלען די האנד אזוי, אז די האנד⸗פלעכע [דלאניע] זאל אויסקומען ארויף.

su'pinator *n.* (סוה'-פי-ניי-טאר) דער צוריקבויגונגס⸗מוסקול פון דער האנד [דער מוסקול וואס דיענט צום צוריקדרעהען די האנד⸗פלעכע אדער דלאניע].

supine' *a.* (סוה-פאין') וואס ליעגט אויף'ן רוקען; צוריקגעבויגען, צוריקגעלעהנט; נאכלעסיג, פויל, אבגעלאזען.

su'pine *n.* (סוה'-פאין) אין לאטיינישער גראמאטיק — דאס סופינום [די ענדונגס⸗פארם *u* און *um* פון דעם לאטיינישען צייטווארט].

supine'ly *adv.* (סוה-פאינ'-לי) פויל, נאכלעסיג, אבגעלאזען; אויף'ן רוקען, מיט דעם געזיכט ארויף.

supine'ness *n.* (סוה-פאינ'-נעס) דאס ליעגען אויף'ן רוקען; נאכלעסיגקייט, פוילקייט, אבגעלאזענקייט.

sup'per *n.* (סאפ'-ער) וועטשערע, אוונד⸗ברויט, אוונד⸗עסען.

sup'per-board *n.* (סאפ'-ער-באורד) דער טיש אויף וועלכען מען עסט וועטשערע [אוונד⸗ברויט].

sup'perless *a.* (סאפ'-ער-לעס) אהן וועטשערע, אהן אוונד⸗ברויט.

sup'per-time *n.* (סאפ'-ער-טאים) די צייט ווען מען עסט וועטשערע [אוונד⸗ברויט]; אוונד.

supplant' *v.* (סא-פלענט') ארויסזעצען אדער פערדרענגען פון פלאץ.

supplanta'tion *n.* (סאפ-לענ-טיי'-שאן) דאס ארויסזעצען אדער דאס פערדרענגען פון פלאץ.

supplan'ter *n.* (סא-פלענ'-טער) אן ארויסזעצער, א פערדרענגער.

sup'ple *a. and v.* (סאפל) בויגזאם; נאכגיעביג; מאכען בויגזאם; מאכען נאכגיעביג; ווערען ווייך, בויגזאם אדער נאכגיעביג.

sup'ple-jack *n.* (סאפ'ל-דזשעק) א שטארקער, בויגזאמער שפאציער⸗שטאק; א קלעטער⸗פלאנצע פון וועלכער עס ווערען געמאכט בויגזאמע שפאציער⸗שטעקענס.

sup'plement *n. and v.* (סאפ'-לי-מענט) א ביילאגע, א צוזאץ, א הוספה;

א צוגאב; אין געאמעטריע — די ערגענצונג אדער דער צוזאץ צו א ווינקעל, אז ער זאל ווערן 180 גראד; ערגענצונג, צולעגונג.

supplemen'tal *a.* (סאפּ-לי-מענ'-טעל) וואס דיענט אלס צוזאץ, ביילאגע אדער ערגענצונג; ערגענצענד.

supplemen'tarily *adv.* (סאפּ-לי-מענ'-טע-רי-לי) אלס צוזאץ; אלס צוגאב; אלס ביילאגע אדער ערגענצונג.

supplemen'tary *a.* (סאפּ-לי-מענ'-טע-רי) ערגענצענד; וואס דיענט אלס צוזאץ, ביילאגע אדער ערגענצונג; וואס איז צוגעגעבען איבער דער נארמע; וואס איז צוגעגעבען עקסטרא; אין געאמעטריע — וואס ערגענצט אויף 180 גראד [ווענען א ווינקעל].

supplementa'tion *n.* (סאפּ-לי-מען-טיי'-שאן) דאס ערגענצען.

sup'pleness *n.* (סאפּ'-ל-נעס) בויגזאמקייט; נאכגיעביגקייט.

sup'pletive *a.* (סאפּ'-לי-טיוו) ערגענצענד.

sup'pletory *a.* and *n.* (סאפּ'-לי-טא-רי) ערגענצענד; אן ערגענצונג.

suppli'al *n.* (סא-פּלאי'-על) אן ערגענצונג; אן ערזאץ; א בעפריעדיגונג פון בעדירפניסע.

sup'pliance *n.* (סאפּ'-לי-ענס) דאס בעטען מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט; הכנעה, אונטערטהעניגקייט; דאס בעפריעדיגען א פערלאנג אדער א וואונש; א בעפריעדיגונג.

sup'pliancy *n.* (סאפּ'-לי-ען-סי) ז. *suppliance*.

sup'pliant *a.* and *n.* (סאפּ'-לי-ענט) אונטערטהעניג, הכנעה'דיג; בעטענד מיט הכנעה; א הכנעה'דיגער בעטער, איינער וואס בעט מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט.

sup'pliantly *adv.* (סאפּ'-לי-ענט-לי) מיט הכנעה; בעטענדיג מיט הכנעה.

sup'pliantness *n.* (סאפּ'-לי-ענט-נעס) דאס הכנעה'דיגע בעטען; דאס זיין הכנעה'דיג.

sup'plicant *n.* and *a.* (סאפּ'-לי-קענט) א הכנעה'דיגער בעטער, איינער וואס בעט מיט הכנעה אדער אונטערטהעניגקייט; בעטענד מיט הכנעה.

sup'plicantly *adv.* (סאפּ'-לי-קענט-לי) אויף א הכנעה'דיגען אדער דעמיטהיגען אופן; בעטענדיג מיט הכנעה.

sup'plicate *v.* (סאפּ'-לי-קייט) בעטען; הכנעה'דיג בעטען.

sup'plicatingly *adv.* (סאפּ'-לי-קיי-טינג-לי) אויף א בעטענדען אופן; בעטענדיג מיט הכנעה.

supplica'tion *n.* (סאפּ-לי-קיי'-שאן) א געבעט; א ביטע.

sup'plicator *n.* (סאפּ'-לי-קיי-טאר) א בעטער.

sup'plicatory *a.* (סאפּ'-לי-קיי-טא-רי) בעטענד; בעטענד מיט הכנעה.

suppli'er *n.* (סא-פּלאי'-ער) א בעזארגער, א פערזארגער, א פערשאפער.

supplies' *n.* (סא-פּלאיז') אויסשטאטונגען; געברויכס-מיטעל; פּאראט; פּראוויאנט.

supply' *v.* and *n.* (סא-פּלאי') פערזארגען, פערשאפען, אויספילען, ערגענצען; אויספילען א וואקאנץ, בעזארגען א לעדיג-געבליבענע שטעלע; פערשטארקען, פערפעסטיגען; פּאראט, פּראוויזיע אדער הילפס-מיטעל; דער אנבאט, דער פּאראט סחורה וואס ווערט געבראכט אויף'ן האנדעלס-מארק צום פערקויף; א געלד-בעוויליגונג פון דער געזעצגעבענדער קערפערשאפט פאר די אויסגאבען פון דער רעגיערונג; א פערזאן וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פּלאץ פון אן אנדערען; א גייסטליכער וואס פערנעהמט צייטווייליג דעם פּלאץ פון דעם פּריסטער אין א געמיינדע.

supply'-roll'er *n.* (סא-פּלאי'-ראול'-ער) די וואלצע אין א דרוק-מאשין, וועלכע שטעלט צו די דרוק-טינט צו די איבעריגע וואלצען.

supply'-train *n.* (סא-פּלאי'-טריין) א צוג [פון אן אייזענבאהן], וואס שטעלט צו פּראוויאנט פאר אן ארמעע.

support' *v.* and *n.* (סא-פּאורט') שטיצען; אונטערשטיצען; אונטערשפּארען; בעהילפיג זיין, העלפען; אונטערהאלטען; ערנעהרען, מפרנס זיין; שפּיעלען אדער דורכפיהרען א ראָלע אויף דער ביהנע; שפּיעלען אויף דער ביהנע מיט אן אקטיאר אדער אקטריסע, וואס שפּיעלט די ערשטע ראָלע; אקאמפּאנירען א מוזיקער; דאס שטיצען אדער אונטערשטיצען; שטיצע, הילף; אונטערשטיצונג; א שפּארע, אן אונטערשפּארונג; ערנעהרונג, נאהרונג; לעבענס-אונטערהאלט; אן ערנעהרער, א מפרנס; אן אקטיאר אדער אקטריסע וואס שפּיעלט א קלענערע ראָלע צוזאמען מיט דעם אקטיאר אדער אקטריסע וואס שפּיעלט די הויפּט-ראָלע; אין מוזיק — א בעגלייטונג אדער אן אקאמפּאנימענט.

support'able *a.* (סא-פּאורט'-עבל) אונטערשטיצבאר, וואס קען אונטערשטיצט ווערען; ערטרעגליך, וואס מען קען אויסהאלטען.

support'ableness *n.* (סא-פּאורט'-עבל-נעס) אונטערשטיצבארקייט; ערטרעגליכקייט.

support'ably *adv.* (סא-פּאורט'-ע-בלי) צום אויסהאלטען, צו דערליידען, ערטרעגליך.

support' a char'acter (סא-פּאורט' ע קער'-עק-טער) דורכפיהרען א ראָלע אויף דער ביהנע.

support' arms (סא-פּאורט' ארמז) אין מיליטער — טראגען די ביקס ווערטיקאל ביי דעם לינקען שולטער [פּלייצע].

support'er *n.* (סא-פּאורט'-ער) אן אונטערשטיצער, א שטיצער, א העלפער; א שפּארע, אן אונטערשפּארע; אן ערנעהרער, א מפרנס; עטוואס וואס שטיצט אדער שפּארט אונטער; א וואפּען-האלטער, א שילד-האלטער [א פיגור וואס האלט א שילד אדער הערב].

support'ing *a.* (סא-פּאורט'-אינג) אונטערשטיצענד, שטיצענד.

support'less *a.* (סא-פּאורט'-לעס) אהן אונטערשטיצונג.

support'ress *n.* (סא-פּאורט'-רעס) אן אונטערשטיצעריז, א שטיצעריז.

supports' *n.* (סא-פּאורטס') אין מיליטער — די צווייטע ארמעע-ליניע אין א מלחמה.

suppos'able *a.* (סא-פּאוז'-עבל) וואס קען אנגענומען ווערען, וואס מען קען משער זיין; וואס מען קען פּערויסזעצען.

suppos'ably *adv.* (סא-פּאוז'-ע-בלי) פּערויסצוזעצען, משער צו זיין, אנצונעהמען.

suppos'al *a.* (סא-פּאוז'-על) אן אננאהמע, א פּערויסזעצונג, א השערה, א מיינונג.

suppose' *v.* and *n.* (סא-פּאוז') אננעהמען, פּערויסזעצען, משער זיין; מאכען א השערה; מיינען, רעכנען, דענקען, גלויבען, זיך פּערשטעלען; א מיינונג, א השערה, א פּערויסזעצונג.

supposed' *a.* (סא-פּאוזד') פּערויסגעזעצט, געמיינט; אנגענומען [אלס ריכטיג].

suppos'edly *adv.* (סא-פּאוז'-עד-לי) לויט השערה.

suppos'er *n.* (סא-פּאוז'-ער) א פּערויסזעצער, איינער וואס מאכט א השערה; איינער וואס נעהמט אן אדער איז משער.

supposi'tion *n.* (סאפּ-א-זיש'-אן) אן אננאהמע, א השערה; א מיינונג.

supposi'tional *a.* (סאפּ-א-זיש'-אן-על) געבויט אויף א השערה אדער פּערויסזעצונג.

supposi'tionally *adv.* (סאפּ-א-זיש'-אן-על-אי) לויט השערה, לויט פּערויסזעצונג.

supposi'tionless *a.* (סאפּ-א-זיש'-אן-לעס) ניט אונטערוואורפען צו וועלכע עס איז ספּעציעלע בעדינגונגען.

suppositi'tious *a.* (סא-פּאז-אי-טיש'-אס) ניט עכט, נאכגעמאכט, ניט ריכטיג, פאלש.

suppositi'tiously *adv.* (סא-פּאז-אי-טיש'-אס-לי) אויף א נאכגעמאכטען אופן; ניט עכט, פאלש.

suppositi'tiousness *n.* (סא-פּאז-אי-טיש'-אס-נעס) ניט-עכטקייט, ניט-ריכטיגקייט, פאלשקייט.

suppos'itive *a.* and *n.* (סא-פּאז'-אי-טיוו) וואס ענטהאלט א השערה אדער פּערויסזעצונג; פּערויסגעזעצט, אנגענומען, געמיינט; א בינד-ווארט וואס דריקט אויס א תנאי אדער בעדינגונג [ווי דאס ווארט "אויב"].

suppos'itively *adv.* (סא-פּאז'-אי-טיוו-לי) לויט פּערויסזעצונג, לויט השערה.

suppos'itory *n.* (סא-פּאז'-אי-טא-רי) א צעפּעל [א מעדיצין אין דער פארם פון א ליכטעל אדער שפּונט וואס ווערט אריינגעשטעקט אין דער עפענונג פון הינטערלייב, ווי פאר מערידען-ליידענדע א. ד. ג.].

suppress' *v.* (סא-פּרעס') אונטערדריקען; איבערוועלטיגען; אבהאלטען, צוריקהאלטען; פערהינדערען.

suppressed' *a.* (סא-פּרעסט') אונטערדריקט, צוריקגעהאלטען.

suppress'edly *adv.* (סא-פּרעס'-עד-לי) אויף אן אונטערדריקטען אדער צוריקגעהאלטענעם שטייגער.

suppress'er *n.* (סא-פּרעס'-ער) אן אונטערדריקער.

suppress'ible *a.* (סא-פּרעס'-איבל) אונטערדריקבאר.

suppres'sion *n.* (סא-פּרעש'-אן) אונטערדריקונג; צוריקהאלטונג.

suppres'sionist *n.* (סא-פּרעש'-אנ-איסט) אן אנהענגער פון אונטערדריקונגען.

suppres'sio ve'ri (סא-פּרעש'-יאו ווי'-ראי) די אונטערדריקונג פון אמת, די אונטערדריקונג פון פאקטען.

suppress'ive *a.* (סא-פּרעס'-איוו) וואס איז געניינט צו אונטערדריקונג; אונטערדריקענד.

suppress'or *n.* (סא-פּרעס'-אר) אן אונטערדריקער, א פערהאלטער.

sup'purate *v.* (סאפּ'-יו-רייט) פלוסען, אייטערען, ארויסלאזען פלאגמע אדער פלוס.

suppura'tion *n.* (סאפּ-יו-ריי'-שאן) אייטערונג; דאס פלוסען.

sup'purative *a. and n.* (סאפ'-יו-רייי-טיוו) אייטערענד, וואס אייטערט, וואס פלוסט; א מעדיצין וואס ברייננט ארויס אייטער אדער פלוס.

supracil'iary *a.* (סופ-רא-סיל'-אי-ע-רי) וואס געפינט זיך איבער די ברעמען.

supracos'tal *a.* (סופ-רא-קאס'-טעל) וואס ליגט איבער די ריפען.

supracreta'ceous *a.* (סופ-רא-קרי-טיי'-שאס) אין געאלאגיע — וואס ליגנט איבער דער קרייד־שיכט פון דער ערד.

supradecompound' *a.* (סופ-רא-די-קאמ-פאונד') דרייפאך צוזאמענגעזעצט, וואס בעשטעהט פון דריי אדער מעהר טיילען [ווענען בלעטער פון פלאנצען].

suprador'sal *a.* (סופ-רא-דאהר'-סעל) וואס איז איבער אדער אויף דעם רוקען [פון אן ארגאניזם].

supralabial *a.* (סופ-רא-ליי'-בי-על) וואס איז שייך צו דער אויבערשטער ליפ; וואס געפינט זיך אויף דער אויבערשטער ליפ.

supralapsa'rian *a. and n.* (סופ-רא-לעפ-סיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו סופראלאפסאריאניזם; א סופראלאפסאריער, אן אנהענגער פון סופראלאפסאריאניזם. ז. *supralapsarianism*.

supralapsa'rianism *n.* (סופ-רא-לעפ-סיי'-רי-ען-איזם) סופראלאפסאריאניזם [די בעהויפטונג, אז נאך פאר דעם זינד־פאל פון אדם הראשון האט שוין גאט אין פארויס בעשטימט ווער עס וועט זוכה זיין צום אייביגען גן עדן און ווער עס וועט פערארורטיילט ווערען צום אייביגען גיהנום, אין געגענזאץ צו אינפראלאפסאריאניזם. ז. *infralapsarianism*].

supralu'nar *a.* (סופ-רא-לוה'-נאר) וואס איז איבער דער לבנה; זעהר הויך.

supramaxil'la *n.* (סופ-רא-מעק-סיל'-א) די אויבערשטע קינבאקען־ביינער.

supramax'illary *a. and n.* (סופ-רא-מעק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צו דעם אויבערשטען קינבאקביין; דער אויבערשטער קינבאקביין.

supramun'dane *a.* (סופ-רא-מאנ'-דיין) איבערוועלטליך, איבערערדיש; וואס איז שייך צו דער גייסטיגער אדער רוחניות'דיגער וועלט.

suprana'sal *a.* (סופ-רא-ניי'-זעל) וואס איז איבער דער נאז.

supranat'ural *a. and n.* (סופ-רא-נעטש'-יו-רעל) ז. *supernatural*.

supranat'uralism *n.* (סופ-רא-נעטש'-יו-רעל-איזם) ז. *supernaturalism*.

supranat'uralist *a. and n.* (סופ-רא-נעטש'-יו-רעל-איסט) ז. *supernaturalist*.

supranaturalis'tic *a.* (סופ-רא-נעטש-יו-רע-ליס'-טיק) ז. *supernaturalistic*.

supraor'bital *a.* (סופ-רא-אהר'-בי-טעל) וואס געפינט זיך איבער די אויגענלעכער; א נערוו אדער ארטעריע, וואס געפינט זיך איבער די אויגענלעכער.

suprare'nal *a.* (סופ-רא-רי'-נעל) וואס געפינט זיך איבער די ניערען.

suprare'nal cap'sule (סופ-רא-רי'-נעל קעפ'-סיול) אזא קאפסעל־פערמיגעס שטיקעל פלייש וואס איז ארום די ניערען. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

suprascap'ular *a.* (סופ-רא-סקעפ'-יו-לאר) וואס געפינט זיך איבער דעם שולטער־בלאט [די לאפעטקע פון דער פלייצע].

suprasen'sible *a.* (סופ-רא-סענ'-סיבל) ז. *supersensuous*.

supravi'sor *n.* (סופ-רא-וואי'-זאר) ז. *supervisor*.

suprem'acy *n.* (סופ-רעמ'-ע-סי) די העכסטע אויטאריטעט, די העכסטע געוואלט, די אויבערמאכט, די אויבער־הערשאפט.

supreme' *a. and n.* (סופ-פריעמ') העכסט; אויבער, אויבערשט [אין ראנג, אין ווירדע, אין מאכט]; אין העכסטען גראד, אויף דער העכסטער מדרגה; דער העכסטער, דער שעף.

Supreme' Be'ing (the) (סופ-פריעמ' בי'-אינג) דאס אלערהעכסטע וועזען, דער אויבערשטער, גאט.

Supreme' Court (סופ-פריעמ' קאורט) דאס אויבער־געריכט; דאס העכסטע געריכט פון לאנד אדער פון א שטאאט.

supreme' end (סופ-פריעמ' ענד) דער לעצטער ציעל, דער ענדליכער ציעל.

supreme' good (סופ-פריעמ' גוד) די העכסטע טוגענד.

supreme'ly *adv.* (סופ-פריעמ'-לי) אין העכסטען גראד, אויף דער העכסטער מדרגה; העכסט, אם העכסטען.

supreme'ness *n.* (סופ-פריעמ'-נעס) די העכסטקייט, דאס זיין דער העכסטער אדער דאס העכסטע.

supreme' pon'tiff (סופ-פריעמ' פאנ'-טיף) דער העכסטער בישאף פון רוים; דער פאפסט.

suprem'ity *n.* (סופ-פרעמ'-אי-טי) ז. *supremeness*.

su'ra *n.* (סוה'-רא) סורא, א קאפיטעל פון קאראן [די הייליגע שריפטען ביי די מאכמעדאנער]; אין אסט־אינדיען — די געאיהרטע זאפט פון געוויסע פאלמען.

su'rah *n.* (סיו'-רא) א מין ווייכער זיידענער שטאף פאר פרויען־קליידער; א קאפיטעל פון קאראן [ז. *sura*].

su'rah silk (סיו'-רא סילק) ז. *surah*.

su'ral *a.* (סיו'-רעל) וואס געהערט צו דער איקרע פון פוס.

sur'ance *n.* (שוהר'-ענס) ז. *assurance*.

sur'base *n.* (סויר'-בייס) אין ארכיטעקטור — דער אויבערשטער געזימס אדער קארניז פון א פעדעסטאל [דער פונדאמענט פון א סטאטוע אדער זייל].

surbase' *v.* (סויר-בייס') איינדריקען, איינפרעסען; מאכען פלאך אדער פלאטשיג.

sur'based *a.* (סויר'-בייסט) איינגעדריקט, איינגעפרעסט; געמאכט פלאך אדער פלאטשיג; מיט א געזימס אדער קארניז ארום דעם פעדעסטאל [דער פונדאמענט פון א סטאטוע אדער זייל].

surbased' arch (סויר-בייסט' ארטש) אן עליפטישער בויגען. ז. *elliptic arch*.

sur'basement *n.* (סויר'-בייס-מענט) דאס זיין איינגעדריקט אדער אבגעפלאכט [ווי אן עליפטישער בויגען. ז. *elliptic arch*]; דער אויבערשטער קארניז פון א פעדעסטאל [דער פונדאמענט פון א סטאטוע אדער זייל].

surbed' *v.* (סויר-בעד') זעצען א שטיין אויף'ן קאנט אדער ברעג [ניט אין דער לאגע ווי ער איז געלעגען אין שטיינברוך].

surcharge' *v. and n.* (סויר-טשארדזש') איבערלאדען, אנלעגען צופיעל משא, איבערלעסטיגען; אין יוריספרודענץ — בעווייזען, אז איינער האט נאך עפעס צוצורעכנען צו דעם חשבון וואס ער האט אנגעגעבען, אז ער האט עפעס דורכגעלאזען; רעכנען א צו־הויכען פרייז; אן איבערלאסט, א צו־שווערע משא; א צו־הויכער פרייז; א צורעכנונג צו איינעמס חשבון, ווען ער האט עפעס דורכגעלאזען; אין פארצעלייי־וואארען — א העלע עמאל־צייכנונג אויף א טונקעלען גרונד.

sur'cingle *n. and v.* (סויר'-סינגל) א זאטעל־גארטעל; דער באנד ארום בויך פון א פערד, וואס בעפעסטיגט דעם זאטעל אדער די דעקע צום רוקען; א גארטעל פון א קלייד; ארומגארטלען מיט'ן זאטעל־גארטעל; צופעסטיגען עפעס מיט א גארטעל.

sur'cle *n.* (סוירקל) אין באטאניק — א קליינע ארויסשפראצונג; א קליין צווייגעל.

sur'coat *n.* (סויר'-קאוט) אן אויבער־ראק.

surculig'erous *a.* (סויר-קיו-לידזש'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס לאזט ארויס א קליינעם שפראצלינג אדער צווייגעל.

sur'culose *a.* (סויר'-קיו-לאוס) אין באטאניק — וואס לאזט ארויס שפראצלינגען.

sur'culous *a.* (סויר'-קיו-לאס) ז. *surculose*.

surd *a., n. and v.* (סוירד) אין מאטעמאטיק — וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין א בעשטימטער צאהל; א קוואנטיטעט וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין א בעשטימטער צאהל; אין פאנעטיק — א קאנסאנאנט וואס ווערט אויסגעשפראכען מיט'ן טעם און ניט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאבען "ט", "ק", אין געגענזאץ צו די קאנסאנאנטען "ד", "ג", וועלכע ווערען אויסגעשפראכען מיט דער שטימע]; מאכען זאנפט אדער ווייך.

sur'dity *n.* (סויר'-די-טי) דאס זיין ווייך אין אויסדרוק, דאס ניט האבען קיין קלאנג.

sure *a. and adv.* (שוהר) זיכער, געוויס; פאזיטיוו; אהן צווייפעל; זיכער אין עפעס; צופערלעסיג; פערזיכערט, פעסט, שטאנדהאפט; זיכער פון געפאהר.

sure as a gun (שוהר עז ע גאן) פאלשטענדיג זיכער.

sure card (שוהר קארד) א זיכערע אויסזיכט אויף ערפאלג; א מאן וואס מען מעג זיך אויף איהם פערלאזען [אין גנב'ישען לשון].

sure enough' (שוהר אי-נאף') זיכער, געוויס, אהן צווייפעל.

sure'-enough' *a.* (שוהר'-אי-נאף') ווירקליך, ריכטיג, עכט; ניט פערפעלשט.

sure'-foot'ed *a.* (שוהר'-פוט'-עד) זיכער אויף די פיס; מיט זיכערע טריט; וואס קען ניט געשטרויכעלט ווערען; טרויאונגס־ווערטה.

sure'-foot'edly *adv.* (שוהר'-פוט'-עד-לי) מיט זיכערע טריט; ניט וואקלענדיג זיך.

sure'-foot'edness *n.* (שוהר'-פוט'-עד-נעס) דאס שטעהן זיכער אויף די פיס; דאס זיין טרויאונגס־ווערטה.

sure'ly *adv.* (שוהר'-לי) זיכער, געוויס; אהן ספק, אהן צווייפעל; זיכערליך, פעסט, שטאנדהאפט.

sure'ness *n.* (שוהר'-נעס) דאס זיין זיכער; זיכערהייט, געוויסהייט; צופערלעסיגקייט.

sure'ty *n.* (שוהר'-טי) געוויסהייט, זיכערקייט; פערזיכערונג, ערבות; א פערזיכערונגס-געבער, אן ערב.

sure'tyship *n.* (שוהר'-טי-שיפ) דאס זיין אן ערב, די פערפליכטונג פון איינעם צו בעצאהלען די שולדען אדער צו זיין פעראנטווארטליך פאר דער אויפפיהרונג פון אן אנדערען.

surf *n.* (סוירף) דאס ווארפען פון די ווע-לען פון ים געגען ברעג אדער געגען פעל-זען-שטיינער.

sur'face *n., a. and v.* (סויר'-פיים) אן אויבערפלעכע; די אויסענזייט פון עפעס; וואס איז שייך צו דער אויסענזייט; אויבערפלעכליך; ניט ערנסט; מאכען א גוטע אויסענזייט; מאכען גלאט.

sur'face-car *n.* (סויר'-פיים-קאר) א וואגאן פון א גאסען-אייזענבאהן.

sur'face-conden'ser *n.* (סויר'-פיים-קאנ-דענ'-סער) א קאנדענזאטאר פון א דאמפף-מאשין, וואו דער אויסגעארבייטער דאמפף ווערט אריינגעלאזען און ווערט קאנדענזירט [אבגעזעצט אלס וואסער] דורך זיין בעריהרונג מיט די מעטאל-פלעכען פון דעם קאנדענזאטאר, וועלכע ווערען געקיהלט פון קאלטען וואסער.

sur'faced *a.* (סויר'-פייסט) מיט א פאלירטער אויבערפלעכע; גלאט געמאכט; מיט זעהר א גלאטער אויבערפלעכע [וועגען גוטע זארטען פאפיער].

sur'face-plane *n.* (סויר'-פיים-פליין) א הובעל-מאשין.

sur'face-prin'ting *n.* (סויר'-פיים-פרינ'-טינג) דאס דרוקען פון א רעליעפער [בולט'ער] אויבערפלעכע, ווי פון געוועהנליכע שריפט [אין געגענזאץ צו דעם דרוקען פון קופערשטיך א. ד. ג.].

sur'facer *n.* (סויר'-פיי-סער) א מאשין צו מאכען גלאט די אויבערפלעכע פון האלץ; א הובעל-מאשין.

sur'face-wa'ter *n.* (סויר'-פיים-הוואה'-טער) דאס גאסען-וואסער און גאסען-שמוץ וואס פליסט אראב אין רינשטאק.

sur'facing-machine' *n.* (סויר'-פיי-סינג-מע-שין') א מאשין גלאט צו מאכען און פאלירען די אויסענזייט פון מעטאלענע זאכען; א הובעל-מאשין גלאט צו מאכען האלץ-וואארען.

sur'facing-plane *n.* (סויר'-פיי-סינג-פליין) א הובעל צום אבהובלען גלאט אויבערפלעכען.

surf'-bird *n.* (סוירפ'-בוירד) אזא אמעריקאנישער פויגעל עהנליך צו דעם אייראפעאישען רעגען-פייפער [ז. *golden plover*]. געפינט זיך ביי די אמעריקאנישע ברעגען פון פאסיפישען אקעאן.

surf'-boat *n.* (סוירפ'-באוט) א שטארק-געבויטעס שיפעל וואס געהט דורך זיכער דורך די ווארפענדע וועלען פון ים.

surf'-duck *n.* (סוירפ'-דאק) א מין ים-ענטעל. ז. ***scoter***

sur'feit *v. and n.* (סויר'-פיט) איבערזעטיגען, איבערקארמען; זיך איבערעסען; פיהלען א ניט-גוטקייט פון איבערעסען זיך; דאס איבערעסען זיך, דאס איבערזעטיגען דעם מאגען פון צופיעל עסען אדער טרינקען; דער איבעל, די ניט-גוטקייט פון איבערעסען זיך.

sur'feiter *n.* (סויר'-פיט-ער) א זולל וסובא, א פרעסער; איינער וואס עסט זיך איבער.

sur'feiting *n.* (סויר'-פיט-אינג) דאס איבערעסען זיך.

sur'feit-wa'ter *n.* (סויר'-פיט-הוואה'-טער) א וואסער וואס דיענט אלס רפואה צו ניט-גוטקייט פון איבערעסען זיך.

surfi'cial *a.* (סויר-פיש'-על) אין געאלאגיע — אויבערערדיש, וואס בעלאנגט צו אדער וואס געפינט זיך אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד [אין געגענזאץ צו אונטערערדיש].

surf'man *n.* (סוירפ'-מען) א מענש, וואס איז געלערענט דורכצופיהרען א שיפעל דורך ווארפענדע ים-וועלען; איינער וואס דיענט ביי דער ארגאניזאציאן וואס האט די אויפגאבע צו רעטען מענשען אויף'ן ים.

surf'-sco'ter *n.* (סוירפ'-סקאו'-טער) ז. ***surf-duck***

sur'fy *a.* (סויר'-פי) שוימיג, קאכענד [וועגען די ים-וועלען וואס שלאגען זיך אב אן ברעג אדער אן פעלזען].

surge *n. and v.* (סוירדזש) א וועלע, א כוואליע, אן אינד; דאס הויבען זיך פון כוואליעס אדער אינדען; ווארפען הויכע וועלען; זיך ווארפען [פון וועלען].

surge'ful *a.* (סוירדזש'-פול) פול מיט ברויזענדע כוואליעס.

surge'less *a.* (סוירדזש'-לעס) אהן וועלען, אהן כוואליעס, רוהיג [וועגען ים].

sur'gent *a.* (סויר'-דזשענט) ברויזענד, זיך הויבענד [וועגען כוואליעס].

sur'geon *n.* (סויר'-דזשאן) א וואונד-ארצט, א כירורג; דער שטאב-ארצט [אין מיליטער]; דער זעע-באדער [אזא פיש פון די הייסע לענדער. ז. ***doctor-fish***].

Surgeon

sur'geon-au'rist *n.* (סויר'-דזשאנ-אה'-ריסט) אן אטאלאגיסט, אן אויערען-דאקטאר.

sur'geoncy *n.* (סויר'-דזשאנ-סי) דאס אמט אדער שטעלע פון א רעגימענטס-ארצט.

sur'geon-den'tist *n.* (סויר'-דזשאנ-דענ'-טיסט) א צאהן-ארצט, א דענטיסט.

sur'geon-fish *n.* (סויר'-דזשאנ-פיש) דער זעע-באדער. ז. ***surgeon***

sur'geon-gen'eral *n.* (סויר'-דזשאנ-דזשענ'-ע-רעל) א גענעראל-ארצט אין דער ארמעע אדער פלאטע.

sur'geonship *n.* (סויר'-דזשאנ-שיפ) דאס אמט אדער שטעלע פון א וואונדען-ארצט אדער כירורג.

sur'gery *n.* (סויר'-דזשער-אי) כירורגיע, די קונסט צו מאכען אפעראציעס און היילען וואונדען.

sur'gical *a.* (סויר'-דזשי-קעל) כירורגיש, וואס איז שייך צו כירורגיע.

sur'gically *adv.* (סויר'-דזשי-קעל-אי) אויף א כירורגישען שטייגער; לויט די כללים פון כירורגיע.

sur'ging *n.* (סויר'-דזשינג) דאס הויבען זיך פון וועלען.

sur'gy *a.* (סויר'-דזשי) פול מיט זיך הויבענדע כוואליעס; כוואליעדיג, אינדיג, שטורמדיג [וועגען ים].

su'ricate *n.* (סיו'-רי-קייט) די סורי-קאטע, אזא דרום-אפריקאניש חיה'לע, וואס פערניכטעט מייז, ראצען א. ד. ג. עס איז עהנליך צו דעם צפון-אפריקאנישען איכניימאן [ז. ***ichneumon***].

sur'lily *adv.* (סויר'-לי-לי) מיט פערדרוס; אויף א בייזער, בייסיגער, פינסטערער ארט.

sur'liness *n.* (סויר'-לי-נעס) בייזקייט, זויערקייט; אנגעכמורעטקייט.

sur'ly *a.* (סויר'-לי) בייז, אנגעכמורעט, זויער; פינסטער; בייסיג; פרעך, חוצפה'דיג, העזה'דיג.

sur'ly-boots *n.* (סויר'-לי-בוהטס) א בייזער, אנגעכמורעטער מענש.

sur'ma *n.* (סוהר'-מא) סורמא, שווארצע שוועבעל-אנטימאניום [אזא פארב וואס ווערט בענוצט פון די פרויען פון די מזרח-לענדער צו שווארצען די ברעמען].

surmi'sal *n.* (סויר-מאי'-זעל) א השערה; דאס משער זיין.

surmise' *n. and v.* (סויר-מאיז') א השערה; דאס משער זיין; חושד זיין, האבען א פערדאכט; זיך משער זיין.

surmi'ser *n.* (סויר-מאי'-זער) איינער וואס איז משער; איינער וואס מאכט א השערה.

surmi'sing *n.* (סויר-מאי'-זינג) פערדעכטיגונג, פערדאכט, חשד.

surmount' *v.* (סויר-מאונט') אריבערהויבען; שטעלען עפעס איבער אדער אויף אן אנדער זאך; אריבערקומען; בייקומען; אריבערשטייגען.

surmoun'table *a.* (סויר-מאונ'-טעבל) איבערשטייגליך; וואס קען אריבערגעהויבען אדער איבערקומען ווערען.

surmoun'tableness *n.* (סויר-מאונ'-טעבל-נעס) איבערשטייגליכקייט; דאס קענען בייגעקומען אדער אריבערגעשטיגען ווערען.

surmoun'ted *a.* (סויר-מאונ'-טעד) איבערגעשטיגען, בעזיעגט.

surmoun'ter *n.* (סויר-מאונ'-טער) אן איבערשטייגער, אן איבערשטארקער, א זיעגער.

surmul'let *n.* (סויר-מאל'-עט) דער סורמולעט [אזא רויטליכער זעהר געשמאקער פיש פון מיטעללענדישען ים און אטלאנטישען אקעאן].

Surmullet

sur'name *n. and v.* (סויר'-ניים) א ביי-נאמען, א צונאמען; א פאמיליען-נאמען; געבען א צונאמען.

sur'namer *n.* (סויר'-ניי-מער) איינער וואס גיט א צונעמעניש.

sur'nay *n.* (סויר'-ניי) אן אריענטאלישער מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א האבאע. ז. ***oboe***

surpass' *v.* (סויר-פעס') איבערטרעפען, איבערשטייגען.

surpass'able *a.* (סויר-פעס'-עבל) איבערטרעפבאר, איבערטרעפליך, וואס קען איבערטראפען ווערען.

surpass'ing *a.* (סויר-פעס'-אינג) איבערטרעפענד, פארטרעפליך.

surpass'ingly *adv.* (סויר-פעס'-אינג-לי) אויף אן איבערטרעפענדער, פארטרעפליכער ארט.

surpass'ingness *n.* (סויר-פעס'-אינג-נעס) פארטרעפליכקייט; איבערטרעפונג.

sur′plice *n.* (סויר׳-פליס) דאס כאר־העמד [א מין ווייסער קיטעל, וואס די גייסטליכע און כאר־זינגער אין די קאטוילישע און אנגליקאנישע קירכען טראגען אין דער צייט פון דער עבודה].

sur′plice-fee *n.* (סויר׳-פליס-פיע) א בעלוינונג וואס ווערט געצאהלט די גייסטליכע פאר צופעליגע דיענסטען, ווי פאר טויפען, חתונות, לויות א. ז. וו.

sur′plus *n. and a.* (סויר׳-פלאס) אן איבערפלוס, אן איבערשוס; אין יוריספרודענץ — דאס איבערגעבליבענע פערמעגען [נאך׳ן אויסצאהלען אלע שולדען און לעגאטען פון פערשטארבענעם]; וואס איז מעהר וויפיעל עס פאדערט זיך; מעהר ווי גענוג.

sur′plusage *n.* (סויר׳-פלאס-עדזש) דער איבערפלוס; דאס האבען פון עפעס מעהר ווי מען דארף.

surpri′sal *n.* (סויר-פראי׳-זעל) דאס איבערראשען, אן איבערראשונג; אן ערשטוינונג.

surprise′ *n. and v.* (סויר-פראיז׳) איבערראשונג, ערשטוינונג; עפעס וואס פערורזאכט אן איבערראשונג אדער ערשטוינונג; איבערראשען, ערשטוינען; צומישען, צוטומלען.

surprise′-cup *n.* (סויר-פראיז׳-קאפ) א טרינק־גלאז אדער בעכער, וואס איז אזוי געמאכט, אום אבצוטהאן א שפיצעל דעם טרינקער [ווי א בעכער פון וועלכען די פליסיגקייט גיסט זיך אויס גלייך ווי מען נעהמט איהם צום מויל].

surpri′sedly *adv.* (סויר-פראי׳-זעד-לי) מיט איבערראשונג, מיט ערשטוינונג.

surprise′ in′to (סויר-פראיז׳ אינ׳-טו) בריינגען אימעצען אין אן אונערווארטעטען צושטאנד; צופיהרען אימעצען צו אן ענטפער אדער טהאט, וואס איז פאר איהם אליין געווען אונערווארטעט.

surprise′ par′ty (סויר-פראיז׳ פאר׳-טי) א קאמפאניע מענשען, וואס זיינען געקומען אונערווארטעט צו זייער פריינד, בריינגענדיג מיט זיך מאכלים און געטראנקען פאר א מאהלצייט.

surpri′ser *n.* (סויר-פראי׳-זער) איינער וועלכער איבערראשט אדער ערשטוינט אימעצען.

surpri′sing *a.* (סויר-פראי׳-זינג) איבערראשענד, ערשטוינענד.

surpri′singly *adv.* (סויר-פראי׳-זינג-לי) מיט איבערראשונג, מיט ערשטוינונג, מיט פערוואונדערונג.

surpri′singness *n.* (סויר-פראי׳-זינג-נעס) איבערראשונג; ערשטוינונג; דאס זיין איבערראשט אדער ערשטוינט.

surprize′ *n. and v.* (סויר-פראיז׳) ז. *surprise*.

surrebut′ *v.* (סאר-אי-באט׳) ענטפערען אין געריכט אויף דעם אנגעקלאגטענס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrebut′tal *n.* (סאר-אי-באט׳-על) דעם קלעגער׳ס בעווייזע וואס ווערען צוגעשטעלט אין געריכט אבצושלאגען דעם אנגעקלאגטען׳ס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrebut′ter *n.* (סאר-אי-באט׳-ער) דעם קלעגער׳ס ענטפער אויף דעם אנגעקלאגטען׳ס צוריקווייזענדען ענטפער.

surrejoin′ *v.* (סאר-אי-דזשאין׳) ענטפערען אין געריכט אויף דעם אנגעקלאגטען׳ס געגען־ענטפער.

surrejoin′der *n.* (סאר-אי-דזשאינ׳-דער) דער ענטפער פון קלעגער אויף דעם געגען־ענטפער פון דעם אנגעקלאגטען.

surren′der *v. and n.* (סא-רענ׳-דער) איבערגעבען, איבערליפערען; אבטרעטען; זיך אונטערגעבען; די איבערגעבונג; די אונטערגעבונג, דאס אונטערגעבען זיך; די אבטרעטונג.

surren′derer *n.* (סא-רענ׳-דער-ער) איינער וואס גיט זיך אונטער; איינער וואס טרעט אב אדער גיט איבער.

surrepti′tious *a.* (סאר-עפ-טיש׳-אס) וואס איז געטהאן בגנבה אדער דורך בעטרוג; וואס האנדעלט בגנבה אדער אין געהיים; וואס איז שולדיג אין פערנעהמען עפעס בגנבה.

surrepti′tiously *adv.* (סאר-עפ-טיש׳-אס-לי) בגנבה, אין געהיים.

sur′rey *n.* (סאר׳-אי) א לייכטער פאעטאן צום פאהרען שפאציערען.

sur′rogate *n.* (סאר׳-א-גייט) א סוראגאט, אן ערזאץ־מיטעל [דאס וואס ווערט בענוצט צו פערבייטען עטוואס, ווי למשל, ציקאריע אנשטאט קאפע א. ד. ג.]; א במקום, א שטעלפערטרעטער; א בעפאלמעכטיגער אדער שטעלפערטרעטער פון א קירכען־ריכטער אדער פון א בישאף; א ריכטער, וואס האט צו טהאן מיט צוואות און ירושות.

sur′rogateship *n.* (סאר׳-א-גייט-שיפ) שטעלפערטרעטערשאפט; דאס אמט פון א ריכטער איבער צוואות און ירושות.

surroga′tum *n.* (סאר-א-גיי׳-טאם) אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — א סוראגאט, דאס וואס קומט אנשטאט אן אנדער זאך.

surround′ *v. and n.* (סא-ראונד׳) ארומרינגלען; איינשליסען; דאס ארומרינגלען א פלאץ וואו מען געהט אויף געיעג, כדי צונויפצוטרייבען די חיות אין איין ארט פון וועלכען זיי קענען ניט אנטלויפען, ווי דאס ווערט געטהאן ביי דער יאגד אויף ביפעל־אקסען אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א קארדאן פון יעגער וואס רינגלען ארום א פלאץ וואו חיות געפינען זיך.

surround′ing *n.* (סא-ראונד׳-אינג) אן ארומרינגלונג; דאס ארומרינגלען; אן אומגעבונג, א סביבה; אן אומגעגענד.

surround′ings *n.* (סא-ראונד׳-אינגז) אן אומגעבונג; א סביבה; אן אומגעגענד.

sur-roy′al *n.* (סויר-ראי׳-על) דער אויבערשטער צווייגעל פון א הירש־הארן.

sursize′ *n.* (סויר-סאיז׳) אין מיטעלאלטער — א שטראף וואס פלעגט ארויפגעלעגט ווערען אויף אן ארענדאר פאר ניט צאהלען צום סראק ארענדע־געלד.

sursol′id *a. and n.* (סויר-סאל׳-איד) אין מאטעמאטיק — פון פינפטען גראד [וואס איז געדאפעלט אויף זיך זעלבסט פינף מאל]; דער פינפטער גראד אדער פאטענץ אין א צאהל.

sur′tax *n. and v.* (סויר׳-טעקס) אן עקסטרא שטייער; ארויפלעגען אן עקסטרא שטייער.

surtout′ *n.* (סויר-טוהט׳) א סורדוט, א טאליע־ראק, א פרינץ־אלבערט.

sur′turbrand *n.* (סויר׳-טויר-ברענד) די האלץ־ארטיגע ברוין־קויהל אין איסלאנד.

serveil′lance *n.* (סויר-ווייל׳-יענס) אויפזיכט, השגחה, אכטונג־געבונג.

surveil′lant *a. and n.* (סויר-ווייל׳-יענט) וואס גיט אכטונג, וואס האט די אויפזיכט; אן אויפזעהער, א משגיח; א שפיאן.

survey′ *v. and n.* (סויר-וויי׳) איבערבליקען, איבערקוקען; בעזעהן, בעזיכטיגען, בעטראכטען; אכטונג געבען, האבען אויפזיכט; פערמעסטען לאנד, אראבנעהמען א פלאן פון א שטיק לאנד; אן איבערבליק; א בעזיכטיגונג, א דורכזעהונג, א דורכקוקונג; דאס אויסמעסטען אדער דאס אראבנעהמען א פלאן פון א שטיק לאנד; א פלאן אדער בעשרייבונג פון א זאך וואס ווערט פערזיכערט אין א פערזיכערונגס־געזעלשאפט, ווי פאר פייער א. ד. ג.; א שטייער־בעצירק וואס שטעהט אונטער דער אויפזיכט פון א ספעציעלען בעאמטען; א פלאן.

survey′able *a.* (סויר-וויי׳-עבל) וואס קען בעזעהן אדער בעזיכטיגט ווערען.

survey′ance *n.* (סויר-וויי׳-ענס) ז. *surveyorship*.

survey′ing *n.* (סויר-וויי׳-אינג) די פעלד־מעסט־קונסט, די פערמעסטונג פון לאנד, דאס אראבנעהמען א פלאן פון לאנד.

survey′or *n.* (סויר-וויי׳-אר) א בעזעהער, א בעקוקער; אן אויסזעהער, א פעלד־מעסטער, א קאמארניק; אן אינספעקטאר אין דער ענגלישער פלאטע וואס האט די אויפזיכט אויף דאס בויען און פערריכטען פון די שיפען.

survey′or-gen′eral *n.* (סויר-וויי׳-אר-דזשענ׳-ע-רעל) א גענעראל־אינספעקטאר, אן אויבער־אויפזעהער.

Survey′or-gen′eral *n.* (סויר-וויי׳-אר-דזשענ׳-ע-רעל) דער פערוואלטונגס־דירעקטאר פון מלוכה־לאנד אין די פעראייניגטע שטאאטען אין אמעריקא.

survey′orship *n.* (סויר-וויי׳-אר-שיפ) די אויפזעהערשאפט, דאס אמט פון אן אויפזעהער אדער אינספעקטאר; דאס אמט פון א פעלד־מעסטער אדער קאמארניק.

survivabil′ity *n.* (סויר-וואי-ווע-ביל׳-אי-טי) די מעגליכקייט אריבערצולעבען אדער צו בלייבען לעבען [נאך אימעצען אדער עפעס].

survi′val *n.* (סויר-וואי׳-וועל) דאס איבערלעבען, די איבערלעבונג; א פערזאן אדער זאך וואס לעבט איבער אנדערע; א מנהג אדער גלויבען וואס האט איבערגעלעבט זיין צייט.

survi′val of the fit′test (סויר-וואי׳-וועל אוו טהי פיט׳-עסט) דאס איבערלעבען פון די בעשעפענישען, וועלכע קענען זיך אם בעסטען צופאסען צו די אומשטענדען.

survive′ *v.* (סויר-וואיוו׳) איבערלעבען, בלייבען לעבען.

survi′ver *n.* (סויר-וואי׳-ווער) ז. *survivor*.

survi′vor *n.* (סויר-וואי׳-וואר) 1. אן איבערלעבענדער, איינער וואס לעבט אימעצען אדער עפעס איבער; 2. איינער וואס בלייבט לעבען [ווי נאך אן אונגליק פון וועלכען פיעלע זיינען אומגעקומען].

2. The **survivors** of the shipwreck were sheltered and provided for.

survi′vorship *n.* (סויר-וואי׳-וואר-שיפ) דאס איבערלעבען; דאס רעכט פון ירושה דורך איבערלעבונג [דאס רעכט פון א שותף אויף דעם גאנצען בעזיץ־אייגענטום, ווען ער האט איבערגעלעבט די אנדערע].

susceptibil′ity *n.* (סא-סעפ-טי-ביל׳-אי-טי) די פעהיגקייט אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע; עמפפינדליכקייט; פיהליגקייט.

suscep′tible *a.* (סא-סעפ׳-טיבל) פעהיג אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע; עמפפינדליך.

suscep′tibleness *n.* (סא-סעפ׳-טיבל-נעס) ז. *susceptibility*.

suscep'tibly *adv.* (סא-סעפ'-טי-בלי) אויף אן עמפפינדליכען אופן; מיט דער פעהיגקייט אויפצונעהמען געפיהלען, איינדריקע אדער איינפליסע.

suscep'tion *n.* (סא-סעפ'-שאן) דאס אונטערנעהמען, דאס נעהמען אויף זיך.

suscep'tive *a.* (סא-סעפ'-טיוו) ז. ***susceptible***.

suscep'tiveness *n.* (סא-סעפ'-טיוו-נעס) ז. ***susceptibility***.

susceptiv'ity *n.* (סאס-עפ-טיוו'-אי-טי) ז. ***susceptibility***.

suscep'tor *n.* (סא-סעפ'-טאר) אן איבערנעהמער [פון א פערפליכטונג]; א טויף=פאטער, א קוואטער.

suscip'iency *n.* (סא-סיפ'-אי-ענ-סי) די אננאהמע, די אויפנאהמע.

suscip'ient *a. and n.* (סא-סיפ'-אי-ענט) אננעהמענד, איבערנעהמענד, אויפנעהמענד; אן אננעהמער, אן אויפנעהמער; אן איבערנעהמער.

sus'lik *n.* (סאס'-ליק) א סוסליק [אזא פעלד=חיה'לע, וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען און קערנער און שעדיגט זעהר די תבואה=פעלדער].

suspect' *v., a. and n.* (סאס-פעקט') פערדעכטיגען, חושד זיין; האבען א פערדאכט, האבען א חשד; צווייפלען, ניט טרויען; צווייפעלהאפט, אונזיכער; א פערדעכטיגע פערזאן.

suspec'tedly *adv.* (סאס-פעק'-טעד-לי) פערדעכטיג, ארויסרופענדיג א חשד אדער א פערדאכט.

suspec'tedness *n.* (סאס-פעק'-טעד-נעס) פערדעכטינקייט.

suspec'ter *n.* (סאס-פעק'-טער) איינער וואס איז חושד אדער האט א חשד.

suspend' *v.* (סאס-פענד') עפעס אויפהענגען, ניט לאזען אראבפאלען; צוריקהאלטען, אבהאלטען; אבשטעלען; אבלעגען פאר א געוויסער צייט; אונטערברעכען; סוספענדירען, אויסשליסען פאר א געוויסער צייט, אראבזעצען פון אמט פאר א געוויסער צייט.

suspen'ded *a.* (סאס-פענ'-דעד) וואס איז אנגעהאנגען, וואס הענגט; סוספענדירט, אבגעלעגט; אונענטשיעדען; אונטערבראכען.

suspen'ded anima'tion (סאס-פענ'-דעד ענ-אי-מיי'-שאן) א צייטווייליגע אבשטעלונג פון אטעם, א שיינבארער טויט.

suspen'der *n.* (סאס-פענ'-דער) אן אויפהענגער; עטוואס וואס הענגט אדער איז אויפגעהאנגען; א שלייקע; א הענגענדע וואזע אדער בלומען=טאפ.

suspen'ders *n.* (סאס-פענ'-דערז) שלייקעס.

suspensa'tion *n.* (סאס-פענ-סיי'-שאן) א צייטווייליגע צוריקהאלטונג אדער אבהאלטונג; א צייטווייליגע אבלעגונג אדער צוריקרופונג.

suspense' *a. and n.* (סאס-פענס') צווייפעלהאפט, אונזיכער, אונגעוויס; הענגענד, שוועבענד; אונזיכערהייט, צווייפעל, אונגעוויסהייט, אונבעשטימטהייט, אונענטשיעדענהייט; דאס האלטען אין אונבעשטימטהייט; א צייטווייליגע צוריקציהונג פון אימעצענס רעכטע.

suspensibil'ity *n.* (סאס-פענ-סי-ביל'-אי-טי) די שוועב=פעהיגקייט, דאס קענען זיך האלטען שוועבענדיג אדער הענגענדיג.

suspen'sible *a.* (סאס-פענ'-סיבל) שוועבפעהיג, וואס קען זיך האלטען שוועבענד אדער הענגענד.

suspen'sion *n.* (סאס-פענ'-שאן) דאס אויפהענגען, דאָס געהאלטען ווערען הענגענדיג אדער שוועבענדיג; עטוואס, וואס האלט זיך הענגענדיג אדער שוועבענדיג; דאס אבלעגען; דאס צוריקהאלטען אדער אבהאלטען; דאס אבשטעלען פאר א געוויסער צייט; דאס אונטערברעכען; אבשטעלונג, צוריקהאלטונג, אבלעגונג; אונטערברעכונג; דאס סוספענדירען אדער אויסשליסען פאר א געוויסער צייט; די צייטווייליגע אראבזעצונג פון אמט; אין מוזיק — דאס פערלענגערען א טאן פון איין אקארד אין דעם פאלגענדען אקארד, וועלכער קלינגט אנפאנגס ווי א דיסאנאנס אבער נאכהער שמעלצט ער זיך מיט איהם צונויף.

suspen'sion-bridge *n.* (סאס-פענ'-שאנ-ברידזש) א הענג=בריק [א בריק וואס הענגט אויף זייל=טהויערען דורך א סיסטעם פון קייטען און קאבעל=שטריק].

Suspension-bridge

suspen'sion of arms (סאס-פענ'-שאן אוו ארמז) א וואפען=שטילשטאנד.

suspen'sion-rail'way *n.* (סאס-פענ'-שאנ-רייל'-הוויי) א שוועבענדע אדער הענגענדע אייזענבאהן [אן אייזענבאהן ביי וועלכער די וואגאנען הענגען אין דער לופטען אויף א רעלסע אדער רעלסען איבער וועלכע די רעדער דרעהען זיך].

suspen'sive *a.* (סאס-פענ'-סיוו) צווייפעלהאפט; וואס איז גענייגט צו האלטען אין אונבעשטימטהייט אדער אונזיכערהייט; וואס האט די מאכט צוריקצוהאלטען אדער אבצושטעלען.

suspen'sive condi'tions (סאס-פענ'-סיוו קאנ-דיש'-אנז) בעדינגונגען פון וועלכע עס הענגט אב, אז א געוויסער אבמאך אדער קאנטראקט זאל זיין גילטיג.

suspen'sively *adv.* (סאס-פענ'-סיוו-לי) אויף א הענגענדען אדער שוועבענדען אופן.

suspen'sor *n.* (סאס-פענ'-סאר) א סוספענסאריום, אן אויפהענג=באנדאזש [א זעקעלע וואס הענגט אויף א באנדאזש אויפצוהאלטען דעם אייער=בייטעל].

suspenso'rium *n.* (סא-פענ-סאו'-רי-אם) אן אויפהענגער, עטוואס וואס האלט אויפגעהאנגען [ווי געוויסע ביינער אדער מוסקולען, וואס האלטען אין אן אנגעטשעפעטער אדער הענגענדער לאגע א געוויסען קערפער=גליעדער].

suspen'sory *a. and n.* (סאס-פענ'-סא-רי) וואס דיענט צו האלטען אויפגעהאנגען א גליעד אדער ארגאן פון קערפער [וועגען געוויסע מוסקולען]; אן אויפהענג=באנדאזש, אן אויפהענג=בינדע; סוספענדירענד, אבלעגענד, אבשטעלענד, צוריקהאלטענד; א מוסקול דורך וועלכען א גליעד פון קערפער ווערט געהאלטען אויפגעהאנגען.

sus. per coll. אן אבקירצונג פון דעם לאטיינישען אויסדרוק ***suspensio per collum*** [אויפגעהאנגען אדער הענגענדיג אויף'ן האלז].

suspercol'late *v.* (סאס-פער-קאל'-אייט) הענגען פאר'ן האלז, אויפהענגען.

suspi'cion *n. and v.* (סאס-פיש'-אן) א פערדאכט, א חשד; א קליין ביסעלע; א לייכטע שפור; א גאנץ קליינער גראד; פערדעכטיגען, חושד זיין, צווייפלען.

suspi'cional *a.* (סאס-פיש'-אנ-על) פערדעכטיג; וואס האט א קרענקליכע נייגונג חושד צו זיין אדער צו פערדעכטיגען.

suspi'cious *a.* (סאס-פיש'-אס) פערדעכטיג; מיסטרויאיש.

suspi'ciously *adv.* (סאס-פיש'-אס-לי) מיט פערדאכט, מיט חשד; ארויסרופענדיג א פערדאכט אדער חשד.

suspi'ciousness *n.* (סאס-פיש'-אס-נעס) פערדעכטיגקייט.

sus'piral *n.* (סאס'-פי-רעל) א לופטלאך, א צוג=לאך; אן אונטערערדישער טייך אדער וואסער=לויף.

suspira'tion *n.* (סאס-פי-ריי'-שאן) דאס זיפצען; א זיפץ; א טיעפע אטהעמונג.

suspire' *v.* (סאס-פאיר') זיפצען; טיעף אטהעמען.

Sus'sex mar'ble (סאס'-עקס מארבל) אזא בלויליך=גרויער מירמעל=שטיין [מארמאר] מיט גרינליכע און געלבע פלעקען.

sustain' *v.* (סאס-טיין') שטיצען, האלטען; ערהאלטען, ערנעהרען, מפרנס זיין; אונטערשטיצען, העלפען; אויסהאלטען, פערטראגען, דולדען.

sustain'able *a.* (סאס-טיינ'-עבל) ערטרעגליך, אויסצוהאלטען.

sustained' *a.* (סאס-טיינד') געהאלטען אויף דעמזעלבינען גראד.

sustain'er *n.* (סאס-טיינ'-ער) א שטיצער; א שטיצע; אן ערנעהרער; אן אויסהאלטער, א דולדער.

sustain'ment *n.* (סאס-טיינ'-מענט) ערהאלטונג, ערנעהרונג; שטיצע.

sus'tenance *n.* (סאס'-טי-נענס) ערהאלטונג; לעבענס=אונטערהאלט, נאהרונג; לעבענס=מיטעל.

sustenta'tion *n.* (סאס-טענ-טיי'-שאן) האלטונג, אונטערהאלטונג, אונטערשטיצונג; לעבענס=אונטערהאלט, לעבענס=מיטעל.

susten'tative *a.* (סאס-טענ'-טע-טיוו) אונטערשטיצענד; ערנעהרענד.

susur'rant *a.* (סו-סאר'-ענט) מורמלענד; שעפטשענד.

susur'rate *v.* (סו-סאר'-אייט) מורמלען; שעפטשען.

susurra'tion *n.* (סיו-סא-ריי'-שאן) א געמורמעל; דאס מורמלען; דאס שעפטשען.

susur'rous *a.* (סו-סאר'-אס) מורמלענד; שעפטשענד.

susur'rus *n.* (סו-סאר'-אס) א שטילעס מורמלען, א גאנץ שטילער גערויש ווי א מורמלען.

sut'ler *n.* (סאט'-לער) איינער וואס געהט מיט אן ארמעע צו פערקויפען פראוויאנט צו די סאלדאטען, א מארקעטאנט.

sut'lership *n.* (סאט'-לער-שיפ) די בעשעפטיגונג פון א מארקעטאנט. ז. ***sutler***.

sut'lery *n.* (סאט'-לער-אי) דאס פערקויפען פראוויאנט צו סאלדאטען; א פלאץ וואו פראוויאנט ווערט פערקויפט.

su'tor *n.* (סיו'-טאר) א שוסטער.

suto'rial *a.* (סיו-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א שוסטער; ווי א שוסטער.

Su'tra *n.* (סוה'-טרא) אין דער סאנסקריטישער ליטעראטור — די זוטרא, א זאמלונג פון פארשריפטען און תקנות פון דער

בראמאניסטישער אדער בודיסטישער רע־ליגיאן.

sutteeʹ *n.* (סא־טיע') די פרייוויליגע פערברענונג אין אינדיען פון אן אלמנה צוזאמען מיט דעם טויטען קערפער פון איהר מאן; אן אלמנה אין אינדיען וואס לאזט זיך פערברענען צוזאמען מיט איהר טויטען מאן.

sutteeʹism *n.* (סא־טיע'־איזם) דער מנהג אין אינדיען וואס די אלמנה לאזט זיך פרייוויליג פערברענען מיט איהר טויטען מאן.

sutʹtle *a.* (סאטל) וואס ציינט לייכט; דאס נעטא־געוויכט [דאס געוויכט פון א סחורה אהן דער פערפאקונג].

sutʹtling *a.* (סאט'־לינג) וואס איז שייך צו א פראוויאנט־פערקויפער, וואס בעשעפטיגט זיך מיט פערקויפען פראוויאנט צו סאלדאטען.

suʹtural *a.* (סיו'־טשו־רעל) וואס איז שייך צו א נאהט; וואס האט א נאהט.

suʹturally *adv.* (סיו'־טשו־רעל־אי) מיט א נאהט; דורך א נאהט.

suturaʹtion *n.* (סיו־טשו־ריי'־שאן) די פארמירונג פון א נאהט; דאס זיין ווי פערנעהט מיט א נאהט.

suʹture *n. and v.* (סיו'־טשור) א נאהט; א צונויפנעהונג; פערנעהען מיט א נאהט.

suʹzerain *n.* (סיו'־זע־רען) אן אויבער־הערשער, א סוזערען; א פעאדאלער לארד אדער באראן.

suʹzerainty *n.* (סיו'־זע־רען־טי) אויבערהערשאפט; סוזערעניטעט, דאס אמט אדער די ווירדע פון אן אויבערהערשער.

S. W. *southwest* ראשי תבות פון

swab *n. and v.* (סוואב) א שוואבער, א וויש־בעזים פון שטריקלעך אדער ראגאזשע צו וואשען א פאדלאגע; די עפאלעטען פון אן אפיציער אויף א קריעגס־שיף [הומאריסטיש]; א מין פינזעל פון א שטיקעל שוואם אדער ציוג, וואס דיענט אויסצואוואשען דאס מויל פון א קראנקען; וואשען א פאדלאגע אדער דעם דעק פון א שיף מיט א שוואבער.

swabʹber *n.* (סוואב'־ער) איינער וואס געברויכט א שוואבער אדער וויש־בעזים; איינער וואס טויג נאר צו וואשען פאדלאגעס; א פאמעלע [בעזים] אויסצוקעהרען דעם אויווען.

swabʹble *v.* (סוואבל) שטרייטען, צאנקען, זיך קריעגען; זיך וויעגען, זיך בעוועגען הין און הער.

swad *n.* (סוואד) א גראבער יונג, א פויער; א סאלדאט.

swadʹdle *v. and n.* (סוואדל) וויקלען [א קינד], ווינדלען; א וויקעל־שנור, א וויקעל־באנד, א ווינדעל.

swadʹdleband *n.* (סוואד'ל־בענד) ז. *swaddling-band*

swadʹdle up (סוואדל אפ) איינוויקלען, פערוויקלען [א קינד].

swadʹdling *n.* (סוואד'־לינג) דאס וויקלען, דאס ווינדלען; ווינדעלעך.

swadʹdling-band *n.* (סוואד'־לינג־בענד) א וויקעל, א ווינדעל [צו פערוויקלען א קינד].

swadʹdling-clothes *n.* (סוואד'־לינג־קלאוטהז) וויקעלעך, ווינדעלעך, וויקעל־בענדער.

swadʹdling-clout *n.* (סוואד'־לינג־קלאוט) ז. *swaddling-band*

swadʹdy *a. and n.* (סוואד'־אי) פול מיט שוויטען אדער סטרוטשקעס; א סאלדאט; א מיליץ־דיענער.

swag *v. and n.* (סוועג) זינקען, אראב־הענגען; רויב, גע'גנב'עטע זאכען.

swagʹ-belʹlied *a.* (סוועג'־בעל'־איד) גראב־בייכיג.

swagʹ-belʹly *n.* (סוועג'־בעל'־אי) א גראבער בויך; א גראב־בייכיגער.

swage *n. and v.* (סווידזש) א געצייג צו פארמעווען מעטאלען; א געצייג מיט וועלכען מעטאל ווערט געבויגען, צוזאמענגעדריקט אדער צושפרייט; פארמעווען מעטאלען מיט דיזען געצייג.

swagʹger *v., n. and a.* (סוועג'־ער) געהן מיט א פערריסענעם קאפ, בלאזען פון זיך, טומלען ווענען זיך, מאכען פון זיך א גאנצען צימעס; בויאנעווען; סטראשען, שרעקען; ווירקען דורך דראהונג; בעריהמעריי, העזה, חוצפה; אנגעבלאזען; מיט א פערריסענעם קאפ.

swagʹgerer *n.* (סוועג'־ער־ער) א בע־ריהמער, א שרייער, אן עזות פנים.

swagʹgering *n. and a.* (סוועג'־ער־אינג) בעריהמעריי; וואס בעריהמט זיך.

swagʹgeringly *adv.* (סוועג'־ער־אינג־לי) אויף א בעריהמערישען שטייגער.

swagʹgy *a.* (סוועג'־אי) זינקענד, אראב־הענגענד.

swaʹging-machineʹ *n.* (סוויי'־דזשינג־מע־שין') א מאשין צו פארמעווען זאכען אדער כלים פון בלעך.

swagʹman *n.* (סוועג'־מען) איינער וואס האנדעלט מיט ביליגער, שלעכטער סחורה.

swagʹ-shop *n.* (סוועג'־שאפ) א קראם פון ביליגע, שלעכטע סחורות.

swain *n.* (סוויין) א דארפסמאן, א ישוב'ניק; א דארפישער פראנט; א פרויען־ליעבלינג; א געליעבטער.

swaip *v.* (סווייפ) געהן מיט שטאלץ; געהן מיט א פערריסענעם קאפ.

swale *n.* (סווייל) א נידריגעס פייכטעס שטיק לאנד.

swalʹlow *v. and n.* (סוואל'־או) שלוקען, שלינגען; איינשלינגען, ארייננעהמען; אננעהמען א מיינונג אדער גלויבען, ניט טראכטענדיג צי איז דאס אמת אדער פאלש; ארונטערשלינגען [א בעליידיגונג]; צוריקנעהמען, צוריקציהען; דער שלונג, דער גארגעל; א תהום, אן אבגרונד, א טיעפעניש; א גרוב; דאס שלינגען; דאס וואס ווערט איינגעשלונגען; א ביסען; א געשמאק, א טעם; דער בלאז־פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף]; א שוואלב; א פויגעל עהנליך צו א שוואלב; אזא מין הויז־טויב.

swalʹlow-all *n.* (סוואל'־או־אהל) א [גרויסער] רייזע־טשעמאדאן.

swalʹlow down (סוואל'־או דאון) ארונטערשלינגען, פערשלינגען.

swalʹlower *n.* (סוואל'־א־ער) דער אדער דאס וואס שלינגט אדער פערשלינגט; א פרעסער; דער בלאז־פיש [אזא פרעסיגער פיש וואס בלאזט זיך אויף].

swalʹlow-fish *n.* (סוואל'־או־פיש) דער ים־האהן [אזא קליינער פליהענדער פיש]. ז. *gurnard*

swalʹlow-hawk *n.* (סוואל'־או־האהק) דער שוואלבען־עהנליכער שפארבער אדער קארשון [אזא רויב־פויגעל].

swalʹlowtail *n. and a.* (סוואל'־או־טייל) א שוואלבען־עק; עפעס וואס איז עהנליך צו א שוואלבען־עק; וואס האט די פארם פון א שוואלבען־עק.

swalʹlow-tailed *a.* (סוואל'־או־טיילד) וואס האט די פארם פון א שוואלבען־עק; גאפעל־פערמיג.

swalʹlow-tailed butʹterfly (סוואל'־או־טיילד באט'־ער־פלאי) אזא שמעטערלינג אדער באבעלע, ביי וועלכער עס שטארצען ארויס פון הינטען צוויי שפיצען ווי א שוואלבען־עק.

Swallow-tailed Butterfly

swalʹlow-tailed coat (סוואל'־או־טיילד קאוט) א פראק מיט צוויי פערשפיצטע פאלעס.

swalʹlow up (סוואל'־או אפ) איינשלינגען, פערשלינגען.

swalʹlowwort *n.* (סוואל'־או־הווירט) דאס שוואלבען־קרויט [אזא אייראפעאיש גראז].

swam (סוועם) געשוואומען. ז. *swim*

swamp *n. and v.* (סוואמפ) א זומפ; פערזינקען, מאכען זינקען [אין א זומפ אדער בלאטע]; ברענגען אין פערלעגענהייט; שטעקען אין א זומפ; זיין אין פערלעגענהייט; ווערען אנגעפילט מיט וואסער, אונטערגעהן; רואינירט ווערען, געהן צו גרונד.

swampʹ-feʹver *n.* (סוואמפ'־פיע'־ווער) זומפ־פיבער.

swampʹ-honʹeysuckle *n.* (סוואמפ'־האנ'־אי־סאקל) די אזאליא [אזא מין בוישעס אדער קוסטעס וואס וואקסען אין זומפיגע ערטער פון נארד־אמעריקא].

swampʹ-ore *n.* (סוואמפ'־אור) דער זומפ־אייזענשטיין. ז. *bog-iron ore*

swampʹ-sasʹsafras *n.* (סוואמפ'־סעס'־ע־פרעס) א מין מאגנאליע־בוים. ז. *Magnolia*

swamʹpy *a.* (סוואמ'־פי) זומפיג, בלאטיג.

swamʹpy land (סוואמ'־פי לענד) זומפ־לאנד, בלאטיגעס לאנד.

swan *n.* (סוואן) דער שוואן [א גרויסער שווים־פויגעל מיט א לאנגען, גראציעזען האלז].

Swan

swanʹ-down *n.* (סוואנ'־דאון) שוואנען־פוך. ז. *swan's-down*

swanʹ-goose *n.* (סוואנ'־גוהס) אזא כינעזישע גאנז, וואס איז עהנליך צו א שוואן.

swanʹherd *n.* (סוואנ'־הוירד) א שוואנען־פאסטוך, א שוואנען־אויפזעהער.

swanʹ-maiʹden *n.* (סוואנ'־מיי'־דן) א לעגענדארישע פרוי וואס האט זיך געקענט פערוואנדלען אין א שוואן.

swanʹ-mark *n.* (סוואנ'־מארק) א ציי־

כעז אויסגעקריצט אויף'ן שנאבעל פון א שוואן [צו בעצייכנעז צו וועמען ער געהערט].

swan'-mar'king *n.* (סהוואנ'-מאר'-קינג) דאס צייכנעז שוואנעז.
ז. *swan-mark*

swan'neck *n.* (סהוואנ'-נעק) דער שוואנעז-האלז [דער ענד פון א רעהר, קראן א. ז. וו. אין דער פארם פון א שוואנעז-האלז; אזא ארכידעז-פלאנצע].

swan'nery *n.* (סהוואנ'-ער-אי) א שוואנעז-טייך [א טייך וואו שוואנעז ווערעז אויסגעהאדעוועט און ערצויגען].

swan'ny *a.* (סהוואנ'-אי) שוואן-פערמיג, עהנליך צו א שוואן.

swan's'-down *n.* (סהוואנז'-דאון) פוך פון שוואנעז; א זעהר ווייכער, דיקער וואלען-שטאף; א ווייכער וואלען-שטאף וואס איז האריג פון איין זייט.

swan'-shot *n.* (סהוואנ'-שאט) א גרויסער זארט שראט פאר דער יאגד אויף שוואנעז.

swan'skin *n.* (סהוואנ'-סקין) די הויט פון א שוואן אויף וועלכער עס זיינעז נאך דא די פעדערעז; א מין פלאנעל.

swan'-song *n.* (סהוואנ'-סאהנג) דאס שוואנעז-ליעד [א ליעד וואס — לויט די פאבעלעז — א שוואן זינגט פאר זיין טויט]; דאס לעצטע ווערק פון א פאעט אדער קאמפאזיטאר.

swan'-up'ping *n.* (סהוואנ'-אפ'-אינג)
ז. *swan-marking*

swap *n., v. and adv.* (סהוואפ) א שלאג, א קלאפ; א טויש-געשעפט; טוישעז, אויסבייטעז; שלאגעז; שנעל.

swap off (סהוואפ אף) בעטריגעז, בעשווינדלעז [פערקויפענדיג אדער טוישענדיג עפעס].

sward *n. and v.* (סהוואהרד) א גראז-בעדעק [אויף לאנד]; די הויט, די פעל [איבערהויפט פון א חזיר]; בעלעגעז מיט גראז-ערד; זיך בעדעקעז מיט גראז-ערד.

sward'-cut'ter *n.* (סהוואהרד'-קאט'-ער) א מין אקער-אייזען אויפצואקערען גראז-ערד אדער טארף.

swar'ded *a.* (סהוואהר'-דעד)
ז. *swardy*

swar'dy *a.* (סהוואהר'-די) גראזיג, בעדעקט מיט גראז.

swarf *n.* (סהוואהרף) זאמד מיט אפילקעס פון אייזען, וואס ווערט אבגעריבען פון שלייף-שטיינער.

swarm *n. and v.* (סהוואהרם) א שווארם, א מחנה [פון ביענעז א. ד. ג.]; א געווימעל פון קליינע בעשעפענישען; א מענגע, א מאסע, א סך; שווערמעז, ווימלעז, קישעז [פון זעהר פיעל בעשעפענישען]; שוויבלען און גריבלען, זיך דרענגען [פון א גרויסער מאסע]; ארויפקלעטערען [ווי אויף א בוים].

swar'ming *n.* (סהוואהר'-מינג) דאס ווימלען, דאס בעוועגען זיך אין א גרויסער מחנה [וועגען ביענען]; אין באטאניק — אן ארט רעפראדוקציאן פון געוויסע פלאנצען.

swart *a.* (סהוואהרט) שווארצליך, עטוואס שווארץ [וועגען דער הויט].

swarth *n. and a.* (סהוואהרטה) א גראז-בעדעק [פון לאנד]; א רייה אבגעשניטענע אדער אבגעקאסעטע היי; שווארצליך, עטוואס שווארץ [וועגען דער הויט].

swar'thily *adv.* (סהוואהר'-טהי-לי)
ז. *swarthy*

swar'thiness *n.* (סהוואהר'-טהי-נעס) שווארצליכקייט; ברוינקייט, א דונקעל-ברוינע געזיכטס-פארב.

swarth'ness *n.* (סהוואהרטה'-נעס)
ז. *swarthiness*

swar'thy *a.* (סהוואהר'-טהי) שווארץ-ברוין, דונקעל-ברוין, שווארצליך.

swar'tiness *n.* (סהוואהר'-טי-נעס)
ז. *swarthiness*

swar'tish *a.* (סהוואהר'-טיש) שווארצליך, עטוואס טונקעל [וועגען קאליר].

swart'ness *n.* (סהוואהרט'-נעס)
ז. *swarthiness*

swar'ty *a.* (סהוואהר'-טי)
ז. *swarthy*

swash *n. and v.* (סהוואש) וואסער-שמוץ; אן ענגער קאנאל; לאנד ביים ברעג פון וואסער וואס ווערט אפט פערפלייצט; פלושקען, שפריצען; רוישענדיג פליסען; מאכען א גערויש, טומלען, ליארמען.

swash'-buck'ler *n.* (סהוואש'-באק'-לער)
ז. *swasher*

swash'er *n.* (סהוואש'-ער) א ליארמער, א טומלער; א בעריהמער.

swash'ing *a.* (סהוואש'-אינג) ליארמענד, טומלענד; בעריהמעריש; קרעפטיג, שטארק.

swash'-let'ters *n.* (סהוואש'-לעט'-ערז) אן אלטפרענקישע שריפט פון גרויס-האנטיגע בוכשטאבען מיט געצוקטע אדער פערדרעהטע שפיצלעך.

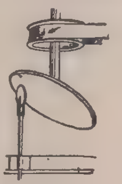
Swash-plate

swash'-plate *n.* (סהוואש'-פלייט) די טרייב-פלאטע [א רונדע פלאטע וואס איז אביסעל משופע'דיג בעפעסטיגט צו אן אקס וועלכע דרעהט זיך אום צו געבען א געוויסע אונרעגעלמעסיגע בעוועגונג צו א געוויסען מאשינען-טייל].

swas'tica *n.* (סהוועס'-טי-קא) א סימבאל אדער אן ארנאמענט אין דער פארם פון א קרייץ, ביי וועלכען אלע פיער ענדען זיינען פערבויגען רעכטס-ווינקעלדיג אויף א גלייכען אופן אין איין ריכטונג.

Swastica

swas'tika *n.* (סהוועס'-טי-קא)
ז. *swastica*

swat *v. and n.* (סהוואט) א שלאגען; א קלאפ, א פאטש.

swatch *n.* (סהוואטש) א שטיקעל צייג אלס פראבע אדער מוסטער.

swath *n.* (סהוואהטה) א שורה אבגעשניטענע און צונויפגעווארפענע היי אדער תבואה; דער שניט פון א שנייד-מאשין פאר תבואה אדער היי; א באנדאזש.

swathe *n. and v.* (סהווייטה) א באנדאזש, א בינדע; א וויקעל-שנור [ווי פאר א קינד]; איינבינדען, איינוויקלען ווי אין א וויקעל-שנור.

swa'thing *n.* (סהוויי'-טהינג) א באנד, א וויקעל-שנור, א וויקעל-באנד, א באנדאזש, א בינדע.

sway *v. and n.* (סהוויי) בויגען צו איין זייט; אבבייגען אדער אבווענדען צו א געוויסער ריכטונג; איינפליסען איינעם א פאראורטייל; מאכען עפעס צו שווינגען אדער וויעגען זיך; שווינגען הין און הער; פיהרען, לייטען, קירעווען, נייגען, רעגיערען; זיך אבנייגען, זיך אבווענדען; זיך וויעגען; די הערשאפט, די מאכט; דאס רעגיערען; דאס געוויכט, דער איינפלוס; דאס שווינגען, דאס וויעגען; דאס בעוועגען הין און הער.

sway'-backed *a.* (סהוויי'-בעקט) מיט אן אויסגעבויגענעם רוקען [ווי ביי א פערד].

sway'-bar *n.* (סהוויי'-באר) דער קירע-וועשטאנג [דער שטאנג פון א וואגען וואס דיענט צום קירעווען].

sway'ful *a.* (סהוויי'-פול) געוועלטיג, מעכטיג; שוואונגפול, מיט א שוואונג.

sway'fully *adv.* (סהוויי'-פול-אי) אויף א מעכטיגען שטייגער; געוועלטיג; מיט שוואונג.

sway'ing *n.* (סהוויי'-אינג) דאס וויעגען, דאס שווינגען; דאס רעגיערען; דאס פיהרען, דאס לייטען; דאס קירעווען; דאס נייגען; דאס האבען איינפלוס; דאס נייגען זיך, דאס איינבויגען זיך; דאס אויפהויבען; דאס אבציהען אדער אבווענדען; די אויסקרימונג פון א פערד'ס רוקען, וואס קומט פון פיהרען צו פיעל לאסט.

sway the scep'tre (סהוויי טהי סעפ'-טער) רעגיערען.

sweal *v.* (סהוויעל) שמעלצען [וועגען ליכט], רינען; פערברענט ווערען לאנגזאם; סמאליען [א חזיר].

swear *v. and n.* (סהוועהר) שווערען; געבען א שבועה; פערשפרעכען עפעס אונטער א שבועה; פייערליך בעשטעטיגען אדער פערזיכערען עפעס; ברויכען אונאנשטענדיגע שטארקע אויסדריקע; פלוכען, שילטען; בעשווערען, פערבינדען דורך א שבועה; איינשווערען; א שבועה.

swear at (סהוועהר עט) פלוכען, שילטען, שיטען קללות אויף אימעצען אדער עפעס; ניט הארמאנירען, זיך ניט פאסען [וועגען פארבען].

swear by (סהוועהר באי) האלטען זעהר שטארק פון איינעם; האבען זעהר גרויס צוטרויען צו איינעם.

swear'er *n.* (סהוועהר'-ער) איינער וואס שווערט, איינער וואס גיט א שבועה.

swear in (סהוועהר אין) איינשווערען; אנשטעלען איינעם אין אמט, נעהמענדיג פון איהם א שבועה.

swear off (סהוועהר אף) אבזאגען זיך פון עפעס; נעהמען אויף זיך א נדר ניט צו טהאן עפעס.

swear one to se'crecy (סהוועהר הוואן טו סיע'-קרע-סי) אימעצען בעשווערען צו האלטען א סוד.

swear out (סהוועהר אוט)
ז. *swear off*

swear the peace against' one (סהוועהר טהי פיעס ע-גענסט' הוואן) שווערען אין געריכט, אז איינער סטראשעט איהם מיט'ן טויט אדער מיט אן אנדער געפאהר [אין אזא פאל קען דאס געריכט פאדערען פון דעם אנגעקלאגטען א פערזיכערונג, אז קיין זאך וועט ניט געשעהן פון זיין זייט].

swear'-word *n.* (סהוועהר'-הווארד) א קללה, א פלוך, א גראבער אויסדרוק.

sweat *n. and v.* (סהוועט) שווייס, דאס שוויצען; דאס וואס מאכט שוויצען; שווערע ארבייט, הארעוואניע; דאס וואס איז עהנליך צו שווייס, טוי; א שוויץ-פראצעס, דאס שווייסען [ווי אין גארבען פעל, אין דער מאנופאקטור פון ציגעל א. ז. וו.]; שוויצען, לאזען שווייס; שווער ארבייטען, הארעווען; בעשטראפט ווערען מיט שווערער ארבייט; ארבייטען פאר הונגער-לוין;

מאכען שוויצען; פערשמוצען עפעס מיט שוויים; ארויספרעסען שוויים פון אן ארבייטער, שטארק עקספלואטירען איהם; פער'משכנ'ען; אויסקוועטשען די פייכטקייט פון עפעס, טריקענען; שווייסען [ווי אין דער מאנופאקטור פון לעדער, פון טאבאק]; שווייסען אייזען [צונויפשמיעדען בעזונדערע שטיקער].

sweat'-band *n.* (סהוועט'-בענד) דער שוויץ=באנד פון א הוט [דער לעדערנער באנד פון דער אינערליכער זייט].

sweat'-box *n.* (סהוועט'-באקס) אזא קאסטען, וואו פעל ווערען געשווייסט צום גארבען.

sweat'-cloth *n.* (סהוועט'-קלאהטה) א שטיקעל לייווענד אויסצואווישען דעם שוויים פון פנים [ווי א האנדטוך אדער נאז=טיכעל].

sweat coins (סהוועט קאינז) פערקלענערען די וואג פון מטבעות [טרייסלענדיג זיי אין א בייטעל אום זיי אבצורייבען].

sweat'ed *a.* (סהוועט'-עד) וואס ארבייט אדער וואס איז געארבייט אונטער דעם שוויץ=סיסטעם. ז. ***sweating system***

sweat'er *n.* (סהוועט'-ער) א שוויצער, איינער וואס שוויצט; דער אדער דאס וואס מאכט שוויצען; א שוויים=טרייבער, איינער וואס לאזט זיינע ארבייטער שווער ארבייטען פאר א הונגער=לוין; איינער וואס פערקלענערט די וואג פון מטבעות [דורך טרייסלען זיי אין א בייטעל, וואו זיי ווערען אבגעריבען]; א ווארעמער געשטריקטער יאק אדער קאפטעל.

sweat for it (סהוועט פאר איט) בעשטראפט ווערען פאר א פערברעכען, אבקומען פאר עפעס.

sweat'ful *a.* (סהוועט'-פול) בעדעקט מיט שוויים, פערהארעוועט; מיהזאם; וואס צייגט ארויס פיעל מיה; וואס דריקט אויס שווערע ארבייט.

sweat'ily *adv.* (סהוועט'-אי-לי) אויף א שוויצענדען אדער שווייסיגען שטייגער.

sweat'iness *n.* (סהוועט'-אי-נעס) שווייסיגקייט, דאס זיין פייכט פון שוויים.

sweat'ing *n. and a.* (סהוועט'-אינג) דאס שוויצען; דאס שווייסען [פעל, אייזען א. ז. וו.]; דאס טרייבען שוויים; די שוויץ=סיסטעם; וואס איז שייך צו דער שוויץ=סיסטעם [ז. ***sweating system***]; שוויצענד.

sweat'ing-bath *n.* (סהוועט'-אינג-בעטה) א שוויץ=באד.

sweat'ing-cloth *n.* (סהוועט'-אינג-קלאהטה) ז. ***sweat-cloth***

sweat'ing-fe'ver *n.* (סהוועט'-אינג-פיע'-ווער) ז. ***sweating-sickness***

sweat'ing-house *n.* (סהוועט'-אינג-האוס) א שוויץ=הויז, א שוויץ=באד; אין שפאניען — אזא ענגע שטאל, אין וועלכער שעפסען ווערען צוזאמענגעדרענגט די נאכט איידער מען שערט זיי [כדי זייער וואל זאל דורכגעשוויצט און ווייכער ווערען].

sweat'ing-i'ron *n.* (סהוועט'-אינג-אי'-ערן) דאס שוויים=מעסער [א מעסער אבצוקראצען דעם שוויים פון פערד].

sweat'ing-knife *n.* (סהוועט'-אינג-נאיף) ז. ***sweating-iron***

sweat'ing-room *n.* (סהוועט'-אינג-רוהם) דאס שוויץ=צימער אין א שוויץ=באד; א צימער וואו מען שווייסט אדער מען טריקענט קעז.

sweat'ing-scra'per *n.* (סהוועט'-אינג-סקריי'-פער) ז. ***sweating-iron***

sweat'ing-sick'ness *n.* (סהוועט'-אינג-סיק'-נעס) שוויים=פיבער, דער ענגלישער שוויים [א געפעהרליכע עפידעמישע קראנקהייט, וועלכע האט געהערשט אין ענגלאנד אין 15טען און 16טען יאהרהונדערט].

sweat'ing sys'tem (סהוועט'-אינג סיס'-טעם) דאס שוויץ=סיסטעם, דאס סוועטינג=סיסטעם, דאס הונגער=לוין=סיסטעם [דאס לאזען מענשען שווער ארבייטען פאר א הונגער=לוין].

sweat'ing-tub *n.* (סהוועט'-אינג-טאב) א וואנע וואס ווערט בענוצט פאר א הייסער באד אדער פאר שוויצען.

sweat'less *a.* (סהוועט'-לעס) אהן שוויים; אהן ארבייט.

sweat'shop *n.* (סהוועט'-שאפ) א פאבריק אדער ווערקשטאט וואו מען ארבייט לאנגע שטונדען פאר א הונגער=לוין.

sweat'y *a.* (סהוועט'-אי) שווייסיג, פול מיט שוויים, אין שוויים, פון שוויים; שווער, מיהזאם.

Swede *n.* (סהוויעד) א שוועד, א שוועדין [איינער אדער איינע וואס איז געבארען געווארען אדער וואהנט אין שוועדען]; שוועדישע ריבען [א מין קרייטיך].

Swedenbor'gian *a. and n.* (סהווידנ-באהר'-דזשי-ען) וואס איז שייך צו עמאנועל סוועדענבארג אדער צו זיינע לעהרען; אן אנהענגער פון סוועדענבארג'ס פילאזאפישע און רעליגיעזע לעהרען. ז. ***Swedenborgianism***

Swedenbor'gianism *n.* (סהווידנ-באהר'-דזשי-ען-איזם) סוועדענבארגיאניזם, די פילאזאפישע און טעאלאגישע לעהרען פון שוועדישען מיסטיקער עמאנועל סוועדענבארג [געב. 1688, געשט. 1772]. סוועדענבארג בעהויפטעט, אז ער האט געהאט פיעל געטליכע אפענבארונגען און ענטפלעקונגען, און אויף דעם גרונד פון דיעזע אפענבארונגען איז ער ארויסגעטראטען מיט דער לעהרע, אז יעזוס קריסטוס איז דער איינציגער גאט און ניט בלויז א טייל פון דער הייליגער דרייאייניגקייט [גאט דער פאטער, גאט דער זוהן און גאט דער הייליגער גייסט]. די צווייטע "ביאת הגואל" איז שוין פארגעקומען אין דער לעצטער צייט, נאר זי איז פארגעקומען ניט אויף א נאטירליכען קערפערליכען שטייגער, נאר בלויז אין אפענבארונג און ענטפלעקונג, און דעריבער איז איצט געווארען א נייע וועלט פון אויפקלערונג און פראגרעס. סוועדענבארג'ס נאכפאלגער האבען געגרינדעט "די נייע קירך", א מיסטישע סעקטע, וועלכע האט אנהענגער אין ענגלאנד און אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

swedge *n. and v.* (סהוועדזש) ז. ***swage***

Swe'dish *a. and n.* (סהווי'-דיש) שוועדיש; וואס איז שייך צו שוועדען אדער איהרע איינוואהנער; די שוועדישע שפראך.

Swe'dish tur'nip (סהווי'-דיש טויר'-ניפ) ז. ***rutabaga***

sweep *v. and n.* (סהוויעפ) קעהרען, אויסקעהרען [מיט א בעזים]; א קעהר טהאן ווי מיט א בעזים; אברייניגען ווי דורך אויסקעהרען מיט א בעזים; א שטרייך טהאן מיט א ברייטען שוואונג [ווי מיט א קאסע]; דורכלויפען מיט גרויס קראפט; אבשטרייכען אדער אבקעהרען ווי מיט א בעזים; איבערבליקען אדער בעקוקען ווייט און ברייט; שטרייכענד בעריהרען [ווי די סטרונעס פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט דורך די פינגער]; ארויסברייגגען טענער דורך שטרייכען מיט די פינגער איבער סטרונעס; רודערען מיט לאנגע רודערס; אוועקרייסען, אוועקטרייבען אדער אוועקטראגען מיט מאכט; אוועקשלעפען; שלעפען; זיך ווייט אויסשפרייטען; דורכלויפען, פארבייליופען; פארבייגעהן מיט שטאלץ אדער מיט וויכטיגקייט; דאס קעהרען אדער אויסקעהרען [מיט א בעזים]; אויסקעהרונג, אן אויסרייניגונג; אן איבערקעהרעניש; דאס וואס ווערט אויסגעקעהרט מיט א בעזים, מיסט, אבפאל; אן אומפאנג, א בערייך; א שוואונג; א בויג, אן אויסבויגונג; אן אויסגעבויגענע ליניע; א קרייז=פערמיגער אדער האלב=רונדער צופאהר פאר א הויז; א שנעלער איבערבליק אדער א שנעלע בעאבאכטונג פון א געגענד [בעזאנדערס פון הימעל] פון אלע זייטען; די געגענד וועלכע איז אזוי בעאבאכטעט געווארען; א לאנגער רודער; א מאשין וואס פלעגט אין די אלטע צייטען בענוצט ווערען צו שיסען מיט שטיינער אין פעסטונגען; א ברונעם=שווענגעל, א שווירטום, א זשוראוול [אזא פארריכטונג צו שעפען וואסער פון א ברונעם. בעשטעהט פון א ווערטיקאלען גאפעל=פערמיגען קלאץ אין וועלכען עס איז אריינגעשטעלט א האריזאנטאלער שטאנג וועלכער האט פון איין ענד א געוויכט און פון דעם אנדערען ענד אן אראבהענגענדען שטענגעל מיט א קרוק אנצוהענגען דעם עמער]; אזא קליינער לייכטער פלוג אדער אקער=אייזען; אין קארטען=שפיעל — דאס אבגעווינען אלע קארטען פון טיש; א קעהרער, א קוימען=קעהרער.

sweep away' (סהוויעפ ע-הוויי') צושטרייען, צוזייען, צושפרייטען; פטור ווערען פון עפעס.

sweep'-bar *n.* (סהוויעפ'-באר) ז. ***sway-bar***

swee'per *n.* (סהוויע'-פער) א קעהרער; איינער אדער עפעס וואס קעהרט; א מאשין צו קעהרען; א בוים וואס וואקסט ביים ברעג פון א טייך און איז אנגעבויגען מיט די צווייגען איבער'ן וואסער.

swee'ping *n. and a.* (סהוויע'-פינג) דאס קעהרען; דאס אויסקעהרען ווי מיט א בעזים; די אויסקעהרונג; א שוואונג; אויסקעהרענד, אבראמענד אלץ פון וועג; איבערוועלטיגענד; וואס איז גובר; אומפאסענד, ארומנעהמענד אלץ אדער אלעמען.

swee'ping-car *n.* (סהוויע'-פינג-קאר) א וואגאן מיט אזא מעכאנישען בעזים, וואס קעהרט אב שנעע און בלאטע פון די רעלסען פון אן אייזענבאהן.

swee'ping-day *n.* (סהוויע'-פינג-דיי) דער טאג ווען מען קעהרט אדער מען ראמט אויס [ווי א הויז א. ד. ג.].

swee'pingly *adv.* (סהוויע'-פינג-לי) אומפאסענדיג, ארומנעהמענדיג אלץ אדער אלעמען.

swee'pings *n.* (סהוויע'-פינגז) די צוזאמענגעקעהרטע מיסט; פסולת; אבפאל.

sweep'-net *n.* (סהוויעפ'-נעט) א שלעפ=נעץ, א גרויסע נעץ צו כאפען פיש; אזא נעץ צו כאפען אינזעקטען.

sweep off (סהוויעפ אף) ז. ***sweep away***

sweep'-saw *n.* (סהוויעפ'-סאה) א דין זעגעלע מיט וועלכען מען קען אויסזעגען פערשיעדענע קרימונגען.

sweep'stake *n. and adv.* (סהוויעפ'-סטייק) וועט=געלד וואס ווערט געשטעלט אין קאן פון עטליכע פערזאנען ביי א וועט=

לויף פון פערד און ווערט געוואונען פון איינעם אדער פון א פאר; אבגעווינענדיג אין גאנצען מיט אמאל; אלעס צוזאמען, הורטאם.

sweep'stakes *n.* (סהוויעפ'-סטייקס) וועט-געלד וואס ווערט איינגעלעגט פון עטליכע פערזאנען ביי א וועט-לויף פון פערד און ווערט געוואונען פון איינעם אדער א פאר; א פריז פון עטליכע סטאוועקס אין א וועט-קאמפף.

sweep the board (סהוויעפ טהי באורד) אין שפיעל — נעהמען אלץ, אלעס געווינען.

sweep the deck (סהוויעפ טהי דעק) אראבטראגען אדער אראברייסען אלעס פון דעם דעק פון שיף [ווי א גרויסע כוואליע אדער ווי די קוילען פון א פיינדליכער שיף]; אבגעווינען אלעס וואס געפינט זיך אויף'ן טיש [ביי קארטען-שפיעל]; אלעס אבגעווינען.

sweep the decks (סהוויעפ טהי דעקס) ז. ***sweep the deck***.

sweep the stakes (סהוויעפ טהי סטייקס) ז. ***sweep the board***.

sweep'-wash'er *n.* (סהוויעפ'-חוואש'-ער) איינער וואס וואשט ארויס פון די פסלת פון גאלד אדער זילבער קליינע שטיקלעך גאלד אדער זילבער.

swee'py *a.* (סהוויע'-פי) כוואליעדיג, וועלען-ארטיג; געבויגענע, געקרימט, געדרעהט; בייגיג, ווי מיט אן ארויסגעשטארצטען בויך.

sweet *a., adv. and n.* (סהוויעט) זיס; געשמאק; שמעקעדיג, וואס האט אן אנגענעהמען ריח; פריש; אנגענעהם, ליעבליך; זאנפט, גוטיג; פריינדליך; אנציהענד, בעצויבערענד, שעהן; אויף א זיסען אדער אנגענעהמען אופן; זיסקייט; געשמאקקייט; אנגענעהמיגקייט; עטוואס וואס האט אן אנגענעהמען ריח, פארפיום; א געליעבטער; א געליעבטע.

sweet'-and-twen'ty *a.* (סהוויעט-ענד-טהווענ'-טי) אנגענעהם און יונג.

sweet'-box *n.* (סהוויעט'-באקס) א קעסטעלע צו האלטען זיסיגקייטען.

sweet'bread *n.* (סהוויעט'-ברעד) זיס-פלייש [א געוויסער טייל פלייש פון האלז אדער פון בויך ביי א בהמה, וואס האט א זיסליכען געשמאק].

sweet'-breathed *a.* (סהוויעט'-ברעטהט) שמעקעדיג, וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

sweet'brier *n.* (סהוויעט'-בראי-ער) די ווייןראזע, די רויט-ראזע [אזא ראזע וואס וואקסט אויף גרויסע, שטעכיגע בוימלעך].

sweet corn (סהוויעט קאהרן) זיסע קוקורוזע [טערקישע ווייץ].

swee'ten *v.* (סהוויעטן) פערזיסען, זיס מאכען; מאכען אנגענעהם אדער ליעבליך; מאכען מילד אדער זאנפט; מילדערען, לייכטער מאכען; מאכען שמעקעדיג; דערפרישען; מאכען פריש; מאכען ריין; פרוכטבאר מאכען; זיס ווערען.

sweet'ener *n.* (סהוויעט'-נער) א פערזיסער; איינער וואס מאכט פריש אדער ריין; איינער וואס מילדערט; א פארפיומירער; איינער וואס מאכט פרוכטבאר [ערד].

sweet'ening *n.* (סהוויעט'-נינג) א פערזיסונגס-מיטעל, א שטאף מיט וועלכען מען מאכט זיס [ווי צוקער, סיראפ א. ד. ג.]; פערזיסונג.

sweet'-fern' *n.* (סהוויעט'-פוירן') אזא אמעריקאנער שמעקעדיג בוימעל.

sweet'-flag' *n.* (סהוויעט'-פלעג') קאמעל-היי אדער איר [אזא שמעקעדיגע פלאנצע מיט שווערד-עהנליכע בלעטער].

sweet'-grass *n.* (סהוויעט'-גרעס) זיס-גראז [אזא גראז וואס בהמות עסען זעהר גערן].

sweet'heart *n. and v.* (סהוויעט'-הארט) א געליעבטער; א געליעבטע; שפיעלען די ראלע פון א ליעבהאבער; שפיעלען א ליעבע; זיך שדכנ'ען.

swee'ties *n.* (סהוויע'-טיז) צוקערקעס, קאנפעקטען, זיסיגקייטען.

swee'ting *n.* (סהוויע'-טינג) א זיסער עפעל; ליעבכען, געליעבטע.

sweet'ly *adv.* (סהוויעט'-לי) זיס; זאנפט, ליעבליך.

sweet'meats *n.* (סהוויעט'-מיעטס) זיסיגקייטען, צוקערקעס, קאנפעקטען; פרוכט איינגעפערגעלט אין צוקער.

sweet'ness *n.* (סהוויעט'-נעס) זיסקייט; געשמאקקייט; ליעבליכקייט.

sweet'-oil' *n.* (סהוויעט'-איל') אליווען-אויל.

sweet pea (סהוויעט פיע) שפאנישע וויקע [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט שמעקעדיגע בלומען].

sweet'-pea *n.* (סהוויעט'-פיע) ז. ***sweet pea***.

sweet pep'per-bush (סהוויעט פעפ-ער-בוש) אזא זארט שמעקעדיגער פעפער.

Sweet Pepper-bush

sweet'-pota'to *n.* (סהוויעט'-פא-טיי'-טאו) זיסער קארטאפעל [אזא זארט גרויסע לענגליכע קארטאפעל וועלכע זיינען זעהר זיס].

Sweet-potato

sweet'-reed *n.* (סהוויעט'-ריעד) ז. ***sorghum***.

sweet'root *n.* (סהוויעט'-רוהט) לאקריץ-ווארצעל, זיס-ווארצעל. ז. ***licorice***.

sweet'-rush *n.* (סהוויעט'-ראש) ז. ***sweet-flag***.

sweets *n.* (סהוויעטס) זיסיגקייטען; צוקערקעס, קאנפעקטען.

sweet'-scen'ted *a.* (סהוויעט'-סענ'-טעד) גוט-ריכענד, וואס האט אן אנגענעהמען ריח.

sweet sixteen' (סהוויעט סיקס-טיען') דאס אנגענעהמע אלטער פון 16 יאהר; א 16-יעהריגעס מיידעל.

sweet stuff (סהוויעט סטאף) זיסיגקייטען; צוקערקעס, קאנפעקטען.

sweet tea (סהוויעט טיע) ז. ***smilax***.

sweet'-tem'pered *a.* (סהוויעט'-טעמ'-פערד) פון אן אנגענעהמען כאראקטער.

sweet ver'nal grass (סהוויעט וואיר'-נעל גרעס) אזא גראז מיט אן אנגענעהמען ריח בעזאנדערס ווען עס בליהט [ווערט צוגעמישט צו היי צוליעב זיין גוטען ריח]. איל. ז. ***"Grasses and their Allies"***

sweet vi'olet (סהוויעט וואי'-א-לעט) דאס מערץ-פיילכען [א געוויסער זארט פיילכען-בלימלעך מיט זעהר אן אנגענעהמען ריח].

sweet'-wa'ter *n.* (סהוויעט'-הוואה'-טער) אזא זארט ווייסע זעהר זיסע וויין-טרויבען.

sweet'weed *n.* (סהוויעט'-הוויעד) אזא בוימעל וואס וואקסט אין טראפישע געגענדען פון אפריקא און אמעריקא און וואס זיינע בלעטער ווערען בענוצט אלס טהעע.

sweet'-wil'liam *n.* (סהוויעט'-הוויל'-יעם) די סטודענטען-נעלקע, די בארד-נעלקע [אזא גארטען-פלאנצע מיט גרויסע בלעטער און מיט שעהנע בלומען-בינטלעך].

Sweet-william

sweet'wood *n.* (סהוויעט'-הוואוד) אזא לארבער-בוים.

sweet'wort *n.* (סהוויעט'-הוואירט) א פלאנצע וואס האט א זיסען געשמאק.

swell *v., n. and a.* (סהוועל) אויפשוועלען, אויפלויפען, אויפגעהן; שטייגען; זיך אויפבלאזען; ווערען אויפגעשוואלען; ווערען אויפגעבלאזען; זיך בלאזען; אויפבלאזען; אויפהויבען; פערגרעסערען [דעם אומפאנג, די שטארקייט א. ד. ג.]; ווערען אויפגעלאפען אדער אויפגעגאנגען; אן אויפשוועלונג; אויפגעשוואלענקייט; אויפגעבלאזענקייט; דאס שטייגען; שטייגונג; אן ארויסשטארצונג [ווי א בויך]; א שטייגונג פון דער ערד [ווי א בארג]; א כוואליע, די אויפוואלונג פון ים נאך א שטורם; אין מוזיק — א שטופענווייזע שטייגונג פון טאן וואס פאלט נאכדעם שטופענווייז; א פארריכטונג אין א מוזיקאלישען אינסטרומענט העכער און נידריגער צו מאכען דעם טאן; א פערזאן וואס מאכט פון זיך גרויס פוראר, איינער וואס האלט פון זיך זעהר וויכטיג; עלעגאנט, גרויסארטיג.

swell'dom *n.* (סהוועל'-דאם) די עלעגאנטע געזעלשאפט, די עלעגאנטע וועלט, די "הויכע פענסטער".

swell′-fish *n.* (סהועל′-פיש) אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף רונד ווי א באל.

swell′ing *n. and a.* (סהועל′-אינג) א געשוואולסט, א געשווילעכץ; אויפגעבלאזענקייט; דאס בלאזען פון זיך; דאס זיין אויפגעבלאזען; אויפגעבראכטקייט [ווי פון צארן]; אן איבערשוועמונג אדער אויפוואלונג פון א וואסער; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען [וועגען א רעדע].

swell′ish *a.* (סהועל′-איש) עלעגאנט, פראנטיש.

swell′-mob′ *n.* (סהועל′-מאב′) עלעגאנט=געקליידעטע קעשענע=גנבים.

swell′-mobs′man *n.* (סהועל′-מאבז′-מען) אן עלעגאנט=געקליידעטער קעשענע=גנב.

swell neigh′borhood (סהועל ניי′-באר-הוד) אן עלעגאנטע אדער רייכע נאכבארשאפט.

swel′ter *v.* (סהועל′-טער) פערשמאכטען אדער חלש׳ען פון היץ; דערשטיקט ווערען פון היץ; שוויצען פון היץ; דערשטיקען דורך היץ.

swel′tering *a.* (סהועל′-טער-אינג) שטיקענד [וועגען היץ]; חלש׳ענדיג אדער דערשטיקט ווערענדיג פון היץ.

swel′try *a.* (סהועל′-טרי) דערשטיקט ווערענדיג פון היץ.

swept (סהועפט) געקעהרט, אויסגעקעהרט א. ז. וו. ז. ***sweep***

swerve *v and n.* (סהוואירוו) זיך פלעצליך אראבקעהרען אן א זייט [פון וועג אדער פון דער ריכטונג]; אבווענדען אן א זייט, ענדערען די ריכטונג; וואנדערען, בראדזשען; אן אבווענדונג אדער אבקעהרונג אן א זייט.

swift *a., adv. and n.* (סהוויפט) שנעל, פלינק, געשווינד; בערייט, פערטיג, וויליג; מיט שנעלקייט; אויף א געשווינדען אופן; א פאדים=וויקלער [אזא מאשינקע וואס מען קען פערשיעדען איינשטעלען צום וויקלען פאדים]; די מויער=שוואלב, די שטיין=שוואלב [אזא שוואלב=ענהליכעס פויגעלע וואס פליהט זעהר שנעל]; אזא זארט הויזטויב; אזא קליינער עקדעש [יאשטשערקע] וואס לויפט זעהר שנעל; אזא קליינע וואסער=יאשטשערקע; א שטארק שטראמיגער ארט אין א טייך.

swift′-foot′ed *a.* (סהוויפט′-פוט′-עד) שנעל=פיסיג, פלינק אויף די פיס.

swift′-han′ded *a.* (סהוויפט′-הענ′-דעד) שנעל אין האנדלונגען, פלינק אין דער ארבייט.

swift′-heeled *a.* (סהוויפט′-היעלד) שנעל=פיסיג, פלינק אויף די פיס.

swift′ly *adv.* (סהוויפט′-לי) מיט שנעלקייט; אויף א פלינקען אופן.

swift′ness *n.* (סהוויפט′-נעס) שנעלקייט, געשווינדקייט, פלינקקייט.

swift′-winged *a.* (סהוויפט′-הווינגד) וואס פליהט שנעל.

swig *v. and n.* (סהוויג) טרינקען מיט גרויסע שלוקען; זופען; זויגען; נעהמען א גרויסען שלוק אדער זופ; אנציהען א שטריק פעסט פאר ביידע ענדען; א גרויסער זופ אדער שלוק; א שטארקע אנציהונג פון א שטריק פאר ביידע ענדען.

swill *v. and n.* (סהוויל) טרינקען מיט׳ן פולען מויל; זויפען; שכור׳ען; אנפילען, פול מאכען; וואשען; שווענקען; משקה, שנאפס; פאמויניצע=וואסער וואס מען גיט בהמות.

swill′er *n.* (סהוויל′-ער) א שכור, א זויפער, א טרינקער; א געפעס=וואשער, א כלים=וואשער.

swil′ley *n.* (סהוויל′-אי) א קליינעס קויהלען=פעלד וואס איז אבגעטיילט פון הויפט=פעלד; א וואסער=ווירבעל.

swill′ing *n.* (סהוויל′-אינג) דאס זויפען, זויפעריי; דאס שכור׳ען.

swill′ings *n.* (סהוויל′-אינגז) פאמויניצע=וואסער.

swill′-milk *n.* (סהוויל′-מילק) מילך פון א קוה וואס ווערט געקארמעט [געפיטערט] מיט פאמויניצעס.

swim *v. and n.* (סהווים) שווימען; זיך זאנפט און לייכט בעוועגען; זיין איבערשוועמט, פערפלייצט ווערען; שווינדלען, זיך דרעהען [וועגען קאפ]; איבערשווימען, דורכשווימען; דאס שווימען; א שווים; א זאנפטע, לייכטע בעוועגונג; דער פענכער פון א פיש; א קאפ=שווינדעל.

swim′mer *n.* (סהווים′-ער) א שווימער; א שווים=טהיער; א שווים=פויגעל; עטוואס וואס שווימט; א שווים=פענכער; אן ארויס=שטארצונג אדער אנוואוקס אויף א פוס פון א פערד.

swim′ming *a. and n.* (סהווים′-אינג) שווימענד; וואס שווימט; איבערפילט, פערגאסען, פערשוואומען [ווי די אויגען מיט טרעהרען]; דאס שווימען; קאפ=שווינדעל.

swim′ming-bath *n.* (סהווים′-אינג-בעטה) א שווים=באד, א שווים=וואנע [א גרויסע וואנע אין וועלכער מען קען שווימען].

swim′ming-belt *n.* (סהווים′-אינג-בעלט) א שווים=גארטעל [אזא גארטעל וואס האלט דעם קערפער אויף׳ן וואסער און לאזט איהם ניט זינקען].

swim′ming-blad′der *n.* (סהווים′-אינג-בלעד′-ער) דער פענכער פון א פיש.

swim′ming jack′et (סהווים′-אינג רזשעק′-עט) א שווים=יאק [אזא יאק וואס האלט דעם קערפער אויף׳ן וואסער און לאזט איהם ניט זינקען].

swim′mingly *adv.* (סהווים′-אינג-לי) אזוי ווי שווימענדיג; גרינג און שנעל; מיט ערפאלג.

swim′mingness *n.* (סהווים′-אינג-נעס) דאס שווימען, שווימעריי; פערשוואומענקייט, דאס זיין פערגאסען אדער פערשוואומען ווי מיט טרעהרען [וועגען די אויגען].

swim′ming-pond *n.* (סהווים′-אינג-פאנד) א שווים=סאזשעלקע [צום לערנען זיך שווימען].

swim′ming-school *n.* (סהווים′-אינג-סקוהל) א שווים=שול [א פלאץ וואו מען לערענט שווימען].

swim′ming-spi′der *n.* (סהווים′-אינג-ספאי′-דער) א וואסער=שפין, א שווים=שפין.

swim′ming-stone *n.* (סהווים′-אינג-סטאון) א שווים=שטיין [אזא לייכטער פלינט=שטיין].

swim with the tide (סהווים הוויטה טהי טאיד) שווימען מיט׳ן שטראם [געהן מיט דער אלגעמיינער ריכטונג, זיך ניט שטעלען אנטקעגען, ניט קעמפפען].

swin′dle *v. and n.* (סהווינדל) שווינדלען, בעשווינדלען, בעטריגען; שווינדעל; בעטרוג.

swin′dler *n.* (סהווינ′-דלער) א שווינדלער, א בעטריגער.

swin′dlery *n.* (סהווינ′-דלער-אי) שווינדלעריי.

swin′dling *a.* (סהווינ′-דלינג) שווינדלענד, בעטריגענד.

swine *n.* (סהוואין) א שוויין, א חזיר; חזירים; א געמיינער, נידריג׳ער מענש, א פאסקודניאק.

swine′-bread *n.* (סהוואינ′-ברעד) דאס שוויין=ברויט [אזא ווילדע פלאנצע וועלכע חזירים עסען גערן]; די ערד=נוס; אזא שוועמעל.

swine′fish *n.* (סהוואינ′-פיש) דער ים=וואלף. ז. ***wolf-fish***

swine′-flesh *n.* (סהוואינ′-פלעש) חזיר=פלייש, שוויין=פלייש.

swine′herd *n.* (סהוואינ′-הוירד) א חזיר=פאסטוך.

swine′-pox *n.* (סהוואינ′-פאקס) ווינד=פאקען. ז. ***chicken-pox***

swi′nery *n.* (סהוואי′-נער-אי) א פלאץ וואו מען האלט חזירים; א סטאדע חזירים; א קאמפאניע פאסקודניאקעס.

swine′s pox (סהוואינז פאקס) ז. ***swine-pox***

swine′stone *n.* (סהוואינ′-סטאון) דער שטינק=שטיין [אזא שטיין וועלכער לאזט ארויס א שלעכטען ריח, ווען מען גיט איהם א קלאפ].

swine′-sty *n.* (סהוואינ′-סטאי) א חזיר=שטאל.

swine′ward *n.* (סהוואינ′-הווארד) ז. ***swineherd***

swing *v. and n.* (סהווינג) שווינגען; זיך וויעגען, זיך שאקלען, זיך הוידען; הענגען אויף דער תליה; זיך דרעהען ארום דעם אנקער [וועגען א שיף]; וויעגען, שאקלען; בעוועגען הין און הער; פערוואלטען; קאנטראלירען; אויפהענגען; דאס שווינגען; א שוואונג; א שאקעל; א שווינגונג; דאס וויעגען; א הוידעלקע, א וויעג; דער פרייער גאנג אדער לויף [פון פאסירונגען]; די פרייע בעוועגונג; די ברייט פון דעם רוים אין א דרעקסעל אדער טאקער=מאשין וואו עס ווערט אריינגעשטעלט דער געגענשטאנד וואס דארף געטאקט ווערען.

swing around′ (סהווינג ע-ראונד′) זיך דרעהען אין דער רונד; שטענדיג ענדערען די מיינונגען.

swing a ship (סהווינג ע שיפ) דרעהען א שיף אין דער רונד, אום אויסצוגעפינען די אבווייכונגען פון קאמפאס.

swing′-back *n.* (סהווינג′-בעק) א בעוועגליכעס הינטער=ווענטעל אין א פאטאגראפישער קאמערא.

swing′-boat *n.* (סהווינג′-באוט) א שאטעל שיפעל [אזא וויעג אדער הוידעלקע].

swing′-bridge *n.* (סהווינג′-ברידזש) א דרעה=בריק [א בריק אדער א טייל פון איהם, וואס קען אוועקגעדרעהט ווערען כדי דורכצולאזען שיפען].

swing clear (סהווינג קליער) זיך פעראנקערען אהן וועלכען עס איז צוזאמענשטוים; זיך ארויסדרעהען.

swinge *v. and n.* (סהווינדזש) שלאגען; שמייסען, בעשטראפען; צונויפשמיערען, צונויפשווייסען מיט א האמער; דאס שמייסען, דאס שלאגען.

swinge′-buck′ler *n.* (סהווינדזש′-באק′-לער) ז. ***swasher***

swinge′ing *a.* (סהווינדזש′-אינג) זעהר גרויס, ריעזיג; שווער; אונגעהייער.

swinge′ingly *adv.* (סהווינדזש′-אינג-לי) מיט ריעזיגער גרויסקייט.

swing′er *n.* (סהווינג′-ער) א וויעגער, איינער, וואס וויעגט; איינער וואס וויעגט

זיך; עטוואס ריעזינעס אדער וואונדערליכעס; א ריעזיגער ליגען.

swing'-han'dle *n.* (סהווינג'-הענ'דל) א שווינגענדעס אדער דרעהבארעס הענטעל.

swing'ing *n. and a.* (סהווינג'-אינג) דאס שווינגען; דאס וויעגען; שווינגענד; וואס וויעגט זיך, וויעגענד; זיך וויעגענד; ריעזיג גרויס, אונגעהייער, געוואלטיג.

swing'ing door (סהווינג'-אינג דאור) א העננגטהיר, א שווינג=טהיר, א טהיר וואס עפענט זיך סאי נאך אינוועניג סאי נאך אויסען.

swing'ingly *adv.* (סהווינג'-אינג-לי) שווינגענדיג, וויעגענדיג; ריעזיג גרויס, אונגעהייער, געוואלטיג.

swing'ing-post *n.* (סהווינג'-אינג-פאוסט) א זייל אדער קלאץ, אויף וועלכען עס העננגט א טויער.

swing'ism *n.* (סהווינג'-איזם) דאס שיקען סטראשונקעס [איינשרעקונגען] דורך בריעף [אין בעצוג צו די איינשרעקונגס=בריעף, וועלכע זיינען אין ענגלאנד געשיקט געווארען אין די יאהרען 33—1830 צו די לאנד=בעזיצער, אז זיי זאלען ניט געברויכען קיין דרעש=מאשינען, אז זיי זאלען צאהלען א העכערען לוין זייערע ארבייטער א. ז. וו. די בריעף פלעגען זיין אונטערגעשריעבען מיט דעם נאמען "*Swing*"].

swin'gle *n. and v.* (סהווינגל) א פלאקס=שווינגע, א פלאקס=דרעש=לאפעטקע [אזא לאפעטקע צום אויסקלאפען די שבּלעס פון פלאקס [ז. *scutching-sword*]; אזא הענטעל אדער גריף ביי געוויסע מאשינען; אויסקלאפען די שפאלעס פון פלאקס מיט א דרעש=לאפעטקע; אבשניידען די שפיצען פון גראז ניט ארויסרייסענדיג דיווארצלען; הענגען, שוועבען, שווינגען.

swin'gletree *n.* (סהווינ'גל-טריע) דער שווענגעל פון א וואגען [דער קוואער=שטענגעל פון א וואגען צו וועלכען עס ווערען בעפעסטיגט די פאסטראמקעס].

swin'gling-knife *n.* (סהווינ'-גלינג-נאיף) א פלאקס=שווינגע, א פלאקס=דרעש=לאפעטקע. ז. *swingle*.

swin'gling-machine' *n.* (סהווינ'-גלינג-מע-שין') א מאשין צום אויסקלאפען די שפאלעס פון פלאקס.

swing o'pen (סהווינג אופן) זיך עפענען [וועגען א טהיר].

swing'-plow *n.* (סהווינג'-פלאו) א שווינג=פלוג, א פלוג [אקער=אייזען] אהן רעדער.

swing'-shelf *n.* (סהווינג'-שעלף) א העננגענדע פאליצע.

swing'-swang *n.* (סהווינג'-סהוועגג) א שווינגונג, א שאקלונג היין און הער.

swing'tree *n.* (סהווינג'-טריע) ז. *swingletree*.

swing'-wheel *n.* (סהווינג'-הוויעל) דאס רעדעל אין א זייגער וואס טרייבט דעם פערפענדיקעל [אונרוה].

swi'nish *a.* (סהוואי'-ניש) שווייניש, חזיר'ש.

swi'nishly *adv.* (סהוואי'-ניש-לי) אויף א חזיר'שען אופן, מעשה חזיר.

swi'nishness *n.* (סהוואי'-ניש-נעס) שווייגעריי, חזיריי.

swipe *n. and v.* (סהוואיפ) א שטארקער קלאפ; א קלאפ מיט'ן פולען שוואונג; א קלאפ טהאן מיט שוואונג; געבען א שטארקען קלאפ; אוועקשלעפען; אוועקלקחנ'ען, אוועק'גנב'ענען.

swi'per *n.* (סהוואי'-פער) א שטארקער שלעגער; איינער וואס קען געבען א שטארקען קלאפ.

swipes *n.* (סהוואיפס) שלעכטעס אדער פראסטעס ביער.

swi'pey *a.* (סהוואי'-פי) בעטרונקען, שכור.

swip'le *n.* (סהוויפל) ז. *swipple*.

swip'ple *n.* (סהוויפל) דער טייל פון א דרעש=שלעגעל וואס קלאפט די קערנער [אין געגענזאץ צו דעם טייל וואס ווערט געהאלטען אין דער האנד].

swire *n.* (סהוואיר) א פערטיעפונג אין דעם שפיץ פון א בארג; א לאך צווישען צוויי בערג.

swirl *v. and n.* (סהוואירל) מאכען א ווירבעל; ווירבלען [ווי א שנעע=שטורם, ווי א ווינד אדער ווי וואסער אין א קעסעל=גרוב]; זיך דרעהען אין דער רונד; א ווירבעל; א ווירבעל=בעוועגונג פון א פיש; א ווינדונג, א קרויז.

swir'ly *a.* (סהוואיר'-לי) ווירבלענד; פול מיט סוקען [סענקעס].

swish *v., n. and adv.* (סהוויש) פאכען היין און הער; שמייסען; א פאך טהאן; א סוויסטש ווי פון א בייטש ווען מען פאכט מיט איהם אין דער לופט; א פאך מיט עפעס וואס ברייגנט ארויס אזא קלאנג; א פלעשטשען פון וואסער; מיט א סוויסטש.

swish'-broom *n.* (סהוויש'-ברוהם) אזא פינזעל אדער קליין בעזימעל צו בעשפרענקלען מיט וואסער אדער צום רייניגען.

swish'er *n.* (סהוויש'-ער) א שמייסער.

Swiss *n. and a.* (סהווים) א שווייצער, אן איינוואהנער אדער געבירטיגער פון דער שווייץ; שווייצעריש, וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון דער שווייץ.

switch *n. and v.* (סהוויטש) א רוט, א וויטשקע, א שטעקעל; אן עלעקטרישער שאלטער [א פארריכטונג צו ענדערען, צו פערבינדען און אונטערצוברעכען אן עלעקטרישען שטראם]; אן אייזענבאהן=ווייכע [א בעוועגליכע רעלסע אריבערצונעהמען אן אייזענבאהן=צוג אדער איינצעלנע וואגנען פון איין ליניע אויף אן אנדערער]; א רעגוליר=פארריכטונג ביי גאז=לאמפען; דאס איבערשטעלען אן אייזענבאהן=ווייכע; א צאפ פון פרעמדע האר וואס פרויען פלעכטען איין אין זייערע אייגענע האר; שמייסען מיט א רוט; פאכען היין און הער; אריבערפיהרען פון איין רעלסען=ליניע צו א צווייטער מיט דער הילף פון א ווייכע [בעוועגליכע רעלסע]; ענדערען די רעלסען=ליניע; ענדערען דעם עלעקטרישען שטראם, איבערשטעלען דעם שטראם; האקען, שניידען.

switch'back *n. and a.* (סהוויטש'-בעק) אן אייזענבאהן, וועלכע געהט אויף בערג און אין טהאלען ארויף און אראב; וואס האט אן אבוועקסלענדע בעוועגונג [וואס געהט ארויף און אראב ווי אן אייזענבאהן אויף בערג און אין טהאלען].

switch'board *n.* (סהוויטש'-באורד) א שאלט=ברעט [א ברעט, א קעסטעל אדער געשטעל וואו די דראטען פון אן עלעקטרישער איינריכטונג קומען זיך צונויף און וואו דער עלעקטרישער שטראם קען אויף פערשיעדענע אופנים פערבונדען און אונטערבראכען ווערען, ווי ביי א טעלעגראף, טעלעפאן, בעלייכטונג א. ז. וו.].

switch'el *n.* (סהוויטש'-על) אזא געטראנק פון וואסער, סיראפ און עסיג.

switch'er *n.* (סהוויטש'-ער) ז. *switchman*.

switch'ing *n.* (סהוויטש'-אינג) דאס שמייסען מיט א רוט; דאס ארומהאקען אדער ארומשניידען; דאס ענדערען דעם עלעקטרישען שטראם.

switch'ing-en'gine *n.* (סהוויטש'-אינג-ענ'-דזשין) א לאקאמאטיוו וואס ווערט בענוצט צום איבערפיהרען וואגאנען פון איין רעלסען=ליניע אויף א צווייטער, צום צונויפשטעלען די וואגאנען אין א צוג א. ד. ג.

switch'ing-ground *n.* (סהוויטש'-אינג-גראונד) א פלאץ וואו וואגאנען ווערען איבערגעפיהרט פון איין רעלסען=ליניע אויף א צווייטער זיי צונויפצושטעלען אין א צוג.

switch'-lev'er *n.* (סהוויטש'-לעוו'-ער) דאס הענטעל מיט וועלכען מען שטעלט איבער אן אייזענבאהן=ווייכע [א בעוועגליכע רעלסע].

switch'man *n.* (סהוויטש'-מען) א ווייכען=שטעלער [דער וואס שטעלט איבער די בעוועגליכע רעלסע ווען אן אייזענבאהן=צוג דארף איבערגעהן פון איין רעלסען=ליניע אויף דער אנדערער].

switch'-ten'der *n.* (סהוויטש'-טענ'-דער) ז. *switchman*.

Swit'zer *n.* (סהוויט'-סער) א שווייצער; איינער פון דער שווייצארישער לייב=גוואַרדיע ביים פאפסט; א סאלדאט פון א קעניגליכער אדער פאפסטליכער לייב=גוואַרדיע.

Swit'zerland *n.* (סהוויט'-סער-לענד) שווייץ.

swiv'el *n. and v.* (סהוויוול) א דרעה=רינג [אזא פערבינדונגס=רינג אין וועלכען ביידע טיילען וואס ווערען דורך איהם פערבונדען קענען זיך פריי דרעהען]; דאס שיפעל פון א וועב=שטוהל צום וועבען באנד; א הארמאט וואס דרעהט זיך אויף א דרעה=רינג אדער אקס; זיך דרעהען ווי אויף א שטיפט אדער דורך א דרעה=רינג; דרעהען ווי דורך א דרעה=רינג אדער ווי אויף א שטיפט.

Swivel

swiv'el-bridge *n.* (סהוויוו'ל-ברידזש) א דרעה=בריק. ז. *swing-bridge*.

swiv'el-eye *n.* (סהוויוו'ל-אי) א קאסאקע אדער קרום אויג.

swiv'el-eyed *a.* (סהוויוו'ל-איד) קאסאקע, קרום=אויגיג.

swiv'el-gun *n.* (סהוויוו'ל-גאן) א הארמאט וואס דרעהט זיך אויף אן אקס אדער דרעה=רינג.

swiv'el-hook *n.* (סהוויוו'ל-הוק) א האקען אדער קרוק, וואס איז בעפעסטיגט צו א קייט אדער שטריק דורך א דרעה=רינג.

swiz'zle *v. and n.* (סהוויזל) "ארייננייסען", זויפען, שכור'ען; א מין משקה.

swob *v. and n.* (סהוואב) ז. *swab*.

swob'ber *n.* (סהוואב'-ער) ז. *swabber*.

swollen *a.* (סהוואולן) געשוואלען, אויפגעבלאזען; איבערפילט, איבערשוועמט. ז. *swell*.

swoln *a.* (סהוואולן) ז. *swollen*.

swoon *v. and n.* (סהוואוהן) פאלען אין אונמאכט, חלש'ען; אונמאכט, חלשות.

swoo'ning *n.* (סהוואוה'-נינג) דאס חלש'ען, דאס פאלען אין אונמאכט.

swoo'ningly *adv.* (סהוואוה'-נינג-לי) אין חלשות, חלש'ענדיג.

swoop *v. and n.* (סהוואוהפ) זיך אראב־לאזען פלוצלונג אויף'ן רויב [ווי א פאלק־פויגעל]; אנפאלען אויף עפעס און פער־כאפען; כאפען; דאס אנפאלען פלוצלונג אויף'ן רויב און כאפען איהם [ווי א רויב־פויגעל]; א פלעצליכער אנפאל [ווי פון שונא].

swop *n., v. and adv.* (סהוואפ) ז. *swap*.

sword *n.* (סאורד) 1. א שווערד, א דע־גען; 2. די מאכט פון שווערד; די מילי־טערישע מאכט אדער הערשונג; 3. שטרייט, מלחמה; 4. עפעס וואס איז עהנליך צו א שווערד; דער שנויץ פון א שווערד־פיש [ז. *swordfish*].

3. I came not to bring peace, but a sword.

sword'-arm *n.* (סאורד'-ארם) ז. *sword-hand*.

sword'-belt *n.* (סאורד'-בעלט) א שווערד־גארטעל, דער גארטעל אדער פאס, אויף וועלכען עס הענגט די שווערד.

sword'-blade *n.* (סאורד'-בלייד) א קלינג פון א שווערד.

sword'-cane *n.* (סאורד'-קיין) אזא שפאציער־שטאק, וועלכער ענטהאלט אין זיך א שווערד.

sword'-cut *n.* (סאורד'-קאט) א שניט פון א שווערד; די וואונד פון אזא שניט.

sword'-cut'ler *n.* (סאורד'-קאט'-לער) א שווערד־מאכער, א שווערד־שמיעד.

sword'-dance *n.* (סאורד'-דענס) א טאנץ מיט שווערדען; א טאנץ צווישען אויסגעשטעלטע בלויזע שווערדען.

swor'ded *a.* (סאור'-דעד) בעוואפענט מיט א שווערד.

sword'fish *n.* (סאורד'-פיש) דער שווערד־פיש, א גרויסער ים־פיש מיט א לאנגען שטעכיגען שנויץ ווי א שווערד.

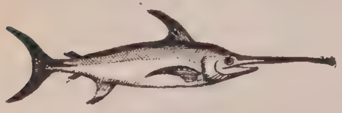

Swordfish

sword'fishing *n.* (סאורד'-פיש-אינג) דאס כאפען שווערד־פיש. ז. *swordfish*.

sword'-grass *n.* (סאורד'-גרעס) די שווערד־ליליע [א מין גראז מיט א צי־בעלעס־פערמיגען ווארצעל, שווערד־פערמי־גע בלעטער און געלבע אדער רויטע בלי־הונגען]; ריעד־גראז.

sword'-hand *n.* (סאורד'-הענד) די האנד וואס האלט די שווערד; די רעכטע האנד.

sword'-knot *n.* (סאורד'-נאט) א שווערד־קניפעל, א שווערד־שלייף [א שלייפעל, וואס איז אנגעבונדען אן דעם שטיעל פון א שווערד].

sword'-law *n.* (סאורד'-לאה) דאס שווערד־רעכט, דאס רעכט פון כח, דאס רעכט פון שטארקערען; מיליטערישע הערשונג.

sword'less *a.* (סאורד'-לעס) אהן א שווערד.

sword'-lil'y *n.* (סאורד'-ליל'-אי) די שווערד־ליליע. ז. *sword-grass*.

sword'man *n.* (סאורד'-מען) א שווערד־פעכטער, איינער וואס קען פעכטען מיט דער שווערד; א סאלדאט.

sword of Dam'ocles (סאורד אוו דעמ'-א-קליז) דאמאקלעס'עס שווערד, דער חלף אויף'ן האלז, א דראהענדע געפאהר וואס הענגט אימער איבער'ן קאפ [דער אויסדרוק "דאמאקלעס'עס שווערד" נעהמט זיך פון אן אלט־גריכישער ערצעהלונג וועגען דעם בעוואוסטען הערשער פון סיראקוז, דיאניסאס. ביי דיעזען דיאניסאס איז געווען א פריינד דאמאקלעס, וועלכער פלעגט שטענדיג רעדען פון דיאניסאס'עס גליק, וואס ער איז אן אונבעגרענצטער הערשער. כדי צו בעווייזען דאמאקלעס'ען, אז דאס גליק צו זיין א הערשער איז אי־מער פערבונדען מיט דער געפאהר ערמאר־דעט צו ווערען, האט ער געהייסען אני־דערזעצען איהם אויף'ן טראהן און איבער זיין קאפ אויפהענגען א שווערד וואס איז געווען צוגעבונדען צו איין האר].

sword'-play *n.* (סאורד'-פליי) שווער־דען־שפיעל; דאס פעכטען מיט שווערדען; די פעכט־קונסט; א טאנץ מיט שווערדען.

sword'-play'er *n.* (סאורד'-פליי'-ער) איינער וואס איז געאיבט אין פעכטען מיט א שווערד, א פעכטער.

sword'-proof *a.* (סאורד'-פרוהף) וואס קען בייסטעהן אדער אויסהאלטען א קלאפ פון א שווערד.

sword'-shaped *a.* (סאורד'-שייפט) שווערד־פערמיג [וועגען פלאנצען].

swords'man *n.* (סאורדז'-מען) א גע־איבטער פעכטער.

swords'manship *n.* (סאורדז'-מען-שיפ) די פעכט־קונסט.

sword'-stick *n.* (סאורד'-סטיק) א שווערד־שטאק [א שטאק מיט א דעגען]. ז. *sword-cane*.

swore (סהוואור) געשווארען, געפלוכט. ז. *swear*.

sworn (סהוואורן) געשווארען, געפלוכט. ז. *swear*.

sworn broth'ers (סהוואורן בראטה'-ערז) געשווארענע ברידער אדער חברים; זעהר טרייע פריינד.

sworn en'emies (סהוואורן ענ'-ע-מיז) געשווארענע פיינד; מענשען, וועל־כע פיהלען אן אייביגע שנאה איינער צום אנדערען.

sworn friends (סהוואורן פרענדז) גע־שווארענע פריינד; פריינד, וועלכע זיינען אייביג טריי איינער דעם אנדערען.

swum (סהוואם) געשוואומען. ז. *swim*.

swung (סהוואנג) געשוואונגען, געוויעגט, געשאקעלט א. ז. וו. ז. *swing*.

Syb'arite *n.* (סיב'-ע-ראיט) א סיבא־ריט, אן איינוואהנער פון דער פארצייטי־גער שטאדט סיבאריס, אין דרום־איטא־ליען, וועלכע האט זיך אויסגעצייכענט מיט איהר רייכטום און לוקסוס; א ליעבהאבער פון תענוגים און לוקסוס.

Sybarit'ic *a.* (סיב-ע-ריט'-איק) סיבא־ריטיש, וואס איז שייך צו א סיבאריט; איבערגעגעבען צו תענוגים און לוקסוס.

Sybarit'ical *a.* (סיב-ע-ריט'-אי-קעל) ז. *Sybaritic*.

syb'aritism *n.* (סיב'-ע-ראי-טיזם) סי־באריטיזם, די איבערגעגעבענהייט צו תענוגים און לוקסוס.

sybot'ic *a.* (סאי-באט'-איק) וואס איז שייך צו א חזיר־פאסטוך אדער צו חזירים־פיטערונג.

sy'botism *n.* (סאי'-בא-טיזם) דאס פי־טערען חזירים.

syc'amore *n.* (סיק'-ע-מאור) די סיקא־מאר [אן ארט פייגענבוים]; די פרוכט פון א סיקאמאר, די סיקאמאר־פייג.

Sycamore

sycee' *a. and n.* (סאי-סיע') ריין; ריין זילבער, פיין־זילבער. ז. *sycee-silver*.

sycee'-sil'ver *n.* (סאי-סיע'-סיל'-ווער) דאס כינעזישע סיסעע־זילבער [שטיקלעך פון ריינעם זילבער, ניט אויסגעפרעגטע אין מטבעות, וואס דיענען אין כינא אלס געלד].

sychnocar'pous *a.* (סיק-נא-קאר'-פאס) אין באטאניק — וואס בריינגט פיעל מאל פרוכטען.

sy'cite *n.* (סאי'-סאיט) דער פייגען־שטיין [א קיזעל־שטיין אדער פייער־שטיין וואס איז עהנליך צו א פייג].

syc'ophancy *n.* (סיק'-א-פען-סי) שמיי־כלעריי, חניפה.

syc'ophant *n., a. and v.* (סיק'-א-פענט) א סיקאפאנט, א שמייכלער, א חונף; א טעלער־לעקער; א מוסר, א פערליימ־דער; פאראזיטיש, קריכעריש; קנעכטיש; וואס לעקט זיך אונטער; חנפ'ענען, שמייכ־לען; זיך אונטערלעקען; אבדערצעהלען, מסור'ען, פערלוימדען.

sycophan'tic *a.* (סיק-א-פען'-טיק) סיקאפאנטיש, שמייכלעריש, טעלער־לעקע־ריש; פערלוימדעריש.

sycophan'tical *a.* (סיק-א-פען'-טי-קעל) ז. *sycophantic*.

syc'ophantish *a.* (סיק'-א-פען-טיש) סיקאפאנטיש, ווי א סיקאפאנט. ז. *sycophant*.

syc'ophantism *n.* (סיק'-א-פען-טיזם) ז. *sycophancy*.

syc'ophantize *v.* (סיק'-א-פען-טאיז) שמייכלען, חנפ'ענען; אבדערצעהלען.

syc'ophantry *n.* (סיק'-א-פען-טרי) ז. *sycophancy*.

syco'sis *n.* (סאי-קאו'-סיס) אין מעדי־צין — סיקאזיס, אן ענטצינדונג פון דער הויט אונטער די האר פון דער בארד אדער פון קאפ.

sy'enite *n.* (סאי'-ע-נאיט) דער סיעניט, א שווארצע זאמדיגע בערג־מאסע, עהנליך צו גראניט.

syenit'ic *a.* (סאי-ע-ניט'-איק) סיעני־טיש; וואס ענטהאלט סיעניט; עהנליך צו סיעניט. ז. *syenite*.

syllaba'rium *n.* (סיל-ע-ביי'-רי-אם) ז. *syllabary*.

syl'labary *n.* (סיל'-ע-בע-רי) א פער־צייכניס אדער ליסטע פון די זילבען־פאר־מען פון א שפראך.

syllab'ic *a.* (סי-לעב'-איק) סילאביש, זילביג, פון זילבען; וואס איז שייך צו זיל־

בען; אויסגעשפּראָכען שאַרף א זילבע נאָך א זילבע.

syllab'ical *a.* (סי-לעב'-אי-קעל) ז. *syllabic*.

syllab'ically *adv.* (סי-לעב'-אי-קעל-אי) זילבענווייז; אויסרעדענדיג שארף איין זילבע נאך דער אנדערער.

syllab'icate *v.* (סי-לעב'-אי-קייט) ז. *syllabify*.

syllabica'tion *n.* (סי-לעב-אי-קיי'-שאן) ז. *syllabification*.

syllabifica'tion *n.* (סי-לעב-אי-פי-קיי'-שאן) די זילבען-בילדונג; די איינטיילונג אין זילבען.

syllab'ify *v.* (סי-לעב'-אי-פאי) איינטיילען [א ווארט] אין בעזונדערע זילבען.

syl'labist *n.* (סיל'-ע-ביסט) איינער וואס בילדעט אויס זילבען; איינער וואס טיילט איין א ווארט אין זילבען.

syl'labize *v.* (סיל'-ע-באיז) ז. *syllabify*.

syl'lable *n. and v.* (סיל'-עבל) א זילבע [א טייל פון א ווארט וואס בעשטעהט פון א וואקאל אדער פון א וואקאל מיט א קאנסאנאנט און קען אויסגעשפּראכען ווערען בעזונדער]; צוטיילען אין זילבען; אויסשפּרעכען; אויסדריקען.

syl'lable-name *n.* (סיל'-עבל-ניים) דער זילבען-נאמען פון א נאטע [ווי דא, רע, מי א. ז. וו., אין געגענזאץ צו דער בעצייכנונג פון נאטען דורך בוכשטאבען, ווי: *c*, *d*, *e* א. א. ז. וו.].

syl'lable-stum'bling *n.* (סיל'-עבל-סטאמ'-בלינג) דאס פעראיקען זיך, דאס פעראיקען זיך ביי געוויסע זילבען.

syl'labling *n.* (סיל'-ע-בלינג) ז. *syllabification*.

syl'labub *n.* (סיל'-ע-באב) ז. *sillibub*.

syl'labus *n.* (סיל'-ע-באס) אן אויסצוג, א קיצור, דער תכן הענינים; ביי די קאטוליקען — דער סילאבוס [א ליסטע פון 80 לעהרען, ווי סאציאליזם, ראציאנאליזם, פאנטעאיזם א. ז. וו., וועלכע זיינען פערדאמט געווארען פון'ם פאפּסט פיאוס דעם נייננטען אין 1864 אלס אפיקורס'ישע].

syllep'sis *n.* (סי-לעפּ'-סיס) די סילעפּסיס [אין גראמאטיק — די איבעראיינשטימונג פון פּרעדיקאט מיט איינעם פון א גאנצער צאהל סוביעקטען, ווי למשל: "ער אדער זיי זיינען דערביי געוועזן"; אין רעטאריק — דאס ברויכען איינס און דאסזעלבע ווארט אין איין זאץ אי אין בוכשטעבליכען זינען אי אין פיגוראטיווען, ווי למשל: "זיינע רייד זיינען זיסער ווי האניג"].

syllep'tic *a.* (סי-לעפּ'-טיק) וואס ענטהאלט א סילעפּסיס; וואס האט די אייגענשאפטען פון א סילעפּסיס. ז. *syllepsis*.

syllep'tical *a.* (סי-לעפּ'-טי-קעל) ז. *sylleptic*.

syllep'tically *adv.* (סי-לעפּ'-טי-קעל-אי) דורך א סילעפּסיס; אויסדריקענדיג מיט א סילעפּסיס. ז. *syllepsis*.

syl'loge *n.* (סיל'-א-דזשי) א זאמלונג, א קאלעקציאן.

syl'logise *v.* (סיל'-א-דזשאיז) ז. *syllogize*.

syl'logism *n.* (סיל'-א-דזשיזם) א סילאגיזם, א לאגישע שלוספאלגערונג, וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון דריי זעצע, וואו דער לעצטער זאץ איז א נויטיגער שלוס פון די ערשטע צוויי [ווי למשל: 1) דער וואס האט ניט קיין פליגלען קאן ניט פליהען; 2) א מענש האט ניט קיין פליגלען; 3) פאלגליך, א מענש קאן ניט פליהען].

syllogis'tic *a. and n.* (סיל-א-דזשיס'-טיק) וואס געהערט צו א סילאגיזם; וואס בעשטעהט פון א סילאגיזם; אויף דער ארט פון א סילאגיזם; דאס דענקען דורך סילאגיזמען. ז. *syllogism*.

syllogis'tical *a.* (סיל-א-דזשיס'-טי-קעל) ז. *syllogistic*.

syllogis'tically *adv.* (סיל-א-דזשיס'-טי-קעל-אי) דורך סילאגיזמען; אין דער פארם פון א סילאגיזם. ז. *syllogism*.

syllogiza'tion *n.* (סיל-א-דזשי-זיי'-שאן) דאס ציהען לאגישע שליסע דורך סילאגיזמען.

syl'logize *v.* (סיל'-א-דזשאיז) שליסען דורך סילאגיזמען, מאכען שליסע דורך סילאגיזמען. ז. *syllogism*.

syl'logizer *n.* (סיל'-א-דזשאי-זער) איינער וואס מאכט לאגישע שליסע דורך סילאגיזמען.

sylph *n.* (סילף) דער סילף, דער לופט-גייסט [א פאנטאסטישעס וועזען, וואס געפינט זיך כלומרשט אין דער לופט]; איינע פון די זארטען זשום-פויגעלעך [ז. *humming-bird*].

syl'phid *n.* (סיל'-פיד) א סילפיד, א קליינער לופט-גייסט. ז. *sylph*.

syl'phine *a.* (סיל'-פין) ווי א סילף; עהנליך צו א סילף. ז. *sylph*.

syl'phish *a.* (סיל'-פיש) סילפען-ארטיג; עהנליך צו א סילף. ז. *sylph*.

sylph'-like *a.* (סילף'-לאיק) עהנליך צו א סילף; גראציעז, שלאנק.

syl'va *n.* (סיל'-ווא) די בוימער פון וואלד [אין אלגעמיין גענומען]; א בעשרייבונג פון די בוימער אין וואלד.

syl'vage *n.* (סיל'-ווערזש) דאס זיין וואלדיג; דאס קומען פון וואלד; דאס זיין בעדעקט מיט וואלד.

syl'van *a. and n.* (סיל'-וועז) וואלדיג; וואס איז שייך צו וואלד; פול מיט וועלדער; וואס קומט פון וואלד; דארפיש, גראב; סילוואן, דער וואלד-גאט [אין פארצייטיגען רוים]; א סאטיר, א פאון [ז. *faun*].

syl'vanite *n.* (סיל'-וועג-איט) דער סילוואניט [אזא גרויער אדער ווייסער מינעראל מיט פיעל בלישטשענדע קריסטאלשטיקעלעך].

syl'vic *a.* (סיל'-וויק) וואלדיג; וואס איז שייך צו וואלד; וואס בעקומט זיך פון וואלד.

syl'viculture *n.* (סיל'-ווי-קאל-טשור) וואלד-קולטור; די בעפלאנצונג און קולטיווירונג פון וואלד-בוימער.

sylvicul'turist *n.* (סיל-ווי-קאל'-טשור-איסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט דער קולטור [די בעפלאנצונג און דאס לאזען וואקסען] פון וועלדער.

sym'bion *n.* (סימ'-בי-אן) אן ארגאניזם וואס לעבט אין צושטאנד פון סימביאזים. ז. *symbiosis*.

sym'biont *n.* (סימ'-בי-אנט) ז. *symbion*.

symbio'sis *n.* (סים-באי-או'-סיס) סימביאזים [א צושטאנד פון צוזאמענלעבען פון צוויי אדער עטליכע חיות אדער פלאנצען, וואו איין ארגאניזם איז נויטיג פאר דעם אנדערען, אבער איינער איז ניט דעם צווייטענס פאראזיט, ד. ה. ער ציהט ניט זיין יניקה פון איהם].

symbiot'ic *a.* (סים-באי-אט'-איק) וואס איז שייך צו סימביאזים; וואס לעבט אין צושטאנד פון סימביאזים. ז. *symbiosis*.

symbiot'ically *adv.* (סים-באי-אט'-אי-קעל-אי) אין סימביאזים. ז. *symbiosis*.

sym'bol *n. and v.* (סימ'-באל) א סימבאל, א צייכען, א געגענשטאנד אדער פיגור וואס שטעלט מיט זיך פאר א געדאנק אדער בעגריף [ווי א לייב איז דער סימבאל פון גבורה]; אן עמבלעם, א בילד אדער פיגור וואס בעצייכענט עפּעס; אין טעאלאגיע — איינער פון די עיקרים פון אמונה, די "אני מאמין'ס"; אין מאטעמאטיק — אן אלגעבראאישער צייכען; סימבאליזירען, פארשטעלען א געדאנק אדער בעגריף דורך א צייכען אדער פיגור.

symbol'ic *a. and n.* (סים-באל'-איק) סימבאליש; וואס איז שייך צו א סימבאל; וואס שטעלט עפּעס פאר; אין גראמאטיק — וואס בעצייכענט ווערטער, וועלכע האבען נור א רעלאטיווען ווערטה [ווי די ווערטער "איז", "זיינען" א. ד. ג.]; אין מאטעמאטיק — וואס איז שייך צו אלגעבראאישע צייכענס; סימבאליזם, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס; די לעהרע וועגען די "אני מאמין'ס" פון דער קריסטליכער אמונה.

symbol'ical *a.* (סים-באל'-אי-קעל) ז. *symbolic*.

symbol'ically *adv.* (סים-באל'-אי-קעל-אי) אויף א סימבאלישען שטייגער; דורך סימבאלען אדער צייכענס.

symbol'icalness *n.* (סים-באל'-אי-קעל-נעס) דאס זיין סימבאליש.

symbol'ics *n.* (סים-באל'-איקס) סימבאליק, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס; דער טייל פון דער טעאלאגישער וויסענשאפט, וואס פערנעהמט זיך מיט די סימבאלען אדער "אני מאמין'ס" פון דער קריסטליכער אמונה.

symbolisa'tion *n.* (סים-באל-אי-זיי'-שאן) ז. *symbolization*.

sym'bolise *v.* (סימ'-באל-איז) ז. *symbolize*.

sym'bolism *n.* (סימ'-באל-איזם) די סימבאליזירונג, דאס פארשטעלען עפּעס דורך סימבאלען אדער צייכענס; דאס בענוצען סימבאלען; א סימבאלישער זין אדער כאראקטער; אין טעאלאגיע — דאס אויסשטעלען די סימבאלען אדער עיקרים פון דער אמונה [די "אני מאמין'ס"]; אין קונסט און ליטעראטור — דער סימבאליזם [א פארם פון דעקאדענץ. ז. *decadence*].

sym'bolist *n.* (סימ'-באל-איסט) א סימבאליסט, איינער וואס דריקט אויס זיינע געדאנקען און בעגריפען דורך סימבאלען אדער צייכענס; אין קונסט און ליטעראטור — אן אנהענגער פון סימבאליזם [א פארם פון דעקאדענץ. ז. *decadence*].

symbolis'tic *a.* (סים-בא-ליס'-טיק) סימבאליסטיש; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך דעם געברויך פון סימבאלען.

symbolis'tical *a.* (סים-בא-ליס'-טי-קעל) ז. *symbolistic*.

symboliza'tion *n.* (סים-באל-אי-זיי'-שאן) דאס סימבאליזירען; דאס פארשטעלען דורך סימבאלען אדער צייכענס.

sym'bolize *v.* (סימ'-באל-איז) סימבאליזירען; פארשטעלען עפּעס דורך סימבאלען אדער צייכענס; הארמאנירען, זיין עהנליך צו עפּעס לויט די אייגענשאפטען אדער כאראקטער.

sym'bolizer *n.* (סימ'-באל-אי-זער) איינער וואס הארמאנירט מיט אן אנדערען; איינער וואס גיט זיין שטימע אדער זיין נדבה צוזאמען מיט אן אנדערען.

symbolog'ical *a.* (סים-בא-לאדזש'-אי-

קעל) סימבאלאגיש; וואס איז שייך צו סימבאלאגיע. ז. *symbology*

symbol'ogist *n.* (סים-באל'-א-דזשיסט) א סימבאלאגיסט, א קענער פון סימבאלאגיע. ז. *symbology*

symbol'ogy *n.* (סים-באל'-א-דזשי) סימבאלאגיע, די לעהרע וועגען סימבאלען אדער צייכענס; די קונסט אויסצודריקען געדאנקען אדער בעגריפען דורך סימבאלען אדער צייכענס.

symbolol'atry *n.* (סים-בא-לאל'-ע-טרי) שטארקע פערעהרונג אדער פערגעטערונג פון סימבאלען.

symbolol'ogy *n.* (סים-בא-לאל'-א-דזשי) ז. *symbology*

sym'bol-prin'ting *n.* (סימ'-באל-פרינ'-טינג) אין טעלעגראפיע — א סיסטעם פון דרוקען מיט שיפער-צייכענס [ווי מיט פינטעלעך און פאסיקלעך]. ז. *Morse alphabet*

sym'metral *a.* (סימ'-ע-טרעל) סימעטריש; וואס איז שייך צו סימעטריע. ז. *symmetry*

symmet'rian *n.* (סי-מעט'-רי-ען) איינער וואס איז שטארק מקפיד אויף דער סימעטריע, גלייכמעסיגקייט אדער פראפארציאנעלקייט פון די טיילען פון א זאך אדער געגענשטאנד.

symmet'ric *a.* (סי-מעט'-ריק) ז. *symmetrical*

symmet'rical *a.* (סי-מעט'-רי-קעל) גלייכמעסיג; אין מאס; אין פראפארציע; סימעטריש; וואס ציינט ארויס סימעטריע. ז. *symmetry*

symmet'rically *adv.* (סי-מעט'-רי-קעל-אי) אויף א סימעטרישען אדער גלייכמעסיגען שטייגער.

symmetri'cian *n.* (סים-ע-טריש'-ען) ז. *symmetrian*

sym'metrise *v.* (סימ'-ע-טראיז) ז. *symmetrize*

sym'metrist *n.* (סימ'-ע-טריסט) א סימעטריסט, איינער וואס היט אב די גלייכמעסיגקייט אדער די ריכטיגע פראפארציע.

symmetriza'tion *n.* (סים-ע-טרי-זיי'-שאן) דאס מאכען סימעטריש אדער גלייכמעסיג.

sym'metrize *v.* (סימ'-ע-טראיז) מאכען סימעטריש, ברייננען אין גלייכער מאס, מאכען גלייכמעסיג אדער פראפארציאנעל.

sym'metry *n.* (סימ'-ע-טרי) די גלייכמעסיגקייט, די פראפארציע; סימעטריע, אזא צוזאמענשטעלונג פון די טיילען פון א קערפער, ביי וועלכען איין העלפט איז פאלקאם עהנליך צו דער צווייטער העלפט [ווי די אויסענזייט פון א מענשליכען קערפער ווען מען זאל איהם איבערשניידען אין דער לענג פונקט אין מיטען].

sympathet'ic *a. and n.* (סים-פע-טהעט'-איק) סימפאטעטיש; וואס האלט זיך אויף סימפאטיע אדער מיטגעפיהל; מיטליידענד, מיטפיהלענד; הארמאנירענד, גלייכגעשטימט; פערוואנדט, פון דערזעלבער אייגענשאפט; אין מעדיצין — סימפאטיש, וואס איז שייך צו סימפאטיע [דער וועהטאג פון איין טייל פון קערפער, וואס נעהמט זיך צוליעב דעם אוננארמאלען צושטאנד פון אן אנדער טייל]; דאס סימפאטישע נערווען-סיסטעם; דער סימפאטישער נערוו; איינער וואס איז זעהר עמפפינדליך [ווי צו א היפנאטישען איינפלוס].

sympathet'ically *adv.* (סים-פע-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א סימפאטעטישען אדער מיטפיהלענדען שטייגער.

sympathet'ic ner'vous sys'tem (סים-פע-טהעט'-איק נויר'-וואס סיס'-טעם) דאס סימפאטעטישע נערווען-סיסטעם [א טייל פון דעם נערווען-סיסטעם, וואס בעשטעהט פון בינטלעך נערווען ארום דעם ווירבעל-זייל (חוט השדרה). דיעזע נערווען בינדען צוזאמען כמעט אלע אינערליכע ארגאנען פון קערפער און דורך זיי ווערט רעגולירט די נאהרונג פון דיעזע ארגאנען].

sympathet'ic pow'der (סים-פע-טהעט'-איק פאו'-דער) ז. *powder of sympathy*

sym'pathise *v.* (סימ'-פע-טהאיז) ז. *sympathize*

sym'pathiser *n.* (סימ'-פע-טהאי-זער) ז. *sympathizer*

sym'pathist *n.* (סימ'-פע-טהיסט) א סימפאטיזירער, איינער וואס האט מיטגעפיהל צו עמעם אדער אימעצען.

sym'pathize *v.* (סימ'-פע-טהאיז) סימפאטיזירען, מיטלייד פיהלען, מיטליידען; האבען א מיטגעפיהל; איבעראיינשטימען, הארמאנירען; אויסדריקען מיטגעפיהל.

sym'pathizer *n.* (סימ'-פע-טהאי-זער) א סימפאטיזירער, א מיטפיהלער.

sym'pathy *n.* (סימ'-פע-טהי) סימפאטיע, מיטלייד, מיטגעפיהל; אין מעדיצין— דאס מיטליידען פון א טייל פון קערפער צוליעב דער קראנקהייט פון אן אנדער טייל; די הארמאניע [פון פארבען און טענער].

symphonet'ic *a.* (סים-פא-נעט'-איק) ז. *symphonic*

symphon'ic *a.* (סים-פאנ'-איק) סימפאניש; וואס איז שייך צו א סימפאניע אדער הארמאניע פון טענער; וואס האט רעמזעלביגען קלאנג [ווי צוויי בעזונדערע ווערטער וואס האבען איין אויסשפראך]; אין מוזיק — וואס איז שייך צו א סימפאניע [ז. *symphony*].

sympho'nious *a.* (סים-פאו'-ני-אס) הארמאניש, צוזאמענשטימענד, וואהל-קלינגענד.

sym'phonist *n.* (סימ'-פא-ניסט) א סימפאניסט, א פערפאסער פון סימפאניען. ז. *symphony*

sym'phonize *v.* (סימ'-פא-נאיז) הארמאנירען; שטימען.

sym'phony *n.* (סימ'-פא-ני) א סימפאניע, א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן אין דער פארם פון א סאנאטא [ז. *sonata*], וואס ווערט פערפאסט ניט פאר אן איינצעלנעם אינסטרומענט, נאר פאר א גאנצען ארקעסטער; א הארמאניע פון טענער.

sym'physal *a.* (סימ'-פי-זעל) ז. *symphyseal*

symphys'eal *a.* (סים-פיז'-אי-על) אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א סימפיזע. ז. *symphysis*

sym'physis *n.* (סימ'-פי-סיס) אין אנאטאמיע — א סימפיזע, צוזאמענוואקסונג פון צוויי ביינער, צוזאמענוואקסונג, פעראייניגונג אדער פערבינדונג פון צוויי טיילען.

sympiesom'eter *n.* (סים-פי-ע-סאמ'-ע-טער) דאס סימפיזאמעטער, אן אינסטרומענט עהנליך צו א באראמעטער, צו מעסטען דעם דרוק פון שטראם פון א פליסיגען קערפער אדער צו מעסטען די צונויפדריקבארקייט פון פליסיגע קערפער.

sympo'siac *a. and n.* (סים-פאו'-זי-עק) וואס איז שייך צו א מאהלצייט פאר געסט; א סעודה פאר געסט, א באנקעט.

sympo'sial *a.* (סים-פאו'-זי-על) וואס איז שייך צו א מאהלצייט פאר געסט.

sympo'siast *n.* (סים-פאו'-זי-עסט) אן אנטייל-נעהמער אין א סעודה אדער מאהלצייט.

sympo'sion *n.* (סים-פאו'-זי-אן) ז. *symposium*

sympo'sium *n.* (סים-פאו'-זי-אם) א מאהלצייט, א סעודה מיט קורצע רעדען און צייט-פערטרייב; א באנקעט; א זאמלונג פון קורצע רעדען אדער אויסגעדריקטע מיינונגען וועגען עפעס.

symp'tom *n.* (סימפ'-טאם) א סימפטאם; א קראנקהייטס-צייכען [א צייכען אז וועלכען מען דערקענט א קראנקהייט]; א צייכען, א פאר-צייכען.

symptomat'ic *a.* (סימפ-טא-מעט'-איק) סימפטאמאטיש, ווי א סימפטאם, ווי א קראנקהייטס-צייכען; וואס דיענט אלס צייכען, אנצייגענד.

symptomat'ical *a.* (סימפ-טא-מעט'-אי-קעל) ז. *symptomatic*

symptomat'ically *adv.* (סימפ-טא-מעט'-אי-קעל-אי) דורך סימפטאמען אדער סמנים, סימפטאמאטיש.

symp'tomatize *v.* (סימפ'-טא-מע-טאיז) בעווייזען די סימפטאמען אדער סמנים פון עפעס; כאראקטעריזירען [א קראנקהייט] דורך די סימפטאמען אדער סמנים.

symptomatol'ogy *n.* (סימפ-טא-מע-טאל'-א-דזשי) סימפטאמאטאלאגיע, די לעהרע וועגען די סימפטאמען אדער סמנים פון קראנקהייטען.

symptomol'ogy *n.* (סימפ-טא-מאל'-א-דזשי) ז. *symptomatology*

synær'esis *n.* (סי-נער'-ע-סיס) אין גראמאטיק — די סינערעזע, די צוזאמענציהונג פון צוויי זילבען אדער פון צוויי גלייכארטיגע וואקאלען אין איינעם [ווי דאסווארט *ne'er* אנשטאט *never*].

syn'agogal *a.* (סינ'-ע-גאג-על) ז. *synagogical*

synagog'ical *a.* (סינ-ע-גארזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א סינאגאגע אדער צו א אידישער שוהל.

syn'agogue *n.* (סינ'-ע-גאג) א סינאגאגע, א אידישע שוהל, א קלויז צום דאווענען; די רעליגיעזע געמיינדע אדער דער קהל וואס דאווענט אין א געוויסער שוהל; א פארצייטיגע געמיינדע פון אידישע קריסטען.

synale'pha *n.* (סינ-ע-לי'-פא) אין גראמאטיק — די פעראייניגונג פון צוויי וואקאלען פון צוויי בעזונדערע זילבען אין איין זילבע [ווי למשל, *th'enemy* אנשטאט *the enemy*].

synale'phe *n.* (סינ-ע-ליע'-פי) ז. *synalepha*

synal'gia *n.* (סי-נעל'-דזשי-א) א סימפאטעטישער וועהטאג [א וועהטאג אין איין טייל פון קערפער צוליעב דער קראנקהייט פון אן אנדער טייל].

synallagmat'ic *a.* (סינ-ע-לעג-מעט'-איק) אין יוריספרודענץ — געגענזייטיג פערפליכטעט.

synalœ'phe *n.* (סינ-ע-ליע'-פי) ז. *synalepha*

synan'therous *a.* (סי-נענ'-טהער-אס) אין באטאניק — מיט א פערוואקסענעם שטויב-בייטעל [וועגען געוויסע פלאנצען].

syn'archy *n.* (סינ'-אר-קי) א געמיינשאפטליכע הערשונג אדער רעגיערונג.

synarte'sis *n.* (סינ-אר-טי'-סיס) דאס צוזאמענבינדען, דאס פעראייניגען; אן ענגער צוזאמענבונד.

synarthro'dia *n.* (סינ-אר-טהראו'-די-א) ז. *synarthrosis*

synarthro'sis *n.* (סינ-אר-טהראו'-סיס) אן אונבעוועגליכעס גליעד; א נאהט אדער געלענק צווישען צוויי גליעדער, וועלכע בעוועגען זיך ניט [ווי די נאהט צווישען די טיילען פון שיידעל אדער שארבען].

synax'is *n.* (סי-נעק'-סיס) א רעליגיעזע פערזאמלונג [ביי די פארצייטיגע קריסטען].

syn'carp *n.* (סינ'-קארפ) אין באטאניק — א צוזאמענגעזעצטע פרוכט.

syncar'pium *n.* (סינ-קאר'-פי-אם) ז. *syncarp*

syncar'pous *a.* (סינ-קאר'-פאס) אין באטאניק — צוזאמענגעזעצט און פערוואקסען; וואס האט דעם כאראקטער פון א צוזאמענגעזעצטער פרוכט.

syncategoremat'ic *a. and n.* (סינ-קעט-אי-גאר-אי-מעט'-איק) אין לאגיק — וואס איז שייך צו ווערטער, וועלכע קענען ניט אליין בעצייכנען א געגענשטאנד, צושטאנד אדער אייגענשאפט, נאר זיי בעצייכנען דאס אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער [ווי אז אדווערבים, פרעפאזיציאן א. ד. ג.]; א ווארט וואס בעצייכענט א געגענשטאנד, צושטאנד אדער אייגענשאפט נור אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער.

synchondro'sis *n.* (סינ-קאן-דראו'-סיס) אין אנאטאמיע — די פערבינדונג פון ביינער דורך כראמשקע [קנארפעל].

syn'chronal *a. and n.* (סינ'-קרא-נעל) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג; וואס עס טרעפט זיך אין איין צייט מיט אן אנדער זאך; א גלייכצייטיגע פאסירונג.

synchron'ical *a.* (סינ-קראנ'-אי-קעל) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג; וואס טרעפט זיך אין דערזעלבער צייט מיט אן אנדער זאך אדער פאסירונג.

synchron'ically *adv.* (סינ-קראנ'-אי-קעל-אי) אויף א גלייכצייטיגען אופן; טרעפענדיג זיך אין איין צייט מיט אן אנדער זאך.

synchronisa'tion *n.* (סינ-קרא-ני-זיי'-שאן) ז. *synchronization*

syn'chronise *v.* (סינ'-קרא-נאיז) ז. *synchronize*

syn'chroniser *n.* (סינ'-קרא-נאי-זער) ז. *synchronizer*

syn'chronism *n.* (סינ'-קרא-ניזם) די גלייכצייטיגקייט; די גלייכצייטיגע פאסירונג; א סינכראניזם, א צוזאמענפאל פון צוויי אדער עטליכע פאסירונגען אין איין צייט; א טאבעלע פון היסטארישע פאסירונגען אדער פערזאנען, וואס זיינען גערופירט לויט די דאטען; אין מאלעריי — דאס פארשטעלען אויף איין בילד עטליכע פאסירונגען וואס זיינען פארגעקומען אין בעזונדערע צייטען אדער איין און דיזעלבע פאסירונג אין פערשיעדענע מאמענטען.

synchronis'tic *a.* (סינ-קרא-ניס'-טיק) סינכראניסטיש; וואס איז שייך צו סינכראניזם. ז. *synchronism*

synchronis'tically *adv.* (סינ-קרא-ניס'-טי-קעל-אי) אויף א סינכראניסטישען שטייגער; לויט די דאטען.

synchroniza'tion *n.* (סינ-קרא-ני-זיי'-שאן) דאס מאכען סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג [ספעציעל ווענען זייגערס זיי זאלען ציינען דיזעלבע צייט אדער ווענען עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען, אז זייערע פאזען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט]; דאס צוזאמענפאלען פון צוויי אדער עטליכע פאסירונגען אין איין צייט.

syn'chronize *v.* (סינ'-קרא-נאיז) זיין גלייכצייטיג, צוזאמענפאלען אדער צוזאמענטרעפען אין איין צייט; מאכען סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג; מאכען צו געהן אין איין צייט [ווענען זייגערס אדער ווענען עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען, אז זייערע פאזען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט].

syn'chronizer *n.* (סינ'-קרא-נאי-זער) איינער וואס מאכט סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג; א פאררייכטונג צו מאכען, אז זייגערס זאלען ציינען דיזעלבע צייט אדער אז די פאזען פון עלעקטרישע וועקסעל-שטראם מאשינען זאלען זיך צונויפטרעפען אין איין צייט.

synchronol'ogy *n.* (סינ-קרא-נאל'-א-דזשי) סינכראנאלאגיע, די סינכראניסטישע געשיכטס-מעטאדע [א מעטאדע צו שרייבען געשיכטע וואו עס ווערען גרופירט לויט די דאטען איינע נאך די אנדערע די וויכטיגסטע פאסירונגען אין לעבען פון פערשיעדענע פעלקער].

syn'chronous *a.* (סינ'-קרא-נאס) סינכראניסטיש, גלייכצייטיג.

syn'chronously *adv.* (סינ'-קרא-נאס-לי) אויף א סינכראניסטישען אדער גלייכצייטיגען שטייגער.

syn'chronousness *n.* (סינ'-קרא-נאס-נעס) דאס זיין סינכראניסטיש אדער גלייכצייטיג.

syn'chrony *n.* (סינ'-קרא-ני) דאס פאסירען פון בעזונדערע זאכען אין איין צייט.

syn'chysis *n.* (סינ'-קי-סיס) אן אונארדנונג, אן אויסמישונג; אין רעטאריק — א פערקעהרטע ארדנונג פון די ווערטער אין א זאץ; אין פאטאלאגיע — די אויספלייסונג פון דעם גלאז-שטאף פון אויג.

syncli'nal *a. and n.* (סינ-קלאי'-נעל) וואס בויגט זיך ארונטער אין צוויי געגענזייטיגע ריכטונגען אום צו בעגעגענען זיך אונטען אין איין פונקט [ווי די צייכנונג ⌣]; אין געאלאגיע — וואס האט א גלייכע נייגונג מיט אנדערע ערד-שיכטען; אז ארונטערגעבויגענע שיכט אדער ליניע.

syn'cline *n.* (סינ'-קלאין) אן ארונטערגעבויגענע שיכט אדער ליניע. ז. *synclinal*

synclin'ical *a.* (סינ-קלינ'-אי-קעל) ז. *synclinal*

syn'copate *v.* (סינ'-קא-פייט) צוזאמענציהען א ווארט, ארויסנעהמענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע זילבען [ווי דאס ווארט *Gloster* פון *Gloucester*]; אין מוזיק — סינקאפירען, פערבינדען אין איין אקצענט די צווייטע העלפט פון דעם ערשטען טאן מיט דער ערשטער העלפט פון דעם פאלגענדען טאן.

syncopa'tion *n.* (סינ-קא-פיי'-שאן) דאס צוזאמענציהען א ווארט, ארויסווארפענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע זילבען; אין מוזיק — דאס סינקאפירען, דאס פעראייניגען אין איין אקצענט די צווייטע העלפט פון ערשטען טאן מיט דער ערשטער העלפט פון פאלגענדען טאן.

syn'cope *n.* (סינ'-קא-פי) די סינקאפע [אין גראמאטיק — די פערקירצונג פון א ווארט דורך דורכלאזען א מיטעלסטען בוכשטאב, ווי למשל, *ne'er* פון *never*; אין מוזיק — די צוזאמענגיסונג פון צוויי טענער אין איין אקצענט; די צוזאמענגיסונג פון צוויי שטימען אזוי, אז מעהרערע טענער פון איין שטימע פאלען צוזאמען מיט איין טאן פון א צווייטער]; אונמאכט, חלשות.

syncop'ic *a.* (סינ-קאפ'-איק) וואס איז שייך צו א סינקאפע. ז. *syncope*

syn'copist *n.* (סינ'-קא-פיסט) איינער וואס פערקירצט א ווארט, ארויסווארפענדיג פון מיטען איינע אדער עטליכע בוכשטאבען.

syncop'tic *a.* (סינ-קאפ'-טיק) אין מעדיצין — וואס איז שייך צו אונמאכט אדער חלשות.

syncret'ic *a. and n.* (סינ-קרעט'-איק) סינקרעטיש, פעראייניגענד פערשיעדענע פילאזאפישע שולען אדער רעליגיעזע סעקטען; וואס געהערט צו דער פעראייניגונג פון פערשיעדענע פילאזאפישע שולען אדער רעליגיעזע סעקטען; א סינקרעטיסט, איינער וואס שטרעבט צו פעראייניגען אדער צונויפגיסען פערשיעדענע סיסטעמען אדער לעהרען אין איין סיסטעם.

syn'cretise *v.* (סינ'-קרע-טאיז) ז. *syncretize*

syn'cretism *n.* (סינ'-קרע-טיזם) סינקרעטיזם, א שטרעבונג צו פעראייניגען אויף א קינסטליכען אופן צוויי אדער עטליכע פערשיעדענארטיגע און אפט געגענזעצליכע פילאזאפישע סיסטעמען אדער רעליגיעזע לעהרען.

syn'cretist *n.* (סינ'-קרע-טיסט) א סינקרעטיסט, איינער וואס שטרעבט צו פעראייניגען פערשיעדענארטיגע און אפט געגענזעצליכע פילאזאפישע אדער רעליגיעזע סיסטעמען אין איין סיסטעם.

syncretis'tic *a.* (סין-קרע-טיס'-טיק) סינקרעטיסטיש; וואס איז שייך צו סינקרעטיזם. ז. *syncretism*

syn'cretize *v.* (סינ'-קרע-טאיז) סינקרעטיזירען, פעראייניגען אויף א קינסטליכען אופן פערשיעדענארטיגע סיסטעמען אדער לעהרען.

syn'crisis *n.* (סינ'-קרי-סיס) א רעטארישער זאץ, וואו ענטגעגענגעזעצטע זאכען אדער פערזאנען ווערען פערגליכען.

syndac'tyl *a. and n.* (סינ-דעק'-טיל) ביי וועמען די פינגער זיינען מעהר אדער וועניגער פעראייניגט [ווי דורך דעם הייטעל ביי א שווים-פויגעל]; א חיה אדער פויגעל, ביי וועלכען די פינגער זיינען מעהר אדער וועניגער צוזאמענגעוואקסען.

syndactyl'ic *a.* (סינ-דעק-טיל'-איק) מיט פעראייניגטע פינגער. ז. *syndactyl*

syndac'tylism *n.* (סינ-דעק'-טי-ליזם) די פעראייניגונג אדער צוזאמענוואקסונג פון צוויי אדער עטליכע פינגער [ווי ביי געוויסע חיות און פויגלען].

syndac'tylous *a.* (סינ-דעק'-טי-לאס) ז. *syndactylic*

syndesmog'raphy *n.* (סינ-דעס-מאג'-רע-פי) ז. *desmography*

syndesmol'ogy *n.* (סינ-דעס-מאל'-א-דזשי) ז. *desmology*

syn'dic *n.* (סינ'-דיק) דער סינדיקוס, דער בעפאלמעכטיגטער, דער פערטרעטער [פון א געמיינדע]; א מאגיסטראט; א פערוואלטער איבער די ענינים פון אן אוניווערזיטעט, פון א קאמפאניע א. ד. ג.; אין פראנצויזישער געזעצגעבונג — אן אויפזעהער איבער די געשעפטען פון א באנקראטירטער פירמע [ביי אידען דאס ווארט "סנדק" נעהמט זיך פון דעמזעלבען ווארצעל און בעדייטעט די פארזיצענדע פערזאן ביי דער צערעמאניע פון א ברית].

syn'dical *a.* (סינ'-די-קעל) וואס איז שייך צו א סינדיקוס. ז. *syndic*

syn'dicalism *n.* (סינ'-די-קעל-איזם) סינדיקאליזם, א ריכטונג אין דער ארבייטער-בעוועגונג, וועלכע האט זיך ענטוויקעלט אין פראנקרייך און אין אנדערע לענ-

דער. דער הויפּט־פּרינציפּ פון סינדיקאליזם בעשטעהט אין דעם, אז דער ארבייטער־קלאס, ארגאניזירט אין טרייד־יוניאנס אדער — ווי אין פראנקרייך — סינדיקאטען, פיהרט א שטענדיגען רעוואלוציאנערען קאמפּף געגען דער קאפּיטאליסטישער ארדנונג זעלבסטשטענדיג [ניט אין פערבינדונג מיט קיין פּאליטישער פּארטיי] און דורך דירעקטער אקציאן [ז. direct action], ניט דורך געזעצגעבונג אין פּארלאמענט.

syn'dicalist *n.* (סינ׳-די-קעל-איסט) א סינדיקאליסט, אן אנהענגער פון סינדיקאליזם. ז. ***syndicalism***.

syn'dicate *n. and v.* (סינ׳-די-קייט) א סינדיקאט, א פעראייניגונג פון פערזאנען אדער קאמפּאניעס אין אן אונטערנעהמונג וואס פאדערט זעהר א גרויסען קאפּיטאל; א פּראפעסיאנעלער ארבייטער־פעראיין, א טרייד־יוניאן; דאס אמט אדער די ווירדע פון א סינדיקוס [ז. ***syndic***]; פעראייניגען אין א סינדיקאט; רעגולירען דעם מארק־פּרייז פון א געוויסער סחורה דורך א פעראייניגונג אין א סינדיקאט פון קאפּיטאליסטען.

syndica'tion *n.* (סינ-די-קיי׳-שאן) דאס אויסבילדען א סינדיקאט [א פּראפעסיאנעלע פעראייניגונג פון קאפּיטאליסטען אדער ארבייטער].

syn'drome *n.* (סינ׳-דרא-מי) אין מעדיצין — דאס צוזאמענטרעפען זיך פון אלע סימפּטאמען פון א קראנקהייט.

syndyas'mian *a.* (סינ-די-עס׳-מי-ען) וואס איז שייך צו פּארונג [פון חיות]; געשלעכטליך, וואס איז שייך צו פּארונג אדער געשלעכטליכען צוזאמענלעבען [ביי חיות].

synec'doche *n.* (סי-נעק׳-דא-קי) אין רעטאריק — די סינעקדאכע, אן אויסדרוקס־פארם, וואו א טייל ווערט געברויכט אנשטאט א גאנצע [ווי למשל, דאס ברויכען דאס ווארט "הענד" אנשטאט "ארבייטער"].

synecdoch'ical *a.* (סינ-עק-דאק׳-אי-קעל) סינעקדאכיש; וואס איז שייך צו א סינעקדאכע. ז. ***synecdoche***.

synecdoch'ically *adv.* (סינ-עק-דאק׳-אי-קעל-אי) אויף א סינעקדאכישען שטייגער; דורך סינעקדאכען. ז. ***synecdoche***.

synechi'a *n.* (סינ-ע-קאי׳-א) אין מעדיצין — די סינעכיע [א פערוואקסונג פון דער אירים מיט דער הארן־הויט אין אויג].

synecphone'sis *n.* (סי-נעק-פא-ני׳-סיס) אין גראמאטיק — די צוזאמענציהונג פון צוויי זילבען אדער צוויי וואקאלען אין איינעם.

syned'rial *a.* (סי-נעד׳-רי-על) וואס איז שייך צום סנהדרין. ז. ***synedrion***.

syned'rion *n.* (סי-נעד׳-רי-אן) דער סנהדרין [דאס העכסטע געריכט ביי די פּארצייטיגע אידען].

syned'rium *n.* (סי-נעד׳-רי-אם) ז. ***synedrion***.

syner'esis *n.* (סי-נער׳-ע-סיס) ז. ***synæresis***.

synerget'ic *a.* (סינ-ער-דזשעט׳-איק) מיטווירקענד, בעהילפיג, ארבייטענד צוזאמען.

syn'ergism *n.* (סינ׳-ער-דזשיזם) סינערגיזם [די טעאריע אין דער קריסטליכער טעאלאגיע, דאס דער מענש מוז אליין מיטווירקען צו דערגרייכען אייביגען גן עדן. דיעזע טעאריע בעציהט זיך אויף דער בעהויפּטונג, דאס די מענשליכע נשמה האט ניט פערלארען איהרע נייגונגען צו הייליגקייט און זעליגקייט דורך דעם זינדפאל פון אדם הראשון].

syn'ergist *n. and a.* (סינ׳-ער-דזשיסט) א סינערגיסט, אן אנהענגער פון סינערגיזם; סינערגיסטיש, וואס איז שייך צו סינערגיזם. ז. ***synergism***.

synergis'tic *a.* (סינ-ער-דזשיס׳-טיק) מיטווירקענד, ארבייטענד צוזאמען, בעהילפיג; סינערגיסטיש, וואס איז שייך צו סינערגיזם. ז. ***synergism***.

synergis'tical *a.* (סינ-ער-דזשיס׳-טי-קעל) ז. ***synergistic***.

syn'ergy *n.* (סינ׳-ער-דזשי) א צוזאמענווירקונג, א מיטווירקונג, א צוזאמענארבייטען.

Syngene'sia *n.* (סינ-דזשע-ני׳-סי-א) די רעהרען־בייטעלדיגע בלומען [דער מין פלאנצען וואס זייער שטויב־בייטעל איז אויסגעוואקסען ווי א רעהרעל].

syngene'sian *a.* (סינ-דזשע-ני׳-שען) וואס איז שייך אדער וואס געהערט צו די רעהרען־בייטעלדיגע בלומען.

Syng'nathus *n.* (סינג׳-נײי-טהאס) דער מין נאדעל־פיש אדער ים־נאדלען [אזעלכע לאנגע שמאלע ים־פיש]. ז. ***pipe-fish***.

syn'graph *n.* (סינ׳-גרעף) א געמיינזאם אונטערשריבענער דאקומענט, א קאנטראקט וואס איז אונטערגעשריבען פון ביידע צדדים.

synize'sis *n.* (סינ-אי-זי׳-סיס) די פערשליסונג אדער אויסלעשונג פון דעם שווארץ־אפּעל פון אויג [וואס פיהרט צו פאלשטענדיגער בלינדקייט]; אין גראמאטיק — די צוזאמענציהונג פון צוויי וואקאלען אין א ווארט צו בילדען פון זיי איין זילבע.

syn'ocha *n.* (סינ׳-א-קא) אן אנהאלטענדער ענטצינדונגס־פיבער.

syn'ochus *n.* (סינ׳-א-קאס) ז. ***synocha***.

syn'od *n.* (סינ׳-אד) א סינאד, א רעליגיאנס־ראטה, א קירכען־ראטה; א צוזאמענקונפט, א קאנווענציאן, א בעראטונגס־פערזאמלונג; אין אסטראנאמיע — א צוזאמענטרעפונג פון צוויי אדער מעהרערע פּלאנעטען אדער שטערען.

syn'odal *a. and n.* (סינ׳-אד-על) סינאדיש, וואס געהערט צו א סינאד אדער צו א רעליגיאנס־ראטה; א קאנסטיטוציאן אנגענומען אויף א קירכען־ראטה.

synod'ic *a.* (סי-נאד׳-איק) ז. ***synodical***.

synod'ical *a.* (סי-נאד׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו א סינאד אדער צו א קירכען־ראטה; אין אסטראנאמיע — וואס איז שייך צו דער צונויפטרעפונג פון צוויי אדער מעהרערע פּלאנעטען אדער שטערען.

synod'ically *adv.* (סי-נאד׳-אי-קעל-אי) דורך דער מאכט אדער אויטאריטעט פון סינאד; אין א סינאד, אין א קירכען־ראטה.

synod'ical month (סי-נאד׳-אי-קעל מאנטה) א סינאדישער מאנאט [די צייט וואס פערגעהט פון א בעשטימטער פאזע פון דער לבנה ביז זי קעהרט זיך אום צוריק צו דערזעלביגער פאזע, ווי פון איין אלט־חדש ביז צום אנדערען].

syn'odist *n.* (סינ׳-אד-איסט) אן אנהענגער פון א סינאד אדער קירכען־ראטה.

syn'omosy *n.* (סינ׳-א-מאו-סי) א געהיימע געזעלשאפט, א געשווארענע ברודערשאפט; א קאנספּיראציע; א חברה קאנספּיראטארם.

syn'onym *n.* (סינ׳-א-נים) א סינאנים, א ווארט פון דערזעלביגער בעדייטונג; א ווארט וואס האט כמעט דיזעלביגע בעדייטונג וואס אן אנדער ווארט.

synon'yma *n.* (סי-נאנ׳-אי-מא) סינאנימען. ז. ***synonym***.

syn'onyme *n.* (סינ׳-א-נים) ז. ***synonym***.

synonym'ic *a.* (סינ-א-נימ׳-איק) וואס איז סינאנים; וואס איז שייך צו א סינאנים אדער צו סינאנימען. ז. ***synonym***.

synonym'ical *a.* (סינ-א-נימ׳-אי-קעל) ז. ***synonymic***.

synonym'ics *n.* (סינ-א-נימ׳-איקס) ז. ***synonymy***.

synon'ymist *n.* (סי-נאנ׳-אי-מיסט) א סינאנימיקער, איינער וואס זאמעלט און ערקלערט סינאנימען. ז. ***synonym***.

synonym'ity *n.* (סינ-א-נימ׳-אי-טי) דאס זיין סינאנים, דאס אויסדריקען דעמזעלבען זין.

synon'ymize *v.* (סי-נאנ׳-אי-מאיז) אויסדריקען אדער ערקלערען דורך סינאנימען, אויסדריקען מיט פערשיעדענע ווערטער פון דערזעלביגער בעדייטונג.

synon'ymous *a.* (סי-נאנ׳-אי-מאס) סינאנים, פון דערזעלביגער בעדייטונג; וואס דריקט אוים דעמזעלבען געדאנק.

synon'ymously *adv.* (סי-נאנ׳-אי-מאס-לי) מיט דערזעלביגער בעדייטונג, אין דעמזעלביגען זין, אויף דעם אופן פון א סינאנים.

synon'ymy *n.* (סי-נאנ׳-אי-מי) דאס זיין סינאנים, דאס האבען דיזעלביגע בעדייטונג [וועגען פערשיעדענע ווערטער]; א זאמלונג פון סינאנימען [פערשיעדענע ווערטער, וואס האבען א גלייכע בעדייטונג]; דאס אויסדריקען א געדאנק דורך סינאנימען.

synop'ses *n.* (סי-נאפּ׳-סיז) סינאפּסיסען, צוזאמענפאסענדע איבערזיכטען; קאנספּעקטען. ז. ***synopsis***.

synop'sis *n.* (סי-נאפּ׳-סיס) א סינאפּסיס, א צוזאמענפאסענדע איבערזיכט, א קיצור, א קורצע ווידערהאלונג; א קאנספּעקט.

synop'tic *a. and n.* (סי-נאפּ׳-טיק) סינאפּטיש, קורץ צוזאמענגעפאסט; וואס גיט א קורץ־געפאסטע איבערזיכט, א קצור אדער א קאנספּעקט; איינער פון די סינאפּטישע אדער קורץ־געפאסטע עוואנגעליומס; איינער פון די שרייבער פון די קורץ־געפאסטע עוואנגעליומס [ווי מארק, לוקוס און מאטעאוס].

synop'tical *a.* (סי-נאפּ׳-טי-קעל) סינאפּטיש, קורץ־געפאסט.

synop'tically *adv.* (סי-נאפּ׳-טי-קעל-אי) סינאפּטיש, אויף א קורץ־געפאסטען אופן, אזוי ווי אין א קורצער איבערזיכט, בקיצור.

synop'tist *n.* (סי-נאפּ׳-טיסט) א סינאפּטיסט, איינער פון די שרייבער פון די סינאפּטישע אדער קורץ־געפאסטע עוואנגעליומס [ווי מאטעאוס, מארק און לוקוס].

synoptis'tic *a.* (סינ-אפּ-טיס׳-טיק) סינאפּטיש, קורץ־געפאסט; וואס איז שייך צו א סינאפּטיסט. ז. ***synoptist***.

synosteog'raphy *n.* (סי-נאס-טי-אג׳-רע-פי) די בעשרייבונג אדער אבהאנדלונג וועגען די געלענקען.

synosteol'ogy *n.* (סי-נאס-טי-אל׳-א-

דזשי) די וויסענשאפט וועגען די געלענקען פון קערפער.

synosteo'sis *n.* (סי-נאס-טי-או'-סיס) די פעראייניגונג דורך ביינער, די צונויפוואקסונג פון ביינער.

Syno'tus *n.* (סי-נאו'-טאס) א מין פלעדערמייז מיט לאנגע אויערען.

syno'via *n.* (סי-נאו'-ווי-א) דער געלענקען-שליים, דער גליעדער-זאפט [די פייכטקייט וואס געפינט זיך צווישען די געלענקען פון קערפער].

syno'vial *a.* (סי-נאו'-ווי-על) וואס איז שייך צום גליעדער-זאפט, וואס ענטהאלט גליעדער-זאפט אדער געלענקען-שליים.

syntac'tic *a.* (סינ-טעק'-טיק) אין גראמאטיק — סינטאקטיש, וואס איז שייך צו סינטאקסיס [די לעהרע ווי עס דארפען צונויפגעשטעלט ווערען די ווערטער אין זעצע].

syntac'tical *a.* (סינ-טעק'-טי-קעל) ז. *syntactic*.

syntac'tically *adv.* (סינ-טעק'-טי-קעל-אי) לויט סינטאקסיס, אין איינקלאנג מיט סינטאקסיס. ז. *syntax*.

syn'tax *n.* (סינ'-טעקס) סינטאקסיס, זאץ-לעהרע [די אבטיילונג פון גראמאטיק, וועלכע לערענט ווי צוזאמענצושטעלען ווערטער אין זעצע].

syntere'sis *n.* (סינ-טי-רי'-סיס) די פערהיטענדע בעהאנדלונג פון קראנקהייטען. ז. *prophylaxis*.

synteret'ic *a.* (סינ-טי-רעט'-איק) וואס פערהיט אדער ערהאלט דאס געזונד, וואס פערהיט פון א קראנקהייט.

synteret'ics *n.* (סינ-טי-רעט'-איקס) היגיענע. ז. *hygiene*.

syntex'is *n.* (סינ-טעק'-סיס) אבמאגערונג פון קערפער, אויסצעהרונג, אבצעהרונג.

synther'mal *a.* (סינ-טהויר'-מעל) וואס האט דיזעלביגע טעמפעראטור.

syn'thesis *n.* (סינ'-טהע-סיס) א סינטעזע, א צוזאמענזעצונג, א פעראייניגונג פון בעזונדערע עלעמענטען אין איין נייער פארם; אין לאגיק — די סינטעזע, די פעראייניגונג פון איינפאכע זעצע אדער בעגריפען אין א נייעם העכערען בעגריף; דאס ציהען דעם לאגישען שלוס פון אן אנגענומענעם פרינציפ, דאס ארויספיהרען א פרט פון א כלל; אין גראמאטיק — דאס פעראייניגען אין איין ווארט דעם ווארצעל פון א ווארט מיט זיינע פארמאטיווע טיילען [די טיילען, וועלכע גיבען צו דעם ווארט א בעשטימטע גראמאטיקאלישע פארם]; אין כעמיע — די אויסבילדונג פון א כעמישען קערפער דורך דער צוזאמענזעצונג פון זיינע בעזונדערע בעשטאנדטיילען [ווי די אויסבילדונג פון וואסער דורך דער צוזאמענזעצונג פון וואסערשטאף מיט זויער-שטאף]; אין כירורגיע — דאס צוזאמענשטעלען אדער דאס פעראייניגען די צובראכענע אדער פאנאנדערגעטיילטע טיילען פון אן אבר; אין אקוסטיק — קאמבינירען אדער פעראייניגען צוויי אדער עטליכע קלאנגען פון פערשיעדענער שטארקייט.

syn'thesize *v.* (סינ'-טהע-סאיז) פערבינדען, פעראייניגען, מאכען א סינטעזיס. ז. *synthesis*.

synthet'ic *a.* (סינ-טהעט'-איק) סינטהעטיש, צוזאמענזעצענד, פערבינדענד, פעראייניגענד. ז. *synthesis*.

synthet'ical *a.* (סינ-טהעט'-אי-קעל) ז. *synthetic*.

synthet'ically *adv.* (סינ-טהעט'-אי-קעל-אי) אויף א סינטהעטישען אופן, צוזאמענזעצענדיג, פעראייניגענדיג, פערבינדענדיג. ז. *synthesis*.

synthet'ic meth'od (סינ-טהעט'-איק מעטה'-אד) די סינטהעטישע מעטאדע [די מעטאדע ארויסצוגעהן פון אלגעמיינע פרינציפען און ארויסצודרינגען פון זיי די שלוס-פאלגערונגען].

synthet'ic philos'ophy (סינ-טהעט'-איק פי-לאס'-א-פי) די סינטעטישע פילאזאפיע, די פילאזאפיע פון הערבערט ספענסער, וועלכע שטרעבט אויסצוגעפינען איין גרונד-פרינציפ, וואס זאל זיין דער פונדאמענט פון אלע געזעצען פון די איינצעלנע וויסענשאפטען, ווי פיזיק, כעמיע, ביאלאגיע, פסיכאלאגיע, סאציאלאגיע און עטהיק. דיעזער גרונד-פרינציפ — דאס איז די עוואלוציאן, די לאנגזאמע ענטוויקלונג פון די איינפאכסטע פארמען ביז די קאמפליצירטעסטע. דיעזע ענטוויקלונג קומט פאר אין א צווייענדיגער ריכטונג. דער איינפאכער און איינפערמיגער שטאף, פון וועלכען די וועלט האט זיך אנגעהויבען, ווערט אלץ מעהר דיפערענצירט, ד. ה. ער טיילט זיך און ווערט אלץ מעהר פערשיעדענארטיג און פערשיעדענפערמיג. נאר אין דערזעלבער צייט ווי עס וואקסט אט די דיפערענצירונג, וואקסט פון דער אנדערער זייט די אינטעגרירונג, ד. ה. די צוזאמענבינדונג פון פערשיעדענארטיגע טיילען און פארמען אין איין ארגאנישען גאנצען.

synton'ic *a.* (סינ-טאנ'-איק) ז. *syntonous*.

syn'tonous *a.* (סינ'-טא-נאס) אין מוזיק — שארף, דורכדרינגענד.

syntrop'ic *a.* (סינ-טראפ'-איק) וואס דרעהט זיך אין דערזעלבער ריכטונג.

sy'pher-joint *n.* (סאי'-פער-דזשאינט) א פערבינדונג פון צוויי ברעטער-ענדען דורך אריבערלעגען איינעם אויף דעם אנדערען.

syph'ilis *n.* (סיפ'-אי-ליס) סיפילים, פראנצען [א ווענערישע קראנקהייט].

syphilit'ic *a.* (סיפ-אי-ליט'-איק) סיפיליטיש, אנגעשטעקט מיט סיפילים אדער פראנצען; וואס איז שייך צו סיפילים.

syphiliza'tion *n.* (סיפ-אי-לי-זיי'-שאן) די היילונג אדער פערהיטונג פון סיפילים דורך איינשפריצונגען פון סיפילים-גיפט אין קערפער אום איהם צו מאכען אונעמפפינדליך פאר די סיפילים-באצילען.

syph'ilize *v.* (סיפ'-אי-לאיז) איינשפריצען סיפילים-גיפט אין קערפער אלס רפואה געגען סיפילים.

syphilog'raphy *n.* (סיפ-אי-לאג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון סיפילים.

syph'iloid *a.* (סיפ'-אי-לאיד) עהנליך צו סיפילים.

syphilol'ogy *n.* (סיפ-אי-לאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען סיפילים.

sy'phon *n. and v.* (סאי'-פאן) ז. *siphon*.

syphon'ic *a.* (סאי-פאנ'-איק) ז. *siphonic*.

sy'ren *n. and a.* (סאי'-רען) ז. *siren*.

Syr'ia *n.* (סיר'-אי-א) דאס לאנד סיריען [אין אזיען].

Syr'iac *a. and n.* (סיר'-אי-עק) סיריש; וואס איז שייך צו דער סירישער שפראך אדער צו סיריען; די סירישע שפראך [איז עהנליך צו אראמיש אדער כאלדעאיש].

Syr'iacism *n.* (סיר'-אי-ע-סיזם) די אייגענטימליכקייטען פון דער סירישער שפראך, א סירישער אידיאם [אייגענטימליכער אויסדרוק].

Syr'ian *a. and n.* (סיר'-אי-ען) סיריש, וואס איז שייך צו סיריען; א סיריער, א געבארענער אדער איינוואהנער פון סיריען.

Syr'ianism *n.* (סיר'-אי-ענ-איזם) ז. *Syriacism*.

Syr'iarch *n.* (סיר'-אי-ארק) דער הויפט-פריסטער פון סיריען, ווען דאס לאנד האט זיך געפונען אונטער דער הערשאפט פון דער רוימישער אימפעריע.

syrin'ga *n.* (סי-רינ'-גא) דער ווילדער יאסמין [אזא בוימעל מיט גרויסע ווייסע בלומען פון זעהר א שטארקען ארומאט]; דער טערקישער פליעדער [אזא בוימעל וואס זיינע בלעטער און בליהונג ווערען בענוצט אין מעדיצין].

syr'inge *n. and v.* (סיר'-אינדזש) א שפריצער; א קליינע פומפ; שפריצען; איינשפריצען.

syr'ingeful *n.* (סיר'-אינדזש-פול) אזוי פיעל וויפיעל א שפריצער קען אין זיך אריינגעהמען.

syringi'tis *n.* (סיר-אינ-דזשאי'-טיס) ענטצינדונג פון דעם אויסטאכישען ראהר. ז. *syrinx*.

syringot'omy *n.* (סיר-אינ-גאט'-א-מי) דער פיסטעל-שניט, די אויסשניידונג פון א פיסטעל. ז. *fistula*.

syr'inx *n.* (סיר'-אינקס) דער אויסטאכישער ראהר [דער ראהר ביי א קינד אין מוטער'ס בויך, וואס פערבינדט דעם אויער מיט דעם מויל]; דער שטים-ארגאן ביי א פויגעל; א פיסטעל [ז. *fistula*]; א פאסטוך-פייפעל.

syr'tic *a.* (סויר'-טיק) וואס איז שייך אדער וואס איז עהנליך צו א זאמד-באנק [אין ים].

syr'tis *n.* (סויר'-טיס) א זאמד-באנק [אין ים].

syr'up *n. and v.* (סיר'-אפ) סיראפ; צוקער-זאפט; צוקער-וואסער; בעשמיערען מיט סיראפ; זים מאכען דורך סיראפ.

syr'upy *a.* (סיר'-אפ-אי) סיראפדיג.

syssarco'sis *n.* (סיס-אר-קאו'-סיס) א פלייש-פערבינדונג, די פערבינדונג פון איין ביין מיט דעם אנדערען דורך מוסקולען.

systal'tic *a.* (סיס-טעל'-טיק) צוזאמענציהענד און פאנאנדערציהענד, פולסירענד [ווי דאס הארץ].

sys'tem *n.* (סיס'-טעם) א סיסטעם; א פלאן; אן ארדנונג; א סדר, א שטה, א מעטאדע; אין וויסענשאפט און פילאזאפיע — א זאמלונג פון פרינציפען און פאקטען וועלכע זיינען לאגיש פערבונדען צווישען זיך; א גאנצעס וואס איז צונויפגעשטעלט פון א רייה בעשטאנדטיילען; א צוזאמענשטעלונג; דאס געבוי אדער די צונויפשטעלונג פון קערפער.

systemat'ic *a.* (סיס-טע-מעט'-איק) סיסטעמאטיש, וואס איז מיט א סיסטעם אדער ארדנונג, מעטאדיש; וואס איז שייך צו דעם וועלט-סיסטעם אדער צו דער וועלט-ארדנונג.

systemat'ical *a.* (סיס-טע-מעט'-אי-קעל) ז. *systematic*.

systemat'ically *adv.* (סיס-טע-מעט'-אי-קעל-אי) מיט א סיסטעם, מיט אן ארדנונג, מיט א סדר; סיסטעמאטיש, לויט א בעשטימטער שטה אדער מעטאדע.

systematisa'tion *n.* (סיס-טע-מעט-אי-זיי'-שאן) ז. *systematization*

sys'tematise *v.* (סיס'-טעמ-ע-טאיז) ז. *systematize*

sys'tematism *n.* (סיס'-טעמ-ע-טיזם) סיסטעמאטיזירונג, דאס צונויפשטעלען אין א סיסטעם, סיסטעמאטישקייט.

sys'tematist *n.* (סיס'-טעמ-ע-טיסט) א סיסטעמאטיקער, איינער וואס בילדעט א סיסטעם, איינער וואס איז א קענער אין די סיסטעמען אדער קלאסיפיקאציאנען פון נאטור=געשיכטע; איינער וואס האלט זיך אן א סיסטעם; א צו=גרויסער מקפיד אויף פארמאליטעטען.

systematiza'tion *n.* (סיס-טע-מעט-אי-זיי'-שאן) די סיסטעמאטיזירונג, דאס ברייגנען אין א סיסטעם, דאס ברייגנען אין אן ארדנונג.

sys'tematize *v.* (סיס'-טעמ-ע-טאיז) סיסטעמאטיזירען, ברייגנען אין א סיסטעם, ברייגנען אין א וויסענשאפטליכער ארדנונג.

sys'tematizer *n.* (סיס'-טעמ-ע-טאי-זער) א סיסטעמאטיזירער, איינער וואס ברייגנט אין א סיסטעם.

systematol'ogy *n.* (סיס-טעמ-ע-טאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען אויפשטעלען סיסטעמען אדער פון סיסטעמאטיזירונג.

system'ic *a.* (סיס-טעמ'-איק) סיסטעמאטיש, מיט ארדנונג; וואס געהערט צו א סיסטעם; וואס געהערט צום געבוי אדער צו דער צוזאמענשטעלונג פון קערפער.

system'ically *adv.* (סיס-טעמ'-אי-קעל-אי) לויט א סיסטעם; אין דער גאנצער קערפער=סיסטעם, אין גאנצען קערפער.

systemiza'tion *n.* (סיס-טעמ-אי-זיי'-שאן) ז. *systematization*

sys'temize *v.* (סיס'-טעמ-איז) ז. *systematize*

sys'temizer *n.* (סיס'-טעמ-אי-זער) ז. *systematizer*

sys'temless *a.* (סיס'-טעמ-לעס) סיסטעמלאז, אהן א סיסטעם.

sys'tem-ma'ker *n.* (סיס'-טעמ-מיי'-קער) א סיסטעמען=מאכער, א סיסטעמען=פאבריצירער.

sys'tem-mon'ger *n.* (סיס'-טעמ-מאנ'-גער) א סיסטעמען=פאבריצירער.

sys'tole *n.* (סיס'-טא-לי) די רעגולערע צונויפציהונגען פון הארץ צוליעב וועלכער דאס בלוט ווערט געטריבען אין די פערשיעדענע קערפער=טיילען; אין גראמאטיק — די פערקירצונג פון א לאנגער זילבע.

systol'ic *a.* (סיס-טאל'-איק) וואס איז שייך צו דער צוזאמענציהונג פון הארץ; וואס איז שייך צו דער פערקירצונג פון א זילבע.

sys'tyle *a.* (סיס'-טאיל) אין ארכיטעקטור — וואס איז מיט זיילען, וועלכע שטעהען נאהנט איינער צום אנדערען.

syzyget'ic *a.* (סיז-אי-דזשעט'-איק) אין מאטעמאטיק — וואס איז שייך צו א לינעאלער בעציהונג אדער צו א לינעארען אויסדרוק [אן אויסדרוק וואס ווערט פארגעשטעלט דורך א ליניע].

syz'ygy *n.* (סיז'-אי-דזשי) אין אסטראנאמיע — די צוזאמענטרעפונג פון א פלאנעט מיט דער זון אדער די צוזאמענטרעפונג פון צוויי שטערען אין איין מערידיאן=ליניע אין געגענזעצטע פונקטען; אין מאטעמאטיק — א לינעארע בעציהונג אדער פונקציאן; אין דער גריכישער פאעזיע — א קאמבינאציאן אדער גרופע פון צוויי פערזען=פים.

T

T, t (טי) דער צוואנציגסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

tab *n.* (טעב) א לעפעל; א שוך=אויערעל; א נאכהענגענדער טייל פון עפעם; א נאכהענגענדער ארבעל [פון א קינדערשען יאקעל].

tabaco'sis *n.* (טעב-ע-קאו'-סיס) א כראנישע טאבאק=פערגיפטונג [קומט פון איינאטעמען טאבאק=שטויב].

taba'nus *n.* (טע-ביי'-נאס) די פיה=פליעג, די פערד=פליעג. ז. *gadfly*

tab'ard *n.* (טעב'-ארד) אזא פארצייטיגער מאנטעל פון גראבען שטאף; א וואפען=ראק [א מאנטעל מיט קורצע ארבעל וואס די מיטעלאלטערליכע ריטער פלעגען טראגען איבער די וואפען]; א העראלד=ראק [א מאנטעל אהן ארבעל וואס עס פלעגען טראגען די מיטעלאלטערליכע העראלדען].

tab'arder *n.* (טעב'-אר-דער) א טרעגער פון אזא מיטעלאלטערליכען מאנטעל; א ריטער, א העראלד. ז. *tabard*

tab'aret *n.* (טעב'-ע-רעט) א מין געשטרייפטער זיידענער מעבעל=שטאף.

tabas'co *n.* (טע-בעס'-קאו) א שארפער שמעקענדער סאוס געמאכט פון שפאנישען פעפער; די זאמען פון שפאנישען פעפער.

tabasheer' *n.* (טעב-ע-שיער') באמבוס=זאפט אדער באמבוס=צוקער [אזא קראכמאל=עהנליכער שטאף אין באמבוס=בוימער].

tabashir' *n.* (טעב-ע-שיער') ז. *tabasheer*

tab'binet *n.* (טעב'-אי-נעט) אזא האלב=וואלענער, האלב=זיידענער מעבעל=שטאף.

tab'by *n., a. and v.* (טעב'-אי) מארע אדער מאאר, א וועלענארטיגער זיידען=שטאף; א שימערענדער, וועלענארטיגער שטאף; א קאץ [א "זי"]; א געשטרייפטע אדער גרוי=געפלעקטע קאץ; אן אלטע מויד; א רכילות'ניצע; א געמיש פון קאלך, זאמד און שטיינדלעך [פון וועלכען מען מאכט א מין ציגעל]; שימערענד; וועלענארטיג; געפלעקט, געשטרייפט; געמאכט פון א וועלענארטיגען שטאף; צוגעבען א וועלענארטיגען אויסזעהן [וועגען צייג].

tab'by-cat' *n.* (טעב'-אי-קעט') א געשטרייפטע אדער גרוי=געפלעקטע קאץ; א קאץ [א "זי"].

tabefac'tion *n.* (טעב-אי-פעק'-שאן) אויסצעהרונג, שווינדזוכט.

tab'efy *v.* (טעב'-אי-פאי) 1. אויסצעהרען, אבצעהרען; 2. אויסגעצעהרט ווערען.

1. Meat eaten in great quantities **tabefies** the body.

tabel'lion *n.* (טע-בעל'-יאן) א שרייבער, א נאטאריוס [אין אלטען רוים און פארצייטענס אין פראנקרייך].

taber'na *n.* (טע-בויר'-נא) אין פארצייטיגען רוים — א געצעלט, א בודע, א שטעל, א קראם, א ווערקשטאט.

tab'ernacle *n. and v.* (טעב'-ער-נעקל) א געצעלט א סוכה, א פאוויליאן, א ביידעל; דער אהל מועד [דאס הייליגע געצעלט ביי די אידען אין משה'ס צייטען]; א וואהנונג, אן אויפהאלטונגס=ארט, א צייטווייליגע וואהנונג; דער מענשליכער קערפער [אלס צייטווייליגער אויפהאלטונגס=פלאץ פאר דער נשמה]; א געבעט=הויז; א קירך; א טאבערנאקעל [א קעמערעל פאר'ן הייליגען ברויט אין די קאטוילישע קירכען]; צייטווייליג וואהנען אדער זיך אויפהאלטען.

tab'ernacle-work *n.* (טעב'-ער-נעקל-הוואירק) גיטער=ווערק, נעץ=ווערק; א מיטעלאלטערליכער בוי=סטיל, וועלכער האט פארגעשטעלט ווי א רייה טאבערנאקעלס [בעציערטע קעמערלעך פאר'ן הייליגען ברויט אין די קאטוילישע קירכען].

tabernac'ular *a.* (טעב-ער-נעק'-יו-לאר) געצעלט=פערמיג, ווי א געצעלט; וואס איז שייך צו א געצעלט אדער צו א גאטעס=הויז; וואס איז שייך צום אהל מועד; וואס איז שייך צו א טאבערנאקעל; רייך בעציערט [וועגען געביידען]. ז. *tabernacle*

taber'næ *n.* (טע-בויר'-ניע) געצעלטען; בודען; שטעלען. ז. *taberna*

ta'bes *n.* (טיי'-ביעז) אויסצעהרונג, סוכאטע, שווינדזוכט; שווינדזוכט פון רוקען=מארך.

tabes'cence *n.* (טע-בעס'-ענס) אויסצעהרונג; אבצעהרונג; אבגעצעהרטקייט; סוכאטע, שווינדזיכטיגקייט.

tabes'cent *a.* (טע-בעס'-ענט) וואס ליידט פון אויסצעהרונג, שווינדזיכטיג.

tabet'ic *a. and n.* (טע-בעט'-איק) שווינדזיכטיג; וואס האט אויסצעהרונג [פון רוקען=מארך]; איינער וואס ליידט פון אויסצעהרונג אדער סוכאטע; א שווינדזיכטיגער; איינער וואס ליידט פון שווינדזוכט פון רוקען=מארך.

tab'ic *a.* (טעב'-איק) שווינדזיכטיג; וואס איז שייך צו אדער וואס ליידט פון סוכאטע, אויסצעהרונג אדער שווינדזוכט [פון רוקען=מארך].

tab'id *a.* (טעב'-איד) אבגעצעהרט; שווינדזיכטיג.

For a **tabid** person milk is the best restorative.

tab'idly *adv.* (טעב'-איד-לי) אויף א שווינדזיכטיגען אדער אויסצעהרענדען אופן.

tab'idness *n.* (טעב'-איד-נעס) אבגעצעהרטקייט, אויסצעהרונג; שווינדזיכטיגקייט.

tabif'ic *a.* (טע-ביפ'-איק) אויסצעהרענד.

tab'inet *n.* (טעב'-אי-נעט) ז. *tabbinet*

tab'itude *n.* (טעב'-אי-טיוד) אבגעצעהרטקייט.

tab'lature *n.* (טעב'-לע-טשור) טאבלאטור, טאבולאטור, וואנד-מאלעריי; רעקענמאלעריי, פרעסקען; א פארצייטיגע נאטען-בעצייכנונג דורך בוכשטאבען און ציפערען אנשטאט נאטען; אין אנאטאמיע— די פאנאנדערטיילונג פון דעם שארבען אויף די ביינער-פלאטען.

ta'ble *n., a. and v.* (טייבל) 1. א טיש; א ברעט, א טאפעל, א טאוועל; א לוח, א פלאטע; א שפיעל-ברעט; אן אבדאך; א געזימס; איינער פון די ביינער-פלאטען פון דעם שארבען; א בעציערטע מצבה אדער א געוועלבטע געביידע איבער א קבר; 2. טיש-רעקונג, שפייזען; קעסט; 3. א טיש-קאמפאניע [צום עסען, שפיעלען א. ז. וו.]; 4. אן אפיציעלע קערפערשאפט; 5. א פלעכע, א פלאכע געגענד; 6. די האנד-פלעכע [דלאניע]; 7. אן אויפשריפט אדער צייכנונג אויף א פלאטע אדער פלעכע; 8. א טאבעלע, א ליסטע, א קאטאלאג, א צעטעל, א רעגיסטער; א צעטעל פון קורצע אויסציגע אדער איינצעלהייטען; 9. וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א טיש; עהנליך צו א טיש [אין פארם]; 10. מאכען א טאבעלע אדער ליסטע; 11. ארויסלעגען אויף'ן טיש, בעצאהלען אויף'ן ארט; 12. אבלעגען אויף דערווייל [א פראגע, א רעזאלוציאן א. ז. וו.]; 13. איינפעסטיגען צוויי ברעטער; 14. זיין אויף קעסט, זיך שפייזען.

2. She always keeps a good **table**. 4. The Hungarian Diet is divided into the **Table** of Magnates and the **Table** of Deputies. 7. The two **tables** of the law. 8. The child studies the multiplication **table**. 12. The resolution was **tabled** by a unanimous vote.

tableau' *n.* (טעב-לאו') א בילד, א בילדליכע פארשטעלונג; א לעבעדיג בילד [א סצענע אדער בילד פארגעשטעלט פון מענשען אין געוויסע פאזיציאנען]; א טאבעלע, א קאטאלאג, א ליסטע, א צעטעל.

tableau' vivant' (טעב-לאו' ווי-וואן') א לעבעדיג בילד [א בילד אדער סצענע פארגעשטעלט פון מענשען אין געוויסע פאזיציאנען].

ta'ble beer (טייבל ביער) טיש-ביער [א שוואכער ביליגער ביער פאר טיש-געברויך].

ta'ble-board *n.* (טיי'בל-באורד) א שפיעל-ברעט; א טיש; קעסט [אהן לאזשי אדער קווארטיר].

ta'ble-book *n.* (טיי'בל-בוק) א נאטיץ-בוך, אן אנמערקונגס-בוך; א בוך מיט מאטעמאטישע טאבעלען; א בוך וואס ליעגט אויף'ן טיש [פאר געסט זיי זאלען האבען אין וואס אריינצוקוקען, אום זיי זאלען זיך ניט לאנגוויילען].

ta'ble-chair *n.* (טיי'בל-טשעהר) אזא פארצייטיגער שטוהל, וועלכער האט געקענט פערוואנדעלט ווערען אין א טיש, ווען מען האט אראבגעבויגען דעם לעהן.

ta'ble-cloth *n.* (טיי'בל-קלאהטה) א טישטוך; א טיש-דעק.

ta'ble-clo'thing *n.* (טיי'בל-קלאו'-טהינג) ז. *table-linen*.

ta'ble-cov'er *n.* (טיי'בל-קאוו'-ער) א טיש-דעקע.

ta'ble-cut *n. and a.* (טיי'בל-קאט) א געוויסע פארם פון שלייפען עדעלשטיינער [ווי דימענטען, רובינען א. ד. ג.], וואו די פאדערשטע זייט פון שטיין ווערט אבגעשליפען מיט א ברייטער פלעכע און די איבריגע זייטען מיט קליינע, מייסטענס דרייעקיגע, פלעכען; וואס האט א גרויסע אבגעשליפענע פלעכע אויף דער פאדערשטער זייט [וועגען אן עדעלשטיין].

ta'ble cut'lery (טייבל קאט'-לער-אי) גאפעל-מעסער וואס ווערט געברויכט ביים טיש.

ta'ble d'hôte (טאבל דאוט) טאבעל-דא, א געמיינשאפטליכער שפייז-טיש אין א האטעל אדער גאסט-הויז; א פאלשטענדיגער רעגעלמעסיגער מאהלצייט אין א האטעל אדער רעסטאראן [אין געגענזאץ צו א מאהלצייט וואס א בעזוכער קלייבט זיך אליין אויס].

ta'ble d'hôte din'ner (טאבל דאוט דינ'-ער) א רעגעלמעסיגער, פאלשטענדיגער אנבייסען אין א האטעל אדער רעסטאראן [אין געגענזאץ צו אן אנבייסען וואס א בעזוכער קלייבט זיך אליין אויס].

ta'ble-di'amond *n.* (טיי'בל-דאי'-ע-מאנד) א דימענט וואס זיין פאדערשטע זייט איז געשליפען מיט א ברייטער פלעכע.

ta'ble-draw'er *n.* (טיי'בל-דראה'-ער) א טיש-קעסטעל, א שופלאד.

ta'ble entertain'ment (טייבל ענ-טער-טיינ'-מענט) א טיש-פארשטעלונג [א פארשטעלונג פון א זינגער, דעקלאמאטאר א. ז. וו. ניט אויף א ביהנע, נאר ביי א טיש צווישען עולם].

ta'bleful *n.* (טיי'בל-פול) א פולער טיש [אזוי פיעל זאכען וויפיעל עס קענען זיך אויסשטעלען אויף א טיש אדער אזוי פיעל מענשען וויפיעל עס קענען זיך אויסזעצען ארום א טיש].

ta'ble glass (טייבל גלעס) טיש-גלאז [גלעזערנע כלים צום טיש-געברויך].

ta'ble-grin'der *n.* (טיי'בל-גראינ'-דער) אזא שלייף-ברעט אדער שלייף-באנק.

ta'ble-land *n.* (טיי'בל-לענד) הויכעס און פלאכעס לאנד. ז. *plateau*.

ta'ble-leaf *n.* (טיי'בל-ליעף) א טיש-קלאפע [א הענגענדעס ברעט ביים ברעג פון א טיש, וואס הויבט זיך אויף, ווען מען וויל מאכען דעם טיש גרעסער]; אן איינזאץ-ברעט אין א טיש וואס קען זיך פאנאנדערדרוקען.

ta'ble-lif'ting *n.* (טיי'בל-ליפ'-טינג) דער קונץ צו מאכען, אז א טיש זאל זיך אויפהויבען, ווען מען לעגט אויף איהם ארויף די הענד [ווי דאס ווערט פראקטיצירט פון ספיריטיסטען].

ta'ble-line *n.* (טיי'בל-לאין) אזא אדער אין דער האנד-פלעכע [דלאניע].

ta'ble-lin'en *n.* (טיי'בל-לינ'-ען) טיש-וועש, טיש-צייג [ווי טישטיכער, סערוועטלעך א. ז. וו.].

ta'blement *n.* (טיי'בל-מענט) א פונדאמענט-שטיין [ווי פון א זייל].

ta'ble-mon'ey *n.* (טיי'בל-מאנ'-אי) טיש-געלד [אן עקסטרא סומע געלד וואס ווערט ארויסגעגעבען צו די העכערע בעאמטע אין דער ענגלישער ארמעע און פלאטע פאר אפיציעלע אונטערהאלטונגען; געצאהלט פאר דעם געברויך פון דעם עס-צימער אין א קלוב].

ta'ble moun'tain (טייבל מאונ'-טיין) א בארג מיט א פלאכען שפיץ.

ta'ble-mo'ving *n.* (טיי'בל-מוה'-ווינג) ז. *table-tipping*.

ta'ble of contents' (טייבל אוו קאנ-טענטס') אינהאלטס-פערצייכניס.

ta'bler *n.* (טיי'-בלער) א קעסטניק, א קעסט-קינד; איינער וואס האלט קעסטניקעס, א קעסט-געבער; א שאך-ברעט.

ta'ble-rap'ping *n.* (טיי'בל-רעפ'-אינג) דאס קלאפען פון ארויסגערופענע גייסטער אויף'ן טיש [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

ta'ble-rent *n.* (טיי'בל-רענט) א שטייער פאר דער הויז-ווירטשאפט פון א בישאף און אנדערע גייסטליכע [פארצייטענס אין ענגלאנד].

ta'ble-saw *n.* (טיי'בל-סאה) א לאך-זעג אדער שפיץ-זעג. ז. *compass-saw*.

ta'ble-ser'vice *n.* (טיי'בל-סויר'-וויס) א טיש-סערוויז, טיש-געשיר, טיש-געפעס.

ta'ble-shore *n.* (טיי'בל-שאור) א נידריגער, פלאכער ברעג.

ta'ble-spar *n.* (טיי'בל-ספאר) דער שאלשטיין [אזא מינעראל].

ta'ble-spoon *n.* (טיי'בל-ספוהן) אן עס-לעפעל.

ta'ble-spoon'ful *n.* (טיי'בל-ספוהנ'-פול) אן עס-לעפעל-פול [אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין אן עס-לעפעל].

tab'let *n. and v.* (טעב'-לעט) א טאוועלע, א קליינע פלאטע [הויפטזעכליך מיט אן אויפשריפט]; א בלעטעל פון א נאטיץ-ביכעל, א נאטיץ-ביכעל [געמאכט פון א הארטען שטאף ווי למשל, פון שיפער]; א טאבלעטקע, א פלאטקע [ווי פון שאקאלאד, מעדיצין א. ז. וו.]; איינער פון די ביינער-פלאטען פון דעם קאפ-שארבען; איינפרעסען פלאך, מאכען אין דער פארם פון א טאוועלע אדער טאבלעטקע [ווי למשל, א מעדיצין].

ta'ble-talk *n.* (טיי'בל-טאהק) א טיש-געשפרעך.

ta'ble-talk'er *n.* (טיי'בל-טאהק'-ער) א טיש-רעדנער, א טיש-אונטערהאלטער.

ta'ble-tip'ping *n.* (טיי'בל-טיפ'-אינג) דאס דרעהען אדער בעוועגען א טיש דורך ארויסגערופענע גייסטער [לויט דעם גלויבען פון די ספיריטיסטען].

ta'ble-tomb *n.* (טיי'בל-טוהם) א טיש-עהנליכער קבר, א קבר צוגעדעקט מיט א מצבה [ביי די פארצייטיגע רוימער].

ta'ble-topped *a.* (טיי'בל-טאפט) מיט א פלאכען אויבערשטען טייל.

tab'lets *n.* (טעב'-לעטס) א נאטיץ-ביכעל; קליינע טאוולען אדער פלאטען. ז. *tablet*.

tab'lette *n.* (טעב'-לעט) א טאוועלע, א קליינע פלאטע; א טאבלעטקע, א פלאטקע. ז. *tablet*.

ta'ble-tur'ning *n.* (טיי'בל-טויר'-נינג) ז. *table-tipping*.

ta'bleware *n.* (טיי'בל-הוועהר) טיש-געשיר, טיש-געפעס.

ta'ble-work *n.* (טיי'בל-הוואירק) טאבעלען-דרוק, טאבעלען-זאץ.

tabli'na *n.* (טעב-לאי'-נא) פאמיליען-ארכיוועז [ביי די פארצייטיגע רוימער]. ז. *tablinum*.

ta'bling *n.* (טיי'-בלינג) אן אבדאך, א געזימס; לייווענט פאר טיש-וועש; דער זוים פון א זעגעל; אין אנאטאמיע — טאבלאטור [ז. *tablature*].

tabli'num *n.* (טעב-לאי'-נאם) א פאמיליען-ארכיוו [ביי די פארצייטיגע רוימער].

taboo' *n., a. and v.* (טע-בוה') טאבו [ביי די פאלינעזער און אנדערע איינוואהנער פון די פאסיפישע אינזלען — א חרם, א פערבאט, דאס ערקלערען א זאך אדער פערזאן אלס הייליג אדער אלס פערבאטען]; א פערבאט, א חרם; וואס איז פערבאטען; אונטער א חרם; אונטער דעם חרם פון טאבו; ארויפלעגען א טאבו; ארויפלעגען א חרם; פערבאטען.

ta'bor *n. and v.* (טיי'-באר) א טאמ-

בורין, א האנד=פייקעל; א טאבאר [ביי די פארצייטיגע וואנדערענדע טערקען און סלאווען — א בעפעסטיגונג· געמאכט פון וואגענס וועלכע ווערען אויסגעשטעלט אין דער רונד: א בעפעסטיגונג, א פעסטונג]; פייקלען אויף א טאמבורין אדער האנד=פייקעל.

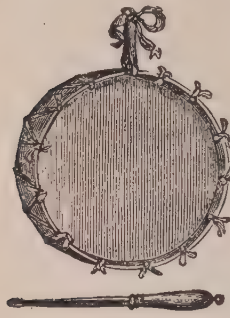

Tabor

ta′borer *n.* (טיי′-באר-ער) א פייקלער; איינער וואס פויקט אויף א טאמבורין אדער האנד=פייקעל.

tab′oret *n.* (טעב′-א-רעט) א קליינער טאמבורין [האנד=פייקעל]; א טאבורעט [א שטוהל אהן א לעהן אדער מיט א זעהר נידריגען לעהן]; א שטיקעריי=ראהם; א נאדעל=טעשעל.

tab′orine *n.* (טעב′-א-רין) א טאמבורין, א האנד=פייקעל, א פייקעל.

ta′bors *n.* (טיי′-בארז) א פערפעסטיגונג מיט באגאזש=זאכען [געגען אן איבערפאל פון קאוואלעריע]; טאבארען; טאמבורינען, האנד=פייקלעך. ז. *tabor*

ta′bour *n. and v.* (טיי′-באר) א טאמבורין, א האנד=פייקעל; פויקען [אויף א טאמבורין], פייקלען.

ta′bourer *n.* (טיי′-באר-ער) ז. *taborer*

tab′ouret *n.* (טעב′-או-רעט) ז. *taboret*

tab′ourine *n.* (טעב′-או-רין) ז. *taborine*

tab′ret *n.* (טעב′-רעט) א קליינער טאמבורין אדער האנד=פייקעל.

tabu′ *n., a. and v.* (טע-בוה′) ז. *taboo*

tab′ula *n.* (טעב′-יו-לא) א טיש; א פלאטע; א הארטע, ברייטע, פלאכע אויבערפלעכע [ווי פון א ביין]; א טאוועל, א לוח; א שריפט, א דאקומענט.

tab′ular *a.* (טעב′-יו-לאר) טאוועל=פערמיג, ברעט=ארטיג; וואס קומט אין שיכטען; ווי א פלאטע, פלאך; אויסגעשטעלט ווי א טאבעלע.

tab′ula ra′sa (טעב′-יו-לא ריי′-סא) א וואקסענער טאוועל מיט אבגעריבענער שריפט; א ליידיגער בלאט, אן אונבעשריבענער בלאט.

tab′ular bones (טעב′-יו-לאר באונז) פלאכע ביינער.

tabula′rium *n.* (טעב-יו-ליי′-רי-אם) אן ארכיוו.

tabulariza′tion *n.* (טעב-יו-לאר-אי-זיי′-שאן) ז. *tabulation*

tab′ularize *v.* (טעב′-יו-לאר-איז) צוזאמענשטעלען אין א טאבעלע.

tab′ularly *adv.* (טעב′-יו-לאר-לי) אין דער פארם פון א טאבעלע; מיט דער הילף פון א טאבעלע.

tab′ular spar (טעב′-יו-לאר ספאר) ז. *table-spar*

tab′ular stan′dard (טעב′-יו-לאר סטענ′-דארד) א מאסשטאב, לויט וועלכען עס ווערט בעשטימט, ווי גרויס עס דארף זיין אין א צייט ארום די סומע געלד פון א חוב, אז זי זאל האבען דיזעלבע קויף=קראפט וואס זי האט איצטער.

tab′ular work (טעב′-יו-לאר הוואירק) ז. *table-work*

tab′ulate *v. and a.* (טעב′-יו-לייט) צוזאמענשטעלען אין טאבעלען; מאכען פלאך ווי א ברעטעל אדער א פלאטע; פלאטענפערמיג, פלאך.

tabula′tion *n.* (טעב-יו-ליי′-שאן) דאס צוזאמענשטעלען אין א טאבעלע.

tab′ulator *n.* (טעב′-יו-ליי-טאר) א טאבעלען=צוזאמענשטעלער.

ta′bum *n.* (טיי′-באם) ז. *sanies*

tac′amahac *n.* (טעק′-ע-מע-העק) טאקאמאהאק [אזא שמעקענדער בוים=זאפט]; א טאקאמאהאק=בוים [פון וועלכען מען בעקומט טאקאמאהאק]; דער באלזאם=פאפעל אדער באלזאם=טאפאל [אזא אמעריקאנישער בוים מיט שמעקענדע בלעטער=שפראצען אדער שפראץ=אויגעלעך].

tacamahac′a *n.* (טעק-ע-מע-העק′-א) טאקאמאהאק; דער טאקאמאהאק=בוים. ז. *tacamahac*

ta′ce *int.* (טיי′-סי) שא! שטיל!

tache *n.* (טעש) א הויט=פלעק; א הויט=שפרענקעל; א פלעק; א נייגונג; איינער פון א רייה פאנען צום אויסקאכען צוקער.

tacheom′eter *n.* (טעק-אי-אמ′-ע-טער) א געשווינדיגקייטס=מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די געשווינדיגקייט פון א מאשין, פון א פליסענדען וואסער אדער פון דער בלוט=צירקולאציאן אין אן אדער. ז. *tachometer*]; אזא לאנד=מעסטונגס=אינסטרומענט [ז. *tachymeter*].

tachom′eter *n.* (טע-קאמ′-ע-טער) א געשווינדיגקייטס=מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שנעלקייט פון א פליסענדען וואסער אדער פון דער בלוט=צירקולאציאן אין אן אדער].

tachom′etry *n.* (טע-קאמ′-ע-טרי) דער געברויך פון א געשווינדיגקייטס=מעסטער. ז. *tachometer*

tachycar′dia *n.* (טעק-אי-קאר′-די-א) א צו שנעלער פולס.

tachyg′rapher *n.* (טע-קיג′-רע-פער) א טאכיגראף, א סטענאגראף. ז. *tachygraphy*

tachygraph′ic *a.* (טעק-אי-גרעפ′-איק) טאכיגראפיש, סטענאגראפיש. ז. *tachygraphy*

tachygraph′ical *a.* (טעק-אי-גרעפ′-אי-קעל) ז. *tachygraphic*

tachyg′raphy *n.* (טע-קיג′-רע-פי) טאכיגראפיע [סטענאגראפיע ביי די פארצייטיגע רוימער און גריכען]; סטענאגראפיע [א שרייב=סיסטעם דורך אבקירצונגען און צייכענס]. ז. *stenography*

tachym′eter *n.* (טע-קימ′-ע-טער) אזא לאנד=מעסטונגס=אינסטרומענט.

tac′it *a.* (טעס′-איט) 1. שטיל, שטילשווייגענד; 2. ניט אויסגעדריקט אין ווערטער, וואס פערשטעהט זיך פון זיך, וואס פערשטעהט זיך במילא.

2. There was a **tacit** understanding between them that some day he would marry her.

tac′itly *adv.* (טעס′-איט-לי) שטילשווייגענד; אהן ווערטער; פערשטאנענע פון זיך אליין.

His inability to hold the position was tacitly admitted.

tac′iturn *a.* (טעס′-אי-טוירן) שווייגעדיג, שווייגזאם, וואס רעדט ווייניג, צוריקגעהאלטען אין רעדען.

Because of his **taciturn** manner we found it hard to reach an agreement with him.

tac′iturnist *n.* (טעס′-אי-טויר-ניסט) א שווייגער.

tacitur′nity *n.* (טעס-אי-טויר′-ני-טי) שווייגזאמקייט, שווייגעדיגקייט, צוריקגעהאלטענקייט אין רעדען.

tac′iturnly *adv.* (טעס′-אי-טוירנ-לי) שווייגעדיג, אויף א שווייגזאמען אופן, צוריקגעהאלטען אין רעדען.

tack *n. and v.* (טעק) א שטיפט, א טשוועקעל; א פערסטריגע; אזא זעגעלשטריק; א שיפס=ווענדונג, א שיפס=ריכטונג, א דרעה [ביים צופאסען זיך צו דעם ווינד]; א ווענדונג, א ריכטונג, א קורס; אזא בעפעסטיגונג פון א וואסער=רעהר, גאז=רעהר א. ז. וו. צו א וואנד; עטוואס וואס איז צוגענאגעלט, צוגעפעסטיגט, פערבונדען אדער צוזאמענגעסטריגעט; בעפעסטיגטקייט, שטאנדהאפטיגקייט; קלעפעדיגקייט, פייכטקייט [פון א געמאלענעם בילד]; שפייז, קעסט; ברויט [אויף דער מאטראזען=שפראך]; בעפעסטיגען מיט שטיפטען; פערסטריגעווען; פעראייניגען, פערבינדען, צוזאמענפעסטיגען; צושטעפען; ענדערען די ריכטונג, לאווירען, זיך דרעהען, קירעווען.

tack about′ (טעק ע-באוט′) קירעווען, לאווירען, ענדערען די ריכטונג.

tack′-claw *n.* (טעק′-קלאה) אן אינסטרומענט צום ארויסציהען שטיפטען אדער טשוועקלעך.

tack′-comb *n.* (טעק′-קאום) א רייה שטיפטלעך [אנגעשטאכען אין דער פארם פון א קאם פאר שוסטערס].

tack′-dri′ver *n.* (טעק′-דראי′-ווער) א האמער אדער אן אנדער אינסטרומענט ארייננצושלאגען שטיפטען אדער טשוועקלעך.

tack′er *n.* (טעק′-ער) איינער וואס סטריגעוועט; איינער וואס בעפעסטיגט מיט שטיפטען; איינער וואס בעפעסטיגט אדער בינדט צוזאמען; אן אינסטרומענט ארייננצושלאגען שטיפטען.

tack′et *n.* (טעק′-עט) א שטיפטעל, א טשוועקעל.

tack′ey *a. and n.* (טעק′-אי) ז. *tacky*

tack′-ham′mer *n.* (טעק′-העמ′-ער) א האמער צום ארייננשלאגען שטיפטען אדער טשיועקלעך [און אויך צום ארויסציהען טשיועקלעך].

tack′iness *n.* (טעק′-אי-נעס) קלעפיגקייט, ציהיגקייט.

tack′le *n. and v.* (טעקל) א פארריכטונג צום אנכאפען, צום פעסטהאלטען, צום הויבען און בעוועגען; טאקעל=ווערק שיפס=שטריק, הויב=מאשינען [אויף שיפען]; שטריק=ווערק; אן אויסריכטונג, א גאנג, א קאמבינאציאן פון זאכען [ווי וואפען, שפאן=געצייג, מעכאנישע אינסטרומענטען א. ז. וו.]; דאס אנכאפען; פעסטהאלטונג; צופעסטיגונג; צופעסטיגען, אנכאפען, פעסטהאלטען; זיך ארויפווארפען; זיך ענערגיש א נעהם טהאן [צו אימעצען אדער צו עפעס]; אנטהאן א פערד דאס שפאן=געצייג.

tack′le-block *n.* (טעק′ל-בלאק) דער טאקעל=בלאק [א רעדעל פון א הויב=מא=

שיז, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק].

tack'le-board *n.* (טעק'ל-באורד) א געשטעל געברויכט ביים דרעהען שטריק, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די איינ־צעלנע דיקע פעדים ביים צוזאמענדרעהען זיי.

tack'led *a.* (טעקלד) געמאכט פון שטריק.

tack'led stair (טעקלד סטעהר) א שטריק־לייטער.

tack'le-post *n.* (טעק'ל-פאוסט) א שטריק־דרעה מאשין.

tack'le to (טעקל טו) זיך א נעהם טהאן, זיך אנזעצען.

tack'le up (טעקל אפ) א איינשפאנען א פערד, אנטהאן דעם שפאן־געצייג אויף א פערד.

tack'-lif'ter *n.* (טעק'-ליפ'-טער) ז. *tack-claw*.

tack'ling *n.* (טעק'-לינג) טאקעל־ווערק, שטריק־ווערק, שטריק און הויב־מאשינען אויף שיפען; אויסריכטונג, א גאנג, א קאמבינאציאן פון זאכען וואס זיינען נוי־טיג פאר עפעס. ז. *tackle*.

tack'y *a. and n.* (טעק'-אי) ציהיג, קלעפיג; אן אויסגעמאגערט פערד; אן אויסגעמאגערטער מענש.

tac'mahack *n.* (טעק'-מע-העק) טאקא־מאהאק; דער טאקאמאהאק־בוים. ז. *tacamahac*.

tact *n.* (טעקט) טאקט [שיקליכקייטס־געפיהל, קלוגהייט, פעהיגקייט צו האנדלען און ריידען פאסיג אדער אזוי, אז מען זאל קיינעם ניט בעליידיגען]; דער טאקט [אין מוזיק]; בעריהרונג, אנריהרונג, פיהלונג [מיט די פינגער], אנטאפונג.

tac'table *a.* (טעק'-טעבל) וואס מען קען אנריהרען אדער אנטאפען, פיהלבאר.

tact'ful *a.* (טעקט-פול) טאקטיש, טאקט־פול, קלוג, אויסגערעכענט.

tac'tic *a. and n.* (טעק'-טיק) טאקטיש [אין ריידען אדער בענעהמונג]; וואס איז שייך צו טאקטיק; טאקטיק [די קריעגס־וויסענשאפט, די קונסט אויסצו־שטעלען מיליטער אדער א פלאטע און מאכען פערשיעדענע מאנעווערען]; א טאק־טיק [א האנדלונגס־מעטאדע, פלענער און איינפעלע ווי עפעס צו דערגרייכען].

tac'tical *a.* (טעק'-טי-קעל) טאקטיש. ז. *tactic*.

tac'tically *adv.* (טעק'-טי-קעל-אי) מיט טאקט, טאקטיש, לויט טאקטיק. ז. *tactic*.

tac'tical point (טעק'-טי-קעל פאינט) א סטראטעגישער פונקט, א פלאץ וואס איז זעהר וויכטיג צו פערכאפען אדער צו האלטען אויף א שלאכט־פעלד.

tacti'cian *n.* (טעק-טיש'-ען) א טאק־טיקער, א קענער אין טאקטיק. ז. *tactics*.

tac'tics *n.* (טעק'-טיקס) טאקטיק [קריעגס־וויסענשאפט, די קונסט אויסצו־שטעלען מיליטער אדער א פלאטע און מאנעווּרירען מיט זיי; א האנדלונגס־מע־טאדע, פלענער און איינפעלע ווי עפעס צו דערגרייכען].

tac'tile *a.* (טעק'-טיל) 1. וואס איז שייך צו דער פעהיגקייט אנצוטאפען אדער פיה־לען דורך בעריהרונג [חוש המשוש]; וואס שאפט בעגריפע דורך פיהלונג אדער אנ־טאפונג; 2. פיהלבאר, עמפפינדבאר, וואס מען קען אנטאפען אדער פיהלען דורך בע־ריהרונג; 3. וואס איז צוגעפאסט צום פיהלען אדער אנטאפען; 4. וואס בע־שטעהט אין פיהלען אדער אנטאפען; וואס קומט פון בעריהרונג; וואס ווערט בע־ווירקט פון בעריהרונג.

1. Certain portions of the skin possess a specially fine tactile sensibility. 3. A bat's wing is a highly tactile surface. 4. Our skin is the seat of tactile impressions.

tac'tile cor'puscle (טעק'-טיל קאהר'-פאסל) ז. *touch-corpuscle*.

tac'tile sense (טעק'-טיל סענס) דאס אנטאפונגס־געפיהל [חוש המשוש].

tactil'ity *n.* (טעק-טיל'-אי-טי) פיהל־בארקייט, עמפפינדבארקייט, פעהיגקייט געפיהלט צו ווערען דורך בעריהרונג אדער אנטאפונג, פעהיגקייט אנגעטאפט צו ווע־רען.

tac'tion *n.* (טעק'-שאן) פיהלונג, אנטא־פונג, אנריהרונג, בעריהרונג; פעהיגקייט צו פיהלען דורך בעריהרונג אדער אנטא־פונג.

tact'less *a.* (טעקט-לעס) טאקטלאז, אונגעשיקט, אונפאסיג [אין האנדלען אדער ריידען].

tact'lessness *n.* (טעקט-לעס-נעס) טאקטלאזיגקייט, אונפאסיגקייט, אונגע־שיקטקייט [אין האנדלען אדער ריידען].

tac'tual *a.* (טעק'-טשו-על) וואס גיט איבער פיהלונג דורך בעריהרונג אדער אנ־טאפונג; וואס מאכט פיהלען א בעריה־רונג; וואס קומט פון אנטאפונג אדער בעריהרונג.

tac'tually *adv.* (טעק'-טשו-על-אי) דורך אנטאפונג אדער בעריהרונג; אין בעצוג צו אנטאפונג אדער בעריהרונג.

tac'tus *n.* (טעק'-טאס) אנטאפונגס־גע־פיהל, חוש המשוש.

tad *n.* (טעד) א קליין איינגעל [הויפט־זעכליך א גאסען־קינד].

Tador'na *n.* (טע-דאהר'-נא) דער מין בראנד־ענטלעך. ז. *sheldrake*.

tad'pole *n.* (טעד'-פאול) אן אונענטווי־קעלטער פראש, א פראש־ווארים [א פראש אדער זשאבע פון דער צייט ווען זי קומט ארויס פון איי ביז זי קומט צו איהר לעצטער ענטוויקלונגס־שטופע. ז. *metamorphosis*]; אזא קאלבען־טויכער מיט א בעוואקסענעם קאפ [ז. *merganser*].

tad'pole-fish *n.* (טעד'-פאול-פיש) א פיש מיט א גרויסען קאפ [ווי ביי אן אונענטוויקעלטען פראש]. ז. *tadpole*.

tæ'dium *n.* (טיע'-די-אם) לאנגווייליג־קייט, מיעדקייט; איבערדריסיגקייט.

tæ'dium vi'tæ (טיע'-די-אם וואי'-טיע) לעבענס־מיעדקייט; לעבענס־איבער־דרוס; א קראנקהאפטער צושטאנד, ווען מען פיהלט אן אבנייגונג צום לעבען און א ניי־גונג צו זעלבסטמארד.

tael *n.* (טיל) [אן טייל] א טייל אדער טאלע אריענטאלישעס געוויכט פון 1⅓ אונץ; א כינעזישע מטבע פון אונגעפעהר 78 סענט.

tæ'nia *n.* (טיע'-ני-א) א שטרייף, באנד אדער קארניז פון א זייל; אין אנאטא־מיע — א בינטעל נערוועז אדער אדערען; אזא לאנגער, שמאלער באנד געברויכט אלס ליגאטור [צו פערבינדען די אדערען בעת אן אפעראציאן, אום צו פערמיידען א בלוט־פלוס]; א באנד־ווארים [אזא פלאכער ווארים אין די געדערים. ז. *tapeworm*].

tæ'niacide *n.* (טיע'-ני-ע-סאיד) ז. *tænicide*.

tæ'niafuge *n.* (טיע'-ני-ע-פיודזש) ז. *tænicide*.

tæ'niate *a.* (טיע'-ני-אייט) אין אנאטא־מיע — באנדפערמיג; לאנג, שמאל און זעהר דין.

tæ'nicide *n.* (טיע'-ני-סאיד) א מעדי־צין צו פערניכטען באנד־ווערים. ז. *tænia*.

tæ'nifuge *n.* (טיע'-ני-פיודזש) ז. *tænicide*.

taf'ferel *n.* (טעפ'-ע-רעל) ז. *taffrail*.

taf'ferel-rail *n.* (טעפ'-ע-רעל-רייל) ז. *taffrail*.

taf'feta *n.* (טעפ'-ע-טא) טאפט אדער טאפעט [א מין זייד אדער לייווענד].

taf'fety *n.* (טעפ'-ע-טי) ז. *taffeta*.

taf'fia *n.* (טעפ'-אי-א) ז. *tafia*.

taff'rail *n.* (טעפ'-רייל) דער העק־בארד, דער העק־געלענדער [דער געלענדער אדער אויבערשטער טייל פון דעם הינטער־טייל פון א שיף].

taf'fy *n. and v.* (טעפ'-אי) 1. אזא צוי־קערקע; 2. חניפה; 3. חנפ'נען; ווירקען אדער פועל'ען עפעס דורך חניפה.

3. He was taffied into yielding.

Taf'fy *n.* (טעפ'-אי) אן איינוואהנער פון וויילס.

taf'ia *n.* (טעפ'-אי-א) טאפיא [א מין וועסט־אינדישער ראם געמאכט פון צוקער־ראהר].

tag *n. and v.* (טעג) א שנירעל־שפיץ [א שפיץ אדער שטיקעל מעטאל ביים ענד פון א שנירעל אדער בענדעל]; עפ־עס וואס הענגט נאך; א לעפעל; אן עק; א האר־לאק, א האר־פלאנטער, א וואל־קנויל [ביי שאף]; א יארליק, אן אדרעס־קארטע [אויף געפעק]; א נאכהענגענ־דער, אבגעריסענער טייל פון א קלייד; עטוואס צוגעגעבענעס אדער צוגעטשעפע־טעס; א צוגעגעבענער טייל פון א בוך, א ביי־טייל; די מאראל פון א פאבעל; א צוגעגעבענער דיאלאג אדער מאנאלאג פון א טעאטער־שפיעל, וואס ווערט געברויכט בלויז אום ארויסצורופען אפלאדיסמענ־טען; דער המון, די נידריגסטע פאלקס־קלאסען; א שעפס וואס איז אלט וועני־גער ווי א יאהר; דאס אבשלאגען אדער צעק־שפיעל [אזא קינדער־שפיעל וואס בע־שטעהט אין דעם, וואס איינער לויפט ביז איהם געלינגט אנצוריהרען אדער א קלאפ צו טהאן איינעם פון זיינע מיטשפיעלער, וועלכער פערנעהמט דאן זיין ארט]; א קלאפ טהאן, אנריהרען ביים אבשלאגען אדער צעק־שפיעל; צוגעבען צו שטיפט אדער שטיקעל מעטאל צו ענד [פון א שנור, בענדעל א. ז. וו.]; צוזאמענפעס־טיגען, צוזאמענקניפען, צוזאמענבינדען; צושעפען [הויפטזעכליך עטוואס איברי־געס אדער אונגויטיגעס]; אנהענגען א יארליק אדער אדרעס־קארטע [אויף גע־פעק]; נאכפאלגען; אבשניידען די וואל־פלאנטערס אדער וואל־קנוילען [פון שאף].

tag'-belt *n.* (טעג'-בעלט) ז. *tag-sore*.

tag'-boat *n.* (טעג'-באוט) א רודער־שיי־פעל וואס ווערט געשלעפט פון א דאמפף־שיף אדער זעגעל־שיף.

tag'-end *n.* (טעג'-ענד) אן ענד, א שלוס־טייל; אן אבגעריסענער שלוס [ווי פון א געשפרעך].

We heard only the tag-end of the conversation.

tag'-fast'ener *n.* (טעג'-פעס'-נער) א יארליק־האלטער [א פארריכטונג צו בע־פעסטיגען א יארליק אדער אדרעס־קארטע צו געפעק].

tag'ger *n.* (טעג'-ער) דער וואס פער־

בינדם, קניפּם צו אדער טשעפּעט צו; א צוגעגעבענע אדער צוגעטשעפּעטע זאַך אדער טייל; א נאָכלויפער אין צעק־שפּיעל אדער אבשלאָגען [ז. *tag*]; אן אינסטרו־מענט צום בעזייטיגען אנגעפּלאָנטערטע וואָל־לאָקען [ביי שעפּסען]; א שטיק בלעך קלענער פון דער בעשטימטער מאָס.

tag′gers *n.* (טעג׳־ערז) זעהר דינער בלעך.

tag′ging *n.* (טעג׳־אינג) דאָס אבשניידען צוזאַמענגעקנוילטע וואָל פון שעפּסען.

tag′-hol′der *n.* (טעג׳־האָול׳־דער) ז. *tag-fastener*.

tag′let *n.* (טעג׳־לעט) א קליין שניר־שטיפטעל; א יאַרליקעל; א קנײלכעל, א קליינער לאָק. ז. *tag*.

tagl′ia *n.* (טעל׳־יא) אזא הויב־מעכאַניזם.

taglio′ni *n.* (טעל־יאָו׳־ני) אזא פּאַרצייע־טיגער אויבער־ראָק.

tag′-lock *n.* (טעג׳־לאָק) אן אנגעפּלאָנ־טערטער וואָל־קנויל ביי שעפּסען.

tag′-machine′ *n.* (טעג׳־מע־שין׳) א מאַשין צו מאַכען יאַרליקען אדער אדרעס־קאַרטען [פאַר געפּעק].

tag′-nee′dle *n.* (טעג׳־ניע׳דל) א יאַר־ליקען־נאָדעל [אזא נאָדעל אנצוגעהען יאַרליקען אדער אדרעס־קאַרטען אויף גע־פּעק].

tag′-rag *n.* (טעג׳־רעג) דער לומפּען־המון; דער המון, דער פּעבעל; א שמאַטע, א נאָכהענגענדער איינגעריסענער טייל פון א קלייד.

tag′-rag and bob′tail (טעג׳־רעג ענד באָב׳־טייל) אן ערב־רב פון לומפּען און אויסוואורפען; א לומפּען־געזינדעל. ז. *rag, tag, and bobtail*.

tag′-sore *n.* (טעג׳־סאָור) אזא קראַנק־הייט ביי שעפּסען [צוליעב לאַקסירונג ווערט דער עק אבגעקראַכען און קלעפּט זיך צו דער וואָל].

tag′tail *n.* (טעג׳־טייל) אזא וואָרים מיט אן עק עהנליך צו א שניר־שטיפט; א נאָכ־שלעפּער, א טעלער־לעקער.

tag′-wool *n.* (טעג׳־הוואָול) לאַנגע וואָל פון יונגע שעפּסען.

tail *n., v. and a.* (טייל) אן עק; אן ענד; א הינטער־טייל; אן עק־עהנליכער טייל; א לאַנגער האָר־לאָק; א צאָפּ; דער האָריזאָנטאַלער שטריך פון א מוזיק־נאָטע; דער ענד פון אן איינשניט [אין קער־פּער]; דער ווינקעל פון אויג; א העטעל, א שטיעל; א רייה מענשען; א רייה נאָכ־פאָלגער, נאָכפאָלגערשאַפט; אדלער [די קעהר־זייט פון א מטבע]; דער טייל פון אן ארויסגעשטאַרצטען שטיין אדער ציגעל וואָס שטעקט אין דער וואַנד; דער ארויס־שטאַרצענדער טייל פון א דאַך־ציגעל; בעשרענקונג פון ירושה־רעכט; בעשטי־מונג, אז געוויסעס אייגענטום זאָל איבער־געהן בירושה צו געוויסע פּערזאָנען אדער אין א געוויסער אָרדנונג; צוגעבען אן עק; ציהען ביים עק; אבשניידען דעם עק אדער דעם הינטער־טייל; אויסשטעלען אין א רייה, זיך ציהען אין א רייה; נאָכגעהן, נאָכפאָלגען; פּאַשען א סטאַדע, אכטונג געבען אויף א סטאַדע; שניידען, אויס־שניידען, אבשניידען; בעשרענקען דאָס ירושה־רעכט; בעשרענקט אין ירושה־רעכט [וועגען אייגענטום].

tail af′ter (טייל עפ׳־טער) נאָכפאָלגען, נאָכגעהן.

tai′lage *n. and v.* (טײ׳־לעדזש) אן אבגעשניטענער און אוועקגענומענער טייל; שטייער; בעשטייערען, ארויפלעגען א שטייער.

tail away′ (טייל ע־הוויי׳) בלייבען הינ־טערשטעליג, זיך שלעפּען פון הינטען, געהן פון הינטען אין א פאַנאַנדערגעוואָרפענער רייה; אויסשטעלען אין א רייה; פאָלגען אין א רייה.

tail′-bay *n.* (טייל׳־ביי) דער שטח צווי־שען דעם קוועער־באַלקען און דער וואַנד [אין סטעליעס]; דער רוים צווישען די אונטערשטע טויערען פון א שליוזע מיט דעם אונטערשטען וואַסער פון קאַנאַל.

tail′-board *n.* (טייל׳־באָורד) די הינ־טערשטע ברעט פון א וואָגען וואָס לאָזט זיך ארונטער אדער נעהמט זיך ארויס ביים אויסלאָדען.

tail′-coat *n.* (טייל׳־קאָוט) א פראַק.

tail′-cov′erts *n.* (טייל׳־קאָוו׳־ערטס) די דעק־פעדערען פון א פויגעל־עק [די אויי־בערשטע עק־פעדערען פון א פויגעל].

tail′-drain *n* (טייל׳־דריין) דער הויפּט־אבצוגס־קאַנאַל.

tailed *a.* (טיילד) מיט אן עק; עקיג; עק־עהנליך; בעשרענקט אין בעצוג צום ירושה־רעכט [וועגען אייגענטום].

tail′-end *n.* (טייל׳־ענד) 1. דער עק; דער עק־טייל; דער הינטער־טייל; דער עק־שפּיץ; 2. דער ענד; 3. שיריים; דאָס לעצטע, דער ענד־טייל.

3. We were caught in the **tail-end** of a shower.

tail′-ends *n.* (טייל׳־ענדז) שלעכטער קאָרן וואָס ווערט ארויסגעקליבען פון גוטען.

tail′-gate *n.* (טייל׳־גייט) איינער פון די אונטערשטע טויערען אין א שליוזע; דער בעוועגליכער הינטערשטער טייל פון א וואָגען [וואָס לאָזט זיך ארונטער אדער נעהמט זיך ארויס ביים אויסלאָדען].

tail in (טייל אין) איינפעסטיגען א באַל־קען אין א וואַנד אדער קראָקווע.

tai′ling *n.* (טײ׳־לינג) דער טייל פון אן ארויסשטאַרצענדען שטיין אדער ציגעל וואָס געפינט זיך אין דער וואַנד; אין מעדיצין — דער ענד פון אן איינשניט; א שלעכטער דרוק [אויף ציץ]; א רעכ־נונג, א חשבון.

tai′lings *n.* (טײ׳־לינגז) פּסלת, שיריים, אבפאַל, אבזאַץ [פון א פליסיגקייט].

tail′-lamp *n.* (טייל׳־לעמפּ) דער עק־לאָמפּ [א סיגנאַל־לאָמפּ, געוועהנליך א רויטער, הינטער אן אייזענבאַהן־צוג].

taille *n.* (טייל) א טאַליע; דער שניט [פון א קלייד]; דער קערפּער־בוי, די פיגור.

tail′less *a.* (טייל׳־לעס) וואָס האָט ניט קיין עק.

tail of a lock (טייל אוו ע לאָק) די נידריגסטע עפנונג פון א שליוזע.

tail of a storm (טייל אוו ע סטאָהרם) דער ענד, דער ענד־טייל פון א שטורם.

tail of a stream (טייל אוו ע סטריעם) א רוהיגער פּלאַץ אין א טייך וואָס קומט נאָך א שטאַרקען שטראָם.

tail off (טייל אָף) אויסשטעלען אדער זיך אויסשטעלען אין א רייה; בלייבען הינטערשטעליג, זיך נאָכשלעפּען; זיך פער־דרעהן, זיך פערקירעווען; בּיסלעכווייז אויפהערען.

tail of the eye (טייל אוו טהי אי) דער זייט־ווינקעל פון אויג.

tail on (טייל אָן) זיך אנשליסען אן א רייהע, זיך אנשליסען.

tai′lor *n. and v.* (טײ׳־לאָר) א שניי־דער; א מענער־שניידער; דער שניידער־פויגעל [ז. *tailor-bird*]; דער שניי־דער־הערינג [אזא פיש]; שניידערען, זיך בעשעפטיגען מיט שניידעריי; האַנדלען מיט שניידער, זיך קליידען; אנקליידען; מאַכען קליידער פאַר איינעם.

tai′lor-bird *n.* (טײ׳־לאָר־בוירד) א שניידער־פויגעל [אזא פויגעל וואָס נעהט פאַר זיך אויף א נעסט פון בלעטער].

Tailor-bird

tai′loress *n.* (טײ׳־לאָר־עס) א שניי־דערין, א מענער־שניידערין.

tai′loring *n.* (טײ׳־לאָר־אינג) שניי־דעריי.

tai′loring-machine′ *n.* (טײ׳־לאָר־אינג־מע־שין׳) א שניידער־מאַשין, א שניי־דערשע נעה־מאַשין.

tai′lorize *v.* (טײ׳־לאָר־איז) שניידע־רען, זיך בעשעפטיגען מיט שניידעריי; שטייף אנפּאַסען; מאַכען שטייף אדער פאָרמעל.

tai′lor-made *a.* (טײ׳־לאָר־מייד) גע־מאַכט פון א שניידער; געמאַכט אויף בעשטעלונג [וועגען קליידער]; גענעהט אויף׳ן שטייגער פון מענער־קליידער [ווע־גען פרויען־קליידער]; שטייף, אנגעצווי־גען, פאָרמעל.

tai′lor-mus′cle *n.* (טײ׳־לאָר־מאַס׳ל) ז. *sartorius*.

tai′lor′s chair (טײ׳־לאָרז טשעהר) א שניידער־שטוהל [אזא שטוהל אהן פיסלעך און געמאַכט אזוי, אז מען זאָל קענען זיצען אויף איהם מיט אריבערגעלעגטע פיס, ווי עס זיצען די שניידער ביים נע־העז].

tai′lor′s cramp (טײ׳־לאָרז קרעמפּ) שניידער־קראַמפּף [א פינגער־קראַמפּף, וואָס ענטוויקעלט זיך ביי שניידער].

tai′lor′s mus′cle (טײ׳־לאָרז מאַסל) ז. *sartorius*.

tai′lor′s spasm (טײ׳־לאָרז ספּעזם) שניידער־ספּאַזמעס [ספּאַזמעס אין די הענד־מוסקולען וואָס ענטוויקלען זיך ביי שניידער].

tai′lor′s twist (טײ׳־לאָרז טהוויסט) אזעלכע דיקע זיידענע פּאָדים [געברויכט ביים נעהען מענער־קליידער און אויבער־קליידער].

tai′lor-war′bler *n.* (טײ׳־לאָר־הוואָהר׳־בלער) דער לאַנג־עקיגער שניידער־פויגעל. ז. *tailor-bird*.

tail′-piece *n.* (טייל′-פיעס) אן ענדשטיק, אן ענד-טייל; דאס ברעטעל ביי א פיערעל אדער ניטארע, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די סטרונעס; א שלוס-וויניעטקע [אין דרוקעריי — א פערציערונג צום שלוס פון א קאפיטעל].

tail′-pipe *n. and v.* (טייל′-פאיפ) 1. די זויג-רעהר [פון א פומפ]; 2. צובינדען עפעס צום עק; 3. עפעס אנבינדען אימעצען; דאקוטשען.

2. The boys **tail-piped** the dog. 3. He might have been **tail-piped** for miles without even mentioning it.

tail′-race *n.* (טייל′-רייס) די פערטיעפונג, אין וועלכער עס שטראמט אראב דאס וואסער פון די מיהל-רעדער.

tail′-rime *n.* (טייל′-ראים) א סטאנזע אדער פערז פון א געדיכט, וואס האט אין מיטען און צו ענדע צוגעגעבענע קורצע שורות, וועלכע גראמען זיך צווישען זיך.

tail′-rope *n.* (טייל′-ראופ) א שלעפשטריק צוגעפעסטיגט צום לעצטען וואגאן פון א וואגאנען-צוג אין קויהל-גרובען.

tails *n.* (טיילז) אבפאל, פסלת; א פראק.

tail′-stan′za *n.* (טייל′-סטענ′-זא) ז. ***tail-rime***.

tail′-stem *n.* (טייל′-סטעם) דאס ברעטעל ביי א פידעל אדער גיטארע, צו וועלכען עס בעפעסטיגען זיך די סטרונעס.

tail′-switch′ing *n.* (טייל′-סהוויטש′-אינג) דאס איבערפיהרען א לאקאמאטיוו פון דעם פארענט פון א באהן-צוג צו זיין הינטער-טייל.

tail′-twis′ting *n.* (טייל′-טהוויס′-טינג) דאס דרעהען דעם עק פון א חיה; דאס מאטערען, פלאגען אדער דאקוטשען.

tail′ward *adv.* (טייל′-הווארד) צום עקצו; נאך הינטען.

tail′-wa′ter *n.* (טייל′-הוואה′-טער) דאס וואסער וואס פאלט פון א זיך-דרעהענדער מיהל-ראד.

tail′-winged but′terfly (טייל′-הווינגד באט′-ער-פלאי) אזא זומער-פויגעלע מיט לאנגע, פערשפיצטע, עקען-ענהליכע פליגעלעך. ז. איל. ***"Butterflies & Moths"***.

tain *n.* (טיין) א דינע פלאטע, שיכט אדער בלאט; שפיגעל-פאליא.

taint *v. and n.* (טיינט) פערדארבען, איבערפיהרען; אנשטעקען; פערפעסטען; בעפלעקען; ווערען פערדארבען; א פלעק; א שאנד-פלעק; פערדארבונג; פערפעסטונג.

taint′less *a.* (טיינט′-לעס) אונבעפלעקט, ריין, ניט פערדארבען.

taint′lessly *adv.* (טיינט′-לעס-לי) אויף א ריינעם, אונבעפלעקטען אדער ניט פערדארבענעם אופן.

tai′ra *n.* (טאי′-רא) א טאאירא [אזא מארדער-ענהליך חיה'לע פון זיד און צענטראל-אמעריקא].

tajas′su *n.* (טע-יעס′-או) דער פעקארי [אזא ווילדער אמעריקאנישער חזיר]. ז. ***peccary***.

take *v. and n.* (טייק) 1. נעהמען, אוועקנעהמען; אננעהמען, אנכאפען; 2. קריגען; 3. אריינקריגען, כאפען, פערכאפען; 4. געווינען; שלאגען [אין א וועט-קאמפף אדער אין א שפיעל]; 5. בעצויבערען, צוציהען; 6. קומען אונערווארטעט, איבערראשען, פערכאפען, טרעפען; 7. אראבנעהמען; צוריקנעהמען; 8. אויסקלייבען, אויסוועהלען; 9. אננעהמען, בעקומען [אז איינגעשאפט, אז אויסזעהן א. ז. וו.]; 10. דורכמאכען; 11. פיהלען [פרייד, שטאלץ א. ז. וו.]; 12. נעהמען אויף זיך, פערטראגען, ליידען [ווי שאנדע, בעליידיגונג א. ז. וו.]; 13. זיך אנשטעקען, בעאיינפלוסט ווערען, פערכאפט ווערען; 14. בייקומען, איבערקומען [א שטערונג]; 15. פערשטעהן, בעגרייפען, ארייננעהמען אין קאפ; 16. בעטראכטען, אננעהמען אלס...; 17. אונטערנעהמען, נעהמען אויף זיך; 18. בעשטימען דאס געוויכט אדער די מאס; 19. בעזוכען אויף א רייזע; 20. פאדערען, נויטיג האבען; 21. א קלאפ טהאן; 22. זיך בעגעבען, זיך ווענדען צו...; 23. פיהרען, אוועקפיהרען; אוועקטראגען; 24. אראבנעהמען, פאטאגראפירען, אבמאלען; 25 נעהמען א בילד, זיך לאזען פאטאגראפירען [גוט אדער שלעכט]; 26. ערלויבען געשלעכטליכען פערקעהר מיט זיך [וועגען א פרוי]; 27. ווירקען, האבען די געווינשטע ווירקונג, האבען ערפאלג; 28. אויסנעהמען, געפעלען; 29. זיין גענייגט; זיין פריינדליך גענייגט; 30. זיך לאזען כאפען; 31. זיך לאזען בעווירקען; ווערען; 32. דאס נעהמען; דאס אנכאפען; דאס אננעהמען; געווינס; ווירקונג; דאס אויסנעהמען; 33. די צאהל אדער מאס פון גענומענעם אדער ערווארבענעם; דער רעזולטאט פון א יאגד; 34. דער מאנוסקריפט וואס א שריפטזעצער קריגט מיט איין מאל צום זעצען; 35. איינגאהמע פון א פערקויף; די איינגאהמע פון טעאטער-בילעטען איידער מען עפענט די טעאטער-טהירען פאר א פארשטעלונג; 36. דאס אננעהמען, דאס ווירקען [ווי פון פאקען-שטעלען].

2. He managed to **take** the first prize in the contest. 4. Rook **takes** knight at chess. 5. He is greatly **taken** by sports. 6. You will never **take** me napping at my work. 9. The distance **takes** a lovelier hue. 10. The girls in Sparta had to **take** gymnastics as the boys did. 11. He **takes** pride in vain honors. 13. The child **took** fever. 14. The hunter **took** the fence. 15. He **took** his meaning. 16. I **take** it for granted that it is so. 18. **Take** the weight of the package. 20. It **takes** great moral strength to withstand the temptations of life. 22. The crew of the wrecked ship **took** to the boats. 23. **Take** the stranger to my house. 25. I always **take** a good picture. 27. The play **takes** with some classes of theatre-goers. 29. A dog seldom **takes** to a stranger. 30 Small fish **take** freely. 31. He **took** ill. 33. We enjoyed a good **take** of fish.

take aback′ (טייק ע-בעק′) צופרעסען די זעגלען צו די מאסטען [וועגען ווינד]; אונערווארטעטערהייד אבהאלטען אדער ענטטוישען; ערשטוינען, איבערראשען.

take a bite (טייק ע באיט) כאפען א ביס, צובייסען, עסען.

take about′ (טייק ע-באוט′) אכטונג געבען, זארגען פאר...

take account′ of (טייק ע-קאונט′ אוו) אנמערקען, בעמערקען; פערצייכנען.

We **took account of** everything said and done.

take ac′tion (טייק עק′-שאן) נעהמען שריטע; אנפאנגען א געריכטליכען פראצעס.

take a dare (טייק ע דעהר) ניט אננעהמען קיין ארויספאדערונג.

take advan′tage of (טייק עד-וועג′-טעדזש אוו) 1. זיך בענוצען אדער אויסנוצען עפעס פאר זיך; 2. בעטריגען; 3. אויסנוצען פאר בעטרוג.

1. I shall **take advantage of** your kind offer. 3. Don't **take advantage of** my good nature.

take advice′ (טייק עד-וואיס′) זיך אן עצה האלטען, זיך בעראטען [הויפטזעכליך מיט א פאכמאן, ווי אן אדוואקאט, דאקטאר א. ז. וו.].

take a fall out of (טייק א פאהל אוט אוו) בעזיעגען, בייקומען.

take a fan′cy (טייק ע פענ′-סי) פערקאכט ווערען [אין עפעס אדער אימעצען].

take affront′ at (טייק ע-פראנט′ עט) זיך פיהלען בעליידיגט [פון עפעס].

take af′ter (טייק עפ′-טער) 1. זיין ענהליך; זיין געראטען אין...; 2. נאכפאלגען, נאכאהמען.

1. The child **takes after** the mother.

take a glimpse (טייק ע גלימפס) ווארפען א בליק, כאפען א קוק.

take a grin′der (טייק ע גראינ′-דער) מאכען א פערעכטליכע בעוועגונג צולעגענדיג דעם גראבען פינגער פון דער לינקער האנד צו דער שפיץ נאז און דרעהענדיג ארום איהם די רעכטע האנד.

take a hand (טייק ע הענד) "נעהמען א האנד", מיטשפיעלען; אנטייל נעהמען.

take a hint (טייק ע הינט) זיך בענוצען מיט אן אנצוהערעניש; פערשטעהן א וואונק און האנדלען לויט דער אנצוהערעניש.

take aim (טייק איים) זיך ציעלען.

take air (טייק עהר) זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט.

The story has **taken air**.

take airs (טייק עהרז) זיך דורכלופטערען, זיך דורכגעהן, זיך דורכשפאציערען.

take a joke (טייק ע דזשאוק) אננעהמען אדער פערשטעהן א שפאס.

He **takes a joke** well.

take alarm′ (טייק ע-לארם′) ווערען אונרוהיג, זיך דערשרעקען.

take a leaf out of one's book (טייק ע ליעף אוט אוו הוואנז בוק) נאכפאלגען, נאכאהמען, נאכטהאן.

take a leap (טייק ע ליעפ) א שפרונג טהאן.

take a li′king to (טייק ע לאי′-קינג טו) ליעב בעקומען, בעקומען א נייגונג צו...

take a long breath (טייק ע לאהנג ברעטה) ז. ***take breath***.

take a look (טייק ע לוק) כאפען א קוק.

take amiss′ (טייק ע-מיס′) 1. שלעכט פערשטעהן, א טעות האבען; 2. נעהמען פאר אומגוט, פאריבעל האבען.

2. Do not **take amiss** my remarks.

take an account′ of (טייק ען ע-קאונט′ אוו) נעהמען אין אנבעטראכט, שענקען אויפמערקזאמקייט, בעמערקען.

take an air′ing (טייק ען עהר′-אינג) זיך דורכלופטערען, זיך דורכגעהן, זיך דורכשפאציערען.

take a name in vain (טייק ע ניים אין וויין) דערמאנען א נאמען מיט גרינגשעצונג.

Thou shalt not **take the name** of the Lord thy God **in vain**.

take a nap (טייק ע נעפ) כאפען א דרעמעל.

take an in′sult (טייק ען אינ′-סאלט) זיך אונטערווארפען אדער פערשווייגען א בעליידיגונג.

I will **take** no **insults** from you.

take an oath (טייק ען אוטה) שווערען, געבען א שבועה.

take a peg low′er (טייק ע פעג לאו′-ער) אבקלאפען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take a rise out of (טייק ע ראיז אוט אוו) אבקלאפען די פליגעל, דעמיטיהגען; מאכען צו שפאט, מאכען לעכערליך.

take arms (טייק ארמז) זיך בעוואפענען, זיך נעהמען צו די וואפען.

take a seat (טייק ע סיעט) זיך אוועקזעצען.

take a side (טייק ע סאיד) נעהמען א

צר, זיך שטעלען אויף דער זייט פון אי־ מעצען.

take a stand (טייק ע סטענד) נעהמען א שטעלונג.

take a step (טייק ע סטעפ) נעהמען א שריט, נעהמען שריטע; אנווענדען מיט־ לען; אנפאנגען עפעס.

take at the word (טייק עט טהי הוואירד) האלטען ביים ווארט.

take a turn (טייק ע טוירן) כאפען א שפאציער, זיך אביסעל דורכפאהרען.

take a vote (טייק ע וואוט) אבשטימען.

take a walk (טייק ע וואהק) נעהמען א שפאציער; ארויסגעווארפען ווערען, ענט־ זאגט ווערען פון א שטעלע.

take back (טייק בעק) צוריקנעהמען, צו ריקציהען [ווי א בעליידיגונג, א בעהויפ־ טונג א. ז. וו.].

take bail for (טייק בייל פאר) בעפרייען אויף ערבות.

take bear'ings (טייק בעהר'-אינגז) בעי־ שטימען די לאגע אויף א קאמפאס; בעי־ שטימען די לאגע און ריכטונג פון געי־ וויסע זאכען אין בעצוג צו שיפס־טיילען; אויסגעפינען וואו מען איז אין דער וועלט.

take breath (טייק ברעטה) אבציהען דעם אטהעם, אבכאפען דעם אטהעם; זיך אב־ רוהען; זיך דערפרישען.

take by storm (טייק באי סטאהרם) 1. נעהמען מיט שטורם [א פעסטונג]; 2. נעהמען מיט שטורם, שטארק מיטריי־ סען.

1. The citadel was **taken by storm**. 2. The singer **took** the audience **by storm**.

take by surprise' (טייק באי סויר־ פראיז') איבערראשען, ערשטוינען, קומען אונערווארטעטערהייד.

take by the hand (טייק באי טהי הענד) נעהמען אונטער איינעמס שוץ, בעי־ שיצען.

take cap'tive (טייק קעפ'-טיוו) פאנגען, נעהמען געפאנגען.

take care (טייק קעהר) זיך היטען, זיין פארזיכטיג.

take care of (טייק קעהר אוו) אכטונג געבען, זארגען פאר...

take cold (טייק קאולד) זיך פערקיהלען.

take coun'sel (טייק קאונ'-סעל) 1. זיך בעראטען; 2. זיך איבערלעגען.

1. They **took counsel** together. 2. He **took counsel** of his fears.

take delight' in (טייק די-לאיט' אין) הנאה האבען [פון עפעס].

take down (טייק דאון) 1. דעמיטהיגען, אבקלאפען די פליגעל; 2. אראבשלינגען, אראבבריינגען; 3. פאנאנדערווארפען, פא־ נאנדערנעהמען; 4. פערציכנען, פערשריי־ בען.

1. He takes delight in **taking down** the conceited upstart. 2. With gestures of disgust, he **took down** the dose of medicine. 3. The workingmen **took down** the house. 4. The clerk **took down** the statement.

take down a peg (טייק דאון ע פעג) דעמיטהיגען, אבקלאפען די פליגעל.

take ducks and drakes (טייק דאקס ענד דרייקס) מאכען קאטשקעלעך אויף'ן וואסער [ווארפען א פלאכעס שטיינדעל אזוי אז עס זאל זיך ווי גליטשען איבער'ן וואסער]; נאכלעסיג אומגעהן מיט עפעס, פאנאנדערווארפען.

ז. *play duck and drake*

take earth (טייק אוירטה) בעי־ 1. זיך האלטען אין א נארע [ווענען א פערפאלג־ טען פוקס]; 2. זיך בעהאלטען.

2. The sleuth followed the burglar to see where he would **take earth**.

take effect' (טייק ע-פעקט') 1. אריינ־ געהן אין קראפט; 2. אנהויבען ווירקען.

1. The law does not **take effect** until next year.

take excep'tion (טייק עק-סעפ'-שאן) זיך בעליידיגען, פאריבעל האבען, זיין געי־ גען.

I **took exception** at your statement.

take fire (טייק פאיר) זיך אנצינדען.

take flight (טייק פלאיט) אנטלויפען, מאי־ כען פליטה.

take for gran'ted (טייק פאר גרענ'-טעד) אננעהמען אלס א בעשטעטיגטע אדער בעוויזענע זאך.

I **take** it **for granted** that you mean what you say.

take form (טייק פאהרם) זיך פארמי־ רען, אננעהמען א בעשטימטע פארם, אויס־ זעהן אדער ארדנונג, ווערען בעשטימט און קלאר.

The conception gradually **took form** in his mind.

take French leave (טייק פרענטש ליעוו) אוועקגעהן אדער אוועקפאהרען אהן א זיי־געזונד; אנטלויפען; פערשווינדען אונטער פערדעכטיגע אומשטענדען.

The defaulting cashier finally decided to **take French leave**.

take fright (טייק פראיט) זיך דערשרעי־ קען.

take ground (טייק גראונד) פערנעהמען א געוויסע שטרעקע לאנד [ווענען מיליי־ טער]; זיך אוועקזעצען אויף'ן גרונד, גע־ שטראנדעט ווערען [ווענען א שיף].

take har'bor (טייק האר'-באר) אריינ־ געהן אין האפען.

take heart (טייק הארט) זיך מאכען הארץ, זיך אננעהמען מיט מוטה.

take heart of grace (טייק הארט אוו גרייס) בעקומען קוראזש צוליעב א צוויי־ טענס גוטמוטיגקייט אדער נאכגעביגקייט.

take heed (טייק היעד) זיין פארזיכטיג, זיך היטען; שענקען אויפמערקזאמקייט, בעמערקען.

take high'er ground (טייק האי'-ער גראונד) בעטראכטען פון א העכערען שטאנדפונקט.

take hold (טייק האולד) 1. אנכאפען; 2. בעהערשען, פערכאפען; 3. זיך אנכא־ פען, זיך בענוצען מיט עפעס; 4. זיך נעה־ מען צו עפעס.

1. The drowning man **took hold** of the rope. 2. The idea **took** strong **hold** of him. 3. He **took hold** of the opportunity to become rich.

take horse (טייק האהרס) זיך ארויפ־ זעצען אויף א פערד; האבען געשלעכטלי־ כען פערקעהר, זיך פארען [ווענען א שקא־ פע].

take huff (טייק האף) פאריבעל האבען, זיך בעליידיגען.

take in (טייק אין) 1. אריינברייינגען, אריינעהמען; 2. אריינעהמען ארבייט אין הויז; 3. אריינעהמען אין זיך, איינשלי־ סען, ענטהאלטען; 4. אבצאמען, ארומצא־ מען; מאכען קולטיווירבאר [ווי למשל, לאנד וואס איז בעדעקט מיט וואסער]; 5. איינציהען [ווי למשל, א זעגעל], קלע־ נער מאכען [ווי למשל, א קלייד]; 6. אריינעהמען אין קאפ, בעגרייפען; 7. גלויבען, אננעהמען פאר גוט געלד; 8. אבנארען, אבשווינדלען.

2. The poor widow has to **take in** sewing. 4. There are parcels of land on the seacoast that are worth while **taking in**. 7. He **takes in** whatever you tell him.

take'-in *n.* (טייק'-אין) 1. שווינדעל, נארעריי, בעטרוג; 2. א שווינדלער, א בעי־ טריגער.

2. He is a humbug and a **take-in**.

take in good part (טייק אין גוד פארט) נעהמען פון דער גוטער זייט, ניט קיין פאריבעל האבען.

take in hand (טייק אין הענד) אריינ־ נעהמען אין די הענד; זיך נעהמען [צו עפעס], אונטערנעהמען, מאכען א פערזוך.

take in mar'riage (טייק אין מער'- אידזש) הייראטען, חתונה האבען [ווענען א מאן].

take in'to account' (טייק אינ'-טו ע-קאונט') נעהמען אין אנבעטראכט, אריינ־ רעכענען אין חשבון.

take in'to cus'tody (טייק אינ'-טו קאס'-טא-די) ארעסטירען.

take in'to one's head (טייק אינ'-טו הוואנז העד) זיך אריינגנעהמען אין קאפ.

take in'to one's own hand (טייק אינ'-טו הוואנז און הענד) אריינגנעהמען אין די אייגענע הענד, זיך אליין א נעהם טהאן.

take in with (טייק אין הוויטה) אריינ־ געהן אויף בעדינגונגען, איינגעהן אויף אן אבמאך.

take is'sue (טייק איש'-או) נעהמען א צד [אין א שטרייט אדער דעבאטע].

ז. *join issue*.

take it from me (טייק איט פראם מיע) גלויב מיר, פערלאז זיך אויף מיר.

take it ill (טייק איט איל) נעהמען פאר אומגוט, פאריבעל האבען; זיך בעליידיגען.

take it out of (טייק איט אוט אוו) זיך אברעכענען, בעצאהלען פאר שלעכטס, צווינגען גוט צו מאכען א שאדען אדער בעליידיגונג; אויסמאטערען.

take leave (טייק ליעוו) זיך געזעגענען, אבפאהרען, אוועקגעהן.

take le'gal meas'ures (טייק ליע'-געל מעזש'-אורז) לאדען, אנקלאגען אין גע־ ריכט.

take lib'erties (טייק ליב'-ער-טיז) זיך ערלויבען, זיך ערלויבען צופיעל.

take mer'cy on (טייק מויר'-סי אן) רחמנות האבען, זיך דערבארעמען.

ta'ken (טייקן) געי־ נענומען, פערכאפט, געוואונען, בעצויבערט, אנגענומען א. ז. וו. ז. *take*.

ta'ken aback' (טייקן ע-בעק') איבער־ ראשט, ערשטוינט, ענטוישט.

He was quite **taken aback** when he was refused admittance.

ta'ken hence (טייקן הענס) גענומען אהין; געשטארבען.

ta'ken ill (טייקן איל) קראנק געווארען.

take no'tice of (טייק נאו'-טיס אוו) בעמערקען; מאכען א בעמערקונג.

take occa'sion (טייק א-קיי'-זשאן) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take occa'sion by the fore'lock (טייק א-קיי'-זשאן באי טהי פאור'-לאק) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take off (טייק אף) 1. ארונטערנעהמען, אראבנעהמען; 2. אויסטהאן; 3. אוועק־ נעהמען, איבערפיהרען אין אן אנדער פלאץ; 4. אבראמען, טויטען; 5. קויפען; 6. אויסטרינקען, אראבשלינגען; 7. קאפי־ רען; 8. נאכמאכען, איבערקרימען, פאר־ שטעלען אדער פערזאניפיצירען אימעצען, מאכען א קאריקאטור פון אימעצען; 9. זיך אנהויבען, זיך אנפאנגען; א שפרונג טהאן; 10. פערטראגען, דולדען.

2. I **took off** the gloves. 8. **Take** yourself **off**! 10. I will not **take** that **off** him.

take'-off *n.* (טייק'-אף) ארונטערנעהמונג, אראבנעהמונג, אוועקנעהמונג; אבראמונג, טויטונג; אן איבערקרימונג, א קאריקא־

טור; דער פונקט, פון וועלכען מען גיט א שפרונג; אין קראקעט —— דאס אביקלאפען דעם באל אזוי, אז ווען ער דערגרייכט א צווייטען באל, בלייבט יענער ניט גערירט.

take offense' (טייק א-פענס') פאריבעל האבען, זיך בעליידיגען.

take on (טייק אן) זיין אויפגערעגט; ארויסצייגען א שטארקען געפיהל [פון כעס, אויפרעגונג, ענערגיע א. ז. וו.].

take one a but'tonhole low'er (טייק הוואן ע באט'נ-האול לאו'-ער) אראבשלאגען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take one down a but'tonhole (טייק הוואן דאון ע באט'נ-האול) אראבשלאגען די פליגעל, דעמיטהיגען.

take one nap'ping (טייק הוואן נעפ'-אינג) כאפען ביי דער האנד; בעפאלען אונגערווארטעט.

take one's bells (טייק הוואנז בעלז) זיך שיידען, זיך געזעגענען.

take one's chance (טייק הוואנז טשענס) איינשטעלען, ריזיקירען.

take one's ease (טייק הוואנז איעז) זיך מאכען בעקוועם.

take one's life in one's hand (טייק הוואנז לאיף אין הוואנז הענד) איינשטעלען דאס לעבען, ריזיקירען מיט'ן לעבען.

take one's mark amiss' (טייק הוואנז מארק ע-מיס') פערפעהלען דעם ציעל, ניט טרעפען; האבען א טעות.

take one's part (טייק הוואנז פארט) האלטען איינעמס צד.

take one's self se'riously (טייק הוואנז סעלף סי'-רי-אס-לי) זיך בעציהען צו זיך אליין צו ערנסט, מאכען פון זיך א גאנצען פאראד.

take one's time (טייק הוואנז טאים) זיך ניט איילען.

take one's turn (טייק הוואנז טוירן) קומען אין אטשערעד אדער אין רייה.

take on one (טייק אן הוואן) שפיעלען א ראלע, זיך מאכען כלומר'שט, מאכען אן אנשטעל.

take on one's self (טייק אן הוואנז סעלף) אננעהמען, ארויפציהען אויף זיך, אננעהמען א געוויסע אייגענשאפט אדער אויסזעהן; נעהמען אויף זיך; פרעטענדירען; אננעהמען אויף'ן אייגענעם חשבון; זיין אויפגערעגט.

take on the broad'side (טייק אן טהי בראהד'-סאיד) בעהאנדלען אהן צערעמאניעס, זיך בעגעהן אהן צערעמאניעס.
He takes the world on the broadside.

take opportu'nity (טייק אפ-אר-טיו'-ני-טי) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take or'ders (טייק אהר'-דערז) 1. זיך אונטערווארפען איינעמס בעפעהלע; 2. ארדינירט ווערען, ווערען א גלח.
1. The clerk refused to take orders and was discharged.

take out (טייק אוט) 1. ארויסנעהמען; 2. ארויספיהרען; 3. בעפרייען פון עפעס; 4. ארויסקריגען.
1. You can take out the stain with hot water and soap. 2. Take out the invalid for a walk. 3. The parents took the nonsense out of the youngster. 4. He took the amount of the debt out in goods.

take o'ver (טייק או'-ווער) איבערנעהמען.

take pains (טייק פיינז) זיך בעמיהען, זיך אנשטרענגען.

take part in (טייק פארט אין) זיך בעטייליגען, נעהמען אנטייל.
The whole population took part in the celebration.

take part with (טייק פארט הוויטה) שטעלען זיך אויף אימעצענס זייט, זיך פעראייניגען מיט איינעם, נעהמען אימעצענס צד.
In the American Revolution the Indians took part mostly with the English.

take pas'sage for (טייק פעס'-עדזש פאר) 1. זיך זעצען אויף א שיף, אנפאנגען א שיפס-רייזע נאך...; 2. נעהמען א בילעט ביז...
1. We expect to take passage for Europe next week.

take pat'tern af'ter (טייק פעט'-ערן עפ'-טער) נעהמען פאר א מוסטער אדער ביישפיעל; נאכאהמען, נאכטהאן.

take pit'y upon' (טייק פיט'-אי א-פאן') רחמנות האבען, ארויסצייגען מיטלייד.

take place (טייק פלייס) שטאטפינדען, פארקומען, פאסירען, זיך טרעפען.

take pleas'ure in (טייק פלעזש'-אור אין) האבען פערגניגען [פון אימעצען אדער עפעס], הנאה האבען.

take posses'sion (טייק פא-זעש'-אן) נעהמען אין בעזיץ, נעהמען אונטער קאנטראל אדער הערשאפט.

take pot'-luck' (טייק פאט'-לאק') אננעהמען אן אונערווארטעטע איינלאדונג מיטצושפייזען; אנטייל נעהמען אין א מאהלצייט, ביי וועלכען מען האט זיך ניט גערעכנט אויף געסט; עסען וואס עס מאכט זיך.

take precau'tions (טייק פרי-קאה'-שאנז) אננעהמען פארזיכטיגקייטס-מיטלען.

take prece'dence of (טייק פרי-סי'-רענס אוו) זיין העכער אין ראנג, ווירדע אדער וויכטיגקייט.

ta'ker *n.* (טיי'-קער) א נעהמער; איינער וואס נעהמט, קריעגט, נעהמט אויף זיך א. ז. וו. ז. *take*

take rank with (טייק רענק הוויטה) האבען דעמזעלבען ראנג אדער טשין.
A captain in the navy takes rank with a colonel in the army.

take ref'uge (טייק רעפ'-יודזש) אנטלויפען ערגעץ, זיך בעהאלטען, זיך בעשיצען.

take revenge' (טייק רי-ווענדזש') זיך נוקם זיין, נעהמען ראכע.

take root (טייק רוהט) אנהויבען לאזען ווארצלען; זיך איינווארצלען, זיך איינפעסטיגען.

take shape (טייק שייפ) זיך פארמירען, זיך אויסארבייטען, אננעהמען א בעשטימטע פארם, ארדנונג אדער פלאן.

take shel'ter (טייק שעל'-טער) נעהמען אבדאך, זיך בעשיצען, זיך בעהאלטען.

take ship (טייק שיפ) זיך זעצען אויף א שיף.

take sides (טייק סאידז) נעהמען א שטעלונג, נעהמען א צד, זיך שטעלען פאר אדער געגען.

take sight (טייק סאיט) וויזירען, ציעלען, אנשטעלען אין א געוויסער ריכטונג א ביקס, א לאנד-מעסטונגס-אינסטרומענט א. ז. וו.

take soil (טייק סאיל) זיך אריינווארפען אין וואסער [ווי א פערפאלגטע חיה]; זיך בעהאלטען, זיך בעשיצען.

take steps (טייק סטעפס) ז. *take a step*

take stock (טייק סטאק) מאכען אינווענטור [אויסגעפינען וויפיעל ווארע מען פערמאגט].

take stock in (טייק סטאק אין) 1. נעהמען אנטייל, זיך אינטערעסירען; 2. גלויבען.
2. I take little stock in his stories.

take stock of (טייק סטאק אוו) 1. אבשאצען; 2. אונטערזוכען; 3. בעמערקען.
2. In taking stock of her husband's clothes, she came upon some suspicious letters.

take strife (טייק סטראיף) אנהויבען א קאמפף.

take the air (טייק טהי עהר) נעהמען א שפאציער, געהן אויף דער פרישער לופט; ארויפפליהען, ארויפשוועבען [וועגען א פליגעל]; אויסמעסטען אדער בעשטימען דעם לופט-שטראם [אין א רעהר א. ז. וו.].

take the back track (טייק טהי בעק טרעק) צוריקטרעטען, צוריקגעהן.

take the bit in the teeth (טייק טהי ביט אין טהי טיעטה) פערבייסען דעם צוים-געבים אדער דאס צוים-אייזענדעל אזוי אז עס זאל ניט רייסען דאס מויל ביים אנציהען די לייצעס [וועגען א פערד]; צואווילדעט ווערען, זיך ניט לאזען קאנטראלירען.

take the bull by the horns (טייק טהי בול באי טהי האהרנז) מוטיג בעגעגענען א געפאהר אדער שוועריגקייט.

take the cake (טייק טהי קייק) געווינען, בלייבען דער זיעגער.

take the chair (טייק טהי טשעהר) ווערען פארזיצענדער.

take the con'sequences (טייק טהי קאנ'-סי-קהווענ-סעז) נעהמען אויף זיך די פאלגען [פון א טהאט, האנדלונג א. ז. וו.].

take the cross (טייק טהי קראהס) ווערען א קרייץ-פאהרער, פערפליכטען זיך אנטייל צו נעהמען אין א קרייץ-צוג [אין מיטעלאלטער]. ז. *crusade*

take the field (טייק טהי פיעלד) זיך נעהמען גרייטען צו א שלאכט; אויסשטעלען די ארמעע צו א שלאכט.

take the floor (טייק טהי פלאור) זיך אויפשטעלען צו האלטען א רעדע, צו מאכען א בעמערקונג אדער צו מאכען א פארשלאג; זיך אויפהויבען צום טאנצען.

take the ground (טייק טהי גראונד) זיך אוועקזעצען אויף'ן גרונט, געשטראנדעט ווערען [וועגען א שיף].

take the ini'tiative (טייק טהי אי-ניש'-אי-איי-טיוו) נעהמען אויף זיך די איניציאטיווע, דער ערשטער אנפאנגען, געבען דעם ערשטען אנשטויס.

take the la'boring oar (טייק טהי ליי'-באר-אינג אור) נעהמען אויף זיך דעם שווערסטען טייל פון אן ארבייט אדער אונטערנעהמונג.

take the law of (טייק טהי לאה אוו) אנווענדען דאס געזעץ געגען אימעצען, אנקלאגען.

take the law on (טייק טהי לאה אן) ז. *take the law of*

take the lead (טייק טהי ליעד) אנפיהרען, געהן פארויס; אנהויבען, געבען די ריכטונג.

take the lib'erty (טייק טהי ליב'-ער-טי) זיך נעהמען די פרייהייט, זיך ערלויבען.

take the lid off (טייק טהי ליד אף) זיך פערהאלטען נאכלעסיג, אראבנעהמען די קאנטראלע, לאזען געוועלטיגען.

take the man'tle (טייק טהי מענטל) זיך פערפליכטען צו בלייבען אימער אן אלמנה, זיך פערפליכטען ניט חתונה צו האבען נאך'ן מאן'ס טויט.

take the man'tle and ring (טייק טהי מענטל ענד רינג) ז. *take the mantle*.

take the meas'ure of (טייק טהי מעזש'-אור אוו) נעמען בעאבאכטען, גענוי שטודירען.

take the oath (טייק טהי אוטה) שווערען, געבען א שבועה; מאכען א כוסה.

take the odds (טייק טהי אדז) אננעהמען א ריזיקאלישען וועט.

take the offen'sive (טייק טהי א-פענ'-סיוו) איבערגעהן צו אן אנגריף אדער איבערפאל; מאכען אן אנגריף.

take the pas (טייק טהי פא) געהן פאראוים; זיין העכער [אין ראנג, ווירדע א. ז. וו.].

take the pledge (טייק טהי פלעדזש) א נדר טהאן, טהאן א נדר זיך צוריקצוהאלטען פון פער'שכור'ענדע משקאות.

take the rag off (טייק טהי רעג אף) בייקומען, בעזיעגען, געווינען [ווי אין א וועט-קאמפף], בלייבען דער זיעגער.

take the rag off the bush (טייק טהי רעג אף טהי בוש) ז. *take the rag off*.

take the reins (טייק טהי רייגז) נעהמען די לייצעס אין די הענד, איבערנעהמען די פיהרערשאפט, פערוואלטונג אדער הערשאפט.

take the road (טייק טהי ראוד) זיך ארויסלאזען אין וועג, זיך ארויסלאזען אויף א רייזע.

take the say (טייק טהי סיי) פרובירען; פערזוכען; מאכען אן איינשניט אין דעם בויך פון א דערשאסענעם הירש, אום אויסצוגעפינען ווי פעט ער איז.

take the shine out of (טייק טהי שאין אוט אוו) פערטונקלען, אריבערשיינען.

take the starch out of one (טייק טהי סטארטש אוט אוו הוואן) אבשלאגען די פליגלען; דעמיטהיגען.

take the stump (טייק טהי סטאמפ) אנהויבען א וואהל-אגיטאציאן.

take the sun (טייק טהי סאן) בעשטימען די לאגע פון דער זון [פון א רייזענדער שיף].

take the veil (טייק טהי וויייל) ארייןטרעטען אין א מאנאסטיר [ווענען א פרוי], ווערען א מאנאשקע.

take the wall of (טייק טהי וואהל אוו) געהן נאהענט צו דער וואנד, געהן אויף'ן זיכערסטען און בעסטען טייל פון וועג; האבען פריווילעגיעס, האבען די איבערהאנד, קריעגען דעם בעסערען טייל.

take the wind out of one's sails (טייק טהי הווינד אוט אוו הוואנז סיילז) ארויסנעהמען דעם ווינד פון די זעגלען, מאכען איינעם ערנידרינענד-הילפלאז.

take things ea'sy (טייק טהינגז איע'-זי) זיך ניט נעהמען צום הארצען.

take time by the fore'lock (טייק טאים באי טהי פאור'-לאק) זיך בענוצען מיט א געלעגענהייט.

take to (טייק טו) זיך נעהמען, זיך א נעהם טהאן, זיך שטארק איבערגעבען צו עפעס.

He took to drinking.

take to flight (טייק טו פלאיט) אנטלויפען.

take to heart (טייק טו הארט) זיך נעהמען צום הארצען, זיך קימערען.

take to one's bo'som (טייק טו הוואנז בוה'-זאם) הייראטען, חתונה האבען מיט...; ליעב בעקומען; פערטרויען.

take to one's heels (טייק טו הוואנז היעלז) מאכען פליטה, אנטלויפען.

take to piec'es (טייק טו פיעס'-עז) פאנאנדערנעהמען; צוגליעדערען, אנאליזירען.

take to task (טייק טו טעסק) נעהמען אויף'ן ביינקעל, אוים'מוסר'ען, אויסשטראפען, רופען צו פעראנטווארטליכקייט.

take to the road (טייק טו טהי ראוד) זיך ארויסלאזען אין וועג, זיך ארויסלאזען אויף א רייזע; זיך ארויסלאזען אויף א רייזע-טור [וועגען א טעאטער-געזעלשאפט, צירקוס א. ז. וו.]; ווערען א גאסען-רויבער; ווערען א וואגאבונד [בראדיאגא].

take turns (טייק טוירנז) זיך בייטען אלע מאל [מיט די פלעצער].

take up (טייק אפ) 1. אויפהויבען; 2. אויפקלייבען, אויפנעהמען; 3. איינזויגען אין זיך; 4. ארעסטירען; 5. אנהויבען; זיך נעהמען; 6. אויסגלייכען, צורעכט מאכען, גוט מאכען; 7. צוזאמענקניפען, צוזאמענבינדען; 8. אוים'מוסר'ען, אויסזידלען, אויסשטראפען; 9. פערנעהמען; 10. לייהען, בארגען; 11. בעקומען לאנד-איינגענטום; 12. אננעהמען; 13. בעצאהלען; 14. פערשטאפען אן עפנונג [ווי למשל, אין א רעהר].

2. The vessel **took up** the crew of the wrecked ship. 3. Sponges **take up** water. 5. It is high time for you to **take up** some profession. 7. The doctor **took up** the artery. 8. We **took** him **up** roundly for his behavior. 9. The subject **took up** most of the time. 13. We decided to **take up** the loan.

take up a quar'rel (טייק אפ ע קהוואר'-על) 1. אנהויבען א מחלוקה; 2. אויסגלייכען א מחלוקה.

1. The players **took up a quarrel**. 2. The friends could not **take up** their **quarrel**.

take up arms (טייק אפ ארמז) ז. *take arms*.

take upon' one (טייק א-פאן' הוואן) ז. *take on one*.

take up short (טייק אפ שאהרט) איבערשלאגען אדער אבשטעלען מיט איין מאל; ענטפערען קורץ און שארף; אונהעפליך בעהאנדלען, גראב אויסזידלען.

take up the bees (טייק אפ טהי ביעז) טויטען די ביענען [מיט ברענענדען שוועבעל], אום צו בעקומען דעם האניג.

take up the cross (טייק אפ טהי קראהס) נעהמען אויף זיך ליידען און פייניגונגען אוים פרומקייט [ביי קריסטען].

take up the cudg'els (טייק אפ טהי קאדזש'-עלז) אנהויבען א קאמפף, זיך ארייננווארפען אין קאמפף.

take up the gaunt'let (טייק אפ טהי גאהנט'-לעט) אויפהויבען די האנדשוה [אננעהמען אן ארויספאדערונג צום קאמפף]; פערטיידיגען אימעצען אדער עפעס.

take up the glove (טייק אפ טהי גלאוו) אויפהויבען די האנדשוה [אננעהמען אן ארויספאדערונג צום קאמפף].

take up the hatch'et (טייק אפ טהי העטש'-עט) אנפאנגען א מלחמה.

take up the run'ning (טייק אפ טהי ראנ'-אינג) אנהויבען שנעל לויפען; לויפען פאראוים, זיין אן דער שפיצע; נעהמען א שטארקען אנטייל אין עפעס.

take up with (טייק אפ הוויטה) זיך חבר'ען; זיך צופריעדענשטעלען מיט...; אננעהמען, זיך אנכאפען [אן א געדאנק, א טעאריע].

take vent (טייק ווענט) ווערען בעקאנט [אין דער עפענטליכקייט].

take wa'ter (טייק הוואה'-טער) זיך ארויסדרעהען, זיך ארויסמאכען; זיך אבטראגען, אנטלויפען.

take wind (טייק הווינד) זיך פערשפרייטען, בעקאנט ווערען אין דער עפענטליכקייט.

The particulars of the graft scandal **took wind**, and found their way into the public press.

take wing (טייק הווינג) אוועקפליהען; אנטלויפען.

take with (טייק הוויטה) מיטנעהמען; אננעהמען אלס חבר, בעגלייטער אדער נאכפאלגער; זיך שטעלען אויף איינעמס זייט.

take with a grain of salt (טייק הוויטה ע גריין אוו סאהלט) ניט פאלשטענדיג אננעהמען אדער גלויבען.

The statement was **taken with a grain of salt**.

ta'king *n. and a.* (טיי'-קינג) נעהמונג; אננעהמונג; פערכאפונג; דאס געווינען אדער קריעגען; אנציהונג, בעצויבערונג; בעצויבערטקייט; דאס זיין אין א פערלעגענהייט אדער שוועריגקייט; דאס בעקומענע, דאס געקראגענע, דאס גענומענע; אין דרוקעריי — דער מאנוסקריפט וואס א שריפטזעצער קריעגט פאר איין מאל; בעצויבערענד, אנציהענד, אנגענעהם; אנשטעקענד.

ta'kingly *adv.* (טיי'-קינג-לי) אויף אן אנציהענדען, אנגענעהמען אדער בעצויבערענדען אופן.

ta'kingness *n.* (טיי'-קינג-נעס) אנגענעהמליכקייט; דאס זיין אנציהענד אדער בעצויבערענד.

ta'king-off' *n.* (טיי'-קינג-אף') ארונטערנעהמונג; בעזייטיגונג; דאס פטור ווערען; טויטונג, ערמארדונג.

ta'kings *n.* (טיי'-קינגז) איינגאנהמען.

ta'ky *a.* (טיי'-קי) אנציהענד, אנגענעהם, בעצויבערענד.

tal'apoin *n.* (טעל'-ע-פאין) א טאלאפאין [א בודיסטישער מאנאך]; די שווארצנאזיגע אפע, די טאלאפאין-אפע.

tala'ria *n.* (טע-ליי'-רי-א) שיך מיט פליגלען אדער פליגלען ביי די פוס-קנעכלען אויף די פיגורען פון איינינע גריכישע געטער אלס סימבאל פון שנעלקייט.

talar'ic *a.* (טע-לער'-איק) וואס דערגרייכט די פיס-קנעכלען, וואס איז שייך צו די פיס-קנעכלען.

tal'bot *n.* (טאהל'-באט) א מין יאגדהונד מיט א ברייטען מויל און לאנגע, אראבהענגענדע אויערען.

tal'botype *n.* (טאהל'-בא-טאיפ) ז. *calotype*.

talc *n. and v.* (טעלק) טאלק [א מין גלאטער, גלאנציגער, דורכזיכטיגער און געבלעטערטער שטיין]; רייבען מיט טאלק.

tal'cite *n.* (טעל'-סאיט) טאלקיט [אזא טאלק. ז. *talc*]; אזא גלימער אדער מאריען-גלאז [ז. *muscovite*].

tal'cky *a.* (טעל'-קי) ז. *talcose*.

tal'coid *a.* (טעל'-קאיד) טאלקיג, טאלק-ארטיג. ז. *talc*.

tal'cose *a.* (טעל'-קאוס) טאלקיג, טאלק-ארטיג, וואס ענטהאלט טאלק, וואס בעשטעהט פון טאלק. ז. *talc*.

tal'cous *a.* (טעל'-קאס) ז. *talcose*.

tal'cum *n.* (טעל'-קאם) טאלק-שטיין; טאלק-פודער [א פולווער געמאכט פון טאלק-שטיין].

tal'cum pow'der (טעל'-קאם פאו'-דער) טאלק-פודער [א פולווער געמאכט פון טאלק-שטיין].

tale *n.* (טייל) .1 א געשיכטע, אן ערצעהּ־לונג, א מעשה; .2 א קלאנג, א סלוך; א רכילות; א ליגען; .3 א רעכנונג; א סומע; .4 א טאעל [ז. *tael*].
2. He is going around telling slanderous tales about us.

tale'bearer *n.* (טייל׳־בעהר־ער) אן אי־בערדערצעהלער, אן אבדערצעהלער; א רכילות׳ניק.

tale'bearing *n. and a.* (טייל׳־בעהר־אינג) דאס איבערדערצעהלען, דאס אב־דערצעהלען; רכילות־טרייבעריי; אבדער־צעהלענד; וואס פערשפרייט רכילות.

tale'ful *a.* (טייל׳־פול) פול מיט געשיכ־טען, וואס ענטהאלט פיעל געשיכטען.

Talegalli'næ *n.* (טעל־אי־גע־לאי׳־ניע) די טאלעגאלא־היהנער [דער מין אויסטרא־לישע אינדיקעס, וועלכע פערגראבען זייע־רע אייער אין גריבער]. ז. *mound-bird* און *brush-turkey*.

Talegal'lus *n.* (טעל־אי־געל׳־אס) ז. *Talegallinæ*.

tal'ent *n.* (טעל׳־ענט) .1 טאלאנט, נא־טור־גאבע, פעהיגקייט [איינגעבארענע אדער ענטוויקעלטע]; .2 טאלאנטפאלע פערזאנען.
2. All the talent of the country is enlisted in the cause.

tal'ented *a.* (טעל׳־ענ־טעד) מיט טא־לאנט, טאלאנטפול, בעגאבט, פעהיג.

tale of a tub (טייל אוו ע טאב) א נארישע בבא־מעשה; א ניט־געשטויגענע ניט־געפלויגענע געשיכטע.

ta'les *n.* (טיי׳־ליעז) ערזאץ־מענער פון א יורי [פערזאנען ספעציעל איינגעלאדע־נע אדער פון די צופעליג אנוועזענדע אין געריכט, וואס ווערען פון געריכט בעשטימט צו זיצען אלס געשווארענע אין פאל ווען די בעשטימטע געשווארענע קומען ניט אין געריכט אדער ווען מען האט פון זיי ניט געקענט אויסקלייבען די נויטיגע צאהל]; א בעפעהל אויסצופילען די צאהל געשווא־רענע מיט ערזאץ־מענער.

ta'les-book *n.* (טיי׳־ליעז־בוק) א בוך מיט נעמען פון מענשען, וואס קענען דינ־נען אלס ערזאץ־מענער פון א יורי. ז. *tales*.

tales'man *n.* (טיילז׳־מען) אן ערצעה־לער, אן ערצעהלונגס־פערפאסער, א געשיכ־טען־פערפאסער; אן ערזאץ־מאן פון א יו־רי [היפּטזעכליך פון די צופעליג־אנווע־זענדע אין געריכט. ז. *tales*].

tale'teller *n.* (טייל׳־טעל־ער) א געשיכ־טען־דערצעהלער; אן אבדערצעהלער; א רכילות׳ניק.

tale'wise *adv.* (טייל׳־הוואיז) אין דער פארם פון אן ערצעהלונג.

tal'ian *n.* (טעל׳־אי־ען) אזא באהעמי־שער טאנץ; מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

talie'ra *n.* (טעל־אי־איי׳־רא) א טאליע־רא־פאלמע [אזא אסט־אינדישער פאלמע־בוים מיט פעכער־עהנליכע בלעטער].

talie'ra-palm *n.* (טעל־אי־איי׳־רא־פאהם) ז. *taliera*.

tal'io *n.* (טעל׳־אי־או) ז. *talion*.

tal'ion *n.* (טעל׳־אי־ען) וויעדערפער־געלטונג; דאס בעשטראפען אדער אבצאה־לען מדה כנגד מדה; דאס שטראף־געזעץ פון עין תחת עין, שן תחת שן; נקמה, ראכע.

talion'ic *a.* (טעל־אי־אנ׳־איק) וואס איז שייך צו וויעדערפערגעלטונג אדער צו דער בעשטראפונג אדער אבצאהלונג מדה כנגד מדה; וואס איז שייך צום שטראף־געזעץ פון עין תחת עין, שן תחת שן.

tal'ipat *n.* (טעל׳־אי־פעט) ז. *talipot*.

tal'iped *a. and n.* (טעל׳־אי־פעד) קרום־פיסיג, מיט אניסגעדרעהטע פיס; א קרום־פיסיגער, איינער וואס האט אויסגעדרעה־טע פיס.

tal'ipes *n.* (טעל׳־אי־פיז) קרום־פיסיג־קייט, אויסגעדרעהטע פיס.

tal'ipot *n.* (טעל׳־אי־פאט) אזא אסט־אינדישע פאלמע מיט פעכער־עהנליכע בלע־טער.

tal'ipot-palm *n.* (טעל׳־אי־פאט־פאהם) ז. *talipot*.

tal'iput *n.* (טעל׳־אי־פאט) ז. *talipot*.

tal'isman *n.* (טעל׳־איס־מען) א טא־ליסמאן, א צויבער־מיטעל, א סגולה, א לחש, א קמיע.

talisman'ic *a.* (טעל־איס־מען׳־איק) וואס האט די אייגענשאפטען אדער די קראפט פון א טאליסמאן [א צויבער־מי־טעל, א קמיע]; צויבעריש; מאגיש.

tal'ith *n.* (טעל׳־איטה) א טלית.

talk *v. and n.* (טאהק) .1 רעדען; זאגען; .2 פלאפלען, פלוידערען, שוועצען; .3 הא־בען א געשפרעך, פיהרען א געשפרעך, בע־שפרעכען; .4 זיך דורכרעדען מיט, זיך בעראטהען; .5 ארויסגעבען קלאנגען ווי פון רייד; .6 ווירקען אדער ברייגנען צו עפּעס דורך רעדען; .7 א געשפרעך; א גערייד; א קלאנג, א סלוך; .8 א טהעמא אדער געגענשטאנד פון געשפרעכען אדער קלאנגען; .9 א בעשפרעכונג, א פערהאנד־לונג, א בעראטהונג; 10 א שפראך.
6. He is always talking philosophy. 6. He nearly talked me mad. 7. There is talk of preparations for war. 8. He is the talk of the town. 10. The missionary learned the talk of the natives.

talk around' (טאהק ע־ראונד׳) איבער־רעדען [אימעצען].

talk'ative *a.* (טאהק׳־ע־טיוו) בערעדעווו־דיג; פלוידעריש, פלאפלעריש, וואס רעדט פיעל, וואס שוועצט.
A secret is more safe with a treacherous knave than with a talkative fool.

talk'atively *adv.* (טאהק׳־ע־טיוו־לי) בערעדעווודיג, רעדענדיג פיעל, פלוידערענ־דיג, פלאפלענדיג, שוועצענדיג.

talk'ativeness *n.* (טאהק׳־ע־טיוו־נעס) בערעדעוודיגקייט, פלוידערישקייט, דאס רע־דען פיעל, דאס שוועצען.

talk away' (טאהק ע־הוויי׳) פערברייגנען [צייט] אין רעדען, פטר׳ען אין רעדען.
We talked away many dreary hours.

talk big (טאהק ביג) רעדען מעשה גרוי־סער מענש; רעדען בעריהמעריש.

talk busi'ness (טאהק ביז׳־נעס) רעדען צו דער זאך.

talk down (טאהק דאון) אריבעררעדען.
One fool will talk down a dozen wise men.

talked out (טאהקט אוט) האבענדיג אויסגעשעפּט די רייד אדער ארגומענטען.

talk'ee-talk'ee *n.* (טאהק׳־איע־טאהק׳־איע) .1 א פערדארבענער דיאלעקט; .2 פלאפלעריי, פלוידעריי, שוועץ.
1. He learned the talkee-talkee of the Indians. 2. Her talkee-talkee drives one mad.

talk'er *n.* (טאהק׳־ער) א ריידער, איי־נער וואס רעדט א סך, א פלוידערער, א פלאפלער, א שוועצער.

talk from the point (טאהק פראם דהי פאינט) אוועקגעהן פון ענין, זיך פער־רעדען.

talk from the sub'ject (טאהק פראם דהי סאב׳־דזשעקט) אוועקגעהן פון ענין, זיך פעררעדען.

talk'ful *a.* (טאהק׳־פול) ז. *talkative*.

talk Greek (טאהק גריעק) רעדען "טער־קיש" [רעדען אויף אן אונפערשטענדלי־כער שפראך, רעדען אונפערשטענדליך].

talk i'dly (טאהק אי׳־דלי) פלוידערען, פלאפלען, שוועצען.

talk'ing *n. and a.* (טאהק׳־אינג) .1 דאס רעדען, א גערייד, א געשפרעך; .2 בערע־דעוודיג, פלאפלעריש, פלוידעריש; .3 אויס־דרוקספול.
3. There is always on his table a picture of a pale woman with talking eyes.

talk'ing i'ron (טאהק׳־אינג אי׳־ערן) א ביקס, א שיס־געוועהר.

talk'ing-machine' *n.* (טאהק׳־אינג־מע־שין׳) א שפרעך־מאשין, א פאנאגראף.

talk'ing of (טאהק׳־אינג אוו) אקענען דעם וואס מען זאגט..., ווען עס איז שוין געקומען צו רייד, אגב אורחא.

talk'ing-to *n.* (טאהק׳־אינג־טו) אויס־זידלונג, אויסשטראפונג.
He gave him a good talking-to.

talk large (טאהק לארדזש) זיך בעריה־מען.

talk like a Dutch un'cle (טאהק לאיק ע דאטש אנקל) רעדען ווי א גוטער אבער שטרענגער בעל־טובה׳ניק [אדער ווי א פעטער, פון וועלכען מען ערוואר־טעט א ירושה].

talk mil'lions (טאהק מיל׳־יאנז) זיך בעריהמען.

talk of (טאהק אוו) רעדען, זאגען אדער בעמערקען וועגען...; בעשפרעכען; אין זינען האבען, פלאנעווען.
He talks of returning next week.

talk one to death (טאהק הוואן טו דעטה) פערדרעדען צום טויט.

talk o'ver (טאהק או׳־ווער) .1 איבער־רעדען [אימעצען]; .2 זיך איבעררעדען, זיך דורכרעדען [וועגען עפּעס].
1. I managed to talk over my opponent. 2. We talked the matter over.

talk round (טאהק ראונד) אויסשעפּען א טהעמא אדער ענין; איבעררעדען [אי־מעצען].

talk shop (טאהק שאפ) רעדען וועגען דער איינגענער בעשעפטיגונג, ארבייט אדער פּראפעסיאן; געברויכען פּראפעסיא־נעלע אויסדריקע.

talk to (טאהק טו) .1 רעדען צו...; .2 אויסזידלען, אויסשטראפען; .3 זיך שדכנ׳ען צו...
2. The father promised the teacher to talk to his son about his behavior. 3. Judge Jackson's son has been talking to my daughter, nigh a year.

talk to the point (טאהק טו דהי פאינט) רעדען צו דער זאך, זיך האלטען אן ענין.

talk to the pur'pose (טאהק טו דהי פויר׳־פאס) רעדען צו דער זאך, רעדען צום פונקט.

talk to the sub'ject (טאהק טו דהי סאב׳־דזשעקט) רעדען צו דער זאך, זיך האלטען אן ענין.

talk tur'key (טאהק טויר׳־קי) רעדען באמבאסטיש, רעדען מיט הויך־קלינגענדע פראזען.

talk up (טאהק אפ) .1 רעדען שארף, מוטיג אדער עזות׳דיג; .2 זיך דורכרעדען, בעטראכטען פלענער; .3 לויבען.
1. He lost his job because he talked up to his superior.

tal'ky *a.* (טעל׳־קי) ז. *talcose*.

talk'y *a.* (טאהק׳־אי) בערעדעוודיג, וואס רעדט צו פיעל; פלוידעריש, פלאפלעריש.

talk'y-talk'y *n.* (טאהק׳־אי־טאהק׳־אי) ז. *talkee-talkee*.

tall *a.* (טאהל) הויך, לאנג, גרויס; אויסערגעוועהנליך, מערקווירדיג.

tal'lage *n. and v.* (טעל׳-עדזש) א שטייער; ארויפלעגען א שטייער, בעשטייערען. ז. ***tailage***

tall'-boy *n.* (טאהל׳-באי) אזא הויכע, גרויסע, בעציערטע וויין־גלאז; אזא הויכער קאמאד מיט פיעל שופלאדען.

tal'les *n.* (טעל׳-עז) א טלית.

tal'liage *n.* (טעל׳-אי-עדזש) א שטייער. ז. ***tallage***

tal'liate *v.* (טעל׳-אי-אייט) בעשטייערען, ארויפלעגען א שטייער.

tal'lier *n.* (טעל׳-אי-ער) א רעכנונגהאלטער; א באנק־האלטער אדער באנקיר אין געוויסע קארטען־שפיעלען.

tal'lis *n.* (טעל׳-איז) א טלית.

tal'lith *n.* (טעל׳-איטה) א טלית.

tall'ness *n.* (טאהל׳-נעס) הויכקייט, לאנגקייט, גרויסקייט.

tal'low *n., a. and v.* (טעל׳-או) פעטס, חלב; פון חלב, געמאכט פון חלב; בעשמיערען מיט פעטס אדער חלב; פעט מאכען, אבקארמען.

tal'low-chand'ler *n.* (טעל׳-או-טשענד׳-לער) א ליכט־ציהער, א ליכט־מאכער, א פאבריקאנט פון חלב׳נע ליכט.

tal'low-chand'lery *n.* (טעל׳-או-טשענד׳-לער-אי) ליכט־ציהונג, פאבריקאציאן פון חלב׳נע ליכט; א ליכט־ציהעריי, א פאבריק פון חלב׳נע ליכט.

tal'low-cup *n.* (טעל׳-או-קאפ) א פאר־ריכטונג אויטאמאטיש צו אוילען א מאשין.

tal'low dip (טעל׳-או דיפ) א חלב׳נע ליכט.

tal'lower *n.* (טעל׳-א-ער) א חיה ביי וועלכער עס וואקסט חלב; א ליכט־ציהער, א ליכט־מאכער.

tal'low-face *n.* (טעל׳-או-פיים) א בלאסער מענש, א מענש מיט א געלבליך־ווייסען געזיכט [אלס פערעכטליכער אויסדרוק].

tal'low-faced *a.* (טעל׳-או-פייסט) בלייך, בלאס, מיט א קרענקליכער געלבליך־ווייסער געזיכטס־פארב.

tal'lowiness *n.* (טעל׳-א-אי-נעס) חלב׳דיגקייט, פעטיגקייט; עהנליכקייט צו חלב.

tal'lowish *a.* (טעל׳-א-איש) פעטיג, חלב׳דיג; ווי חלב.

tal'low-keech *n.* (טעל׳-או-קיעטש) א קנויל חלב, א צונויפגעראלטע מאסע חלב.

tal'low-nut *n.* (טעל׳-או-נאט) דער חלב־נוס־בוים, די חזיר־פלוים אדער די בערג־פלוים [אזא בוימעל אין די ווארימע טיילען פון אמעריקא מיט א פלוים־עהנליכער פרוכט]. ז. ***hog-plum***

tal'low-oil *n.* (טעל׳-או-איל) חלב־אויל [אויל אויסגעדריקט פון חלב].

tal'low-shrub *n.* (טעל׳-או-שראב) ז. ***bayberry***

tal'low-top *n.* (טעל׳-או-טאפ) אן עדעלשטיין אבגערונדעט פון אויבען און פלאך אונטען.

tal'low-topped *a.* (טעל׳-או-טאפט) אבגערונדעט פון אויבען [וועגען עדעלשטיינער].

tal'low-tree *n.* (טעל׳-או-טריע) דער חלב־בוים [אזא קליינער, גלאטער בוים מיט א זעהר הארטען האלץ און מיט פרוכט־זאמען, וועלכע גיבען ארויס אן אויל]; אזא גרויסער עקאליפטוס־בוים מיט אויליגען האלץ.

tal'lowwood *n.* (טעל׳-או-הוואוד) דער חלב־עקאליפטוס, דער חלב־בוים [אן עקאליפטוס מיט אן אויליגען האלץ]. ז. ***tallow-tree***

tal'lowy *a.* (טעל׳-א-אי) חלב׳דיג, פעטיג.

tal'ly *n. and v.* (טעל׳-אי) א קארב־האלץ, א שטעקעל איינצוקארבען צו האלטען א חשבון פון עפעס; א רעכנונג אויף א קארב־האלץ; א חשבון, א רעכנונג; א פערצייכענטע צאהל; א צאהל־איינהייט; א ברעטעל אדער צעטעל, אויף וועלכען עס איז פערצייכענט א נומער אדער נאמען [ווי דאס ברעטעל מיט א פערצייכענטען נומער אדער נאמען, וואס הענגט אויף א פלאנצע אין א באטאנישען גארטען]; א קראם וואו מען גיט אויף בארג אויף א קורצער צייט און מען פיהרט די חשבונות אויף איינקארבונגען; עטוואס צוגעפאסטעס, א דופליקאט, א גלייכער געגען־טייל; א צורוף צו יאגד־הינד; פערצייכנען; איינקארבען [א פערצייכנונג אדער חשבון]; רעכנען; צופאסען, צוגלייכען; זיין צוגעפאסט; אבצאהלען מדה כנגד מדה; האלטען די באנק [אין געוויסע קארטען־שפיעלען]; העצען יאגד־הינד.

Tal'ly *n.* (טעל׳-אי) אן איטאליענער.

tal'ly-board *n.* (טעל׳-אי-באורד) א ברעט צו פערצייכנען [דורך איינקארבונגען] די צאהל האלץ־קלעצער.

tal'ly-card *n.* (טעל׳-אי-קארד) א פערצייכנונגס־קארטע פון געווינסען [אין קארטען־שפיעל אדער באל־שפיעלען].

tal'ly-ho' *int., n. and v.* (טעל׳-אי-האו׳) אן אויסגעשריי פון יעגער צו זייערע הינד; א מין שפאציער־קארעט געשפאנט אין פיער פערד; אזא פאסט־וואגען; אויסרופען "טעללי־האו" [צו יאגד־הינד]; העצען יאגד־הינד.

tal'lying-machine' *n.* (טעל׳-אי-אינג-מע-שין׳) א מאשין צו פערצייכנען די צאהל פון פאסאזשירען אדער געפעק [אויף א שיף, אין א מאגאזין א. ז. וו.].

tal'lyman *n.* (טעל׳-אי-מען) איינער וואס האלט א רעכנונג אדער מאכט פערצייכנונגען; א קליין־הענדלער וואס גיט קורצען קרעדיט [אהן רעגעלמעסיגער בוך־פיהרונג]; איינער וואס נעהמט אן בעשטעלונגען אויף סחורות; א מאן וואס לעבט אונגעזעצליך מיט א פרוי.

tal'ly-mark *n.* (טעל׳-אי-מארק) א רעכנונגס־צייכען, א צאהל־איינהייט ביים פערצייכנען [ווי למשל, דורך איינקארבונגען].

tal'ly-sheet *n.* (טעל׳-אי-שיעט) א רעכנונגס־ליסטע; א צעטעל מיט חשבונות פון אבגעגעבענע שטימען [ביי וואהלען].

tal'ly-shop *n.* (טעל׳-אי-שאפ) א קראם וואו מען גיט קרעדיט אויף א קורצער צייט אדער אויף קליינע אבצאהלונגען [אהן רעגעלמעסיגער בוך־פיהרונג].

tal'ly-stick *n.* (טעל׳-אי-סטיק) א קארב־האלץ [צום האלטען א רעכנונג דורך איינקארבונגען].

tal'ly-trade *n.* (טעל׳-אי-טרייד) קרעדיט־האנדעל, קליין־האנדעל אויף בארג [אהן רעגעלמעסיגער בוך־פיהרונג].

tal'ly-wife *n.* (טעל׳-אי-הוואיף) ז. ***tally-woman***

tal'ly-wom'an *n.* (טעל׳-אי-הוואומ׳-ען) א קרעמעריז, א קליין־הענדלעריז וואס גיט קורצען קרעדיט [אהן רעגעלמעסיגער בוך־פיהרונג]; א פרוי וואס לעבט אונגעזעצליך מיט א מאן.

tal'ma *n.* (טעל׳-מא) א טאלמע, אזא קורצער אויבערשטער דאמען־מאנטעל.

tal'mi-gold *n.* (טעל׳-מי-גאולד) דאס טאלמי־גאלד [אזא קופער אדער מעש וואס ווערט געמאכט נאכצואהמען גאלד].

Tal'mud *n.* (טעל׳-מאד) דער תלמוד, די גמרא, די תורה שבעל פה [די זאמלונג פון געזעצען, תקנות, פארשריפטען, לעגענדען און אגדות, וועלכע שטעלען מיט זיך פאר די רעליגיעזע ליטעראטור פון אידישען פאלק אין די צייטען פון בית שני און אין די ערשטע יאהרהונדערטע נאך׳ן חרבן].

Talmud'ic *a.* (טעל-מאד׳-איק) תלמודיש, וואס איז שייך צו תלמוד אדער גמרא.

Talmud'ical *a.* (טעל-מאד׳-אי-קעל) ז. ***Talmudic***

Tal'mudist *n.* (טעל׳-מאד-איסט) אן אנהענגער פון תלמוד, איינער וואס געהט נאך דער תלמודישער לעהרע; א תלמודיסט, א קענער פון תלמוד.

Talmudis'tic *a.* (טעל-מא-דיס׳-טיק) ז. ***Talmudic***

tal'on *n.* (טעל׳-אן) א קלויע [ביי א חיה]; א נאגעל [פון א רויב־פויגעל]; איינער פון די בערגעלעך אויף דער קייפלעכע פון א צאהן; די ארויסשטארצונג פון ציינגעל פון א שלאס, אויף וועלכען עס דריקט דער שליסעל ביים עפענען אדער פערשליסען; דער טייל פון א טעשעל קארטען, וואס בלייבט נאכדעם, ווי מען האט אויסגעטיילט די נויטיגע צאהל קארטען פאר די שפיעלער; דער שפיץ פון א שווערד; אין באנק־געשעפט — א טאלאן, א טייל פון ווערטה־פאפיער, וואס קען אומגעביטען ווערען אויף א נייער סעריע קופאנען.

talook' *n.* (טע-לוהק׳) ז. ***taluk***

talook'dar *n.* (טע-לוהק׳-דאר) ז. ***talukdar***

tal'pa *n.* (טעל׳-פא) א — אין פאטאלאגיע — א בייל אדער געשוויר אויף׳ן קאפ.

Tal'pa *n.* (טעל׳-פא) דער מין מויל־ווארפען אדער קראטען. ז. ***mole***

tal'pine *a.* (טעל׳-פין) וואס איז עהנליך צו א מוילוואורף אדער קראט.

taluk' *n.* (טע-לוהק׳) אין אסט־אינדיען — א טאלוק, א טייל פון א בעצירק אונטער דער אויפזיכט פון אן ארטיגען בעאמטען, וועלכער דארף דארטען אויפקלייבען שטייערען.

taluk'dar *n.* (טע-לוהק׳-דאר) אין אסט־אינדיען — דער טאלוקדאר [אן ארטיגער בעאמטער פון א בעצירק, וועלכער קלייבט אויף די שטייערען].

ta'lus *n.* (טיי׳-לאס) דאס קנעכעל־גליעד, דער קנעכעל־ביין; דער דאך־אראב אדער דער משופע׳דיגער טייל פון א פעסטונגס־וואנד; שטיקער שטיינער און פעלזען, וואס זיינען אנגעווארפען אין א שפאלט צווישען בערג.

tamabil'ity *n.* (טיי-מע-ביל׳-אי-טי) די צוימבארקייט, דאס לאזען זיך צוימען; דאס זיין געהארכזאם צום מענשען [וועגען חיות].

ta'mable *a.* (טיי׳-מעבל) וואס לאזט זיך צוימען אדער צוגעוועהנען, וואס לאזט זיך מילדערען אדער זענפטיגען [וועגען א ווילדער חיה].

ta'mableness *n.* (טיי׳-מעבל-נעס) די צוימבארקייט, די מעגליכקייט צו ווערען געזענפטיגט אדער געמילדערט [וועגען א ווילדער חיה].

tamal' *n.* (טע-מאל׳) א מעקסיקאנער געריכט פון קוקורוזע מיט פלייש געפעפערט מיט רויטען פעפער.

tama'le *n.* (טע-מא׳-לע) ז. ***tamal***

taman'dua *n.* (טע-מענ'-דיו-א) אַן אמייזען-פרעסער [א חיה וואס עסט מוראשקעס].

tam'anoir *n.* (טעמ'-ע-נואַר) דער גרויסער דרום-אמעריקאנישער אמייזען-פרעסער [א חיה וואס עסט מוראשקעס].

tam'arack *n.* (טעמ'-ע-רעק) דער אמעריקאנער לערכען-בוים [א דינער און אפט זעהר הויכער בוים מיט זעהר א שטארקען האלץ. וואקסט אין די זומפיגע נארד-טיילען פון נארד-אמעריקא].

tam'arick *n.* (טעמ'-ע-ריק) ז. ***tamarisk***

tam'arin *n.* (טעמ'-ע-רין) דער טאמארין [אזא קליינע דרום-אמעריקאנישע אפע].

tam'arind *n.* (טעמ'-ע-רינד) דער טאמארינד [אזא בוים פון די הייסע לענדער]; די סטרוטשקעס אדער שויטען-פרוכט פון דעם טאמארינדען-בוים [ווערט געברויכט אין מעדיצין אלס אן אבפיהר-מיטעל].

Tamarind

tam'arind-fish *n.* (טעמ'-ע-רינד-פיש) אן אינדישעס געריכט פון פיש, וואס איז צוגעריכט מיט דעם זאפט פון דער פרוכט פון טאמארינדען-בוים. ז. ***tamarind***

tam'arisk *n.* (טעמ'-ע-ריסק) די טאמאריסקע [אזא קליין בוימעל אדער בוש מיט פעדער-ארטיגע צווייגלעך. וואקסט אין די ווארימע לענדער און בעזאנדערס ארום די ברעגען פון מיטעללענדישען ים].

tam'bac *n.* (טעמ'-בעק) טאמבאק [א גאלד-פארביגע מישונג פון קופער און צינק]; אלאען-האלץ [דאס האלץ פון אן אלאען-בוים].

tam'bor *n.* (טעמ'-באר) א מין בלאז-פיש [אזא פיש וואס בלאזט זיך אויף].

tam'bour *n. and v.* (טעמ'-בוהר) א קליינע פויק, א פייקעל; א טאמבור, א שטיקעריי-ראהם [א ראהם צו מאכען שטיקעריי-ארבייט]; טאמבוריר-ארבייט, שטיקעריי-ארבייט; אין ארכיטעקטור — אייגער פון די צילינדער-פערמיגע שטיינער, פון וועלכע עס ווערט צוזאמענגעשטעלט א רונדער זייל; די וואנד פון א רונדער געביידע [בעזאנדערס פון א קירך], וואס איז ארומגערינגעלט מיט זיילען; א מין פארהויז צו א געביידע [בעזאנדערס צו א קירך]; אין פעסטונגס-ווערק — א רונדער הילצערנער פארקאן, וואס דיענט אלס שוץ פון דער הויפט פעסטונגס-וואנד; מאכען שטיקעריי-ארבייט אדער האפט-ארבייט מיט א שטיקעריי-ראהם, טאמבורירען; דעקארירען מיט אויסגעשטיקטע אדער אויסגעהאפטע ארבייט.

tam'boura *n.* (טעמ'-בו-רא) די טאמבורא [אן אריענטאלישער מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו א גיטארע אדער מאנדאלין].

tam'bour-frame *n.* (טעמ'-בוהר-פריים) א שטיקעריי-ראהם [א ראהם, אויף וועלכער עס ווערט אנגעצויגען דאס טוך וואס ווערט געשטיקט אדער געהאפט].

tambourine' *n.* (טעמ-בו-רין') א טאמבורין, אזא לייכטעס פייקעל מיט גלעקלעך [ווערט פיעל בענוצט פון שפאנישע טענצערינס]; אזא פראוואנסאלער טאנץ; די מוזיק צו דיזען טאנץ; אזא אפריקאנישע טויב.

tam'bour-nee'dle *n.* (טעמ'-בוהר-ניע'דל) א טאמבור-נאדעל, א האפט-נאדעל, א שטיק-נאדעל.

tam'bour-stitch *n.* (טעמ'-בוהר-סטיטש) א קרייץ-שטאך, אן ארט האפטען, וואו די שטעך געהען געקרייצט.

tam'bour-stitch'er *n.* (טעמ'-בוהר-סטיטש'-ער) איינער וועלכער האפט אדער נעהט אויס אויף א טאמבור אדער שטיקעריי-ראהם.

tam'bour-work *n.* (טעמ'-בוהר-הוואירק) שטיקעריי אדער האפטעריי וואס ווערט געמאכט אויף א טאמבור אדער שטיקעריי-ראהם.

tambreet' *n.* (טעמ-בריעט') דאס שנאבעל-טהיער. ז. ***duckbill***

tam'buret-stitch *n.* (טעמ'-בו-רעט-סטיטש) ז. ***tambour-stitch***

tamburo'ne *n.* (טעמ-בו-ראו'-נע) א גרויסע פויק.

tame *a. and v.* (טיים) געצוימט, ניט ווילד, צוגעוועהנט צום הויז, הויזליך [וועגען טהיערע]; ציוויליזירט, מיט ערציהונג, מיט מאניערען [וועגען מענשען]; פאלגזאם, געהארכזאם, בויגזאם; מאט, טעמפ, שלעפריג, אהן לעבען; געשמאקלאז, ניט אנציהענד, ניט אינטערעסאנט; אהן עפעקט, אהן ווירקונג; צוימען, ברעכען די ווילדקייט; בעצווינגען, מאכען געהארכזאם; בויגען, מאכען אונטערטעניג; מאכען מאט, שוואך, טעמפ.

tameabil'ity *n.* (טיי-מע-ביל'-אי-טי) ז. ***tamability***

ta'meable *a.* (טיי'-מעבל) ז. ***tamable***

tame'less *a.* (טיימ'-לעס) אונגעצוימט; וואס קען ניט געצוימט ווערען, וואס קען ניט געמילדערט ווערען.

tame'lessness *n.* (טיימ'-לעס-נעס) דאס ניט קענען געצוימט ווערען.

tame'ly *adv.* (טיימ'-לי) אונטערווערפיג, נאכגעביג.

tame'ness *n.* (טיימ'-נעס) געצוימטקייט, אונטערווערפיגקייט; שוואכקייט.

ta'mer *n.* (טיי'-מער) א בענדיגער, א צוימער [איינער וואס צוימט אדער ברעכט די ווילדקייט פון חיות].

Tam'il *n.* (טעמ'-איל) די טאמילען, אייגער פון די קולטורעלסטע שבטים, וועלכע בעזיצען דעם דרום-טייל פון אסט-אינדיען; די טאמילישע שפראך [די שפראך, וועלכע בעזיצט די רייכסטע פארצייטיגע אסט-אינדישע ליטעראטור].

tam'in *n.* (טעמ'-אין) טאמין אדער סטאמין [אזא דינעס גלאנציגעס וואלען-צייג].

tam'ine *n.* (טעמ'-אין) ז. ***tamin***

tam'iny *n.* (טעמ'-אי-ני) ז. ***tamin***

tam'is *n.* (טעמ'-איס) אזא צייג געמאכט צו זייערען אדער פילטרירען א פליסיגקייט; א זייערעל אדער פילטער געמאכט פון צייג.

tamise' *n.* (טע-מיז') טאמיז, דינעס וואלען-צייג.

tam'kin *n.* (טעמ'-קין) ז. ***tampion***

Tam'many *n.* (טעמ'-ע-ני) ז. ***Tammany Society***

Tam'many Hall (טעמ'-ע-ני האהל) טעמעני האל, די אפיציעלע ארגאניזאציאן פון דער דעמאקראטישער פארטיי אין ניו יארק. ז. ***Tammany Society***

Tam'many Soci'ety (טעמ'-ע-ני סא-סאי'-ע-טי) די טעמעני-געזעלשאפט [א געזעלשאפט, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין ניו יארק אין יאהר 1789 און האט אנגענומען דעם נאמען פון א פריינדליכען פיהרער פון אן אינדישען שבט — טעמעני — וועלכען די קעמפפער פאר פרייהייט אין דער צייט פון דער אמעריקאנער רעוואלוציאן האבען אין שפאס פערהייליגט אלס דעם פאטראן און בעשיצער פון דער נייער אמעריקאנער רעפובליק. די געזעלשאפט האט זיך געגרינדעט מיט די צוועקען פון געגענזייטיגער הילף און אונטערשטיצע, נאר שפעטער האט זי זיך פערוואנדעלט אין א ריין-פאליטישער ארגאניזאציאן פון דער דעמאקראטישער פארטיי]. ז. ***Tammany Hall***

Tam'muz *n.* (טעמ'-אז) דער חדש תמוז; א סירישע גאטהייט, דיזעלבע ווי אדאניס, וועמעס יום-טוב מען פלעגט פייערען ראש חודש תמוז.

tam'my *n.* (טעמ'-אי) ז. ***tamin***

tamp *v.* (טעמפ) פערשטאפען א לאך אין א פעלז נאכדעם ווי מען האט דערין אריינגעטהאן פולווער איהם צו צושיסען; אנשטאפען עפעס.

tam'per *v. and n.* (טעמ'-פער) זיך פארען; האבען צו טהאן; מאכען אונגעזעצליכע ענדערונגען, קאליע מאכען; פעלשען [ווי למשל, א דאקומענט]; מאכען נארישע פראבען; בענוצען געהיימע מיטלען; ווירקען אויף אן אונעהרליכען אופן; אונטערקויפען; איינער וואס פערשטאפט א לאך אין אן אויסגעבויערטען פעלז נאכדעם ווי מען האט אין איהם אריינגעלעגט אויפרייסענדען מאטעריאל; אן אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט צום פערשטאפען עפעס.

tam'perer *n.* (טעמ'-פער-ער) איינער וואס ווירקט אויף דעם אנדערען דורך אונעהרליכע מיטלען; איינער וואס בענוצט געהיימע מיטלען; איינער וואס פארעט זיך, האט צו טהאן אדער מישט זיך; איינער וואס מאכט ענדערונגען, מאכט קאליע אדער פעלשט [ווי א דאקומענט].

tam'ping *n.* (טעמ'-פינג) דער שטאף וועלכער דיענט צו פערשטאפען א לאך אין א פעלז נאכדעם ווי מען האט דערין אריינגעטהאן פולווער איהם צו צושיסען; די פערשטאפונג פון אזא לאך אין א פעלז.

tam'ping-bar *n.* (טעמ'-פינג-באר) דער שטאנג מיט וועלכען מען פערשטאפט דאס לאך פון א פעלז נאך דעם ווי עס ווערט דערין אריינגעטהאן פולווער דעם פעלז צו צושיסען.

tam'ping-i'ron *n.* (טעמ'-פינג-אי'-ערן) ז. ***tamping-bar***

tam'pion *n.* (טעמ'-פי-אן) א שטאפקע; די שטאפקע פון א קאנאן.

tam'pon *n. and v.* (טעמ'-פאן) אין כירורגיע — א טאמפאן, שטיקלעך וואטע אדער מארלע מיט וואס מען פערשטאפט אן עפנונג אין קערפער ניט צו דערלאזען א בלוט-שטורץ; מאכען א טאמפאן; פערשטאפען א וואונד אדער קערפער-עפנונג.

tamponade' *n.* (טעמ-פא-נייד') ז. ***tamponage***

tam'ponage *n.* (טעמ'-פאנ-ערזש) אין כירורגיע — דאס פערשטאפען אן עפנונג פון קערפער מיט א טאמפאן. ז. ***tampon***

Tam'ul *n.* (טעמ'-אל) ז. ***Tamil***

tan *v., n. and a.* (טען) גארבען [פעל]; ברוינען, מאכען ברוין; אין דער פאבריקאציאן פון קינסטליכען מארמאר — מאכען דעם שטאף [זשעלאטין און גומי] הארט, עס זאל ניט פאנאנדערגעלאזען ווערען אין וואסער; ווערען געגארבט [ווי

לעדער]; בעקומען א ברוינעם קאליר; שטויסען [ווי מען שטויסט קארע פאר גארבעריי], קלאפען, שלאגען; גארבער=קארע [קארע פון א בוים וואס ווערט בענוצט אין גארבעריי]; א ברוינער קאליר; דער קאליר פון דער הויט וואס איז אבגעברענט אויף דער זון; פון א ברוינעם קאליר; געלב=ברוין.

tan'ager *n.* (טענ'-ע-דזשער) די טאנאגרא [א מין אמעריקאנישער פויגעל פון א העל=רויטען אדער גרינליך=געלבען קאליר].

tan'-balls *n.* (טענ'-באהלז) אויסגעניצטע קארע, מיט וועלכער מען האט געגארבט פעל, וואס ווערט אויסגעטריקענט אין צוזאמענגעדריקטע שטיקער און ווערט געברויכט צום הייצען.

tan'-bark *n.* (טענ'-בארק) גארבער=קארע [קארע וואס ווערט בענוצט צו גארבען פעל].

tan'-bath *n.* (טענ'-בעטה) א וואנע פון וואסער מיט דער עסענץ פון גארבער=קארע.

tan'-bed *n.* (טענ'-בעד) ז. ***bark-bed***.

tan'dem *adv. and n.* (טענ'-דעם) געשפאנט נא=שפיץ, געשפאנט איינס פארויס פאר'ן אנדערען [וועגען פערד אין א קארעט]; א קארעט מיט פערד איינגעשפאנט נא=שפיץ; א וועלאסיפעד פאר צוויי מענשען, וואו איינער זיצט הינטער דעם אנדערען.

tan'dem en'gine (טענ'-דעם ענ'-דזשין) א טאנדעם=מאשין [א דאמפף=מאשין מיט צוויי צילינדערס איינער הינטער דעם אנדערען].

tan'-extrac'tor *n.* (טענ'-עקס-טרעק'-טאר) א מאשין צו שטויסען קארע און אויספרעסען טאנין. ז. ***tannic acid***.

tang *n. and v.* (טענג) א צינגעל=פערמיגע ארויסשטארצונג פון עפעס; א צינגעל=פערמיגער און שפיציגער טייל פון א זאך [ווי דאס צינגעל פון א ספראנזשקע]; אן אונגעוועהנליכער שלעכטער גערוך פון עפעס; אן אונאנגענעהמער כאראקטער=שטריך; א מין ים=גראז; א שארפער, גרילצענדער קול; ארויסלאזען אדער מאכען ארויסצולאזען א שארפען, גרילצענדען קול אדער קלאנג; קלינגען; שמועצערען; מאכען עפעס מיט אן ארויסגעשטארצטען צינגעל.

tan'galung *n.* (טענ'-גע-לאנג) דער טאנגאלונג, די ציבעט=קאץ פון סומאטרא. ז. ***civet-cat***.

tan'gence *n.* (טענ'-דזשענס) ז. ***tangency***.

tan'gency *n.* (טענ'-דזשענ-סי) די בעריהרונג.

tan'gent *n. and a.* (טענ'-דזשענט) אין געאמעטריע — די בעריהרונגס=ליניע [א גלייכע ליניע וועלכע קומט אין א געוויסען פונקט אין בעריהרונג מיט א געדרעהטער אדער קרומער ליניע]; אין טריגאנאמעטריע — די טאנגענטע, א געוויסע פונקציאן [ז. ***function***] פון א ווינקעל אין א רעכט=ווינקעלדיגען דריי=עק. דיעזע פונקציאן דריקט זיך אויס אין דער פערהעלטנים פון דער לענג פון דער ווערטיקאלער זייט פון דיעזען דריי=עק צו דער לענג פון זיין האריזאנטאלער זייט [אין דער אנגענעבענער צייכנונג איז די טאנגענטע — די פונקציאן פון ווינקעל *a*, וועלכע דריקט זיך אויס אין דער פערהעלטניס פון דער ליניע ***AB*** צו דער ליניע ***CB***]; וואס בעריהרט אין איין פונקט [ווי א בעריהרונגס=ליניע].

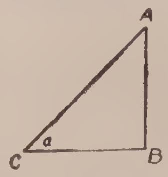

Tangent

tan'gental *a.* (טענ'-דזשענ-טעל) ז. ***tangential***.

tangen'tial *a.* (טענ-דזשענ'-שעל) וואס איז שייך צו א טאנגענטע אדער בעריהרונגס=ליניע. ז. ***tangent***.

tangential'ity *n.* (טענ-דזשענ-שי-על'-אי-טי) דאס האבען דעם כאראקטער אדער די איינגענשאפטען פון א טאנגענטע. ז. ***tangent***.

tangen'tially *adv.* (טענ-דזשענ'-שעל-אי) אין דער ריכטונג פון א טאנגענטע אדער בעריהרונגס=ליניע. ז. ***tangent***.

tan'gent plane (טענ'-דזשענט פליין) א פלעכע, וועלכע האט איין בעריהרונגס=פונקט מיט א געבויגענער אויבערפלעכע, ווי מיט א קוגעל, א צילינדער א. ד. ג.

Tangerine' *a. and n.* (טענ-דזשע-ריען') וואס איז שייך צו טאנזשער [א וויכטיגער פארט פון מאראקא ביי דער ים=שטראסע גיבראלטאר]; אן איינוואהנער פון טאנזשער.

tang'fish *n.* (טענג'-פיש) א ים=הונד. ז. ***seal***.

tan'ghin *n.* (טענ'-גין) דער טאנגין [א שטארקער גיפט וואס ווערט ארויסגעצויגען פון דער פרוכט פון א געוויסען מאדאגאסקארער בוים]; דער בוים, פון וועלכען מען בעקומט דעם טאנגין=גיפט.

tangib'ile *n.* (טענ-דזשיב'-אי-לי) א זאך וואס מען קען אנטאפען אדער וואהרנעהמען דורך'ן חוש המשוש.

tangibil'ity *n.* (טענ-דזשי-ביל'-אי-טי) די בעריהרבארקייט, די פיהלבארקייט, די מעגליכקייט אנצוטאפען מיט דער האנד; ממשות'דיגקייט.

tan'gible *a.* (טענ'-דזשיבל) בעריהרבאר, פיהלבאר, וואס קען אנגעטאפט ווערען; דייטליך, ממשות'דיג.

tan'gibleness *n.* (טענ'-דזשיבל-נעס) ז. ***tangibility***.

tan'gibly *adv.* (טענ'-דזשי-בלי) אויף א בעריהרבארען אדער פיהלבארען שטייגער; אויף אן אופן וואס מען קען אנטאפען מיט די הענד.

tan'gle *v. and n.* (טענגל) פערוויקלען, פערפלאנטערען, פערקניפלען; אריינציהען אין א פלאנטער, פערכאפען אין א נעץ; זיין פערפלאנטערט; א פלאנטער; א פערלעגענהייט; א מין ים=גראז.

tan'gled *a.* (טענגלד) פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

tan'gle-fish *n.* (טענ'גל-פיש) דער נאדעל=פיש אדער ים=נאדעל. ז. ***pipe-fish***.

tan'glefoot *n.* (טענ'גל-פוט) שנאפס, בראנפען.

tan'glement *n.* (טענ'גל-מענט) די פערוויקלונג, די פערפלאנטערונג.

tan'glesome *a.* (טענ'גל-סאם) פערוויקעלט, פערפלאנטערט.

tan'glingly *adv.* (טענ'-גלינג-לי) אויף א פערוויקעלטען, פערפלאנטערטען שטייגער.

tan'gly *a.* (טענ'-גלי) פערוויקעלט, פערפלאנטערט; בעדעקט מיט ים=גראז.

tan'go *n. and v.* (טענ'-גאו) טאנגא [אזא טאנץ]; טאנצען א טאנגא.

tan'gram *n.* (טענ'-גרעם) א קאפ=ברעכערישע פראבלעם, וואס בעשטעהט פון א קוואדראטען ברעטעל, וואס איז צושניטען אויף זיעבען פערשיעדענארטיגע שטיקלעך. פון דיעזע שטיקלעך דארף מען צוזאמענשטעלען א קוואדראט אדער אנדערע פיגורען.

tan'gum *n.* (טענ'-גאם) דער טאנגום, א מין ווילדעס פערד פון טיבעט און אנדערע טיילען פון אזיען.

tang'y *a.* (טענג'-אי) וואס האט בעקומען אן אונאנגענעהמען גערוך, קלאנג אדער טעם.

tan'-house *n.* (טענ'-האוס) א געביידע וואו מען האלט קארע פאר גארבעריי.

tan'ist *n.* (טענ'-איסט) דער גרונד=אייגענטימער, דער גוטס=בעזיצער, דער פעאדאל [ביי געוויסע פארצייטיגע קעלטישע ראסען]. ז. ***tanistry***.

tan'istry *n.* (טענ'-איס-טרי) א פארם פון גוטס=בעזיץ ביי געוויסע פארצייטיגע קעלטישע ראסען, וואו דאס לאנד מיט די טימולען האבען בעלאנגט צו א געוויסען הערר נור פאר דער צייט פון זיין לעבען, און נאך זיין טויט פלעגט דאס אריבער צו אן אנדערען, וועמען מען פלעגט ערוועהלען.

tan'jib *n.* (טענ'-דזשיב) אן ארט אסט=אינדישער מוסלין [אזא דינעם צייג].

tank *n. and v.* (טענק) א וואסער=ציסטערנע, א וואסער=בעהאלטער, א רעזערוואואר; א צעבער; א בעקען; גיסען וואסער אין צעבער; אבטוקען אדער באדען אין א צעבער וואסער.

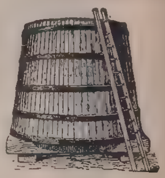
Tank

Tan'ka *n.* (טענ'-קא) די טאנקאס, א טייל פון דער בעפעלקערונג פון דרום=כינא, וועלכע לעבען אין שיפען אויף'ן וואסער, ווייל זיי איז ניט געווען ערלויבט צו בעזעצען זיך אויף דער יבשה.

tan'ka-boat *n.* (טענ'-קא-באוט) א מין שיף, אין וועלכער די טאנקאס וואהנען. ז. ***Tanka***.

tank'age *n.* (טענק'-עדזש) דאס אריינגיסען אדער דאס האלטען א פליסיגקייט אין א בעקען אדער צעבער; דער פרייז פאר האלטען א פליסיגקייט אין א באסיין אדער צעבער; דאס וואס א בעקען אדער צעבער קען איינהאלטען; דער אבזאץ פון פעטס.

tan'kard *n.* (טענ'-קארד) א קרוג מיט א דעקעל, א טרינק=קאן.

tank'-car *n.* (טענק'-קאר) א ציסטערנע=וואגאן [אזא וואגאן מיט א ציסטערנע צו פיהרען נאפט אדער אויל].

tank'-en'gine *n.* (טענק'-ענ'-דזשין) א טענדער=לאקאמאטיוו [א לאקאמאטיוו וואס פיהרט אליין זיין וואסער און קויהלען און דארף ניט האבען קיין ספעציעלען וואגאן פאר דעם].

Tan'kia *n.* (טענ'-קיא) ז. ***Tanka***.

tan'kia-boat *n.* (טענ'-קיא-באוט) ז. ***tanka-boat***.

tank'-i'ron *n.* (טענק'-אי'-ערן) אזא דיקעס בלעך.

tank'-lo'comotive *n.* (טענק'-לאו'-קא-מאו-טיוו) ז. ***tank-engine***.

tank'-ves'sel *n.* (טענק'-וועס'-על) א שיף מיט א ציסטערנע צו פיהרען פליסיגקייטען.

tan'ling *n.* (טענ'-לינג) א מענש וואס איז פערברענט פון דער זון.

tan'-mill *n.* (טענ'-מיל) א מאשין צו האקען קארע פאר גארבעריי.

tan'nage *n.* (טענ'-עדזש) דאס גארבען;

דער פראצעס פון פערהארטעווען די שטאפען, פון וועלכע מען פראדוצירט נאכגעמאכטען מארמאר; דאס ברוין ווערען [פון דער הויט]; דאס אבגעברענט ווערען פון דער זון.

tan'nate *n.* (טענ'–אייט) דאס גארב=זויערע זאלץ [א כעמישער שטאף צו גארבען פעל].

tan'ner *n.* (טענ'–ער) א גארבער; א סיקספענס [אן ענגלישע מטבע פון זעקס פענים].

tan'nery *n.* (טענ'–ער–אי) א גארבערײ; דאס גארבען.

tan'nic *a.* (טענ'–איק) וואס איז שייך צו גארבער=קארע; וואס בעקומט זיך פון גארבער=קארע [די קארע פון א בוים, וואס ווערט בענוצט אין גארבערײ].

tan'nic ac'id (טענ'–איק עס'–איד) גארב=שטאף, גארב=זויערע, טאנין [אזא שטארקער כעמישער שטאף, ווערט געברויכט אין פארבונג, גארבונג און אין מעדיצין].

tannif'erous *a.* (טע–ניפ'–ע–ראס) וואס ענטהאלט אדער וואס גיט ארויס גארב=זויערע אדער טאנין. ז. *tannic acid*

tan'nikin *n.* (טענ'–אי–קין) א מיידעל; א יונגע פרוי.

tan'nin *n.* (טענ'–אין) דער טאנין, דער גארב=שטאף. ז. *tannic acid*

tan'ning *n.* (טענ'–אינג) דאס גארבען; א ברוינער קאליר פון דער הויט [פון אבגעברענט ווערען אויף דער זון]; דאס פערהארטעווען די שטאפען, פון וועלכע מען מאכט נאכגעמאכטען מארמאר; דאס שמייסען.

tan'-ooze *n.* (טענ'–אוהז) דאס וואסער, וואס האט זיך אנגעצויגען פון גארבער=קארע, וועלכע האט זיך געווייקט אין איהם.

tan'-pick'le *n.* (טענ'–פיק'ל) ז. *tan-ooze*

tan'-pit *n.* (טענ'–פיט) א גארבער=גרוב [א גרוב אין וועלכען עס ווערט אריינגעלעגט פעל צום גארבען].

tan'-stove *n.* (טענ'–סטאווו) א טרייב=הויז, אן אראנזשעריי מיט בייטען אויסגעבעט מיט גארבער=קארע צו לאזען וואקסען פלאנצען אום ווינטער.

tan'sy *n.* (טענ'–זי) ווערים=קרויט [א מין ביטער=קרויט מיט געלע בליטהען].

Tansy

tantal'ic *a.* (טענ–טעל'–איק) וואס איז שייך צו טאנטאלום [אזא מינעראל]. ז. *tantalum*

tan'talism *n.* (טענ'–טע–ליזם) טאנטאליזם, טאנטאל'ס יסורים, די יסורים פון צוקומען נאהענט צו א שטארק=געווינשטען, אבער אונדערגרייכבארען פערלאנג. ז. *tantalization*

tan'talite *n.* (טענ'–טע–לאיט) דער טאנטאליט [א זעלטענער זעהר שווערער מעטאל].

tanta'lium *n.* (טענ–טיי'–לי–אם) ז. *tantalum*

tantaliza'tion *n.* (טענ–טע–לי–זיי'–שאן) דאס ליידען אדער דאס מאכען לייַדען טאנטאל'ס יסורים, די יסורים פון זיין נאהענט נעבען א געווינשטען ציעל, אבער קיינמאל ניט דערגרייכען איהם [די לעגענדען פון דער גריכישער מיטאלאגיע דערצעהלען, אז איינער טאנטאל האט אמאל ארויסגעגעבען די סודות פון די געטער, און דערפאר האבען די געטער איהם בעשטראפט דערמיט, וואס מען האט איהם אריינגעזעצט אין א טייך פון קלארען פרישען וואסער, וואס איז איהם דערגאנגען ביז'ן מויל. איבער זיין קאפ זיינען ארABגעהאנגען זעהר גוטע און געשמאקע פרוכטען. נאר ווען טאנטאל פלעגט עפענען דאס מויל צו כאפען א פרוכט אדער א זופ צו טהאן וואסער, פלעגען די פרוכטען פון אויבען און דאס וואסער פון אונטען אבשפרינגען צוריק און אויף אזא אופן האט ער קיינמאל ניט געקענט שטילען זיין שרעקליכען הונגער און דורשט].

tan'talize *v.* (טענ'–טע–לאיז) מאכען ליידען טאנטאל'ס יסורים, צופיהרען נאהענט צו א געווינשטען ציעל, אבער ניט דערלאזען צו דערגרייכען איהם. ז. *tantalization*

tan'talizer *n.* (טענ'–טע–לאי–זער) איינער אדער עפעס וואס מאכט פיהלען טאנטאל'ס יסורים. ז. *tantalization*

tan'talizingly *adv.* (טענ'–טע–לאי–זינג–לי) מאכענדיג פיהלען טאנטאל'ס יסורים. ז. *tantalization*

tan'talum *n* (טענ'–טע–לאם) טאנטאלום, זעהר א זעלטענער מעטאל, וואס געפינט זיך אין די זעלטענע מינעראלען טאנטאליט און קאלומביט.

Tan'talus cup (טענ'–טע–לאס קאפ) אזא שפיעלצייג, וואס בעשטעהט פון א שיסעלע מיט א פיגור פון א מענשעלע אינווענינג. אין דעם מענשעלע איז פערבארגען א מין סיפאן, וועלכער נעהמט אין זיך איין וואסער. ווען מען גיסט אין שיסעלע וואסער, דערגעהט דאס וואסער אימער ניט העכער ווי ביז'ן מויל פון דעם מענשעלע.

tan'tamount *a.* (טענ'–טע–מאונט) עקוויוואלענט, גלייך, דאס זעלבינע ווי...

tantar'a *n.* (טענ–טער'–א) דאס שאלען פון א טרומייט.

tantiv'y *a., adv., n. and v.* (טענ–טיוו'–אי) זעהר שנעל; איילענדיג; מיט שנעלקייט, מיט געשווינדקייט; א שנעלע בעוועגונג, א האסטיגע לויפעריי, א גאלאפ; א יעגער=אויסגעשריי צו לויפען געשווינד; איילען, האסטיג לויפען.

tan'to *adv.* (טענ'–טא) אין מוזיק — טאנטא, צו פיעל, צו האסטיג.

tan'tra *n.* (טענ'–טרא) די טאנטרא, א טייל פון די סאנסקריטישע רעליגיעזע שריפטען וואס איז פול מיט מיסטישע און מאגישע פארשריפטען.

tan'trem *n.* (טענ'–טרעם) ז. *tantrum*

tan'trism *n.* (טענ'·טריזם) טאנטריזם, די לעהרען אדער די פארשריפטען פון דער טאנטרא. ז. *tantra*

tan'trum *n.* (טענ'–טראם) א שלעכטע, אויפגערעגטע שטימונג; אויפרעגונג, צארן.

tan'-turf *n.* (טענ'–טוירף) ז. *tan-balls*

tan'-vat *n.* (טענ'–וועט) א גרויס פאס וואו מען ווייקט פעל צום גארבען.

tan'zib *n.* (טענ'–זיב) ז. *tanjib*

tan'zimat *n.* (טענ'–זי–מעט) דער טאנזימאט [די קאנסטיטוציאן פון טערקישען סולטאן אבדול מעדזשיד, וועלכע ער האט ארויסגעגעבען אין יאהר 1839].

Ta'oism *n.* (טא'–א–איזם) טאאאיזם, איינע פון די דריי רעליגיאנען, וואס הערשען אין כינא [טאאאיזם איז געגרינדעט פון דעם כינעזישען פילאזאף לאא=טזע, וועלכער האט געלעבט אין איין צייט מיט קאנפוציוס. לאא=טזע האט געלערענט, אז די גאנצע וועלט ווערט בעהערשט פון דער העכסטער פערנונפט "טאא", און דער ציעל פון מענשליכען לעבען בעשטעהט אין דער שטרעבונג צו "טאא"].

Ta'oist *n.* (טא'–א–איסט) א טאאאיסט, אן אנהענגער פון טאאאיזם. ז. *Taoism*

ta'o-tai' *n.* (טא'–א–טאי') א כינעזישער גובערנאטאר.

tap *n. and v.* (טעפ) א הילצערנער צאפען אדער קראן פון א פאס; שנאפס אדער ליקער וואס ווערט ארויסגעלאזען פון פאס דורך'ן צאפען; אן אינסטרומענט אויסצושניידען דעם גווינט פון א שרויף=מוטער [מוטערקע]; א לייכטער קלאפ [ווי מיט די פינגער אדער מיט א קליינער זאך]; אין מיליטער — א סיגנאל דורך דער פויק אדער טרומייט, ביי וועלכען אלע לאמפען אין די קאזארמעס אדער פאלאטקעס דארפען אויסגעלאשען ווערען; א שטיקעל לעדער וואס ווערט ארויפגעשלאגען אויף דער זויל פון א שוך ביים פערריכטען איהם; א שענק, וואו מען פערקויפט שנאפס פון פאס; די אייזען=אש וואס בעקומט זיך פון גליהען אייזען; ארויסלאזען ליקער פון א פאס דורך'ן צאפען; דורכלעכערען א פאס, כדי ארויסצולאזען דעם ליקער; מאכען אן איינשניט אין א בוים, כדי ארויסצולאזען דעם זאפט; אריינשניידען, אריינדרינגען; אבצאפען, אנצאפען; לייכט אנקלאפען [ווי מיט די פינגער]; פיקען מיט'ן שנאבעל.

ta'pa *n.* (טא'–פא) א מין צייג פון קארע, וואס ווערט פיעל געברויכט ביי די איינוואהנער פון די אינזלען פון פאסיפישען אקעאן.

tapade'ra *n.* (טעפ–ע–דיי'–רא) אזא הארטער לעדער וואס בעדעקט דעם שטייגבינעל פון א זאטעל [ז. *stirrup*] און דערלאזט ניט דעם פוס ארויסצורוקען זיך פארווערטס.

tap'-bar *n.* (טעפ'–באר) ז. *tap-hole*

tap'-bor'er *n.* (טעפ'–באור'–ער) אן עגבער אויסצובויערען א צאפען=לאך.

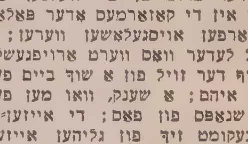

Tap-borer

tap'-cin'der *n.* (טעפ'–סינ'–דער) אייזען=אש, וואס בעקומט זיך פון גליהען אייזען.

tape *n. and v.* (טייפ) א טאשמע, א לענטע, א שמאלער באנד; אין טעלעגראפיע — א שמאלער שטרייף פאפיער, אויף

וועלכען עס דרוקען זיך אב די טעלעגראפישע צייכענס; א באנד=מאס [א מאס, ווי א מעטער אדער יארד, וואס בעשטעהט פון א לאנגען, שמאלען באנד מיט שטריכען און ציפערען, וועלכע בעצייכנען די סאנטימעטערען אדער צאלען]; א לאנגע מעטאלענע לענטע; דער באנד=ווארים [ז. *tapeworm*]; שטארקע משקה, שנאפס; אננעהען טאשמעס; פערבינדען מיט א טאשמע; אויסציהען ווי א באנד.

tape'-line *n.* (טייפ'-לאין) א באנד=מאס [א לענג=מאס פון א שמאלען באנד, וואס דרעהט זיך אן אויף א ראלע].

tape'-meas'ure *n.* (טייפ'-מעזש'-אור) א באנד=מאס [ווי ביי שניידער].

ta'per *n., a. and v.* (טיי'-פער) די שטופענווייזע פערקלענערונג פון דער דיק אדער פון דיאמעטער [ווי ביי א קאנוס]; א ליכט וואס ענדיגט זיך עטוואס שפיציג [ווי געצויגענע חלב=ליכט]; א דין ליכטעל; שפיציגליך, פיראמידיש, קאניש [וואס ווערט ביסלעכווייז אלץ קלענער אין דיאמעטער]; פערקלענערט, פערמינדערט; ווערען ביסלעכווייז קלענער אין דיאמעטער, זיך ביסלעכווייז ענדיגען מיט א שפיץ, ווערען קאניש אדער פיראמידיש; זיך פערקלענערען, זיך פערמינדערען; מאכען שטופענווייז שפיציגליך, פערקלענערען ביסלעכווייז דעם דיאמעטער [ווי ביי א קאנוס].

ta'pering *a.* (טיי'-פער-אינג) וואס דער דיאמעטער ווערט ביסלעכווייז קלענער [ווי ביי א קאנוס], וואס ווערט אלץ דינער צום ענד.

ta'peringly *adv.* (טיי'-פער-אינג-לי) ווערענדיג אלץ דינער צום ענד [ווי א קאנוס].

ta'perness *n.* (טיי'-פער-נעס) קאנוסארטיגקייט. ז. *taper*.

ta'per off (טיי'-פער אף) ווערען אלץ דינער און דינער; ביסלעכווייז אויפהערען.

ta'per-poin'ted *a.* (טיי'-פער-פאינ'-טעד) שפיציג, פערשפיצט [ווענען פלאנצען און פלאנצען=טיילען].

ta'per-stand *n.* (טיי'-פער-סטענד) אזא לייכטער, אויף וועלכען די ליכט ווערען ארויפגעשטאכען.

ta'perwise *adv.* (טיי'-פער-הוואיז) ז. *taperingly*.

tap'estried *a.* (טעפ'-עס-טריד) געוועבט אדער געהאפט אין דער פארם פון טעפיך=טאפעטען. ז. *tapestry*.

tap'estry *n. and v.* (טעפ'-עס-טרי) טעפיך=טאפעטען [אזא צייג מיט אויסגענעהטע אוזארען, מיט וועלכע מען בעהענגט די וועגד פון א זאל אדער מען בעשלאגט טייערע מעבעל]; בעציערען מיט טעפיך=טאפעטען.

tap'estry car'pet (טעפ'-עס-טרי קאר'-פעט) אן ארט טעפיך אדער קאוויאר, אויף וועלכען די אוזארען זיינען ניט געוועבט נאר אויסגעהאפט.

tap'estry-pain'ting *n.* (טעפ'-עס-טרי-פיינ'-טינג) געדרוקטע וועב=שטאף אלס נאכאהמונג פון טעפיך=טאפעטען. ז. *tapestry*.

tap'eti *n.* (טעפ'-ע-טי) דער בראזיליאנער האז [א קליינער האז פון דרום=אמעריקא, וואס איז עהנליך צום צפון=אמעריקאנישען קראליק].

tape'-work *n.* (טייפ'-הוואירק) ארנאמענטען געמאכט פון געפלאכטענע טאשמעס.

tape'worm *n.* (טייפ'-הווארים) דער באנד=ווארים אדער סאליטער, א לאנגער פאראזיטישער ווארים, וואס געפינט זיך אפט אין די געדערים ביי מענשען און טהיערע [די איל. בעווייזט דעם קאפ און א טייל פון א סאליטער ווי מען זעהט איהם דורך א פערגרעסערונגס=גלאז].

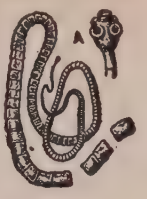

Tapeworm

tap'-hole *n.* (טעפ'-האול) אן אבפלוס=לאך, דאס לאך אין א שמעלץ=אויווען ארויסצולאזען צושמאלצענעם מעטאל, איבערגעברענטע מעטאל=אש א. ד. ג.

tap'-house *n.* (טעפ'-האוס) א שענק.

tapio'ca *n.* (טעפ-אי-או'-קא) טאפיאקא [אזא מעהל=שפייז אין דער פארם פון רונדע גרויסע גריץ וואס בעקומט זיך פון די ווארצלען פון דער מאניאקא אדער קאסאווא=פלאנצע].

ta'pir *n.* (טיי'-פיר) דער טאפיר [א מין זויג=טהיער מיט קורצע דיקע פיס און מיט א קורצען ווייכען שנויץ].

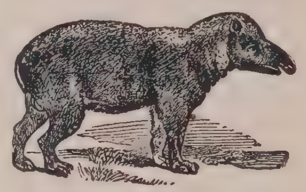

Tapir

tap'iroid *a. and n.* (טעפ'-אי-ראיד) וואס איז שייך צו די טאפירען; א טאפיר=עהנליכעס זויג=טהיער. ז. *tapir*.

tap'is *n.* (טעפ'-איס) וואלענע צייג וואס ווערט בענוצט פאר טאפעטען און טעפיכען; דאס טישטוך אויף א טיש ביי אן אפיציעלער זיצונג.

tap'lash *n.* (טעפ'-לעש) אויסגעוועפטעס ביער אדער ליקער וואס טריפט ארוים פון צאפען פון פאס.

tap'net *n.* (טעפ'-נעט) אזא קארב, אין וועלכען פייגען ווערען געפאקט צום עקספארטירען.

tapote'ment *n.* (טע-פאט'-מענט) אין מעדיצין — דאס קלאפען אדער אויסקלאפען דעם קערפער [ביים מאכען מאסאזש].

tap'per *n.* (טעפ'-ער) איינער אדער עפעס וואס קלאפט לייכט; א האלץ=פיקער [אזא פויגעל]; א טעלעגראף=שליסעל, וואס קלאפט אוים די טעלעגראף=צייכענס.

tap'ping *n.* (טעפ'-אינג) דער שטאך, דאס דורכשטעכען [די דורכשטעכונג פון א לאך אין א פאס, אין א רעהר א. ד. ג. ארויסצולאזען וואסער אדער אנדערע פליסיגקייטען]; אין כירורגיע — דאס ארויסלאזען אנגעקליבענע פליסיגקייט פון קערפער; דאס לייכט אנקלאפען; א לייכטע אדער זאנפטע קלאפעריי; אין מעטאל=גיסעריי — דאס לייכט פאנאנדערשאקלען דעם מאדעל אום ארויסצונעהמען איהם פון דעם זאמד, אין וועלכען מען גיסט דאס צושמאלצענע מעטאל.

tap'-plate *n.* (טעפ'-פלייט) א שטאהל=פלאטע מיט לעכלעך, אין וועלכע עס ווערען אויסגעשניטען די גווינטען פון א שרויף.

tap'-room *n.* (טעפ'-רוהם) א טרינק=שטוב, א שענק.

tap'-root *n.* (טעפ'-רוהט) דער הויפט ווארצעל פון א פלאנצע.

tap'ster *n.* (טעפ'-סטער) א יונג אדער א קעלנער אין א שענק.

tapu' *n., a. and v.* (טע-פוה') ז. *taboo*.

tap'-wai'ter *n.* (טעפ'-הוויי'-טער) דער קעלנער פון א שנעק.

ta'qua-nut *n.* (טע'-קהווא-נאט) ז. *ivory-nut*.

tar *n. and v.* (טאר) טער, סמאלע, דזשעגאכץ, פעך; שיף=דזשעגאכץ; א מאטראז; אויספעכען; בעשמירען מיט דזשעגאכץ.

tar and feath'er (טאר ענד פעטה'-ער) בעגיסען איינעם מיט הייסע פעך, טער אדער דזשעגאכץ און בעקלעפען איהם מיט פעדערען [א פארצייטיגע שטראף].

taran'dus *n.* (טע-רענ'-דאס) דאס רענטהיער. ז. *reindeer*.

tarantass' *n.* (טער-ען-טעס') א טאראנטאס [אזא רוסישע קארעט].

tarantel'la *n.* (טער-ען-טעל'-א) די טאראנטעלא [אזא נעאפאליטאנישער טאנץ מיט לייכטע און שנעלע בעוועגונגען].

tarantelle' *n.* (טער-ען-טעל') ז. *tarantella*.

tar'antism *n.* (טער'-ען-טיזם) דער טאראנטיזם, די טאנץ=מאניע [אזא משוגעת].

tarantis'mus *n.* (טער-ען-טיס'-מאס) ז. *tarantism*.

taran'tula *a.* (טע-רענ'-טשו-לא) די טאראנטולא, א מין גיפטיגע שפין וואס לעבט צווישען שטיינער, אין לעכער און שפאלטען [די טאראנטולא מאכט ניט קיין שפינוועב].

Tarantula

taran'tular *a.* (טע-רענ'-טשו-לאר) וואס איז שייך צו א טאראנטולא. ז. *tarantula*.

taran'tulated *a.* (טע-רענ'-טשו-ליי-טעד) געביסען פון א טאראנטולא [ז. *tarantula*]; וואס ליידעט פון טאראנטיזם [ז. *tarantism*].

tar'apatch *n.* (טער'-ע-פעטש) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס, וואס ווערט געברויכט אויף די סאנדוויטש=אינזלען.

tarax'acin *n.* (טע-רעק'-סע-סין) טאראקסאסין, אזא ביטערער שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון דער פוטער=בלום [ז. *dandelion*].

tarax'is *n.* (טע-רעק'-סיס) א לייכטע ענטצינדונג פון דעם אויג.

tarboosh' *n.* (טאר-בוהש') דער טארבוש, די טערקישע פעסקע [א מין רויטע יארמולקע מיט א שווארצען פראנזש פון מיטען. ווערט געטראגען כמעט פון אלע מוסולמאנישע פעלקער].

tar'-box *n.* (טאר'-באקס) אזא קעסטעלע מיט דזשעגאכץ אדער טער וואס פאסטוכער טראגען צו בעשמירען די וואונדען און געשווירען פון שעפסען.

tar'-brush *n.* (טאר'-בראש) א טער=בערשטעל אדער דזשעגאכץ=פענזיל.

tardan'do *a.* (טאר-דענ'-דא) ז. *ritardando*.

tarda'tion *n.* (טאר-דיי'-שאן) די פערשפעטיגונג, די פערציהונג.

Tardig'rada *n.* (טאר-דיג'-ריי-דא) אן אבטיילונג פון די אהן=צייהניגע זויג=טהיע=

רע, צו וועלכע עם געהערט אויף דאס פויל⸗טהיער.

tar'digrade *a. and n.* (טאר'-די-גרייד) פון די לאנגזאם⸗געהענדע [וועגען געוויסע מינים זוויג⸗טהיערע]; א לאנגזאם⸗געהענדעם זוויג⸗טהיער.

tar'dily *adv.* (טאר'-די-לי) אויף א לאנגזאמען, פערשפעטיגענדען שטייגער; מיט ווידערווילען, אונוויליג; צו שפעט.

tar'diness *n.* (טאר'-די-נעס) לאנגזאמקייט; פערשפעטיגונג; ווידערווילען, ניט⸗גערנקייט, פוילקייט.

tar'do *a.* (טאר'-דא) אין מוזיק — לאנגזאם.

tar'do *n.* (טאר'-דאו) א פויל⸗טהיער. ז. *sloth*

tar'dy *a.* (טאר'-די) לאנגזאם, פויל; שפעט; אונוויליג.

tar'dy-gai'ted *a.* (טאר'-די-גיי'-טעד) וואס געהט לאנגזאם; וואס ריהרט זיך שווער; אונגעלומפערט.

tar'dy-ri'sing *a.* (טאר'-די-ראי'-זינג) וואס וואקסט לאנגזאם.

tare *n. and v.* (טעהר) — אין קאמערץ די טארא, דאס געוויכט פון דער פערפאקונג פון א סחורה [ווי דער קאסטען, די ראגאזשע, דאס פאפיער א. ד. ג.] אהן דער סחורה גופא; אין כעמיע — א פוסטע כלי, וואס איז ענהליך צו דער כלי, אין וועלכער עס קומט פאר א כעמישער פראצעס, און דיענט צו פערבייטען איהר, ווען עס קומט פאר אן ענדערונג אין איהר געוויכט; אין באטאניק — די פוטער⸗וויקע [א מין לינזען⸗גראז מיט בלויליכע בליהונגען]; אראברעכנען דאס טארא⸗געוויכט [דאס געוויכט פון דער פערפאקונג].

tarentel'la *n.* (טער-ען-טעל'-א) ז. *tarantella*

tar'entism *n.* (טער'-ען-טיזם) ז. *tarantism*

taren'tula *n.* (טע-רען'-טשו-לא) ז. *tarantula*

targe *n. and v.* (טארדזש) א שילד, א האנד⸗פאנציר; האלטען אונטער א שטרענגער דיסציפלין; שטרענג עקזאמענירען, שטרענג אויספרעגען; אויסזידלען, אנשרייען.

targe'man *n.* (טארדזש'-מען) איינער וואס טראגט א שילד אדער האנד⸗פאנציר.

tar'get *n.* (טאר'-געט) א שיס⸗ציעל, א שיס⸗ברעט; א ציעל⸗ברעט; עפעס, צו וואס א ציעל איז געריכטעט; אויף אן אייזענבאהן — די ראהם אדער דער האלטער פון א סיגנאל⸗צייכען; א שילד.

tar'geted *a.* (טאר'-געט-עד) בעוואפענט מיט א שילד; געפאנצערט.

targeteer' *n.* (טאר-גע-טיער') א שילד⸗טרעגער; א לייכט בעוואפענטער גריכישער אדער רוימישער סאלדאט.

tar'get-fir'ing *n.* (טאר'-געט-פאיר'-אינג) דאס שיסען אין א ציעל⸗ברעט.

Tar'gum *n.* (טאר'-גאם) דער תרגום [די כאלדעאישע אדער אראמעאישע איבערזעצונג פון תנ"ך].

Tar'gumist *n.* (טאר'-גאם-איסט) א תרגומיסט, א קענער פון תרגום [די כאלדעאישע אדער אראמעאישע איבערזעצונג פון תנ"ך].

tar'iff *n. and v.* (טער'-איף) א טאריף, א רייסטער פון סחורות מיט די שטייערען וואס דארפען אויף זיי נעצאהלט ווערען ביים אריינפיהרען אדער ארויספיהרען פון לאנד; די צאהלונגען אדער שטייערען וואס ווערען ארויפגעלעגט אויף געוויסע סחורות לויט א געוויסער ליסטע אדער טאבעלע; א פרייז⸗ליסטע [ווי פון טעלעגראף א. ז. וו.]; דאס געזעץ וואס רעגולירט די צאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע סחורות; מאכען א טאריף אדער א ליסטע פון צאהלונגען אויף אריינגעפיהרטע סחורות; בעשטימען דעם ווערטה פון עפעס.

tar'in *n.* (טער'-אין) ז. *siskin*

tar'latan *n.* (טאר'-לע-טען) זעהר א דינער מוסלין [אזא צייג].

tar'nal *a. and adv.* (טאר'-נעל) פערדאמט; צום טייוועל.

tarna'tion *a. and adv.* (טאר-ניי'-שאן) ז. *tarnal*

tar'nish *v. and n.* (טאר'-ניש) אראבנעהמען דעם גלאנץ; מאכען מאט; מאכען מוטנע אדער טריב; בעשמוצען, בעפלעקען; פערלירען דעם גלאנץ; ווערען מוטנע אדער טריב; א פלעק; דאס פערלירען דעם גלאנץ.

tar'nishable *a.* (טאר'-ניש-עבל) וואס קען פערלירען דעם גלאנץ.

tar'nisher *n.* (טאר'-ניש-ער) איינער אדער עטוואס וואס נעהמט אראב דעם גלאנץ, מאכט מוטנע אדער טריב.

ta'ro *n.* (טא'-ראו) טארא [אזא שפייז⸗פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די ווארימע געגענדען].

tar'oc *n.* (טער'-אק) ז. *tarot*

tar'-oil *n.* (טאר'-איל) טער⸗אויל [אזא אויל וואס ווערט ערהאלטען פון דיסטילירען טער אדער דזשעגאכץ].

tar'ot *n.* (טער'-אט) איינער פון די שפיעל⸗קארטען וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען אין איטאליען [א טעשעל פון אזעלכע קארטען איז בעשטאנען פון 78 שטיק]; א שפיעל מיט אזעלכע קארטען.

tar'pan *n.* (טאר'-פען) אזא קליינעם ווילדעם פערד.

tarpau'lin *n.* (טאר-פאה'-לין) זעגעל⸗טוך וואס איז אנגעשמיערט מיט טער [סמאלע] אז קיין וואסער זאל ניט קענען דורכגעהן; צייג וואס איז געמאכט, אז עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער; א מאטראזען⸗היטעל וואס איז געמאכט פון צייג וואס לאזט ניט דורך קיין וואסער; א מאטראז.

tarpau'ling *n.* (טאר-פאה'-לינג) ז. *tarpaulin*

tarpaw'ling *n.* (טאר-פאה'-לינג) ז. *tarpaulin*

tar'pon *n.* (טאר'-פאן) אזא גרויסער עסבארער ים⸗פיש, וועלכער האט די ענהליכקייט צו א הערינג [זיינע שופען זיינען זעהר גרויסע און פון א זילבער⸗ווייסען קאליר און ווערען בענוצט פאר פערציערונגען].

Tarpon

tar'ragon *n.* (טער'-ע-גאן) עסטראגאן אדער דראגאן [אזא אראמאטישע פלאנצע].

tarred pa'per (טארד פיי'-פער) טער⸗פאפיער [אזא דיקעס פאפיער וואס איז בעשמיערט מיט טער אדער סמאלע און ווערט בענוצט צום דעקען דעכער].

tar'riance *n.* (טער'-אי-ענס) א פערוויילונג, א פערזאמונג; אן אבלעגונג.

tar'rier *n.* (טער'-אי-ער) איינער וואס פערזאמט אדער לעגט אב.

tar'rock *n.* (טער'-אק) א ים⸗שוואלב; א ווינטער⸗מעווע, א יונגע דריי⸗פינגערדיגע מעווע אדער טשאיקע [אזא ים⸗פויגעל].

tar'ry *a.* (טאר'-אי) וואס בעשטעהט פון טער; בעשמיערט מיט טער.

tar'ry *v.* (טער'-אי) פערזאמען, פערוויילען; בלייבען; ווארטען; אבלעגען, פערציהען.

tar'rying *n.* (טער'-אי-אינג) דאס פערוויילען; דאס ווארטען; דאס אבלעגען, דאס פערציהען.

tar'sal *a. and n.* (טאר'-סעל) וואס איז שייך צו דעם פוס⸗ווארצעל [דער ענד פון פוס וואו עס קומען ארויס די פינגער]; דער פוס⸗ווארצעל ביין.

tar'sal joint (טאר'-סעל דזשאינט) דער פוס⸗ווארצעל⸗געלענק, דער פוס⸗קנעכעל⸗געלענק.

tar'sia *n.* (טאר'-סי-א) טארסיא, אזא מאזאאיק פון קליינע קאלירטע שטיקלעך האלץ.

tarsiatu'ra *n.* (טער-סי-ע-טוה'-רא) ז. *tarsia*

tar'sier *n.* (טאר'-סי-ער) א טארסיער, די לאנג⸗פיסיגע אפע [אזא אפען⸗ענהליכע חיה מיט לאנגע הינטערשטע פים].

Tarsier

tarsor'rhaphy *n.* (טאר-סאר'-ע-פי) אן אפעראציאן צו פערקלענערען די עפנונג פון די אויגען⸗לעדלעך.

tar'sus *n.* (טאר'-סאס) דער פוס⸗ווארצעל [דער ענד פון פוס פון וואנען עס קומען ארויס די פינגער]; די דינע שיכט פון כראמשקע [קנארפעל] ביי דעם ראנד פון די אויגען⸗לעדלעך.

tart *a. and n.* (טארט) 1. זויער, שארף [אין טעם]; 2. שניידענד, בייסענד, בייז; 3. א טארט.

2. To my courteous inquiry he made a tart reply.

tar'tan *n. and a.* (טאר'-טען) טארטאן, א מין שאטישעס געשטרייפטעס און געקעסטעלטעס געוואנד אין פערשיעדענע פארבען; דער מוסטער פון טארטאן; אזא איין⸗מאסטיגע האנדעלס⸗שיף; געשטרייפט און נעקעסטעלט אין פערשיעדענע פארבען ווי טארטאן.

tar'tar *n. and v.* (טאר'-טאר) וויינשטיין [אזא שטאף וואס זעצט זיך אב אויף די ווענד און דעקען פון וויין⸗פעסער]; אזא שטיין⸗ארטיגער שטאף פון גרינליכען קאליר וואס זעצט זיך אב אויף די צייהנער; אנזעטיגען מיט וויינשטיין.

Tar'tar *n. and a.* (טאר'-טאר) דער טארטארוס, דער גיהנם, די העל; א טאטער; א בארבאר; טאטעריש.

tar'tarated *a.* (טאר'-טע-ריי-טער) פערבונדען מיט וויינשטיין. ז. *tartar*.

Tarta'rean *a.* (טאר-טיי'-רי-ען) פון טארטארוס, פון גיהנם; ווי דער גיהנם, ווי די העל.

tarta'reous *a.* (טאר-טיי'-רי-אס) וואס ענטהאלט אדער בעשטעהט פון וויינשטיין; עהנליך צו וויינשטיין. ז. *tartar*.

Tarta'reous *a.* (טאר-טיי'-רי-אס) ז. *Tartarean*.

Tarta'rian *a. and n.* (טאר-טיי'-רי-ען) ז. *Tatarian*.

tartar'ic *a.* (טאר-טער'-איק) וויינשטיינעהנליך, וויינשטייניג.

Tartar'ic *a.* (טאר-טער'-איק) ז. *Tataric*.

tartar'ic ac'id (טאר-טער'-איק עס'-איד) וויינשטיין=זויערע [אזא זויערע, וואס קריסטאליזירט זיך אין ווייסע ראמבפערמיגע קריסטאלען, וועלכע האבען זעהר א זויערען טעם און ווערען שנעל פאנאנדערגעלאזען אין וואסער. וויינשטיין=זויערע ווערט פיעל געברויכט אין פארבען און אויך אין מעדיצין].

tar'tarine *n.* (טאר'-טע-רין) טארטארין, אזא זארט טייערער כינעזישער אדער אינדישער זייד.

tartariza'tion *n.* (טאר-טע-רי-זיי'-שאן) די בילדונג פון וויינשטיין, אנזאפונג מיט וויינשטיין.

tar'tarize *v.* (טאר'-טע-ראיז) אנזאפען מיט וויינשטיין.

Tar'tarize *v.* (טאר'-טע-ראיז) ז. *Tatarize*.

tar'tarous *a.* (טאר'-טע-ראס) וויינשטייניג, וויינשטיין=עהנליך; וואס ענטהאלט וויינשטיין, וואס בעשטעהט פון וויינשטיין.

Tar'tarous *a.* (טאר'-טע-ראס) טאטעריש; בארבאריש.

Tar'tarus *n.* (טאר'-טע-ראס) דער טארטארוס, דער גיהנם, די העל, די שאול תחתיה.

tart'let *n.* (טארט'-לעט) א טערטעל, א קליינער טארט.

tart'ly *adv.* (טארט'-לי) זויער, שארף [אין טעם]; בייסיג, שניידענד [אין שפראך].

tart'ness *n.* (טארט'-נעס) זויערקייט, שארפקייט [אין טעם]; בייסיגקייט, שניידיגקייט [אין שפראך].

tar'trate *n.* (טאר'-טרייט) וויינשטיין=זויער=זאלץ [א זאלץ וואס בעקומט זיך פון וויינשטיין=זויערע. ז. *tartaric acid*].

Tartufe' *n.* (טאר-טאף') ז. *Tartuffe*.

Tartuffe' *n.* (טאר-טאף') א טארטוף, א היפאקריט, א צבוע'ק.

Tartuf'fism *n.* (טאר-טאפ'-איזם) צבוע'טסטווע, היפאקריטסטווע.

Tartuf'ism *n.* (טאר-טאפ'-איזם) ז. *Tartuffism*.

tarve *n.* (טארוו) א קרימונג, א בויגונג.

tar'-wa'ter *n.* (טאר'-הוואה'-טער) טערוואסער [אזא פליסיגקייט פון וואסער מיט גערייניגטען טער אדער דזשענאבץ. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

tas'co *n.* (טעס'-קאו) אזא זארט ליים פון וועלכען מען מאכט שמעלץ=טיגלען.

tash *n* (טעש) אזא זארט זיידען=צייג וואס איז דורכגעוועבט מיט פיעלע זילבער און גאלד=פעדים.

tasim'eter *n.* (טע-סימ'-ע-טער) א טאסימעטער [אן אינסטרומענט צו פערצייכענען קליינע ענדערונגען פון דרוק און די קליינע ענדערונג אין דער טעמפעראטור וואס קומט דורך דעם פאר].

tasimet'ric *a.* (טעס-אי-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו די מעסטונגען פון דרוק; וואס איז שייך צו א טאסימעטער [ז. *tasimeter*].

task *n. and v.* (טעסק) אן אויפגאבע, א לעקציאן; אן ארבייט; אן אונטערנעהמונג; א געשעפט; אן אונטערנומענע ארבייט; א מיהזאמע ארבייט; געבען אן אויפגאבע; ארויפלעגען א בעשטימטע ארבייט.

tas'ker *n.* (טעס'-קער) איינער וואס גיט אויף אדער לעגט ארויף ארבייט.

tas'king *n.* (טעס'-קינג) ז. *task-work*.

task'master *n.* (טעסק'-מעס-טער) איינער וואס גיט אויף ארבייט; איינער וואס גיט אויף א לעקציאן; א ווערק=מייסטער, אן אויפזעהער אויף ארבייט.

task'mistress *n.* (טעסק'-מיס-טרעס) א פרוי וואס גיט אויף ארבייט; אן ארבייטס=אויפזעהערין.

task'-work *n.* (טעסק'-הוואירק) אויפגעגעבענע ארבייט; שטיק=ארבייט, אקארד=ארבייט.

Tasma'nian *a. and n.* (טעס-מיי'-ני-ען) וואס איז שייך צום אינזעל טאסמאניען [אין אויסטראליען]; א טאסמאניער, א געבארענער אדער אן איינוואהנער פון טאסמאניען.

tass *n.* (טעס) א טרינק=בעכער, א טרינק=גלעזעל; א שנאפס, א שנעפסעל.

tassa'go *n.* (טע-סא'-גא) אין דרום=אמעריקא — א געריכט פון געטריקענטען פלייש.

tas'sel *n. and v.* (טעסל) א פראנג, א פראנז, א קוטאס; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פראנז; א בלאט=צייכען, א לעזע=צייכען [א בענדעל אדער שנירעל, וואס ווערט אריינגעקלעפט אין א בוך צום בענוצען עס אלס צייכען צווישען די בלעטער, וואו מען האט זיך אבגעשטעלט ביים לעזען]; בעפוצען מיט פראנגען אדער פראנזען; אראבנעהמען די פראנגען=עהנליכע פעדים פון קוקורוזע אדער מאאיס אום עס זאל בעסער וואקסען; ארויסלאזען פון זיך פראנגען=עהנליכע בליהונג.

tas'seled *a.* (טעסלד) מיט פראנגען אדער פראנזען [קוטאסען].

tas'selled *a.* (טעסלד) ז. *tasseled*.

tas'table *a.* (טייס'-טעבל) וואס מען קען פערזוכען, וואס לאזט זיך פערזוכען; געשמאק.

taste *v. and n.* (טייסט) אבפערזוכען, אבפראבירען [שפייזען אדער געטרענקע]; געניסען; אבפראבירען דעם געשמאק; האבען פאר עטוואס א געשמאק אדער א נייגונג; זיך דערוויסען, דערקענען; אנערקענען, וויסען פון ערפאהרונג; האבען א געשמאק; דאס פערזוכען אדער אבפרובירען; א פראבע; א געשמאק; א טעם; א מוסטער; א נייגונג; א שמאלער זיידענער באנד.

tas'ted *a.* (טייס'-טעד) מיט געשמאק; וואס האט א געשמאק.

taste'ful *a.* (טייסט'-פול) געשמאק, וואס האט אן אנגענעהמען געשמאק; געשמאקפול, מיט א גוטען געשמאק; עלעגאנט, שעהן.

taste'fully *adv.* (טייסט'-פול-אי) מיט א גוטען געשמאק; געשמאקפול.

taste'fulness *n.* (טייסט'-פול-נעס) דאס זיין געשמאקפול.

taste'less *a.* (טייסט'-לעס) געשמאקלאז, אהן געשמאק, אהן טעם.

taste'lessly *adv.* (טייסט'-לעס-לי) אויף א געשמאקלאזען אופן.

taste'lessness *n.* (טייסט'-לעס-נעס) געשמאקלאזיגקייט.

tas'ter *n.* (טייס'-טער) אן אבפראבירער אדער פערזוכער [פון עסענס אדער געטרענקע]; א לעפעל אדער גלעזעל מיט וואס מען פראבירט אדער פערזוכט.

tas'tily *adv.* (טייס'-טי-לי) געשמאקפול, מיט א גוטען געשמאק.

tas'to so'lo (טעס'-טאו סאו'-לאו) אין מוזיק — אן אנווייזונג, אז מען זאל שפיעלען בלויז די באס=נאטען אהן אנדערע אקארדען.

tas'ty *a.* (טייס'-טי) געשמאק; מיט געשמאק, עלעגאנט, שעהן.

tat *n. and v.* (טעט) א לופעטע, א שמאטע; קלייבען שמאטעס אדער לופעטעס; שטריקען אדער טאמבורירען א געוויסען זארט שפיצען [קרוזשעווע]; בעפוצען דורך טאמבורירטע שפיצען.

ta'ta *n.* (טא'-טא) אין מערב=אפריקא — די רעזידענץ פון דעם הויפט אדער עלטערען פון א בעצירק.

ta'ta *n.* (טיי'-טא) אזא קוסטען=פלאנצע פון בראזיליען.

Ta'tar *n. and a.* (טא'-טאר) א טאטער; וואס איז שייך צו א טאטער אדער צו טאטערען; טאטעריש.

Tata'rian *a. and n.* (טא-טיי'-רי-ען) טאטעריש; וואס איז שייך צו די טאטערען; א טאטער.

Tatar'ic *a.* (טא-טער'-איק) טאטעריש; פון טאטערען.

Ta'tarize *v.* (טא'-טע-ראיז) מאכען פאר א טאטער.

tat'ou *n.* (טעט'-אוה) א פאנצער=טהיער, א גארטעל=טהיער; דאס בראזילישע ריעזען פאנצער=טהיער אדער גארטעל=טהיער [ז. *armadillo*].

tat'ouay *n.* (טעט'-או-איי) דאס זיד=אמעריקאנישע פאנצער=טהיער אדער גארטעל=טהיער. ז. *armadillo*.

tatt *v.* (טעט) שטריקען אדער טאמבורירען א געוויסען זארט שפיצען [קרוזשעווע]; בעפוצען דורך טאמבורירטע שפיצען.

tat'ta *n.* (טעט'-א) אזא דינע ראגאזשע [מאטע] אין אסט=אינדיען וואס ווערט געפלאכטען פון אזא שמעקעדיגען גראז און ווערט דארטען בענוצט צו פערהענגען די פענסטער און די טהירען אין די היצען.

tat'ter *v. and n.* (טעט'-ער) צורייסען אדער צוריסען ווערען אין שמאטעס; צוטראגען ביז צו שמאטעס; א שמאטע, א לופעטע, א לאפען; איינער וואס טאמבורירט שפיצען [קרוזשעווע].

tatterdema'lion *n.* (טעט-ער-די-מיי'-ליאן) אן אבגעריסענער, איינער וואס געהט אבגעריסען און אבגעשליסען.

tat'tered *a.* (טעט'-ערד) צוריסען, צולומפט, שמאטעוואטע, אבגעריסען, צובראכען; אנגעטהאן אין שמאטעס אדער לומפען.

tat'tery *a.* (טעט'-ער-אי) אבגעריסען און אבגעשליסען; צולומפט, שמאטעוואטע.

tat'tie *n.* (טעט'-אי) ז. *tatta*.

tat'ting *n.* (טעט'-אינג) אזעלכע טאמבורירטע שפיצען [קרוזשעווע]; דאס טאמבורירען שפיצען.

tat'tle *v. and n.* (טעטל) פלוידערען, פלאפלען, קלאטשען; פלוידעריי, קלאטשעריי, פלאפלעריי, פוסטע דבורים, דברים בטלים.

tat'tler *n.* (טעט'-לער) א פלוידערער,

א באלבעטון, א פלאפלער; אזא פויגעל מיט לאנגליכע פים און א לאנגליכען שנאבעל.

tat'tling *a.* (טעט'-לינג) פלוידערענד, פלאפלענד.

tat'tlingly *adv.* (טעט'-לינג-לי) פלוידערענדיג, פלאפלענדיג; רעדענדיג פוסטע דבורים.

tattoo' *v. and n.* (טע-טוה') טאטואירען [אויסשטעכען פארביגע פיגורען אויף'ן לייב]; טאטואירונג, אויסגעשטאכענע פארביגע פיגורען אויף'ן לייב; דאס פויקען מיט א פויק.

Tattoo

tattoo'er *n.* (טע-טוה'-ער) א טאטואירער, איינער וואס קען אויסשטעכען פארביגע פיגורען אויף'ן קערפער.

tattoo'ing *n. and a.* (טע-טוה'-אינג) טאטואירונג, די קונסט פון אויסשטעכען פארביגע פיגורען אויף'ן לייב; די אויסגעשטאכענע פארביגע פיגורען אויף'ן לייב; דער קלאנג פון א פויק; טאטואירענד.

tattoo'ing-nee'dle *n.* (טע-טוה'-אינג-ניע'דל) א טאטואיר=נאדעל [א נאדעל מיט וועלכער מען שטעכט אויס פארביגע פיגורען אויף'ן לייב].

tat'ty *n.* (טעט'-אי) אזא דינע ראגאזשע [מאטע] אין אסט=אינדיען, וועלכע איז געפלאכטען פון אזא שמעקעדיגען גראז און ווערט בענוצט צו פערהענגען די פענסטער און די טהירען אין די הייסע וועטערען.

tau'-bone *n.* (טאה'-באון) א ביין עהנליך צו דעם בוכשטאב T.

taught (טאהט) געלערענט, אונטערריכטעט. ז. *teach*.

taunt *v., n. and a.* (טאהנט) שפאטען, חוזק מאכען; שפאט; חוזק; זעהר הויך [ווענען א מאסט פון א שיף].

taun'ter *n.* (טאהנ'-טער) א שפאטער, א חוזק=מאכער.

taun'tingly *adv.* (טאהנ'-טינג-לי) שפאטענדיג, מאכענדיג חוזק; מיט שטעך=ווערטלעך.

tau'riform *a.* (טאה'-רי-פארם) אקסען=פערמיג, וואס האט די פארם פון אן אקס אדער פון זיינע הערנער; אין אסטראנאמיע — וואס בעצייכענט דעם מזל שור פון דעם זאדיאק אדער מזלות; וואס האט די פארם פון דעם סימבאל ♉.

tau'rine *a.* (טאה'-רין) וואס איז שייך צו אן אקס; עהנליך צו אן אקס; וואס איז שייך צום צייכען פון מזל שור [♉]; וואס איז שייך צו דער פעריאדע ווען די זון, אין דער טאג=און=נאכט=גלייכהייט פון פריהלינג [ז. *vernal equinox*], האט זיך געפונען אין דער שטערען=גרופע פון מזל שור [דיעזע פעריאדע האט געדויערט פון יאהר 4500 ביז דעם יאהר 1900 פאר קריסטוס'עס געבורט].

taurobo'lium *n.* (טאה-רא-באו'-לי-אם) דאס מקריב זיין אן אקס פאר'ן גאט מיטהרא [ז. *Mithra*]; א בילד אדער סטאטוע וואס שטעלט פאר דאס קוילען אן אקס.

tau'rocol *n.* (טאה'-רא-קאל) א קליי וואס ווערט געמאכט פון אקסען=פעל.

taurocol'la *n.* (טאה-רא-קאל'-א) ז. *taurocol*.

tauroma'chian *a. and n.* (טאה-רא-מיי'-קי-ען) וואס איז שייך צו אן אקסען=קאמפף, וואס שטעלט פאר אן אקסען=קאמפף; אן אקסען=קעמפפער, א טארעאדאר.

tauromach'ic *a.* (טאה-רא-מעק'-איק) וואס איז שייך צו אן אקסען=קאמפף.

taurom'achy *n.* (טאה-ראמ'-ע-קי) אן אקסען=קאמפף.

tauromor'phous *a.* (טאה-רא-מאהר'-פאס) וואס האט די פארם פון אן אקס.

Tau'rus *n.* (טאה'-ראס) מזל שור [די גרופע שטערען אין דעם זאדיאק אדער מזלות, וואס ווערט פארגעשטעלט ווי דער פאדערשטער טייל פון אן אקס].

tau'-staff *n.* (טאה'-סטעף) א קרייצפערמיגער שטיעל אדער הענטעל.

taut *a.* (טאהט) שטייף, פעסט, שטייף אנגעצויגען; וואס איז אין א גוטען אדער זיכערען צושטאנד.

tautaug' *n.* (טאה-טאהג') ז. *tautog*.

tau'ten *v.* (טאהטען) שטייף אנגעצויגען ווערען; מאכען שטייף, אנציהען שטייף אדער פעסט.

taut'ly *adv.* (טאהט'-לי) שטייף אנגעצויגען.

taut'ness *n.* (טאהט'-נעס) אנגעצויגענקייט, שטייפקייט.

tau'tochrone *n.* (טאה'-טא-קראון) אין מאטעמאטיק — א איזאכראנישע ליניע [אזא קרומע ליניע, וואס ווען א שווערע משא זאל זיך גליטשען איבער איהר, דורך דעם געוויכט פון איהר שווערקייט, וועט זי, די משא, דערגרייכען דעם נידריגסטען פונקט פון דער ליניע אין דערזעלביגער צייט, גאנץ גלייך פון וועלכען פונקט זי האט זיך אנגעפאנגען גליטשען].

tautoch'ronism *n.* (טאה-טאק'-רא-ניזם) די כאראקטעריסטישע אייגענשאפט פון אן איזאכראנישער ליניע. ז. *tautochrone*.

tautoch'ronous *a.* (טאה-טאק'-רא-נאס) וואס דויערט דיזעלביגע צייט; ווי אן איזאכראנישע ליניע ז. *tautochrone*.

tautog' *n.* (טאה-טאג') דער אמעריקאנער ליפ=פיש אדער שווארץ=פיש [אזא שעצבארער שפייז=פיש וועלכער געפינט זיך ביי די ברעגען פון דעם אטלאנטישען ים אין אמעריקא].

tautolog'ic *a.* (טאה-טא-לאדזש'-איק) טאוטאלאגיש [וואס ווידערהאלט דיזעלביגע זאך אין אנדערע ווערטער].

tautolog'ical *a.* (טאה-טא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *tautologic*.

tautolog'ical ech'o (טאה-טא-לאדזש'-אי-קעל עק'-או) אן עכא אדער ווידערקלאנג וואס ווידערהאלט זיך מעהרערע מאל.

tautol'ogise *v.* (טאה-טאל'-א-דזשאיז) ז. *tautologize*.

tautol'ogism *n.* (טאה-טאל'-א-דזשיזם) טאוטאלאגיזם, די ווידערהאלונג פון דערזעלביגער זאך אין אנדערע ווערטער, א נוצלאזע ווידערהאלונג פון דעמזעלבען געדאנק אין אנדערע ווערטער.

tautol'ogist *n.* (טאה-טאל'-א-דזשיסט) א טאוטאלאגיסט, איינער וואס ווידערהאלט דעמזעלבען געדאנק אין אנדערע ווערטער.

tautol'ogize *v.* (טאה-טאל'-א-דזשאיז) נוצלאז ווידערהאלען דיזעלביגע זאך מיט אנדערע ווערטער.

tautol'ogous *a.* (טאה-טאל'-א-גאס) ז. *tautologic*.

tautol'ogy *n.* (טאה-טאל'-א-דזשי) טאוטאלאגיע, די ווידערהאלונג פון דערזעלביגער זאך מיט אנדערע ווערטער, די נוצלאזע ווידערהאלונג פון א געדאנק אין אנדערע ווערטער וועלכע האבען דיזעלביגע בעדייטונג.

tau'tophony *n.* (טאה'-טא-פאו-ני) די ווידערהאלונ פון דעמזעלביגען קלאנג.

tav'ern *n.* (טעוו'-ערן) א טאווערנע, א שענק; א גאסט=הויז, אן אכסניה.

tav'erner *n.* (טעוו'-ער-נער) א שענקער, א בעל אכסניה.

tav'ern-haun'ter *n.* (טעוו'-ערנ-האנ'-טער) א שענק=בעזוכער.

tav'ern-kee'per *n.* (טעוו'-ערנ-קיע'-פער) א שענקער, א בעל אכסניה.

tav'ern-to'ken *n.* (טעוו'-ערנ-טאו'קן) אזא מטבע, וואס שענקער האבען אמאל אין ענגלאנד ארויסגעגעבען צו בענוצען אלס אויסגאב.

taw *v. and n.* (טאה) אויסגארבען פעל אין לעדער; גארבען וויים, מאכען זעמש; מורמעל=שפיעל [אזא שפיעל מיט שטיינערנע אדער גלעזערנע קייקעלעך]; א שנעל=קייקעלע אדער א מורמעל [אזא שטיינערנעם אדער גלעזערנעם קייקעלע צום שפיעלען].

taw'drily *adv.* (טאה'-דרי-לי) מיט צופיעל פליטערלעך, מיט געשמאקלאזע אדער אויפפאלענדע בעפוצונגען.

taw'driness *n.* (טאה'-דרי-נעס) איבערטריבענע, געשמאקלאזע אדער אויפפאלענדע בעפוצונגען; א פוסטער גלאנץ.

taw'dry *n. and a.* (טאה'-דרי) א ביליגע אדער אויפפאלענדע בעפוצונג, א געשמאקלאזע פערציערונג; א ביליגעם שטיקעל ציערונג; מיט צופיעל פליטערלעך; מיט געשמאקלאזע, אויפפאלענדע און ביליגע בעפוצונגען; ווערטהלאז, ביליג.

taw'er *n.* (טאה'-ער) א זעמש=גארבער; איינער וואס גארבט וויסע לעדער.

taw'ery *n.* (טאה'-ער-אי) א זעמש=גארבארניע; א גארבארניע פאר וויסע לעדער; א גארבארניע.

taw'niness *n.* (טאה'-ני-נעס) דאס זיין ברוין=געלב אדער שווארץ=געלב.

taw'ny *a, n. and v.* (טאה'-ני) שווארץ=געלב, שווארץ=ברוין; ברוין=רויט; א שווארץ=ברוינער אדער שווארץ=געלבער קאליר; מאכען שווארץ=געלב אדער שווארץ=ברוין.

tax *n. and v.* (טעקס) א שטייער, אן אבגאבע; א טאקסע; אן אבצאהל; אן ארויפגעלעגטע פליכט אדער לאסט; ארויפלעגען שטייער; שאצען, טאקסירען; ארויפלעגען א לאסט; אין נייעם טעסטאמענט — רעגיסטרירען פערזאנען און

זייער פערמעגען אום צו נעהמען פון זיי אבגאבען; טארלען, קריטיקירען.

taxabil'ity *n.* (טעק-סע-ביל'-אי-טי) שטייערבארקייט, דאס קענען בעשטייערט ווערען.

tax'able *a. and n.* (טעקס'-עבל) אויף וואס מען קען ארויפלעגען א שטייער אדער אן אבצאהל; וואס איז ארויפצורעכענען אלס געריכטס־קאסטען; א פערזאן אדער זאך וואס דארף בעשטייערט ווערען.

tax'ableness *n.* (טעקס'-עבל-נעס) ז. *taxability*.

tax'ably *adv.* (טעקס'-ע-בלי) צום בעשטייערען, ארויפצולעגען א טאקסע אדער אן אבצאהל.

taxa'tion *n.* (טעק-סיי'-שאן) בעשטייערונג; דאס ארויפלעגען שטייער אדער אבצאהלונג; אבשאצונג.

tax'-cart *n.* (טעקס'-קארט) אזא לייכטער וואגען אויף פרוזשינעס.

tax commis'sioner (טעקס קא-מיש'-אנ-ער) א בעאמטער וואס שאצט אב דעם ווערטה פון אייגענטום און וויפיעל מען דארף צאהלען שטייער.

tax'-dodg'er *n.* (טעקס'-ראדזש'-ער) איינער וואס מיידט אויס אדער ווייכט אויס צו צאהלען שטייער.

tax'-eat'er *n.* (טעקס'-איעט'-ער) א רעגירונגס־בעאמטער, איינער וואס לעבט אויף'ן חשבון פון קהל.

tax'er *n.* (טעקס'-ער) איינער וואס לעגט ארויף שטייער; א שאצער.

tax'-free *a.* (טעקס'-פריע) פריי פון אבצאהל אדער אבגאבען, שטייער־פריי.

tax'-gath'erer *n.* (טעקס'-געטה'-ער-ער) א שטייער־קאלעקטאר.

tax'iarch *n.* (טעק'-סי-ארק) א טאקסיארך, א קריעגס־הויפטמאן אין אלט־גריכענלאנד.

tax'icab *n.* (טעק'-סי-קעב) אן אויטאמאביל מיט א דיסטאנץ־מעסטער [אן אפאראט וואס צייגט אן די אבגעפאהרענע שטרעקע] צו פיהרען פאסאזשירען.

tax'icorn *n.* (טעק'-סי-קאהרן) אזא זשוק [באבעלע] מיט א הארן ווי א קלין.

tax'idermal *a.* (טעק'-סי-דויר-מעל) וואס איז שייך צו די אויסשטאפונג פון די פעל פון חיות.

taxider'mic *a.* (טעק-סי-דויר'-מיק) ז. *taxidermal*.

tax'idermist *n.* (טעק'-סי-דויר-מיסט) איינער וואס שטאפט אויס די פעל פון חיות.

tax'idermy *n.* (טעק'-סי-דויר-מי) די קונסט אויסצושטאפען די פעל פון חיות.

tax'is *n.* (טעק'-סיס) דאס אריינשטעלען אן אויסגעלונקענעם גליעד צוריק אויף זיין ארט ניט געברויכענדיג דערצו קיין אינסטרומענטען; א באטאליאן סאלדאטען אין אלט־גריכענלאנד; אן איינארדנונג, א צונויפשטעלונג לויט א געוויסער ארדנונג; אין זאאלאגיע — קלאסיפיקאציאן.

tax'less *a.* (טעקס'-לעס) שטייער־פריי.

taxol'ogy *n.* (טעק-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען קלאסיפיצירען אדער ארדנען אין א סיסטעם [חיות אדער פלאנצען].

taxon'omer *n.* (טעק-סאנ'-א-מער) ז. *taxonomist*.

taxonom'ic *a.* (טעק-סא-נאמ'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען קלאסיפיקאציאן אדער איינארדנונג אין א סיסטעם [ווי חיות אדער פלאנצען]; סיסטעמאטיש, מעטאדיש.

taxonom'ical *a.* (טעק-סא-נאמ'-אי-קעל) ז. *taxonomic*.

taxonom'ically *adv.* (טעק-סא-נאמ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו סיסטעמאטישער קלאסיפיקאציאן אדער איינארדנונג.

taxon'omist *n.* (טעק-סאנ'-א-מיסט) איינער וואס קלאסיפיצירט אדער ארדענט נאך א געוויסער סיסטעם [חיות אדער פלאנצען].

taxon'omy *n.* (טעק-סאנ'-א-מי) די לעהרע וועגען קלאסיפיצירען אדער ארדנען אין א סיסטעם [חיות אדער פלאנצען].

tax'or *n.* (טעקס'-אר) ז. *taxer*.

tax'payer *n.* (טעקס'-פיי-ער) א שטייער־צאהלער, איינער וואס צאהלט שטייער.

tax'-sale *n.* (טעקס'-סייל) א פערקויף פון אימעצענס לאנד דורך דער רעגיערונג פאר ניט צאהלען קיין שטייער.

ta'yo *n.* (טע'-יאו) א מין פארטוך־עהנליכעס קלייד ביי די זיד־אמעריקאנישע אינדיאנער.

tay'ra *n.* (טאי'-רא) ז. *taira*.

taz'za *n.* (טעט'-סא) אזא שאל־ארטיגע וואזע.

T-ban'dage *n.* (טיע'-בענ'-דעדזש) א באנדאזש געבונדען ווי א *T*.

T-bar *n.* (טיע'-באר) אן אייזערנער באלקען אין דער פארם פון א *T*.

T-beard *n.* (טיע'-ביערד) א בארד ארומגעשארען אזוי, אז זי צוזאמען מיט די וואנצעס בילדעט עטוואס עהנליכעס צום בוכשטאב *T*.

T-bone *n.* (טיע'-באון) ז. *tau-bone*.

T-cart *n.* (טיע'-קארט) אזא פיער־רעדעריגער אפענער פאעטאן מיט פיער זיץ־פלעצער.

tchibouk' *n.* (טשי-בוהק') ז. *chibouk*.

tchick *n. and v.* (טשיק) א טשמאקען אדער קנאקען מיט דער צונג [צום אנטרייבען א פערד אדער אלס אויסדרוק פון איבערראשונג אדער פעראכטונג]; טשמאקען אדער קנאקען מיט דער צונג.

T-cloth *n.* (טיע'-קלאהטה) אזא פשוט'ער באוועל־צייג [ווערט געמאכט אין ענגלאנד צום עקספארטירען נאך כינא און אינדיען].

tea *n. and v.* (טיע) 1. טהעע; די טהעע־פלאנצע [ז. איל.]; א געטראנק פון געווייקטע בלעטלעך אדער ווארצלען פון פערשיעדענע פלאנצען; 2. א נאכמיטאג־מאהלצייט [ביי וועלכער מען טרינקט אויך טהעע]; 3. השתנה [אורין]; 4. טרינקען טהעע; 5. דערלאנגען טהעע, געבען טהעע.

2. The family usually meets at **tea**. 4. He seldom **teas** with us. 5. We had to dine and **tea** a party of friends.

tea'-ball *n.* (טיע'-באהל) א רונדע געלעכערטע כלי ווי א לעפעלע מיט א דעקעל, אין וועלכער מען שיט אריין די טהעע־בלעטלעך און מען שטעלט עס אריין אין א גלאז הייסען וואסער צו מאכען דערפון א גלאז טהעע.

tea'-ber'ry *n.* (טיע'-בער'-אי) די אמעריקאנישע טהעע־יאגדע אדער ווינטער־גרין [ווערט אפט געברויכט אנשטאט טהעע].

tea'-bis'cuit *n.* (טיע'-ביס'-קיט) טהעע־צוויעבאק.

tea'-blight *n.* (טיע'-בלאיט) טהעע־מאיל [אזעלכע אינזעקטען וואס פערדארבען די טהעע־פלאנצען].

tea'-board *n.* (טיע'-באורד) א טהעע־טאץ.

tea'-bread *n.* (טיע'-ברעד) טהעע־ברויט, טהעע־קוכען [אזא זיסליך געבעקס צום עסען מיט טהעע].

tea'-cad'dy *n.* (טיע'-קעד'-אי) א טהעע־פושקע.

tea'-cake *n.* (טיע'-קייק) טהעע־קוכען.

tea'-can'ister *n.* (טיע'-קענ'-איס-טער) ז. *tea-caddy*.

tea'-case *n.* (טיע'-קיים) א קעסטעל מיט געשיר פאר א טהעע־טיש [ווי טהעע־לעפעלעך, סארדינ־צווייגלעך, איינגעמאכטס־לעפעלעך א. ז. וו.].

teach *v.* (טיעטש) לערנען, אונטעררעכטען, געבען אונטערריכט; צייגען, ווייזען, ערקלערען.

teachabil'ity *n.* (טיע-טשע-ביל'-אי-טי) ז. *teachableness*.

tea'chable *a.* (טיע'-טשעבל) וואס לאזט זיך לערנען; פעהיג צו לערנען; וויליג צו לערנען.

tea'chableness *n.* (טיע'-טשעבל-נעס) פעהיגקייט צו לערנען; וויליגקייט צו לערנען; דאס לאזען זיך לערנען.

teach a les'son (טיעטש ע לעסן) אנלערנען.

tea'cher *n.* (טיע'-טשער) א לעהרער; א רעליגיאנס־לעהרער, א פרעדיגער.

tea'chership *n.* (טיע'-טשער-שיפ) לעהרערשאפט, א לעהרער־אמט, א לעהרער־פאזיציאן.

tea'chers' in'stitute (טיע'-טשערז אינ'-סטי-טיוט) די לעהרער־אינסטיטוציאן [א קאנפערענץ פון לעהרער אין צייט פון וואקאציאן, וואו די לעהרער בעקענען זיך גענויער מיט דער טעארעטישער און פראקטישער זייט פון שול־אונטערריכט].

tea'-chest *n.* (טיע'-טשעסט) א טהעע־קעסטעל.

tea'ching *n.* (טיע'-טשינג) אונטערריכט; לעהרע.

teach school (טיעטש סקוהל) לערנען מיט קינדער אין א שול, זיין א שול־לעהרער.

tea'-clam *n.* (טיע'-קלעם) אזא קליינער ווענוס־מושעל [אזא עסבארער אמעריקאנישער מאלוסקעל].

tea'-cup *n.* (טיע'-קאפ) א טהעע־טאס; א פיערטעל קווארט [אלס פליסיגקייטס־מאס]; אזוי פיעל וויפיעל עס ענטהאלט א טאס.

tea'cupful *n.* (טיע'-קאפ-פול) אזוי פיעל ווי פיעל עס קען אריין אין א טהעע־טאס; א פיערטעל קווארט [אלס פליסיגקייטס־מאס].

tea'-dea'ler *n.* (טיע'-דיע'-לער) א טהעע־הענדלער.

tea'-dri'er *n.* (טיע'-דראי'-ער) א טהעע־טריקענער [אן אפאראט צום טריקענען די טהעע־בלעטלעך].

tea'-drin'ker *n.* (טיע'-דרינ'-קער) א טהעע־טרינקער.

tea'-drun'kard *n.* (טיע'-דראנ'-קארד) א ליידענשאפטליכער טהעע־טרינקער; איינער וואס איז קראנק פון טרינקען צו פיעל טהעע.

tea'-dust *n.* (טיע'-דאסט) טהעע־שטויב, טהעע־פולווער, שטארק צוריבענע טהעע.

tea'-fan'nings *n.* (טיע'-פענ'-אינגז) צוריבענע טהעע.

tea'-fight *n.* (טיע'-פאיט) א טהעע־אונטערהאלט.

tea'-gar'den *n.* (טיע'-גאר'דן) א טהעע־פלאנטאציע; א טהעע־גארטען [וואו מען טרינקט טהעע].

tea'-gown *n.* (טיע'-גאון) א לויזעס

פרויען=הויז=קלייד וואס מען טראגט צום נאכמיטאג=מאהלצייט.

tea grow′er (טיע גראו′-ער) א טהעע=פלאנצער, א טהעע=פלאנטאטאר.

Teague *n.* (טיעג) אן אירלענדער [אלס צונעמעניש].

Teague′land *n.* (טיעג′-לענד) אירלאנד [אלס צונעמעניש].

tea′-hill *n.* (טיע′-חיל) א בערגעל, אויף וועלכען עס וואקסען טהעע=פלאנצען.

tea′-house *n.* (טיע′-האוס) א טהעע=הויז, א טהעע=רעסטאראן [אין כינא און יאפאן].

tea′ism *n.* (טיע′-איזם) א קראנקהאפ=טער צושטאנד צוליעב טרינקען צו פיעל טהעע.

teak *n.* (טיעק) דער טיעק אדער טעק=בוים [אזא אסט=אינדישער בוים מיט זעהר א הארטען, דויערהאפטען האלץ, וואס ווערט בעטראכט אלס דאס בעסטע פאר שיפס=בוי].

Teak

tea′-ket′tle *n.* (טיע′-קעט′ל) א טהעע=קעסעל, א טהעע=קאן, א טשייניק.

tea′-ket′tle pol′icy (טיע′-קעט′ל פאל′-אי-סי) די פאדערונג, אז מען זאל גע=ברויכען בלויז געקאכטעס וואסער [אלס פערהיטונגס=מיטעל געגען טיפוס, כאלערא און עהנליכע קראנקהייטען].

teak′-tree *n.* (טיעק′-טריע) ז. *teak*.

teal *n.* (טיעל) די קריקענטע, אזא קליי=נע ווילדע טייך=קאטשקע [ענטעל]. ז. איל. *"Game Birds"*

Teal

teal′-duck *n.* (טיעל′-דאק) ז. *teal*.

tea′-lead *n.* (טיע′-לעד) בליי=פאפיער צום איינוויקלען טהעע.

tea′-leaf *n.* (טיע′-ליעף) א טהעע=בלע=טעל.

tea′-leaves *n.* (טיע′-ליעווז) אויסגע=ווייקטע טהעע, איבערקאכטע טהעע.

team *n. and v.* (טיעם) א מחנה יונגע חיות אדער א חורטע יונגע פויגלען [גע=בארען פון איין פאר]; א פאר [חיות אדער פויגלען]; א מחנה, א הורטע; א געשפאן [פון אקסען אדער פערד]; א קאמפאניע [ארבייטער, באל=שפיעלער א. ז. וו.]; צוזאמענשפאנען; ארבייטען, אי=בערפיהרען א. ז. וו. מיט א געשפאן; אוועקגעבען א טייל פון א קאנטראקט=ארבייט צו אן אונטער=קאנטראקטאר.

tea′ming *n.* (טיע′-מינג) דאס פיהרען אדער ארבייטען מיט א געשפאן [פון אק=סען אדער פערד]; דאס אבגעבען טיילען פון אן ארבייטער צו קאנטראקטארס.

team′land *n.* (טיעמ′-לענד) אקער=לאנד וואס מען קען בעארבייטען מיט איין אקער=אייזען [פלוג].

team′-man *n.* (טיעמ′-מען) ז. *teamster*.

team′-shov′el *n.* (טיעמ′-שאוו′ל) א גראב=אייזען געשלעפט פון פערד אדער אקסען.

team′ster *n.* (טיעמ′-סטער) א פראכט=פוהרמאן.

team′wise *a.* (טיעמ′-הוואיז) ווי א גע=שפאן; צוזאמענגעשפאנט.

team′-work *n.* (טיעמ′-הווארק) 1. אר=בייט מיט א געשפאן [פערד אדער אק=סען]; 2. דאס קאלעקטיווע שפיעלען פון א קאמפאניע באל=שפיעלער; 3. ארגאני=זירטע הארמאנישע גרופען=ארבייט.
2. The **team-work** of the baseball nine was excellent. 3. The **team-work** of the office was admirable.

tea′-oil *n.* (טיע′-איל) [אן טהעע=אויל] אויל וואס ווערט אויסגעדריקט פון א טהעע=עהנליכער כינעזישער פלאנצע].

tea′-par′ty *n.* (טיע′-פאר′-טי) א טהעע=געזעלשאפט; א טהעע=אונטערהאלט; א בעאונרוהיגענדע פאסירונג; עטוואס וואס איז לייכט צו טהאן אדער ערפילען.

tea′-plant *n.* (טיע′-פלענט) די טהעע=פלאנצע.

tea′-pot *n.* (טיע′-פאט) א טהעע=טאפ, א טהעע=קאן, א טשייניק.

tea′poy *n.* (טיע′-פאי) א טהעע=סערוויז טישעל.

tear *v. and n.* (טעהר) 1. רייסען, צו=רייסען; אוועקרייסען; 2. זיך רייסען; 3. צוקראצען [די הויט], פערוואונדען; 4. זיך רייסען, זיך שטורמדיג בעוועגען; 5. בושעווען, טומלען, וויטהען; 6. א ריס; 7. א שטורמדיגע בעוועגונג; 8. א הו=ליאנקע.
2. This is cheap cloth and **tears** readily. 4. The children came **tearing** in. 5. He **tore** and raged.

tear *n. and v.* (טיער) א טרעהר; א טראפען, א טרעהר=עהנליכע אדער טרא=פען=עהנליכע זאך; טרעהרען, אנפילען אדער גיסען מיט טרעהרען; בעשפריצען ווי מיט טרעהרען, בעטריפען.

tear a cat (טעהר ע קעט) שטורמען, וויטהען, בושעווען.

tear and wear (טעהר ענד הוועהר) דאס אבטראגען זיך, אבניצונג.

tear away′ (טעהר ע-הוויי′) אברייסען, אוועקרייסען; זיך א ריס טהאן.

tear down (טעהר דאון) ארונטעררייסען, פאנאנדערווארפען.
The firemen had to **tear down** the burning house.

tear′-duct *n.* (טיער′-דאקט) דער טרעה=רען=קאנאל [דער קאנאל דורך וועלכען די טרעהרען פון די אויגען קומען אריין אין דער נאז].

tear′er *n.* (טעהר′-ער) א רייסער, א צו=רייסער; איינער וואס בושעוועט אדער שטורמט; א היצינער, העפטיגער, גוואלט=זאמער מענש; עטוואס וואס איז גרויס, גוואלטיג, העפטיג אדער וויטהענד.

tear′-fall′ing *a.* (טיער′-פאהל′-אינג) וואס פערגיסט טרעהרען; צערטליך; פיה=לענד.
Tear-falling pity dwells not in this eye.

tear′ful *a.* (טיער′-פול) פול מיט טרעה=רען, פערגיסענד טרעהרען; וויינענד, טרוי=ערענד; טרויעריג, וואס רופט ארויס טרעהרען.

tear′fully *adv.* (טיער′-פול-אי) וויינענ=דיג, מיט טרעהרען; טרויעריג, ארויסרו=פענדיג טרעהרען.

tear′fulness *n.* (טיער′-פול-נעס) וויי=נענדיגקייט, דאס גיסען טרעהרען; טרוי=עריגקייט.

tear′-gland *n.* (טיער′-גלענד) א טרעה=רען=דריזע.

tear′ing *a.* (טעהר′-אינג) רייסענד; גוואלטיג, העפטיג; אונגעהייער.

tear′ing-machine′ *n.* (טעהר′-אינג-מע-שין′) א מאשין צו רייסען שמאטעס.

tear′less *a.* (טיער′-לעס) אהן טרעהרען; טרוקען [וועגען די אויגען]; אונעמפ=פינדליך, ניט פיהלענד, אהן א הארץ.

tear off (טעהר אף) ז. *tear away*.

tea′-room *n.* (טיע′-רוהם) א טהעע=צימער [א צימער, וואו מען טרינקט גע=וועהנליך טהעע].

tea′-rose *n.* (טיע′-ראוז) א טהעע=רויז [אזא גארטען=רויז מיט א טהעע=גערוך].

tear′-pit *n.* (טיער′-פיט) דאס טרעהרען=זעקעל אין ווינקעל פון אויג ביי הירשען. ז. *larmier*.

tear′-pump *n.* (טיער′-פאמפ) א טרעה=רען=פומפ [א קוואל פון פאלשע טרעה=רען].

tear′-sac *n.* (טיער′-סעק) ז. *tear-pit*.

tear′-shaped *a.* (טיער′-שייפט) טרעהר=עהנליך, טראפען=עהנליך.

tear′-stained *a.* (טיער′-סטיינד) מיט צייכענס פון טרעהרען.

tear up (טעהר אפ) 1. ארויסרייסען, אויסרייסען; 2. צוררייסען; צורייסען אויף פיצלעך.
1. The storm **tore up** hundreds of trees. 2. In rage he **tore up** the letter.

tear′-up *n.* (טעהר′-אפ) אן אויסריי=סונג, אן אויסווארצלונג.

tear′y *a.* (טיער′-אי) טרעהרענד, אנגע=פילט מיט טרעהרען, פערגאסען מיט טרעה=רען; וואס פאלט טראפענווייז [ווי טרעה=רען].

tea′-scent *n.* (טיע′-סענט) דער טהעע=גערוך [אזא אייראפעאישע פארן=פלאנצע אדער פאפאראטניק].

tea′-scrub *n.* (טיע′-סקראב) דער טהעע=בוש, דער טהעע=קוסט [אזא אויסטראלי=שעס בוימעל. זיינע בלעטלעך זיינען פון די ערשטע קאלאניסטען געברויכט געווא=רען אנשטאט טהעע].

tease *v. and n.* (טיעז) פאנאנדערנעה=מען אויף בעזונדערע פעדים; קאמען אדער בערשטען [וואל אדער פלאקס]; מאכען א בארווע אדער ווארסע [אויף טוך]; דאקוטשען, זיך איינעסען אין די ביינער, רייצען, פלאגען; דאס דאקוטשען, דאס איינעסען זיך אין די ביינער, פלא=גונג, רייצונג; אן איינגעגעסענער, דא=קוטשליווער מענש; דאס קאמען און בער=שטען [וואל אדער פלאקס]; דאס פאנאנ=דערנעהמען אויף בעזונדערע פעדים.

tea′sel *n. and v.* (טיעזל) ז. *teazel*.

tease′ler *n.* (טיעזו′-לער) ז. *teazeler*.

tea′ser *n.* (טיע′-זער) א קוועלער, א פלאגער, איינער וואס דאקוטשעט אדער רייצט; עטוואס וואס דאקוטשעט, פלאגט אדער רייצט; אן אגער אדער באראן פון א נידריגען זארט וואס ווערט געברויכט צום אויפרייצען געשלעכטליך שקאפעס אדער שאף [מען ערלויבט זיי אבער ניט צו האבען געשלעכטליכען פערקעהר]; א היי=

צער, א פייער-מאַז, אז אויוועז-אויפפּאַסער אין א גלאָז-פאַבריק.

tea'-ser'vice *n.* (טיע'-סויר'-וויס) א טהעע-סערוויז.

tea'-set *n.* (טיע'-סעט) [די טהעע-געשיר כלים צו מאַכען און טרינקען טהעע].

tea'-shrub *n.* (טיע'-שראַב) ז. ***tea-plant***

tea'sing *a.* (טיע'-זינג) ראַקוטשענד, פּלאָגענד, רייצענד, וואס עסט זיך איין אין די ביינער.

tea'singly *adv.* (טיע'-זינג-לי) דאַקו-טשענדיג, פּלאָגענדיג, רייצענדיג, זיך איינ-עסענדיג אין די ביינער.

tea'sing-nee'dle *n.* (טיע'-זינג-ניע'דל) א נאָדעל פאַנאַנדערצוניהמען אויף איינ-צעלנע פעדימלעך [א צעלען-געוועב פאַר מיקראָסקאָפּישע אונטערזוכונגען].

tea'-sor'ter *n.* (טיע'-סאָהר'-טער) א טהעע-זאָרטירער.

tea'spoon *n.* (טיע'-ספּוהן) א טהעע-לעפעל.

tea'spoonful *n.* (טיע'-ספּוהנ-פול) אַזוי פיעל ווי פיעל עס קען אריין אין א טהעע-לעפעל; אַ אַכטעל אונץ.

teat *n.* (טיעט) א ציצקע; א ברוסט-נאַפּעל; א ברוסט-וואָרצעל; די ברוסט-דריזע; א ברוסט; אַ אייטער; עטוואס וואס איז עהנליך צו א ציצקע אָדער ברוסט-נאַפּעל [ווי א שנויץ אָדער לייכטער-רעה-רעל].

tea'-ta'ble *n.* (טיע'-טיי'בל) א טהעע-טיש.

tea'-tas'ter *n.* (טיע'-טייס'-טער) א טהעע-עקספּערט, א אַבפּראָבירער פון דעם געשמאַק אָדער פון דעם אראָמאַט פון טהעע.

tea'-tas'ting *n.* (טיע'-טייס'-טינג) טהעע-עקספּערטיזע; אַבפּראָבירונג פון דעם געשמאַק אָדער גערוך פון טהעע.

teat'ed *a.* (טיע'-טעד) ברוסטיג, וואס האט בריסט, וואס זויגט קינדער; עהנליך צו א ציצקע אָדער ברוסט-נאַפּעל.

tea'-things *n.* (טיע'-טהינגז) טהעע-זאַכען, א טהעע-סערוויז, טהעע-געשיר.

teat'-like *a.* (טיעט'-לאַיק) עהנליך צו א ציצקע אָדער ברוסט-נאַפּעל.

tea'-tray *n.* (טיע'-טריי) א טהעע-טאַץ.

tea'-tree *n.* (טיע'-טריע) דער טהעע-בוים, די טהעע-פּלאַנצע; דער טהעע-בוש [ז. ***tea-scrub***].

tea'ty *n.* (טיע'-טי) א ציצקעלע, א ברוסט-נאַפּעלע.

tea'-urn *n.* (טיע'-אוירן) א טהעע-מאַשין, א טהעע-אורנע, א סאַמאָוואַר, אַזא טשיי-ניק מיט א קראַן.

tea'-ware *n.* (טיע'-הוועהר) טהעע-גע-שיר.

teaze'-hole *n.* (טיעז'-האָול) דאס הייץ-לאָך אין א גלאָז-שמעלץ-אויוועז.

tea'zel *n. and v.* (טיעזל) די רויה-קאַרדע אָדער וועבער-שישקע [אַזא שישקע וואס ווערט געברויכט צום מאַכען א באַר-ווע אויף וואָל-טוך]; די קאַם-דיסטעל [די פּלאַנצע, אויף וועלכער עס וואַקסט די רויה-קאַרדע]; א מאַשין אָדער אינסטרו-מענט צו מאַכען א באַרווע אָדער וואָרסע אויף וואָל-צייג; מאַכען א באַרווע.

teaze'ler *n.* (טיעז'-לער) א רויהער, איי-נער וואס מאַכט די באַרווע [וואָרסע] אויף טוך.

tea'zer *n.* (טיע'-זער) ז. ***teaser***

Teb'eth *n.* (טעב'-עטה) טבת.

tec *n.* (טעק) א געהיים-פּאָליציסט, א שפּיאָן [אויף דער גנבים-שפּראַך. אַבגע-קירצט פון ***detective***].

tech'ily *adv.* (טעטש'-אי-לי) מיט קאַפּ-ריזנעקייט; אויף אַ אַנגע'ברגז'טען אופן.

tech'iness *n.* (טעטש'-אי-נעס) קאַפּריז-נעקייט, אָנגע'ברגז'קייט.

tech'nic *a. and n.* (טעק'-ניק) טעכניש, וואס איז שייך צו טעכניק, וואס איז איי-געגטימליך פאַר א בעזונדערער קונסט, ווי-סענשאַפט אָדער פאַך; פּאַרמעל; טעכניק, די פּראַקטישע מעטאָדען אָדער כּלים פון א קונסט אָדער וויסענשאַפט, דער פּראַקטי-שער טייל פון א קונסט, וויסענשאַפט אָדער פאַך; די טעכניק, די קונסט-לעהרען, די טעכנישע לעהרען, די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאָדען פון פאַבריקאַציאָן און אינדוסטריע.

tech'nical *a.* (טעק'-ני-קעל) טעכניש. ז. ***technic***

technical'ity *n.* (טעק-ני-קעל'-אי-טי) טעכנישקייט, דאס זיין טעכניש; עטוואס וואס איז טעכניש, עטוואס וואס איז כאַ-ראַקטעריסטיש פאַר א ספּעציעלען פאַך, וויסענשאַפט, קונסט, פּראָפעסיאָן א. ז. וו.; א טעכנישער אויסדרוק, א טעכנישע מע-טאָדע; א פאָרמאַליטעט.

tech'nically *adv.* (טעק'-ני-קעל-אי) אויף א טעכנישען אופן; לויט די פאַך-אויסדריקע פון א בעשטימטער פּראָפע-סיאָן, פאַך, וויסענשאַפט אָדער קונסט; פאָרמעל.

tech'nicalness *n.* (טעק'-ני-קעל-נעס) דאס זיין טעכניש, טעכנישקייט. ז. ***technic***

tech'nicals *n.* (טעק'-ני-קעלז) טעכני-שע זאַכען, זאַכען וואס זיינען שייך צו דעם פּראַקטישען טייל פון א קונסט אָדער וויסענשאַפט; פאַך-פאָרמאַליטעטען; טעכ-נישע אָדער פאַך-אויסדריקע.

tech'nical word (טעק'-ני-קעל הוואָירד) א פאַך-אויסדרוק, א פאָרמעלער אויסדרוק, א טערמין פון א ספּעציעלער וויסענשאַפט, קונסט, פּראָפעסיאָן, א. ז. וו.

techni'cian *n.* (טעק-ניש'-ען) א טעכ-ניקער.

tech'nicist *n.* (טעק'-ני-סיסט) ז. ***technician***

tech'nics *n.* (טעק'-ניקס) די טעכניק, די קונסט-לעהרע; די טעכנישע לעהרען, די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאָדען פון פאַבריקאַציאָן און אינדוסטריע; טעכ-נישע אָדער פאַך-אויסדריקע, מעטאָדען א. ז. וו.

tech'niphone *n.* (טעק'-ני-פאָון) אַן איי-בונגס-אַפּאַראַט פאַר פּיאַניסטען און אָר-געל-שפּיעלער.

technique' *n.* (טעק-ניק') טעכניק, די קונסט-מעטאָדע, די ערפילונגס-מעטאָדע [הויפּטזעכליך אין מוזיק].

tech'nism *n.* (טעק'-ניזם) עטוואס וואס איז טעכניש, א טעכנישער אויסדרוק; א פאַך-אויסדרוק; א פאָרמאַליטעט.

technog'raphy *n.* (טעק-נאָג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון דער קונסט און אינ-דוסטריע ביי פערשיעדענע פעלקער.

technolog'ic *a.* (טעק-נאָ-לאָדזש'-איק) ז. ***technological***

technolog'ical *a.* (טעק-נאָ-לאָדזש'-אי-קעל) טעכנאָלאָגיש, וואס איז שייך צו טעכ-נאָלאָגיע [די לעהרע וועגען די מיטלען און מעטאָדען פון פאַבריקאַציאָן און אינ-דוסטריע, ווי מעטאַלורגיע, וועבעריי, איי-זענבאַהן-בוי א. ז. וו.].

technol'ogist *n.* (טעק-נאָל'-א-דזשיסט) א טעכנאָלאָג. ז. ***technology***

technol'ogy *n.* (טעק-נאָל'-א-דזשי) טעכנאָלאָגיע [די לעהרע וועגען די מיט-לען און מעטאָדען פון פאַבריקאַציאָן און אינדוסטריע, ווי מעטאַלורגיע, וועבעריי, אייזענבאַהן-בוי א. ז. וו.]; די טערמינאָ-לאָגיע אָדער טעכנישע אויסדריקע פון א קונסט, וויסענשאַפט, פאַך א. ז. וו.; דאס שטודיום וועגען דער ענטוויקלונג פון דער קונסט און אינדוסטריע ביי פערשיעדענע פעלקער.

tech'y *a.* (טעטש'-אי) אַנגע-קאַפּריזנע, אַנגע-ברגז'ט.

tecnol'ogy *n.* (טעק-נאָל'-א-דזשי) א שטודיום אָדער אַבהאַנדלונג וועגען קינ-דער.

tec'tibranch *a. and n.* (טעק'-טי-ברענק) ז. ***tectibranchiate***

tectibran'chian *a. and n.* (טעק-טי-ברענ'-קי-ען) ז. ***tectibranchiate***

tectibran'chiate *a. and n.* (טעק-טי-ברענ'-קי-אייט) וואס האט צוגעדעקטע קיעמען אָדער זשאַברעס [די אַטהעמונגס-אָרגאַנען ביי פיש און אַנדערע וואַסער-בעשעפענישען]; א דאַך-קיעמער אָדער דעק-קיעמער [א מאַלוסק מיט צוגעדעקטע זשאַברעס].

tec'tiform *a.* (טעק'-טי-פאָרם) דאַך-פערמיג; דעקעל-פערמיג; צודעקענד, וואס בילדעט א דעקעל.

tectol'ogy *n.* (טעק-טאָל'-א-דזשי) טעק-טאָלאָגיע, מאָרפאָלאָגיע [די וויסענשאַפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער סטרוקטור פון חיות און פּלאַנצען]. ז. ***morphology***

tecton'ic *a.* (טעק-טאָנ'-איק) וואס איז שייך צו דעם בוי אָדער סטרוקטור; וואס איז שייך צו דער בוי-קונסט אָדער אַרכי-טעקטור; וואס איז שייך צו דער אויס-אַרבייטונג פון פערשיעדענע זאַכען [ווי אינסטרומענטען, מעבעל א. ז. וו.].

tecton'ics *n.* (טעק-טאָנ'-איקס) די בוי-קונסט; אויסאַרבייטונג, פאָרמירונג און בעפּוצונג פון פערשיעדענע זאַכען [ווי פון מעבעל, געשיר א. ז. וו.].

tecto'rial *a.* (טעק-טאָו'-רי-על) וואס דעקט צו; וואס בילדעט ווי א דאַך איבער עפּעס.

tecto'rium *n.* (טעק-טאָו'-רי-אַם) א צו-דעק; אַן אויבערשטער, צודעקענדער טייל פון א גליעד; די דעק-פעדערען [די אויי-בערשטע פעדערען פון דעם עק און פון די פליגלען ביי פויגלען].

tectri'ces *n.* (טעק-טראַי'-סיעז) די דעק-פעדערען [די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אָדער פון די פליגלען ביי א פוי-געל].

tectri'cial *a.* (טעק-טריש'-על) צודע-קענד [ווי די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אָדער פון די פליגלען ביי א פוי-געל]; וואס איז שייך אָדער עהנליך צו די דעק-פעדערען [די אויבערשטע פעדע-רען פון דעם עק און פון די פליגלען ביי א פויגעל].

tec'trix *n.* (טעק'-טריקס) א דעק-פעדער [איינער פון די אויבערשטע פעדערען פון דעם עק אָדער פון די פליגלען ביי א פוי-געל].

te'cum *n.* (טי'-קאַם) ז. ***tucum***

ted *v.* (טעד) אויסשפּרייטען צום טריקע-נען [היי].

ted'der *n.* (טעד'-ער) א היי-שפּרייטער, איינער וואס שפּרייט פאַנאַנדער היי צום טריקענען; אַן אַפּאַראַט צום פאַנאַנדער-שפּרייטען היי צום טריקענען.

tedes'co *a.* (טע-דעס'-קאָו) דייטש, אין דייטשען קונסט-סטיל.

Te De'um (טיע דיע'-אָם) דער טע-דע-אום [א קאַטוילישע תפלה, וועלכע הויבט זיך אָן מיט די לאַטיינישע ווערטער *Te Deum laudamus* — דיך, גאָט, לויבען מיר]; מוזיק פאַר דעם טע-דעאום; א גאַטעסדיענסט, ווען מען זינגט דעם טע-דעאום.

tedge *n.* (טעדזש) דער איינגוס, דאָס גיס-לאָך [אין מעטאַל-שמעלצערייען].

te'dious *a.* (טיע'-די-אָס) ערמידענד, לעסטיג, נודנע, לאַנגוויליג; לאַנגזאַם.
His address was a long and tedious discourse.

te'diously *adv.* (טיע'-די-אָס-לי) אויף א לאַנגווייליגען, ערמידענדען אָדער לעסטיגען אופן.

te'diousness *n.* (טיע'-די-אָס-נעס) לאַנגווייליגקייט, נודנעקייט; לאַנגזאַמקייט; לעסטיגקייט, דאָס זיין ערמידענד.

te'dium *n.* (טיע'-די-אָם) ז. *tediousness*.

tee *n.* and *v.* (טיע) א ציעל [אין געוויסע שפּיעלען]; א בערגעלע פון זאַמד אָדער ערד פאַר דעם באַל [אין גאָלף-שפּיעל]; דער בוכשטאַב *t*; עטוואס וואָס האָט די פאָרם פון א T; א געגילטע שירם-עהנליכע מעטאַלענע בעציערונג אויף טעמפּלען אין כינא און אינדיען; אַרויס-לעגען דעם באַל אין גאָלף-שפּיעל אויף א בערגעלע ערד אָדער זאַמד.

teel *n.* (טיעל) ז. *til*.

teem *v.* (טיעם) געבעהרען, ברייגנען אויף דער וועלט; שוואַנגערען; אָנהויבען שוואַנגערען; זיין פול, זיין איבערפילט; זיין איבערגעוועהנליך פּרוכטבאַר; גיסען, אויסגיסען, אויסלעדיגען; גיסען צושמאָלצענעם שטאָהל אין א פורעם.

tee'mer *n.* (טיע'-מער) די וואָס גע-בעהרט; א געווינערין; א גיסער, איינער וואָס גיסט; איינער וואָס גיסט צושמאָלצענעם שטאָהל אין א פורעם.

teem'ful *a.* (טיעמ'-פול) פול, איבער-פילט, פּרוכטבאַר; שוואַנגער.

tee'ming *a.* (טיע'-מינג) וואָס געבעהרט פיעל, וואָס ברייגנט אַרויס א סך; פול, איבערפילט.

tee'ming-hole *n.* (טיע'-מינג-האָול) א פּערטיעפונג פאַר א פורעם צום גיסען שטאָהל.

teem'less *a.* (טיעמ'-לעס) אונפּרוכטבאַר.

teens *n.* (טיענז) 1. די צאָהלען צווישען 13 און 19 [וועלכע ענדיגען זיך אין ענג-ליש אויף *teen*]; 2. די עלטער צווישען 13 און 19 יאָהר.
2. She is in her teens yet.

tee'ny *a.* (טיע'-ני) קליין. ז. *tiny*.

tee'pee *n.* (טיע'-פּיע) ז. *tepee*.

tee'-tee *n.* (טיע'-טיע) אַזאַ זיד-אַמעריקאַנישע מאַלפּע [אַפּע]. ז. *saimiri*.

tee'ter *v.* and *n.* (טיע'-טער) זיך וויע-גען, זיך הוידען; א וויעג, א הוידעלקע [א קאַטשעלע].

tee'tertail *n.* (טיע'-טער-טייל) דער שטראַנד-לויפער. ז. *sandpiper*.

teeth *n.* (טיעטה) ציינער [ז. *tooth*]; די געגענ-קראַפט, די ווידערשטאַנדס-קראַפט; דאָס שאַרפע אָדער דאָס שמער-צענדע פון עטוואס.

teethe *v.* (טיעטה) בעקומען ציינער.

tee'thing *n.* (טיע'-טהינג) 1. דאָס ציינער-שניידען, ציינער-וואַקסונג; 2. דאָס בעקו-מען ציינער.
2. The child is sick on account of teething.

tee'thing rat'tle (טיע'-טהינג רעטל) א קלאַפּערל פאַר קליינע קינדער צום שפּיעלען זיך.

tee'to'tal *a.* (טיע'-טאָו'-טעל) גענצליך, פּאָלשטענדיג; וואָס איז שייך צו דער פּאָל-שטענדיגער צוריקהאַלטונג פון פּער'שכור'-ענדע געטרענקע; וואָס האָט זיך פּער-פּליכטעט זיך פּאָלשטענדיג צו ענטזאָגען פון פּער'שכור'ענדע געטרענקע.

tee'to'taler *n.* (טיע'-טאָו'-טעל-ער) איי-נער וואָס נעהמט אויף זיך ניט צו טרינ-קען קיין פּער'שכור'ענדע געטרענקע; איי-נער וואָס האַלט זיך פּאָלשטענדיג צוריק פון פּער'שכור'ענדע משקאות.

tee'to'talism *n.* (טיע'-טאָו'-טעל-איזם) פּאָלשטענדיגע צוריקהאַלטונג פון פּער-שכור'ענדע געטרענקע.

tee'to'taller *n.* (טיע'-טאָו'-טעל-ער) ז. *teetotaler*.

tee'to'tally *adv.* (טיע'-טאָו'-טעל-אי) פּאָלשטענדיג, גענצליך.

tee'-to'tum *n.* (טיע'-טאָו'-טאָם) א דריידעל, א גאָר [ביי קריסטען איז דאָס דריידעל-שפּיעל גראָדע ווי ביי אידען. אַנ-שטאָט דעם וואָס אויף די אידישע דריידעל שטעהען די בוכשטאַבען נ ג ה ש — נס גדול היה שם — זיינען אויף די קריסט-ליכע דריידעלך די לאַטיינישע בוכשטאַ-בען *A T N D*. דיעזע בוכשטאַבען זיינען די ראשי תבות פון די לאַטיינישע ווער-טער *Aufer* — נעהם צו, *Depone* — לעג אַוועק, *Nihil* — גאַרנישט, *Totum* — אין גאַנצען. דיעזע בוכשטאַבען ווייזען אַלזאָ, אויב מען געווינט אָדער מען פּער-ליערט און וויפיעל מען געווינט, א טייל אָדער אין גאַנצען].

teff *n.* (טעף) אַזאַ קאָרן-פּלאַנצע אין אַביסיניען.

teg *n.* (טעג) די "זי" פון א הירש [אין צווייטען יאָהר].

tegg *n.* (טעג) ז. *teg*.

teg'men *n.* (טעג'-מען) א הייטעל, א פּעלכעל; דאָס צווייטע הייטעל פון א זא-מען-קערנדעל.

teg'minal *a.* (טעג'-מי-נעל) וואָס בע-דעקט [ווי א הייטעל, א פּעלכעל].

tag'ular *a.* (טעג'-יו-לאַר) וואָס איז שייך צו דאַך-ציעגעל; ציעגעל-אַרטיג, ווי דאַך-ציעגעל; ווי דאַכאָווקעס אָדער דאַכפּאַ-נען.

teg'ularly *adv.* (טעג'-יו-לאַר-לי) ציע-געלאַרטיג, ציעגעלפּערמיג; אויף דעם אופן ווי עס זיינען אויסגעלעגט דאַך-ציעגעל דאַכאָווקעס [וועגען פּאַנצערס].

teg'ulated *a.* (טעג'-יו-ליי-טעד) אויס-געלעגט מיט שופּען ווי דאַך-ציעגעל אָדער דאַכאָווקעס [וועגען פּאַנצערס].

teg'umen *n.* (טעג'-יו-מען) ז. *tegmen*.

teg'ument *n.* (טעג'-יו-מענט) א בע-דעקונג; א הייטעל, א פּעלכעל.

tegumen'tal *a.* (טעג-יו-מענ'-טעל) ז. *tegminal*.

tegumen'tary *a.* (טעג-יו-מענ'-טע-רי) ז. *tegminal*.

te'hee' *int.*, *n.* and *v.* (טיע'-היע') כי-כי-כי; א געלעכטער; כיכיקען, לאַ-כען, אויסלאַכען.

teil *n.* (טיעל) די לינדע, דער לינדען-בוים; דער טערפּענטין-בוים.

teil'-tree *n.* (טיעל'-טריע) דער לינדען-בוים.

teind *n.* (טיענד) אין שאָטלאַנד — מעשר פון די פּראָדוקטען וואָס מען פּלעגט גע-בען צו דער קירך, צו דער רעגיערונג אָדער צו צדקה-אַנשטאַלטען.

tei'noscope *n.* (טאַי'-נאָ-סקאָופּ) דער פּריזמען-טעלעסקאָפּ [א שפּאַקטיוו מיט צוויי פּריזמען, וועלכע זיינען אַזוי צוזאַ-מענגעשטעלט, אַז זיי דערלאָזען ניט, דאָס דער געגענשטאַנד, אויף וועלכען מען קוקט, זאָל זיך אויסווייזען אין א ספּעציפישען קאָליר].

teknon'ymy *n.* (טעק-נאָנ'-אי-מי) דאָס אַנרופען די עלטערען נאָך דעם נאָמען פון זייער קינד [אַזאַ מנהג עקזיסטירט ביי געוויסע פעלקער].

tel *n.* (טעל) ז. *til*.

te'la *n.* (טי'-לאַ) אין אַנאַטאָמיע — א געפּלעכט פון נערווען, בלוט-אָדערען א. ד. ג.; אַן אָרגאַנישער געוועב [ווי א מוסקול].

tel'amon *n.* (טעל'-ע-מאָן) אין אַרכי-טעקטור — א טעלאַמאָן אָדער אַטלאַנטע [א מענער-פיגור אַלס א זייל אין א גע-ביידע]. ז. *atlantes*.

te'lar *a.* (טי'-לאַר) ז. *telary*.

tel'ary *a.* (טעל'-ע-רי) וואָס איז שייך צו אַן אָרגאַנישען געוועב. ז. *tela*.

telau'togram *n.* (טעל-אָה'-טאָ-גרעם) די שריפט אָדער צייכנונג, וואָס ווערט געמאַכט דורך א טעלאַטאָגראַף. ז. *telautograph*.

telau'tograph *n.* (טע-לאָה'-טאָ-גרעף) א טעלאַטאָגראַף, א מין טעלעגראַף וואָס רעפּראָדוצירט די האַנדשריפט אָדער די צייכנונג פון דעם, וועלכער שיקט די טע-לעגראַמע.

telec'troscope *n.* (טע-לעק'-טראָ-סקאָופּ) א טעלעקטראָסקאָפּ, אַן עלעקטרי-שער אַפּאַראַט איבערצוגעבען אָן אָפּטי-שעס בילד אויף א ווייטער שטרעקע.

tel'edu *n.* (טעל'-ע-דוה) די טעלעדו, דער שטינק-דאַקס [אַזאַ קליינע חיה פון די אינזלען סומאַטראַ און יאַוואַ].

tele'ga *n.* (טי-ליי'-גאַ) א טעלעגע, אַזאַ רוסישער וואָגען.

Telega

tel'egram *n.* (טעל'-אי-גרעם) א טעלע-גראַמע, א דעפּעשע, א טעלעגראַפישע ידיעה.

telegram'mic *a.* (טעל-אי-גרעמ'-איק) וואָס איז שייך צו א טעלעגראַמע; ווי א טעלעגראַמע; קורץ, לאַקאָניש.

tel'egraph *n.* and *v.* (טעל'-אי-גרעף) דער טעלעגראַף; טעלעגראַפירען, שיקען א דעפּעשע; סיגנאַליזירען.

tel'egraph-board *n.* (טעל'-אי-גרעף-באָורד) א ברעט מיט די נומערען פון די פּערד, וועלכע נעהמען אַנטייל אין א וועט-לויף, צוזאַמען מיט די נעמען פון די זשאָקעען.

tel'egraph-ca'ble *n.* (טעל'-אי-גרעף-קיי'-בל) א טעלעגראַפען-קאַבעל [א שטריק פון פיעל צוזאַמענ-געדרעהטע טעלעגראַפישע דראָטען. אַזעלכע קאַבעלען ווערען דורכגעפיהרט אונ-טערן וואַסער דורך'ן ים].

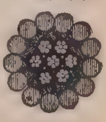

Telegraph-cable

tel'egrapher *n.* (טעל'-אי-גרעף-ער) א

טעלעגראפיסט, איינער וואס גיט איבער טעלעגראמען אויף'ן אפאראט.

telegraph'ic *a.* (טעל-אי-גרעפ-איק) טעלעגראפיש; וואס איז שייך צו א טעלעגראף.

telegraph'ical *a.* (טעל-אי-גרעפ-אי-קעל) ז. ***telegraphic***.

telegraph'ically *adv.* (טעל-אי-גרעפ-אי-קעל-אי) טעלעגראפיש; דורך'ן טעלעגראף.

tel'egraphist *n.* (טעל'-אי-גרעפ-איסט) א טעלעגראפיסט. ז. ***telegrapher***.

tel'egraph-key *n.* (טעל'-אי-גרעפ-קיע) דער שליסעל אדער דאס הענטעל אין א טעלעגראפישען אפאראט, מיט וועלכען די טעלעגראמע ווערט אבגעקלאפט.

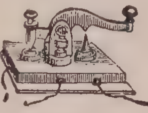

Telegraph-key

tel'egraph-pole *n.* (טעל'-אי-גרעפ-פאול) א טעלעגראפען-סלופ, איינער פון די סלופעס, אויף וועלכע עס איז אנגעצויגען א טעלעגראפישער דראט.

tel'egraph-post *n.* (טעל'-אי-גרעפ-פאוסט) ז. ***telegraph-pole***.

tel'egraphy *n.* (טעל'-אי-גרעפ-אי) טעלעגראפיע, דאס איבערגעבען ידיעות דורך'ן טעלעגראף.

telekine'sis *n.* (טעל-אי-קי-ני'-סיס) טעלעקינעזיס, די בעוועגונג פון א קערפער אהן א שיינבארער אויסערליך-פיזישער אורזאכע [ווי אין די עקספערימענטען פון די ספיריטיסטען און מעדיומען].

telelec'trograph *n.* (טעל-אי-לעק'-טא-גרעף) א טעלעלעקטאגראף [אן עלעקטרישער אפאראט צו פאטאגראפירען אויף זעהר ווייטע שטרעקען].

telelec'troscope *n.* (טעל-אי-לעק'-טרא-סקאופ) א טעלעלעקטראסקאפ, אן עלעקטרישער אפאראט וואס מאכט מעגליך צו זעהן זאכען אויף א גרויסער שטרעקע.

telem'eter *n.* (טי-לעמ'-ע-טער) דער טעלעמעטער, אן אפאראט צו בעשטימען דעם מרחק אדער דיסטאנץ פון א געוויסער זאך; אן אפאראט, דורך וועלכען עס ווערען איבערגעגעבען אויף א ווייטער שטרעקע די אנצייגונגען פון א פיזיקאלישען אדער מעטעאראלאגישען אינסטרומענט [ווי למשל, פון א טערמאמעטער].

telem'etry *n.* (טי-לעמ'-ע-טרי) טעלעמעטריע, דאס אויסרעכנען די דיסטאנץ פון א געוויסער זאך; דאס איבערגעבען אויף א ווייטער שטרעקע די אנצייגונגען פון א פיזיקאלישען אדער מעטעאראלאגישען אינסטרומענט.

telen'giscope *n.* (טי-לענ'-דזשי-סקאופ) א טעלענגיסקאפ, אן אינסטרומענט וואס האט די איינענשאפטען פון א טעלעסקאפ און מיקראסקאפ.

teleolog'ic *a.* (טעל-אי-א-לאדזש'-איק) ז. ***teleological***.

teleolog'ical *a.* (טעל-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) טעלעאלאגיש; וואס איז שייך צו צוועקמעסיגקייט; וואס איז שייך צו די ענד-ציעלען פון דער נאטור.

teleolog'ically *adv.* (טעל-אי-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טעלעאלאגישען שטייגער; בנוגע צו צוועקמעסיגקייט אין דער נאטור.

teleol'ogist *n.* (טעל-אי-אל'-א-דזשיסט) א טעלעאלאגיסט, איינער וואס גיט זיך אב מיט די פראגען וועגען די ענד-ציעלען פון דער וועלט.

teleol'ogy *n.* (טעל-אי-אל'-א-דזשי) טעלעאלאגיע, די צוועק-לעהרע [די לעהרע פון דעם צוועק פון זאכען; די לעהרע וועגען די ענד-ציעלען פון דער וועלט].

teleom'eter *n.* (טעל-אי-אמ'-ע-טער) ז. ***telemeter***.

tel'eophyte *n.* (טעל'-אי-א-פאיט) א הויך-ענטוויקעלטע פלאנצע [ווי א בוים].

tel'eosaur *n.* (טעל'-אי-א-סאהר) א טעלעאזאור [א מין פערשטיינערטער קראקאדיל פון די אוראלטע צייטען אין דער געשיכטע פון דער ערד].

tel'eost *a. and n.* (טעל'-אי-אסט) ביינינג ווי א פיש; וואס האט א ביינינגען סקעלעט [ווי א געוועהנליכער פיש]; א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט.

tel'eostome *n.* (טעל'-אי-א-סטאום) א ריכטיגער פיש [א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט].

teleos'tomous *a.* (טעל-אי-אס'-טא-מאס) וואס האט דעם כאראקטער פון א ריכטיגען פיש [א פיש מיט א ביינינגען סקעלעט].

teleozo'on *n.* (טעל-אי-א-זאו'-אן) א פאלשטענדיג-ענטוויקעלטע חיה.

tel'epath *n.* (טעל'-אי-פעטה) ז. ***telepathist***.

telepath'ic *a.* (טעל-אי-פעטה'-איק) טעלעפאטיש, וואס איז שייך צו טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***.

telepath'ically *adv.* (טעל-אי-פעטה'-אי-קעל-אי) אויף א טעלעפאטישען שטייגער; דורך טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***.

tel'epathist *n.* (טעל'-אי-פעטה-איסט) א טעלעפאטיסט; איינער וואס גיט זיך אב מיט טעלעפאטיע. ז. ***telepathy***.

tel'epathy *n.* (טעל'-אי-פעטה-אי) טעלעפאטיע, א גייסטיגע ווירקונג, וועלכע דריקט זיך אויס אין איבערגעבען דעם צווייטען איינעמס געדאנקען אדער געפיהלען אהן א וועלכער ניט איז פיזישער בעריהרונג [אהן ווערטער, אהן בליקען, אהן זשעסטען א. ד. ג.]. ז. ***mind-transference***.

tel'ephone *n. and v.* (טעל'-אי-פאון) א טעלעפאן; רעדען דורך'ן טעלעפאן.

Telephone

tel'ephoner *n.* (טעל'-אי-פאו-נער) איינער וואס טעלעפאנירט, איינער וואס רעדט אויף א טעלעפאן.

telephon'ic *a.* (טעל-אי-פאנ'-איק) וואס גיט איבער קלאנגען פון איין ווייטען ארט אין אן אנדערען; טעלעפאניש, וואס געהערט צו א טעלעפאן.

telephon'ically *adv.* (טעל-אי-פאנ'-אי-קעל-אי) דורך'ן טעלעפאן.

tel'ephonist *n.* (טעל'-אי-פאו-ניסט) א טעלעפאניסט, איינער וואס קען איבערגעבען קלאנגען אויף א ווייטער שטרעקע; איינער וואס בענוצט א טעלעפאן.

telepho'nograph *n.* (טעל-אי-פאו'-נא-גרעף) א טעלעפאנאגראף, אן אפאראט וואס פערצייכענט דאס, וואס ווערט איבערגעגעבען דורך'ן טעלעפאן.

telephonograph'ic *a.* (טעל-אי-פאו-נא-גרעפ'-איק) טעלעפאנאגראפיש; וואס איז שייך צו א טעלעפאנאגראף. ז. ***telephonograph***.

tel'ephony *n.* (טעל'-אי-פאו-ני) די טעלעפאנישע קונסט [די קונסט איבערצוגעבען קלאנגען פון איין ווייטען ארט אין אן אנדערען דורך עלעקטרישע דראטען אדער רעהרען].

tel'ephote *n.* (טעל'-אי-פאוט) אן אינסטרומענט צו פאטאגראפירען זאכען פון א ווייטער שטרעקע מיט דער הילף פון עלעקטריציטעט.

telepho'tograph *n.* (טעל-אי-פאו'-טא-גרעף) א טעלעפאטאגראף, א טעלעפאטאגראפישעס בילד. ז. ***telephotography***.

telephotog'raphy *n.* (טעל-אי-פא-טאג'-רע-פי) טעלעפאטאגראפיע, די קונסט איבערצוגעבען דורך עלעקטריציטעט דאס בילד פון א זאך פון א ווייטער שטרעקע.

tel'escope *n. and v.* (טעל'-ע-סקאופ) א טעלעסקאפ [א שפאקטיוו צו זעהן פון ווייטען; א רעהר מיט אפטישע גלעזער, דורך וועלכע ווייטע זאכען זעהען אויס נאהענט און פערגרעסערט]; זיך אריינרוקען איינס אין אנדערען, ווי די טיילען פון א טעלעסקאפ; אריינפאהרען איינער אין אנדערען [ווי די וואגאנען ביי א צוזאמענשטויסונג פון אייזענבאהנען].

Telescope

tel'escope-bag *n.* (טעל'-ע-סקאופ-בעג) א האנד-זעקעל געמאכט פון צוויי בעזונדערע טיילען, פון וועלכע איין טייל רוקט זיך אריין אין צווייטען.

tel'escope-dri'ver *n.* (טעל'-ע-סקאופ-דראי'-ווער) דער מעכאניזם, דורך וועלכען מען בעוועגט אדער מען קירעוועט א טעלעסקאפ.

tel'escope-eye *n.* (טעל'-ע-סקאופ-אי) אן אויג, ווי ביי געוויסע קריכענדע חיות, וואס קען זיך ארויסציהען און אריינציהען.

tel'escope-fly *n.* (טעל'-ע-סקאופ-פלאי) אזא פליעג מיט אויגען אויף הערנדלעך, וואס שטארצען ארויס פון קאפ.

Telescope-fly

tel'escope-ta'ble *n.* (טעל'-ע-סקאופ-טיי'-בל) א טיש וואס מען קען צונויפרוקען און פאנאנדערציהען.

telescop'ic *a.* (טעל-ע-סקאפ'-איק) טעלעסקאפיש, וואס געהערט צו א טעלעסקאפ; וואס קען געזעהן ווערען אדער ענטדעקט ווערען בלויז דורך א טעלעסקאפ; וואס זעהט פון ווייטען, ווייטזיכטיג; וואס קען זיך צונויפרוקען און פאנאנדעררוקען [ווי די בעזונדערע רעהרען, פון וועלכע עס איז צוזאמענגעשטעלט א טעלעסקאפ].

telescop'ical *a.* (טעל-ע-סקאפ'-אי-קעל) ז. *telescopic*.

telescop'ically *adv.* (טעל-ע-סקאפ'-אי-קעל-אי) דורך'ן טעלעסקאפ; אויף דעם אופן ווי א טעלעסקאפ; זיך פאנאנדערררוקענדיג און צונויפרוקענדיג; אריינשטעלענדיג זיך איינס אין אנדערען.

tel'escopiform *a.* (טעל'-ע-סקאפ-אי-פארם) וואס האט די פארם פון א טעלעסקאפ; וואס בעשטעהט פון טיילען, וועלכע רוקען זיך אריין איינער אין דעם אנדערען.

tel'escopist *n.* (טעל'-ע-סקאו-פיסט) איינער וואס איז געאיבט אין בענוצען א טעלעסקאפ.

tel'escopy *n.* (טעל'-ע-סקאו-פי) טעלעסקאפיע, די קונסט צו מאכען אדער בענוצען טעלעסקאפען.

tele'sia *n.* (טי-ליע'-סיא) דער סאפיר [אזא עדעלשטיין].

teles'tic *a.* (טי-לעס'-טיק) וואס איז שייך צום ענד־ציעל; וואס דיענט דעם ענד־ציעל, וואס ברענגט צו אן ענדע.

tel'estich *n.* (טעל'-אי-סטיק) א געדיכט אין וועלכען די לעצטע בוכשטאבען פון די צייל ען שטעלען צוזאמען א נאמען.

telethermom'eter *n.* (טעל-אי-טהור-מאמ'-ע-טער) א טעלעטערמאמעטער, אזא טערמאמעטער וואס צייגט אן די טעמפעראטור פון א ווייטער דיסטאנץ [מרחק].

tel'ic *a.* (טעל'-איק) וואס בעצייכענט א צוועק אדער ענד־ציעל.

tell *v. and n.* (טעל) דערצעהלען, זאגען; מעלדען, מודיע זיין; הייסען, בעפעהלען; ארויסזאגען, אויסדריקען אין ווערטער; בעשליסען אויף געוויס, פערזיכערען; צעהלען, נומערירען; געבען א רעכנונג אדער בעשרייבונג פון עפעס; אויסזאגען אויף אימעצען, מסר'ען; זיך ארויסצייגען, זיך ארויסווייזען; ווירקען, איבערלאזען א צייכען; דערקענען; בעשטימען; דאס וואס ווערט דערצעהלט, אן ערצעהלונג, א מעשה; א בערגעל; אן אנגעשאטענער בארג.

tell'able *a.* (טעל'-עבל) וואס קען דערצעהלט ווערען; וואס איז ווערטה דערצעהלט צו ווערען.

tell a lie (טעל ע לאי) זאגען א ליגען.

tell'er *n.* (טעל'-ער) א זאגער; אן ערצעהלער; א צעהלער; איינער וואס צעהלט די אבגעגעבענע שטימען אין א פארלאמענט; א צאהל־מייסטער [אין א שאצקאמער אדער א באנק].

tell'ership *n.* (טעל'-ער-שיפ) דאס אמט פון א צאהל־מייסטער. ז. *teller*.

tell for'tunes (טעל פאר'-טשונז) וואהרזאגען, נביאות זאגען, טרעפען וואס עס וועט פאסירען אין דער צוקונפט.

tell'ing *a.* (טעל'-אינג) איינדרוקספאל; וואס מאכט אן עפעקט, ווירקענד.

tell'ingly *adv.* (טעל'-אינג-לי) אויף אן איינדרוקספאלען אופן; מאכענדיג אן עפעקט, ווירקענדיג.

tell off (טעל אף) אראבראכענען, אבטיילען [צוליעב א געוויסען צוועק].

A squad was told off to clear the streets.

tell'tale *n. and a.* (טעל'-טייל) א פלוידערער, אן איבערדערצעהלער, אן אבערצעהלער; איינער וואס גיט ארויס א סעקרעט; א מוסר; א ווייזער, אן אנציינער, אן אינדיקאטאר; א צעהלער [אן אינסטרומענט אדער טייל פון געוויסע מאשינען, וואס צייגט אן אדער צעהלט די בעוועגונגען]; פלוידערענד; אבדערצעהלענד, אויסזאגענד; מסר'ענד; ארויסווייזענד עפעס וואס דארף ניט ארויסגעוויזען ווערען; וואס ווארנט וועגען עפעס.

tell tales (טעל טיילז) מסר'ען.

tell tales out of school (טעל טיילז אוט אוו סקוהל) אויסזאגען פון חדר; ארויסגעבען א סעקרעט.

tel'lural *a.* (טעל'-יו-רעל) טעלוריש; וואס איז שייך צו דער ערד.

tel'lurate *n.* (טעל'-יו-רייט) טעלורזויערע זאלץ [אזא כעמישער פראדוקט].

tel'luret *n.* (טעל'-יו-רעט) ז. *telluride*.

tel'lureted *a.* (טעל'-יו-רעט-עד) פעראייניגט מיט טעלור. ז. *tellurium*.

tel'luretted *a.* (טעל'-יו-רעט-עד) ז. *tellureted*.

tellu'rian *a. and n.* (טע-ליו'-רי-ען) וואס איז שייך צו דער ערד אדער צו אן איינוואהנער אויף דער ערד; אן איינוואהנער אויף דער ערד [אין געגענזאץ צו איינוואהנער פון אנדערע פלאנעטען].

tellu'ric *a.* (טע-ליו'-ריק) וואס איז שייך צו דער ערד; וואס קומט ארויס פון דער ערד; וואס איז שייך צו טעלור. ז. *tellurium*.

tel'luride *n.* (טעל'-יו-ריד) א כעמישע פערבינדונג פון טעלור מיט אן אנדער עלעמענט. ז. *tellurium*.

tellu'rion *n.* (טע-ליו'-רי-אן) דאס טעלוריום, אן אפאראט וואס בעווייזט אויגענשיינליך ווי אזוי די ערד דרעהט זיך ארום דער זון און ווי אזוי עס קומען פאר די ערשיינונגען וואס ווערען דורך דעם פעראורזאכט [ווי טאג און נאכט, זומער, הערבסט, ווינטער און פריהלינג].

tellu'rium *n.* (טע-ליו'-רי-אם) טעלור [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען].

tel'lurize *v.* (טעל'-יו-ראיז) פערבינדען אדער מישען מיט דעם עלעמענט טעלור.

tel'lurous *a.* (טעל'-יו-ראס) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון טעלור.

telodynam'ic *a.* (טעל-א-דאי-נעמ'-איק) טעלאדינאמיש, וואס איז שייך צו דער איבערטראגונג פון קראפט [מעכאנישע אדער עלעקטרישע] פון א ווייטער שטרעקע.

tel'pher *a.* (טעל'-פער) וואס איז שייך צו דעם אויטאמאטישען טראנספארט פון משא דורך עלעקטרישער קראפט [מיט דער הילף פון הענגענדע וואגאנען אדער מאטארען].

tel'pherage *n.* (טעל'-פער-עדזש) דאס אויטאמאטישע טראנספארטירען פון משא דורך עלעקטרישער קראפט מיט דער הילף פון הענגענדע וואגאנען אדער מאטארען.

temer'ity *n.* (טי-מער'-אי-טי) איבערטריבענע דרייסטקייט, אונבעזאנענהייט.

tem'per *v. and n.* (טעמ'-פער) מישען; צונויפמישען לויט א געוויסער פראפארציע; פארמירען, בילדען, איינשטעלען, אנפאסען, צופאסען; מעסיגען, מילדערען, זענפטיגען; אין מוזיק — טעמפערירען, אנשטעלען אדער אנשטימען אן אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן־ארט; הארטעווען [שטאהל אדער אייזען]; ווערען ווייך און פלאסטיש; א געמיש, א מישונג; א בעשטימטער צושטאנד, א בעשטימטע בעדינגונג; דאס געמיט, דער כאראקטער, די נאטור־אנלאגע, דאס טעמפעראמענט; די נייגונג צו ווערען אויפגערענג; גערייצטקייט, ליידענשאפט; הייציגקייט; די הארטקייט און עלאסטיציטעט פון מעטאל; די צוזאמענזעצונג אדער דער בעשטאנד פון א געמיש; לייים וואס ווערט געברויכט צו רייניגען צוקער; א מעטאל־מישונג וואס ווערט צוגעלעגט צו ציין צו מאכען הארט־ציין; מעסיגקייט; מיטעלמעסיגקייט.

tem'perament *n.* (טעמ'-פער-ע-מענט) טעמפעראמענט [די איינגענטימליכע אינערליכע טבע פון מענשען, וועלכע בעשטימט די ארט און וויי ז פון זיין דענקען, האנדלען און פיהלען]; אין מוזיק— די סיסטעם פון אנשטעלען אדער אנשטימען א מוזיקאלישען אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן־ארט; א פשרה, א קאמפראמיס, אן אויסגלייך; די צוזאמענזעצונג אדער צונויפמישונג פון פערשידענע אייגענשאפטען; דער צושטאנד, די בעשאפענהייט.

temperamen'tal *a.* (טעמ-פער-ע-מענ'-טעל) וואס געהערט צום טעמפעראמענט. ז. *temperament*.

temperamen'tally *adv.* (טעמ-פער-ע-מענ'-טעל-אי) נאך'ן טעמפעראמענט.

tem'perance *n.* (טעמ'-פער-ענס) טעמפעראנץ, מעסיגקייט; מעסיגקייט אין טרינקען און עסען; צוריקגעהאלטענקייט; געלאסענהייט.

tem'perance soci'ety (טעמ'-פער-ענס סא-סאי'-ע-טי) א טעמפעראנץ־פעראיין [א פעראיין צום אונטערדריקען שכרות].

tem'perate *a.* (טעמ'-פער-אייט) מעסיג; געמעסיגט, צוריקגעהאלטען אין עסען און טרינקען; געלאסען, רוהיג; זעלבסט־בעהערשט; מילד [וועגען קלימאט אדער וועטער].

tem'perately *adv.* (טעמ'-פער-אייט-לי) אויף א מעסיגען אופן; געמעסיגט, צוריקגעהאלטען אין עסען און טרינקען; געלאסען, רוהיג.

tem'perateness *n.* (טעמ'-פער-אייט-נעס) מעסיגקייט, צוריקגעהאלטענקייט; געלאסענקייט; מעסיגקייט פון קלימאט אדער וועטער.

tem'perate zones (טעמ'-פער-אייט זאונז) די מעסיגע זאנען, די ערד־טיילען וועלכע געפינען זיך צווישען די טראפיקען [ז. *tropic*] און צווישען די פאלאר־קרייזען [ז. *polar circles*].

tem'perative *a.* (טעמ'-פער-ע-טיוו) מעסיגענד, מילדערענד, וואס מעסיגט, וואס מילדערט.

tem'perature *n.* (טעמ'-פער-ע-טשור) טעמפעראטור [דער גראד פון ווארימקייט, ווי פון דער לופט, פון קערפער א. ד. ג.].

tem'pered *a.* (טעמ'-פערד) 1. געשטימט; 2. וואס איז אנגעשטעלט אדער אנגעשטימט לויט א געוויסען טאן־ארט [וועגען א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

1. He is a good-natured man, but his brother is ill-tempered.

tem'peredly *adv.* (טעמ'-פערד-לי) געשטימט, אין שטימונג.

tem'perer *n.* (טעמ'-פער-ער) איינער וואס פערהארטעוועט מעטאלען; א מישער, א צונויפמישער; א מילדערער; א טעמפערירער. ז. *temper*.

tem'pering *n.* (טעמ'-פער-אינג) דאס פערהארטעווען מעטאלען; דאס אנשטעלען אדער אנשטימען א מוזיקאלישען אינסטרומענט נאך א געוויסען טאן־ארט.

tem'pest *n. and v.* (טעמ'-פעסט) א שטארקער שטורם; א שטורם־וועטער; אן

ארקאן; אן אויפרודערונג, א שטארקער טומעל; א שטורמדיגע אגיטאציאן; אויפשטורמען, אויפרודערען.

tempesta'rian *n.* (טעמ-פעס-טיי'-רי-ען) איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען דורך כשוף ארויסרופען א שטורם.

tem'pest-bea'ten *a.* (טעמ'-פעסט-ביע'טן) געטראפען אדער געשלאגען פון שטורם.

tem'pest in a tea'-cup (טעמ'-פעסט אין ע טיע'-קאפ) א שטורם אין א גלאז וואסער.

tem'pest in a tea'-pot (טעמ'-פעסט אין ע טיע'-פאט) א שטורם אין א גלאז וואסער.

tem'pest-tossed *a.* (טעמ'-פעסט-טאסט) געשטויסען פון שטורם.

tempes'tuous *a.* (טעמ-פעס'-טשו-אס) שטירמיש, שטורמדיג.

tempes'tuously *adv.* (טעמ-פעס'-טשו-אס-לי) מיט שטורם; אויף א שטורמדיגען אופן.

tempes'tuousness *n.* (טעמ-פעס'-טשו-אס-נעס) שטורמדיגקייט.

tem'plar *n.* (טעמ'-פלער) א יוריסט, אן אדוואקאט; א סטודענט פון יורידישען פאקולטעט.

Tem'plar *n.* (טעמ'-פלער) א טעמפלער, א טעמפעל=ריטער [א סאלדאט פון א געוויסער הייליגער קירכען=ארמעע אין מיטעלאלטער, וואס איהר צוועק איז געווען צו שיצען די קריסטען וואס פלעגען עולה=רגל זיין אין ירושלים].

tem'plate *n.* (טעמ'-פלייט) ז. *templet*

tem'ple *n.* (טעמפל) א טעמפעל; דער בית המקדש; איינער פון די שלייפען [פון קאפ]; אזא ציערונג וואס ווערט געטראגען אויף די שלייפען; א שפאןשטאק אין א וועב=מאשין [אזא שטאק וואס האלט אנגעצויגען דאס צייג וואס ווערט געוועבט].

tem'ple bone (טעמ'פל באון) דער שלייפען=ביין.

tem'pleless *a.* (טעמ'פל-לעס) אהן א טעמפעל.

tem'plet *n.* (טעמ'-פלעט) א שאבלאן, א מוסטער אדער א מאדעל [פאר האלץ אדער בלעך=ארבייט]; א שטרייף מעטאל מיט לעכער, וואס ווערט בענוצט פון קעסעל=שמיעדען אנצוצייכענען די לעכער=שטעלען פון קעסעל פאר די ניעטען; א קורצער קלאץ אדער א שטיין וואס ווערט בענוצט אלס אן אונטערלאגע פאר א קווערבאלקען; אן אונטערלאגע=באלקען.

tem'po *n.* (טעמ'-פאו) — דאס אין מוזיק טעמפא, די צייט=מאס, די שנעלקייט פון ריטם; די ריטמישע און מעטרישע בעוועגונג פון א טאנץ; אן אוואלע מעשענע יאפאנעזישע מטבע מיט א פיער=קאנטיגען לאך אין מיטען.

tem'poral *a. and n.* (טעמ'-פא-רעל) צייטליך; צייטווייליג, פערגענגליך, וואס האט צו עקזיסטירען בלויז א געוויסע צייט; ערדיש, וועלטליך [ניט גייסטיג]; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו צייט; וואס איז שייך צו די שלייפען [פון קאפ]; עטוואס צייטליכעס אדער פערגענגליכעס: וועלטליכעס, ערדישעס [אין געגענזאץ צו גייסטליכעס]; א שלייף=ביין.

tem'poral ar'tery (טעמ'-פא-רעל אר'-טע-רי) די שלייף=ארטעריע, דער שלייף=פולס=אדער. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

temporal'ities *n.* (טעמ-פא-רעל'-אי-טיז) די וועלטליכע גיטער און די הכנסות פון א רעליגיעזען פעראיין וואס ווערט בענוצט פאר רעליגיעזע צוועקען; די וועלטליכע גיטער און די הכנסות פון א גייסטליכען.

temporal'ity *n.* (טעמ-פא-רעל'-אי-טי) צייטווייליגקייט [אין געגענזאץ צו אייביגקייט]; וועלטליכער גוטס=בעזיץ, וועלטליכעס אייגענטום.

tem'porally *adv.* (טעמ'-פא-רעל-אי) צייטליך, אין בעצוג בלויז צום לעבען אויף דער וועלט [ניט נאך'ן טויט].

tem'poralness *n.* (טעמ'-פא-רעל-נעס) וועלטליכקייט [אין געגענזאץ צו גייסטליכקייט].

tem'poral pow'er (טעמ'-פא-רעל פאו'-ער) די וועלטליכע מאכט אדער הערשאפט פון גייסטליכע [בעזאנדערס וועגען דער וועלטליכער הערשאפט פון פאפסט, וועלכער האט אמאל געהאט די וועלטליכע רעגיערונגס=מאכט איבער רוים און א טייל פון איטאליען].

tem'poralty *n.* (טעמ'-פא-רעל-טי) וועלטליכע מענשען אדער וועלטליכע ענינים [אין געגענזאץ צו גייסטליכע]; א וועלטליכער גוטס=בעזיץ, וועלטליכעס אייגענטום [אין געגענזאץ צו קירכליכע].

tempora'neous *a.* (טעמ-פא-ריי'-ני-אס) צייטווייליג, וואס איז אויף דערווייל.

tem'porarily *adv.* (טעמ'-פא-רע-רי-לי) טעמפארער, צייטווייליג, אויף דערווייל.

tem'porariness *n.* (טעמ'-פא-רע-רי-נעס) צייטווייליגקייט, פארלויפיגקייט.

tem'porary *a.* (טעמ'-פא-רע-רי) טעמפארער, צייטווייליג, וואס איז אויף דערווייל.

tem'porary injunc'tion (טעמ'-פא-רע-רי אינ-דזשאנק'-שאן) א טעמפארערער אדער צייטווייליגער דעקרעט אדער אבהאלטס=בעפעהל פון א ריכטער. ז. *injunction*

temporisa'tion *n.* (טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) ז. *temporization*

tem'porise *v.* (טעמ'-פא-ראיז) ז. *temporize*

tem'poriser *n.* (טעמ'-פא-ראי-זער) ז. *temporizer*

temporiza'tion *n.* (טעמ-פא-רי-זיי'-שאן) דאס שטימען מיט דער צייט, דאס צופאסען זיך צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; צופאסונג צו פרעמדע מיינונגען; דאס אונטערווארפען זיך אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען; דאס אונטערגעבען זיך, דאס נאכגעבען; צעגערונג, אבלעגונג, פערציהונג.

tem'porize *v.* (טעמ'-פא-ראיז) צעגערען, אבציהען, אבלעגען; שטימען מיט דער צייט; זיך צופאסען צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; נאכגעבען; זיך אונטערווארפען אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען; זיך צופאסען צו פרעמדע מיינונגען.

tem'porizer *n.* (טעמ'-פא-ראי-זער) איינער וואס שטימט מיט דער צייט, איינער וואס פאסט זיך צו צו דער צייט; א נאכגעביגער מענש; איינער וואס אונטערווארפט זיך אונטער די אנגענומענע מיינונגען אדער אונטער די אומשטענדען.

tem'porizing *a.* (טעמ'-פא-ראי-זינג) וואס שטימט מיט דער צייט, וואס פאסט זיך צו צו דער צייט; נאכגעביג; זיך צופאסענד צו פרעמדע מיינונגען.

tem'porizingly *adv.* (טעמ'-פא-ראי-זינג-לי) שטימענדיג מיט דער צייט, זיך צופאסענדיג צו דער צייט; מיט נאכגעביגקייט צו פרעמדע מיינונגען.

tempt *v.* (טעמפט) פערפיהרען; ברייגנען צו א נסיון; רייצען, אנרייצען.

temptabil'ity *n.* (טעמפ-טע-ביל'-אי-טי) פערפיהרבארקייט, דאס קענען פערפיהרען אדער ברייגנען צו א נסיון.

temp'table *a.* (טעמפ'-טעבל) פערפיהרבאר, וואס קען פערפיהרט ווערען; וואס קען גערייצט ווערען.

temp'tableness *n.* (טעמפ'-טעבל-נעס) ז. *temptability*

tempta'tion *n.* (טעמפ-טיי'-שאן) א נסיון; רייצונג; פערפיהרונג.

tempta'tional *a.* (טעמפ-טיי'-שאנ-על) פערפיהרעריש; וואס ברייגנגט צו א נסיון.

temp'ter *n.* (טעמפ'-טער) א פערפיהרער, אן אנרייצער צו בייזעס.

temp'ting *a.* (טעמפ'-טינג) פערפיהרעריש; וואס רייצט.

temp'tingly *adv.* (טעמפ'-טינג-לי) אויף א פערפיהרערישען אופן; רייצענדיג, אנרייצענדיג.

temp'tingness *n.* (טעמפ'-טינג-נעס) דאס זיין פערפיהרעריש, פערפיהרערישקייט.

temp'tress *n.* (טעמפ'-טרעס) א פערפיהרערין; אן אנרייצערין צו בייזעס.

temse *n.* (טעמס) א זיפ.

temse'-bread *n.* (טעמס'-ברעד) ברויט געבאקען פון דין=געזיפטען מעהל.

tem'ulence *n.* (טעמ'-יו-לענס) בעטרונקענהייט, שכרות.

tem'ulent *a.* (טעמ'-יו-לענט) בעטרונקען, שכור.

tem'ulently *adv.* (טעמ'-יו-לענט-לי) זייענדיג בעטרונקען, זייענדיג שכור.

tem'ulentness *n.* (טעמ'-יו-לענט-נעס) ז. *temulence*

ten *a. and n.* (טען) צעהן; די צאהל צעהן; א צעהנדלינג; א צעהנטעל [אין קארטען]; צעהן אוהר.

tenabil'ity *n.* (טען-ע-ביל'-אי-טי) די האלטבארקייט, די מעגליכקייט געהאלטען אדער פערטיידיגט צו ווערען.

ten'able *a.* (טענ'-עבל) האלטבאר, וואס קען אנגעהאלטען ווערען; וואס קען פערטיידיגט ווערען.

ten'ableness *n.* (טענ'-עבל-נעס) ז. *tenability*

ten'ace *n.* (טענ'-אייס) אין דעם קארטען=שפיעל וויסט — די בעסטע און די דריטע בעסטע קארט פון איין פארב אין האנד.

tena'cious *a.* (טי-ניי'-שאס) פעסטהאלטענד; הארטנעקיג, פער'עקשן'ט; שטייף, פעסט; קלעפיג; וואס האלט פעסט צוזאמען; וואס בעהאלט לאנג אין זכרון.

tena'ciously *adv.* (טי-ניי'-שאס-לי) האלטענדיג פעסט אדער שטייף; ניט ארויסלאזענדיג פון דער האנד; מיט הארטנעקיגקייט, מיט עקשנות; קלעפיג.

tena'cious mem'ory (טי-ניי'-שאס מעמ'-א-רי) א גוטער זכרון.

tena'ciousness *n.* (טי-ניי'-שאס-נעס) דאס האלטען פעסט; דאס ניט ארויסלא=

זען פון דער האנד; דאס בעהאלטען אין זכרון; פעסטקייט; שטייפקייט; הארטנעקיגקייט; קלעפיגקייט.

tenac'ity *n.* (טי-נעס'-אי-טי) די אייגענשאפט צו האלטען פעסט; שטייפקייט, פעסטקייט; הארטנעקיגקייט; די שטארקקייט פון זכרון; קלעפיגקייט; אין פיזיק — די קאהעזיאנס־קראפט [די קראפט וועלכע האלט פעסט צוזאמען די טיילכעלעך פון מאטעריע. ז. *cohesion*].

tenac'ulum *n.* (טי-נעק'-יו-לאם) אן ארטעריען־פינצעט [אזא כירורגיישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א שפיציגען האקען אדער קרומשאק אין א הענטעל און וועלכער ווערט בענוצט אויסצוזוכען די ארטעריען ביי אפעראציאנען].

tenail' *n.* (טע-נייל') ז. *tenaille*

tenaille' *n.* (טע-נייל') אין פעסטונגסווערק — דער וואל אדער די אויסערע פעסטונגס־וואנד אין דעם הויפט־גראבען.

ten'ancy *n.* (טענ'-ענ-סי) פאכט, ארענדע; דאס נעהמען אין ארענדע; בעזיץ; צייטווייליגער בעזיץ; גרונט־בעזיץ; דער משך פון בעזיץ; דער משך אויף וועלכען מען נעהמט לאנד אדער הייזער אויף ארענדע.

ten'ancy at will (טענ'-ענ-סי עט הוויל) א פאכט אדער ארענדע וואס קען אבגעזאגט ווערען צו יעדער צייט.

ten'ancy by entire'ties (טענ'-ענ-סי באי ענ-טאיר'-טיז) א פאכט אדער ארענדע וואס ווערט ארויסגעגעבען צו א מאן און זיין פרוי מיט דעם תנאי דאס די ארענדע אדער דער פאכט איז ניט טיילבאר נאר געהערט צו ביידען.

ten'ancy in com'mon (טענ'-ענ-סי אין קאמ'-אן) א געמיינשאפטליכע אונטיילבארע ארענדע אדער פאכט [אן אונטיילבארע ארענדע וואס ווערט ארויסגעגעבען צו עטליכע פערזאנען אין געמיינשאפט, וואו יעדער האט אבער א קאנטראקט אויף זיין אייגענעם נאמען אויף זיין טייל].

ten'ant *n. and v.* (טענ'-ענט) א פאכטער, אן ארענדאר, א שכן; א לעהנסמאן, א וואסאל; איינער וואס האלט לאנד פאר געוויסע דיענסטע אדער פערפליכטונגען; אן ערד־בעזיצער; איינער וואס וואהנט אין א געדונגענער וואהנונג; אן איינוואהנער; אן אנגעקלאגטער אין א פראצעס וועגען אונבעוועגליכען אייגענטום [ווי לאנד אדער הייזער]; האלטען אין פאכט אדער אין ארענדע.

ten'antable *a.* (טענ'-ענ-טעבל) וואס קען פערדונגען ווערען, וואס קען גענומען ווערען אין פאכט אדער ארענדע; וואהנבאר, וגאס קען בעוואהנט ווערען.

ten'antableness *n.* (טענ'-ענ-טעבל-נעס) וואהנבארקייט, דאס קענען בעוואהנט ווערען; דאס קענען פערדונגען ווערען, דאס קענען גענומען ווערען אין פאכט אדער אין ארענדע.

ten'ant at suf'ferance (טענ'-ענט עט סאפ'-ער-ענס) א פאכטער אדער ארענדאר וואס בלייבט וואהנען שוין נאכדעם ווי זיין קאנטראקט האט זיך געענדיגט, ניט שליסענדיג קיין נייעם אבמאך מיט דעם אייגענטימער.

ten'ant at will (טענ'-ענט עט הוויל) א פאכטער, אן ארענדאר וואס דער אייגענטימער קען איהם אבזאגען צו יעדער צייט, ווען ער וויל.

ten'ant by cour'tesy (טענ'-ענט באי קויר'-טע-סי) א מאן וואס בלייבט, לויט דעם אנגענומענעם מנהג, וואהנען אויף זיין ווייב'ס גיטער נאך איהר טויט [הגם געזעליך געהערען די גיטער ניט צו איהם נאר צו דער פרוי'ס יורשים צו וועלכע זיי געהען שפעטער איבער, ווען דער מאן שטארבט].

ten'ant-far'mer *n.* (טענ'-ענט-פאר'-מער) א פאכטער אדער אן ארענדאר פון לאנד.

ten'ant-far'ming *n.* (טענ'-ענט-פאר'-מינג) דאס האלטען לאנד אין ארענדע.

ten'ant for life (טענ'-ענט פאר לאיף) א פאכטער אדער ארענדאר, וואס האט די ארענדע אויף זיין גאנצען לעבען; איינער צו וועמען גרונד־אייגענטום בעלאנגט נור ביי זיין לעבען.

ten'ant in cap'ite (טענ'-ענט אין קעפ'-אי-טיע) ז. *tenant in chief*

ten'ant in chief (טענ'-ענט אין טשיעף) דעם קעניג'ס לעהנסמאן, פאכטער אדער ארענדאר [אין דער פעאדאלער ארדנונג — איינער וואס האט געהאלטען לאנד דירעקט פון קעניג און ניט פון א פריץ].

ten'ant in com'mon (טענ'-ענט אין קאמ'-אן) איינער וואס האלט אין ארענדע לאנד־אייגענטום בשותפות מיט אן אנדערען. ז. *tenancy in common*

tan'ant in dow'er (טענ'-ענט אין דאו'-ער) אן אלמנה וואס בעזיצט אייגענטום אלס ירושה־רעכט [דאס דריטעל פון דעם מאן'ס אייגענטום וואס בעלאנגט צו איהר לויט'ן געזעץ].

ten'antless *a.* (טענ'-ענט-לעס) אהן שכנים, אהן בעוואהנער; אונבעוואהנט.

ten'ant-right *n.* (טענ' ענט-ראיט) דאס ארענדע רעכט, די חזקה אויף ארענדע [א פארצייטיגעס רעכט אדער חזקה אויף ארענדע, וואס מען האט געקענט האלטען און איבערגעבען בירושה אונאבהענגיג פון דעם אייגענטימער'ס צושטימונג]; די פאדערונג פון די פאכטער אין ענגלאנד און אירלאנד, אז זיי זאלען קענען בלייבען ביי זייער פאכט אזוי לאנג ווי זיי צאהלען ארענדע־געלד און פיהרען זיך אויף אנשטענדיג, אז זיי זאלען האבען דאס רעכט איבערצוגעבען די ארענדע צו אן אנדערען, אז דער לאנד־אייגענטימער זאל זיי בעלוינען, ווען ער וויל זיי מעהר ניט האבען פאר פאכטער און אז דאס ארענדע־געלד זאל ניט געהעכערט ווערען צו פיעל.

ten'antry *n.* (טענ'-ענ-טרי) שכנים, בעוואהנער; פאכטער, ארענדארעס; לעהנסמענער, וואסאלען [אין דער פעאדאלער ארדנונג — די יעניגע וואס האבען געקראגען א לאנד־בעזיץ פאר געוויסע דיענסטע אדער פערפליכטונגען].

tench *n.* (טענטש) א שלייען [אזא עסבארער פיש].

Tench

tench'-weed *n.* (טענטש'-הוויעד) ז. *pondweed*

ten command'ments (טען קא-מענד'-מענטס) די צעהן געבאט, די עשרת הדברות.

tend *v.* (טענד) 1. זיך בעוועגען אין א געוויסער ריכטונג, זיך ריכטען, זיין גענייגט; צילען; 2. האבען א טענדענץ, האבען א נייגונג [עפעס צו פעראורזאכען]; 3. ווירקען, ארויסרופען, פעראורזאכען; דיענען צו עפעס; פיהרען צו עפעס; 4. בעוואכען, בעגלייטען; 5. אומגעהן [ארום אימעצען אדער ארום עפעס], אויפפאסען; 6. בעדיענען; 7. שווייען [אומדרעהן א פעראנקערטע שיף לויט'ן שטראם].

1. I do not know whither your argument **tends**. 2. Exercise **tends** to strengthen the muscles. 3. His only wish is that his work may **tend** to the welfare of mankind. 5. The mother **tends** the sick child. 6. I have to **tend** upon my father.

ten'dance *n.* (טענ'-דענס) דאס אומגעהן ארום עפעס אדער אימעצען, אויפפאסונג; בעוואכונג; די בעגלייטונג, די נאכפאלגערשאפט, די דיענערשאפט.

ten'dence *n.* (טענ'-דענס) ז. *tendance*

ten'dency *n.* (טענ'-דענ-סי) טענדענץ, נייגונג, ריכטונג; שטרעבונג, ציעלונג.

ten'der *a., n. and v.* (טענ'-דער) 1. צארט, זאנפט, דעליקאט; ווייך; שוואך; 2. צערטליך, מילד, ווייכהערציג; ליעב, טהייער; עמפפינדליך; פיהלענד; 3. פארזיכטיג, צערטליך זארגענד, שוינענד; 4. וואס בויגט זיך [וועגען א שיף]; 5. איינער וואס בעוואכט, בעדיענט, זארגט [אום עפעס אדער אימעצען], אן אויפפאסער, א וועכטער, א וועכטערין; 6. א פראוויאנט־שיף, א שיף וואס בעגלייט א צווייטע שיף [און בעזארגט זי מיט פראוויאנט, מיט אויסקינפטע א. ז. וו.]; א קויהלען־קאמער ביי א לאקאמאטיוו; 7. אן אנבאט, אן אנבאט וועגען א פאדריאד, א צאהלונגס־אנבאט; 8. א צאהלונגס־מיטעל, געזעצליכעס געלד; 9. שעצען, שוינען, אויפפאסען אדער אבהיטען מיט ליעבע און צערטליכקייט; 10. מאכען צארט, דעליקאט, צערטליך אדער עמפפינדליך; 11. אנבאטען, מאכען אן אנבאט; אנגעבען, פארשלאגען; פארלעגען; 12. מאכען אן אנבאט וועגען א פאדריאד.

3. He is very **tender** to his family. 5. He is a machine **tender**. 8. Only gold is legal **tender** in England. 11. I intend to **tender** my resignation.

ten'der age (טענ'-דער אײדזש) דאס צארטע עלטער, די יונגע יאהרען.

ten'der-dy'ing *a.* (טענ'-דער-דאי'-אינג) וואס שטארבט יונגערהייד.

tenderee' *n.* (טענ-דער-איע') איינער וועמען מען מאכט אן אנבאט, איינער וועמען מען לעגט פאר אן אבצאהלונג אדער בעלוינונג.

ten'derer *n.* (טענ'-דער-ער) אן אנבאטער, איינער וואס לעגט עפעס פאר אדער מאכט אן אנבאט; איינער וואס מאכט ווייך [ווי למשל, פלייש].

ten'der-eyed *a.* (טענ'-דער-איד) 1. וואס האט צארטע, ליעבע אויגען; 2. שוואך־אויגיג, מיט א שוואכער ראיה.

2. You must not think him so **tender-eyed** as not to see your follies.

ten'derfoot *n.* (טענ'-דער-פוט) א נייאיינגעוואנדערטער [אין די סטעפען־געגענדען פון אויסטראליען און פון די וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא], א "גרינהארן", אן אונערפאהרענער.

ten'der-foot'ed *a.* (טענ'-דער-פוט'-עד) וואס האט צארטע אדער עמפפינדליכע פיס; פארזיכטיג, שרעקעדיג; אונערפאהרען, ניי־איינגעוואנדערט [אין די סטעפעס־געגענדען פון אמעריקא און אויסטראליען].

ten'der-foot'edness *n.* (טענ' דער-פוט'-עד נעס) אונערפאהרענהייט, "גרינקייט", דאס זיין א ניי־איינגעוואנדערטער

[אין די סטעפעס-געגענדען פון אמעריקא און אויסטראליען].

ten'derfoots *n.* (טענ'-דער-פוטס) נייע אייגגעוואנדערטע, "גרינהארנס". ז. *tenderfoot*.

ten'der-heart'ed *a.* (טענ'-דער-האר'-טעד) ווייכהערציג, מיטליידיג, עמפפינדליך, פיהלענד.

ten'der-heart'edly *adv.* (טענ'-דער-הארט'-טעד-לי) מיט ווייכהערציגקייט, מיט מיטלייד; אויף אן עמפפינדליכען אדער פיהלענדען אופן.

ten'der-heart'edness *n.* (טענ'-דער-הארט'-טעד-נעס) ווייכהערציגקייט, מיטליידיגקייט; עמפפינדליכקייט, דאס זיין שטארק פיהלענד.

ten'derling *n.* (טענ'-דער-לינג) א צו-פיעשטשעטעס אדער פערצערטעלטעס קינד; א פערצערטעלטער מענש; א שוועכלינג; איינער פון די ערשטע הערנער פון א הירש.

ten'derloin *n.* (טענ'-דער-לאין) ווייכעס לענדען-פלייש [פון רינד-פיה].

Ten'derloin *n.* (טענ'-דער-לאין) א קווארטאל אין ניו יארק [און אויך אין אנדערע שטעדט אין אמעריקא], וואו עס געפינען זיך די מייסטע טעאטערע און אריסטאקראטישע רעסטאראנען און וואו מען פיהרט בכלל א פרעהליכעס און אויסגעלאסענעס נאכט-לעבען.

ten'derly *adv.* (טענ'-דער-לי) צערטליך, פריינדליך; מיט ליעבע; דעליקאט; שארף-פיהלענד [א וועהטאג]; מיט ביטערקייט [וויינען].

ten'der-min'ded *a.* (טענ'-דער-מאינ'-דעד) ווייכהערציג, מיטליידיג, פיהלענד.

ten'derness *n.* (טענ'-דער-נעס) צערטקייט, זאנפטקייט; דעליקאטנעקייט; ווייכקייט; שוואכקייט; צערטליכקייט; עמפפינדליכקייט; צערטליכע בעזארגטקייט [וועגען אימעצען אדער עפעס].

ten'der pas'sion (טענ'-דער פעש'-אן) ליעבע.

ten'der point (טענ'-דער פאינט) דער שוואכער פונקט, דער דעליקאטער פונקט.

ten'der-si'ded *a.* (טענ'-דער-סאי'-דעד) וואס בויגט זיך לייכט [וועגען א שיף].

ten'der woes (טענ'-דער הוואוז) ליעבעס-שמערצען, ליעבעס-וועהעגען.

ten'dines *n.* (טענ'-די-ניעז) קאסקעאדערען, צאפ-אדערען [פלעקסען, זשילעס]; קאסקע-פערבינדונגען [פון טיילען פון מוסקולען אדער פון מוסקולען מיט ביינער]. ז. *tendon*.

ten'dinous *a.* (טענ'-די-נאס) וואס איז שייך צו קאסקע [צאפ] אדער קאסקעאדערען [פלעקסען, זשילעס]; אדערדיג, פול מיט אדערען. ז. *tendon*.

ten'do *n.* (טענ'-דאו) ז. *tendon*.

ten'don *n.* (טענ'-דאן) קאסקע-געוועב [צאפ-געוועב]; א קאסקע-אדער, א פלעקסע [קאסקע-פערבינדונג צווישען טיילען פון א מוסקול און צווישען א מוסקול און א ביין].

tend on (טענד אן) בעדריענען.

ten'donous *a.* (טענ'-דאן-אס) ז. *tendinous*.

ten'dotome *n.* (טענ'-דא-טאום) ז. *tenotome*.

ten'dril *n. and a.* (טענ'-דריל) א ראנקע [דער פאדים-ארטיגער טייל פון א פלאנצע וואס דרעהט זיך ארום עפעס אום זיך אנצוהאלטען]; זיך דרעהענד, זיך ארומפלעכטענד, קלעטערענד [וועגען א פלאנצע].

ten'driled *a.* (טענ'-דרילד) וואס האט ראנקען. ז. *tendril*.

ten'drilled *a.* (טענ'-דרילד) ז. *tendriled*.

tend upon' (טענד א-פאן') בעדריענען.

tenebrif'ic *a.* (טענ-אי-בריפ'-איק) פערפינסטערענד, פערטונקלענד, וואס פערשפרייט פינסטערניש.

ten'ebrose *a.* (טענ'-אי-בראוס) ז. *tenebrous*.

tenebros'ity *n.* (טענ-אי-בראס'-אי-טי) פינסטערקייט.

ten'ebrous *a.* (טענ'-אי-בראס) פינסטער, חשך.

ten'ebrousness *n.* (טענ'-אי-בראס-נעס) ז. *tenebrosity*.

ten'ement *n.* (טענ'-ע-מענט) א געדונגענעס שטיק לאנד; די האלטונג פון לאנד אדער גיטער, א בעזיץ; א הויז וואס איז בעוואהנט פון א פאמיליע; א וואהנונג, א דירה; א טענעמענט-הויז [ז. *tenement-house*].

tenemen'tal *a.* (טענ-ע-מענ'-טעל) וואס קען געדונגען ווערען אדער געהאלטען ווערען אין ארענדע [ווי א הויז אדער לאנד]; וואס איז שייך צו ארענדע; וואס ווערט געדונגען אדער געהאלטען אין ארענדע.

tenemen'tal lands (טענ-ע-מענ'-טעל לענדז) לאנד וואס פרייע ארענדאטארען אדער פאכטער האלטען פון א פעאדאלען פריץ.

tenemen'tary *a.* (טענ-ע-מענ'-טע-רי) ז. *tenemental*.

ten'ement-house *n.* (טענ'-ע-מענט-האוס) א טענעמענט-הויז [א הויז מיט בעזונדערע וואהנונגען צום פערדינגען; א הויז מיט מעהר ווי דריי שכנים; א הויז מיט פיעל וואהנונגען פאר דער ארימער בעפעלקערונג].

ten'ent *a.* (טענ'-ענט) וואס האלט; אין צאלאגיע — וואס איז געברויכט צום אנהאלטען זיך.

The feet of insects are provided with tenent bristles.

tenes'mic *a.* (טי-נעס'-מיק) וואס איז שייך צו שטוהל-צוואנג. ז. *tenesmus*.

tenes'mus *n.* (טי-נעס'-מאס) דער שטוהל-צוואנג [א קראנקהאפטע נייגונג אפט צו האבען שטוהל-גאנג אדער משתין צו זיין, כאטש מען קען עס ניט טהאן אדער מען קען עס זעהר וועניג טהאן].

ten'et *n.* (טענ'-עט) א גרונדזאץ, א פרינציפ, א רעגעל, א כלל, א דאגמא.

ten'fingers *n.* (טענ'-פינ-גערז) א שטערן-פיש מיט צעהן שטראהלען. ז. *starfish*.

ten'fold *a. and adv.* (טענ'-פאולד) צעהנפאך; צעהן מאל אזוי פיעל.

ten'-for'ties *n.* (טענ'-פאהר'-טיז) אזעלכע פינף-פראצענטיגע רעגיערונגס-אקציעס איז די פעראייניגטע שטאאטען, ארויסגעלאזען אין יאהר 1864.

ten'-for'ty bonds (טענ'-פאהר'-טי באנדז) ז. *ten-forties*.

te'nia *n.* (טיע'-ני-א) ז. *tænia*.

Tenn. [טע-נעסיע] אבקירצונג פון *Tennessee* — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

ten'nantite *n.* (טענ'-ענט-איט) טענאנטיט [אזא גרויער אדער שווארצער מינעראל].

ten'ner *n.* (טענ'-ער) א צעהן-פונט אסיגנאציע [פאפיער-געלד אויף דער סומע פון צעהן ענגלישע פונט אדער אונגעפעהר פופציג דאלאר].

ten'nis *n.* (טענ'-איס) טענים [אזא באל-שפיעל וואס ווערט געשפיעלט אין א פערמאכטען פלאץ און אין וועלכער דער באל ווערט געווארפען מיט א נעץ-פערמיגער לאפעטקע].

ten'nis-arm *n.* (טענ'-איס-ארם) א נעלעהמטקייט אין דער האנד [ביי טענים-שפיעלער].

ten'nis-ball *n.* (טענ'-איס-באהל) א טענים-באל. ז. *tennis*.

ten'nis-court *n.* (טענ'-איס-קאורט) א טענים-הויף, א טענים-הויז, א פלאץ וואו מען שפיעלט טענים. ז. *tennis*.

ten'nis-el'bow *n.* (טענ'-איס-על'-באו) ז. *tennis-arm*.

ten'nis rack'et (טענ'-איס רעק'-עט) א טענים-שלאג-נעץ [אזא נעץ-עהנליכע לאפעטקע צום אבקלאפען דעם באל אין טענים-שפיעל]. ז. *tennis*.

ten'no *n.* (טענ'-או) דער הימלישער הערשער, דער אימפעראטאר [א טיטול פון יאפאנעזישען הערשער].

ten'-o'clock' *n.* (טענ'-א-קלאק') ז. *star-of-Bethlehem*.

tenog'raphy *n.* (טי-נאג'-רע-פי) בעשרייבונג פון קאסקע [צאפ] אדער פון די פלעקסע [זשילעס]. ז. *tendon*.

tenol'ogy *n.* (טי-נאל'-א-דושי) דער טייל פון אנאטאמיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער קאסקע [צאפ] אדער מיט די פלעקסען [זשילעס]. ז. *tendon*.

ten'on *n. and v.* (טענ'-אן) דער צאפען [אן ארויסשטארצענדער טייל פון א שטיק האלץ אדער אנדער מאטעריאל וואס פאסט זיך אריין אין דער אויסהויילונג פון אן אנדער שטיק]; צוזאמענשליסען; בעפעסטיגען מיט א צאפען.

ז. *mortise and tenon*.

ten'oner *n.* (טענ'-אן-ער) א צאפען-מאשין [א מאשין צו שניידען צאפענס]. ז. *tenon*.

ten'oning-machine' *n.* (טענ'-אנ-אינג-מע-שין') ז. *tenoner*.

tenoni'tis *n.* (טענ-א-נאי'-טיס) אזא אויגען-ענטצינדונג.

ז. *Tenon's capsule*.

ten'on-saw *n.* (טענ'-אן-סאה) א צאפען-זעג [צו שניידען צאפענס]. ז. *tenon*.

Ten'on's cap'sule (טענ'-אנז קעפ'-סיול) אזא הייטעל ארום דעם מיטעלטייל פון דעם אויג-אפעל.

ten'or *n. and a.* (טענ'-אר) 1. די אנגענומענע, געוועהנליכע אדער אלגעמיינע ריכטונג; 2. נעדאנקען-גאנג, געדאנקענריכטונג; אינהאלט, זין, בעדייטונג; 3. א ריכטיגע קאפיע; 4. א טענאר, א טענאר-שטימע, א טענאר-זינגער; א טענאר-אינסטרומענט [אן אינסטרומענט וואס שפיעלט די דריטע שטימע]; אן אינסטרומענט צווישען אלט און באס; אן אלט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט]; 5. וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א טענאר.

1. Our stay in the country broke the even tenor of our life. 2. Emigration to the newly discovered America was greatly encouraged by the liberal tenor of the royal ordinances.

ten'or bell (טענ'-אר בעל) דער הויפט גלאק צווישען א רייהע גלעקער.

ten'or clef (טענ'-אר קלעף) אין מוזי-

זיק — דער מוזיק=שליסעל אויף דער דריטער שורה פון נאטען.

ten'or drum (טענ'-אר דראם) א ווירבעל=פויק.

tenori'no *n.* (טענ-א-ריע'-נא) א פאלצעט=טענאר=שטימע; א פאלשע אדער געמאכטע טענאר=שטימע; א פאלצעט=טענאר.

ten'orist *n.* (טענ'-אר-איסט) א טענאר, א טענאר=זינגער, א שפיעלער אויף א טענאר=אינסטרומענט.

tenor'rhaphy *n.* (טי-נאר'-ע-פי) ז. *tenosuture*.

ten'or vi'olin (טענ'-אר וואי'-א-לין) אן אלט [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

tenosi'tis *n.* (טענ-א-סאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער קאסקע [צאפ] אדער פון א פלעקסע [א קאסקע=אדער, א קאסקע=פערבינדונג]. ז. *tendon*.

ten'osuture *n.* (טענ'-א-סיו-טשור) די צונויפנעהונג אדער צוזאמענפעסטיגונג פון קאסקע [צאפ].

ten'otome *n.* (טענ'-א-טאום) אין כירורגיע — א מעסערעל צו פאנאנדערשניידען קאסקע [צאפ].

tenot'omize *v.* (טי-נאט'-א-מאיז) פאנאנדערשניידען קאסקע [צאפ].

tenot'omy *n.* (טי-נאט'-א-מי) די צושניידונג אדער פאנאנדערטיילונג פון קאסקע [צאפ] אדער פון די פלעקסען [קאסקע=פערבינדונג]. ז. *tendon*.

ten'penny *a.* (טענ'-פען-אי) וואס איז ווערטה צעהן פענעס [אונגעפעהר 20 אמעריקאנער סענט].

ten'pins *n.* (טענ'-פינז) קעגעל=שפיעל מיט צעהן קעגלען.

ten'-poun'der *n.* (טענ'-פאונ'-דער) עטוואס וואס וועגט צעהן פונט; איינער וואס האט צעהן פונט סטערלינג יעהרליכע איינקינפטע; א באנק=בילעט פון צעהן פונט סטערלינג; אזא הערינג.

ten'rec *n.* (טענ'-רעק) אן איגעל אדער יאזשיק פון מאדאגאסקאר [דער גרויסער אינזעל וואס ליעגט אין מזרח=זייט פון צענטראל=אפריקא].

ten'-roomed *a.* (טענ'-רוהמד) מיט צעהן צימערען [וועגען א הויז].

tense *n.* and *a.* (טענס) אין גראמאטיק — דאס טעמפוס, די צייט; די פארם פון א צייטווארט, וועלכע דריקט אויס ו ע ן די האנדלונג אדער דער צושטאנד איז פארגעקומען [ווי למשל: "איך נעהם", "איך האב גענומען", "איך וועל נעהמען"]; אנגעצויגען; געשפאנט, שטייף, שטראם.

tense'less *a.* (טענס'-לעס) אהן שפאנונג, ניט שטייף אנגעצויגען.

tense'lessness *n.* (טענס'-לעס-נעס) דאס זיין אהן שפאנונג אדער ניט שטייף אנגעצויגען.

tense'ly *adv.* (טענס'-לי) שטייף אנגעצויגען, געשפאנט.

tense'ness *n.* (טענס'-נעס) אנגעצויגענקייט, געשפאנטקייט; שטייפקייט.

tensibil'ity *n.* (טענ-סי-ביל'-אי-טי) אנגעצויגענקייט, אויסגעצויגענקייט, שפאנבארקייט.

ten'sible *a.* (טענ'-סיבל) וואס קען אויסגעצויגען אדער אנגעצויגען ווערען; שפאנבאר.

ten'sile *a.* (טענ'-סיל) ז. *tensible*.

tensil'ity *n.* (טענ-סיל'-אי-טי) ז. *tensibility*.

ten'sion *n.* and *v.* (טענ'-שאן) אנציהונג, שפאנונג; אנשטרענגונג, אנשטרענגונגס=קראפט; דאס אנציהען, די אויסציהונג; אנגעצויגענקייט; א פארריכטונג אין א נעה=מאשין, דורך וועלכער דער פאדים איז אנגעצויגען; אנציהען, מאכען אנגעצויגען אדער אנגעשטרענגט.

ten'sional *a.* (טענ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו שפאנונג אדער אנגעשטרענגטקייט.

ten'sion-bar *n.* (טענ'-שאנ-באר) א שטאנג צו שאפען אדער צו פערהאלטען א שפאנונג.

ten'sion-mem'ber *n.* (טענ'-שאנ-מעמ'-בער) א שטאנג אין א ראהם אויפצונעהמען דעם דרוק אדער די שפאנונג וואס ווירקט אויף'ן ראהם.

ten'sion-rod *n.* (טענ'-שאנ-ראד) דער צוג=שטאנג [א שטאנג וואס ציהט צוזאמען די טיילען פון עפעס, ווי פון א וואגאן, געביידע א. ד. ג.].

ten'sion-roll'er *n.* (טענ'-שאנ-ראול'-ער) א שייבע אדער א רעדעל וואס דריקט אויף א טרייב=רימען פון א מאשין און האלט איהם אנגעצויגען.

ten'sity *n.* (טענ'-סי-טי) ז. *tenseness*.

ten'sive *a.* (טענ'-סיוו) אנשפאנענד; ציהענד; געשפאנט.

ten'son *n.* (טענ'-סאן) א קאנקורס אין דיכטונג אדער געזאנג צווישען צוויי טרובאדורען [ז. *troubadour*]; דאס געדיכט וואס דער טרובאדור דעקלאמירט אדער זינגט אין דעם קאנקורס.

ten'sor *n.* and *a.* (טענ'-סאר) אין אנאטאמיע — א שטרעק=מוסקול [א מוסקול וואס שטרעקט אויס אדער ציהט פאנאנדער א גליעדר]; וואס שטרעקט אדער ציהט פאנאנדער [וועגען געוויסע מוסקולען].

ten'-strike *n.* (טענ'-סטראיק) אין אמעריקאנער קעגעל=שפיעל — א קלאפ וואס ווארפט אנידער צעהן קעגלען; א טהאט אדער האנדלונג וואס איז פאלשטענדיג ערפאלגרייך.

tent *n.* and *v.* (טענט) א געצעלט, א ביידעל, א פאלאטקע; ביים פאטאגראפירען אויף'ן פרייען פעלד — אזא אפאראט וואס ווערט בענוצט אנשטאט דעם פינסטערען חדר אין א פאטאגראפישער סטודיא; אין כירורגיע — א שטיקעל מארלע אדער אן אנדער מאטעריאל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין אן עפנונג אדער וואונד צו האלטען אפען א וואונד, אריינשטעקענדיג מאכען א געצעלט; לעבען אין א געצעלט: עקזאמענירען, אונטערזוכען [א וואונד]; האלטען אפען א וואונד, אריינשטעקענדיג אין איהר קארפיע אדער מארלע; אויסציהען [א שטיק לייווענד].

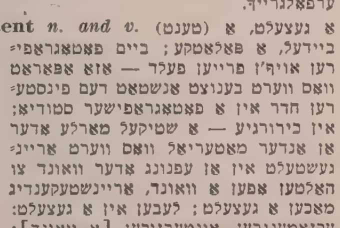

Tent

ten'tacle *n.* (טענ'-טעקל) אין זאאלאגיע — דער פיהל=הארן פון אן אינזעקט אדער ווייך=טהיער [די הערנדלעך, מיט וועלכע זיי פיהלען און טאפען]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פיהל=הערנדעל; א פיהלער.

ten'tacled *a.* (טענ'-טעקלד) וואס האט א פיהל=הארן. ז. *tentacle*.

tentac'ular *a.* (טענ-טעק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פיהל=הארן. ז. *tentacle*.

tentac'ulated *a.* (טענ-טעק'-יו-ליי-טעד) ז. *tentacular*.

tentac'uliform *a.* (טענ-טעק'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א פיהל=הארן. ז. *tentacle*.

tentac'ulum *n.* (טענ-טעק'-יו-לאם) ז. *tentacle*.

tenta'tion *n.* (טענ-טיי'-שאן) דאס צופאסען א זאך נאך א רייהה פראבען און עקספערימענטען.

ten'tative *a.* and *n.* (טענ'-טע-טיוו) וואס איז געגרינדעט אויף פראבע אדער פערזוך; עקספערימענטאל, עמפיריש; א פראבע, א פערזוך; אן עקספערימענט.

ten'tatively *adv.* (טענ'-טע-טיוו-לי) דורך אויספרובירען, דורך פראבע; אויף אן עקספערימענטאלען שטייגער.

tent'-bed *n.* (טענט'-בעד) א געצעלט=בעט [א בעט מיט אן ארומגעהאנגענעם טוך אדער צייג]; א הימעל=בעט.

tent'-cat'erpillar *n.* (טענט'-קעט'-ער-פיל-אר) אזא אמעריקאנער זייד=וואַרים, וועלכער וועבט זיינע זייד=פעדים אויף צווייגלעך און בלעטלעך פון ביימער.

tent'-cloth *n.* (טענט'-קלאהטה) לייווענד, פון וועלכער מען מאכט געצעלטען.

ten'ted *a.* (טענ'-טעד) בעדעקט מיט געצעלטען אדער פאלאטקעס [ווי א לאגער].

ten'ter *n.* and *v.* (טענ'-טער) איינער וואס לעבט אין א געצעלט; א מאשין אדער ראהם אנצוציהען לייווענד אדער געוואנד, עס זאל זיך ניט איינקארטשען ביים טריקענען זיך; א האקען אנצוציהען לייווענד אדער געוואנד אויף א ראהם; איינע פון די קליינע פיהל=הערעלעך אויף דעם פוס פון א פליג; איינער וואס גיט אכטונג אויף די מאשינען אין א פאבריק; דער פארמאן אדער אויפזעהער אין א פאבריק; אנציהען לייווענד אדער געוואנד אויף א ראהם.

ten'ter-frame *n.* (טענ'-טער-פריים) א ראהם אויף וועלכען עס ווערט אנגעצויגען לייווענד אדער געוואנד צום טריקענען.

ten'ter-ground *n.* (טענ'-טער-גראונד) א פלאץ צום טריקענען טוך.

ten'ter-hook *n.* (טענ'-טער-הוק) א קרוטשאק אדער האקען אנצוציהען געוואנד אויף א ראהם צום טריקענען; עפעס וואס ציהט אן; א פייניגונגס=אינסטרומענט.

tent'-fly *n.* (טענט'-פלאי) די לייווענד, מיט וועלכער מען בעציהט א געצעלט.

tent'-guy *n.* (טענט'-גאי) א הילפס=שטריק צו פערפעסטיגען א געצעלט אין א שטורם.

tenth *a.* and *n.* (טענטה) וואס איז דער צעהנטער; א צעהנטעל; מעשר; א צעהנט=חלק פון די תבואות, וואס פלעגט אוועקגעגעבען ווערען דער קירך אדער דער רעגיערונג; אין מוזיק — דער צעהנטער טאן פון א גאמא.

tenth'ly *adv.* (טענטה'-לי) צעהנטענס.

ten'ting *n.* (טענ'-טינג) דאס אויסציהען לייווענד צום טריקענען.

tent'-ma'ker *n.* (טענט'-מיי'-קער) א געצעלט=מאכער; איינער וואס מאכט פאלאטקעס.

tent'-peg *n.* (טענט'-פעג) ז. *tent-pin*.

tent'-pin *n.* (טענט׳-פין) א געצעלט־פלעקעל, איינס פון די פלעקלעך וואס ווערען אריינגעשלאגען אין דער ערד און צו וועלכע עס ווערען צוגעפעסטיגט די שטריק פון געצעלט.

tent'-pole *n.* (טענט׳-פאול) א געצעלט־שטאנג [א שטאנג אדער פלאקען וואס דיענט אויפצוהאלטען א געצעלט].

ten'ture *n.* (טענ׳-טשור) ז. ***paper-hangings***.

tent'-wine *n.* (טענט׳-הוואין) אזא רויטער וויין פון גאליציען אדער מאלאגא [שפאניען].

tent'wise *adv.* (טענט׳-הוואיז) אין דער פארם פון א געצעלט.

tent'-work *n.* (טענט׳-הווארק) אזא האפטען אדער אויסנעהען, וואו די שטעך זיינען ניט געקרייצט, נאר זיי ליעגען זייט ביי זייט אין א דיאגאנאלער אדער שרעגער ריכטונג.

tenuifo'lious *a.* (טענ-יו-אי-פאו׳-לי-אס) אין באטאניק — מיט דינע אדער שמאלע בלעטער.

tenuiros'ter *n.* (טענ-יו-אי-ראס׳-טער) א פויגעל מיט א דינעם שנאבעל.

tenuiros'tral *a.* (טענ-יו-אי-ראס׳-טרעל) מיט א דינעם שנאבעל [ווי געוויסע פויגלען].

tenu'ity *n.* (טע-ניו׳-אי-טי) דינקייט, פיינקייט, שיטערקייט; איינפאכקייט, פראסטקייט.

ten'uous *a.* (טענ׳-יו-אס) דין, פיין, קליין; שיטער.

ten'uousness *n.* (טענ׳-יו-אס-נעס) דינקייט, פיינקייט; שיטערקייט.

ten'ure *n.* (טענ׳-יור) דאס בעזיצען פון לאנד אדער גיטער פאר געוויסע דיענסטע צום פעאדאלען הערשער; דער לענס־דיענסט צום פריץ פאר האלטען זיין לאנד; בעזיץ, די האלטונג פון לאנד אדער גיטער; די קוואליטעט פון א זאך אין בעצוג צו דער פראפארציאן פון די טיילען, פון וועלכע זי איז צוזאמענגעשטעלט.

tenu'to *a.* (טע-נוה׳-טא) אין מוזיק — אויסגעצויגען, אויסגעהאלטען דעם פולען טעמפ [וועגען טענער].

ten'zon *n.* (טענ׳-זאן) ז. ***tenson***.

teocal'li *n.* (טע-א-קעל׳-אי) אזא פיראמידען־פערמיגע געביידע וואס פלעגט דיענען אלס טעמפעל ביי די פארצייטיגע מעקסיקאנער.

te'opan *n.* (טי׳-א-פען) ז. ***teocalli***.

teosin'te *n.* (טע-א-סינ׳-טע) די טעאָ־סינטע [אזא מעקסיקאנער קוקורוזע־פלאנצע].

te'pee *n.* (טי׳-פיע) אן אינדיאנישער וויגוואם אדער ביידעל.

tepefac'tion *n.* (טעפ-אי-פעק׳-שאן) דאס מאכען לעבליך אדערווארעמליך.

tep'efy *v.* (טעפ׳-אי-פאי) ווערען לעבליך; מאכען לעבליך אדער ווארעמליך.

teph'ramancy *n.* (טעפ׳-רע-מענ-סי) דאס נביאות־זאגען פון די אש פון א פערברענטען קרבן.

teph'roite *n.* (טעפ׳-רא-איט) דער טעפראאיט [אזא מינעראל פון א אש־גרויען קאליר].

teph'romancy *n.* (טעפ׳-רא-מענ-סי) ז. ***tephramancy***.

tep'id *a.* (טעפ׳-איד) לעבליך, ווארעמליך.

tepida'rium *n.* (טעפ-אי-דיי׳-רי-אם) אין די אלט־רוימישע בעדער — דאס טעפידאריום [א צימער וואו עס איז מעסיג ווארעם, כדי צוצוגרייטען דעם קערפער צו דער הייסער באד].

tepid'ity *n.* (טי-פיד׳-אי-טי) לעבליכקייט, ווארעמליכקייט.

tep'idness *n.* (טעפ׳-איד-נעס) ז. ***tepidity***.

tep'or *n.* (טעפ׳-אר) לעבליכקייט; מעסיגע ווארעמקייט.

ter *adv.* (טויר) אין מוזיק — דריי מאל [ווערט בענוצט צו בעצייכנען, אז א געוויסעס שטיק דארף ווערעדערהאלט ווערען דריי מאל נאכאנאנד].

teramor'phous *a.* (טער-ע-מאהר׳-פאס) וואס האט די פארם אדער כאראקטער פון אן אוננארמאלער בעשעפעניש, פון א פערזועהעניש.

ter'aph *n.* (טער׳-עף) תרף, תרפים [איינער פון די הויז־געצען ביי די פארצייטיגע העברעער].

teratogen'ic *a.* (טער-ע-טא-דזשענ׳-איק) טעראטאגעניש, וואס איז שייך צו טעראטאגעניע. ז. ***teratogeny***.

teratog'eny *n.* (טער-ע-טאדזש׳-ע-ני) אין פאטאלאגיע — טעראטאגעניע, דאס געבעהרען פערזועהענישען אדער אוננארמאלע בעשעפענישען.

ter'atoid *a.* (טער׳-ע-טאיד) עהנליך צו אן אוננארמאלער בעשעפעניש אדער צו א פערזועהעניש.

teratolog'ic *a.* (טער-ע-טא-לאדזש׳-איק) ז. ***teratological***.

teratolog'ical *a.* (טער-ע-טא-לאדזש׳-אי-קעל) וואס איז שייך צו טעראטאלאגיע. ז. ***teratology***.

teratol'ogist *n.* (טער-ע-טאל׳-א-דזשיסט) א טעראטאלאגיסט, א קענער פון טעראטאלאגיע [ז. ***teratology***]; א ליעבהאבער פון מעשיות וועגען וואונדערליכע געשעהענישען.

teratol'ogy *n.* (טער-ע-טאל׳-א-דזשי) טעראטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען אוננארמאלע בעשעפענישען אדער פערזועהענישען ביי חיות און פלאנצען; א מעשה וואס איז פול מיט גוזמאות און אוננאטירליכע איבערטרייבונגען וועגען זאכען און פאסירונגען.

terato'ma *n.* (טער-ע-טאו׳-מא) א טעראטאמא, א געבארענע געשווילעכץ, וואס נעהמט אין זיך אריין פערשיעדענע קערפער־געוועב, ווי פון הויט, האר, צייהנער, מוסקולען, דריזען א. ז. וו., וועלכע אין א נארמאלען צושטאנד געפינען זיך ניט ארום דעם ארט פון דער געשווילעכץ.

teratom'atous *a.* (טער-ע-טאמ׳-ע-טאס) וואס האט דעם כאראקטער פון א טעראטאמא. ז. ***teratoma***.

ter'bium *n.* (טויר׳-בי-אם) טערביום, א זעלטענער נאך ניט גענוי־אויסגעשטודירטער כעמישער עלעמענט, וואס געפינט זיך אין איינינע זעלטענע מינעראלען.

terce *n.* (טוירס) א פליסיגקייטס־מאס, וואס ענטהאלט א דריטעל פון א פייפ [אונגעפעהר 40 גאלאן]; אין שאטלענדישער געזעצגעבונג — דאס רעכט פון אן אלמנה צו בעקומען יעהרליכע איינקינפטע פון א דריטעל פון דעם מאן׳ס פערמעגען; אין דער קאטוילישער און אנדערע קירכען — די תפילה פון דער דריטער שטונדע [איינע פון די תפילות וואס ווערען געזאגט צווישען זונען־אויפגאנג און מיטאג].

ter'cel *n.* (טויר׳-סעל) דער זכר פון א פאלק אדער סאקאל [אזא רויב־פויגעל].

tercen'tenary *a. and n.* (טויר-סענ׳-טע-נע-רי) וואס ענטהאלט דריי הונדערט יאהר; וואס איז שייך צו דעם משך פון דריי הונדערט יאהר; א דריי־הונדערט־יעהריגעם יובילעאום.

tercenten'nial *a. and n.* (טויר-סענ-טענ׳-אי-על) ז. ***tercentenary***.

ter'cer *n.* (טויר׳-סער) אן אלמנה, וואס האט א רעכט אויף די איינקינפטע פון א דריטעל פון דעם פערמעגען, וואס איהר מאן האט איבערגעלאזען בירושה.

ter'cet *n.* (טויר׳-סעט) אין מוזיק — די טערציע [דער דריטער טאן פון א גאמא]; אין פאעזיע — א גרופע פון דריי זיך גראמענדע שורות.

ter'ebinth *n.* (טער׳-אי-בינטה) דער טערפענטין־בוים [א קליין בוימעל מיט שטעכיגע בלעטער פון די הייסע און טרוקענע געגענדען אין דרום און אין מערב פון מיטעללענדישען ים].

terebin'thinate *a., v. and n.* (טער-אי-בינ׳-טהי-נייט) טערפענטין־האלטיג; וואס איז אנגעזאפט מיט טערפענטין; אנזאפען מיט טערפענטין; עפעס [ווי א רפואה] וואס איז געמאכט פון טערפענטין. ז. ***turpentine***.

terebin'thine *a.* (טער-אי-בינ׳-טהין) פון טערפענטין; טערפענטיניג; וואס איז שייך צום טערפענטין־בוים.

ter'ebra *n.* (טער׳-אי-ברא) ביי די פארצייטיגע רוימער — די טערעברא [א מאשין דורכצובויערען א לאך אין א פעסטונגס־וואנד]; ביי געוויסע אינזעקטען — דער שטאכעל־פערמיגער עק, מיט וועלכען זיי עגבערען דורך די קארע פון א פלאנצע אדער די פעל פון א חיה און לעגען דארט די אייעלעך.

ter'ebrate *a.* (טער׳-אי-בריט) וואס האט א שטאכעל־פערמיגען עק דורכצובויערען א לאך אין עפעס [ווי אינזעקטען].

terebra'tion *n.* (טער-אי-ברײ׳-שאן) דאס בויערען, דאס דורכבויערען; א דורכבויערונג; דאס דורכעגבערען אדער דורכשטעכען א לאך.

tere'do *n.* (טי-רי׳-דאו) דער עגבער־מושעל, אזא מושעל וואס עגבערט אויס לעכער און פערטיעפונגען אין האלץ [בעזונדערס אין שיפען].

terete' *a.* (טי-ריט׳) רונדיג, צילינדער־פערמיג.

ter'gal *a.* (טויר׳-געל) וואס איז שייך צום רוקען.

tergem'inate *a.* (טויר-דזשעמ׳-אי-נייט) דרייפאך, דרייפאלטיג; צונויפגעלעגט אין דרייען.

tergem'inous *a.* (טויר-דזשעמ׳-אי-נאס) ז. ***tergeminate***.

tergif'erous *a.* (טויר-דזשיפ׳-ע-ראס) וואס טראגט אויף׳ן רוקען.

ter'gite *n.* (טויר׳-דזשאיט) דער רוקען [פון אינזעקטען א. ד. ג.].

ter'giversate *v.* (טויר׳-דזשי-ווער-סייט) זיך אויסדרעהען מיט א תירוץ, זוכען תירוצים.

tergiversa'tion *n.* (טויר-דזשי-ווער-סיי׳-שאן) דאס ארויסדרעהען זיך [ווי פון א פערפליכטונג]; א קונץ אדער שווינדעל זיך ארויסצודרעהען; דאס אבווענדען זיך פון א זאך, צו וועלכער מען איז פריהער געווען איבערגעגעבען.

ter'giversator *n.* (טויר׳-דזשי-ווער-סיי-טאר) איינער וואס דרעהט זיך אויס פון עפעס מיט א תירוץ אדער שווינדעל.

ter'gum *n.* (טויר׳-גאם) דער רוקען פון א בעשעפעניש [בעזונדערס פון געוויסע אינזעקטען].

term *n. and v.* (טוירם) א טערמין, א

ווארט אדער אויסדרוק וואס ווערט בעצוצט אייסצודריקען א בעשטימטען בעגריף אדער זאך; א טעכנישעס ווארט [ווי פון א וויסענשאפט, פון א פאך]; אין לאגיק — א ווארט אדער א פערבינדונג פון ווערטער וואס דיענען צו בעצייכענען דעם סוביעקט אדער דעם פרעדיקאט פון א זאץ; איינער פון די דריי גרונד-עלעמענטען פון א סילאגיזם [ווי די ווערטער: "מענש", "ראובן" און "שטערבליך" אין דעם סילאגיזם: "יעדער מענש איז שטערבליך; ראובן איז א מענש; פאלגליך, ראובן איז שטערבליך"]; א טערמין, א סראק, א פעסטגעזעצטע צייט; אין אוניווערזיטעטען און שולען — א זמן, א סעזאן, א סעמעסטער [א בעשטימטע צייט, אין וועלכער מען געהט דורך א געוויסען קורס פון למודים]; די צייט פון יאהר ווען דאס העכערע געריכט פון א לאנד אדער בעצירק האלט זיינע זיצונגען; א טערמין, א בעשטימטער טאג [פאר אבצאהלען א חוב, ערפילען א פערפליכטונג א. ד. ג.]; די מענסטרואציאנס-צייט ביי פרויען; א גרענעץ, דער ענדונגס-פונקט, די פערענדיגונג פון עפעס; די גרענעץ-ליניע; אין געאמעטריע — דאס וואס בעגרענעצט אדער פערענדיגט א ליניע, א פלעכע אדער אן אומפאנג [ווי פונקטען בעגרענעצען אדער פערענדיגען א ליניע, ליניען בעגרענעצען אדער פערענדיגען א פלעכע א. ז. וו.]; אין אלגעברא — א טייל פון אן אלגעבראאישער צאהל, וועלכער איז פערבונדען מיט די אנדערע טיילען דורך א צייכען + אדער —; בעשטימען מיט א נאמען, ערנענען, אנרופען, בעצייכנען.

ter'magancy *n.* (טויר'-מע-גענ-סי) אונרוהיגקייט; ווילדקייט; העפטיגקייט; די נאטור זיך צו קריגען.

ter'magant *n. and a.* (טויר'-מע-גענט) אן ארורה, א סעדיכע, א פרוי וואס האט זיך ליעב ארומצוקריגען; ליארמענד, אונרוהיג; צאנקזיכטיג.

Ter'magant *n.* (טויר'-מע-גענט) אין די מיטעלאלטערליכע פאבעלען פון די אייראפעאישע פעלקער — טערמאגאנט [א ביי־זער גאט צו וועלכען די מאכמעדאנער האבען כלומרשט געדיענט].

ter'magantly *adv.* (טויר'-מע-גענט-לי) ליארמענדיג, וויטהענדיג, מיט גרויס ליארם אדער טומעל, מיט דונערען און בליצען; זיך קריגענדיג; ווי אן ארורה.

term'-day *n.* (טוירמ'-דיי) א פעסטגעזעצטער אדער בעשטימטער טאג; דער טערמין אדער צאהלונגס-טאג [פאר א וועקסעל א. ד. ג.]; איינער פון די טעג, וואס ווערען בעשטימט פאר ספעציעלע מעטעאראלאגישע און אנדערע בעאבאכטונגען אין פערשיעדענע פונקטען פון לאנד].

ter'mer *n.* (טויר'-מער) א פאכטער אויף א צייט; איינער וואס האלט אב א געריכטס-סעסיע, וועלכע קומט פאר אין א בעשטימטער צייט פון יאהר.

term'-fee *n.* (טוירמ'-פיע) דאס האנאראר וואס א קליענט צאהלט זיין אדוואקאט פאר יעדעס מאל וואס זיין פראצעס קומט פאר אין געריכט.

ter'minable *a.* (טויר'-מי-נעבל) בעגרענצבאר, וואס קען בעגרענצט ווערען; וואס קען קומען צו אן ענד.

ter'minableness *n.* (טויר'-מי-נעבל-נעס) בעגרענצבארקייט; דאס קענען בעגרענעצט ווערען; דאס קענען קומען צו אן ענד.

ter'minal *a. and n.* (טויר'-מי-נעל) גרענצענד, ענדיגענד; וואס געפינט זיך אם ענדע; אין באטאניק — וואס וואקסט אויף'ן ענד פון א צווייג אדער שטענגעל; אין לאגיק — וואס איז שייך צו א טערמין [דאס ווארט וואס בעצייכענט דעם סוביעקט אדער פרעדיקאט פון א זאץ]; אין אנאטאמיע — וואס פערענדיגט א געוויסען קערפער-טייל; אן ענד; דער לעצטער פונקט פון עפעס [ווי פון אן אייזענבאהן].

Termina'lia *n.* (טויר-מי-ניי'-לי א) ביי די פארצייטיגע רוימער — די טערמינאליען [א יעהרליכער יום-טוב לכבוד טערמינוס, דעם גאט פון גרענעצען. ז. *Terminus*].

ter'minally *adv.* (טויר'-מי-נעל-אי) ביים סאמע ענד.

ter'minal ped'estal (טויר'-מי-נעל פעד'-עס-טעל) א מין פעדעסטאל [ז. *pedestal*], וועלכער ווערט אלץ שמעלער צום אונטען-צו.

ter'minal sta'tion (טויר'-מי-נעל סטיי'-שאן) דער הויפט-וואקזאל [אין אנהויב אדער סוף פון אן אייזענבאהן-ליניע]; די ערשטע אדער לעצטע סטאנציע.

ter'minate *v. and a.* (טויר'-מי-נייט) בעגרענצען; ענדיגען; פערענדיגען; זיך ענדיגען; אויפהערען; בעגרענצבאר; וואס קען זיך ענדיגען.

termina'tion *n.* (טויר-מי-ניי'-שאן) 1. די בעגרענצונג; 2. די פערענדיגונג; 3. דער ענד, דער סוף; 4. אין גראמאטיק — די ענדונג פון א ווארט; 5. דער שלום, דער רעזולטאט.

2. Thursday was set for the **termination** of the debate. 5. The affair was brought to a happy **termination**.

termina'tional *a.* (טויר-מי-ניי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן ענדונג [בעזאנדערס פון א ווארט].

ter'minative *a.* (טויר'-מי-נע-טיוו) פערענדיגענד, שליסענד; דעפיניטיוו, בעשטימט, אבסאלוט.

ter'minatively *adv.* (טויר'-מי-נע-טיוו-לי) אויף א שליסענדען, פערענדיגענדען שטייגער; פאזיטיוו, אבסאלוט.

ter'minator *n.* (טויר'-מי-ניי-טאר) איינער אדער עפעס וואס פערענדיגט אדער בעשטימט; אין אסטראנאמיע — די ליניע וואס טיילט אב דעם בעלויכטענעם טייל פון דעם אונבעלויכטענעם פון א הימלישען קערפער.

ter'minatory *a.* (טויר'-מי-ניי-טא-רי) בעגרענצענד; בעשטימענד.

ter'miner *n.* (טויר'-מי-נער) דאס בעשטימען, דאס ענטשיידען.

ter'minism *n.* (טויר'-מי-ניזם) טערמיניזם [אין לאגיק — די טעאריע, אז אלע פראבלעמען פון דער לאגיק זיינען איינפאך פראגען פון טערמינען און פון דער שפראך; אין טעאלאגיע — די לעהרע, אז גאט בעשטימט פון אנפאנג פאר יעדען מענשען א צייט פאר תשובה טהאן אויף זיינע זינד, און נאך דיעזער צייט קען ער זיך שוין מעהר ניט העלפען].

ter'minist *n.* (טויר'-מי-ניסט) א טערמיניסט, אן אנהענגער פון טערמיניזם. ז. *terminism*.

terminolog'ical *a.* (טער-מי-נא-לאדזש'-אי-קעל) טערמינאלאגיש; וואס איז שייך צו טערמינאלאגיע. ז. *terminology*.

terminolog'ically *adv.* (טער-מי-נא-לאדזש'-אי-קעל-אי) בנוגע צו טערמינאלאגיע. ז. *terminology*.

terminol'ogy *n.* (טויר-מי-נאל'-א-דזשי) טערמינאלאגיע, די סיסטעם פון טערמינען און אויסדריקע וואס ווערען געברויכט אין א בעשטימטען פאך פון דער וויסענשאפט, טעכניק אדער קונסט; די לעהרע וועגען טעכנישע טערמינען אדער ווערטער.

ter'minus *n.* (טויר'-מי-נאס) די גרענעץ פון עפעס; דער סמן וואס בעצייכענט א גרענעץ; די פערבינדונג, דער ענד; דאס באהנהויף אדער וואקזאל אויף דעם ענד-פונקט פון אן אייזענבאהן; א פיערעקיגער סלופ, וואס פערענדיגט זיך פון אויבען מיט אן אויסגעשניצטער פיגור פון א מענשען.

Ter'minus *n.* (טויר'-מי-נאס) אין דער אלט-רוימישער מיטאלאגיע — טערמינוס, דער גאט פון גרענעצען [טערמינוס איז געווען פארגעשטעלט מיט א מענשליכען קאפ, נאר אהן הענד און פיס, און דאס האט אויסגעדריקט דעם געדאנק, אז ער רוקט זיך קיינמאל ניט פון ארט, וועלכען ער פערנעהמט].

termita'rium *n.* (טויר-מי-טיי'-רי-אם) א נעסט פון טערמיטען אדער ווייסע מוראשקעס; א ספעציעלע כלי צו האלטען טערמיטען, כדי צו שטודירען זייערע געוועהנהייטען.

ter'mitary *n.* (טויר'-מי-טע-רי) ז. *termitarium*.

ter'mite *n.* (טויר'-מאיט) א טערמיט, א ווייסע מוראשקע [איינער פון א מין אינזעקטען על פי רוב פון די טראפישע לענדער, וועלכע לעבען אין געזעלשאפטען און טיילען זיך אויף "סאלדאטען" און "ארבייטער". זייערע נעסטען בויען זיי פון זאמד און ליים אין דער פארם פון פיראמידען, וועלכע דערגרייכען אפט די הויך פון 28 פוס].

ter'mitine *a. and n.* (טויר'-מי-טין) עהנליך צו א טערמיט; א טערמיט אדער ווייסע מוראשקע.

ter'mitophile *n.* (טויר'-מי-טא-פיל) אן אינזעקט וואס לעבט אין א נעסט פון טערמיטען אדער ווייסע מוראשקעס. ז. *termite*.

term'less *a.* (טוירמ'-לעס) אונבעגרענצט, גרענצלאז.

term'ly *a. and adv.* (טוירמ'-לי) וואס קומט פאר אדער וואס ווערט געצאהלט יעדען טערמין; לויט יעדען טערמין, ביי יעדען טערמין.

ter'mor *n.* (טויר'-מאר) א פאכטער אויף א צייט; איינער וואס נעהמט לאנד אדער א הויז אין ארענדע אויף א בעשטימטער צייט.

terms *n.* (טוירמז) 1. די תנאים; די בעדינגונגען [פון אן אבמאך אדער פון א פשרה]; 2. געגענזייטיגע בעציהונגען, געגענזייטיגע פערהעלטניסע; 3. די לאגע, דער צושטאנד.

1. He offered board and lodging on reasonable **terms**. 2. We were on good **terms**.

tern *a. and n.* (טוירן) דרייפאך, דרייפאכיג; עפעס וואס בעשטעהט פון דריי בעזונדערע זאכען אדער צאהלען; די ים-שוואלב [א מין קליינע מעווע אדער טשאיקע עהנליך צו א שוואלב].

ter'nal *a.* (טויר'-נעל) דרייפאך, דרייפאכיג.

ter'nary *a. and n.* (טויר'-נע-רי) וואס בעשטעהט פון דריי; די צאהל דריי; א גרופע פון דריי.

ter'nate *a.* (טויר'-נייט) וואס איז קלא־

סיפיצירט אדער איינגעארדענט אין דריי; וואס בעשטעהט פון דריי [ספעציעל וועגען בלעטער פון געוויסע פלאנצען].

Ternate Leaf

ter'nately *adv.* (טויר'-נייט-לי) אויף א דרייענדיגען שטייגער; אזוי, עס זאל זיך אויסבילדען א גרופע פון דריי.

terne'-plate *n.* (טוירנ'-פלייט) א צינ-נענע פלאטע וואס האט אין זיך א גרויסע פראצענט בליי.

ter'nery *n.* (טויר'-נער-אי) א פלאץ וואו עס האלטען זיך אויף אין א גרויסער צאהל ים-שוואלבען. ז. ***tern***.

terpo'dion *n.* (טער-פאו'-די-אן) א מין מוזיקאלישער אינסטרומענט, ביי וועלכען די טענער בעקומען זיך פון רייבונג צווישען הילצערנע קלעצעלעך.

Terpsichore

Terpsich'ore *n.* (טוירפ-סיק'-א-רי) אין דער קלאסישער מיטאלאגיע—טערפסיכארע, די מוזע פון טאנצען און פון כאר-געזאנג.

terpsichore'an *n.* (טוירפ-סי-קא-רי'-ען) א טענצער.

Terpsichore'an *a.* (טוירפ-סי-קא-רי'-ען) טערפסיכאריש, וואס איז שייך צו טערפסיכארע [די מוזע פון טאנצען און פון כאר-געזאנג].

ter'ra *n.* (טער'-א) ערד; די ערד.

ter'race *n. and v.* (טער'-עס) א טעראסע, א הויכע פלעכע [א הויכער און פלאכער ארט]; אן ערד-וואל מיט א האריזאנטאלער פלעכע; אין געאלאגיע — א הויכער און פלאכער ברעג פון ים, פון א טייך א. ד. ג.; א פלאכער דאך פון א הויז [ווי אין די אריענטאלישע געביידען]; א געוויסער זארט מארמאר; אויסבילדען א טעראסע; צובויען א טעראסע [אן אפענע גאלעריי].

ter'ra-cot'ta *n.* (טער'-א-קאט'-א) טעראקאטא, קינסטלערישע וואזען, סטאטועטקעס, פריזען און ארנאמענטען, וואס ווערען געמאכט פון הארטע איבערגעברענטע ליים; א טעראקאטא-ארטיקעל, א קונסט-זאך.

ter'rage *n.* (טער'-עדזש) אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — א געוויסע סומע וואס ווערט געצאהלט דעם אייגענטימער פון א שטיק לאנד פאר א ספעציעלער ערלויבניש צו בענוצען עס פאר געוויסע צוועקען; א קליין בערגעל ערד.

terrain' *n.* (טע-ריין') א בעגרענצטער שטח לאנד; א בעצירק, א דיסטריקט.

ter'ra incog'nita (טער'-א אין-קאג'-ני-טא) אן אונבעקאנטער געביעט.

ter'rane *n.* (טער'-איין) ז. ***tarrain***.

terra'nean *a.* (טע-ריי'-ני-ען) ערדיש, וואס איז שייך צו דער ערד, וואס געפינט זיך אויף דער ערד.

terra'neous *a.* (טע-ריי'-ני-אס) אין באטאניק — וואס וואקסט אויף דער ערד.

ter'rapin *n.* (טער'-ע-פין) דער טעראפין, א מין שילדקראט אדער טשערעפאכע; א געריכט געמאכט פון טעראפין-פלייש.

terra'quean *a.* (טע-ריי'-קהווי-ען) ז. ***terraqueous***.

terra'queous *a.* (טע-ריי'-קהווי-אס) וואס בעשטעהט פון לאנד און וואסער [ווי דער ערד-קוגעל].

terra'rium *n.* (טע-ריי'-רי-אם) א טעראריום, א פלאץ וואו עס ווערען געהאלטען חיות וואס לעבען אויף דער יבשה [ווי אן אקוואריום איז דער פלאץ וואו מען האלט וואסער-בעשעפענישען].

terrene' *a.* (טע-רין') ערדיש, וואס איז שייך צו דער ערד.

terre'-plein *n.* (טעהר'-פליין) אין פארטיפיקאציאן—דער וואל-גאנג, די האריזאנטאלע אויבערפלעכע פון א פעסטונגס-וואל, אויף וועלכער עס ווערען אויסגעשטעלט די הארמאטען.

terres'trial *a. and n.* (טע-רעס'-טרי-על) ערדיש; וואס איז שייך צו דער ערד; וואס שטעלט מיט זיך פאר די ערד [ווי א גלאבוס]; אין ביאלאגיע — וואס לעבט אויף דער יבשה, ניט אין וואסער [וועגען פלאנצען און חיות].

terres'trially *adv.* (טע-רעס'-טרי-על-אי) אויף אן ערדישען שטייגער; געפינענדיג זיך אויף דער ערד.

terres'trial mag'netism (טע-רעס'-טרי-על מעג'-נע-טיזם) דער ערדישער מאגנעטיזם [די מאגנעטישע איינגעשאפט פון דעם ערד-קוגעל, צוליעב וועלכער איין שפיץ פון א מאגנעט-נאדעל ווערט אימער געריכטעט צו צפון און דער אנדערער שפיץ צו דרום].

terres'trialness *n.* (טע-רעס'-טרי-על-נעס) דאס זיין ערדיש; ערדישקייט.

ter'ret *n.* (טער'-עט) איינער פון די צוויי רינגען אויף דער סעדעלקע [דער קליינער זאטעל וואס טהוט זיך אן אויף א פערד אין געשפאן], דורך וועלכע עס ציהען זיך דורך די לייצעס.

terre'-ten'ant *n.* (טעהר'-טענ'-ענט) א לאנד-האלטער, א בעזיצער פון א לאנדגוט.

ter'rible *a.* (טער'-איבל) שרעקליך, פורטבאר, מורא'דיג.

ter'ribleness *n.* (טער'-איבל-נעס) שרעקליכקייט, פורכטבארקייט, מורא'דיגקייט.

ter'ribly *adv.* (טער'-אי-בלי) אויף א שרעקליכען, פורכטבארען אדער מורא'דיגען שטייגער.

ter'ricole *a.* (טער'-אי-קאול) וואס וואקסט אויף דער ערד [הויפטזעכליך וועגען געוויסע מינים לישאיען. ז. ***lichen***].

terric'oline *a.* (טע-ריק'-א-לין) ז. ***terricolous***.

terric'olous *a.* (טע-ריק'-א-לאס) ערדיש, וואס לעבט אויף דער ערד [ניט אין דער לופט און ניט אין וואסער]; וואס וואקסט אויף דער ערד [ז. ***terricole***].

ter'ridam *n.* (טער'-אי-דעם) אזא באוועל-צייג.

ter'rier *n.* (טער'-אי-ער) א טעריער, א דאקס-הונד [אזא יאגד-הונד]; א גרונט-בוך [א בוך ביי די פארצייטיגע לאנד-הערען אין וועלכען עס זיינען געווען אריינגעטראגען די נעמען פון די לאנד-פעכטער און די בעדינגונגען אונטער וועלכע זיי האבען געהאלטען דאס לאנד; א בוך אדער ליסטע מיט פערצייכנונגען וועגען דעם גרונט-אייגענטום פון פריוואט-פערזאנען און קארפאראציאנען].

terrif'ic *a.* (טע-ריף'-איק) שרעקליך, פירכטערליך, מורא'דיג.

terrif'ical *a.* (טע-ריף'-אי-קעל) ז. ***terrific***.

terrif'ically *adv.* (טע-ריף'-אי-קעל-אי) אויף א שרעקליכען, פירכטערליכען, מורא'דיגען אופן.

ter'rifiedly *adv.* (טער'-אי-פאיד-לי) מיט דערשראקענהייט, דערשראקען.

ter'rify *v.* (טער'-אי-פאי) דערשרעקען, אנווארפען א מורא.

terrig'enous *a.* (טע-רידזש'-ע-נאס) געבארען פון דער ערד, ארויסגעגעבען אדער פראדוצירט פון דער ערד.

terrine' *n.* (טע-ריען') א טעריין, א זופ-שיסעל, א יויך-שיסעל מיט א דעקעל; אזא צוגעדעקטע שיסעל צו האלטען שפייזען.

ter'rit *n.* (טער'-איט) ז. ***terret***.

territo'rial *a.* (טער-אי-טאו'-רי-על) טעריטאריאל, וואס איז שייך צו א טעריטאריע [א לאנד, א געגענד, א לאנד-בעצירק]; וואס איז שייך צו לאנד.

territo'rialism *n.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איזם) ז. ***territorial system***.

Territo'rialism *n.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איזם) טעריטאריאליזם [די בעוועגונג צו בעזעצען די אידען אויף אן אייגענער טעריטאריע, די בעוועגונג צו שאפען אן אייגענעם לאנד פאר די אידען].

Territo'rialist *n.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איסט) א טעריטאריאליסט, אן אנהענגער פון טעריטאריאליזם. ז. ***Territorialism***.

territorial'ity *n.* (טער-אי-טאו-רי-על'-אי-טי) דער בעזיץ פון א טעריטאריע, די הערשאפט איבער א טעריטאריע [א לאנד, א לאנד-בעצירק, א געגענד].

territo'rialize *v.* (טער-אי-טאו'-רי-על-איז) פערגרעסערען די טעריטאריע, פערגרעסערען א לאנד דורך נייער טעריטאריע; מאכען פאר א טעריטאריע [ז. ***Territory***].

territo'rially *adv.* (טער-אי-טאו'-רי-על-אי) טעריטאריאל, אין בעצוג צו טעריטאריע אדער לאנד.

territo'rial sys'tem (טער-אי-טאו'-רי-על סיס'-טעם) די טעריטאריאלע סיסטעם [די סיסטעם פון קירכען-פערוואלטונג, אין וועלכער די אויבערמאכט איבער די רעליגיעזע ענינים פון פאלק בעלאנגט צום וועלטליכען הערשער].

ter'ritoried *a.* (טער'-אי-טא-ריד) וואס בעזיצט טעריטאריע [לאנד].
His is an extensively territoried domain.

ter'ritory *n.* (טער'-אי-טא-רי) א טעריטאריע, א לאנד, א לאנד-בעצירק, א געגענד, לאנד.

Ter'ritory *n.* (טער'-אי-טא-רי) א טעריטאריע [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א טייל פון לאנד אונטער דער קאנטראל פון דער פעדעראלער רעגירונג, וואס האט נאך ניט די פריווילעגיעס פון א שטאאט און קען ווערען א שטאאט אונטער געוויסע בעדינגונגען].

ter'ror *n.* (טער'-אר) טעראר, פורכט, שרעק, מורא; א שרעק, א שרעקליכע זאך;

איינער אדער עטוואס וואסווארפט אן א שרעק.

terrorisa'tion *n.* (טער-אר-אי-זיי'-שאן) ז. ***terrorization***

ter'rorise *v.* (טער'-אר-איז) ז. ***terrorize***

ter'roriser *n.* (טער'-אר-אי-זער) ז. ***terrorizer***

ter'rorism *n.* (טער'-אר-איזם) טעראריזם, שרעקענס-הערשאפט, געברויך פון שרעקענס-מיטלען אדער גוואלד-מיטלען.

ter'rorist *n.* (טער'-אר-איסט) א טעראריסט, אן אנהענגער פון טעראריזם, א רעוואלוציאנער וואס געברויכט גוואלד-מיטלען אדער שרעקענס-מיטלען.

terroris'tic *a.* (טער-א-ריס'-טיק) טעראריסטיש. ז. ***terrorist***

terroriza'tion *n.* (טער-אר-אי-זיי'-שאן) טעראריזירונג, דאס אנווארפען א שרעק, געברויך פון גוואלד-מיטלען אדער שרעקענס-מיטלען.

ter'rorize *v.* (טער'-אר-איז) טעראריזירען, אנווארפען א שרעק, געברויכען שרעקענס-מיטלען אדער גוואלד-מיטלען.

ter'rorizer *n.* (טער'-אר-אי-זער) איינער וואס טעראריזירט, איינער וואס ווארפט אן א שרעק דורך גוואלד-מיטלען אדער שרעקענס-מיטלען, איינער וואס געברויכט גוואלד-מיטלען אדער שרעקענס-מיטלען.

ter'rorless *a.* (טער'-אר-לעס) אהן שרעק, אהן פורכט, אהן מורא; אונשעדליך, וואס קען ניט אנווארפען קיין שרעק.

ter'ror-smit'ten *a.* (טער'-אר-סמיט'ן) ז. ***terror-stricken***

ter'ror-strick'en *a.* (טער'-אר-סטריק'ן) געטראפען פון שרעק, ארומגעכאפט פון שרעק, דערשראקען.

ter'ror-struck *a.* (טער'-אר-סטראק) ז. ***terror-stricken***

ter'ry *n.* (טער'-אי) אזא געריפטעס סאמעט-ענליכעס וואלען אדער זיידען-צייג.

ter'ry ap'ple (טער'-אי עפל) אזא עפעל. ז. איל ***"Cultivated Fruits"***

ter'ry vel'vet (טער'-אי וועל'-וועט) ניט געשארענער סאמעט.

terse *a.* (טוירס) נעט, פינקטליך, געניי; עלעגאנט.

terse'ly *adv.* (טוירס'-לי) מיט פינקטליכקייט אדער גענויקייט; אויף א נעטען אדער עלעגאנטען שטייגער.

terse'ness *n.* (טוירס'-נעס) נעטקייט, פינקטליכקייט, גענויקייט; עלעגאנטקייט.

ter'sion *n.* (טויר'-שאן) רייבונג; רייניגונג.

ter'-ten'ant *n.* (טויר'-טענ'-ענט) ז. ***terre-tenant***

ter'tial *a. and n.* (טויר'-שעל) וואס איז שייך צו דער דריטער, אונטערשטער רייהע פון די שוואונג-פעדערען אדער פליה-פעדערען פון א פויגעל'ס פליגעל; א שוואונג-פעדער פון דער דריטער, אונטערשטער רייהע.

ter'tian *a. and n.* (טויר'-שען) דרייטעגיג; וואס קומט פאר יעדען דריטען טאג; דאס דרייטעגיגע פיבער, קדחת שלישית; א פיבער אדער אנדער קראנקהייט וואס בעגייט זיך יעדען דריטען טאג.

ter'tiary *a. and n.* (טויר'-שי-ע-רי) טערטיער, וואס קומט צום דריטען, פון דריטען ראנג, שטופע אדער פארמאציאן; איינער אדער עטוואס וואס קומט צום דריטען אין ארדנונג, רייהע אדער פארמאציאן; אן אונטערשטער שוואונג-פעדער [גרויסער פעדער] אין א פויגעל'ס פליגעל; א טערטיערער קאליר [א פארב וואס קומט פון דער צוזאמענמישונג פון צוויי סעקונדערע פארבען. ז. ***secondary color***].

Ter'tiary *n. and a.* (טויר'-שי-ע-רי) אין געאלאגיע — די טערטיער-צייט, די דריטע פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס-געשיכטע פון דער ערד [דיעזע פעריאדע האט געדויערט מיליאנען יאהרען, און אין פערלויף פון דיעזער צייט זיינען ביסלעכווייז אויסגעשטארבען די עלטעסטע מינים חיות און פלאנצען און עס האבען גענומען זיך ענטוויקלען בעשעפענישען, וועלכע זיינען מעהר ענליך צו די מינים פון היינטיגער צייט. אין די לעצטע עפאכען פון דיעזער פעריאדע האט אנגעהויבען ערשיינען אויך דער מענשליכען מין]; וואס איז שייך צו דער טערטיער-צייט.

ter'tiary col'or (טויר'-שי-ע-רי קאל'-אר) א טערטיערער קאליר [א פארב געבילדעט דורך דער צוזאמענמישונג פון צוויי סעקונדערע פארבען]. ז. ***secondary color***

ter'tiary feath'er (טויר'-שי-ע-רי פעטה'-ער) א טערטיערער [אונטערשטער] שוואונג-פעדער [גרויסער פעדער] פון א פויגעל'ס פליגעל.

ter'tiary syph'ilis (טויר'-שי-ע-רי סיפ'-אי-ליס) די דריטע לעצטע ענטוויקלונגס-שטופע פון סיפילים [אין וועלכער די קראנקהייט איז שוין ניט אנשטעקענד].

ter'tiate *v.* (טויר'-שי-אייט) טהאן עפעס צום דריטען מאל; פרובירען די מעטאל-שטארקייט פון א קאנאנע.

ter'tium quid (טויר'-שי-אם קהוויד) עטוואס וואס שטעהט אין מיטען פון צוויי גענצליך ענטגעגענגעזעצטע זאכען; עטוואס וואס איז ניט גייסט און ניט שטאף; א בעגריף וואס קומט ניט אין גאנצען פון ערפאהרונג און איז ניט קיין ריינע אבסטראקציאן.

ter'za-ri'ma *n.* (טער'-טסא-רי'-מא) א טערצינע [א פארם פון יאמבישע פערזען ביי די פארצייטיגע איטאליענישע דיכטער. די שורות זיינען בעשטאנען פון צעהן אדער עלף זילבען און זיינען געווען איינגעטיילט אין סעריעס פון דריי. דאנטע'ס "געטליכע קאמעדיע" איז געשריבען אין טערצינע].

terzet'to *n.* (טער-טסעט'-או) א טערצעט [א מוזיקאלישע קאמפאזיציאן פאר דריי שטימען; א כאר פון דריי שטימען].

tessara'ce *n.* (טעס-ע-ריי'-סיע) א פיער-פלעכיגער אויבער-טייל אדער שפיץ.

tessaradec'ad *n.* (טעס-ע-רע-דעק'-עד) א גרופע פון פיערצעהן.

tessarescædecahe'dron *n.* (טעס-ע-רעס-אי-דעק-ע-היע'-דראן) א פיערצעהן-פלעכיגער קערפער.

tessel'la *n.* (טע-סעל'-א) ז. ***tessera***

tes'sellar *a.* (טעס'-ע-לאר) מאזאאיק-פערמיג, שאך-ברעט-פערמיג, אויסגעלעגט פון קליינע קוואדראטע קלעצלעך, געקעסטעלט.

tes'sellate *v. and a.* (טעס'-ע-לייט) אויסלעגען אין דער פארם פון מאזאאיק, אויסלעגען פון בעזונדערע ברעטעלעך אדער קלעצלעך; מאכען געקעסטעלט.

tes'sellated *a.* (טעס'-ע-ליי-טעד) מאזאאיק-ענליך, שאך-ברעט-ענליך, צוזאמענגעשטעלט פון בעזונדערע קלעצלעך אדער ברעטעלעך; געקעסטעלט.

tessella'tion *n.* (טעס-ע-ליי'-שאן) מאזאאיק, אויסלעגונג מיט פערשיעדענע קלעצלעך אדער ברעטעלעך.

tes'sera *n.* (טעס'-ע-רא) א מאזאאיק-ברעטעל, א קלעצעל אדער ברעטעל צום אויסלעגען מאזאאיק-דילען; א ווירפעל [צום שפיעלען]; א בילעט אדער אנווייזונג ביי די פארצייטיגע רוימער [פון האלץ, ביין א. ז. וו.].

tes'seral *a.* (טעס'-ע-רעל) טעסעראל, וואס האט דריי גלייכע אקסען פערפענדיקולאר איינער צום אנדערען [וועגען קריסטאלען]. ז. ***isometric***

tes'sular *a.* (טעס'-יו-לאר) ז. ***tesseral***

test *n. and v.* (טעסט) 1. א פראבע; פרובירונג; אונטערזוכונג; א טעסט; א פראביר-שטיין, א פראביר-טיעגעל; א רעאגענס, א פראביר-מיטעל; 2. א הארטע בעדעקונג אדער שאלעכץ פון געוויסע בעשעפענישען [ווי דער מושעל פון א מאלוסק]; 3. אורטייל; אונטערשיידונג; 4. פראבירען, מאכען א פראבע; 5. בעשטעטיגען [א געזעצליכען דאקומענט].

4. My faith in his friendship was severely tested.

Test *n.* (טעסט) ז. ***Test Act***

tes'ta *n.* (טעס'-טא) א הארטע צודעקונג אדער שאלעכץ; זאמען-שאלעכץ.

Tes'ta *n.* (טעס'-טא) דער שטערן וועגא.

tes'table *a.* (טעס'-טעבל) וואס קען פרובירט ווערען; טעסטאמענטאריש, וואס קען אבגעזאגט ווערען בצואה; וואס קען עדות זאגען, וואס מען קען עדות זאגען וועגען דעם.

Testa'cea *n.* (טעס-טיי'-סי-א) דער מין שאל-טהיערע [בעשעפענישען וואס זיינען בעדעקט מיט א הארטער שאלעכץ, ווי מאלוסקען].

testa'cean *a. and n.* (טעס-טיי'-סי-ען) וואס האט א הארטע צודעקונג אדער שאלעכץ [ווי למשל, א מאלוסקע]; א שאל-טהיער, א מאלוסקע.

testaceog'raphy *n.* (טעס-טיי-סי-אג'-רע-פי) די בעשרייבונג פון שאל-טהיערע [בעשעפענישען, וואס האבען א הארטען צודעק אדער שאלעכץ].

testaceol'ogy *n.* (טעס-טיי-סי-אל'-א-דזשי) דער טייל פון דער וויסענשאפט, וואס בעשעפטיגט זיך מיט שאל-טהיערע [בעשעפענישען, וואס האבען א הארטען צודעק אדער שאלעכץ].

testa'ceous *a.* (טעס-טיי'-שיאס) 1. וואס איז שייך צו די שאל-טהיערע [ווי מאלוסקען]; 2. וואס האט א הארטען צודעק אדער שאלעכץ [ווי די שאל-טהיערע]; 3 וואס קומט פון שאל-טהיערע אדער בעשעפענישען מיט א הארטען צודעק; 4. אין באטאניק און זאאלאגיע — פון מאט-רויטען ציעגעל-קאליר, ברוינליך-געלב אדער ברוינליך-געלב געמישט מיט גרוי.

2. An oyster-shell is testaceous. 3. Pearls are of testaceous origin.

Test Act (טעסט עקט) דער טעסט-אקט [דאס ענגלישע געזעץ פון יאהר 1673, וואס איז אבגעשאפט געווארען אין 1828 און האט געפאדערט, אז רעגיערונגס-בעאמטע זאלען נעהמען א שבועה וועגען אנערקענערשאפט צו דער אנגל'קאנישער קירך און וועגען שטרענגער געגנערשאפט צום קאטוליציזם].

tes'tacy *n.* (טעס'-טע-סי) דאס איבערלאזען א צואה.

tes'tæ *n.* (טעס'-טיע) הארטע שאלעכץ [ווי למשל, פון מאלוסקען]; זאמען-שאלעכץ. ז. ***testa***

tes'tament *n.* (טעס'-טע-מענט) א טעס-

טאמענט, א צוואה; אן אבמאך, א בונד [הויפטזעכליך צווישען גאט און די מענשען], דער גלויבענס=בונד.

Tes'tament *n.* (טעס'-טע-מענט) דאס טעסטאמענט, ספר הברית [ווי דאס אלטע טעסטאמענט אדער דער תנ"ך און דאס נייע טעסטאמענט אדער ברית החדשה].

testamen'tal *a.* (טעס-טע-מענ'-טעל) ז. ***testamentary***.

testamen'tarily *adv.* (טעס-טע-מענ'-טע-רי-לי) דורך א צוואה, בצוואה.

testamen'tary *a.* (טעס-טע-מענ'-טע-רי) טעסטאמענטאריש, טעסטאמענטליך; וואס איז שייך צו א צוואה, וואס איז שייך צו דער פערוואלטונג פון ירושות; געגעבען אדער געשענקט דורך א צוואה; בעשטימט דורך א צוואה; געגרינדעט אויף א צוואה.

testamen'tate *v.* (טעס-טע-מענ'-טייט) טעסטירען, מאכען א צוואה.

testamenta'tion *n.* (טעס-טע-מענ-טיי'-שאן) דאס טעסטירען, דאס מאכען א צוואה, דאס רעכט אבצוזאגען בצוואה.

testa'mur *n.* (טעס-טיי'-מויר) א צייגניס צו אן ענגלישען סטודענט, אז ער האט אויסגעהאלטען אן עקזאמען.

tes'tate *a. and n.* (טעס'-טייט) וואס האט געלאזען א צוואה; א בעל צוואה, איינער וואס האט געלאזען א צוואה.

testa'tion *n.* (טעס-טיי'-שאן) א צייגניס, דאס עדות=זאגען; אבזאגונג בצוואה.

testa'tor *n.* (טעס-טיי'-טאר) א בעל צוואה, א טעסטאטאר, איינער וואס מאכט אדער לאזט איבער א צוואה.

testa'trix *n.* (טעס-טיי'-טריקס) א פרוי וועלכע לאזט א צוואה.

test'-box *n.* (טעסט'-באקס) אין טעלעגראפיע — אזא אינסטרומענט צו פרובירען טעלעגראפישע דראטען.

tes'ter *n.* (טעס'-טער) א פרובירער; א פרוביר=אפאראט, א פרוביר=אינסטרומענט; א באלדאכין, א חופה, אן איבערשפרייטונג; דער באלדאכין פון א הימעלבעט [אזא בעט בעהאנגען מיט גארדינען].

tes'ter-cloth *n.* (טעס'-טער-קלאהטה) דער צייג וואס מען פלעגט אמאל ברויכען פאר'ן באלדאכין אדער פאר די גארדינען פון א הימעל=בעט [אזא בעט ארומגעהאנגען מיט גארדינען].

tes'tes *n.* (טעס'-טיעז) אייער [פון זכרים]; אייער=עהנליכע זאכען. ז. ***testis***.

test'-glass *n.* (טעסט'-גלעס) א פראביר=גלאז [פאר כעמישע צוועקען].

tes'ticle *n.* (טעס'-טיקל) אן איי [פון א זכר].

tes'ticond *a.* (טעס'-טי-קאנד) מיט פערבארגענע אייער [וועגען זכרים פון חיות, ביי וועלכע די אייער געפינען זיך ניט אין אן אויסערליכען בייטעל].

testic'ular *a.* (טעס-טיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו די אייער [פון זכרים]; אייער=עהנליך, וואס האט א פאר אייער=עהנליכע אנוואקסונגען [וועגען געוויסע פלאנצען].

testic'ular ar'tery (טעס-טיק'-יו-לאר אר'-טע-רי) ז. ***spermatic artery***.

testic'ulate *a.* (טעס-טיק'-יו-לייט) אייער=פערמיג, עהנליך צו אן איי פון א זכר; וואס האט אן אנוואוקס עהנליך צו די אייער פון א זכר.

testic'ulated *a.* (טעס-טיק'-יו-ליי-טער) ז. ***testiculate***.

testiere' *n.* (טעס-טי-עהר') אזא קאפ=פאנצער פאר א פערד.

testif'icate *n.* (טעס-טיפ'-אי-קייט) א פייערליכע שריפטליכע בעהויפטונג [פאר א געריכט].

testifica'tion *n.* (טעס-טי-פי-קיי'-שאן) דאס עדות=זאגען, א בעווייז.

tes'tificator *n.* (טעס'-טי-פי-קיי-טאר) אן עדות.

tes'tifier *n.* (טעס'-טי-פאי-ער) אן עדות.

tes'tify *v.* (טעס'-טי-פאי) 1. עדות זאגען; 2. דיענען אלס בעווייז; 3. בעווייזען; 4. לאזען וויסען, מאכען בעקאנט.

2. His poverty **testifies** to his severity of purpose.

tes'tily *adv.* (טעס'-טי-לי) אויף אן אנגע'ברגז'טען אופן, בייז, אויפגערעגט, שלעכט געשטימט, קאפריזנע.

testimo'nial *a. and n.* (טעס-טי-מאו'-ני-על) וואס איז שייך צו עדות אדער צו עדות=זאגען; וואס איז שייך צו א צייגניס, אטעסטאט אדער אנערקענונג; א צייגניס, אן אטעסטאט; אן אויסדרוק פון אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג; א רעקאמענדאציאן.

testimo'nial ev'idence (טעס-טי-מאו'-ני-על עוו'-אי-דענס) דירעקטע בעווייזע פון אן עדות.

testimo'nialize *v.* (טעס-טי-מאו'-ני-על-איז) אויסדריקען אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג.

testimo'nial let'ters (טעס-טי-מאו'-ני-על לעט'-ערז) אן אטעסטאט, א רעקאמענדאציאן, אן אנערקענונגס=צייגניס.

testimo'nial mee'ting (טעס-טי-מאו'-ני-על מיע'-טינג) אן אנערקענונגס=פערזאמלונג [א פערזאמלונג מיט'ן צוועק אויסצודריקען איינעם אנערקענונג, אכטונג אדער בעוואונדערונג].

testimo'nial priv'ilege (טעס-טי-מאו'-ני-על פריוו'-אי-לעדזש) דאס רעכט פון אן עדות ניט אויסצוזאגען געוויסע זאכען ביי א פערהער.

testimo'nial proof (טעס-טי-מאו'-ני-על פרוהף) א בעווייז דורך אן עדות [אין געגענזאץ צו דאקומענטאלע בעווייזע].

testimo'nium *n.* (טעס-טי-מאו'-ני-אם) דער שלוס=אבזאץ פון א געזעצליכען דאקומענט.

tes'timony *n.* (טעס'-טי-מא-ני) 1. בעווייז, עדות, דאס עדות=זאגען; 2. אן עפענטליכע ערקלערונג; 3. א פראטעסט; 4. דאס געטליכע געזעץ, די הייליגע שריפטען; 5. די הייליגע לוחות, די עשרת הדברות.

1. The **testimony** of the witnesses favored the plaintiff. 4. The **testimony** of the Lord is sure, making wise the simple. 5. Thou shalt put into the ark the **testimony** which I shall give thee.

tes'tiness *n.* (טעס'-טי-נעס) בייזקייט, קאפריזנעקייט, אויפגערעגטקייט.

tes'ting-box *n.* (טעס'-טינג-באקס) ז. ***test-box***.

tes'ting-clause *n.* (טעס'-טינג-קלאהז) דער בעשטעטיגונגס=פונקט פון א געזעצליכען דאקומענט [וואו עס ווערט אנגעגעבען דער דאטום, די עדות, דער נאמען פון דעם שרייבער און די צאהל זייטען פון דעם דאקומענט].

tes'tis *n.* (טעס'-טיס) אן איי [פון א זכר]; עטוואס וואס איז רונדליך און עהנליך אין אויסזעהן צו אן איי פון א זכר [ווי די מארך=טיילען פון קאפ].

test'-meal *n.* (טעסט'-מיעל) א פראבע=מאהלצייט [וואס ווערט געגעבען איינעם, אום צו בעשטימען, אויב זיין פערדייאונג איז נארמאל].

test'-me'ter *n.* (טעסט'-מיע'-טער) אן אפאראט צו פרובירען דעם פערברויך פון גאז אין גאז=ברענערס; אן אפאראט צום פרובירען די ריכטיגקייט פון גאז=מעטערס, עלעקטראמעטערס און עהנליכע אויטאמאטישע מעסט=אפאראטען.

tes'to *n.* (טעס'-טאו) די טהעמא פון א מוזיקאלישען ווערק; דער טעקסט אדער די ליברעטא [די ווערטער] פון א מוזיקאלישען ווערק.

test'-ob'ject *n.* (טעסט'-אב'-דזשעקט) א פראבע=פרעפאראט [א קליין שטיקעל שטאף, מייסטענס ארגאנישער, צו פרובירען די קראפט פון א מיקראסקאפ אדער פערגרעסונגס=גלאז].

tes'ton *n.* (טעס'-טאן) אזא פארצייטיגע זילבערנע פראנצויזישע מטבע; אזא פארצייטיגער ענגלישער שילינג.

testo'ne *n.* (טעס-טאו'-נע) אזא פארצייטיגע זילבערנע איטאליענישע מטבע [אין ווערטה פון 32 סענט].

test'-pa'per *n.* (טעסט'-פיי'-פער) רעאגענס=פאפיער, פרוביר=פאפיער [כעמיש=פרעפארירטעס פאפיער, דורך וועלכען מען געפינט אויס, אויב אין געוויסע געגענשטענדע געפינען זיך געוויסע כעמישע שטאפען. דאס ווערט אויסגעפונען פון די ענדערונגען אין דעם קאליר פון דעם רעאגענס=פאפיער].

test'-pump *n.* (טעסט'-פאמפ) א פאמפע וואס ווערט געברויכט צום פראבירען די שטארקייט אדער די אונדורכדרינגליכקייט פאר לופט און וואסער פון מעטאלענע צילינדערס.

test'-spoon *n.* (טעסט'-ספוהן) א קליין לעפעלע געברויכט ביי כעמישע עקספערימענטען.

test'-tube *n.* (טעסט'-טיוב) א פראביר=רעהר, א רעאגענס=גלאז [א גלאז=רעהרעל צו פרובירען פליסיגקייטען]; א כלארא=מעטער [ז. ***chlorometer***].

test'-tube cul'ture (טעסט'-טיוב קאל'-טשור) מיקראבען וואס מען קולטיווירט אין א פראביר=רעהר. ז. ***test-tube***.

test'-types *n.* (טעסט'-טאיפס) בוכשטאבען פון פערשיעדענער גרויס וואס אויגען=דאקטוירים געברויכען צום פרובירען די ראיה.

testu'dinal *a.* (טעס-טיו'-די-נעל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א שילדקראט [טשערעפאכע].

testudina'rious *a.* (טעס-טיו-די-ניי'-רי-אס) קאלירט ווי א שילדקראט=פאנצער אדער טשערעפאכע, געפלעקט אין רויט, געל און שווארץ.

Testudina'ta *n.* (טעס-טיו-די-ניי'-טא) דער מין שילדקראטען [טשערעפאכעס].

testu'dinate *a. and n.* (טעס-טיו'-די-נייט) ווי דער פאנצער פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע; געוועלבט, אויסגעבויגען; א שילדקראט, א טשערעפאכע.

testu'dinated *a.* (טעס-טיו'-די-ניי-טער) געוועלבט. ז. ***testudinate***.

testudin'eal *a.* (טעס-טיו-דינ'-אי-על) ז. ***testudinal***.

testudin'eous *a.* (טעס-טיו-דינ'-אי-אס) שילדקראט=פערמיג, עהנליך צום פאנצער פון א שילדקראט [טשערעפאכע].

testu'do *n.* (טעס-טיו'-דאו) דער שטורם=דאך [ביי די אלטע רוימער — א בעשיצונג פון צוזאמענגעלעגטע פאנצערס ביי

שטורעמען א פעסטונג]; א פלאך־געוועלבטער דאך, א פלאכע וועלבונג [אין א מעטאל־גרוב אדער קויהלען־גרוב]: א שילדקראט־געשווילעכץ [א געשווילעכץ איינגעשלאסען אין א פאנצער]: די שילדקראט־לירע [די לירע פון דעם רוימישען גאט מערקור; אזא פארצייטיגע לירע]; אין אנאטאמיע — א וועלבונג, די מארך־וועלבונג.

Testu'do *n.* (טעס־טיו׳־דאו) א מין שילדקראטען [טשערעפאכעס].

tes'ty *a.* (טעס׳־טי) בייז, קאפריזנע, אויפגערעגט.

His manner was cold and testy.

tetan'ic *a.* and *n.* (טי־טען׳־איק) וואס איז שייך צו שטאר־קראמפף, ספאזמען אדער פערשטארונג; וואס קומט פון שטאר־קראמפף, וואס איז ענהליך צו שטאר־קראמפף; א מעדיצינישער מיטעל וואס רופט ארויס ספאזמען אדער שטאר־קראמפף.

tet'aniform *a.* (טעט׳־ע־ני־פארם) ענהליך צו שטאר־קראמפף [ספאזמען, פערשטארונג].

tetanig'enous *a.* (טעט־ע־נידזש׳־ע־נאס) וואס פעראורזאכט שטאר־קראמפף, פערשטארונג אדער ספאזמען.

tetaniza'tion *n.* (טעט־ע־ני־זיי׳־שאן) דאס פעראורזאכען אדער ארויסרופען שטאר־קראמפף [פערשטארונג, ספאזמען].

tet'anize *v.* (טעט׳־ע־נאיז) פעראורזאכען אדער ארויסרופען שטאר־קראמפף [פערשטארונג, ספאזמען].

tet'anus *n.* (טעט׳־ע־נאס) שטאר־קראמפף, קראמפף, ספאזמען, פערשטארונג.

tet'any *n.* (טעט׳־ע־ני) ספאזמען, קאנוואולסיעס.

tetartoprismat'ic *a.* (טע־טאר־טא־פריז־מעט׳־איק) ז. ***triclinic***

tetaug' *n.* (טע־טאהג׳) דער אמעריקאנישער ליפ־פיש. ז. ***tautog***

tetch'ily *adv.* (טעטש׳־אי־לי) ז. ***techily***

tetch'iness *n.* (טעטש׳־אי־נעס) ז. ***techiness***

tetch'y *a.* (טעטש׳־אי) ז. ***techy***

tête *n.* (טייט) פאלשע האר, פרעמדע האר, א פארוק.

tête'-á-tête' *adv., a.* and *n.* (טייט׳־ע־טייט׳) אונטער פיער אויגען, פריוואט, געהיים; אן אינטימער אדער פריינדליכער געשפרעך; א קורצע סאפא פאר צוויי מענשען.

tête'-á-tête' set (טייט־ע־טייט׳ סעט) א טיש־סערוויז בלויז פאר צוויי מענשען.

tet'el *n.* (טעט׳־על) אזא גרויסע אפריקאנישע אנטילאפע מיט גרויסע און שטארקע הערנער.

teth'er *n.* and *v.* (טעטה׳־ער) 1. א שטריק, א קייט [צוצובינדען בהמות ביים פאשען]; 2. א בעשרענקונג, אן ערלויבטער בעשרענקטער שטח; 3. צובינדען בהמות ביים פאשען; צובינדען; 4. איינצאמען, בעשרענקען.

2. In his pleasure-seeking he went beyond his tether. 3. The hunter tethered his horse.

teth'er-stick *n.* (טעטה׳־ער־סטיק) א סלופ צוצובינדען א בהמה ביים פאשען.

te'-to'tum *n.* (טיע׳־טאו׳־טאם) ז. ***tee-totum***

tetrabra'chius *n.* (טעט־רע־בריי׳־קי־אס) א פערזעהעניש מיט פיער הענד.

tet'rachord *n.* (טעט׳־רע־קאהרד) א טעטראכארד, אן אלט־גריכישער מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט פיער סטרונעס; א מוזיקאלישע גאמע פון פיער רעגעלמעסיגע גאנצע טענער.

tetrachor'dal *a.* (טעט־רע־קאהר־דעל) טעטראכארדיש; וואס איז שייך צו א טעטראכארד. ז. ***tetrachord***

tetrachor'don *n.* (טעט־רע־קאהר׳־דאן) א טעטראכארדאן, א מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס איז געבויט ווי א פיאנא מיט א קלאוויאטור, נאר די טענער בעקומען זיך דורך דער רייבונג פון די סטרונעס אן א זיך־דרעהענדען צילינדער.

tetrac'tomy *n.* (טע־טרעק׳־טא־מי) א צוטיילונג אין פיער טיילען.

tet'rad *n.* (טעט׳־רעד) די צאהל פיער; א גרופע פון פיער זאכען; אין כעמיע — אן עלעמענט, וועמעס אייןאטאם איז עקוויוואלענט צו פיער אטאמען וואסערשטאף.

tetradac'tyl *a.* and *n.* (טעט־רע־דעק׳־טיל) וואס האט פיער פינגער; א חיה מיט פיער פינגער אויף דעם פאדערשטען אדער הינטערשטען פוס.

tetradac'tyle *a.* and *n.* (טעט־רע־דעק׳־טיל) ז. ***tetradactyl***

tetradac'tylous *a.* (טעט־רע־דעק׳־טי־לאס) וואס האט פיער פינגער [וועגען א חיה].

tetradec'apod *a.* and *n.* (טעט־רע־דעק׳־ע־פאד) וואס האט פיערצעהן פיס [וועגען געוויסע מינים ראקעס]; א בעשעפעניש מיט פיערצעהן פיס.

tetradiapa'son *n.* (טעט־רע־דאי־ע־פיי׳־זאן) אין מוזיק — די פיערפאכע אקטאווע; אן אינטערוואל פון פיער אקטאווען.

tet'radite *n.* (טעט׳־רע־דאיט) איינער, וועלכער האלט די צאהל פיער אלס א סמן פאר גוטס אדער שלעכטס; ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער — א קינד וואס איז געבארען געווארען אין פיערטען חדש אדער אין דעם פיערטען טאג פון חדש; איינער וואס דיענט צו פיער געטער.

tet'radrachm *n.* (טעט׳־רע־דרעם) אין אלט־גריכענלאנד — א זילבערנע מטבע וואס האט געהאט דעם ווערטה פון פיער דראכמען.

tetradyna'mian *a.* (טעט־רע־די־ניי׳־מי־ען) ז. ***tetradynamous***

tetradyn'amous *a.* (טעט־רע־דין׳־ע־מאס) אין באטאניק — וואס האט זעקס שטויב־בייטעלעך [פיער לאנגע און צוויי קורצע].

tetrag'amy *n.* (טע־טרעג׳־ע־מי) דאס הייראטען דעם פיערטען מאל.

tet'ragon *n.* (טעט׳־רע־גאן) אין געאמעטריע — א טעטראגאן, א פיגור פון פיער ווינקלען אדער קאנטען, א פיער־קאנטיגע פיגור.

tetrag'onal *a.* (טע־טרעג׳־א־נעל) אין געאמעטריע — וואס איז שייך צו א טעטראגאן אדער פיער־ווינקלדיגער פיגור; פיער־עקיג, פיער־קאנטיג, פיער־ווינקלדיג.

tetrag'onally *adv.* (טע־טרעג׳־א־נעל־אי) פיער־ווינקעלדיג, אויף א פיער־ווינקלדיגער אדער פיער־קאנטיגער ארט.

tet'ragram *n.* (טעט׳־רע־גרעם) א טעטראגראם, א ווארט פון פיער בוכשטאבען; אין געאמעטריע — א פיגור פון פיער גראדע ליניען.

Tetragram'maton *n.* (טעט־רע־גרעמ׳־ע־טאן) די מיסטיישע פיער־צאהל פון בוכשטאבען [ווי די פיער בוכשטאבען פון גאט׳ס נאמען יהוה].

tet'ragyn *n.* (טעט׳־רע־דזשין) אין באטאניק — א טעטראגין, א פלאנצע וואס האט פיער פיסטילען [ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען].

tetragyn'ian *a.* (טעט־רע־דזשין׳־אי־ען) אין באטאניק — טעטראגיניש, מיט פיער פיסטילען [די ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען פון א פלאנצע].

tetrag'ynous *a.* (טע־טרעדזש׳־אי־נאס) ז. ***tetragynian***

tetrahe'dral *a.* (טעט־רע־הי׳־דרעל) אין מאטעמאטיק — טעטראהעדריש; וואס איז שייך צו א טעטראהעדראן. ז. ***tetrahedron***

tetrahe'dral an'gle (טעט־רע־הי׳־דרעל ענגל) אין געאמעטריע — א סאלידער ווינקעל, וואס איז בעגרענעצט אדער בילדעט זיך אויס פון פיער דריי־עקיגע פלעכען.

tetrahe'drally *adv.* (טעט רע־הי׳־דרעל־אי) אין דער פארם פון א טעטראהעדראן. ז. ***tetrahedron***

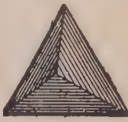

Tetrahedron

tetrahe'dron *n.* (טעט־רע־הי׳־דראן) אין געאמעטריע — א טעטראהעדראן, א קערפער אדער פיגור פון פיער גלייכע דריי־עקען.

tetrahexahe'dral *a.* (טעט־רע־העק־סע־הי׳־דרעל) וואס האט די פארם פון א טעטראהעקסאהעדראן. ז. ***tetrahexahedron***

tetrahexahe'dron *n.* (טעט־רע־העק־סע־הי׳־דראן) אין געאמעטריע — דער טעטראהעקסאהעדראן, א סאלידער קערפער מיט 24 גלייכע דריי־עקיגע זייטען.

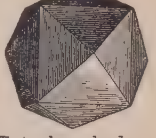

Tetrahexahedron

tetral'ogy *n.* (טע־טרעל׳־א־דזשי) טעטראלאגיע, די פעראייניגונג פון פיער דראמאטישע קאמפאזיציאנען אין איין גאנצע [ווי אין אלט־גריכענלאנד — א פעראייניגונג פון דריי טראגעדיעס מיט איין סאטירע].

tetram'erous *a.* (טע־טרעמ׳־ע־ראס) אין באטאניק און זאאלאגיע — פיערטייליג; וואס בעשטעהט פון פיער טיילען.

tetram'eter *a.* and *n.* (טע־טרעמ׳־ע־טער) וואס האט פיער מעסטונגען אדער טאקטען; א טעטראמעטער, א פיער־פוס פערז, א פערז וואס האט פיער טאקטען.

tetran'der *n.* (טע־טרענ׳־דער) אין באטאניק — א פלאנצע וואס האט פיער שטויב־געפעסן [מענליכע געשלעכטס־ארגאנען].

tetran'drian *a.* (טע־טרענ׳־דרי־ען) ז. ***tetrandrous***

tetran'drous *a.* (טע־טרענ׳־דראס) אין באטאניק — וואס האט פיער שטויב־געפעסן [די מענליכע געשלעכטס־ארגאנען פון א פלאנצע].

tetrapet'alous *a.* (טעט־רע־פעט׳־ע־לאס) אין באטאניק — וואס האט פיער בלומען־בלעטלעך. ז. ***petal***

tetraphyl'lous *a.* (טעט־רע־פיל׳־אס) אין באטאניק — פיער־בלעטעריג; וואס בעשטעהט פון פיער בעזונדערע בלעטער.

Tet'rapla *n.* (טעט׳־רע־פלא) די טעטראפלא, אן אויסגאבע פון דער ביבעל אין פיער בעזונדערע גריכיישע איבערזעצונגען; אן אויסגאבע פון דער ביבעל אין פיער פערשיעדענע ווערזיאנען.

tet'rapod *a.* and *n.* (טעט׳־רע פאד)

פיער⸗פיסיג; וואס האט פיער פיס; א בעשעפעניש מיט פיער פיס [בעזאנדערס וועגן געוויסע באבלעך אדער זומער⸗פויגעלעך].

tetrap'odous *a.* (טע-טרעפּ'-א-דאס) וואס האט פיער פיס [וועגן א בעשעפעניש].

tetrap'olis *n.* (טע-טרעפּ'-א-ליס) א טעטראפּאליס, א גרופּע אדער פעראייניגונג פון פיער שטעדט; א פּאליטישער בעצירק אדער דיסטריקט, וואס ענטהאלט אין זיך פיער וויכטיגע שטעדט.

tetrapol'itan *a.* (טעט-רע-פּאל'-אי-טען) וואס איז שייך צו א טעטראפּאליס. ז. *tetrapolis*.

tetrap'teran *a. and n.* (טע-טרעפּ'-טע-רען) פיער⸗פליגעלדיג; וואס האט פיער פליגלען; אן אינזעקט מיט פיער פליגלען.

tetrap'terous *a.* (טע-טרעפּ'-טע-ראס) פיער⸗פליגעלדיג; וואס האט פיער פליגלען.

tet'raptote *n.* (טעט'-רעפּ-טאוט) אין גראמאטיק — א הויפּטווארט וואס האט בלויז פיער קאזוסען [ז. *case*].

tet'rarch *n.* (טעט'-רארק) אין דער אלט⸗רוימישער אימפּעריע — א טעטרארך, א הערשער פון א פיערטען טייל פון א לאנד אדער פּראווינץ; א וויצע⸗קעניג; אין אלט⸗גריכענלאנד — א קאמאנדיר פון פיער רייהען סאלדאטען אין א פאלאנקס [ז. *phalanx*].

tet'rarchate *n.* (טעט'-ראר-קייט) א טעטרארכאט, דער דיסטריקט, וואו עס האט געהערשט א רוימישער טעטרארך. ז. *tetrarch*.

tetrar'chical *a.* (טע-טראר'-קי-קעל) וואס איז שייך צו א טעטרארכאט. ז. *tetrarchate*.

tet'rarchy *n.* (טעט'-ראר-קי) ז. *tetrarchate*.

tetras'celus *n.* (טע-טרעס'-ע-לאס) א פערזעהעניש מיט פיער פיס.

tetraschis'tic *a.* (טעט-רע-סקיס'-טיק) אין ביאלאגיע — וואס האט די נייגונג צו טיילען זיך אין פיער טיילען.

tetrasep'alous *a.* (טעט-רע-סעפּ'-ע-לאס) אין באטאניק — וואס האט פיער קעלך⸗בלעטלעך [ז. *sepal*].

tetrasper'mous *a.* (טעט-רע-ספּויר'-מאס) אין באטאניק — וואס האט פיער זאמען־אין יעדער בלום אדער אין יעדען קעמערעל פון דעם קערנער⸗שיידעל.

tetraspher'ical *a.* (טעט-רע-ספער'-אי-קעל) וואס איז שייך צו פיער ספערען אדער קוגלען.

tet'rastich *n.* (טעט'-רע-סטיק) א פערז פון פיער ציילען.

tet'rastyle *n. and a.* (טעט'-רע-סטאיל) אין ארכיטעקטור — א פיער⸗זייליגע געביידע, א געביידע מיט פיער זיילען; וואס האט פיער זיילען; וואס האלט זיך אויף פיער זיילען.

tetrasyllab'ic *a.* (טעט-רע-סי-לעב'-איק) וואס האט פיער זילבען [וועגן א ווארט].

tetrasyllab'ical *a.* (טעט-רע-סי-לעב'-אי-קעל) ז. *tetrasyllabic*.

tet'rasyllable *n.* (טעט'-רע-סיל-עבל) א ווארט פון פיער זילבען.

tet'ratheism *n.* (טעט'-רע-טהי-איזם) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — טעטראטעאיזם, די לעהרע, אז צו דער דריי־איינינקייט פון גאט [״גאט דער פאטער״, ״גאט דער זוהן״ און ״גאט דער הייליגער גייסט״] קומט נאך צו א פיערטע איינינקייט ״דער געטליכער עצם״.

tet'ratheite *n.* (טעט'-רע-טהי-איט) א טעטראטעאיט, אן אנהענגער פון טעטראטעאיזם. ז. *tetratheism*.

tet'ratone *n.* (טעט'-רע-טאון) אין מוזיק — א טעטראטאן, אן אינטערוואל פון פיער גאנצע טענער.

tet'ter *n. and v.* (טעט'-ער) הויט⸗אויסשלאג; אן אויסשיטונג אויף דער הויט, לישאיעס; אנשטעקען מיט לישאיעס.

tet'terous *a.* (טעט'-ע-ראס) וואס האט דעם כאראקטער פון א הויט⸗אויסשלאג.

tet'tiga *n.* (טעט'-אי-גא) ז. *tettix*.

tet'tix *n.* (טעט'-איקס) די ציקאדע אדער בוים⸗גריל [אזא גרויסער אינזעקט].

teuthol'ogy *n.* (טיו-טהאל'-א-דזשי) טויטאלאגיע, דער טייל פון זאאלאגיע, וועלכער פערנעהמט זיך מיט סעפאלאפאדען [ז. *Cephalopoda*].

Teu'ton *n.* (טיו'-טאן) א טעווטאן, איינער פון די טעווטאנען [אן אלט⸗גערמאנישער שבט]; איינער פון א גערמאנישען פאלק; א דייטש.

Teuton'ic *a. and n.* (טיו-טאנ'-איק) טעווטאניש; וואס איז שייך צו די טעווטאנישע אדער גערמאנישע פעלקער; די שפראך פון די גערמאנישע פעלקער.

Teuton'icism *n.* (טיו-טאנ'-אי-סיזם) א טעווטאנישער אויסדרוק; א גערמאניזם [א ווארט אדער אויסדרוק וואס איז כאראקטעריסטיש ספּעציעל פאר די גערמאנישע פעלקער און זייער שפּראך].

Teuton'ic lan'guages (טיו-טאנ'-איק לענ'-גהווערדזש-עז) די טעווטאנישע שפּראכען, די שפּראכען וועלכע האבען זיך ענטוויקעלט פון אלט⸗דייטש [ווי דייטש, פלאט⸗דייטש, ענגליש, האלענדיש א. ז. וו.]

Teu'tonism *n.* (טיו'-טאנ-איזם) טעווטאניזם, דייטשער כאראקטער און אייגענשאפטען; א טעווטאנישער אדער דייטשער אויסדרוק.

Teutoniza'tion *n.* (טיו-טאנ-אי-זיי'-שאן) דאס טעווטאניזירען אדער גערמאניזירען; דאס צוגעבען א דייטשען כאראקטער אדער דייטשע אייגענטימליכקייטען.

Teu'tonize *v.* (טיו'-טאנ-איז) טעווטאניזירען, גערמאניזירען; צוגעבען א דייטשען כאראקטער אדער דייטשע אייגענטימליכקייטען; צופּאסען צו די דייטשע זיטען, מנהגים א. ז. וו.

tew'el *n.* (טיו'-על) די רעהר אין א שמעלץ⸗טיגעל אין וועלכער עס געהט אריין דער ווינד פון א בלאז⸗זאק.

Tex. — אבקירצונג פון *Texas* [טעקסעס א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

text *n.* (טעקסט) דער טעקסט, דאס אריגינעלע ווערק פון א מחבר [אין געגענזאץ צו אן איבערזעצונג אדער איבערדערצעהלונג]; דער הויפּט אינהאלט פון א בוך אהן די פּירושים, אנמערקונגען, איללוסטראציאנען א. ז. וו.; א פּסוק אדער פּסוקים פון תנ״ך; א זאץ אדער געגענשטאנד וואס ווערט גענומען צו בעשפּרעכען און ערקלערען; א טעמא; אין מוזיק — ווערטער צו א נגון; אן ארט האנדשריפט.

text'-book *n.* (טעקסט'-בוק) א לעהר⸗בוך; א בוך וואס ענטהאלט אין זיך טעקסטען אדער פּסוקים [ווי פון תנ״ך].

text'-hand *n.* (טעקסט'-הענד) א גרויסע האנד⸗שריפט.

tex'tile *a. and n.* (טעקס'-טיל) טעקסטיל, וואס איז שייך צו וועבען; געוועבט; א געוועב; מאטעריאל צום וועבען.

tex'tile in'dustry (טעקס'-טיל אינ'-דאס-טרי) די טעקסטיל⸗אינדוסטריע, וועבעריי, די פאבריקאציאן פון געוועבטען שטאף.

tex'tual *a.* (טעקס'-טשו-על) וואס איז שייך צו א טעקסט. ז. *text*.

tex'tual crit'icism (טעקס'-טשו-על קריט'-אי-סיזם) טעקסט⸗קריטיק, א וויסענשאפטליכע אונטערזוכונג וועגען דער ריכטיגקייט פון טעקסט [פון אלטע ספרים, ווי די ביבעל א. ד. ג., וועלכע מען פלעגט א לאנגע צייט איבערשרייבען אין מאנוסקריפּטען].

tex'tualism *n.* (טעקס'-טשו-על-איזם) דאס האלטען זיך שטרענג אן טעקסט אדער אן בוכשטעבליכען געדאנק פון דער תורה.

tex'tualist *n.* (טעקס'-טשו-על-איסט) א קענער פון טעקסטען אדער פּסוקים פון תנ״ך; איינער וואס האלט זיך שטרענג אן דעם בוכשטעבליכען זין פון טעקסט אדער תנ״ך.

tex'tually *adv.* (טעקס'-טשו-על-אי) בנוגע צום טעקסט. ז. *text*.

tex'tuary *a. and n.* (טעקס'-טשו-ע-רי) וואס איז שייך צו א טעקסט; וואס געפינט זיך אין טעקסט [ז. *text*]; איינער וואס האלט זיך פעסט אן די בוכשטאבען פון טעקסט; א טעקסט⸗געלעהרטער, א קענער פון פּסוק [תנ״ך].

tex'tural *a.* (טעקס'-טשור-על) וואס איז שייך צום וועבען אדער צום געוועב.

tex'ture *n.* (טעקס'-טשור) דאס וועבען; א געוועבטע זאך; דאס געוועב; די סטרוקטור, דאס געבוי פון עפּעס; אין ביאלאגיע — אן ארגאנישעס געוועב [ווי א מוסקול א. ד. ג.].

tex'tureless *a.* (טעקס'-טשור-לעס) אהן געוועב; פארמלאז.

tex'tus *n.* (טעקס'-טאס) דער טעקסט פון א בוך [בעזאנדערס פון דער ביבעל].

text'-wri'ter *n.* (טעקסט'-ראי'-טער) א שרייבער פון טעקסט⸗ביכער; אן איבערשרייבער פון ביכער [איידער די קונסט פון דרוקעריי איז ערפונדען געווארען].

Th. פערקירצונג פון *Thursday*

thalamiflo'ral *a.* (טהעל-ע-מי-פלאו'-רעל) אין באטאניק — ביי וועלכער די בלומען⸗בלעטלעך און די שטויב⸗געפעס וואקסען ארויס גלייך פון בלומען⸗באדען [ז. *receptacle*].

thalamiflo'rous *a.* (טהעל-ע-מי-פלאו'-ראס) ז. *thalamifloral*

thal'amite *n.* (טהעל'-ע-מאיט) אין אלט⸗גריכענלאנד — א טהאלאמיט, א רודערער פון דער אונטערשטער צייל אין א קריעגס⸗שיף [די אלט⸗גריכישע קריעגס⸗שיפען האבען געהאט דריי ציילען רודערער].

thala'mium *n.* (טהע-ליי'-מי-אם) אין באטאניק — דער פרוכט⸗טראגענדער ארגאן פון א פלאנצע.

thal'amus *n.* (טהעל'-ע-מאס) אין באטאניק — דער בלומען⸗באדען [ז. *receptacle*]; אין אנאטאמיע — דאס ארט אין מארך וואו עס הויבט זיך אן דער זעה⸗נערוו; אין אלט⸗גריכענלאנד — דאס אינערליכע צימער פון א הויז; דאס פרויען⸗צימער.

thalas'sian *n.* (טהע-לעס'-אי-ען) א ים⸗חיה; א ים⸗טשערעפּאכע, א ים⸗שילד⸗קראט.

thalas'sic *a.* (טהע-לעס'-איק) וואס לעבט אין ים [וועגען ים⸗חיות]; וואס

איז שייך צום ים [אין נעגענזאץ צום אקעאן].

thalas'siophyte *n.* (טהע-לעס'-אי-א-פאיט) א ים-גראז.

thalassog'rapher *n.* (טהעל-ע-סאג'-רע-פער) ז. ***oceanographer***

thalassograph'ic *a.* (טהע-לעס-א-גרעפ'-איק) ז. ***oceanographic***

thalassog'raphy *n.* (טהעל-ע-סאג'-רע-פי) ז. ***oceanography***

thalassom'eter *n.* (טהעל-ע-סאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די טיעפקייט פון ים.

tha'ler *n.* (טא'-לער) א טאלער [אן אמאליגע דייטשע זילבערנע מטבע אין ווערטה פון אונגעפעהר 71 אמעריקאנער סענט].

Thali'a *n.* (טהע-לאי'-א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — טהאליא, די מוזע פון קאמעדיע און לירישער פאעזיע.

Thali'an *a.* (טהע-לאי'-ען) וואס איז שייך צו טהאליא [די מוזע פון קאמעדיע]; קאמיש.

thal'lic *a.* (טהעל'-איק) וואס געהערט צו טאליום. ז. ***thallium***

thal'lious *a.* (טהעל'-אי-אס) ז. ***thallic***

thal'lite *n.* (טהעל'-איט) דער מינעראל טהאליט אדער עפידאט [ז. ***epidote***].

thal'lium *n.* (טהעל'-אי-אם) טאליום [איינער פון די כעמישע גרונד-עלעמענטען. ער איז א גרוי-ווייסער, ווייכער און גלאנציגער מעטאל וואס געפינט זיך אין קליינע קוואנטיטעטען און ווערט געברויכט אין דער פאבריקאציאן פון גלאז און אנדערע זאכען].

thal'logen *n.* (טהעל'-א-דזשען) ז. ***thallophyte***

thal'lophyte *n.* (טהעל'-א-פאיט) א פלאנצע פון די נידריגסטע מינים קריפטאגאמען [ז. ***Cryptogamia***].

thal'lus *n.* (טהעל'-אס) אין באטאניק — א פלאנצע, וועלכע איז ניט דיפערענצירט געווארען אין א ווארצעל, שטאם אדער בלעטער [ווי די נידריגע קריפטאגאמען. ז. ***Cryptogamia***].

tham'nophile *n.* (טהעמ'-נא-פיל) ז. ***bush-shrike***

than *c.* (טהען) אלס; ווי.

tha'nage *n.* (טהיי'-נעדזש) דאס אמט אדער ווירדע פון א טהאן; דער דיסטריקט אדער טעריטאריע אונטער דער הערשאפט פון א טהאן [ז. ***thane***].

than'atoid *a.* (טהענ'-ע-טאיד) ווי דער טויט; עהנליך צום טויט; וואס ברייננט טויט.

thanatol'ogy *n.* (טהענ-ע-טאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען טויט.

thanatop'sis *n.* (טהענ-ע-טאפ'-סיס) בעטראכטונגען אדער געדאנקען וועגען דעם טויט.

thane *n.* (טהיין) ביי די פארצייטיגע אנגלא-זאקסען — א טהאן, א ריטער, א באראן.

thane'dom *n.* (טהיינ'-דאם) די טהאנשאפט, דער דיסטריקט אדער די טעריטאריע, וואס האט בעלאנגט צו א טהאן; די מאכט אדער הערשאפט פון א טהאן [ז. ***thane***].

thane'hood *n.* (טהיינ'-הוד) דאס אמט אדער די ווירדע פון א טהאן; די טהאנען אין אלגעמיין [ז. ***thane***].

thane'-land *n.* (טהיינ'-לענד) לאנד וואס בעלאנגט צו א טהאן; דער דיסטריקט אונטער דער יוריסדיקציאן פון א טהאן [ז. ***thane***].

thane'ship *n.* (טהיינ'-שיפ) די טהאנשאפט. ז. ***thanehood***

thank *v. and n.* (טהענק) בעדאנקען; דאנקען; א דאנק.

than'ker *n.* (טהענ'-קער) אן אבדאנקער; איינער וואס דאנקט.

thank'ful *a.* (טהענק'-פול) דאנקבאר.

thank'fully *adv.* (טהענק'-פול-אי) אויף א דאנקבארען אופן; מיט דאנקבארקייט.

thank'fulness *n.* (טהענק'-פול-נעס) דאנקבארקייט.

thank'less *a.* (טהענק'-לעס) אונדאנקבאר; וואס פערדיענט ניט קיין דאנק.

thank'lessly *adv.* (טהענק'-לעס-לי) מיט אונדאנקבארקייט; אויף אן אונדאנקבארען שטייגער.

thank'lessness *n.* (טהענק'-לעס-נעס) אונדאנקבארקייט.

thank'-of'fering *n.* (טהענק'-אפ'-ער-אינג) א דאנק-אפפער, א קרבן תודה.

thanks *n.* (טהענקס) דאנקע, א דאנק.

thanksgiv'er *n.* (טהענקס-גיוו'-ער) אן אבדאנקער; א דאנק-זאגער.

thanksgiv'ing *n.* (טהענקס-גיוו'-אינג) א דאנקזאגונג; די דאנקזאגונג צו גאט דורך א ברכה, דורך א תפילה אדער דורך א קרבן.

Thanksgiv'ing *n.* (טהענקס-גיוו'-אינג) ז. ***Thanksgiving day***

Thanksgiv'ing day (טהענקס-גיוו'-אינג דיי) אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — דער דאנקזאגונגס-טאג, דער דאנק צו גאט פאר די ברכות פון יאהר [א נאציאנאלער יום-טוב וואס ווערט געוועהנליך געפייערט דעם לעצטען דאנערשטאג פון נאוועמבער].

thank'worthy *a.* (טהענק'-הוואיר-טהי) דאנקווירדיג; וואס איז ווערטה בעדאנקט צו ווערען.

thank'-you-ma'am *n.* (טהענק'-יו-מעם) א נידריג טרעפעל פון אנגעשאטענער ערד איבער א וועג, וואס געהט בארג-אראב, כדי צו פערהאלטען א וואגען ער זאל ניט אראבלויפען צו האסטיג, ווי אויך אבצוקעהרען די ריכטונג פון רעגען-וואסער עס זאל ניט פליסען איבער'ן וועג.

Tharge'lia *n.* (טהאר-גי'-לי-א) אין אלט-גריכענלאנד — די טארגעליען, א יום-טוב אין דער שטאדט אטהען וואס פלעגט געפייערט ווערען צוויי טעג לכבוד די געטער אפאלא און ארטעמים.

Tharge'lion *n.* (טהאר-גי'-לי-אן) ביי די אלטע גריכען — דער חדש טארגעליאן, דער עלפטער חדש פון יאהר [ענטשפרעכענד די לעצטע וואכען פון מאי און די ערשטע וואכען פון יוני].

that *pr., a., c. and adv.* (טהעט) .1 יענער, יענע, יענעס; .2 דעריעניגער, די יעניגע, דאס יעניגע. דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע [געברויכט אין דיעזען זין אום אויסצומיידען א ווידערהאלונג]; .3 דאס; .4 דאס וואס; .5 וועלכער, וועלכע, וועלכעס; וואס; .6 אז; .7 וויל; .8 אום, כדי; .9 אזוי ווי; .10 הלואי; .11 אזוי.

2. This is my judgment and **that** of my friend's. 3. He is scrupulously honest and **that** makes him the favorite of the people. 5. He is the man **that** I spoke of. 6. Who is so firm **that** he cannot be persuaded? 7. It is not **that** I am not interested in your proposition, but I am too busy to consider it. 8. Treat him kindly **that** he may wish to stay with us. 10. This was our first quarrel and would **that** it might be the last. 11. You cannot go **that** far in denouncing him.

that be'ing so (טהעט בי'-אינג סאו) אזוי ווי...; אננעהמענדיג דאס...

That being so I must not delay here any longer.

thatch *n. and v.* (טהעטש) דאס דאך-שטרוי; ראהר אדער טראסטניק צו דעקען א דאך; א פאלמע וועמעס בלעטער ווערען בענוצט צו דעקען דעכער; מאכען א דאך פון שטרוי אדער ראהר.

thatched house (טהעטשט האוס) א הויז בעדעקט מיט שטרוי.

thatch'er *n.* (טהעטש'-ער) א שטרוי-דעקער [איינער וואס דעקט דעכער מיט שטרוי].

thatch'-grass *n.* (טהעטש'-גרעס) גראז וואס ווערט בענוצט צו דעקען דעכער.

thatch'ing *n.* (טהעטש'-אינג) דאס דעקען דעכער מיט שטרוי אדער ראהר; דאס גראז-ארטיגע מאטעריאל וואס ווערט בענוצט צו דעקען דעכער.

thatch'y *a.* (טהעטש'-אי) פון דאך-שטרוי; עהנליך צו דאך-שטרוי.

that is (טהעט איז) דאס הייסט; דאס מיינט; דאס איז.

that is to say (טהעט איז טו סיי) דאס הייסט, דאס מיינט, נעמליך.

that one (טהעט הוואן) יענער.

that's the tip (טהעטס טהי טיפ) אט דאס איז דער פונקט, אט וועגען דעם האנדעלט עס זיך.

that's the way (טהעטס טהי הוויי) אזוי! אזוי דארף עס זיין; גוט!

thau'masite *n.* (טהאה'-מע-סאיט) דער טוימאסיט [אזא טונקעל-ווייסער מינעראל].

thaumatog'raphy *n.* (טהאה-מע-טאג'-רע-פי) א בעשרייבונג פון די נאטור-וואונדער.

thau'matrope *n.* (טהאה'-מע-טראופ) א טאומאטראפ, א שפיעלצייג וואס איז געגרינדעט אויף אן אפטישער אילוזיאן [ווי למשל, ווען מען זאל אויף איין זייט פון א רונדער פלאטע אויסמאלען א פויגעל און אויף דער אנדער זייט א שטייג, און מען זאל שנעל דרעהען די פלאטע, דאן וועט מען זעהן אויף איהר ניט צוויי בעזונדערע צייכנונגען, נאר איינע — א פויגעל אין א שטייג].

thau'maturge *n.* (טהאה'-מע-טוירדזש) א טאומאטורג, א וואונדער-מאכער, א בעל-מופת; איינער וואס בעווייזט וואונדערליכע אדער כלומר'שט איבערנאטירליכע זאכען.

thaumatur'gic *a.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיק) טאומאטורגיש; וואס איז שייך צו מופתים אדער וואונדערליכע זאכען; מאגיש.

thaumatur'gical *a.* (טהאה-מע-טויר'-דזשי-קעל) ז. ***thaumaturgic***

thaumatur'gics *n.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיקס) צויבער-קונסט, מאגיק, וואונדער-טהועריי.

thaumatur'gism *n.* (טהאה-מע-טויר'-דזשיזם) ז. ***thaumaturgy***

thau'maturgist *n.* (טהאה'-מע-טויר-דזשיסט) ז. ***thaumaturge***

thaumatur'gus *n.* (טהאה-מע-טויר'-גאס) א וואונדער-מאכער, א וואונדער-טהוער; א בעל-מופת.

thau'maturgy *n.* (טהאה'-מע-טויר-דזשי) וואונדער-טהועריי, די קונסט צו מאכען וואונדער; מאגיק; צויבער-קונסט.

thaw *v. and n.* (טהאה) טויען, צוגעהן,

צושמאלצען ווערען [וועגען שנעע און
אייז]; אבגעהן [ווערען ווארימער, זיך
בעפרייען פון פראסט]; אבלאזען, ווערען
ווארימער [וועגען וועטער, ביי וועלכען
דאס אייז אדער שנעע נעהמען צוגעהן];
מאכען אן אדליגע אדער טוי=וועטער;
שמעלצען, פאנאנדערלאזען [שנעע אדער
אייז]; לאזען אבגעהן [פערפרארענע זא=
כען]; ווערען פרייער, ווערען ווענינער
שטייף [אין האלטונג]; מאכען פרייער,
מאכען ווענינער שטייף, בעפרייען פון
פערלעגענהייט [אין האלטונג]; א טוי=
וועטער, אן אדליגע; שמעלצונג, דאס צו=
געהן; דאס אבגעהן; דאס ווערען ווענינער
שטייף.

thaw'-drop *n.* (טהאה'-דראפ) א טרא=
פען פון צושמאלצענעם שנעע אדער אייז.

thaw'less *a.* (טהאה'-לעס) אהן אן אדלי=
גע אדער טוי=וועטער, ניט שמעלצענד
[שנעע אדער אייז].

thaw'y *a.* (טהאה'-אי) אויפטויענד,
שמעלצענד [שנעע אדער אייז]; וואס
פערראורזאכט אן אדליגע אדער טוי=וועטער.
This is the first **thawy** day in February.

the *adv.* (טהי) 1. דער, די, דאס;
2. דעסטא, אלץ.
2. Is he here? **The** better for all of us.

the ... the (טהי ... טהי) וואס — אלץ,
וואס — דעסטא.
Come to see us, **the** sooner **the** better.

The'a *n.* (טהי'-א) דער מין טהעע=פלאנ=
צען.

the above' (טהי ע-באוו') דאס אוי=
בערשטע, דאס אויבער=דערמאנטע, הנ"ל.

thean'dric *a.* (טהי-ענ'-דריק) גאט=
מענשליך, געטליך און מענשליך אין איין
און דערזעלבער צייט [ווי קריסטוס לויט
דער קריסטליכער טעאלאגיע].

thean'dric opera'tion (טהי-ענ'-
דריק אפ-ע-ריי'-שאן) אין דער קריסטלי=
כער טעאלאגיע — די הארמאנישע צוזא=
מענווירקונג פון דער געטליכער און מענש=
ליכער נאטור ביי קריסטוס'ען.

theanthrop'ic *a.* (טהי-ענ-טהראפ'-
איק) ז. *theandric*.

theanthrop'ical *a.* (טהי-ענ-טהראפ'-
אי-קעל) ז. *theandric*.

thean'thropism *n.* (טהי-ענ'-טהרא-
פיזם) גאט=מענשליכקייט, דאס זיין אי
געטליך אי מענשליך אין איין און דער=
זעלבער צייט [ווי קריסטוס לויט דער
קריסטליכער טעאלאגיע]; דער גלויבען
אין גאט=מענשליכקייט; פערגעטליכונג פון
מענשען; פערמענשליכונג פון דער גאט=
הייט.

thean'thropy *n.* (טהי-ענ'-טהרא-פי)
גאט=מענשליכקייט; דער גלויבען אין גאט=
מענשליכקייט. ז. *theanthropism*.

the'archy *n.* (טהיע'-אר-קי) גאטעס=הער=
שאפט; טעאקראטיע [ז. *theocracy*];
א געטער=קלאס, א געטער=היעראַרכיע.

the'ater *n.* (טהיע'-ע-טער) 1. א טעא=
טער; א זאל געבויט ווי א טעאטער [מיט
שטופענווייזע שטייגונגען פון דיל]; א
פלאץ מיט שטופענווייזע שטייגונגען; אן
אמפיטעאטער; 2. א רעזערוואואר, א בא=
סיין; 3. א שוי=פלאץ; א פלאץ וואו
עפעס קומט פאר; 4. די ביהנע, די דרא=
מא, די דראמאטישע קונסט, די דראמא=
טישע ליטעראטור.
3. The city is the **theater** of war between political factions. 4. He is working on a history of the American **theater**.

the'ater-go'er *n.* (טהיע'-ע-טער-גאו'-
ער) א טעאטער=געהער, א טעאטער=בעזו=
כער.

the'ater-go'ing *n.* (טהיע'-ע-טער-גאו'-
אינג) אפטער טעאטער=בעזוך.

the'ater-par'ty *n.* (טהיע'-ע-טער-.
פאר'-טי) אן אונטערהאלט, נאך וועלכען
אדער פאר וועלכען די געסט בעזוכען א
טעאטער.

The'atin *n. and a.* (טהיע'-ע-טין) א
טהעאטינער [א מאנאך פון א געוויסען
קאטוילישען ארדען, וועלכער האט זיך גע=
גרינדעט אין יאהר 1524 מיט'ן צוועק צו
בעקעמפפען די רעפארמאציאן]; טהעאטי=
ניש, וואס איז שייך צו די טהעאטינער.

The'atine *n. and a.* (טהיע'-ע-טין)
ז. *Theatin*.

the'atre *n.* (טהיע'-ע-טער) ז. *theater*.

theat'ric *a.* (טהי-עט'-ריק) וואס איז
שייך צו טעאטער; ביהנענמעסיג; טעא=
טראליש. ז. *theatrical*.

theat'rical *a. and n.* (טהי-עט'-רי-
קעל) 1. וואס איז שייך צו טעאטער אדער
טעאטער=פארשטעלונגען; ביהנענמעסיג;
2. וואס בעצוועקט צו ציהען אויפמערק=
זאמקייט, עקסטראוואגאנט, אויסשטעלע=
ריש; 3. טעאטראליש, געמאכט, געקינ=
סטעלט, ניט נאטירליך; 4. אן אקטיאר.
2. She is always dressed in ridiculous **theatrical** costumes. 3. He is the laughing stock of the town on account of his **theatrical** manners.

theat'ricalise *v.* (טהי-עט'-רי-קעל-
איז) ז. *theatricalize*.

theat'ricalism *n.* (טהי-עט'-רי-קעל-
איזם) ביהנען=פארשטעלונג, די טעאריע
אדער די מעטאדען פון טעאטער=אויפפיה=
רונג; טעאטראלישקייט, געקינסטעלטקייט,
געמאכטקייט, אוננאטירליכקייט.

theatrical'ity *n.* (טהי-עט-רי-קעל'-אי-
טי) ביהנענמעסיגקייט; טעאטראלישקייט,
געקינסטעלטקייט.

theat'ricalize *v.* (טהי-עט'-רי-קעל-
איז) מאכען ביהנענמעסיג, דראמאטיזירען,
איבערגעבען אין א דראמאטישער פארם.

theat'rically *adv.* (טהי-עט'-רי-קעל-
אי) אויף א ביהנענמעסיגען אופן; אויף
א טעאטראלישען, געקינסטעלטען אדער
ניט נאטירליכען שטייגער.

theat'ricalness *n.* (טהי-עט'-רי-קעל-
נעס) ז. *theatricality*.

theat'ricals *n.* (טהי-עט'-רי-קעלז)
1. אקטיארען; 2. ביהנען=רעקוויזיטען, זא=
כען וואס זיינען נויטיג פאר א ביהנע=
פארשטעלונג; 3. א דראמאטישע פארשטע=
לונג [הויפטזעכליך פון ניט פראפעסיאנע=
לע שפּיעלער].
3. Private **theatricals** are the latest craze of the society.

the'ca *n.* (טהיע'-קא) א קעסטעל; אן
איינהילונג, א צודעק; א שייד; א קאפ=
סול.

thee *pr.* (טהיע) דיר, דיך; דיין. ז. *thou*.

theft *n.* (טהעפט) גנבה; א גנבה.

thegn *n.* (טהיין) ז. *thane*.

thegn'hood *n.* (טהיינ'-הוד)
ז. *thanehood*.

the'ic *n.* (טהיע'-איק) א טהעע=שכור,
אן איבערמעסיגער טהעע=טרינקער, איינער
וואס טרינקט צו פיעל טהעע.

the'iform *a.* (טהיע'-אי-פארם) טהעע=
עהנליך.

the'in *n.* (טהיע'-אין) ז. *theine*.

thei'na *n.* (טהי-אי'-נא) ז. *theine*.

the'ine *n.* (טהיע'-אין) טהעאין אדער
קאפעאין [דער עסענץ פון טהעע, קאפע
און אייניגע אנדערע פלאנצען. ווערט גע=
ברויכט אין מעדיצין אלס מיטעל געגען
נערוועזע=קראנקהייטען].

their *pr.* (טהעהר) זייער, זייערע.

theirs *pr.* (טהעהרז) זייערס, דער זייע=
ריגער, די זייעריגע, דאס זייעריגע.

the'ism *n.* (טהיע'-איזם) טעאיזם, דער
גלויבען אין גאט; טהעאיזם, א קראנק=
האפטער צושטאנד וואס קומט פון געברוי=
כען צו פיעל טהעע.

the'ist *n.* (טהיע'-איסט) א טעאיסט, א
גלויביגער, איינער וואס גלויבט אין גאט.

theis'tic *a.* (טהי-איס'-טיק) טעאיסטיש,
גלויביג, וואס גלויבט אין גאט.

theis'tical *a.* (טהי-איס'-טי-קעל)
ז. *theistic*.

them *pr.* (טהעם) זיי. ז. *they*.

the'ma *n.* (טהיע'-מא) [ז. *thesis*] א טהעזיס
; א טהעמא, א געדאנק, דער
גרונד=געדאנק, א בעהויפטונג; א פראווינץ
אין דער פארצייטיגער ביזאנטישער אימ=
פעריע.

themat'ic *a. and n.* (טהי-מעט'-איק)
אין מוזיק — וואס איז שייך צו דער
טהעמא, גרונד=געדאנק אדער גרונד=מאטיוו
[אויף וועלכען עס ווערען געמאכט וואריא=
ציאנען]; וואס איז שייך צו דער גרונד=
פארם פון א ווארט [אהן די ענדונגען];
דער טייל פון לאגיק וואס בעשעפטיגט זיך
מיט טהעמאס אדער גרונד=געדאנקען.

themat'ical *a.* (טהי-מעט'-אי-קעל) אין
מוזיק — וואס איז שייך צום גרונד=מא=
טיוו; וואס איז שייך צו דער גרונד=פארם
פון א ווארט. ז. *thematic*.

themat'ically *adv.* (טהי-מעט'-אי-
קעל-אי) אין בעצוג צו דער טהעמא, צום
גרונד=געדאנק, צום גרונד=מאטיוו אדער צו
דער גרונד=פארם.

theme *n.* (טהיעם) א טהעמא, א געגענ=
שטאנד פון א רעדע אדער שריפטליכער
אבהאנדלונג; א קורצע אבהאנדלונג אויף
א געגעבענער טהעמא, א שול=קאמפאזי=
ציאן [אויף א געגעבענער טהעמא]; דער
גרונד=טייל פון א ווארט [אהן די ענדונ=
גען]; דער גרונד=מאטיוו פון א מוזיקא=
לישער קאמפאזיציאן [אויף וועלכען עס
ווערען געמאכט וואריאציאנען]; א גרונד=
געדאנק; א פראווינץ אין דער פארציי=
טיגער ביזאנטישער אימפעריע.

The'mis *n.* (טהיע'-מיס) טהעמיס, די
אלט=גריכישע געטין פון גערעכטיגקייט;
דער 24טער פלאנעטאאיד [איינער פון די
פיעלע קליינע פלאנעטען וואס בעוועגען
זיך ארום דער זון צווישען מארס און יו=
פיטער].

themselves' *pr.* (טהעם-סעלוווז') זיי
זעלבסט, זיי אליין; זיך; זיך זעלבסט.

then *adv., c. and a.* (טהען) 1. דעמאלט,
דאמאלס; 2. נאכדעם; 3. דאן, טא, אלזא,
אין אזא פאל; 4. דאמאלדיג.
1. **Then** I was not prepared to take up the matter. 2. I shall stay one day in Boston, **then** I shall proceed to Portland. 3. If our plans fail we shall **then** consider your offer.

then'adays *adv.* (טהענ'-ע-דייז) אין
יענע, דאמאלסדיגע טעג, דעמאלט.

then and there (טהען ענד טהעהר)
באלד, אויף'ן פלאץ.
I accepted his offer **then and there**.

thence *adv.* (טהענס) פון דאנען; פון
דארטען; פון דעמאלט אן; דעריבער; ניט
פאראן, אבוועזענד.

thence'forth' *adv.* (טהענס'-פאהרטה')
פון דעמאלט אן, זייט דאן.

thence'for'ward *adv.* (טהענס'-פאהר'-
הווארד) פון דעמאלט אן; פון דארטען אן.

thence'from' *adv.* (טהענס'-פראם') פון
דארטען.

theoc'racy *n.* (טהי-אק'-רע-סי) טעא=
קראטיע, גאטעס=הערשאפט, פריסטער=

הערשאפט [אזא רעגירונגס־פארם, וואו גאט ווערט גערעכנט אלס דער אונמיטעלבארער הערשער פון פאלק און אלע זיינע בעפעהלען און פעראָרדנונגען ווערען איבערגעגעבען דורך זיינע נאהענטסטע מקורבים, דורך די כהנים אדער נביאים. די גאנצע געזעצגעבונג בעקומט דעם כאראקטער פון פערהייליגטע דינים און מצוות (ווי עס איז געווען ביי די פארצייטיגע אידען), און דער פריסטער־קלאס ווערט דער רעגירענדער עלעמענט פון פאלק].

theoc'rasy *n.* (טהי־אק׳־רע־סי) א פארם פון רעליגיאָן, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר א געמיש פון קולט אדער דיענונג צו פערשיעדענע געטער; אין דער מיסטישער פילאזאפיע פון מיטעלאלטער — די פערשמעלצונג אדער אינעריליכע פערבינדונג פון דער נשמה מיט גאט אין דענקען וועגען געטליכקייט [דבקות].

the'ocrat *n.* (טהי׳־א־קרעט) א טעאקראט, א הערשער אין א טעאקראטישער ארדנונג. ז. *theocracy*.

theocrat'ic *a.* (טהיע־א־קרעט׳־איק) טעאקראטיש; וואס איז שייך צו א טעאקראטיע. ז. *theocracy*.

theocrat'ical *a.* (טהיע־א־קרעט׳־אי־קעל) ז. *theocratic*.

theoc'ratist *n.* (טהי־אק׳־רע־טיסט) אן אנהענגער פון די פרינציפען פון טעאקראטיע [איינער וועלכער האלט אז די ארגאניזאציאן און די רעגירונג פון דער געזעלשאפט איז א רעזולטאט פון א דירעקטען בעפעהל פון גאט, וואס איז איבערגעגעבען געווארען דורך ענטפלעקונג צו די כהנים אדער נביאים].

Theocrite'an *a.* (טהי־אק־רי־טי׳־ען) וואס איז שייך צום גריכישען פאעט טעאקריט, דער גרינדער פון דער אידילישער פאעזיע. ז. *idyl*.

theod'icy *n.* (טהי־אד׳־אי־סי) די טעאדיצעע, די רעכטפערטיגונג פון גאט [א פילאזאפיש־רעליגיעזע לעהרע, וואו עס ווערט דערוויזען, אז גאט׳ס הייליגקייט און גערעכטיגקייט ווערט ניט געמינדערט צוליעב דעם, וואס ער האט בעשאפען א וועלט, וואס איז פול מיט איבעל און רשעות].

theod'olite *n.* (טהי־אד׳־א־לאיט) א טעאדאליט, אזא מעסטונגס־אינסטרומענט מיט א שפאקטיוו, דורך וועלכען מען קען מיט א גענויער פינקטליכקייט אויסמעסטען פערשידענע האריזאנטאלע און ווערטיקאלע ווינקלען [ווערט בענוצט אין לאנדמעסטונג].

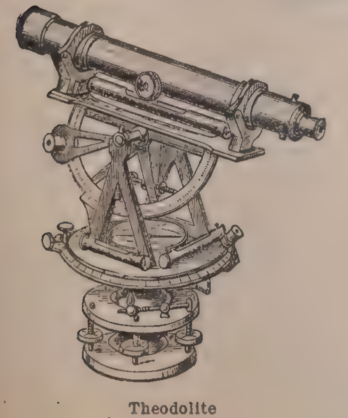

Theodolite

theodolit'ic *a.* (טהי־אד־א־ליט׳־איק) וואס איז שייך צו א טעאדאליט; וואס איז געמאסטען געווארען דורך א טעאדאליט. ז. *theodolite*.

theogon'ic *a.* (טהיע־א־גאנ׳־איק) טעאגאניש; וואס איז שייך צו טעאגאניע. ז. *theogony*.

theog'onist *n.* (טהי־אג׳־א־ניסט) א טעאגאניסט, א קענער אין טעאגאניע. ז. *theogony*.

theog'ony *n.* (טהי־אג׳־א־ני) טעאגאניע, געטער־אבשטאמונג [די זאגע אדער די לעהרע וועגען דער אבשטאמונג פון די געטער].

theol. פערקירצונג פון *theology*.

the'olog *n.* (טהיע׳־א־לאג) ז. *theologue*.

theol'ogaster *n.* (טהי־אל׳־א־געס־טער) איינער וואס גיט זיך אויס פאר א קענער אין טעאלאגיע אדער רעליגיאנס־פראגען.

theolo'gian *n.* (טהי־א־לאו׳־דזשיען) א טעאלאג, א קענער פון טעאלאגיע. ז. *theology*.

theolog'ic *a.* (טהיע־א־לאדזש׳־איק) ז. *theological*.

theolog'ical *a.* (טהיע־א־לאדזש׳־אי־קעל) טעאלאגיש; וואס איז שייך צו טעאלאגיע. ז. *theology*.

theolog'ically *adv.* (טהיע־א־לאדזש׳־אי־קעל־אי) אויף א טעאלאגישען שטייגער; לויט די פרינציפען פון טעאלאגיע; בנוגע צו טעאלאגיע. ז. *theology*.

theol'ogise *v.* (טהי־אל׳־א־דזשאיז) ז. *theologize*.

theol'ogist *n.* (טהי־אל׳־א־דזשיסט) ז. *theologian*.

theologi'um *n.* (טהי־א־לא־דזשאי׳־אם) א קליינער אויבערשטער באלקאן אויף דער סצענע פון א פארצייטיגען טעאטער, וואו עס פלעגען ארויסטרעטען די אקטיארען, וועלכע פלעגען פארשטעלען געטער אדער געטינען.

theol'ogize *v.* (טהי־אל׳־א־דזשאיז) טעאלאגיזירען, דענקען איבער טעאלאגישע פראגען; זיך מפלפל זיין וועגען אמונה־זאכען; מאכען טעאלאגיש, בענוצען א טעאריע אדער א פילאזאפישע סיסטעם אלס א רעליגיאנס־לעהרע.

the'ologue *n.* (טהיע׳־א־לאג) א טעאלאג, א קענער פון טעאלאגיע. ז. *theology*.

theol'ogy *n.* (טהי־אל׳־א־דזשי) טעאלאגיע, רעליגיאנס־וויסענשאפט.

theom'achist *n.* (טהי־אמ׳־ע־קיסט) א קעמפפער געגען גאט אדער געגען די געטער [ווי אין פארצייטיגע מיטאלאגיען — די נפילים אדער די ריזען, וועלכע האָבען געקעמפפט געגען די געטער].

theom'achy *n.* (טהי־אמ׳־ע־קי) א קאמפף געגען גאט אדער געגען די געטער [ז. *theomachist*]; אפאזיציאן אדער געגנערשאפט צום געטליכען ווילען.

the'omancy *n.* (טהיע׳־א־מענ־סי) דאס נביאות־זאגען לויט די ענטפערס פון ארא־קעל. ז. *oracle*.

theoma'nia *n.* (טהיע־א־מיי׳־ני־א) טעאמאניע, א משוגעת וועו דער קראנקער איז איינגעגלויבט, אז ער איז גאט אדער אז גאט געפינט זיך אין איהם.

theoma'niac *n.* (טהיע־א־מיי׳־ני־עק) א טעאמאניאק, א משוגע׳נער, וועלכער איז איינגעגלויבט, אז ער איז גאט אדער אז די גאטהייט רוהט אין איהם.

theoman'tic *a.* (טהיע־א־מענ׳־טיק) וואס איז שייך צום נביאות־זאגען לויט די ענטפערס פון אן אראקעל. ז. *theomancy*.

theomor'phic *a.* (טהיע־א־מאהר׳־פיק) וואס האט די פארם אדער די עהנליכקייט פון גאט.

theomor'phism *n.* (טהיע־א־מאהר׳־פיזם) גאט־עהנליכקייט.

Theopas'chite *n.* (טהיע־א־פעס׳־קאיט) אין טעאלאגיע — איינער וואס האלט, אז גאט, אין דער פערזענליכקייט פון יעזוס קריסטוס, האט געליטען יסורים און איז געקרייציגט געווארען.

theopathet'ic *a.* (טהיע־א־פע־טהעט׳־איק) ז. *theopathic*.

theopath'ic *a.* (טהיע־א־פעטה׳־איק) טעאפאטיש; וואס איז שייך צו טעאפאטיע. ז. *theopathy*.

theop'athy *n.* (טהי־אפ׳־ע־טהי) טעאפאטיע, גאטעס־ליעבע, ליעבע צו גאט, פרומקייט.

Theoph'any *n.* (טהי־אפ׳־ע־ני) ז. *Epiphany*.

theoph'any *n.* (טהי־אפ׳־ע־ני) טעאפאניע, די ענטפלעקונג פון גאט.

theophilanthrop'ic *a.* (טהיע־א־פיל־ען־טהראפ׳־איק) טעאפילאנטראפיש; וואס פעראייניגט די ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען.

theophilan'thropism *n.* (טהיע־א־פי־לענ׳־טהרא־פיזם) טעאפילאנטראפיזם, די פעראייניגונג פון דער ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען.

theophilan'thropist *n.* (טהיע־א־פי־לענ׳־טהרא־פיסט) א טעאפילאנטראפ, איינער וואס פעראייניגט די ליעבע צו גאט מיט דער ליעבע צו מענשען; איינער פון א געזעלשאפט, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין פאריז אין די צייטען פון דער דירעקטאריום [ז. *Directory*] מיט דעם צוועק צו גרינדען א נייע רעליגיאן אנשטאט קריסטענטום. דיעזע רעליגיאן האט געזאלט זיין א ריין דעאיסטישע, ד. ה. זי האט געזאלט אנערקענען, אז גאט עקזיסטירט, נאר ער האט זיך קיינמאל ניט ענטפלעקט צו די מענשען.

theophilan'thropy *n.* (טהיע־א־פי־לענ׳־טהרא־פי) ז. *theophilanthropism*.

the'ophile *n.* (טהיע׳־א־פיל) א טעאפיל, איינער וואס האט ליעב גאט.

theophilosoph'ic *a.* (טהיע־א־פיל־א־סאפ׳־איק) טעאפילאזאפיש; וואס איז שייך צו דער פעראייניגונג פון טעאיזם [דער גלויבען אין גאט] און פילאזאפיע.

theopneus'tic *a.* (טהיע־אפ־ניוס׳־טיק) געגעבען ברוח הקודש.

the'opneusty *n.* (טהיע׳־אפ־ניוס־טי) די געטליכע השפעה; דער רוח הקודש.

theor'bo *n.* (טהי־אהר׳־באו) די טעארבא [אזא אלטפרענקישער מוזיקאלישער אינסטרומענט, עהנליך צו א גיטארע מיט צוויי רייהען סטרונעס].

the'orem *n.* (טהיע׳־א־רעם) א טעארעם, א טעארעטישער כלל, וועמעס ריכטיגקייט איז ניט אויגענשיינליך, נאר זי דארף דערוויזען ווערען; אין געאמעטריע — א בעהויפטונג וואס דרינגט אויס א כלל, וועלכער דארף בעוויזען ווערען.

theoremat'ic *a.* (טהיע־א־רע־מעט׳־איק) וואס איז שייך צו א טעארעם. ז. *theorem*.

theoremat'ical *a.* (טהיע־א־רע־מעט׳־אי־קעל) ז. *theorematic*.

theorem'ic *a.* (טהיע־א־רעמ׳־איק) ז. *theorematic*.

theoret'ic *a.* (טהיע-א-רעט'-איק) ז. *theoretical*

theoret'ical *a.* (טהיע-א-רעט'-אי-קעל) טעארעטיש; וואס איז שייך צו א טעאריע; וואס האט דעם כאראקטער פון א טעאריע [ז. *theory*]; ריין וויסענשאפטליך [אהן א שייכות צו פראקטיק]; ספעקולאטיוו, וואס איז א רעזולטאט פון אבסטראקטען דענקען; היפאטעטיש, וואס איז געבויט אויף א השערה.

theoret'ically *adv.* (טהיע-א-רעט'-אי-קעל-אי) אויף א טעארעטישען שטייגער; פון א טעארעטישען שטאנדפונקט. ז. *theoretical*

theoreti'cian *n.* (טהיע-א-רע-טיש'-ען) א טעארעטיקער; א קענער פון די טעאריען פון א געוויסער וויסענשאפט אדער קונסט.

theoret'ics *n.* (טהיע-א-רעט'-איקס) דער טעארעטישער טייל פון א וויסענשאפט.

theor'ic *a.* (טהי-אר'-איק) וואס איז שייך צו עפענטליכע פארשטעלונגען אדער פאראדען.

theor'ic fund (טהי-אר'-איק פאנד) ז. *theoricon*

theor'icon *n.* (טהי-אר'-אי-קאן) אין אלט-גריכענלאנד [אין אטהען] — טעאריקאן, א טייל פון קהל'שען געלד וואס פלעגט צוטיילט ווערען צווישען די ארימע בירגער פאר זיץ-פלעצער אין טעאטער און אין אנדערע שוי-פלעצער.

theorisa'tion *n.* (טהיע-א-רי-זיי'-שאן) ז. *theorization*

the'orise *v.* (טהיע'-א-ראיז) ז. *theorize*

the'orist *n.* (טהיע'-א-ריסט) איינער וואס גיט זיך אב מיט טעאריען אדער אבסטראקטען דענקען.

theoriza'tion *n.* (טהיע-א-רי-זיי'-שאן) דאס טעארעטיזירען, דאס מאכען טעאריען; דאס אבגעבען זיך מיט אבסטראקטען דענקען.

the'orize *v.* (טהיע'-א-ראיז) טעארעטיזירען; בילדען א טעאריע אדער טעאריען; זיך אבגעבען מיט אבסטראקטען דענקען.

the'orizer *n.* (טהיע'-א-ראי-זער) ז. *theorist*

the'orizing *n. and a.* (טהיע'-א-ראי-זינג) דאס טעארעטיזירען, דאס בילדען טעאריען; דאס אבגעבען זיך מיט אבסטראקטען דענקען; ספעקולאטיוו; וואס איז געבויט אויף אבסטראקטען דענקען.

the'ory *n.* (טהיע'-א-רי) א טעאריע, אן אלגעמיינער וויסענשאפטליך בעגרינדעטער פרינציפ אדער כלל, דורך וועלכען עס ווערט ערקלערט א גאנצע רייה פון ערשיינונגען; דער סכום פון די פונדאמענטאלע פרינציפען אדער כללים, אויף וועלכע עס איז געבויט א געוויסע וויסענשאפט אדער קונסט; ריינע וויסענשאפט, אבסטראקטעס דענקען [אין גענענזאץ צו פראקטיק]; א השערה, א סברא.

the'osoph *n.* (טהיע'-א-סאף) ז. *theosophist*

theos'opher *n.* (טהי-אס'-א-פער) ז. *theosophist*

theosoph'ic *a.* (טהיע-א-סאפ'-איק) ז. *theosophical*

theosoph'ical *a.* (טהיע-א-סאפ'-אי-קעל) טעאסאפיש; וואס איז שייך צו טעאסאפיע. ז. *theosophy*

theosoph'ically *adv.* (טהיע-א-סאפ'-אי-קעל-אי) אויף א טעאסאפישען שטייגער; פון א טעאסאפישען שטאנדפונקט. ז. *theosophy*

theos'ophism *n.* (טהי-אס'-א-פיזם) טעאסאפיזם, טעאסאפישער גלויבען. ז. *theosophy*

theos'ophist *n.* (טהי-אס'-א-פיסט) א טעאסאפיסט, אן אנהענגער פון טעאסאפיע. ז. *theosophy*

theos'ophy *n.* (טהי-אס'-א-פי) טעאסאפיע, א מיסטישע לעהרע, וועלכע גרינדעט זיך אויף דעם גלויבען, אז די דירעקטע און אמת'ע קענטנים פון גאט און געטליכקייט ווערט דערגרייכט ניט דורך אפענבארונג אדער ענטפלעקונג, נאר דורך אן אינערליכער געטליכער השפעה; די לעהרען און פרינציפען פון דער "טעאסאפישער געזעלשאפט" [א סעקטע, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין ניו יארק אין יאהר 1875 און האט אנגענומען די הויפט-אידעען און לעהרען פון דער בודיסטישער און בראהמאניסטישער רעליגיאן].

Theot'ocos *n.* (טהי-אט'-א-קאס) גאט'ס מוטער; די הייליגע מאריע.

therapeu'sis *n.* (טהער-ע-פיו'-סיס) ז. *therapeutics*

Therapeu'tæ *n.* (טהער-ע-פיו'-טי) די טעראפעווטען [א מיסטישע און אסקעטישע סעקטע ביי די פארצייטיגע אידען ארום אלעקסאנדריע פון מצרים].

therapeu'tic *a.* (טהער-ע-פיו'-טיק) היילענד, וואס היילט; וואס איז שייך צו טעראפיע [די קונסט פון היילען קראנקהייטען].

Therapeu'tic *n.* (טהער-ע-פיו'-טיק) איינער פון די טעראפעווטען. ז. *Therapeutæ*

therapeu'tical *a.* (טהער-ע-פיו'-טי-קעל) ז. *therapeutic*

therapeu'tics *n.* (טהער-ע-פיו'-טיקס) טעראפיע, די הייל-לעהרע [די לעהרע וועגען היילען קראנקהייטען].

ther'apy *n.* (טהער'-ע-פי) ז. *therapeutics*

there *adv. and int.* (טהעהר) 1. דארט, דארטען; 2. אהין; 3. אויף דעם, אויף דיעזען פונקט, אין דעם צושטאנד; 4. אט, אט דא; 5. אט דאס! אט אזוי! 6. עס [ווי: עס איז, עס זיינען, עס גיבט, עס גיבען א. ז. וו.]; 7. נא! נו! אט!

1. You will find him **there**. 2. I will go **there** to-morrow. 3. You have done enough, you may stop **there**. 4. **There** is my hand. 5. **There's** a good boy! 6. **There** is no peace for the wicked. 7. **There!** What did I tell you!

there'about *adv.* (טהעהר'-ע-באוט) ערגעץ דארטען; אונגעפעהר, אן ערך.

there'abouts *adv.* (טהעהר'-ע-באוטס) ז. *thereabout*

thereaf'ter *adv.* (טהעהר-עפ'-טער) דערנאך; לויט דעם; ווערליג.

there'against' *adv.* (טהעהר'-ע-געגסט') געגען דעם; אין געגענזאץ צו עפעס.

there'among' *adv.* (טהעהר'-ע-מאנג') צווישען זיי.

thereat' *adv.* (טהעהר-עט') דארט; דאהין; דאריין, דערביי; דאריבער; דארויף.

there'away *adv.* (טהעהר'-ע-הוויי) פון דאנען אהין; פון דיעזער ריכטונג; אט דא; דא ארום.

there'before' *adv.* (טהעהר'-בי-פאור') פריהער פון דעם; איידער.

thereby' *adv.* (טהעהר-באי') דאדורך; דורך דעם; אין דיעזער שייכות אדער פערבינדונג; ארום דעם; לערך; אונגעפעהר.

therefor' *adv.* (טהעהר-פאהר') דערויף; צוליעב דעם, פאר דעם.

therefore' *adv.* (טהעהר-פאור') דעריבער דארום; אלזא, בכן.

therefrom' *adv.* (טהעהר-פראם') דערפון; דארוים.

therein' *adv.* (טהעהר-אין') דעריין; אין דיעזער צייט; אין דיעזען ארט; אין דיעזער שייכות.

therein'af'ter *adv.* (טהעהר-אינ'-עפ'-טער) אונטען אדער שפעטער אין דערזעלביגער שריפט אדער דאקומענט.

therein'before' *adv.* (טהעהר-אינ'-בי-פאור') אויבען אדער פריהער אין דערזעלביגער שריפט אדער דאקומענט.

therein'to *adv.* (טהעהר-אינ'-טו) אהין-צו.

thereof' *adv.* (טהעהר-אוו') דערפון.

thereol'ogy *n.* (טהער-אי-אל'-א-דזשי) ז. *therapeutics*

thereon' *adv.* (טהעהר-אן') אויף דעם; דערויף.

thereout' *adv.* (טהעהר-אוט') פון דעם; דערפון.

therethrough' *adv.* (טהעהר-טהרוה') דורך דעם; מיט דער הילף פון דעם.

thereto' *adv.* (טהעהר-טו') צו דעם; דערצו.

thereun'der *adv.* (טהעהר-אנ'-דער) אונטער דעם; דערונטער.

thereun'to *adv.* (טהעהר-אנ'-טו) ז. *thereto*

thereupon' *a.* (טהעהר-א-פאן') אויף דעם; דארויף; אין פאלגע פון דעם; זאגלייך, באלד נאך דעם.

therewith' *adv.* (טהעהר-הוויטה') מיט דעם; דערמיט; אויסער דעם, איבער דעם, צוגלייך.

therewithal' *adv.* (טהעהר-הוויטה-אהל') חוץ דעם; צוגעבענדיג נאך; אויך.

the'riac *n. and a.* (טהיע'-רי-עק) דאס געגען-גיפט [א געמיש פון פערשיעדענע רפואות וואס דיענט אלס א הייל-מיטעל געגען א גיפטיגען ביס פון א חיה]; וואס דיענט אלס רפואה; מעדיציניש.

theri'aca *n.* (טהי-ראי'-ע-קא) דאס געגען-גיפט. ז. *theriac*

theri'acal *a.* (טהי-ראי'-ע-קעל) וואס געהערט צו געגען-גיפט, געגען-גיפטיג; וואס דיענט אלס רפואה אדער געגען-גיפט; היילענד; מעדיציניש.

the'rial *a.* (טהיע'-רי-על) ז. *theriacal*

the'riomancy *n.* (טהיע'-רי-א-מענ-סי) דאס נביאות-זאגען לויט די סמנים, וואס עס צייגען ארויס חיות.

theriot'omy *n.* (טהיע-רי-אט'-א-מי) די אנאטאמיע פון חיות.

therm *n.* (טהוירם) אין פיזיק — א ווערמע-איינהייט, וועלכע דריקט זיך אויס אין דער מאס ווארימקייט וואס איז נויטיג צו דערהיצען א גראם וואסער פון 0 גראד אויף 1 גראד צעלזיוס.

ther'mæ *n.* (טהויר'-מיע) הייסע וואסער-קוואלען, הייסע בעדער; א פאלקס-באד ביי די אלטע רוימער און גריכען.

ther'mal *a.* (טהויר'-מעל) ווארעם; וואס קומט פון ווארימקייט; וואס איז שייך צו הייסע וואסער-קוואלען אדער הייסע בעדער.

ther'mal equa'tor (טהויר'-מעל אי-קהוויי'-טאר) דער ווערמע-עקוואטאר [די ליניע פון דעם ערד-קוגעל וואו די היץ איז אם גרעסטען].

ther'mally *adv.* (טהויר'-מעל-אי) אין בעצוג צו היץ אדער ווארימקייט.

ther'mal u'nit (טהויר'-מעל יו'-ניט) א ווערמע=איינהייט [אן איינהייט צו מעסטען ווארימקייט. זי ווערט אויסגעדריקט דורך דער מאס ווארימקייט, וואס איז נויטיג צו דערהיצען א קילאגראם אדער א גראם וואסער פון 0 גראד ביז 1 גראד].

thermatol'ogy *n.* (טהויר-מע-טאל'-א-דזשי) די וויסענשאפט וועגען דער בעהאנדלונג פון קראנקהייטען דורך ווארימקייט, ווי דורך הייסע מינעראל=בעדער א. ד. ג.

ther'mic *a.* (טהויר'-מיק) ווארים; וואס קומט פון ווארימקייט.

Thermidor' *n.* (טער-מי-דאהר') טערמידאר [דער 11טער חדש פון פראנצויזישען רעפובליקאנישען קאלענדאר אין דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן. ער האט זיך גערעכענט פון 19טען יולי ביז דעם 27טען אויגוסט].

Thermido'rian *n. and a.* (טהויר-מי-דאו'-רי-ען) א טערמידאריסט [א מיטגליעד פון דער געמעסיגטער פארטיי אין פראנקרייך, אין דער צייט פון דער גרויסער רעוואלוציאן, וועלכע האט געשטירצט ראבעספיערען אין דעם חדש טערמידאר]; טערמידאריסטיש, וואס איז שייך צו די טערמידאריסטען.

thermochem'ical *a.* (טהויר-מא-קעמ'-אי-קעל) טערמא=כעמיש, וואס איז שייך צו די כעמישע ערשיינונגען וועלכע זיינען פערבונדען מיט פערשלינגען אדער ענטוויקלען היץ.

thermochem'istry *n.* (טהויר-מא-קעמ'-איס-טרי) טערמא=כעמיע [דער טייל פון כעמיע וואס פערנעהמט זיך מיט די בעציהונגען, וועלכע עקזיסטירען צווישען כעמישע ווירקונגען און ווארימקייט].

thermodynam'ic *a.* (טהויר-מא-דאי-נעמ'-איק) טערמא=דינאמיש, וואס ווערט פערארזאכט אדער ווערט געטריבען דורך דער קראפט וואס בעקומט זיך פון ווארימקייט; וואס איז שייך צו טערמא=דינאמיק [ז. *thermodynamics*].

thermodynam'ical *a.* (טהויר-מא-דאי-נעמ'-אי-קעל) וואס איז שייך צו טערמא=דינאמיק. ז. *thermodynamics*

thermodynam'ically *adv.* (טהויר-מא-דאי-נעמ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו טערמא=דינאמיק. ז. *thermodynamics*

thermodynam'ics *n.* (טהויר-מא-דאי-נעמ'-איקס) טערמא=דינאמיק [די וויסענשאפט וואס פערנעהמט זיך מיט די בעציהונגען צווישען ווארימקייט און מעכאנישער ארבייט].

ther'mo-elec'tric *a.* (טהויר'-מאו-אי-לעק'-טריק) טערמא=עלעקטריש, וואס איז שייך צו טערמא=עלעקטריציטעט. ז. *thermo-electricity*

ther'mo-elec'trically *adv.* (טהויר'-מאו-אי-לעק'-טרי-קעל-אי) אין בעצוג אדער אין איינקלאנג מיט די געזעצען פון טערמא=עלעקטריציטעט. ז. *thermo-electricity*

ther'mo-electric'ity *n.* (טהויר'-מאו-אי-לעק-טריס'-אי-טי) טערמא=עלעקטריציטעט אדער ווערמע=עלעקטריציטעט [עלעקטריציטעט וואס ווערט ארויסגעבראכט דורך ווארימקייט, ווי צ. ב. ווען די ענדען פון צוויי פערשיעדענע מעטאל=שטרייפען ווערען צונויפגעלייט, וועהרענד די צוויי פרייע ענדען ווערען פערבונדען מיט א דראט, ראן, ווען מען דערהיצט די צונויפגעלייטעטע שטעלע פליסט אן עלעקטרישער שטראם דורך דעם געשלאסענעם קרייז פון די מעטאל=שטרייפען און פון דעם דראט].

ther'mo-electrom'eter *n.* (טהויר'-מאו-אי-לעק-טראמ'-ע-טער) א טערמא=עלעקטראמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די היץ פון אן עלעקטרישען שטראם אדער צו בעשטימען זיין שטארקייט דורך דער היץ וואס ער גיט ארויס].

thermogenet'ic *a.* (טהויר-מא-דזשי-נעט'-איק) ז. *thermogenic*

thermogen'ic *a.* (טהויר-מא-דזשענ'-איק) וואס גיט ארויס ווארימקייט אדער היץ; וואס איז שייך צו דער פראדוקציאן פון ווארימקייט.

thermog'enous *a.* (טהויר-מאדזש'-ע-נאס) וואס גיט ארויס ווארימקייט אדער היץ.

ther'mogram *n.* (טהויר'-מא-גרעם) א טערמאגראם [א פערצייכנונג פון א טערמאגראף]. ז. *thermograph*

ther'mograph *n.* (טהויר'-מא-גרעף) א טערמאגראף [א טערמאמעטער וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דאס שטייגען און דאס פאלען פון דער טעמפעראטור].

thermog'raphy *n.* (טהויר-מאג'-רע-פי) א מעטאדע פון שרייבען ניט מיט געוועהנליכער טינט, נאר מיט אן אנדער פליסיגקייט, וועלכע פאדערט די אנווענדונג פון היץ, אום די בוכשטאבען זאלען זיך בעווייזען אויף'ן פאפיער.

thermokinemat'ics *n.* (טהויר-מא-קינ-אי-מעט'-איקס) טערמא=קינעמאטיק [די לעהרע וועגען דער בעוועגונג פון ווארימקייט].

thermol'ogy *n.* (טהויר-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען ווארימקייט אדער היץ.

thermomag'netism *n.* (טהויר-מאו-מעג'-נעט-איזם) טערמא=מאגנעטיזם, מאגנעטיזם וואס ווערט ארויסגערופען פון היץ.

thermom'eter *n.* (טהויר-מאמ'-ע-טער) א טערמאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען טעמפעראטור].

thermomet'ric *a.* (טהויר-מא-מעט'-ריק) טערמאמעטריש, וואס איז שייך צו א טערמאמעטער; וואס ווערט געמאכט מיט דער הילף פון א טערמאמעטער.

thermomet'rical *a.* (טהויר-מא-מעט'-רי-קעל) ז. *thermometric*

thermomet'rically *adv.* (טהויר-מא-מעט'-רי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א טערמאמעטער.

thermomet'rograph *n.* (טהויר-מא-מעט'-רא-גרעף) א טערמאמעטראגראף [א טערמאמעטער, וואס פערצייכענט אויטאמאטיש די מאקסימאלע און מינימאלע טעמפעראטור].

thermom'etry *n.* (טהויר-מאמ'-ע-טרי) די קונסט אדער די מעטאדע צו מעסטען טעמפעראטור.

thermomo'tive *a.* (טהויר-מא-מאו'-טיוו) וואס איז שייך צו מאשינען, וועלכע ווערען בעטריבען פון דערהיצטע גאזען אדער פון דערהיצטער לופט.

thermomo'tor *n.* (טהויר-מא-מאו'-טאר) א מאשין וואס ווערט בעטריבען פון דערהיצטער לופט.

ther'mophone *n.* (טהויר'-מא-פאון) אן עלעקטרישער אינסטרומענט וועלכער גיט ארויס קלאנגען דורך די ענדערונגען פון דער טעמפעראטור אין דעם שטראם=קרייז.

thermoreg'ulator *n.* (טהויר-מא-רעג'-יו-לייטאר) א פארריכטונג צו רעגולירען די טעמפעראטור פון א הייץ=אפאראט.

ther'mos bot'tle (טהויר'-מאס באטל) א פלאש וואס איז אזוי געמאכט דאס די אויסערליכע טעמפעראטור זאל ניט האבען קיין שטארקען איינפלוס אויף איהר אינהאלט, ד. ה. אויב זי ענטהאלט עטוואס הייסעס זאל זיך עס ניט גיך אבקיהלען און אויב קאלטעס זאל עס ניט גיך ווארים ווערען [זי ווערט געמאכט מיט דאפעלטע ווענטלעך, וואס די לופט צווישען זיי ווערט אויסגעפומפט].

ther'moscope *n.* (טהויר'-מא-סקאופ) א טערמאסקאפ [אן אינסטרומענט וואס צייגט אן די ענדערונגען אין טעמפעראטור, ניט מעסטענדיג זי].

thermoscop'ic *a.* (טהויר-מא-סקאפ'-איק) וואס איז שייך צו א טערמאסקאפ; וואס איז געמאכט מיט דער הילף פון א טערמאסקאפ. ז. *thermoscope*

thermoscop'ical *a.* (טהויר-מא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *thermoscopic*

ther'mostat *n.* (טהויר'-מא-סטעט) א טערמאסטאט, א ווערמע=רעגולאטאר [אן אויטאמאטישער אינסטרומענט צו רעגולירען די טעמפעראטור].

thermostat'ic *a.* (טהויר-מא-סטעט'-איק) טערמאסטאטיש, וואס איז שייך צו א טערמאסטאט; וואס רעגולירט די טעמפעראטור.

thermostat'ically *adv.* (טהויר-מא-סטעט'-אי-קעל-אי) מיט דער הילף פון א טערמאסטאט. ז. *thermostat*

thermostat'ics *n.* (טהויר-מא-סטעט'-איקס) טערמאסטאטיק [די לעהרע וועגען דער גלייכגעוויכט פון היץ].

thermot'ic *a.* (טהויר-מאט'-איק) וואס איז שייך צו ווארימקייט; וואס קומט פון היץ.

thermot'ical *a.* (טהויר-מאט'-אי-קעל) ז. *thermotic*

thermot'ics *n.* (טהויר-מאט'-איקס) ווערמע=לעהרע, די לעהרע וועגען ווארימקייט.

thermot'ropism *n.* (טהויר-מאט'-רא-פיזם) די ערשיינונג וואס פלאנצען ווערען אויסגעבויגען אדער אויסגעקרימט דורך דער ענדערונג פון דער טעמפעראטור.

therol'ogy *n.* (טהי-ראל'-א-דזשי) ז. *mammalogy*

thesau'rus *n.* (טהי-סאה'-ראס) א שאץ, אן אוצר; א קאסע; א ווערטער=בוך, א לעקסיקאן.

these *a. and pr.* (טהיעז) דיעזע [אלס מעהרצאהל]. ז. *this*

the'sis *n.* (טהיע'-סיס) א טהעזיס, א טהעזע, א זאץ, א בעהויפטונג; א בעהויפטונג אדער א זאץ וואס דארף בעוויזען ווערען; א דיסערטאציע [א וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג איבער וועלכער עס איז טהעמא, וואס ווערט צונעשטעלט פון א קאנדידאט אויף א געלעהרטען=טיטול, ווי דאקטאר, מאגיסטער א. ד. ג.]; א טהעמא; אין מוזיק — דער בעטאנטער טייל פון א טאקט; די שטארקע בעטאנונג אדער שווערער אקצענט וויביים אבקלאפען דעם טאקט; אין דיכטונג — דער בעטאנטער טייל פון א פוס=מאס.

thes'mothete *n.* (טהעס'-מא-טהיט) אן אלט=גריכישער געזעץ=געבער; איינער פון די 6 אונטערע ארכאנטען [שטאדט=בעאמטע] אמאל אין אטהען, גריכענלאנד.

Thes'pian *a. and n.* (טהעס'-פי-ען) טהעספיש, וואס איז שייך צו טהעספיס [א האלב=לעגענדארער גריכישער פאעט, וועגען וועלכען עס ווערט געזאגט, אז ער איז דער שעפפער פון דער גריכישער דרא=

מא אדער טראגעדיע]: דראמאטיש, טראַגיש; אן אקטיאר.

Thes'pian art (טהעס'-פי-ען ארט) די טהעספּישע קונסט, די דראמא, די שוישפּיעל-קונסט.

Thessa'lian *a. and n.* (טהע-סיי'-ליען) טהעסאליש, וואס איז שייך צו טהעסאליען [א געגענד וואס געפינט זיך אין דרום פון מאצעדאניען]; א טהעסאליער, אן איינוואוהנער אדער געבארענער פון טהעסאליען.

the'ta *n.* (טהיע'-טא) דער גריכישער בוכשטאב טהעטא [*th*].

The'tis *n.* (טהיע'-טיס) [אין טהעטיס] דער קלאסישער מיטאלאגיע — די יםגעטין, וועלכע איז געווען די מוטער פון אכילעס]; אין אסטראנאמיע — דער 17טער פלאנעטאאיד [איינער פון די קליינע פלאנעטען וועלכע דרעהען זיך ארום דער זון צווישען יופיטער און מארס].

theur'gic *a.* (טהי-אויר'-דזשיק) וואונדער-שאפענד; וואס האט די קראפט אויפצוטהאן וואונדער.

theur'gical *a.* (טהי-אויר'-דזשי-קעל) ז. *theurgic*.

the'urgist *n.* (טהיע'-אויר-דזשיסט) א וואונדער-מאכער, א וואונדער-טהוער.

the'urgy *n.* (טהיע'-אויר-דזשי) א וואונדער-קראפט, אן איבערנאטירליכע קראפט; די ערשיינונג אדער די ווירקונג פון אן איבערנאטירליכער קראפט; דאס שאפען וואונדער; שווארצע קונסט, מאגיק.

thew *n.* (טהיו) א מוסקול.

thewed *a.* (טהיוד) וואס האט ענטוויקעלטע מוסקולען; קרעפטיג, וואס האט כח.

thew'less *a.* (טהיו'-לעס) שוואך, וואס האט ניט קיין כח.

thews *n.* (טהיוז) מוסקולען; כח, קערפער-קראפט.

thew'y *a.* (טהיו'-אי) מיט שטארק-ענטוויקעלטע מוסקולען; קרעפטיג.

they *pr.* (טהיי) זיי.

they're (טהייר) זיי זיינען [אלס א פערקירצונג פון די ווערטער *they are*].

thian'-shan' *n.* (טהיען'-שען') אזא ווילדע שעפס אין צענטראל-אזיען, וועלכע צייכענט זיך אויס מיט דער ריעזיגער גרויס פון איהרע הערנער.

thick *a., adv., n. and v.* (טהיק) דיק; געדיכט; טריב, מוטנע; נעבעלדיג; אונקלאר, אונדייטליך; פיעל; גרויס; גראב, דום, ניט אינטעליגענט; אינטים, וואס איז אין נאהנטער פריינדשאפט; דיקקייט; די רעכטע געדיכטע; א נאר, א גראבער קאפ; מאכען דיק אדער געדיכט; ווערען דיק אדער געדיכט.

thick'-and-thin' *a.* (טהיק'-ענד-טהין') 1. גרייט אויף אלעס; איבערגעגעבען ביז גאר; דורך און דורך; 2. וואס איין שייבע פון בלאק איז דיקער אלס די אנדערע [וועגען די אויפצוגס-בלאקס פון א שיף. ז. *pulley*].

1. He is my thick-and-thin supporter.

thick and three'fold (טהיק ענד טהריע'-פאולד) שנעל איינע נאך די אנדערע, אין א גרויסער צאהל.

thick'-brained *a.* (טהיק'-בריינד) מיט א גראבען קאפ, דום, נאריש.

thick'-com'ing *n.* (טהיק'-קאמ'-אינג) וואס קומט געדיכט איינע נאך די אנדערע.

thick'en *v.* (טהיקן) מאכען דיק; מאכען געדיכט; פערשטארקען; פערדונקלען, פערוואלקענען; מאכען מוטנע; פערגרעסערען אדער פערמעהרען אין צאהל; דיק ווערען; געדיכט ווערען; שווערער ווערען; ווע-רען טריב, דונקעל אדער מוטנע; ווערען נעבעלדיג; ווערען פערפלאנטערט אדער קאמפליצירט; זיך פערמעהרען, זיך פערגרעסערען אין צאהל; ווערען אונקלאר אדער אונדייטליך.

thick'ener *n.* (טהיק'-נער) איינער אדער עפעס וואס מאכט דיק אדער געדיכט.

thick'ening *n.* (טהיק'-נינג) דאס מאכען אדער ווערען דיק אדער געדיכט; עטוואס וואס ווערט צוגעלעגט צו א פליסיגקייט אום זי געדיכטער צו מאכען; עטוואס וואס איז געווארען געדיכט.

thick'et *n.* (טהיק'-עט) א געדיכט וועלדעל.

thick'eted *a.* (טהיק'-עט-עד) בעדעקט אדער בעוואקסען מיט געדיכטע בוימלעך.

thick'-eyed *a.* (טהיק'-איד) שוואכזיכטיג, וואס האט א דונקעלע אדער שוואכע ראיה.

thick'head *n.* (טהיק'-העד) א גראבער קאפ, א נאר.

thick'-head'ed *a.* (טהיק'-העד'-עד) גראב-קעפיג, דום; וואס האט א דיקען אדער פערוואקסענעם שפיץ [וועגען א בוים].

thick'ish *a.* (טהיק'-איש) דיקליך, גראבליך.

thick'-leaved *a.* (טהיק'-ליעווד) וואס האט דיקע בלעטער; געדיכט בעוואקסען מיט בלעטער.

thick'-legged *a.* (טהיק'-לעגד) דיקפיסיג.

thick'-lipped *a.* (טהיק'-ליפט) וואס האט דיקע ליפען.

thick'lips *n.* (טהיק'-ליפס) א מענש מיט גראבע ליפען.

thick'ly *adv.* (טהיק'-לי) דיקליך; געדיכטליך; פיעל, אפט.

thick'ness *n.* (טהיק'-נעס) דיקקייט; גראבקייט; געדיכטקייט; טריבקייט, מוטנעקייט; נעבעלדיגקייט; א קנייטש, א פאלד.

thick'-set *a. and n.* (טהיק'-סעט) געדיכט געזעצט; געדיכט בעוואקסען; געדיכט; דיק, גראב; קורץ און גראב; א געדיכט וועלדעל; אזא דיקער סאמעט-עהנליכער מאנטשעסטער [אזא צייג פאר ארבייטס-קליידער].

thick'-sigh'ted *a.* (טהיק'-סאי'-טעד) שוואכזיכטיג; וואס האט א שוואכע אדער דונקעלע ראיה.

thick'skin *n. and a.* (טהיק'-סקין) א גראבע הויט, א גראב-הויטיגער, א מענש וואס פיהלט ניט קיין בעליידיגונג אדער שטעך-ווערטער; גראב-הויטיג, וואס האט א דיקע הויט אדער פעל; וואס איז ניט עמפפינדליך אדער פיהלט ניט א בעליידיגונג אדער פארוואורף.

thick'-skinned *a.* (טהיק'-סקינד) וואס האט א גראבע הויט אדער פעל; וואס פיהלט ניט קיין בעליידיגונג אדער פארוואורף.

thick'skull *n.* (טהיק'-סקאל) ז. *thickhead*.

thick'-skulled *a.* (טהיק'-סקאלד) גראב-קעפיג, וואס האט א גראבען קאפ צום לערנען; דום, נאריש.

thick'-wit'ted *a.* (טהיק'-הוויט'-עד) דום, נאריש, גראבקעפיג.

thief *n.* (טהיעף) א גנב, א גנב'טע; א שווינדלער, א בעטריגער; אן ארויסשטארצונג פון א קנייטעל פון א ליכט וואס מאכט אז דאס ליכט זאל זיך שמעלצען; א בלעכענע טרינק-קענדעל מיט א שנירעל וואס מאטראזען בענוצען.

thief'-catch'er *n.* (טהיעף'-קעטש'-ער) א גנבים-כאפער.

thief'-ta'ker *n.* (טהיעף'-טיי'-קער) ז. *thief-catcher*.

thieve *v.* (טהיעוו) גנב'ענען.

thiev'ery *n.* (טהיעוו'-ער-אי) גנבה; א גע'גנב'עטע זאך.

thieves *n.* (טהיעווז) גנבים.

thieves' Lat'in (טהיעווז לעט'-אין) גנבים-שפראך.

thie'vish *a.* (טהיע'-וויש) גנב'יש; וואס האט א נייגונג צום גנב'ענען; געטהאן בגנבה אדער אין געהיים.

thie'vishly *adv.* (טהיע'-וויש-לי) בגנבה, מעשה גנב; דורך גנבה.

thie'vishness *n.* (טהיע'-וויש-נעס) גנב'ישקייט; די נייגונג צום גנב'ענען.

thig *v.* (טהיג) בעטלען, בעטלען א נדבה; לעבען פון נדבות.

thigh *n.* (טהאי) די פאלקע [דער טייל פון פוס פון היפט ביז דער קניע]; דער דריטער געלענק פון א פוס פון אן אינזעקט.

thigh'-bone *n.* (טהאי'-באון) דער פאלקע-ביין.

thill *n.* (טהיל) אן אלאבליע [פון א וואגען]; א דייקסעל, א דישעל.

thill'er *n.* (טהיל'-ער) ז. *thill-horse*.

thill'-horse *n.* (טהיל'-האהרס) א פערד וואס ווערט געשפאנט אין אלאבליעס.

thim'ble *n.* (טהימבל) א פינגערהוט; א רינג אדער קורצע מעטאלענע רעהר צו פעראייניגען די ענדען פון צוויי שאפטען, פון רעהרען א. ז. וו.; א מעטאלענער רינג מיט א פערטיעפונג אין דער אויסען-זייט, אז עס זאל זיך אין איהם אריינפאסען א שטריק [ווערט געברויכט אויף שיפען].

thim'bleberry *n.* (טהימ'בל-בער-אי) די שווארצע מאלינע [אזא יאגדע].

thim'ble-case *n.* (טהימ'בל-קייס) א פינגערהוט-טעשעל, א פינגערהוט-שאכטעל.

thim'bleful *n.* (טהימ'בל-פול) אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין א פינגערהוט; זעהר ווייניג, א ביסעל.

thim'ble-joint *n.* (טהימ'בל-דזשאינט) א רעהר אדער רינג צום צוזאמענהאלטען די פערבינדונגען פון רעהרען.

thim'bleman *n.* (טהימ'בל-מען) ז. *thimblerigger*.

thim'ble-pie *n.* (טהימ'בל-פאי) א שנעל מיט א פינגערהוט [אלס שטראף פאר שולמיידלעך].

thim'blerig *n. and v.* (טהימ'בל-ריג) דאס בעכער-שפיעל [אזא שווינדעל-שפיעל מיט דריי טאסען און אן ארבעס אדער קייקעלע, ביי וועלכען מען דארף טרעפען אונטער וועלכער טאס דער ארבעס אדער דאס קייקעלע געפינט זיך]; בעשווינדלען; בעשווינדלען אין דעם בעכער-שפיעל; בעשווינדלען דורך קונץ-שטיק אדער פאקוסען.

thim'blerigger *n.* (טהימ'בל-ריג-ער) א פאקוסניק, א שווינדלערישער קונצען-מאכער, א בעכער-שפיעלער, א שווינדלער.

thim'blerigging *n.* (טהימ'בל-ריג-אינג) בעכער-שפיעלעריי, פאקוסען, שווינדלערישע קונצען-מאכעריי, שווינדעל. ז. *thimblerig*.

thim'bleweed *n.* (טהימ'בל-הוויעד) די אמעריקאנישע אנעמאנע אדער רודעקיע [אזא פלאנצע מיט ווייסליכע בליטהען און מיט פרוכטען וואס זיינען עהנליך צו פינגערהוטען].

thin *a., adv. and v.* (טהין) 1. דין; 2. שיטער; 3. שוואך, וואסערדיג [וועגען

געטרענקען]; .4 שוואך; .5 דורכזיכטיג; .6 לייכט; .7 מאגער; .8 ווענינ, קנאפ; ניט צאהלרייך; .9 מאכען דין, שיטער, לייכט, וואסערדיג, שוואך אדער מאגער; .10 פערמינדערען, מאכען קנאפער אדער וועניגער.

3. I use only thin drinks. 4. He spoke in a low thin voice. 5. It was a severe reproach under a thin disguise. 6. She wore a thin summer dress. 8. We are kept on a thin diet. 10. The war thinned the population.

thine *pr.* (טהאין) דיינס, דיין, דיינע; דער דייניגער, די דייניגע, דאס דייניגע.

thing *n.* (טהינג) .1 א זאך; .2 א בעשעפעניש; .3 א פערפאסונג [ליטעראַרישע אדער מוזיקאלישע]; .4 א טייל, אן איינצעלהייט, א קליינינקייט; .5 א פערזאמלונג, א פארלאמענט [אין די סקאנדינאווישע לענדער].

2. Poor thing! 4. He did not dare to disobey in the least thing.

thing (*the*) *n.* (טהינג) די ריכטיגע אדער נויטיגע זאך.

thing'amy *n.* (טהינג'-ע-מי) ז. *thingumbob*.

thing'iness *n.* (טהינג'-אי-נעס) זאכליכקייט, רעאליטעט, דאס זיין מאטעריעל; דאס זיין מאטעריאליסטיש; פראקטישקייט.

thing'-in-itself' *n.* (טהינג'-אינ-איט-סעלף') די זאך אן און פאר זיך.

thing of naught (טהינג אוו נאהט) א גארנישט, א גאלע גארנישט.

Man is like a thing of naught, his time passeth away like a shadow.

thing of noth'ing (טהינג אוו נאטה'-אינג) ז. *thing of naught*.

things *n.* (טהינגז) .1 זאכען; בעשעפענישען; 2 קליידער; אויסשטאטונגס=זאכען [ווי מעבעל, למשל]; אייגענטומס=זאכען; .3 אומשטענדען.

2. She took her things and left the house. 3. In the course of time all things will be straightened out.

things in ac'tion (טהינגז אין עק'-שאן) געזעצליכע רעכטע אויף זאכען, וועלכע מען בעזיצט נאך ניט.

thing'umajig *n.* (טהינג'-אמ-ע-דזשיג) ז. *thingumbob*.

thing'umbob *n.* (טהינג'-אמ-באב) א "ווי רופט מען איהם" אדער "ווי רופט מען דאס" [אן אונבעשטימטע פערזאן אדער זאך, וועלכע מען קען ניט אנרופען מיט א נאמען אדער וועלכע מען רעכענט ניט פאר נויטיג אנצורופען].

thing'ummy *n.* (טהינג'-אמ-אי) ז. *thingumbob*.

thin'-gut'ted *a.* (טהינ'-גאט'-עד) מיט א פלאכען אדער מאגערען בויך.

thing'y *a.* (טהינג'-אי) מאטעריעל, זאכליך, רעאל; מאטעריאליסטיש, פראקטיש.

think *v. and n.* (טהינק) .1 דענקען; .2 נאכדענקען, ארויפברייגנען אויף'ן געדאנק, זיך דערמאנען אז...; .3 בעגרייפען, אורטיילען, בענעהמען; .4 זיך פארשטעלען; 5 נעהמען אין אנבעטראכט, דענקען ווענען...; .6 האבען אין זינען, בעאבזיכטיגען, רעכענען, מיינען; .7 רעכנען פאר..., בעטראכטען אלס...; .8 אויסדענקען, אויסטראכטען, ארויסברייגנען אדער פעראורזאכען דורך דענקען; .9 האבען א מיינונג; .10 האלט האבען, האלטען פון..., פיהלען א נייגונג; .11 דענקונג; א געדאנק.

2. When temptations allure you, think of the inevitable punishment. 4. In the Zoological Garden you will find all the animals you can think of. 8. He sleeps and thinks no evil. 9. I think highly of his abilities.

thin'kable *a.* (טהינ'-קעבל) וואס מען קען דענקען, וואס לאזט זיך דענקען, וואס לאזט זיך בעגרייפען אדער בענעהמען, וואס מען קען זיך פארשטעלען אין געדאנק.

thin'ker *n.* (טהינ'-קער) א דענקער.

think good (טהינק גוד) בעטראכטען אלס גוט, האלטען פאר נויטיג, פאסיג אדער גוט; איינוויליגען, איינשטימען.

thin'king *n.* (טהינ'-קינג) דענקונג, דאס דענקען; דער פערשטאנד; דענקונגס=פעהיגקייט; א געדאנק, א מיינונג, אן אורטייל.

thin'kingly *adv.* (טהינ'-קינג-לי) דענקענדיג, נאכדענקענדיג; בעוואוסטזיניג; מיט איבערלעגונג.

think lit'tle of (טהינק ליטל אוו) גרינגשעצען, זיך וועניג קימערען, שענקען וועניג אויפמערקזאמקייט, רעכענען פאר א קליינינקייט.

think noth'ing of (טהינק נאטה'-אינג אוו) זיך גאר ניט קימערען, רעכנען פאר גארניט.

He thinks nothing of walking ten miles a day.

think out (טהינק אוט) .1 אויסדענקען, בעקומען א קלארען בעגריף; .2 פלאנעווען, מאכען א פלאן; אויסארבייטען [אין געדאנק]; .3 לעזען [א פראבלעם].

1. Let us think out the problem. 2. It was left to the secretary to think out the details of the plan. 3. I shall attempt to think out this chess problem.

think small beer of (טהינק סמאהל ביער אוו) האבען ניט קיין הויכע מיינונג, גרינגשעצען.

thin'ly *adv.* (טהינ'-לי) דין; שיטער; שוואך; קנאפ; דורכזיכטיג, לייכט; מאגער; וועניג, קנאפ, אין א קליינער מאס אדער צאהל.

thin'ner *n.* (טהינ'-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט דין, שיטער, קנאפער אדער מאגערער.

thin'ness *n.* (טהינ'-נעס) דינקייט; מאגערקייט; שיטערקייט; וועניגקייט, קנאפקייט; לייכטקייט; שוואכקייט; דורכזיכטיגקייט.

thin'nish *a.* (טהינ'-איש) אביסעל דין, דינליך; שיטערליך; קנאפליך; שוואכליך; מאגערליך.

thin'-skinned *a.* (טהינ'-סקינד) .1 וואס האט א דינע הויט; .2 שטארק עמפפינדליך, וואס בעליידיגט זיך לייכט, אויפרעגבאר; .3 וואס האט בלויז א דינעם שיכט פון גוטען באדען [וועגען לאנד].

1. Thin-skinned persons should not expose their bodies to the sun. 2. Thin-skinned people should not enter public life.

thin'-skinned'ness *n.* (טהינ'-סקינד'-נעס) דין=הויטיגקייט; שטארקע עמפפינדליכקייט; שטארקע אויפרעגבארקייט.

third *a. and n.* (טהירד) וואס קומט צום דריטען; דריטער, דריטע, דריטעס; וואס איז א דריטעל אדער א דריט=חלק; א דריטעל, א דריט=חלק; א טערציע [א זעכציגסטעל פון א סעקונדע]; אין מוזיק — די טערציע אדער טערץ [דער דריטער טאן אין א גאמא]; דער טאן "מי"; דער אינטערוואל צווישען ערשטען און דריטען טאן; די הארמאנישע צוזאמענגיסונג פון ערשטען און דריטען טאן פון א גאמא; אין בייסבאל=שפיעל — דער שפיעלער וואס פערנעהמט דעם דריטען ווינקעל פון שפיעל=פלאץ.

third base (טהירד בייס) אין בייסבאל=שפיעל — דער דריטער פון די פיער ווינקלען פון שפיעל=פלאץ.

third'-bor'ough *n.* (טהירד'-באר'-או) א קאנסטאבעל, א פאליציסט. ז. *constable*.

third'-class *a.* (טהירד'-קלעס) פון דריטען קלאס [הויפטזעכליך וועגען אייזענבאהן=וואגאנען].

third'-class mat'ter (טהירד'-קלעס מעט'-ער) אין דער פאסט=קלאסיפיקאציאן פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — געדרוקטע זאכען אויסער צייטונגען און אנדערע פעריאדישע אויסגאבען.

third cous'in (טהירד קאזן) א שוועסטער=קינד אין דריטען דור.

Third'-day *n.* (טהירד'-דיי) דיענסטאג.

third estate' (טהירד עס-טייט') דער דריטער [געזעלשאפטליך = פאליטישער] שטאנד, דאס פשוט'ע פאלק [אין געגענזאץ צו די גייסטליכע און אדעליגע], דער מיטעל=קלאס.

third hour (טהירד אור) די דריטע פון די צוועלף שטונדען צווישען זון=אויפגאנג און זון=אונטערגאנג; ביי די קאטויליקען — דאס גאטעסדיענסט אום 9 א זייגער אין דער פריה; ביי די פארצייטיגע אידען — דער פריהמארגענדיגער קרבן תמיד [מנחת הבקר].

third house (טהירד האוס) דאס דריטע הויז [אויסער דעם אויבערשטען און אונטערשטען הויז פון א פארלאמענט], די מענשען וואס דרעהען זיך אין די קולואַרען אדער פאר=הויז פון א פארלאמענט, אום צו בעאיינפלוסען די געזעצגעבער. ז. *lobby*.

thir'ding *n.* (טהויר'-דינג) א דריטעל, א דריט=חלק; א דריטעל פון די פראדוקטען פון אן ארענדאטאר'ס פעלד, וועלכע א פריץ פלעגט אמאל בעקומען אין פאל פון דעם ארענדאטאר'ס טויט.

thir'dings *n.* (טהויר'-דינגז) א דריטעל פון די פראדוקטען פון דעם ארענדאטאר'ס פעלד, וועלכע א פריץ פלעגט אמאל בעקומען אין פאל פון דעם ארענדאטאר'ס טויט.

third'ly *adv.* (טהוירד'-לי) צום דריטען; דריטענס.

third per'son (טהוירד פויר'-סאן) אין גראמאטיק — די דריטע פערזאן [פון פירווערטער אדער צייטווערטער, ווי: ער, זי, זיי אדער געהט, שטעהן א. ז. וו.].

third pow'er (טהוירד פאו'-ער) אין מאטעמאטיק — די דריטע פאטענץ, קוב [ווי a^3, 2^3 א. ז. וו.]. ז. *power*.

third'-rate *a.* (טהוירד'-רייט) פון דריטען גראד; פון א זעהר נידריגען גראד.

thirds *n.* (טהוירדז) דער דריט=חלק פון דעם מאן'ס בעוועגליכען אייגענטום, וואס אן אלמנה קריעגט, ווען דער מאן לאזט זי איבער מיט א קינד און שטארבט אהן א צואה; דער געזעצליכער דריט=חלק פון דעם מאן'ס אונבעוועגליכען אייגענטום, וואס בעלאנגט לעבענסלענגליך צו דער אלמנה.

thirds'man *n.* (טהוירדז'-מען) א פשרה=מאכער, א שיעדעס=ריכטער, א בורר.

thirst *n. and v.* (טהוירסט) דארשט; דארשטען, זיין דארשטיג; דארשטען נאך...

thirs'ter *n.* (טהוירס'-טער) א דארשטענדער.

thirs'tily *adv.* (טהוירס'-טי-לי) מיט דארשטיגקייט.

thirs'tiness *n.* (טהוירס'-טי-נעס) דארשטיגקייט.

thirst'less *a.* (טהוירסט'-לעס) וואס דארשטעט ניט.

thirs'ty *a.* (טהירס'-טי) דארשטיג; דארשטענד; אויסגעטריקענט.

thir'teen' *a. and n.* (טהויר'-טיען') דרייצעהן; די צאהל דרייצעהן; א דרייצעהנער [אזא פארצייטיגע אירלענדישע מטבע פון 13 פענס]; וואס בעשטעהט פון דרייצעהן.

thir'teen'er *n.* (טהויר'-טיענ'-ער) א דרייצעהנער [א פארצייטיגע אירלענדישע מטבע פון 13 פענס]; א דרייצעהנטער; די לעצטע, דרייצעהנטע קארט אין דער האנד [אין וויסט=שפיעל].

thir'teenth' *a. and n.* (טהויר'-טיענטה') דרייצעהנטער, דרייצעהנטע, דרייצעהנטעס; וואס איז א דרייצעהנטעל; א דרייצעהנטעל; אין מוזיק — די דרייצעהנטע נאטע פון א גאמא; א דרייצעהנטעל פון ארענדע=געלד אדער פון בעוועגליכען אייגענטום [אלס שטייער פארצייטענס אין ענגלאנד].

thir'tieth *a. and n.* (טהויר'-טי-עטה) דרייסיגסטער, דרייסיגסטע, דרייסיגסטעס; וואס איז א דרייסיגסטעל; א דרייסיגסטעל; א דרייסיגסטעל פון בעוועגליכען פערמעגען אדער פון ארענדע=געלד [אלס שטייער פארצייטענס אין ענגלאנד].

thir'ty *a. and n.* (טהויר'-טי) דרייסיג; די צאהל דרייסיג.

thir'tyfold *a.* (טהויר'-טי-פאולד) דריידיגפאך, וואס איז דרייסיג מאל אזוי פיעל.

Thir'ty-nine Ar'ticles (טהויר'-טי-נאין אר'-טיקלז) די ניין און דרייסיג "אני מאמין'ס" פון דער אנגליקאנישער קירך [אנגענומען אין 1562—3].

thir'ty-one' *n.* (טהויר'-טי-הוואן') איין=און=דרייסיג [אזא קארטען=שפיעל].

thir'tytwo'-mo *n.* (טהויר'-טי-טוה'-מאו) א בלאט וואס איז א צוויי=און=דרייסיגסטעל פון א בויגען [אבגעקירצט געשריבען: *32mo*].

this *a. and pr.* (טהיס) דיעזער, דיעזע, דיעזעס; דאס, דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע.

this day (טהיס דיי) היינט.

this done (טהיס דאן) נאכדעם ווי דאס איז געשעהען.

this one (טהיס הוואן) דיעזער, דיעזע, דיעזעס; דער דאזיגער, די דאזיגע, דאס דאזיגע.

this'tle *n.* (טהיסל) די דיסטעל [אזא דארן=פלאנצע].

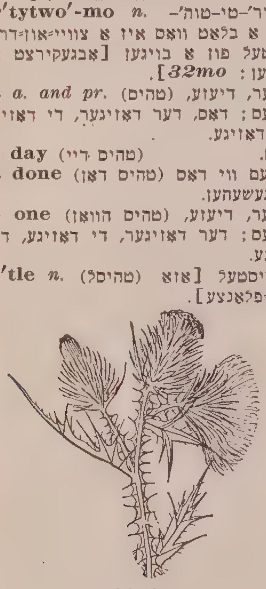

Thistle

this'tle-bird *n.* (טהיס'ל-בוירד) דער אמעריקאנישער שטיגליץ אדער גאלד=פינק. ז. *goldfinch*.

this'tle-crop'per *n.* (טהיס'ל-קראפ'-ער) אן עזעל, א הויז=עזעל.

this'tle-crown *n.* (טהיס'ל-קראון) אזא פארצייטיגע ענגלישע גאלדענע מטבע [מיט א פיגור פון א דיסטעל. ז. *thistle*].

this'tle-dol'lar *n.* (טהיס'ל-דאל'-אר) אזא פארצייטיגע שאטלענדישע זילבערנע מטבע [מיט א פיגור פון א דיסטעל. ז. *thistle*].

this'tle-finch *n.* (טהיס'ל-פינטש) א גאלד=פינק, א שטיגליץ. ז. *goldfinch*.

this'tle-merk *n.* (טהיס'ל-מוירק) אזא פארצייטיגע שאטלענדישע מטבע.

this'tly *a.* (טהיס'-לי) בעוואקסען מיט דיסטלען; עהנליך צו א דיסטעל; שטעכיג. ז. *thistle*.

thith'er *adv., a. and v.* (טהיטה'-ער) אהין, אהין=צו, דארטען; וואס געפינט זיך דארטען, וואס געפינט זיך אויף דער צווייטער זייט, וואס איז אהין=צו; געהן אהין.

thitherto' *adv.* (טהיטה-ער-טוה') ביז, ביז אהין, אזוי ווייט.

thith'erward *adv.* (טהיטה'-ער-הווארד) אהין=צו, צו יענעם ארט אדער פונקט, אין יענער ריכטונג.

thith'erwards *adv.* (טהיטה'-ער-הווארדז) ז. *thitherward*.

thlipsenceph'alus *n.* (טהליפ-סענ-סעפ'-ע-לאס) א פערזעהעניש, ביי וועלכען עס פעהלט דער אויבערשטער טייל פון שארבען.

thlip'sis *n.* (טהליפ'-סיס) די צוזאמענדריקונג פון בלוט=געפעס.

tho *c.* (טהאו) א פעראיינפאכונג פוןווארט *though*

tho' *c.* (טהאו) ז. *tho*.

thole *n.* (טהאול) א רודער=פלעקעל [א פלעקעל ביי דער זייט פון א שיפעל צום האלטען אין פלאץ די רודער לאפעטקעס ביים רודערען]; דער גריף פון דעם הענטעל פון א קאסע; א קיילעכדיגע געביידע, א קופאל, א דאם [ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער]; א געוועלבטע נישע [פערטיעפונג אין א וואנד] אין א טעמפעל.

thole'-pin *n.* (טהאול'-פין) א רודער=פלעקעל. ז. *thole*.

thol'obate *n.* (טהאל'-א-בייט) א קופאל=אונטערשפארע, דער פונדאמענט פון א קופאל אדער דאם.

tho'lus *n.* (טהאו'-לאס) אין דער קלאסישער ארכיטעקטור — א רונדע געביידע, א קופאל, א דאם.

Tho'maism *n.* (טאו'-מע-איזם) ז. *Thomism*.

Tho'mism *n.* (טאו'-מיזם) טאמיזם, די לעהרען פון הייליגען טאמאס פון אקווינא [געשטארבען אין יאהר 1274], איינער פון די בעריהמטעסטע פילאזאפען און רעליגיאנס=לעהרער פון דרייצעהנטען יאהרהונדערט [טאמאס פון אקווינא האט בעגרינדעט די לעהרען פון דער קריסטליכער רעליגיאן אויף די יסודות פון אריסטאטעל'ס פילאזאפיע, האלטענדיג, אז אמונה און פילאזאפיע שטעהען ניט אין געגענזאץ איינע צו די אנדערע, נאר זיי הארמאנירען און געהען האנד ביי האנד].

Tho'mist *n. and a.* (טאו'-מיסט) א טאמיסט, אן אנהענגער פון די לעהרען פון טאמאס פון אקווינאס; טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו די טאמיסטען. ז. *Thomism*.

Thomis'tic *a.* (טא-מיס'-טיק) טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו די טאמיסטען. ז. *Thomism*.

Thomis'tical *a.* (טא-מיס'-טי-קעל) טאמיסטיש, וואס איז שייך צום טאמיזם אדער צו טאמיסטען; שארף, חריפות'דיג, פלפול'דיג. ז. *Thomism*.

thom'sonite *n.* (טאמ'-סאנ-איט) טאמסאניט [א מין זעאליט]. ז. *zeolith*.

thong *n. and v.* (טהאהנג) א רימען; שמייסען [מיט א רימען].

tho'oid *a. and n.* (טהאו'-איד) וועלפיש, וואס איז עהנליך צו א וואלף, וואס בעלאנגט צו דער וועלף=גרופע פון חיות [ווי למשל, א הונד]; א חיה פון דער וועלף=גרופע.

Thor *n.* (טהאהר) טהאר [איינער פון די הויפט=געטער ביי די פארצייטיגע סקאנדינאוויער].

thora'ces *n.* (טהא-ריי'-סיעז) ברוסט=קאסטענס; ברוסט=שטיקער [ביי אינזעקטען]; ברוסט=פאנצערס. ז. *thorax*.

thorac'ic *a. and n.* (טהא-רעס'-איק) וואס איז שייך צו דער ברוסט אדער צום ברוסט=קאסטען; וואס איז פערבונדען מיט'ן ברוסט=קאסטען; וואס געפינט זיך ביי דער ברוסט אדער אין ברוסט=קאסטען; ברוסטיג, וואס האט רוקען=פלוס=פעדערען [וועגען פיש]; א ברוסט=שלאג=אדער; א ברוסט=נערוו; א ברוסט=טייל פון קערפער; א פיש מיט רוקען=פלוס=פעדערען.

thorac'ic ar'tery (טהא-רעס'-איק אר'-טע-רי) א ברוסט=ארטעריע, א ברוסט=שלאג=אדער.

thorac'ic re'gion (טהא-רעס'-איק רי'-דזשאן) דער ברוסט=טייל פון קערפער; א ברוסט=טייל.

thoracodid'ymus *n.* (טהא-ריי-קאו-דיד'-אי-מאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען ביי דער ברוסט.

thoracogastrodid'ymus *n.* (טהא-ריי-קא-געס-טרא-דיד'-אי-מאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען, וועלכע זיינען צוזאמענגעוואקסען ביי דער ברוסט און ביים בויך.

thoracom'eter *n.* (טהאו-רע-קאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אויסברייטונג פון דער ברוסט ביים אטעמען.

thoracop'agus *n.* (טהאו-רע-קאפ'-ע-גאס) א פערזעהעניש פון צוויי בעשעפענישען מיט איין ברוסט.

thoracot'omy *n.* (טהאו-רע-קאט'-א-מי) אן איינשניט אין דער ברוסט.

tho'rah *n.* (טאו'-רא) ז. *torah*.

tho'ral *a.* (טהאו'-רעל) וואס איז שייך צום הייראטס=בעט, וואס איז שייך צו הייראט; די ווענוס=ליניע [אויף דער דלאניע].

tho'rax *n.* (טהאו'-רעקס) די ברוסט, דער ברוסט=קאסטען; דאס ברוסט=שטיק [ביי אינזעקטען]; א ברוסט=שילד, א ברוסט=פאנצער.

tho'ria *n.* (טהאו'-רי-א) טהאר=ערד אדער טהאריום=אקסיד, א פערבינדונג פון זויער=שטאף מיט טהאריום [אזא מעטאל].

tho'ric *a.* (טהאו'-ריק) וואס איז שייך צו טהאריום, וואס בעשטעהט פון טהאריום, וואס קומט פון טהאריום [אזא מעטאל].

thori'na *n.* (טהא-ראי'-נא) ז. *thoria*.

thori'num *n.* (טהא-ראי'-נאם) ז. *thorium*.

tho'rium *n.* (טהאו'-רי-אם) טהאריום [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען, וועלכער בעלאנגט צו די מעטאלען].

thorn *n. and v.* (טהאהרן) א דארן, א דארן=פלאנצע, א שטאכעל, א שפיץ, א שטעכיגע אדער שפיציגע ארויסשטארצונג; עטוואס וואס ערגערט אדער בעאונרוהיגט; צוזאמענפעסטיגען מיט א דארן אדער שטאכעל.

thorn'-ap'ple *n.* (טהאהרנ'-עפ'ל) דער דארן־עפעל, דער שטעך־עפעל אדער סטראמאניום [אזא גיפטיגע גרינע פלאנצע מיט ווייסע בליטהען און מיט א שטעכיגער פרוכט. ז. איל.]; דער ווייס־דארן [אזא פלאנצע]; די מעהל־בעערע [די פרוכט פון ווייס־דארן].

Thorn-apple

thorn'back *n.* (טהאהרנ'-בעק) דער דארן־רוקען [אזא פלאטשיגער פיש מיט שטאכלען אויף'ן רוקען און אויף'ן עק. ז. איל.]; דער ים־שפין אדער טייפעל־קרעבס [ז. *spider-crab*].

Thornback

thorn'back-ray *n.* (טהאהרנ'-בעק-ריי) דער דארן־רוקען. ז. *thornback*.

thorn'bill *n.* (טהאהרנ'-ביל) דער דארן־שנאבעל [אזא זיד־אמעריקאנישעס זשום־פויגעלע מיט א קורצען, שארפען שנאבעל]. ז. *humming-bird*.

thorn'-bird *n.* (טהאהרנ'-בוירד) דער דארן־פויגעל [אזא זיד־אמעריקאנישער פיעל־קאלירטער פויגעל וואס מאכט פאר זיך א נעסט פון דערנער און צווייגלעך].

thorn'-broom *n.* (טהאהרנ'-ברוהם) דער גונסטער [א מין דארן־פלאנצע]. ז. *furze*.

thorn'-bush *n.* (טהאהרנ'-בוש) א דארן־בוש, א דארן־קוסט.

thorn'-dev'il *n.* (טהאהרנ'-דעוו'ל) דער דארן־טייפעל [אזא יאשטשערקע בעדעקט מיט שטאכלען].

thorned *a.* (טהאהרנד) דארנדיג, דערנערדיג, בעדעקט מיט דערנער, שטעכיג.

thor'nen *a.* (טהאהר'-נען) געמאכט פון דערנער.

thorn'-house *n.* (טהאהרנ'-האוס) א פלאץ צום אויסראמפען זאלץ־וואסער, וואו דאס וואסער טריפט דורך הויפענס בושעס אדער דערנער־פלאנצען.

thorn'less *a.* (טהאהרנ'-לעס) אהן דערנער.

thorn'-swine *n.* (טהאהרנ'-סוואין) א שטאכעל־שווייז, א יאזש. ז. *porcupine*.

thorn'tail *n.* (טהאהרנ'-טייל) דער דארן־עק [אזא זשום־פויגעלע מיט לאנגע שארפע עק־פעדערען]. ז. *humming-bird*.

thorn'-tailed *a.* (טהאהרנ'-טיילד) וואס האט שפיציגע שופען אויף'ן עק [ווענען יאשטשערקעס].

thor'ny *a.* (טהאהר'-ני) דערנערדיג; שפיציג, שטעכעדיג; שמערצליך; שוויעריג, מיהזאם.

thor'ough *a., prep., adv. and n.* (טהאר'-או) וואס געהט דורך, וואס געהט דורך און דורך; דורכדרינגענד; גרינדליך; פאלקאמען; דורך; עטוואס וואס געהט דורך [ווי א דורכגאנג, קאנאל, פערטיפונג א. ז. וו.].

thor'ough-bass *n.* (טהאר'-או-בייס) אין מוזיק — א גענעראל־באס [באס־נאטען מיט צייכענס און ציפערען ביי זיי, אום אנצוצייגען די אקארדען]; א סיסטעם פון צייכענס און ציפערען [אין מוזיק]; הארמאניע, הארמאנישע מוזיקאלישע קאמפאזיציאן.

thor'ough-brace *n.* (טהאר'-או-בריים) א רימען וואס האלט אונטער דעם וואגען־קאסטען אדער וואגען־קוייש.

thor'ough-braced *a.* (טהאר'-או-בריסט) בעפעסטיגט מיט רימענס אונטער דעם וואגען־קאסטען אדער וואגען־קוייש [ווענען וואגענס, קארעטען א. ז. וו.].

thor'oughbred *a. and n.* (טהאר'-א-ברעד) פון ריינעם בלוט, פון ריינער אבשטאמונג, פון יחוס'דיגער אבשטאמונג [ווענען חיות און הויפטזעכליך ווענען פערד]; גוט ערצויגען, עלעגאנט; א חיה [ספעציעל א פערד] פון א ריינער אדער יחוס'דיגער אבשטאמונג; א גוט־ערצויגענער מענש; א יחסן.

thor'oughfare *n.* (טהאר'-א-פעהר) א דורכפאהר, א דורכגאנג; א וועג; א גאס.

thor'oughgoing *a.* (טהאר'-א-גאו-אינג) דורך און דורך, גרינדליך, פאלשטענדיג, ראדיקאל, עקסטרעם.

thor'oughly *adv.* (טהאר'-א-לי) דורך און דורך, גרינדליך, פאלשטענדיג, ראדיקאל.

thor'oughness *n.* (טהאר'-א-נעס) פאלשטענדיגקייט; פאלקאמענהייט; גרינדליכקייט; דאס זיין דורך און דורך.

thor'ough-paced *a.* (טהאר'-או-פייסט) פאלקאמען אויסגעבילדעט, געשיקט צו אלע ארטען גענג [ווענען פערד]; פאלקאם, פאלשטענדיג; וואס איז דורך און דורך.

thor'ough-pin *n.* (טהאר'-או-פין) אזא געשווילעכץ אין די קניע פון א פערד.

thor'ough-shot *n.* (טהאר'-או-שאט) ז. *thorough-pin*.

thor'ough-sped *a.* (טהאר'-או-ספעד) ז. *thorough-paced*.

thor'ough-stem *n.* (טהאר'-או-סטעם) ז. *thoroughwort*.

thor'oughwax *n.* (טהאר'-א-הוועקס) דאס רונד־בלעטערדיגע האזען־אויערעל [אזא פלאנצע]. ז. *hare's-ear*.

thor'oughwort *n.* (טהאר'-א-הווארט) א מין וואסערדאסט־פלאנצע [ווערט גע־ברויכט אלס מעדיצינישער מיטעל].

thor'ow-leaf *n.* (טהאר'-או-ליעף) ז. *thoroughwax*.

thor'ow-wax *n.* (טהאר'-או-הוועקס) ז. *thoroughwax*.

thorp *n.* (טהאהרפ) א דערפעל.

thorps'man *n.* (טהאהרפס'-מען) א דארפסמאן, א ישוב'ניק.

those *a. and pr.* (טהאוז) די; יענע; דאזיגע. ז. *that*.

Thoth *n.* (טאוט) טאט [די פארצייטיגע עגיפטישע גאטהייט פון שפראך, שריפט, צייטרעכנונג און חכמה. פלעגט פארגעשטעלט ווערען מיט א קערפער פון א מענשען, מיט א קאפ פון אן איבים (אזא פויגעל) און אפט אויך מיט א לבנה אויף'ן קאפ].

thou *pr. and v.* (טהאו) דו; דוצען, רופען פער "דו".

though *c. and adv.* (טהאו) אבוואהל, כאטש, כאטש אפילו; אויב; דאך, ביים אלעם דעם, ניט קוקענדיג דארויף.

thought (טהאהט) געדענקט, געדאכט, געטראכט א. ז. וו. ז. *think*.

thought *n.* (טהאהט) 1. א געדאנק; דאס דענקען; נאכדענקונג; א בעגריף; פערשטאנד, אינטעלעקט; 2. אן אבזיכט; 3. זארג, בעזארגטקייט; 4. א ביסעל, א קאפעטשקע.

2. I have some **thought** of going to Europe this season. 4. It is a **thought** too small to bother about.

though'ted *a.* (טהאה'-טעד) וואס האט [געוויסע] געדאנקען.

thought'-ex'ecuting *a.* (טהאהט'-עק'-סי-קיו-טינג) וואס ווירקט מיט דער שנעלקייט פון געדאנק.

thought'ful *a.* (טהאהט'-פול) נאכדענקענד; געדאנקענפול; איבערלעגט, פארזיכטיג; אויפמערקזאם, זארגזאם, זארגענד פאר...; האבענדיג אין זינען; גיטיג, מיט אויפמערקזאמקייט און זארג פאר אנדערע; בעזארגט, זארגענד.

thought'fully *adv.* (טהאהט'-פול-אי) מיט נאכדענקונג, מיט איבערלעגונג, מיט פארזיכטיגקייט; מיט אויפמערקזאמקייט, מיט פריינדליכקייט אדער גיטיגקייט.

thought'fulness *n.* (טהאהט'-פול-נעס) נאכדענקונג, דאס זיין פערזונקען אין געדאנקען, איבערלעגונג; זארגזאמקייט; אויפמערקזאמקייט; פארזיכטיגקייט; בעזארגטקייט; גיטיגקייט.

thought'less *a.* (טהאהט'-לעס) געדאנקענלאז; ניט איבערלעגט, אונבעזאנען, זארגלאז.

thought'lessly *adv.* (טהאהט'-לעס-לי) אהן געדאנקען; אויף אן אונאיבערלעגטען, אונבעזאננענעם אדער זארגלאזען אופן.

thought'lessness *n.* (טהאהט'-לעס-נעס) געדאנקענלאזיגקייט; אונאיבערלעגטקייט, אונבעזאנענהייט, נאכלעסיגקייט, זארגלאזיגקייט.

thought'-rea'der *n.* (טהאהט'-ריע'-דער) א געדאנקען־לעזער; איינער וואס בעהויפטעט, אז ער קען לעזען א צווייטענס געדאנקען.

thought'-rea'ding *n.* (טהאהט'-ריע'-דינג) דאס געדאנקען־לעזען, דאס ארויסלעזען א צווייטענס געדאנקען.

thoughts *n.* (טהאהטס) געדאנקען; שטימונג, לוינע, געמיטה.

thought'sick *a.* (טהאהט'-סיק) געדאנקען־קראנק, טרויעריג, בעזארגט.

thought'some *a.* (טהאהט'-סאם) ז. *thoughtful*.

thought'someness *n.* (טהאהט'-סאם-נעס) ז. *thoughtfulness*.

thought'-trans'fer *n.* (טהאהט'-טרענס'-פער) טעלעפאטיע [דאס איבערגעבען געדאנקען אויף א שטרעקע אהן פיזישער בעריהרונג]. ז. *telepathy*.

thought'-trans'ference *n.* (טהאהט'-טרענס'-פער-ענס) ז. *thought-transfer*.

thought'-transferen'tial *a.* (טהאהט'-טרענס-פע-רענ'-שעל) טעלעפאטיש. ז. *thought-transfer*.

thought'-wave *n.* (טהאהט'-הווייוו) א געדאנקען־כוואליע [די וועלענארטיגע בעוועגונג פון א פאנטאסטישען שטאף, וועלכע מאכט כלומר'שט מעגליך די טעלעפאטיע אדער דאס איבערגעבען געדאנקען אויף א שטרעקע אהן פיזישער בעריהרונג].

tho'us *n.* (טהאו'-אס) א מין אפריקאנישער שאקאל [אזא ווילדער הונד]. ז. *jackal*.

thou'sand *a.* and *n.* (טהאו'-זענד) טויזענד; א טויזענד; א מאס ליים וואס איז גענוג צו מאכען א טויזענד ציעגעל.

thou'sandfold *a.* (טהאו'-זענד-פאולד) טויזענדפאך, טויזענד מאל אזוי פיעל.

thou'sand-legs *n.* (טהאו'-זענד-לעגז) א טויזענד־פיסלער, א טויזענד־פיסיגער [אזא ווארים]. ז. *milleped*.

thou'sandth *a.* and *n.* (טהאו'-זענדטה) טויזענדסטער, טויזענדסטע, טויזענדסטעס; וואס איז א טויזענד־חלק; א טויזענד־חלק, א טויזענדסטעל.

thow'el *n.* (טהאו'-על) ז. *thole*.

thowl *n.* (טהאול) ז. *thole*.

thral'dom *n.* (טהראהל'-דאם) שקלאפעריי, קנעכטשאפט.

thrall *n., a.* and *v.* (טהראהל) א שקלאף, א קנעכט, א שקלאפין; א געפאנגענער, א געפאנגענע; פערשקלאפט; פערשקלאפען, פערקנעכטען.

thrall'er *n.* (טהראהל'-ער) א פערשקלאפער.

thrall'ful *a.* (טהראהל'-פול) פערשקלאפט, שקלאפיש.

thrap *v.* (טהרעפ) צוזאמענבינדען, ארומבינדען [מיט שיפס־שטריק].

thrash'er *n.* (טהרעש'-ער) ז. *thresher*.

thrash'er-shark *n.* (טהרעש'-ער-שארק) ז. *thresher-shark*.

thrash'ing *n.* (טהרעש'-אינג) ז. *threshing*.

thrash'ing-floor *n.* (טהרעש'-אינג-פלאור) ז. *threshing-floor*.

thrash'ing-machine' *n.* (טהרעש'-אינג-מע-שין') ז. *threshing-machine*.

thrason'ical *a.* (טהרע-סאנ'-אי-קעל) בעריהמעריש.

thrason'ically *adv.* (טהרע-סאנ'-אי-קעל-אי) מיט בעריהמעריי.

thrave *n.* (טהרייוו) צוויי קופעס גארבען צו צוועלף יעדער; א צאהל פון צוויי טוץ [24]; א היבשע צאהל; א גארב, א סנאפ; א זשמעניע.

thread *n.* and *v.* (טהרעד) א פאדים [ווי פון ליין, זייד, וואל א. ד. ג.]; א פיבר, א פאזער, א פעדים־ארטיגע זאך; דער גווינט פון א שרויף; אין בערגארבייט — א דינער ערץ־אדער; זעהר א דינע ליניע אין א צייכנונג; דער פאדים, די ריכט־שנור, דער הויפט־געדאנק אדער די אידעע וואס ווערט דורכגעפיהרט אין א לעקציע, געשפרעך א. ד. ג.; א שפור, א סליאד; דער לעבענס־פאדים; אריינציהען א פאדים [ווי אין א נאדעל]; אנציהען [ווי פערעל] אויף א פאדים; דורכגעהן דורך עפעס [ווי דורך א שמאלען גאנג] מיט פארזיכטיגקייט; מאכען א גווינט [אויף א שרויף].

thread and nee'dle (טהרעד ענד ניעדל) ז. *thread-needle*.

thread'bare *a.* (טהרעד'-בעהר) אויסגעריבען, אבגעטראגען, אבגעניצט [וועגען קליידער].

thread'bareness *n.* (טהרעד'-בעהר-נעס) אויסגעריבענקייט, אבגעטראגענקייט, אבגעניצטקייט.

thread'-car'rier *n.* (טהרעד'-קער'-אי-ער) אין א שטריק־מאשין — א העקעל, דורך וועלכען עס געהט דורך דער פאדים.

thread'-cut'ter *n.* (טהרעד'-קאט'-ער) אן אינסטרומענט אויסצושניידען די גווינטען אויף א שרויף; א פארריכטונג אין א נעה־מאשין איבערצוהאקען דעם פאדים.

thread'ed *a.* (טהרעד'-עד) מיט א פאדים; מיט א גווינט [וועגען א שרויף].

thread'er *n.* (טהרעד'-ער) א פארריכטונג אריינצוציהען א פאדים אין א נאדעל.

thread'-feath'er *n.* (טהרעד'-פעטה'-ער) א לאנגע דינע פעדער ווי א פאדים.

thread'-fin'isher *n.* (טהרעד'-פינ'-איש-ער) א מאשין צו רייניגען, מאכען גלאט און פאלירען ליין אדער באוועלפאדים.

thread'-mark *n.* (טהרעד'-מארק) זעהר א דינער און שטארקער פאדים וואס ווערט בענוצט אין דער פאבריקאציאן פון געלדפאפיער.

thread'-nee'dle *n.* (טהרעד'-ניע'דל) אזא קינדער־שפיעל, וואו א צאהל קינדער שטעהען פארוויז איינער הינטער די אנדערע מיט אויפגעהויבענע און צוזאמענגעפאסטע הענד, אויסבילדענדיג א טהויער, דורך וועלכען די גאנצע רייה פארלעך דארף דורכגעהן.

thread of a discourse' (טהרעד אוו ע דיס-קאורס') דער לייט־פאדים אדער לייט־מאטיוו פון א פארטראג אדער לעקציע.

thread'-pa'per *n.* (טהרעד'-פיי'-פער) א שמאלער פאס פון דינעם פאפיער, אין וועלכען מען וויקעלט איין א מאטאק פאדים.

thread'-shaped *a.* (טהרעד'-שייפט) פאדים־ארטיג, פאדים־פערמיג.

thread'-the-nee'dle *n.* (טהרעד'-טהי-ניע'דל) ז. *thread-needle*.

thread'worm *n.* (טהרעד'-הווארם) ז. *pinworm*.

thread'y *a.* (טהרעד'-אי) פעדימדיג; וואס בעשטעהט פון פעדים; בעדעקט מיט פעדים.

threat *n.* and *v.* (טהרעט) דאס סטראשען; א דראהונג, א סטראשונאק; דראהען, סטראשען.

threat'en *v.* (טהרעטן) דראהען, סטראשען.

threat'ener *n.* (טהרעט'-נער) א דראהער, איינער וואס דראהט אדער סטראשעט.

threat'ening *n.* and *a.* (טהרעט'-נינג) א דראהונג; א סטראשונאק; דראהענד, סטראשענד; וואס דראהעט, וואס סטראשעט מיט עפעס.

threat'eningly *adv.* (טהרעט'-נינג-לי) מיט דראהונג; מיט א סטראשונאק; אויף א דראהענדען, סטראשענדען אופן.

threat'ful *a.* (טהרעט'-פול) דראהענד, סטראשענד; מיט א דראהענדען אויסזעהן.

threat'fully *adv.* (טהרעט'-פול-אי) מיט דראהונגען אדער סטראשונקעס.

threat'less *a.* (טהרעט'-לעס) אהן דראהונגען; ניט סטראשענדיג.

threave *n.* (טהריעוו) ז. *thrave*.

three *a.* and *n.* (טהריע) דריי; די צאהל דריי; די ציפער דריי; א דריטעל [אין קארטען].

three'-deck'er *n.* and *a.* (טהריע'-דעק'-ער) א קריעגס־שיף מיט דריי רייהען קאנאנען איינע איבער די אנדערע אויף דריי בעזונדערע דעקען; וואס האט דריי דעקען [וועגען געוויסע קריעגס־שיפען].

three'-dimen'sional *a.* (טהריע'-די-מענ'-שאנ-על) ז. *tridimensional*.

three'-far'things *n.* (טהריע'-פאר'-טהינגז) א פארצייטיגע ענגלישע זילבערנע מטבע אין דעם ווערטה פון דריי פארטינגס [1½ אמעריקאנער סענט].

three'fold *a., n.* and *adv.* (טהריע'-פאולד) דרייפאך, דריי מאל אזוי פיעל; ביטער־גראז אדער וואכטע [אזא גראז מיט דרייפאכיגע בלעטער און ווייסע בליהונגען]; דרייפאכיג; אויף א דרייפאכיגער ארט.

three'-foot *a.* (טהריע'-פוט) וואס איז דריי פוס לאנג; מיט דריי פיס.

three'-foot'ed *a.* (טהריע'-פוט'-עד) מיט דריי פיס.

three'-half'pence *n.* (טהריע'-היי'-פענס) א פארצייטיגע ענגלישע זילבערנע מטבע אין דעם ווערטה פון דריי הייפענים [3 אמעריקאנער סענט].

three'-han'ded *a.* (טהריע'-הענ'-דעד) מיט דריי הענד; וואס איז געטהאן אדער געשפיעלט מיט דריי הענד אדער פון דריי פערזאנען.

three'-leaved *a.* (טהריע'-ליעווד) דריי־בלעטערדיג; מיט דרייפאכיגע בלעטער [וועגען געוויסע פלאנצען].

three'-light *n.* (טהריע'-לאיט) א לייכטער מיט דריי ליכט; א לאמפ מיט דריי ברען־קנויטען.

three'-lobed *a.* (טהריע'-לאובד) דריילאפיג; מיט דריי לאפען אדער לעפלעך [וועגען פלאנצען־בלעטער].

three'-man *a.* (טהריע'-מען) וואס פאדערט דריי מענשען כדי אויסצופיהרען עס.

three'-mas'ted *a.* (טהריע'-מעס'-טעד) מיט דריי מאסטען [וועגען א שיף].

three'-mas'ter *n.* (טהריע'-מעס'-טער) א זעגעל־שיף מיט דריי מאסטען.

three'-nerved *a.* (טהריע'-נוירווד) אין באטאניק — מיט דריי נערוועז־עהנליכע פעדימלעך.

three'ness *n.* (טהריע'-נעס) דרייאיגקייט.

three'-par'ted *a.* (טהריע'-פאר'-טעד) דריי־טייליג; צוטיילט אין דריי טיילען.

three'pence *n.* (טהריע'-פענס) אן ענגלישע זילבערנע מטבע פון דריי פענים [6 אמעריקאנער סענט].

three'penny *a.* and *n.* (טהריע'-פענ-אי) ווערטה דריי פענים; ווייניג ווערטה, אונבעדייטענד, אונוויכטיג; א מטבע פון דריי פענים [6 אמעריקאנער סענט].

three'-ply *a.* (טהריע'-פלאי) דרייפאכיג; אין דריי פאכען.

three'-quar'ter *a.* (טהריע'-קהוואהר'-טער) דריי־פיערטעלדיג; פון דריי־פיערטעל גרויס [וועגען א פארטרעט וואס איז גענומען בלויז ביז די היפטען].

three'-quar'ters *a.* (טהריע'-קהוואהר'-טערז) ז. *three-quarter*.

three'-ribbed *a.* (טהריע'-ריבד) ז. *three-nerved*.

three'score *a.* (טהריע'-סקאור) דריי מאל צוואנציג [זעכציג].

Three Sis'ters (*the*) (טהריע סיס'-טערז) ז. *Fates*.

three'-square *a.* (טהריע'-סקוועהר) דריי⸗קאנטיג.

three times three (טהריע טאימז טהריע) א דרייפאכער הורא.

three'-valved *a.* (טהריע'-וועלווד) אין באטאניק — וואס האט אדער וואס עפענט זיך מיט דריי ווענטילען [קלאפען].

thremmatol'ogy *n.* (טהרעמ-ע-טאל'-א-דזשי) טרעמאטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען פיה⸗צוכט און פלאנצען⸗צוכט.

threnet'ic *a.* (טהרי-נעט'-איק) טרויעריג, פערקימערט.

threnet'ical *a.* (טהרי-נעט'-אי-קעל) ז. *threnetic*.

thre'node *n.* (טהרי'-נאוד) ז. *threnody*.

threno'dial *a.* (טהרי-נאו'-די-על) עלעגיש; וואס איז שייך צו א קלאג⸗ליעד. ז. *threnody*.

threnod'ic *a.* (טהרי-נאד'-איק) ז. *threnodial*.

thren'odist *n.* (טהרענ'-א-דיסט) א שרייבער פון קלאג⸗ליעדער. ז. *threnody*.

thren'ody *n.* (טהרענ'-א-די) א קלאג⸗ליעד; א ליעד וואס ווערט פערפאסט צו דער לויה פון א געוויסער פערזאן.

threpsol'ogy *n.* (טהרעפ-סאל'-א-דזשי) טרעפסאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען דער נאהרונג פון א לעבעדיגען ארגאניזם.

thresh *v.* (טהרעש) דרעשען; קלאפען, שלאגען; הארעווען, זיך מאטערען איבער עפעס, ארבייטען מיט שוויים; זיך ווארפען, זיך שליידערען.

thresh about' (טהרעש ע-באוט') זיך ווארפען, זיך שליידערען.

thresh'er *n.* (טהרעש'-ער) א דרעשער; א דרעש⸗מאשין; דער ים⸗פוקס [א מין האי⸗פיש]; א מיטגליעד פון אן אירלענדיש⸗קאטוילישער ארגאניזאציאן, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין יאהר 1806 מיט דעם ציעל ניט צו צאהלען געוויסע שטייערען; א מין דראסעל [אזא פויגעל].

thresh'er-shark *n.* (טהרעש'-ער-שארק) דער ים⸗פוקס [א מין האי⸗פיש].

thresh'ing *n.* (טהרעש'-אינג) דאס דרעשען.

thresh'ing-floor *n.* (טהרעש'-אינג-פלאור) דער גרונט, די פאדלאגע אדער דיל פון א שייער, אויף וועלכער מען דרעשט תבואה; א טויק, א דרעש⸗פלאץ.

thresh'ing-machine' *n.* (טהרעש'-אינג-מע-שין') א דרעש⸗מאשין.

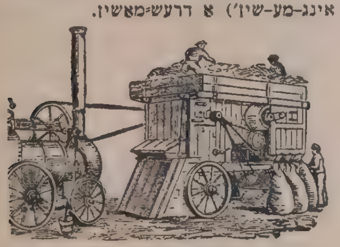

Threshing-machine

thresh'ing-mill *n.* (טהרעש'-אינג-מיל) ז. *threshing-machine*.

thresh'ing-place *n.* (טהרעש'-אינג-פליים) ז. *threshing-floor*.

thresh'old *n.* (טהרעש'-אלד) 1. א שוועל, א טהיר⸗שוועל; אן ארייגאנג, א טהיר; 2. דער אנפאנג פון עפעס.
2. He is now at the threshold of his argument.

threw (טהרוה) געווארפען. ז. *throw*.

thrice *adv.* (טהראיס) דריי מאל; וויעדערהאלענד; פאלשטענדיג, גענצליך; מיט שטארקער בעטאנונג.

thri'fallow *v.* (טהראי'-פעל-או) אויפאקערן א פעלד דאס דריטע מאל פאר'ן זייהען.

thrift *n.* (טהריפט) שפארזאמקייט [אין ווירטשאפט], עקאנאמיע; א שפאר⸗קעסטעל [א קליין קעסטעל צו האלטען אבגעשפארטעס געלד]; די זאמר⸗נעלקע [אזא גראז, ז. *sea-gillyflower*].

thrift'-box *n.* (טהריפט'-באקס) א שפאר⸗קעסטעל [א קליין קעסטעל צו האלטען אבגעשפארטעס געלד].

thrif'tily *adv.* (טהריפ'-טי-לי) אויף א שפארזאמען, עקאנאמישען שטייגער; מיט אויסגערעכענטקייט, מיט פארזיכטיגקייט.

thrif'tiness *n.* (טהריפ'-טי-נעס) שפארזאמקייט; עקאנאמיע [אין ווירטשאפט].

thrift'less *a.* (טהריפט'-לעס) ניט שפארזאם, פערשווענדעריש.

thrift'lessly *adv.* (טהריפט'-לעס-לי) אויף אן אונשפארזאמען שטייגער; פערשווענדעריש.

thrift'lessness *n.* (טהריפט'-לעס-נעס) אונשפארזאמקייט; פערשווענדערישקייט.

thrif'ty *a.* (טהריפ'-טי) מזל'דיג, ערפאלגרייך; גוט⸗געהענד, בליהענד; מיט הצלחה; עקאנאמיש [אין ווירטשאפט].

thrill *v. and n.* (טהריל) דורכנעהמען [ווי מיט א שוידער]; דורכדרינגען מיט א פלוצליכען געפיהל [ווי פון פרייד, רחמנות א. ד. ג.]; שוידערען [ווי פון קעלט]; ציטערען, וויברירען; א שוידער, א ציטער; א ציטערענדע בעוועגונג; א טרעל [ווי פון א פויגעל].

thrill'ing *a.* (טהריל'-אינג) דורכדרינגענד מיט א געוויסען געפיהל [ווי פון פרייד, טרויער א. ד. ג.]; וואס רופט ארויס א שוידער אדער ציטער.

thrill'ingly *adv.* (טהריל'-אינג-לי) שוידערענדיג; דורך א ציטער.

thrip *n.* (טהריפ) א מטבע פון דריי פענים.

thrips *n.* (טהריפס) אן ארט פליגעלע, וואס ערנעהרט זיך פון די בלעטער פון געוויסע ביימלעך [ווי וויינשטאקען].

thrive *v.* (טהראיוו) גליקען; האבען הצלחה; זיין ערפאלגרייך, בליהען, געדייהען, שטארק וואקסען.

thriv'en (טהריווען) אויסגעוואקסען, צוגעקומען [אין גרויס, אין רייכטום א. ד. ג.]. ז. *thrive*.

thri'ver *n.* (טהראי'-ווער) א בעל⸗הצלחה; איינער וועמען עס געהט גוט.

thri'ving *a.* (טהראי'-ווינג) מזל'דיג, מיט הצלחה; ערפאלגרייך; געדייהענד, וואקסענד.

thri'vingly *adv.* (טהראי'-ווינג-לי) מיט מזל, מיט הצלחה; אויף אן ערפאלגרייכען, בליהענדען אדער וואקסענדען שטייגער.

thri'vingness *n.* (טהראי'-ווינג-נעס) גליק, מזל; הצלחה; געדייהונג.

thro (טהרוה) אבקירצונג פון *through*.

thro' (טהרוה) ז. *thro*.

throat *n. and v.* (טהראוט) דער שלונד, די קעהל; דער גארגעל; דער האלז [איבערהויפט דער פאדערשטער טייל פון האלז]; עטוואס וואס איז עהנליך צו א שלונד אדער האלז; אויסשניידען ווי א רינע אדער קאנאל.

throat'-band *n.* (טהראוט'-בענד) א האלז⸗באנד; דאס האלז⸗רימענדעל פון א צוים.

throa'ted *a.* (טהראו'-טעד) מיט א האלז; מיט א שלונד, מיט א קעהל; מיט א גארגעל.

throa'ter *n.* (טהראו'-טער) אזא מעסער וואס ווערט בענוצט צו שניידען די העלזער פון פיש; אן ארבייטער וואס ארבייט מיט אזא מעסער ביי דער צוריכטונג פון פיש.

throa'tiness *n.* (טהראו'-טי-נעס) די אויסגעשטארצטקייט פון האלז; די גארגעלדיגקייט פון א שטימע אדער אויסשפראכע.

throat'-latch *n.* (טהראוט'-לעטש) דאס האלז⸗רימענדעל פון א צוים.

throat'-pipe *n.* (טהראוט'-פאיפ) די לופט⸗רעהר, דער גארגעל.

throat'wort *n.* (טהראוט'-הווארט) דאס האלז⸗קרויט [אזא בלומען⸗פלאנצע, וועלכע מען פלעגט אמאל בענוצען פאר האלז⸗שמערצען]; די גלאקען⸗בלום.

throa'ty *a.* (טהראו'-טי) האלזיג, גארגעלדיג, אויסגעשפראכען ווי פון גארגעל; וואס האט א גרויסען שלונד; גיעריג, פרעסעריש.

throb *v. and n.* (טהראב) פולסירען, קלאפען, שלאגען [ווי דאס הארץ אדער דער פולס]; דאס שלאגען, דאס קלאפען פון הארץ אדער פון פולס.

throb'bing *a. and n.* (טהראב'-אינג) פולסירענד, שלאגענד, קלאפענד; דאס שלאגען, דאס קלאפען פון הארץ אדער פולס.

throb'bingly *adv.* (טהראב'-אינג-לי) פולסירענדיג, קלאפענדיג, שלאגענדיג [ווי דאס הארץ אדער דער פולס].

throe *n. and v.* (טהראו) וועהטאג, שמערץ; געבורטס⸗וועהען; די מאטערניש פון דער גסיסה; ליידען, זיך מאטערען אין דער גסיסה, גוסס'ען.

thrombo'sis *n.* (טהראם-באו'-סיס) ז. *thrombus*.

throm'bus *n.* (טהראמ'-באס) א בלוט⸗געשוואולסט, א פערגליווערונג פון בלוט אין אן אדער, וואס שטערט די בלוט⸗צירקולאציאן.

thro'nal *a.* (טהראו'-נעל) וואס איז שייך צו א טהראן.

throne *n. and v.* (טהראון) א טהראן; די קעניגליכע מאכט אדער ווירדע; זעצען אויף'ן טהראן.

throne'less *a.* (טהראונ'-לעס) אהן א טהראן, אראבגעזעצט פון טהראן.

throng *n., v. and a.* (טהראהנג) א מחנה, א המון; א געזעמעל, א גרויסער עולם, א געדרענג; א גרויסע צאהל; זיך דרענגען, זיך שטופען; דרענגען; אנפאקען מיט מענשען; אנגעפאקט מיט מענשען; אנגעפילט, אנגעפאקט, אנגעשטאפט.

throp'ple *n.* (טהראפל) דער גארגעל, די לופט⸗רעהר.

thros'tle *n.* (טהראסל) די זינג⸗דראסעל [אזא זינג⸗פויגעל]; א שפין⸗מאשין.

thros'tle-frame *n.* (טהראס'ל-פריים) א שפין⸗מאשין.

thros'tling *n.* (טהראס'-לינג) האלז⸗ענטצינדונג אדער האלז⸗געשווילעכץ ביי בהמות.

throt'tle *n. and v.* (טהראטל) דער שלונד, דער האלז, די קעהל, דער גארגעל; א דראסעל⸗קלאפע, א דראסעל⸗ווענטיל [ז. *throttle-valve*]; זיך שטיקען, זיך

ווערגען; שטיקען, ווערגען; דערשטיקען, דערווערגען; פערהאלטען דורך א דראסעל-קלאפע אדער דראסעל-ווענטיל [ווענען א דאמפף-מאשין אדער א דאמפף-רעהר]; אויסריידען מיט א פערשטיקטען קול; אטהעמען שווער, ווי פערשטיקט; זיך שטיקען, זיך ווערגען.

throt′tle-lev′er *n.* (טהראט׳ל-לעוו׳-ער) דאס הענטעל אדער דער הויבעל מיט וואס עס ווערט איינגעשטעלט דער דראסעל-ווענטיל [ז. *throttle-valve*] פון א דאמפף-מאשין.

throt′tler *n.* (טהראט׳-לער) א שטיקער, א ווערגער.

throt′tle-valve *n.* (טהראט׳ל-וועלוו) א דראסעל-ווענטיל, א דראסעל-קלאפע [א ווענטיל אדער קלאפע אין דער דאמפף-רעהר, וואס געהט פון דאמפף-קעסעל צום דאמפף-צילינדער, צום רעגולירען דעם דאמפף-שטראם].

through *prep., adv., a. and n.* (טהרוה) דורך; דורך און דורך; אויס, פון, פאר, צוליעב; מיט דער הילף; וואס געהט דורך; א דורכגעהענדער שטיין, א שטיין אין א געביידע וואס געהט דורך און דורך.

through and through (טהרוה ענד טהרוה) דורך און דורך, פון אנהויב ביז׳ן סוף.

through bolt (טהרוה באולט) א דורכגעהענדער באלץ אדער שטיפט [א באלץ אדער שטיפט וואס געהט דורך און דורך].

through car (טהרוה קאר) א דורכגעהענדער אדער דירעקטער וואגאן [אן אייזענבאהן-וואגאן וואס געהט דורך די גאנצע אייזענבאהן-ליניע אדער פון איין וויכטיגען צענטראלען פונקט צו א צווייטען].

through design′ (טהרוה די-זאין׳) אומישנע, גערן, במזיד.

through′-ligh′ted *a.* (טהרוה׳-לאי׳-טעד) בעלייכטעט מיט פענסטער פון ביידע געגענאיבערליעגענדע זייטען.

through line (טהרוה לאין) א דורכגעהענדע אדער דירעקטע אייזענבאהן-ליניע.

throughout′ *adv. and prep.* (טהרוה-אוט׳) איבעראל, אומעטום; אין אלע בעציהונגען; דורך און דורך; דורכאויס; דורך דער גאנצער שטרעקע; אין פערלויף פון דער גאנצער צייט.

through′-stone *n.* (טהרוה׳-סטאון) אין ארכיטעקטור — א דורכגעהענדער שטיין, א שטיין וואס פערנעהמט די גאנצע ברייט פון דער וואנד.

through thick and thin (טהרוה טהיק ענד טהין) פאר לענג און פאר ברייט, אהן ריקזיכט, ניט אכטענדיג אויף שטערונגען און הינדערניסע.

through tick′et (טהרוה טיק׳-עט) אן אייזענבאהן-בילעט אדער שיף-בילעט, וועלכער איז גילטיג פאר דער גאנצער רייזע.

through traf′fic (טהרוה טרעפ׳-איק) א רייזע פון איין ענד אייזענבאהן-ליניע ביז צו איהר צווייטען ענד אדער פון איין וויכטיגער צענטראלער סטאנציע ביז צו א צווייטער.

through train (טהרוה טריין) א דורכגעהענדער אייזענבאהן-צוג [וואס געהט דורך דער גאנצער אייזענבאהן-ליניע אדער פון איין וויכטיגען צענטראלען פונקט צו א צווייטען].

throve (טהראוו) געגליקט, גערייהעט, געוואקסען. ז. *thrive*.

throw *v. and n.* (טהראו) ווארפען; שליידערען; א שטוים טהאן; אומווארפען, אנידערווארפען; ארויפווארפען [ווי א שאל, א דעקע א. ד. ג.]; ארונטערווארפען; אראבווארפען; אריינווארפען; ווארפען א קארט אויף׳ן טיש, שפיעלען קארטען; שפיעלען אין ווירפלעך; ווענדען, ריכטען, ווארפען [אן אויג]; פערלירען אומישנע א שפיעל; פארמירען א כלי פון ליים; געבעהרען; צוזאמענדרעהען פאדים, צונויפדרעהען ווי צווירען; א ווארף; א שליידער; א ווארף אין ווירפעל-שפיעל; א ריזיקע, א געוואגטע אונטערנעהמונג; די שטרעקע פון א ווארף; א געצייג, א פארריכטונג אדער מאשין צו ברייננען עפּוואס אין א שנעלער קרייז-בעוועגונג; א שאל וואס ווערט בענוצט עפּעם איינצואוויקלען; די פלעצליכע אומדרעהונג פון א מאגנעט-נאדעל, ווען די מאגנעטישע קראפט ווערט פלעצליך געענדערט; אין געאלאגיע — דאס א רוק טהאן זיך פון אן ערד-שיכט.

throw across′ (טהראו ע-קראהס׳) אריבערווארפען [אויף יענער זייט].

throw aside′ (טהראו ע-סאיד׳) אוועקווארפען אן א זייט.

throw a sop to Cer′berus (טהראו ע סאפ טו סויר׳-בע-ראס) צואווארפען א הונד א ביין, אונטערקויפען איינעם מיט כאבאר.

throw away′ (טהראו ע-הוויי׳) 1. אוועקווארפען; 2. פערשווענדען; 3. זיך אבזאגען; פערלירען דורך נאכלעסיגקייט אדער גלייכגילטיגקייט.

2. You should not **throw away** your money upon such things. 3. Don't **throw away** such a good offer.

throw back (טהראו בעק) 1. צוריקווארפען, רעפלעקטירען [ווי ליכט-שטראהלען]; 2. ענטזאגען; 3. אבווארפען, צוריקווארפען [ווי א בעליידיגונג, א מסירה א. ד. ג.]; 4. צוריקפאלען, זיך צוריקקעהרען צום אלטען טיפ פון פריהערינע דורות [ווענען חיות אדער בהמות].

4. There is a tendency in some animals to **throw back** for several generations.

throw′-back *n.* (טהראו׳-בעק) 1. א זאך וואס פערדונקעלט אדער וואס שטעלט די אנדערע אין הינטערגרונד; 2. א פערזאן וואס פערדונקעלט מיט זיינע מעלות אנדערע, א מענש וואס פעראורזאכט, אז אנדערע זאלען אויסזעהן נידריגער אדער מינדערווערטיגער פון איהם.

1. Her goodness can act as a **throw-back** even to an angel.

throw by (טהראו באי) אוועקווארפען אדער אוועקלעגען אן א זייט [אלס אן אונניצליכע זאך].

throw cold wa′ter on (טהראו קאולד הוואה׳-טער אן) אבגיסען מיט קאלטען וואסער, אבקיהלען די בעגייסטערונג, אבשלאגען דעם קוראזש.

throw′-crook *n.* (טהראו׳-קרוק) א טעפער-ראד; אזא קרוטשאק אדער האקען וואס ווערט בענוצט צום דרעהען שטרויענע שטריק.

throw down (טהראו דאון) ארונטערווארפען; ערנידריגען; חרב מאכען, צושטערען, מאכען א תל.

throw down the glove (טהראו דאון טהי גלאוו) ווארפען די האנדשוה [ארויסרופען צום קאמפף, דועל אדער פאלעמיק].

throw dust in one's eyes (טהראו דאסט אין הוואנז איז) שיטען זאמד אין די אויגען, אבנארען, פערטומלען דעם מח.

throw′er *n.* (טהראו׳-ער) א ווארפער; א צווירען-דרעהער, א פאדים-דרעהער; א טעפער וואס מאכט כלים מיט א דרעה-ראד.

throw in (טהראו אין) 1. אריינווארפען; 2. אריינגיסען; 3. אריינלעגען אדער אריינשטעלען צוזאמען מיט אנדערע; 4. צולעגען אלס צוגאב [ביי א קויף]; 5. אינטערפאלירען [אריינווארפען א ווארט אדער פראזע ווען יענער רעדט].

3. We are ready to **throw in** our fortune with yours. 4. I will **throw in** this book if you buy the lot. 5. It was his habit to **throw in** a word or two now and then to enliven the conversation.

throw′ing-clay *n.* (טהראו׳-אינג-קליי) ליים וואס איז גענוג פלאסטיש [קנעטעדיג, ווייך] צו מאכען דערפון כלים מיט דעם דרעה-ראד פון א טעפער.

throw′ing-en′gine *n.* (טהראו׳-אינג-ענ׳-דזשין) דאס דרעה-ראד אדער דרעה-מאשין פון א טעפער.

throw′ing-mill *n.* (טהראו׳-אינג-מיל) ז. *throwing-engine*.

throw′ing-ta′ble *n.* (טהראו׳-אינג-טיי׳בל) א דרעה-ראד פון א טעפער.

throw′ing-wheel *n.* (טהראו׳-אינג-הוויעל) א דרעה-ראד פון א טעפער.

throw in′to gear (טהראו אינ׳-טו גיער) בריינגען אין בעוועגונג [ווענען א מאשין].

throw in′to shape (טהראו אינ׳-טו שייפ) צוגעבען א פארם, בריינגען אין ארדנונג.

I urged him to **throw** his notes **into** some **shape** for publication.

throw in′to the bar′gain (טהראו אינ׳-טו טהי באר׳-גיין) צולעגען א צוגאב צו א קויף.

throw in′to the shade (טהראו אינ׳-טו טהי שייד) פערדונקלען.

throw light on (טהראו לאיט אן) ווארפען א ליכט, קלאר מאכען.

thrown *a.* (טהראון) געדרעהט; געצווירענט; אין געאלאגיע — אוועקגערוקט פון דעם פריהערינען ארט; אויסגעדרעהט מיט׳ן דרעה-ראד פון א טעפער; געווארפען.

thrown silk (טהראון סילק) געצווירענטע זייד.

thrown sin′gles (טהראון סינגלז) געדרעהטע אדער געצווירענטע זייד-פעדים.

thrown ware (טהראון הוועהר) ליימענע כלים, וועלכע זיינען געמאכט מיט א דרעה-ראד פון א טעפער.

throw off (טהראו אף) אוועקווארפען; אראבווארפען; זיך בעפרייען, פטור ווערען; ענטזאגען, אבווארפען; עטוואס טהאן אויף שנעל, מאכען א שנעלען ענטווורף; אנפאנגען די יאגד.

throw′-off *n.* (טהראו׳-אף) דער אנהויב פון א יאגד; א צופעליגער פראדוקט; א פארריכטונג אין א דרוק-מאשין, וואס דערלאזט ניט, אז געוויסע פלעצער פון פאפיער זאלען ווערען בעדרוקט.

throw on (טהראו אן) ארויפווארפען אויף זיך, אנטהאן אויף גיך.

Wait while I **throw on** my coat.

throw one's self down (טהראו הוואנז סעלף דאון) זיך אנידערלעגען.

throw one's self in′to (טהראו הוואנז סעלף אינ׳-טו) זיך אריינווארפען, זיך א נעהם טהאן צו עפּעס.

He **threw himself into** the contest and did good service.

throw one's self on (טהראו הוואנז סעלף אן) זיך פערלאזען, זיך פערטרויען.

Throw yourself on the mercy of God.

throw o′pen (טהראו אופן) 1. פלעצליך אויפעפענען, ברייט אויפעפענען; 2. מאכען אפען פאר אלעמען, געבען א

פרייען צוטריט, אוועקנעהמען אלע שטערונגען.
1. Don't throw open the door. 2. We will throw open the appointment to public competition.

throw o'pen the door to (טהראו אופן טהי דאור טו) געבען א געלעגענהייט.

throw out (טהראו אוט) 1. ארויסווארפען; 2. אויסשליסען; 3. אויסבויען; 4. ארויסגעבען פון זיך; 5. ארויסזאגען, ארויסריידען; 6. אראבשלאגען פון טאלק, צוטומלען; 7. ארויסשלאגען אדער ארויסווארפען פון קאן [אין א שפיעל]; 8. ניט דרוקען ווי געהעריג [וועגען א דרוק-מאשין].
3. He is going to throw out a wing to his building. 4. The lamp throws out a bright light. 5. In his argument he threw out words of contempt for his opponent. 6. It was his deliberate purpose to throw out the speaker by constant interruptions.

throw out of gear (טהראו אוט אוו גיער) ארויסשלאגען פון גאנג, אבשטעלען [וועגען א מאשין]; אראבשלאגען פון וועג, שטערען.

throw o'ver (טהראו או'-ווער) פערלאזען.

throw o'verboard (טהראו או'-ווער-באורד) אויפגעבען, פערלאזען, געבען א שפאציער-צעטעל.

throw'ster *n.* (טהראו'-סטער) א זייד-דרעהער, א זייד-שפינער; איינער וואס שפיעלט אין ווירפעל; אן אזארטנער שפיעלער.

throw stones at (טהראו סטאונז עט) אנגרייפען, טאדלען, בעווארפען מיט שטיינער.

throw togeth'er (טהראו טו-געטה'-ער) צוזאמענווארפען, פעראייניגען, אויף שנעל פארמירען.

throw tongue (טהראו טאנג) ארויסשטעקען די צונג [ווי א הונד].

throw up (טהראו אפ) 1. ווארפען ארויף; 2. אויפהויבען, ארויפהויבען; ארויפציהען; 3. אויפגעבען, פערלאזען, זיך אבזאגען; 4. אויסברעכען, אויסמייקען; 5. שנעל אויפבויען, שנעל קאנסטרואירען.
2. Let me, I'll throw up the window. 3. I would not like to throw up the appointment.

throw up the sponge (טהראו אפ טהי ספאנדזש) בעשטעטיגען אדער אנערקענען א ניעדערלאגע; זיך אונטערגעבען, אויפגעבען דעם קאמפף.

thrum *n., a. and v.* (טהראם) די לויזע, אויסגעדריבעלטע ענד-פעדים אדער די קראיקע פון געוועבטע זייד, לייוונד אדער וואלענם; א פאדים פון א קראיקע; א לויזער, אויסגעדריבעלטער פאדים; א בינטעל לויזע, אויסגעדריבעלטע פעדים; א פראנז, א פראנזש; א פאדים-ענליכער טייל אדער ארגאן פון א בלום; א מאנאטאנער קלאנג ווי פון פיקען מיט די פינגער די סטרונעס פון א פידעל אדער גיטארע; געמאכט פון פאדים-אבפאל אדער פון אויסגעדריבעלטע פעדים; בעדעקען אדער בעפוצען מיט אויסגעדריבעלטע פאדים; בעפוצען מיט פראנזען [פראנזשען]; קלימפערען, קלאפען אדער פיקען מיט די פינגער אויף די סטרונעס פון א פידעל אדער גיטארע; קלאפען אדער פויקען מאנאטאן מיט די פינגער.

thrum'my *a.* (טהראמ'-אי) מיט א קראיקע פון לויזע אויסגעדריבעלטע פעדים; ווי מיט לויזע, אויסגעדריבעלטע פעדים; ווי א קראיקע.

thrums *n.* (טהראמז) שטריק-אבפאל, פאדים-אבפאל.

thrum'wort *n.* (טהראמ'-הווארם) דער רויטער פוקס-עק [אזא בלומען-פלאנצע].

thrush *n.* (טהראש) די דראסעל, די זינג-דראסעל [אזא זינג-פויגעל]; אזא קראנקהייט פון דעם אונטערשטען טייל פון דער קאפיטע פון א פערד, וועלכע כאראקטעריזירט זיך מיט דער אויסטיילונג פון א שטינקענדע פלאגמע [אייטער]; א מויל-ענטצינדונג, שוועמלעך אין מויל [אזא מויל-ענטצינדונג ביי קינדער].

thrush'er *n.* (טהראש'-ער) די זינג-דראסעל [אזא זינג-פויגעל].

thrush'-li'chen *n.* (טהראש'-לאי'-קען) אזא פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די פייכטע פלעצער פון די אלפען-פעלזען [דיעזע פלאנצע ווערט געקאכט אין מילך און ווערט בענוצט אלס א רפואה צו מויל-ענטצינדונג].

thrust *v. and n.* (טהראסט) שטויסען; שטופען; דרענגען; דריקען; קוועטשען; שפארען; טרייבען, צווינגען; שטעכען; זיך שטויסען, זיך שפארען, זיך דרענגען, זיך שטופען, זיך דורכקוועטשען; זיך אריינקוועטשען, ארייגדרינגען; זיך צונויפזאמלען אין א געדרענג; א שטויס, א שטופ; א שטאך; אן אנגריף, אן אטאקע; אין מעכאניק — דער דרוק וואס ווירקט צווישען צוויי זיך-בעריהרענדע קערפער [בעזאנדערס דער דרוק דורך וועלכען א טייל פון א געביידע ווערט געשטויסען נאך אויסען אדער אן א זייט]; די שטויס-ווירקונג פון דער טרייב-שרויף אין א דאמפף-שיף; א צוזאמענברוך פון די סלופעס אדער זיילען אין א שאכטע אדער קויהלען-גרוב דורך דעם געוויכט פון דעם דאך; סיראוואטקע וואס ווערט ארויסגעדריקט פון צווארעך אדער קעז.

thrust aside' (טהראסט ע-סאיד') אוועקשטויסען פון וועג, אבשטויסען אן א זייט, ארויסשטויסען פון פלאץ.

thrus'ter *n.* (טהראס'-טער) א שטויסער, א שטעכער, א שווערד-פעכטער.

thrust forth (טהראסט פאורטה) ארויסשטויסען, ארויסטרייבען; ארויסשטעקען, מאכען עס זאל ארויסשטארצען.

thrus'ting *n.* (טהראס'-טינג) דאס שטויסען, דאס שטופען.

thrus'tings *n.* (טהראס'-טינגז) סיראוואטקע וואס ווערט אויסגעדריקט פון צווארעך אדער קעז.

thrust on (טהראסט אן) ארויפצווינגען, ארויפצווינגען; שטויסען פארווערטס; פארטשרייטען.

thrust one's nose in'to (טהראסט הוואנז נאוז אינ'-טו) אריינשטעקען די נאז, זיך אריינמישען אין יענעמס עסקים.

thrust one's self in (טהראסט הוואנז סעלף אין) זיך אריינמישען וואו מען בעט נים.

thrust out (טהראסט אוט) ארויסטרייבען; ארויסשטויסען, ארויסשטופען.

thrust through (טהראסט טהרוה) דורכשטעכען.

thrust togeth'er (טהראסט טו-געטה'-ער) צונויפקוועטשען, צונויפדריקען.

thrust upon' (טהראסט א-פאן') ארויפצווינגען.

thud *n. and v.* (טהאד) א טעמפער אדער דומפפער קלאנג, אזעלכער ווי עס הערט זיך, ווען מען גיט א קלאפ מיט א הארטער זאך אויף א ווייכערער; א קלאפ וואס גיט ארויס א טעמפען אדער דומפפען קלאנג; ארויסגעבען א טעמפען אדער דומפפען קלאנג ווי דורך א קלאפ מיט א הארטער זאך אויף א ווייכערער.
The child fell on the floor with a thud.

thug *n.* (טהאג) א מערדער, א רויבער, א גארגעל-שניידער; א טהאג, א מיטגליעד פון א רעליגיעזער רויבער-באנדע אין אינדיען, וועלכע האט געמארדעט און בערויבט מענשען כלומר'שט אין דעם נאמען פון רעליגיאן.

thug'gee *n.* (טהאג'-איע) דאס רויב און מארד-סיסטעם פון די טהאגס. ז. *thug*

thug'geeism *n.* (טהאג'-איע-איזם) ז. *thuggee*

thug'gery *n.* (טהאג'-ער-אי) ז. *thuggee*

thug'gism *n.* (טהאג'-איזם) ז. *thuggee*

thu'lite *n.* (טהיו'-לאיט) דער טהוליט [אזא מינעראל וואס האט דעם קאליר פון פערסיקעס. געפינט זיך אין די גראניט-געגענדען פון נארוועגען].

thumb *n. and v.* (טהאם) דער דוימען אדער גראבער פינגער פון דער האנד; דער ערשטער אינוועניגסטער פינגער פון דעם פינגער-פוס פון א חיה; דער פינגער-ענליכער טייל פון פליגעל ביי געוויסע פויגלען; דער הינטערשטער פינגער פון א פויגעל'ס פוס; די קראנקהייט פון הארץ-קלאפען ביי הויז-טהיערע, ווי ביי פערד; האלטען, שפיעלען אדער מאכען אונגעשיקט [ווי מיט די גראבע פינגער]; אבּרייבען אדער שמוציג מאכען פון צופיעל האלטען מיט די פינגער; געברויכען, נוצען; לעזען, מישען די בלעטער פון א בוך, בלעטערען מיט די פינגער.

thumb'-band *n.* (טהאמ'-בענד) א באנד אדער עטוואס געפלאכטענעס וואס איז אזוי דיק ווי דער גראבער פינגער.

thumbed *a.* (טהאמד) וואס האט א דוימען אדער גראבען פינגער; וואס האט צייכענס פון דעם גראבען פינגער [ווי די בלעטער פון א בוך].

thumb'-latch *n.* (טהאמ'-לעטש) א טהיר-קליאמקע מיט א דריקער.

thumb'less *a.* (טהאמ'-לעס) אהן דוימען אדער גראבע פינגער; וואס האט ניט קיין הינטערשטען פינגער [וועגען א פויגעל]; אומגעלומפערט, אונגעשיקט.

thumb'-mark *n.* (טהאמ'-מארק) א צייכען וואס ווערט געלאזען פון גראבען פינגער, ווי אויף די בלעטער פון א בוך.

thumb'-nut *n.* (טהאמ'-נאט) א פליגעל-שרויף-מוטער, א פליגעל-מוטערקע [אזא מוטערקע וואס האט אזעלכע פליגעל-ענליכע ארויסשטארצונגען אום זי ארויפצושרויפען מיט די פינגער].

thumb'-piece *n.* (טהאמ'-פיעס) אן ארויסשטארצונג פון גריף אדער הענטעל פון א כלי אדער דעקעל אנצונעהמען מיט'ן גראבען פינגער; א דריקער צו עפענען א שלאס אדער פרוזשינע; א גריף אדער הענטעל אנצונעהמען מיט'ן גראבען פינגער.

thumb'-screw *n.* (טהאמ'-סקרוה) א פליגעל-שרויף, א שרויף מיט א ברייטען קאפ אדער מיט פליגעל-ענליכע ארויסשטארצונגען אום צו קענען זי אריינשרויפען מיט די פינגער; אזא אינקוויזיציאנס-אינסטרומענט איינצושרויפען די גראבע פינגער און זיי צודריקען.

thumb'-stall *n.* (טהאמ'-סטאהל) אזא פינגערהוט פאר'ן גראבען פינגער ביים נעהען מיט דער נאדעל; א לעדערנעס אדער גומינעס זעקעל אנצוטהאן אויף'ן גראבען פינגער.

thu'merstone *n.* (טוה'-מער-סטאון) דער טהומערשטיין [אזא מינעראל].

thum'mim *n.* (טהאמ'-אים) תמים [פון אורים ותמים]. ז. *urim*

thump *n. and v.* (טהאמפ) א שטארקער אדער שווערער קלאפ; קלאפען, שלאגען.

thum'per *n.* (טהאמ'-פער) א קלאפער, א שלעגער; איינער אדער עטוואס וואס מאכט אן איינדרוק מיט זיין אונגעוועהנליכער גרויס; א ריעזינער ליגען.

thum'ping *a.* (טהאמ'-פינג) אונגעוועהנליך גרויס אדער שווער; אונגעהויער.

thun'der *n. and v.* (טהאנ'-דער) א דונער; א דונער=שלאג; א שטורם; א דונער=עהנליכער קלאפ אדער גערויש; א שטארקער סטראשונאק; דאנער! דאנער=וועטער! דונערען; מאכען א שטארקען גערויש ווי פון א דונער; קראכען ווי א דונער; דונערען מיט דער שטימע, ארויסטרעטען שטארק און שארף געגען.

thun'der-and-light'ning *n.* (טהאנ'-דער-ענד-לאיט'-נינג) אזא װאלען=צײַג געמישט פון שווארץ און געלב.

thundera'tion *n.* (טהאנ-דער-איי'-שאן) דאנער=וועטער!

thun'derblast *n.* (טהאנ'-דער-בלעסט) א דונער=קראך.

thun'derbolt *n.* (טהאנ'-דער-באולט) א בליץ מיט דער בעגלייטונג פון א דונער=קראך; א בליץ; א דונער=פייל [די פייל, מיט וועלכער דער רוימישער גאט יופיטער פלעגט כלומר'שט ארויסרופען א דונער]; א דונער=שטיין [אזא פערשפיצטעם שטיינדעל, וואס מען געפינט אפט אין דער ערד און וואס איז, לויט דעם פאלק'ס אבערגלויבען, אראבגעפאלען פון הימעל מיט א דונער]; א געוואגטער מענש; איינער וואס האנדעלט מיט אונווידערשטעהליכער קראפט; א שטארקע פעררא־מונג אדער אויסרייד.

thun'derburst *n.* (טהאנ'-דער-בוירסט) א דונער=קראך.

thun'derclap *n.* (טהאנ'-דער-קלעפ) א דונער=קראך, א דונער=שלאג.

thun'der-cloud *n.* (טהאנ'-דער-קלאוד) א וואלקען וואס ברייננגט דונערען מיט בליצען.

thun'der-crack *n.* (טהאנ'-דער-קרעק) ז. ***thunderclap***

thun'derer *n.* (טהאנ'-דער-ער) א דונערער; דער וואס שיקט דונערען און בליצען [וועגען דעם גריכישען אדער רוימישען גאט יופיטער].

thun'der-gust *n.* (טהאנ'-דער-גאסט) א געוויטער=שטורם.

thun'der-head *n.* (טהאנ'-דער-העד) א וואלקען פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א געוויטער=שטורם.

thun'dering *n. and a.* (טהאנ'-דער-אינג) דאס דונערען; דונערענד; דונערדיג; אונגעהויער, אונגעוועהנליך, געוואלדיג גרויס.

thun'deringly *adv.* (טהאנ'-דער-אינג-לי) דונערענדיג; מיט א דונערענדער שטימע; אזוי ווי פון א דונער; אונגעוועהנליך, אויסערארדענטליך; געוואלטיג גרויס.

thun'derless *a.* (טהאנ'-דער-לעס) אהן דונערען, אהן א דונער=גערויש.

thun'der of applause' (טהאנ'-דער אוו ע-פלאהז') רוישענדע אפלאדיסמענטען, דונערענדע אפלאדיסמענטען.

thun'derous *a.* (טהאנ'-דער-אס) וואס גיט ארויס דונערען אדער א גערויש ווי פון א דונער; מורא'דיג, געוואלטיג; דונערענד.

thun'derously *adv.* (טהאנ'-דער-אס-לי) דונערענדיג; מיט א גערויש ווי פון א דונער.

thun'der-peal *n.* (טהאנ'-דער-פיעל) א דונער=קראך.

thun'der-show'er *n.* (טהאנ'-דער-שאו'-ער) א געוויטער=רעגען, א רעגען מיט דונערען און בליצען.

thun'der-stone *n.* (טהאנ'-דער-סטאון) א דונער=שטיין; • א דונער=פייל. ז. ***thunderbolt***

thun'der-storm *n.* (טהאנ'-דער-סטאהרם) א געוויטער=שטורם, א שטורם מיט דונערען און בליצען.

thun'derstrike *v.* (טהאנ'-דער-סטראיק) דערשלאגען מיט א דונער אדער בליץ; בעשטירצען, איבערראשען, טרעפען ווי מיט א דונער.

thun'derstruck *a.* (טהאנ'-דער-סטראק) דערשלאגען פון דונער; בעשטירצט, ערשטוינט, געטראפען ווי פון דונער.

thun'der-tube *n.* (טהאנ'-דער-טיוב) א לאך וואס ווערט געמאכט אין זאמד אדער אין א שטיין דורך א בליץ.

thun'dery *a.* (טהאנ'-דער-אי) דונערדיג, בעגלייט מיט דונערען; וואס סטראשעט מיט אן אויסברוך פון א דונער, אנגעכמורעט, צארנדיג.

thun'ny *n.* (טהאנ'-אי) ז. ***tunny***

thu'rible *n.* (טהיו'-ריבל) א ווייהרויך=פאן. ז. ***censer***

thurif'erous *a.* (טהיו-ריפ'-ע-ראס) ווייהרויכדיג, וואס גיט ארויס ווייהרויך.

thurifica'tion *n.* (טהיו-רי-פי-קיי'-שאן) די רויכערונג מיט ווייהרויך.

thu'rify *v.* (טהיו'-רי-פאי) רויכערען מיט ווייהרויך.

thurin'gite *n.* (טהיו-רינ'-דזשאיט) טהורינגיט [אזא מינעראל מיט אן אליווגרינעם קאליר].

Thurs'day *n.* (טהוירז'-דיי) דאנערשטאג.

thus *n. and adv.* (טהאס) טערפענטין=זאפט [וואס רינט פון געוויסע בוימער]; אזוי, אויף דיזער ארט; אלזא.

thus far (טהאס פאר) אזוי ווייט, ביז אזא גראד.

thus much (טהאס מאטש) אזוי פיעל.

thwack *v. and n.* (טהוועק) שלאגען; א קלאפ, א פאטש.

thwack'er *n.* (טהוועק'-ער) א שלעגער; א קלאפער.

thwack'ing *a.* (טהוועק'-אינג) אונגעהויער, געוואלטיג.

thwaite *n.* (טהווייט) א שטיק פערלאזענעם לאנד וואס איז פערוואנדעלט אין אקערלאנד; אזא זארט מאי=פיש אדער מוטער=הערינג.

thwart *adv., prep., a., n. and v.* (טהוואהרט) קווער, שרעג; אין דער קווער; פאר קווער; געגענאיבער; וואס ליעגט פאר קווער; איבערגעקעהרט, פערקעהרט, קאפויר; אן אפאזיציאן; א געגנערישע שטעלונג; דאס שטעלען זיך פאר קווער [אום עטוואס ניט צו דערלאזען]; די קווער=באנק אין א שיפעל וואו דער רודערער זיצט; דורכקרייצען, אריבערגעהן פאר קווער; זיך שטעלען אין דער קווער, הינדערען, זיין געגען; שטערען.

thwar'ter *n.* (טהוואהר'-טער) א דורכקרייצער, איינער אדער עטוואס וואס געהט פאר קווער; איינער וואס שטעלט זיך אין וועג אדער שטערט.

thwar'ting *a. and n.* (טהוואהר'-טינג) אומגעקעהרט, קאפויר; א געגנערישע שטעלונג אדער האנדלונג; א הינדערונג אדער שטערונג [ניט צו דערלאזען איימעצען עטוואס אויסצופיהרען].

thwar'tingly *adv.* (טהוואהר'-טינג-לי) אין דער קווער; געגען, דערווידער.

thwart'ly *adv.* (טהוואהרט'-לי) אין געגענזאץ, דערווידער, להיפך.

thwart'ness *n.* (טהוואהרט'-נעס) דאס זיין דערווידער אדער געגען.

thwart'ships *adv.* (טהוואהרט'-שיפס) ליעגענדיג פאר קווער פון דער שיף.

thy *pr.* (טהאי) דיין, דיינע.

thyme *n.* (טאים) די טהימיאן=פלאנצע [אזא אראמאטישע פלאנצע, וועלכע ווערט בענוצט צו ווירצען זופ און אנדערע שפייזען. זי ווערט אויך בענוצט פאר פארפיומען].

thym'iatechny *n.* (טהימ'-אי-ע-טעק-ני) דאס בענוצען פארפיומען אין מעדיצין, די מעטאדע צו קורירען דורך אויסרויכערען מיט אראמאטישע פלאנצען.

thy'mus *n.* (טהאי'-מאס) די טהימוס=דריזע [אזא דריזע אהן א קאנאל, וואס געפינט זיך נעבען נאקען].

thy'my *a.* (טאי'-מי) פול מיט טהימיאן=פלאנצען; וואס שמעקט מיט טהימיאן; עהנליך צו טהימיאן. ז. ***thyme***

thy'roid *a.* (טהאי'-ראיד) שילד=פערמיג [בעזאנדערס וועגען געוויסע טיילען פון קערפער].

thy'roid car'tilage (טהאי'-ראיד קאר'-טי-לעדזש) די שילד=פערמיגע כראמשקע [קנארפעל] אין קעהל=קאפ [האלז].

thy'roid gland (טהאי'-ראיד גלענד) די שילד=פערמיגע דריזע [אזא גרויסע דריזע אין האלז אהן א קאנאל; אזא גרויסע דריזע אין מויל ביי פיש].

thyrse *n.* (טהוירס) דער באקכוס=שטאק; דער בעזים=ארטיגער אדער שטרויס=ארטיגער טייל פון א פלאנצע [ז. ***thyrsus***]; א קליינע ליימענע כלי וואס האט די פארם פון א שישקע פון א טאנענבוים.

thyr'soid *a.* (טהויר'-סאיד) וואס האט די פארם פון א שטרויס אדער שישקע [וועגען פלאנצען].

thyr'sus *n.* (טהויר'-סאס) דער באקכוס=שטאק [דער שטאק פון דעם גריכישען וויין=גאט באקכוס, וואס ווערט פארגעשטעלט מיט א שישקע אדער בערעלע אויף דעם אויבערשטען ענד]; א בעזים=ארטיגער טייל פון א פלאנצע.

Thyrsus

thyself' *pr.* (טהאי-סעלף') דו זעלבסט, דו אליין; זיך, דיר.

tiar *n.* (טיאר) ז. ***tiara***

tia'ra *n.* (טאי-איי'-רא) די טיארא, דעם פאפסט'ס קרוין [א הויכע קרוין אויסגעזעצט מיט דימענטען מיט א צלם אויף'ן שפיץ]; די קרוין וואס פארצייטען פלעגען טראגען הויכע בעאמטע און פריסטער; די ווירדע פון פאפסט; א רייכע קאפציערונג.

tia'raed *a.* (טאי-איי'-ראד) בעציערט מיט א טיארא. ז. ***tiara***

tibet' *n.* (טי-בעט') א שווערער שטאף געמאכט פון ציגען=וואל; א בונט=פארביגער וואלענער שטאף.

Tib'etan *a. and n.* (טיב'-ע-טען) וואס איז שייך צו טיבעט [א הויך=בערגיגעס לאנד פון צענטראל=אזיען]; אן איינוואהנער פון טיבעט.

Tibe'tian *a. and n.* (טי-בי'-שיען) ז. ***Tibetan***.

tib'ia *n.* (טיב'-אי-א) דער שיען=ביין [דער ביין פון פוס צווישען קניע און קנעכעל]; די טיביא [אזא פארצייטיגע פלייט].

tib'ial *a. and n.* (טיב'-אי-על) וואס איז שייך צו דעם שיען=ביין; וואס איז שייך צו א טיביא [אזא פארצייטיגע פלייט]; א מוסקול, אן אדער א נערוו וואס איז פערבונדען מיט דעם שיען=ביין.

tib'ial ar'tery (טיב'-אי-על אר'-טע-רי) די ארטעריע אדער בלוט=אדער וואס איז פערבונדען מיט דעם שיען=ביין. ז. איל. ***"Bloodvessels of the Human Body"***

tibia'lis *n.* (טיב-אי-איי'-ליס) איינער פון די עטליכע מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם שיען=ביין.

tibi'cen *n.* (טי-באי'-סען) ביי די אלטע גריכען און רוימער — א שפיעלער אויף א טיביא אדער פלייט.

tic *n.* (טיק) א געזיכטס=נייראלגיע [ז. ***tic-douloureux***]; דער אקסען=פיקער [אזא פויגעל. ז. ***tic-bird***].

tic'al *n.* (טיק'-על) דער טיקאל [אזא וואג וואס ווערט בענוצט אין בורמא און אין סיאם]; א זילבערנע מטבע פון סיאם אין דעם ווערטה פון אונגעפעהר 50 אמעריקאנישע סענט.

tic'-bird *n.* (טיק'-בוירד) דער אקסען=פיקער [א קליינער אמעריקאנישער פויגעל, וועלכער ערנעהרט זיך מיט אינזעקטען, וואס ער פיקט אויס פון דער פעל פון בהמות].

tic'-douloureux' *n.* (טיק'-דוה-לוה-רייה') געזיכטס=נייראלגיע [א וועהטאג אין די מוסקולען פון געזיכט].

tick *v. and n.* (טיק) טיקען, מאכען טיק=טאק [ווי א זייגער]; פיקען, לייכט קלאפען [ווי א פויגעל מיט'ן שנאבעל]; אבצייכנען [זאכען, ארטיקלען] ווי מיט א פונקט אדער שטריך; קויפען אויף בארג; געבען אויף קרעדיט; דאס טיקען [ווי פון א זייגער], א לייכטער קלאפ אדער קלונג; אן אבצייכנונג אדער אונטערשטרייכונג פון א זאך דורך א פונקט אדער שטריך; א קליינער פלעק אויף דער פעל פון א חיה אדער בהמה; א פיצעל, א ברעקעל, זעהר א קליינע קוואנטיטעט; איינע פון די פיעלע פערשיעדענארטיגע לייז אדער אנדערע אינזעקטען=פאראזיטען אויף'ן לייב פון מענשען און חיות; א מין אייראפעאישע בעבלעך; א ציך פון בעט=געוואנד; טיק [אזא פעסט=געוועבטעס לייווענטענעס צייג]; קרעדיט, בארג; חשבון, רעכנונג.

tick'-bean *n.* (טיק'-ביען) א מין בעבלעך אדער פאסאליעס.

ticked *a.* (טיקט) בעשפרענקעלט מיט קליינע פלעקען אדער פונקטען.

tick'en *n.* (טיק'-ען) טיק [אזא פעסט=געוועבטעס לייווענטענעס צייג].

tick'er *n.* (טיק'-ער) איינער אדער עפעס וואס מאכט טיק=טאק; א זייגער; א טעלעגראפישער אפאראט.

tick'et *n. and v.* (טיק'-עט) א צעטעל, א בילעט; אן עטיקעט; א ליסטע פון קאנדידאטען, וואס א פארטיי אדער ארגאניזאציאן שטעלט ארויס אין וואהל=קאמפף; ארויפלעגען אדער ארויפקלעפען א צעטעל אדער עטיקעט; געבען א בילעט אדער קארטע.

tick'et-day *n.* (טיק'-עט-דיי) דער טאג פאר דעם צאהלונגס=טאג אויף דער בערזע, ווען די בערזען=מעקלער פערעפענטליכען די ליסטע פון די פערזאנען, וועלכע האבען געקויפט די ווערטה=פאפיערען.

tick'et-hol'der *n.* (טיק'-עט-האול'-דער) א פארריכטונג צו האלטען אדער אנצוטשעפען א צעטעל, אן עטיקעט, א קארטעל אדער א באהן=בילעט; איינער וואס האט א בילעט אדער אן איינטריטס=קארטע [ווי אין א שוי=פלאץ].

tick'eting *n.* (טיק'-עט-אינג) דאס פערקויפען אדער ארויסגעבען בילעטען; דאס צוגעבען אדער אנקלעפען א צעטעל אדער אן עטיקעט.

tick'etless *a.* (טיק'-עט-לעס) אהן א בילעט.

tick'et-night *n.* (טיק'-עט-נאיט) א בענעפיס=אבענד אין א טעאטער אדער אנדער שוי=פלאץ, פון וועלכען דאס געלד ווערט צוטיילט צווישען די בענעפיציאנטען לויט דער צאהל בילעטען, וואס יעדער האט פערקויפט.

tick'et-of'fice *n.* (טיק'-עט-אפ'-איס) די בילעטען=קאסע, די ביורא אדער דאס ארט וואו עס ווערען פערקויפט אדער ארויסגעגעבען בילעטען.

tick'et of leave (טיק'-עט אוו ליעוו) אין ענגלאנד און אין די ענגלישע קאלאניעס—א בילעט אדער שיין וואס בעפרייט אן ארעסטאנט אונטער געוויסע בעדינגונגען איידער ער האט געענדיגט זיין טערמין.

tick'et-of-leave' man (טיק'-עט-אוו-ליעוו' מען) אן ארעסטאנט וואס ווערט בעפרייט פאר דער צייט אויף דער בעדינגונג פון גוטער אויפפיהרונג. ז. ***ticket of leave***.

tick'et-por'ter *n.* (טיק'-עט-פאור'-טער) אין ענגלאנד—א פאק=טרעגער אויף אן אייזענבאהן, וועלכער טראגט א בלעכעל אדער קארטעל אלס צייגניס אז ער האט א פאטענט אדער פריווילעגיע צו בעשעפטיגען זיך מיט זיין ארבייט.

tick'et-punch *n.* (טיק'-עט-פאנטש) אזא צווייננגעל אבצושטעמפלען אדער דורכצולעכערען אייזענבאהן אדער אנדערע בילעטען.

tick'ing *n.* (טיק'-אינג) טיק [אזא פעסט=געוועבטעס לייווענטענעס צייג]; דאס טיקען, דאס מאכען טיק=טאק.

tick'le *v. and n.* (טיקל) קיצלען; מאכען אנגענעהם, פערשאפען פערגניגען; פיהלען א קיצלעניש אדער אן אנגענעהמליכקייט; האבען חשק צו עפעס, פערלאנגען, בעגעהרען; א קיצעל.

tick'le-grass *n.* (טיק'ל-גרעס) ז. ***hair-grass***.

tick'ler *n.* (טיק'-לער) א קיצלער, איינער וואס קיצעלט; איינער וואס טהוט אן אנגענעהמליכקייט; א שוועריגקייט, עפעס וואס ברייננגט אין פערלעגענהייט, א רעטעניש; א מעמאראנדום, א פערצייכניס=בוך [אנצורעגען אדער אבצופרישען דעם זכרון]; א קליין פלעשעל שנאפס; אין די מערב און דרום=געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — א קליינעס געוועהר וואס מען קען טראגען מיט זיך [ווי א רעוואלווער, א מעסער א. ד. ג.]; אזא באבעלע מיט זעהר לאנגע פיהלהערנדלעך.

tick'ling *n.* (טיק'-לינג) א קיצלען; דאס קיצלעניש; דאס געפיהל וואס ווערט ארויסגערופען פון קיצלען אדער אונטערשמייכלען.

tick'lish *a.* (טיק'-ליש) קיצלדיג; טרייסעלדיג, שאקעלדיג, ניט באלאנסירט; ניט בעשטענדיג, אונזיכער; צווייפעלהאפט, אונגעוויס; קריטיש, שוויעריג.

tick'lishly *adv.* (טיק'-ליש-לי) אויף א קיצעלדיגען שטייגער; אויף א שאקעלדיגער אדער אונזיכערער ארט.

tick'lishness *n.* (טיק'-ליש-נעס) קיצעלדיגקייט; טרייסעלדיגקייט, שאקעלדיגקייט; א שוויעריגקייט, א פערלעגענהייט.

tick'ly *a.* (טיק'-לי) ז. ***ticklish***.

tick'-tack *n. and adv.* (טיק'-טעק) טיק=טאק; דאס קלאפען פון א זייגער; דאס קלאפען פון הארץ; א פארריכטונג אנצוקלאפען פון דער וויטענס אין א פענסטער אדער טהיר [אלס א שפאס אדער שפיעל]; אזא שפיעל מיט ביינדלעך אויף א ברעט מיט דריי=קאנטיגע קעסטעלעך; מיט א טיק=טאק=קלאפ.

tick'-tock *n.* (טיק'-טאק) דאס לאנגזאמע טיק=טאק פון א גרויסען זייגער מיט א לאנגען פערפענדיקעל.

ticpolon'ga *n.* (טיק-פא-לאנ'-גא) די טיקפאלאנגא [זעהר א גיפטיגע שלאנג פון אינדיען און ציילאן].

tid *a.* (טיד) זאנפט, מילד, צארט.

ti'dal *a.* (טאי'-דעל) וואס איז שייך צו עבע און פלוט [דער פעריאדישער צופלוס און אבפלוס פון וואסער ביים ים=ברעג].

ti'dal har'bor (טאי'-דעל האר'-באר) ז. ***tide-harbor***.

ti'dally *adv.* (טאי'-דעל-אי) אויף אן אופן וואס איז אבהענגיג פון דער עבע און פלוט. ז. ***tide***.

ti'dal riv'er (טאי'-דעל ריוו'-ער) א טייך וואו דאס וואסער הויבט זיך אויף און פאלט אב פעריאדיש לויט דער עבע און פלוט פון ים.

ti'dal wave (טאי'-דעל הווייוו) די פלוט=וועלע, די גרויסע וועלע פון אקעאן וועמעס פעריאדישע בעוועגונג ארויף און אראב פעראורזאכט די עבע און פלוט [ז. ***tide***]; א גרויסע אקעאן=בעוועגונג [ווי דורך אן ערד=ציטערניש]; א שטארקע פאלקס=בעוועגונג.

tid'bit *n.* (טיד'-ביט) א נאשעריי, א געשמאקער ביסען.

tid'der *v.* (טיד'-ער) צערטלען, לאשטשען.

tid'dle *v.* (טידל) זיך אבגעבען מיט פוסטע זאכען; פטר'ען צייט.

tid'dlywink *n.* (טיד'-לי-הווינק) אן ארט וואו מען לייהט געלד אויף משכנות אהן אן ערלויבניש דערצו.

tide *n. and v.* (טאיד) עבע און פלוט [דער פעריאדישער צופלוס און אבפאל פון וואסער אין ים אדער אקעאן צוליעב דער אנציהונגס=קראפט פון דער לבנה און פון דער זוהן]; עפעס וואס קומט ווי א צופלוס אדער אבפאל פון וואסער, א פלוס, א שטראם; דער געוועהנליכער גאנג פון א ריכטונג אדער פון א רייה פאסירונגען; די צייט, דער סעזאן; א בעשטימטע צייט=פעריאדע [ווי די פעריאדע פון 6 שטונדען מיט 12 מינוט, וועלכע איז די דורכשניטליכע צייט צווישען עבע און פלוט אין אפענעם אקעאן]; א פאסענדע צייט, א געלעגענהייט; דער טאג פון א קירכליכען יום=טוב; טרייבען מיט'ן שטראם; איבערטראגען אדער אויסהאלטען עפעס ביז א מעהר פאסענדער צייט; בייקומען [א שוויעריגקייט]; זיך טראגען מיט דער עבע [וועגען א שיף].

ti'ded *a.* (טאי'-דעד) וואס האט אן עבע און פלוט [ווי געוויסע טייכען]; וואס ווערט בעאיינפלוסט פון עבע און פלוט פון ים. ז. ***tide***.

tide′-gage *n.* (טאיד′-גיידזש) דער פלוט⸗מעסטער [א שטאנג וואס צייגט וויפיעל דאס וואסער איז געשטיגען אדער געפאלען אין א טייך אדער מעער].

tide′-gate *n.* (טאיד′-גייט) א טהויער פון א באסיין, וואס הויבט זיך אויף אין דער צייט פון פלוט, כדי דאס וואסער זאל אריינפליסען אין באסיין און לאזט זיך ארונטער, ווען עס קומט אן די עבע, כדי דאס וואסער זאל ניט ארויספליסען; א שמאלער פלאץ אין ים וואו דאס וואסער שטראמט זעהר שטארק אין דער צייט פון עבע און פלוט.

tide′-har′bor *n.* (טאיד′-האר′-באר) א האפען, וואו דאס וואסער הויבט זיך פעריאדיש אויף און פאלט אב לויט דער עבע און פלוט פון ים.

tide′-land *n.* (טאיד′-לענד) לאנד ביים ברעג פון ים, וואס ווערט בעדעקט מיט וואסער אין דער צייט פון פלוט און טריקענט אויס אין דער צייט פון עבע.

tide′less *a.* (טאיד′-לעס) אהן עבע און פלוט. ז. *tide*.

tide′-mark *n.* (טאיד′-מארק) די גרענעץ⸗ליניע ביז וואנען עס געהט דער צופלוס פון וואסער אין דער צייט פון פלוט. ז. *tide*.

tide′-me′ter *n.* (טאיד′-מי′-טער) ז. *tide-gage*.

tide′-mill *n.* (טאיד′-מיל) א מיהל וואס ארבייט דורך א וואסער⸗ראד, אויף וועלכען עס פאלט דער שטראם פון דער עבע.

tide o′ver (טאיד או′-ווער) בייקומען, גובר זיין [א שוויעריגקייט].

tide′-poól *n.* (טאיד′-פוהל) א בלאטע אדער לוזשע וואס בלייבט נאכדעם ווי דאס וואסער פון פלוט איז אבגעפאלען.

tide′-predic′tor *n.* (טאיד′-פרי-דיק′-טאר) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די צייט און די הויך פון עבע און פלוט. ז. *tide*.

tide′-rode *a.* (טאיד′-ראוד) וואס ווערט געטריבען דורך′ן שטראם שטעהענדיג אויף′ן אנקער [וועגען א שיף אין ים].

tide′-run′ner *n.* (טאיד′-ראנ′-ער) א פיש וואס שווימט מיט דער ריכטונג פון שטראם.

tides′-man *n.* (טאידז′-מען) א צאל⸗בעאמטער פון א שיף [ז. *tidewaiter*]; איינער וואס ווערט אנגעשטעלט צו א געוויסען ים⸗דיענסט בלויז אין בעשטימטע צייטען פון דער עבע און פלוט.

tide′-ta′ble *n.* (טאיד′-טיי′בל) א טאבעלע, וואס בעווייזט די צייט פון וואסער⸗שטייגונג אין פערשיעדענע ערטער ביים ברעג פון ים.

tide′waiter *n.* (טאיד′-הוויי-טער) א צאל⸗בעאמטער וואס װארט אויף דעם קומען פון שיפען און זעהט, אז עס זאלען ריכטיג אויסגעפיהרט ווערען די געזעצען און תקנות פון צאל⸗הויז אדער טאמאזשנע.

tide′-wa′ter *n.* (טאיד′-הוואה′-טער) דאס וואסער פון יענע טיילען פון טייכען, וואס קומט אין בעריהרונג אדער ווערט בעווירקט פון דער עבע און פלוט פון ים; וואסער וואס שטייגט דורך פלוט.

tide′-wave *n.* (טאיד′-הווייוו) ז. *tidal wave*.

tide′way *n.* (טאיד′-הוויי) א קאנאל וואו דאס וואסער שטייגט און פאלט [צוליעב עבע און פלוט].

tide′-wheel *n.* (טאיד′-הוויעל) א וואסער⸗ראד וואס קומט אין בעוועגונג דורך דעם שטראם פון עבע און פלוט.

ti′dily *adv.* (טאי′-די-לי) ריין, נעט, אין ארדנונג, איינפאך און גוט צוגעפאסט [וועגען קליידונג].

ti′diness *n.* (טאי′-די-נעס) די נעטקייט; די ארדנונג [אין קליידונג, אין וואהנונג א. ד. ג.].

ti′ding *n.* (טאי′-דינג) א נייעס, א בשורה.

ti′dings *n.* (טאי′-דינגז) נאכריכטען, נייאיגקייטען, נייעס, בשורות.

ti′ding-well *n.* (טאי′-דינג-הוועל) א ברונען, וואו דאס וואסער שטייגט און פאלט אב פעריאדיש.

tid′ley *n.* (טיד′-לי) אזא קליין איירא⸗פעאיש זינג⸗פויגעלע.

tidol′ogy *n.* (טאי-דאל′-א-דזשי) די לעהרע וועגען עבע און פלוט. ז. *tide*.

ti′dy *a., n. and v.* (טאי′-די) נעט, שעהן, אנשטענדיג, אין גוטער ארדנונג [וועגען קליידונג, מעבלירונג א. ד. ג.]; סטאטעטשנע, אנשטענדיג [אין אויפפיהרונג]; היבש, אנגעזעהן; צופרידענשטעלענד; אן איבערצוג פאר מעבעל; מאכען נעט; א קליין זינג⸗פויגעלע; ברייננגען אין גוטער ארדנונג.

tie *v. and n.* (טאי) בינדען, צובינדען, אנבינדען; פערקניפלען, מאכען א שלייף; פערבינדען [דורך א פערפליכטונג]; פעראייניגען [ווי א מאן מיט א פרוי דורך חתונה]; אין מוזיק — פעראייניגען צוויי נאטען דורך א פעררונדעטען שטריך [צו צייגען, אז מען דארף זיי זינגען אדער שפיעלען צוזאמען, מיט איין בויגען אדער אין איין אטעם]; שטעהן גלייך אין געווינס, געווינען דיזעלביגע צאהל פונקטען ווי דער געגנער; צושטעלען אדער אנגרייטען שפאלען פאר אן אייזענבאהן; אין כירורגיע — ליגאטירען [פערבינדען אן אדער כדי ניט צו דערלאזען א בלוט⸗שטורץ]; א באנד; א האלזטוך, א קראוואט; א קניפעל, א שלייף; א שפאלע אויף אן אייזענבאהן; א קלאץ אדער באלקען וואס דיענט צו פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען אנדערע באלקענס; אין מוזיק — דער פעררונדעטער שטריך וואס בינדט צוזאמען צוויי נאטען; א צושטאנד ווען צוויי אדער עטליכע שטרייטענדע צדדים געווינען דיזעלביגע צאהל פונקטען און דעריבער קען קיינער פון זיי ניט ערקלערט ווערען אלס דער געווינער; א וועבער′ס אוזאר אדער מוסטער.

tie′-beam *n.* (טאי′-ביעם) א שפאן⸗ריגעל, א באלקען אדער שטאנג וואס דיענט צום פעראייניגען צוויי באלקענס [ווי למשל, די קראקוועס פון א דאך].

tie down (טאי דאון) פערבינדען אזוי, אז עס זאל ניט קענען זיך אויפהויבען; פערהאלטען, הינדערען.

tie hand and foot (טאי הענד ענד פוט) בינדען הענד און פיס, ניט לאזען זיך בעוועגען, הינדערען אין אלע אופנים.

tie neck and heels (טאי נעק ענד היעלז) בינדען איינעם אזוי, אז זיינע קניע זאלען דערגרייכען דעם האלז.

ti′er *n.* (טאי′-ער) א פערבינדער; איינער אדער עפעס וואס בינדט צונויף; א קינדערשער פארטוך.

tier *n. and v.* (טיער) א רייה, א צייל [בעזאנדערס ווען צוויי אדער עטליכע ציילען שטעהען איינע איבער די אנדערע]; א יארוס [ווי פון לאזשעס אין א טעאטער]; איינע פון די רייהען קאנאנען אויף די אמאליגע קריעגס⸗שיפען; אויסבילדען אין רייהען איינע איבער די אנדערע.

tierce *n.* (טיערס) א דריטעל פאס; א דריטעל, א דריט⸗חלק; א פליסיגקייטס⸗מאס פון א דריטעל פאס; אין מוזיק — א טערציע [דער דריטער טאן פון א גאמא]; אין קארטען⸗שפיעל — א קארטען⸗פאלגע [ווי א קעניג, א דאמע און אן אונטער] פון דריי קארטען; אין פעכטונג — די דריטע פון א סעריע פון 8 פארמען ווי מען האלט דעם שווערד ביים פעכטען זיך.

tier′cet *n.* (טיער′-סעט) אין דיכטונג אדער פאעזיע — א סטראפע פון דריי ציילען, וועלכע גראמען זיך איינע מיט די אנדערע.

tie′-rod *n.* (טאי′-ראד) א בינד⸗שטאנג [א שטאנג וואס דיענט צום פעראייניגען בעזונדערע טיילען פון א געביידע]; א שטאנג וואס האלט צוזאמענגעבונדען א רייה אייזענבאהן⸗שפאלען, כדי זיי זאלען זיך ניט פאנאנדערריקען.

tiers′-argent′ *n.* (טיעהרז′-אר-זשאן′) מעטאל⸗געמיש וואס בעשטעהט פון איין חלק זילבער און צוויי חלקים אלומיניום.

tie up (טאי אפ) פעסט פערבינדען; ארומבינדען [דעם האלז]; אבשטעלען, פערהאלטען; פערהינדערען פון בעוועגונג; איינהאלטען [דאס מויל, ניט צו רעדען]; אריינלעגען געלד אין עפעס, אז מען זאל עס צוריק ניט קענען בעקומען; פערהאלטען עפעס [אום ניט צו קענען עס פערקויפען].

tie′-up *n.* (טאי′-אפ) אן אבשטעל פון דער ארבייט אין א פאבריק אדער פון דער בעוועגונג פון אן אייזענבאהן, ווי דורך א שטרייק פון די ארבייטער אדער דורך אן אנדער אורזאכע.

tie′-wig *n.* (טאי′-הוויג) אן אלטפרענקישער פארוק פון מענער, וועלכע פלעגט זיין פערבונדען פון הינטען מיט א סטענגע.

tiff *n. and v.* (טיף) א טרונק [בראנפען], א שלוק; אנ′ברגז′קייט, בייזקייט, קאפריזנעקייט; זיין ברגז; זיין אין כעס; האבען א פערדרוס.

tif′fany *n. and a.* (טיפ′-ע-ני) זיידען⸗גאזע [א מין דינעס זיידען⸗צייג]; געמאכט פון זיידען⸗גאזע.

tif′fin *n.* (טיפ′-אין) א צווייטער פריה⸗שטיק [א צובייסען צווישען פריהשטיק און מיטאג].

tif′fing *n.* (טיפ′-אינג) ז. *tiffin*.

tiff′ish *a.* (טיפ′-איש) קאפריזנע; ערגערליך.

tift *n. and v.* (טיפט) א שמעק מיט דער נאז; א טרונק בראנפען; זיין קאפריזנע; פיהלען פערדרוס.

tige *n.* (טיזש) א שטענגעל; דער קערפער פון א זייל [פון פונדאמענט ביז′ן קאפ].

ti′ger *n.* (טאי′-גער) א טיגער; א בלוט⸗דורשטיגער מענש; אן אכזר; א באנדיט, א רויבער; א משרת וואס זיצט הינטער′ן פריץ אין קארעט און דארף היטען די קארעט, ווען דער פריץ איז אבוועזענד; א צוגעגעבענער הורא⸗געשריי, א צוגעגעבענער אפלאדיסמענט; א מין זשוקעל.

ti′ger-bee′tle *n.* (טאי′-גער-ביע′טל) דער זאמד⸗לויפער [א מין זשוקעל].

ti′ger-cat *n.* (טאי′-גער-קעט) די טיגער⸗קאץ [אזא חיה, עטוואס גרעסער פון א הויז⸗קאץ, וועלכע איז עהנליך צו א טיגער לויט איהר אויסזעהן און לויט איהר בלוטדארשטיגקייט].

ti′ger-flow′er *n.* (טאי′-גער-פלאו′-ער)

די טיגער=בלום [זעהר א שעהנע בונט=פארביגע גארטען=פלאנצע].

ti'gerine *a.* (טאי'-גער-אין) ז. *tigrine*

ti'gerish *a.* (טאי'-גער-איש) טיגעריש, טיגריש, ווי א טיגער, בייז, בלוט=דארשטיג.

ti'gerism *n.* (טאי'-גער-איזם) א טיגער=שע טבע; בייזקייט, בלוטדארשטיגקייט.

ti'ger-lil'y *n.* (טאי'-גער-ליל'-אי) די טיגער=ליליע [אזא גארטען=פלאנצע וואס ווערט גע=ברויכט אין כינא און יאפאן אלס שפייז].

Tiger-lily

ti'ger-moth *n.* (טאי'-גער-מָאהטה) דער בערען=שפינער [א גרויס זומער=פויגעלע מיט שווארצע און ברוינע פלעקען אויף די פליגלען. די לארווע פון דיעזען זומער=פויגעלע האט די פארם פון א ווארים בעוואקסען מיט געדיכטע זיידענע=האר, וואס דערמאנען אן דעם פעלץ פון א בער].

Tiger-moth

tight *a.* (טאיט) 1. קאמפאקט, פעסט, אונ=דורכדרינגליך [פאר לופט, וואסער א. ז. וו.]; 2. פעסט, שטארק געבויט; 3. שטייף; ענג; 4. שטייף אנגעצויגען; 5. קארג; 6. נעט, פיין, ציכטיג; 7. געשיקט, ערפאה=רען, פעהיג; 8. אנגעשטרענגט, שווער; 9. קנאפ, ווניג, מאנגעלהאפט [וועגען געלד]; 10. וואס לײדעט פון געלד=מאנגעל; געענגט אין געלד; 11. שכור.

1. Keep the medicine in an air-**tight** vessel. 3. The ring is too **tight**. 5. He is extremely **tight** in his dealings. 6. She is a **tight** little woman. 7. He is a **tight** workman. 8. We got the rope through by a **tight** pull. 9. Money is very **tight** this season. 10. It is a **tight** money-market.

tight coop'er (טאיט קוהפ'-ער) א באנ=דאר וואס מאכט פעסער צו האלטען פלי=סיגקייטען.

tight'en *v.* (טאיטן) מאכען פעסט אדער שטייף, אנציהען; ווערען שטייף, אנגעצוי=גען אדער אנגעשטרענגט.

tight'ener *n.* (טאיט'נ-ער) איינער אדער עטוואס וואס מאכט שטייף, ציהט אן אדער שטרענגט אן; א זאטער מאהלצייט.

tight'ening-pul'ley *n.* (טאיט'נ-אינג-פול'-אי) א רעדעל צום אנדריקען און שטייף אנציהען א טרייב=רימען.

tight'er *n.* (טאיט'-ער) ז. *tightener*

tight'ly *adv.* (טאיט'-לי) אויף א שטיי=פען, אנגעצייגענעם אופן; ענג; פעסט; מיט אנשטרענגונג; קאמפאקט, אונדורכ=דרינגליך; נעט, פיין, ציכטיג.

tight'ner *n.* (טאיט'-נער) ז. *tightener*

tight'ness *n.* (טאיט'-נעס) שטייפקייט; פעסטקייט; אנגעצויגענקייט; אונדורכ=דרינגליכקייט; ענגקייט; קארגקייט; קנאפ=קייט, מאנגעלהאפטיגקייט [פון געלד]; געענגטקייט אין געלד; נעטקייט, פיינקייט, ציכטיגקייט.

tight rope (טאיט ראופ) א פעסט אנגע=צויגענער אקראבאטען=שטריק.

tights *n.* (טאיטס) [וואס לייב=קליידער זיינען שטייף אנגעצויגען צום לייב].

ti'gress *n.* (טאי'-גרעס) א טיגעריז.

ti'grine *a.* (טאי'-גרין) טיגער=ארטיג, געשטרייפט ווי א טיגער.

ti'grish *a.* (טאי'-גריש) ז. *tigerish*

tig'-tag *n.* (טיג'-טעג) דאס אבשלאגען אדער צעק=שפיעל [אזא קינדער=שפיעל]. ז. *tag*

tike *n.* (טאיק) א הונד; א נידריגער, געמיינער מענש; א פויער, א דארפסמאן, א פשוט'ער מענש.

tikoor' *n.* (טאי-קוהר') אזא גרויסער אסט=אינדישער בוים מיט גרויסע געלבע, פליישיגע פרוכטען.

ti'kul *n.* (טאי'-קאל) ז. *tikoor*

til *n.* (טיל) די סעזאם=פלאנצע, סעזאם=קערנער. ז. *bene*

til'bury *n.* (טיל'-בע-רי) אזא צוויי=רעדערדיג וועגעל.

til'de *n.* (טיל'-דע) די טילדע, א צייכען [~ אדער —] איבער די בוכ=שטאבען l און n אין שפאניש צו בעצייכ=נען, אז די בוכשטאבען רעדען זיך ארויס ווייך [ווי למשל, אין ווארט señor אדער אין ווארט cañon].

tile *n.* and *v.* (טאיל) א ציגעל; א דאך=ציגעל, א דאך=פאן, א דאכאוועקע, א טשע=רעפיצע; א קאכעל; א גלאזירטע ערדענע פלאטע; א בעציערטע ליימענע אדער מאר=מארנע פלאטע; א ליימענער צודעק פאר א שמעלץ=קעסעל; א טייל פון א ליימע=נער רעהר; ציגעל=געבוי; רינעס; א צי=לינדער=הוט; א לינדענבוים; דעקען מיט דאך=ציגעל אדער מיט דאכאוועקעס; ביי די פריימויערער — היטען, אז קיין פרעמ=דער זאל ניט אריינקומען [צו א פערזאמ=לונג]; מוזען האלטען בסוד.

tile'-cop'per *n.* (טאיל'-קאפ'-ער) ניט ריינער קופער.

tile'-crea'sing *n.* (טאיל'-קריע'-סינג) א דאך=רינע פון צוויי האריזאנטאלע ריי=הען ציגעל.

tile'-drain *n.* (טאיל'-דריין) אן אבצוגס=רינע געמאכט פון ציגעל.

tile'-field *n.* (טאיל'-פיעלד) א ציגעלניע, א ציגעל=ברענעריי, א פלאץ וואו מען מאכט ציגעל.

tile'-kiln *n.* (טאיל'-קיל) א ציגעל=אויווען [צום ברענען ציגעל].

tile'-machine' *n.* (טאיל'-מע-שין') א מאשין צו מאכען ליימענע רעהרען אדער רינעס.

tile'-ore *n.* (טאיל'-אור) ציגעל=ערץ, קופ=פער=ברויז [א מין קופער=ערץ].

tile'-ov'en *n.* (טאיל'-אוו'ן) ז. *tile-kiln*

tile'-pin *n.* (טאיל'-פין) א ציגעל=פלעקעל [א פלעקעל צו בעפעסטיגען א דאכאוועקע אדער א דאך=ציגעל].

ti'ler *n.* (טאי'-לער) א ציגעל=מאכער; איינער וואס דעקט דעכער מיט דאכאווע=קעס; א ציגעל=אויווען; ביי די פריימויע=רער — א טהיר=וועכטער [ביי די פער=זאמלונגען].

tile'-red *n.* and *a.* (טאיל'-רעד) ציגעל=רויט; ציגעל=רויטער קאליר [א העלער ברוינליך=רויטער קאליר].

ti'lery *n.* (טאי'-לער-אי) א ציגעלניע, א ציגעל=ברענעריי, א ציגעל=פאבריק.

tile'stone *n.* (טאיל'-סטאון) א ציגעל; א ב'רעטערדיגער זאמד=שטיין [א שטיין וואס שפאלט זיך אין דינע פלאטען, וועלכע קע=נען געברויכט ווערען אלס דאך=ציגעל].

tile'-tea *n.* (טאיל'-טיע) ציגעל=טהעע [טהעע צוזאמענגעדריקט אין דער פארם פון ציגעל]. ז. *brick-tea*

tile'-tree *n.* (טאיל'-טריע) א לינדענ=בוים.

tile'-works *n.* (טאיל'-הוואירקס) ז. *tilery*

Til'ia *n.* (טיל'-אי-א) דער מין לינדענ=בוימער.

Tilia

Tilia'ceæ *n.* (טיל-אי-איי'-סי-אי) אן אונטער=גרופע פון דעם מין לינדענבוימער. ז. *Tilia*

ti'ling *n.* (טאי'-לינג) א ציגעל=דאך; ציגעל; ציגעל=בעדעקונג, ציגעל=פלאכטע=רונג.

till *v., n., prep. and c.* (טיל) בעאר=בייטען ערד, אקערען; א שופלאד; א געלד=קעסטעל, א געלד=שופלאד; א שיעב=ברעט [פון א קאסטען]; א הארטער, ליימענער באדען; ביז, ביז וואנען, ביז צו.

till'able *a.* (טיל'-עבל) וואס קען גע=אקערט ווערען, וואס קען בעארבייט ווע=רען [וועגען לאנד].

till'age *n.* (טיל'-עדזש) לאנד=בעארביי=טונג, לאנד=קולטיווירונג, אקערבוי.

till'-alarm' *n.* (טיל'-ע-לארם') א שופלאד=אלארם [א פארריכטונג ביי א שופלאד, וועלכע הויבט אן קלינגען, ווען מען עפענט דעם שופלאד].

tilland'sia *n.* (טי-לענד'-זי-א) דער פלארידער מאך [אזא פלאנצע פון די הייסע טיילען פון אמעריקא וואס ווערט גע=ברויכט צום אנשטאפען מאטראצען].

till'er *n. and v.* (טיל'-ער) א ערד=ארבייטער; א שטאנג וואס דיענט אלס גריף אדער הענטעל; א העלם=שטאק, דער גריף אדער דער שטאנג איבער דעם רו=דער; דער גריף פון א לאפעטע, זעג א. ז. וו.; א ווארצעל=שפראצונג; א שפרא=צונג; ארויסגעבען ווארצעל=שפראצונגען [וועגען פלאנצען און הויפטזעכליך ווע=גען תבואות].

till'er-chain *n.* (טיל'-ער-טשיין) א שטייער=קייט [א קייט וואס פעראייניגט דעם שיפס=רודער מיט דעם טרייב=ראד].

till'er-head *n.* (טיל'-ער-העד) דער ענד=טייל פון א העלם=שטאק אדער רודער=גריף.

till'er-rope *n.* (טיל'-ער-ראופ) א שטייער=שטריק [א שטריק וואס פעראיי=

נינט דעם רודער-גריף מיט דעם טרייב-ראד פון א שיף].

til'ley-seed *n.* (טיל'-אי-סיעד) ז. *tilly-seed*

till'-lock *n.* (טיל'-לאק) א טיש-קעסטעל שלאס, א שופלאד-שלאס.

till now (טיל נאו) ביז יעצט.

till'y *a.* (טיל'-אי) וואס בעשטעהט פון אזא הארטען ליים, וואס האט א הארטען ליימיגען באדען.

til'ly-fal'ly *int.* (טיל'-אי-פעל'-אי) ז. *tilly-vally*

til'ly-seed *n.* (טיל'-אי-סיעד) קראטאן-קערנער [אזעלכע קערנער, פון וועלכע מען בעקומט קראטאן-אויל]. ז. *croton-oil*

til'ly-val'ly *int.* (טיל'-אי-וועל'-אי) דומהייטען! נארישקייטען!

til'mus *n.* (טיל'-מאס) דאס צופען דאס בעט-געוואנד [פון א קראנקען אין היץ]. ז. *carphology*

til'-oil *n.* (טיל'-איל) סעזאם-אויל. ז. *bene*

tilt *v. and n.* (טילט) 1. זיך וואקלען, זיך שאקלען; וואקלען, שאקלען, שטויסען; 2. אנבויגען; זיך אנבויגען; 3. אנפאלען מיט א שפיז, פעכטען מיט א שפיז [אין א טורניר אדער געפעכט]; אנפאלען, קעמפפען; 4. אריינשטירצען, זיך אריינרייסען, אריינלויפען; 5. האמערען, שמיעדען מיט א שטאב-האמער [אזא גרויסער מאשין-האמער]; 6. איבערציהען מיט א שירם, מאכען א זונען-איבערדעק אדער בויד; 7. א קלאפ, א שטויס; 8. אנגעבויגענקייט; א בויג; 9. א געפעכט אין א טורניר; אן איבערפאל, א קאמפף; 10. א פארריכטונג צו פישען אונטער'ן אייז; 11. א געצעלט, א בויד, א זונען-איבערצוג; 12. דער שטראנד-רייטער [אזא פויגעל. ז. *stilt-bird*]; 13. א שטאב-האמער [אזא גרויסער מאשין-האמער].

1. The long green lances of the corn are **tilting** in the winds of morn. 2. He slept a few hours with his chair **tilted** back against the wall. 3. He ran amuck and **tilted** at all he met. 4. Out of breath she **tilted** into the house. 8. He gave the cask a **tilt** and emptied it.

tilt'-boat *n.* (טילט'-באוט) א בעדעקטעס שיפעל, א שיפעל מיט א זונען-שירם אדער בויד.

til'ted steel (טיל'-טעד סטיעל) געגרבשטאהל, ראפינירטער שטאהל. ז. *shear-steel*

til'ter *n.* (טיל'-טער) א שפיזען-פעכטער, א שפיזען-קעמפפער, א טורניר-קעמפפער; איינער וואס שמיעדט מיט א שטאב-האמער [אזא גרויסער מאשין-האמער]; איינער וואס בויגט איין אדער מאכט משופע'דיג; א פארריכטונג איינצובויגען כלים [צום אויסלעדיגען זיי]; א פארריכטונג צו פישען אונטער'ן אייז.

tilth *n.* (טילטה) אקערונג, ערד-בעארבייטונג; קולטיווירטעס לאנד; דאס זיין געאקערט אדער פארבערייטעט צום פערזעען [וועגען לאנד]; ערנטע, פראדוצירטע תבואות; דער צואקערטער באדען-שיכט: דער באדען-שיכט, אין וועלכען די תבואות זיינען איינגעווארצעלט.

tilt'-ham'mer *n.* (טילט'-העמ'-ער) א שטאב-האמער [אזא גרויסער מאשין-האמער צו שמיעדען שטאבעם אייזען].

til'ting-lance *n.* (טיל'-טינג-לענס) א טורניר-שפיז, א פעכט-שפיז.

til'ting-spear *n.* (טיל'-טינג-ספיער) ז. *tilting-lance*

tilt'-mill *n.* (טילט'-מיל) דאס האמער-ווערק, די מאשינעריע וואס ברייננט אין בעוועגונג א שטאב-האמער [א גרויסער מאשין-האמער צום שמיעדען שטאבעם אייזען].

til'-tree *n.* (טיל'-טריע) א לינדענבוים.

tilts *n.* (טילטס) דער אבזאץ פון ביער; שטאב-האמערס, ביידלעך א. ז. וו. ז. *tilt*

tilt up (טילט אפ) — אין געאלאגיע אויסבויגען, מאכען משופע'דיג.

tilt'-up *n.* (טילט'-אפ) א פארריכטונג צו פישען אונטער'ן אייז; א שטראנד-לויפער [ז. *sandpiper*].

tilt'-yard *n.* (טילט'-יארד) א טורניר-פלאץ, א פעכט-פלאץ, א פלאץ פאר שפיזען-געפעכט.

til'wood *n.* (טיל'-הוואוד) דאס האלץ פון א געוויסען לינדענבוים אין די קאנארישע אינזלען [דאס האלץ האט א זעהר שלעכטען גערוך].

tim'bal *n.* (טימ'-בעל) א קעסעל-פויק. ז. *kettledrum*

tim'ber *n., a. and v.* (טימ'-בער) געהילץ, בוי-האלץ, געהילץ-בוימער; וואלד; א פול-אויסגעוואקסענער בוים [וועלכען עס איז ערלויבט אויסצוהאקען לויט די ענגלישע געזעצע]; א שטיקעל געהילץ; א ריפען-שטאנג פון א שיף; דער הילצערנער טייל פון עפעס; שטאף, מאטעריאל; פון געהילץ, הילצערן; בעזארגען מיט געהילץ.

tim'ber-bee'tle *n.* (טימ'-בער-ביע'טל) א געהילץ-אינזעקט [אן אינזעקט, וועלכער שעדיגט געהילץ אדער וועמענס לארווא שעדיגט געהילץ].

tim'ber-brick *n.* (טימ'-בער-בריק) א ציגעל-פערמיגעס שטיק האלץ אין א מויער.

tim'ber-cart *n.* (טימ'-בער-קארט) א געהילץ-וואגען [א וואגען צו פיהרען געהילץ].

tim'bered *a.* (טימ'-בערד) 1. געבויט [פון געהילץ]; 2. בעזארגט מיט געהילץ.

1. Ours is a well-**timbered** house. 2. The land is well-**timbered**.

tim'berer *n.* (טימ'-בער-ער) ז. *timberman*

tim'ber-grouse *n.* (טימ'-בער-גראוס) א וואלד-הוהן. ז. *grouse*

tim'ber-head *n.* (טימ'-בער-העד) דער פאלער [דער קאפ אדער אויבערשטער טייל פון א סלופ וואס קומט ארויס איבער דעם דעק פון א שיף און דיענט צום בעלעגען מיט שטריק].

tim'ber-hitch *n.* (טימ'-בער-היטש) דער צימערמאן-שטיך [א מין קנופ וואס ווערט געמאכט אויף א שטריק פון א שיף].

tim'bering *n.* (טימ'-פער-אינג) דאס בעשלאגען מיט געהילץ; האלץ-ארבייט.

tim'ber-line *n.* (טימ'-בער-לאין) די הויך אויף דער אויבערפלעכע פון דער ערד, אויף וועלכער קיין געהילץ-בוימער קענען שוין ניט וואקסען [ווי למשל, אויף הויכע בערג, וואו עס איז שוין צו קאלט].

tim'berling *n.* (טימ'-בער-לינג) א קליינער געהילץ-בוים.

tim'ber-lode *n.* (טימ'-בער-לאוד) אין דער פעאדאלער ארדנונג — א פליכט צו פיהרען פאר'ן פריץ געהילץ פון וואלד צום פריץ'ס הויף.

tim'berman *n.* (טימ'-בער-מען) איינער וואס שטעלט אויף און האלט אין ארדנונג די האלץ-בעשלאג און אונטערשפארעס אין א קויהלען-גרוב אדער שאכטע.

tim'ber-mer'chant *n.* (טימ'-בער-מויר'-טשענט) א געהילץ-הענדלער.

tim'ber-scribe *n.* (טימ'-בער-סקראיב) אן אינסטרומענט צו מאכען צייכענס אויף געהילץ.

tim'ber-tree *n.* (טימ'-בער-טריע) א געהילץ-בוים [א בוים וואס ווערט בענוצט אלס בוי-געהילץ].

tim'ber-wolf *n.* (טימ'-בער-הוואולף) דער געוועהנליכער גרויער אמעריקאנישער וואלף [פון די מעסטליכע טיילען פון נארד-אמעריקא].

tim'ber-work *n.* (טימ'-בער-הוואירק) האלץ-ווערק, געהילץ-ארבייט.

tim'ber-worm *n.* (טימ'-בער-הוואירם) א האלץ-ווארים [אינזעקטען-לארוואס אדער אינזעקטען-ווערים וואס שעדיגען געהילץ].

tim'ber-yard *n.* (טימ'-בער-יארד) א האלץ-לאגער, א געהילץ-פלאץ.

tim'bre *n.* (טימ'-בער) דער טעמבער [דער קאלאריט פון א טאן אדער שטימע, די קוואליטעט פון א טאן אדער קלאנג].

tim'bred *a.* (טימ'-בערד) ז. *timbered*

tim'brel *n.* (טימ'-ברעל) א טאמבורין [אזא פויק]. ז. *tambourine*

timbrol'ogy *n.* (טימ-בראל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון פאסט-מארקען.

tim'bul *n.* (טימ'-באל) א קעסעל-פויק. ז. *kettledrum*

time *n. and v.* (טאים) 1. צייט; א צייט, אן עפאכע; צייט-דויער; לעבענס-צייט; לעהר-צייט [ביי א בעל מלאכה]; א געפענגנים-טערמין [וויפיעל איינער דארף זיצען אין געפענגנים]; א בעשטימטע צייט; די טויט-שטונדע; 2. צייט-רעכנונג; 3. דאס צייט-פערברייינגען; 4. א מאל; 5. טאקט, ריטם, טעמפא, מעטער; 6. א מענזור [א בעוועגונג ביים פעכטען]; 7. צופאסען צו דער צייט אדער צו דער געלעגענהייט; טהאן אין צייט; רעגולירען לויט דער צייט; 8. אנשטעלען [א זייגער]; 9. בעשטימען די צייט אדער די שנעלקייט; 10. האלטען טאקט; 11. הארמאנירען; 12. בענוצען זיך מיט דער געלעגענהייט אנצופאלען אויף'ן געגנער [ביים פעכטען].

2. My watch shows the standard **time**. 3. We had a good **time** at the party. 4. This is the first **time** I met him. 5. The melody is sung in quick **time**. 7. The stroke was well **timed**. 9. He **timed** the speed of the horse. 11. His new ideas **time** with the spirit of the age.

time af'ter time (טאים עפ'-טער טאים) נאכאנאנד.

time'-alarm' *n.* (טאים'-ע-לארם') א פארריכטונג צו געבען אן אלארם אין א בעשטימטער צייט, צום אויפוועקען פון שלאף א. ז. וו.; א זייגער; א וועק-זייגער.

time and again' (טאים ענד ע-גען') נאך אמאל און ווידער אמאל, ווידער-האלענד.

time'-attack' *n.* (טאים'-ע-טעק') ז. *time-thrust*

time'-ball *n.* (טאים'-באהל) א צייט-קוגעל [א סיגנאל-קוגעל וואס לאזט זיך ארונטער פון א הויכען פלאץ אדער אבזערוואטאריום צו צייגען א בעשטימטע צייט, הויפטזעכליך מיטאג-צייט].

time'-bar'gain *n.* (טאים'-באר'-גען) א צייט-קויף, א קויף אויף צוקונפטיגער ליפערונג; א פרעמיען-קויף [דאס קויפען זאכען, ווי אקציען למשל, ניט אום צו קריגען די זאכען, נאר צו קריגען אדער צו דערצאהלען דעם אונטערשיעד אין מארק-פרייז אין א בעשטימטער צייט].

time'-begui'ling *a.* (טאים'-בי-גאי'-

לינג) וואס פערקירצט די צייט, וואס מאכט די צייט לויפען שנעל.

time'-bill *n.* (טאים'-ביל) ז. *time-table*

time'-book *n.* (טאים'-בוק) אן ארבייטס-צייט בוך [א בוך, וואו עס ווערט פערשריבען ווי פיעל צייט עס ארבייטען די ארבייטער].

time'-can'dle *n.* (טאים'-קענ'דל) א ליכט פון א בעשטימטער גרויס, וואס ברענט אויס אין א בעשטימטער צייט און וואס דיענט צו בעשטימען די צייט [לויט דעם איבערגעבליבענעם טייל ביים ברענען].

time'-card *n.* (טאים'-קארד) א צייט-קארטע, א קארטע מיט א צייט-טאבעלע, [ווי למשל, וועגען דער צייט, ווען עס געהען אב פערשיעדענע אייזענבאהנען]; א קארטע צו פערצייכנען ווען אן ארבייטער שטעלט זיך ארבייטען.

time'-clock *n.* (טאים'-קלאק) א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי הויבען אן און ענדיגען די ארבייט.

time'-detec'tor *n.* (טאים'-די-טעק'-טאר) א זייגער, אויף וועלכען א וועכטער דריקט אב זיין יעדען רונד-גאנג; א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי הויבען אן און ענדיגען זייער ארבייט.

time'ful *a.* (טאים'-פול) רעכטצייטיג, וואס איז אין צייט, פריה.

time'-fuse *n.* (טאים'-פיוז) א צינדרעהר אדער צינד-שנור [ווי למשל, פון א באמבע] וואס ברענט א בעשטימטע צייט.

time'-glass *n.* (טאים'-גלעס) א זאמד-זייגער. ז. *hour-glass*

time'-globe *n.* (טאים'-גלאוב) א קוגעל איבער א זייגער, וואס מאכט א קרייז-בעוועגונג אין 24 שטונדען און צייגט די צייט.

time'-gun *n.* (טאים'-גאן) א סיגנאל-קאנאנע [א קאנאנע וואס ווערט אויסגעשאסען אלס צייכען פון א בעשטימטער צייט].

time'-hon'ored *a.* (טאים'-אנ'-ארד) געעהרט פאר א לאנגער צייט; געעהרט צוליעב אלטקייט אדער לאנגען דויער.

Time-honored customs can not be easily discarded.

time'-in'dicator *n.* (טאים'-אינ'-די-קיי-טאר) ז. *time-detector*

time'ist *n.* (טאים'-איסט) ז. *timist*

time'keeper *n.* (טאים'-קיע-פער) א צייט-פערצייכנער; א זייגער; א כראנאמעטער; א טאקט-מעסטער; איינער וואס צעהלט אדער קלאפט אב דעם טאקט [ביים זינגען אדער שפיעלען].

time'less *a.* (טאים'-לעס) וואס איז ניט אין צייט, וואס איז ניט אין דער רעכטער צייט; איביג, אונענדליך; וואס האט ניט קיין בעשטימטע צייט, אהן א דאטום.

time'lessly *adv.* (טאים'-לעס-לי) ניט אין צייט, ניט אין דער רעכטער צייט; אהן א בעשטימטער צייט.

time'liness *n.* (טאים'-לי-נעס) רעכטצייטיגקייט, דאס זיין פונקט אין צייט אדער אין דער רעכטער צייט.

time'-lock *n.* (טאים'-לאק) א שלאס, וואס קען אבגעשלאסען ווערען בלויז אין א בעשטימטער צייט נאך דער פערשליסונג.

time'ly *a. and adv.* (טאים'-לי) 1. רעכטצייטיג, וואס איז פונקט אין צייט, וואס איז אין דער ריכטיגער צייט; 2. אין צייט, אין דער ריכטיגער צייט; 3. פריה.

1. Timely help saved him from drowning. 2. The discovery of the fraud was not timely enough to affect the result.

time'-me'ter *n.* (טאים'-מיע'-טער) ז. *timekeeper*

ti'menog *n.* (טאי'-מענ-אג) ז. *timenoguy*

timen'oguy *n.* (טאי-מענ'-א-גאי) א מין אבהאלט-שטריק אויף א שיף.

time of day (טאים אוו דיי) 1. טאג-בעגריסונג [ווי גוט-מארגען, גוט-אבענד א. ז. וו.]; 2. די צייט, די שטונדע [פון טאג]; 3. די איצטיגע לאגע אדער צושטאנד.

1. My neighbors always pass me the time of day. 2. What time of day is it? 3. Put one up to the time of day.

time'piece *n.* (טאים'-פיעס) א פאר-ריכטונג צו צייגען די צייט; א זייגער.

time'-plea'ser *n.* (טאים'-פליע'-זער) ז. *time-server*

time pol'icy (טאים פאל'-אי-סי) א צייטווייליגע פאליסע [א פערזיכערונגס-שיין וואס ווערט בטל נאך א בעשטימטער צייט].

ti'mer *n.* (טאי'-מער) א צייט-פערצייכנער; אזא זייגער צו בעשטימען קורצע צייט-אינטערוואלען.

time'-recor'der *n.* (טאים'-רי-קאהר'-דער) א צייט-פערצייכנער; איינער וואס פערצייכענט די צייט, ווען ארבייטער הויבען אן און ענדיגען זייער ארבייט; א זייגער, אויף וועלכען ארבייטער דריקען אב די צייט, ווען זיי קומען און געהען אוועק פון דער ארבייט.

time'-sense *n.* (טאים'-סענס) די פעהיגקייט צו בענעהמען צייט און צייט-פערהעלטניסע, דער בעגריף וועגען צייט.

time'-ser'ver *n.* (טאים'-סויר'-ווער) איינער וואס געהט וואוהין דער ווינד בלאזט; איינער וואס דענקט און האנדעלט אזוי ווי די מאכט-האבער ווילען; א שקלאפיש-אונטערטעניגער מענש.

time'-ser'vice *n.* (טאים'-סויר'-ווים) דאס לאזען וויסען די ריכטיגע צייט [פון אסטראנאמישע אבזערוואטאריעס].

time'-ser'ving *a. and n.* (טאים'-סויר'-ווינג) וואס געהט וואוהין דער ווינד בלאזט; וואס דענקט און האנדעלט ווי די מאכט-האבער ווילען; שקלאפיש; דאס שטימען מיט דער צייט; צופאסונג צו די אנגענומענע מיינונגען; אונטערווארפענהייט, שקלאפישקייט, אונטערטעניגקייט.

time'-ser'vingness *n.* (טאים'-סויר'-ווינג-נעס) דאס געהן וואוהין דער ווינד בלאזט; דאס דענקען און האנדלען אזוי ווי די מאכט-האבער ווילען; שקלאפישע אונטערטעניגקייט.

time'-sheet *n.* (טאים'-שיעט) א צעטעל פון ארבייטס-שטונדען.

time'-sight *n.* (טאים'-סאיט) די בעשטימונג [פון א שיף] פון דער לאגע פון א הימעלשען קערפער [אום דורך דעם זיך צו דערוויסען די ריכטיגע צייט און די געאגראפישע לאגע פון דעם ארט, וואו די שיף געפינט זיך].

time'-sig'nal *n.* (טאים'-סיג'-נעל) א סיגנאל וואס דייטעט אן א בעשטימטע צייט פון טאג.

time'-sig'nature *n.* (טאים'-סיג'-נע-טשור) די טאקט-בעצייכנונג ביים נאטען-שליסעל.

times to come (טאימז טו קאם) די קומענדע צייטען, די צוקונפט.

time'-ta'ble *n.* (טאים'-טיי'בל) א צייט-טאבעלע [א פערצייכניס פון די שטונדען ווען עפעס דארף געשעהן [ווי א טאבלעע פון דער צייט ווען אייזענבאהנען געהען אב און קומען אן]; א טאקטען-טאבעלע [א טאבעלע פון נאטען פון פערשיעדענעם צייט-דויער].

time'-thrust *n.* (טאים'-טהראסט) אן איבערפאל אין פעכטען בעת דער געגנער ציהט אב דעם אטהעם אדער בעת ער קלייבט זיך צו אן איבערפאל.

time'-val'ue *n.* (טאים'-וועל'-יו) דער צייט-דויער פון א מוזיקאלישער נאטע.

time'-work *n.* (טאים'-הוואירק) צייט-ארבייט, טאג-ארבייט, שטונדען-ארבייט [אין געגענזאץ צו שטיק-ארבייט].

time'-worn *a.* (טאים'-הוואורן) פערעלטערט, אלט, אבגעניצט.

tim'id *a.* (טימ'-איד) שרעקעדיג.

timid'ity *n.* (טי-מיד'-אי-טי) שרעקעדיגקייט.

tim'idly *adv.* (טימ'-איד-לי) שרעקעדיג.

tim'idness *n.* (טימ'-איד-נעס) ז. *timidity*

ti'ming *n.* (טאי'-מינג) די ריכטיגע צופאסונג פון מאשינען-טיילען.

tim'ist *n.* (טאים'-איסט) א טאקט-האלטער, א שפיעלער אדער זינגער וואס האלט ריכטיג דעם טאקט.

He is a good singer but a poor timist.

timoc'racy *n.* (טאי-מאק'-רע-סי) טימאקראטיע, פערמעגענס-הערשאפט [אזא רעגיערונגס-פארם, וואו א רעגיערונגס-שטעלע קען פערנעהמען בלויז א רייכער אדער פערמעגליכער מענש].

timocrat'ic *a.* (טימ-א-קרעט'-איק) טימאקראטיש; וואס איז שייך צו א טימאקראטיע. ז. *timocracy*

Ti'monist *n.* (טאי'-מאנ-איסט) א מיזאנטראפ, א מענשען-פיינד [איינער וואס איז ענליך צו טימאן פון אטהען, א בעוואוסטער "מענשען-פיינד", אין דער צייט פון דעם פעלאפאנעזישען קריעג].

Ti'monize *v.* (טאי'-מאנ-איז) ארויסשטעלען זיך פאר א מיזאנטראפ אדער מענשען-פיינד.

timoro'so *a.* (טימ-א-ראו'-סאו) אין מוזיק — שרעקעדיג, ניט פעסט, ניט זיכער [וועגען א געוויסער ארט שפיעלען].

tim'orous *a.* (טימ'-א-ראס) שרעקעדיג; וואס האט מורא; וואס בעקומט זיך פון מורא אדער אונזיכערהייט.

tim'orously *adv.* (טימ'-א-ראס-לי) אויף א שרעקעדיגען אופן; מיט מורא; מיט אונזיכערקייט אוים מורא.

tim'orousness *n.* (טימ'-א-ראס-נעס) שרעקעדיגקייט, פורכטזאמקייט, ענגסטליכקייט.

tim'othy *n.* (טימ'-א-טהי) ז. *timothy-grass*

tim'othy-grass *n.* (טימ'-א-טהי-גרעס) טימאטהעאוס-גראז [איינס פון די בעסטע גראזען וואס דיענען אלס פוטער פאר בהמות. וואקסט אין איירארא און אמעריקא].

tim'-whis'ky *n.* (טימ'-הוויס'-קי) א לייכטע איינשפאניגע קארעטע.

tin *n., a. and v.* (טין) צין; בלעך בעדעקט מיט צין, וויים-בלעך; א צינענע כלי; געלד; געמאכט פון צין; פערצינען, בעדעקען מיט צין; האלטען אדער פאקען עפעס אין א צינענער כלי.

tin'amou *n.* (טינ'-ע-מוה) די זיד=אמעריקאנישע גראז=הוהן.

Tinamou

tin'cal *n.* (טינ'-קעל) דער רויהער באראקס. ז. ***borax***

tin'-case *n.* (טינ'-קיים) א צינענע אדער בלעכענע שאכטעל.

tin'chel *n.* (טינ'-טשעל) א גרויסער קרייז פון יעגער, וועלכע רינגלען ארום א הירש, מאכענדיג דעם קרייז ארום איהם אלץ ענגער און ענגער.

tin'chill *n.* (טינ'-טשיל) ז. ***tinchel***

tin'clad *n.* (טינ'-קלעד) אין צייט פון בירגער=קריעג אין אמעריקא — א קריעגסשיף וואס איז געווען בעשלאגען מיט דינעם בלעך [געווען בענוצט אין די וועסטליכע טייכען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא אין דער צייט פון בירגער=קריעג].

tinc'tion *n.* (טינק'-שאן) פארב=שטאף; עטוואס וואס גיט צו א קאליר.

tincto'rial *a.* (טינק-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו פארבעריי; וואס ברייגנט ארויס א פארב.

tinc'ture *n. and v.* (טינק'-טשור) א פארב, א קאליר; א געפארבטע זאך; א שאטירונג, א געשמאק, א טעם; אין מעדיצין — די טינקטור [א פליסיגקייט, וואס ענטהאלט אין זיך די עסענץ פון א געוויסען שטאף פאנאנערגעלאזען אין אלקאהאל אדער עטהער]; פארבען, צוגעבען א קאליר; ווירצען, צוגעבען א געוויסען טעם.

tind *v. and n.* (טינד) צינדען, אנצינדען; אן ארוסגעשטארצטער שפיציגער טייל פון עפעס [ווי א צווייג פון א פלאנצע, דער הארן פון א בהמה א. ד. ג.].

tin'dal *n.* (טינ'-דעל) אין אסט=אינדיען — אן אינדישער אונטער=אפיציער אין דער אסט=אינדישער ארמעע.

tin'der *n.* (טינ'-דער) צונטער [אן אויסגעטריקענטעם ווייכעם מאטעריאל, וואס צינדט זיך אן פון איין פונק].

tin'der-box *n.* (טינ'-דער-באקס) 1. די צונטער=שאכטעל [ז. ***tinder***]; 2. עפעס וואס קען זיך לייכט אנצינדען.

2. The house was nothing but a **tinder-box.**

tin'der-like *a.* (טינ'-דער-לאיק) ווי צונטער; וואס צינדט זיך לייכט, צינדבאר.

tin'dery *a.* (טינ'-דער-אי) ווי צונטער; וואס צינדט זיך לייכט אן; וואס ווערט לייכט אויפגעגרעגט.

tine *n.* (טאין) א צאהן [ווי פון א גאפעל]; א צווייגעל [ווי פון א הירש'ס הארן].

tin'ea *n.* (טינ'-אי-א) ז. ***ringworm***

tined *a.* (טאינד) וואס האט צייהנער [ווי א גאפעל].

tin'-foil *n. and v.* (טינ'-פאיל) צין=פאליע, צין=בלאט, צין=פאפיער [וואס ווערט בענוצט צום איינוויקלען, ווי פעקלעך טהעע, טאבאק א. ד. ג.]; איינוויקלען אן ארטיקעל אין צין=בלאט.

ting *v. and n.* (טינג) קלינגען, מאכען "טינג"; א קלאנג; א "טינג"=קלאנג.

ting'-a-ling' *n.* (טינג'-ע-לינג') דאס קלינגען פון א גלעקעל.

tinge *v. and n.* (טינדזש) צוגעבען א לייכטע שאטירונג; מאכען ווייכער א געוויסע פארבונג אדער קאליר; צוגעבען א טעם, מאכען געשמאק; א לייכטע פארב אדער קאליר, א שאטירונג; א בע'טעמ'ונג.

tin'-glass *n.* (טינ'-גלעס) צין=גלאז, וויסמוט. ז. ***bismuth***

tin'gle *v. and n.* (טינגל) קלינגען, זשומען, זשוזשען, רוישען [אין די אויערען]; שטעכען, שמערצען; פיהלען א דורכנעהמענדען קלאנג; פיהלען א דורכדרינגענדען שמערץ; פיהלען שטעכעניש; דאס קלינגען פון א גלעקעל; דאס פיהלען א שטעכעניש; א דורכדרינגליכער שמערץ.

tink *v. and n.* (טינק) ארויסברייגגען א קלינגענדען טאן [ווי ביים קלאפען שטיקלעך מעטאל איינע אן די אנדערע]; א קלונג, א קלינגענדער טאן.

tin'ker *n. and v.* (טינ'-קער) א בלעכער, וואס געהט אום פון הויז צו הויז צו פערריכטען קיך=געשיר; דאס פערריכטען מעטאלענע כלים; א לאטוטניק, א פארטאטש; א פארטאטשקע שטיקעל ארבייט; דאס פארטאטשעווען; א קליינער מאקרעל [א זא. פיש]; פערריכטען קיך=געשיר; ארויפלעגען לאטעס, מאכען פארטאטשקע ארבייט.

tin'kerly *a.* (טינ'-קער-לי) פארטאטשיש.

tin'kle *v. and n.* (טינקל) קלינגען, קלינגלען; רוישען, זשוזשען [אין די אויערען]; מאכען קלינגען; דאס קלינגען [ווי פון א גלעקעל]; א קלינגעריי.

tin'kler *n.* (טינ'-קלער) א קלינגער, א קליין גלעקעל; איינער וואס געהט אום פון הויז צו הויז צו פערריכטען קיך=געשיר; א וואנדערער, א בראדיאגע.

tin'kling *n.* (טינ'-קלינג) דאס קלינגען [ווי פון א גלעקעל], א קלינגענדער גערויש; א מין שווארצער פויגעל פון יאמאיקא.

tin'-liq'uor *n.* (טינ'-ליק'-אר) צין=בייצע [צין וואס איז פאנאנדערגעלאזען אין א שטארקער זויער=פליסיגקייט. ווערט געברויכט צו בייצען וואל פאר'ן פארבען].

tin'man *n.* (טינ'-מען) א בלעכער, איינער וואס מאכט צינענע כלים אדער צין=בלעך; איינער וואס האנדעלט מיט צינענע כלים.

tin'-mine *n.* (טינ'-מאין) א צין=גרוב; א שאכטע וואו מען גראבט צין.

tin'-mor'dant *n.* (טינ'-מאהר'-דענט) ז. ***tin-liquor***

tin'ner *n.* (טינ'-ער) איינער וואס מאכט צינענע כלים; אן ארבייטער אין א צין=גרוב אדער צין=שאכטע.

tin'ning *n.* (טינ'-אינג) דאס צינען, דאס ווייסען, דאס בעדעקען א מעטאלענע כלי מיט צין; דאס מאכען אדער פערריכטען צינענע כלים; די צין=שיכט וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף מעטאלענע כלים.

tinni'tus *n.* (טי-נאי'-טאס) אין מעדיצין — טיניטוס, דאס קלינגען אין די אויערען.

tin'ny *a.* (טינ'-אי) צינערן, פון צין; רייך אין צין.

tin'-pen'ny *n.* (טינ'-פענ'-אי) אין אמאליגע צייטען אין ענגלאנד — א געוויסע צאהלונג פאר אן ערלויבניש צו גראבען צין אין צין=שאכטען.

tin'-plate' *n.* (טינ'-פלייט') ווייס=בלעך; א צינענע פלאטע.

tin'plate' *v.* (טינ'-פלייט') צינען, ווייסען, בעדעקען מיט צין.

tin'-put'ty *a.* (טינ'-פאט'-אי) צין=אש [צו פאלירען כלים].

tin'sel *n., v. and a.* (טינ'-סעל) פליטער=גאלד; פליטערלעך; א פוסטער גלאנץ; בעפוצען מיט פליטער=ווערק; בעציערען מיט עטוואס בלישטשענדעס; מיט פליטערלעך; בלישטשענד; וואס ווארפט זיך צופיעל אין די אויגען.

tin'-shop *n.* (טינ'-שאפ) א בלעכער=ווערקשטאט [א ווערקשטאט, וואו עס ווערען געמאכט אדער פערריכט בלעכענע און צינענע כלים].

tin'smith *n.* (טינ'-סמיטה) א בלעכער.

tin'smithing *n.* (טינ'-סמיטה-אינג) בלעכעריי.

tin'stone *n.* (טינ'-סטאון) צין=שטיין, צין=ערץ.

tint *n. and v.* (טינט) די פארבונג, דער קאלאריט; דער קאליר, דער טאן פון פארבען, די שאטירונג; צוגעבען קאלאריט; פארבען מיט א געוויסער שאטירונג.

tin'ter *n.* (טינ'-טער) איינער אדער עפעס וואס גיט צו א שאטירונג אדער קאלאריט.

tin'tiness *n.* (טינ'-טי-נעס) דאס האבען א קאלאריט אדער שאטירונגען פון פארבען.

tin'ting *n.* (טינ'-טינג) אין גראווירונג — דאס מאכען א קאלאריט אדער שאטירונג דורך אויסקריצען סעריעס פון גראדע און פאראלעלע ליניען אויף'ן גראוויר=שטיין.

tintinnab'ulant *a.* (טינ-טי-נעב'-יו-לענט) ז. ***tintinnabular***

tintinnab'ular *a.* (טינ-טי-נעב'-יו-לאר) וואס איז שייך צו גלאקען אדער צו זייער קלאנג; קלינגענד [ווי א גלאק].

tintinnab'ulary *a.* (טינ-טי-נעב'-יו-לע-רי) קלינגענד; וואס האט א קלונג [ווי א גלאק].

tintinnabula'tion *n.* (טינ-טי-נעב-יו-ליי'-שאן) דאס קלינגען פון א גלאק אדער גלאקען; א קלונג ווי פון א גלאק.

tintinnab'ulous *a.* (טינ-טי-נעב'-יו-לאס) וואס קלינגט מיט א גלאק.

tintinnab'ulum *n.* (טינ-טי-נעב'-יו-לאם) א גלאק, א גלעקעל; א קלינגעריי פון קליינע גלעקלעך.

tint'less *a.* (טינט'-לעס) אהן פארבען, אהן א קאלאריט.

tin'to *n.* (טינ'-טאו) דער רויטער מאדיירא=וויין.

tintom'eter *n.* (טינ-טאמ'-ע-טער) א טינטאמעטער, אן אינסטרומענט צו בעשטימען די שאטירונגען פון פארבען לויט א געוויסען פארבען=מאסשטאב.

tint'-tool *n.* (טינט'-טוהל) אן אינסטרומענט אויסצוקריצען אויף א גראוויר=שטיין סעריעס פון גראדע און פאראלעלע ליניען, וועלכע מאכען די שאטירונג אדער קאלאריט פון דער גראוויור.

tin'ty *a.* (טינ'-טי) מיט ניט הארמאנישע פארבען אדער שאטירונגען.

tin'type *n.* (טינ'-טאיפ) ז. ***ferrotype***

tin'ware *n.* (טינ'-הוועהר) ווייס=בלעכענע אדער צינענע כלים.

tin'-works *n.* (טינ'-הוואירקס) א פאב=

ריק וואו עס ווערט פראדוצירט צין אדער צינענע כלים.

ti'ny *a.* (טאי'-ני) קליין, גאנץ קליין.

tip *n. and v.* (טיפ) א שפיציגער ענד פון עפעס, דער שפיץ; א קליין צוגעזעצטעם שטיקעל וואס דיענט אלס דער ענדשפיץ פון עפעס [ווי די סקאווקע פון א שטעקעל, דער ברענער וואס טהוט זיך אן אויף א גאז=רעהרעל, דער שטויב=בייטעל פון א בליהונג א. ד. ג.]; דער אויבערשטער טייל פון א היטעל; ביי בוכבינדער — אן אינסטרומענט צו בעגילדען רוקענס פון ביכער; א לייכטער קלאפ, א לייכטער שטויס; א ספעציעלער וואגאן פאר שטיין=קויהלען; אן ארט וואו מען ווארפט ארוים מיסט; א געהיימע מיטטיילונג צו איינעם וועגען א זאך, וואס קען איהם בריינגען א בעזונדערען נוצען [ווי דאס מיטטיילען איינעם וועגען דער זאך, איבער וועלכער ער האט זיך געוואטען מיט אן אנדערען, אום ער זאל געווינען דעם געוועט]; טרינק=געלד [קליין=געלד וואס ווערט געגעבען אלס מתנה צו אנגעשטעלטע אדער בעדיענטע]; מאכען דעם שפיץ פון עפעס; צוגעבען א שפיץ; לייכט אנקלאפען; אנבויגען עטוואס אן א זייט; איבערגעבען עפעס, אריינווארפען אין האנד [ווי א מטבע]; איבערגעבען א סעקרעט ווי אזוי צו טרעפען אדער צו געווינען [ווי אין א וועט, אין א שפעקולאציאן א. ד. ג.]; געבען טרינק=געלד; זיך אבבויגען אן א זייט.

tip'-car *n.* (טיפ'-קאר) אויף אן אייזענבאהן — א וואגאן ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און ארונטערלאזען און ווערט בענוצט צו פיהרען מיסט, קויהלען א. ד. ג.

tip'-cart *n.* (טיפ'-קארט) א וואגען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך אויפהויבען און ארונטערלאזען, און ווערט בענוצט צו פיהרען זאכען וואס מען דארף אויסשיטען, ווי זאמד, קויהלען, מיסט א. ד. ג.

tip'-cat *n.* (טיפ'-קעט) אזא קינדערשפיעל, וואו א קליין העלצעל, וואס איז פערשפיצט פון ביידע זייטען, ווערט אבגעקלאפט מיט א שטעקעל, און ווען עס שפרינגט אב פון דער ערד דורך דעם קלאפ, ווערט עס אבגעקלאפט א צווייטען מאל; דאס שטיקעל פערשפיצטע האלץ וואס ווערט געברויכט אין אזא שפיעל.

tip off liq'uor (טיפ אף ליק'-אר) אנבויגען דאס פלעשעל אזוי, אז די גאנצע משקה זאל זיך אויסגיסען.

tip o'ver (טיפ או'-ווער) איבערקעהרען עפעס; אנבויגען א זאך ביז זי קעהרט זיך איבער.

tip'per *n.* (טיפ'-ער) עפעס וואס דיענט איינצובויגען א זאך אויף א זייט; די פארריכטונג וואס דיענט אז א וואגען קויהלען זאל זיך איינבויגען אויף א זייט, כדי די קויהלען זאלען זיך אליין אויסשיטען; איינער וואס ארבייט ביים אויסשיטען קויהלען, זאמד א. ד. ג.; איינער וואס גיט איבער א סעקרעט, כדי דער אינפארמירטער זאל געווינען אין א וועט, אין שפעקולאציאן א. ד. ג.; דער וואס גיט טרינק=געלד פאר געוויסע דיענסטען; אין ענגלאנד — א געוויסער זארט ביער.

tip'pet *n.* (טיפ'-עט) א פעלערינע; א גרויסער לאנגער פעלץ=קראגען ווי א פעלערינע; א גלח'שער קאפוץ [אזא שאל, וואס ווערט געטראגען פון גייסטליכע]; אן אנוואקסונג פון פעדערען אין דער פארם פון א קראגען ביי געוויסע פויגעל.

tip'ping *n.* (טיפ'-אינג) דאס צוגעבען א שפיץ; דאס אנבויגען עפעס; דאס געבען טרינק=געלד; אין מוזיק ביים שפיעלען אויף א בלאז=אינסטרומענט — דאס לייכטע אנקלאפען מיט דער צונג, כדי די טענער זאלען קלינגען בעזונדער, ווי איבערגעריסען.

tip'ping-cart *n.* (טיפ'-אינג-קארט) ז. *tip-cart*.

tip'ple *n. and v.* (טיפל) א טרונק בראנפען; טרינקען אפט שנאפס, נאר ניט איבער דער מאס; כאפען אפט א טרונק בראנפען; פער'שכור'ען, שכור מאכען.

tip'pler *n.* (טיפ'-לער) איינער וואס נעהמט אפט א טרונק בראנפען.

tip'pling-house *n.* (טיפ'-לינג-האוס) א שענק.

tip'py *a.* (טיפ'-אי) בויגזאם; שאקעלדיג, אונזיכער; דעליקאט, פיין, פארזיכטיג [אין אומגאנג].

tip'sify *v.* (טיפ'-סי-פאי) בערוישען [דורך שכרות]; פער'שכור'ען.

tip'sily *adv.* (טיפ'-סי-לי) פער'שכור'טערהייד.

tip'siness *n.* (טיפ'-סי-נעס) דאס זיין בערוישט, פער'שכור'טקייט.

tip'-sled *n.* (טיפ'-סלעד) א שליטען, ביי וועלכען דער קאסטען קען זיך איינבויגען אויף א זייט אום אויסצושיטען דעם אינהאלט.

tip'staff *n.* (טיפ'-סטעף) אין ענגלאנד — דער אונטערגעארדנעטער פון א שעריף, א קאנסטאבעל, א פאליציייסקער; א געריכטס=בעדיענטער; א שטאק מיט א מעטאלענער גאלקע [אלס אמטס=צייכען פון א פארצייטיגען געריכטס=בעדיענטען אין ענגלאנד].

tip'ster *n.* (טיפ'-סטער) איינער וואס זוכט אוים און טיילט מיט סעקרעטען בנוגע צו א וועט=קאמפף, צו שפעקולאציאנען אויף דער בערזע א. ז. וו.

tip'-stretch'er *n.* (טיפ'-סטרעטש'-ער) א מאשין פאנאנדערצוציהען א הוט.

tip'sy *a.* (טיפ'-סי) בעטרונקען, פער'שכור'ט.

tip'sy-cake *n.* (טיפ'-סי-קייק) אזא טארט מיט מאנדלען און מיט וויין [ווערט געברויכט אלס דעסערט אדער צושפייז].

tip the scales (טיפ טהי סקיילז) 1. וועגען; האבען געוויכט; 2. אריבערציהען די וואגשאל, איבערוועגען.

1. He is very stout. He **tips the scales** at 300. 2. His self interest **tipped the scale** against his obligations.

tip the trav'eler (טיפ טהי טרעוו'-על-ער) אבנארען, בעשווינדלען, בעטריגען.

tip'toe *n., v. and adv.* (טיפ'-טאו) די שפיץ=פינגער פון די פיס; געהן אויף די שפיץ פינגער; אויף די שפיץ פינגער.

tip'top' *n., a and adv.* (טיפ'-טאפ') דער סאמע אויבען, דער סאמע שפיץ; דער העכסטער גראד, די העכסטע שטופע; דער העכסטער; פון דאס בעסטע; אויף דעם בעסטען אופן.

tipula'rian *n. and a.* (טיפ-יו-לעי'-רי-ען) אזא לאנג=פיסיגע פליעג אדער עהנליכער אינזעקט; וואס איז שייך צו די לאנג=פיסיגע פליעגען.

tip'ulary *a.* (טיפ'-יו-לע-רי) וואס איז שייך צו די לאנג=פיסיגע פליעגען.

tip up (טיפ אפ) איינבויגען אויף איין זייט, אויפהויבען איין ענד.

tip'-wag'on *n.* (טיפ'-הועג'-אן) א וואגאן אדער וואגען וואס ווערט אויסגעלעדיגט דורך איינבויגען איהם אויף א זייט.

tirade' *n.* (טי-רייד') א טיראדע, א לאנג=אויסגעצויגענער זאץ; א לאנגע דעקלאמאציע; א ווערטער=שטראם; א לאנגע היציגע רעדע; אין מוזיק — א דיאטאנישער טאן, וואס ווערט אריינגעשטעלט צווישען צוויי אבגעטיילטע טענער זיי צונויפצוגיסען.

tirailleur' *n.* (טי-רע-ליעיר') א שיסער אין דער פראנצויזישער ארמעע; א סאלדאט פון א קליינער מיליטער=אבטיילונג, וועלכע האט איהר אויפגאבע אנצוהאלטען קליינע ניט רעגולערע געפעכטען מיט'ן שונא.

tire *n. and v.* (טאיר) די אייזערנע אדער גומענע שינע [רייף] פון א ראד; א קאפ=בעפוצונג; אויספוצונג; פוין; מיעדקייט; מיעד ווערען, פערמאטערט ווערען; מיעד מאכען, פערמאטערען; בעפוצען; אויסשטאטען, אויספארטיגען; ארויפלעגען א שינע אויף א ראד.

tire'-ben'der *n.* (טאיר'-בענ'-דער) א מאשין צום בויגען שינעס פאר רעדער.

tire'-bolt *n.* (טאיר'-באולט) א שרויףשטיפט צוצושרויפען די שינע צום ראד.

tired *a.* (טאירד) 1. מיעד; 2. איבערדריסיג, דערעסען.

2. I am tired of it.

tired'ness *n.* (טאירד'-נעס) מיעדקייט, פערמאטערטקייט.

tire'-drill *n.* (טאיר'-דריל) א דריל אדער בויערער צום בויערען לעכער אין שינעס פון רעדער.

tire'less *a.* (טאיר'-לעס) וואס ווערט ניט מיעד, אונערמיעדליך; אהן שינעס.

tire'lessly *adv.* (טאיר'-לעס-לי) ניט ווערענדיג מיעד, ניט ווערענדיג פערמאטערט.

tire'lessness *n.* (טאיר'-לעס-נעס) דאס ניט ווערען מיעד אדער פערמאטערט.

tire'lire *n.* (טיער'-ליער) אזא ליימענעם קעסטעל צו קלייבען געלד [דאס געלד קען מען ארויסנעהמען נור ווען מען צוברעכט דאס קעסטעל].

tire'man *n.* (טאיר'-מען) א הענדלער מיט קליידער און פוץ=ארטיקלען.

tire'-meas'urer *n.* (טאיר'-מעזש'-יור-ער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם אומקרייז פון א ראד אדער ראד=שינע.

tire out (טאיר אוט) אויסמאטערען.

tire'-press *n.* (טאיר'-פרעס) א פרעס ארויפצודריקען שינעס אויף רעדער.

tire'-set'ter *n.* (טאיר'-סעט'-ער) א מאשין ארויפצוזעצען שינעס אויף רעדער.

tire'-shrin'ker *n.* (טאיר'-שרינ'-קער) א מאשין איינצוציהען שינעס, ווען זיי ווערען לויז אויף'ן ראד.

tire'smith *n.* (טאיר'-סמיטה) א שמיעד וואס מאכט שינעס פאר רעדער.

tire'some *a.* (טאיר'-סאם) אויסמאטערענד, ערמיעדענד; לאנגווייליג; איבערדריסיג.

tire'somely *adv.* (טאיר'-סאם-לי) אויף אן ערמיעדענדען אופן; לאנגווייליג, איבערדריסיג.

tire'someness *n.* (טאיר'-סאם-נעס) ערמיעדונג, אויסמאטערונג; לאנגווייליגקייט, איבערדריסיגקייט.

tir'ing *n.* (טאיר'-אינג) פוצונג, אנקליידונג.

tir'ing-room *n.* (טאיר'-אינג-רוהם) אן אנקליידונגס=צימער.

tirl *v. and n.* (טירל) ווירבלען, זיך דרעהען; זיך ענדערען ווי דער ווינד; מאכען א קלאפעריי אדער גערויש ווי מען טרייסעלט אדער דרעהט עטוואס;

דרעהען; אראבבייסען אדער אראבפליקען; א ווירבעל, א דרעהונג.

tirocin'ium *n.* (טאי-רא-סינ'-אי-אם) די ערשטע דיענסט פון א סאלדאט; די ערשטע ארבייטען פון איינעם וואס לערענט זיך אויס א מלאכה אדער קונסט.

T-i'ron *n.* (טי'-אי'-ערן) אייזען=שטאבען וואס האבען אין זייער קווער=שניט די פארם פון א **T**.

Tiro'nian notes (טאי-ראו'-ני-ען נאוטס) די טיראנישע צייכענס, די ערשטע סטענאגראפישע צייכענס, וואס זיינען געווען געברויכט ביי די פארצייטיגע רוימער [דיעזע סיסטעם פון צייכענס האט אויסגעארבייט דער פארצייטיגער געלעהרטער טירא, וועלכער איז א געוויסע צייט געווען א שקלאף ביי דעם רוימישען פילאזאף און אראטאר ציצערא].

tir'ra-lir'ra *n.* (טיר'-א-ליר'-א) דער טרעלען=געזאנג פון א לערכע [אזא זינג=פויגעל].

tir'rit *n.* (טיר'-איט) טעראר, שרעקען.

tir'wit *n.* (טויר'-הוויט) דער קיביץ [אזא פויגעל. ז. *lapwing*].

tir'y *a.* (טאיר'-אי) מיעד; וואס ווערט מיעד.

'tis (טיז) עס איז [אן אבקירצונג און צוזאמענציהונג פון די צוויי ווערטער *it is*].

tisane' *n.* (טי-זען') ז. *ptisan*.

Tish'ri *n.* (טיש'-רי) דער אידישער חדש תשרי.

tis'sue *n., a. and v.* (טיש'-אוה) געוועב, געוועבטער שטאף; צייג דורכגעוועבט מיט גאלד אדער זילבער; דאס ארגאנישע געוועב, דאס צעלען=געוועב פון לעבעדיגע קערפער אדער פון פלאנצען; געוועבט; געמאכט פון א געוועב; דורכוועבען; דורכוועבען מיט גאלדענע אדער זילבערנע פעדים; בעקליידען אדער בעדעקען מיט געוועבטען שטאף.

tis'sued *a.* (טיש'-אוהד) דורכגעוועבט מיט פערשיעדענע קאלירען; דורכגעוועבט מיט גאלד און זילבער=פעדים.

tis'sue-pa'per *n.* (טיש'-אוה-פיי'-פער) זייד=פאפיער, גאנץ דינעס פאפיער.

tit *n.* (טיט) א ציצקע, א נאפעל אדער ווארצעל פון א ברוסט; א קליין, מאגער פערדעל; א קינד; א מיידעלע; א יונגע פרוי; אזא קליין פויגעלע; א גלייכע אבענטפערונג [ז. *tit for tat*].

Ti'tan *n. and a.* (טאי'-טען) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א טיטאן, איינער פון די טיטאנען, די קינדער פון אוראנוס און געא [די טיטאנען זיינען געווען פארגעשטעלט אלס מורא'דיגע ריעזען, וועלכע האבען געפיהרט א קאמפף געגען דעם העכסטען גאט צעאוס. וועלענדיג ארויפגעהן אויף'ן הימעל, האבען זיי אנגעווארפען בערג אויף בערג. אבער צעאוס האט זיי גובר געווען און ארונטערגעשלייעדערט זיי אין טארטאר אדער גיהנום]; די זון אדער דער גאט פון דער זון ביי די אלטע גריכען; א ריעז, א געוואלטיגער גבור; ריעזיג, טיטאניש, געוואלטיג שטארק.

ti'tan *n.* (טאי'-טען) טיטאן אדער טיטאניום [ז. *titanium*]; טיטאניום=ערץ.

ti'tanate *n.* (טאי'-טען-אייט) טיטאן=זויער זאלץ [א פערבינדונג פון א זויערע מיט דעם מעטאל טיטאן וואס בילדעט א זאלץ].

Titanesque' *a.* (טאי-טע-נעסק') טיטאניש, ווי א טיטאן; ריעזיג. ז. *Titan*.

Ti'taness *n.* (טאי'-טען-עס) א טיטאנין, א ריעזין.

Tita'nia *n.* (טאי-טיי'-ני-א) אין די פראנצויזישע פאלקס=מעשיות — טיטאניא, די לעגענדארע עלפען=קעניגין; אזא מין אינזעקטען.

Tita'nian *a.* (טאי-טיי'-ני-ען) ז. *Titanic*.

tita'nian *a.* (טאי-טיי'-ני-ען) ז. *titanic*.

Titan'ic *a.* (טאי-טענ'-איק) טיטאניש, ווי א טיטאן; ריעזיג, גיגאנטיש, געוואלדיג שטארק אדער גרויס.

titan'ic *a.* (טאי-טענ'-איק) וואס איז שייך צו טיטאן אדער טיטאניום. ז. *titanium*.

Titan'ical *a.* (טאי-טענ'-אי-קעל) ז. *Titanic*.

titanif'erous *a.* (טאי-טע-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט טיטאן אדער טיטאניום. ז. *titanium*.

ti'tanite *n.* (טאי'-טענ-איט) טיטאניט, טיטאן=ערץ, א מינעראל וואס ענטהאלט דעם מעטאל טיטאן.

tita'nium *n.* (טאי-טיי'-ני-אם) טיטאן אדער טיטאניום [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען, וועלכע געהערט צו די מעטאלען].

Titanom'achy *n.* (טאי-טע-נאמ'-ע-קי) טיטאנאמאכיע, די מעשיות וועגען דעם קאמפף פון די טיטאנען געגען די געטער. ז. *Titan*.

tit'bit *n.* (טיט'-ביט) א געשמאקער ביסען.

tit for tat (טיט פאר טעט) א קלאפ פאר א קלאפ, א פאטש פאר א פאטש.

ti'thable *a.* (טאי'-טהעבל) פון וואס עס דארף אבגעצאהלט ווערען א צעהנטער טייל, פון וואס מען דארף געבען מעשר; וואס דארף צאהלען מעשר.

tithe *n. and v.* (טאיטה) א צעהנטער טייל, א צעהנטעל; אן אבצאהל וואס בעשטעהט פון א צעהנטעל; מעשר פאר דער קירך; ארויפלעגען אן אבצאהל פון א צעהנטען טייל, נעהמען מעשר; געבען מעשר.

tithe'-commis'sioner *n.* (טאיטה'-קא-מיש'-אנ-ער) א רעגיערונגס=בעאמטער אין ענגלאנד וואס בעשטימט די מעשר=אבצאהלונג.

tithe'-free *a.* (טאיטה'-פריע) פריי פון צעהנטעל=אבצאהל, פטור פון מעשר.

tithe'-gath'erer *n.* (טאיטה'-געטה'-ער-ער) א מעשר=זאמלער.

tithe'-ow'ner *n.* (טאיטה'-או'-נער) איינער צו וועמען עס געהערט די צעהנטעל=אבצאהל אדער מעשר פון א געוויסער געגענד.

tithe'-pay'er *n.* (טאיטה'-פיי'-ער) א מעשר=צאהלער.

ti'ther *n.* (טאי'-טהער) א מעשר=זאמלער; א מעשר=צאהלער.

tithe'-stea'ler *n.* (טאיטה'-סטיע'-לער) איינער וואס פער'גנב'עט ניט צו צאהלען קיין מעשר.

ti'thing *n.* (טאי'-טהינג) א גרופע פון צעהן הויז=בעזיצער, וועלכע האבען זיך אמאל אין ענגלאנד גערעכענט אלס געמיינדע אין בעצוג צו געוויסע פליכטען צו דער רעגיערונג און וועלכע האבען געהארפט ערב זיין איינער פאר דעם אנדערען פאר גוטער אויפפיהרונג; דאס זאמלען מעשר; עטוואס וואס ווערט גענומען אלס מעשר.

ti'thing-man *n.* (טאי'-טהינג-מען) א פארשטעהער פון א גרופע פון צעהן הויז=בעזיצער, וועלכע האבען זיך אמאל אין ענגלאנד גערעכענט אלס א געמיינדע אין בעצוג צו געוויסע פליכטען צו דער רעגיערונג און וועלכע האבען געדארפט ערב זיין איינער פאר דעם אנדערען פאר גוטער אויפפיהרונג; א דעסיאטניק, אן אונטער=קאנסטאבל [אזא געוועהלטער אדער אנגעשטעלטער פאליציסט אמאל אין ענגלאנד].

tithon'ic *a.* (טי-טהאנ'-איק) וואס איז שייך צו כעמיש=ווירקענדע ליכט=שטראהלען.

tithonic'ity *n.* (טיטה-א-ניס'-אי-טי) די כעמישע ווירקונג פון ליכט=שטראהלען.

tithonom'eter *n.* (טיטה-א-נאמ'-ע-טער) א טיטאהנאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די כעמישע ווירקונג פון ליכט.

Titianesque' *a.* (טיש-יע-נעסק') וואס איז כאראקטעריסטיש פאר די קונסט=ווערק פון ווענעציאנישען מאלער טיציאן [געב. 1477, געשט. 1576].

tit'illant *n.* (טיט'-אי-לענט) א קיצלער.

tit'illate *v.* (טיט'-אי-לייט) קיצלען.

titilla'tion *n.* (טיט-אי-ליי'-שאן) דאס קיצלען, קיצלונג.

tit'illative *a.* (טיט'-אי-ליי-טיוו) קיצלענד.

tit'ivate *v.* (טיט'-אי-ווייט) אויספוצען; זיך אויספוצען, זיך צורעכט מאכען.

tit'lark *n.* (טיט'-לארק) די וויעזען=לערכע [א קליין פויגעלע עהנליך צו א לערכע].

ti'tle *n. and v.* (טאיטל) א טיטול; די אויפשריפט אדער דער נאמען פון א בוך, פון א קאפיטעל א. ד. ג.; דאס טיטול=בלאט [דאס בלאט פון א בוך, אויף וועלכען עס איז געדרוקט דער נאמען פון בוך]; דער נאמען פון א בוך וואס ווערט פון איינבינדער אבגעשטעמפעלט אויף'ן רוקען; די איבערשריפט פון א דאקומענט; אן אבטיילונג אדער אבשניט פון א געזעץ=בוך; דער גראד פון פיינקייט אדער גוטקייט [בעזאנדערס די צאהל קאראט דורך וועלכער די גוטקייט פון גאלד ווערט אויסגעדריקט]; א רעכט, א רעכטס=אנשפרוך, א רעכטס=פרעטענזיע; א רעכטס=פריווילעגיע; א גע'ירש'ענטעס אדער ערווארבענעס רעכט; א קאנצעסיע; בעזיץ=רעכט, אייגענטומס=רעכט; א רעכטס=דאקומענט, א רעכטס=פאפיער; רופען מיט א טיטול; טיטולירען; בעטיטלען, געבען א טיטול אדער נאמען; אבשטעמפלען דעם נאמען פון א בוך אויף זיין רוקען; געבען א קאנצעסיאנס=רעכט, געבען א רעכטס=פריווילעגיע.

ti'tled *a.* (טאיטלד) וואס האט א טיטול; וואס האט א טיטול פון אן ארעליגען.

ti'tle-deed *n.* (טאי'טל-דיעד) א רעכטס=דאקומענט, א רעכטס=פאפיער [א דאקומענט וועגען בעזיץ=רעכטען]; א בעשטעטיגונג פון א רעכט אויף עטוואס.

ti'tle-leaf *n.* (טאי'טל-ליעף) ז. *title-page*.

ti'tleless *a.* (טאי'טל-לעס) אהן א טיטול, אהן א נאמען; אונבערעכטיגט.

ti'tle-let'ter *n.* (טאי'טל-לעט'-ער) טיטול=בוכשטאבען [די בוכשטאבען וועלכע ווערען בענוצט צום דרוקען דעם טיטול אדער נאמען פון א בוך].

ti'tle-page *n.* (טאי'טל-פיידזש) דאס טיטול=בלאט פון א בוך וואו עס איז גע-

דרוקט דער נאמען פון בוך, דער נאמען פון מחבר, פון ארויסגעבער א. ד. ג.; דאס שער-בלאט.

tit'ler *n.* (טיט'-לער) א גרויסער חוט צוקער.

ti'tle rôle (טאיטל ראול) די טיטול-ראלע [די ראלע אין א טעאטער-שטיק וואס טראגט דעם נאמען פון דעם שטיק, צ. ב. די ראלע פון האמלעט אין "האמלעט" אדער די ראלע פון נארא אין "נארא" א. ד. ג.].

ti'tle-sheet *n.* (טאי'טל-שיעט) דאס פאדער-בלאט פון א בוך, וואו עס איז גע-דרוקט דער נאמען פון בוך; דאס שער-בלאט.

ti'tle-type *n.* (טאי'טל-טאיפ) ז. *title-letter*.

ti'tling *n.* (טאי'-טלינג) דאס אויפ-שטעמפלען דעם נאמען פון א בוך אויפ'ן רוקען.

tit'ling *n.* (טיט'-לינג) א קליין פויגעלע; די וויעזען-לערכע [ז. *titlark*].

tit'mouse *n.* (טיט'-מאוס) די מייזע אדער סיניצע [א קליינער זינג-פויגעל מיט זעהר א קורצען שנאבעל און מיט א לאנגען עק].

Titmouse

tit'rate *v.* (טיט'-רייט) טיטרירען, בע-שטימען די מאס אדער די ווירקונגס-קראפט פון א שטאף אין א כעמישער פער-בינדונג דורך דעם, וואס עס ווערט צו דיעזער פערבינדונג צוגעגעבען א בעשטימ-טע כעמישע פליסיגקייט פון א געוויסער מאס, אום צו זעהן וועלכע ענדערונגען עס קומען פאר אין דעם שטאף וואס דארף בע-שטימט ווערען.

titra'tion *n.* (טי-טריי'-שאן) דאס טיטי-רירען. ז. *titrate*.

tit'ter *v. and n.* (טיט'-ער) זיך וויעגען, זיך הוידען; כיכיקען, לאכען מיט אן איינגעהאלטענער שטימע; אן איינגעהאל-טענער געלעכטער, א כיכיקעריי; דאס כי-כיקען; אזא גראז.

tit'terer *n.* (טיט'-ער-ער) א לאכער, א לאכערקע, איינער אדער איינע וואס כיכי-קעט.

tit'ter-tot'ter *v. and adv.* (טיט'-ער-טאט'-ער) זיך וויעגען, זיך הוידען; זיך וויעגענדיג, זיך הוידענדיג.

tit'tivate *v.* (טיט'-אי-וויים) ז. *titivate*.

tit'tle *n.* (טיטל) א קליינינקייט, א נאר-נישט; א שטריך איבער א ווארט אדער א פונקט אויף א בוכשטאב.

tit'tlebat *n.* (טיט'ל-בעט) ז. *stickleback*.

tit'tle-tat'tle *v., n. and a.* (טיט'ל-טעט'ל) פלוידערען; פוסטע דבורים, פלוי-דעריי; א פלוידערזאק; פלוידערענד.

tit'tle-tat'tling *n.* (טיט'ל-טעט'-לינג) דאס פלוידערען; פוסטע דבורים.

tit'tup *v. and n.* (טיט'-אפ) טאנצען, שפרינגען, לויפען גאלאפ; א טאנצעריי, א שפרינגעריי, א גאלאפ.

tit'tuppy *a.* (טיט'-אפ-אי) פרעהליך, לעבעדיג, לוסטיג, שפרינגענד, טאנצענד; שאקעלדיג; קיצעלדיג.

tit'ty *n.* (טיט'-אי) א ציצקע, א ברוסט.

tit'ubate *v.* (טיט'-יו-בייט) זיך וויעגען, זיך שאקלען.

tituba'tion *n.* (טיט-יו-ביי'-שאן) דאס וואנקען, דאס שאקלען זיך; דאס וויעגען זיך; אונרוהיגקייט, דאס ניט קענען איינ-זיצען אדער איינשטעהן אויף איין ארט [אלס קראנקהייט].

tit'ular *a. and n.* (טיט'-יו-לאר) טיטו-לאר, וואס געהערט צו א טיטול; בעטי-טעלט; וואס איז בלויז אין טיטול, וואס האט בלויז דעם טיטול; נאמינעל, זאגע-נאנט; וואס טראגט דעם נאמען; וואס גיט דעם נאמען; איינער וואס האט א טי-טול; א בעאמטער, אן אמטס-בעזיצער; איינער וואס האט אנשפרוך אויף א רעכט אדער פריווילעגיע; איינער וועמענס נא-מען ווערט בענוצט אלס טיטול.

tit'ular bish'op (טיט'-יו-לאר ביש'-אפ) א טיטולאר-בישאף [א בישאף וואס טראגט דעם נאמען פון אן אמאליגען בי-שאפליכען זיץ אין די לענדער וואו די קריסטליכע קירך האט אויפגעהערט צו עק-זיסטירען אלס די הערשענדע, בעזאנדערס אין די מאכמעדאנישע לענדער].

tit'ular church (טיט'-יו-לאר טשוירטש) איינע פון די געמיינדע-קירכען אין רוים, וועמענס נעמען עס ווערען בע-נוצט אין די טיטלען פון קארדינאלען אדער בישאפען.

titular'ity *n.* (טיט-יו-לער'-אי-טי) א בלויזער טיטול; דאס זיין טיטולאר; דאס זיין בעטיטעלט.

tit'ularly *adv.* (טיט'-יו-לאר-לי) בלויז לויט דעם טיטול; אין בעצוג צו דעם טי-טול; נאמינעל, זאגענאנט.

tit'ular of'fice (טיט'-יו-לאר אפ'-איס) אן עהרען-אמט.

tit'ulary *a. and n.* (טיט'-יו-לע-רי) טיטולאר, וואס האט א טיטול, וואס גע-הערט צו א טיטול; וואס איז בלויז לויט דעם טיטול; א בעאמטער; אן אמטס-בע-זיצער; איינער וואס האט א טיטול; איי-נער וואס האט א רעכט אויף עפעס.

tit'up *v. and n.* (טיט'-אפ) ז. *tittup*.

tit'uppy *a.* (טיט'-אפ-אי) ז. *tittuppy*.

tit'-war'bler *n.* (טיט'-הוואהר'-בלער) אזא זינג-פויגעל. ז. *titmouse*.

tiv'er *n.* (טיוו'-ער) אזא זארט רויטע קרייד וואס ווערט בענוצט אין געוויסע טיילען פון ענגלאנד צו מאכען צייכענס אויף שעפסען.

tiv'y *adv.* (טיוו'-אי) גיך, געשווינד, לע-בעדיג [א יעגערשער אויסדרוק].

tiz'zy *n.* (טיז'-אי) א סיקספענס. ז. *sixpence*.

T-joint *n.* (טי'-דזשאינט) א פערבינ-דונג פון צוויי שטיקער אין דער פארם פון א **T**.

tme'ma *n.* (טמי'-מא) אן אבטיילונג, אן אבשניט.

tme'sis *n.* (טמי'-סיס) אין גראמא-טיק—א טמעזיס, א צוטיילונג פון א צוזא-מענגעזעצטען ווארט אין צוויי טיילען צווי-שען וועלכע עס ווערט אריינגעשטעלט איינס אדער מעהרערע ווערטער. צ. ב. אין דעם "Of whom **be** thou **ware** also" זאץ אנשטאט "Of whom **beware** thou also".

to *prep. and adv.* (טו) צו; אויף; נאך, קיין; ביז, ביז צו, ביז נעגען, ביז אויף; נעגען; אום צו; פערהעלטנים צו; אין פערגלייך; לויט, נאך; פאר; היז.

toad *n.* (טאוד) א זשאבע, א פראש; אן עקעלהאפטע פערזאן אדער זאך.

Toad

toad'back *n.* (טאוד'-בעק) א געוויסער זארט קארטאפעל.

toad'-ea'ter *n.* (טאוד'-איע'-טער) א חונף, א שמייכלער, א טעלער-לעקער; א געמיינער יונג; א מענש, וועלכער שטעהט אויס יעדע ערנידערונג; א פרעש-עסער [א מענש וואס איז געדונגען פון א שאר-לאטאן א רופא צו שלינגען כלומר'שט גיפ-טיגע פרעש אום צו בעווייזען דעם המון ווי אזוי ער ראטעוועט א מענשען פון פערגיפטונג].

toad'-ea'ting *n. and a.* (טאוד'-איע'-טינג) שמייכלעריי, חניפה, דאס זיין אונ-טערלעקעריש; שמייכלעריש, אונטערלעקע-ריש.

toad'-fish *n.* (טאוד'-פיש) דער ים-טייוועל [אזא פיש וואס געפינט זיך ביי די ברעגען פון די אייראפעאישע און אמע-ריקאנישע ימים. ז. איל]; דער פראש-פיש.

Toad-fish

toad'-flax *n.* (טאוד'-פלעקס) ליין-קרויט [אזא אייראפעאישע און אמעריקאנישע פלאנצע מיט רויטע און אראנזשעווע בלי-הונגען].

toa'dish *a.* (טאו'-דיש) ווי א זשאבע, פראש-ארטיג, ווי א פראש.

toad'let *n.* (טאוד'-לעט) א פרעשעל.

toad'ling *n.* (טאוד'-לינג) ז. *toadlet*.

toad'stone *n.* (טאוד'-סטאון) א שטיין עהנליך צו א פראש לויט דער פארם און קאליר און וועגען וועלכען מען האט גע-גלויבט אז ער בילדעט זיך אוים אין קער-פער פון א פראש [אזא שטיין פלעגט דיענען אלס א טאליסמאן אדער קמיע]; אין געאלאגיע — אן ארט וואולקאנישע פעלזען וואס געפינען זיך שיכטענווייז אין איינינע נידריגע טיילען פון דער ערד-קארע.

toad'stool *n.* (טאוד'-סטוהל) דער בלעטער-שוואם [א מין גיפטיג שוועמעל, וואס וואקסט געוועהנליך אויף פוילענדע פלאנצען].

toa'dy *n. and v.* (טאו'-די) א חונף, א שמייכלער, א טעלער-לעקער; א מענש וואס שטעהט אוים פיעל ערנידערונגען; א פראסטע פרוי; זיך אונטערלעקען, זיך אונטערשמייכלען.

toa'dyish *a.* (טאו'-די-איש) אונטער-לעקעריש, שמייכלעריש.

toa'dyism *n.* (טאו'-די-איזם) חניפה, שמייכלעריי, טעלער-לעקעריי; געמיינהייט.

to a hair (טו ע העהר) אויף א האר; זעהר פינקטליך.

to'-and-fro' *a. and n.* (טו'-ענד-פראו') וואס בעוועגט זיך הין און צוריק, הין און צוריק; א בעוועגונג הין און צוריק.

toast *n. and v.* (טאוסט) א פענעץ ברויט וואס ווערט צוגעברוינט אויף'ן פייער; א טאסט, אן אויסרוף צו טרינקען פאר איינעמס געזונד אדער צו טרינקען "לחיים" פאר א געוויסער זאך; דאס טרינקען לחיים פאר אימעצען אדער עפעס; מאכען אדער ווערען ברוין אויף'ן פייער; טרינקען א טאסט, טרינקען לחיים אדער האלטען א רעדע בעים טרינקען לחיים פאר אימעצען אדער עפעס.

toas'ter *n.* (טאוס'-טער) איינער וואס ברוינט אדער בראט עפעס אויף'ן פייער; דאס בראט-אייזען; איינער וואס טרינקט אדער האלט א רעדע בעים טרינקען פאר אימעצענס געזונדהייט.

toas'ting *n.* (טאוס'-טינג) דאס ברוינען אדער בראטען עפעס אויף'ן פייער; טרינקען א טאסט, האלטען א טאסט. ז. ***toast***.

toas'ting-fork *n.* (טאוס'-טינג-פאהרק) אזא לאנגער גאפעל צו ברוינען אדער בראטען שטיקלעך ברויט אויף'ן פייער; א שווערד [אין שפאס].

toas'ting-glass *n.* (טאוס'-טינג-גלעס) א גלאז אדער בעכער, פון וועלכען מען טרינקט פאר איינעמס געזונדהייט.

toas'ting-i'ron *n.* (טאוס'-טינג-אי'-ערן) ז. ***toasting-fork***.

toast'master *n.* (טאוסט'-מעס-טער) א טאסט-מייסטער, דער פארזיצענדער אויף א מאהלצייט אדער באנקעט, וועלכער רופט ארויס די רעדנער צו האלטען א טאסט.

toast'-rack *n.* (טאוסט'-רעק) א געשיר צו האלטען געברוינטעס אדער געבראטענעם ברויט אויף'ן טיש.

toast'-wa'ter *n.* (טאוסט'-וואה'-טער) ברויט-וואסער [וואסער אין וועלכען געברוינטעס ברויט איז געווייקט געווארען אלס א געטראנק פאר קראנקע].

toat *n.* (טאוט) דאס הענטעל פון א הובעל.

to a T (טו ע טי) גענוי אויף א האר; פינקטליך.

tobaccana'lian *n.* (טא-בעק-ע-ניי'-ליען) א טאבאק-שלינגער, איינער וואס רויכערט פיעל.

tobac'co *n.* (טא-בעק'-או) טאבאק, די טאבאק-פלאנצע.

tobac'co-box *n.* (טא-בעק'-או-באקס) א טאבאק-פושקע, א טאבאקערקע.

tobac'co-cut'ter *n.* (טא-בעק'-או-קאט'-ער) א מאשין צו שניידען טאבאק; א מעסער צו שניידען טאבאק.

tobac'co-gra'ter *n.* (טא-בעק'-או-גריי'-טער) א מאשין צו רייבען טאבאק.

tobac'co-heart *n.* (טא-בעק'-או-הארט) א טאבאק-הארץ [א הארץ-קראנקהייט פון צופיעל ברויכען טאבאק].

tobac'co-man *n.* (טא-בעק'-או-מען) ז. ***tobacconist***.

tobac'conist *n.* (טא-בעק'-א-ניסט) א טאבאק-הענדלער, א טאבאק-פאבריקאנט.

tobac'conize *v.* (טא-בעק'-א-נאיז) אנזאפען אדער אנזעטיגען מיט טאבאק-זאפט.

tobac'co-pipe *n.* (טא-בעק'-או-פאיפ) א טאבאק-פיפקע, א פיפקע צום רויכערען, א ליולקע; א ציבעק.

tobac'co-pouch *n.* (טא-בעק'-או-פאוטש) א טאבאק-בייטעל.

tobac'co-press *n.* (טא-בעק'-או-פרעס) א מאשין צוזאמענצודריקען טאבאק-בלעטער אדער געריבענעם טאבאק אין צוזאמענגעפרעסטע פעק אדער פעקלעך.

tobac'co seed (טא-בעק'-או סיעד) טאבאק-זאמען, טאבאק-זאט.

tobac'co-stick *n.* (טא-בעק'-או-סטיק) א שטעקען אדער שטאנג, אויף וועלכען מען הענגט אויף טאבאק-בלעטער צום טריקענען.

tobac'co-stop'per *n.* (טא-בעק'-או-סטאפ'-ער) א פיפקע-שטאפער [א שטאפער אראבצודריקען דעם האלב-פערברענטען טאבאק אין א ליולקע אום עס זאל זיך בעסער רויכערען].

tobac'co-strip'per *n.* (טא-בעק'-או-סטריפ'-ער) א פערזאן וואס איז בעשעפטיגט מיט ארויסרייסען די מיטעלסטע אדערען אדער קארענעס פון טאבאק-בלעטער.

tobac'co-worm *n.* (טא-בעק'-או-הווארם) די לארווע פון א געוויסען זומער-פויגעלע, וואס ערנעהרט זיך פון וואקסענדע טאבאק-בלעטער און מאכט אין זיי אן אפט פיעל שאדען.

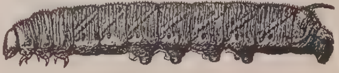

Tobacco-worm

to be had (טו בי העד) צו קריגען, צו בעקומען.

Liquor is not **to be had** in this town.

to'bine *n.* (טאו'-בין) טאבין [א זארט זיידענע-צייג פאר פרויען-קליידער].

tobog'gan *n. and v.* (טא-באג'-ען) א טאבאגאן [א לייכטער שליטען, וואס בעשטעהט פון א גלאטען ברייטען ברעט מיט אן ארויפגעבויגענעם ענד. ווערט בענוצט פון ספארטלייט אין קאנאדע און אין איינינע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען אראבצוגליטשען זיך איבער'ן שנעע אדער אייז פון די הויכען בערג]; גליטשען זיך אויף א טאבאגאן.

tobog'gan-cap *n.* (טא-באג'-ען-קעפ) א וואלענעם היטעל וואס איז אויסגעשטריקט ווי א זעקעל מיט אן אראנגעהאנגענעם שפיץ ווען מען טראגט עס אויף'ן קאפ.

tobog'ganer *n.* (טא-באג'-ען-ער) איינער וואס גליטשט זיך אויף א טאבאגאן. ז. ***toboggan***.

tobog'ganing *n.* (טא-באג'-ען-אינג) דאס גליטשען זיך בארג-אראב אויף א טאבאגאן. ז. ***toboggan***.

tobog'gan-slide *n.* (טא-באג'-ען-סלאיד) דער גליטש אראב א בארג, איבער וועלכען מען גליטשט זיך מיט א טאבאגאן. ז. ***toboggan***.

tobog'gin *n.* (טא-באג'-אין) א טאבאגאן. ז. ***toboggan***.

to'by *n.* (טאו'-בי) אן אלטפרענקישער לייטענער קריגעל, וואס איז געמאכט אין דער פארם פון א דיקען אלטען מאן וואס זיצט אויף א שטוהל און טרינקט ביער.

tocca'ta *n.* (טאק-קא'-טא) — אין מוזיק — א טאקאטא, א פארשפיעל, א פרעליודע.

toccatel'la *n.* (טאק-ע-טעל'-א) — אין מוזיק — אן איינפאכע טאקאטא. ז. ***toccata***.

toccati'na *n.* (טאק-ע-טי'-נא) ז. ***toccatella***.

tock *n.* (טאק) א מין הארן-פויגעל. ז. ***hornbill***.

tock'ay *n.* (טאק'-איי) א מין אסט-אינדישע יאשטשערקע.

to'co *n.* (טאו'-קאו) דער טוקאן [ז. ***toucan***]; שטראף, בעשטראפונג.

tocol'ogy *n.* (טא-קאל'-א-דזשי) טאקאלאגיע, די לעהרע וועגען געבורטס-הילף, אקושערסטווע.

to-come' *n.* (טו-קאם') די צוקונפט.

tocque *n.* (טאק) ז. ***toque***.

toc'sin *n.* (טאק'-סין) א ליארם-גלאק, א שטורם-גלאק [א גלאק, מיט וועלכען מען קלינגט טרעוואגע]; די טרעוואגע וואס מען קלינגט מיט א גלאק.

tod *n.* (טאד) א טאד, אן אלטפרענקישעס געוויכט פון 28 פונט [ספעציעל צו וועגען וואל]; א קוסט, א קוסטארניק; א טרונק בראנפען.

to-day' *adv. and n.* (טו-דיי') היינט; דער איצטיגער טאג, די איצטיגע צייט.

today' *adv. and n.* (טו-דיי') ז. ***to-day***.

tod'dle *v. and n.* (טאדל) געהן שאקלענדיג זיך, געהן מיט אונזיכערע טריט [ווי א קליין קינד]; דאס געהן שאקלענדיג זיך; א וואקעלדיגער גאנג.

tod'dler *n.* (טאד'-לער) איינער וואס געהט מיט שוואכע, אונזיכערע טריט [ווי א קליין קינד].

tod'dy *n.* (טאד'-אי) געצוקערטער שפיריטוס מיט וואסער; אן אלקאהאלישער געטראנק; דער זאפט פון געוויסע פאלמען; אן אלקאהאלישער געטראנק פון דיעזען זאפט.

tod'dyman *n.* (טאד'-אי-מען) איינער וואס צאפט אן דעם זאפט פון געוויסע פאלמען און מאכט דערפון אן אלקאהאלישען געטראנק.

to-do' *n.* (טו-דוה') א ליארם וועגען קלייניגקייטען; א טומעל וועגען זאכען וואס זיינען גארנישט ווערטה.

to'dy *n.* (טאו'-די) דער פלאט-שנאבעל [א קליינער וועסט-אינדישער פויגעל מיט א לאנגען און פלאטשיגען שנאבעל].

toe *n. and v.* (טאו) די פוס-פינגער; די פאדערשטע קאפיטע ביי טהיערע; דער שפיץ פון א זאק, פון א שוך, וואס בעדעקט די פינגער; דאס פאדערשטע שטיקעל אייזען, וואס שטארצט ארויס פון א פערד'ס פאדקאווע; דערגרייכען עפעס אדער אנריהרען מיט די פינגער פון די פיס; צומאכען אן ענד וואס זאל בעדעקען די פינגער [ווי אין א זאק]; זיך בעוועגען אדער זיך שטעלען אויף די פינגער [ווי ביים טאנצען].

toe a nail (טאו ע נייל) אריינשלאגען א נאגעל שרעג.

toe a seam (טאו ע סיעם) שטעלען אויף'ן דעק פון שיף מיט די פינגער צווישען די שפאלטען פון די ברעטער [אן ארט בעשטראפונג פון מאטראזען].

toe'-cap *n.* (טאו'-קעפ) א בלעטעל פון לעדער אדער מעטאל וואס בעדעקט דעם שפיץ פון א שוך.

toed *a.* (טאָוד) מיט פינגער אויף די פיס; וואָס האַלט זיך דורך שרעג אַריינגעשלאָגענע נעגעל [וועגען אַ באַלקען אָדער ברעט וואָס איז צוגעשטעלט צו אַן אַנדער באַלקען אָדער ברעט].

toe'-drop *n.* (טאָו'-דראָפּ) די אונפעהיגקייט אויפצוהויבען דעם פוס אָדער די פינגער [ווי פון אַ פּאַראַליז].

toe in (טאָו אין) געהן מיט די פינגער געבויגען נאָך אינוועניג.

toe'less *a.* (טאָו'-לעס) אָהן פוס=פינגער.

toe'-nail *n.* (טאָו'-נייל) אַ נאָגעל פון אַ פוס=פינגער; אַ נאָגעל אָדער טשוואָק וואָס ווערט אַריינגעשלאָגען שרעג.

toe out (טאָו אוט) געהן מיט די פינגער געבויגען אַרויס=צו.

toe'-piece *n.* (טאָו'-פּיעס) ז. *toe-cap*

toe'-ring *n.* (טאָו'-רינג) אַ רינג וואָס ווערט געטראָגען אויף דעם פינגער פון פוס [ווי ביי געוויסע פעלקער, וואו מען געהט באָרוועס אָדער מען טראָגט סאַנדאַלען].

toe the mark (טאָו טהי מאַרק) 1. שטעהן אַנריהרענדיג מיט די פינגער די ליניע, וואָס איז אַנגעצייכענט פאַר אַ געוויסען ציעל [ווי אַ מאַן וואָס שטעהט האַרט נעבען דעם אָרט פון וואַנען ער דאַרף אַ שפּרונג טהאָן]; 2. טהאָן עפּעס אָדער ערפילען עפּעס אונטער אַלע אומשטענדען.

2. The teacher is a strong disciplinarian. He makes his pupils **toe the mark.**

toe the scratch (טאָו טהי סקרעטש) זיין גרייט אַרויסצוטרעטען געגען דעם אָפּאָנענט אָדער געגנער.

to'fall *n.* (טוה'-פאָהל) דער אונטערגאַנג; דער סוף; אַ נעבען=געביידע, אַ צובוי.

toft *n.* (טאָהפט) אַן אָרט בעפלאַנצט מיט בוימער; אַ הויז מיט דעם אַרומיגען גרונט און נעבען=געביידען; אַן אָרט וואו פריהער איז געשטאַנען אַ הויז.

toft'stead *n.* (טאָהפט'-סטעד) אַ הויז מיט'ן אַרומיגען גרונט און מיט די נעבען=געביידען.

tog *v. and n.* (טאָג) זיך אַנקליידען, זיך אַנטהאָן; אַ קלייד, אַ מלבוש.

to'ga *n.* (טאָו'-גאַ) די טאָגאַ, אַזאַ אויבער=מאַנטעל ביי די פאַרצייטיגע רוימער.

Toga

to'gaed *a.* (טאָו'-גאַד) אַנגעקליידעט מיט אַ טאָגאַ. ז. *toga*

to'gated *a.* (טאָו'-גיי טעד) אַנגעקליידעט מיט אַ טאָגאַ [ז. *toga*]; מאַיעסטעטיש, שטאָלץ.

to'ged *a.* (טאָו'-געד) ז. *togated*

togeth'er *adv.* (טו-געטה'-ער) צוזאַמען, אינאיינעם; אין דעם זעלבען פּלאַץ; אין דערזעלבער צייט; נאָכאַנאַנד, כסדר.

tog'gery *n.* (טאָג'-ער-אי) קליידער, קליידונג.

tog'gle *n. and v.* (טאָגל) אַ קנעבעל, אַ שטיפט אָדער שטענגעל וואָס ווערט דורכגעשטעקט דורך דעם שלייף אָדער קנופּ פון אַ שטריק, אַז ער זאָל זיך האַלטען אין זיין אָרט; אַ שטיפט וואָס ווערט דורכגעשטעקט דורך די שלייפען פון צוויי שטריק, כדי זיי צו האַלטען צוזאַמען; אַ שטיפט אָדער שטענגעל וואָס ווערט אַנגעבונדען אין מיטען צו אַ שטריק אָדער קייט אום אַנצוהענגען אויף איהם אַן אַנדער שטריק אָדער קייט [דורך דעם וואָס מען נעהמט דורך דעם שטיפט דורך דעם שלייף פון שטריק אָדער דורך אַ רינג פון דער קייט]; אַ קניע=געלענק [ז. *toggle-joint*]; אַזאַ האַרפּון צו פאַנגען וואַלפיש [ז. *toggle-iron*]; בעפעסטיגען אָדער בעזאָרגען מיט אַ קנעבעל; האַלטען פעסט; דורכשטעכען מיט אַ האַרפּון.

tog'gle-chain *n.* (טאָג'ל-טשיין) אַזאַ קורצע קייט מיט צוויי גרעסערע רינגען ביי די ענדען. צו דיעזער קייט איז צו איין ענד בעפעסטיגט אַזאַ האַקען [קרוטשאַק] אויף אַ קייטעל.

tog'gle-i'ron *n.* (טאָג'ל-אַי'-ערן) אַזאַ האַרפּון צו פאַנגען וואַלפיש, וואָס האָט אַ בעוועגליכען קלינג, וועלכער איז דורכגעשטעקט דורך אַ לאָך פון דעם האַרפּון ניט ווייט פון זיין שפּיץ [דיעזער בעוועגליכער קלינג, ווען ער געהט אַריין אין דעם קערפּער פון וואַלפיש קען אַוועקגעשטעלט ווערען פאַר קווער].

Toggle-iron

tog'gle-joint *n.* (טאָג'ל-דזשאַינט) אַ קניע=געלענק [אַ געלענק אין דער פאָרם פון אַ קניע וואָס ווערט געמאַכט פון צוויי פּלאַטען אָדער שטאַבעס וועלכע ווערען פעראייניגט דורך אַ ניעט, זאַוויעסע אָדער שאַרניער].

Toggle-joint

tog'gle-press *n.* (טאָג'ל-פּרעס) אַ פּרעס וואָס דער דרוק ווערט אויסגעפיהרט דורך אַ קניע-געלענק [ז. *toggle-joint*], וועלכער איז פערבונדען מיט אַ שרויף.

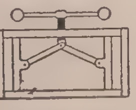
Toggle-press

to'hu bo'hu (טאָו'-הוה באָו'-הוה) תהו=ובהו, אַ כאַאָס, אַ צומישונג.

toil *v. and n.* (טאָיל) אַרבייטען שווער, פּראַצעווען, האָרעווען; געהן לאַנגזאַם פאַרוואָרטס דורך מיה און מאַטערניש; שווערע אַרבייט, האָרעוואַניע, פּראַצע; אַן אַרבייט וואָס איז פערפערטיגט געוואָרען דורך שווערער האָרעוואַניע; אַ נעץ.

toi'ler *n.* (טאַי'-לער) אַן אַרבייטער, אַ האָרעפּאַשניק, איינער וואָס אַרבייט שווער.

toi'let *n.* (טאַי'-לעט) דאָס קליידען זיך; די טואַלעטע, די אָרט פון איינעמס קליידען זיך; אַן אַנצוג; אַ טואַלעט=טיש; אין כירורגיע — דאָס אויסרייניגען אַן אָרגאַן נאָך אַן אָפּעראַציע; אַן אָבטרעט, אַ בית=הכסא, אַ וואַטער=קלאָזעט.

toi'let-cap *n.* (טאַי'-לעט-קעפּ) אַ היטעלע וואָס מען טראָגט ביים מאַכען די טואַלעטע [ביים אַנקליידען זיך].

toi'let-cloth *n.* (טאַי'-לעט-קלאָהטה) אַ דעקע פאַר דעם טואַלעט=טיש.

toi'let-cov'er *n.* (טאַי'-לעט-קאַוו'-ער) ז. *toilet-cloth*

toi'let-cup *n.* (טאַי'-לעט קאַפּ) אַ טאַס אָדער שיסעל וואָס ווערט בענוצט ביי מאַכען די טואַלעטע.

toi'let-glass *n.* (טאַי'-לעט-גלעס) אַ שפּיגעל אויף דעם טואַלעט=טיש.

toi'let-pa'per *n.* (טאַי'-לעט-פּיי'-פּער) פּאַפּיער וואָס ווערט בענוצט אין אָבטרעט אָדער בית=הכסא.

toi'let-quilt *n.* (טאַי'-לעט-קהווילט) אַזאַ ליילעך וואָס דיענט צו בעדעקען דעם טואַלעט=טיש.

toi'let-room *n.* (טאַי'-לעט-רוהם) אַן אָבטרעט, אַ בית=הכסא, אַ וואַטער=קלאָזעט.

toi'let-ser'vice *n.* (טאַי'-לעט סויר'-ווים) ז. *toilet-set*

toi'let-set *n.* (טאַי'-לעט-סעט) די כלים אָדער געשיר וואָס ווערען געברויכט אין אַ טואַלעט=צימער.

toi'let-soap *n.* (טאַי'-לעט-סאָופּ) טואַלעט=זייף, אַ גוטער זאָרט זייף צום וואַשען זיך.

toi'let-ta'ble *n.* (טאַי'-לעט-טיי'בל) אַ טואַלעט=טיש.

toilette' *n.* (טאַי-לעט') ז. *toilet*

toil'ful *a.* (טאַיל'-פול) אַרבייטזאַם, מיהזאַם.

toil'fully *adv.* (טאַיל'-פול-אי) אויף אַן אַרבייטזאַמען, מיהזאַמען שטייגער.

toilinet' *n.* (טאַי-לי-נעט') ז. *toilinette*

toilinette' *n.* (טאַי-לי-נעט') אַן אָרט האַלב וואָלענעס און האַלב באַוועלנעס אָדער זיידענעס צייג.

toil'less *a.* (טאַיל'-לעס) מיהלאָז, אָהן מיה, אָהן האָרעוואַניע.

toil'some *a.* (טאַיל'-סאַם) מיהזאַם, שווער; וואָס פאָדערט שווערע אַרבייט.

toil'somely *adv.* (טאַיל'-סאַם-לי) אויף אַן אַרבייטזאַמען, מיהזאַמען שטייגער.

toil'someness *n.* (טאַיל'-סאַם-נעס) מיהזאַמקייט, שווערקייט, אַרבייטזאַמקייט.

toil'-worn *a.* (טאַיל'-הוואָורן) אויסגעמאַטערט פון שווערער אַרבייט.

toise *n.* (טאַיז) אַ קלאַפטער אָדער אַ טאַיזע [אַ פראַנצויזישע לענג=מאָס פון אונגעפעהר 6½ ענגלישע פוס].

toi'son *n.* (טאַי'-זאַן) די וואָל פון אַ שעפּס.

to'ka *n.* (טאָו'-קאַ) די טאָקאַ, אַ מין געוועהר אין דער פאָרם פון אַן אויסגעבויגענער דובינע וואָס ווערט געברויכט ביי די איינוואָהנער פון די פידזשי-אינזלען.

Tokay' *n.* (טאָ-קיי') טאָקייער וויין; אַ זאָרט וויינטרויבען.

to'ken *n. and v.* (טאָוקן) אַ צייכען, אַ סמן; אַ צייגנים, אַ בעווייז; אַן אַנדייטונג אויף עפּעס, אַ סימבאָל; אַ סיגנאַל; אַן ערינערונגס=צייכען, אַ סואַווענירו; אַ מין געלד=מאַרקע אין דער פאָרם פון אַ מעטאַלענער מטבע, וואָס פּריוואַטע סוחרים לאָזען צייטענווייז אַרויס אָהן דער סאַנקציאָן פון דער רעגיערונג; אַ כאַראַקטעריסטישער שטריך אָדער בעצייכנונג פון עפּעס; אַ האַלבער ריעם פּאַפּיער; אַנדייטען, דיענען אַלס אַ סמן פון עפּעס.

to'kenless *a.* (טאָו'קנ-לעס) אָהן אַ צייכען, אָהן אַ סמן.

tokol'ogy *n.* (טאָ-קאָל'-אָ-דזשי) ז. *tocology*

tol'booth *n.* (טאָול'-בוהטה) אַ טורמע, אַן אָסטראָג, אַ געפענגניס, אַ תפיסה.

told (טאָולד) דערצעהלט, געזאָגט. ז. *tell*

tole *v.* (טאָול) צוציהען; פערנאַרען, פערפיהרען [דורך פאַלשע האָפנונגען].

Tole'do *n.* (טא-לי'-דאו) די שטאדט טאלעדא [אין שפאניען]; א שווערד געמאכט אין טאלעדא, א טאלעדא⸗שווערד [דער בעסטער זארט שווערדען].

tolerabil'ity *n.* (טאל-ע-רע-ביל'-אי-טי) ערטרעגליכקייט; דאס קענען געדולדעט ווערען; מיטעלמעסיגקייט; נישט⸗קשה'דיגקייט.

tol'erable *a.* (טאל'-ע-רעבל) וואס מען קען טאלערירען, וואס מען קען דולדען; דולדליך, ערטרעגליך; מיטעלמעסיג גוט, נישט⸗קשה'דיג; ניט ניי, ניט אריגינעל; וואס קען דורכגעהן, וואס קען דורכגעלאזען ווערען; צימליך געזונד.

tol'erableness *n.* (טאל'-ע-רעבל-נעס) ז. *tolerability*.

tol'erably *adv.* (טאל'-ע-רע-בלי) אויף אן ערטרעגליכען שטייגער; אויף אן אופן דאס מען קען עס דולדען.

tol'erance *n.* (טאל'-ע-רענס) טאלעראנץ, דולדונג; דאס קענען אויסהאלטען אדער אריבערטראגען; דאס טאלערירען, דאס דולדען; אין מעדיצין — דאס קענען ביישטעהן א פערגיפטונג.

tol'erant *a. and n.* (טאל'-ע-רענט) טאלעראנט, דולדזאם, וואס דולדעט; אין מעדיציו — פעהיג אויסצוהאלטען אדער אריבערצוטראגען [א פערגיפטונג, א פעסט]; איינער וואס איז טאלעראנט אדער דולדזאם.

tol'erantly *adv.* (טאל'-ע-רענט-לי) אויף א טאלעראנטען, דולדזאמען שטייגער.

tol'erate *v.* (טאל'-ע-רייט) טאלערירען, דולדען, פערטראגען.

tolera'tion *n.* (טאל-ע-ריי'-שאן) דולדונג, דולדזאמקייט; טאלעראנץ, דאס דולדען א גלויבען אדער מיינונג וואס שטימט ניט מיט דעם אייגענעם גלויבען אדער מיינונג; אין מעדיצין — דאס קענען אויסהאלטען א פערגיפטונג.

to let (טו לעט) לאזען, אבלאזען; פערדינגען.

toll *n. and v.* (טאול) א טאקסע אדער שטייער וואס ווערט געצאהלט פאר א געוויסער פריווילעגיע אדער ערלויבניש [ווי פאר פאהרען איבער א שאסע, פאר אריבערפאהרען א בריק, פאר דורכפיהרען שיפען דורך א קאנאל א. ד. ג.]; די סומע וואס ווערט געצאהלט דעם אייגענטימער פון א מארק אדער יאריד⸗פלאץ, פאר שטעלען דארטען א צייטווייליגעם ביידעל אדער קרעמעל צו פערקויפען סחורות; א בעשטימטע מאס תבואה וואס ווערט אבגענעבען דעם מילנער פאר ערלויבען צו מאהלען אויף זיין מיהל; דאס לאנגזאמע און רעגעלמעסיגע קלינגען פון א גלאק; צאהלען א בעשטימטען שטייער פאר א פריווילעגיע אדער ערלויבניש; ארויפלעגען א צאל אדער שטייער; צוציהען; ארייננארען, פערפיהרען; קלינגען אין א גלאק מיט לאנגזאמע רעגעלמעסיגע קלאנגען [ווי ביים צוזאמענרופען אין קירך צו א גאטעסדיענסט, ביי א קריסטליכע לויה א. ד. ג.]; אנקלינגען וועגען עפעס, ארויסרופען די אויפמערקזאמקייט צו עפעס דורך דעם קלאנג פון א גלאק; אין יוריספרודענץ — אוועקנעהמען אדער אנולירען דאס רעכט צו פערנעהמען אן אייגענטום.

toll'able *a.* (טאול'-עבל) צאל⸗פפליכטיג; פאר וואס עס דארף געצאהלט ווערען א טאקסע אדער שטייער.

toll'age *n.* (טאול'-עדזש) צאל, שטייער; די סומע וואס דארף אבגעצאהלט ווערען פאר א געוויסער פריווילעגיע אדער ערלויבניש.

toll'-bar *n.* (טאול'-באר) א שלאגבוים, א ראגאטקע [א לאנגער שטאנג אדער קלאץ, וואס ווערט אראבגעלאזען קווער איבער א וועג ניט דודרכצולאזען די רייזענדע איידער זיי צאהלען אב די נויטיגע טאקסע אדער שטייער].

toll'-book *n.* (טאול'-בוק) א בוך, וואו עס ווערען ארייגעשריבען די אריינגעבראכטע סחורות אויף א יאריד, פאר וועלכע מען דארף צאהלען א טאקסע אדער שטייער.

toll'booth *n. and v.* (טאול'-בוהטה) א געפענגניס, א טורמע; ארייגזעצען אין טורמע.

toll'-bridge *n.* (טאול'-ברידזש) א בריק, וואו מען דארף צאהלען א געוויסע טאקסע אדער שטייער פאר דורכגעהן אדער דורכפאהרען איהם.

toll'-collec'tor *n.* (טאול'-קא-לעק'-טאר) א שטייער⸗זאמלער, א בעאמטער וואס מאהנט אויף דעם שטייער פאר א געוויסער פריווילעגיע אדער רעכט; א פארריכטונג צו פערצייכנען די צאהל דורכגעהער אדער דורכפאהרער פערביי א קרייץ⸗דרעה [ז. *turnstile*].

toll'-corn *n.* (טאול'-קאהרן) די מאס תבואה וואס א מילנער בעקומט פאר מאהלען תבואה אין זיין מיהל.

toll'-dish *n.* (טאול'-דיש) א מעסטעל, מיט וועלכען דער מילנער מעסט דעם טייל תבואה וואס ער בעקומט פאר מאהלען איינעמס תבואה אין זיין מיהל.

toll'er *n.* (טאול'-ער) א שטייער⸗זאמלער, א בעאמטער וואס מאהנט אויף שטייערען; אזא יאגד⸗הונד; איינער וואס קלינגט אין א גלאק.

toll'-free *a.* (טאול'-פריע) צאל⸗פריי; וואס דארף ניט צאהלען קיינע שטייערען.

toll'-gate *n.* (טאול'-גייט) א צאל⸗טויער [א ראגאטקע ביי וועלכער עס ווערט אבגעצאהלט די טאקסע אדער שטייער פאר דורכפאהרען אדער דורכפיהרען עפעס].

toll'-gath'erer *n.* (טאול'-געטה'-ער-ער) ז. *toll-collector*.

toll'house *n.* (טאול'-האוס) א צאל⸗הויז, דאס הויז נעבען א ראגאטקע וואו מען צאהלט אב שטייערען.

toll'ing *n.* (טאול'-אינג) דאס קלינגען אין א גלאק; די לאנגזאמע און מאנאטאנע קלינגעריי פון א גלאק [ווי פון א קירכען⸗גלאק]; אן ארט פון צוציהען אדער ארייננארען דאס רויב [ווי ביי א פויגעל⸗יאגד אדער ביים פאנגען פיש].

toll'-man *n.* (טאול'-מען) א מענש וואס איז אנגעשטעלט ביי א שלאגבוים אדער ראגאטקע; א צאל⸗איינגעהמער.

tol-lol' *a.* (טאל-לאל') צימליך גוט; נישט⸗קשה'דיג.

tol-lol'ish *a.* (טאל-לאל'-איש) ערטרעגליך; נישט⸗קשה'דיג.

to'lo *n.* (טאו'-לאו) ז. *koodoo*.

Tol'tec *n.* (טאל'-טעק) א טאלטעק, איינער פון די טאלטעקען [א פאלק, וואס האט — לויט דער טראדיציאן — געהערשט אמאל אין מעקסיקא און איז שפעטער בעזיעגט געווארען פון די אצטעקען].

tolu' *n.* (טא-ליו') [דער טאלו⸗באלזאם זאפט פון דעם אמעריקאנישען טאלו⸗בוים, וועלכער ווערט געברויכט אין מעדיצין און אין פארפיומען].

tolu'ic *a.* (טא-ליו'-איק) געמאכט פון טאלו⸗באלזאם; וואס איז שייך צו טאלו⸗באלזאם. ז. *tolu*.

tolu'-tree *n.* (טא-ליו'-טריע) דער טאלו⸗בוים אדער דער טאלו⸗באלזאם בוים [א זיד⸗אמעריקאנישער בוים, וועלכער גיט ארויס דעם טאלו⸗באלזאם]. ז. *tolu*.

tom *n.* (טאם) אן "ער", א זכר; א קאטער; אזא מאשין צו וואשען גאלד⸗ערץ.

tom'ahawk *n. and v.* (טאמ'-ע-האהק) א טאמאהאק [א קריעגס⸗האק ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער]; שלאגען אדער טויטען מיט א טאמאהאק.

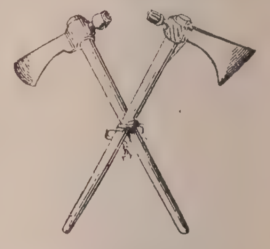

Tomahawks

tomal'ley *n.* (טא-מעל'-אי) קרעבס⸗ליעבער [אזא פעטער, ווייכער לעבער⸗ערהנליכער קערפער⸗טייל פון א קרעבס אדער ראק].

tomal'line *n.* (טא-מעל'-אין) ז. *tomalley*.

tomal'ly *n.* (טא-מעל'-אי) ז. *tomalley*.

toman' *n.* (טא-מאן') א טאמאן [אזא פערזישע מטבע אין ווערטה פון אן אמעריקאנישען דאלאר און 76 סענט].

toma'to *n.* (טא-מיי'-טאו) א טאמאטא, א פאמידאר, א פאטלאזשאן.

toma'to-plant *n.* (טא-מיי'-טאו-פלענט) די טאמאטען⸗פלאנצע [די פלאנצע, אויף וועלכער עס וואקסען פאמידארען אדער פאטלאזשאנעם].

Tomato-plant

toma'to-sauce *n.* (טא-מיי'-טאו-סאהס) טאמאטען⸗סאוס, טאמאטען⸗זופ.

toma'to-sphinx *n.* (טא-מיי'-טאו-ספינקס) דער טאמאטען⸗אינזעקט [אן אינזעקט, וועמענס לארווא אדער ווערימלעך ערנעהרען זיך פון די בלעטער פון דער טאמאטען⸗פלאנצע].

toma'to-worm *n.* (טא-מיי'-טאו-הוואירם) דער טאמאטען⸗ווארים [די לארווא פון דעם טאמאטען⸗אינזעקט]. ז. *tomato-sphinx*.

tomaun' *n.* (טא-מאהן') ז. *toman*.

tomb *n. and v.* (טוהם) א קבר; א קבר⸗געוועלב; א קברים⸗שטיבעל; א מאוזאלעאום, א קברים⸗דענקמאל; א קעמערעל אין א קאטוילישער קירך, וואו מען האלט די ביינער פון היילינע; דער טויט; בעגראבען, מקבר זיין.

tom'bac *n.* (טאמ'-בעק) טאמבאק [אזא מעטאל געמישט פון קופער און צינק].

tom'bak *n.* (טאמ'-בעק) ז. *tombac*.

tomb'-bat *n.* (טוהמ'-בעט) די קברים⸗פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז וואס האלט זיך צווישען קברים].

tomb'-house *n.* (טוהמ'-האוס) א קברים⸗

שטיבעל, א מאוזאלעאום, א קברים=דענקמאל.

tomb'less *a.* (טוהמ'-לעס) אהן א קבר, ניט בעערדיגט.

tom'boc *n.* (טאמ'-באק) א מין שפיעז, וואס ווערט געברויכט פון די איינוואהנער פון אינזעל יאווא.

tom'bola *n.* (טאמ'-בא-לא) א מין לאטעריי=שפיעל.

tom'boy *n.* (טאמ'-באי) א ווילדעס, צולאזענעס מיידעל.

Tombs *n.* (טוהמז) די טומז [א געפענגניס אין ניו יארק].

tomb'stone *n.* (טוהמ'-סטאון) א מצבה.

tom'-cat *n.* (טאמ'-קעט) א קאטער.

tom'cod *n.* (טאמ'-קאד) אזא קליינער עסבארער פיש.

tome *n.* (טאום) א טאם, א באנד, א בעזונדערער טייל פון א בוך.

tome'let *n.* (טאומ'-לעט) א קליינער באנד, א בענדעל. ז. *tome*.

to'ment *n.* (טאו'-מענט) ז. *tomentum*.

tomen'tose *a.* (טא-מענ'-טאוס) פילציג, וואליג, קנויליג [וועגען די הערעלעך אויף פלאנצען אדער אינזעקטען]; פוכיג, וואליג [וועגען געוויסע טיילען פון מארך].

tomen'tous *a.* (טא-מענ'-טאס) ז. *tomentose*.

tomen'tum *n.* (טא-מענ'-טאם) פילציגקייט, קנויליגקייט, וואליגקייט [וועגען די הערעלעך פון פלאנצען און אינזעקטען אדער וועגען דעם אויסזעהן פון געוויסע טיילען פון מארך].

tom'fool' *n.* and *v.* (טאמ'-פוהל') א נאר; איינער וואס בעגעהט נארישקייטען; א מין פויגעל פון יאמאיקא [וועלכער זאגט אן רעגען מיט זיינע געשרייען. ז. *rain-bird*]; האנדלען נאריש, אבטהאן נארישקייטען.

tom'foo'lery *n.* (טאמ'-פוה'-לער-אי) נארישקייט; נארישע אדער לעכערליכע אויפפיהרונג; נארישקייטען, קלייניגקייטען.

to'mia *n.* (טאו'-מי-א) די ברעגען פון א פויגעל'ס שנאבעל. ז. *tomium*.

to'min *n.* (טאו'-מין) א יואוועליר=געוויכט פון 12 גראן.

to'mium *n.* (טאו'-מי-אם) דער ברעג פון א פויגעל'ס שנאבעל.

tom'john *n.* (טאמ'-דזשאן) ז. *tonjon*.

tom'my *n.* and *v.* (טאמ'-אי) ברויט; פראוויזיע, שפייזען; א קראם, פון וועלכער ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פראדוקטען אנשטאט געלד; דאס צאהלען ארבייטער ניט מיט געלד, נאר מיט פערשיעדענע פראדוקטען; א קאטער; אזא שרויף=געצייג; צווינגען ארבייטער צו נעהמען פאר זייער ארבייט פראוויזיע אנשטאט געלד; בעשווינדלען ארבייטער דורך דעם וואס מען צווינגט זיי צו נעהמען פאר זייער ארבייט פראוויזיע אנשטאט געלד.

tom'my-nod'dy *n.* (טאמ'-אי-נאד'-אי) ז. *tom-noddy*.

tom'my-shop *n.* (טאמ'-אי-שאפ) א קראם, וואו ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פערשיעדענע פראדוקטען אנשטאט געלד.

tom'-nod'dy *n.* (טאמ'-נאד'-אי) א נאר, א דומקאפ; דער פאפוגאי=טויכער אדער דער ים=פאפוגאי [ז. *puffin*].

to-mor'row *adv.* and *n.* (טו-מאר'-או) מארגען; דער מארגען.

tomor'row *adv.* and *n.* (טו-מאר'-או) ז. *to-morrow*.

tom'pion *n.* (טאמ'-פי-אן) א שטאפקע, א שטאפקע פון א קאנאנע.

Tom'-pi'per *n.* (טאמ'-פאי'-פער) א פייפער. ז. *piper*.

tom'tit' *n.* (טאמ'-טיט') א קליין פויגעלע; אן אמייזע, א סיניצע [אזא פויגעלע. ז. *titmouse*].

tom'-tom *n.* and *v.* (טאמ'-טאם) אזא אינדישעס האנד=פייקעל; פויקען, פייקלען.

tom'-trot' *n.* (טאמ'-טראט') אזא צוקערווערק, אזא צוקערקע.

tom'-tur'key *n.* (טאמ'-טויר'-קי) אן אינדיק [אן "ער"].

ton *n.* (טאן) א טאן [א געוויכט פון 2000 אדער פון 2240 פונט; א מאס פון פערשיעדענער גרויס פאר פערשיעדענע געגענשטענדע, ווי למשל: 40 פוס פאר געהילץ, 20 בושעל פאר ווייץ; 40 קוביק=פוס פראכט=רוים אויף שיפען א. ז. וו.];

ton *n.* (טאן) די מאדע, דער הערשענדער טאן אדער מאדע; דער גוטער טאן, דער גוטער געשמאק.

to'nal *a.* (טאו'-נעל) וואס איז שייך צו טענער אדער טענער=הארמאניע; וואס איז שייך צו דער טאנען=סיסטעם אדער טאן=לייטונג.

tonal'ity *n.* (טא-נעל'-אי-טי) א טאנען=סיסטעם, טאן=לייטונג; אין מאלעריי — פערבינדונג פון פארבען, פארבען=הארמאניע.

to'nally *adv.* (טאו'-נעל-אי) אין בעצוג צו דער טאנען=סיסטעם אדער טאן=לייטונג; הארמאניש.

to'-name *n.* (טו'-ניים) א ביינאמען, א צונאמען.

tone *n.* and *v.* (טאון) 1. א טאן, א מוזיקאלישער קלאנג; א קלאנג; 2. אינטאנאציאן, דער טאן, דער כאראקטער פון אויסדרוק אדער פון דער שטימע; 3. א געמאכטער אדער געקינסטעלטער טאן אין רעדען; דאס אונטערזינגען [ביים רעדען אדער לייענען]; 4. אין מעדיצין — די שפאן=קראפט אדער די קרעפטיגקייט פון קערפער; געזונדהייט; 5. שטימונג, לויגע; 6. דער טאן, דער באנטאן; דער גוטער טאן; 7. דער כאראקטער, דער גייסט, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפט; 8. אין מאלעריי — דער פארבען=עפעקט; 9. פארבונג, שאטירונג; 10. אין גראמאטיק — דער אקצענט; 11. צוגעבען א געוויסען טאן; צוגעבען א געוויסען פארבען=עפעקט; אננעהמען א געוויסען טאן אדער פארבען=עפעקט; אין פאטאגראפיע — ענדערען ביים רעטושירען די פארבונג פון א בילד; 12. רעדען אין א געמאכטען טאן אדער מיט א געמאכטען אויסדרוק; אונטערזינגען [ביים רעדען אדער לייענען]; 13. הארמאנירען [אין קלאנגען אדער פארבען]; אנשטעלען [א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

2. The **tone** in which she spoke became low and timid. 3. Every appearance of sing-song and **tone** must be avoided in reading poetry. 6. His presence gave **tone** to the gathering. 7. The debate was conducted in a light **tone**. 9. The marble is of a brilliant **tone**.

tone'-col'or *n.* (טאונ'-קאל'-אר) דער טעמבר, די קלאנג=שאטירונג. ז. *timbre*.

toned *a.* (טאונד) 1. וואס האט א געוויסען טאן [געברויכט אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער]; 2. אנגעצויגען, שטארק; 3. לייכט קאלירט, מיט א לייכטער שאטירונג; 4. אין פאטאגראפיע — פערבעסערט דעם קאליר דורך כעמישע שטאפען.

1. He spoke in a high-**toned** voice. 2. His mind was quite as firmly **toned** at eighty as at forty.

tone'-deaf'ness *n.* (טאונ'-דעפ'-נעס) מוזיקאלישע טויבקייט [אונפעהיגקייט צו הערען מוזיקאלישע קלאנגען].

tone down (טאון דאון) אנשטעלען א נידריגערען טאן; מאכען וועניגער העל [די פארב אין מאלעריי]; מאכען מילדער אדער שוואכער.

tone'less *a.* (טאונ'-לעס) אהן א טאן, אהן א קאליר, אהן אן אקצענט, ניט בעטאנט, אהן אן אויסדרוק, אהן אן אינטאנאציאן.

tone'lessness *n.* (טאונ'-לעס-נעס) טאנלאזיגקייט, קאלירלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין אקצענט, דאס זיין אהן אן אויסדרוק.

tone'-mas'ter *n.* (טאונ'-מעס'-טער) א טאן=קינסטלער; א פעהיגער, געניטער מוזיק=פערפאסער.

tone'-meas'urer *n.* (טאונ'-מעזש'-אור-ער) א מאנאכארד. ז. *monochord*.

tone'-pain'ting *n.* (טאונ'-פיינ'-טינג) קלאנגען=מאלעריי, דאס ארויסרופען אדער שאפען פארשטעלונגען און בילדער מיט דער הילף פון מוזיקאלישע קלאנגען.

to'ner *n.* (טאו'-נער) איינער אדער עטוואס וואס גיט א טאן אדער שאטירונג.

tone'-rela'tionship *n.* (טאונ'-רי-ליי'-שאנ-שיפ) אין מוזיק — טאן=פערהעלטניס, טאן=הארמאניע.

tone'-syl'lable *n.* (טאונ'-סיל'-עבל) די טאן=זילבע, די בעטאנטע זילבע, די ווארט=זילבע וואס האט אויף זיך דעם אקצענט.

tone up (טאון אפ) העכערען דעם טאן; העכערען, פערשטארקערען.

tong *n.* and *v.* (טאהנג) א צוואנג, א צוואנגעל; א הילצערנער געשטעל, אין וועלכען עס ווערט איינגעפאסט א דימענט ביים שלייפען; אננעהמען, האלטען אדער אנכאפען מיט א צוואנג.

ton'ga *n.* (טאנ'-גא) — אין אסט=אינדיען אזא לייכטעס וועגעל אויף צוויי רעדער.

Ton'ga bean (טאנ'-גא ביען) ז. *Tonka bean*.

tong'er *n.* (טאהנג'-ער) איינער וואס כאפט אויסטערס מיט אזא צוואנגען=אינסטרומענט. ז. *oyster-tongs*.

tong'ing *n.* (טאהנג'-אינג) דאס כאפען אויסטערס מיט אזא צוואנגען=אינסטרומענט. ז. *oyster-tongs*.

tong'man *n.* (טאהנג'-מען) ז. *tonger*.

tongs *n.* (טאהנגז) צוואנגען, א צוואנג, א צווענגעל.

tongs'man *n.* (טאהנגז'-מען) ז. *tonger*.

tongue *n.* and *v.* (טאנג) א צונג; צונג [אלס שפייז]; שפראך; דאס רעדען; פלוידעריי; רייד, הוילע רייד [אהן טהאטען], פוסטע דבורים; א שטימע, א קול; א שפראך, א פאלק; א צינגעל [פון א גלאק, פון א שלאס, פון א וואג, פון א ספראנדזשקע א. ד. ג.]; עטוואס וואס איז עהנליך אין אויסזעהן צו א צונג אדער צינגעל, עטוואס וואס שטארצט ארויס [ווי למשל: דער מונד=שטיק פון א בלאז=אינסטרומענט, דאס צינגעל פון א שוך, דער דישעל פון א וואגען, א שמאלער פאס וואסער אדער יבשה, א צאפען אין א ברעט צום איינפאסען אין דער אויסהוילונג פון אן אנדער ברעט א. ז. וו.]; שילטען, זידלען, אויסרעדען, מאכען פארווירפע; רעדען, אויסדריקען אין ווערטער; פלוידערען; בענוצען דעם צונג ביים שפיעלען אויף א בלאז=אינסטרומענט; ארויסשטארצען [ווי א צונג אדער צינגעל].

tongue'-and-groove' joint (טאנג'-

ענד-גרוהוו' דושאינט) א פעראייניגונג פון צוויי ברעטער אזוי אז א צאפען פון איין ברעט זאל זיך איינפאסען אין אן איינקארבונג פון אן אנדער ברעט.

tongue'-bit *n.* (טאנג'-ביט) אזא צוים-אייזענדעל פאר פערד וואס לאזען זיך ניט קאנטראלירען דורך א געווענליכען צוים-אייזענדעל.

tongue'-bone *n.* (טאנג'-באון) דער צונג-ביין.

tongue'-chain *n.* (טאנג'-טשיין) א קייט ביים ענד פון א דישעל פון א וואגען.

tongue'-compress'or *n.* (טאנג'-קאמ-פרעס'-אר) א צונג-אראבדריקער [א דאנטיסטישער אינסטרומענט אראבצודריקען דעם צונג].

tongued *a.* (טאנגד) וואס האט א צונג, שפראך אדער קול; וואס האט א צינגעל אדער אן ארויסשטארצונג. ז. *tongue*.

tongue'-depress'or *n.* (טאנג'-די-פרעס'-אר) א צונג-אראבדריקער [אן אינסטרומענט אראבצודריקען דעם צונג ביי מעדיצינישע אונטערזוכונגען פון מויל אדער האלז].

tongue'-dough'ty *a.* (טאנג'-דאו'-טי) פלוידעריש, פלוידערענד.

tongue'-fence *n.* (טאנג'-פענס) א צונג-געפעכט, א דעבאטע, א וכוח.

tongue'-fish *n.* (טאנג'-פיש) דער צונג-פיש [אזא פלאטשיגער פיש].

tongue'-grass *n.* (טאנג'-גרעס) פעפער-גראז. ז. *peppergrass*.

tongue'-hol'der *n.* (טאנג'-האול'-דער) ז. *tongue-compressor*.

tongue'-hound *n.* (טאנג'-האונד) איינער פון די קווער-שטיקער צווישען וועלכע און אין וועלכע עס בעפעסטיגט זיך דער דישעל פון א וואגען.

tongue'-lash'ing *n.* (טאנג'-לעש'-אינג) דאס שילטען אדער זידלען.

tongue'less *a.* (טאנג'-לעס) אהן א צונג, אהן א לשון, אהן א שפראך.

tongue'let *n.* (טאנג'-לעט) א צינגעל; אזא צינגעל-פערמיגער ווארים.

tongue'-shaped *a.* (טאנג'-שייפט) צונג-פערמיג, ווי א צונג.

tongue'-spat'ula *n.* (טאנג'-ספעט'-יו-לא) א צונג-אראבדריקער [אן אינסטרומענט צום אראבדריקען דעם צונג ביי מעדיצינישע אונטערזוכונגען פון מויל און האלז אדער ביים פעררייכטען און רייסען צייהן].

tongue'ster *n.* (טאנג'-סטער) א פלוידערזאק.

tongue'-test *n.* (טאנג'-טעסט) א צונג-פראבע [די מעטאדע אבצופראבירען אויב עס געפינט זיך אן עלעקטרישער שטראם אין א באטעריע אדער אין א באטעריע-קרייז דורך דעם וואס מען לעגט צו די ענדען פון די דראטען צום שפיץ צונג].

tongue'-tie *n. and v.* (טאנג'-טאי) אין מעדיצין — א שווערע בעוועגונג פון צונג, א קורצע צונג; רויבען די רעדע-פעהיגקייט, מאכען שפראכלאז.

tongue'-tied *a.* (טאנג'-טאיד) וואס האט א קורצע צונג, וואס רעדט מיט שוועריקייט; מיט א געבונדענער צונג, שטאמלענד.

tongue'-val'iant *a.* (טאנג'-וועל'-יענט) מויל-העלדיש, וואס איז א העלד בלויז מיט'ן מויל.

tongue'-war'rior *n.* (טאנג'-וואהר'-יער) א מויל-העלד, איינער וואס איז א העלד בלויז מיט'ן מויל.

tongue'-work *n.* (טאנג'-וואירק) ריידעריי, פלוידעריי.

tongue'y *a.* (טאנג'-אי) בערעדעוודיג; פלאפלעריש.

tongu'ing *n.* (טאנג'-אינג) אן ארויסשטארצונג [ווי א צונג]; דאס געברויכען די צונג ביים שפיעלען אויף בלאז-אינסטרומענטען.

tongu'ing and groo'ving (טאנג'-אינג ענד גרוה'-ווינג) דאס פעראייניגען ברעטער אזוי, אז דער צאפען פון איין ברעט זאל אריינקומען אין אן אויסהוילונג פון א צווייטער.

tongu'y *a.* (טאנג'-אי) ז. *tonguey*.

ton'ic *a. and n.* (טאנ'-איק) שטארקענד; טאניש, וואס איז שייך צו טענער אדער קלאנגען; וואס איז שייך צום גרונד-טאן; א שטארקונגס-מיטעל; דער גרונד-טאן אין מוזיק.

ton'ically *adv.* (טאנ'-אי-קעל-אי) טאניש, אין בעצוג צו טענער; אין מעדיצין — דויערענד, אהן אויפהער [ווי למשל, וועגען ספאזמען אדער קראמפען].

ton'ic chord (טאנ'-איק קאהרד) א גרונד-אקארד, אן אקארד פון דעם גרונד-טאן.

tonic'ity *n.* (טא-ניס'-אי-טי) דאס זיין טאניש; די שפאן-קראפט פון קערפער, קרעפטיגקייט, געזונדקייט.

ton'ic sol'-fa (טאנ'-איק סאול'-פא) א סיסטעם פון בעצייכנען טענער דורך בוכשטאבען און גראמאטישע צייכענס [ווי למשל, די נאטע "דא" דורך א *d*, "רע" דורך *r* א. ז. וו.].

to-night' *adv. and n.* (טו-נאיט') היינט ביי נאכט, היינט אין אבענד; היינטיגער אבענד, קומענדער אבענד, היינטיגע נאכט.

tonight' *n. and adv.* (טו-נאיט') ז. *to-night*.

to'ning *n.* (טאו'-נינג) א צוגעבען א געוויסען טאן אדער א געוויסען פארבען-עפעקט; דאס ענדערען ביים רעטושירען די פארבונג פון א פאטאגראפישען בילד; דאס ענדערען די פארב פון א בילד דורך כעמישע שטאפען; דאס ריידען אין א געמאכטען טאן, דאס אונטערזינגען; הארמאנירונג; אנשטעלונג [פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

ton'ish *a.* (טאנ'-איש) מאדיש.

ton'ishness *n.* (טאנ'-איש-נעס) מאדישקייט.

ton'jon *n.* (טאנ'-דזשאן) אזא אפענער טראג-שטוהל אין אינדיען וואס ווערט געטראגען אויף א שטאנג פון פיער טרעגער.

Ton'ka bean (טאנ'-קא ביען) א טאנקא-באב [אזא אראמאטישער מאנדעל-פערמיגער באב וואס וואקסט אין גוויאנא, ווענעזועלא].

ton'nage *n. and v.* (טאנ'-עדזש) דער טאנען-געהאלט אדער די טאנען-לאדונג פון א שיף; די משא אדער די לאסט פון א שיף; די משא אויסגעדריקט אין טאנען, וואס א שיף קען פיהרען; די שיפען פון א האפען אדער פון א לאנד געמאסטען לויט זייער טאנען-געהאלט [ד. ה. וויפיעל טאן משא זיי קענען ארייננעהמען]; פראכט-געלד אדער פראכט-אבצאהל לויט דעם טאנען-געהאלט פון שיף; האבען א טאנען-געהאלט אדער טאנען-לאדונג; ארויפלעגען א שיף-פראכט שטייער. ז. *ton*.

ton'nage-du'ty *n.* (טאנ'-עדזש-דיו'-טי) פראכט-שטייער, פראכט-אבצאהל פון א שיף לויט דער טאנען-לאדונג.

ton'nage tax (טאנ'-עדזש טעקס) א שטייער וואס ווערט ארויפגעלעגט אויף שיפען לויט זייער טאנען-לאדונג.

tonneau' *a. and n.* (טאנ-או') עהנליך צו א פאס אדער טון [ווענען אן אויטאמאביל]; א פאס-עהנליכער אויטאמאביל-וואגען.

ton'ner *n.* (טאנ'-ער) א שיף לויט איהר טאנען-לאדונג.

The schooner was a 2000 tonner.

Tonnerre' *n.* (טא-נעהר') טאנער, אזא רויטער וויין.

ton'nish *a.* (טאנ'-איש) ז. *tonish*.

ton'nishness *n.* (טאנ'-איש-נעס) ז. *tonishness*.

tonom'eter *n.* (טא-נאמ'-ע-טער) אין מוזיק — א טאנאמעטער, א טאן-מעסטער, א שטים-גאפעל, א קאמערטאן.

Tonquin' bean (טאנ-קין' ביען) ז. *Tonka bean*.

ton'sil *n.* (טאנ'-סיל) א האלז-מאנדעל.

tonsil'la *n.* (טאנ-סיל'-א) ז. *tonsil*.

ton'sillar *a.* (טאנ'-סי-לאר) וואס איז שייך צו די מאנדלען [אין האלז].

ton'sillary *a.* (טאנ'-סי-לע-רי) ז. *tonsillar*.

tonsillit'ic *a.* (טאנ-סי-ליט'-איק) וואס איז שייך צו די מאנדלען [אין האלז]; וואס ליידט פון מאנדלען-ענטצינדונג.

tonsilli'tis *n.* (טאנ-סי-לאי'-טיס) מאנדלען-ענטצינדונג.

tonsil'lotome *n.* (טאנ-סיל'-א-טאום) א כירורגישער אינסטרומענט אויסצושניידען די מאנדלען פון האלז.

tonsillot'omy *n.* (טאנ-סי-לאט'-א-מי) דאס אויסשניידען די מאנדלען אין האלז.

ton'sor *n.* (טאנ'-סאר) א בארביר, א צירולניק, א גאלער, א ראזירער.

tonso'rial *a.* (טאנ-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א בארביר אדער צירולניק.

ton'sure *n. and v.* (טאנ'-שור) דאס שערען אדער גאלען די האר פון קאפ; שערונג, דאס זיין געשארען; דאס אויסשערען אדער אויסגאלען די האר פון קאפ ביי א קאנדידאט אויף א קאטוילישען גלח אדער מאנאך; דער איינטריט אדער די אויפנאהמע אלס גלח אדער מאנאך; די טאנזור, דער נאקעטער אויסגעגאלטער אדער אויסגעשארענער פלאץ אויף דעם קאפ פון א קאטוילישען גלח אדער מאנאך; שערען אדער גאלען די האר פון קאפ [בעזאנדערס ווענען א קאטוילישען גלח].

ton'sured *a.* (טאנ'-שורד) געשארען, געגאלט; וואס האט די טאנזור [ווענען א גלח אדער מאנאך]. ז. *tonsure*.

tontine' *n. and a.* (טאנ-טין') א טאנטינע, אן ארט נעגענזייטיגע פערזיכערונג, וואו די צינזען און דיווידענדען וואס בעלאנגען צו פערזאנען וועלכע האבען ביינעטראגען צו אן אנלייהע [הלואה], געהען איבער נאך זייער טויט ניט צו זייערע יורשים נאר צו די איבערגעבליבענע מיטגליעדער פון דער געזעלשאפט [דער פלאן פון דער טאנטינע איז ווי פאלגט: א געוויסע צאהל פערזאנען לעגען צונויף א געוויסע סומע געלד פאר אן אנלייהע מיט דעם תנאי, אז די דיווידענדען אדער די רענטע, וואס זי וועט ברייננען, זאל געטיילט ווערען בלויז צווישען די מיטגליעדער, וואס זיינען ביים לעבען, אהן דעם רעכט פון פערערבונג. ווען די צאהל פערזאנען איז אנפאנגס, למשל, געווען 100, און 50 פון זיי זיינען אויסגעשטארבען, ווערען די איינגאהמען געטיילט בלויז צווישען די 50 איבערגעבליבענע; ווען פון די 50 זיינען ווייטער

אויסגעשטארבען 25, דאן טיילט מען די איינגאהמען בלויז צווישען די איבערגעבליבענע 25 און אזוי ווייטער ביז עס בלייבט דער לעצטער, וועלכער נעהמט די גאנצע סומע און נאך זיין טויט הערט די טאנטינע אויף צו עקזיסטירען]; וואס איז שייך צו א טאנטינע, וואס ענטהאלט דעם פרינציפ פון א טאנטינע.

to'ny *n. and a.* (טאו'-ני) א גולם, א נאר, א שוטה; זעהר עלעגאנט, פון די "הויכע פענסטער", גרויסארטיג.

too *adv.* (טוה) צו, צו פיעל; אויך.

took (טוק) ז. *take* גענומען.

tool *n. and v.* (טוהל) א געצייג, א ווערקצייג; א געוועהר; איינער וואס ווערט אויסגענוצט פון א צווייטען אלס א ווערקצייג; א פערציערונג אדער ארנאמענט וואס ווערט אבגעדריקט אויף די טאוולען פון ביכער מיט די שטעמפלען פון אן איינבינדער; ארבייטען אדער בעארבייטען מיט געצייג; בעציערען אדער בעפוצען א בוך מיט געוויסע איינבינדערישע געצייג; אנטרייבען א געשפאן; פאהרען.

tool'-car *n.* (טוהל'-קאר) א ווערקצייגוואגאן [אזא וואגאן אין וועלכען עס ווערט געפיהרט די נויטיגע געצייג צורעכט צו מאכען די אייזענבאהן-ליניע].

tool'-chest *n.* (טוהל'-טשעסט) א ווערקצייג-קאסטען.

tooled edg'es (טוהלד עדזש'-ען) בעציערטע ברעגען אדער ראנדען פון א בוך [דורך דעם אבדרוק פון שטעמפלען].

too'ler *n.* (טוה'-לער) א שטיין-מייסעל, שטיין-דלאט [ארומצוהאקען גלאט א שטיין].

tool'-hol'der *n.* (טוהל'-האול'-דער) א גריף אדער הענטעל פון א געצייג.

too'ling *n.* (טוה'-לינג) דאס ארבייטען אדער בעארבייטען מיט געצייג.

tool'-ma'ker *n.* (טוהל'-מיי'-קער) א געצייג-מאכער, אן אינסטרומענטען-מאכער.

tool'-mark *n.* (טוהל'-מארק) א צייכען, וואס בלייבט אויף א געגענשטאנד פון די געצייג, מיט וועלכע ער איז בעארבייט געווארען.

tool'-mar'king *n.* (טוהל'-מאר'-קינג) דאס מאכען צייכענס אדער נעמען אין שטאלענע געצייג [דאס ארט וואו דער צייכען דארף געמאכט ווערען, ווערט בעדעקט מיט א דינעם שיכט חלב אדער וואקס וואו עס ווערט איינגעקריצט דער צייכען אדער דער נאמען און נאכהער ווערט די איינקריצונג בעגאסען מיט סאלפעטער-זויערע].

toom *a. and n.* (טוהם) לעדיג; א לעדיגער פלאץ, וואו מען שיט ארויס מיסט אדער אבפאל.

too man'y (טוה מענ'-אי) 1. צו פיעל; 2. צו שטארק; צו מעכטיג; פיעל פעהיגער.
2. They are **too many** for us.

toom'ly *adv.* (טוהמ'-לי) לעדיגליך, פוסט.

too much for one (טוה מאטש פאר הוואן) צו שטארק אדער צו גרויס פאר איינעם אלס א גלייכען.

toon *n.* (טוהן) דער אראמאטישער צעדערטאנענבוים [אזא גרויסער בוים וואס וואקסט אין אסט-אינדיען. זיין האלץ איז פון ציגעל-רויטען קאליר].

too'na *n.* (טוה'-נא) ז. *toon*

too'roo *n.* (טוה'-רוה) די טורו [זעהר א הויכע אמעריקאנישע פאלמע מיט א שטארקען האלץ, פון וועלכען מען מאכט ביליארד-שטעקענס, שפאציר-שטעקלעך א. ד. ג.].

toot *v. and n.* (טוהט) טוטען, בלאזען מיט א הארן; טרובען, טרומייטען, פייפען מיט א פייפעל; ארויסלאזען א קלאנג ווי פון א טרומייט, טרובע אדער פייפעל; א בלאז ווי פון א הארן, טרומייט אדער טרובע; א הוליאנקע; א פוילער, נישטיגער מענש.

too'ter *n.* (טוה'-טער) איינער וואס בלאזט אין א טרומייט, טרובע אדער הארן; א בלאז-אינסטרומענט [ווי א טרומייט, א טרובע א. ד. ג.].

tooth *n. and v.* (טוהטה) א צאהן; עטוואס איז עהנליך צו א צאהן [ווי א צאהן פון א זעג, פון א קאם, פון א ראד א. ד. ג.], עטוואס ארויסגעשטארצטעס און שפיציגעס; א צאק פון א בלאט; א געשמאק; פערזוכען, א ביס טהאן; בעזארגען מיט ציינער, פערצאהנען, איינשניידען ציינער; איינגרייפען איינע אין די אנדערע ווי צאהן-רעדער; מאכען געצאקט.

tooth'ache *n.* (טוהטה'-אייק) צאהן-וועהטאג, צאהן-שמערצען.

tooth'ache-grass *n.* (טוהטה'-אייק-גרעס) אזא הויכעס גראז אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

tooth'ache-tree *n.* (טוהטה'-אייק-טריע) דער צאהן-וועה בוים [אזא שטעכיגער בוים].

tooth and nail (טוהטה ענד נייל) מיט אלע קרעפטען.

tooth'-brush *n.* (טוהטה'-בראש) א צאהן-בערשטעל.

tooth'-car'penter *n.* (טוהטה'-קאר'-פענ-טער) א דענטיסט, א צאהן-דאקטאר [אלס הומאריסטישער אויסדרוק].

tooth'-draw'ing *n.* (טוהטה'-דראה'-אינג) דאס ארויסציהען א צאהן, דאס רייסען ציינער.

toothed *a.* (טוהטהט) מיט ציינער; געצייהנט; געצאקט; מיט שפיצען, מיט שטאכעלען.

tooth'edge *n.* (טוהטה'-עדזש) דאס אונאנגענעהמע געפיהל, וואס מען שפירט אין די ציינער פון עסען זויערע זאכען אדער ביים הערען א גרילצענדען קלאנג.

tooth'ful *a.* (טוהטה'-פול) געשמאק.

too thin (טוה טהין) צו דין, צו דורכזיכטיג, צו שוואך צו מאכען א ווירקונג אויף אימעצען אדער צו איבערצייגען.

too'thing *n.* (טוה'-טהינג) ציגעל אדער שטיינער, וואס מען לאזט זייערע שפיצען ארויסגעשטארצט פון ענד פון וואנד, כדי צו קענען צומויערען עטוואס שפעטער, ווען עס וועט זיין נויטיג.

too'thing-plane *n.* (טוה'-טהינג-פליין) א געצאקטער הובעל.

tooth'-key *n.* (טוהטה'-קיע) א צאהן-שליסעל [אזא שליסעל-פערמיגער אינסטרומענט, וואס דענטיסטען פלעגען אמאל בענוצען צום ארויסציהען ציינער].

tooth'less *a.* (טוהטה'-לעס) אהן ציינער.

tooth'let *n.* (טוהטה'-לעט) א צייהנדעל; א קליינע ארויסשטארצונג ווי א קליין צייהנדעל.

tooth'leted *a.* (טוהטה'-לעט-עד) וואס האט קליינינקע ארויסשטארצונגען אדער שפיצען [וועגען בלעטער].

tooth'-like *a.* (טוהטה'-לאיק) עהנליך צו א צאהן.

tooth'-paste *n.* (טוהטה'-פייסט) צאהן-פאסטע [אזא טייגיגע מאסע געמאכט פון צאהן-פולווער צו רייניגען די ציינער].

tooth'pick *n. and a.* (טהוטה'-פיק) א צאהן-שטעכער; אזא פלאנצע, וועלכע וואקסט אין די געגענדען פון מיטעללענדישען ים; עהנליך צו א צאהן-שטעכער.

tooth'picker *n.* (טוהטה'-פיק-ער) איינער אדער עטוואס וואס רייניגט די ציינער פון די שטיקלעך שפייז וואס בלייבט צווישען זיי פון עסען; א צאהן-שטעכער.

tooth'-plug'ger *n.* (טוהטה'-פלאג'-ער) א דענטיסטישער אינסטרומענט צו פילען אדער פלאמבירען ציינער.

tooth'-pow'der *n.* (טוהטה'-פאו'-דער) צאהן-פולווער [א פולווער אדער פראשעק צו רייניגען די ציינער].

tooth'-pulp *n.* (טוהטה'-פאלפ) די צאהן-פולפע [דער אויבערשטער טייל פון נערוו, וואס פילט אויס דעם אינוועניגסטען טייל פון צאהן].

tooth'-rash *n.* (טוהטה'-רעש) ז. *strophulus*

tooth'-shell *n.* (טוהטה'-שעל) א צאהן-שנעקע [אזא שנעקע וואס איז עהנליך צו א לאנגען צאהן].

tooth'some *a.* (טוהטה'-סאם) געשמאק.

tooth'somely *adv.* (טוהטה'-סאם-לי) מיט געשמאק, אויף א געשמאקהאפטען אופן.

tooth'someness *n.* (טוהטה'-סאם-נעס) געשמאקקייט.

tooth'wort *n.* (טוהטה'-הוואירט) די שופען-ווארצעל אדער צאהן-ווארצעל [אזא פלאנצע וואס האט צאהן-עהנליכע שופען].

tooth'-wound *n.* (טוהטה'-הוואונד) א וואונד וואס קומט פון א ביס פון א חיה.

too'thy *a.* (טוה'-טהי) וואס האט ציינער, פול מיט ציינער; געשמאק.

too'tle *v.* (טוהטל) זאנפט בלאזען אויף א פלייט.

too too (טוה טוה) זעהר און זעהר, איבער און איבער; אויסערארדענטליך.

too'-too *adv. and a.* (טוה'-טוה) ז. *too too*

toot'-plant *n.* (טוהט'-פלענט) אזא גיפטיגע פלאנצע אין ניי-זעעלאנד וואס האט לאנגע פיער-קאנטיגע צווייגען און גרויסע בלעטער.

top *n., a. and v.* (טאפ) דער שפיץ, דער אויבען; דער אויבערשטער טייל; די אויבערשטע זייט; די אויבערפלעכע; דער קאפ; דער שפיץ פון קאפ; א טשוב [פון האר אדער פעדערען]; דער העכסטער אדער ערשטער אין ראנג; דער פארנעהמסטער; דער העכסטער גראד; דער העכסטער זארט; דער אויבער-דעק פון א וואגען אדער קארעט; אזא דריידעל אדער גאר וואס דרעהט זיך, ווען ער ווערט אנגעצויגען מיט פאדים אדער שטריקעל; א פלאטפארם ארום דעם שפיץ פון דעם נידריגען מאסט אויף א שיף; וואס איז אן דער שפיצע; וואס איז דער העכסטער אדער דער פארנעהמסטער; ארויפשטייגען אין דער הויך; דערגרייכען דעם שפיץ; איבערשטייגען, איבערטרעפען; איבעריאגען; נעהמען די אויבערהאנד; אריבערשטייגען, אריבערשפרינגען; בעדעקען דעם שפיץ אדער דעם אויבען; בעקרוינען; ארויפשטעלען א שפיץ; אראבשניידען אדער אראבהאקען דעם שפיץ; זיין אויף א געוויסער הויך; ארונטערפאלען מיט'ן קאפ אראב, פאלען קאפ איבער; הענגען [אויף גנבים-שפראך].

to'parch *n.* (טאו'-פארק) א טאפארך, א הערשער פון א בעצירק אדער פון א קליינער געגענד.

topar'chia *n.* (טא-פאר'-קי-א) ז. *toparchy*

to'parchy *n.* (טאו'-פאר-קי) א טאפאר-

כיע, א בעצירק אדער קליינע געגענד וואס ווערט רעגיערט פון א טאפארך. ז. *toparch*.

top'-ar'mor *n.* (טאפ'-אר'-מאר) די פארענטשע אדער גראטע פון דער פלאטפארם פון דעם נידריגען מאסט פון א שיף.

to'paz *n.* (טאו'-פעז) א טאפאז [אזא עדעלשטיין, מייסטענס פון געלבען קאליר, אויך פון בלויליכען און גרינליכען קאליר. ז. איל. אונטער *"Gems"*]; אזא גרויסער קאליברי-פויגעל מיט גלאנציגע פעדערען.

topaz'olite *n.* (טא-פעז'-א-לאיט) טאפאזאליט, גראנאט-שטיין פון געלבען אדער אליוו-גרינעם קאליר.

top'-beam *n.* (טאפ'-ביעם) א קווער-באלקען פון א הויז.

top'-boot *n.* (טאפ'-בוהט) א שטולפען-שטיוועל [א שטיוועל וואס דער אויבערשטער טייל פון דער כאלעווע איז אריבערגעבויגען אדער האט אן אויפשלאג ווי א מאנזשעט]; א שטיוועל מיט א לאנגער כאלעווע.

top'-boo'ted *a.* (טאפ'-בוה'-טעד) וואס טראגט שטולפען-שטיוועל.

top'-coat *n.* (טאפ'-קאוט) אן אויבער-מאנטעל.

top cov'er (טאפ קאוו'-ער) דער אויבערשטער טאוועל פון א בוך.

top'-drain *v.* (טאפ'-דריין) טרוקען מאכען די אויבערפלעכע פון לאנד.

top'-drai'ning *n.* (טאפ'-דריי'-נינג) דאס טרוקען מאכען די אויבערפלעכע פון לאנד.

top'-dress *v.* (טאפ'-דרעס) בעמיסטיגען לאנד בלויז פון אויבען [ניט ארייננאקערען דאס מיסט אין דער ערד].

top'-dress'ing *n.* (טאפ'-דרעס'-אינג) דאס בעמיסטיגען לאנד בלויז פון אויבען [ניט ארייננאקערענדיג דאס מיסט אין דער ערד].

tope *v. and n.* (טאופ) זויפען, טרינקען, שכור'ען; דער שוויינס-האי, דער ים-חזיר [אזא פיש]; אזא בודיסטישער מאנומענט אין אינדיען, וואס האט די פארם פון א דאם [ז. איל.].

Tope

topee' *n.* (טאו-פיע') א הוט, א צילינדער-הוט; א היטעל.

to'per *n.* (טאו'-פער) א טרינקער, א שכור.

top'gallant *a. and n.* (טאפ'-געל-ענט) וואס איז איבער דעם צווייטען מאסט פון דעק און אונטער דעם אויבערשטען זעגעל [וועגען א מאסט-בוים אדער זעגעל]; דער זעגעל אדער דער מאסט וואס איז איבער דעם צווייטען מאסט פון דעק; דער העכסטער מאסט; א הויכער טייל אדער פלאץ, די טיילען פון שיף-דעק, וועלכע זיינען העכער ווי די אנדערע.

top'gallant mast (טאפ'-געל-ענט מעסט) דער סאמע העכסטער מאסט.

toph *n.* (טאף) ז. *tophus*.

top'-ham'per *n.* (טאפ'-העמ'-פער) א וועלכע עס איז אוננויטיגע משא אדער געוויכט אויף דעם דעק פון א שיף; שטריק, פעסלעך, זעגלען א. ד. ג. וואס זיינען אנגעווארפען אויף דעם דעק פון א שיף; די לייכטע אויבערשטע זעגלען און שטריק פון א שיף.

top'-ham'pered *n.* (טאפ'-העמ'-פערד) וואס האט צופיעל געוויכט אויף'ן דעק [וועגען א שיף].

top'-heav'iness *n.* (טאפ'-העוו'-אי-נעס) דאס זיין בעלאדען צופיעל פון אויבען.

top'-heav'y *a.* (טאפ'-העוו'-אי) שווערער פון אויבען אלס פון אונטען; וואס איז פון אויבען צופיעל בעלאסטעט; ניט פראפארציאנעל; וואס קען אומפאלען; וואס קען קיין תקומה ניט האבען; בעטרונקען, שכור.

To'phet *n.* (טאו'-פעט) תפת, דער גיהנם, די העל.

to'phus *n.* (טאו'-פאס) אזא קאלכיגער שטאף, וואס וואקסט אן אויף די געלענקפלעכען און ארום די צייהנער ביי די וואס ליידען פון גיכט [פאדאגרא].

topi' *n.* (טאו-פיע') ז. *topee*.

to'piary *a.* (טאו'-פי-ע-רי) ארומגעשניטען די צווייגען פון בוימלעך אויף אזא אופן, אז זיי זאלען בילדען פערשיעדענע פיגורען [ווי דאס ווערט געטהאן אין גארטענס אדער אויף די הויפען פון הייזער].

to'piary work (טאו'-פי-ע-רי הוואירק) דאס ארומשניידען די צווייגען פון בוימלעך אין פערשיעדענע פארמען און פיגורען.

top'ic *n. and a.* (טאפ'-איק) א טעמא, אן ענין; דאס וואס ווערט געזאגט בדרך כלל, אן ארגומענט וואס קען געברויכט ווערען פאר פערשיעדענע פעלע; געוויסע בעטראכטונגען פון וועלכע מען קען ציהען וואהרשיינליכע ארגומענטען; אן ערטליכעס אדער לאקאלעס הייל-מיטעל; ערטליך.

top'ical *a.* (טאפ'-אי-קעל) ערטליך; וואס ווערט אנגעווענדעט בלויז פאר א געוויסען טייל פון קערפער [וועגען מעדיצינען]; וואס איז בדרך כלל, וואס איז וואהרשיינליך אדער מעגליך; ווי אן ארגומענט; וואס איז שייך צו א טעמא אדער אן ענין; וואס האט צו טהאן מיט ארטיגע אנגעלעגענהייטען.

top'ically *adv.* (טאפ'-אי-קעל-אי) אין בעצוג צו א טעמא אדער ענין; אין בעצוג צו אן ארט אדער געגענשטאנד; ערטליך.

top'ic of the day (טאפ'-איק אוו טהי דיי) די טעמא פון טאג, דער געשפרעך פון טאג.

top'knot *n.* (טאפ'-נאט) א קאפ-שלייף, א קאפ-באנד; א טשוב.

top'knotted *a.* (טאפ'-נאט-עד) בעפוצט מיט שלייפען אדער קאפ-בענדער.

top'-lan'tern *n.* (טאפ'-לענ'-טערן) א גרויסע לאנטערנע אין דער הויך פון א פלאג-שיף.

top'less *a.* (טאפ'-לעס) אהן א שפיץ; אונענדליך הויך.

top'-light *n.* (טאפ'-לאיט) א בעלייכטונג אויף דעם שפיץ פון א שיף.

top'-li'ning *n.* (טאפ'-לאי'-נינג) דער אונטערשלאג פון דער הינטערשטער זייט פון דעם אויבערשטען זעגעל.

top'loftical *a.* (טאפ'-לאהפ-טי-קעל) ז. *toplofty*.

top'loftiness *n.* (טאפ'-לאהפ-טי-נעס) דאס האבען א הויכען שפיץ; דאס זיין באמבאסטיש אדער אויפגעבלאזען.

top'lofty *a.* (טאפ'-לאהפ-טי) וואס האט א הויכען שפיץ; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען, פול מיט פרעטענזיעס.

top'man *n.* (טאפ'-מען) דער זעגער וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; א מאטראז וואס שטעהט אויף דער וואך אדער טהוט זיין דיענסט אויבען אויף דער שיף; א האנדעלס-שיף.

top'mast *n.* (טאפ'-מעסט) דער צווייטער מאסט פון דעק.

top'most *a.* (טאפ'-מאוסט) וואס איז דער אויבערשטער אדער דער העכסטער.

top notch (טאפ נאטש) די העכסטע מדרגה, די העכסטע שטופע, דער העכסטער גראד.

top'-notch'er *n.* (טאפ'-נאטש'-ער) דאס אויבערשטע פון שטייסעל, דאס אויבערשטע פון כריין [איינער אדער עטוואס וואס שטעהט אויף דער העכסטער שטופע אדער מדרגה].

top off (טאפ אף) ארויסענדיגען, פערענדיגען.

top of the tree (טאפ אוו טהי טריע) די העכסטע שטופע, די העכסטע מדרגה.

topog'rapher *n.* (טא-פאג'-רע-פער) א טאפאגראף, אן ארט-בעשרייבער, איינער וואס בעשרייבט גענוי און אויספיהרליך א בעשטימטען ארט, ווי א שטאדט, א געגענד א. ז. וו.

topograph'ic *a.* (טאפ-א-גרעפ'-איק) טאפאגראפיש, וואס געהערט צו ארט-בעשרייבונג, וואס איז שייך צו טאפאגראפיע [ז. *topography*].

topograph'ical *a.* (טאפ-א-גרעפ'-אי-קעל) ז. *topographic*.

topograph'ically *adv.* (טאפ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) אויף א טאפאגראפישען אופן, לויט טאפאגראפיע. ז. *topography*.

topograph'ic recon'naissance (טאפ-א-גרעפ'-איק רי-קאנ'-אי-סענס) אן אויבערפלעכליכע אדער ניט קיין גענויע טאפאגראפישע אויפנאהמע פון א געגענד.

topog'raphist *n.* (טא-פאג'-רע-פיסט) ז. *topographer*.

topog'raphy *n.* (טא-פאג'-רע-פי) טאפאגראפיע, אן אויספיהרליכע און גענויע בעשרייבונג פון א געוויסען ארט, ווי פון א שטאדט, א געגענד א. ז. וו.; דאס פערצייכנענען אויף א קארטע אדער מאפע אלע איינצעלהייטען און פיזישע אייגענטימליכקייטען פון א געגענד; די פיזישע אייגענשאפטען אדער אייגענטימליכקייטען, וועלכע כאראקטעריזירען א געגענד; אין זאאלאגיע — די בעשרייבונג פון דעם אויסזעהן פון פערשיעדענע טיילען פון א בעשעפעניש אין איהר אויסערליכען אויסזעהן אין אלגעמיין; אין אנאטאמיע — די אויפצייכנונג אויף א קארטע פון'ם אויסזעהן פון קערפער מיט דער בעצייכנונג פון די ערטער, אין וועלכע די איינצעלנע גליעדער געפינען זיך.

topol'ogy *n.* (טא-פאל'-א-דזשי) טאפאלאגיע, די מעטאדע צו פערשטארקען דעם זכרון דורך פערבינדען אין געדאנק די זאכען, וועלכע מען דארף געדענקען, מיט א געוויסען בעוואוסטען פלאץ.

top one's part (טאפ הוואנז פארט) אבטהאן ווי נויטיג זיין חלק ארבייט.

topon'omy *n.* (טא-פאנ'-א-מי) טאפאנאמיע, א רייסטער פון אלע ערטער-נעמען פון א בעשטימטער געגענד.

top'ophone *n.* (טאפ'-א-פאון) אן אינ-

סטרומענט צו בעשטימען די ריכטונג פון וואנען א קלאנגט קומט.

top'per *n.* (טאפ'–ער) דער אדער דאס וואס בעדעקט; דאס וואס ליעגט פון אויבען; דער אויבערשטער טייל אדער די אויבערשטע שיכט פון עפעס; עפעס איבערטרעפליכעס, אויסערגעוועהנליכעס; א זעץ איבער'ן קאפ; דאס שטיקעל וואס בלייבט פון אן אויסגערויכערטען ציגאר; דער טאבאק וואס בלייבט אויף'ן דעק פון אן אויסגערויכערטער ליולקע.

top'ping *a. and n.* (טאפ'–אינג) עמינענט, הויך, ערהאבען, זעהר פראמינענט, אויסגעצייכענט; הויכמוטיג, איבערמוטיג; מיט פרעטענזיעס, פרעך, חוצפה'דיג; איינער וואס נעהמט אראב דאס אויבערשטע; דאס אבשניידען די אויבערשטע צווייגען פון א בוים; דער אויבערשטער טייל פון עפעס; דער פאדערשטער האר=לאק אדער פעדערען=טשוב [ווי דער טשוב פון א פויגעל, די טשופרינע פון א פערד א. ד. ג.]; דער עק פון א קינסטליך געמאכטער פליעג, וואס ווערט בענוצט ביים פאנגען פיש.

top'ping-lift *n.* (טאפ'–אינג–ליפט) אויף א זעגעל=שיף — א שטריק אונטערצוהאלטען אדער אויפצוהויבען דעם קווער=שטאנג פון דעם ביזאן=זעגעל [דער אונטערשטער שרעגער זעגעל פון דער הינטערשטער מאסט].

top'pings *n.* (טאפ'–אינגז) די אבגעשניטענע אויבערשטע טיילען [ווי די אבגעשניטענע צווייגען פון א בוים].

top'ple *v.* (טאפל) פאלען, אומפאלען; פאלען מיט דעם קאפ אראב; אראבהענגען אזוי, עס זאל אויסווייזען ווי עס פאלט; אומווארפען, נידערשטירצען.

top'-proud *a.* (טאפ'–פראוד) זעהר שטאלץ.

top'sail *n.* (טאפ'–סייל) דער פיער=קאנטיגער זעגעל וואס איז איבער דעם הויפט=זעגעל פון מאסט.

tops'-and-bot'toms *n.* (טאפס'–ענד–באט'–אמז) צוויבאק.

top'-saw *n.* (טאפ'–סאה) די אויבערשטע פון די צוויי רונדע זעגען, וועלכע ארבייטען צוזאמען אין א זעג=מיהל.

top'-saw'yer *n.* (טאפ'–סאה'–יער) דער זעגער וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; איינער וואס שטעהט אויף א העכערער שטופע אלס אנדערע; אן אויבערהאר, א העכערער; א פראמינענטע אדער וויכטיגע פערזאן.

top'-shaped *a.* (טאפ'–שייפט) קרייזעל=פערמיג, וואס האט די פארם פון א קאנישען דריידעל.

top'-shell *n.* (טאפ'–שעל) א קאנישער מושעל.

top side (טאפ סאיד) דער אויבערשטער טאוועל פון א בוך.

top'side *n.* (טאפ'–סאיד) די אויבערשטע זייט, דער אויבערשטער טייל.

top'sides *n.* (טאפ'–סאידז) דאס אויבערווערק פון א שיף [דער טייל פון א שיף וואס איז איבער דעם וואסער].

tops'man *n.* (טאפס'–מען) אן אויבערפיה=טרייבער, אן אויפזעהער איבער פאסטוכער; דער זעגער, וואס שטעהט פון אויבען ביים זעגען ברעטער פון קלעצער; א מאטראז, וואס שטעהט אויף דער וואך אדער טהוט זיין דיענסט אויבען אויף דער שיף.

top'-soil *n.* (טאפ'–סאיל) די אויבערשטע פלעכע פון ערד=באדען.

top'-soil'ing *n.* (טאפ'–סאי'–לינג) דאס אראבגראבען די אויבערשטע פלעכע פון דעם ערד=באדען.

top'-stone *n.* (טאפ'–סטאון) דער אויבערשטער שטיין; איינער פון די עדעלשטיינער אין א כראנאמעטער פון א שיף.

topsytur'vily *adv.* (טאפ-סי-טויר'–ווי-לי) קאפויר, מיט'ן קאפ אראב.

topsytur'viness *n.* (טאפ-סי-טויר'–ווי-נעס) אומקעהרונג, אומגעקעהרטקייט, קאפויריגקייט.

topsytur'vy *adv., a., n. and v.* (טאפ-סי-טויר'–ווי) קאפויר, מיט'ן קאפ אראב, איבערגעקעהרט; צודרעהט, צופלאנטערט, צומישט, כאאטיש; א צומישעניש, א כאאס, א תהו ובהו; מאכען קאפויר, איבערקעהרען מיט'ן קאפ אראב, צודרעהען, צופלאנטערען.

topsytur'vydom *n.* (טאפ-סי-טויר'–ווי-דאם) א תהו ובהו, אן איבערקעהרעניש, א צומישעניש.

topsyturvyfica'tion *n.* (טאפ-סי-טויר-ווי-פי-קיי'–שאן) א פערדרעהעניש, אן איבערקעהרונג, א צומישעניש; קאפוירינקייט.

topsytur'vyfy *v.* (טאפ-סי-טויר'–ווי-פאי) איבערקעהרען מיט'ן קאפ אראב, איבערדרעהען.

top'-tim'ber *n.* (טאפ'–טימ'–בער) איינער פון די אויבערשטע באלקענס אויף דער זייט פון א שיף.

top'-tool *n.* (טאפ'–טוהל) אזא שמיעדגעצייג וואס איז עהנליך צו א דלאט.

top up (טאפ אפ) ז. *top off*.

toque *n.* (טאוק) א קליין פרויען=היטעלע אהן א ראנד; דאס הויכע, קאנישע היטעל, וואס עס פלעגט אמאל טראגען דער דאזש [דער הויפט מאגיסטראט] פון ווענעדיג; אזא שווארץ סאמעטען היטעלע, וואס מען פלעגט אמאל טראגען אין פראנקרייך.

tor *n.* (טאהר) א בערגעל; אן ארויסגעשטארצטער פעלז.

to'rah *n.* (טאו'–רא) די תורה; דער חומש.

to'ran *n.* (טאו'–רען) אין בודיסטישער ארכיטעקטור — דער טויער וואס פיהרט אין אן ארומגעצאמטען הייליגען פלאץ.

tor'banite *n.* (טאהר'–בען–איט) אזא זארט שטיין=קויהלען.

torch *n. and v.* (טאהרטש) א פאקעל; אן אויל=לעמפעל אויף א הויכען שטעקען; פאנגען פיש ביי נאכט מיט דער הילף פון א פאקעל; אין שטוקאטורעווען א הויז — אנפילען די שפאלטען צווישען די ציגעל מיט קאלך און האר.

torch'-bear'er *n.* (טאהרטש'–בעהר'–ער) א פאקעל=טרעגער, א ליכט=טרעגער.

torch'-dance *n.* (טאהרטש'–דענס) דער פאקעל=טאנץ, א טאנץ מיט פאקעלען אין די הענד.

tor'cher *n.* (טאהר'–טשער) א בעלייכטער, איינער וואס בעלייכטעט; איינער וואס פאנגט פיש ביי נאכט ביי דעם שיין פון א פאקעל.

torchère' *n.* (טאהר–שעהר') א גרויסער קונסטפאל=געמאכטער לייכטער.

torch'-fish'ing *n.* (טאהרטש'–פיש'–אינג) דאס פאנגען פיש ביי נאכט ביי דעם שיין פון א פאקעל.

tor'ching *n.* (טאהר'–טשינג) ז. *torch-fishing*.

torch'less *a.* (טאהרטש'–לעס) אהן א פאקעל; ניט בעלייכטעט.

torch'-light *n.* (טאהרטש'–לאיט) דאס פאקעל=ליכט.

tor'chon pa'per (טאחר'–שאן פיי'–פער) א שארסטיגעם פאפיער, וואס ווערט געברויכט אין אקווארעל=מאלעריי.

torch'-race *n.* (טאהרטש'–רייס) אין אלט=גריכענלאנד — א וועט=לויף מיט פאקעלען אין די הענד, וואו עס פלעגט געווינען דער יעניגער, וועלכער פלעגט דער ערשטער קומען צום פונקט און זיין פאקעל פלעגט נאך האלטען אין ברענען.

torch'-staff *n.* (טאהרטש'–סטעף) דאס שטעקעל פון א פאקעל.

torch'-this'tle *n.* (טאהרטש'–טהיס'ל) א מין קאקטוס=פלאנצע, וועמעס שטענגעל פלעגט דיענען ביי די אינדיאנער פאר פאקעלען.

torch'-wood *n.* (טאהרטש'–הוואוד) האלץ, פון וועלכען מען מאכט פאקעלען; א מין צענטראל=אמעריקאנער בוים.

torch'wort *n.* (טאהרטש'–הוואירט) ז. *mullein*.

tor'cular *n.* (טאהר'–קיו–לאר) אזא כירורגישער אינסטרומענט צו פערהאלטען א בלוט=פלוס.

tore *n.* (טאור) אין ארכיטעקטור — דער אונטערשטער האלב=רונדער געזימס פון א זייל; אין געאמעטריע — די פלעכע אדער דער קערפער וואס בעקומט זיך, ווען א קרייז אדער עליפסע דרעהט זיך ארום איהר אקס.

tore (טאור). ז. *tear*. צוריסען.

toreador' *n.* (טאר–ע–א–דאהר') אין שפאניען — א טארעאדאר, אן אקסען=פעכטער [דער וואס טרעט ארויס געגען א צורייצטען אקס אין א שפאנישען צירק און שטעכט איהם].

toreumatog'raphy *n.* (טא–רוה–מע–טאג'–רע–פי) א בעשרייבונג פון פארצייטיגע קונסט=ארבייט אין מעטאל.

toreumatol'ogy *n.* (טא–רוה–מע–טאל'–א–דזשי) די לעהרע וועגען פארצייטיגע קונסט=ארבייט אין מעטאל.

toreu'tes *n.* (טא–רוה'–טיז) אין אלט=גריכענלאנד און רוים — א קינסטלער אין מעטאל=ארבייט.

toreu'tic *a.* (טא–רוה'–טיק) אין פארצייטיגער מעטאל=ארבייט — איינגעגראווירט, איינגעקריצט; געמאכט בולט.

toreu'tics *n.* (טא–רוה'–טיקס) די קונסט פון איינגראווירען אדער איינקריצען פיגורען אין מעטאל.

torfa'ceous *a.* (טאהר–פיי'–שיאס) וואס וואקסט אין זומפען אדער אין מאך [וועגען געוויסע פלאנצען].

Torins' *n.* (טאו–רען') א מין פראנצויזישער רויטער וויין.

torment' *v.* (טאהר–מענט') פייניגען, מאטערען, אנטהאן יסורים.

tor'ment *n.* (טאהר'–מענט) פייניגונג, פיין, מאטערניש, יסורים; א פייניגונגס=אינסטרומענט; א מיטעל אנצוטהאן יסורים.

tormen'ted *a.* (טאהר–מענ'–טעד) געמאטערט, געפייניגט; פערקרימט, מיט א פערדארבענעם געשטאלט.

tormen'ter *n.* (טאהר–מענ'–טער) ז. *tormentor*.

tor'mentful *a.* (טאהר'–מענט–פול) וואס פעראורזאכט גרויסע יסורים.

tor'mentil *n.* (טאהר'–מענ–טיל) דער טארמענטיל=ווארצעל [א גראז=ארטיגע פלאנצע מיט העל=געלבע בליהונגען. ענטהאלט אין זיך א פארבענדען רויטען שטאף. ווערט געברויכט אין מעדיצין].

tormen'tingly *adv.* (טאהר–מענ'–טינג–

לי) פערארזאכענדיג יסורים, פייניגענדיג.

tormen'tingness *n.* (טאהר–מענ'–טינג–נעס) דאס זיין פייניגענד; פייניגונג.

tormen'tor *n.* (טאהר–מענ'–טאר) א פייניגער, א קאט, א תליון; איינער אדער עפעס וואס פערשאפט יסורים; אזא באַראנע אויף רעדער וואס ווערט בענוצט צו בראנעווען א הארטען באדען.

tormen'tress *n.* (טאהר–מענ'–טרעס) א פייניגערין; איינע וואס טהוט אן יסורים.

tormen'tum *n.* (טאהר–מענ'–טאם) א פארצייטיגע קריעגס-מאשין, א מין קאַטאפולטע [ז. *catapult*]; א קליינער הארמאט; א דריידעל [א קינדערשעס שפיעלצייג]; אין מעדיצין — א קראנקהייט אין בויך וואו איין טייל פון די געדערים גליטשט זיך אריין אין אן אנדער טייל.

tor'mina *n.* (טאהר'–מי–נא) קאליק [אזא שטארקער קראמפף אין די געדערים].

tor'minal *a.* (טאהר'–מי–נעל) ז. *torminous*.

tor'minous *a.* (טאהר'–מי–נאס) וואס האט דעם כאראקטער פון קאליק [א שמערצליכער קראמפף אין די געדערים].

torn (טאורן) צוריסען, צופליקט. ז. *tear*.

tornad'ic *a.* (טאהר–נעד'–איק) וואס איז שייך צו א שטורם-ווינד.

torna'do *n.* (טאהר–ניי'–דאו) א טאַרנאדא, א שטורם-ווינד, א פלעצליכער שטורם-ווינד.

tor'niquet *n.* (טאהר'–ני–קעט) ז. *tourniquet*.

toroi'dal *a.* (טא–ראי'–דעל) וואס האט די פארם פון אן אנקער-רינג.

tor'op *n.* (טאהר'–אפ) ז. *torup*.

to'rose *a.* (טאו'–ראוס) — אין באטאניק אויפגעשוואלען ערטערווייז; ווי מיט קניפלעך [ווענען די שטענגלעך פון געוויסע פלאנצען].

toros'ity *n.* (טא–ראס'–אי–טי) דאס זיין ערטערווייז אויפגעשוואלען; דאס זיין ווי מיט קניפלעך אדער מוסקולען.

to'rous *a.* (טאו'–ראס) ז. *torose*.

torpe'do *n.* and *v.* (טאהר–פי'–דאו) אן עלעקטרישער פיש [ז. *electric fish*]; א טארפעדא, א מינע וואס ווערט ארויסגעלאזען אונטער'ן וואסער אויפצורייסען דעם שונא'ס קריעגס-שיף [ז. איל.]; אטאקירען מיט א טארפעדא; עקספלאדירען א מינע אונטער'ן וואסער.

Torpedo

torpe'do-an'chor *n.* (טאהר–פי'–דאו–ענ'–קאר) אן אנקער, וואס האלט די טארפעדא [ז. *torpedo*] אין א געוויסער ריכטונג אונטער'ן וואסער.

torpe'do-boat *n.* (טאהר–פי'–דאו–באוט) די טארפעדא-שיף [אזא קליינע קריעגס-שיף, פון וועלכער עס ווערען ארויסגעלאזען די טארפעדאס. ז. *torpedo*].

torpe'do-boat destroy'er (טאהר–פי'–דאו–באוט דעס–טראי'–ער) א טארפעדא-צושטערער [אזא זעהר שנעלע מיליטערישע שיף, געבויט אויף דער ארט פון א טארפעדא-שיף, איז בעשטימט צו פערניכטען דעם שונא'ס טארפעדא-שיפען].

torpe'do-catch'er *n.* (טאהר–פי'–דאו–קעטש'–ער) א טארפעדא-פאנגער [אזא זעהר שנעלע מיליטערישע שיף, וואס איז בעשטימט צו פאנגען דעם שונא'ס טארפעדא-שיפען].

torpe'do-of'ficer *n.* (טאהר–פי'–דאו–אפ'–אי–סער) אן אפיציער אויף א קריעגס-שיף, וועלכער האט אונטער זיין אויפזיכט די טארפעדען.

torpe'do-school *n.* (טאהר–פי'–דאו–סקוהל) א מיליטערישע שול צו לערנען אפיציערען און סאלדאטען דעם געבוי און די בענוצונג פון טארפעדען. ז. *torpedo*.

tor'pid *a.* and *n.* (טאהר'–פיד) בעטויבט, פערשטארט, אונעמפפינדליך; פויל, אונטהעטיג, טעמפ; וואס איז שייך צו די טארפידען אדער וועט-לויף פון שיפען אין אקספארדער אוניווערזיטעט; א שיפעל פון צווייטען קלאס, וואס ווערט בענוצט אין שיפען-וועט-קאמפף צווישען אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערזיטעטען אין ענגלאנד; א רודערער פון אזא שיף.

torpid'ity *n.* (טאהר–פיד'–אי–טי) בעטויבטקייט; טעמפקייט, אונטהעטיגקייט; אונעמפפינדליכקייט; אפאטיע; פערשלאפענקייט.

tor'pidly *adv.* (טאהר'–פיד–לי) אויף א טעמפען אדער אפאטישען שטייגער; זייענדיג פערשלאפען אדער אונטהעטיג.

tor'pidness *n.* (טאהר'–פיד–נעס) ז. *torpidity*.

tor'pids *n.* (טאהר'–פידז) די טארפידען, דער וועט-לויף פון שיפען אין אקספארדער אוניווערזיטעט.

tor'pify *v.* (טאהר'–פי–פאי) בעטעגיבען, בעטויבען, פערשטארען, מאכען אונעמפפינדליך.

tor'pitude *n.* (טאהר'–פי–טיוד) ז. *torpidity*.

tor'por *n.* (טאהר'–פאר) פאלשטענדיגע בעטויבונג, אונעמפפינדליכקייט; פערשלאפענקייט, אונטהעטיגקייט, אפאטיע.

torporif'ic *a.* (טאהר–פא–ריפ'–איק) בעטויבענד, וואס בעטויבט אדער מאכט טעמפ.

tor'quate *a.* (טאהר'–קהוויית) אין זאאלאגיע — מיט א רינג פון פעדערען אדער האר ארום דעם האלז.

tor'quated *a.* (טאהר'–קהוויי–טעד) ז. *torquate*.

torque *n.* (טאהרק) א מין האלזבאנד פון שטייפען צוזאמענגעדרעהטען דראט [א מין ציערונג ביי די פארצייטיגע גאלען און גערמאנען].

torqued *a.* (טאהרקט) געפלאכטען, צוזאמענגעדרעהט ווי דראט.

torreador' *n.* (טאר–ע–ע–דאהר') ז. *toreador*.

torrefac'tion *n.* (טאר–אי–פעק'–שאן) דאס בראטען, בראטונג, ברענונג.

tor'refy *v.* (טאר'–אי–פאי) בראטען, ברענען; טריקענען אויף'ן פייער.

Tor'rens sys'tem (טאר'–ענס סיס'–טעם) דאס סיסטעם צו רעגיסטרירען און צו בעשטעטיגען דורך דער רעגיערונג דאס רעכט אויף לאנד-אייגענטום, וואס איז איינגעפיהרט געווארען פון ראבערט טארענס אין דרום-אויסטראליען און איז שפעטער אנגענומען געווארען אין אנדערע ענגלישע קאלאניעס, ווי אויך אין איינע שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [דאס לאנד-בעזיץ ווערט צוערשט אונטערזוכט, בעשריבען און רעגיסטרירט פון א ספעציעלען בעאמטען און דער אייגענטימער בעקומט דאן אן אפיציעלען דאקומענט וואס גאַראנטירט זיין רעכט אויף דעם לאנד. דיעזעלבע רעכטס-גאראנטיע בעקומט אויך דער פערזאן וואס קויפט, דינגט אדער לייהט געלד אויף דעם לאנד].

tor'rent *n.* (טאר'–ענט) א שטארקער שטראם וואסער, א וואסערפאל, א קאסקאד; א מבול אדער שטראם פון ווערטער.

tor'rent-bow *n.* (טאר'–ענט–באו) א רעגענבויגען.

torren'tial *a.* (טא–רענ'–שעל) וואס איז שייך צו א שטראם; וואס גיסט ווי א שטראם; וואס בעקומט זיך פון אדער דורך א שטראם; פליסענד, שיטענד [מיט ווערטער].

torren'tially *adv.* (טא–רענ'–שעל–אי) פליסענדיג; ווי מיט א שטארקען שטראם.

tor'rentine *a.* (טאר'–ענ–טין) ז. *torrential*.

Torricel'lian *a.* (טאר–אי–סעל'–אי–ען) וואס איז שייך צום איטאליענישען פיזיקער טאריטשעלי [געב. 1608, געשט. 1647], וועלכער האט ערפונדען דעם באראמעטער און האט געמאכט אנדערע ענטדעקונגען אין דער פיזיק.

tor'rid *a.* (טאר'–איד) ברענענד, הייס [ספעציעל ווענען יענע ערד-טיילען, וואו עס איז זעהר הייס]; סמאליענדיג, בראטענדיג.

torrid'ity *n.* (טא–ריד'–אי–טי) הייסקייט, ברענענדיגקייט.

tor'ridness *n.* (טאר'–איד–נעס) ז. *torridity*.

tor'rid zone (טאר'–איד זאון) אין געאגראפיע — די הייסע זאנע [דער קרייז ארום דער ערד צווישען די טראפיקען, וואו עס איז געוועהנליך זעהר הייס].

tor'rify *v.* (טאר'–אי–פאי) ז. *torrefy*.

tor'rock *n.* (טאר'–אק) אזא מעווע אדער טשאיקע [א ים-פויגעל].

torsade' *n.* (טאהר–סייד') א צייל וואס איז געדרעהט ווי א ספיראל; א געדרעהטער שטריק.

tor'sal *n.* and *a.* (טאהר'–סעל) עפעס וואס שטעלט מיט זיך פאר א צוזאמענגעדרעהטע אדער צונויפגעראלטע זאך; איינער פון די שטעהענדע באלקענס אדער סלופעס אין א וואגען; וואס איז שייך צו א זאך וואס וויקעלט זיך פאנאנדער.

torse *n.* (טאהרס) א צוזאמענגעדרעהטע שנור; אין מאטעמאטיק — דאס, וואס וויקעלט זיך פאנאנדער איז א פלעכע; דער טארס, א רומפף פון א סטאטוע [דער קערפער פון א סטאטוע אהן דעם קאפ און אהן די הענד און פיס].

tor'sel *n.* (טאהר'–סעל) עפעס וואס האט א צונויפגעדרעהטע פארם; א געדרעהטע פערציערונג אדער ארנאמענט; א קלעצעל אדער ברעטעל אין א וואנד אויף וועלכען עס לעגט זיך ארויף דער ענד פון א באלקען.

torsibil'ity *n.* (טאהר–סי–ביל'–אי–טי) דאס קענען געדרעהט אדער צונויפגעדרעהט ווערען.

tor'sion *n.* (טאהר'–שאן) דרעהונג, ווינדונג; דאס דרעהען.

tor'sional *a.* (טאהר'–שאנ–על) וואס איז שייך צו דרעהונג אדער ווינדונג.

tor'sionally *adv.* (טאהר'–שאנ–על–אי) דורך דרעהונג; בנוגע צו דרעהונג.

tor'sionless *a.* (טאהר'-שאנ-לעס) אהן דרעהונג.

tor'sive *a.* (טאהר'-סיוו) אין באטאניק — געדרעהט אין א ספּיראלער פארם.

torsk *n.* (טאהרסק) אזא דארש-פיש [אזא פיש, וואס געפינט זיך אין גרויסע מאסען ארום שאטלאנד. ווערט פיעל געברויכט אלס שפּייז אין געזאלצענעם און געטריקענטען צושטאנד].

tor'so *n.* (טאהר'-סאו) דער טארס, דער רומפּ פון א סטאטוע [דער קערפּער פון א סטאטוע אהן דעם קאפּ, הענד און פיס].

tort *n.* (טאהרט) א שאדען, א היזק; אן אונרעכט.

tort'-fea'sor *n.* (טאהרט'-פיע'-זאר) אין יוריספּרודענץ — דער וואס מאכט אן א שאדען אדער היזק; דער וואס טהוט אן אונרעכט.

torticol'lar *a.* (טאהר-טי-קאל'-אר) מיט אן אויסגעדרעהטען האלז; וואס ליידעט פון האלז-פערשטארונג [ווען דער קאפּ איז אנגעבויגען אן א זייט און עס איז שווער איהם אומצודרעהען].

torticol'lis *n.* (טאהר-טי-קאל'-איס) האלז-פערשטארונג, האלז-פערשטייפונג [א קרענקליכער צושטאנד, ווען דער קאפּ איז אנגעבויגען אן א זייט און עס איז שווער איהם צו קעהרען].

tor'tile *a.* (טאהר'-טיל) צונויפגעדרעהט; אויסגעבויגען, איינגעבויגען; אין באטאניק — אויסגעדרעהט ווי א שטריק.

tortil'ity *n.* (טאהר-טיל'-אי-טי) געדרעהטקייט, דאס זיין געדרעהט.

tor'tious *a.* (טאהר'-שאס) שעדליך; שעדיגענד; וואס האט דעם כאראקטער פון א שאדען אדער היזק.

tor'tiously *adv.* (טאהר'-שאס-לי) אויף א שעדיגענדען אופן.

tor'tive *a.* (טאהר'-טיוו) צוזאמענגעדרעהט [ווי א שטריק].

tor'toise *n.* (טאהר'-טים) א טשערעפּאכע, א שילדקראט [ז. *turtle*]; א בעוועגליכער דאך [ווי דער אלט-רוימישער שטורם-דאך. ז. *testudo*].

tor'toise-shell *n. and a.* (טאהר'-טים-שעל) טשערעפּאכע-ביין, דער ביינינער שילד אדער שופּ פון געוויסע טשערעפּאכעס; א קאץ מיט שווארצע און געלבע פלעקען; א זומער-פויגעלע וואס האט דעם קאליר פון טשערעפּאכע-ביין; געמאכט פון טשערעפּאכע-ביין.

tor'tulous *a.* (טאהר'-טשו-לאס) געדרעהט, צוזאמענגעדרעהט [ווי א שטריק אדער שנור].

tortuos'ity *n.* (טאהר-טשו-אס'-אי-טי) געדרעהטקייט, געשלענגעלטקייט.

tor'tuous *a.* (טאהר'-טשו-אס) געדרעהט; געשלענגעלט; פערדארבען [מאראליש].

tor'tuously *adv.* (טאהר'-טשו-אס-לי) אויף א געדרעהטען אדער געשלענגעלטען אופן.

tor'tuousness *n.* (טאהר'-טשו-אס-נעס) ז. *tortuosity*.

tor'turable *a.* (טאהר'-טשור-עבל) וואס קען געפּייניגט ווערען.

tor'turableness *n.* (טאהר'-טשור-עבל-נעס) דאס קענען געפּייניגט ווערען.

tor'ture *n. and v.* (טאהר'-טשור) פּייניגונג, קוועלונג; יסורים, געברענטע לייד; פּייניגען, אנטהאן יסורים.

tor'turer *n.* (טאהר'-טשור-ער) א פּייניגער, איינער וואס טהוט אן יסורים.

tor'turing *a.* (טאהר'-טשור-אינג) פּייניגענד, קוועלענד.

tor'turingly *adv.* (טאהר'-טשור-אינג-לי) אויף א פּייניגענדען, קוועלענדען שטייגער.

tor'turous *a.* (טאהר'-טשור-אס) פּייניגענד, קוועלענד; וואס טהוט אן יסורים.

Tor'ula *n.* (טאר'-או-לא) דער מין מיקראסקאפּישע שוועמלעך וואס רופען ארויס געהרונג אדער אירונג [ווי פון ביער, וויין א. ד. ג.].

tor'ula *n.* (טאר'-או-לא) אין באטאניק — א קליינער בלומען-באדען [ז. *torus*]; אין ביאלאגיע — א קייט פון ספערישע אדער קוגעל-פערמיגע באקטעריען [ווי א שנור פערל].

tor'uliform *a.* (טאר'-או-לי-פארם) ז. *moniliform*.

tor'uloid *a.* (טאר'-או-לאיד) וואס איז שייך צו דעם מין מיקראסקאפּישע שוועמלעך, וועלכע רופען ארויס געהרונג אדער איהרונג.

tor'ulose *a.* (טאר'-או-לאוס) אין באטאניק — קנאטיג, קניפּעלדיג [ווענען די שטענגלעך פון געוויסע פלאנצען].

tor'ulous *a.* (טאר'-או-לאס) ז. *torulose*.

tor'up *n.* (טאהר'-אפּ) א מין נארד-אמעריקאנישע גרויסע טשערעפּאכע אדער שילדקראט.

to'rus *n.* (טאו'-ראס) אין ארכיטעקטור — דער אונטערשטער האלב-רונדער געזימס פון א זייל; אין באטאניק — דער בלומען-באדען [דער טייל פון א פלאנצע, אויף וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א בלום]; אין אנאטאמיע — א גלאטע פעררונדעטע און לאנגע ארויסשטארצונג [ווי פון א מוסקול].

To'ry *n. and a.* (טאו'-רי) א טארי, א מיטגליעד פון דער קאנסערוואטיווער פּארטיי אין ענגלאנד; אין דער אמעריקאנער געשיכטע — אן אנהענגער פון דער ענגלישער רעגיערונג אין די אמעריקאנער קאלאניעס אין דער צייט פון דער רעוואלוציאן געגען ענגלאנד; א קאנסערוואטאר, א מאנארכיסט; וואס איז שייך צו א טארי.

to'ryism *n.* (טאו'-רי-איזם) טאריאיזם, די פּרינציפּען אדער מעטאדען פון די טאריס. ז. *Tory*.

tos'ca *n.* (טאס'-קא) א מין ווייכער קאלך-שטיין פון דרום-אמעריקא.

toss *v. and n.* (טאס) ווארפען, שלייפערען; א ווארף טהאן אין דער הויך, א שנאל טהאן, שנעלען; אומווארפען הין און צוריק, פּאנאנדערשאקלען. טרייסלען; ברענגען אין אויפרעגונג, שטארק בעאונרוהיגען; שנעל אבטהאן עפּעס; האסטיג אריינגיסען [א טרונק בראנפען]; זיך טרייסלען, זיך שאקלען; זיך ווארפען הין און הער, אריבערגעהן פון איין געגענשטאנד אויף א צווייטען [ווי אין א געשפרעך אדער ויכוח]; א ווארף, א שטויס, א שליידער, א טרייסעל; א שנעלער שאקעל מיט'ן קאפּ; אן אויפרוהר, אן אויפרעגונג.

tos'sel *n.* (טאס'-על) ז. *torsel*.

toss'er *n.* (טאס'-ער) א ווארפער, א שליידערער.

tos'sicated *a.* (טאס'-אי-קיי-טעד) ז. *tosticated*.

toss'ily *adv.* (טאס'-אי-לי) מאכענדיג מיט'ן קאפּ [אלס אן אויסדרוק פון גלייכגילטיגקייט אדער פעראכטונג].

toss'ing *n.* (טאס'-אינג) דאס טרייסלען, דאס אומווארפען הין און הער.

toss off (טאס אף) אויסטרינקען ביז'ן דעק; אבשטופּען [די צייט].

toss'-pot *n.* (טאס'-פּאט) א טרינקער, א זויפער, א שכור.

toss up (טאס אפּ) שנעל צוגרייטען [צום קאכען]; ווארפען אין דער הויך [א מטבע], שפּיעלען אין קאפּ און אדלער [מיט מטבעות].

toss'-up *n.* (טאס'-אפּ) דאס ווארפען אין דער הויך א מטבע [ביים שפּיעלען אין קאפּ און אדלער]; א גלייכער שאנס צו געווינען.

toss'y *a.* (טאס'-אי) שאקלענד מיט'ן קאפּ [אלס אויסדרוק פון גלייכגילטיגקייט אדער פעראכטונג].

tost (טאסט) געווארפען, געשליידערט, געשטויסען א. ז. וו. ז. *toss*.

tos'ticated *a.* (טאס'-טי-קיי-טעד) בעזויפען, שכור.

to'sy *a.* (טאו'-זי) וואליג, פון וואל; ווייך.

tot *n. and v.* (טאט) א קליין קינד; די גאנצע סומע, די גאנצע מאסע; א חבור, א סומע; צוזאמענרעכנען, צונויפ'חשבונ'ען.

to'tal *a., n. and v.* (טאו'-טעל) גאנץ; גענצליך, פול; טאטאל, פאלשטענדיג, אבסאלוט; די גאנצע סומע, דער סך-הכל; צוזאמענרעכנען, מאכען דעם סך הכל.

to'tal ab'stinence (טאו'-טעל עב'-סטי-נענס) א פאלשטענדיגעס אבהאלטען זיך פון טרינקען אדער שכור'ען.

to'tal amount' (טאו'-טעל עמאונט') דער פאלשטענדיגער אדער ענדליכער סך-הכל.

totalisa'tion *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *totalization*.

totalisa'tor *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-טאר) ז. *totalizator*.

to'talise *v.* (טאו'-טעל-איז) ז. *totalize*.

to'taliser *n.* (טאו'-טעל-אי-זער) ז. *totalizator*.

total'ity *n.* (טא-טעל'-אי-טי) די גאנצע סומע, דאס גאנצע; די גאנצקייט; אין אסטראנאמיע — א פאלשטענדיגע פערפינסטערונג, א פאלשטענדיגע לקוי חמה אדער לקוי לבנה.

totaliza'tion *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען דעם סך-הכל.

totaliza'tor *n.* (טאו-טעל-אי-זיי'-טאר) א טאטאליזאטאר, אזא אפּאראט וואס ווערט בענוצט אויף א וועט-לויף פון פערד, צו רעגיסטרירען דעם סך-הכל פון דעם וועט-געלד וואס איז איינגעלעגט געווארען אויף יעדען פערד.

to'talize *v.* (טאו'-טעל-איז) טאטאליזירען, אונטערפיהרען דעם סך הכל; בענוצען דעם טאטאליזאטאר [ז. *totalizator*].

to'talizer *n.* (טאו'-טעל-אי-זער) ז. *totalizator*.

to'tally *adv.* (טאו'-טעל-אי) פאלשטענדיג, גענצליך, דורכאויס.

to'talness *n.* (טאו'-טעל-נעס) גאנצקייט, פאלשטענדיגקייט.

tota'ra *n.* (טא-טא'-רא) די טאטארא, אזא בוים פון ניי-זעעלאנד מיט א רויטליכען זעהר גוטען האלץ.

tot'-book *n.* (טאט'-בוק) א בוך מיט איבונגען אין חשבונ'ען.

tote *v. and n.* (טאוט) טראגען, טראגען אויף זיך; שלעפּען [נעהילץ]; רעכענען; דאס גאנצע, די גאנצע צאהל; דאס הענטעל פון א סטאליאר'ס הובעל.

tote fair (טאוט פעהר) האנדלען אויפריכטיג, זיין עהרליך.

tote'-load *n.* (טאוט'-לאוד) אזוי פיעל וויפיעל איינער קען טראגען.

to'tem *n.* (טאו'-טעם) [א] א טאטעם נאטור-געגענשטאנד, הויפטזעכליך א חיה, וואס ווערט בעטראכט ביי ווילדע פעלקער אלס עמבלעם פון א שבט, פאמיליע אדער פערזאן און ווערט פערהייליגט ביי זיי]; א בילד פון א טאטעם [ווערט געווענליך געטראגען אויף די קליידער אדער ווערט געמאלען אויף דעם קערפער פון די מיטגליעדער פון דעם שבט אדער פאמיליע].

totem'ic *a.* (טא-טעמ'-איק) וואס איז שייך צו א טאטעם, בעצייכענט דורך א טאטעם, פון איין שבט אדער פאמיליע. ז. *totem*

to'temism *n.* (טאו'-טעם-איזם) טאטעמיזם, געברויך פון טאטעמס, פערהייליגונג פון טאטעמס, רעליגיעזע צערעמאָניעס אין פערבינדונג מיט טאטעמס; פעטישיזם. ז. *totem*

to'temist *n.* (טאו'-טעם-איסט) איינער וואס איז בעצייכענט דורך א טאטעם; א מיטגליעדער פון א ווילדען שבט אדער פאמיליע וואס איז פערבונדען מיט די אנדערע מיטגליעדער דורך אן אלגעמיינעם טאטעם אדער עמבלעם. ז. *totem*

totemis'tic *a.* (טאו-טע-מיס'-טיק) ז. *totemic*

to'tem post (טאו'-טעם פאוסט) א טא-טעם-סלופ, א שטאנג אדער סלופ מיט אויסגעקריצטע טאטעמס. ז. *totem*

to'temy *n.* (טאו'-טעם-אי) ז. *totemism*

tote'-road *n.* (טאוט'-ראוד) א וועג, איבער וועלכען עטוואס ווערט געטראגען אדער געשלעפט [ווי געהילץ].

to the halves (טו טהי האווז) לחצאין, אויף העלפט.

t'oth'er *pr.* (טאטה'-ער) א פעראיינפא-כונג פון די ווערטער *the other* [אן אנדערער].

toth'er *pr.* (טאטה'-ער) ז. *t'other*

tot'idem ver'bis (טאט'-אי-דעם וואיר'-ביס) אין דערזעלבער צאהל ווערטער, מיט דיזעלבע ווערטער.

to'ties quo'ties (טאו'-שי-איז קוואו'-שי-איז) איינס אזוי אפט ווי דאס אנדערע.

totipal'mate *a. and n.* (טאו-טי-פעל'-מייט) אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך [ווענען די פיס פון פויגלען]; וואס די פיס זיינען ביי זיי אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך [ווענען פויגלען]; א פויגעל, ביי וועלכען די פיס זיינען אין גאנצען בעדעקט מיט שווים-הייטלעך.

totipalma'tion *n.* (טאו-טי-פעל-מיי'-שאן) פאלשטענדיגע בעוואקסונג אדער בעדעקונג מיט שווים-הייטלעך [ווענען די פיס פון א פויגעל].

tot'itive *n.* (טאט'-אי-טיוו) א קלענערע צאהל וואס האט ניט קיין געמיינשאפטליכען טיילער [א צאהל, אויף וועלכער עס ווערט געטיילט] מיט אן אנדער צאהל, אויסער 1.

to'to cæ'lo (טאו'-טאו סיע'-לאו) דורך דעם גאנצען הימעל, ווייט פערשיעדען [ווי מזרח פון מערב], פאלשטענדיג ענט-געגענגעזעצט.

tot'-o'er-seas *n.* (טאט'-אור-סיעז) אזא פויגעל.

tot'ter *v.* (טאט'-ער) זיך וויעגען, זיך וואקלען, זיך טרייסלען; זיך שאקלען צום פאלען.

tot'terer *n.* (טאט'-ער-ער) איינער אדער עפעס וואס וואקלט זיך, וויעגט זיך, שא-קעלט זיך, טרייסעלט זיך אדער האלט ביים פאלען.

tot'tering *a.* (טאט'-ער-אינג) זיך וויע-גענד, זיך וואקלענד, זיך שאקלענד; זיך שאקלענד צום פאלען.

tot'teringly *adv.* (טאט'-ער-אינג-לי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, זיך שאקלענדיג, האלטענדיג ביים פאלען, אונזיכער.

tot'tery *a.* (טאט'-ער-אי) וואקעלדיג, טרייסעלדיג, שאקעלדיג, אונזיכער.

tot'tlish *a.* (טאט'-ליש) שאקעלדיג, וואַ-קעלדיג.

tot'ty *a.* (טאט'-אי) וואקעלדיג, טרייסעל-דיג, אונזיכער, קאפ-שווינדלענד.

tou'can *n.* (טוה'-קען) א טוקאן אדער פעפער-פרעסער [אזא פויגעל מיט אן אונ-געהויער גרויסען שנאבעל].

Toucan

Tou'can *n.* (טוה'-קען) אזא קליינע שטערען-גרופע וואס ווערט געזעהן פון דעם דרום'דיגען האלב-קוגעל פון דער ערד.

toucanet' *n.* (טוה-קע-נעט') אזא קליי-נער טוקאן. ז. *toucan*

toucang' *n.* (טוה-קאנג') אזא שיפעל וואס ווערט געברויכט אין מאלאקא און אין סינגאפור [אין דרום-מזרח פון אזיען].

touch *v. and n.* (טאטש) 1. טאפען, פיהלען, אנריהרען; 2. קומען אין בעריה-רונג, ברייגנען אין בעריהרונג; 3. קומען נאהענט, דערגרייכען ביז...; זיך פער-גלייכען מיט...; 4. לייכט בעריהרען, פער-בייגעהענדיג בעמערקען, לייכט פאריבער-געהן; 5. שעדיגען, בעלעסטיגען; 6. א שפיעל טהאן אויף אן אינסטרומענט; שפיעלען אויף אן אינסטרומענט; 7. ריה-רען, ווירקען; 8. לייכט אנגרייפען; 9. לייכט צייכענען, אנווארפען, סקיצירען; רעטושירען; צוגעבען א שטריך דא און דארט ביים ארויסענדיגען; 10. האבען א שייכות; בעריהרען, אנגעהן; 11. גע-ניסען, פערזוכען [שפייז אדער געטרענ-קע]; 12. אנשטעקען דורך בעריהרונג, בע-שעדיגען, פערפלעקען; 13. בעזוכען אדער זיך אבשטעלען פארבייגעהענדיג אדער פארבייפאהרענדיג; 14. קילען, זיך בע-וועגען הין און הער [ווענען שיפס-זעג-לען]; 15. טאפונג, פיהלונג, אנריהרונג; בעריהרונג; 16. א קורצער, לייכטער קלאנג; 17. אן אנוויזונג, אן אנדייטונג, א וואונק; 18. א שטריך; א פינזעל-שטריך [אין מאלעריי]; 19. א שאטירונג; א ביסעל; 20. א פלעק; 21. א לייכטער אנגריף אדער אנפאל פון א קראנקהייט; 22. א כאראקטער-שטריך; 23. געשיקט-קייט, קינסטלערישע געשיקטקייט אדער ער-פילונג; 24. א געוויסע סומע; 25. א פרוביר-שטיין; א פראבע, א פראבע-צייכען, א פראבע-שטעמפעל.

3. Nobody can touch him or come near him. 4. We hardly touched the subject in our conversation. 7. He is never touched by tears. 8. His pride was touched by my remarks. 13. On our journey we touched several towns. 19. There was a touch of humor in his remarks. 21. He has a touch of consumption. 23. The violinist has a remarkably fine touch.

touch'able *a.* (טאטש'-עבל) בעריהר-באר, וואס קען בעריהרט ווערען, וואס מען קען אנריהרען; וואס קען קומען אין בע-ריהרונג; וואס מען קען פיהלען אדער אנ-טאפען.

touch'ableness *n.* (טאטש'-עבל-נעס) בעריהרבארקייט, פיהלבארקייט.

touch and go (טאטש ענד גאו) לייכט בעריהרען פערבייגעהענדיג; זיך אויף א ווייליע אבשטעלען; אנריהרען דעם באדען פערבייגעהענדיג [ווענען א שיף].

touch'-and-go' *a. and n.* (טאטש-ענד-גאו') 1. וואס הענגט אויף א האר, ריזיקאליש, אונזיכער; 2. איבערפלעכליך, געמאכט אבי-ווי אדער אין איילעניש; 3. אן אונזיכערע לאגע, דאס הענגען אויף א האר.

2. The job was done in a touch-and-go manner.

touch'-bod'y *n.* (טאטש'-באד'-אי) ז. *touch-corpuscle*

touch bot'tom (טאטש באט'-אם) אנ-ריהרען דעם דעק; קומען ביז דער ניד-ריגסטער שטופע [הויפטזעכליך ווענען א פרייז].

touch'-box *n.* (טאטש'-באקס) א קאס-טען מיט צינד-מאטעריאל פאר די פאר-צייטיגע קאנאנען.

touch'-cor'puscle *n.* (טאטש'-קאהר-פאסל) איי-פערמיגע קנייליכלעך צו ענדע פון די פיהל-נערווען, מיט דער הילף פון וועלכע מען פיהלט אדער מען טאפט אן.

touch'-down *n.* (טאטש'-דאון) אין פוס-באל-שפיעל — דאס דערגרייכען מיט'ן באל איבער דעם געגנער'ס ציעל.

touch el'bows (טאטש על'-באוז) זיין אין נאהענטע בעציהונגען, זיין אינטים.

touch'er *n.* (טאטש'-ער) איינער אדער עטוואס וואס ריהרט אן; א געשיקטער בויגען-שיסער; איינער וואס טרעפט ריכ-טיג אין ציעל.

touch'-hole *n.* (טאטש'-האול) דאס צינד-לאך פון א שיס-געוועהר.

touch'ily *adv.* (טאטש'-אי-לי) אויף אן עמפפינדליכען, רייצבארען אופן; ווע-רענדיג לייכט אויפגערעגט; זיך לייכט בעליידיגענדיג, ציטעריג.

touch'iness *n.* (טאטש'-אי-נעס) רייצ-בארקייט, אויפרעגבארקייט; ציטעריגקייט; עמפפינדלכקייט; דאס ווערען לייכט אויפ-גערעגט אדער בעליידיגט.

touch'ing *a., n. and prep.* (טאטש'-אינג) 1. ריהרענד, פאטעטיש; 2. ריה-רונג, אנריהרונג; פיהלונג, אנטאפונג; 3. אין בעצוג צו...

1. The father's departure was a touching scene. 2. Touching food with one's hands is improper. 3. I came to see you touching the sale of my lot.

touch'ingly *adv.* (טאטש'-אינג-לי) ריה-רענד, פאטעטיש.

touch'ingness *n.* (טאטש'-אינג-נעס) דאס זיין ריהרענד, פאטעטישקייט.

touch'ing stuff (טאטש'-אינג סטאף) אזא רעטושיר-שטאף פאר גראוויר-פלאטען [צו פערשמירען די טונקעלע פלעצער].

touch'less *a.* (טאטש'-לעס) וואס האט ניט דעם חוש המשוש, וואס קען ניט אנ-טאפען אדער פיהלען דורך בעריהרונג.

touch me not (טאטש מי נאט) ז. *touch-me-not*

touch'-me-not *n.* (טאטש'-מי-נאט) ריהר-מיך-ניט-אן [אזא פלאנצע, וועמענס זאמען-קאפסולען ווערען צופלאצט, ווען

מען ריהרט זיי אן]; אזא הויט־אויסשלאג. ז. *noli-me-tangere*

Touch-me-not

touch'-nee'dle *n.* (טאטש'-ניע'דל) א פרוביר־נאדעל, א פרוביר־שטיפט [א מין נאדעל צום פרובירען גאלד].

touch on (טאטש אן) לייכט בעריהרען [א פראגע, א געגענשטאנד], פארבייגעהענדיג מאכען א בעמערקונג.

touch'-pa'per *n.* (טאטש'-פיי'-פער) צינד־פאפיער [פאפיער אנגעזאפט מיט סאלפעטער, וואס ברענט זעהר לאנגזאם און ווערט געברויכט צום אויפרייסען פולווער און אנדערע עקספלאדירענדע שטאפען].

touch'piece *n.* (טאטש'-פיעס) א מטבע אדער מעדאל וואס די פארצייטיגע ענגלישע קעניגע פלעגען געבען צו שקראפעל־לײדענדע, ווען זיי האבען אנגעריהרט [די קעניגליכע בעריהרונג איז בעטראכט געווארען אלס מיטעל געגען שקראפעל]. ז. *king's evil*

touch'stone *n.* (טאטש'-סטאון) 1. א פראביר־שטיין [א מין דונקעלער שטיין צום פרובירען טייערע מעטאלען]; 2. א פרוביר־מיטעל.

2. The use of other people's money is often the **touchstone** of honesty.

touch upon' (טאטש א-פאן') ז. *touch on*

touch'wood *n.* (טאטש'-הוואוד) צונטער, צונטער־האלץ, צוגעפוילטעס האלץ; דער פייער־שוואם [אזא שוואם].

touch'y *a.* (טאטש'-אי) רייצבאר, אויפרעגבאר, וואס ווערט לייכט אויפגערייצט אדער אויפגערעגט; וואס בעליידיגט זיך לייכט; ציטעריג; אין דעקאראציאנען — געמאכט פון פינטלעך און געבראכענע ליניען.

tough *a.* and *n.* (טאף) 1. בויגזאם; 2. שטייף, הארט; 3. פעסט, שטארק; 4. פער'עקשנ'ט; ניט נאכגיעביג; 5. שוועריג, מיהזאם, שווער; 6. גוואלטיג, בייז, שטרענג; 7. קלעפיג, ציהיג; א גראבער יונג, א יונגאטש, א פערדארבענער נפש.

1. A **tough** cudgel. 2. The meat was so **tough** that we could not cut it. 5. It was a **tough** job to persuade him. 6. He gave him a **tough** rebuke.

tough'-cake *n.* (טאפ'-קייק) גאר־קופער, ראפינירטער קופער.

tough'en *v.* (טאפן) שטייף ווערען, הארט ווערען; שטייף מאכען, הארט מאכען.

tough'ening *n.* (טאפ'-נינג) פערהארטונג, פערשטייפונג; קופער־ראפינירונג.

tough'ly *adv.* (טאפ'-לי) אויף א הארטען, שטייפען שטייגער; מיט עקשנות; מיט גראבקייט; אויף א בייזען אדער שטרענגען שטייגער.

tough'ness *n.* (טאפ'-נעס) בויגזאמקייט; שטייפקייט, הארטקייט; קלעפעדיגקייט; שטארקייט; פעסטקייט; גראבקייט; בייזקייט; עקשנות, שווערקייט, שוועריגקייט, מיהזאמקייט.

toup *n.* (טוהפ) אזא זענגעל־שיף, וואס ווערט געברויכט פון די איינוואהנער פון די מאלאאישע אינזלען.

toupee' *n.* (טוה-פיע') דאס טופעט, דאס שטערן־האר [א געקרויזטער לאקען אדער טשוב פון אייגענע אדער פאלשע האר, הויפטזעכליך אויף'ן שפּיץ קאפ]; א פארוק מיט א טופעט; א ביסעל פאלשע האר צו פערדעקען א קליינעם פליך.

toupet' *n.* (טוה-פיי') א טופעט [ז. *toupee*]; אזא סיניצע וואס האט א טשוב אויף'ן קעפעל [ז. *titmouse*].

tour *n.* and *v.* (טוהר) א טור, א רייזע, א רונד־רייזע, א רונד־גאנג, א רייזע פון איין ארט צום צווייטען; אן ארבייטס־שיכט, אן אטשערעד, א רייהע [אין ערפילען א פליכט]; מאכען א טור.

tourbil'lion *n.* (טוהר-ביל'-יאן) א פייער־ווירבעל, א ווירבעל־פייערווערק [אזא פייערווערק, וואס נעהמט אן די פארם פון א ספיראל־ארטיגען זייל].

tour de force (טוהר דע פאורס) א קונץ־שטיק פון קראפט אדער געשיקטקייט.

tour de maî'tre (טוהר דע מייטר) א געוויסע מעטאדע אין געברויכען ביי מענער דעם קאטעטער [אן אינסטרומענט צום אבציהען השתנה].

tour'ism *n.* (טוהר'-איזם) דאס פאהרען אויף א לוסט־רייזע.

tour'ist *n.* (טוהר'-איסט) א טוריסט, א רייזענדער, א לוסט־רייזענדער.

touris'tic *a.* (טו-ריס'-טיק) טוריסטיש, וואס איז שייך צו א טוריסט [לוסט־רייזענדען] אדער צו לוסט־רייזען.

tour'malin *n.* (טוהר'-מע-לין) דער טורמאלין, אזא עדעלשטיין. ז. איל. *"Gems"*

tour'maline *n.* (טוהר'-מע-לין) ז. *tourmalin*

tour'nament *n.* (טוהר'-נע-מענט) א טורניר, א ריטערליכער וועט־קאמפף; א וועט־קאמפף צווישען רייטער, וועלכע דארפען אין פולען גאלאפ אנכאפען אויף זייער שפיזען א צאהל רינגען, וואס הענגען איבער זייער קאפ; א וועט־קאמפף [ווי פון שאך־שפּיעלער].

tour'nay *n.* (טוהר'-ניי) אזא צייג וואס ווערט בענוצט צו בעשלאגען מעבעל.

tour'ney *n.* and *v.* (טוהר'-ני) א טורניר, א ריטערליכער וועט־קאמפף; נעהמען אנטייל אין א טורניר.

tour'niquet *n.* (טוהר'-ני-קעט) א טורניקעט, א כירורגישער אינסטרומענט וואס דריקט אויף א בלוט־אדער צו פערהאלטען א בלוט־פלוס.

tournure' *n.* (טוהר-ניור') א טורניר, א רונדעס קישעלע אונטער דעם קליידעל פון א פרוי, כדי צוצוגעבען די היפטען א רונדע פארם; דער קאנטור, די פיגור, דאס געשטאלט.

tou'sle *v.* (טאוזל) צושויבערען [די האר], בריינגען אין אונארדנונג [די קליידער].

tou'sy *a.* (טאו'-זי) מיט צוזאווארפענע, צושויבערטע האר; ניט אין ארדנונג [וועגען די קליידער].

tout *v.* and *n.* (טאוט) נאכקוקען, אויסשפיאנירען [בעזאנדערס נאכקוקען נאך וועט־לויף־פערד בעת מען דרעסירט זיי, כדי ארויסצוגעבען פאר איינעם וואס לעגט איין געלד אין געוועט, וועלכעס פערד איז בעסער]; זוכען אריינצוכאפען קונים אדער געסט אין א האטעל; איינער וואס שפיאנירט נאך וועט־לויף־פערד; איינער וואס זוכט אריינצוכאפען קונים אין א קראם אדער געסט אין א האטעל.

tout ensem'ble (טוהט אנ-סאנ'בל) אלץ צוזאמען גענומען; דאס גאנצע.

The **tout ensemble** of the play was admirable.

tou'ter *n.* (טאו'-טער) איינער וואס זוכט אריינצוכאפען קונים אין א קראם אדער געסט אין א האטעל.

tow *v.* and *n.* (טאו) שלעפען, ציהען; שלעפען מיט א שטריק א שיף איבער'ן וואסער; דאס שלעפען, דאס ציהען [מיט א שטריק]; פאקולעס [דער גראבער אבפאל פון פלאקס].

tow'age *n.* (טאו'-עדזש) דאס ציהען א שיף [מיט א שטריק]; געצאהלט פאר דעם ציהען א שיף איבער'ן וואסער.

tow'ard *prep.* and *a.* (טאו'-ארד) אין דער ריכטונג צו; צו, נאך; בנוגע צו; פאר; אלס א מיטעל פאר א געוויסען צוועק; נאהענט, ביי, נעבען, ארום; וויליג צו טהאן עפעס, פאלגזאם, געהארכזאם.

tow'ardliness *n.* (טאו'-ארד-לי-נעס) וויליגקייט, פאלגזאמקייט, געהארכזאמקייט.

tow'ardly *a.* (טאו'-ארד-לי) וויליג, פאלגזאם, געהארכזאם.

tow'ardness *n.* (טאו'-ארד-נעס) ז. *towardliness*

tow'ards *prep.* and *adv.* (טאו'-ארדז) צו, נאך; געגען; ביי, נאהענט.

tow'boat *n.* (טאו'-באוט) א שלעפ־שיף, א בוקסיר־שיף [א שיף וואס דיענט צו שלעפען אנדערע שיפען].

tow'el *n.* and *v.* (טאו'-על) א האנד־טוך; אזא טיש־טוך, מיט וועלכען מען בעדעקט דעם אלטאר אין א קירך; אבווישען מיט א האנדטוך; בענוצען א האנדטוך; שלאגען, אנברעכען די ביינער.

tow'el-horse *n.* (טאו'-על-האהרס) א געשטעל אויפצוהענגען א האנדטוך.

tow'eling *n.* (טאו'-על-אינג) מאטעריאל וואס ווערט געברויכט פאר האנד־טיכער; דאס אנשלאגען, דאס אנברעכען די ביינער.

tow'el-rack *n.* (טאו'-על-רעק) ז. *towel-horse*

tow'er *n.* and *v.* (טאו'-ער) א טורם, א פעסטונג, א ציטאדעל; אין מיליטער — א הויכע בעוועגליכע הילצערנע געביידע, פון וועלכער מען פלעגט אמאל שטורמען פעסטונגען; א מין הויכער קאפ־שלייער, וואס פרויען פלעגען טראגען אין אמאליגע צייטען; זיך ערהויבען אין דער הויך ווי א טורם; פליהען אין א גלייכער ריכטונג ארויף [ווי געוויסע פויגלען].

tow'er-clock *n.* (טאו'-ער-קלאק) א טורם־זייגער, א גרויסער זייגער אין דער וואנד פון א הויכער עפענטליכער געביידע, ווי א טורם, א קירך א. ד. ג.

tow'ered *a.* (טאו'-ערד) מיט טורמס.

tow'ering *a.* and *n.* (טאו'-ער-אינג) הויך; ערהאבען, גרויס; דאס הויבען זיך אין דער הויך ווי א טורם; דאס פליהען אין א גראדער ליניע ארויף [וועגען א טויטליך־פערוואונדעטען פויגעל].

tow'er-mill *n.* (טאו'-ער-מיל) א טורם-מיהל, א האָלענדישע ווינד-מיהל [אַזאַ ווינד-מיהל, ביי וועלכער עס דרעהט זיך פון ווינד נור דער אויבערשטער טייל און ניט די גאַנצע געביידע].

Tow'er of Lon'don (טאו'-ער אוו לאָנ'-דאָן) די פעסטונג אין לאָנדאָן, וואס האָט אַמאָל געדיענט אלס דער קעניגליכער פּאַלאַץ, דערנאָך אלס טורמע פאַר פּאָליטישע פערברעכער און איצט אלס אַרסענאַל און קאַזאַרמעס פאַר סאָלדאַטען.

tow'er of si'lence (טאו'-ער אוו סאַי'-לענס) אַזאַ רונדער טורם, וואו די פּאַרסען [ז. ***Parsee***] לעגען זייערע טויטע אום רויב-פויגלען זאָלען אויפעסען זייער פלייש.

tow'er-owl *n.* (טאו'-ער-אויל) די טורם-אוילע [אַזאַ נאַכט-פויגעל, וועלכער מאַכט געוועהנליך זיין נעסט אין א טורם].

tow'ery *a.* (טאו'-ער-אי) הויך; דערהויבען אין דער הויך ווי א טורם.

tow'head *n.* (טאו'-העד) איינער וועמעס האָר זיינען ווי פלאַקס; איינער מיט קאָלטענעוואַטע האָר ווי פּאַקולעס.

tow'-head'ed *a.* (טאו'-העד'-עד) מיט קאָלטענעוואַטע האָר ווי פּאַקולעס.

tow'ing *n.* (טאו'-אינג) דאָס בוקסירען, דאָס שלעפּען, דאָס ציהען [ווי א בוקסיר-שיף]; דאָס פּאַנאַנדערנעהמען די האָר אין קליינע בינטלעך אום זיי צו מאַכען געקרויזט [ביים מאַכען פּאַרוקען, צעפּ אָדער אַנדערע האָר-אַרבייט].

tow'ing-bitts *n.* (טאו'-אינג-ביטס) די שטעהענדע קלעצער אויף א בוקסיר-שיף, אָן וועלכע עס איז אָנגעבונדען דער שטריק, וועלכער שלעפּט א שיף, א פּליט, א נעץ א. ד. ג.

tow'ing-bri'dle *n.* (טאו'-אינג-בראַי'-דל) אַן אייזערנער שטאַנג, וואס איז פון ביידע זייטען צוגעשלאָגען צום דעק פון א בוקסיר-שיף, מיט א האַקען אָדער קרוק אין מיטען, כדי אָנצוהאַלטען דעם שטריק, וואס שלעפּט א שיף, א פּליט א. ד. ג.

tow'ing-hook *n.* (טאו'-אינג-הוק) דער האַקען אָדער קרוק אויף דעם אייזערנעם שטאַנג פון א בוקסיר-שיף. ז. ***towing-bridle***.

tow'ing-path *n.* (טאו'-אינג-פּעטה) א שלעפּ-וועג, א ציה-שטעג [דער שטעג אויף'ן ברעג פון א טייך, איבער וועלכען מען שלעפּט שיפען].

tow'ing-rope *n.* (טאו'-אינג-ראָופּ) ז. ***tow-line***.

to wit (טו וויט) נעמליך.

tow'-line *n.* (טאו'-לאַין) א ציה-שטריק, א שלעפּ-שטריק.

town *n.* *and* *a.* (טאון) א שטאָדט; אין די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא— א שטאָדט אָהן בעזונדערע פּריווילעגיען [אין געגענזאַץ צו ***city***, וואס בעדייטעט אַן אינקאָרפּאָרירטע שטאָדט מיט ספּעציעלע פּריווילעגיען]; די שטאָדטישע בעפעלקערונג; א שטאָדט-געמיינדע; א שטאָדט-בעצירק; שטאָדטיש, וואס איז שייך צו א שטאָדט.

town'-ad'jutant *n.* (טאונ'-עדזשו-טענט) אין מיליטער — דער פּלאַץ-אַדיוטאַנט, אַן אָפיציער וואס דאַרף אויפהאַלטען די דיסציפּלין א. ד. ג.

town clerk (טאון קלוירק) א בעאַמטער וואס האָט אונטער זיין אויפזיכט די אָפיציעלע דאָקומענטען פון שטאָדט.

town'-coun'cil *n.* (טאונ'-קאונ'-סיל) די מוניציפּאַליטעט פון א שטאָדט [אין ענגלאַנד].

town'-coun'cilor *n.* (טאונ'-קאונ'-סיל-אָר) א מיטגליעד פון א מוניציפּאַליטעט [אין ענגלאַנד].

town cri'er (טאון קראַי'-ער) דער שטאָדט-אויסרופער, איינער וואס פערעפענטליכט מודעות און ערקלערונגען.

town'folk *n.* (טאונ'-פאוק) שטאָדטישע לייט, שטאָדטישע איינוואוהנער.

town gate (טאון גייט) א שטאָדט-טויער, א בראָם.

town hall (טאון האָהל) א שטאָדט-זאַל, א גרויסער זאַל אָדער געביידע, וואס בעלאַנגט צו דער שטאָדט און וואו עס ווערען אָפּט געהאַלטען עפענטליכע פערזאַמלונגען.

town house (טאון האוס) דאָס ראַטה-הויז; א שטאָדט-זאַל; א שטאָדט-געפענגניס, א שטאָדט-טורמע; דאָס הויז פאַר אָרימע, דער הקדש; א שטאָדטישעס הויז [אין געגענזאַץ צו א דאָרפישען].

tow'nish *a.* (טאו'-ניש) שטעדטיש; וואס איז כאַראַקטעריסטיש פאַר א שטאָדט; וואס איז שייך צו א שטאָדט.

town'land *n.* (טאונ'-לענד) אין איר-לאַנד — לאַנד, וואס בעלאַנגט צו א קירכען-בעצירק.

town'less *a.* (טאונ'-לעס) אָהן שטעדט.

town'let *n.* (טאונ'-לעט) א קליין שטעדטעל.

town'-life *n.* (טאונ'-לאַיף) דאָס שטאָדטישע לעבען.

town'-mee'ting *n.* (טאונ'-מיע'-טינג) אין געוויסע טיילען פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקא — א פאַרזאַמלונג פון די שטאָדט-בירגער, וואו זיי בעשפּרעכען די פערשיעדענע שטאָדט-ענינים.

towns'folk *n.* (טאונז'-פאוק) ז. ***townfolk***.

town'ship *n.* (טאונ'-שיפּ) א שטאָדט-בעצירק, א שטאָדט-געמיינדע; א טייל לאַנד פון זעקס קוואַדראַט מיילען; אין ענגלאַנד — דער דיסטריקט וואס בעלאַנגט צו א שטאָדט; אין אויסטראַליען — א דאָרף.

towns'man *n.* (טאונז'-מען) א שטאָדטישער בירגער, א שטאָדט-מאַן; א מיט-בירגער, א לאַנדסמאַן פון דערזעלביגער שטאָדט.

towns'people *n.* (טאונז'-פּיפּל) שטאָדט-לייט.

town'-talk' *n.* (טאונ'-טאָהק') שטאָדט-רייד, שטאָדט-פּלוידעריי, געררייד פון שטאָדט.

town'-wall' *n.* (טאונ'-וואָהל') א וואַנד וואס רינגעלט אַרום א שטאָדט.

town'ward *adv.* (טאונ'-וואָרד) אין דער ריכטונג צו דער שטאָדט צו.

town'wards *adv.* (טאונ'-וואָרדז) ז. ***townward***.

tow'ny *n.* (טאו'-ני) דער שטאָדטס-מאַן, דער שטאָדטס-בירגער [אַן אויסדרוק ביי סטודענטען, ווען זיי רעדען וועגען א שטאָדט-איינוואוהנער, וועלכער האָט ניט קיין שייכות צום אוניווערזיטעט, וואו זיי שטודירען].

tow'-path *n.* (טאו'-פּעטה) דער שטעג ביים ברעג פון א טייך אָדער קאַנאַל, איבער וועלכען עס געהען די מענשען אָדער בהמות וואס שלעפּען א שיף.

tow'-rope *n.* (טאו'-ראָופּ) ז. ***tow-line***.

tow'-ship *n.* (טאו'-שיפּ) א שלעפּ-שיף, א בוקסיר-שיף.

tow'sie *a.* (טאו'-זי) ז. ***tousy***.

tow'y *a.* (טאו'-אי) וואס ענטהאַלט אָדער וואס איז עהנליך צו פּאַקולעס [דער גראָבער אָבפאַל פון פלאַקס].

tow'zie *a.* (טאו'-זי) ז. ***tousy***.

toxane'mia *n.* (טאַק-סע-ני'-מי-א) אַנעמיאַ אָדער בלוט-אָרימקייט, וואס ווערט פעראורזאַכט דורך דער ווירקונג פון גיפט.

toxe'mia *n.* (טאַק-סי'-מי-א) בלוט-פערגיפטונג.

tox'ic *a.* (טאַק'-סיק) גיפטיג; וואס איז שייך צו גיפט אָדער סם; וואס איז פעראורזאַכט דורך דער ווירקונג פון גיפט אָדער סם.

tox'ical *a.* (טאַק'-סי-קעל) ז. ***toxic***.

tox'ically *adv.* (טאַק'-סי-קעל-אי) דורך א גיפט, וואס רופט אַרויס אַן אויפרעגונג פון אָרגאַניזם; בנוגע צו טאָקסיקאָלאָגיע [ז. ***toxicology***].

tox'icant *a.* *and* *n.* (טאַק'-סי-קענט) גיפטיג, וואס קען פערגיפטען; א גיפט, א סם.

toxice'mia *n.* (טאַק-סי-סי'-מי-א) ז. ***toxemia***.

toxic'ity *n.* (טאַק-סיס'-אי-טי) פערגיפטונג.

Toxicoden'dron *n.* (טאַק-סי-קאָ-דענ'-דראָן) די גיפט-סומאַכען [א מין גיפטיגע דרום-אַפריקאַנישע ביימלעך].

toxicoder'ma *n.* (טאַק-סי-קאָ-דויר'-מא) ז. ***toxicodermitis***.

toxicodermati'tis *n.* (טאַק-סי-קאָ-דויר-מע-טאַי'-טיס) ז. ***toxicodermitis***.

toxicodermi'tis *n.* (טאַק-סי-קאָ-דויר-מאַי'-טיס) אַן ענטצינדונג פון דער הויט דורך אַן אויפרעגענדען גיפט.

tox'icoid *a.* (טאַק'-סי-קאָיד) עהנליך צו גיפט אָדער סם.

toxicolog'ical *a.* (טאַק-סי-קאָ-לאָדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו טאָקסיקאָלאָגיע. ז. ***toxicology***.

toxicol'ogist *n.* (טאַק-סי-קאָל'-אָ-דזשיסט) א טאָקסיקאָלאָגיסט, איינער וואס שטודירט דעם כאַראַקטער און די ווירקונג פון פערשיעדענע גיפטען.

toxicol'ogy *n.* (טאַק-סי-קאָל'-אָ-דזשי) טאָקסיקאָלאָגיע, די גיפט-לעהרע, די לעהרע וועגען גיפט און פערגיפטונג.

toxicoma'nia *a.* (טאַק-סי-קאָ-מיי'-ני-א) טאָקסיקאָמאַניע, א קראַנקהאַפטע נייגונג צו גיפטיגע שטאָפען.

toxico'sis *n.* (טאַק-סי-קאָו'-סיס) א כראָנישע פערגיפטונג.

tox'in *n.* (טאַק'-סין) טאָקסין, א גיפטיגער שטאָף וואס בעקומט זיך פון א פוילענדען קערפּער.

tox'ine *n.* (טאַק'-סין) ז. ***toxin***.

toxipho'bia *n.* (טאַק-סי-פאָו'-בי-א) א משוגעת וואס דריקט זיך אויס אין א שטענדיגען שרעק פערגיפטעט צו ווערען.

toxoph'ilite *n.* *and* *a.* (טאַק-סאָפ'-אי-לאַיט) א ליעבהאָבער פון בויגען-שיסעריי; וואס איז שייך צו דער לעהרע אָדער קונסט פון בויגען-שיסעריי.

toy *n.* *and* *v.* (טאָי) א שפּיעל-ווערק, א צאַצקע; אַן אונבעדייטענדע זאַך, א קלייניגקייט; דאָס צערטלען, דאָס שפּיעלען זיך; א לייכט שטיקעל מוזיק; א קליין היטעלע; זיך שפּיעלען; צערטלען, לאַשטשען.

toy'-block *n.* (טאָי'-בלאָק) איינער פון

א צאַהל קוביקעס אדער אַנדערע העלצלעך, וואָס דיענען אַלס שפּיעל-צייג פאַר קינדער.

oy'-box *n.* (טאי'-באַקס) אַ קעסטעל צו האַלטען שפּיעלצייג.

oy'-busi'ness *n.* (טאַי'-ביז'-נעס) דער האַנדעל מיט שפּיעלצייג.

oy dog (טאי דאָג) אַ שפּיעל-הינטעל [זעהר אַ קליין הינטעל, וואָס ווערט גע-האַלטען אין אַ הויז מעהר צו שפּיעלען זיך איידער פאַר ניצליכער דיענסט].

oy'er *n.* (טאַי'-ער) אַ שפּיעלער; איינער וואָס שפּיעלט זיך; אַ שטיפער.

toy'ful *a.* (טאַי'-פול) שפּיעלעריש, שטי-פעריש.

toy'ingly *adv.* (טאַי'-אינג-לי) שפּאַסיג, שפּיעלענדיג.

toy'ish *a.* (טאַי'-איש) ווי אַ שפּיעלצייג, קליין.

toy'ishly *adv.* (טאַי'-איש-לי) שפּיעלע-ריש; אויף אַ שפּיעלערישען, שפּאַסיגען שטייגער.

toy'man *n.* (טאַי'-מען) איינער וואָס מאַכט שפּיעלצייג; אַ הענדלער מיט שפּיעל-צייג.

toy'-shop *n.* (טאַי'-שאָפּ) אַ קראָם פון שפּיעלצייג.

toy'some *a.* (טאַי'-סאָם) שפּיעלעריש.

toy'-trade *n.* (טאַי'-טרייד) ז. ***toy-business***

T-pipe *n.* (טי'-פּאַיפּ) אַ רעהר אין דער פאָרם פון אַ **T**.

tra'bea *n.* (טריי'-בי-אַ) די טראַבעאַ, אַן אַלט-רוימישעס שטאַאַטס-קלייד [פאַר קעניגע, קאָנסולען א. ז. וו.].

tra'beated *a.* (טריי'-בי-איי-טעד) אין אַרכיטעקטור — וואָס בעשטעהט פון אַ באַלקען-סטרוקטור; וואָס בעשטעהט פון אַ באַלקען-געבוי.

trabea'tion *n.* (טריי-בי-איי'-שאַן) אין אַרכיטעקטור — אַ באַלקען-סטרוקטור, אַ באַלקען-געבוי.

trace *v. and n.* (טרייס) 1. צייכנען, סקיצירען; 2. מאַכען אַ פּלאַן, אַנוואַרפען אַ פּלאַן; 3. שרייבען; 4. קאַלקירען, אי-בערצייכנען, נאַכצייכנען, קאָפּירען אויף אַ דורכזיכטיגען פּאַפּיער [אונטער וועלכען עס ווערט אונטערגעלעגט דער אָריגינאַל]; 5. נאַכשפּירען, נאַכפאָלגען נאָך די שפּו-רען; אויסגעפינען שפּורען; נאַכפאָלגען טריט ביי טריט; 6. דורכגעהן; געהן, ריי-זען; 7. איינשפּאַנען [אַ פערד אין אַ וואַגען]; 8. אַ שפּור; אַ צייכען; 9. אַ ביסעל; 10. דער גרונד-פּלאַן פון אַ בע-פעסטיגונגס-ווערק; 11. די פערצייכנונג פון אַן אויטאָמאַטישען אַפּאַראַט; 12. אַ פּאַ-סטראַמקע, אַ צוג-רימען [ביי אַ וואַגען].
2. The president never deviated from his foreign policy which he **traced** in his inauguration speech. 3. The signature appeared to have been **traced** by a hand shaking with emotion. 4. The child **traced** the picture over and over again. 5. The detective **traced** the development of the plot. 6. He **traced** the alley up and down.

traceabil'ity *n.* (טריי-סע-ביל'-אי-טי) די מעגליכקייט נאַכגעשפּירט צו ווערען, נאַכגעפאָלגט צו ווערען אדער אויסגעפונען צו ווערען; דאָס קענען געצייכענט ווערען אדער נאַכגעצייכענט ווערען.

tra'ceable *a.* (טריי'-סעבל) וואָס קען נאַכגעשפּירט ווערען, וואָס קען נאַכגעפאָלגט ווערען; וואָס מען קען אויסגעפינען; וואָס קען געצייכענט ווערען, וואָס קען נאַכגע-צייכענט, קאָפּירט אדער קאַלקירט ווערען [נאַכגעצייכענט ווערען אויף דורכזיכטיגען פּאַפּיער אדער לייווענד].

tra'ceableness *n.* (טריי'-סעבל-נעס) ז. ***traceability***

tra'ceably *adv.* (טריי'-סע-בלי) אזוי אַז מען זאָל קענען נאַכשפּירען, נאַכפאָלגען אדער אויסגעפינען; אזוי אַז מען זאָל קע-נען צייכנען, סקיצירען אדער נאַכצייכנען.

trace'-chain *n.* (טרייס'-טשיין) אַ קייט וואָס דיענט אַלס פּאַסטראַמקע פון אַ גע-שפּאַן.

trace'-horse *n.* (טרייס'-האָהרס) אַ פערד וואָס איז געשפּאַנט ביי די זייטען [אין אַ געשפּאַן פון דריי אדער פיער פערד].

trace'less *a.* (טרייס'-לעס) שפּורלאָז, אָהן שפּורען.

trace'lessly *adv.* (טרייס'-לעס-לי) אָהן אַ שפּור.

trace'-mate *n.* (טרייס'-מייט) ז. ***trace-horse***

tra'cer *n.* (טריי'-סער) אַ נאַכשפּירער; אַן אויסשפּירער; אַ צייכנער; אַ קאָפּירער, אַ נאַכצייכנער; אַ קאָפּיר-אינסטרומענט; אַ פּאַנטאָגראַף [אַזאַ אינסטרומענט צום נאַכצייכנען צייכנונגען, פּלענער א. ז. וו.]; אַזאַ אינסטרומענט צום נאַכפאָלגען די ריכטונג פון אַ נערוו, אדער א. ז. וו.; איינער וואָס האָט די אויפגאַבע צו זוכען פערלאָרענע זאַכען [ווי למשל, פּאָסט-זאַ-כען]; אַן אויספאָרשונג וועגען פערלאָרענע זאַכען [פון אַן אייזענבאַהן, פּאָסט-קאָנ-טאָר אדער טראַנספּאָרט-ביוראָ].

tra'ceried *a.* (טריי'-סער-איד) אין אַר-כיטעקטור — פערציערט מיט קרוזשעווע-עהנליכע בעציערונגען; בעדעקט מיט בלע-טער-עהנליכע בעציערונגען.

tra'cery *n.* (טריי'-סער-אי) קרוזשעווע-עהנליכע בעציערונגען אויף געביידען [ז. איל.]; בלעטער-עהנליכע בעציערונגען; אַזאַ שפּיצען-אַרבייט.

Tracery

tra'chea *n.* (טריי'-קי-אַ) די לופט-רעהר פון האַלז, דער גאָרגעל; דער לופט-קאַנאַל אדער לופט-רעהר ביי אינזעקטען; דאָס ספּיראַל-געפעס [אַזאַ רעהר-עהנליכע עפּ-נונג ביי פּלאַנצען].

tra'cheal *a.* (טריי'-קי-על) וואָס איז שייך צום גאָרגעל; וואָס איז שייך צום ספּיראַל-געפעס [ביי פּלאַנצען. ז. ***trachea***].

trachea'lis *n.* (טריי-קי-איי'-ליס) אַ מוסקול אין דער לופט-רעהר פון האַלז.

tra'chean *a.* (טריי'-קי-ען) וואָס האָט לופט-רעהרען; וואָס אָטעמט דורך לופט-רעהרען; עהנליך צו אַ לופט-רעהר אדער גאָרגעל; וואָס דיענט אַלס גאָרגעל אדער לופט-רעהר.

tra'cheary *a. and n.* (טריי'-קי-ע-רי) וואָס אָטעמט דורך לופט-רעהרען [וועגען געוויסע שפּינען אדער שפּינען-אַרטיגע בע-שעפענישען]; וואָס איז שייך צו לופט-רעהרען; אַ שפּין-עהנליכע בעשעפעניש וואָס אָטעמט דורך לופט-רעהרען.

trachei'tis *n.* (טריי-קי-אי'-טיס) ז. ***trachitis***

trache'ocele *n.* (טרע-קיע'-אָ-סיעל) אַ גוליע, אַ זאָב, אַ גוידער.

trache'oscopy *n.* (טרע-קיע'-אָ-סקאָ-פּי) אַ מעדיצינישע אונטערזוכונג פון דער לופט-רעהר [גאָרגעל].

trache'otome *n.* (טרע-קיע'-אָ-טאָום) אַ כירורגישעס מעסער צו מאַכען אַן איינ-שניט אין דער לופט-רעהר.

tracheot'omy *n.* (טריי-קי-אָט'-אָ-מי) די אויפשניידונג פון דער לופט-רעהר אין האַלז [ביי אַן אָפּעראַציאָן].

tracheot'omy-tube *n.* (טריי-קי-אָט'-אָ-מי-טיוב) אַ רעהרעל וואָס ווערט אריינ-געשטעלט אין האַלז נאָך אַן אָפּעראַציאָן אין דער לופט-רעהר, אום צו פערלייכטע-רען דאָס אָטעמען.

trachi'tis *n.* (טריי-קאַי'-טיס) ענטציני-דונג פון דער לופט-רעהר אין האַלז.

tracho'ma *n.* (טרע-קאָו'-מאַ) טראַכאָמאַ [אַזאַ אויגען-קראַנקהייט].

trachom'atous *a.* (טרע-קאָמ'-ע-טאָס) אַנגעשטעקט מיט טראַכאָמאַ [אַזאַ אויגען-קראַנקהייט]; וואָס איז שייך צו טראַכאָמאַ.

trach'yte *n.* (טרעק'-איט) טראַכיט [אַזאַ העלער, שאַרסטקער וואולקאַנישער שטיין].

trachyt'ic *a.* (טרע-קיט'-איק) טראַכי-טיש, פון טראַכיט, וואָס איז שייך צו טראַכיט. ז. ***trachyte***

trach'ytoid *a.* (טרעק'-אי-טאָיד) עהנ-ליך צו טראַכיט; וואָס איז שייך צו טראַ-כיט. ז. ***trachyte***

tra'cing *n.* (טריי'-סינג) צייכנונג, סקי-צירונג; נאַכצייכנונג, קאַלקירונג, קאָפּי-רונג [פון אַ צייכנונג אויף דורכזיכטיגען פּאַפּיער אדער לייוועגד]; נאַכשפּירונג, דאָס נאַכפאָלגען נאָך די שפּורען; אַ וועג, אַ קורס, אַ ריכטונג; אַ נאַכצייכנונג, אַ קאָפּיע פון אַ צייכנונג [נאַכגעצייכענט אויף דורכזיכטיגען פּאַפּיער אדער ליי-וועגד]; אַ פּלאַן.

tra'cing-cloth *n.* (טריי'-סינג-קלאָהטה) קאַלקיר-לייוועגד, פּויז-לייוועגד [אַזאַ די-נער, גלאַטער און דורכזיכטיגער לייוועגד-שטאָף צו קאָפּירען צייכנונגען, פּלענער א. ז. וו.].

tra'cing-lin'en *n.* (טריי'-סינג-לינ'-ען) ז. ***tracing-cloth***

tra'cing-machine' *n.* (טריי'-סינג-מע-שין') אַ קאַלקירונגס-אינסטרומענט [צום נאַכקאָפּירען צייכנונגען, פּלענער א. ז. וו. אין אַ פערקלענערטען פאָרמאַט].

tra'cing-pa'per *n.* (טריי'-סינג-פּיי'-פּער) אויל-פּאַפּיער, פּויז-פּאַפּיער [דורכ-זיכטיגעס פּאַפּיער צום קאָפּירען צייכנונ-גען].

tra'cing-thread *n.* (טריי'-סינג-טהרעד) אַ דיקער ראַנד-פאָדים אדער ראַנד-נאָהט אין שפּיצען [קרוזשעווע].

tra'cing-wheel *n.* (טריי'-סינג-הוויעל) אַ קאָפּיר-רעדעל [אַזאַ רעדעל מיט שפּי-ציגע צייהנער ווי אַ שטופּעל צום נאַכקאָ-פּירען אַ צייכנונג, פּלאַן א. ז. וו. די צייכנונג ווערט אויסגעשטאָכען מיט'ן רע-דעל אויף דעם קאָפּיר-פּאַפּיער].

track *n. and v.* (טרעק) אַ שפּור;

קאלעע, א וועג, א שטעג; דער גאנג, די ריכטונג; אין זאאלאגיע — דער פוס=זויל; נאכשפּירען, נאכפאלגען נאך די שפּורען; אויסגעפינען [לויט די שפּורען]; דורכגעהן, דורכלעגען א וועג; שלעפען א שיף מיט שטריק; געהן אין א געוויסער ריכטונג, זיך האלטען אין א בעשטימטער קאלעע.

track'age *n.* (טרעק'-עדזש) דאס שלעפּען א שיף מיט שטריק; אייזענבאהן=קאלעען.

track'age con'tract (טרעק'-עדזש קאנ'-טרעקט) אן אבמאך צווישען אייזענבאהן=געזעלשאפטען, אז איינע זאל קענען געברויכען דער צווייטערס ליניען.

track'-athlet'ics *n.* (טרעק'-עטה-לעט'-איקס) אטלעטישע שפּיעלען וואס האבען צו טהאן מיט דיסטאנץ [ווי לויפען, רייטען, פאהרען אויף וועלאסיפעדען א. ז. וו.].

track'-boat *n.* (טרעק'-באוט) א קאנאל=שיף; א שיף וואס ווערט געצויגען מיט א שטריק.

track'-brake *n.* (טרעק'-ברייק) א רעלסען=ברעמזע, א ברעמזע [טארמאז] ביי אייזענבאהנען אדער טראמוואיען, וואס ווערט אראבגעלאזען ניט אויף די רעדער נאר אויף די רעלסען.

track'-chart *n.* (טרעק'-טשארט) א מאפּע אדער קארטע וואס צייגט די ריכטונג פון א שיף אויף'ן ים.

track'-clear'er *n.* (טרעק'-קליער'-ער) א קאלעען=רייניגער [א פאררינכטונג ביי גאסען=וואגאנען אדער לאקאמאטיווען ריין צו מאכען די קאלעע פון אנגעווארפענע זאכען]; אזא ברעט ביי א שנייד=מאשין צו מאכען א וועג פאר דער מאשין און צוצובויגען די זאנגען צום שנייד=מעסער.

track'-edge *n.* (טרעק'-עדזש) דער ברעג פון דעם איינשניט אין א מיהלשטיין.

track'er *n.* (טרעק'-ער) א פיהרער, א וועג=ווייזער; איינער וואס געפינט א וועג; א שיפס=שלעפער [איינער וואס שלעפט א שיף מיט שטריק]; א נאכשפּירער, איינער וואס פאלגט נאך די שפּורען אדער געפינט אויס נאך די שפּורען; א נאכפאלגער.

track'-hound *n.* (טרעק'-האונד) א שפּיר=הונד.

track'-in'dicator *n.* (טרעק'-אינ'-די-קיי-טאר) אזא אפּאראט אויף אן אייזענבאהן=וואגאן, וואס פערצייכענט אויטאמאטיש דעם צושטאנד פון דער אייזענבאהן=קאלעע.

track'-lay'er *n.* (טרעק'-ליי'-ער) אייזענער וואס לעגט אויס אן אייזענבאהן=קאלעע.

track'less *a.* (טרעק'-לעס) אונבעטראטען, אהן שפּורען, אהן פיס=שפּורען, אהן וועגען און שטעגען.

track'lessly *adv.* (טרעק'-לעס-לי) שפּורלאז, ניט איבערלאזענדיג קיין פיס=שפּורען.

track'lessness *n.* (טרעק'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין וועגען און שטעגען.

track'man *n.* (טרעק'-מען) אן אייזענבאהן=אנגעשטעלטער וואס פּאסט אויף אויף דער אייזענבאהן=קאלעע.

track'master *n.* (טרעק'-מעס-טער) א קאלעען=אויפזעהער [אן אייזענבאהן=בעאמטער, וואס האט די אויפזיכט איבער די קאלעען].

track'-rai'ser *n.* (טרעק'-ריי'-זער) אן אינסטרומענט אונטערצוהייבען אייזענבאהן=קענע שיענעס [רעלסען].

track'-road *n.* (טרעק'-ראוד) ז. *tow-path*.

track'-scout *n.* (טרעק'-סקאוט) א טרעקשוט, א קאנאל=שיף [וואס מען שלעפּט מיט שטריק]. ז. *trekschuit*.

track'-walk'er *n.* (טרעק'-וואהק'-ער) אן אייזענבאהן=אנגעשטעלטער וואס אונטערזוכט און מאכט צורעכט א געוויסען טייל פון דער אייזענבאהן=קאלעע [הויפּטזעכליך פאר'ן אנקומען פון א שנעלצוג].

track'way *n.* (טרעק'-הוויי) ז. *tramway*.

tract *n.* (טרעקט) א טראקט; א שטרעקע, א שטח; א משך; א בעפעדערטער פלאץ [ביי פויגלען]; א קורצער טראקטאט, אבהאנדלונג אדער מאמר; א בראשורע וועגען א רעליגיעזען ענין; אזא קירכען=געזאנג פון די הייליגע שריפטען, הויפּטזעכליך פון תהלים.

tractabil'ity *n.* (טרעק-טע-ביל'-אי-טי) נאכגעביגקייט, געהארכזאמקייט; דאס לאזען זיך פיהרען אדער קאנטראלירען; לייכטקייט צו בעארבייטען.

trac'table *a.* (טרעק'-טעבל) געהארכזאם, נאכגעביג; וואס לאזט זיך פיהרען אדער קאנטראלירען; וואס לאזט זיך בעארבייטען.

trac'tableness *n.* (טרעק'-טעבל-נעס) ז. *tractability*.

trac'tably *adv.* (טרעק'-טע-בלי) מיט נאכגעביגקייט, מיט געהארכזאמקייט; זיך לאזענדיג פיהרען אדער קאנטראלירען; לייכט צו בעארבייטען.

Tracta'rian *a. and n.* (טרעק-טיי'-רי-ען) וואס איז שייך צו די טראקטאריאנער אדער צום טראקטאריאניזם; א טראקטאריאנער, א פּרעדיגער אדער פערברייטער פון טראקטאריאניזם. ז. *Tractarianism*.

Tracta'rianism *n.* (טרעק-טיי'-רי-ען-איזם) טראקטאריאניזם [א בעוועגונג אין דער אנגליקאנישער קירך צווישען די יאהרען 1833 און 1841, וואס האט געשטרעבט מעהר אדער וועניגער צוריק צו ברייגנען די קירך צום קאטוילייציזם].

trac'tate *n.* (טרעק'-טייט) א טראקטאט, א קורצע אבהאנדלונג, א מאמר.

trac'tile *a.* (טרעק'-טיל) וואס ציהט זיך, וואס לאזט זיך אויסציהען, ציהעדיג.

tractil'ity *n.* (טרעק-טיל'-אי-טי) ציהעדיגקייט, פעהיגקייט אויסגעצויגען צו ווערען.

The tractility of silver is inferior to that of gold.

trac'tion *n.* (טרעק'-שאן) דאס ציהען, ציהונג; דאס שלעפען; צוזאמענציהונג [ווי פון א מוסקול]; שפּאנונג; צוציהונג.

trac'tional *a.* (טרעק'-שאנ-על) וואס איז שייך צו ציהונג, שלעפּונג אדער שפּאנונג.

trac'tion-en'gine *n.* (טרעק'-שאנ-ענ'-דזשין) א צוג=מאשין [א שלעפ=מאשין אדער לאקאמאטיוו וואס געהט ניט אויף רעלסען].

trac'tive *a.* (טרעק'-טיוו) ציהענד; שלעפּענד.

tract'let *n.* (טרעקט'-לעט) א קליינער טראקט; א קליינער טראקטאט. ז. *tract*.

trac'tor *n.* (טרעק'-טאר) א ציהער, א ציה=אינסטרומענט, אן אינסטרומענט צום ציהען.

trac'tus *n.* (טרעק'-טאס) אין אנאטאמיע — א שטח, א שטרעקע; אזא קירכען=געזאנג פון די הייליגע שריפטען, הויפּטזעכליך פון תהלים.

trade *n., a. and v.* (טרייד) א בעשעפטיגונג; א פאך; א פּראפעסיאן; א האנדווערק, א מלאכה; האנדעל; א געשעפט; געשעפטס=לייט, פאך=לייט [פון א געוויסען האנדעלס=צווייג אדער פאך]; א ווינד וואס בלאזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג. ז. [*trade-wind*]; וואס איז שייך צו האנדעל, צו א מלאכה אדער פאך; האנדלען.

trade dol'lar (טרייד דאל'-אר) אזא זילבערנער דאלאר אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס איז ארויסגעלאזען געווארען אין יאהר 1873 און איז בעשטימט געווארען בלויז פאר'ן האנדעל מיט כינא און יאפּאן.

trade'ful *a.* (טרייד'-פול) שטארק בעשעפטיגט מיט האנדעל.

trade'-hall *n.* (טרייד'-האהל) א פערזאמלונגס=זאל פאר סוחרים, פאבריקאנטען א. ז. וו.

trade'-last *v.* (טרייד'-לעסט) זיך בייטען מיט קאמפּלימענטען אדער איבערגעבען א קאמפּלימענט וואס אן אנדערער האט איהם געגעבען אונטער די אויגען [אין דער סטודענטען=שפּראך].

trade'-mark *n.* (טרייד'-מארק) א טרייד=מארק אדער שוץ=מארקע [א ספּעציעלער צייכען אויף סחורות, א פירמע=צייכען].

trade'master *n.* (טרייד'-מעס-טער) א האנדווערק=לעהרער, איינער וואס לערענט קינדער א מלאכה.

trade'-name *n.* (טרייד'-ניים) א האנדעלס=נאמען [א ספּעציעלער נאמען פון אן ארטיקעל געברויכט אין האנדעל].

trade on (טרייד אן) אויסנוצען עפּעס פאר אייגענע אינטערעסען.

The politician trades on the feelings of the masses.

trade'-pa'per *n.* (טרייד'-פּיי'-פּער) א פאך=צייטונג [א צייטונג וואס איז געווידמעט די אינטערעסען פון א ספּעציעלען פאך, מלאכה אדער פּראפעסיאן].

trade price (טרייד פּראיס) דער אנגראפּרייז, דער הורטאווער פּרייז.

tra'der *n.* (טריי'-דער) א סוחר, א הענדלער; א האנדעלס=שיף [וואס איז בעשעפטיגט ביי א ספּעציעלען האנדעלס=פאך].

trade sale (טרייד סייל) אן אויקציאן=אויספערקויף וואס פאבריקאנטען אדער ביכער=פערלעגער מאכען פאר קרעמער.

trade'-school *n.* (טרייד'-סקוהל) א האנדווערק=שול.

trades'folk *n.* (טריידז'-פאוק) האנדעלס=לייט; האנדווערקער, בעלי מלאכה.

trades'man *n.* (טריידז'-מען) א האנדעלס=מאן, א קרעמער, א הענדלער; א בעל=מלאכה.

trades'people *n.* (טריידז'-פּיפּל) ז. *tradesfolk*.

trades'-u'nion *n.* (טריידז'-יו'-ניאן) ז. *trade-union*.

trades'-u'nionism *n.* (טריידז'-יו'-ניאנ-איזם) ז. *trade-unionism*.

trades'-u'nionist *n.* (טריידז'-יו'-ניאנ-איסט) ז. *trade-unionist*.

trades'-waste *n.* (טריידז'-הווייסט) פאבריק=אבפאל; פאבריקאציאנס=אבפאל.

trades'woman *n.* (טריידז'-הוואומ-ען) א קרעמערין, א הענדלערין; א האנדווערקערין.

trade′-u′nion *n.* (טרייד′-יו′-ניאן) א טרייד-יוניאן, א געווערקשאפטס-פעראיין, א פראפעסיאנעלער פעראיין [א פעראייניגונג פון ארבייטער פון א געוויסען פאך אדער אינדוסטריע, אום מיט פעראייניגטע קרעפטען, דורך שטרייקס און קאלעקטיווע אבמאכען מיט די ארבייטס-געבער צו פערבעסערען זייער עקאנאמישע לאגע און די ארבייטס-בעדינגונגען, ווי למשל: פערקירצען די ארבייטס-שטונדען, פערגרעסערען די שכירות, איינפיהרען סאניטארישע בעדינגונגען אין די פאבריקען א. ז. וו.].

trade′-u′nionism *n.* (טרייד′-יו′-ניאנ-איזם) טרייד-יוניאניזם, די פרינציפען און טהעטיגקייט פון געווערקשאפטען אדער פראפעסיאנעלע ארבייטער-פעראייניגונגען; די טרייד-יוניאנס בכלל.

trade′-u′nionist *n.* (טרייד′-יו′-ניאנ-איסט) א טרייד-יוניאניסט, א מיטגליעד פון א געווערקשאפט אדער פראפעסיאנעלען פעראיין, אן אנהענגער פון טרייד-יוניאניזם. ז. *trade-union*.

trade′-wind *n.* (טרייד′-הווינד) א ווינד וואס בלאזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג; א פאסאט-ווינד, א מוסאן [אזא ווינד אין די געגענדען ביים עקוואטאר, וואס בלאזט אימער אין איין און דערזעלבער ריכטונג].

tra′ding *a.* (טריי′-דינג) האנדלענד, וואס האנדעלט; קארופט, וואס פערקויפט זיך, וואס לאזט זיך אונטערקויפען.

tra′ding-stamp *n.* (טרעי′-דינג-סטעמפ) א ראבאט-מארקע, א פרעמיום-מארקע [א מארקע אדער צייכענים וואס א קונה קריעגט אלס פרעמיום, ווען ער קויפט עפעס און קען פאר איהר נאכדעם בעקומען אומזיסט געוויסע ארטיקלען].

tradiom′eter *n.* (טריי-די-אמ′-ע-טער) א מין דינאמאמעטער אדער קראפט מעסטער [אן אפאראט צו בעשטימען די קראפט וואס פאדערט זיך צום שלעפען א וואגען, א פלוג, א שנייד-מאשין א. ז. וו.].

tradi′tion *n. and v.* (טרע-דיש′-אן) א טראדיציאן [אן אנגענומענער מנהג, גלויבען אדער מיינונג, וואס איז איבערגעגעבען געווארען פון פריהריגע צייטען אדער דורות]; איבערליפערונג, איבערגעבונג [אויף א געזעצליכען אופן]; דאס איבערגעבען בקבלה; דאס איבערגעבען מיינונגען, גלויבענס אדער מנהגים פון דור צו דור; א מסורה, א קבלה; א מינדליכע איבערגעבונג; עטוואס וואס ווערט איבערגעגעבען פון דור צו דור בעל פה; איבערגעבען אלס טראדיציאן אדער קבלה.

tradi′tional *a.* (טרע-דיש′-אנ-על) טראדיציאנעל, וואס איז געבויט אויף א טראדיציאן; וואס איז איבערגענאנגען בקבלה; וואס בעשטעהט פון טראדיציאנען; קאנווענציאנעל, וואס האלט זיך אן טראדיציאנען אדער אנגענומענע אלטע מנהגים.

tradi′tionalism *n.* (טרע-דיש′-אנ-על-איזם) טראדיציאנאליזם, דאס האלטען זיך אן טראדיציאנען אדער גלויבענס וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה; דער גלויבען אין קירכליכע טראדיציאנען אדער מינדליכע איבערגעבונגען.

tradi′tionalist *n.* (טרע-דיש′-אנ-על-איסט) א טראדיציאנאליסט, אן אנהענגער פון טראדיציאנען אדער פון מינדליכער איבערגעבונג אין רעליגיאן; איינער וואס נעהמט אן די טראדיציאנעלע "אויסטייטשונג פון דער ביבעל.

traditionalis′tic *a.* (טרע-דיש-אנ-ע-ליס′-טיק) זיך האלטענד אן טראדיציאנען; וואס איז שייך צום גלויבען אין רעליגיעזע מינדליכע איבערגעבונגען אדער אין זאכען וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה.

tradi′tionally *adv.* (טרע-דיש′-אנ-על-אי) טראדיציאנעל; דורך איבערגעבונגען פון דור צו דור; לויט דער טראדיציאן, לויט דעם אנגענומענעם גלויבען, מנהג אדער מיינונג וואס איז איבערגעגאנגען בקבלה.

tradi′tionarily *adv.* (טרע-דיש′-אנ-ע-רי-לי) אויף א טראדיציאנעלען אופן, בעשטעהענדיג פון טראדיציאנען. ז. *tradition*.

tradi′tionary *n. and a.* (טרע-דיש′-אנ-ע-רי) איינער וואס האלט זיך אן טראדיציאנען אדער אן זאכען וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה; טראדיציאנעל. ז. *traditional*.

tradi′tioner *n.* (טרע-דיש′-אנ-ער) ז. *traditionist*.

tradi′tionist *n.* (טרע-דיש′-אנ-איסט) איינער וואס האלט זיך אן טראדיציאנען אדער אן זאכען וואס זיינען איבערגעגאנגען בקבלה; איינער וואס האלט זיך אן אלטע אנגענומענע גלויבענס, מיינונגען אדער מנהגים.

Tradi′tion Sun′day (טרע-דיש′-אן סאנ′-דיי) דער זונטאג פאר דער קריסטליכער פאסכא. ז. *Palm Sunday*.

trad′itive *a.* (טרעד′-אי-טיוו) ז. *traditional*.

trad′itor *n.* (טרעד′-אי-טאר) א פעררעטהער [ביי די ערשטע קריסטען — א קריסט וואס האט בעת די פערפאלגונגען אויף קריסטען איבערגעגעבען צו די רעגיערונגס-בעאמטע די הייליגע קירכליכע זאכען אדער די נעמען פון זיינע גלויבענסגענאסען].

traduce′ *v.* (טרע-דיוס′) פערלוימדען.

traduce′ment *n.* (טרע-דיוס′-מענט) פערלוימדונג.

tradu′cent *a.* (טרע-דיו′-סענט) פערלוימדעריש, פערלוימדענד.

tradu′cer *n.* (טרע-דיו′-סער) א פערלוימדער, א בעל לשון-הרע.

tradu′cian *n.* (טרע-דיו′-שיען) אין טעאלאגיע — איינער וואס גלויבט, אז די נשמה ווערט געבארען צוזאמען מיט'ן קערפער און אויף'ן זעלבען אופן ווי דער קערפער און ווערט ניט געשאפען בעזונדער פאר יעדען מענשען.

tradu′cianism *n.* (טרע-דיו′-שיענ-איזם) אין טעאלאגיע — די לעהרע, אז די נשמה ווערט געבארען צוזאמען מיט'ן קערפער און אויף דעמזעלבען שטייגער ווי דער קערפער און ווערט ניט געשאפען פאר יעדען מענשען בעזונדער.

tradu′cianist *n.* (טרע-דיו′-שיענ-איסט) ז. *traducian*.

tradu′cible *a.* (טרע-דיו′-סיבל) וואס קען פערלוימדעט ווערען.

tradu′cingly *adv.* (טרע-דיו′-סינג-לי) פערלוימדענדיג, מיט פערלוימדונג, דורך פערלוימדונג.

traduc′tion *n.* (טרע-דאק′-שאן) איבערטראגונג, איבערליפערונג; אין טעאלאגיע — דאס געבעהרען די נשמה אויף'ן זעלביגען שטייגער ווי עס ווערט געבארען דער קערפער [ז. *traducianism*].

traduc′tive *a.* (טרע-דאק′-טיוו) ארויסגעדרונגען.

traf′fic *n. and v.* (טרעפ′-איק) האנדעל; פערקעהר; האנדעלס-פערקעהר; אייזענבאהן-פערקעהר; שיפס-פערקעהר; פאסאזשירען-פערקעהר; האנדלען; פיהרען געשעפטען; פערהאנדלען, פיהרען פערהאנדלונגען.

traf′ficker *n.* (טרעפ′-איק-ער) א סוחר, א קויפמאן, א האנדעלסמאן.

traf′ficless *a.* (טרעפ′-איק-לעס) אהן פערקעהר, אהן האנדעלס-פערקעהר.

traf′fic-man′ager *n.* (טרעפ′-איק-מענ′-עדזש-ער) א בעטריעבס-דירעקטאר, א פערקעהרס-אינספעקטאר [אויף אייזענבאהנען, קאנאלען א. ז. וו.].

traf′fic-return′ *n.* (טרעפ′-איק-רי-טירן′) א פערקעהרס-בעריכט [א פעריאדישער בעריכט וועגען האנדעלס-פערקעהר און פאסאזשירען-פערקעהר, ווי אויף אן אייזענבאהן-ליניע, אויף א קאנאל א. ז. וו.].

traf′fic-ta′ker *n.* (טרעפ′-איק-טיי′-קער) אן אנגעשטעלטער אויף אן אייזענבאהן, ביי א שיפס-קאמפאניע א. ז. וו., וואס בעשעפטיגט זיך מיט דער טראנספארטאציאן.

trag′acanth *n.* (טרעג′-ע-קענטה) טראגאקאנט אדער טראגאנט [אזא גומי-בוימעל]; טראגאנט אדער טראגאנט-גומי.

tragacan′tha *n.* (טרעג-ע-קענ′-טהא) טראגאנט אדער טראגאנט-גומי. ז. *tragacanth*.

tra′gal *a.* (טריי′-געל) וואס איז שייך צום קליינעם אויער-לעפעלע. ז. *tragus*.

trage′dian *n.* (טרע-דזשי′-די-ען) א טראגיקער [אן אקטיאר וואס שפיעלט טראגעדיעס]; אן אקטיאר; א טראגעדיען-פערפאסער.

trage′dienne *n.* (טרע-דזשי′-די-ען) א טראגעדיין, א טראגישע שוישפיעלעריו, אן אקטריסע וואס שפיעלט אין א טראגעדיע.

trag′edy *n.* (טרעדזש′-ע-די) א טראגעדיע, א טרויער-שפיעל [א דראמאטישעס ווערק מיט א טרויעריגער ענדע, אין וועלכען דער העלד אדער די העלדען לעבען דורך א רייהע שטארקע ליידען]; א טרויעריגע פאסירונג, אן אונגליק.

Trag′edy *n.* (טרעדזש′-ע-די) די פערזאניפיצירטע טראגעדיע, מעלפאמענע, די מוזע אדער די געטין פון דער טראגעדיע.

tra′gi *n.* (טריי′-דזשאי) די קליינע אויער-לעפעלעך. ז. *tragus*.

trag′ic *a. and n.* (טרעדזש′-איק) טראגיש; טרויעריג; שרעקליך, הארצרייסענד; וואס האט דעם כאראקטער פון א טראגעדיע; וואס איז שייך צו א טראגעדיע; א טראגעדיען-שרייבער; א טראגעדיע.

trag′ical *a.* (טרעדזש′-אי-קעל) טראגיש, טרויעריג, שרעקליך, הארצרייסענד; וואס האט דעם כאראקטער פון א טראגעדיע; וואס איז שייך צו א טראגעדיע.

trag′ically *adv.* (טרעדזש′-אי-קעל-אי) אויף א טראגישען, טרויעריגען אדער הארצרייסענדען אופן.

trag′icalness *n.* (טרעדזש′-אי-קעל-נעס) טראגישקייט, טרויעריגקייט.

tragicom′edy *n.* (טרעדזש-אי-קאמ′-ע-די) א טראגי-קאמעדיע [א דראמאטישעס ווערק וואס איז געמישט פון טרויעריגע און קאמישע סצענעס].

tragicom′ic *a.* (טרעדזש-אי-קאמ′-איק) טראגי-קאמיש, טרויעריג און לערכערליך; וואס בעשטעהט פון קאמישע און טרויעריגע סצענעס; וואס איז שייך צו א טראגי-קאמעדיע.

tragicom'ical *a.* (טרעדזש'-אי-קאמ'-אי-קעל) ז. ***tragicomic***

tragicom'ically *adv.* (טרעדזש-אי-קאמ'-אי-קעל-אי) אויף א טראגי=קאמישען אופן; אויף א האלב=טרויעריגען האלב=קאמישען שטייגער.

trag'opan *n.* (טרעג'-א-פען) דער הארנ=דיגער פאזאן [אזא פאזאן מיט הארנ=עהנליכע אנוואקסונגען אויף'ן קאפ]. ז. ***pheasant***

Trag'ulus *n.* (טרעג'-יו-לאס) א מין קליינע אזיאטישע הירשען.

tra'gus *n.* (טריי'-גאס) דאס קליינע לע=פעלע פון אויער [די קליינע ארויסשטאר=צונג ביי דעם חלל פון אויער פון דער באק=זייט].

trail *n. and v.* (טרייל) א טייל וואס שלעפט זיך נאך פון הינטען; א שלעפע פון א קלייד; אן עק; דער עק פון א קאמעט; די שפור [סליאד] וואס עס בלייבט ווען מען שלעפט עטוואס אויף דער ערד אדער אויף וועלכער עס איז פלעכע; אן אויסגעטרעטענע שפור אדער שטעג; א שפור פון עטוואס; אזא ארכי=טעקטור=פערציערונג פון בלעטער און בלו=מען; שלעפען; נאכשלעפען; טראגען די ביקס אין באלאנס מיט דער רעכטער האנד אזוי דאס דער קאלבען בעריהרט כמעט די ערד; אויסטרעטען א וועג; נאכיאגען חיות נאך דער שפור פון זייערע פיס; געהן נאך דער שפור; זיך נאכשלעפען ווי א שלעפע פון א קלייד; זיך שלעפען; קריכען, געהן זעהר לאנגזאם; קריכען אדער שלעפען זיך אויף דער ערד [וועגען פלאנ=צען].

T-rail *n.* (טי'-רייל) א שינע אדער רעלסע וואס איהר קווער=שניט האט די פארם פון א T.

trail'-board *n.* (טרייל'-באורד) דאס שניצווערק פון דעם ראנד פון א שיף וואס פאנגט זיך אן פון די פערציערונגען פון דעם פאדערשטען שפיץ פון דער שיף.

trail'-car *n.* (טרייל'-קאר) א טראמוואי=וואגאן, וואס האט אליין ניט קיין מאטאר נאר ווערט צוגעטשעפעט צו אן אנדער וואגאן.

trai'ler *n.* (טריי'-לער) א קריכענדע אדער קלעטערענדע פלאנצען; איינער אדער עטוואס וואס שלעפט זיך; עטוואס וואס שלעפט זיך נאך; א קורצער שפיצי=גער שטאב, וואס שלעפט זיך נאך פון דעם הינטערשטען אקס פון א וואגען און וואס ווערט בענוצט אבצושטעלען דעם וואגען פאהרענדיג אויף משופע'דיגע בערג; אזא אלטמאדישעס שיפעל וואס פלעגט אמאל בענוצט ווערען צו פאנגען פיש; א טראמ=וואי=וואגאן, וואס ווערט צוגעטשעפעט צו אן אנדער וואגאן; איינער וואס טרעט אויס א וועג; איינער וואס יאגט זיך נאך די שפורען פון א חיה.

trai'ling *a. and n.* (טריי'-לינג) זיך שלעפענד; קריכענד [וועגען פלאנצען]; דאס פאנגען פיש מיט א שלעפ=נעץ אדער שאר=נעץ [ז. ***trawling***].

trai'ling ar'butus (טריי'-לינג אר'-ביו-טאס) אזא אמעריקאנישע אראמאטישע קריכענדע אדער קלעטערענדע פלאנצע.

trai'ling ax'le (טריי'-לינג עקסל) דער הינטערשטער אקס פון א לאקאמאטיוו.

trai'ling-spring *n.* (טריי'-לינג-ספרינג) די פרוזשינע, וועלכע ווערט ארויפגעטהאן אויף דעם הינטער=אקס פון א לאקאמאטיוו כדי אבצושוואכען דאס קלא=פען פון די הינטערשטע רעדער.

trai'ling-wheel *n.* (טריי'-לינג-הוויעל) א הינטער=ראד פון א וואגען; איינער פון די צוויי שטיץ=רעדער אויף דעם הינטער=שטען אקס פון א לאקאמאטיוו.

trail'-net *n.* (טרייל'-נעט) א שלעפ=נעץ. ז. ***drag-net***

trai'ly *a.* (טריי'-לי) שלומפערדיג.

train *n. and v.* (טריין) א צוג, אן אייזענבאהן=צוג; דער טייל וואס שלעפט זיך נאך פון הינטען; דער הינטערשטער טייל; א שלעפע פון א קלייד; אן עק; דער עק פון א קאמעט; דער עק פון א פויגעל; א בעגלייטונג, א סוויטע; א סעריע, א רייהע; די רעדער און שפינדעל פון א מעכאניזם דורך וועלכע די בעוועגונג ווערט איבערגעגעבען [ווי די רעדלעך פון א זייגער א. ד. ג.]; א סעריע אדער רייהע וואלצען וואס ווערען געברויכט צו וואלצען מעטאל; א צוג אדער רייהע פערד, קעמלען, עזלען א. ד. ג.; א צינד=ליניע אדער א צינדער פאר א מינע; א פראצעסיאן אדער א קאמפאניע וואס געהט אין ארדנונג; א פאסענדע ארדנונג אדער איינריכטונג; אזא שליטען אין קאנאדא צו פיהרען האלץ אדער אנדערע משא; עטוואס וואס ווערט בענוצט צו ציהען אדער צו פערפיהרען; אן אנלאקונג; א פערפיהרונג; ציהען, שלעפען; צוציהען, אנלאקען, פערפיהרען, ארייננארען; ערציהען, איינלערנען, איינ=איבען; דרעסירען [אויסלערנען הינט, פערד א. ז. וו. פערשיעדענע קונצשטיק]; אויסריכטען, צובריטען; ציעלען, אנשטע=לען אין ציעל; זיך איינאיבען, זיך איינ=לערנען; פאהרען מיט דער באהן; זיך חבר'ען, זיין אין נאהנטע בעציהונגען.

trai'nable *a.* (טריי'-נעבל) וואס קען ערצויגען ווערען, וואס קען אויסגעלערנט ווערען, וואס קען דרעסירט ווערען, וואס קען איינגעאיבט ווערען.

train'-band *n.* (טריינ'-בענד) א קאמפא=ניע בירגער=מיליץ [פרייוויליגע סאלדא=טען].

train'-bear'er *n.* (טריינ'-בעהר'-ער) א שלעפען=טרעגער [איינער וואס טראגט נאך די שלעפע פון א קלייד, ווי פון א קעניגין, פירסטין א. ד. ג.].

train'-boy *n.* (טריינ'-באי) א פערקויפער פון צייטונגען, זשורנאלען, קאנפעקטען א. ד. ג. אויף אייזענבאהן=ציגע.

train'-despatch'er *n.* (טריינ'-דעס-פעטש'-ער) א בעאמטער וואס פערטיילט די אייזענבאהן=ציגע נאך די אייזענבאהן=ליניען.

trained *a.* (טריינד) מיט א שלעפע; ערצויגען, אויסגעלערנט, איינגעאיבט.

trained band (טריינד בענד) אן איינ=געלערנטע אדער איינגעמושטירטע ראטע סאלדאטען.

trai'ner *n.* (טריי'-נער) אן איינאיבער, א לעהרמייסטער, אן ערציהער; א צובריי=טער; א דרעסירער; א מיליץ=סאלדאט; א ראהם צוצוגעבען פלאנצען א געוויסע ריכטונג אדער פארם.

train'-hand *n.* (טריינ'-הענד) ז. ***trainman***

trai'ning *n.* (טריי'-נינג) 1. איבונג; אויסבילדונג; פארבערייטונג; שולונג; ער=ציהונג; 2. דרעסירונג פון חיות; 3. די ענטוויקלונג פון די פיזישע קרעפטען; 4. די ערציהונג פון בוימלעך, אז זיי זאלען וואקסען אין א געוויסער פארם.

1. Children require **training** in obedience.
3. The athlete spent much time in **training**.

trai'ning-col'lege *n.* (טריי'-נינג-קאל'-עדזש) ז. ***training-school***

trai'ning-day *n.* (טריי'-נינג-דיי) א בעשטימטער טאג אין וועלכען מען מוש=טירט די בירגער=מיליץ.

trai'ning-school *n.* (טריי'-נינג-סקוהל) א לעהרער=סעמינאר, א שול צו פארבערייי=טען לעהרער אדער לעהרערינס.

trai'ning-ship *n.* (טריי'-נינג-שיפ) א שיף אויסצובילדען און פארצובערייטען מאטראזען.

train'less *a.* (טריינ'-לעס) אהן א שלעפע.

train'man *n.* (טריינ'-מען) איינער וואס איז בעשעפטיגט אויף אן אייזענבאהן=צוג.

train'-mile *n.* (טריינ'-מאיל) א באהן=מייל.

train'-oil *n.* (טריינ'-איל) וואלפיש=טראן.

train'-rob'ber *n.* (טריינ'-ראב'-ער) א רויבער וואס בעפאלט אן אייזענבאהן=צוג, אן אייזענבאהן=רויבער.

train'-shed *n.* (טריינ'-שעד) אן אבדאך אויף א פלאטפארם, וואו אן אייזענבאהן=צוג שטעלט זיך אב.

train'-sheet *n.* (טריינ'-שיעט) אן איי=זענבאהן=קארטע [א קארטע, אויף וועלכער עס איז פערצייכענט די פערטיילונג פון די ציגע אויף די אייזענבאהן=ליניען].

train'-sig'nal *n.* (טריינ'-סיג'-נעל) א מעטאדע צו געבען סיגנאלען אין אן איי=זענבאהן=צוג פון די וואגאנען צו דעם לאָ=קאמאטיוו.

traipse *v. and n.* (טרייפס) ז. ***trapes***

trait *n.* (טרייט) 1. א צוג, א שטריך; 2. א כאראקטעריסטישער צוג אדער שטריך; אן אייגענטימליכקייט.

2. His character exhibits all the Jewish traits, the best and the worst.

trait of char'acter (טרייט אוו קער'-עק-טער) א כאראקטער=צוג, א כאראקטער=שטריך.

trai'tor *n. and a.* (טריי'-טאר) א פער=רעטער; פעררעטעריש.

trai'toress *n.* (טריי'-טאר-עס) א פער=רעטערין.

trai'torous *a.* (טריי'-טאר-אס) פער=רעטעריש.

trai'torously *adv.* (טריי'-טאר-אס-לי) אויף א פעררעטערישען אופן; דורך פער=ראט.

trai'torousness *n.* (טריי'-טאר-אס-נעס) פעררעטערישקייט.

trai'tress *n.* (טריי'-טרעס) א פעררע=טערין.

traject' *v.* (טרע-דזשעקט') אריבערוואר=פען.

traj'ect *n.* (טרעדזש'-עקט) דאס אריבער=ווארפען; דאס אריבערפיהרען.

trajec'tion *n.* (טרע-דזשעק'-שאן) דאס אריבערווארפען; דאס אריבערפיהרען.

trajec'tory *n.* (טרע-דזשעק'-טא-רי) די ווארף=ליניע, די פלוג=ליניע [די קרומע ליניע וואס עס בעשרייבט אן אויסגעשא=סענע קויל אדער אן אנדער זאך וואס ווערט נעווארפען אין דער לופט]; א קרו=מע ליניע, וועלכע שניידט דורך אלע אנדע=רע קרומע ליניען אונטער א בעשטימטען ווינקעל.

tram *n. and v.* (טרעם) א טראמוואי; א טראמוואי=רעלסע; א טראמוואי=וואגאן; אזא וואגען צום פיהרען קויהלען פון די קויהלען=גרובען; איינשלאג=זייד, אזא זארט דאפעלט געדרעהטע זיידענע פעדים; אזא

פאררריכטונג צו פארמירען אוואלע מאדעלען אדער מוסטערס; אין א מיהל⸗ווערק — דער שטאנד פון שפינדעל פערפענדיקולאר צו דער פלעכע פון אונטערשטען מיהל⸗שטיין; פיהרען אדער טראנספארטירען מיט א טראמוואי; פאהרען מיט א טראמוואי.

tram'-car *n.* (טרעמ'–קאר) א טראמוואי⸗וואגאן; אזא קויהלען⸗וואגען וואס ווערט בענוצט אין קויהלען⸗גרובען.

tram'mel *n. and v.* (טרעמ'–על) א שלעפ⸗נעץ צו פאנגען פיש; א פישער⸗נעץ; א פענטע; א שפאן⸗רימען צו רעגולירען די בעוועגונגען פון א פערד; א הינדערניש, א שטערונג; אזא קרוק אויפצוהענגען טעפ, קעסלען א. ד. ג.; אן עליפסען⸗צירקעל [אזא צירקעל צום צייכענען עליפסען אדער אוואלע פיגורען]; פענטען, בינדען; הינדערען, שטערען.

tram'meled *a.* (טרעמ'–עלד) געפענטעט, געבונדען; געהינדערט; וואס האט א ווייסען צייכען אויף דעם פאדערשטען און הינטערשטען פוס פון איין זייט ווי א צייכען פון א פענטע [וועגען פערד].

tram'meler *n.* (טרעמ'–על–ער) א שטערער, א הינדערער; איינער וואס פאנגט פיש מיט א שלעפ⸗נעץ.

tram'melled *a.* (טרעמ'–עלד) ז. *trammeled*.

tram'meller *n.* (טרעמ'–על–ער) ז. *trammeler*.

tram'mel-net *n.* (טרעמ'–על–נעט) א שלעפ⸗נעץ צו פאנגען פיש.

tram'mel-wheel *n.* (טרעמ'–על–הוויעל) אזא ראד וואס פערוואנדעלט א וועקסעל⸗בעוועגונג אין אן איינפערמיגע קרייז⸗בעוועגונג.

tram'ming *n.* (טרעמ'–אינג) דאס איינשטעלען דעם שפינדעל פון א מיהל⸗שטיין פאלשטענדיג פערפענדיקולאר מיט דער פלעכע פון אונטערשטען שטיין.

tramonta'na *n.* (טרא–מאנ–טא'–נא) דער נארד⸗ווינד.

tramon'tane *a. and n.* (טרע–מאנ'–טיין) פון יענער זייט די אלפען⸗בערג; פון איבער די בערג; פרעמד, פון א פרעמדען לאנד; איינער וואס וואהנט איבער די בערג; א פרעמדער, א פרעמד⸗געבירטיגער; דער צפון⸗ווינד.

tramp *n. and v.* (טרעמפ) אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער, אן ארומוואנדערער, א בראדיאגע, א מענש אהן א היים; א וואנדער⸗געזעל [אן ארבייטער וואס וואנדערט ארום זוכען ארבייט]; א רייזע צו פוס; א שפאציער צו פוס; דער טראמפלענדער קלאנג וואס עס הערט זיך ביים געהן אדער מארשירען; אן אייזערנע פלאטע וואס גרעבער טראגען אויף די זוילען פון די שיך כדי זיי זאלען ניט צושניטען ווערען פון דער לאפעטע; א פראכט⸗שיף וואס האט ניט קיין רעגולערען קורס נאר נעהמט אויף פראכט וואו עס מאכט זיך; אן אינסטרומענט ארומצושניידען א צאם פון בוימלעך; ארומוואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיך ארומשלעפען; געהן צו פוס; מאכען א רייזע צו פוס; טראמפלען, טרעטען מיט די פיס.

tram'per *n.* (טרעמ'–פער) אן ארומוואנדערער, אן ארומטרייבער, אן ארומשלעפער, א בראדיאגע; א ציגיינער; א וואנדער⸗געזעל [אן ארבייטער וואס וואנדערט ארום זוכען ארבייט].

tram'-plate *n.* (טרעמ'–פלייט) א פלאכע רעלסע [שינע].

tram'ple *v. and n.* (טרעמפל) טרעטען מיט די פיס, טראמפלען; א טראמפעל, א שטארקער טראט מיט'ן פוס; דאס טראמפלען מיט די פיס.

tram'pler *n.* (טרעמ'–פלער) איינער וואס טרעט אדער טראמפעלט מיט די פיס.

trampoose' *v.* (טרעמ–פוהס') ארומוואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיך ארומשלעפען.

tram'pous *v.* (טרעמ'–פאס) ז. *trampoose*.

tram'-rail *n.* (טרעמ'–רייל) ז. *tram-plate*.

tram'road *n.* (טרעמ'–ראוד) א טראם⸗וואי⸗ליניע; א טראמוואי.

tram'way *n.* (טרעמ'–הוויי) א טראמוואי, א גאסען⸗אייזענבאהן, א פערד⸗באהן.

tram'-wheel *n.* (טרעמ'–הוויעל) א ראד פון א טראמוואי⸗וואגאן.

trance *n. and v.* (טרענס) עקסטאז; ענטציקונג; בעגייסטערונג; ערשטוינונג; א בעוואוסטלאזער צושטאנד; א היפנאטישער צושטאנד; בעשטירצונג; ענטציקען; בעצויבערען.

tran'cedly *adv.* (טרענ'–סעד–לי) אין ענטציקונג; אין עקסטאז; ווי בעצויבערט; ווי היפנאטיזירט.

tran'gram *n.* (טרענ'–גרעם) ז. *trankum*.

trank *n.* (טרענק) א צוגעשניטענעם שטיק לעדער פאר א הענטשקע.

tran'kum *n.* (טרענ'–קאם) עטוואס ווערטהלאזעס אדער אוננוציגעס.

tran'nel *n.* (טרענ'–על) א לאנגער האלץ⸗שטיפט, א פלעקעל.

tran'quil *a.* (טרענ'–קהוויל) שטיל, רוהיג, געלאסען.

tran'quilise *v.* (טרענ'–קהוויל–איז) ז. *tranquilize*.

tranquiliza'tion *n.* (טרענ–קהוויל–אי–זיי'–שאן) דאס איינשטילען, דאס בערוהיגען; בערוהיגונג, איינשטילונג.

tran'quilize *v.* (טרענ'–קהוויל–איז) איינשטילען, בערוהיגען; שטיל מאכען; זיך איינשטילען, זיך בערוהיגען; שטיל ווערען.

tran'quilizer *n.* (טרענ'–קהוויל–אי–זער) א בערוהיגער, אן איינשטילער; א בערוהיגונגס⸗מיטעל.

tran'quilizingly *adv.* (טרענ'–קהוויל–אי–זינג–לי) איינשטילענדיג, בערוהיגענדיג; צום בערוהיגען, צום איינשטילען.

tran'quillise *v.* (טרענ'–קהוויל–איז) ז. *tranquilize*.

tranquil'lity *n.* (טרענ—קהוויל'–אי–טי) רוהיגקייט, שטילקייט; געלאסענהייט.

tranquilliza'tion *n.* (טרענ–קהוויל–אי–זיי'–שאן) ז. *tranquilization*.

tran'quillize *v.* (טרענ'–קהוויל–איז) ז. *tranquilize*.

tran'quillizer *n.* (טרענ'–קהוויל–אי–זער) ז. *tranquilizer*.

tran'quillizingly *adv.* (טרענ'–קהוויל–אי–זינג–לי) ז. *tranquilizingly*.

tran'quilly *adv.* (טרענ'–קהוויל–לי) אויף א רוהיגען אופן; רוהיג, שטיל, געלאסען.

tran'quilness *n.* (טרענ'–קהוויל–נעס) ז. *tranquillity*.

trans- (טרענס) איבער, דורך, פון יענער זייט [א ווארט וואס ווערט בענוצט אלס צוזאץ צו אנדערע ווערטער].

transact' *v.* (טרענס–עקט') פערהאנדלען; דורכפיהרען; ערפילען, טהאן; אונטערהאנדלען, פיהרען אונטערהאנדלונגען.

transact' busi'ness (טרענס–עקט' ביז'–נעס) פיהרען געשעפטען, האנדלען; פערהאנדלען די געשעפטליכע פראגען.

transac'tion *n.* (טרענס–עק'–שאן) אונטערהאנדלונג, פערהאנדלונג, פיהרונג; דורכפיהרונג; אן עניין, אן עסק, אן אנגעלעגענהייט, א געשעפט; די שליכטונג אדער אויסגלייכונג פון א סכסוך דורך דער איינשטימונג פון ביידע צדדים.

transac'tions *n.* (טרענס–עק'–שאנז) די בעריכטען, וועלכע ענטהאלטען די רעפעראטען, פערהאנדלונגען, דיסקוסיאנען א. ז. וו. פון א פערזאמלונג וואס ווערט אבגעהאלטען פון א וויסענשאפטליכען פעראיין.

transac'tor *n.* (טרענס–עק'–טאר) א דורכפיהרער; אן אונטערהאנדלער, א פערהאנדלער; איינער וואס פיהרט געשעפטען.

transal'pine *a. and n.* (טרענס–על'–פין) וואס ליעגט איבער די אלפען⸗בערג, וואס געפינט זיך פון יענער זייט די אלפען; איינער וואס איז געבארען אדער וואהנט פון יענער זייט די אלפען.

transanima'tion *n.* (טרענס–ען–אי–מיי'–שאן) די זעעלען⸗וואנדערונג, דאס מגולגל ווערען פון דער נשמה פון א געשטארבענעם אין אן אנדער קערפער.

transatlan'tic *a.* (טרענס–עט–לענ'–טיק) טראנסאטלאנטיש, איבער דעם אטלאנטישען ים; וואס ליעגט אויף יענער זייט פון אטלאנטישען אקעאן; אמעריקאניש; וואס געהט איבער'ן אטלאנטישען אקעאן [ווי א שיף].

transca'lency *n.* (טרענס–קיי'–לען–סי) די דורכלעסיגקייט אדער לייטונגס⸗פעהיגקייט פאר ווארימקייט; די אייגענשאפט דורכצולאזען ווארימקייט.

transca'lent *a.* (טרענס–קיי'–לענט) וואס לאזט דורך ווארימקייט.

transcauca'sian *a.* (טרענס–קאה–קיי'–שיען) פון יענער זייט קאווקאז.

transcend' *v.* (טרען–סענד') אריבערשטייגען; איבערטרעפען; אריבערגעהן, אריבערטרעטען.

transcen'dence *n.* (טרען–סענ'–דענס) איבערשטייגונג; איבערטרייבונג; איבערטרעפונג; פארטרעפליכקייט.

transcen'dency *n.* (טרען–סענ'–דענ–סי) ז. *transcendence*.

transcen'dent *a. and n.* (טרען–סענ'–דענט) וואס שטייגט אריבער דעם העכסטען גראד; אויסערגעוועהנליך, אויסערארדענטליך, עקסטראארדינער; אין פילאזאפיע — טראנסצענדענט, וואס איז למעלה מן השכל, וואס איז העכער פון אירגענד וועלכער שכל'דיגער קאטעגאריע, ווי ארט, צייט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ד. ג. [ווי די אידעע פון גאט]; א טראנסצענדענץ, א רעאליטעט וואס קען ניט בעשטימט ווערען דורך קיין שכל'דיגער קאטעגאריע; עפעס וואס איז איבער דעם מענשליכען פערשטאנד אדער איבער זיינע בעגריפען; עפעס אויסערגעוועהנליכעס, אויסערארדענטליכעס; אין מאטעמאטיק — א טראנסצענדענטאלער אויסדרוק [א מאטעמאטישער ווערטה וואס קען ניט אויסגעדריקט אדער בעשטימט ווערען דורך אן אלגעבראאישער גלייכונג].

transcenden'tal *a. and n.* (טרען–סען–דענ'–טעל) אין פילאזאפיע — טראנסצענדענטאל, וואס קומט ניט פון ערפאהרונג, אבער ליעגט אין דער ערפאהרונג

און איז נויטיג פאר איהר [ווי די אידעע פון ארט און צייט]; זעהר אבסטראקט; וואס קען ניט בעגריפען ווערען דורך דעם געוועהנליכען דענקען; אונזיניג, אונפערשטענדליך; אין מאטעמאטיק — טראנסצענדענט, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען דורך אן אלגעבראאישער גלייכונג; א טראנסצענדענץ, עפעס וואס קען ניט בעשטימט ווערען דורך אירגענד וועלכע פון די צעהן אריסטאטעל'ס קאטעגאריען [ז. *categories of Aristotle*].

transcenden'tal cogni'tion (טרענ-סענ-דענ'-טעל קאג-ניש'-אן) דאס טראנסצענדענטאלע וויסען [דאס וויסען אדער ערקענטניס וואס מיר בעקומען ניט פון ערפאהרונג נאר פון שכל, לויט קאנט'ס פילאזאפיע].

transcenden'tal geom'etry (טרענ-סענ-דענ'-טעל דזשי-אמ'-ע-טרי) טראנסצענדענטאלע געאמעטריע, העכערע געאמעטריע, וועלכע ווערט בעהאנדעלט דורך דיפערענציאל און אינטעגראל-רעכנונג.

transcenden'tal ide'alism (טרענ-סענ-דענ'-טעל אי-די'-על-איזם) דער טראנסצענדענטאלער אידעאליזם [די פילאזאפישע טעאריע פון קאנט, דאס די בעגריפען רוים, צייט, קוואנטיטעט, קוואליטעט א. ז. וו. האבען מיר ניט בעקומען דורך ערפאהרונג, נאר זיי זיינען ביי אונז איינגעבארען].

transcenden'talism *n.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איזם) טראנסצענדענטאליזם; אין קאנט'ס פילאזאפיע — די לעהרע, אז די פונדאמענטאלע פרינציפען, דורך וועלכע עס איז מעגליך אונזער ערקענטניס [ווי די אידעען פון ארט, צייט א. ד. ג.], שטאמען ניט פון דער ערפאהרונג, נאר זיי ערשיינען אלס פארמען פון אונזער שכל, ווען ער קומט אין בעריהרונג מיט די "נאומענען", מיט די זאכען פון דער אויסערליכער וועלט; אין שעלינג'ס פילאזאפיע — די לעהרע, אז צווישען דעם סוביעקט און אביעקט, צווישען דעם "איך" און דער וועלט, איז ניטא קיין שום חילוק, און דעריבער איז מעגליך אן אבסאלוטע קענטניס פון מאטעריע און גייסט, פון דער וועלט און גאט; דאס זיין זעהר אבסטראקט אדער טראנסצענדענטאל; דאס זיין פאנטאסטיש; איבערטרעפליכקייט.

transcenden'talist *n.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איסט) א טראנסצענדענטאליסט, אן אנהענגער פון דער טראנסצענדענטאלער פילאזאפיע. ז. *transcendental*

transcenden'talize *v.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-איז) אויסטייטשען פון א טראנסצענדענטאלען שטאנדפונקט, מאכען טראנסצענדענטאל אדער איבערזינליך. ז. *transcendental*

transcenden'tally *adv.* (טרענ-סענ-דענ'-טעל-אי) פון א טראנסצענדענטאלען שטאנדפונקט, ניט זייענדיג בעגרינדעט פון דער ערפאהרונג, נאר דער שכל איז אזוי מחיב; ניט קומענדיג פון ערפאהרונג, איז אבער נויטיג פאר דער ערפאהרונג.

transcenden'tal ob'ject (טרענ-סענ-דענ'-טעל אב'-דזשעקט) אין דער פילאזאפיע פון קאנט — די זאך אן זיך, די זאך ווי זי איז, ניט מאדיפיצירט דורך אונזער ערקענטניס.

transcenden'tal philos'ophy (טרענ-סענ-דענ'-טעל פי-לאס'-א-פי) די טראנסצענדענטאלע פילאזאפיע, די פילאזאפיע פון קאנט. ז. *Kantianism*

transcen'dently *adv.* (טרענ-סענ'-דענט-לי) פארציגליך, פארטרעפליך, אויסערארדענטליך.

transcen'dentness *n.* (טרענ-סענ'-דענט-נעס) ז. *transcendence*

transcen'dible *a.* (טרענ-סענ'-דיבל) וואס מען קען אריבערשטייגען אדער אריבערקריכען.

trans'colate *v.* (טרענס'-קא-לייט) דורכזייען; דורכזיפען.

transcontinen'tal *a.* (טרענס-קאנ-טי-נענ'-טעל) איבער'ן קאנטינענט, פון יענער זייט קאנטינענט. ז. *continental*

transcrib'bler *n.* (טרענ-סקריב'-לער) א נאכלעסיגער איבערשרייבער אדער קאפירער; א קאפירער, א פלאגיאטאר [א ליטערארישער גנב].

transcribe' *v.* (טרענ-סקראיב') איבערשרייבען, קאפירען; איבערשרייבען אדער איבעראַרבייטען מוזיק פאר אן אנדער אינסטרומענט אדער שטימע, ווי די, פאר וועלכע די מוזיק איז געשריבען.

transcri'ber *n.* (טרענ-סקראי'-בער) אן איבערשרייבער, א קאפירער.

tran'script *n.* (טרענ'-סקריפּט) אן איבערגעשריבענע קאפיע; א קאפיע; א נאכאהמונג.

transcrip'tion *n.* (טרענ-סקריפּ'-שאן) די איבערשרייבונג, די קאפירונג; א קאפיע; אין מוזיק — דאס איבערשרייבען א קאמפאזיציע און צופאסען זי פאר אן אנדער אינסטרומענט [אדער שטימע] ווי די, פאר וועלכען זי איז אריגינעל פערפאסט געווארען.

transcrip'tional *a.* (טרענ-סקריפּ'-שאנ-על) וואס איז שייך צו א קאפיע; קאפירענד, איבערשרייבענד.

transcrip'tive *a.* (טרענ-סקריפּ'-טיוו) ווי א קאפיע; איבערשרייבענד, קאפירענד.

transcrip'tively *adv.* (טרענ-סקריפּ'-טיוו-לי) דורך קאפירען, דורך איבערשרייבען.

transduc'tion *n.* (טרענס-דאק'-שאן) דאס אריבערפיהרען; אריבערפיהרונג.

transect' *v.* (טרענ-סעקט') דורכשניידען, דורכשניידען פאר קווער.

transec'tion *n.* (טרענ-סעק'-שאן) א דורכשניט, א קווערער דורכשניט.

tran'sept *n.* (טרענ'-סעפּט) דער קווער אדער קרייץ-פליגעל פון א קירך.

trans'fer *n.* (טרענס'-פויר) אן אריבערטראגונג, אן אריבערפיהרונג [פון איין פלאץ צו א צווייטען]; אן איבערטראגונג [פון א רעכט אדער בעזיץ פון איינעם צו א צווייטען]; דאס וואס ווערט איבערגעטראגען אדער אריבערגעפיהרט; די איבערטראגונג פון א צייכנונג אדער בילד אויף א ליטאגראפישען שטיין; די איבערגעטראגענע צייכנונג; א סאלדאט וואס ווערט אריבערגעפיהרט פון איין רעגימענט אדער קאמפאניע צו א צווייטער; א פונקט אויף אן אייזענבאהן-ליניע, וואו די וואגאנען ווערען אריבערגענומען מיט א פאראם-שיף איבער א טייך; א פונקט, וואו מען געהט איבער פון איין באהן אדער טראמוואי אין א צווייטער, אן ארט וואו מען בייט די אייזענבאהן-ציגע; א פאראם אדער פאראם-שיף אריבערצופיהרען פראכט-וואגאנען; דאס אריבערפיהרען פאסאזשירען און באגאזש מיט וועגען אדער אויטאמאבילען פון איין אייזענבאהן-סטאנציע צו א צווייטער אדער פון אן אייזענבאהן-סטאנציע צו א שיף; א בילעט וואס ווערט ארויסגעגעבען אויף א טראמוואי אדער אייזענבאהן איבערצוגעהן אויף אן אנדער טראמוואי אדער אייזענבאהן פארטצוזעצען די רייזע; אין אמעריקאנער פאסט-אמט — דאס לייהען געלד פון איין קאנטא פאר א צווייטער.

transfer' *v.* (טרענס-פויר') אריבערטראגען, אריבערפיהרען [פון איין ארט צו א צווייטען]; איבערגעבען, איבערטראגען [א רעכט אדער בעזיץ פון איינעם צו א צווייטען]; אריבערטראגען אויף'ן ליטאגראפישען שטיין [וועגען א צייכנונג אדער בילד פון וואס עס דארף געמאכט ווערען א ליטאגראפיע]; אריבערגעהן פון איין טראמוואי אדער אייזענבאהן אין א צווייטער, בייטען די טראמוואיען, בייטען דעם צוג.

transferabil'ity *n.* (טרענס-פויר-ע-ביל'-אי-טי) איבערטראגבארקייט, איבערפיהרבארקייט, דאס זיין מעגליך איבערצוטראגען אדער אריבערצופיהרען.

transfer'able *a.* (טרענס-פויר'-עבל) איבערטראגבאר, וואס קען איבערגעטראגען ווערען; וואס קען אריבערגעפיהרט ווערען; וואס קען איבערגעגעבען ווערען.

trans'fer-book *n.* (טרענס'-פויר-בוק) א בוך צום איינשרייבען די איבערטראגונגען פון קאנטאס, פאנדס א. ד. ג. פון איינעם צום אנדערען.

transferee' *n.* (טרענס-פויר-איע') די פערזאן צו וועמען עס ווערט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען.

trans'fer-el'evator *n.* (טרענס'-פויר-על'-אי-וויי-טאר) א הויב-מאשין מיט וועלכער מען טראגט איבער משא פון איין שיף אויף א צווייטער.

trans'ference *n.* (טרענס'-פויר-ענס) איבערטראגונג; אריבערפיהרונג; דאס איבערטראגען; דאס אריבערפיהרען.

transferen'tial *a.* (טרענס-פע-רענ'-שעל) איבערטראגענד.

trans'fer-ink *n.* (טרענס'-פויר-אינק) איבערדרוק-טינט, איבערדרוק-טוש [אזא טינט וואס ווערט בענוצט צום איבערטראגען צייכנונגען אדער בילדער אויף'ן ליטאגראפישען שטיין צום דרוקען ליטאגראפיעס].

trans'fer loan (טרענס'-פויר לאון) אן איבערטראגבארע אנלייהע, א הלואה וואס קען איבערגעטראגען ווערען פון איינעם צום צווייטען אדער פון איין פאנד צו אן אנדערען.

transferog'raphy *n.* (טרענס-פע-ראג'-רע-פי) די קונסט צו קאפירען אלטע אינשריפטען אדער איינגראווירונגען פון מצבות, טאפלען א. ד. ג.

trans'fer-pa'per *n.* (טרענס'-פויר-פיי'-פער) איבערדרוק-פאפיער, ליטאגראפיע-פאפיער [אזא פאפיער מיט וועלכען מען טראגט איבער צייכנונגען אדער בילדער אויף דעם ליטאגראפישען שטיין צום דרוקען ליטאגראפיעס].

transfer'rence *n.* (טרענס-פויר'-ענס) ז. *transference*

transfer'rer *n.* (טרענס-פויר'-ער) אן איבערטראגער, אן איבערגעבער; אן אינסטרומענט אדער געצייג צום איבערטראגען אדער צום אריבערפיהרען.

transferribil'ity *n.* (טרענס-פויר-אי-ביל'-אי-טי) ז. *transferability*

transfer'rible *a.* (טרענס-פויר'-איבל) ז. *transferable*

transfer'ror *n.* (טרענס-פויר'-אר) ז. *transferrer*

transfig'urate *v.* (טרענס-פיג'-יו-רייט) ז. *transfigure*

transfigura'tion *n.* (טרענס-פיג-יו-ריי'-שאן) אומגעשטאלטונג, אומבילדונג, געשטאלט-פערוואנדלונג, די איבערבייטונג אדער ענדערונג פון אויסזעהן אדער געשטאלט; די אומגעשטאלטונג פון יעזוס קריסטוס [לויט דעם קריסטליכען גלויבען].

Transfigura'tion *n.* (טרענס-פיג-יו-ריי'-שאן) די אומגעשטאלטונג פון יעזוס קריסטוס [א קריסטליכער יום טוב דעם 6טען אויגוסט].

transfig'ure *v.* (טרענס-פיג'-יור) אומגעשטאלטען, אומבילדען, פערוואנדלען; ענדערען דעם אויסזעהן; מאכען ערהאבען, אידעאליזירען.

transfig'urement *n.* (טרענס-פיג'-יור-מענט) ז. *transfiguration*

transfis'sion *n.* (טרענס-פיש'-אן) א קווער-שניט, א קווערער דורכשניט.

transfix' *v.* (טרענס-פיקס') דורכשטעכען.

transfix'ion *n.* (טרענס-פיק'-שאן) א דורכשטעכונג; דאס דורכשטעכען.

trans'fluent *a.* (טרענס'-פלוה-ענט) דורכפליסענד, אריבערפליסענד.

trans'forate *v.* (טרענס'-פא-רייט) דורכבויערען.

transfora'tion *n.* (טרענס-פא-ריי'-שאן) א דורכבויערונג, דאס דורכבויערען.

transform' *v.* (טרענס-פארם') טראנספארמירען, אומבילדען, איבערמאכען, פערוואנדלען; אומענדערען; זיך ענדערען; פערוואנדלען.

transfor'mable *a.* (טרענס-פאר'-מעבל) וואס קען טראנספארמירט ווערען, אומגעוואנדעלט אדער פערוואנדעלט ווערען.

transforma'tion *n.* (טרענס-פאר-מיי'-שאן) טראנספארמאציאן, אומבילדונג, אומגעשטאלטונג, איבערמאכונג; אומוואנדלונג, פערוואנדלונג אין אן אנדער פארם.

transfor'mative *a.* (טרענס-פאר'-מע-טיוו) וואס האט די נייגונג זיך אומצוואנדלען אדער זיך אומצוענדערען.

transfor'mator *n.* (טרענס-פאר'-מע-טאר) ז. *transformer*

transfor'mer *n.* (טרענס-פאר'-מער) א טראנספארמאטאר, אן עלעקטרישער אפאראט צו פערוואנדלען אן עלעקטרישען שטראם פון הויכער שפאנונג אין א שטראם פון נידריגער שפאנונג.

transfor'mism *n.* (טרענס-פאר'-מיזם) אין ביאלאגיע — טראנספארמיזם, די ענדערונגען אין ארגאניזמען וואס פערוואנדלען איין מין אין א צווייטען, די לעהרע וועגען אויסבילדונגען פון נייע מינים דורך די ענדערונגען פון די ארגאניזמען.

trans'fuge *n.* (טרענס'-פיודזש) א דעזערטיר, אן אנטלאפענער פון מיליטער-דיענסט.

transfu'gitive *n.* (טרענס-פיו'-דזשי-טיוו) ז. *transfuge*

transfund' *v.* (טרענס-פאנד') ז. *transfuse*

transfuse' *v.* (טרענס-פיוז') איבערגיסען פון איין כלי אין אן אנדערער; אין מעדיצין — איבערגיסען דאס בלוט פון די אדערען פון איין פערזאן אין די אדערען פון א צווייטער.

transfu'ser *n.* (טרענס-פיו'-זער) אן איבערגיסער.

transfu'sible *a.* (טרענס-פיו'-זיבל) וואס מען קען איבערגיסען.

transfu'sion *n.* (טרענס-פיו'-זשאן) איבערגיסונג; איבערטראגונג, איבערלייטונג; אין מעדיצין — די איבערגיסונג פון בלוט פון די אדערען פון איין פערזאן אין די אדערען פון א צווייטער.

transfu'sive *a.* (טרענס-פיו'-סיוו) איבערגיסענד, צום איבערגיסען.

transgress' *v.* (טרענס-גרעס') איבערשרייטען, אריבערגעהן; איבערטרעטען; עובר זיין; בעגעהן אן עברה; זינדיגען.

transgress'ible *a.* (טרענס-גרעס'-איבל) וואס קען איבערגעטראטען ווערען; וואס מען קען עובר זיין.

transgres'sion *n.* (טרענס-גרעש'-אן) די איבערטרעטונג פון א געזעץ אדער בעפעהל; א זינד, אן עברה.

transgres'sional *a.* (טרענס-גרעש'-אנ-על) שולדיג, זינדיג.

transgress'ive *a.* (טרענס-גרעס'-איוו) איבערטרעטענד דאס געזעץ, זינדיג, גענייגט צו זינד.

transgress'ively *adv.* (טרענס-גרעס'-איוו-לי) דורך איבערטרעטען אדער עובר זיין; זינדיג; אין געאלאגיע — ניט פאראלעל געלאגערט [וועגען ערד אדער פעלזען-שיכטען].

transgress'or *n.* (טרענס-גרעס'-אר) אן איבערטרעטער; א זינדיגער, א בעל עברה.

transhape' *n.* (טרענ-שייפ') אן אומגעשטאלטונג, אן אומוואנדלונג, אן אומענדערונג פון דער פארם אדער געשטאלט.

tranship' *v.* (טרענ-שיפ') איבערלאדען פון איין שיף אין אן אנדערער אדער פון איין וואגאן אין אן אנדערען; איבערפיהרען אדער איבערזעצען פון איין שיף אין אן אנדערער אדער פון איין וואגען אין אן אנדערען.

tranship'ment *n.* (טרענ-שיפ'-מענט) די איבערלאדונג פון איין שיף אין אן אנדערער אדער פון איין וואגאן אין אן אנדערען.

tran'sience *n.* (טרענ'-שענס) עטוואס פאריבערגעהענדעס אדער פערגענגליכעס.

tran'siency *n.* (טרענ'-שענ-סי) ז. *transience*

tran'sient *a. and n.* (טרענ'-שענט) 1. פאריבערגעהענד, פערגענגליך, ניט פון לאנגער דויער, שנעל; איבערגעהענד פון איינעם צום אנדערען; 2. אין מוזיק — וואס קומט אריין צווישען אדער אין מיטען אלס פערבינדונג [וועגען א נאטע אדער טאן]; 3. עטוואס וואס איז נור צייטווייליג, עטוואס ניט בעשטענדיגעס; 4. עטוואס פאריבערגעהענדעס אדער פערגענגליכעס; 5. א צייטווייליגער גאסט.

5. The hotel accommodates **transients** only.

tran'siently *adv.* (טרענ'-שענט-לי) אין פאריבערגעהן, ניט פון לאנגען דויער, פאר א קורצער צייט.

tran'sientness *n.* (טרענ'-שענט-נעס) פערגענגליכקייט; קורצער דויער.

transillumina'tion *n.* (טרענס-אי-ליו-מי-ניי'-שאן) דורכלייכטונג, דורכשיינונג.

transi're *n.* (טרענס-אי'-רי) א פאסיר-צעטעל אדער צאל-שיין פון א צאלהויז [טאמאזשנע] דורכצולאזען אימפארטירטע סחורה.

tran'sit *n. and v.* (טרענ'-סיט) א דורכגאנג, אן איבערגאנג; דאס דורכגעהן; דאס דורכפיהרען; דאס טראנספארטירען; א טראנספארט-ליניע; א פערקעהר, א פערקעהרס-וועג; א וועג דורכצופאהרען דאס לאנד; אין אסטראנאמיע — דער דורכגאנג פון א הימלישען קערפער פארביי אן אנדער הימלישען קערפער [ווי דער דורכגאנג פון דער לבנה פארביי דער זון בעת א לקוי חמה]; אזא שפאקטיוו-אינסטרומענט צו מעסטען האריזאנטאלע ווינקלען; דורכגעהן די פלעכע פון א הימלישען קערפער.

tran'sit-cir'cle *n.* (טרענ'-סיט-סויר'קל) אן אסטראנאמישער אינסטרומענט צו בעטראכטען דעם דורכגאנג פון א הימלישען קערפער פארביי אן אנדער הימלישען קערפער.

tran'sit-du'ty *n.* (טרענ'-סיט-דיו'-טי) אן אבצאהל אויף סחורה וואס ווערט דורכגעפיהרט דורך איין לאנד אין א צווייטען.

tran'sit-in'strument *n.* (טרענ'-סיט-אינ'-סטרו-מענט) אזא אסטראנאמישער שפאקטיוו צו בעאבאכטען דעם דורכגאנג פון א הימלישען קערפער פארביי אנדערע הימלישע קערפער.

transi'tion *n.* (טרענ-סיש'-אן) 1. דער איבערגאנג פון איין ארט, געגענשטאנד אדער צושטאנד צו אן אנדערען; 2. פערענדערונג; 3. די איבערגאנגס-צייט, די איבערגאנגס-פעריאדע.

1. The last chapter of the book is in reality a **transition** to a second forthcoming volume. 2. We are living in a period of transition.

transi'tional *a.* (טרענ-סיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו דעם איבערגאנג פון איין צושטאנד אדער ארט צו אן אנדערען; וואס בעצייכענט אן איבערגאנג; וואס פערענדערט זיך.

transi'tionally *adv.* (טרענ-סיש'-אנ-על-אי) אלס איבערגאנג, אזוי ווי אן איבערגאנג [פון איין צושטאנד צו א צווייטען], אויף אן איבערגעהענדען אופן.

transi'tionary *a.* (טרענ-סיש'-אנ-ע-רי) ז. *transitional*

tran'sitive *a. and n.* (טרענ'-סי-טיוו) איבערגעהענד; אין גראמאטיק — טראנזיטיוו, איבערגעהענד [וועגען א צייטווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט, וועלכע געהט איבער אויף א געגענשטאנד]; א טראנזיטיווער צייטווארט, א פעל יוצא [א צייטווארט וואס בעצייכענט א טהעטיגקייט וועלכע געהט איבער אויף א געגענשטאנד, צ. ב. זעהן, עסען, שלאגען א. ד. ג.].

tran'sitively *adv.* (טרענ'-סי-טיוו-לי) איבערגעהענדיג, אויף אן איבערגעהענדען אופן.

tran'sitiveness *n.* (טרענ'-סי-טיוו-נעס) דאס זיין איבערגעהענד.

tran'sitive verb (טרענ'-סי-טיוו ווארב) א טראנזיטיווער צייטווארט, א פעל יוצא. ז. *transitive*

transitiv'ity *n.* (טרענ-סי-טיוו'-אי-טי) ז. *transitiveness*

tran'sitorily *adv.* (טרענ'-סי-טא-רי-לי) פערגענגליך, אויף א קורצער ווייל, פון קורצען דויער.

tran'sitoriness *n.* (טרענ'-סי-טא-רי-נעס) פערגענגליכקייט, דאס דויערען א קורצע ווייל.

tran'sitory *a.* (טרענ'-סי-טא-רי) פערגענגליך, וואס דויערט א קורצע ווייל.

tran'sit-trade *n.* (טרענ'-סיט-טרייד) דער פערקעהרס-האנדעל, דער האנדעל מיט סחורות וואס געהען פון איין לאנד אדער געגענד צו א צווייטען.

transla'table *a.* (טרענס-ליי'-טעבל) איבערזעצבאר, וואס קען איבערזעצט ווערען פון איין שפראך אין אן אנדערער;

וואס קען אויסגעדריקט ווערען אין אנדערע ווערטער.

transla'tableness *n.* (טרענס-ליי'-טעבל-נעס) איבערזעצבארקייט, דאס קענען איבערזעצט ווערען אין אן אנדער שפראך.

translate' *v.* (טרענס-לייט') איבערזעצען אין אן אנדער שפראך; אויסדריקען אדער ערקלערען אין אנדערע ווערטער; קלאר מאכען אהן ווערטער; איבערטראגען, איבערשטעלען [פון איין ארט אויף א צווייטען]; אין מעכאניק — איבערזעצען א קערפער אין אן אנדער בעוועגונגס-לאגע; איבערפיהרען פון איין אמט אין א צווייטען; ארויפנעהמען לעבעדיגערהייד אין הימעל; ענדערען די פארם, אומוואנדלען; איבערניצעווען, נעהען שיך אדער קליידער פון אלטען מאטעריאל; איבערשיקען אן ערהאלטענע טעלעגראמע דורך אן אנדער טעלעגראפען-ליניע אדער דורך דיזעלביגע ליניע.

transla'ting-screw *n.* (טרענס-ליי'-טינג-סקרוה) אן איבערשטעל-שרויף [א שרויף אין א מאשין אדער אפאראט וואס ווערט בענוצט איינצושטעלען א געוויסען טייל, אז ער זאל שטימען מיט די אנדערע טיילען].

transla'tion *n.* (טרענס-ליי'-שאן) דאס איבערזעצען; אן איבערזעצונג; אן איבערטראגונג, אן איבערשטעלונג; א פערזעצונג פון איין אמט אין א צווייטען; דאס ארויפנעהמען אין הימעל לעבעדיגערהייד; דאס איבערניצעווען, דאס פאבריצירען פון אלטען מאטעריאל; א בעוועגונג אהן דרעהונג; די איבערשיקונג פון אן ערהאלטענער טעלעגראמע דורך אן אנדער טעלעגראפען-ליניע אדער דורך דערזעלבער ליניע.

transla'tional *a.* (טרענס-ליי'-שאנ-על) איבערזעצענד; וואס איז שייך צו אן איבערזעצונג; איבערטראגענד, איבערשטעלענד.

trans'lative *a.* (טרענס'-ליי-טיוו) איבערזעצענד; איבערטראגענד.

transla'tor *n.* (טרענס-ליי'-טאר) אן איבערזעצער; א לאטוטניק, איינער וואס מאכט שיך פון אלטען מאטעריאל; דער טעלעגראפישער איבערטראגונגס-אפאראט [דער אפאראט מיט וועלכען מען שיקט איבער א טעלעגראמע]; אן אינסטרומענט אדער מאשין צו פערוואנדלען איין פארמע פון ענערגיע אין אן אנדערער [צ. ב. אן עלעקטרישע דינאמא-מאשין וועלכע פערוואנדעלט דאמפף-ענערגיע אין עלעקטרישע].

transla'tors *n.* (טרענס-ליי'-טארז) געטראגענע שיך, וועלכע ווערען פערריכט און צוגעפוצט צום פערקויפען.

trans'latory *a.* (טרענס'-ליי-טא-רי) איבערזעצענד; איבערטראגענד.

transla'tress *n.* (טרענס-ליי'-טרעס) אן איבערזעצערין.

translit'erate *v.* (טרענס-ליט'-ע-רייט) איבערגעבען די אויסשפראכע פון בוכשטאבען אדער ווערטער פון איין שפראך דורך בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translitera'tion *n.* (טרענס-ליט-ע-ריי'-שאן) די איבערגעבונג פון דער אויסשפראכע פון בוכשטאבען אדער ווערטער פון איין שפראך דורך די בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translit'erator *n.* (טרענס-ליט'-ע-ריי-טאר) איינער וואס גיט איבער די אויסשפראכע פון ווערטער פון איין שפראך דורך בוכשטאבען פון אן אנדער שפראך.

translocaliza'tion *n.* (טרענס-לאו-קעל-אי-זיי'-שאן) ז. *translocation*.

translo'cate *v.* (טרענס-לאו'-קייט) איבערשטעלען אויף אן אנדער ארט.

transloca'tion *n.* (טרענס-לא-קיי'-שאן) די איבערשטעלונג אויף אן אנדער ארט.

translu'cence *n.* (טרענס-ליו'-סענס) ז. *translucency*.

translu'cency *n.* (טרענס-ליו'-סענ-סי) דורכזיכטיגקייט; דאס דורכשיינען.

translu'cent *a.* (טרענס-ליו'-סענט) דורכשיינענד; דורכזיכטיג.

translu'cently *adv.* (טרענס-ליו'-סענט-לי) אויף א דורכזיכטיגען אדער דורכשיינענדען אופן.

translu'cid *a.* (טרענס-ליו'-סיד) ז. *translucent*.

translu'nar *a.* (טרענס-לו'-נאר) וואס איז פון יענער זייט אדער הינטער דער לבנה.

trans'lunary *a.* (טרענס'-לו-נע-רי) ז. *translunar*.

transmarine' *a.* (טרענס-מע-רין') וואס איז פון יענער זייט ים.

transme'dian *a.* (טרענס-מי'-די-ען) וואס געהט דורך דער מיטעל-ליניע פון קערפער.

transmerid'ional *a.* (טרענס-מי-ריד'-אי-א-נעל) וואס קרייצט דורך דעם מערידיאן. ז. *meridian*.

trans'migrant *a.* and *n.* (טרענס'-מי-גרענט) איבערוואנדערענד פון איין לאנד אין אן אנדערען; אויסוואנדערענד; אן אויסוואנדערער, אן איבערוואנדערער, אן עמיגראנט; א גלגול, איינער וואס געהט איבער אין אן אנדער צושטאנד אדער אין אן אנדער קערפער.

trans'migrate *v.* (טרענס'-מי-גרייט) איבערוואנדערען, אויסוואנדערען; איבערגעהן פון איין קערפער אין אן אנדערען.

transmigra'tion *n.* (טרענס-מי-גריי'-שאן) די איבערוואנדערונג, די אויסוואנדערונג; גלגול הנפש, דאס מגולגל ווערען פון דער נשמה אין אן אנדער קערפער אדער בעשעפעניש.

transmigra'tionism *n.* (טרענס-מי-גריי'-שאנ-איזם) דאס גלויבען אין גלגול הנפש, אז די נשמה פון א מענשען נאך זיין טויט ווערט מגולגל אין אן אנדער קערפער.

trans'migrator *n.* (טרענס'-מי-גריי-טאר) אן איבערוואנדערער, אן אויסוואנדערער.

transmi'gratory *a.* (טרענס-מאי'-גריי-טא-רי) איבערוואנדערענד, אויסוואנדערענד; מגולגל ווערענדיג.

transmissibil'ity *n.* (טרענס-מיס-אי-ביל'-אי-טי) די איבערטראגבארקייט, די איבערגעבליכקייט, די מעגליכקייט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען צו ווערען צו אן אנדערען.

transmis'sible *a.* (טרענס-מיס'-איבל) איבערטראגבאר, איבערגעבליך, וואס קען איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען צו אן אנדערען.

transmis'sion *n.* (טרענס-מיש'-אן) די איבערטראגונג, די איבערגעבונג; די איבערזענדונג, די איבערשיקונג; אין ביאלאגיע — דאס איבערגעהן בירושה [ווען די אייגענשאפטען פון די עלטערען וואס געהען איבער צו די קינדער]; אין פיזיק — דאס דורכגעהן [ווי א שטראהל געהט דורך דורך גלאז]; א טראנסמיסיאן [די פארריכטונג אריבערצוטראגען די בעוועגונג פון א מאטאר צו די רעדער פון א מאשין (ווי ביי אויטאמאבילען, טראמוואי-וואגאנען, פאבריק-מאשינען א. ד. ג.)].

transmis'sive *a.* (טרענס-מיס'-איוו) איבערגעטראגען, איבערגעגעבען; איבערגעשיקט; וואס קען איבערגעגעבען אדער איבערגעשיקט ווערען.

transmit' *v.* (טרענס-מיט') איבערטראגען, איבערגעבען צו אן אנדערען; איבערשיקען; דורכפיהרען, מאכען עס זאל דורכגעהן.

transmit'table *a.* (טרענס-מיט'-עבל) וואס קען איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען.

transmit'tal *n.* (טרענס-מיט'-על) איבערטראגונג, איבערגעבונג.

transmit'tance *n.* (טרענס-מיט'-ענס) דאס איבערגעבען, דאס איבערטראגען.

transmit'ter *n.* (טרענס-מיט'-ער) אן איבערמאכער, אן איבערטראגער אדער איבערגעבער; אן איבערשיקער.

transmit'tible *a.* (טרענס-מיט'-איבל) ז. *transmissible*.

transmogrifica'tion *n.* (טרענס-מאג-רי-פי-קיי'-שאן) די פערוואנדלונג, דאס פערוואנדלען אין אן אנדער פערזאן אדער זאך, ווי דורך מאגיק [א הומאריסטישער אויסדרוק].

transmog'rify *v.* (טרענס-מאג'-רי-פאי) פערוואנדלען אין אן אנדער פערזאן אדער זאך [א הומאריסטישער אויסדרוק].

transmontane' *a.* (טרענס-מאנ-טיין') איבער'ן בארג, אויף יענער זייט בארג, הינטער'ן בארג.

transmor'phism *n.* (טרענס-מאהר'-פיזם) טראנסמארפיזם, די טראנספארמאציאן אדער די פערוואנדלונג פון איין זאך אין אן אנדערער.

transmutabil'ity *n.* (טרענס-מיו-טע-ביל'-אי-טי) פערוואנדעלבארקייט, דאס קענען פערוואנדעלט ווערען אין אן אנדער זאך.

transmu'table *a.* (טרענס-מיו'-טעבל) פערוואנדעלבאר, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין אן אנדער זאך.

transmu'tableness *n.* (טרענס-מיו'-טעבל-נעס) ז. *transmutability*.

transmu'tably *adv.* (טרענס-מיו'-טע-בלי) דורך פערוואנדלונג, דורך דער פעהיגקייט פערוואנדעלט צו ווערען אין אן אנדער זאך.

transmuta'tion *n.* (טרענס-מיו-טיי'-שאן) די פערוואנדלונג; אין אלכעמיע — די פערוואנדלונג פון ביליגע מעטאלען אין טייערע, ווי אין גאלד און זילבער; אין געאמעטריע — די אומענדערונג פון איין קערפער אדער פיגור אין אן אנדערער [ווי דאס מאכען פון א דריי-עק א קוואדראט]; אין ביאלאגיע — די אומענדערונג פון א מין, טראנספארמיזם [ז. *transformism*]; אבוועקסלונג, דאס בייטען זיך, דאס פאלגען איינער איבער דעם אנדערען [אזוי, אז פריהער געהט דער ערשטער, נאכדעם דער צווייטער, דערנאך ווידער דער ערשטער א. ז. וו.].

transmuta'tionist *n.* (טרענס-מיו-טיי'-שאנ-איסט) א טראנספארמיסט, אן אנהענגער פון דער לעהרע וועגען טראנספארמיזם [ז. *transformism*]; איי-

נער, וועלכער גלויבט אין דער מעגליכקייט צו פערוואנדלען בילינע מעטאלען אין גאלד און זילבער, אן אלכעמיקער.

transmu'tative *a.* (טרענס-מיו'-טע-טיוו) וואס פערוואנדעלט אדער פערענדערט; וואס כאראקטעריזירט זיך דורך טראנספארמיזם אדער פערוואנדלונג אין אן אנדער פארם.

transmute' *v.* (טרענס-מיוט') פערוואנדלען, פערענדערען.

transmu'ted *a.* (טרענס-מיו'-טעד) פערוואנדעלט אין אן אנדער קערפער אדער פארם.

transmu'ter *n.* (טרענס-מיו'-טער) א פערוואנדלער, א פערענדערער.

transna'ture *v.* (טרענס-ניי'-טשור) אומוואנדלען די נאטור אדער די טבע.

transnor'mal *a.* (טרענס-נאהר'-מעל) איבערנארמאל, מעהר ווי נארמאל.

transocean'ic *a.* (טרענס-או-שי-ענ'-איק) וואס ליגענט אויף יענער זייט פון אקעאן; וואס שניידט דורך, פליהט דורך אדער פאהרט דורך דעם אקעאן.

tran'som *n.* (טרענ'-סאם) אין ארכיטעקטור — א קוווער-באלקען, א קוווער-ריגעל; א קוווער-שטאב; דער קוווער-באלקען איבער א טהיר אדער פענסטער; א פענסטער איבער דעם אויבערשטען קוווער-באלקען פון א טהיר; איינע פון די אויבערשטע קוווער-באלקענס אין דעם הינטער-טייל פון א שיף.

tran'som-win'dow *n.* (טרענ'-סאם-הווינ'-דאו) א פענסטער איבער דעם אויבערשטען קוווער-באלקען פון א טהיר.

transpa'dane *a.* (טרענס-פיי'-דיין) וואס ליגענט אויף דער אנדערער זייט פון דעם טייך פא אין איטאליען [צו צפון-זייט פון דער שטאדט רוים].

Transpa'dane Repub'lic (טרענס-פיי'-דיין רי-פאב'-ליק) די לאמבארדישע רעפובליק אין איטאליען, וועלכע נאפאלעאן דער ערשטער האט געגרינדעט אין יאהר 1796.

transpar'ence *n.* (טרענס-פעהר'-ענס) ז. *transparency*.

transpar'ency *n.* (טרענס-פעהר'-ענ-סי) דורכזיכטיגקייט; א טראנספאראנט, א בילד אדער אויפשריפט אויף דורכזיכטיגער מאטעריע, א ראהם מיט אויפשריפטען בעלויכטען פון אינוועניג.

transpar'ent *a. and n.* (טרענס-פעהר'-ענט) דורכזיכטיג; וואס לאזט דורך ליכטשטראהלען; וואס מען קען זעהן דורך און דורך, קלאר, פערשטענדליך; ליכטיג, העל; א קלייד פון א לייכטען דורכזיכטיגען שטאף, וואס ווערט נעטראגען איבער אן אנדערען רייך-געפוצטען קלייד.

transpar'ently *adv.* (טרענס-פעהר'-ענט-לי) אויף א דורכזיכטיגען שטייגער; זעהר קלאר, דורכזיכטיג.

transpar'entness *n.* (טרענס-פעהר'-ענט-נעס) דורכזיכטיגקייט.

transpe'ciate *v.* (טרענ-ספי'-שי-אייט) פערוואנדלען אין אן אנדער מין.

transpecia'tion *n.* (טרענ-ספי-שי-איי'-שאן) די פערוואנדלונג אין אן אנדער מין.

transpic'uous *a.* (טרענ-ספיק'-יו-אס) דורכשיינענד, דורכזיכטיג.

transpierce' *v.* (טרענס-פיערס') דורכשטעכען; דורכדרינגען.

transpir'able *a.* (טרענ-ספאיר'-עבל) וואס קען אויסגעדונסטעט ווערען; וואס קען ארויסקומען אלס שוויים.

transpira'tion *n.* (טרענ-ספי-ריי'-שאן) די אויסדונסטונג; דאס שווייסען, דאס אויסשוויצען.

transpir'atory *a.* (טרענ-ספאיר'-ע-טא-רי) אויסדונסטענד.

transpire' *v.* (טרענ-ספאיר') 1. זיך אויסדונסטען; אויסדונסטען, אויספארען; 2. ארויסקומען, בעקאנט ווערען.

2. Afterwards it **transpired** that the battle was fought after peace had been established.

transplace' *v.* (טרענס-פלייס') איבערזעצען אין אן אנדער פלאץ; איבערשטעלען; איבערטראגען.

transplant' *v.* (טרענס-פלענט') איבערפלאנצען- איבערזעצען [אין אן אנדער ארט].

transplan'table *a.* (טרענס-פלענ'-טעבל) וואס קען איבערגעזעצט ווערען אין אן אנדער ארט.

transplanta'tion *n.* (טרענס-פלענ-טיי'-שאן) די איבערפלאנצונג, די איבערזעצונג [אין אן אנדער ארט]; אין כירורגיע — דאס איבערזעצען א שטיקעל לעבעדיג פלייש פון איין קערפער-טייל צו אן אנדערען [ווי ביי געוויסע אפעראציאנען]; א כלומר'שדיגע מעטאדע צו היילען א קראנקהייט דורך איבערטראגען איהר פון דער קראנקער צו א געזונטער פערזאן.

transplan'ter *n.* (טרענס-פלענ'-טער) אן איבערזעצער, אן איבערפלאנצער; א מאשין איבערצוטראגען בוימער.

transplan'ting *n.* (טרענס-פלענ'-טינג) דאס איבערפלאנצען, דאס איבערזעצען; דאס וואס ווערט איבערגעפלאנצט אדער איבערגעזעצט.

transplen'dency *n.* (טרענ-ספלענ'-דענ-סי) אן אויסערגעוועהנליך שטארקער גלאנץ.

transplen'dent *a.* (טרענ-ספלענ'-דענט) זעהר גלענצענד; מיט אן אויסערגעוועהנליך שטארקען גלאנץ.

transplen'dently *adv.* (טרענ-ספלענ'-דענט-לי) מיט אן אויסערגעוועהנליכען גלאנץ.

transponibil'ity *n.* (טרענס-פאו-ני-ביל'-אי-טי) דאס קענען איבערגעטראגען אדער איבערגעשטעלט ווערען. ז. *transpose*.

transpo'nible *a.* (טרענס-פאו'-ניבל) ז. *transposable*.

transpon'tine *a.* (טרענס-פאנ'-טין) וואס געפינט זיך אויף יענער זייט פון בריק.

transport' *v.* (טרענס-פאורט') טראנספארטירען, איבערפיהרען, איבערברייגגען; אוועקשיקען; פערשיקען צו צוואנג-ארבייט אדער קאטארגע; ארויסברייגגען פון די כלים, מאכען אויסער זיך.

trans'port *n.* (טרענס'-פאורט) דער טראנספארט, די אוועקשיקונג; די איבערטראגונג; א שיף וואס דיענט איבערצופיהרען סאלדאטען ארער פראוויאנט; א פעראורטיילטער צום פערשיקען; א פערשיקטער; א צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער ענטציקונג: עקסטאז.

transportabil'ity *n.* (טרענס-פאור-טע-ביל'-אי-טי) דאס קענען טראנספארטירט אדער אריבערגעטראגען ווערען.

transpor'table *a.* (טרענס-פאור'-טעבל) וואס קען טראנספארטירט אדער אוועקגעשיקט ווערען; וואס דארף פעראורטיילט ווערען צום פערשיקען [ווי אויף קאטארזשנע ארבייט].

transpor'tal *n.* (טרענס-פאור'-טעל) ז. *transportation*.

transporta'tion *n.* (טרענס-פאר-טיי'-שאן) די איבערשיקונג, די אוועקשיקונג; די איבערטראגונג, די איבערגעבונג; דאס פערשיקען צו צוואנג-ארבייט; דאס ארויסגעהן פון די כלים, דאס זיין אויסער זיך; עקסטאז, א צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג.

transpor'tedness *n.* (טרענס-פאור'-טעד-נעס) דאס זיין אויסער זיך [פון פרייד אדער ענטריסטונג].

transportee' *n.* (טרענס-פאר-טיע') אין אויסטראליען — א פערשיקטער.

transpor'ter *n.* (טרענס-פאור'-טער) א טראנספארטירער, אן איבערשיקער, אן איבערטראגער.

transpor'ting *a.* (טרענס-פאור'-טינג) אויסער זיך פון בעגייסטערונג אדער ענטציקונג, אין עקסטאז.

transpor'tingly *adv.* (טרענס-פאור'-טינג-לי) זייענדיג אויסער זיך; אין צושטאנד פון העכסטער בעגייסטערונג אדער ענטציקונג.

trans'port-ship *n.* (טרענס'-פאורט-שיפ) א טראנספארט-שיף, א שיף צו טראנספארטירען סאלדאטען, פראוויאנט א. ד. ג.

trans'port-ves'sel *n.* (טרענס'-פאורט-וועס'-על) ז. *transport-ship*.

transpo'sable *a.* (טרענס-פאו'-זעבל) וואס קען איבערגעשטעלט ווערען אזוי, אז די זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער.

transpo'sal *n.* (טרענס-פאו'-זעל) די איבערשטעלונג אזוי, אז די זאכען בייטען זיך מיט די ערטער.

transpose' *v.* (טרענס-פאוז') איבערשטעלען, מאכען אז צוויי אדער עטליכע זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער; אין אלגעברא — איבערטראגען טיילען פון א גלייכונג פון איין זייט צו דער צווייטער; אין רעטאריק — בייטען דעם סדר פון די ווערטער אין א זאץ; אין מוזיק — בייטען דעם טאן.

transpo'ser *n.* (טרענס-פאו'-זער) איינער וואס טראגט איבער אדער שטעלט איבער אזוי, אז די זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער.

transpo'sing *a.* (טרענס-פאו'-זינג) וואס דיענט איבערצוטראגען אדער איבערצושטעלען אזוי, אז די זאכען זאלען זיך אומבייטען מיט די ערטער.

transposi'tion *n.* (טרענס-פא-זיש'-אן) די אומשטעלונג, די אומבייטונג מיט די ערטער.

transposi'tional *a.* (טרענס-פא-זיש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אומשטעלונג אדער אומבייטונג מיט די ערטער.

transpos'itive *a.* (טרענס-פאז'-אי-טיוו) אומשטעלענד, אומבייטענד; וואס איז נעמאכט דורך איבערטראגונג אדער איבערשטעלונג.

transpos'itively *adv.* (טרענס-פאז'-אי-טיוו-לי) דורך אומשטעלונג, דורך איבערטראגונג.

transpos'itor *n.* (טרענס-פאז'-אי-טאר) ז. *transposer*.

transprint' *v.* (טרענס-פרינט') אין דרוקעריי — פערדרוקען, דרוקען ניט אין דעם ריכטיגען ארט.

transprose' *v.* (טרענס-פראוז') איבערמאכען א געדיכט אין פראזע.

transsepul'chral *a.* (טרענס-סי-פאל'-קרעל) נאך'ן טויט.

transshape' *v.* (טרענס-שייפ') פערוואנדלען אין אן אנדער געשטאלט, טראנספארמירען.

transship' *v.* (טרענס-שיפ') ז. *tranship*.

transship'ment *n.* (טרענס-שיפ'-מענט) ז. *transhipment*.

transubstan'tiate *v.* (טרענ-סאב-סטענ'-שי-אייט) פערוואנדלען אין אן אנדער סובסטאנץ אדער וועזען; אין טעאלאגיע — פערוואנדלען דאס ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל אין פלייש און בלוט פון יעזוס קריסטוס.
ז. *transubstantiation*.

transubstantia'tion *n.* (טרענ-סאב-סטענ-שי-איי'-שאן) טראנסובסטאנציאציאן, די ווירקליכע פערוואנדלונג פון ברויט און וויין פון הייליגען אבענדמאהל אין פלייש און בלוט פון יעזוס קריסטוס [א דאגמא פון דער קאטוילישער און פראוואסלאווער קירכען אין געגענזאץ צו דער לעהרע פון דער פראטעסטאנטישער קירך, אז דיעזע פערוואנדלונג איז ניט קיין ווירקליכע, נאר בלויז א סימבאלישע].

transuda'tion *n.* (טרענ-סיו-דיי'-שאן) די דורכשוויצונג.

transu'datory *a.* (טרענ-סיו'-דיי-טא-רי) דורכשוויצענד.

transude' *v.* (טרענ-סיוד') דורכשוויצען, אויסשוויצען.

transump'tion *n.* (טרענ-סאמפ'-שאן) דאס אריבערנעהמען פון איין פלאץ צו אן אנדערען.

transump'tive *a.* (טרענ-סאמפ'-טיוו) וואס איז איבערגעטראגען פון איין זאך אויף א צווייטער; מעטאפאריש [ז. *metaphoric*].

transva'sate *v.* (טרענס-וויי'-סייט) ז. *transvase*.

transvase' *v.* (טרענס-וויס') איבערגיסען אין אן אנדער כלי.

transver'sal *a. and n.* (טרענס-וואיר'-סעל) קווער; וואס ליעגט אין דער ברייט; אין געאמעטריע — א טראנסווערזאלע, א ליניע וואס שניידט דורך עטליכע אנדערע ליניעס; אין אנאטאמיע — א מוסקול וואס ליעגט קווער צו אנדערע מוסקולען.

transversa'lis *n.* (טרענס-וואיר-סיי'-ליס) אין אנאטאמיע — איינער פון עטליכע פערשיעדענע מוסקולען, וואס ליעגען אין דער ברייט פון געוויסע קערפערטיילען.

transversal'ity *n.* (טרענס-וואיר-סעל'-אי-טי) דאס זיין קווער; דאס ליעגען אין דער ברייט.

transver'sally *adv.* (טרענס-וואיר'-סעל-אי) זייענדיג קווער; ליעגענדיג אין דער ברייט.

transverse' *a., adv., n. and v.* (טרענס-וואירס') קווער, וואס ליעגט אין דער ברייט; אין אנאטאמיע — ברייטער איידער לענגער [וועגען קערפערטיילען וואס ליעגען אין דער ברייט פון אנדערע קערפערטיילען]; א קערפערטייל וואס ליעגט קווער צו אן אנדער קערפערטייל; איבערקעהרען מיט'ן קאפ אראב; איבערבייטען, אומענדערען.

transverse'ly *adv.* (טרענס-וואירס'-לי) אין א קווער-ריכטונג; ליעגענדיג אדער ציהענדיג זיך אין דער ברייט.

transver'sus *n.* (טרענס-וואיר'-סאס) אין אנאטאמיע — א קווער-ליעגענדער מוסקול.

Transylva'nian *a. and n.* (טרענ-סיל-וויי'-ני-ען) וואס איז שייך צו טראנסילוואניע [דער דרום-מזרח טייל פון אונגארן]; א בירגער אדער אן איינוואוינער פון טראנסילוואניע.

trap *n. and v.* (טרעפ) א פאסטקע, א נעץ; אזא פאררוכטונג צו פערהאלטען עפעס און פלוצלונג ארויסלאזען אין דער לופט צו שיסען אין דעם [ווי די, וועלכע לערנען זיך צו שיסען פויגלען, טהוען עס מיט לעבעדיגע טויבען]; א טייל פון א קאנאליזאציאנס-רעהר אדער פון א וואטער-קלאזעט וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון א U און איז אלע מאל אנגעפילט מיט וואסער, כדי ניט צו דערלאזען אז די שטינקענדע גאזען זאלען ארויפקומען; אזא באלשפיעל [ז. *trap-ball*]; א פאל-טהיר [א טהיר וואס הויבט זיך אויף און פאלט ארונטער, ווי איז א פאדלאגע]; א קארעטע אויף רעסארען; עפעס וואס וואקעלט זיך, א געבויידע אויף היהנערשע פיסלעך; א שפיצעל אריינצונארען איינעם אין זאק; א פאליציסט, א פאליציישער; אין געאלאגיע—דער טראפ [א שווארצער זיילענארטיגער פעלז פון וואולקאנישער אבשטאמונג]; אריינכאפען אין פאסטקע; ארייננארען אין זאק; האלטען עפעס אין אזא פארריכטונג און פלוצלונג ארויסלאזען אין דער לופט צו שיסען אין דעם; פערהאלטען דעם שטראם פון שטינקענדע גאזען אין א קאנאליזאציאנס-רעהר דורך אויסבויגען א טייל פון רעהר אין דער פארם פון א U; לעגען א פאסטקע; זיך אבשטעלען, ניט ארויפגעהן [וועגען דעם שטראם פון גאזען אין א קאנאליזאציאנס-רעהר]; ציערען, אויספוצען, בעהענגען מיט ציערונגען [ווי א געשפאן פון א פערד].

trapan'ner *n.* (טרע-פענ'-ער) א פאנגער, איינער וואס כאפט אריין אין נעץ; א פערפיהרער, א בעטריגער.

trap'-ball *n.* (טרעפ'-באהל) שלאג-באל שפיעל, א באלשפיעל, וואו דער באל ווערט געלעגט אויף איין ענד פון א העלצעל, וואס באלאנסירט אויף אן אקס און שפרינגט אב, ווען מען קלאפט אב מיט א שטעקעל דעם אנדערען ענד פון דעם העלצעל.

trap'-door *n.* (טרעפ'-דאור) א פאל-טהיר [א טהיר אין א דאך אדער פאדלאגע וואס הויבט זיך אויף און פאלט ארונטער].

trape *v.* (טרייפ) זיך ארומשלייען, זיך ארומשלעפען אהן א ציעל.

trapes *n. and v.* (טרייפס) א שמוציגע פרוי, א שלומפער; אן ארומשלעפעדיגע, א באסיאק; זיך ארומשלייען, זיך ארומשלעפען.

trap'ezate *a.* (טרעפ'-אי-זייט) ז. *trapeziform*.

trapeze' *n.* (טרע-פיז') א טראפעצע, א שטעקען וואס איז פון ביידע זייטען אנגעבונדען אויף הענגענדע שטריק פאר גימנאסטישע איבונגען און קונצען; אין געאמעטריע — א טראפעציום [ז. *trapezium*].

trape'zian *a.* (טרע-פי'-זשיען) וואס האט אונרעגעלמעסיגע פיער-עקיגע זייטענפלעכען [וועגען געוויסע קריסטאלען].

trape'ziform *a.* (טרע-פי'-זי-פארם) וואס האט די פארם פון א טראפעץ [טראפעציום]. ז. *trapezium*.

trape'zium *n.* (טרע-פי'-זי-אם) אין געאמעטריע — א טראפעץ [טראפעציום], א געאמעטרישע פיער-עקיגע פיגור וואס צוויי פון איהרע זייטען זיינען פאראלעל און די אנדערע צוויי ניט; אין אנאטאמיע — דאס קליינע פיער-עקיגע ביינדעל צווישען דעם האנד-געלענק און דעם גראבען פינגער.

trap'ezoid *n. and a.* (טרעפ'-אי-זאיד) א טראפעזאיד, א געאמעטרישע פיער-עקיגע פיגור וואס קיינע צוויי פון איהרע זייטען זיינען פאראלעל; וואס איז עהנליך צו א טראפעזאיד.

Trapezoid

trapezoi'dal *a.* (טרעפ-אי-זאי'-דעל) וואס האט די פארם פון טראפעזאיד. ז. *trapezoid*.

trap'fall *n.* (טרעפ'-פאהל) א פאל-טהיר, וואס איז געמאכט אזוי, דאס זי עפענט זיך אונטער די פיס און דער מענש פאלט דורך.

trap'-hole *n.* (טרעפ'-האול) א פאל-גרוב [א גרוב וואס פערמאכט זיך מיט א פאל-טהיר. ז. *trap-door*].

trap'-hook *n.* (טרעפ'-הוק) א מין האקען מיט א פרושינע צו פאנגען פיש.

trap'pean *a.* (טרעפ'-אי-ען) וואס איז שייך צו טראפ [א מין שווארצער שטיין].

trap'per *n.* (טרעפ'-ער) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט שטעלען פאסטקעס צו כאפען חיות; אין קויהלען-שאכטען — איינער וואס עפענט די טהירלעך פון די גאלערעען דורכצולאזען די קויהלען-וועגלעך.

trap'ping *n.* (טרעפ'-אינג) דאס שטעלען פאסטקעס צו פאנגען חיות; דאס מאכען א פארריכטונג אין א קאנאליזאציאנס-רעהר, וועלכע דערלאזט ניט ארויסצוגעהן שטינקענדע גאזען [ז. *trap*]; א קאסטבארע פערציערונג פון א פערד'ס שפאנגעציינג.

trap'pings *n.* (טרעפ'-אינגז) קאסטבארע פערציערונגען פון א פערד'ס שפאנגעציינג.

Trap'pist *n. and a.* (טרעפ'-איסט) א טראפיסט [א מיטגליעד פון אן אסקעטישען מאנאכען-ארדען וועלכער האט זיך געגרינדעט אין פראנקרייך און האט זיך פערשפרייט אין אנדערע לענדער. די טראפיסטען פלעגען געהען אהן העמדער, פלעגען זיך ערנעהרען בלויז מיט רייז און קארטאפלעס און פלעגען שטרענג אבהיטען דעם נדר פון שווייגען]; וואס איז שייך צו די טראפיסטען.

trap'pistine *n.* (טרעפ'-איס-טין) טראפיסטין, אזא זיסער שנאפס וואס ווערט פראדוצירט אין איינעם פון די מאנאסטירען פון די טראפיסטען. ז. *Trappist*.

trap'poid *a.* (טרעפ'-איד) עהנליך צו טראפ [אזא שווארצער שטיין].

trap'pose *a.* (טרעפ'-אוס) ז. *trappean*.

trap'pous *a.* (טרעפ'-אס) ז. *trappean*.

trap'-rock *n.* (טרעפ'-ראק) אזא טראפ [שווארצער שטיין].

traps *n.* (טרעפס) זאכען, באגאזש.

trap'-stair *n.* (טרעפ'-סטעהר) א טרעפ אדער לייטער וואס פיהרט צו א פאל-טהיר.

trap'-stick *n.* (טרעפ'-סטיק) א שטאק וואס ווערט בענוצט אין שלאג-באל שפיעל. ז. *trap-ball*.

trap'-valve *n.* (טרעפ'-וועלוו) א ווענטיל אדער קלאפע אין א קאנאליזאציאנס-רעהר.

trash *n. and v.* (טרעש) מיסט, בלאטע; ווערטהלאזע זאכען; צובראכענע שטיקלעך, אבגעשניטענע צווייגלעך; א נידריגער מענש, א געמיינער יונג; א זאק וואס איז צוגעבונדען צום האלז פון א הונד אדער פון אן אנדער חיה ניט צו דערלאזען זי ארומצולויפען, שפרינגען א. ד. ג.; א שווערינקייט, א מניעה, א הינדערניס; בעשניידען [א בוים]; אבטראגען, אבניצען; צורייסען, צוברעכען; ערנידריגען, שלעכט בעהאנדלען; צוריקהאלטען.

trash'ery *n.* (טרעש'-ער-אי) מיסט, בלאטע.

trash'-house *n.* (טרעש'-האוס) א געביידע אין א צוקער־פאבריק וואו מען לעגט אב די אויסגעקוועטשטע צוקער־ראהר אדער צוקער־שטעקלעך צום הייצען.

trash'-ice *n.* (טרעש'-אים) צובראכענע אייז געמישט מיט וואסער.

trash'ily *adv.* (טרעש'-אי-לי) מיסטיג, בלאטיג.

trash'iness *n.* (טרעש'-אי-נעס) מיסטיגקייט, בלאטיגקייט.

trash'trie *n.* (טרעש'-טרי) מיסט, בלאטע; ווערטהלאזע זאכען.

trash'y *a.* (טרעש'-אי) מיסטיג, בלאטיג; שלעכט, פאסקודנע; נוצלאז; אונבעדייטענד.

trass *n.* (טרעס) דער טראס [א מין גרויער פעלזען־שטיין].

trattori'a *n.* (טרעט-טא-רי'-א) אן איטאליענישע גארקיך.

trau'ma *n.* (טראה'-מא) א וואונד אויף'ן קערפער דורך א קלאפ אדער דורך אן אנדער אויסערליכער אורזאכע.

traumat'ic *a. and n.* (טראה-מעט'-איק) וואס געהערט צו א וואונד; וואס שטאמט פון א וואונד; וואס ווערט בענוצט צו היילען א וואונד; א רפואה פאר א וואונד.

traumat'icin *n.* (טראה-מעט'-אי-סין) אזא רפואה וואס דיענט צוזאמענצוציהען א וואונד.

trau'matism *n.* (טראה'-מע-טיזם) א קרענקליכער צושטאנד, וואס ווערט פערורזאכט דורך א וואונד.

trav'ail *v. and n.* (טרעוו'-אייל) ארבייטען; הארעווען, זיך מאטערען; זיך פלאגען, געהן צו קינד; מיה; געבורט־שמערצען; אזא טראנספארט־מיטעל ביי די נארד־אמעריקאנישע אינדיאנער וואס בעשטעהט פון צוויי לאנגע שטאנגען, אויף וועלכע מען לעגט ארויף משא. איין ענד פון דיזע שטאנגען ווערען צוגעבונדען צו א פערד און דער צווייטער ענד שלעפט זיך איבער דער ערד.

trave *n.* (טרייוו) א קווער־באלקען; אזא פענטע צו לערנען פערד געהן מיט גלאטע לאנגזאמע טריט.

trav'el *v. and n.* (טרעוו'-על) רייזען, ארומפאהרען; אין מעכאניק — דורכגעהן אדער דורכלויפען א געוויסע שטרעקע; געהן, וואנדערען; דורכרייזען; טרייבען פון ארט צו ארט; א רייזע, א נסיעה; אין מעכאניק — די לענג וואס אן אבגעשטויסענער קערפער לויפט אב; דער גאנג, די בעוועגונג, דער פארשריט.

trav'eled *a.* (טרעוו'-עלד) גערייזט; וואס האט דורכגעמאכט א ווייטע נסיעה; ערפאהרען, געניט; בעארבייט [וועגען לאנד].

trav'eler *n.* (טרעוו'-על-ער) א רייזענדער; א רייזענדער געשעפטס־אגענט [איינער וואס רייזט פאר א געשעפט צו מאכען בעשטעלונגען]; עפעס וואס שניידט דורך אדער וואס ליעגט קווער צו אן אנדער זאך.

trav'eler's-joy *n.* (טרעוו'-על-ערז-דזשאי) די וואלדרעבע [א מין גראז־ארטיגע פלאנצע מיט ווייסע בלומען].

trav'eling *a. and n.* (טרעוו'-על-אינג) רייזענד, ארומפאהרענד; בעוועגליך; דאס רייזען, דאס ארומפאהרען; דער דורכגאנג, די בעוועגונג.

trav'eling-bag *n.* (טרעוו'-על-אינג-בעג) א רייזע־טאש; א טשעמאדאן, א סאקוואיאזש.

trav'eling-cap *n.* (טרעוו'-על-אינג-קעפ) א רייזע־היטעל, א ווייך היטעל וואס ווערט געטראגען פון רייזענדע.

trav'eling-car'riage *n.* (טרעוו'-על-אינג-קער'-אידזש) א גרויסער וואגען, א בוד, א דיליזשאנס.

trav'eling-chest *n.* (טרעוו'-על-אינג-טשעסט) א רייזע־קאסטען, א גרויסער קאסטען אדער טשעמאדאן פאר רייזענדע.

trav'eling-couvert' *n.* (טרעוו'-על-אינג-קוה-ווייר') א גאנג פון טיש־געשיר, ווי גאפלען, לעפעל, מעסערס א. ז. וו., וואס ווערען אזוי געפאקט, דאס מען זאל קענען זיי מיטפיהרען אין א רייזע.

trav'eling-dress *n.* (טרעוו'-על-אינג-דרעס) א רייזע־מאנטעל.

trav'elled *a.* (טרעוו'-עלד) ז. *traveled*.

trav'eller *n.* (טרעוו'-על-ער) ז. *traveler*.

trav'elling *a. and n.* (טרעוו'-על-אינג) ז. *traveling*.

trav'el on the con'tinent (טרעוו'-על אן טהי קאנ'-טי-נענט) רייזען איבער אייראפא.

trav'el out of the rec'ord (טרעוו'-על אוט אוו טהי רעק'-ארד) אראבגעהן פון עניין, רעדען ניט צום פונקט.

trav'el-soiled *a.* (טרעוו'-על-סאילד) ז. *travel-stained*.

trav'el-stained *a.* (טרעוו'-על-סטיינד) מיט פערשמוצטע קליידער פון דער נסיעה.

trav'el-worn *a.* (טרעוו'-על-הווארן) אויסגעמאטערט פון דער רייזע.

trav'el-wri'ter *n.* (טרעוו'-על-ראי'-טער) א רייזע־בעשרייבער.

trav'ersable *a.* (טרעוו'-אויר-סעבל) וואס קען דורכגעקרייצט אדער דורכגעשניטען ווערען; וואס קען אבגעלייקענט ווערען.

trav'erse *a., adv., n. and v.* (טרעוו'-אוירס) קרייצוויז, דורכשניידענדיג; אין דער קווער; ליעגענדיג קווער; עפעס וואס שניידט דורך אין דער ברייט, א קווער־האלץ, א קווער־שטיק; עפעס וואס שניידט דורך דעם וועג, א הינדערניס, א שטערונג; א דורכגאנג, דאס דורכשניידען דעם וועג; אין ארכיטעקטור — א גאלערע וואס ציהט זיך פון איין זייט פון א געביידע צו דער צווייטער; אן אבלייקענונג, א הכחשה; אין געאמעטריע — א טראנסווערזאלע, א ליניע וואס שניידט דורך פאר קווער אנדערע ליניען; א קאפ־קישעלע; דער זיג־זאג וועג וואס א שיף מאכט, ווען זי ווערט געשטויסען פון ווינד; א קורצע ליניע, וואס ווערט געצויגען פון דער הויפט־ליניע אום פעסטצושטעלען א זייטיגען פונקט; דורכקרייצען, דורכגעהן, דורכפאהרען; שטעלען אדער לעגען פאר קווער; הינדערען, שטערען; דורכזעהן, דורכקוקען; אבלייקענען.

trav'erse ju'ry (טרעוו'-אוירס דזשוה'-רי) ז. *petit jury*.

trav'erser *n.* (טרעוו'-אויר-סער) אן אבלייקנער, איינער וואס לייקענט אב.

trav'esty *n., a. and v.* (טרעוו'-עס-טי) א טרעוועסטיע, א לעכערליכע נאכאהמונג פון א ליטערארישען ווערק; לעכערליך איבערגעמאכט; מאכען א לעכערליכע נאכאהמונג פון א פערפאסונג, מאכען א טראוועסטיע.

trawl *v. and n.* (טראהל) כאפען פיש מיט א שלעפ־נעץ אדער מיט א נעץ מיט אנגעהאנגענע האקענס; א שלעפ־נעץ; א שאר־נעץ; אזא נעץ מיט א רייה אנגעהאנגענע האטשעקעס.

traw'ler *n.* (טראה'-לער) איינער וואס כאפט פיש מיט א שלעפ־נעץ אדער שאר־נעץ.

traw'ler-man *n.* (טראה'-לער-מען) ז. *trawler*.

trawl'-fish'erman *n.* (טראהל'-פיש'-ער-מען) ז. *trawler*.

trawl'ing *n.* (טראהל'-אינג) דאס כאפען פיש מיט א שלעפ־נעץ אדער שאר־נעץ.

trawl'-line *n.* (טראהל'-לאין) אזא נעץ מיט רייהען אנגעהאנגענע האקענס.

trawl'-net *n.* (טראהל'-נעט) א שלעפ־נעץ, א שאר־נעץ.

trawl'-warp *n.* (טראהל'-הווארפ) דער שטריק, מיט וועלכען מען שלעפט א שלעפ־נעץ אדער שאר־נעץ.

tray *n.* (טריי) א טאץ; א שויפעל, א קארעטע; א דריטעל [א קארט אדער ווירפעל מיט דריי פונקטען]; דער דריטער צווייג אדער שפיץ פון א הירש'ס הארן [ז. *trey*].

tray'-cloth *n.* (טריי'-קלאהטה) א טאץ־טישטוכעל.

tray'ful *n.* (טריי'-פול) א פולע טאץ, אזוי פיעל ווי פיעל עס קען ארויף אויף א טאץ.

The servant smashed a **trayful** of crockery.

tray'-trip *n.* (טריי'-טריפ) אזא ווירפעל־שפיעל.

treach'erous *a.* (טרעטש'-ער-אס) פעררעטעריש, טריילאז, פאלש; בעטריגעריש, וואס נארט אב, אונצופערלעסליך.

treach'erously *adv.* (טרעטש'-ער-אס-לי) אויף א פעררעטערישען אדער בעטריגערישען אופן.

treach'erousness *n.* (טרעטש'-ער-אס-נעס) פעררעטערישקייט, פערראט, טריילאזיגקייט, פאלשקייט, בעטריגערישקייט, אונצופערלעסיגקייט.

treach'ery *n.* (טרעטש'-ער-אי) פערראטה, טריילאזיגקייט, פאלשקייט, בעטרוג.

trea'cle *n.* (טריעקל) פאטאקע, צוקער־סיראפ; טהעריאק, א הייל־מיטעל געגען גיפט, א געגען־גיפט; א הייל־מיטעל, א געגען־מיטעל, א פאנאצעא; א פלאנצע וואס ווערט בעטראכט אלס געגען־גיפט.

trea'cle-mus'tard *n.* (טריע'קל-מאס'-טארד) אזא גראז־ארטיגע פלאנצע, וועלכע מען פלעגט אמאל בענוצען אלס געגען־גיפט.

trea'cle-sleep *n.* (טריע'קל-סליעפ) א רוהיגער, דערפרישענדער שלאף.

trea'cle-wa'ter *n.* (טריע'קל-הוואה'-טער) אזא אויפגוס אדער געטראנק געמאכט פון פערשיעדענע קרייטיכער.

trea'cle-worm'seed *n.* (טריע'קל-הווארמ'-סיעד) ז. *treacle-mustard*.

trea'cly *a.* (טריע'-קלי) סיראפ־ארטיג, ווי פאטאקא; זיס און קלעפיג.

tread *v. and n.* (טרעד) בעטרעטען; טרעטען מיט די פיס; געהן,

געהן מיט געמאסטענע טריט; אויסטרעטען; צוטרעטען; טאנצען; זיך פארען, האבען געשלעכטליכען פערקעהר [וועגען פויגלען]; א טריט, א שריט; דער גאנג; דער טראט; פארונג פון פויגלען; דאס קניפעל אין דעם געלכעל פון אן איי; דער טרעפען⸗טריט [דער פלאכער אדער האריזאנטאלער טייל פון א טרעפ]; די לויף⸗פלעכע פון א ראד; די גליטש⸗פלעכע פון א שינע אדער רעלסע; דער טריט פון א שוך [דער טייל פון א שוך⸗זויל, וואס בעריהרט די ערד ביים געהן]; די לענג פון א קיעל [גרונד⸗באלקען פון א שיף. ז. *keel*]; דער שטח צווישען די פעדאלען אדער טרעטערס פון א וועלאסיפעד; דער טרעט פון א שטאלצע אדער כאדולע [דער טייל וואו עס שטעלט זיך אריין דער פוס].

tread awry' (טרעד ע-ראי') אראבקריכען פון וועג; געהן שלעכט.

tread'-board *n.* (טרעד'-באורד) דער טרעפען⸗טריט [דער פלאכער האריזאנטאלער טייל פון א טרעפ]; א טרעט⸗ברעט פון א טרעט⸗מיהל [ז. *treadmill*].

tread down (טרעד דאון) צוטרעטען, פערניכטען.

Look on every one that is proud, and bring him low; and **tread down** the wicked in their place.

tread'er *n.* (טרעד'-ער) א טרעטער, א קלעטערער, א וויין⸗טרעטער.

The **treaders** shall tread out no wine in their presses.

tread'ing *n.* (טרעד'-אינג) דאס טרעטען; טרעטונג; א טריט; דאס צוטראטענע; די פארונג ביי פויגלען.

tread in one's foot'steps (טרעד אין הוואנז פוט'-סטעפס) ז. *tread in one's steps*.

tread in one's steps (טרעד אין הוואנז סטעפס) געהן אין אימעצענס דרכים, נאכטהאן אדער נאכאהמען אימעצען.

tread'le *n. and v.* (טרעדל) א טרעטער, א טרעט⸗ברעט, א פוס⸗ברעט [דאס שטיק פון א מאשין וואס ווערט געטריבען מיט'ן פוס]; דער ציהיגער שטייפערער טייל פון דעם איי⸗ווייסעל; בעוועגען א טרעטער אדער א טרעט⸗ברעט.

tread'le-machine' *n.* (טרעד'ל-מע-שין') א קליינע דרוק⸗מאשין, וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך א פוס⸗טרעטער.

tread'ler *n.* (טרעד'-לער) איינער וואס ברייגנט עפעס אין בעוועגונג דורך פעדאלען אדער פוס⸗טרעטערס.

tread'-loom *n.* (טרעד'-לוהם) א טרעט⸗וועבשטוהל [וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך א פוס⸗טרעטער].

tread'mill *n.* (טרעד'-מיל) א טרעט⸗מיהל, א קאטארזשנע מיהל [א מאשין וואס ווערט געבראכט אין בעוועגונג דורך דעם וואס א מענש אדער פערד טרעט איבער די בעוועגליכע טרעפ אדער ברעטער פון דער מאשין]; אן איינטאניגע, ערמידענדע טהעטיגקייט.

tread on (טרעד אן) 1. טראמפלען, טרעטען, ארויפטרעטען מיט'ן פוס [אלס אויסדרוק פון פעראכטונג]; 2. נאכפאלגען.

1. Thou shalt **tread on** their high places. 2. Year **treads on** year.

tread one's shoes straight (טרעד הוואנז שוהז סטרייט) געהן גראד; געהן פארזיכטיג; זיין פארזיכטיג.

tread on one's corns (טרעד אן הוואנז קאהרנז) אנטרעטען איינעם אויף די היהנער⸗אויגען, אנריהרען איינעמ'ס א שוואכען אדער אנגעוועהטאגטען פונקט.

tread on one's toes (טרעד אן הוואנז טאוז) אנטרעטען אימעצען, ערגערען אדער שעדיגען אימעצען.

You can hardly take a step in this world without **treading on** some **one's toes.**

tread on the heels of (טרעד אן טהי היעלז אוו) נאכפאלגען.

tread on the neck of (טרעד אן טהי נעק אוו) אונטערדריקען, אונטעריאכען.

tread out (טרעד אוט) 1. אויסטרעטען [ווי וויינטרויבען אדער תבואה]; 2. פערניכטען, דערשטיקען, אויסראטען, אויסלעשען.

1. Thou shalt not muzzle the ox when he **treadeth out** the corn. 2. A little fire is quickly **trodden out.**

tread the boards (טרעד טהי באורדז) ז. *tread the stage*.

tread the stage (טרעד טהי סטיידזש) שפיעלען אין טעאטער.

tread un'der foot (טרעד אנ'-דער פוט) טרעטען מיט די פיס, בעהאנדלען מיט פעראכטונג, פעראכטען.

tread upon' (טרעד א-פאן') ז. *tread on*.

tread upon' the heels of (טרעד א-פאן' טהי היעלז אוו) ז. *tread on the heels of*.

tread wa'ter (טרעד הוואה'-טער) שווימען שטעהענדיג.

tread'wheel *n.* (טרעד'-הוויעל) א טרעט⸗ראד [א ראד וואס ווערט געדרעהט דורך דעם געוויכט פון א מענשען אדער פון א בהמה].

trea'son *n.* (טריעזן) פערראטה, הויכ⸗פערראטה [פערראטה געגען א לאנד אדער א רעגיערונג].

trea'sonable *a.* (טריע'זנ-עבל) פעררעטעריש.

trea'sonableness *n.* (טריע'זנ-עבל-נעס) פעררעטערישקייט.

trea'sonably *adv.* (טריע'זנ-ע-בלי) אויף א פעררעטערישען אופן.

trea'sonous *a.* (טריע'זנ-אס) ז. *treasonable*.

treas'ure *n. and v.* (טרעזש'-אור) 1. א שאץ, אן אוצר; רייכטום; אנגעזאמעלטעם רייכטום; אנגעזאמעלטע זאכען; גאלד און זילבער; 2. אנזאמלען; אנזאמלען רייכטום; 3. פעסט האלטען אין זכרון; 4. בעטראכטען אלס אן אוצר, הויך שעצען.

3. He **treasured** up his grievances and waited patiently for a chance to avenge the wrong.

treas'ure-chest *n.* (טרעזש'-אור-טשעסט) 1. א שקאטולקע, א קעסטעל צו האלטען געלד און ווערטהפולע זאכען; 2. א קאסע, א שאץ⸗קאמער.

2. New taxes were proposed to refill the nation's empty **treasure-chest.**

treas'ure-cit'y *n.* (טרעזש'-אור-סיט'-אי) א פארראטה⸗שטאדט, א שטאדט פאר תבואה⸗מאגאזינען.

And they built for Pharaoh **treasure-cities**, Pithom and Raamses.

treas'ure-house *n.* (טרעזש'-אור-האוס) א שאצקאמער, א קאזנאטשייסטווע.

treas'urer *n.* (טרעזש'-אור-ער) א שאצמייסטער, א קאזנאטשיי.

Treas'urer of the Uni'ted States (טרעזש'-אור-ער אוו טהי יו-נאי'-טעד סטייטס) דער שטאאטס⸗שאצמייסטער אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, דער קאזנאטשיי פון דעם פינאנץ⸗מיניסטעריום.

treas'urership *n.* (טרעזש'-אור-ער-שיפ) דאס אמט פון א שאצמייסטער אדער קאזנאטשיי.

treas'uress *n.* (טרעזש'-אור-עס) א שאצמייסטערין.

treas'ure-trove *n.* (טרעזש'-אור-טראוו) א געפונענער אוצר.

treas'ury *n.* (טרעזש'-אור-אי) א שאצ⸗קאמער; א קאזנאטשייסטווע; א קאסע, א פלאץ, וואו מען האלט ווערטהפולע זאכען; א פינאנץ⸗דעפארטאמענט; א מין אונטערערדישער קבר [ביי די פארצייטיגע גריכען].

treat *v. and n.* (טריעט) 1. בעהאנדלען, זיך בענעהן, זיך בעציהען, אומגעהן [מיט עפעס]; 2. בעהאנדלען א פראגע, געבען אן אבהאנדלונג; 3. בעטראכטען אלס...; 4. פערהאנדלען, פיהרען פערהאנדלונגען; 5. קורירען, היילען; 6. בעהאנדלען מיט כעמישע שטאפען, אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון כעמישע שטאפען; 7. אונטערהאלטען, מכבד זיין, טראקטירען; פונדעווען; 8. טראקטירונג, כבוד; א פונדע, דאס פונדעווען, דאס מכבד זיין; 9. אטשערעד אדער רייה צו טראקטירען, מכבד זיין אדער מכבד צו זיין; 10. אויסערגעוועהנליכע בעפרידיגונג; עטוואס וואס פערשאפט אויסערגעוועהנליכען פערגניגען.

1. He **treats** everybody with the utmost politeness. 2. The author **treats** his subject in an exhaustive manner. 3. He is **treated** as a public enemy. 5. Doctors **treat** disease by approved remedies. 7. I **treated** myself to an automobile drive. 9. It is my **treat** now. 10. The lecture was a real **treat** and we enjoyed it immensely.

trea'ter *n.* (טריע'-טער) איינער וואס בעהאנדעלט עפעס; איינער וואס גיט אן אבהאנדלונג; איינער וואס פערהאנדעלט; איינער וואס היילט אדער קורירט; איינער וואס טראקטירט, פונדעוועט אדער איז מכבד; איינער וואס בעהאנדעלט עפעס מיט כעמישע שטאפען.

trea'ting *n.* (טריע'-טינג) בעהאנדלונג; פערהאנדלונג; קורירונג; טראקטירונג, דאס פונדעווען, דאס מכבד זיין; דאס מכבד זיין מיט משקה; דאס אונטערקויפען וועהלער דורך פונדעווען אדער טראקטירונג.

trea'tise *n.* (טריע'-טיס) אן אבהאנדלונג; א קורצע וויסענשאפטליכע אבהאנדלונג; א מאמר; א מסכת [אין תלמוד].

treat'ment *n.* (טריעט'-מענט) בעהאנדלונג, דאס בענעהן זיך מיט...; די קורירונג.

trea'ty *n.* (טריע'-טי) אן אבמאך [הויפט⸗זעכליך צווישען צוויי לענדער].

trea'ty of peace (טריע'-טי אוו פיעס) א פריעדענס⸗אבמאך [צווישען לענדער].

trea'ty-port *n.* (טריע'-טי-פאורט) א פארט אדער האפען, וועלכער איז, לויט אן אבמאך, אפען פאר די שיפען פון א צווייטען לאנד.

treb'le *a., n. and v.* (טרעבל) דרייפאך; שארף, הויך דורכדרינגענד [וועגען מוזיקאלישע טענער]; וואס איז שייך צו א סאפראנא אדער דיסקאנט⸗שטימע; א דיסקאנט⸗שטימע, א סאפראנא; א דיסקאנט⸗זינגער, א דיסקאנט⸗אינסטרומענט; פערדרייפאכען; זיך פערדרייפאכען.

treb'leness *n.* (טרעב'ל-נעס) שארפקייט, הויכקייט, דורכדרינגליכקייט [וועגען א שטימע אדער קלאנגען].

treb'let *n.* (טרעב'-לעט) ז. *triblet*.

treb'ling *n.* (טרעב'-לינג) די פלאנקען וואס בעפעסטיגען דעם פאדער⸗טייל פון א שיף נעגען דעם דרוק פון אייז.

treb'ly *adv.* (טרעב'-לי) דרייפאך, דריי מאל אזוי פיעל.

treb'uchet *n.* (טרעב'-יו-שעט) א טרי־בושעט, א ווארף־מאשין [א מיטעלאל־טערליכע קריעגס־מאשין, עהנליך צו א באַ־ליסטא, צו ווארפען שטיינער אין א בעלא־גערטער פעסטונג און צו צוברעכען די ווענד. ז. *balista*]; א שטראף־שטוהל [ז. *cucking-stool*]; אזא פויגעל־פאסטקע; אזא וואג [צו וועגען מטבעות און סתם קלייניגקייטען].

trecen'tist *n.* (טריי-טשען'-טיסט) אן אנהענגער, נאכאהמער אדער נאכפאלגער פון דעם ליטעראַרישען און קינסטלערישען סטיל וואס האט געהערשט אין איטאליען אין 14טען יאהרהונדערט.

trecen'to *n.* (טריי-טשען'-טאו) דער 14טער יאהרהונדערט אין דער איטאליעני־שער קונסט און ליטעראטור; דער ליטעראַ־רישער און קינסטלערישער סטיל וואס האט געהערשט אין איטאליען אין 14טען יאהר־הונדערט.

trechom'eter *n.* (טרע-קאמ'-ע-טער) אן אדאמעטער, א וועג־מעסטער. ז. *odometer*

treck'schuyt *n.* (טרעק'-סקאיט) א טרעק־שוט [אזא האלענדישע קאנאל־שיף וואס מען שלעפט מיט שטריק]. ז. *trekschuit*

tred'dle *n.* (טרעדל) א טרעטער, א טרעט־ברעט, א פוס־ברעט; דער ציהיגער שטייפער טייל פון דעם איי־ווייסעל. ז. *treadle*

tredille' *n.* (טרע-דיל') אזא קארטען־שפיעל פון דריי פערזאָן.

tredrille' *n.* (טרע-דריל') ז. *tredille*

tree *n. and v.* (טריע) א בוים; א בוים־עהנליכע פיגור; א תליה; דער קרייץ, אויף וועלכען ישוס איז געקרייציגט געווארען; האלץ; א האלץ־פארריכטונג, א האלץ־טייל; א קלאץ, א שטאנג; ארויפטרייבען אויף א בוים, ארייננטרייבען אין בוים [ווי א פערפאלגטע חיה]; צושפארען צו דער וואנד; פארמירען אויף א קלאץ אדער אויף א שטאנג; אננעהמען א בוים־עהנלי־כע פארם.

tree'-bear *n.* (טריע'-בעהר) ז. *racoon*

tree'-bee'tle *n.* (טריע'-ביע'טל) א בוים־זשוק [א זשוק אדער קעפער וואס ערנעהרט זיך פון בוימער].

tree'-climb'er *n.* (טריע'-קלאימ'-ער) א בוים־קריכער, א בוים־קלעטערער [א חיה אדער פויגעל וואס קלעטערט אויף בוימער].

tree'-cof'fin *n.* (טריע'-קאפ'-אין) א טרוגע פאר א טויטען וואס ווערט געמאכט פון אן אויסגעבוירעטען טייל פון א בוים־שטאם.

tree'-cree'per *n.* (טריע'-קריע'-פער) א בוים־קלעטערער, א פויגעל וואס קלע־טערט אויף בוימער.

tree'-fern *n.* (טריע'-פוירן) א בוים־פארן [אזא זעהר גרויסער פארן אדער פאפאראטניק]. ז. *fern*

tree'-fish *n.* (טריע'-פיש) אזא קאליפאר־ניער שטיין־פיש. ז. *rock-fish*

tree'-frog *n.* (טריע'-פראג) א בוים־פראש [א זשאבע אדער פראש וואס האלט זיך אויף צווישען בוימער]. ז. *tree-toad*

tree'-german'der *n.* (טריע'-דזשויר־מענ'-דער) אזא קוסט אדער בוש וואס וואקסט אין די געגענדען פון מיטעללענדי־שען ים.

tree'-goose *n.* (טריע'-גוהס) די רינגעל־גאנז. ז. *barnacle*

tree'less *a.* (טריע'-לעס) אהן בוימער, ניט בעוואקסען מיט בוימער.

tree'lessness *n.* (טריע'-לעס-נעס) דאס ניט האבען קיין בוימער, דאס ניט זיין בעוואקסען מיט בוימער.

tree'-milk *n.* (טריע'-מילק) בוים־מילך [די מילך־עהנליכע זאפט פון געוויסע פלאנצען אדער בוימער, ווי למשל, פון דעם מילך־בוים. ז. *cow-tree*].

tree'nail *n.* (טריע'-נייל) א האלצערנער נאגעל; אין ארכיטעקטור — א נאגעל־עהנליכע אדער טראפען־עהנליכע פערציע־רונג.

tree'-nymph *n.* (טריע'-נימף) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — א בוים־נימפע [א וואלד־געטין, וואס לעבט און שטארבט צוזאמען מיט'ן בוים, אין וועלכען זי האלט זיך אויף]. ז. *hamadryad*

tree of Bud'dha (טריע אוו בו'-דא) דער היילינער פייגענבוים ביי די בודיס־טען. ז. *bo-tree*

tree of geneal'ogy (טריע אוו דזשענ־אי-על'-א-דזשי) א שטאם־בוים, אן אב־שטאמונגס־ליניע.

tree of heav'en (טריע אוו העוון) דער געטער־בוים אדער הימעלס־בוים [אזא אזיאטישע פלאנצע מיט שלעכט־ריכענדע בליטהען].

tree of knowl'edge (טריע אוו נאל'-עדזש) דער בוים פון וויסען, דער עץ הדעת.

Tree of Lib'erty (טריע אוו ליב'-ער-טי) א פרייהייטס־בוים [א בוים וואס ווערט פערפלאנצט צום אנדענקען פון גע־וואונענער פרייהייט].

tree of life (טריע אוו לאיף) דער בוים פון לעבען, דער עץ החיים; א מין אימער־גרין בוימעל.

tree of the gods (טריע אוו טהי גאדז) ז. *tree of heaven*

tree'-protec'tor *n.* (טריע'-פרא-טעק'-טאר) א מיטעל צו פערהיטען, אז בוימער זאלען ניט בעשעדיגט ווערען פון אינזעק־טען.

tree'-pru'ner *n.* (טריע'-פרוה'-נער) אן אינסטרומענט צום ארומשניידען בוי־מער.

tree'-remo'ver *n.* (טריע'-רי-מוה'-ווער) א מאשין צום איבערפלאנצען בוי־מער. ז. *transplanter*

tree'-scra'per *n.* (טריע'-סקריי'-פער) אן אינסטרומענט צום אבשאבען די קארע און מאך פון בוימער.

tree'-soul *n.* (טריע'-סאול) דער בוים־גייסט [א גייסט, וואס געפינט זיך אין יעדען בוים, לויט דעם גלויבען פון בוי־מער־פערגעטערער].

tree'-spar'row *n.* (טריע'-ספער'-או) די בוים־שוואלב [אזא שוואלב].

tree'-squir'rel *n.* (טריע'-סקוואר־על) א בוים־וועווערקע, א געוועהנליכע וועווערקע וואס האלט זיך אויף בוימער [אין געגענזאץ צו די מינים וואס האל־טען זיך ניט אויף בוימער].

tree'-swal'low *n.* (טריע'-סוואל'-או) די בוים־שוואלב, די ווייס־בייכיגע אמערי־קאנישע שוואלב וואס מאכט איהר נעסט אין בוימער; אזא אויסטראלישע שוואלב, וואס האלט זיך אויף אין בוימער. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

tree'-ti'ger *n.* (טריע'-טאי'-גער) א לעמפערט. ז. *leopard*

tree'-toad *n.* (טריע'-טאוד) א בוים־פראש [אזא פראש אדער זשאבע וואס האלט זיך אויף צווישען בוימער].

Tree-toad

tree'-wor'ship *n.* (טריע'-הוואיר'-שיפ) בוימער־פערגעטערונג, בוימער־פערהייליגונג.

tree'-wor'shiper *n.* (טריע'-הוואיר'-שיפ-ער) א בוימער־פערגעטערער, א בוי־מער־פערהייליגער.

tref *a.* (טרעף) טרייף, טריפה.

tre'foil *n. and a.* (טריע'-פאיל) קלעע, קלעווער אדער טשעטשעוויצע [אזא גראז מיט דריי־טייליגע אבגערונדעטע בלעט־טער]; דער דריי־בלאט [אין ארכיטעק־טור — א פערציערונג עהנליך צו א קלעע־בלאט אדער וואס בעשטעהט פון דריי אב־גערונדעטע טיילען]; דריי־בלעטערדיג, קלעע־עהנליך.

tre'foil arch (טריע'-פאיל ארטש) א דריי־בלאט געוועלב אדער קלעע־געוועלב [אן ארקע אדער גע־וועלב וואס שטעלט מיט זיך פאר עטוואס עהנליכעס צו א דריי־טייליגען קלעע־בלאט אדער וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונדעטע טיילען].

Trefoil Arch

tre'foiled *a.* (טריע'-פאילד) קלעע־אר־טיג, וואס בעשטעהט פון דריי אבגערונ־דעטע טיילען [ווי א קלעע־בלעטעל].

tre'foilwise *adv.* (טריע'-פאיל-וואיז) אין דער פארם פון דריי־טייליגע אבגע־רונדעטע בלעטער, אין דער פארם פון קלעע־בלעטער.

trefo'liated *a.* (טריע-פאו'-לי-איי-טעד) ז. *trefoiled*

treil'lage *n.* (טרעל'-עדזש) א רעשאט־קע, א גראטע [הויפטזעכליך פאר קלע־טערענדע פלאנצען]. ז. *trellis*

trek *v. and n.* (טרעק) שלעפען א וואַ־גען [הויפטזעכליך וועגען אקסען]; פאה־רען מיט אקסען; רייזען; דאס שלעפען א וואגען; א רייזע; די רייזע־שטרעקע צווישען איין רוה־פלאץ און א צווייטען.

trek'-ox'en *n.* (טרעק'-אק'סן) שפאן־אקסען, יאך־אקסען.

trek'schuit *n.* (טרעק'-סקאיט) א טרעק־שוט [אזא האלענדישע שיף וואס ווערט געשלעפט מיט שטריק].

trel'lis *n. and v.* (טרעל'-איס) א גראַ־טע, א רעשאטקע; א גראטען־פלויט אדער גראטען־געביידע, ארום וועלכער עס פלעכ־טען זיך קלעטערענדע פלאנצען; מאכען א גראטען־פלויט אדער גראטען־געביידע; אונטערהאלטען קלעטערענדע פלאנצען מיט גראטען־ווענד; מאכען גראטען־פערמיג אדער נעץ־פערמיג.

trel'lised *a.* (טרעל'-איסט) מיט א רע־שאטקע, גראטען־פערמיג, נעץ־פערמיג.

trel'lised ar'mor (טרעל'-איסט אר'-מאר) א גראטעז־ארטיגער אדער נעץ־פערמיגער פאנצער.

trel'lis-work *n.* (טרעל'-איס-הוואירק) א גראטעס, א רעשאטקע; נעץ־ווערק; די ארויפגעלעגטע אדער ארויפגענעהטע אויסגעשניטענע אוזארען.

treman'do *adv.* (טריי-מאנ'-דא) טרעמולירענד, ציטערענד [וועגען מוזיקאלישע קלאנגען].

Tremato'da *n.* (טרעמ-ע-טאו'-דא) דער מין עגעל־ווערים אדער לעבער־ווערים [אזעלכע ווערים וואס געפינען זיך אין די געדערים פון מענשען און חיות און אויך אויף דער הויט פון פיש]. ז. *fluke*.

trem'atode *a. and n.* (טרעמ'-ע-טאוד) ז. *trematoid*.

trem'atoid *a. and n.* (טרעמ'-ע-טאיד) עהנליך צו אן עגעל־ווארים; אן עגעל־ווארים, א לעבער־ווארים. ז. *Trematoda*.

Trematoi'dea *n.* (טרעמ-ע-טאי'-די-א) ז. *Trematoda*.

trem'ble *v. and n.* (טרעמבל) 1. ציטערען, זיך טרייסלען; 2. זיך וואקלען; 3. זיין אונבעשטימט, זיין אונזיכער, זיין אונענטשלאסען; 4. א ציטער; דאס ציטערען.

1. Our banners make tyranny **tremble.**

trem'ble for (טרעמבל פאר) ציטערען אדער מורא האבען, אז עפעס זאל ניט געשעהן מיט אימעצען אדער מיט עפעס.

Mothers always **tremble for** the safety of their children.

trem'blement *n.* (טרעמ'בל-מענט) אין מוזיק — א טרעל, א ציטערדיגער קלאנג.

trem'bler *n.* (טרעמ'-בלער) איינער וואס ציטערט; א פייגלינג, א טרוס; עטוואס וואס ציטערט אדער וויברירט; אן עלעקטרישעם גלעקעל.

Trem'bler *n.* (טרעמ'-בלער) א ציטערער [א מיטגליעד פון אן אמאליגער ענגלישער סעקטע, וועלכע פלעגט זיך אויסצייכנען מיט אויפגערעגטע, קאנוואולסיווע בעוועגונג בעת דעם גאטעסדיענסט].

trem'bles *n.* (טרעמבלז) [א ציטערניש קראנקהאפטער צושטאנד, ווען מען האלט אין איין ציטערען]; די מילך־פעסט [ז. *milk-sickness*].

trem'bling *n. and a.* (טרעמ'-בלינג) דאס ציטערען; ציטערענד, זיך טרייסלענד; זיך וואקלענד; אונזיכער; אונענטשלאסען.

trem'blingly *adv.* (טרעמ'-בלינג-לי) ציטערענדיג; וואקלדיג; מיט אונענטשלאסענהייט.

trem'bling pal'sy (טרעמ'-בלינג פאהל'-זי) אזא פאראליזירונג בעגלייטעט מיט קאנוואולסיווען טרייסלען.

trem'bling pop'lar (טרעמ'-בלינג פאפ'-לאר) דער ציטער־בוים, דער ציטער־פאפעל־בוים, אן אסינא [אזא בוים].

trem'bling prai'rie (טרעמ'-בלינג פריי'-רי) א וואקלדיגע פרעריע [א בלאטיגע געגענד אין לואיזיאנא, אמעריקא, וועלכע איז בעדעקט מיט א דינעם שיכט ערד און פלאנצען און זינקט אדער שאקעלט זיך אונטער די פיס].

trem'bling tree (טרעמ'-בלינג טריע) ז. *trembling poplar*.

trem'bly *a.* (טרעמ'-בלי) ז. *trembling*.

tremen'dous *a.* (טרי-מענ'-דאס) שרעקליך, פירכטערליך; מורא'דיג; אונגעהייער, ערשטוינענד.

tremen'dously *adv.* (טרי-מענ'-דאס-לי) אויף א שרעקליכען, מורא'דיגען שטייגער; אויף אן אונגעהייערען, ערשטוינענדען שטייגער.

tremen'dousness *n.* (טרי-מענ'-דאס-נעס) שרעקליכקייט, פירכטערליכקייט, מורא'דיגקייט; אונגעהייערקייט, ערשטוינליכקייט.

tremolan'do *adv.* (טרעמ-א-לאנ'-דא) ז. *tremando*.

trem'olant *n.* (טרעמ'-א-לענט) דער טרעמולאנט [אזא פארריכטונג אין אן ארגעל ארויסצוברייננגען א ציטערענדען קלאנג].

trem'olite *n.* (טרעמ'-א-לאיט) טרעמאליט [אזא מינעראל].

trem'olo *n.* (טרעמ'-א-לאו) אין מוזיק — א ציטערענדער קלאנג; דער טרעמולאנט [א פארריכטונג אין אן ארגעל ארויסצוברייננגען א ציטערענדען קלאנג].

trem'or *n.* (טרעמ'-אר) דאס ציטערען, א ציטערענדע בעוועגונג, א ציטער.

trem'orless *a.* (טרעמ'-אר-לעס) אהן א ציטער, ניט ציטערענד, אונבעוועגליך.

trem'ulant *a. and n.* (טרעמ'-יו-לענט) ציטערענד; א טרעמולאנט [ז. *tremolant*].

tremula'tion *n.* (טרעמ-יו-ליי'-שאן) טרעמולאציאן, ציטערניש.

trem'ulous *a.* (טרעמ'-יו-לאס) ציטערענד; שרעקעדיג; וואקלדיג; אונענטשלאסען, אונזיכער; עטוואס וועלען־ארטיג [וועגען דעם קאליר פון אינזעקטען].

trem'ulously *adv.* (טרעמ'-יו-לאס-לי) מיט ציטערניש, ציטערענדיג; אויף א שרעקעדיגען אופן; מיט אונענטשלאסענהייט, מיט אונזיכערהייט; זיך וואקלענדיג.

trem'ulousness *n.* (טרעמ'-יו-לאס-נעס) דאס ציטערען, ציטערניש; שרעקעדיגקייט; אונענטשלאסענהייט, אונזיכערהייט; וואקלדיגקייט.

trem'ulous pop'lar (טרעמ'-יו-לאס פאפ'-לאר) ז. *trembling poplar*.

tre'nail *n.* (טריע'-נייל) ז. *treenail*.

trench *v. and n.* (טרענטש) גראבען; ארומגראבען, ארומרינגלען מיט גראבענס אדער טראנשעען; פערשאנצען; טיעף אויסגראבען אדער אויסאקערען; מאכען א פערטיעפונג אדער איינשניט; א שניט טהאן, איינשניידען; אנגרייפען, איבערטרעטען, פערלעצען [אימעצענס רעכט]; א טיעפער אקער־שניט אדער אקער־שרונט; א גראבען; א קאנאווע; א טראנשעע, א שאנצע, א פעסטונגס־גראב.

tren'chancy *n.* (טרענ'-טשענ-סי) שניידיגקייט; שארפקייט; בייסענדיגקייט.

tren'chant *a.* (טרענ'-טשענט) שניידענד; שארף; בייסענד.

tren'chantly *adv.* (טרענ'-טשענט-לי) אויף א שניידענדען, בייסענדען אדער שארפען שטייגער.

trench'-cart *n.* (טרענטש'-קארט) א טראנשעען־וואגען [א קליינער שלעפ־וואגען, מיט וועלכען מען פיהרט פאנאנדער אמוניציאן צווישען די טראנשעען אדער פעסטונגס־גראבענס].

trench'-cavalier' *n.* (טרענטש'-קעוו-ע-ליער') א טראנשעען־קאוואליער, א טראנשעען־רייטער [א פאראפעט אדער אנגעשאטענער וואל נעבען א פעסטונגס־גראבען אדער טראנשעע].

tren'cher *n.* (טרענ'-טשער) א טראנשעען־מאכער, א שאנצען־גרעבער; איינער וואס גראבט פעסטונגס־גראבענס; א האק־ברעט [צו האקען פלייש]; א הילצערנעם פיער־עקיגעם ברעטעל וואס מען פלעגט פארצייטען ברויכען ביים טיש און אין קיך אנשטאט א טעלער; שפייז; א היטעל מיט א ברייטען פיער־עקיגען דעקעל געברויכט פון סטודענטען און דאצענטען פון אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערזיטעטען.

tren'cher-cap *n.* (טרענ'-טשער-קעפ) א היטעל מיט א פיער־עקיגען דעקעל געברויכט פון סטודענטען און דאצענטען פון אקספארדער און קעמברידזשער אוניווערזיטעטען.

tren'cher-crit'ic *n.* (טרענ'-טשער-קריט'-איק) א שפייז־קריטיקער, איינער וואס אינטערעסירט זיך שטארק מיט דער פארבערייטונג פון שפייזען.

tren'cher-fly *n.* (טרענ'-טשער-פלאי) א טעלער־לעקער, א דארמאיעדניק, אן אומזיסטיגער פרעסער.

tren'cher-friend *n.* (טרענ'-טשער-פרענד) א טעלער־לעקער.

tren'cher-knight *n.* (טרענ'-טשער-נאיט) א טיש־בעדיענער, א קעלנער.

tren'cher-law *n.* (טרענ'-טשער-לאה) שפייז־רעגולאציאנען, פעראָרדנונגען וועגען דיעטע אדער נאהרונגס־סיסטעם.

tren'cherman *n.* (טרענ'-טשער-מען) אן עסער; א מיטעסער, א מיטשפייזער, א גאסט.

tren'cher-mate *n.* (טרענ'-טשער-מייט) א מיטשפייזער, א מיטעסער, א גאסט.

tren'cher-plate *n.* (טרענ'-טשער-פלייט) אזא זעהר פלאכער טעלער מיט זעהר שמאלע ראנדען.

trench on (טרענטש אן) ז. *trench upon*.

trench'-plow *n.* (טרענטש'-פלאו) א ראיאל־פלוג [אזא אקער־אייזען צום אקערען טיעפער ווי געוועהנליך].

trench'-plow'ing *n.* (טרענטש'-פלאו'-אינג) דאס ראיאלען, דאס אקערען מיט א ראיאל־פלוג. ז. *trench-plow*.

trench upon' (טרענטש א-פאן') אנגרייפען, פערלעצען, איבערטרעטען [ווי למשל, איינעמס רעכטע].

Do not **trench upon** the privacy of your friends.

trend *v. and n.* (טרענד) 1. זיך שטרעקען, זיך ציהען, זיין געריכטעט; 2. זיך נייגען, זיך ווענדען, זיך ריכטען; 3. ריכטונג, ווענדונג, נייגונג.

1. The American coast **trends** southwest from Nova Scotia to Florida. 2. The discussion **trended** away from theology to politics. 3. These few quotations will show the **trend** of the book.

tren'dle *n. and v.* (טרענדל) עטוואס וואס דרעהט זיך [ווי א ראד, באל א. ז. וו.]; א וואלץ, א וואליק; זיך דרעהען, זיך קייקלען; דרעהען, קייקלען.

tren'nel *n.* (טרענל) ז. *treenail*.

tren'tal *n.* (טרענ'-טעל) א זאמלונג אדער סעריע פון דרייסיג; אין דער קאטוילישער קירך — דרייסיג מעסען אדער גאטעסדיענסטע נאך א טויטען.

trepan' *n. and v.* (טרי-פען') אן ענבער, א בויערער, א בויערער־אינסטרומענט, א בויערער־מאשין; א שיידעל־בויערער [א כירורגישער אינסטרומענט צום אויסזעגען טיילען פון דעם שארבען. ז. *trephine*]; בויערען; טרעפאנירען [דורכזעגען דעם שארבען, אויסזעגען טיילען פון שארבען].

trepana'tion *n.* (טרעפ-ע-ניי'-שאן) דאס טרעפאנירען, דאס אויסזעגען טיילען פון שארבען [ביי געוויסע כירורגישע אפעראציאנען].

trepang' *n.* (טרי-פענג') א טרעפאנג אדער ים-אוגערקע [אזא עסבארע ווארים-עהנליכע ים-שנעקע אדער מאלוסק].

trep'anize *v.* (טרעפ'-ען-איז) טרעפאנירען, אויסזעגען טיילען פון שארבען; געברויכען א טרעפאן [אזא כירורגישער אינסטרומענט צום אויסזעגען טיילען פון שארבען]. ז. *trephine*

trepan'ner *n.* (טרי-פענ'-ער) איינער וואס טרעפאנירט אדער זעגט אויס טיילען פון שארבען מיט א טרעפאן. ז. *trephine*

trepan'ning *n.* (טרי-פענ'-אינג) טרעפאנירונג, די בויערונג אדער דורכזעגונג פון דעם שארבען [ביי אן אפעראציאן]. ז. *trephine*

trepan'ning-el'evator *n.* (טרי-פענ'-אינג-על'-אי-וויי-טאר) אן אינסטרומענט צום אונטערהויבען א טייל פון שארבען וואס איז אויסגעזעגט געווארען מיט א טרעפאן. ז. *trephine*

trephine' *n. and v.* (טרע-פיען') א טרעפאן, א שארבען-בויערער [אזא זעג צום אויסשניידען טיילען פון דעם שארבען]; טרעפאנירען, אויסזעגען טיילען פון שארבען.

Trephine

trephine'-saw *n.* (טרע-פיענ'-סאה) ז. *trephine*

trep'id *a.* (טרעפ'-איד) ציטערענד, צושראקען, שרעקעדיג.

trepida'tion *n.* (טרעפ-אי-דיי'-שאן) דאס ציטערען, ציטערונג, טרייסלונג; פורכט, שרעק, מורא.

trepid'ity *n.* (טרי-פיד'-אי-טי) ז. *trepidation*

tres'pass *v. and n.* (טרעס'-פעס) 1. אונגעזעצליך אריינגעהן, בעטרעטען אדער דורכגעהן; 2. פערלעצען; 3. עובר זיין, איבערטרעטען, זינדיגען געגען...; 4. אן אונגעזעצליכע בעטרעטונג, אריינגאנג אדער דורכגאנג; 5. א פערלעצונג, אן איבערטרעטונג, אן עברה, א זינד; א בעשעדיגונג.

1. Do not **trespass** upon this private property. 2. He **trespassed** upon our patience. 3. The outlaw **trespassed** against the law of God and man.

tres'passer *n.* (טרעס'-פעס-ער) איינער וואס בעטרעט א פרעמדען ארט געגען געזעץ; אן איבערטרעטער, א זינדער; א פערלעצער.

tres'pass-of'fering *n.* (טרעס'-פעס-אפ'-ער-אינג) א זינד-אפפער, א קרבן חטאת.

tress *n. and v.* (טרעס) א צאפ; א האר-לאק; א קרויז; פלעכטען אין צעפ; מאכען לאקען אדער קרויזען.

tressed *a.* (טרעסט) געפלאכטען אין צעפ; געלעגט אין לאקען.

tressed point (טרעסט פאינט) שפיצען [קרוזשעוועס] פון מענשליכע האר.

tres'sel *n.* (טרעסל) ז. *trestle*

tress'es *n.* (טרעס'-עז) צעפ; לאקענס; קאפ-האר, לאנגע קאפ-האר. ז. *tress*

tres'sure *n.* (טרעש'-אור) א שמאלער אינערליכער ראנד אדער זוים אויף א וואפען-שילד.

tress'y *a.* (טרעס'-אי) בעדעקט מיט לאקען אדער צעפ; עהנליך צו א צאפ אדער א האר-לאק.

tres'tle *n.* (טרעסל) א באק, א געשטעל; אן אונטערשפארע; א טיש-געשטעל; א בריקען-באק, א געשטעל אדער באק צום אונטערהאלטען א בריק אדער אן עהנליכען געבוי; די לאנג-זאלינגען [אזא מאסט-באלקען אויף א שיף]; אזא משופע'דיגער געשטעל צום בעארבייטען לעדער.

tres'tle-board *n.* (טרעס'ל-באורד) א טיש-ברעט וואס קען זיך ארונטערנעהמען.

tres'tle-bridge *n.* (טרעס'ל-בירדזש) א באק-בריק [א בריק וואס האלט זיך אויף א רייה געשטעלען]. ז. *trestlework*

tres'tles *n.* (טרעסלז) די אונטערשפארעס פון א שיף בעת מען בויט זי.

tres'tletree *n.* (טרעס'ל-טריע) די לאנג-זאלינגען [אזא מאסט-באלקען אויף א שיף].

tres'tlework *n.* (טרעס'ל-הוואירק) דאס באק-ווערק, א רייה געשטעלען אדער אונטערשפארעס [פאר א בריק, האפען א. ז. וו.].

tres'tling *n.* (טרעס'-לינג) ז. *trestlework*

tret *n.* (טרעט) א הכרעה, א צולעג צו געוויכט.

trev'at *n.* (טרעוו'-עט) א סאמעט-האקען [אזא מעסער געברויכט פון סאמעט-וועבער].

trev'et *n.* (טרעוו'-עט) ז. *trivet*

trevette' *n.* (טרי-וועט') ז. *trevat*

trews *n.* (טרוהז) א זארט פלודערען ביי די שאטלענדער.

trey *n.* (טריי) א דריטעל אין קארטען [א קארט אדער ווירפעל מיט דריי פונקטען].

tri'able *a.* (טראי'-עבל) וואס קען פרובירט ווערען; וואס דארף קומען פאר געריכט, וואס דארף גע'משפט ווערען.

tri'ableness *n.* (טראי'-עבל-נעס) דאס קענען פרובירט ווערען; דאס קענען גע'משפט ווערען.

tri'ace *n.* (טראי'-ע-סי) א דריי-קאנטיגער סאלידער ווינקעל.

triacontahe'dral *a.* (טראי-ע-קאנ-טע-הי'-דרעל) וואס האט דרייסיג זייטען [וועגען א סאלידען קערפער].

tri'aconter *n.* (טראי'-ע-קאנ-טער) א שיף מיט דרייסיג רודערס [ביי די פאר-צייטיגע גריכען און רוימער].

tri'ad *n.* (טראי'-עד) א טריאדע, א פעראייניגונג פון דריי, א גרופע פון דריי פערזאנען אדער זאכען, וואס שטעהען אין א נאהנטער שייכות איינע צו די אנדערע; אין כעמיע — אן עלעמענט אדער ראדיקאל וואס קען זיך פערבינדען מיט דריי אטאמען פון אן עלעמענט אדער ראדיקאל [ז. *radical*]; אין מוזיק — אן אקארד פון דריי טענער; אין מיטאלאגיע — א גרופע פון דריי גאטהייטען, וועלכע פלעגען אפט פארגעשטעלט ווערען אלס פאטער, מוטער און קינד.

triadel'phous *a.* (טראי-ע-דעל'-פאס) אין באטאניק — מיט דריי בינטלעך פון צוזאמענגעוואקסענע שטויב-פעדים.

triad'ic *a.* (טראי-עד'-איק) וואס איז שייך צו א טריאדע; וואס בעשטעהט פון דריי; אין כעמיע — פון דריי וואלענצען, וואס פערנעהמט דעם ארט פון דריי אטאמען אין א פערבינדונג; אין דער גריכישער אדער פראוואסלאווער קירך — לכבוד דער דריי-איינינקייט.

tri'age *n.* (טראי'-עדזש) צובראכענע קאווע-בעבלעך.

tri'al *n.* (טראי'-על) א פראבע; דאס פרובירען; א פערזוך; א וועט-קאמפף, א קאנקורס; א נסיון; דאס אויסהאלטען א נסיון, דאס אויסשטעהן א פראבע; א געריכטליכע אונטערזוכונג, א פראצעס, א משפט; אין טעפעריי — איינע פון די ליימענע כלים, וואס ווערט געברויכט צו פרובירען די היץ פון דעם ברען-אויווען.

tri'al-day *n.* (טראי'-על-דיי) דער טאג פון משפט, דער יום הדין.

tri'al-ground *n.* (טראי'-על-גראונד) דאס ארט וואו מען פרובירט עפעס.

tri'alism *n.* (טראי'-ע-ליזם) טריאליזם, די לעהרע אז דער מענש שטעלט מיט זיך פאר א דריי-איינינקייט פון גוף, נשמה און גייסט.

trial'ity *n.* (טראי-על'-אי-טי) די דריי-צאהל, א פעראייניגונג פון דריי.

tri'al judge (טראי'-על דזשאדזש) דער ריכטער וואס פיהרט אן דעם געריכטס-פראצעס.

tri'alogue *n.* (טראי'-ע-לאג) א געשפרעך פון דריי פערזאנען.

tri'al-piece *n.* (טראי'-על-פיעס) א פראבע-שטיק, א שטיק וואס ווערט ארויסגענומען פון א גאנצער מאסע און דיענט אלס פראבע אדער מוסטער פון דיזער מאסע; א פראדוקט, לויט וועלכען מען אורטיילט וועגען די קענטנים אדער פעהיגקייט פון דעם פראדוצירער.

tri'al-trip *n.* (טראי'-על-טריפ) א פראבע-רייזע, די ערשטע רייזע פון א שיף צו פרובירען איהר שטארקייט, איהר שנעלקייט א. ד. ג.

Trian'dria *n.* (טראי-ענ'-דרי-א) די טריאנדריען, דער דריטער קלאס פון פלאנצען אין לינעע'ס קלאסיפיקאציאן [דיזע פלאנצען האבען הערמאפראדיטישע בליהונגען מיט דריי אבגעזונדערטע און גלייכע שטויב-פעדים. צו דיזען קלאס בעלאנגען כמעט אלע גראזען].

tri'angle *n. and a.* (טראי'-ענגל) א דריי-עק, א דריי-עקיגע אדער דריי-קאנטיגע פיגור; א מוזיקאלישער אינסטרומענט, וואס שטעלט מיט זיך פאר א שטאהלענעם שטעקעל וואס איז אויסגעבויגען אין דער פארם פון א דריי-עק [ז. איל.]; אין דער קריסטליכער קירך — דער סימבאל פון דער הייליגער דריי-איינינקייט; דריי-ווינקעלדיג; דריי-עקיג.

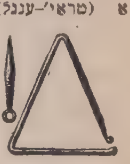
Triangle

tri'angled *a.* (טראי'-ענגלד) דרייעקיג, דריי-ווינקעלדיג; מיט דריי ווינקלען.

trian'gular *a.* (טראי-ענ'-גיו-לאר) דריי-עקיג, דריי-קאנטיג; וואס איז שייך צו א דריי-עק.

triangular'ity *n.* (טראי-ען-גיו-לער'-אי-טי) דריי-עקיגקייט, דריי-ווינקעלדיגקייט.

trian'gularly *adv.* (טראי-ענ'-גיו-לאר-לי) אין דער פארם פון א דריי-עק.

trian'gulate *v. and a.* (טראי-ענ'-גיו-לייט) מעסטען מיט א דריי-עק; מאכען דריי-עקיג; אין לאנד-מעסטונג — צוטיילען [א שטיק לאנד] אין דריי-עקיגע פלעכען; אין זאאלאגיע — בעצייכענט מיט

א דריי-עקיגער פיגור [ספעציעל װענגען די פליגלען פון געװיסע אינזעקטען].

triangula'tion *n.* (טראי-ענ-גיו-ליי'-שאן) די מעסטונג דורך א דריי-עק; דאס מאכען דריי-עקיג.

trian'guloid *a.* (טראי-ענ'-גיו-לאיד) עטװאס דריי-עקיג.

trian'thous *a.* (טראי-ענ'-טהאס) אין באטאניק — מיט דריי בלומען [װענגען דער בליהונג פון געװיסע פלאנצען].

tri'archy *n.* (טראי'-אר-קי) א טריארכיע, א רעגיערונג פון דריי פערזאן.

tria'rian *a.* (טראי-איי'-רי-ען) װאס שטעהט אין דריטען ראנג; װאס פערנעהמט דעם דריטען ארט.

tri'as *n.* (טראי'-עס) אין מוזיק — אן אקארד פון דריי טענער.

Tri'as *n.* (טראי'-עס) אין געאלאגיע—די טריאסישע פארמאציאן [ז. *Triassic*]; אין דער דייטשער געשיכטע — די אמאליגע דייטשע מלוכה װאס איז בעשטאנען פון דריי טיילען: עסטרייך, פרייסען און די קלענערע דייטשע מלוכות.

Trias'sic *n.* (טראי-עס'-איק) אין געאלאגיע — די טריאסישע פארמאציאן אין דער געשיכטע פון דער ערד [די נידריגסטע פון די דריי שיכטען פון דער מעזאזאאישער אדער סעקונדארער פעריאדע. ז. *Mesozoic*].

triatom'ic *a.* (טראי-ע-טאמ'-איק) װאס בעשטעהט פון דריי אטאמען [װענגען כעמישע מאלעקולען, װאס בעשטעהען פון דריי גלייכע אטאמען].

tri'bal *a.* (טראי'-בעל) װאס איז שייך צו א שטאם אדער שבט.

tri'balism *n.* (טראי'-בעל-איזם) דאס זיין אדער דאס האלטען זיך אין בעזונדערע שבטים.

tri'bally *adv.* (טראי'-בעל-אי) בנוגע צו א שבט.

trib'ble *n.* (טריבל) אין פאפיער-מאנופאקטור — א גרויסער הארizontאלער ראהם, אויף װעלכען עס טריקענען זיך בויגענס פאפיער.

tribe *n.* (טראיב) א שטאם, א שבט; אן אבטיילונג פון א ראסע אדער פאלק; א קלאס; א פאמיליע; א גרופע בהמות װאס שטאמען אב פון איינע עלטערען; א מין חיות אדער פלאנצען.

tribes'man *n.* (טראיבז'-מען) א מיטגליעד פון א שטאם אדער שבט.

trib'let *n.* (טריב'-לעט) א דרעה-באנק-שפינדעל [ז. *mandrel*] אויסצוטאקען רעהרען, רינגען א. ד. ג.

triboluminescence — **tribolumines'cence** *n.* (טריב-א-ליו-מי-נעס'-ענס) א רייבונגס-שיין [א שיין אדער ליכט װאס ענטשטעהט דורך דער רייבונג פון צװיי אדער עטליכע קערפער].

tribom'eter *n.* (טראי-באמ'-ע-טער) דאס טריבאמעטער, אן אפאראט צו מעסטען די קראפט פון רייבונג פון צװיי אדער עטליכע קערפער.

trib'oulet *n.* (טריב'-או-לעט) ז. *triblet*.

tri'brach *n.* (טראי'-ברעק) אין דיכטונג — א פערזען-מאס פון דריי קורצע זילבען.

tribrac'teate *a.* (טראי-ברעק'-טי-אייט) אין באטאניק — װאס האט דריי דעק-בלעטער. ז. *bract*.

trib'ual *a.* (טריב'-יו-על) ז. *tribal*.

trib'ular *a.* (טריב'-יו-לאר) ז. *tribal*.

tribula'tion *n.* (טריב-יו-ליי'-שאן) קומער, בעטריבונג; צרות, אומגליק; אייגער אדער עפעס װאס פערשאפט צרות אדער אומגליק.

tribu'nal *n.* (טראי-ביו'-נעל) א טריבונאל, דער שטוהל פון א ריכטער; א געריכט, א געריכטס-הויז.

trib'unary *a.* (טריב'-יו-נע-רי) װאס איז שייך צו א טריבון. ז. *tribune*.

trib'unate *n.* (טריב'-יו-נייט) דאס טריבונאט, דאס אמט פון א טריבון. ז. *tribune*.

trib'une *n.* (טריב'-יון) אין אלטען רוים — א טריבון [א מאגיסטראט אויסגעקליבען פון די פלעבעער אדער המון צו פערטרעטען זייערע אינטערעסען און צו פערטיידיגען זיי געגען דער אונטערדריקונג פון די פאטריציער אדער אריסטאקראטען]; א פערטיידיגער פון המון, א קעמפפער פאר די אינטערעסען פון פאלק; א טריבונע, א בימה, א העכערע פלאטפארם, פון װעלכער א רעדנער האלט א רעדע, א רעדנער-בימה.

trib'uneship *n.* (טריב'-יונ-שיפ) ז. *tribunate*.

tribuni'cial *a.* (טריב-יו-ניש'-על) ז. *tribunitial*.

tribuni'cian *a.* (טריב-יו-ניש'-ען) ז. *tribunitial*.

tribuni'tial *a.* (טריב-יו-ניש'-על) טריבוניש, מאגיסטראטיש, װי א טריבון אדער א ריכטער. ז. *tribune*.

tribuni'tian *a.* (טריב-יו-ניש'-ען) ז. *tribunitial*.

trib'utarily *adv.* (טריב'-יו-טע-רי-לי) אויף א צינזבארען אדער צינז-פליכטיגען שטייגער; צאהלענדיג צינז, ביישטייערענדיג.

trib'utariness *n.* (טריב'-יו-טע-רי-נעס) צינז-פליכטיגקייט.

trib'utary *a. and n.* (טריב'-יו-טע-רי) צינזבאר, װאס גיט צינז; װאס װערט געצאהלט װי צינז; װאס װירקט מיט, װאס העלפט אונטער; װאס גיט א צופלוס פון װאסער [װענגען טייכען װאס פאלען אריין אין אנדערע טייכען]; א צינז-געבער, א צינז-צאהלער, אן אונטערװארפענער אונטער אן אנדער לאנד; א שטראם װאסער [װי א טייך], װאס גיסט זיך אריין אין אן אנדער שטראם, א נעבען-פלוס.

trib'ute *n. and v.* (טריב'-יוט) דער טריבוט, שטייער, צינז; די ביישטייערונג, דער בייטראג; די פערפליכטונג צו צאהלען א שטייער אדער צינז, דער חוב, די שולד; די אנערקענונג, אן אויסדרוק פון אכטונג אדער איבערגעבענהייט; אין בערג-ארבייט — א בעשטימטע צאהל פון אויסגעגראבענעם ערץ װאס אן ארבייטער בעקומט אלס געצאהלט פאר זיין ארבייט; אבגעבען אלס א שטייער אדער חוב.

trib'ute-mon'ey *n.* (טריב'-יוט-מאנ'-אי) געלד װאס װערט געצאהלט אלס צינז אדער שטייער.

trib'uter *n.* (טריב'-יו-טער) אין בערג-ארבייט — אן ארבייטער װאס בעקומט אלס שכירות א געװיסע צאהל פון דעם אויסגעגראבענעם ערץ.

trib'ute-work *n.* (טריב'-יוט-הװאירק) אין בערג-ארבייט — ארבייט, פאר װעלכער עס װערט געצאהלט א געװיסער טייל פון דעם אויסגעגראבענעם ערץ.

tricap'sular *a.* (טראי-קעפ'-סיו-לאר) אין באטאניק — װאס האט דריי זאמען-קאפסולען אויף יעדער בלום; אין זאאלאגיע — דריי-צעליג, ענטהאלטענדיג דריי צעלען.

trice *n. and v.* (טראיס) אן אויגענבליק, א מאמענט; אויף א שיף — ארויפציהען מיט א שטריק [װי די זעגלען, די פלאגען א. ד. ג.].

tricel'lular *a.* (טראי-סעל'-יו-לאר) דריי-צעליג; װאס בעשטעהט פון דריי צעלען.

tricenna'rious *a.* (טראי-סע-ניי'-רי-אס) װאס איז שייך צו א פעריאדע פון דרייסיג יאהר.

tricen'nial *a.* (טראי-סענ'-אי-על) װאס איז שייך צו א פעריאדע פון דרייסיג יאהר; װאס טרעפט זיך איינמאל אין דרייסיג יאהר.

tricen'tenary *a. and n.* (טראי-סענ'-טע-נע-רי) ז. *tercentenary*.

tricenten'nial *a. and n.* (טראי-סען-טענ'-אי-על) ז. *tercentenary*.

triceph'alous *a.* (טראי-סעפ'-ע-לאס) דריי-קעפיג; װאס האט דריי קעפ.

triceph'alus *n.* (טראי-סעפ'-ע-לאס) א משונה'דיגע בריאה מיט דריי קעפ.

triceps *a. and n.* (טראי'-סעפס) אין אנאטאמיע — דריי-קעפיג; א דריי-קעפיגער מוסקול.

trice'rion *n.* (טראי-סי'-רי-אן) אזא מנורה מיט דריי לייכטערלעך.

Trich'echus *n.* (טריק'-ע-קאס) דער מין װאלראסען אדער ים-פערד.

trichi'asis *n.* (טרי-קאי'-ע-סיס) א ניערען-קראנקהייט, ביי װעלכער האר-ארטיגע שטאפען געהען ארוים מיט דער השתנה; א קראנקהאפטער צושטאנד, װען די ברעמען פון די אויגען זיינען איבערגעקעהרט; אן אויפשװעלונג פון די בריסט ביי א זויגענדער פרוי.

trichi'na *n.* (טרי-קאי'-נא) טריכין, דער האר-װארים [א קליינער זעהר דינער װארים, װאס ענטװיקעלט זיך און פרוכפערט זיך מייסטענס אין קערפער פון חזירים און איז זעהר שעדליך פאר מענשען װאס עסען אזא חזיר-פלייש.

Trichina

trichini'asis *n.* (טריק-אי-נאי'-ע-סיס) ז. *trichinosis*.

trichinif'erous *a.* (טריק-אי-ניפ'-ע-ראס) װאס ענטהאלט טריכין. ז. *trichina*.

trichiniza'tion *n.* (טריק-אי-ני-זיי'-שאן) ז. *trichinosis*.

trich'inize *v.* (טריק'-אי-נאיז) אנשטעקען מיט טריכין. ז. *trichina*.

trichi'noscope *n.* (טרי-קאי'-נא-סקאופ) א טריכינאסקאפ, אן אינסטרומענט צו אונטערזוכען פלייש אויב עס געפינט זיך אין איהם טריכין. ז. *trichina*.

trich'inosed *a.* (טריק'-אי-נאוזד) אנגעשטעקט מיט טריכין. ז. *trichina*.

trichino'sis *n.* (טריק-אי-נאו'-סיס) טריכינאז, א קראנקהייט װאס װערט פערורזאכט פון עסען פלייש, װאס איז אנגעשטעקט מיט טריכין. ז. *trichina*.

trichinot'ic *a.* (טריק-אי-נאט'-איק) װאס איז שייך צו טריכינאז. ז. *trichinosis*.

trich'inous *a.* (טריק'-אי-נאס) ז. *trichinosed*.

trichocla'sia *n.* (טריק-א-קליי'-סי-א) א צושטאנד װען די האר ברעכען זיך.

trichocrypto'sis *n.* (טריק-א-קריפ-

טאו'-סים) אז ענטצינדונג פון די הארדריזען.

trich'ogen *n.* (טריק'-א-דזשען) א פרעפאראט [א צוזאמענגעשטעלטער שטאף] וואס מאכט וואקסען די האר.

trichog'enous *a.* (טראי-קאדזש'-ע-נאס) וואס מאכט וואקסען די האר.

trichol'ogy *n.* (טראי-קאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען די האר [זייער אנאטאמיע, קראנקהייטען, פונקציאנען א. ד. ג.].

trichopath'ic *a.* (טריק-א-פעטה'-איק) וואס איז שייך צו א קראנקהייט פון די האר.

trichop'athy *n.* (טראי-קאפ'-ע-טהי) דאס היילען א קראנקהייט פון די האר.

trichop'ter *n.* (טראי-קאפ'-טער) ז. *caddis-fly*.

tri'chord *n. and a.* (טראי'-קאהרד) א טריכארד, א מוזיקאלישער אינסטרומענט מיט דריי סטרונעס; וואס האט דריי סטרונעס.

trichorex'is *n.* (טריק-א-רעק'-סיס) ברעכיגקייט פון די האר.

trichorrhe'a *n.* (טריק-א-רי'-א) הארפאלונג, דאס ארויספאלען פון די האר.

trichoschi'sis *n.* (טריק-אס-קאי'-סיס) שפאלטונג פון די האר.

tricho'sis *n.* (טראי-קאו'-סיס) א הארקראנקהייט; א קאלטון.

trichot'omous *a.* (טראי-קאט'-א-מאס) געטיילט אין דריי; געטיילט דרייווייז.

trichot'omously *adv.* (טראי-קאט'-א-מאס-לי) דרייווייז; נעהמענדיג צו דריי.

trichot'omy *n.* (טראי-קאט'-א-מי) א טיילונג אין דריי טיילען; אין טעאלאגיע — די טיילונג פון מענשען אין גוף, נשמה און גייסט.

tri'chroism *n.* (טראי'-קרא-איזם) דרייפארביגקייט [וועגען דער אייגענשאפט פון געוויסע קריסטאלען אבצושפיגלען מיט דריי פערשיעדענארטיגע קאלירען].

trichromat'ic *a.* (טראי-קרא-מעט'-איק) ד'רייפארביג; וואס האט דריי קאלירען.

trichro'mic *a.* (טראי-קראו'-מיק) ז. *trichromatic*.

tri'cing-line *n.* (טראי'-סינג-לאין) א ציהשטריק, א שלעפשטריק [א שטריק ארויפצוציהען אדער ארויפצושלעפען עפעס אויף א שיף].

trick *n. and v.* (טריק) א שפיצעל, א שטוקע, א המצאה איינעם אבצונארען; א פאקוס, א קונץ; א בעטרוג [צוליעב א שפאס]; א נארישע אדער מיאוס'ע טהאט; א כיטראסט, געשיקטקייט, פלינקקייט; אן אייגענארטיגקייט, א זאנדערבארקייט; אן אנדרייטונג, אן אנרעגונג, א בעאיינפלוסונג; אן אילוזיאן, א פערבלענדונג, א פערפיהרונג, א פערנארונג; א קליינינגקייט, א שפיעלכעל; אין קארטעןשפיעל — דער שטיך [די קארטען וואס ווערען גענומען אדער אבגעשלאגען אין איין גאנג]; אויף א שיף — די בעשטימטע צייט וואס א מאטראז דארף שטעהן בייים רודער אדער שטייער; א זייגער [אין גנביםשפראך]; בעטריגען, אבטהאן א שפיצעל, בעשווינדלען; אבנארען, פערנארען, פערפיהרען; מאכען קונצען, שפיעלען, זיך אמוזירען מיט שטוקעס; קליידען, דעקארירען, פערצירען, בעפוצען.

trick'-dag'ger *n.* (טריק'-דעג'-ער) אזא קינזשאל וואס ציהט זיך צוריק אריין אין שייד ווען מען ציהט איהם ארויס.

trick'er *n.* (טריק'-ער) איינער וואס טהוט אב א שפיצעל; א קונצעןמאכער.

trick'ery *n.* (טריק'-ער-אי) בעטרוג, שווינדלערישע קונצען; פוץ, פערצירונג.

trick'ily *adv.* (טריק'-אי-לי) דורך שטוקעס, דורך א שפיצעל; מיט קונצען.

trick'iness *n.* (טריק'-אי-נעס) ליסטיגקייט, כיטרעקייט.

trick'ing *a. and n.* (טריק'-אינג) מיט שפיצלעך, מיט שטוקעס; ליסטיג, כיטרע; ארנאמענטען, קליינע בעצירונגען.

trick'ish *a.* (טריק'-איש) ליסטיג, כיטרע.

trick'ishly *adv.* (טריק'-איש-לי) מיט שפיצלעך, מיט שטוקעס; אויף א כיטרען, ליסטיגען אופן.

trick'ishness *n.* (טריק'-איש-נעס) כיטרעקייט, ליסטיגקייט.

trick'le *v. and n.* (טריקל) טריפען, קאפען; פליסען אין א קליינעם שטראם; א קליינער פלוס.

trick'let *n.* (טריק'-לעט) א קליינער שטראם; א קליינער פלוס.

trick'ly *adv.* (טריק'-לי) אויף א געשיקטען שטייגער; מיט געשיקטקייט, מיט קענטשאפט; כיטרע, ליסטיג.

trick'maker *n.* (טריק'-מיי-קער) אין קארטעןשפיעל — א פערזאן אדער קארט וואס שלאגט אלע קארטען.

trick'sey *a.* (טריק'-סי) ז. *tricksy*.

trick'siness *n.* (טריק'-סי-נעס) שטיפעריי, שפיעלעריי; געשיקטקייט, פלינקקייט.

tricks of the trade (טריקס אוו טהי טרייד) די שפיצלעך אדער שטוקעס פון א פאך [די המצאות אדער די בעזונדערע מיטלען, מיט וועלכע א קענער פון זיין פאך ציהט צו קונים אדער בעזיעגט זיינע קאנקורענטען].

trick'some *a.* (טריק'-סאם) מיט שפיצלעך, מיט שטוקעס; שטיפעריש, שפיעלעריש.

trick'ster *n.* (טריק'-סטער) א בעטריגער, א שווינדלער, א רמאי.

trick'sy *a.* (טריק'-סי) געשיקט, פלינק; ליסטיג, כיטרע; אילוזאריש; פערבלענדעריש, פערפיהרעריש; שפיעלעריש, שפיעליג; שעהן, בעפוצט, בעצירט.

trick'-track *n.* (טריק'-טרעק) א מין שפיעל אין ביינדלעך.

trick'-wig *n.* (טריק'-הוויג) אן אקטיארעןפארוק, וואס איז געמאכט אזוי, דאס די האר קענען זיך שטעלען דיבאם ווען מען וויל.

trick'y *a.* (טריק'-אי) שעלמיש, בעטריגעריש; שטיפעריש.

tric'linate *a.* (טריק'-לי-נייט) ז. *triclinic*.

triclin'iary *a.* (טראי-קלינ'-אי-ע-רי) וואס איז שייך צו א טריקליניום. ז. *triclinium*.

triclin'ic *a.* (טראי-קליני'-איק) טריקליניש, מיט דריי ניט גלייכע אקסען, וואס שטעהען משופע'דיג איינער איבער'ן אנדערען [וועגען קריסטאלען].

triclin'ium *n.* (טראי-קלינ'-אי-אם) דאס טריקליניאום, דאס שפייזצימער פאר געסט ביי די פארצייטיגע רוימער [אזא שפייזצימער האט געהאט דריי צוגעגרייטע זאפאס אדער בענקלעך ארום דריי זייטען פון טיש].

triclinohed'ric *a.* (טראי-קלאי-נאו-העד'-ריק) ז. *triclinic*.

tri'color *a. and n.* (טראי'-קאל-אר) דרייפארביג; מיט דריי קאלירען; א דרייפארביגע פאהן [ווי דער נאציאנאלער פראנצויזישער אדער רוסישער פלאג].

tri'colored *a.* (טראי'-קאל-ארד) דרייפארביג, מיט דריי קאלירען.

tricol'orous *a.* (טראי-קאל'-אר-אס) דרייפארביג; מיט דריי קאלירען.

tri'corn *a. and n.* (טראי'-קאהרן) מיט דריי הערנער; א הוט ביי וועלכען די ראנדען זיינען ארויפגעבויגען אין דריי זייטען [ווי די היט פון די פראנצויזישע זשאנדארמען].

tricornig'erous *a.* (טראי-קאהר-נידזש'-ע-ראס) מיט דריי הערנער.

tri'cot *n.* (טרי'-קאו) טריקא, געשטריקטער וואלעןשטאף; אזא ווייכער וואלעןשטאף וואס זיין געוועב זעהט אויס ווי געשטריקט.

tricru'ral *a.* (טראי-קרוה'-רעל) וואס האט דריי צווייגען אדער פיס פון איין צענטער.

tric'-trac *n.* (טריק'-טרעק) ז. *trick-track*.

tricus'pid *a. and n.* (טראי-קאס'-פיד) דריישפיציג, מיט דריי שפיצען; די דריישפיציגע קלאפע פון הארץ; א דריישפיציגער צאהן.

tricus'pidal *a.* (טראי-קאס'-פי-דעל) ז. *tricuspid*.

tricus'pid valve (טראי-קאס'-פיד וועלוו) די דריישפיציגע קלאפע פון הארץ. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

tri'cycle *n. and v.* (טראי'-סיקל) א וועלאסיפעד מיט דריי רעדער; פאהרען אויף אזא וועלאסיפעד.

Tricycle

tri'cycler *n.* (טראי'-סי-קלער) ז. *tricyclist*.

tri'cyclist *n.* (טראי'-סי-קליסט) איינער וואס פאהרט אויף א וועלאסיפעד מיט דריי רעדער.

tridac'tyl *a.* (טראי-דעק'-טיל) דרייפינגעריג; מיט דריי פינגער.

tridac'tyle *a.* (טראי-דעק'-טיל) ז. *tridactyl*.

tridac'tylous *a.* (טראי-דעק'-טי-לאס) דרייפינגערדיג, מיט דריי פינגער [וועגען די פיס פון חיות].

tridai'ly *a.* (טראי-דיי'-לי) וואס קומט פאר דריי מאל א טאג.

tride *a.* (טרייד) ראש, שנעל, געשווינד [וועגען דעם גאנג פון פערד].

tri'dens *n.* (טראי'-דענז) א דרייצייהניגער אינסטרומענט.

tri'dent *n.* (טראי'-דענט) א גאפעלפערמיגער אינסטרומענט מיט דריי צייהנער; דער שפיעז מיט דריי שפיצען אלס כאראקטעריסטישער צייכען פון רוימישען יםגאט נעפטון [ז. *Neptune*]; די הערשונג אדער דאס געוועלטיגען איבער'ן ים; א שפיעז מיט דריי שפיצען אלס געוועהר אין די הענד פון א גלאדיאטאר אין אלטען רוים [ז. *gladiator*]; אין געאמעטריע — די טרידענטע [אזא דרייצאַקיגע מאטעמאטישע ליניע].

triden'tate *a.* (טראי-דענ'-טייט) מיט דריי צייהנער.

triden'tated *a.* (טראי-דענ'-טיי-טעד) ז. *tridentate*.

triden'ted *a.* (טראי-דענ'-טעד) דריי-צייהניג, מיט דריי צייהנער.

tridentif'erous *a.* (טראי-דענ-טיפ'-ע-ראס) מיט דריי צאקען אדער צייהנער.

Triden'tine *a. and n.* (טראי-דענ'-טין) וואס איז שייך צו דער טרידענטישער אסיפה איבער רעליגיעזע פראגען [די אסיפה, וועלכע איז צוזאמענגערופען געווארען אין דער שטאדט טרענט אין יאהר 1545 פון קייזער קארל דעם פינפטען און פון פאפסט פאול דעם דריטען מיט דעם צוועק איינצופיהרען א רעליגיעזע קריסט-ליכע איינינקייט, וועלכע איז צושטערט גע-ווארען אדאנק דער רעפארמאציאן. אויף דיעזער אסיפה איז בעפעסטיגט געווארען די קאטוילישע רעליגיאן]; א טרידענטי-נער, א קאטויליק.

tridiam'etral *a.* (טראי-דאי-עמ'-ע-טרעל) וואס האט דריי דיאמעטערס. ז. *diameter*.

tridiapa'son *n.* (טראי-דאי-ע-פיי'-זאן) אין מוזיק — א דרייפאכע אקטאווע.

tridig'itate *a.* (טראי-דידזש'-אי-טייט) ז. *tridactyl*.

tridimen'sional *a.* (טראי-די-מענ'-שאנ-על) וואס האט דריי דימענזיאנען; וואס קען געמאסטען ווערען אין דער לענג, ברייט און הויך.

trid'uan *a.* (טריד'-יו-ען) וואס דויערט דריי טעג.

trid'uo *n.* (טריד'-יו-או) ז. *triduum*.

tridu'um *n.* (טריד-יו'-אם) א משך פון דריי טעג.

tried *a.* (טראיד) דער-אויסגעפרובירט, דער-וויזען; פעסט, זיכער.

trien'nial *a. and n.* (טראי-ענ'-אי-על) דריי-יעהריג; וואס דויערט דריי יאהר; וואס קומט פאר אלע דריי יאהר; עפעס וואס טרעפט איין מאל אין דריי יאהר; א פלאנצע וואס האלט זיך דריי יאהר.

trien'nially *adv.* (טראי-ענ'-אי-על-אי) איין מאל אין דריי יאהר; אלע דריי יאהר.

tri'ens *n.* (טראי'-ענז) אין אלטען רוים— א טריענז, א קופערנע מטבע, א פיערטעל פון אן אס.

tri'er *n.* (טראי'-ער) א פרובירער, א פרופער, איינער וואס מאכט פראבען; א פערזוך, א נסיון; א פערהער-ריכטער, אן אונטערזוכונגס-ריכטער; איינער וואס איז בעשטימט פון געריכט צו אונטערזוכען די פאסיגקייט פון געריכטס-געשווארענע.

tri'erarch *n.* (טראי'-ער-ארק) אין אלט-גריכענלאנד — א טריעראַרך, א קאמאנדיר פון א טריערעם [א קריעגס-שיף מיט דריי דעקען און דריי ציילען רודערער].

tri'erarchal *a.* (טראי'-ער-אר-קעל) וואס איז שייך צו א טריעראַרך. ז. *trierarch*.

tri'erarchy *n.* (טראי'-ער-אר-קי) טריעראַרכיע, דאס אמט פון א טריעראַרך. ז. *trierarch*.

trieter'ical *a.* (טראי-ע-טער'-אי-קעל) וואס פאסירט איין מאל אין דריי יאהר.

trifa'cial *a. and n.* (טראי-פיי'-שעל) וואס איז שייך צום געזיכטס-נערוו, וועל-כער פערצווייגט זיך אין דריי טיילען; דער דריי-צווייגיגער געזיכטס-נערוו.

trifa'rious *a.* (טראי-פיי'-רי-אס) דריי-פאכיג, אין דריי ציילען.

tri'fid *a.* (טראי'-פיד) אין באטאניק און זאאלאגיע — דריי-שפאלטיג, געשפאלטען אין דרייען.

trifis'tulary *a.* (טראי-פיס'-טשו-לע-רי) דריי-רעהריג, מיט דריי רעהרען.

tri'fle *n. and v.* (טראיפל) 1. דומהייט, קינדישע פלוידעריי, פוסטע דבורים; 2. א קליינינגקייט, א נארישקייט, אן אונוויכטיג-קייט; 3. אביסעל, עטוואס; 4. ענגלישער צין, ספיאלטער; 5. אזא געבעקס; 6. זיך נאריש מאכען; טרייבען קאטאוועס, שפא-סען; שפאסען; זיך לוסטיג מאכען; רע-דען נארישקייטען, זיך פערנעהמען מיט נארישקייטען און קליינינגקייטען, פערשווענ-דען צייט אויף נארישקייטען; זיך בעציה-הען לייכט, נאכלעסיג אדער מיט גרינגשע-צונג; 7. זיך ארומשלעפען.

2. I bought some **trifles** as souvenirs of my journey. 3. My wife is a **trifle** indisposed. 6. Let us not **trifle** with foolish plans.

tri'fle away' (טראיפל ע-הוויי') פער-שווענדען, אוועקפטר'ען מיט נארישקייטען [ווי למשל, צייט].

tri'fler *n.* (טראי'-פלער) איינער וואס גיט זיך אב מיט נארישקייטען; איינער וואס שפיעלט זיך ארום, איינער וואס בע-ציהט זיך לייכט אדער גרינגשעצענד; איי-נער וואס רעדט אדער האנדעלט קינדיש.

tri'fling *a. and n.* (טראי'-פלינג) אונ-בעדייטענד, פון קליינעם ווערטה; פוסט, לעער; אויבערפלעכליך; וואס מאכט זיך נאריש, וואס בעציהט זיך לייכט; שפאס, קאטאוועס; דאס ארומשפיעלען זיך; קינ-דישע פלוידעריי; לייכטע בעציהונג; דאס מאכען זיך נאריש.

tri'flingly *adv.* (טראי'-פלינג-לי) מיט שפאס, מיט קאטאוועס; אויף א קינדישען אופן; זיך ארומשפיעלענדיג; מיט א לייכטער אדער גרינגשעצענדער בעציהונג.

tri'flingness *n.* (טראי'-פלינג-נעס) אונ-בעדייטענדקייט, נישטיגקייט; קינדישקייט, נארישקייט.

triflo'ral *a.* (טראי-פלאו'-רעל) ז. *triflorous*.

triflo'rous *a.* (טראי-פלאו'-ראס) דריי-בליטהיג, דריי-בלומיג, וואס האט אויף זיך דריי בלומען.

tri'fold *a.* (טראי'-פאולד) דרייפאך.

trifo'liate *a.* (טראי-פאו'-לי-אייט) דריי-בלעטערדיג.

trifo'liated *a.* (טראי-פאו'-לי-איי-טעד) ז. *trifoliate*.

trifo'liolate *a.* (טראי-פאו'-לי-א-לייט) וואס האט דריי בלעטעלעך.

Trifo'lium *n.* (טראי-פאו'-לי-אם) דער מין קלעע-גראזען [טשעטשעוויצע]. ז. *clover*.

trifo'rium *n.* (טראי-פאו'-רי-אם) א טריפאריום, אזא אויבער-געוועלב אדער געוועלבטע גאלערעע אין א קירך.

Triforium

tri'form *a.* (טראי'-פאהרם) ז. *triformed*.

tri'formed *a.* (טראי' - פאהרמד) דריי-פערמיג, וואס האט דריי פערשיע-דענע פארמען; דריי-טייליג, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען.

trifor'mity *n.* (טראי-פאהר'-מי-טי) דריי-פערמיגקייט, דריי-געשטאלטיגקייט; דריי-טייליגקייט, דאס בעשטעהן פון דריי טיילען.

trifur'cate *a. and v.* (טראי-פויר'-קייט) דריי-צווייגיג, געצווייגט אין דריי, געטיילט אין דריי; צוטיילען אין דריי טיילען.

trifur'cated *a.* (טראי-פויר-קיי-טעד) ז. *trifurcate*.

trifurca'tion *n.* (טראי-פויר-קיי'-שאן) דאס זיין געצווייגט אדער געטיילט אין דריי.

trig *v., n. and a.* (טריג) אבהאלטען, שטערען; פערהאלטען א ראד אונטערלע-גענדיג א שטיין, א קלאץ א. ז. וו.; בע-צייכנען, מאכען א צייכען פון א פלאץ [ווי למשל, דאס פלאץ פון א קעגעל-שפיעלער]; געהן, שפאנען; א שטערונג, אן אבהאלט; א טארמאז אדער ברעמזע; דער צייכען אויף'ן פלאץ פאר א קעגעל-שפיעלער; א פראנט; נעט, גאלאנט, פראנטיש; פעסט, שטארק, געזונד.

trig'amist *n.* (טריג'-ע-מיסט) איינער וואס איז געוועזען פערהייראט דריי מאל; א טריגאמיסט, א דריי-ווייבערניק, איינער וואס האט דריי ווייבער מיט איין מאל, א פרוי וואס האט דריי מענער מיט איין מאל.

trig'amous *a.* (טריג'-ע-מאס) טריגא-מיש [ז. *trigamy*]; אין באטאניק — וואס האט דרייערליי בליטהען: מענליכע, ווייבליכע און הערמאפראדיטישע [אי ווייבליך אי מענליך].

trig'amy *n.* (טריג'-ע-מי) טריגאמיע, דרייפאכע הייראט; דאס האבען געהייראט דריי מאל; דאס האבען דריי מענער אדער דריי ווייבער מיט איין מאל.

trigem'inal *a. and n.* (טראי-דזשעמ'-אי-נעל) ז. *trifacial*.

trigem'inous *a.* (טראי-דזשעמ'-אי-נאס) וואס איז איינער פון א דריילינג; געבארען אלס דריילינג.

trigem'inus *n.* (טראי-דזשעמ'-אי-נאס) ז. *trifacial*.

triges'imo-secun'do *n.* (טראי-דזשעס'-אי-מאו-סי-קאנ'-דאו) ז. *thirtytwo-mo*.

trig'ger *n.* (טריג'-ער) א ראד-אבשפא-רער, א ברעמזע, א טארמאז; דער דרי-קער אין א שיס-געוועהר; א פארריכטונג אנצוהאלטען אדער אבצולאזען א פרו-זשינע.

trigin'tal *n.* (טראי-דזשינ'-טעל) ז. *trental*.

tri'glot *a.* (טראי'-גלאט) וואס איז אין דריי שפראכען.

trig'ly *adv.* (טריג'-לי) אויף א נעטען, עלעגאנטען אדער פראנטישען שטייגער.

tri'glyph *n.* (טראי'-גליף) אין. ארכי-טעקטור — א טריגליף [איינער פון די ווערטיקאלע זיילכלעך מיט איינשניטע, וועלכע בעציערען דעם מיטעל-טייל פון א קאפ-זייל]. ז. *metope*.

tri'glyphal *a.* (טראי'-גליפ-על) ז. *triglyphic*.

triglyph'ic *a.* (טראי-גליפ'-איק) טרי-גליפיש, וואס איז שייך צו טריגליפען, וואס בעשטעהט פון טריגליפען. ז. *triglyph*.

triglyph'ical *a.* (טראי-גליפ'-אי-קעל) ז. *triglyphic*.

trig'ness *n.* (טריג'-נעס) נעטקייט, פיינ-קייט, פראנטישקייט.

tri'gon *n.* (טראי'-גאן) א טריגאן, א דריי-עק, א דריי-קאנטיגע פיגור; א פארצייטיגע דריי-עקיגע לירע אדער הארף; די לאגע פון צוויי פלאנעטען, ווען זיי שטעהען אב איינע פון דער צווייטער אויף א דריטעל קרייז; א פיערטעל פון

זאדיאק, א פעראייניגונג פון דריי צייכענס פון זאדיאק [ז. *zodiac*]; א באל־שפיעל פון דריי פערזאן, וואס זיינען אויסגעשטעלט אין א דריי־עק; אזא אינסטרומענט אין דער פארם פון א דריי־עק געברויכט ביים מאכען ציפערבלעטער; א דריי־עק מושעל [א מושעל אין דער פארם פון א דריי־עק].

trig'onal *a. and n.* (טריג׳-א-נעל) דריי־עקיג; דריי־קאנטיג; דער דריי־עקיגער שטח ביים אורין־פענכער.

trig'onally *adv.* (טריג׳-א-נעל-אי) אזוי ווי א דריי־עק; דריי־עקיג; דריי־קאנטיג, מיט דריי עקען.

tri'gone *n.* (טראי׳-גאון) דער דריי־עקיגער שטח ביים אורין־פענכער.

trigonoceph'alous *a.* (טריג-א-נאו-סעפ׳-ע-לאס) וואס האט א פלאכען כמעט דריי־קאנטיגען קאפ [ווי למשל, געוויסע גיפטיגע שלאנגען].

trigonoc'erous *a.* (טריג-א-נאס׳-ע-ראס) וואס האט דריי־קאנטיגע הערנער.

trigonom'eter *n.* (טריג-א-נאמ׳-ע-טער) א טריגאנאמעטער [אן אינסטרומענט צו בעצייכנען מעכאניש די פלעכען פון רעכט־ווינקעלדיגע דריי־עקען. ער בעשטעהט פון א פיער־עקיגען ברעט ליניירט אין קוואדראטען, וואס צו איינעם פון די ווינקלען איז בעפעסטיגט א נומערירטער לינעאל, וועלכער קען געדרעהט ווערען און איינגעשטעלט ווערען אונטער יעדען געוואונשטען ווינקעל].

trigonomet'ric *a.* (טריג-א-נא-מעט׳-ריק) ז. *trigonometrical*

trigonomet'rical *a.* (טריג-א-נא-מעט׳-רי-קעל) טריגאנאמעטריש, געמאכט מיט דער הילף פון טריגאנאמעטריע אדער לויט די כללים פון טריגאנאמעטריע. ז. *trigonometry*

trigonomet'rically *adv.* (טריג-א-נא-מעט׳-רי-קעל-אי) טריגאנאמעטריש, לויט טריגאנאמעטריע, לויט די כללים פון טריגאנאמעטריע. ז. *trigonometry*

trigonom'etry *n.* (טריג-א-נאמ׳-ע-טרי) טריגאנאמעטריע [דער טייל פון מאטעמאטיק וואס פערנעהמט זיך מיט בערעכענען ווינקלען, זייטען און פלעכען פון דריי־עקען].

trigo'non *n.* (טרי-גאו׳-נאן) א פאר־צייטיגע דריי־עקיגע לירע אדער הארף.

trig'onous *a.* (טריג׳-א-נאס) דריי־עקיג, דריי־קאנטיג.

tri'gram *n.* (טראי׳-גרעם) ז. *trigraph*

trigrammat'ic *a.* (טראי-גרע-מעט׳-איק) וואס בעשטעהט פון דריי בוכשטאבען אדער פון דריי גרופען בוכשטאבען.

trigram'mic *a.* (טראי-גרעמ׳-איק) ז. *trigrammatic*

tri'graph *n.* (טראי׳-גרעף) דריי וואקאלען וואס גיבען איבער איין קלאנג [ווי למשל, די בוכשטאבען *eau* אין דעם ווארט *beau*].

tri'gyn *n.* (טראי׳-דזשין) די דריי־ווייבליכע פלאנצע, א פלאנצע מיט דריי פיסטילען [ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען].

trigyn'ian *a.* (טראי-דזשינ׳-אי-ען) ז. *trigynous*

trig'ynous *a.* (טרידזש׳-אי-נאס) וואס האט דריי פיסטילען ארער ווייבליכע געשלעכטס־ארגאנען [וועגען פלאנצען].

trihe'dral *a.* (טראי-היע׳-דרעל) דריי־פלעכיג, וואס האט דריי פלעכען.

trihe'dral an'gle (טראי-היע׳-דרעל ענגל) א ווינקעל געבילדעט פון דריי פלעכען.

trihe'dron *n.* (טראי-היע׳-דראן) א סאלידע פיגור פון דריי פלעכען.

triho'ral *a.* (טראי-האו׳-רעל) וואס קומט פאר איין מאל אין דריי שטונדען.

triju'gate *a.* (טראי-דזשוה׳-גייט) וואס האט דריי פאר בלעטלעך [וועגען א בלאט]; איינגעארדענט אין דריי פארלעך [וועגען טיילען אדער בלעטלעך פון א בלאט].

triju'gous *a.* (טראי-דזשוה׳-גאס) ז. *trijugate*

trijunc'tion *n.* (טראי-דזשאנק׳-שאן) א פעראייניגונג פון דריי זאכען.

tri'labe *n.* (טראי׳-לייב) אזא גאפעל־פערמיגער כירורגישער אינסטרומענט אויסצורייניגען דעם אורין־פענכער.

trila'biate *a.* (טראי-ליי׳-בי-אייט) דריי־ליפיג, וואס האט דריי ליפען אדער ליפען־עהנליכע טיילען.

trilam'inar *a.* (טראי-לעמ׳-אי-נאר) דרייפאכיג, וואס בעשטעהט פון דריי שיכטען.

trilam'inate *a.* (טראי-לעמ׳-אי-נייט) ז. *trilaminar*

trilat'eral *a.* (טראי-לעט׳-ע-רעל) דריי־זייטיג, וואס האט דריי זייטען.

trilateral'ity *n.* (טראי-לעט-ע-רעל׳-אי-טי) דריי־זייטיגקייט.

trilat'erally *adv.* (טראי-לעט׳-ע-רעל-אי) מיט דריי זייטען.

trilat'eralness *n.* (טראי-לעט׳-ע-רעל-נעס) ז. *trilaterality*

trilem'ma *n.* (טראי-לעמ׳-א) א טרילעמא, א זאץ פון דריי בעהויפטונגען אדער מיינונגען, פון וועלכע נור איינע קען אנגענומען ווערען; אן אויסוואהל צווישען דריי זאכען, א ברירה איינס פון דריי.

trilet'to *n.* (טרי-לעט׳-טאו) א קורצער טרעל [אין מוזיק].

trilin'ear *a.* (טראי-לינ׳-אי-אר) דריי־ליניג, וואס בעשטעהט פון דריי ליניעס.

trilin'eate *a.* (טראי-לינ׳-אי-אייט) אין זאאלאגיע — וואס האט דריי קאלירטע ליניען אדער שטרייפען.

trilin'gual *a.* (טראי-לינ׳-גהוועל) דריי־שפראכיג; וואס איז אויסגעדריקט אין דריי שפראכען.

trilin'guar *a.* (טראי-לינ׳-גהוואר) ז. *trilingual*

trilit'eral *a. and n.* (טראי-ליט׳-ע-רעל) דריי־בוכשטאביג, וואס בעשטעהט פון דריי בוכשטאבען; וואס איז שייך צו א ווארט אדער זילבע פון דריי בוכשטאבען; א ווארט פון דריי בוכשטאבען.

trilit'eralism *n.* (טראי-ליט׳-ע-רעל-איזם) דער געברויך פון דריי־בוכשטאביגע ווערטער; געברויך פון ווארצעל־ווערטער, וועלכע בעשטעהען געוועהנליך פון דריי אותיות [ווי אין העברעאיש און אין אנדערע סעמיטישע שפראכען].

triliteral'ity *n.* (טראי-ליט-ע-רעל׳-אי-טי) דאס בעשטעהן פון דריי בוכשטאבען [וועגען א זילבע אדער ווארט].

Triliterality of roots is one of the characteristics of the Semitic languages.

trilit'eral lan'guages (טראי-ליט׳-ע-רעל לענ׳-גהווערדזש-עז) די סעמיטישע שפראכען [ביי וועלכע די ווערטער־ווארצלען בעשטעהען מייסטענס פון דריי בוכשטאבען].

trilit'eralness *n.* (טראי-ליט׳-ע-רעל-נעס) ז. *triliterality*

tri'lith *n.* (טראי׳-ליטה) א טריליטה [א דענקמאל אדער מאנומענט פון דריי שטיינער; א פארהיסטארישער מאנומענט פון צוויי אויפגעשטעלטע שטיינער מיט א דריטען איבערגעלעגט איבער זיי].

Trilith

trilith'ic *a.* (טראי-ליטה׳-איק) עהנליך צו א טריליטה, צוזאמענגעשטעלט פון דריי שטיינער. ז. *trilith*

tri'lithon *n.* (טראי׳-ליטה-אן) ז. *trilith*

trill *n. and v.* (טריל) א טרעל [אין מוזיק]; א קאנסאנאנט וואס ווערט ארויסגערעדט מיט א טרעל אדער מיט א ראלענדען קלאנג [ווי למשל, א "ר"]; טרילערען, זינגען מיט טרעלען; ארויסרעדען א קאנסאנאנט מיט א טרילענדען אדער ראלענדען קלאנג.

trillan'do *a.* (טריל-לענ׳-דאו) אין מוזיק — טרילערענד, מיט טרעלען.

tril'ling *n.* (טריל׳-אינג) איין קינד פון א דריילינג; א דריילינג־קריסטאל.

trill'ing *n. and a.* (טריל׳-אינג) טרילערענד; דאס טרילערען. ז. *trill*

tril'lion *n.* (טריל׳-יאן) א טריליאן [אין ענגלאנד — א ביליאן מיליאנען, דאס הייסט, אן 1 מיט 18 נולען; אין פראנקרייך און אמעריקא — א מיליאן מיליאנען, דאס הייסט, אן 1 מיט 12 נולען].

tril'lo *n.* (טריל׳-או) א דריילינג־קריסטאל. ז. *trilling*

trilo'bate *a.* (טראי-לאו׳-בייט) דריי־לאפיג, וואס בעשטעהט פון דריי לאפען [אבגערונדעטע טיילען].

trilo'bated *a.* (טראי-לאו׳-ביי-טעד) ז. *trilobate*

tri'lobed *a.* (טראי׳-לאובד) ז. *trilobate*

tri'lobite *n.* (טראי׳-לא-באיט) א טרילאביט [אזא פערשטיינערטער קרעבס פון דער פאלעאזאאישער פעריאדע אין דער ענטוויקלונגס־געשיכטע פון דער ערד].

trilobit'ic *a.* (טראי-לא-ביט׳-איק) וואס איז שייך צו טרילאביטען; וואס בעשטעהט פון טרילאביטען [וועגען אן ערד־שיכט]. ז. *trilobite*

triloc'ular *a.* (טראי-לאק׳-יו-לאר) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס בעשטעהט פון דריי טיילען אדער קעמערלעך.

triloc'ulate *a.* (טראי-לאק׳-יו-לייט) ז. *trilocular*

tril'ogy *n.* (טריל׳-א-דזשי) א טרילאגיע [א ליטערארישעס און דראמאטישעס ווערק פון דריי זעלבסטשטענדיגע טיילען].

trim *a., adv., v. and n.* (טרים) .1 שעהן, נעט, געפוצט, ציערליך; .2 אין גוטען צושטאנד, צוגעפאסט, איינגעריכטעט; פיין, גוט, אויסגעצייכענט [מייסטענס אין איראנישען זין]; אויף א נעטען אופן; .3 ברייגגען אין ארדנונג, איינריכטען; .4 אויסריכטען, אויסשטאטען; אנטהאן, אנקליידען; .5 פוצען; בעפוצען [ווי מיט קרוזשעוועס, סטענגעס א. ז. וו.]; .6 ארומפוצען, ארומשניידען, ארומגלייכען [ווי די ברעגען פון א בוך, בוימעלעך א. ז. וו.]; מאכען גלאט, מאכען גלייך [האלץ⸗ארבייט]; .7 אוועק'פטר'ען פוצענדיג, ארומפוצענדיג אדער אויסריכטענדיג; .8 אויסריידען, אויסזידלען, אוועקגעבען א גאב; .9 ברייגגען אדער האלטען אין גלייכגעוויכט א שיף; זיך האלטען אין גלייכגעוויכט; .10 ניט נעהמען קיין ענטשיעדענע שטעלונג, ניט נעהמען קיינעמס צד, האלטען מיט ביידע צדדים; .11 געהן מיט א מיטען וועג; זיין צווישען [צוויי ריכטונגען]; .12 צופאסונג, איינריכטונג, איינארדנונג; .13 אויספוצונג, אויסריכטונג, אויסשטאטונג; אנקליידונג; .14 גלייכגעוויכט פון א. שיף; .15 כאראקטער; סארט, מין; .16 דאס אויסערליכע האלץ⸗ווערק פון א געביידע [ווי די טהיר⸗ראהמען, פענסטער⸗ראהמען א. ז. וו.].

1. On our journey we passed some **trim**, cheerful villages. 3. The bird **trims** its feathers. 5. The dress is beautifully **trimmed**. 6. The gardener **trims** off the shoots from the hedge. 11. The government **trims** between despotism and anarchy. 13. Before going out I must put myself in **trim**. 15. He always associates with the people of his own **trim**.

trimac'ular *a.* (טראי-מעק'-יו-לאר) ז. *trimaculated*.

trimac'ulated *a.* (טראי-מעק'-יו-ליי-טעד) דריי⸗פלעקיג, בעצייכענט מיט דריי פלעקען.

trimen'sual *a.* (טראי-מענ'-שיו-על) דריי⸗מאנאטליך, וואס קומט פאר איין מאל אין דריי מאנאט.

trimes'ter *n.* (טראי-מעס'-טער) א טרימעסטער, א משך פון דריי מאנאטען, א פיערטעל יאהר.

trimes'tral *a.* (טראי-מעס'-טרעל) ז. *trimestrial*.

trimes'trial *a.* (טראי-מעס'-טרי-על) דריי⸗מאנאטליך, פיערטעל⸗יעהרליך.

trimetal'lic *a.* (טראי-מע-טעל'-איק) טרימעטאליש, ברויכענדיג דריי מעטאלען [ווי למשל, פאר מטבעות].

trim'eter *n. and a.* (טרימ'-ע-טער) א טרימעטער [א דריי⸗טאקטישער פערז, הויפטזעכליך א יאמבישער. ז. *iamb*]; טרימעטריש, וואס בעשטעהט פון דריי טאקטען אדער פערזען⸗פיס [וועגען א פערז אדער שורה פון א געדיכט].

trimet'ric *a.* (טראי-מעט'-ריק) טרימעטריש, וואס בעשטעהט פון דריי פערזען⸗טאקטען [ז. *trimeter*], וואס בעשטעהט פון דריי אונגלייכע אקסען אדער צענטער⸗ליניען [וועגען א קריסטאל].

trimet'rical *a.* (טראי-מעט'-רי-קעל) טרימעטריש. ז. *trimeter*.

trim'mer *n.* (טרימ'-ער) .1 א בעפוצער, א בעציערער, איינער וואס בעפוצט אדער לעגט ארויף בעפוצונג [ווי למשל אויף קליידער, היט א. ז. וו.]; .2 איינער וואס גלייכט ארום, שניידט ארום אדער פוצט ארום; .3 א בארביער, א האר⸗שניידער, א צירולניק; .4 איינער וואס ריכטעט אויס; ברייגגט אין ארדנונג אדער אין גלייכגעוויכט; .5 איינער וואס ריכטעט איין אדער לעגט אוועק אויף א בעשטימטען פלאץ; .6 אן אינסטרומענט ארומצושניידען אדער ארומצוגלייכען [בוימלעך, ביכער⸗בלעטער א. ז. וו.]; .7 איינער וואס נעהמט ניט קיין ענטשיעדענע שטעלונג, איינער וואס האלט מיט ביידע צדדים; איינער וואס האלט מיט אלעמען אדער שמייכעלט זיך צו אלעמען; .8 א שטרענגער מענש; איינער וואס טאדעלט אדער רעדט אויס; .9 עטוואס ענטשיידענדעס, עטוואס וואס ברייגגט צו אן ענדע און בעשטימט דעם אויסגאנג פון עפעס; .10 א קווער⸗באלקען.

1. She is a bonnet-**trimmer**. 5. He is employed as a grain-**trimmer**. 7. In the last campaign the successful candidate proved to be a shrewd **trimmer**. 9. The new evidence proved a **trimmer** in the case.

trim'ming *n.* (טרימ'-אינג) .1 בעפוצונג, בעציערונג, בעזאץ; .2 פוצונג; אבגלייכונג, ארומשניידונג; .3 איינארדנונג, איינריכטונג; .4 וואקלונג, דאס ניט צושטעהן ענטשיעדען צו קיינעם פון די צדדים, דאס האלטען מיט ביידע צדדים; .5 טאדלונג, זידלונג, אויסשטראפונג; .6 אויסשטאטונג, אויסריכטונג.

1. She bought some **trimmings** for her dress. 5. He gave him a good **trimming**.

trim'ming-board *n.* (טרימ'-אינג-באורד) א ברעט, אויף וועלכען בוכבינדער שניידען ארום און גלייכען ארום די געדרוקטע פאפיער⸗בויגענס.

trim'ming-machine' *n.* (טרימ'-אינג-מע-שין') א מאשין צום ארומשניידען און אויסארבייטען די ברעגען פון בלעכענע כלים; א מאשין צום בעפוצען שיך⸗לעדער.

trim'ness *n.* (טרימ'-נעס) נעטקייט, שעהנקייט, ציערליכקייט.

trimor'phic *a.* (טראי-מאהר'-פיק) ז. *trimorphous*.

trimor'phism *n.* (טראי-מאהר'-פיזם) טרימארפיזם [די פעהיגקייט זיך צו קריסטאליזירען אין דריי פערשיעדענע פארמען; אין ביאלאגיע — דאס עקזיסטירען אין דריי פערשיעדענע פארמען; אין באטאניק — די ארויסוואקסונג פון דריי פערשיעדענע מינים בלומען אויף איין פלאנצע].

trimor'phous *a.* (טראי-מאהר'-פאס) דריי⸗פערמיג, וואס האט דריי פערשיעדענע פארמען; וואס איז שייך צו טרימארפיזם. ז. *trimorphism*.

Trimur'ti *n.* (טרי-מוהר'-טי) די דריי⸗אייניגע גאטהייט ביי די הינדוסען [פעראייניגונג פון בראהמא, ווישנו און סיווא].

tri'nal *a.* (טראי'-נעל) דרייפאך, דרייאיג.

tri'nary *a.* (טראי'-נע-רי) דרייאיג, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען, וואס קומט אין דרייען.

trin'dle *n.* (טרינדל) אזא איינגעשניטענעם שטיקעל האלץ אדער מעטאל צום איינפרעסען דעם רוקען פון א בוך ביים איינבינדען.

trine *a., n. and v.* (טראין) דרייפאך, דרייאיג; אין אסטראלאגיע — וואס איז שייך צו א דריטעל פון זאדיאק [ז. *zodiac*]; א טריא, א טריאדע, א טראיקע, א גרופע פון דריי; אין אסטראלאגיע — א דריטעל פון זאדיאק, די לאגע פון צוויי פלאנעטען, ווען זיי זיינען ווייט איינע פון דער צווייטער אויף א דריטעל הימעל⸗קרייז אדער 120 גראד [דיעזע לאגע פלעגט בעטראכט ווערען פאר מזל'דיג]; ברייגגען אין דער לאגע פון צוויי פלאנעטען וואס שטעהען אב אויף א דריטעל הימעל⸗קרייז; ברייגגען אין א גינסטיגער לאגע.

Trine *n.* (טראין) די קריסטליכע דרייאייניגקייט [פאטער, זוהן און הייליגער גייסט].

trine dimen'sion (טראין די-מענ'-שאן) א דרייפאכע אדער דרייאיגע מעסטונג [לענג, ברייט און הויך].

trine'ly *adv.* (טראינ'-לי) אויף א דרייפאכען אדער דרייאיגען אופן.

triner'vate *a.* (טראי-נויר'-וויט) דריינערוויג, דריי⸗ריפיג, וואס האט דריי נערווען⸗עהנליכע פעדימלעך [ווי די פליגעלעך פון אן אינזעקט אדער א פלאנצען⸗בלאט].

trinerve' *a.* (טראי-נוירוו') ז. *trinervate*.

trinerved' *a.* (טראי-נוירווד') ז. *trinervate*.

trin'ga *n.* (טרינ'-גא) ז. *sandpiper*.

trin'gle *n.* (טרינגל) א קראנץ⸗לייסט [אין ארכיטעקטור]; א שטעקען, אויף וועלכען מען ציהט ארויף רינגען [ווי למשל, אום אויפצוהענגען פארהאנגען].

Trinita'rian *a. and n.* (טרינ-אי-טיי'-רי-ען) טריניטאריש, וואס איז שייך צו דער קריסטליכער דרייאייניגקייט [פאטער, זוהן און הייליגער גייסט], וואס איז שייך צו די טריניטאריער; א טריניטאריער, איינער וואס גלויבט אין דער קריסטליכער דרייאייניגקייט; א מיטגליעד פון א מאנאכען⸗ארדען [געגרינדעט אין 12טען יאהרהונדערט] מיט'ן צוועק אויסצולעזען די קריסטליכע געפאנגענע פון מאכמעדאנישע הענד [ז. *redemptionist*].

Trinita'rianism *n.* (טרינ-אי-טיי'-רי-ען-איזם) טריניטאריאניזם, דער גלויבען אין דער קריסטליכער דרייאייניגקייט.

trin'ity *n.* (טרינ'-אי-טי) דרייאייניגקייט, דרייפאכקייט, דאס בעשטעהן פון דריי; א טראיקע, א גרופע פון דריי זאכען; א סימבאלישע פארשטעלונג פון דער קריסטליכער דרייאייניגקייט. ז. *Trinity*.

Trin'ity *n.* (טרינ'-אי-טי) די קריסטליכע דרייאייניגקייט, די דרייפאכע פערזענליכקייט פון דער גאטהייט אין דער קריסטליכער טעאלאגיע [דער פאטער, דער זוהן און דער הייליגער גייסט].

Trin'ity Sun'day (טרינ'-אי-טי סאנ'-דיי) דער דרייאייניגקייטס⸗זונטאג, דער ערשטער זונטאג נאך פפינגסטען [דער קריסטליכער שבועות].

Trin'ity term (טרינ'-אי-טי טוירם) די זיצונגען פון די ענגלישע העכערע גערינטען צווישען דעם 22טען מאי ביז'ן 12טען יוני.

trink *n.* (טרינק) אזא פישער⸗נעץ.

trin'ket *n. and v.* (טרינ'-קעט) שמוק, ציערונג; א שפיעל⸗זאך; אינטריגירען.

trin'keter *n.* (טרינ'-קעט-ער) אן אינטריגאנט.

trin'ketry *n.* (טרינ'-קעט-רי) שמוקזאכען, ציערונג, בעציערונגען; שפיעל⸗זאכען, קלייניגקייטען.

trinoc'tial *a.* (טראי-נאק'-שעל) דריינעכטיג, וואס געדויערט דריי נעכט.

trino'dal *a.* (טראי-נאו'-דעל) דרייקנאטיג, דריי⸗גליעדערדיג [ווי למשל, די פינגער אדער געוויסע פלאנצען⸗שטענגלעך].

trino'mial *a. and n.* (טראי-נאו'-מי-על) טרינאמיש, דריי⸗גליעדערדיג, וואס איז שייך צו א טרינאם; וואס געברויכט טרינאמען; א טרינאם, א וויסענשאפטליכער

באטאנישער אדער זאאלאגישער נאמען פון דריי ווערטער [דער נאמען פון דעם מין, אונטער־מין און פאמיליע], א דריי־גליעדערדיגער אלגעבראאישער אויסדרוק [ווי a+b—c].

trino'mialism *n.* (טראַי-נאו'-מי-על-איזם) טרינאמישע נאמענקלאטור, דאס געברויכען וויסענשאפטליכע זאאלאגישע און באטאנישע נעמען, וואס בעשטעהן פון דריי ווערטער. ז. *trinomial*

trino'mialist *n.* (טראַי-נאו'-מי-על-איסט) א טרינאמיאליסט, אן אנהענגער פון טרינאמישער טערמינאלאגיע אין זאאלאגיע און באטאניק. ז. *trinomial*

trinomial'ity *n.* (טראַי-נאו-מי-על'-אי-טי) דאס זיין טרינאמיש, דאס בעשטעהן פון דריי ווערטער [וועגען וויסענשאפטליכע נעמען אין זאאלאגיע און באטאניק]. ז. *trinomial*

trino'mially *adv.* (טראַי-נאו'-מי-על-אי) געברויכענדיג דריי ווערטער אלס וויסענשאפטליכען נאמען [אין באטאניק און זאאלאגיע]. ז. *trinomial*

trinom'inal *a.* (טראַי-נאמ'-אי-נעל) טרינאמיש [אין זאאלאגיע און באטאניק]. ז. *trinomial*

tri'o *n.* (טראַי'-או) א טריא, א מוזיקאלישעס שטיק פאר דריי שטימען אדער דריי אינסטרומענטען, א גרופע פון דריי זינגער אדער שפיעלער; א גרופע פון דריי, א טראיקע; דריי קארטען פון איין מין [ווי דריי טויז, דריי קעניגע א. ז. וו.].

trioc'tile *n.* (טראַי-אק'-טיל) אין אסטראלאגיע — א טריאקטיל [די לאגע פון צוויי פלאנעטען, ווען זיי זיינען דערווייטערט איינע פון דער צווייטער אויף דריי אכטעל פון הימעלס־קרייז אדער אויף 135 גראדען].

triœ'cious *a.* (טראַי-אי'-שאס) וואס האט מענליכע, ווייבליכע און הערמאפראדיטישע [אי מענליכע אי ווייבליכע] בליטהען אויף פערשיעדענע פלאנצען [וועגען געוויסע פלאנצען־מינים].

trioi'cous *a.* (טראַי-אי'-קאס) ז. *triœcious*

tri'ole *n.* (טריע'-אול) א טריאלע [אין מוזיק — א גרופע פון דריי טענער, וועלכע דארפען נעדויערען אזוי פיעל צייט וויפיעל עס געדויערען געוועהנליך צוויי טענער פון דעם מין. ווערט בעצייכענט דורך $\overset{\frown}{3}$].

tri'olet *n.* (טריע'-א-לעט) א טריאלעט [א געדיכט פון אכט שורות, אין וועלכען די פיערטע שורה איז דיעזעלבע ווי די ערשטע און די זיבענטע און אכטע זיינען דיעזעלבע ווי די ערשטע און צווייטע]; אין מוזיק — א טריאלע [ז. *triole*].

tri'onal *n.* (טראַי'-א-נעל) אזא היפנאטישער מעדיצינישער מיטעל.

Trio'nes *n.* (טראַי-או'-ניעז) ז. *Septentrio*

tri'onym *n.* (טראַי'-א-נים) אין זאאלאגיע און באטאניק — א טרינאם. ז. *trinomial*

trion'ymal *a.* (טראַי-אנ'-אי-מעל) ז. *trinominal*

tri'or *n.* (טראַי'-אר) איינער וואס איז בעשטימט פון געריכט צו אונטערזוכען די פאסינקייט פון געריכטס־געשווארענע.

triox'id *n.* (טראַי-אק'-סיד) אן אקסיד אדער זויערשטאף־פערבינדונג, אין וועלכער עס געפינען זיך דריי אטאמען זויערשטאף.

triox'ide *n.* (טראַי-אק'-סאיד) ז. *trioxid*

trip *v. and n.* (טריפ) 1. געהן, לויפען, טאנצען אדער זיך בעוועגען מיט א לייכטען, שנעלען טריט; 2. מאכען א רייזע [הויפטזעכליך א קורצע] אדער עקסקורסיאן; 3. זיך ספאטיקען, געשטרויכעלט ווערען, זיך אויסגליטשען; בעגעהן א פעהלער; 4. אונטערשטעלען א פוס, שטרויכלען, ברייגגען צו שטרויכלונג; 5. כאפען ביי א פעהלער; 6. פארביילויפען [וועגען הירשען]; 7. אין מעכאניק — זיך אנשטויסען; פלוצלונג אבלאזען; לויז מאכען דעם אנקער פון גרונט; 8. א לייכטער, קורצער טראט; א לעבהאפטע בעוועגונג; 9. א רייזע, אן עקסקורסיאן, אן אויספלוג; 10. א פלעצליכע אנגרייפונג אדער אנכאפונג; 11. א שטרויכלונג; דאס בעגעהן א פעהלער; א פעהל־טריט, א טעות, א פעהלער; 12. אין מעכאניק — אנשטויסונג אן עפעס פון א בעוועגליכען מאשינען־טייל; 13. דער פיש־פאנג פון איין רייזע.

1. The dancer **trips** lightly on the floor. 3. She **tripped** on the ice. 4. The examiner tried to **trip** the applicant. 9. The manager left on a short **trip** to Europe.

tripang' *n.* (טרי-פענג') ז. *trepang*

tri'parted *a.* (טראַי'-פאר-טעד) דריי־טייליג, געטיילט אין דריי טיילען.

tripar'tible *a.* (טראַי-פאר'-טיבל) אין באטאניק — וואס האט א נייגונג זיך צו שפאלטען אין דריי טיילען.

tripar'tient *a.* (טראַי-פאר'-שיענט) וואס צוטיילט אויף דריי גלייכע טיילען [וועגען א צאהל].

trip'artite *a.* (טריפ'-אר-טאיט) דריי־טייליג, געטיילט אין דריי טיילען; געמאכט אין דריי עקזעמפלארען אדער קאפיעס; געמאכט אדער געשלאסען צווישען דרייען [ווי אן אבמאך].

trip'artitely *adv.* (טריפ'-אר-טאיט-לי) אין דריי טיילען; צוטיילענדיג אין דרייען.

triparti'tion *n.* (טראַי-פאר-טיש'-אן) א טיילונג אין דריי; א צוטיילונג אין דריי טיילען.

tripas'chal *a.* (טראַי-פעס'-קעל) וואס נעהמט אין זיך אריין דריי פסח'ען [וועגען א צייט־פעריאדע].

trip'-book *n.* (טריפ'-בוק) א בוך אויף א פישער־שיף, וואו עס ווערט פערשריבען דער פיש־פאנג.

tripe *n.* (טראיפ) דער מאגען, די קישקעס, די איינגעווייד; א וואמפ, א קוטניצע; די פאטראכע.

tri'pedal *a.* (טראַי'-פעד-על) דרייפיסיג.

trip'el *n.* (טריפ'-על) ז. *tripoli*

tripen'nate *a.* (טראַי-פענ'-אייט) ז. *tripinnate*

triper'sonal *a.* (טראַי-פויר'-סאנ-על) וואס בעשטעהט פון דריי פערזאנען [ווי למשל, די געטליכע דרייאייניגקייט, לויט דעם קריסטליכען בעגריף].

triper'sonalist *n.* (טראַי-פויר'-סאנ-על-איסט) א טריניטאריער, איינער וואס גלויבט אין דער קריסטליכער דרייאייניגקייט.

tripersonal'ity *n.* (טראַי-פויר-סאַ-נעל'-אי-טי) דאס עקזיסטירען אין דריי פערזאנען, דרייאייניגקייט [פון דער גאטהייט, לויט דעם קריסטליכען בעגריף].

tri'pery *n.* (טראַי'-פער-אי) א פלאץ, וואו מען פערקויפט איינגעווייד אדער פאטראכעס פון בהמות.

tri'pes *n.* (טראַי'-פיעז) א פערזעהעניש מיט דריי פיס.

tripe'-stone *n.* (טראיפ'-סטאון) אזא מין אנהידריט אדער גיפס־שטיין וואס דערמאנט מיט זיין אויסזעהן אן א גרייזשיק. ז. *anhydrite*

tripet'aloid *a.* (טראַי-פעט'-ע-לאיד) אין באטאניק — וואס זעהט אויס אזוי ווי עס וואלט געהאט דריי בלומען־בלעטלעך.

tripet'alous *a.* (טראַי-פעט'-ע-לאס) וואס האט דריי בלומען־בלעטלעך [וועגען פלאנצען].

tripe'-vis'aged *a.* (טראיפ'-וויז'-עדזשד) מיט א מאגען־געזיכט אדער איינגעווייד־געזיכט [בלאס און אנגעבלאזען].

trip'-ham'mer *n.* (טריפ'-העמ'-ער) ז. *tilt-hammer*

tri'phane *n.* (טראַי'-פיין) טריפאן אדער ספאדומען. ז. *spodumene*

triphar'macum *n.* (טראַי-פאר'-מע-קאם) א מעדיצינישער מיטעל פון דריי בעשטאנד־טיילען.

triph'thong *n.* (טריפ'-טהאהנג) א טריפטאנג [א פעראייניגונג פון דריי וואקאלען וואס דריקען אויס איין קלאנג, ווי למשל *eau* אין *beautiful* אדער ווי דאסווארט *eye*].

triphthon'gal *a.* (טריפ-טהאהנ'-געל) וואס איז שייך צו א טריפטאנג, וואס בעשטעהט פון א טריפטאנג. ז. *triphthong*

triph'yline *n.* (טריפ'-אי-לין) טריפילין [א מינעראל וואס בעשטעהט פון פאספאט פון אייזען, מאנגאן און ליטהיום].

triph'ylite *n.* (טריפ'-אי-לאיט) ז. *triphyline*

triphyl'lous *a.* (טראַי-פיל'-אס) דריי־בלעטערדיג.

tripin'nate *a.* (טראַי-פינ'-אייט) דרייפאך געפעדערט, וואס האט דרייפאכע פעדער־עהנליכע טיילען [וועגען א פלאנצען־בלאט].

tripin'nately *adv.* (טראַי-פינ'-אייט-לי) ז. *tripinnate*

tripinnat'ifid *a.* (טראַי-פי-נעט'-אי-פיד) דרייפאך פעדער־שפאלטיג, מיט דרייפאכע פעדער־עהנליכע שפאלטונגען [וועגען א בלאט].

triplas'ic *a.* (טראַי-פלעס'-איק) דרייפאך, דרייאיג.

trip'le *a. and v.* (טריפל) דרייפאך, דרייאיג; דריי מאל ווידערהאלט; פערדרייפאכען, פערגרעסערען אין דריי מאל; זיך פערדרייפאכען, ווערען דריי מאל אזוי גרויס.

Trip'le Alli'ance (טריפל ע-לאַי'-ענס) דער טריפל־אליאנץ, דער דרייבונד [א פערבינדונג צווישען דייטשלאנד, עסטרייך און איטאליען זייט דעם יאהר 1883 פאר געגענזייטיגער שוץ (בעזאנדערס געגען פראנקרייך און רוסלאנד); א פערבינדונג וואס איז געשלאסען געווארען אין יאהר 1668 פון ענגלאנד, שוועדען און האלאנד געגען פראנקרייך; די פערבינדונג פון יאהר 1717 פון פראנקרייך, ענגלאנד און האלאנד געגען שפאניען].

Trip'le Entente' (טריפל אנ-טאנט') דער טריפל אנטאנט, דער דריי־אבמאך [א פערבינדונג פון ענגלאנד, רוסלאנד און פראנקרייך אלס א געגענגעוויכט צו דעם דרייבונד פון דייטשלאנד, עסטרייך און איטאליען. ז. *Triple Alliance*].

trip'le meas'ure (טריפל מעזש'-אור) ז. *triple rhythm*

trip'le rhythm (טריפל ריטהם) דער דריי־טאקט [אין מוזיק].

trip'let *n.* (טריפ׳-לעט) דריי זאכען פון איין סארט; דריי ציילען פּאעזיע וואס האבען דעמזעלבען גראם; א טריאלע [ז. *triole*]; איינער פון א דריילינג.

trip'le time (טריפל טאים) ז. *triple rhythm*.

trip'le tree (טריפל טריע) א תליה.

tri'plex *a. and n.* (טראי׳-פלעקס) דריי־פאך, דרייאיג, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען; דער דריי־טאקט [אין מוזיק].

trip'licate *a., n. and v.* (טריפ׳-לי-קייט) דרייפאך, דרייאיג, בעשטעהענד פון דריי טיילען; וואס בעשטעהט פון דריי קאפּיעס; איינע פון דריי גלייכע זאכען, איינע פון דריי קאפּיעס; א דריטע עהנליכע זאך, א דריטע קאפּיע; פערדרייפאכען; וויעדערהאלען אדער מאכען צום דריטען מאל.

trip'licate ra'tio (טריפ׳-לי-קייט ריי׳-שיאן) די בעציהונג פון די קובען פון צוויי צאהלען [אין פערגלייך מיט דער בעציהונג פון די צאהלען גופא].

trip'licate-ter'nate *a.* (טריפ׳-לי-קייט-טויר׳-נייט) ז. *triternate*.

triplica'tion *n.* (טריפּ-לי-קיי׳-שאן) פערדרייפאכונג.

trip'licature *n.* (טריפ׳-לי-קע-טשור) פערדרייפאכונג, דרייפאכע פאלדונג, אויסלעגונג אין דריי שיכטען.

triplic'ity *n.* (טראי-פּליס׳-אי-טי) דרייפאכהייט; דרייאינקייט; א דרייאייניגקייט, א טריאדע, א גרופּע פון דריי; אין אסטראלאגיע — א פיערטעל פון זאדיאק, א טריגאן [ז. *trigon*].

trip'lite *n.* (טריפ׳-לאיט) דער טריפליט [אזא מינעראל].

trip'lopy *n.* (טריפ׳-לא-פּי) אזא אויגען־קראנקהייט, ביי וועלכער יעדע זאך ערשיינט אין דרייען.

trip'ly *adv.* (טריפ׳-לי) אויף א דרייפאכען אדער דרייאיגען שטייגער.

trip'-mad'am *n.* (טריפ׳-מעד׳-עם) א מין מויער־פעפער. ז. *stonecrop*.

tri'pod *n. and a.* (טראי׳-פּאד) א דרייפוס, א דרייפיסיגער זעסעל אדער בענקעל, א דרייפיסיגעס געשטעל, א דרייפיסיגער אלטאר; דרייפיסיג.

Tripod

trip'odal *a.* (טריפ׳-א-דעל) דרייפיסיג.

tri'pod of life (טראי׳-פּאד אוו לאיף) דער דרייפוס אדער די זיילען פון לעבען [דער מארך, די לונגען און דאס הארץ].

trip'ody *n.* (טריפ׳-א-די) א דרייפיסיגער פערז [א שורה פון א געדיכט וואס בעשטעהט פון דריי פערזען־פיס אדער טאקטען].

trip'oli *n.* (טריפ׳-א-לי) טריפעל, טריפעל־ערד [א מין ערד אדער שטיין־פּולווער צום פוצען אדער פּאלירען]. ז. *rottenstone*.

trip'oline *a.* (טריפ׳-א-לין) וואס איז שייך צו טריפעל אדער טריפעל־ערד, וואס בעשטעהט פון טריפעל. ז. *tripoli*.

trip'olite *n.* (טריפ׳-א-לאיט) ז. *tripoli*.

trip'oly *n.* (טריפ׳-א-לי) ז. *tripoli*.

tri'pos *n.* (טראי׳-פּאס) א דרייפוס [ז. *tripod*]; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט אין ענגלאנד — א טריפּאס [אן עקזאמען פאר אן עהרען־צייכען אדער די ליסטע פון די סטודענטען וואס האבען געקראגען אן עהרען־צייכען פאר ספּעציעלע קענטניסע אין דריי געגענשטענדע: מאטעמאטיק, שפּראכען און היסטאריע].

trip'pant *a.* (טריפ׳-ענט) ווי געהענדיג, מיט אן אויפגעהויבענעם פאדערשטען פוס [וועגען א בילד פון א הירש אדער אנדער חיה אויף א הערב].

trip'per *n.* (טריפ׳-ער) איינער וואס געהט מיט א שנעלען, לייכטען טריט; איינער וואס שטרויכעלט אדער שטעלט אונטער א פוס; איינער וואס ווערט געשטרויכעלט אדער ספּאטיקעט זיך; א קאנדוקטאר אדער אנטרייבער אויף א טראמוואי אדער גאסען־וואגאן וואס קריעגט בעצאהלט לויט די צאהל טורען אדער ווערט אנגעשטעלט צייטווייליג פאר א בעשטימטען טור; א טוריסט, א רייזענדער; א טייל פון א מאשין וואס דיענט, אום פלוצלונג לויז צו מאכען אדער צו עפענען אן אנדער טייל.

trip'ping *n. and a.* (טריפ׳-אינג) דאס געהן מיט א פלינקען, לייכטען טריט; א לייכטער טאנץ; דאס לויז מאכען דעם אנקער פון דעם באדען; פלינק, שנעל; געהענדיג מיט א לייכטען, פלינקען טריט; מיט אן אויפגעהויבענעם פאדערשטען פוס, ווי ביים געהן [וועגען א בילד פון א הירש אדער אנדער חיה אויף א הערב].

trip'pingly *adv.* (טריפ׳-אינג-לי) מיט א לייכטען, פלינקען גאנג אדער בעוועגונג; פלינק, שנעל.

trip'pingness *n.* (טריפ׳-אינג-נעס) פלינקקייט, לייכטקייט, שנעלקייט.

trip'sis *n.* (טריפ׳-סיס) צורייבונג אין פּוידער אדער שטויב; שאמפּואירען, מאסאזשירען [ז. *shampoo*].

trip'terous *a.* (טריפ׳-טע-ראס) אין באטאניק — דריי־פליגעלדיג, מיט דריי פליגעל־עהנליכע טיילען.

trip'tote *n.* (טריפ׳-טאוט) א טריפטאטאן [א הויפטווארט וואס האט בלויז דריי קאזוסען. ז. *case*].

trip'tych *n.* (טריפ׳-טיק) א טריפטיכאן [א בילד, הויפטזעכליך ביי א קירכען־אלטאר, וואס בעשטעהט פון דריי טיילען און די זייטען־טיילען קענען זיך צונויפלעגען און זיך פערמאכען ווי טהירלעך]; א סעריע פון דריי שרייב־טאוולען.

trip'tychon *n.* (טריפ׳-טי-קאן) ז. *triptych*.

tripu'diary *a.* (טראי-פּיו׳-די-ע-רי) טאנצענד; וואס איז שייך צו טאנצען; וואס איז שייך צום נביאות־זאגען דורך קארמענען היהנער [ז. *tripudium*].

tripu'diate *v.* (טראי-פּיו׳-די-אייט) טאנצען.

tripudia'tion *n.* (טראי-פּיו-די-איי׳-שאן) דאס טאנצען.

tripu'dium *n.* (טראי-פּיו׳-די-אם) אזא רעליגיעזער טאנץ אין פארצייטיגען רוים; א מין נביאות־זאגען דורך קארמענען היהנער [ווען די היהנער האבען געגעסען מיט זשעדנעקייט, איז עס בעטראכט געווארען אלס א גוטער סמן].

triquet'ra *n.* (טראי-קהוועט׳-רא) אזעלכע דריי־קאנטיגע ביינדלעך אין דעם קאפּשארבען. ז. *triquetrum*.

triquet'ral *a.* (טראי-קהוועט׳-רעל) ז. *triquetrous*.

triquet'rous *a.* (טראי-קהוועט׳-ראס) דריי־זייטיג, דריי־קאנטיג.

triquet'rum *n.* (טראי-קהוועט׳-ראם) אזא דרייקאנטיג ביינדעל אין דעם קאפּשארבען.

trira'dial *a.* (טראי-ריי׳-די-על) דריי־שטראהליג; אין דער פארם פון דריי שטראהלען.

trira'diate *a.* (טראי-ריי׳-די-אייט) ז. *triradial*.

trirectan'gular *a.* (טראי-רעק-טענ׳-גיו-לאר) וואס האט דריי רעכטע ווינקלען [וועגען א ספערישען דריי־עק].

tri'reme *n.* (טראי׳-רים) א טרירעמע [א פארצייטיגע גריכישע קריעגס־שיף מיט דריי רייהען רודער־בענק איינע איבער דער אנדערער].

trirhomboi'dal *a.* (טראי-ראם-באי׳-דעל) וואס האט די פארם פון דריי ראמבוסען אדער בעשטעהט פון דריי ראמבישע פלעכען. ז. *rhomb*.

trisacramenta'rian *n.* (טראי-סעק-רע-מענ-טיי׳-רי-ען) א קריסט וואס אנערקענט בלויז דריי סאקראמענטען אדער רעליגיעזע צערעמאניעס זיך צו פערבינדען מיט קריסטוס׳עס גייסט [טויפונג, דער הייליגער אבענדמאהל און אבסאלוציאן אדער קירכליכע זינד־פערגעבונג].

Trisa'gion *n.* (טרי-סיי׳-גי-אן) דריי־מאל־הייליג [אזא קריסטליכע תפלה].

trisect' *v.* (טראי-סעקט׳) טיילען אין דריי טיילען; טיילען אין דריי גלייכע טיילען.

trisec'ted *a.* (טראי-סעק׳-טעד) געטיילט אין דרייען.

trisec'tion *n.* (טראי-סעק׳-שאן) טיילונג אין דריי טיילען [הויפטזעכליך אין גלייכע טיילען].

trisep'alous *a.* (טראי-סעפ׳-ע-לאס) וואס האט א דריי־בלעטערדיג בלומען־בעכערעל [וועגען פלאנצען].

trisep'tate *a.* (טראי-סעפ׳-טייט) אין באטאניק און זאאלאגיע — בעשטעהענד פון דריי טיילען אדער אבטיילונגען.

trise'rial *a.* (טראי-סיע׳-רי-על) אויסגעשטעלט אין דריי רייהען, וואס געהט אין דריי סעריעס.

trise'rially *adv.* (טראי-סיע׳-רי-על-אי) אין דריי רייהען אדער סעריעס.

trise'riate *a.* (טראי-סיע׳-רי-אייט) ז. *triserial*.

triseria'tim *adv.* (טראי-סיע-רי-איי׳-טים) ז. *triserially*.

tris'mus *n.* (טריס׳-מאס) קראמפּף פון די קינבאקען [הויפטזעכליך פון די אונטערשטע קינבאקען]. ז. *lockjaw*.

trisoctahe'dron *n.* (טריס-אק-טע-הי׳-דראן) א 24־פלעכיגער קריסטאל, א קריסטאל פון 24 גלייכע פלעכען.

trisper'mous *a.* (טראי-ספּויר׳-מאס) דריי־זאמיג, וואס ענטהאלט דריי זאמען [וועגען א זאמען־קאפּסעל].

trispor'ic *a.* (טראי-ספּאר׳-איק) ז. *trisporous*.

trispo'rous *a.* (טראי-ספּאו׳-ראס) אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון דריי ספּארען. ז. *spore*.

trist *a.* (טריסט) טרויעריג, מעלאנכאליש, מרה־שחורה׳דיג.

tristesse' *n.* (טריס-טעס׳) טרויעריגקייט, טרויער, מעלאנכאליע.

trist'ful *a.* (טריסט'-פול) טרויעריג, מרה־שחורה'דיג, מעלאנכאליש.
tris'tichous *a.* (טריס'-טי-קאס) אין דריי שורות, אין דריי רייהען אדער ראנדען.
trisul'cate *a.* (טראי-סאל'-קייט) דריי־צאקיג; דריי־פינגערדיג, מיט דריי הופען.
trisyllab'ic *a.* (טריס-אי-לעב'-איק) דרייזילביג.
trisyllab'ical *a.* (טריס-אי-לעב'-אי-קעל) ז. *trisyllabic*.
trisyllab'ically *adv.* (טריס-אי-לעב'-אי-קעל-אי) אין דריי זילבען; ווי א דרייזילביג ווארט.
trisyl'lable *n.* (טראי-סיל'-עבל) א דרייזילביג ווארט.
trite *a.* (טראיט) אלטעגליך, געוועהנליך; אויסגעדראשען, אלט.
trite'ly *adv.* (טראיט'-לי) אויף אן אויסגעדראשענעם, אלטען, אלטעגליכען שטייגער.
trite'ness *n.* (טראיט'-נעס) אויסגעדראשענקייט, אלטקייט, געוועהנליכקייט, אלטעגליכקייט.
triter'nate *a.* (טראי-טויר'-נייט) דרייפאך דרייצאהליג, מיט 27 בלעטלעך [וועגען א בלאט־שטענגעל].
tri'theism *n.* (טראי'-טהי-איזם) טריטהעאיזם, די לעהרע פון דריי געטער, די דריי־געטער לעהרע; די לעהרע, אז עס זיינען פאראן דריי געטער; די קריסטליכע לעהרע, אז דער פאטער, דער זוהן און דער היילינער גייסט זיינען דריי בעזונדערע געטער.
tri'theist *n.* (טראי'-טהי-איסט) א טריטהעאיסט, אן אנהענגער פון א דריי־געטער לעהרע. ז. *tritheism*.
tritheis'tic *a.* (טראי-טהי-איס'-טיק) טריטהעאיסטיש. ז. *tritheism*.
tritheis'tical *a.* (טראי-טהי-איס'-טי-קעל) ז. *tritheistic*.
tri'thing *n.* (טראי'-טהינג) אן אבטיילונג פון א גראפשאפט פארצייטענס אין ענגלאנד.
trithion'ic *a.* (טראי-טהאי-אנ'-איק) וואס ענטהאלט דריי אטאמען שוועבעל.
trit'ical *a.* (טריט'-אי-קעל) ז. *trite*.
trit'ically *adv.* (טריט'-אי-קעל-אי) ז. *tritely*.
trit'icalness *n.* (טריט'-אי-קעל-נעס) ז. *triteness*.
triti'ceous *a.* (טרי-טיש'-יאס) זאמען־עהנליך, קערנער־עהנליך, ווי א קניפעל אדער גוזיק.
tritic'eum *n.* (טרי-טיס'-אי-אם) ז. *triticeus*.
tritic'eus *n.* (טרי-טיס'-אי-אס) אזא כראמשקע־ביינדעל אין קעהלקאפ [דער אויבערשטער טייל פון גארגעל, דורך וועלכען עס קומען ארויס די שטים־קלאנגען].
Tri'ton *n.* (טראי'-טאן) טריטאן [אזא וואסער־גאט ביי די פארצייטיגע גריכען און רוימער]; דער מין וואסער־מאלכען [אזעלכע וואסער־יאשטשעריצעס] אדער סאלאמאנדערס; דער מין טרומייטען־שנעקען.
tri'ton *n.* (טראי'-טאן) א וואסער־מאלך, א סאלאמאנדער [אזא וואסער־יאשטשעריצע]; א טרומייטען־שנעקע.
tri'tone *n.* (טראי'-טאון) אין מוזיק—אן אינטערוואל פון דריי גאנצע טענער.
trito'rium *n.* (טראי-טאו'-רי-אם) ז. *triturium*.
trito'vum *n.* (טראי-טאו'-וואם) די דריטע שטופע פון אן אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א לעבעדיגע בעשעפעניש.
trit'urable *a.* (טריטש'-יו-רעבל) וואס מען קען צורייבען אדער צושטויסען.
trit'urate *v. and n.* (טריטש'-יו-רייט) צורייבען, צושטויסען; צורייבען מיט די צייהן, צוקייען; א צוריבענער מעדיצינישער שטאף געמישט מיט מילך און צוקער.
tritura'tion *n.* (טריטש-יו-ריי'-שאן) צורייבונג, צושטויסונג, צופולווערונג; א דינער מעדיצינישער פולווער; צורייבונג מיט די צייהן, צוקייאונג.
trit'urator *n.* (טריטש'-יו-ריי-טאר) איינער אדער עפּעס וואס צורייבט, צושטויסט אדער צופולווערט; אן אפאראט צום צופולווערען מעדיצינישע שטאפען.
tritu'rium *n.* (טראי-טיו'-רי-אם) א כלי צום פאנאנדערטיילען פליסיגקייטען פון פערשיעדענער געדיכטקייט.
tri'umph *n. and v.* (טראי'-אמף) א טריאומף, א זיעגעס־מארש [אין פארצייטיגען רוים], זיעג־פרייד, זיעגעס־פייערונג, גרויסע פרייד, זיעגרייכקייט, א זיעג; א גלענצענדער ערפאלג; טריאומפירען, בעקומען א זיעגעס־מארש, זיעגען, זיך פרעהען מיט א זיעג; פייערען א זיעג; זיך שטארק פרעהען; בעשיינגען; האבען ערפאלג.
trium'phal *a. and n.* (טראי-אמ'-פעל) וואס איז שייך צו א זיעגעס־פייערונג אדער צו א זיעג; א זיעגס־ליעד, א פריידענס־ליעד, א הימנע.
trium'phal arch (טראי-אמ'-פעל ארטש) א טריאומף־בויגען, א טריאומף־ארקע [אן ארקע, וואס מען פלעגט אין פארצייטיגען רוים צייטווייליג אויפשטעלען פאר א זיעגעס־מארש; אן ארקע אלס מאנומענט פון א זיעג; א בעציערטע ארקע אויפגעשטעלט פאר א פאלקס־יום־טוב].

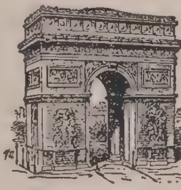
Triumphal Arch

trium'phal col'umn (טראי-אמ'-פעל קאל'-אם) א טריאומף־זייל [א זייל אויפגעשטעלט אלס מאנומענט פון א זיעג].
trium'phal crown (טראי-אמ'-פעל קראון) א טריאומף־קרוין, א לארבער־קראנץ [וואס מען פלעגט אנטהאן א זיעגרייכען ארמעע־קאמאנדיר אין פארצייטיגען רוים].
trium'phant *a.* (טראי-אמ'-פענט) טריאומפירענד, זיעגרייך, פייערענד א זיעג, וואס פרעהט זיך מיט א זיעג, זיך פרעהענד; פראכטפאל.
trium'phantly *adv.* (טראי-אמ'-פענט-לי) טריאומפירענד, מיט טריאומף, אויף א זיעגרייכען אופן, פייערענדיג א זיעג.
tri'umpher *n.* (טראי'-אמ-פער) א זיעגער; איינער וואס טריאומפירט אדער פייערט א זיעג; אן ארמעע־פיהרער אין פארצייטיגען רוים, וואס איז בעעהרט געווארען מיט א טריאומף אדער זיעגעס־פאראד.
tri'umphingly *adv.* (טראי'-אמ-פינג-לי) טריאומפירענדיג, אויף א זיעגרייכען אופן, מיט זיעגעס־פרייד.
trium'vir *n.* (טראי-אמ'-וואיר) א טריאומוויר, איינער פון א טריאומוויראט. ז. *triumvirate*.
trium'viral *a.* (טראי-אמ'-ווי-רעל) וואס איז שייך צו א טריאומוויר אדער צו א טריאומוויראט. ז. *triumvirate*.
trium'virate *n.* (טראי-אמ'-ווי-רייט) א טריאומוויראט, א רעגיערונג פון דריי פערזאנען, א גרופע פון דריי פערזאנען וואס פערטרעטען געמיינשאפטליך אן אמט [הויפטזעכליך אין פארצייטיגען רוים]; דאס אמט פון א טריאומוויר [איינער פון א טריאומוויראט]; א גרופע פון דריי פערזאנען; א גרופע פון דריי, א טראיקע.
trium'viri *n.* (טראי-אמ'-ווי-ראי) טריאומווירען. ז. *triumvir*.
tri'une *a.* (טראי'-יון) דרייאייניג, דריי פעראייניגט אין איינעם.
triun'gulin *n.* (טראי-אנ'-גיו-לין) די ערשטע ענטוויקלונגס־שטופע פון דער לארווא. ז. *larva*.
triu'nity *n.* (טראי-יו'-ני-טי) דרייאייניגקייט.
triv'alence *n.* (טריוו'-ע-לענס) אין כעמיע — דרייווערטיגקייט, דאס האבען דריי וואלענצען [די פעהיגקייט זיך צו פערבינדען מיט דריי אטאמען אדער פערנעהמען דעם פלאץ פון דריי אטאמען].
triv'alent *a.* (טריוו'-ע-לענט) אין כעמיע — דרייווערטיג, וואס האט דריי וואלענצען [וואס פערבינדט זיך מיט דריי אטאמען אדער פערנעהמט דעם פלאץ פון דריי אטאמען].
tri'valve *a. and n.* (טראי'-וועלוו) וואס האט דריי דעקלעך [וועגען מושעלען]; א דריי־דעקעלדיגער מושעל.
tri'valved *a.* (טראי'-וועלווד) דריי־דעקעלדיג [וועגען מושעלען].
trival'vular *a.* (טראי-וועל'-וויו-לאר) ז. *trivalved*.
triver'bial *a.* (טראי-וואיר'-בי-על) וואס בעשטעהט פון דריי ווערטער; געריכטליך [וועגען געוויסע טעג אין פארצייטיגען רוים].
triver'bial days (טראי-וואיר'-בי-על דייז) געריכטס־טעג [אין פארצייטיגען רוים].
triv'et *n.* (טריוו'-עט) א דרייפוס [צום קאכען]; א דרייפיסיגער געשטעל, א דרייפיסיגער שטוהל; א מעסער צום ארומשניידען סאמעט אדער טעפּיכער.
triv'et-ta'ble *n.* (טריוו'-עט-טיי'-בל) א דרייפיסיגער טיש.
triv'ia *n.* (טריוו'-אי-א) טריוויאומס. ז. *trivium*.
triv'ial *a. and n.* (טריוו'-אי-על) טריוויאל, וואולגאר, געוועהנליך, אלטעגליך, אויסגעדראשען; קליינליך; אונוויכטיג; וואס פערנעהמט זיך מיט קלייניגקייטען אדער נארישקייטען; וואס איז שייך צום טריוויאום; איינע פון די לעהר־געגענשטענדער פון דעם טריוויאום [ז. *trivium*];
triv'ialism *n.* (טריוו'-אי-על-איזם) א טריוויאלער, וואולגארער אדער אויסגעדראשענער ענין אדער אויסדרוק.
trivial'ity *n.* (טריוו-אי-על'-אי-טי) טריוויאליטעט, וואולגאריטעט, אויסגעדראשענקייט, אונבעדייטענדקייט, אונוויכטיגקייט, נישטיגקייט; אן אונוויכטיגע, אונבעדייטענדע זאך.
triv'ialize *v.* (טריוו'-אי-על-איז) מאכען טריוויאל, וואולגאר, אויסגעדראשען אדער אונבעדייטענד.

triv'ially *adv.* (טריוו'-אי-על-אי) אויף א טריוויאלען, אויסגעדראשענעם, וואולגארען אדער אונוויכטיגען אופן.

triv'ialness *n.* (טריוו'-אי-על-נעס) טריוויאליטעט. ז. *triviality*

triv'ium *n.* (טריוו'-אי-אם) דאס טריוויום [אין די מיטעלאלטערליכע לעהר-אנשטאלטען — די ציקעל פון די דריי לעהרגעגענשטענדע: גראמאטיק, רעטאריק און לאגיק]. ז. *quadrivium*

triweek'ly *a.* (טראי-הוויעק'-לי) דריי-וועכענטליך.

trizo'mal *a.* (טראי-זאו'-מעל) אין מאטעמאטיק — וואס בעשטעהט פון דער סומע פון דריי קוואדראט-ווארצלען.

troat *v. and n.* (טראוט) שרייען, רעווען [וועגען הירשען אין זייער פארונגס-צייט]; דער געשריי פון א הירש אין דער פארונגס-צייט.

tro'car *n.* (טראו'-קאר) דער טראקאר, א כירורגישער אינסטרומענט אבצוצאפען וואסער פון קערפער.

tro'cha *n.* (טראו'-קא) א וועג, א שטעג; א שטערונג אויף דעם וועג אדער אויף דעם פארווערטס-גאנג פון אן ארמעע.

trocha'ic *a. and n.* (טרא-קיי'-איק) טראכעאיש; וואס איז שייך צו א טראכעאוס; וואס בעשטעהט פון טראכעען; א טראכעען-פערז. ז. *trochee*

trocha'ical *a.* (טרא-קיי'-אי-קעל) ז. *trochaic*

tro'chal *a.* (טראו'-קעל) ראד-פערמיג; ווי א ראד.

trochan'ter *n.* (טרא-קענ'-טער) אין אנאטאמיע — דער טראכאנטער, איינער פון די ביינינגע ארויסשטארצונגען אויף דעם אויבערשטען טייל פון היפט-ביין; דער צווייטער געלענק פון פוס ביי אן אינזעקט.

tro'char *n.* (טראו'-קאר) ז. *trocar*

troche *n.* (טראוק) א פאסטילקע, א מעדיצינישעם זיסעם פלעצעלע אדער קוגעלע.

tro'chee *n.* (טראו'-קיע) אין דיכטונג — א טראכעאוס, א פערזען-פוס וואס בעשטעהט פון צוויי זילבען, מיט דעם אקצענט אויף דער ערשטער [ווי למשל: "הו'-ליעט,|הו'-ליעט|ביי'-זע|וויי'-טען"].

tro'chil *n.* (טראו'-קיל) ז. *trochilus*

trochil'ics *n.* (טרא-קיל'-איקס) די לעהרע וועגען קרייז-בעוועגונג.

troch'ilus *n.* (טראק'-אי-לאס) איינס פון די זעהר קליינע אייראפעאישע פויגעלעך; איינס פון די זשום-פויגעלעך [ז. *humming-bird*]; אין ארכיטעקטור — דער טראכילוס [א קאנקאווער געזימס אויף דעם פוס פון א זייל].

trochis'cus *n.* (טרא-קיס'-קאס) ז. *troche*

tro'chisk *n.* (טראו'-קיסק) ז. *troche*

troch'lea *n.* (טראק'-לי-א) אין אנאטאמיע — די טראכלעא, די ראלע [דער קנארפעל-רינג, וואו עס האלט זיך דער שיעפער מוסקול פון אויג; א פעררונדעטע פערטיעפונג אין דער געלענק-פלעכע פון א ביין, ווי למשל, אין דעם געלענק פון דעם עלענבויגען-ביין.

Trochlea

troch'lear *a. and n.* (טראק'-לי-אר) וואס איז עהנליך צו א בלאק אדער רעדעל, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א שטריק אויפצוהויבען משאות [וועגען דעם געבוי פון געוויסע ביינער]; וואס איז שייך צו דער טראכלעא [ז. *trochlea*]; אין באטאניק — רונד און פערטיעפט אין מיטען [וועגען די צעלען פון געוויסע פלאנצען]; דער שיעפער מוסקול פון אויג.

trochlea'ris *n.* (טראק-לי-איי'-ריס) דער שיעפער מוסקול פון אויג; דער נערוו פון דעם שיעפען מוסקול פון אויג.

troch'leary *a. and n.* (טראק'-לי-ע-רי) ז. *trochlear*

troch'leate *a.* (טראק'-לי-אייט) אין באטאניק — רונד-פערמיג און פערטיעפט אדער איינגעדריקט אין מיטען [וועגען דעם געבוי פון געוויסע פלאנצען-צעלען].

tro'choid *a. and n.* (טראו'-קאיד) וואס בעוועגט זיך ארום זיך אליין; אין אנאטאמיע — וואס דרעהט זיך ווי א ראד [וועגען געוויסע געלענק-ביינער]; אין געאמעטריע — א ציקלאידע [ז. *cycloid*].

trochom'eter *n.* (טרא-קאמ'-ע-טער) דאס טראכאמעטער, אן אפאראט צו מעסטען די דרעהונג פון א ראד.

tro'co *n.* (טראו'-קאו) דאס טראקא, אזא ענגלישעם באל-שפיעל.

trod *a.* (טראד) געטראטען; צוטראטען מיט די פיס. ז. *tread*

trod'den *a.* (טראדן) ז. *trod*

trod'den down (טראדן דאון) געטראטען מיט די פיס; ערנידריגט.

trog'lodyte *n. and a.* (טראג'-לא-דאיט) א טראגלאדיט, א הויל-בעוואהנער, א מענש פון די פארהיסטארישע ראסען, וועלכע האבען נאך ניט געוואוסט פון בויען געצעלטען אדער הייזער און האבען זיך אויפגעהאלטען אין הוילען; אן אייזאמער מענש, איינער וואס לעבט אבגעזונדערט פון אלע אנדערע; א מענשען-עהנליכע אפע [ווי א גארילא אדער שימפאנזע]; וואס לעבט אין א הויל, טראגלאדיטיש.

troglodyt'ic *a.* (טראג-לא-דיט'-איק) טראגלאדיטיש, וואס איז שייך צו די טראגלאדיטען אדער הוילען-בעוואהנער. ז. *troglodyte*

troglodyt'ical *a.* (טראג-לא-דיט'-אי-קעל) ז. *troglodytic*

trog'lodytism *n.* (טראג'-לא-דאיט-איזם) טראגלאדיטיזם, דאס זיין א טראגלאדיט, דאס וואהנען אין הוילען. ז. *troglodyte*

tro'gon *n.* (טראו'-גאן) א טראגאן [אזא פויגעל גרויס ווי א טויב מיט אן אונגעהייער לאנגען עק].

Tro'ic *a.* (טראו'-איק) טראאיש; וואס איז שייך צו דער שטאדט טראיא [א פארצייטיגע שטאדט אויף דעם ברעג פון קליין-אזיען, וועלכע איז בעריהמט דורך דער אלט-גריכישער לעגענדע וועגען דער טראיאנישער מלחמה].

troi'ka *n.* (טראי'-קא) א טראיקע, א רוסישער געשפאן פון דריי פערד.

Tro'jan *a. and n.* (טראו'-דזשען) טראיאניש; וואס איז שייך צו דער שטאדט טראיא [ז. *Troic*]; א טראיאנער, אן איינוואהנער פון דער שטאדט טראיא; א דרייסטער, מוטיגער מענש; א פרעהליכער יונג.

troll *v. and n.* (טראול) דרעהען, ראלען; צירקולירען, דורכגעהן ארום און ארום; זינגען א רונד-געזאנג; כאפען פיש מיט א ראל-שנור; ארייננציהען, ארייננכאפען, פערנארען; זיך ארומדרעהען; זיך ארומבלאנקען, ארומכראדזשען, ארומשמייען; זיך וואקלען, זיך שאקלען; נעהמען אנטייל אין א רונד-געזאנג; דאס דרעהען זיך, דאס מאכען א רונדע בעוועגונג; דאס צירקולירען; דאס איבערגעהן ארום און ארום פון איינעם צום אנדערען; א רונד-געזאנג; דער ראל-שנור פון א ווענטקע; אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע — א טראל [א מין שד וואס האלט זיך פריינדליך צו מענשען, נאר ער האט א שטארקע נייגונג צו גנב'ענען זאכען, פרויען און קינדער].

troll'er *n.* (טראול'-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט א ראל-שנור.

trol'ley *n.* (טראל'-אי) דאס טראלי [א ראלענדע מעטאל-רעדעל אויף דעם ענד פון שטאנג איבער דעם דאך פון אן עלעקטרישען טראמוואי-וואגאן, וואס קומט אין בעריהרונג מיט דעם עלעקטרישען דראט אום איבערצוטראגען דעם עלעקטרישען שטראם אין דעם מאטאר פון וואגאן]; א קליינער וואגאן אויף רעלסען, וואס דיענט איבערצופיהרען שווערע מאטעריאלען, ווי ערץ אדער גוס-אייזען אויף אן אייזען-פאבריק; א קליין האנד-וועגעל; אזא זארט שפיצען, וואו דער אוזאר איז געשטריקט מיט א דיקערען פאדים.

trol'ley-car *n.* (טראל'-אי-קאר) א טראמוואי-וואגאן, וואס בעוועגט זיך דורך א טראלי. ז. *trolley*

trol'ley-line *n.* (טראל'-אי-לאין) אן עלעקטרישער טראמוואי, איבער וועלכען די וואגאנען לויפען מיט א טראלי. ז. *trolley*

trol'ley-pole *n.* (טראל'-אי-פאול) דער שטאנג אויף'ן דאך פון אן עלעקטרישען טראמוואי-וואגאן, אויף וועמעס ענד עס געפינט זיך די טראלי אדער דאס מעטאל-רעדעל, וואס קומט אין בעריהרונג מיט דעם אנגעצויגענעם עלעקטרישען דראט.

trol'ley-wheel *n.* (טראל'-אי-הוויעל) א טראלי. ז. *trolley*

troll'ing *n.* (טראול'-אינג) דאס כאפען פיש מיט א ראל-שנור אויף א ווענטקע.

troll'ing-bait *n.* (טראול'-אינג-בייט) ז. *trolling-spoon*

troll'ing-hook *n.* (טראול'-אינג-הוק) דער האקען אדער קרוטשעק וואס ווערט בענוצט אין כאפען פיש מיט א ראל-שנור אויף א ווענטקע.

troll'ing-rod *n.* (טראול'-אינג-ראד) דאס שטעקעל, אויף וועלכען עס איז אנגעבונדען א ראל-שנור צו כאפען פיש.

troll'ing-spoon *n.* (טראול'-אינג-ספוהן) אזא צוציהונג אדער פרימאנקע פאר פיש אין דער פארם פון א לעפעל מיט א קרוטשעק, וואס בינדט זיך צו צו דעם שנור פון א ווענטקע.

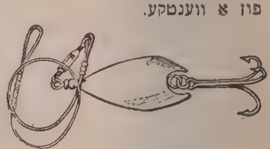
Trolling-spoon

trol'lol' *v.* (טראל'-לאל') זינגען טראלאלא; נעהמען אנטייל אין א רונד-געזאנג.

trol'lop *n. and v.* (טראל'-אפ) א שילוהע, א שלומפער; זיך איינריכטען אין בלאטע; זיין פערשלומפערט.

trol'loping *a.* (טראל'-אפ-אינג) שלומפעריש, אונריין, שמוציג, נאכלעסיג.

trol'lopish *a.* (טראל'-אפ-איש) שלומפעריש, שמוציג, נאכלעסיג.

trol'lopy *a.* (טראל'-אפ-אי) ז. *trollopish*.

trol'ly *n.* (טראל'-אי) ז. *trolley*.

trom'ba *n.* (טראמ'-בא) א טרומייט, א טרובע. ז. *trumpet*.

trom'bone *n.* (טראמ'-באון) א טראמבאן [א מוזיקאלישער בלאז־אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון צוויי אויסגעבויגענע רעהרען, וועלכע קענען זיך צונויפרוקען און פאנאנדעררוקען. די טענער פון טראמבאן בייטען זיך, אויף וויפיעל דער שפיעלער רוקט צונויף און רוקט פאנאנדער די רעהרען אין דער צייט פון שפיעלען].

Trombone

trom'bonist *n.* (טראמ'-בא-ניסט) א טראמבאניסט, איינער וואס שפיעלט אויף א טראמבאן. ז. *trombone*.

tromom'eter *n.* (טרא-מאמ'-ע-טער) א טראמאמעטער, אן אינסטרומענט צו פערצייכנען זעהר לייכטע ערד־ציטערנישען.

tromomet'ric *a.* (טראמ-א-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א טראמאמעטער, טראמאמעטריש. ז. *tromometer*.

trompe *n.* (טראמפ) דער טראמפ [אן אפאראט, אין וועלכען א שטראם וואסער טרייבט אין א רעהר לופט, וואס בלאזט פאנאנדער פייער אין אן אויווען].

trompille' *n.* (טראמ-פיל') איינער פון די לופט־רעהרען אין א טראמפ. ז. *trompe*.

tron *n.* (טראן) א הילצערנער קלאץ וואס פלעגט שטעהן אין מיטען מארק און דיענען אלס אן אונטערשפארע צו א האריזאנטאלען שטאנג, אויף וועלכען עס פלעגען הענגען די שטאדטישע שאלען און וואג צו וועגען וואל און אנדערע ארטיקלען; א הילצערנע לופט־שאפט אין א שאכטע.

tro'na *n.* (טראו'-נא) די טראנא־סאדע [נאטירליכע סאדע פון עגיפטען].

tron'age *n.* (טראנ'-עדזש) אן אמאליגער רעגיערונגס־שטייער אויף וואל [אין ענגלאנד].

tron'ator *n.* (טראנ'-ע-טאר) אן אמאליגער בעאמטער אין ענגלאנד, וועלכער פלעגט דארפען אבוועגען די געבראכטע וואל און בעשטימען דעם שטייער אויף איהר.

trone *n.* (טראון) א קלאץ אונטערצוהאלטען א מארק־וואג [פארצייטענס אין ענגלאנד]. ז. *tron*.

troop *n. and v.* (טרוהפ) א קאמפאניע, א מחנה; א ראטע סאלדאטען, אן עסקאדראן קאוואלעריסטען; א טרופע אקטיארען; דער פויקען־סיגנאל צו מארשירען; א מחנה חיות אדער פויגלען; זיך צוזאמענקלייבען אין א טרופע אדער מחנה; מארשירען, געהן אין טרופען אדער ראטעם; אויסבילדען א טרופע אדער מחנה.

troop'-bird *n.* (טרוהפ'-בוירד) ז. *troopial*.

troo'per *n.* (טרוה'-פער) א רייטער, א קאוואלעריסט; א קאוואלעריע־פערד; א טראנספארט־שיף אריבערצופיהרען סאלדאטען.

troop'-horse *n.* (טרוהפ'-האהרס) א קאוואלעריע־פערד.

troo'pial *n.* (טרוה'-פי-על) אן אמעריקאנער דראסעל פון דעם מין, וואס פליהען מחנות'ווייז. ז. *blackbird*.

troop'-ship *n.* (טרוהפ'-שיפ) א מיליטערישע טראנספארט־שיף אריבערצופיהרען סאלדאטען.

tropa'rion *n.* (טרא-פיי'-רי-אן) אין דער גריכיש־פראוואסלאוונער קירך — א טראפאר [א קורצעס קירכען־געזאנג לכבוד א געוויסען הייליגען].

trope *n.* (טראופ) אין רעטאריק — דער טראפוס, א פיגוראטיווער, מליצה'דיגער אדער משל'דיגער אויסדרוק, דאס געברויכען א ווארט ניט אין זיין בוכשטעבליכען זין [ווי למשל, "ער איז א פוקס" אנשטאט "ער איז א כיטרער מענש"].

trophe'sial *a.* (טרא-פי'-זשי-על) וואס בעצייכענט אן אונארדנונג אין די פונקציאנען פון די נערוועז, וועלכע רעגולירען די נאהרונג פון קערפער.

troph'esy *n.* (טראפ'-ע-סי) אן אונארדנונג אין די פונקציאנען פון די נערוועז, וועלכע רעגולירען די נאהרונג.

tro'phi *n.* (טראו'-פי) די ארגאנען פון אן אינזעקט, מיט וועלכע ער כאפט און דערשלינגט שפייז.

troph'ic *a.* (טראפ'-איק) וואס איז שייך צו נאהרונג אדער צו די נאהרונגס־פראצעסען.

troph'ical *a.* (טראפ'-אי-קעל) ז. *trophic*.

tro'phied *a.* (טראו'-פיד) בעציערט מיט טראפעען. ז. *trophy*.

tro'phy *n.* (טראו'-פי) א טראפעע, א צייכען פון זיעג [ווי הארמאטען, פאהנען א. ד. ג. וואס זיינען אבגענומען געווארען פון שונא אין מלחמה]; א דענקמאל; א פריז.

tro'phy-mon'ey *n.* (טראו'-פי-מאנ'-אי) א שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין ענגלאנד צו בעזארגען די מיליץ מיט אלעם נויטיגען.

trop'ic *n. and a.* (טראפ'-איק) אין געאגראפיע — דער טראפיק [איינער פון די צוויי קרייזען אויף דעם גלאבוס פון דער ערד, וועלכע ליעגען פאראלעל צום עקוואטאר און שטעהן אב פון איהם — איינער צום צפון און דער צווייטער צום דרום — אויף א שטרעקע פון 23½ גראד. ביידע טראפיקען בעצייכנען די צפון'דיגע און דרום'דיגע גרענעץ פון דער הייסער זאנע אויף דער ערד]; אין אסטראנאמיע — דער טראפיק אדער ווענדע־קרייז [איינער פון די צוויי קרייזען אויף דער הימלישער ספערע, וועלכע ליעגען פאראלעל צו די טראפיקען פון דער ערד]; טראפיש, וואס איז שייך צו די טראפיקען.

trop'ical *a.* (טראפ'-אי-קעל) טראפיש; וואס איז שייך צו די טראפיקען; וואס געפינט זיך אין די לענדער, וועלכע ליעגען צווישען די טראפיקען [ז. *tropic*]; אין רעטאריק — פיגוראטיוו, בדרך מליצה, וואס דריקט אויס אן אנדער זין איידער די בוכשטעבליכע בעדייטונג פון ווארט [ז. *trope*].

trop'ically *adv.* (טראפ'-אי-קעל-אי) בדרך מליצה, אויף א פיגוראטיווען אופן; מעטאפאריש. ז. *trope*.

trop'ic-bird *n.* (טראפ'-איק-בוירד) דער טראפיק־פויגעל [אזא ווייסער פויגעל פון די ווארעמע לענדער מיט א לאנגען עק און קורצען שנאבעל, וועלכער האלט זיך אויף אין פעלזען ביים ברעג ים און ערנעהרט זיך מיט פיש].

trop'ic of Can'cer (טראפ'-איק אוו קענ'-סער) דער טראפיק פון קרעבס [דער טראפיק וואס ליעגט אין דעם צפון'דיגען האלב־קוגעל פון דער ערד]. ז. *tropic*.

trop'ic of Cap'ricorn (טראפ'-איק אוו קעפ'-רי-קאהרן) דער טראפיק פון שטיינבאק [דער טראפיק וואס ליעגט אין דעם דרום'דיגען האלב־קוגעל פון דער ערד]. ז. *tropic*.

tropicopol'itan *a.* (טראפ-אי-קא-פאל'-אי-טען) וואס געפינט זיך בלויז אין די טראפישע אדער הייסע געגענדען.

tro'pist *n.* (טראו'-פיסט) א טראפיסט, איינער וואס ברויכט פיגוראטיווע אויסדריקע; איינער וואס ערקלערט די הייליגע שריפטען ניט לויט דעם בוכשטעבליכען זין פון די ווערטער, נאר אין דעם זין פון א משל.

tropolog'ic *a.* (טראפ-א-לאדזש'-איק) ז. *tropological*.

tropolog'ical *a.* (טראפ-א-לאדזש'-אי-קעל) טראפאלאגיש, פיגוראטיוו, בדרך מליצה, ניט אין בוכשטעבליכען זין.

tropolog'ically *adv.* (טראפ-א-לאדזש'-אי-קעל-אי) אויף א טראפאלאגישען אדער פיגוראטיווען שטייגער, בדרך מליצה, בדרך משל.

tropol'ogize *v.* (טרא-פאל'-א-דזשאיז) ברויכען [א ווארט] אין א פיגוראטיווען אדער מליצה'דיגען זין.

tropol'ogy *n.* (טרא-פאל'-א-דזשי) טראפאלאגיע, די לעהרע וועגען טראפען אדער פיגוראטיווע אויסדריקע; א מליצה'דיגער אדער פיגוראטיווער אויסדרוק; דאס ברויכען מעטאפארען [ז. *metaphor*]; דאס ערקלערען די ווערטער פון די הייליגע שריפטען ניט לויט זייער בוכשטעבליכען זין, נאר בדרך משל.

trop'po *adv.* (טראפ'-פאו) אין מוזיק — צופיעל.

trot *v. and n.* (טראט) לויפען מיט א מעסיגער געשווינדקייט [וועגען א פערד]; שנעל געהן; צווינגען צו לויפען מיט א מעסיגער שנעלקייט; פאריבערגעהן מיט א מעסיגער שנעלקייט; זיך בענוצען בגנבה מיט פארטיגע איבערזעצונגען און ביכער ביים מאכען שול־אויפגאבען; א מעסיגער לויף, א שנעלער גאנג; א ליעבעס קינד; דאס בענוצען זיך בגנבה מיט פארטיגע איבערזעצונגען און אנדערע מיטלען ביים מאכען שול־אויפגאבען; אזא שנור צו כאפען פיש.

troth *n. and v.* (טראהטה) טרייהייט, איבערגעבענהייט; שווערען איינעם טרייהייט.

trot'ter *n.* (טראט'-ער) א לויפער; א לויף־פערד; א פוס פון א בהמה וואס ווערט געברויכט צום עסען; א פוס פון א מענשען.

trottoir' *n.* (טרא-טואר') א טראטואר, דער זייטען־גאנג פון א גאס.

trou'badour *n.* (טרוה'-בע-דוהר) א טרובאדור, א דיכטער און זינגער [א פראוואנסאלישער דיכטער פון מיטעלאלטער].

troub'le *v. and n.* (טראבל) אויפריהרען; בריינגען אין אויפרעגונג אדער אונארדנונג; שטערען, בעאונרוהיגען, בעלעסטיגען; בעטריבען, קימערען, קוועלען, פלאגען; שטערונג, פערווירונג; אונרוהע; מיה, זארג, פערדרוס, קומער.

troub'ler *n.* (טראב'-לער) א בעאונרוהיגער, א שטערער.

troub'lesome *a.* (טראב'ל-סאם) לעסטיג, בעשווערליך; שטערענד, אונרוהיג; מיהזאם; בעאונרוהיגענד.

troub'lesomely *adv.* (טראב'ל-סאמ-לי)

אויף א שטערענדען, לעסטיגען אדער בעאונרוהיגענדען אופן.

troub'lesomeness *n.* (טראב'ל-סאם-נעס) לעסטיגקייט, בעשווערליכקייט.

troub'lous *a.* (טראב'-לאס) אונרוהיג; אויפגערעגט; אויפריהרעריש; בעטריבט; פערקימערט.

trough *n. and v.* (טראהף) א קארעטע; א דייזשע; די פערטיעפונג צווישען די וועלען פון וואסער; קארמענען [חזירים] פון א קארעטע; מאכען ווי א קארעטע.

trounce *v.* (טראונס) אב=בעשטראפען, שמייסען, שלאגען.

troun'cing *n.* (טראונ'-סינג) בעשטראפונג; דאס שלאגען, דאס אנברעכען די ביינער; שמיץ.
The lad received a trouncing from his teacher.

troupe *n.* (טרוהפ) א טרופע אקטיארען, זינגער א. ד. ג.

trou'pial *n.* (טרוה'-פי-על) ז. *troopial.*

trous'-de-loup' *n.* (טרוה'-דע-לוה') אויסגעגראבענע גריבער מיט אנגעשטעקטע פערשפיצטע שטעקענס, וואס דיענען אלס א שטערונג פאר דער דערנעהענטערונג פון שונא.

trou'sering *n.* (טראו'-זער-אינג) הויזען=וואארע, מאטעריע פאר הויזען.

trou'sers *n.* (טראו'-זערז) הויזען; פלודערען.

trousseau' *n.* (טרוה-סאו') א בינטעל, א פעקעל; די גארדעראבע אדער אויסשטאטונג פון א כלה.

trout *n. and v.* (טראוט) א פארעל [א קליינער זעהר געשמאקער פיש מיט קליינע שווארצע פלעקען]; איינער פון אנדערע עהנליכע מינים פיש; פאנגען פארעלען.

Trout

trout'-bird *n.* (טראוט'-בוירד) ז. *golden plover.*

trout'-col'ored *a.* (טראוט'-קאל'-ארד) וואס האט דעם קאליר פון א פארעל [וועגען א ווייסען פערד וואס האט שווארצע פלעקען].

trout'-farm *n.* (טראוט'-פארם) א פלאץ וואו מען בריהט קינסטליך אויס און מען האדעוועט פארעלען.

trout'let *n.* (טראוט'-לעט) א קליינער אדער יונגער פארעל. ז. *trout.*

trout'ling *n.* (טראוט'-לינג) ז. *troutlet.*

trout'-louse *n.* (טראוט'-לאוס) א פארעלען=ווארם, א פארעלען=לויז. ז. *sug.*

trout'-pick'erel *n.* (טראוט'-פיק'-ער-על) ז. *pickerel.*

trout'-stream *n.* (טראוט'-סטריעם) א שטראם וואו מען האלט אדער מען האדעוועט פארעלען. ז. *trout.*

trou'ty *a.* (טראו'-טי) פול מיט פארעלען. ז. *trout.*

trouvère' *n.* (טרוה-ווערר') א טראוועור אדער טרובאדור. ז. *troubadour.*

tro'ver *n.* (טראו'-ווער) אין יוריספרודענץ — דאס צונעהמען פאר זיך א געפונענע זאך; א געריכטס=פראצעס געגען איינעם, וואס האט צוגענומען פאר זיך א פרעמדע זאך.

trow *v.* (טראו) דענקען, גלויבען, משער זיין.

trow *n.* (טראו) אזא פישער=שיף.

trow'el *n. and v.* (טראו'-על) א מויער=קעלניע [א לאפעטקע, וועלכע מויערער בענוצען צו ווארפען און שמירען ליים אדער טינק]; א קליינע לאפעטקע פון א גערטנער; שמירען אדער טינקעווען א וואנד מיט א קעלניע.

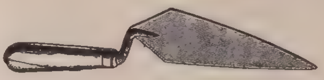
Trowel

trow'sers *n.* (טראו'-זערז) ז. *trousers.*

troy *n.* (טראי) ז. *troy weight.*

troy weight (טראי הווייט) דאס טראי=געוויכט [א געוויכט צו וועגען גאלד און זילבער].

tru'ancy *n.* (טרוה'-ען-סי) פוילענצעריי, דאס זיין א לעדיג=געהער, דאס זיין א פוסט=און=פאסניק; מאנקירונג, פליכטען=פערנאכלעסיגונג; אבוועזענהייט פון א לעהר=אנשטאלט אהן ערלויבניס און אהן אורזאכע.

tru'ant *a., n. and v.* (טרוה'-ענט) פויל; פוסט=און=פאס; לעדיג געהענד; א פוילענצער, א לעדיג=געהער; איינער וואס מאנקירט אדער פערנאכלעסיגט זיינע פליכטען; א שילער וואס איז אבוועזענד פון שול אהן ערלויבניס און אהן אן אורזאכע; זיין אבוועזענד פון שול אהן ערלויבניס און אהן אן אורזאכע.

tru'antly *a. and adv.* (טרוה'-ענט-לי) פויל, לעדיג=געהענד; אויף א פוילען, נאכלעסיגען שטייגער; פערנאכלעסיגענדיג די פליכטען; פערנאכלעסיגענדיג די שול.

tru'antship *n.* (טרוה'-ענט-שיפ) פוילענצעריי; מאנקירונג; פערנאכלעסיגונג פון ארבייט, פון פליכטען אדער פון דער שול.

truce *n.* (טרוהס) א וואפען=שטילשטאנד; צייטווייליגע רוה; א פארלויפיגער פריעדען, א פריעדענס=אבמאך אויף א קורצער צייט.

truce'less *a.* (טרוהס'-לעס) אהן א וואפען=שטילשטאנד; וואס דערלאזט ניט קיין פארלויפיגען פריעדען.

truck *v. and n.* (טראק) טוישען, בייטען; פעדלען, האנדלען מיט קלייניגקייטען; אנלאדען א לאסט=וואגען; פיהרען מיט א לאסט=וואגען; א טויש, א בייט; טויש=האנדעל; זאכען אדער סחורות צו פעדלען; די טראק=סיסטעם [ז. *truck system*]; גארטען=פראדוקטען צום פערקויף; א לאסט=וואגען; א הילצערנער ראד; א פלאטפארמע=וואגאן אויף אן אייזענבאהן; אן ארט ביליארד=שפיעל.

truck'age *n.* (טראק'-עדזש) א בייט, א טויש; האנדעל; דאס איבערפיהרען זאכען אויף א לאסט=וואגען; דאס געצאהלט פאר פיהרען אויף א לאסט=וואגען.

truck'er *n.* (טראק'-ער) א טוישער, א בייטער, א פעדלער; איינער וואס פערקויפט גארטען=פראדוקטען.

truck'-farm *n.* (טראק'-פארם) א פערמע, וואו מען קולטיווירט ספעציעל גארטען=פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-far'mer *n.* (טראק'-פאר'-מער) א פערמער וואס קולטיווירט גארטען=פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-far'ming *n.* (טראק'-פאר'-מינג). דאס האלטען פערמעס, וואו עס ווערען קולטיווירט גארטען=פראדוקטען צום פערקויף.

truck'-gar'den *n.* (טראק'-גאר'דן) א גארטען, פון וועלכען די פראדוקטען געהען צום פערקויף.

truck'-gar'dening *n.* (טראק'-גאר'דנ-אינג) ז. *truck-farming.*

truck'-horse *n.* (טראק'-האהרס) א לאסט=פערד, א פערד צו פיהרען משא.

truck'-house *n.* (טראק'-האוס) א קראם אדער שפייכלער ביי די אמאליגע ענגלישע קאלאניסטען אין אמעריקא אין זייער האנדעל מיט די אינדיאנער.

truck'ing *n.* (טראק'-אינג) דאס האנדלען מיט קלייניגווארג; דער טויש=האנדעל; דאס האנדלען מיט גארטען=פראדוקטען אדער גרינצען; דאס אריבערפיהרען אויף א לאסט=וואגען.

truck'ing-house *n.* (טראק'-אינג-האוס) ז. *truck-house.*

truck'-land *n.* (טראק'-לענד) גארטען=לאנד; לאנד צו קולטיווירען גארטען=פלאנצען.

truck'le *n. and v.* (טראקל) א ראלע, א רעדעלע; א ראל=בעט [ז. *truckle-bed*]; זיין אונטערטעניג, זיך אונטערוווארפען.

truck'le-bed *n.* (טראק'ל-בעד) א ראל=בעט [א בעט אויף רעדלעך, וואס רוקט זיך ארויס און אריין אונטער א גרעסערען בעט].

truck'ler *n.* (טראק'-לער) איינער וואס אונטערווארפט זיך אונטער דעם רשות פון אן אנדערען; אן אונטערטעניגער.

truck'ling *a.* (טראק'-לינג) אונטערטעניג; קנעכטיש, שקלאפיש.

truck'man *n.* (טראק'-מען) איינער וואס פיהרט משא אויף א לאסט=וואגען, א בעל=עגלה; א טוישער, א הענדלער.

truck'-mas'ter *n.* (טראק'-מעס'-טער) א בעאמטער ביי די אמאליגע ענגלישע קאלאניסטען אין אמעריקא, וועלכער פלעגט אויפפאסען אויף דעם האנדעל מיט די אינדיאנער.

truck'-shop *n.* (טראק'-שאפ) א קראם, פון וועלכער ארבייטער קריגען פאר זייער ארבייט פערשיעדענע וואארען אנשטאט געצאהלט. ז. *truck system.*

truck'-store *n.* (טראק'-סטאור) ז. *truck-shop.*

truck sys'tem (טראק סיס-טעם) דאס טראק=סיסטעם, דאס סיסטעם צו צאהלען ארבייטער פון א פאבריק ניט מיט געלד, נאר מיט וואארע פון דער קראם וואס בעלאנגט צו דעם פאבריקאנט.

tru'cos *n.* (טרוה'-קאס) אן ארט ביליארד=שפיעל.

tru'culence *n.* (טרוה'-קיו-לענס) ווילדקייט; גרויזאמקייט; א שרעקליכער אנבליק.

tru'culency *n.* (טרוה'-קיו-לענ-סי) ז. *truculence.*

tru'culent *a.* (טרוה'-קיו-לענט) ווילד, שרעקליך, בארבאריש, גרויזאם; אכזריות'דיג; פערניכטענד.

tru'culently *adv.* (טרוה'-קיו-לענט-לי) אויף א ווילדען, גרויזאמען אדער שרעקליכען שטייגער.

trudge *v. and n.* (טראדזש) געהן צו פוס; זיך שלעפען, געהן שווער; דאס געהן צו פוס; דאס שלעפען זיך מיט מיה.

true *a.* (טרוה) אמת, וואהר, ריכטיג, עכט; געטריי; טריי; אויפריכטיג; וואהרהאפטיג; עהרליך.

true bill (טרוה ביל) א גוט-בעגרינדעטע אנקלאגע, וועלכע איז אנערקענט געווארען פון דעם אונטערזוכונגס-געריכט.

true blue (טרוה בלוה) עכט בלוי; עכט; פעסט אין די מיינונגען אדער איבערצייגונגען; טריי צו די פרינציפען, טריי צו דער פארטיי.

true′-blue *a. and n.* (טרוה′-בלוה) עכט בלוי; עכט; בעשטענדיג; פעסט אין די מיינונגען אדער איבערצייגונגען; טריי צו די פרינציפען; טריי צו דער פארטיי; איינער וואס איז טריי צו די פרינציפען פון זיין פארטיי אדער קלאס; א מענש מיט פעסטע איבערצייגונגען.

true′-born *a.* (טרוה′-באהרן) פון עכטער געבורט; וואס האט א רעכט דורך געבורט צו וועלכען עס איז טיטול; עכט.

true′-bred *a.* (טרוה′-ברעד) פון עכטער אבשטאמונג.

true′-hear′ted *a.* (טרוה′-האר′-טעד) טריי; עהרליך, אויפריכטיג.

true′-hear′tedness *n.* (טרוה′-האר′-טעד-נעס) טרייהייט, עהרליכקייט, אויפריכטיגקייט.

true′-love *n. and a.* (טרוה′-לאוו) א געליעבטער, א געליעבטע; די איינבערע [אזא שווארצע גיפטיגע יאגדע]; וואס צייגט אמת'ע ליעבע, מיט ליעבע, אויפריכטיג, טריי.

true′-love knot (טרוה′-לאוו נאט) דאס ליעבע-קניפעל, דער ליעבע-שלייף [אזא קניפעל מיט צוויי שלייפען אלס צייכען פון א ליעבע-פערבינדונג].

true′-lov′ers′ knot (טרוה′-לאוו′-ערז נאט) ז. *true-love knot*

true′ness *n.* (טרוה′-נעס) טרייהייט, עהרליכקייט, אויפריכטיגקייט; וואהרהייט, ריכטיגקייט; עכטקייט; פינקטליכקייט, אקוראטקייט.

true′penny *n.* (טרוה′-פענ-אי) אן עהרליכער יונג.

tru′er *n.* (טרוה′-ער) ז. *truing-tool*

true′-stitch *n.* (טרוה′-סטיטש) א שטעקריי-שטאך וואס איז פון ביידע זייטען גלייך.

truf′fle *n.* (טראפל) די טריפעל [אזא געשמאקער עסבארער שוואם, וועלכער וואקסט בעהאלטען אין דער ערד אהן וועלכע עס איז קענבארע צייכענס פון אויבען. ער ווערט מייסטענס אויסגעפונען דורך הינד נאך'ן ריח].

truf′fled *a.* (טראפלד) געפילט אדער צוגעגרייט מיט טריפעלס. ז. *truffle*

truf′fle-dog *n.* (טראפ′ל-דאג) א טריפעל-הונד [א הונד וואס ווערט בענוצט אויסצוגעפינען טריפעלס. ז. *truffle*].

truf′fle-worm *n.* (טראפ′ל-הוואירם) א טריפעל-ווארים [אזא ווארים וואס צופרעסט טריפעלס. ז. *truffle*].

trug *n.* (טראג) א וואפנע-מולטער, א וואפנע-שעפעל [אזא כלי פאר מויערער צו טראגען וואפנע]; אזא הילצערנעס קערבעל צו טראגען גרינס א. ד. ג.

tru′ing-tool *n.* (טרוה′-אינג-טוהל) א געצייג אבצוהובלען די שלייף-פלעכע פון א שלייף-שטיין.

tru′ish *a.* (טרוה′-איש) אביסעל אמת'דיג, אביסעל ריכטיג; אביסעל אויפריכטיג, טריי אדער עהרליך.

tru′ism *n.* (טרוה′-איזם) אן אונצווייפעלהאפטע אדער אן אוינענשיינליכע וואהרהייט, א וואהרהייט וואס מען זעהט בעשיינפערליך.

truismat′ic *a.* (טרוה-איז-מעט′-איק) וואס איז שייך צו אן אונצווייפעלהאפטער אדער בעשיינפערליכער וואהרהייט; וואס ענטהאלט אן אונצווייפעלהאפטע וואהרהייט.

trull *n.* (טראל) א געמיינע פרוי.

trulliza′tion *n.* (טראל-אי-זיי′-שאן) דאס בעווארפען אדער בעשמיערען א מויער מיט וואפנע.

tru′ly *adv.* (טרוה′-לי) ווירקליך, באמת, אין אמת, אין דער טהאט; געזעצליך; פינקטליך, ריכטיג; ערגעבענסט, טריי, אויפריכטיג.

trumeau′ *n.* (טרו-מאו′) א טריומא, א טייל פון א וואנד צווישען צוויי פענסטער אדער טהירען, א שפיגעל צווישען צוויי פענסטער.

trump *n. and v.* (טראמפ) א טרומייט, א טרובע; טרומפף, קאזיר; א גוטער ברודער, א וואוילער יונג; א מענש, אויף וועלכען מען קען זיך פערלאזען; ארויפצווינגען; שלאגען אדער נעהמען מיט טרומפף, לעגען טרומפף [אין קארטען-שפיעל].

trump′-card *n.* (טראמפ′-קארד) א טרומפף-קארט.

trumped′-up *a.* (טראמפט′-אפ) געפעלשט; אויסגעטראכט, ניט געשטויגען און ניט געפלויגען; ווערטהלאז.

He was arrested on a **trumped-up** charge.

trum′pery *n. and a.* (טראמ′-פער-אי) פליטער-ווערק, פוסטע זאכען, א פאלשער אדער פוסטער גלאנץ, א ווערטהלאזע זאך; פוסטע דבורים, נארישקייטען; שווינדעל, בעטרוג; וואס האט א פוסטען גלאנץ; ווערטהלאז.

trum′pet *n. and v.* (טראמ′-פעט) א טרומייט, א טרובע; א קלאנג ווי פון א טרומייט, א הויכער געשריי; עטוואס וואס איז עהנליך צו דעם מונד-שטיק פון א טרומייט; טרומייטערען; פאנאנדערשרייען; בעקאנט מאכען, אויסרופען; ארויסלאזען א קלאנג אדער געשריי עהנליך צום קלאנג פון א טרומייט; מאכען עהנליך צו דעם מונד-שטיק פון א טרומייט.

trum′pet-ash *n.* (טראמ′-פעט-עש) ז. *trumpet-creeper*

trum′pet-ban′ner *n.* (טראמ′-פעט-בענ′-ער) א טרומייט-פעהנדעל [א קליינע פאהן וואס ווערט אנגעבונדען אן א טרומייט].

trum′pet-call *n.* (טראמ′-פעט-קאהל) א טרומייט-סיגנאל, א רוף-סיגנאל.

trum′pet-conch *n.* (טראמ′-פעט-קאנק) ז. *trumpet-shell*

trum′pet-cree′per *n.* (טראמ′-פעט-קריע′-פער) אזא קלעטערענדער וויינשטאק מיט רויטע בליהונגען וועלכע זיינען עהנליך צו דעם מונד-שטיק פון א טרומייט.

trum′peter *n.* (טראמ′-פעט-ער) א טרומייטער, איינער וואס שפיעלט אויף א טרומייט, א טרובאטש; אן אויסרופער, א בעקאנטמאכער; דער טרומייט-פויגעל [אזא פויגעל אין זיד-אמעריקא]; דער טרומייט-שוואן [אזא זעהר גרויסער שוואנען-פויגעל אין נארד-אמעריקא]; די טרומייט-טויב [אזא הויז-טויב וואס ווארקעט מיט א קלאנג עהנליך צום קלאנג פון א טרומייט]; אזא גרויסער עסבארער פיש אין די וואסערען פון אויסטראליען און ניי-זעעלאנד.

trum′pet-fish *n.* (טראמ′-פעט-פיש) דער טרומייטען-פיש, די זעע-שנעפפע [אזא פיש וואס זיין מויל האט די פארם פון א מונד-שטיק פון א טרומייט].

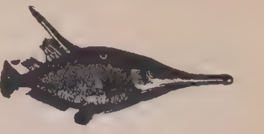

Trumpet-fish

trum′pet-flow′er *n.* (טראמ′-פעט-פלאו′-ער) די טרומייטען-בלום [אזא פלאנצע אויף וועלכער עס וואקסען טרומייטען-עהנליכע בלומען].

Trumpet-flower

trum′peting *n.* (טראמ′-פעט-אינג) דאס טרומייטען, דאס בלאזען אדער שפיעלען מיט א טרומייט; דאס אויסרופען, דאס בעקאנט-מאכען; אן אבטיילונג אין א קויהלען-גרוב אדער שאכט פאר ווענטילאציאן אדער אנדערע צוועקען.

trum′pet-ma′jor *n.* (טראמ′-פעט-מיי′-רזשאר) דער הויפט טרומייטער פון אן ארקעסטער; א שטאבס-טרומייטער, דער הויפט-טרומייטער פון א מיליטער-רעגימענט.

trum′petry *n.* (טראמ′-פעט-רי) טרומייטעריי.

trum′pet-shaped *a.* (טראמ′-פעט-שייפט) טרומייטען-פערמיג.

trum′pet-shell *n.* (טראמ′-פעט-שעל) א טרומייטען-שנעקע [אזא גרויסע ים-שנעקע, אויף וועלכער מען קען בלאזען ווי אויף א טרומייט].

trum′pet-tone *n.* (טראמ′-פעט-טאון) דער טאן אדער קלאנג פון א טרומייט; א הויכע, קלינגענדע שטימע.

trum′pet-tongued *a.* (טראמ′-פעט-טאנגד) מיט א שטימע ווי פון א טרומייט, מיט א הויכער, קלינגענדער שטימע; הויכשטימיג.

trum′pet-vine *n.* (טראמ′-פעט-וואין) ז. *trumpet-creeper*

trum′petweed *n.* (טראמ′-פעט-הוויעד) אזא גרויסעס זיד-אמעריקאנישעס ים-גראז; אזא גרויסע דיקע אמעריקאנישע פלאנצע מיט פורפור-בלומען.

trump up (טראמפ אפ) אויסטראכטען, פאבריצירען.

trun′cal *a.* (טראנ′-קעל) וואס איז שייך צום רומפ. ז. *trunk*

trun′cate *v. and a.* (טראנ′-קייט) ארומשניידען, אבשניידען; ארומגעשניטען, אבגעשניטען.

trun′cately *adv.* (טראנ′-קייט-לי) אויף אן ארומגעשניטענעם אדער אבגעשניטענעם אופן; אזוי אז עס זאל אויסזעהן ווי ארומגעשניטען.

trunca′tion *n.* (טראנ-קיי′-שאן) ארומשניידונג, אבשניידונג; דאס זיין ארום-

געשניטען; אז אבגעשניטענער אדער ארומ=
געשניטענער טייל.

trun'cature *n.* (טראנ'-קע-טשור)
truncation .ז

trun'cheon *n. and v.* א (טראנ'-טשאן)
בוים וואס זיינע צווייגען זיינען אבגע=
שניטען געווארען, א שטאם פון א בוים;
דאס הענטעל אדער שטיעל פון א שפיזען
אדער פיקע; א קורצער שלאג=שטאק,
א דובינקע; א קאמאנדע=שטאק, א הער=
שער=שטאק; שלאגען מיט א דובינקע
אדער שלאג=שטאק.

trun'cheoned *a.* (טראנ'-טשאנד) בע=
וואפענט מיט א שלאג=שטאק אדער מיט א
פיקע.

trun'cus *n.* (טראנ'-קאס) א שטאם פון
א בוים; דער רומפ פון א חיה [דער
קערפער אהן דעם קאפ און אהן די פיס];
דער הויפט=טייל פון א נערוו אדער פלי=
סיגקייטס=געפעס פון קערפער.

trun'dle *v. and n.* (טראנדל) זיך דרע=
הען, זיך קייקלען; ראלען, וועלצען, קייק=
לען; א ראלע, א וואלץ, א וואליק, א
רעדעל; א נידריגער ראל=וואגען; א ניד=
ריג בעט אויף רעדלעך.

trun'dle-bed *n.* (טראנ'דל-בעד) א
נידריג בעט אויף רעדלעך.
truckle-bed .ז

trun'dletail *n.* (טראנ'דל-טייל) א צו=
נויפגעדרעהטער עק; א הונד מיט א צו=
נויפגעדרעהטען עק.

trun'dle-wheel *n.* (טראנ'דל-הוויעל)
א שעסטערנע. ז. *lantern-wheel*

trunk *n. and a.* (טראנק) א שטאם פון
א בוים; א רומפ [דער קערפער אהן דעם
קאפ און הענד און פיס]; אין ארכיטעק=
טור — א זייל פון א געביידע אהן דעם
באזיס און אהן דעם קאפ; דער הויפט=
טייל פון א נערוו, פון אן אדער א. ד. ג.;
א קאפער, א קופערט, א קאסטען; א
ראהר; אזא אייזערנער רייף מיט א זאק
צום פאנגען ראקעס [קרעבסען]; דער רי=
סעל [שנויץ] פון אן עלעפאנט; דער
שליוזען=קאסטען צום פיהרען דאס וואסער
פון שטראם צום וואסער=ראד; אזא הילי=
צערנער קאסטען אדער פיער=עקיגער ראהר
פאר דער לופט=לייטונג אין א קויהלען=
גרוב אדער שאכטע; וואס בעלאנגט צום
רומפ.

trun'kal *a.* (טראנ'-קעל) *truncal* .ז

trunk'-breech'es *n.* (טראנק'-בריטש'-
עז) .ז *trunk-hose*

trunked *a.* (טראנקט) מיט א שטאם;
מיט א רומפ.

trunk'-en'gine *n.* (טראנק'-ענ'-דזשין)
א טרונק=דאמפף=מאשין [א דאמפף=מאשין
מיט א רעהרען=קאלבען].

trunk'-fish *n.* (טראנק'-פיש) א קאפער=
פיש [אזא פיש וואס זעהט אויס ווי ער
וואלט געווען איינגעפאקט אין א קאפער
אדער טשעמאדאן].

Trunk-fish

trunk'ful *n.* (טראנק'-פול) אזוי פיעל
וויפיעל א קאפער אדער קאסטען קען
אריינעהמען.

trunk'-hose *n.* (טראנק'-האוז) פלודע=
רען=הויזען [אזעלכע ברייטע הויזען וואס
מען האט אמאל געטראגען און וועלכע
פלעגען גרייכען פון גארטעל ביז איבער
דעם אויבערשטען טייל פון די פאלקעס].

Trunk-hose

trunk'-light *n.* (טראנק'-לאיט) אן אויף=
בערשטעס ליכט=פענסטער פון א שאכט.

trunk'-line *n.* (טראנק'-לאין) די הויפט=
ליניע פון אן אייזענבאהן אדער פון א קא=
נאל פון וועלכער עס טיילען זיך אב
צווייג=ליניען.

trunk'-nail *n.* (טראנק'-נייל) א קוי=
פערט=נאגעל [א נאגעל מיט א גרויסען
פערציערטען קעפעל, וואס ווערט בענוצט
פאר בעשלאגען קופערטס].

trunk'-road *n.* (טראנק'-ראוד) א
הויפט=וועג, א גאסטינעץ, א שליאך.

trunk'-sleeve *n.* (טראנק'-סליעוו) אזא
ארבעל, וואס איז פון אויבען ברייט און
אויפגעפופט.

trun'nel *n.* (טראנ'-על) .ז *treenail*

trun'nion *n.* (טראנ'-יאן) א שילד=צא=
פען, איינער פון די צוויי צילינדערישע צא=
פענס אדער ארויסשטארצונגען פון די זיי=
טען פון א הארמאט [קאנאנע], אויף
וועלכע ער שטיצט זיך אויף זיין געשטעל;
אזא פוסטער צאפען, וואס ווערט געמאכט
פון ביידע זייטען פון א שווינגענדען
דאמפף=צילינדער, אויף וועלכע ער שטיצט
זיך און דורך וועלכע עס ווערט אריינגע=
לאזען און ארויסגעלאזען דער דאמפף.

trun'nioned *a.* (טראנ'-יאנד) וואס האט
פוסטע צאפענס [ווי א שווינגענדער
דאמפף=צילינדער. ז. *trunnion*].

trun'nion-plate *n.* (טראנ'-יאנ-פלייט)
אן ארויסשטארצענער ראנד ארום
דעם שילד=צאפען פון א הארמאט [ז.
trunnion]; אן אייזען=פלאטע וואס בע=
דעקט די צוויי אויבערשטע זייטען פון א
הילצערנעם הארמאט=געשטעל, וואו עס
שטיצען זיך די שילד=צאפענס פון האר=
מאט.

tru'sion *n.* (טרוה'-זשאן) דאס שטויסען,
דאס שטופען.

truss *n., a. and v.* (טראס) א בינטעל,
א פעקעל; א בינטעל היי אדער שטרוי;
א בינטעל בליהונג; א ברוך=באנד, א ברוך=
גארטעל; אזא בגד וואס מען פלעגט טרא=
גען אין 16טען יאהרהונדערט און פריהער;
אזא שטארקער ראהם צונויפגעשטעלט פון
באלקענס אדער פון שטאבעס אייזען [ווי
דער ראהם פון א דאך, פון א בריק א.
ד. ג.]; א קראנ=שטיין [א שטיין וואס
שטארצט ארויס פון א וואנד אויפצוהאל=
טען די קראקוועס פון דאך]; ווי א בינ=
טעל אדער פעקעל; רונד און דיק; איינ=
בינדען, איינפאקען, פערבינדען אין א פעי=
קעל; פערבינדען; צונויפשנורעווען; פעסט
פערבינדען; אויפהענגען; אונטערשטי=
צען מיט א שטארקען ראהם=ווערק [ווי א
דאך, א בריק א. ד. ג.].

truss'-beam *n.* (טראס'-ביעם) א האלץ=
באלקען וואס איז פערשטארקט דורך אן
אייזערנעם בינד=שטאנג.

truss'-bridge *n.* (טראס'-ברידזש) א
ראהמען=בריק, א בריק מיט א הענג=ווערק
[א בריק וואס האלט זיך דורך א ראה=
מען=ווערק].

truss'ing *n.* (טראס'-אינג) די באלקענס
און אייזערנע שטאבעס, פון וועלכע עס
ווערט צונויפגעשטעלט א ראהמען=ווערק
פאר א דאך, א בריק א. ד. ג.

trust *v., n. and a.* (טראסט) טרויען, זיך
פערלאזען; פערטרויען, גלויבען; גע=
טרויט, גלויבען; געטרויען, געבען אויף
קרעדיט, בארגען; האפען; צוטרויען;
נאמנות; קרעדיט, בארג; ערווארטונג, האפ=
נונג; בעוואכונג, אויפזיכט, היטונג; דאס
פערטרויען; דאס איינלעגען פערמעגען
ביי א נאמן; דאס פערמעגען וואס ווערט
איינגעלעגט ביי א נאמן; דאס איינגעלעג=
טע, דאס אנפערטרויטע; א טראסט, א
פעראייניגונג אדער ארגאניזאציאן פון קא=
פיטאליסטען מיט דעם ציעל צו קאנטרא=
לירען די פראדוקציאן, דעם האנדעל, די
פרייזען א. ז. וו. פון אינדוסטריען אדער
געשעפטליכע אונטערנעהמונגען; וואס איז
איינגעלעגט אדער אנפערטרויט ווי ביי א
נאמן.

trust'-bus'ter *n.* (טראסט'-באס'-טער)
א טראסט=צושטערער, א טראסט=פערניכ=
טער, א קעמפפער געגען טראסטס. ז. *trust*

trust'-bus'ting *n.* (טראסט'-באס'-
טינג) דאס צושטערען אדער פערניכטען
טראסטס, דער קאמפף געגען טראסטס.
.ז *trust*

trust'-com'pany *n.* (טראסט'-קאמ'-
פע-ני) א קארפאראציאן צום פערוואלטען
איינפערטרויטע און איינגעלעגטע פערמע=
גענס [אפעריט מייסטענס אלס באנק].

trust deed (טראסט דיעד) די איבער=
טראגונג פון אייגענטום אויף דעם נאמען
פון א נאמן [פערטרויאונגס=מאן]; די
איבערטראגונג פון אייגענטום פון א בעל
חוב אויף דעם נאמען פון א נאמן, אז ער
זאל בעצאהלען זיינע חובות.

trustee' *n. and v.* (טראס-טיע') א קוי=
ראטאר, א פערוואלטער, א בעפאלמעכטיג=
טער, א פערטרויאונגס=מאן, א נאמן, איי=
נער ביי וועמען מען לעגט איין פאר אי=
מעצען פערמעגען אדער גיטער; אן אפע=
קון, אן אפטרופוס; איבערגעבען דאס
פערמעגען פון א בעל חוב אין די הענד
פון א נאמן אדער פערטרויאונגס=מאן.

trustee'ship *n.* (טראס-טיע'-שיפ) אפע=
קונשאפט, אפטרופסות, קוראטארשאפט,
פערוואלטשאפט; נאמנות.

trus'ter *n.* (טראס'-טער) אן אנטרויער,
איינער וואס טרויט אן; א גלויבער; איי=
נער וואס גיט אויף בארג אדער קרעדיט.

trust estate' (טראסט עס-טייט') א
בעזיץ אדער גוט וואס איז איבערגעגעבען
אין די הענד פון א נאמן אדער אפעקון.

trust'ful *a.* (טראסט'-פול) פערטרוי=
אונגספול, גלויבענספול.

trust'fully *adv.* (טראסט'-פול-אי)
גלויבענספול, פערטרויאונגספול.

trust'fulness *n.* (טראסט'-פול-נעס)
דאס זיין גלויבענספול אדער פערטרוי=
אונגספול.

trus'tily *adv.* (טראס'-טי-לי) וואהר=
האפטיג, טריי, עהרליך, צופערלעסיג.

trus'tiness *n.* (טראַס'-טי-נעס) וואָהר־האַפטיגקייט; טרייהייט; עהרליכקייט; צופערלעסיגקייט.

trus'ting *a.* (טראַס'-טינג) פערטרוי־אונגספול; גלויבענד.

trus'tingly *adv.* (טראַס'-טינג-לי) מיט פערטרויען; גלויבענדיג.

trust'less *a.* (טראַסט'-לעס) ניט צו־פערלעסיג, ניט צו טרויען; טריילאָז.

trust'lessness *n.* (טראַסט'-לעס-נעס) אונצופערלעסיגקייט; דאָס זיין ניט טרוי־ענסווערטה; טריילאָזיגקייט.

trust to (טראַסט טו) זיך פערלאָזען, זיך אנפערטרויען.

trust un'to (טראַסט אַנ'-טו) ***trust to*** ז.

trust'worthiness *n.* (טראַסט'-הוואָיר-טהי-נעס) פערטרויענסווירדיגקייט, צופער־לעסיגקייט, גלויבענסווירדיגקייט.

trust'worthy *a.* (טראַסט'-הוואָיר-טהי) פערטרויענסווערטה; גלויבענסווערטה, צו־פערלעסיג.

trus'ty *a.* and *n.* (טראַס'-טי) טריי, עהרליך; איבערגעגעבען; צופערלעסיג; גלויבענסווערטה; וואָס מען קען זיך פער־לאָזען; זיכער, שטאַרק, פעסט, שטאַנד־האַפט; א צופערלעסיגע אדער א גלויבענס־ווערטהע פערזאָן.

truth *n.* (טרוטה) אן אמת; וואָהרהייט; וואָהרהאַפטיגקייט, ריכטיגקייט; עהרליכ־קייט; טרייהייט; עכטקייט; ווירקליכקייט.

truth'ful *a.* (טרוטה'-פול) וואָהרהאַפ־טיג, אמת'דיג, ריכטיג; וואָהר.

truth'fully *adv.* (טרוטה'-פול-אי) אויף א וואָהרהאַפטיגען אופן; באמת; ריכטיג.

truth'fulness *n.* (טרוטה'-פול-נעס) וואָהרהאַפטיגקייט, אמת'דיגקייט, ריכטיג־קייט.

truth'less *a.* (טרוטה'-לעס) ניט וואָהר, ניט ריכטיג, פאַלש; אונטריי.

truth'lessness *n.* (טרוטה'-לעס-נעס) אונוואָהרהייט, אונריכטיגקייט; פאַלשקייט, אונטרייהייט.

truth'-lov'er *n.* (טרוטה'-לאַוו'-ער) א וואָהרהייטס־ליעבער, א ליעבהאָבער פון אמת.

truth'-tell'er *n.* (טרוטה'-טעל'-ער) איינער וואָס דערצעהלט דעם אמת.

trutta'ceous *a.* (טראַ-טיי'-שאָס) עהנ־ליך צו פאָרעלען, וואָס איז שייך צו פאָ־רעלען [אזא טייערער עסבארער פיש. ז. ***trout***].

try *v.* and *n.* (טראַי) פערזוכען, מאַכען א פערזוך; פרובען; פּראָבירען; אויס־פּראָבירען; שטעלען אויף דער פּראָבע, עקזאַמעניגירען; אונטערזוכען, פערהערען, שטעלען צום גריכט; אורטיילען, משפט'ען; מאַכען אן אנשטרענגונג עטוואָס אויסצוגע־פינען; אונטערנעהמען; ברייננען צו אן ענטשיידונג, ענטשיידען, ענטשיידען א קאַמפף; אנשטרענגען; פעראורזאַכען ליי־דען, אנטהאָן צרות; אנרעדען צו שלעכטס; לייטערען, רייניגען; אויסקאָכען; זיך אנשטרענגען, זיך בעמיהען; דאָס פער־זוכען, דאָס פּראָבירען; א פּראָבע, א פער־זוך; א בעמיהונג, אן אנשטרענגונג.

try a fall (טראַי ע פאָהל) זיך ראַנגלען, פּראָבירען אנידערוואַרפען איינער דעם צווייטען, זיך פּראָבירען אין כחות.

try back (טראַי בעק) זיך אומקעהרען צוריק; צוריקגעהן; נאָך אמאָל פּראָבי־רען, נאָך אמאָל מאַכען א פערזוך.

try conclu'sions with (טראַי קאָנ-קלוה'-זשאָנז הוויטה) פערמעסטען זיך אין כחות אדער פעהיגקייטען מיט אימעצען, מאַכען א קראַפט־פּראָבע מיט אימעצען.

try'ing *a.* (טראַי'-אינג) 1. שטעלענדיג אויף א שווערער פּראָבע; 2. שווער, מיה־זאַם, אנשטרענגענד; 3. שלעכט בעקומענד, זיך שלעכט אבּרופענד [אויף דעם געזונד, אויף'ן געמיטה א. ד. ג.]; 4. אנפּראָבי־רענדיג, אנמעסטענדיג.

2. He is in **trying** circumstances. 3. The cold weather is very **trying** to him.

try on (טראַי אָן) 1. אנמעסטען, אנפּראָ־בירען; 2. פּראָבירען, מאַכען א פערזוך; אונטערנעהמען.

1. **Try on** the dress and see if it fits

try one's for'tune (טראַי הוואָנז פאָהר'-טשון) פּראָבירען גליק.

try one's hand (טראַי הוואָנז הענד) מאַכען א פּראָבע, פּראָבירען.

He **tried his hand** at carpentry.

try on'es lungs (טראַי הוואָנז לאַנגז) אויסשרייען די לונגען, שרייען אויף דער העכסטער אקטאַווע.

try on the oth'er leg (טראַי אָן טהי אַטה'-ער לעג) פּראָבירען די אנדערע מעג־ליכקייט.

try out (טראַי אוט) 1. אבזונדערען, אב־טיילען [וועגען פעטס]; 2. אויסטיילען זיך ווי שוויים, ארויסשוויצען.

1. Cooking the ham will **try out** the fat.
2. The perspiration is **trying out** of him.

try'sail *n.* (טראַי'-סייל) דער טריי־זעגעל [א זעגעל אויף דעם פאָרדער־מאַסט־בוים פון א שיף.

tryst *n.* and *v.* (טראַיסט) אן אברע־דונג זיך צונויפצוטרעפען אין א געוויסער צייט און אין א געוויסען אָרט; א צונויפערדונגס־אָרט; א רענדעוואו; א פערזאַמלונגס־אָרט; אברעדען זיך צו טרע־פען; איינלאַדען צו א רענדעוואו.

tryst'ing *n.* (טריסט'-אינג) דאָס אברע־דען זיך צו טרעפען אין א געוויסער צייט און אין א געוויסען אָרט; אן אבגערעדטע צונויפטרעפונג, א רענדעוואו.

tryst'ing-day *n.* (טריסט'-אינג-דיי) אן אבגערעדעטער צונויפטרעפונגס־טאָג, א צו־זאַמענקונפטס־טאָג.

tryst'ing-place *n.* (טריסט'-אינג-פּלייס) אן אבגערעדטער צונויפטרעפונגס־אָרט.

tsar (צאַר) ***czar*** ז.

tsar'evitch *n.* (צאַר'-ע-וויטש) ***czarevitch*** ז.

tsarev'na *n.* (צאַ-רעוו'-נאַ) ***czarevna*** ז.

tsarit'sa *n.* (צאַר-איט'-סאַ) די צאַריצא, די רוסישע קייזערין.

tset'se *n.* (טסעט'-סע) די טסעטסע, אזא זיד־אַפריקאַנישע פליעג [איהר ביס איז ניט געפעהרליך פאַר מענשען, אבער טויטליך פאַר הויז־חיות, ווי קיה, פערד, הינט א. ד. ג.].

Tsetse

tset'se-fly *n.* (טסעט'-סע-פלאַי) ***tsetse*** ז.

T-square *n.* (טי'-סקוועהר) א לינעאַל אין דער פאָרם פון א T

Tu. פערקירצונג פון ***Tuesday***

tuate'ra *n.* (טוה-ע-טיי'-רא) די טואַטע־רא, אזא גרויסער עקדעש אדער יאשטשער־קע פון ניי־זעעלאַנד.

tu'ath *n.* (טיו'-עטה) אין פאַרצייטיגען אירלאַנד — א טעריטאָריאַלע אבטיילונג מיט א בעשטימטער עקאָנאָמישער און פּאָ־ליטישער זעלבסטשטענדיגקייט.

tub *n.* and *v.* (טאַב) א צעבער, א קובעל, א קאַדקע, א פאַס, א טון; א שיפעל; א וואַנע; דאָס באָדען זיך אין א וואַנע; נעהמען א וואַנע, באָדען זיך אין א וואַ־נע; פערזייהען א פּלאַנצע אין א צעבער אדער קאַדקע; זיך באָדען אין א וואַנע; רודערען אין א שיפעל.

tu'ba *n.* (טיו'-באַ) א טובע, אזא גרוי־סער מוזיקאַלישער בלאָז־אינסטרומענט.

Tuba

tub'ber *n.* (טאַב'-ער) א קירקע, א מין האַק ביי בערג־אַרבייטער.

tub'ber-man *n.* (טאַב'-ער-מען) א בערג־אַרבייטער וואָס אַרבייט מיט א קיר־קע.

tub'bing *n.* (טאַב'-אינג) דאָס מאַכען צעבערס אדער קאַדקעס; דאָס מאַטעריאַל פאַר צעבערס אדער קאַדקעס; אין בערג־אַרבייט — דאָס ארומשלאָגען א שאַכטע מיט ברעטער אדער קלעצער, כדי וואַסער זאָל אהין ניט פליסען; דאָס באָדען זיך אין א וואַנע.

tub'bing-wedge *n.* (טאַב'-אינג-הוועדזש) א קליין שטיקעל האָלץ וואָס ווערט אריינגע־שטעלט אין די שפּאַלטען צווישען די ברע־טער, מיט וועלכע מען שלאָגט ארום די ווענד פון א שאַכטע, כדי וואַסער זאָל אהין ניט פליסען.

tub'bish *a.* (טאַב'-איש) ווי א דייזשע, ווי א קאַדקע; רונד און דיק; גראָב־ביי־כיג.

tub'by *a.* (טאַב'-אי) ווי א דייזשע, ווי א קאַדקע; וואָס קלינגט ווי פון א פוסטען פאַס.

tube *n.* and *v.* (טיוב) א רעהר; אין אַנאַטאָמיע — א לופט־רעהר, א קאַנאַל אין קערפּער, דורך וועלכען עס געהט דורך לופט אדער פליסיגקייט; דער רעהר פון א טעלעסקאָפ; א רעהרעל פון דינעם ווייכען בליי צו האַלטען פאַרב אדער אן אנדער מאַטעריאַל אין א האַלב־פליסיגען צו־שטאַנד; צומאַכען א רעהר, צוגעבען רעה־רען; איינשליסען אין א רעהר.

tube'-brea'ther *n.* (טיוב'-בריע'-טהער) א בעשעפעניש וואָס אָטעמט דורך א רעהרעל [ווי אן אינזעקט].

tube'-brush *n.* (טיוב'-בראַש) א צילינ־דרישע אדער ספּיראַלע באַרשט פון דראָט, צו רייניגען א דאַמפף־קעסעל.

tube'-clea'ner *n.* (טיוב'-קליע'-נער) אן אינסטרומענט צו רייניגען א רעהר פון אינוועניג.

tube'-cut'ter *n.* (טיוב'-קאַט'-ער) אן אינסטרומענט צו שניידען מעטאַלענע רעה־רען.

tube'-form *a.* (טיוב'-פאָרם) ***tubiform*** ז.

tube'-machine' *n.* (טיוב'-מע-שין') א מאַשין צו מאַכען רעהרען.

tu'ber *n.* (טיו'-בער) — אין באָטאַניק א לאַנג־רונדליכע אנוואַקסונג אויף א וואָר־צעל; א קאַרטאָפעליע; אין אַנאַטאָמיע— א אנוואוקס, אן אויפשוועלונג.

tu'bercle *n.* (טיו'-בוירקל) א קליינער אנוואוקס, א קליינע פערהאַרטעוועטע

ארויסשטארצונג; א קליינע אויפשוועלונג; א בלעזעל, א קרעצעל; א טובערקעל, א קליינע קנאטען אדער קניפעל־פערמיגע אנוואקסונג [ווי אויף די לונגען אדער אויף אן אנדער ארגאן], וואס איז כאראקטעריסטיש פאר טובערקולאזיס אדער שווינדזוכט; טובערקולאזיס; אין באטאניק — א קנאטען־עהנליכע אנוואקסונג אויף א פלאנצע.

tuber'cular *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאר) וואס האט די פארם פון א קליינער אנוואקסונג; עהנליך צו א פערהארטעוועטען קנאטען אדער קניפעל; מיט טובערקעלען, טובערקולעז, שווינדזיכטיג.

tuber'cular consump'tion (טיו-בויר'-קיו-לאר קאנ-סאמפ'-שאן) טובערקולאזיס, שווינדזוכט.

tuber'cularize *v.* (טיו-בויר'-קיו-לער-איז) אנשטעקען מיט טובערקולאזיס [שווינדזוכט].

tuber'culate *a.* (טיו-בויר'-קיו-לייט) ז. *tubercular*.

tubercula'tion *n.* (טיו-בויר-קיו-ליי'-שאן) די אויסבילדונג פון טובערקעלען אדער קליינע פערהארטעוועטע קנאטען וואס זיינען כאראקטעריסטיש פאר שווינדזוכט.

tuber'culiform *a.* (טיו-בויר'-קיו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א טובערקעל אדער שווינדזוכט־בלעזעל.

tuber'culin *n.* (טיו-בויר'-קיו-לין) טובערקולין, א פרעפאראט פון טובערקולאזבאצילען, וועלכער איז אנגענומען ביי איינינגע אלס א מיטעל געגען טובערקולאזיס אדער שווינדזוכט.

tuberculiza'tion *n.* (טיו-בויר-קיו-לי-זיי'-שאן) די אויסבילדונג פון טובערקעלען אדער שווינדזוכט־בלעזלעך.

tuber'culize *v.* (טיו-בויר'-קיו-לאיז) ז. *tubercularize*.

tuber'culose *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאוס) ז. *tubercular*.

tuberculo'sis *n.* (טוי-בויר-קיו-לאו'-סיס) טובערקולאזיס, שווינדזוכט.

tuber'culous *a.* (טיו-בויר'-קיו-לאס) ז. *tubercular*.

tuberif'erous *a.* (טיו-בע-ריפ'-ע-ראס) וואס מאכט בלעזלעך; וואס מאכט קנאטען אדער קניפלעך: ז. *moniliform*.

tu'beriform *a.* (טיו'-בער-אי-פארם) אין דער פארם פון א קנאטען, א קניפעל אדער בלעזעל.

tu'berose *a.* (טיו'-בער-אוס) קנאטיג, קניפעלדיג, העקערדיג.

tube'rose *n.* (טיוב'-ראוז) די טובערוזע [אזא פלאנצע מיט ווייסע שמעקענדע בלומען].

tuberos'ity *n.* (טיו-בע-ראס'-אי-טי) קנאטיגקייט, העקערדיגקייט, אויפגעבלאזענקייט; א קנאטען, אן אנוואוקס, א בלאטער, א בלעזעל.

tu'berous *a.* (טיו'-בויר-אס) קנאטיג, העקערדיג; מיט גוזען, מיט בערגלעך.

tu'berously *adv.* (טיו'-בויר-אס-לי) קנאטיג; מיט גוזען, מיט בערגלעך.

tu'berousness *n.* (טיו'-בויר-אס-נעס) ז. *tuberosity*.

tub'ful *n.* (טאב'-פול) א פולער פאס אדער צעבער.

tu'bicen *n.* (טיו'-בי-סען) איינער וואס שפיעלט אויף א טרומייט.

tubic'inate *v.* (טיו-בים'-אי-נייט) בלאזען אין א טרומייט; טרומייטערען.

tu'bicole *a. and n.* (טיו'-בי-קאול) וואס לעבט אין א רעהר אדער אין א רעהרען־געוועב [ווי געוויסע שפינען און ווערים]; א בעשעפעניש וואס לעבט אין א רעהרען־געוועב.

tu'bicorn *a. and n.* (טיו'-בי-קאהרן) מיט א רעהרען־הארן, מיט א פוסטען אדער הלל'דיגען הארן; א חיה מיט א רעהרען־הארן.

tu'bifer *n.* (טיו'-בי-פויר) א בעשעפעניש וואס האלט זיך אויף אין א רעהר אדער אין א רעהרען־געוועב [ווי געוויסע פאליפען].

tu'biform *a.* (טיו'-בי-פארם) רעהרען־פערמיג.

tu'bing *n.* (טיו'-בינג) דאס מאכען רעהרען; א רעהרען־סיסטעם.

Tü'bingen school (טי'-בינג-ען סקוהל) די טיבינגענישע שולע [די שולע פון פרייגעזאנענע קריסטליכע טעאלאגען, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין טיבינגען אין דער ערשטער העלפט פון 19טען יאהרהונדערט. די פארשטעהער פון דיעזער שולע האבען שטודירט די ביבעל פון א היסטאריש־קריטישען שטאנדפונקט און האבען אויסגעפונען, אז פיעל טיילען פון דעם נייעם טעסטאמענט זיינען געשריעבען געווארען פיעל שפעטער איידער די ערשטע צייטען פון קריסטענטום].

tu'bipore *a. and n.* (טיו'-בי-פאור) וואס האט רעהרען־פערמיגע קאראלען; אן ארגעל־קאראל [אזא רעהרען־פערמיגער קאראל].

tub'man *n.* (טאב'-מען) אן אדוואקאט ביים ענגלישען שאצקאמער־געריכט.

tub'-prea'cher *n.* (טאב'-פריע'-טשער) א פעראכטונגס־נאמען פאר א גלח פון א סעקטע, וואס האט זיך אבגעשפאלטען פון דער הערשענדער קירך; א דרשן אן עם־הארץ.

tub'-race *n.* (טאב'-רייס) א וועט־קאמפף אין שיפען זיך, וואו די וועטענדע יאגען זיך ניט אין שיפלעך נאר אין אזעלכע פעסער.

tub'-thum'per *n.* (טאב'-טהאמ'-פער) א בעל־דרשן וואס שרייט, ווארפט זיך און מאכט מיט די הענד.

tub'-thum'ping *a.* (טאב'-טהאמ'-פינג) דאס רעדען מיט ליארם אדער באמבאסטיש.

tu'bular *a.* (טיו'-ביו-לאר) רעהרען־פערמיג, ווי א רעהרעל; ווי א קלאנג פון א טרומייט.

Tubula'ria *n.* (טיו-ביו-ליי'-רי-א) די רעהרען־פאליפען [אזא מין פאליפען וואס בילדען אוים רעהרען־קאראלען].

tubular'ity *n.* (טיו-ביו-לער'-אי-טי) דאס האבען א טרומייטען־קלאנג.

tu'bularly *adv.* (טיו'-ביו-לאר-לי) אין דער פארם פון א רעהר.

tu'bulate *a. and v.* (טיו'-ביו-לייט) רעהרען־פערמיג; מאכען ווי א רעהר; צומאכען אדער צוגעבען א רעהר.

tu'bulated *a.* (טיו'-ביו-ליי-טעד) רעהרען־פערמיג.

tubula'tion *n.* (טיו-ביו-ליי'-שאן) דאס מאכען א רעהר; די איינארדנונג פון א רייה רעהרען.

tu'bule *n.* (טיו'-ביול) א רעהרעל.

tu'buliform *a.* (טיו'-ביו-לי-פארם) ז. *tubular*.

tu'bulose *a.* (טיו'-ביו-לאוס) ז. *tubular*.

tu'bulous *a.* (טיו'-ביו-לאס) ז. *tubular*.

tu'bulure *n.* (טיו'-ביו-ליור) א קליין רעהרעל ביים ענד פון א רעטארטע פאר כעמישע אפעראציאנען.

tub'-wheel *n.* (טאב'-הוויעל) דאס קרייזעל־ראד, אזא וואסער־ראד וואס האט די פארם פון א דרייזשע אדער קאדקע מיט ארומגעשלאגענע ספיראלע ראנדען, איבער וועלכע עס פליסט דאס וואסער און ברייגנט אין בעוועגונג דאס ראד.

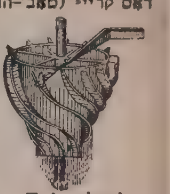

Tub-wheel

tuck *v. and n.* (טאק) פאלדעווען, מאכען פאלדען; אנפילען, אנפאקען; איינוויקלען, ארומוויקלען; אנשטאפען דעם מאגען; צוזאמענציהען, צוזאמעננעהמען; קלאפען אין א פויק, בארבאנעווען; א פאלד; א מין נעץ; עסענווארג, פליישען; צוקערקעס; אן אפעטיט; א ראפיר, א לאנגער קינזשאל אדער שווערד; דאס שלאגען, דאס קלאפען, דאס באראבאנעווען.

tuck'ahoe *n.* (טאק'-ע-האו) דאס אינדישע ברויט [א מין שוועמעל־ארטיגע פלאנצע וואס וואקסט אין די זידליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

tucked *a.* (טאקט) געפאלדעוועט, געמאכט אין פאלדען; אנגעפאקט; איינגעוויקעלט; צוזאמענגעצויגען.

tucked up (טאקט אפ) מיט אן אויפגעהויבענעם קלייד עס זאל זיך ניט שלעפען איבער דער ערד; וואס איז אויפגעהאנגען צו הויך [וועגען א גלאק אין א טורם]; צוזאמענגעצויגען, ענג; אנגעשטאפט, אנגעפילט.

tuck'er *n. and v.* (טאק'-ער) איינער וואס פאלדעוועט, איינער וואס מאכט פאלדען; א מין האלז־קראגען אדער מאנישקע פון לייכטען ווייכען שטאף אין א פרויען־קלייד; מיעדקייט; איינמיעדען, פערמאטערען.

tuck'et *n.* (טאק'-עט) א שאל פון א טרומייט; דאס שאלען פון א טרומייט.

tuck'-in *n.* (טאק'-אין) ז. *tuck-out*.

tuck'-net *n.* (טאק'-נעט) א קליינער נעץ וואס ווערט געברויכט ארויסצוציהען פיש פון א גרויסען נעץ.

tuck'-out *n.* (טאק'-אוט) א פולער, זאטער, געשמאקער מאהלצייט.

tuck up (טאק אפ) צוזאמענפאלדעווען, צוזאמעננעהמען; ארויפציהען אויף א שטריק, הענגען.

tu'cum *n.* (טוה'-קאם) די טוקום [אזא פאלמע פון בראזיליען. פון די דינע און שטארקע פאזערען פון איהרע בלעטער ווערען געוועבט און געשטריקט פערשיעדענע שטאפען].

tu'cu-tu'cu *n.* (טוה'-קוה-טוה'-קוה) די טוקו־טוקו [א קליין גריזשענד חיה'לע פון בראזיליען עהנליך צו א ראץ מיט א קורצען עק].

Tu'dor *a.* (טיו'-דאר) וואס איז שייך צו די טיודארען [אן ענגלישע קעניגליכע דינאסטיע, וואס האט געהערשט פון יאהר 1485 ביז 1603]; וואס איז שייך צו דעם ארכיטעקטור־סטיל פון די צייטען פון די טיודארען.

tue'fall *n.* (טיו'-פאהל) ז. *tofall*.

Tues'day *n.* (טיוז'-דיי) דיענסטאג.

tu'fa *n.* (טוה'-פא) ז. *tuff*.

tufa'ceous *a.* (טו-פיי'-שאס) טוף־ארטיג, ווי טוף־שטיין. ז. *tuff*.

tuff *n.* (טאף) דער טוף, דער טוף־שטיין [א מין זאמד־שטיין].

tuft *n. and v.* (טאפט) א בינטעל, א טשוב; א קוסט; א שפיציג בערדעל; אין אנאטאמיע — א געפלעכט פון נערווען, בלוט־אדערען א. ד. ג.; אין באטאניק — א בינטעלע בלומען אויף א פלאנצע; א סטודענט פון אדעליגען שטאנד [אין די ענגלישע אוניווערזיטעטען]; א גריז בערגעל; א קלומפ בלומען; א גרופע בוימער; צונויפבינדען אין בינטלעך; צוטיילען אין בעזונדערע בינטלעך; וואקסען אין קוסטעס אדער בינטלעך; אנהויפען, מאכען בערגלעך.

tuf'ted *a.* (טאפ'-טער) מיט א בינטעל, מיט א טשוב; וואס וואקסט אין בינטלעך אדער אין קוסטעס.

tuf'ter *n.* (טאפ'-טער) א הונד וואס ווערט בענוצט אין יאגד נאך הירשען.

tuft'-hun'ter *n.* (טאפט'-האנ'-טער) איינער וואס קריכט אין דער געזעלשאפט פון אריסטאקראטען; איינער וואס זוכט אריינצוקריכען אין די הויכע פענסטער; אן אונטערלעקער, א חונף.

tuft'-hun'ting *n.* (טאפט'-האנ'-טינג) דאס יאגען זיך נאך אריסטאקראטען; דאס וועלען אריינקריכען אין די הויכע פענסטער.

tuf'ty *a.* (טאפ'-טי) מיט בינטלעך; מיט קוסטעס; מיט בוימער־גרופען; וואלדיג.

tug *v. and n.* (טאג) ציהען, שלעפען; נעהמען אויף'ן בוקסיר; הארעווען, זיך אנשטרענגען; דאס ציהען, דאס שלעפען; דאס נעהמען אויף'ן בוקסיר; זעהר א שטארקע אנשטרענגונג; הארעוואניע, מיה; א שטריק אדער רימען וואס ווערט בענוצט צום שלעפען [ווי די רימענס, פאר וועלכע דאס פערד שלעפט דעם וואגען]; א בוקסיר־שיף.

tug'boat *n.* (טאג'-באוט) א ציה־שיף, א שלעפ־שיף, א בוקסיר־שיף.

tug'ger *n.* (טאג'-ער) א ציהער, א שלעפער, איינער אדער עפעס וואס ציהט אדער שלעפט.

tug'gingly *adv.* (טאג'-אינג-לי) ציהענדיג, שלעפענדיג.

tug'-hook *n.* (טאג'-הוק) איינע פון די האקענס אדער קרוטשקעס אויף א כאמוט, צו וועלכע עס זיינען אנגעבונדען די רימענס וועלכע געהען צו די אלאבלעס.

tug'man *n.* (טאג'-מען) איינער וואס ארבייט אויף א בוקסיר־שיף.

tug of war (טאג אוו הוואהר) א ביטערער קאמפף; אן אטלעטישער וועטקאמפף, וואו צוויי גרופען ציהען איינע פון דער אנדערער א שטריק און וועלכע גרופע ציהט אריבער די געווינט.

tui'tion *n.* (טיו-איש'-אן) אונטערריכט, ערציהונג; לעהר־געלד, שכר־למוד.

tui'tional *a.* (טיו-איש'-אנ-על) וואס איז שייך צו אונטערריכט אדער לערנען.

tui'tionary *a.* (טיו-איש'-אנ-ע-רי) ז. *tuitional*.

tu'la-met'al *n.* (טוה'-לא-מעט'-על) דאס טולא־מעטאל [א מישונג פון זילבער, מעש, בליי און שוועבעל].

tu'la-work *n.* (טוה'-לא-הוואירק) ז. *niello*.

tu'le *n.* (טוה'-לע) די ים־בינזע [א זומפ־

פלאנצע וואס וואקסט אין גרויסע מאסען אין קאליפארניען].

tu'lip *n.* (טיו'-ליפ) די טולפע אדער טולפאן [אזא פלאנצע מיט לאנגע בלעטער און מיט גלאקען־פערמיגע בלומען].

tu'lip-ear *n.* (טיו'-ליפ-איער) א פערשפיצטער גלייך־שטעהענדער אויער [ביי הינד].

tu'lipist *n.* (טיו'-ליפ-איסט) א קולטיווירער פון טולפאנען.

ז. *tulip*.

Tulip

tulipoma'nia *n.* (טיו-לי-פא-מיי'-ני-א) טוליפאמאניע, א משוגעת וואס דריקט זיך אויס אין א ליידענשאפטליכען בעגעהר נאך טולפאנען־בלומען [אזא משוגעת איז געווען פערשפרייט אין אנפאנג פון 17טען יאהרהונדערט אין האלאנד, וואו טויזענדע מענשען האבען זיך געיאגט צו קויפען און פערקויפען טולפאנען, פאר וועלכע מען האט געצאהלט פיעל געלד, ביז דאס גאנצע געשעפט האט געפלאצט מיט שרעקליכע באנקראטען און אונגליקען].

tu'lip-pop'lar *n.* (טיו'-ליפ-פאפ'-לאר) ז. *tulip-tree*.

tu'lip-root *n.* (טיו'-ליפ-רוהט) אזא האבער־קראנקהייט, וואו די ווארצלען פון די האבער־זאנגען שוועלען אויף ווי א ציבעלע.

tu'lip-tree *n.* (טיו'-ליפ-טריע) דער טולפאן־בוים [אזא אמעריקאנער בוים מיט א ווייכען האלץ].

tu'lip-wood *n.* (טיו'-ליפ-הוואוד) דאס האלץ פון טולפאן־בוים. ז. *tulip-tree*.

tulle *n.* (טוהל) טול [אזא דינער שיטערער זיידענער שטאף].

tum'ble *v. and n.* (טאמבל) 1. זיך וואקלען, זיך ווארפען, זיך שליידערען; וואקלען, ווארפען, שליידערען; 2. פאלען, אומפאלען, אראבפאלען, אראבשטירצען; אראבווארפען, אראבשליידערען, שטירצען; א ווארף טהאן, א שליידער טהאן; 3. זיך איבערקעהרען, שפרינגען, מאכען אקראבאטישע קונצען; 4. שנעל פאלען [אין פרייז]; 5. ברענגען אין אונארדנונג, צוקנייטשען, פאנאנדערווארפען; 6. פאלירען [מעטאלענע זאכען דורך רייבונג, ווען זיי ווערען אומגעשליידערט אין א זיך־דרעהענדען צילינדער]; 7. נאכרעכנען; נאכפארשען; 8. א פאל, א שטורץ; 9. א שפרונג, אן אקראבאטישער קונץ; 10. א פלאנטער, א צוטומלעניש; 11. א זיך־דרעהענדער צילינדער צום פאלירען מעטאלענע זאכען דורך רייבונג.

1. He **tumbles** and tosses from pain. 2. The workingman **tumbled** from the scaffold. 4. All the stocks **tumbled** when war was declared. 5. Do not **tumble** the bed-clothes. 7. I **tumbled** the proposition over and over in my mind.

tum'ble-bug *n.* (טאמ'בל-באג) די שאבע [אזא מיסט־זשוק וואס קייקעלט צונויף קנוילען מיסט, אין וועלכע ער לעגט די אייעלעך].

tum'ble-car *n.* (טאמ'בל-קאר) א וואגען געשפאנט מיט איין פערד.

tum'ble-down *a.* (טאמ'בל-דאון) וואס האלט ביים איינפאלען.

They live in a **tumble-down** house.

tum'ble-dung *n.* (טאמ'בל-דאנג) ז. *tumble-bug*.

tum'bled up and down (טאמבלד אפ ענד דאון) אויפגערעגט; צומישט.

tum'ble in (טאמבל אין) זיך אריינווארפען אין בעט, געהן שלאפען; איינפאסען א שטיק געהילץ.

tum'bler *n.* (טאמ'-בלער) א קונצען־מאכער, אן אקראבאט; די בורצעל־טויב [אזא טויב, וואס ווארפט זיך אום בעת'ן פליהען]; א מין דאקס־הונד [אזא יאגד־הונד. ז. *greyhound*]; א טרינק־גלאז, א קעלישאק; אזא קינדער־שפיעלכעל, וואס בעשטעהט פון א זיך־שאקלענדער פיגור פון א כינעזישען מאנדארין; א זיך־דרעהענדער צילינדער, אין וועלכען מעטאלענע זאכען ווערען פאלירט דורך רייבונג; די צוהאלטונג [דער טייל פון א שלאס וואס האלט פעסט דאס צינגעל]; אזא טייל פון א ביקס־שלאס; א מיסט־וואגען.

Tum'bler *n.* (טאמ'-בלער) ז. *Dunker*.

tum'bler-brush *n.* (טאמ'-בלער-בראש) א בערשטעל צום אויסווישען גלעזער און קעלישאקעס.

tum'bler-cart *n.* (טאמ'-בלער-קארט) א מיסט־וואגען.

tum'bler-drum *n.* (טאמ'-בלער-דראם) ז. *tumbling-box*.

tum'blerful *n.* (טאמ'-בלער-פול) א גלאז־פול, א פולע גלאז, אזוי פיעל ווי פיעל עס געהט אריין אין א גלאז אדער קעלישאק.

I drank a **tumblerful** of water.

tum'bler-glass *n.* (טאמ'-בלער-גלעס) א טרינק־גלאז, א קעלישאק.

tum'bler-hol'der *n.* (טאמ'-בלער-האול'-דער) א גלאז־האלטער [א מעטאלענע איינפאסונג פאר א טרינק־גלאז].

tum'bler-stand *n.* (טאמ'-בלער-סטענד) א געשטעל פאר גלעזער ביי א סאדע־וואסער שטיין [פאנטאן].

tum'bler-wash'er *n.* (טאמ'-בלער-הוואש'-ער) א געשטעל ביי א סאדע־וואסער שטיין [פאנטאן] פאר גלעזער מיט שפריצערס אויסצושווענקען די גלעזער.

tum'ble to (טאמבל טו) 1. פערשטעהן, בעגרייפען; 2. זיך ענערגיש א נעהם טהאן.

1. He would not **tumble** to the scheme.

tum'ble up (טאמבל אפ) אויפשטעהן פון שלאף; ארויפקומען אין איילעניש און צוטומלעניש אויף א שיפס־דעק.

tum'bling *n. and a.* (טאמ'-בלינג) דאס פאלען; דאס מאכען אקראבאטישע קונצען; דאס ווארפען זיך אין דער לופט [ווענען דער בורצעל־טויב. ז. *tumbler*]; פאלענד; פאריבערגעהענד, צייטווייליג.

tum'bling-box *n.* (טאמ'-בלינג-באקס) א זיך־דרעהענדער צילינדער אין וועלכען מעטאלענע זאכען ווערען פאלירט דורך רייבונג.

tum'bling-wheel *n.* (טאמ'-בלינג-הוויעל) א זיך־דרעהענדער צילינדער גלאט אבצושלייפען שטיפטען אדער באלצען דורך רייבונג.

tum'bly *a.* (טאמ'-בלי) ניט גלייך, בערגעלדיג, פול מיט גריבער און בערגלעך; בעדעקט מיט שטיינער [ווי א ים־דעק].

tum'brel *n.* (טאמ'-ברעל) א מיסט־וואגען; אן אמוניציאנס־וואגען פאר ארטילעריע; א פארצייטיגער שטראף־שטוהל פאר ווייבער־ארורות; א מין שטייג צו האלטען אום ווינטער שפייז פאר שאף.

tumefa'cient *a.* (טיו-מי-פיי'-שיענט) אנשוועלענד, געשוואלען.

tumefac'tion *n.* (טיו-מי-פעק'-שאן) אויפשוועלונג, געשוואלענקייט; א געשווילעכץ.

tu'mefy *v.* (טיו'-מי-פאי) מאכען געשוואלען, מאכען א געשווילעכץ; געשוואלען ווערען.

tumeros'ity *n.* (טיו-מער-אס'-אי-טי) געשוואלענקייט.

tumes'cence *n.* (טיו-מעס'-ענס) ז. ***tumefaction***

tumes'cent *a.* (טיו-מעס'-ענט) אויפשוועלענד, וואס ווערט געשוואלען.

tu'mid *a.* (טיו'-מיד) 1. אויפגעשוואלען, געשוואלען; 2. אויפגעבלאזען; באמבאסטיש; 3. ארויסשטארצענד.

1. The horse suffers from a **tumid** leg.
2. The writer is known for his **tumid** style.

tumid'ity *n.* (טיו-מיד'-אי-טי) געשוואלענקייט, געשווילעכץ; אן אויפגעבלאזענער, באמבאסטישער סטיל.

tu'midly *adv.* (טיו'-מיד-לי) ווי א געשווילעכץ; אויפגעשוואלען; אויפגעבלאזען; אויף א באמבאסטישען שטייגער.

tu'midness *n.* (טיו'-מיד-נעס) געשוואלענקייט; אויפגעבלאזענקייט, באמבאסטישקייט.

tu'mor *n.* (טיו'-מאר) א געשווילעכץ, א געשוויר, א בייל; באמבאסטישקייט.

tu'morous *a.* (טיו'-מאר-אס) ז. ***tumid***

tump *n. and v.* (טאמפ) א בערגעל; א קופקע ערד; ארומשיטען א קופקע ערד ארום א פלאנצע.

tump'-line *n.* (טאמפ'-לאין) א שטערן־רימען [אזא רימען פאר געפעק וואס ווערט ארומגעבונדען ארום שטערן. ווערט געברויכט אין אייניגע געגענדען פון אמעריקא].

tum'-tum *n.* (טאמ'-טאם) אזא וועסט־אינדישעם געריכט פון צוקוועטשטע פיזאנג אדער פאראדיז־פייגען [ז. ***plantain***]; אזא אינדישעם האנד־פייקעל.

tu'mular *a.* (טיו'-מיו-לאר) ז. ***tumulary***

tu'mulary *a.* (טיו'-מיו-לע-רי) בערגעלדיג, אין א קופע, אויסגעלעגט אין א קופע.

tu'mulate *v.* (טיו'-מיו-לייט) פערשיטען מיט א בערגעל ערד, בעגראבען.

tu'muli *n.* (טיו'-מיו-לאי) קברים־בערגלעך, הויפענס ערד איבער קברים; בערגלעך. ז. ***tumulus***

tu'mulose *a.* (טיו'-מיו-לאוס) בערגעלדיג, בערגיג, פול מיט בערגלעך, בעדעקט מיט בערגלעך.

tumulos'ity *n.* (טיו-מיו-לאס'-אי-טי) בערגיגקייט, בערגעלדיגקייט.

tu'mulous *a.* (טיו'-מיו-לאס) ז. ***tumulose***

tu'mult *n. and v.* (טיו'-מאלט) א טומעל, א געטימעל, א ליארם, א רעש, א גערודער, אן אויפרעגונג; אן אויפרוהר; אן אויפשטאנד; טומלען, ליארמען.

tumul'tuarily *adv.* (טיו-מאל'-טשו-ע-רי-לי) טומעלדיג, ליארעמדיג; מיט רעש; אויפריהעריש; מיאטעזשנע; אהן א טאלק, אהן ארדנונג, אהן א סיסטעם.

tumul'tuariness *n.* (טיו-מאל'-טשו-ע-רי-נעס) טומעלדיגקייט, ליארמדינקייט, רעש'יגקייט, אונרוהיגקייט, שטירמישקייט; אויפריהערישקייט, מיאטעזשנעקייט.

tumul'tuary *a.* (טיו-מאל'-טשו-ע-רי) טומלענד, ליארמענד, רעש'יג, אונרוהיג, שטירמיש, אויפריהעריש, מיאטעזשנע.

tumul'tuous *a.* (טיו-מאל'-טשו-אס) טומעלדיג, ליארעמדיג, אין אונארדנונג, אויפגערעגט, שטירמיש; אויפריהעריש, מיאטעזשנע.

tumul'tuously *adv.* (טיו-מאל'-טשו-אס-לי) טומעלדיג, ליארמענדיג, אין אונארדנונג, אין אויפרעגונג; אויפריהעריש, מיאטעזשנע.

tumul'tuousness *n.* (טיו-מאל'-טשו-אס-נעס) ז. ***tumultuariness***

tumul'tus *n.* (טיו-מאל'-טאס) ניט רעגולערע בעוועגונג, טהעטיגקייט אדער פונקציאנירונג.

tu'mulus *n.* (טיו'-מיו-לאס) א בערגעל; אן אנגעשאטענע קופע ערד; א קבר־בערגעל, א בערגעל אויף א קבר.

tun *n. and v.* (טאן) א טון, א פאס; א כלי; א מאס פאר וויין פון 252 גאלאנען; אריינגיסען אדער אריינשיטען אין פעסער; צוריכטען משקאות אין פעסער [כדי זיי צוצוגעבען א בעזונדערען געשמאק אדער זיי צו פערהיטען פון קאליע ווערען].

tu'na *n.* (טיו'-נא) [א דער טונא־בוים מין קאקטוס־פלאנצע מיט פעסעל־עהנליכע עסבארע פרוכטען. ז. ***prickly-pear***].

tu'nable *a.* (טיו'-נעבל) וואס קען געשטימט אדער אנגעשטעלט ווערען [וועגען א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; וואס קען געמאכט ווערען הארמאניש; הארמאניש, וואהלקלינגענד, מעלאדיש, מוזיקאליש.

tu'nableness *n.* (טיו'-נעבל-נעס) די פעהיגקייט געשטימט צו ווערען אדער אנגעשטעלט צו ווערען [וועגען מוזיקאלישע אינסטרומענטען]; די פעהיגקייט צו ווערען הארמאניש; הארמאנישקייט, מעלאדישקייט, מוזיקאלישקייט, וואהל־קלאנג.

tu'nably *adv.* (טיו'-נע-בלי) הארמאניש, וואהל־קלינגענד, מעלאדיש, מוזיקאליש.

tun'-bel'lied *a.* (טאנ'-בעל'-איד) גראב־בייכיג.

tun'-bel'ly *n.* (טאנ'-בעל'-אי) א דיקער בויך, א טרעמבויך.

tun'dra *n.* (טוהנ'-דרא) [א טונדרא א סטעפע אין די נארדליכע פאלאר־געגענדען פון אייראפא און אזיען, א פלאכע זומפיגע געגענד בעוואקסען בלויז מיט מאך].

tun'dun *n.* (טאנ'-דאן) אזא קינדער־שפיעלכעל. ז. ***bull-roarer***

tune *n. and v.* (טיון) א טאן, א מוזיקאלישער קלאנג; א מעלאדיע, א נגון; הארמאניע; געשטימטקייט [ווי פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; שטימונג, ריכטיגע שטימונג; לוינע; שטימען, אנשטעלען [א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; שפיעלען [אויף א מוזיקאלישען אינסטרומענט]; אויסדריקען דורך מעלאדיע, פייערען דורך מוזיק; אנשטימען, אנשטעלען אויף א געוויסען טאן; מאכען הארמאניש, בריינגען צו איבעראיינשטימונג; בריינגען אין א געוויסען צושטאנד; ארויסגעבען קלאנגען.

tu'neable *a.* (טיו'-נעבל) ז. ***tunable***

tu'neableness *n.* (טיו'-נעבל-נעס) ז. ***tunableness***

tu'neably *adv.* (טיו'-נע-בלי) ז. ***tunably***

tuned *a.* (טיונד) געשטימט, אנגעשטעלט.

tune'ful *a.* (טיונ'-פול) מעלאדיש, זיס־קלינגענד, הארמאניש.

tune'fully *adv.* (טיונ'-פול-אי) אויף א הארמאנישען, מוזיקאלישען אדער מעלאדישען שטייגער.

tune'fulness *n.* (טיונ'-פול-נעס) מעלאדישקייט, הארמאנישקייט, מוזיקאלישקייט.

tune'less *a.* (טיונ'-לעס) ניט הארמאניש, ניט מוזיקאליש, ניט מעלאדיש; אהן א שטימע, אהן א קלאנג, שטום.

tu'ner *n.* (טיו'-נער) איינער וואס שטימט, שטעלט אן אדער רעגולירט מוזיקאלישע אינסטרומענטען; א מוזיק־פערפאסער; א זינגער; א פארריכטונג אין אן ארגעל צו ענדערען די קראפט פון טאן.

tung'-oil *n.* (טאנג'-איל) טונג־אויל, דער אויל פון דעם כינעזישען טונג־בוים [געברויכט אין פארבען]. ז. ***tung-tree***

tung'state *n.* (טאנג'-סטייט) וואלפראם־זויער־זאלץ אדער שעעל־זויער־זאלץ.

tung'sten *n.* (טאנג'-סטען) טונגשטיין אדער וואלפראם [אזא שטאל־גרויער מעטאל].

tung'sten lamp (טאנג'-סטען לעמפ) א טאנגסטען־לעמפעל [אן עלעקטרישעם גליה־לעמפעל, אין וועלכען דער גליה־פאדים איז געמאכט פון טונגשטיין אדער וואלפראם און וועלכער פערצעהרט וועניגער עלעקטרישע ענערגיע ווי די געוועהנליכע גליה־לעמפלעך].

tung'stic *a.* (טאנג'-סטיק) פון טונגשטיין, וואס איז גענומען פון טונגשטיין אדער פון וואלפראם. ז. ***tungsten***

tung'-tree *n.* (טאנג'-טריע) דער טונג־בוים [אזא כינעזישער בוים וואס גיט ארויס א פארב־אויל].

tun'hoof *n.* (טאנ'-הוהף) דער גונדערמאן אדער די ביער־פלאנצע. ז. ***alehoof***

tu'nic *n.* (טיו'-ניק) א טוניקא, א לויזעם קלייד, א גלח'שער קיטעל אדער מאנטעל; א מאנטעל; א מיליטערישער מאנטעל אדער אויבער־ראק; א הויט, א הייטעל.

tu'nica *n.* (טיו'-ני-קא) ז. ***tunic***

tu'nicary *n.* (טיו'-ני-קע-רי) א מאנטעל־טהיער, א ים־זאק. ז. ***Ascidia***

Tunica'ta *n.* (טיו-ני-קיי'-טא) ים־זעק, מאנטעל־טהיערע [א מין ים־חיה'לעך מיט א זאק־עהנליכען קערפער און מיט א לעדער־עהנליכער הויט־איינהילונג]. ז. ***Ascidia***

tu'nicate *a. and n.* (טיו'-ני-קייט) הויטיג, איינגעהילט אין א הייטעל; איינגעהילט איינס אין צווייטען, אריינגעשטעלט איינס אין צווייטען ווי א רייה פינגער־הוטען [וועגען פלאנצען־טיילען און פלאנצען־שיכטען]; א מאנטעל־טהיער, א ים־זאק [ז. ***Tunicata***].

tu'nicated *a.* (טיו'-ני-קיי-טעד) הויטיג, מיט א הויט; איינגעהילט, צוגעדעקט. ז. ***tunicate***

tu'nicle *n.* (טיו'-ניקל) א הייטעל, א הייטעלע; א גלח'שער מאנטעל אדער קיטעל.

Tuning-fork

tunic'ulated *a.* (טיו-ניק'-יו-ליי-טעד) בעדעקט מיט א הייטעל.

tu'ning *n.* (טיו'-נינג) דאס שטימען, אנשטעלען אדער רעגולירען א מוזיקאלישען אינסטרומענט.

tu'ning-fork *n.* (טיו'-נינג-פאהרק) א שטים־גאפעל, א קאמערטאן.

tu'ning-ham'mer *n.* (טיו'-נינג-העמ'-ער) א שטים־האמער [א האמער־עהנליכער שרויפען־שליסעל צום שטימען, רעגולירען אדער אנשטעלען קלאווירען].

Tuning-hammer

tu'ning-key *n.* (טיו'-נינג-קיע) א

שרויף־שליסעל צום שטימען אדער אנשטע־לען קלאווירען אדער פיאנאס.
ז. *tuning-hammer*

tu'ning-knife *n.* (טיו׳-נינג-נאיף) ז. *reed-knife*

tunk *n.* (טאנק) א קלאפ, א שלאג.

Tun'ker *n.* (טאנ׳-קער) ז. *Dunker*

tun'-moot *n.* (טאנ׳-מוהט) א שטאדטי־שער אדער דארפישער געריכטס־הויף, פער־זאמלונגס־פלאץ אדער פערזאמלונג פאר־צייטענס אין ענגלאנד.

tun'nage *n.* (טאנ׳-עדזש) א פארצייטי־גער שטייער [פער טאן] אויף אימפאר־טירטען וויין אין ענגלאנד.

tun'nel *n. and v.* (טאנ׳-על) א לייקע; א רעהר, א רויך־רעהר, א קוימען; א נעץ; א טונעל, אן אונטער־ערדישער דורכגאנג; מאכען ווי א לייקע; פאנגען מיט א לייקע־עהנליכער נעץ; גראבען א טונעל.

tun'nel-kiln *n.* (טאנ׳-על-קיל) א קאלך־אויווען געהייצט מיט שטיין־קויהלען.

tun'nel-net *n.* (טאנ׳-על-נעט) א טאנעז־נעץ [א לייקע־עהנליכע נעץ].

tun'nel-pit *n.* (טאנ׳-על-פיט) ז. *tunnel-shaft*

tun'nel-shaft *n.* (טאנ׳-על-שעפט) א טונעל־שאכט [א גרוב אדער עפנונג פון דער אויבערפלעכע פון דער ערד צו א טונעל].

tun'ning *n.* (טאנ׳-אינג) ברייען [ביער]; ביער וואס ווערט אויסגעברייט פאר איין מאל; דאס אריינגיסען אין א פאס.

tun'ning-cask *n.* (טאנ׳-אינג-קעסק) א כלי פאר איבערגעאיהרטען ביער.

tun'ny *n.* (טאנ׳-אי) [א דער טהונפיש מין מאקרעל־עהנליכער פיש].

tu'ny *a.* (טיו׳-ני) וואס האט א סך קלאנ־גען אדער מעלאדיע, מעלאדיש.

tup *n. and v.* (טאפ) א באראן; די שלאג־פלעכע פון א מאשין־האמער; האבען געשלעכטליכען פערקעהר [הויפטזעכליך ווענגען שאף].

tu'pelo *n.* (טיו׳-פע-לאו) דער טופעלא־בוים אדער קארק־ווארצעל בוים [אזא אמעריקאנישער בוים מיט א לייכטען האלץ].

Tupelo

tu'pelo tent (טיו׳-פע-לאו טענט) א שטעקעל פון דעם האלץ פון טופעלא־בוים צום אויסברייטען די עפנונג אין דער גע־בעהר־מוטער.

tup'-man *n.* (טאפ׳-מען) איינער וואס האדעוועט באראנעס אדער האנדעלט מיט באראנעס.

tup'see *n.* (טאפ׳-סיע) דער מאנגא־פיש. ז. *mango-fish*

tuque *n.* (טיוק) אזא קאנאדישעס גע־שטריקטעס היטעל.

tu quo'que (טיו קװאו׳-קװי) דו אויך; אן ענטפער אויף א בעשולדיגונג מיט אן עהנליכער בעשולדיגונג.
The tu quoque argument is never a conclusive one.

tur *n.* (טוהר) דער אור אדער אויער־אקס. ז. *urus*

tu'racin *n.* (טוה׳-רע-סין) דער רויטער פארב־שטאף אין די פעדערען פון א טו־ראקו. ז. *turacou*

tu'racou *n.* (טוה׳-רע-קוה) דער טוראקו [אזא אפריקאנישער פויגעל מיט רייך־קא־לירטע רויטע און העל־גרינע פעדערען, מיט רויטע אויגען און זעהר א שעהנעם טשוב].

Turacou

tu'rakoo *n.* (טוה׳-רע-קוה) ז. *turacou*

tur'ba *n.* (טויר׳-בא) א דער כאר אין א מיטעלאלטערליכער רעליגיעזער פארשטע־לונג פון יעזוס'עס ליידען און טויט [דער כאר האט מיט זיך פארגעשטעלט די אי־דישע בעפעלקערונג].

tur'ban *n.* (טויר׳-בען) א טורבאן, א מאכמעדאנישער קאפ־צודעק [בעשטעהט פון א שאל אדער טוך ארומגעדרעהט ארום קאפ אויף א געוויסען אופן]; א קאפ־צודעק אדער הוט עהנליך צו א טורבאן; די ווינדונג אדער ספיראלע פון א שנעק.

Turban

tur'baned *a.* (טויר׳-בענד) וואס טראגט א טורבאן. ז. *turban*

tur'ban-shell *n.* (טויר׳-בען-שעל) דער טערקען־בונד, די איינהילונג פון א ים־יא־זשיק [אזא ים־חיה'לע. ז. *sea-urchin*].

tur'ban-stone *n.* (טויר׳-בען-סטאון) א טורבאן־מצבה, א מאכמעדאנישע מצבה מיט אן אויסגעקריצטען טורבאן. ז. *turban*

tur'bary *n.* (טויר׳-בע-רי) טארף־גרונד, א געגענד בעוואקסען מיט טארף; דאס רעכט צו גראבען טארף אויף פרעמדען באדען.

tur'bid *a.* (טויר׳-ביד) צובויטשעט; מוטנע; צומישט, אין אונארדנונג; אונ־רוהיג, אויפגערעגט, שטירמיש.

turbid'ity *n.* (טויר-ביד׳-אי-טי) ז. *turbidness*

tur'bidly *adv.* (טויר׳-ביד-לי) מוטנע, צובויטשעט; מיט העפטיגקייט, שטורמדיג; אין אונארדנונג.

tur'bidness *n.* (טויר׳-ביד-נעס) מוטנע־קייט; צומישטקייט; אונרוהיגקייט, אויפגערעגטקייט.

turbil'lion *n.* (טויר-ביל׳-יאן) א ווירי־בעל.

turbina'ceous *a.* (טויר-בי-ניי׳-שיאס) טארף־ארטיג, טארפיג, וואס איז שייך צו טארף.

tur'binal *a. and n.* (טויר׳-בי-נעל) דריידעל־פערמיג, געדרעהט; ספיראל; שוואמארטיג, מיט לעכלעך; עהנליך צו אן איבערגעקעהרטען קאנוס [א פיגור עהנ־ליך צו א היטעל צוקער]; א געדרעהטעס ביינדעל [ווי למשל, אין דער נאז].

tur'binate *a. and v.* (טויר׳-בי-נייט) קרייזעל־פערמיג, ווי א דריידעל; געדרעהט; ספיראל־פערמיג; עהנליך צו אן איבערגע־קעהרטען קאנוס; זיך דרעהענד; שוואמ־ארטיג, מיט לעכלעך; מאכען קרייזעל־פערמיג אדער דריידעל־פערמיג.

turbina'tion *n.* (טויר-בי-ניי׳-שאן) דרעהונג; א דריידעל־פערמיגע בעוועגונג; קרייזעל־פערמיגקייט, דריידעל־פערמיגקייט, קאנוס־פערמיגקייט; א דריידעל־פערמיגע זאך.

tur'bine *n.* (טויר׳-בין) א טורבינע, א האריזאנטאלער וואסער־ראד.

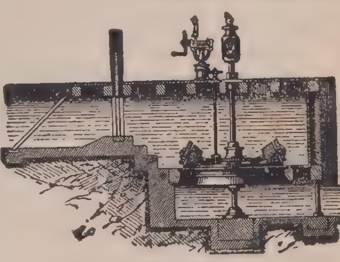

Turbine

tur'bine-pump *n.* (טויר׳-בין-פאמפ) א פומפ וואס ארבייט מיט דער הילף פון א טורבינע [א האריזאנטאלער וואסער־ראד].

tur'bine wheel (טויר׳-בין הוויעל) ז. *turbine*

tur'biniform *a.* (טויר׳-בי-ני-פארם) דריידעל־פערמיג, קרייזעל־פערמיג.

tur'binoid *a.* (טויר׳-בי-נאיד) ז. *turbiniform*

tur'bit *n.* (טויר׳-ביט) די מעווע־טויב, די טשאיקע טויב [א מין הויז־טויב].

tur'bith *n.* (טויר׳-ביטה) ז. *turpeth*

tur'bot *n.* (טויר׳-באט) א מין גרויסער פלאנדער־פיש.

tur'bulence *n.* (טויר׳-ביו-לענס) א טו־מעל, א סומאטאכע; אן אויפרוהר; אונ־רוהיגקייט, געטימעל; שטירמישקייט, העפ־טיגקייט.

tur'bulency *n.* (טויר׳-ביו-לען-סי) ז. *turbulence*

tur'bulent *a.* (טויר׳-ביו-לענט) שטיר־מיש, אונרוהיג; טומעלדיג; אויפריהרע־ריש, מיאטעזשנע.

tur'bulently *adv.* (טויר׳-ביו-לענט-לי) אויף אן אונרוהיגען, אויפריהרערישען אדער טומעלדיגען אופן.

Tur'cism *n.* (טויר׳-סיזם) די טערקישע רעליגיאן, מנהגים, כאראקטער אדער מא־ניערען.

Tur'co *n.* (טויר׳-קאו) א טורקא [א פראנצויזיש־אלזשירער אראבישער אינ־פאנטעריסט אדער פוס־סאלדאט].

Tur'coman *n.* (טויר׳-קא-מען) ז. *Turkoman*

Tur'cophile *n.* (טויר׳-קא-פיל) א טור־

קאפיל, אן אנהענגער פון די טערקען און פון אלעס וואס איז טערקיש.

Tur'cophobist *n.* (טויר'-קא-פאָ-ביסט) א טורקאפאב, א פיינד פון אלעס וואס איז טערקיש.

turd *n.* (טוירד) טנוף, דרעק; מיסטי־גונג; א שטיק טנוף.

Tur'didæ *n.* (טויר'-די-דיע) דער מין דראסעלען [אזעלכע זינג־פויגעלעך] און דראסעל־עהנליכע פויגלען.

tur'diform *a.* (טויר'-די-פארם) דראַ־סעל־עהנליך, עהנליך צו א דראסעל [א זינג־פויגעלע]; וואס בעלאנגט צום מין דראסעלען.

tur'dine *a.* (טויר'-דין) ז. *turdiform*

Tur'dus *n.* (טויר'-דאס) א מין דראסע־לען [אזעלכע פויגעלעך].

tureen' *n.* (טיו-ריען') א טערינע, א טיע־פע שיסעל מיט א צודעק, א זופ־שיסעל.

turf *n. and v.* (טוירף) א גראז־בעדעק אויף דער ערד, גראז־ערד; טארף, ברען־ערד; דאס וועט־לויפען פון פערד; דאס האלטען פערד צום וועט־לויפען; בעלעגען מיט גראז־ערד.

turf'-ant *n.* (טוירף'-ענט) די טארף־מוראשקע [א זעלכע אייראפעאישע מוראשקע, וואס האלט זיך אין טארף־גע־גענדען].

turf'-char'coal *n.* (טוירף'-טשאר'-קאול) קויהלען פון איבערגעברענטען טארף.

tur'fen *a.* (טוירפען) בעדעקט מיט גראז־ערד.

tur'finess *n.* (טויר'-פי-נעס) גראז־ערדיגקייט, רייכקייט אין גראז־ערד, דאס זיין בעדעקט מיט טארף.

tur'fing-i'ron *n.* (טויר'-פינג-אי'-ערן) ז. *turfing-spade*

tur'fing-spade *n.* (טויר'-פינג-ספייד) א טארף־גראב־אייזען, א גראב־אייזען צום אויסגראבען גראז־ערד אדער טארף.

tur'fite *n.* (טויר'-פאיט) ז. *turfman*

turf'-knife *n.* (טוירף'-נאיף) א טארף־שטעכער, אן אינסטרומענט צו בעצייכנען דעם פלאץ וואו צו גראבען א רינע אדער גראבען.

turf'man *n.* (טוירף'-מען) איינער וואס איז פערקאכט אין וועט־לויף פון פערד.

turf'-moss *n.* (טוירף'-מאָהס) א זומ־פיגע געגענד, א פלאץ בעדעקט מיט טארף אדער מאָך.

turf'-plow *n.* (טוירף'-פלאו) ז. *sod-plow*

turf'-spade *n.* (טוירף'-ספייד) ז. *turfing-spade*

turf'-worm *n.* (טוירף'-הוואירם) ז. *sod-worm*

tur'fy *a.* (טויר'-פי) גראזיג, פול מיט גראז, רייך אין גראז־ערד; טארפיג, רייך אין ברען־ערד; וואס איז שייך צום וועט־לויף פלאץ [פאר פערד]; וואס איז שייך צו פערד וועט־לויף; ספארטיש.

tur'gent *a.* (טויר'-דזשענט) געשוואלען; אויפגעשוואלען; אויפגעבלאזען, אויפגע־גאנגען.

turges'cence *n.* (טויר-דזשעס'-ענס) אן אויפשוועלונג; א געשווילעכץ; באמבאס־טיק, באמבאסטישע רייד, אויפגעבלאזענ־קייט.

turges'cency *n.* (טויר-דזשעס'-ען-סי) ז. *turgescence*

turges'cent *a.* (טויר-דזשעס'-ענט) אויפגעשוואלען, געשוואלען.

turges'cible *a.* (טויר-דזשעס'-איבל) וואס קען אויפגעשוואלען ווערען.

tur'gid *a.* (טויר'-דזשיד) אויפגעשוואלען, געשוואלען; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען.

turgid'ity *n.* (טויר-דזשיד'-אי-טי) גע־שוואלענקייט, אויפגעשוואלענקייט; באמ־באסטיק, באמבאסטישע רייד, אויפגעבלא־זענקייט.

tur'gidly *adv.* (טויר'-דזשיד-לי) אויפ־געשוואלען; באמבאסטיש, אויפגעבלאזען.

tur'gidness *n.* (טויר'-דזשיד-נעס) ז. *turgescence*

tu'rio *n.* (טיו'-רי-או) ז. *turion*

tu'rion *n.* (טיו'-רי-אן) אן ארויסשפראַ־צונג פון א נייעם שטענגעל [פון דעם ווארצעל].

turionif'erous *a.* (טיו-רי-א-ניפ'-ע-ראס) שפראצענד, וואס ברייננט ארויס שפראצונגען פון נייע שטענגלעך [פון דעם ווארצעל].

Turk *n.* (טוירק) א טערק; א מאכמעדא־נער; א ווילדער, א בארבאר; א טאטער; א טערקישעס פערד.

Tur'kess *n.* (טויר'-קעס) א טערקין, א טערקישע פרוי.

tur'key *n.* (טויר'-קי) אן אינדיק, אן אינדיטשקע.

Turkey

Tur'key *n.* (טויר'-קי) טערקיי.

tur'key-buz'zard *n.* (טויר'-קי-באז'-ארד) דער אמעריקאנער גייער [א גרוי־סער שווארצליכער פויגעל מיט א נאקע־טען אונבעפעדערטען קאפ און האלז, וועל־כער געפינט זיך אין די ווארימערע געגענ־דען פון אמעריקא].

tur'key-call *n.* (טויר'-קי-קאהל) אן אינסטרומענט ארויסצוברייננען קלאנגען וואס זיינען עהנליך צום געשריי פון אן אינדיק [געברויכט צום פערנארען אינ־דיקעס].

tur'key-cock *n.* (טויר'-קי-קאק) אן אינ־דיק; א נארישער בעל־גאוה.

tur'key-gnat *n.* (טויר'-קי-נעט) אזא קליינע שווארצע פליעג, וועלכע בעלעסטיגט די הויז־עופות אין די זידליכע און וועסט־ליכע טיילען פון אמעריקא.

tur'key-gob'bler *n.* (טויר'-קי-גאב'-לער) אן אינדיק.

tur'key-hen *n.* (טויר'-קי-העו) אן אינ־דיטשקע.

tur'key-louse *n.* (טויר'-קי-לאוס) אזא לויז, וואס בעלעסטיגט די הויז־עופות, בע־זאנדערס אינדיקעס.

tur'key-pen *n.* (טויר'-קי-פען) אזא פאסטעקע צו כאפען אינדיקעס.

tur'key-poult *n.* (טויר'-קי-פאולט) א יונג אינדיקעל.

Tur'key red (טויר'-קי רעד) טערקיש־רויט [אזא העל־רויטע פארב]; אזא בא־וועל־שטאף פון העל־רויטען קאליר.

Tur'key-stone *n.* (טויר'-קי-סטאון) אזא פיין־קערענדיגער קיזעל־שטיין פון געלבליכען אדער בלויליכען קאליר.

tur'key-vul'ture *n.* (טויר'-קי-וואל'-טשור) ז. *turkey-buzzard*

Tur'kic *a.* (טויר'-קיק) טערקיש.

tur'kis *n.* (טויר'-קיס) ז. *turquoise*

Tur'kish *a. and n.* (טויר'-קיש) טער־קיש; וואס איז שייך צו טערקיי אדער צו די טערקען; די טערקישע שפראך.

Tur'kish bath (טויר'-קיש בעטה) א טערקיש באד, א שוויץ־באד.

Tur'kishly *adv.* (טויר'-קיש-לי) מעשה טערק, אויף א טערקישען אופן.

Tur'kish pound (טויר'-קיש פאונד) א טערקישע לירא, א טערקישער פונט [א טערקישע גאלדענע מטבע פון אונגעפעהר 4 אמעריקאנער דאלאר מיט 40 סענט].

Tur'kish tobac'co (טויר'-קיש טא-בעק'-או) טערקישער טאבאק [א גוטער זארט טאבאק וואס ווערט קולטיווירט אין טערקיי].

Turk'man *n.* (טוירק'-מען) ז. *Turkoman*

Tur'ko *n.* (טויר'-קאו) ז. *Turco*

turkois' *n.* (טויר-קאיז') ז. *turquoise*

Tur'koman *n.* (טויר'-קא-מען) א טורק־מען, א טורקאמאן [איינער פון דער טער־קישער אדער טאטערישער בעפעלקערונג אין טורקעסטאן].

Turk's'-cap *n.* (טוירקס'-קעפ) דער טערקען־בונד [אזא ליליע]; דער מעלא־נען־קאקטוס [אזא בלומען־פלאנצע. ז. *melon-cactus*]; די אמעריקאנער זומפ־ליליע [ז. איל.].

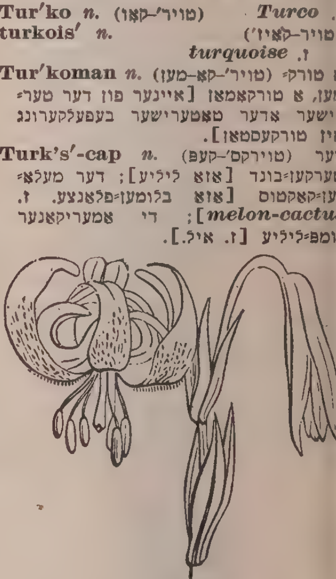

Turk's-cap

Turk's'-cap lil'y (טוירקס'-קעפ ליל'-אי) די אמעריקאנער זומפ־ליליע. ז. *Turk's-cap*

Turk's'-head *n.* (טוירקס'-העד) דער מעלאנען־קאקטוס [ז. *melon-cactus*]; א טערקישער קנופ [אזא שלייף אדער קנופ וואס מען מאכט ארום א דיקען שיף־שטריק מיט א דינעם שטריקעל]; אזא זאנגער בעזים אבצוקעהרען די סטעליע [סופיט]; אזא פאן צום באקען קוכען.

Turk's'-tur'ban *n.* (טוירקס'-טויר'-בען) אזא גראז־ארטיגע פלאנצע מיט געל־בער בליהונג. ז. *crowfoot*

Tur'lupin *n.* (טויר'-לו-פין) א טורלופי־ער [א מיטגליעד פון א געוויסער רעפאר־מאטארישער קריסטליכער סעקטע אין מיטען יאהרהונדערט אין פראנקרייך].

turm *n.* (טוירם) א קאמפאניע סאלדא־טען, א קאמפאניע קאוואלעריע. ז. *turma*

tur'ma *n.* (טויר'-מא) א קאמפאניע רייט־

סאלדאטען [קאוואלעריע] פון 30 אדער 32 אין אלטען רוים.

tur'malin *n.* (טויר'-מע-לין) ז. *tourmalin*.

tur'maline *n.* (טויר'-מע-לין) ז. *tourmalin*.

tur'meric *n.* (טויר'-מע-ריק) דער אינדישער זאפראן; דאס קאנאדישע בלוטקרויט [אזא פלאנצע].

tur'meric-plant *n.* (טויר'-מע-ריק-פלענט) די אינדישע זאפראן=פלאנצע.

tur'merol *n.* (טויר'-מע-ראל) דער אויל פון אינדישען זאפראן. ז. *turmeric*.

tur'moil *v. and n.* (טויר'-מאיל) בעאונרוהיגען, שטערען, פלאגען, בעלעסטיגען; אן אויפרוהר, אן אונרוהיגקייט, א טומעל, א צומישעניש.

turn *v. and n.* (טוירן) דרעקסלען; טאקען; אבדרעקסלען, אבטאקען; זיך לאזען דרעקסלען; דרעהען; אומדרעהען; זיך דרעהען; זיך איבערדרעהען; קעהרען, איבערקעהרען; אומקעהרען; זיך איבערקעהרען; זיך אומקעהרען; ווענדען, ריכטען; ענדערען די ריכטונג; זיך ווענדען, זיך ריכטען; נעהמען א נייע ריכטונג; דרעהען דעם מח, דרעהען דעם קאפ, איבערלעגען אדער בעטראכטען פון פערשיעדענע שטאנדפונקטען; איבערליפערען, איבערגעבען; איבערזעצען [פון איין שפראך אין א צווייטער]; בעקעהרען [צו אן אנדער פארטיי, מיינונג, גלויבען א. ז. וו.]; אומענדערען, פערוואנדלען, ענדערען; זיך פערוואנדלען, זיך ענדערען; ווערען; ענדערען די שטעלונג, רעגולירען; זיך שטעלען אנטקעגען; זויער ווערען; פערדארבען ווערען; איבעל ווערען, ניט גוט ווערען; בעקומען שווינדעל אין קאפ, פערדרעהט ווערען [וועגען קאפ]; ווערען אין כעס, ווי־טענד ווערען; א דרעהונג; אן אומדרעהונג, א קרייז=בעוועגונג; אן אבדרעהונג, אן אבקעהרונג פון דער ריכטונג, אן אבווענדונג; דער פונקט וואו מען ענדערט די ריכטונג; אן אומקעהרונג; אן אומקעהרונגס=פונקט; אן אבבויגונג פון דער ריכטונג; א בויגונג, א קרימונג; אן איבערבייטונג, א וועקסלונג, אן ענדערונג, אן איבערקעהרעניש; א ווענדע=פונקט, אן ענדערונגס=פונקט, א קריזיס; א ווענדונג, א ריכטונג; א נייגונג; א פארם, א געשטאלט; אן אייגענטימליכע פארם; א מאדע; איין ארומדרעהונג אדער בויגעל פון א צונויפגעראלטען שטריק; א קורצער שפאציערגאנג, א פראמענאדע; אן אמשערעד, א רייה; א געלעגענהייט; אן ארבייטס=געלעגענהייט, פערדיענסט=געלעגענהייט; א טהאט, א האנדלונג; א כיטרער איינפאל, א שפיצעל; א נויטיגע בעקוועמליכקייט, א בעדערפניש, א הצטרכות; א נערווען=ערציטערונג, א נערווען=צוטרייסלונג; אן אויפרודערונג פון די נערווען; אין מוזיק — א דאפעל=שלאג [א פערשעהנערונג פון א טאן, דורך דעם וואס עס ווערען צו איהם צוגעלעגט צוויי הילפס=טענער, איינער וואס איז העכער פון איהם און דער צווייטער, וואס איז נידריגער פון איהם]; א משא וואס איינער קען דערטראגען; אין דרוקעריי — א בוכשטאב וואס איז אריינגעשטעלט אין זאץ מיט'ן גלאטען ענד ארויף, אן איבערגעקעהרטער בוכשטאב; א פעקעל פון פינף דוצענד פעלין=פעלען; דאס מאנאטליכע ביי פרייען, מענסטרואציע.

turn'about *n.* (טוירנ'-ע-באוט) אן איבערקעהרער, אן איבערענדערער, אן אגיטאטאר; א דרעה=וויעג, א קארוסעל; אזא קראנקהייט ביי בהמות וואס דריקט זיך אויס אין קאפ=שווינדלונג.

turn about' (טוירן ע-באוט') זיך אומקעהרען, זיך אומדרעהען; אבוועקסלענדיג זיך, בייטענדיג זיך.

turn a cat'-in-pan' (טוירן ע קעט'-אינ-פען') "איבערקעהרען דעם פעלין" [זיך שמד'ען אדער איבערגעהן צו אן אנדער פארטיי צוליעב אייגענע נוצען].

turn a deaf ear to (טוירן ע דעף איער טו) ניט וועלען הערען.

turn adrift' (טוירן ע-דריפט') געבען א שפאציער=צעטעל, משלח זיין; אוועקשיקען אויף גאט'ס בעראט.

turn again' (טוירן ע-געןן') אומקעהרען, צוריקקעהרען; זיך שטעלען געגען שונא.

turn against' (טוירן ע-גענסט') 1. ריכטען אדער פערוואנדלען געגען, ווערען געגען; 2. ווערען פיינדליך אדער געגנעריש.

1. His argument was **turned against** himself. 2. My friends have all **turned against** me.

turn an ear (טוירן ען איער) זיך צוהערען, הארכען.

turn an en'emy's flank line (טוירן ען ענ'-ע-מיז פלענק לאין) ארומגעהן דעם פיינד'ס ארמעע זי צו אטאקירען פון הינטען אדער פון דער זייט.

turn a pen'ny (טוירן ע פענ'-אי) פערדיענען געלד

turn around' one's fin'ger (טוירן ע-ראונד' הוואנז פינ'-גער) טהוען מיט אימעצען וואס מען וויל, פאלשטענדיג בעהערשען.

turn a shoul'der (טוירן ע שאול'-דער) זיך אומקעהרען מיט'ן רוקען [צו אימעצען], פעראכטען.

turn aside' (טוירן ע-סאיד') אבווענדען; אבוועהרען, אבשלאגען; זיך אבווענדען פון דער ריכטונג; זיך אבקעהרען אן א זייט, אבקעהרען דאס געזיכט.

turn away' (טוירן ע-הוויי') אבווענדען אדער אבקעהרען אן א זייט; אבזאגען פון א שטעלע; זיך אבווענדען פון דער גראדער ריכטונג; אבווענדען דאס געזיכט, זיך אבקעהרען.

turn back (טוירן בעק) צוריקווענדען, צוריקקעהרען, אומקעהרען; צוריקקומען, זיך צוריקקעהרען.

turn'-bench *n.* (טוירנ'-בענטש) א האנד=דרעה=באנק, א האנד=דרעקסעל=באנק [געברויכט פון זייגער=מאכערס].

turn'-bridge *n.* (טוירנ'-ברידזש) א דרעה=בריק.

turn'buckle *n.* (טוירנ'-באקל) אזא דאפעלטע שרויף=מוטער [מוטערקע], וואס פון איין זייט געהען איהרע גווינטען רעכטס און פון דער אנדערער זייט לינקס און ווערט בענוצט צו פערבינדען און צו בעפעסטיגען צוויי מעטאלענע שטאנגען אדער רעהרען.

Turnbuckle

turn'cap *n.* (טוירנ'-קעפ) א זיך=דרעהענדער דעכעל פון א קוימען.

turn'coat *n.* (טוירנ'-קאוט) איינער וואס "קעהרט איבער דעם פעלין" [איינער וואס בייט זיין רעליגיאן, זיין פארטיי אדער זיינע פרינציפען], א משומד.

turn'cock *n.* (טוירנ'-קאק) דער אויפזעהער אויף די וואסער=רעהרען פון א וואסער=לייטונג סיסטעם.

turn'-down *a.* (טוירנ'-דאון) אריבערגעקנייטשט, איבערגעבויגען אדער איבערגעקעהרט ווי א פאלד; איינגעבויגען, פערבויגען [ווי א בלאט פון א בוך].

turn down (טוירן דאון) אריבערקנייטשען, איבערבויגען ווי א פאלד, אריבערקעהרען, אז עס זאל זיין אין צווייען; איינבויגען, פערבויגען [ווי א בלאט פון א בוך]; אויסדרעהען, פערדרעהען אדער אבשטעלען גאז, עלעקטריציטעט, וואסער א. ד. ג.

turned in legs (טוירנד אין לעגז) אויסגעבויגענע פיס.

tur'ner *n.* (טויר'-נער) א דרעקסלער, א טאקער; אן אקראבאט; א טורנער, א גימנאסטיקער; א בורצעל=טויב [אזא זיך=דרעהענדע הויז=טויב]; אזא שאטלענדישע קופערנע מטבע.

tur'nerite *n.* (טויר'-נער-איט) טורנעריט [אזא מינעראל פון געלב=ברוינעם קאליר].

tur'nery *n.* (טויר'-נער-אי) דרעקסלעריי, טאקעריי; דרעקסעל=ארבייט, טאקער=ארבייט, געדרעקסעלטע אדער געטאקטע זאכען אדער פערציערונגען; א דרעקסעל=ווערקשטאט.

tur'ney *v. and n.* (טויר'-ני) ז. *tourney*.

turn flukes (טוירן פלוהקס) זיך אויסדרעהען אין דער רונד און זיך אראבלאזען זוארפענדיג מיט דעם עק אין דער לופט [וועגען א וואלפיש]; געהן שלאפען, זיך לעגען אין בעט.

turn forth (טוירן פאורטה) ארויסטרייבען, ארויסווארפען.

turn in (טוירן אין) איינבויגען, איינקנייטשען; בויגען אדער ווענדען נאך אינווייניג [וועגען די פוס=פינגער]; איבערליפערען, איבערגעבען; אריינקומען, אריינגעהן; געהן שלאפען, געהן צו בעט.

tur'ning *n.* (טויר'-נינג) דאס דרעהען; דאס ווענדען; די אבווענדונג פון דער גלייכער אדער פון דער בעשטענדיגער ריכטונג; אן אבווענדונג, אן אבבויגונג; א בויג, א קרימונג; דאס דרעקסלען, דאס טאקען; דאס טורנירען, דאס מאכען גימנאסטיק; אין מיליטער — א מאנעווורע ארומצוגעהן דעם פיינד כדי איהם אנצוגרייפען פון הינטען אדער פון דער זייט; א הין=און=הער בעוועגונג.

tur'ning-bridge *n.* (טויר'-נינג-ברידזש) ז. *turn-bridge*.

tur'ning-chis'el *n.* (טויר'-נינג-טשיז'-על) א דרעקסעל=דלאט, א טאק=דלאט.

tur'ning-lathe *n.* (טויר'-נינג-לייטה) א דרעה=באנק, א דרעקסעל=באנק.

tur'ning-point *n.* (טויר'-נינג-פאינט) א דרעה=פונקט; א ווענדע=פונקט; אן ענדערונגס=פונקט.

tur'nings *n.* (טויר'-נינגז) די אבפאל=שפענדלעך ביים דרעקסלען [טאקען].

tur'ning-saw *n.* (טויר'-נינג-סאה) אזא דינגע זעג מיט וועלכער מען קען אויסזעגען פערשיעדענע קרימונגען.

tur'ning-tool *n.* (טויר'-נינג-טוהל) אזא שארפעס שטאלענעס געצייג וואס ווערט בענוצט צו בעארבייטען די ענדען פון גראוויר=געצייג.

turn in'to rid'icule (טוירן אינ'-טו ריד'-אי-קיול) לעכערליך מאכען.

tur'nip *n.* (טויר'-ניפ) א ריב.

tur'nip-cab'bage *n.* (טויר'-ניפ-קעב'-

ערדוש) קאהלראבי, ברוקווע, קרוצקע, ספרוטען, גריזשינע.

tur'nip-pest *n.* (טויר'-ניפ-פעסט) אזא אינזעקט וואס בעשעדיגט זעהר שטארק ריבען.

tur'nip-rad'ish *n.* (טויר'-ניפ-רעד'-איש) אזא רעטיך וואס איז עהנליך צו א ריב.

tur'nip-shaped *a.* (טויר'-ניפ-שייפט) ריבען=פערמיג, וואס האט די פארם פון א ריב.

tur'nipy *a.* (טויר'-ניפ-אי) עהנליך צו א ריב.

turn'key *n.* (טוירנ'-קיע) א שליסעל=האלטער פון א געפענגניס.

turn of a hair (טוירן אוו ע העהר) אויף א האר [ווי אויף איין האר פון גליק אדער פון געפאהר א. ד. ג.].

turn of a hand (טוירן אוו ע הענד) אין איין אויגענבליק.

turn off (טוירן אף) 1. אבזאגען פון א שטעלע; ארויסטרייבען; משלח זיין; 2. אבווענדען; אבווענדען אין אן אנדער ריכטונג; 3. ארויספארטיגען, אויסארבייטען; 4. פערדרעהען דעם קראן, אבשליסען, אויסדרעהען [ווי גאז, עלעקטריציטעט, וואסער א. ד. ג.]; 5. הענגען; 6. חתונה מאכען; פערהייראטען.

1. He **turned off** his former clerk. 2. You are trying to **turn off** the thoughts of the people from politics. 3. I would like to know the quantity of work you can **turn off** in an hour. 4. **Turn off** the gas when you are going to bed.

turn of life (טוירן אוו לאיף) די צייט ווען א פרוי הערט אויף צו האבען די מאנאטליכע [רעגעל, מענסטרואציע].

turn on (טוירן אן) אויפדרעהען, אויפמאכען דעם קראן [ווי פון גאז, וואסער א. ז. וו.]; אנרייצען; אין כעס מאכען; ווערען אין כעס.

turn one's brain (טוירן הוואנז בריין) ז. ***turn one's head***.

turn one's coat (טוירן הוואנז קאוט) ”איבערקעהרען דעם פעלץ”, זיך שמד'ען, אריבערגעהן צו אן אנדער פארטיי.

turn one's flank (טוירן הוואנז פלענק) ארומגעהן אדער ארומרינגלען דעם פלאנק אדער פליגעל [פון אן ארמעע]; איבערכיטרעווען אדער אריינגנארען אימעצען.

turn one's hand (טוירן הוואנז הענד) זיך צופאסען, זיין טויגליך, צולעגען די האנד.

A good servant should be able to **turn his hand** to anything in housework.

turn one's head (טוירן הוואנז העד) 1. ארויסרופען קאפ=שווינדלונג; 2. מאכען אימעצען גרויס אדער שטאלץ ביי זיך, ”פערדרעהען” אימעצען דעם קאפ.

2. The attention shown him **turned his head** completely.

turn'out *n.* (טוירנ'-אוט) דאס ארויסטרעטען, דאס ארויסקומען; א שטרייק; א שטרייקער; אן אויסווייך=שינע [א קורצע זייטען=רעלסע אויף וועלכער איין באהנצוג קען אויסמיידען דעם צווייטען]; אן עולם וואס האט זיך צונויפגעזאמעלט עטוואס צו זעהן אדער הערען; אן עקיפאזשגעשפאן; א צוג פון עקיפאזשען אדער קארעטען; די פראדוקציאן, די מאס אדער צאהל, וואס איז פראדוצירט געווארען.

turn out (טוירן אוט) 1. ארויסטרייבען; אויסשליסען; 2. ארויסטרייבען בהמות אויף פיטערניש; 3. אויסארבייטען, פערפערטיגען; 4. אויסקעהרען אויף דער אנדערער זייט, אויסקעהרען די אינוועניגסטע זייט נאך אויסען; 5. ווייזען, צייגען; 6. בויגען אדער ווענדען נאך אינוועניג; 7. ארויסלאזען זיך פון הויז, זיך בעווייזען, זיך צונויפקומען וואו עס איז; 8. ארויסגעהן אין שטרייק, ווארפען די ארבייט; 9. אויפשטעהן פון שלאף, ארויסגעהן פון בעט; 10. זיך אויסלאזען; 11. אויסדרעהען אדער פערמאכען [די גאז אדער עלעקטריציטעט].

1. The unruly persons were **turned out** of the meeting hall. 3. The factory **turns out** 1000 pieces of cloth in a week. 5. I am ready to **turn out** my cards. 7. The people **turned out** to see the show. 10. The affair **turned out** better than expected.

turn'over *n. and a.* (טוירנ'-או-ווער) אן אומשטורץ, אן איבערקעהר; דאס איבערקעהרען אדער אומווארפען; אזא צונויפגעלעגטער טארט אדער פרוכט=קוכען; א לעהרלינג וואס זיין לעהר=קאנטראקט איז איבערגעטראגען געווארען צו א נייעם מייסטער; דער אומזאץ אין א געשעפט, די לייזונג פאר א בעשטימטער צייט; א פייערשויפעל אין א קיך; אזא ווייס שטיקעל לייוועגד וואס קאוואלעריע=סאלדאטען פלעגען אמאל טראגען אויף'ן האלז; איבערגעקעהרט, איבערגעדרעהט; אריבערגעבויגען.

turn o'ver (טוירן או'-ווער) 1. אומווענדען, איבערקעהרען; 2. זיך איבערקעהרען פון איין זייט אויף דער אנדערער; 3. איבערגעבען, איבערליפערען, איבערטראגען; 4. מאכען אן אומזאץ, פערקויפען סחורה [פאר א געוויסער סומע]; 5. דורכבלעטערען, איבערמישען די בלעטער פון א בוך.

3. The business was **turned over** to his creditors. 4. He **turns over** about 100 dollars a week.

turn o'ver a new leaf (טוירן או'-ווער ע ניו ליעף) איבערקעהרען א נייעם בלאט, אנפאנגען א נייעם לעבען.

turn'pike *n.* (טוירנ'-פאיק) א דרעהקרייץ [ז. *turnstile*]; א שלאגבאום, א צאל=טויער [א פערצאמונג דורך א שטאנג אדער טויער וואס ווערט געמאכט פאר קווער פון א וועג, וואו מען דארף צאהלען שטייער אדער אבצאהל]; א וועג מיט א שלאג=בוים אדער צאל=טויער; א וועג.

turn'pike-man *n.* (טוירנ'-פאיק-מען) איינער וואס זאמעלט שטייער אדער אבצאהל ביי א שלאג=בוים אדער צאל=טויער.

turn'pike road (טוירנ'-פאיק ראוד) א וועג מיט א שלאג=בוים אדער צאל=טויער.

turn'-plate *n.* (טוירנ'-פלייט) ז. ***turn-table***.

turn right'-about' (טוירן ראיט'-ע-באוט') קעהרען אדער ווענדען אין דער געגענזייטיגער ריכטונג.

turn round (טוירן ראונד) 1. זיך איבערדרעהען; 2. זיך ”איבערקוליען”, בייטען די מיינונג.

2. He **turned round** and voted with the opposition.

turn rus'ty (טוירן ראס'-טי) זיך פער'עקשנ'ען, זיך ניט וועלען אונטערווארפען, זיך אנטקעגען שטעלען.

turn'-screw *n.* (טוירנ'-סקרוה) א שרויפענציהער. ז. ***screw-driver***.

turn'sick *a. and n.* (טוירנ'-סיק) שווינדלדיג; דרעה=קראנקהייט [שווינדעל אין קאפ ביי שאף].

turn'side *n.* (טוירנ'-סאיד) קאפ=שווינדעל ביי הינד.

turn'sol *n.* (טוירנ'-סאול) ז. ***turnsole***.

turn'sole *n.* (טוירנ'-סאול) א העליאטראפ, א זונען=בלום [אזא בלומען=פלאנצע, וועלכע ווענדעט זיך אימער צו דער זון]; אזא גיפטיגע פלאנצע וואס איהר זאפט ווערט בלוי דורך דער בעריהרונג מיט אמאניאק און לופט.

turn'spit *n.* (טוירנ'-ספיט) א בראטענווענדער, איינער וואס דרעהט דאס בראטפלייש אויף'ן בראט=שפיז; אזא הינטעל מיט א לאנגען קערפער און מיט קורצע פיסלעך.

turn'stile *n.* (טוירנ'-סטאיל) א דרעה=קרייץ [אזא געשטעל אין דער פארם פון א האריזאנטאלען קרייץ ביים אריינגאנג אדער ארויסגאנג וואס דרעהט זיך אין דער רונד, ווען א מענש געהט דורך, און ווערט געשטעלט אין אזעלכע ערטער וואו דער דורכגאנג איז ניט פריי אדער וואו מען וויל ניט, אז פיעלע מענשען זאלען דורכגעהן מיט איין מאל].

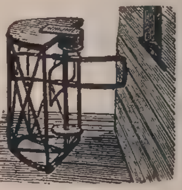

Turnstile

turn'stile-reg'ister *n.* (טוירנ'-סטאיל-רעדזש'-יס-טער) א רעגיסטער ביי א דרעה=קרייץ [א פארריכטונג ביי א דרעה=קרייץ, צו רעגיסטרירען די צאהל מענשען, וואס זיינען דורכגעגאנגען. ז. *turnstile*].

turn'stone *n.* (טוירנ'-סטאון) דער שטיין=קייקלער [אזא קליינער פויגעל וואס האט די נאטור איבערצוקעהרען און קייקלען שטיינדלעך ביים ברעג פון ים, ווען ער זוכט שפייז].

turn'-ta'ble *n.* (טוירנ'-טיי'בל) א דרעה=פלאטע, א דרעה=פלאטפארם [אזא רונדע פלאטפארם, וועלכע דרעהט זיך אין דער רונד אום אומצודרעהען אייזענבאהן=וואגאנען].

turn tail (טוירן טייל) מאכען פליטה, אנטלויפען.

turn the back (טוירן טהי בעק) זיך אומקעהרען מיט'ן רוקען, אוועקגעהן, אנטלויפען; פערלאזען דעם פלאץ.

turn the back on one (טוירן טהי בעק אן הוואן) זיך אומקעהרען צו אימעצען מיט'ן רוקען, אימעצען פערלאזען, פון אימעצען אוועקגעהן.

turn the buck'le of the belt behind' (טוירן טהי באקל אוו טהי בעלט בי-האינד') זיך ”אונטערגארטלען”, זיך צוגרייטען צום קאמפף.

turn the cat in the pan (טוירן טהי קעט אין טהי פען) ז. ***turn a cat-in-pan***.

turn the cold shoul'der (טוירן טהי קאולד שאול'-דער) קאלט אדער גלייכגילטיג זיך בענעהמען אדער בעהאנדלען.

turn the dice (טוירן טהי דאיס) בייטען דאס מזל, ענדערען דאס גליק.

turn the die (טוירן טהי דאי) ז. ***turn the dice***.

turn the edge of (טוירן טהי עדזש אוו) מאכען טעמפ, אראבנעהמען דעם שארף.

turn the scale (טוירן טהי סקייל) אראבציהען די וואג=שאל, אראבוועגען, ענטשיירען.

turn the stom'ach of (טוירן טהי

סטאמ'-עק אוו) מאכען צום ברעכען, ארויסרופען עקעל אדער איבעלקייט.

turn the ta'bles (טוירן טהי טייבלז) מאכען אן איבערקעהרעניש; איבערקעהרען קאפויר.

turn to (טוירן טו) זיין געווענדעט אדער געריכטעט צו; זיך ריכטען, זיך ווענדען צו; זיך נעהמען צו דער ארבייט, זיך א נעהם טהאן.

turn to account' (טוירן טו ע-קאונט') נוצען ציהען פון עטוואס, ברייננען פערדיענסט, פארטיילהאפט אדער ניצליך אנווענדען.

turn to advan'tage (טוירן טו עד-ווענ'-טעדזש) מאכען, אז עס זאל ברייננען נוצען, מיט נוצען פערווענדען.

turn to curds (טוירן טו קוירדז) ווערען זויער-מילך, גערינען ווערען.

turn top o'ver tail (טוירן טאפ או'-ווער טייל) זיך איבערקוליען מיט'ן קאפ אראב און מיט די פיס ארויף, ברעכען האלז און נאקען.

turn Turk (טוירן טוירק) ווערען א טערק, זיך שמד'ען אויף א טערק, ווערען א רשע מרושע.

turn un'der (טוירן אנ'-דער) זיין אונטערגעבויגען.

turn'-up *n.* (טוירנ'-אפ) א טומעל, א צומישעניש; איינער אדער עטוואס וואס מאכט א פלעצליכע ענדערונג.

turn up (טוירן אפ) 1. איבערקעהרען פון אונטען ארויף, איבערקעהרען דאס אונטערשטע פון אויבען; איבערקעהרען אויף דער אנדערער זייט; 2. פערדרעהען אדער בויגען ארויף-צו; זיין פערדרעהט אדער געבויגען ארויף-צו; 3. רעפערירען אדער אנווייזען אין א בוך; 4. פאסירען, טרעפען.

2. Her nose turns up slightly. 4. I. am waiting for something to turn up.

turn up the nose (טוירן אפ טהי נאוז) פערדרעהען די נאז, א דרעה טהאן מיט דער נאז [אלס אויסדרוק פון פעראכטונג].

turn'verein' *n.* (טוהרנ'-פע-ראין') א טורן-פעראיין, א גימנאסטיק-פעראיין.

tur'pentine *n. and v.* (טויר'-פענ-טאין) טערפענטין; טערפענטין-אויל; איינרייבען מיט טערפענטין.

tur'pentine-tree *n.* (טויר'-פענ-טאינ-טריע) א טערפענטין-בוים [א בוים וואס פון זיין קארע אדער האלץ ווערט גענוצען טערפענטין-אויל].

turpentin'ic *a.* (טויר-פענ-טינ'-איק) פון טערפענטין; וואס איז שייך צו טערפענטין.

tur'peth *n.* (טויר'-פעטה) דער טורפיט-ווארצעל [אזא פלאנצע וואס וואקסט אין ציילאן און אין אויסטראליען].

tur'pitude *n.* (טויר'-פי-טיוד) שענדליכקייט, פערדארבענהייט.

turquoise' *n.* (טויר-קאיז') דער טירקיז [אזא דונקעל-בלויער אדער גרין-בלויער ערעלשטיין].

turquoise'-green *n.* (טויר-קאיז'-גריען) טירקיז-גרין [אזא פארב אדער קאליר, וואס איז צווישען גרין און בלוי].

turr *n.* (טויר) אזא דריי-סטרונעדיגער פיעדעל.

tur'rel *n.* (טאר'-על) אזא ענבויער וואס באנדארעס בענוצען.

tur'ret *n.* (טאר'-עט) א טורעמעל, א קליינער טורם; א זיך-דרעהענדער טורם פאר מיליטערישע צוועקען; איינער פון די רינגען אין א זאטעל דורך וועלכע עס ווערען דורכגעצויגען די לייצעס; דאס אויבער-דעכעל אויף דעם דאך פון א וואגאן [דורך וועלכען עס קומט אריין לופט און ליכט].

tur'reted *a.* (טאר'-עט-עד) מיט טורעמלעך; ווי א טורעמעל.

turric'ulate *a.* (טא-ריק'-יו-לייט) פערציערט מיט טורעמלעך; טורם-עהנליך.

turric'ulated *a.* (טא-ריק'-יו-ליי-טעד) ז. *turriculate*.

tur'tle *n. and v.* (טוירטל) א שילד-קראט, א טשערעפאכע [ז. איל.]; א טור-טעל-טויב; פאנגען שילדקראטען.

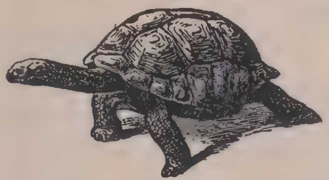

Turtle

tur'tle-dove *n.* (טויר'טל-דאוו) א טור-טעל-טויב.

tur'tler *n.* (טויר'-טלער) א שילדקראטען-פאנגער.

tur'tle-shell *n.* (טויר'טל-שעל) די שאל אדער שאלעכץ פון א שילדקראט אדער טשערעפאכע.

tur'tle-soup' *n.* (טויר'טל-סוהפ') שילד-קראט-זופ [זופ געקאכט פון שילדקראט-פלייש].

tur'tling *n.* (טויר'-טלינג) דאס פאנגען שילדקראטען.

Tus'can *a. and n.* (טאס'-קען) טאסקאניש, וואס איז שייך צו טאסקאנא [אן אמאליגעם גרויס-הערצאגטום אין איטאליען]; די טאסקאנישע ארכיטעקטור אדער זיילען-פארמען; א טאסקאנער, א טאסקאנערין.

tush *n., int. and v.* (טאש) א לאנגער שפיציגער צאהן; איינער פון די פיער אויגען-צייהנער ביי א פערד; ש-ש-ש, שא, שטיל! זאגען שא אדער ש-ש-ש.

tushed *a.* (טאשט) וואס האט לאנגע שפיציגע צייהנער.

tusk *n. and v.* (טאסק) א לאנגער שפיציגער צאהן וואס שטארצט ארויס פון מויל [ווי ביי אן עלפאנט]; א שפיץ, א פלעקעל אדער שטיפט וואס איז עהנליך צו א לאנגען שפיציגען צאהן פון א חיה; א דארש [אזא פיש]; א בינטעל, א קוסטיק [ווי פון גראז, צווייגען א. ד. ג.]; דורכשטעכען אדער דורכבייסען מיט די שפיציגע לאנגע צייהנער.

tus'kar *n.* (טאס'-קאר) א טארף-שטעכער [אזא געצייג צום האקען טארף].

tusked *a.* (טאסקט) וואס האט לאנגע, שפיציגע און אויסגעשטארצטע צייהנער [ווי די אויגען-צייהנער ביי חיות אדער ווי די ארויסגעשטארצטע צייהנער ביי אן עלפאנט].

tus'ker *n.* (טאס'-קער) אן עלפאנט וואס די ארויסגעשטארצטע צייהנער זיינען שוין ביי איהם אויסגעוואקסען.

tus'ky *a.* (טאס'-קי) ז. *tusked*.

tus'ser *n.* (טאס'-ער) א זיידען-ווארים וואס נעהרט זיך מיט דעמבען-בלעטער [זיין זייד איז זעהר שטארק אדער גראב און שווער צו בעארבייטען]; די זייד פון דיעזען זיידען-ווארים; רויהע זייד פון פערשיעדענע זיידען-ווערים, אויסער פון די געוועהנליכע.

tus'ser-silk *n.* (טאס'-ער-סילק) רויהע זייד פון פערשיעדענע זיידען-ווערים, אויסער פון די געוועהנליכע.

tus'ser-worm *n.* (טאס'-ער-הוואירם) א זיידען-ווארים וואס ערנעהרט זיך מיט אייכען-בלעטער. ז. *tusser*.

tussic'ular *a.* (טא-סיק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א הוסט.

tus'sle *n. and v.* (טאסל) א קאמפף, א שטרייט, א געשלעג; קעמפפען, שטרייטען, זיך שלאגען.

tus'sock *n.* (טאס'-אק) א בינטעל אדער קוסטיק פון גראז אדער צווייגען; בוש-גראז, טוסאק-גראז [ז. *tussock-grass*]; אזא שמעטערלינג.

tus'sock-grass *n.* (טאס'-אק-גרעס) בוש-גראז אדער טוסאק-גראז [אזא גרויסעס שעהנעס גראז וואס וואקסט אין קוסטיקעס אדער בינטלעך און איז זעהר נאהרהאפט אלס פיטערניש פאר בהמות].

tus'socky *a.* (טאס'-אק-אי) בינטעל-פערמיג, וואס האט די פארם פון א קוסטיק.

tut *int., v. and n.* (טאט) שא! פפוי! אויסשרייען שא אדער פפוי; ארויסשטארצען; א שטיק ארבייט.

tu'telage *n.* (טיו'-טע-לעדזש) אפעקונסטווע; שוץ; אונמינדיגקייט, מינדערעהריגקייט.

tu'telar *a.* (טיו'-טע-לאר) וואס האט די אפוטרופסות אדער אפעקונסטווע איבער אימעצען; שיצענד.

tu'telar ge'nius (טיו'-טע-לאר דזשי'-ניאס) א שוץ-גייסט, א מלאך הגואל.

tu'telary *a.* (טיו'-טע-לע-רי) ז. *tutelar*.

tu'tenag *n.* (טיו'-טע-נעג) צינק.

tu'tiorism *n.* (טיו'-טי-אר-איזם) ריגאריזם, שטרענגקייט, דאס מקפיד זיין.

tu'tiorist *n.* (טיו'-טי-אר-איסט) א ריגאריסט, איינער וואס איז א מקפיד.

tu'tor *n. and v.* (טיו'-טאר) א פריוואט-לעהרער, א הויז-לעהרער; אן ערציהער; א לעהרער אין אן אמעריקאנער אוניווערזיטעט [ניט קיין פראפעסאר]; אן אפוטרופוס, אן אפעקון; אונטערריכטען, לערנען; זיין אן אפעקון, האבען די אפוטרופסות איבער אימעצען.

tu'torage *n.* (טיו'-טאר-עדזש) אפעקונסטווע, אפוטרופסות, השגחה, אויפפאסונג.

tu'toress *n.* (טיו'-טאר-עס) א לעהרעריז, אן ערציהעריז, א גאווערנאנטקע; אן אפעקונקע.

tuto'rial *a.* (טיו-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א לעהרער אדער ערציהער.

tuto'rially *adv.* (טיו-טאו'-רי-על-אי) אויף דעם אופן פון א לעהרער אדער ערציהער, אזוי ווי א לעהרער.

tu'torism *n.* (טיו'-טאר-איזם) לעהרעריי.

tu'torship *n.* (טיו'-טאר-שיפ) לעהרעריי, לעהרערשאפט; אפוטרופסות, אפעקונסטווע.

tu'tory *n.* (טיו'-טאר-אי) ז. *tutorship*.

tu'trix *n.* (טיו'-טריקס) אן אפעקונקע.

tut'san *n.* (טאט'-סען) יאהאנים-קרויט [אזא פלאנצע].

tut'ti *a. and n.* (טוהט'-טי) אין מוזיק — אלע שטימען און אינסטרומענטען צוזאמען [אין געגענזאץ צו סאלא]; א טאן אדער שטיק וואס אלע שטימען אדער

אינסטרומענטען שפיעלען אדער זינגען צוזאמען [אין געגענזאץ צו סאלא].

tut′ti-frut′ti *n.* (טוהט′-טי-פרוהט′-טי) טוטי-פרוטי, אייז-קרעם [מאראזשענע, געפרארענעס] געמישט מיט דעם זאפט פון פערשיעדענע פרוכטען; קאנפעקטען געמאכט מיט דעם זאפט פון פערשיעדענע פרוכטען.

tut′ty *n.* (טאט′-אי) צינק-שוואם, אונריינעס צינק-אקסיד [אונריינער צינקזויער-שטאף, וואס זאמעלט זיך אן אין די קוימענס פון די אויוועגס אין די מעטאלגיסערייען].

tut′-work *n.* (טאט′-הוואירק) שטיק-ארבייט, אקארד-ארבייט.

tut′-wor′ker *n.* (טאט′-הוואיר′-קער) א שטיק-ארבייטער, איינער וואס ארבייט פון שטיק.

tut′-work′man *n.* (טאט′-הוואירק′-מען) ז. ***tut-worker***

tu-whit′ *v. and n.* (טו-הוויט′) שרייען ווי א נאכט-איילע [סאווא]; דער געשריי פון א נאכט-איילע.

tu-whoo′ *v. and n.* (טו-הוואוה′) ז. ***tu-whit***

Tuxe′do *n.* (טאק-סי′-דא) א טוקסידא, א באל-זשאקעט.

Tuxe′do coat (טאק-סי′-דא קאוט) ז. ***Tuxedo***

tuyere′ *n.* (טוה-יעהר′) דער ראהר דורך וועלכען לופט ווערט נעטריבען אין א שמעלץ-אויווען.

twad′dle *v. and n.* (טהוואדל) פלוידערן, פלאפלען, רעדען דברים בטלים; פלוידעריי, פלאפלעריי; א פלאפלער, א פלוידערזאק.

twad′dler *n.* (טהוואד′-לער) א פלאפלער, א פלוידערזאק.

twad′dling *n. and a.* (טהוואד′-לינג) דאס פלאפלען, דאס פלוידערען; פלאפלעריי, פלוידעריי, פוסטע דבורים; פלוידערנד, פלאפלענד.

twad′dly *a.* (טהוואד′-לי) פלוידעריש, פלאפלעריש.

twain *a., n. and v.* (טהוויין) צוויי; א פאר; טיילען פארוויין.

twaite *n.* (טהווייט) די פינטע [א זארט מאי-פיש. ז. ***shad***].

twang *v., n., int. and adv.* (טהוועגג) ארויסלאזען א שארפען קלאנג [ווי א סטרונע, וועלכע מען טהוט א ציה מיט′ן פינגער]; פיקען מיט די פינגער אויף די סטרונעס פון א פיעדעל; האבען א שארפען טאן, רעדען מיט נאז-קלאנגען; א קלונג, א גרילצענדער קלאנג [ווי פון א סטרונע, וועלכע מען שטשיפעט מיט′ן פינגער]; א קלינגענדער טאן; א נאז-קלאנג; קלינג-קלאנג! [א נאכאהמונג פון א שארפען קלאנג].

twan′gle *v.* (טהוועגגל) פיקען אויף די סטרונעס פון א פיעדעל מיט די פינגער.

twan′gler *n.* (טהוועג′-גלער) איינער וואס פיקט מיט די פינגער אויף די סטרונעס פון א פיעדעל.

twank *v. and n.* (טהוועגק) געבען א קלונג, ארויסלאזען א גרילצענדען אדער שארפען קלאנג; א שארפער קלונג [ווי פון א סטרונע ווען מען גיט זי א ציה מיט′ן פינגער].

twan′kay *n.* (טהוועג′-קיי) א מין גרינע טהעע.

′twas (טהוואז) אבקירצונג פון די ווערטער ***it was***, עס איז געוועזן.

twat *n.* (טהוואט) דער געשלעכטס-ארגאן פון א פרוי.

twat′tle *v. and n.* (טהוואטל) פלאפלען, פלוידערען, רעדען דברים בטלים; א פלאפלער, א פלוידערזאק; א קליין מענשעלע, א קארליק.

twat′tler *n.* (טהוואט′-לער) ז. ***twaddler***

twat′tling *n. and a.* (טהוואט′-לינג) ז. ***twaddling***

tway′blade *n.* (טהוויי′-בלייד) אן ארכידען-פלאנצע מיט צוויי איי-פערמיגע בלעטער.

tweak *v. and n.* (טהוויעק) קנייפען, צופען, צוקען; ברייננען אין א פערלעגענהייט; א קניפ, א צופ; א דילעמא, א פערלעגענהייט.

tweed *n. and a.* (טהוויעד) אזא ארט פיקע פאר זומערדיגע מענער-קליידער; געמאכט פון דיעזען זארט פיקע.

twee′dle *v. and n.* (טהוויעדל) לייכט בעריהרען; לייכט פיהרען מיט′ן סמיק איבער די סטרונעס; שפיעלען אויף א פיעדעל; זיך שלענגלען [ווי א ווארים]; זיך ארומדרעהען ארום עפעס; דער קלאנג ווי פון א פיעדעל.

twee′dle-dum′ and twee′dle-dee′ (טהוויע′דל-דאם′ ענד טהוויע′דל-דיע′) צוויי זאכען, צווישען וועלכע עס איז כמעט קיין חילוק ניטא.

′tween *prep.* (טהוויען) פערקירצונג פון ***between***

tweer *n.* (טהוויער) א רעהר, דורך וועלכען עס ווערט געטריבען דער לופט-שטראם אין א שמעלץ-אויווען.

tweese *n.* (טהוויעז) ז. ***tweeze***

tweeze *n.* (טהוויעז) א פוטלאר אדער קעסטעל פאר כירורגישע אינסטרומענטען.

twee′zer *v. and n.* (טהוויע′-זער) בענוצען א האר-צווייננעל [ז. ***tweezers***]; דער אמעריקאנישער קאלבען-טויכער [אזא קאטשקע. ז. ***merganser***].

twee′zer-case *n.* (טהוויע′-זער-קיים) א פוטלאר אדער שיידעל פאר א האר-צווייננעל. ז. ***tweezers***

twee′zers *n.* (טהוויע′-זערס) א האר-צווייננעל [א צווייננעל ארויסצוציהען האר].

twelfth *a. and n.* (טהוועלפטה) צוועלפטער, צוועלפטע; וואס איז א צוועלפטעל; א צוועלפטעל; אין אמאליגער ענגלישער געזעצגעבונג — א צוועלפטעל פון די תבואות אדער הכנסות וואס פלעגט געצאהלט ווערען אלס שטייער; אין מוזיק — דער צוועלפטער טאן אין א גאמא.

Twelfth′-cake *n.* (טהוועלפטה′-קייק) א טארט וואס ווערט געבאקען לכבוד דעם קריסטליכען יום-טוב עפיפאניאס [דעם 6טען יאנואר]. ז. ***Epiphany***

Twelfth′-day *n.* (טהוועלפטה′-דיי) דער צוועלפטער טאג נאך קריסטוס′עס געבורט, דער עפיפאניאס-יום-טוב [דעם 6טען יאנואר]. ז. ***Epiphany***

twelfth′ly *adv.* (טהוועלפטה′-לי) צוועלפטענס.

Twelfth′-night *n.* (טהוועלפטה′-נאיט) די נאכט פון דעם קריסטליכען יום-טוב עפיפאניאס. ז. ***Epiphany***

Twelfth′-tide *n.* (טהוועלפטה′-טאיד) דער קריסטליכער יום-טוב עפיפאניאס [דעם 6טען יאנואר]. ז. ***Epiphany***

twelve *a. and n.* (טהוועלוו) צוועלף; די צאהל צוועלף; א טוץ.

twelve′mo *n. and a.* (טהוועלוו′-מאו) ז. ***duodecimo***

twelve′month *n.* (טהוועלוו′-מאנטה) צוועלף מאנאטען, א יאהר.

twelve′pence *n.* (טהוועלוו′-פענס) א שילינג [אן ענגלישע זילבערנע מטבע וואס ענטהאלט צוועלף פענים, אונגעפעהר 25 אמעריקאנער סענט].

twelve′penny *a.* (טהוועלוו′-פענ-אי) וואס איז ווערטה א שילינג; ניט פון גרויסען ווערטה, בילינ, אונבעדייטענד.

twel′ver *n.* (טהוועל′-ווער) א שילינג.

twelve′-score *a. and n.* (טהוועלוו′-סקאור) צוועלף מאל צוואנציג [צוויי הונדערט און פערציג]; א שטרעקע פון צוועלף מאל צוואנציג יארד [וואס איז געוועזן די געוועהנליכע לענג פון א שאס מיט א פייל].

twen′tieth *a. and n.* (טהווענ′-טי-עטה) דער צוואנציגסטער; א צוואנציגסטעל.

twen′ty *a. and n.* (טהווענ′-טי) צוואנציג; די צאהל צוואנציג.

twen′ty-fold *a.* (טהווענ′-טי-פאולד) צוואנציג-פאך, צוואנציג מאל אזוי פיעל.

twen′tyfour′-mo *n.* (טהווענ′-טי-פאור′-מאו) א בלאט פון א בויגען פאפיער, וואס איז צוזאמענגעלעגט אין 24 גלייכע טיילען; א בוך וואס איז געמאכט פון בויגענס פאפיער, וואס זיינען צוזאמענגעלעגט אין 24 גלייכע טיילען.

twen′tymo *n.* (טהווענ′-טי-מאו) א בויגען פאפיער וואס איז צוזאמענגעלעגט אין צוואנציג בלעטער.

twen′ty-sec′ond *n.* (טהווענ′-טי-סעק′-אנד) א טאן וואס שטעהט אב מיט דריי אקטאוועז פון דעם גרונד-טאן; דער 22טער טאן פון דעם גרונד-טאן.

′twere (טהוואיר) פערקירצונג פון ***it were***.

Twibill

twi′bill *n.* (טהוואי′-ביל) די העלעבארדע, אן אלטפרענקישעס געוועהר אין דער פארם פון א צוויי-זייטיגער האק [ז. איל.]; א ברייטע שווערד; א געצייג צו מאכען צאפענלעכער.

twi′billed *a.* (טהוואי′-בילד) בעוואפענט מיט א העלעבארדע אדער צוויי-זייטיגער קריעגס-האק. ז. ***twibill***

twice *adv. and a.* (טהוואיס) צוויי מאל, דאפעלט, אין צווייען.

twice′-told *a.* (טהוואיס′-טאולד) דערצעהלט געווארען צוויי מאל; אויסגעדראשען, אלט.

twid′dle *v. and n.* (טהווידל) ז. ***tweedle***

twi′er *n.* (טהוואי′-ער) ז. ***twyer***

twi′foil *a.* (טהוואי′-פאיל) צוויי-בלעטערדיג, מיט צוויי בלעטער [וועגען א צייכען אויף א שילד אדער הערב].

twig *n. and v.* (טהוויג) א צווייגעל, א רוט; א צויבער-שטעקעל; שמייסען מיט ריטער; נאכקוקען, בעמערקען; בעגרייפען, פערשטעהן.

twig′gen *a.* (טהוויגן) געמאכט פון צווייגלעך; ארומגעפלאכטען מיט צווייגלעך אדער ריטלעך.

twig′ger *n.* (טהוויג′-ער) זעהר אן אקטיווער אדער ענערגישער מענש.

twig′-gir′dler *n.* (טהוויג′-גויר′-דלער) אזא זשוקעל, וואס נאגט ארום א צווייגעל פון א בוים, אזוי ווי ארומגארטלענדיג עס.

twig'gy *a.* (טהוויג׳-אי) מיט צווייגלעך, פול מיט צווייגלעך, רייך אין צווייגלעך; געמאכט פון צווייגלעך.

twig'less *a.* (טהוויג׳-לעס) אהן צווייגלעך.

twig'-rush *n.* (טהוויג׳-ראש) דאס שנייערגראז [אזא הויכעס גראז פון די וואַרעמע לענדער מיט לאנגע און שמאלע געקארבטע בלעטער].

twi'light *n., a. and v.* (טהוואי׳-לאיט) די דעמערונג, בין השמשות; א טונקעלער שיין; א ניט-קלארער בעוואוסטזיין; דעמערענד, טונקעל; וואס איז שייך צו דער דעמערונג אדער בין השמשות; שוואך בעלייכטען; מאכען א טונקעלע שיין.

twill *v. and n.* (טהוויל) וועבען קעפערציינג [אזא דיאגאנאל-געשטרייפטעס, דיקעס ציינג, וואס ווערט בענוצט פאר מעבעל, פאר פרויען-קליידער א. ד. ג.]; קעפערציינג; די דיאגאנאלע שטרייפען וואס ווערען געמאכט ביים וועבען קעפער-ציינג.

'twill (טהוויל) פערקירצונג פון *it will* [עס וועט].

twin *a., n. and v.* (טהווין) וואס בעשטעהט פון צוויי; צווייאיג, דאפעלט; יעדער איינער פון צוויי; אין באטאניק— וואס וואקסט פארווייז [וועגען געוויסע פלאנצען]; א צווילינג, איינס פון א צווילינג; געבעהרען א צווילינג; זיין א צווילינג; בילדען א פאר.

twin'-born *a.* (טהווינ׳-באהרן) געבארען אלס צווילינג; געבארען געווארען נאך מיט איינעם.

twin'-cyl'inder *a.* (טהווינ׳-סיל׳-אינ-דער) וואס האט צוויי צילינדערס [וועגען געוויסע דאמפף-מאשינען].

twine *v., n. and a.* (טהוואין) צונויפדרעהען [ווי בעזונדערע פאדים אין מאכען א שנירעל אדער שטריקעל]; פלעכטען, וועבען; ארומדרעהען, ארומפלעכטען; ארומקרייזלען; צוזאמענוועבען, צוזאמענפלעכטען, מישען, צוזאמענמישען; זיך איינפלעכטען אין עפעס, זיך צוזאמענוועבען; זיך קרייזלען, וואקסען אין א ספיראלער פארם; זיך שלענגלען, זיך דרעהען היין און הער; א שנירעל אדער שטריקעל וואס איז געמאכט פון צוויי אדער עטליכע צוזאמענגעדרעהטע פעדים; א שפיגאט, א בינד-פאדים; ציינג וואס איז געוועבט פון דיקע הארטע פאדים; די ארומדרעהונג, די ארומפלעכטונג, דאס דרעהען זיך ארום און ווי א ספיראל; די ארומנעהמונג, די ארומקרייזלונג; א צוזאמענמישונג, א געמיש, א פלאנטער; וואס איז געמאכט אדער וואס בעשטעהט פון צוזאמענגעדרעהטע פאדים.

twine cloth (טהוואין קלאהטה) א דינער באוועל-ציינג, וואס ווערט אפט געברויכט אנשטאט לייווענד.

twine'-cut'ter *n.* (טהוואינ׳-קאט׳-ער) אזא מעסער וואס דיענט איבערצושניידען דעם שנור, מיט וועלכען מען בינדט ארום א פעקעל.

twine'-hol'der *n.* (טהוואינ׳ האול׳-דער) א מין שיסעל, אין וועלכער עס ווערט געהאלטען א קנויל שנירלעך צו פערפאקען סחורות.

twine'-machine' *n.* (טהוואינ׳-מע-שין׳) א מאשין צו שפינען דינע שנירלעך אדער שטריקלעך.

twi'ner *n.* (טהוואי׳-נער) א מאשין וואס דרעהט צונויף בעזונדערע פאדים; א פלאנצע וואס האלט זיך אונטער, דרעהענדיג זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען.

twin'-flow'er *n.* (טהווינ׳-פלאו׳-ער) די נארדישע לינעע [זעהר א שעהנע גראזארטיגע פלאנצע פון די צפון-געגענדען פון ביידע האלב-קוגלען פון דער וועלט].

twinge *v. and n.* (טהווינדזש) פערארזאכען א שטעכענדען שמערץ; קנייפען, צוקען; פיהלען א שארפען, שטעכענדען וועהטאג; א שטעכענדער שמערץ; א צוק, א שטאך; קוואל, שמערץ, יסורים.

twi'ning *a.* (טהוואי׳-נינג) וואס דרעהט זיך אין א ספיראל-פארם; ארומדרעהענד, ארומנעהמענד.

twi'ningly *adv.* (טהוואי׳-נינג-לי) דרעהענדיג אדער פלעכטענדיג זיך ארום און ארום.

twi'ning stem (טהוואי׳-נינג סטעם) דער שטאם אדער שטענגעל פון א פלאנצע וואס דרעהט זיך ספיראל-פערמיג ארום דעם שטאם אדער צווייג פון אן אנדער פלאנצע.

twink *v. and n.* (טהווינק) טשיריקען, צוויטשערען [ווי א פויגעל]; א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג, אן אויגענבליק; א בוכפינק, א זיאבליק [אזא קליינער אייראפעאישער זינג-פויגעל].

twin'kle *v. and n.* (טהווינקל) ווינקען, פינטלען מיט די אויגען; שימערירען, בלישטשען [ווי א שטערען], פלוצלונג אויפבליצען אדער אויפשיינען; פערכשופ'ען דורך פינקלען מיט די אויגען: א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג; א פלעצליכער שיין אדער גלאנץ; דאס פינקלען, דאס בלינצלען; אן אויגענבליק.

twin'kler *n.* (טהווינ׳-קלער) איינער אדער עטוואס וואס ווינקט אדער פינטעלט; עטוואס וואס פינקעלט אדער בלישטשעט; דאס אויג.

twin'kling *n.* (טהווינ׳-קלינג) דאס פינקלען, דאס שימערירען, דאס בלישטשען; א וואונק, א פינטעל מיט'ן אויג; אן אויגענבליק.

twin'leaf *n.* (טהווינ׳-ליעף) דאס צווילינגס-בלאט [א מין אמעריקאנער גראז מיט צווייענדיגע בלעטלעך אויף די שטענגלעך].

twin'ling *n.* (טהווינ׳-לינג) א צווילינג.

twin'ner *n.* (טהווינ׳-ער) א מוטער פון א צווילינג.

twin'ning *n.* (טהווינ׳-אינג) דאס אויסבילדען א צווילינג [וועגען דער צוזאמענפאסונג פון צוויי קריסטאלען, וועלכע זיינען עהנליך איינער צום אנדערען].

twin'ning-machine' *n.* (טהווינ׳-אינג-מע-שין׳) א מאשין צו שניידען ציינער אין א קאם.

twin'ning-saw *n.* (טהווינ׳-אינג-סאה) א זעג אויסצוזעגען ציינער אין א קאם.

twin'-pair *n.* (טהווינ׳-פעהר) א פאר זאכען, וועלכע זיינען זעהר עהנליך איינע צו דער אנדערער.

twin'ship *n.* (טהווינ׳-שיפ) דאס זיין א צווילינג.

twin'-spot *a.* (טהווינ׳-ספאט) וואס האט צוויי גלייכע פלעקען.

twire *v.* (טהוואיר) דרעהען.

twirk *v.* (טהוואירק) דרעהען.

twirl *v. and n.* (טהווירל) שנעל דרעהען אין דער רונד, ווירבלען; זיך דרעהען, זיך ארומדרעהען ארום עפעס: די ווירבלונג, דאס דרעהען זיך ארום און ארום ווי א ספיראל; א צונויפראלונג, א דרעה.

twir'ler *n.* (טהוואיר׳-לער) איינער אדער עפעס וואס דרעהט ארום אדער אין דער רונד; איינער אדער עטוואס וואס דרעהט זיך.

twist *v. and n.* (טהוויסט) צוזאמענדרעהען [פאדים], שפינען; פלעכטען, צונויפדרעהען; ארומדרעהען; מאכען עס זאל זיך דרעהען ווי א ספיראל; פערקרימען, פערדרעהען [ווערטער], פאלש דייטען, פערדרעהען [ווערטער], פאלש טייטשען; פערוויקלען [אן ענין]; שלענגלען, ארום און ארום; זיין צוזאמענגעדרעהט מיט אן אנדער זאך, זיך אריינפלעכטען; זיך פערוויקלען; דאס צוזאמענפלעכטען, דאס צוזאמענדרעהען; דאס פערבינדען; די פערפלעכטונג, די פערדרעהונג, די פערוויקלונג; אין בייסבאל-שפיעל — אזא ווארף מיט'ן באל, ווען ער דרעהט זיך אין א ספיראלער פארם; א צוזאמענגעדרעהטער פאדים, א שנור, א שפיגאט, א בינד-פאדים; די בויגונג; פערקרימונג, פערדרעהונג; די נייגונג [צו עטוואס], די נייגונג פון כאראקטער.

twis'table *a.* (טהוויס׳-טעבל) וואס קען זיך צוזאמענדרעהען אדער אומדרעהען.

twis'ted *a.* (טהוויס׳-טעד) געדרעהט, געפלאכטען.

twis'ted i'ronwork (טהוויס׳-טעד אי׳-ערנ-הוואירק) צוזאמענגעפלאכטענע אדער צוזאמענגעדרעהטע אייזערנע שטאנגען.

twis'ted leath'er (טהוויס׳-טעד לעטה׳-ער) א לעדערנער פאס אדער רימען וואס איז געדרעהט ווי א שנור.

twis'ted net (טהוויס׳-טעד נעט) אזא מארלע וואס ווערט געברויכט אלס אונטערשלאג פאר פרויען-קליידער.

twis'ter *n.* (טהוויס׳-טער) א דרעהער, א פלעכטער; א שטריק-מאכער, א שמוקלער; א דרעה-מאשין, א פלעכט-מאשין, א שפין-מאשין; עפעס וואס דרעהט זיך אין א ספיראלער פארם; א קווער-באלקען, א בינד-באלקען [אין געביידען]; א פויגעל, וואס פליהט ניט אין א גלייכער ריכטונג, נאר אין א זיג-זאג.

twis'ting *n. and a.* (טהוויס׳-טינג) דאס דרעהען, די דרעהונג; זיך דרעהענד.

twis'tingly *adv.* (טהוויס׳-טינג-לי) זיך דרעהענדיג, זיך פלעכטענדיג.

twis'ting-machine' *n.* (טהוויס׳-טינג-מע-שין׳) א מאשין צו דרעהען שטריק אדער שניר.

twist'-machine' *n.* (טהוויסט׳-מע-שין׳) אזא מאשין צו דרעהען אדער פלעכטען שניר אדער פאזמאנטער.

twist of the wrist (טהוויסט אוו טהי ריסט) אומדרעהונג פון די הענד מיט די דאלאניעס [האנד-פלעכען] ארויף און אראב; דאס מאכען לייכטע בעוועגונגען מיט די הענד; געשיקטקייט, פלינקקייט.

twist the li'on's tail (טהוויסט טהי לאי׳-אנז טייל) ארויסרופען א געפיהל פון פערדרוס אדער בעליידיגונג ביי דער ענגלישער רעגיערונג אדער ביים ענגלישען פאלק און דערמיט פערשאפען פערגניגען די שונאים פון ענגלאנד [א הומאריסטישער אויסדרוק].

twit *v. and n.* (טהוויט) טאדלען, אויסרעדען, מאכען פארווירפע; דערעסען מיט שטענדיגען מוסר; א פארוואורף, א טאדעל.

His friends twitted him about his inconsistency.

twitch *v. and n.* (טהוויטש) א צופ טהאן, א ריס טהאן, א ציה טהאן; צופען, רייס-

סען; צוקען, זיך א טרייסעל טהאן [ווי א מוסקול]; א צופ, א קניפ, א ריס; א טריי־סעל [ווי פון א מוסקול]; אזא אינסטרו־מענט אײנצוהאלטען א צורייצטעם פערד; די קוועקע [א מין גראז. ז. *quitch-grass*].

twitch'er *n.* (טהוויטש'-ער) א צופער, א רייסער.

twitch'ers *n.* (טהוויטש'-ערז) א קליין צווייננעל.

twitch'-grass *n.* (טהוויטש'-גרעס) ז. *quitch-grass*.

twitch'ing *n.* (טהוויטש'-אינג) דאס צו־פען, דאס קנייפען; אן אונווילקירליכער טרייסעל אדער צוק פון א מוסקול.

twite *n.* (טהוואיט) דער בערג־פינק [אזא איירָאפּעאישער פויגעל].

twite'-finch *n.* (טהוואיט'-פינטש) ז. *twite*.

twit'ter *v. and n.* (טהוויט'-ער) טשירי־קען, צוויטשערען [ווי א פויגעל]; זינגען ווי א פויגעל; דאס טשיריקען, דאס צווי־טשערען; א טאדלער, א פארוואורף־מאכער.

twit'ter-bone *n.* (טהוויט'-ער-באון) אן אויסוואוקס אויף דער קאפיטע פון א פערד.

twit'tering *n.* (טהוויט'-ער-אינג) דאס טשיריקען, דאס צוויטשערען פון פויגלען; קלאנגען וואס זיינען עהנליך צו פויגעל־געזאנג; דאס ציטערען, דאס שוידערען.

twit'tingly *adv.* (טהוויט'-אינג-לי) טאדלענדיג, מיט פארוואורף.

'twixt *prep.* (טהוויקסט) פערקירצונג פון *betwixt*

two *a. and n.* (טוה) צוויי; די צאהל צוויי; א פאר.

two'-blocks *adv.* (טוה'-בלאקס) ז. *chock-a-block*.

two'-deck'er *n.* (טוה'-דעק'-ער) א קריעגס־שיף, וואס האט צוויי דעקען אדער פאלובעס, אויף וועלכע עס זיינען אויס־געשטעלט הארמאטען.

two'-edged *a.* (טוה'-עדזשד) צוויי־שאר־פיג [מיט צוויי שארפען]; וואס שניידט לינקס און רעכטס.

two'-eyes *n.* (טוה'-איז) ז. *partridge-berry*.

two'-faced *a.* (טוה'-פייסט) צוויי־פנימדיג, מיט צוויי פנים'ער [ווי דער רוימישער גאט יאנוס]; היפאקריטיש.

two'fold *a. and adv.* (טוה'-פאולד) צווייפאך; דאפעלט; אין צווייען.

two'-forked *a.* (טוה'-פאהרקט) געטיילט גאפעל־פערמיג אין צווייען [ווי דער שטאם פון געוויסע פלאנצען, די צונג פון א שלאנג א. ד. ג.].

two'-han'ded *a.* (טוה'-הענ'-דעד) צוויי־הענדיג, מיט צוויי הענד; וואס פאדערט ביידע הענד צו האלטען אדער טהאן עפעס; וואס קען בענוצען ביידע הענד אויף א גלייכען שטייגער; געשיקט, פעהיג צו יע־דער זאך; וואס קען געטהאן ווערען דורך צוויי מענשען.

two'-head'ed *a.* (טוה'-העד'-עד) צוויי־קעפיג, צוויי־פנים'דיג; וואס ווערט אנגע־פיהרט דורך צוויי פיהרער אדער נא־טשאלניקעס.

two'-horned *a.* (טוה'-האהרנד) צוויי־הערנערדיג, מיט צוויי הערנער.

two'-leaved *a.* (טוה'-ליעווד) צוויי־בלעטערדיג, מיט צוויי בלעטער.

two'-leg'ged *a.* (טוה'-לעג'-עד) צוויי־פיסיג, מיט צוויי פיס.

two'-nee'dle *a.* (טוה'-ניע'-דל) וואס ווערט געמאכט מיט צוויי נאדלען.

two'ness *n.* (טוה'-נעס) צווייאיגקייט, דאפעלטקייט.

two'pence *n.* (טוה'-פענס) צוויי פענים, אן ענגלישע מטבע פון צוויי פענים [אונ־געפעהר פיער אמעריקאנער סענט].

two'penny *a. and n.* (טוה'-פענ-אי) וואס איז ווערטה צוויי פענים [אונגעפעהר פיער אמעריקאנער סענט]; א געוויסער זארט ביער.

two'-pet'aled *a.* (טוה'-פעט'-עלד) מיט צוויי בלומען־בלעטלעך.

two'-ply *a.* (טוה'-פלאי) וואס בעשטעהט פון צוויי שניר [ווי א צוזאמענגעדרעה־טעס שטריקעל]; וואס בעשטעהט פון צוויי געוועבען וואס זיינען איינגעוועבט איינס אין אנדערען.

two'-see'ded *a.* (טוה'-סיע'-דעד) אין באטאניק — מיט צוויי קערנער [וועגען א פרוכט].

two'-si'ded *a.* (טוה'-סאי'-דעד) צוויי־זייטיג; דאפעלט געטיילט.

two'some *a.* (טוה'-סאם) וואס בעשטעהט פון צוויי אדער פון א פאר; וואס ווערט דורכגעפיהרט פון צוויי פערזאן [ווי א טאנץ].

two'-tongued *a.* (טוה'-טאנגד) דאפעל־צונגיג; פאלש, היפאקריטיש.

two'-toothed *a.* (טוה'-טוהטהט) מיט צוויי צייהנער.

two'-valved *a.* (טוה'-וועלווד) מיט צוויי שאלען; צוויי־קלאפיג, מיט צוויי ווענטילען, קלאפעס אדער דעקלעך.

two'-way *a.* (טוה'-הוויי) וואס האט צוויי ריכטונגען אדער וועגען; אין מע־כאניק — וואס האט צוויי דורכגאנגען אדער דורכגאנגס־קאנאלען [ווי געוויסע וואסער־קראנען אדער גאז־קראנען]; אין מאטעמאטיק — וואס האט צוויי וואריא־ציאנס־פארמען [ז. *variation*].

two'-way cock (טוה'-הוויי קאק) א דאפעל־קראן [א קראן, וואס האט צוויי קאנאלען אדער צוויי וועגען פאר דעם דורכגאנג פון פליסיגקייט, גאז אדער דאמפף].

twy'er *n.* (טהוואי'-ער) א רעהר, דורך וועלכען עס ווערט געטריבען דער לופט־שטראם אין א שמעלץ־אויווען.

Ty'che *n.* (טאי'-קי) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — טיכע, די געטין פון מזל און הצלחה.

tycoon' *n.* (טאי-קוהן') אין יאפאן — טאיקון [דער טיטול פון א שאגון. ז. *shogun*].

tye *v. and n.* (טאי) ז. *tie*.

ty'ing *n.* (טאי'-אינג) דאס פערבינדען [ווי מיט א שנירעל, שטריק א. ד. ג.]; די פערבינדונג.

Ty'lerize *v.* (טאי'-לער-איז) אין דער פאליטיק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — נאכפאלגען דעם ביי־שפיעל פון אמאליגען פרעזידענט טיילער, וועלכער איז ארויסגעטראטען געגען דער פארטיי, וועמען ער האט געהאט צו פער־דאנקען זיין אמט; זיך אבשפאלטען פון דער אייגענער פארטיי, פערנעהמענ־דיג אן אמט, וואס מען האט בעקומען א דאנק דיעזער פארטיי.

tylo'sis *n.* (טאי-לאו'-סיס) פערהארטונג פון דער הויט; פערשוועלונג פון די ברע־מען.

tym'pan *n.* (טימ'-פען) א טימפאן, א פויק; אן אנגעצויגענעם הייטעל; דאס פויק־הייטעל פון אויער; אין ארכיטעק־טור — דאס רונדע גיבעל־פעלד [ז. *tympanum*]; אין א דרוק־פרעס — אזא ראהם, וואס איז בעצויגען מיט א פארמעט אדער מיט א שטייפען לייוועגד און שטעלט זיך אריין צווישען דער דרוק־פרעס און דער אנגעזעצטער שריפט, כדי דאס דרוקען זאל אויסקומען גלייך און גלאט.

tym'panal *a.* (טימ'-פע-נעל) ז. *tympanic*.

tympan'ic *a. and n.* (טימ-פענ'-איק) וואס איז שייך צו א טימפאן אדער פויק; וואס איז שייך צום פויק־הייטעל פון אויער; אזא ביינדעל אין אויער וואס האלט אויף דאס פויק־הייטעל.

tym'paniform *a.* (טימ'-פע-ני-פארם) וואס איז עהנליך צו א טימפאן אדער אנ־געצויגענעם פויק־הייטעל.

tympani'tes *n.* (טימ-פע-נאי'-טיז) ווינדזוכט, אויפגעבלאזענקייט פון בויך ווי א פויק.

tympanit'ic *a.* (טימ-פע-ניט'-איק) וואס איז שייך צו ווינדזוכט. ז. *timpanites*.

tympani'tis *n.* (טימ-פע-נאי'-טיס) טימפאניטיס, אן ענטצינדונג פון דעם פויק־הייטעל פון אויער; ווינדזוכט [ז. *tympanites*].

tym'panum *n.* (טימ'-פע-נאם) דאס פויק־הייטעל פון אויער; אין ארכיטעק־טור — דאס רונדע גיבעל־פעלד [דער פלאץ, ווי איבער א טהיר, איבער א פענ־סטער א. ד. ג., וואס איז ארומגערינגעלט מיט אן ארקע אדער בויגען]; א פויק.

tym'pany *n.* (טימ'-פע-ני) ז. *tympanites*.

ty'pal *a.* (טאי'-פעל) טיפיש; וואס איז שייך צו א טיפ; וואס דיענט אלס א טיפ.

type *n. and v.* (טאיפ) א צייכען; אן עמבלעם; א סימבאל; א פארויסזאגונג; א בילד, א פארבילד; אין דער קריסטלי־כער טעאלאגיע — א פארויסזאגונג אדער פארבילד אין דער ביבעל אויף'ן קריסטענ־טום; א טיפ, א מוסטער; אן אבטיילונג פון דער טהיער־וועלט אדער פלאנצען־וועלט; א דרוק־בוכשטאב, דרוק־שריפט; פארשטעלען א טיפ; אבדרוקען [פון שריפט].

type'-bar *n.* (טאיפ'-באר) אן אבגעגא־סענע שורה מיט דרוק־זאץ [ווי פון א דרוק־זאץ מאשין]; דאס אייזענדעל פון א שרייב־מאשין, אויף וועלכען עס איז אויסגעשניטען א בוכשטאב.

type'-block *n.* (טאיפ'-בלאק) א קלעצעל פון האלץ אדער מעטאל מיט אויסגעשני־טענער דרוק־שריפט.

type'-case *n.* (טאיפ'-קיים) א שריפט־קאסטען [צו האלטען דרוק־שריפט].

type'-cas'ting *n.* (טאיפ'-קעס'-טינג) דרוק־שריפט גיסעריי.

type'-cas'ting and set'ting ma-chine' (טאיפ'-קעס'-טינג ענד סעט'-אינג מע-שין') א זעץ־מאשין.

type'-cas'ting machine' (טאיפ'-קעס'-טינג מע-שין') א מאשין צו גיסען דרוק־שריפט.

type'-cut'ter *n.* (טאיפ'-קאט'-ער) א גראווירער פון דרוק־שריפט.

type'-cut'ting *n.* (טאיפ'-קאט'-אינג) גראווירונג פון דרוק־שריפט.

type'-cyl'inder *n.* (טאיפ'-סיל'-אינ-דער) דער צילינדער פון א ראטאציאנס־

דרוק-מאשין, אויף וועלכען עס לעגען זיך ארויף די שריפט-פלאטען.

type'-dress'ing *n.* (טאיפ'-דרעס'-אינג) דאס ארומשניידען אדער ארומפיילען פריש-אבגעגאסענע דרוק-שריפט.

type'-dress'ing machine' (טאיפ'-דרעס'-אינג מעשין') א מאשין צום ארומגלייכען אדער ארומפיילען פריש-אבגעגאסענע דרוק-שריפט.

type'-foun'der *n.* (טאיפ'-פאונ'-דער) א שריפט-גיסער.

type'-foun'ding *n.* (טאיפ'-פאונ'-דינג) שריפט-גיסונג.

type'-foun'dry *n.* (טאיפ'-פאונ'-דרי) א שריפט-גיסעריי, א פאבריק וואו מען פאבריצירט דרוק-שריפט.

type'-gage *n.* (טאיפ'-גיידזש) א שריפט-מאס [א מעכאניזם צו בעשטימען די ריכטיגע מאס פון דרוק-שריפט].

type ge'nus (טאיפ דזשי'-נאס) די גרופע חיות אדער פלאנצען, וועלכע איז טיפיש אדער כאראקטעריסטיש פאר דעם גאנצען מין.

type'-high *a.* (טאיפ'-האי) פון דערזעלבער הויך ווי דרוק-שריפט [וועגען עלעקטראטיפישע דרוק-פלאטען].

type'-hol'der *n.* (טאיפ'-האול'-דער) א מעטאלענע פלאטע אדער עהנליכע פאררichtונג צום בעפעסטיגען שריפט [ווי למשל, ביים אבדריקען בוכשטאבען אויף א באנד פון א בוך].

type'-ma'trix *n.* (טאיפ'-מיי'-טריקס) א מאטריצע. ז. *matrix*.

typem'bryo *n.* (טאי-פעמ'-ברי-א) די ענטוויקלונגס-שטופע פון אן עמבריא [ז. *embryo*], ווען עס ווערען צום ערשטען מאל מערקבאר די כאראקטעריסטישע אייגענשאפטען פון דעם טיפ, צו וועלכען עס בעלאנגט.

type'-meas'ure *n.* (טאיפ'-מעזש'-אור) ז. *type-scale*.

type'-meas'urer *n.* (טאיפ'-מעזש'-אור-ער) ז. *type-scale*.

type'-met'al *n.* (טאיפ'-מעט'-על) שריפט-מעטאל [א געמיש פון בליי און אנטימאניום אדער פון צין און אנטימאניום וואס ווערט געברויכט פאר דרוק-שריפט].

type'-mold *n.* (טאיפ'-מאולד) א שריפט-פורעם [א פורעם צום גיסען שריפט].

type'-scale *n.* (טאיפ'-סקייל) א זאץ-מאס [א מאס צום מעסטען אנגעזעצטע שריפט].

type'-set'ter *n.* (טאיפ'-סעט'-ער) א זעצער, א שריפטזעצער; א זעץ-מאשין, א שריפט-זעץ מאשין.

type'-set'ting *n.* (טאיפ'-סעט'-אינג) שריפטזעצעריי.

type'-set'ting machine' (טאיפ'-סעט'-אינג מע-שין') א זעץ-מאשין, א שריפט-זעץ מאשין.

type spe'cies (טאיפ ספיע'-שיעז) דער אם מייסטען טיפישער קלאס פון א מין חיות אדער פלאנצען.

type spec'imen (טאיפ ספעס'-אי-מען) דער פאלשטענדיג טיפישער אינדיווידואום, די פלאנצע אדער חיה וואס שטעלט מיט זיך אם בעסטען פאר דעם טיפ.

type'-wheel *n.* (טאיפ'-הוויעל) א שריפט-דיסק [א רונדע פלאטע אנגעזעצט מיט שריפט-בוכשטאבען, ווי למשל, ביי א שרייב-מאשין].

type'-write *v.* (טאיפ'-ראיט) שרייבען אויף א שרייב-מאשין.

type'-wri'ter *n.* (טאיפ'-ראי'-טער) א שרייב-מאשין; איינער וואס שרייבט אויף א שרייב-מאשין.

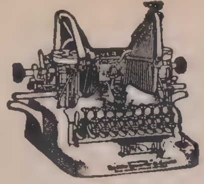

Type-writer

type'-wri'ting *n.* (טאיפ'-ראי'-טינג) דאס שרייבען אויף א שרייב-מאשין; דאס וואס ווערט געשריבען מיט א שרייב-מאשין.

typh'-fe'ver *n.* (טאיפ'-פיע'-ווער) טי-פוס; טיפוס-פיבער.

typhlit'ic *a.* (טיפ-ליט'-איק) וואס איז שייך צו דער ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

typhli'tis *n.* (טיפ-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער בלינדער קישקע.

typhloenteri'tis *n.* (טיפ-לאו-ען-טע-ראי'-טיס) ז. *typhlitis*.

typh'loid *a.* (טיפ'-לאיד) וואס האט א שלעכטע ראיה.

typhlol'ogy *n.* (טיפ-לאל'-א-דזשי) דאס שטודיום פון בלינדקייט.

typh'lope *n.* (טיפ'-לאופ) דער בלינדער ווארים אדער שלאנג-ווארים [אזא שלאנג-עהנליכער ווארים אדער קליינע ווארים-עהנליכע שלאנג].

typhlo'sis *n.* (טיפ-לאו'-סיס) בלינדקייט.

ty'phoid *a. and n.* (טאי'-פאיד) טי-פאזנע, טיפוס-ארטיג; טיפוס-פיבער, אונטערלייב-טיפוס.

ty'phoidal *a.* (טאי'-פאי-דעל) וואס איז שייך צו טיפוס-פיבער.

ty'phoid fe'ver (טאי'-פאיד פיע'-ווער) טיפוס-פיבער, אונטערלייב-טיפוס.

typhomala'rial *a.* (טאי-פא-מע-ליי'-רי-על) וואס האט סימפטאמען אי פון טי-פוס אי פון מאלאריע [זומפ-פיבער].

typhoma'nia *n.* (טאי-פא-מיי'-ני-א) טיפאמאניא, טיפוס-דעליריום [דאס ריידען פון היץ ביי טיפוס].

ty'phon *n.* (טאי'-פאן) א טיפאן [אזא אסט-אינדישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא]. ז. *heron*.

Ty'phon *n.* (טאי'-פאן) טיפאן [דער גריכישער גאט פון ווינדען; דער עגיפטישער גאט סעט, די פערקערפערונג פון שלעכטס].

typho'nia *n.* (טאי-פאו'-ני-א) ז. *typhomania*.

typhon'ic *a.* (טאי-פאנ'-איק) וואס איז שייך צו א טיפון, עהנליך צו א טיפון. ז. *typhoon*.

typhoon' *n.* (טאי-פוהן') א טיפון [אן ארקאן אדער שטורם-ווינד אין כינא, וואס בושעוועט געוועהנליך אין די מאנאטען יולי, אויגוסט, סעפטעמבער און אקטאבער].

typhotox'in *n.* (טאי-פא-טאק'-סין) א טיפוס-טאקסין [א שטאף וואס ענטהאלט די באצילען פון טיפוס-פיבער].

ty'phous *a.* (טאי'-פאס) טיפאזנע, וואס איז שייך צו טיפוס.

ty'phus *n.* (טאי'-פאס) טיפוס, טיפוס-קראנקהייט.

typ'ic *a.* (טיפ'-איק) טיפיש. ז. *typical*.

typ'ical *a.* (טיפ'-אי-קעל) 1. טיפיש, כאראקטעריסטיש; אייגענטימליך; 2. וואס שטעלט מיט זיך פאר א טיפ אדער מוסטער; 3. בילדליך, סימבאליש.
1. He is a typical Frenchman. 2. Let me cite a typical instance.

typ'ically *adv.* (טיפ'-אי-קעל-אי) אויף א טיפישען אדער כאראקטעריסטישען אופן; אויף א סימבאלישען אופן.

typ'icalness *n.* (טיפ'-אי-קעל-נעס) טי-פישקייט, אייגענארטיגקייט, כאראקטעריסטישקייט; בילדליכקייט, סימבאלישקייט.

typifica'tion *n.* (טיפ-אי-פי-קיי'-שאן) א בילדליכע אדער סימבאלישע פארשטעלונג; פארשטעלונג דורך א סימבאל.

typ'ifier *n.* (טיפ'-אי-פאי-ער) איינער וואס שטעלט פאר אויף א בילדליכען אופן אדער דורך סימבאלען.

typ'ify *v.* (טיפ'-אי-פאי) בילדליך אדער סימבאליש פארשטעלען; פארשטעלען א טיפ, זיין כאראקטעריסטיש, דיענען אלס א טיפ אדער מוסטער.

ty'pist *n.* (טאי'-פיסט) איינער וואס שרייבט אויף א שרייב-מאשין.

ty'po *n.* (טאי'-פאו) א זעצער, א שריפט-זעצער.

typog. אן אבקירצונג פון *typography* אדער פון *typographer*

typog'rapher *n.* (טאי-פאג'-רע-פער) א דרוקער.

typograph'ic *a.* (טיפ-א-גרעפ'-איק) ז. *typographical*.

typograph'ical *a.* (טיפ-א-גרעפ'-אי-קעל) טיפאגראפיש, וואס איז שייך צו דרוקעריי, וואס איז שייך צו דער דרוק-קונסט.

typograph'ical er'ror (טיפ-א-גרעפ'-אי-קעל ער'-אר) א דרוק-פעהלער.

typograph'ically *adv.* (טיפ-א-גרעפ'-אי-קעל-אי) טיפאגראפיש, דרוקענדיג פון שריפט [אין געגענזאץ צו ליטאגראפיע. ז. *lithography*].

typog'raphist *n.* (טאי-פאג'-רע-פיסט) איינער וואס שטודירט טיפאגראפיע אדער די דרוק-קונסט.

typog'raphy *n.* (טאי-פאג'-רע-פי) טי-פאגראפיע, דרוק-קונסט, שריפטזעצעריי; דרוק-ארבייט.

typ'olite *n.* (טיפ'-א-לאיט) א טיפאליט [א שטיין מיט אן אבדרוק פון א פלאנצע אדער חיה].

typolog'ical *a.* (טיפ-א-לאדזש'-אי-קעל) טיפאלאגיש. ז. *typology*.

typol'ogy *n.* (טאי-פאל'-א-דזשי) טי-פאלאגיע, די לעהרע וועגען סימבאלען און פארבילדער [הויפטזעכליך אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די לעהרע וועגען די סימבאלישע אנדייטונגען וועגען קריסטענטום אין דער ביבעל].

typtolog'ical *a.* (טיפ-טא-לאדזש'-אי-קעל) טיפטאלאגיש, וואס איז שייך צו טיפטאלאגיע. ז. *typtology*.

typtol'ogist *n.* (טיפ-טאל'-א-דזשיסט) א טיפטאלאג, איינער מיט וועמעס הילף עס קומט כלומר'שט פאר די גייסטער-קלאפעריי ביי די ספיריטיסטען, איינער וואס גלויבט אין דער ספיריטיסטישער גייסטער-קלאפעריי. ז. *spirit-rapping*.

typtol'ogy *n.* (טיפ-טאל'-א-דזשי) טיפ-טאלאגיע [די ספיריטיסטישע לעהרע וועגען גייסטער-קלאפעריי אדער די ערקלע-

רונג פון די צייכענס ביי גייסטער=קלאפּעריי]. ז. *spirit-rapping*

Tyr *n.* (טיר) טיר [אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע — דער גאט פון קריעג און זיעג].

ty'ranness *n.* (טאי'-רענ-עס) א טיראנין, א טיראנישע פרוי, א טיראנישע הערשערין.

tyran'nic *a.* (טאי-רענ'-איק) ז. *tyrannical*

tyran'nical *a.* (טאי-רענ'-אי-קעל) טיראניש, דעספּאטיש, אכזר'יש, הערשענד מיט גוואלט אדער מיט אכזריות.

tyran'nically *adv.* (טאי-רענ'-אי-קעל-אי) אויף א טיראנישען, דעספּאטישען אדער גרויזאמען אופן.

tyran'nicalness *n.* (טאי-רענ'-אי-קעל-נעס) טיראנישקייט, דעספּאטישקייט, גרויזאמקייט; גוואלט=הערשאפט.

tyran'nicidal *a.* (טאי-רענ'-אי-סאי-דעל) וואס איז שייך צו א טיראנען=מארד אדער טיראנען=מערדער.

tyran'nicide *n.* (טאי-רענ'-אי-סאיד) א טיראנען=מארד; א טיראנען=מערדער.

tyr'annise *v.* (טיר'-ע-נאיז) ז. *tyrannize*

tyr'annize *v.* (טיר'-ע-נאיז) טיראניזירען, בעהאנדלען מיט אכזריות; הערשען מיט אכזריות; שפּיעלען די ראלע פון א טיראן.

tyr'annous *a.* (טיר'-ע-נאס) טיראניש, ווי א טיראן, גרויזאם, אכזר'יש, דעספּאטיש.

tyr'annously *adv.* (טיר'-ע-נאס-לי) אויף א טיראנישען אדער דעספּאטישען אופן; מיט אכזריות.

tyr'anny *n.* (טיר'-ע-ני) טיראניי, טיראנישע הערשאפט, דעספּאטיזם; גרויזאמקייט, אכזריות.

ty'rant *n.* (טאי'-רענט) א טיראן, אן אכזר; א טיראנישער הערשער, א דעספּאט, א זעלבסטהערשער; פּארצייטען אין גריכענלאנד — איינער וואס האט פערכאפּט די הערשאפט מיט גוואלט; א טיראן, א ווערגער [אזא פויגעל. ז. *tyrant-bird*].

ty'rant-bird *n.* (טאי'-רענט-בוירד) א טיראן אדער ווערגער [אזא אמעריקאנישער פויגעל].

ty'rant-chat *n.* (טאי'-רענט-טשעט) דער קליינער ווערגער [אזא פויגעל]. ז. *tyrant-bird*

ty'rant-fly'catcher *n.* (טאי'-רענט-פלאי'-קעטש-ער) ז. *tyrant-bird*

tyrem'esis *n.* (טאי-רעמ'-ע-סים) דאס ברעכען אדער מייקענען מיט קעזיגע שטאפען.

Tyr'ian *a. and n.* (טיר'-אי-ען) טיריש, פון דער פארצייטיגער פעניצישער שטאדט טירוס; פּורפּור=פארביג; א טיריער [אן איינוואהנער פון טירוס], א טיריערין.

Tyr'ian dye (טיר'-אי-ען דאי) ז. *Tyrian purple*

Tyr'ian pur'ple (טיר'-אי-ען פּוירפּל) טירישער פּורפּור [אזא פּורפּור=קאליר]. ז. איל. *"Colors"*

tyri'asis *n.* (טי-ראי'-ע-סים) עלעפאנטיאזיס [אזא הויט=קראנקהייט, קרעץ, צרעת]; די אויספאלונג פון די האר.

ty'ro *n.* (טאי'-ראו) א ניילינג, אן אנפאנגער; א לעהרלינג.

tyroc'iny *n.* (טאי-ראס'-אי-ני) דער לעהרלינגס=שטאנד; דאס זיין א ניילינג אדער אן אנפאנגער.

Tyro'ler *n.* (טי-ראו'-לער) א טיראלער, אן איינוואהנער פון טיראל [א פּראווינץ פון עסטרייך=אונגארן].

Tyrolese' *a. and n.* (טיר-א-ליעס') טיראליש, פון טיראל [א פּראווינץ פון עסטרייך=אונגארן]; א טיראלער, א טיראלערין; טיראלער, טיראלער איינוואהנער.

Tyro'lian *n.* (טי-ראו'-לי-ען) ז. *Tyroler*

tyr'olite *n.* (טיר'-א-לאיט) טיראליט, קופּער=שוים [אזא מינעראל].

tyro'ma *n.* (טאי-ראו'-מא) אויספאלונג פון די האר.

ty'ronism *n.* (טאי'-רא-ניזם) ז. *tyrociny*

ty'rothrix *n.* (טאי'-רא-טהריקס) א קעז=באקטעריע [אזא באקטעריע וואס מען געפינט אין קעז].

tyrotox'icon *n.* (טאי-רא-טאקס'-אי-קאן) א גיפטיגער שטאף וואס געפינט זיך אין ניט=פרישען קעז אדער סמעטענע [דיעזער שטאף איז די אורזאכע דערפון וואס מען פערגיפטעט זיך אמאל פון אייז=קרעם אדער מאראזשענע].

Tyrrhene' *a. and n.* (טי-ריען') ז. *Tuscan*

Tyrrhe'nian *a. and n.* (טי-ריע'-ני-ען) ז. *Tuscan*

tythe *n. and v.* (טאיטה) ז. *tithe*

tzar *n.* (טסאר) דער צאר, דער רוסישער קייזער.

tzari'na *n.* (טסא-רי'-נא) די צארינא, די רוסישע קייזערין.

tzet'ze *n.* (טזעט'-זע) ז. *tsetse*

U

U, u (יו) דער איין און צוואנציגסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

U. אבקירצונג פון *Utah* [יוטאה — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

ube'ity *n.* (יו-בי'-אי-טי) דאס זיין, דאס געפינען זיך ערגעץ אין א בעשטימטען ארט.

u'berous *a.* (יו'-בע-ראס) פרוכטבאר.

u'berty *n.* (יו'-בער-טי) פרוכטבארקייט, פּראדוקטיוויטעט.

ubica'tion *n.* (יו-בי-קיי'-שאן) ז. *ubeity*

ubi'ety *n.* (יו-באי'-ע-טי) דאס זיין, דאס געפינען זיך [ערגעץ אין א בעשטימטען ארט]; די אל=אנוועזענהייט, דאס זיין אומעטום אדער איבעראל.

ubiqua'rian *a.* (יו-בי-קהוויי'-רי-ען) אל=אנוועזענד, וואס געפינט זיך אומעטום.

Ubiqua'rian *n.* (יו-בי-קהוויי'-רי-ען) ז. *Ubiquitarian*

u'biquist *n.* (יו'-בי-קהוויסט) אן אוביקוויסט, איינער וואס גלויבט אין דער אל=אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

ubiquita'rian *n. and a.* (יו-ביק-הוויי-טיי'-רי-ען) איינער וואס איז אל=אנוועזענד, איינער וואס געפינט זיך אומעטום אדער עקזיסטירט איבעראל; אל=אנוועזענד, וואס געפינט זיך אומעטום, וואס עקזיסטירט איבעראל.

Ubiquita'rian *n. and a.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ען) אן אוביקוויסט, איינער וואס גלויבט אין דער אל=אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב; אוביקוויסטיש, וואס איז שייך צו די אוביקוויסטען.

Ubiquita'rianism *n.* (יו-ביק-הווי-טיי'-רי-ענ-איזם) די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואס גלויבען אין דער אל=אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

ubiq'uitariness *n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי-נעס) די אל=אנוועזענהייט, דאס זיין אומעטום, דאס עקזיסטירען איבעראל.

ubiq'uitary *a. and n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי) אל=אנוועזענד, וואס געפינט זיך אומעטום, וואס עקזיסטירט איבעראל; אן אל=אנוועזענדער, איינער וואס געפינט זיך אומעטום אדער וואס עקזיסטירט איבעראל.

Ubiq'uitary *n.* (יו-ביק'-הווי-טע-רי) אן אוביקוויסט, איינער וואס גלויבט אין דער אל=אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

Ubiq'uitism *n.* (יו-ביק'-הווי-טיזם) די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואס גלויבען אין דער אל=אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

Ubiq'uitist *n.* (יו-ביק'-הווי-טיסט) ז. *Ubiquitarian*

ubiq'uitous *a.* (יו-ביק'-הווי-טאס) ז. *ubiquitary*

ubiq'uitously *adv.* (יו-ביק'-הווי-טאס-לי) אל=אנוועזענד, געפינענדיג זיך אומעטום, עקזיסטירענדיג איבעראל.

ubiq'uity *n.* (יו-ביק'-הווי-טי) די אל=אנוועזענהייט, דאס זיין אומעטום, דאס עקזיסטירען איבעראל אדער אין אן אונבעשטימטער צאהל פלעצער צו דערזעלבער צייט; דאס עקזיסטירען אימער אהן אן אנהויב אדער סוף; די לעהרע פון די אוביקוויסטען וואס גלויבען אין דער אל=אנוועזענהייט פון קריסטוס'עס לייב.

u'bi su'pra (יו'-באי סוה'-פּרא) ווי אויבען בעמערקט, זעה אויבען.

U-bolt *n.* (יו'-באולט) אן אייזען=שטיק אויסגעבויגען אין דער פארם פון דעם בוכשטאב **U**

u'da *n.* (אוה'-דא) אודא [אזא פּורפּור=ברוינע פארב וואס ווערט געברויכט אין אסט=אינדיען צו פארבען ליימענע געשיר].

u'dal *a. and n.* (יו'-דעל) פריי פון אבצאהלונגען אדער דיענסט [וועגען לאנד=אייגענטום], אונאבהענגיג פון א פעאדאל אדער פריץ; ערד=אייגענטום וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פעאדאל; דאס פאלקאמענע בעזיץ אדער איי=

גענומען פון לאנד; א שטיק לאנד וואס בעלאנגט גענצליך צום בעזיצער.

u'daler *n.* (יו'-דעל-ער) ז. *udaller*

u'daller *n.* (יו'-דעל-ער) איינער וואס בעזיצט לאנד וואס איז פריי פון אבצאהלונגען צו א פריץ אדער פעאדאל.

u'dalman *n.* (יו'-דעל-מען) ז. *udaller*

ud'der *n.* (אד'-ער) אן אייטער.

ud'dered *a.* (אד'-ערד) מיט אן אייטער, וואס האט אן אייטער.

ud'derful *a.* (אד'-ער-פול) וואס האט א פולען אייטער, מיט א פולען אייטער.

ud'derless *a.* (אד'-ער-לעס) וואס האט ניט קיין אייטער צו זויגען; אהן מוטערליכער שפייז.

udom'eter *n.* (יו-דאמ'-ע-טער) א דעגען=מעסטער [אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס וואסער פון א רעגען=פאל אין א בעשטימטען ארט].

udomet'ric *a.* (יו-דא-מעט'-ריק) וואס איז שייך צו א רעגען=מעסטער אדער איז אויסגעפיהרט מיט דער הילף פון א רעגען=מעסטער.

ugh *int.* (או) הו! [אן אויסרוף פון שוידער אדער עקעל].

ug'lify *v.* (אג'-לי-פאי) מאכען העסליך אדער מיאוס; פערדארבען.

ug'lily *adv.* (אג'-לי-לי) העסליך, מאוס; עקעלהאפט, אבשטויסענד.

ug'liness *n.* (אג'-לי-נעס) העסליכקייט, מאוס'קייט; עקעלדיגקייט, אבשטויסיגקייט.

ug'ly *a. and n.* (אג'-לי) העסליך, מאוס; עקעלהאפט, אבשטויסענד; אונאנגענעהם, שלעכט, וואס דראהט מיט אונגליק, צרות אדער שלעכטע פאלגען; פערדריסליך, בייז, קריעגעריש, איינגעשפארט, פער'עקשנ'ט; געפעהרליך; א מאוס'ער מענש; א מין דאשעק אויף א פרויען=הוט צו בעשיצען די אויגען פון דער זון.

ug'ly cus'tomer (אג'-לי קאס'-טאמ-ער) א געפעהרליכער יונג, א מאוס'ער חברה=מאן, א פערזאן מיט וועלכער מען דארף זיך ניט אנהויבען.

ug'ly man (אג'-לי מען) אויף גנבים=שפראך — דער ווירקליכער מערדער צווישען דריי פערברעכער, וועלכע האבען זיך בעטייליגט אין דערווערגען א מענשען [די אנדערע צוויי העלפען דעם מערדער אנטלויפען].

U'grian *a.* (אוה'-גרי-ען) אוגריאניש, וואס איז שייך צו די אוגרישע אדער פיניש=אונגארישע שפראכען [די גרופע שפראכען, אויף וועלכע עס רעדען די פינער, לאפלאנדער, מאדיארען א. ז. וו.].

U'gric *a.* (אוה'-גריק) ז. *Ugrian*

uh'lan *n.* (אוה'-לען) אן אולאנער, א רייטענדער סאלדאט בעוואפענט מיט א לאנגער שפיעז.

uit'lander *n.* (איט'-לענ-דער) אן אויסווערטיגער, אן אויסלענדער אהן שטימרעכט אין זיד=אפריקא.

U. J. D. ראשי תבות פון די ווערטער *Utriusque Juris Doctor* [דאקטאר פון קאנאנישע (קירכליכע) און ציווילע געזעצען].

U. K. ראשי תבות פון די ווערטער *United Kingdom* [גרויס=בריטאניען און אירלאנד].

ukase' *n.* (יו-קייס') אן אוקאז, א בעפעהל.

u'lan *n.* (אוה'-לען) ז. *uhlan*

ul'cer *n.* (אל'-סער) א געשוויר, א מכה.

ul'cerable *a.* (אל'-סער-עבל) וואס קען ווערען א געשוויר, וואס קען אייטערען.

ul'cerate *v.* (אל'-סער-אייט) מאכען אדער ווערען א געשוויר; אייטערען.

ul'cerated *a.* (אל'-סער-איי-טעד) ז. *ulcered*

ulcera'tion *n.* (אל-סע-ריי'-שאן) א געשוויר; אויסבילדונג פון א געשוויר.

ul'cerative *a.* (אל'-סע-ריי-טיוו) וואס איז שייך צו געשווירען, עהנליך צו געשווירען; וואס פעראורזאכט געשווירען.

ul'ceratory *a.* (אל'-סע-רע-טא-רי) ז. *ulcerative*

ul'cered *a.* (אל'-סערד) מיט א געשוויר, וואס האט א געשוויר, וואס איז געווארען א געשוויר.

ul'cerous *a.* (אל'-סער-אס) אויסגעשלאגען מיט געשווירען, וואס איז שייך צו געשווירען, עהנליך צו געשווירען.

ul'cerously *adv.* (אל'-סער-אס-לי) בעדעקט אדער אויסגעשלאגען מיט געשווירען.

ul'cerousness *n.* (אל'-סער-אס-נעס) דאס זיין אויסגעשלאגען מיט געשווירען.

ul'cuscle *n.* (אל'-קאסל) ז. *ulcuscule*

ulcus'cule *n.* (אל-קאס'-קיול) א קליינער געשוויר, א געשווירעל.

u'le *n.* (יו'-לע) אזא מעקסיקאנער בוים, וועמעס מילך=זאפט ווערט געברויכט אין דער פראדוקציאן פון קאוטשוק.

u'le-tree *n.* (יו'-לע-טריע) ז. *ule*

U'lex *n.* (יו'-לעקס) ז. *furze*

ulig'inose *a.* (יו-לידזש'-אי-נאוס) ז. *uliginous*

ulig'inous *a.* (יו-לידזש'-אי-נאס) וואס וואקסט אין זומפען אדער בלאטיגע ערטער; פייכט, בלאטיג, שלאמיג, קלעפעדיג.

ul'lage *n.* (אל'-עדזש) די מאס פליסיגקייט וואס פעהלט אין א פעסעל צו ווערען פול, דער לעדיגער טייל פון א פעסעל מיט משקה.

ulma'ceous *a.* (אל-מיי'-שיאס) וואס איז שייך צום מין אולמען=בוימער. ז. *elm*

ul'mous *a.* (אל'-מאס) — אין כעמיע — וואס איז שייך צו געוויסע פראדוקטען וואס געפינען זיך אין פלאנצען=שימעל, טארף א. ג. וו.

Ul'mus *n.* (אל'-מאס) די גרופע אולמען=בוימער. ז. *elm*

ul'na *n.* (אל'-נא) דער עלענבויגען=ביין [דער אונטערשטער ביין פון די צוויי לאנגע ביינער וואס געפינען זיך צווישען עלענבויגען און האנד=געלענק].

ul'nar *a.* (אל'-נאר) וואס איז שייך צום עלענבויגען=ביין.

ul'ster *n.* (אל'-סטער) אזא לאנגער לויזער אויבער=מאנטעל.

ult. אן אבקירצונג פון *ultimo*

ulte'rior *a.* (אל-טי'-רי-אר) 1. וואס ליעגט אויף יענער זייט, יענזייטיג, פון יענער זייט; ווייטער, קינפטיג; 2. ניט בעשטימט, ניט קלאר, געהיים.

2. It was an **ulterior** motive that prompted him to write the letter.

ulte'riorly *adv.* (אל-טי'-רי-אר-לי) ווייטער, קינפטיג.

ul'tima *a. and n.* (אל'-טי-מא) זעהר וויים, ווייטעסט, ענדליך, לעצט; די לעצטע זילבע פון א ווארט.

ul'timate *a.* (אל'-טי-מיים) ענדליך, שליסליך, לעצט; פונדאמענטאל, עלעמענטאר, ערשט, אורשפרינגליך.

ul'timately *adv.* (אל'-טי-מיים-לי) צולעצט, ענדליך.

ul'timateness *n.* (אל'-טי-מיים-נעס) ענדליכקייט, שליסליכקייט; פונדאמענטאלקייט; אורשפרינגליכקייט.

ultima'tion *n.* (אל-טי-מיי'-שאן) ז. *ultimatum*

ultima'tum *n.* (אל-טי-מיי'-טאם) אן אולטימאטום, די לעצטע ערקלערונג אדער דער לעצטער פארשלאג, וואס נאך איהם, אויב ער ווערט ניט אנגענומען, ווערען אבגעבראכען אלע ווייטערדיגע פערהאנדלונגען.

ultim'ity *n.* (אל-טימ'-אי-טי) די לעצטע שטופע, דער שלום.

ul'timo *adv.* (אל'-טי-מאו) אין פאריגען מאנאט.

ultimogen'iture *n.* (אל-טי-מא-דזשענ'-אי-טשור) א ירושה=סיסטעם, וואו עס ירשנ'ט ניט דער עלטסטער נאר דער אינגסטער זוהן.

ul'tion *n.* (אל'-שאן) ראכע, נקמה.

ulto. אן אבקירצונג פון *ultimo*

ul'tra *a. and n.* (אל'-טרא) אולטרא, עקסטרעם; פאנאטיש; איינער וואס האלט זיך פאר עקסטרעמע מיינונגען.

ul'tra- (אל'-טרא) אולטרא; איבער, פון יענער זייט, אויסער; אין א זעהר גרויסער מאס, זעהר פיעל; מעהר ווי געוועהנליך, אונגעהייער; איבער דער מאס [ווערט געברויכט אלס צוזאץ צו אנדערע ווערטער].

ultraclas'sical *a.* (אל-טרא-קלעס'-אי-קעל) אולטרא=קלאסיש, עקסטרעם קלאסיש, צופיעל קלאסיש.

ultraconser'vatism *n.* (אל-טרא-קאנ-סויר'-ווע-טיזם) אולטרא=קאנזערוואטיזם, עקסטרעמע געגנערשאפט צו נייע איינפיהרונגען און ענדערונגען.

ultraconser'vative *a.* (אל-טרא-קאנ-סויר'-ווע-טיוו) אולטרא=קאנזערוואטיוו, עקסטרעם קאנזערוואטיוו, זעהר שטארק געגען נייע איינריכטונגען.

ultracosmopol'itan *a.* (אל-טרא-קאז-מא-פאל'-אי-טען) אולטרא=קאסמאפאליטיש, עקסטרעם קאסמאפאליטיש. ז. *cosmopolitan*

ultracrit'ical *a.* (אל-טרא-קריט'-אי-קעל) צו קריטיש, צופיעל קריטיש.

ultrafash'ionable *a.* (אל-טרא-פעש'-אנ-עבל) העכסט מאדיש; צופיעל פראנטיש.

ultrafed'eralist *n.* (אל-טרא-פעד'-ע-רעל-איסט) אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — אן אולטרא=פעדעראליסט, זעהר א שטארקער אנהענגער פון די פרינציפען פון דער פעדעראליסטישער פארטיי.

ul'trage *n.* (אל'-טרעדזש) ז. *outrage*

ul'traism *n.* (אל'-טרא-איזם) אולטרא=איזם, ראדיקאליזם, די עקסטרעמע ריכטונג [אין פאליטיק, רעליגיאן א. ז. וו.].

ul'traist *n.* (אל'-טרא-איסט) אן אולטראאיסט, איינער וואס האלט זיך פאר עקסטרעמע מיינונגען.

ul'tramarine *a. and n.* (אל'-טרא-מע-ריין) איבער דעם ים, פון יענער זייט ים; די אולטראמארין=פארב [א שעהנע בלויע פארב]; דער ים=בלויער קאליר פון דיזער פארב.

ultramicroscop'ic *a.* (אל-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-איק) צו קליין מען זאל עס קענען זעהן מיט א מיקראסקאפ.

ultramicroscop'ical *a.* (אל-טרא-מאי-קרא-סקאפ'-אי-קעל) ז. *ultramicroscopic*

ultramon'tane *a. and n.* (אל-טרא-מאנ'-טיין) פון יענער זייט בארג, וואס ליעגט פון יענער זייט פון די בערג; וואס ליעגט צו זיך פון די אלפען=בערג; וואס איז שייך צו אולטרא=מאנטאניזם [ז. *ultramontanism*]; איינער וואס וואהנט פון יענער זייט פון די בערג; איינער וואס וואהנט צו זיך פון די אלפען=בערג; אן אולטראמאנטאניסט, אן אנהענגער פון אולטרא=מאנטאניזם.

Ultramon'tane par'ty (אל-טרא-מאנ'-טיין פאר'-טי) די אולטרא=מאנטאנישע פארטיי, די צענטרום=פארטיי [די קאטוילישע אדער קלעריקאלע פארטיי אין דייטשלאנד, וואס האט דעם צוועק צו שיצען און צו שטיצען די קאטנילישע קירך און דעם פאפסטילכען איינפלוס אין לאנד].

ultramon'tanism *n.* (אל-טרא-מאנ'-טע-ניזם) אולטרא=מאנטאניזם [די פרינציפען פון דער פארטיי וואס וויל קאנצענטרירען די גאנצע מאכט פון דער קאטוילישער קירך אין די הענד פון דעם פאפסט].

ultramontanist *n.* (אל-טרא-מאנ'-טע-ניסט) אן אולטרא=מאנטאניסט, אן אנהענגער פון אולטרא=מאנטאניזם. ז. *ultramontanism*

ultramun'dane *a.* (אל-טרא-מאנ'-דיין) איבערוועלטליך, איבערערדיש, וואס געפינט זיך אויסער דער וועלט, וואס ליעגט אויסער דעם זונען=סיסטעם; פון אן אנדער לעבען, איבערנאטירליך.

ultranominalis'tic *a.* (אל-טרא-נאם-אי-נע-ליס'-טיק) אולטראנאמינאליסטיש [וועגען איינעם וואס בעהויפטעט, אז די אלגעמיינע בעגריפען, ווי נאציאן, מענש, פויגעל א. ז. וו. האבען אבסאלוט ניט קיין אביעקטיווע עקזיסטענץ, נאר זיינען בלויז נעמען].

ultrapar'tizan *a.* (אל-טרא-פאר'-טי-זען) עקסטרעם פארטיזאניש, צופיעל פארטיזאניש. ז. *partizan*

ultra-Prot'estant *a.* (אל-טרא-פראט'-עס-טענט) אולטרא=פראטעסטאנטיש, עקסטרעם פראטעסטאנטיש. ז. *Protestant*

ultra-Prot'estantism *n.* (אל-טרא-פראט'-עס-טענ-טיזם) אולטרא=פראטעסטאנטיזם, עקסטרעם פראטעסטאנטישע פרינציפען אדער מעטאדען.

ul'tra-red *a.* (אל'-טרא-רעד) אולטרא=רויט [וועגען א היץ=שטראהל וואס מען קען איהם ניט זעהן אויף'ן ספעקטרום].

ul'tra-relig'ious *a.* (אל'-טרא-רי-לידזש'-אס) עקסטרעם רעליגיעז; צו רעליגיעז.

ul'tra-rig'or *n.* (אל'-טרא-ריג'-אר) איבערמעסיגע שטרענגקייט.

ultra-sen'sual *a.* (אל-טרא-סענ'-שו-על) איבער די חושים, איבער גשמיות, איבער קערפערליכקייט.

ul'tra-trop'ical *a.* (אל'-טרא-טראפ'-אי-קעל) וואס געפינט זיך אויסער די טראפישע געגענדען [די הייסע געגענדען פון נארד אדער פון זיד]; הייסער ווי אין די טראפישע לענדער.

ul'tra-vi'olet *a.* (אל'-טרא-וואי'-א-לעט) אולטרא=וויאלעט [וועגען א שטראהל וואס מען קען איהם ניט זעהן אויף'ן ספעקטרום].

ul'tra vi'res (אל'-טרא וואי'-ריז) אריבער דער געזעצמעסיגער מאכט אדער אויטאריטעט פון א פערזאן, געריכט אדער קארפאראציאן.

ultra-vir'tuous *a.* (אל-טרא-וואיר'-טשו-אס) פאריזעאיש. ז. *pharisaic*

ul'tra-zodi'acal *a.* (אל'-טרא-זא-דאי'-ע-קעל) וואס געפינט זיך אדער בעוועגט זיך הינטער דעם זאדיאק. ז. *zodiac*

ultromotiv'ity *n.* (אל-טרא-מא-טיוו'-אי-טי) די פעהיגקייט צו בעוועגען זיך פון זיך אליין.

ultro'neous *a.* (אל-טראו'-ני-אס) ווילענדיג, מיט'ן אייגענעם ווילען, פרייוויליג.

ultro'neously *adv.* (אל-טראו'-ני-אס-לי) פרייוויליג, מיט'ן אייגענעם ווילען.

ul'ulant *a.* (אל'-יו-לענט) וואיענדיג ווי א הונד אדער וואלף; שרייענדיג ווי א פילין [א מין נאכט=פויגעל].

ul'ulate *v.* (אל'-יו-לייט) וואיען ווי א הונד אדער וואלף; שרייען ווי א פילין [א מין נאכט=פויגעל].

ulula'tion *n.* (אל-יו-ליי'-שאן) דאס וואיען [ווי א וואלף אדער הונד]; דאס קלאגען.

um'bel *n.* (אמ'-בעל) — אין באטאניק א בלומען=שירם [א בלומען=בינטעל אין דער פארם פון א שירם].

um'beled *a.* (אמ'-בעלד) ז. *umbellate*

umbel'la *n.* (אמ-בעל'-א) ז. *umbel*

um'bellal *a.* (אמ'-בע-לעל) ז. *umbellate*

um'bellar *a.* (אמ'-בע-לאר) ז. *umbellate*

um'bellate *a.* (אמ'-בע-לייט) אין באטאניק — שירם=פערמיג, ווי א שירם; מיט בלומען=שירעמס, וואס טראגט בלומען=בינטלעך אין דער פארם פון שירעמס.

um'bellated *a.* (אמ'-בע-ליי-טעד) ז. *umbellate*

um'bellately *adv.* (אמ'-בע-לייט-לי) ווי א בלומען=שירם; מיט בלומען=שירעמס.

Umbellif'eræ *n.* (אמ-בע-ליפ'-ע-רי) אין באטאניק — דער מין פלאנצען צו וועלכען עס געהערט די פעטרישקע=פלאנצע [זיי האבען צוויי אדער מעהרערע בלומען=בלעטלעך].

umbellif'erous *a.* (אמ-בע-ליפ'-ע-ראס) אין באטאניק — וואס טראגט שירם=בלומען, וואס טראגט א בלום, וועלכע האט די פארם פון א שירם; וואס איז שייך צו דעם מין פעטרישקע.

umbel'liform *a.* (אמ-בעל'-אי-פארם) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א שירם.

um'ber *n., a. and v.* (אמ'-בער) א שאטען; דער אומבער=פיש [ז. *grayling*]; דער אומבער=פויגעל, אן אפריקאנישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא [ז. *heron*]; אומבער=ערד, אייזען=פארב [א מין פארב פון אייזען]; ברוינליך: טונקעל; פארבען מיט אומבער=ערד; פערדונקלען, מאכען שאטען.

um'ber-bird *n.* (אמ'-בער-בוירד) דער אומבער=פויגעל [אן אפריקאנישער פויגעל עהנליך צו א צאפליא. ז. *heron*].

um'bery *a.* (אמ'-בער-אי) וואס איז שייך צו אייזען=פארב [א מין פארב], עהנליך צו אייזען=פארב; געל=ברוין; טונקעל.

umbil'ic *a. and n.* (אמ-ביל'-איק) וואס איז שייך צום נאפעל אדער פופיק; אין געאמעטריע — דער פונקט אויף א ספערישען קערפער, וואו אלע זיינע ראדיוסען שניידען זיך דורך [ז. *focus*].

umbil'ical *a.* (אמ-ביל'-אי-קעל) וואס איז שייך צום נאפעל אדער פופיק, וואס געפינט זיך לעבען דעם נאפעל; וואס איז געשטעלט אין מיטען ווי א נאפעל, וואס האט די פארם פון א נאפעל, צענטראל; וואס איז פערבונדען דורך דער ווייבליכער ליניע [אין אבשטאמונג].

umbil'icate *a.* (אמ-ביל'-אי-קייט) מיט א נאפעל אדער פופיק; וואס האט די פארם פון א נאפעל.

umbil'icated *a.* (אמ-ביל'-אי-קיי-טעד) ז. *umbilicate*

umbilic'ular *a.* (אמ-בי-ליק'-יו-לאר) פון נאפעל, וואס איז שייך צום נאפעל.

umbili'cus *n.* (אמ-בי-לאי'-קאס) דער נאפעל, דער פופיק; עטוואס וואס איז עהנליך צו א פופיק.

umbilif'erous *a.* (אמ-בי-ליפ'-ע-ראס) וואס האט א נאפעל אדער אן אויסהויבונג ווי דער ארט פון פופיק.

um'biliform *a.* (אמ'-בי-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א נאפעל, ווי א נאפעל.

um'ble-pie *n.* (אמ'בל-פאי) ז. *humble-pie*

um'bles *n.* (אמבלז) די איינגעווייד פון א הירש.

um'bo *n.* (אמ'-באו) דער ארויסשטארצענדער קנאפ פון דעם צענטער פון א וואפען=שילד; א קנאפ, אן ארויסשטארצונג.

um'bonal *a.* (אמ'-בא-נעל) ארויס=שטארצענד [ווי א קנאפ].

um'bonate *a.* (אמ'-בא-נייט) וואס האט אן ארויסשטארצונג עהנליך צו א קנאפ.

um'bonated *a.* (אמ'-בא-ניי-טעד) ז. *umbonate*

umbona'tion *n.* (אמ-בא-ניי'-שאן) א קנאפ, אן ארויסשטארצונג.

umbo'nes *n.* (אמ-באו'-ניז) קנעפ, ארויסשטארצונגען. ז. *umbo*

umbon'ic *a.* (אמ-באנ'-איק) ז. *umbonal*

umbon'ulate *a.* (אמ-באנ'-יו-לייט) אין באטאניק — וואס ענדיגט זיך מיט א קליינעם קנעפעל אדער קליינער ארויס=שטארצונג.

um'bra *n.* (אמ'-ברא) דער טונקעלער טייל פון דעם שאטען וואס א פלאנעטווארפט אב אין איהר בעוועגונג ארום דער זון; דער טונקעלער מיטעלסטער טייל פון א זונען=פלעק; אין פארצייטיגען רוים — א ניט קיין איינגעלאדענער גאסט וואס איז געבראכט געווארען פון אן אנדער גאסט; דער כאריאום [א מין שפייז=פיש].

umbrac'uliform *a.* (אמ-ברעק'-יו-לי-פארם) אין באטאניק — וואס האט די פארם פון א רעגען=שירם.

um'bræ *n.* (אמ'-בריע) שאטענס. ז. *umbra*

um'brage *n. and v.* (אמ'-ברעדזש) א שאטען; פערטונקלונג; דאס פיהלען אז מען ווערט פערטונקעלט; א בעליידיגונג, א געפיהל פון בעליידיגונג; בעשאטענען.

umbra'geous *a.* (אמ-בריי'-דזשיאס) שאטענדיג.

umbra'geously *adv.* (אמ-בריי'-דזשיאס-לי) אויף א שאטענדיגען אופן.

umbra'geousness *n.* (אמ-בריי'-דזשיאס-נעס) שאטענדיגקייט.

umbraid' *v.* (אמ-ברייד') מאכען פארווירפע, טאדלען.

umbra'tion *n.* (אמ-בריי'-שאן) ז. *adumbration*

umbrel'la *n.* (אמ-ברעל'-א) א שירם, א רעגען=שירם, א זונען=שירם.

umbrel'la-bird *n.* (אמ-ברעל'-א-בוירד) דער שירם-פויגעל [א זויד-אמעריקאנישער פויגעל וואס האט א בינטעל פעדערען אויף'ן קאפ עהנליך צו א שירם].

umbrel'la-case *n.* (אמ-ברעל'-א-קיים) א שיידעל אדער איבערצוג פון א שירם.

umbrel'laed *a.* (אמ-ברעל'-עד) וואס איז בעשיצט מיט א שירם, וואס טראגט א שירם.

umbrel'la-man *n.* (אמ-ברעל'-א-מען) א מאן וואס פערקויפט אדער פעררירכט שירעמס; א מאן וואס פערקויפט פרוכט, צוקער-געבעקס, קאנפעקטען א. ז. וו. אונטער א שירם.

umbrel'la-stand *n.* (אמ-ברעל'-א-סטענד) א געשטעל פאר רעגען-שירעמס.

umbrel'la-stick *n.* (אמ-ברעל'-א-סטיק) דער שטאק פון א רעגען-שירם אדער זונען-שירם.

umbrel'la-tree *n.* (אמ-ברעל'-א-טריע) דער רעגענשירם-בוים [אזא בוים וואס זעהט אויס ווי א רעגען-שירם].

umbrette' *n.* (אמ-ברעט') ז. *umber-bird*.

Um'brian *a. and n.* (אמ'-ברי-ען) אומבריש, פון אומבריא [א פארצייטיגע געגענד אין מיטעל-איטאליען]; די שפראך פון אמאליגער אומבריא; אן איינוואהנער פון אומבריא.

umbrif'erous *a.* (אמ-בריפ'-ע-ראס) וואס ווארפט א שאטען.

umbrif'erously *adv.* (אמ-בריפ'-ע-ראס-לי) ווארפענדיג א שאטען.

um'laut *v. and n.* (אוהמ'-לאוט) אן אומלויט, די אומענדערונג פון דעם קלאנג פון א וואקאל; די צוויי פינטעלעך [¨], וועלכע ציינען אז אויף דער אומענדערונג פון א וואקאל אין דער דייטשער שפראך [ווי ä, ö, ü]; ענדערען דורך אן אומלויט.

um'pirage *n.* (אמ'-פאיר-עדזש) דאס אמט פון א שיעדס-ריכטער; די ענטשיידונג פון א שיעדס-ריכטער; א פשרה, א פערגלייך.

um'pire *n. and v.* (אמ'-פאיר) א שיעדס-ריכטער, א זייטיגע אונפארטייאישע פערזאן צו וועלכער מען גיט איבער צו ענטשיידען א שטרייט אדער שטרייט-פראגע; ענטשיידען.

um'pireship *n.* (אמ'-פאיר-שיפ) ז. *umpirage*.

um'while *adv. and a.* (אמ'-הוואיל) פריהער, פון בעפאר, פריהעריג.

unaban'doned *a.* (אנ-ע-בענ'-דאנד) ניט פערלאזען; ניט אויפגעגעבען; ניט אוועקגעווארפען.

unabased' *a.* (אנ-ע-בייסט') ניט ערנידריגט.

unabashed' *a.* (אנ-ע-בעשט') אונפערשעמט; ניט איינגעשראקען, וואס איז ניט אין פערלעגענהייט.

unaba'ted *a.* (אנ-ע-ביי'-טעד) אונפערמינדערט, ניט אבגעשוואכט, ניט נאכגעלאזען.

unaba'ting *a.* (אנ-ע-ביי'-טינג) ניט נאכלאזענד.

unabbre'viated *a.* (אנ-ע-ברי'-ווי-איי-טעד) ניט אבגעקירצט, ניט געשריבען מיט ראשי תבות.

unabet'ted *a.* (אנ-ע-בעט'-עד) ניט אויפגעהעצט, ניט אנגערייצט, ניט ערמוטיגט, ניט אונטערגעהאלפען.

unabil'ity *n.* (אנ-ע-ביל'-אי-טי) ז. *inability*.

una'ble *a.* (אנ-איי'בל) אונפעהיג, ניט אין שטאנד.

una'bleness *n.* (אנ-איי'בל-נעס) ז. *inability*.

una'bly *adv.* (אנ-איי'-בלי) אונפעהיג, ניט אימשטאנד.

unabol'ishable *a.* (אנ-ע-באל'-איש-עבל) וואס מען קען ניט אבשאפען, אונגילטיג מאכען אדער מבטל זיין.

unabol'ishably *adv.* (אנ-ע-באל'-איש-ע-בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען אבשאפען, אונגילטיג מאכען אדער מבטל זיין.

unabol'ished *a.* (אנ-ע-באל'-אישט) ניט אבגעשאפט, ניט אונגילטיג געמאכט, פערבליבען אין קראפט, גילטיג.

unabridged' *a.* (אנ-ע-ברידזשד') ניט אבגעקירצט, פאלשטענדיג.

unab'rogated *a.* (אנ-עב'-רא-גיי-טעד) ניט אבגעשאפען, ניט צוריקגערופען; גילטיג.

unabsolved' *a.* (אנ-עב-סאלווד') ניט בעפרייט [פון א פליכט אדער פערשפרעכונג]; וואס האט ניט בעקומען קיין מחילה פאר די זינד.

unabsorb'able *a.* (אנ-עב-סאהרב'-עבל) וואס קען ניט פערשלונגען אדער איינגעזויגען ווערען.

unabsorbed' *a.* (אנ-עב-סאהרבד') ניט איינגעזויגען, ניט פערשלונגען.

unabsorb'ent *a.* (אנ-עב-סאהרב'-ענט) ניט איינזויגענד; ניט פערשלינגענד.

unabsurd' *a.* (אנ-עב-סוירד') ניט אבסורד, ניט אונזיניג; פערנינפטיג, לאגיש, שכל'דיג.

unabused' *a.* (אנ-ע-ביוזד') ניט מיסברויכט.

unacadem'ic *a.* (אנ-עק-ע-דעמ'-איק) ניט אקאדעמיש; ניט קלאסיש [אין קונסט אדער ליטעראטור].

unaccen'ted *a.* (אנ-עק-סענ'-טעד) ניט אקצענטירט, אהן אקצענט, אהן בעטאנונג.

unaccen'tuated *a.* (אנ-עק-סענ'-טשו-איי-טעד) ניט בעטאנט; ניט אונטערגעשטראכען.

unacceptabil'ity *n.* (אנ-עק-סעפ-טע-ביל'-אי-טי) אונאננעהמבארקייט, דאס ניט קענען אנגענומען ווערען; דאס ניט זיין ווילקאמען; אונאנגענעהמליכקייט.

unaccep'table *a.* (אנ-עק-סעפ'-טעבל) אונאננעהמבאר, אונאננעהמליך, וואס קען ניט אנגענומען ווערען; אונאנגענעהם; ניט ווילקאמען.

unaccep'tableness *n.* (אנ-עק-סעפ'-טעבל-נעס) ז. *unacceptability*.

unaccep'ted *a.* (אנ-עק-סעפ'-טעד) ניט אנגענומען.

unacces'sible *a.* (אנ-עק-סעס'-איבל) ז. *inaccessible*.

unacces'sibleness *n.* (אנ-עק-סעס'-איבל-נעס) ז. *inaccessibleness*.

unaccli'mated *a.* (אנ-ע-קלאי'-מע-טעד) ניט געוועהנט געווארען צו דעם קלימאט פון א לאנד, ניט אקלימאטיזירט.

unaccom'modated *a.* (אנ-ע-קאמ'-א-דיי-טעד) אהן בעקוועמליכקייטען, ניט איינגעריכטעט; ניט פאסענד, ניט טויגליך, ניט צוגעפאסט.

unaccom'modating *a.* (אנ-ע-קאמ'-א-דיי-טינג) ניט נעפעליג, ניט פריינדליך.

unaccom'panied *a.* (אנ-ע-קאמ'-פע-ניד) אונבעגלייטעט; אהן אקאמפאנימענט.

unaccom'plished *a.* (אנ-ע-קאמ'-פלישט) ניט פאלענדעט, ניט פאלשטענדיג, ניט פערענדיגט, ניט אויסגעפיהרט; ניט ערפילט; אונגעבילדעט; ניט גוט ערצויגען, ניט מיט אלע מעלות.

unaccor'dant *a.* (אנ-ע-קאהר'-דענט) ניט איבעראיינשטימיג, ניט גלייכפערמיג; ניט אין איינקלאנג; ניט הארמאניש.

unaccor'ded *a.* (אנ-ע-קאהר'-דעד) ניט אויסגעגליכען; ניט איבעראיינגעשטימט; ניט איינשטימיג געמאכט; ניט הארמאנירענד; ניט בעוויליגט.

unaccoun'table *a.* (אנ-ע-קאונ'-טעבל) אונערקלערבאר; ניט פעראנטווארטליך; מאדנע, זאנדערבאר.

unaccoun'tableness *n.* (אנ-ע-קאונ'-טעבל-נעס) אונערקלערבארקייט; אונפעראנטווארטליכקייט; זאנדערבארקייט.

unaccoun'tably *adv.* (אנ-ע-קאונ'-טע-בלי) אונערקלערבאר; זאנדערבאר; ניט פעראנטווארטליך.

unaccou'tred *a.* (אנ-ע-קוה'-טערד) ניט אויסגעשטאטעט; ניט אויסגעפוצט.

unaccred'ited *a.* (אנ-ע-קרעד'-אי-טעד) ניט בעגלויבט; ניט אנערקענט, ניט בעפאלמעכטיגט.

unaccu'mulated *a.* (אנ-ע-קיו'-מיו-ליי-טעד) ניט אנגעזאמעלט, ניט אנגעקליבען; ניט פערמעהרט.

unac'curate *a.* (אנ-עק'-יו-רייט) ז. *inaccurate*.

unac'curateness *n.* (אנ-עק'-יו-רייט-נעס) ז. *inaccuracy*.

unaccursed' *a.* (אנ-ע-קוירסט') ניט פערפלוכט, ניט פערשאלטען.

unaccu'sable *a.* (אנ-ע-קיו'-זעבל) ניט ווערטה אנגעקלאגט צו ווערען, וואס קען ניט בעשולדיגט ווערען.

unaccu'sably *adv.* (אנ-ע-קיו'-זע-בלי) אונטאדעלהאפט, אזוי אז מען קען ניט בעשולדיגען.

unaccused' *a.* (אנ-ע-קיוזד') ניט אנגעקלאגט, ניט בעשולדיגט.

unaccus'tomed *a.* (אנ-ע-קאס'-טאמד) ניט צוגעוועהנט, ניט איינגעוועהנט, אונגעוועהנט; אונגעוועהנליך, ניי.

unaccus'tomedness *n.* (אנ-ע-קאס'-טאמד-נעס) אונצוגעוועהנטקייט; אונגעוועהנליכקייט, זאנדערבארקייט.

unachiev'able *a.* (אנ-ע-טשיוו'-עבל) אונאויספיהרבאר, וואס קען ניט אויסגעפיהרט ווערען, אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

una'ching *a.* (אנ-איי'-קינג) ניט שמערצענד, וואס טהוט ניט וועה.

unacid'ulated *a.* (אנ-ע-סיד'-יו-ליי-טעד) אונגעזייערט.

unacknowl'edged *a.* (אנ-עק-נאל'-עדזשד) 1. ניט אנערקענט; 2. וואס מען איז ניט מודה דערויף; 3. ניט בעשטעטיגט [וועגען ערהאלטען עפעס, ווי א וועקסעל, א צעטעל א. ז. וו.].

3. His check remained **unacknowledged.**

unacquain'tance *n.* (אנ-ע-קהוויינ'-טענס) אונבעקאנטשאפט; אונוויסענהייט.

unacquain'ted *a.* (אנ-ע-קהוויינ'-טעד) אונבעקאנט מיט..., וואס ווייסט ניט, אונערפאהרען, ניט נעניט.

unacquain'tedness *n.* (אנ-ע-קהוויינ'-טעד-נעס) ז. *unacquaintance*.

unacquir'able *a.* (אנ-ע-קהוואיר'-עבל) ניט דערגרייכבאר, וואס קען ניט ערווארבען ווערען.

unacquired' *a.* (אנ-ע-קהוואירד') ניט ערווארבען, וואס קומט ניט דורך ערווערבונג, נאטירליך.

unacquit'ted *a.* (אנ-ע-קהוויט'-עד)

ניט פרייגעשפראכען, ניט בעפרייט; ניט קוויטירט, ניט בעצאהלט [וועגען א חוב]; ניט ערפילט.

unac'ted *a.* (אַנ–עק'–טעד) ניט געטהאן, ניט אויסגעפיהרט, ניט געשעהן; ניט בעאיינפלוסט; ניט געשפּיעלט, ניט אויפגעפיהרט [אויף דער ביהנע].

unac'tive *a.* (אַנ–עק'–טיוו) ז. ***inactive***

unac'tiveness *n.* (אַנ–עק'–טיוו–נעס) ז. ***inactivity***

unactiv'ity *n.* (אַנ–עק–טיוו'–אי–טי) ז. ***inactivity***

unac'tuated *a.* (אַנ–עק'–טשו–איי–טעד) ניט בעוואויגען; ניט אנגעטריבען פון...., ניט בעאיינפלוסט פון...

unadapt'ed *a.* (אַנ–ע–דעפּט'–עד) ניט צוגעפּאסט.

unadhe'sive *a.* (אַנ–עד–הי'–סיוו) ניט קלעפּיג, זיך ניט אנהעפּטענד.

unadjudged' *a.* (אַנ–עד–דזשאדזשד') ניט ענטשיעדען.

unadjus'ted *a.* (אַנ–עד–דזשאס'–טעד) ניט צוגעפּאסט; ניט אין ארדנונג; ניט רעכט געמאכט, ניט אויסגעגליכען.

unadmired' *a.* (אַנ–עד–מאירד') אונבעוואונדערט, ניט פערעהרט.

unadmis'sible *a.* (אַנ–עד–מיס'–איבל) ז. ***inadmissible***

unadmit'table *a.* (אַנ–עד–מיט'–עבל) ז. ***inadmissible***

unadmit'ted *a.* (אַנ–עד–מיט'–עד) ניט צוגעלאזען, ניט אריינגעלאזען; ניט נאכגעגעבען, ניט צוגעגעבען, ניט מודה געווען דערויף; ניט ערלויבט, ניט דערלאזען.

unadmon'ished *a.* (אַנ–עד–מאנ'–אישט) ניט געווארנט, וואס מען האט ניט מזהיר געווען; ניט דערמאהנט; ניט אויסגערעדט, ניט געמאכט קיין פארוואורף, ניט אויסגע'מוסר'ט.

unadop'ted *a.* (אַנ–ע–דאפּ'–טעד) ניט אנגענומען; ניט אדאפּטירט, ניט אנגענומען פאר א קינד.

unadored' *a.* (אַנ–ע–דאורד') ניט פערגעטערט, ניט פערעהרט.

unadorned' *a.* (אַנ–ע–דאהרנד') ניט בעשעהנט, ניט בעציערט; ניט בעפּוצט.

unadul'terated *a.* (אַנ–ע–דאל'–טער–איי–טעד) ניט געפעלשט, ניט געמישט, ניט פערדארבען; ריין.

unadven'turous *a.* (אַנ–עד–ווענ'–טשור–אס) ניט דרייסט, ניט וואגענד.

unadvisabil'ity *n.* (אַנ–עד–וואי–זע–ביל'–אי–טי) ז. ***inadvisability***

unadvi'sable *a.* (אַנ–עד–וואי'–זעבל) ז. ***inadvisable***

unadvi'sableness *n.* (אַנ–עד–וואי'–זעבל–נעס) ז. ***inadvisability***

unadvised' *a.* (אַנ–עד–וואיזד') אונפארזיכטיג, אונאיבערלעגט, ניט אויסגערעכענט, אונקלוג; ניט בעזארגט מיט אן עצה.

unadvi'sedly *adv.* (אַנ–עד–וואי'–זעד–לי) אונפארזיכטיג, אונאיבערלעגט, ניט אויסגערעכענט, אונקלוג.

unadvi'sedness *n.* (אַנ–עד–וואי'–זעד–נעס) אונפארזיכטיגקייט, אונאיבערלעגטקייט, אונאויסגערעכענטקייט, אונקלוגהייט.

unaf'fable *a.* (אַנ–עפ'–עבל) ז. ***inaffable***

unaffecta'tion *n.* (אַנ–ע–פעק–טיי'–שאן) דאס ניט זיין געקינסטעלט אדער אפּעקטירט; נאטירליכקייט.

unaffecta'tion *n.* (אַנ–ע–פעק–טיי'–שאן) בעאיינפלוסט, אונבעווירקט; אונגעריהרט; ניט געקינסטעלט, ניט אפּעקטירט, נאטירליך.

unaffec'tedly *adv.* (אַנ–ע–פעק'–טעד–לי) ניט געקינסטעלט, ניט אפּעקטירט, נאטירליך.

unaffec'tedness *n.* (אַנ–ע–פעק'–טעד–נעס) אונגעריהרטקייט; דאס ניט זיין געקינסטעלט, געמאכט אדער אפּעקטירט; נאטירליכקייט.

unaffec'ting *a.* (אַנ–ע–פעק'–טינג) ניט ריהרענד.

unaffec'tionate *a.* (אַנ–ע–פעק'–שאנ–אייט) אהן צונייגונג, אהן ליעבע; ניט צערטליך, ניט הערצליך.

unaffil'iated *a.* (אַנ–ע–פיל'–אי–איי–טעד) ניט אדאפּטירט, ניט צוגענומען פאר א קינד; ניט פערבונדען, ניט געשטעלט אין נאהענטע פערבינדונגען.

unafflic'ted *a.* (אַנ–ע–פליק'–טעד) ניט בעטריבט, ניט געקרענקט; פרעהליך.

unafraid' *a.* (אַנ–ע–פרייד') אונערשראקען, פורכטלאז, אהן מורא.

unagglu'tinated *a.* (אַנ–ע–גלוה'–טי–ניי–טעד) ניט צונויפגעקלעפּט, ניט צונויפגעבונדען, ניט צונויפגעוואקסען.

unaggres'sive *a.* (אַנ–ע–גרעס'–איוו) ניט געניינט צו אטאקירען אדער אנגרייפען; ניט אנגרייפענד, ניט צו ערשט אנגרייפענד.

unag'itated *a.* (אַנ–עדזש'–אי–טיי–טעד) ניט אויפגערעגט.

unagree'able *a.* (אַנ–ע–גריע'–עבל) אונאנגענעהם; אונפּאסענד.

unagree'ableness *n.* (אַנ–ע–גריע'–עבל–נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונפּאסיגקייט, דאס ניט פּאסען.

unagree'ably *adv.* (אַנ–ע–גריע'–ע–בלי) אונאנגענעהם; ניט פּאסענד.

unai'ded *a.* (אַנ–איי'–דעד) אונגעהאלפען, אהן הילף, ניט אונטערשטיטצט.

unai'ling *a.* (אַנ–איי'–לינג) ניט קרענקליך, געזונד.

unai'ming *a.* (אַנ–איי'–מינג) ניט ציעלענד, אהן א ספּעציעלען ציעל; אונאבזיכטליך, אהן אבזיכט, אהן כונה.

unalarmed' *a.* (אַנ–ע–לארמד') ניט דערשראקען, ניט בעאונרוהיגט, ניט איבערראשט.

unalar'ming *a.* (אַנ–ע–לאר'–מינג) ניט בעאונרוהיגענד.

unal'ienable *a.* (אַנ–אייל'–יענ–עבל) ז. ***inalienable***

unal'ienably *adv.* (אַנ–אייל'–יענ–ע–בלי) ז. ***inalienably***

unalle'viated *a.* (אַנ–ע–לי'–ווי–איי–טעד) ניט דערלייכטערט; ניט געלינדערט; ניט פערגרינגערט; ניט פערקלענערט.

unallied' *a.* (אַנ–ע–לאיד') ניט בעהעפט, ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען; אהן איינפלוסרייכע קרובים אדער פריינד.

unallot'ted *a.* (אַנ–ע–לאט'–עד) ניט אויסגעטיילט; ניט בעווילינגט; ניט בעשטימט [פאר אימיצען].

unallow'able *a.* (אַנ–ע–לאו'–עבל) ניט צולעסיג, אונערלויבט, ניט רעכטמעסיג.

unalloyed' *a.* (אַנ–ע–לאיד') ניט געמישט, ריין, לויטער.

unalterabil'ity *n.* (אַנ–אהל–טער–ע–ביל'–אי–טי) ז. ***unalterableness***

unal'terable *a.* (אַנ–אהל'–טער–עבל) אונפערענדערליך; וואס קען ניט פערענדערט ווערען, וואס קען ניט אומגעביטען ווערען.

unal'terableness *n.* (אַנ–אהל'–טער–עבל–נעס) אונפערענדערליכקייט, דאס ניט האבען די אייגענשאפט זיך צו בייטען.

unal'terably *adv.* (אַנ–אהל'–טער–ע–בלי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן.

unal'tered *a.* (אַנ–אהל'–טערד) אונפערענדערט.

unambig'uous *a.* (אַנ–עמ–ביג'–יו–אס) ניט צווייטייטיג, ניט דאפּעלזיניג, קלאר.

unambig'uously *adv.* (אַנ–עמ–ביג'–יו–אס–לי) ניט צווייטייטיג, ניט דאפּעלזיניג, קלאר.

unambi'tious *a.* (אַנ–עמ–ביש'–אס) ניט אמביציעז, וואס שטרעבט ניט צו דערהויבען זיך אויף א העכער שטופע; וואס ווארפט זיך ניט אין די אויגען, אהן פּרעטענזיעס.

unambi'tiously *adv.* (אַנ–עמ–ביש'–אס–לי) ניט אמביציעז; אהן פּרעטענזיעס.

uname'nable *a.* (אַנ–ע–מי'–נעבל) ניט פעראנטווארטליך; ניט אונטערווארפען, ניט אבהענגיג.

unamen'dable *a.* (אַנ–ע–מענ'–דעבל) אונפערבעסערליך, וואס קען ניט פערבעסערט ווערען.

un-Amer'ican *a.* (אַנ–ע–מער'–אי–קען) ניט אמעריקאניש.

unamiabil'ity *n.* (אַנ–איי–מי–ע–ביל'–אי–טי) אונליעבענסווירדיגקייט; ניט גוטמוטיגקייט, אונפריינדליכקייט.

una'miable *a.* (אַנ–איי'–מי–עבל) ניט ליעבענסווירדיג.

unamu'sable *a.* (אַנ–ע–מיו'–זעבל) ניט צו אמוזירען, ניט צו אונטערהאלטען.

unamused' *a.* (אַנ–ע–מיוזד') ניט אמוזירט, ניט אונטערהאלטען; ניט לוסטיג געמאכט; געלאנגווייליגט.

unamu'sing *a.* (אַנ–ע–מיו'–זינג) ניט אמוזאנט, ניט אמוזירענד, ניט אונטערהאלטענד; ניט לוסטיג מאכענד; לאנגווייליג.

unamu'singly *adv.* (אַנ–ע–מיו'–זינג–לי) אויף א ניט אמוזאנטען אדער ניט אונטערהאלטענדען אופן; לאנגווייליג.

unamu'sive *a.* (אַנ–ע–מיו'–זיוו) ז. ***unamusing***

unanalog'ical *a.* (אַנ–ענ–ע–לאדזש'–אי–קעל) ניט אנאלאגיש; אונעהנליך, ניט גלייך.

unan'alysed *a.* (אַנ–ענ'–ע–לאיזד) ניט אנאליזירט, ניט צוגליעדערט; ניט אונטערזוכט.

unan'alyzable *a.* (אַנ–ענ'–ע–לאי–זעבל) וואס קען ניט אנאליזירט ווערען, וואס קען ניט צוגליעדערט ווערען.

unan'gular *a.* (אַנ–ענ'–גיו–לאר) ניט ווינקעלדיג, ניט עקיג, אהן [שארפע] עקען.

unan'imalized *a.* (אַנ–ענ'–אי–מעל–איזד) ניט אסימילירט, ניט פערדייעט, ניט פערוואנדעלט אין בלוט און פלייש [וועגען שפּייזען אין קערפּער].

unan'imated *a.* (אַנ–ענ'–אי–מיי–טעד) אונבעלעבט, וואס האט קיין לעבען; אהן לעבען; אהן לעבעדיגקייט, אהן מוטה.

unanim'ity *n.* (יו–נע–נימ'–אי–טי) איינשטימיגקייט.

unan'imous *a.* (יו–נענ'–אי–מאס) איינשטימיג.

unan'imously *adv.* (יו–נענ'–אי–מאס–לי) מיט איינשטימיגקייט, איינשטימיג.

unan'imousness *n.* (יו–נענ'–אי–מאס–נעס) ז. ***unanimity***

unannealed' *a.* (אַנ-ע-ניעלד') ניט גליהענד געמאַכט, ניט אויסגעגליהט [ווי גלאַז, ליימענע כלים אָדער מעטאַלען].

unannexed' *a.* (אַנ-ע-נעקסט') ניט צוגעזעצט, ניט צוגעשטעלט, ניט פּעראייניגט, ניט פערבונדען.

unanni'hilable *a.* (אַנ-ע-נאַי'-הי-לעבל) ניט צושטערבאַר, ניט פערניכטבאַר, וואָס קען ניט צושטערט אָדער פערניכטעט ווערען.

unannounced' *a.* (אַנ-ע-נאַונסט') ניט בעקאַנט געמאַכט, ניט אַנאַנסירט.

unannoyed' *a.* (אַנ-ע-נאַיד') ניט בעלעסטיגט; ניט געפּלאָגט, אונגעשטערט.

unanoin'ted *a.* (אַנ-ע-נאַינ'-טעד) אונגעזאַלבט.

unanswerabil'ity *n.* (אַנ-ענ-סער-ע-ביל'-אי-טי) אונבעאַנטוואָרטליכקייט, אוממעגליכקייט צו ענטפערען אָדער צו ווידערלעגען, דאָס ניט קענען בעאַנטוואָרטעט ווערען.

unan'swerable *a.* (אַנ-ענ'-סער-עבל) אונבעאַנטוואָרטליך, וואָס קען ניט געענטפערט ווערען, וואָס קען ניט ווידערלעגט ווערען.

unan'swerableness *n.* (אַנ-ענ'-סער-עבל-נעס) ז. *unanswerability*

unan'swerably *adv.* (אַנ-ענ'-סער-ע-בלי) אונבעאַנטוואָרטליך, ניט צו בעאַנטוואָרטען, ניט ווידערלעגט צו ווערען.

unan'swered *a.* (אַנ-ענ'-סערד) אונבעאַנטוואָרטעט, ניט געענטפערט, ניט ווידערלעגט.

unantic'ipated *a.* (אַנ-ענ-טיס'-אי-פּיי-טעד) ניט ערוואַרטעט פון פריהער, ניט פאָרויסגעפיהלט.

unapoc'ryphal *a.* (אַנ-ע-פּאָק'-רי-פעל) ניט אַפּאָקריפיש, קאַנאָניזירט, אַנערקענט אַלס הייליג [וועגען שריפטען פון דער קירך].

unapologet'ic *a.* (אַנ-ע-פּאָל-אָ-דזשעט'-איק) ניט פערטיידיגענד, ניט ענטשולדיגענד.

unapostol'ic *a.* (אַנ-עפּ-אָס-טאָל'-איק) ניט אַפּאָסטאָליש.

unapostol'ical *a.* (אַנ-עפּ-אָס-טאָל'-אי-קעל) ניט אַפּאָסטאָליש.

unappalled' *a.* (אַנ-ע-פּאָהלד') אונערשראָקען, אָהן פורכט, אָהן מורא.

unappar'elled *a.* (אַנ-ע-פּער'-עלד) ניט בעקליידעט, נאַקעט.

unappar'ent *a.* (אַנ-ע-פּעהר'-ענט) ניט אויגענשיינליך, אונזיכטבאַר, ניט דייטליך, טונקעל.

unappea'lable *a.* (אַנ-ע-פּיע'-לעבל) וואָס קען ניט אַפּעלירט ווערען.

unappea'sable *a.* (אַנ-ע-פּיע'-זעבל) וואָס לאָזט זיך ניט איבערבעטען, ניט איבערצובעטען, ניט צו בערוהיגען.

unappeased' *a.* (אַנ-ע-פּיעזד') ניט בערוהיגט; ניט איינגעשטילט; ניט איבערגעבעטען.

unap'petizing *a.* (אַנ-עפּ'-אי-טאַי-זינג) וואָס מאַכט ניט קיין אַפּעטיט; וואָס ציהט ניט צו.

unapplau'sive *a.* (אַנ-ע-פּלאָה'-סיוו) ניט אַפּלאָדירענד.

unappli'able *a.* (אַנ-ע-פּלאַי'-עבל) ז. *inapplicable*

unap'plicable *a.* (אַנ-עפּ'-לי-קעבל) ז. *inapplicable*

unapplied' *a.* (אַנ-ע-פּלאַיד') ניט ספּעציעל אַנגעווענדעט, ניט געריכטעט צו אַ ספּעציעלען צוועק.

unap'posite *a.* (אַנ-עפּ'-אָ-זיט) אונפּאַסענד, אונגעהעריג.

unap'positely *adv.* (אַנ-עפּ'-אָ-זיט-לי) אונפּאַסענד, אונגעהעריג.

unappre'ciable *a.* (אַנ-ע-פּרי'-שי-עבל) ז. *inappreciable*

unappre'ciated *a.* (אַנ-ע-פּרי'-שי-איי-טעד) ניט ריכטיג אָבגעשעצט; ניט גענוג אָבגעשעצט, ניט ענטדעקט, ניט אויסגעפונען, ניט בעמערקט, ניט בעגריפען.

unappre'ciative *a.* (אַנ-ע-פּרי'-שי-איי-טיוו) ז. *inappreciative*

unapprehen'ded *a.* (אַנ-עפּ-רי-הענ'-דעד) ניט פערהאַפטעט, ניט אַרעסטירט; ניט בעגריפען, ניט פערשטאַנען.

unapprehen'sible *a.* (אַנ-עפּ-רי-הענ'-סיבל) אונבעגרייפליך, אונפערשטענדליך.

unapprehen'sibleness *n.* (אַנ-עפּ-רי-הענ'-סיבל-נעס) אונבעגרייפליכקייט, אונפערשטענדליכקייט.

unapprehen'sive *a.* (אַנ-עפּ-רי-הענ'-סיוו) אונבעזאָרגט, פורכלאָז, אָהן מורא; ניט פערדעכטיגענד; ניט בעגרייפענד.

unapprehen'siveness *n.* (אַנ-עפּ-רי-הענ'-סיוו-נעס) אונפעהיגקייט צו בעגרייפען; פורכטלאָזיגקייט.

unapprised' *a.* (אַנ-ע-פּראַיזד') ניט געגעבען צו וויסען, ניט בענאַכריכטיגט, ניט געוואָרענט.

unapproa'chable *a.* (אַנ-ע-פּראָו'-טשעבל) אונצוגענגליך, וואָס מען קען דערצו ניט צוקומען; אונדערגרייכבאַר.

unapproa'chableness *n.* (אַנ-ע-פּראָו'-טשעבל-נעס) אונצוגענגליכקייט; אונדערגרייכבאַרקייט.

unapproa'chably *adv.* (אַנ-ע-פּראָו'-טשע-בלי) אויף אַן אונצוגענגליכען אָדער אונדערגרייכבאַרען אופן.

unapproached' *a.* (אַנ-ע-פּראָוטשט') אונצוגענגליך; אונדערגרייכבאַר.

unappro'priate *a.* (אַנ-ע-פּראָו'-פּרי-אייט) ניט בעווילינט; ניט אָבגעלעגט פאַר אַ געוויסען צוועק; אונפּאַסענד, אונגעהעריג.

unappro'priated *a.* (אַנ-ע-פּראָו'-פּרי-איי-טעד) ניט אָבגעלעגט פאַר אַ געוויסען צוועק; ניט בעווילינט; ניט צוגעאייגנעט, ניט אוועקגענומען פאַר זיך; אונגעהעריג, אונפּאַסענד.

unapproved' *a.* (אַנ-ע-פּרוהווד') ניט אַנערקענט פאַר גוט, ניט גוט געהייסען.

unapt' *a.* (אַנ-עפּט') אונפּאַסענד; אונפעהיג; ניט געניגט; אונגעשיקט.

unapt'itude *n.* (אַנ-עפּט'-אי-טיוד) ז. *unaptness*

unapt'ly *adv.* (אַנ-עפּט'-לי) אויף אַן אונפּאַסיגען אופן; אונטויגליך, אונפעהיג.

unapt'ness *n.* (אַנ-עפּט'-נעס) אונטויגליכקייט; אונגעשיקטקייט; אונפּאַסליכקייט; אָבנייגונג, ניט-געניגטקייט צו עפּעס.

unar'gued *a.* (אַנ-אַר'-גיוד) אונבעשטריטען, אָהן אַ דיספּוט.

unargumen'tative *a.* (אַנ-אַר-גיו-מענ'-טע-טיוו) וואָס איז ניט שייך צו אַ דיספּוט אָדער וכוח, וואָס ענטהאַלט ניט קיין וכוח אָדער דיספּוט, ניט פּאָלעמיש; וואָס איז ניט געניגט צו דיספּוטירען.

unarm' *v.* (אַנ-אַרם') ענטוואָפנען, אָבנעהמען די וואָפען ביי...; מאַכען אונשעדליך; אוועקלעגען דאָס געוועהר.

unarmed' *a.* (אַנ-אַרמד') אונבעוואָפנט, אָהן געוועהר; אין זאָאָלאָגיע — אָהן הערנער, אָהן שאַרפע נענעל, אָהן שופּען, אָהן לוסקעס א. ז. וו.; אין באָטאַניק — אָהן שטאַכלען, אָהן דערנער אָהן נאָדלען.

unarrayed' *a.* (אַנ-ע-רייד') ניט אויסגעשטעלט אין אָרדנונג; ניט בעקליידעט.

unart'ful *a.* (אַנ-אַרט'-פול) ניט געקינסטעלט, נאַטירליך; איינפאַך; אָהן כיטרעקייט.

unart'fully *adv.* (אַנ-אַרט'-פול-אי) ניט געקינסטעלט, אויף אַ נאַטירליכען אופן; איינפאַך.

unartic'ulate *a.* (אַנ-אַר-טיק'-יו-לייט) ז. *inarticulate*

unartic'ulated *a.* (אַנ-אַר-טיק'-יו-ליי-טעד) ז. *inarticulated*

unartifi'cial *a.* (אַנ-אַר-טי-פיש'-על) ז. *inartificial*

unartis'tic *a.* (אַנ-אַר-טיס'-טיק) ניט אַרטיסטיש, ניט קינסטלעריש.

unascen'dable *a.* (אַנ-ע-סענ'-דעבל) אויף וואָס מען קען ניט אַרויפשטייגען.

unascen'dible *a.* (אַנ-ע-סענ'-דיבל) ז. *unascendable*

unascertai'nable *a.* (אַנ-עס-אויר-טיי'-נעבל) וואָס מען קען ניט וויסען אויף זיכער.

unashamed' *a.* (אַנ-ע-שיימד') ניט פערשעהמט, אָהן שאַנדע.

unasked' *a.* (אַנ-עסקט') אונגעבעטען, אונגעפאָדערט, אונפערלאַנגט.

unas'pirated *a.* (אַנ-עס'-פּי-ריי-טעד) ניט אויסגעשפּראָכען דורך הויכען אָדער אָטעמען.

unaspir'ing *a.* (אַנ-עס-פּאַיר'-אינג) ניט עהרגייציג, וואָס יאָגט זיך ניט נאָך עהרע.

unassai'lable *a.* (אַנ-ע-סיי'-לעבל) אונאַנגרייפבאַר, וואָס קען ניט אַנגעגריפען ווערען.

unassai'lably *adv.* (אַנ-ע-סיי'-לע-בלי) אונאַנגרייפבאַר.

unassailed' *a.* (אַנ-ע-סיילד') ניט אַנגעגריפען; ניט אַטאַקירט.

unassem'bled *a.* (אַנ-ע-סעמ'בלד) ניט פערזאַמעלט.

unasser'ted *a.* (אַנ-ע-סויר'-טעד) ניט בעהויפּטעט; ניט פערטיידיגט, וואָס מען בעשטעהט ניט דאַרויף.

unassessed' *a.* (אַנ-ע-סעסט') ניט אָבגעשאַצט.

unassign'able *a.* (אַנ-ע-סאַינ'-עבל) וואָס קען ניט בעשטימט ווערען; וואָס קען ניט אַנגעצייגט ווערען מיט פּינקטליכקייט; וואָס קען ניט איבערטראָגען ווערען.

unassim'ilable *a.* (אַנ-ע-סימ'-אי-לעבל) וואָס קען ניט פערגליכען ווערען, וואָס קען ניט עהנליך ווערען; וואָס קען ניט פערדייהט ווערען.

unassim'ilated *a.* (אַנ-ע-סימ'-אי-ליי-טעד) ניט גלייך אָדער עהנליך געמאַכט; ניט פערדייהט.

unassis'ted *a.* (אַנ-ע-סיס'-טעד) ניט אונטערשטיצט, ניט געהאָלפען.

unassis'ting *a.* (אַנ-ע-סיס'-טינג) ניט העלפענד.

unasso'ciated *a.* (אַנ-ע-סאָו'-שי-איי-טעד) ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען.

unassor'ted *a.* (אַנ-ע-סאָהר'-טעד) ניט אָבגעזאָרטירט.

unassu'ming *a.* (אַנ-ע-סיו'-מינג) ניט שטאָלץ; ניט העזה'דיג; בעשיידען, איינפאַך, וואָס האַלט זיך ניט גרויס.

unassured′ *a.* (אַנ-ע-שוּהרד׳) אונפערזיכערט, אונגעווים; מיסטרויאיש.

unastromon′ical *a.* (אַנ-עס-טרא-נאמ׳-אי-קעל) ניט אסטראנאמיש.

unato′nable *a.* (אנ-עט-או׳-נעבל) וואס מען קען ניט פערגיטיגען; וואס לאזט זיך ניט מכפר זיין.

unattached′ *a.* (אנ-ע-טעטשט׳) ניט צוגעבונדען; ניט צוגעזעצט; ניט צוגעקניפּט; ניט צוגעפעסטיגט; ניט ארויפגעלעגט אין ארעסט פאר חובות; ניט בעשטימט צו א ספּעציעלען רעגימענט אדער ראטע סאלדאטען.

unattack′able *a.* (אנ-ע-טעק׳-עבל) וואס קען ניט אטאקירט אדער אנגעגריפען ווערען.

unattacked′ *a.* (אנ-ע-טעקט׳) ניט אטאקירט, ניט אנגעגריפען.

unattainabil′ity *n.* (אנ-ע-טיי-נע-ביל׳-אי-טי) אונדערגרייכבארקייט, די אונמעגליכקייט צו דערגרייכען.

unattai′nable *a.* (אנ-ע-טיי׳-נעבל) אונדערגרייכבאר, וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.

unattai′nableness *n.* (אנ-ע-טיי׳-נעבל-נעס) ז. *unattainability*.

unattained′ *a.* (אנ-ע-טיינד׳) ניט דערגרייכט.

unattain′ted *a.* (אנ-ע-טיינ׳-טעד) ניט בעשימפּפט; ניט בעפלעקט; ניט פערדארבען; ניט אנגעשטעקט; אונפּארטייאיש.

unattemp′ted *a.* (אנ-ע-טעמפ׳-טעד) אונפערזוכט, ניט פּראבירט, ניט אונטערגענומען.

unatten′ded *a.* (אנ-ע-טענ׳-דעד) אונבעגלייטעט; פערנאכלעסיגט.

unattes′ted *a.* (אנ-ע-טעס׳-טעד) ניט בעוויזען, ניט בעשטעטיגט.

unattired′ *a.* (אנ-ע-טאירד׳) ניט אנגעקליידעט; ניט געפּוצט.

unattrac′tive *a.* (אנ-ע-טרעק׳-טיוו) ניט אנציהענד, ניט צוציהענד; ניט רייצענד.

u′nau *n.* (יו׳-נאה) דאס אונאו [דאס זיד-אמעריקאנישע צוויי-פינגערדיגע פוילטהיער].

unau′dited *a.* (אנ-אה׳-די-טעד) ניט רעווידירט, ניט אונטערזוכט [ווענען רעכנונגען].

unaugmen′ted *a.* (אנ-אהג-מענ׳-טעד) ניט פערמעהרט, ניט פערגרעסערט; אין גראמאטיק — אהן אן אויגמענט [א צוזאץ-זילבע אין אנפאנג פון א צייטווארט, ווי "גע" אין "געלעזען"].

unauspi′cious *a.* (אנ-אהס-פיש׳-אס) ז. *inauspicious*.

unauthen′tic *a.* (אנ-אה-טהענ׳-טיק) ניט ריכטיג.

unauthen′ticated *a.* (אנ-אה-טהענ׳-טי-קיי-טעד) ניט בעשטעטיגט; ניט ערקלערט פאר ריכטיג אדער פאר עכט.

unauthor′itative *a.* (אנ-אה-טהאר׳-אי-טיי-טיוו) ניט בעפאלמעכטיגט; וואס האט ניט קיין מאכט אדער קיין דעה; ניט בעפעהלענד.

unau′thorized *a.* (אנ-אה׳-טהאר-איזד) ניט בעפאלמעכטיגט, ניט בערעכטיגט; ניט בעשטעטיגט; ניט אויטאריזירט, אהן אויטאריטעט, אהן געזעצליכער אנערקענונג אדער מאכט.

unavai′lable *a.* (אנ-ע-וויי׳-לעבל) ניט נוצבאר; וואס מען קען ניט ברויכען; וואס מען קען ניט פערווענדען [צו א געוויסען צוועק].

unavai′lableness *n.* (אנ-ע-וויי׳-לעבל-נעס) אוננוצליכקייט; אוננוצבארקייט; אונפערווענדבארקייט, דאס ניט קענען פערווענדעט ווערען [פאר א געוויסען צוועק אדער ארבייט]; אונגילטיגקייט.

unavai′ling *a.* (אנ-ע-וויי׳-לינג) נוצלאז, ניט העלפענד.

unavenged′ *a.* (אנ-ע-ווענדזשד׳) ניט בעשטראפט, פאר וואס מען האט קיין נקמה ניט גענומען אדער מען האט זיך ניט אבגערעכענט.

unaver′ted *a.* (אנ-ע-וואיר׳-טעד) ניט אבגעווענדעט.

unavoi′dable *a.* (אנ-ע-וואי׳-דעבל) אונפערמיידליך; וואס קען ניט געמאכט ווערען אונגילטיג.

unavoi′dableness *n.* (אנ-ע-וואי׳-דעבל-נעס) די אונפערמיידליכקייט.

unavoi′ded *a.* (אנ-ע-וואי׳-דעד) ניט אויסגעמידען.

unavouched′ *a.* (אנ-ע-וואוטשט׳) ניט בעהויפּטעט, ניט צוגעגעבען, ניט גאראנטירט.

unavowed′ *a.* (אנ-ע-וואוד׳) ניט עפענטליך אנערקענט, ניט צוגעגעבען.

unavow′edly *adv.* (אנ-ע-וואו׳-עד-לי) ניט צוגעבענדיג.

unawaked′ *a.* (אנ-ע-הווייקט׳) ניט אויפגעוועקט; ניט ערוואכט.

unawa′kened *a.* (אנ-ע-הוויי׳קנד) ניט אויפגעוועקט; ניט ערוואכט.

unaware′ *a.* (אנ-ע-הוועהר׳) אונאויפמערקזאם; אונבעקאנט, אונבעוואוסט.

unawares′ *adv.* (אנ-ע-הוועהרז׳) אונערווארטעט, פּלוצלונג; אונבעוואוסט.

unawed′ *a.* (אנ-אהד׳) ניט אהן פורכט; ניט צוריקגעהאלטען, חוצפה׳דיג, פרעך.

unaz′otized *a.* (אנ-עז׳-א-טאיזד) אין כעמיע — וואס ענטהאלט ניט אדער איז ניט פערבונדען מיט שטיקשטאף.

unbacked′ *a.* (אנ-בעקט׳) ניט געלערענט צו טראגען א רייטער [ווענען א פערד]; ניט אונטערשטיצט; ניט צוריקגעשטויסען.

unbai′lable *a.* (אנ-ביי׳-לעבל) וואו דער אנגעקלאגטער קען ניט ארויסגעלאזט ווערען אויף ערבות.

unbaked′ *a.* (אנ-בייקט׳) ניט געבאקען; אונצייטיג.

unbal′ance *v.* (אנ-בעל׳-ענס) ארויסבריינגען פון גלייכגעוויכט.

unbal′anced *a.* (אנ-בעל׳-ענסט) ניט געהאלטען אין גלייכגעוויכט; ניט באלאנסירט, ניט אויסגעגליכען [ווענען רעכנונגען]; ניט פעסט, ניט געזעצט; אין אונארדנונג.

unbal′last *v.* (אנ-בעל׳-עסט) אויסלאדען דעם באלאסט פון א שיף.

unban′daged *a.* (אנ-בענ׳-דעדזשד) ניט פערבונדען; ניט באנדאזשירט.

unban′ded *a.* (אנ-בענ׳-דעד) אהן א באנד.

unban′kable *a.* (אנ-בענ׳-קעבל) וואס קען ניט אנגענומען ווערען אין א באנק.

unbaptised′ *a.* (אנ-בעפ-טאיזד׳) ניט געטויפט, ניט גע׳שמד׳ט; ניט הייליג, זינדיג, אונריין.

unbar′ *v.* (אנ-באר׳) אויפריגלען, אויפשליסען, עפענען.

unbarbed′ *a.* (אנ-בארבד׳) אהן האקענס.

unbar′bered *a.* (אנ-באר׳-בערד) ניט פריזירט, ניט ראזירט, ניט געגאלט, ניט געשארען.

unbare′ *v.* (אנ-בעהר׳) ענטבלויזען; אבדעקען.

unbarked′ *a.* (אנ-בארקט׳) אבגעשיילט.

unbarricade′ *v.* (אנ-בער-אי-קייד׳) עפענען, בעפרייען פון אן אבשפּארונג.

unbarrica′doed *a.* (אנ-בער-אי-קיי׳-דאוד) ניט פערבאריקאדירט; ניט פערצאמט, ניט פערשטעלט.

unbash′ful *a.* (אנ-בעש׳-פול) אונפערשעמט; פרעך, חוצפה׳דיג.

unba′ted *a.* (אנ-ביי׳-טעד) ניט אבגעשטומפּט.

unbathed′ *a.* (אנ-בייטהד׳) ניט געבאדעט; ניט נאס.

unbat′tered *a.* (אנ-בעט׳-ערד) ניט צושלאגען; ניט צוקלאפּט; ניט בעשעדיגט.

unbear′ *v.* (אנ-בעהר׳) אבלאזען די לייצעס.

unbear′able *a.* (אנ-בעהר׳-עבל) אונערטרעגליך.

unbear′ableness *n.* (אנ-בעהר׳-עבל-נעס) אונערטרעגליכקייט.

unbear′ably *adv.* (אנ-בעהר׳-ע-בלי) אונערטרעגליך, אויף אן אונערטרעגליכען שטייגער.

unbear′ded *a.* (אנ-ביער׳-דעד) אהן א בארד.

unbear′ing *a.* (אנ-בעהר׳-אינג) ניט פרוכטבאר.

unbea′ten *a.* (אנ-ביע׳טן) ניט געשלאגען; ניט אויסגעטראטען; ניט בעזיעגט; ניט איבערגעשטיגען.

unbeau′teous *a.* (אנ-ביו׳-טי-אס) ניט שעהן, ניט רייצענד.

unbeau′tified *a.* (אנ-ביו׳-טי-פאיד) ניט פערשעהנערט; ניט געפּוצט.

unbeau′tiful *a.* (אנ-ביו׳-טי-פול) ניט שעהן; מאוס.

unbeclou′ded *a.* (אנ-בי-קלאו׳-דעד) ניט פערוואלקענט.

unbecom′ing *a.* and *n.* (אנ-בי-קאמ׳-אינג) אונאנשטענדיג, ניט פאסענד; וואס קליידט ניט; וואס קוקט ניט אויס שעהן.

unbecom′ingly *adv.* (אנ-בי-קאמ׳-אינג-לי) ניט אנשטענדיג; ניט פאסענד; ניט שעהן; ניט קליידענד.

unbecom′ingness *n.* (אנ-בי-קאמ׳-אינג-נעס) אונאנשטענדיגקייט; ניט-פאסיגקייט; דאס ניט קליידען.

unbefit′ting *a.* (אנ-בי-פיט׳-אינג) ניט פאסענד.

unbeget′ *v.* (אנ-בי-געט׳) פערניכטען, אויסמעקען פון עקזיסטענץ.

unbegot′ *a.* (אנ-בי-גאט׳) ז. *unbegotten*.

unbegot′ten *a.* (אנ-בי-גאט׳ן) ניט געבארען; וואס איז קיינמאל ניט געבארען געווארען, אייביג, וואס עקזיסטירט אונאבהענגיג פון וועלכער עס איז אורזאכע.

unbeguile′ *v.* (אנ-בי-גאיל׳) ארויספיהרען פון אירטהום, עפענען די אויגען; ענטטוישען.

unbegun′ *a.* (אנ-בי-גאן׳) ניט אנגעפאנגען.

unbehol′den *a.* (אנ-בי-האול׳דן) אונגעזעהן, אונבעמערקט.

unbeknow′ing *a.* (אנ-בי-נאו׳-אינג) ניט וויסענד, ניט קענענד.

unbeknown′ *a.* (אנ-בי-נאון׳) אונבעוואוסט, אונבעקאנט.

unbeknownst′ *a.* (אנ-בי-נאונסט׳) ז. *unbeknown*.

unbelief' *n.* (אַנ-בי-ליעף') אונגלויבען, אפיקורסות.
unbelievabil'ity *n.* (אַנ-בי-ליע-וועו-ביל'-אי-טי) אונגלויבליכקייט.
unbelie'vable *a.* (אַנ-בי-ליע'-וועבל) אונגלויבליך.
unbelieved' *a.* (אַנ-בי-ליעווד') אונגע־גלויבט, אהן צוטרוי; אונגלויבליך.
unbelie'ver *n.* (אַנ-בי-ליע'-ווער) אן אונגלויביגער; אן אפיקורס.
unbelie'ving *a.* (אַנ-בי-ליע'-ווינג) אונ־גלויביג.
unbelie'vingly *adv.* (אַנ-בי-ליע'-ווינג-לי) מיט אונגלויבען.
unbeloved' *a.* (אַנ-בי-לאַווד') ניט גע־ליעבט.
unbelt' *v.* (אַנ-בעלט') אבגארטלען.
unbel'ted *a.* (אַנ-בעל'-טעד) ניט ארומ־געגארטעלט, אבגעגארטעלט.
unbemoaned' *a.* (אַנ-בי-מאונד') ניט בעקלאגט, ניט בעיאמערט, ניט בעוויינט.
unbend' *v.* (אַנ-בענד') זיך צוריק אויסבויגען, זיך אויסגלייכען; זיך בע־נעהמען ליעבליך אדער אנגענעהם, זיין העפליך; צוריק אויסבויגען, מאכען צו־ריק גלייך; בעפרייען פון אנשטרענגונג אדער שפאנונג; געבען ערהאלונג אדער רוה; צושטרייען; שוואכער מאכען; לויז מאכען, אבבינדען [א זעגעל אדער אנ־קער־שטריק].
unben'dable *a.* (אַנ-בענ'-דעבל) ניט בויגזאם, וואס מען קען ניט בויגען.
unben'ding *a. and n.* (אַנ-בענ'-דינג) וואס בויגט זיך ניט; ניט בויגזאם, ניט נאכגעביג, שטייף; בעשטימט פאר ערהא־לונג אדער רוה; בעפרייאונג פון אנ־שטרענגונג אדער שפאנונג; ערהאלונג אדער רוה; צושטרייאונג.
unben'dingly *adv.* (אַנ-בענ'-דינג-לי) אונבויגזאם; הארטנעקיג, איינגעשפארט, איינגע'עקשנ'ט.
unben'dingness *n.* (אַנ-בענ'-דינג-נעס) אונבויגזאמקייט, ניט־נאכגעביגקייט.
unben'eficed *a.* (אַנ-בענ'-אי-פיסט) וואס האט ניט קיין איינטרעגליכע שטעלע אין א קירך.
unbenefi'cial *a.* (אַנ-בענ-אי-פיש'-על) ניט איינטרעגליך, ניט ניצליך, אהן פרא־פיט, ניט בעהילפליך.
unben'efited *a.* (אַנ-בענ'-א-פיט-עד) ניט בעגינסטיגט; וואס האט ניט קיין נוץ אדער פראפיט.
unbenev'olent *a.* (אַנ-בי-נעוו'-א-לענט) ניט וואהלטהעטיג, ניט גוט; הארט־הערציג.
unbenigh'ted *a.* (אַנ-בי-נאי'-טעד) ניט פערדונקעלט, ניט איינגעוויקעלט אין פינסטערניש.
unbenign' *a.* (אַנ-בי-נאין') ניט גוטיג, ניט מילד, ניט גינסטיג; בייזהאפט, שעדליך.
unberea'ven *a.* (אַנ-בי-ריע'וון) ניט בערויבט.
unbereft' *a.* (אַנ-בי-רעפט') ניט בע־רויבט.
unbeseem' *v.* (אַנ-בי-סיעם') זיין אונ־פאסענד אדער אונווירדיג.
unbesee'ming *a.* (אַנ-בי-סיע'-מינג) אונפאסענד.
unbesee'mingly *adv.* (אַנ-בי-סיע'-מינג-לי) אויף אן אונפאסענדען אדער אונווירדיגען אופן.
unbesee'mingness *n.* (אַנ-בי-סיע'-מינג-נעס) אונפאסענקייט, אונווירדיגקייט.
unbesought' *a.* (אַנ-בי-סאהט') אונגע־בעטען, ניט געבעטען, פרייוויליג.
unbestowed' *a.* (אַנ-בי-סטאוד') ניט געגעבען, ניט בעוויליגט, ניט געשענקט.
unbetrayed' *a.* (אַנ-בי-טרייד') ניט פערראטען.
unbetrothed' *a.* (אַנ-בי-טראותד') ניט פערלאבט, ניט פער'קנס'ט.
unbewailed' *a.* (אַנ-בי-הווייילד') ניט בעוויינט, ניט בעקלאגט.
unbewil'dered *a.* (אַנ-בי-הוויל'-דערד) ניט צוטומעלט, ניט צומישט.
unbewitch' *v.* (אַנ-בי-הוויטש') ענטצוי־בערען, אראבנעהמען די בעצויבערונג.
unbi'as *v.* (אַנ-באי'-עס) בעפרייען פון פאראורטייל.
unbi'ased *a.* (אַנ-באי'-עסט) פריי פון פאראורטייל; אונפארטייאיש.
unbi'asedly *adv.* (אַנ-באי'-עסט-לי) אהן פאראורטייל; אויף אן אונפארטיי־אישען אופן.
unbi'asedness *n.* (אַנ-באי'-עסט-נעס) פרייהייט פון פאראורטייל; אונפארטיי־ישקייט.
unbi'assed *a.* (אַנ-באי'-עסט) ז. *unbiased*.
unbi'assedly *adv.* (אַנ-באי'-עסט-לי) ז. *unbiasedly*.
unbi'assedness *n.* (אַנ-באי'-עסט-נעס) ז. *unbiasedness*.
unbib'lical *a.* (אַנ-ביב'-לי-קעל) ניט ביבליש, וואס געפינט זיך ניט אין דער ביבעל.
unbid' *a.* (אַנ-ביד') ז. *unbidden*.
unbid'den *a.* (אַנ-ביד'ן) ניט בעפוי־לען, אונגעהייסען, פרייוויליג; אונגעבע־טען, ניט געלאדען.
unbig'oted *a.* (אַנ-ביג'-א-טעד) ניט בלינד־גלויביג, טאלעראנט, ניט פאנאטיש.
unbind' *v.* (אַנ-באינד') לויז אבבינדען, אויפבינדען, לויז מאכען; בע־פרייען, פריי מאכען.
unbiograph'ical *a.* (אַנ-באי-א-גרעפ'-אי-קעל) ניט ביאגראפיש, וואס איז ניט שייך צו לעבענס־בעשרייבונג.
unbish'op *v.* (אַנ-ביש'-אפ) ארונטער־זעצען א בישאף פון אמט.
unbit' *a.* (אַנ-ביט') ניט געביסען.
unbit'ted *a.* (אַנ-ביט'-עד) ניט איינ־געצוימט, ניט געהאלטען אין צוים, ניט אבגעצוימט; ניט קאנטראלירט, ניט איינ־געהאלטען.
unbit'ten *a.* (אַנ-ביט'ן) ניט געביסען.
unbla'mable *a.* (אַנ-בליי'-מעבל) וואס פערדיענט ניט קיין טאדעל אדער בעשול־דיגונג, אהן שולד; אונשולדיג.
unbla'mableness *n.* (אַנ-בליי'-מעבל-נעס) די אונטאדעלהאפטיגקייט, די שולד־לאזיגקייט, דאס ניט פערדיענען קיין טא־דעל, דאס זיין אהן שולד; אונשולדיג־קייט.
unbla'mably *adv.* (אַנ-בליי'-מע-בלי) ניט צום טאדלען; אויף אן אופן וואס פערדיענט ניט קיין טאדעל.
unblamed' *a.* (אַנ-בליימד') ניט גע־טאדעלט; ניט בעשולדיגט; אהן טאדעל, פריי פון בעשולדיגונג.
unbleached' *a.* (אַנ-בליעטשט') ניט גע־בלייכט, ניט געווייסט, ניט ווייס געמאכט [וועגען לייוונד].
unblea'ching *a.* (אַנ-בליע'-טשינג) וואס ווערט ניט ווייס אדער בלייך.
unblee'ding *a.* (אַנ-בליע'-דינג) ניט בלוטענד.
unblem'ishable *a.* (אַנ-בלעמ'-איש-עבל) וואס קען ניט בעפלעקט ווערען.
unblem'ished *a.* (אַנ-בלעמ'-אישט) אונבעפלעקט; ריין.
unblem'ishing *a.* (אַנ-בלעמ'-איש-אינג) ניט בעפלעקענד.
unblen'ching *a.* (אַנ-בלענ'-טשינג) ניט דערשראקען, וואס געהט אדער ציהט זיך ניט צוריק, וואס וויכט ניט אויס; פעסט.
unblen'ded *a.* (אַנ-בלענ'-דעד) ריין, ניט געמישט, ניט אויסגעמישט.
unblessed' *a.* (אַנ-בלעסט') ז. *unblest*.
unblest' *a.* (אַנ-בלעסט') ניט גע־בענשט; פערפלוכט, פערשאלטען; אונ־גליקליך.
unbligh'ted *a.* (אַנ-בלאי'-טעד) ניט פערדארבען, ניט צושטערט.
unblind' *v.* (אַנ-בלאינד') מאכען זע־הענדיג; אויפקלערען.
unbliss'ful *a.* (אַנ-בליס'-פול) אונגליק־ליך.
unblood'ed *a.* (אַנ-בלאד'-עד) ניט פון ריינעם בלוט, ניט פון גוטער אבשטאמונג [וועגען פערד].
unblood'ied *a.* (אַנ-בלאד'-איד) ניט בעפלעקט מיט בלוט, ניט בלוטיג.
unblood'ily *adv.* (אַנ-בלאד'-אי-לי) ניט בלוטדורשטיג, ניט גרויזאם; ניט בלוטיג.
unblood'y *a.* (אַנ-בלאד'-אי) ניט בע־פלעקט מיט בלוט; ניט בלוטדורשטיג, ניט גרויזאם; ניט בלוטיג, אהן בלוט־פערגיסונג.
unblos'soming *a.* (אַנ-בלאס'-אמ-אינג) ניט בליהענד, אהן בליהונגען.
unblot'ted *a.* (אַנ-בלאט'-עד) ניט אויס־גענעמעקט, ניט אויסגעשטראכען; ניט אב־געריבען, ניט אויסגעקראצט.
unblown' *a.* (אַנ-בלאון') ניט אויפגע־בלאזען [דורך'ן ווינד]; ניט געבלאזען [וועגען א מוזיקאלישען בלאז־אינסטרו־מענט]; ניט אויפגעבליהט; ניט ענטוויי־קעלט.
unblun'ted *a.* (אַנ-בלאנ'-טעד) ניט טעמפ, שארף.
unblush'ing *a.* (אַנ-בלאש'-אינג) אונ־פערשעמט, וואס שעמט זיך ניט; חוצפה'־דיג, העזה'דיג.
unboast'ful *a.* (אַנ-באוסט'-פול) ניט בעריהמעריש, ניט שטאלץ, בעשיידען, עניוות'דיג, איינפאך.
unboas'ting *a.* (אַנ-באוס'-טינג) אהן בעריהמעריי, וואס האלט זיך ניט גרויס, בעשיידען, עניוות'דיג, איינפאך.
unbod'ied *a.* (אַנ-באד'-איד) וואס האט ניט קיין קערפער, אונקערפערליך; ניט מאטעריעל; בעפרייט פון קערפער, גע־מאכט קערפערלאז.
unboiled' *a.* (אַנ-באילד') ניט געקאכט, ניט געזאטען.
unbolt' *v.* (אַנ-באולט') עפע־נען, אבריגלען; זיך עפענען; ערקלערען, מאכען קלאר, געבען צו פערשטעהן.
unbol'ted *a.* (אַנ-באול'-טעד) ניט פער־ריגעלט, ניט פערפעסטיגט מיט א באלצען, אפען; ניט געבייטעלט, ניט געזיפט [וועגען מעהל].
unbon'net *v.* (אַנ-באנ'-עט) אראבנעה־מען דעם הוט, ענטבלויזען דעם קאפ.
unbooked' *a.* (אַנ-בוקט') ניט פערשרי־בען אין א בוך.

unbook′ish *a.* (אנ-בוק′-איש) וואס האט ניט ליעב צו לעזען קיין ביכער; וואס איז ניט ארייננגעטהאן אין ביכער; ניט בעלעזען, ניט געלערענט, ניט געבילדעט.

unboot′ *v.* (אנ-בוהט′) אראבציהען די שטיוועל.

unboo′ted *a.* (אנ-בוה′-טעד) אהן שטיוועל.

unborn′ *a.* (אנ-באהרן′) אונגעבארען, נאך ניט געבארען; צוקינפטיג.

unbor′rowed *a.* (אנ-באר′-אוד) ניט געבארגט, ניט אנטליהען, אייגען; אריגינעל, ניט גענומען פון א פרעמדער קוועלע; עכט, ניט געפעלשט.

unbos′om *v.* (אנ-בוז′-אם) ענטדעקען, אנפערטרויען, עפענען דאס הארץ.

unbos′omer *n.* (אנ-בוז′-אמ-ער) איינער וואס ענטדעקט אדער אנפערטרויט.

unbot′tomed *a.* (אנ-באט′-אמד) אהן א גרונד, אונענדליך טיעף.

unbought′ *a.* (אנ-באהט′) ניט געקויפט; ניט פערקויפט, אהן א קויפער; ניט אונטערגעקויפט.

unbound′ *a.* (אנ-באונד′) ניט געבונדען; ניט פערפליכטעט.

unboun′ded *a.* (אנ-באונ′-דעד) אונבעגרענעצט, אונבעשרענקט.

unboun′dedly *adv.* (אנ-באונ′-דעד-לי) אויף אן אונבעגרענעצטען אדער אונבעשרענקטען אופן; אהן גרענעצען.

unboun′dedness *n.* (אנ-באונ′-דעד-נעס) די אונבעגרענעצטקייט, די אונבעשרענקטקייט.

unboun′teous *a.* (אנ-באונ′-טי-אס) אונגיטיג, ניט פרייגיעביג; ניט וואהלטהעטיג.

unboun′teously *adv.* (אנ-באונ′-טי-אס-לי) ניט גיטיג, ניט מילד; אויף א ניט פרייגיעביגען אופן.

unbowed′ *a.* (אנ-באוד′) אונגעבויגען; ניט איינגעבויגען; ניט אונטערווארפען, ניט אונטעריאכט, ניט אונטערגעגעבען, ניט בעצוואונגען, ניט איבערוועלטיגט.

unbrace′ *v.* (אנ-בריים′) לויז מאכען, אבבינדען, אויפבינדען, אויפקניפען, אויפשנירען; בעפרייען פון אנשטרענגונג; אבלאזען, נאכלאזען, לויז ווערען.

unbraid′ *v.* (אנ-ברייד′) פאנאנדערנעהמען די שנורען, אבפלעכטען; אבפלאנטערען.

unbrai′ded *a.* (אנ-בריי′-דעד) ניט צוזאמענגעוועבט, ניט צוזאמענגעפלאכטען.

unbranched′ *a.* (אנ-ברענטשט′) ניט פערצווייגט, אהן צווייגען.

unbran′ded *a.* (אנ-ברענ′-דעד) ניט אויסגעברענט; ניט געשטעמפעלט; ניט געשטעמפעלט מיט שאנדע.

unbreak′able *a.* (אנ-ברייק′-עבל) ניט צוברעכליך, וואס קען ניט צובראכען ווערען.

unbreast′ *v.* (אנ-ברעסט′) עפענען אדער אויסריידען דאס הארץ; אויפדעקען.

unbreath′able *a.* (אנ-בריעטה′-עבל) וואס קען ניט איינגעאטעמט ווערען.

unbreathed′ *a.* (אנ-בריעטהד′) ניט געאטעמט; ניט ארויסגעגעבען; ניט געאיבט, ניט פראקטיצירט.

unbrea′thing *a.* (אנ-בריע′-טהינג) ניט אטעמענד, ניט בעלעבט.

unbred′ *a.* (אנ-ברעד′) אונערצויגען, ניט געבילדעט, ניט עדעל, אהן דרך-ארץ; ניט געלערענט, אונוויסענד.

unbreech′ *v.* (אנ-בריעטש′) אראבנעהמען די הויזען; אבשרויפען דעם הינטערשטען טייל פון א הארמאט.

unbreeched′ *a.* (אנ-בריעטשט′) אהן הויזען; נאך יונג צו טראגען הויזען.

unbrewed′ *a.* (אנ-ברוהד′) ניט געמישט, ריין, עכט.

unbri′bable *a.* (אנ-בראי′-בעבל) וואס מען קען ניט אונטערקויפען מיט כאבאר.

unbribed′ *a.* (אנ-בראיבד′) ניט אונטערגעקויפט.

unbri′dle *v.* (אנ-בראי′דל) אבצוימען, אראבנעהמען די צוים; פריילאזען.

unbri′dled *a.* (אנ-בראי′דלד) אהן א צוים; ניט געהאלטען אין צוים, ניט איינגעהאלטען, ניט צוריקגעהאלטען; ניט געהארכזאם, ווידערשפעניג; צולאזען.

unbridged′ *a.* (אנ-ברידזשד′) אהן א בריק.

unbroached′ *a.* (אנ-בראוטשט′) ניט דורכגעבויערט; ניט דורכגעשטאכען; ניט דורכגעלעכערט; ניט בעריהרט, וואס מען האט וועגען דעם ניט אנגעפאנגען צו רעדען.

unbroke′ *a.* (אנ-בראוק′) ז. *unbroken*.

unbro′ken *a.* (אנ-בראו′קן) ניט צובראכען, גאנץ; ניט אבגעשוואכט; ניט צודריקט, ניט אונטערדריקט; ניט געצוימט, ניט צוגעוועהנט צום זאטעל אדער געשפאן; ניט אונטערבראכען, ניט געשטערט, אנהאלטענד; רעגולער, פאלשטענדיג.

unbroth′erly *a.* (אנ-בראטה′-ער-לי) ניט ברידערליך.

unbrought′ *a.* (אנ-בראהט′) ניט געבראכט.

unbruised′ *a.* (אנ-ברוהזד′) ניט צודריקט, ניט צוקוועטשט, ניט פערוואונדעט דורך קוועטשען; ניט צושטויסען; ניט צוריבען; ניט צוקלאפט.

unbrushed′ *a.* (אנ-בראשט′) ניט געבארשטען.

unbuck′le *v.* (אנ-באק′ל) אבספראנזשען [ווי א גארטעל]; לויז מאכען.

unbud′ded *a.* (אנ-באד′-עד) ניט אויפגעבליהט; אהן קנאספען.

unbuild′ *v.* (אנ-בילד′) צושטערען, פערניכטען, מאכען א תל, חרב מאכען.

unbuilt′ *a.* (אנ-בילט′) נאך ניט געבויט, ניט אויפגעבויט.

unbur′den *v.* (אנ-בויר′דן) אויסלאדען, אראבנעהמען א לאסט, בעפרייען פון א משא; אראבווארפען פון זיך א לאסט; עפענען, אויפדעקען; פערלייכטערען.

unbur′dened *a.* (אנ-בויר′דנד) אונבעלעסטיגט, ניט בעלאסטעט.

unbur′iable *a.* (אנ-בער′-אי-עבל) ניט צו בעגראבען.

unbur′ied *a.* (אנ-בער′-איד) ניט בעגראבען, ניט בעערדיגט.

unburned′ *a.* (אנ-בוירנד′) ניט פערברענט; ניט געברענט.

unbur′nished *a.* (אנ-בויר′-נישט) ניט פאלירט, ניט געמאכט גלאנציג.

unburnt′ *a.* (אנ-בוירנט′) ז. *unburned*.

unbur′row *v.* (אנ-באר′-או) ארויסטרייבען פון דער נארע.

unbur′then *v.* (אנ-בויר′טהן) ז. *unburden*.

unbur′y *v.* (אנ-בער′-אי) אויסגראבען, אויפגראבען; אויפדעקען, מאכען אפען.

unbus′ied *a.* (אנ-ביז′-איד) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען.

unbusi′nesslike *a.* (אנ-ביז′-נעס-לאיק) ניט געשעפטסמעסיג.

unbus′y *a.* (אנ-ביז′-אי) אונבעשעפטיגט, ניט פערנומען.

unbut′tered *a.* (אנ-באט′-ערד) ניט בעשמיערט מיט פוטער.

unbut′ton *v.* (אנ-באט′ן) אויפקנעפלען, אבשפילען.

unbut′tressed *a.* (אנ-באט′-רעסט) ניט געשטיצט; ניט אונטערגעשפארט מיט א שטיץ-זייל [וועגען א בריק אדער געביידע].

unca′bled *a.* (אנ-קיי′בלד) ניט בעפעסטיגט מיט א קאבעל אדער אנקער-שטריק.

uncage′ *v.* (אנ-קיידזש′) ארויסלאזען פון שטייג, בעפרייען.

uncaged′ *a.* (אנ-קיידזשד′) ניט פערשפארט אין שטייג.

uncal′cified *a.* (אנ-קעל′-סי-פאיד) ניט פערוואנדעלט אין שטיין [דורך פעראייניגונג פון קאלך מיט קויהלען-זויערע].

uncal′cined *a.* (אנ-קעל′-סינד) ניט פערוואנדעלט אין פולווער אדער אין קאלך דורך פייער.

uncal′culated *a.* (אנ-קעל′-קיו-ליי-טעד) ניט בערעכענט.

uncal′culating *a.* (אנ-קעל′-קיו-ליי-טינג) ניט בערעכנענד, וואס בערעכענט ניט.

uncal′endered *a.* (אנ-קעל′-ענ-דערד) ניט געפרעסט, ניט געפלעט [אין דער פאבריקאציאן פון געוואנד און פאפיער].

uncalked′ *a.* (אנ-קאהקט′) ניט פערשטאפט [וועגען שפאלטען אדער לעכער אין א שיף]; ניט בעשמיערען מיט שארפע פאדקאוועס; ניט שארף געמאכט [וועגען די פאדקאוועס פון א פערד]; ניט אראבגענומען [וועגען א קאפיע אין א צייכנונג]; ניט בערעקט מיט קרייד [כדי צו קאפירען א צייכנונג].

uncalled′ *a.* (אנ-קאהלד′) אונגערופען; ניט געלאדען; ניט געפאדערט.

uncalled′ for (אנ-קאהלד′ פאר) ניט נויטיג; ניט געפאדערט, ניט פערלאנגט.

uncalum′niated *a.* (אנ-קע-לאמ′-ני-איי-טעד) ניט פערלוימדעט.

uncan′celled *a.* (אנ-קענ′-סעלד) ניט אויסגעשטראכען, ניט אויסגעמעקט; ניט אבגעשאפט, ניט צוריקגעצויגען, ניט אנולירט.

uncan′did *a.* (אנ-קענ′-דיד) ניט אפענהערציג, ניט אויפריכטיג.

uncan′didly *adv.* (אנ-קענ′-דיד-לי) אויף א ניט אפענהערציגען אופן.

uncan′ny *a.* (אנ-קענ′-אי) געהיימנים-פול; איבערנאטירליך; שרעקענד, וואס רופט ארויס אבערגלויבישע מורא; ניט געשיקט; ניט קינסטלעריש; ניט געאיבט; אונפארזיכטיג, אונזיכער; געפעהרליך; אונגליקליך: שטארק, שווער, גרויזאם; ניט מעסיג, פערשווענדעריש; ניט מילד, ניט זאנפט, ניט שטיל, אונרוהיג; שלעכט.

uncanon′ic *a.* (אנ-קע-נאנ′-איק) ז. *uncanonical*.

uncanon′ical *a.* (אנ-קע-נאנ′-אי-קעל) ניט קאנאניש; ניט הייליג, ניט נאך דעם קירכען-געזעץ; ניט געזעצליך; ניט אנערקענט; וואס בעלאנגט ניט צו די הייליגע אנערקענטע שריפטען פון דער קירך.

uncanon′icalness *n.* (אנ-קע-נאנ′-אי-קעל-נעס) דאס ניט זיין קאנאניש, דאס ניט זיין קירכליך הייליג.

uncan'onize *v.* (אנ-קענ'-אנ-איז) אוועקנעהמען די קאנאנישע אויטאריטעט; אויסמעקען פון דער ליסטע פון די קירכען-הייליגע.

uncan'onized *a.* (אנ-קענ'-אנ-איזד) ניט קאנאניזירט, ניט ערקלערט פאר א הייליגען, ניט אריינגעשריבען צווישען די הייליגע פון דער קירך.

uncan'opied *a.* (אנ-קענ'-א-פיד) אהן א באלדאכין, אהן אן איבערדעק, אהן א חופה.

uncap' *v.* (אנ-קעפ') אראבנעהמען דעם צודעק; עפענען; אראבנעהמען דאס היטעל.

unca'pable *a.* (אנ-קיי'-פעבל) ז. *incapable*

uncapar'isoned *a.* (אנ-קע-פער'-אי-סאנד) ניט בעדעקט מיט א שהענער געפוצטער דעקע [ווענען א פערד]; ניט בעדעקט, ניט בעפוצט.

uncapsiz'able *a.* (אנ-קעפ-סאיז'-עבל) וואס קען זיך ניט איבערקעהרען.

uncap'tious *a.* (אנ-קעפ'-שאס) ניט שווער צופריעדען צו שטעלען, ניט קריגעריש, וואס זוכט ניט קיין חסרונות.

uncap'tivated *a.* (אנ-קעפ'-טי-ווײ-טעד) ניט בעצויבערט.

uncared' *a.* (אנ-קעהרד') אונבעאכטעט, ניט אין אכט גענומען, ניט געזארגט פאר...;

uncar'ing *a.* (אנ-קעהר'-אינג) נאכלעסיג, אבגעלאזען; אהן דאגות, מונטער.

uncar'peted *a.* (אנ-קאר'-פעט-עד) ניט בעדעקט מיט טעפיכער.

uncarved' *a.* (אנ-קארווד') ניט געשניצט.

uncase' *v.* (אנ-קיים') ארויסנעהמען פון שיידעל אדער שאכטעל; אויסטהאן, ענטבלויזען, אויפדעקען, ענטדעקען; פאנאנדערוויקלען [א פאהן].

uncat'alogued *a.* (אנ-קעט'-ע-לאגד) ניט אריינגעטראגען אין א קאטאלאג.

uncat'echized *a.* (אנ-קעט'-אי-קאיזד) ניט אונטערריכטעט [דורך דער מעטאדע פון פראגע און אנטווארט, הויפטזעכליך די אונטערריכט פון דער קריסטליכער רעליגיאן אין דיעזער פארם]; עקזאמענירען דורך פראגען.

uncaught' *a.* (אנ-קאהט') ניט געפאנגען, ניט געכאפט, ניט געפאקט.

uncaused' *a.* (אנ-קאהזד') ניט פעראורזאכט; ניט בעשאפען; זעלבסטשטענדיג, וואס בעשטעהט אויף זיך אליין.

uncau'terized *a.* (אנ-קאה'-טער-איזד) ניט אויסגעברענט [ווענען א וואונד].

uncau'tious *a.* (אנ-קאה'-שאס) ז. *incautious*

uncau'tiously *adv.* (אנ-קאה'-שאס-לי) ז. *incautiously*

uncea'sing *a.* (אנ-סיע'-סינג) אהן אן אויפהער; אהן אונטערברעכען; אהן אן ענד.

unoeas'ingly *adv.* (אנ-סיע'-סינג-לי) אונאויפהערליך.

unce'ded *a.* (אנ-סי'-דעד) ניט אבגעטראטען; ניט נאכגעגעבען; ניט אונטערגעגעבען.

unceiled' *a.* (אנ-סיעלד') וואס האט ניט קיין סטעליע [אן אויבערלאגע אדער סופיט].

uncel'ebrated *a.* (אנ-סעל'-אי-ברײ-טעד) ניט בעריהמט; ניט געפייערט.

unceles'tial *a.* (אנ-סי-לעס'-טשיעל) ניט הימליש, ערדיש; העליש.

uncemen'ted *a.* (אנ-סי-מענ'-טעד) ניט צעמענטירט, ניט פערפעסטיגט מיט צעמענט.

uncen'surable *a.* (אנ-סענ'-שור-עבל) ניט טאדעלהאפט, וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

uncen'sured *a.* (אנ-סענ'-שורד) ניט קריטיקירט; ניט געטאדעלט.

unceremo'nious *a.* (אנ-סער-אי-מאו'-ני-אס) ניט צערעמאניש, אהן צערעמאניע, ניט פארמעל, איינפאך, פשוט, אונגעצוואונגען.

unceremo'niously *adv.* (אנ-סער-אי-מאו'-ני-אס-לי) אויף א ניט צערעמאניעלען שטייגער, אהן צערעמאניעס, אהן פארמאליטעט.

uncer'tain *a.* (אנ-סויר'-טען) אונגעוויס; אונבעשטימט; אונזיכער, צווייפעלהאפט; אונצופערלעסיג, אזיך וואס מען קען זיך ניט פערלאזען; ניט פעסטגעשטעלט; ניט בעשטענדיג; ניט ענטשיעדען; ניט ענטשלאסען; אונרעגעלמעסיג; פערענדערליך; ניט געזעצט, קאפריזנע.

uncer'tainness *n.* (אנ-סויר'-טען-נעס) אונגעוויסהייט; אונבעשטימטהייט; צווייפעלהאפטיגקייט; אונצופערלעסיגקייט; אונבעשטענדיגקייט; אונענטשלאסענהייט; אונרעגעלמעסיגקייט; פערענדערליכקייט; אונגעזעצטקייט, קאפריזנעקייט.

uncer'tainty *n.* (אנ-סויר'-טען-טי) אונגעוויסהייט, אונזיכערקייט; אונבעשטימטהייט; צווייפעלהאפטיגקייט; אונצופערלעסיגקייט; אונענטשלאסענהייט; אן אונגעוויסער אדער ניט גענוי בעקאנטער געגענשטאנד, אן אונגעוויסהייט.

uncertif'icated *a.* (אנ-סויר-טיפ'-אי-קיי-טעד) אהן א שריפטליכער צייגניס, אהן א דאקומענט וואס בעשטעטיגט אפיציעל.

uncer'tified *a.* (אנ-סויר'-טי-פאיד) ניט בעשטעטיגט; ניט מיטגעטיילט; ניט בעקאנט געמאכט; ניט גאראנטירט [א טשעק].

unces'sant *a.* (אנ-סעס'-ענט) ז. *incessant*

unces'santly *adv.* (אנ-סעס'-ענט-לי) ז. *incessantly*

unchain' *v.* (אנ-טשיין') אבבינדען פון דער קייט; פריילאזען, בעפרייען.

unchalked' *a.* (אנ-טשאהקט') ניט בעצייכענט מיט קרייד.

unchal'lengeable *a.* (אנ-טשעל'-ענ-דזשעבל) אונאויפפאדערליך; ווען מען קען ניט אויפפאדערען; ווען מען קען ניט בעשולדיגען; וואס מען קען ניט פאדערען; זיכער, פערזיכערט.

unchangeabil'ity *n.* (אנ-טשיינ-דזשע-ביל'-אי-טי) אונפערענדערליכקייט.

unchan'geable *a.* (אנ-טשיינ'-דזשעבל) אונפערענדערליך, וואס קען ניט פערענדערט ווערען.

unchan'geableness *n.* (אנ-טשיינ'-דזשעבל-נעס) אונפערענדערליכקייט, דאס זיין אונפערענדערליך.

unchan'geably *adv.* (אנ-טשיינ'-דזשע-בלי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן; אהן אומענדערונג.

unchanged' *a.* (אנ-טשיינדזשד') אונפערענדערט.

unchan'ging *a.* (אנ-טשיינ'-דזשינג) זיך ניט ענדערענד, וואס פערענדערט זיך ניט; אימער דאסזעלבע.

unchan'ted *a.* (אנ-טשענ'-טעד) ניט געזונגען.

uncharacteris'tic *a.* (אנ-קער-עק-טער-אים'-טיק) ניט כאראקטעריסטיש.

uncharacteris'tical *a.* (אנ-קער-עק-טער-אים'-טי-קעל) ניט כאראקטעריסטיש.

unchar'acterized *a.* (אנ-קער'-עק-טער-איזד) ניט כאראקטעריזירט.

uncharge' *v.* (אנ-טשארדזש') אויסלאדען, אראבנעהמען די לאסט; אראבנעהמען די בעשולדיגונג, בעפרייען פון א קלאגע; פרייששפרעכען.

uncharged' *a.* (אנ-טשארדזשד') ניט אנגעלאדען [ווענען א ביקס, אן עלעקטרישער באטעריי א. ד. ג.].

unchar'itable *a.* (אנ-טשער'-אי-טעבל) אונבארמהערציג; גרויזאם.

unchar'itableness *n.* (אנ-טשער'-אי-טעבל-נעס) אונבארמהערציגקייט.

unchar'itably *adv.* (אנ-טשער'-אי-טע-בלי) אונבארמהערציג.

unchar'ity *n.* (אנ-טשער'-אי-טי) אונבארמהערציגקייט.

unchar'ted *a.* (אנ-טשאר'-טעד) ניט פערצייכענט [אויף א לאנדקארטע].

unchar'tered *a.* (אנ-טשאר'-טערד) ניט פערדונגען [ווענען א שיף]; אהן א פאטענט אדער ערלויבניס; אהן א רעגיערונגס-בעשטעטיגונג [ווענען אן ארגאניזאציאן]; אהן פריווילעגיעס, ניט פריווילעגירט; אונבעשרענקט, אהן א בעגרענצונג.

unchar'y *a.* (אנ-טשעהר'-אי) אונפארזיכטיג; ניט שפארזאם.

unchaste' *a.* (אנ-טשייסט') ניט איינגעהאלטען [אין די תאוות], תאוה'דיג, צולאזען, אויסגעלאסען.

unchaste'ly *adv.* (אנ-טשייסט'-לי) אויף א תאוה'דיגען אדער אויסגעלאסענעם אופן.

uncha'stened *a.* (אנ-טשיי'סנד) ניט אויסגעבעסערט [דורך שטראף].

unchaste'ness *n.* (אנ-טשייסט'-נעס) ז. *unchastity*

unchastised' *a.* (אנ-טשעס-טאיזד') ניט בעשטראפט; ניט דיסציפלינירט.

unchas'tity *n.* (אנ-טשעס'-טי-טי) ניט איינגעהאלטענקייט [אין די תאוות], אויסגעלאסענקייט, צולאזענקייט.

unchecked' *a.* (אנ-טשעקט') ניט געהינדערט, אונגעשטערט, ניט אבגעהאלטען, ניט פערהאלטען, ניט אבגעשטעלט.

uncheer'ful *a.* (אנ-טשיער'-פול) ניט לעבעדיג, נידערגעשלאגען, טרויעריג, אומעטיג, מעלאנכאליש; אונצופריעדען, אונווילינג, מיט ווידערווילען.

uncheer'fulness *n.* (אנ-טשיער'-פול-נעס) נידערגעשלאגענקייט, טרויעריגקייט, אומעטיגקייט.

uncher'ished *a.* (אנ-טשער'-אישט) ניט געליעבט, ניט געלאשטשעט, ניט געשעצט; ניט געשיצט.

unchewed' *a.* (אנ-טשוהד') ניט געקייט; ניט גוט איבערלעגט.

unchid' *a.* (אנ-טשיד') ניט אויסגעמוסר'ט, אויף ווען מען האט זיך ניט אנגעבייזערט אדער ניט אנגעשריען.

unchid'den *a.* (אנ-טשיד'ן) ז. *unchid*

unchilled' *a.* (אנ-טשילד') ניט פערפרארען, ניט פערגליווערט פון קעלט.

unchis'eled *a.* (אנ-טשיז'-עלד) ניט ארומגעהאקט מיט א דלאט אדער מייסעל; ניט ארומגעטעסעט.

unchiv'alric *a.* (אנ-שיוו'-על-ריק) ז. *unchivalrous*

unchiv'alrous *a.* (אנ-שיוו'-על-ראס) ניט ריטערליך.

unchiv'alrously *adv.* (אנ-שיוו'-על-ראס-לי) אויף א ניט-ריטערליכען אופן.
unchopped' *a.* (אנ-טשאפט') ניט גע-האקט, ניט צוהאקט.
uncho'sen *a.* (אנ-טשאו'זן) ניט אויס-געוועהלט, ניט אויסגעקליבען.
unchris'tened *a.* (אנ-קריס'נד) ניט געטויפט.
unchris'tian *a.* (אנ-קריס'-טשיען) ניט קריסטליך; ניט לויט די פרינציפען פון קריסטענטום; ניט פריינדליך, אונמענש-ליך; געצענדינעריש.
unchris'tianize *v.* (אנ-קריס'-טשיענ-איז) אונקריסטליך מאכען.
unchris'tianlike *a.* (אנ-קריס'-טשיענ-לאיק) ניט קריסטליך.
unchris'tianness *n.* (אנ-קריס'-טשיענ-נעס) אונקריסטליכקייט.
unchron'icled *a.* (אנ-קראנ'-איקלד) ניט פערשריבען אין די כראניקעס, ניט פערצייכענט אין דער געשיכטע.
unchronolog'ical *a.* (אנ-קראנ-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט כראנאלאגיש. ז. ***chronological***.
unchurch' *v.* (אנ-טשורטש') אויסשלי-סען פון דער קירך; מאכען פאר אוים קירך.
unchurch'ly *a.* (אנ-טשורטש'-לי) ניט קירכליך.
unchurned' *a.* (אנ-טשורנד') ניט גע-שלאגען [וועגען פוטער].
un'cial *a. and n.* (אנ'-שיעל) וואס איז שייך צו דער האנדשריפט אין די פארצייטי-גע מאנוסקריפטען וואס פלעגען געשריבען ווערען מיט גרויס-האנטיגע בוכשטאבען; אן אונציאל-בוכשטאב [א בוכשטאב אין די מאנוסקריפטען פון דעם 4טען ביז דעם 8טען יאהרהונדערט]; א מאנוסקריפט גע-שריבען מיט אונציאל-בוכשטאבען.
un'ciform *a.* (אנ'-סי-פארם) געבויגען, געקרימט, אויסגעדרעהט, וואס האט די פארם פון א קרוק.
uncir'cumcised *a.* (אנ-סויר'-קאמ-סאיזד) ניט בעשניטען, ניט גע'מל'ט.
uncircumci'sion *n.* (אנ-סויר-קאמ-סיזש'-אן) אונבעשניטענהייט, אונבעשניי-דונג, דאס זיין ניט גע'מל'ט; ניט גע'-מל'טע, נים-אידען.
uncir'cumscribed *a.* (אנ-סויר'-קאמ-סקראיבד) אונבעגרענצט, אונבעשרענקט.
uncir'cumspect *a.* (אנ-סויר'-קאמ-ספעקט) אונפארזיכטיג.
uncircumstan'tial *a.* (אנ-סויר-קאמ-סטענ'-שעל) ניט פאדראבנע, ניט אויס-פיהרליך, ניט גענוי.
unci'ted *a.* (אנ-סאי'-טעד) ניט געלא-דען, ניט פארגערופען, ניט אויפגעפא-דערט [צום געריכט]; ניט ציטירט.
unciv'il *a.* (אנ-סיוו'-איל) ניט העפליך; אונערצויגען, אונגעבילדעט; מיט שלעכטע מאניערען, ניט עדעל, גראב, רויה; אונ-ציוויליזירט, בארבאריש, ווילד.
uncivil'ity *n.* (אנ-סי-וויל'-אי-טי) ז. ***incivility***.
unciv'ilized *a.* (אנ-סיוו'-אי-לאיזד) אונציוויליזירט, בארבאריש, ווילד; אונ-געבילדעט, גראב, רויה.
unclad' *a.* (אנ-קלעד') אונגעקליידעט.
unclaimed' *a.* (אנ-קליימד') ניט גע-פאדערט, וואס מען האט דארויף ניט קיין אנשפרוך אדער פרעטענזיע.
unclar'ified *a.* (אנ-קלער'-אי-פאיד) ניט קלאר געמאכט; אונגעלייטערט.
unclasp' *v.* (אנ-קלעספ') לויז מאכען, עפענען.
unclass'able *a.* (אנ-קלעס'-עבל) וואס קען ניט קלאסיפיצירט ווערען; וואס קען ניט זיין צוגערעכענט צו א געוויסען קלאס.
unclassed' *a.* (אנ-קלעסט') ניט קלא-סיפיצירט, ניט איינגעטיילט אין קלאסען.
unclas'sic *a.* (אנ-קלעס'-איק) ניט קלא-סיש, ניט מוסטערהאפט, ניט הויך.
unclas'sical *a.* (אנ-קלעס'-אי-קעל) ז. ***unclassic***.
unclas'sifiable *a.* (אנ-קלעס'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט קלאסיפיצירט ווערען, וואס קען ניט איינגעטיילט ווערען אין קלאסען.
unclas'sified *a.* (אנ-קלעס'-אי-פאיד) ניט קלאסיפיצירט.
un'cle *n.* (אנקל) אן אנקעל, א פעטער; אן עלטערער מענש; איינער וואס לייהט געלד אויף משכנות, אן אייגענטימער פון א לאמבארד.
unclean' *a.* (אנ-קליען') אונריין; אויס-געלאסען; פערדארבען, זינדיג.
unclean'able *a.* (אנ-קליענ'-עבל) ניט צו רייניגען.
unclean'liness *n.* (אנ-קלענ'-לי-נעס) אונריינקייט, אונזויבערקייט, שמוציגקייט; אויסגעלאסענקייט.
unclean'ly *a.* (אנ-קלענ'-לי) אונריין, שמוציג; אויסגעלאסען.
unclean'ness *n.* (אנ-קליענ'-נעס) ז. ***uncleanliness***.
uncleansed' *a.* (אנ-קלענזד') ניט גע-רייניגט, ניט געפוצט.
unclear' *a.* (אנ-קליער') ניט קלאר; ניט דייטליך; ניט העל; ניט ריין; ניט ריין פון שולד; ניט בעשיינפערליך; ניט פריי; ניט גאנץ; ניט נעט [וועגען פרא-פיט]; ניט גענצליך.
uncleav'able *a.* (אנ-קליעוו'-עבל) וואס לאזט זיך ניט שפאלטען.
uncleft' *a.* (אנ-קלעפט') ניט געשפאל-טען.
unclench' *v.* (אנ-קלענטש') ז. ***unclinch***.
uncler'ical *a.* (אנ-קלער'-אי-קעל) ניט גייסטליך, ניט פאסענד פאר א גלח.
Un'cle Sam (אנקל סעם) די רעגיערונג אדער דאס פאלק פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אלס צונעמע-ניש. איז ענטשטאנען פון די ראשי תבות U. S., וואס מיינט ***United States***].
unclew' *v.* (אנ-קלוה') אבוויקלען, לויז מאכען, אבפלאנטערען; רואינירען.
unclinch' *v.* (אנ-קלינטש') עפענען [די פויסט].
unclipped' *a.* (אנ-קליפט') ניט אבגע-שניטען, ניט אבגעשארען; ניט ארומגע-שניטען [וועגען מטבעות].
uncloak' *v.* (אנ-קלאוק') אראבנעהמען דעם מאנטעל; אראבנעהמען די מאסקע, אויפדעקען.
unclog' *v.* (אנ-קלאג') אראבנעהמען א לאסט; בעפרייען פון שווערינקייטען אדער הינדערניסע.
unclogged' *a.* (אנ-קלאגד') ניט בעלא-דען, אונגעהינדערט, פריי.
unclois'ter *v.* (אנ-קלאיס'-טער) בע-פרייען פון מאנאסטיר; ארויסלאזען פון געפענגניס.
unclose' *v.* (אנ-קלאוז') עפענען; אויפ-שליסען; אויפדעקען; זיך עפענען.
unclosed' *a.* (אנ-קלאוזד') ניט אפען, ניט איינגעשלאסען; ניט געענדיגט, ניט גע-שלאסען; ניט פערמאכט, ניט צוגעמאכט.
unclothe' *v.* (אנ-קלאוטה') אויסטהאן די קליידער, ענטבלויזען, מאכען נאקעט; אויסטהאן; בעפרייען.
unclothed' *a.* (אנ-קלאוטהד') ניט אנגע-קליידעט, אהן קליידער, אויסגעטהאן, נא-קעט.
uncloud' *v.* (אנ-קלאוד') פערטרייבען די וואלקענס, מאכען העל; מאכען קלאר; מא-כען מונטער.
unclou'ded *a.* (אנ-קלאו'-דעד) ניט פער-וואלקענט, העל, ליכטיג; קלאר; מונטער.
unclou'dedness *n.* (אנ-קלאו'-דעד-נעס) ניט-פערוואלקענטקייט, ליכטיגקייט, העלקייט; קלארקייט; מונטערקייט.
unclou'dy *a.* (אנ-קלאו'-די) ז. ***unclouded***.
unclo'ven *a.* (אנ-קלאו'-וון) ניט גע-שפאלטען, ניט געטיילט.
unclub'able *a.* (אנ-קלאב'-עבל) ניט קלוב-פעהיג [ניט פאסענד אויפגענומען צו ווערען אין א קלוב אדער געזעל-שאפט]; ניט געזעליג.
unclue' *v.* (אנ-קלוה') ז. ***unclew***.
unclutch' *v.* (אנ-קלאטש') לויז לאזען, עפענען [עטוואס איינגעקלעמטעס אדער צונויפגעדריקטעס].
uncoac'ted *a.* (אנ-קאו-עק'-טעד) אונ-געצוואונגען, ניט גענויט.
uncoag'ulable *a.* (אנ-קא-עג'-יו-לעבל) וואס קען ניט פערדיכטעט ווערען, פערגליווערט ווערען אדער גערונען ווערען.
uncoag'ulated *a.* (אנ-קא-עג'-יו-ליי-טעד) ניט פערגליווערט, ניט פערדיכטעט; ניט גערונען.
uncoa'ted *a.* (אנ-קאו'-טעד) ניט בע-קליידעט; ניט בעדעקט; אהן א הויט.
uncock' *v.* (אנ-קאק') אראבלאזען לייכט דעם שלאס פון א ביקס אדער רעוואלווער אום ניט אויסצושיסען; צוריק ארונטער-בויגען די ארויפגעבויגענע פאלעס [ברע-געס] פון א הוט.
uncocked' *a.* (אנ-קאקט') ניט אויפגע-הויבען [וועגען דעם שלאס פון א ביקס אדער רעוואלווער]; ניט ארויפגעבויגען [וועגען די ברעגעס פון א הוט]; ניט אויפגעשטעלט אין קופעס [וועגען היי אדער שטרוי].
uncof'fined *a.* (אנ-קאפ'-אינד) ניט אריינגעלעגט אין א טרונע.
unco'gent *a.* (אנ-קאו'-דזשענט) ניט איבערצייגענד, וואס לעגט זיך ניט אויפ'ן שכל.
uncohe'sive *a.* (אנ-קא-הי'-סיוו) ניט צוזאמענהענגענד, וואס האלט זיך ניט צו-זאמען; אין פיזיק — וואס האט ניט די אייגענשאפט פון קאהעזיאן [די פיזיקא-לישע אייגענשאפט פון די מאלעקולען אדער טיילכלעך פון שטאף זיך צו האל-טען צוזאמען און בילדען אן איינהייטלי-כע, איינפערמיגע מאסע].
uncoif' *v.* (אנ-קאיף') אראברייסען דאס היטעל, אראברייסען די הויב.
uncoifed' *a.* (אנ-קאיפט') אהן א הויב; אהן א יארמולקע; וואס טראגט ניט קיין אדוואקאטען-יארמולקע [אזא יארמולקע וואס אדוואקאטען טראגען אין איינינגע לענדער ווען זיי טרעטען אויף אין גע-ריכט].
uncoil' *v.* (אנ-קאיל') פאנאנדערוויקלען, אבוויקלען, אבקנוילען.
uncoined' *a.* (אנ-קאינד') ניט געמינצט, ניט געשטעמפעלט [וועגען געלד]; ניט געפרעגט; ניט געפעלשט, נאטירליך, אמת'-ריג.
uncollap'sible *a.* (אנ-קא-לעפ'-סיבל)

וואס מען קען ניט צונויפלעגען אדער צונויפדריקען.

uncollec'ted *a.* (אנ-קא-לעק'-טעד) ניט געזאמעלט, ניט צונויפגעקליבען; ניט איינגעמאהנט; אונרוהיג; ניט זעלבסטבעהערשט, ניט געלאסען; צוטומעלט, צומישט, אין פערלעגענהייט.

uncollec'tible *a.* (אנ-קא-לעק'-טיבל) וואס קען ניט געזאמעלט ווערען; וואס קען ניט איינגעמאהנט ווערען.

uncol'onized *a.* (אנ-קאל'-א-נאיזד) ניט קאלאניזירט.

uncol'ored *a.* (אנ-קאל'-ארד) אהן קאליר, ניט געפארבט; ניט פערוואלקענט, העל, ליכטיג; קלאר; ווייס; ניט איבערטריבען, ריכטיג; ניט צוגעפארבט; ניט בעפוצט; פשוט, איינפאך.

uncombed' *a.* (אנ-קאומד') אונגעקעמט, צושויבערט; ניט געבארשטען [וועגען פלאקס אדער וואל].

uncombi'nable *a.* (אנ-קאם-באי'-נעבל) אונפעראייניבאר; וואס לאזט זיך ניט פעראייניגען; וואס מען קען ניט קאמבינירען.

uncombined' *a.* (אנ-קאם-באינד') ניט פערבונדען.

uncomeat'able *a.* (אנ-קאם-עט'-עבל) אונדערגרייכבאר; צו וועמען מען קען ניט צוקומען.

uncome'liness *n.* (אנ-קאמ'-לי-נעס) אונארטיגקייט; ניט ליעבליכקייט; אונפאסיגקייט; אונאנשטענדיגקייט.

uncome'ly *a.* (אנ-קאמ'-לי) אונארטיג; ניט שעהן, ניט ליעבליך, אהן חן; אונפאסיג; אונאנשטענדיג.

uncom'fortable *a.* (אנ-קאמ'-פאר-טעבל) אונאנגענעהם; אונבעקוועם; בעאונרוהיגענד; אונרוהיג.

uncom'fortableness *n.* (אנ-קאמ'-פאר-טעבל-נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונבעקוועמליכקייט; אונרוהיגקייט; אונגליקליכקייט.

uncom'fortably *adv.* (אנ-קאמ'-פאר-טע-בלי) אויף אן אונאנגענעהמען אדער אונבעקוועמען אופן; מיט אונבעקוועמליכקייט אדער אונרוהיגקייט.

uncom'forted *a.* (אנ-קאמ'-פאר-טעד) אהן טרייסט; ניט דערקוויקט.

uncomman'ded *a.* (אנ-קא-מענ'-דעד) ניט בעפעהלט; ניט קאמאנדעוועט; ניט בעהערשט.

uncommem'orated *a.* (אנ-קא-מעמ'-א-ריי-טעד) ניט ערינערט; ניט געפייערט [וועגען איינעמס אנדענקען].

uncommenced' *a.* (אנ-קא-מענסט') ניט אנגעפאנגען, ניט אנגעהויבען.

uncommen'dable *a.* (אנ-קא-מענ'-דעבל) וואס איז ניט ווערטה צו לויבען, ניט לויבענסווערטה; וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען; אונווירדיג.

uncommen'ded *a.* (אנ-קא-מענ'-דעד) ניט געלויבט.

uncommen'surable *a.* (אנ-קא-מענ'-שו-רעבל) ז. *incommensurable*.

uncommen'surate *a.* (אנ-קא-מענ'-שו-רייט) ז. *incommensurate*.

uncommer'cial *a.* (אנ-קא-מויר'-שעל) ניט קויפמעניש, ניט סוחר'יש, ניט קאמערציעל.

uncommer'cially *adv.* (אנ-קא-מויר'-שעל-אי) ניט סוחר'יש, ניט קאמערציעל.

uncommis'erated *a.* (אנ-קא-מיז'-ע-ריי-טער) וואס רופט ניט ארויס קיין מיטלייד.

uncommis'sioned *a.* (אנ-קא-מיש'-אנד) ניט בעאויפטראגט; ניט בעפאלמעכטיגט.

uncommit'ted *a.* (אנ-קא-מיט'-עד) ניט בעגאנגען [ווי א פערברעכען]; ניט געמאכט [ווי א פעהלער]; ניט איבערגעגעבען, ניט אנפערטרויט; ניט איבערגעגעבען צו א קאמיטעט; ניט פערפליכטעט.

uncom'mon *a.* (אנ-קאמ'-אן) זעלטען, אויסערארדענטליך; מערקווירדיג.

uncom'monly *adv.* (אנ-קאמ'-אנ-לי) אונגעוועהנליך, זעלטען.

uncom'monness *n.* (אנ-קאמ'-אנ-נעס) אונגעוועהנליכקייט, זעלטענהייט.

uncommu'nicable *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קעבל) ז. *incommunicable*.

uncommu'nicated *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טעד) ניט מיטגעטיילט; וואס האט ניט אנטייל גענומען אין הייליגען אבענדמאהל [ז. *communion*].

uncommu'nicative *a.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טיוו) וואס איז ניט גענייגט מיטצוטיילען אדער צו דערצעהלען; צוריקגעהאלטען, שווייגיג, ניט רעדעוודיג.

uncommu'nicativeness *n.* (אנ-קא-מיו'-ני-קיי-טיוו-נעס) דאס זיין צוריקגעהאלטען; דאס ניט זיין רעדעוודיג.

uncommu'ted *a.* (אנ-קא-מיו'-טעד) ניט אומגעענדערט, ניט פערביטען, ניט אויסגעטוישט, ניט אויסגעוועקסעלט.

uncompact' *a.* (אנ-קאם-פעקט') ז. *incompact*.

uncompac'ted *a.* (אנ-קאם-פעק'-טעד) ז. *incompacted*.

uncompan'ionable *a.* (אנ-קאם-פענ'-יאנ-עבל) ניט געזעליג, מיט וועלכען מען קען ניט זיין חבר, ניט אנגענעהם אין געזעלשאפט.

uncompan'ioned *a.* (אנ-קאם-פענ'-יאנד) אהן א בעגלייטער, אונבעגלייטעט, איינזאם.

uncompas'sionate *a.* (אנ-קאם-פעש'-אנ-אייט) מיטליידסלאז, אהן רחמנות, אהן מיטגעפיהל.

uncompel'lable *a.* (אנ-קאם-פעל'-עבל) וואס קען ניט געצוואונגען ווערען.

uncompelled' *a.* (אנ-קאם-פעלד') ניט געצוואונגען, ניט גענויט, פרייוויליג.

uncom'pensated *a.* (אנ-קאמ'-פענ-סיי-טעד) ניט בעלוינט, ניט פערגיטיגט.

uncompet'itive *a.* (אנ-קאם-פעט'-אי-טיוו) וואס קאנקורירט ניט.

uncomplai'ning *a.* (אנ-קאם-פליי'-נינג) זיך ניט בעקלאגענד, וואס בעקלאגט זיך ניט, אהן בעקלאגונג.

uncomplai'ningly *adv.* (אנ-קאם-פליי'-נינג-לי) ניט בעקלאגענדיג זיך, אהן בעקלאגונג.

uncom'plaisant *a.* (אנ-קאמ'-פלע-זענט) ניט געפעליג, אונהעפליך, אונפריינדליך.

uncom'plaisantly *adv.* (אנ-קאמ'-פלע-זענט-לי) אויף אן אונגעפעליגען אדער אונהעפליכען שטייגער.

uncomplete' *a.* (אנ-קאם-פלים') ז. *incomplete*.

uncomple'ted *a.* (אנ-קאם-פלי'-טעד) ניט פערענדיגט, ניט פאלשטענדיג.

uncompli'ant *a.* (אנ-קאם-פלאי'-ענט) ז. *incompliant*.

uncompli'antly *adv.* (אנ-קאם-פלאי'-ענט-לי) ז. *incompliantly*.

uncom'plicated *a.* (אנ-קאמ'-פלי-קיי-טעד) ניט קאמפליצירט, ניט פערפלאנטערט.

uncomplimen'tary *a.* (אנ-קאם-פלי-מענ'-טע-רי) ניט שמייכעלהאפט, ניט חניפה'דיג; ניט העפליך.

uncom'plimented *a.* (אנ-קאמ'-פלי-מענ-טעד) ניט גראטולירט.

uncomply'ing *a.* (אנ-קאם-פלאי'-אינג) ניט נאכגעביג.

uncomply'ingly *adv.* (אנ-קאם-פלאי'-אינג-לי) ניט נאכגעביג.

uncomposed' *a.* (אנ-קאם-פאוזד') ניט געלאסען; אונרוהיג, אויפגערעגט; ניט בערוהיגט [וועגען א שטרייט].

uncompoun'ded *a.* (אנ-קאם-פאונ'-דעד) ניט צוזאמענגעזעצט, ניט צוזאמענגעמישט; איינפאך; ניט קאמפליצירט.

uncompoun'dedly *adv.* (אנ-קאם-פאונ'-דעד-לי) ניט צוזאמענגעזעצט, ניט צוזאמענגעמישט; איינפאך; ניט קאמפליצירט.

uncompoun'dedness *n.* (אנ-קאם-פאונ'-דעד-נעס) איינפאכקייט.

uncomprehen'ded *a.* (אנ-קאם-פרי-הענ'-דעד) ניט בעגריפען; ניט ענטהאלטען, ניט אריינגענומען, ניט איינגעשלאסען.

uncomprehen'sible *a.* (אנ-קאם-פרי-הענ'-סיבל) ז. *incomprehensible*.

uncomprehen'sive *a.* (אנ-קאם-פרי-הענ'-סיוו) ניט פיעל אומפאסענד, וואס ענטהאלט ניט פיעל.

uncompressed' *a.* (אנ-קאם-פרעסט') ניט צוזאמענגעדריקט, ניט צונויפגעפרעסט.

uncom'promised *a.* (אנ-קאמ'-פרא-מאיזד) ניט אויסגעגליכען דורך א קאמפראמיס, ניט געבראכט צו א פשרה.

uncom'promising *a.* (אנ-קאמ'-פרא-מאי-זינג) אונבויגזאם, וואס געהט ניט איין אויף בעדינגונגען, וואס מאכט ניט קיין קאמפראמיסען אדער פשרות, ניט נאכגעביג.

uncompu'ted *a.* (אנ-קאם-פיו'-טעד) ניט בערעכענט.

unconcea'lable *a.* (אנ-קאנ-סיע'-לעבל) וואס מען קען ניט פערבארגען אדער בעהאלטען.

unconcealed' *a.* (אנ-קאנ-סיעלד') ניט פערבארגען, ניט בעהאלטען.

unconce'ded *a.* (אנ-קאנ-סי'-דעד) ניט ערלויבט; ניט נאכגעגעבען; ניט אנערקענט [אלס א רעכט אדער אלס ריכטיג].

unconcei'vable *a.* (אנ-קאנ-סיע'-וועבל) ז. *inconceivable*.

unconcei'vably *adv.* (אנ-קאנ-סיע'-וועבלי) ז. *inconceivably*.

unconceived' *a.* (אנ-קאנ-סיעווד') ניט בעגריפען, ניט פערשטאנען; ניט געדענקט, ניט פארגעשטעלט.

unconcern' *n.* (אנ-קאנ-סוירן') גלייכגילטיגקייט.

unconcerned' *a.* (אנ-קאנ-סוירנד') ניט בעקימערט, וואס קימערט זיך ניט, וואס עס ארט איהם ניט; ניט פעראינטערעסירט.

unconcer'nedly *adv.* (אנ-קאנ-סויר'-נעד-לי) גלייכגילטיג; ניט בעקימערט, ניט פעראינטערעסירט.

unconcer'nedness *n.* (אנ-קאנ-סויר'-נעד-נעס) גלייכגילטיגקייט.

unconcern'ment *n.* (אנ-קאנ-סוירנ'-מענט) גלייכגילטיגקייט.

unconcil'iatory *a.* (אנ-קאנ-סיל'-אי-

ע-טא-רי) ניט אויסגלייכענדיג, ניט איבערבעטענדיג, ניט שלום־מאכענדיג.

unconcoc'ted *a.* (אנ-קאנ-קאק'-טעד) ניט רייף; אונפערדייט.

uncondem'nable *a.* (אנ-קאנ-דעמ'-נעבל) ניט צו פערדאמען.

uncondemned' *a.* (אנ-קאנ-דעמנד') ניט פערדאמט; ניט פעראורטיילט, ניט ערקלערט אלס ווערטהלאז אדער שעדליך.

unconden'sable *a.* (אנ-קאנ-דענ'-סעבל) ז. *incondensable*

uncondensed' *a.* (אנ-קאנ-דענסט') ניט פערדיכטעט.

uncondi'tional *a.* (אנ-קאנ-דיש'-אנ-על) אונבעדינגט, אהן בעדינגונגען, אבסאלוט.

unconditional'ity *n.* (אנ-קאנ-דיש-אנ-על'-אי-טי) אונבעדינגטקייט, אבסאלוטקייט.

uncondi'tionally *adv.* (אנ-קאנ-דיש'-אנ-על-אי) אונבעדינגט, אהן בעדינגונגען.

uncondi'tioned *a.* (אנ-קאנ-דיש'-אנד) ניט אונטערוואָרפען קיינע בעדינגונגען, אונבעדינגט; אין פילאזאפיע — אבסאלוט; ניט בעגרענעצט אדער בעשרענקט פון צייט און רוים.

unconfed'erated *a.* (אנ-קאנ-פעד'-ער-איי-טעד) ניט פערבונדען, ניט פעראייניגט.

unconferred' *a.* (אנ-קאנ-פוירד') ניט געשאנקען, ניט געגעבען [במתנה], ניט בעוויליגט.

unconfiden'tial *a.* (אנ-קאנ-פי-דענ'-שעל) ניט קאנפידענציעל, ניט פערטרויליך.

unconfiden'tially *adv.* (אנ-קאנ-פי-דענ'-שעל-אי) אהן פערטרויען.

unconfi'ding *a.* (אנ-קאנ-פאי'-דינג) אהן צוטרויען, אהן בטחון.

unconfi'nable *a.* (אנ-קאנ-פאי'-נעבל) וואס קען ניט בעגרענעצט אדער בעשרענקט ווערען.

unconfined' *a.* (אנ-קאנ-פאינד') אונבעגרענעצט, אונבעשרענקט; אונגעצוואונגען.

unconfi'nedly *adv.* (אנ-קאנ-פאי'-נעד-לי) אונבעגרענעצט, אונבעשרענקט; אונגעצוואונגען.

unconfirmed' *a.* (אנ-קאנ-פוירמד') ניט בעשטעטיגט, ניט בעקרעפטיגט, ניט בעפעסטיגט; ניט קאנפירמירט [ניט אריינגעבראכט אין דעם בונד פון א רעליגיאן, ווי ביי בר־מצוה]; ניט פעסט; שוואך; אונענטשלאסען.

unconform' *a.* (אנ-קאנ-פאהרם') אונעהנליך, ניט גלייכפערמיג.

unconformabil'ity *n.* (אנ-קאנ-פאהר-מע-ביל'-אי-טי) אונעהנליכקייט; אין געאלאגיע — די ניט־פאראלעלע ריכטונג פון צוויי שיכטען וועלכע ליעגען איינע איבער דער אנדערער.

unconfor'mable *a.* (אנ-קאנ-פאהר'-מעבל) ניט אין איינקלאנג, ניט פאסענד; אין געאלאגיע — ניט געלעגט פאראלעל [וועגען ערד־שיכטען].

unconfor'mableness *n.* (אנ-קאנ-פאהר'-מעבל-נעס) ז. *unconformability*

unconfor'mably *adv.* (אנ-קאנ-פאהר'-מע-בלי) אויף א ניט־פאסענדען אופן, ניט אין איינקלאנג; אין געאלאגיע — ניט געלעגט פאראלעל [וועגען שיכטען].

unconformed' *a.* (אנ-קאנ-פאהרמד') ניט צוגעפאסט, ניט עהנליך.

unconfor'mity *n.* (אנ-קאנ-פאהר'-מי-טי) ניט צוגעפאסטקייט, דאס ניט זיין אין איינקלאנג אדער איינשטימונג.

unconfused' *a.* (אנ-קאנ-פיוזד') ניט צומישט, ניט פערפלאנטערט; קלאר; זיך ניט פערלארען, ניט אין פערלעגענהייט, ניט צוטומעלט.

unconfu'table *a.* (אנ-קאנ-פיו'-טעבל) וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען, וואס מען קען ניט בעווייזען אז עס איז ניט ריכטיג.

uncongeal'able *a.* (אנ-קאנ-דזשיעל'-עבל) וואס קען ניט פערפרארען אדער פערגליווערט ווערען; וואס קען ניט פערהארטעוועט ווערען.

uncongealed' *a.* (אנ-קאנ-דזשיעלד') ניט פערפרארען, ניט פערגליווערט; ניט געווארען הארט.

unconge'nial *a.* (אנ-קאנ-דזשי'-ניעל) ניט עהנליך, ניט צוגעפאסט, ניט גלייך, ניט פערוואנדט.

uncongenial'ity *n.* (אנ-קאנ-דזשי-ני-על'-אי-טי) אונעהנליכקייט, ניט צוגעפאסטקייט, דאס ניט זיין פערוואנדט.

unconges'ted *a.* (אנ-קאנ-דזשעס'-טעד) ניט צוזאמענגעדריקט, ניט שטארק צוזאמענגעפאקט; ניט צונויפגעזאמעלט אין איין ארט; ניט אנגעלאפען מיט בלוט אדער מאטעריע.

uncon'jugal *a.* (אנ-קאנ'-דזשו-געל) וואס בעלאנגט ניט צו הייראט; וואס אנבעלאנגט ניט צו די בעציהונגען צווישען מאן און פרוי.

unconnec'ted *a.* (אנ-קא-נעק'-טעד) ניט צוזאמענגעבונדען, ניט פעראייניגט.

unconnec'tedly *adv.* (אנ-קא-נעק'-טעד-לי) אהן פערבינדונג; אהן צוזאמענהאנג.

uncon'querable *a.* (אנ-קאנ'-קער-עבל) אונבעזיעגבאר, וואס קען ניט בעזיעגט ווערען.

uncon'querableness *n.* (אנ-קאנ'-קער-עבל-נעס) אונבעזיעגבארקייט, דאס ניט קענען בעזיעגט ווערען.

uncon'querably *adv.* (אנ-קאנ'-קער-ע-בלי) אויף אן אונבעזיעגבארען אופן, ניט בייצוקומען.

uncon'quered *a.* (אנ-קאנ'-קערד) ניט בעזיעגט, ניט בייגעקומען, ניט איינגענומען.

unconscien'tious *a.* (אנ-קאנ-שי-ענ'-שאס) ניט געוויסענהאפט, געוויסענלאז.

unconscien'tiously *adv.* (אנ-קאנ-שי-ענ'-שאס-לי) אויף א ניט־געוויסענהאפטען אופן.

uncon'scionable *a.* (אנ-קאנ'-שאנ-עבל) אונגעהויער, אויסערגעוועהנליך, אונמעסיג, איבערמעסיג, וואס האלט זיך ניט אין געוויסע גרענעצען; אונגערעכט; געוויסענלאז.

uncon'scionableness *n.* (אנ-קאנ'-שאנ-עבל-נעס) אונגעהויערקייט, אויסערגעוועהנליכקייט, אונמעסיגקייט, איבערמעסיגקייט; געוויסענלאזיגקייט.

uncon'scionably *adv.* (אנ-קאנ'-שאנ-ע-בלי) אויף אן איבערטריבענעם אדער אונזיניגען שטייגער.

uncon'scious *a.* (אנ-קאנ'-שאס) אונבעוואוסטזיניג; אונבעוואוסט, וואס ווייסט ניט, וואס בעגרייפט ניט, ניט זעלבסט־בעוואוסט; וואס מען פיהלט ניט אין זיך.

uncon'sciously *adv.* (אנ-קאנ'-שאס-לי) אונבעוואוסטזיניג, אהן בעוואוסטזיין.

uncon'ciousness *n.* (אנ-קאנ'-שאס-נעס) אונבעוואוסטזיניגקייט; אונבעוואוסטהייט, דאס ניט וויסען, דאס ניט בעגרייפען, דאס ניט זיין זעלבסט־בעוואוסט; ניט־פיהלונג, דאס ניט פיהלען אין זיך.

uncon'secrated *a.* (אנ-קאנ'-סי-קריי-טעד) ניט געהייליגט, ניט איינגעווייהט.

unconsen'ting *a.* (אנ-קאנ-סענ'-טינג) ניט איינוויליגענד; ניט נאכגעביג.

unconsequen'tial *a.* (אנ-קאנ-סי-קהווענ'-שעל) ז. *inconsequential*

unconser'vative *a.* (אנ-קאנ-סויר'-ווע-טיוו) ניט קאנזערוואטיוו.

unconsid'ered *a.* (אנ-קאנ-סיד'-ערד) ניט בעטראכט; ניט נאכגעדענקט; ניט אונטערזוכט; ניט גענומען אין אנבעטראכט.

unconsid'ering *a.* (אנ-קאנ-סיד'-ער-אינג) ניט בעטראכטענד, וואס נעהמט ניט אין אכט, אהן בעטראכטונג, אהן איבערלעגונג.

unconsol'atory *a.* (אנ-קאנ-סאל'-ע-טא-רי) ניט טרייסטענד.

unconsoled' *a.* (אנ-קאנ-סאולד') ניט געטרייסט.

unconso'ling *a* (אנ-קאנ-סאו'-לינג) ניט טרייסטענד.

unconstitu'tional *a.* (אנ-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על) ניט קאנסטיטוציאנעל, געגען דער קאנסטיטוציאן, וואס שטימט ניט מיט די געשריבענע גרונד־געזעצען.

unconstitutional'ity *n.* (אנ-קאנ-סטי-טיו-שאנ-על'-אי-טי) דאס ניט זיין קאנסטיטוציאנעל.

unconstitu'tionally *adv.* (אנ-קאנ-סטי-טיו'-שאנ-על-אי) אויף א ניט־קאנסטיטוציאנעלען אופן, געגען דער קאנסטיטוציאן.

unconstrained' *a.* (אנ-קאנ-סטריינד') ניט געצוואונגען; פרייוויליג.

unconstrai'nedly *adv.* (אנ-קאנ-סטריי'-נעד-לי) ניט געצוואונגענערהייד, פרייוויליג; ניט געצוואונגען, פריי.

unconstraint' *n.* (אנ-קאנ-סטריינט') אונגעצוואונגענהייט; רוהיגקייט.

unconstric'ted *a.* (אנ-קאנ-סטריק'-טעד) ניט צוזאמענגעצויגען, ניט צוזאמענגעדריקט, ניט צוזאמענגעפרעסט.

unconsul'ted *a.* (אנ-קאנ-סאל'-טעד) מיט וועמען מען האט זיך ניט בעראטען אדער מישב געווען, ביי וועמען מען האט ניט געפרעגט קיין עצה.

unconsumed' *a.* (אנ-קאנ-סיומד') ניט פערצעהרט; ניט פערברויכט; ניט אויסגעבראכט; ניט אויסגענוצט; ניט פערניכטעט.

uncon'summated *a.* (אנ-קאנ'-סאמ-איי-טעד) ניט פאלענדעט, ניט פערפאלקאמט, ניט פערפאלשטענדיגט.

uncontam'inate *a.* (אנ-קאנ-טעמ'-אי-נייט) ז. *uncontaminated*

uncontam'inated *a.* (אנ-קאנ-טעמ'-אי-ניי-טעד) אונבעפלעקט; ריין.

uncontemned' *a.* (אנ-קאנ-טעמד') ניט פעראכטעט.

uncon'templated *a.* (אנ-קאנ'-טעמ-פליי-טעד) ניט נאכגעדענקט, ניט בעטראכט; ניט בעאבאכטעט; ניט בעאבזיכטיגט.

unconten'ded *a.* (אנ-קאנ-טענ'-דעד) ניט בעשטריטען.

unconten'ding *a.* (אנ-קאנ-טענ'-דינג) ניט שטרייטענד, אהן שטרייט.

uncontes'table *a.* (אנ-קאנ-טעס'-טעבל) ז. *incontestable*

uncontes'ted *a.* (אַנ-קאַנ-טעס'-טעד) ניט בעשטריטען; וואָס איז ניט צום דיס-פוטירען, וואָס איז אָהן צווייפעל ריכטיג.

uncontrac'ted *a.* (אַנ-קאַנ-טרעק'-טעד) ניט צוזאַמענגעצויגען.

uncontradic'table *a.* (אַנ-קאַנ-טרע-דיק'-טעבל) וואָס קען ניט ווידערשפּראָכען ווערען, וואָס קען ניט בעשטריטען ווערען.

uncontradic'ted *a.* (אַנ-קאַנ-טרע-דיק'-טעד) ניט ווידערשפּראָכען, ניט בעשטרי-טען, ניט אָבגעלייקענט.

uncontradic'tedly *a.* (אַנ-קאַנ-טרע-דיק'-טעד-לי) ניט בעשטריטען.

uncon'trite *a.* (אַנ-קאַנ'-טראַיט) אָהן געוויסענסביסע; אָהן חרטה.

uncontrollabil'ity *n.* (אַנ-קאַנ-טראָ-לע-ביל'-אי-טי) אונקאָנטראָלירבאַרקייט, דאָס ניט קענען קאָנטראָלירט ווערען.

uncontrol'lable *a.* (אַנ-קאַנ-טראָ'-לעבל) אונקאָנטראָלירבאַר, וואָס לאָזט זיך ניט קאָנטראָלירען אָדער בעהערשען.

uncontrol'lably *adv.* (אַנ-קאַנ-טראָ'-לע-בלי) אונקאָנטראָלירבאַר, ניט זייענדיג אונטערוואָרפען אונטער אַ קאָנטראָלע.

uncontrolled' *a.* (אַנ-קאַנ-טראָולד') אונקאָנטראָלירט, ניט בעהערשט, פריי; וואָס קען ניט קאָנטראָלירט אָדער בע-הערשט ווערען.

uncontrol'ledly *adv.* (אַנ-קאַנ-טראָ'-לעד-לי) אָהן אַ קאָנטראָלע אָדער בעשרענ-קונג; אונבעשטריטען.

uncontrover'sial *a.* (אַנ-קאַנ-טרא-וואיר'-שעל) אָהן שטרייטיגקייטען אָדער וכוחים; ניט צו פּאָלעמיזירען, ניט פּאָ-לעמיש.

uncon'troverted *a.* (אַנ-קאַנ'-טרא-וואיר-טעד) ניט בעשטריטען.

uncontrover'tible *a.* (אַנ-קאַנ-טרא-וואיר'-טיבל) ז. *incontrovertible*

uncontrover'tibly *adv.* (אַנ-קאַנ-טרא-וואיר'-טי-בלי) ז. *incontrovertibly*

unconvened' *a.* (אַנ-קאַנ-ווינד') ניט פערזאַמעלט.

unconven'tional *a.* (אַנ-קאַנ-ווענ'-שאַנ-על) אונקאָנווענציאָנעל, וואָס איז ניט געניינט זיך צו האַלטען אַן אַלגעמיין-אָנגע-נומענע מנהגים; ניט פאָרמעל, אָהן צערע-מאָניעס; פריי.

unconventional'ity *n.* (אַנ-קאַנ-ווענ-שאַנ-על'-אי-טי) אונקאָנווענציאָנאַליטעט; דאָס ניט האַלטען זיך אַן די אָנגענומענע מנהגים פון דער געזעלשאַפט; אַן אונקאָנ-ווענציאָנעלע טהאַט.

unconven'tionally *adv.* (אַנ-קאַנ-ווענ'-שאַנ-על-אי) אונקאָנווענציאָנעל, ניט האַלטענדיג זיך אַן אַלגעמיין-אָנגענומענע מנהגים; ניט פאָרמעל, אָהן צערעמאָניעס.

unconver'sable *a.* (אַנ-קאַנ-וואיר'-סעבל) ניט געזעלשאַפטליך, ניט ריידעוו-דיג; צוריקגעהאַלטען.

uncon'versant *a.* (אַנ-קאַנ'-וואיר-סענט) וואָס איז ניט בעקאַנט מיט...

unconver'ted *a.* (אַנ-קאַנ-וואיר'-טעד) ניט בעקעהרט [צו אַן אַנדער גלויבען]; וואָס האָט ניט געטהאָן קיין תשובה; ניט פערוואַנדעלט.

unconvic'ted *a.* (אַנ-קאַנ-וויק'-טעד) ניט ערקלערט אַלס שולדיג [אין אַ פער-ברעכען]; ניט פעראורטהיילט.

unconvinced' *a.* (אַנ-קאַנ-ווינסט') ניט איבערצייגט.

unconvin'cible *a.* (אַנ-קאַנ-ווינ'-סיבל) ז. *inconvincible*

unconvin'cing *a.* (אַנ-קאַנ-ווינ'-סינג) ניט איבערצייגענד.

uncooked' *a.* (אַנ-קוקט') ניט געקאָכט.

uncop'ied *a.* (אַנ-קאַפּ'-איד) ניט אָב-געשריבען; ניט נאָכגעמאַכט; ניט קאָ-פּירט.

uncoquet'tish *a.* (אַנ-קאָ-קעט'-איש) ניט קאָקעטיש, אָהן קאָקעטעריי.

uncord' *v.* (אַנ-קאָהרד') אויפבינדען.

uncor'dial *a.* (אַנ-קאָהר'-דושעל) ניט הערצליך, ניט פריינדליך, קאַלט.

uncork' *v.* (אַנ-קאָהרק') אָבקאָרקעווען, אַרויסציהען אַ פּראָפּקע.

uncor'pulent *a.* (אַנ-קאָהר'-פּיו-לענט) ניט פעט, ניט דיק-לייביג.

uncorrect' *a.* (אַנ-קאָ-רעקט') ז. *incorrect*

uncorrec'ted *a.* (אַנ-קאָ-רעק'-טעד) ניט פערריכט, ניט אויסגעבעסערט.

uncorrob'orated *a.* (אַנ-קאָ-ראָב'-אָ-ריי-טעד) ניט בעקרעפטיגט, ניט בעשטע-טיגט.

uncorro'ded *a.* (אַנ-קאָ-ראָו'-דעד) ניט צופרעסען.

uncorrupt' *a.* (אַנ-קאָ-ראַפּט') ז. *incorrupt*

uncorrup'ted *a.* (אַנ-קאָ-ראַפּ'-טעד) אונפערדאָרבען, ריין, עהרליך; ניט פער-פעלשט; ניט אונטערגעקויפט; ניט צו-פוילט.

uncorrup'tedness *n.* (אַנ-קאָ-ראַפּ'-טעד-נעס) אונפערדאָרבענהייט, עהרליכ-קייט.

uncorrup'tible *a.* (אַנ-קאָ-ראַפּ'-טיבל) ז. *incorruptible*

uncorrupt'ly *adv.* (אַנ-קאָ-ראַפּט'-לי) ניט פערדאָרבען, עהרליך, אויף אַן עהר-ליכען אופן.

uncorrupt'ness *n.* (אַנ-קאָ-ראַפּט'-נעס) אונפערדאָרבענהייט, ריינקייט, עהר-ליכקייט.

uncost'ly *a.* (אַנ-קאָהסט'-לי) ניט קאָסט-באַר, ניט טייער.

uncoun'sellable *a.* (אַנ-קאַונ'-סעל-עבל) ניט ראַטזאַם.

uncoun'selled *a.* (אַנ-קאַונ'-סעלד) וואָס קען ניט קריעגען קיין עצה, אָהן אַ עצה.

uncoun'table *a.* (אַנ-קאַונ'-טעבל) אונ-צעהלבאַר, וואָס קען ניט געצעהלט ווערען.

uncoun'ted *a.* (אַנ-קאַונ'-טעד) אונגע-צעהלט; אָהן אַ צאָהל.

uncoun'tenanced *a.* (אַנ-קאַונ'-טע-נענסט) ניט בעגינסטיגט, ניט אונטער-שטיצט, ניט ערמוטיגט.

uncoun'terfeit *a.* (אַנ-קאַונ'-טער-פיט) ניט געפעלשט, ניט נאָכגעמאַכט, עכט.

uncoun'terfeited *a.* (אַנ-קאַונ'-טער-פי-טעד) ניט נאָכגעמאַכט, ניט געפעלשט, עכט.

uncounterman'ded *a.* (אַנ-קאַונ-טער-מענ'-דעד) ניט צוריקגערופען [אַ בע-פעהל].

uncoup'le *v.* (אַנ-קאַפּ'ל) לויז מאַכען; אָבטיילען, אָבזונדערען.

uncoup'led *a.* (אַנ-קאַפּ'לד) ניט גע-פּאָרט, ניט צוזאַמענגעשלאָסען [פּאָר-ווייז]; אונפערהייראַט.

uncour'teous *a.* (אַנ-קויר'-טי-אַס) אונהעפליך.

uncour'teously *adv.* (אַנ-קויר'-טי-אַס-לי) אויף אַן אונהעפליכער אַרט.

uncour'teousness *n.* (אַנ-קויר'-טי-אַס-נעס) אונהעפליכקייט.

uncourt'liness *n.* (אַנ-קאָורט'-לי-נעס) אונהעפליכקייט, גראָבקייט.

uncourt'ly *a.* (אַנ-קאָורט'-לי) וואָס איז ניט לויט די הויף-זיטען, ניט עלע-גאַנט; אונהעפליך, גראָב.

uncouth' *a.* (אַנ-קוהטה') זאָנדערבאַר, מאָדנע; אומגעלומפּערט; וואונדערליך; ניט גוט בעקאַנט, זעלטען.

uncouth'ly *adv.* (אַנ-קוהטה'-לי) זאָנ-דערבאַר, מאָדנע; אומגעלומפּערט.

uncouth'ness *n.* (אַנ-קוהטה'-נעס) מאָד-נעקייט; אומגעלומפּערטקייט.

uncov'enanted *a.* (אַנ-קאַוו'-ע-נענ-טעד) ניט פערשפּראָכען אָדער פערזיכערט דורך אַן אָבמאַך; ניט פערפּליכטעט דורך אַן אָבמאַך אָדער קאָנטראַקט; ניט פער-אייניגט אין אַ בונד אָדער ליגע; וואָס בעלאַנגט ניט צום קאָווענאַנט [דער בונד וואָס האָט זיך געגרינדעט אין שאָטלאַנד אין 17טען יאָהרהונדערט צו פערטיידיגען די פּרעסביטעריאַנישע קירך געגען דער אַנגליקאַנישער].

uncov'er *v.* (אַנ-קאַוו'-ער) אויפדעקען, אָבדעקען, ענטבלויזען, אויסטהאָן; אַראָב-נעהמען דעם הוט; מאַכען בעוואוסט.

uncov'ered *a.* (אַנ-קאַוו'-ערד) אָבגע-דעקט; אָהן אַ היטעל; ענטבלויזט, נאַקעט.

uncov'eted *a.* (אַנ-קאַוו'-ע-טעד) ניט בעגעהרט; צו וואָס מען האָט ניט קיין חשק, וואָס מען געלוסט ניט.

uncowl' *v.* (אַנ-קאַול') [דעם] אויפדעקען; מאַכען אויס קאָפּ אָדער דאָס געזיכט] [צונעהמענדיג דעם קאַפּושאָן אָדער קאַפּ-צורעק].

uncracked' *a.* (אַנ-קרעקט') ניט צו-פּלאַצט; ניט צושפּאָלטען; ניט צוריסען; ניט צובראָכען.

uncreate' *v.* (אַנ-קרי-אייט') פערניכ-טען.

uncrea'ted *a.* (אַנ-קרי-איי'-טעד) וואָס איז ניט בעשאַפען; וואָס איז נאָך ניט בעשאַפען.

uncred'itable *a.* (אַנ-קרעד'-אי-טעבל) ז. *discreditable*

uncred'itably *adv.* (אַנ-קרעד'-אי-טע-בלי) ז. *discreditably*

uncrit'ical *a.* (אַנ-קריט'-אי-קעל) ניט קריטיש, וואָס קריטיקירט ניט; וואָס קען ניט קריטיקירען.

uncrit'icizable *a.* (אַנ-קריט'-אי-סאַי-זעבל) וואָס קען ניט קריטיקירט ווערען.

uncrit'icized *a.* (אַנ-קריט'-אי-סאַיזד) ניט קריטיקירט.

uncrook'ed *a.* (אַנ-קרוק'-עד) ניט איינ-געבויגען, ניט קרום; גראָד, גלייך.

uncropped' *a.* (אַנ-קראָפּט') ניט אָב-געשניטען; ניט אָבגעריסען.

uncross' *v.* (אַנ-קראָהס') פונאַנדערנעה-מען [די פערלעגטע הענד אָדער פיס].

uncrossed' *a.* (אַנ-קראָהסט') ניט דורכ-געשטראָכען; ניט געהינדערט, ניט גע-שטערט, ניט ווידערשפּראָכען.

uncrow'ded *a.* (אַנ-קראַו'-דעד) ניט גע-דרענגט, ניט צונויפגעשפּאַרט; ניט אָנ-געפּאַקט; גראַם.

uncrown' *v.* (אַנ-קראַונ') אַוועקנעהמען די קרוין; מאַכען פּאַר אויס געקרוינט; דעגראַדירען.

uncrowned' *a.* (אַנ-קראַונד') ניט גע-קרוינט.

uncrush'able *a.* (אַנ-קראַש'-עבל) וואָס מען קען ניט צוקוועטשען, צוברעקלען אָדער צומאַלען; וואָס מען קען ניט דריקען, אונטערדריקען, גובר זיין, פערטיליגען

אדער א תל מאכען דערפון; וואס מען קען ניט צוקנייטשען אדער צוזאמענפרעסען.

uncrushed' *a.* (אנ-קראשט') ניט צוקוועטשט, ניט צוקנייטשט, ניט צובראכען, ניט צודריקט, ניט אונטערדריקט; ניט בעזיעגט.

uncrus'ted *a.* (אנ-קראס'-טעד) אהן קארע; אהן שאלעכץ.

uncrys'tallizable *a.* (אנ-קריס'-טעל-אי-זעבל) וואס קען ניט קריסטאליזירט ווערען.

uncrys'tallized *a.* (אנ-קריס'-טעל-איזד) ניט קריסטאליזירט.

unc'tion *n.* (אנק'-שאן) זאלבונג, דאס זאלבען, דאס שמירען מיט אויל; א באלזאם; א זאלב, א לינדערונגס-מיטעל; די ווארימקייט אדער הארציגקייט אין רעדען, וואס רופט ארויס בעגייסטערונג, עקסטאז אדער ריהרענדע געפיהלען [איבערהויפט אין א רעליגיעזער רעדע]; רעליגיעזע בעגייסטערונג; ריהרענדע געפיהלען; געמאכטער עקסטאז, כלומר'שדיגע סענטימענטאליטעט.

unctuos'ity *n.* (אנק-טשו-אס'-אי-טי) ז. ***unctuousness***

unc'tuous *a.* (אנק'-טשו-אס) פעט, אויליג, זאלביג; וואס איז דורכגעדרונגען מיט א ווארימקייט וועלכע רופט ארויס א טיעפען געפיהל [ווי אין א רעליגיעזער רעדע]; וואס צייגט ארויס א געמאכטען אדער כלומר'שדיגען ריהרענדען געפיהל אדער עקסטאז.

unc'tuousness *n.* (אנק'-טשו-אס-נעס) פעטקייט, אוילינקייט; דאס זיין דורכגעדרונגען מיט א ווארימקייט וועלכע רופט ארויס א טיעפען געפיהל [ווי אין א רעליגיעזער רעדע]; דאס ארויסצייגען א געמאכטען אדער כלומר'שדיגען ריהרענדען געפיהל.

uncuck'olded *a.* (אנ-קאק'-אל-דעד) ניט בעטראגען, ניט אבגענארט [וועגען א מאן וואס זיין פרוי איז איהם טריי].

unculled' *a.* (אנ-קאלד') ניט געקליבען, ניט געזאמעלט; ניט אויסגעקליבען, ניט אבגעקליבען.

uncul'pable *a.* (אנ-קאל'-פעבל) ז. ***inculpable***

uncul'tivable *a.* (אנ-קאל'-טי-וועבל) וואס קען ניט קולטיווירט אדער בעארבייט ווערען.

uncul'tivated *a.* (אנ-קאל'-טי-וויי-טעד) ניט בעארבייט [וועגען ערד]; ניט קולטיווירט; ניט ערצויגען, ניט אויסגעבילדעט, ניט ענטוויקעלט, ניט פערפיינערט, ניט אויסגעבעסערט.

uncul'tured *a.* (אנ-קאל'-טשורד) ניט קולטיווירט, ניט בעארבייט [וועגען ערד]; ניט ציוויליזירט.

uncum'bered *a.* (אנ-קאמ'-בערד) ניט בעשווערט, ניט בעלאסטעט.

uncur'able *a.* (אנ-קיור'-עבל) ז. ***incurable***

uncur'bable *a.* (אנ-קויר'-בעבל) וואס קען ניט איינגעהאלטען ווערען, וואס קען ניט איינגעצוימט ווערען.

uncurbed' *a.* (אנ-קוירבד') ניט געצוימט; ניט איינגעהאלטען, ניט קאנטראלירט; ניט בעפעסטיגט אדער בעשיצט [מיט א געלענדער, מיט א וואנד, מיט אנגעשאטענער ערד א. ד. ג.].

uncur'dled *a.* (אנ-קויר'דלד) ניט פערדיכטעט; ניט פערגליווערט; ניט פערוואנדעלט אין צווארעך, ניט געראנען [וועגען מילך].

uncured' *a.* (אנ-קיורד') ניט געהיילט.

uncurl' *v.* (אנ-קוירל') אבקרייזלען, מאכען גלאט אדער גלייך; זיך אבקרייזלען, ווערען גלאט אדער גלייך.

uncurled' *a.* (אנ-קוירלד') ניט געקרייזעלט.

uncur'rent *a.* (אנ-קאר'-ענט) אונגאנגבאר [וועגען געלד].

uncurse' *v.* (אנ-קוירס') בעפרייען פון א פלוך אדער קללה.

uncursed' *a.* (אנ-קוירסט') ניט פערפלוכט.

uncurst' *a.* (אנ-קוירסט') ז. ***uncursed***

uncurtailed' *a.* (אנ-קויר-טיילד') ניט פערקירצט, ניט פערקלענערט.

uncur'tain *v.* (אנ-קויר'-טיין) אראבנעהמען דעם פארהאנג; אויפדעקען.

uncus'tomable *a.* (אנ-קאס'-טאמ-עבל) שטייער-פריי [פאר וואס עס דארף ניט בעצאהלט ווערען קיין שטייער].

uncus'tomarily *adv.* (אנ-קאס'-טאמ-ע-רי-לי) ניט לויט'ן מנהג; אויף א ניט-אנגענומענעם שטייגער.

uncus'tomariness *n.* (אנ-קאס'-טאמ-ע-רי-נעס) דאס ניט זיין לויט'ן מנהג אדער לויט די אנגענומענע פיהרונגען.

uncus'tomary *a.* (אנ-קאס'-טאמ-ע-רי) ניט לויט'ן מנהג, ניט ווי אנגענומען.

uncus'tomed *a.* (אנ-קאס'-טאמד) צאל-פריי, וואס ווערט אימפארטירט פריי אהן גרענעץ-אבצאהל; פאר וואס עס איז קיין גרענעץ-אבצאהל ניט בעצאהלט געווארען; אריינגעפעקעלט אדער ארויסגעפעקעלט אהן אבצאהל, אריינגעפיהרט אדער ארויסגעפיהרט אלס קאנטראבאנדע.

uncut' *a.* (אנ-קאט') ניט געשניטען, ניט אבגעשניטען, ניט איינגעשניטען, ניט בעשניטען, ניט אויפגעשניטען.

undam'aged *a.* (אנ-דעמ'-עדזשד) אונבעשעדיגט.

undamped' *a.* (אנ-דעמפט') ניט געמאכט פייכט; ניט ענטמוטיגט, ניט אראבגעשלאגען פון קוראזש.

undan'gerous *a.* (אנ-דיינ'-דזשער-אס) ניט געפעהרליך.

undar'kened *a.* (אנ-דאר'קנד) ניט פערטונקעלט.

un'date *a.* (אנ'-דייט) וועלענארטיג.

unda'ted *a.* (אנ-דיי'-טעד) ניט דאטירט, אהן א דאטע, ניט בעצייכענט מיט א דאטע; וועלען-פערמיג, וועלען-ארטיג, ווי כוואליעס.

undaugh'terly *a.* (אנ-דאה'-טער-לי) ניט טעכטערליך; ניט ווי א טאכטער.

undaun'ted *a.* (אנ-דאהנ'-טעד) אונערשראקען, ניט אבגעשראקען, פורכטלאז.
The enemy pressed forward **undaunted** by defeat.

undaun'tedly *adv.* (אנ-דאהנ'-טעד-לי) אויף אן אונערשראקענעם אדער פורכטלאזען אופן.

undaun'tedness *n.* (אנ-דאהנ'-טעד-נעס) אונערשראקענהייט, פורכטלאזיגקייט.

undaw'ning *a.* (אנ-דאה'-נינג) ניט דעמערענד, ניט אנברעכענד אויף טאג, ניט טאגענד, ניט בעגינענד.

undaz'zled *a.* (אנ-דעז'לד) ניט פערבלענדעט [ווי מיט א שטארקען העלען שיין].

undeaf' *v.* (אנ-דעף') בעפרייען פון טויבקייט.

undebarred' *a.* (אנ-די-בארד') ניט אויסגעשלאסען; ניט געהינדערט; דערלאזען.

undebased' *a.* (אנ-די-בייסט') ניט ערנידריגט; ניט געפעלשט.

undebauched' *a.* (אנ-די-באהטשט') ניט פערפיהרט, אונפערדארבען; ניט אויסגעלאסען, ניט שארלאטאניש.

undebil'itated *a.* (אנ-די-ביל'-אי-טיי-טעד) ניט אבגעשוואכט.

undec'agon *n.* (אנ-דעק'-ע-גאן) ז. ***hendecagon***

undecayed' *a.* (אנ-די-קייד') ניט אבגעשוואכט; ניט פערדארבען; ניט צופוילט; ניט פאנאנדערגעפאלען, ניט צופאלען; ניט אבגעשטארבען; געזונד.

undecei'vable *a.* (אנ-די-סיע'-וועבל) וואס קען ניט אבגענארט ווערען, וואס מען קען ניט בעשווינדלען; ניט אבנארעריש, ניט שווינדלעריש.

undeceive' *v.* (אנ-די-סיעוו') ארויספיהרען אדער בעפרייען פון א טעות; עפענען אימעצענס אויגען.

undeceived' *a.* (אנ-די-סיעווד') ניט אבגענארט, ניט בעשווינדעלט; וואס איז בעפרייט פון א טעות.

unde'cency *n.* (אנ-די'-סענ-סי) ז. ***indecency***

unde'cent *a.* (אנ-די'-סענט) ז. ***indecent***

undeci'ded *a.* (אנ-די-סאי'-דעד) ניט ענטשיעדען; ניט ענטשלאסען.

undeci'pherable *a.* (אנ-די-סאי'-פער-עבל) וואס קען ניט דעשיפרירט אדער געלעזט ווערען [וועגען א שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט].

undeci'phered *a.* (אנ-די-סאי'-פערד) ניט דעשיפרירט אדער געלעזט [וועגען א שריפט וואס איז געשריבען פערשטעלט]; ניט ערקלערט.

undeci'sive *a.* (אנ-די-סאי'-סיוו) ז. ***indecisive***

undeck' *v.* (אנ-דעק') אראבנעהמען די ציערונג.

undecked' *a.* (אנ-דעקט') ניט געציערט, ניט בעפוצט; אהן א דעק [וועגען א שיף].

undeclared' *a.* (אנ-די-קלעהרד') ניט ערקלערט.

undecli'nable *a.* (אנ-די-קלאי'-נעבל) ז. ***indeclinable***

undeclined' *a.* (אנ-די-קלאינד') אין גראמאטיק — אונדעקלינירט, ניט אבגעענדערט [וועגען הויפטווערטער, אדיעקטיווען א. ז. וו., וועלכע ענדערען ניט זייערע ענדונגען אין צוזאמענהאנג מיט אנדערע ווערטער].

undecompo'sable *a.* (אנ-די-קאמ-פאו'-זעבל) אין כעמיע — וואס קען ניט אויפגעלעזט ווערען אדער פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף די גרונד-עלעמענטען אדער בעשטאנד-טיילען [וועגען שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען].

undecomposed' *a.* (אנ-די-קאמ-פאוזד') אין כעמיע — ניט אויפגעלעזט, ניט פאנאנדערגעלעגט אויף די גרונד-עלעמענטען אדער בעשטאנד-טיילען [וועגען שטאפען, וועלכע בעשטעהען פון מעהרערע עלעמענטען].

undec'orated *a.* (אנ-דעק'-א-ריי-טעד) ניט דעקארירט, ניט אויסגעפוצט, ניט בעציערט.

undecreed' *n.* (אנ-די-קריעד') ניט בעשלאסען, ניט בעשטימט.

unded'icated *a.* (אנ-דעד'-אי-קיי-

טער) ניט איינגעווייהט [ווי ביי אַ חנוכת הבית]; ניט געווידמעט.

undee'ded *a.* (אַנ-דיע'-דעד) ניט אײַ־בערגעטראָגען צו אימעצען דורך אַ קאָנ־טראַקט [וועגען הייזער אָדער לאַנד].

undefaced' *a.* (אַנ-די-פייסט') ניט צו־קאַליעטשעט, ניט פערדאָרבען.

undefea'sible *a.* (אַנ-די-פיע'-זיבל) ז. *indefeasible*.

undefea'ted *a.* (אַנ-די-פיע'-טעד) ניט געשלאָגען, ניט בעזיעגט.

undefen'ded *a.* (אַנ-די-פענ'-דעד) אונ־פערטיידיגט, שוצלאָז, ניט בעשיצט.

undefen'sible *a.* (אַנ-די-פענ'-סיבל) ז. *indefensible*.

undefied' *a.* (אַנ-די-פאַיד') ניט אַרויס־גערופען [צום קאַמפף]; ניט בעגעגענט מיט ווידערשטאַנד אָדער מיט פּורכטלאָ־זיגקייט.

undefiled' *a.* (אַנ-די-פאַילד') ניט בע־שמוצט, ניט בעפלעקט, ניט פּראָפאַנירי־ניגט; ריין.

undefi'ledness *n.* (אַנ-די-פאַי'-לעד-נעס) דאָס זיין ניט בעשמוצט אָדער בע־פלעקט; אונבעפלעקטקייט, ריינקייט.

undefi'nable *a.* (אַנ-די-פאַי'-נעבל) אונערקלערבאַר, וואָס קען ניט ערקלערט ווערען; אונבעשטימטבאַר, וואָס קען ניט בעשטימט ווערען אָדער דעפינירט ווערען.

undefined' *a.* (אַנ-די-פאַינד') ניט דע־פינירט; אונבעשטימט.

undeformed' *a.* (אַנ-די-פאָרמד') ניט העסליך, ניט מאום; אָהן אַ מום, ניט פערקריפּעלט.

undefrau'ded *a.* (אַנ-די-פראָה'-דעד) ניט אָבגענאַרט, ניט בעשווינדעלט.

undefrayed' *a.* (אַנ-די-פרייד') ניט בע־צאָהלט; ניט געדעקט [וועגען הוצאות].

undegen'erate *a.* (אַנ-די-דזשענ'-ע-רייט) ניט דעגענערירענד, ניט אונטער־געהענד, ניט פערליערענד אַלץ מעהר פון די אייגענע מעלות; ניט געמיין, ניט ניד־ריג, ניט פערדאָרבען.

undegra'ded *a.* (אַנ-די-גריי'-דעד) ניט ערנידריגט; ניט דעגראַדירט, ניט אַרונטערגעזעצט פון אַ העכערער שטעלע צו אַ נידריגערער.

unde'ify *v.* (אַנ-די'-אי-פאַי) מאַכען פאַר אויס גאָט, צונעהמען די געטליכקייט; ניט האַלטען מעהר פאַר געטליך, ניט פער־געטערען מעהר.

undejec'ted *a.* (אַנ-די-דזשעק'-טעד) ניט נידערגעשלאָגען, ניט בעטריבט.

undelayed' *a.* (אַנ-די-לייד') ניט אָב־געלעגט, ניט אָבגעהאַלטען; ניט פערהאַל־טען; ניט געהינדערט.

undel'egated *a.* (אַנ-דעל'-אי-גיי-טעד) ניט דעלעגירט, ניט בעפאָלמעכטיגט, ניט געשיקט מיט אַ פאָלמאַכט.

undelib'erated *a.* (אַנ-די-ליב'-ע-ריי-טעד) ניט איבערלעגט, ניט בעקלערט.

undel'icate *a.* (אַנ-דעל'-אי-קייט) ז. *indelicate*.

undeligh'ted *a.* (אַנ-די-לאַי'-טעד) ניט דערפרעהט, ניט צופריעדען.

undelight'ful *a.* (אַנ-די-לאַיט'-פול) ניט אַנגענעהם אָדער צופריעדענשטעלענד.

undelin'eated *a.* (אַנ-די-לינ'-אי-איי-טעד) ניט געצייכענט, ניט סקיצירט; ניט געשילדערט, ניט בעשריבען.

undeliv'erable *a.* (אַנ-די-ליוו'-ער-עבל) וואָס קען ניט געליפערט אָדער צו־געשטעלט ווערען.

undeliv'ered *a.* (אַנ-די-ליוו'-ערד)

ניט בעפרייט; וואָס איז ניט געלעגען גע־וואָרען [ניט געהאַט קיין קינד]; ניט אי־בערגעגעבען, ניט אָבגעליפערט; ניט צו־געשטעלט.

undelved' *a.* (אַנ-דעלווד') ניט געגראָ־בען; ניט געפאָרשט.

undeman'ded *a.* (אַנ-די-מענ'-דעד) אונגעפאָדערט.

undemocrat'ic *a.* (אַנ-דעמ-אָ-קרעט'-איק) ניט דעמאָקראַטיש.

undemol'ished *a.* (אַנ-די-מאָל'-אישט) ניט צושטערט, ניט פערניכטעט; ניט אַראָבגעריסען [וועגען געביידען].

undemon'strable *a.* (אַנ-די-מאָנ'-סטרעבל) אונבעווייזליך, וואָס קען ניט בע־וויזען ווערען.

undemon'strably *adv.* (אַנ-די-מאָנ'-סטרע-בלי) אונבעוויזליך.

undemon'strative *a.* (אַנ-די-מאָנ'-סטריי-טיוו) ניט דעמאָנסטראַטיוו, וואָס דריקט ניט אויס עפענטליך און ענערגיש אַ מיינונג אָדער געפיהל; איינגעהאַלטען; רוהיג, שטיל.

undemon'stratively *adv.* (אַנ-די-מאָנ'-סטריי-טיוו-לי) ניט דעמאָנסטראַ־טיוו, אָהן געפיהלפאָלע אָדער ענערגישע אָפענע אויסדריקע; איינגעהאַלטען; שטיל, רוהיג.

undemon'strativeness *n.* (אַנ-די-מאָנ'-סטריי-טיוו-נעס) דאָס זיין ניט דע־מאָנסטראַטיוו, דאָס ניט אויסדריקען עפענטליך און ענערגיש אַ מיינונג אָדער געפיהל; איינגעהאַלטענקייט; רוהיגקייט.

undeni'able *a.* (אַנ-די-נאַי'-עבל) וואָס קען ניט אָבגעלייקענט ווערען; וואָס איז אָהן צווייפעל ריכטיג; אויסגעצייכענט.

undeni'ably *adv.* (אַנ-די-נאַי'-ע-בלי) אַזוי אַז מען קען דאָס ניט אָבלייקענען; אָהן צווייפעל.

undenomina'tional *a.* (אַנ-די-נאָמ-אי-ניי'-שאָנ-על) וואָס געהערט ניט צו קיין סעקטע.

undenounced' *a.* (אַנ-די-נאַונסט') ניט פערדאַמט; ניט פער'מסר'ט, ניט פער־קלאַגט; ניט אַנגעקינדיגט, ניט ערקלערט [ווי קריעג].

undepen'dable *a.* (אַנ-די-פּענ'-דעבל) ניט פערטרויענסווערטה; אויף וואָס מען קען זיך ניט פערלאָזען.

undeplored' *a.* (אַנ-די-פּלאָורד') ניט בעקלאָגט, אונבעוויינט.

undepo'sable *a.* (אַנ-די-פּאָו'-זעבל) וואָס קען ניט אַראָבגעזעצט ווערען פון אַמט.

undepraved' *a.* (אַנ-די-פּרייווד') אונ־פערדאָרבען; ניט דעמאָראַליזירט, ריין.

undepre'ciated *a.* (אַנ-די-פּרי'-שי-איי-טעד) ניט אַראָבגעזעצט פון ווערטה; ניט געפאַלען אין מקח.

undepressed' *a.* (אַנ-די-פּרעסט') ניט נעדריקט, ניט נידערגעשלאָגען; ניט ענט־מוטיגט; ניט אַראָבגעדריקט, ניט געזונ־קען.

undeprived' *a.* (אַנ-די-פּראַיווד') אונ־בערויבט, ניט בערויבט.

un'der *prep., adv. and a.* (אַנ'-דער) אונטער; וועניגער פון...; נידריגער פון...; אין; אין דער צייט, אין דער רעגיערונגס־צייט פון...; מיט דער ערלויבניס אָדער הסכמה, אונטער דער שוץ פון...; פער־פלאַנצט אָדער פערזייהט מיט...

un'der a cloud (אַנ'-דער ע קלאַוד) אין שוועריגקייטען, אין אַן אונגליק; אין אַן אונזיכערען אָדער אונגליקליכען צו־שטאַנד; אונטער פערדאַכט; אין אונ־גנאַדע אָדער אין אונ'חן.

underact' *v.* (אַנ-דער-עקט') שפּיעלען שוואַך אָדער אָהן ערפאָלג [וועגען אַ דראַ־מאַטישער פאָרשטעלונג אָדער ראָלע].

un'deraction *n.* (אַנ'-דער-עק-שאָן) נעבען־האַנדלונג, אַ האַנדלונג וואָס געהערט ניט צום עיקר; ניט פאָ'קאָמענע טהעטיג־קייט, פעהלערהאַפטע פונקציאָנירונג.

un'deragent *n.* (אַנ'-דער-איי-דזשענט) אַן אונטער־אַגענט, אַן אונטער־קאָמיסיאָ־נער.

underanged' *a.* (אַנ-די-ריינדזשד') ניט געבראַכט אין אָרדנונג; ניט צומישט, ניט צושטערט.

un'der arms (אַנ'-דער אַרמז) אונטער וואַפען, בעוואָפענט פאַר דיענסט אין מי־ליטער אָדער פלאָטע.

un'derbearer *n.* (אַנ'-דער-בעהר-ער) אַ טויטען־טרעגער [איינער וואָס העלפט טראָגען די מטה ביי אַ לויה].

underbid' *v.* (אַנ-דער-ביד') אַנבאָטען וועניגער אָדער אַ קלענערען פּרייז אַלס אַן אַנדערער.

underbred' *a.* (אַנ-דער-ברעד') ניט פון ריינער אַבשטאַמונג [ווי אַ פערד אָדער הונד]; שלעכט ערצויגען, אונגעביל־דעט, גראָב.

un'derbrush *n. and v.* (אַנ'-דער-בראַש) קוסטאַרניקעס און קליינע בוימע־לעך וועלכע וואַקסען אונטער גרויסע בוי־מער אין אַ וואַלד; אַוועקשניידען קוסטעס, אַבראַמען קוסטאַרניקעס.

un'derbush *n. and v.* (אַנ'-דער-בוש) ז. *underbrush*.

undercharge' *v.* (אַנ-דער-טשאַרדזש') אונטערשעצען, רעכענען אַ צו קליינעם פּרייז פאַר...; ניט דערלאָדען, ניט גענוג אָנלאָדען.

un'der-clay *n.* (אַנ'-דער-קליי) די לייים־אונטערלאַגע פון אַ קוילען־שיכט [אין אַ קוילען־גרובען].

un'der-clerk *n.* (אַנ'-דער-קלוירק) אַן אונטער־שרייבער, אַן אַסיסטענט.

underclothed' *a.* (אַנ-דער-קלאָוטהד') ניט גענוג אַנגעקליידעט; ניט געקליידעט ווי עס דאַרף צו זיין.

un'derclothes *n.* (אַנ'-דער-קלאָוטהז) אונטערקליידער; אונטערוועש.

un'derclothing *n.* (אַנ'-דער-קלאָוטה-אינג) ז. *underclothes*.

un'der-col'or *n.* (אַנ'-דער-קאָל'-אָר) אַן אונטער־קאָליר [אַ קאָליר וואָס ליעגט אונטער אַן אַנדער קאָליר].

un'der-col'ored *a.* (אַנ'-דער-קאָל'-אָרד) ניט גענוג קאָלירט, וואָס האָט וועני־ניג קאָליר.

un'der-consump'tion *n.* (אַנ'-דער-קאָנ-סאַמפּ'-שאָן) אין פּאָליטישער עקאָנאָ־מיע — אַ צושטאַנד אין דעם עקאָנאָמישען לעבען פון אַ לאַנד ווען זאַכען ווערען פּיעל וועניגער פערברויכט איידער זיי ווערען פּראָדוצירט און דערפון איז דער אַנבאָט פון סחורות אויף'ן מאַרק גרעסער איידער די נאָכפראַגע.

un'der cov'er (אַנ'-דער קאַוו'-ער) בע־שיצט פון דעם שונא'ס פייער; בעהאַלטען, בעשיצט.

un'dercroft *n.* (אַנ'-דער-קראָפט) אַ צימער אונטער דער ערד.

un'dercurrent *n.* (אַנ'-דער-קאַר-ענט) אַן אונטערשטראָמונג [אַ שטראָמונג פון וואַסער אָדער לופט וואָס בעוועגט זיך אונ־

טער אן אנדער שטרעמונג]; א געהיימע טהעטיגקייט אדער ווירקונג וואס בעצוועקט עטוואס געגענזעצליכעס אדער פערשיעדענעס, ווי דאס וואס ווערט געטהאן אין דער עפענטליכקייט.

un'der-dea'ling *n.* (אנ'-דער-דיע'-לינג) געהיימע האנדלונגען, בעהאלטענע גענג; כיטרעקייט.

underdo' *v.* (אנ-דער-דוה') ניט דערטהאן, ניט טהאן אזוי גוט ווי מען דארף; ניט דערקאכען, ניט קאכען גענוג; טהאן וועניגער ווי מען קען אדער ווי מען דארף.

underdo'er *n.* (אנ-דער-דוה'-ער) איינער וואס טהוט וועניגער ווי עס פאדערט זיך.

underdone' *a.* (אנ-דער-דאן') ניט דערטהאן, ניט געטהאן גענוג; ניט גענוג געקאכט; ניט דערקאכט, האלב=רויה, האלב=געזאטען [וועגען פלייש].

un'derdose *n.* (אנ'-דער-דאוס) א קליינע דאזע.

underdose' *v.* (אנ-דער-דאוס') געבען אדער נעהמען קליינע דאזען.

un'derdrain *n.* (אנ'-דער-דריין) אן אונטער=אבפלוס [אן אבפלוס=גרוב אדער קאנאל אונטער דער ערד וואס ציהט אראב דאס וואסער אום צו טריקענען דעם באדען].

underdrain' *v.* (אנ-דער-דריין') דרענירען אדער טריקענען דעם באדען דורך אראבלאזען דאס וואסער אין אבפלוס=גריבער אדער קאנאלען וואס ווערען געצויגען אונטער דער ערד.

under-dressed' *a.* (אנ-דער-דרעסט') צו פראסט אדער ארים געקליידעט; לייכט אדער ניט גענוג געקליידעט.

underes'timate *v. and n.* (אנ-דער-עס'-טי-מייט) ניט גענוג אבשאצען; א צו נידריגע אבשאצונג.

underestima'tion *n.* (אנ-דער-עס-טי-מיי'-שאן) א צו נידריגע אבשאצונג; דאס אבשאצען צו נידריג; דאס ווערען אבגעשאצט צו נידריג.

un'der-exposed' *a.* (אנ'-דער-עקס-פאוזד') ניט גענוג צייט אונטער דער ווירקונג פון ליכט [וועגען א פאטאגראפישער פלאטע].

underfeed' *v.* (אנ-דער-פיעד') ניט גענוג שפייזען, געבען וועניג נאהרונג.

un'der fire (אנ'-דער פאיר) אונטער'ן פייער, אויסגעזעצט צום שונא'ס פייער; אין שלאכט; אויסגעזעצט צו אן אטאקע אדער איבערפאל.

underflow' *n.* (אנ-דער-פלאו') ז. *undercurrent*.

underfoot' *adv., a. and v.* (אנ-דער-פוט') אונטער די פיס, אונטען, אויף דער ערד; נידריג, געמיין; אונטערשפארען, אונטערשטיצען.

un'der foot (אנ'-דער פוט) אין אימעצנס מאכט; אונטערווארפען, אונטערטהעניג.

underfur'nish *v.* (אנ-דער-פויר'-ניש) געבען וועניג, ניט גענוג בעזארגען.

un'dergarment *n.* (אנ'-דער-גאר-מענט) אן אונטער=קלייד, אן אונטער=בגד [א קליידונג=שטיק וואס מען טראגט אונטער אן אויבערשטען מלבוש].

undergird' *v.* (אנ-דער-גוירד') אונטערגארטלען, ארומגארטלען אונטען, ארומבינדען דעם אונטערשטען טייל [ווי מיט א שטריק אדער קייט].

underglaze' *a.* (אנ-דער-גלייז') אין טעפעריי — מיט וואס מען קען פארבען דאס געשיר איידער עס איז בעדעקט מיט גלאזור.

undergo' *v.* (אנ-דער-גאו') אויסשטעהן, איבערטראגען; ליידען, ליידען מיט געדולד, דולדען, אויסהאלטען; דורכמאכען, דורכגעהן, מיטמאכען, זיין אונטערווארפען צו...

un'der-gown *n.* (אנ'-דער-גאון) אן אונטער=קלייד.

undergrad'uate *n. and a.* (אנ-דער-גרעדזש'-יו-אייט) א סטודענט וואס האט נאך ניט געענדיגט זיין שטודיום; א סטודענט פון א העכערער לעהר=אנשטאלט וואס האט נאך ניט געקראגען זיין ערשטען אקאדעמישען טיטול; וואס איז שייך צו א ניט=גראדואירטען סטודענט.

undergrad'uateship *n.* (אנ-דער-גרעדזש'-יו-אייט-שיפ) דער שטאנד אדער צושטאנד פון א סטודענט.

underground' *n., a. and adv.* (אנ-דער-גראונד') אן אונטערערדישעס ארט; אונטערערדיש; אונטער דער ערד; געהיים, פערבארגען.

un'derground *v.* (אנ'-דער-גראונד) לעגען אונטער דער ערד [ווי רעהרען, עלעקטרישען דראטען א. ד. ג.].

un'der ground (אנ'-דער גראונד) אונטער דער ערד.

un'dergrown *a.* (אנ'-דער-גראון) ניט אין גאנצען אויסגעוואקסען; נידריג געוואקסען.

un'dergrowth *n.* (אנ'-דער-גראוטה) קוסטארניקעס אדער קליינע ביימלעך וואס וואקסען אונטער אדער צווישען גרויסע ביימער; דאס ניט זיין דערוואקסען, דאס זיין נידריג געוואקסען.

underhand' *a. and adv.* (אנ-דער-הענד') בעהאלטען, געהיים; געטהאן הינטען ארום; בעטריגעריש, שווינדלעריש; כיטרע; מיט דער האנדפלעכע ארויף [ווי ביים ווארפען א באל]; אויף א פערבארגענעם שטייגער; הינטען ארום; אויף א בעטריגערישען שטייגער.

underhan'ded *a.* (אנ-דער-הענ'-דעד) בעהאלטען, געהיים; געטהאן הינטען ארום; מיט דער האנדפלעכע ארויף [ביים ווארפען א באל].

underhan'dedly *adv.* (אנ-דער-הענ'-דעד-לי) אויף א פערבארגענעם שטייגער; הינטען ארום; אויף א בעטריגערישען שטייגער.

underhan'dedness *n.* (אנ-דער-הענ'-דעד-נעס) בעהאלטענהייט, דאס ווערען געטהאן הינטען ארום אין געהיים; בעטריגערישקייט; עטוואס געטהאן הינטען ארום אדער אין געהיים; א בעטרוג.

underhon'est *a.* (אנ-דער-אנ'-עסט) ניט עהרליך גענוג; ניט אין גאנצען עהרליך.

underhung' *a.* (אנ-דער-האנג') ארויסשטארצענד [וועגען דעם אונטער=קינבאק]; ביי וועמען דער אונטער=קינבאק שטארצט ארויס.

underinsured' *a.* (אנ-דער-אינ-שוהרד') פערזיכערט אונטער דעם ווערטה.

underived' *a.* (אנ-די-ראיווד') ניט ענטנומען אדער אויסגעבילדעט [ווי פון א געוויסען ווארצעל אדער שטאם].

underi'vedness *n.* (אנ-די-ראי'-וועד-נעס) דאס ניט זיין ענטנומען אדער אויסגעבילדעט [ווי פון א געוויסען ווארצעל אדער שטאם].

un'derjaw *n.* (אנ'-דער-דזשאה) דער אונטער=קינבאק [דער אונטערשטער פון די צוויי ביינער אין וועלכע עס זיצען די ציינער].

un'derjawed *a.* (אנ'-דער-דזשאהד) וואס האט אן ארויסשטארצענדען אונטער=קינבאק.

underkee'per *n.* (אנ-דער-קיע'-פער) אן אונטער=אויפזעהער.

underlaid' *a.* (אנ-דער-לייד') אונטערגעלעגט; אונטערגעשטיצט.

underlay' *v.* (אנ-דער-ליי') אונטערלעגען; שטיצען; זיך אבבויגען פון דער ווערטיקאלער שטעלונג [וועגען אן ערץ=אדער אין א מינע].

un'derlay *n.* (אנ'-דער-ליי) אונטערלעג=פאפיער, א שטיק פאפיער וואס ווערט אונטערגעלעגט אונטער דרוק=זאץ צו מאכען עס העכער; די קרומע נייגונג פון אן ערץ=אדער אין א מינע.

underlay'er *n.* (אנ-דער-ליי'-ער) אן אונטערלאגע; איינער אדער עטוואס וואס שטיצט.

un'derlease *n.* (אנ'-דער-ליעס) אן ארענדע=קאנטראקט, וואס ווערט ארויסגעגעבען פון איינעם, וועלכער איז אליין אן ארענדאר.

underlessee' *n.* (אנ-דער-לע-סיע') אן אונטער=פאכטער, אן אונטער=ארענדאטאר [איינער וואס נעהמט עפעס אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר].

underlet' *v.* (אנ-דער-לעט') פערדינגען ווייטער [ווי א שכן פערדינגט א וואהנונג צו אן אנדערען]; פערדינגען אונטער'ן ווערטה.

underlet'ter *n.* (אנ-דער-לעט'-ער) אן ארענדאטאר וועלכער פערדינגט דאס וואס ער האלט אין ארענדע.

underlie' *v.* (אנ-דער-לאי') 1. ליעגען אונטער, שטיצען, אונטערהאלטען; דיענען אלס פונדאמענט; 2. זיך אונטערווארפען, זיין אויסגעזעצט צו..., נעהמען אויף זיך.

2. I am willing to underlie the verdict.

un'derlie *n.* (אנ'-דער-לאי) די קרומע נייגונג פון אן ערץ=אדער אין א מינע.

underline' *v.* (אנ-דער-לאין') אונטערשטרייכען, מאכען א שטריך פון אונטען.

un'derline *n.* (אנ'-דער-לאין) א פריהצייטיגע און פארלויפיגע אנאנסע וועגען א שפעטערער טעאטער=פארשטעלונג צו ענדע פון אן אפישע.

un'derlinen *n.* (אנ'-דער-לינ-ען) אונטערוועש.

un'derling *n.* (אנ'-דער-לינג) אן אונטערגעווארפענער אדער אונטערטהעניגער אונטער אימעצען; א ווערקצייג [א נידריגער טעלער=לעקער וועלכען מען געברויכט אלס ווערקצייג צו טהאן זאכען וואס פאסט ניט פאר זיך אליין].

un'dermaster *n.* (אנ'-דער-מעס-טער) אן אונטער=לעהרער.

un'dermentioned *a.* (אנ'-דער-מענ-שאנד) אונטען דערמאנט, אנגעצייגט אונטען.

un'der-mill'stone *n.* (אנ'-דער-מיל'-סטאון) דער אונטערשטער מיהל=שטיין.

undermine' *v.* (אנ-דער-מאין') אונטערגראבען, אונטערמינעווען; רואינירען אדער צושטערען דורך געהיימע אדער אונעהרענהאפטע פלענער; אבניצען און אבשוואכען; שעדיגען; צושטערען.

undermi'ner *n.* (אנ-דער-מאי'-נער) אן אונטערגראבער; א געהיימער פיינד.

un'dermost *a.* (אנ'-דער-מאוסט) וואס איז דער אונטערשטער אדער סאמע אונטערשטער [וועגען ארט אדער ראנג].

underneath′ *adv. and prep.* (אנ-דער-ניעטה׳) אונטען; אונטער.

un′dernote *n.* (אנ׳-דער-נאוט) א נידריגער טאן, אן אונטער-טאן.

un′dernoted *a.* (אנ׳-דער-נאו-טעד) אונטען אנגעצייגט, אונטען אנגעגעבן.

underof′ficer *n.* (אנ-דער-אפ׳-אי-סער) אן אונטער-אפיציער; אן אונטער-בעאמטער.

un′der one′s nose (אנ׳-דער הוואנז נאוז) אונטער דער נאז, פאר די אויגן.

un′der one′s thumb (אנ׳-דער הוואנז טהאם) אונטער אימעצנס מאכט אדער איינפלוס; אין גאנצן אונטערגעווארפן.

un′derpart *n.* (אנ׳-דער-פארט) א נעבן-טייל, אן אונטערגעארדנעטער טייל; א ניט-וויכטיגע ראלע.

underpay′ *v.* (אנ-דער-פיי׳) צאהלן צו ווייניג, שלעכט בעצאהלן.

un′der-peo′pled *a.* (אנ׳-דער-פיע׳פלד) שוואך בעפעלקערט.

un′der-pet′ticoat *n.* (אנ׳-דער-פעט-אי-קאוט) א פרויען-אונטעררעק.

underpin′ *v.* (אנ-דער-פין׳) אונטערבויען; אונטערשטיצן [ווי א וואנד]; שטיצן, אונטערשפארן, אונטערהאלטן.

un′derpinning *n.* (אנ׳-דער-פינ-אינג) דאס אונטערשטיצן אדער אונטערשפארן; אן אונטער-בוי, א גרונדלאגע.

underplay′ *v.* (אנ-דער-פליי׳) שלעכט שפיעלן; אין וויסט [אזא קארטן-שפיעל] — שפיעלן מיט א נידריגערער קארט, ווען מען האט א העכערע קארט פון דערזעלבער מאסט.

un′derplay *n.* (אנ׳-דער-פליי) דאס שלעכט שפיעלן; דאס שפיעלן מיט א נידריגערער קארט, ווען מען האט א גרעסערע קארט פון דערזעלבער מאסט [אין וויסט].

un′derplot *n.* (אנ׳-דער-פלאט) א נעבן-פאסירונג, א צווייטיגע אינטריגע [אין א טעאטער-שטיק אדער ראמאן]; א געהיימע האנדלונג, א בעהאלטענער פלאן, א שפיצל.

underpoise′ *v.* (אנ-דער-פאיז׳) צו נידריג אבשאצן.

underpraise′ *v.* (אנ-דער-פרייז׳) ניט גענוג לויבן, ריהמען ניט לויט דעם פערדיענסט.

un′der pretense′ of (אנ׳-דער- פרי-טענס׳ אוו) מיט אן אויסרייד, מיט אן אנשטעל.

Under pretense of patriotism they robbed the government.

un′derprice *n.* (אנ׳-דער-פראיס) א פרייז אונטער׳ן ווערטה, א שפאט ביליגער פרייז.

underprize′ *v.* (אנ-דער-פראיז׳) אונטערשאצן, צו נידריג שאצן.

underproof′ *a.* (אנ-דער-פרוהף׳) אונטער דער נארמאלער שטארקייט [וועגן אלקאהאלישע געטרענקע].

underprop′ *v.* (אנ-דער-פראפ׳) אונטערשטיצן, אונטערשפארן, אונטערהאלטן.

un′derproportioned *a.* (אנ׳-דער-פרא-פאור-שאנד) אונטער דער פראפארציע, ניט לויט פראפארציע, ניט פראפארציאנעל.

underprop′per *n.* (אנ-דער-פראפ׳-ער) אן אונטערשטיצער; אן אונטערשפארונג.

underrate′ *v.* (אנ-דער-רייט׳) אונטערשעצן, שעצן צו נידריג.

un′derrate *n.* (אנ׳-דער-רייט) א צו נידריגער פרייז.

underrun′ *v.* (אנ-דער-ראן׳) 1. לויפן אדער זיך ציהען אונטער [עפעס]; 2. דורכפאהרען אונטער [ווי מיט א שיפעל אונטער א ים-קאבעל אום אויסצוגעפינען אין וועלכען צושטאנד ער איז].

1. The tunnel underruns the road.

underrun′ning *n.* (אנ-דער-ראנ׳-אינג) אזא מעטאדע פון כאפען פיש, וואו מען קען אין איין און דערזעלביגער צייט אראבנעהמען דעם פיש פון דעם אנגעל און צוריק ארויפשטעקען דאס ווערימעל אויף איהם.

un′der sail (אנ׳-דער סייל) אונטער זעגעל [מיט אויסגעשפרייטע זעגלען].

un′der sail and steam (אנ׳-דער סייל ענד סטיעם) מיט דאמפף און אנגעצויגענע זעגלען; גרייט, פארטיג; מיט דער גרעסטער שנעלקייט.

undersay′ *v.* (אנ-דער-סיי׳) ווידערשפרעכען, רעדען אנטקעגען.

underscore′ *v.* (אנ-דער-סקאור׳) אונטערשטרייכען.

un′der seal (אנ׳-דער סיעל) בעשטעטיגט דורך א זיעגעל.

un′der-sec′retary *n.* (אנ׳-דער-סעק׳-רי-טע-רי) אן אונטער-סעקרעטער; א געהילפס-מיניסטער.

undersell′ *v.* (אנ-דער-סעל׳) פערקויפען ביליגער ווי...

undersell′er *n.* (אנ-דער-סעל׳-ער) איינער וואס פערקויפט ביליגער ווי אן אנדערער.

un′der sen′tence (אנ׳-דער סענ׳-טענס) פעראורטיילט.

un′der-ser′vant *n.* (אנ׳-דער-סויר׳-וועגט) אן אונטער-דיענער; אן אונטער-דיענסט.

underset′ *v.* (אנ-דער-סעט׳) אונטערשטיצן, אונטערשפארן.

un′derset *n.* (אנ׳-דער-סעט) א שטרעמונג אונטער דער אויבערפלעכע פון דעם וואסער [אין א געגענגעזעצטער ריכטונג פון דעם ווינד אדער פון דער אויבערשטער שטרעמונג].

un′dersetter *n.* (אנ׳-דער-סעט-ער) א שטיצע, אן אונטערשפארע.

un′dersetting *n.* (אנ׳-דער-סעט-אינג) אן אונטערלאגע, א פוס-געשטעל [ווי פון א סטאטוע אדער בילד-זייל].

undersha′pen *a.* (אנ-דער-שיי׳פן) אונטער דער געוועהנליכער מאס; קליין-געוויקסיג.

un′dershirt *n.* (אנ׳-דער-שוירט) אן אונטער-העמד.

undershoot′ *v.* (אנ-דער-שוהט׳) ניט דערשיסן, שיסן צו נאהענט, ניט דערגרייכן דעם ציעל.

un′dershot *a.* (אנ׳-דער-שאט) וואס ווערט געטריבן דורך א וואסער-שטראם וואס גיסט זיך פון אונטען [וועגן א וואסער-ראד]; ארויסשטארצענד; וואס האט ארויסשטארצענדע אונטערשטע צייהנער [ווי ביי א בולדאג-הונד]; וואס האט אן ארויסשטארצענדן אונטער-קינבאק.

un′dershot wheel (אנ׳-דער-שאט הוויעל) א וואסער-ראד וואס ווערט בעטריבן דורך א וואסער-שטראם וועלכער גיסט זיך אויף דעם ראד-ראנד פון אונטען.

un′dershrub *n.* (אנ׳-דער-שראב) אן אונטער-קוסטארניק, א קליינער קוסט.

un′derside *n.* (אנ׳-דער-סאיד) די אונטערשטע זייט, דער אונטערשטער טייל.

undersign′ *v.* (אנ-דער-סאין׳) אונטערצייכנען, אונטערשרייבן.

undersigned′ *a.* (אנ-דער-סאינד׳) אונטערגעצייכנט; אונטערגעצייכנעטער, אונטערגעצייכנטע.

un′dersized *a.* (אנ׳-דער-סאיזד) אונטער דער געוועהנליכער אדער בעשטימטער מאס.

un′derskin *n.* (אנ׳-דער-סקין) די אונטער-הויט.

un′derskirt *n.* (אנ׳-דער-סקוירט) אן אונטער-קלייד, אן אונטער-ראק.

undersleep′ *v.* (אנ-דער-סליעפ׳) ניט שלאפן גענוג.

un′dersleeve *n.* (אנ׳-דער-סליעוו) אן אונטער-ארבעל.

un′dersoil *n.* (אנ׳-דער-סאיל) דער אונטערגרונד, דער אונטער-באדן.

undersold′ *a.* (אנ-דער-סאולד׳) פערקויפט ביליגער ווי...

un′dersong *n.* (אנ׳-דער-סאהנג) א רעפריין, א צוזינג [די ווערטער וואס ווערן צוגעזונגען נאך יעדן פערז פון א ליעד]; א בעהאלטענע כונה אדער זין.

understand′ *v.* (אנ-דער-סטענד׳) פערשטעהן; בעגרייפן; אויסגעפינען, ערפאהרן, זיך דערוויסן, הערן; זיין בעקאנט מיט..., וויסן, קענען; אנערקענען; אננעהמען; שטעהן אונטער; האבן פערשטאנד, זיין קלוג.

understan′dable *a.* (אנ-דער-סטענ׳-דעבל) פערשטענדליך, קלאר.

understan′der *n.* (אנ-דער-סטענ׳-דער) א פערשטעהער, א קענער, א וויסער.

understan′ding *n. and a.* (אנ-דער-סטענ׳-דינג) בעגרייפונג, קענטנים; פערשטאנד; א פערשטענדניס, אן איבעראיינשטימונג; פערשטענדיג, ערפאהרען.

understan′dingly *adv.* (אנ-דער-סטענ׳-דינג-לי) אויף א פערשטענדיגען אופן, מיט פערשטאנד.

understate′ *v.* (אנ-דער-סטייט׳) ניט אנגעבן אין גאנצן ריכטיג, אנגעבן ווייניגער.

understate′ment *n.* (אנ-דער-סטייט׳-מענט) דאס ניט אנגעבן אין גאנצן ריכטיג אדער ווייניגער ווי עס איז; אן ערקלערונג וואס איז ניט אין גאנצן ריכטיג אדער וואס שטעלט פאר די זאך קלענער ווי זי איז.

understood′ *a.* (אנ-דער-סטוד׳) פערשטאנען; בעגריפן; אנגענומען. ז. *understand*.

un′derstrapper *n.* (אנ׳-דער-סטרעפ-ער) ז. *underling*.

un′derstrapping *a.* (אנ׳-דער-סטרעפ-אינג) אונטערגעווארפן, אונטערטהעניג, אונטערגעארדנעט.

un′derstratum *n.* (אנ׳-דער-סטריי-טאם) אן אונטערשטע שיכט.

understroke′ *v.* (אנ-דער-סטראוק׳) אונטערשטרייכען.

un′derstudy *v. and n.* (אנ׳-דער-סטאד-אי) שטודירן א ראלע, כדי צו זיין פעהיג, אין א נויט-פאל, צו פערנעהמען דעם פלאץ פון דעם אקטיאר, וואס שפיעלט געוועהנליך די ראלע; אן אקטיאר אדער אקטריסע וואס איז צוגעגרייט צו שפיעלן אן אנדערענס ראלע.

un′der suspi′cion (אנ׳-דער- סאס-פיש׳-אן) אונטער פערדאכט, פערדעכטיגט.

underta′kable *a.* (אנ-דער-טיי׳-קעבל) וואס קען אונטערגענומען ווערן.

undertake′ *v.* (אנ-דער-טייק׳) אונטערנעהמען; נעהמען אויף זיך; גאראנטירן, .

ערב זיין, פערזיכערן; זיך בעשעפטיגען מיט אויסשטאטען לויות.

underta'ken (אנ-דער-טיי'קן) אונטערגענומען. ז. *undertake*

un'dertaker *n.* (אנ'-דער-טיי-קער) אן אונטערנעהמער; א טויטען⸗בעזארגער, א קברות⸗מאן, א לויות⸗אויסשטאטער.

un'dertaker's man (אנ'-דער-טיי-קערז מען) א טויטען⸗טרעגער [איינער וואס טראגט א מת צו דער קבורה].

underta'king *n.* (אנ-דער-טיי'-קינג) דאס אונטערנעהמען; אן אונטערנעהמונג; די בעשעפטיגונג מיט אויסשטאטען לויות; אין געזעץ — א פערשפרעכען, א פערזיכערונג, א פערפליכטונג, א התחיבות.

un'der-ten'ancy *n.* (אנ'-דער-טענ'-ענ-סי) דאס נעהמען עפעס אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר.

un'der-ten'ant *n.* (אנ'-דער-טענ'-ענט) אן אונטער⸗פאכטער, אן אונטער⸗ארענדאטאר [איינער וואס נעהמט עפעס אין ארענדע פון אן אנדער ארענדאטאר].

un'der the belt (אנ'-דער טהי בעלט) אין מאגען.

un'der the blan'kets (אנ'-דער טהי בלענ'-קעטס) אין בעט.

un'der the breath (אנ'-דער טהי ברעטה) שושקענדיג, שטיל.

un'der the har'row (אנ'-דער טהי הער'-או) אויף צרות, אין געברענטע ליידען, אונגליקליך.

un'der the lash (אנ'-דער טהי לעש) אונטער דער בייטש, אונטער דעם צוואנג פון דער בייטש.

un'der the lee (אנ'-דער טהי ליע) אויף דער זייט וואס איז געשיצט פון ווינד אדער נאך וועלכער דער ווינד בלאזט; געשיצט [וועגען שיפען].

un'der the rose (אנ'-דער טהי ראוז) אין געהיים, בסוד; פריוואט, ניט עפענטליך.

un'der the sun (אנ'-דער טהי סאן) אונטער דער זון, אויף דער ערד.

un'der the weath'er (אנ'-דער טהי הוועטה'-ער) ניט מיט אלעמען, ניט אין גאנצען [געזונד], קרענקליך; קראנק.

un'der-timed *a.* (אנ'-דער-טאימד) ז. *under-exposed*

un'dertone *n.* (אנ'-דער-טאון) אן אונטער⸗טאן, א נידריגער טאן; א מילדע אדער מאטע פארב; א שוואכער צושטאנד [פיזישער אדער גייסטיגער].

undertook' (אנ-דער-טוק') אונטערגענומען. ז. *undertake*

un'dertow *n.* (אנ'-דער-טאו) א שטרעמונג פון וואסער אויף דעם באדען פון ים וואס בעוועגט זיך אין א ריכטונג ענטגעגענגעזעצט צו דער ריכטונג פון דער אויבערפלעכע⸗שטרעמונג; די צוריקשטרעמונג פון א כוואליע אונטער'ן וואסער נאכדעם ווי זי שטויסט זיך אן אן ברעג.

undertreas'urer *n.* (אנ-דער-טרעזש'-אור-ער) אן אונטער⸗שאצמייסטער.

un'dervaluation *n.* (אנ'-דער-וועל-יו-איי-שאן) אונטערשעצונג; דאס שעצען נידריג, גרינגשעצונג.

underval'ue *v.* (אנ-דער-וועל'-יו) אונטערשעצען; שעצען נידריג; גרינגשעצען, פעראכטען.

un'dervalue *n.* (אנ'-דער-וועל-יו) א צו קליינער אדער נידריגער פרייז.

underval'uer *n.* (אנ-דער-וועל'-יו-ער) א גרינגשעצער; אן אונטערשעצער, איינער וואס אונטערשעצט.

un'dervest *n.* (אנ'-דער-וועסט) אן אונטער⸗העמד.

un'der-wa'ter *n.* (אנ'-דער-הוואה'-טער) ז. *undertow*

un'der wa'ter (אנ'-דער הוואה'-טער) אין וואסער.

un'der way (אנ'-דער הוויי) אין בעוועגונג; אין גאנג.

un'derwear *n.* (אנ'-דער-הוועהר) אונטערוועש.

underwent' (אנ-דער-הווענט') אויסגעשטאנען, געליטען, פערטראגען. ז. *undergo*

un'derwood *n.* (אנ'-דער-הוואוד) קליינע בוימעלעך און קוסטארניקעס וואס וואקסען צווישען גרויסע וואלד⸗בוימער.

un'derwork *n.* (אנ'-דער-הווארק) זייטיגע געשעפטען, קליינע ביי⸗עסקים.

underwork' *v.* (אנ-דער-הווארק') אונטערגראבען, זוכען צו שאדען אין געהיים; ארבייטען וועניג; ארבייטען ביליגער [אלס אן אנדערער].

un'derworker *n.* (אנ'-דער-הוואיר-קער) אן ארבייטער וואס ארבייט שלעכט אדער וועניג; אן אונטער⸗ארבייטער [איינער וואס ארבייט אונטער אן אנדער ארבייטער].

un'der-work'man *n.* (אנ'-דער-הוואירק'-מען) אן אונטער⸗ארבייטער [איינער וואס ארבייט אונטער אן אנדער ארבייטער].

un'der-world *n.* (אנ'-דער-הוואירלד) די אונטערערדישע וועלט; דער גיהנם; די זייט פון ערד⸗קוגעל, וועלכע איז ענטגעגענגעזעצט צו דער זייט אויף וועלכער איינער געפינט זיך; די ערד; די אונטערוועלט [דער נידריגער, פערדארבענער אדער פערברעכערישער טייל פון דער געזעלשאפט].

underwrite' *v.* (אנ-דער-ראיט') אונטערשרייבען, אונטערצייכנען; פערזיכערן, אסעקורירען [איבערהויפט א שיף]; זיך פערפליכטען גוט צו מאכען א פערלוסט, זיך פערפליכטען אומצוקעהרען די מעגליכע פערלוסטען; פיהרען א פערזיכערונגס⸗געשעפט.

un'derwriter *n.* (אנ'-דער-ראי-טער) א פערזיכערער, אן אסעקורירער [איבערהויפט איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט שיפס⸗פערזיכערונג].

un'derwriting *n.* (אנ'-דער-ראי-טינג) שיפס⸗פערזיכערונג.

underwrit'ten (אנ-דער-ריט'ן) אונטערגעשריבען; פערזיכערט, אסעקורירט. ז. *underwrite*

underwrote' (אנ-דער-ראוט') אונטערגעשריבען; פערזיכערט, אסעקורירט. ז. *underwrite*

undescen'dable *a.* (אנ-די-סענ'-דעבל) וואס מען קען ניט אראבשטייגען; וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; וואס קען ניט איבערגעהן בירושה.

undescen'dible *a.* (אנ-די-סענ'-דיבל) ז. *undescendable*

undescri'bable *a.* (אנ-דעס-קראי'-בעבל) ז. *indescribable*

undescribed' *a.* (אנ-דעס-קראיבד') ניט בעשריבען, ניט געשילדערט, ניט געצייכענט.

undescried' *a.* (אנ-דעס-קראיד') אונענטדעקט, ניט אויסגעפונען; ניט געזעהן.

undeserved' *a.* (אנ-די-זירווד') אונפערדיענט.

undeser'vedly *adv.* (אנ-די-זויר'-וועד-לי) אונפערדיענטערהייד.

undeser'vedness *n.* (אנ-די-זויר'-וועד-נעס) אונפערדיענקטייט, דאס ניט ווערטה זיין.

undeser'ver *n.* (אנ-די-זויר'-ווער) א מענש אהן פערדיענסטע, א מענש וואס האט זיך מיט גארנישט ווערטה געמאכט.

undeser'ving *a.* (אנ-די-זויר'-ווינג) ניט פערדיענענד, וואס פערדיענט ניט; ניט ווירדיג, וואס איז ניט ווערטה.

undeser'vingly *adv.* (אנ-די-זויר'-ווינג-לי) ז. *undeservedly*

undes'ignated *a.* (אנ-דעס'-איג-ניי-טעד) ניט אנגעצייגט, ניט בעצייכענט; ניט בעשטימט; ניט אנגערופען.

undesigned' *a.* (אנ-די-זאינד') אהן אבזיכט, ניט אבזיכטליך, ניט געמיינט, ניט אומישנע, אהן א כיון.

undesign'edly *adv.* (אנ-די-זאינ'-עד-לי) אונאבזיכטליך, ניט אומישנע.

undesign'edness *n.* (אנ-די-זאינ'-עד-נעס) אבזיכטלאזיגקייט, אונאבזיכטליכקייט.

undesign'ing *a.* (אנ-די-זאינ'-אינג) אהן א שלעכטער אבזיכט; אהן פניות, אהן א מיין; אויפריכטיג, עהרליך.

undesirabil'ity *n.* (אנ-די-זאיר-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט ווינשענסווערטה; דאס זיין ניט אנגענעהם.

undesir'able *a.* (אנ-די-זאיר'-עבל) ניט ווינשענסווערטה.

undesir'ableness *n.* (אנ-די-זאיר'-עבל-נעס) ז. *undesirability*

undesir'ably *adv.* (אנ-די-זאיר'-ע-בלי) אויף א ניט⸗ווינשענסווערטהען אופן.

undesired' *a.* (אנ-די-זאירד') אונגעווינשט, אונגעבעטען.

undesir'ing *a.* (אנ-די-זאיר'-אינג) ניט ווינשענד, וואס פערלאנגט ניט.

undesir'ous *a.* (אנ-די-זאיר'-אס) ניט בעגיעריג, אהן וואונש.

undespair'ing *a.* (אנ-דעס-פעהר'-אינג) וואס איז זיך ניט מיאש, וואס ווערט ניט פערצווייפעלט, וואס פערלירט ניט די האפנונג.

undes'tined *a.* (אנ-דעס'-טינד) ניט בעשטימט; ניט געווידמעט; ניט פעראורטיילט.

undestroy'able *a.* (אנ-דעס-טראי'-עבל) אונצושטערבאר; וואס קען ניט פערניכטעט ווערען.

undestroyed' *a.* (אנ-דעס-טראיד') ניט צושטערט.

undestruc'tible *a.* (אנ-דעס-טראק'-טיבל) אונצושטערבאר, וואס קען ניט פערניכטעט ווערען.

undetach'able *a.* (אנ-די-טעטש'-עבל) וואס קען ניט אבגעבונדען אדער אבגעטיילט ווערען.

undetec'ted *a.* (אנ-די-טעק'-טעד) אונענטדעקט, ניט אויסגעפונען.

undeter'minable *a.* (אנ-די-טויר'-מי-נעבל) ז. *indeterminable*

undeter'minate *a.* (אנ-די-טויר'-מי-נייט) ז. *indeterminate*

undeter'minateness *n.* (אנ-די-טויר'-מי-נייט-נעס) ז. *indeterminateness*

undetermina'tion *n.* (אנ-די-טויר-מי-ניי'-שאן) ז. *indetermination*

undeter'mined *a.* (אנ-די-טויר'-מינד) אונבעשטימט; ניט ענטשיעדען.

undeterred' *a.* (אנ-די-טוירד') ניט אב-געשראקען, ניט צוריקגעהאלטען, ניט גע-הינדערט.

undetes'ting *a.* (אנ-די-טעס'-טינג) ניט פערראבשייענד, ניט האסענד, אהן אב-שייליכקייט.

undevel'oped *a.* (אנ-די-וועל'-אפט) ניט ענטוויקעלט.

unde'viating *a.* (אנ-די'-ווי-איי-טינג) ניט אבוויכענד, וואס ענדערט ניט די ריכטונג; וואס וויכט ניט אב פון גרא-דען וועג; רעגעלמעסיג, גראד.

unde'viatingly *adv.* (אנ-די'-ווי-איי-טינג-לי) אהן אבוויכונג.

undevised' *a.* (אנ-די-וואיזד') ניט גע-פלאנעוועט, ניט פראיעקטירט; ניט אב-געזאגט בצואה.

undevo'ted *a.* (אנ-די-וואו'-טעד) ניט איבערגעגעבען.

undevout' *a.* (אנ-די-וואוט') ניט פרום, ניט רעליגיעז.

undevout'ly *adv.* (אנ-די-וואוט'-לי) אויף א ניט-פרומען אדער ניט-רעליגיעזען אופן.

undex'terous *a.* (אנ-דעקס'-טע-ראס) אונגעשיקט, אונגעלומפערט.

undiaph'anous *a.* (אנ-דאי-עפ'-ע-נאס) ניט דורכזיכטיג.

undid' (אנ-דיד') פאנאנדערגענומען; פערניכטעט, צושטערט. ז. *undo*.

undiffused' *a.* (אנ-די-פיוזד') ניט פא-נאנדערגעשפרייט, ניט פאנאנדערגעווארפען; ניט פאנאנדערגעגאסען.

undiges'ted *a.* (אנ-די-דזשעס'-טעד) ז. *indigested*.

undiges'tible *a.* (אנ-די-דזשעס'-טיבל) ז. *indigestible*.

undig'nified *a.* (אנ-דיג'-ני-פאיד) ניט גע-עהרט; ניט ווירדיג, ניט ערעל, נידריג; ניט געזעצט, ניט בעל-הבית'יש.

undil'igent *a.* (אנ-דיל'-אי-דזשענט) ניט פלייסיג, נאכלעסיג.

undilut'ed *a.* (אנ-די-ליוט'-עד) ניט פא-נאנדערגעפיהרט, ניט געמאכט שיטערער אדער שוואכער [למשל, ווי ספירט אדער עסיג].

undimin'ishable *a.* (אנ-די-מינ'-איש-עבל) אונפערמינדערליך, וואס קען ניט פערמינדערט ווערען.

undimin'ished *a.* (אנ-די-מינ'-אישט) ניט פערקלענערט, אונפערמינדערט.

undimmed' *a.* (אנ-דימד') ניט פער-טונקעלט, קלאר.

undi'nal *a.* (אנ-די'-נעל) וואס איז שייך צו אן אונדינע אדער צום גלויבען אין אונדינען. ז. *undine*.

undine' *n.* (אנ-דין') [אייז] אן אונדינע [א גע פון דעם מין וואסער-געטינס אדער נימ-פען, אין פאלקס-לעגענדען, וועלכע געהען אריין אין ליעבעס-פערהעלטניס מיט מענ-שען און האבען מיט זיי קינדער].

undin'ted *a.* (אנ-דינ'-טעד) ניט בעשע-דיגט, ניט געריהרט, ניט פערלעצט.

undiplomat'ic *a.* (אנ-דיפ-לא-מעט'-איק) ניט דיפלאמאטיש.

undipped' *a.* (אנ-דיפט') ניט איינגע-טונקט, ניט בענעצט.

undirec'ted *a.* (אנ-די-רעק'-טעד) ניט געריכטעט, ניט געלייטעט, ניט רעגולירט, ניט פערוואלטעט, ניט געפיהרט; ניט אדרעסירט, אהן אן אדרעס.

undirect'ly *adv.* (אנ-די-רעקט'-לי) ז. *indirectly*.

undiscer'nable *a.* (אנ-די-זויר'-נעבל) ז. *indiscernible*.

undiscerned' *a.* (אנ-די-זוירנד') אונ-בעמערקט, אונענטדעקט, ניט בעאבאכטעט; ניט אונטערשיעדען.

undiscer'nedly *adv.* (אנ-די-זויר'-נעד-לי) אונבעמערקט, אונענטדעקט; ניט אונטערשיעדען.

undicser'nible *a.* (אנ-די-זויר'-ניבל) ז. *indiscernible*.

undiscer'nibleness *n.* (אנ-די-זויר'-ניבל-נעס) ז. *indiscernibleness*.

undiscer'nibly *adv.* (אנ-די-זויר'-ני-בלי) ז. *indiscernibly*.

undiscer'ning *a.* (אנ-די-זויר'-נינג) ניט שארפזיכטיג; ניט פערשטענדיג; ניט בעאבאכטענד, ניט אונטערשיידענד; קורצ-זיכטיג.

undischarged' *a.* (אנ-דיס-טשארדזשד') ניט אויפגעלעזט, ניט בעפרייט [פון א פליכט]; ניט ערפילט.

undis'ciplinable *a.* (אנ-דיס'-אי-פלינ-עבל) וואס קען ניט דיסציפלינירט ווערען; וואס קען ניט געהאלטען ווערען אין ארדנונג אדער געהארכזאמקייט.

undis'ciplined *a.* (אנ-דיס'-אי-פלינד) ניט דיסציפלינירט; ניט געוועהנט צו האלטען זיך אן בעשטימטע רעגעלען; ניט געאיבט, רויה.

undisclosed' *a.* (אנ-דיס-קלאוזד') ניט אויפגעדעקט; וואס איז ניט געווארען בע-קאנט.

undiscov'erable *a.* (אנ-דיס-קאוו'-ער-עבל) אונענטדעקבאר, וואס קען ניט ענט-דעקט ווערען.

undiscov'erably *adv.* (אנ-דיס-קאוו'-ער-ע-בלי) אויף אן אונענטדעקבארען אופן.

undiscov'ered *a.* (אנ-דיס-קאוו'-ערד) אונענטדעקט.

undiscreet' *a.* (אנ-דיס-קריעט') ז. *indiscreet*.

undiscreet'ly *adv.* (אנ-דיס-קריעט'-לי) ז. *indiscreetly*.

undiscreet'ness *n.* (אנ-דיס-קריעט'-נעס) ז. *indiscretion*.

undiscre'tion *n.* (אנ-דיס-קרעש'-אן) ז. *indiscretion*.

undiscrim'inated *a.* (אנ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טעד) ניט אונטערשיעדען.

undiscrim'inating *a.* (אנ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טינג) וואס מאכט ניט קיין אונ-טערשיעד; אהן שארפזין.

undiscrim'inative *a.* (אנ-דיס-קרימ'-אי-ניי-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אונ-טערשיעד, ניט אונטערשיידענד.

undiscussed' *a.* (אנ-דיס-קאסט') ניט דיסקוטירט, ניט דעבאטירט.

undisfig'ured *a.* (אנ-דיס-פיג'-יורד) ניט פערקריפעלט, ניט פערדארבען, ניט צוקאליעטשעט.

undisgraced' *a.* (אנ-דיס-גרייסט') ניט קאמפראמעטירט, ניט געשענדעט, ניט ער-נידריגט; ניט אריינגעפאלען אין אונ'חן.

undisguised' *a.* (אנ-דיס-גאיזד') ניט פערשטעלט; אפען.

undisgui'sedly *adv.* (אנ-דיס-גאי'-זעד-לי) אויף א ניט פערשטעלטען אופן; אפען.

undishear'tened *a.* (אנ-דיס-האר'-טנד) ניט ענטמוטיגט, ניט אראבגעשלאגען פון מוטה; ניט אבגעשראקען.

undishon'ored *a.* (אנ-דיס-אנ'-ארד) ניט געשענדעט, ניט קאמפראמעטירט.

undisinfec'ted *a.* (אנ-דיס-אינ-פעק'-טעד) ניט דעזינפיצירט, ניט געריייניגט פון שעדליכע גאזען און מיקראבען.

undismayed' *a.* (אנ-דיס-מייד') אונער-שראקען, אהן פורכט, ניט ענטמוטיגט.

undismissed' *a.* (אנ-דיס-מיסט') ניט ענטלאסען.

undispersed' *a.* (אנ-דיס-פוירסט') ניט צוזייט, ניט צושפרייט, ניט צושטרייט.

undisposed' *a.* (אנ-דיס-פאוזד') ניט פערקויפט; ניט פערווענדעט; ניט פער-טיילט; אונוואוחל, ניט מיט אלעמען.

undispo'sedness *n.* (אנ-דיס-פאו'-זעד-נעס) ז. *indisposition*.

undispro'vable *a.* (אנ-דיס-פרו'-וועבל) וואס קען ניט ווידערלעגט ווערען, וואס מען קען ניט בעווייזען די ניט-ריכ-טיגקייט דערפון.

undisproved' *a.* (אנ-דיס-פרווד') ניט ווידערלעגט.

undispu'table *a.* (אנ-דיס-פיו'-טעבל) ז. *indisputable*.

undispu'tableness *n.* (אנ-דיס-פיו'-טעבל-נעס) ז. *indisputableness*.

undispu'tably *adv.* (אנ-דיס-פיו'-טע-בלי) ז. *indisputably*.

undispu'ted *a.* (אנ-דיס-פיו'-טעד) ניט בעשטריטען.

undispu'tedly *adv.* (אנ-דיס-פיו'-טעד-לי) ניט בעשטריטען; ניט צום דיספוטי-רען, ניט צו בעשטרייטען.

undisqui'eted *a.* (אנ-דיס-קוואי'-ע-טעד) ניט בעאונרוהיגט, אונגעשטערט.

undissem'bled *a.* (אנ-די-סעמ'-בלד) ניט פערשטעלט, ניט געמאכט, אויפריכטיג.

undis'sipated *a.* (אנ-דיס'-אי-פיי-טעד) ניט צושטרייט, ניט פאנאנדערגעטריבען, ניט פאנאנדערגעווארפען.

undissol'vable *a.* (אנ-די-זאל'-וועבל) ז. *indissolvable*.

undissolved' *a.* (אנ-די-זאלווד') ניט אויפגעלעזט, ניט פאנאנדערגעלאזען, ניט צוגאנגען, ניט צושמאלצען.

undissol'ving *a.* (אנ-די-זאל'-ווינג) וואס לעזט זיך ניט אויף, וואס לאזט זיך ניט פאנאנדער, וואס ווערט ניט צושמאל-צען, וואס צוגעהט ניט.

undistained' *a.* (אנ-דיס-טיינד') אונ-בעפלעקט.

undistem'pered *a.* (אנ-דיס-טעמ'-פערד) ניט קראנקליך, געזונד; ניט אויפ-גערעגט; ניט צורעהט, ניט צורודערט; רוהיג.

undistinc'tive *a.* (אנ-דיס-טינק'-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אונטערשיעד; אונ-פארטייאיש.

undistinct'ly *adv.* (אנ-דיס-טינקט'-לי) ז. *indistinctly*.

undistin'guishable *a.* (אנ-דיס-טינ'-גוויש-עבל) ניט צו אונטערשיידען, וואס קען ניט אונטערשיעדען ווערען.

undistin'guishableness *n.* (אנ-דיס-טינ'-גוויש-עבל-נעס) דאס ניט קענען אונטערשיעדען ווערען.

undistin'guishably *adv.* (אנ-דיס-טינ'-גוויש-ע-בלי) ניט צום אונטערשיי-דען.

undistin'guished *a.* (אנ-דיס-טינ'-גווישט) ניט אונטערשיעדען, ניט דייט-ליך; ניט אויסגעצייכענט, ניט בעריהמט, אונבעוואוסט, ניט פראמינענט; ניט גע-עהרט; ניט געהויבען.

undistin'guishing *a.* (אנ-דיס-טינ'-גווישינג) ניט אונטערשיידענד, וואס אונטערשיידעט ניט.

undistrac'ted *a.* (אַנ-דיס-טרעק'-טעד) ניט צושטרייט, ניט צומישט, ניט פער-פלאָנטערט; רוהיג.

undistrac'tedness *n.* (אַנ-דיס-טרעק'-טעד-נעס) אונצושטרייטקייט, ניט-צומישט-קייט, רוהיגקייט.

undistressed' *a.* (אַנ-דיס-טרעסט') ניט אונגליקליך; ניט עלענד; ניט מיזעראבעל; ניט פער'דאגה'ט, ניט פערזאָרגט.

undisturbed' *a.* (אַנ-דיס-טוירבד') אונ-געשטערט; ניט בעאונרוהיגט, ניט בע-לעסטיגט; ניט צוטרעוואזשעט, ניט אויפ-גערעגט; רוהיג; שטיל.

undistur'bedly *adv.* (אַנ-דיס-טויר'-בעד-לי) אויף אַ אונגעשטערטען אופן; אויף אַ ניט-אויפגערעגטען שטייגער; רו-היג.

undistur'bedness *n.* (אַנ-דיס-טויר'-בעד-נעס) אונגעשטערטקייט, רוהיגקייט.

undiver'sified *a.* (אַנ-די-וואיר'-סי-פאיד) ניט פערשיעדענארטיג, ניט פער-שיעדען; איינפערמיג.

undiver'ted *a.* (אַנ-די-וואיר'-טעד) ניט אבגעווענדעט, ניט אבגעווענדעט אַז אַ זייט; ניט אמוזירט, אהן אונטערהאל-טונג.

undives'tedly *adv.* (אַנ-די-וועס'-טעד-לי) מיט דער אבוועזענהייט [פון]; פריי.

undivi'dable *a.* and *n.* (אַנ-די-וואי'-דעבל) אונטיילבאר, וואס מען קען ניט טיילען; אונטיילבארעס, עטוואס וואס קען ניט געטיילט ווערען.

undivi'ded *a.* (אַנ-די-וואי'-דעד) ניט געטיילט; גאַנץ; אין באטאניק — ניט געשפאלטען, ניט געצווייגט.

undivi'dedly *adv.* (אַנ-די-וואי'-דעד-לי) אהן טיילונג, ניט צוטיילט; ניט צו-בראכען.

undivi'dedness *n.* (אַנ-די-וואי'-דעד-נעס) אונטיילבארקייט; גאַנצקייט.

undivine' *a.* (אַנ-די-וואין') ניט געט-ליך, ניט הייליג.

undivorced' *a.* (אַנ-די-וואורסט') ניט געשיעדען, ניט גע'גט.

undivulged' *a.* (אַנ-די-וואלדזשד') ניט בעקאַנט געמאכט, ניט פערעפענטליכט, גע-היים.

undo' *v.* (אַנ-דוה') אויפ-לויז מאכען, אויפמאכען, אויפלעזען, פאנאַנ-דערנעהמען; אויסוויקלען, אבוויקלען; פערניכטען, צושטערען; צונישט מאכען, פערדארבען.

undock' *v.* (אַנ-דאַק') צונעהמען אַ שיף פון דאָק. ז. **dock**.

undo'er *n.* (אַנ-דוה'-ער) אַ פערניכטער, אַ צושטערער.

undo'ing *n.* (אַנ-דוה'-אינג) דאס צושטע-רען אדער צוברעכען עטוואס געמאכטעס; פערניכטונג, צושטערונג, פערדארבונג.

undomes'ticate *v.* (אַנ-דאָ-מעס'-טי-קייט) פערפרעמדען פון דער היים; אב-געוועהנען פון פליכטען; מאכען ווילד.

undomes'ticated *a.* (אַנ-דאָ-מעס'-טי-קיי-טעד) ניט געוועהנט צום הויז, ניט געוועהנט צום פאמיליען-לעבען; וואס זיצט ניט אין דער היים; ניט צוגעוועהנט צו מענשען אדער צום הויז [וועגען חיות].

undone' *a.* (אַנ-דאַן') ניט פארטיג; אונגעשעהן, אונגעטהאן; פערניכטעט, צו-שטערט, פערדארבען.

undoub'le *v.* (אַנ-דאַב'ל) אבקנייטשען, פאנאַנדערקנייטשען, פאנאַנדערנעהמען, אַז עס זאל ניט צוזיין צונויפגעלעגט אין צווייען.

undoub'table *a.* (אַנ-דאו'-טעבל) אונ-צווייפעלהאפט, וואס עס קען וועגען דעם קיין ספק ניט זיין.

undoub'tably *adv.* (אַנ-דאו'-טע-בלי) אונצווייפעלהאפט, בלי ספק.

undoub'ted *a.* (אַנ-דאו'-טעד) אונ-צווייפעלהאפט, אהן צווייפעל, אהן ספק; וואס עס קען וועגען דעם קיין צווייפעל ניט זיין; זיכער; אהן מורא, דרייסט; אונפערדעכטיגט.

undoub'tedly *adv.* (אַנ-דאו'-טעד-לי) בלי ספק, אהן צווייפעל.

undoubt'ful *a.* (אַנ-דאוט'-פול) אונ-צווייפעלהאפט; אויגענשיינליך, זיכער; ניט פערדעכטיג, אהן חשד.

undoub'ting *a.* (אַנ-דאו'-טינג) ניט צווייפלענד, וואס צווייפעלט ניט.

undoub'tingly *adv.* (אַנ-דאו'-טינג-לי) ניט צווייפלענדיג; זיכער.

undrai'nable *a.* (אַנ-דריי'-נעבל) וואס קען ניט אויסגעשעפּט ווערען.

undramat'ic *a.* (אַנ-דרע-מעט'-איק) ניט דראמאטיש.

undramat'ical *a.* (אַנ-דרע-מעט'-אי-קעל) ז. *undramatic*.

undrape' *v.* (אַנ-דרייפ') אונדראפירען, אראבנעהמען די דראפירונג, אבדעקען.

undraped' *a.* (אַנ-דרייפט') אונדרא-פירט, אהן דראפירונג [ניט געמאכט אין פאלדען און קנייטשען].

undraw' *v.* (אַנ-דראה') ארויפציהען, פאנאַנדערציהען [ווי אַ פארהאנג], עפע-נען.

undrawn' *a.* (אַנ-דראהן') ניט געצויגען; ניט געצייכענט, ניט געריסעוועט.

undread'ed *a.* (אַנ-דרעד'-עד) אונגע-פירכטעט, וואס ווארפט ניט אַן קיין מורא.

undreamed' *a.* (אַנ-דריעמד') ניט גע-טרוימט, ניט גע'חלום'ט, ניט פארגע-שטעלט, ניט געטראכט [פון].

undrea'ming *a.* (אַנ-דריע'-מינג) ניט חלום'ענדיג, ניט פארשטעלענדיג זיך, ניט טראכטענדיג.

undreamt' *a.* (אַנ-דרעמט') ז. *undreamed*.

un'dress *n.* and *a.* (אַנ'-דרעס) איינ-פאכע קליידער, הויז-קליידונג [אין געגענ-זאץ צו באַל-קליידונג אדער אוניפארם]; וואס איז שייך צו הויז-קליידונג; ניט פארמעל, איינפאך.

undress' *v.* (אַנ-דרעס') אויסקליידען, אויסטהאן די קליידער; אראבנעהמען די ציערונג; אראבנעהמען דעם באנדאזש פון אַ וואונד; זיך אויסקליידען, זיך אויס-טהאן.

undressed' *a.* (אַנ-דרעסט') אויסגעטהאן [די קליידער]; ניט געציערט, אהן ציע-רונג; ניט פערבאנדאזשירט [וועגען אַ וואונד].

undried' *a.* (אַנ-דראיד') ניט געטרי-קענט.

undrilled' *a.* (אַנ-דרילד') ניט איינ-געמושטירט; ניט איינגעאיבט.

undross'y *a.* (אַנ-דראַס'-אי) אהן שלא-קען, אהן פסולת; ריין, געלייטערט.

undrowned' *a.* (אַנ-דראונד') ניט דער-טרונקען.

undue' *a.* (אַנ-דיו') אונגעהעריג, ניט פאסענד; אונרעכט; געגען געזעץ; אויס-סערסט, צו פיעל; נאך ניט פעליג, נאך ניט צייטיג צום צאהלען, נאך ניט צאהל-באר.

unduke' *v.* (אַנ-דיוק') אבנעהמען די הערצאגס-ווירדע, אוועקנעהמען דעם הער-צאגס-ראנג, מאכען אויס הערצאג.

un'dulant *a.* (אַנ'-דיו-לענט) וועליג, כוואליעדיג.

un'dulate *v.* and *a.* (אַנ'-דיו-לייט) זיך וועלענפערמיג בעוועגען, שלאגען כוואַ-ליעס, זיך בעוועגען ווי אינדען; מאכען אַ וועלענפערמיגע בעוועגונג; וועליג, כוואליעדיג; וואס האט אַ וועליגע פלעכע.

un'dulately *adv.* (אַנ'-דיו-לייט-לי) אויף אַ וועלענפערמיגען אדער כוואליעדי-גען אופן.

un'dulating *a.* (אַנ'-דיו-ליי-טינג) וואס בעוועגט זיך ווי וועלען אדער אינ-דען; וועליג, כוואליעדיג, וועלענפערמיג.

un'dulatingly *adv.* (אַנ'-דיו-ליי-טינג-לי) אויף אַ וועלענפערמיגען אופן; אין כוואליעס, אין אינדען.

undula'tion *n.* (אַנ-דיו-ליי'-שאַן) אַ וועלענפערמיגע בעוועגונג; דאס בעוועגען זיך וועלענפערמיג; וועלענפערמיגקייט; אַזא הארץ-קלאפּונג ווי דאס שלאגען פון כוואליעס; אַ געוויסע בעוועגונג פון דער מאַטעריע [פלאגמע] אין אַ געשוויר, וואס צייגט אַז, אַז עס איז רייף צום עפענען אדער אויפשניידען; אַ רייהע וועלענפער-מיגע ליניען; אַ וועלענפערמיגע פלעכע, אַ פלעכע מיט וועלענפערמיגע ליניען.

un'dulatory *a.* (אַנ'-דיו-ליי-טאָ-רי) וועלענפערמיג; וואס בעוועגט זיך וועלענ-פערמיג; כוואליעדיג; ווי כוואליעס.

un'dulatory cur'rent (אַנ'-דיו-ליי-טאָ-רי קאר'-ענט) אַ וועלענפערמיגער עלעקטרישער שטראם [אַן עלעקטרישער שטראם, וואס זיין שפּאַנונג אדער שטאר-קייט פאלט און הויבט זיך אין אַ רעגעל-מעסיגער פארם און ווערט פארגעשטעלט ווי אַ וועלען-ליניע].

un'dulatory the'ory of light (אַנ'-דיו-ליי-טאָ-רי טהי'-אָ-רי אָוו לאיט) די טעאָריע דאס די ליכט-שטראהלען בעווע-גען זיך ווי אַ וועלענפערמיגע ליניע.

un'dulous *a.* (אַנ'-דיו-לאַס) וועלענ-פערמיג, וואס הויבט זיך און פאלט ווי אַ כוואליע.

undu'ly *adv.* (אַנ-דיו'-לי) ניט געהע-ריג, ניט פאסענד; ניט ריכטיג, אונרעכט; ניט געזעצמעסיג; אויסערסט, צו פיעל. The mother is unduly alarmed about the child's health.

undu'rable *a.* (אַנ-דיו'-רעבל) אונ-דויערהאפט, וואס דויערט ניט.

undu'rably *adv.* (אַנ-דיו'-רע-בלי) ניט דויערענדיג, אונדויערהאפט.

undu'teous *a.* (אַנ-דיו'-טי-אַס) ז. *undutiful*.

undu'tiful *a.* (אַנ-דיו'-טי-פול) וואס פערגעסט אדער ערפילט ניט זיין פליכט; אונגעהארכזאם; ווידערשפעניג.

undu'tifully *adv.* (אַנ-דיו'-טי-פול-אי) ניט ערפילענדיג די פליכטען; ניט לויט די פליכטען; אונגעהארכזאם.

undu'tifulness *n.* (אַנ-דיו'-טי-פול-נעס) אונגעהארכזאמקייט; דאס ניט ער-פילען די פליכטען.

undyed' *a.* (אַנ-דאיד') ניט געפארבט.

undy'ing *a.* (אַנ-דאי'-אינג) אונשטערב-ליך; ניט פערגענגליך.

undy'ingly *adv.* (אַנ-דאי'-אינג-לי) מיט אונשטערבליכקייט, אונשטערבליך; אונפערגענגליך.

undy'ingness *n.* (אַנ-דאי'-אינג-נעס) אונשטערבליכקייט; אונפערגענגליכקייט.

unearned' *a.* (אַנ-אוירנד') ניט פער-דיענט [דורך ארבייט אדער דיענסט], ניט ערווארבען.

unearth' *v.* (אַנ-אוירטה') אויסגראבען;

ענטדעקעז, אויסגעפינעז; ארויסנעהמעז
פון אונטער דער ערד, ארויסטרייבעז פון
א הויל אדער לאך.
unearth'liness *n.* (אנ-אוירטה'-לי-
נעס) איבערערדישקייט, איבערנאטירליכ-
קייט.
unearth'ly *a.* ניט (אנ-אוירטה'-לי)
ערדיש, איבערערדיש, איבערנאטירליך.
uneased' *a.* ניט פערלייכ- (אנ-איעזד')
טערט, ניט לייכטער געמאכט.
unea'sily *adv.* אונ- (אנ-איע'-זי-לי)
בעקוועם; אונרוהיג; פיינליך, שמערצליך;
ענגסטליך; שווירינ. שווער.
unea'siness *n.* אונ- (אנ-איע'-זי-נעס)
בעקוועמליכקייט; אונרוהיגקייט; אונאנגע-
נעהמליכקייט; פערדריסליכקייט; פיינליכ-
קייט.
unea'sy *a.* (אנ-איע'-זי) אונבעקוועם;
אונרוהיג, ענגסטליך; פערדריסליך, ניט
צום מוטה; ניט פרעהליך געשטימט; פיינ-
ליך; שמערצליך; אונאנגענעהם; ניט
לייכט, שווער, שווירינ.
unea'table *a.* אונגע- (אנ-איע'-טעבל)
ניסבאר, וואס מען קען ניט געניסען, אונ-
עסבאר, וואס קען ניט גענעסען ווערען.
unea'tableness *n.* (אנ-איע'-טעבל-
נעס) אונעסבארקייט, אונגעניסבארקייט.
unea'ten *a.* ניט אויפגע- (אנ-איע'טן)
געסען, ניט פערצעהרט; ניט פערניכטעט
אדער צושטערט.
uneconom'ical *a.* (אנ-אי-קא-נאמ'-
אי-קעל) ניט עקאנאמיש, ניט שפארזאם.
unedge' *v.* מאכען טעמפ (אנ-עדזש')
אדער שטומפיג.
uned'ified *a.* ניט (אנ-עד'-אי-פאיד)
פערבעסערט אדער אויסגעבילדעט [אין
בעצוג צום פערשטאנד אדער מאראל].
uned'ifying *a.* (אנ-עד'-אי-פאי-אינג)
ניט אויסבילדענד אדער אויסבעסערענד
[אין בעצוג צו מאראל אדער פערשטאנד].
uned'ited *a.* ניט רע- (אנ-עד'-אי-טעד)
דאגירט.
uned'ucate *v.* אוועק- (אנ-עד'-יו-קייט)
נעהמען די בילדונג, מאכען צוריק אונער-
צויגען אדער אונגעבילדעט.
uned'ucated *a.* (אנ-עד'-יו-קיי-טעד)
אונערצויגען, אונגעבילדעט.
uneffaced' *a.* ניט אויס- (אנ-ע-פייסט')
געמעקט.
uneffec'tual *a.* (אנ-ע-פעק'-טשו-על)
ז. *ineffectual*
uneffec'tuated *a.* (אנ-ע-פעק'-טשו-
איי-טעד) ניט אויסגעפיהרט, ניט פער-
ווירקליכט.
uneges'ted *a.* ניט (אנ-אי-דזשעס'-טעד)
אויסגעלעדיגט; ניט אויסגעלעדיגט דעם
מאגען.
unelab'orated *a.* (אנ-אי-לעב'-א-ריי-
טעד) ניט פינקטליך אויסגעארבייט, ניט
קונסטספאל געמאכט. ז. *elaborated*
unelas'tic *a.* ניט (אנ-אי-לעס'-טיק)
עלאסטיש.
unela'ted *a.* ניט (אנ-אי-ליי'-טעד)
אויפגעבלאזען ביי זיך, ניט שטאלץ.
unelec'ted *a.* ניט (אנ-אי-לעק'-טעד)
ערוועהלט, ניט אויסגעוועהלט.
unelec'trified *a.* (אנ-אי-לעק'-טרי-
פאיד) ניט עלעקטריזירט, ניט אנגעלאדען
מיט עלעקטריציטעט.
unelec'trolyzed *a.* (אנ-אי-לעק'-טרא-
לאיזד) ניט אויפגעלעזט פון אן עלעקטרי-
שען שטראם [וועגען א כעמישער פער-
בינדונג].

unel'egant *a.* ניט (אנ-על'-אי-גענט)
עלעגאנט. ז. *inelegant*
unel'igible *a.* ניט (אנ-על'-אי-דזשיבל)
ערוועהלבאר, וואס קען ניט ערוועהלט ווע-
רען, ניט וואהל-פעהיג; ניט ווינשענס-
ווערטה.
unelim'inated *a.* (אנ-אי-לימ'-אי-ניי-
טעד) ניט בעזייטיגט, ניט אבגעשאפט.
unembar'rassed *a.* (אנ-עמ-בער'-עסט)
ניט צופלאנטערט, ניט צומישט, ניט צו-
טומעלט; ניט אין פערלעגענהייט.
unembod'ied *a.* (אנ-עמ-באד'-איד)
ניט פערקערפערט; ניט פעראייניגט אין
איין קערפערשאפט.
unemo'tional *a.* (אנ-אי-מאו'-שאנ-
על) וואס ריהרט ניט; וואס ווערט ניט
געריהרט; וואס וועקט ניט אדער רעגט
ניט אויף די געפיהלען; גלייכגילטיג.
unemo'tionally *adv.* (אנ-אי-מאו'-
שאנ-על-אי) ניט געריהרט, אהן געמיטהס-
אויפרעגונג, קאלט, קאלטבלוטיג.
unemphat'ic *a.* ניט (אנ-עמ-פעט'-איק)
נאכדריקליך, ניט איינדרוקספאל.
unemphat'ical *a.* (אנ-עמ-פעט'-אי-
קעל) ז. *unemphatic*
unemployed' *a.* אונ- (אנ-עמ-פלאיד')
בעשעפטיגט; ארבייטסלאז; וואס האט ניט
קיין ארבייט; וואס ווערט ניט געברויכט
אדער בענוצט.
unemploy'ment *n.* (אנ-עמ-פלאי'-
מענט) אונבעשעפטיגטקייט; ארבייטסלא-
זיגקייט; דאס זיין ניט געברויכט אדער
ניט בענוצט.
unempow'ered *a.* (אנ-עמ-פאו'-ערד)
ניט בעפאלמעכטיגט.
unemp'tiable *a.* (אנ-עמפ'-טי-עבל)
וואס קען ניט אויסגעלעדיגט אדער אויס-
געשעפט ווערען.
unemp'tied *a.* ניט (אנ-עמפ'-טיד)
אויסגעלעדיגט.
unencum'ber *v.* (אנ-ענ-קאמ'-בער)
אוועקנעהמען די הינדערונגען אדער שטע-
רונגען.
unencum'bered *a.* (אנ-ענ-קאמ'-בערד)
אהן שטערונגען, אהן מניעות; שולדען-
פריי, ניט בעלאסטעט, אהן היפאטעקען.
unendeared' *a.* ניט (אנ-ענ-דיערד')
בעליעבט, ניט טייער.
unen'ded *a.* ענדלאז, אהן (אנ-ענ'-דעד)
א סוף.
unen'ding *a.* ענדלאז, (אנ-ענ'-דינג)
וואס האט ניט קיין ענד אדער סוף.
unen'dingly *adv.* (אנ-ענ'-דינג-לי)
ענדלאז, אהן אן ענד.
unen'dingness *n.* (אנ-ענ'-דינג-נעס)
ענדלאזיגקייט, דאס זיין אהן אן ענד.
unendorsed' *a.* ניט (אנ-ענ-דאהרסט')
אינדארסירט, ניט זשירירט, ניט בעשטע-
טיגט מיט דער אונטערשריפט אויף דער
אנדערער זייט [וועגען א וועקסעל אדער
באנק-אנווייזונג].
unendowed' *a.* ניט בע- (אנ-ענ-דאוד')
גאבט, ניט בעשאנקען; אהן איינקונפט,
אהן הכנסה; ניט אויסגעשטאטעט.
unendur'able *a.* (אנ-ענ-דיור'-עבל)
אונטערטרעגליך.
unendur'ably *adv.* (אנ-ענ-דיור'-ע-
בלי) אויף אן אונערטרעגליכען אופן.
unendur'ing *a.* (אנ-ענ-דיור'-אינג)
ניט דויערענד, וואס איז אויף דערוויילע.
unenfor'ceable *a.* (אנ-ענ-פאור'-סעבל)
וואס קען ניט געצוואונגען ווערען, וואס
קען ניט דורכגעפיהרט ווערען.

unenforced' *a.* ניט (אנ-ענ-פאורסט')
געצוואונגען, ניט דורכגעפיהרט.
unenfran'chised *a.* (אנ-ענ-פרענ'-
טשאיזד) ניט בעפרייט, ניט בעפרייט פון
שקלאפעריי; ניט אויפגענומען אלס ביר-
גער, ניט בעקומען קיין שטימרעכט.
unengaged' *a.* ניט (אנ-ענ-גיידזשד')
בעשעפטיגט, ניט פערנומען; ניט פערבונ-
דען; ניט פערלאבט; ניט פערפליכטעט.
unenga'ging *a.* (אנ-ענ-גיי'-דזשינג)
ניט אנציהענד, ניט רייצענד.
un-Eng'lish *a.* ניט (אנ-אינג'-ליש)
ענגליש, וואס איז ניט אין איינקלאנג מיט
ענגליש, וואס איז געגען די געפיהלען אדער
דעם כאראקטער פון די ענגלישע; וואס
איז ניט לויט דעם געברויך פון דער ענג-
לישער שפראך.
un-Eng'lished *a.* ניט (אנ-אינג'-לישט)
איבערזעצט אין ענגליש.
unengrossed' *a.* ניט (אנ-ענ-גראוסט')
אין גאנצען פערנומען, ניט מאנאפאליזירט.
unenlarged' *a.* ניט (אנ-ענ-לארדזשד')
פערגרעסערט, ניט גרעסער געמאכט; בע-
שרענקט.
unenli'vened *a.* ניט (אנ-ענ-לאי'וונד)
בעלעבט, ניט אויפגעמונטערט.
unenriched' *a.* ניט (אנ-ענ-ריטשט')
בעררייכערט; ניט בעציערט, ניט בעפוצט.
unenrolled' *a.* ניט (אנ-ענ-ראולד')
איינגעשריבען, ניט רעגיסטרירט, ניט פער-
שריבען אין א ליסטע.
unenslaved' *a.* ניט (אנ-ענ-סלייווד')
פערשקלאפט, ניט אונטעריאכט, פריי.
unentan'gled *a.* ניט (אנ-ענ-טענ'גלד)
פערפלאנטערט, ניט פערוויקעלט, ניט
פערדרעהט.
unen'tered *a.* ניט (אנ-ענ'-טערד)
אריינגעטרעטען, ניט אריינגעקומען; ניט
פערשריבען אדער איינגעטראגען אין די
ביכער; ניט בעצאהלט קיין שטייער ביים
צאל-אמט [טאמאזשנע].
unen'tering *a.* וואס (אנ-ענ'-טער-אינג)
מאכט ניט קיין איינדרוק.
unen'terprising *a.* (אנ-ענ'-טער-פראי-
זינג) ניט אונטערנעהמענד, ניט וואגענד;
אהן אונטערנעהמונגס-גייסט.
unentertai'ning *a.* (אנ-ענ-טער-טיי'-
נינג) ניט אמוזירענד, ניט אונטערהאל-
טענד, לאנגוויילינ.
unentertai'ningness *n.* (אנ-ענ-טער-
טיי'-נינג-נעס) דאס זיין ניט אונטערהאל-
טענד אדער אמוזירענד, דאס זיין לאנג-
וויילינ; לאנגווייליגקייט.
unenthralled' *a.* (אנ-ענ-טהראהלד')
ניט פערשקלאפט; ניט אונטעריאכט; ניט
אונטערוווארפען.
unenthusias'tic *a.* (אנ-ענ-טהיו-זי-
עס'-טיק) ניט ענטוזיאסטיש, ניט ענט-
ציקט, ניט בעגייסטערט.
unenti'tled *a.* אונ- (אנ-ענ-טאי'טלד)
בערעכטיגט.
unentombed' *a.* ניט (אנ-ענ-טוהמד')
בעערדיגט, ניט בעגראבען.
unenu'merated *a.* (אנ-אי-ניו'-מע-
ריי-טעד) ניט אויסגעצעהלט, ניט אויסגע-
רעכענט.
unen'viable *a.* ניט (אנ-ענ'-ווי-עבל)
מקנא צו זיין, ניט צו בענײדען.
unen'viably *adv.* (אנ-ענ'-ווי-ע-בלי)
ניט מקנא צו זיין, ניט צו בענײדען.
unen'vied *a.* ניט בעניי- (אנ-ענ'-וויד)
דעט, וועמען מען איז ניט מקנא.
unen'vious *a.* פריי (אנ-ענ'-ווי-אס)
פון קנאה, אהן קנאה, אהן נייד.

unen'vying *a.* ניט (אנ-ענ'-ווי-אינג) זייענדיג מקנא, ניט בענײדענד.

unepis'copal *a.* (אנ-אי-פיס'-קא-פעל) ניט בישאפליך.

une'quable *a.* ניט (אנ-אי'-קהוועבל) גלייכמעסיג, ניט אויסגעהאלטען.

une'qual *a.* (אנ-אי'-קהוועל) אונגלייך, ניט גלייך; ניט גלייכמעסיג, ניט פערהעלטניסמעסיג, ניט פראפארציאנעל, ניט נאך דער פראפארציע; ניט גלייכפערמיג; ניט סימעטריש; ניט לויט די כחות.

une'qualed *a.* (אנ-אי'-קהוועלד) אונפערגלייכליך, אהן א גלייכען.

une'qualled *a.* (אנ-אי'-קהוועלד) ז. *unequaled*

une'qually *adv.* (אנ-אי'-קהוועל-אי) אונגלייך; ניט אין פראפארציע; ניט גלייכמעסיג, ניט גלייכפערמיג; ניט סימעטריש; ניט לויט די כחות.

une'qualness *n.* (אנ-אי'-קהוועל-נעס) אונגלייכהייט; אונגלייכמעסיגקייט, אונגלייכפערמיגקייט.

unequili'brated *a.* (אנ-אי-קהווי-לאי'-ברײ-טעד) ניט באלאנסירט, ניט געהאלטען אין גלייכגעוויכט.

unequipped' *a.* ניט (אנ-אי-קהוויפט') אויסגעשטאטעט, ניט אויסגעריכט מיט געוועהר, ניט בעוואפענט.

uneq'uitable *a.* (אנ-עק'-הווי-טעבל) ניט רעכט, ניט ריכטיג, ניט יושר'דיג, פארטייאיש.

uneq'uitably *adv.* (אנ-עק'-הווי-טע-בלי) מיט אונרעכט, ניט מיט יושר, פארטייאיש.

unequiv'ocal *a.* (אנ-אי-קהוויוו'-א-קעל) ניט צווײדייטיג, אונצווײפעלהאפט.

unequiv'ocally *adv.* (אנ-אי-קהוויוו'-א-קעל-אי) אויף אן אונצווײדייטיגען אדער אונצווײפעלהאפטען אופן.

unequiv'ocalness *n.* (אנ-אי-קהוויוו'-א-קעל-נעס) אונצווײדייטיגקייט, אונצווײפעלהאפטיגקייט.

uner'ring *a.* (אנ-ער'-אינג) ניט אירענד, אונפעהלבאר, ניט מאכענדיג קיין פעהלער אדער טעות; ריכטיג, זיכער, געוויס.

uner'ringly *adv.* (אנ-ער'-אינג-לי) ניט מאכענדיג קיין טעות אדער פעהלער; אהן אן אירטום, אהן א טעות.

uner'ringness *n.* (אנ-ער'-אינג-נעס) אונפעהלבארקייט, דאס זיין אהן א פעהלער אדער טעות.

unesca'pable *a.* (אנ-עס-קיי'-פעבל) אונפערמיידליך, וואס קען ניט אויסגעמיידען ווערען; פון וואס מען קען ניט אנטרינען.

unespied' *a.* (אנ-עס-פאיד') אונענטדעקט; אונבעמערקט.

unessayed' *a.* (אנ-ע-סייד') ניט פראבירט.

unessen'tial *a. and n.* (אנ-ע-סענ'-שעל) ניט וועזענטליך, ניט וויכטיג, ניט דער עיקר; עטוואס וואס איז ניט דער עיקר אדער דער עסענץ פון דער זאך, א נעבענזאך.

unestab'lished *a.* (אנ-עס-טעב'-לישט) ניט אייגגעריכטעט, ניט פעסטגעזעצט, ניט געגרינדעט, ניט עטאבלירט.

unesthet'ic *a.* ניט (אנ-עס-טהעט'-איק) עסטעטיש.

unetched' *a.* (אנ-עטשט') ניט אויסגעפרעסען, ניט אויסגעגעסען פון אן אויספרעסענדען שטאף.

uneva'dable *a.* (אנ-אי-וויי'-דעבל) אונפערמיידליך.

unevangel'ical *a.* (אנ-אי-ווענ-רזשעל'-אי-קעל) ניט עוואנגעליש. ז. *evangelical*

une'ven *a.* (אנ-אי'וון) ניט גלייך, ניט גלאט, ניט גראד; ניט גלייכמעסיג; אין אריפמעטיק — ניט גראד, אום, וואס קען זיך ניט טיילען אויף צוויי גלייכע חלקים [ווי די צאהלען 3, 5, 7 א. ז. וו.]; ניט אמת, ניט עהרליך, אונגערעכט.

une'venly *adv.* (אנ-אי'ווג-לי) אויף אן אונגלייכען אופן; ניט גלאט; ניט גראד.

une'venness *n.* (אנ-אי'ווג-נעס) אונגלייכקייט; ניט גלאטקייט; אונגלייכמעסיגקייט; אונגראדקייט.

unevent'ful *a.* (אנ-אי-ווענט'-פול) אהן בעדייטענדע פאסירונגען אדער געשעהענישען; שטיל.

unevent'fully *adv.* (אנ-אי-ווענט'-פול-אי) אהן בעדייטענדע פאסירונגען.

unev'ident *a.* ניט (אנ-עוו'-אי-דענט) אפענבאר, ניט אויגענשיינליך, ניט קלאר, ניט דייטליך.

unexag'gerated *a.* (אנ-עג-זעדזש'-ע-ריי-טעד) ניט איבערטריבען.

unexam'inable *a.* (אנ-עג-זעמ'-אי-נעבל) וואס מען קען ניט עקזאמענירען אדער פראבירען; וואס קען ניט עקזאמענירט ווערען.

unexam'ined *a.* (אנ-עג-זעמ'-אינד) ניט עקזאמענירט, ניט געפרופט, ניט פערהערט; ניט אונטערזוכט.

unexam'pled *a.* (אנ-עג-זעמ'פלד) בייישפיעללאז, וואס האט ניט קיין גלייכען פאל.

unex'cavated *a.* (אנ-עקס'-קע-וויי-טעד) ניט אויסגעגראבען, ניט אויסגעהוילט.

unexcelled' *a.* ניט (אנ-עק-סעלד') איבערטראפען, ניט איבערשטיגען.

unexcep'tionable *a.* (אנ-עק-סעפ'-שאנ-עבל) געגען וואס מען קען גאר ניט איינוועגדען, וואס קען ניט געטאדעלט ווערען; פעהלערלאז; אויסגעצייכענט.

unexcep'tionableness *n.* (אנ-עק-סעפ'-שאנ-עבל-נעס) דאס ניט זיין וואס איינצואווענדען; טאדעללאזיגקייט, פעהלערלאזיגקייט; אויסגעצייכענטקייט.

unexcep'tionably *adv.* (אנ-עק-סעפ'-שאנ-ע-בלי) ניט צום טאדלען, ניט איינצואווענדען; פעהלערלאז, אויסגעצייכענט.

unexcep'tional *a.* (אנ-עק-סעפ'-שאנ-על) אהן אן אויסנאהמע.

unexcep'tionally *adv.* (אנ-עק-סעפ'-שאנ-על-אי) אהן אן אויסנאהמע, גאר נישט אויסשליסענדיג; אין גאנצען.

unexcep'tive *a.* (אנ-עק-סעפ'-טיוו) וואס מאכט ניט קיין אויסנאהמע.

unexchanged' *a.* (אנ-עקס-טשיינדזשד') ניט אויסגעביטען, ניט אויסגעטוישט, ניט אויסגעוועקסעלט.

unexcised' *a.* (אנ-עק-סאיזד') וואס האט אויף זיך ניט קיין אקציז, אויף וואס מען דארף ניט צאהלען קיין אקציז.

unexci'ted *a.* ניט (אנ-עק-סאי'-טעד) אויפגערעגט.

unexci'ting *a.* ניט (אנ-עק-סאי'-טינג) אויפרעגענד.

unexclu'ded *a.* (אנ-עקס-קלוה'-דעד) ניט אויסגעשלאסען.

unexclu'sive *a.* (אנ-עקס-קלוה'-סיוו) ניט אויסשליסענד; ניט אויסשליסליך; אלגעמיין.

unexclu'sively *adv.* (אנ-עקס-קלוה'-סיוו-לי) ניט אויסשליסענדיג קיין זאך, אהן אויסנאהמע.

unexcommu'nicated *a.* (אנ-עקס-קא-מיו'-ני-קיי-טעד) ניט אויסגעשלאסען פון דער קירך, ניט אריינגעלעגט אין חרם; ניט אויסגעשלאסען פון א פעראיין.

unexcu'sable *a.* (אנ-עקס-קיו'-זעבל) וואס מען קען ניט ענטשולדיגען אדער פערצייהען.

unexcused' *a.* ניט (אנ-עקס-קיוזד') ענטשולדיגט, ניט פערצייהט.

unex'ecuted *a.* (אנ-עק'-סי-קיו-טעד) ניט אויסגעפיהרט, ניט געמאכט; ניט פערוואלטעט; ניט הינגעריכטעט, ניט געטויטעט.

unexem'plified *a.* (אנ-עג-זעמ'-פלי-פאיד) אהן ביישפיעלען, ניט ערקלערט דורך ביישפיעלען.

unexempt' *a.* (אנ-עג-זעמט') ניט פריי, ניט אויסגענומען דורך א פריווילעגיע.

unexer'ted *a.* ניט (אנ-עג-זויר'-טעד) אנגעשטרענגט, ניט אנגעווענדעט, ניט געזעצט אין טהעטיגקייט; אונטהעטיג.

unexhaust'ed *a.* (אנ-עג-זאהסט'-עד) ניט אויסגעשעפט, ניט אויסגעצעהרט, ניט אויסגעמאטערט.

unexhaust'ible *a.* (אנ-עג-זאהסט'-איבל) ז. *inexhaustible*

unexhib'ited *a.* (אנ-עג-זיב'-אי-טעד) ניט אויסגעשטעלט, ניט ארויסגעצייגט; ניט אויפגעוויזען, ניט פארגעלעגט [צום פערהאנדלען].

unexis'tent *a.* ניט (אנ-עג-זיס'-טענט) עקזיסטירענד, ניט פערהאנדען.

unexpan'ded *a.* (אנ-עקס-פענ'-דעד) ניט אויסגעצויגען, ניט אויסגעשפרייט; ניט אויסגעברייטעט.

unexpec'tant *a.* (אנ-עקס-פעק'-טענט) ניט ערווארטענד, ניט ארויסקוקענד אויף עפעס.

unexpec'tedly *adv.* (אנ-עקס-פעק'-טעד-לי) אויף אן אונערווארטעטען שטייגער.

unexpec'tedness *n.* (אנ-עקס-פעק'-טעד-נעס) אונערווארטעטקייט.

unexpe'dient *a.* (אנ-עקס-פי'-די-ענט) ז. *inexpedient*

unexpen'ded *a.* (אנ-עקס-פענ'-דעד) ניט אויסגעגעבען, ניט פערווענדעט אויף עפעס.

unexpen'sive *a.* (אנ-עקס-פענ'-סיוו) ז. *inexpensive*

unexpe'rienced *a.* (אנ-עקס-פי'-רי-ענסט) ניט ערפאהרען, ניט געניט; ניט אויסגעפרובירט.

unexperimen'tal *a.* (אנ-עקס-פער-אי-מענ'-טעל) ניט בעגרינדעט דורך עקספערימענטען אדער וויסענשאפטליכע פראבען, ניט עקספערימענטאל.

unexpert' *a.* (אנ-עקס-פוירט') וואס איז ניט קיין עקספערט; ניט אויטאריטעטיש, ניט ערפאהרען; אונוויסענד.

unexpert'ly *adv.* (אנ-עקס-פוירט'-לי) ניט מעשה עקספערט; ניט ווי א קענער פון דער זאך.

unexpert'ness *n.* (אנ-עקס-פוירט'-נעס) ז. *inexpertness*

unexpired' *a.* ניט (אנ-עקס-פאירד') אויסגעאטהעמט; ניט אבגעשטארבען.

unexplai'nable *a.* (אנ-עקס-פליי'-נעבל) אונערקלערבאר, וואס קען ניט ערקלערט ווערען.

unexplained' *a.* ניט (אנ-עקס-פליינד') ערקלערט.

unex'plicable *a.* (אנ-עקס'-פלי-קעבל) ז. *inexplicable*

unexplo'ded *a.* (אנ-עקס-פלאו'-דעד) ניט עקספלאדירט, ניט אויפגעריסען.

unexploi'ted *a.* (אנ-עקס-פלאי'-טעד) ניט פאלשטענדיג אויסגענוצט; ניט קולטיווירט, ניט בעארבייט; ניט עקספלואטירט.

unexplored' *a.* (אנ-עקס-פלאורד') אונערפארשט; ניט אונטערזוכט; ניט אויסגעפארשט.

unexplo'sive *a.* (אנ-עקס-פלאו'-סיוו) ניט עקספלאדירענד; וואס קען ניט אויפגעריסען ווערען.

unexpor'ted *a.* (אנ-עקס-פאור'-טעד) ניט עקספארטירט; וואס איז ניט ארויסגעפיהרט געווארען אין אן אנדער לאנד.

unexposed' *a.* (אנ-עקס-פאוזד') ניט אפען ארויסגעשטעלט; געהיים, בעהאלטען. ז. *expose*

unexpoun'ded *a.* (אנ-עקס-פאונ'-דעד) ניט ערקלערט.

unexpressed' *a.* (אנ-עקס-פרעסט') ניט אויסגעדריקט, ניט ארויסגעזאגט.

unexpress'ible *a.* (אנ-עקס-פרעס'-איבל) ז. *inexpressible*

unexpress'ibly *adv.* (אנ-עקס-פרעס'-אי-בלי) ז. *inexpressibly*

unexpress'ive *a.* (אנ-עקס-פרעס'-איוו) ניט אויסדריקליך; וואס האט ניט קיין אויסדרוק.

unexpress'ively *adv.* (אנ-עקס-פרעס'-איוו-לי) ניט אויסדריקענדיג, אהן אויסדרוק.

unexpunged' *a.* (אנ-עקס-פאנדזשד') ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעשטרייכט; ניט פערוויסט, ניט פערטיליגט.

unexpur'gated *a.* (אנ-עקס-פויר'-גיי-טעד) ניט אויסגערייניגט. ז. *expurgate*

unexten'ded *a.* (אנ-עקס-טענ'-דעד) ניט אויסגעדעהנט, ניט אויסגעשטרעקט, ניט אויסגעברייטעט, ניט אויסגעצויגען; וואס פערנעהמט ניט קיין רוים.

unexter'minated *a.* (אנ-עקס-טויר'-מי-ניי-טעד) ניט אויסגעראטעט, ניט פערניכטעט, ניט פערטיליגט; ניט פערטריבען, ניט פעריאגט.

unextinct' *a.* (אנ-עקס-טינקט') ניט אויסגעלאשען, ניט אויסגעשטארבען; ניט אבגעשאפט.

unextin'guishable *a.* (אנ-עקס-טינ'-גהוויש-עבל) ז. *inextinguishable*

unextin'guishably *adv.* (אנ-עקס-טינ'-גהוויש-ע-בלי) ז. *inextinguishably*

unextin'guished *a.* (אנ-עקס-טינ'-גהווישט) ניט אויסגעלאשען; ניט אבגעשאפט.

unextir'pated *a.* (אנ-עקס-טויר'-פיי-טעד) ניט אויסגעראטעט, ניט פערטיליגט.

unextolled' *a.* (אנ-עקס-טאולד') ניט געריהמט, ניט געלויבט.

unextor'ted *a.* (אנ-עקס-טאהר'-טעד) ניט ארויסגעפרעסט; ניט ארויסגעצוואונגען.

unextrac'ted *a.* (אנ-עקס-טרעק'-טעד) ניט ארויסגעצויגען, ניט ארויסגעקראצען.

unex'tricable *a.* (אנ-עקס'-טרי-קעבל) ז. *inextricable*

unfa'bled *a.* (אנ-פיי'בלד) ניט פאבעלהאפט, ניט אויסגעטראכט, אמת, וואהר; ניט פערקערפערט אדער פארגעשטעלט אין א פאבעל.

unface' *v.* (אנ-פיים') אראבנעהמען דעם צודעק אדער שלייער; אויפדעקען.

unfa'dable *a.* (אנ-פיי'-דעבל) וואס קען ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט ווערען; וואס קען ניט אונטערגעהן אדער פערניכטעט ווערען.

unfa'ded *a.* (אנ-פיי'-דעד) ניט פערוועלקט, ניט פערוויאנעט.

unfa'ding *a.* (אנ-פיי'-דינג) ניט וועלקענד, וואס וויאנעט ניט; וואס פערלירט ניט די פרישקייט אדער דעם קאליר.

unfa'dingly *adv.* (אנ-פיי'-דינג-לי) ניט וועלקענדיג, ניט וויאנענדיג; אויף אן אופן וואס קען ניט אונטערגעהן אדער פערניכטעט ווערען.

unfa'dingness *n.* (אנ-פיי'-דינג-נעס) דאס ניט קענען פערוועלקט אדער פערוויאנעט ווערען.

unfai'ling *a.* (אנ-פיי'-לינג) אונפעהלבאר, זיכער, געוויס; וואס קען ניט אויסגענומען אדער אויסגעטריקענט ווערען.

nfai'lingly *adv.* (אנ-פיי'-לינג-לי) אונפעהלבאר; אויף א זיכערען, געוויסען אופן.

unfai'lingness *n.* (אנ-פיי'-לינג-נעס) דאס זיין אונפעהלבאר; דאס זיין געוויס אדער זיכער.

unfain'ting *a.* (אנ-פיינ'-טינג) ניט פאלענדיג אין אונמאכט אדער חלשות; וואס ווערט ניט שוואך אדער מוטלאז.

unfair' *a.* (אנ-פעהר') ניט שעהן, ניט פאסענד; ניט ריכטיג, ניט עהרליך, אונארענטליך.

unfair'ly *adv.* (אנ-פעהר'-לי) אויף א ניט-שעהנעם, ניט פאסענדען אדער אונארענטליכען שטייגער.

unfair'ness *n.* (אנ-פעהר'-נעס) אונעהרליכקייט, אונארענטליכקייט; אונפאסיגקייט.

unfaith' *n.* (אנ-פייטה') אונגלויבען, אונטרייהייט, אונעהרליכקייט.

unfaith'ful *a.* (אנ-פייטה'-פול) אונטריי, טריילאז, פאלש; אהן אמונה, אהן גלויבען; אהן נאמנות; ניט גלויבענסווערטה.

unfaith'fully *adv.* (אנ-פייטה'-פול-אי) זייענדיג ניט געטריי; מיט אונטרייהייט; אהן איבערגעבענהייט; אויף אן אונגלויבענסווירדיגען שטייגער.

unfaith'fulness *n.* (אנ-פייטה'-פול-נעס) אונטרייהייט, טריילאזיגקייט, פאלשקייט.

unfal'cated *a.* (אנ-פעל'-קיי-טעד) ניט אויסגעבויגען ווי א סערפ.

unfall'en *a.* (אנ-פאהל'ן) ניט געפאלען, ניט געזונקען, ניט רואינירט.

unfal'lowed *a.* (אנ-פעל'-אוד) ניט אויפגעאקערט.

unfal'sified *a.* (אנ-פאהל'-סי-פאיד) אונגעפעלשט; ניט נאכגעמאכט.

unfal'tering *a.* (אנ-פאהל'-טער-אינג) ניט שוואנקענד, ניט וואקעלדיג, פעסט, שטאנדהאפט; ניט שטאמלענדיג, מיט א פעסטער, זיכערער שטימע.

unfal'teringly *adv.* (אנ-פאהל'-טער-אינג-לי) אויף אן אונשוואנקענדען, אונוואקלענדען שטייגער; מיט פעסטקייט, מיט שטאנדהאפטיגקייט.

unfamed' *a.* (אנ-פיימד') אהן רוהם, ניט בעריהמט; ניט האבענדיג קיין בכבוד'ען נאמען.

unfamil'iar *a.* (אנ-פע-מיל'-יאר) ניט פאמיליאר, ניט בעקאנט, ניט אינטים, ניט צוגעוועהנט.

unfamiliar'ity *n.* (אנ-פע-מיל-אי-ער'-אי-טי) אונפאמיליאריטעט, דאס זיין ניט פאמיליאר, דאס זיין ניט בעקאנט אדער צוגעוועהנט.

unfamil'iarly *adv.* (אנ-פע-מיל'-יאר-לי) אויף אן אונפאמיליארען אדער אונאינטימען שטייגער.

unfash'ionable *a.* (אנ-פעש'-אנ-עבל) ניט מאדיש, ניט פראנטיש, ניט אריסטאקראטיש.

unfash'ionableness *n.* (אנ-פעש'-אנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט מאדיש, ניט פראנטיש אדער ניט אריסטאקראטיש.

unfash'ionably *adv.* (אנ-פעש'-אנ-ע-בלי) ניט מאדיש; ניט לויט דער מאדע; ניט מעשה אריסטאקראט.

unfash'ioned *a.* (אנ-פעש'-אנד) ניט געפארמט, ניט אויסגעגאסען אין א בעשטימטער פארם; אהן א פארם אדער פאסאן.

unfast' *a.* (אנ-פעסט') ניט פעסט, אונזיכער.

unfas'ten *v.* (אנ-פעס'ן) לויז מאכען, אבבינדען, בעפרייען פון א פערבינדונג; זיין ניט פערבונדען.

unfas'tener *n.* (אנ-פעס'-נער) איינער אדער עפעס וואס בינדט פאנאנדער אדער מאכט לויז.

unfa'thered *a.* (אנ-פא'-טהערד) אהן א פאטער, פאטערלאז; וואס איז געבארען געווארען ניט אויף א נאטירליכען אופן; וואס האט ניט קיין געזעצליך-אנערקענטען פאטער.

unfa'therly *adv.* (אנ-פא'-טהער-לי) ניט ווי א פאטער; אויף אן אופן וואס פאסט ניט פאר א פאטער.

unfath'omable *a.* (אנ-פעטה'-אמ-עבל) אונערמעסליך, וואס קען ניט אויסגעמאסטען ווערען; וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; זעהר טיעף; וואס קען ניט ארומגענומען ווערען מיט'ן געדאנק; וואס קען ניט דערפארשט ווערען.

unfath'omableness *n.* (אנ-פעטה'-אמ-עבל-נעס) דאס ניט קענען דערגרונטעוועט ווערען; דאס זיין טיעף אהן א גרונט.

unfath'omably *adv.* (אנ-פעטה'-אמ-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; אונגעהויער טיעף.

unfath'omed *a.* (אנ-פעטה'-אמד) ניט צו דערגרונטעווען, ניט צו דערגעהן ביז'ן גרונט; אונגעהויער טיעף.

unfati'gueable *a.* (אנ-פע-טי'-געבל) אונערמיעדליך, וואס ווערט ניט מיעד.

unfat'ten *v.* (אנ-פעט'ן) מאגער מאכען, אויסמאגערען.

unfaul'ty *a.* (אנ-פאהל'-טי) אונפעהלערהאפט, אהן פעהלערען, אהן חסרונות.

unfa'vorable *a.* (אנ-פיי'-ווָאר-עבל) אונגינסטיג, ניט פריינדליך, ניט גנעדיג; ענטמוטיגענד.

unfa'vorableness *n.* (אנ-פיי'-וואר-עבל-נעס) אונגינסטיגקייט; אונפריינדליכקייט.

unfa'vorably *adv.* (אנ-פיי'-וואר-ע-בלי) אויף אן אונגינסטיגען אדער אונפריינדליכען שטייגער.

unfa'vourable *a.* (אנ-פיי'-וואר-עבל) ז. *unfavorable*

unfa'vourableness *n.* (אנ-פיי'-וואר-עבל-נעס) ז. *unfavorableness*

unfa'vourably *adv.* (אנ-פיי'-וואר-ע-בלי) ז. *unfavorably*

unfeared' *a.* (אנ-פיערד') ניט פירכטערליך, וואס ווארפט ניט אן קיין שרעק.
unfear'ful *a.* (אנ-פיער'-פול) ניט שרעקעדיג, מוטיג; בראוו.
unfear'fully *adv.* (אנ-פיער'-פול-אי) אהן שרעק; בראוו, מיט קוראזש.
unfea'sible *a.* (אנ-פיע'-זיבל) אונאויספיהרליך, וואס קען ניט געטהאן אדער אויסגעפיהרט ווערען.
unfeath'er *v.* (אנ-פעטה'-ער) אויספליקען די פעדערען.
unfeath'ered *a.* (אנ-פעטה'-ערד) וואס האט ניט קיין פעדערען, אהן פעדערען.
unfea'tured *a.* (אנ-פיע'-טשורד) ניט געשטאלטעט, ניט פארמירט; וואס האט ניט קיין בעשטימטען אויסזעהן אדער כאראקטער.
unfed' *a.* (אנ-פעד') ניט געפיטערט, ניט ערנעהרט, ניט אנגעקארמעט, ניט בעזארגט מיט נאהרונג.
unfeed' *a.* (אנ-פיעד'), ניט אונבעלוינט, ניט בעצאהלט; פאר וואס עס איז ניט בעקומען געווארען קיין געצאהלט.
unfee'ling *a.* (אנ-פיע'-לינג) ניט פיהלענד, געפיהללאז, אהן געפיהל; גרויזאם, הארטהערציג.
unfee'lingly *adv.* (אנ-פיע'-לינג-לי) ניט פיהלענדיג, ניט האבענדיג קיין מיטגעפיהל; גרויזאם, אכזריות'דיג, הארטהערציג.
unfee'lingness *n.* (אנ-פיע'-לינג-נעס) געפיהללאזיגקייט, הארטהערציגקייט; גרויזאמקייט.
unfeigned' *a.* (אנ-פיינד') ניט געמאכט, ניט אויף צו כלומר'שט, ניט פערשטעלט; ניט היפאקריטיש, אויפריכטיג; ווירקליך, ערנסט.
unfeig'nedly *adv.* (אנ-פיי'-נעד-לי) ניט פערשטעלטערהייד, ניט אויף צו כלומר'שט; אויף א ווירקליכען אדער אויפריכטיגען אופן.
unfeig'nedness *n.* (אנ-פיי'-נעד-נעס) דאס זיין ניט אויף צו כלומר'שט; ריכטיגקייט, אויפריכטיגקייט, ערנסטקייט, אפענהערציגקייט.
unfeig'ning *a.* (אנ-פיי'-נינג) ניט פערשטעלט, ניט אבנארענד, ריכטיג.
unfel'lowed *a.* (אנ-פעל'-אוד) אהן א חבר; וואס האט ניט קיין גלייכען צו זיך.
unfelt' *a.* (אנ-פעלט') ניט געפיהלט; אונבעמערקט.
unfem'inine *a.* (אנ-פעמ'-אי-ניין) ניט ווייבליך, ניט ווייבעריש.
unfence' *v.* (אנ-פענס') צונעהמען דעם פארקאן אדער דעם צאם; אוועקנעהמען די בעשיצונג פון עפעס.
unfenced' *a.* (אנ-פענסט') ניט ארומגעצאמט; ניט בעשיצט.
unfermen'table *a.* (אנ-פויר-מענ'-טעבל) ניט פעהיג צו געהרען אדער איהרען.
unfermen'ted *a.* (אנ-פויר-מענ'-טעד) ניט געאיהרט; ניט געזייערט [וועגען ברויט], ניט געמאכט אויף הייוען.
unfer'tile *a.* (אנ-פויר'-טיל) אונפרוכטבאר.
unfer'tileness *a.* (אנ-פויר'-טיל-נעס) אונפרוכטבארקייט.
unfer'tilised *a.* (אנ-פויר'-טיל-איזד) ז. *unfertilized*.
unfertil'ity *n.* (אנ-פויר-טיל'-אי-טי) ז. *unfertileness*.
unfer'tilized *a.* (אנ-פויר'-טיל-איזד) ניט בעפרוכטעט [וועגען חיות און פלאנצען]; ניט געמאכט פרוכטבאר [וועגען לאנד].
unfet'ter *v.* (אנ-פעט'-ער) אראבנעהמען די קייטען, בעפרייען פון קייטען, בעפרייען.
unfet'tered *a.* (אנ-פעט'-ערד) בעפרייט פון די קייטען; בעפרייט.
unfeu'dalize *v.* (אנ-פיו'-דעל-איז) בעפרייען פון פעאדאליזם אדער לעהנסהערשאפט. ז. *feudalism*.
unfig'ured *a.* (אנ-פיג'-יורד) וואס שטעלט ניט פאר קיין פיגור אדער פארם פון א חיה אדער פלאנצע; וואס האט אויך זיך ניט קיינע פיגורען [ווי גלאט געוועבטעס צייג]; בוכשטעבליך, ניט בלשון מליצה.
unfile' *v.* (אנ-פאיל') ארויסנעהמען פון א קאלעקציאן דאקומענטען.
unfiled' *a.* (אנ-פאילד') ניט אבגעפיילט, ניט פאלירט מיט א פייל.
unfil'ial *a.* (אנ-פיל'-יעל) ניט ווי א קינד; וואס האלט זיך ניט אין דער בעציהונג ווי קינדער צו עלטערען.
unfil'ially *adv.* (אנ-פיל'-יעל-אי) ניט מעשה קינד; ניט אויף אן אופן ווי א קינד בעציהט זיך צו עלטערען.
unfilled' *a.* (אנ-פילד') ניט געפילט; לעדיג, ניט בעזעצט, ניט פערנומען.
unfil'leted *a.* (אנ-פיל'-עט-עד) ניט פערבונדען מיט א באנד אדער לענטע [וועגען די האר].
unfil'tered *a.* (אנ-פיל'-טערד) ניט פילטרירט, ניט דורכגעזייט.
unfin'dable *a.* (אנ-פאינ'-דעבל) וואס מען קען ניט געפינען.
unfin'ishable *a.* (אנ-פינ'-איש-עבל) וואס קען ניט פערענדיגט ווערען.
unfin'ished *a.* (אנ-פינ'-אישט) אונבעענדיגט, ניט פאלענדעט; ניט קאמפלעט, ניט פאלקאם.
unfin'ishing *n.* (אנ-פינ'-איש-אינג) דאס ניט פערענדיגען; דאס ניט ברייננגען צו א סוף; דאס פערבלייבען ניט פערענדיגט, אונפערענדיגטקייט.
unfirm' *a.* (אנ-פוירם') ניט פעסט, ניט שטאנדהאפט; ניט שטארק; שוואך.
unfit' *a.* and *v.* (אנ-פיט') אונטויגליך, אונפאסענד, ניט געהעריג; אונפעהיג; מאכען אונפעהיג אדער אונפאסענד צו עפעס.
unfit'ly *adv.* (אנ-פיט'-לי) אויף אן אונפעהיגען אדער אונפאסענדען שטייגער.
unfit'ness *n.* (אנ-פיט'-נעס) אונפעהיגקייט; אונטויגליכקייט; אונפאסיגקייט, אונצוגעפאסטקייט.
unfit'ted *a.* (אנ-פיט'-עד) ניט צוגעפאסט, ניט פעהיג צו עפעס.
unfit'ting *a.* (אנ-פיט'-אינג) אונפאסענד; אונטויגליך.
unfit'tingly *adv.* (אנ-פיט'-אינג-לי) ניט פאסענדיג; ניט טויגענדיג.
unfix' *v.* (אנ-פיקס') אבבינדען, לויז מאכען, פאנאנדערבינדען, פאנאנדערלאזען.
unfixed' *a.* (אנ-פיקסט') אונבעפעסטיגט; אונבעשטענדיג, ניט פעסט, ניט ענטשלאסען; ניט בעשטימט, ניט פעסטגעשטעלט.
unfix'edness *n.* (אנ-פיק'-סעד-נעס) ניט-פעסטקייט, אונבעשטענדיגקייט; דאס זיין ניט פעסטגעשטעלט.
unflag'ging *a.* (אנ-פלעג'-אינג) ניט אבגעשוואכט, ניט צוקראכען; אונטערגעהאלטען, אנגעהאלטען, שטייף.
unfla'ted *a.* (אנ-פליי'-טעד) ניט אנגעבלאזען.
unflat'tered *a.* (אנ-פלעט'-ערד) אונגעשמייכעלט, וועמען מען האט ניט געחנפ'ט.
unflat'tering *a.* (אנ-פלעט'-ער-אינג) ניט שמייכלענד; ניט שמייכלעריש, ניט שמייכעלהאפט, ניט חניפה'דיג.
unflat'teringly *adv.* (אנ-פלעט'-ער-אינג-לי) אהן חניפות.
unfleged' *a.* (אנ-פלעדזשד') וואס איז נאך ניט בעוואקסען מיט פעדערען; ניט גענוג ענטוויקעלט; אונערפאהרען, רויה, אונרייף.
unfleshed' *a.* (אנ-פלעשט') ניט צוגעוועהנט צו פלייש אדער בלוט; ניט געלערענט, ניט אויסגעפרובירט [ווי א הונד צו יאגד].
unflesh'ly *a.* (אנ-פלעש'-לי) ניט פון פלייש, ניט קיין בשר ודם, ניט קערפערליך, גייסטיג, ספּיריטועל.
unflex'ible *a.* (אנ-פלעק'-סיבל) ז. *inflexible*.
unflin'ching *a.* (אנ-פלינ'-טשינג) וואס ציהט זיך ניט צוריק אוים מורא; אונערשראקען.
unflin'chingly *adv.* (אנ-פלינ'-טשינג-לי) ניט אבשרעקענדיג זיך.
unflogged' *a.* (אנ-פלאגד') ניט געשמיסען.
unflu'ent *a.* (אנ-פלוה'-ענט) ניט פליסענד, ניט געלויפיג אין רעדען אדער שרייבען; מיט א שווערער שפראך אדער אויסדרוק.
unflush' *v.* (אנ-פלאש') אנווערען די רויטקייט אדער פרישקייט פון קאליר.
unfoiled' *a.* (אנ-פאילד') ניט ביינעקומען, ניט בעזיעגט, ניט צושלאגען; ניט צושטערט, ניט צו נישט געמאכט.
unfold' *v.* (אנ-פאולד') פאנאנדערנעהמען די פאלדען אדער קנייטשען, פאנאנדערציהען, אויסברייטען; ארויסשטעלען, ארויסווייזען; זיין פאנאנדערגעעפענט, זיין פאנאנדערגעשפרייט; זיך ענטוויקלען; ארויסלאזען פון אן ארומצאמונג אדער שטאל [ווי שעפסען].
unfol'der *n.* (אנ-פאול'-דער) איינער אדער עפעס וואס וויקעלט פאנאנדער אדער דעקט אויף.
unfol'ding *n.* (אנ-פאול'-דינג) פאנאנדערוויקלונג, פאנאנדערשפרייטונג; ענטוויקלונג; אויפדעקונג.
unfo'liated *a.* (אנ-פאו'-לי-איי-טעד) ניט בלעטערדיג, וואס איז ניט אויסגעלעגט אין דינע שיכטען.
unfol'lowed *a.* (אנ-פאל'-אוד) ניט נאכגעפאלגט פון קיינעם; וואס האט ניט קיין נאכפאלגער.
unfool' *v.* (אנ-פוהל') מאכען אויס נאר; בעפריידיגען איינעם פאר רופען איהם נאר.
unfoot'ed *a.* (אנ-פוט'-עד) אויף וואס עס האט ניט געטראטען קיין מענשליכער פוס; וואס איז קיינמאל ניט בעזוכט געווארען פון מענשען.
unforbear'ing *a.* (אנ-פאר-בעהר'-אינג) וואס קען ניט אריבערטראגען; וואס איז ניט גענייגט אריבערצוטראגען.
unforbid' *a.* (אנ-פאר-ביד') ז. *unforbidden*.
unforbid'den *a.* (אנ-פאר-ביד'ן) אונפערבאטען.
unforbid'denness *n.* (אנ-פאר-ביד'נ-נעס) דאס זיין ניט פערבאטען.
unforced' *a.* (אנ-פאורסט) ניט געצוואונגען; ניט ארויסגערופען דורך אנשטרענגונג; נאטירליך.

unfor'cedly *adv.* (אנ-פאור'-סעד-לי) ניט געצוואונגענערהייד.
unfor'cible *a.* (אנ-פאור'-סיבל) ניט קרעפטיג, ניט ווירקזאם.
unfor'dable *a.* (אנ-פאור'-דעבל) וואס מען קען ניט אריבערגעהן צו פוס [ווענען א וואסער]; זעהר טיעף.
unforebo'ding *a.* (אנ-פאור-באו'-דינג) וואס זאגט ניט פארויס, וואס דיענט ניט אלס פראפעצייאונג אדער סמן פון עטוואס וואס דארף קומען [הויפטזעכליך פון שלעכטעס].
unforeknow'able *a.* (אנ-פאור-נאו'-עבל) וואס מען קען ניט וויסען פון פריהער.
unforeknown' *a.* (אנ-פאור-נאון') ניט פארויס בעקאנט, ניט געוואוסט פון פריהער, ניט פארויסגעזעהן.
unforesee' *v.* (אנ-פאור-סיע') ניט פאר-אויסזעהן.
unforesee'able *a.* (אנ-פאור-סיע'-עבל) וואס מען קען ניט פארויסזעהן.
unforesee'ing *a.* (אנ-פאור-סיע'-אינג) ניט פארויסזעהענד; וואס זעהט ניט וואס שפעטער וועט זיין.
unforeseen' *a.* (אנ-פאור-סיען') ניט פארויסגעזעהן.
unfore'skinned *a.* (אנ-פאור'-סקינד) אהן א ערלה, גע'מל'ט.
unforetold' *a.* (אנ-פאור-טאולד') ניט פארויסגעזאגט.
unforewarned' *a.* (אנ-פאור-וואהרנד') ניט געווארענט אדער מתרה געווען פון פריהער.
unfor'feited *a.* (אנ-פאר'-פיט-עד) ניט פערלארען, ניט פערפאלען. ז. *forfeit*.
unforged' *a.* (אנ-פאורדזשד') ניט אויס-געשמיעדעט, ניט געמאכט.
unforget'able *a.* (אנ-פאר-געט'-עבל) וואס קען ניט פערגעסען ווערען.
unforget'ful *a.* (אנ-פאר-געט'-פול) ניט פערגעסענד; וואס געדענקט, וואס האלט אין זכרון.
unforgiv'able *a.* (אנ-פאר-גיוו'-עבל) וואס קען ניט פערגעבען ווערען; אויך וואס מען קען ניט מוחל זיין, אונפערצייה-ליך.
unforgiv'en *a.* (אנ-פאר-גיוו'ן) ניט פערצייהט, ניט פערגעבען.
unforgiv'er *n.* (אנ-פאר-גיוו'-ער) איי-נער וואס איז ניט מוחל, א נוקם ונוטר.
unforgiv'ing *a.* (אנ-פאר-גיוו'-אינג) ניט פערגעבענד; וואס וויל ניט פערציי-הען, וואס וויל ניט מוחל זיין.
unforgot' *a.* (אנ-פאר-גאט') ז. *unforgotten*.
unforgot'ten *a.* (אנ-פאר-גאט'ן) אונ-פערגעסען; ניט ארויס פון זכרון.
unform' *v.* (אנ-פאהרם') פערניכטען, צושטערען, מאכען א תל.
unfor'mal *a.* (אנ-פאהר'-מעל) ז. *informal*.
unfor'malized *a.* (אנ-פאהר'-מעל-איזד) ניט געמאכט פארמאליסטיש אדער צערעמאניעל.
unformed' *a.* (אנ-פאהרמד') ניט גע-פארמט, ניט געבילדעט, ניט אויסגעגאסען אין א געוויסער פארם אדער געשטאלט.
unfor'mulated *a.* (אנ-פאהר'-מיו-ליי-טעד) ניט פארמולירט, ניט אויסגעדריקט אין א בעשטימטער פארמולע אדער זאץ.
unforsa'ken *a.* (אנ-פאהר-סיי'ק'ן) ניט פערלאזען, ניט אויפגעגעבען.
unfor'tified *a.* (אנ-פאהר'-טי-פאיד) ניט בעפעסטיגט.
unfor'tunate *a.* and *n.* (אנ-פאהר'-טשו-נייט) אונגליקליך, שלים-מזל'דיג, אהן הצלחה; איינער וואס איז אריינגעפאלען אין א צרה, אן אונגליקליכער מענש.
unfor'tunately *adv.* (אנ-פאהר'-טשו-נייט-לי) אונגליקליכערווייזע.
unfos'silized *a.* (אנ-פאס'-איל-איזד) ניט פערשטיינערט.
unfos'tered *a.* (אנ-פאס'-טערד) ניט גענעהרט; ניט געהאדעוועט; ניט בע-שיצט, ניט געשטיצט, ניט בעגינסטיגט.
unfought' *a.* (אנ-פאהט') ניט געפאכ-טען, ניט געקעמפפט.
unfouled' *a.* (אנ-פאולד') ניט בעפלעקט, ניט פעראונרייניגט; ריין.
unfound' *a.* (אנ-פאונד') ניט געפונען.
unfoun'ded *a.* (אנ-פאונ'-דעד) ניט גע-גרינדעט; אונבעגרינדעט.
unfra'grant *a.* (אנ-פריי'-גרענט) וואס האט ניט קיין געשמאקען ריח; ניט שמע-קעדיג.
unframed' *a.* (אנ-פריימד') ניט איינ-געראהמט, ניט איינגעפאסט אין א ראהם; ניט געפארמט, ניט געבילדעט, ניט גע-בויט.
unfran'chised *a.* (אנ-פרענ'-טשאיזד) ניט בעפרייט; אהן וואהל-רעכט.
unfran'gible *a.* (אנ-פרענ'-דזשיבל) ניט צוברעכליך, וואס קען ניט צובראכען ווערען.
unfrater'nal *a.* (אנ-פרע-טויר'-נעל) ניט ברידערליך.
unfraught' *a.* (אנ-פראהט') ניט בעלא-דען, ניט אנגעלאדען; אויסגעלאדען.
unfree' *a.* (אנ-פריע') ניט פריי; אפ-הענגיג, ניט אפענהערציג; ניט פרייגעביג, ניט פרייוויליג, ניט גוטוויליג; ניט צו-לאזען.
unfreed' *a.* (אנ-פריעד') ניט בעפרייט.
unfreigh'ted *a.* (אנ-פריי'-טעד) ניט אנגעלאדען; ניט געדונגען [ווענען א שיף אדער וואגען צו טראנספארטירען סחורות].
unfre'quency *n.* (אנ-פרי'-קווענ-סי) ז. *infrequency*.
unfre'quent *a.* (אנ-פרי'-קווענט) ז. *infrequent*.
unfrequen'ted *a.* (אנ-פרי-קווענ'-טעד) ניט בעזוכט, איינזאם.
unfre'quently *adv.* (אנ-פרי'-קווענט-לי) ז. *infrequently*.
unfrien'ded *a.* (אנ-פרענ'-דעד) אהן פריינד, פריינדלאז; אהן שטיצע.
unfriend'liness *n.* (אנ-פרענד'-לי-נעס) אונפריינדליכקייט.
unfriend'ly *a.* and *adv.* (אנ-פרענד'-לי) אונפריינדליך, ניט פריינדשאפטליך; אונגינסטיג; אויך אן אונפריינדליכען אופן, ניט ווי א פריינד.
unfriend'ship *n.* (אנ-פרענד'-שיפ) אונפריינדליכקייט.
unfrigh'ted *a.* (אנ-פראי'-טעד) ניט דערשראקען.
unfright'ful *a.* (אנ-פראיט'-פול) ניט שרעקליך, ניט פורכטבאר; ניט אבשטוי-סענד.
unfrock' *v.* (אנ-פראק') אויסטהאן אדער אראבציהען [א בגד]; אוועקנעהמען די מאנאכען-קליידער, מאכען פאר אויס מא-נאך.
unfro'zen *a.* (אנ-פראו'ז'ן) ניט פער-פרארען; ניט פערגליווערט פון קעלט.
unfru'gal *a.* (אנ-פרו'-געל) ניט שפאר-זאם, פערשווענדעריש, אויסבריינגעריש.
unfruit'ful *a.* (אנ-פרוהט'-פול) אונ-פרוכטבאר; וואס בריינגט ניט קיין גוטען רעזולטאט.
unfruit'fully *adv.* (אנ-פרוהט'-פול-אי) אויף אן אונפרוכטבארען אופן; מיט פרוכטלאזע רעזולטאטען.
unfruit'fulness *n.* (אנ-פרוהט'-פול-נעס) אונפרוכטבארקייט.
unfu'eled *a.* (אנ פיו'-עלד) ז. *unfuelled*.
unfu'elled *a.* (אנ-פיו'-עלד) ניט בע-זארגט מיט הייץ-מאטעריאל.
unfulfilled' *a.* (אנ-פול-פילד') אונ-ערפילט.
unfumed' *a.* (אנ-פיומד') ניט דורכגע-רויכערט [מיט א שמעקעדיגער זאך].
unfun'ded *a.* (אנ-פאנ'-דעד) וואס ווערט ניט געדעקט דורך דער אבלעגונג פון געוויסע סומען אין בעשטימטע צייטען, נאר די גרויס און די טערמינען פון אב-צאהלונגען זיינען ניט בעשטימט [ווענען א חוב. איין געגענזאץ צו *funded debt*].
unfurl' *v.* (אנ-פוירל') אויפוויקלען, אבוויקלען, אויסברייטען, פאנאנדערלאזען; אויפדעקען; ארויסשטעלען, ארויסווייזען.
unfur'nish *v.* (אנ-פויר'-ניש) אויסרא-מען, אויסלעדיגען; צונעהמען די אויס-שטאטונג אדער מעבעל.
unfur'nished *a.* (אנ-פויר'-נישט) ניט מעבלירט; ניט אויסגעריכטעט, ניט אויס-געשטאטעט.
unfur'rowed *a.* (אנ-פאר'-אוד) ניט געראונצעלט, ניט געקנייטשט; גלאט.
unfused' *a.* (אנ-פיוזד') ניט געשמאל-צען; אהן א צינד-שנור אדער טרייבעל [ווענען א באמבע אדער גראנאט].
unfu'sible *a.* (אנ-פיו'-זיבל) ז. *infusible*.
ungai'nable *a.* (אנ-גיי'-נעבל) וואס מען קען ניט געווינען; וואס קען ניט דערגרייכט ווערען.
ungained' *a.* (אנ-גיינד') נאך ניט גע-וואונען; ניט דערגרייכט.
ungain'ful *a.* (אנ-גיינ'-פול) ניט איינ-טרעגליך; וואס בריינגט ניט קיין פרא-פיט.
ungain'liness *n.* (אנ-גיינ'-לי-נעס) אונגעשיקטקייט, אונגעלומפערטקייט.
ungain'ly *a.* and *adv.* (אנ-גיינ'-לי) אונגעשיקט, אונגעלומפערט; אויך אן אונגעלומפערטען אופן.
ungal'lant *a.* (אנ-געל'-ענט) ניט גא-לאנט, ניט העפליך צו פרויען.
ungalled' *a.* (אנ-גאהלד') אונבעשע-דיגט, ניט פערוואונדעט.
ungar'ment *v.* (אנ-גאר'-מענט) אויס-טהאן, ענטבלויזען, מאכען נאקעט.
ungar'mented *a.* (אנ-גאר'-מענ-טעד) ניט אנגעטהאן, ניט געקליידעט, נאקעט.
ungar'nished *a.* (אנ-גאר'-נישט) ניט בעציערט מיט ארנאמענטען; ניט בע-זארגט מיט'ן נויטיגען, ניט אויסגעריכ-טעט, ניט אויסגעשטאטעט.
ungar'risoned *a.* (אנ-גער'-אי-סאנד) ניט בעזעצט מיט סאלדאטען.
ungar'tered *a.* (אנ-גאר'-טערד) אהן פאדעשקעס, אהן שטרומפ-בענדער, אהן זאקען-בענדלעך.
ungath'ered *a.* (אנ-געטה'-ערד) ניט צונויפגענומען, ניט צונויפגעזאמעלט; ניט אבגעקליבען, ניט אויסגעקליבען.
ungear' *v.* (אנ-גיער') אראבנעהמען

דאס שפאַן־געשיר [פון א פערד]; ברוינ־ גען אין אונאָרדנונג.

ungen'erated *a.* (אַנ־דזשענ'־ע־ריי־ טעד) ניט געבאָרען, ניט בעשאַפען; ניט ארויסגעבראַכט; ניט געבראַכט צו עקזיס־ טענץ.

ungen'erative *a.* (אַנ־דזשענ'־ע־ריי־ טיוו) ניט געבעהרענד, ניט בעשאַפענד; ניט ארויסברייננגענד.

ungen'erous *a.* (אַנ־דזשענ'־ע־ראָס) ניט גרויסמוטיג, ניט עדעל; ניט פרייגע־ ביג, קאַרג; ניט עהרענהאַפט, שענדליך, נידריג, געמיין.

ungen'erously *adv.* (אַנ־דזשענ'־ע־ ראָס־לי) אויף א קאַרגען אופן; אויף א געמיינעם אדער נידריגען שטייגער.

unge'nial *a.* (אַנ־דזשי'־ניעל) אונגינ־ סטיג, אונפריינדליך.

ungenteel' *a.* (אַנ־דזשען־טיעל') ניט אנשטענדיג; ניט העפליך, גראָב.

ungenteel'ly *adv.* (אַנ־דזשען־טיעל'־ לי) אויף אַן אונהעפליכער אַרט; מיט גראָבקייט; ניט אנשטענדיג.

ungen'tle *a.* (אַנ־דזשענ'טל) ניט עדעל; אונערצויגען; אונהעפליך; רויה, גראָב; פון פראָסטער אבשטאַמונג, פּלעבעאיש.

ungen'tlemanlike *a.* (אַנ־דזשענ'טל־ מען־לאַיק) ז. *ungentlemanly*.

ungen'tlemanliness *n.* (אַנ־דזשענ'טל־ מען־לי־נעס) אונערצויגענקייט, אונעדעל־ קייט, אונפיינקייט, אונהעפליכקייט, גראָב־ קייט.

ungen'tlemanly *a. and adv.* (אַנ־ דזשענ'טל־מען־לי) וואס פּאַסט ניט פאַר א דזשענטלמאַן; גראָב; אונערצויגען; אונהעפליך.

ungen'tleness *n.* (אַנ־דזשענ'טל־נעס) אונפריינדליכקייט, ניט־עדעלקייט, גראָב־ קייט; אונהעפליכקייט.

ungent'ly *adv.* (אַנ־דזשענט'־לי) אויף אַן אונעדעלען אדער ניט צאַרטען אופן; אויף א בייזען אדער שטרענגען שטייגער; אויף א האַרטען אדער גראָבען אופן.

ungeomet'rical *a.* (אַנ־דזשי־א־מעט'־ רי־קעל) ניט געאָמעטריש. ז. *geometry*.

ungif'ted *a.* (אַנ־גיפ'־טעד) ניט בע־ גאַבט, ניט בעשאַנקען מיט געוויסע פעהיג־ קייטען; אהן א מתנה.

ungild' *v.* (אַנ־גילד') אראָבנעהמען די גילדונג.

ungil'ded *a.* (אַנ־גיל'־דעד) ז. *ungilt*.

ungilt' *a.* (אַנ־גילט') ניט פערגאָלדעט, ניט בעגולט.

ungird' *v.* (אַנ־גוירד') אויפגאַרטלען, אבגאַרטלען.

ungirt' *a.* (אַנ־גוירט') אויפגעגאַרטעלט, אבגעגאַרטעלט.

unglazed' *a.* (אַנ־גלייזד') ניט געגלאָזט, אהן שויבען; ניט איבערגעצויגען מיט גלאָזור.

ungleaned' *a.* (אַנ־גליענד') ניט געזאַ־ מעלט; ניט צונויפגעקליבען.

unglo'rified *a.* (אַנ־גלאָו'־רי־פאַיד) ניט געריהמט, ניט געלויבט.

unglo'rify *v.* (אַנ־גלאָו'־רי־פאַי) בע־ רויבען פון רוהם אדער עהרע.

unglove' *v.* (אַנ־גלאַוו') אראָבנעהמען די הענטשקע.

Unglove your hands.

ungloved *a.* (אַנ־גלאַווד') אהן הענטש־ קעס, אהן האַנדשוה.

unglue' *v.* (אַנ־גלוה') אבטיי־; אבקלייעז־ לען.

unglut'ted *a.* (אַנ־גלאַט'־עד) ניט אנ־ געזעטיגט.

ungod'lily *adv.* (אַנ־גאַד'־לי־לי) אויף א זינדיגען אדער גאָטלאָזען שטייגער.

ungod'liness *n.* (אַנ־גאַד'־לי־נעס) גאָט־ לאָזיגקייט, זינדיגקייט.

ungod'ly *a.* (אַנ־גאַד'־לי) ניט פרום, ניט גאָטספאַרכטיג; זינדיג; שלעכט; גאָטלאָז; שוידערליך, אונגעהויער.

ungored' *a.* (אַנ־גאָורד') ניט פערוואונ־ דעט, ניט צוקאַליעטשעט; ניט פערבלוי־ טיגט.

ungorged' *a.* (אַנ־גאָהרדזשד') ניט גע־ זעטיגט.

ungot' *a.* (אַנ־גאַט') ניט געקראָגען, ניט ערוואָרבען, ניט דערגרייכט.

ungot'ten *a.* (אַנ־גאַט'ן) ניט ערוואָר־ בען, ניט געקראָגען.

ungov'ernable *a.* (אַנ־גאַוו'־ער־נעבל) וואס קען ניט רעגיערט ווערען, וואס קען ניט בעהערשט ווערען; וואס קען ניט גע־ צוימט ווערען; וואס קען ניט קאָנטראָלירט ווערען; ווילד.

ungov'ernableness *n.* (אַנ־גאַוו'־ער־ נעבל־נעס) דאס ניט קענען רעגיערט ווע־ רען, דאס ניט לאָזען זיך בעהערשען; דאס ניט קענען געצוימט ווערען; ווילדקייט, אונגעצוימטקייט, אונקאָנטראָלירבאַרקייט.

ungov'ernably *adv.* (אַנ־גאַוו'־ער־נע־ בלי) ניט קענענדיג רעגיערט ווערען; זיך ניט לאָזענדיג בעהערשען; ניט קענענדיג געצוימט ווערען.

ungov'erned *a.* (אַנ־גאַוו'־ערנד) ניט רעגיערט, ניט בעהערשט, אהן א רעגיע־ רונג; ניט קאָנטראָלירט, ניט רעגולירט; ניט אייגעצוימט.

ungown' *v.* (אַנ־גאַון') אראָבנעהמען די גלח'שע קליידער, אראָבזעצען פון פּריס־ טערליכען אמט.

ungowned' *a.* (אַנ־גאַונד') בערויבט פון די גלח'שע קליידער, אראָבגעזעצט פון פּריסטערליכען אמט.

ungraced' *a.* (אַנ־גרייסט') ניט בעשאָנ־ קען; ניט געעהרט; ניט בעגאַבט.

ungrace'ful *a.* (אַנ־גרייס'־פול) אהן חן, אהן רייץ, ניט אנציהענד; ניט גראַ־ ציעז, ניט עלעגאַנט; אונגעלומפּערט.

ungrace'fully *adv.* (אַנ־גרייס'־פול־אי) אהן חן, אהן רייץ; ניט עלעגאַנט; אויף אַן אונגעלומפּערטען אופן.

ungrace'fulness *n.* (אַנ־גרייס'־פול־ נעס) דאס זיין אהן חן אדער רייץ; אונ־ עלעגאַנטקייט; אונגעלומפּערטקייט.

ungra'cious *a.* (אַנ־גריי'־שאָס) ניט גנעדיג, אונפריינדליך; אונאַנגענעהם; ניט חנ'עוודיג, ניט גראַציעז, ניט רייצענד; בייז, גראָב, ברוטאַל, אהן מאַניערען.

ungra'ciously *a.* (אַנ־גריי'־שאָס־לי) אונפריינדליך; מיט אונגנאַדע, מיט אונ־ ווילען; אונאַנגענעהם; ניט עלעגאַנט, ניט גראַציעז; שלעכט, זינדיג; גראָב, בייז, ברוטאַל.

ungra'ciousness *n.* (אַנ־גריי'־שאָס־ נעס) אונגנאַדע, אונפריינדליכקייט; בייז־ קייט, שלעכטקייט; אונעלעגאַנטקייט, אונ־ חנ'עוודיגקייט.

ungrammat'ical *a.* (אַנ־גרע־מעט'־אי־ קעל) ניט גראַמאַטיקאַליש, ניט ריכטיג, פעהלערהאַפט.

ungrammat'ically *adv.* (אַנ־גרע־ מעט'־אי־קעל־אי) ניט לויט די כללים פון גראַמאַטיק, ניט גראַמאַטיקאַליש.

ungrammat'icalness *n.* (אַנ־גרע־ מעט'־אי־קעל־נעס) דאס זיין ניט גראַמאַ־ טיקאַליש.

ungran'ted *a.* (אַנ־גרענ'־טעד) ניט בע־ ווילליגט; ניט צוגעגעבען.

ungras'pable *a.* (אַנ־גרעס'־פּעבל) וואס קען ניט אנגעגריפען אדער אנגעכאַפּט ווע־ רען; וואס מען קען ניט בעגרייפען אדער בעגרעהמען.

ungrate'ful *a.* (אַנ־גרייט'־פול) אונ־ דאַנקבאַר; אונאַנגענעהם.

ungrate'fully *adv.* (אַנ־גרייט'־פול־אי) אויף אַן אונדאַנקבאַרען אופן, מיט אונ־ דאַנקבאַרקייט.

ungrate'fulness *n.* (אַנ־גרייט'־פול־ נעס) אונדאַנקבאַרקייט; אונאַנגענעהמליכ־ קייט.

ungrat'ified *a.* (אַנ־גרעט'־אי־פאַיד) ניט צופריעדען, ניט צופריעדען געשטעלט.

ungrave' *a.* (אַנ־גרייוו') ניט ערנסט.

ungraved' *a.* (אַנ־גרייווד') ניט איינגע־ גראַווירט; ניט בעערדיגט, ניט בעגראָבען אין א קבר.

ungrave'ly *adv.* (אַנ־גרייוו'־לי) ניט ערנסט, אהן ערנסט; אהן ווירדע.

ungree'ted *a.* (אַנ־גריע'־טעד) ניט בע־ גריסט.

ungroun'ded *a.* (אַנ־גראַונ'־דעד) אונ־ בעגרינדעט; אהן א פונדאַמענט, אהן א גרונד; אהן א באָדען, אהן אַן אנהאַלט.

ungroun'dedly *adv.* (אַנ־גראַונ'־דעד־ לי) אויף אַן אונבעגרינדעטען אופן; אהן א גרונד; אהן א באָדען, אהן אַן אינהאַלט.

ungroun'dedness *n.* (אַנ־גראַונ'־דעד־ נעס) אונבעגרינדעטקייט; גרונדלאָזיגקייט; דאס ניט האָבען קיין פונדאַמענט אדער אנהאַלט.

ungrown' *a.* (אַנ־גראָון') נאָך ניט אויס־ געוואַקסען, נאָך ניט רייף; יונג.

ungrudged' *a.* (אַנ־גראַדזשד') פערגונ־ נען, גערן געגעבען.

ungrudg'ing *a.* (אַנ־גראַדזש'־אינג) פערגינגענד, מיט דער פרייער האַנד, מיט'ן גאַנצען הארצען.

ungrudg'ingly *adv.* (אַנ־גראַדזש'־ אינג־לי) פערגינענדיג, מיט'ן גוטען ווי־ לען, מיט'ן גאַנצען הארצען.

un'gual *a.* (אַנ'־גוועל) וואס איז שייך אדער עהנליך צו נעגעל אדער קלויען; וואס האָט נעגעל אדער קלויען.

unguaranteed' *a.* (אַנ־גער־ען־טיעד') ניט גאַראַנטירט, ניט קאַווירט.

unguar'ded *a.* (אַנ־גאַר'־דעד) ניט גע־ היט; ניט געשיצט; ניט פאָרזיכטיג; נאַכ־ לעסיג.

unguar'dedly *adv.* (אַנ־גאַר'־דעד־לי) אויף אַן אונפאָרזיכטיגען אופן; נאַכלעסיג.

unguar'dedness *n.* (אַנ־גאַר'־דעד־ נעס) אונפאָרזיכטיגקייט; נאַכלעסיגקייט.

un'guent *n.* (אַנ'־גוועגט) א זאַלב.

un'guentary *a.* (אַנ'־גוועג־טע־רי) פון זאַלב, וואס איז שייך צו זאַלב.

unguen'tous *a.* (אַנ־גוועג'־טאָס) ווי זאַלב.

unguess'able *a.* (אַנ־געס'־עבל) וואס מען קען ניט טרעפען אדער משער זיין.

unguessed' *a.* (אַנ־געסט') ניט געטרא־ פען, ניט משער געווען.

unguic'ular *a.* (אַנ־גוויק'־יו־לאַר) וואס איז שייך צו א נאָגעל אדער קלויע; וואס האָט נעגעל אדער קלויען; וואס האָט די לענג פון א מענשליכען פינגער־נאָגעל [אַן ערך א האַלבע צאָל].

Unguicula'ta *n.* (אַנ־גוויק־יו־לײ'־

טא) די חיות וואס האבען נעגעל אדער קלויען.

unguic'ulate *a. and n.* (אנ-גהוויק'-יו-לייט) וואס האט נעגעל אדער קלויען; א חיה וואס האט נעגעל אדער קלויען.

unguic'ulated *a.* (אנ-גהוויק'-יו-ליי-טער) וואס האט נעגעל אדער קלויען.

ungui'dable *a.* (אנ-גאי'-דעבל) וואס לאזט זיך ניט פיהרען; אונגעהארכזאם.

ungui'dably *adv.* (אנ-גאי'-דע-בלי) וואס לאזט זיך ניט פיהרען; אויף אן אונגעהארכזאמען אופן.

ungui'ded *a.* (אנ-גאי'-דעד) ניט געפיהרט; ניט רעגולירט, ניט קאנטראלירט, ניט רעגיערט.

unguif'erous *a.* (אנ-גהוויפ'-ע-ראס) וואס האט נעגעל אדער קלויען.

un'guiform *a.* (אנ'-גהווי-פארם) נאגעלפערמיג, ווי א נאגעל אדער א קלויע.

unguil'tily *adv.* (אנ-גיל'-טי-לי) אונשולדיג; מיט אונשולד.

unguil'tiness *n.* (אנ-גיל'-טי-נעס) אונשולדיגקייט.

unguil'ty *a.* (אנ-גיל'-טי) ניט שולדיג, אונשולדיג.

un'guinous *a.* (אנ'-גהווי-נאס) אויליג, ווי אויל.

un'guis *n.* (אנ'-גהווים) א נאגעל, א קלויע; עטוואס וואס איז עהנליך צו א נאגעל אדער קלויע; אזא ביין אין מענשליכען קערפער וואס איז עהנליך צו א נאגעל פון א מענשליכען פינגער.

un'gula *n.* (אנ'-גיו-לא) א נאגעל, א קלויע; א הוף, א קאפיטע; אזא כירורגישער אינסטרומענט וואס איז אויסגעבויגען ווי א קלויע; אין געאמעטריע — א טייל פון א צילינדער אדער פון א קאנוס וואס ווערט אבגעשניטען שרעג צו דעם באזיס [דער שנים איז עהנליך צו א קאפיטע פון א פערד].

un'gular *a.* (אנ'-גיו-לאר) ווי א נאגעל, ווי א קלויע, ווי א הוף אדער קאפיטע.

Ungula'ta *n.* (אנ-גיו-ליי'-טא) דער מין חיות וואס האבען קאפיטעס.

un'gulate *a. and n.* (אנ'-גיו-לייט) הוף־פערמיג, וואס האט די פארם פון א קאפיטע; מיט קאפיטעס; א חיה וואס האט קאפיטעס.

Unguligr'ada *n.* (אנ-גיו-ליג'-ריי-דא) דער מין מעלה גרה'דיגע [וויעדערקייענדע] חיות, וועלכע האבען קאפיטעס אדער קלויען.

un'guligrade *a. and n.* (אנ'-גיו-לי-גרייד) וואס האט קאפיטעס [ווי א פערד]; וואס האט צושפאלטענע קלויען [ווי א קוה]; א חיה מיט קאפיטעס.

un'gulous *a.* (אנ'-גיו-לאס) ווי א הוף, ווי א קאפיטע.

ungum' *v.* (אנ-גאם') אראבנעהמען די גומי אדער דעם גומיגען שטאף.

unhab'itable *a.* (אנ-העב'-אי-טעבל) ז. *uninhabitable*.

unhacked' *a.* (אנ-העקט') ניט צוהאקט; ניט איינגעקארבט.

unhack'neyed *a.* (אנ-העק'-ניד) ניט אבגעטראגען, ניט אבגענוצט; ניט אבגעדראשען.

unhair' *v.* (אנ-העהר') אראבנעהמען די האר; בעפרייט ווערען פון די האר.

unhair'ing-knife *n.* (אנ-העהר'-אינג-נאיף) אזא מעסער מיט צוויי הענטלעך וואס ווערט בענוצט אראבצוקראצען די האר פון פעל ביים מאכען לעדער.

unhair'ing-machine' *n.* (אנ-העהר'-אינג-מע-שין') א מאשין אראבצונעהמען די האר פון פעל.

unhale' *a.* (אנ-הייל') אונגעזונד.

unhal'low *v.* (אנ-העל'-או) פערשוועכען די הייליגקייט, מחלל זיין, פראפאנירען.

unhal'lowed *a.* (אנ-העל'-אוד) אונגעהייליגט; אונהייליג; זינדיג.

unham'mered *a.* (אנ-העמ'-ערד) ניט געהאמערט, ניט געשמיעדט.

unham'pered *a.* (אנ-העמ'-פערד) ניט געהינדערט, ניט געשטערט, ניט געפענטעט.

unhand' *v.* (אנ-הענד') ארויסלאזען פון דער האנד, לאזען געהן.

unhan'dily *adv.* (אנ-הענ'-די-לי) אונגעשיקט, אומגעלומפערט.

unhan'diness *n.* (אנ-הענ'-די-נעס) אונגעשיקטקייט, אומגעלומפערטקייט.

unhan'dled *a.* (אנ-הענ'דלד) ניט בעריהרט, ניט געהאלטען אין דער האנד; ניט בעהאנדעלט; ניט איינגעאיבט, ניט איינגעבראכען [ווי למשל, א פערד].

unhand'seled *a.* (אנ-הענד'-סעלד) נאך ניט געברויכט, נאך ניט גענוצט; נאך ניט געאקערט; יונגפרויליך; אהן האנד־געלד, אהן א פאטשאטאק.

unhand'selled *a.* (אנ-הענד'-סעלד) ז. *unhandseled*.

unhand'some *a.* (אנ-הענ'-סאם) ניט פיין, ניט שעהן; ניט אנשטענדיג; ניט עדעל; געמיין.

unhand'somely *adv.* (אנ-הענ'-סאם-לי) אויף אן אונאנשטענדיגען אדער געמיינעם אופן; ניט שעהן, ניט פיין.

unhand'someness *n.* (אנ-הענ'-סאם-נעס) אונשעהנקייט, אונפיינקייט; אונאנשטענדיגקייט, געמיינהייט.

unhan'dy *a.* (אנ-הענ'-די) אונגעשיקט; ניט צו דער האנד, אונבעקוועם.

unhang' *v.* (אנ-הענג') אראבנעהמען עטוואס אויפגעהאנגענעם, אראבנעהמען פון קרוק אדער פון הענגער; אראבהויבען די טהיר פון די זאוויעסעס; אראברייסען די אביטשעס אדער טאפעטען פון די ווענד.

unhanged' *a.* (אנ-הענגד') ניט געהאנגען, ניט אויפגעהאנגען אויף דער תליה.

unhap'pily *adv.* (אנ-העפ'-אי-לי) אונגליקליך; אונגליקליכערווייזע; אויף אן אונגליקליכען אדער שלים־מזל'דיגען אופן; עלענד; בעטריבט; ניט פאסענד, ניט טויגענד, ניט גינסטיג.

unhap'piness *n.* (אנ-העפ'-אי-נעס) אונגליק; אונגליקליכקייט.

unhap'py *a.* (אנ-העפ'-אי) אונגליקליך; שלים־מזל'דיג; עלענד, בעטריבט.

unhar'bor *v.* (אנ-האר'-באר) ארויסטרייבען פון לאגער אדער פון דער נארע [וועגען א חיה אויף וועלכער מען געהט אויף געיעג].

unhar'bored *a.* (אנ-האר'-בארד) אהן אן אבדאך, אהן א שוץ־פלאץ; ארויסגעטריבען פון דער נארע [וועגען א חיה אויף וועלכער מען געהט אויף געיעג]; ניט בעשיצט.

unhar'bour *v.* (אנ-האר'-באר) ז. *unharbor*.

unhar'boured *a.* (אנ-האר'-בארד) ז. *unharbored*.

unhar'dened *a.* (אנ-האר'דנד) ניט פערהארטעוועט, ניט אבגעהארטעוועט.

unhar'dy *a.* (אנ-האר'-די) ניט אבגעהארטעוועט, ניט פעסט, ניט שטארק; ניט ווידערשטאנדס־פעהיג, ניט אויסדויערהאפט; ניט דרייסט, ניט מוטיג.

unharmed' *a.* (אנ-הארמד') ניט בעשעדיגט.

unharm'ful *a.* (אנ-הארמ'-פול) אונשעדליך.

unharm'fully *adv.* (אנ-הארמ'-פול-אי) אונשעדליך, אויף אן אונשעדליכען אופן.

unhar'ming *a.* (אנ-האר'-מינג) ניט בעשעדיגענד; אונשעדליך.

unharmo'nious *a.* (אנ-האר-מאו'-ני-אס) ניט הארמאניש, אהן הארמאניע; שלעכט־קלינגענד; ניט סימעטריש.

uharmo'niously *adv.* (אנ-האר-מאו'-ני-אס-לי) אויף אן אונהארמאנישען אופן; אהן הארמאניע.

unhar'ness *v.* (אנ-האר'-נעס) אראבנעהמען דאס שפאן־געצייג פון א פערד; אויסשפאנען; אראבנעהמען די וואפען; בעפרייען פון ארבייט.

unhar'vested *a.* (אנ-האר'-וועס-טעד) ניט געשניטען אדער ניט אראבגענומען פון פעלד [וועגען תבואה].

unhasp' *v.* (אנ-העספ') אבקייטלען, לויז מאכען, אבלאזען.

unhas'ting *a.* (אנ-הייס'-טינג) ניט איילענד, אהן האסט.

unhas'ty *a.* (אנ-הייס'-טי) ניט האסטיג, ניט איבעראיילט.

unhat' *v.* (אנ-העט') אראבנעהמען דעם הוט.

unhatched' *a.* (אנ-העטשט') ניט אויסגעזעסען, ניט אויסגעבריהט; ניט אויפגעדעקט, פערבארגען, בעהאלטען.

unhaun'ted *a.* (אנ-האנ'-טעד) ניט בעזוכט.

unhaz'arded *a.* (אנ-העז'-אר-דעד) ניט געשטעלט אין געפאהר, ניט ריזיקירט; ניט געפעהרליך.

unhaz'ardous *a.* (אנ-העז'-אר-דאס) אהן געפאהר, אהן ריזיקע; געפאהרלאז.

unhead' *v.* (אנ-העד') אראבנעהמען אדער אראבהאקען דעם קאפ.

unhea'lable *a.* (אנ-היע'-לעבל) אונהיילבאר.

unhealed' *a.* (אנ-היעלד') ניט אויסגעהיילט, ניט געהיילט.

unhealth' *n.* (אנ-העלטה') אונגעזונדקייט.

unhealth'ful *a.* (אנ-העלטה'-פול) אונגעזונד; שעדליך פאר דעם געזונד.

unhealth'fully *adv.* (אנ-העלטה'-פול-אי) אונגעזונד, שעדליך פאר דעם געזונד.

unhealth'fulness *n.* (אנ-העלטה'-פול-נעס) אונגעזונדהייט, שעדליכקייט פאר דעם געזונד.

unhealth'ily *adv.* (אנ-העלטה'-אי-לי) אונגעזונד, אויף אן אונגעזונדען אופן; ניט זייענדיג געזונד.

unhealth'iness *n.* (אנ-העלטה'-אי-נעס) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאר דעם געזונד; שעדליכקייט; ניט־געזונדקייט; קרענקליכקייט.

unhealth'y *a.* (אנ-העלטה'-אי) ניט געזונד, קרענקליך; אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד; שעדליך.

unheard' *a.* (אנ-הוירד') אונגעהערט; ניט אויסגעהערט; אונבעקאנט.

unheard'-of *a.* (אנ-הוירד'-אוו) אונערהערט, וואס איז קיין מאל ניט געהערט געווארען.

This is an unheard-of proposal.

unheart' *v.* (אנ-הארט') ענטמוטיגען, אוועקנעהמען דעם מוטה אדער קוראזש.

unhea'ted *a.* (אנ-היע'-טעד) ניט געהייצט; ניט דערהיצט, ניט היים געמאכט.

unhedged' *a.* (אנ-העדזשד') ניט ארומגעצאמט.

unhee'ded *a.* (אנ-היע'-דעד) אונבעמערקט; אונבעאכטעט; פערנאכלעסיגט.

unheed'ful *a.* (אנ-היעד'-פול) ניט אויפמערקזאם, ניט פארזיכטיג, נאכלעסיג; ניט בעדאכט, אונבעדאכט.

unheed'fully *adv.* (אנ-היעד'-פול-אי) נאכלעסיג, ניט פארזיכטיג, ניט אויפמערקזאם.

unhee'ding *a.* (אנ-היע'-דינג) נאכלעסיג, ניט אכטזאם, ניט אויפמערקזאם, ניט פארזיכטיג.

unhee'dingly *adv.* (אנ-היע'-דינג-לי) אויף אן אונפארזיכטיגען אדער נאכלעסיגען אופן; אונאויפמערקזאם.

unhee'dy *a.* (אנ-היע'-די) אונפארזיכטיג, נאכלעסיג; אונערווארטעט, פלעצליך.

unheired' *a.* (אנ-עהרד') אהן א יורש.

unheld' *a.* (אנ-העלד') ניט געהאלטען; ניט בעזעסען.

unhelm' *v.* (אנ-העלם') אוועקנעהמען דעם העלם אדער דאס פאנצער-היטעל.

unhel'met *v.* (אנ-העל'-מעט) ז. *unhelm*

unhelped' *a.* (אנ-העלפט') הילפלאז, אהן הילף, אהן שטיצע.

unhelp'ful *a.* (אנ-העלפ'-פול) ניט העלפענד, וואס העלפט ניט; אונבעהאלפען, וואס קען זיך ניט העלפען, הילפלאז.

unhelp'fully *adv.* (אנ-העלפ'-פול-אי) ניט העלפענדיג; הילפלאז.

unhemmed' *a.* (אנ-העמד') ניט בעזוימט.

unhep'pen *a.* (אנ-העפ'-ען) אומגעלומפערט.

unhero'ic *a.* (אנ-הי-ראו'-איק) ניט העלדיש, ניט ווי א העלד.

unhes'itating *a.* (אנ-העז'-אי-טיי-טינג) ניט אבשטעלענדיג זיך, ניט צענערענד, געשווינד, פערטיג.

unhes'itatingly *adv.* (אנ-העז'-אי-טיי-טינג-לי) אהן צעגערונג, אהן אבהאלט.

unhewed' *a.* (אנ-היוד') ניט ארומגעהאקט, ניט ארומגעטעסעט.

unhewn' *a.* (אנ-היון') ניט ארומגעהאקט, ניט ארומגעטעסעט.

unhid'den *a.* (אנ-היד'ן) ניט בעהאלטען, ניט פערבארגען.

unhin'dered *a.* (אנ-הינ'-דערד) ניט געהינדערט, ניט געשטערט.

unhinge' *v.* (אנ-הינדזש') אראבנעהמען פון די זאוויעסעס [ווי א טהיר אדער טויער]; ארויסרייסען אדער ארויסרוקען מיט גוואלט; צוטרייסלען; צוטומלען, צומישען.

unhired' *a.* (אנ-האירד') ניט געדונגען, ניט פערדונגען.

unhistor'ic *a.* (אנ-היס-טאר'-איק) ניט היסטאריש, ניט געשיכטליך; וואס געפינט זיך ניט אין דער היסטארע.

unhistor'ical *a.* (אנ-היס-טאר'-אי-קעל) ז. *unhistoric*

unhit' *a.* (אנ-היט') ניט דערגרייכט; ניט אנגעשטויסען; ניט געטראפען; ניט געשלאגען.

unhitch' *v.* (אנ-היטש') אבקניפלען, אבבינדען, לויז מאכען; אויסשפאנען.

unhive' *v.* (אנ-האיוו') ארויסטרייבען פון ביענשטאק; אוועקנעהמען דעם אבדאך.

unhoard' *v.* (אנ-האורד') צושטרייען, צושפרייטען.

unho'lily *adv.* (אנ-האו'-לי-לי) אונהייליג; פערשוועכט; אויף א פערשוועכטען אופן; גאטלאז.

unho'liness *n.* (אנ-האו'-לי-נעס) אונהייליגקייט; פערשוועכטקייט; גאטלאזיגקייט.

unho'ly *a.* (אנ-האו'-לי) אונהייליג; פערשוועכט; גאטלאז.

unhomoge'neous *a.* (אנ-האו-מא-דזשי'-ני-אס) ניט האמאגען, ניט גלייכארטיג, ניט גלייכפערמיג.

unhomoge'neousness *n.* (אנ-האו-מא-דזשי'-ני-אס-נעס) דאס זיין אונהאמאגען, אונגלייכארטיגקייט, אונגלייכפערמיגקייט.

unhon'ored *a.* (אנ-אנ'-ארד) ניט געעהרט, ניט געאכטעט.

unhood' *v.* (אנ-הוד') אראבנעהמען דעם קאפ-צודעק אדער די קאפע.

unhood'ed *a.* (אנ-הוד'-עד) אהן א קאפ-צודעק, אהן א קאפע אדער קאלפאק אויפ'ן קאפ.

unhook' *v.* (אנ-הוק') אראבנעהמען פון האקען, אבהעקלען.

unhoop' *v.* (אנ-הופ') אראבנעהמען די רייפען.

unhoped' *a.* (אנ-האופט') אונגעהאפט, אונפערהאפט, אונערווארטעט.

unhope'ful *a.* (אנ-האופ'-פול) האפנונגסלאז, אהן האפנונג.

unhope'fully *adv.* (אנ-האופ'-פול-אי) אויף א האפנונגסלאזען אופן; אהן האפנונג.

unhorse' *v.* (אנ-האהרס') אראבווארפען פון פערד, ארויסהויבען פון זאטעל.

unhorsed' *a.* (אנ-האהרסט') אראבגעווארפען פון פערד, ארויסגעהויבען פון זאטעל.

unhos'tile *a.* (אנ-האס'-טיל) ניט פיינדליך.

unhouse' *v.* (אנ-האוז') ארויסטרייבען פון הויז; אוועקנעהמען דעם אבדאך.

unhoused' *a.* (אנ-האוזד') אהן א היים, אהן אן אבדאך; ארויסגעטריבען פון הויז.

unhulled' *a.* (אנ-האלד') אהן א שאלעכץ, אהן א הילז, אהן א שויט; אבגעשיילט.

unhu'man *a.* (אנ-היו'-מען) אונמענשליך.

unhu'manize *v.* (אנ-היו'-מענ-איז) מאכען פאר אן אונמענש, מאכען אונמענשליך.

unhu'manly *adv.* (אנ-היו'-מענ-לי) אונמענשליך, אויף אן אונמענשליכען אופן.

unhung' *a.* (אנ-האנג') ניט געהאנגען, ניט אויפגעהאנגען.

unhur'ried *a.* (אנ-האר'-איד) ניט געאיילט, ניט איבעראיילט.

unhurt' *a.* (אנ-הוירט') אונבעשעדיגט.

unhurt'ful *a.* (אנ-הוירט'-פול) וואס קען ניט שעדיגען, אונשעדליך.

unhurt'fully *adv.* (אנ-הוירט'-פול-אי) אונשעדליך.

unhus'banded *a.* (אנ-האז'-בענ-דעד) אהן א מאן, ניט פערהייראט; געבליבען אהן א מאן, געבליבען אן אלמנה; ניט גוט אויפגעפאסט אדער פערוואלטעט, פערנאכלעסיגט, ניט קולטיווירט.

unhushed' *a.* (אנ-האשט') ניט איינגעשטילט, ניט בערוהיגט, ניט שטיל געמאכט.

unhusk' *v.* (אנ-האסק') אויסהילזען, ארויסנעהמען פון שאלעכץ אדער פון די שויטען [סטרוטשקעס]; ארויסקריגען יעגעמס סוד, ארויסקריגען יענעמס בעהאלטענע מיינונגען.

unhusked' *a.* (אנ-האסקט') אויסגעהילזט, ארויסגענומען פון שאלעכץ אדער פון די שויטען [סטרוטשקעס].

unhygien'ic *a.* (אנ-האי-דזשי-ענ'-איק) ניט היגיעניש.

uniartic'ulate *a.* (יו-ני-אר-טיק'-יו-לייט) וואס האט נור איין געלענק.

U'niat *n. and a.* (יו'-ני-עט) אן אוניאט [א מיטגליעד פון א קריסטליכער קאטוילישער סעקטע, וועלכע אנערקענט די קירכליכע אויבערהערשאפט פון פאבסט אבער זי האט איהר בעזונדערע קירך מיט בעזונדערע מנהגים]; איינער פון די קריסטליכע פעראייניגען אדער סעקטען, וואס ווילען פעראייניגען די פערשיעדענע קריסטליכע רעליגיאנען אין איין פערבאנד אנהאלטענדיג די בעזונדערע קירכען און מנהגים; וואס איז שייך צו די אוניאטען.

U'niate *n. and a.* (יו'-ני-אייט) ז. *Uniat*

uniax'al *a. and n.* (יו-ני-עק'-סעל) ז. *uniaxial*

uniax'ally *adv.* (יו-ני-עק'-סעל-אי) ז. *uniaxially*

uniax'ial *a. and n.* (יו-ני-עק'-סי-על) איין-אקסיג, וואס האט נור איין אקס; אן איין-אקסיגער קריסטאל.

uniax'ially *adv.* (יו-ני-עק'-סי-על-אי) איין-אקסיג, מיט איין אקס.

unicam'eral *a.* (יו-ני-קעמ'-ע-רעל) וואס האט נור איין קאמער אדער פאלאטע [ווענען א פארלאמענט וואס בעשטעהט נור פון איין קערפערשאפט, אהן א סענאט אדער אויבערשטער פאלאטע].

unicap'sular *a.* (יו-ני-קעפ'-סיו-לאר) איין-קאפסעליג, וואס האט נור איין קאפסעל [ווענען פלאנצען].

unicel'lular *a.* (יו-ני-סעל'-יו-לאר) איין-צעליג, וואס בעשטעהט פון איין צעלע.

unicol'or *a.* (יו-ני-קאל'-אר) פון איין קאליר.

unicol'orate *a.* (יו-ני-קאל'-אר-אייט) ז. *unicolor*

unicol'ored *a.* (יו-ני-קאל'-ארד) ז. *unicolor*

unicol'orous *a.* (יו-ני-קאל'-אר-אס) ז. *unicolor*

u'nicorn *n.* (יו'-ני-קאהרן) דער איינהארן [אזא פאבעלהאפטע חיה מיט איין לאנגען הארן]; דער איינהארן פיש [אזא גרויסער פיש מיט א לאנגען ארויסגעשטארצטען צאהן ווי א הארן]; אזא זשוק [באבעלע] מיט א לאנגען הארן; א געשפאן פון דריי פערד, צוויי פון די זייטען און איינער פארויס; אן עקיפאזש אזוי געשפאנט; אזא שאטלענדישע גאלדענע מטבע.

u'nicorn-bee'tle *n.* (יו'-ני-קאהרנ-ביע'טל) אזא זשוק מיט א לאנגען הארן.

u'nicorn-fish *n.* (יו'-ני-קאהרנ-פיש) דער איינהארן-פיש. ז. *unicorn*

unicor'nous *a.* (יו-ני-קאהר'-נאס) איין-הארנדיג, וואס האט נור איין הארן.

unicus'pid *a.* (יו-ני-קאס'-פיד) איין-בערגעלדיג [ווענען א צאהן, וואס האט נור איין בערגעל אויף דעם קרוינדעל].

u'nicycle *n.* (יו'-ני-סאיקל) א וועלאסיפעד מיט איין ראד.

unide'aed *a.* (אנ-אי-די'-עד) וואס האט ניט קיין אידעען אדער געדאנקען; ניט אינטעליגענט, אונוויסענד; דום.

unide'al *a.* (אנ-אי-די'-על) ניט אידעאל, ניט אידעאליסטיש; רעאליסטיש, מאטעריאליסטיש.

uniden'tified *a.* (אנ–אי–דענ'–טי–פאיד) ניט אידענטיפיצירט, ניט דערקענט.

unidiomat'ic *a.* –(אנ–איד–אי–א–מעט' איק) ניט אידיאמאטיש, ניט אייגנטימ־ליך פאר דער שפראך. ז. *idiom*

unidiomat'ical *a.* –(אנ–איד–אי–א מעט'–אי–קעל) ז. *unidiomatic*

unidirec'tional *a.* –(יו–ני–די–רעק' שאנ–על) וואס האבן איין און דיזעלבע ריכטונג [וועגן עלעקטרישע שטראמען].

unifa'cial *a.* (יו–ני–פיי'–שעל) וואס האט נור איין אויבערפלעכע, וואס האט נור איין אנזיכטס־פלעכע.

u'nifiable *a.* (יו'–ני–פאי–עבל) וואס קען פעראייניגט ווערען אין איין איינהייט, וואס קען געמאכט ווערען איינס.

unif'ic *a.* (יו–ניפ'–איק) פעראייניגענד אין איין איינהייט.

unifica'tion *n.* (יו–ני–פי–קיי'–שאן) דאס פעראייניגען אדער דאס זיין פעראיי־ניגט אין איין איינהייט.

u'nifier *n.* (יו'–ני–פאי–ער) א פעראיי־ניגער; איינער אדער עטוואס וואס פער־איינהייטליכט.

uniflo'rous *a.* (יו–ני–פלאו'–ראס) איינ־בלימהיג, וואס האט איין קווייטעל אדער איין בלום [וועגען פלאנצען].

unifo'liar *a.* (יו–ני–פאו'–לי–אר) ז. *unifoliate*

unifo'liate *a.* (יו–ני–פאו'–לי–אייט) וואס האט נור איין בלאט [וועגען פלאנ־צען].

unifo'liolate *a.* (יו–ני–פאו'–לי–א–לייט) וואס האט נור איין בלעטעל.

u'niform *a., n. and v.* (יו'–ני–פארם) איינפערמיג, גלייכפערמיג; אן אוניפארם; מאכען איינפערמיג אדער גלייכפערמיג; אנטהאן אן אוניפארם.

uniformita'rian *n. and a.* –(יו–ני־ פאהר–מי–טיי'–רי–ען) אן אנהענגער פון דער טעאריע דאס די ערד־אויבערפלעכע האט זיך ענטוויקעלט גלייכפערמיג אהן געוואלטזאמע געאלאגישע רעוואלוציאנען; וואס איז שייך צו דער טעאריע וועגען דער גלייכפערמיגער ענטוויקלונג פון דער ערד.

unifor'mity *n.* (יו–ני–פאהר'–מי–טי) איינפערמיגקייט, גלייכפערמיגקייט.

u'niformly *adv.* (יו'–ני–פאהרם–לי) אויף אן איינפערמיגען אדער גלייכפערמי־גען אופן.

u'niformness *n.* (יו'–ני–פאהרם–נעס) גלייכפערמיגקייט, איינפערמיגקייט.

u'nify *v.* (יו'–ני–פאי) מאכען איינהייט־ליך, מאכען איינפערמיג אדער גלייכפער־מיג; פעראייניגען.

unig'enous *a.* (יו–נידזש'–ע–נאס) פון דעמזעלבען מין, פון דערזעלבער גאטונג; איינארטיג.

unigni'ted *a.* (אנ–איג–נאי'–טעד) ניט אנגעצונדען.

unila'biate *a.* (יו–ני–ליי'–בי–אייט) וואס האט איין ליפ אדער איין ליפ־ענ־ליכען טייל.

unilat'eral *a.* (יו–ני–לעט'–ע–רעל) איינ־זייטיג, פון איין זייט; וואס איז אויף איין זייט.

unilit'eral *a.* (יו–ני–ליט'–ע–רעל) איינ־בוכשטאביג, וואס בעשטעהט פון איין בוכ־שטאב.

unillumed' *a.* (אנ–אי–ליומד') ניט אי־לומינירט; ניט בעליכטעט.

unillu'minated *a.* (אנ–אי–ליו' מי– ניי–טעד) ניט בעליכטעט; פינסטער; אונוויסענד.

unillu'sory *a.* (אנ–אי–ליו'–סא–רי) ניט אילוזאריש, ניט פערבלענדענד; ניט פער־פיהרעריש.

unillus'trated *a.* –(אנ–אי–לאס'–טריי טעד) ניט אילוסטרירט, ניט ערקלערט, ניט קלאר געמאכט.

uniloc'ular *a.* (יו–ני–לאק'–יו–לאר) אין באטאניק און זאאלאגיע — וואס האט בלויז איין קעמערעל אדער איין חלל.

uniloc'ulate *a.* (יו–ני–לאק'–יו–לייט) ז. *unilocular*

unimag'inable *a.* –(אנ–אי–מעדזש'–אי נעבל) אונדענקבאר, וואס מען קען זיך ניט פארשטעלען.

unimag'inableness *n.* –(אנ–אי מעדזש'–אי–נעבל–נעס) דאס זיין אונדענק־באר, דאס ניט קענען פארגעשטעלט ווע־רען אין געדאנק.

unimag'inably *adv.* –(אנ–אי–מעדזש' אי–נע–בלי) אויף אן אונדענקבארען אופן; אויף א שטייגער וואס קען ניט געמאהלט זיין.

unimag'inative *a.* –(אנ–אי–מעדזש' אי–ניי–טיוו) אהן איינבילדונגס־קראפט, אהן פאנטאזיעס, פראזאאיש.

unimag'inativeness *n.* –(אנ–אי מעדזש'–אי–ניי–טיוו–נעס) דאס ניט האבען קיין איינבילדונגס־קראפט, דאס ניט הא־בען קיין פאנטאזיעס, דאס זיין פראזא־איש.

unimag'ined *a.* (אנ–אי–מעדזש'–אינד) ניט פארגעשטעלט אין געדאנק, ניט בענו־מען מיט'ן געדאנק.

unimbued' *a.* (אנ–אים–ביוד') ניט דורכ־גענעצט, ניט דורכגעזאפט, ניט דורכגע־דרונגען מיט עפעס.

unim'itable *a.* (אנ–אימ'–אי–טעבל) ז. *inimitable*

unimmor'tal *a.* (אנ–אי–מאהר'–טעל) ניט אונשטערבליך, ניט אייביג; שטערב־ליך.

unimod'ular *a.* (יו–ני–מאדזש'–יו–לאר) וואס האט בלויז איין מאדול. ז. *modulus*

unimpair'able *a.* (אנ–אים–פעהר'–עבל) וואס קען ניט בעשעדיגט ווערען, וואס קען ניט פערדארבען ווערען.

unimpaired' *a.* (אנ–אים–פעהרד') ניט פערמינדערט, ניט פערערגערט, ניט פער־דארבען.

unimpas'sioned *a.* –(אנ–אים–פעש' אנד) וואס ווערט ניט אויפגערעגט אדער אויפגעבראכט; אויף וועמען עס ווירקען ניט קיינע שטארקע געפיהלען; רוהיג, קאלטבלוטיג.

unimpeachabil'ity *n.* –(אנ–אים–פיע טשע–ביל'–אי–טי) דאס ניט געבען קיין אורזאכע אנגעקלאגט צו ווערען; דאס זיין טאדעללאז; אונשולדיגקייט; דאס ניט קע־נען געשטעלט ווערען אונטער א צווייפעל; אונבעשטרייטבארקייט.

unimpea'chable *a.* –(אנ–אים–פיע' טשעבל) וואס האט ניט קיין אורזאכע בע־שולדיגט צו ווערען; אונטאדעלהאפט, אונ־שולדיג, ריין.

His character and reputation are unimpeachable.

unimpea'chableness *n.* –(אנ–אים פיע'–טשעבל–נעס) ז. *unimpeachability*

unimpea'chably *adv.* –(אנ–אים–פיע' טשע–בלי) אויף אן אופן וואס גיט ניט קיין אורזאכע צו בעשולדיגען אדער ארויס־צורופען א צווייפעל; אויף א טאדעללאזען אופן.

unimpeached' *a.* (אנ–אים–פיטשט') ניט אנגעקלאגט אין עפעס; ניט בעשול־דיגט; ניט ארויסגערופען קיין צווייפעל אדער קריטיק.

unimpe'ded *a.* (אנ–אים–פי'–דעד) ניט פערהינדערט, ניט געשטערט, ניט אבגע־האלטען.

unim'plicated *a.* –(אנ–אימ'–פלי–קיי טעד) ניט פערוויקעלט [ווי אין א קאנ־ספיראציע]; ניט בעטייליגט; ניט איינ־געשלאסען.

unimplied' *a.* (אנ–אים–פלאיד') וואס פערשטעהט זיך ניט פון זיך אליין, וואס איז ניט זעלבסטפערשטענדליך [אויב עס איז ניט אויסגערעדט בפרוש].

unimplored' *a.* (אנ–אים–פלאורד') וואס איז ניט שטארק געבעטען געווארען, פאר וואס מען האט ניט דרינגליך געבעטען.

unimpor'tance *n.* –(אנ–אים–פאהר' טענס) אונוויכטיגקייט, אונבעדייטענדקייט.

unimpor'tant *a.* –(אנ–אים–פאהר' טענט) ניט וויכטיג, אונבעדייטענד.

unimportuned' *a.* –(אנ–אים–פאהר טיונד') אונבעלעסטיגט, ניט דאקוטשעט.

unimposed' *a.* (אנ–אים–פאוזד') ניט ארויפגעלעגט, ניט ארויפגעצוואונגען, פריי־וויליג.

unimpo'sing *a.* (אנ–אים–פאו'–זינג) ניט אימפאנירענד; וואס רופט ניט ארויס קיין אכטונג אדער רעספעקט.

unimpreg'nated *a.* –(אנ–אים–פרעג' ניי–טעד) ניט בעפרוכטעט, ניט שוואנגער; ניט אנגעזאפט, ניט אנגעפילט.

unimpressed' *a.* (אנ–אים–פרעסט') ניט בעווירקט; ניט געריהרט; ניט בע־איינפלוסט.

unimpressibil'ity *n.* –(אנ–אים–פרעס אי–ביל'–אי–טי) אפאטישקייט, אונעמפ־פינדליכקייט, אונפעהיגקייט אויפצונעהמען איינדריקע אדער געריהרט צו ווערען; אונפעהיגקייט איינגעדריקט צו ווערען.

unimpress'ible *a.* –(אנ–אים–פרעס' איבל) ניט איינדריקבאר; ניט איינדרוקס־פעהיג, אויף וועלכען עס מאכט ניט קיין איינדרוק; אונעמפפינדליך, אפאטיש.

unimpres'sionable *a.* –(אנ–אים פרעש'–אנ–עבל) ניט איינדרוקספעהיג; אונעמפפינדליך.

unimpress'ive *a.* (אנ–אים–פרעס'–איוו) וואס מאכט ניט קיין איינדרוק.

unimpris'on *v.* (אנ–אים–פריז'ן) ארויס־לאזען פון תפיסה; בעפרייען.

unimpro'vable *a.* –(אנ–אים–פרוה' וועבל) אונפערבעסערליך, וואס קען ניט פערבעסערט ווערען.

unimproved' *a.* (אנ–אים–פרוהווד') ניט פערבעסערט; ניט פערעדעלט; אונגעביל־דעט, רויה; ניט קולטיווירט, ניט בעאר־בייט [וועגען לאנד].

unimpro'ving *a.* (אנ–אים–פרוה'–ווינג) וואס פערבעסערט ניט; וואס פערעדעלט ניט; וואס ברענגט ניט קיין פעולה.

unimpug'nable *a.* –(אנ–אים–פיו' נעבל) געגען וואס מען קען ניט ארויס־טרעטען; וואס מען קען ניט ווידערשפרע־כען אדער בעשטרייטען.

unimpugned' *a.* (אנ–אים–פיונד') וואס איז ניט בעשטריטען געווארען; געגען וואס מען איז ניט ארויסגעטרעטען.

unimpu'table *a.* (אנ–אים–פיו'–טעבל)

וואס קען ניט צוגערעכענט אדער צוגעשריבען ווערען.

unimu'cronate *a.* (יו-ני-מיו'-קרא-נייט) וואס ענדיגט זיך בלויז מיט איין שפיץ.

unimus'cular *a.* (יו-ני-מאס'-קיו-לאר) וואס האט בלויז איין אנציהונגס-מוסקול [ווי א צוויי-דעקעלדיגער מושעל].

uninau'gurated *a.* (אנ-אינ-אה'-גיו-ריי-טעד) וואס איז ניט איינגעווייהט געווארען; אהן א פייערליכער אדער אפיציעלער איינפיהרונג אין אמט אדער דיענסט.

unincensed' *a.* (אנ-אינ-סענסט') ניט צורייצט; ניט אויפגעהעצט צו עפעס.

uninci'ted *a.* (אנ-אינ-סאי'-טעד) ניט אויפגערעגט; ניט אנגערייצט, ניט בעוועגט צו עפעס.

uninclined' *a.* (אנ-אינ-קלאינד') ניט גענייגט צו עפעס.

uninclosed' *a.* (אנ-אינ-קלאוזד') ניט איינגעשלאסען, ניט פערשפארט.

unincor'porate *a.* (אנ-אינ-קאהר'-פא-רייט) ניט אינקארפארירט, ניט פעראייניגט אין איין קערפער, ניט פערקערפערט.

unincreased' *a.* (אנ-אינ-קריעסט') ניט פערמעהרט.

unincum'ber *v.* (אנ-אינ-קאמ'-בער) ז. *unencumber*

unindebt'ed *a.* (אנ-אינ-דעט'-עד) ניט פערשולדעט, ניט פערפליכטעט; ניט שולדיג [ווי למשל, א דאנק].

unindict'able *a.* (אנ-אינ-דאיט'-עבל) ניט אנקלאגבאר, וואס קען ניט אנגעקלאגט ווערען פאר'ן גערichט.

unindif'ferent *a.* (אנ-אינ-דיפ'-ער-ענט) ניט אינדיפערענט, ניט גלייכגילטיג: פארטייאיש.

unindivid'ualized *a.* (אנ-אינ-די-וויד'-יו-על-איזד) ניט אינדיווידואליזירט, ניט פאנאנדערגעטיילט אין בעזונדערע אינדיווידואומען אדער אין איינצעלנע בעשטאנד-טיילען, ניט פעראייינצעלט.

unindorsed' *a.* (אנ-אינ-דאהרסט') ניט בעשטעטיגט, ניט סאנקציאנירט.

unindulged' *a.** (אנ-אינ-דאלדזשד') ניט נאכגעגעבען, ניט געצערטעלט.

unindus'trious *a.* (אנ-אינ-דאס'-טרי-אס) ניט פלייסיג, ניט ארבייטזאם.

uninfec'ted *a.* (אנ-אינ-פעק'-טעד) ניט אנגעשטעקט [ווי פון א קראנקהייט, פון א שלעכטער מדה א. ד. ג.]; ניט פערדארבען.

uninfec'tious *a.* (אנ-אינ-פעק'-שאס) ניט אנשטעקענד, ניט פערפעסטענד, ניט פערדארבענד.

uninflamed' *a.* (אנ-אינ-פליימד') ניט ענטצונדען, ניט אויפגעפלאמט; ניט אויפגערעגט, ניט אויפגערייצט.

uninflammabil'ity *n.* (אנ-אינ-פלעמ-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט ענטצינדבאר, דאס ניט קענען ענטצונדען אדער אויפגעפלאמט ווערען.

uninflam'mable *a.* (אנ-אינ-פלעמ'-עבל) ניט ענטצינדבאר, וואס קען ניט ענטצונדען ווערען.

uninfla'ted *a.* (אנ-אינ-פליי'-טעד) ניט אויפגעבלאזען, ניט אויפגעשוואלען; ניט באמבאסטיש [אין רעדען אדער שרייבען].

uninflec'ted *a.* (אנ-אינ-פלעק'-טעד) ניט געבויגען; ניט אבגעבויגען פון דער גראדער ליניע.

unin'fluenced *a.* (אנ-אינ'-פלו-ענסט) ניט בעאיינפלוסט.

uninfluen'tial *a.* (אנ-אינ-פלו-ענ'-שעל) וואס האט ניט קיין איינפלוס, וואס האט ניט קיין ווירקונג.

uninformed' *a.* (אנ-אינ-פארמד') ניט געלערענט, אונוויסענד; ניט בעלעבט, ניט בעזעעלט; ניט דורכגענומען מיט א געוויסער אידעע אדער געדאנק; ניט בענאכריכטיגט, ניט אינפארמירט.

uninfringed' *a.* (אנ-אינ-פרינדזשד') ניט נעבראכען [וועגען א הבטחה]; ניט איבערגעטראטען, ניט עובר געווען; ניט פערלעצט [וועגען איינעמס רעכטע].

uninfrin'gible *a.* (אנ-אינ-פרינ'-דזשיבל) וואס דארף ניט געבראכען ווערען, וואס דארף ניט איבערגעטראטען ווערען [ווי א הבטחה אדער א נדר].

uninge'nious *a.* (אנ-אינ-דזשי'-ניאס) ניט גייסטרייך, ניט שארפזיניג, נאריש, טעמפ.

uningen'uous *a.* (אנ-אינ-דזשענ'-יו-אס) ניט אויפריכטיג, ניט אפענהערציג; פאלש; בלב ולב.

uningen'uousness *n.* (אנ-אינ-דזשענ'-יו-אס-נעס) אונאויפריכטיגקייט, אונאפענהערציגקייט, פאלשקייט.

uninhabitabil'ity *n.* (אנ-אינ-העב-אי-טע-ביל'-אי-טי) ז. *uninhabitableness*

uninhab'itable *a.* (אנ-אינ-העב'-אי-טעבל) אונבעוואהנבאר, וואס קען ניט בעוואהנט ווערען.

uninhab'itableness *n.* (אנ-אינ-העב'-אי-טעבל-נעס) אונבעוואהנבארקייט, אונפאסינגקייט בעוואהנט צו ווערען.

uninhab'ited *a.* (אנ-אינ-העב'-אי-טעד) אונבעוואהנט, וואס האט ניט קיין איינוואהנער.

unini'tiated *a.* (אנ-אי-ניש'-אי-איי-טעד) ניט איינגעפיהרט, ניט איינגעווייהט; ניט אנגעפאנגען; ניט בעקאנט געמאכט, ניט פערטרויט. ז. *initiate*

unin'jured *a.* (אנ-אינ'-דזשורד) אונבעשעדיגט, אונפערלעצט.

uninju'rious *a.* (אנ-אינ-דזשו'-רי-אס) ניט שעדליך; ניט שעדיגענד.

uninoc'ulated *a.* (אנ-אינ-אק'-יו-ליי-טעד) וואס איז ניט אריינגעזעצט געווארען [וועגען א צווייגעל פון א בוים וואס ווערט אריינגעזעצט אין אן אנדער בוים]; וואס איז ניט אריינגעשפריצט געווארען אונטער דער הויט [ווי וואקסין אדער פאקען-מאטעריע].

uninom'inal *a.* (יו-ני-נאמ'-אי-נעל) וואס בעשטעהט פון אייןווארט [וועגען פערשיעדענע זאאלאגישע און באטאנישע נעמען].

uninquir'ing *a.* (אנ-אינ-קהוואיר'-אינג) ניט נאכפרעגענד, ניט נאכזוכענד.

uninquis'itive *a.* (אנ-אינ-קהוויז'-אי-טיוו) ניט נייגעריג צו פארשען אדער אונטערזוכען.

uninscribed' *a.* (אנ-אינ-סקראיבד') ניט איינגעשריבען, ניט אויפגעשריבען.

uninspired' *a.* (אנ-אינ-ספאירד') ניט בעגייסטערט; ניט אינספירירט, אהן א העכערער השפעה.

uninspir'ing *a.* (אנ-אינ-ספאיר'-אינג) ניט בעאיינפליסענד, ניט בעגייסטערענד [מיט געפיהלען, אידעען א. ז. וו.]; ניט אינספירירענד.

unin'stigated *a.* (אנ-אינ'-סטי-גיי-טעד) ניט אויפגערייצט, ניט אויפגעהעצט.

unin'stituted *a.* (אנ-אינ'-סטי-טיו-טעד) ניט אינסטיטואירט, ניט פעסטגעזעצט, ניט עטאבלירט, ניט פעראָרדנעט, ניט איינגעשטעלט [אין אן אמט].

uninstruc'ted *a.* (אנ-אינ-סטראק'-טעד) ניט אונטעררichטעט, ניט בעלערענט, אונוויסענד; וואס האט ניט בעקומען קיינע אינסטרוקציאנען אדער אנזאגונגען פון א העכערער אויטאריטעט.

uninstruc'tive *a.* (אנ-אינ-סטראק'-טיוו) ניט בעלעהרענד.

unin'sulated *a.* (אנ-אינ'-סיו-ליי-טעד) ניט אויסגעבילדעט ווי אן אינזעל [דורך ארומרינגלען דאס ארט מיט וואסער]; ניט אבגעזונדערט, ניט איזאלירט.

uninsur'able *a.* (אנ-אינ-שוהר'-עבל) וואס קען ניט אסעקורירט אדער פערזיכערט ווערען [פון פייער, שאדען א. ד. ג.].

uninsured' *a.* (אנ-אינ-שוהרד') ניט פערזיכערט, ניט אסעקורירט, ניט פערסטראכירט.

unin'tegrated *a.* (אנ-אינ'-טי-גריי-טעד) ניט אינטעגרירט, ניט צוזאמענגענומען אין איין גאנצעס.

unintellec'tual *a.* (אנ-אינ-טע-לעק'-טשו-על) ניט אינטעלעקטועל, ניט גייסטיג; וואס האט ניט קיין אינטעליגענץ אדער שכל.

unintel'ligence *n.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשענס) אונפערשטענדניס, דאס ניט האבען קיין אינטעליגענץ אדער פערשטאנד; אונוויסענהייט.

unintel'ligent *a.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשענט) ניט אינטעליגענט, אונפערשטענדיג, אונוויסענד.

unintel'ligently *adv.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשענט-לי) אויף אן אונאינטעליגענטען אדער אונוויסענדען שטייגער; אהן פערשטאנד, אהן שכל.

unintelligibil'ity *n.* (אנ-אינ-טעל-אי-דזשי-ביל'-אי-טי) אונפערשטענדליכקייט, אונבעגרייפליכקייט.

unintel'ligible *a.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשיבל) אונפערשטענדליך, אונבעגרייפליך, ניט קלאר, ניט דייטליך.

unintel'ligibleness *n.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשיבל-נעס) ז. *unintelligibility*

unintel'ligibly *adv.* (אנ-אינ-טעל'-אי-דזשי-בלי) אויף אן אונפערשטענדליכען שטייגער; אזוי, אז עס איז אונמעגליך צו פערשטעהן אדער בעגרייפען.

uninten'ded *a.* (אנ-אינ-טענ'-דעד) ניט בעאבזיכטיגט, ניט געמיינט, ניט געהאט אין זינען.

uninten'tional *a.* (אנ-אינ-טענ'-שאנ-על) ניט אבזיכטליך; ניט בעאבזיכטיגט, ניט מיט א כיון.

unintentional'ity *n.* (אנ-אינ-טענ-שא-נעל'-אי-טי) אונאבזיכטליכקייט.

uninten'tionally *adv.* (אנ-אינ-טענ'-שאנ-על-אי) אהן אבזיכט, ניט בכיון.

unin'terested *a.* (אנ-אינ'-טער-עס-טעד) ניט פעראינטערעסירט; ניט האבענד קיין פערזענליכען אינטערעס.

unin'teresting *a.* (אנ-אינ'-טער-עס-טינג) ניט אינטערעסאנט, ניט אנציהענד.

unin'terestingly *adv.* (אנ-אינ'-טער-עס-טינג-לי) אויף אן אונאינטערעסאנטען שטייגער.

unin'terestingness *n.* (אנ-אינ'-טער-

עס-טינג-נעס) אונאינטערעסאנטקייט, דאס זיין ניט אינטערעסאנט.

unintermit'ted *a.* (אנ-אינ-טער-מיט'-עד) ניט אונטערבראכען, אהן א הפסקה; ניט אויפהערענד, כסדר פארטזעצענד.

unintermit'tedly *adv.* (אנ-אינ-טער-מיט'-עד-לי) אהן אן אונטערברעכונג, אהן א הפסקה.

unintermit'ting *a.* (אנ-אינ-טער-מיט'-אינג) ניט אונטערבראכען, אהן אונ־טערברעכונג, כסדר פארטזעצענד.

unintermit'tingly *adv.* (אנ-אינ-טער-מיט'-אינג-לי) אהן אן אונטערברע־כונג; פארטזעצענדיג כסדר.

unintermixed' *a.* (אנ-אינ-טער-מיקסט') ניט צוזאמענגעמישט, ניט אויס־געמישט.

uninter'polated *a.* (אנ-אינ-טויר'-פא-ליי-טעד) ניט אינטערפאלירט, ניט אריינגעשטעלט קיין ווארט אדער זאץ אין א שריפט; ניט געענדערט דעם טעקסט פון א שריפט דורך אריינשטעלען א ווארט אדער זאץ.

uninter'pretable *a.* (אנ-אינ-טויר'-פרע-טעבל) ניט איבערזעצבאר, ניט ער־קלערבאר, וואס קען ניט אויסגעטייטשט ווערען.

uninter'preted *a.* (אנ-אינ-טויר'-פרע-טעד) ניט ערקלערט, ניט אויסגעטייטשט.

uninterred' *a.* (אנ-אינ-טוירד') ניט בעגראבען, ניט געבראכט צו קבורה.

uninterrup'ted *a.* (אנ-אינ-טער-ראפ'-טעד) אונאונטערבראכען; אונאויפהער־ליך; אין באטאניק — וואס בעשטעהט פון טיילען, וועלכע ווערען רעגולאר פער־גרעסערט אדער פערקלענערט; ביי וועל־כער אלע טיילען זיינען פון דערזעלבער גרויס [וועגען געוויסע פלאנצען].

uninterrup'tedly *adv.* (אנ-אינ-טער-ראפ'-טעד-לי) אויף אן אונאונטערבראכע־נעם שטייגער; אהן אונטערברעכונג.

uninthralled' *a.* (אנ-אינ-טהראלד') ניט אונטעריאכט, ניט פערשקלאפט; פריי.

unintim'idated *a.* (אנ-אינ-טימ'-אי-דיי-טעד) ניט איינגעשראקען, ניט אבגע־האלטען דורך סטראשונקעס.

unintox'icating *a.* (אנ-אינ-טאקס'-אי-קיי-טינג) ניט בערוישענד, וואס פער־שכור'ט ניט.

unintrenched' *a.* (אנ-אינ-טרענטשט') ניט ארומגערינגעלט מיט טראנשעען, ניט בעפעסטיגט מיט גראבענס און וואלען; ניט בעשיצט פון אן אטאקע.

unintroduced' *a.* (אנ-אינ-טרא-דיוסט') ניט פארגעשטעלט [פאר די בע־קאנטע אדער געסט], ניט אריינגעפיהרט [אין דער געזעלשאפט].

uninu'clear *a.* (יו-ני-ניו'-קלי-אר) וואס האט בלויז איין קערנדעל.

uninu'cleate *a.* (יו-ני-ניו'-קלי-איט) ז. *uninuclear*.

uninured' *a.* (אנ-אינ-יורד') ניט איינ־געוועהנט; ניט פערהארטעוועט [דורך גע־וועהנהייט].

uninven'ted *a.* (אנ-אינ-ווענ'-טעד) ניט ערפונדען.

uninven'tive *a.* (אנ-אינ-ווענ'-טיוו) ניט ערפינדעריש, וואס האט ניט קיין ער־פינדונגס-פעהיגקייט.

uninven'tively *adv.* (אנ-אינ-ווענ'-טיוו-לי) ניט ערפינדעריש.

uninves'tigable *a.* (אנ-אינ-וועס'-טי-געבל) אונערפארשליך, וואס קען ניט ער־פארשט ווערען.

uninves'tigated *a.* (אנ-אינ-וועס'-טי-גיי-טעד) ניט אונטערזוכט, ניט אויסגע־פארשט.

uninvi'ted *a.* (אנ-אינ-וואי'-טעד) ניט איינגעלאדען, אונגעבעטען.

uninvi'ting *a.* (אנ-אינ-וואי'-טינג) ניט איינלאדענד, ניט אנציהענד.

uninvi'tingly *adv.* (אנ-אינ-וואי'-טינג-לי) ניט איינלאדענדיג; ניט צוציהענדיג.

uninvoked' *a.* (אנ-אינ-וואוקט') ניט גערופען, ניט געבעטען [צו הילף].

uninvolved' *a.* (אנ-אינ-וואלווד') ניט אריינגעוויקעלט, ניט פערוויקעלט, ניט פערפלאנטערט, ניט פערמישט [אין עפעס].

u'nio *n.* (יו'-ני-או) א טייך-מושעל.

unioc'ular *a.* (יו-ני-אק'-יו-לאר) ז. *monocular*.

u'nion *n.* and *a.* (יו'-ניאן) א פער־איינינגונג, א פערבינדונג; די פעראייני־גונג פון מאן און ווייב, הייראט; איבער־איינשטימונג, הארמאניע; א בונד, א פער־באנד, א קאמבינאציאן [ווי פון קירכען, קהלות]; א קאאליציאן [ווי פון בעזונ־דערע לענדער אדער מלוכות]; א יוניאן, א טרייד-יוניאן, א פראפעסיאנעלער פער־איין [ז. *trade-union*]; צייג וואס איז געוועבט פון פערשיעדענע שטאפען; דער אויבערשטער לינקער ווינקעל פון א פאהן, וואס האט אן אנדער קאליר איידער די אנדערע טיילען פון דער פאהן [ווי דער בלויער פיער-עק מיט ווייסע שטערען אויף דער אויבערשטער לינקער זייט פון אמעריקאנעם פלאג]; א נידריגער ברייי־טער צעבער, אין וועלכען מען גיסט אריין האלב-געאיהרטעס ביער צום איהרען; וואס איז שייך אדער בעלאנגט צו א פער־איינינגונג, בונד אדער יוניאן.

U'nion *n.* and *a.* (יו'-ניאן) די פעראיי־ניגטע שטאאטען פון אמעריקא; וואס איז שייך צו די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

u'nion flag (יו'-ניאן פלעג) די ענגלי־שע נאציאנאלע פאהן. ז. *union jack*.

u'nionism *n.* (יו'-ניאנ-איזם) יוניאניזם, די פרינציפען פון פעראייניגונג; דער טרייד־יוניאניזם [ז. *trade-unionism*]; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — די טרייהייט אדער לאיאליטעט צו דער פעדעראלער רעגיערונג פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא [אין געגענזאץ צו די דרום־שטאאטען, וועלכע האבען געוואלט זיך אב־רייסען אין דער צייט פון בירגער-קריעג]; אין ענגלאנד — די פרינציפען אדער די טאקטיק פון די יוניאניסטען [ז. *Unionist*].

u'nionist *n.* and *a.* (יו'-ניאנ-איסט) א יוניאניסט, איינער וואס האלט פאר פעראייניגונג; א מיטגליעד פון א טרייד־יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין [ז. *trade-union*]; אין דער געשיכ־טע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — איינער אין די צייטען פון בירגער-קריעג, וועלכער האט געהאלטען דעם צד פון דער פעדעראלער רעגיערונג; יוניאניסטיש, וואס איז שייך צו א יוניאן אדער צו יוניאניזם [ז. *unionism*].

U'nionist *n.* (יו'-ניאנ-איסט) אין ענג־לישער פאליטיק — א יוניאניסט, איינער פון די יוניאניסטען [א טייל ליבעראלען, וועלכע האבען אין די 80ער יאהרען פון 19טען יאהרהונדערט זיך אבגעשפאלטען פון דער ליבעראלער פארטיי אין דער פרא־גע וועגען "האום רול" פאר אירלאנד (ז. *home rule*) און געהען פון יענער צייט האנד אין האנד מיט דער קאנסערוואטי־ווער פארטיי].

unionis'tic *a.* (יו-ניא-ניס'-טיק) יוניא־ניסטיש, וואס איז שייך צו א יוניאן. ז. *union*.

u'nionize *v.* (יו'-ניאנ-איז) יוניאניזי־רען, ארגאניזירען אין א טרייד-יוניאן; צוגעבען דעם כאראקטער פון א טרייד־יוניאן. ז. *trade-union*.

u'nion jack (יו'-ניאן דזשעק) דער ענג־לישער נאציאנאלער פלאג [אלס פעראיי־ניגונג פון די פלאגען פון ענגלאנד, שאט־לאנד און אירלאנד].

u'nion la'bel (יו'-ניאן ליי'-בעל) א צעטעל אדער א שטעמפעל אויף א סחורה, וואס בעווייזט, אז דיעזע סחורה איז גע־מאכט געווארען אין א פאבריק אדער ווערק־שטאט וואו די ארבייטער בעלאנגען צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פער־איין און וואו מען קומט נאך די טרייד־יוניאן בעדינגונגען.

u'nion-made *a.* (יו'-ניאנ-מייד) גע־מאכט פון ארבייטער, וועלכע בעלאנגען צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין [וועגען א סחורה].

u'nion man (יו'-ניאן מען) אן ארביי־טער וואס בעלאנגט צו א טרייד-יוניאן אדער פראפעסיאנעלען פעראיין.

u'nion-room *n.* (יו'-ניאנ-רוהם) דאס צימער אין א ביער-ברויעריי, וואו עס שטעהען די צעבערס מיט האלב-געאיהרטען ביער.

u'nion shop (יו'-ניאן שאפ) א פאבריק אדער ווערקשטאט, וואו די ארבייטער בע־לאנגען צו א טרייד-יוניאן אדער פראפע־סיאנעלען פעראיין.

u'nion suit (יו'-ניאן סיוט) קאמבינער־טע אונטערוועש [אונטערוועש, וואו דאס העמד איז צוזאמענגענעהט אדער צוזא־מענגעוועבט מיט די גאטקעס אדער אונ־טערהויזען].

unip'ara *n.* (יו-ניפ'-ע-רא) א פרוי וואס האט געבארען איין קינד.

unip'arous *a.* (יו-ניפ'-ע-ראס) וואס געבעהרט נאר איין קינד אויף אמאל.

unipar'tite *a.* (יו-ני-פאר'-טאיט) ניט פאנאנדערגעטיילט אין טיילען.

u'niped *a.* (יו'-ני-פעד) איינ-פיסיג, וואס האט בלויז איין פוס.

uniper'sonal *a.* (יו-ני-פויר'-סאנ-על) וואס בעשטעהט אדער וואס דריקט זיך אויס בלויז אין איין פערזאן [וועגען גאט־הייט]; אין גראמאטיק — וואס ווערט גע־ברויכט נור אין איין פערזאן [וועגען צייטווערטער, וואס ווערען געברויכט בלויז אין דער דריטער פערזאן, די אונפערזענ־ליכע צייטווערטער].

uniper'sonalist *n.* (יו-ני-פויר'-סאנ-על-איסט) איינער וועלכער גלויבט, אז גאט ענטפלעקט זיך נור אין איין פער־זאן [אין געגענזאץ צו די, וועלכע גלוי־בען, אז גאט ענטפלעקט זיך אין דער פארם פון א דרייאייניגקייט].

unipersonal'ity *n.* (יו-ני-פויר-סא-נעל'-אי-טי) דאס עקזיסטירען בלויז אין איין פערזאן.

unipet'alous *a.* (יו-ני-פעט'-ע-לאס) וואס האט נור איין בלומען-בלעטעל [וועגען געוויסע פלאנצען].

unipla'nar *a.* (יו-ני-פליי'-נאר) וואס ליעגט נור אין איין פלעכע.

unip'licate *a.* (יו–ניפּ'–לי–קייט) צו־
נויפגעלעגט איין מאָל.
unipo'lar *a.* (יו–ני–פּאָו'–לאַר) וואָס
האָט נור איין מין פּאָלאַריטעט [נעגאַטיוו
אָדער פּאָזיטיוו און ניט ביידע, ווי דאָס
איז געוועהנליך]; וואָס ציינט אַרויס די
ווירקונג בלויז פון איין פּאָל [אין געגענ־
זאַץ צו דער געוועהנליכער ערשיינונג וואו
עס ווירקען צוויי פּאָלען, ווי ביי געוועהנ־
ליכע עלעקטרישע אָדער מאַגנעטישע ער־
שיינונגען].
unipolar'ity *n.* (יו–ני–פּאָ–לער'–אי–טי)
דאָס האָבען בלויז איין מין פּאָלאַריטעט.
ז. *unipolar*.
unique' *a. and n.* (יו–ניק') איינציג אין
זיין אַרט; וואָס האָט ניט קיין גלייכען;
זעלטען, אונגעוועהנליך; אַ זאַך וואָס האָט
ניט צו זיך קיין גלייכען.
unique'ly *adv.* (יו–ניק'–לי) אויף אַן
אופן וואָס איז איינציג אין זיין אַרט,
וואָס האָט ניט צו זיך קיין גלייכען.
unique'ness *n.* (יו–ניק'–נעס) איינציג־
קייט, דאָס זיין איינציג אין זיין אַרט;
זעלטענהייט, אונגעוועהנליכקייט.
unira'diate *a.* (יו–ני–ריי'–די–אייט)
איינשטראַהליג, וואָס האָט איין שטראַהל,
איין אָרעם אָדער איין אַרויסשטאַרצונג.
unira'diated *a.* (יו–ני–ריי'–די–איי–
טעד) ז. *uniradiate*.
unira'mose *a.* (יו–ני–ריי'–מאָוס)
ז. *uniramous*.
unira'mous *a.* (יו–ני–ריי'–מאַס) איינ־
צווייגיג, מיט איין צווייג.
unir'rigated *a.* (אַנ–איר'–אי–גיי–טעד)
ניט בעוואַסערט, ניט פייכט געמאַכט.
unir'ritated *a.* (אַנ–איר'–אי–טיי–טעד)
ניט אויפגערייצט, ניט אויפגערעגט.
unir'ritating *a.* (אַנ–איר'–אי–טיי–
טינג) ניט אויפרייצענד, ניט אויפרעגענד.
unisep'alous *a.* (יו–ני–סעפּ'–ע–לאַס)
וואָס האָט בלויז איין קעלך־בלאַט.
ז. *sepal*.
unisep'tate *a.* (יו–ני–סעפּ'–טייט) אין
זאָאָלאָגיע און באָטאַניק — וואָס האָט נור
איין שייד־וואַנטעל אָדער אָבצאַמונג.
unise'rial *a.* (יו–ני–סי'–רי–על) וואָס
איז געזעצט אין איין סעריע אָדער אין
איין צייל.
unise'rially *adv.* (יו–ני–סי'–רי–על–אי)
אין איינצעלנע ציילען.
unise'riate *a.* (יו–ני–סי'–רי–אייט)
ז. *uniserial*.
unise'riately *adv.* (יו–ני–סי'–רי–אייט–
לי) ז. *uniserially*.
uniser'rate *a.* (יו–ני–סער'–אייט) וואָס
האָט איין צייל ציינער אָדער אויסצאַקונ־
גען.
unisex'ual *a.* (יו–ני–סעקס'–שיו–על) איינ־
געשלעכטיג, וואָס איז פון איין געשלעכט
[וועגען פלאַנצען, וואָס האָבען בלויז פיס־
טילען — ווייבליכע געשלעכטס־אָרגאַנען
אָדער בלויז שטויב־בייטלען — מענליכע
געשלעכטס־אָרגאַנען].
unisexual'ity *n.* (יו–ני–סעק–שיו–על'–
אי–טי) דאָס זיין פון איין געשלעכט [פון
מין זכר אָדער מין נקבה]; ניט הערמאַ־
פראָדיטיש.
unis'olated *a.* (אַנ–איס'–אָ–ליי–טעד)
ניט איזאָלירט, ניט אָבגעזונדערט.
u'nison *n. and a.* (יו'–ני–סאַן) אין מו־
זיק — דער אוניסאָן, דאָס אַרויסברענגען
אין איין צייט איינעם און דעמזעלבען טאָן
אָדער איינע און דיזעלבע מעלאָדיע פון
עטליכע שטימען אָדער אינסטרומענטען;
אַן איינציגער טאָן, אַ מאָנאָטאָן; דער
איינקלאַנג, די איבעראיינשטימונג, האַרמאָ־
ניע; איין־טענינג, וואָס קלינגט ווי איין
טאָן; אין איינקלאַנג, אין אוניסאָן.
u'nisonal *a.* (יו'–ני–סאָ–נעל) וואָס
קלינגט אין אוניסאָן. ז. *unison*.
u'nisonally *adv.* (יו'–ני–סאָ–נעל–אי)
קלינגענדיג אין אוניסאָן. ז. *unison*.
u'nisonance *n.* (יו'–ני–סאָ–נענס) אַן
אוניסאָן. ז. *unison*.
u'nisonant *a.* (יו'–ני–סאָ–נענט) וואָס
קלינגט אין אוניסאָן. ז. *unison*.
u'nisonous *a.* (יו'–ני–סאָ–נאַס) וואָס
קלינגט אין אוניסאָן [ז. *unison*];
וואָס קלינגט אַליין, ניט האַרמאָניש, ניט
אין איינקלאַנג מיט אַנדערע טענער.
unis'sued *a.* (אַנ–איש'–אוד) ניט אַרויס־
געגעבען, ניט אַרויסגעלאָזען, ניט אַרויס־
געגאַנגען.
u'nit *n.* (יו'–ניט) אַן איינצעלהייט, אַן
איינציגע זאַך אָדער פּערזאָן; אַן איינ־
הייט; יעדע אַנגענומענע איינהייט וואָס
דיענט צו וועגען אָדער מעסטען [ווי אַ
פונט, אַן אַרשין, אַ מינוט א. ד. ג.].
uni'table *a.* (יו–נאַי'–טעבל) פעראייני־
באַר, וואָס קען פעראייניגט ווערען מיט אַן
אַנדער זאַך.
unita'rian *a. and n.* (יו–ני–טיי'–רי–
ען) וואָס איז שייך צו אַן איינהייט; וואָס
שטעלט מיט זיך פאָר אַן איינהייט; גאַנץ,
ניט צוטיילט; איינער וואָס שטרעבט צו
איינינקייט אָדער פעראייניגונג; אַ מאָ־
ניסט [ז. *monist*]; אַ מאָנאָטעאיסט
[איינער וואָס גלויבט אין דער עקזיסטענץ
פון איין איינציגען גאָט].
Unita'rian *n. and a.* (יו–ני–טיי'–רי–
ען) אַן אוניטאַריאַנער [איינער פון אַ
קריסטליכער סעקטע, וועלכע לייקענט אָב
די דאָגמע פון דער דרייאייניגקייט און
גלויבט, אַז גאָט ענטפּלעקט זיך אין דער
פאָרם פון איין פּערזאָן]; וואָס איז שייך
צו די אוניטאַריאַנער אָדער צו זייערע
לעהרען.
Unita'rian Church (יו–ני–טיי'–רי–ען
טשוירטש) די אוניטאַריאַנישע קירך, די
קירך פון די אוניטאַריאַנער.
ז. *Unitarian*.
unita'rianism *n.* (יו–ני–טיי'–רי–ען–
איזם) אוניטאַריאַניזם, די איינינקייט
אָדער גאַנצקייט פון עפּעס [ווי אַ מלוכה,
וועלכע איז ניט צוזאַמענגעשטעלט פון בע־
זונדערע מעהר אָדער ווייניגער זעלבסט־
שטענדיגע קלענערע מלוכות]; אין פילאָ־
זאָפיע — די לעהרע, אַז גייסט און מאַ־
טעריע שטעלען מיט זיך פאָר איין איינ־
הייטליכע סובסטאַנץ.
Unita'rianism *n.* (יו–ני–טיי'–רי–ען–
איזם) אונטאַריאַניזם, די לעהרען פון די
אוניטאַריאַנער. ז. *Unitarian*.
Unita'rianize *v.* (יו–ני–טיי'–רי–ען–
איז) מאַכען פאַר אַן אוניטאַריאַנער.
ז. *Unitarian*.
u'nitary *a.* (יו'–ני–טע–רי) איינ־
הייטליך, גאַנץ; וואָס איז שייך צו אַן
איינהייט; מאָניסטיש [ז. *monism*].
unite' *v. and n.* (יו–נאַיט') פעראייניגען,
פערבינדען; זיך פעראייניגען, ווערען
איינס; אַ פּאַרצייטיגע ענגלישע גאָלדענע
מטבע פון 20 שילינג.
uni'teable *a.* (יו–נאַי'–טעבל)
ז. *unitable*.
uni'ted *a.* (יו–נאַי'–טעד) פעראייניגט,
צוזאַמענגעבונדען.
Uni'ted I'rishmen (יו–נאַי'–טעד אַי'–
ריש–מען) די פעראייניגטע אירלענדער, אַ
געהיימע געזעלשאַפט אין אירלאַנד, וועלכע
האָט געשפּיעלט אַ וויכטיגע ראָלע אין דעם
בונט פון יאָהר 1798.
Uni'ted King'dom (יו–נאַי'–טעד
קינג'–דאַם) ז. *Great Britain*.
uni'tedly *adv.* (יו–נאַי'–טעד–לי) פער־
אייניגט, צוזאַמען; איינשטימיג.
uni'tedness *n.* (יו–נאַי'–טעד–נעס) פער־
אייניגקייט, דאָס זיין פעראייניגט.
Uni'ted Prov'inces (יו–נאַי'–טעד
פּראָוו'–אינ–סעז) די זיעבען פּראָווינצען
פון נידערלאַנד [האָלאַנד, זעעלאַנד, אוט־
רעכט א. ז. וו.], וועלכע האָבען אין יאָהר
1579 אויסגעבילדעט די נידערלענדישע רע־
פּובליק.
Uni'ted States (יו–נאַי'–טעד סטייטס)
די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ.
Uni'ted States dis'trict court (יו–
נאַי'–טעד סטייטס דיס'–טריקט קאָורט) אַ
נידריגער פעדעראַלער געריכט פון די
פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ [אַ
געריכט, וועלכער פערהאַנדעלט פּראָצעסען
וועגען באַנקראָטען א. ד. ג.].
uni'ter *n.* (יו–נאַי'–טער) אַ פעראייני־
גער, איינער אָדער עפּעס וואָס פעראייניגט.
uni'tion *n.* (יו–ניש'–אַן) פעראייניגונג.
u'nitism *n.* (יו'–ני–טיזם) ז. *monism*.
u'nitive *a.* (יו'–ני–טיוו) פעראייניגענד,
וואָס האָט די קראַפט אָדער די ווירקונג
צו פעראייניגען.
u'nitize *v.* (יו'–ני–טאַיז) מאַכען אַן
איינהייט, ברענגען צו אַן איינהייט.
u'nit of capac'ity (יו'–ניט אָוו קע–
פּעס'–אי–טי) די קאַפּאַציטעטס־איינהייט,
די איינהייט דורך וועלכער עס ווערט גע־
מאָסטען די מאָס עלעקטריציטעט וואָס אַ
קערפּער קען אויפנעהמען [די איינהייט
ווערט גערופען "פאַראַד"].
u'nit of elec'trical resis'tance
(יו'–ניט אָוו ע–לעק'–טרי–קעל רי–זיס'–
טענס) רעזיסטאַנץ אָדער ווידערשטאַנדס־
איינהייט, די איינהייט מיט וועלכער מען
מעסט דעם ווידערשטאַנד פון אַ קערפּער
דורכצולאָזען דורך זיך אַן עלעקטרישען
שטראָם [די איינהייט ווערט גערופען
"אָהם"].
u'nit of force (יו'–ניט אָוו פאָורס) די
קראַפט־איינהייט, די איינהייט, דורך וועל־
כער עס ווערט געמאָסטען קראַפט [די
איינהייט ווערט גערופען "דינע"].
u'nit of heat (יו'–ניט אָוו היעט) די
ווערמע־איינהייט, די איינהייט מיט וועל־
כער עס ווערט געמאָסטען וואַרעמקייט
אָדער היץ [די איינהייט ווערט גערופען
"קאַלאָריע"].
u'nit of illumina'tion (יו'–ניט אָוו
אי–לו–מי–ניי'–שאַן) די ליכט אָדער בע־
לייכטונגס־איינהייט, די איינהייט מיט
וועלכער מען מעסט די שטאַרקייט פון ליכט
אָדער בעלייכטונג.
u'nit of length (יו'–ניט אָוו לענגטה)
די לענגען־מאָס איינהייט, די איינהייט,
דורך וועלכער לענג ווערט געמאָסטען [ווי
אַ צאָל, אַ פוס, אַ מעטער א. ד. ג.].
u'nit of meas'ure (יו'–ניט אָוו מעזש'–
אור) די מאָס־איינהייט, אַן איינהייט דורך
וועלכער זאַכען ווערען געמאָסטען.
u'nit of out'put (יו'–ניט אָוו אויט'–
פּוט) די איינהייט דורך וועלכער עס ווערט
געמאָסטען די געלייסטעטע אַרבייט פון אַן
עלעקטרישען שטראָם [די איינהייט ווערט
גערופען "וואַט"].
u'nit rule (יו'–ניט רוהל) אַ רעגעל אַנ־

גענומען פון אן ארגאניזאציאן, אז די רעגעלאציאן, וועלכע זי שיקט אויף א צוזאמענפאהר, איז פערפליכטעט צו שטימען איבער געוויסע פראגען איינשטימיג [לויט ווי א מאיאריטעט פון דער דעלעגאציאן בעשליסט].

u'nity *n.* (יו'-ני-טי) איינהייט, אייניגקייט, פעראייניגונג; איבעראיינשטימונג, הארמאניע; אין מאטעמאטיק — די צאהל איינס; די פראפארציע פון צוויי גלייכע קוואנטיטעטען; אין ליטעראטור און קונסט — די גאנצקייט, די איינהייטליכקייט, די קאמבינאציאן פון אלע טיילען פון ווערק אנוי, אז זיי זאלען אויסדריקען איין אידעע אדער איין כאראקטער; א פארצייטיגע ענגלישע מטבע [ז. *unite*].

univ'alence *n.* (יו-ניוו'-ע-לענס) אין כעמיע — מאנאוואלענץ אדער איינווערטיגקייט [דאס קענען פערבייטען איין אטאם וואסער=שטאף אין א כעמישער פערבינדונג].

univ'alency *n.* (יו-ניוו'-ע-לענ-סי) ז. *univalence*.

univ'alent *a.* (יו-ניוו'-ע-לענט) אין כעמיע — איינווערטיג; וואס קען פערבייטען אדער פערנעהמען דאס ארט פון איין אטאם וואסער=שטאף אין א כעמישער פערבינדונג.

unival'vate *a.* (יו-ני-וועל'-ווייט) ז. *univalved*.

u'nivalve *a. and n.* (יו'-ני-וועלוו) וואס האט איין דעקעל אדער איין מושעל [ווי א מאלוסק]; א מאלוסק מיט איין דעקעל אדער מושעל.

u'nivalved *a.* (יו'-ני-וועלווד) וואס האט איין דעקעל אדער מושעל [ווי א מאלוסק].

unival'vular *a.* (יו-ני-וועל'-וויו-לאר) ז. *univalved*.

univer'sal *a. and n.* (יו-ני-וואיר'-סעל) אוניווערזאל, אלגעמיין, אלוועלטליך; אלמענשליך; וואס איז שייך צום אוניווערזום אדער וועלטאל; וואס איז שייך צו א גאנצען קלאס אינדיווידואומען אדער זאכען; אין לאגיק — אן אוניווערזאל, אן אלגעמיינער בעגריף [ווי דער בעגריף "חיה", "פלאנצע" א. ד. ג.]; אן אלגעמיינער טערמין אדער זאץ.

universalisa'tion *n.* (יו-ני-וואיר-סעל-אי-זיי'-שאן) ז. *universalization*.

univer'salise *v.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איז) ז. *universalize*.

Univer'salism *n.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איזם) אוניווערזאליזם, דער רעליגיעזער גלויבען, אז נאך דער ביאת הגואל וועט די גאנצע וועלט, ווי די צדיקים אזוי אויך די רשעים, גערעטעט ווערען.

Univer'salist *n. and a.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איסט) אן אוניווערזאליסט, אן אנהענגער פון אוניווערזאליזם [ז. *Universalism*]; וואס איז שייך צו די אוניווערזאליסטען, אוניווערזאליסטיש.

universalis'tic *a.* (יו-ני-וואיר-סע-ליס'-טיק) אוניווערזאל, וואס איז שייך צו אלעמען, וואס איז נוגע דעם גאנצען כלל; אלוועלטליך, אלמענשליך.

Universalis'tic *a.* (יו-ני-וואיר-סע-ליס'-טיק) אוניווערזאליסטיש, וואס איז שייך צום אוניווערזאליזם אדער צו די אוניווערזאליסטען. ז. *Universalism*.

universal'ity *n.* (יו-ני-וואיר-סעל'-אי-טי) די אלגעמיינהיים, די גאנצקיים.

universaliza'tion *n.* (יו-ני-וואיר-סעל-אי-זיי'-שאן) די פעראלגעמיינערונג, דאס מאכען אלגעמיין.

univer'salize *v.* (יו-ני-וואיר'-סעל-איז) פעראלגעמיינערען, מאכען אוניווערזאל אדער אלגעמיין.

univer'sal joint (יו-ני-וואיר'-סעל דזשאינט) אן אוניווערזאל=געלענק [אזא געלענק, ביי וועלכען ביידע פעראייניגטע טיילען קענען זיך בעוועגען אין אלע ריכטונגען].

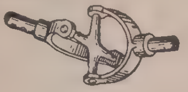
Universal Joint

univer'sally *adv.* (יו-ני-וואיר'-סעל-אי) אלגעמיין, ארומנעהמענדיג דעם גאנצען כלל אהן אויסנאהם.

univer'salness *n.* (יו-ני-וואיר'-סעל-נעס) ז. *universality*.

Univer'sal Pos'tal U'nion (יו-ני-וואיר'-סעל פאוס'-טעל יו'-ניאן) דער אלוועלטליכער פאסט=פערבאנד [א פערבאנד אין וועלכען עס זיינען אריינגעטראטען כמעט אלע מלוכות פון דער וועלט מיט דעם ציעל צו פערלייכטערען און מאכען מעהר אדער ווייניגער איינהייטליך דאס סיסטעם פון איבערשיקען בריעף אין אלע טיילען פון דער וועלט].

univer'sal suf'frage (יו-ני-וואיר'-סעל סאפ'-רעדזש) דאס אלגעמיינע וואהלרעכט [דאס רעכט פון אלע דערוואקסענע בירגער פון א לאנד צו בעטייליגען זיך אין די וואהלען פון דעפוטאטען צום פארלאמענט].

u'niverse *n.* (יו'-ני-וואירס) דער אוניווערזום, דער וועלטאל, די גאנצע וועלט.

univer'sity *v.* (יו-ני-וואיר'-סי-טי) אן אוניווערזיטעט.

univer'sityless *a.* (יו-ני-וואיר'-סי-טי-לעס) אהן אן אוניווערזיטעט.

universol'ogy *n.* (יו-ני-וואיר-סאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען אוניווערזום אדער וועלטאל.

univ'ocal *a. and n.* (יו-ניוו'-א-קעל) וואס האט נור איין בעדייטונג; א ווארט וואס האט נור איין בעדייטונג; א שם הכולל [א ווארט וואס בעצייכענט א קלאס פון פלאנצען אדער חיות, אין וועלכען עס געהען אריין פערשיעדענע מינים, ווי דאס ווארט "פיש" אדער "בוים"].

univ'ocally *adv.* (יו-ניוו'-א-קעל-אי) האבענדיג נור איין בעדייטונג.

unjeal'ous *a.* (אנ-דזשעל'-אס) ניט אייפערזיכטיג; ניט פערדעכטיגענד.

unjoin' *v.* (אנ-דזשאין') פאנאנדערנעהמען, אבטיילען, אבזונדערען.

unjoined' *a.* (אנ-דזשאינד') ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען; פאנאנדערגענומען, אבגעטיילט.

unjoint' *v.* (אנ-דזשאינט') ז. *disjoint*.

unjoin'ted *a.* (אנ-דזשאינ'-טעד) ניט געגליעדערט, אהן א גליעד אדער געלענק; אהן א צוזאמענהאנג.

unjoy'ful *a.* (אנ-דזשאי'-פול) ז. *unjoyous*.

unjoy'ous *a.* (אנ-דזשאי'-אס) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג, אהן פרייד.

unjoy'ously *adv.* (אנ-דזשאי'-אס-לי) אויף א ניט=פרעהליכען אופן, אהן פרייד.

unjudged' *a.* (אנ-דזשאדזשד') ניט בעאורטיילט, ניט ענטשיעדען.

unjust' *a.* (אנ-דזשאסט') אונגערעכט; אונטריי, פאלש.

unjus'tice *n.* (אנ-דזשאס'-טיס) ז. *injustice*.

unjus'tifiable *a.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-עבל) וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען, וואס קען ניט פערענטפערט ווערען.

unjus'tifiableness *n.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-עבל-נעס) דאס ניט קענען גערעכטפערטיגט ווערען.

unjus'tifiably *adv.* (אנ-דזשאס'-טי-פאי-ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ווערען.

unjus'tified *a.* (אנ-דזשאס'-טי-פאיד) ניט גערעכטפערטיגט.

unjust'ly *adv.* (אנ-דזשאסט'-לי) אויף אן אונגערעכטען אופן, מיט אונרעכט.

unjust'ness *n.* (אנ-דזשאסט'-נעס) אונגערעכטיגקייט.

unkempt' *a.* (אנ-קעמט') ניט געקאמט; צואווארפען, צושויבערט; אין אונארדנונג; ניט פאלירט, ניט עלעגאנט, גראב, רויה.

unken'nel *v.* (אנ-קענ'-על) ארויסטרייבען אדער ארויסיאגען פון א נארע; ענטדעקען, אויפדעקען.

unkept' *a.* (אנ-קעפט') ניט געהאלטען, ניט אנגעהאלטען, ניט בעהאלטען; ניט אויסגעהאלטען, ניט בעזארגט מיט'ן נויטיגען; ניט בעאבאכטעט, ניט געהיט, ניט געפאלגט.

unker'nelled *a.* (אנ-קויר'-נעלד) וואס האט ניט קיין קערנדעל אדער יאדרע.

unkind' *a.* (אנ-קאינד') אונפריינדליך.

unkin'dled *a.* (אנ-קינ'דלד) ניט אנגעצונדען; ניט ענטצינדעט; ניט אויפגערייצט, ניט אויפגעהעצט; ניט אילומינירט, ניט בעלייכטעט; ניט פאנאנדערגעגליהט.

unkind'liness *n.* (אנ-קאינד'-לי-נעס) אונפריינדליכקייט; אונגינסטיגקייט.

unkind'ly *a. and adv.* (אנ-קאינד'-לי) אונפריינדליך; אונגינסטיג; אויף אן אונפריינדליכען אופן.

unkind'ness *n.* (אנ-קאינד'-נעס) אונפריינדליכקייט.

unking' *v.* (אנ-קינג') אראבזעצען פון טהראן, מאכען אויס קעניג.

unking'like *a.* (אנ-קינג'-לאיק) ז. *unkingly*.

unking'ly *a.* (אנ-קינג'-לי) ניט קעניגליך; ניט פאסענד פאר א קעניג.

unkissed' *a.* (אנ-קיסט') ניט געקושט.

unknea'ded *a.* (אנ-ניע'-דעד) ניט געקנאטען.

unknelled' *a.* (אנ-נעלד') ניט געקלונגען אין די גלאקען [נאך א געשטארבענעם].

unknight'liness *n.* (אנ-נאיט'-לי-נעס) אונריטערליכקייט, דאס זיין ניט ריטערליך.

unknight'ly *a.* (אנ-נאיט'-לי) ניט ריטערליך, ניט פאסענד פאר א ריטער.

unknit' *v.* (אנ-ניט') אבקניפען, אויפקניפען, אויפבינדען; אבקנייטשען; אויסטרענען שטריקעריי אדער האפטונג.

unknot' *v.* (אנ-נאט') אבבינדען, פאנאנדערבינדען די קניפלעך.

unknot'ted *a.* (אנ-נאט'-ער) אהן קניפלעך, ניט פערפלאנטערט.

unknowabil'ity *n.* (אנ-נאו-ע-ביל'-אי-טי) אונערקענבארקייט, דאס ניט קענען בעוואוסט אדער פערשטאנען ווערען.

unknow'able *a.* (אנ-נאו'-עבל) וואס מען קען ניט וויסען אדער פערשטעהן.

unknow'ableness *n.* (אנ-נאו'-עבל-נעס) אונערקענבארקייט, דאס ניט קענען בעוואוסט אדער פערשטאנען ווערען.

unknow'ably *adv.* (אנ-נאו'-ע-בלי) אזוי, אז מען זאל ניט וויסען.

unknow'ing *a.* (אנ-נאו'-אינג) ניט וויסענד.

unknow'ingly *adv.* (אנ-נאו'-אינג-לי) ניט וויסענדיג.

unknow'ingness *n.* (אנ-נאו'-אינג-נעס) אונוויסענהייט.

unknown' *a. and n.* (אנ-נאון') אונבעוואוסט, אונבעקאנט; אונגעהויער; אן אונבעוואוסטע פערזאן אדער צאהל.

unknown'ness *n.* (אנ-נאונ'-נעס) אונבעוואוסטהייט.

unknown' to fame (אנ-נאון' טו פיים) ניט בעריהמט.

unla'beled *a.* (אנ-ליי'-בעלד) אהן אן עטיקעט אדער צעטעל.

unla'bored *a.* (אנ-ליי'-בארד) ניט ארויסגעבראכט דורך ארבייט; אונבעארבייט; ניט געצוואונגען, נאטירליך; לייכט; פריי.

unla'boring *a.* (אנ-ליי'-באר-אינג) וואס ארבייט אדער בעוועגט זיך אהן אנשטרענגונג אדער לייכט.

unlabo'rious *a.* (אנ-ליי-באו'-רי-אס) ניט שווער, לייכט.

unlabo'riously *adv.* (אנ-ליי-באו'-רי-אס-לי) אויף א לייכטען אופן.

unlace' *v.* (אנ-לייס') לויז מאכען, אבבינדען; אויפשנירען; אויפפלאנטערען.

unlack'eyed *a.* (אנ-לעק'-איד) אהן א לאקיי, וואס האט ניט קיין לאקיי.

unlade' *v.* (אנ-לייד') אויסלאדען, בעפרייען פון א לאדונג אדער משא.

unla'dylike *a.* (אנ-ליי'-די-לאיק) ניט ווי א פיינע דאמע; אונעדעל, אונערצויגען.

unlaid' *a.* (אנ-לייד') ניט געלעגט; ניט געשטילט, ניט איינגעשטילט; ניט ארויסגעטריבען [וועגען שדים און רוחות]; אבגעדרעהט, אבגעפלאכטען [ווי די שנורען פון וועלכע א שטריק איז צוזאמענגעדרעהט].

unlamen'ted *a.* (אנ-לע-מענ'-טעד) ניט בעקלאגט, ניט בעוויינט.

unlam'inated *a.* (אנ-לעמ'-אי-ניי-טעד) וואס האט ניט די פארם פון א פלאטע אדער בלאט; וואס בעשטעהט ניט פון פלאטען אדער בלעטער; ניט בלעטעריג, ניט אין שיכטען.

unlap' *v.* (אנ-לעפ') אויפוויקלען, פאנאנדערנעהמען.

unlar'ded *a.* (אנ-לאר'-דעד) ניט צוגעריכט מיט שווייניען-שמאלץ; ניט געמאכט בע'טעמ'ט, ניט צוגעריכט; ניט געמישט, ניט פערדארבען [דורך א צומישונג].

unlash' *v.* (אנ-לעש') לויז מאכען, אויפבינדען.

unlatch' *v.* (אנ-לעטש') אויפהויבען די קליאמקע, עפענען; אויפשנירען, פאנאנדערשנירען; זיך עפענען.

unlaun'dered *a.* (אנ-לאנ'-דערד) ניט געוואשען [און ניט געפרעסט].

unlau'reled *a.* (אנ-לאה'-רעלד) ז. *unlaurelled*

unlau'relled *a.* (אנ-לאה'-רעלד) ניט בעקרוינט מיט א לארבער-קראנץ.

unlav'ish *a.* (אנ-לעוו'-איש) ניט פערשווענדעריש, ניט אויסברייננגעריש.

unlav'ished *a.* (אנ-לעוו'-אישט) ניט פערשוועגדעט.

unlaw'ful *a.* (אנ-לאה'-פול) אונגעזעצליך; אונערלויבט; אונגעזעצליך געבארען [פון ניט-געזעצליך פערהייראטע עלטערען].

unlaw'fully *adv.* (אנ-לאה'-פול-אי) אויף אן אונגעזעצליכען אופן; געגען געזעץ.

unlaw'fulness *n.* (אנ-לאה'-פול-נעס) אונגעזעצליכקייט.

unlay' *v.* (אנ-ליי') אבדרעהען, אבפלעכטען [ווי די שניר פון וועלכע א שטריק איז צוזאמענגעדרעהט].

unlearn' *v.* (אנ-לוירן') פערגעסען וואס מען האט געלערענט; ווערען אונוויסענד.

unlear'nable *a.* (אנ-לויר'-נעבל) וואס מען קען ניט לערנען; וואס מען קען ניט ערפאהרען.

unlear'ned *a.* (אנ-לויר'-נעד) ניט געלערענט, ניט געלעהרט, אונוויסענד, אונגעבילדעט; ניט פאסענד פאר א געלעהרטען.

unlearned' *a.* (אנ-לוירנד') ניט געלערענט, ניט אויסגעלערענט, ניט אויסגעשטודירט.

unlear'nedly *adv.* (אנ-לויר'-נעד-לי) אויף אן אונוויסענדען אופן.

unlear'nedness *n.* (אנ-לויר'-נעד-נעס) אונגעלעהרטקייט, אוויייסענהייט; אונגעבילדעטקייט.

unlearnt' *a.* (אנ-לוירנט') ז. *unlearned*

unleash' *v.* (אנ-ליעש') אראבנעהמען דאס שטריקעל אדער באנד [בעזאנדערס פון א יאגד-הונד]; פריילאזען.

unleav'ened *a.* (אנ-לעוו'נד) ניט געזייערט.

unleav'ened bread (אנ-לעוו'נד ברעד) אונגעזייערט ברויט, מצה.

unlec'tured *a.* (אנ-לעק'-טשורד) ניט אויסגע'מוסר'ט, ניט אויסגעשטראפט, ניט אויסגערעדט; ניט אונטערריכטעט.

unlei'sured *a.* (אנ-ליע'-זשורד) ניט לעדיג, בעשעפטיגט.

unlent' *a.* (אנ-לענט') ניט געליהען, ניט אוועקגעליהען.

unless' *c.* (אנ-לעס') סיידען; אויסער.

Stay away **unless** you come on time.

unless'ened *a.* (אנ-לעס'נד) ניט געמאכט וויניגער; ניט פערקלענערט; ניט פערמינדערט.

unles'soned *a.* (אנ-לעס'נד) ניט אונטערריכטעט.

unlet' *a.* (אנ-לעט') ניט פערפאכטעט, ניט פערדונגען.

unlet'tered *a.* (אנ-לעט'-ערד) ניט געלערענט, אונגעבילדעט, אונוויסענד, בעזגראמאטנע; ניט בעצייכענט מיט בוכשטאבען.

unlet'teredness *n.* (אנ-לעט'-ערד-נעס) אונגעלעהרטקייט, אונוויסענהייט, עם-הארצות.

unlev'el *a.* (אנ-לעוו'ל) ניט גלייך, ניט גראד.

unli'belled *a.* (אנ-לאי'-בעלד) ניט פערלוימדעט.

unlibid'inous *a.* (אנ-לי-ביד'-אי-נאס) ניט תאוה'דיג, ניט אויסגעלאסען, ניט צולאזען.

unli'censed *a.* (אנ-לאי'-סענסט) ניט בעוויליגט, ניט ערלויבט; אהן א פאטענט, אהן אן ערלויבניש.

unli'censed trade (אנ-לאי'-סענסט טרייד) פערבאטענער אדער אונערלויבטער האנדעל.

unlicked' *a.* (אנ-ליקט') ניט געלעקט; אונגעלומפערט; רויה, גראב; אונגעזיטעט, אהן מאניערען.

unlicked' cub (אנ-ליקט' קאב) אן אונגעלומפערטע בריאה, א בער; א שנעק.

unligh'ted *a.* (אנ-לאי'-טעד) ניט בעלויכטען, ניט אנגעצונדען.

unlight'some *a.* (אנ-לאיט'-סאם) פינסטער, דונקעל; טרויעריג, אומעדיג, מעלאנכאליש.

unlike' *a. and adv.* (אנ-לאיק') ניט גלייך, ניט עהנליך; פערשיעדען; אונוואהרשיינליך; ניט ווי.

unli'keable *a.* (אנ-לאי'-קעבל) וואס קען ניט געפעלען זיין, ניט ליעבענסווירדיג.

unlike'lihood *n.* (אנ-לאיק'-לי-הוד) אונוואהרשיינליכקייט.

unlike'liness *n.* (אנ-לאיק'-לי-נעס) אונוואהרשיינליכקייט; אונגלייכקייט, פערשיע-ענהייט.

unlike'ly *a. and adv.* (אנ-לאיק'-לי) אונוואהרשיינליך; וואס פערשפרעכט ניט קיין ערפאלג.

unlike'ness *n.* (אנ-לאיק'-נעס) אונגלייכקייט, אונעהנליכקייט.

unlim'ber *a. and v.* (אנ-לימ'-בער) 1. ניט בויגזאם; 2. אבזונדערען דעם פאדערטייל פון א קאנאנען-וואגען.

2. The soldiers **unlimbered** the artillery.

unlim'itable *a.* (אנ-לימ'-אי-טעבל) ז. *illimitable*

unlim'ited *a.* (אנ-לימ'-אי-טעד) אונבעגרענצט, ניט בעשרענקט; אונבעשטימט.

unlim'itedly *adv.* (אנ-לימ'-אי-טעד-לי) אויף אן אונבעגרענצטען אדער אונבעשרענקטען שטייגער; אויף אן אונבעשטימטען אופן.

unlim'itedness *n.* (אנ-לימ'-אי-טעד-נעס) אונבעגרענצטקייט, אונבעשרענקטקייט; אונבעשטימטהייט.

unline' *v.* (אנ-לאין') ארויסנעהמען דעם אונטערשלאג פון א בגד; אויסלעדיגען.

unlin'eal *a.* (אנ-לינ'-אי-על) וואס שטאמט ניט אב אין א דירעקטער ליניע פון א געוויסער פערזאן.

unlined' *a.* (אנ-לאינד') אהן אונטערשלאג.

unlink' *v.* (אנ-לינק') פאנאנדערנעהמען; אבוויקלען; אבקייטלען; אבבינדען.

unlinked' *a.* (אנ-לינקט') ניט צוזאמענגעקייטעלט; ניט צוזאמענגעבונדען.

unliq'uefied *a.* (אנ-ליק'-הווי-פאיד) ניט געשמאלצען, ניט צולאזען, ניט געמאכט פליסיג.

unlis'tening *a.* (אנ-ליס'-נינג) ניט הערענד; זיך ניט צוהערענד.

unlit' *a.* (אנ-ליט') ניט אנגעצונדען.

unlit'erary *a.* (אנ-ליט'-ע-רע-רי) ניט ליטערעריש; ניט וויסענשאפטליך.

unload' *v.* (אנ-לאוד') אויסלאדען; פערלייכטערען, גרינגער מאכען; פערקויפען אין א גרויסער צאהל [וועגען אקציעס, וועלכע מען האט א צייט בעהאלטען פאר ספעקולאציאן].

unlo'calized *a.* (אנ-לאו'-קעל-איזד) ניט לאקאליזירט, ניט בעשרענקט אויף א געוויסען פלאץ.

unlo'cated *a.* (אנ-לאו'-קיי-טעד) ניט פערמאסטען, ניט בעשטימט [וועגען די גרענעצען פון א טראקט לאנד]; ניט בעשטימט דעם פלאץ; ניט אויסגעפונען [וואו עפעס אדער איינער געפינט זיך].

unlock' *v.* (אנ-לאק') אבשליסען, אויפשליסען, עפענען; ענטדעקען, אויפדעקען; מאכען בעוואוסט.

unlocked' *a.* (אנ-לאקט') ניט פערשלאסען, אפען.

unlodge' *v.* (אנ-לאדזש') ארויסטרייבען פון א דירה.

unlog'ical *a.* (אנ-לאדזש'-אי-קעל) ז. *illogical*.

unlooked' for (אנ-לוקט' פאר) אונערוואַרטעט, ניט פאַרויסגעזעהן.

unloose' *v.* (אנ-לוהס') אויפבינדען, פאַנאַנדערבינדען, אבבינדען, לויזמאַכען; ארויסלאַזען, בעפרייען; אבלאַזען; זיך אויפבינדען; זיך אויפלעזען, זיך צופאַלען.

unloo'sen *v.* (אנ-לוה'סן) אויפבינדען, מאַכען לויז.

unlor'ded *a.* (אנ-לאָהר'-דעד) ניט אויפגעהויבען צו דער מדרגה פון א לארד; ניט בעהערשט פון קיין לארד.

unlo'sable *a.* (אנ-לוה'-זעבל) וואָס קען ניט פערלאָרען ווערען.

unlov'able *a.* (אנ-לאָוו'-עבל) ניט ליעבענסווערטה; ניט ליעבליך; וואָס מען קען ניט ליעבען; וואָס פערדיענט ניט געליעבט צו ווערען.

unlove' *v.* (אנ-לאָוו') אויפהערען צו ליעבען.

un'love *n.* (אנ'-לאָוו) האַס, פיינדשאַפט.

unloved' *a.* (אנ-לאָווד') ניט געליעבט.

unlove'liness *n.* (אנ-לאָוו'-לי-נעס) ניט-ליעבליכקייט, אונליעבענסווירדיגקייט.

unlove'ly *a.* (אנ-לאָוו'-לי) ניט ליעבליך, ניט ליעבענסווירדיג, ניט רייצענד.

unlov'ing *a.* (אנ-לאָוו'-אינג) ניט ליעבענד; אונפריינדליך.

unlov'ingness *n.* (אנ-לאָוו'-אינג-נעס) אונפריינדליכקייט.

unluck'ily *adv.* (אנ-לאַק'-אי-לי) אונגליקליכערווייזע.

unluck'iness *n.* (אנ-לאַק'-אי-נעס) אונגליקליכקייט, אונגליק; אונגינסטיגקייט, שלים-מזל'דיגקייט.

unluck'y *a.* (אנ-לאַק'-אי) אונגליקליך; אונגינסטיג, ניט מזל'דיג; וואָס זאָגט פאָרויס אויף שלעכטס, וואָס האָט אונגליקליכע פאָרבעדייטונגען.

unlus'trous *a.* (אנ-לאַס'-טראָס) ניט גלענצענד, אהן גלאַנץ.

unlute' *v.* (אנ-ליוט') אראָבנעהמען דעם קיט [וועגען א-זאָרט קיט וואָס ווערט בענוצט פאַר גלאָז, פאָרצעליי א. ד. ג.].

unmade' *a.* (אנ-מייד') ניט געמאַכט; ניט פערטיג; פערניכטעט, צושטערט.

unmag'istrate *v.* (אנ-מעדזש'-איס-טרייט) מאַכען אויס מאַגיסטראַט. ז. *magistrate*.

unmagnet'ic *a.* (אנ-מעג-נעט'-איק) ניט מאַגנעטיש; וואָס האָט ניט קיין מאַגנעטישע אייגענשאַפטען; ניט צוציהענד.

unmag'nified *a.* (אנ-מעג'-ני-פאַיד) ניט פערגרעסערט.

unmai'denly *adv.* (אנ-מיי'דנ-לי) ניט מיידעלש, ניט פאַסענד פאַר א מיידעל.

unmai'lable *a.* (אנ-מיי'-לעבל) וואָס מען קען ניט שיקען דורך פאָסט.

unmaimed' *a.* (אנ-מיימד') ניט פערקריפעלט, ניט צוקאַליעטשעט, ניט בעריהרט; גאַנץ, פאָלשטענדיג.

unmaintai'nable *a.* (אנ-מיינ-טיי'-נעבל) וואָס מען קען ניט אנהאַלטען; וואָס קען ניט אויסגעהאַלטען ווערען מיט חיונה; וואָס קען ניט געשיצט אדער פערטיידיגט ווערען; וואָס קען ניט בעהויפטעט ווערען.

unma'kable *a.* (אנ-מיי'-קעבל) וואָס קען ניט געמאַכט ווערען.

unmake' *v.* (אנ-מייק') צושטערען, פערניכטען; אראָבזעצען [פון טהראָן אדער פון אמט].

unma'king *n.* (אנ-מיי'-קינג) פערניכטונג, צושטערונג; עטוואס וואס צושטערט אדער פערניכטעט, די אורזאכע פון צושטערונג אדער פערניכטונג.

unmalleabil'ity *n.* (אנ-מעל-אי-ע-ביל'-אי-טי) אונשמיעדבאַרקייט, דאָס ניט לאָזען זיך שמיעדען; אונבויגזאַמקייט, דאָס ניט לאָזען זיך בויגען; דאָס ניט קענען בעאיינפלוסט ווערען.

unmal'leable *a.* (אנ-מעל'-אי-עבל) ניט שמיעדבאַר וואָס לאָזט זיך ניט שמיעדען; וואָס לאָזט זיך ניט בויגען; וואָס קען ניט בעאיינפלוסט ווערען.

unmal'ted *a.* (אנ-מאָהל'-טעד) ניט פערוואַנדעלט אין מאַלץ.

unman' *v.* (אנ-מען') מאַכען אויס מענש, צונעהמען די מענשליכע אייגענשאַפטען; מאַכען אויס זכר, קאַסטרירען, מסרס זיין; ענטמוטיגען, אראָבשלאָגען פון מוטה; ניעדערשלאָגען; מאַכען ווייבליך, מאַכען שוואַך; אוועקנעהמען די מאַנשאַפט [ווי פון א שיף אדער פעסטונג].

unman'ageable *a.* (אנ-מענ'-עדזש-עבל) וואָס לאָזט זיך ניט פיהרען אדער פערוואַלטען; שווער צו לייטען אדער צו קאָנטראָלירען; אונגעהאָרכזאַם, אונבויגזאַם, ניט נאָכגיעביג.

unman'ageableness *n.* (אנ-מענ'-עדזש-עבל-נעס) די אונמעגליכקייט צו ווערען פערוואַלטעט, קאָנטראָלירט אדער געצוימט; אונקאָנטראָלירבאַרקייט; אונגעהאָרכזאַמקייט, אונבויגזאַמקייט.

unman'ageably *adv.* (אנ-מענ'-עדזש-ע-בלי) ניט צו פערוואַלטען אדער צו קאָנטראָלירען; אונגעהאָרכזאַם, אונבויגזאַם.

unman'aged *a.* (אנ-מענ'-עדזשד') ניט געלייטעט, ניט פערוואַלטעט, ניט קאָנטראָלירט, ניט געצוימט; ניט צוגעוועהנט צום שפאַן [וועגען א פערד]; ניט דרעסירט, ניט געצוימט [וועגען חיות].

unman'fully *adv.* (אנ-מענ'-פול-אי) ניט מאַנהאַפט, ניט ווי א מאַן; אהן מוטה.

unman'like *a.* (אנ-מענ'-לאַיק) ניט מענליך, ניט ווי א מאַן; אונמענשליך, גרויזאַם; ברוטאַל; ניט מאַנהאַפט; ווייבעריש, שוואַך.

unman'liness *n.* (אנ-מענ'-לי-נעס) דאָס זיין ניט מאַנהאַפט; ווייבליכקייט, שוואַכקייט.

unman'ly *a.* (אנ-מענ'-לי) ניט מענליך, ניט מאַנהאַפט; ווייבעריש, שוואַך; ניט פאַסענד פאַר א מאַן.

unman'nered *a.* (אנ-מענ'-ערד) אונגעזיטעט, אהן מאַניערען, אונהעפליך, גראָב.

unman'nerliness *n.* (אנ-מענ'-ער-לי-נעס) אונמאַניערליכקייט, אונהעפליכקייט, אונעדעלקייט; גראָבקייט.

unman'nerly *adv.* (אנ-מענ'-ער-לי) אונגעזיטעט, אונהעפליך, ניט מאַניערליך, ניט דרך-ארץ'דיג, אונערצויגען, גראָב.

unman'tle *v.* (אנ-מענ'טל) אוועקנעהמען דעם מאַנטעל; אויסטהאָן.

unmanufac'tured *a.* (אנ-מענ-יו-פעק'-טשורד) ניט פאַבריצירט, ניט אויסגעאַרבייט, רויה; ניט סימולירט, ניט געמאַכט, ניט כלומר'שדיג.

unmanured' *a.* (אנ-מע-ניורד') ניט בעמיסטיגט.

unmarked' *a.* (אנ-מאַרקט') ניט געצייכענט; אונבעמערקט.

unmar'ketable *a.* (אנ-מאַר'-קעט-עבל) וואָס טויג ניט פאַר דעם מאַרק, וואָס קען ניט געהן אין מאַרק, ניט גאַנגבאַר, ניט פערקויפליך, וואָס קען ניט פערקויפט ווערען.

unmarred' *a.* (אנ-מאַרד') ניט בעשעדיגט, ניט פערדאָרבען, ניט קאַליע געמאַכט.

unmar'riageable *a.* (אנ-מער'-עדזש-עבל) ניט הייראַטס-פעהיג, וואָס איז ניט פעהיג צו הייראַטען; ניט אין די יאָהרען אדער אין צושטאַנד חתונה צו האָבען.

unmar'ried *a.* (אנ-מער'-איד) ניט פערהייראַט.

unmar'ry *v.* (אנ-מער'-אי) שיידען, גט'ן.

unmas'culine *a.* (אנ-מעס'-קיו-לין) ניט מענליך; ווייבליך.

unmask' *v.* (אנ-מעסק') אראָבנעהמען די מאַסקע, אבדעקען.

unmasked' *a.* (אנ-מעסקט') ניט מאַסקירט, אהן א מאַסקע; ניט פערשטעלט; אפען.

unmas'ker *n.* (אנ-מעס'-קער) איינער וואָס רייסט אראָב די מאַסקע.

unmas'tered *a.* (אנ-מעס'-טערד) ניט בעהערשט, ניט ביינעקומען, ניט בעצוואונגען; אונבעצווינגליך, וואָס קען ניט בעצוואונגען ווערען, וואָס קען ניט בעהערשט ווערען.

unmas'ticated *a.* (אנ-מעס'-טי-קיי-טעד) ניט צוקייעט; ניט פאַנאַנדערגעקייעט.

unmatch'able *a.* (אנ-מעטש'-עבל) אונפערגלייכליך, וואָס האָט צו זיך קיין גלייכען ניט.

unmatch'ableness *n.* (אנ-מעטש'-עבל-נעס) אונפערגלייכליכקייט; דאָס ניט האָבען צו זיך קיין גלייכען.

unmatch'ably *adv.* (אנ-מעטש'-ע-בלי) אויף אן אונפערגלייכליכען אופן; אהן א גלייכען צו זיך.

unmatched' *a.* (אנ-מעטשט') אונפערגליכען; אונפערגלייכליך, וואָס האָט צו זיך קיין גלייכען ניט.

unma'ted *a.* (אנ-מיי'-טעד) ניט געפּאָרט.

unmate'rial *a.* (אנ-מע-טיע'-רי-על) ניט מאַטעריעל; ניט רעאַל; ניט קערפּערליך, ניט גשמיות'דיג.

unmate'rialized *a.* (אנ-מע-טיע'-רי-על-איזד) ניט פערווירקליכט.

unmatric'ulated *a.* (אנ-מע-טריק'-יו-ליי-טעד) ניט מאַטריקולירט, ניט ארייגעשריבען, ניט ארייגענומען.

unmea'ning *a.* (אנ-מיע'-נינג) זינלאָז, וואָס האָט ניט קיין זין; וואָס זאָגט גאָרנישט, וואָס דריקט גאָרנישט אויס.

unmea'ningly *adv.* (אנ-מיע'-נינג-לי) אויף א זינלאָזען אופן; אהן א זין.

unmea'ningness *n.* (אנ-מיע'-נינג-נעס) זינלאָזיגקייט.

unmeant' *a.* (אנ-מענט') ניט בעאַבזיכטיגט, ניט געמיינט.

unmeas'urable *a.* (אנ-מעזש'-אור-עבל) ז. *immeasurable*.

unmeas'ured *a.* (אנ-מעזש'-אורד) אונערמעסליך, אונענדליך, גרענצלאָז; וואָס קען ניט געמאָסטען ווערען.

unmed'dling *a.* (אנ-מעד'-לינג) זיך ניט ארייננמישענד אין יענעמס עסקים.

unmedic'inable *a.* (אנ-מי-דיס'-אינ-עבל) ניט מעדיציניש; אונהיילזאַם, וואָס קען ניט היילען; אונהיילבאַר, וואָס קען ניט געהיילט ווערען.

unmed'itated *a.* (אנ-מעד'-אי-טיי-טעד) ניט איבערלעגט, ניט בעטראַכט, ניט דורכגעטראַכט.

unmeet' *a.* (אנ-מיעט') ניט טויגליך;

ניט פאסענד, ניט צוגעפאסט, ניט נעאייגענט.

unmeet'ly *adv.* (אנ-מיעט'-לי) אויף אן אונפאסענדע, אונטויגליכע אדער אונווירדיגע אופן.

unmeet'ness *n.* (אנ-מיעט'-נעס) אונפאסיגקייט; אונטויגליכקייט.

unmel'lowed *a.* (אנ-מעל'-אוד) ניט רייף, ניט צייטיג, ניט ווירדיג.

unmelo'dious *a.* (אנ-מע-לאו'-די-אס) ניט מעלאדיש.

unmelo'diously *adv.* (אנ-מע-לאו'-די-אס-לי) אויף אן אונמעלאדישען אופן.

unmelo'diousness *n.* (אנ-מע-לאו'-די-אס-נעס) דאס זיין ניט מעלאדיש.

unmel'ted *a.* (אנ-מעל'-טעד) ניט געשמאלצען.

unmen'ded *a.* (אנ-מענ'-דעד) ניט פערריכט, ניט צורעכט געמאכט, ניט אויסגעבעסערט.

unmentionabil'ity *n.* (אנ-מענ-שאנ-ע-ביל'-אי-טי) דאס זיין ניט פאסענד אדער ניט ווערטה דערמאהנט צו ווערען.

unmen'tionable *a.* (אנ-מענ'-שאנ-עבל) וואס פאסט ניט צו דערמאהנען אדער אנצורופען; וואס איז ניט ווערטה דערמאהנט צו ווערען.

unmen'tionableness *n.* (אנ-מענ'-שאנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט פאסענד אדער ניט ווערטה דערמאהנט אדער אנגערופען צו ווערען.

unmen'tionables *n.* (אנ-מענ'-שאנ-עבלז) הויזען.

unmen'tionably *adv.* (אנ-מענ'-שאנ-ע-בלי) ניט זייענדיג פאסענד אדער ווערטה דערמאהנט צו ווערען אדער אנגערופען צו ווערען.

unmen'tioned *a.* (אנ-מענ'-שאנד) ניט דערמאהנט, ניט אנגעצייגט.

unmer'cantile *a.* (אנ-מויר'-קענ-טאיל) ניט קויפמעניש, ניט סוחר'יש.

unmer'cenary *a.* (אנ-מויר'-סע-נע-רי) ניט געלדזיכטיג, וואס פערקויפט זיך ניט פאר געלד.

unmer'chantable *a.* (אנ-מויר'-טשענ-טעבל) וואס טויג ניט צום פערקויפען, וואס מען קען ניט פערקויפען.

unmer'ciful *a.* (אנ-מויר'-סי-פול) אהן רחמנות, אונבארמהערציג, גרויזאם.

unmer'cifully *adv.* (אנ-מויר'-סי-פול-אי) אונ'רחמנות'דיג; אויף אן אונבארמהערציגען אדער גרויזאמען אופן.

unmer'cifulness *n.* (אנ-מויר'-סי-פול-נעס) אונבארמהערציגקייט; גרויזאמקייט; אונ'רחמנות'דיגקייט.

unmer'ciless *a.* (אנ-מויר'-סי-לעס) ניט אונבארמהערציג, ניט גרויזאם.

unmer'ited *a.* (אנ-מער'-אי-טעד) אונפערדיענט [ווי אן אונפערדיענטע שטראף, בעלוינונג א. ז. וו.]; אונגערעכט.

unmer'itedness *n.* (אנ-מער'-אי-טעד-נעס) דאס זיין אונפערדיענט.

unmer'iting *a.* (אנ-מער'-אי-טינג) וואס פערדיענט ניט, וואס איז ניט ווערטה, אונווירדיג.

unmerito'rious *a.* (אנ-מער-אי-טאו'-רי-אס) ניט לויבענסווערטה, וואס פערדיענט ניט, אונווירדיג.

unmer'ry *a.* (אנ-מער'-אי) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג.

unmes'merized *a.* (אנ-מעז'-מויר-איזד) ניט היפנאטיזירט. ז. *mesmerism*.

unmet' *a.* (אנ-מעט') ניט אנגעטראפען, ניט בעגעגענט.

unmet'aled *a.* (אנ-מעט'-עלד) ניט בעדעקט מיט מעטאל.

unmetal'lic *a.* (אנ-מע-טעל'-איק) ניט מעטאליש, ניט פון מעטאל.

unmetamor'phosed *a.* (אנ-מעט-ע-מאהר'-פאוזד) ניט געענדערט די פארם אדער דעם געבוי, ניט אומגעוואנדעלט אדער אומגעענדערט.

unmetaphor'ical *a.* (אנ-מעט-ע-פאר'-אי-קעל) ניט מעטאפאריש, ניט בילדליך, ניט בדרך מליצה.

unmetaphys'ical *a.* (אנ-מעט-ע-פיז'-אי-קעל) ניט מעטאפיזיש, ניט אבסטראקט, ניט איבער'ן שכל.

unmethod'ical *a.* (אנ-מע-טהאד'-אי-קעל) ניט מעטאדיש, אהן א סדר, אהן א סיסטעם.

unmeth'odized *a.* (אנ-מעטה'-אד-איזד) ניט סיסטעמאטיזירט, ניט מעטאדיזירט, ניט רעגולירט אדער איינגעארדענט נאך וועלכער עס איז מעטאדע אדער סיסטעם.

unmet'rical *a.* (אנ-מעט'-רי-קעל) ניט מעטריש, וואס האלט ניט אוים דעם מעטער אדער ריטם [וועגען פאעזיע אדער ליעדער].

unmet'rically *adv.* (אנ-מעט'-רי-קעל-אי) אויף אן אונמעטרישען אדער אונריטמישען אופן.

unmigh'ty *a.* (אנ-מאי'-טי) אונמעכטיג, מאכטלאז.

unmil'itary *a.* (אנ-מיל'-אי-טע-רי) ניט מיליטעריש, ניט לויט די מיליטערישע מנהגים און געזעצען, ניט פון א מיליטערישען כאראקטער.

unmilked' *a.* (אנ-מילקט') ניט געמאלקען.

unmilled' *a.* (אנ-מילד') ניט געמאהלען אין א מיהל; ניט געוואלצט; ניט געפרעסט מיט א מאשין [וועגען מטבעות].

unmin'ded *a.* (אנ-מאינ'-דעד) אונבעמערקט; ניט בעאכטעט; ניט געהאלטען אין זינען.

unmind'ful *a.* (אנ-מאינד'-פול) ניט אויפמערקזאם, ניט האלטענדיג אין זינען, נאכלעסיג.

unmind'fully *adv.* (אנ-מאינד'-פול-אי) אויף אן אונאויפמערקזאמען אדער נאכלעסיגען אופן.

unmind'fulness *n.* (אנ-מאינד'-פול-נעס) אונאויפמערקזאמקייט, נאכלעסיגקייט.

unmin'gle *v.* (אנ-מינ'גל) אבזונדערען אדער אבשיידען עטוואס צונויפגעמישטעס.

unmin'gled *a.* (אנ-מינ'גלד) ניט געמישט, ניט צונויפגעמישט; ריין.

unministe'rial *a.* (אנ-מינ-איס-טי'-רי-על) ניט מיניסטעריעל, ניט אמטליך; ניט אונטערווארפען; ניט מיניסטעריש, וואס געהערט ניט צום מיניסטער אדער מיניסטעריום.

unmin'ted *a.* (אנ-מינ'-טעד) ניט אויסגעפרעגט [וועגען מטבעות]; ניט פאבריצירט, ניט אויסגעטראכט.

unmirac'ulous *a.* (אנ-מי-רעק'-יו-לאס) ניט וואונדערבאר, ניט איבערנאטירליך; ניט אויסערגעוועהנליך.

unmirac'ulously *adv.* (אנ-מי-רעק'-יו-לאס-לי) אהן וואונדער, ניט וואונדערליך, ניט איבערנאטירליך.

unmirth'fully *adv.* (אנ-מוירטה'-פול-אי) ניט פרעהליך, ניט לוסטיג.

unmir'y *a.* (אנ-מאיר'-אי) ניט שמוציג, ניט בעדעקט מיט שמוץ אדער בלאטע.

unmissed' *a.* (אנ-מיסט') ניט געפעהלט, ניט פערפעהלט; געטראפען.

unmista'kable *a.* (אנ-מיס-טיי'-קעבל) וואס מען קען וועגען דעם קיין טעות ניט האבען, וואס קען ניט פאלש פערשטאנען ווערען; אויגענשיינליך, קלאר, דייטליך.

unmista'kably *adv.* (אנ-מיס-טיי'-קע-בלי) ניט צו מאכען קיין טעות, וואס קען ניט פאלש פערשטאנען ווערען.

unmista'ken *a.* (אנ-מיס-טיי'קן) אהן א טעות, ניט פאלש פערשטאנען; ריכטיג.

unmit'igable *a.* (אנ-מיט'-אי-געבל) וואס קען ניט געמילדערט ווערען, וואס קען ניט געשטילט אדער פערלייכטערט ווערען; וואס קען ניט געמינדערט ווערען.

unmit'igated *a.* (אנ-מיט'-אי-גיי-טעד) ניט געמילדערט, ניט געשטילט, ניט פערלייכטערט; ניט געמינדערט.

unmit'igatedly *adv.* (אנ-מיט'-אי-גיי-טעד-לי) אהן מילדערונג, אהן פערלייכטערונג; אויף אן אונגעמינדערטען אופן.

unmixed' *a.* (אנ-מיקסט') ניט געמישט, ריין.

unmixt' *a.* (אנ-מיקסט') ז. *unmixed*.

unmoaned' *a.* (אנ-מאונד') ניט בעיאמערט, ניט בעקלאגט.

unmod'ernize *v.* (אנ-מאד'-ער-נאיז) איבערמאכען אויף אן אלטער מאדע, צוגעבען אן אלטע פארם.

unmod'ifiable *a.* (אנ-מאד'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט מאדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

unmod'ifiableness *n.* (אנ-מאד'-אי-פאי-עבל-נעס) דאס ניט קענען מאדיפיצירט אדער געענדערט ווערען.

unmod'ified *a.* (אנ-מאד'-אי-פאיד) ניט מאדיפיצירט, ניט געענדערט אין פארם.

unmo'dish *a.* (אנ-מאו'-דיש) ניט מאדיש, ניט נאך דער מאדע.

unmod'ulated *a.* (אנ-מאדזש'-יו-ליי-טעד) ניט מאדולירט; ניט געענדערט, ניט צוגעפאסט. ז. *modulate*.

unmoi'stened *a.* (אנ-מאי'סנד) ניט פייכט געמאכט, ניט נאס געמאכט; טרוקען.

unmold' *v.* (אנ-מאולד') ענדערען די פארם, איבערמאכען.

unmoles'ted *a.* (אנ-מא-לעס'-טעד) ניט בעשווערט, ניט בעלעסטיגט.

unmol'ten *a.* (אנ-מאול'טן) ניט געשמאלצען.

unmonas'tic *a.* (אנ-מא-נעס'-טיק) ניט קלויסטערליך, ניט מאנאסטיריש.

unmon'eyed *a.* (אנ-מאנ'-איד) אהן געלד, אהן פערמעגען; אונפערמעגליך.

unmoor' *v.* (אנ-מוהר') אויפהויבען דעם אנקער; בעפרייען פון אנקער.

unmoo'ted *a.* (אנ-מוה'-טעד) ניט שטרייטיג, וואס דארף ניט דעבאטירט ווערען; בעשטימט, בעשלאסען.

unmor'al *a.* (אנ-מאר'-על) ניט מאראליש; וואס האט ניט צו טהאן מיט מאראל.

unmoral'ity *n.* (אנ-מא-רעל'-אי-טי) אונמאראלישקייט, אונמאראליטעט.

unmor'alized *a.* (אנ-מאר'-על-איזד) ניט געזיטעט, וואס האט ניט קיין גוטע זיטען אדער מאראל; ניט מאראליש.

unmor'alizing *a.* (אנ-מאר'-על-אי-זינג) דעמאראליזירענד, מאכענדיג אונמאראליש.

unmor'danted *a.* (אנ-מאהר'-דענ-טעד) ניט בייסענד, ניט שארף, ניט סארקאס-

טיש: ניט צופרעסענד [וועגען כעמישע שטאפען].

unmort'gaged *a.* (אנ-מאהר'-גיידזשר) ניט פער'משכונ'ט.

unmor'tise *v.* (אנ-מאהר'-טיס) לויז מאכען דעם צאפען; לויז מאכען.

unmoth'erly *a.* (אנ-מאטה'-ער-לי) ניט מוטערליך.

unmo'tived *a.* (אנ-מאו'-טיווד) ניט מאטיווירט, אהן א מאטיוו, אהן א בעוועגונגסגרונד, אהן אן אורזאכע.

unmould' *v.* (אנ-מאולד') ז. *unmold*.

unmoun'ted *a.* (אנ-מאונ'-טעד) ניט בעריטען, ניט רייטענד; ניט אנגעצויגען אדער ניט אנגעקלעפט אויף קארטאנפאפיער אדער טאקטור [ווי א פאטאגראפיע]; ניט איינגעפאסט [ווי המישה, א רימענט].

unmourned' *a.* (אנ-מאורנד') ניט בעטרויערט, ניט בעקלאגט.

unmo'vable *a.* (אנ-מוה'-וועבל) ז. *immovable*.

unmoved' *a.* (אנ-מוהווד') אונבעוועגט, שטאנדהאפט, פעסט, אונפערענדערליך; ניט גערירט, קאלטבליטיג.

unmo'ving *a.* (אנ-מוה'-ווינג) בעוועגונגסלאז, אהן בעוועגונג; ניט ריהרענד, ניט מאכענדיג קיין איינדרוק.

unmowed' *a.* (אנ-מאוד') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unmown' *a.* (אנ-מאון') ניט אבגעשניטען, ניט אבגעקאסעט.

unmuf'fle *v.* (אנ-מאפ'ל) אבדעקען, אויפדעקען; אראבנעהמען די הילע אדער צודעק.

unmuni'tioned *a.* (אנ-מיו-ניש'-אנד) ניט בעזארגט מיט אמוניציאן [קריעגס-אויסריכטונג].

unmur'muring *a.* (אנ-מויר'-מויר-אינג) ניט בורטשענד, ניט ווארטשענד; ניט בעקלאגענדיג זיך.

unmur'muringly *adv.* (אנ-מויר'-מויר-אינג-לי) ניט בעקלאגענדיג זיך; ניט ווארטשענדיג, ניט בורטשענדיג.

unmus'cular *a.* (אנ-מאס'-קיו-לאר) ניט מוסקולען, וואס האט ניט קיין גוטענטוויקעלטע מוסקולען; שוואך, ניט קרעפטיג.

unmu'sical *a.* (אנ-מיו'-זי-קעל) ניט מוזיקאליש; ניט הארמאניש, ניט מעלאדיש.

unmu'sically *adv.* (אנ-מיו'-זי-קעל-אי) אויף אן אונמוזיקאלישען אופן; אונהארמאניש, אונמעלאדיש.

unmu'tilated *a.* (אנ-מיו'-טי-ליי-טעד) ניט צוקאליעטשעט, ביי וועלכען עס פעהלען ניט קיין טיילען אדער גליעדער; גאנץ.

unmuz'zle *v.* (אנ-מאז'ל) אראבנעהמען דעם מויל-קארב אדער דעם מויל-שלאס [ווי פון א הונד]; בעפרייען פון א הינדערנייש אדער איינשרענקונג.

unmuz'zled *a.* (אנ-מאז'לד) בעפרייט פון דעם מויל-קארב אדער מויל-שלאס; בעפרייט פון א הינדערניש אדער פון א בעשרענקונג.

unnail' *v.* (אנ-נייל') ארויסציהען די טשוועקעס אדער די נעגעל, לויז מאכען דורך ארויסציהען די נעגעל.

unna'mable *a.* (אנ-ניי'-מעבל) וואס מען קען ניט אנרופען ביים נאמען; וואס מען קען ניט געבען קיין נאמען; וואס קען ניט דערמאהנט ווערען; וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין ווערטער.

unnamed' *a.* (אנ-ניימד') אהן א נאמען; ניט בעקאנט ביים נאמען; אנאנים; ניט דערמאהנט.

unnapped' *a.* (אנ-נעפט') געמאכט אהן א ווארסע אדער אהן א בארווע; וואס האט ניט קיין בארווע [וועגען טוך].

unna'tional *a.* (אנ-נעש'-אנ-על) ניט נאציאנאל.

unna'tive *a.* (אנ-ניי'-טיוו) ניט נאטירליך; פרעמד; ניט היימאטליך.

unnat'ural *a.* (אנ-נעטש'-או-רעל) אוננאטירליך; אונמענשליך; געצוואונגען, געמאכט, געקינסטעלט.

unnat'uralize *v.* (אנ-נעטש'-או-רעל-איז) מאכען אוננאטירליך; אוועקנעהמען די בירגער-רעכטע.

unnat'uralized *a.* (אנ-נעטש'-או-רעל-איזד) ניט נאטוראליזירט, ניט געווארען אדער ניט געמאכט פאר א בירגער פון לאנד.

unnat'urally *adv.* (אנ-נעטש'-או-רעל-אי) אויף אן אוננאטירליכען אופן; אונמענשליך.

unnat'uralness *n.* (אנ-נעטש'-או-רעל-נעס) אוננאטירליכקייט.

unna'ture *n.* (אנ-ניי'-טשור) אוננאטירליכקייט.

unnavigabil'ity *n.* (אנ-נעוו-אי-גע-ביל'-אי-טי) אונשיפבארקייט, די אונמעגליכקייט צו בערייזען מיט א שיף.

unnav'igable *a.* (אנ-נעוו'-אי-געבל) אונשיפבאר, וואס מען קען ניט בערייזען מיט א שיף.

unnav'igated *a.* (אנ-נעוו'-אי-גיי-טעד) ניט דורכגעפאהרען מיט א שיף.

unnec'essarily *adv.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי-לי) אוננויטיג.

unnec'essariness *n.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי-נעס) אוננויטיגקייט.

unnec'essary *a.* and *n.* (אנ-נעס'-ע-סע-רי) אוננויטיג, ניט נויטיג; אן אוננויטיגקייט, אן אוננויטיגע זאך.

unnee'ded *a.* (אנ-ניע'-דעד) ניט נויטווענדיג, ניט נויטיג.

unneed'ful *a.* (אנ-ניעד'-פול) ניט נויטיג.

unneed'fully *adv.* (אנ-ניעד'-פול-אי) אוננויטיגערוויזע; ניט נויטיג.

unnego'tiable *a.* (אנ-ני-גאו'-שיעבל) אונפערקויפליך, וואס מען קען ניט פערקויפען; וואס מען קען ניט פערהאנדלען; וואס מען קען ניט דיסקאנטירען [וועגען וועקסלען].

unneigh'bored *a.* (אנ-ניי'-בארד) ניט בענאכבארט, אהן שכנים.

unneigh'borliness *n.* (אנ-ניי'-באר-לי-נעס) ניט נאכבארליכע בעציהונגען, אונפריינדליכקייט.

unneigh'borly *a.* (אנ-ניי'-באר-לי) ניט נאכבארליך, ניט פריינדליך.

unneigh'boured *a.* (אנ-ניי'-בארד) ז. *unneighbored*.

unneigh'bourliness *n.* (אנ-ניי'-באר-לי-נעס) ז. *unneighborliness*.

unneigh'bourly *a.* (אנ-ניי'-באר-לי) ז. *unneighborly*.

unnerve' *v.* (אנ-נורוו') ענטקרעפטען, מאכען שוואך; צונעהמען די מאכט. The accident **unnerved** him completely.

unnest' *v.* (אנ-נעסט') ארויסטרייבען פון נעסט.

unnet'ted *a.* (אנ-נעט'-עד) ניט איינגעשלאסען אין א נעץ, ניט בעשיצט דורך א נעץ-ווערק.

unneu'tral *a.* (אנ-ניו'-טרעל) ניט נייטראל, ניט אונפארטייאיש.

unnig'gard *a.* (אנ-ניג'-ארד) ניט קארג, ניט גייציג; פרייגיעביג.

unnig'gardly *adv.* (אנ-ניג'-ארד-לי) אהן קארגקייט, פרייגיעביג.

unno'ble *a.* and *v.* (אנ-נאו'בל) ניט עדעל; ניט נאבעל; געמיין; מאכען פאר אוים אדעליגען.

unno'bleness *n.* (אנ-נאו'בל-נעס) אונעדעלקייט, אוננאבעלקייט, געמיינהייט.

unno'bly *adv.* (אנ-נאו'-בלי) אויף אן אונעדעלען אדער ניט נאבעלען אופן; געמיין.

unnooked' *a.* (אנ-נוקט') אהן עקען, אהן קארניזען; אהן אויבער-חכמות, פשוט, איינפאך.

unnotched' *a.* (אנ-נאטשט') ניט געקארבט.

unno'ted *a.* (אנ-נאו'-טעד) אונבעמערקט, ניט בעאכטעט.

unno'ticeable *a.* (אנ-נאו'-טי-סעבל) ניט בעמערקונגסווירדיג, וואס קען ניט ציהען די אויפמערקזאמקייט.

unno'ticeably *adv.* (אנ-נאו'-טי-סע-בלי) אויף אן אופן וואס מען קען ניט בעמערקען.

unno'ticed *a.* (אנ-נאו'-טיסד) ניט בעמערקט, ניט בעאכטעט; ניט בעהאנדעלט מיט דער נויטיגער אכטונג אדער אויפמערקזאמקייט; פערנאכלעסיגט.

unno'tified *a.* (אנ-נאו'-טי-פאיד) ניט בענאכריכטיגט.

unnour'ished *a.* (אנ-נאר'-אישט) ניט גענעהרט, ניט ערנעהרט.

unnum'berable *a.* (אנ-נאמ'-בער-עבל) אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

unnum'bered *a.* (אנ-נאמ'-בערד) אונצעהליג; ניט געצעהלט; אונצעהלבאר, אהן א צאהל.

unnur'tured *a.* (אנ-נויר'-טשורד) אונערצויגען, גראב.

unnutri'tious *a.* (אנ-ניו-טריש'-אס) ניט נאהרהאפט.

unobjec'ted *a.* (אנ-אב-דזשעק'-טעד) וואס מען טרעט ניט ארויס געגען דעם, וואס מען מאכט ניט געגען דעם קיין איינווענדונג.

unobjec'tionable *a.* (אנ-אב-דזשעק'-שאנ-עבל) געגען וואס מען קען ניט איינווענדען; אונטאדעלהאפט, וואס איז ניט צו טאדלען אדער צו זיין געגען.

unobjec'tionably *adv.* (אנ-אב-דזשעק'-שאנ-ע-בלי) ניט איינצואווענדען, ניט צו טאדלען, ניט צו זיין געגען.

unobli'ging *a.* (אנ-א-בלאי'-דזשינג) וואס איז ניט געניינגט צו טהאן א טובה, ניט דיענסטפערטיג, ניט געפעליג.

unoblit'erated *a.* (אנ-אב-ליט'-ע-ריי-טעד) ניט אבגעמעקט; ניט אבגעריבען; ניט פערטיליגט, ניט פערניכטעט.

unobnox'ious *a.* (אנ-אב-נאק'-שאס) ניט אונטערווארפען אדער אויסגעזעצט [צו שאנדע, צו א פארוואורף, צו א סכנה א. ד. ג.]; ניט ווידערליך, ניט אונאנגענעהם.

unobscured' *a.* (אנ-אב-סקיורד') ניט פערדונקעלט, ניט אונקלאר, ניט אונדייטליך; ניט פערבארגען, ניט אונבעקאנט.

unobse'quious *a.* (אנ-אב-סי'-קווי-אס) ניט פאלגזאם, ניט געהארכזאם; ניט אונטערטהעניג, ניט קנעכטיש.

unobse'quiousness *n.* (אנ-אב-סי'-קווי-אס-נעס) אונפאלגזאמקייט, אונגע-

הארכזאמקייט ; דאס ניט זיין קענטיש אדער אונטערטעהניג.

unobser'vable *a.* (אנ-אב-זויר'-וועבל) וואס קען ניט בעאבאכטעט ווערען ; וואס קען ניט ענטדעקט ווערען.

unobser'vance *n.* (אנ-אב-זויר'-וועגס) אונאויפמערקזאמקייט ; אונבעאבאכטונג ; די ניט אבהיטונג פון רעליגיעזע מנהגים אדער צערעמאניעס ; די ניט אבהיטונג פון א געזעץ.

unobser'vant *a.* (אנ-אב-זויר'-וועגט) ניט אויפמערקזאם, ניט אכטזאם ; ניט געהארכזאם, ניט פאלגזאם ; וואס היט ניט אב א פארשריפט, א דין, א מנהג, א געזעץ א. ד. ג.

unobserved' *a.* (אנ-אב-זוירווד') ניט בעאבאכטעט, ניט בעמערקט, ניט בעאכטעט.

unobser'vedly *adv.* (אנ-אב-זויר'-וועד-לי) ניט בעמערקטערהייד ; ניט זייענדיג בעאבאכטעט.

unobser'ving *a.* (אנ-אב-זויר'-ווינג) ניט בעאבאכטענד ; ניט אויפמערקזאם ; ניט אבהיטענד.

unobstruc'ted *a.* (אנ-אב-סטראק'-טעד) ניט פערשטאפט ; ניט פערשפארט ; ניט פערשטעלט ; ניט געהינדערט.

unobstruc'tive *a.* (אנ-אב-סטראק'-טיוו) ניט פערשטאפענד, ניט פערשפארענד ; ניט הינדערענד, ניט שטערענד ; ניט פעראורזאכענד קיין אבסטרוקציאן.

unobtai'nable *a.* (אנ-אב-טיי'-נעבל) ניט עררייכבאר, וואס מען קען ניט דערגרייכען, וואס מען קען ניט ערווערבען.

unobtained' *a.* (אנ-אב-טיינד') ניט עררייכט, ניט ערוואָרבען.

unobtru'ded *a.* (אנ-אב-טרוה'-דעד) ניט ארויפגעצוואונגען, ניט ארויפגעלעגט מיט געוואלט.

unobtru'sive *a.* (אנ-אב-טרוה'-סיוו) ניט ארויפדרינגליך ; וואס טשעפעט זיך ניט אן ; וואס שטופט זיך ניט פארויס ; בעשיידען.

unobtru'sively *adv.* (אנ-אב-טרוה'-סיוו-לי) ניט שטופענדיג זיך פארויס, ניט זייענדיג ארויפדרינגליך ; בעשיידען.

unobtru'siveness *n.* (אנ-אב-טרוה'-סיוו-נעס) דאס ניט זיין ארויפדרינגליך, דאס ניט שטופען זיך פארויס ; בעשיידענהייט.

unob'vious *a.* (אנ-אב'-ווי-אס) ניט אויגענשיינליך, ניט בעשיינפערליך, ניט זיכער, ניט קלאר.

unoc'cupied *a.* (אנ-אק'-יו-פאיד) ניט פערנומען ; ניט בעזעצט ; ניט בעשעפטיגט.

unoffen'ded *a.* (אנ-א-פענ'-דעד) ניט בעליידיגט.

unoffen'ding *a.* (אנ-א-פענ'-דינג) ניט בעליידיגענד.

unoffen'sive *a.* (אנ-א-פענ'-סיוו) ניט בעליידיגענד ; ניט אנגרייפענד ; אונשעדליך.

unof'fered *a.* (אנ-אפ'-ערד) ניט אנגעבאטען, ניט פארגעשלאגען.

unoffi'cial *a.* (אנ-א-פיש'-על) אונאפיציעל, ניט אמטליך, ניט עפענטליך, פריוואט.

unoffi'cially *adv.* (אנ-א-פיש'-על-אי) אויף אן אונאפיציעלען אופן ; ניט עפענטליך ; פריוואט.

unoffic'inal *a.* (אנ-א-פיס'-אי-נעל) וואס געפינט זיך ניט אדער וואס ווערט ניט געמאכט אין אפטייק ; וואס מען האט ניט פארטיג ביי דער האנד [ווענען א מעדיצין].

unoffi'cious *a.* (אנ-א-פיש'-אס) ניט דיענסט-פערטיג, ניט בעל-טובה'דיג ; ניט צודרינגליך, וואס מישט זיך ניט אין יענעמס עסקים.

unoil' *v.* (אנ-אויל') בעפרייען אדער ריינינגען פון אויל.

unoiled' *a.* (אנ-אילד') ניט געאוילט ; ניט גערייניגט פון אויל.

uno'penable *a.* (אנ-או'פנ-עבל) וואס קען ניט געעפענט ווערען.

uno'pened *a.* (אנ-או'פנד) ניט געעפענט.

unop'erated *a.* (אנ-אפ-ע-ריי-טעד) ניט אפערירט ; ניט בעווירקט ; ניט געבראכט אין בעוועגונג.

unop'erative *a.* (אנ-אפ-ע-ריי-טיוו) אונווירקזאם, וואס ווירקט ניט, וואס האט ניט קיין ווירקונג.

unopposed' *a.* (אנ-א-פאוזד') אהן ווידערשטאנד ; ניט ענטגעגענגעזעצט.

unoppressed' *a.* (אנ-א-פרעסט') ניט אונטערדריקט.

unordained' *a.* (אנ-אהר-דיינד') ניט פעראָרדענט ; ניט בעשטימט ; ניט אנגעשטעלט, ניט אָרדינירט [ווענען א גלח].

unor'dered *a.* (אנ-אהר'-דערד) ניט אין ארדנונג ; ניט בעפעהלט.

unor'derly *a.* (אנ-אהר'-דער-לי) אין אונארדנונג.

unor'dinary *a.* (אנ-אהר'-די-נע-רי) אונגעוועהנליך.

unor'ganizable *a.* (אנ-אהר'-גענ-אי-זעבל) ניט ארגאניזירבאר, וואס קען ניט ארגאניזירט ווערען.

unor'ganized *a.* (אנ-אהר'-גענ-איזד) ניט ארגאניזירט ; ניט ארגאניש.

unorig'inal *a.* (אנ-א-רידזש'-אי-נעל) ניט אריגינעל ; ניט אייגענטימליך ; אהן אן אורשפרונג, אהן אן אבשטאמונג.

unorig'inate *a.* (אנ-א-רידזש'-אי-נייט) ז. *unoriginated*.

unorig'inated *a.* (אנ-א-רידזש'-אי-ניי-טעד) אהן אן אורשפרונג, ניט בעשאפען, ניט געבארען.

unorig'inately *adv.* (אנ-א-רידזש'-אי-נייט-לי) אהן אן אורשפרונג, אהן געבורט.

unornamen'tal *a.* (אנ-אהר-נע-מענ'-טעל) וואס דיענט ניט אלס פערציערונג אדער בעפוצונג ; אהן פערציערונג.

unor'namented *a.* (אנ-אהר'-נע-מענ-טעד) ניט פערציערט, ניט בעפוצט ; איינפאך.

unor'thodox *a.* (אנ-אהר'-טהא-דאקס) ניט ארטאדאקסיש, ניט רעכטגלויביג ; ניט-פרום ; אפקורסות'דיג.

unor'thodoxy *n.* (אנ-אהר'-טהא-דאק-סי) דאס זיין ניט ארטאדאקסיש אדער רעכטגלויביג ; ניט-פרומקייט ; אפקורסות.

unos'sified *a.* (אנ-אס'-אי-פאיד) ניט פערביינערט, ניט פערוואנדעלט אין ביין.

unostenta'tious *a.* (אנ-אס-טען-טיי'-שאס) ניט בעריהמעריש ; ניט ווארפענדיג זיך אין די אויגען ; ניט פראלעריש ; בעשיידען.

unostenta'tiously *adv.* (אנ-אס-טען-טיי'-שאס-לי) אהן בעריהמעריי אדער פראלעריי ; ניט ווארפענדיג זיך אין די אויגען ; אויף א בעשיידענעם אופן.
Though very wealthy they live **unostentatiously**.

unostenta'tiousness *n.* (אנ-אס-טען-טיי'-שאס-נעס) דאס זיין ניט בעריהמעריש ; בעשיידענהייט.

unowed' *a.* (אנ-אוד') ים שולדיג.

unowned' *a.* (אנ-אונד') הן אן אייגענ-ימער ; ניט אנערקענט.

unox'idable *a.* (אנ-אק'-סי-דעבל) ים קסידירבאר, וואס קען ניט אקסידירט ערען ; וואס קען ניט פערוואנדעלט ווע-ען אין אן אקסיד [ז. *oxid*].

unox'idated *a.* (אנ-אק'-סי-דיי-טעד) ים אקסידירט, ניט פערבונדען אדער ניט עראייניגט מיט זויער-שטאף.

unox'idizable *a.* (אנ-אק'-סי-דאיז-בל) ניט אקסידירבאר, וואס קען ניט אק-סידירט ווערען, וואס קען ניט פעראייניגט וערען מיט זויער-שטאף.

unox'idized *a.* (אנ-אק'-סי-דאיזד) יט אקסידירט, ניט פעראייניגט מיט זויער-טאף.

unpac'ifiable *a.* (אנ-פעס'-אי-פאי-בל) וואס קען ניט איינגעשטילט אדער ערוהיגט ווערען.

unpac'ified *a.* (אנ-פעס'-אי-פאיד) יט ערוהיגט, ניט איינגעשטילט.

unpack' *v.* (אנ-פעק') ויספאקען ; ראבנעהמען די פעק, אויסלאדען.

unpacked' *a.* (אנ-פעקט') ויסגעפאקט.

unpack'er *n.* (אנ-פעק'-ער) ן אויס-פאקער.

unpaid' *a.* (אנ-פייד') הן געצאהלט ; אונבעצאהלט, ניט בעצאהלט.

unpained' *a.* (אנ-פיינד') הן שמערץ, צען, וואס פיהלט ניט קיין שמערץ.

unpain'ful *a.* (אנ-פיינ'-פול) ניט שמערצליך.

unpain'ted *a.* (אנ-פיינ'-טעד) ניט גע-פארבט, ניט געמאלט.

unpaired' *a.* (אנ-פעהרד') ניט געפארט, ניט איינגעטיילט פארווייז.

unpal'atable *a.* (אנ-פעל'-ע-טעבל) ניט געשמאק, אונאנגענעהם.

unpal'atably *adv.* (אנ-פעל'-ע-טע-בלי) ניט געשמאק.

unpam'pered *a.* (אנ-פעמ'-פערד) ניט פערצערטעלט, ניט צופיעשטשעט, ניט פערצויגען.

unpar'agoned *a.* (אנ-פער'-ע-גאנד) אונפערגלייכליך, אהן א גלייכען.

unpar'allelable *a.* (אנ-פער'-ע-לעל-עבל) אונפערגלייכבאר, ניט פערגלייכבאר.

unpar'alleled *a.* (אנ-פער'-ע-לעלד) וואס האט ניט קיין גלייכען ; אונפערגלייכליך, וואס קען ניט פערגליכען ווערען, ניט צו פערגלייכען.

unpar'asitized *a.* (אנ-פער'-ע-סאי-טאיזד) וואס האט ניט קיין פאראזיטען.

unpar'donable *a.* (אנ-פאר'-דאנ-עבל) אונפערצייהליך, וואס קען ניט פערצייהט ווערען, אויף וואס מען קען ניט מוחל זיין.

unpar'donableness *n.* (אנ-פאר'-דאנ-עבל-נעס) אונפערצייהליכקייט.

unpar'donably *adv.* (אנ-פאר'-דאנ-ע-בלי) אויף אן אונפערצייהליכען אופן.

unpar'doned *a.* (אנ-פאר'-דאנד) ניט פערצייהט, ניט פערגעבען ; וועמען מען האט ניט מוחל געווען.

unpar'doning *a.* (אנ-פאר'-דאנ-אינג) ניט פערצייהענד, וואס פערצייהט ניט.

unpared' *a.* (אנ-פעהרד') ניט אבגע-שיילט, ניט ארומגעשניטען.

unparliamen'tarily *adv.* (אנ-פאר-לי-מענ'-טע-רי-לי) אויף אן אונפארלא-מענטארישען שטייגער, ניט פארלאמענ-טאריש.

unparliamen'tariness *n.* (אנ-פאר-

לי-מענ'-טע-רי-נעס) אונפארלאמענטארישקייט, דאס זיין ניט פארלאמענטאריש.

unparliamen'tary *a.* (אנ-פאר-לי-מענ'-טע-רי) ניט פארלאמענטאריש, נעגען די רעגעלען פון א פארלאמענט אדער פון א פערזאמלונג.

unpar'ted *a.* (אנ-פאר'-טעד) ניט געטיילט, ניט פאנאנדערגעטיילט; ניט צושיידט.

unpar'tial *a.* (אנ-פאר'-שעל) ז. *impartial*

unpar'tially *adv.* (אנ-פאר'-שעל-אי) ז. *impartially*

unpass'able *a.* (אנ-פעס'-עבל) אונדורכגענגליך, וואס מען קען ניט דורכגעהן; אונגאנגבאר, וואס געהט ניט, וואס ווערט ניט אנגענומען [ווי למשל, געלד, באנקנאטען א. ז. וו.].

unpas'sionate *a.* (אנ-פעש'-אנ-אייט) ז. *dispassionate*

unpas'sionately *adv.* (אנ-פעש'-אנ-אייט-לי) ז. *dispassionately*

unpas'sioned *a.* (אנ-פעש'-אנד) ז. *dispassionate*

unpas'toral *a.* (אנ-פעס'-טאר-על) ניט הירטען-מעסיג, ניט ווי א פאסטוך.

unpat'ented *a.* (אנ-פעט'-ענ-טעד) ניט פאטענטירט, ניט געשיצט דורך א פאטענט.

unpathed' *a.* (אנ-פאטהט') ניט אויסגעטרעטען, ניט געטרעטען.

unpathet'ic *a.* (אנ-פע-טהעט'-איק) ניט פאטעטיש, ניט ריהרענד.

unpatriot'ic *a.* (אנ-פיי-טרי-אט'-איק) ניט פאטריאטיש.

unpatriot'ically *adv.* (אנ-פיי-טרי-אט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונפאטריאטישען שטייגער.

unpa'tronized *a.* (אנ-פיי'-טראנ-איזד) ניט פאטראניזירט, וואס האט ניט קיין קויפער, קליענטען אדער פריינד. ז. *patronize*

unpat'terned *a.* (אנ-פעט'-ערנד) וואס האט ניט קיין מוסטער אדער גלייכען, אונפערגלייכליך.

unpave' *v.* (אנ-פייוו') צונעמען דעם פלאסטער אדער ברוק פון א גאס.

unpaved' *a.* (אנ-פייווד') ניט ברוקירט, ניט געפלאסטערט [װעגען א גאס].

unpawned' *a.* (אנ-פאהנד') ניט פערזעצט, ניט פער'משכונ'ט.

unpay'able *a.* (אנ-פיי'-עבל) אונצאהלבאר, וואס קען ניט אדער דארף ניט בעצאהלט ווערען.

unpea'ceable *a.* (אנ-פיע'-סעבל) ניט פריעדליך; שטרייטזיכטיג, קריעגעריש.

unpea'ceableness *n.* (אנ-פיע'-סעבל-נעס) אונפריעדליכקייט, קריעגערישקייט.

unpeace'ful *a.* (אנ-פיעס'-פול) אונפריעדליך, אונרוהיג.

unped'igreed *a.* (אנ-פעד'-אי-גריעד) ניט פון א יחוס'דיגער אבשטאמונג, ניט קיין יחסן.

unpeeled' *a.* (אנ-פיעלד') ניט אבגעשיילט, ניט אבגעשונדען.

unpeer'able *a.* (אנ-פיער'-עבל) וואס האט ניט קיין גלייכען, אונפערגלייכליך.

unpeered' *a.* (אנ-פיערד') אהן א גלייכען, אונפערגלייכליך.

unpeg' *v.* (אנ-פעג') ארויסנעהמען די טשוועקלעך, ארויסנעהמען די פירעלעך; לויז מאכען, פאנאנדערנעהמען.

unpel'ted *a.* (אנ-פעל'-טעד) ניט בעהאנעלט, ניט בעווארפען [ווי מיט שטיינער, שנעע-באלען א. ד. ג.].

unpen' *v.* (אנ-פען') ארויסלאזען פון תפיסה.

unpe'nal *a.* (אנ-פי'-נעל) ניט שטראפליך, וואס ענטהאלט ניט קיין שטראף.

unpen'ciled *a.* (אנ-פענ'-סילד) ניט געצייכענט אדער ניט בעדעקט מיט דינע ליניען.

unpen'etrable *a.* (אנ-פענ'-אי-טרעבל) ז. *impenetrable*

unpen'etrating *a.* (אנ-פענ'-אי-טריי-טינג) ניט דורכדרינגענד, ניט שארף; ניט שארפזיניג.

unpen'itent *a.* (אנ-פענ'-אי-טענט) ז. *impenitent*

unpen'sioned *a.* (אנ-פענ'-שאנד) ניט פענסיאנירט, אהן פענסיע, אהן געהאלט.

unpeo'ple *v.* (אנ-פיע'פל) אוועקנעהמען די בעפעלקערונג, אויסראטען די בעפעלקערונג.

unpeo'pled *a.* (אנ-פיע'פלד) וואו עס איז אוועקגענומען געווארען אדער פערניכטעט געווארען די בעפעלקערונג.

unpep'tonized *a.* (אנ-פעפ'-טא-נאיזד) וואס איז ניט פערוואנדעלט געווארען אין פעפטאן. ז. *peptone*

unpercei'vable *a.* (אנ-פויר-סיע'-ועבל) אונבעמערקליך, וואס איז ניט צו בעמערקען; ניט בעגרייפליך; ניט פיהלבאר.

unpercei'vably *adv.* (אנ-פויר-סיע'-וע-בלי) אויף אן אונבעמערקליכען אדער אונבעגרייפליכען שטייגער.

unperceived' *a.* (אנ-פויר-סיעווד') אונבעמערקט, ניט וואהרגענומען.

unpercei'vedly *adv.* (אנ-פויר-סיע'-ועד-לי) אויף אן אונבעמערקבארען אופן; ניט צו בעמערקען, ניט צו בעגרייפען.

unper'fect *a.* (אנ-פויר'-פעקט) ניט פערפעקט, ניט פאלקאם, פערהעלטניסמעסיג פערהלערהאפט, מיט חסרונות; ניט פערענדיגט, ניט פערפאלקאמט.

unperfec'ted *a.* (אנ-פויר-פעק'-טעד) ניט פערפאלקאמט.

unper'fectness *n.* (אנ-פויר'-פעקט-נעס) ז. *imperfection*

unper'forated *a.* (אנ-פויר'-פא-ריי-טעד) ניט דורכגעשטאכען, ניט דורכגעלעכערט, ניט דורכגעבויערט.

unperfor'mable *a.* (אנ-פויר-פאר'-מעבל) וואס קען ניט דורכגעפיהרט אדער ערפילט ווערען.

unperformed' *a.* (אנ-פויר-פארמד') ניט דורכגעפיהרט, ניט געטהאן, ניט געמאכט; ניט אויסגעפיהרט, ניט ערפילט.

unper'ishable *a.* (אנ-פער'-איש-עבל) ז. *imperishable*

unper'ishing *a.* (אנ-פער'-איש-אינג) אונפערגענגליך, וואס קען ניט פערניכטעט ווערען; אנהאלטענד, דויערענד.

unper'jured *a.* (אנ-פויר'-דזשורד) ריין פון א פאלשער שבועה, וואס האט ניט אויף זיך קיין פערברעכען פון שווערען פאלש.

unpermit'ted *a.* (אנ-פויר-מיט'-עד) ניט ערלויבט.

unperplexed' *a.* (אנ-פויר-פלעקסט') ניט צומישט; ניט פערפלאנטערט, ניט צוטומעלט, וואס איז ניט אין פערלעגענהייט.

unper'secuted *a.* (אנ-פויר'-סי-קיו-טעד) ניט פערפאלגט, ניט אונטערדריקט; ניט געפלאגט, ניט געפייניגט.

unper'sonable *a.* (אנ-פויר'-סאנ-עבל) ניט אנזעהליך, ניט אויסווייזענדיג ווי א שעהנער בכבוד'יגער מענש.

unper'sonal *a.* (אנ-פויר'-סאנ-על) אונפערזענליך; וואס איז ניט געריכטעט געגען דער פערזאן צו וועמען מען רעדט [ווי א בעמערקונג].

unperspir'able *a.* (אנ-פויר-ספאיר'-עבל) וואס קען ניט אויסגעדונסטעט ווערען דורך שוויצען.

unpersua'dable *a.* (אנ-פויר-סהוויי'-דעבל) וועמען מען קען ניט איבעררעדען, וועמען מען קען ניט איבערצייגען.

unpersua'dableness *n.* (אנ-פויר-סהוויי'-דעבל-נעס) דאס ניט קענען איבערגערעדט ווערען, דאס ניט קענען איבערצייגט ווערען.

unpersua'ded *a.* (אנ-פויר-סהוויי'-דעד) ניט איבערצייגט, ניט איבערגערעדט.

unpersua'sive *a.* (אנ-פויר-סהוויי'-סיוו) וואס קען ניט איבעררעדען, וואס קען ניט איבערצייגען.

unperturbed' *a.* (אנ-פויר-טוירבד') ניט בעאונרוהיגט, ניט צומישט, ניט צוטומעלט.

unpertur'bedness *n.* (אנ-פויר-טויר'-בעד-נעס) ניט-צומישטקייט, ניט-צוטומעלטקייט, רוהיגקייט.

unperused' *a.* (אנ-פי-רוהזד') ניט דורכגעקוקט, ניט דורכגעלעזען.

unperver'ted *a.* (אנ-פויר-וואיר'-טעד) ניט פערדארבען, ניט פערפיהרט.

unpes'tered *a.* (אנ-פעס'-טערד) ניט בעאונרוהיגט, ניט געפלאגט, ניט בעלעסטיגט.

unpet'rified *a.* (אנ-פעט'-רי-פאיד) ניט פערשטיינערט, ניט פערוואנדעלט אין שטיין.

unphilanthrop'ic *a.* (אנ-פיל-ענ-טהראפ'-איק) ניט פילאנטראפיש.

unphilolog'ical *a.* (אנ-פיל-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט פילאלאגיש, ניט לויט די כללים פון שפראך-פארשונג.

unphilosoph'ical *a.* (אנ-פיל-א-סאפ'-אי-קעל) ניט פילאזאפיש, ניט לויט די פרינציפען פון פילאזאפישען דענקען.

unphilosoph'ically *adv.* (אנ-פיל-א-סאפ'-אי-קעל-אי) ניט אויף א פילאזאפישען שטייגער, ניט געלאסען אדער מיושב'דיג.

unphilosoph'icalness *n.* (אנ-פיל-א-סאפ'-אי-קעל-נעס) דאס זיין ניט פילאזאפיש.

unphonet'ic *a.* (אנ-פא-נעט'-איק) ניט פאנעטיש, ניט קלינגענד, ניט לויט די כללים פון פאנעטיק. ז. *phonetics*

unphrenolog'ical *a.* (אנ-פרענ-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט פרענאלאגיש, ניט לויט די כללים פון פרענאלאגיע. ז. *phrenology*

unphysiolog'ical *a.* (אנ-פיז-אי-א-לאדזש'-אי-קעל) ניט פיזיאלאגיש, ניט לויט די לעהרען פון דער פיזיאלאגיע. ז. *physiology*

unpick' *v.* (אנ-פיק') עפנען מיט א פיקע אדער קירקע; ארויסציהען די שטעך אדער די נעט; ארויסזוכען, ארויסגעפינען.

unpicked' *a.* (אנ-פיקט') ניט געעפענט מיט עפעס; ניט ארויסגעזוכט, ניט ארויסגעפונען, ניט אויסגעקליבען; ניט אבגעריסען, ניט אבגעפליקט [ווי פרוכט פון א בוים].

unpicturesque' *a.* (אנ-פיק-טשו-רעסק') ניט מאלעריש, ניט בילדערייךשעהן, ניט רייצענד, ניט ראמאנטיש.

unpier'ceable *a.* (אנ-פיער'-סעבל) אונדורכדרינגבאר, אונדורכדרינגליך; וואס קען ניט דורכגעשטאכען ווערען.

unpierced' *a.* (אנ-פיערסט') ניט דורכגעשטאכען; ניט דורכגעדרונגען.

unpil'laged *a.* (אנ-פיל'-עדזשד) ניט צורויבט, ניט געפלינדערט.

unpil'lared *a.* (אנ-פיל'-ארד) אהן זוילען, אהן סלופעס.

unpil'lowed *a.* (אנ-פיל'-אוד) אהן א קישען.

unpi'loted *a.* (אנ-פאי'-לאט-עד) ניט געפיהרט פון א לאצמאן; ניט דורכגעפיהרט דורך א שוועריגקייט אדער פערלעגענהייט.

unpin' *v.* (אנ-פין') ארויסנעהמען די שפילקעס, לויז מאכען.

unpin'ion *v.* (אנ-פינ'-יאן) בעפרייען פון קאנדאלען אדער קייטען; בעפרייען.

unpin'ioned *a.* (אנ-פינ'-יאנד) בעפרייט פון די קייטען; מיט פרייע הענד.

unpinked' *a.* (אנ-פינקט') ניט דורכגעלעכערט.

unpit'eous *a.* (אנ-פיט'-אי-אס) אונבארמהערציג, אונ'ברחמנות'דיג, אכזריות'דיג.

unpit'eously *adv.* (אנ-פיט'-אי-אס-לי) אויף אן אונבארמהערציגען שטייגער.

unpit'eousness *n.* (אנ-פיט'-אי-אס-נעס) אונ'ברחמנות'דיגקייט, אונבארמהערציגקייט, אכזריות'דיגקייט.

unpit'iable *a.* (אנ-פיט'-אי-עבל) ניט בעדויערנסווערטה; וואס פערדיענט ניט קיין מִטְלייד.

unpit'ied *a.* (אנ-פיט'-איד) ניט בעדויערט, וואס ווערט ניט בעדויערט; אויף וואס מען האט ניט קיין מיטלייד.

unpit'iful *a.* (אנ-פיט'-אי-פול) אונבארמהערציג, אונ'ברחמנות'דיג; וואס דערוועקט ניט קיין רחמנות.

unpit'ifully *adv.* (אנ-פיט'-אי-פול-אי) אויף אן אונבארמהעדציגען שטייגער.

unpit'ifulness *n.* (אנ-פיט'-אי-פול-נעס) אונבארמהערציגקייט.

unpit'ying *a.* (אנ-פיט'-אי-אינג) ניט מיטפיהלענד, אהן מיטגעפיהל, אהן רחמנות.

unpit'yingly *adv.* (אנ-פיט'-אי-אינג-לי) אהן מיטלייד, אהן מיטגעפיהל; אהן רחמנות.

unpla'cable *a.* (אנ-פליי'-קעבל) וואס קען ניט איבערגעבעטען ווערען.

unplace' *v.* (אנ-פלייס') ז. *displace*.

unplaced' *a.* (אנ-פלייסט') ניט אנגעשטעלט, אהן א שטעלע; ניט געבראכט אין ארדנונג, אויסגעמישט, אנגעווארפען.

unplagued' *a.* (אנ-פלייגד') ניט געפלאגט, ניט געקוועלט, ניט געפייניגט.

unplait' *v.* (אנ-פלייט') פאנאנדערפלעכטען.

unplaned' *a.* (אנ-פליינד') ניט געהובעלט, ניט גלאט געמאכט.

unplanned' *a.* (אנ-פלענד') ניט פלאנירט; ניט ענטווארפען.

unplant' *v.* (אנ-פלענט') אויסווארצלען [פלאנצען]; אויסראטען [א בעפעלקערונג].

unplan'ted *a.* (אנ-פלענ'-טעד) ניט געפלאנצט; ניט קולטיווירט.

unplas'tered *a.* (אנ-פלעס'-טערד) ניט געפלאסטערט, ניט געטינקעוועט.

unplas'tic *a.* (אנ-פלעס'-טיק) ניט פלאסטיש, וואס לאזט זיך ניט פארמירען.

unpla'ted *a.* (אנ-פליי'-טעד) ניט פלאטירט, ניט בעדעקט מיט אן אנדער מעטאל אדער שטאף; ניט געפאנצערט.

unplau'sible *a.* (אנ-פלאה'-זיבל) ניט שיינבאר, וואס האט ניט קיין שיינבאר גוטען אויסזעהן.

unplau'sibly *adv.* (אנ-פלאה'-זי-בלי) אזוי, דאס עס האט ניט אויסערליך קיין גוטען אויסזעהן.

unplea'dable *a.* (אנ-פליע'-דעבל) וואס קען ניט געבראכט ווערען אלס אנווענדונג, ענטשולדיגונג אדער פערטיידיגונג.

unplea'ded *a.* (אנ-פליע'-דעד) ניט דרינגליך געבעטען, ניט דרינגליך פערלאנגט; ניט פערטיידיגט פון אן אדוואקאט; ניט געענטפערט פאר'ן געריכט [וועגען א בעשולדיגונג].

unpleas'ance *n.* (אנ-פלעז'-ענס) אונאנגענעהמליכקייט, אונצופריעדענהייט, פערדרוס, ערגערניש.

unpleas'ant *a.* (אנ-פלעז'-ענט) אונאנגענעהם.

unpleas'antly *adv.* (אנ-פלעז'-ענט-לי) אויף אן אונאנגענעהמען שטייגער.

unpleas'antness *n.* (אנ-פלעז'-ענט-נעס) אונאנגענעהמליכקייט; אונצופריעדענהייט.

unpleased' *a.* (אנ-פליעזד') אונצופריעדען.

unplea'sing *a.* (אנ-פליע'-זינג) ניט געפעליג, אונאנגענעהם.

unplea'singly *adv.* (אנ-פליע'-זינג-לי) אויף אן אונאנגענעהמען שטייגער.

unplea'singness *n.* (אנ-פליע'-זינג-נעס) ניט־געפעליגקייט, אונאנגענעהמליכקייט, ווידריגקייט.

unpleas'urable *a.* (אנ-פלעזש'-אור-עבל) ניט פערגניגענד, אונאנגענעהם; וואס פערשאפט ניט קיין פערגניגען.

unpleas'urably *adv.* (אנ-פלעזש'-אור-ע-בלי) ניט פערשאפענדיג קיין פערגניגען.

unpledged' *a.* (אנ-פלעדזשד') ניט פערמשכון'ט; ניט פערפליכטעט.

unpli'able *a.* (אנ-פלאי'-עבל) ניט בויגזאם, וואס לאזט זיך ניט בויגען; הארטנעקיג.

unpli'ably *adv.* (אנ-פלאי'-ע-בלי) אויף אן אונבויגזאמען, הארטנעקיגען שטייגער.

unpli'ant *a.* (אנ-פלאי'-ענט) ניט בויגזאם, שטייף; ניט נאכגיעביג.

unpli'antly *adv.* (אנ-פלאי'-ענט-לי) אויף אן אונבויגזאמען אדער הארטנעקיגען שטייגער.

unploughed' *a.* (אנ-פלאוד') ז. *unplowed*.

unplowed' *a.* (אנ-פלאוד') ניט בעאקערט.

unplucked' *a.* (אנ-פלאקט') ניט געפליקט, ניט געצוקט, ניט געריסען.

unplug' *v.* (אנ-פלאג') ארויסנעהמען דעם שפונט אדער די פלאמבע.

unplumb' *a. and v.* (אנ-פלאם') וואס איז ניט ווערטיקאל; אבציהען דאס בליי פון עפעס.

unplumbed' *a.* (אנ-פלאמד') ניט געמאסטען די טיעפקייט מיט א בליי־לויט. ז. *plumb*.

unplume' *v.* (אנ-פלוהם') אבפליקען די פעדערען; דעגראדירען, ערנידריגען.

unplun'dered *a.* (אנ-פלאנ'-דערד) ניט צורויבט, ניט צופלינדערט.

un po'co (אוהן פאו'-קאו) אין מוזיק — א ביסעל, עטוואס, לייכט.

unpoet'ic *a.* (אנ-פא-עט'-איק) ז. *unpoetical*.

unpoet'ical *a.* (אנ-פא-עט'-אי-קעל) ניט פאעטיש, ניט דיכטעריש, אהן פאעזיע, פראזאאיש.

unpoet'ically *adv.* (אנ-פא-עט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונפאעטישען אדער פראזאאישען אופן.

unpoet'icalness *n.* (אנ-פא-עט'-אי-קעל-נעס) אונפאעטישקייט, דאס זיין ניט פאעטיש.

unpoin'ted *a.* (אנ-פאינ'-טעד) ניט פערשפיצט, ניט שארף; אהן א שפיץ; אהן א בעשטימטען פונקט, אהן א צוועק, אהן א ציעל; ניט פונקטירט [וועגען א שריפט]; אהן נקודות.

unpoised' *a.* (אנ-פאיזד') ניט באלאנסירט, אהן א גלייכגעוויכט.

unpo'larized *a.* (אנ-פאו'-לאר-איזד) ניט פאלאריזירט. ז. *polarize*.

unpol'icied *a.* (אנ-פאל'-אי-סיד) וואס האט ניט קיין רעגיערונגס־פארם; ניט פאליטיש, ניט טאקטיש; אונפארזיכטיג, נאריש.

unpol'ish *v.* (אנ-פאל'-איש) אראבנעהמען די פאלירטקייט, גלאטקייט אדער גלאנץ; אראבנעהמען די פיינקייט אדער עלעגאנץ, מאכען גראב.

unpol'ishable *a.* (אנ-פאל'-איש-עבל) וואס קען ניט פאלירט ווערען; וואס קען ניט געמאכט ווערען גלאט אדער גלאנציג.

unpol'ished *a.* (אנ-פאל'-אישט) ניט פאלירט, ניט געשליפען, ניט געמאכט גלאט אדער גלאנציג; ניט געבילדעט, רויה, גראב.

unpolite' *a.* (אנ-פא-לאיט') ז. *impolite*.

unpolite'ly *adv.* (אנ-פא-לאיט'-לי) ז. *impolitely*.

unpolite'ness *n.* (אנ-פא-לאיט'-נעס) ז. *impoliteness*.

unpol'itic *a.* (אנ-פאל'-אי-טיק) ז. *impolitic*.

unpolit'ical *a.* (אנ-פא-ליט'-אי-קעל) ניט פאליטיש.

unpolit'ically *adv.* (אנ-פא-ליט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונפאליטישען שטייגער.

unpolled' *a.* (אנ-פאולד') ניט פעררעגיסטרירט אלס וואהל־שטימען; ניט אבגעגעבען די שטימע ביי וואהלען; ניט ארומגעהאקט, ניט ארומגעשניטען.

unpollu'ted *a.* (אנ-פא-ליו'-טעד) אונבעפלעקט, ניט בעשמוצט; ריין.

unpop'ular *a.* (אנ-פאפ'-יו-לאר) אונפאפולער, ניט בעליעבט ביים פאלק.

unpopular'ity *n.* (אנ-פאפ-יו-לער'-אי-טי) אונפאפולאריטעט, דאס זיין אונבעליעבט ביים פאלק.

unpop'ularly *adv.* (אנ-פאפ'-יו-לאר-לי) אויף אן אונפאפולערען אופן, אויף אן אופן וואס איז ניט בעליעבט ביים פאלק.

unpop'ulated *a.* (אנ-פאפ'-יו-ליי-טעד) ניט בעפעלקערט, ניט בעזעצט.

unpor'table *a.* (אנ-פאור'-טעבל) ניט טראגבאר, וואס מען קען ניט טראגען.

unpor'tioned *a.* (אנ-פאור'-שאנד) אהן א חלק אין דער ירושה; אהן פערמעגען.

unpor'tuous *a.* (אנ-פאור'-טשו-אס) אהן פארטען, אהן האפענס.

unpos'itive *a.* (אנ-פאז'-אי-טיוו) ניט פאזיטיוו, ניט געוויס.

unpossessed' *a.* (אנ-פא-זעסט') ניט בעזעסען, אהן א בעל־הבית, אהן אן אייגענטימער; בערויבט פון עפעס.

unpossibil'ity *n.* (אנ-פאס-אי-ביל'-אי-טי) ז. *impossibility*

unpos'ted *a.* (אנ-פאוס'-טעד) ניט פער-עפענטליכט, ניט בעקאנט געמאכט דעם עולם מיט עפעס; ניט געשטעלט אויף א בעשטימטען פאסט; וואס האט ניט קיין בעשטימטע שטעלע.

unpo'table *a.* (אנ-פאו'-טעבל) ניט טרינקבאר, וואס מען קען ניט טרינקען; ניט פליסיג.

unpow'erful *a.* (אנ-פאו'-ער-פול) מאכטלאז, ניט קרעפטיג, ניט שטארק; ניט ווירקזאם.

unprac'ticable *a.* (אנ-פרעק'-טי-קעבל) ז. *impracticable*

unprac'tical *a.* (אנ-פרעק'-טי-קעל) אונפראקטיש; וואס קומט ניט פון פראק-טיק אדער ערפאהרונג.

unpractical'ity *n.* (אנ-פרעק-טי-קעל'-אי-טי) אונפראקטישקייט.

unprac'tically *adv.* (אנ-פרעק'-טי-קעל אי) אויף אן אונפראקטישען שטייגער.

unprac'ticed *a.* (אנ-פרעק'-טיסט) ניט ערפאהרען, ניט פראקטיקירט, ניט אויסגע-איבט, ניט עקספערימענטירט.

unprac'tised *a.* (אנ-פרעק'-טיסט) ז. *unpracticed*

unprac'tisedness *n.* (אנ-פרעק'-טיסט-נעס) דאס זיין ניט פראקטיצירט אדער ניט אויסגעאיבט.

unpraised' *a.* (אנ-פריזד') ניט גע-לויבט.

unprayed' *a.* (אנ-פריד') וואס פאר מען האט ניט געבעטען.

unpreca'rious *a.* (אנ-פרי-קיי'-רי-אס) ניט שוואנקענד, ניט וואקלענד; ניט אונ-זיכער; זיכער, פעסט, פערזיכערט; געוויס; אונ-אבהענגיג.

unpreca'riously *adv.* (אנ-פרי-קיי'-רי-אס-לי) ניט שוואנקענדיג; ניט אונזי-כער.

unprec'edented *a.* (אנ-פרעס'-אי-דענ-טעד) אהן ביישפיעל, אונערהערט; אהן א פרעצעדענט, אהן א געוועזענעם פאל וואס זאל דיענען אלס ביישפיעל פאר אנ-דערע אזעלכע פעלע.

unprec'edently *adv.* (אנ-פרעס'-אי-דענ-טעד-לי) אהן א פרעצעדענט; ניט האבענדיג קיין געוועזענעם פאל וואס זאל דיענען אלס ביישפיעל.

unprecise' *a.* (אנ-פרי-סאיס') ניט גע-נוי, ניט פינקטליך, ניט אקוראט.

unpredes'tinated *a.* (אנ-פרי-דעס'-טי-ניי-טעד) ניט פארויס בעשטימט.

unpredes'tined *a.* (אנ-פרי-דעס'-טינד) ז. *unpredestinated*

unpredict' *v.* (אנ-פרי-דיקט') צוריק-נעהמען די פראפעצייהונג, צוריקציהען די נביאות.

unpref'aced *a.* (אנ-פרעפ'-עסט) אהן א הקדמה, אהן אן איינלייטונג.

unpreferred' *a.* (אנ-פרי-פוירד') ניט פארגעצויגען, ניט געגעבען דעם פארצוג; ניט העכער געשעצט, ניט געהאלטען פאר בילכער.

unpreg'nable *a.* (אנ-פרעג'-נעבל) אונ-בעזיגבאר, וואס מען קען ניט בייקומען.

unpreg'nant *a.* (אנ-פרעג'-נענט) ניט שוואנגער, ניט טראגעדיג; ניט גייסטרייך, טעמפ.

unprej'udice *n.* (אנ-פרעדזש'-או-דיס) פרייהייט פון פאראורטייל.

unprej'udiced *a.* (אנ-פרעדזש'-או-דיסט) פריי פון פאראורטייל, אונפאר-טייאיש; ניט בעשעדיגט.

unprej'udicedness *n.* (אנ-פרעדזש'-או-דיסט-נעס) פאראורטיילסלאזיגקייט, דאס זיין אהן פאראורטייל.

unprel'ate *v.* (אנ-פרעל'-אייט) מאכען אויס פרעלאט, אראבווארפען פון בישאפ-אמט.

unprelat'ical *a.* (אנ-פרי-לעט'-אי-קעל) וואס איז ניט פאסענד פאר א פרע-לאט. ז. *prelate*

unpremed'itable *a.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טעבל) וואס מען קען ניט פארויס בע-טראכטען; ניט פארויסגעזעהן, אונערווא-רטעט.

unpremed'itated *a.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טיי-טעד) ניט איבערלעגט; ניט אב-זיכטליך; ניט פארגעברייטעט; וואס מען האט פריהער אין זינען ניט געהאט.

unpremed'itatedly *adv.* (אנ-פרי-מעד'-אי-טיי טעד לי) אויף א ניט-איבער-לעגטען אדער ניט פארגעברייטעטען אופן.

unpreoc'cupied *a.* (אנ-פרי-אק'-יו-פאיד) ניט פערנומען פון פריהער; ניט פערנומען; ניט צושטרייט; אהן פאר-אורטייל.

unprepara'tion *n.* (אנ-פרעפ-ע-ריי'-שאן) אונפארגעברייטקייט, דאס זיין ניט פארגעברייט.

unprepared' *a.* (אנ-פרי-פעהרד') ניט געגרייט, ניט צוגעגרייט, ניט פערטיג.

unprepar'edly *adv.* (אנ-פרי-פעהר'-עד-לי) ניט צוגעגרייט.

unprepar'edness *n.* (אנ-פרי-פעהר'-עד-נעס) ניט-געגרייטקייט, ניט-צוגעגרייט-קייט, ניט-פערטיגקייט.

unprepossessed' *a.* (אנ-פרי-פא-זעסט') ז. *unprejudiced*

unprepossess'ing *a.* (אנ-פרי-פא-זעס'-אינג) ניט חנ'עוודיג, ניט געווינענד, ניט אנציהענד; וואס מאכט ניט קיין גו-טען איינדרוק.

He is a person of **unprepossessing** appearance.

unprescribed' *a.* (אנ-פרי-סקראיבד') ניט פארגעשריבען, ניט געארדנעט, ניט בעשטימט פון א העכערער אויטאריטעט.

unpresen'table *a.* (אנ-פרי-זענ'-טעבל) ניט פרעזענטאבעל, וואס מען קען ניט פארשטעלען, ניט פון א גוטען אויס-זעהן.

unpreser'vable *a.* (אנ-פרי-זורו'-וועבל) וואס מען קען ניט פערהיטען אדער איינהאלטען; וואס מען קען ניט קאנזער-ווירען.

unpreserved' *a.* (אנ-פרי-זורווד') ניט איינגעהיט, ניט בעשיצט, ניט איינגעהאל-טען, ניט קאנזערווירט.

unpressed' *a.* (אנ-פרעסט') ניט גע-פרעסט, ניט געדריקט; ניט געטריבען, ניט צוגעאיילט.

unpresu'ming *a.* (אנ-פרי-זיו'-מינג) בעשיידען, ניט שטאלץ; אהן פרעטענזיעס.

unpresump'tuous *a.* (אנ-פרי-זאמפ'-טשו-אס) ניט שטארק איינגעגלויבט אין זיך; וואס נעהמט ניט אויף זיך צופיעל; בעשיידען.

unpreten'ded *a.* (אנ-פרי-טענ'-דעד) ניט בלומר'שדיג, ניט מאכענדיג קיין אנ-שטעל.

unpreten'ding *a.* (אנ-פרי-טענ'-דינג) בעשיידען, איינפאך, ניט גרויס ביי זיך; אהן פרעטענזיעס.

unpreten'dingly *adv.* (אנ-פרי-טענ'-דינג-לי) אהן פרעטענזיעס; אויף א בע-שיידענעם אופן.

unpreten'tious *a.* (אנ-פרי-טענ'-שאס) אהן פרעטענזיעס, בעשיידען.

unpreten'tiously *adv.* (אנ-פרי-טענ'-שאס-לי) אויף א בעשיידענעם אופן; אהן פרעטענזיעס.

unpreten'tiousness *n.* (אנ-פרי-טענ'-שאס-נעס) דאס זיין אהן פרעטענזיעס, בע-שיידענהייט.

unpret'tiness *n.* (אנ-פריט'-אי-נעס) ניט-שעהנקייט, ניט-חנ'עוודיגקייט.

unpret'ty *a.* (אנ-פריט'-אי) ניט שעהן, ניט חנ'עוודיג, ניט אנציהענד.

unprevai'ling *a.* (אנ-פרי-וויי'-לינג) אונמעכטיג; אונווירקזאם; אומזיסט.

unprev'alent *a.* (אנ-פרעוו'-ע-לענט) ניט הערשענד, ניט איבערוועגענד; וואס האט ניט קיין ווירקונג אדער איינפלוס; ניט פערשפרייט, ניט אלגעמיין אנגענומען.

unpreven'table *a.* (אנ-פרי-וועג'-טעבל) וואס מען קען ניט בעווארענט אדער פערהיט ווערען, אונפערמיידליך.

unpreven'ted *a.* (אנ-פרי-וועג'-טעד) ניט פערהינדערט, ניט פערמיעדען.

unpriced' *a.* (אנ-פראיסט') וואס האט ניט קיין בעשטימטען פרייז אדער מקח; אונשעצבאר.

unpriest' *v.* (אנ-פריעסט') מאכען אויס גלח; אוועקנעהמען דאס אמט אדער די ווירדע פון א גלח.

unpriest'ly *a.* (אנ-פריעסט'-לי) וואס פאסט ניט פאר א גלח אדער גייסטליכען.

unprince'ly *a.* (אנ-פרינס'-לי) ניט פרינציש, ניט פירסטליך; ניט ענהליך צו א פרינץ אדער פירסט.

unprin'cipled *a.* (אנ-פרינ'-סיפלד) פרינציפענלאז, אהן פרינציפען; אהן גוטע מדות אדער זיטען; פערדארבען.

unprin'cipledness *n.* (אנ-פרינ'-סיפלד-נעס) פרינציפענלאזיגקייט, דאס זיין אהן פרינציפען; פערדארבענקייט.

unprin'ted *a.* (אנ-פרינ'-טעד) ניט גע-דרוקט.

unpriv'ileged *a.* (אנ-פריוו'-אי-לעדזשד) ניט פריווילעגירט, אהן פריווי-לעגיעס אדער ספעציעלע רעכטע.

unprized' *a.* (אנ-פראיזד') אונשאצבאר, העכער אדער נידריגער פון אירגענד וועל-כען ווערטה.

unproclaimed' *a.* (אנ-פרא-קליימד') ניט פראקלאמירט, ניט עפענטליך געמאל-דען, ניט אויסגערופען.

unprocur'able *a.* (אנ-פרא-קיור'-עבל) וואס מען קען ניט בעקומען; וואס קען ניט פערשאפט ווערען.

unproduced' *a.* (אנ-פרא-דיוסט') ניט פראדוצירט, ניט ארויסגעבראכט.

unproduc'tive *a.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו) ניט פראדוקטיוו, ניט פרוכטבאר; ניט ארויסברייננגענד, ניט שאפענד.

unproduc'tively *adv.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו-לי) אויף אן אונפראדוקטיווען, אונ-פרוכטבארען אדער ניט שאפענדען שטיי-גער.

unproduc'tiveness *n.* (אנ-פרא-דאק'-טיוו-נעס) ז. *unproductivity*

unproductiv'ity *n.* (אנ-פרא-דאק-טיוו'-אי-טי) אונפראדוקטיוויטעט, אונ-פרוכטבארקייט.

unprofaned' *a.* (אנ-פרא-פיינד') ניט פראפאנירט, ניט ענטהייליגט, ניט פער-שוועכט, ניט פעראונרייניגט.

unprofessed' *a.* (אנ-פרא-פעסט') ניט ערקלערט, ניט בעהויפטעט; ניט אויסגעשפראכען.

unprofes'sional *a.* (אנ-פרא-פעש'-אנ-על) וואס געהערט ניט צו איינעמס פראפעסיאן; ניט פראפעסיאנעל; ניט לויט די פאדערונגען פון דער פראפעסיאן; ניט ווי עס פאסט זיך פאר דער פראפעסיאן, מיט וועלכער איינער בעשעפטיגט זיך.

unprofes'sionally *adv.* (אנ-פרא-פעש'-אנ-על-אי) אויף אן אונפראפעסיאנעלען שטייגער, ניט לויט די פרינציפען אדער די רעגעלען פון דער פראפעסיאן.

unprofi'ciency *n.* (אנ-פרא-פיש'-ענ-סי) אונפאלקאמענהייט, הינטערשטעליגקייט.

unprof'itable *a.* (אנ-פראפ'-אי-טעבל) וואס ברייננט ניט קיין פראפיט, ניט איינטרעגליך, אוננוצליך.

unprof'itableness *n.* (אנ-פראפ'-אי-טעבל-נעס) דאס זיין ניט איינטרעגליך; אוננוצינקייט.

unprof'itably *adv.* (אנ-פראפ'-אי-טע-בלי) אהן פראפיטען, אהן נוצען, ניט איינטרעגליך; אויף אן אוננוצליכען אופן.

unprof'ited *a.* (אנ-פראפ'-אי-טעד) וואס האט ניט קיין פראפיט אדער נוצען.

unprogres'sive *a.* (אנ-פרא-גרעס'-איוו) ניט פראגרעסיוו, ניט פארטגעשריטען, קאנזערוואטיוו.

unprogres'siveness *n.* (אנ-פרא-גרעס'-איוו-נעס) דאס זיין ניט פראגרעסיוו אדער ניט פארטגעשריטען.

unprohib'ited *a.* (אנ-פרא-היב'-אי-טעד) ניט פערבאטען; ערלויבט.

unprojec'ted *a.* (אנ-פרא-דזשעק'-טעד) ניט פראיעקטירט, ניט פלאנירט.

unprolif'ic *a.* (אנ-פרא-ליפ'-איק) ניט פרוכטבאר, וואס איז אונפעהיג צו געבערען.

unprom'ise *v.* (אנ-פראמ'-איס) צוריקציהען א הבטחה.

unprom'ised *a.* (אנ-פראמ'-איסט) ניט פערשפראכען.

unprom'ising *a.* (אנ-פראמ'-אי-סינג) וואס פערשפרעכט ניט פיעל, וואס גיט וועניג האפנונג.

unpromp'ted *a.* (אנ-פראמפ'-טעד) ניט אנגעטריבען, ניט אנגערעגט צו טהאן עפעס.

unpromul'gated *a.* (אנ-פרא-מאל'-גיי-טעד) ניט פערעפענטליכט.

unpronoun'ceable *a.* (אנ-פרא-נאונ'-סעבל) וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען.

unpronounced' *a.* (אנ-פרא-נאונסט') ניט אויסגעשפראכען.

unprop' *v.* (אנ-פראפ') אוועקנעהמען די שטיצע אדער אונטערשטיצונג.

unprop'er *a.* (אנ-פראפ'-ער) ז. *improper*

unprophet'ic *a.* (אנ-פרא-פעט'-איק) ניט פראפעטיש, ניט ווי א נביא, ניט פארויסזאגענדיג וועגען דער צוקונפט.

unprophet'ical *a.* (אנ-פרא-פעט'-אי-קעל) ז. *unprophetic*

unprophet'ically *adv.* (אנ-פרא-פעט'-אי-קעל-אי) ניט אויף א פראפעטישען שטייגער; ניט מעשה נביא.

unpropi'tiable *a.* (אנ-פרא-פיש'-אי-עבל) וואס לאזט זיך ניט איבערבעטען, וואס וויל ניט מוחל זיין.

unpropi'tious *a.* (אנ-פרא-פיש'-אס) ניט גנעדיג, ניט גינסטיג, ניט גוטוויליג; ניט געניינט צו פערגעבען אדער מוחל זיין.

unpropi'tiouly *adv.* (אנ-פרא-פיש'-אס-לי) ניט האבענדיג קיין נייגונג מוחל צו זיין; ניט גינסטיג, ניט גוטוויליג.

unpropi'tiousness *n.* (אנ-פרא-פיש'-אס-נעס) אונגינסטיגקייט.

unpropor'tionable *a.* (אנ-פרא-פאור'-שאנ-עבל) ניט אין פראפארציע, ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionableness *n.* (אנ-פרא-פאור'-שאנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט אין פראפארציע אדער ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionably *adv.* (אנ-פרא-פאור'-שאנ-ע-בלי) ניט נאך דער פראפארציע.

unpropor'tionate *a.* (אנ-פרא-פאור'-שאנ-אייט) ניט פראפארציאנעל, ניט פערהעלטניסמעסיג.

unpropor'tionately *adv.* (אנ-פרא-פאור'-שאנ-אייט-לי) ניט לויט דער פראפארציע.

unpropor'tioned *a.* (אנ-פרא-פאור'-שאנד) ניט איינגעריכטעט פראפארציאנעל.

unproposed' *a.* (אנ-פרא-פאוזד') ניט פארגעשלאגען, ניט פארגעלעגט.

unpropped' *a.* (אנ-פראפט') ניט געשטיצט, אהן אונטערשטיצונג אדער אונטערשפארונג.

unpros'perous *a.* (אנ-פראס'-פער-אס) אהן הצלחה, אהן מזל-ברכה; ניט גינסטיג, ניט גוט.

unpros'perously *adv.* (אנ-פראס'-פער-אס-לי) אהן הצלחה, אויף א שלעכטגעהענדען אופן.

unpros'perousness *n.* (אנ-פראס'-פער-אס-נעס) דאס זיין אהן הצלחה; דאס ניט האבען קיין הצלחה; דאס ניט געהן גוט.

unpros'tituted *a.* (אנ-פראס'-טי-טיו-טעד) ניט פראסטיטואירט, ניט געשענדעט, ניט פערקויפט צו שאנדע.

unprotec'ted *a.* (אנ-פרא-טעק'-טעד) ניט געשיצט, אהן שוץ.

unprotec'tedness *n.* (אנ-פרא-טעק'-טעד-נעס) שוצלאזיגקייט, דאס זיין אונבעשיצט.

unprotrac'ted *a.* (אנ-פרא-טרעק'-טעד) ניט אויסגעצויגען, ניט פערלענגערט, ניט פערצויגען.

unprotru'ded *a.* (אנ-פרא-טרוה'-דעד) ניט פארויסגעשטויסען; ניט ארויסגעשטעקט, ניט ארויסגעשטארצט.

unpro'vable *a.* (אנ-פרוה'-וועבל) אונבעווייזליך, וואס קען ניט בעוויזען ווערען.

unproved' *a.* (אנ-פרוהווד') אונבעוויזען; ניט דערוויזען געווארען; ניט געפראבירט.

unproved'ness *n.* (אנ-פרוהווד'-נעס) ז. *inexperience*

unpro'ven *a.* (אנ-פרוה'ווז) ניט בעוויזען.

unprovide' *v.* (אנ-פרא-וואיד') ניט בעזארגען מיט עפעס.

unprovi'ded *a.* (אנ-פרא-וואי'-דעד) ניט פערזארגט מיט עפעס; ניט צוגעגרייט.

unprovi'dedly *adv.* (אנ-פרא-וואי'-דעד-לי) ניט זייענדיג בעזארגט מיט עפעס; אהן פראוויזיע; זייענדיג ניט צוגעגרייט.

unprovi'sioned *a.* (אנ-פרא-וויזש'-אנד) ניט בעזארגט מיט פראוויזיע אדער זאפאס.

unprovoked' *a.* (אנ-פרא-וואוקט') ניט פראוואצירט, ניט אנגערייצט, ניט אנגערעגט צו עפעס; ניט ארויסגערופען.

unprovo'kedly *adv.* (אנ-פרא-וואו'-קעד-לי) ניט זייענדיג פראוואצירט אדער אנגערעגט צו עפעס.

unprovo'king *a.* (אנ-פרא-וואו'-קינג) ניט פראוואצירענד, ניט רייצענד, ניט אנרעגענד צו עפעס.

unpruden'tial *a.* (אנ-פרו-דענ'-שעל) ז. *imprudent*

unpruned' *a.* (אנ-פרוהנד') ניט בעשניטען די צווייגען [וועגען ביימער].

unpub'lic *a.* (אנ-פאב'-ליק) ניט עפענטליך, געהיים.

unpub'lished *a.* (אנ-פאב'-לישט) ניט פובליקירט, ניט ארויסגעגעבען אין א געדרוקטער פארם; ניט פערעפענטליכט; געהיים.

unpuck'er *v.* (אנ-פאק'-ער) אויסגלעטען די קנייטשען, מאכען גלאט.

unpul'verized *a.* (אנ-פאל'-ווע-ראיזד) ניט צופולווערט, ניט צומאהלען, ניט פערוואנדעלט אין פולווער.

unpunc'tual *a.* (אנ-פאנק'-טשו-על) ניט פינקטליך, ניט אקוראט.

unpunctual'ity *n.* (אנ-פאנק-טשו-על'-אי-טי) ניט-פינקטליכקייט.

unpunc'tually *adv.* (אנ-פאנק'-טשו-על-אי) ניט פינקטליך.

unpun'ishable *a.* (אנ-פאנ'-איש-עבל) ניט בעשטראפבאר, ניט בעשטראפליך.

unpun'ishably *adv.* (אנ-פאנ'-איש-ע-בלי) אויף אן אונבעשטראפבארען אופן.

unpun'ished *a.* (אנ-פאנ'-אישט) אונבעשטראפט.

unpur'chasable *a.* (אנ-פויר'-טשעס-עבל) ניט קויפבאר; וואס מען קען ניט קויפען אדער ערווערבען.

unpur'chased *a.* (אנ-פויר'-טשעסט) ניט געקויפט, וואס איז ניט געקויפט געווארען.

unpurged' *a.* (אנ-פוירדזשד') ניט גערייניגט, ניט געלייטערט; אונריין.

unpu'rified *a.* (אנ-פיו'-רי-פאיד) ניט גערייניגט, ניט געלייטערט; אונריין.

unpur'posed *a.* (אנ-פויר'-פאסט) ניט בעאבזיכטיגט, ניט מיט א כיון.

unpursued' *a.* (אנ-פויר-סיוד') ניט פערפאלגט, ניט פארטגעזעצט, ניט אנגעהאלטען; ניט נאכגעפאלגט.

unpu'trefied *a.* (אנ-פיו'-טרי-פאיד) ניט פערפוילט, ניט פערדארבען.

unquaffed' *a.* (אנ-קהועפט') ניט בעזויפען, ניט שכור.

unqual'ifiable *a.* (אנ-קהוואל'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט געמאכט ווערען פעהיג אדער טויגליך צו עפעס; וואס קען ניט צוגעפאסט ווערען; וואס מען קען ניט צוגעבען קיין אייגענשאפטען.

unqual'ified *a.* (אנ-קהוואל'-אי-פאיד) ניט געאייגנעט, ניט פאסענד, ניט קוואליפיצירט, אהן די נויטיגע אייגענשאפטען; ניט רעכטספעהיג, וואס האט ניט דאס רעכט צו עפעס; ניט בעשרענקט, אונבעדינגט, אבסאלוט.

unqual'ifiedly *adv.* (אנ-קהוואל'-אי-פאיד-לי) אויף אן אונקוואליפיצירטען אופן; ניט האבענדיג די נויטיגע אייגענשאפטען.

unqual'ifiedness *n.* (אנ-קהוואל'-אי-פאיד-נעס) דאס זיין ניט געאייגנעט אדער פאסענד צו עפעס; דאס ניט זיין קוואליפיצירט, דאס ניט האבען די נויטיגע אייגענשאפטען.

unqual'ify *v.* (אנ-קהוואל'-אי-פאי) ז. *disqualify*.

unquar'tered *a.* (אנ-קהוואהר'-טערד) ניט געפיערטעלט, ניט איינגעטיילט אין פיער; ניט איינגעקווארטירט, ניט איינגעשטעלט סאלדאטען אויף קווארטיר.

unqueen' *v.* (אנ-קהוויען') מאכען אוים קעניגין, אראבזעצען א קעניגין פון טהראן.

unquelled' *a.* (אנ-קהוועלד') ניט אונטערדריקט.

unquen'chable *a. and n.* (אנ-קהווענ'-טשעבל) אונאויסלעשליך, וואס לאזט זיך ניט אויסלעשען; וואס קען ניט געשטילט ווערען; איינער וועמעס אייפער ווערט ניט איינגעשטילט; איינער וואס איז פאנאטיש איבערגעגעבען צו א זאך.

unquen'chableness *n.* (אנ-קהווענ'-טשעבל-נעס) אונאויסלעשליכקייט, די אונמעגליכקייט אויסצולעשען; די אונמעגליכקייט צו שטילען.

unquen'chably *adv.* (אנ-קהווענ'-טשע-בלי) ניט אויסצולעשען, ניט איינצושטילען.

unquenched' *a.* (אנ-קהווענטשט') ניט געלאשען; ניט איינגעשטילט.

unquestionabil'ity *n.* (אנ-קהוועס-טשאנ-ע-ביל'-אי-טי) אונצווייפעלהאפטיגקייט; געוויסהייט.

unques'tionable *a.* (אנ-קהוועס'-טשאנ-עבל) אונצווייפעלהאפט, געוויס.

unques'tionableness *n.* (אנ-קהוועס'-טשאנ-עבל-נעס) ז. *unquestionability*.

unques'tionably *adv.* (אנ-קהוועס'-טשאנ-ע-בלי) אויף אן אונצווייפעלהאפטען אופן; אהן שום ספק.

unques'tioned *a.* (אנ-קהוועס'-טשאנד) ניט בעצווייפעלט; וואס מען קען ניט אבפרעגען אדער אבלייקענען.

unquick' *a.* (אנ-קהוויק') ניט שנעל, אונבעוועגליך, לאנגזאם.

unquick'ened *a.* (אנ-קהוויק'נד) ניט בעלעבט, ניט געמאכט לעבעדיג אדער פריש; ניט אנגעטריבען, ניט געמאכט שנעל אדער אייליג.

unquies'cence *n.* (אנ-קהוואי-עס'-ענס) אונרוה, בעוועגליכקייט, טהעטיגקייט.

unqui'et *a.* (אנ-קהוואי'-עט) אונרוהיג, ניט שטיל, ניט פריעדליך; אויפגערעגט.

unqui'etly *adv.* (אנ-קהוואי'-עט-לי) אויף אן אונרוהיגען אדער אויפגערעגטען שטייגער.

unqui'etness *n.* (אנ-קהוואי'-עט-נעס) אונרוהיגקייט, אויפגערעגטקייט.

unqui'etude *n.* (אנ-קהוואי'-ע-טיוד) ז. *inquietude*.

unquo'table *a.* (אנ-קהוואו'-טעבל) וואס קען ניט ציטירט ווערען; וואס קען ניט אנגעגעבען ווערען.

unquo'ted *a.* (אנ-קהוואו'-טעד) ניט ציטירט; ניט אנגעגעבען; ניט אנגעגעבען אין דער פרייז-ליסטע [וועגען פרייזען אדער קורס].

unraised' *a.* (אנ-רייזד') ניט אויפגעהויבען; ניט געהעכערט; ניט דערהויבען; ניט אראבגענומען, ניט אויפגעגעבען, ניט אויפגעהערט.

unraked' *a.* (אנ-רייקט') ניט צונויפגעשארט.

unranged' *a.* (אנ-ריינדזשד') ניט געארדנעט, ניט געשטעלט אין ארדנונג.

unran'sacked *a.* (אנ-רענ'-סעקט) ניט געפלינדערט, ניט גערויבט; ניט גענוי דורכגעזוכט.

unran'somed *a.* (אנ-רענ'-סאמד) ניט אויסגעלעזט, ניט אויסגעקויפט.

unrap'tured *a.* (אנ-רעפ'-טשורד) ניט ענטציקט; ניט הינגעריסען.

unra'table *a.* (אנ-ריי'-טעבל) וואס קען ניט אבגעשאצט ווערען; וואס דארף ניט בעשטייערט ווערען; פריי פון שטייער.

unra'ted *a.* (אנ-ריי'-טעד) ניט אבגעשאצט; ניט טאקסירט, ניט בעשטייערט; פריי פון שטייער.

unrat'ified *a.* (אנ-רעט'-אי-פאיד) ניט ראטיפיצירט, ניט בעשטעטיגט, ניט בעקרעפטיגט.

unrav'aged *a.* (אנ-רעוו'-עדזשד) ניט פערוויסטעט, ניט צושטערט, ניט פערניכטעט.

unrav'el *v.* (אנ-רעוו'-על) אבוויקלען, אבפלאנטערען; ערקלערען, מאכען קלאר; לעזען; זיך אבוויקלען, זיך אבפלאנטערען.

unrav'elment *n.* (אנ-רעוו'-על-מענט) אבוויקלונג, אבפלאנטערונג; אויפקלערונג, לעזונג.

unrazed' *a.* (אנ-רייזד') ניט צושטערט, ניט פערטיליגט; ניט אבגעמעקט, ניט אויסגעמעקט.

unra'zored *a.* (אנ-ריי'-זארד) ניט ראזירט, ניט געגאלט.

unreached' *a.* (אנ-ריעטשט') ניט דערגרייכט.

unread' *a.* (אנ-רעד') ניט געלעזען; ניט בעלעזען, ניט געלעהרט.

unrea'dable *a.* (אנ-ריע'-דעבל) אונלעזבאר; וואס איז אונמעגליך צו לעזען; וואס איז ניט ווערטה געלעזען צו ווערען.

unrea'dableness *n.* (אנ-ריע'-דעבל-נעס) אונלעזבארקייט, דאס ניט קענען געלעזען ווערען.

unread'ily *adv.* (אנ-רעד'-אי-לי) ניט גרייט, ניט פארטיג; ניט גלייך, ניט באלד.

unread'iness *n.* (אנ-רעד'-אי-נעס) אונפארבערייטקייט; דאס ניט זיין גרייט אדער פארטיג; אונבערייטוויליגקייט.

unread'y *a.* (אנ-רעד'-אי) ניט פארטיג, ניט גרייט; ניט צוגעגרייט; ניט פארבערייטעט; ניט וויליג; ניט געשווינד.

unre'al *a.* (אנ-רי'-על) ניט ווירקליך, ניט רעאל, ניט עקזיסטירענד; ניט פראקטיש, פאנטאסטיש, טרוימעריש; ניט עכט, נאכגעמאכט.

unreal'ity *n.* (אנ-רי-על'-אי-טי) אונווירקליכקייט; אן אונווירקליכקייט.

unre'alizable *a.* (אנ-רי'-ע-לאי-זעבל) וואס קען ניט פערווירקליכט ווערען.

unre'alize *v.* (אנ-רי'-על-איז) מאכען אונווירקליך, בעטראכטען אלס ניט רעאל, צונעהמען די רעאליטעט.

unre'alized *a.* (אנ-רי'-על-איזד) ניט פערווירקליכט.

unreaped' *a.* (אנ-ריעפט') ניט געשניטען, ניט אראבגענומען [וועגען תבואה].

unrea'son *n.* (אנ-ריע'זן) אונפערנונפט, מאנגעל אין פערנונפט; אונזין.

unrea'sonable *a.* (אנ-ריע'זנ-עבל) ניט פערנינפטיג; ניט מעסיג, איבערמעסיג.

unrea'sonableness *n.* (אנ-ריע'זנ-עבל נעס) אונפערנינפטיגקייט; אונמעסיגקייט, איבערמעסיגקייט.

unrea'sonably *adv.* (אנ-ריע'זנ-ע-בלי) אויף אן אונפערנינפטיגען, נארישען אדער איבערמעסיגען אופן.

unrea'soned *a.* (אנ-ריע'זנד) ניט דורכגעטראכט, ניט איבערגעלעגט.

unrea'soning *a.* (אנ-ריע'זנ-אינג) ניט נאכדענקענד; ניט דענקענד.

unrea'soningly *adv.* (אנ-ריע'זנ-אינג-לי) ניט אורטיילענדיג מיט פערנונפט, ניט נאכדענקענדיג.

unrebu'kable *a.* (אנ-רי-ביו'-קעבל) ניט טאדלונגסווערטה; וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

unrebuked' *a.* (אנ-רי-ביוקט') ניט געטאדעלט.

unrebut'ted *a.* (אנ-רי-באט'-עד) ניט צוריקגעשטויסען, ניט צוריקגעוויזען, ניט אבגעזאגט; ניט אבגעשלאגען דורך א געגענבעווייז.

unrecall'able *a.* (אנ-רי-קאהל'-עבל) וואס קען ניט צוריקגערופען ווערען, וואס קען ניט אבגערופען ווערען.

unrecalled' *a.* (אנ-רי-קאהלד') ניט צוריקגערופען, ניט אבגערופען; ניט אבגעשאפט.

unrecan'ted *a.* (אנ-רי-קענ'-טעד) ניט צוריקגערופען, ניט צוריקגעצויגען, ניט צוריקגענומען.

unreceived' *a.* (אנ-רי-סיעווד') ניט ערהאלטען; ניט אנגענומען; ניט עמפפאנגען.

unreci'ted *a.* (אנ-רי-סאי'-טעד) ניט דערצעהלט; ניט וויעדערהאלט; ניט איבערגעזאגט; ניט דעקלאמירט, ניט פארגעלעזען; ניט געזונגען אין רעטשיטאטיוו.

unreck'onable *a.* (אנ-רעק'נ-עבל) וואס קען ניט צוזאמענגערעכענט אדער געצעהלט ווערען; אונגעהויער.

unreclai'mable *a.* (אנ-רי-קליי'-מעבל) ז. *irreclaimable*.

unreclai'mably *adv.* (אנ-רי-קליי'-מע-בלי) ז. *irreclaimably*.

unreclaimed' *a.* (אנ-רי-קליימד') ניט אויסגעבעסערט; ניט געצוימט; ניט געמאכט קולטיווירבאר; ניט צוריקגעפאדערט.

unrec'ognizable *a.* (אנ-רעק'-אג-נאי-זעבל) ניט דערקענבאר, וואס מען קען ניט דערקענען.

unrec'ognizably *adv.* (אנ-רעק'-אג-נאי-זע-בלי) אזוי אז מען זאל ניט קענען דערקענען.

unrec'ognized *a.* (אנ-רעק'-אג-נאיזד) ניט דערקענט, ניט אנערקענט; ניט בעגריסט; ניט איבערגעקוקט, ניט אונטערזוכט נאך אמאל.

unrecommen'ded *a.* (אנ-רעק-א-מענ'-דעד) ניט רעקאמענדירט.

unrec'ompensed *a.* (אנ-רעק'-אמ-פענסט) ניט בעלוינט.

unrec'oncilable *a.* (אנ-רעק'-אנ-סאי-לעבל) ז. *irreconcilable*.

unrec'onciled *a.* (אנ-רעק'-אנ-סאילד) ניט איבערגעבעטען, ניט שלום געמאכט; ניט געבראכט אין איינקלאנג.

unreconcil'iable *a.* (אנ-רעק-אנ-סיל'-אי-עבל) ז. *irreconcilable*.

unreconstruc'ted *a.* (אנ-רי-קאנ-סטראק'-טעד) ניט אויפגעשטעלט אדער אויפגעבויט צוריק, ניט איבערגעבויט, ניט רעארגאניזירט; אין דער געשיכטע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — ניט רעארגאניזירט אלס א שטאאט [ז. *Reconstruction Acts*].

unrecor'ded *a.* (אנ-רי-קאהר'-דעד) ניט פראטאקאלירט, ניט פערצייכענט, ניט רעגיסטרירט, ניט פערשריבען.

unrecoun'ted *a.* (אנ-רי-קאונ'-טעד) ניט דערצעהלט.

unrecov'erable *a.* (אנ-רי-קאוו׳-ער-עבל) וואס מען קען ניט בעקומען צוריק; אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unrecov'erably *adv.* (אנ-רי-קאוו׳-ער-ע-בלי) אזוי אז מען קען ניט צוריקקריעגען; אויף אן אונהיילבארען אופן.

unrecov'ered *a.* (אנ-רי-קאוו׳-ערד) ניט צוריקגעקראגען; ניט ווידער געפונען; ניט אומגעקעהרט צוריק.

unrecrui'table *a.* (אנ-רי-קרוה׳-טעבל) וואס מען קען ניט רעקרוטירען אדער דערפילען מיט נייע מענשען [ווי אן ארמעע, וואו עס פעהלט א צאהל סאלדאטען]; וואס קען ניט פערשטארקט אדער דערפרישט ווערען; וואס קען ניט בעזארגט ווערען מיט נייע זאפאסען.

unrecrui'ted *a.* (אנ-רי-קרוה׳-טעד) ניט רעקרוטירט, ערגענצט אדער דערפילט מיט נייע מענשען [ווי אן ארמעע, וואו עס פעהלט א צאהל סאלדאטען]; ניט פערשטארקט, ניט דערפרישט; ניט בעזארגט מיט נייע זאפאסען.

unrec'tified *a.* ניט (אנ-רעק׳-טי-פאיד) פערריכט, ניט אויסגעבעסערט; ניט רעקטיפיצירט, ניט ראפינירט, ניט דיסטילירט, ניט געלייטערט.

unrecum'bent *a.* (אנ-רי-קאמ׳-בענט) ניט ליעגענד, ניט אנגעלעהנט; ניט רוהענד.

unrecur'ing *a.* (אנ-רי-קיור׳-אינג) אונהיילבאר, וואס קען ניט געהיילט ווערען.

unredee'mable *a.* (אנ-רי-דיע׳-מעבל) ז. *irredeemable*

unredeemed' *a.* ניט (אנ-רי-דיעמד׳) בעפרייט, ניט ערלעזט; ניט אויסגעלעזט; ניט ערפילט; ניט געמילדערט.

unredu'cible *a.* (אנ-רי-דיו׳-סיבל) ז. *irreducible*

unredu'cibleness *n.* (אנ-רי-דיו׳-סיבל-נעס) ז. *irreducibleness*

unreeve' *v.* (אנ-ריעוו׳) ארויסציהען א שטריק פון דעם בלאק וואס ווערט בענוצט צו הויבען משא.

unrefined' *a.* (אנ-רי-פאינד׳) ניט פערפיינערט, ניט אויסגעבילדעט, ניט עלעגאנט; ניט גערייניגט, ניט געלייטערט, ניט ראפינירט.

unreflec'ting *a.* (אנ-רי-פלעק׳-טינג) ניט רעפלעקטירענד, ניט צוריקווארפענד, ניט אבשפיגלענד, ניט אבווארפענד צוריק די ליכט-שטראהלען; ניט נאכדענקענד, אהן איבערלעגונג.

unrefor'mable *a.* (אנ-רי-פאהר׳-מעבל) וואס לאזט זיך ניט רעפארמירען, וואס קען ניט געבעסערט ווערען.

unreformed' *a.* ניט (אנ-רי-פאהרמד׳) רעפארמירט, ניט אויסגעבעסערט.

unrefor'medness *n.* (אנ-רי-פאהר׳-מעד-נעס) דאס זיין ניט רעפארמירט אדער ניט אויסגעבעסערט.

unrefrac'ted *a.* (אנ-רי-פרעק׳-טעד) ניט געבראכען [וועגען א ליכט-שטראהל]; אין באטאניק — וואס איז ניט אבגעבויגען אונטער א שארפען ווינקעל.

unrefreshed' *a.* ניט (אנ-רי-פרעשט׳) דערפרישט, ניט אבגעפרישט; ניט דערקוויקט.

unrefresh'ing *a.* (אנ-רי-פרעש׳-אינג) ניט דערפרישענד; ניט דערקוויקענד.

unrefun'ded *a.* (אנ-רי-פאנ׳-דעד) ניט צוריקגעגעבען, ניט צוריקגעצאהלט, ניט בעגיטיגט.

unrefu'ted *a.* ניט (אנ-רי-פיו׳-טעד) ווידערלעגט, ניט בעוויזען אלס פאלש, ניט בעזיעגט דורך ארגומענטען.

unre'gal *a.* ניט קעניג- (אנ-ריע׳-געל) ליך.

unregar'ded *a.* אונ- (אנ-רי-גאר׳-דעד) בעמערקט; ניט געאכטעט; פערנאכלעסיגט.

unregard'ful *a.* (אנ-רי-גארד׳-פול) אונאויפמערקזאם, וואס נעהמט ניט אין אכט, נאכלעסיג.

unregen'eracy *n.* (אנ-רי-דזשענ׳-ע-ריי-סי) דאס ניט זיין ווידער-געבארען אדער בענייט.

unregen'erate *a.* (אנ-רי-דזשענ׳-ע-רייט) ניט ווידער-געבארען; שלעכט, זינדיג.

unregen'erated *a.* (אנ-רי-דזשענ׳-ע-ריי-טעד) ז. *unregenerate*

unreg'istered *a.* (אנ-רעדזש׳-איס-טערד) ניט רעגיסטרירט, ניט ארייגגעטראגען אין א רייסטער אדער אין א בוך; ניט פערשריבען.

unregret'ful *a.* אהן (אנ-רי-גרעט׳-פול) בעדויערען.

unregret'ted *a.* ניט (אנ-רי-גרעט׳-עד) בעדויערט; ניט בערייהט.

unreg'ulated *a.* (אנ-רעג׳-יו-ליי-טעד) ניט רעגולירט; ניט איינגערעגולירט; ניט געבראכט אדער געהאלטען אין ארדנונג.

unreined' *a.* ניט געצוימט, (אנ-ריינד׳) ניט געבונדען מיט א צוים; ניט געהאלטען אין צוים, ניט צוריקגעהאלטען.

unrejec'ted *a.* (אנ-רי-דזשעק׳-טעד) ניט צוריקגעווארפען, ניט צוריקגעוויזען.

unrejoi'cing *a.* (אנ-רי-דזשאי׳-סינג) ניט פרעהליך, טרויעריג.

unrela'ted *a.* ניט (אנ-רי-ליי׳-טעד) דערצעהלט, ניט בעריכטעט; ניט פערוואנדט; וואס געפינט זיך ניט אין קיין שייכות אדער פערבינדונג.

unrel'ative *a.* וואס (אנ-רעל׳-ע-טיוו) בעציהט זיך ניט אויף..., וואס האט ניט קיין שייכות צו...; ניט רעלאטיוו, אבסאלוט, וואס עקזיסטירט אן און פאר זיך, וואס הענגט ניט אב פון עפעס.

unrelaxed' *a.* ניט (אנ-רי-לעקסט׳) נאכגעלאזט, אנגעשטרענגט; ענטשלאסען, ענטשיעדען.

unrelen'ting *a.* (אנ-רי-לענ׳-טינג) אונ׳ברחמנות׳דיג, אונבארמהערציג, הארטהערציג, אונבעריהרט, אונבויגזאם, ניט נאכגיעביג.

unrelen'tingly *adv.* (אנ-רי-לענ׳-טינג-לי) אויף אן אנגבארמהערציגען אופן; אהן רחמנות, הארטהערציג.

unrelen'tingness *n.* (אנ-רי-לענ׳-טינג-נעס) אונבארמהערציגקייט, אונ׳ברחמנות׳דיגקייט, הארטהערציגקייט.

unreliabil'ity *n.* (אנ-רי-לאי-ע-ביל׳-אי-טי) אונצופערלעסיגקייט.

unreli'able *a.* אונ- (אנ-רי-לאי׳-עבל) צופערלעסיג, אויף וואס אדער אויף וועלכען מען קען זיך ניט פערלאזען.

unreli'ableness *n.* (אנ-רי-לאי׳-עבל-נעס) אונצופערלעסיגקייט.

unrelie'vable *a.* (אנ-רי-ליע׳-וועבל) וואס קען ניט געהאלפען ווערען; וואס קען ניט פערלייכטערט ווערען.

unrelieved' *a.* ניט (אנ-רי-ליעווד׳) בעפרייט [פון א לאסט, פון וועהטאג א. ז. וו.]; ניט פערלייכטערט; ניט געמילדערט; ניט געלינדערט; ניט בעפרייט פון א בעלאגערונג; ניט איבערגעביטען, ניט אומגעביטען [וועגען א סאלדאט אויף דער וואך]; ניט געהאלפען, ניט געשטיצט; ניט בעניטיגט [פאר א שארען]; ניט געמאכט בולט, ניט געמאכט פראמינענט.

unrelig'ious *a.* (אנ-רי-לידזש׳-אס) ז. *irreligious*

unrelin'quished *a.* (אנ-רי-לינ׳-קהווישט) ניט פערלאזען, ניט אויפגעגעבען.

unrel'ishable *a.* (אנ-רעל׳-איש-עבל) ניט געשמאק; וואס האט ניט קיין אנגענעהמען טעם.

unreluc'tant *a.* (אנ-רי-לאק׳-טענט) ניט ווידערווילינג, וויליג.

unreluc'tantly *adv.* (אנ-רי-לאק׳-טענט-לי) אהן ווידערווילען, אהן ווידערשטאנד; וויליג.

unremark'able *a.* (אנ-רי-מארק׳-עבל) ניט מערקווירדיג, אונוויכטיג.

unremarked' *a.* אונ- (אנ-רי-מארקט׳) בעמערקט.

unreme'diable *a.* (אנ-רי-מי׳-די-עבל) ז. *irremediable*

unrem'edied *a.* ניט (אנ-רעמ׳-ע-דיד) קורירט, ניט געהיילט; ניט געהאלפען; ניט פערריכט, ניט אויסגעבעסערט.

unremem'bered *a.* (אנ-רי-מעמ׳-בערד) ניט געדענקט, פערגעסען.

unremem'bering *a.* (אנ-רי-מעמ׳-בער-אינג) ניט געדענקענד, פערגעסענד.

unremin'ded *a.* (אנ-רי-מאינ׳-דעד) ניט ערינערט, ניט דערמאהנט.

unremit'table *a.* (אנ-רי-מיט׳-עבל) וואס קען ניט פערצייהט ווערען, וואס קען ניט פערגעבען ווערען.

unremit'ted *a.* ניט (אנ-רי-מיט׳-עד) פערצייהט, ניט פערגעבען; ניט נאכגעלאזען; אונאויפהערליך.

unremit'tedly *adv.* (אנ-רי-מיט׳-עד-לי) אונאויפהערליך.

unremit'ting *a.* (אנ-רי-מיט׳-אינג) ניט אויפהערענד, ניט נאכלאזענד, אונאונטערבראכען, אונאויפהערליך.

unremit'tingly *adv.* (אנ-רי-מיט׳-אינג-לי) אויף אן אונאויפהערליכען שטייגער.

unremorse'ful *a.* (אנ-רי-מאהרס׳-פול) אונ׳ברחמנות׳דיג, גרויזאם.

unremorse'fully *adv.* (אנ-רי-מאהרס׳-פול-אי) אונ׳ברחמנות׳דיג.

unremorse'less *a.* (אנ-רי-מאהרס׳-לעס) אונ׳ברחמנות׳דיג, אכזריות׳דיג; גרויזאם.

unremo'vable *a.* (אנ-רי-מוה׳-וועבל) וואס מען קען ניט אריבערפיהרען, אונבעוועגליך, פעסט; וואס קען ניט בעזייטיגט ווערען; וואס קען ניט ארונטערגעזעצט ווערען [פון אמט].

unremo'vableness *n.* (אנ-רי-מוה׳-וועבל-נעס) אונבעוועגליכקייט; דאס ניט קענען בעזייטיגט אדער ארונטערגעזעצט ווערען.

unremo'vably *adv.* (אנ-רי-מוה׳-ווע-בלי) אזוי, דאס מען קען עס ניט אריבערפיהרען; אזוי אז מען קען ניט ארונטערזעצען אדער בעזייטיגען.

unremoved' *a.* ניט (אנ-רי-מוהווד׳) געריהרט פון ארט, ניט איבערגעפיהרט, ניט איבערגעטראגען; אונבעזייטיגט.

unremu'nerated *a.* (אנ-רי-מיו׳-נער-איי-טעד) ניט פערגיטיגט, ניט בעלוינט, ניט בעצאהלט.

unremu'nerative *a.* (אנ-רי-מיו׳-נער-ע-טיוו) וואס בעצאהלט זיך ניט גוט, וואס לוינט זיך ניט.

unrenewed' *a.* (אנ-רי-ניוד') ניט בענייט.

unrenowned' *a.* (אנ-רי-נאונד') ניט בעריהמט.

unrent' *a.* (אנ-רענט') ניט צוריסען.

unren'ted *a.* (אנ-רענ'-טעד) ניט פעררדונגען, ניט אבגעגעבען אין ארענדע, ניט פערפאכטעט; ניט געדונגען, ניט גענומען אין ארענדע.

unrepaid' *a.* (אנ-רי-פייד') ניט צוריקגעצאהלט; ניט אבגעצאהלט; ניט בעלוינט.

unrepair' *n.* (אנ-רי-פעהר') א שלעכטער צושטאנד [ווי פון א געביידע].

unrepair'able *a.* (אנ-רי-פעהר'-עבל) ז. *irreparable*

unrepaired' *a.* (אנ-רי-פעהרד') ניט פעררריכט, ניט אויסגעבעסערט, ניט רעפארירט, ניט רעמאנטירט, ניט רעסטאורירט; ניט פערגיטיגט.

unrepea'lable *a.* (אנ-רי-פיע'-לעבל) וואס מען קען ניט צוריקרופען אדער אבשאפען.

unrepealed' *a.* (אנ-רי-פיעלד') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט.

unrepea'ted *a.* (אנ-רי-פיע'-טעד) ניט ווידערהאלט.

unrepen'tance *n.* (אנ-רי-פענ'-טענס) דאס ניט האבען קיין חרטה, דאס ניט טהאן קיין תשובה.

unrepen'tant *a.* (אנ-רי-פענ'-טענט) וואס האט קיין חרטה ניט, וואס טהוט קיין תשובה ניט.

unrepen'ted *a.* (אנ-רי-פענ'-טעד) ניט בערייהעט, אויף וואס מען האט קיין חרטה ניט, אויף וואס מען טהוט קיין תשובה ניט.

unrepen'ting *a.* (אנ-רי-פענ'-טינג) ז. *unrepentant*

unrepi'ning *a.* (אנ-רי-פאי'-נינג) ניט קלאגענד, ניט מורמלענד, ניט ווארטשענד; צופריעדען.

unrepi'ningly *adv.* (אנ-רי-פאי'-נינג-לי) אהן טענות; אויף א צופריעדענעם שטייגער.

unreplen'ished *a.* (אנ-רי-פלענ'-אישט) ניט אנגעפילט.

unrepor'table *a.* (אנ-רי-פאור'-טעבל) וואס קען ניט בעריכטעט ווערען.

unrepor'ted *a.* (אנ-רי-פאור'-טעד) ניט בעריכטעט, ניט געמעלדעט.

unrepresen'tative *a.* (אנ-רעפ-רי-זענ'-טע-טיוו) וואס רעפרעזענטירט ניט, וואס פערטרעט ניט.

unrepresen'ted *a.* (אנ-רי-פרי-זענ'-טעד) ניט רעפרעזענטירט, ניט פערטראטען.

unrepressed' *a.* (אנ-רי-פרעסט') ניט אונטערדריקט.

unreprie'vable *a.* (אנ-רי-פריע'-וועבל) וועמעס טויט־שטראף קען ניט אבגעלעגט ווערען.

unreprieved' *a.* (אנ-רי-פריעווד') וועמעס טויט־שטראף איז ניט אבגעלעגט געווארען; ניט בעגנאדיגט.

unrep'rimanded *a.* (אנ-רעפ'-רי-מענ-דעד) ניט געטאדעלט, ניט אויסגעזידעלט, ניט בלאמירט, ניט גע'מוסר'ט.

unreprin'ted *a.* (אנ-רי-פרינ'-טעד) ניט איבערגעדרוקט.

unreproa'chable *a.* (אנ-רי-פראו'-טשעבל) ז. *irreproachable*

unreproa'chableness *n.* (אנ-רי-פראו'-טשעבל-נעס) ז. *irreproachableness*

unreproa'chably *adv.* (אנ-רי-פראו'-טשע-בלי) ז. *irreproachably*

unreproached' *a.* (אנ-רי-פראוטשט') ניט געטאדעלט, אהן פארוואורף, ניט בלאמירט.

unrepro'vable *a.* (אנ-רי-פרוה'-וועבל) ניט טאדעלהאפט, וואס פערדיענט קיין פארוואורף ניט, וואס פערדיענט ניט געטאדעלט צו ווערען.

unreproved' *a.* (אנ-רי-פרוהווד') ניט געטאדעלט; ניט טאדעלהאפט, וואס איז ניט צו טאדלען, וואס פערדיענט קיין פארוואורף ניט.

unrepub'lican *a.* (אנ-רי-פאב'-לי-קען) ניט רעפובליקאניש.

unreques'ted *a.* (אנ-רי-קהוועס'-טעד) ניט געבעטען, ניט פערלאנגט.

unrequired' *a.* (אנ-רי-קהווארד') ניט געפאדערט, ניט נויטיג.

unrequi'table *a.* (אנ-רי-קהוואי'-טעבל) וואס קען ניט פערגעלטעט ווערען, וואס קען ניט בעלוינט ווערען.

unrequi'ted *a.* (אנ-רי-קהוואי'-טעד) ניט פערגעלטעט, ניט בעלוינט; ניט ערווידערט, ניט בעצאהלט מיט דעמזעלבען.

unrescin'ded *a.* (אנ-רי-סינ'-דעד) ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט; ניט אבגעשניטען.

unres'cued *a.* (אנ-רעס'-קיוד) ניט בעפרייט; ניט גערעטעט.

unresem'bling *a.* (אנ-רי-זעמ'-בלינג) ניט עהנליך.

unresen'ted *a.* (אנ-רי-זענ'-טעד) אויף וואס מען האט קיין פאראיבעל ניט, אויף וואס מען איז ניט אין כעס.

unreserve' *n.* (אנ-רי-זירוו') אפענהערציגקייט.

unreserved' *a.* (אנ-רי-זירווד') אפענהערציג, אפען, פריי, ניט צוריקגעהאלטען, ניט איינגעהאלטען; אונבעשרענקט; פאלשטענדיג, פאלקאמען.

unreser'vedly *adv.* (אנ-רי-זויר'-וועד-לי) אויף א ניט־איינגעהאלטענעם אופן, אויף אן אפענהערציגען שטייגער; אויף א פאלשטענדיגען אופן.

unreser'vedness *n.* (אנ-רי-זויר'-וועד-נעס) אפענהערציגקייט; אונבעשרענקטקייט.

unresigned' *a.* (אנ-רי-זאינד') ניט אונטערגעגעבען, ניט אונטערוואורפען.

unresis'ted *a.* (אנ-רי-זיס'-טעד) אונווידערשטעהליך, וואס בעגעגענט ניט קיין ווידערשטאנד.

unresis'tedly *adv.* (אנ-רי-זיס'-טעד-לי) אהן ווידערשטאנד.

unresis'tible *a.* (אנ-רי-זיס'-טיבל) ז. *irresistible*

unresis'ting *a.* (אנ-רי-זיס'-טינג) ניט ווידערשטעהענד, וואס גיט ניט קיין ווידערשטאנד; אונטערטעניג, געהארכזאם.

unresis'tingly *adv.* (אנ-רי-זיס'-טינג-לי) אהן ווידערשטאנד; ניט שטעלענדיג זיך אנטקעגען; אויף אן אונטערטעניגען שטייגער.

unresol'vable *a.* (אנ-רי-זאל'-וועבל) ניט לעזבאר; ניט ערקלערליך; ניט אויפלעזבאר; וואס קען ניט פאנאנדערגעלעגט ווערען אויף די בעשטאנד־טיילען; וואס קען ניט צוגעהן אדער צולאזען ווערען.

unresolved' *a.* (אנ-רי-זאלווד') ניט ענטשלאסען; ניט אויפגעלעזט.

unresol'ving *a.* (אנ-רי-זאל'-ווינג) ניט ענטשליסענד, ניט ענטשלאסען.

unrespec'table *a.* (אנ-רי-ספעק'-טעבל) ניט עהרווירדיג; וואס פערדיענט ניט קיין אכטונג; ניט געאכטעט; ניט אנשטענדיג, ניט רעספעקטאבעל.

unrespec'ted *a.* (אנ-רי-ספעק'-טעד) ניט רעספעקטירט, ניט געאכטעט.

unrespect'ful *a.* (אנ-רי-ספעקט'-פול) ניט אכטונגספול; אהן דרך ארץ; אהן רעספעקט; ניט העפליך.

unrespect'fully *adv.* (אנ-רי-ספעקט'-פול-אי) אהן אכטונג, אהן רעספעקט, ניט אכטונגספול.

unrespect'fulness *n.* (אנ-רי-ספעקט'-פול-נעס) דאס ניט האבען קיין דרך ארץ, רעספעקט אדער אכטונג.

unrêspir'able *a.* (אנ-רי-ספאיר'-עבל) וואס קען ניט איינגעאטעמט ווערען.

unres'pited *a.* (אנ-רעס'-פי-טעד) ניט אבגעלעגט; וועמעס אורטייל איז ניט אבגעלעגט.

unrespon'sible *a.* (אנ-רי-ספאנ'-סיבל) ניט פעראנטווארטליך.

unrespon'sibleness *n.* (אנ-רי-ספאנ'-סיבל-נעס) אונפעראנטווארטליכקייט.

unrespon'sive *a.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו) ניט ענטשפרעכענד, וואס איז ניט אין איינקלאנג; וואס ענטפערט ניט, וואס רופט זיך ניט אב.

unrespon'sively *adv.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו-לי) אויף א ניט־ענטשפרעכענדען אופן; ניט זייענדיג אין איינקלאנג; ניט ענטפערענדיג.

unrespon'siveness *n.* (אנ-רי-ספאנ'-סיוו-נעס) דאס זיין ניט ענטשפרעכענד, דאס זיין ניט אין איינקלאנג.

unrest' *n.* (אנ-רעסט') אונרוה.

unrest'ful *a.* (אנ-רעסט'-פול) רוהלאז, וואס רוהט ניט; וואס גיט ניט קיין רוה.

unrest'fulness *n.* (אנ-רעסט'-פול-נעס) אונרוהיגקייט.

unres'ting *a.* (אנ-רעס'-טינג) רוהלאז; וואס רוהט ניט, בעוועגליך.

unres'tingly *adv.* (אנ-רעס'-טינג-לי) אויף א רוהלאזען אופן; אונאונטערבראכען; אהן רוה.

unres'tingness *n.* (אנ-רעס'-טינג-נעס) אונרוהיגקייט.

unrestored' *a.* (אנ-רי-סטאורד') ניט צוריקגעגעבען; ניט אומגעקעהרט; ניט צוריקגעבראכט; ניט צוריקגעבראכט צו דעם פריהריגען צושטאנד; ניט צוריקגעבראכט צו דעם פריהריגען בעסערען צושטאנד; ניט צוריקגעבראכט צו די פריהריגע כחות, ניט אויסגעהיילט; וואס איז געבליבען אין דעמזעלבען צושטאנד אין וועלכען דער קינסטלער האט דאס איבערגעלאזט [ווע־גען אן אלטען בילד].

unrestrai'nable *a.* (אנ-רי-סטריי'-נעבל) וואס מען קען ניט איינשרענקען אדער צוריקהאלטען; וואס קען ניט איינגעצוימט ווערען.

unrestrained' *a.* (אנ-רי-סטריינד') ניט צוריקגעהאלטען, ניט געהינדערט, ניט געשטערט; אהן אבהאלט, אונגעצוימט; צולאזען, אויסגעלאסען.

unrestrai'nedly *adv.* (אנ-רי-סטריי'-נעד-לי) אויף א ניט־איינגעהאלטענעם אופן.

unrestraint' *n.* (אנ-רי-סטריינט') אונ־

בעשרענקטקייט, אונגעשטערטקייט, אונגעבונדענקייט.

unrestric'ted *a.* (אנ-רי-סטריק'-טעד) ניט בעשרענקט.

unrestric'tedly *adv.* (אנ-רי-סטריק'-טעד-לי) אהן בעשרענקונג, אהן בעגרענצונג.

unretar'ded *a.* (אנ-רי-טאר'-דעד) ניט פערצויגען, ניט אויפגעהאלטען; ניט אבגעלעגט.

unreten'tive *a.* (אנ-רי-טענ'-טיוו) ניט איינהאלטענד, ניט פערהאלטענד; וואס האלט ניט איין אין זכרון.

unretrac'ted *a.* (אנ-רי-טרעק'-טעד) ניט צוריקגענומען, ניט צוריקגעצויגען, ניט צוריקגערופען.

unretur'nable *a.* (אנ-רי-טויר'-נעבל) וואס קען ניט צוריקגעגעבען ווערען; וואס קען ניט אבגעצאהלט אדער בעלוינט ווערען; וואס קען ניט אומגעקעהרט ווערען.

unretur'ning *a.* (אנ-רי-טויר'-נינג) ניט אומקעהרענד, וואס קעהרט זיך ניט צוריק.

unrevealed' *a.* (אנ-רי-וויעלד') ניט ענטדעקט, ניט ענטפלעקט, געהיים.

unrevenged' *a.* (אנ-רי-וועדזשד') פאר וואס אדער פאר וועמען מען האט ניט גענומען קיין ראכע.

unrevered' *a.* (אנ-רי-וויערד') ניט פערעהרט, ניט געעהרט.

unrev'erence *n.* (אנ-רעוו'-ע-רענס) אונאכטונג; גרינגשעצונג.

unrev'erenced *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענסד) ניט פערעהרט, ניט געאכטעט.

unrev'erend *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענד) ניט עהרווירדיג, ניט הויכווירדיג.

unrev'erent *a.* (אנ-רעוו'-ע-רענט) אהן יראת הכבוד, אהן עהרפורכט.

unrev'erently *adv.* (אנ-רעוו'-ע-רענט-לי) אהן יראת הכבוד, אהן עהרפורכט.

unreversed' *a.* (אנ-רי-וואירסט') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט, ניט בטל געמאכט; ניט איבערגעקעהרט, ניט איבערגעדרעהט.

unrever'ted *a.* (אנ-רי-וואיר'-טעד) ניט אומגעקעהרט צוריק, ניט אומגעווענדעט, ניט אומגעדרעהט.

unrevised' *a.* (אנ-רי-וואיזד') ניט רעווידירט; ניט דורכגעקוקט, ניט דורכגעזעהן.

unrevived' *a.* (אנ-רי-וואיווד') וואס איז ניט צוריק לעבעדיג געווארען, ניט אבגעלעבט, ניט אויפגעלעבט, ניט געמאכט לעבעדיג.

unrevoked' *a.* (אנ-רי-וואוקט') ניט צוריקגערופען, ניט אבגעשאפט.

unrewar'ded *a.* (אנ-רי-הוואהר'-דעד) ניט בעלוינט, ניט פערגעלטעט.

unrewar'dedly *adv.* (אנ-רי-הוואהר'-דעד-לי) אהן בעלוינונג.

unrhetor'ical *a.* (אנ-רי-טאר'-אי-קעל) ניט רעטאריש; ניט רעדנעריש.

unrhymed' *a.* (אנ-ראימד') אהן גראם, ניט געגראמט.

unrhyth'mic *a.* (אנ-ריטה'-מיק) ניט ריטמיש, אהן דעם טאקט.

unrhyth'mical *a.* (אנ-ריטה'-מי-קעל) ז. *unrhythmic*.

unrid'dle *v.* (אנ-ריד'ל) געבען צו פערשטעהן, ערקלערען; לעזען א רעטעניש.

unrid'iculed *a.* (אנ-ריד'-אי-קיולד) ניט אבגעלאכט, ניט פערשפאטעט.

unridic'ulous *a.* (אנ-רי-דיק'-יו-לאס) ניט לעכערליך.

unri'fled *a.* (אנ-ראי'פלד) ניט אבגענומען מיט גוואלט; ניט בערויבט, ניט געפלינדערט; וואס האט א גלאטעס [ניט שרויפארטיגעס] שיסלאף.

unrig' *v.* (אנ-ריג') ענטבלויזען, אראבנעהמען די שטריק; ארויסנעהמען די שטריקווערק [פון א שיף].

unrigged' *a.* (אנ-ריגד') אהן שטריקווערק [וועגען א שיף].

unrigh'teous *a.* (אנ-ראי'-טשיאס) אונגערעכט; ניט רעכטפערטיג, זינדיג, גאטלאז.

unrigh'teously *adv.* (אנ-ראי'-טשיאס-לי) אויף אן אונגערעכטען אופן; אויף אן אונרעכטפערטיגען אדער זינדיגען אופן.

unrigh'teousness *n.* (אנ-ראי'-טשיאס-נעס) אונגערעכטיגקייט, אונעהרליכקייט; אונרעכטפערטיגקייט, זינדיגקייט, גאטלאזיגקייט.

unright'ful *a.* (אנ-ראיט'-פול) אונגערעכט, ניט רעכטמעסיג.

unright'fully *adv.* (אנ-ראיט'-פול-אי) אויף אן אונגערעכטען אדער אונרעכטמעסיגען אופן.

unright'fulness *n.* (אנ-ראיט'-פול-נעס) אונגערעכטיגקייט, אונרעכטמעסיגקייט.

unring' *v.* (אנ-רינג') אראבציהען דעם רינג.

unringed' *a.* (אנ-רינגד') אהן א רינג.

unrip' *v.* (אנ-ריפ') אויפרייסען, אויפשניידען, אויפטרענען.

unripe' *a.* (אנ-ראיפ') אונצייטיג, אונרייף.

unri'pened *a.* (אנ-ראי'פנד) ניט צייטיג, ניט רייף; ניט פארטיג צום בענוץ.

unripe'ness *n.* (אנ-ראיפ'-נעס) אונרייפקייט, אונצייטיגקייט.

unrip'pled *a.* (אנ-ריפ'לד) ניט צורונצעלט, ניט געקנייטשט, גלאט [וועגען וואסער].

unri'valed *a.* (אנ-ראי'-וועלד) אהן א קאנקורענט, אהן קאנקורענץ; אונפערגלייכליך.

unri'valled *a.* (אנ-ראי'-וועלד) ז. *unrivaled*.

unriv'et *v.* (אנ-ריוו'-עט) אבניעטעווען [ארויסנעהמען די ניעטען, וועלכע בעפעסטיגען צוויי שטיקער מעטאל איינס צום אנדערען]; לויז מאכען.

unroas'ted *a.* (אנ-ראוס'-טעד) ניט געבראטען; ניט איבערגעברענט.

unrobbed' *a.* (אנ-ראבד') ניט גערויבט, ניט בערויבט, ניט בע'גזל'ט.

unrobe' *v.* (אנ-ראוב') אויסטהאן, אראבנעהמען די קליידער [הויפטזעכליך פאראדנע אוניפארם-קליידער].

unroll' *v.* (אנ-ראול') אויפוויקלען, אויפראלען; אויפדרעהען; עפענען; אויסשטרייכען פון א ליסטע אדער רעגיסטער; זיך אויפוויקלען.

unroman'tic *a.* (אנ-רא-מענ'-טיק) ניט ראמאנטיש. ז. *romantic*.

unroman'tically *adv.* (אנ-רא-מענ'-טי-קעל-אי) אויף א ניט-ראמאנטישען שטייגער.

unroof' *v.* (אנ-רוהף') אראבנעהמען דעם דאך, אבדעקען.

unroofed' *a.* (אנ-רוהפט') אהן א דאך.

unroost' *v.* (אנ-רוהסט') אראבטרייבען פון דער היהנער-שטאנג אדער סיערעלע.

unroot' *v.* (אנ-רוהט') אויסווארצלען; אויסראטען; זיך אויסווארצלען.

unrough' *a.* (אנ-ראף') ניט רויה, גלאט.

unroun'ded *a.* (אנ-ראונ'-דעד) ניט אבגערונדעט, ניט געמאכט רונד אדער קיילעכדיג.

unroy'al *a.* (אנ-ראי'-על) ניט קעניגליך.

unroy'ally *adv.* (אנ-ראי'-על-אי) אויף א ניט-קעניגליכען אופן.

unrubbed' *a.* (אנ-ראבד') ניט אבגעריבען; ניט אבגעשייערט.

unruf'fle *v.* (אנ-ראפ'ל) רוהיג ווערען, שטיל ווערען.

unruf'fled *a.* (אנ-ראפ'לד) שטיל, רוהיג.

unruled' *a.* (אנ-רוהלד') ניט רעגיערט, ניט געלייטעט, ניט געפיהרט; ניט ליינירט.

unru'lily *adv.* (אנ-רוה'-לי-לי) אויף א ווידערשפעניגען אופן; אונגעהארכזאם; ניט לאזענדיג זיך רעגיערען אדער בעהערשען; טומעלדיג, אויפריהרעריש.

unru'liness *n.* (אנ-רוה'-לי-נעס) אונגעהארכזאמקייט, ווידערשפעניגקייט; דאס זיך ניט לאזען רעגיערען, דאס ניט בעהערשען זיך; אויפרוהר, טומעל.

unru'ly *a.* (אנ-רוה'-לי) וואס לאזט זיך ניט רעגיערען אדער בעהערשען; ווידערשפעניג, אונגעהארכזאם; אהן ארדנונג; אויפריהרעריש, טומעלדיג.

unrum'ple *v.* (אנ-ראמ'פל) אבקנייטשען, אויסגלעטען די קנייטשען אדער די פאלדען.

unrup'tured *a.* (אנ-ראפ'-טשורד) ניט אויפגעבראכען, ניט געפלאצט.

unrus'ted *a.* (אנ-ראס'-טעד) ניט פערראסטעט, ניט פערזשאווערט; ניט פערשימעלט, ניט פערדארבען.

unsad'dle *v.* (אנ-סעד'ל) אבזאטלען, אראבנעהמען דעם זאטעל; אראבווארפען פון זאטעל; אראבשטייגען פון זאטעל.

unsad'dled *a.* (אנ-סעד'לד) אבגעזאטעלט, אראבגענומען דעם זאטעל; אראבגעווארפען פון זאטעל; אראבגעשטיגען פון זאטעל.

unsad'ness *n.* (אנ-סעד'-נעס) אונשטאנדהאפטיגקייט; שוואכקייט.

unsafe' *a.* (אנ-סייף') אונזיכער.

unsafe'ly *adv.* (אנ-סייפ'-לי) ניט אין זיכערהייט; ניט זיכער.

unsafe'ness *n.* (אנ-סייפ'-נעס) אונזיכערהייט.

unsafe'ty *n.* (אנ-סייפ'-טי) אונזיכערהייט.

unsaid' *a.* (אנ-סעד') ניט געזאגט, ניט גערעדט, ניט אויסגעשפראכען.

unsai'lable *a.* (אנ-סיי'-לעבל) וואס קען ניט דורכגעזעגלט ווערען, וואס קען ניט דורכגעפאהרען ווערען מיט א שיף.

unsaint'ly *adv.* (אנ-סיינט'-לי) ניט הייליג, ניט ווי א הייליגער.

unsalabil'ity *n.* (אנ-סייל-ע-ביל'-אי-טי) אונפערקויפליכקייט.

unsal'able *a.* and *n.* (אנ-סייל'-עבל) אונפערקויפליך, ניט גאנגבאר; עטוואס וואס איז ניט פערקויפליך.

unsal'ableness *n.* (אנ-סייל'-עבל-נעס) אונפערקויפליכקייט; ניט גאנגבארקייט [וועגען סחורה].

unsal'aried *a.* (אנ-סעל'-ע-ריד) אהן געהאלט, אהן שכירות; וואס קריעגט ניט קיין געהאלט.

unsaleabil'ity *n.* (אנ-סייל-ע-ביל'-אי-טי) ז. *unsalability*.

unsale'able *a.* (אנ-סייל'-עבל) ז. *unsalable*.

unsale'ableness *n.* (אנ-סייל'-עבל-נעס) ז. *unsalableness*.

unsal'ted *a.* (אנ-סאהל'-טעד) ניט געזאלצען; ניט איינגעזאלצען.

unsalu'ted *a.* (אנ-סע-ליו'-טעד) ניט בעגריסט.

unsal'vable *a.* (אנ-סעל'-וועבל) וואס קען ניט גערעטעט ווערען.

unsanctifica'tion *n.* (אנ-סענק-טי-פי-קיי'-שאן) דאס זיין ניט געהייליגט.

unsanc'tified *a.* (אנ-סענק'-טי-פאיד) ניט געהייליגט; ניט איינגעהייליגט.

unsanc'tioned *a.* (אנ-סענק'-שאנד) ניט סאנקציאנירט, ניט בעשטעטיגט.

unsan'guine *a.* (אנ-סענ'-גהווין) ניט סאנגוויניש, ניט היציג, ניט פרעהליך, ניט לוסטיג, ניט האפנונגספול.

unsan'itary *a.* (אנ-סענ'-אי-טע-רי) ניט סאניטאריש, אונגעזונד.

unsapon'ified *a.* (אנ-סע-פאנ'-אי-פאיד) ניט פערוואנדעלט אין זייף.

unsapped' *a.* (אנ-סעפט') ניט אונטערגעגראבען, ניט אונטערנעמינעוועט.

unsa'ted *a.* (אנ-סיי'-טעד) ניט געזעטיגט, ניט בעפריעדיגט.

unsa'tiable *a.* (אנ-סיי'-שיעבל) וואס קען ניט געזעטיגט אדער בעפריעדיגט ווערען.

unsa'tiableness *n.* (אנ-סיי'-שיעבל-נעס) דאס ניט קענען געזעטיגט אדער בעפריעדיגט ווערען.

unsa'tiated *a.* (אנ-סיי'-שי-איי-טעד) ניט געזעטיגט; ניט איבערפילט.

unsatisfac'torily *adv.* (אנ-סעט-איס-פעק'-טא-רי-לי) ניט בעפריעדיגענד, ניט גענינענד, ניט צופריעדענשטעלענד.

unsatisfac'toriness *n.* (אנ-סעט-איס-פעק'-טא-רי-נעס) דאס זיין ניט בעפריעדיגענד אדער צופריעדענשטלענד.

unsatisfac'tory *a.* (אנ-סעט-איס-פעק'-טא-רי) ניט בעפריעדיגענד, ניט צופריעדענשטעלענד; ניט גענינענד.

unsat'isfiable *a.* (אנ-סעט'-איס-פאי-עבל) וואס קען ניט בעפריעדיגט ווערען.

unsat'isfied *a.* (אנ-סעט'-איס-פאיד) אונצופריעדען; אונבעפריעדיגט; ניט איבערציינגט; ניט בעצאהלט.

unsat'isfiedness *n.* (אנ-סעט'-איס-פאיד-נעס) אונבעפריעדיגטקייט.

unsat'isfying *a.* (אנ-סעט'-איס-פאי-אינג) אונצופריעדנעשטעלענד; ניט בעפריעדיגענד; ניט איבערציינענד.

unsat'urated *a.* (אנ-סעטש'-יו-ריי-טעד) ניט אנגעזאפט, ניט אנגעזעטיגט; אין כעמיע — ניט אריינגעזויגען אין זיך אזוי פיעל ווי עס קען אויפנעהמען.

unsatura'tion *n.* (אנ-סעטש-יו-ריי'-שאן) דאס זיין ניט אנגעזאפט אדער אנגעזויגען.

unsaved' *a.* (אנ-סייווד') ניט גערעטעט; ניט אבגעשפארט.

unsa'vorily *adv.* (אנ-סיי'-ווער-אי-לי) האבענדיג אן אונאנגענעהמען געשמאק אדער ריח; געשמאקלאז, אהן א געשמאק; אונאנגענעהם; אונמאראליש, מאראליש אונריין.

unsa'voriness *n.* (אנ-סיי'-ווער-אי-נעס) ניט-געשמאקקייט; א שלעכטער געשמאק; אן איבלער גערוך.

unsa'vory *a.* (אנ-סיי'-ווער-אי) ניט געשמאק; אהן געשמאק; איבעל, עקעלהאפט; וואס האט א שלעכטען געשמאק אדער ריח; אונאנגענעהם; אונמאראליש, מאראליש אונריין.

unsawed' *a.* (אנ-סאהד') ניט געזעגט.

unsawn' *a.* (אנ-סאהן') אונגעזעגט, ניט געזעגט.

unsay' *v.* (אנ-סיי') צוריקנעהמען די רייד, צוריקנעהמען די ווערטער.

unsay'able *a.* (אנ-סיי'-עבל) וואס קען ניט געזאגט ווערען, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען אין ווערטער.

unscab'barded *a.* (אנ-סקעב'-ארד-עד) ניט אריינגעלעגט אין שייד.

unscale' *v.* (אנ-סקייל') אראבנעהמען די שופען.

unsca'leable *a.* (אנ-סקיי'-לעבל) ניט ארויפצושטייגען, ניט ארויפצוקלעטערען.

unscaled' *a.* (אנ-סקיילד') אראבגענומען די שופען.

unsca'ly *a.* (אנ-סקיי'-לי) ניט שופיג, אהן שופען.

unscanned' *a.* (אנ-סקענד') ניט בערעכענט, ניט צוזאמענגערעכענט; ניט געצעהלט; ניט געמאסטען.

unscarred' *a.* (אנ-סקארד') אהן נארבען, אהן וואונדען-צייכענס; ניט פערוואונדעט.

unscathed' *a.* (אנ-סקייטהד') ניט פערוואונדעט, ניט בעשעדיגט.

unscat'tered *a.* (אנ-סקעט'-ערד) ניט צושטרייט.

unsched'uled *a.* (אנ-סקעד'-יולד) ניט אויסגעשטעלט אדער ניט פערצייכענט אויף א ליסטע.

unschol'arlike *a.* (אנ-סקאל'-אר-לאיק) ניט ווי א געלעהרטער, ניט ווי קיין קענער.

unschol'arly *a.* (אנ-סקאל'-אר-לי) ניט געלעהרט, ניט ווי עס פאסט פאר א קענער.

unschooled' *a.* (אנ-סקוהלד') ניט געשולט, ניט געלערענט, אונגעבילדעט.

unscientif'ic *a.* (אנ-סאי-ענ-טיפ'-איק) ניט וויסענשאפטליך.

unscientif'ically *adv.* (אנ-סאי-ענ-טיפ'-אי-קעל-אי) אויף א ניט-וויסענשאפטליכען אופן.

unscis'sored *a.* (אנ-סיז'-ארד) ניט געשארען.

unscorched' *a.* (אנ-סקארטשט') ניט פערברענט, ניט פערסמאליעט.

unscoured' *a.* (אנ-סקאורד') ניט געשייערט.

unscratched' *a.* (אנ-סקרעטשט') ניט אויסגעמעקט, ניט אויסגעקראצט; ניט צוקראצט.

unscreened' *a.* (אנ-סקריענד') ניט בעשירמט, ניט בעשיצט.

unscrew' *v.* (אנ-סקרוה') אבשרויפען, אויפשרויפען, ארויסדרעהען די שרויפען.

unscrip'tural *a.* (אנ-סקריפ'-טשו-רעל) ניט לויט תנ"ך, ניט ביבליש, ניט לויט דער הייליגער שריפט.

unscrip'turally *adv.* (אנ-סקריפ'-טשו-רעל-אי) ניט לויט דער ביבעל, ניט אין איינקלאנג מיט די הייליגע שריפטען אדער תנ"ך.

unscru'pulous *a.* (אנ-סקרוה'-פיו-לאס) געוויסענלאז, ניט געוויסענהאפט; ניט קימערענד זיך וועגען פרינציפען.

unscru'pulously *adv.* (אנ-סקרוה'-פיו-לאס-לי) אויף א געוויסענלאזען אדער פרינציפענלאזען אופן.

unscru'pulousness *n.* (אנ-סקרוה'-פיו-לאס-נעס) געוויסענלאזיגקייט.

unscru'table *a.* (אנ-סקרוה'-טעבל) ניט ערפארשליך, וואס קען ניט ערפארשט ווערען, אונדורכדרינגליך.

unscru'tinized *a.* (אנ-סקרוה'-טי-נאיזד) ניט אונטערזוכט, ניט אויסגעפאָרשט.

unsculp'tured *a.* (אנ-סקאלפ'-טשורד) ניט בעפוצט מיט סקולפטור-ארבייט; אין זאאלאגיע — גלאט, ניט צורונצעלט, ניט געקנייטשט.

unscutch'eoned *a.* (אנ-סקאטש'-אנד) אהן וואפען, אהן א הערב; ניט בעפוצט מיט וואפען אדער הערבען.

unseal' *v.* (אנ-סיעל') אבזיגלען; עפנען.

unsealed' *a.* (אנ-סיעלד') אהן א זיעגעל, ניט בעשטעטיגט מיט א זיעגעל; ניט בעשטעטיגט, ניט סאנקציאנירט.

unseam' *v.* (אנ-סיעם') אויפטרענען די נעט; אויפשניידען, אויפטרענען.

unsear'chable *a.* and *n.* (אנ-סויר'-טשעבל) אונערפארשליך, וואס קען ניט ערפארשט ווערען, וואס קען ניט אויסגעזוכט ווערען; געהיים, בעהאלטען, פערבארגען; עטוואס וואס קען ניט ערפארשט ווערען.

unsear'chableness *n.* (אנ-סויר'-טשעבל-נעס) אונערפארשליכקייט; אונמעגליכקייט צו ערפארשען.

unsear'chably *adv.* (אנ-סויר'-טשע-בלי) אויף אן אונערפארשליכען אופן.

unsearched *a.* (אנ-סוירטשט') ניט אויסגעפארשט, ניט גרינדליך אונטערזוכט.

unsea'son *v.* (אנ-סיע'זן) בעפרייען פון געווירצען, אוועקנעהמען די געווירצען [ווי פון א שפייז].

unsea'sonable *a.* (אנ-סיע'זנ-עבל) ניט צייטליך, ניט צייטמעסיג; ניט צו דער צייט; ניט צוגעפאסט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען; ניט אין דער פאסענדער צייט; ניט אין סעזאן.

unsea'sonableness *n.* (אנ-סיע'זנ-עבל-נעס) דאס זיין ניט צייטמעסיג; אונצייטיגקייט; אונצייטליכקייט; אונצוגעפאסטקייט צו דער צייט אדער צו די אומשטענדען.

We delayed our journey because of the **unseasonableness** of the weather.

unsea'sonably *adv.* (אנ-סיע'זנ-ע-בלי) ניט אין דער צייט, ניט אין דער פאסענדער צייט.

unsea'soned *a.* (אנ-סיע'זנד) ניט צייטיג, ניט רייף; אונערפאהרען; ניט צוגעפאסט צום געברויך; ניט צוגעוועהנט; ניט צוגעווירצט.

unseat' *v.* (אנ-סיעט') אוועקנעהמען דעם זיץ, אראבווארפען פון זיץ-פלאץ; אראבווארפען פון זאטעל; אראבזעצען פון דער שטעלע אדער פון אמט; אוועקנעהמען פון ארט.

unsea'worthiness *n.* (אנ-סיע'-הוואיר-טהי-נעס) אונטויגליכקייט פאר א ים-רייזע [וועגען א שיף].

unsea'worthy *a.* (אנ-סיע'-הוואיר-טהי) אונטויגליך אדער ניט צוגעפאסט פאר א ים-רייזע [וועגען א שיף].

unsec'onded *a.* (אנ-סעק'-אנ-דעד) ניט אונטערשטיצט.

The motion was **unseconded**.

unse'cret *a.* (אנ-סיע'-קרעט) ניט געהאלטען בסוד, ניט געהיים.

unsecta'rian *a.* (אנ-סעק-טיי'-רי-ען) ניט סעקטאנטיש, וואס בעלאנגט ניט צו א סעקטע.

unsec'ular *a.* (אנ-סעק'-יו-לאר) ניט וועלטליך.

unsec'ularize *v.* (אנ-סעק'-יו-לאר-איז) פרעמד מאכען פון וועלטליכע אנגעלעגענהייטען; איבערגעבען צום גייסטליכען דיענסט.

unsecure' *a.* (אנ-סי-קיור') אונזיכער, אונגעוויס.

unsecured′ *a.* (אַנ-סי-קיוּרד′) ניט זיכער, ניט פערזיכערט; ניט גאַראַנטירט.

unseduced′ *a.* (אַנ-סי-דיוסט′) ניט פערפיהרט; ניט אראבגעפיהרט פון דרך הישר.

unseduc′tive *a.* (אַנ-סי-דאַק′-טיוו) ניט פערפיהרעריש.

unsee′ded *a.* (אַנ-סיע′-דעד) ניט בעזייהט; וואס גיט ניט ארויס קיין זאמען אדער זריעה [וועגען פלאנצען].

unsee′ing *a.* (אַנ-סיע′-אינג) ניט זעהענד, בלינד.

unseem′liness *n.* (אַנ-סיעמ′-לי-נעס) אונגעהעריגקייט, אונפאסיגקייט, אונאנשטענדיגקייט.

unseem′ly *a. and adv.* (אַנ-סיעמ′-לי) אונגעהעריג, אונפאסענד, אונאנשטענדיג.

unseen′ *a.* (אַנ-סיען′) אונגעזעהן; אונזיכטבאר, וואס קען ניט געזעהן ווערען.

unsei′zable *a.* (אַנ-סיע′-זעבל) אויף וואס מען קען ניט לעגען קיין ארעסט, וואס קען ניט גענומען ווערען אין בעשלאג; וואס קען ניט צוגענומען ווערען.

unseized′ *a.* (אַנ-סיעזד′) ניט אנגעכאפט; ניט גענומען אין בעזיץ; ניט אין בעזיץ, וואס בעזיצט ניט.

unsel′dom *adv.* (אַנ-סעל′-דאם) ניט זעלטען.

unselec′ted *a.* (אַנ-סי-לעק′-טעד) ניט אויסגעוועהלט, ניט אויסגעקליבען.

unsel′fish *a.* (אַנ-סעל′-פיש) ניט אייגענניציג, ניט עגאאיסטיש.

unsel′fishly *adv.* (אַנ-סעל′-פיש-לי) ניט אויף אן עגאאיסטישען אופן; ניט אייגעננוציג.

unsel′fishness *n.* (אַנ-סעל′-פיש-נעס) אונאייגעננוציגקייט.

unself′ness *n.* (אַנ-סעלפ′-נעס) ז. ***unselfishness***

unsensa′tional *a.* (אַנ-סענ-סיי′-שאַנ-על) וואס פיהלט ניט אדער עמפפינדעט ניט; ניט סענסאַציאנעל, ניט שפאנענד.

unsen′sible *a.* (אַנ-סענ′-סיבל) ז. ***insensible***

unsen′sitized *a.* (אַ-סענ′-סי-טאיזד) געמאכט אונעמפפינדליך.

unsent′ *a.* (אַנ-פענט′) ניט געשיקט.

unsen′tenced *a.* (אַנ-סענ′-טענסט) ניט פעראורטיילט.

unsent′ for (אַנ-סענט′ פאר) ניט גערופען, ניט איינגעלאדען.

unsentimen′tal *a.* (אַנ-סענ-טי-מענ′-טעל) ניט סענטימענטאל, ניט עמפפינדליך.

unsep′arated *a.* (אַנ-סעפ′-ע-ריי-טעד) ניט אבגעזונדערט, ניט צוטיילט, ניט אבגעטיילט.

unsep′ulchered *a.* (אַנ-סעפ′-אל-קערד) ניט בעערדיגט, אהן א קבר.

unseques′tered *a.* (אַנ-סי-קהוועס′-טערד) ניט רעזערווירט, ניט פערנומען, אפען, פריי.

unserved′ *a.* (אַנ-סוירוּוד′) ניט בעדיענט; ניט דערלאנגט, ניט איבערגעגעבען.

unser′viceable *a.* (אַנ-סויר′-ווי-סעבל) וואס קען ניט דיענען, וואס קען קיין נוץ ניט ברייגנען; נוצלאז, אונברויכבאר.

unser′viceableness *n.* (אַנ-סויר′-ווי-סעבל-נעס) אונברויכבארקייט, אונגוציגקייט, נוצלאזיגקייט.

unser′viceably *adv.* (אַנ-סויר′-ווי-סע-בלי) אונברויכבאר, נוצלאז.

unset′ *a.* (אַנ-סעט′) ניט אוועקגעזעצט, ניט געשטעלט אויף א פלאץ; ניט געפלאנצט; ניט אונטערגעאנגען [וועגען דער זון]; ניט איינגעפאסט; ניט אריינגעזעצט; ניט אריינגעשטעלט.

unset′tle *v.* (אַנ-סעט′ל) צוטומלען, צומישען, צורודערען; מאכען אונגעוויס אדער אונשליסיג; אוועקרוקען פון ארט; ווערען ניט זיכער ביי זיך, צוטומעלט אדער צורודערט ווערען.

unset′tled *a.* (אַנ-סעט′לד) ניט פעסטגעשטעלט, ניט פעסטגעזעצט; ניט בעשטענדיג; ניט ענטשלאסען; ניט ענטשיעדען; אהן א בעשטענדיגער היים; ניט בעפעלקערט, ניט בעזעצט; ניט אויסגעגליכען [קריוודעס אדער פאדערונגען], ניט געשליכטעט; ניט קוויטירט, ניט בעצאהלט; אונרוהיג.

unset′tledly *adv.* (אַנ-סעט′לד-לי) אויף אן אונענטשלאסענעם אופן; ניט פעסטגעזעצט, ניט פעסטגעשטעלט; אונגעוויס.

unset′tledness *n.* (אַנ-סעט′לד-נעס) אונבעשטענדיגקייט; אונענטשלאסענהייט; דאס זיין ניט פעסטגעזעצט אדער פעסטגעשטעלט; אונבעזעצטקייט.

unset′tlement *n.* (אַנ-סעט′ל-מענט) א שוואנקענדער צושטאנד; ניט קיין פעסטגעזעצטער אדער פעסטגעשטעלטער צושטאנד.

unsev′ered *a.* (אַנ-סעוו′-ערד) ניט אבגעטיילט, ניט אבגעזונדערט; וואס קען ניט אבגעזונדערט אדער אבגעטיילט ווערען.

unsew′ *v.* (אַנ-סאו′) אויפטרענען.

unsewed′ *a.* (אַנ-סאוד′) אויפגעטרענט.

unsew′ered *a.* (אַנ-סיו′-ערד) ניט קאנאליזירט, אהן אבצוגס-קאנאלען.

unsewn′ *a.* (אַנ-סאון′) אויפגעטרענט, פאנאנדערגעטרענט.

unsex′ *v.* (אַנ-סעקס′) פערוואנדלען אין אן אנדער געשלעכט; אוועקנעהמען די אייגענשאפטען אדער אייגענטימליכקייטען פון פרויען-געשלעכט, פערוואנדלען א פרוי אין א מנאסביל.

unsex′ual *a.* (אַנ-סעק′-שיו-על) ניט געשלעכטליך; ניט אייגענטימליך אדער כאראקטעריסטיש פאר קיינעם פון די צוויי געשלעכטער.

unshack′le *v.* (אַנ-שעק′ל) בעפרייען פון די קייטען; אויפפענטען, פריי מאכען.

unshack′led *a.* (אַנ-שעק′לד) אויפגעפענטעט, לויז געמאכט פון די קייטען; פריי געמאכט.

unsha′ded *a.* (אַנ-שיי′-דעד) ניט בעשאטענט, ניט בעצויגען מיט א שאטען; אהן שאטירונג, אהן שאטען [וועגען א בילד].

unshad′owed *a.* (אַנ-שעד′-אוד) ניט בעשאטענט, ניט פערדונקעלט.

unsha′dy *a.* (אַנ-שיי′-די) ניט שאטענדיג; ניט בעצויגען מיט א שאטען.

unsha′kable *a.* (אַנ-שיי′-קעבל) אונערשיטערליך, וואס קען ניט צוטרייסעלט ווערען, וואס קען ניט געבראכט ווערען צום וואקלען.

unshaked′ *a.* (אַנ-שייקט′) ניט צוטרייסעלט.

unsha′ken *a.* (אַנ-שיי′קן) ניט ערשיטערט, ניט צוטרייסעלט; פעסט, שטאנדהאפט.

unsha′kenly *adv.* (אַנ-שיי′קנ-לי) אויף אן אונערשיטערליכען אופן; ניט צוטרייסעלט; פעסט, שטאנדהאפט.

unshamed′ *a.* (אַנ-שיימד′) ניט פערשעמט.

unshame′faced *a.* (…נ-שיימ′-פייסט) …נפערשעמט.

unshame′facedness *n.* (…נ-שיימ′-…יסט-נעם) אונפערשעמטהייט.

unsha′pable *a.* (אַנ-שיי′-פעבל) …אס …ן ניט פארמירט אדער געפארמט ווערען, …אס קען ניט געשטאלטעט ווערען.

unshape′ *v.* (אַנ-שייפ′) …רויסברייגנען …ן פארם, ברייגנען אין אונארדנונג, צו…ישען.

unshape′ly *adv.* (אַנ-שייפ′-לי) …הן א …ארם, אהן א געשטאלט; שלעכט געפארמט; …ן א שלעכטען אויסזעהן.

unsha′pen *a.* (אַנ-שיי′פן) …הן א גע…טאלט, אהן א פארם; מאוס, העסליך.

unshared′ *a.* (אַנ-שעהרד′) …ט גע…יילט; ניט אלגעמיין.

unshar′pened *a.* (אַנ-שאר′פנד) …ים …עשארפט, ניט געשליפען.

unshat′tered *a.* (אַנ-שעט′-ערד) …ים …ובראכען, ניט צושמעטערט.

unshaved′ *a.* (אַנ-שייווד′) …ים ראזירט, …ים גענאלט.

unsha′ven *a.* (אַנ-שיי′ווז) …ים אברא…ירט, ניט אבגעגאלט.

unsheared′ *a.* (אַנ-שיערד′) …ים געשא…ען, ניט אבגעשארען; ניט אבגעשניטען, …ים אבגעקאסעט.

unsheathe′ *v.* (אַנ-שיעטה′) …רויסצי…ען פון שייד; ארויסקומען פון שייד.

unsheathed′ *a.* (אַנ-שיעטהד′) …רויס…עצויגען פון שייד.

unsheathe′ the sword (…אַנ-שיעטה′ …הי סאורד) ערקלערען קריעג.

unshed′ *a.* (אַנ-שעד′) …ים פערגאסען; …ים געטיילט, ניט געשפאלטען [וועגען די …האר].

unshell′ *v.* (אַנ-שעל′) …רויסנעהמען …דער ארויסשיילען פון שאלעכץ; אויס…בריהען; בעפרייען, ארויסלאזען.

unshelled′ *a.* (אַנ-שעלד′) …רויסגענו…מען אדער ארויסגעשיילט פון שאלעכץ; …ויסגעבריהט; בעפרייט, ארויסגעלאזען.

unshel′tered *a.* (אַנ-שעל′-טערד) …ים …בעדעקט, ניט בעשיצט.

unshelve′ *v.* (אַנ-שעלוו′) …ראבנעהמען …פון דער פאליצע.

unshiel′ded *a.* (אַנ-שיעל′-דעד) …יט …בעשיצט, ניט בעשירמט.

unshif′tiness *n.* (אַנ-שיפ′-טי-נעס) …אונבעהאלפענקייט, הילפלאזיגקייט, ראט…לאזיגקייט.

unship′ *v.* (אַנ-שיפ′) …אראבנעהמען פון …שיף; אויסלאדען פון שיף; אוועקנעהמען …פון זיין פלאץ [בעזאנדערס וועגען טיי…לען פון א שיף].

unship′ment *n.* (אַנ-שיפ′-מענט) …דאס …אראבנעהמען פון שיף; דאס אויסלאדען …פון שיף.

unshocked′ *a.* (אַנ-שאקט′) …ניט אויפ…געטרייסעלט; ניט אויפגעציטערט; ניט …אויפגעשוידערט; ניט אנגעגריפען.

unshod′ *a.* (אַנ-שאד′) …ניט געשוכט; …בארוועס; ניט בעשמיעדט [מיט פאדקא…וועס].

unshoe′ *v.* (אַנ-שוה′) …אראברייסען די …פאדקאוועס [פון א פערד]; אויסטהאן …די שיך.

unshorn′ *a.* (אַנ-שאורן′) …אונגעשארען; …נים ראזירט, ניט גענאלט.

unshor′tened *a.* (אַנ-שאהר′טנד) …ניט …פערקירצט.

unshot′ *a. and v.* (אַנ-שאט′) …ניט דער…

שאסען; ניט געשאסען; ארויסנעהמען די קויל.

unshow'ered *a.* (אנ-שאו'-ערד) ניט בערעגענט, ניט בעגאסען, ניט בעשפריצט.

unshown' *a.* (אנ-שאון') ניט געוויזען, ניט געצייגט.

unshrin'kable *a.* (אנ-שרינ'-קעבל) וואס קען זיך ניט איינציהען אדער איינשרומפען.

unshrin'king *a.* (אנ-שרינ'-קינג) ניט צוריקווייכענד פון מורא, זיך ניט אבשרעקענד.

unshrin'kingly *adv.* (אנ-שרינ'-קינג-לי) אויף אן אונערשראקענעם אופן, ניט צוריקווייכענדיג [פון מורא]; זיך ניט אבשרעקענדיג.

unshrived' *a.* (אנ-שראיווד') וואס האט זיך ניט מתודה געווען אויף זיינע זינד פאר'ן גלח; וואס האט ניט בעקומען קיין מחילה אויף זיינע זינד ביים מתודה זיין זיך פאר'ן גלח.

unshriv'en *a.* (אנ-שריוו'ן) זיך ניט מתודה געווען אויף די זינד פאר'ן גלח; ניט בעקומען קיין מחילה אויף די זינד.

unshroud' *v.* (אנ-שראוד') אראבנעהמען די הילע, דעם איבערצוג אדער די בעדעקונג; אבדעקען; אויפדעקען.

unshrou'ded *a.* (אנ-שראו'-דעד) ניט בעדעקט; ניט בעשיצט.

unshrubbed' *a.* (אנ-שראבד') ניט בעוואקסען מיט קוסטעס אדער בוימלעך.

unshrunk' *a.* (אנ-שראנק') ניט איינגעשרומפט, ניט איינגעצויגען.

unshunned' *a.* (אנ-שאנד') אונפערמיידליך; אונפערמיעדען.

unshut'ter *v.* (אנ-שאט'-ער) עפענען די לאדען [פון די פענסטער].

unshut'tered *a.* (אנ-שאט'-ערד) אהן פענסטער-לאדענס.

unshy' *a.* (אנ-שאי') ניט שרעקעדיג, ניט צוריקגעהאלטען, ניט שעמעוודיג, ניט האלטענדיג זיך פון דער וויטען.

unsif'ted *a.* (אנ-סיפ'-טעד) ניט געזיפט; ניט פראבירט.

unsigh'table *a.* (אנ-סאי'-טעבל) אונזיכטבאר.

unsigh'ted *a.* (אנ-סאי'-טעד) אונגעזעהן; אונזיכטבאר; אהן א ריכט-פונקט צום ציעלען [וועגען א שיס-געוועהר. ז. *sight*].

unsight'liness *n.* (אנ-סאיט'-לי-נעס) העסליכקייט, מאוס'קייט.

unsight'ly *a.* (אנ-סאיט'-לי) העסליך, מאוס.

unsight', unseen' (אנ-סאיט', אנ-סיען') אונגעזעהן, ניט געזעהענערהייד.
It is not businesslike to buy **unsight unseen.**

unsig'nalized *a.* (אנ-סיג'-נעל-איזד) ניט אויסגעצייכענט.

unsigned' *a.* (אנ-סאינד') ניט אונטערגעצייכענט, ניט אונטערגעשריבען.

unsignif'icant *a.* (אנ-סיג-ניפ'-אי-קענט) ניט בעדייטענד, ניט וויכטיג.

unsig'nified *a.* (אנ-סיג'-ני-פאיד) ניט בעצייכענט, ניט בעדייטעט; ניט אנגעדייטעט.

unsi'lenced *a.* (אנ-סאי'-לענסט) ניט איינגעשטילט, ניט בערוהיגט.

unsim'ple *a.* (אנ-סימ'פל) ניט איינפאך, ניט פשוט.

unsimplic'ity *n.* (אנ-סימ-פליס'-אי-טי) דאס זיין ניט איינפאך; קינסטליכקייט.

unsim'ulated *a.* (אנ-סימ'-יו-ליי-טעד) ניט סימולירט, ניט פערשטעלט, ניט חיפאקריטיש.

unsincere' *a.* (אנ—סינ-סיער') ז. *insincere*

unsin'ew *v.* (אנ-סינ'-יו) ענטקרעפטען, אבנעהמען די ענערגיע, מאכען שוואך.

unsin'ewed *a.* (אנ-סינ'-יוד) ענטקרעפטעט, שוואך.

unsin'ful *a.* (אנ-סינ'-פול) אונזינדיג, זינדלאז.

unsinged' *a.* (אנ-סינדזשד') ניט פערברענט, ניט פערסמאליעט.

unsin'kable *a.* (אנ-סינ'-קעבל) וואס קען ניט געזונקען ווערען; וואס קען ניט געדעקט אדער אבגעצאהלט ווערען [וועגען שולדען].

unsin'king *a.* (אנ-סינ'-קינג) ניט זינקענד.

unsin'ning *a.* (אנ-סינ'-אינג) אונזינדיג, ניט זינדיג.

unsis'terliness *n.* (אנ-סיס'-טער-לי-נעס) דאס זיין ניט שוועסטערליך.

unsis'terly *a.* (אנ-סיס'-טער-לי) ניט שוועסטערליך.

unsi'zable *a.* (אנ-סאי'-זעבל) ניט אין דער געהעריגער גרויס, ניט נאך דער גרויס.

unsized' *a.* (אנ-סאיזד') ניט געקלייעט, ניט געקלייסטערט.

unskil'ful *a.* (אנ-סקיל'-פול) ניט געאיבט, ניט געשיקט; ניט ערפאהרען.

unskil'fully *adv.* (אנ-סקיל'-פול-אי) אויף אן אונגעשיקטען אדער אונגעאיבטען אופן; אהן ערפאהרונג, ניט ערפאהרען.

unskil'fulness *n.* (אנ-סקיל'-פול-נעס) אונגעשיקטקייט, אונערפאהרענהייט.

unskilled' *a.* (אנ-סקילד') ניט געאיבט, ניט ערפאהרען, ניט געלערענט, ניט בעקאנט [מיט דער ארבייט], וואס האט ניט די נויטיגע קענטנים [פאר דער זאך].

unskilled' la'bor (אנ-סקילד' ליי'-באר) ארבייט, צו וועלכער מען האט ניט נויטיג קיין ספעציעלע קענטנים אדער ערפאהרונג.

unskilled' la'borer (אנ-סקילד' ליי'-באר-ער) אן אונגעלערענטער ארבייטער, אן ארבייטער וואס האט ניט געלערענט קיין מלאכה.

unskinned' *a.* (אנ-סקינד') אהן א הויט; אראבגעצויגען די הויט.

unslacked' *a.* (אנ-סלעקט') ניט אבגעשוואכט, ניט אבגעשלאפט.

unslain' *a.* (אנ-סליין') ניט דערהרג'עט, ניט געטויטעט.

unsla'kable *a.* (אנ-סליי'-קעבל) וואס קען ניט געלאשען ווערען [וועגען דארשט]; וואס קען ניט געשטילט אדער געמילדערט ווערען.

unslaked' *a.* (אנ-סלייקט') ניט געשטילט, ניט געמילדערט; ניט געלאשען [וועגען קאלך].

unslan'dered *a.* (אנ-סלענ'-דערד) ניט פערליימדעט.

unslaugh'tered *a.* (אנ-סלאה'-טערד) ניט דערשלאגען, ניט געטויטעט, ניט געשלאכטעט.

unslee'ping *a.* (אנ-סליע'-פינג) שלאפלאז, וואך.

unslee'py *a.* (אנ-סליע'-פי) ניט שלעפעריג, ניט שלאפענד.

unsliced' *a.* (אנ-סלאיסט') ניט צושניטען אין פענעצעס.

unsling' *v.* (אנ-סלינג') אראבנעהמען פון דער שלינגע, אראבנעהמען א הענגענדע זאך.

unslip'ping *a.* (אנ-סליפ'-אינג) ניט גליטשיג, וואס גליטשט זיך ניט.

unslow' *a.* (אנ-סלאו') ניט לאנגזאם.

unsluice' *v.* (אנ-סלוהס') עפענען די שלוזען, לאזען פליסען; עפענען.

unslum'bering *a.* (אנ-סלאמ'-בער-אינג) ניט שלומערענד, ניט שלאפענד, וואס איז אימער וואך.

unslurred' *a.* (אנ-סלוירד') ניט בעפלעקט, ניט בעשמוצט; ניט געשענדעט, ניט ערנידריגט; ניט פערליימדעט.

unsmel'ted *a.* (אנ-סמעל'-טעד) ניט געשמאלצען, ניט געגאסען.

unsmi'ling *a.* (אנ-סמאי'-לינג) ניט שמייכלענד, ניט לאכענד.

unsmirched' *a.* (אנ-סמוירטשט') ניט בעשמוצט, ניט בעפלעקט; ריין.

unsmit'ten *a.* (אנ-סמיט'ן) ניט דערשלאגען, ניט שטארק געטראפען; ניט שטארק בעווירקט, ניט שטארק בעאיינפלוסט.

unsmooth' *a.* (אנ-סמוהטה') ניט גלאט; רויה, שארסטיג.

unsmoothed' *a.* (אנ-סמוהטהד') ניט גלאט געמאכט.

unsmoth'erable *a.* (אנ-סמאטה'-ער-עבל) וואס קען ניט פערשטיקט ווערען, וואס קען ניט אונטערדריקט ווערען.

unsmug'gled *a.* (אנ-סמאג'לד) ניט אריינגעשמוגעלט, ניט אריינגעפעקעלט.

unsnare' *v.* (אנ-סנעהר') לויז מאכען אדער בעפרייען פון א פעטליע אדער שלינגע.

unsnarl' *v.* (אנ-סנארל') ארויספלאנטערען.

unsoaped' *a.* (אנ-סאופט') ניט איינגעזייפט, ניט געוואשען.

unso'ber *a.* (אנ-סאו'-בער) ניט ניכטער.

unsociabil'ity *n.* (אנ-סאו-שיע-ביל'-אי-טי) אונגעזעליגקייט, דאס ניט זיין גענייגט צו געזעלשאפט.

unso'ciable *a.* (אנ-סאו'-שיעבל) אונגעזעליג, וואס האט ניט ליעב קיין געזעלשאפט; אונאנגענעהם אין א געזעלשאפט; מיט וועלכען מען קען זיך ניט חבר'ען.

unso'ciableness *n.* (אנ-סאו'-שיעבל-נעס) ז. *unsociability*

unso'ciably *adv.* (אנ-סאו'-שיע-בלי) אויף א ניט-געזעליגען אופן; צוריקגעצויגען.

unso'cial *a.* (אנ-סאו'-שעל) ניט געזעליג, ניט געזעלשאפטליך.

unsocial'ity *n.* (אנ-סאו-שי-על'-אי-טי) ז. *unsociability*

unso'cially *adv.* (אנ-סאו'-שעל-אי) אויף א ניט-געזעליגען אופן; אונגעזעלשאפטליך.

unsock'et *v.* (אנ-סאק'-עט) ארויסנעהמען פון דער געלענק-אויסהוילונג.

unsof'tened *a.* (אנ-סאהפ'נד) ניט ווייכער געמאכט, ניט ווייכער געווארען.

unsoiled' *a.* (אנ-סאילד') ניט בעפלעקט, ניט בעשמוצט; ריין.

unsold' *a.* (אנ-סאולד') ניט פערקויפט.

unsold'er *v.* (אנ-סאד'-ער) אויפלייטען, אבלייטען, פאנאנדערנעהמען, פאנאנדעררייסען.

unsol'dierlike *a.* (אנ-סאול'-דזשער-לאיק) ניט סאלדאטיש, ניט ווי א סאלדאט, ניט סאלדאטען-מעסיג, ניט מיליטעריש, ניט קריעגעריש.

unsol'dierlikely *a.* (אנ-סאול'-דזשער-לאיק-לי) ניט מעשה סאלדאט.

unsol'dierly *adv.* (אנ-סאול'-דזשער-

לי) ניט מעשה סאלדאט, ניט מיליטעריש; ניט מוטיג, ניט בראוו.

unsol'emn *a.* (אנ-סאל'-עם) ניט פייערליך, ניט פעסטליך; ניט פערבונדען מיט די געוועהנליכע צערעמאניעס און פארמאליטעטען; ניט ערנסט, ניט איינדרוקספאל.

unsol'emnize *v.* (אנ-סאל'-עם-נאיז) אוועקנעהמען די פייערליכקייט אדער פעסטליכקייט.

unsol'emnized *a.* (אנ-סאל'-עם-נאיזד) ניט געפייערט; ניט דורכגעפיהרט מיט פייערליכקייט.

unsolic'ited *a.* (אנ-סא-ליס'-אי-טעד) ניט געבעטען, ניט פערלאנגט; ניט אויפגעפאדערט; ניט אנגערעדט.

unsolic'itous *a.* (אנ-סא-ליס'-אי-טאס) ניט בעקימערט; זארגלאז; ניט ענגסטליך; ניט שטארק פעראינטערעסירט.

unsol'id *a.* (אנ-סאל'-איד) ניט סאליד, ניט מאסיוו, ניט קאמפאקט; פליסיג; גאזפערמיג; ניט גרינדליך; ניט פעסט, שוואך.

unsolid'ified *a.* (אנ-סא-ליד'-אי-פאיד) ניט געמאכט סאליד, ניט פעסט געמאכט.

unsolid'ity *n.* (אנ-סא-ליד'-אי-טי) דאס זיין ניט סאליד, ניט מאסיוו, ניט קאמפאקט; ניט=פעסטקייט, שוואכקייט.

unsolved' *a.* (אנ-סאלווד') ניט געלעזט, ניט ערקלערט.

unson'sy *a.* (אנ-סאנ'-סי) אונגעלומפערט; אונגליקליך.

unsophis'tical *a.* (אנ-סא-פיס'-טי-קעל) ניט סאפיסטיש, ניט פערדרעהט, ניט אויסגע'פשט'עלט.

unsophis'ticated *a.* (אנ-סא-פיס'-טי-קיי-טעד) ניט געפעלשט, ניט נאכגעמאכט, עכט; ניט געקינסטעלט, איינפאך.

unsophistica'tion *n.* (אנ-סא-פיס-טי-קיי'-שאן) איינפאכקייט, עכטקייט, ניט=געקענסטעלטקייט.

unsor'rowed *a.* (אנ-סאר'-אוד) נאך וועלכען מען טרויערט ניט; וואס ווערט ניט בעקלאגט; אונבעקלאגט.

unsor'ted *a.* (אנ-סאהר'-טעד) ניט זארטירט, ניט געבראכט אין ארדנונג.

unsought' *a.* (אנ-סאהט') ניט נאכגעזוכט, אויף וואס מען האט זיך ניט נאכגעפרעגט.

unsound' *a.* (אנ-סאונד') אונגעזונד, קרענקליך; פערדארבען, פויל; ניט פעסט, ניט שטארק; ניט גרינדליך; ניט עכט; ניט בעגרינדעט; פאלש; ניט אויפריכטיג.

unsoun'dable *a.* (אנ-סאונ'-דעבל) וואס קען ניט דערגרונטעוועט ווערען; זעהר טיעף.

unsoun'ded *a.* (אנ-סאונ'-דעד) ניט דערגרונטעוועט, ניט אויסגעמאסטען די טיעפקייט; ניט זאנדירט; ניט אונטערזוכט; ניט אויסגעפארשט.

unsound' mind (אנ-סאונד' מאינד) משוגע.

unsound'ness *n.* (אנ-סאונד'-נעס) אונגעזונדקייט, קרענקליכקייט; פערדארבענקייט, פוילקייט; ניט=גרינדליכקייט.

unsoured' *a.* (אנ-סאורד') ניט געזויערט; ניט שטרענג; ניט אין כעס, ניט ערגערליך.

unsowed' *a.* (אנ-סאוד') ניט געזייהט, ניט בעזייהט.

unsown' *a.* (אנ-סאון') אונגעזייהט, ניט בעזייהט.

unspar' *v.* (אנ-ספאר') ארויסרוקען אדער ארויסציהען די באלקענס אדער שטאנגען, לויז מאכען, עפענען.

unspared' *a.* (אנ-ספעהרד') ניט געשפארט; ניט געשוינט.

unspar'ing *a.* (אנ-ספעהר'-אינג) ניט שפארזאם, פרייגעביג; ניט בארמהערציג.

unspar'ingly *adv.* (אנ-ספעהר'-אינג-לי) ניט שפארענדיג, אויף אן אונשפארזאמען אופן; פרייגעביג; אונבארמהערציג.

unsparred' *a.* (אנ-ספארד') אהן באלקענס, ניט בעפעסטיגט.

unspa'tial *a.* (אנ-ספיי'-שעל) ניט רוימליך, וואס פערנעהמט ניט קיין רוים.

unspatial'ity *n.* (אנ-ספיי-שי-על'-אי-טי) אונרוימליכקייט, דאס ניט פערנעהמען קיין רוים.

unspeak' *v.* (אנ-ספיעק') צוריקציהען, צוריקנעהמען [דאס וואס איז ארויסגערעדט געווארען].

unspea'kable *a.* (אנ-ספיע'-קעבל) וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען; אויסערגעוועהנליך שלעכט.

unspea'kably *adv.* (אנ-ספיע'-קע-בלי) ניט קענענדיג אויסשפרעכען אדער אויסדריקען; אויסערגעוועהנליך שלעכט.

unspea'king *a.* (אנ-ספיע'-קינג) ניט ריידענדיג, וואס קען ניט ריידען; שטום.

unspe'cialized *a.* (אנ-ספעש'-על-איזד) ניט ספעציאליזירט; ניט בעשטימט פאר א ספעציעלען צוועק.

unspecif'ic *a.* (אנ-ספעס-איפ'-איק) ניט ספעציפיש, ניט אייגענארטיג, ניט אייגענטימליך.

unspec'ified *a.* (אנ-ספעס'-אי-פאיד) ניט ספעציפירט, ניט ארויסגעשטעלט מיט א בעזונדערער כאראקטעריסטיק; ניט ספעציעל דערמאהנט.

unspec'tacled *a.* (אנ-ספעק'-טעקלד) אהן ברילען; ניט פאראדנע.

unspee'dy *a.* (אנ-ספיע'-די) ניט שנעל, לאנגזאם.

unspell' *v.* (אנ-ספעל') בעפרייען פון א צויבער=מאכט, בעפרייען פון א כשוף.

unspelled' *a.* (אנ-ספעלד') ניט אויסגעלעגט [ווענען ווערטער]; ניט געגוי שטודירט; ניט בעפרייט פון א צויבער=מאכט אדער פון א כשוף.

unspent' *a.* (אנ-ספענט') ניט פערשוועגדעט; ניט ערשעפט, וואס האט זיך ניט אויסגענומען.

unsphere' *v.* (אנ-ספיער') דערוויטערען פון דעם קרייז.

unspied' *a.* (אנ-ספאיד') ניט אויסגעשפיאנירט, ניט אויסגעפארשט, ניט ענטדעקט.

unspike' *v.* (אנ-ספאיק') ארויסשלאגען אדער ארויסרייסען די טשוועקעס אדער באלצען; לויז מאכען א הארמאט.

unspill'able *a.* (אנ-ספיל'-עבל) וואס קען ניט פערגאסען ווערען; וואס קען ניט אויסגעגאסען אדער אויסגעשאטען ווערען; וואס קען ניט פערשוועגדעט ווערען.

unspilled' *a.* (אנ-ספילד') ניט פערגאסען; ניט אויסגעגאסען אדער אויסגעשאטען.

unspilt' *a.* (אנ-ספילט') ז. *unspilled*.

unspir'ited *a.* (אנ-ספיר'-אי-טעד) ניט בעגייסטערט, מוטלאז.

unspir'itual *a.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על) ניט גייסטיג, ניט גייסטליך, חומר'דיג.

unspiritual'ity *n.* (אנ-ספיר-אי-טשו-על'-אי-טי) אונגייסטיגקייט, אונגייסטליכקייט; חומר'דיגקייט.

unspir'itualize *v.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-איז) אוועקנעהמען די גייסטיגקייט.

unspir'itually *adv.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-אי) ניט אויף א גייסטיגען אופן.

unspir'itualness *n.* (אנ-ספיר'-אי-טשו-על-נעס) ז. *unspirituality*.

unsplit' *a.* (אנ-ספליט') ניט געשפאלטען.

unspoiled' *a.* (אנ-ספאילד') ניט געריבט, ניט געפלינדערט; ניט פערוויסטעט; ניט פערדארבען, ניט איבערגעפיהרט.

unspo'ken *a.* (אנ-ספאו'קן) ניט גערעדט, ניט אויסגעשפראכען; ניט מודה געווען.

unsponta'neous *a.* (אנ-ספאנ-טיי'-ני-אס) ניט ספאנטאן, ניט פון=זיך, ניט פרייוויליג; געצוואונגען.

unsports'manlike *a.* (אנ-ספאורטס'-מענ-לאיק) ניט ווי א ספארטסמאן.

unspot'ted *a.* (אנ-ספאט'-עד) אונבעפלעקט; אונשולדיג; ריין.

unspot'tedness *n.* (אנ-ספאט'-עד-נעס) אונבעפלעקטקייט, אונשולדיגקייט; ריינקייט.

unsprin'kled *a.* (אנ-ספרינ'קלד) ניט בעשפרענקעלט, ניט בעשפריצט.

unsquan'dered *a.* (אנ-סקהוואנ'-דערד) ניט פערשוועגדעט; ניט צושטרייט, ניט צושפרייט.

unsquared' *a.* (אנ-סקהוועהרד') ניט געמאכט קוואדראט אדער פיער=ווינקעלדיג; ניט ריכטיג געפארמט אדער אויסגעבילדעט; ניט רעגולער, ניט רעגעלמעסיג.

unsquea'mish *a.* (אנ-סקהוויע'-מיש) ניט איידעל, ניט איבערקלייבעריש, וואס איז ניט מקפיד.

unsqueezed' *a.* (אנ-סקהוויעזד') ניט צוזאמענגעדריקט, ניט געפרעסט.

unsta'ble *a.* (אנ-סטיי'בל) ניט סטאביל, ניט שטאנדהאפט, ניט פעסט, ניט בעשטענדיג; ניט דויערהאפט, ניט אנהאלטענד; אונענטשלאסען.

unsta'bled *a.* (אנ-סטיי'בלד) ניט געשטעלט אין א שטאל.

unsta'bleness *n.* (אנ-סטיי'בל-נעס) ז. *instability*.

unstack' *v.* (אנ-סטעק') פאנאנדערנעהמען א קופע אדער סקירדע [ווי היי].

unstaid' *a.* (אנ-סטייד') ניט געלאסען, ניט געזעצט, ניט ערנסט; פליכטיג, פעראנדערליך, אונבעשטענדיג.

unstaid'ness *n.* (אנ-סטייד'-נעס) אונגעזעצטקייט, אונערנסטקייט, ניט געלאסענהייט.

unstained' *a.* (אנ-סטיינד') אהן פלעקען, אונבעפלעקט; ריין, אהן טאדעל.

unstamped' *a.* (אנ-סטעמפט') ניט געשטעמפעלט; אהן א פאסט=מארקע.

unstanch' *a.* (אנ-סטענטש') ניט פעסט, ניט שטאנדהאפט; ניט שטארק, ניט שטייף.

unstan'chable *a.* (אנ-סטענ'-טשעבל) וואס קען ניט פערהאלטען ווערען [ווי א בלוט=פלוס].

unstanched' *a.* (אנ-סטענטשט') ניט געשטילט, ניט אבגעשטעלט [ווי א בלוט=פלוס]; ניט אנגעזעטיגט, ניט בעפריעדיגט; וואס קען ניט פערהאלטען ווערען [ווי א בלוט=פלוס].

unstarch' *v.* (אנ-סטארטש') אוועקנעהמען די קראכמעל אדער די שטייפקייט פון עפעס: בעפרייען פון אנגעצויגענקייט, פארמאליטעט אדער פעדאנטישער פינקטליכקייט.

unstarched' *a.* (אנ-סטארטשט') ניט געקראכמעלט, ניט שטייף ווי געקראכמעלט; ניט געצוואונגען, ניט אנגעבלאזען, ניט פעדאנטיש.

unstarred' *a.* (אנ-סטארד') ניט שטערנדיג, ניט אויסגעזייהט מיט שטערען.

unstar'tled *a.* (אנ-סטאר'טלד) ניט דערשראקען, ניט אויפגערודערט, ניט איבערראשט.

unstate' *v.* (אנ-סטייט') ברייננגען אויסערן שטאנד, בערויבען פון דעם שטאנד אדער ווירדע; צושטערען, פערניכטען; מאכען אוים שטאאט.

unsta'ted *a.* (אנ-סטיי'-טעד) ניט בעשטימט, ניט פעסטגעזעצט; ניט געזאגט, ניט דערמאהנט, ניט אנגעגעבען.

unstates'manlike *a.* (אנ-סטייטס'-מענ-לאיק) ניט ווי א שטאאטסמאן.

unsta'tioned *a.* (אנ-סטיי'-שאנד) ניט געשטעלט, ניט אוועקגעשטעלט.

unstat'utable *a.* (אנ-סטעטש'-יו-טעבל) ניט לויט די סטאטוטען; געגען דער קאנסטיטוציאן.

unstat'utably *adv.* (אנ-סטעטש'-יו-טע-בלי) ניט לויט די סטאטוטען, ניט לויט דער קאנסטיטוציאן.

unstaunch' *v.* (אנ-סטאנטש') ז. *unstanch*.

unstaun'chable *a.* (אנ-סטאנ'-טשעבל) ז. *unstanchable*.

unstaunched' *a.* (אנ-סטאנטשט') ז. *unstanched*.

unstayed' *a.* (אנ-סטייד') ז. *unstaid*.

unstead'fast *a.* (אנ-סטעד'-פעסט) ניט שטאנדהאפט, ניט פעסטגעזעצט; ניט ענטשלאסען; אונזיכער.

unstead'fastly *adv.* (אנ-סטעד'-פעסט-לי) אויף אן אונפעסטען אדער ניט שטאנדהאפטען שטייגער.

unstead'fastness *n.* (אנ-סטעד'-פעסט-נעס) אונפעסטקייט, דאס זיין ניט שטאנדהאפטיג; אונענטשלאסענהייט.

unstead'ily *adv.* (אנ-סטעד'-אי-לי) אויף אן אונפעסטען, אונענטשלאסענעם שטייגער; ניט גלייכמעסיג, ניט בעשטענדיג.

unstead'iness *n.* (אנ-סטעד'-אי-נעס) אונבעשטענדיגקייט, אונפעסטקייט, אונזיכערקייט, אונענטשלאסענהייט.

unstead'y *a. and v.* (אנ-סטעד'-אי) ניט פעסט, אונענטשלאסען; ניט גלייכמעסיג; ניט געזעצט; מאכען ניט פעסט אדער ניט געזעצט, מאכען וואקעלדיג.

unsteeped' *a.* (אנ-סטיפט') ניט איינגעטונקען, ניט איינגעווייקט.

unsteered' *a.* (אנ-סטירד') ניט געפיהרט, ניט געריכטעט [ווענען א שיף]; ניט גערודערט.

unstep' *v.* (אנ-סטעפ') צונעהמען פון פלאץ [ווי למשל, א מאסט].

unstepped' *a.* (אנ-סטעפט') ניט געמאכט ווי טרעפ; ניט אונטערגעשפארט מיט א לייטער.

unster'corated *a.* (אנ-סטויר'-קא-ריי-טעד) ניט בעמיסטיגט.

unstick' *v.* (אנ-סטיק') אבקלעפען.

unsti'fled *a.* (אנ-סטאי'פלד) ניט דערשטיקט; ניט צוגעקוועטשט.

unstilled' *a.* (אנ-סטילד') ניט איינגעשטילט.

unstil'ted *a.* (אנ-סטיל'-טעד) 1. ניט געשטעלט אויף שטאלצעס, ניט אויפגעהויבען; 2. ניט באמבאסטיש, אהן הויכע פראזען, אהן מליצות [ווענען שפראך].
2. His style is easy flowing and unstilted.

unstim'ulated *a.* (אנ-סטימ'-יו-ליי-טעד) ניט סטימולירט, ניט אנגערעגט; ניט אויפגערייצט צו עפעס.

unstim'ulating *a.* (אנ-סטימ'-יו-ליי-טינג) ניט סטימולירענד, ניט אנרעגענד, ניט אויפרייצענד.

unsting' *v.* (אנ-סטינג') אוועקנעהמען דעם שטאכעל; ענטוואפנען, מאכען אונשעדליך.

unstin'ted *a.* (אנ-סטינ'-טעד) ניט בעגרענצט, ניט איינגעשרענקט, ניט איינגעהאלטען, ניט קארג.

unstirred' *a.* (אנ-סטוירד') ניט אויפגעריהרט, ניט אויפגערעגט.

unstitch' *v.* (אנ-סטיטש') אויפטרענען די נעט, פאנאנדערטרייסען.

unstitched' *a.* (אנ-סטיטשט') ניט אנגעשטאכען, ניט צוזאמענגענעהט.

unstock' *v.* (אנ-סטאק') אראבנעהמען פון העלצעל אדער קלעצעל [ווי אראבנעהמען דעם רעהר פון א ביקס פון דעם הילצערנעם קאלבען, אין וועלכער ער איז איינגעזעצט]; צונעהמען אדער אויסברייננגען דעם אנגעקליבענעם זאפאס פון עפעס [ווי פון סחורות].

unstock'inged *a.* (אנ-סטאק'-אינגד) אהן זאקען; וואס טראגט ניט קיין זאקען.

unstoo'ping *a.* (אנ-סטוה'-פינג) וואס בויגט זיך ניט, וואס גיט זיך ניט אונטער.

unstop' *v.* (אנ-סטאפ') ארויסנעהמען די פראבקע אדער פערשטאפונג; בעפרייען פון א שטערונג, עפענען, מאכען פריי אדער אפען.

unstopped' *a.* (אנ-סטאפט') ניט געהינדערט, ניט אבגעשטעלט.

unstop'per *v.* (אנ-סטאפ'-ער) ארויסנעהמען דעם קארק, די שטאפקע אדער פראבקע [ווי פון א פלאש].

unstop'pered *a.* (אנ-סטאפ'-ערד) ניט פערשטאפט; ניט פערקארקעוועט.

unstop'ple *v.* (אנ-סטאפ'ל) ארויסנעהמען די שטאפקע אדער פראבקע [ווי פון א פלאש].

unstored' *a.* (אנ-סטאורד') ניט פערזארגט מיט פראוויאנט, ניט אנגעזאמעלט, ניט אוועקגעלעגט אין זאפאס.

unsto'ried *a.* (אנ-סטאו'-ריד) ניט דערמאהנט אין געשיכטען אדער ערצעהלונגען; וועגען וואס עס איז ניטא קיינע מעשיות אדער לעגענדען.

unstormed' *a.* (אנ-סטאהרמד') ניט געשטורמט.

unstow' *v.* (אנ-סטאו') לויז מאכען פון לאדונג, אויסלעדיגען פון די געפעק.

unstowed' *a.* (אנ-סטאוד') ניט אנגעפאקט, ניט אנגעלאדען; אויסגעלעדיגט פון די געפעק.

unstrain' *v.* (אנ-סטריין') בעפרייען פון אנשטרענגונג, לויז מאכען.

unstrained' *a.* (אנ-סטריינד') ניט אנגעשטרענגט, אונגעצוואונגען, פריי, לייכט, נאטירליך.

unstrai'tened *a.* (אנ-סטריי'טנד) ניט איינגעשרענקט, ניט איינגעצויגען, ניט ענג געמאכט; ניט פערשמעלערט.

unstrand' *v.* (אנ-סטרענד') פאנאנדערנעהמען די צוזאמענגעדרעהטע שניר פון א שטריק; אראבשטופען א שיף פון שטראנד אדער ברעג.

unstrap' *v.* (אנ-סטרעפ') לויז מאכען אדער בעפרייען פון די רימענס.

unstrat'ified *a.* (אנ-סטרעט'-אי-פאיד) ניט אויסגעלעגט אין שיכטען איינע אויף דער אנדערער.

unstressed' *a.* (אנ-סטרעסט') ניט בעטאנט, ניט אויסגעשפראכען מיט'ן אקצענט [ווי א געוויסע זילבע פון ווארט].

unstretch' *v.* (אנ-סטרעטש') אבלאזען די אנגעצויגענקייט, לויז מאכען.

unstretch'able *a.* (אנ-סטרעטש'-עבל) וואס לאזט זיך ניט אויסציהען אדער פאנאנדערשפרייטען.

unstretched' *a.* (אנ-סטרעטשט') ניט אנגעצויגען; ניט פאנאנדערגעשפרייט.

unstri'ated *a.* (אנ-סטראי'-איי-טעד) ניט געשטרייפט, אהן שטריכען.

unstrick'en *a.* (אנ-סטריק'ן) ניט געשלאגען, ניט געשטויסען; ניט געטראפען.

unstring' *v.* (אנ-סטרינג') אראבנעהמען פון שנירעל; אבנעהמען די סטרונעס; לויז מאכען, שוואך מאכען.

unstringed' *a.* (אנ-סטרינגד') וואס האט ניט קיין סטרונעס; אהן סטרונעס, ניט אנגעצויגען.

unstriped' *a.* (אנ-סטראיפט') ניט געשטרייפט.

unstruck' *a.* (אנ-סטראק') ניט געטראפען, ניט געריהרט, ניט ערשיטערט.

unstrung' *a.* (אנ-סטראנג') אראבגענומען פון שנירעל; אבגעלאזען די סטרונעס; לויז געמאכט.

unstud'ied *a.* (אנ-סטאד'-איד) ניט געשטודירט, ניט אויסגעלערענט; אונגעקינסטעלט, לייכט, נאטירליך; אונגעלערענט; ניט איבערגעגעבען צום לערנען.

unstu'dious *a.* (אנ-סטיו'-די-אס) ניט איבערגעגעבען צום לערנען, ניט פלייסיג.

unstuffed' *a.* (אנ-סטאפט') ניט געשטאפט, ניט אנגעפילט, ניט אנגעפאקט.

unstung' *a.* (אנ-סטאנג') צוגענומען דעם שטאכעל, ענטוואפענט, געמאכט אונשעדליך.

unsubdu'able *a.* (אנ-סאב-דיו'-עבל) אונבעצווינגבאר, וואס קען ניט אונטערגעווארפען ווערען.

unsubdued' *a.* (אנ-סאב-דיוד') ניט בעצוואונגען, ניט אונטערגעווארפען, ניט בעזיעגט.

unsub'ject *a.* (אנ-סאב'-דזשעקט) ניט אונטערווארפען, ניט דיענסטבאר; ניט אויסגעזעצט צו עפעס [ווי צו א געפאהר].

unsubjec'ted *a.* (אנ-סאב-דזשעק'-טעד) ז. *unsubject*.

unsubmis'sive *a.* (אנ-סאב-מיס'-איוו) ניט אונטערטעניג, ניט געהארכזאם, ניט אונטערווארפען.

unsubmis'sively *adv.* (אנ-סאב-מיס'-איוו-לי) זיך ניט אונטערווארפענדיג; אויף אן אונגעהארכזאמען שטייגער.

unsubmis'siveness *n.* (אנ-סאב-מיס'-איוו-נעס) אונגעהארכזאמקייט, דאס ניט לאזען זיך אונטערווארפען.

unsubmit'ting *a.* (אנ-סאב-מיט'-אינג) וואס גיט זיך ניט אונטער.

unsubor'dinate *a.* (אנ-סאב-אהר'-די-נייט) ניט אונטערגעארדנעט, ניט אונטערגעווארפען, אונאבהענגיג.

unsubor'dinated *a.* (אנ-סאב-אהר'-די-ניי-טעד) ניט אונטערגעארדנעט, ניט אונטערגעווארפען.

unsuborned' *a.* (אנ-סאב-אהרנד') ניט בעקומען געווארען אויף אן אונגעזעצלי-

כען אופן; וואס איז ניט צוגערעדט גע=
ווארען צו בעגעהן אן אונגעזעצליכע
טהאט.

unsubscribed' *a.* (אנ-סאב-סקראיבד')
וואס איז ניט אונטערגעשריבען געווארען.

unsubser'vient *a.* (אנ-סאב-סויר'-ווי-
ענט) ניט דיענליך, ניט בעהילפליך, אונ=
ניצליך, ניט מיטווירקענד.

unsub'sidized *a.* (אנ-סאב'-סי-דאיזד)
ניט סובסידירט, ניט בעקומען קיין געלד=
שטיצע.

unsubstan'tial *a.* (אנ-סאב-סטענ'-
שעל) ניט סובסטאנציעל, ניט וועזענטליך,
אהן ממשות; איינגעבילדעט, פוסט.

unsubstantial'ity *n.* (אנ-סאב-סטענ-
שי-על'-אי-טי) דאס זיין ניט סובסטאנ=
ציעל אדער וועזענטליך; א זאך וואס האט
ניט קיין ממשות.

unsubstan'tialize *v.* (אנ-סאב-סטענ'-
שעל-איז) מאכען אונסובסטאנציעל, פער=
וואנדלען אין עפעס וואס איז ניט ממשות'=
דיג.

unsubstan'tially *adv.* (אנ-סאב-
סטענ'-שעל-אי) אויף אן אונ'ממשות'די=
גען אופן; אהן ממשות.

unsubstan'tiated *a.* (אנ-סאב-סטענ'-
שי-איי-טעד) ניט שטאנדהאפט אדער
דויערהאפט; ניט וועזענטליך, ניט רעאל.

unsubstantia'tion *n.* (אנ-סאב-סטענ-
שי-איי'-שאן) דאס ניט האבען קיין בע=
שטאנד; אונבעגרינדעטקייט, דאס ניט
זיין בעגרינדעט מיט פאקטען אדער ראיות.

unsuccee'ded *a.* (אנ-סאק-סיע'-דעד)
וואס האט ניט קיין נאכפאלגער, אהן א
יורש.

unsuccess' *n.* (אנ-סאק-סעס') א מיס=
ערפאלג, א דורכפאל.

unsuccess'ful *a.* (אנ-סאק-סעס'-פול)
ניט ערפאלגרייך, אהן גליק, אהן ערפאלג,
אונגעלונגען.

unsuccess'fully *adv.* (אנ-סאק-סעס'-
פול-אי) אהן ערפאלג, אויף אן אונגעלונ=
גענער ארט.

unsuccess'fulness *n.* (אנ-סאק-סעס'-
פול-נעס) אונגעלונגענקייט, אונערפאלג=
רייכקייט.

unsucces'sive *a.* (אנ-סאק-סעס'-איוו)
ניט פאלגענד, וואס קומט ניט איינס נאך'ן
אנדערען.

unsucces'sively *adv.* (אנ-סאק-סעס'-
איוו-לי) ניט נאך דער רייה, ניט נאכ=
אנאנדער.

unsuc'corable *a.* (אנ-סאק'-אר-עבל)
וואס קען ניט געהאלפען ווערען.

unsuc'courable *a.* (אנ-סאק'-אר-עבל)
ז. *unsuccorable*

unsuc'coured *a.* (אנ-סאק'-ארד) ניט
ארויסגעהאלפען, ניט אונטערשטיצט.

unsucked' *a.* (אנ-סאקט') ניט געזויי=
גען.

unsuck'led *a.* (אנ-סאק'לד) ניט גע=
זויגען, ניט ערנעהרט מיט דער ברוסט.

unsued' *a.* (אנ-סיוד') ניט געריכטליך
פערקלאגט; ניט געבעטען, ניט פער=
לאנגט.

unsuf'ferable *a.* (אנ-סאפ'-ער-עבל)
ז. *insufferable*

unsuf'fering *a.* (אנ-סאפ'-ער-אינג)
ניט ליידענד, ניט דולדענד.

unsuffi'cient *a.* (אנ-סא-פיש'-ענט)
ז. *insufficient*

unsuffi'cingness *n.* (אנ-סא-פאי'-
סינג-נעס) ז. *insufficiency*

unsug'ared *a.* (אנ-שוג'-ארד) ניט בע=
צוקערט, ניט בעזיסט.

unsugges'tive *a.* (אנ-סא-דזשעס'-
טיוו) וואס ענטהאלט ניט קיין אנדייטונג;
וואס פיהרט ניט ארויף אויף א געדאנק
אדער מיינונג.

unsugges'tiveness *n.* (אנ-סא-
דזשעס'-טיוו-נעס) דאס ניט האבען אין
זיך קיין אנשטוים אדער א געדאנק; דאס
ניט ענטהאלטען אין זיך קיין אנדייטונג
אויף עפעס.

unsuit' *v.* (אנ-סיוט') ניט פאסען.

unsuitabil'ity *n.* (אנ-סיו-טע-ביל'-אי-
טי) ז. *unsuitableness*

unsui'table *a.* (אנ-סיו'-טעבל) ניט פא=
סענד, ניט צוגעפאסט.

unsui'tableness *n.* (אנ-סיו'-טעבל-
נעס) אונפאסיגקייט, אונצוגעפאסטקייט,
ניט=פאסיגקייט.

unsui'tably *adv.* (אנ-סיו'-טע-בלי)
אויף א ניט=פאסענדען שטייגער.

unsui'ted *a.* (אנ-סיו'-טעד) ניט צו=
געפאסט, ניט פאסיג; ניט אנגעפאסט,
ניט בעזארגט מיט וואס עס איז נויטיג.

unsui'ting *a.* (אנ-סיו'-טינג)
ז. *unsuitable*

unsul'lied *a.* (אנ-סאל'-איד) אונבע=
שמוצט, אונבעפלעקט; מיט א ריינעם
נאמען, מיט א ריינער רעפוטאציע.

unsum'moned *a.* (אנ-סאמ'-אנד) ניט
אויפגעפאדערט צום געריכט; ניט גערו=
פען, ניט געלאדען.

unsung' *a.* (אנ-סאנג') ניט געזונגען;
ניט בעזונגען.

unsunk' *a.* (אנ-סאנק') ניט געזונקען,
ניט איינגעזונקען.

unsunned' *a.* (אנ-סאנד') ניט ארויס=
געשטעלט אויף דער זון; ניט בעלויכטען
פון דער זון; כמורנע, פינסטער.

unsun'ny *a.* (אנ-סאנ'-אי) ניט זוניג,
ניט שיינענד; כמורנע.

unsuper'fluous *a.* (אנ-סיו-פויר'-פלו-
אס) ניט איבריג, ניט איבערפליסיג, ניט
צופיעל.

unsupplan'ted *a.* (אנ-סא-פלענ'-טעד)
ניט ארויסגעזעצט; ניט פערדרענגט פון
פלאץ.

unsuppli'able *a.* (אנ-סא-פלאי'-עבל)
אונערזעצליך; וואס מען קען ניט צו=
שטעלען; מיט וואס מען קען ניט בע=
זארגען.

unsupplied' *a.* (אנ-סא-פלאיד') ניט
בעזארגט מיט עפעס; ניט צוגעשטעלט.

unsuppor'table *a.* (אנ-סא-פאור'-
טעבל) ז. *insupportable*

unsuppor'tableness *n.* (אנ-סא-
פאור'-טעבל-נעס)
ז. *insupportableness*

unsuppor'tably *adv.* (אנ-סא-פאור'-
טע-בלי) ז. *insupportably*

unsuppor'ted *a.* (אנ-סא-פאור'-טעד)
ניט אונטערשטיצט, ניט אונטערגעהאל=
טען; ניט אויסגעהאלטען.

unsuppor'tedly *adv.* (אנ-סא-פאור'-
טעד-לי) אהן אונטערשטיצונג.

unsuppressed' *a.* (אנ-סא-פרעסט')
ניט אונטערדריקט, ניט פערשטיקט.

unsure' *a.* (אנ-שוהר') אונזיכער, אונ=
געוויס.

unsured' *a.* (אנ-שוהרד') ניט פערזי=
כערט; אונזיכערליך איינגעשטעלט.

unsure'ly *adv.* (אנ-שוהר'-לי) אויף
אן אונזיכערען, אונגעוויסען שטייגער.

unsur'feited *a.* (אנ-סויר'-פי-טעד)
ניט איבערזעטיגט, ניט איבערגעקארמעט.

unsur'gical *a.* (אנ-סויר'-דזשי-קעל)
ניט כירורגיש, וואס האט ניט קיין שייכות
צו כירורגיע.

unsurmised' *a.* (אנ-סויר-מאיזד')
וואס מען האט זיך ניט משער געווען;
וואס מען האט ניט חושד געווען.

unsurmoun'table *a.* (אנ-סויר-מאונ'-
טעבל) ז. *insurmountable*

unsurmoun'ted *a.* (אנ-סויר-מאונ'-
טעד) ניט איבערגעשטיגען, ניט בעזיעגט.

unsurpass'able *a.* (אנ-סויר-פעס'-
עבל) אונאיבערטרעפליך, וואס קען ניט
איבערטראפען ווערען.

unsurpass'ably *adv.* (אנ-סויר-פעס'-
ע-בלי) אויף אן אופן וואס קען ניט אי=
בערטראפען ווערען.

unsurpassed' *a.* (אנ-סויר-פעסט') ניט
איבערטראפען; וועמען מען האט ניט גע=
קענט אריבערשטייגען.

unsurpass'ing *a.* (אנ-סויר-פעס'-
אינג) ניט איבערטרעפענד, ניט פארטרעפ=
ליך.

unsurren'dered *a.* (אנ-סא-רענ'-
דערד) ניט איבערגעגעבען, ניט איבער=
געליפערט; ניט אבגעטראטען, ניט אונ=
טערגעגעבען.

unsuscep'tible *a.* (אנ-סא-סעפ'-טיבל)
אונעמפפינדליך; אונפעהיג אויפצונעה=
מען געפיהלען אדער איינדריקע.

unsuspec'ted *a.* (אנ-סאס-פעק'-טעד)
אונפערדעכטיגט; וואס רופט ניט ארוים
קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'tedly *adv.* (אנ-סאס-פעק'-
טעד-לי) אונפערדעכטיגט, ניט ארויסרו=
פענדיג קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'tedness *n.* (אנ-סאס-פעק'-
טעד-נעס) אונפערדעכטיגטקייט, דאס ניט
ארויסרופען קיין חשד אדער פערדאכט.

unsuspec'ting *a.* (אנ-סאס-פעק'-טינג)
ניט פערדעכטיגענד, וואס האט ניט קיין
פערדאכט; וואס האט צוטרויען.

unsuspec'tingly *adv.* (אנ-סאס-פעק'-
טינג-לי) אהן פערדאכט; ניט האבענדיג
קיין חשד.

unsuspec'tingness *n.* (אנ-סאס-פעק'-
טינג-נעס) אונפערדעכטיגקייט, דאס ניט
האבען קיין חשד.

unsuspen'ded *a.* (אנ-סאס-פענ'-דעד)
ניט אנגעהאנגען, וואס הענגט ניט; ניט
סוספענדירט, ניט אבגעלעגט, ניט אונטער=
בראכען.

unsuspi'cion *n.* (אנ-סאס-פיש'-אן)
פערדאכטלאזיגקייט, דאס ניט האבען קיין
פערדאכט אדער חשד.

unsuspi'cious *a.* (אנ-סאס-פיש'-אס)
אונפערדעכטיג, וואס האט ניט קיין פער=
דאכט; וואס רופט ניט ארוים קיין חשד.

unsuspi'ciously *adv.* (אנ-סאס-פיש'-
אס-לי) אהן פערדאכט; אויף אן אופן
וואס רופט ניט ארוים קיין פערדאכט.

unsuspi'ciousness *n.* (אנ-סאס-פיש'-
אס-נעס) אונפערדעכטיגקייט, דאס ניט
האבען קיין חשד אדער פערדאכט.

unsustai'nable *a.* (אנ-סאס-טיי'-
נעבל) ניט אנצוהאלטען, ניט אויסצוהאל=
טען.

unsustained' *a.* (אנ-סאס-טיינד') ניט
אונטערגעהאלטען, ניט אונטערשטיצט.

unswad'dle *v.* (אנ-סהוואד'ל) אויסוויק=
לען, אויסווינדלען, אראבנעהמען די וויג=
רעלעך [ווי פון א קינד].

unswal'lowed *a.* (אנ-סהוואל'-אוד)

ניט איינגעשלונגען, ניט ארונטערגעשלונגען.

unswathe' *v.* (אנ-סהווייטה') אראבנעמען דעם באנדאזש אדער בינדע; אראבנעמען די וויקעלעך אדער ווינדעלעך.

unsway'able *a.* (אנ-סהוויי'-עבל) אונרעגיערבאר, וואס לאזט זיך ניט רעגיערען; וואס לאזט זיך ניט בעאיינפלוסען פון אן אנדערען.

unswayed' *a.* (אנ-סהווייד') ניט רעגיערט, ניט בעהערשט, ניט געלייטעט אדער אנגעפיהרט פון אן אנדערען.

unswayed'ness *n.* (אנ-סהווייד'-נעס) אונבעהערשבארקייט, דאס ניט לאזען זיך בעהערשען אדער אנגעפיהרט ווערען פון אן אנדערען.

unswear' *v.* (אנ-סהוועהר') צוריקנעמען א שבועה, שווערען אז די פריהריגע שבועה איז געווען פאלש.

unsweat'ing *a.* (אנ-סהוועט'-אינג) שווייסלאז, וואס שוויצט ניט.

unsweet' *a.* (אנ-סהוויעט') ניט זיס, אונאנגענעהם.

unswee'ten *v.* (אנ-סהוויע'טן) אוועקנעהמען די זיסקייט, מאכען ניט זיס.

unswee'tened *a.* (אנ-סהוויע'טנד) ניט פערזיסט, ניט זיס געמאכט.

unswept' *a.* (אנ-סהוועפט') ניט געקעהרט, ניט אויסגעקעהרט, ניט ריין געמאכט א. ז. וו. ז. *sweep*

unswer'ving *a.* (אנ-סהוואיר'-ווינג) וואס קעהרט זיך ניט אב פון גלייכען וועג, ניט אבווייכענד; פעסט, בעשטענדיג.

unswer'vingly *adv.* (אנ-סהוואיר'-ווינג-לי) ניט אבקעהרענדיג זיך פון גלייכען וועג; אויף א פעסטען, בעשטענדיגען אופן.

unswoln' *a.* (אנ-סהוואולן') ניט געשוואלען, ניט אויפגעבלאזען.

unsworn' *a.* (אנ-סהוואורן') ניט געשווארען, ניט פערבונדען דורך א שבועה.

unswung' *a.* (אנ-סהוואנג') ניט געשוואונגען, ניט געוויעגט, ניט געשאקעלט.

unsyl'labled *a.* (אנ-סיל'-עבלד) ניט צוטיילט אין זילבען; ניט אויסגעשפראכען, ניט אויסגעדריקט.

unsymmet'rical *a.* (אנ-סי-מעט'-רי-קעל) ניט סימעטריש, ניט גלייכמעסיג. ז. *symmetrical*

unsymmet'rically *adv.* (אנ-סי-מעט'-רי-קעל-אי) ניט סימעטריש, אויף אן אונסימעטרישען אופן.

unsym'metry *n.* (אנ-סימ'-ע-טרי) ז. *asymmetry*

unsympathet'ic *a.* (אנ-סים-פע-טהעט'-איק) ניט סימפאטעטיש, ניט מיטליידענד, ניט מיטפיהלענד.

unsympathet'ical *a.* (אנ-סים-פע-טהעט'-אי-קעל) ז. *unsympathetic*

unsympathet'ically *adv.* (אנ-סים-פע-טהעט'-אי-קעל-אי) ניט מיטפיהלענדיג, ניט האבענדיג קיין מיטלייד.

unsympathizabil'ity *n.* (אנ-סים-פע-טהאי-זע-ביל'-אי-טי) די אונסימפאטישקייט, דאס ניט קענען ארויסרופען קיין סימפאטיע.

unsym'pathizable *a.* (אנ-סימ'-פע-טהאי-זעבל) וואס קען ניט ארויסרופען קיין סימפאטיע.

unsystemat'ic *a.* (אנ-סים-טע-מעט'-איק) ניט סיסטעמאטיש, ניט ארדנונגסמעסיג.

unsystemat'ical *a.* (אנ-סים-טע-מעט'-אי-קעל) ז. *unsystematic*

unsystemat'ically *adv.* (אנ-סים-טע-מעט'-אי-קעל-אי) אויף אן אונסיסטעמאטישען אופן.

unsys'tematised *a.* (אנ-סים'-טעמ-ע-טאיזד) ז. *unsystematized*

unsys'tematized *a.* (אנ-סים'-טעמ-ע-טאיזד) ניט סיסטעמאטיזירט, ניט געבראכט אין א סיסטעם אדער ארדנונג.

untack' *v.* (אנ-טעק') אבטיילען, אבשיירען; אבטשעפען, אבבינדען.

untain'ted *a.* (אנ-טיינ'-טעד) ניט פערדארבען; ניט אנגעשטעקט; אונבעפלעקט, ריין; אהן א פגימה.

untain'tedly *adv.* (אנ-טיינ'-טעד-לי) אויף א ריינעם, אונבעפלעקטען אדער ניט פערדארבענעם אופן; אהן א פגימה.

untain'tedness *n.* (אנ-טיינ'-טעד-נעס) ריינקייט, אונבעפלעקטקייט; אונפערדארבענקייט.

unta'ken *a.* (אנ-טיי'קן) ניט גענומען, ניט פערכאפט, ניט געוואונען, ניט בעצווינגערט, ניט אנגענומען א. ז. וו. ז. *take*

untal'ented *a.* (אנ-טעל'-ענ-טעד) אהן טאלאנט, טאלאנטלאז, ניט בעגאבט, אונפעהיג.

untalked' *a.* (אנ-טאהקט') ניט גערעדט, ניט געשפראכען.

untalked' of (אנ-טאהקט' אוו) ניט בעשפראכען; ניט דערמאהנט.

unta'mable *a.* (אנ-טיי'-מעבל) וואס לאזט זיך ניט צוימען אדער קאנטראלירען, וואס לאזט זיך ניט מילדערען אדער זענפטיגען.

unta'mableness *n.* (אנ-טיי'-מעבל-נעס) אונצוימבארקייט, אונמעגליכקייט צו ווערען געזענפטיגט אדער געמילדערט.

untamed' *a.* (אנ-טיימד') ניט געצוימט, ווילד; ניט צוגעוועהנט צום הויז, ניט הויזליך [וועגען טהיערע]; ניט בעצוואונגען, ניט געהארכזאם; ניט געבויגען, ניט אונטערטעניג.

untan'gibly *adv.* (אנ-טענ'-דזשי-בלי) ז. *intangibly*

untan'gle *v.* (אנ-טענ'גל) אויפפלאנטערען, ארויספלאנטערען; מאכען קלאר; ארויסנעהמען פון א פערלעגענהייט.

untanned' *a.* (אנ-טענד') ניט געגארבט.

untar'nishable *a.* (אנ-טאר'-ניש-עבל) וואס קען ניט פערלירען דעם גלאנץ.

untar'nished *a.* (אנ-טאר'-נישט) אונבעפלעקט; ניט מוטנע אדער טריב, ניט פערטונקעלט, אין פולען גלאנץ.

untarred' *a.* (אנ-טארד') ניט אויסגעפעכט; ניט בעשמיערט מיט דזשעגאכץ.

untas'ted *a.* (אנ-טייס'-טעד) ניט פערזוכט; ניט געגאסען.

untaste'ful *a.* (אנ-טייסט'-פול) געשמאקלאז, אהן געשמאק.

untaste'fully *adv.* (אנ-טייסט'-פול-אי) אויף א געשמאקלאזען אופן, אהן געשמאק.

untas'ting *a.* (אנ-טייס'-טינג) געשמאקלאז, אהן געשמאק, אהן טעם.

untaught' *a.* (אנ-טאהט') ניט אונטערריכטעט, ניט געלערענט, אונוויסענד; אונגעשיקט, אונערפאהרען, ניט געוועהנט.

untax' *v.* (אנ-טעקס') אראבנעהמען א שטייער [פון עמעם].

untaxed' *a.* (אנ-טעקסט') ניט בעשטייערט; אונבעשולדיגט, ניט געטאדעלט, ניט קריטיקירט.

unteach' *v.* (אנ-טיעטש') מאכען פערגעסען, אבגעוועהנען.

untea'chable *a.* (אנ-טיע'-טשעבל) וואס לאזט זיך ניט לערנען; אונפעהיג צו לערנען.

untea'chableness *n.* (אנ-טיע'-טשעבל-נעס) דאס ניט לאזען זיך לערנען; אונפעהיגקייט צו לערנען.

unteam' *v.* (אנ-טיעם') אבשפאנען.

untee'ming *a.* (אנ-טיע'-מינג) אונפרוכטבאר.

untell'able *a.* (אנ-טעל'-עבל) וואס קען ניט דערצעהלט ווערען; וואס איז ניט ווערטה דערצעהלט צו ווערען.

untem'perate *a.* (אנ-טעמ'-פער-אייט) ז. *intemperate*

untem'perately *a.* (אנ-טעמ'-פער-אייט-לי) ז. *intemperately*

untem'pered *a.* (אנ-טעמ'-פערד) ניט געמעסיגט; ניט געהארטעוועט [וועגען מעטאלען]; ניט ריכטיג צונויפגעמישט לויט א געוויסער פראפארציע.

untempt'ed *a.* (אנ-טעמפט'-עד) וואס איז ניט געבראכט צו קיין נסיון; ניט גערייצט.

untempt'ible *a.* (אנ-טעמפט'-איבל) ניט פערפיהרבאר, וואס קען ניט פערפיהרט ווערען, וואס קען ניט געבראכט ווערען צו א נסיון; וואס קען ניט גערייצט ווערען.

untempt'ibly *adv.* (אנ-טעמפט'-אי-בלי) ניט רייצענדיג, ניט פערפיהרענדיג, ניט ברייגנענדיג צו קיין נסיון.

untenabil'ity *n.* (אנ-טענ-ע-ביל'-אי-טי) ז. *untanableness*

unten'able *a.* (אנ-טענ'-עבל) ניט האלטבאר, וואס קען ניט אנגעהאלטען ווערען; וואס קען ניט פערטיידיגט ווערען [דורך ארגומענטען].

unten'ableness *n.* (אנ-טענ'-עבל-נעס) די אונהאלטבארקייט, די אונמעגליכקייט געהאלטען אדער פערטיידיגט צו ווערען.

unten'ant *v.* (אנ-טענ'-ענט) בעפרייען [א הויז א. ז. וו.] פון א שכן אדער איינוואהנער; ארויסווארפען א בעוואהנער.

unten'antable *a.* (אנ-טענ'-ענ-טעבל) אונוואהנבאר, וואס קען ניט בעוואהנט ווערען; אונבעוואהנט.

unten'anted *a.* (אנ-טענ'-ענ-טעד) ניט בעזעצט, ניט בעוואהנט; ניט פערפאכטעט, ניט פערדונגען.

unten'ded *a.* (אנ-טענ'-דעד) ניט בעגלייטעט, ניט בעוואכט; ניט אויפגעפאסט; ניט געהיט, ניט אויפגעווארט.

unten'der *a.* (אנ-טענ'-דער) ניט צארט, ניט זאפט, ניט ווייך, ניט צערטליך, אהן ליעבע, הארט; ניט פיהלענד.

unten'dered *a.* (אנ-טענ'-דערד) ניט אנגעבאטען, ניט געגעבען.

unten'derly *adv.* (אנ-טענ'-דער-לי) ניט צארט, ניט צערטליך, אהן ליעבע, הארט.

unten'ted *a.* (אנ-טענ'-טעד) ניט בעזארגט מיט געצעלטען; ניט בעדעקט מיט פאלאטקעס.

unter'minated *a.* (אנ-טויר'-מי-ניי-טעד) אהן אן ענד, אונענדליך.

unter'rified *a.* (אנ-טער'-אי-פאיד) ניט דערשראקען, ניט אבגעשראקען.

untes'ted *a.* (אנ-טעס'-טעד) ניט געפרופט, ניט פראבירט.

unteth'er *v.* (אנ-טעטה'-ער) אבבינדען, אבלאזען פון שטריק [א בהמה].

unteth'ered *a.* (אנ-טעטה'-ערד) ניט צוגעבונדען, אבגעבונדען [ווי למשל, בהמות].

unthanked' *a.* (אנ־טהענקט') ניט גע־דאנקט, אהן דאנק.
unthank'ful *a.* (אנ־טהענק'־פול) אונ־דאנקבאר.
unthank'fully *adv.* (אנ־טהענק'־פול־אי) אויף א אונדאנקבארען אופן; אהן דאנקבארקייט.
unthank'fulness *n.* (אנ־טהענק'־פול־נעס) אונדאנקבארקייט.
unthatched' *a.* (אנ־טהעטשט') ניט בע־דעקט מיט שטרוי [וועגען א דאך].
unthawed' *a.* (אנ־טהאהד') ניט גע־טויעט, ניט צוגאנגען, ניט צושמאלצען [וועגען שנעע און אייז]; ניט אבגעגאנ־גען; ניט אבגעלאזט [וועגען וועטער, ביי וועלכען דאס אייז אדער שנעע נעהמען ניט צוגעהן].
untheat'rical *a.* (אנ־טהי־עט'־רי־קעל) ניט ביהנענמעסיג; ניט טעאטראליש, ניט געקינסטעלט, נאטירליך.
untheat'rically *adv.* (אנ־טהי־עט'־רי־קעל־אי) אויף א ניט־ביהנענמעסיגען אופן; אויף א ניט־טעאטראלישען אדער ניט געקינסטעלטען שטייגער, אויף א נא־טירליכען אופן.
untheolog'ical *a.* (אנ־טהי־א־לאדזש'־אי־קעל) ניט טעאלאגיש; וואס איז ניט שייך צו טעאלאגיע. ז. *theology*
unthelog'ically *adv.* (אנ־טהי־א־לאדזש'־אי־קעל־אי) אויף א ניט־טעאלאגי־שען שטייגער; ניט לויט די פרינציפען פון טעאלאגיע. ז. *theology*
unthick'en *v.* (אנ־טהיק'ן) מאכען דין; ווערען דין.
unthick'ened *a.* (אנ־טהיק'נד) געמאכט דין; דין.
unthink' *v.* (אנ־טהינק') ניט מעהר דענ־קען [וועגען עפעס], זיך ארויסשלאגען פון די געדאנקען, פארגעסען; דענקען אנ־דערש.
unthinkabil'ity *n.* (אנ־טהינ־קע־ביל'־אי־טי) אונדענקבארקייט, דאס ניט לאזען זיך בעגרייפען אדער בענעהמען, דאס ניט קענען פארגעשטעלט ווערען אין געדאנק.
unthin'kable *a.* (אנ־טהינ'־קעבל) אונ־דענקבאר, וואס לאזט זיך ניט דענקען, וואס לאזט זיך ניט בעגרייפען אדער בע־נעהמען, וואס מען קען זיך ניט פארשטע־לען אין געדאנק.
unthin'king *a.* (אנ־טהינ'־קינג) ניט דענקענד, ניט נאכדענקענד, געדאנקענלאז; ניט איבערלעגט, אונבעוואוסט; זארגלאז.
unthin'kingly *adv.* (אנ־טהינ'־קינג־לי) ניט דענקענדיג, ניט נאכדענקענדיג; אהן איבערלעגונג.
unthin'kingness *n.* (אנ־טהינ'־קינג־נעס) געדאנקענלאזיגקייט, אונאיבערלעגט־קייט.
unthor'ny *a.* (אנ־טהאהר'־ני) ניט דארנדיג.
unthought' *a.* (אנ־טהאהט') ניט גע־דאכט; פארגעסען.
unthought'ful *a.* (אנ־טהאהט'־פול) ניט בעדאכט, ניט נאכדענקענד, אונבעוואוס־טען, ניט פארזיכטיג, לייכטזיניג, געדאנ־קענלאז.
unthought'fully *adv.* (אנ־טהאהט'־פול־אי) געדאנקענלאז, ניט בעטראכט, לייכטזיניג.
unthought'fulness *n.* (אנ־טהאהט'־פול־נעס) געדאנקענלאזיגקייט; אונאיבער־לעגטקייט, אונבעוואוסטהייט, נאכלעסיגקייט, זארגלאזיגקייט, לייכטזינניגקייט.
unthought of (אנ־טהאהט אוו) פון וואס מען האט ניט געטראכט, אויף וואס מען האט ניט געהאפט, אונערווארטעט. The possibility of failure was unthought of when the plans were made.
unthrashed' *a.* (אנ־טהרעשט') ניט גע־דראשען; ניט געקלאפט, ניט געשלאגען.
unthread' *v.* (אנ־טהרעד') ארויסציהען א פאדים [ווי פון א נאדעל]; געפינען דעם וועג דורך...
unthreat'ened *a.* (אנ־טהרעט'נד) ניט געדראהט, ניט געשטראשעט, ניט איינגע־שראקען.
unthreshed' *a.* (אנ־טהרעשט') ניט גע־דראשען; ניט געקלאפט, ניט געשלאגען.
unthrift' *a. and n.* (אנ־טהריפט') ניט שפארזאם [אין ווירטשאפט], פערשווענ־דעריש; פערשווענדערישקייט; א פער־שווענדער.
unthrif'tily *adv.* (אנ־טהריפ'־טי־לי) ארים; אויף א אונשפארזאמען אופן, פערשווענדעריש.
unthrif'tiness *n.* (אנ־טריפ'־טי־נעס) אונשפארזאמקייט, פערשווענדערישקייט.
unthrif'ty *a.* (אנ־טהריפ'־טי) ניט שפארזאם, פערשווענדעריש.
unthri'ving *a.* (אנ־טהראי'־ווינג) ניט געדייהענד, ניט מזל'דיג, ניט ערפאלגריך, ניט בליהענד.
unthrone' *v.* (אנ־טהראון') אראבזעצען פון טהראן.
unthwar'ted *a.* (אנ־טהוואהר'־טעד) ניט דורכגעקרייצט; ניט געהינדערט; ניט געשטערט. ז. *thwart*
unti'dily *adv.* (אנ־טאי'־די־לי) אויף א ניט־נעטען אדער אונזויבערען אופן.
unti'diness *n.* (אנ־טאי'־די־נעס) אונ־נעטקייט, אונזויבערקייט, אונריינליכקייט, אונארדנונג [אין קליידונג, אין וואהנונג א. ד. ג.].
unti'dy *a.* (אנ־טאי'־די) ניט נעט, ניט זויבער, ניט אין ארדנונג.
untie' *v.* (אנ־טאי') אויפבינדען, אבבינ־דען; אויפקניפלען; פריילאזען; אויס־פלאנטערען; מאכען קלאר, ערקלערען, לע־זען; זיך אבבינדען; ווערען פריי.
untied' *a.* (אנ־טאיד') אויפגעבונדען; ניט געבונדען, ניט בעפעסטיגט, לויז.
until' *prep. and c.* (אנ־טיל') ביז, ביז צו, ביז וואנען.
untile' *v.* (אנ־טאיל') אראבנעהמען די ציגעגל [פון דאך].
untiled' *a.* (אנ־טאילד') ניט געדעקט מיט ציגעגל.
untill'able *a.* (אנ־טיל'־עבל) וואס קען ניט געאקערט ווערען, וואס קען ניט בע־ארבייט ווערען, אונפרוכטבאר [וועגען לאנד]; וואס קען ניט קולטיווירט ווערען; וואס קען ניט פערפיינערט ווערען אדער ערצויגען ווערען.
untilled' *a.* (אנ־טילד') ניט געאקערט, ניט בעארבייט; ניט קולטיווירט; אונער־צויגען, אונגעבילדעט, ניט פערפיינערט.
untim'bered *a.* (אנ־טימ'־בערד) ניט בעזארגט מיט געהילץ; ניט שטארק אדער גוט געבויט [פון געהילץ]; ניט רייך אין געהילץ־בוימער, ניט בעדעקט מיט געהילץ־בוימער [וועגען א געגענד].
untime'liness *n.* (אנ־טאימ'־לי־נעס) אונצייטיגקייט; פריהצייטיגקייט; אונ־צייטליכקייט; אונפאסיגקייט.
untime'ly *a. and adv.* (אנ־טאימ'־לי) אונצייטיג; פריהצייטיג, פאר דער צייט; ניט צו דער רעכטער צייט, ניט אין צייט, אונצייטליך; אונפאסענד.
untime'ous *a.* (...נ־טאימ'־אס) ... ז. *untimous*
unti'mous *a.* (אנ־טאי'־מאס) ...ס איז ... צו דער רעכטער צייט, ניט אין צייט.
untinc'tured *a.* (אנ־טינק'־טשורד) ... ...פארבט; ניט געמישט מיט...
untinged' *a.* (אנ־טינדזשד') ... גע־ ...רבט; ניט אנגעשטעקט, ניט אנגעריי־ ...
untir'able *a.* (אנ־טאיר'־עבל) ...נער־ ...עדליך, וואס קען ניט ווערען מיעד אדער ...רמאטערט.
untired' *a.* (אנ־טאירד') ... מיעד, ... פערמאטערט.
untir'ing *a.* (אנ־טאיר'־אינג) ...ס ווערט ... מיעד אדער פערמאטערט, אונערמיעד־ ..., אונערשעפליך.
unti'thable *a.* (אנ־טאי'־טהעבל) ... ...ס עס דארף ניט אבגעצאהלט ווערען א ...הנטער טייל, פון וואס מען דארף ניט ...בען מעשר, וואס דארף ניט צאהלען ...שר.
untithed' *a.* (אנ־טאיטהד') ... וואס עס ... ניט אבגעצאהלט געווארען א צעהנ־ ...ר טייל, פון וואס מען האט ניט געגע־ ...ן קיין מעשר, וואס האט ניט געצאהלט ...ן מעשר.
unti'tled *a.* (אנ־טאי'טלד) ... בעטי־ ...לט, ניט טיטולירט, אהן א טיטעל; אהן ... רעכט, ניט בערעכטיגט.
un'to *prep.* (אנ'־טו) ...
untold' *a.* (אנ־טאולד') ... דערצעהלט, ... געזאגט, ניט דערמאהנט; ניט גע־ ...הלט; וואס קען ניט געצעהלט אדער ...יסגערעכנעט ווערען.
untol'erable *a.* (...נ־טאל'־ע־רעבל) ... ז. *intolerable*
untomb' *v.* (אנ־טוהם') ...יסגראבען, ...ויסנעהמען פון קבר.
untombed' *a.* (אנ־טוהמד') ... בע־ ...אבען, ניט בעערדיגט.
untooth' *v.* (אנ־טוהטה') ...ויסרייסען ...יהנער.
untoothed' *a.* (אנ־טוהטהד') ...ן צייה־ ...ר.
untooth'some *a.* (אנ־טוהטה'־סאם) ... ...שמאק.
untouch'able *a.* (אנ־טאטש'־עבל) ... ...ריהרבאר, וואס קען ניט בעריהרט ווע־ ...ן.
untouched' *a.* (אנ־טאטשט') ...נבע־ ...הרט, ניט אנגעריהרט; ניט בעריהרט; ... געריהרט.
unto'ward *a.* (אנ־טאו'־ארד) ...נגינ־ ...ינ; אונגליקליך; אונאנגענעהם; ווי־ ...רשפעניג, הארטנעקיג, אונגעהארזאם; ...ס איז שווער אומצוגעהן דערמיט.
unto'wardliness *n.* (...נ־טאו'־ארד־ ...נעס) אונגינסטיגקייט; ווידערשפעניג־ ...יט; אונגעלומפערטקייט. ז. *untoward*
unto'wardly *adv. and a.* (...נ־טאו'־ ...רד־לי) ניט ווי עס בעדארף צו זיין, ...נגינסטיג, שלעכט; אונגעלומפערט.
unto'wardness *n.* (...נ־טאו'־ארד־נעס) ...נגעהארזאמקייט, ווידערשפעניגקייט, ...רטנעקיגקייט; אונגעשיקטקייט, אונגע־ ...מפערטקייט.
untrace' *v.* (אנ־טרייס') ...פריען פון ...פאסטראמקעס [א פערד]. ז. *trace*
untra'ceable *a.* (אנ־טריי'־סעבל) ... ...ן ניט נאכגעשפירט ווערען, וואס קען ... נאכגעפאלגט ווערען, וואס מען קען ... אויסגעפינען.

untraced′ *a.* (אנ-טרייסט′) ניט בעטראטען, ניט דורכגעטראטען; אהן שפורען; ניט סקיצירט, ניט אנגעצייכענט; ניט נאכגעשפירט, ניט נאכגעפאלגט.

untracked′ *a.* (אנ-טרעקט′) אהן א וועג, אהן אן אויסגעטראטענעם וועג; ניט נאכגעשפירט, ניט נאכגעפאלגט [נאך די שפורען].

untractabil′ity *a.* (אנ-טרעק-טע-ביל′-אי-טי) ז. *intractability*

untrac′table *a.* (אנ-טרעק′-טעבל) ז. *intractable*

untrac′tableness *n.* (אנ-טרעק′-טעבל-נעס) ז. *intractableness*

untra′ding *a.* (אנ-טריי′-דינג) וואס האנדעלט ניט, וואס טרייבט ניט קיין האנדעל; ניט געוועהנט; אונערפאהרען.

untrained′ *a.* (אנ-טריינד′) ניט געלערענט; ניט ערצויגען, ניט געבילדעט.

untram′meled *a.* (אנ-טרעמ′-עלד) ניט געפענטעט, ניט געבונדען; ניט געשטערט, ניט געהינדערט.

untram′melled *a.* (אנ-טרעמ′-עלד) ז. *untrammeled*

untranscribed′ *a.* (אנ-טרענס-קראיבד′) ניט איבערגעשריבען, ניט קאפירט.

untransfer′able *a.* (אנ-טרענס-פויר′-עבל) ניט איבערטראגבאר, וואס קען ניט איבערגעטראגען ווערען; וואס קען ניט אריבערגעפיהרט ווערען; וואס קען ניט איבערגעגעבען ווערען.

untransferred′ *a.* (אנ-טרענס-פוירד′) ניט איבערגעטראגען; ניט אריבערגעפיהרט; ניט איבערגעגעבען.

untransformed′ *a.* (אנ-טרענס-פאהרמד′) ניט טראנספארמירט, ניט פערענדערט, ניט איבערגעמאכט, ניט פערוואנדעלט.

untranslatabil′ity *n.* (אנ-טרענס-ליי-טע-ביל′-אי-טי) אונאיבערזעצבארקייט, דאס ניט קענען איבערזעצט ווערען אין אן אנדער שפראך.

untransla′table *a.* (אנ-טרענס-ליי′-טעבל) אונאיבערזעצבאר, וואס קען ניט איבערזעצט ווערען פון איין שפראך אין אן אנדערער.

untransla′tableness *n.* (אנ-טרענס-ליי′-טעבל-נעס) אונאיבערזעצבארקייט, דאס ניט קענען איבערזעצט ווערען אין אן אנדער שפראך.

untransla′ted *a.* (אנ-טרענס-ליי′-טעד) ניט איבערזעצט.

untransmis′sible *a.* (אנ-טרענס-מיס′-איבל) ניט איבערטראגבאר, ניט איבערגעבליך, וואס קען ניט איבערגעטראגען אדער איבערגעגעבען ווערען צו אן אנדערען.

untransmit′ted *a.* (אנ-טרענס-מיט′-עד) ניט איבערגעטראגען, ניט איבערגעגעבען; ניט איבערגעשיקט; ניט דורכגעפיהרט.

untranspar′ent *a.* (אנ-טרענס-פעהר′-ענט) ניט דורכזיכטיג, ניט דורכשיינענד.

untransplan′ted *a.* (אנ-טרענס-פלענ′-טעד) ניט איבערגעפלאנצט, ניט איבערגעזעצט [אין אן אנדער ארט].

untranspor′table *a.* (אנ-טרענס-פאור′-טעבל) וואס קען ניט טראנספארטירט אדער אוועקגעשיקט ווערען; וואס דארף ניט פעראורטיילט ווערען צום פערשיקען [ווי אויף קאטארזשנע ארבייט].

untranspor′ted *a.* (אנ טרענס-פאור′-טעד) ניט טראנספארטירט, ניט איבערגעפיהרט, ניט איבערגעבראכט; ניט אוועקגעשיקט; ניט פערשיקט צו צוואנג-ארבייט אדער קאטארגע; ניט ארויסגעבראכט פון די כלים, ניט אויסער זיך.

untransposed′ *a.* (אנ-טרענס-פאוזד′) ניט איבערגעשטעלט, ניט איבערגעטראגען.

untrav′eled *a.* (אנ-טרעוו′-עלד) וואו קיינער האט ניט געררייזט; ניט בערייזט, וואס האט ניט געררייזט; וואס האט ניט דורכגעמאכט קיין ווייטע נסיעה; אונערפאהרען; פראווינציעל, קליינשטעדטעדיג, בעשרענקט.

untrav′elled *a.* (אנ-טרעוו′-עלד) ז. *untraveled*

untrav′ersable *a.* (אנ-טרעוו′-אויר-סעבל) וואס קען ניט דורכגעקרייצט אדער דורכגעשניטען ווערען; וואס קען ניט אבגעלייקענט ווערען.

untread′ *v.* (אנ-טרעד′) צוריקגעהן; געהן צוריק אויף′ן זעלבען וועג.

untrem′bling *a.* (אנ-טרעמ′-בלינג) ניט ציטערענד, פורכטלאז, שטאנדהאפט, פעסט.

untrem′blingly *adv.* (אנ-טרעמ′-בלינג-לי) ניט ציטערענדיג, פורכטלאז, מיט שטאנדהאפטיגקייט, מיט פעסטקייט.

untrenched′ *a.* (אנ-טרענטשט′) ניט בעפעסטיגט, ניט פערטיידיגט, ניט בעשיצט מיט טראנשעען אדער גראבענס.

untres′passing *a.* (אנ-טרעס′-פעס-אינג) ניט איבערטרעטענד, ניט פערלעצענד, וואס איז ניט עובר, ניט זינדיגענד.

untried′ *a.* (אנ-טראיד′) ניט פערזוכט; ניט פראבירט; ניט אויסגעפראבירט; ניט ערפאהרען; ניט פערהערט; ניט גע′משפט; ניט ענטשיעדען פאר′ן געריכט.

untri′fling *a.* (אנ-טראי′-פלינג) וואס מאכט זיך ניט נאריש, וואס בעציהט זיך ניט לייכט; וואס שפיעלט זיך ניט ארום.

untrilled′ *a.* (אנ-טרילד′) ניט געטרילערט, ניט געזונגען מיט טרעלען; ניט ארויסגערעדט מיט א טרילענדען אדער ראלענדען קלאנג [וועגען א קאנסאנאנט].

untrimmed′ *a.* (אנ-טרימד′) אונגעפוצט, ניט בעפוצט; ניט ארומגעפוצט, ניט ארומגעשניטען, ניט ארומגעגלייכט; ניט אין ארדנונג.

untrod′ *a.* (אנ-טראד′) ז. *untrodden*

untrod′den *a.* (אנ-טראד′ן) ניט בעטראטען, ניט דורכגעטראטען; ניט בעזוכט.

untroub′led *a.* (אנ-טראב′לד) ניט טריב, ניט מוטנע, קלאר; ניט בעטריבט, ניט בעאונרוהיגט, רוהיג; ניט אויפגערעגט; ניט פערקימערט.

untruced′ *a.* (אנ-טרוהסט′) אהן א וואפען-שטילשטאנד; ניט אונטערבראכען פון א פארלויפיגען פריעדען [וועגען א מלחמה].

untrue′ *a.* (אנ-טרוה′) ניט אמת, ניט וואהר, ניט ריכטיג, ניט עכט, פאלש; אונגעטריי, טרייאלאז, ניט אויפריכטיג; ניט וואהרהאפטיג; אונעהרליך.

untru′ly *adv.* (אנ-טרוה′-לי) ניט ריכטיג, פאלש.

untrum′peted *a.* (אנ-טראמ′-פעט-עד) ניט פאנאנדערגעפויקט; ניט בעקאנט געמאכט, ניט אויסגערופען.

untruss′ *v.* (אנ-טראס′) אויפבינדען, אויפפאקען; אויפשנורעווען; לויז מאכען; אויסטהאן.

untrus′tiness *n.* (אנ-טראס′-טי-נעס) אונטרייהייט, טרייאלאזיגקייט; אונצופערלעסיגקייט.

untrust′worthiness *n.* (אנ-טראסט′-הוואיר-טהי-נעס) אונפערטרויענסווירדיגקייט, אונצופערלעסיגקייט, אונגלויבענסווירדיגקייט.

untrust′worthy *a.* (אנ-טראסט′-הוואיר-טהי) ניט פערטרויענסווערטה; ניט גלויבענסווערטה, ניט צופערלעסיג.

untrus′ty *a.* (אנ-טראס′-טי) אונטריי, טרייאלאז; ניט איבערגעגעבען; ניט צופערלעסיג; ניט גלויבענסווערטה.

untruth′ *n.* (אנ-טרוהטה′) אונוואהרהייט, פאלשקייט, ליגען; אונטרייהייט, טרייאלאזיגקייט; א ליגען.

untruth′ful *a.* (אנ-טרוהטה′-פול) ניט וואהר, ניט ריכטיג, פאלש.

untruth′fully *adv.* (אנ-טרוהטה′-פול-אי) אויף א ניט-וואהרען אדער ניט-ריכטיגען אופן; פאלש; אונטריי.

untruth′fulness *n.* (אנ-טרוהטה′-פול-נעס) אונוואהרהייט; פאלשקייט; אונריכטיגקייט.

untuck′ *v.* (אנ-טאק′) פאנאנדערפאלדעווען; פאנאנדערנעהמען די פאלדען; אויפוויקלען.

untu′nable *a.* (אנ-טיו′-נעבל) ניט הארמאניש, ניט מעלאדיש, ניט מוזיקאליש; שלעכט קלינגענד: וואס קען ניט געשטימט ווערען, וואס קען ניט רעגולירט ווערען אדער אנגעשטעלט ווערען [וועגען א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

untu′nableness *n.* (אנ-טיו′-נעבל-נעס) אונהארמאנישקייט, אונמוזיקאלישקייט, דיסהארמאניע, דיסאנאנס; אונמעגליכקייט צו ווערען געשטימט אדער אנגעשטעלט [וועגען מוזיקאלישע אינסטרומענטען].

untu′nably *adv.* (אנ-טיו′-נע-בלי) אויף א ניט-הארמאנישען שטייגער; אזוי אז עס זאל ניט קענען געשטימט ווערען אדער אנגעשטעלט ווערען [וועגען א מוזיקאלישען אינסטרומענט].

untune′ *v.* (אנ-טיון′) מאכען ניט הארמאניש אדער שלעכט-קלינגענד; ברייגען אין אונארדנונג.

untu′neable *a.* (אנ-טיו′-נעבל) ז. *untunable*

untune′ful *a.* (אנ-טיונ′-פול) ניט מעלאדיש, שלעכט-קלינגענד; ניט מוזיקאליש.

untur′baned *a.* (אנ-טויר′-בענד) אהן א טורבאן. ז. *turban*

unturned′ *a.* (אנ-טוירנד′) ניט אומגעדרעהט, ניט אומגעקעהרט.

untu′tored *a.* (אנ-טיו′-טארד) ניט אונטערריכטעט, ניט געלערענט; ניט געבילדעט; אונערצויגען; אונוויסענד.

untwine′ *v.* (אנ-טהוואין′) אבדרעהען, פאנאנדערנעהמען; אבפלעכטען; אבבינדען; אבפלאנטערען; ערקלערען, לעזען; זיך אבדרעהען, זיך פאנאנדערנעהמען; זיך אבפלעכטען; זיך אבבינדען; זיך אבפלאנטערען.

untwirl′ *v.* (אנ-טהוואירל′) אבדרעהען; פאנאנדערפלעכטען.

untwist′ *v.* (אנ-טהוויסט′) אבדרעהען; פאנאנדערפלעכטען, אבפלעכטען; צוריק אבבויגען, אויסגלייכען; לעזען [ווי א רעטעניש]; זיך אבדרעהען, זיך אבפלעכטען; זיך צוריק אבבויגען, זיך אויסגלייכען.

ununi′ted *a.* (אנ-יו-נאי′-טעד) ניט פעראייניגט, ניט פערבונדען.

unurged′ *a.* (אנ-אוירדזשד′) ניט געטריבען, ניט געצוואונגען, אונגעדרונגען; פרייוויליג.

He accepted the nomination **unurged**.

unused′ *a.* (אנ-יוזד') ניט בענוצט, ניט געברויכט; אויפגעהערט געברויכט צו ווערען; וואס איז קיינמאל ניט געברויכט געווארען; ניט געוועהנט, ניט צוגעוועהנט; אונגעוועהנליך.

unuse′ful *a.* (אנ-יוס'-פול) אוננוציג, אונניצליך, אונברויכבאר.

unuse′fully *adv.* (אנ-יוס'-פול-אי) אויף אן אוננוציגען, אונניצליכען אדער אונברויכבארען אופן.

unuse′fulness *n.* (אנ-יוס'-פול-נעס) אוננוציגקייט, אונניצליכקייט.

unu′sual *a.* (אנ-יו'-זשו-על) אונגעוועהנליך, זעלטען, אויסערארדענטליך.

unusual′ity *n.* (אנ-יו-זשו-על'-אי-טי) אונגעוועהנליכקייט.

unu′sually *adv.* (אנ-יו'-זשו-על-אי) אונגעוועהנליך, זעלטען.

unu′sualness *n.* (אנ-יו'-זשו-על-נעס) אונגעוועהנליכקייט, זעלטענקייט.

unu′tilised *a.* (אנ-יו'-טיל-איזד) ז. ***unutilized***

unu′tilized *a.* (אנ-יו'-טיל-איזד) ניט אויסגענוצט.

unutterabil′ity *n.* (אנ-אט-ער-ע-ביל'-אי-טי) אונאויסשפרעכליכקייט.

unut′terable *a.* (אנ-אט'-ער-עבל) אונאויסשפרעכליך, וואס קען ניט אויסגעדריקט ווערען מיט ווערטער.

unut′terables *n.* (אנ-אט'-ער-עבלז) הויזען, פלודערען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

unut′terably *adv.* (אנ-אט'-ער-ע-בלי) אונאויסשפרעכליך, אויף אן אופן וואס קען ניט אויסגעשפראכען ווערען, ניט אויסצודריקען מיט ווערטער.

unut′tered *a.* (אנ-אט'-ערד) ניט אויסגעשפראכען.

unvac′cinated *a.* (אנ-וועק'-סי-ניי-טער) ווענען מען האט ניט געשטעלט קיין פאקען; ווענען מען האט קיינמאל ניט געשטעלט קיין פאקען אויף א געלונגענעם אופן.

unvac′illating *a.* (אנ-וועס'-אי-ליי-טינג) זיך ניט שאקלענד, זיך ניט וואקלענד; זיך ניט שלאגענד מיט דער דעה, ענטשלאסען.

unval′orous *a.* (אנ-וועל'-אר-אס) ניט ריטערליך, ניט העלדיש, ניט בראוו, מוטלאז.

unval′uable *a.* (אנ-וועל'-יו-עבל) אונשעצבאר, וואס איז אונמעגליך אבצושאצען, ניט אבצושאצען; ווערטהלאז, אהן ווערטה.

unval′ued *a.* (אנ-וועל'-יוד) ניט געשעצט, ניט געאכטעט; ניט געשאצט, ניט אבגעשאצט.

unvan′quishable *a.* (אנ-וועג'-קהוויש-עבל) אונבעזיעגבאר, וואס קען ניט ביינעקומען ווערען, וואס מען קען ניט גובר זיין.

unvan′quished *a.* (אנ-וועג-קהווישט') ניט בעזיעגט, ניט ביינעקומען.

unva′riable *a.* (אנ-וויי'-רי-עבל) ז. ***invariable***

unva′riableness *n.* (אנ-וויי'-רי-עבל-נעס) ז. ***invariableness***

unva′ried *a.* (אנ-וויי'-ריד) אונפערענדערט, אונגעענדערט; ניט פערשיעדענארטיג, איינארטיג.

unva′riegated *a.* (אנ-וויי'-רי-ע-גיי-טעד) ניט בונט, ניט פיעלפארביג, ניט פערשיעדענפארביג.

unvar′nished *a.* (אנ-ווער'-נישט) ניט לאקירט; ניט געפוצט; איינפאך.

unva′rying *a.* (אנ-וויי'-רי-אינג) אונפערענדערליך, איינארטיג.

unva′ryingly *adv.* (אנ-וויי'-רי-אינג-לי) אויף אן אונפערענדערליכען אופן.

unveil′ *v.* (אנ-ווייל') אויפדעקען, אבדעקען, ענטדעקען, אבשלייערען; זיך ענטדעקען, זיך אויפדעקען, אראבנעהמען דעם שלייער.

unveiled′ *a.* (אנ-וויילד') ניט איינגעהילט, אפען.

unvei′ledly *adv.* (אנ-וויי'-לעד-לי) ניט פערדעקט, פריי, אפען.

unven′dible *a.* (אנ-וועג'-דיבל) ניט פערקויפליך, ניט גאנגבאר.

unven′erable *a.* (אנ-וועג'-ער-עבל) ניט עהרווירדיג, אונווירדיג.

unven′omed *a.* (אנ-וועג'-אמד) ניט גיפטיג.

unven′omous *a.* (אנ-וועג'-אמ-אס) ז. ***unvenomed***

unven′tilated *a.* (אנ-וועג'-טי-ליי-טעד) ניט ווענטילירט, ניט געלופטערט.

unven′tured *a.* (אנ-וועג'-טשורד) ניט געוואגט, ניט אונטערגענומען; ניט ריזיקירט.

unvera′cious *a.* (אנ-וני-ריי'-שאס) וואס האט ניט ליעב צו זאגען די וואהרהייט; ליגנעריש, אונוואהרהאפטיג; אונעהרענהאפטיג, אונעהרליך, פאלש.

unverac′ity *n.* (אנ-ווי-רעס'-אי-טי) אונוואהרהייט, פאלשקייט, ליגען.

unver′dant *a.* (אנ-וואיר'-דענט) ניט גרין, ניט בעוואקסען מיט גרינס, אהן גרינס.

unver′ifiable *a.* (אנ-ווער'-אי-פאי-עבל) וואס קען ניט בעשטעטיגט ווערען.

unver′ified *a.* (אנ-ווער'-אי-פאיד) אונבעשטעטיגט.

unversed′ *a.* (אנ-וואירסט') ניט בעהאווענט, ניט ערפאהרען; ניט געאיבט, ניט געשיקט; ניט אויסגעדריקט אין פערזען.

unver′sified *a.* (אנ-וואיר'-סי-פאיד) ניט איבערגעמאכט אין א פערזען-פארם, ניט איבערגעגעבען אין גראמען.

unvexed′ *a.* (אנ-וועקסט') ניט געערגערט; ניט בעאונרוהיגט.

unvext′ *a.* (אנ-וועקסט') ז. ***unvexed***

unvicto′rious *a.* (אנ-וויק-טאו'-רי-אס) ניט זיעגרייך.

unvin′dicated *a.* (אנ-ווינ'-די-קיי-טעד) ניט פערטיידיגט; ניט גערעכטפערטיגט.

unvi′olable *a.* (אנ-וואי'-א-לעבל) ז. ***inviolable***

unvi′olated *a.* (אנ-וואי'-א-ליי-טעד) ז. ***inviolated***

unvir′tuous *a.* (אנ-וואיר'-טשו-אס) ניט טוגענדהאפט, אהן טוגענד, אהן גוטע מדות.

unvir′tuously *adv.* (אנ-וואיר'-טשו-אס-לי) ניט טוגענדהאפט.

unvis′ible *a.* (אנ-וויז'-איבל) ז. ***invisible***

unvis′ibly *adv.* (אנ-וויז'-אי-בלי) ז. ***invisibly***

unvis′ited *a.* (אנ-וויז'-אי-טעד) אונבעזוכט, ניט בעזוכט.

unvi′tiated *a.* (אנ-וויש'-אי-איי-טעד) אונפערדארבען; ריין.

unvit′rifiable *a.* (אנ-וויט'-רי-פאי-...בל) וואס קען ניט פערוואנדעלט ווערען ...ין גלאז.

unvit′rified *a.* (אנ-וויט'-רי-פאיד) ...ט ...ערגלאזט, ניט פערוואנדעלט אין גלאז.

unvoiced′ *a.* (אנ-וואיסט') ...ט אויס... ...עשפראכען, ניט אויסגערעדט; אין פא... ...נטיק — אויסגעשפראכען מיט'ן אטעם און ...ט מיט דער שטימע [ווי די בוכשטאבען ...ט", "ק", אין געגענזאץ צו די קאנזא... ...אנטען "ד", "ג", וועלכע ווערען אויס... ...עשפראכען מיט דער שטימע].

unvoi′dable *a.* (אנ-וואי'-דעבל) ...אם ...ען קען ניט מעהר צוריקרופען; וואס ...ען קען ניט בטל מאכען אדער אנולירען.

unvote′ *v.* (אנ-וואוט') ...וריקרופען ...דער בטל מאכען דורך אבשטימונג [ווי ...משל אן אורטייל, געזעץ אדער בעשלוס, ...אר וועלכען מען האט פריהער אנדערש ...עשטימט].

unvouched′ *a.* (אנ-וואוטשט') ...יט בע... ...טעטיגט; ניט גאראנטירט.

unvow′eled *a.* (אנ-וואו'-עלד) ...הן א ...ואקאל, אהן וואקאל-בוכשטאבען, אהן ...נועות. ז. ***vowel***

unvoy′ageable *a.* (...אנ-וואי'-עדזש-...בל) אונשיפבאר [וואס מען קען ניט ...רומרייזען מיט א שיף]; אונדורכגאנג... ...אר, וואס מען קען ניט דורכגעהן אדער ...ורכפאהרען.

unvul′nerable *a.* (...אנ-וואל'-נער-עבל) ז. ***invulnerable***

unwai′ted *a.* (אנ-הוויי'-טעד) ...יט ...בעדיענט; ניט אויפגעווארט.

unwa′kened *a.* (אנ-הוויי'קנד) ...יט נע... ...וועקט, ניט אויפגעוועקט, ניט ערוואכט.

unwalk′able *a.* (...אנ-הוואהק'-עבל) ...אויף וואס מען קען ניט געהן.

unwalled′ *a.* (אנ-הוואהלד') ...אהן װענט, אונבעפעסטיגט.

unwan′dering *a.* (...אנ-הוואנ'-דער-...אינג) ניט ארומוואנדערענד.

unwan′ted *a.* (אנ-הוואהנ'-טעד) ...יט ...בענעהרט, ניט געזוכט.

unwares′ *adv.* (...אנ-הוועהרז') ז. ***unawares***

unwa′rily *adv.* (אנ-הוויי'-רי-לי) ...וואס ...היט זיך ניט [פון א געפאהר]; ניט אי... ...בערלעגט, ניט בעדאכטזאם; איבעראיילט; ...ניט פארזיכטיג.

unwa′riness *n.* (...אנ-הוויי'-רי-נעס) ...אונבעדאכטזאמקייט; איבעראיילטקייט, ...אונאיבערלעגטקייט; אונפארזיכטיגקייט, ...דאס ניט היטען זיך [פון א געפאהר].

unwar′like *a.* (אנ-הוואהר'-לאיק) ...ניט ...קריעגעריש, ניט מיליטעריש; וואס טויג ...ניט צו מלחמה.

unwarmed′ *a.* (אנ-הוואהרמד') ...ניט ...געווארימט.

unwarned′ *a.* (אנ-הוואהרנד') ...ניט געווארענט.

unwarp′ *v.* (אנ-הוואהרפ') ...אבבויגען, ...אבדרעהען, אויסגלייכען.

unwarped′ *a.* (אנ-הוואהרפט') ...אונפאר... ...טייאיש.

unwarrantabil′ity *n.* (...אנ-הוואר-...ענ-טע-ביל'-אי-טי) אונבערעכטיגטקייט; ...אונגערעכטינקייט; אונערלויבטקייט; אונ... ...געזעצליכקייט.

unwar′rantable *a.* (...אנ-הוואר'-ענ-...טעבל) וואס קען ניט גערעכטפערטיגט ...ווערען; אונערלויבט; אונגערעכט; אונגע... ...זעצליך.

unwar′rantableness *n.* (...אנ-הוואר'-...ענ-טעבל-נעס) דאס ניט קענען גערעכט...

פערטיגט אדער ערלויבט ווערען; אונבערעכטיגטקייט; אונגערעכטיגקייט, אונגעזעצליכקייט.

unwar'rantably *adv.* (אנ-הוואר'-ענ-טע-בלי) ניט צו רעכטפערטיגען, אויף אן אופן, וואס קען ניט גערעכטפערטיגט אדער ערלויבט ווערען; אויף אן אונבערעכטיגטען אדער אונגערעכטען אופן.

unwar'ranted *a.* (אנ-הוואר'-ענ-טעד) ניט ערלויבט; ניט גערעכטפערטיגט; ניט גאראנטירט, ניט געזיכערט.

unwar'rantedly *adv.* (אנ-וואר'-ענ-טעד-לי) אויף אן אונגערעכטפערטיגטען אופן; ניט גאראנטירט.

unwa'ry *a.* (אנ-הוויי'-רי) ניט בעדאכטזאם; וואס היט זיך ניט [פון געפאהר]; ניט פארזיכטיג; ניט איבערלעגט; איבעראיילט.

unwashed' *a.* (אנ-הוואשט') ניט געוואשען; ניט ריין, שמוציג; ניט איבערפלייצט.

unwas'ted *a.* (אנ-הוויים'-טעד) ניט פערוויסטעט; ניט פערשווענדעט; ניט פערצעהרט; ניט אבגעצעהרט [ווי פון א קראנקהייט].

unwatched' *a.* (אנ-הוואטשט') ניט בעוואכט; ניט בעאבאכטעט.

unwatch'ful *a.* (אנ-הוואטש'-פול) ניט וואכזאם.

unwatch'fulness *n.* (אנ-הוואטש'-פול-נעס) אונוואכזאמקייט.

unwa'ter *v.* (אנ-הוואה'-טער) אבציהען דאס וואסער.

unwa'tered *a.* (אנ-הוואה'-טערד) ניט בעוואסערט; ניט בעזארגט מיט וואסער; אבגעצויגען דאס וואסער.

unwa'tering *n.* (אנ-הוואה'-טער-אינג) דאס אבציהען דאס וואסער.

unwa'vering *a.* (אנ-הוויי'-ווער-אינג) ניט וואנקענד; שטאנדהאפט, פעסט.

unwa'veringly *adv.* (אנ-הוויי'-ווער-אינג-לי) אויף א ניט-וואנקענדען אופן; אויף א שטאנדהאפטען אדער פעסטען אופן.

unwea'kened *a.* (אנ-הוויע'קנד) ניט אבגעשוואכט, ניט שוואך געמאכט.

unweal'thy *a.* (אנ-הוועל'-טהי) ניט רייך.

unweaned' *a.* (אנ-הוויענד') ניט אנטוועהנט.

unweap'oned *a.* (אנ-הוועפ'-אנד) ניט בעוואפענט, אהן געוועהר.

unwear'able *a.* (אנ-הוועהר'-עבל) ניט צום טראגען, ניט טראגבאר [וועגען א בגד].

unwea'riable *a.* (אנ-הוויע'-רי-עבל) אונערמיעדליך, וואס ווערט ניט מיעד.

unwea'riably *adv.* (אנ-הוויע'-רי-ע-בלי) אויף אן אונערמיעדליכען אופן.

unwea'ried *a.* (אנ-הוויע'-ריד) ניט מיעד; אונערמיעדליך.

unwea'riedly *adv.* (אנ-הוויע'-ריד-לי) ניט ווערענדיג מיעד; אונערמיעדליך.

unwea'riedness *n.* (אנ-הוויע'-ריד-נעס) אונערמיעדליכקייט.

unwea'ry *a. and v.* (אנ-הוויע'-רי) ניט מיעד; דערפרישען, פערטרייבען די מיעדקייט.

unwea'rying *a.* (אנ-הוויע'-רי-אינג) ניט ערמיעדענד; אונערמיעדליך.

unweath'er *n.* (אנ-הוועטה'-ער) אונוועטער, שלעכטעס וועטער.

unweave' *v.* (אנ-הוויעוו') פאנאנדערנעהמען דאס געוועב; אויסרדיבלען.

unwed' *a.* (אנ-הוועד') אונפערהייראט.

unwed'ded *a.* (אנ-הוועד'-עד) אונפערהייראט.

unwedge'able *a.* (אנ-הוועדזש'-עבל) וואס קען ניט געשפאלטען ווערען דורך א קייל אדער קלין; וואס קען ניט לייכט געשפאלטען ווערען.

unwee'ded *a.* (אנ-הוויע'-דעד) ניט געיעט, ניט געפאלעט, ניט אבגערייניגט פון זייטיגען גראז [וועגען א גארטען].

unweighed' *a.* (אנ-הווייד') ניט געוואויגען, ניט בעשטימט די וואג; ניט איבערלעגט.

unweigh'ing *a.* (אנ-הוויי'-אינג) ניט בעטראכט, ניט איבערלעגט.

unwel'come *a. and v.* (אנ-הוועל'-קאם) ניט ווילקאמען; ניט אנגענעהם; בעהאנדלען אלס ניט ווילקאמען.

unwel'comely *adv.* (אנ-הוועל'-קאם-לי) אונווילקאמען.

unwel'comeness *n.* (אנ-הוועל'-קאם-נעס) דאס זיין ניט ווילקאמען, אונווילקאמענהייט.

unwel'dable *a.* (אנ-הוועל'-דעבל) וואס קען ניט צונויפגעשווייסט אדער צונויפגעשמיעדט ווערען.

unwel'ded *a.* (אנ-הוועל'-דעד) ניט צונויפגעשווייסט, ניט צונויפגעשמיעדט.

unwell' *a.* (אנ-הוועל') ניט געזונד, ניט מיט אלעמען; וואס האט דאס מאנאטליכע אדער מענסטרואציע [וועגען פרויען].

unwell'ness *n.* (אנ-הוועל'-נעס) דאס זיין ניט געזונד, דאס זיין ניט מיט אלעמען.

unwept' *a.* (אנ-הוועפט') ניט בעוויינט, ניט בעטרויערט; ניט פערגאסען [קיין טרעהרען]; ניט אויסגעוויינט [וועגען טרעהרען].

unwet' *a.* (אנ-הוועט') ניט פייכט, ניט נאס; טרוקען.

unwhipped' *a.* (אנ-הוויפט') ניט געשמיסען, ניט בעשטראפט.

unwhipt' *a.* (אנ-הוויפט') ז. *unwhipped*.

unwhi'tened *a.* (אנ-הוואי'טנד) ניט געווייסט, ניט געבלייכט.

unwhole'some *a.* (אנ-האול'-סאם) אונגעזונד, שעדליך פאר'ן געזונד; ניט געזונד, קראנקהאפט.

unwhole'somely *adv.* (אנ-האול'-סאם-לי) אונגעזונד.

unwhole'someness *n.* (אנ-האול'-סאם-נעס) אונגעזונדקייט, שעדליכקייט פאר'ן געזונד.

unwiel'dily *adv.* (אנ-הוויעל'-די-לי) אויף אן אונגעלומפערטען, ניט-ריהרעוודיגען, שווערפעליגען אופן.

unwiel'diness *n.* (אנ-הוויעל'-די-נעס) אונגעלומפערטקייט, שווערפעליגקייט, אונריהרעוודיגקייט.

unwiel'dy *a.* (אנ-הוויעל'-די) אונגעלומפערט; שווערפעליג, ניט ריהרעוודיג; וואס קען זיך קוים א ריהר טהאן אדער א קעהר טהאן.

unwife'like *a.* (אנ-הוואיפ'-לאיק) ניט ווי א ווייב.

unwife'ly *adv.* (אנ-הוואיפ'-לי) ניט אזוי ווי א ווייב.

unwil'ful *a.* (אנ-הוויל'-פול) ניט ווילליג, ניט מיט'ן פולען ווילען.

unwill' *v.* (אנ-הוויל') איבערקעהרען אימעצענס ווילען.

unwilled' *a.* (אנ-הווילד') אונווילליג; אונגערן.

unwill'ing *a.* (אנ-הוויל'-אינג) אונווילליג; אונגערן.

unwill'ingly *adv.* (אנ-הוויל'-אינג-לי) ניט וועלענדיג, געגען דעם ווילען, אונגערן.

unwill'ingness *n.* (אנ-הוויל'-אינג-נעס) אונווילליגקייט.

unwi'ly *a.* (אנ-הוואי'-לי) ניט כיטרע, ניט ליסטיג.

unwind' *v.* (אנ-הוואינד') 1. אבוויקלען; לויז מאכען; אבפלאנטערען; 2. אבגעוויקעלט ווערען.

2. The skein **unwinds** easily.

unwin'dowed *a.* (אנ-הווינ'-דאוד) אהן פענסטער.

unwinged' *a.* (אנ-הווינגד') אהן פליגלען.

unwin'king *a.* (אנ-הווינ'-קינג) ניט געבענדיג קיין פינטעל מיט'ן אויג; ניט פערמאכענדיג קיין אויג, זייענדיג אימער אויף דער וואך.

unwin'ning *a.* (אנ-הווינ'-אינג) ניט געווינענד; ניט אנציהענד, וואס געווינט קיין סימפאטיע אדער חן.

unwiped' *a.* (אנ-הוואיפט') ניט אבגעווישט; ניט אבגערייניגט דורך אבווישען אבער אברייבען.

unwis'dom *n.* (אנ-הוויז'-דאם) אונקלוגהייט; דומהייט, נארישקייט.

unwise' *a.* (אנ-הוואיז') ניט קלוג; נאריש.

unwise'ly *adv.* (אנ-הוואיז'-לי) אונקלוג; אויף אן אונקלוגען אופן.

unwished' *a.* (אנ-הווישט') ניט געוואונשען, ניט געוואלט, ניט בעגעהרט.

unwithdraw'ing *a.* (אנ-הוויטה-דראה'-אינג) ניט צוריקציהענד, וואס ציהט ניט צוריק; אימער פרייגעביג.

unwith'erable *a.* (אנ-הוויטה'-ע-רעבל) וואס קען ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט ווערען.

unwith'ered *a.* (אנ-הוויטה'-ערד) ניט פערוועלקט, ניט פערוויאנעט.

unwith'ering *a.* (אנ-הוויטה'-ער-אינג) אונפערוועלקליך, וואס ווערט ניט פערוועלקט אדער פערוויאנעט.

unwithheld' *a.* (אנ-הוויטה-העלד') ניט צוריקגעהאלטען, ניט געהינדערט.

unwithstood' *a.* (אנ-הוויטה-סטוד') וואס האט ניט בעגעגענט קיין ווידערשטאנד, ניט געשטערט.

unwit'nessed *a.* (אנ-הוויט'-נעסט) ניט בעוויזען דורך עדות, אהן בעווייזע פון עדות.

unwit'tily *adv.* (אנ-הוויט'-אי-לי) ניט וויציג, ניט קלוג.

unwit'ting *a.* (אנ-הוויט'-אינג) אונוויסענד; ניט וויסענד.

unwit'tingly *adv.* (אנ-הוויט'-אינג-לי) ניט וויסענדיג; אהן וויסען.

Unwittingly he permitted himself to be used as a tool of designing persons.

unwit'ty *a.* (אנ-הוויט'-אי) ניט וויציג.

unwom'an *v.* (אנ-הוואומ'-ען) אוועקנעהמען די ווייבליכע אייגענשאפטען, מאכען אוים פרוי.

unwom'anlike *a.* (אנ-הוואומ'-ענ-לאיק) ניט ווי א פרוי, ניט ווייבליך.

unwom'anly *a. and adv.* (אנ-הוואומ'-ענ-לי) ניט ווייבליך, ניט פאסענד פאר א פרויענצימער.

unwon'dering *a.* (אַנ-וואָנ'-דער- אינג) וואָס וואונדערט זיך ניט; ניט פער- וואונדערט.

unwon'ted *a.* (אַנ-וואָנ'-טעד) 1. אונ- געוועהנליך; 2. ניט געוועהנט, ניט צוגע- וועהנט.

2. The child is **unwonted** to strangers.

unwon'tedly *adv.* (אַנ-וואָנ'-טעד-לי) אויף א ניט-געוועהנטען אופן; ניט צוגע- וועהנט.

unwon'tedness *n.* (אַנ-וואָנ'-טעד- נעס) אונגעוועהנליכקייט; אונגעוועהנט- קייט.

unwood'ed *a.* (אַנ-וואוד'-עד) ניט בעוואקסען מיט וואלד.

unwooed' *a.* (אַנ-וואוהד') אהן א פערעהרער, אהן א ליעבהאבער.

unwor'ded *a.* (אַנ-וואיר'-דער) ניט אויסגעדריקט אין ווערטער; ניט ריידענד; שווייגענד.

unwork' *v.* (אַנ-וואירק') ז. ***undo***

unwor'kable *a.* (אַנ-וואיר'-קעבל) וואס לאזט זיך ניט בעארבייטען אדער אויסארבייטען; וואס לאזט זיך ניט פער- וואלטען אדער לייטען.

unworked' *a.* (אַנ-וואירקט') ניט בע- ארבייט, ניט אויסגעארבייט.

unwor'king *a.* (אַנ-וואיר'-קינג) וואס ארבייט ניט.

unwork'manlike *a.* (אַנ-וואירק'- מען-לאיק) ניט ווי פון א בעל-מלאכה; פארטאטשקע.

unworld'liness *n.* (אַנ-וואירלד'-לי- נעס) דאס זיין ניט וועלטליך, דאס זיין ניט בעאיינפלוסט פון וועלטליכע אדער מאטעריעלע מאטיווען.

unworld'ly *a.* (אַנ-וואירלד'-לי) ניט וועלטליך, ניט בעאיינפלוסט פון וועלטלי- כע אדער מאטעריעלע מאטיווען; ניט מא- טעריעל, גייסטיג.

unworn' *a.* (אַנ-וואורן') ניט געטרא- גען; ניט אבגעטראגען, ניט אבגעניצט.

unwor'shiped *a.* (אַנ-וואיר'-שיפט) ז. ***unworshipped***

unwor'shipped *a.* (אַנ-וואיר'-שיפט) ניט פערעהרט, ניט פערגעטערט.

unwor'thily *adv.* (אַנ-וואיר'-טהי- לי) אונווירדיג, אויף אן אונווירדיגען אופן; ניט לויט'ן ווערטה.

unwor'thiness *n.* (אַנ-וואיר'-טהי- נעס) אונווירדיגקייט; ווערטהלאזיגקייט; אונפערדיענטקייט, פערדיענסטלאזיגקייט.

unwor'thy *a.* (אַנ-וואיר'-טהי) ניט ווירדיג, ניט ווערטה; אונפערדיענט; ווערטהלאז.

unwoun'ded *a.* (אַנ-וואונ'-דעד) ניט פערוואונדעט; ניט בעשעדיגט; ניט בע- לייריגט.

unwove' *a.* (אַנ-וואוו') פאנאנדערגע- נומען דאס געוועב, אויסגעדריבעלט.

unwo'ven *a.* (אַנ-וואו'ווען) פאנאנדער- גענומען דאס געוועב, אויסגעדריבעלט; ניט געוועבט.

unwrap' *v.* (אַנ-רעפ') אויפוויקלען, אויסוויקלען; עפענען; געעפענט ווערען, אויפגעוויקעלט ווערען.

unwrath'fully *adv.* (אַנ-ראטה'-פול- אי) ניט אין כעס, ניט צארנדיג.

unwreath' *v.* (אַנ-ריעטה') ז. ***unwreathe***

unwreathe' *v.* (אַנ-ריעטה') פאנאנדער- דרעהען, אבדרעהען, אבפלעכטען, פאנאנ- דערפלעכטען.

unwreathed' *a.* (אַנ-ריעטהד') אבגע- דרעהט, פאנאנדערגעדרעהט; פאנאנדער- געפלאכטען.

unwring' *v.* (אַנ-רינג') אבדרעהען, פא- נאנדערדרעהען.

unwrin'kle *v.* (אַנ-רינ'קל) גלאט מא- כען די רונצלען אדער קנייטשען; גלאט מאכען.

unwrin'kled *a.* (אַנ-רינ'קלד) ניט צו- רונצעלט, ניט געקנייטשט; גלאט.

unwrite' *v.* (אַנ-ראיט') אויסמעקען אדער בטל מאכען דאס געשריבענע.

unwrit'ten *a.* (אַנ-ריט'ן) אונגעשריבען, ניט געשריבען, וואס איז בלויז טראדי- ציאנעל אדער בעל פה; ניט אויפגעשרי- בען; ניט פארמולירט אין שריפט.

unwrit'ten law (אַנ-ריט'ן לאה) דאס אונגעשריבענע געזעץ [א געזעץ, פאר וועלכען מען האלט זיך, הגם עס געפינט זיך ניט אין דער געשריבענער געזעצגע- בונג].

unwronged' *a.* (אַנ-ראהנגד') ניט גע- ליטען קיין בייז, ניט בעליידיגט, ניט בע- שעדיגט.

unwrought' *a.* (אַנ-ראהט') ניט בעאר- בייט, רויה.

unwrung' *a.* (אַנ-ראַנג') ניט געקוועלט, ניט געמוטשעט.

unyiel'ded *a.* (אַנ-ייל'-דעד) ניט אונ- טערגעגעבען, ניט נאכגעגעבען.

unyiel'ding *a.* (אַנ-ייל'-דינג) ניט אונטערגעבענדיג זיך, איינגעשפארט, פעסט, שטייף.

unyiel'dingly *adv.* (אַנ-ייל'-דינג-לי) ניט אונטערגעבענדיג זיך; פעסט, שטייף; מיט איינגעשפארטקייט, מיט עקשנות.

unyiel'dingness *n.* (אַנ-ייל'-דינג-נעס) דאס ניט אונטערגעבען זיך; איינגעשפארט- קייט, פעסטקייט, שטייפקייט.

unyoke' *v.* (אַנ-יאוק') בעפרייען פון יאך; זיך בעפרייען, אויפהערען ארבייטען.

unyoked' *a.* (אַנ-יאוקט') וואס האט ניט קיין יאך; ניט געשפאנט אין א יאך.

unyouth'ful *a.* (אַנ-יוטה'-פול) ניט יו- גענדליך.

unzeal'ous *a.* (אַנ-זעל'-אס) ניט אייפריג, אהן אייפער, אהן שטארקען חשק אדער איבערגעבענהייט.

unzoned' *a.* (אַנ-זאונד') אהן א גאר- טעל, ניט ארומגעגארטעלט.

up *prep., a., adv. and n.* (אפ) ארויף-צו; אהיין-צו; ארויף; אויף; אין דער הויך; אב—; צונויפ—; אוועק—; אנ—; לויט, נאך; ביז; אין דער לאגע צו געברויכען; ערפאה- רען, קענענדיג; דערוואקסען צו...; ווי; אויפגעשטאנען; אויפגעקומען; אויפגעשטי- גען; אויפגעגאנגען; אויפגעשטעלט; פאר- געקומען, פאסירט; אין אויפרוהר; צו ענדע, געשלאסען; אין גאנצען, פאלשטענ- דיג; א הויכקייט, א הויבונג, א שטייגונג.

up and down (אפ ענד דאון) 1. ארויף און אראב; 2. היין און הער; 3. גראד, דירעקט, פשוט; אהן צערעמאניעס, אהן קונצען.

3. Let me tell you right **up and down**.

up'-and-down' *a.* (אפ'-ענד-דאון') פשוט, אהן צערעמאניעס, אהן קונצען, גראד, דירעקט.

He is a plain **up-and-down** man.

u'pas *n.* (יו'-פעס) דער אופאז-בוים, דער יאוואנישער גיפט-בוים [אזא גרוי- סער בוים וועלכער האט אין זיך אזא מילך-פערמיגען שטארק גיפטיגען זאפט]; דער גיפטיגער זאפט פון אופאז-בוים;

וואס מאראליש גיפטיגעס אדער שעד- ...עס.

up a stump (...פ ע סטאמפ) ז. ***up a tree***

up a tree (אפ ע טריע) ...שפארט ... דער וואנד, אהן דער מעגליכקייט זיך ...יסצודרעהען.

upbear' *v.* (אפ-בעהר') ...לטען אין דער ...ך; אויפהויבען אין דער הויך; הוי- ...ן; אונטערשטיצען.

upbind' *v.* (אפ-באינד') ...בינדען, אונ- ...רבינדען, ארומבינדען.

upblaze' *v.* (אפ-בלייז') ...יפפלאקע- ...ן.

upbore' *a.* (אפ-באור') ...האלטען אין ...ר הויך; אונטערגעשטיצט.

upborne' *a.* (אפ-באורן') ...האלטען ...ן דער הויך, אונטערגעשטיצט.

up'-bow *n.* (אפ'-באו) ...ר אויפשטריך ...ט'ן סמיק פון פיעדעל [דאס פיהרען ...ם סמיק ארויף].

up'-bow mark (אפ'-באו מארק) ...ר ...יפשטריך-צייכען [דער צייכען אין נא- ...ן פאר פיעדעל וואס צייגט, אז א גע- ...סער טאן דארף געשפיעלט ווערען דורך ...ם פיהרען פון סמיק ארויף].

upbraid' *v.* (אפ-בריד') ...כען פאר- ...ירפע; טאדלען; דיענען אלס פערוואורף.

upbrai'der *n.* (אפ-בריי'-דער) ...טאד- ...ר; איינער וואס זוכט אדער געפינט ...הלער.

upbrai'ding *n. and a.* (...פ-בריי'-דינג) ... פערוואורף, א טאדעל; טאדלענד, מא- ...נדיג פארווירפע.

upbrai'dingly *adv.* (...פ-בריי'-דינג- ...) טאדלענדיג, מאכענדיג פארווירפע.

upbreak' *v.* (אפ-בריק') ...יפברעכען.

up'break *n.* (אפ'-בריק) ... אויפברוך, ... אויפברעכונג.

upbrea'king *a.* (אפ-בריי'-קינג) ...יפ- ...רעכענד.

upbreathe' *v.* (אפ-בריעטה') ...יפאטע- ...ען, ארויסאטעמען.

up'bringing *n.* (אפ'-ברינג-אינג) ...אס ...יפהאדעווען; דאס ערציהען.

upbuild' *v.* (אפ-בילד') ...יפבויען.

upbuil'ding *n.* (אפ-ביל'-דינג) ...אס ...יפבויען.

up'burst *n.* (אפ'-בורסט) ...ן אויסברוך.

upcast' *v.* (אפ-קעסט') ...רויפווארפען, ...ארפען אין דער הויך.

up'cast *a. and n.* (אפ'-קעסט) ...רויפ- ...געווארפען; געווארפען אדער געהויבען ...ין דער הויך אדער ארויף-צו; דאס ווא- ...ן ארויף; עפעס וואס ווערט געווארפען ...רויף; א ווארף אדער שליידער ארויף; ... ווארף; א שאפט אין א קויהלען אדער ...רץ-גרוב דורך וועלכען עס ווערט ארויס- ...לאזען די שלעכטע לופט; א לופט- ...טראם וואס געהט ארויס פון א שאפט.

upcaught' *a.* (אפ-קאהט') ...נגעכאפט, ...ויפגעכאפט.

upclimb' *v.* (אפ-קלאים') ...רויפקריכען, ...רויפקלעטערען.

upcoil' *v.* (אפ-קאיל') ...ונויפדרעהען ווי ... ספיראלע.

up'coming *n.* (אפ'-קאמ-אינג) ...אס ...ויפקומען, דאס אויפגעהן.

up'-coun'try *adv., a. and n.* (אפ'- ...אנ'-טרי) טיעפער אין לאנד, ווייטער ...וועק פון ים-ברעג; וואס געפינט זיך אדער ...אס לעבט טיעפער אין לאנד [ווייטער ...וועק פון דעם ים-ברעג]; דאס הינטער-

לאנד, דאס הויף-לאנד [די געגענדען ווייט אוועק פון ים].

upcurl′ *v.* (אפ-קוירל′) ארויפקרייזלען.

up′-curved *a.* (אפ′-קוירווד) געבויגען ארויף-צו; ארויפגעבויגען.

updraw′ *v.* (אפ-דראה′) ארויפציהען, ציהען אין דער הויך; ערציהען.

upend′ *v.* (אפ-ענד′) אוועקשטעלען אויף′ן ראנד, אוועקשטעלען אויף′ן ענד.

upfill′ *v.* (אפ-פיל′) אנפילען, פול מאכען.

upflow′ *v.* (אפ-פלאו′) פליסען אדער שטראמען ארויף-צו.

up′flow *n.* (אפ′-פלאו) אן ארויפשטרעמונג אדער ארויפפליסונג.

upgaze′ *v.* (אפ-גייז′) קוקען ארויף.

up′going *a. and n.* (אפ′-גאו-אינג) וואס געהט ארויף-צו; דאס געהן ארויף-צו.

upgrow′ *v.* (אפ-גראו′) אויפוואקסען.

up′growth *n.* (אפ′-גראוטה) דער אויפוואוקס; דאס אויפוואקסען; אן אויפוואקסונג.

up′hand *a.* (אפ′-הענד) אויפגעהויבען מיט דער האנד אדער מיט די הענד.

upheap′ *v.* (אפ-היעפ′) אויפהויפען, אויפשיטען א קופע; מאכען א קייפ אדער ווערף.

uphea′val *n.* (אפ-היע′-וועל) אן אויפהויב, אויפהויבונג; אין געאלאגיע — אן אויפהויבונג אדער צושטערונג פון א טייל פון דער ערד-שיכט; אן איבערקעהרונג אדער צושטערונג פון דער איינגעשטעלטער ארדנונג.

upheave′ *v.* (אפ-היעוו′) אויפהויבען; אויפגעהויבען ווערען.

uphea′ving *n.* (אפ-היע′-ווינג) דאס אויפהויבען; אן אויפהויבונג.

upheld′ (אפ-העלד′) אויפגעהאלטען; אונטערשטיצט; גאראנטירט. ז. ***uphold***

u′pher *n.* (יו′-פער) א שטאנג.

uphill′ *adv.* (אפ-היל′) בארג-ארויף.

up′hill *a.* (אפ′-היל) וואס געהט בארג-ארויף; שווערליך, מיהזאם; געשטערט, געהינדערט.

up hill and down dale (אפ היל ענד דאון דייל) ענערגיש; אויסדויערענד, הארטנעקיג, עקשנות′דיג.

uphoard′ *v.* (אפ-האורד′) אויפקלייבען, אויפזאמלען; צונויפזאמלען פארראט.

uphold′ *v.* (אפ-האולד′) 1. אויפהויבען, האלטען אין דער הויך; 2. אונטערהאלטען, אויפהאלטען; שטיצען; העלפען; 3. גאראנטירען, גוט-זאגען.

2. The society endeavors to **uphold** its needy members. 3. We shall **uphold** you in all your undertakings.

uphol′der *n.* (אפ-האול′-דער) א שטיצע; אן אונטערשטיצער, אן אויפהאלטער.

uphol′ster *v.* (אפ-האול′-סטער) טאפעצירען; אויפפוצען א צימער מיט פארהאנגען, פארטיערען, טעפיכער א. ד. ג.; אויסמעבלירען; בעשלאגען און פאלסטערען מעבעל.

uphol′sterer *n.* (אפ-האול′-סטער-ער) א טאפעצירער; א מעבעל-בעציהער, א מעבעל-פאלסטערער.

uphol′stering *n.* (אפ-האול′-סטער-אינג) טאפעציער-ארבייט; פאלסטער-מעבעל, צימער-דעקאראציאנען [ווי פארהאנגען, פארטיערען, טעפיכער א. ד. ג.].

uphol′stery *n.* (אפ-האול′-סטער-אי) פאלסטער-מעבעל, בעצויגענע מעבעל, צימער-פארהאנגען, טעפיכער א. ד. ג.; טאפעצירונג.

u′phroe *n.* (יו′-פראו) דער שפינקאפ בלאק [אזא האלץ-בלאק אויף א שיף מיט לעכער דורכצוציהען שטריק פאר אן אבראף].

up′land *n. and a.* (אפ′-לענד) הויף-לאנד, דאס הויכע לאנד; געבירגיג, בערגיג; וואס געפינט זיך טיעפער אין לאנד; וואס איז שייך צו הויף-לאנד; וואס געפינט זיך אויף הויף-לאנד.

up′lander *n.* (אפ′-לענ-דער) א הויף-לאנד בעוואהנער, א בערג-בעוואהנער.

uplead′ *v.* (אפ-ליעד′) פיהרען אין דער הויך, פיהרען ארויף-צו.

uplift′ *v.* (אפ-ליפט′) אויפהויבען, הויבען אין דער הויך.

up′lift *n.* (אפ′-ליפט) א אן אויפהויבונג; א הויבונג; א געהויבענקייט [ווי פון דער שטימונג, פון גייסט א. ד. ג.].

uplif′ter *n.* (אפ-ליפ′-טער) אן אויפהויבער.

uplook′ *v.* (אפ-לוק′) ארויפקוקען, קוקען ארויף.

up′lying *a.* (אפ′-לאי-אינג) וואס ליעגט אין דער הויך; געהויבען; .הויך [וועגען לאנד].

up′most *a.* (אפ′-מאוסט) אויבערשט, העכסט.

upon′ *prep.* (א-פאן′) 1. אויף; איבער; 2. ביי; 3. פון; אן; 4. אין, צו; 5. צוליעב, אויף גרונד; 6. נאך, גלייך נאך...; 7. איבער, וועגען; 8. דורך, מיט.

3. It depends **upon** his answer. 4. Once **upon** a time there was a castle. 6. I met him **upon** his arrival. 7. He writes **upon** religious topics. 8. He testified **upon** oath.

upon′ a thought (א-פאן′ ע טהאהט) אין איין אויגענבליק, אין איין מאמענט.

upon′ inspec′tion (א-פאן′ אינ-ספעק′-שאן) נאך′ן דורכקוקען.

upon′ my faith (א-פאן′ מאי פייטה) אויף מיינע נאמנות.

upon′ my hon′or (א-פאן′ מאי אנ′-אר) ביי מיין עהרע.

upon′ my life (א-פאן′ מאי לאיף) איך זאל אזוי לעבען.

upon′ my word (א-פאן′ מאי הווארד) אויף מיין ווארט, אויף מיינע נאמנות.

upon′ occa′sion (א-פאן′ א-קיי′-זשאן) ביי א געלעגענהייט.

upon′ one′s oath (א-פאן′ הוואנז אוטה) דורך א שבועה; געשווארען צו זאגען דעם אמת.

up′per *a. and n.* (אפ′-ער) אויבערשט, העכער; וואס איז דער אויבערשטער אדער דער העכסטער; דאס אויבער-לעדער פון א שוך.

up′per deck (אפ′-ער דעק) דאס אויבערשטע דעק פון א שיף.

up′per-growth *n.* (אפ′-ער-גראוטה) דער אויבער-וואוקס [דער טייל פון א פלאנצע וואס וואקסט איבער דער ערד].

up′per hand (אפ′-ער הענד) די אויבערהאנד, די אויבערמאכט.

Up′per House (אפ′-ער האוס) דאס אויבער-הויז, די אויבערשטע פאלאטע פון דעם ענגלישען פארלאמענט; דער סענאט אדער די אויבערשטע פאלאטע פון א פארלאמענט.

up′per-machine′ *n.* (אפ′-ער-מע-שין′) א מאשין אויסצושניידען דאס אויבער-לעדער פון שיך.

up′permost *a. and adv.* (אפ′-ער-מאוסט) העכסט, אויבערשט; אויבערהערשענד; ערשט; אין דער העכסטער פאזיציע אדער אין ערשטען פלאץ.

up′pers *n.* (אפ′-ערז) אויבערשטע טוף-איינהילונגען פאר שיך.

up′per sto′ry (אפ′-ער סטאו′-רי) אן אויבערשטער עטאזש, אן אויבערשטער שטאק; דאס "אויבער-הייזעל", דער קאפ.

up′per ten (אפ′-ער טען) די אויבערשטע צעהן-טויזענד, די אויבערשטע פון דעם כריין [די הויכע אריסטאקראטיע].

upperten′dom *n.* (אפ-ער-טענ′-דאם) די אויבערשטע צעהן טויזענד. ז. ***upper ten***

up′per ten thou′sand (אפ′-ער טען טהאו′-זענד) די אויבערשטע צעהן טויזענד, די "אויבערשטע פון דעם כריין" [די הויכע אריסטאקראטיע אדער די גרויסע גבירים פון דער געזעלשאפט].

up′pish *a.* (אפ′-איש) גאוה′דיג, איבערמוטיג, אנגעבלאזען ביי זיך, שטאלץ; שכור′ליך.

up′pishly *adv.* (אפ′-איש-לי) אויף אן איבערמוטיגען אדער גאוה′דיגען אופן; שטאלץ, אנגעבלאזען; שכור′ליך.

up′pishness *n.* (אפ′-איש-נעס) שטאלצקייט, גאוה′דיגקייט, אויפגעבלאזענקייט, איבערמוטיגקייט.

up-pluck′ *v.* (אפ-פלאק′) אבפליקען, אבצופען, אברייסען.

upraise′ *v.* (אפ-רייז′) דערהויבען, אויפהויבען.

up′reaching *a. and n.* (אפ′-ריעטש-אינג) דערלאנגענד ארויף, דערגרייכענד; דאס דערגרייכען, דאס דערלאנגען ארויף.

uprear′ *v.* (אפ-ריער′) אויפהויבען, אויפשטעלען.

up′right *a., adv. and n.* (אפ′-ראיט) אויפרעכט, אויפווערטס, גלייך, גראד, ווערטיקאל; גראד-שטעהענד; אויפריכטיג, עהרליך; עטוואס וואס שטעהט ווערטיקאל אדער אויפווערטס; א ווערטיקאלע האלץ-שפארע אדער באלקען; א בייטשטידעל פון א טהיר; א טרעפען-שפינדעל, א טרעפען-זייל; דער זייטען-ריס [זייט-אנזיכט] פון א געביידע; א פיאנינא [א ווערטיקאלע פיאנא אדער קלאוויר].

up′rightly *adv.* (אפ′-ראיט-לי) אויפרעכט, אויפווערטס, גראד, ווערטיקאל; עהרליך, אויפריכטיג.

up′rightness *n.* (אפ′-ראיט-נעס) ווערטיקאלקייט, גלייכקייט. גראדקייט; עהרליכקייט, אויפריכטיגקייט.

up′right pian′o (אפ′-ראיט פי-ענ′-או) א פיאנינא [א ווערטיקאלע פיאנא אדער קלאוויר].

uprise′ *v.* (אפ-ראיז′) אויפשטעהן; געשווילעכץ, אן אויפרייסונג; א הויבונג, א שטייגונג [אין פרייז אדער ווערטה].

up′rise *n.* (אפ′-ראיז) אן אויסוואוקס, א געשווילעכץ, אן אייפרייסונג; א הויבונג, א שטייגונג [אין פרייז אדער ווערטה].

upris′en *a.* (אפ-ריז′ן) אויפגעשטאנען; אויפגעגאנגען. ז. ***uprise***

upri′sing *n.* (אפ-ראי′-זינג) דאס אויפשטעהן; דאס אויפגעהן; דאס אויפשטייגען; אן אויפשטייגונג; אן אויפרוהר, א רעוואלוציאן, אן אויפשטאנד, א בונט; דאס אויפשטעהן פון קינפעט און צוריקערשיינען אין דער געזעלשאפט מיט די צערעמאניעס, וועלכע זיינען דערמיט פערבונדען אין די אריסטאקראטישע קרייזען.

up′roar *n.* (אפ′-ראור) אן אויפרוהר,

א גרויסער טומעל, א ליארם, א טומא־טאכע.

uproar' *v.* (אפ־ראור') מאכען א טו־מעל אדער אויפרוהר.

uproar'ious *a.* (אפ־ראור'־אי־אס) אויפריהרעריש, טומעלדיג, ליארמדיג.

uproar'iously *adv.* (אפ־ראור'־אי־אס־לי) אויף אן אויפריהרערישען אדער טו־מעלדיגען אופן.

uproar'iousness *n.* (אפ־ראור'־אי־אס־נעס) דאס זיין אויפריהרעריש, טומעל־דיג אדער ליארמדיג.

uproll' *v.* (אפ־ראול') ארויפראלען.

uproot' *v.* (אפ־רוהט') אויסווארצלען; ארויסרייסען מיט די ווארצלען.

uprose' (אפ־ראוז') אויפגעשטאנען; אויפ־געגאנגען. ז. *uprise*

uprouse' *v.* (אפ־ראוז') אויפוועקען; אויפוועקען פון שלאף.

uprun' *v.* (אפ־ראן') ארויפלויפען, אויפשטייגען.

uprush' *v.* (אפ־ראש') איילען זיך ארויף.

up'rush *n.* (אפ'־ראש) דאס איילען ארויף.

ups and downs (אפס ענד דאונז) דאס שטייגען און פאלען, דאס ענדערען זיך אמאל ארויף אמאל אראב.

I have had my ups and downs in business.

upsend' *v.* (אפ־סענד') ארויפשיקען; ארויפגעווארפען.

upsent' *a.* (אפ־סענט') ארויפגעשיקט; ארויפגעווארפען.

upset' *v. and n.* (אפ־סעט') אומוואר־פען; איבערקעהרען; פערדארבען, קאליע מאכען; צושטערען; ארויסברייינגען פון געדולד; איבערגעקעהרט ווערען; צונויפ־האמערען [א שטיק אייזען אום עס קירצער אדער שמעלער צו מאכען]; דאס אי־בערקעהרען; אן איבערקעהרונג; צוטומ־לונג; צוטומעלטקייט.

up'set *a.* (אפ'־סעט) פעסטגעשטעלט, בע־שטימט.

upset'ter *n.* (אפ־סעט'־ער) אן איבער־קעהרער; איינער וואס פערדארבט אדער מאכט קאליע.

upshoot' *v.* (אפ־שוהט') ארויפשיסען.

up'shoot *n.* (אפ'־שוהט) ז. *offshoot*

up'shot *n.* (אפ'־שאט) דער שלוס, דער ענד, דער סוף, דער רעזולטאט.

up'side *n. and adv.* (אפ'־סאיד) די אויבערשטע זייט; אויף דער אויבער־שטער זייט.

up'side down (אפ'־סאיד דאון) איבער־געקעהרט, קאפויר, מיט דעם קאפ אראב.

up'sides with (אפ'־סאידז הוויטה) זיך אבגערעכענט, קוויט.

upsoar' *v.* (אפ־סאור') ארויפפליהען, ארויפשטייגען.

upspring' *v.* (אפ־ספרינג') ארויפשפרינ־גען.

up'-stairs' *adv.* (אפ'־סטעהרז') אויבען, ארויף די טרעפ.

up'-stairs *a. and n.* (אפ'־סטעהרז) פון אויבען, וואס געפינט זיך איבער די טרעפ, וואס מען דארף ארויפגעהן די טרעפ [ווע־גען א וואהנונג]; אן עטאזש צו וועל־כען מען דארף צוקומען מיט טרעפ, דער טייל פון א הויז וואס איז איבער דעם אונטערשטען עטאזש.

upstart' *v.* (אפ־סטארט') אויפשפרינגען, זיך פלוצים א הויב טהאן.

up'start *n. and a.* (אפ'־סטארט) א פאר־וועני, א פלוצלונג־אויפגעקומענער מענש, איינער וואס איז פלוצלונג געווארען א נגיד; איינער וואס נעהמט אן א שטאל־צען אדער איבערמוטיגען טאן; די הערבסט־צייטלאזע [אזא פלאנצע וואס איהר בלי־הונג וואקסט ארויס פלוצלונג אהן בלעטער]; פלוצים, פלעצליך; פלוצלונג ארויס־געשפרונגען; ווי א פארוועני, ווי אן אויפ־געקומענער נגיד.

upstay' *v.* (אפ־סטיי') אונטער־שטיצען, שטיצען.

upstream' *v.* (אפ־סטריעם') ארויפ־שטראמען; ארויפפלאמען.

up'-stream' *adv.* (אפ'־סטריעם') געגען דעם שטראם, ארויף שטראם.

up'-stream *a.* (אפ'־סטריעם) וואס איז ארויף שטראם, וואס בעוועגט זיך געגען שטראם.

up'-street' *adv.* (אפ'־סטריעט') ארויף גאס צו, צו אדער אויף דעם אויבערשטען ענד פון גאס.

upsway' *v.* (אפ־סהוויי') שווינגען אדער בעוועגען ארויף־צו.

upswell' *v.* (אפ־סהוועל') אויפגעשוואו־לען ווערען.

uptake' *v.* (אפ־טייק') אויפנעהמען, נעהמען אין די הענד.

up'take *n.* (אפ'־טייק) דאס ארויפנעה־מען, דאס אויפהויבען; די רויך־ראהר פון א דאמפף־קעסעל וואס פיהרט צום קוימען.

uptear' *v.* (אפ־טעהר') ארויסרייסען.

upthrow' *v.* (אפ־טהראו') ארויפוואר־פען.

up'throw *n.* (אפ'־טהראו) אן ארויפ־ווארפונג, ארויפהויבונג.

up'thrust *n.* (אפ'־טהראסט) אן ארויפ־שטויס; א דערהויבונג פון דער ערד־שיכט.

up to (אפ טו) 1. ביז צו; 2. וואס האלט דערביי [צו טהאן], וואס פלאנעוועט [צו טהאן]; וואס איז פערנומען [אין עפ־וואס]; 3. וואס איז דערוואקסען צו עפעס, פעהיג צו טהאן.

2. What are you up to, old friend?

up'-to-date' *a.* (אפ'־טו־דייט') וואס איז ביז'ן לעצטען דאטום אדער טאג; וואס שליסט איין די לעצטע פאסירונגען אדער פאקטען; פון דער לעצטער מאדע; וואס איז אין איינקלאנג מיט די לעצטע פאדע־רונגען פון דער צייט; וואס איז אימער אין דער צייט.

uptore' (אפ־טאור') ארויסגעריסען. ז. *uptear*

uptorn' (אפ־טאורן') ארויסגעריסען. ז. *uptear*

up to snuff (אפ טו סנאף) וואס האט א גוטען חוש הריח [צו דערשמעקען א שווינדעל], דורכגעטריבען, וועמען מען קען ניט ארייננארען.

uptossed' *a.* (אפ־טאסט') ארויפגעשטויסען, ארויפגעשליידערט; אויפגעריהרט, אויפגערייצט, אויפגערעגט.

uptost' *a.* (אפ־טאסט') ז. *uptossed*

up to the door (אפ טו טהי דאור) דערגרייכט דעם געווינשטען ציעל; גוט, אויסגעצייכענט.

up to the ears (אפ טו טהי איערז) ביז איבער די אויערען.

She is in love up to the ears.

up to the el'bows (אפ טו טהי על'־באוז) פערנומען ביז איבער'ן האלז, פער־ווארפען מיט ארבייט.

up to the hilt (אפ טו טהי הילט) אלשטענדיג, דורך און דורך, אריבער און ריבער.

I was up to the hilt in joy.

up to the hub (אפ טו טהי האב) זוי ייט ווי מעגליך.

up to the knock'er (אפ טו טהי נאק־ ר) ז. *up to the door*

***up'-town'** *a.* (אפ'־טאון') אס געפינט יך אין דעם אויבערשטען טייל פון טאדט; וואס איז אין דעם רעזידענץ־ טייל פון שטאדט [דער טייל פון שטאדט אס איז מייסטענס פאר וואהנונגען, אין עגענזאץ צו דעם געשעפטליכען טייל פון טאדט. ז. *down-town*].

up'-town *adv.* (אפ'־טאון) ן אדער אין עם אויבערשטען טייל פון שטאדט.

uptrill' *v.* (אפ־טריל') אויפטרילערען, ינגען אויף א הויכער שטימע.

upturn' *v.* (אפ־טורן') יבערקעהרען; יך איבערקעהרען, זיך איבערדרעהען.

uptur'ning *n.* (אפ־טורי'־נינג) אס יבערקעהרען; אן איבערקעהרונג.

upwaft' *v.* (אפ־הוועפט') רויפהויבען אדער ארויפברייינגען מיט א וועלקענפער־ מיגער בעוועגונג; ארויפטראגען.

upwaf'ted *a.* (אפ־הוועפ'־טעד) ארויפ־ געהויבען אדער ארויפגעבראכט מיט א וועלקענפערמיגער בעוועגונג; ארויפגעטרא־ גען.

upwall' *v.* (אפ־הוואהל') רומרינגלען מיט א וואנד.

up'ward *a. and adv.* (אפ'־הווארד) אויפווערטס; אויבען; ארויף, ארויף־צו; צום הימעל צו, צו גאט; מעהר.

up'wardly *adv.* (אפ'־הווארד־לי) אויפ־ ווערטס, ארויף־צו, נאך אויבען; מעהר.

up'ward of (אפ'־הווארד און) מעהר אלס, איבער.

Upward of a hundred men were present.

up'wards *adv.* (אפ'־הווארדז) ארויף־צו, נאך אויבען; מעהר.

up'ways *adv.* (אפ'־הוויז) ז. *upwards*

upwell' *v.* (אפ־הוועל') ארויפשפריצען [ווי וואסער פון א קוואל].

upwhirl' *v.* (אפ־הווירל') ארויפווירב־ לען, דרעהען ווי א ווירבעל אין דער הויך; זיך דרעהען אין דער הויך ווי א ווירבעל.

upwind' *v.* (אפ־הוואינד') אויפוויקלען.

up'-wind' *adv.* (אפ'־הווינד') געגען דעם ווינד.

uræ'mia *n.* (יו־ריע'־מי־א) ז. *uremia*

uræ'mic *a.* (יו־ריע'־מיק) ז. *uremic*

uræ'us *n.* (יו־ריע'־אס) די פיגור פון א שלאנג וואס האט געדיענט אלס קאפ־ציע־רונג אויף די סטאטוען פון די עגיפטישע געטער און קעניגע.

u'ral *n.* (יו'־רעל) אזא איינשלעפערונגס־מיטעל.

Ura'lian *a.* (יו־ריי'־לי־ען) וואס איז שייך צו דעם טייך אוראל אדער צו די אוראלער בערג [אין רוסלאנד].

Ural'ic *a.* (יו־רעל'־איק) ז. *Uralian*

u'ralite *n.* (יו'־רעל־איט) אוראליט [אזא מינעראל]; אזא פייער־זיכערער מאטע־ריאל געמאכט פון אסבעסט אדער פייער־פלאקס [ז. *asbestos*].

u'ran *n.* (יו'־רען) ז. *monitor-lizard*

u'ran-glim'mer *n.* (יו'־רען־גלימ'־ער) ז. *uranite*

Ura'nia *n.* (יו־ריי'־ני־א) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — אוראניא, די מוזע פון אסטראנאמיע; אזא מין באבע־

לעך אדער זומער־פויגעלעך; אזא מין זשום־פויגעלעך.

Ura'nian *a.* (יו-ריי'-ני-ען) וואס איז שייך צום פלאנעט אוראנוס.

uran'ic *a.* (יו-רעני'-איק) הימליש, וואס איז שייך צום הימעל, אסטראנאמיש; אין כעמיע — וואס איז שייך צו אוראניום, וואס בעקומט זיך פון אוראניום [ז. *uranium*].

uranif'erous *a.* (יו-רע-ניפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט אוראניום. ז. *uranium*.

uran'inite *n.* (יו-רעני'-אי-נאיט) אוראניניט [אזא שווארצער זעהר שווערער מעטאל].

ura'nion *n.* (יו-ריי'-ני-אן) דער אוראניאן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

uranisconi'tis *n.* (יו-רע-ניס-קא-נאי'-טיס) אן ענטצינדונג פון גומען.

uranis'cus *n.* (יו-רע-ניס'-קאס) דער גומען.

u'ranite *n.* (יו'-רע-נאיט) אוראניט, אוראניום־ערץ [אזא גריינער אדער געלבער דורכזיכטיגער מינעראל].

uranit'ic *a.* (יו-רע-ניט'-איק) אוראניטיש, וואס ענטהאלט אוראניט. ז. *uranite*.

ura'nium *n.* (יו-ריי'-ני-אם) אוראניום [איינער פון די כעמישע גרונד־עלעמענטען וואס געהערט צו די מעטאלען. איינינגע כעמישע זאלצען פון דיזען מעטאל ווערען געברויכט אלס פארב־שטאף אין דער פראדוקציאן פון קאלירטען גלאז].

u'ran-mi'ca *n.* (יו'-רען-מאי'-קא) ז. *uranite*.

uranograph'ic *a.* (יו-רע-נא-גרעפ'-איק) אוראנאגראפיש, וואס איז שייך צו אוראנאגראפיע. ז. *uranography*.

uranograph'ical *a.* (יו-רע-נא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *uranographic*.

uranog'raphy *n.* (יו-רע-נאג'-רע-פי) אוראנאגראפיע, דער טייל פון אסטראנאמיע, וואס פערנעהמט זיך מיט דער בעשרייבונג פון די שטערען, פון זייער לאגע, גרויס, קאליר א. ז. וו.

uran'olite *n.* (יו-רעני'-א-לאיט) א מעטעאר־שטיין, א מעטעאריט. ז. *meteorite*.

uranol'ogy *n.* (יו-רע-נאל'-א-דזשי) אוראנאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען הימעל און די הימעלשע קערפער, אסטראנאמיע.

uranom'etry *n.* (יו-רע-נאמ'-ע-טרי) אוראנאמעטריע, די מעסטונג פון ווייטקייט צווישען די הימעלשע קערפער; א בעשרייבונג פון די הויפט אונבעוועגליכע שטערען אין די קאנסטעלאציאנען אדער שטערען־גרופען.

u'ranoscopy *n.* (יו'-רע-נא-סקאו-פי) אוראנאסקאפיע, די בעאבאכטונגען פון הימעל, שטערען־זעהעריי.

u'ranous *a.* (יו'-רע-נאס) וואס איז שייך צו אוראניום. ז. *uranium*.

U'ranus *n.* (יו'-רע-נאס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — אוראנוס, דער זוהן און מאן פון געא [די ערד] און דער פאטער פון די טיטאנען און ציקלאפען. זיין זוהן קראנאס [ז. *Kronos*] האט איהם בעזיעגט און פערניכטעט זיין ממשלה; אין אסטראנאמיע — דער פלאנעט אוראנוס [איז 70 מאל גרעסער איידער די ערד און זיין קרייז־בעוועגונג ארום דער זון דויערט 84 יאהר].

u'rate *n.* (יו'-רייט) א — אין כעמיע זאלץ פון אורין־זויערע. ז. *uric acid*.

urato'ma *n.* (יו-רע-טאו'-מא) ז. *tophus*.

urato'sis *n.* (יו-רע-טאו'-סיס) אין מעדיצין — אוראטאזיס, א קראנקהאפטער צושטאנד ווען זאלצען פון אורין־זויערע ווערען אבגעלעגט אין געוועב פון די מוסקולען אדער ביינער.

ur'ban *a.* and *n.* (אויר'-בען) שטאדטיש; וואס איז שייך צו א שטאדט; עהנליך צו א שטאדט; וואס געפינט זיך אין א שטאדט אדער שטעדט; א שטאדטישער איינוואהנער.

urbane' *a.* (אויר-ביין') שטאדטיש; זעהר העפליך, עלעגאנט.

He is a man of urbane manners.

urbane'ly *adv.* (אויר-ביינ'-לי) מעשה שטאדטיגער, זעהר העפליך, עלעגאנט.

Ur'banist *n.* (אויר'-בען-איסט) אן אורבאניסט, אן אנהענגער פון פאפסט אורבאן דעם זעקסטען, אין נעגענזאץ צו די אנהענגער פון קלעמענט דעם זיבעטען [די געגנערשאפט צווישען דיעזע ביידע צדדים האט ארויסגערופען א שפאלטונג אין דער קאטוילישער קירך אין יאהר 1378].

urban'ity *n.* (אויר-בעני'-אי-טי) שטאדטישקייט, העפליכקייט, עלעגאנץ, גוטע מאניערען.

ur'banize *v.* (אויר'-בען-איז) מאכען שטאדטיש.

ur'bi et or'bi (אויר'-באי עט אהר'-באי) צו דער שטאדט און צו דער וועלט; פאר אלעמען.

ur'ceolar *a.* (אויר'-סי-א-לאר) ז. *urceolate*.

ur'ceolate *a.* (אויר'-סי-א-לייט) קרוגארטיג, ווי א קרוג [ווענען די בלומען־קרוינבלעטער פון געוויסע פלאנצען].

urce'olus *n.* (אויר-סי'-א-לאס) א קליינער קרוג, א קריגעל; אין באטאניק — א קרוג־עהנליכעס בלומען־קרוינדעל.

ur'ceus *n.* (אויר'-סי-אס) א וואסער־קאן, א קרוג.

ur'chin *n.* (אויר'-טשין) א יאזשיק, אן איגעל [ז. *hedgehog*]; א ים־איגעל [ז. *sea-urchin*]; א צולאזענער אינגעל, א שייגעץ.

ur'chin-like *a.* (אויר'-טשין-לאיק) ווי א יאזשיק, עהנליך צו אן איגעל.

Ur'du *n.* (אוהר'-דוה) אורדו, די הינדאסטאנישע שפראך.

u'rea *n.* (יו'-רי-א) [א אורין־שטאף קריסטאל־פערמיגער קאלירלאזער און גערוכלאזער שטאף, וואס ווערט פאנאנדערגעלאזען אין וואסער און אין ספיריטוס. געפינט זיך אין דעם אורין אדער השתנה פון מענשען און חיות].

u'real *a.* (יו'-רי-על) וואס איז שייך צו אורין־שטאף. ז. *urea*.

uream'eter *n.* (יו-רי-עמ'-ע-טער) אן אפאראט צו בעשטימען די קוואנטיטעט פון אורין־שטאף אין אורין אדער השתנה.

uream'etry *n.* (יו-רי-עמ'-ע-טרי) דאס אויסגעפינען די קוואנטיטעט פון אורין־שטאף אין אורין.

ure'mia *n.* (יו-ריע'-מי-א) אורעמיא, א קראנקהייט, ביי וועלכער אורין־שטאף דרינגט אריין אין דעם בלוט און פערגיפטעט עס.

ure'mic *a.* (יו-ריע'-מיק) וואס איז שייך צו אורעמיא; וואס ליידעט פון אורעמיא. ז. *uremia*.

ure'-ox *n.* (יור'-אקס) ז. *urus*.

ure'sis *n.* (יו-רי'-סיס) ז. *micturition*.

ure'tal *a.* (יו-רי'-טעל) ז. *ureteric*.

ure'ter *n.* (יו-רי'-טער) דער אורין־רעהר, דער אורין־קאנאל [דער קאנאל אין קערפער, דורך וועלכען די השתנה ווערט אבגעצויגען פון די ניערען און פון פענכער]. ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ure'teral *a.* (יו-רי'-טע-רעל) ז. *ureteric*.

ureter'ic *a.* (יו-רי-טער'-איק) וואס איז שייך צום אורין־רעהר אדער אורין־קאנאל. ז. *ureter*.

ureteri'tis *n.* (יו-רי-טע-ראי'-טיס) אורעטעריטיס, אן ענטצינדונג פון דעם אורין־רעהר. ז. *ureter*.

ure'thra *n.* (יו-רי'-טהרא) די אורעטרא, דער אורין־רעהר, דער קאנאל, דורך וועלכען די השתנה געהט ארויס פון קערפער.

ure'thral *a.* (יו-רי'-טהרעל) וואס איז שייך צום אורין־רעהר אדער אורין־קאנאל.

urethrit'ic *a.* (יו-רי-טהריט'-איק) וואס איז שייך צו דער אורעטרא. ז. *urethra*.

urethri'tis *n.* (יו-רי-טהראי'-טיס) אורעטריטיס, די ענטצינדונג פון דער אורעטרא אדער אורין־רעהר. ז. *urethra*.

ure'throplasty *n.* (יו-רי'-טהרא-פלעס-טי) אין כירורגיע — אן אפעראציאן אין דעם אורין־רעהר אדער אורין־קאנאל.

ure'throscope *n.* (יו-רי'-טהרא-סקאופ) אן אורעטראסקאפ, אן אינסטרומענט, דורך וועלכען מען קען זעהן דאס שליים־הייטעל פון דעם אורין־רעהר.

ure'throscopy *n.* (יו-רי'-טהרא-סקאו-פי) אורעטראסקאפיע, דאס אונטערזוכען דאס שליים־הייטעל פון דעם אורין־רעהר.

urethrot'omy *n.* (יו-רי-טהראט'-א-מי) אין כירורגיע — אורעטראטאמיע, דאס אויפשניידען דעם אורין־רעהר [ביי געוויסע אפעראציאנען].

uret'ic *a.* (יו-רעט'-איק) וואס מאכט ארויספליסען די אורין אדער השתנה.

urge *v.* (אוירדזש) דרינגען, אונטערטרייבען, צווינגען, אנטרייבען, רייצען; בעטען דרינגענד; אנשטעהן אויף אימעצען, זיך אנזעצען; אונטעראיילען, אונטערטרייבען.

ur'gence *n.* (אויר'-דזשענס) ז. *urgency*.

ur'gency *n.* (אויר'-דזשענ-סי) דער דראנג, די דרינגענדע נויט, די דרינגליכקייט.

ur'gent *a.* (אויר'-דזשענט) דרינגענד, העכסט נויטיג, זעהר נויטיג; אונטערטרייבענד, איילענד.

ur'gently *adv.* (אויר'-דזשענט-לי) זעהר דרינגענדיג.

ur'ger *n.* (אויר'-דזשער) א דרינגער, אן אנטרייבער, א צווינגער.

ur'ging *a.* (אויר'-דזשינג) דרינגענד.

u'ric *a.* (יו'-ריק) וואס איז שייך צו אורין אדער השתנה.

u'ric ac'id (יו'-ריק עס'-איד) אורין־זויערע [אזא ווייסער כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אין דעם אורין פון מענשען און חיות].

uridro'sis *n.* (יו-רי-דראו'-סיס) דאס אויסטיילען פון קערפער אורין־שטאף דורך'ן שוויים.

u'rim *n.* (יו'-רים) די אורים ותמים, וואס זיינען געלעגען אין חשן פון כהן גדול.

urinaccel'erator *n.* (יו-רי-נעק-סעל'-ע-ריי-טאר) דער מוסקול וועמעס אויס־

ציהונג און צונויפציהונג מאכט לייכטער דעם אבגאנג פון השתנה.

urinæ'mia *n.* (יו-רי-ני'-מי-א) ז. *urinemia*

u'rinal *n.* (יו'-רי-נעל) אן אורין־געשיר, א פיש־געפעס, אן אורינאל, א פיש־טאפ; א פיש־ארט; אן אורין־פלאש [א פלאש, אין וועלכער מען קלייבט אן אורין צו מא־כען אונטערזוכונגען].

urinal'ysis *n.* (יו-רי-נעל'-אי-סיס) א כעמישע אונטערזוכונג פון אורין.

u'rinary *a.* and *n.* (יו'-רי-נע-רי) וואס איז שייך צו אורין; אן אורין־גרוב, אן ארט וואס עס קלייבט זיך אורין צו בע־מיסטיגען פעלדער; א פיש־פלאץ.

u'rinate *v.* (יו'-רי-נייט) לאזען וואסער, משתין זיין, פישען.

urina'tion *n.* (יו-רי-ניי'-שאן) דאס לאזען אורין, דאס לאזען וואסער.

u'rinative *a.* (יו'-רי-ניי-טיוו) וואס רופט ארויס השתנה.

u'rinator *n.* (יו'-רי-ניי-טאר) א טוי־כער, א וואסער־קריכער, איינער וואס געהט אונטער'ן וואסער.

u'rine *n.* (יו'-רין) אורין, השתנה.

urine'mia *n.* (יו-רי-ני'-מי-א) די פעראונרייניגונג פון בלוט מיט אורין־שטאפען.

urinif'erous *a.* (יו-רי-ניפ'-ע-ראס) וואס פיהרט אב אורין [ווי די אורין־קאנאלען אין קערפער].

urinif'ic *a.* (יו-רי-ניפ'-איק) וואס לאזט ארויס אורין.

urinip'arous *a.* (יו-רי-ניפ'-ע-ראס) אין פיזיאלאגיע — וואס ארבייט אויס אורין [וועגען געוויסע קאנאלען אדער רעהרען אין קערפער].

urinol'ogy *n.* (יו-רי-נאל'-א-דזשי) אורינאלאגיע, די לעהרע וועגען אורין אדער השתנה.

urinom'eter *n.* (יו-רי-נאמ'-ע-טער) אן אורינאמעטער, אן אינסטרומענט אויס־צומעסטען די ספעציפישע געוויכט [ז. *specific gravity*] פון אורין.

urinom'etry *n.* (יו-רי-נאמ'-ע-טרי) אורינאמעטריע, דאס בעשטימען די ספע־ציפישע געוויכט [ז. *specific gravity*] פון אורין.

u'rinoscopy *n.* (יו'-רי-נא-סקאו-פי) די אונטערזוכונג פון אורין צו בעשטימען די קראנקהייט פון א חולה.

u'rinose *a.* (יו'-רי-נאוס) וואס איז שייך צו אורין אדער השתנה.

u'rinous *a.* (יו'-רי-נאס) ז. *urinose*

ur'lar *n.* (אויר'-לאר) ז. *pibroch*

urn *n.* and *v.* (אוירן) אן אורנע, א גרוי־סע ליימענע וואזע, אין וועלכער מען האלט דאס אש פון א פערברענטען טויטען קערפער; אן אלט־רוימישע פליסיגקייטס־מאס [א העלפט פון אן אמפארא]; א טהעע־טאפ אדער טשאיניק; ארייגלעגען אין אן אורנע.

ur'nal *a.* (אויר'-נעל) וואס איז שייך צו אן אורנע. ז. *urn*

urn'ful *n.* (אוירנ'-פול) וויפיעל עס קען אריין אין אן אורנע אדער וואזע. ז. *urn*

urn'-shaped *a.* (אוירנ'-שייפט) וואס האט די פארם פון אן אורנע. ז. *urn*

urobil'in *n.* (יו-רא-ביל'-אין) אורא־בילין, א שטאף וואס דרינגט אריין פון דער גאל אין אורין און גיט איהם צו א געלבליכען קאליר [בעזאנדערס ווען א מענש האט א פיבער־קראנקהייט].

urobilinu'ria *n.* (יו-רא-ביל-אי-ניו'-רי-א) א צושטאנד, ווען עס געפינט זיך צופיעל אוראבילין אין דער השתנה. ז. *urobilin*

u'rochrome *n.* (יו'-רא-קראום) דער געלבליכער פארב־שטאף פון אורין.

u'rocyst *n.* (יו'-רא-סיסט) דער אורין־פענכער.

urocys'tic *a.* (יו-רא-סיס'-טיק) וואס איז אין שייך צום אורין־פענכער.

urog'enous *a.* (יו-ראדזש'-ע-נאס) וואס בילדעט אויס אורין; וואס לאזט ארויס אורין.

urol'ogy *n.* (יו-ראל'-א-דזשי) ז. *urinology*

u'romancy *n.* (יו'-רא-מענ-סי) דאס בעשטימען און פארויסזאגען א קראנקהייט לויט סמנים אין אורין.

urom'elus *n.* (יו-ראמ'-ע-לאס) א פער־זעהניש, ביי וועלכערביידע פיס זיינען צוזאמענגעוואקסען און פערענדיגען זיך ווי איין פוס.

urom'eter *n.* (יו-ראמ'-ע-טער) ז. *urinometer*

uropoe'sis *n.* (יו-רא-פא-אי'-סיס) די אויסבילדונג פון אורין; דאס לאזען או־רין.

uropoie'sis *n.* (יו-רא-פאי-אי'-סיס) ז. *uropoesis*

urorrha'gia *n.* (יו-רא-ריי'-דזשי-א) דאס צופיעל פישען; צוקער־קראנקהייט.

urorrhe'a *n.* (יו-רא-רי'-א) דאס לא־זען השתנה אונבעוואוסטזיניג; דאס בע־פישען זיך.

u'roscopy *n.* (יו'-רא-סקאו-פי) ז. *urinoscopy*

ur'ry *n.* (אר'-אי) א — אין מינעראלאגיע — א זארט בלויע אדער שווארצע ליים, וואס ליעגט אין דער ערד הארט נעבען א שיכט שטיין־קויהלען.

Ur'sa *n.* (אויר'-סא) בער [איינער פון די צוויי קאנסטעלאציאנען אדער שטע־רען־גרופען "דער גרויסער בער" און "דער קליינער בער". ז. *Ursa Major* און *Ursa Minor*].

Ur'sa Ma'jor (אויר'-סא מיי'-דזשאר) דער גרויסער בער [א שטערען־גרופע פון צפון־הימעל, וואס ווערט פארגעשטעלט אין דער פארם פון א גרויסען בער מיט זעהר א גרויסען עק].

Ur'sa Mi'nor (אויר'-סא מאי'-נאר) דער קליינער בער [א שטערען־גרופע נע־בען דעם נארד־פאל, וואס ווערט פארגע־שטעלט אין דער פארם פון א קליינעם בער].

ur'siform *a.* (אויר'-סי-פארם) וואס זעהט אויס ווי א בער.

ur'sine *a.* and *n.* (אויר'-סין) וואס איז שייך צו א בער; בעריש, ווי א בער; א בער.

ur'sula *n.* (אויר'-סיו-לא) אזא נארד־אמעריקאנישע באבעלע אדער זומער־פוי־געלע.

Ur'suline *n.* and *a.* (אויר'-סיו-לין) אן אורסולין, איינע פון די אורסולינען [א קאטוילישער מאנאשקעס־ארדען, וואס האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1537 מיט דעם צוועק צו שטיצען ארימע און קראנקע און ערציהען יונגע מיידלעך]; וואס איז שייך צו די אורסולינען.

Ur'sus *n.* (אויר'-סאס) דער מין בערען.

urtica'ria *n.* (אויר-טי-קיי'-רי-א) נע־סעלזוכט, אזא בייסענדער הויט־אויסשלאג. ז. *nettle-fever*

ur'ticate *v.* (אויר'-טי-קייט) טטעכען [ווי מיט קראפיווע].

urtica'tion *n.* (אויר-טי-קיי'-שאן) שטעכעניש, בייסעניש [ווי פון קראפיווע].

urucu'ri *n.* (אוה-רו-קוה'-רי) די אורו־קורי [אזא פאלמען־בוים פון בראזיליען].

u'rus *n.* (יו'-ראס) דער אור אדער אויער־אקס, א מין אייראפעאישער ווילדער אקס [עקזיסטירט שוין ניט מעהר אין היינטי־גע צייטען].

us *pr.* (אס) אונז.

U. S. ראשי תבות פון *United States*

U. S. A. ראשי תבות פון די ווער־טער *United States Army* און *United States of America*

u'sable *a.* (יו'-זעבל) נוצבאר, וואס מען קען געברויכען.

u'sableness *n.* (יו'-זעבל-נעס) נוצבאר־קייט, געברויכבארקייט, געברויכליכקייט.

u'sage *n.* (יו'-זעדזש) דאס געברויכען, דער געברויך, די געוועהנהייט, די פראק־טיק, די אנגענומענע פיהרונג: א מנהג; דער געוועהנליכער געברויך פון א ווארט אדער אויסדרוק.

u'sager *n.* (יו'-זע-דזשער) איינער וואס פערוואלטעט אדער האלט אלס אנפערטרוי־טער פרעמדעס אייגענטום.

u'sance *n.* (יו'-זענס) די וועקסעל־צייט, די צאהלונגס־צייט פון א וועקסעל.

Us'cock *n.* (אס'-קאק) אן אוסקאק, איי־נער פון די אוסקאקען [די סערבען, וועל־כע האבען זיך בעזעצט אין זעכצעהנטען יאהרהונדערט אין ווענעציען און דאלמא־ציען, אנטלויפענדיג פון די טערקישע פער־פאלגונגען].

use *n.* (יוס) דער געברויך, דער גענוס, די בענוצונג, די אנווענדונג; די נוצליכ־קייט, געברויכבארקייט; דער נוצען, די פעולה; א נויטיגקייט, א נויט־פאל; א מנהג; א געברויך; אין געזעצגעבונג — דאס האלטען אלס אנפערטרויטער פרעמ־דעם אייגענטום.

use *v.* (יוז) געברויכען, בענוצען; אנווענ־דען; אויסאיבען, פראקטיצירען; בעהאנד־לען; איינגעוועהנען צו עפעס; אפט בע־זוכען; געוועהנט זיין צו עפעס; זיין גע־פאדערט פאר עפעס.

u'seable *a.* (יו'-זעבל) ז. *usable*

u'seableness *n.* (יו'-זעבל-נעס) ז. *usableness*

use and cus'tom (יוס ענד קאס'-טאם) די געוועהנליכע פראקטיק, די פיהרונג אין טאג־טעגליכען לעבען.

use and occupa'tion (יוס ענד אק-יו-פיי'-שאן) דאס געברויכען אן אייגענ־טום וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

use and wont (יוס ענד הוואנט) ז. *use and custom*

used *a.* (יוזד) איינגעוועהנט, צוגעוועהנט; געברויכליך; אבגענוצט.

use'ful *a.* (יוס'-פול) ניצליך, טויגליך; דיענסטבאר.

use'ful inven'tion (יוס'-פול אינ-וועג'-שאן) א ניצליכע ערפינדונג [אן ער־פינדונג וואס האט ניט קיין גרויסע בע־דייטונג, אבער זי ברענגט א געוויסען נו־צען].

use'fully *adv.* (יוס'-פול-אי) אויף א ניצליכען אופן; ברייגנגענדיג נוצען.

use'fulness *n.* (יוס'-פול-נעס) ניצליכ־קייט, נוץ.

use'less *a.* (יוס'-לעס) אונניצליך, אונ־נוציג, אונגברויכבאר.

use'lessly *adv.* (יוס'-לעס-לי) אויף אן אומנוציגן שטייגער; אהן נוצען.

use'lessness *n.* (יוס'-לעס-נעס) אוננוציגליכקייט, אוננוציגקייט.

use precau'tions (יוז פרי-קאה'-שאנז) זיין פארזיכטיג, זיך היטען.

u'ser *n.* (יו'-זער) איינער אדער עפעס וואס געברויכט אדער בענוצט עפעס; אין געזעצגעבונג — דאס אויסנוצען א געוויסעס רעכט אויף עפעס.

use up (יוז אפ) 1. אויסנוצען; 2. אויסצעהרען, אויסמאטערען.

2. I am completely **used up**.

U-shaped *a.* (יו'-שייפט) וואס האט די פארם פון א U.

ush'er *n. and v.* (אש'-ער) איינער וואס שטעהט ביי דער טהיר, א שווייצאר; א דיענער אין אן עפענטליכער געביידע [ווי א טעאטער, א קירך א. ד. ג.], וועלכער ווייזט אן יעדען אריינקומענדען דאס ארט וואו ער דארף זיצען; א קאפעל־דיענער; א דיענער אין א קעניגליכען אדער פריצישען הויף, וועלכער דארף פארשטעלען פאר'ן העהר די אריינגעקומענע געסט; א געהילף פון א לעהרער, א בעהעלפער; דיענען אלס שווייצאר אדער קאפעל־דיענער; אויסרופען די נעמען פון די אריינקומענדע געסט; אויסרופען, אנזאגען.

ush'erless *a.* (אש'-ער-לעס) אהן א טהיר־וועכטער, אהן א שווייצאר.

ush'ership *n.* (אש'-ער-שיפ) דאס אמט פון א קאמערדיענער אדער קאפעל־דיענער. ז. *usher*.

u'sitate *a.* (יו'-זי-טייט) וואס איז איינגעוועהנט געווארען; געוועהנליך.

U. S. M. ראשי תבות פון די ווערטער *United States mail* און *United States marine*

U. S. M. A. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Military Academy* [די מיליטערישע אקאדעמיע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

U. S. N. ראשי תבות פון די ווערטער *United States navy*

U. S. N. A. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Naval Academy* [די פלאטען־אקאדעמיע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

us'quebaugh *n.* (אס'-קהווי-באה) זאפּראן־בראנפען [א מין שנאפס].

U. S. S. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Senate* און *United States ship*

U. S. S. S. ראשי תבות פון די ווערטער *United States steamship*

us'tion *n.* (אס'-טשאן) דער בראנד, דאס ברענען.

usto'rious *a.* (אס-טאו'-רי-אס) ברענענד, וואס דיענט צום ברענען.

us'tulate *a.* (אס'-טשו-לייט) געברענט, גע'שרפה'ט, שווארץ ווי קויהל.

ustula'tion *n.* (אס-טשו-ליי'-שאן) דאס ברענען, דאס שרפה'ן; דאס ברענען ווײַן.

u'sual *a. and n.* (יו'-זשו-על) געוועהנליך; געברויכליך.

u'sually *adv.* (יו'-זשו-על-אי) געוועהנליך.

u'sualness *n.* (יו'-זשו-על-נעס) געוועהנליכקייט.

usucap'tion *n.* (יו-זיו-קעפ'-שאן) אין געזעצגעבונג — חזקה, דאס בעקומען רעכט אויף אן אייגענטום דורך א לאנג־יאהריגען אונאונטערבראכענעם בעזיץ אדער געברויך פון דיעזען אייגענטום.

u'sufruct *n. and v.* (יו'-זיו-פראקט) אין געזעצגעבונג — דאס רעכט צו געניסען אויף א געוויסער צייט דעם פראפיט פון אימעצענס קאפיטאל אדער גיטער; געניסען דעם פראפיט פון א פערמעגען וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

usufruc'tuary *n. and a.* (יו-זיו-פראק'-טשו-ע-רי) איינער וואס האט דאס רעכט צו געניסען ביז א געוויסער צייט דעם פראפיט פון אימעצענס קאפיטאל אדער גיטער; וואס איז שייך צום רעכט צו געניסען דעם פראפיט פון א פערמעגען וואס בעלאנגט צו אן אנדערען.

u'surer *n.* (יו' זשו רער) א וואוכערער, א פראצענטניק, א הויט־שינדער, א בערייסער.

usu'rious *a.* (יו-זשו'-רי-אס) הויט־שינדעריש, וואוכעריש, וואוכערמעסיג, ווי א פראצענטניק.

usu'riously *adv.* (יו-זשו'-רי-אס לי) אויף א הויט־שינדערישען אופן; מעשה וואוכערער, מעשה פראצענטניק.

usu'riousness *n.* (יו-זשו'-רי-אס-נעס) הויט־שינדונג, בערייסונג, דאס נעהמען גרויסע פראצענטען.

usurp' *v.* (יו-זוירפ') אוזורפירען, פערנעהמען אונגעזעצליך, פערכאפען מיט גוואלד; אננעהמען א פאלשען אויסזעהן.

usurpa'tion *n.* (יו-זויר-פיי'-שאן) אוזורפאציאן, דאס פערכאפען אונגעזעצליך, דאס צונעהמען עפעס מיט גוואלד.

usur'patory *a.* (יו-זויר'-פע-טא-רי) אוזורפאטאריש, פערכאפענדיג אונגעזעצליך.

u'surpatrix *n.* (יו'-זויר-פיי-טריקס) אן אוזורפאטארין, איינע וואס פערנעהמט עפעס אונגעזעצליך; א פרוי וואס פערכאפט דעם טהראן אדער הערשונג.

usur'pedly *adv.* (יו-זויר'-פעד-לי) דורך אוזורפאציאן, פערכאפענדיג אויף אן אונגעזעצליכען שטייגער.

usur'per *n.* (יו-זויר'-פער) אן אוזורפאטאר, א פערכאפער, איינער וואס נעהמט צו מיט גוואלד, א טהראן־רויבער.

usur'ping *a.* (יו-זויר'-פינג) אוזורפירענד, פערכאפענדיג מיט גוואלד, פערנעהמענדיג אונגעזעצליך.

usur'pingly *adv.* (יו-זויר'-פינג-לי) אויף אן אוזורפאטישען שטייגער; דורך פערכאפונג, דורך אוועקרויבונג, דורך צונעהמונג מיט גוואלד.

u'sury *n.* (יו'-זשו-רי) וואוכעריי, דאס לייהען געלד אויף גרויסע פראצענטען, הויט־שינדעריי.

u'sus *n.* (יו'-סאס) — אין געזעצגעבונג דאס רעכט צו געברויכען די פרוכט אדער פראפיט פון עפעס.

U. S. V. ראשי תבות פון די ווערטער *United States Volunteers*

ut *n.* (אוהט) אין מוזיק — א פארצייטיגער נאמען פאר דעם טאן "דא" [דער ערשטער טאן פון א געוועהנליכער מוזיקאלישער סקאלא אדער טאן־לייטער].

Ut. פערקירצונג פון *Utah* [יוטאה, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Ute *n.* (יוט) א יוט, איינער פון אן אמעריקאנישען אינדיאנער שבט וואס געפינט זיך אין די שטאאטען יוטאה און קאלאראדא.

uten'sil *n.* (יו-טענ'-סיל) א געשיר, א געפעס, א כלי.

u'terine *a.* (יו'-טע-רין) וואס איז שייך צום מוטער־לייב, וואס איז שייך צו דער געבעהר־מוטער; געבארען פון דערזעלביגער מוטער, אבער פון אן אנדער פאטער.

uterogesta'tion *n.* (יו-טע-רא-דזשעס-טיי'-שאן) דאס טראגען אין מוטער־לייב, שוואנגערשאפט.

uteroma'nia *n.* (יו-טע-רא-מיי'-ני-א) ז. *nymphomania*.

u'terus *n.* (יו'-טע-ראס) דאס מוטער־לייב, די געבעהר־מוטער.

Ut'gard *n.* (אוט'-גארד) אוטגארד, די מלוכה פון די ריעזען [אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע].

u'tile *a.* (יו'-טיל) ניצליך.

u'tilisable *a.* (יו'-טי-לאי-זעבל) ז. *utilizable*.

utilisa'tion *n.* (יו-טי-לי-זיי'-שאן) ז. *utilization*.

utilita'rian *a. and n.* (יו-טיל-אי-טיי'-רי-ען) אוטיליטאריש, וואס בעצוועקט נוצליכקייט; וואס איז בעגייסטערט פאר'ן נוצליכקייטס־פרינציפ; אן אנהענגער פון אוטיליטאריאניזם. ז. *utilitarianism*.

utilita'rianism *n.* (יו-טיל-אי-טיי'-רי-ען-איזם) אוטיליטאריאניזם, אוטיליטאריזם, די נוצליכקייטס־טעאריע [די עטישע לעהרע, אז דער יסוד פון יעדער מאראל איז דער פרינציפ פון נוצליכקייט און דעריבער איז יעדע האנדלונג גוט אדער שלעכט אויף וויפיעל זי ברייננגט נוצען אדער שאדען. די העכסטע טוגענד דריקט זיך אויס אין אזא האנדלונג, וואס ברייננגט מעהר נוצליכקייט אדער גליק צו א גרעסערער צאהל מענשען, און דעריבער איז דער עטישער צוועק פון יעדער סאציאלער און פאליטישער איינריכטונג — צו ברייננגען די גרעסטע סומע גליק צו דער גרעסטער צאהל מענשען].

util'ity *n.* (יו-טיל'-אי-טי) נוצליכקייט; דער נוץ, דער פראפיט; א נוצליכע זאך.

util'ity-man *n.* (יו-טיל'-אי-טי-מען) אין טעאטער־שפראך — אן אקטיאר וואס שפיעלט די קלענסטע ראלען אין א שוישפיעל; איינער פון א פארטיע באל־שפיעלער וואס פערנעהמט די פלעצער פון די אבוועזענדע שפיעלער.

u'tilizable *a.* (יו'-טי-לאי-זעבל) וואס מען קען אויסנוצען; פון וואס מען קען מאכען א געברויך.

utiliza'tion *n.* (יו-טי-לי-זיי'-שאן) אויסנוצונג.

u'tilize *v.* (יו'-טי-לאיז) מאכען ניצליך, אויסנוצען.

u'tilizer *n.* (יו'-טי-לאי-זער) איינער וואס מאכט עפעס ניצליך אדער נוצט אויס.

ut in'fra (אט אינ'-פרא) ווי אונטען, ווי עס ווערט אונטען דערמאהנט אדער אנגעגעבען.

u'ti posside'tis (יו'-טי פאס-אי-די'-טיס) אין אינטערנאציאנאלען רעכט—דער פרינציפ פון א פריעדענס־אבמאך צווישען צוויי אדער עטליכע מלוכות, וואס האבען מלחמה געהאלטען איינע מיט די אנדערע, אז דאס לאנד וואס איין מלוכה האט פערנומען אין דער צייט פון מלחמה זאל פערבלייבען אין איהר בעזיץ.

u'ti su'pra (יו'-טי סיו'-פרא) ווי פון אויבען; וואס איז דערמאהנט אדער אנגעצייגט געווארען אויבען.

ut'most *a. and n.* (אט'-מאוסט) וואס איז דאס גרעסטע, העכסטע אדער מעגליכסטע; דער גרעסטער, דער העכסטער; דאס אויסערסטע; דאס מעגליכסטע.

Uto'pia *n.* (יו-טאו'-פי-א) די אוטאפיא,

דער פאנטאסטישער אינזעל אין טאמאס מאר'ס ווערק, וואו עס הערשט די קאמוניסטישע ארדנונג און די מענשען זיינען אויף דעם העכסטען אופן גליקליך.

uto'pia *n.* (יו-טאו'-פּי-א) אן אוטאפּיע, א פאנטאזיע, א פאנטאסטישער אידעאל; א פאנטאסטיש לאנד.

uto'pian *a. and n.* (יו-טאו'-פּי-ען) אוטאפּיש, פאנטאסטיש, כימעריש; וואס בעלאנגט ניט צו קיין לאקאליטעט אדער בעשטימטען פּלאץ; אן אוטאפּיסט, איינער וואס טראגט זיך ארום מיט פאנטאסטישע אידעאלען וואס קענען ניט פערווירקליכט ווערען; א טרוימער, אן אונפּראקטישער מענש.

Uto'pian *a. and n.* (יו-טאו'-פּי-ען) וואס איז שייך צו דער אוטאפּיא; אן איינוואהנער פון דער אוטאפּיא. ז. *Utopia*

utop'ical *a.* (יו-טאפּ'-אי-קעל) אוטאפּיש, אוטאפּיסטיש, וואס קען ניט פערווירקליכט ווערען, כימעריש, פאנטאסטיש.

u'topist *n.* (יו'-טא-פּיסט) א אוטאפּיסט, איינער וואס טראגט זיך ארום מיט אידעאלען וואס קענען ניט פערווירקליכט ווערען; א טרוימער.

u'tricle *n.* (יו'-טריקל) א פענכערעל; אין באטאניק — א בייטעלע, א זעקעלע.

utric'ular *a.* (יו-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פענכערעל; ענליך צו א בייטעלע אדער זעקעלע.

utric'uliform *a.* (יו-טריק'-יו-לי-פארם) וואס האט די פארם פון א בייטעלע אדער זעקעלע.

utric'uloid *a.* (יו-טריק'-יו-לאיד) ז. *utriculiform*

utric'ulus *n.* (יו-טריק'-יו-לאס) ז. *utricle*

ut'ter *v., a. and n.* (אט'-ער) ארויסשפּרעכען, ארויסזאגען; ארויסלאזען אין צירקולאציאן [געלד, פּאפּיערען א. ד. ג.]; אין געזעצגעבונג — איבערגעבען איינעם פאלשע פּאפּיערען אדער פאלש געלד מיט דעם צוועק צו בעשווינדלען אדער בעטריגען; ארויסגעבען, ארויסלאזען; פערווירקליכט אדער ענטוויקעלט ביז דעם העכסטען גראד; קאמפּלעט, גענצליך, פאלקאם, פאלשטענדיג; אויסערסט, וואס איז דער ווייטסטער; דאס עקסטרעמע, דאס ווייטסטע.

ut'terable *a.* (אט'-ער-עבל) אויסשפּרעכליך, וואס קען אויסגעשפּראכען אדער ארויסגעזאגט ווערען.

ut'terableness *n.* (אט'-ער-עבל-נעס) די אויסשפּרעכבארקייט, דאס קענען אויסגעשפּראכען ווערען.

ut'terance *n.* (אט'-ער-ענס) די אויסשפּרעכונג, די ארויסזאגונג; די שפּראך, די ארט רעדען; דאס וואס ווערט אויסגעשפּראכען, אווארט, אן אויסדרוק, א בעמערקונג.

ut'terer *n.* (אט'-ער-ער) איינער וואס שפּרעכט אויס, איינער וואס זאגט ארויס; אן ארויסלאזער, איינער וואס לאזט ארויס אין צירקולאציאן.

ut'tering *n.* (אט'-ער-אינג) דאס ארויסגעבען, פּובליקאציאן, צירקולאציאן; דאס אויסשפּרעכען.

ut'terly *adv.* (אט'-ער-לי) גענצליך; דורכאויס, פאלשטענדיג.

ut'termost *a. and n.* (אט'-ער-מאוסט) ז. *utmost*

U-tube *n.* (יו'-טיוב) א רעהר וואס האט די פארם פון א U.

u'va *n.* (יו'-ווא) א זאפטינע פרוכט וואס האט א יאדרע אין מיטען [ווי א וויינטרויב].

u'vate *n.* (יו'-וויט) אזא קאנזערוו געמאכט פון וויינטרויבען.

u'vea *n.* (יו'-ווי-א) די טרויבען-הויט פון אויג, דער דונקעלער טייל פון דעם אויג-אפּעל.

u'veous *a.* (יו'-ווי-אס) ווי א ווינטרויב, ענליך צו וויינטרויבען; וואס איז שייך צו דער טרויבען-הויט פון אויג. ז. *uvea*

u'vula *n.* (יו'-וויו-לא) דאס קליינע צינגעלע אין האלז.

u'vular *a.* (יו'-וויו-לאר) וואס איז שייך צו דעם קליינעם צינגעלע אין האלז; ארויסגערעדט דורך דער אנדריקונג פון דעם קליינעם צינגעלע אין האלז [ווי אנדערע ריידען ארויס דעם בוכשטאב *r*].

u'vula-spoon *n.* (יו'-וויו-לא-ספּוהן) אזא לעפעל-פערמיגער מעדיצינישער אינסטרומענט וואס ווערט בענוצט אויפצוהויבען דאס קליינע צינגעלע אין האלז.

uxo'rial *a.* (אק-סאו'-רי-על) וואס איז שייך צו א פערהייראטער פרוי; וואס עס פאסט פאר א פערהייראטער פרוי; זעהר שטארק איבערגעגעבען צו דער פרוי, בעזאנדערס שטארק פערליעבט אין דער פרוי.

uxo'ricidal *a.* (אק-סאו'-רי-סאי-דעל) פרויען-מערדערליך, וואס איז שייך צו דער ערמארדונג פון אן אייגענער פרוי.

uxo'ricide *n.* (אק-סאו'-רי-סאיד) א מערדער פון זיין אייגענער פרוי; דער מארד פון א פרוי דורך איהר אייגענעם מאן.

uxo'rious *a.* (אק-סאו'-רי-אס) צופיעל איבערגעגעבען צו דער פרוי, וואס ליעבט זיין פרוי צופיעל.

uxo'riously *adv.* (אק-סאו'-רי-אס-לי) מיט איבערטריבענער ליעבע אדער איבערגעבענהייט צו דער אייגענער פרוי.

uxo'riousness *n.* (אק-סאו'-רי-אס-נעס) איבערטריבענע ליעבע אדער איבערגעבענהייט צו דער אייגענער פרוי.

V

V, v (ווי) דער צוויי און צוואנציגסטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

V *n.* (ווי) א פיגור וואס זעהט אויס ווי דער ענגלישער בוכשטאב V; א פינף-דאלארדיגע אסיגנאציע.

v. א פערקירצונג פון די ווערטער *verb*, *verse* אדער *versus*

va *v.* (ווא) אין מוזיק — האלט ווייטער אן, געה ווייטער אן, זעץ פארט.

Va. אבקירצונג פון *Virginia* [ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

va'cancy *n.* (וויי'-קען-סי) לעדיגקייט, לעערקייט, אונפערנומענקייט, פּוסטקייט; געדאנקען-פּוסטקייט, געדאנקענלאזיגקייט; א לעדיגער פּלאץ; א לעדיגער שטח; לעדיגע צייט, פרייע צייט, רוה-צייט, וואקאציע; פרייקייט, אונפערנומענקייט; א וואקאנץ, א לעדיגע שטעלע.

va'cant *a.* (וויי'-קענט) 1. לעער, לעדיג, פּוסט; 2. אונבעשעפטיגט, פריי, ניט פערנומען; 3. געדאנקענלאז, פריי פון דענקען אדער נאכפארשונג; זארגלאז; 4. נאריש, דום; 5. וואקאנט, ניט פערנומען; 6. פערלאזען; וואס קיינער ירש'נט עס ניט.

1. There is one **vacant** room in the house. 2. He is usually occupied with sports in his **vacant** hours. 3. He is always so gay, so happy and so **vacant**. 4. He stared at me in **vacant** stupidity. 5. There are several applicants for the **vacant** position in the office.

va'cant look (וויי'-קענט לוק) א פערשטארטער בליק.

va'cantly *adv.* (וויי'-קענט-לי) אהן געדאנקען; ניט פערנומען.

va'cate *v.* (וויי'-קייט) 1. מאכען וואקאנט, אבלעדיגען, פערלאזען [א שטעלע אדער אן אמט]; 2. אוועקגעהן, פערלאזען; 3. אנולירען, מאכען אונגילטיג; מאכען נוצלאז.

1. The king **vacated** the throne. 3. Suicide does not **vacate** the life insurance policies.

vaca'tion *n.* (ווע-קיי'-שאן) פערלאזונג, אבלעדיגונג, דאס מאכען וואקאנט [א שטעלע, אן אמט]; אנולירונג, אבשאפונג, דאס מאכען אונגילטיג; וואקאציע, פעריען [פרייע צייט צווישען איין לעהר-זמן און צווייטען, צווישען איין געריכטס-סעסיע און דער צווייטער א. ז. וו.]; פרייע צייט, רוה-צייט, ערהאלונגס צייט.

vaca'tionist *n.* (ווע-קיי'-שאנ-איסט) איינער וואס האט וואקאציע אדער נעהמט זיך ערהאלונגס-צייט; איינער וואס מאכט א לוסט-רייזע אדער ערהאלונגס-רייזע.

vaca'tionless *a.* (ווע-קיי'-שאנ-לעס) וואס האט ניט קיין וואקאציע, רוה-צייט אדער ערהאלונגס-צייט.

vaca'tur *n.* (ווע-קיי'-טויר) אנולירונג, אבשאפונג, בעזייטיגונג.

vaccig'enous *a.* (וועק-סידזש'-ע-נאס) וואס פּראדוצירט וואקסין אדער קוה-פּאקען-מאטעריע [צום שטעלען פּאקען].

vac'cin *n.* (וועק'-סין) ז. *vaccine*

vacci'na *n.* (וועק-סאי'-נא) ז. *vaccinia*

vac'cinal *a.* (וועק'-סי-נעל) וואס איז שייך צו וואקסין [פּאקען-מאטעריע צום שטעלען פּאקען]; פערארזאכט פון פּאקען-שטעלונג.

vac'cinal fe'ver (וועק'-סי-נעל פיע'-ווער) ז. *vaccinia*

vac'cinal scar (וועק'-סי-נעל סקאר) ז. *vaccination-scar*

vac'cinate *v.* (וועק'-סי-נייט) שטעלען פּאקען; קינסטליך אנשטעקען מיט א קראנקהייט, אום צו פערהיטען פון נאטירליכער אנשטעקונג.

vaccina'tion *n.* (וועק-סי-ניי'-שאן)

פאקען-שטעלונג, דאס שטעלען פאקען; קינסטליכע אנשטעקונג מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vaccina'tionist *n.* (וועק-סי-ניי'-שאנ-איסט) איינער וואס האלט פון פאקען-שטעלען אדער פון קינסטליכער אנשטעקונג מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vaccina'tion-scar *n.* (וועק-סי-ניי'-שאנ-סקאר) א פאקען-צייכען [דער צייכען וואס בלייבט איבער פון שטעלען פאקען].

vac'cinator *n.* (וועק'-סי-ניי-טאר) א פאקען-שטעלער; א מעסערעל אדער אנדערער עהנליכער אינסטרומענט צום שטעלען פאקען.

vac'cine *a. and n.* (וועק'-סין) וואס איז שייך צו קיה, גענומען פון קיה; וואס איז שייך צו קיה-פאקען; וואס איז שייך צו פאקען-שטעלונג; וואקסין, פאקען-מאטעריע, קוה-פאקען-מאטעריע [צום שטעלען פאקען]; א שטאף צום אנשטעקען אויף א קינסטליכען אופן מיט א קראנקהייט אום צו פערהיטען א נאטירליכע אנשטעקונג.

vac'cine a'gent (וועק'-סין איי'-דזשענט) א שטאאטס-בעאמטער אין איינינגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא וואס בעזארגט די בעפעלקערונג מיט וואקסין אדער פאקען-מאטעריע.

vac'cine cica'trix (וועק'-סין סי-קיי'-טריקס) ז. *vaccination-scar*

vac'cine-farm *n.* (וועק'-סינ-פארם) א וואקסין-פערמע [א פערמע, וואו מען שטעקט אן קיה מיט פאקען, אום צו קריגען די פאקען-מאטעריע פאר מענשען].

vaccinel'la *n.* (וועק-סי-נעל'-א) ז. *vacciniola*

vac'cine lymph (וועק'-סין לימף) וואקסין, פאקען-מאטעריע. ז. *vaccine*

vac'cine mat'ter (וועק'-סין מעט'-ער) ז. *vaccine lymph*

vac'cine vi'rus (וועק'-סין וואי'-ראס) ז. *vaccine lymph*

vaccin'ia *n.* (וועק-סינ'-אי-א) קוה-פאקען [הויפטזעכליך געשטעלטע פאקען ביי קיה, פון וועלכע מען קריגט פאקען-מאטעריע פאר מענשען].

vaccin'ic *a.* (וועק-סינ'-איק) וואס איז שייך צו וואקסין אדער פאקען-מאטעריע.

vaccin'ifer *n.* (וועק-סינ'-אי-פער) א מענש אדער בהמה, פון וועלכע מען קריגט פאקען-מאטעריע; אן אינסטרומענט צו שטעלען פאקען.

vaccini'ola *n.* (וועק-סי-נאי'-א-לא) פאלשע פאקען [אן אויסשיטונג עהנליך צו פאקען, וואס קומט אפט נאך פאקען-שטעלונג].

vac'cinist *n.* (וועק'-סי-ניסט) ז. *vaccinator*

vacciniza'tion *n.* (וועק-סי-ני-זיי'-שאן) דאס שטעלען פאקען איין מאל נאך'ן צווייטען אזוי לאנג ביז די פאקען-מאטעריע הערט אויף צו ווירקען.

vac'illancy *n.* (וועס'-אי-לענ-סי) וואקעלדיגקייט; אונענטשלאסענהייט.

vac'illate *v.* (וועס'-אי-לייט) זיך שאקלען, זיך וואקלען; זיך שלאגען מיט דער דעה, זיין אונענטשלאסען.

vac'illating *a.* (וועס'-אי-לייט-טינג) זיך שאקלענד, זיך וואקלענד; זיך שלאגענד מיט דער דעה, אונענטשלאסען.

vac'illatingly *adv.* (וועס'-אי-לייט-טינג-לי) זיך וואקלענדיג, זיך שאקלענדיג; מיט אונענטשלאסענהייט, זיך שלאגענדיג מיט דער דעה.

vacilla'tion *n.* (וועס-אי-ליי'-שאן) שאקלונג, וואקלונג; אונענטשלאסענהייט, דאס שלאגען זיך מיט דער דעה.

vac'uist *n.* (וועק'-יו-איסט) איינער וואס בעהויפטעט, אז אין דער נאטור איז מעגליך א פאלשטענדיג לעדיגער אדער לופט-לאזער רוים.

vacu'ity *n.* (ווע-קיו'-אי-טי) לעערקייט, לעדיגקייט; פוסטקייט; א לעדיגער ארט; נישטיגקייט, גארנישטקייט; געדאנקענלאזיגקייט, דאס ניט דענקען אדער נאכטראכטען; נארישקייט, דומהייט.

vac'uole *n.* (וועק'-יו-אול) א קלייניגקע צעלע אדער פערטיעפונג אין דעם געוועב פון אן ארגאניזם.

vac'uous *a.* (וועק'-יו-אס) לעער, לעדיג; אונזיניג, פוסט, אהן זין; אהן אן אויסדרוק [ווי למשל, א בליק].

vac'uousness *n.* (וועק'-יו-אס-נעס) ז. *vacuity*

vac'uum *n.* (וועק'-יו-אם) א וואקואום, א לעדיגער רוים; אן ארט אדער כלי, פון וועלכע מען האט ארויסגעצויגען די לופט אדער אנדערע גאזען.

vac'uum clea'ner (וועק'-יו-אם קליע'-נער) אן אפאראט צו רייניגען דעם שטויב פון הייזער, פון טעפיכער א. ד. ג. [דער שטויב ווערט אין דעם אפאראט אריינגעזויגען דורך דעם וואס פון איהם ווערט אויסגעפומפט די לופט].

vac'uum-gage *n.* (וועק'-יו-אם-גיידזש) א וואקואום-מעסטער [אן אפאראט צו מעסטען דעם לופט-דרוק אדער צו בעשטימען אויף וויפיעל די לופט איז אויסגעלעדיגט אין א דאמפף-צילינדער, אין א דאמפף-קעסעל, אין א פומפ א. ד. ג.].

vac'uum-pump *n.* (וועק'-יו-אם-פאמפ) א וואקואום-פומפ [א פומפ, אין וועלכער דאס וואסער ווערט ארויפגעהויבען דורך דעם וואס די לופט ווערט אויסגעזויגען אדער אויסגעלעדיגט פון דער פומפ-רעהר].

vac'uum-tube *n.* (וועק'-יו-אם-טיוב) א וואקואום-רעהר [א פערמאכטע רעהר פון וועלכער די לופט איז אויסגעפומפט].

vac'uum-valve *n.* (וועק'-יו-אם-וועלוו) א וואקואום-ווענטיל [א זיכערהייטס-דעקעל אדער קלאפע אין א דאמפף-קעסעל, וואס עפענט זיך נאך אינוועניג, ווען אין קעסעל ווערט צו ווייניג לופט].

va'de-me'cum *n.* (וויי'-דיע-מיע'-קאם) א האנד-בוך, א טאשען-בוך [א נאטיץ-בוך וואס מען טראגט שטענדיג מיט זיך]; א זאך וואס מען טראגט אימער מיט זיך.

væ vic'tis! (וויע וויק'-טיס) וועה דעם בעזיעגטען!

vag'abond *n, a. and v.* (וועג'-ע-באנד) א וואגאבונד, אן ארומטרייבער, א בראדיאגע; א וואנדערער; היימאטלאז, אהן א היים, וואס טרייבט זיך ארום; וואנדערענד; וואנדערען, זיך ארומטרייבען, זיין א וואגאבונד.

vag'abondage *n.* (וועג'-ע-באנ-דעדזש) דאס זיין א וואגאבונד אדער בראדיאגע; דאס ארומטרייבען זיך; וואנדערונג.

vag'abondise *v.* (וועג'-ע-באנ-דאיז) ז. *vagabondize*

vag'abondish *a.* (וועג'-ע-באנ-דיש) ווי א וואגאבונד, ווי א בראדיאגע; וואנדערענד; זיך ארומטרייבענד.

vag'abondism *n.* (וועג'-ע-באנ-דיזם) ז. *vagabondage*

vag'abondize *v.* (וועג'-ע-באנ-דאיז) וואנדערען, זיך ארומטרייבען, ארומוואנדערען אלס וואגאבונד [בראדיאגע].

va'gal *a.* (וויי'-געל) וואס איז שייך צום וואנדער-נערוו [וועלכער געהט פון קאפ-מארך דורך'ן האלז און דורך דער ברוסט צום אויבערשטען טייל פון בויך]. ז. *vagus*

vaga'rian *n.* (ווע-גיי'-רי-ען) א מטורף, א קאפריזניק, א מענש מיט ווילדע איינפעלע.

vaga'rious *a.* (ווע-גיי'-רי-אס) קאפריזנע, משוגע, מטורף'דיג, וואס האט משוגע'נע איינפעלע.

vaga'rish *a.* (ווע-גיי'-ריש) מטורף'דיג.
The look of his eyes is vagarish.

vagar'ity *n.* (ווע-גער'-אי-טי) מטורף'דיגקייט; קאפריזנעקייט.

vaga'ry *n.* (ווע-גיי'-רי) א קאפריז, א משוגעת; א ווילדער, משוגע'נער איינפאל.

vagi'na *n.* (ווע-דזשאי'-נא) די וואגינא אדער די מוטער-שייד [די עפנונג אדער דער קאנאל אין דעם ווייבליכען געשלעכטס-ארגאן וואס פיהרט צו דער געבעהר-מוטער]; א שייד, אן איינהילונג, א שייד-עהנליכער אדער רעהר-עהנליכער קערפער-טייל.

vag'inal *a.* (וועדזש'-אי-נעל) וואס איז שייך צו דער וואגינא אדער מוטער-שייד; וואס איז שייך צו א שייד-עהנליכען קערפער-טייל. ז. *vagina*

vag'inal douche (וועדזש'-אי-נעל דוהש) א שפריצער פאר דער מוטער-שייד. ז. *vagina*

vag'inate *a., n. and v.* (וועדזש'-אי-נייט) וואס ליעגט ווי אין א שייד; וואס האט א שייד; געמאכט ווי א שייד, רעהר-ארטיג, קאנאל-ארטיג; א שייד-עהנליכער אדער רעהר-עהנליכער פאליפ; איינהילען ווי אין א שייד.

vag'inated *a.* (וועדזש'-אי-ניי-טעד) שייד-ארטיג, רעהר-ארטיג; וואס האט א שייד, וואס ליעגט ווי אין א שייד.

vaginipen'nate *a.* (וועדזש-אי-ני-פענ'-אייט) וואס האט הארטע פליגעל-דעקלעך [ווענען אינזעקטען].

vaginis'mus *n.* (וועדזש-אי-ניס'-מאס) א קראנקהאפטע פערשמעלערונג פון דער וואגינא אדער מוטער-שייד. ז. *vagina*

vagini'tis *n.* (וועדזש-אי-נאי'-טיס) ענטצינדונג פון דער וואגינא [מוטער-שייד]. ז. *vagina*

vaginodyn'ia *n.* (וועדזש-אי-נא-דינ'-אי-א) ניוראלגיע אדער שמערצען אין דער מוטער-שייד. ז. *vagina*

vaginopen'nous *a.* (וועדזש-אי-נא-פענ'-אס) ז. *vaginipennate*

vaginot'omy *n.* (וועדזש-אי-נאט'-א-מי) אן איינשניט אין דער מוטער-שייד. ז. *vagina*

vagi'tus *n.* (ווע-דזשאי'-טאס) דער געשריי פון א נור-וואס געבארענעם קינד.

va'grance *n.* (וויי'-גרענס) ז. *vagrancy*

va'grancy *n.* (וויי'-גרענ-סי) וואנדערונג; דאס ארומשלעפען זיך, ארומטרייבעריי; דאס לעבען פון א וואגאבונד אדער בראדיאגע; די ארט לעבען פון א טויגעניכטס.

va'grant *a. and n.* (וויי'-גרענט) וואנדערענד; זיך ארומטרייבענד, זיך ארומשלעפענד; וואגאבונדיש; ניט געשטעלט,

אונרעגעלמעסיג; א וואנדרער; אן ארומטרייבער, א וואגאבונד, א בראדיאגע.

va'grantly *adv.* (וויי'-גרענט-לי) זיך ארומטרייבענדיג, זיך ארומשלעפענדיג; וואנדערענדיג; אויף א ניט-געשטעלטען, אונרעגעלמעסיגען אופן.

va'grantness *n.* (וויי'-גרענט-נעס) ז. *vagrancy*.

vague *a.* and *n.* (ווייג) 1. אונבעשטימט, אונקלאר, טונקעל; 2. פון אן אונבעקאנטער אבשטאמונג אדער קוועלע; אונזיכער, אונבעשטעטיגט; 3. וואס האט ניט קיין קלארען בעגריף, וואס דענקט ניט קלאר; 4. אן אונבעשטימטע שטרעקע; 5. א רייזע.

1. The description is somewhat **vague**. 2. Some **vague** rumors are circulated in the city.

vague'ly *adv.* (ווייג'-לי) אויף אן אונקלארען אדער אונבעשטימטען אופן.

vague'ness *n.* (ווייג'-נעס) אונבעשטימטקייט, אונקלארקייט.

va'gus *n.* (וויי'-גאס) דער וואנדער-נערוו [א נערוו, וועלכער געהט פון קאפ-מארך דורך'ן האלז און דורך דער ברוסט צום אויבערשטען טייל פון בויך].

Vai'dic *a.* (וויי'-דיק) ז. *Vedic*.

Vai'dik *a.* (וויי'-דיק) ז. *Vedic*.

vail *v.* and *n.* (וויל) אראבווארפען; אראבלאזען; נאכגעבען; אבטרעטען; זיך פערנייגען; אויסדריקען רעספעקט אדער אונטערטעניגקייט, זיך בויגען; זיך ארונטערלאזען; אונטערטעניגקייט; אונטערגאנג [פון דער זון]; טרינק-געלד, א געשאנק פאר בעדיענונג.

vails *n.* (ווילז) טרינק-געלד, א געשאנק פאר בעדיענונג.

vain *a.* (ווין) 1. אייטעל, מיט פוסטען שטאלץ, דום-שטאלץ, וואס שטאלצירט מיט קליינינקייטען און נארישקייטען; בעריהמעריש, וואס האלט פון זיך; 2. וואס שטרעבט צו געפעלען אדער אויסצונעהמען ביי אנדערע; 3. לייכטזיניג; נאריש; 4. אונבעדייטענד, פוסט, נישטיג, ווערטהלאז; 5. אומזיסט, פרוכטלאז, נוצלאז, ארויסגעווארפען; 6. געפוצט.

1. She is extremely **vain** of her figure. 4. **Vain** matter is worse than **vain** words. 5. It proved to be a **vain** attempt.

vainglo'rious *a.* (וויין-גלאו'-רי-אס) אייטעל, דום-שטאלץ; מיט פוסטען שטאלץ, מיט איבערטריבענעם שטאלץ, בעריהמעריש.

vainglo'riously *adv.* (וויין-גלאו'-רי-אס-לי) מיט פוסטען שטאלץ; מיט בעריהמעריי; מיט אייטעלקייט.

vainglo'riousness *n.* (וויין-גלאו'-רי-אס-נעס) פוסטע שטאלצקייט, איבערטריבענע שטאלצקייט; בעריהמערישקייט.

vainglo'ry *n.* (וויין-גלאו'-רי) פוסטער שטאלץ, איבערטריבענער שטאלץ; אייטעלקייט; בעריהמערישקייט.

vain'ly *adv.* (וויינ'-לי) 1. מיט אייטעלקייט, מיט פוסטען אדער נארישען שטאלץ; 2. אומזיסט, אהן ערפאלג, אהן נוצען; 3. אויף א נארישען שטייגער; פוסט; 4. פאלש, על פי טעות.

2. The enemy **vainly** tried to capture the fortress.

vain'ness *n.* (וויינ'-נעס) אייטעלקייט, פוסטקייט, נישטיגקייט; דומער שטאלץ; נוצלאזיגקייט, אומזיסטקייט.

vai'vode *n.* (וויי'-וואוד) ז. *voivode*.

vakeel' *n.* (ווע-קיעל') א געזאנדטער [אין אסט-אינדיען]; אן אסט-אינדישער אדוואקאט אדער בעפאלמעכטיגטער.

vakil' *n.* (ווע-קיעל') ז. *vakeel*.

val'ance *n.* and *v.* (וועל'-ענס) א בעט-פארהאנג; אזא זיידענער אדער האלב-זיידענער און האלב-וואלענער מעבעל-צייג; בעציערען [א בעט] מיט א בעט-פארהאנג.

va'le *int.* (וויי'-ליע) אדיען! זיי געזונד!

vale *n.* (וויל) א טהאל; א רינע, א קאנאל.

valedic'tion *n.* (וועל-אי-דיק'-שאן) א זיי-געזונד, אבשיעד, דאס געזעגנען זיך.

valedicto'rian *n.* (וועל-אי-דיק-טאו'-רי-ען) א סטודענט וואס האלט די אבשיעדס-רעדע ביים אויסטיילען די דיפלאמען צו די גראדואנטן [אין די אמעריקאנישע לעהר-אנשטאלטען].

valedic'tory *a.* and *n.* (וועל-אי-דיק'-טא-רי) אבשיעדליך, וואס געהערט צום אבשיעד אדער צום זעגענען זיך; אן אבשיעדס-רעדע געהאלטען פון א סטודענט ביים אויסטיילען די דיפלאמען [אין די אמעריקאנישע לעהר-אנשטאלטען].

val'ence *n.* and *v.* (וועל'-ענס) ז. *valance*.

va'lence *n.* (וויי'-לענס) וואלענץ, די פערבינדונגס-פעהיגקייט פון כעמישע שטאפען, די פעהיגקייט פון אן אטאם פון א געוויסען עלעמענט זיך צו פערבינדען מיט א געוויסער צאהל אטאמען פון וואסער-שטאף.

valen'cia *n.* (ווע-לענ'-שי-א) אזא זיידענער אדער האלב-זיידענער האלב-וואלענער מעבעל-צייג [ז. *valance*]; אזא פיקע-עהנליכער לייוועגט-צייג.

Valenciennes' *n.* (ווע-לאנ-סי-ענז') אזעלכע טייערע שפיצען אדער קרוזשעווע; אזא ציגנד-מאטעריאל אין פייערווערק.

va'lency *n.* (וויי'-לענ-סי) ז. *valence*.

valen'tia *n.* (ווע-לענ'-שי-א) אזא מעבעל-צייג. ז. *valance*.

val'entine *n.* (וועל'-ענ-טאין) א געליעבטער, א געליעבטע [אויסערוועהלט אין סיינט וואלענטינ'ס טאג]; א ליעבע-בריעף; א שפאס-בריעף; א בילד מיט אנצוהערענישען וועגען ליעבע און הייראט [געשיקט פון א בחור צו א מיידעל אדער פון א מיידעל צו א בחור דעם 14טען טאג פון מאנאט פעברואר, וועלכער איז געווידמעט דעם קריסטליכען הייליגען וואלענטין. ביי קריסטען איז געוועזען אנגענומען, אז אין דיעזען טאג פון יאהר פארען זיך די פויגעלעך און דעריבער איז דיעזער טאג געווארען א לוסטיגער יום-טוב פאר בחורים און מיידלעך].

vale'rian *n.* (ווע-ליע'-רי-ען) וואלעריאן אדער באלדריאן [אזא פלאנצע, וועמענס ווארצעל ווערט געברויכט אין מעדיצין און גיט ארויס א זאפט, וואס דיענט אלס בערוהיגונגס-מיטעל אין נערוועז-קראנקהייטען]; דער וואלעריאן-ווארצעל; וואלעריאן-טראפענס.

Valerian

valerian'ic *a.* (ווע-ליע-רי-ענ'-איק) וואלעריאניש, וואס איז שייך צו וואלעריאן אדער באלדריאן, געמאכט פון וואלעריאן. ז. *valerian*.

val'eric *a.* (וועל'-ע-ריק) ז. *valerianic*.

val'et *n.* and *v.* (וועל'-עט) א וואלעט, א דיענער; א קאמער-דיענער, א לאקיי; בעדיענען [אלס וואלעט אדער לאקיי].

valet' de cham'bre (ווע-ליי' דע שאנבר) א קאמער-דיענער.

valet' de place (ווע-ליי' דע פלאס) איינער וואס פערדינגט זיך אלס פיהרער און וועג-ווייזער אדער נעהמט אן פערשיעדענע שליחות.

valetudina'ria *n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-א) שפיטאלען, האספיטעלער. ז. *valetudinarium*.

valetudina'rian *a.* and *n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען) קרענקליך; שוואך, קראנק; וואס קורירט זיך; א קרענקליכער אדער קראנקער מענש; איינער וואס קורירט זיך.

valetudina'rianism *n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-ען-איזם) קרענקליכקייט, שוואכקייט.

valetu'dinariness *n.* (וועל-אי-טיו'-די-נע-רי-נעס) קרענקליכקייט, שוואכקייט.

valetudina'rious *a.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-אס) קרענקליך, קראנק, שוואך, וואס קורירט זיך.

valetudina'rium *n.* (וועל-אי-טיו-די-ניי'-רי-אם) א שפיטאל, א האספיטאל [אין פארצייטיגען רוים].

valetu'dinary *a.* and *n.* (וועל-אי-טיו'-די-נע-רי) ז. *valetudinarian*.

val'gus *n.* (וועל'-גאס) אויסגעדרעהטע אדער קרומע פים; א קרום-פיסיגער, איינער מיט אויסגעדרעהטע פים [פון געבורט].

Valhal'la *n.* (וועל-העל'-א) די וואלהאלא [די געביידע פון אונשטערבליכקייט, דער פלאץ, וואו עס האבען זיך, לויט דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע, אויפגעהאלטען די נשמות פון געפאלענע קריעגס-העלדען]; א געביידע אדער טעמפעל, וואו עס געפינען זיך די קברים פון נאציאנאלע העלדען.

val'iant *a.* and *n.* (וועל'-יענט) מוטיג, בראוו, העלדיש; א בראווער מענש, א העלדישער יונג.

val'iantly *adv.* (וועל'-יענט-לי) מיט מוטה, מיט בראווקייט, אויף א העלדישען אופן.

val'iantness *n.* (וועל'-יענט-נעס) מוטיגקייט, בראווקייט, העלדישקייט.

val'id *a.* (וועל'-איד) 1. שטארק, ריכטיג, גוט, גוט בעגרינדעט; 2. גילטיג, געזעצליך גילטיג; 3. אין זאאלאגיע — וויסענשאפטליך קלאסיפיצירט, ריכטיג קלאסיפיצירט.

1. He gave **valid** reasons for his actions. 2. The court declared the marriage **valid**.

val'idate *v.* (וועל'-אי-דייט) 1. בעשטעטיגען, בעפעסטיגען, לעגאליזירען, מאכען גילטיג; 2. אונטערזוכען די ריכטיגקייט אדער גילטיגקייט.

2. The assembly occupied itself with the work of **validating** the votes.

valida'tion *n.* (וועל-אי-דיי'-שאן) בעפעסטיגונג, בעגרינדונג, גילטיג-מאכונג.

valid'ity *n.* (ווע-ליד'-אי-טי) שטארקייט; ריכטיגקייט; גילטיגקייט; גוט-בעגרינדעטקייט.

val'idly *adv.* (וועל'-איד-לי) אויף א שטארקען, ריכטיגען, גוט=בעגרינדעטען אדער גילטיגען אופן.

val'idness *n.* (וועל'-איד-נעס) ז. *validity*.

valise' *n.* (ווע-ליעס') א רענצעל, א רייזע=טאש, א טשעמאדאן.

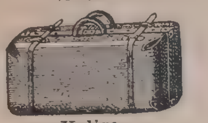

Valise

val'kyr *n.* (וועל'-קיר) א וואלקיר [איינע פון די פרויען, אין דער סקאנדינאווישער מיטאלאגיע, וועלכע האבען די געפאלענע העלדען אין דער מלחמה אריבערגעבראכט אין וואלהאלא און האבען זיי דארט בעדיענט ביי די הוליאנקעס. ז. *Valhalla*].

valkyr'ia *n.* (וועל-קיר'-אי-א) ז. *valkyr*.

valkyr'ian *a.* (וועל-קיר'-אי-ען) וואלקיריש, וואס איז שייך צו די וואלקירען. ז. *valkyr*.

val'iancy *n.* (וועל'-ען-סי) אזא פארצייטיגער פארוק.

val'lar *a.* (וועל'-אר) וואס איז שייך צו א ברוסט=וועהר [אן אנגעשאטענער פעסטונגס=וואל]; וואס איז שייך צו א פאליסאדע [א פארקאן פון שפיציגע פלעקער].

val'lary *a.* (וועל'-ע-רי) ז. *vallar*.

valla'tion *n.* (ווע-ליי'-שאן) א ברוסט=וועהר, אן ארומגראבונג, א בעשאנצונג, א פערפעסטיגונג.

vallec'ula *n.* (ווע-לעק'-יו-לא) אין אנאטאמיע און באטאניק — א פערטיעפונג, א קנייטש.

val'ley *n.* (וועל'-אי) א טהאל; א פערטיעפונג; א דאך=רינע.

val'lum *n.* (וועל'-אם) אן ערד=וואל, א פעסטונגס=וואל, בעפעסטיגונגס=ווערק אדער בעפעסטיגונגס=גראבענס.

valo'nia *n.* (ווע-לאו'-ני-א) וואלאניא אדער וואלאנען [די בעכערלעך פון די חזיר=ניסלעך פון א געוויסען דעמב וואס ווערען געברויכט צום פארבען, צום גארבען און צו מאכען טינט].

valo'nia-oak *n.* (ווע-לאו'-ני-א-אוק) דער וואלאניא=דעמב. ז. *valonia*.

val'or *n.* (וועל'-אר) העלדישקייט, מוטיגקייט; בראווקייט; א בראווער, מוטיגער מענש.

val'orous *a.* (וועל'-אר-אס) העלדיש, בראוו, מוטיג.

val'orously *adv.* (וועל'-אר-אס-לי) מיט מוטה, מיט בראווקייט; אויף א העלדישען שטייגער.

val'uable *a. and n.* (וועל'-יו-עבל) 1. ווערטהפול, פון גרויסען ווערטה, קאסטבאר, טייער; 2. געשאצט; שאצבאר, וואס קען אבגעשאצט ווערען; 3. וואס האט א ווערטה; 4. א ווערטהפולע, טייערע זאך, א קאסטבארקייט.

1. We made a most **valuable** acquisition. 2. Commodities are movables, **valuable** by money. 3. He never values people as they value him, but as they are **valuable**.

val'uableness *n.* (וועל'-יו-עבל-נעס) ווערטהפולקייט, טייערקייט, קאסטבארקייט; ווערטה.

val'uables *n.* (וועל'-יו-עבלז) ווערטהפולע, טייערע זאכען, קאסטבארקייטען.

valua'tion *n.* (וועל-יו-איי'-שאן) שאצונג, אבשאצונג; דער ווערטה.

valua'tional *a.* (וועל-יו-איי'-שאנ-על) אבשאצענד, וואס איז שייך צו שאצונג אדער אבשאצונג.

val'uator *n.* (וועל'-יו-איי-טאר) א שאצער, אן אבשאצער.

val'ue *n. and v.* (וועל'-יו) ווערטה; שעצונג; הויכשעצונג; פרייז; בעדייטונג, וויכטיגקייט; ריכטיגע בעדייטונג; אין מוזיק — דער דויער פון א טאן; שאצען, אבשאצען; שעצען; הויך שעצען; נעהמען אין אנבעטראכט, זיך קימערען.

val'ued pol'icy (וועל'-יוד פאל'-אי-סי) א פערזיכערונגס=פאליסע, וואו עס איז אנגעגעבען דער גענויער ווערטה פון דער פערזיכערטער סחורה.

val'ueless *a.* (וועל'-יו-לעס) ווערטהלאז; אונוויכטיג.

val'uelessness *n.* (וועל'-יו-לעס-נעס) ווערטהלאזיגקייט; אונוויכטיגקייט.

val'ue of mon'ey (וועל'-יו אוו מאנ'-אי) דער ווערטה פון געלד, דער פראצענט=ווערטה פון געלד, די קויף=קראפט פון געלד.

val'uer *n.* (וועל'-יו-ער) א שאצער, אן אבשאצער; א שעצער, איינער וואס שעצט הויך.

val'ue received' (וועל'-יו רי-סיעווד') די סומע בעקומען [א בעצייכנונג, אז די סומע, אויף וועלכער א וועקסעל איז ארויסגעגעבען געווארען, האט מען בעקומען].

val'vate *a.* (וועל'-ווייט) קלאפען=עהנליך, ווענטיל=עהנליך; וואס האט א קלאפע אדער דעקעל; וואס האט א קלאפען=עהנליכעם דעקעל אדער עפנונג.

valve *n.* (וועלוו) א ווענטיל, א קלאפע; א קלאפאן, א דעקעל; א טהיר=פליגעל.

valved *a.* (וועלווד) מיט ווענטילען, מיט דעקלעך, מיט קלאפאנעס.

valve'-gear *n.* (וועלוו'-גיער) דער מעכאניזם אין א דאמפף=מאשין וואס עפענט און פערמאכט די ווענטילען [קלאפאנעס אדער דעקלעך].

valve'less *a.* (וועלוו'-לעס) וואס האט ניט קיין ווענטילען אדער קלאפאנעס.

valve'let *n.* (וועלוו'-לעט) א קליינער ווענטיל, א קליינע קלאפע, א קליין טהירעלע, א דעקעלע.

valve'-mo'tion *n.* (וועלוו'-מאו'-שאן) ז. *valve-gear*.

val'vula *n.* (וועל'-וויו-לא) אין אנאטאמיע — א ווענטיל=עהנליכער טייל.

val'vular *a.* (וועל'-וויו-לאר) וואס האט טהירלעך, דעקלעך אדער קלאפאנעס [ווענטילען]; מיט טהירלעך, דעקלעך אדער קלאפאנעס; קלאפאן=פערמיג.

val'vule *n.* (וועל'-וויול) ז. *valvelet*.

valvuli'tis *n.* (וועל-וויו-לאי'-טיס) ענטצינדונג פון א ווענטיל=עהנליכען קערפער=טייל [הויפטזעכליך פון הארצען].

vam'brace *n.* (וועמ'-בריים) דער טייל פון אן ארם=שילד אדער פאנצער, וואס בעדעקט די האנד פון דעם עלענבויגען ביז דעם האנד=געלענק.

vamose' *v.* (ווע-מאוס') זיך אבטראגען, פערלאזען; "נעהמען דעם וועג".

vamose' the ranch (ווע-מאוס' טהי רענטש) זיך אבטראגען, אוועקגעהן, אוועקמארשירען.

vamp *n. and v.* (וועמפ) א ווערך אדער אויבער=לעדער [פון א שוך]; א לאטע; עטוואס וואס ווערט ארויפגעלעגט אדער צוגעגעבען, אום אן אלטע זאך זאל אויסזעהן ווי נייע; אין מוזיק — אימפראוויזירטע בעגלייטונגס=נאטען; ארויפלעגען א ווערך אדער אויבער=לעדער; פעררריכטען, פערלאטען, פערשטשאבען; מאכען כלומרשט ווי נייע; אין מוזיק — אימפראוויזירען [צוגעבען אונפארבערייטעטערהייד] בעגלייטונגס=נאטען.

vam'per *n.* (וועמ'-פער) א פעררריכטער, א לאטוטניק; א שוך=פעררריכטער, א שוסטער; איינער וואס פערלאטעט אדער פערשטשאבעט; איינער וואס אימפראוויזירט בעגלייטונגס=נאטען.

vam'per-up' *n.* (וועמ'-פער-אפ') ז. *vamper*.

vam'pire *n. and a.* (וועמ'-פאיר) א וואמפיר [לויט דעם אבערגלויבען ביי די סלאווישע פעלקער — א טויטער וואס פערלאזט ביינאכט זיין קבר און זויגט אויס דאס בלוט ביי שלאפענדע. לויט דעמזעלבען אבערגלויבען, ווערען געוועהנליך פערוואנדעלט אין וואמפירען כשוף=מאכער, אפקורסים א. ז. וו.]; א וואמפיר אדער וואמפיר=פלעדערמויז [אזא פלעדערמויז, וואס זויגט דאס בלוט ביי בהמות]; א בלוט=זויגער; אזא פארריכטונג אויף א מעאטער=ביהנע, וואס מאכט מעגליך, אז איינער זאל פלוצלונג פערשווינדען פון דער ביהנע אדער פלוצלונג ערשיינען אויף איהר; וואמפיריש; בלוט=זויגעריש.

vam'pire-bat *n.* (וועמ'-פאיר-בעט) א וואמפיר אדער וואמפיר=פלעדערמויז. ז. *vampire*.

vampir'ic *a.* (וועמ-פיר'-איק) וואמפיריש; וואס איז שייך צו וואמפירען; וואס איז שייך צום וואמפיריזם [דער גלויבען אין וואמפירען]. ז. *vampire*.

vam'pirism *n.* (וועמ'-פאיר-איזם) וואמפיריזם, דער גלויבען אין וואמפירען; בלוט=זויגונג. ז. *vampire*.

van *n. and v.* (וועז) א גרויסער געדעקטער וואגען, א טראנספארט=וואגען, א וואגען צום איבערפיהרען מעבעל; א פראכט=וואגאן אין א פאסאזשיר=צוג פאר דעם באגאזש פון די פאסאזשירען; א פעדער; א פליגעל; א וועהער צום ארויסבלאזען די מעקענע פון אויסגעדראשענער תבואה; אן אוואנגארד, די פאדערשטע אבטיילונג פון אן ארמעע אדער פלאטע; די פאדערשטע רייהען; די פיהרער פון א בעוועגונג; די אנפיהרער; די פראבע פון ערץ [רויה=מעטאל] דורך צופולווערען און וואשען עס אין א שויפעל; פיהרען אין א טראנספארט=וואגען; רייניגען ערץ [רויה=מעטאל] דורך צופולווערען און וואשען אין א שויפעל.

van'adate *n.* (וועג'-ע-דייט) וואנאדיזויערע זאלץ [א כעמישע פערבינדונג מיט דעם מעטאל וואנאדיום]. ז. *vanadium*.

vana'diate *n.* (ווע-ניי'-די-אייט) ז. *vanadate*.

vanad'ic *a.* (ווע-נעד'-איק) וואס איז שייך צו וואנאדיום, וואס ענטהאלט וואנאדיום. ז. *vanadium*.

vana'dium *n.* (ווע-ניי'-די-אם) וואנאדיום [איינער פון די כעמישע גרונד=עלעמענטען, וועלכער בעלאנגט צו די זעלטענע מעטאלען].

van'-cou'rier *n.* (וועג'-קוה'-רי-ער) א פארלויפער, א קוריער אדער א שליח וואס לויפט פארויס.

Van'dal *n.* (וועג'-דעל) א וואנדאל [איינער פון א גערמאנישער ראסע, וועלכע איז ערשיענען אין דער ערשטער העלפט פון פינפטען יאהרהונדערט, האט פערוויס=

מעט א בעדייטענדען טייל פון אייראפּא און איז אין יאהר 455 בעפאלען רוים. ביי זייערע איבערפאלען האבען די וואנדאלען פערניכטעט גאנצע אוצרות פון קונסט און ליטעראטור].

van'dal *n. and a.* (וועני-דעל) א וואנדאל, א בארבאר, א רויהער מענש; א פיינד פון קונסט, א פיינד אדער צושטערער פון עטוואס וואס איז שעהן אדער געשעצט.

Vandal'ic *a.* (וועני-דעלי-איק) וואנדאליש, וואס איז שייך צו די וואנדאלען. ז. *Vandal*.

vandal'ic *a.* (וועני-דעלי-איק) וואנדאליש, בארבאריש, פיינדליך צו קונסט, צושטערענד אלעס וואס איז שעהן און איז געאכטעט.

Van'dalism *n.* (וועני-דעלי-איזם) וואנדאליזם, די בארבארישע אויפפיהרונג פון די וואנדאלען. ז. *Vandal*.

van'dalism *n.* (וועני-דעלי-איזם) וואנדאליזם, בארבארישקייט, רויהייט, גראבקייט, צושטערונג פון קונסט-זאכען, פיינדשאפט צו עטוואס וואס איז שעהן אדער געאכטעט.

Vandyke' *n. and a.* (וועני-דאיק') א שפּיץ, א צאק, איינער פון א רייה ראנד-שפּיצען [אין צייג, קרוזשעוועס א. ז. וו.]; א וואנדיק-קאלנער, א וואנדיק-שאל [ווי מען זעהט אויף די פּארטרעטען פון דעם האלענדישען מאהלער וואנדיק]; וואס איז שייך צו דער קליידער-מאדע פון אנפאנג פון זיינצעהנטען יאהרהונדערט [ווי מען זעהט זי אויף וואנדיק'ס פּארטרעטען]; מיט שפּיצען, געצאקט [וועגען א קאלנער].

vandyke' *v.* (וועני-דאיק') מאכען צאקען, מאכען שפּיצען ביים ראנד [ווי א וואנדיק-קאלנער]. ז. *Vandyke*.

Vandyke' beard (וועני-דאיק' ביערד) א שפּיציגע בארד.

Vandyke' brown (וועני-דאיק' בראון) וואנדיק-ברוין [אזא ברוינע פארב].

vane *n.* (וויין) א ווינד-פאהן, א וועטער-פאהן, א וועטער-האהן [צו צייגען די ריכטונג פון ווינד]; די האריגע ברייטע זייט פון א פעדער; א פליגעל [פון א ווינד-מיהל, פון א טרייב-שרויף א. ז. וו.]; א בעוועגליכעס האריזאנטאלעס ברעט ביי לאנד-מעסטונגס-אינסטרומענטען]; א שיעבער [אזא פארריכטונג עהנליך צו א ווינד-פאהן, ביי דער אקס פון פערשיעדענע אפּאראטען].

vaned *a.* (ווײנד) וואס האט א וועטער-פאהן, א פליגעל אדער שיעבער. ז. *vane*.

van'-foss *n.* (וועני-פאס) א פארגראבען [אין בעפעסטיגונגס-ווערק].

vang *n.* (וועננ) א שטריק וואס איז אנגעבונדען אן דעם קווער-שטאנג פון א שיף און אן דער פארענטשע פון דער שיף, אום צו בעפעסטיגען דעם קווער-שטאנג.

van'ga *n.* (וועני-גא) אזא טויט-פויגעל אדער ווערגער. ז. *shrike*.

van'ga-shrike *n.* (וועני-גא-שראיק) ז. *vanga*.

van'glo *n.* (וועני-גלאו) ז. *bene*.

van'gloe *n.* (וועני-גלאו) ז. *bene*.

van'guard *n.* (וועני-גארד) דער אוואנגארד, די פאדערשטע אבטיילונג פון אן ארמעע אדער פלאטע: די פאדערשטע רייהען, די אנפיהרער.

vanil'la *n.* (ווע-ניל'-א) די וואנילע [אזא שמעקעדיגע פלאנצע]; די וואנילא-פּרוכט; וואנילא-עקסטראקט [דער עקסטראקט פון דער וואנילא-פּרוכט].

Vanilla

vanil'la-bean *n.* (ווע-ניל'-א-ביען) די וואנילא-פּרוכט. ז. *vanilla*.

vanil'lism *n.* (ווע-ניל'-איזם) אזא קראנקהייט, וואס ענטוויקעלט זיך ביי מענשען וואס ארבייטען ביים ארויסציהען דעם עקסטראקט פון וואנילא-פּרוכט.

van'ish *v. and n.* (וועני-איש) פערשווינדען, ווערען אונמערקבאר; פערגעהן; אין מאטעמאטיק — זיך פערוואנדלען אין א נול, ווערען גלייך נול; א שפּראך-קלאנג וואס פערשווינדט אדער ענדיגט זיך אין א צווייטען קלאנג.

van'isher *n.* (וועני-איש-ער) איינער וואס פערשווינדט.

van'ishing *a. and n.* (וועני-איש-אינג) פערשווינדענד, וואס ווערט אונמערקבאר, פערגעהענד; פערשווינדונג, פערגעהונג, דאס ווערען אונמערקבאר.

van'ishingly *adv.* (וועני-איש-אינג-לי) 1. פערשווינדענדיג, פערגעהענדיג; 2. אונבעמערקבאר.

2. The probability is **vanishingly** small.

van'ishing point (וועני-איש-אינג פאינט) 1. אין פּערספּעקטיוו-צייכנונג — דער פערשווינדע-פונקט [דער פונקט, וועלכען מען שטעלט זיך פאר אלס דעמיעניגען, וואו עס שניידט זיך די אימאגינערע ליניע (א ליניע, וועלכע מען שטעלט זיך פאר אין געדאנק), וואס געהט דורך דאס אויג פון דעם בעאבאכטער און די גראדע ליניען פון דעם געגענשטאנד, וואס דארף געצייכענט ווערען]; 2. דער נול-פונקט, דער פערשווינדונגס-פונקט.

2. The margin of profit has been reduced to a **vanishing point**.

van'ishment *n.* (וועני-איש-מענט) פערשווינדונג, שווינדונג, פערגעהונג; דאס ווערען אונמערקבאר.

van'ity *n.* (וועני-אי-טי) 1. אייטעלקייט, פּוסטער שטאלץ, בעריהמעריי, שטרעבונג אויסצונעהמען אדער צו געפעלען; 2. פּוסטקייט, נישטיגקייט, אונוויכטיגקייט, הבל הבלים; 3. נארישקייט, א קליינינקייט, אן אונוויכטיגקייט; 4. אומזיסטקייט, נוצלאזיגקייט, ווערטהלאזיגקייט.

1. It tickles his **vanity** to be spoken of as a social leader. 2. **Vanity** of **vanities** saith the preacher, all is **vanity**.

Van'ity Fair (וועני-אי-טי פעהר) די וועלט אלס דער פּלאץ פון אייטעלקייט, פּוסטען שטאלץ און נארישער בעריהמעריי; די מאדע-וועלט.

van'quish *v. and n.* (וועני-קהוויש) 1. בעזיעגען, בייקומען, גובר זיין; 2. אבשטרייטען, ווידערלעגען, בעווייזען אלס פאלש.

1. The army was **vanquished** with great slaughter.

van'quishable *a.* (וועני-קהוויש-עבל) בעזיעגבאר, וואס קען בייגעקומען ווערען, וואס מען קען גובר זיין.

van'quisher *n.* (וועני-קהוויש-ער) א בעזיעגער, א זיעגער.

van'quishment *n.* (וועני-קהוויש-מענט) בעזיעגונג; בעזיעגטקייט; דאס בייקומען אדער גובר זיין; דאס ווערען בייגעקומען.

van'sire *n.* (וועני-סאיר) אזא איכניימאן אדער פרעה'ס מויז [אזא חיה'לע]. ז. *ichneumon*.

van'tage *n.* (וועני-טעדזש) א פארטייל, א פארצוג, דאס זיין אין א גינסטיגער לאגע; א גינסטיגער צושטאנד, א גינסטיגע לאגע.

van'tage-ground *n.* (וועני-טעדזש-גראונד) א פארטיילהאפטע אדער בעסערע שטעלונג; א גינסטיגע לאגע.

van'tage-point *n.* (וועני-טעדזש-פאינט) ז. *vantage-ground*.

van'tage-post *n.* (וועני-טעדזש-פאוסט) ז. *vantage-ground*.

vap'id *a.* (וועפּ'-איד) אויסגעוועפּט; געשמאקלאז; פלאך, טעמפּ; טויט, גייסטלאז.

vapid'ity *n.* (ווע-פּיד'-אי-טי) ז. *vapidness*.

vap'idly *adv.* (וועפּ'-איד-לי) אויסגעוועפּט, אהן טעם; אויף א טעמפּען, טויטען אדער גייסטלאזען אופן.

vap'idness *n.* (וועפּ'-איד-נעס) אויסגעוועפּטקייט, געשמאקלאזיגקייט; טעמפּקייט, טויטקייט; גייסטלאזיגקייט.

va'por *n. and v.* (וויי'-פּאר) פּארע, דאמפּף, דונסט; נעבעל; עטוואס פערגענגליכעס אדער אונ'ממשות'דיגעס, עטוואס וואס איז בלויז ווינד און רויך; א מעדיצינישער מיטעל צום איינאטעמען; ארויסגעבען דונסט, דאמפּף אדער פּארע; פערוואנדלען אין פּארע; אויסדונסטען; זיך בעריהמען; מאכען מעלאנכאליש אדער היפּאכאנדריש, אריינברייגען אין א שלעכטער שטימונג.

vaporabil'ity *n.* (וויי-פּאר-ע-ביל'-אי-טי) אויסדונסטבארקייט, פעהיגקייט זיך צו פערוואנדלען אין פּארע אדער דאמפּף.

va'porable *a.* (וויי'-פּאר-עבל) אויסדונסטבאר, וואס קען ווערען פערוואנדעלט אין דאמפּף אדער פּארע.

va'por-bath *n.* (וויי'-פּאר-בעטה) א דאמפּף-באד, א פּארע-באד, א שוויץ-באד.

va'por-bur'ner *n.* (וויי'-פּאר-בויר'-נער) אן אפּאראט צו ברענען קויהלענוואסערשטאף אין דער פארם פון דאמפּף אדער פּארע [ווערט געברויכט פאר לאמפּען, פאר קאך-אויוועגס א. ז. וו.].

va'por-douche *n.* (וויי'-פּאר-דוהש) א דאמפּף-טוש, א דאמפּף-שויער, א דאמפּף-שפּריץ.

va'pored *a.* (וויי'-פארד) פול מיט דונסט, דאמפף אדער פארע; ניט קלאר, נעבעלדיג; היפאכאנדריש, מעלאנכאליש, מרה־שחורה'דיג.

va'porer *n.* (וויי'-פאר-ער) א בעריהמער; אזא ברוין מאטען־פליגעלע.

vaporif'erous *a.* (וויי-פא-ריפ'-ע-ראס) וואס פראדוצירט דאמפף.

vaporif'ic *a.* (וויי-פא-ריפ'-איק) וואס פערוואנדעלט אין דאמפף.

va'poriform *a.* (וויי'-פאר-אי-פארם) אין דער פארם פון דאמפף.

Steam is water in its **vaporiform** state.

vaporim'eter *n.* (וויי-פא-רימ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם דרוק פון דאמפף; אן אינסטרומענט צו בעשטימען די מאס אלקאהאל אין אלקאהאלישע משקאות דורך דעם דרוק פון זייער דאמפף אויף דעם קוועקזילבער אין דעם אינסטרומענט.

va'poring *n. and a.* (וויי'-פאר-אינג) בעריהמעריי; בעריהמעריש.

va'poringly *adv.* (וויי'-פאר-אינג-לי) מיט בעריהמעריי, אויף א בעריהמערישען אופן, בעריהמעריש.

va'por-inha'ler *n.* (וויי'-פאר-אינ-היי'-לער) אן אינסטרומענט צום לאזען איינאטעמען מעדיצינישע מיטלען אדער איינשלעפערונגס־מיטלען.

va'porisable *a.* (וויי'-פאר-אי-זעבל) ז. *vaporizable*.

vaporisa'tion *n.* (וויי-פאר-אי-זיי'-שאן) ז. *vaporization*.

va'porise *v.* (וויי'-פאר-איז) ז. *vaporize*.

va'porish *a.* (וויי'-פאר-איש) דונסטיג, דאמפפיג, אנגעפילט מיט דאמפף; מרה־שחורה'דיג, היפאכאנדריש, מעלאנכאליש; היסטעריש.

va'porishness *n.* (וויי'-פאר-איש-נעס) מעלאנכאלישקייט, היפאכאנדריע, מרה־שחורה.

va'porizable *a.* (וויי'-פאר-אי-זעבל) וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין דאמפף.

vaporiza'tion *n.* (וויי-פאר-אי-זיי'-שאן) אויסדונסטונג, פערוואנדלונג אין פארע.

va'porize *v.* (וויי'-פאר-איז) 1. פערדונסטען, פערוואנדלען אין דונסט אדער פארע; 2. זיך פערדונסטען, זיך פערוואנדלען אין דונסט אדער פארע; 3. אנוועהען א מעלאנכאליע, מאכען היפאכאנדריש אדער מרה־שחורה'דיג.

1. The heat of the sun **vaporizes** the water.

va'porizer *n.* (וויי'-פאר-אי-זער) איינער אדער עטוואס וואס פערוואנדעלט אין דאמפף.

va'porizing-stove *n.* (וויי'-פאר-אי-זינג-סטאוו) אן אויוועלע צו בעזארגען מיט דאמפף אן אראנזשערע.

va'por-lamp *n.* (וויי'-פאר-לעמפ) אן אפאראט אדער לאמפ צום ברענען קויהלען־וואסערשטאף אין דער פארם פון דאמפף. ז. *vapor-burner*.

va'porole *n.* (וויי'-פא-ראול) אזא דינער גלעזערנער קאפסול וואס ענטהאלט א שטאף צום אויסרויכערען אדער איינאטעמען.

va'porose *a.* (וויי'-פאר-אוס) ז. *vaporous*.

vaporos'ity *n.* (וויי-פא-ראס'-אי-טי) דונסטיגקייט, דאמפפיגקייט, נעבעלדיגקייט.

va'porous *a.* (וויי'-פאר-אס) דאמפפיג, פול מיט דאמפף, פארע אדער אויסדונסטונגען; דאמפף־עהנליך; וואס רופט ארויס גאזען אדער ווינד אין מאגען; אונ'ממשות'דיג, פאנטאסטיש.

va'porously *adv.* (וויי'-פאר-אס-לי) מיט דאמפף, נעבעלדיג; בעריהמעריש.

va'porousness *n.* (וויי'-פאר-אס-נעס) ז. *vaporosity*.

va'por-pan *n.* (וויי'-פאר-פען) א פאן צום פערוואנדלען וואסער אין פארע.

va'por-plane *n.* (וויי'-פאר-פליין) די הויך אין דער לופטען, וואו די אויסדונסטונגען הויבען זיך אן צו פערוואנדלען אין טוי־טראפענס דורך אבקיהלונג.

va'pors *n.* (וויי'-פארז) היפאכאנדרישע אנפעלע, אזא נערווען־קראנקהייט ווען מען זעהט כלומר'שט פערשיעדענע מטושטש'ע בילדער; מעלאנכאליע, אומעטיגקייט, געדריקטער געמיטה, מרה־שחורה.

va'por-ten'sion *n.* (וויי'-פאר-טענ'-שאן) דער דונסט־דרוק [הויפטזעכליך אין דער לופט], דער דאמפף־דרוק.

va'pory *a.* (וויי'-פאר-אי) ז. *vaporish*.

va'pour *n. and v.* (וויי'-פאר) ז. *vapor*.

va'pourer *n.* (וויי'-פאר-ער) ז. *vaporer*.

vapourif'erous *a.* (וויי-פא-ריפ'-ע-ראס) ז. *vaporiferous*.

vapourif'ic *a.* (וויי-פא-ריפ'-איק) ז. *vaporific*.

va'pouring *n. and a.* (וויי'-פאר-אינג) ז. *vaporing*.

va'pouringly *adv.* (וויי'-פאר-אינג-לי) ז. *vaporingly*.

va'pourish *a.* (וויי'-פאר-איש) ז. *vaporish*.

va'pourishness *n.* (וויי'-פאר-איש-נעס) ז. *vaporishness*.

va'pourizable *a.* (וויי'-פאר-אי'-זעבל) ז. *vaporizable*.

vapouriza'tion *n.* (וויי-פאר-אי-זיי'-שאן) ז. *vaporization*.

va'pourous *a.* (וויי'-פאר-אס) ז. *vaporous*.

va'poury *a.* (וויי'-פאר-אי) ז. *vaporish*.

vaqueri'a *n.* (וועק-ע-ריע'-א) א פיה־צוכט פערמע [א פערמע צו האדעווען בהמות].

vaque'ro *n.* (ווע-קיי'-ראו) א פאסטוך.

var'an *n.* (וואר'-ען) ז. *monitor-lizard*.

var'ec *n.* (וואר'-עק) ווארעק־סאדא, אש־זאלץ פון טאנג. ז. *kelp*.

var'i *n.* (וואר'-אי) אזא לעמור [ז. *macaco*]; פרישטשעס; קרום־פיסיגקייט; קרום־פיסיגע מענשען [ז. *varus*].

variabil'ity *n.* (וויי-רי-ע-ביל'-אי-טי) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיגקייט; אין ביאלאגיע — די פעהיגקייט זיך צו פערענדערען און ווערען פערשיעדען פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפ; אין אסטראנאמיע — די פעריאדישע פערענדערליכקייט פון דער ליכטיגקייט פון א שטערן.

va'riable *a. and n.* (וויי'-רי-עבל) פערענדערליך, אונבעשטענדיג; וואס קען געענדערט ווערען; אבווייכענד פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפ [וועגען גרופען אדער פלאנצען]; אין גראמאטיק — וואס קען דעקלינירט ווערען אדער קאניוגירט ווערען; וואס ענדערט די ליכטיגקייט [וועגען א שטערן]; אין מאטעמאטיק — וואריאבעל [אונבעשטימט, פערענדערליך]; א וואריאבלע [א פערענדערליכע קוואנטיטעט]; עטוואס פערענדערליכעס אדער אונבעשטענדיגעס; א פערענדערליכער אדער אונבעשטענדיגער ווינד.

va'riableness *n.* (וויי'-רי-עבל-נעס) פערענדערליכקייט; אונבעשטענדיגקייט.

va'riably *adv.* (וויי'-רי-ע-בלי) אויף אן אונבעשטענדיגען אדער אונפערענדערליכען אופן.

va'riance *n.* (וויי'-רי-ענס) פערענדערונג, ענדערונג; אונאיינשטימיגקייט, דאס ניט שטימען; אונאייניגקייט, שטרייטיגקייט.

va'riant *a. and n.* (וויי'-רי-ענט) פערשיעדען; פערענדערליך, אונבעשטענדיג; עטוואס וואס איז טיילווייז פערשיעדען; א פערשיעדענע אויסלעגונג פון ווערטער; א וואריאנט [אן עטוואס פערשיעדענער טעקסט פון א ליטעראַרישען ווערק].

va'riate *v. and a.* (וויי'-רי-אייט) ענדערען, פערענדערען, מאכען פערשיעדען; פערשיעדען, פערענדערט; פערשיעדענפארביג.

va'riated *a.* (וויי'-רי-איי-טעד) פערשיעדען, פערענדערט.

varia'tion *n.* (וויי-רי-איי'-שאן) א וואריאציאן, א פערענדערונג, אבווייכונג; אין גראמאטיק — ענדערונג פון ווערטער [דורך קאניוגאציאן אדער דעקלינאציאן]; אין ביאלאגיע — אבווייכונג פון דעם פעסטגעשטעלטען טיפ; א וואריאציאן [אין מוזיק — א מאטיוו וויעדערהאלט מיט פערשיעדענע פערענדערונגען]; אין אלגעברא — דאס פאלגען פון דעם צייכען פלוס [+] נאך א מינוס [—] אדער פערקעהרט; א פערשיעדענארטיגע צוזאמענשטעלונג פון א גרופע זאכען.

varia'tion-chart *n.* (וויי-רי-איי'-שאן-טשארט) א קארטע, אויף וועלכער עס ווערען דורך ליניען פעראייניגט די פלעצער, וואו עס קומט פאר דיעזעלביגע אבווייכונג פון דער מאגנעט־נאדעל פון דעם קאמפאס. ז. *declination of the compass*.

varia'tion-com'pass *n.* (וויי-רי-איי'-שאן-קאמ'-פעס) אן אבווייכונגס־קאמפאס. ז. *declination compass*.

varia'tion of the moon (וויי-רי-איי'-שאן או טהי מוהן) פערענדערליכקייט אין דער שנעלקייט פון דער לבנה'ס בעוועגונג [וואס קומט פון דער צוציהונג פון דער זון].

varicel'la *n.* (וואר-אי-סעל'-א) ווינד־פאקען; וואסער־פאקען [אזא קינדערשע הויט־קראנקהייט].

varicel'lar *a.* (וואר-אי-סעל'-אר) וואס איז שייך צו ווינד־פאקען אדער וואסער־פאקען.

var'ices *n.* (וואר'-אי-סיז) קראמפף־אדערן, פאנאנדערגעצויגענע בלוט־אדערן; פערטיעפונגען אדער איינשניטע אויף מושלען. ז. *varix*.

var'iciform *a.* (וואר'-אי-סי-פארם) עהנליך צו א קראמפף־אדער [א פאנאנדערגעצויגענער בלוט־אדער]; גוזעוואטע.

var'icocele *n.* (וואר'-אי-קא-סיעל) דער קראמפף־אדער־ברוך [א געשווילעכץ אין דעם מענליכען אייער־בייטעל, וואס בעשטעהט פון פאנאנדערגעצויגענע בלוט־אדערן].

var'icoid *a.* (וואר'-אי-קאיד) ז. *variciform*.

va'ricolored *a.* (וויי'-רי-קאל-ארד) פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג, בונט.

varicol'orous *a.* (וויי-רי-קאל'-אר-אס) ז. *varicolored*.

var'icose *a.* (וואר'-אי-קאוס) אויסגע־

דעהנט, פאנאנדערגעצויגען; וואס איז שייך צו קראמפף=אדערען; וואס ליידט פון קראמפף=אדערען; וואס היילט קראמפף=אדערען [פאנאנדערגעצויגענע בלוט=אדערען]; עהנליך צו מושעל=קארבען אדער מושעל=פערטיעפונגען.

varicos'ity *n.* (ווער-אי-קאס'-אי-טי) ז. *varix*.

var'icous *a.* (ווער'-אי-קאס) ז. *varicose*.

va'ried *a.* (וויי'-ריד) 1. פערענדערט, געענדערט; 2. פערשיעדען, פערשיעדענארטיג; 3. פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג, בונט.

2. He had a **varied** experience as a salesman.

va'riedly *adv.* (וויי'-ריד-לי) פערשיעדען; פערשיעדענארטיג.

va'riegate *v.* (וויי'-רי-ע-גייט) מאכען פערשיעדענפארביג, צייכנען אדער מאלען מיט פערשיעדענע פארבען.

va'riegated *a.* (וויי'-רי-ע-גיי-טעד) בונט, פיעלפארביג, פערשיעדענפארביג.

variega'tion *n.* (וויי-רי-ע-גיי'-שאן) פיעלפארביגקייט, פערשיעדענפארביגקייט; פערשיעדענהייט פון קאלירען; א קראנקהאפטער צושטאנד ביי פלאנצען, ווען זייערע בלעטער ווערען ווייס אדער בעקומען א בלאסערען קאליר.

va'riegator *n.* (וויי'-רי-ע-גיי-טאר) איינער אדער עטוואס וואס מאכט פערשיעדענפארביג, פיעלפארביג אדער בונט.

var'ier *n.* (וועהר'-אי-ער) איינער וואס ווייכט אב, שיידט זיך אב אדער אונטערשיידעט זיך.

vari'etal *a.* (ווע-ראי'-ע-טעל) וואס איז שייך צו א ווּאריעטעט, וואס טראגט דעם כאראקטער פון א ווּאריעטעט. ז. *variety*.

vari'etally *adv.* (ווע-ראי'-ע-טעל-אי) אלס ווּאריעטעט, ווי א ווּאריעטעט. ז. *variety*.

vari'ety *n.* (ווע-ראי'-ע-טי) 1. ווּאריעטעט, פערשיעדענהייט, פערשיעדענארטיגקייט; 2. פערשיעדענארטיגע צוזאמענשטעלונג אדער זאמלונג; 3. פיעלזייטיגקייט, פעהיגקייט צו פערשיעדענע זאכען, דאס טויגען צו פערשיעדענע זאכען; 4. א מין, א סארט, א בעזונדערהייט, א פערשיעדענהייט; אין ביאלאגיע — א ווּאריעטעט [א גרופע פלאנצען אדער חיות וואס שטעלט מיט זיך פאר א בעזונדערהייט אין דעם מין]; 5. א ווּאריעטעט=פארשטעלונג [ז. *variety-show*].

1. **Variety** is the very spice of life. 2. The medallion is beset with a wonderful **variety** of precious stones. 4. In our garden we have many **varieties** of roses.

vari'ety-show *n.* (ווע-ראי'-ע-טי-שאו) א ווּאריעטעט=פארשטעלונג [א געמישטע פארשטעלונג פון טענץ, געזאנג, אקראבאטישען קונצען, איין=אקטערס א. ז. וו.].

vari'ety-the'ater *n.* (ווע-ראי'-ע-טי-טהיע'-ע-טער) א ווּאריעטעט=טעאטער, א טעאטער פאר ווּאריעטעט=פארשטעלונגען. ז. *variety-show*.

var'iform *a.* (וועהר'-אי-פארם) פערשיעדענארטיג, פערשיעדענפערמיג.

var'iformed *a.* (וועהר'-אי-פארמד) ז. *variform*.

vari'ola *n.* (ווע-ראי'-א-לא) פאקען; שווארצע פאקען; בלאטערען.

vari'olar *a.* (ווע-ראי'-א-לאר) ז. *variolous*.

var'iolate *a.* (וועהר'-אי-א-לייט) עהנליך צו פאקען; ווי געשטופעלט.

var'iolated *a.* (וועהר'-אי-א-ליי-טעד) קינסטליך אנגעשטעקט מיט פאקען.

variola'tion *n.* (ווע-רי-א-ליי'-שאן) פאקען=שטעלונג.

var'iole *n.* (וועהר'-אי-אול) א קליינע פערטיעפונג עהנליך צו א פאק אדער פאקען=צייכען, א שטופעל.

variol'ic *a.* (ווע-רי-אל'-איק) ז. *variolous*.

va'riolite *n.* (וויי'-רי-א-לאיט) ווּאריאליט [אזא שטיין וואס זיין אויבערפלעכע זעהט אויס ווי בעדעקט מיט פאקען].

variolitiza'tion *n.* (וויי-רי-א-ליט-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג אין ווּאריאליט, דאס מאכען [א שטיין] עהנליך צו ווּאריאליט. ז. *variolite*.

varioliza'tion *n.* (וויי-רי-אל-אי-זיי'-שאן) ז. *variolation*.

var'ioloid *n. and a.* (וועהר'-אי-א-לאיד) א לייכטע פארם פון פאקען; עהנליך צו פאקען; עהנליך צו מאזלען.

vari'olous *a.* (ווע-ראי'-א-לאס) פאקען=ארטיג, ווי פאקען; עהנליך צו פאקען; בעדעקט מיט פאקען=עהנליכע צייכענס [וועגען אינזעקטען].

vari'olo-vac'cine *n.* (ווע-ראי'-א-לאו-וועק'-סין) פאקען=מאטעריע.

variom'eter *n.* (וויי-רי-אמ'-ע-טער) א ווּאריאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען די ענדערונגען פון מאגנעטישער קראפט, הויפטזעכליך פון דער ערד].

vario'rum *a.* (ווע-רי-או'-ראם) וואס האט אנמערקונגען און ערקלערונגען פון פערשיעדענע קריטיקער [וועגען ליטעראַרישע ווערק].

I bought a **variorum** edition of Shakespeare.

var'ious *a.* (וועהר'-אי-אס) פערשיעדען; פערשיעדענארטיג; אונבעשטענדיג, פערענדערליך.

var'iously *adv.* (וועהר'-אי-אס-לי) אויף א פערשיעדענעם אופן; מיט פערשיעדענארטיגקייט; אויף א פערענדערליכען אדער אונבעשטענדיגען אופן.

var'iousness *n.* (וועהר'-אי-אס-נעס) פערשיעדענהייט; פערשיעדענארטיגקייט; אונבעשטענדיגקייט, פערענדערליכקייט.

va'rix *n.* (וויי'-ריקס) דער אדער=קראפ אדער קראמפף=אדער [א פאנאנדערציהונג פון א בלוט=אדער]; אן איינשניט אדער קארב אויף א מושעל.

var'let *n.* (וואר'-לעט) א לייב=דיענער; אן אונטערגעארדענטער; א יונגער ארדעליגער וואס פלעגט פארצייטענס האלטען אין פארבערייטען זיך צו ווערען א ריטער; א קערל, א שורקע, א ליידאק.

var'letry *n.* (וואר'-לעט-רי) דער המון, דער פעבעל, דאס געמיינע פאלק.

var'nish *n. and v.* (וואר'-ניש) לאקיר, לאק; עטוואס וואס איז עהנליך צו לאק; א גלאנציגעם אויסזעהן; אן אויסערליכער גלאנץ; דאס בעדעקען פון אויבען מיט א גלאנץ; טאפ=גלאזור: לאקירען; צוגעבען אן אויסערליכען גלאנץ; צודעקען, בעפארבען, בעפוצען פון אויבען.

var'nisher *n.* (וואר'-ניש-ער) א לאקירער; א בעפארבער, א בעשעהנער, איינער וואס גיט צו אן אויסערליכען גלאנץ.

var'nishing-day *n.* (וואר'-ניש-אינג-דיי) א טאג פאר דער עפנונג פון א בילדער=אויסשטעלונג [ווען די מאהלער רעטושירען אדער לאקירען איבער די בילדער].

var'nish-tree *n.* (וואר'-ניש-טריע) א לאק=בוים, א לאקיר=בוים [א בוים, וועמעס זאפט דיענט אלס לאקיר].

var'sal *a.* (וואר'-סעל) …וועלטליך. ז. *universal*.

var'sity *n.* (…וואר'-סי-טי) ז. *university*.

va'rus *n.* (וויי'-ראס) פוס=אויסקרי…ונג; א קרום=פיסיגער.

var'vels *n.* (וואר'-וועלז) …ילבערנע פוס=…ינגען מיט דעם נאמען פון אייגענטי…ער וואס מען טהוט אן יאגד=פאלקען [סא…אלקען].

var'y *v.* (וועהר'-אי) … ענדערען, פער…נדערען; זיך פערענדערען; 2. מאכען …ערשיעדען אדער פערשיעדענארטיג; זיין …ערשיעדען אדער פערשיעדענארטיג; … אבווייכען; 4. ניט איינשטימען, ניט …הארמאנירען; 5. אין מוזיק — מאכען …ואריאציאנען [וויעדערהאלען א מאטיוו …אויף א פערשיעדענעם שטייגער].

1. We were compelled to **vary** our plans… 2. Workers **vary** in skill. 4. I knew we were bound to **vary** in our opinions.

vas *n.* (וועס) א פליסיגקייטס=געפעס פון …קערפער [ווי א בלוט=אדער, א קאנאל …פאר פערשיעדענע פליסיגקייטען אין קער…פער א. ז. וו.].

va'sal *a.* (וויי'-סעל) וואס איז שייך צו א פליסיגקייטס=געפעס פון קערפער [ווי …למשל, א בלוט=געפעס אדער בלוט=אדער].

vas'cular *a.* (וועס'-קיו-לאר) וואס איז שייך צו א פליסיגקייטס=געפעס פון קערפער [וואו עס געהען דורך פערשיעדענע פליסיגקייטען, ווי למשל, א בלוט=ארטעריע] אדער צו זאפט=געפעס [ביי פלאנצען]; וואס האט פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס.

vascular'ity *n.* (וועס-קיו-לער'-אי-טי) דאס בעשטעהן פון פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס; דאס פערמאגען פיעל פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס. ז. *vascular*.

vasculariza'tion *n.* (וועס-קיו-לאר-אי-זיי'-שאן) דאס בעקומען [פיעלע אדער נייע] פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס. ז. *vascular*.

vas'cularize *v.* (וועס'-קיו-לאר-איז) בעזארגען מיט פליסיגקייטס=געפעס, בלוט=אדערען אדער זאפט=געפעס. ז. *vascular*.

vas'cularly *adv.* (וועס'-קיו-לאר-לי) מיט דער הילף פון פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס; אין בעצוג צו דער סיסטעם פון פליסיגקייטס=געפעס אדער זאפט=געפעס. ז. *vascular*.

vas'culomotor *a.* (וועס'-קיו-לא-מאו-טאר) ז. *vasomotor*.

vas'culum *n.* (וועס'-קיו-לאם) א באטאניקער'ס קעסטעל פאר די געזאמעלטע פלאנצען; א פליסיגקייטס=געפעס אין קערפער [ווי למשל, א בלוט=אדער]; דער פעניס, דער מענליכער געשלעכטס=גליעד.

vase *n.* (וויים) א וואזע; א וואזע=עהנליכע בעציערונג; דער קאפ פון א קארינטישען זייל.

vase'-clock *n.* (וויים'-קלאק) א וואזע=זייגער [א זייגער אין דער פארם פון א וואזע].

vase'ful *n.* (וויים'-פול) א פולע וואזע, אזוי פיעל וויפיעל עס קען אריין אין א וואזע.

vas'eline *n.* (וועס'-ע-לין) וואזעלין.

vase'-pain'ting *n.* (וויים'-פיינ'-טינג) וואזעס=דעקאראציאנען.

vasifac'tive *a.* (וועס-אי-פעק'-טיוו) וואס פראדוצירט נייע בלוט=אדערען.

vas'iform *a.* (וועס'-אי-פארם) עהנליך צו א בלוט=אדער, פליסיגקייטס=קאנאל אדער

פליסיגקייטס=געפעס [פון קערפער], רעהר=פערמיג.

vas'iform el'ements (וועס'-אי-פארם על'-אי-מענטס) די זאפט=קאנאלכלעך אדער זאפט=געפעס אין פלאנצען.

vasoconstric'tive *a.* (וועס-א-קאנ-סטריק'-טיוו) וואס ציהט צוזאמען בלוט=אדערען און אנדערע פליסיגקייטס=געפעס פון קערפער [ווי למשל, א נערוו אדער א מעדיצינישער מיטעל].

vasoconstric'tor *a. and n.* (וועס-א-קאנ-סטריק'-טאר) וואס ציהט צוזאמען א בלוט=אדער אדער אן אנדער פליסיגקייטס=געפעס פון קערפער; א מעדיצין אדער א נערוו וואס ציהט צוזאמען א בלוט=אדער.

vasodila'tor *a. and n.* (וועס-א-די-ליי'-טאר) וואס ציהט פאנאנדער א בלוט=אדער; א נערוו אדער א מעדיצינישער מיטעל וואס ציהט פאנאנדער א בלוט=אדער.

vas'o-inhib'itory *a.* (וועס'-א-אינ-היב'-אי-טא-רי) וואס איז שייך צו דער נערוועז=קראפט וואס ציהט פאנאנדער א בלוט=אדער.

vasomo'tor *a.* (וועס-א-מאו'-טאר) וואס רעגולירט די שפאנונג פון די בלוט=אדערען [ווי למשל, נערוועז].

vas'sal *n., a. and v.* (וועס'-על) א וואסאל [אין דער פעאדאלער ארדנונג. ז. *feudal system*]; אן אונטערטהאן, אן אונטערווארפענער; א דיענער; א שקלאף, א קנעכט; א געמיינער יונג; קנעכטיש, שקלאפיש; מאכען פאר א וואסאל; מאכען אונטערטהעניג; פערשקלאפען, פערקנעכטען, בעהאנדלען מעשה הערשער; הערשען.

vas'salage *n.* (וועס'-על-עדזש) וואסאלענטום, לעהנס=פליכט, וואסאלען=פליכט [אין דער פעאדאלער ארדנונג. ז. *feudal system*]; אונטערטהעניגקייט, אבהענגיגקייט; שקלאפעריי; דאס לאנד פון א וואסאל.

vas'salry *n.* (וועס'-על-רי) דאס וואסאלענטום; וואסאלען. ז. *vassal*.

vast *a. and n.* (וועסט) גרויס, אונגעהייער; אונענדליך; אן אונענדליכע שטרעקע; אונענדליכע לעערקייט; אונגעהייערקייט.

Vast armies were engaged in the campaigns of this war.

vas'titude *n.* (וועס'-טי-טיוד) ז. *vastness*.

vas'tity *n.* (וועס'-טי-טי) וויסטקייט, לעערקייט; גרויסקייט, אונגעהייערקייט, אונענדליכקייט.

vast'ly *adv.* (וועסט'-לי) אונגעהייער, אונגעהייער גרויס; אונענדליך.

vast'ness *n.* (וועסט'-נעס) גרויסקייט, אונגעהייערקייט, אונענדליכקייט.

vas'tus *n.* (וועס'-טאס) איינער פון די גרויסע מוסקולען אין דעם פארערשטען טייל פון דער פאלקע [שענקעל].

vas'ty *a.* (וועס'-טי) גרויס, אונגעהייער, אינענדליך.

vat *n. and v.* (וועט) א כלי, א פאס, א צעבער; א האלענדישע מאס פון אונגעפעהר 22 טעפ [גאלאן]; אריינלעגען אין א פאס אדער צעבער.

vat'-blue *n.* (וועט'-בלוה) אינדיגא=בלוי. ז. *indigo blue*.

vat'ic *a.* (וועט'-איק) פראפעטיש, נביאות'דיג, מיט רוח הקודש.

Vat'ican *n.* (וועט'-אי-קען) דער וואטיקאן, דער פאפסטליכער פאלאץ אין רוים; די פאפסטליכע רעגיערונג.

Vat'icanism *n.* (וועט'-אי-קען-איזם) אולטראמאנטאניזם. ז. *ultramontanism*.

Vat'icanist *n.* (וועט'-אי-קען-איסט) א שטארקער אנהענגער פון פאפסט אדער פון פאפסטליכער הערשאפט, אן אולטראמאנטאנער. ז. *ultramontanist*.

vat'icide *n.* (וועט'-אי-סאיד) א פראפעטען=מערדער, איינער וואס טויטעט א נביא; פראפעטען=מארד.

vatic'inal *a.* (ווע-טיס' אי-נעל) ז. *vatic*.

vatic'inate *v.* (ווע-טיס' אי-נייט) פארויסזאגען, פראפעצייהען, זאגען נביאות.

vaticina'tion *n.* (ווע-טיס-אי-ניי'-שאן) פארויסזאגונג, פראפעצייהונג, נביאות.

vatic'inator *n.* (ווע-טיס'-אי-ניי-טאר) א נביא, א פראפעצייהער, א פארויסזאגער.

vatic'inatress *n.* (ווע-טיס'-אי-ניי-טרעס) א נביאה, א פראפעטין.

vat'-net *n.* (וועט'-נעט) א נעץ איבער א פאס אדער אנדער כלי אום דורכצוזייען א פליסיגקייט.

vat'ting *n.* (וועט'-אינג) דאס אריינגיסען אדער דאס האלטען אין פעסער.

vaude'ville *n.* (וואוד'-וויל) א וואדעוויל, א לייכטע טעאטראלישע פארשטעלונג געמישט מיט געזאנג, מעהרסטענטייל אין איין אקט; א לייכטעס, לעבעדיגעס, סאטירישעס ליעד; א פאפולערעס ליעד, א פאלקס=ליעד.

vaude'villist *n.* (וואוד'-וויל-איסט) א פערפאסער אדער זינגער פון וואדעווילען. ז. *vaudeville*.

vault *n. and v.* (וואהלט) א געוועלב, א וועלבונג; א געוועלבטער דאך; דער הימעל=געוועלב; א געוועלבטעס צימער, א צימער, אן אונטערערדישעס צימער; א געוועלב=עהנליכער קערפער=טייל; א קעלער=געוועלב, א קעלער; א סקליעפ; א קבר; א תפיסה; אן אבטרעט, א בית הכסא; א שפרונג; מאכען געוועלבט; מאכען א געוועלב; א שפרונג טהאן, אריבערשפרינגען; מאכען קונצען אין שפרינגען.

vaul'ted *a.* (וואהל'-טעד) געוועלבט, מיט א געוועלב; מיט סקליעפעס, קעלערן אדער אונטערערדישע צימערן.

vaul'ter *n.* (וואהל'-טער) א שפרינגער, א קונצען=מאכער; א טענצער.

vaul'ting *n.* (וואהל'-טינג) וועלבונג, געוועלב=ווערק, געוועלבען; דאס שפרינגען, קונצען=מאכעריי.

vaul'ting-cap'ital *n.* (וואהל'-טינג-קעפ'-אי-טעל) דער טייל פון א זייל, אן וועלכען עס שליסט זיך אן א געוועלב.

vaul'ting-horse *n.* (וואהל'-טינג-האהרס) א הילצערן פערד צו מאכען גימנאסטישע איבונגען.

vaul'ting-pil'lar *n.* (וואהל'-טינג-פיל'-אר) ז. *vaulting-shaft*.

vaul'ting-shaft *n.* (וואהל'-טינג-שעפט) א זייל, אן וועלכען עס שליסט זיך אן א געוועלב.

vault'-light *n.* (וואהלט'-לאיט) א גלעזערנער דאך איבער א געוועלב.

vault'-work *n.* (וואהלט'-הוואירק) געוועלב=ווערק, געוועלבען.

vaul'ty *a.* (וואהל'-טי) ז. *vaulted*.

vaunt *v. and n.* (וואהנט) זיך ריהמען; זיך בעריהמען; טריאומפירען, זיך פרעהען; בעריהמעריי; דער אנפאנג, דער ערשטער טייל.

vaunt'-courier' *n.* (וואנט'-קוה-ריער') ז. *van-courier*.

vaun'ter *n.* (וואהנ'-טער) א בעריהמער.

vaun'tery *n.* (וואהנ'-טער-אי) בעריהמעריי.

vaunt'ful *a.* (וואהנט'-פול) בעריהמעריש.

vaun'ting *n.* (וואהנ'-טינג) בעריהמעריי.

vaun'tingly *adv.* (וואהנ'-טינג-לי) בעריהמעריש, מיט בעריהמעריי.

vav'asor *n.* (וועוו'-ע-סאר) אין דער פעאדאלער ארדנונג — אן אפטערלעהנס=מאן, א וואסאל פון א גרויסען פריץ וואס האט געהאט אייגענע וואסאלען. ז. *feudal system*.

vav'asory *n.* (וועוו'-ע-סא-רי) אן אפטערלעהן, דאס לאנד פון אן אפטערלעהנסמאן. ז. *vavasor*.

vav'asour *n.* (וועוו'-ע-סוהר) ז. *vavasor*.

va'ward *n. and a.* (וויי'-הווארד) דער אוואנגארד, דער פאדער=טייל [פון אן ארמעע]; וואס איז אין אוואנגארד, וואס געהט פארויס, פאדערשט.

V. C. ראשי תבות פון *vice chairman*

Ve'adar *n.* (וויע'-ע-דאר) דער חדש ואדר [אין אן עבור=יאהר].

veal *n.* (וויעל) קאלב=פלייש.

veal'-skin *n.* (וויעל'-סקין) אזא הויט=אויסשלאג [הויפטזעכליך אויף די אויערען, אויף'ן האלז און אויף'ן פנים].

vea'ly *a.* (וויע'-לי) קעלבערן, קעלבערנער.

vec'tis *n.* (וועק'-טיס) אזא כירורגישער אינסטרומענט צום פערלייכטערען די געבורט פון א קינד.

vectita'tion *n.* (וועק-טי-טיי'-שאן) דאס טראגען, דאס פיהרען; טראגונג, פיהרונג.

vec'tor *n. and a.* (וועק'-טאר) א וועקטאר [א ליניע אין רוים פון א בעשטימטער לענג און ריכטונג, נאר אהן א בעשטימטער לאגע אדער ארט. ווערט מייסטענס בענוצט צו בעצייכנען די גרויס און ריכטונג פון א קראפט]; א ראדיוס=וועקטאר [ז. *radius vector*]; וואס איז שייך צו א וועקטאר.

vecto'rial *a.* (וועק-טאו'-רי-על) מיט א וועקטאר אדער וועקטארען, וואס איז שייך צו א וועקטאר. ז. *vector*.

vec'ture *n.* (וועק'-טשור) טראגונג, פיהרונג.

Ve'da *n.* (וויי'-דא) די וועדא [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע הינדוסען].

Vedan'ta *n.* (ווע-דאנ'-טא) וועדאנטא, די וועדא=לעהרע, א פילאזאפישע סיסטעם געגרינדעט אויף די וועדאס [די הייליגע שריפטען פון די פארצייטיגע הינדוסען].

Vedan'tic *a.* (ווע-דאנ'-טיק) וועדאנטיש, וואס איז שייך צו וועדאנטא. ז. *Vedanta*.

vedette' *n.* (ווי-דעט') א רייטער=וואך.

Ve'dic *a.* (וויי'-דיק) וועדיש, וואס איז שייך צו די וועדאס. ז. *Veda*.

veer *v.* (וויער) אויסדרעהען, אומקעהרען, ענדערען די ריכטונג; זיך אויסדרעהען, ענדערען די ריכטונג; זיך ענדערען.

veer'able *a.* (וויער'-עבל) פערענדערליך [וועגען א ווינד].

veer and haul (וויער ענד האהל) שטארק אנציהען און ביסלעכווייז נאכלאזען [ווי א שיפס=שטריק].

veer away' (וויער ע-הוויי') נאכלאזען, אבלאזען, לאזען לויפען [ווי א שיפס=שטריק].

veer'ing *n. and a.* (וויער'-אינג) אומ=

דרעהונג, ענדערונג; ענדערונג פון דער ריכטונג; א קאפריזנע ענדערונג, א קאפריז; זיך דרעהענד, זיך ענדערענד, ענדערענד די ריכטונג.

veer'ingly *adv.* (וויער'-אינג-לי) זיך אומדרעהענדיג, זיך ענדערענדיג, אונבעשטענדיג.

veer'y *n.* (וויער'-אי) אזא אמעריקאנישער דראסעל. ז. *thrush*.

Vegetabil'ia *a.* (וועדזש-אי-טע-ביל'-אי-א) דאס פלאנצען=רייך, די פלאנצען=וועלט.

vegetabil'ity *n.* (וועדזש-אי-טע-ביל'-אי-טי) פלאנצענארטיגקייט, די פלאנצען=נאטור.

veg'etable *n. and a.* (וועדזש'-אי-טעבל) א פלאנצע; גרינס, שפייז=פלאנצען, גראז=פלאנצען; פלאנצענארטיג; וואס איז שייך צו פלאנצען; וואס איז שייך צו גרינסען.

veg'etable anato'my (וועדזש'-אי-טעבל ע-נעט'-א-מי) פלאנצען=אנאטאמיע, דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט דעם געבוי פון פלאנצען.

veg'etable brim'stone (וועדזש'-אי-טעבל ברים'-סטאון) העקס=מעהל, צויבער=מעהל. ז. *lycopodium powder*.

veg'etable but'ters (וועדזש'-אי-טעבל באט'-ערז) פלאנצען=פוטער [פוטער=עהנליכע שטאפען געמאכט פון פלאנצען].

veg'etable cal'omel (וועדזש'-אי-טעבל קעל'-א-מעל) די צויבער=פלאנצע [ז. *mandrake*]; דער מאי=עפעל [ז. *May-apple*].

veg'etable col'ic (וועדזש'-אי-טעבל קאל'-איק) בויכוועהטאג וואס קומט פון עסען גרינסען.

veg'etable egg (וועדזש'-אי-טעבל עג) די אייער=פלאנצע. ז. *egg-plant*.

veg'etable i'vory (וועדזש'-אי-טעבל אי'-ווא-רי) פלאנצען=עלפענביין [דער אייוויים שטאף פון אן עלפענביין=נוס וואס ווערט געברויכט פאר בעפוצונגען]. ז. *ivory-nut*.

veg'etable king'dom (וועדזש'-אי-טעבל קינג'-דאם) דאס פלאנצען=רייך; די פלאנצען=וועלט.

veg'etable parch'ment (וועדזש'-אי-טעבל פארטש'-מענט) ז. *parchment paper*.

veg'etable physiol'ogy (וועדזש'-אי-טעבל פי-זי-אל'-א-דזשי) פלאנצען=פיזיאלאגיע, דער טייל פון באטאניק וואס בעשעפטיגט זיך מיט די לעבענס=פראצעסען פון פלאנצען און מיט די פונקציאנען פון זייערע בעזונדערע טיילען.

veg'etablize *v.* (וועדזש'-אי-טע-בלאיז) מאכען פלאנצען=עהנליך.

veg'etal *a. and n.* (וועדזש'-אי-טעל) וואס איז שייך צו פלאנצען, פלאנצען=עהנליך, פלאנצען=ארטיג; וועגעטאטיוו, פיהרענד א פלאנצען=לעבען [אהן א העכערען מענשליכען שטרעבען און גענוס]; וואס איז שייך צו די לעבענס=פראצעסען און לעבענס=פונקציאנען וואס זיינען געמיינשאפטליך ביי חיות און פלאנצען [ווי נעהרונג, וואקסונג א. ז. וו.].

vegetal'ity *n.* (וועדזש-אי-טעל'-אי-טי) פלאנצענארטיגקייט; פלאנצען=נאטור; פלאנצענארטיגע לעבענס=ארט [אהן העכערען שטרעבען און גענוס]; די פיזיאלאגישע פונקציאנען וואס זיינען געמיינשאפטליך ביי פלאנצען און חיות [ווי וואקסונג, נעהרונג א. ז. וו.].

vegeta'rian *n. and a.* (וועדזש-אי-טיי'-רי-ען) א וועגעטאריאנער [איינער וואס ערנעהרט זיך בלויז מיט פלאנצען און עסט ניט קיין דבר מן החי]; וועגעטאריאניש, זיך ערנעהרענדיג בלויז מיט פלאנצען; וואס בעשטעהט אין גאנצען פון פלאנצען אדער גרינסען [ווי שפייזען].

vegeta'rianism *n.* (וועדזש-אי-טיי'-רי-ען-איזם) וועגעטעריאניזם, דאס לעבען בלויז אויף פלאנצען, די לעהרע, אז מענשען דארפען זיך ערנעהרען בלויז מיט פלאנצען.

veg'etate *v.* (וועדזש'-אי-טייט) וואקסען ווי א פלאנצע; וועגעטירען, פיהרען א פלאנצען=לעבען [לעבען אהן העכערען שטרעבען און גענוס, לעבען פויל און נוצלאז]; פערווארזאכען וואקסונג אדער פלאנצען=וואקסונג.

vegeta'tion *n.* (וועדזש-אי-טיי'-שאן) 1. וועגעטאציאן, פלאנצען=וואקסונג, פלאנצען=לעבען; 2. פלאנצונגען, די פלאנצען=וועלט; 3. א קראנקהאפטער אנוואוקס אויף'ן קערפער.

2. The district is noted for its luxuriant **vegetation**.

veg'etative *a. and n.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו) וואקסענד; וועגעטאטיוו, וואס איז שייך צו יענע לעבענס=פראצעסען און פונקציאנען, וואס זיינען געמיינשאפטליך אי ביי חיות אי ביי פלאנצען; פיהרענד א פלאנצען=לעבען [אהן העכערע שטרעבונגען און גענוס]; פויל, אבגעלאזען, ניט פראגרעסיוו; וואס פראדוצירט פלאנצען [ווי א באדען]; א פלאנצע.

veg'etatively *adv.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו-לי) וואקסענדיג; וועגעטאטיוו, פלאנצען=עהנליך, פיהרענדיג א פלאנצען=לעבען. ז. *vegetative*.

veg'etativeness *n.* (וועדזש'-אי-טיי-טיוו-נעס) די וואקסונגס=קראפט, דאס זיין וועגעטאטיוו. ז. *vegetative*.

veg'eto-al'kali *n.* (וועדזש'-אי-טאו-על'-קע-לי) אן אלקאלאאיד [א כעמישע פערבינדונג מיט אלקאלי]. ז. *alkaloid*.

ve'hemence *n.* (וויע'-הי-מענס) העפטיגקייט, שטורמדיגקייט, שטארקייט, גוואלדיגקייט, פייעריגקייט.

ve'hemency *n.* (וויע'-הי-מענ-סי) ז. *vehemence*.

ve'hement *a.* (וויע'-הי-מענט) העפטיג, שטורמדיג, שטארק, גוואלדיג, פייעריג.

The orator was **vehement** in his denunciation of his opponent.

ve'hemently *adv.* (וויע'-הי-מענט-לי) אויף א העפטיגען, שטורמדיגען אופן; מיט גוואלדיגער קראפט; מיט פייעריגקייט.

ve'hicle *n. and v.* (וויע'-היקל) 1. א פוהר, א וואגען; אן עקיפאזש; 2. אן איבערפיהרונגס=מיטעל, אן איבערטראגונגס=מיטעל, א טראנספארטאציאנס=מיטעל, אן איבערגעבונגס=מיטעל; 3. א שטאף, אין וועלכען עס ווערט פאנאנדערגעפיהרט א מעדיצין; א פליסיגקייט צום פאנאנדערפיהרען פארבען; 4. איבערפיהרען, טראנספארטירען; איבערגעבען.

1. It was impossible to engage a **vehicle** to take us across the mountains. 2. Poetry is the best **vehicle** to convey noble sentiments.

vehic'ular *a.* (ווי-היק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א וואגען, וואס דיענט אלס טראנספארטאציאנס=מיטעל.

vehic'ulatory *a.* (ווי-היק'-יו-לע-טא-רי) ז. *vehicular*.

veh'me *n.* (פיי'-מע) ז. *vehmgericht*.

vehm'gericht *n.* (פיימ'-גע-ריכט) די פעמע אדער פעמגעריכט [א מין מיטעלאלטערליכער געריכטס=טריבונאל אין דייטשלאנד].

veh'mic *a.* (פיי'-מיק) וואס איז שייך צו דער פעמע אדער צום פעמגעריכט [א מיטעלאלטערליכער געריכטס=טריבונאל אין דייטשלאנד].

veil *n. and v.* (ווייל) א שלייער, א פערהילונג; א וואואל, א געזיכטס=פערדעק; א פארהאנג; א מאסקע; א וואואל=עהנליכער קערפער=טייל אדער הייטעל; פערשלייערן; פערדעקען; פערבארגען; איינהילען; פערמאסקירען.

vei'ler *n.* (וויי'-לער) אן איינהילער, א פערדעקער; אן איינהילונג, א פערדעק.

vei'ling *n.* (וויי'-לינג) פערהילונג, פערדעקונג, פערשלייערונג; א וואואל, א לייכטע פערהילונג; וואואלען=מאטעריאל, שלייער=מאטעריאל.

vein *n. and v.* (וויין) אן אדער, א בלוט=אדער; אן ערץ=אדער, א מעטאל=אדער; א נערוו, אן אדער פון א בלאט; א ריפ אדער אן הארנדיג רעהרעל אין די פליגעלעך פון אינזעקטען; א פערטיעפונג, א שפאלט, א הייהל [אין דער ערד]; אן אדער אדער שטרייף אין האלץ, מארמאר א. ז. וו.; א כאראקטער=שטריך, אן אייגענשאפט; א סטיל [אין רעדען אדער שרייבען]; נייגונג, אנלאגע; שטימונג, לוינע; געמיטה; בעדעקען מיט אדערען, מאכען אדערדיג; שטרייפען.

vei'nage *n.* (וויי'-נעדזש) די אדערען; פארמאציאן אדער אויסבילדונג פון אדערען; געשטרייפטקייט [אין דער פארם פון אדערען].

veined *a.* (וויינד) געאדערט, אדערדיג, מיט אדערען; געשטרייפט, בונט [ווי למשל, מארמאר]. ז. *vein*.

vei'ning *n.* (וויי'-נינג) די פארמאציאן אדער אויסבילדונג פון אדערען; אן אדערען=נעץ; געשטרייפטקייט, בונטקייט.

vein'less *a.* (וויינ'-לעס) אהן אדערען; ניט געשטרייפט. ז. *vein*.

vein'let *n.* (וויינ'-לעט) אן אדערעל; א קליינער פלאנצען=נערוו. ז. *vein*.

vein'-like *a.* (וויינ'-לאיק) אדער=עהנליך.

vei'nous *a.* (וויי'-נאס) אדערדיג.

vein'stone *n.* (וויינ'-סטאון) א שטיינדעל אין אן אדער; די טיילען פון אן ערץ=אדער אדער ערץ=לאגער וואס ענטהאלטען ניט קיין מעטאל [ז. *gangue*].

vei'nule *n.* (וויי'-ניול) אן אדערעל.

vei'ny *a.* (וויי'-ני) ז. *veined*.

vela'men *n.* (ווי-ליי'-מען) ז. *velamentum*.

velamen'tous *a.* (וועל-ע-מענ'-טאס) ווי א דין הייטעל, וואואל=עהנליך; עהנליך צו א זעגעל.

velamen'tum *n.* (וועל-ע-מענ'-טאם) א הייטעל, א הייטעל=איינהילונג.

ve'lar *a.* (וויע'-לאר) וואואל=עהנליך; וואס איז שייך צו א הייטעל=איינהילונג אדער הייטעל=לעפעל; וואס ווערט ארויסגערעדט מיט דער הילף פון ווייכען טייל פון גומען [ווי די קלאנגען *gw*, *kw* און *qu*].

vela'rium *n.* (ווי-ליי'-רי-אם) ז. *velum*.

ve'lary *a.* (וויע'-לאר-אי) וואס איז שייך צו א שיפס=זעגעל.

ve'late *a.* (וויע'-לייט) פערשלייערט, איינגעהילט; וואס האט א הייטעל=איינהילונג אדער א הייטעל=לעפעל [וועגען גע=

וויסע בעשעפענישען אדער קערפערטיילען].

vela'tion *n.* (ווי-ליי'-שאַן) איינהילונג; פערהילונג, פערשלייערונג; פערדעקונג, בעהאַלטענקייט; געהיימניס; די אויסבילדונג פון א הייטעל־איינהילונג אדער היי־טעל־לעפעל [ביי פערשיעדענע בעשעפע־נישען אדער ביי קערפער־טיילען].

ve'lic *a.* (וויע'-ליק) וואס איז שייך צו א זעגעל.

velif'erous *a.* (ווי-ליפ'-ע-ראַס) מיט זעגלען, בעזעגעלט; וואס האט א הייטעל־איינהילונג אדער הייטעל־לעפעל [ווענען געוויסע בעשעפענישען אדער קערפער־טיילען].

vel'iform *a.* (וועל'-אי-פאָרם) וואס בילדעט אויס א הייטעל־איינהילונג אדער הייטעל־לעפעל. ז. *velum*.

vell *n.* (וועל) א הויט, א הייטעל.

velle'ity *n.* (ווע-ליע'-אי-טי) א שוואכער ווילען, א מאכטלאזע אדער ווילענלאזע נייגונג אדער פערלאַנג.

vel'licate *v.* (וועל'-אי-קייט) צופען, ציהען; ארויסרופען א צוקונג אדער א קאָנ־וואולסיווע בעוועגונג [ווי פון א נערוו אדער מוסקול].

vellica'tion *n.* (וועל-אי-קיי'-שאַן) צופונג, ציהונג; קאָנוואולסיען.

vel'licative *a.* (וועל'-אי-קיי-טיוו) ציהענד, צופענד, ארויסרופענד קאָנוואולסיען.

vel'lum *n.* (וועל'-אם) וועלין [אזא פיינער פאַרמעט].

velo'ce *adv.* (ווע-לאָ'-טשע) אין מוזיק — זעהר שנעל.

veloc'iman *n.* (ווי-לאָס'-אי-מען) א מין וועלאָסיפעד וואס ווערט געטריבען מיט די הענד.

velocim'eter *n.* (וועל-א-סימ'-ע-טער) א געשווינדקייטס־מעסטער [אן אפאַראַט צו מעסטען געשווינדקייט].

veloc'ipede *n.* (ווי-לאָס'-אי-פיעד) א וועלאָסיפעד. ז. *bicycle*.

velocipe'dean *n.* (ווי-לאָס-אי-פיע'-דין) ז. *velocipedist*.

veloc'ipedist *n.* (ווי-לאָס'-אי-פיע-דיסט) א וועלאָסיפעדיסט, א וועלאָסיפעד־פאָהרער.

veloc'ity *n.* (ווי-לאָס'-אי-טי) שנעל־קייט, געשווינדקייט.

vel'odrome *n.* (וועל'-א-דראָום) א פלאַץ פאר וועט־לויף אויף וועלאָסיפעדען.

velo'nia *n.* (ווי-לאָ'-ני-א) ז. *valonia*.

velours' *n.* (ווע-לוהר') סאַמעט, א סאַ־מעט־עהנליכער שטאָף.

veloutine' *n.* (וועל-או-טיען') אזא וואָ־לען־זייג.

ve'lum *n.* (וויע'-לאַם) א הייטעל־איינהי־לונג אדער הייטעל־לעפעל [ביי פערשיע־דענע בעשעפענישען אדער קערפער־טיי־לען]; אן איבערציג איבער א פאַרציימ־גען דאַכלאָזען רוימישען טעאַטער [צו בע־שיצען פון א רעגען].

velu'men *n.* (ווי-ליו'-מען) סאַמעט־עהנ־ליכקייט, סאַמעטדינקייט.

vel'ure *n. and v.* (וועל'-יור) א צייג מיט א נעדיכטער, ווייכער בארוועג [וואָר־סע]; סאַמעט; וועלוועטין, באַנוואָל־סאַ־מעט; מאַנטשעסטער; א זיידענעס אדער פּליושענעס קישעלע אבצוגלעטען א הוט; מאכען גלאַט און גלאַנציג א הוט.

velu'tine *a.* (ווי-ליו'-טין) ז. *velutinous*.

velu'tinous *a.* (ווי-ליו'-טי-נאַס) סאַ־מעטיג, סאַמעט־ווייך; בעדעקט מיט קליי־נע הערלעך.

vel'veret *n.* (וועל'-ווער-עט) א מין סאַמעט פון א נידריגען סאָרט.

vel'vet *n., a. and v.* (וועל'-וועט) סאַ־מעט; געוואונענעס געלד [אין אזאַרטנע שפּיעלען]; דער איבערשטער שיכט פון א וואַקסענדען הירש־האָרן; סאַמעטענער, פון סאַמעט; סאַמעט־ארטיג, ווי סאַמעט, גלאַט און ווייך; מאַכען סאַמעט־מאַלעריי, מאַלען אויף סאַמעט; בעדעקען מיט סאַ־מעט; מאַכען סאַמעט־עהנליך.

vel'vetbreast *n.* (וועל'-וועט-ברעסט) דער אמעריקאַנער קאַלבען־טויכער [ז. *merganser*]; די אמעריקאַנער בראַנד־ענטעל [ז. *sheldrake*].

velveteen' *n.* (וועל-וועט-טיען') וועלוועטין, פראַסטער סאַמעט, מאַנטשעסטער.

vel'vet-flow'er *n.* (וועל'-וועט-פלאַו'-ער) די סאַמעט־בלום [אזא בלום].

vel'vet-guards *n.* (וועל'-וועט-גאַרדז) סאַמעט־בעזאַץ, סאַמעט־בעפּוצונג; מענשען וואס טראָגען קליידער, וועלכע זיינען בע־פּוצט מיט סאַמעט.

vel'veting *n.* (וועל'-וועט-אינג) סאַ־מעט־האָריגקייט, די סאַמעט־בארוועג [וואָר־סע].

vel'vetings *n.* (וועל'-וועט-אינגז) סאַ־מעט־וואַארעס; א שטיק סאַמעט־צייג.

vel'vet-pain'ting *n.* (וועל'-וועט-פיינ'-טינג) סאַמעט־מאַלעריי, דאס מאַלען אדער ארויסברייננען קאָלירען און אוזארען אויף סאַמעט.

vel'vet-pa'per *n.* (וועל'-וועט-פיי'-פער) ז. *flock-paper*.

vel'vet-pile *n.* (וועל'-וועט-פאַיל) סאַ־מעט־האָריגקייט, סאַמעט־בארוועג [וואָר־סע]; א סאַמעט־עהנליכער צייג [מיט א לאַנגער ווייכער בארוועג].

vel'vet-sat'in *n.* (וועל'-וועט-סעט'-אין) סאַמעט־סאַטין [סאַמעט־עהנליכער זיידען־צייג].

vel'vet-work *n.* (וועל'-וועט-הוואירק) שטיקערייי אויף סאַמעט.

vel'vety *a.* (וועל'-וועט-אי) סאַמעטענער, פון סאַמעט; סאַמעטדיג, סאַמעט־ארטיג, ווי סאַמעט; ווייך און גלאַט.

ve'na *n.* (וויע'-נא) אַ אדער, א בלוט־אדער.

ve'na ca'va (וויע'-נא קיי'-ווא) איינע פון די צוויי גרויסע בלוט־ארטעריען, וואס פיהרען צו דער רעכטער עפענונג אדער אויערעל פון הארץ.

ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*

ve'nal *a.* (וויע'-נאַל) פערקויפליך, וואס פערקויפט זיך פאר געלד; וואס געפינט זיך אין די אדערען, וואס קומט פון די אדערען, וואס איז שייך צו די אדערען.

venal'ity *n.* (ווי-נעל'-אי-טי) פערקויפ־ליכקייט.

ve'nally *adv.* (וויע'-נאַל-אי) זיך פער־קויפענדיג.

ven'ary *n. and a.* (ווענ'-ע-רי) פון יאַגד, וואס איז שייך צו יאַגד; יאַגד.

venat'ic *a.* (ווי-נעט'-איק) יעגעריש; וואס איז שייך צו יאַגד, וואס ווערט בע־נוצט אין יאַגד; פערקאַכט אין יאַגד.

venat'ical *a.* (ווי-נעט'-אי-קעל) ז. *venatic*.

venat'ically *adv.* (ווי-נעט'-אי-קעל-אי) אין יאַגד; אויף א יעגערישען אופן; ווי אין יאַגד.

vena'tion *n.* (ווי-ניי'-שאַן) די גרופּי־רונג פון די אדערען, דאס אדערען־סיסטעם.

venato'rial *a.* (ווען-ע-טאָ'-רי-על) וואס איז שייך צו יאַגד; יעגעריש.

vend *v.* (ווענד) פערקויפען.

ven'dace *n.* (ווענ'-דיים) דער וועגדאַס [אזא קליינער ווייס־פיש]. ז. *whitefish*.

vendee' *n.* (ווענ-דיע') א קויפער, א קונה.

Vendémiaire'. *n.* (וואַנ-דיי-מי-עהר') דער ערשטער חדש פון דעם פראַנצויזי־שען רעוואָלוציאָנערען קאַלענדאַר [וועל־כער איז איינגעפיהרט געווארען אין יאַהר 1793].

ven'der *n.* (ווענ'-דער) א פערקויפער.

vendet'ta *n.* (ווען-דעט'-א) ווענדעטאַ [דאס נקמה נעהמען פאר דעם פערנאַסע־נעם בלוט פון א קרוב].

vendibil'ity *n.* (ווען-די-ביל'-אי-טי) פערקויפליכקייט, גאַנגבארקייט.

ven'dible *a. and n.* (ווענ'-דיבל) פער־קויפליך, גאַנגבאַר; א זאַך צום פערקויפען.

ven'dibleness *n.* (ווענ'-דיבל-נעס) ז. *vendibility*.

ven'dibly *adv.* (ווענ'-די-בלי) אזוי עס זאל זיך קענען פערקויפען; אויף א גאַנג־בארען אופן.

ven'dis *n.* (ווענ'-דיס) ז. *vendace*.

vendi'tion *n.* (ווענ-דיש'-אַן) פערקויף; פערקויפונג.

ven'dor *n.* (ווענ'-דאָר) ז. *vender*.

vendue' *n.* (ווענ-דיו') אן עפענטליכער פערקויף, אן אויקציאָן, א ליציטאַציע.

vendue'-mas'ter *n.* (ווענ-דיו'-מעס'-טער) אן אויקציאָנער.

veneer' *n. and v.* (ווי-ניער') פורניר [האָלץ־בעזאַץ אדער האָלץ־בעפּוצונג פון א בעסערען סאָרט האָלץ אויף ערגערען]; בעשלאַג, בעפּוצונג [פון א בעסערען שטאָף אויף אן ערגערען, ווי למשל, אויף ליימענע כלים]; פּוץ, איבערפלעכליכער גלאַנץ; פורנירען; בעפּוצען פון אויבען אויף.

veneer'-cut'ter *n.* (ווי-ניער'-קאַט'-ער) א מאַשין אויסצושניידען פורניר־ברעטלעך. ז. *veneer*.

veneer'ing *n.* (ווי-ניער'-אינג) פורני־רונג, האָלץ־בעלעגונג; בעפּוצונג מיט א שטאָף פון בעסערען סאָרט.

veneer'-mill *n.* (ווי-ניער'-מיל) א פורניר־שנייד־מאַשין. ז. *veneer*.

venef'ical *a.* (ווי-נעפ'-אי-קעל) ז. *veneficial*.

ven'efice *n.* (ווענ'-אי-פיס) גיפט־מישע־ריי, פערגיפטונג; כשוף־מאַכעריי.

venefi'cial *a.* (ווען-אי-פיש'-על) גיפט־מישענד, פערגיפטענד; צויבערענד, פער־כשוף'ענד.

venefi'cious *a.* (ווען-אי-פיש'-אַס) ז. *veneficial*.

venefi'ciously *adv.* (ווען-אי-פיש'-אַס-לי) דורך גיפט, פערגיפטענדיג; דורך כשוף.

ven'emous *a.* (ווענ'-ע-מאַס) ז. *venomous*.

ven'enate *v. and a.* (ווענ'-אי-נייט) פערגיפטען; פערגיפטעט.

venena'tion *n.* (ווען-אי-ניי'-שאַן) פערגיפטונג; גיפט.

venenif'luous *a.* (ווען-אי-ניפ'-לו-אַס) פליסענד מיט גיפט אדער מיט גיפטיגע זאַפט.

ven'enous *a.* (ווענ'-אי-נאַס) גיפטיג.

venerabil'ity *n.* (ווענ-ע-רע-ביל'-אי-טי) ז. *venerableness*.

ven'erable *a.* (ווענ'-ע-רעבל) עהרענווירדיג, פערעהרונגסווירדיג.

ven'erableness *n.* (ווענ'-ע-רעבל-נעס) עהרענווירדיגקייט, פערעהרונגסווירדיגקייט.

ven'erably *adv.* (ווענ'-ע-רע-בלי) אויף אן עהרענווירדיגען אופן.

ven'erate *v.* (ווענ'-ע-רייט) עהרען, פערעהרען.

venera'tion *n.* (ווענ-ע-ריי'-שאן) עהרונג, פערעהרונג.

ven'erator *n.* (ווענ'-ע-ריי-טאר) א פערעהרער.

vene'real *a.* (ווי-ניע'-רי-על) ווענעריש, געשלעכטליך, וואס איז שייך צו געשלעכטליכען פערקעהר, וואס קומט פון געשלעכטליכען פערקעהר; תאוה'דיג; וואס דערוועקט תאוה אדער געשלעכטליכע ליידענשאפט; וואס היילט ווענערישע קראנקהייטען.

vene'real carnos'ity (ווי-ניע'-רי-על קאר-נאס'-אי-טי) ז. *venereal warts*

vene'real disease' (ווי-ניע'-רי-על די-זיעז') א ווענערישע קראנקהייט [וואס קומט פון געשלעכטליכען פערקעהר, ווי סיפיליס, טריפער אדער שאנקער].

vene'real sore (ווי-ניע'-רי-על סאור) ז. *venereal ulcer*

vene'real ul'cer (ווי-ניע'-רי-על אל'-סער) א שאנקער [אזא ווענערישע קראנקהייט].

vene'real warts (ווי-ניע'-רי-על וואהרטס) פרישטשיקעס אדער בארדאווקעס אויף דער שליים-הויט פון די געשלעכטס-גליעדער.

vene'reate *v.* (ווי-ניע'-רי-אייט) מאכען אויסגעלאסען, תאוה'דיג אדער ליידענשאפטליך.

vene'reous *a.* (ווי-ניע'-רי-אס) אויסגעלאסען, תאוה'דיג, ליידענשאפטליך; וואס דערוועקט תאוה.

ven'erer *n.* (ווענ'-ער-ער) א געיעג-אויפפאסער; א יעגער.

ven'ery *n.* (ווענ'-ע-רי) יאגד; זנות; געשלעכטליכע בעפריעדיגונג.

venesec'tion *n.* (וויע-ני-סעק'-שאן) די עפנונג פון אן אדער, אדער-לאזונג.

venesec'tion ban'dage (וויע-ני-סעק'-שאן בענ'-דעדזש) א באנדאזש אין דער פארם פון אן 8 אויף'ן עלענבויגען, וואו מען האט געעפענט אן אדער.

Vene'tian *a.* and *n.* (ווי-ניע'-שען) ווענעציאניש, ווענעדיש, וואס איז שייך צו ווענעציען אדער ווענעדיג [אין איטאליען]; וואס איז שייך צו דעם ווענעדישען סטיל פון ארכיטעקטור; א ווענעציאנער [א געבוירטיגער פון ווענעציען אדער ווענעדיג]; א ווענעציאנישער פארהאנג [ז. *Venetian blind*]; א דאמינא [א מאסקאראד-קלייד אין דער פארם פון א גלח'שען אויבער-מאנטעל מיט א קאפּיושאן].

Vene'tian blind (ווי-ניע'-שען בלאינד) א ווענעציאנישער פארהאנג [אזא פענסטער-לאדען וואס בעשטעהט פון ברעטעלעך, וועלכע קענען זיך פאנאנדערדרעהען אום אריינצולאזען ליכט אדער לופט].

Vene'tian chalk (ווי-ניע'-שען טשאהק) ז. *French chalk*

Vene'tianed *a.* (ווי-ניע'-שענד) וואס האט ווענעציאנישע פארהאנגען. ז. *Venetian blind*

venge *v.* (ווענדזש) זיך נוקם זיין, נעהמען ראכע, זיך אבּרעכענען.

ven'geance *n.* (ווענ'-דזשענס) ראכע, נקמה.

venge'ful *a.* (ווענדזש'-פול) פול מיט נקמה, וואס זוכט נקמה.

venge'fully *adv.* (ווענדזש'-פול-אי) זוכענדיג נקמה.

venge'fulness *n.* (ווענדזש'-פול-נעס) ראכגיעריגקייט, דער ווּאונש צו נעהמען נקמה.

venge'ment *n.* (ווענדזש'-מענט) דאס נקמה-נעהמען.

ven'ger *n.* (ווענ'-דזשער) א ראכע-נעהמער, א נקמה-נעהמער.

ve'nial *a.* (וויע'-ני-על) פערצייהליך, פערגעבליך; וואס מען קען מוחל זיין; וואס קען פערגעבען ווערען; וואס קען ענטשולדיגט ווערען.

venial'ity *n.* (ווי-ני-על'-אי-טי) פערצייהליכקייט, פערגעבליכקייט, דאס קענען פערגעבען ווערען.

ve'nially *adv.* (וויע'-ני-על-אי) אויף א פערצייהליכען אופן; אזוי, אז מען זאל עס קענען מוחל זיין.

ve'nialness *n.* (וויע'-ני-על-נעס) ז. *veniality*

veni're *n.* (ווי-נאי'-רי) א געריכטס-בעפעהל צום שעריף אויפצופאדערען געריכטס-געשווארענע צו קומען אין געריכט.

veni're fa'cias (ווי-נאי'-רי פיי'-שי-עס) ז. *venire*

veni're-man *n.* (ווי-נאי'-רי-מען) איינער וואס ווערט אויפגעפאדערט דורך דעם שעריף צו קומען אין געריכט אלס געשווארענער.

ven'ison *n.* (ווענ'-זן) ווילדבּרעט, יאגד-פלייש [פלייש פון ווילדע חיות אדער עופות וואס זיינען געשאסען געווארען אין יאגד און וואס קען בענוצט ווערען אלס שפייז]; הירשען-פלייש.

ven'om *n.* and *v.* (ווענ'-אם) גיפט [הויפּטזעכליך פון א שלאנג]; א שעדליכע ווירקונג; שלעכטקייט, בייזקייט; פערגיפטען.

ven'om-albu'min *n.* (ווענ'-אם-על-ביו'-מין) איי-ווייס שטאף וואס געפינט זיך אין שלאנגען-גיפט.

ven'omer *n.* (ווענ'-אם-ער) א פערגיפטער, א גיפט-מישער.

ven'omous *a.* (ווענ'-אם-אס) גיפטיג; שעדליך, פערדערבליך, געפעהרליך; פיינדזעליג, בייז, שלעכט, פול מיט האס, בייזהאפט; בייזווילליג.

ven'omously *adv.* (ווענ'-אם-אס-לי) מיט גיפט; אויף א גיפטיגען שטייגער; אויף א פיינדזעליגען, בייזהאפטען שטייגער.

ven'omousness *n.* (ווענ'-אם-אס-נעס) גיפטיגקייט; שעדליכקייט, פערדערבליכקייט; פיינדזעליגקייט, בייזקייט, שלעכטקייט, בייזהאפטיגקייט.

ve'nous *a.* (וויע'-נאס) פון די אדערען; וואס געהערט צו די אדערען; וואס ענטהאלט זיך אין די אדערען; וואס האט אדערלעך [ווי א פליגעל פון אן אינזעקט].

ve'nously *adv.* (וויע'-נאס-לי) דורך די אדערען אדער דורך דער בלוט-צירקולאציאן פון די אדערען; האבענדיג א ווירקונג אויף די אדערען.

vent *n.* and *v.* (ווענט) אן עפנונג, א לאך; דאס צינד-לאך פון א ביקס; אן ארויסגאנג, אן אויסגאנג, אן אויסוועג; א פרייער גאנג, א פרייער לויף; אן אויסדרוק, אן אויסשפרעכונג, אן ארויסזאגונג; די עפנונג אין הינטערלייב [פּי טבעת]; א מארק; א פערקויף, אן אבגאנג; אויסשפרעכען, ארויסזאגען, אויסדריקען; בעריכטען; עפענטליך בעקאנט מאכען, פערעפענטליכען; פערברייטען; צירקולירען; פערשפרייטען; ארויסלאזען; מאכען א לאך, עפנונג אדער אויסגאנג [אין עפעס]; זיך לייכטער מאכען דאס הארץ, זיך בערוהיגען.

ven'ta *n.* (ווענ'-טא) א גאסט-הויז, אן אכסניה, א קרעטשמע.

ven'tage *n.* (ווענ'-טעדזש) א קליין לעכעל; א פינגער-לאך אין א הילצערנעם בלאז אינסטרומענט.

ven'tail *n.* (ווענ'-טייל) ז. *aventaile*

ven'taille *n.* (ווענ'-טייל) ז. *aventaile*

ven'ter *n.* (ווענ'-טער) א פערברייטער, א פערשפרייטער, א בעקאנטמאכער, א פאנאנדערשרייער; די געבעהר-מוטער, דאס מוטערלייב; א מוטער; דאס אונטערלייב, דער בויך.

vent'-field *n.* (ווענט'-פיעלד) די פולווער-פלאמע פון א שיס-געוועהר.

vent'-hole *n.* (ווענט'-האול) אן עפנונג, א לאך [ווי למשל, א לופט-לאך אדער ווענטילאציאנס-עפנונג].

ven'tiduct *n.* (ווענ'-טי-דאקט) א לופט-רעהר, א ווינד-רעהר, אן אונטערערדישע ווענטילאציאנס-רעהר.

ven'tilate *v.* (ווענ'-טי-לייט) לופטערען, ווענטילירען; דורכלופטערען; מאכען א גענויע עפענטליכע אונטערזוכונג אדער נאכפארשונג, עפענטליך אונטערזוכען; וועהען, אויסבלאזען [ווי מעקענע פון תבואה].

ven'tilating-brick *n.* (ווענ'-טי-ליי-טינג-בריק) א ווענטילאציאנס-ציגעל [א דורכגעלעכערטער ציגעל, וועלכער שאפט א לופט-דורכגאנג וואס ווערט בענוצט אין ווענטילאציאן און לופט-הייצונג].

ven'tilating-hea'ter *n.* (ווענ'-טי-ליי-טינג-היע'-טער) א ווענטילאציאנס-אויוועז [אזא אויוועז וואס ציהט אריין פון דרויסען פרישע לופט וועלכע ווערט דערוואַרעמט און צושיקט דורך דער געביידע].

ventila'tion *n.* (ווענ-טי-ליי'-שאן) לופטערונג, ווענטילאציאן, לופט-רייניגונג, דורכלופטערונג; עפענטליכע אונטערזוכונג; פרייע דיסקוסיאן.

ven'tilative *a.* (ווענ'-טי-ליי-טיוו) ווענטילירענד, לופטערענד, לופט-רייניגענד.

ven'tilator *n.* (ווענ'-טי-ליי-טאר) א לופט-ציהער, א ווענטילאטאר; אן עפענטליכער אונטערזוכער, א פערעפענטליכער.

ven'ting-hole *n.* (ווענ'-טינג-האול) ז. *vent-hole*

vent'less *a.* (ווענט'-לעס) אהן אן ארויסגאנג, אהן אן אויסגאנג, אהן אן אויסוועג.

ven'tose *a.* and *n.* (ווענ'-טאוס) וואס ליידעט פון ווינד אין מאגען; ווינדיג; פּוסט, נישטיג; א באנקע, א באנקעס-גלעזעל [וואס א רופא שטעלט].

Ventose' *n.* (וואנ-טאוז') [דער ווענטאז זעקסטער מאנאט אין דעם קאלענדאר וואס איז פאר א קורצער צייט איינגעפיהרט געווארען אין פראנקרייך אין יאהר 1793 אין דער צייט פון דער ערשטער רעוואלוציאן] ז. *republican calendar*

ventos'ity *n.* (ווענ-טאס'-אי-טי) דאס

ליידען פון ווינד אין מאגען; פוסטער שטאלץ, אנגעבלאזענקייט.

vent'-peg *n.* (ווענט'-פעג) א שפונט, א צאפען, א פלעקעל מיט וועלכען מען פערשטאפט א לאך אין א פאס.

vent'-pin *n.* (ווענט'-פין) ז. *vent-peg*

ven'tral *a.* (ווענ'-טרעל) פון בויך, וואס געהערט צום בויך; וואס ליעגט אויף דעם בויך; אין באטאניק — וואס איז שייך צו דער פאדערזייט פון עפעס.

ven'trally *adv.* (ווענ'-טרעל-אי) אין בויך, אויף'ן בויך, נאהענט פון בויך, אין דער ריכטונג פון בויך.

ven'tric *a.* (ווענ'-טריק) פון בויך, וואס איז שייך צום בויך.

ven'tricle *n.* (ווענ'-טריקל) אן אויסהוילונג אדער חלל אין א קערפער-ארגאן [ווי למשל, די פערטיעפונג אין די געהירן אדער די הארץ-קעמערלעך]; די געבעהר-מוטער, דער געבורטס-ארגאן.

ven'tricose *a.* (ווענ'-טרי-קאוס) בייכיג, אויפגעשוואלען, אויפגעבלאזען.

ven'tricous *a.* (ווענ'-טרי-קאס) ז. *ventricose*

ventric'ular *a.* (ווענ-טריק'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א חלל אדער אויסגעהוילטען קערפער-ארגאן. ז. *ventricle*

ventric'ulous *a.* (ווענ-טריק'-יו-לאס) ז. *ventricular*

ventrilocu'tion *n.* (ווענ-טרי-לא-קיו'-שאן) ז. *ventriloquism*

ven'triloque *a.* (ווענ'-טרי-לאוק) ז. *ventriloquial*

ventrilo'quial *a.* (ווענ-טרי-לאו'-קהווי-על) בויך-רעדנעריש. ז. *ventriloquism*

ventrilo'quially *adv.* (ווענ-טרי-לאו'-קהווי-על-אי) אויף א בויך-רעדנערישען שטייגער. ז. *ventriloquism*

ventril'oquise *v.* (ווענ-טריל'-א-קהוואיז) ז. *ventriloquize*

ventril'oquism *n.* (ווענ-טריל'-א-קהוויזם) בויך-רעדנעריי [די קונסט צו רעדען אזוי, אז עס זאל זיך אויסדאכטען דאס די שטימע קומט ניט פון דעם רעדנער, נאר ערגעץ פון ווייטענס].

ventril'oquist *n.* (ווענ-טריל'-א-קהוויסט) א בויך-רעדנער. ז. *ventriloquism*

ventriloquis'tic *a.* (ווענ-טריל-א-קהוויס'-טיק) בויך-רעדנעריש. ז. *ventriloquism*

ventril'oquize *v.* (ווענ-טריל'-א-קהוואיז) רעדען פון בויך [רעדען אזוי, אז עס זאל זיך אויסדאכטען דאס די שטימע קומט ניט פון דעם רעדנער, נאר ערגעץ פון ווייטענס].

ventril'oquous *a.* (ווענ-טריל'-א-קהוואס) ז. *ventriloquial*

ventril'oquy *n.* (ווענ-טריל'-א-קהווי) ז. *ventriloquism*

ventrodor'sally *adv.* (ווענ-טרא-דאהר'-סעל-אי) אין דער ריכטונג פון רוקען, צום רוקען; פון בויך צום רוקען.

ventrofixa'tion *n.* (ווענ-טרא-פיק-סיי'-שאן) אן אפעראציאן וואס בעשטעהט אין צונעהען א בויך-ארגאן צו די ווענטלעך פון בויך.

ventros'ity *n.* (ווענ-טראס'-אי-טי) דיקקייט, בייכיגקייט.

ven'ture *n.* and *v.* (ווענ'-טשור) א ריזיקע; א וואגונג; א ספעקולאציאן; דאס וואס ווערט איינגעשטעלט אין קאן אדער ריזיקע; סחורות וואס ווערען געשיקט אויף'ן ים; גליק, צופאל; ריזיקירען; איינשטעלען; וואגען; זיך איינשטעלען.

ven'turer *n.* (ווענ'-טשור-ער) א ריזיקאנט, א ריזיקאלישער אונטערנעהמער; איינער וואס וואגט אדער ריזיקירט; א ספעקולאנט.

ven'turesome *a.* (ווענ'-טשור-סאם) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש.

ven'turesomely *adv.* (ווענ'-טשור-סאם-לי) אויף א דרייסטען אדער וואגענדען אופן.

ven'turesomeness *n.* (ווענ'-טשור-סאם-נעס) דרייסטקייט, געוואגטקייט, ריזיקאלישקייט.

ven'turine *n.* (ווענ'-טשור-אין) ז. *avanturine*

ven'turous *a.* (ווענ'-טשור-אס) דרייסט, וואגענד; ריזיקאליש.

ven'turously *adv.* (ווענ'-טשור-אס-לי) דרייסט, אונערשראקען; מיט געוואגטקייט; ריזיקאליש.

ven'turousness *n.* (ווענ'-טשור-אס-נעס) דרייסטקייט; אונערשראקענהייט; געוואגטקייט, ריזיקאלישקייט.

ven'ue *n.* (ווענ'-יו) די נאכבארשאפט אדער בעצירק וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען און וואו דער געריכטס-פראצעס מוז אנגעפיהרט ווערען; דער פאראגראף אין א בעשולדיגונגס-אקט וואס בעשטימט דעם פלאץ פון געריכטס-פראצעס.

ven'ula *n.* (ווענ'-יו-לא) אן אדערעל.

ven'ule *n.* (ווענ'-יול) אן אדערעל; אן אדערעל אין דעם פליגעל פון אן אינזעקט.

ven'ulose *a.* (ווענ'-יו-לאוס) אין באטאניק — וואס האט אדערלעך אדער נערווען [ווי א בלאט].

Ve'nus *n.* (וויע'-נאס) ווענוס [די געטין פון שעהנהייט און ליעבע, אין דער רוימישער מיטאלאגיע]; דער פלאנעט אדער שטערן ווענוס [דער מארגען-שטערן]; ווענוס-מושלען. ז. *Venus's-shell*

Ve'nus's-comb *n.* (וויע'-נאס-עז-קאום) דער ווענוס-קאם [א מין פלאנצע מיט בלעטער, וועלכע זעהען אויס ווי א קאם].

Ve'nus's fly'-trap (וויע'-נאס עז פלאי'-טרעפ) די ווענוס פליגען-נעץ [אזא פלאנצע מיט בלעטער וועלכע שליסען זיך צונויף, ווען אן אינזעקט זעצט זיך אויף זיי און כאפען איהם אריין ווי אין א נעץ].

Venus's Fly-trap

Venus's-na'velwort *n.* (וויע'-נאס-עז-ניי' וועל-הוואירט) ז. *navelwort*

Ve'nus's-nee'dle *n.* (וויע'-נאס-עז-ניע'דל) ז. *Venus's-comb*

Ve'nus's-pride *n.* (וויע'-נאס-עז-פראיד) די ווענוס-שטאלץ, אזא פלאנצע מיט בלויע בליטהען.

Ve'nus's-shell *n.* (וויע'-נאס-עז-שעל) די ווענוס-מושעל [א מין מאלוסקעל ביי וועלכער די מושעל בעשטעהט פון צוויי מולטערלעך].

vera'cious *a.* (ווי-ריי'-שאס) וואהרהאפט, וואהרהייטס-ליעבענד, וואס זאגט דעם אמת; וואהר, ריכטיג.

vera'ciously *adv.* (ווי-ריי'-שאס-לי) אויף א וואהרהאפטיגען אופן; ריכטיג.

verac'ity *n.* (ווי-רעס'-אי-טי) וואהרהאפטיגקייט, אמת'דיגקייט, ריכטיגקייט; אן אמת; דער אמת, די וואהרהייט.

veran'da *n.* (ווי-רענ'-דא) א ווערענדע [א מין גאלערעע ארום א הויז].

veran'dah *n.* (ווי-רענ'-דא) ז. *veranda*

verb *n.* (וואירב) אין גראמאטיק — א האנדלונגס-ווארט, א צייטווארט [א ווארט וואס בעצייכענט א האנדלונג, טהעטיגקייט אדער צושטאנד, ווי "געהן", "מאכען", "זיצען" א. ז. וו.].

ver'bal *a.* and *n.* (וואיר'-בעל) וואס בעשטעהט פון ווערטער, וואס איז שייך צו ווערטער; וואס האט בלויז צו טהאן מיט ווערטער; מינדליך, בעל פה; בוכשטעבליך, ווערטערליך; וואס איז שטארק מדקדק איבער דעם פינקטליכען געברויך פון ווערטער, וואס שענקט אויפמערקזאמקייט בלויז צו ווערטער; אין גראמאטיק — וואס איז שייך צו א צייטווארט; וואס איז גענומען פון א צייטווארט; א הויפט-ווארט [ז. *noun*] וואס שטאמט פון א צייטווארט [ז. *verb*].

verbalisa'tion *n.* (וואיר-בעל-אי-זיי'-שאן) ז. *verbalization*

ver'balise *v.* (וואיר'-בעל-איז) ז. *verbalize*

ver'balism *n.* (וואיר'-בעל-איזם) א מינדליכער אויסדרוק; אן אויסדרוק; א בעדייטונגסלאזער אויסדרוק.

ver'balist *n.* (וואיר'-בעל-איסט) איינער וואס איז שטארק מדקדק וועגען דעם פינקטליכען געברויך פון ווערטער; א קריטיקער בלויז פון ווערטער.

verbal'ity *n.* (וואיר-בעל'-אי-טי) בוכשטעבליכקייט, ווערטערליכקייט, די בוכשטעבליכע בעדייטונג.

verbaliza'tion *n.* (וואיר-בעל-אי-זיי'-שאן) אין גראמאטיק — די פערוואנדלונג אין א צייטווארט. ז. *verb*

ver'balize *v.* (וואיר'-בעל-איז) אין גראמאטיק — פערוואנדלען אין א צייטווארט [ז. *verb*]; געברויכען פיעל ווערטער, צופיעל אנרעדען.

ver'bally *adv.* (וואיר'-בעל-אי) מינדליך; ווארט פאר ווארט, אין דיעזעלבע ווערטער; ווי א צייטווארט [ז. *verb*].

verba'tim *adv.* (וואיר-ביי'-טים) ווערטערליך, ווארט אין ווארט, אקוראט אין דיעזעלבע ווערטער.

verbe'na *n.* (וואיר-ביע'-נא) אייזען-קרויט, אייזען-גראז [אזא גראז פלאנצע].

ver'berate *v.* (וואיר'-בער-אייט) שלאגען.

verbera'tion *n.* (וואיר-בע-ריי'-שאן) דאס שלאגען.

ver'biage *n.* (וואיר'-בי-עדזש) דער געבדויך פון אונגויטיגע ווערטער; אן איבערפלוס פון ווערטער.

ver′bify *v.* (וואיר׳-בי-פאי) פערוואנדלען אין א צייטווארט; געברויכען אלס א צייטווארט. ז. *verb*.

verbigera′tion *n.* (וואיר-בי-דזשי-ריי׳-שאן) אין פאטאלאגיע — דאס וויעדערהאלען אונגוויטיגערווייזע און אהן א טאלק געוויסע ווערטער אדער פראזען [אלס אויסדרוק פון אן אונגארמאלען צושטאנד].

verbose′ *a.* (וואיר-באוס׳) וואס געברויכט אדער ענטהאלט צופיעל ווערטער; לאנגווייליג [ווי א לאנגע רעדע].

verbose′ly *adv.* (וואיר-באוס׳-לי) געברויכענדיג אדער ענטהאלטענדיג צופיעל ווערטער; לאנגווייליג.

verbose′ness *n.* (וואיר-באוס׳-נעס) ז. *verbosity*.

verbos′ity *n.* (וואיר-באס׳-אי-טי) דאס געברויכען אדער ענטהאלטען צופיעל ווערטער.

ver′dancy *n.* (וואיר׳-דענ-סי) גרינקייט; פרישקייט; אונערפאהרענהייט.

ver′dant *a.* (וואיר׳-דענט) גרין; פריש; בעוואקסען מיט פלאנצען אדער מיט גראז; אונערפאהרען.

verd′-antique′ *n.* (וואירד׳-ענ-טיעק׳) א סערפענטין-עהנליכער מארמאר. ז. *serpentine*.

ver′dantly *adv.* (וואיר׳-דענט-לי) פריש; בליהענד; אויף א גרינעם אדער אונערפאהרענעם שטייגער.

ver′dantness *n.* (וואיר׳-דענט-נעס) ז. *verdancy*.

ver′de anti′co (וועהר׳-דיי אנ-טיע׳-קאו) ז. *verd-antique*.

ver′derer *n.* (וואיר׳-דער-ער) א וואלד-אויפזעהער [אין די קעניגליכע וועלדער אין ענגלאנד].

ver′deror *n.* (וואיר׳-דער-אר) ז. *verderer*.

ver′dict *n.* (וואיר׳-דיקט) א ווערדיקט, א פסק-דין אדער אורטייל פון געריכטס-געשווארענע; אן ענטשיידונג, אן אורטייל.

ver′digris *n. and v.* (וואיר׳-די-גריעס) גרינשפאן, קופער-גרין [א גרינער שטאף וואס בעקומט זיך דורך דער ווירקונג פון עסיג אדער אן אנדער זויערע אויף קופער]; גרינער ראסט אויף קופער; בעדעקען מיט גרינשפאן.

ver′digris-green *n.* (וואיר׳-די-גריעס-גריען) אזא העלער בלויליך-גרינער קאליר.

ver′diter *n.* (וואיר׳-די-טער) בערג-גרין [א מין פארב].

ver′diture *n.* (וואיר׳-די-טשור) ז. *verditer*.

ver′dure *n. and v.* (וואיר׳-דזשור) גרינס; גרינקייט; פרישקייט; בעדעקען מיט גרינס.

ver′dureless *a.* (וואיר׳-דזשור-לעס) אהן גרינס; אהן גראז.

ver′durer *n.* (וואיר׳-דזשור-ער) ז. *verderer*.

ver′durous *a.* (וואיר׳-דזשור-אס) גרין, בעדעקט מיט גרינס.

verein′ *n.* (פער-אין׳) א פעראיין, א געזעלשאפט.

verge *n. and v.* (וואירדזש) א ברעג; א ראנד; א גרענעץ; דער האריזאנט; א קרייז; אומפאנג; רוים, ארט, פלאץ; א געלעגענהייט; א שטעקען, א שטאב; אין ארכיטעקטור — דער ברעג פון די ציגעל וואס שטארצען ארויס איבער דעם גיבעל פון א דאך [ז. *gable*]; א שפינדעל פון א זייגער; א שטח לאנד פון 15 ביז 30 אקער; דער פענים [מענליכער געשלעכטס-גליעד]; זיך ריכטען; זיך נייגען; זיך נעהנטערען; בעגרענצען, גרענצען; אבזוימען.

verge′-board *n.* (וואירדזש׳-באורד) ז. *barge-board*.

ver′gency *n.* (וואיר׳-דזשענ-סי) נייגונג, ריכטונג, דערנעהענטערונג.

ver′gent *a.* (וואיר׳-דזשענט) זיך דערנעהענטערענד צו דער ענדע.

ver′ger *n.* (וואיר׳-דזשער) א שטאק-טרעגער [איינער וואס טראגט פארויס דעם אמט-שטעקען פון א בישאף, רעקאן, גייסטליכען אדער אנדערען הויכען בעאמטען]; א קירכען-דיענער, א קירכען-שמש.

Vergil′ian *a.* (וואיר-דזשיל׳-אי-ען) ז. *Virgilian*.

verid′ic *a.* (ווי-ריד׳-איק) ז. *veridical*.

verid′ical *a.* (ווי-ריד׳-אי-קעל) וואס זאגט דעם אמת.

verid′icous *a.* (ווי-ריד׳-אי-קאס) ז. *veridical*.

verifiabil′ity *n.* (ווער-אי-פאי-ע-ביל׳-אי-טי) דאס קענען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

ver′ifiable *a.* (ווער׳-אי-פאי-עבל) וואס קען בעשטעטיגט אדער בעוויזען ווערען.

verifica′tion *n.* (ווער-אי-פי-קיי׳-שאן) בעשטעטיגונג, בעגלויביגונג.

ver′ificative *a.* (ווער׳-אי-פי-קיי-טיוו) בעשטעטיגענד, בעגלויביגענד.

verif′icatory *a.* (ווי-ריפ׳-אי-קיי-טא-רי) ז. *verificative*.

ver′ifier *n.* (ווער׳-אי-פאי-ער) א בעגלויביגער, א בעשטעטיגער.

ver′ify *v.* (ווער׳-אי-פאי) בעגלויביגען, בעשטעטיגען, ערקלערען פאר ריכטיג, בעשטעטיגען די ריכטיגקייט; ערפילען.

ver′ily *adv.* (ווער׳-אי-לי) וואהרהאפטיג, ריכטיג; געוויס, בעשטימט, אהן שום ספק, זיכער; ווירקליך; גאנץ ערנסט און אויפריכטיג.

verisim′ilar *a.* (ווער-אי-סימ׳-אי-לאר) וואהרשיינליך.

verisim′ilarly *adv.* (ווער-אי-סימ׳-אי-לאר-לי) וואהרשיינליך.

verisimil′itude *n.* (ווער-אי-סי-מיל׳-אי-טיוד) וואהרשיינליכקייט.

verisimil′ity *n.* (ווער-אי-סי-מיל׳-אי-טי) ז. *verisimilitude*.

verisim′ilous *a.* (ווער-אי-סימ׳-אי-לאס) ז. *verisimilar*.

ver′itable *a.* (ווער׳-אי-טעבל) וואהרהאפטיג, וואהר, ריכטיג, עכט, ווירקליך. He is a veritable nuisance.

ver′itably *adv.* (ווער׳-אי-טע-בלי) ווירקליך, באמת, ריכטיג.

ver′ity *n.* (ווער׳-אי-טי) וואהרהייט, ריכטיגקייט, וואהרהאפטיגקייט.

ver′juice *n.* (וואיר׳-דזשוהס) זויערע זאפט פון אונצייטיגע פרוכטען; שארפקייט, בייסיגקייט, שניידיגקייט [אין שפראך, מאניערען אדער טעמפעראמענט].

ver′meil *n.* (וואיר׳-מיל) בעגילטעם זילבער אדער בראנז; א דורכזיכטיגער וואסער-לאקיר; אן אראנזש-רויטער גראנאט [אזא עדעלשטיין]; שארלאך-קאליר, שארלאך-פארב [ז. *vermilion*].

vermeol′ogist *n.* (וואיר-מי-אל׳-א-דזשיסט) איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט׳ן שטודיום וועגען ווערים.

vermeol′ogy *n.* (וואיר-מי-אל׳-א-דזשי) דער טייל זאאלאגיע, וואס בעשעפטיגט זיך מיט׳ן שטודיום וועגען ווערים.

Ver′mes *n.* (וואיר׳-מיעז) דער מין ווערים און ווערים-עהנליכע בעשעפענישען.

vermicel′li *n.* (ווער-מי-טשעל׳-לי) אזא זארט איטאליענישע דינע לאקשען.

vermic′ular *a.* (וואיר-מיק׳-יו-לאר) ווארים-עהנליך [אין פארם אדער בעוועגונגען]; ווארים-פערמיג; וואס זעהט אויס ווי צוגעסען פון ווערים; וואס איז בעצייכענט מיט וועלענארטיגע ליניעס.

vermic′ulate *v. and a.* (וואיר-מיק׳-יו-לייט) פערציערען מיט וועלען-ארטיגע ליניעס; ווערען צוגעסען פון ווערים; ווערען פול מיט ווערים; ווארים-עהנליך [אין פארם אדער בעוועגונגען]; צוגעסען פון ווערים.

vermicula′tion *n.* (וואיר-מיק-יו-ליי׳-שאן) א ווארים-ארטיגע בעוועגונג; פערציערונג אין דער פארם פון וועלען-ארטיגע ליניעס; א ווארים-שפור; ווערימדיגקייט; דאס זיין צוגעסען פון ווערים.

ver′micule *n.* (וואיר׳-מי-קיול) א ווערימעל.

vermic′ulose *a.* (וואיר-מיק׳-יו-לאוס) צוגעסען פון ווערים, פול מיט ווערים; ווערימדיג; ווארים-ארטיג, ווארים-פערמיג.

vermic′ulous *a.* (וואיר-מיק׳-יו-לאס) ז. *vermiculose*.

ver′miform *a.* (וואיר׳-מי-פארם) ווארים-פערמיג.

ver′miform appen′dix (וואיר׳-מי-פארם ע-פענ׳-דיקס) א צואוואוקס אדער ארויסשטארצונג ביים עק פון דער בלינדער קישקע.

ver′mifuge *n.* (וואיר׳-מי-פיודזש) א ווערים-מיטעל [א מיטעל צו פערניכטען אדער ארויסטרייבען ווערים פון די געדערים].

vermil′ion *n., a. and v.* (ווער-מיל׳-יאן) צינאבער-רויט [א בריליאנט-רויטע פארב וואס ווערט ענטוועדער געמאכט דורך צומאלען דעם מינעראל צינאבער, אדער עס ווערט קינסטליך פאבריצירט]; שארלאך-קאליר [א בריליאנט-רויטער קאליר]; פון צינאבער-רויטען קאליר; שארלאך-רויט; פארבען אין צינאבער-רויטען אדער שארלאך-רויטען קאליר. ז. איל. *"Colors"*.

vermil′lion *n.* (ווער-מיל׳-יאן) ז. *vermilion*.

ver′min *n.* (וואיר׳-מין) אונגעציפער, א פאסקודנע בעשעפעניש [ווי לייז, פליי, וואנצען, ווערים, מייז, ראצען א. ז. וו.]; א פאראזיטישער אינזעקט; א פאסקודניאק; א געזינדעל.

ver′minate *v.* (וואיר׳-מי-נייט) ארויסברייגען אדער אנפלאדיען אונגעציפער [ווי לייז, ווערים א. ז. וו.].

vermina′tion *n.* (וואיר-מי-ניי׳-שאן) די ארויסברייגונג פון אונגעציפער [מיאוס׳ע אדער פאראזיטישע בעשעפענישען, ווי לייז, ווערים א. ז. וו.].

ver′minous *a.* (וואיר׳-מי-נאס) וואס פלאדיעט ווערים; וואס פלאדיעט אונגעציפער [ווי לייז, ווערים א. ז. וו.]; ווערימדיג.

ver′minous fe′ver (וואיר׳-מי-נאס פיע׳-ווער) פיבער פעראורזאכט פון ווערים אין בויך.

ver′minously *adv.* (וואיר׳-מי-נאס-לי) ארויסברייגענדיג ווערים; ארויסברייגענדיג אונגעציפער [פאסקודנע אדער פא-

ראזיטישע בעשעפעניששען, ווי ווערים, לייז א. ז. וו.].

vermip'arous *a.* (וואיר-מיפ׳-ע-ראס) וואס ברייגנט ארוים אדער פלאדיעט ווערים.

vermiv'orous *a.* (וואיר-מיוו׳-א-ראס) ווערים-פרעסענד, וואס ערנעהרט זיך מיט ווערים.

ver'mouth *n.* (וואיר׳-מוהטה) ז. *vermuth*.

ver'muth *n.* (וואיר׳-מוהטה) אזא ווייסער וויין צוגעריכט מיט ווערים-קרויט און פערשיעדענע געווירצען.

vernac'ular *a.* *and* *n.* (וואיר-נעק׳-יו-לאר) היימיש, פאטערלענדיש; ארטיג, לאקאל, כאראקטעריסטיש פאר א בעשטימטער געגענד; א מוטער-שפראך; א לאקאלער שפראך-אויסדרוק.

vernac'ular disease' (וואיר-נעק׳-יו-לאר די-זיעז׳) א קראנקהייט וואס בושוועט הויפטזעכליך אין א געוויסער געגענד.

vernac'ularism *n.* (וואיר-נעק׳-יו-לאר-איזם) א לאקאלער אויסדרוק אדער רעדענס-ארט; דאס געברויך פון דער היימישער אדער לאקאלער שפראך.

vernacular'ity *n.* (וואיר-נעק-יו-לער׳-אי-טי) אן אידיאם, אן אייגענטימליכער שפראך-אויסדרוק.

vernaculariza'tion *n.* (וואיר-נעק-יו-לאר-אי-זיי׳-שאן) איינשליסונג אין דער מוטער-שפראך [פון ווערטער און אויסדריקע].

vernac'ularize *v.* (וואיר-נעק׳-יו-לאר-איז) אריינגנעהמען אין דער מוטער-שפראך [ווערטער און אויסדריקע].

vernac'ularly *adv.* (וואיר-נעק׳-יו-לאר-לי) אין דער מוטער-שפראך, אין דער היימישער שפראך.

ver'nal *a.* (וואיר׳-נעל) וואס איז שייך צום פריהלינג; וואס קומט פאר אדער וואקסט אין פריהלינג; יוגענדליך.

ver'nal e'quinox (וואיר׳-נעל אי׳-קהווי-נאקס) די צייט אין פריהלינג, ווען די נאכט איז גלייך מיט׳ן טאג [די צייט ווען די זון קרייצט דעם עקוואטאר, נעהענדיג צו צפון, אונגעפעהר דעם 22טען מערץ].

ver'nal grass (וואיר׳-נעל גרעס) פריהלינגס-גראז, שמעק-גראז [אזא שמעקעדיג גראז געברויכט אלס פוטער פאר בהמות].

ver'nally *adv.* (וואיר׳-נעל-אי) אויף א פריהלינגס-שטייגער; אויף א יוגענדליכען שטייגער.

ver'nant *a.* (וואיר׳-נענט) בליהענד [ווי אין פריהלינג].

ver'nate *v.* (וואיר׳-נייט) בליהען.

verna'tion *n.* (וואיר-ניי׳-שאן) די קנאספען-לאגע, די לאגע און די אויסבילדונג פון וואקסענדע בלעטלעך אין דער קנאספע.

ver'nicle *n.* (וואיר׳-ניקל) א טיכעל מיט קריסטוס׳עס בילד אויף דעם

ver'nier *n.* (וואיר׳-ני-ער) א ווערניער, א נאניוס, א סעקונדען-טיילער [אזא מאטעמאטישער טייל-אינסטרומענט].

ver'nile *a.* (וואיר׳-ניל) שקלאפיש, קנעכטיש.

vernil'ity *n.* (וואיר-ניל׳-אי-טי) שקלאפישקייט, קנעכטישקייט.

veron'ica *n.* (ווי-ראנ׳-אי-קא) ז. *vernicle*.

Veron'ica *n.* (ווי-ראנ׳-אי-קא) ווערא-ניקא אדער עהרענפרייז [א מין נידריגע גראזען אדער בושעס פון ווייט-פערשפרייטע צאהלרייכע מינים].

Veronica

ver'ricule *n.* (ווער׳-אי-קיול) א בינטעל פון גלייך-שטעהענדע הערלעך [ביי אינזעקטען].

verru'ca *n.* (ווע-רוה׳-קא) א בארדאווקע; אן אנוואוקס, א גוזיק [אויף פלאנצען].

verru'ciform *a.* (ווע-רוה׳-סי-פארם) עהנליך צו א בארדאווקע.

ver'rucose *a.* (ווער׳-או-קאוס) ז. *verrucous*.

ver'rucous *a.* (ווער׳-או-קאס) בעדעקט מיט בארדאווקעס; בעדעקט מיט פרישטשיקעס אדער גוזיקעס.

verru'culose *a.* (ווע-רוה׳-קיו-לאוס) בעדעקט מיט קליינינקע בארדאווקעס; בעדעקט מיט פרישטשיקלעך.

versabil'ity *n.* (וואיר-סע-ביל׳-אי-טי) דרעהבארקייט, דאס קענען זיך דרעהען.

ver'sable *a.* (וואיר׳-סעבל) דרעהבאר, וואס קען זיך דרעהען.

ver'sableness *n.* (וואיר׳-סעבל-נעס) ז. *versability*.

ver'sant *a.* *and* *n.* (וואיר׳-סענט) געניט, בעהאווענט, בקי; דער טייל פון א לאנד-געגענד וואס איז גענייגט אין איין ריכטונג; משופע׳דיגקייט פון אן אויבערפלעכע; די אנזיכט פון א לאנד-געגענד.

ver'satile *a.* (וואיר׳-סע-טיל) דרעהבאר, קעהרבאר; בעוועגליך; פערענדערליך; פיעלזייטיג, פעהיג צו פערשיעדענע זאכען.

ver'satilely *adv.* (וואיר׳-סע-טיל-לי) זיך דרעהענדיג; בעוועגליך; אויף א פערענדערליכען שטייגער; פיעלזייטיג, מיט פיעלזייטיגער געשיקטקייט אדער פעהיגקייט.

ver'satileness *n.* (וואיר׳-סע-טיל-נעס) ז. *versatility*.

versatil'ity *n.* (וואיר-סע-טיל׳-אי-טי) בעוועגליכקייט, פערענדערליכקייט; פיעלזייטיגקייט, געשיקטקייט אין פיעלע זאכען.

versa'tion *n.* (וואיר-סיי׳-שאן) א דרעהונג, א ווינדונג.

verse *n.* *and* *v.* (וואירס) א פערז, א שורה פון א געדיכט, א סטראפע אדער סטאנזא [ז. *strophe*]; א געדיכט, א פאעמא; א פאעמישע פארם; א שורה; א פסוק; א פסוק געזאגט פון דעם קירכען-פארבעטער; א פסוק געזונגען פון איינעם [אין א קירך]; איבערגעבען אדער אויסדריקען אין פערזען אדער אין גראמען.

verse'-col'ored *a.* (וואירס׳-קאל׳-ארד) ז. *versicolor*.

versed *a.* (וואירסט) ערפאהרען, געניט, בקי, בעהאווענט; אומגעדרעהט, אויסגעדרעהט.

verse'-ma'ker *n.* (וואירס׳-מיי׳-קער) א גראמען-שרייבער; א דיכטער, א פאעט.

verse'-ma'king *n.* (וואירס׳-מיי׳-קינג) דאס שרייבען גראמען; ליעדער-פערפאסונג, דיכטונג.

verse'man *n.* (וואירס׳-מען) א גראמען-מאכער, א גראמען-פלעכטער.

verse'-mon'ger *n.* (וואירס׳-מאנ׳-גער) א גראמען-שרייבער, א גראמען-מאכער, א גראמען-פלעכטער.

verse'-mon'gering *n.* (וואירס׳-מאנ׳-גער-אינג) גראמען-מאכעריי, גראמען-פלעכטונג.

ver'ser *n.* (וואיר׳-סער) א גראמען-שרייבער, א פאעט; א גראמען-פלעכטער.

ver'sicle *n.* (וואיר׳-סיקל) א קליינער פערז; א קורצער פסוק [אין קירכען-דיענסט, הויפטזעכליך אזא וואס ווערט געזאגט פון דעם פארבעטער, ניט פון דעם עולם].

ver'sicolor *a.* (וואיר׳-סי-קאל-אר) פערשיעדענפארביג; פיעלפארביג; וואס בייט די קאלירען; שימערענד.

versicol'orate *a.* (וואיר-סי-קאל׳-אר-אייט) בייטענד די קאלירען, שימערענד [וועגען אינזעקטען].

ver'sicolored *a.* (וואיר׳-סי-קאל-ארד) ז. *versicolor*.

versicol'orous *a.* (וואיר-סי-קאל׳-אר-אס) ז. *versicolor*.

versic'ular *a.* (וואיר-סיק׳-יו-לאר) וואס איז שייך צו א פערז אדער פסוק.

versifica'tion *n.* (וואיר-סי-פי-קיי׳-שאן) ווערסיפיקאציאן, דאס שרייבען פערזען אדער געדיכטע; גראמען-שרייבעריי; פערזען-בוי.

ver'sificator *n.* (וואיר׳-סי-פי-קיי-טאר) ז. *versifier*.

ver'sificatrix *n.* (וואיר׳-סי-פי-קיי-טריקס) א פערזען-מאכערין, א גראמען-שרייבערין, א דיכטערין, א פאעטין.

ver'sifier *n.* (וואיר׳-סי-פאי-ער) א ווערסיפיקאטאר, א גראמען-שרייבער; א פאעט, א דיכטער; איינער וואס מאכט איבער פראזא אין פאעזיע.

ver'siform *a.* (וואיר׳-סי-פארם) פערשיעדענפערמיג; וואס ענדערט די פארמען.

ver'sify *v.* (וואיר׳-סי-פאי) מאכען פערזען, פערפאסען גראמען, שרייבען גראמען; איבערלעגען אין גראמען; בעשרייבען אין גראמען, איבערגעבען אין פערזען.

ver'sing *n.* (וואיר׳-סינג) פערזען-פערפאסונג, גראמען-שרייבעריי.

ver'sion *n.* (וואיר׳-שאן) 1. ענדערונג, אומוואנדלונג; 2. אן איבערזעצונג; 3. א ווערזיאן, א ווערסיע [אן אנדערע אדער פערשיעדענע ערקלערונג, בעשרייבונג א. ז. וו. פון א ספעציעלען שטאנדפונקט]; 4. דאס איבערדרעהן דאס קינד אין דער מוטער׳ס בויך ביים געבורט [ווען עס ליעגט ניט ווי עס בעדארף צו זיין].

2. We have several **versions** of the Bible. 3. Now we will hear the other party's **version** of the affair.

ver'sional *a.* (וואיר׳-שאנ-על) וואס איז שייך צו אן איבערזעצונג.

ver'sionist *n.* (וואיר׳-שאנ-איסט) אן איבערזעצער; אן אנהענגער פון א ספעציעלער איבערזעצונג [ווי למשל, פון דער ביבעל].

ver'so *n.* (וואיר׳-סאו) די אונטערשטע

זייט, די פערקעהרטע זייט; די לינקע זייט פון א מטבע אדער מעדאל; א זייט [פון א בוך אדער מאנוסקריפט] וואס איז נומערירט מיט גראדע נומערען [ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

verst *n.* (ווערסט) א וויארסט [א רוסישע לענג=מאס פון אונגעפעהר צוויי דריטעל ענגלישע מייל אדער עטוואס מעהר פון א קילאמעטער].

ver'sual *a.* (וואיר'-שו-על) וואס איז שייך אדער עהנליך צו א פערז אדער פסוק.

ver'sus *prep.* (וואיר'-סאס) געגען [א יורידישער אויסדרוק צו בעצייכנען ווער ווערען עס קלאגט].

John Doe **versus** Richard Roe.

versute' *a.* (וואיר-סיוט') כיטרע, ליסטיג.

vert *n. and v.* (וואירט) א וואלד=געוויקס; א גערינכט בעוואקסענער פלאץ אין וואלד; דאס רעכט צו האקען בוימער; אן אבטריניגער, א משומד, איינער וואס בייט איין קירך אויף א צווייטער [הויפטזעכליך, די אנגליקאנישע אויף דער קאטוילישער אדער פערקעהרט]; ווערען אן אבטריניגער, זיך איבער'שמד'ען.

ver'tebra *n.* (וואיר'-טי-ברא) א וויר=בעל=ביין, א רוקען=ווירבעל [א גליעד פון דעם רוקען=ביין אדער חוט השדרה].

ver'tebral *a. and n.* (וואיר'-טי-ברעל) וואס איז שייך צו א רוקען=ווירבעל, וויר=בעל=ביין אדער רוקען=ביין; וואס האט אדער בעשטעהט פון ווירבעל=ביינער; וואס האט א רוקען=ביין; א ווירבעל=טהיער [וואס האט א רוקען=ביין אדער חוט השדרה]; א רוקען=ארטעריע.

ver'tebral ca'ries (וואיר'-טי-ברעל קיי'-רי-איז) רוקען=ביין שווינדזוכט.

ver'tebral chain (וואיר'-טי-ברעל טשיין) ז. *vertebral column*.

ver'tebral col'umn (וואיר'-טי-ברעל קאל'-אם) דער רוקען=ביין, דער ווירבעל=זייל, דער חוט השדרה.

vertebra'lis *n.* (וואיר-טי-בריי'-ליס) א רוקען=ביין ארטעריע.

ver'tebrally *adv.* (וואיר'-טי-ברעל-אי) אין בעצוג צו ווירבעל=ביינער [דיביינדלעך פון רוקען=ביין]; דורך ווירבעל=ביינער; ווי ווירבעל=ביינער; ביי א וויר=בעל=ביין, אין א ווירבעל=ביין [ניט צווישען ווירבעל=ביינער].

ver'tebral ribs (וואיר'-טי-ברעל ריבז) די צוויי אונטערשטע ריפען [ביי מענשען], וועלכע זיינען פעראייניגט בלויז מיט די רוקען=ווירבלען [ווירבעל=ביינער].

vertebra'rium *n.* (וואיר-טי-בריי'-רי-אם) די ווירבעל=ביינער; דער רוקען=ביין, דער רוקען=זייל, דער חוט השדרה.

Vertebra'ta *n.* (וואיר-טי-בריי'-טא) די ווערטעבראטא, דער מין ווירבעל=טהיערע, דער מין חיות וואס האבען א רוקען=ביין [ווירבעל=זייל, חוט השדרה].

ver'tebrate *a. and n.* (וואיר'-טי-בריט) וואס האט א רוקען=ביין; עהנליך צו א רוקען=ביין [ווי למשל, געוויסע פלאנצען=בלעטער]; א ווירבעל=טהיער [א בעשעפעניש מיט א רוקען=ביין].

ver'tebrated *a.* (וואיר'-טי-בריי-טעד) וואס האט א רוקען=ביין; פעראייניגט דורך גליעדער וואס זיינען עהנליך צו ווירבעל=ביינער [די ביינדלעך פון רוקען=ביין].

vertebra'tion *n.* (וואיר-טי-בריי'-שאן) די אויסבילדונג פון ווירבעל=ביינער [די ביינדלעך פון דעם רוקען=ביין]; פאנאנדערטיילונג אין גליעדער וואס זיינען עהנליך צו ווירבעל=ביינער.

ver'tex *n.* (וואיר'-טעקס) דער העכסטער פונקט, דער שפיץ, דער אויבערשטער טייל; דער אויבערשטער טייל פון קאפ אדער פון שארבען; דער זעניט [דער טייל פון הימעל וואס געפינט זיך גלייך איבער איינעמס קאפ]; אין מאטעמאטיק — דער ווייטסטער פונקט פון דעם צענטער פון א פיגור; א קאנוועקסער [רונד=אויסגעבויגענער נאך אויסען] ווינקעל פון א פיעל=זייטיגער געאמעטרישער פיגור.

ver'tical *a. and n.* (וואיר'-טי-קעל) ווערטיקאל, זענקרעכט, גערינכטעט פון אויבען ארונטער; פערפענדיקולאר [ז. *perpendicular*]; וואס איז שייך צום שפיץ אדער העכסטען פונקט; וואס געפינט זיך ביים שפיץ; וואס געפינט זיך ביים אויבערשטען טייל פון קאפ אדער שארבען; א ווערטיקאלער קרייז, א ווערטיקאלע פלעכע אדער ליניע.

ver'tical an'gles (וואיר'-טי-קעל ענגלז) ווערטיקאלע ווינקלען [די גענגענזעצטע ווינקלען, וואס בילדען זיך, ווען צוויי ליניען שניידען זיך איבער].

vertical'ity *n.* (וואיר-טי-קעל'-אי-טי) דאס זיין ווערטיקאל, א ווערטיקאלע ריכטונג, א ריכטונג פון אויבען אראב=צו.

ver'tical line (וואיר'-טי-קעל לאין) א ווערטיקאלע ליניע, א פערפענדיקולארע ליניע. ז. *perpendicular*.

ver'tically *adv.* (וואיר'-טי-קעל-אי) ווערטיקאל, זיך ציהענדיג פון אויבען ארונטער, פערפענדיקולאר.

ver'ticalness *n.* (וואיר'-טי-קעל-נעס) ז. *verticality*.

ver'ticel *n.* (וואיר'-טי-סעל) ז. *verticil*.

ver'tices *n.* (וואיר'-טי-סיעז) די אויבערשטע טיילען אדער שפיצען; די העכסטע פונקטען. ז. *vertex*.

ver'ticil *n.* (וואיר'-טי-סיל) א ראד=פערמיגע אויסשטעלונג פון בלעטלעך, בלומען אדער קערפער=גליעדער.

verticil'late *a.* (וואיר-טי-סיל'-אייט) איינגעארדענט ווי די ספיצעס אדער שפייכען פון א ראד, ראד=פערמיג [וועגען בלעטלעך, בלומען אדער קערפער=טיילען].

ver'ticillated *a.* (וואיר'-טי-סי-ליי-טער) ז. *verticillate*.

ver'ticillately *adv.* (וואיר'-טי-סי-לייט-לי) ווי א ראד, ראד=פערמיג, אויסגעשטעלט ווי די שפייכען אדער ספיצעס פון א ראד [וועגען בלומען, בלעטלעך אדער קערפער=טיילען].

verticil'lus *n.* (וואיר-טי-סיל'-אס) ז. *verticil*.

vertic'ity *n.* (וואיר-טיס'-אי-טי) דרעהונגס=קראפט; די מאגנעטישע ריכטונגס=קראפט [ווי פון דער מאגנעט=נאדעל].

ver'ticle *n.* (וואיר'-טיקל) אן אקס; א זאוויעסע.

vertig'inous *a.* (וואיר-טידזש'-אי-נאס) זיך דרעהענד; שווינדלענד; וואס רופט ארויס קאפ=שווינדעל; וואס האט קאפ=שווינדלונג; פערענדערליך, ניט שטאנדהאפט, אונבעשטענדיג.

vertig'inously *adv.* (וואיר-טידזש'-אי-נאס-לי) זיך דרעהענדיג; אויף א קאפ=שווינדלענדען שטייגער.

vertig'inousness *n.* (וואיר-טידזש'-אי-נאס-נעס) א דרעהענדע אדער קאפ=שווינדלענדע בעוועגונג; דאס שווינדלען אין קאפ, קאפ=שווינדעל.

verti'go *n.* (וואיר-טאי'-גאו) קאפ=שווינדלונג.

Vertum'nus *n.* (וואיר-טאמ'-נאס) ווערטומנוס [דער גאט פון גארטענס, פון פריהלינג און פון די יאהרעס=צייטען אין דער רוימישער מיטאלאגיע].

ver'vain *n.* (וואיר'-ווין) אייזען=קרויט, אייזען=גראז.

verve *n.* (וואירוו) בעגייסטערונג [ביים קינסטלערישען שאפען]; ענטוזיאזם.

ver'vels *n.* (וואיר'-ווילז) ז. *varvels*.

ver'vet *n.* (וואיר'-וועט) אזא אפריקאנישע אפע [מאלפע].

ver'vine *n.* (וואיר'-ווין) ז. *vervain*.

ver'y *a. and adv.* (ווער'-אי) 1. אמת'דיג, וואהר, ריכטיג, ווירקליך; 2. סאמע; 3. אפילו, זעלבסט; 4. ספעציעל; 5. דאסזעלבע; 6. פאלשטענדיג; 7. זעהר.

1. Are you my **very** son Esau? 2. It is the **very** best. 3. Love's **very** pain is sweet. 4. The **very** essence of truth is plainness. 5. It is the **very** thing that I said. 6. Passion turned them into **very** brutes. 7. **Very** much obliged.

vesa'nia *n.* (ווי-סיי'-ני-א) משוגעת.

vesan'ic *a.* (ווי-סענ'-איק) משוגע, גייסטיג=אונגארמאל.

vesi'ca *n.* (ווי-סאי'-קא) א פענכער; דער אורין=פענכער; א בלאז; א בלאטער; א זעקעל=עהנליכער אדער בייטעל=עהנליכער טייל פון קערפער אדער פון א פלאנצע.

ves'ical *a.* (וועס'-אי-קעל) וואס איז שייך צו א פענכער; פענכער=עהנליך, ביי טעל=עהנליך, בלאטערדיג, בלעזעלדיג.

ves'icant *a. and n.* (וועס'-אי-קענט) וואס ציהט אן א בלאטער אדער א בלעזעל; א צוג=פלאסטער; עטוואס וואס ציהט אן א בלאטער; א בלאטער.

ves'icate *v.* (וועס'-אי-קייט) אנציהען בלאטערען.

vesica'tion *n.* (וועס-אי-קיי'-שאן) פארמירונג פון בלאטערען; א בלאטער.

ves'icatory *a. and n.* (וועס'-אי-קיי-טא-רי) וואס ציהט אן בלאטערען; עטוואס וואס רופט ארויס בלאטערען, א צוג=פלאסטער.

ves'icle *n.* (וועס'-איקל) א בלאטערעל, א בלעזעל, א פענכערעל.

vesic'ula *n.* (ווי-סיק'-יו-לא) ז. *vesicle*.

vesic'ular *a.* (ווי-סיק'-יו-לאר) פול מיט בלעזעלעך; בלאטערדיג, בלעזעלדיג.

vesic'ularly *adv.* (ווי-סיק'-יו-לאר-לי) אין בעצוג צו בלעזעלעך אדער בלאטערען; ווי א פענכער, בלאטער אדער בלעזעל.

vesic'ulate *a. and v.* (ווי-סיק'-יו-לייט) בלאטערדיג, בלעזעלדיג; וואס איז בעדעקט מיט בלעזעלעך אדער בלאטערען; ווערען בלעזעלדיג אדער בלאטערדיג.

vesicula'tion *n.* (ווי-סיק-יו-ליי'-שאן) די פארמירונג פון בלאטערען אדער בלעזעלעך; בלאטערדיגקייט.

ves'icule *n.* (וועס'-אי-קיול) ז. *vesicle*.

vesiculec'tomy *n.* (ווי-סיק-יו-לעק'-טא-מי) די אויסשניידונג פון א טייל פון די זאמען=בלעזעלעך [אום צו מאכען פעהיג צו האבען קינדער].

vesiculi'tis *n.* (ווי-סיק-יו-לאי'-טיס) פענכער=ענטצינדונג; ענטצינדונג פון די זאמען=בלעזעלעך.

vesic'ulose *a.* (ווי-סיק'-יו-לאוס) ז. *vesicular*.

vesic'ulous *a.* (ווי-סיק'-יו-לאס) ז. *vesicular*.

ves'per *n.* (וועס'-פער) דער אבענד=שטערן; דער פלאנעט ווענוס; דער אבענד.

ves'peral *a. and n.* (וועס'-פער-על) אבענדליך; וואס איז שייך צו די וועספער אדער אבענד=גאטעסדיענסט [ביי קריסטען]; דער טייל פון א קירכליכען געזאנגבוך, וואס ענטהאלט די אבענד=תפלות.

ves'per-bell *n.* (וועס'-פער-בעל) דער גלאק וואס רופט צו די וועספער אדער אבענד=גאטעסדיענסט.

ves'per-bird *n.* (וועס'-פער-בוירד) א מין אמעריקאנישער וואראביימשיק.

ves'per mouse (וועס'-פער מאוס) ז. *vesper-mouse*

ves'per-mouse *n.* (וועס'-פער-מאוס) די אמעריקאנישע מויז, די אמעריקאנישע שפרינג=מויז.

ves'pers *n.* (וועס'-פערז) די וועספער, די אבענד=גאטעסדיענסט, דאס אבענד=געבעט [ביי קריסטען].

ves'per-spar'row *n.* (וועס'-פער-ספער'-או) ז. *vesper-bird*

ves'pertinal *a.* (וועס'-פער-טינ-על) ז. *vespertine*

ves'pertine *a.* (וועס'-פער-טין) אבענדליך; וואס קומט פאר אין אבענד; וואס עפענט זיך אין אבענד [ווענען בלומען]; וואס פליהט אום אין אבענד [ווי א פויגעל אדער א פלעדערמויז]; וואס פערגעהט נאך דעם זון=אונטערגאנג [ווענען א פלאנעט].

ves'piary *n.* (וועס'-פי-ע-רי) א וועספען=נעסט, א נעסט פון וועספען. ז. *wasp*

ves'piform *a.* (וועס'-פי-פארם) וועספען=עהנליך, עהנליך צו א וועספע. ז. *wasp*

ves'pine *a.* (וועס'-פין) ז. *vespiform*

ves'sel *n.* (וועס'-על) א כלי [פאר פליסיגקייטען], א געפעס; א געשיר; א פליסיגקייטס=געפעס פון קערפער [ווי למשל, א בלוט=אדער]; א זאפט=קאנאל, א זאפט=געפעס [ביי פלאנצען]; א שיף.

ves'ses *n.* (וועס'-עז) אזא טוך.

ves'signon *n.* (וועס'-אי-ניאן) שטיינגאל [אזא וייכער געשוויר אויף א פערד'ס פוס].

vest *n. and v.* (וועסט) 1. א וועסט, א זשילעט, א קאמזויל; א קלייד, א בגד, א יאק, א לייבעל; 2. אנקליידען; זיך אנקליידען; צודעקען, איינהילען; 3. בעקליידען [מיט אן אמט, מיט מאכט א. ז. וו.]; 4. איבערגעבען אין בעזיץ; איבערגעבען; איבערגעהן אין בעזיץ; זיך געפינען אין בעזיץ; זיין אין בעזיץ; 5. אריינטהאן, אריינלעגען [געלד אין א געשעפט].

3. The President of the U. S. is **vested** with great power. 4. Power of life and death is **vested** in the courts.

Ves'ta *n.* (וועס'-טא) די וועסטא [אין דער רוימישער מיטאלאגיע — די געטין פון דעם הייליגען מזבח=פייער און פון דעם הויזליכען הערד [אויווען] און די בעשיצעריז פון דער פאמיליע, פון דער שטאדט, פון דעם שבט אדער פון דעם פאלק; אויך די פערקערפערונג פון מיידעלשאפט אדער מיידעלישער אונשולד]; וועסטא [אזא קליינער פלאנעט].

ves'tal *a. and n.* (וועס'-טעל) וועסטאליש, וואס איז שייך צו דער פארצייטינער רוימישער געטין וועסטא [ז. *Vesta*]; וואס איז שייך צו א וועסטאלין; צנועדיג, יונגפרוישאפטליך, מיידעלישאונשולדיג; ווי א מאנאשקע; א וועסטאלין, א מיידעל א מאנאשקע וואס האט אין פארצייטיגען רוים אויפגעהאלטען דאס שטענדיגע פייער אין די טעמפלען פון וועסטא; א יונגפרוי, א בתולה, א צנוע'דיגע פרוי; א מאנאשקע.

ves'ted *a.* (וועס'-טעד) געקליידעט; פאראדנע געקליידעט אדער בעציערט; פעסט, בעשטימט; בעגרינדעט, פעסטגעשטעלט [פון געזעץ]; וואס בעלאנגט שוין צו אימעצען [ווענען א רעכט אדער בעזיץ].

vestia'rian *a.* (וועס-טי-איי'-רי-ען) וואס איז שייך צו קליידונג.

ves'tiary *a. and n.* (וועס'-טי-ע-רי) וואס איז שייך צו קליידונג; א קליידער=צימער; קליידונג.

vestib'ula *n.* (וועס-טיב'-יו-לא) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — פאר=קעמערלעך, פאר=פערטיעפונגען. ז. *vestibulum*

vestib'ular *a.* (וועס-טיב'-יו-לאר) וואס איז שייך צו א וועסטיביול [פאר=הויז, פאר=קאמער, פאר=הויף]; אין אנאטאמיע — וואס איז שייך צו א פאר=קעמערעל אדער פאר=פערטיעפונג. ז. *vestibule*

vestib'ulate *a.* (וועס-טיב'-יו-לייט) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — וואס האט א פאר=קעמערעל אדער פאר=פערטיעפונג. ז. *vestibule*

ves'tibule *n. and v.* (וועס'-טי-ביול) א וועסטיביול [א פאר=הויז, א פאר=קאמער, א פאר=הויף]; אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א פאר=קעמערעל, א פאר=פערטיעפונג [ווי די מיטעלע פערטיעפונג פון דעם אויער=לאבירינט, דער דריי=עקיגער שטח צווישען די אינערליכע ליפען=עהנליכע טיילען פון דעם פרויען=געשלעכטס=ארגאן, דער פאדערטייל פון דעם לינקען הארץ=קעמערעל א. ז. וו.]; מאכען א וועסטיביול.

vestib'ulum *n.* (וועס-טיב'-יו-לאם) אין אנאטאמיע און זאאלאגיע — א פאר=קעמערעל, א פאר=פערטיעפונג. ז. *vestibule*

ves'tige *n.* (וועס'-טידזש) א שפור, א סליאד, א צייכען; א רודימענט א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער קערפער=גליעד, אן איבערבלייבעניש פון אן אבשטארבענדען קערפער=גליעד [אין דעם ענטוויקלונגס=פראצעס פון א גאנצען מין לעבעדיגע בעשעפענישען].

vestig'ia *n.* (וועס-טידזש'-אי-א) רודימענטען. ז. *vestigium*

vestig'ial *a.* (וועס-טידזש'-אי-על) רודימענטאר, וואס איז א שפור אדער איבערבלייבעניש פון אן אבשטארבענדען קערפער=גליעד. ז. *vestige*

vestig'iary *a.* (וועס-טידזש'-אי-ע-רי) ז. *vestigial*

vestig'ium *n.* (וועס-טידזש'-אי-אם) א רודימענט, א ניט פאלשטענדיג ענטוויקעלטער קערפער=גליעד, א שפור אדער איבערבלייבעניש פון אן אבשטארבענדען קערפער=גליעד [אין דעם ענטוויקלונגס=פראצעס פון א גאנצען מין לעבעדיגע בעשעפענישען].

vest'ing *n.* (וועסט'-אינג) וועסטען=צייג; צייג.

ves'titure *n.* (וועס'-טי-טשור) אין זאאלאגיע — די איינהילונג, די צודעקונג [ווי די האר, די לוסקעס א. ז. וו.].

vest'ment *n.* (וועסט'-מענט) א קלייד, אן אנצוג; א פאראדנעם קלייד; א פאראדנעם גלח'ישעם קלייד; אן אלטאר=טיך [א טוך אויף'ן אלטאר אין א קירך].

ves'try *n.* (וועס'-טרי) א סאקריסטיי [א צימער אין א קירך פאר די גלח'שע קליידער און די הייליגע זאכען און כלים]; א קאפעלע, א קירכען=פליגעל, א זייטיגער קירכען=צימער; א פערזאמלונג פון א קירכען=געמיינדע; א געמיינדע=פערוואלטונג, א פערוואלטונגס=קאמיטעט פון א קירכען=געמיינדע.

ves'try-board *n.* (וועס'-טרי-באורד) א קירכען=פערוואלטונג; א פערוואלטונגס=קאמיטעט פון א קירכען=געמיינדע.

ves'try-clerk *n.* (וועס'-טרי-קלוירק) א קירכען=שרייבער, א סעקרעטער פון א קירכען=געמיינדע.

ves'trydom *n.* (וועס'-טרי-דאם) די פערוואלטונגס=סיסטעם פון געמיינדע=פערטרעטער.

ves'tryman *n.* (וועס'-טרי-מען) א פערוואלטונגס=מיטגליעד פון א קירכען=געמיינדע.

ves'try-room *n.* (וועס'-טרי-רוהם) א סאקריסטיי. ז. *vestry*

ves'tural *a.* (וועס'-טשור-על) וואס איז שייך צו קליידונג אדער צודעקונג.

ves'ture *n. and v.* (וועס'-טשור) קליידונג; אנקליידונג; צודעק, איינהילונג; בעזיצונג; בעוואקסונג פון ערד [אויסער בוימער]; בעקליידען, אנקליידען.

ves'turer *n.* (וועס'-טשור-ער) אן אויפזעהער איבער די קירכען=קליידער; אן אונטערקאסירער פון א קירך.

Vesu'vian *a.* (ווי-סיו'-ווי-ען) וועזוויש, וואס איז שייך צום וואולקאן [פייער=שפייענדען בארג] וועזואוויוס; עהנליך צום וועזואוויוס; וואולקאניש.

vesu'vian *n.* (ווי-סיו'-ווי-ען) וועזוויאן אדער אידאקראס [אזא מינעראל]; אזא שוועבעלע; א ווינד=שוועבעלע [וואס ווערט ניט אויסגעלאשען פון ווינד].

vesu'vianite *n.* (ווי-סיו'-ווי-ענ-איט) וועזואוויאן אדער אידאקראס [אזא מינעראל]. ז. *vesuvian*

vesu'vius *n.* (ווי-סיו'-ווי-אם) אזא שוועבעלע; א ווינד=שוועבעלע. ז. *vesuvian*

vet *n.* (וועט) א וועטערינאר, א פיה=ארצט.

Vet. אבקירצונג פון *veteran* אדער פון *veterinary*

vetan'da *n.* (ווי-טענ'-דא) זאכען וואס דארפען פערבאטען ווערען.

Vetch

vetch *n.* (וועטש) וויקע [אזא קלעטערענדע סטרוטשקע=פלאנצע. ווערט געברויכט אלס פוטער פאר בהמות].

vetch'ling *n.* (וועטש'-לינג) די לינזען=פלאטארבעס [אזא פלאנצע].

vetch'y *a.* (וועטש'-אי) פול מיט וויקע אדער וויקע=שטרוי; בעוואקסען מיט וויקע. ז. *vetch*

vet'eran *n., a. and v.* (וועט'-ע-רען) א וועטעראן, אן ערפאהרענער סאלדאט, איינער וואס איז לאנג אין דיענסט; אלט געווארען אין דיענסט; ערפאהרען; לאנגדויערענד; וועטעראניש; מאכען פאר א וועטעראן; נאך אמאל אריינטרעטען אין מיליטער=דיענסט.

vet'eranize *v.* (וועט'-ע-רענ-איז) מאכען פאר א וועטעראן [ז. *veteran*]; נאך אמאל אריינטרעטען אין מיליטער=דיענסט.

veterina'rian *n.* (וועט-ע-רי-ניי'-רי-ען) א וועטערינאר, א פיה=ארצט, א פיה=דאקטאר.

vet'erinary *a. and n.* (וועט'-ע-רי-נע-רי) וועטערינאריש, וואס איז שייך צו פיה אדער הויז=טהיערע, וואס איז שייך צו דער היילונג פון הויז=טהיערע; א וועטערינאר, א פיה=ארצט, א פיה=דאקטאר.

vet'erinary am'bulance (וועט'-ע-רי-נע-רי עמ'-ביו-לענס) א וועטערינאר=אמבולאנץ, א האספיטאל=וואגען פאר קראנקע פערד.

vet'erinary col'lege (וועט'-ע-רי-נע-רי קאל'-עדזש) ז. *veterinary school*

vet'erinary school (וועט'-ע-רי-נע-רי סקוהל) א וועטערינאר=שול [א לעהר=אנשטאלט פאר וועטערינארען אדער פיה=דאקטוירים].

vet'erinary sur'geon (וועט'-ע-רי-נע-רי סויר'-דזשאן) א וועטערינאר, א פיה=ארצט, א פיה=דאקטאר.

vet'itive *a.* (וועט'-אי-טיוו) וועטירענד, פערביטענד.

ve'to *n. and v.* (וויע'-טאו) א וועטא, א פערבאט, א פערווארפונג, א צוריקווייזונג; דאס וועטא=רעכט, דאס רעכט צוריקצווייזען א געזעץ; וועטירען, פערווארפען, צוריקווייזען [א געזעץ]; ארויפלעגען א וועטא; פערביטען.

ve'toer *n.* (וויע'-טא-ער) איינער וואס לעגט ארויף א וועטא, איינער וואס וועטירט, איינער וואס האט דאס וועטא=רעכט [דאס רעכט צוריקצואווייזען א געזעץ], איינער וואס ווייזט צוריק אדער פערבאט.

ve'toist *n.* (וויע'-טא-איסט) ז. *vetoer*

Vet. Surg. אבקירצונג פון די ווערטער *veterinary surgeon*

vettu'ra *n.* (וועט-טוה'-רא) אזא איטאליענישער וואגען.

vetturi'no *n.* (וועט-טו-ריע'-נאו) אן איטאליענישער קוטשער; איינער וואס פערדינגט קארעטען [אין איטאליען].

vex *v. and n.* (וועקס) ערגערען; דאקוטשען, פלאגען, קוועלען; אויפרעגען; בעאונרוהיגען; בעקימערען; בעשטרייטען, מאכען שטרייטבאר.

vexa'tion *n.* (וועק-סיי'-שאן) ערגערניש, פערדרוס, קומער; אונרוהיגקייט; בעאונרוהיגונג; דאס דאקוטשען; פלאג, פלאגונג, קוועלונג.

vexa'tious *a.* (וועק-סיי'-שאס) 1. ערגערליך, פערדריסליך; 2. וואס פעראורזאכט צרות; דאקוטשענד, קוועלענד; 3. אונרוהיג און בעלעסטיגענד; 4. וועקסאטאריש, וואס האט דעם צוועק בלויז צו בעלעסטיגען און דאקוטשען [וועגען א געריכטליכען פראצעס].

2. He is a **vexatious** neighbor. 3. The problem proved most **vexatious.**

vexa'tiously *adv.* (וועק-סיי'-שאס-לי) דאקוטשענדיג; פלאגענדיג; בעאונרוהיגענדיג: אויף אן ערגערליכען אדער פערדריסליכען אופן.

vexa'tiousness *n.* (וועק-סיי'-שאס-נעס) ערגערליכקייט, פערדרוס; בעשווערליכקייט; דאס דאקוטשען; דאס זיין בעלעסטיגענד.

vexa'tious suit (וועק-סיי'-שאס סיוט) א געריכטליכער פראצעס, וועלכען מען קען ניט געווינען און וואס האט דעם צוועק בלויז אנצוטהאן צרות אדער צו דאקוטשען.

vexed *a.* (וועקסט) געערגערט; געפלאגט; בעאונרוהיגט; בעקימערט; פיעל בעשטריטען [ווי למשל, א פראגע].

vex'edly *adv.* (וועק'-סעד-לי) מיט ערגערניש, מיט פערדרוס.

vex'edness *n.* (וועק'-סעד-נעס) פערדריסליכקייט, ערגערליכקייט.

vexed ques'tion (וועקסט קהוועס'-טשאן) א פיעל דיסקוטירטע, ניט ענטשיעדענע פראגע.

vex'er *n.* (וועק'-סער) איינער וואס דאקוטשעט, פלאגט אדער ערגערט.

vex'il *n.* (וועק'-סיל) דאס פעהנדעל [דאס אויבערשטע גרויסע בלעטעל פון א שמעטערלינג=בלום]. ז. *papilionaceous flower*

vexil'la *n.* (וועק-סיל'-א) פעהנדלעך, מיליטערישע אבטיילונגען א. ז. וו. ז. *vexillum*

vex'illar *a.* (וועק'-סי-לאר) וואס איז שייך צו א פאהן; וואס איז שייך צו דעם פעהנדעל אדער צום גרויסען אויבערשטען בלעטעל פון א שמעטערלינג=בלום [ז. *papilionaceous flower*]; וואס איז שייך צום ברייטען האריגען טייל פון א פעדער.

vex'illary *a. and n.* (וועק'-סי-לע-רי) וואס איז שייך צו א פאהן; אין באטאניק — וואס איז שייך צום פעהנדעל אדער צום גרויסען אויבערשטען בלעטעל פון א שמעטערלינג=בלום [ז. *papilionaceous flower*]; א פאהנען=טרעגער.

vexilla'tion *n.* (וועק-סי-ליי'-שאן) א סאלדאטען=אבטיילונג.

vex'illator *n.* (וועק'-סי-ליי-טאר) א פאהנען=טרעגער.

vexil'lum *n.* (וועק-סיל'-אם) א פאהן; א סאלדאטען=אבטיילונג; אין באטאניק — דאס פעהנדעל [דאס אויבערשטע גרויסע בלעטעל פון א שמעטערלינג=בלום. ז. *papilionaceous flower*]; דער האריגער ברייטער טייל פון א פעדער.

vex'ing *a. and n.* (וועק'-סינג) דאקוטשענד, פלאגענד, ערגערענד, בעקימערענד, בעאונרוהיגענד, אויפרעגענד; דאס דאקוטשען, פלאגונג, ערגערונג, בעאונרוהיגונג, אויפרעגונג.

vex'ingly *adv.* (וועק'-סינג-לי) ערגערענדיג, דאקוטשענדיג, אויפרעגענדיג.

vex'ingness *n.* (וועק'-סינג-נעס) דאקוטשענדיגקייט; ערגערליכקייט.

vezir' *n.* (ווע-זיער') ז. *vizir*

v. i. ראשי תבות פון די ווערטער *verb intransitive*

vi'a *n., prep. and int.* (וויע'-א) 1. א וועג; א דורכגאנג; א דורכגאנג אין קערפער; 2. דורך; איבער; 3. אוועק! פארט!

2. We went to Washington **via** Philadelphia.

viabil'ity *n.* (וואי-ע-ביל'-אי-טי) לעבענספעהיגקייט.

vi'able *a.* (וואי'-עבל) לעבענספעהיג.

vi'aduct *n.* (וואי'-ע-דאקט) א וויאדוקט, אן אייזענבאהן=בריק, אן איבערבוי איבער א טהאל, טייך א. ז. וו. פאר א וועג אדער אייזענבאהן=ליניע.

vi'al *n. and v.* (וואי'-על) ז. *phial*

Vi'a Lac'tea (וויע'-א לעק'-טי-א) די מילך=שטראסע, דער מילך=וועג. ז. *Milky Way*

vi'a me'dia (וויע'-א מיע'-די-א) דער מיטען וועג, א מיטען=שטעלונג צווישען צוויי עקסטרעמען.

viam'eter *n.* (וואי-עמ'-ע-טער) א וועגמעסטער, אן אדאמעטער. ז. *odometer*

vi'and *n.* (וואי'-ענד) שפייז.

vi'atecture *n.* (וואי'-ע-טעק-טשור) וועג=בוי [די קונסט אויסצולעגען וועגען און אייזענבאהן=ליניען, צו בויען בריקען, גראבען קאנאלען א. ז. וו.].

viat'ic *a.* (וואי-עט'-איק) וואס איז שייך צו רייזען.

viat'icals *n.* (וואי-עט'-אי-קעלז) רייזע=זאכען; באגאזש; מיליטערישער באגאזש.

viat'icum *n.* (וואי-עט'-אי-קאם) רייזע=געלד, וועג=הוצאות; רייזע=פראוויאנט; דאס קריסטליכע הייליגע אבענדמאהל [ז. *eucharist*]; א קירכליכער אלטאר וואס מען קען איבערטראגען פון ארט צו ארט.

via'tor *n.* (וואי-איי'-טאר) א רייזענדער; א בעדיענער פון א פארצייטיגען רוימישען מאגיסטראט.

vi'brant *a.* (וואי'-ברענט) וויברירענד, שווינגענד, זיך וואקלענד, זיך שאקלענד; ציטערענד; קלינגענד; אבקלינגענד.

vi'brate *v.* (וואי'-ברייט) 1. וויברירען, שווינגען, ציטערען, זיך טרייסלען; ארויסרופען א וויבראציאן; ארויסרופען א וויברירענדע אדער ציטערענדע בעוועגונג; 2. קלינגען, אבקלינגען; 3. זיך וויעגען, זיך וואקלען, זיך שאקלען; וויעגען, וואקלען, שאקלען; 4. ווארפען, שליידערען; 5. אנצייגען דורך וואקלונג.

2. His voice **vibrates** with feeling. 3. The iron rod **vibrates** from the blow of the hammer.

vi'bratile *a.* (וואי'-ברע-טיל) וואס קען וויברירען, ציטערען אדער זיך טרייסלען; וואס קען זיך וואקלען, שאקלען אדער וויעגען.

vibratil'ity *n.* (וואי-ברע-טיל'-אי-טי) שווינגונגס=פעהיגקייט, וויבראציאנס=פעהיגקייט; די פעהיגקייט צו וויברירען, ציטערען אדער זיך טרייסלען.

vibra'tion *n.* (וואי-בריי'-שאן) וויבראציאן, וויברירונג, שווינגונג, ציטערונג, טרייסלונג; וואקלונג, שאקלונג, וויעגונג.

vibra'tional *a.* (וואי-בריי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו וויבראציאן. ז. *vibration*

vibra'tiuncle *n.* (וואי-בריי'-טי-אנקל) א קליינע וויבראציאן, א קליינע שאקלונג, שווינגונג, וויעגונג אדער טרייסלונג.

vi'brative *a.* (וואי'-ברע-טיוו) ז. *vibratory*

vibra'to *n.* (וויע-ברא'-טא) א ציטערענדער קלאנג [ביים זינגען].

vi'bratory *a.* (וואי'-ברע-טא-רי) וויברירענד, ציטערענד; וויעגענד, שאקלענד, טרייסלענד, שווינגענד.

vibris'sa *n.* (וואי-בריס'-א) א לאנגע, הארטע האר אויף דער אויבערשטער ליפ פון חיות [ווי למשל, ביי א קאץ]; א האר אין די נאז=לעכער פון מענשען; אזא פעדער ביים שנאבעל פון א פויגעל.

vi'broscope *n.* (וואי'-ברא-סקאופ) אן אינסטרומענט צום בעאבאכטען אדער פערצייכנען וויבראציאנען אדער שווינגונגען.

vibur'num *n.* (וואי-ביור'-נאם) דער שנעע=באל אדער די שנעע=רויז [אזא פלאנצע]. ז. *snowball*

vic'ar *n.* (וויק'-אר) 1. א וויקאר, א שטעלפערטרעטער; 2. א וויקאר, אן אונטער=גייסטליכער, א שטעלפערטרעטער פון א בישאף; א דארפס=גלח, א גלח וואס קריעגט בלויז א טייל פון די קירכליכע איינקינפטע, א גלח אויף בעשטימטען געהאלט.

1. The pope claims to be the **vicar** of Christ on earth.

vic'arage *n.* (וויק'-אר-עדזש) א וויקאריאט, שטעלפערטרעטונג; דאס אמט, דאס הויז אדער די הכנסה פון א וויקאר. ז. *vicar*

vic'arate *n.* (וויק'-אר-אייט) א וויקאריאט. ז. *vicariate*

vic'aress *n.* (וויק'-אר-עס) א וויקארין; א פרוי פון א וויקאר.

vica'rial *a.* (וואי-קיי'-רי-על) וואס געהערט צו א דארפס־גלח, וואס געהערט צו א לאנד־פרעדיגער.

vica'rian *n.* (וואי-קיי'-רי-ען) א וויקאר, א פערטרעטער, א שטעלפערטרעטער.

vica'riate *a. and n.* (וואי-קיי'-רי-אייט) שטעלפערטרעטענד; וואס פערנעהמט די שטעלע פון א וויקאר; וואס איז שייך צו א וויקאר; שטעלפערטרעטערשאפט; וויקאריאט, דאס אמט אדער די מאכט פון א וויקאר. ז. *vicar*

vica'rii *n.* (וואי-קיי'-רי-אי) שטעלפערטרעטער. ז. *vicarius*

vica'rious *a.* (וואי-קיי'-רי-אס) פערטרעטענד, שטעלפערטרעטענד, ערפילענד די פליכטען אדער די פונקציאנען פון אן אנדערען אדער פון עמעס אנדערש.

vica'riously *adv.* (וואי-קיי'-רי-אס-לי) אנשטאט אן אנדערען, אנשטאט עמעס אנדערש; דורך פערטרעטונג אדער שטעלפערטרעטונג.

vica'riousness *n.* (וואי-קיי'-רי-אס-נעס) שטעלפערטרעטונג, דאס ערפילען די פליכטען אדער פונקציאנען פון אן אנדערען אדער פון עמעס אנדערש.

vica'rius *n.* (וואי-קיי'-רי-אס) א וויקאר, א שטעלפערטרעטער. ז. *vicar*

vic'arship *n.* (וויק'-אר-שיפ) דאס אמט פון א וויקאר. ז. *vicar*

vic'ary *n.* (וויק'-ע-רי) ז. *vicarage*

vice *n. and v.* (וואיס) לאסטער, זינד; זינדיגקייט, פערדארבענהייט, אונמאראליטעט; א פעהלער; א מום; אן אונפאלקאמענהייט; א וויצע, א געהילף; א שרויף־שטאק; צוזאמענפרעסען מיט א שרויף־שטאק [ז. *vise*].

vi'ce *prep.* (וואי'-סי) אנשטאט.

vice-ad'miral *n.* (וואיס-עד'-מי-רעל) א וויצע־אדמיראל, א געהילפס־אדמיראל.

vice-ad'miralty *n.* (וואיס-עד'-מי-רעל-טי) וויצע־אדמיראלשאפט, דאס אמט פון א וויצע־אדמיראל; א וויצע־אדמיראליטעטס־געריכט. ז. *vice-admiralty court*

vice-ad'miralty court (וואיס-עד'-מי-רעל-טי קאורט) א וויצע־אדמיראליטעטס־געריכט [א געריכט אין די ענגלישע קאלאניעס וואס האט צו טהאן מיט ים־אנגעלעגענהייטען].

vice-a'gent *n.* (וואיס-איי'-דזשענט) אן אונטער־אגענט.

vice'-bit'ten *a.* (וואיס'-ביט'ן) פערדארבען, אונמאראליש, אראב פון דרך הישר.

vice-chair'man *n.* (וואיס-טשעהר'-מען) א וויצע־פרעזידענט, א געהילפס־פארזיצענדער.

vice-chair'manship *n.* (וואיס-טשעהר'-מען-שיפ) וויצע־פרעזידענטשאפט, דאס אמט פון א וויצע־פרעזידענט אדער געהילפס־פארזיצענדען.

vice-cham'berlain *n.* (וואיס-טשיימ'-בער-לײן) אן אונטער־קאמערהערר; א געהילף פון א צימער־אויפזעהער.

vice-chan'cellor *n.* (וואיס-טשענ'-סעל-אר) א וויצע־קאנצלער; א צווייטער פון גרעסטען ריכטער פון לאנד [אין ענגלאנד]; דער וויצע־פרעזידענט פון אן אוניווערזיטעט; א רעקטאר; אן אונטער־ריכטער אין א גערעכטיגקייטס־געריכט [ז. *chancery*] אין אייניגע פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

vice-chan'cellorship *n.* (וואיס-טשענ'-סעל-אר-שיפ) וויצע־קאנצלערשאפט; דאס אמט פון א ריכטער וואס איז אונטער דעם הויפט־ריכטער פון לאנד [אין ענגלאנד]; אן אונטער־ריכטער אין א גערעכטיגקייטס־געריכט; דאס רעקטאר־אמט. ז. *vice-chancellor*

vice-con'sul *n.* (וואיס-קאנ'-סאל) א וויצע־קאנסול, אן אונטער־קאנסול, א געהילפס־קאנסול, א קאנסול פון צווייטען ראנג.

vice-con'sulship *n.* (וואיס-קאנ'-סאל-שיפ) די וויצע־קאנסולשאפט, דאס אמט פון א געהילפס־קאנסול אדער פון א קאנסול פון צווייטען ראנג.

vicege'rency *n.* (וואיס-דזשיע'-רען-סי) דאס אמט פון א פערטרעטער; שטעלפערטרעטונג.

vicege'rent *n. and a.* (וואיס-דזשיע'-רענט) א פערטרעטער; א שטעלפערטרעטער; שטעלפערטרעטענד.

vice-gov'ernor *n.* (וואיס-גאוו'-ער-נאר) א וויצע־גובערנאטאר.

vice-king' *n.* (וואיס-קינג') א וויצע־קעניג, א פערטרעטער פון א קעניג.

vice-leg'ate *n.* (וואיס-לעג'-אייט) א וויצע־לעגאט, אן אונטער־געזאנדטער.

vice'man *n.* (וואיס'-מען) ז. *viseman*

vic'enary *a.* (וויס'-ע-נע-רי) וואס בעשטעהט פון צוואנציג, צוואנציגפאך.

vicen'nial *a.* (וואי-סענ'-אי-על) וואס געדויערט צוואנציג יאהר, צוואנציג־יעהריג, וואס קומט פאר איין מאל אין צוואנציג יאהר, צוואנציג־יעהרליך.

vice-pres'idency *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דען-סי) וויצע־פרעזידענטשאפט.

vice-pres'ident *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענט) א וויצע־פרעזידענט.

vice-pres'identship *n.* (וואיס-פרעז'-אי-דענט-שיפ) וויצע־פרעזידענטשאפט.

vice-prin'cipal *n.* (וואיס-פרינ'-סי-פעל) דער צווייטער פון א הויפט, דער געהילף פון א הויפט. ז. *principal*

vice-queen' *n.* (וואיס-קהוויען') א וויצע־קעניגין, א פערטרעטערין פון א קעניג אדער קעניגין, די פרוי פון א וויצע־קעניג.

vice-rec'tor *n.* (וואיס-רעק'-טאר) א וויצע־רעקטאר, אן אונטער־רעקטאר. ז. *rector*

vicere'gal *a.* (וואיס-ריע'-געל) וויצע־קעניגליך.

vice-re'gent *n. and a.* (וואיס-ריע'-דזשענט) א וויצע־רעגענט, א געהילפס־רעגענט; א שטעלפערטרעטער פון א רעגיערער; וואס איז שייך צו א וויצע־רעגענט.

vice'roy *n.* (וואיס'-ראי) א וויצע־קעניג, א שטעלפערטרעטער פון א קעניג, א גובערנאטאר פון א קאלאניע; אזא שעהן־קאלירטער אמעריקאנישער שמעטערלינג [ז. *archippus*].

viceroy'al *a.* (וואיס-ראי'-על) וויצע־קעניגליך, וואס איז שייך צו א וויצע־קעניג אדער צו א גובערנאטאר פון א קאלאניע.

viceroy'alty *n.* (וואיס-ראי'-על-טי) דאס וויצע־קעניגנטום, דאס אמט אדער די ווירדע פון א וויצע־קעניג.

vice'royship *n.* (וואיס'-ראי-שיפ) ז. *viceroyalty*

vice-treas'urer *n.* (וואיס-טרעזש'-אור-ער) א געהילפס־שאצמייסטער, אן אונטער־קאסירער.

vice-treas'urership *n.* (וואיס-טרעזש'-אור-ער-שיפ) דאס אמט פון אן אונטער־קאסירער אדער געהילפס־שאצמייסטער.

vi'ce ver'sa (וואי'-סיע וואיר'-סא) פערקעהרט, אומגעקעהרט.

Vi'chy wa'ter (וויש'-אי הוואה'-טער) ווישי־וואסער [אזא מינעראל־וואסער. ווערט געברויכט אלס מיטעל געגען מאגען־קאטאר, גאל־שטיינער א. ז. וו.].

vic'inage *n.* (וויס'-אי-נעדזש) נאהענטקייט, שכנות'שאפט, נאכבארשאפט; א נאכבארשאפט, א נאכבארשאפטליכע געגענד.

vic'inal *a.* (וויס'-אי-נעל) וואס איז אין דער נאכבארשאפט, נאהענט.

vicin'ity *n.* (וויסינ'-אי-טי) שכנות'שאפט, נאכבארשאפט; נאהענטקייט; א נאכבארשאפט.

vicios'ity *n.* (וויש-אי-אס'-אי-טי) זינדיגקייט, אונמאראלישקייט; פערדארבענהייט; פעהלערהאפטיגקייט [פון א סטיל אדער שפראך].

vi'cious *a.* (וויש'-אס) זינדיג, אונמאראליש; פערדארבען; בייזוויליג, בייז, בייזהאפט; שלעכט; פעהלערהאפט; ניט גענוג געצוימט, אונגעהארכזאם [וועגען חיות].

vi'cious cir'cle (וויש'-אס סוירקל) א לאגישער קרייז [א פלפול, אין וועלכען איין אונבעוויזענע זאך איז גערדרונגען פון א צווייטער און די צווייטע איז צוריק גערדרונגען פון דער ערשטער].

vi'ciously *adv.* (וויש'-אס-לי) אויף א זינדיגען, אונמאראלישען אדער פערדארבענעם שטייגער; מיט שלעכטקייט, מיט בייזוויליגקייט; אויף א פעהלערהאפטען שטייגער.

vi'ciousness *n.* (וויש'-אס-נעס) זינדיגקייט, אונמאראלישקייט; פערדארבענהייט; פעהלערהאפטיגקייט; אונגעהארכזאמקייט, אונגעצוימטקייט [וועגען חיות].

vi'cious syl'logism (וויש'-אס סיל'-א-דזשיזם) א פאלשער שלוס, א סאפיזם. ז. *sophism*

vi'cious u'nion (וויש'-אס יו'-ניאן) א שלעכטע פעראייניגונג פון די טיילען פון א צובראכענעם ביין.

vicis'situde *n.* (ווי-סיס'-אי-טיוד) וועקסלונג, ענדערונג, אומענדערונג.
The **vicissitudes** of fortune left him poor and friendless.

vicissitu'dinary *a.* (ווי-סיס-אי-טיו'-די-נע-רי) וועקסלענד, זיך ענדערענד, זיך אומענדערענד, פערענדערליך.

vicissitu'dinous *a.* (ווי-סיס-אי-טיו'-די-נאס) ז. *vicissitudinary*

vic'tim *n.* (וויק'-טים) אן אפפער, א קרבן; א בעשווינדעלטער, אן אבגענארטער, א נאר, א גולם.

victimiza'tion *n.* (וויק-טים-אי-זיי'-שאן) דאס ברייגנען אלס קרבן; דאס מאכען פאר אן אפפער; בעשווינדלען, בעטריגען.

vic'timize *v.* (וויק'-טים-איז) מאכען פאר א קרבן, ברייגנען אלס קרבן; בעשווינדלען, בעטריגען.

vic'timizer *n.* (וויק'-טים-אי-זער) איי־

נער וואס מאכט דעם צווייטען פאר א קרבן [ווי פון בעטרוג], א שווינדלער, א בעטריגער.

vic'tor *n., a. and v.* (וויק׳-טאר) א זיג־נער; זיגרייך; פייערען א זיג, שפיע־לען די ראָלע פון א זיגער.

vic'toress *n.* (וויק׳-טאר-עס) א זיגערין.

Victo'ria *n.* (וויק-טאו׳-רי-א) וויקטאָ־ריא [דער צוועלפטער פלאנעטאאיד. ז. *planetoid*]; דער מין קעניגס־וואסער־ליליען אדער וויקטאריא־וואסער־ליליען [אזעלכע גרויסע אמעריקאנישע ליליען. ז. *Victoria water-lily*].

victo'ria *n.* (וויק-טאו׳-רי-א) די וויק־טאריא־קארעטע [אזא לייכטע נידריגע קא־רעטע מיט א ביידעל און מיט צוויי זיצע]; א מין הויז־טויב; די וויקטאריא־וואסער־ליליע, די קעניגס־וואסער־ליליע [אזא גרויסע אמעריקאנישע ליליע. ז. *Victoria water-lily*].

Victo'rian *a. and n.* (וויק-טאו׳-רי-ען) וואס איז שייך צו דער עפאכע פון דער ענגלישער קעניגין וויקטאריא [אנגע־פאנגען קעניגען אין יאהר 1837]; איינער וואס האט געלעבט אין דער צייט פון וויק־טאריא׳ס קעניגען; א שרייבער פון וויק־טאריא׳ס עפאכע.

Victo'ria wa'ter-lil'y (וויק-טאו׳-רי-א וואה׳-טער-ליל׳-אי) די וויקטאריא־וואסער־ליליע, די קעניגס־וואסער־ליליע [אזא אמעריקאנישע ליליע].

Victoria Water-lily

victorine' *n.* (וויק-טא-ריען׳) א פרויען פעלץ־קאלנער מיט לאנגע ארונטערהענגענ־דע עקען; אזא פערסיק [ז. *peach*].

victo'rious *a.* (וויק-טאו׳-רי-אס) זיג־רייך; וואס דיענט אלס צייכען פון זיג.

victo'riously *adv.* (וויק-טאו׳-רי-אס-לי) אויף א זיגרייכען אופן.

victo'riousness *n.* (וויק-טאו׳-רי-אס-נעס) זיגרייכקייט.

vic'tory *n.* (וויק׳-טא-רי) א זיג; א זיגעס־געטין [ביי די פארצייטיגע גרי־כען און רוימער].

vic'tress *n.* (וויק׳-טרעס) א זיגערין.

vic'trix *n.* (וויק׳-טריקס) ז. *victress*.

victro'la *n.* (וויק-טראו׳-לא) א וויק־טראלא, אזא גראמאפאן.

vict'ual *n. and v.* (וויטל) פראוויאנט, פראוויזיעס, שפייז, לעבענסמיטעל; פער־זארגען מיט לעבענסמיטעל; עסען, זיך שפייזען; בעקומען פראוויאנט.

vict'ualer *n.* (וויט׳ל-ער) א פראוויאנט־מייסטער; א פראוויאנט־שיף [וואס פיהרט פראוויאנט פאר אנדערע שיפען]; א בעל אכסניה, א בעל הבית פון א טראקטיר אדער גארקיך.

vict'ualing *n.* (וויט׳ל-אינג) בעזארגונג מיט פראוויאנט.

vict'ualing-bill *n.* (וויט׳ל-אינג-ביל) א פראוויאנט־שיין [די ערקלערונג וואס א ענדערעס־שיף קריגט פון צאל־הויז מיט־צונעהמען אויף א רייזע די נויטיגע פרא־וויאנטען].

vict'ualing-house *n.* (וויט׳ל-אינג-האוס) אן אכסניה, א שפייז־הויז, א טראק־טיר, א גארקיך.

vict'ualing-note *n.* (וויט׳ל-אינג-נאוט) א שפייז־שיין [א צעטעל וואס עס בע־קומט א נייאנגעשטעלטער ענגלישער מאט־ראָז אלס בערעכטיגונג געשפייזט צו ווע־רען אויף דער שיף].

vict'ualing-of'fice *n.* (וויט׳ל-אינג-אפ׳-איס) א פראוויאנט־אמט [צו בעזאר־גען מיט פראוויאנט די פלאטע].

vict'ualing-ship *n.* (וויט׳ל-אינג-שיפ) א פראוויאנט־שיף [וואס שטעלט צו פרא־וויאנט צו דער פלאטע].

vict'ualing-yard *n.* (וויט׳ל-אינג-יארד) א פראוויאנט־מאגאזין, א פרא־וויאנט־לאגער פאר דער פלאטע.

vict'ualler *n.* (וויט׳ל-ער) ז. *victualer*.

vict'ualless *a.* (וויט׳ל-לעס) אהן שפייז, אהן פראוויאנט.

vict'ualling *n.* (וויט׳ל-אינג) ז. *victualing*.

vict'uals *n.* (וויטלז) לעבענסמיטעל, פראוויאנט, פראוויזיעס.

vic'tus *n.* (וויק׳-טאס) שפייז, נאהרונג.

vicu'gna *n.* (ווי-קוה׳-ניא) די וויקונא, אזא דרום־אמעריקאנישער קעמעל עהנליך צו א לאמא. ז. *llama*.

vicu'gna-cloth *n.* (ווי-קוה׳-ניא-קלאהטה) אזא ווייכעס וואלענעס צייג גע־מאכט פון וויקונא־וואל. ז. *vicugna*.

vi'da-finch *n.* (וואי׳-דא-פינטש) ז. *whidah-bird*.

vidame' *n.* (ווי-דאם׳) אין דער פעא־דאלער פראנצויזישער יוריספרודענץ — א ווידאם, דער געהילף פון א בישאף בנוגע צו וועלטליכע [ניט קירכליכע] ענינים; דער טיטול פון א פראנצויזישען אדעלי־גען פון נידריגערען שטאנד.

vi'de *v.* (וואי׳-די) זעה [ווערט געברויכט ביים אנצייגען אן ארט אין א בוך אדער דאקומענט, ווי למשל, *vide p. 54* [זעה זייטע 54].

videl'icet *adv.* (ווי-דעל׳-אי-סעט) נעמ־ליך, דאס הייסט.

viden'dum *n.* (וואי-דען׳-דאם) א זאך וואס מען דארף זעהן.

vide'-poche *n.* (וויד׳-פאש) א זעקעלע אדער קעסטעלע אין וועלכען מען לעגט אריין זאכען פון די קעשענעס בעת מען טהוט אויס די קליידער.

vidette' *n.* (ווי-דעט׳) ז. *vedette*.

vid'imus *n.* (וויד׳-אי-מאס) אן אונ־טערזוכונג [פון דאקומענטען אדער חשבונות]; א קיצור פון א בוך, פון א דאקומענט א. ד. ג.

vido'nia *n.* (ווי-דאו׳-ני-א) אזא וויין וואס האט ניט אין זיך קיין זיסקייט.

vid'uage *n.* (וויד׳-יו-עדזש) דאס וויט־וועטום, אלמנה׳שאפט, די לאגע פון אן אלמנה; אלמנות בכלל.

vid'ual *a.* (וויד׳-יו-על) וואס איז שייך צו דער לאגע פון אן אלמנה אדער צו אלמנה׳שאפט.

vidua'tion *n.* (וויד-יו-איי׳-שאן) דאס זיין אן אלמנה, אלמנה׳שאפט.

vidu'ity *n.* (ווי-דיו׳-אי-טי) וויטווע־שטאנד, אלמנה׳שאפט.

vie *v. and n.* (וואי) קאנקו־רירען, שטרעבען צו זיין גלייך מיט אן אנדערען אדער איהם איבערצושטייגען; א שטרייט, א קאנקורס, דאס שטרעבען צו זיין גלייך מיט אן אנדערען אדער איהם איבערצושטייגען.

vielle' *n.* (וויעל) א פארצייטיגער מו־זיקאלישער אינסטרומענט מיט סטרונעס.

Viennese' *a. and n.* (ווי-ע-ניעס׳) וויענער, וואס איז שייך צו וויען [די הויפט־שטאדט פון עסטרייך]; א וויענער, אן איינוואהנער פון וויען.

vi et ar'mis (וואי עט אר׳-מיס) אין געזעצגעבונג — מיט וואפען־געוואלט; מיט געוואלט.

view *n. and v.* (וויו) דער בליק, די אנזיכט; די מיינונג, דער שטאנדפונקט; די אויסזיכט; דער צוועק, די אבזיכט; דער אנבליק, דאס זעהן, דאס ארומקוקען, דאס בעטראכטען, דאס בעאבאכטען; די זעה־קראפט, די זעה־ווייטקייט; דאס וואס מען קוקט אן, א זעהונג, א שוי, א סצענע; א בילד פון עפעס, א פאנאראמא; א לאנדקארטע; אין געזעצגעבונג — די בע־קוקונג פון פלאץ וואו א פערברעכען איז געשעהן; די אונטערזוכונג פון א טוי־טען קערפער; זעהן, ארומזעהן, בעזיכטי־גען; בעטראכטען אלס...; אונטערזוכען, ארומקוקען.

view'er *n.* (וויו׳-ער) אן בעזעהער, אן ארומקוקער; אן אויפזעהער, א משגיח; איינער פון די געריכטס־געשווארענע, וואס קומען ארומקוקען דאס ארט פון פערברע־כען.

view'iness *n.* (וויו׳-אי-נעס) דאס זיין ספעקולאטיוו. ז. *viewy*.

view'less *a.* (וויו׳-לעס) אונזיכטבאר, וואס קען ניט געזעהן ווערען.

view'lessly *adv.* (וויו׳-לעס-לי) אויף אן אונזיכטבארען שטייגער.

view'point *n.* (וויו׳-פאינט) א שטאנד־פונקט.

view'y *a.* (וויו׳-אי) וואס ווארפט זיך אין די אויגען; גלאנציג, גלענצענד; וואס האט מאדנע, זאנדערבארע אנזיכטען; וואס טראגט זיך ארום מיט פלענער אדער סכעמעס, וועלכע זיינען ספעקולאטיוו, אב־סטראקט און האבען ניט קיין פראקטישע בעדייטונג.

vif'da *n.* (וויפ׳-דא) אזא געטריקענטעס, ניט געזאלצענעס פלייש.

viges'imal *a.* (וואי-דזשעס׳-אי-מעל) וואס איז דער צוואנציגסטער; וואס איז שייך צו צוואנציג.

vigesima'tion *n.* (וואי-דזשעס-אי-מיי׳-שאן) דאס הינריכטען אדער טויטען יעדען צוואנציגסטען מאן.

vigi'a *n.* (ווי-דזשי׳-א) אן אנדייטונג אויף א ים־קארטע, אז אויף א געוויסען פלאץ געפינט זיך א פעלז אדער אז דאס וואסער איז דארט צו נידריג.

vig'il *n.* (ווידזש׳-איל) דאס וואך זיין, די וואכונג, דאס אויף זיין; שלאפלאזיג־קייט; וואכזאמקייט; דאס מתפלל זיין אדער אבהאלטען א גאטעסדיענסט אין דער נאכט; א וואך־נאכט; דער תענית ערב געוויסע קריסטליכע חגאות; אן ערב יום טוב; א גאטעסדיענסט אין דער נאכט פאר א יום טוב.

vig'ilance *n.* (ווידזש׳-אי-לענס) וואכ־זאמקייט, אויפמערקזאמקייט; פארזיכטיג־קייט; דאס זיין וואך ביי נאכט; אין מע־דיצין — אן ארט שלאפלאזיגקייט.

vig'ilance commit'tee (ווידזש׳-אי-לענס קא-מיט׳-אי) א וואכזאמקייטס־קא־מיטעט, א זיכערהייטס־קאמיטעט [א קא־

מיטעט פון פריוואטע פערזאנען, וועלכע ארגאניזירען זיך מיט דעם צוועק צו פערהיטען א שטאדט אדער געגענד פון געוויסע פערברעכענס].

vig'ilant *a.* (ווידזש'-אי-לענט) וואכזאם, וואס שלאפט ניט; אויפמערקזאם; פארזיכטיג.

vigilan'te *n.* (ווידזש-אי-לענ'-טע) א מיטגליעד פון א וואכזאמקייטס⸗קאמיטעט. ז. *vigilance committee*.

vig'ilantly *adv.* (ווידזש'-אי-לענט-לי) אויף א וואכזאמען אדער פארזיכטיגען שטייגער.

vignette' *n. and v.* (ווינ-יעט') א וויניעטקע, א צייכנונג אדער געמעלדע, וואס דיענט אלס פערציערונג פון דעם ערשטען בוכשטאב אין א מאנוסקריפט אדער שריפט; אין דרוקעריי — א גראווירטע אילוסטראציאן אין אנהויב פון א בוך אדער קאפיטעל; א פערציערונגס⸗בילד; א צייכנונג, אן אילוסטראציאן; אין ארכיטעקטור — אן ארנאמענט אין דער פארם פון צוזאמענגעפלאכטענע צווייגלעך און בלעטלעך; א פאטאגראפישעס ברוסט⸗בילד וואס גיסט זיך צונויף אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער; מאכען א פאטאגראפישעס בילד אזוי, אז עס זאל זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן [גרונט⸗פארב] פון פאפיער.

vignet'ter *n.* (ווינ-יעט'-ער) אין פאטאגראפיע — א פארריכטונג, וואס מאכט מעגליך אז דאס בילד זאל ניט ארויסקומען מיט שארפע קאנטורען, נאר עס זאל זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'ting-glass *n.* (ווינ-יעט'-אינג-גלעס) א גלאז⸗ראהם וואס ווערט בענוצט צו מאכען פאטאגראפישע בילדער, אז זיי זאלען ניט האבען קיין שארפע קאנטורען, נאר זאלען זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'ting-pa'per *n.* (ווינ-יעט'-אינג-פיי'-פער) פאפיער וואס ווערט בענוצט צו דרוקען פאטאגראפישע בילדער, אזוי אז זייערע קאנטורען זאלען ניט ארויסקומען שארף, נאר זאלען זיך צונויפגיסען אין שאטען מיט דעם פאן פון פאפיער.

vignet'tist *n.* (ווינ-יעט'-איסט) א וויניעטיסט, איינער וואס מאכט וויניעטקעס. ז. *vignette*.

vig'nite *n.* (וויג'-נאיט) וויגניט, מאגנעטישער אייזען⸗ערץ.

vig'or *n.* (וויג'-אר) קראפט, שטארקייט, ענערגיע; ענערגישע טעטיגקייט, ווירקזאמקייט.

vig'orless *a.* (וויג'-אר-לעס) אהן קראפט, אהן ענערגיע; שוואך.

vigoro'so *a.* (וויג-א-ראו'-סא) אין מוזיק — וויגאראזא, מיט ענערגיע.

vig'orous *a.* (וויג'-אר-אס) שטארק, קרעפטיג, ענערגיש; מיט ענערגישער טעטיגקייט.

vig'orously *adv.* (וויג'-אר-אס-לי) אויף א קרעפטיגען אופן; מיט שטארקייט, מיט ענערגיע.

vig'orousness *n.* (וויג'-אר-אס-נעס) שטארקייט, קרעפטיגקייט, ענערגיע.

vig'our *n.* (וויג'-אר) ז. *vigor*.

viha'ra *n.* (ווי-הא'-רא) א בודיסטישער מאנאסטיר.

vihue'la *n.* (ווי-הוויי'-לא) א מין אלטפרענקישע שפאנישע גיטארע.

vi'king *n.* (וואי'-קינג) א וויקינג, אייננער פון די וויקינגען [די פיהרער פון די סקאנדינאווישע ים⸗רויבער, וועלכע פלעגען אין מיטעלאלטער בעפאלען און בערויבען די אייראפעאישע ברעגען].

vi'kingism *n.* (וואי'-קינג-איזם) וויקינגיזם, די זיטען און אויפפיהרונגען פון די וויקינגען. ז. *viking*.

vilayet' *n.* (וויל-ע-יעט') אין טערקיי — א ווילאיעט, א פראווינץ וואס ווערט רעגיערט פון א פאשא און טיילט זיך אויף בעזונדערע בעצירקען — "סאנדזשאקען".

vile *a.* (וואיל) ווערטהלאז, אונבעדייטענד; נידערטרעכטיג, נידריג, פאדלע, שלעכט.

vile'ly *adv.* (וואיל'-לי) אויף א געמיינעם, פאדלען אופן; זעהר נידריג.

vile'ness *n.* (וואיל'-נעס) נידערטרעכטיגקייט, נידריגקייט; אונווירדיגקייט; געמיינהייט.

vilifica'tion *n.* (וויל-אי-פי-קיי'-שאן) רכילות, פערלוימדונג; דאס אנרעדען אויף איינעם רכילות.

vil'ifier *n.* (וויל'-אי-פאי-ער) אן ערנידריגער, א בעשימפפער; א פערלוימדער.

vil'ify *v.* (וויל'-אי פאי) ערנידריגען, בעשימפפען, פערלוימרען.

vil'ifying *n.* (וויל'-אי-פאי-אינג) דעפאמאציע, פערלוימדונג, בעשימפפונג.

vil'ipend *v.* (וויל'-אי-פענד) פעראכטען, ערנידריגען, ריידען רכילות.

vill *n.* (וויל) א דארף.

vil'la *n.* (וויל'-א) א ווילא, א לאנד⸗הויז, א זומער⸗הויז, א דאטשע.

vil'lage *n. and a.* (וויל'-עדזש) א דארף; דארפיש; וואס איז שייך צו א דארף.

vil'lage-moot *n.* (וויל'-עדזש-מוהט) אין דער אלט⸗ענגלישער געשיכטע — א פערזאמלונג פון די דארפסלייט.

vil'lager *n.* (וויל'-עדזש-ער) א דארפס⸗בעוואהנער, א דארפסמאן.

vil'lain *n. and a.* (וויל'-ען) א פערדארבענער, נידערטרעכטיגער מענש, א ליידאק; א לייב⸗אייגענער, א פאנשטשיזניק; וואס איז שייך צו א לייב⸗אייגענעם אדער פאנשטשיזניק; געמיין, נידריג, פערדארבען.

vil'lainage *n.* (וויל'-ען-עדזש) לייב⸗אייגענשאפט, פאנשטשיזנע.

vil'lainous *a.* (וויל'-ען-אס) פערדארבען, געמיין, נידערטרעכטיג; זעהר שלעכט, שענדליך.

vil'lainously *adv.* (וויל'-ען-אס-לי) אויף א געמיינעם, נידערטרעכטיגען אופן.

vil'lainousness *n.* (וויל'-ען-אס-נעס) שענדליכקייט, געמיינהייט, נידערטרעכטיגקייט, פערדארבענהייט.

vil'lainy *n.* (וויל'-ען-אי) די נידריגסטע געמיינהייט, פערדארבענהייט; א געמיינע טהאט, א פערברעכען.

vil'lakin *n.* (וויל'-א-קין) א קליינע ווילא אדער זומער⸗הויז; א קליינע דאטשע; א קליין דערפעל.

vil'lanage *n.* (וויל'-ען-עדזש) ז. *villeinage*.

villanci'co *n.* (ווי-ליען-טהיע'-קאו) א מין אלטפרענקישעם שפאנישעם ליעד.

villanel'la *n.* (וויל-ע-נעל'-א) ווילאנעלא, אן איטאליענישעס דארפס⸗ליעד אהן אן אקאמפאנימענט.

villanelle' *n.* (וויל-ע-נעל') אן ארט פאעמע, וואס בעשטעהט פון נייצעהן שורות און טיילט זיך איין אין זעקס סטראפען.

villanette' *n.* (וויל-ע-נעט') א קליינע ווילא אדער זומער⸗הויז; א קליינע דאטשע.

villat'ic *a.* (ווי-לעט'-איק) דארפיש, פערמיש; וואס איז שייך צו א פערמע.

villeggiatu'ra *n.* (ווי-לעדזש-ע-טוה'-רא) די צייט וואס מען פערברענגט אויף א ווילא אדער דאטשע.

vil'lein *n. and a.* (וויל'-ען) ז. *villain*.

vil'leinage *n.* (וויל'-ען-עדזש) לייב⸗אייגענשאפט, פאנשטשיזנע.

vil'liform *a.* (וויל'-אי-פארם) פאזעריג; האריג; בעדעקט מיט ווייכע הערעלעך, ווי סאמעט.

vil'loid *a.* (וויל'-איד) ז. *villiform*.

vil'lose *a.* (וויל'-אוס) ז. *villous*.

villos'ity *n.* (ווי-לאס'-אי-טי) האריגקייט, דאס זיין בעדעקט מיט קליינע הערעלעך אדער פאזערען.

villotte' *n.* (ווי-לאט') ז. *villanella*.

vil'lous *a.* (וויל'-אס) האריג; פאזעריג.

vim *n.* (ווים) קראפט, ענערגיע, אקטיוויטעט.

vi'men *n.* (וואי'-מען) א לאנג, בויגיג צווייגעל פון א פלאנצע.

vim'inal *a.* (ווימ'-אי-נעל) וואס איז שייך צו צווייגען; פון צווייגען.

vimin'eous *a.* (ווי-מינ'-אי-אס) געפלאכטען פון צווייגען; וואס האט לאנגע, בויגיגע צווייגלעך.

vi'na *n.* (ווי'-נא) א מין גיטארע אין אסט⸗אינדיען.

vina'ceous *a.* (וואי-ניי'-שיאס) וואס געהערט צו וויין אדער וויינטרויבען; פון וויין⸗קאליר, רויט.

vinaigrette' *n.* (ווינ-ע-גרעט') א ווינעגרעט, א קליין פערציערט פלעשעלע אדער שאכטעל צו האלטען פארפיום אדער שמעקענדע געווירצען, וואס מען טראגט ביי זיך; א שמעק⸗פלעשעלע; עסיג⸗סאוס וואס ווערט בענוצט צו קאלטען פלייש.

vinai'grous *a.* (ווי-ניי'-גראס) זויער ווי עסיג; מיט א זויערער מינע, שלעכט געשטימט.

Vina'lia *n.* (וואי-ניי'-לי-א) אין אלטען רוים — די ווינאליען, א יום טוב לכבוד יופיטער, ווען מען פלעגט מקריב זיין די ערשטע צייטיגע וויינטרויבען.

vina'rian *a.* (וואי-ניי'-רי-ען) וואס איז שייך צו וויין; וואס האט צו טהאן מיט וויין.

vina'rious *a.* (וואי-ניי'-רי-אס) ז. *vinarian*.

vinasse' *n.* (ווי-נעס') פאמאש וואס בעקומט זיך פון דעם אבזאץ פון דיסטילירטען וויין; דער אבזאץ ביים דיסטילירען.

vina'ta *n.* (ווי-נא'-טא) די ווינאטא, אן איטאליענישעס ליעד וואס ווערט געזונגען ביים קלייבען וויינטרויבען.

vinat'ico *n.* (ווי-נעט'-אי-קאו) ווינאטיקא, אזא אפריקאניש בוימעל מיט זעהר גוטען האלץ, פון וועלכען עס ווערט געמאכט טייערע מעבעל.

vincibil'ity *n.* (ווינ-סי-ביל'-אי-טי) בעזיעגבארקייט, דאס קענען בעזיעגט ווערען.

vin'cible *a.* (ווינ'-סיבל) וואס קען בעזיעגט ווערען, וואס קען איינגענומען ווערען.

vin'cibleness *n.* (ווינ'-סיבל-נעס) ז. *vincibility*.

vinc'ture *n.* (ווינק'-טשור) א באנד; א פערבאנד.

vin'culum *n.* (ווינ'-קיו-לאם) א פערבאנד, א פעראייניגונג; אין אלגעברא — א שטריך איבער אן אלגעבראאישען אויסדרוק, וואס בעשטעהט פון צוויי אדער עטליכע צאהלען, וועלכער בעוויזט, אז דיעזע עטליכע צאהלען דארפען צוזאמען גע'כפל'ט אדער געטיילט ווערען [ווי למשל, $a+b \times c$]; אין דרוקעריי — א שטריך.

vin'-de-fimes' *n.* (וועג'-דע-פיעם') א מין זאפט וואס מען גיט צו צו ווייסען וויין אום צו מאכען איהם רויטליך.

vinde'mial *a.* (ווינ-די'-מי-על) וואס איז שייך צום אראבנעהמען די וויינטרויבען פון די וויינגערטנער.

vinde'miate *v.* (ווינ-די'-מי-אייט) אראבנעהמען די צייטיגע וויינטרויבען.

vindemia'tion *n.* (ווינ-די-מי-איי'-שאן) דאס אראבנעהמען צייטיגע וויינטרויבען.

vindicabil'ity *n.* (ווינ-די-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען גערעכטפערטיגט ווערען; דאס קענען פערטיידיגט אדער בעשיצט ווערען.

vin'dicable *a.* (ווינ'-די-קעבל) וואס קען גערעכטפערטיגט ווערען; וואס קען פערטיידיגט ווערען.

vin'dicate *v.* (ווינ'-די-קייט) רייניוואשען, רעכטפערטיגען, פערטיידיגען.

vindica'tion *n.* (ווינ-די-קיי'-שאן) רייניוואשונג, רעכטפערטיגונג, פערטיידיגונג.

vin'dicative *a.* (ווינ'-די-קיי-טיוו) רעכטפערטיגענד, פערטיידיגענד.

vin'dicator *n.* (ווינ'-די-קיי-טאר) א רעכטפערטיגער, א פערטיידיגער.

vin'dicatory *a.* (ווינ'-די-קיי-טא-רי) וואס נעהמט ראכע, וואס בעשטראפט; וואס רעכטפערטיגט אדער פערטיידיגט.

vin'dicatress *n.* (ווינ'-די-קיי-טרעס) איינע וואס רעכטפערטיגט אדער פערטיידיגט; איינער וואס איז זיך נוקם אדער בעשטראפט.

vindic'tive *a.* (ווינ-דיק'-טיוו) פול מיט נקמה, ראכגיעריג; שטראפענד, וואס דיענט אלס שטראף.

vindic'tively *adv.* (ווינ-דיק'-טיוו-לי) דורך נקמה, אויס ראכע; מיט ראכגיעריגקייט, מיט ראכזיכטיגקייט.

vindic'tiveness *n.* (ווינ-דיק'-טיוו-נעס) ראכזיכטיגקייט, ראכגיעריגקייט.

vine *n.* (וואין) א וויינשטאק; א קלעטערנדע אדער קריכענדע פלאנצע.

vin'ea *n.* (ווינ'-אי-א) אין אלט-רוימישען מיליטער — א מין בעוועגליכע גאלערעע אויף רעדער, וואס האט געדיענט צו בעשיצען די בעלאגערער פון א פעסטונג.

vine'-branch *n.* (וואינ'-ברענטש) א צווייג פון א וויינשטאק.

vine'-clad *a.* (וואינ'-קלעד) בעדעקט מיט וויינשטאקען.

vine'-cul'ture *n.* (וואינ'-קאל'-טשור) דאס קולטיווירען וויינשטאקען.

vined *a.* (וואינד) בעציערט מיט בלעטער ווי פון וויינשטאקען.

vine'-disease' *n.* (וואינ'-די-זיעז') די קראנקהייט פון וויינשטאקען, פילאקסערא. ז. *phylloxera*.

vine'-dress'er *n.* (וואינ'-דרעס'-ער) א וויינגערטנער; די לארווע פון א געוויסער באבעלע, וועלכע שניידט אב די בלעטער פון וויינשטאקען.

vine'-fee'der *n.* (וואינ'-פיע'-דער) אן אינזעקט וואס ערנעהרט זיך פון וויינשטאקען אדער וויינטרויבען.

vine'-fret'ter *n.* (וואינ'-פרעט'-ער) א וויין-לויז, אן אינזעקט וואס לעבט אויף וויינטרויבען.

vin'egar *n. and v.* (ווינ'-אי-גאר) עסיג; א זויערע זאך; א זויערע מינע; מאכען עסיג; מאכען זויער; צוגעבען עסיג.

vin'egar-cru'et *n.* (ווינ'-אי-גאר-קרוה'-עט) אן עסיג-פלעשעל.

vin'egar-eel *n.* (ווינ'-אי-גאר-איעל) אן עסיג-ווארים [אזא ווארים וואס מען געפינט געוועהנליך אין עסיג און בכלל אין זויערע זאכען].

vinegarette' *n.* (ווינ-אי-גע-רעט') ז. *vinaigrette*.

vin'egarish *a.* (ווינ'-אי-גאר-איש) ווי עסיג, זויער, שארף.

vin'egar-plant *n.* (ווינ'-אי-גאר-פלענט) די מיקראסקאפישע שוועמלעך, וואס פעראורזאכען די פערזייערונג פון וויין און אנדערע שטאפען.

vin'egary *a.* (ווינ'-אי-גאר-אי) וואס האט א טעם פון עסיג; זויער.

vine'-grow'er *n.* (וואינ'-גראו'-ער) א פלאנצער פון וויינשטאקען, א וויינגערטנער.

vine'-grub *n.* (וואינ'-גראב) א ווערימעל וואס שעדיגט וויינשטאקען.

vine'-land *n.* (וואינ'-לענד) לאנד בעדעקט מיט וויינגערטנער.

vine'-leaf *n.* (וואינ'-ליעף) א וויינשטאק-בלאט.

vine'-louse *n.* (וואינ'-לאוס) די וויין-לויז, א פילאקסערא. ז. *phylloxera*.

vine'-pest *n.* (וואינ'-פעסט) א פעסט אדער מגפה אויף וויינשטאקען, פילאקסערא. ז. *phylloxera*.

vine'-pull'er *n.* (וואינ'-פול'-ער) א מאשין ארויסצוציהען אדער ארויסצורייסען וויינשטאקען.

vi'nery *n.* (וואי'-נער-אי) וויינשטאקען; א טרייב-הויז אדער אראנזשעריי צו קולטיווירען וויינשטאקען.

vine'-shoot *n.* (וואינ'-שוהט) א וויינשטאק-צווייג.

vine'yard *n.* (ווינ'-יארד) א וויינגארטען, א וויין-פלאנטאציע.

vine'yardist *n.* (ווינ'-יארד-איסט) א וויינגערטנער, איינער וואס קולטיווירט וויינשטאקען.

vingt'-et-un' *n.* (וועגט'-ע-אן') איין-און-צוואנציג [אזא קארטען-שפיעל].

vi'nic *a.* (וואי'-ניק) וואס איז שייך צו וויין; וואס נעהמט זיך פון וויין.

vin'iculture *n.* (ווינ'-אי-קאל-טשור) ז. *viticulture*.

vin'ifacteur *n.* (ווינ'-אי-פעק-טויר) אן אפאראט צו מאכען וויין.

vinif'erous *a.* (וואי-ניפ'-ע-ראס) וואס גיט ארויס וויין; וואו מען פראדוצירט וויין [וועגען א לאנד].

vin'ificator *n.* (ווינ'-אי-פי-קיי-טאר) אזא אפאראט צו קאנדענזירען אדער פערדיכטען אלקאהאלישען דאמפף, וואס געהט ארויס פון ליקער בעת דער געהרונג אדער איהרונג.

vinom'eter *n.* (וואי-נאמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט צו מעסטען די אלקאהאלישע שטארקייט פון וויין.

vin ordinaire' (וועג אהר-די-נעהר') פראסטער, ביליגער פראנצויזישער וויין.

vi'no san'to (ווי'-נאו סענ'-טאו) אזא זיסער וויין פון צפון-איטאליען.

vinos'ity *n.* (וואי-נאס'-אי-טי) וויינינקייט, דאס זיין וויינינג.

vi'nous *a.* (וואי'-נאס) וויינינג, וויינארטיג, וואס האט די אייגענשאפטען פון וויין; וואס איז שייך צו דער פראדוקציאן פון וויין; פון א וויין-קאליר.

vint *v.* (ווינט) מאכען אדער צוריכטען וויין.

vin'tage *n.* (ווינ'-טעדזש) דאס אראבנעהמען די צייטיגע וויינטרויבען; די צייט פון אראבנעהמען וויינטרויבען; דער יעהרליכער פראדוקט פון די אראבגענומענע וויינטרויבען אדער פון דעם געמאכטען וויין.

vin'tager *n.* (ווינ'-טעדזש-ער) איינער וואס נעהמט אראב צייטיגע וויינטרויבען; א וויינטרויבען-קלייבער.

vin'tiner *n.* (ווינ'-טי-נער) א קאמאנדיר איבער צוואנציג פערזאן.

vint'ner *n.* (ווינט'-נער) א וויין-שענקער; א וויין-הענדלער.

vint'nery *n.* (ווינט'-נער-אי) וויין-האנדעל; וויין-שענקעריי.

vint'ry *n.* (ווינט'-רי) א וויין-קעלער, אן ארט וואו מען האלט וויין צום פערקויפען.

vi'num *n.* (וואי'-נאם) וויין; א מעדיצין פאנאנדערגעלאזען אין וויין.

vi'ny *a.* (וואי'-ני) וואס איז שייך צו וויינשטאקען; פול מיט וויינשטאקען.

vi'ol *n.* (וואי'-אל) די וויאל-פיעדעל [אזא גרויסע פארצייטיגע פיעדעל, פון וועלכער עס האבען זיך ענטוויקעלט די מאדערנע שטרייך-אינסטרומענטען].

vio'la *n.* (ווי-או'-לא) די וויאלא, די אלט-פיעדעל [א מין גרויסע פיעדעל]; די וויאל-פיעדעל [ז. *viol*].

Vi'ola *n.* (וואי'-א-לא) דער מין וויאלעט-פלאנצען, די פיילכען, פיאלקעס.

vi'olable *a.* (וואי'-א-לעבל) פערלעצליך, וואס קען פערלעצט ווערען, וואס קען בעשעדיגט ווערען; וואס קען געבראכען אדער איבערגעטראטען ווערען.

vi'olably *adv.* (וואי'-א-לע-בלי) אויף א פערלעצליכען אדער פערלעצבארען שטייגער.

viola'ceous *a.* (וואי-א-ליי'-שיאס) פון א וויאלעט-קאליר; אין באטאניק — וואס איז שייך צו די וויאלעט-בלומען אדער פיילכען.

vio'la da gam'ba (ווי-או'-לא דא גאמ'-בא) א באס-פיעדעל [אזא אלטפרענקישע גרויסע פיעדעל, פון וועלכער עס האט זיך ענטוויקעלט די מאדערנע וויאלאנטשעלא].

vi'olate *v.* (וואי'-א-לייט) 1. פערלעצען, ברעכען, איבערטרעטען, עובר זיין; 2. מחלל זיין, פערשוועכען; 3. שענדען, פערגוואלדיגען.

1. The careless as well as the criminals often violate the law. 2. He violated the trust imposed upon him. 3. The lad violated the child.

viola'tion *n.* (וואי-א-ליי'-שאן) פערלעצונג, בעשעדיגונג; איבערטרעטונג; דאס עובר זיין; פערשוועכונג; פערגוואלדיגונג.

vi'olative *a.* (וואי'-א-ליי-טיוו) פערלעצענד; ברעכענד [א שבועה]; איבערטרעטענד.

vi'olator *n.* (וואי'-א-ליי-טאר) א פערלעצער; אן איבערטרעטער; א מחלל, א

פערשוועכער; א שענדער, א פערגוואלדיגער.

vi'olator of repose' (וואי'-א-ליי-טאר רי-פאוז') א רוהע־שטערער.

vi'olence *n.* (וואי'-א-לענס) גוואלד; העפטיגקייט, האסטיגקייט; גוואלטיגקייט; א גוואלדטהאט, גוואלדטהעטיגקייט; פערגוואלטיגונג, שענדונג.

vi'olency *n.* (וואי'-א-לען-סי) ז. *violence*.

vi'olent *a.* (וואי'-א-לענט) ראש, פייעריג, האסטיג, וויטהוענד, העפטיג; גוואלדיג, געוואלטזאם, שוידערליך, גרויזאם; ליידענשאפטליך, היציג; שטארק, קרעפטיג; שארף [וועגען א וועהטאג]; געצוואונגען, געטריבען דורך קראפט.

vi'olent death (וואי'-א-לענט דעטה) אן אוננאטירליכער טויט.

vi'olently *adv.* (וואי'-א-לענט-לי) מיט העפטיגקייט, מיט שטארקייט; אויף א געוואלטזאמען אופן; צווינגענדיג.

violes'cent *a.* (וואי-א-לעס'-ענט) פון עטוואס וויאלעט־קאליר; בעקומענדיג א וויאלעט־קאליר.

vi'olet *n. and a.* (וואי'-א-לעט) א וויאלעט, א פיילכען, א פיאלקע [א מין גראז מיט זעהר שעהנע שמעקענדע בלומען. ז. איל.]; דער וויאלעט־קאליר [ז. איל. *"Colors"*]; איינע פון די מינים בלויע זומער־פויגעלעך; פון א וויאלעט־קאליר.

Violet

vi'olet-blind'ness *n.* (וואי'-א-לעט-בלאינד'-נעס) אונפעהיגקייט צו אונטערשיידען וויאלעט־קאליר.

violin' *n.* (וואי-א-לין') 1. א וויאלין, א פידעל; 2. א פידעל־שפיעלער, א פידלער.

2. He is the first violin of the orchestra.

violin'-bow *n.* (וואי-א-לין'-באו) א בויגען אדער סמיטשיק, מיט וועלכען מען שפיעלט אויף א פידעל.

violin'ist *n.* (וואי-א-לין'-איסט) א פידלער, א פידעל־שפיעלער.

violi'no *n.* (ווי-א-לי'-נאו) ז. *violin*.

vi'olist *n.* (וואי'-אל-איסט) א שפיעלער אויף א וויאל אדער אלט־פידעל.

violoncel'list *n.* (וויע-א-לאנ-טשעל'-איסט) א וויאלאנטשעליסט, איינער וואס שפיעלט אויף א וויאלאנטשעלא. ז. *violoncello*.

violoncel'lo *n.* (וויע-א-לאנ-טשעל'-או) א וויאלאנטשעלא [אזא גרויסע פיעדעל, וועלכע מען האלט אנגעשפארט אויף דער ערד צווישען די קניע].

violo'ne *n.* (ווי-א-לאו'-נע) דאס וויאלאן [זעהר א גרויסע מיטלאלטערליכע באס־פידעל].

vi'per *n.* (וואי'-פער) א וויפער, א שלאנג, א פיפערנאטער; א גיפטיגער מענש.

vi'peress *n.* (וואי'-פער-עס) א פרוי א שלאנג; א גיפטיגע, שלעכטע פרוי.

vi'periform *a.* (וואי'-פע-רי-פארם) וואס האט די פארם פון א וויפער אדער שלאנג.

vi'perine *a. and n.* (וואי'-פע-רין) וואס איז שייך צו א וויפער אדער פיפערנאטער; א שלאנג, א וויפער, א פיפערנאטער.

vi'perish *a.* (וואי'-פער-איש) ווי א שלאנג; גיפטיג.

vi'perling *n.* (וואי'-פער-לינג) א יונגער פיפערנאטער אדער שלאנג.

vi'perous *a.* (וואי'-פער-אָס) וואס האט דעם כאראקטער פון א שלאנג; גיפטיג.

vi'perously *adv.* (וואי'-פער-אס-לי) ווי א שלאנג; אויף א גיפטיגען שטייגער.

vi'per's-bu'gloss *n.* (וואי'-פערז-ביו'-גלאס) אין באטאניק — דער פיפערנאטער־קאפ [א מין גראזען מיט בלויע בליהונגען אין די געגענדען ארום מיטעללענדישען ים].

vi'per's-grass *n.* (וואי'-פערז-גראס) די שווארץ־ווארצעל [א מין פלאנצע].

viragin'ian *a.* (וויר-ע-דזשינ'-אי-ען) ווי א כוואסטקע פרוי; קריעגעריש, צאנקעריש.

vira'go *n.* (וואי-ריי'-גאו) א העלדיכע, א כוואסטקע פרוי, א ביטערע נקבה; א פרוי מיט א שטארקען מוטה ווי א מאנסביל; א סעדעכע, א קריעגערישע, צאנקערישע פרוי.

vir'elay *n.* (וויר'-ע-ליי) דאס אלט־פראנצויזיש רינג־ליעד [א געדיכט פון בלויז צוויי גראמען, וועלכע ווידערהאלען זיך כסדר].

vi'rent *a.* (וואי'-רענט) גרין, גרינענד, פריש.

vir'eo *n.* (וויר'-אי-או) אזא קליין אמעריקאנער זינג־פויגעלע פון א געלבליך־גרינעם קאליר.

vires'cence *n.* (וואי-רעס'-ענס) גרינקייט; אין באטאניק — אן אוננארמאלער צושטאנד פון א פלאנצע, ווען איהר קאליר פערבלייבט גרין אין דער צייט ווען ער האט זיך געדארפט בייטען.

vires'cent *a.* (וואי-רעס'-ענט) עטוואס גרין, גרינליך; וואס ווערט גרין.

vir'ga *n.* (וויר'-גא) ז. *penis*.

vir'gal *a.* (וויר'-געל) געמאכט פון צווייגלעך אדער ריטלעך.

vir'gate *a. and n.* (וויר'-גייט) וואס האט די פארם פון א רוט; אזא קוואדראט־מאס צו מעסטען לאנד.

vir'gated *a.* (וויר'-גיי-טעד) רוט־פערמיג.

Virgil'ian *a.* (וויר-דזשיל'-אי-ען) ווירגיליש, וואס איז שייך צום אלט־רוימישען פאעט ווירגיליוס אדער צו זיין סטיל.

vir'gin *n., a. and v.* (וויר'-דזשין) א יונגפרוי, א מיידעל, א בתולה; א מאן וואס האט נאך ניט געהאט קיין געשלעכטליכען פערקעהר מיט פרויען; אין דער פארצייטיגער קריסטליכער קירך — איינע פון אן ארדען פרויען, וועלכע פלעגען אויף זיך נעהמען א נדר פון נזירות אויף'ן גאנצען לעבען; אן אינזעקט וואס פערמעהרט זיך אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג; א נקבה פון אירגענד וועלכער חיה, וועלכע האט נאך קיין קינדער ניט געהאט; מיידעלש, וואס איז שייך צו א בתולה; צניעות'דיג, אונשולדיג, ריין; ניט פערפלעקט; ניט בעריהרט, ניט בענוצט, פריש, ניי; אין זאאלאגיע — וואס פערמעהרט זיך אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג [ווי געוויסע אינזעקטען]; בלייבען א בתולה; שפיעלען די ראלע פון א בתולה; ארויסשטעלען זיך אלס אן אונשולדיג מיידעל.

Vir'gin *n.* (וואיר'-דזשין) אין אסטראנאמיע — דער מזל בתולה; אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — די הייליגע מאריע, יעזוס'עס מוטער.

vir'ginal *a., n. and v.* (וואיר'-דזשינ-על) מיידעלש, ווי א בתולה, ווי א יונגפרוי; אין זאאלאגיע — וואס פערמעהרט זיך אהן געשלעכטליכער צוזאמענפארונג [ווי געוויסע אינזעקטען]; א שפינעט אדער קלאוויר־צימבעל [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט עהנליך צו אן אלטמאדישען קלאוויר]; שפיעלען אויף א קלאוויר־צימבעל, קלאפען מיט די פינגער.

Virgina'le *n.* (וואיר-דזשי-ניי'-לי) א זאמלונג פון קריסטליכע תפלות און הימנען פאר דער הייליגער מאריע.

vir'ginally *adv.* (וואיר'-דזשינ-על-אי) מעשה בתולה, אויף א מיידעלשען שטייגער.

vir'gin-born *a.* (וואיר'-דזשינ-באהרן) געבארען פון א בתולה [וועגען יעזוס קריסטוס]; אין זאאלאגיע — וואס ווערט געבארען ניט אלס רעזולטאט פון געשלעכטליכער צוזאמענפארונג [ווי געוויסע אינזעקטען].

vir'gin for'est (וואיר'-דזשין פאר'-עסט) אן אור־וואלד [וואו מען האט קיינמאל קיין בוימער ניט געהאקט].

vir'ginhood *n.* (וואיר'-דזשינ-הוד) מיידעלשאפט, בתולה'שאפט.

Virgin'ia *n.* (וואיר-דזשינ'-אי-א) ווירדזשיניא [א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; ווירדזשיניא־טאבאק [א זארט טאבאק וואס ווערט פראדוצירט מייסטענס אין שטאאט ווירדזשיניא].

Virgin'ia cree'per (וואיר-דזשינ'-אי-א קריע'-פער) דער יונגפערן־וויין [אן אמעריקאנער קלעטערענדע פלאנצע].

virgin'ity *n.* (וואיר-דזשינ'-אי-טי) יונגפרוישאפט, מיידעלשאפט, בתולהשאפט, דאס אונפערהייראטעטע לעבען.

vir'gin-knot *n.* (וואיר'-דזשינ-נאט) מיידעלשאפט, בתולה'שאפט, מיידעלשע אונשולד.

vir'ginly *adv. and a.* (וואיר'-דזשינ-לי) אויף א מיידעלשער ארט; מעשה בתולה; ריין, אונבעפלעקט, אונשולדיג.

vir'gin's-bow'er *n.* (וואיר'-דזשינז-באו'-ער) די וואלד־רעבע [אזא גראז־ארטיגע קלעטערענדע פלאנצע מיט ווייסע בליהונגען].

Virgin's-bower

vir'gin soil (וואיר'-דזשין סאיל) לאנד וואס איז קיינמאל ניט בעארבייט געווארען.

Vir'gin-wor'ship *n.* (וואיר'-דזשינ-הוואיר'-שיפ) אין דער קריסטליכער טעאלאגיע — פערגעטערונג פון דער הייליגער מאריע [יעזוס'עס מוטער].

Vir'go *n.* (וואיר'-גאו) אין אסטראנאמיע — דער מזל בתולה [אזא קאנסטעלאציאן אדער שטערען־צוזאמענזעצונג].

vir'gulate *a.* (וואיר׳-גיו-לייט) רוט=
פערמיג, וואס האט די פארם פון א רוט.
vir'gule *n.* (וואיר׳-גיול) א קאמא, א ביי=
שטריכעלע [,] אין שריפט; א קליין
צווייגעל, א ריטעלע.
virgul'tum *n.* (וואיר-גאל׳-טאם) א
קליין צווייגעל, א ריטעל.
vir'id *a.* (וויר׳-איד) גריז, גרינענד.
virides'cence *n.* (וויר-אי-דעס׳-ענס)
דאס זיין גרינליך; גרינליכקייט.
virides'cent *a.* (וויר-אי-דעס׳-ענט)
עטוואס גרין; גרינליך.
virid'ity *n.* (ווי-ריד׳-אי-טי) גרינקייט.
vir'idness *n.* (וויר׳-איד-נעס)
ז. *viridity*
vir'ile *a.* (וויר׳-איל) מענליך, וואס איז
שייך צום מין זכר; מאנהאפט, שטארק,
קרעפטיג.
vi'rile mem'ber (וויר׳-איל מעמ׳-בער)
דער פענים [דער מענליכער געשלעכטס=
גליעד].
viril'ia *n.* (וואי-ריל׳-אי-א) די מענ=
ליכע געשלעכטס=ארגאנען.
viril'ity *n.* (ווי-ריל׳-אי-טי) די מענ=
ליכקייט; די מאנהייט; מענער=קראפט;
שטארקייט, קרעפטיגקייט.
virole' *n.* (ווי-ראול׳) ז. *ferrule*
vi'rose *a.* (וואי׳-ראוס) גיפטיג; אין
באטאניק — וואס לאזט ארויס א גיפ=
טיגען גערוך [וועגען געוויסע פלאנצען].
vi'rous *a.* (וואי׳-ראס) גיפטיג.
virtu' *n.* (וויר-טוה׳) די ליעבע צו די
שעהנע קינסטע; קונסט=ארבייט; זעלטענע
אדער אלטע קונסט=ארבייט.
vir'tual *a.* (וואיר׳-טשו-על) ווירטועל
[מיט א מעגליכקייט צו ווירקען אדער צו
ווערען]; פאטענציעל [ז. *potential*];
ווירקליך.
virtual'ity *n.* (וואיר-טשו-על׳-אי-טי)
ווירטואליטעט, דאס זיין ווירטועל אדער
פאטענציעל; ווירקליכקייט. ז. *virtual*
vir'tually *adv.* (וואיר׳-טשו-על-אי)
ווירטועל; אין דער ווירקליכקייט.
ז. *virtual*
vir'tue *n.* (וואיר׳-טשו) טוגענד, גוטע
מדות; צניעות, אונשולדיגקייט [הויפט=
זעכליך פון פרויען]; א גוטע אייגענ=
שאפט, א מעלה; קראפט, ווירקונגס=
קראפט, ווירקזאמקייט.
vir'tueless *a.* (וואיר׳-טשו-לעס) אונ=
קרעפטיג, אונווירקזאם; ווערטהלאז.
virtuo'sa *n.* (וויר-טו-או׳-סא) א וויר=
טואזין, א פרוי א ווירטואז. ז. *virtuoso*
virtuo'si *n.* (וויר-טו-או׳-סי) ווירטוא=
זען. ז. *virtuoso*
virtuos'ity *n.* (וויר-טו-אס׳-אי-טי)
קונסט=ליעבהאבערס, קונסט=קענערס; וויר=
טואזיטעט, קונסט=פאלקאמענהייט, העכ=
סטע פאלקאמענהייט אין דער טעכניק פון
א קונסט.
virtuo'so *n.* (וויר-טו-או׳-סאו) א
קונסט=קענער, א קונסט=ליעבהאבער; א
זאמלער פון קונסטווערק אדער אנטיק=זא=
כען; א ווירטואז, א גרויסער קינסטלער
[איינער וואס בעזיצט פאלקאמען די טעכ=
ניק פון א קונסט, הויפטזעכליך פון מו=
זיק].
virtuo'soship *n.* (וויר-טו-או׳-סאו-
שיפ) ווירטואזיטעט, קונסט=פאלקאמענ=
הייט, העכסטע פאלקאמענהייט אין דער
טעכניק פון א קונסט; ליעבע צו קונסט;
קונסט=געשמאק.
vir'tuous *a.* (וואיר׳-טשו-אס) טוגענד=
האפט; רעכטפערטיג, גערעכטיג; צניעות=
דיג, אונשולדיג, ריין [הויפטזעכליך ווע=
גען פרויען].
vir'tuously *adv.* (וואיר׳-טשו-אס-לי)
אויף א טוגענדהאפטען שטייגער; אויף
אן עהרענווירדיגער ארט; מיט צניעות,
אויף א ריינעם אדער אונשולדיגען אופן.
vir'tuousness *n.* (וואיר׳-טשו-אס-נעס)
טוגענדהאפטיגקייט; ריינקייט, צניעות,
אונשולדיגקייט.
vir'ulence *n.* (וויר׳-או-לענס) גיפטיג=
קייט; ביטערקייט; בייזקייט, שלעכטקייט;
א ביטערער האס.
vir'ulency *n.* (וויר׳-או-לענ-סי)
ז. *virulence*
vir'ulent *a.* (וויר׳-או-לענט) גיפטיג;
אנשטעקענד; שעדליך, געפעהרליך; בייז,
שלעכט, ביטער.
vir'ulently *adv.* (וויר׳-או-לענט-לי)
גיפטיג; בייז, שלעכט, ביטער.
vi'rus *n.* (וואי׳-ראס) קראנקהייטס=גיפט,
אנשטעקונגס=שטאף [דער שטאף דורך
וועלכען מען שטעקט זיך אן פון א קראנ=
קען]; ביטערקייט, בייזקייט, שלעכטקייט.
vis *n.* (ווים) קראפט.
vis'age *n.* (וויז׳-עדזש) דאס געזיכט;
דער אנבליק, דאס אויסזעהן, דער גע=
זיכטס=אויסדרוק.
vis'aged *a.* (וויז׳-עדזשד) מיט א גע=
זיכט, מיט אן אויסזעהן.
The explorer found a brown **visaged** race.
vis'-à-vis' *adv., a. and n.* (וויעז׳-א-
וויע׳) וויז=א=ווי, געגענאיבער, פנים אל
פנים; עטוואס וואס איז אדער שטעהט
געגענאיבער; איינער וואס שטעהט מיט׳ן
געזיכט צו אן אנדערען; אזא לייכטע קא=
רעטע פאר צוויי אדער פיער פערזאנען
צו זיצען איינע נעגען די אנדערע; א
זאפא, וועלכע איז געמאכט אזוי, אז די
פערזאנען זיצען אויף איהר איינע נעגען
די אנדערע.
viscach'a *n.* (ווים-קעטש׳-א) א ווים=
קאכא [אזא אמעריקאניש גריזשענד
חיה׳לע].
viscache'ra *n.* (ווים-קע-טשיי׳-רא) א
רייה נעסטען פון וויסקאכאס.
ז. *viscacha*
vis'cera *n.* (ווים׳-ע-רא) אינגעווייד, גע=
דערים [ז. *viscus*]; די ארגאנען וואס
געפינען זיך אין א גרויסען חלל פון קער=
פער [ווי למשל, דער מארך, דאס הארץ
אדער דער לעבער].
ז. איל. *"Bloodvessels of the Human Body"*
vis'ceral *a.* (ווים׳-ע-רעל) וואס גע=
הערט צום אינגעווייד אדער אנדערע אר=
גאנען, וועלכע געפינען זיך אין א גרויסען
חלל פון קערפער; וואס ענטהאלט די גערע=
רים אדער אינגעווייד; וואס איז שייך
צו דער ברוסט=זייט אדער בויך=זייט פון
קערפער, וואס געפינט זיך אויף דער
ברוסט=זייט פון קערפער [אין געגענזאץ
צו דער רוקען=זייט].
vis'cerate *v.* (ווים׳-ע-רייט) ארויס=
נעהמען די גערערים.
vis'cid *a.* (ווים׳-איד) קלעפעדיג, קלע=
פיג, קלייאיג.
viscid'ity *n.* (ווי-סיד׳-אי-טי) קלעפע=
דיגקייט, קלעפיגקייט, קלייאיגקייט.
viscom'eter *n.* (ווים-קאמ׳-ע-טער)
ז. *viscosimeter*
viscom'etry *n.* (ווים-קאמ׳-ע-טרי) דאס
בעשטימען די קלעפיגקייט פון א פלי=
סיגקייט.
viscosim'eter *n.* (ווים-קאו-סימ׳-ע-
טער) אן אפאראט צו בעשטימען די קלע=
פיגקייט פון א פליסיגקייט [ווי למשל,
פון אויל].
viscosimet'ric *a.* (ווים-קאו-סי-מעט׳-
ריק) וואס איז שייך צו אן אפאראט וואס
בעשטימט די קלעפיגקייט פון א פליסיג=
קיים.
viscosimet'rical *a.* (ווים-קאו-סי-
מעט׳-רי-קעל) ז. *viscosimetric*
viscos'ity *n.* (ווים-קאס׳-אי-טי)
ז. *viscidity*
vis'count *n.* (וואי׳-קאונט) א וויקאנט
[אן אדעל=טיטול, צווישען גראף און בא=
ראן]; א טיטול פון א גראף׳ס זוהן.
vis'countcy *n.* (וואי׳-קאונט-סי) דער
ראנג פון א וויקאנט. ז. *viscount*
vis'countess *n.* (וואי׳-קאונ-טעס) א
וויקאנטעסע [אן אדעל=טיטול פון א פרוי,
צווישען גרעפין און באראנעסע].
vis'countship *n.* (וואי׳-קאונט-שיפ)
דער ראנג פון א וויקאנט. ז. *viscount*
vis'county *n.* (וואי׳-קאונ-טי)
ז. *viscountship*
vis'cousness *n.* (ווים׳-קאס-נעס)
ז. *viscosity*
vis'cus *n.* (ווים׳-קאס) איינער פון די
קערפער=טיילען וואס ליעגען אין א קער=
פער=חלל. ז. *viscera*
vise *n. and v.* (וואים) א שרויף=
שטאק [אזא געצייג
עטוואס איינצוקלע=
מען אום צו האלטען
עס פעסט אין דער
צייט וואס עס ווערט
בעארבייט]; איינ=
קלעמען אין א שרויף=שטאק.

Vises

visé' *v. and n.* (ווי-זיי׳) וויזירען,
דורכזעהן און בעשטעטיגען [ווי למשל,
א פאספארט]; א וויזא, אן אפיציעלע
בעשטעטיגונג [פון א פאספארט].
vise'-bench *n.* (וואים׳-בענטש) א
שרויף=שטאק=באנק, א ווערק=טיש צו וועל=
כען א שרויף=שטאק [ז. *vise*] ווערט
בעפעסטיגט.
vise'man *n.* (וואים׳-מען) איינער וואס
ארבייט ביי א שרויף=שטאק.
Vish'nu *n.* (וויש׳-נוה) וויישנו [אין דער
אינדישער מיטאלאגיע — איינער פון די
דריי גאטהייטען (בראהמא, סיווא און
ווישנו), די פערקערפערונג פון דער זון
און פון גוטס].
visibil'ity *n.* (וויז-אי-ביל׳-אי-טי)
זיכטבארקייט, בעמערקבארקייט, דאס קע=
נען געזעהן אדער בעמערקט ווערען.
vis'ible *a. and n.* (וויז׳-איבל) זיכט=
באר, וואס מען קען זעהן; בעמערקליך;
אויגענשיינליך; דייטליך; אפענבאר; א
זיכטבארע זאך.
vis'ibleness *n.* (וויז׳-איבל-נעס)
ז. *visibility*
vis'ibly *adv.* (וויז׳-אי-בלי) זיכטבאר,
בעמערקליך; אויגענשיינליך, איינפאך,
דייטליך, קלאר, אפענבאר.
vis iner'tiæ (ווים אינ-אויר׳-שי-אי)
ז. *inertia*
vi'sion *n. and v.* (וויזש׳-אן) די זעה=
קראפט, די ראיה; דאס זעהן; אן ער=
שיינונג; דאס געזעהענע; א זעהונג, א
פראפעטישע זעהונג; א חלום, א טרוים;
א פאנטאסטישעס בילד; אן אילוזיאן;
א פאנטאזיע, אן איינבילדונג, א פארשטע=

לונג; זיך פארשטעלען; פאנטאזירען, טרוימען, חלום'ען.

vi'sional *a.* (וויזש'-אנ-על) וואס איז שייך צו א זעהונג, חלום אדער פאנטאזיע; וואס איז געזעהן אין חלום אדער פאנטאזיע; ניט רעאל, ניט ווירקליך.

vi'sionariness *n.* (וויזש'-אנ-ע-רי-נעס) איינגעבילדעטקייט, דאס עקזיסטירען נור אין דער איינבילדונג, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; פאנטאסטישקייט; אונאויספיהרבארקייט, אונמעגליכקייט; אונפראקטישקייט; דאס חלום'ען, דאס טרוימען, דאס פאנטאזירען.

vi'sionary *a. and n.* (וויזש'-אנ-ע-רי) איינגעבילדעט, וואס עקזיסטירט נור אין דער איינבילדונג, אבער ניט אין דער ווירקליכקייט; ראמאנטיש, טרוימעריש, פאנטאסטיש; אונאויספיהרבאר, אונמעגליך; אונפראקטיש; חלום'ענד, טרוימענד, פאנטאזירענד; רייך אין פאנטאזיעס; מיט א שטארקער פאנטאזיע; א גייסטערזעהער; א פאנטאסט; א טרוימער, א בעל=חלומות, א פאנטאזיאר.

vi'sionist *n.* (וויזש'-אנ-איסט) א גייסטער=זעהער, א פאנטאסט.

vi'sionless *a.* (וויזש'-אנ-לעס) אהן א ראיה, בלינד.

vis'it *v. and n.* (וויז'-איט) בעזוכען, אבשטאטען א בעזוך; מאכען וויזיטען; טרעפען [ווי מיט א קראנקהייט אדער אונגליק]; בעזעהן, בעקוקען; אונטערזוכען; משפט'ען; בעשטראפען; א וויזיט, א בעזוך; אן אפיציעלער בעזוך.

vis'itable *a.* (וויז'-אי-טעבל) וואס דארף אדער קען אונטערזוכט ווערען.

vis'itant *n. and a.* (וויז'-אי-טענט) א בעזוכער; א וואנדער=פויגעל [וואס האלט זיך אויף אין א געוויסער געגענד בלויז א געוויסע צייט]; בעזוכענד.

Vis'itant *n.* (וויז'-אי-טענט) א מיטגליעד פון א געוויסען קאטוילישען מאנאשקעס=ארדען.

visita'tion *n.* (וויז-אי-טיי'-שאן) דאס ב'עזוכען; א בעזוך, א וויזיט; א בעזיכטיגונג, אן אינספעקציאן, א דורכזוכונג; אן אפיציעלער וויזיט וואס א בעאמטער מאכט אין אן אינסטיטוציאן פאר דעם צוועק פון אן אונטערזוכונג; די געטליכע היימזוכונג, די געטליכע פערטיילונג פון גנאד אדער שטראף; גאט'ס משפט; גאט'ס שטראף; א פאסירונג, א געשעהעניש.

Visita'tion *n.* (וויז-אי-טיי'-שאן) די מאריע=בעזוכונג [א קריסטליכער יום טוב דעם 2טען יוני].

visitato'rial *a.* (וויז-אי-טיי-טאו'-רי-על) ז. *visitorial*

vis'it-card *n.* (וויז'-איט-קארד) ז. *visiting-card*

vis'it-day *n.* (וויז'-איט-דיי) א בעזוכס=טאג [א טאג ווען מען נעהמט אויף געסט].

vis'iter *n.* (וויז'-אי-טער) ז. *visitor*

vis'iting *n. and a.* (וויז'-אי-טינג) דאס מאכען וויזיטען; אן איינפלוס, א ווירקונג; אן אימפולס, אן אנרעגונג; בעזוכענד; וואס איז בעפאלמעכטיגט צו קומען מאכען אן אונטערזוכונג.

vis'iting-book *n.* (וויז'-אי-טינג-בוק) א וויזיט=בוך [א בוך אין וועלכען עס ווערען פערצייכענט די בעזוכען וואס זיינען געמאכט געווארען אדער וואס דארפען געמאכט ווערען].

vis'iting-card *n.* (וויז'-אי-טינג-קארד) א וויזיט=קארטע.

vis'iting-day *n.* (וויז'-אי-טינג-דיי) א וויזיט=טאג [א טאג ווען איינער נעהמט אויף בעזוכער].

vis'itor *n.* (וויז'-אי-טאר) א בעזוכער; אן אינספעקטאר, אן אונטערזוכער.

visito'rial *a.* (וויז-אי-טאו'-רי-על) וואס איז שייך צו אן אונטערזוכער אדער אונטערזוכונג.

visito'rial pow'er (וויז-אי-טאו'-רי-על פאו'-ער) אונטערזוכונגס=רעכט, דאס רעכט צו קומען מאכען אן אונטערזוכונג.

vis'itress *n.* (וויז'-איט-רעס) א בעזוכערין.

vi'sive *a.* (וואי'-סיוו) וואס איז שייך צו דער זעה=קראפט אדער ראיה.

visne *n.* (וויען) א נאכבארשאפט, וואו א פערברעכען איז בעגאנגען געווארען.

vis'or *n.* (וויז'-אר) ז. *vizor*

vis'ored *a.* (וויז'-ארד) ז. *vizored*

vis'orless *a.* (וויז'-אר-לעס) ז. *vizorless*

vis'ta *n.* (וויס'-טא) א דורכזיכט [ווי למשל, דורך א בוימער=אלעע]; דאס וואס בילדעט אן אלעע [ווי למשל, בוימער]; אן אויסזיכט; א בילד [פארגעשטעלט אין געדאנק].

vis'ual *a.* (וויזש'-יו-על) וואס געהערט אדער דיענט צום זעהן, וואס געהערט צו דער זעהונגס=קראפט; זיכטבאר, וואס מען קען זעהן.

vis'ual an'gle (וויזש'-יו-על ענגל) דער זעה=ווינקעל [דער ווינקעל וואס בילדעט זיך פון צוויי זיך=שניידענדע שטראהלען געצויגען פון די ענד=פונקטען פון א געגענשטאנד צו דעם געזיכטס=פונקט פון אויג].

visualisa'tion *n.* (וויז-יו-על-אי-זיי'-שאן) ז. *visualization*

vis'ualise *v.* (וויזש'-יו-על-איז) ז. *visualize*

visual'ity *n.* (וויזש-יו-על'-אי-טי) זיכטבארקייט, דאס קענען געזעהן ווערען; א בילד [פארגעשטעלט אין געדאנק].

visualiza'tion *n.* (וויז-יו-על-אי-זיי'-שאן) דאס מאכען אדער ווערען זיכטבאר [אין געדאנקען אדער פארשטעלונגען], דאס פארשטעלען זיך אין געדאנק, דאס פארשטעלען זיך פאר די אויגען; א בילד פארגעשטעלט אין געדאנק.

vis'ualize *v.* (וויזש'-יו-על-איז) מאכען זיכטבאר [אין געדאנק אדער פארשטעלונג], זיך פארשטעלען אין געדאנק, זיך פארשטעלען פאר די אויגען.

vis'ually *adv.* (וויזש'-יו-על-אי) וואס איז שייך צום זעהן.

vis'ual nerve (וויזש'-יו-על נירוו) דער זעה=נערוו.

vis'ual point (וויזש'-יו-על פאינט) אין פערספעקטיוו=צייכנונג — דער זעה=פונקט, דער געזיכטס=פונקט, דער פונקט אין דער האריזאנטאלער ליניע אין וועלכער אלע זעה=שטראהלען פעראייניגען זיך [ז. *visual rays*].

vis'ual rays (וויזש'-יו-על רייז) זעה=שטראהלען [ליניען אדער ליכט=שטראהלען, וועלכע מען שטעלט זיך פאר, אז זיי ציהען זיך צום אויג פון א געגענשטאנד אויף וועלכען מען קוקט].

vi'tal *a.* (וואי'-טעל) פון לעבען, וואס געהערט צום לעבען; וואס איז דורכאויס נויטיג צום לעבען, וויכטיג פאר דעם לעבען, וואס אונטערהאלט דאס לעבען; העכסט נויטיג, זעהר וויכטיג; וואס איז געפעהרליך פאר'ן לעבען; לעבענד, וואס לעבט.

vi'tal force (וואי'-טעל פאורס) די לעבענס=קראפט.

vi'tal func'tions (וואי'-טעל פאנק'-שאנז) לעבענס=פונקציאנען [ווי די בלוט=צירקולאציאן, די פערדייאונג א. ז. וו.].

vitalisa'tion *n.* (וואי-טעל-אי-זיי'-שאן) ז. *vitalization*

vi'talise *v.* (וואי'-טעל-איז) ז. *vitalize*

vi'taliser *n.* (וואי'-טעל-אי-זער) ז. *vitalizer*

vi'talism *n.* (וואי'-טעל-איזם) וויטאליזם [די לעהרע אז די אורזאכע פון לעבען ליעגט אין א בעזונדערער לעבענס=קראפט, וועלכע איז ניט פיזיש און ניט מאטעריעל].

vi'talist *n.* (וואי'-טעל-איסט) א וויטאליסט [אן אנהענגער פון וויטאליזם]. ז. *vitalism*

vitalis'tic *a.* (וואי-טע-ליס'-טיק) וואס איז שייך צו וויטאליזם. ז. *vitalism*

vital'ity *n.* (וואי-טעל'-אי-טי) לעבענס=קראפט, לעבענס=פעהיגקייט.

vitaliza'tion *n.* (וואי-טעל-אי-זיי'-שאן) בעלעבונג.

vi'talize *v.* (וואי'-טעל-איז) בעלעבען, געבען לעבען.

vi'talizer *n.* (וואי'-טעל-אי-זער) איינער וואס בעלעבט אדער גיט לעבען, דאס וואס בעלעבט.

vi'tally *adv.* (וואי'-טעל-אי) 1. אזוי אז עס געהט אין לעבען; 2. געבענדיג לעבען; 3. אין די לעבענס=טיילען פון קערפער, בעשעדיגענדיג די וויכטיגסטע לעבענס=טיילען פון קערפער, שטערבליך, טויטליך, אויף טויט.

1. Our country is **vitally** affected by the European war.

vi'tal pow'er (וואי'-טעל פאו'-ער) די לעבענס=קראפט.

vi'tal prin'ciple (וואי'-טעל פרינ'-סיפל) דער לעבענס=פרינציפ, דער יסוד פון לעבען.

vi'tals *n.* (וואי'-טעלז) די לעבענס=טיילען פון קערפער.

vi'tal statis'tics (וואי'-טעל סטע-טיס'-טיקס) לעבענס=סטאטיסטיק [סטאטיסטיק פון געבורט, הייראט, שטערבליכקייט און אלעס וואס האט צו טהאן מיט'ן לעבען און פארטפלאנצונג פון מענשליכע דורות].

vi'tascope *n.* (וואי'-טע-סקאופ) א וויטאסקאפ [א פארריכטונג צו פערגרעסערען און פארצושטעלען אויף א לייוועגד בעוועגליכע בילדער]. ז. *kinetoscope*

vit'ellary *a.* (וויט'-ע-לע-רי) פון געלבעל; פון געלבעל=קאליר; וואס איז שייך צו אן איי=געלבעל.

vitellig'enous *a.* (וויט-ע-לידזש'-ע-נאס) וואס פראדוצירט דאס געלבעל [פון אן איי].

vitel'lin *n.* (וואי-טעל'-אין) דער פראטעאיד וואס געפינט זיך אין אן איי=געלבעל. ז. *proteid*

vitel'line *a. and n.* (וואי-טעל'-אין) וואס איז שייך צו אן איי=געלבעל; וואס בעשטעהט פון געלבעל; פון געלבעל=קאליר, טיעף=געל מיט א שאטירונג פון רויט; א געלבעל.

vitellog'enous *a.* (וויט-ע-לאדזש'-ע-נאס) ז. *vitelligenous*

vitel'lus *n.* (וואי-טעל'-אס) דאס איי־געלכעל; די פראטאפלאזמע פון אן אייעלע, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך אן ארגאניזם.

vi'tiate *v.* (וויש'-אי-אייט) 1. פערדאר־בען; 2. מאכען אונגילטיג, מבטל זיין.
1. Sewer gas vitiates the air. 2. Fraud vitiates a contract.

vitia'tion *n.* (וויש-אי-איי'-שאן) פער־דארבונג, דאס מאכען אונגילטיג, דאס מבטל זיין.

vi'tiator *n.* (וויש'-אי-איי-טאר) א פער־דארבער, עטוואס וואס פערדארבט; איי־נער אדער עטוואס וואס מאכט אונגילטיג אדער איז מבטל.

vit'icide *n.* (וויט'-אי-סאיד) א וויינ־שטאק־פערדארבער, אן אינזעקט וואס שע־דיגט וויינשטאקען.

vitic'olous *a.* (וואי-טיק'-א-לאס) וואס האלט זיך אויף וויינשטאקען אדער ווערט פראדוצירט אויף וויינשטאקען [ווי גע־וויסע אינזעקטען אדער שוועמלעך].

vitic'ula *n.* (וואי-טיק'-יו-לא) א קרי־כענדער אדער קלעטערענדער שטענגעל [ווי למשל, פון אן אונערקע].

vitic'ulose *a.* (וואי-טיק'-יו-לאס) וואס ברייננגט ארוים ראנקען אדער אויסלוי־פערס. ז. *sarmentose*.

viticul'tural *a.* -(וויט-אי-קאל'-טשור) על) וואס איז שייך צו וויין־קולטיווירונג.

vit'iculture *n.* (וויט'-אי-קאל-טשור) וויין־קולטיווירונג.

viticul'turist *n.* -(וויט-אי-קאל'-טשור) איסט) א וויין־קולטיווירער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט וויינגערטנעריי.

vitili'go *n.* (וויט-אי-לאי'-גאו) א קראנק־האפטע קאלירטע געפלעקטקייט פון דער הויט.

vitiligoi'dea *n.* (וויט-אי-לי-גאי'-די-א) א הויט־קראנקהייט, ביי וועלכער די הויט ווערט בעדעקט מיט געלבליכע פלעקען אדער פרישטשעקעס [הויפטזעכליך אויף די אויגען־לעדלעך].

vitilit'igate *v.* (וויט-אי-ליט'-אי-גייט) לאדען אין געריכט, דאקוטשען מיט לא־דענישען אין געריכט.

vitios'ity *n.* (וויש-אי-אס'-אי-טי) פער־דארבענהייט.

vi'tious *a.* (וויש'-אס) ז. *vicious*.

vi'tiousness *n.* (וויש'-אס-נעס) ז. *viciousness*.

Vi'tis *n.* (וואי'-טיס) דער מין פלאנצען צו וועלכען עס געהערען די וויינשטאקען.

vit'rea *n.* (וויט'-רי-א) פארציייטיגע גלעזערנע כלים, ברוכשטיקער פון פארציי־טיגע גלעזערנע כלים; דער קריסטאל־קער־פער [פון די אויגען. ז. *vitreum*].

vit'reo-elec'tric *a.* -(וויט'-רי-או-אי) לעק'-טריק) פאזיטיוו־עלעקטריש, גלאז־עלעקטריש, וואס ענטהאלט אדער ברייננגט ארוים אזא עלעקטריציטעט וואס קומט פון רייבען גלאז.

vitreos'ity *n.* (וויט-רי-אס'-אי-טי) ז. *vitreousness*.

vit'reous *a. and n.* (וויט'-רי-אס) גלע־זערן, גלאזיג, גלעזעריג, גלאזארטיג; דער קריסטאל־קערפער פון אויג, די גלאזארטי־גע פליסיגקייט פון אויג [אין דעם הינ־טערטייל פון דעם שווארץ־אפעל].

vit'reous bod'y of the eye -(וויט') רי-אס באד'-אי אוו טהי אי) ז. *vitreum*.

vit'reous electric'ity -(וויט'-רי-אס) אי-לעק-טריס'-אי-טי) עלעקטריציטעט וואס בעקומט זיך פון רייבען גלאז.

vit'reous hu'mor of the eye -(וויט') רי-אס היו'-מאר אוו טהי אי) ז. *vitreum*.

vit'reous lens (וויט'-רי-אס לענז) ז. *vitreum*.

vit'reousness *n.* (וויט'-רי-אס-נעס) גלעזעריגקייט, גלאזארטיגקייט.

vitres'cence *n.* (ווי-טרעס'-ענס) פער־גלעזערונג, פערגלאזונג, פערוואנדלונג אין גלאז, דאס פערוואנדלען זיך אין גלאז.

vitres'cent *a.* (ווי-טרעס'-ענט) זיך פערוואנדלענד אין גלאז.

vitres'cible *a.* (ווי-טרעס'-איבל) וואס קען ווערען גלאזיג אדער גלעזערן, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vit'reum *n.* (וויט'-רי-אם) דער קרים־טאל־קערפער פון אויג, די גלאזארטיגע פליסיגקייט פון אויג [אין דעם הינטער־טייל פון דעם שווארץ־אפעל].

vit'ric *a.* (וויט'-ריק) גלאז־ גלאזיג, גלאז־ארטיג.

vit'rics *n.* (וויט'-ריקס) דאס שטודיום אדער די געשיכטע פון גלאז־פאבריקאציאן; גלאז און גלאז־מאטעריאלען.

vitrifac'tion *n.* (וויט-רי-פעק'-שאן) פערגלאזונג, פערגלעזערונג, פערוואנדלונג אין גלאז.

vitrifac'ture *n.* (וויט-רי-פעק'-טשור) גלאז־פאבריקאציאן.

vitrifiabil'ity *n.* -(וויט-רי-פאי-ע-ביל') אי-טי) פערגלאזבארקייט, די פעהיגקייט פערגלעזערט צו ווערען אדער פערוואנ־דעלט צו ווערען אין גלאז.

vit'rifiable *a.* (וויט'-רי-פאי-עבל) פער־גלאזבאר, וואס קען פערגלעזערט ווערען אדער פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vitrifica'tion *n.* (וויט-רי-פי-קיי'-שאן) פערגלאזונג, פערגלעזערונג, פערוואנדלונג אין גלאז.

vit'riform *a.* (וויט'-רי-פארם) גלאז־פערמיג, גלאז־עהנליך.

vit'rify *v.* (וויט'-רי-פאי) פערגלאזען, פערוואנדלען אין גלאז; פערגלעזערט ווע־רען, פערוואנדעלט ווערען אין גלאז.

vitri'na *n.* (ווי-טראי'-נא) א גלאז־שנעק. א גלאז־שליאמאק [א שנעק מיט א דינעם, דורכזיכטיגען דעקעל אדער שאלעכץ].

vit'rine *n.* (וויט'-רין) א וויטרינע, א שוי־קאסטען [א גלעזערנער קאסטען צום אויסשטעלען זאכען].

vit'rinoid *a.* (וויט'-רי-נאיד) עהנליך צו ז. *vitrina* א גלאז־שנעק.

vit'riol *n.* (וויט'-רי-אל) וויטריאל, אלע־אום, שוועבעל־זויערע.

vit'riolate *v. and a.* (וויט'-רי-א-לייט) וויטריאליזירען, פערוואנדלען אין וויט־ריאל [אלעאום]; פערוואנדעלט אין וויט־ריאל.

vitriola'tion *n.* (וויט-רי-א-ליי'-שאן) וויטריאליזירונג, פערוואנדלונג אין וויט־ריאל [אלעאום].

vitriol'ic *a.* (וויט-רי-אל'-איק) 1. וויט־ריאליש, עהנליך צו וויטריאל, פון וויט־ריאל, וואס איז שייך צו וויטריאל [אלע־אום]; 2. ברענענד; 3. בייסענד, שניידענד, שארף.
2. I can never taste this vitriolic drink. 3. The article brought forth a flood of vitriolic criticism.

vitriol'ic e'ther (וויט-רי-אל'-איק איע'-טהער) ז. *sulphuric ether*.

vit'rioline *a.* (וויט'-רי-א-לין) וויטרי־ליש, וויטריאל־עהנליך, פון וויטריאל [אלעאום].

vit'riolizable *a.* (וויט'-רי-אל-אי-זעבל) וויטריאליזירבאר, וואס קען פערוואנדעלט ווערען אין וויטריאל [אלעאום].

vitrioliza'tion *n.* -(וויט-רי-אל-אי-זיי') שאן) ז. *vitriolation*.

vit'riolize *v.* (וויט'-רי-אל-איז) וויטרי־אליזירען, פערוואנדלען אין וויטריאל [אלעאום]; פערגיפטיגען, צוברענען אדער בעשעדיגען מיט וויטריאל.

vit'ry *n.* (וויט'-רי) אזא לייוונט.

vit'ta *n.* (וויט'-א) א קאפ־באנד; א שווירלאנדע; אן אויל־גריבעלע [אין פלאנ־צען]; אין זאאלאגיע — א שטרייף.

vit'tate *a.* (וויט'-אייט) געשטרייפט; וואס האט אויל־גריבעלעך [וועגען פלאנצען].

vit'ular *a.* (וויט'-יו-לאר) קעלבערן, וואס איז שייך צו א קאלב.

vit'ular ap'oplexy -(וויט'-יו-לאר עפ') א-פלעק-סי) אפאפלעקציע ביי בהמות וואס קומט ביים געבעהרען א קאלב.

vit'ular fe'ver -(וויט'-יו-לאר פיע') ווער) ז. *vitular apoplexy*.

vit'ulary *a.* (וויט'-יו-לע-רי) ז. *vitular*.

vit'uline *a.* (וויט'-יו-לין) פון קעלבערן; קאלב־עהנליך; וואס איז שייך צו א קאלב.

vitu'perable *a.* (וואי-טיו'-פע-רעבל) וואס פערדיענט געטאדעלט צו ווערען, וואס דארף בלאמירט ווערען אדער געשימפפט ווערען.

vitu'perate *v.* (וואי-טיו'-פע-רייט) טאדלען, פערווארפען, מאכען פארווירפע, בלאמירען, זידלען, שימפפען.

vitupera'tion *n.* -(וואי-טיו-פע-ריי') שאן) טאדעל, טאדלונג, בלאמירונג, זיד־לונג, שימפפונג.

vitu'perative *a.* -(וואי-טיו'-פע-ריי) טיוו) טאדלענד, בלאמירענד, זידלענד, שימפפענד.

vitu'peratively *adv.* -(וואי-טיו'-פע) ריי-טיוו-לי) טאדלענדיג, בלאמירענדיג, מיט זידלעריי, מיט שימפפעריי.

vitu'perator *n.* -(וואי-טיו'-פע-ריי) טאר) א טאדלער, א בלאמירער, א זיד־לער, א שימפפער.

vi'va *int.* (ווי'-ווא) וויוואט! עס לע־בע! זאל לאנג לעבען! האך!

viva'ce *a.* (ווי-ווא'-טשע) — אין מוזיק לעבעדיג, מונטער.

viva'cious *a.* (ווי-וויי'-שאס) לעבהאפט, לעבעדיג, מונטער.

viva'ciously *adv.* (ווי-וויי'-שאס-לי) אויף א לעבעדיגען, מונטערען אופן.

viva'ciousness *n.* (ווי-וויי'-שאס-נעס) לעבהאפטיגקייט, לעבעדיגקייט, מונטער־קייט.

vivacis'simo *a.* (ווי-ווא-טשיס'-אי-מא) אין מוזיק — שטארק לעבעדיג, שטארק מונטער.

vivac'ity *n.* (ווי-וועס'-אי-טי) ז. *vivaciousness*.

vivandière' *n.* (ווי-וואנ-די-עהר') א מארקעטאנטין, א מארקעטענדערין, א פרוי וואס פערקויפט פערשידענע פראדוקטען צום מיליטער.

viva'rium *n.* (וואי-וויי'-רי-אם) אן ארט וואו מען האלט לעבעדיגע בעשעפע־נישען [ווי אן אקווארויום, א טהיער־גאר־טען א. ז. וו.].

vi'vary *n.* (וואי'-וע-רי) ז. *vivarium*.

vi'vat *n.* (וואי'-וועט) [אן] א וויוואט אויסגעשריי פון פרייד אדער בעגייסטע־רונג].

vi'va vo'ce (וואַי'-ווא וואָו'-סי) מינדליך, אויסגעדריקט אין ווערטער.
The motion was carried by a **viva voce** vote.

viv'da *n.* (וויוו'-דא) ז. *vifda*

vive *a.* (וואַיוו) לעבעדיג, מונטער, קרעפטיג.

vive! *int.* (וויעוו) עס לעבע! לאַנג לעבען זאָל!

vives *n.* (וואַיווז) די פייפעל [א מין געשוויר ביי א פערד אונטער'ן אויער].

viv'ianite *n.* (וויוו'-אי-ענ-איט) וויוויאַניט, אייזען־בלוי, בלוי־אייזען־ערץ אדער פאָספאָר־זויערעס אייזען [אזא מינעראל].

viv'id *a.* (וויוו'-איד) לעבהאַפט, לעבעדיג, מונטער; פריש, שטאַרק, קלאַר, העל [ווענען קאליר, שיין א. ז. וו.].

viv'idly *adv.* (וויוו'-איד-לי) מיט לעבעדיגקייט, מיט מונטערקייט; מיט קלאַרקייט, פרישקייט, שטאַרקייט אדער העלקייט [ווי פון קאליר, שיין א. ז. וו.].

viv'idness *n.* (וויוו'-איד-נעס) לעבהאַפטיגקייט, לעבעדיגקייט, מונטערקייט; פרישקייט, קלאַרקייט, שטאַרקייט, העלקייט [ווי פון קאליר, שיין א. ז. וו.].

vivif'ic *a.* (וואַי-וויפ'-איק) בעלעבענד, וואָס מאַכט לעבעדיג.

vivif'ical *a.* (וואַי-וויפ'-אי-קעל) ז. *vivific*

vivif'icant *a.* (וואַי-וויפ'-אי-קענט) בעלעבענד, וואָס מאַכט לעבעדיג.

vivif'icate *v.* (וואַי-וויפ'-אי-קייט) אויפלעבען, בעלעבען; אין כעמיע — רעגענערירען, אומקעהרען צום נאַטירליכען צושטאַנד [א מעטאַל פון א כעמישער פערבינדונג].

vivifica'tion *n.* (וויוו-אי-פי-קיי'-שאַן) בעלעבונג, אויפלעבונג, לעבעדיג־מאַכונג; אין פיזיאָלאָגיע — פערוואַנדלונג פון פראָטעאיד־שטאָפען [ז. *proteid*] אין לעבעדיגען אָרגאַניזם־געוועב.

viv'ifier *n.* (וויוו'-אי-פאַי-ער) א בעלעבער, אן אויפלעבער, אן אויפמונטערער.

viv'ify *v.* (וויוו'-אי-פאַי) בעלעבען, מאַכען לעבעדיג, אויפלעבען, אויפמונטערען.

Vivip'ara *n.* (וואַי-וויפ'-ע-רא) דער מין זויג־טהיערע, דער מין חיות וואָס געבעהרען לעבעדיגע קינדער [אין געגענזאַץ צו די בעשעפעניסען וואָס לעגען אייער].

vivipar'ity *n.* (וויוו-אי-פער'-אי-טי) געבורט פון לעבעדיגע קינדער [אין נעגענזאַץ צו דער אויסבריהונג פון אייער], דאָס געבעהרען לעבעדיגע קינדער.

vivip'arous *a.* (וואַי-וויפ'-ע-ראַס) וואָס געבעהרט לעבעדיגע קינדער; זיך פאַרטפלאַנצענד פון זאמען אדער קנאָספען אויף דער מוטער־פלאַנצע.

vivip'arously *adv.* (וואַי-וויפ'-ע-ראַס-לי) זיך פערמעהרענדיג דורך געבורט, געבעהרענדיג לעבעדיגע קינדער; זיך פאַרטפלאַנצענדיג דירעקט אויף דער מוטער־פלאַנצע.

vivip'arousness *n.* (וואַי-וויפ'-ע-ראַס-נעס) ז. *viviparity*

vivisect' *v.* (וויוו-אי-סעקט') פראַקטיצירען וויוויסעקציאָן [אנאַטאָמירונג אדער אפערירונג פון לעבעדיגע חיות פאַר וויסענשאַפטליכע מעדיצינישע צוועקען]; אנאַטאָמירען, צושניידען אדער אפערירען א לעבעדיג בעשעפעניש [פאַר וויסענשאַפטליכע צוועקען]; מאַכען מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות.

vivisec'tion *n.* (וויוו אי-סעק'-שאַן) וויוויסעקציאָן, צושניידונג, אנאַטאָמירונג אדער אפערירונג פון לעבעדיגע חיות פאַר וויסענשאַפטליכע צוועקען, דאָס מאַכען מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות.

vivisec'tional *a.* (וויוו-אי-סעק'-שאַנ-על) וואָס איז שייך צו וויוויסעקציאָן. ז. *vivisection*

vivisec'tionist *n.* (וויוו-אי-סעק'-שאַנ-איסט) א וויוויסעקטאָר, איינער וואָס פראַקטיצירט וויוויסעקציאָן; אן אנהענגער פון וויוויסעקציאָן. ז. *vivisection*

vivisect'or *n.* (וויוו-אי-סעקט'-אָר) א וויוויסעקטאָר, איינער וואָס פראַקטיצירט וויוויסעקציאָן. ז. *vivisection*

vivisecto'rium *n.* (וויוו-אי-סעק-טאָו'-רי-אַם) א וויוויסעקטאָריום [א פלאַץ, וואו מען פראַקטיצירט וויוויסעקציאָן, וואו מען מאַכט מעדיצינישע עקספערימענטען אויף לעבעדיגע חיות].

vivisep'ulture *n.* (וויוו-אי-סעפ'-אַל-טשור) דאָס בעגראָבען לעבעדיגערהייד.

vi'vo *a.* (וויע'-וואָו) ז. *vivace*

vix'en *n. and a.* (וויקסן) א בייזע פרוי, א מרשעת, א סעדיכע; א "זי"־פוקס; בייז, קריעגעריש, מעשה סעדיכע.

vix'enish *a.* (וויק'סנ-איש) בייז, קריעגעריש, מעשה סעדיכע, ווי א מרשעת.

vix'enly *a.* (וויק'סנ-לי) ז. *vixenish*

viz. אבקירצונג פון *videlicet*, נעמליך, דאָס הייסט [ביים לייענען ווערט די אבקירצונג אויסגעשפּראָכען *namely*].

vi'zament *n.* (וואַי'-זע-מענט) ז. *advisement*

viz'ard *n.* (וויז'-אַרד) א מאַסקע.

vizcach'a *n.* (וויז-קעטש'-א) ז. *viscacha*

vizier' *n.* (ווי-זיער') ז. *vizir*

vizier'ate *n.* (ווי-זיער'-אייט) ז. *vizirate*

vizie'rial *a.* (ווי-זיע'-רי-על) ז. *vizirial*

vizier'ship *n.* (ווי-זיער'-שיפּ) ז. *vizirate*

vizir' *n.* (ווי-זיער') א וויזיר [א מיניסטער אדער סתם הויכער שטאַאַטס־בעאַמטער אין די מאַכמעדאַנישע לענדער].

vizir'ate *n.* (ווי-זיער'-אייט) דאָס וויזיראַט, דאָס אַמט אדער די מאַכט פון א וויזיר. ז. *vizir*

vizi'rial *a.* (ווי-זיע'-רי-על) וואָס איז שייך צו א וויזיר. ז. *vizir*

vizir'ship *n.* (ווי-זיער'-שיפּ) ז. *vizirate*

viz'or *n. and v.* (וויז'-אָר) א מאַסקע; א שירם פון א היטעל, א קאַזיראַק, א דאַשעק; א וויזיער אדער העלם־שיבער [דער דאַשעק פון א קאָפּ־פאַנצער]; מאַסקירען, פערמאַסקירען; בעזאָרגען מיט א דאַשעק אדער וויזיער [העלם־דאַשעק].

viz'ored *a.* (וויז'-אַרד) מאַסקירט; מיט א דאַשעק; בעזאָרגט מיט א וויזיער [א העלם־דאַשעק].

viz'orless *a.* (וויז'-אַר-לעס) ניט מאַסקירט; אהן א דאַשעק; אהן א וויזיער [העלם־דאַשעק].

Vlach *a. and n.* (וולעק) ז. *Wallachian*

vlaie *n.* (וולאַי) ז. *vly*

vly *n.* (וולאַי) א בלאָטע; א לוזשע.

vo. אבקירצונג פון *verso* [די זייט פון א בוך אדער מאַנוסקריפּט, וואָס איז נומערירט מיט גראַדע צאָהלען, ווי 2, 4, 6 א. ז. וו.].

voc. אבקירצונג פון *vocative*

vo'cable *n.* (וואָו'-קעבל) א וואָקאַבעל, א וואָרט; אן אויסדרוק; א נאָמען.

vocab'ulary *n.* (וואָ-קעב'-יו-לע-רי) 1. א וואָקאַבולאַריום, א ווערטער־פערצייכניס [פון א שפּראַך, דיאַלעקט, בוך א. ז. וו.]; א ווערטערבוך; 2. א ווערטער־שאַץ, א ווערטער־אוצר [פון א שפּראַך אדער פּערזאָן].
1. I bought a **vocabulary** of technical terms.
2. In the English **vocabulary** there are more Romance words than Teutonic.

vocab'ulist *n.* (וואָ-קעב'-יו-ליסט) א פערפאַסער פון א וואָקאַבולאַריום. ז. *vocabulary*

vo'cal *a. and n.* (וואָו'-קעל) וואָקאַל, וואָס איז שייך צו דער שטימע, צו דער שפּראַך אדער צו געזאַנג; מינדליך; אויסגעשפּראָכען; זינגענד; בעגאָבט מיט א שטימע; אויסגעדריקט מיט דער שטימע [ניט מיט דעם אָטעם, ווי די קלאַנגען "ז" "וו" אדער "ב" אין געגענזאַץ צו די קלאַנגען "ס", "פ" אדער "פ"]; וואָקאַל, זעלבסט־לויטענד [וואָס קען אויסגעשפּראָכען ווערען אליין, ווי די קלאַנגען "א", "ע", "י", "ו" א. ז. וו., אין געגענזאַץ צו די קאָנזאָנאַנטען, וואָס קענען אליין ניט אויסגעשפּראָכען ווערען, ווי "ב", "ג", "ד" א. ז. וו.]; אין דער קאַטוילישער קירך — איינער וואָס האָט שטימרעכט ביי געוויסע קירכליכע וואַהלען.

vo'cal cords (וואָו'-קעל קאָהרדז) די שטים־בענדער [די פאַלדען אין האַלז, וואָס רופען ארויס די שטימע].

vocal'ic *a.* (וואָ-קעל'-איק) וואָקאַליש, זעלבסט־לויטענד, וואָס איז שייך צו וואָקאַלען [קלאַנגען, וואָס קענען אליין אויסגעשפּראָכען ווערען, ווי "א", "ע" א. ז. וו.].

vocalisa'tion *n.* (וואָו-קעל-אי-זיי'-שאַן) ז. *vocalization*

vo'calise *v.* (וואָו'-קעל-אַיז) ז. *vocalize*

vocalise' *n.* (וואָו-קאַ-ליעז') איבונגען אין זינגען [אהן ווערטער, נאָר אנרופענדיג די נאָטען].

vo'calism *n.* (וואָו'-קעל-איזם) וואָקאַליזם, דאָס ארויסברייינגען שטים־קלאַנגען; א וואָקאַל־קלאַנג [א זעלבסט־לויטענדער קלאַנג, וואָס קען אליין ארויסגעבראַכט ווערען, אהן דער הילף פון אנדערע קלאַנגען, ווי "א", "ע" א. ז. וו.]; א סיסטעם פון וואָקאַלען.

vo'calist *n.* (וואָו'-קעל-איסט) א זינגער, א זינגערין.

vocal'ity *n.* (וואָ-קעל'-אי-טי) אויסשפּרעכליכקייט, די מעגליכקייט אויסגעשפּראָכען צו ווערען, ארויסגעבראַכט ווערען מיט דער שטימע אדער אויסגעזונגען צו ווערען; דאָס זיין וואָקאַליש, וואָקאַלישקייט [דאָס קענען אויסגעשפּראָכען ווערען אהן דער הילף פון אנדערע קלאַנגען, ווי די קלאַנגען "א", "ע" א. ז. וו.].

vocaliza'tion *n.* (וואָו-קעל-אי-זיי'-שאַן) דאָס ארויסברייינגען מיט דער שטימע, דאָס ווערען ארויסגעבראַכט מיט דער שטימע; די פאָרמירונג און אויסשפּרעכונג פון וואָקאַלען [קלאַנגען, וואָס קענען ארויסגעבראַכט ווערען אהן דער הילף פון אנדערע קלאַנגען, ווי "א", "ע", "י" א. ז. וו.].

vo'calize *v.* (וואָו'-קעל-אַיז) מאַכען וואָקאַל; פערוואַנדלען אין א שטימע, ארויסברייינגען מיט דער שטימע; געברויכען די שטימע; רעדען; זינגען. ז. *vocal*

vo'cally *adv.* (וואָו'-קעל-אי) וואָקאַל, דורך דער שטימע, אין ווערטער, מינדליך, זינגענדיג; אין בעצוג צו וואָקאַלען [קלאַנגען, וואָס קענען ארויסגעבראַכט ווערען

אהן דער הילף פון אנדערע קלאנגען, ווי "א", "ע", "י" א. ז. וו.].

vo′cal mu′sic (וואו′-קעל מיו′-זיק) וואקאלע מוזיק [צום זינגען, ניט צום שפּיעלען]..

vo′calness *n.* (וואו′-קעל-נעס) ז. *vocality*.

vo′cal tone (וואו′-קעל טאון) א טאן פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט עהנליך צו דעם טאן פון א מענשליכער שטימע.

voca′tion *n.* (ווא-קיי′-שאן) א בערוף; א פראפעסיאן, א בעשעפטיגונג.

voca′tional *a.* (ווא-קיי′-שאנ-על) וואס איז שייך צו א בערוף אדער פראפעסיאן.

voca′tionally *adv.* (ווא-קיי′-שאנ-על-אי) אין בעצוג צום בערוף אדער פראפעסיאן.

voc′ative *a. and n.* (וואק′-ע-טיוו) וואקאטיוו, רופענד, צורופענד, זיך ווענדענד; דער וואקאטיוו, דער רוף-קאזוס אדער ווענדונגס-קאזוס [די פארם פון א הויפטווארט, וואס בעצייכענט א פערזאן אדער זאך, צו וועלכען מען רופט אדער מען ווענדעט זיך].

voc′ative case (וואק′-ע-טיוו קיים) דער וואקאטיוו. ז. *vocative*.

vocif′erance *n.* (ווא-סיפ′-ע-רענס) ז. *vociferation*.

vocif′erant *a. and n.* (ווא-סיפ′-ע-רענט) שרייענד, לארמענד; א שרייער, איינער וואס לארעמט.

vocif′erate *v.* (ווא-סיפ′-ע-רייט) שרייען, שרייען אויף'ן קול, לארמען, מאכען א לארם.

vocifera′tion *n.* (ווא-סיפ-ע-ריי′-שאן) דאס שרייען; א לארמונג; א געשריי, א לארם.

vocif′erator *n.* (ווא-סיפ′-ע-ריי-טאר) א שרייער, א לארמער.

vocif′erous *a.* (ווא-סיפ′-ע-ראס) שרייענד, לארמענד.

vocif′erously *adv.* (ווא-סיפ′-ע-ראס-לי) מיט געשריי, מיט לארם.

vocif′erousness *n.* (ווא-סיפ′-ע-ראס-נעס) שרייעדיגקייט, לארעמדיגקייט.

vod′ka *n.* (וואוד′-קא) וואדקא, רוסישער בראנפען.

vogue *n.* (וואוג) 1. מאדע; אלגעמיינע בעליעבטקייט אדער בעקאנטקייט, אלגעמיינע אנגענומענקייט; 2. אנגענומענע מיינונג; קלאנג, סלוף.

1. His writings were in **vogue** fifty years ago.

voice *n. and v.* (וואיס) 1. א שטימע, א קול; 2. שפראך, רעדע-פעהיגקייט; 3. א מיינונג; א צושטימונג; 4. א דעה; שטימרעכט; 5. בעפעהל; ווילען; 6. איינער וואס דריקט אוים עפעס; 7. א שפראך-קלאנג ארויסגעבראכט מיט דער שטימע [ניט מיט דעם אטעם]; 8. אויסדריקען, געבען אויסדרוק, בעקאנט מאכען, ערקלערען; 9. אנשטימען; רעגולירען דעם טאן; 10. שרייבען די נאטען פון א מוזיקאלישען שטיק פאר א בעזונדערען אינסטרומענט אדער שטימע; 11. ארויסברייגען א שפראך-קלאנג מיט דער שטימע [ניט מיט'ן אטעם].

4. You have no **voice** in the matter. 5. Ye would not be obedient unto the **voice** of the Lord your God. 6. The poet is the **voice** of the noblest emotions of mankind. 8. We are **voicing** the discontent of the oppressed.

voice′-buil′der *n.* (וואיס′-ביל′-דער) איינער וואס ענטוויקעלט א שטימע [דורך איבונגען אין זינגען]; א לעהרער פון זינגען.

voice′-buil′ding *n.* (וואיס′-ביל′-דינג) די אויסארבייטונג פון א שטימע [דורך מוזיקאלישע איבונגען].

voiced *a.* (וואיסט) בעגאבט מיט א שטימע; וואס האט א שטימע.

voice′-forma′tion *n.* (וואיס′-פאר-מיי′-שאן) ז. *voice-building*.

voice′ful *a.* (וואיס′-פול) וואס האט א שטימע; ארויסברייגענד קלאנגען; קלינגענד, קלאנגפול.

voice′fulness *n.* (וואיס′-פול-נעס) דאס זיין קלאנגפול; קלינגעדיגקייט; דאס ארויסברייגען קלאנגען.

voice′less *a.* (וואיס′-לעס) אהן א שטימע; שטום, שטיל; שווייגענד; וואס האט ניט קיין דעה, קיין שטימע אדער שטימרעכט; ניט ארויסגעבראכט מיט דער שטימע, נאר מיט דעם אטעם [וועגען שפראך-קלאנגען].

voice′lessness *n.* (וואיס′-לעס-נעס) שטימלאזיגקייט; שטומקייט; שטילקייט.

voice′-part *n.* (וואיס′-פארט) די זינג-שטימע, די געזאנג-שטימע [דער טייל פון א מוזיקאלישער קאמפאזיציאן צום זינגען].

voice′-produc′tion *n.* (וואיס′-פרא-דאק′-שאן) אויסבילדונג פון דער שטימע [דורך איבונגען]; דאס מאכען געוויסע עפעקטען מיט דער שטימע [ביים ריידען אדער זינגען].

voi′cer *n.* (וואי′-סער) איינער וואס שטימט אן אדער שטעלט אן דעם טאן פון אן ארגעל.

voice′-trai′ner *n.* (וואיס′-טריי′-נער) ז. *voice-builder*.

voice′-trai′ning *n.* (וואיס′-טריי′-נינג) ז. *voice-building*.

voi′cing *n.* (וואי′-סינג) דאס אנשטימען אדער אויסרעגולירען דעם טאן פון אן ארגעל; אויסדריקונג א. ז. וו. [ז. *voice*].

void *a., n. and v.* (וואיד) 1. לעדיג, לעער, פוסט; 2. וואקאנט, פערלאזען, ניט פערנומען, אונבעזעצט; אהן א בעל הבית; 3. וואס מאנגעלט, וואס האט ניט; 4. נוצלאז, אומזיסט; אהן א ווירקונג; 5. ניט בינדענד, בטל, געזעצליך אונגילטיג; 6. א לעדיגער ארט, א לעערער רוים; אן אפענער פלאץ, אן עפנונג; 7. פערלאזען; מאכען וואקאנט; 8. אברייניגען, בעפרייען פון...; אויסלעדיגען; 9. ארויסלאזען פון זיך, זיך אויסלעדיגען; האבען שטוהלגאנג; משתין זיין; 10. מבטל זיין, מאכען אונגילטיג.

4. My word shall not return to me **void**, but it shall accomplish that which I please. 5. Fraud makes a contract **void**. 6. His death left an aching **void** in the family.

voi′dable *a.* (וואי′-דעבל) וואס קען פערלאזען ווערען אדער אבגעלעדיגט ווערען; וואס מען קען מבטל זיין אדער מאכען אונגילטיג.

voi′dance *n.* (וואי′-דענס) אויסלעדיגונג, אויסלעערונג; בעפרייאונג פון..., דאס פטור ווערען פון...; א לעדיגער ארט אדער שטעלע, א וואקאנץ; ארויסווארפונג פון אן אמט.

voi′ded *a.* (וואי′-דעד) וואס האט א לעדיגען ארט אדער עפנונג; דורכגעלעכערט.

voi′der *n.* (וואי′-דער) א טיש-קארב אדער טאץ, אין וועלכער מען לעגט די געשיר און איבערגעבליבענע זאכען פון עסען ריין צו מאכען דעם טיש; איינער וואס מאכט לעער; אן אויסלעדיגער; איינער וואס פערלאזט אדער לעדיגט אב א פלאץ.

void for uncer′tainty (וואיד פאר אנ-סויר′-טענ-טי) אונגילטיג צוליעב אונקלארקייט [וועגען א געזעצליכען דאקומענט].

voi′ding *n.* (וואי′-דינג) אבלעדיגונג; אויסלעדיגונג; פערלאזונג, דאס מאכען וואקאנט [א שטעלע]; דאס אבגעלעדיגטע, דאס אבגערייניגטע; שיריים, א רעשטעל, א שטיקעל, א פראגמענט.

void′ly *adv.* (וואיד′-לי) מיט פוסטקייט, מיט לעערקייט; אונגילטיג; אהן ווירקונג, נוצלאז, אומזיסט.

void′ness *n.* (וואיד′-נעס) לעערקייט, לעדיגקייט, פוסטקייט; פערלאזענקייט; אונגילטיגקייט; דאס ניט האבען קיין ווירקונג, נוצלאזיגקייט, אומזיסטיגקייט.

void space (וואיד ספּיים) א וואקואום, א לעדיגער רוים. ז. *vacuum*.

voi′vode *n.* (וואי′-וואוד) א וואיעוואדא, א קריעגס-פיהרער; א שטאטהאלטער פון א פראווינץ [אין איינינע סלאווישע לענדער], א מאלדאווישער אדער וואלעכישער הערשער, א טערקישער אדמיניסטראטיווער בעאמטער.

voi′vodeship *n.* (וואי′-וואוד-שיפּ) דאס אמט אדער מאכט פון א וואיעוואדא. ז. *voivode*.

vol. אבקירצונג פון *volume*

vo′la *n.* (וואו′-לא) די אויסהוילונג פון דער האנד אדער פון דעם פוס, די האנד-פלעכע, די דאלאניע.

vol′able *a.* (וואל′-עבל) מיט א שארפען אדער פלינקען מח, מיט א שנעלער תפיסה.

vola′cious *a.* (ווא-ליי′-שאס) וואס קען פליהען, פליהענד.

vo′læ *n.* (וואו′-ליע) די אויסהוילונגען פון די פיס אדער פון די הענד, הענד-פלעכען. ז. *vola*.

vo′lant *a. and n.* (וואו′-לענט) פליהענד; לעבהאפט, לעבעדיג, מונטער; לייכט; שנעל, געשווינד; א קרויזעל אדער פאלד [פון א קלייד, ציך, פארהאנג א. ז. וו.].

volan′te *n.* (ווא-לענ′-טע) אזא שפּאניש-אמעריקאנישער צוויי-רעדערדיגער וואגען.

Volapük′ *n.* (וואו-לא-פּיק′) וואלאפּיק אדער וואלאפּיוק [א קינסטליכע שפראך בעשטימט פאר אינטערנאציאנאלען געברויך, ערפונדען ארום יאהר 1879 פון יאהאן מארטין שלייער פון קאנסטאנץ, באדען].

Volapük′ist *n.* (וואו-לא-פּיק′-איסט) א וואלאפּיקיסט, א קענער אדער אנהענגער פון וואלאפּיק [א קינסטליכע שפראך בעשטימט פאר אינטערנאציאנאלען געברויך].

vo′lar *a.* (וואו′-לאר) וואס איז שייך צו דער האנד-פלעכע אדער דאלאניע.

vola′ta *n.* (ווא-לא′-טא) א רולאדע, א שנעלע פאלגערונג פון טענער.

vol′atile *a. and n.* (וואל′-ע-טיל) 1. וואס ווערט שנעל אויסגעדונסטעט אדער אויסגעוועפט; לופטיג; וואס געהט אוועק מיט דער לופט, וואס מישט זיך אוים מיט דער לופט; 2. לעבעדיג, מונטער; 3. פערענדערליך, אונבעשטענדיג; לייכטזיניג; ניט געזעצט; 4. פאריבערגעהענד, וואס דויערט ניט לאנג; 5. ווילדעס געפליגעל, געווילד, ווילדע פויגלען.

3. His **volatile** disposition is the cause of his failure.

vol′atile al′kali (וואל′-ע-טיל על′-קעל-אי) אמאניאק, שטינק-ספּיריטוס, חלשות-טראפּען, יום כפור-טראפּען. ז. *ammonia*.

vol'atileness *n.* (וואל'-ע-טיל-נעס) ז. ***volatility***

vol'atile oil (וואל'-ע-טיל איל) עטהער-אויל.

vol'atile salt (וואל'-ע-טיל סאהלט) הירש-הארן-זאלץ אדער קויהלען-זויערע אמאניאק. ז. ***ammonia***

vol'atilisable *a.* (וואל'-ע-טי-לאי-זעבל) ז. ***volatilizable***

volatilisa'tion *n.* (וואל-ע-טיל-אי-זיי'-שאן) ז. ***volatilization***

vol'atilise *v.* (וואל'-ע-טיל-איז) ז. ***volatilize***

volatil'ity *n.* (וואל-ע-טיל'-אי-טי) פליהיגקייט, פעהיגקייט צו פליהען; פעהיגקייט זיך אויסצואוועפען, זיך אויסצודונסטען אדער פערשווינדען אין דער לופט; ניט געזעצטקייט, פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט; לייכטזיניגקייט.

vol'atilizable *a.* (וואל'-ע-טי-לאי-זעבל) וואס קען זיך אויסוועפען אדער אויסדונסטען.

volatiliza'tion *n.* (וואל-ע-טיל-אי-זיי'-שאן) אויסוועפונג; אויסדונסטונג.

vol'atilize *v.* (וואל'-ע-טיל-איז) אויסוועפען; אויסדונסטען; זיך אויסוועפען; זיך אויסדונסטען.

vola'tion *n.* (ווא-ליי'-שאן) פליהונג; פליהונגס-פעהיגקייט.

vola'tional *a.* (ווא-ליי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פליהונג אדער צו פליהונגס-פעהיגקייט.

vola'tor *n.* (ווא-ליי'-טאר) עטוואס וואס פליהט; א פליהענדער פיש.

volcan'ic *a.* (וואל-קענ'-איק) ווולקאניש, וואס איז שייך צו א ווולקאן אדער פייער-שפייענדען בארג.

volcan'ically *adv.* (וואל-קענ'-אי-קעל-אי) ווולקאניש, ווי א ווולקאן אדער פייער-שפייענדער בארג; פייער-שפייענד; פייעריג, עקספלאדירענד.

volcan'ic bombs (וואל-קענ'-איק באמז) ווולקאנישע באמבעס, קיילעכדיגע מאסען לאווא וואס ווערען ארויסגעשליידערט פון א פייער-שפייענדען בארג. ז. ***lava***

volcan'ic fo'cus (וואל-קענ'-איק פאו'-קאס) דער צענטער אדער מיטעלפונקט פון ווולקאנישער טעטיגקייט.

volcan'ic glass (וואל-קענ'-איק גלעס) אבזידיאן, גלאזארטיגע לאווא. ז. ***obsidian***

volcanic'ity *n.* (וואל-קענ-איס'-אי-טי) ז. ***volcanism***

volcan'ic mud (וואל-קענ'-איק מאד) אש פון א פייער-שפייענדען בארג געמישט מיט וואסער.

vol'canism *n.* (וואל'-קע-ניזם) ווולקאניזם, ווולקאנישע טהעטיגקייט, ווולקאנישע ערשיינונגען.

vol'canist *n.* (וואל'-קע-ניסט) א ווולקאנען-קענער, איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט'ן שטודיום פון ווולקאנען.

volcan'ity *n.* (וואל-קענ'-אי-טי) ווולקאנישקייט, דאס זיין ווולקאניש, דאס ענטשטעהען פון ווולקאנישער טהעטיגקייט.

volcaniza'tion *n.* (וואל-קענ-אי-זיי'-שאן) ווולקאניזאציאן, ווירקונג פון ווולקאנישער היץ, דאס זיין אונטער דער ווירקונג פון ווולקאנישער היץ.

vol'canize *v.* (וואל'-קענ-איז) ווולקאניזירען, אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון ווולקאנישער היץ.

volca'no *n.* (וואל-קיי'-נאו) א ווולקאן, א פייער-שפייענדער בארג [ז. איל.]; אזא פייערווערק.

Volcano

volcanolog'ical *a.* (וואל-קיי-נא-לאדזש'-אי-קעל) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען ווולקאנען [פייער-שפייענדע בערג] אדער ווולקאנישער טהעטיגקייט.

volcanol'ogy *n.* (וואל-קיי-נאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען ווולקאנען [פייער-שפייענדע בערג] און ווולקאנישער טהעטיגקייט.

volca'no-ship *n.* (וואל-קיי'-נאו-שיפ) א שיף אנגעלאדען מיט עקספלאדירענדע שטאפען [צו אטאקירען א פיינדליכע שיף אדער א פיינדליכען האפען].

vole *n.* (וואול) א פעלד-מויז; אלע שטיכען, אלע קארטען [די איינגעהמונג פון אלע קארטען מיט איין טרומפף-קארט].

vo'lens no'lens (וואו'-לענז נאו'-לענז) ווילענדיג צו ניט-ווילענדיג. ז. ***nolens volens***

vol'ery *n.* (וואל'-ע-רי) א פויגעל-הויז, א גרויסע פויגעל-שטייג; א מחנה פויגלען; די פויגלען אין א פויגעל-הויז.

vol'itable *a.* (וואל'-אי-טעבל) ז. ***volatilizable***

vol'itant *a.* (וואל'-אי-טענט) פליהענד; וואס קען פליהען.

vol'itate *v.* (וואל'-אי-טייט) פלאטערען, פליהען.

volita'tion *n.* (וואל-אי-טיי'-שאן) דאס פלאטערען, דאס פליהען.

volita'tional *a.* (וואל-אי-טיי'-שאנ-על) וואס איז שייך צו פלאטערען אדער פליהען.

voli'tion *n.* (ווא-ליש'-אן) דאס וועלען; דער ווילען, די ווילענס-קראפט, די טהעטיגקייט פון ווילען.

voli'tional *a.* (ווא-ליש'-אנ-על) וואס איז שייך צום ווילען אדער צו דער ווילענס-קראפט.

voli'tionally *adv.* (ווא-ליש'-אנ-על-אי) מיט דעם ווילען, מיט דער קראפט פון ווילען.

voli'tionary *a.* (ווא-ליש'-אנ-ע-רי) ז. ***volitional***

voli'tionless *a.* (ווא-ליש'-אנ-לעס) אהן ווילענס-קראפט.

vol'itive *a.* (וואל'-אי-טיוו) וואס איז שייך צום ווילען אדער ווילענס-קראפט; וואס שטאמט פון דעם ווילען; וואס האט א ווילענס-קראפט; אין רעטאריק — וואס דריקט אויס א וואונש אדער ערלויבניס.

vol'ley *n. and v.* (וואל'-אי) א זאלפ [א שאס פון פיעל געוועהר מיט אמאל]; א האגעל [פון קוילען אדער פיילען]; אן אויסברוך [ווי פון אפלאדיסמענטען]; א שטראם [ווי פון ווערטער]; אין לאון-טעניס-שפיעל — דאס צוריקשלאגען דעם באל איידער ער פאלט צום באדען; געבען א זאלפ; אויסגעשאסען ווערען אין א זאלפ; אויספלאצען, אויסברעכען; שטראמען; אין לאון-טעניס-שפיעל — צוריקשלאגען דעם באל איידער ער פאלט צו דער ערד.

vol'leyed *a.* (וואל'-איד) אויסברעכענד, אויספלאצענד.

Vols. אן אבקירצונג פון ***volumes***

Vol'scian *a. and n.* (וואל'-שיען) וואלסקיש, וואס איז שייך צו די וואלסקען; א וואלסקער, איינער פון די וואלסקען [א פאלק אין פארצייטיגען איטאליען וואס האט זיך ענדליך אויסגעמישט מיט דער לאטיינישער ראסע]; די וואלסקישע שפראך.

volt *n.* (וואולט) א וואלט [אן איינהייט צו מעסטען עלעקטרישע שפאנונג אדער עלעקטראמאטארישע קראפט]; א פלעצליכע בעוועגונג אדער שפרונג ביים פעכטען אויסצומיידען דעם געגנער'ס שווערד; א רונד-גאנג פון א פערד אין א מאנעזש.

vol'ta *n.* (וואול'-טא) אזא אלטער טאנץ; אין מוזיק — מאל [ווי ***una volta***, איין מאל, ***due volta***, צוויי מאל א. ז. וו.].

vol'ta-elec'tric *a.* (וואל'-טא-ע-לעק'-טריק) גאלוואניש, וואס איז שייך צו גאלוואנישער עלעקטריציטעט. ז. ***galvanism***

vol'ta-electrom'eter *n.* (וואל'-טא-ע-לעק-טראמ'-ע-טער) א וואלטאמעטער. ז. ***voltameter***

volt'age *n.* (וואולט'-עדזש) די צאהל וואלט, די עלעקטראמאטארישע קראפט אויסגעדריקט אדער געמאסטען אין וואלט. ז. ***volt***

voltag'raphy *n.* (וואל-טעג'-רע-פי) גאלוואנאגראפיע [דאס קאפירען אדער גראווירען אויף מעטאל דורך אן עלעקטראליטישען פראצעס].

volta'ic *a.* (וואל-טיי'-איק) וואלטאאיש, וואס איז שייך צו וואלטא [דער בעריהמטער איטאליענישער פיזיקער — געבארען אין 1745, געשטארבען אין 1827 — וועלכער האט ענטדעקט די ענטשטעהונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך דער כעמישער ווירקונג וואס ווערט ארויסגערופען ביי דער בעריהרונג פון צוויי פערשיעדענע מעטאל-פלאטען].

volta'ic arc (וואל-טיי'-איק ארק) א וואלטאאישער ליכט-בויגען [דער עלעקטרישער ליכט-בויגען צווישען די צוויי קויהלען-שטיפטען אין די גרויסע עלעקטרישע לאמפען].

volta'ic bat'tery (וואל-טיי'-איק בעט'-ער-אי) א וואלטאאישע אדער גאלוואנישע באטאריי. ז. ***galvanic battery***

volta'ic cur'rent (וואל-טיי'-איק קאר'-ענט) א וואלטאאישער אדער גאלוואנישער שטראם [אן עלעקטרישער שטראם וואס ווערט פראדוצירט פון א גאליוואנישער באטאריי. ז. ***galvanic battery***].

volta'ic pen'cil (וואל-טיי'-איק פענ'-סיל) א וואלטאאישער אדער גאלוואנישער שטיפט [א מעטאל-שטיפט דורך וועלכען

עס פליסט אן עלעקטרישער שטראם און ווערט בענוצט צום גראווירען אין מעטאל].

volta'ic pile (וואל-טיי'-איק פאיל) א וואלטאאישע אדער גאלוואנישע זיילע. ז. *galvanic battery*

Voltair'ean *a.* (וואל-טעהר'-אי-ען) וואלטעריאניש. ז. *Voltairian*

Voltair'ian *a. and n.* (וואל-טעהר'-אי-ען) וואס איז שייך צו וואלטער [דער בעריהמטער פראנצויזישער דענקער און שרייבער וואס האט געהאט א גרויסע ווירקונג אויף דער ענטוויקלונג פון די פרייהייטס-אידעען אם ענדע פון 18טען יאהרהונדערט]; וואלטעריאניש, לויט דער ארט שרייבען פון וואלטער; א וואלטעריאנער [אן אנהענגער פון וואלטער'ס פרינציפען].

Voltair'ianism *n.* (וואל-טעהר'-אי-ען-איזם) וואלטעריאניזם; די פרינציפען אדער האנדלונגען פון א וואלטעריאנער; דער גייסט, פילאזאפיע אדער לעהרע פון וואלטער; וויציגער און שפאטענדער סקעפטיציזם. ז. *Voltairian*

Voltair'ism *n.* (וואל-טעהר'-איזם) ז. *Voltairianism*

vol'taism *n.* (וואל'-טע-איזם) וואלטאאיזם, דער טייל פון פיזיק וואס פערנעהמט זיך מיט דער שאפונג פון אן עלעקטרישען שטראם דורך דער כעמישער ווירקונג וואס ווערט ארויסגערופען ביי דער בעריהרונג פון פערשיעדענע מעטאלענע פלאטען אדער ווען זיי ווערען איינגעטונקט אין א פליסיגקייט.

voltam'eter *n.* (וואל-טעמ'-ע-טער) א וואלטאמעטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם דורך זיין עלעקטראליטישער ווירקונג [ד. ה. נאך דער מאס קופער אדער אנדער מעטאל וואס ער לעזט אויף און א בעשטימטער צייט-איינהייט].

voltamet'ric *a.* (וואל-טע-מעט'-ריק) וואלטאמעטריש, וואס איז שייך צו א וואלטאמעטער אדער צו זיין געברויך.

volt'-am'meter *n.* (וואולט'-עמ'-ע-טער) אן אינסטרומענט מיט וועלכען מען קען מעסטען די שפאנונג און די שטארקייט פון אן עלעקטרישען שטראם, א וואטמעטער. ז. *wattmeter*

volt'-ampere' *n.* (וואולט'-עמ-פעהר') א וואלט-אמפער, א וואט [אן איינהייט צו מעסטען די ארבייט אדער ווירקונג פון אן עלעקטרישען שטראם]. ז. *watt*

vol'taplast *n.* (וואל'-טע-פלעסט) א גאלוואנאפלאסטישער אפאראט [אזא עלעקטרישע באטאריי, וועלכע ווערט בענוצט פאר עלעקטרישע גראווירונגען].

Vol'ta's pile (וואל'-טאז פאיל) א וואלטאאישע זיילע. ז. *galvanic battery*

vol'tatype *n.* (וואל'-טע-טאיפ) ז. *electrotype*

volt'-coulomb' *n.* (וואולט'-קוה-לאם') ז. *joule*

vol'te *n.* (וואול'-טע) מאל [מעהרצאהל פון *volta*].

volte-face' *n.* (וואולט-פאס') אן אומענדערונג פון פראנט; א פלעצליכע אומענדערונג פון פרינציפען, טאקטיק אדער פאליטיק.

volt-face' *n.* (וואולט-פייס') ז. *volte-face*

vol'ti *v.* (וואול'-טי) אין מוזיק — מיש איבער [דאס בלאט].

vol'tiger *n.* (וואל'-טי-דזשער) ז. *voltigeur*

voltigeur' *n.* (וואל טי זשויר') א שפרינ-גער, אן אקראבאט; א וואלטיזשער [א לייכט-בעוואפענטער אינפאנטעריע-סאלדאט אין דער פראנצויזישער ארמעע].

vol'ti su'bito (וואול'-טי סוה'-בי-טאו) אין מוזיק — מיש איבער שנעל [דאס בלאט].

volt'-me'ter *n.* (וואולט'-מי'-טער) א וואלטאמעטער, אן אפאראט צו מעסטען די שפאנונג פון אן עלעקטרישען שטראם.

vol'ubilate *a.* (וואל'-יו-בי-לייט) אין באטאניק — קלעטערענד, קריכענד, וואס דרעהט זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען [ווענען א פלאנצע].

vol'ubile *a.* (וואל'-יו-ביל) ז. *volubilate*

volubil'ity *n.* (וואל-יו-ביל'-אי-טי) פליסיגקייט, געלויפיגקייט, לייכטקייט, גלאטקייט [אין ריידען]; פלוידעריי; דרעהבארקייט, דאס דרעהען זיך; פערענדערליכקייט, אונבעשטענדיגקייט.

vol'uble *a.* (וואל'-יובל) פליסיג, געלויפיג, גלאט, לייכט [אין ריידען]; פלאפלעריש, פלוידעריש; וואס קען זיך לייכט דרעהען אדער ראלען; זיך דרעהענד, ראלענד; אין באטאניק — קלעטערענד, וואס דרעהט זיך ווי א ספיראל ארום אן אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען.

vol'ubleness *n.* (וואל'-יובל-נעס) ז. *volubility*

vol'ubly *adv.* (וואל'-יו-בלי) פליסיג, געלויפיג, גלאט, לייכט [אין ריידען]

vol'ucrine *a.* (וואל'-יו-קרין) וואס איז שייך צו פויגלען, פון פויגלען; פויגעלעהנליך.

vol'ume *n. and v.* (וואל'-יום) א בוך, א באנד; א ראלע [פון פארמעט, פאפירוס אדער קארע, אויף וואס אמאליגע מאנוסקריפטען פלעגען זיך שרייבען], א מגילה; אן אבגערונדעטע, צונויפגעראלטע אדער צונויפגעוויקעלטע מאסע, א קנויל, א ספיראלע; דאס וואלומען, דער אומפאנג. די גרויס, די מאסע; די צאהל פון קובישע איינהייטען [מעטרען, יארדען א. ד. ג.] וועלכע עס ענטהאלט אין זיך א סאלידער קערפער; אין מוזיק — דער אומפאנג, רונדקייט אדער פולקייט פון טאן זיך פאנאנדערוואקסען, ווערען גרעסער אין אומפאנג.

vol'umed *a.* (וואל'-יומד) קנויל-פערמיג, ספיראל-פערמיג; וואס בעשטעהט פון צוזאמענגעראלטע אדער צונויפגעוויקעלטע מאסען; מאסיוו, סאליד, שווער; וואס ענטהאלט [א געוויסע צאהל] בענדער.

volumenom'eter *n.* (וואל-יו-מע-נאמ'-ע-טער) א וואלומענאמעטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם רוים-אינהאלט פון א פעסטען קערפער דורך בעשטימען די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון דעם פעסטען קערפער, ווען ער ווערט ארייננעלעגט אין דער פליסיגקייט]

volumenom'etry *n.* (וואל-יו-מע-נאמ'-ע-טרי) דאס מעסטען דעם רוים-אינהאלט פון א פעסטען קערפער מיט דער הילף פון א וואלומענאמעטער. ז. *volumenometer*

vol'umes of air (וואל'-יומז אוו עהר) לופט-מאסען.

vol'umeter *n.* (וואל'-יו-מי-טער) אין כעמיע און פיזיק — א גאז-מעסטער [אן אינסטרומענט צו מעסטען דעם רוים-אינהאלט פון א גאז דורך בעשטימען די מאס פליסיגקייט וואס ווערט פערדרענגט פון דעם גאז, ווען ער ווערט ארייננעלאזען אין א גראדואירטער גלאז-רעהר וועלכע איז אנגעפילט מיט דער פליסיגקייט]. ז. *graduated tube*

volumet'ric *a.* (וואל-יו-מעט'-ריק) וואס איז שייך צום מעסטען פון דעם רוים-אינהאלט.

volumet'rical *a.* (וואל-יו-מעט'-רי-קעל) ז. *volumetric*

volumet'rically *adv.* (וואל-יו-מעט'-רי-קעל-אי) דורך א מאס-אנאליזע אדער טיטרירונג. ז. *titrate*

volumet'ric anal'ysis (וואל-יו-מעט'-ריק ע-נעל'-אי-סיס) א מאס-אנאליזע, טיטרירונג. ז. *titrate*

volumet'ric in'strument (וואל-יו-מעט'-ריק אינ'-סטרו-מענט) א טיטריר-אפאראט. ז. *titrate*

volu'minal *a.* (ווא-ליו'-מי-נעל) וואס איז שייך צו אומפאנג, גרויס אדער מאסע.

voluminos'ity *n.* (ווא-ליו-מי-נאס'-אי-טי) גרויסקייט; דיקקייט; לאנגקייט, פאנאנדערגעצויגענקייט; פיעל-בענדערדיגקייט [ווענען ביכער].

volu'minous *a.* (ווא-ליו'-מי-נאס) גרויס; פיעל-בענדערדיג, וואס בעשטעהט פון פיעל בענדער; וואס האט פיעל געשריבען, זעהר פראדוקטיוו; פאנאנדערגעצויגען, לאנג.

volu'minously *adv.* (ווא-ליו'-מי-נאס-לי) אויף א לאנגען אדער פאנאנדערגעצויגענעם שטייגער; אין גרויסער צאהל אדער מאסע.

volu'minousness *n.* (ווא-ליו'-מי-נאס-נעס) לאנגקייט, פאנאנדערגעצויגענקייט; גרויסקייט, דיקקייט, גרויסקייט אין אומפאנג.

vol'untarily *adv.* (וואל'-אנ-טע-רי-לי) פרייוויליג; פון זיך זעלבסט.

vol'untariness *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-נעס) פרייוויליגקייט.

vol'untary *a. and n.* (וואל'-אנ-טע-רי) פרייוויליג; זעלבסטטהעטיג; פריי האנדלענד; וואס האט א פרייען ווילען; וואס איז פריי צו האנדלען לויט זיין אייגענעם ווילען; וואס איז קאנטראלירט אדער רעגולירט פון דעם ווילען; אבזיכטליך, בעאבזיכטיגט [ניט צופעליג]; וואס איז שייך צו דעם פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן און אונטעררִיכט; אן אנהענגער פון דעם פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן און אונטעררִיכט [ז. *voluntary principle*]; א פרייוויליגער; א פרייוויליגע ארבייט; א סאלא וואס ווערט געשפיעלט פון אן ארגעל אין א קירך ביי א גאטעסדיענסט.

vol'untary a'gent (וואל'-אנ-טע-רי איי'-דזשענט) ז. *free agent*

vol'untary contribu'tions (וואל'-אנ-טע-רי קאנ-טרי-ביו'-שאנז) פרייוויליגע בייטרעגע, נדבות.

vol'untaryism *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-איזם) ז. *voluntary principle*

vol'untaryist *n.* (וואל'-אנ-טע-רי-איסט) אן אנהענגער פון פרייוויליגקייט [הויפטזעכליך אין רעליגיאן]. ז. *voluntary principle*

vol'untary parti'tion (וואל'-אנ-טע-רי פאר-טיש'-אן) א פאנאנדערטיילונג פון לאנד וואס ווערט געמאכט דורך גענענזייטיגער איינשטימונג פון די יורשים אהן א געריכטס-פראצעס.

vol'untary prin'ciple (וואל'-אנ-טע-רי פרינ'-סיפל) דער פרינציפ פון פרייוויליגקייט אין רעליגיאן און אונטעררִיכט

[דער פּרינציפּ אַז רעליגיעזע אינסטיטוציאָנען אָדער בילדונגס=אַנשטאַלטען דאַרפען אויסגעהאַלטען ווערען ניט פון דעם שטאַאט, נאָר פון פרייוויליגע בייטרעגע פון די געמיינדע=מיטגליעדער].

vol'untary school (וואָל'-אַנ-טע-רי סקוהל) אַן עלעמענטאַרע שול אין ענגלאַנד וועלכע ווערט אונטערשטיצט פון פרייוויליגע בייטרעגע און ווערט געוועהנליך אַנגעפיהרט פון אַ רעליגיעזער קערפּערשאַפט.

vol'untary sys'tem (וואָל'-אַנ-טע-רי סיס'-טעם) ז. *voluntary principle*

volunteer' *n., a. and v.* (וואָל-אַנ-טיער') אַ פרייוויליגער; אַ וואָלאַנטער; אין געזעץ — איינער וואָס קריעגט בעזיץ=רעכט אויף אייגענטום אהן אַ געגען=בעלוינונג פון זיין זייט; פרייוויליג, וואָס דיענט פרייוויליג; וואָס בעשטעהט פון פרייוויליגע; געבען אָדער לייסטען פרייוויליג, מנדב זיין; זיך פרייוויליג אַנשלאַגען, זיך אַנבאָטען; דיענען אַלס פרייוויליגער.

volunteer' com'pany (וואָל-אַנ-טיער' קאָמ'-פּע-ני) אַ ראָטע פרייוויליגע סאָלדאַטען.

volup'tuary *a. and n.* (וואָ-לאַפּ'-טשו-ע-רי) וואָס איז שייך צו לוקסוס אָדער תאוה; וואָס העלפט ענטוויקלען לוקסוס אָדער תאוה'דיגע פערגניגענס; תאוה'דיג; אַ בעל=תאוה.

voluptuos'ity *n.* (וואָ-לאַפּ-טשו-אָס'-אי-טי) ז. *voluptuousness*

volup'tuous *a.* (וואָ-לאַפּ'-טשו-אָס) תאוה'דיג; וואָס דערוועקט תאוה; וואָס איז פערבראַכט אָדער פערשווענדעט אין תאוות אָדער לוקסוס.

volup'tuously *adv.* (וואָ-לאַפּ'-טשו-אָס-לי) אויף אַ תאוה'דיגען אופן; אין לוקסוס, אין פערגניגענס.

volup'tuousness *n.* (וואָ-לאַפּ'-טשו-אָס-נעס) תאוה'דיגקייט; דאָס פערברינגען אין לוקסוס, פערגניגענס אָדער תאוה.

voluta'tion *n.* (וואָל-יו-טיי'-שאָן) וואָלצונג, קייקלונג.

volute' *n.* (וואָ-ליוט') אין אַרכיטעקטור — אַן אָרנאַמענט אויף'ן קאָפּ פון אַ זייל אין דער פאָרם פון אַ ספּיראַלע; אַזאַ מאָלוסקעל=טהיער וואָס ליעגט אין אַ ספּיראַל=פערמיגען מושעל.

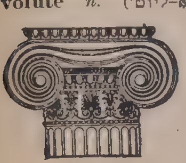

Volute

volute'-spring *n.* (וואָ-ליוט'-ספּרינג) אַ מעטאַלענע פּרוזשינע וואָס איז געוויקעלט ווי אַ ספּיראַלע אין דער פאָרם פון אַ קאָנוס.

Volute-spring

vol'vulus *n.* (וואָל'-וויו-לאָס) צוזאַמענדרעהונג פון די געדערים וואָס פעראורזאַכט זייער פערשליסונג אָדער פערשפּאַרונג.

vom'ic *a.* (וואָמ'-איק) מיט מאַטעריע, אייטערדיג.

vom'ica *n.* (וואָמ'-אי-קאַ) אַן אויסהוילונג אָדער פערטיעפונג אין דער לונג, וואָס ווערט פעראורזאַכט פון אַ קראַנקהייט און ענטהאַלט מאַטעריע אָדער אייטער.

vom'ic-nut *n.* (וואָמ'-איק-נאַט) ז. *vomit-nut*

vom'it *v. and n.* (וואָמ'-איט) ברעכען, מייקענען; אויסברעכען, אויסמייקענען; אַרויסשטויסען פון זיך מיט גוואַלט, אויסשפּייען, אַרויסוואַרפען [ווי פלאַמען, רויך אָדער אַש]; אַרויסגעשטויסען ווערען מיט גוואַלט, ווערען אויסגעשפּיגען אָדער אַרויסגעוואָרפען; דאָס אויסגעבראָכענע; אַ ברעך=מיטעל; דאָס ברעכען, דאָס מייקענען.

vom'iting *n.* (וואָמ'-אי-טינג) דאָס ברעכען, דאָס מייקענען; דאָס אויסגעבראָכענע.

vom'itingly *adv.* (וואָמ'-אי-טינג-לי) ווי אויסברעכענדיג, ווי אויסמייקענענדיג.

vomi'tion *n.* (וואָ-מיש'-אָן) דאָס ברעכען, דאָס מייקענען.

vom'itive *a.* (וואָמ'-אי-טיוו) וואָס רופט אַרויס ברעכען.

vom'itive po'tion (וואָמ'-אי-טיוו פּאָו'-שאָן) אַ ברעך=געטראַנק, אַ ברעך=מיטעל.

vom'it-nut *n.* (וואָמ'-איט-נאַט) די יאָדרע אָדער קערנדעל פון דעם ברעך=נוס. ז. *nux vomica*

vom'ito *n.* (וואָמ'-אי-טאָו) דאָס געלע פיבער, דאָס געלע קדחת.

vom'itory *a. and n.* (וואָמ'-אי-טאָ-רי) וואָס רופט אַרויס ברעכען; אַ ברעך=מיטעל; אין אַלט=רוימישער אַרכיטעקטור — אַ הויפּט=אַריינגאַנג אין אַ טעאַטער אָדער אַמפיטעאַטער.

vomituri'tion *n.* (וואָמ-אי-טיו-ריש'-אָן) אומזיסטע אַנשטרענגונג צו ברעכען; דאָס אויסמייקענען אַ ביסעל; דאָס מייקענען מיט קליינער אַנשטרענגונג.

voodoo' *n., a. and v.* (וואוה-דוה') וואודואיזם; איינער וואָס פּראַקטיצירט וואודואיזם; וואָס איז שייך צו וואודואיזם; פּראַקטיצירען וואודואיזם. ז. *voodooism*

voodoo'ism *n.* (וואוה-דוה'-איזם) וואודואיזם, כשוף, לחשים און פערשיעדענע אַבערגלויבערישע צערעמאָניעס וואָס ווערען פּראַקטיצירט ביי די אינדיאַנער פון דרום=אַמעריקאַ און אויך ביי די דאָרטיגע קרעאָלען און נעגערס.

vora'cious *a.* (וואָ-ריי'-שאָס) פרעסעריש, פרעסגיעריג; זשעדנע; רויבעריש, רויבגיעריג; וואָס איז גרייט איינצושלינגען [ווי אַ שטראָם].

vora'ciously *adv.* (וואָ-ריי'-שאָס-לי) אויף אַ פרעסערישען אופן; מיט זשעדנעקייט; מיט אַן אונגעהייערען אַפּעטיט.

vora'ciousness *n.* (וואָ-ריי'-שאָס-נעס) פרעסערישקייט, פרעס=גיעריגקייט; זשעדנעקייט.

vorac'ity *n.* (וואָ-רעס'-אי-טי) ז. *voraciousness*

vorag'inous *a.* (וואָ-רעדזש'-אי-נאָס) איינשלינגענד; אויפפרעסענד; וואָס איז שייך צו אַ שטאַרקען שטראָם, אַבגרונד אָדער ווירבעל=שטראָם.

vora'go *n.* (וואָ-ריי'-גאָו) אַן אַבגרונד, אַ תהום, אַ שלונד.

vor'tex *n.* (וואָהר'-טעקס) אַ ווירבעל=שטראָם [אַ מאַסע וואַסער אָדער אַנדער פליסיגקייט, וואָס דרעהט זיך זעהר שנעל קרייז=פערמיג, אויסבילדענדיג אַ פערטיעפונג אין דער פאָרם פון אַ לייקע, אין וועלכער עס ווערט אַריינגעצויגען יעדע זאַך, וואָס קומט מיט איהר אין נאָהענטער בעריהרונג]; אין פיזיק — אַ טייל פון אַ פליסיגקייט, וואו יעדעס טיילכעלע מאַכט אַ קרייז=פערמיגע בעוועגונג; יעדע בעוועגונג וואָס איז ענליך צו אַ ווירבעל=שטראָם; אַ ווירבעל ווינד.

vor'tex-wheel *n.* (וואָהר'-טעקס-הוויעל) אַ טורבינע. ז. *turbine*

vor'tical *a.* (וואָהר'-טי-קעל) ווירבלענד; וואָס דרעהט זיך אין דער פאָרם פון אַ ווירבעל=שטראָם. ז. *vortex*

vor'ticel *n.* (וואָהר'-טי-סעל) אַ ווירבעל=חיה'לע [אַ מין אינפוזאָריע].

vor'ticell *n.* (וואָהר'-טי-סעל) ז. *vorticel*

vorti'cial *a.* (וואָהר-טיש'-על) ז. *vortical*

vor'ticose *a.* (וואָהר'-טי-קאָוס) ז. *vortical*

vortig'inous *a.* (וואָהר-טידזש'-אי-נאָס) וואָס בעוועגט זיך קרייז=פערמיג ווי אַ ווירבעל=שטראָם.

vo'taress *n.* (וואָו'-טע-רעס) אַ שטאַרקע אַנהענגערין פון עפּעס; אַ פערעהרערין, אַ פערגעטערין.

vo'tarist *n.* (וואָו'-טע-ריסט) ז. *votary*

vo'tary *a. and n.* (וואָו'-טע-רי) געווידמעט צו עפּעס; איינגעוויהט; איינער וואָס גיט זיך שטאַרק איבער צו עפּעס; אַ שטאַרקער אַנהענגער פון עפּעס; אַ פערעהרער, אַ פערגעטערער.

vota'tion *n.* (וואָ-טיי'-שאָן) דאָס שטימען, דאָס אַבגעבען די שטימע.

vote *n. and v.* (וואָוט) דער וואָטום, די וואַהל=שטימע; דאָס שטימען, די אַבשטימונג; די ענטשיידונג פון אַ געוויסער פראַגע דורך אַ מעהרהייט פון שטימען; באַלאָטירען, וואָטירען, שטימען, אַבגעבען די שטימע; ערוועהלען איינעם אָדער ענטשיידען עפּעס דורך אַ מעהרהייט שטימען; האָבען וואַהלרעכט.

vote a straight tick'et (וואָוט אַ סטרייט טיק'-עט) שטימען פאַר דער גאַנצער ליסטע קאַנדידאַטען, וועלכע אַ געוויסע פּאַרטיי האָט אַרויסגעשטעלט.

vote by prox'y (וואָוט באַי פּראָק'-סי) דאָס שטימען דורך אַ שטעלפערטרעטער.

vote down (וואָוט דאַון) נידערשטימען; פערוואַרפען [אַ פאָרשלאַג] דורך אַן אַבשטימונג; מאַכען אַ סוף צו עפּעס.

vote in (וואָוט אין) ערוועהלען דורך אַן אַלגעמיינער אַבשטימונג.

He was **voted in** by a handsome majority.

vote'less *a.* (וואָוט'-לעס) אָהן שטים=רעכט.

vote of thanks (וואָוט אָוו טהענקס) אַן אַלגעמיינע אַבשטימונג צו בעדאַנקען איינעם פאַר זיין טהעטיגקייט אָדער גוטע דיענסטע.

vo'ter *n.* (וואָו'-טער) אַ שטים=געבער; איינער וואָס האָט שטים=רעכט אָדער דאָס רעכט צו וועהלען.

vote'-recor'der *n.* (וואָוט'-רי-קאָהר'-דער) אַן עלעקטרישער אַפּאַראַט, וואָס פערצייכענט די שטימען פאַר און געגען.

vote straight (וואָוט סטרייט) ז. *vote a straight ticket*

vo'ting *n.* (וואָו'-טינג) דאָס שטימען.

vo'ting-machine' *n.* (וואָו'-טינג-מע-שין') אַזאַ מאַשין וואָס דיענט צו פערצייכנען און צוזאַמענרעכנען די שטימען וואָס זיינען אַבגעגעבען געוואָרען ביי די וואַהלען.

vo'ting-pa'per *n.* (וואָו'-טינג-פּיי'-פּער) אַ שטים=צעטעל.

vo'tive *a.* (וואָו'-טיוו) געווידמעט; געהייליגט צו; געוויהט; וואָס איז פערשפּראָכען געוואָרען אָדער געגעבען געוואָרען לויט אַ נדר.

vo'tively *adv.* (וואָו'-טיוו-לי) דורך אַ נדר; לויט אַ פייערליכער פערשפּרעכונג.

vo'tive mass (וואָו'-טיוו מעס) אַ תפילה אין קירך, וועלכע ווערט פערפאַסט פון גלח צוליעב אַ ספּעציעלער זאַך.

vo'tiveness *n.* (וואָו'-טיוו-נעס) דאָס

זיין געהייליגט, געווידמעט, געוויהט אדער פערשפראכען דורך א נדר.

vo'tive of'fering (וואו'-טיוו אפ'-ער-אינג) א טאבלעט, א בילד אדער סטאטוע וואס ווערט געווידמעט פאר א געוויסען הייליגען אין א קירך.

vouch *v. and n.* (וואוטש) בעווייזען, בעשטעטיגען; בעקרעפטיגען; גאראנטירען, דיענען אלס גאראנטיע אדער זיכערונג; זיין אן עדות פאר עפעס; אין דער אלט=ענגלישער געזעצגעבונג — ארויסרופען איינעם צום געריכט, אז ער זאל צייגען אדער בעשטעטיגען זיין רעכט אויף עפעס; א צייגניס, א בעשטעטיגונג; א גאראנטיע פאר עפעס.

vouchee' *n.* (וואו-טשיע') איינער וואס ווערט גערופען אלס עדות צו בעשטעטיגען א געוויסעס רעכט.

vou'cher *n.* (וואו'-טשער) אן ערב, א גאראנטירער; א גאראנטיע, א צייגניס; עטוואס וואס דיענט צו גאראנטירען אדער בעשטימען עפעס; אין דער אלט=ענגלישער געזעצגעבונג — איינער וואס רופט א צווייטען אין געריכט, אז ער זאל בעשטעטיגען דעם ערשטענס רעכט אויף עפעס.

vouch'ment *n.* (וואוטש'-מענט) א בעשטעטיגונג, א צייגניס, א פערזיכערונג.

vou'chor *n.* (וואו'-טשאר) אין אלט=ענגלישער געזעצגעבונג — איינער וואס רופט א צווייטען אין געריכט, אז ער זאל בעשטעטיגען דעם ערשטענס רעכט אויף עפעס.

vouchsafe' *v.* (וואוטש-סייף') ערלויבען; נאכגעבען; ווירדיגען, צוליעב טהאן.

vouchsafe'ment *n.* (וואוטש-סייף'-מענט) ערלויבניס; נאכגעבונג; ווירדיגונג; דאס צוליעב טהאן.

voudou' *n.* (וואוה-דוה') ז. *voodoo*

voudou'ism *n.* (וואוה-דוה'-איזם) ז. *voodooism*

vouge *n.* (וואוהזש) ז. *voulge*

vough *n.* (וואג) ז. *vug*

voulge *n.* (וואוהזש) א מין לאנגע שפיציגע האק וואס האט געדיענט אלס געוועהר אין מיטעלאלטער.

voussoir' *n. and v.* (וואוה-סואר') אין ארכיטעקטור — דער געוועלב=שטיין [א קלינפערמיגער שטיין וואס ווערט בענוצט אין מויערען אן ארקע אדער געוועלב]; מויערען אן ארקע מיט געוועלב=שטיינער.

vow *n. and v.* (וואו) א פייערליכעס פערשפרעכען; א נדר, א שבועה; די ווידמונג, די הייליגונג צו עפעס; הייליגען צו עפעס; ווידמען, מנדר זיין; שווערען.

vow'-breach *n.* (וואו'-בריעטש) דאס ברעכען א נדר אדער שבועה.

vow'-break *n.* (וואו'-ברייק) ז. *vow-breach*

vow'-brea'ker *n.* (וואו'-ברייי'-קער) איינער וואס ברעכט א נדר אדער שבועה.

vow'el *n., a. and v.* (וואו'-על) א וואקאל, א וואקאל=בוכשטאב [א בוכשטאב וואס ווערט פריי אויסגעשפראכען פון זיך אליין, אהן דער הילף פון אן אנדער בוכשטאב]; וואקאליש, וואס איז שייך צו א וואקאל; ארייננשטעלען וואקאל=בוכשטאבען. ז. *vocal*

vow'elism *n.* (וואו'-על-איזם) דאס ברויכען אין שריפט וואקאל=בוכשטאבען.

vow'elist *n.* (וואו'-על-איסט) איינער וואס ברויכט אין שרייבען וואקאל=בוכשטאבען.

vow'elize *v.* (וואו'-על-איז) ארייננשטעלען וואקאל=בוכשטאבען [ווי אין דעם ווארט "שבת" — שאבאת].

vow'elled *a.* (וואו'-עלד) מיט וואקאלען, מיט וואקאל=בוכשטאבען, מיט תנועות.

vow'elless *a.* (וואו'-על-לעס) אהן וואקאלען, אהן תנועות.

vow'elly *a.* (וואו'-על-אי) פול מיט וואקאלען; וואס כאראקטעריזירט זיך מיט וואקאלע קלאנגען.

vow'er *n.* (וואו'-ער) איינער וואס טהוט א נדר, א בעל נדר.

vow'less *a.* (וואו'-לעס) ניט געבונדען דורך א נדר אדער שבועה.

vox *n.* (וואקס) א קול, א שטימע.

voy'age *n. and v.* (וואי'-עדזש) א רייזע [אויף'ן וואסער]; דער גאנג פון א שיף הין און צוריק פון א פארט צו א פארט; לאזען זיך אין א נסיעה איבער'ן ים; ארומפאהרען, ארומרייזען.

voy'ageable *a.* (וואי'-עדזש-עבל) וואו מען קען ארומפאהרען; וואס מען קען בערייזען מיט א שיף.

voy'ager *n.* (וואי'-עדזש-ער) א רייזענדער, איינער וואס רייזט אויף'ן ים.

voyageur' *n.* (וואוא-יא-זשויר') אין דער צייט פון דער ערשטער קאלאניזאציאן אין נארד=אמעריקא — איינער וואס האט זיך בעשעפטיגט מיט איבערפיהרען מענשען און פראדוקטען פון איין האנדעלס=סטאנציע [פאר רויכווארג] צו דער צווייטער.

voy'aging *n.* (וואי'-עדזש-אינג) דאס פאהרען איבער'ן ים; דאס ארומפאהרען.

V. P. *vice-president* ראשי תבות פון [וויצע=פרעזידענט].

vraisemblance' *n.* (וורייי-סאנ-בלאנס') וואהרשיינליכקייט.

V. S. ראשי תבות פון די ווערטער *veterinary surgeon* [א וועטערינאר, א דאקטאר פון בהמות].

vs. אבקירצונג פון *versus*

V-shaped *a.* (ווי'-שייפט) וואס האט די פארם פון בוכשטאב *V*.

v. t. ראשי תבות פון *verb transitive*

Vt. פערקירצונג פון *Vermont* [ווערמאנט, א שטאאט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

vug *n.* (וואג) אין בערג=ארבייט — א לאך אדער שפאלט אין אן ערץ=אדער פעלז.

Vul'can *n.* (וואל'-קען) אין דער רוימישער מיטאלאגיע — וואולקאן, דער גאט פון פייער און פון שמיעדעריי; אזא פלאנעט צווישען דער זון און דעם מערקור [די עקזיסטענץ פון דיעזען פלאנעט איז וויסענשאפטליך נאך ניט בעגרינדעט געווארען].

Vulcana'lia *n.* (וואל-קע-ניי'-לי-א) די וואולקאנאליען [א יום טוב ביי די פארצייטיגע רוימער לכבוד וואולקאן, דעם גאט פון פייער].

Vulca'nian *a.* (וואל-קיי'-ני-ען) וואס איז שייך צום רוימישען גאט וואולקאן [דער גאט פון פייער]; וואס איז שייך צו דער טעאריע פון די וואולקאניסטען [ז. *Vulcanist*].

Vulcan'ic *a.* (וואל-קענ'-איק) וואס איז שייך צו וואולקאן [דער גאט פון פייער ביי די פארצייטיגע רוימער].

vulcan'ic *a.* (וואל-קענ'-איק) וואולקאניש, וואס איז שייך צו וואולקאנען אדער פייער=שפייענדע בערג.

vulcanic'ity *n.* (וואל-קע-ניס'-אי-טי) ז. *volcanicity*

vul'canisable *a.* (וואל'-קענ-אי-זעבל) ז. *vulcanizable*

vulcanisa'tion *n.* (וואל-קענ-אי-זיי'-שאן) ז. *vulcanization*

vul'canism *n.* (וואל'-קענ-איזם) ז. *volcanism*

Vul'canist *n.* (וואל'-קענ-איסט) א וואולקאניסט, אן אנהענגער פון דער טעאריע אין געאלאגיע, אז די פארם פון דעם ערד=קוגעל, ווי די בערג, די טאלען און די פעלזען, האט זיך אויסגעבילדעט דורך דער ווירקונג פון וואולקאנישע קרעפטען, ד. ה. א דאנק דעם אינערליכען פייער פון דער ערד [אין געגענזאץ צו דער טעאריע פון די נעפטוניסטען. ז. *Neptunist*].

vul'canite *n.* (וואל'-קענ-איט) וואולקאניט [א מין זעהר הארטע גומי].

vul'canizable *a.* (וואל'-קענ-אי-זעבל) וואס קען וואולקאניזירט ווערען. ז. *vulcanization*

vulcaniza'tion *n.* (וואל-קענ-אי-זיי'-שאן) וואולקאניזאציאן [א מעטאדע צו מאכען הארט גומי אדער קאוטשוק דורך דער ווירקונג פון שוועבעל=שטאף אדער דורך א הויכער טעמפעראטור]; פערהארטונג.

vul'canize *v.* (וואל'-קענ-איז) וואולקאניזירען, אונטערווארפען אונטער דעם פראצעס פון וואולקאניזאציאן; פערהארטעווען. ז. *vulcanization*

vul'canizer *n.* (וואל'-קענ-אי-זער) אן אפאראט וואס ווערט בענוצט צו וואולקאניזירען אדער הארט מאכען גומי.

vulca'no *n.* (וואל-קיי'-נאו) ז. *volcano*

vulcanolog'ical *a.* (וואל-קע-נא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *volcanological*

vulcanol'ogy *n.* (וואל-קע-נאל'-א-דזשי) ז. *volcanology*

vul'gar *a. and n.* (וואל'-גאר) וואולגאר, פעבעלהאפט, געמיין, נידריג, גראב, פראסט; געוועהנליך, איינפאך; דער פעבעל, דאס געמיינע פאלק, דער המון; די שפראך אדער אויסדריקע פון דעם המון.

vulga'rian *n.* (וואל-גיי'-רי-ען) א וואולגארע פערזאן, א מענש מיט גראבע מאניערען אדער אויסדריקע.

vulgarisa'tion *n.* (וואל-גאר-אי-זיי'-שאן) ז. *vulgarization*

vul'garise *v.* (וואל'-גאר-איז) ז. *vulgarize*

vul'garism *n.* (וואל'-גאר-איזם) וואולגאריטעט, גראבקייט; גראבע מאניערען אדער אויסדריקע.

vulgar'ity *n.* (וואל-גער'-אי-טי) וואולגאריטעט, פעבעלהאפטיגקייט, געמיינהייט, גראבקייט.

vulgariza'tion *n.* (וואל-גאר-אי-זיי'-שאן) דאס וואולגאריזירען, דאס מאכען וואולגאר, געמיין, גראב; א ברייטע פערשפרייטונג, א ברייטע בעקאנטמאכונג [פון אידעען].

vul'garize *v.* (וואל'-גאר-איז) וואולגאריזירען, מאכען וואולגאר אדער פעבעלהאפט; מאכען פראסט אדער געמיין.

vul'gar lan'guage (וואל'-גאר לענ'-גהוועדזש) א וואולגארע שפראך, די אונגעבילדעטע פאלקס=שפראך; גראבע רייד.

vul'garly *adv.* (וואל'-גאר-לי) אויף א וואולגארען, געמיינעם אדער גראבען שטייגער.

vul'garness *n.* (וואל'-גאר-נעס) ז. *vulgarity*

Vul'gate *n. and a.* (וואל'-גייט) די וואולגאטא [די לאטייניַשע איבערזעצונג פון דער ביבעל]; וואס איז שייך צו דער וואולגאטא.

vul'gate *a. and n.* (וואל'-גייט) געוועהנליך, אלגעמיין; וואס איז אנגענומען פון אלעמען; פאפולער; די אונגעבילדעטע פאלקס-שפראך.

vul'gus *n.* (וואל'-גאס) דאס פאלק, דער המון.

vulnerabil'ity *n.* (וואל-נע-רע-ביל'-אי-טי) דאס קענען פערוואונדעט ווערען; דאס קענען אנגעגריפען ווערען.

vul'nerable *a.* (וואל'-נע-רעבל) פערוואונדבאר, וואס קען פערוואונדעט ווערען; וואס קען אנגעגריפען ווערען.

vul'nerableness *n.* (וואל'-נע-רעבל-נעס) ז. *vulnerability*

vul'nerary *a. and n.* (וואל'-נע-רע-רי) וואס היילט וואונדען; א וואונד-מיטעל, א מיטעל צו וואונדען.

vul'nerose *a.* (וואל'-נע-ראוס) בעדעקט מיט וואונדען.

vulnif'ic *a.* (וואל-ניפ'-איק) פערוואונ-דענד וואס מאכט א וואונדען.

vulnif'ical *a.* (וואל-ניפ'-אי-קעל) ז. *vulnific*

vul'nus *n.* (וואל'-נאס) א וואונד.

vulpec'ular *a.* (וואל-פעק'-יו-לאר) פוקסענער; פוקסיש.

Vul'pes *n.* (וואל'-פין) דער מין פוקסען.

vul'picide *n.* (וואל'-פי-סאיד) דאס הרג'ענען א פוקס; א פוקסען-שלענער.

vul'pine *a.* (וואל'-פין) פון א פוקס, וואס געהערט צו א פוקס; פוקסיש, ליס-טיג, כיטרע.

vul'pinism *n.* (וואל'-פי-ניזם) דאס זיין א פוקס; כיטרעקייט, ליסטינקייט.

vul'pinite *n.* (וואל'-פי-נאיט) א זארט זאמדיגער אנהידריט [אזא גיפס וואס ענט-האלט ניט אין זיך קיין וואסער].

vul'ture *n.* (וואל'-טשור) א גייער, א קארשון [א רויב-פויגעל, ביי וועלכען דער קאפ און האלז זיינען אהן פעדערען].

Vulture

vul'turine *a.* (וואל'-טשור-אין) פון א גייער, וואס געהערט צו א גייער אדער קארשון [ז. *vulture*]; גייעראַרטיג, ווי א גייער, רויב-גיעריג, פרעס-גיעריג, זשערנע.

vul'turish *a.* (וואל'-טשור-איש) ז. *vulturine*

vul'turism *n.* (וואל'-טשור-איזם) דער כאראקטער פון א גייער אדער קארשון, רויבגיערינקייט.

vul'turous *a.* (וואל'-טשור-אס) ווי א גייער אדער קארשון, רויבגיעריג.

vul'va *n.* (וואל'-ווא) דער אויסערליכער טייל פון געשלעכטס-ארגאן ביי א פרוי.

vul'var *a.* (וואל'-ווער) ז. *vulviform*

vul'vate *a.* (וואל'-ווייט) ז. *vulviform*

vul'viform *a.* (וואל'-ווי-פארם) וואס האט די פארם פון דעם אויסערליכען טייל פון געשלעכטס-ארגאן ביי א פרוי.

vulvis'mus *n.* (וואל-ווים'-מאס) ז. *vaginismus*

vulvi'tis *n.* (וואל-וואי'-טים) אן ענט-צינדונג פון אויסערליכען טייל פון גע-שלעכטס-ארגאן ביי א פרוי.

vy'ing *a.* (וואי'-אינג) קאנקורירענד; שטרעבענד צו פערגלייכען זיך מיט איינעם אדער איהם אריבערשטייגען.

vy'ingly *adv.* (וואי'-אינג-לי) שטרע-בענדיג צו פערגלייכען זיך מיט איינעם אדער איהם אריבערצושטייגען, קאנקורי-רענדיג.

W

W, w (דאבל יו) דער דריי און צוואנציג-סטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

wa'bash *v.* (הוואה'-בעש) בעשווינדלען, בעטריגען.

wab'ble *v. and n.* (הוואבל) זיך בויגען אהין און אהער; זיך שאקלען, זיך וויע-גען, זיך וואקלען; טרייסלען, שאקלען; א וויעגונג, א שאקלונג, א וואקלונג, א טרייסלונג.

wab'bler *n.* (הוואב'-לער) איינער אדער עטוואס וואס שאקעלט זיך אדער וואקעלט זיך.

wab'bling *a.* (הוואב'-לינג) וואס שא-קעלט זיך, וואס וואקעלט זיך; וואס בויגט זיך אהין און אהער; וואס וויעגט זיך.

wab'bly *a.* (הוואב'-לי) שאקעלדיג, ווא-קעלדיג.

wack'e *n.* (הוועק'-ע) גרוי-וואקע, אזא ברוינע אדער גרינליכע ליים.

wad *n. and v.* (הוואד) א בינטעל היי, האר, וואל, וואטע אדער שמאטעס צום אויסשטאפען אדער אויסצופאלסטערען; אן אויסשטאפונג; א שטיקעל צייג, פאפיער אדער לעדער וואס ווערט בענוצט צו פער-שטאפען דאס לאך אין א ביקס, וואו דער פולווער אדער די קויל געפינט זיך; שטאפ-מאטעריאל; אזא אונריינער ערדיגער ערץ פון מאנגאן אדער ברוינשטיין, וואס ברענט ביי א צוזאמענמישונג מיט זוימען-אויל: א פעקעל נעלד, א קניפעל, א געלד-קניפעל: אויסשטאפען מיט וואטע, וואל, האר, היי א. ד. ג.: פערפאקען אין היי, וואטע, האר א. ד. ג.; צונויפשטאפען: וואטירען, אונטערשלאגען מיט וואטע [ווי א בגד]; פערשטאפען דאס לאך פון א ביקס, וואו דער פולווער אדער די קויל געפינט זיך, מיט שטאפ-מאטעריאל.

wa'dable *a.* (הוויי'-דעבל) וואס קען דורכגעבראדזשעט ווערען.

wadd *n.* (הוואד) אזא אונריינער ערדיגער ערץ פון מאנגאן אדער ברוינשטיין, וואס ברענט ביי א צונויפמישונג מיט זוימען-אויל.

wad'ded *a.* (הוואד'-עד) וואטירט, אויס-געשטאפט.

wad'ding *n.* (הוואד'-אינג) שטאפ-מא-טעריאל [ווי היי, האר, וואל, וואטע א. ד. ג.]; וואטע; וואטירונג; אויסשטא-פונג.

wad'dle *v. and n.* (הוואדל) זיך שאקלען, זיך וואקלען; געהן ווי א קאטשקע; דאס וואקלען זיך, וואקלונג.

wad'dler *n.* (הוואד'-לער) איינער אדער עטוואס וואס שאקעלט זיך אדער וואקעלט זיך.

wad'dlingly *adv.* (הוואד'-לינג-לי) זיך שאקלענדיג, זיך וואקלענדיג.

wad'dy *n.* (הוואד'-אי) אזא שארף-גע-קארבטער שטעקען פון שווערען האלץ, וואס ווערט בענוצט פון די אויסטראליער אלס געוועהר אין מלחמה.

wade *v. and n.* (הווייד) בראדזשען; דורכבראדזשען [א וואסער, א זומפ א. ד. ג.]; דאס בראדזשען: אן ארט וועלכען מען בראדזשעט דורך; א טייך אדער ווא-סער וואס מען דארף דורכבראדזשען; א וועג.

wa'der *n.* (הוויי'-דער) איינער וואס בראדזשעט; א זומפ-פויגעל, א בראדזשע-פויגעל [א פויגעל מיט לאנגע פיס, וואס בראדזשעט אין וואסער און זומפען, ווי א שטארך, א צאפליא, א שטראנד-לויפער א. ד. ג.]; א וואסער-שטיוועל [א שטי-וועל מיט לאנגע כאליאוועס צו בראדזשען אין וואסער אדער בלאטע].

wad'-hook *n.* (הוואד'-הוק) א קוגעל-ציהער [אזא האקען ארויסצוציהען דאס שטאפ-מאטעריאל פון א שים-געוועהר].

wad'i *n.* (הוואד'-אי) א טהאל, וואו עס געפינט זיך דער דורכגאנג פון א טייך, וועלכער איז מייסטענס, אויסער דער רעגען-צייט, טרוקען; א וואסער-וועג, א טייך.

wad'miltilt *n.* (הוואד'-מיל-טילט) אזא גראבער, שטארקער וואלען-שטאף וואס ווערט בענוצט צו בעדעקען אמוניציאן און פולווער-פעסלעך.

wad'set *n.* (הוואד'-סעט) א היפאטעקע אויף לאנד, א זיכערונגס-משכון אויף גרונד-בעזיץ.

wad'setter *n.* (הוואד'-סעט-ער) איינער וואס האט א היפאטעקע אדער זיכערונגס-משכון אויף לאנד.

wad'y *n.* (הוואד'-אי) ז. *wadi*

wa'fer *n. and v.* (הוויי'-פער) א וואפעל, א וואפעל-קוכען, א פלעצעל, א ביסקוויט, א קליין רונד קיכעל; די האסטיע אדער ראס הייליגע ברויט [אזא דין, רונד קי-

כעל פון אונגעזייערטע טייג, וואס ווערט געברויכט פון די קריסטען צום הייליגען אבענדמאהל]; אן אבלאטקע, א קלעפ=בלעטעלע [אזא דין, רונד בלעטעלע פון קליי וואס ווערט בענוצט צום פערקלעפען בריעף אדער דאקומענטען]; אזא פארריכטונג אין א הארמאט צו עקספלאדירען דאס אויפרייסונגס=מאטעריאל; צוקלעפען אדער פערקלעפען מיט אן אבלאטקע אדער קלעפ=בלעטעלע.

wa'fer-bread *n.* (הוויי'-פער-ברעד) די האסטיע, דאס הייליגע ברויט, אלטאר=ברויט.

wa'fer-cake *n.* (הוויי'-פער-קייק) די האסטיע, דאס הייליגע ברויט. ז. *wafer*

wa'fer-i'ron *n.* (הוויי'-פער-אי'-ערן) א וואפעל=אייזען [אזא אייזען מיט צוויי דינע פלאטען, מיט וועלכען מען באקט וואפעלען אדער אבלאטקעס].

wa'fer-tongs *n.* (הוויי'-פער-טאהנגז) ז. *wafer-iron*

wa'fery *a.* (הוויי'-פער-אי) ווי א וואפעל, פלעצעל, אבלאטקע אדער קיכעל.

waf'fle *n.* (הוואפל) א וואפעל [אזא דין קיכעל אדער פלעצעל, וואס ווערט געבאקען צווישען צוויי אייזערנע פלאטען און ווערט נעגעסען הייסערהייד].

waf'fle-i'ron *n.* (הוואפ'ל-אי'-ערן) א וואפעל=אייזען [אזעלכע צוויי אייזערנע פלאטען, וועלכע פערמאכען זיך און עפענען זיך אויף א זאוויעסקע, צום באקען וואפעלען].

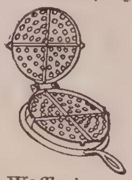

Waffle-iron

waft *v. and n.* (הוועפט) לייכט דורכשווימען אדער דורכשוועבען דורך וואסער אדער לופט; שווימען; שוועבען; לייכט דורכפיהרען דורך וואסער אדער לופט, לאזען דורכשווימען; עטוואס אדער איינער וואס שוועבט אדער שווימט; א שוועב; א שוואונג; א פלאטער; א הויך, א בלאז; א וואונק מיט דער האנד; א סיגנאל וואס ווערט געגעבען פון א שיף דורך א פלאג; א סיגנאל=פלאג.

waft'age *n.* (הוועפט'-עדזש) דאס פיהרען אדער טראנספארטירען דורך וואסער אדער לופט; דאס אריבערפאהרען א וואסער; וואסער=פאהרט.

waft'er *n.* (הוועפט'-ער) א פאראם=שטשיק, איינער וואס פיהרט איבער א וואסער מיט א פראם; א פראם [א פעהרע]; א ראפיער [אזא שווערד].

waf'ture *n.* (הוועפ'-טשור) א שוואונג, א שווינגענדע אדער פלאטערענדע בעוועגונג; א בעוועגונג אדער זשעסטיקולאציע מיט דער האנד.

wag *v. and n.* (הוועג) בעוועגען הין און הער; שאקלען, וויעגען; זיך שאקלען אדער בעוועגען אויף אלע זייטען; זיך בעוועגען, זיך ריהרען, אנגעהן; מאכען פליטה, אוועקלויפען; א שאקעל, א שאקלונג, א הין=און=הער בעוועגונג; א שטיפער, א וויצלינג, א קאטאוועס=טרייבער.

wage *n. and v.* (הווידזש) לוין, שכירות, ארבייטס=לוין; איינשטעלען [אין קאן]; אונטערנעהמען; פיהרען [א מלחמה].

wage'-ear'ner *n.* (הווידזש'-אויר'-נער) א לוין=ארבייטער.

wage'-fund *n.* (הווידזש'-פאנד) דער טייל פון קאפיטאל וואס געהט אויף אויסצוצאהלען לוין צו די ארבייטער [צום אונטערשיעד פון דעם טייל קאפיטאל וואס איז אריינגעטהאן אין די געביידעז, מאשינען, רויה=מאטעריאל א. ז. וו.].

wage one's law (הווידזש הוואנז לאה) געשטעלט ווערען אלס אנגעקלאגטער אונטער א שבועה, דאס ער איז גאר ניט שולדיג דעם קלעגער.

wa'ger *n. and v.* (הוויי'-דזשער) א וועט; אן איינשטעלונג אין קאן; א פערשפרעכונג צו בעצאהלען, א משכון, א גאראנטיע; דאס שטעלען אונטער א שבועה, אז מען איז ניט שולדיג, דאס שווערען, אז מען איז ניט שולדיג; וועטען, זיך וועטען.

wa'gering *a.* (הוויי'-דזשער-אינג) וועטענד.

wa'gering pol'icy (הוויי'-דזשער-אינג פאל'-אי-סי) א וועט=פאליסע [א פערזיכערונגס=פאליסע, וועלכע איז אויסגעשטעלט אויף א צופעליגקייט אדער אויף א זאך אין וועלכער דער נעהמער פון דער פאליסע האט קיין אינטערעסע ניט אויב עס וועט פאסירען מיט איהר אן אונגליק אדער ניט. אזעלכע פאליסעס זיינען שפעטער פערבאטען געווארען פון געזעץ].

wa'ger of bat'tle (הוויי'-דזשער אוו בעטל) א געריכטליכער דועל [א דועל אדער צוויי=קאמפף וואס פלעגט אמאל צוגע'משפט ווערען פאר צוויי שטרייטענדע צדדים, אז זיי זאלען ענטשיידען דורך וואפען זייער שטרייט. דער זיעגער פלעגט אנערקענט ווערען אלס דער גערעכטער].

wa'ger of law (וויי'-דזשער אוו לאה) אין דער אלטער ענגלישער געזעצגעבונג— דאס געבען אן אנגעקלאגטען א שבועה, אז ער איז דעם קלעגער גאר ניט שולדיג [דערביי פלעגט נויטיג זיין, אז 11 פון דעם אנגעקלאגטענס שכנים זאלען קומען שווערען, אז זיי גלויבען אין זיין עהרליכקייט און אז ער האט געוויס געשווארען ריכטיג].

wa'ger pol'icy (וויי'-דזשער פאל'-אי-סי) ז. *wagering policy*

wa'ges *n.* (הוויי'-דזשעז) שכירות, לוין, ארבייטס=לוין.

wa'ges-fund *n.* (וויי'-דזשעז-פאנד) ז. *wage-fund*

wage'-work *n.* (הווידזש'-הוואירק) לוין=ארבייט.

wage'-wor'ker *n.* (הווידזש'-הוואיר'-קער) א לוין=ארבייטער.

wag'gery *n.* (הוועג'-ער-אי) שפאס, קאטאוועס, שטיפעריי.

wag'ging *n.* (הוועג'-אינג) א הין=און=הער בעוועגונג, א שאקלונג, א וויבראציאן.

wag'gish *a.* (הוועג'-איש) שפאסיג, שטיפעריש, קאטאוועסדיג.

wag'gishly *adv.* (הוועג'-איש-לי) אויף א שטיפערישען אדער קאטאוועסדיגען אופן.

wag'gishness *n.* (הוועג'-איש-נעס) שטיפערישקייט; שטיפעריי; שפאס, קאטאוועס.

wag'gle *v. and n.* (הוועגל) זיך וואקלען, זיך וויעגען, זיך שאקלען, זיך בעוועגען הין און הער; שאקלען, וויעגען; שמייסען, שלאגען; בייקומען; א שאקעל, א הין=און=הער בעוועגונג.

wag'gon *n.* (הוועג'-אן) ז. *wagon*

wag'gonage *n.* (הוועג'-אנ-עדזש) ז. *wagonage*

wag'goner *n.* (הוועג'-אנ-ער) ז. *wagoner*

waggonette' *n.* (הוועג-א-נעט') ז. *wagonette*

Wagne'rian *a.* (וואג-ני'-רי-ען) וואגנעריאניש, פון וואגנער, וואס איז שייך צום בעריהמטען דייטשען מוזיקער ריכארד וואגנער [געבארען אין 1831, געשטארבען אין 1883] אדער צו זיינע מוזיקאלישע קאמפאזיציאנען אדער אפעראס; וואס האט דעם סטיל אדער כאראקטער פון וואגנער'ס מוזיק; וואס איז שייך צו רודאלף וואגנער, דעם בעריהמטען דייטשען אנאטאמיסט און פיזיאלאג [געבארען אין 1805, געשטארבען אין 1864].

Wagne'rianism *n.* (וואג-ני'-רי-ענ-איזם) ז. ***Wagnerism***

Wag'nerism *n.* (וואג'-נער-איזם) וואגנעריזם, די מוזיקאלישע טעאריע און מוזיקאלישער סטיל פון ריכארד וואגנער.

Wag'nerist *n.* (וואג'-נער-איסט) א וואגנעריסט, אן אנהענגער פון ריכארד וואגנער'ס מוזיק.

Wag'nerite *n.* (וואג'-נער-איט) ז. ***Wagnerist***

wag'nerite *n.* (הוועג'-נער-איט) וואגנעריט [אזא דורכזיכטיגער מינעראל].

wag'on *n. and v.* (הוועג'-אן) א וואגען; א וואגאן; א בוכבינדער=געצייג ארומצושניידען די ברעגען פון בלאט=גאלד צום פערציערען ביכער; פיהרען מיט א וואגען.

wag'onage *n.* (הוועג'-אנ-עדזש) פוהר=געלד; פראכט=געלד.

wag'on-bed *n.* (הוועג'-אנ-בעד) ז. *wagon-box*

wag'on-boi'ler *n.* (הוועג'-אנ-באי'-לער) א וואגען=קעסעל [אזא דאמפף=קעסעל וואס האט די פארם פון א וואגען מיט א האלב=רונדען דאך].

wag'on-box *n.* (הוועג'-אנ-באקס) דער וואגען=קאסטען [דער טייל פון וואגען, וואו עס זיצען די פאסאזשירען אדער וואו עס ווערט געלעגט משא].

wag'on-brake *n.* (הוועג'-אנ-ברייק) א וואגען=ברעמזע. ז. *brake*

Wag'oner *n.* (הוועג'-אנ-ער) אין אסטראנאמיע — דער פוהרמאן, דער גרויסער בער [א געוויסע שטערן=גרופע].

wag'oner *n.* (הוועג'-אנ-ער) א פוהרמאן.

wagonet' *n.* (הוועג-א-נעט') ז. *wagonette*

wagonette' *n.* (הוועג-א-נעט') א שפאציער=וואגען צו פיהרען מעהרערע פערזאנען.

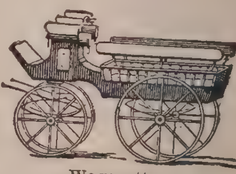

Wagonette

wag'on-head'ed *a.* (הוועג'-אנ-העד'-עד) וואס האט א האלב=רונדען דאך ווי א געדעקטער וואגען.

wag'on-jack *n.* (הוועג'-אנ-דזשעק) אזא געשטעל אויפצוהויבען א וואגען ווען מען דארף שמירען די רעדער אדער ווען מען דארף זיי אראבנעהמען פון די אקסען.

wag'on-load *n.* (הוועג'-אנ-לאוד) די

וואַגען־לאַדונג, די משא פון אַ וואַגען; אַ גרויסע מאָסע, אַ סך.

wag'on-lock *n.* (וועג'־אַן־לאָק) אַ וואַגען־ברעמזע איינצוהאַלטען די רעדער ווען דער וואַגען געהט באַרג־אַראָב.

wag'on-mas'ter *n.* (וועג'־אַן־מעס'־טער) אַן אויפזעהער איבער וואַגאָנען אָדער וואַגענס; אַ בעאַמטער אין דער אַרמעע וואָס האָט די אויפזיכט איבער די מיליטער־וואַגענס.

wag'on-roof *n.* (וועג'־אַן־רוהף) אַ האַלב־רונדער דאַך ווי פון אַ געדעקטען וואַגען.

wag'on-roofed *a.* (וועג'־אַן־רוהפט) וואָס האָט אַ האַלב־רונדען דאַך ווי אַ געדעקטער וואַגען.

wag'on-train *n.* (וועג'־אַן־טריין) אַ צוג פון וואַגאָנען, וועגען אָדער לאַסט־טהיערע [ווי פון אַן אַרמעע צו פיהרען אַמוניציע, פּראָוויזיע א. ז. וו.].

wag'on-vault *n.* (וועג'־אַן־וואָהלט) אַ האַלב־רונדער געוועלב ווי דער דאַך פון אַ געדעקטען וואַגען.

wag'onwright *n.* (וועג'־אַן־ראַיט) אַ וואַגען־מעכאַניקער, אַ וואַגען־מאַכער.

wag'tail *n.* (וועג'־טייל) דער טרייסעל־פויגעל [אַ פויגעל, וואָס שאָקעלט שטענדיג מיט'ן עק. ז. איל.]; אַ חוצפה'ניק, אַן אונפערשעהמטער מענש.

Wagtail

wag'-wit *n.* (וועג'־הוויט) אַ כלומר־שטיגער וויץ.

waif *n.* and *v.* (הוועיף) אַ זאַך וואָס ווערט פערטראַגען פון ווינד אָדער אַרויסגעוואָרפען פון ים; אַן אָוועקגעוואָרפענע זאַך; אַ געפונענע זאַך וואָס מען ווייס ניט ווער דער אייגענטימער איז; זאַכען וואָס ווערען אָוועקגעוואָרפען פון אַ גנב ביים אַנטלויפען; אַ מענש אָהן אַ היים; אַ פערלאָזענער, אַ היימלאָזער, אַ וואַנדערער; אַ פערבלאָנדזשעטע אָדער היימלאָזע בהמה; אַ סיגנאַל־פלאַג אויף אַ שיף; אָוועקוואַרפען ווי אַ הפקר־זאַך.

waif'-pole *n.* (הוועיף־פּאָול) דער שטאַנג אויף אַ שיף, אויף וועלכען אַ סיגנאַל־פלאַג ווערט אַרויפגעצויגען.

wail *v.* and *n.* (הווייל) בעקלאָגען, בעוויינען; קלאָגען, יאָמערען; אַ קלאַג, אַ יאָמער.

wai'ler *n.* (הוויי'־לער) אַ בעקלאָגער, אַ בעוויינער.

wail'ful *a.* (הווייל'־פול) יאָמערענד, בעוויינענד, קלאָגענד.

wai'ling *n.* (הוויי'־לינג) דאָס יאָמערען, דאָס קלאָגען; אַ קלאַג, אַ יאָמער.

wai'lingly *adv.* (הוויי'־לינג־לי) יאָמערענדיג, בעוויינענדיג, קלאָגענדיג.

wain *n.* and *v.* (הוויין) אַ וואַגען; פיהרען, אַריבערברענגען.

Wain *n.* (הוויין) דער פוהרמאַן אָדער גרויסער בער [אַזאַ שטערען־גרופּע].

wain'-load *n.* (הוויינ'־לאָוד) אַ וואַגען־לאַדונג, די משא פון אַ וואַגען.

wain'scot *n.* and *v.* (הוויינ'־סקאָט) אַ ברעטעל צו בעשלאָגען די ווענד פון אַ צימער; בעשלאָגען מיט ברעטלעך.

wain'scot-chair *n.* (הוויינ'־סקאָט־טשעהר) אַ שטוהל מיט אַן אונטער־טייל [אונטער'ן זיץ] אין דער פאָרם פון אַ קעסטעל.

wain'scot-clock *n.* (הוויינ'־סקאָט־קלאָק) אַזאַ גרויסער פּערצייטיגער זייגער.

wain'scot-oak *n.* (הוויינ'־סקאָט־אָוק) דער טערקישער דעמב [אַזאַ בוים].

wain'-shil'ling *n.* (הוויינ'־שיל'־לינג) אַ שטייער פון וואַגענס אויף אַ מאַרק [פאַרצייטענס אין ענגלאַנד].

wain'wright *n.* (הוויינ'־ראַיט) ז. *wagonwright.*

wair *n.* (הוועהר) אַ שטיק בוי־האָלץ, וואָס איז 6 פוס לאַנג און 1 פוס ברייט.

waist *n.* (הווייסט) די טאַליע [דער טייל פון קערפּער צווישען דער ברוסט און די היפטען]; אַ גאַרטעל אָדער באַנד אַרום דער טאַליע; אַ בלוזע; אַ לייבקע; עטוואָס וואָס איז עהנליך צו אַ טאַליע; דער מיטען פון אַ שיף; דער מיטען אָדער דער טאַליע־עהנליכער טייל פון אַ פידעל, פון אַ וויאָלאָנטשעלאָ און פון עהנליכע פידעל־עהנליכע מוזיקאַלישע אינסטרומענטען; דער מיטען פון אַ צייט־פעריאָדע [ווי דער מיטען פון טאָג אָדער נאַכט].

waist'band *n.* (הווייסט'־בענד) אַ טאַליע־גאַרטעל; אַ טאַליע־בענדעל פון אַ קלייד [יובקע].

waist'-belt *n.* (הווייסט'־בעלט) אַ טאַליע־גאַרטעל.

waist'-boat *n.* (הווייסט'־באָוט) אַ שיפעל וואָס מען האַלט אין מיטען פון אַ שיף.

waist'coat *n.* (הווייסט'־קאָוט) אַ וועסטעל, אַ זשילעט, אַ קאַמעזעלקע; אַ לייבקע.

waist'coating *n.* (הווייסט'־קאָוט־אינג) וועסטען־צייג.

waist'-deep *a.* and *adv.* (הווייסט'־דיעפּ) ביז צו דער טאַליע; פון די פיס ביז צו דער טאַליע.

wais'ted *a.* (הוויים'־טעד) וואָס האָט אַ טאַליע [פון אַ געוויסער פאָרם].

wais'ter *n.* (הוויים'־טער) אַ נייער אונערפאַהרענער מאַטראָז אויף אַ וואַלפיש־שיף [אַזאַ מאַטראָז ווערט געוועהנליך געהאַלטען אין דעם מיטען פון שיף ביז מען קען איהם געברויכען פאַר פערראַנטוואָרטליכער אַרבייט]; אַן אַלטער מאַטראָז אויף אַ קריעגס־שיף, וועלכער האָט זיך ניט דערדינט צו אַ העכערען ראַנג.

waist'-high *a.* (הווייסט'־האַי) וואָס גרייכט ביז דער טאַליע.

wait *v.* and *n.* (הוועיט) וואַרטען; אויפוואַרטען; בעדיענען, דערלאַנגען צום טיש; דאָס וואַרטען; די וואַרטע־צייט; די צייט צווישען איין אַקט און דעם אַנדערען אין טעאַטער; אַ מיטגליעד פון אַ מוזיק־אָרקעסטער.

wai'ter *n.* (הוויי'־טער) אַ קעלנער, אַ דיענער וואָס דערלאַנגט צום טיש; אַ הויז־דיענער; אַ טאַץ צו דערלאַנגען עסען צום טיש; אַ בעאַמטער אין אַן ענגלישען צאָל־הויז [טאַמאָזשנע].

wai'terage *n.* (הוויי'־טער־עדזש) די בעדיענונג פון אַ קעלנער; בעדיענונג.

wai'tering *n.* (הוויי'־טער־אינג) די אַרבייט אָדער די פליכטען פון אַ קעלנער.

wai'ting *n.* and *a.* (הוויי'־טינג) דאָס וואַרטען; דאָס בעדיענען; וואַרטענד; בעדיענענד.

wai'ting-boy *n.* (הוויי'־טינג־באָי) אַ לויף־אינגעל.

wai'tingly *adv.* (הוויי'־טינג־לי) וואַר־טענדיג.

wai'ting-maid *n.* (הוויי'־טינג־מייד) אַ הויז־מיידעל, אַ דיענסט־מיידעל; אַ קעלנערין.

wai'ting-room *n.* (הוויי'־טינג־רוהם) אַ וואַרטע־צימער; אַ וואַרטע־זאַל [ווי אויף אַ וואָקזאַל].

wai'ting-wom'an *n.* (הוויי'־טינג־הוואומ'־ען) אַ וואַרטפרוי, אַ בעדיענערין.

wait on (הוועיט אָן) בעדיענען; בעזוכען, אָבשטאַטען אַ וויזיט; בעגלייטען.

wai'tress *n.* (הוויי'־טרעס) אַ קעלנערין.

wait upon' (הוועיט אַ־פּאָן') ז. *wait on.*

waive *v.* (הווייוו) פערלאָזען, אָוועקוואַרפען, אויפגעבען; אָוועקוואַרפען גע'גנב'עטע זאַכען, ווי אַ גנב ווען ער אַנטלויפט; אין דער אַלטער ענגלישער געזעצגעבונג — אַראָבנעהמען דעם שוץ פון געזעץ [פון אַ פרוי]; אָוועקגעהן, אַבווייכען.

waiv'er *n.* (הווייוו'־ער) דאָס אויפגעבען אָדער דאָס אָבזאָגען זיך פרייוויליג פון אַ רעכט, אַ פּריווילעגיע אָדער פּאַרטייל; דאָס אָבזאָגען זיך עטוואָס אַנצונעהמען; אין דער אַלטער ענגלישער געזעצגעבונג — דאָס אַראָבנעהמען דעם שוץ פון געזעץ פון אַ פרוי.

wai'vode *n.* (הוויי'־וואָוד) ז. *voivode.*

wake *v.* and *n.* (הוועיק) וואַכען, וואַך זיין, אויף זיין; ערוואַכען, זיך אויפכאַפּען פון שלאָף; בעוואַכען, שטעהען אויף דער וואַך; זיין טהעטיג, ניט שלאָפען; אויפוואַכען, לעבעדיג ווערען; אויפוועקען פון שלאָף; אויפוועקען, מאַכען אַקטיוו; לעבעדיג מאַכען; דאָס וואַכען, דאָס שטעהען אויף דער וואַך; אַ נאַכט־וואַך; דער יעהרליכער יום טוב פון אַ קירך וואָס ווערט געפייערט דורך נאַכט; אַ יום טוב, אַ הוליאַנקע; אַ נאַכט־וואַך ביי אַ טויטען; אַ שיף־שפור, דער שפור וואָס ווערט געלאָזען אין וואַסער, ווען אַ שיף געהט דורך; אַן אויסגעטרעטענער אָדער איינגעפאָהרענער שפור אָדער וועג.

wake'ful *a.* (הווייק'־פול) וואַכענד, שלאָפלאָז; וואַכזאַם; אויפוואַכענד; וועקענד.

wake'fully *adv.* (הווייק'־פול־אי) וואַכענדיג, וואַכזאַם; ניט שלאָפענדיג.

wake'fulness *n.* (הווייק'־פול־נעס) שלאָפלאָזיגקייט; דאָס וואַכען; וואַכזאַמקייט.

wa'ken *v.* (הוויקן) וועקען, אויפוועקען; דערוועקען; זיך אויפכאַפּען פון שלאָף, ערוואַכען; ניט שלאָפען, וואַכען; זיין אויף דער וואַך.

wake'ner *n.* (הווייק'־נער) אַ וועקער.

wake'ning *n.* (הווייק'־נינג) דאָס וועקען, דאָס זיין וואַך.

wa'ker *n.* (הוויי'־קער) אַ וואַכענדער, איינער וואָס וואַכט; אַ וואַך־מאַן; אַ וועקער.

wake'-rob'in *n.* (הווייק'־ראָב'־אין) דער אַראָן, אהרנ'ס־שטאַב אָדער דער צעהר־וואָרצעל [אַזאַ פלאַנצע].

wake'-time *n.* (הווייק'־טאַים) וואַך־צייט, די צייט ווען מען איז וואַך.

wa'king *n.* and *a.* (הוויי'־קינג) דאָס וואַכען; דאָס אויפוואַכען, דאָס אויפשטעהען פון שלאָף; דאָס אויפוועקען; דאָס שטעהען אויף דער וואַך; דאָס וואַכען ביי דעם

קערפער פון א טויטען; וואכענד, ניט שלאפענד; ערוואכענד.

wa'king numb'ness (הוויי'-קינג נאמ'-נעס) א שנעל פאריבערגעהענדע פערטעמפּטקייט פון קערפער ביים אויפשטעהן פון שלאף.

wa'kon-bird *n.* (הוויי'-קאן-בוירד) אזא פאבעלהאפטער פויגעל אין דעם גלויבען פון די אמעריקאנישע אינדיאנער; א פויגעל, מיט וועלכען עס זיינען פערבונדען געוויסע אבערגלויבענס ביי די אינדיאנער.

Wala'chian *a. and n.* (הווא-ליי'-קי-ען) ז. ***Wallachian***.

wal'demar *n.* (הוואל'-דע-מאר) וואלדעמאר, אזא באגוועל=סאמעט. ז. ***velveteen***.

wald'flute *n.* (הוואלד'-פלוהט) א וואלד=פלייט [אזא פייפעל אין אן ארגעל, וואס גיט ארויס קלינגענדע אבער ווייכע טענער].

wald'grave *n.* (הוואלד'-גרייוו) א וואלד=גראף [אן אדעל=טיטול אין דייטשלאנד].

wald'horn *n.* (הוואלד'-האהרן) א וואלד=הארן, א יאגד=הארן, א יאגד=פייפעל.

wale *n. and v.* (הווייל) א שראם אדער פאס וואס בלייבט אויף'ן לייב דורך א שמיץ פון א בייטש אדער רוט; א ריץ אדער שטרייף אין טוך; א בייטש אדער רוט; א געשווילעכץ; א לייסט אדער פלאנקע פון א שיף; אן אויסוואהל, אן אויסערוועהלונג; מאכען שראמען אדער פאסען אויף'ן לייב, ווי דורך שמייסען מיט א בייטש; מאכען אין שטרייפען; שמייסען מיט א בייטש אדער רוט; פלעכטען מיט עטליכע ריטלעך אויף אמאל [ווי עס ווערען געפלאכטען קערב].

Wales *n.* (הוויילז) וויילס [א פראווינץ אין ענגלאנד].

Walhal'la *n.* (הוועל-העל'-א) ז. ***Valhalla***.

walk *v. and n.* (הוואהק) געהן; ארומגעהן; שפאציערען, ארומשפאציערען; זיך אויפפיהרען [אין לעבען]; אוועקגעהן; זיין געצוואונגען אוועקצוגעהן, אבגעזאגט ווערען פון א שטעלע אדער אמט; וואנדערען, דורכגעהן, דורכוואנדערען; פיהרען אדער בעגלייטען אויף א שפאציער; דאס געהן, דאס שפאציערען; א גאנג; א שפאציער, א שפאציער=גאנג א פראמענאדע; א שפאציער=פלאץ, א שפאציער=וועג; א פיטערונגס=פלאץ פאר בהמות; די לעבענס=ארט; דער לעבענסוועג; די בעשעפטיגונג אין לעבען; א פראפעסיע, א בעשעפטיגונג, א פאך; אויפפיהרונג, האנדלונג.

walk about' (הוואהק ע-באוט') ארומגעהן, ארומשפאציערען; אן אויסדרוק ביי די ענגלישע אפיציערען, אז דער סאלדאט אויף דער וואך זאל זיי ניט סאלוטירען [אבגעבען טשעסט].

walk against' time (הוואהק ע-גענסט' טאים) געהן אדער לויפען זעהר שנעל [אום צו בעשטימען די מעגליך=גרעסטע שטרעקע, וואס מען קען איינגעהן אדער איינלויפען].

walk along' (הוואהק ע-לאהנג') ווייטער געהן; געהן אין דער לענג פון...

walk a sand'wich (הוואהק ע סענד'-הוויטש) שפאציערען מיט צוויי דאמען פון ביידע זייטען.

walk awry' (הוואהק ע-ראי') פערקריכען, אראבקריכען פון וועג; געהן ניט גוט.

walk'er *n.* (הוואהק'-ער) א געהער; א פוס=געהער; א וואלד=בעאמטער אין ענגלאנד; איינער וואס דרעסירט יונגע הינד; א געהענדער פויגעל; א פויגעל וואס געהט [אין געגענזאץ צו אזעלכען וואס שפרינגט]; א מענש מיט א געוויסער אויפפיהרונג.

walk in (הוואהק אין) אריינגעהן; אריינפיהרען.

walk'ing *a. and n.* (הוואהק'-אינג) געהענד, שפאציערענד; דאס געהן, דאס שפאציערען.

walk'ing-beam *n.* (הוואהק'-אינג-ביעם) דער האריזאנטאלער שטאנג אין א ווערטיקאל=שטעהענדער דאמפף=מאשין, דורך וועלכען עס ווערט איבערגעגעבען די בעוועגונגס=קראפט צו דעם קורבעל=שטאנג.

walk'ing-cane *n.* (הוואהק'-אינג-קיין) א שפאציער=שטאק.

walk'ing del'egate (הוואהק'-אינג דעל'-אי-גייט) א בעאמטער פון א טרייד=יוניאן [געווערקשאפט], וועלכער פערטרעט די ארבייטער ביי די פערהאנדלונגען מיט זייערע בעלי בתים און וועלכער פאסט אויף, אז די יוניאן=בעדינגונגען אין די פאבריקען זאלען אבגעהיט ווערען.

walk'ing-dress *n.* (הוואהק'-אינג-דרעס) א פראמענאדען=קלייד, א שפאציער=קלייד.

walk'ing gen'tleman (הוואהק'-אינג דזשענ'טל-מען) א סטאטיסט אין א טעאטער; אן אקטיאר וואס שפיעלט אונוויכטיגע יוגענד=ראלען צו וועלכע מען דארף האבען א שעהנעם אויסזעהן.

walk'ing la'dy (הוואהק'-אינג ליי'-די) א סטאטיסטין אין א טעאטער; אן אקטריסע וועלכע שפיעלט אונוויכטיגע יוגענד=ראלען צו וועלכע מען דארף האבען א גוטען אויסזעהן.

walk'ing-pa'pers *n.* (הוואהק'-אינג-פיי'-פערז) א שפאציער=צעטעל [אן ענטזאגונג פון א שטעלע].

walk'ing-staff *n.* (הוואהק'-אינג-סטעף) א געה=שטאק, א שפאציער=שטאק.

walk'ing-stick *n.* (הוואהק'-אינג-סטיק) א שפאציער=שטאק; אזא לאנגע, דינע, שטעקעל=עהנליכע פליעג אדער זשוק.

walk'ing-straw *n.* (הוואהק'-אינג-סטראה) אזא לאנגער, דינער אינזעקט.

walk'ing-tick'et *n.* (הוואהק'-אינג-טיק'-עט) א שפאציער=צעטעל [אן ענטזאגונג].

walk'ing-wheel *n.* (הוואהק'-אינג-הוויעל) א טרעט=ראד, א ראד מיט שטאפלען, וואס ווערט געדרעהט דורך טרעטען מיט די פיס [ווי א ראד צו שעפען וואסער, צו מאהלען קארן א. ז. וו.]; א שריט=צעהלער, א שריט=מעסטער [ז. ***pedometer***].

walk in'to (הוואהק אינ'-טו) אנגרייפען; "אריינפאהרען", דערלאנגען קלעפ; שטארק אריינעסען.

walk off (הוואהק אף) אוועקגעהן.

walk on (הוואהק אן) ווייטער געהן, ניט בלייבען שטעהן.

walk one's chalks (הוואהק הוואנז טשאהקס) אוועקגעהן.

walk out (הוואהק אוט) ארויסגעהן, מאכען א שפאציער=גאנג; ארויסגעהן אין שטרייק [סטרייק].

walk'-out *n.* (הוואהק'-אוט) א שטרייק.

walk'-o'ver *n.* (הוואהק'-או'-ווער) א לייכטער זיעג, א לייכטער געווינס.

walk Span'ish (הוואהק ספעני'-איש) זיין געצוואונגען צו געהן אויף די שפיץ פינגער ווי איינער וואס מען הויבט איהם פאר'ן קאלנער; מוזען האנדלען אונטער דעם צוואנג פון אן אנדערען; אבגעזאגט ווערען פון א שטעלע.

walk tall (הוואהק טאהל) געהן קוממיותדיג, געהן מיט א פערריסענעם קאפ, געהן שטאלץ.

walk the chalk (הוואהק טהי טשאהק) זיך האלטען שטרענג אין מאראל, אין מאניערען א. ד. ג.

walk the chalk'-mark (הוואהק טהי טשאהק'-מארק) ז. ***walk the chalk***.

walk the hos'pitals (הוואהק טהי האס'-פי-טעלז) פראקטיצירען אדער זיך לערנען מעדיצין און כירורגיע אין די פערשיעדענע אבטיילונגען פון א האספיטאל.

walk the plank (הוואהק טהי פלענק) געהן איבער'ן ברעט [זיין געצוואונגען פון ים=רויבער צו געהן איבער'ן ברעט, וואס איז ארויסגעלעגט פון שיף צום ים, ביז מען פאלט אריין אין וואסער]; זיין געצוואונגען צו פערלאזען א שטעלע.

walk the streets (הוואהק טהי סטריעטס) זיך ארומשלעפען אין די גאסען.

wall *n. and v.* (הוואהל) א וואנד, א מויער; א פעסטונגס=וואנד; א פאר=וואנד, א שוץ=וואנד; א שוץ; עטוואס וואס איז עהנליך צו א וואנד; ארומריגלען מיט א וואנד אדער פעסטונג; בעפעסטיגען מיט א מויער=וואנד; בעשיצען ווי מיט א וואנד; קאכען, זידען [ווי וואסער]; שפרודלען ווי וואסער פון א פאנטאן אדער קוואל.

wal'laby *n.* (הוואל'-ע-בי) אזא קליינע קענגערו. ז. ***kangaroo***.

Wal'lach *n.* (הוואל'-עק) א וואלאך, א וואלאך; די וואלאכישע אדער וואלכישע שפראך [די שפראך פון די וואלאכען אין בעסעראביען און רומעניען]; רומעניש.

Walla'chia *n.* (הווא-ליי'-קי-א) וואלאכיי, וואלאכיען.

Walla'chian *a. and n.* (הווא-ליי'-קי-ען) וואלאכיש, וואלכיש; וואס איז שייך צו וואלאכיי אדער וואלאכיען [א פראווינץ וואס א טייל פון איהר געהערט צו רומעניען און א טייל צו בעסאראביען, רוסלאנד]; א וואלאך, א וואלאך.

Wal'lack *n.* (הוואל'-עק) ז. ***Wallach***.

wal'lah *n.* (הוואל'-א) — אין אינדיען א טהוער; אן ארבייטער; א הענדלער; אן אגענט; א מייסטער; אן איינגענטימער; אן איינוואהנער; א מענש; א מיטבירגער.

wall'-clock *n.* (הוואהל'-קלאק) א וואנד=זייגער.

wall'-cree'per *n.* (הוואהל'-קריע'-פער) דער מויער=שפעכט ז. ***spider-catcher***.

walled *a.* (הוואהלד) וואס האט ווענט; בעפעסטיגט; אונגארמאל אין פארם אדער קאליר [ווענען אויגען. ז. ***walleye***].

wall'er *n.* (הוואהל'-ער) א מויערער, איינער וואס שטעלט אויף ווענד אדער מויערען; איינער וואס קאכט אויס זאלץ.

wal'let *n.* (הוואל'-עט) א רייזע=זאק; א ביטעל.

wall'eye *n.* (הוואהל'-אי) גלאז=אויגיגקייט [אן אויגען=קראנקהייט, ביי וועלכער די רעגענבויגען=הויט אדער דער קאלירטער קרייז ארום שווארץ=אפעל פערלירט דעם קאליר אדער ווערט ווייס]; א גלאז=אויג [אן אויג מיט א קאלירלאזער רעגענבויגען=הויט]; אן אויסגעגלאצט גרויס אויג [ווי ביי פיש]; א גלאז=אויגיגער פיש, א פיש מיט גרויסע אויסגעגלאצטע אויגען.

wall'-eyed *a.* (הוואהל'-איד) גלאז=אוי=

גינג [ז. *walleye*]; מיט אויסגעגלאָצטע אויגען.

wall′flower *n.* (הוואהל'-פלאו-ער) די וואנד=בלום אדער דער גאָלד=לאַק [אזא אייראָפּעאישע פּלאַנצע וואס וואקסט געוועהנליך אויף ווענד, פעלזען א. ז. וו.]; א מאַן אדער פרוי וואס נעהמט ניט קיין אנטייל אין די טענץ אויף א באַל אדער אונטערהאַלט [נאָר זיצט ביי דער וואנד אלס צושויער].

Wallflower

wall′-fruit *n.* (הוואהל'-פרוהט) וואנד=אויבסט, וואנד=פרוכט [פרוכט וואס וואקסט ביי א וואנד].

wall′-gil′lyflower *n.* (הוואהל'-דזשיל'-אי-פלאו-ער) ז. *wallflower*

wall′-grenade′ *n.* (הוואהל'-גרי-נייד') אזא גראַנאַט אדער באָמבע.

wall′ing *n.* (הוואהל'-אינג) מויער=ווערק, ווענד, מויערען; מאַטעריאַל צו מאַכען ווענד אדער מויערען; די ארום=מויערונג אין א שאַכט.

wall′-knot *n.* (הוואהל'-נאַט) דער שויערמאַנס=קנופּ [אזא קנופּ אין שיפּס=שטריק].

wall′-less *a.* (הוואהל'-לעס) אהן א וואנד, אהן א מויער.

wall′-let′tuce *n.* (הוואהל'-לעט'-אים) וואנד=סאַלאַט [אזא אייראָפּעאישער סאַלאַט].

wall′-light *n.* (הוואהל'-לאיט) א וואנד=לייכטער, א וואנד=לאָמפּ.

wall′-liz′ard *n.* (הוואהל'-ליז'-ארד) אזא געקאָ [ז. *gecko*]; די אייראָפּעאישע יאַשטשערקע.

wall′-louse *n.* (הוואהל'-לאוס) א וואַנץ.

wall′-map *n.* (הוואהל'-מעפּ) א וואנד=מאַפּע [א גרויסע מאַפּע אדער קאַרטע צום אויפהענגען אויף א וואנד].

wall′-newt *n.* (הוואהל'-ניוט) ז. *wall-lizard*

Walloon′ *n. and a.* (הוואַ-לוהן') א וואַלאָן, איינער פון די וואַלאָנען [א פאָלק אין בעלגיען און אין איינינע טיילען פון פראַנקרייך און דייטשלאַנד]; די וואַלאָנישע שפּראַך; וואַלאָניש.

wal′lop *v. and n.* (הוואל'-אַפּ) קאָכען, זידען; שלאָגען; איבערקעהרען, אומשלייִדערען; גאַלאָפּירען; א גאַלאָפּ; א שטאַרקער קלאַפּ.

wal′loper *n.* (הוואל'-אַפּ-ער) ז. *pot-walloper*

wal′low *v. and n.* (הוואל'-או) זיך וואַלגערען, זיך קייקלען [אין בלאָטע, זאַמד א. ז. וו.]; זיין שטאַרק אריינגעטהאָן אין עפּעס, זיין שטאַרק איבערגעגעבען צו עפּעס; דאס וואַלגערען זיך, דאס קייקלען זיך; א פּלאַץ, וואו א חיה וואַלגערט זיך אדער קייקעלט זיך; די שפּורען אין בלאָטע, זאַמד א. ז. וו. פון א חיה, וואס האָט זיך דאָרט געוואַלגערט אדער געקייקעלט.

wal′lower *n.* (הוואל'-אָ-ער) א מענש אדער חיה וואס קייקעלט זיך אדער וואַלגערט זיך [אין בלאָטע, זאַמד א. ז. וו.]; א שעסטערנע [ז. *lantern-wheel*].

wal′lowing *n.* (הוואל'-אָ-אינג) דאס וואַלגערען זיך, דאס קייקלען זיך [ווי אין בלאָטע, זאַמד א. ז. וו.].

wal′low in pleas′ure (הוואל'-או אין פּלעזש'-אור) זיך באָדען אין פערגניגענס.

wal′low in rich′es (הוואל'-או אין ריטש'-עז) זיך באָדען אין רייכטום.

wall′-pain′ting *n.* (הוואהל'-פּיינ'-טינג) וואנד=מאַלעריי.

wall′-pa′per *n.* (הוואהל'-פּיי'-פּער) טאַפּעטען, אָבאָיעס, אָביטשעס, שפּאַליער.

wall′-pie *n.* (הוואהל'-פּאַי) ז: *wall-rue*

wall′-piece *n.* (הוואהל'-פּיעס) א וואנד=קאַנאָנע, א פעסטונגס=האַרמאַט [א האַרמאַט וואס מען האָלט געוועהנליך אויף די ווענד פון א פעסטונג].

wall′-plate *n.* (הוואהל'-פּלייט) א וואנד=פּלאַטע, א מויער=פּלאַטע [א קלעצעל וואס ווערט אַוועקגעלעגט אויף א וואנד אלס אַ אונטערלאַגע פאַר א קראַקווע=באַלקען אדער קוואַר=באַלקען].

wall′-pock′et *n.* (הוואהל'-פּאַק'-עט) אזא בייטעל אויף א וואנד צום האַלטען צייטונגען א. ז. וו.

wall′-rock *n.* (הוואהל'- ראַק) ז. *country-rock*

wall′-rue *n.* (הוואהל'-רוה) די מויער=ראוטע [אזא קליינער, דעליקאַטער פאַרן אדער פּאַפּאָראָטניק, וואס וואקסט אויף ווענד און פעלזען].

wall′-si′ded *a.* (הוואהל'-סאַי'-דעד) מיט גראַדע אדער פּערפּענדיקולאַרע זייטען.

wall′-spleen′wort *n.* (הוואהל'-ספּליענ'-הווארט) ז. *wall-rue*

wall′-spring *n.* (הוואהל'-ספּרינג) א קוואַל, וואס שלאָגט ארויס פון פעלזען=שיכטען.

Wall Street (הוואהל סטריעט) דער פינאַנציעלער צענטער פון אַמעריקאַ [וועלכער געפינט זיך אין וואל סטריט אין ניו יאָרק און אומגעגענד].

wall′-tent *n.* (הוואהל'-טענט) א גע=צעלט מיט גראַדע [ניט משופּע'דיגע] זייטען.

wall′-tree *n.* (הוואהל'-טריע) א וואנד=בוים [א בוים וואס וואקסט אויף א וואנד אדער מויער].

wal′nut *n.* (הוואהל'-נאַט) א וואַל=נוס, א וועלישער נוס; דער וואַל=נוס בוים.

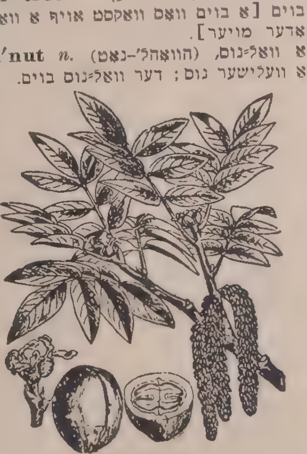

Walnut

wal′nut-tree *n.* (הוואהל'-נאַט-טריע) א וואַל=נוס בוים. ז. *walnut*

Walpur′gis night (וואל-פּוהר'-גיס נאַיט) די וואַלפּורגיס=נאַכט [די נאַכט פאַר דעם ערשטען מאַי, ווען, לויט א דייטשען אָבערגלויבען, די מכשפות פּראַווען א יום טוב פאַר דעם טייפעל].

wal′rus *n.* (הוואל'-ראַס) א וואַלראָס, א מאָרזש, א ים=קוה [אזא ים=חיה].

Walrus

wal′tron *n.* (הוואל'-טראָן) ז. *walrus*

waltz *n. and v.* (הוואהלטס) 1. א וואַלס, א וואַלץ, א וואַלצער [אזא טאַנץ אדער מוזיק פאַר דיעזען טאַנץ]; 2. וואַלסירען, וואַלצען [טאַנצען א וואַלץ]; 3. זיך שנעל און לייכט בעוועגען ווי אין א וואַלס.
3. The couple **waltzed** into the room.

waltz′er *n.* (הוואהלטס'-ער) א וואַלצער, א וואַלסירער, א וואַלץ=טענצער; א וואַלצער=מויז [אזא מויז וואס בעוועגט זיך אין א זיך=דרעהענדער שנעלער בעוועגונג].

wam′mus *n.* (הוועמ'-אַס) אזא וואַריִמער געוועבטער יאַק אדער רעקעל.

wam′pum *n.* (הוואמ'-פּאַם) וואַמפּום [פּאַטשערקעס פון קליינע טשערעפּאַכעס, וועלכע פלעגען אמאָל געברויכט ווערען אלס געלד אדער אלס ציערונג ביי די אינדיאַנער פון נאָרד=אַמעריקאַ].

wam′pum-belt *n.* (הוואמ'-פּאַם-בעלט) א וואַמפּום=שנור, א וואַמפּום=גאַרטעל. ז. *wampum*

wam′pumpeag *n.* (הוואמ'-פּאַם-פּיעג) שנירלעך וואַמפּום. ז. *wampum*

wam′us *n.* (הוועמ'-אַס) ז. *wammus*

wan *a. and v.* (הוואַן) טונקעל, שוואַרץ, כמורנע, טריעב [ווענען וואַסער, וועטער א. ז. וו.]; בלייך, בלאַס; ווערען בלייך; מאַכען בלאַס.

wand *n.* (הוואַנד) א רוט, א שטעקעל, א שטעקען; א שטעקען אלס צייכען פון אמט; א הערשער=שטעקען; א צויבער=שטעקעל [מיט וועלכען קונצען=מאַכער מאַכען כלומר'שט זייערע קונצען]; א דיריזשאַר=שטעקעל.

wan′der *v.* (הוואַנ'-דער) וואַנדערען, ארומוואַנדערען; אויסוואַנדערען; בלאָנדזשען, פערבלאָנדזשען; אראָבגעהן פון וועג, אראָבגעהן פון דרך הישר; אראָבפיהרען פון וועג; רעדען פון וועג.

wan′dered *a.* (הוואַנ'-דערד) פערבלאָנדזשעט; פערלאָרען.

wan′derer *n.* (הוואַנ'-דער-ער) א וואַנדערער; איינער וואס טרייבט זיך ארום, א בראָדיאַגע; איינער וואס איז אראָב פון דרך הישר; אזא אַמעריקאַנער שמעטערלינג [זומער=פויגעלע].

wan′dering *a. and n.* (הוואַנ'-דער-אינג) וואַנדערענד, ארומוואַנדערענד; ניט געזעצט; וואַנדערונג; אויסוואַנדערונג; דאס פערבלאָנדזשען; דאס אראָבגעהן פון וועג; דאס אראָבגעהן פון דרך הישר; דאס רעדען פון וועג.

Wan′dering Jew (הוואַנ'-דער-אינג דזשוה) דער וואַנדערענדער איד [דער העלד פון א קריסטליכער לעגענדע, וועמען קריסטוס האָט פאַר זיין טויט כלומר'שט

פערשאלטענע ארומצוואנדערען ביז קריסטוס'עס צווייטער ערשיינונג אויף דער ערד און וועלכער וואנדערט ביז יעצט איבער דער וועלט. לויט איין ווערזיאן פון דיעזער לעגענדע, האט דער פערשאלטענער ניט געלאזט קריסטוס'ען זיך אברוהען נעבען זיין הויז און לויט א צווייטער ווערזיאן, האט ער איהם א קלאפ געטהאן]; אזא פלאנצע.

wan'deringly *adv.* (הוואנ'-דער-אינג-לי) וואנדערענדיג, ניט געזעצט; אראב פון וועג.

wan'derlust *n.* (וואנ'-דער-לוהסט) וואנדער⸗לוסט, א ליידענשאפט צו וואנדערען.

wanderoo' *n.* (הוואנ-דע-רוה') אזא גרויסע שווארצע מאלפע [אפע] פון מאלאבאר [אינדיען].

wan'der-year *n.* (הוואנ'-דער-יִיר) א וואנדער⸗יאהר [א יאהר פון וואנדערונג וואס עס פלעגט אמאל אונטערנעהמען נאך דער לעהרע א דייטשער בעל מלאכה].

wands *n.* (הוואנדז) אן ארט צו פעראנקערען שיפען.

wan'dy *a.* ((הוואנ'-די)) רוט⸗עהנליך, לאנג און בויגזאם.

wane *v. and n.* (הוויין) 1. ווערען קלענער, זיך פערמינדערען [הויפטזעכליך וועגען דער לבנה]; 2. שווינדען, קומען צו אן ענדע; 3. די פעריאדישע פערמינדערונג פון דער לבנה; די פעריאדע פון פערמינדערונג פון דער לבנה; 4. פערמינדערונג; שווינדונג; זינקונג; 5. א שרעגער ברעג פון א ברעט.

1. How slowly the old moon **wanes**! 2. Daylight **waned** and night came on. 4. Nations as well as individuals have their falls and **wanes**.

wane'-cloud *n.* (הוויינ'-קלאוד) ז. *cirro-stratus*

wan'gun *n.* (הוואהנ'-גאן) א פלאץ צו האלטען א זאפאס פון פראדוקטען אדער קליידער; א קרעמעל פון קליידער, שיך, טאבאק א. ז. וו. פאר האלץ⸗העקער אין א געהילץ⸗לאגער.

wan'ion *n.* (הווענ'-יאן) אונגליק, שלים⸗מזל'דיגקייט [געברויכט אלס קללה].

wan'ly *adv.* (הוואנ'-לי) בלאס, בלייך.

wan'ness *n.* (הוואנ'-נעס) בלייכקייט, בלאסקייט.

wan'nish *a.* (הוואנ'-איש) בלייכליך, בלאסליך.

wa'n't (הוואהנט) א פעראיינפאכונג פון די ווערטער *was not*

want *n. and v.* (הוואהנט) 1. מאנגעל; דאס פעהלען; 2. בעדירפנים, בעדארף; 3. נויט, נויט⸗בעדערפטיגקייט, ארימקייט; 4. א נויטווענדיגקייט; 5. א לעדיגער ארט; 6. וועלען, ווינשען, פערלאנגען; 7. נויטיג האבען, דארפען; זיך נויטיגען, פיהלען מאנגעל; 8. מאנגלען, פעהלען; ניט האבען; זיך בעגעהן אהן...

1. **Want** of good judgment was the cause of his ruin. 2. He worked hard to supply the **wants** of his friends. 3. The family is in dire **want**. 4. Luxuries often become actual **wants**. 6. I do not **want** to discuss this topic publicly. 7. You are the very man we **want**.

wan'tage *n.* (הוואנ'-טעדזש) מאנגעל; דאס וואס פעהלט; דעפיציט.

wan'ter *n.* (הוואהנ'-טער) איינער וואס וויל אדער פערלאנגט; איינער וואס נויטיגט זיך אין עפעס, א נויט⸗בעדערפטיגער; אן אונפערהייראטע פערזאן וואס זוכט א שדוך.

want'-hill *n.* (הוואנט'-היל) ז. *mole-hill*

wan'ting *a. and prep.* (הוואהנ'-טינג) 1. פעהלענד, אבוועזענד; 2. ניט פאלקאם, מאנגלענד אין עפעס; 3. ניט ביים פולען פערשטאנד; 4. אויסער; מיט דער אויסנאהמע; ארונטערגערעכענט, וועניגער מיט...

1. One juror is still **wanting**. 2. He is **wanting** in courtesy. 3. The man is a little **wanting**. 4. Twelve **wanting** one, he slew.

want'less *a.* (הוואהנט'-לעס) וואס ווייסט ניט פון מאנגעל אדער נויט; רייך; וואס האט אין איבערפלוס; פרוכטבאר.

wan'ton *a., n. and v.* (הוואנ'-טאן) 1. צולאזען, ניט דיסציפלינירט, ווילד, שלעכט ערצויגען; 2. אויסגעלאסען; תאוה'דיג; פערדארבען, אונזיטליך; 3. אונבעזאנגען, זיך ניט קימערענד וועגען רעכטע און פאלגען; הארצלאז, שלעכט; 4. לוסטיג, לעבעדיג, שפיעלענד, שטיפענד, מונטער, זארגלאז; 5. פרעכטיג, רייך; 6. א צולאזענער מענש; 7. אן אויסגעלאסענער מענש; 8. א לעבעדיגער, לוסטיגער, זארגלאזער מענש; א שטיפער; 9. זיין לוסטיג אדער זארגלאז; 10. זיין צולאזען; זיין אויסגעלאסען; 11. צו'פטור'ען אין פוסטע זאכען; לייכט צו'פטור'ען.

1. He was spoiled by associating with **wanton** persons. 3. The **wanton** soldiers shot the peaceful citizens. 4. He is as **wanton** and playful as a child. 5. The meadows are covered with **wanton** green. 11. He **wantons** away his life foolishly.

wan'toning *n.* (הוואנ'-טאנ-אינג) דאס שטיפען, דאס לוסטיג מאכען זיך; א שטיפער, א לוסטיגער, לעבעדיגער מענש.

wan'tonly *adv.* (הוואנ'-טאנ-לי) אויף א צולאזענעם, ווילדען אופן; מיט לוסטיגקייט, שטיפעריש; מיט זארגלאזיגקייט; אונבעזאנגען; זיך ניט רעכענענדיג מיט רעכט און פאלגען; מיט אויסגעלאסענהייט.

wan'tonness *n.* (הוואנ'-טאנ-נעס) צולאזענקייט; ווילדקייט; אויסגעלאסענהייט, תאוה'דיגקייט; אונבעזאנענהייט; דאס ניט קימערען זיך וועגען רעכטע אדער פאלגען; הארצלאזיגקייט, שלעכטקייט; לוסטיגקייט, לעבעדיגקייט, שטיפערישקייט; א הארצלאזע, בייזע, אונפעראנטווארטליכע טהאט.

wan'ton tricks (הוואנ'-טאן טריקס) שטיפערייען, שטיפערישע שפיצלעך.

want'wit *n.* (הוואהנט'-הוויט) א מענש אהן שכל, א נאר, א דומקאפ.

wap *v. and n.* (הוואפ) שלאגען; א קלאפ.

wap'acut *n.* (הוואפ'-ע-קאט) די האביכטס⸗אוילע [אזא גרויסע ווייסע אוילע אדער סאווא].

wap'entake *n.* (הוואפ'נ-טייק) א בעצירק אדער טייל פון א גראפשאפט [פארצייטענס אין ענגלאנד].

wap'iti *n.* (הוואפ'-אי-טי) ז. *elk*

wap'pato *n.* (הוואפ'-ע-טאו) אזא עסבארער ווארצעל, וואס ווערט געברויכט אלס שפייז פון איינינע אינדיאנער אין די וועסט⸗טיילען פון נארד⸗אמעריקא.

wap'per-jaw *n.* (הוועפ'-ער-דזשאה) אן ארויסשטארצענדע מארדע; א פערקרימט מויל.

war *n. and v.* (הוואהר) א קריעג, א מלחמה; א קריעגס⸗מאכט, חיל, מיליטער; מיהמה קונסט; מלחמה אויסשטאטונג; פיהרען א מלחמה, פיהרען קריעג; קעמפפען, בעקעמפפען.

war'-ar'row *n.* (הוואהר'-ער'-או) א קריעגס⸗פייל [א פייל געברויכט אין מלחמה].

war'-ax *n.* (הוואהר'-עקס) א קריעגס⸗האק [א האק אלס קריעגס⸗וואפע].

war'beetle *n.* (הוואהר'-ביעטל) אן אינזעקט אדער אינזעקטען⸗ווערימעל וואס פעראורזאכט בײלען אויף'ן רוקען פון פיה. ז. *warble*

war'ble *v. and n.* (הוואהרבל) 1. זינגען, צוויטשערען, טשיריקען, טרילען [ווי א פויגעלע]; 2. אבהילכען, אבקלינגען, דורכטרילערען; 3. בעזינגען; 4. איבערקרייצען די פליגלען אויף'ן רוקען [וועגען א פאלק]; 5. א געזאנג, א מעלאדיע; 6. א בייל אויף'ן רוקען פון א פערד, קוה א. ז. וו. [אנגעריבען פון דעם זאטעל אדער אנגעביסען פון אן אינזעקט אדער אינזעקטען⸗ווערימעל]; אן אינזעקט אדער אינזעקטען⸗ווערימעל וואס בייסט אן א בייל אויף'ן רוקען פון פיה.

1. The birds **warble** among the branches. 2. The stream of life **warbles** through his heart.

war'ble-fly *n.* (הוואהר'בל-פלאי) א פליעג, וועמעס לארווא [אינזעקטען⸗ווערימלעך] פעראורזאכען בײלען אויף'ן רוקען פון פיה.

war'bler *n.* (הוואהר'-בלער) א זינגער; א זינג⸗פויגעל; א ליובזינגער אדער מאלינאווקא [אזא פויגעל].

war'blet *n.* (הוואהר'-בלעט) ז. *warbeetle*

warb'lingly *adv.* (הוואהרב'-לינג-לי) צוויטשערענדיג, טשיריקענדיג, זינגענדיג.

war'-cart *n.* (הוואהר'-קארט) א קריעגס⸗וואגען [אזא פארצייטיגער מיליטערישער וואגען מיט עטליכע לייכטע קאנאנען].

war'-cloud *n.* (הוואהר'-קלאוד) א קריעגס⸗וואלקען [עטוואס וואס דייטעט אן אויף א קומענדער מלחמה].

war'-club *n.* (הוואהר'-קלאב) א קריעגס⸗שטעקען [אן אייזערנער, ביינערנער א. ז. וו. שטעקען וואס פלעגט אמאל דיענען אלס קריעגס⸗וואפע].

war'-coun'cil *n.* (הוואהר'-קאונ'-סיל) א קריעגס⸗ראטה.

war'craft *n.* (הוואהר'-קרעפט) די קריעגס⸗קונסט.

war'-cry *n.* (הוואהר'-קראי) א קריעגס⸗געשריי, א שלאכט⸗רוף [א ווארט אדער אויסדרוק געברויכט אלס רוף פון ערמוטיגונג ביים אנפאלען אויף'ן שונא].

"Saint George" was once the **war-cry** of England.

ward *n. and v.* (הוואהרד) 1. וואכזאמקייט; וואך; בעוואכונג; 2. א שוץ⸗מיטעל; פערהיטונג; 3. אפעקונסטווע, אפטרופסות; 4. איינער וואס געפינט זיך אונטער אימעצענס השגחה אדער אפטרופסות [ווי א מינדעריעהריגער יתום]; 5. געפאנגענשאפט; געפענגנים, תפיסה; 6. א פארעדע, א פאראדירונג [אבשלאגונג אדער אבווענדונג פון א קלאפ]; 7. אן אבטיילונג [פון מענשען, פון לאנד, פון וואלד]; 8. א שפיטאל⸗אבטיילונג; 9. א שטאדט⸗פיערטעל, א קווארטאל; 10. דאס אויסגעדרעהטע שטיקעל אייזען אין א שלאס, וואס קומט אריין אין דעם אויסשניט פון דעם שליסעל; דער שליסעל⸗איינשניט; 11. בעוואכען, בעשיצען, היטען, אויפפאסען; 12. אריינזעצען אין געפענגנים, האלטען

געפאנגענע; 13. אבוועגדען א קלאפ; אבווענדען, צוריקשטויסען.

1. The soldiers kept watch and ward. 2. Conscience is the best ward of one's honor. 8. The patient was assigned to the surgical ward. 13. He did his utmost to ward off the illnes.

war'dage *n.* (הוואהר'-דערדזש) וואך-געלד, וואך-געצאהלט.

war'-dance *n.* (הוואהר'-דענס) א קריעגס-טאנץ [א טאנץ ביי די ווילדע שבטים פאר דעם ארויסגאנג צו א מלחמה; א טאנץ וואס איז א נאכאהמונג פון א שלאכט].

war'den *n.* (הוואהרדן) א היטער, א וועכטער, א שומר; אן אויפזעהער, א געפענגניס-אויפזעהער; אן אפעקון, אן אפטרופוס; א דירעקטאר; אן אוניווערזיטעטס-רעקטאר; דער הויפט אדמיניסטראטיווער בעאמטער פון א בעצירק [אין שטאאט קאנעקטיקוט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א שטאדט-ריכטער [אין שטאאט ראוד איילענד, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א פונטבארנע אדער ווינטער-בארנע [אזא גרויסע, הארטע באר].

war'den pie (הוואהרדן פאי) א פאשטעט [טייג-געבעק געפילט מיט פרוכט פון ווינטער-בארנעס [אזעלכע גרויסע, הארטע בארנעס].

war'denry *n.* (הוואהר'דנ-רי) דער בעצירק פון אן אויפזעהער אדער דירעקטאר; דאס אמט פון א וועכטער, אויפזעהער, אפעקון אדער דירעקטאר. ז. *warden*

war'denship *n.* (הוואהר'דנ-שיפ) דאס אמט פון אן אפעקון, וועכטער, אויפזעהער אדער דירעקטאר. ז. *warden*

war depart'ment (הוואהר די-פארט'-מענט) דאס קריעגס-מיניסטעריום.

war'der *n.* (הוואהר'-דער) א וועכטער, א היטער; א שטעקען, אן אמטס-שטעקען [ווי דער קעניג-שטאק, דער שטאק פון דעם הויפט קאמאנדיר פון אן ארמעע א. ז. וו.].

ward'-mote *n.* (הוואהרד'-מאוט) א פערזאמלונג פון א שטאדט-פיערטעל, א קווארטאל-פערזאמלונג.

ward'-pen'ny *n.* (הוואהרד' פענ'-אי) ז. *wardage*

ward'robe *n.* (הוואהרד'-ראוב) א גארדעראב-קאמער, א קליידער-קאמער, א קליידער-שראנק; א גארדעראבע, א קליידער-אויסשטאטונג.

ward'rober *n.* (הוואהרד'-ראו-בער) א גארדעראבען-אויפפאסער.

ward'-room *n.* (הוואהרד'-רוהם) די גרויסע קאיוטע [די אבטיילונג פון א שיף וועלכע איז בעשטימט פאר די אפיציערען פון א קריעגס-שיף].

ward'ship *n.* (הוואהרד'-שיפ) אפעקונסטווע, אפטרופסות; מינדעריעהריגקייט.

ware *a., v. and n.* (הוועהר) וויסענד; זיך היטענד, אויף דער וואך [גענגען עפעס]; זיך היטען, זיין פארזיכטיג, זארגען וועגען...; אכטונג געבען; וואארע, סחורה, א וואארען-ארטיקעל; אזא ים-פלאנצע.

war'-ea'gle *n.* (הוואהר'-איע'גל) דער קריעגס-אדלער אדער דער גאלדענער אדלער. ז. *golden eagle*

ware'ga-fly *n.* (הווע-רייי'-גא-פלאי) אזא בראזיליער פליעג, וועלכע לעגט איהרע אייעלעך אין דער הויט פון מענשען און חיות און פערארזאכט דערמיט א געשוויילעכץ.

ware'house *n.* (הוועהר'-האוס) א וואארען-לאגער, א מאגאזין, א סקלאד; א גרויסע קראם; א הורטאווע קראם; אוועקלעגען אין א מאגאזין אדער וואארען-לאגער.

ware'houseman *n.* (הוועהר'-האוס-מען) איינער וואס האלט א וואארען-לאגער אדער וואארען-מאגאזין.

ware'houseman's itch (הוועהר'-האוס-מענז איטש) אזא הויט-קראנקהייט. ז. *grocers' itch*

ware'housing *n.* (הוועהר'-האו-סינג) דאס אוועקלעגען וואארען אין א מאגאזין אדער סקלאד; דאס האלטען א לאגער-מאגאזין [פאר פרעמדע וואארען].

ware'room *n.* (הוועהר'-רוהם) א וואארען-קאמער [צום האלטען אדער פערקויפען סחורות].

wares *n.* (הוועהרז) וואארע, סחורות.

war'-fain *a.* (הוואהר'-פיין) קאמפפס-לוסטיג.

war'fare *n. and v.* (הוואהר'-פעהר) קריעג, מלחמה, קריעג-פיהרונג; קאמפף; פיהרען מלחמה; קעמפפען.

war'farer *n.* (הוואהר'-פעהר-ער) א קריעגער.

war'-flail *n.* (הוואהר'-פלייל) א מיטעלאלטערליכע וואפע עהנליך צו א דרעש-שלעגעל. ז. *flail*

war'-flame *n.* (הוואהר'-פליים) א סיגנאל-פייער אין מלחמה [אנצוצייגען די דערנעהנטערונג פון שונא א. ז. וו.].

war'-fork *n.* (הוואהר'-פאהרק) א קריעגס-גאפעל [אזא גאפעל-עהנליכע מיטעלאלטערליכע וואפע].

war'-game *n.* (הוואהר'-גיים) קריעגס-קונסט; קריעג.

war'-god *n.* (הוואהר'-גאד) א קריעגס-גאט, א גאט פון מלחמה.

war'-ham'mer *n.* (הוואהר'-העמ'-ער) א קריעגס-האמער [אזא פארצייטיגע האמער-עהנליכע וואפע].

war'-horse *n.* (הוואהר'-האהרס) 1. א קריעגס-פערד, א קאוואלעריע-פערד; 2. א וועטעראן, אן אלטער, ערפאהרענער סאלדאט; 3. אן אלטער, ערפאהרענער פאליטיקער.

3. All the war-horses of the party were active in this campaign.

wa'rily *adv.* (הוויי'-רי-לי) פארזיכטיג, זיך היטענד.

wa'riness *n.* (הוויי'-רי-נעס) פארזיכטיגקייט.

war'like *a.* (הוואהר'-לאיק) 1. קריעגעריש; מיליטעריש; גרייט צו קריעג, וואס האט ליעב קריעג; 2. וואס דראהט מיט קריעג, פיינדליך; 3. וואס האט א קריעגערישען אויסזעהן.

1. The Germans are a warlike nation. 2. He spoke in a warlike tone.

war'likeness *n.* (הוואהר'-לאיק-נעס) קריעגערישקייט, קריעגערישע נאטור, שטרייטלוסטיגקייט; מיליטערישקייט; קריעגערישעם אויסזעהן; פיינדליכקייט.

war'lock *n.* (הוואהר'-לאק) א צויבערער, א מכשף, א כשוף-מאכער, דעם טייפעל'ס א חבר.

war'lockry *n.* (הוואהר'-לאק-רי) כשוף, כשוף-מאכעריי, צויבעריי.

war'-lord *n.* (הוואהר'-לאהרד) א קריעגס-העדר, אן ארמעע-הויפט.

war'luck *n.* (הוואהר'-לאק) ז. *warlock*

warm *a. and v.* (הוואהרם) 1.ווארעם; 2. דערווארעמט; 3. אינטים, נאהענט; 4. חארציג; 5. פריש [וועגען א שפור]; 6. נאהענט צום געזוכטען, אויף'ן שפור, אויף'ן ריכטיגען וועג; נאהענט צום ציעל אדער צו ערפאלג; 7. וואהלהאבענד; 8. בעקוועם; זיך צוגעפאסט; 9. אונגעווינשט, אונאנגענעהם; אונבעקוועם; 10. אייפריג, פייערדיג, היציג; 11. ענטוזיאסטיש, איבערגעבען; 12. דערהיצט, אויפגערעגט; 13. גראב, ניט דעליקאט; 14. שווער, מיהזאם; 15. זיך אנווארעמען, זיך דערווארעמען, ווערען ווארעם; דערווארעמען, אנווארעמען; 16. דערהיצען, צוגעבען אייפריגקייט; 17. דורכקלאפען די ביינער.

1. For several days we had warm weather. 2. The guests were warm with wine. 3. We are warm friends. 4. Accept my warm thanks. 9. The place became too warm for him. 11. He is a warm partisan of the cause. 14. There will be some warm work for us. 17. I will warm him for that piece of mischief.

war'-man *n.* (הוואהר'-מען) א קריעגס-מאן.

warm'-blood'ed *a.* (הוואהרמ'-בלאד'-עד) ווארעם-בליטיג [וועגען לעבעדיגע בעשעפענישען, וואס זייער טעמפעראטור דערגרייכט 98 ביז 112 גראד פארענהייט]; הייס-בליטיג, היציג; ליידענשאפטליך; מיט א ווארעמען הארץ.

warm col'ors (הוואהרם קאל'-ארז) אין מאלעריי — קאלירען צוזאמענגעשטעלט פון געל און רויט.

war'mer *n.* (הוואהר'-מער) איינער אדער עטוואס וואס ווארעמט; א ווארעם-אפאראט, א היץ-אפאראט.

warm'-head'ed *a.* (הוואהרמ'-העד'-עד) היציג; ענטוזיאסטיש, בעגייסטערט.

warm'-hear'ted *a.* (הוואהרמ'-האר'-טעד) הארציג; מיט א ווארעמען הארץ.

warm'-hear'tedness *n.* (הוואהרמ'-האר'-טעד-נעס) ווארעם-הארציגקייט, הארציגקייט.

warm'house *n.* (הוואהרמ'-האוס) אן אראנזשעריי; אן אויוועז.

war'ming *n.* (הוואהר'-מינג) ווארעמונג, דערווארעמונג, דערהיצונג; דאס דורכקלאפען די ביינער.

war'ming-pan *n.* (הוואהר'-מינג-פען) א בעט-ווארעמער [אזא פלאכע כלי פאר הייסע קויהלען צום האלטען ווארעם א בעט]; א צייטווייליגער שטעלפערטרעטער [וואס ווארעמט אוים דעם פלאץ פאר אן אנדערען].

war'ming-stone *n.* (הוואהר'-מינג-סטאון) א ווארעם-שטיין, א פוס-ווארעמער [א שטיק זייף-שטיין, וועלכער האלט געוועהנליך לאנג אן היץ און ווערט געברויכט צום האלטען ווארעם די פים].

war'-min'ister *n.* (הוואהר'-מינ'-איס-טער) דער קריעגס-מיניסטער.

warm'ly *adv.* (הוואהרמ'-לי) ווארעם; אייפריג, אויף א היציגען אופן; מיט הארציגקייט.

warm'ness *n.* (הוואהרמ'-נעס) ז. *warmth*

warmth *n.* (הוואהרמטה) ווארימקייט; היץ, חשק, אייפער, פייערדיגקייט; הארציגקייט; העלקייט, פייערדיגקייט פון קאלירען [אין מאלעריי].

warm one's jack'et (הוואהרם הוואנז דזשעק'-עט) דורכקלאפען די ביינער.

warn *v.* (הוואהרן) 1. ווארנען, מזהיר זיין; 2. אנזאגען, לאזען וויסען; 3. אנקינדיגען [וועגען פערלאזען א שטעלע,

אבריינגען אַ געדונגענעם הויז א. ז. וו.]; 4. בעפעהלען; רופען. אבזאגען;

1. We were warned of the impending peril. 2. The teacher warned the boy to obey. 3. The landlord warned the tenant out.

war′ner *n.* (הוואהר′-נער) אַ ווארנער; איינער וואס ווארענט, איז מזהיר, איז מודיע אדער קינדיגט אן.

war′ning *n. and a.* (הוואהר′-נינג) 1. אַ ווארנונג, אַ אזהרה; 2. אן אנזאגונג; אַ אבזאגונג, אן אנקינדיגונג [וועגען פערלאזען אַ שטעלע, אבריינגען אַ געדונגענעם הויז א. ז. וו.]; 3. אַ בעפעהל, אַ רוף; 4. אין ביאלאגיע — וואס שרעקט אב דעם שונא; וואס איז פון אַ דראהענדען אויסזעהן.

1. He received the warning in due time. 2. Servants are expected to give their masters warning. 3. We expect a warning to arms.

war′ningly *adv.* (הוואהר′-נינג-לי) ווארנענדיג; דיענענדיג אלס אזהרה; אנזאגענדיג, אנקינדיגענדיג, לאזענדיג וויסען.

war′ning-piece *n.* (הוואהר′-נינג-פיעס) עטוואס וואס גיט אַ ווארנונג אדער סיגנאל; אַ סיגנאל-קאַנאָנע; דער טייל פון דעם מעכאניזם פון אַ זייגער, וואס ברייננט אין בעוועגונג דעם קלינג-מעכאניזם.

war′ning-wheel *n.* (הוואהר′-נינג-הוויעל) אַ רעדעל פון אַ זייגערל, וואס ברייננט אין בעוועגונג דעם קלינג-מעכאניזם.

warn off (הוואהרן אָף) 1. קינדיגען, אבזאגען [פון אַ שטעלע, פאַכט א. ז. וו.]; 2. אבהאלטען, אבטרייבען, אבשרעקען.

2. The tresspassers were warned off my land.

war′-of′fice *n.* (הוואהר′-אָפ′-איס) דער קריעגס-דעפּארטאמענט, דאס קריעגס-מיניסטעריום.

war of seces′sion (הוואהר אוו סי-סעש′-אַן) די מלחמה וועלכע די אמעריקאנער צפון-שטאאטען האבען געפיהרט געגען די אבגעפאלענע דרום-שטאאטען אין יאהרע 1861—1865.

warp *v. and n.* (הוואהרפּ) 1. אויסדרעהען, פערדרעהען, אויסבויגען, אויסקרימען; זיך אויסקרימען, זיך אויסבויגען; 2. אבווענדען, אבווענדען פון דער אמת′ער ריכטונג; אראבגעהן פון ריכטיגען וועג; 3. וועבען; מאכען דעם אויפצוג אדער די קעטע [דורכוועבען די פאדים וואס קומען אין דער לענג פון אַ געוועב]; 4. פּלאנעווען, מאכען אַ פּלאַן; מאכען אַ פערשווערונג; 5. ווארפען, בוקסירען [שלעפּען אַ שיף מיט אַ שטריק]; געשלעפּט ווערען מיט אַ שטריק [וועגען אַ שיף]; 6. זיך דרעהען פליהענדיג [וועגען פויגלען און אינזעקטען]; 7. מאכען לאנד פרוכטבאר [פערפלייצענדיג עס מיט שליימיגע וואסער]; 8. געבעהרען פאר דער צייט [וועגען חיות]; 9. אַ פריה-צייטיג געבארען קינד [ביי חיות]; 10. אויסדרעהונג, אויסקרימונג; דאס אראבגעהן פון גלייכען וועג; 11. אבוואַץ פון מוטנעם וואסער; 12. דער אויפצוג, די פעדים וואס קומען אין דער לענג פון געוועב; 13. אַ ווארפ-שטריק, אַ בוקסיר-שטריק, אַ שטריק צום שלעפּען אַ שיף.

1. Wood curbs and warps with fire. 2. Men's perceptions are warped by their passions. 4. He warned his friends of the treason that was warping against them. 5. The sailors warped the ship into the harbor. 10. No mind is more capable of warps than his.

war′page *n.* (הוואהר′-פּעדזש) ווארפּונג, בוקסירונג [דאס שלעפּען אַ שיף מיט שטריק]; געצאהלט פאר בוקסירונג.

war′-paint *n.* (הוואהר′-פּיינט) 1. קריעגס-פארב [די פארב, מיט וועלכער די אמעריקאנער אינדיאנער פלעגען בעדעקען זייערע געזיכטער ארויסגעהענדיג אין מלחמה]; 2. אַ גאלא-אוניפארם, פּאַראדנע קליידונג.

1. The war-paint on the Sachem's face shone fierce and red.

war′-path *n.* (הוואהר′-פּעטה) אַ קריעגס-וועג; אַ מארש צו דער מלחמה [ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער].

It is rumored that the Indians will soon go on the war-path.

warp′-beam *n.* (הוואהרפּ′-ביעם) דער וועבער-שטאַנג, אויף וועלכען עס קומען אנגעדרעהט די לענגס-פעדים פון דעם געוועב.

warp′-dress′er *n.* (הוואהרפּ′-דרעס′-ער) אַ מאשין צום אויסגלייכען די לענגס-פעדים און זיי אבסארטירען פאר דעם וועבען.

war′per *n.* (הוואהר′-פּער) איינער וואס לעגט די לענגס-פעדים פון אַ געוועב; איינער וואס גרייט צו און ארדענט אויס די לענגס-פעדים צום וועבען; אַ מאשין צום צוגרייטען און איינארדנען די לענגס-פעדים פאר′ן וועבען.

war′ping-bank *n.* (הוואהר′-פּינג-בענק) אַ דאמבע צו פערהאלטען דאס וואסער פון אַ פערפלייצונג, כדי צו מאכען פרוכטבאר דאס לאנד דורך דעם אבוואַץ פון דעם וואסער.

war′ping-machine′ *n.* (הוואהר′-פּינג-מע-שין′) אַ מאשין צום צוגרייטען און איינארדנען די לענגס-פעדים פאר′ן וועבען.

war′ple *v.* (הוואהרפּל) צונויפקרייצען די פליגעל אויף′ן רוקען [וועגען אַ פאַלק-פויגעל].

war′-plume *n.* (הוואהר′-פּלוהם) אַ קריעגס-פעדער [אַ פעדער וואס מען טראגט אין קריעג].

war′-proof *n.* (הוואהר′-פּרוהף) אויסגעפּרובירטקייט אין קריעג; מיליטערישע פעהיגקייט.

warp′-thread *n.* (הוואהרפּ′-טהרעד) אַ קעטען-פאדים, אַ לענגס-פאדים פון אַ געוועב.

war′rant *n. and v.* (הוואר′-ענט) 1. אַ פערזיכערונג, אַ גאראנטיע, אַ ערבות; אַ צייגניס, אַ בעווייז; 2. אַ פאלמאכט; אַ בעפאלמעכטיגונג; 3. אַ סאנקציאָן; אַ רעכטפערטיגונג; אַ בערעכטיגונג; 4. אַ געריכטליכער בעפעהל, אַ פערהאפטונגס-בעפעהל, אַ בעפעהל וועגען אן ארעסט; 5. אַ פאטענט, אַ פּריווילעגיע; אן ערלויבניס; 6. גאראנטירען, פערזיכערען, ערוב זיין; 7. בעפאלמעכטיגען; 8. בערעכטיגען, רעכטפערטיגען.

1. His word is in itself a warrant of the truth. 3. Appearances gave him warrant for the charge. 6. I warrant it will be so.

war′rantable *a.* (הוואר′-ען-טעבל) וואס קען גערעכטפערטיגט ווערען; געזעצליך ערלויבט.

war′rantableness *n.* (הוואר′-ען-טעבל-נעס) ערלויבטקייט, רעכטמעסיגקייט, געזעצליכקייט; בערעכטיגטקייט.

warrantee′ *n.* (הוואר-ען-טיע′) איינער וועמען עס ווערט געגעבען אַ גאראנטיע.

war′ranter *n.* (הוואר′-ען-טער) אַ בעפאלמעכטיגער; אן ערב, אַ גאראנטירער.

war′rant of attor′ney (הוואר′-ענט אוו ע-טויר′-ני) אַ שריפטליכע פאלמאכט. ז. *letter of attorney*.

war′rant of commit′ment (הוואר′-ענט אוו קא-מיט′-מענט) אַ בעפעהל איינצושפּארען אין געפענגניס.

war′rant-of′ficer *n.* (הוואר′-ענט-אָפ′-אי-סער) אַ שיפס-אנגעשטעלטער אדער מיליטערישער בעאמטער פון נידריגען ראנג [ביז דעם אמט פון לייטענאנט].

war′rantor *n.* (הוואר′-ען-טאר) אַ גאראנטירער, אן ערב; אַ בעפאלמעכטיגער.

war′ranty *n. and v.* (הוואר′-ען-טי) אַ פאלמאכט; אַ זיכערהייט, אַ גאראנטיע, אן ערבות; גאראנטירען, פערזיכערען, געבען אַ גאראנטיע.

war′ren *n.* (הוואר′-ען) אן ארט פאר קראליקעס און אנדערע עהנליכע געיעגס-חיה′לעך און פויגלען; אן ארט וואו עס האלטען זיך אויף פיעל קראליקעס; אן אבגעצאמטער פּלאַץ אין אַ טייך פאר פיש.

war′rener *n.* (הוואר′-ען-ער) דער אויפזעהער איבער אַ פּלאַץ, וואו מען האלט קראליקעס און אנדערע געיעגס-חיה′לעך און פויגלען.

war′rer *n.* (הוואהר′-ער) איינער וואס פיהרט מלחמה אדער אַ קאמפף.

war′ring *a.* (הוואהר′-ינג) מלחמה פיהרענד; געגנעריש, פיינדליך; ווידערשפרעכענד, ענטגעגענגעזעצט.

war′rior *n.* (הוואהר′-אי-ער) אַ קריעגס-מאַן, אַ סאלדאט; אַ מוטיגער, אלטער קריעגסמאן אדער סאלדאט; אַזאַ זשום-פויגעלע [מיט אַ העלם-עהנליכען טשוב. ז. *humming-bird*].

war′rior-ant *n.* (הוואהר′-אי-ער-ענט) אַ קריעגס-מוראשקע [איינע פון דעם מין מוראשקעס, וואס פיהרען קריעג מיט אנדערע און האלטען די געפאנגענע אלס שקלאפען].

war′-ship *n.* (הוואהר′-שיפּ) אַ קריעגס-שיף.

Wars of the Ro′ses (הוואהרז אוו טהי ראו′-זעז) אין דער ענגלישע געשיכטע — די מלחמות צווישען די רויטע און די ווייסע רויזע, די מלחמות צווישען די צוויי קעניגליכע פאמיליעס, די לאנקאסטער און די יארק פאמיליעס, וועלכע האבען געדויערט פון יאהרע 1452 ביז 1485 [די אנהענגער פון דער קעניגליכער לאנקאסטער פאמיליע פלעגען טראגען אלס זייער עמבלעם אַ רויטע רויז און די אנהענגער פון דער יארק פאמיליע פלעגען טראגען אַ ווייסע רויז].

war′-song *n.* (הוואהר′-סאהנג) אַ קריעגס-ליעד, אַ קריעגס-געזאנג.

wart *n.* (הוואהרט) אַ באראדאווקע; אן אויסוואוקס, אן אנוואוקס.

war′-tax *n.* (הוואהר′-טעקס) אַ קריעגס-שטייער [אַ ספּעציעלער שטייער פאר קריעגס-אויסגאבען].

war′ted *a.* (הוואהר′-טעד) בעדעקט מיט באראדאווקעס.

wart′-hog *n.* (הוואהרט′-האג) דער באראדאווקע-שוויין [אַזאַ ווילדער חזיר, ביי וועלכען די מארדע איז ווי בעדעקט מיט באראדאווקעס].

wart′less *a.* (הוואהרט′-לעס) אהן באראדאווקעס.

wart′let *n.* (הוואהרט′-לעט) אַ קליינע באראדאווקע, אַ קליינער אנוואוקס [אויף פלאנצען]; אַזאַ ים-רויז [ז. *sea-anemone*].

war to the knife (הוואהר טו טהי נאיף) א קאמפף אויף מעסערס.

war'ty *a.* (הוואהר'-טי) עהנליך צו א באראדאווקע; בעדעקט מיט באראדאווקעס אדער ווי מיט באראדאווקעס.

war'-was'ted *a.* (הוואהר'-הוויים'-טעד) פערוויסט דורך מלחמה.

war'-wear'ied *a.* (הוואהר'-הוויער'-איד) אויסגעמאטערט פון קריעג, מיעד פון קריעג.

war'-whoop *n.* (הוואהר'-הוהפ) א קריעגס=געשריי [אלס סיגנאל פון איבערפאל אדער אום אנצוווארפען א שרעק אויף'ן שונא, הויפטזעכליך ביי די אמעריקאנישע אינדיאנער].

war'wolf *n.* (הוואהר'-הוואולף) אזא פארצייטיגע קריעגס=מאשין [צום שליידערען שטיינער, געברויכט אין דער פערטיידיגונג פון פעסטונגען].

war'-worn *a.* (הוואהר'-הוואהרן) אבגענוצט אין קריעג; אלט געווארען אין מיליטער=דיענסט אדער אין קריעג.

wa'ry *a.* (הוויי'-רי) פארזיכטיג, וואס היט זיך.

was (הוואז) געווען. ז. ***be***

Wash. ***Washington*** אבקירצונג פון [וואשינגטאן — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wash *v. and n.* (הוואש) 1. וואשען; באדען; זיך וואשען; זיך באדען; 2. אבוואשען, אויסוואשען, ריין מאכען; 3. נעצען, נאס מאכען; 4. שוויינקען, אבשוויינקען, אוועקשוויינקען, אוועקגעשוויינקט ווערען; 5. שוויינקען די ברעגען, זיך געפינען ביי..., זיך גרענעצען [ווענען א וואסער]; 6. זיך וואשען, ניט אבגעהן פון וואשען [ווענען פארבען], ניט קאליע ווערען פון וואשען [ווענען צייג]; 7. אויסהאלטען א פראבע, זיך ארויסצייגען אלס עכט; 8. געברויכען קאסמעטישע פליסיגקייטען [פאר'ן גזיכט אדער פאר די צייהן]; 9. בעדעקען מיט א דינעם שיכט [פארב אדער מעטאל]; 10. בילדען א רייסענדען שטראם אדער ווירבעל; 11. א וואש; א וואשונג; א שוויינקונג; 12. געוועש; געוואשענע זאכען; 13. א וואסערפערפלייצונג, א וואסער=שטראם; א וואסער=שוויינקונג, א וואסער=ווירבעל פעראורזאכט פון דער בעוועגונג פון א שיף; 14. דאס פליושקען פון וואסער; 15. א שטיק לאנד וואס ווערט פעריאדיש פערפלייצט; א ניט טיעפער פלאץ [אין א וואסער]; 16. א בלאטיגע געגענד; דאס וואס ווערט אבגעזעצט פון וואסער; 17. פאמאיעס, שוויינק=וואסער; 18. א קאסמעטישע פליסיגקייט; 19. א דינער שיכט [פון פארב אדער מעטאל]; אין זאאלאגיע — א לייכטע פארבונג; 20. א רודערבלאט, דער ברייטער טייל פון א רודערלאפעטע; 21. אזא מאס פאר שאל=פיש אדער אויסטערס; א מאס פון 21½ קווארט; 22. א פיקטיווער פערקויף פון אקציעס אויף דער בערזע.

1. **Wash** your hands! 2. **Wash** me thoroughly from my iniquity, and cleanse me from my sin. 3. The roses are **washed** with dew. 5. The Atlantic Ocean **washes** the eastern part of America. 6. The dress **washes** well. 11. Give your face a good **wash**. 13. The **wash** of the steamer nearly filled the boat. 14. The water ebbs away with a sulky **wash** in the hollow places.

wash'able *a.* (הוואש'-עבל) וואס וואשט זיך, וואס בלאקירט ניט אב פון וואשען; וואס ווערט ניט קאליע פון וואשען [ווענען צייג].

wash away' (הוואש ע-הוויי') אבוואשען, אוועקשוויינקען.

wash'-ball *n.* (הוואש'-באהל) א רונד שטיקעל זייף.

wash'-ba'sin *n.* (הוואש'-ביי'סן) א וואש=בעקען.

wash'-bear *n.* (הוואש'-בעהר) א וואש=בער. ז. ***racoon***

wash'-bee'tle *n.* (הוואש'-ביע'טל) א פראלניק, א פראטש.

wash'-board *n.* (הוואש'-באורד) א וואש=ברעט [א ברעט ביי דער זייט פון א שיף וואס דערלאזט ניט די כוואליעס זאלען פערפלייצען די שיף]; א וואש=ברעט; א ברעט אנגעשלאגען אן די ווענד פון א צימער ביי דער דיל [פאדלאגע].

wash'-boi'ler *n.* (הוואש'-באי'-לער) א וואש=קעסעל [א קעסעל צום קאכען וועש].

wash'-bot'tle *n.* (הוואש'-באט'ל) א פלעשעל, פון וועלכען די פליסיגקייט ווערט ארויסגעשפריצט דורך בלאזען; א פלעשעל צו רייניגען גאזען דורכלאזענדיג זיי דורך דער פליסיגקייט אין דעם פלעשעל.

wash'-bowl *n.* (הוואש'-באול) א וואש=שיסעל, א וואש=בעקען.

wash'-cloth *n.* (הוואש'-קלאהטה) א וואש=לאפען [צום וואשען געשיר אדער דאס לייב].

wash'-day *n.* (הוואש'-דיי) א וואש=טאג [דער טאג, ווען מען וואשט אין הויז וועש].

wash'-dirt *n.* (הוואש'-דוירט) ערד אדער זאמד וואס ענטהאלט גענוג גאלד, אז עס זאל זיך לוינען עס צו רייניגען.

washed *a.* (הוואשט) 1. געוואשען, געשוויינקט, גענעצט; 2. פיקטיוו [ווענען פערקויף פון אקציעס אויף דער בערזע]; 3. לייכט געפארבט [ווענען חיות].

3. The fox's black pelt is **washed** with silver.

wash'er *n. and v.* (הוואש'-ער) א וועשער, א וועשערין; א וואש=מאשין, א וואש=אפאראט; א שטוים=שייבע [א רינג=פלאטע וואס ווערט בענוצט אלס אונטערלאגע פאר א שרויף=מוטער אדער מוטערקע]; א טרייסעל=פויגעל [ז. ***wagtail***]; בעזארגען מיט שטוים=שייבען.

wash'erman *n.* (הוואש'-ער-מען) א וואשער, א וועשער.

wash'erwoman *n.* (הוואש'-ער-הוואומען) א וועשערין, א וואש=פרוי.

wash'ery *n.* (הוואש'-ע-רי) א פלאץ, וואו מען רייניגט און סארטירט קויהלען [מיט דער הילף פון א וואסער=שטראם].

wash'-gil'ding *n.* (הוואש'-גיל'-דינג) ז. ***water-guilding***

wash'-grav'el *n.* (הוואש'-גרעוו'-על) ז. ***wash-dirt***

wash'-hand ba'sin (הוואש'-הענד בייסן) ז. ***wash-bowl***

wash'-hand stand (הוואש'-הענד סטענד) ז. ***wash-stand***

wash'-house *n.* (הוואש'-האוס) א וואש=הויז, א וועשעריי.

wash'iness *n.* (הוואש'-אי-נעס) וואסעריגקייט, וואסערדיגקייט, שוואכקייט.

wash'ing *n.* (הוואש'-אינג) וואשונג; שוויינקונג; געוועש; א געוועש; דאס אויסגעוואשענע, דאס אויסגעשוויינקטע.

wash'ing-bear *n.* (הוואש'-אינג-בעהר) דער וואש=בער. ז. ***racoon***

wash'ing-bot'tle *n.* (הוואש' אינג באט'ל) ז. ***wash-bottle***

wash'ing-crys'tals *n.* (הוואש'-אינג-קרים'-טעלז) ז. ***sodium carbonate***

wash'ing-en'gine *n.* (הוואש'-אינג-ענ'-רזשין) אין פאפיער=פאבריקאציאן — א מאשין צום רייניגען און פאנאנדעררייסען די שמאטעס.

wash'ing-flask *n.* (הוואש'-אינג-פלעסק) ז. ***wash-bottle***

wash'ing-house *n.* (הוואש'-אינג-האוס) ז. ***wash-house***

wash'ing-machine' *n.* (הוואש'-אינג-מע-שין') א וואש=מאשין [פאר קליידער, צייג, וואל א. ז. וו.].

wash'ing-pow'der *n.* (הוואש'-אינג-פאו'-דער) וואש=פולווער [א שטאף, ווי למשל, סאדע, צום וואשען].

Washingto'nian *a. and n.* (הוואש-אינג-טאו'-ני-ען) וואס איז שייך צו דזשארדזש וואשינגטען [דער ערשטער פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא]; א וואשינגטאנער, אן איינוואהנער פון דער שטאדט וואשינגטאן [די רעזידענץ=שטאדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא] אדער פון שטאאט וואשינגטאן [איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wash'-leath'er *n.* (הוואש'-לעטה'-ער) וואש=לעדער [אזא דינער ווייכער ווייסער אדער העל=געלער לעדער].

wash'man *n.* (הוואש'-מען) ז. ***washerman***

wash one's hands of (הוואש הואנז הענדז אוו) "זיך אבוואשען די הענד", זיך אבזאגען פון עפעס, אראבנעהמען פון זיך די פעראנטווארטליכקייט פאר עפעס, מעהר ניט האבען צו טהאן אדער זיך מעהר ניט אינטערעסירען מיט עפעס.

wash'out *n.* (הוואש'-אוט) אן אויסשוויינקונג [אין דער ערד].

wash'-rag *n.* (הוואש'-רעג) א וואש=טיכעל [צום אבוואשען זיך].

wash'-stand *n.* (הוואש'-סטענד) א וואש=טישעל.

wash'-stuff *n.* (הוואש'-סטאף) ז. ***wash-dirt***

wash'-tub *n.* (הוואש'-טאב) א וואש=צעבער, א וואש=קעסעל.

wash'y *a.* (הוואש'-אי) וואסעריג; וואסערדיג, שוואך.

wasp *n.* (הוואספ) א וועספע [אזא בייזע שטעכיגע פליעג]; א בייזער אדער אויפגערעגטער מענש.

Wasp

wasp'-fly *n.* (הוואספ'-פלאי) א וועספען=פליעג.

was'pish *a.* (הוואס'-פיש) ווי א וועספע; וואס האט זעהר א דינגע און בויגזאמע טאליע ווי א וועספע; שטעכענד; בייז; וואס ווערט לייכט אויפגערעגט אדער אויפגערייצט.

was'pishly *adv.* (הוואס'-פיש-לי) אזוי ווי א וועספע; שטעכעדיג, בייז.

was'pishness *n.* (הוואס'-פיש-נעס) דאס זיין ווי א וועספע; שלעכטקייט, בייזקייט.

wasp'-wais'ted *a.* (הוואספ'-הווייס'-טעד) וואס האט א דינע און בויגזאמע טאליע [ווי א וועספע].

was'py *a.* (הוואס'-פי) ז. *waspish*.

was'sail *n. and v.* (הוואס'-אייל) א טרונק-שפרוך [ווי לחיים, פראזיט א. ד. ג.]; א טרינק-הוליאנקע; משקה וואס ווערט אויף אזא הוליאנקע געטרונקען; א געווירצטע משקה פון אלע [אזוי ביער] געמישט מיט וויין און צוקער; טרינקען לחיים, טרינקען פאר אימעצענס געזונד.

was'sail-bout *n.* (הוואס'-אייל-באוט) א טרינק-הוליאנקע.

was'sailer *n.* (הוואס'-אייל-ער) א טרינקער, א זויפער, א שכור; איינער וואס נעהמט אנטייל אין א הוליאנקע.

was'sel *n. and v.* (הוואס'-על) ז. *wassail*.

wast (הוואסט) ביזט געוועזן.

was'tage *n.* (הוויים'-טעדזש) אבפאל.

waste *n., a. and v.* (הווייסט) פסלת; אבפאל; א וויסטעניש, א וויסטער ארט; פערדארבונג; פערצעהרונג; פערשווענדונג, אויסברייגנונג; איבערפלוס; איבערמעסיגקייט; אונזין, דברים בטלים; אן אבצוגס-רעהרע, אן אבגוס; פערלאזען, פערוויסטעט, וויסט, חרוב; רואינירט; פסלת-דיג, אבפאליג; אוננוציג, ווערטהלאז; איבערפליסיג; פערוויסטען; חרוב מאכען; פערצעהרען; פערדארבען; פערשווענדען, אויסברייגנען; פערנוצען, אבנוצען; פערצעהרט ווערען, פערשווענדעט ווערען, פערגעהן, פערשווינדען.

waste'-bas'ket *n.* (הווייסט'-בעס'-קעט) א פאפיער-קארב [א קארב וואו מען ווארפט אריין נוצלאזעס פאפיער אדער אבפאל].

waste'-board *n.* (הווייסט'-באורד) א וואש-ברעט [ביי א שיף]; ז. *wash-board*.

waste'-book *n.* (הווייסט'-בוק) אין בוכפיהרונג — א קלאדע, א נאטיץ-בוך אדער טאג-בוך.

waste'ful *a.* (הווייסט'-פול) פערוויסטענד; פערצעהרענד; צושטערענד; פערשווענדעריש, אויסברייגנעריש.

waste'fully *adv.* (הווייסט'-פול-אי) פערשווענדעריש.

waste'fulness *n.* (הווייסט'-פול-נעס) פערשווענדעריי.

waste'-gate *n.* (הווייסט'-גייט) א שליוז צו ארויסצולאזען דאס איבריגע וואסער פון א דאמבע.

was'tel *n.* (הוויים'-טעל) א קוכען.

waste'less *a.* (הווייסט'-לעס) וואס קען ניט פערשווענדעט אדער פערצעהרט ווערען; אונערשעפליך.

waste'ness *n.* (הווייסט'-נעס) וויסטקייט, איינזאמקייט.

waste'-pa'per *n.* (הווייסט'-פיי'-פער) אבפאל-פאפיער, מאקולאטור.

waste'-pipe *n.* (הווייסט'-פאיפ) אן אבגוס-ראהר פאר אוננוציגען וואסער, אן אבלאז-ראהר פאר איבריגע דאמפף א. ד. ג.

waste'-preven'ter *n.* (הווייסט'-פרי-ווענ'-טער) א פארריכטונג ביי א וואסער-קעסעל אדער באסיין צו קאנטראלירען דעם צופלוס און אבפלוס פון וואסער.

was'ter *n.* (הוויים'-טער) א פערשווענדער, אן אויסברייגנער; דער גנב פון א ליכט [א שטיקעל פערברענט קנייטעל אין א ליכט דורך וועלכען דאס ליכט שמעלצט זיך אוים]; עטוואס וואס ווערט פערדארבען אין דער ארבייט.

waste'-steam pipe (הווייסט'-סטים פאיפ) אן אבלאז-ראהר אין א דאמפף-קעסעל [א ראהר ארויסצולאזען דעם איבריגען דאמפף].

waste time (הווייסט טאים) פערשווענדען צייט אומזיסט.

waste'way *n.* (הווייסט'-הוויי) א דורכגאנג פאר אבגענוצטען אדער איבריגען וואסער.

waste'-weir *n.* (הווייסט'-הוויער) אן אויסשניט אין א קאנאל אדער אין א רעזערוואואר ארויסצולאזען איבריגעס וואסער.

was'ting *a. and n.* (הוויים'-טינג) פערוויסטענד, צושטערענד, רואינירענד, פערדארבענד; אן אבצעהרונג, אן אבמאגערונג; דאס אראבהאקען שפליטער פון א שטיין.

was'tingly *adv.* (הוויים'-טינג-לי) פערשווענדעריג.

was'trel *n.* (הוויים'-טרעל) אבפאל; עטוואס וואס ווערט אוועקגעווארפען אלס פערדארבען אין דער ארבייט; עטוואס פערלאזענעס אדער אוועקגעווארפענעס; פערלאזענעס לאנד; א פערנאכלעסיגט קינד, א גאסען-קינד.

was'ty *a.* (הוויים'-טי) פערלאזען, פערווארפען; ווי פסלת, ווי אבפאל.

wat *n.* (הוואט) א האז.

watch *n. and v.* (הוואטש) א טאשען-זייגער, א טאשען-אוהר; דאס היטען; דאס וואכען; א וואך, א וואכטע; וואכזאמקייט, אויפמערקזאמקייט; די וואך-צייט; א וועכטער; א היטער; די שיפס-וואך; וואכען, היטען; בעאבאכטען; ווארטען, אבהיטען, לויערען; האלטען אן אויג אויף...; שוויימען אויף דער אויבערפלעכע פון וואסער [ווען א באיע אדער אנקער-צייכען. ז. *buoy*].

watch and ward (הוואטש ענד הוואהרד) דאס וואכען טאג און נאכט.

watch'-bell *n.* (הוואטש'-בעל) א שטורם-גלאק, א וואך-גלאק; א גלאק אויף א שיף וואס שלאגט אלע האלבע שטונדע.

watch'-bill *n.* (הוואטש'-ביל) די וואך-ליסטע [די ליסטע פון א שיף אין וועלכער עס זיינען פערצייכענט די אפיציערען און מאטראזען, וועלכע דארפען שטעהען אויף דער וואך אין פערשידענע צייטען אויף פערשידענע פאסטען].

watch'-box *n.* (הוואטש'-באקס) א וואך-שטיבעל, א וואך-בודקע.

watch'-can'dle *n.* (הוואטש'-קענ'-דל) ז. *watching-candle*.

watch'case *n.* (הוואטש'-קייס) די קאפסעל אדער קופערטע פון א טאשען-אוהר; א זייגער-קעשענע [ז. *watch-pocket*].

watch'-clock *n.* (הוואטש'-קלאק) א וועכטער-זייגער [אזא זייגער וואס דיענט אלס קאנטראלע צו וויסען אויב דער וועכטער האט געמאכט זיין רונד-גאנג אין א געוויסער צייט].

watch'-dog *n.* (הוואטש'-דאג) א וואך-הונד.

watch'er *n.* (הוואטש'-ער) א וואכער, איינער וואס וואכט; א היטער; א וועכטער, א קראנקען-וועכטער; א בעאבאכטער; א שפיאן.

watch'et *n. and a.* (הוואטש'-עט) א העל-בלויער אדער בלאס-בלויער קאליר; העל-בלוי, בלאס-בלוי.

watch'-fire *n.* (הוואטש'-פאיר) א וואך-פייער [א פייער וואס ווערט געברענט אויף א וואך-פאסטען]; א סיגנאל-פייער.

watch'ful *a.* (הוואטש'-פול) וואכזאם; אויפמערקזאם, אכטזאם, פארזיכטיג.

watch'fully *adv.* (הוואטש'-פול-אי) אויף א וואכזאמען אופן; מיט פארזיכטיגקייט; מיט אויפמערקזאמקייט.

watch'fulness *n.* (הוואטש'-פול-נעס) וואכזאמקייט; אויפמערקזאמקייט; פארזיכטיגקייט.

watch'-glass *n.* (הוואטש'-גלעס) דאס גלעזעל וואס בעדעקט דעם ציפערבלאט פון א טאשען-זייגער; א זאמד-גלעזעל צו מעסטען די צייט, א זאמד-זייגער [ז. *hour-glass*].

watch'-guard *n.* (הוואטש'-גארד) א קייטעל אדער בענדעל פון א טאשען-אוהר.

watch'-gun *n.* (הוואטש'-גאן) א וואך-שאס [א שאס וואס ווערט אבגעגעבען פון א קאנאנע יעדע שטונדע אדער אין געוויסע צייטען פון טאג אין א פעסטונג אדער אויף א קריגס-שיף].

watch'-head'er *n.* (הוואטש'-העד'-ער) דער הויפט פון א וואך אדער וואכטע.

watch'-house *n.* (הוואטש'-האוס) א וואך-הויז, א וואך-שטוב.

watch'ing *n.* (הוואטש'-אינג) דאס וואכען; וואכזאמקייט; דאס זיין וואך.

watch'ing-can'dle *n.* (הוואטש'-אינג-קענ'-דל) א ליכט וואס מען לאזט ברענען דורך דער נאכט ביי דעם קערפער פון א טויטען.

watch'-jew'el *n.* (הוואטש'-דזשוה'-על) א רובין אדער אנדער שטיינדעל אין דעם ווערק פון א טאשען-זייגער.

watch'-key *n.* (הוואטש'-קיי) אן אוהר-שליסעל [אזא קליין שליסעלע אנצוציהען א טאשען-אוהר אדער צו דרעהען די ווייזער].

watch'-light *n.* (הוואטש'-לאיט) א נאכט-ליכט, א וואך-ליכט.

watch'maker *n.* (הוואטש'-מיי-קער) אן אוהרמאכער, א זייגער-מייסטער.

watch'maker's cramp (הוואטש'-מיי-קערז קרעמפ) זייגער-מאכער קראמפף [א קראמפף ביי זייגער-מאכער אין די פינגער און אויך אין די אויגען אזוי אז זיי קענען ניט האלטען ביים אויג דאס גלעזעל, מיט וועלכען זיי אונטערזוכען דעם מעכאניזם פון די זייגערלעך].

watch'making *n.* (הוואטש'-מיי-קינג) אוהר-מאכעריי, זייגער-מאכעריי.

watch'man *n.* (הוואטש'-מען) א וואך-מאן, א וועכטער.

watch'-mee'ting *n.* (הוואטש'-מיט'-טינג) א גאטעסדיענסט, וואס ווערט אבגעהאלטען אין דער לעצטער נאכט פון יאהר צו בעגעגנען דאס נייע יאהר.

watch'-night *n.* (הוואטש'-נאיט) די לעצטע נאכט פון יאהר, אין וועלכער עס ווערען אבגעהאלטען גאטעסדיענסטען אין קירכען צו בעגעגנען דאס נייע יאהר.

watch'-oil *n.* (הוואטש'-אויל) א שטארק געריינינגטער אויל וואס ווערט בענוצט צום אוילען דאס ווערק פון א זייגער.

watch'-peel *n.* (הוואטש'-פיעל) א וואך-טורם.

watch'-pock'et *n.* (הוואטש'-פאק'-עט) א זייגער-קעשענע, א קעשענע אין וועלכער מען טראגט אן אוהר.

watch'-rate *n.* (הוואטש'-רייט) א בעשטייערונג [אין ענגלאנד] פאר בעלייכטונג און בעוואכונג פון א ישוב.

watch'spring *n.* (הוואטש'-ספרינג) די פרוזשינע פון א טאשען=אוהר.

watch'-stand *n.* (הוואטש'-סטענד) אן אוהר=האלטער, א געשטעל אויפצוהענגען א טאשען=אוהר, ווען מען טראגט זי ניט.

watch'-tow'er *n.* (הוואטש'-טאו'-ער) א וואך=טורם.

watch'word *n.* (הוואטש'-הווארד) א פאסיר=ווארט [א געהיימעס ווארט אדער פראגע וואס ווערט בענוצט, אז די וואך זאל לאזען דורכגעהן]; א צייכען, א סיגנאל אויף וועלכען מען ווארט זיך צו נעהמען צו דער ארבייט; א פאראלע, א לאזונגס=ווארט, א מאטא, א געדאנקען=שפרוך.

watch'work *n.* (הוואטש'-הווארק) אן אוהר=ווערק, דאס ווערק פון א טאשען=זייגער.

wa'ter *n. and v.* (הוואה'-טער) וואסער; א וואסער [ווי א טייך, א ים, אן אזערע א. ד. ג.]; די וואסערדיגע אויסטיילונגען פון קערפער [ווי טרעהרען, שוויים, אורין, שפייעכץ]; משקה; מינעראל=וואסער; דער שימערענדער גלאנץ וואס ווערט געמאכט אויף זייד; דורכזיכטיגקייט און קלארקייט ווי פון וואסער, די ריינקייט, קלארקייט און גלאנץ פון אן עדעלשטיין; די אקציעס, וועלכע ווערען ארויסגעגעבען איבער דעם ווערטה פון דעם קאפיטאל, וואס אן אקציען=געזעלשאפט האט אריינגעלעגט אין געשעפט אדער איבער דעם ווערטה פון געשעפט; בעוואסערען; נאס מאכען, פייכט מאכען; בעשפריצען אדער בעגיסען מיט וואסער; אנטרינקען, אנפאיען, געבען טרינקען; טרינקען; אננעהמען וואסער; צוגעבען א שימערענדען גלאנץ, ווי אויף זייד; "פערוואסערען" די אקציעס פון אן אקציען=געזעלשאפט [ארויסלאזען מעהר אקציעס ווי דאס קאפיטאל=פערמעגען פון געשעפט]; אבשלאגען וואסער, לאזען אוריןֹ, משתין זיין; לאזען טרעהרען; וואסערען, פול ווערען מיט סלינע [ווי דאס מויל ווען מען איז הונגעריג]: אננעהמען וואסער, זיך בעזארגען מיט וואסער [ווי א שיף]; טרינקען וואסער.

wa'ter-ad'der *n.* (הוואה'-טער-עד'-ער) א וואסער=שלאנג.

wa'terage *n.* (הוואה'-טער-ערדזש) געצאהלט פאר פיהרען סחורה מיט'ן וואסער, וואסער=פראכט.

wa'ter-al'oe *n.* (הוואה'-טער-על'-או) ז. ***water-soldier***

wa'ter-anal'ysis *n.* (הוואה'-טער-ע-נעל'-אי-סיס) א וואסער=אנאליזע [א כעמישע אונטערזוכונג אויסצוגעפינען די ריינקייט פון וואסער].

wa'ter-an'telope *n.* (הוואה'-טער-ענ'-טי-לאופ) ז. ***water-buck***

wa'ter-ap'ple *n.* (הוואה'-טער-עפ'ל) ז. ***custard-apple***

wa'ter-back *n.* (הוואה'-טער-בעק) א וואסער=קעסעל אדער א רייהע וואסער=רעהרען וואס ווערט איינגעריכט הינטער א קאך=אויווען אדער הייץ=אויוועז אום צו בענוצען די היץ אויף צו ווארעמען וואסער.

wa'ter-bag *n.* (הוואה'-טער-בעג) דער צווייטער מאגען ביי א קעמעל, וואו ער האלט א זאפאס פון וואסער.

wa'ter-bai'liff *n.* (הוואה'-טער-ביי'-ליף) א בעאמטער אין א צאל=אמט [מאמזשנע] אין א האפען=שטאדט, וועלכער דארף אונטערזוכען די סחורה פון אריינגעקומענע שיפען; א בעאמטער אמאל אין לאנדאן וואס האט געהאט די אויפזיכט אויף דער אבהיטונג פון די געזעצען וועגען דער טעמזע [דער טייך אין לאנדאן].

wa'ter-barom'eter *n.* (הוואה'-טער-בע-ראמ'-ע-טער) א וואסער=באראמעטער [א בעראמעטער, וועלכער איז אנגעפילט מיט וואסער אנשטאט קוועקזילבער].

wa'ter-bar'rel *n.* (הוואה'-טער-בער'-על) א וואסער=פאס.

wa'ter-bath *n.* (הוואה'-טער-בעטה) א געשיר צום קאכען וואסער פאר כעמישע צוועקען; א וואסער=באד, א וואסער=וואנע [אין געגענזאץ צו א דאמפף=באד].

wa'ter-bean *n.* (הוואה'-טער-ביען) די אינדישע ים=רויז [אזא פלאנצע].

Wa'ter-bear'er *n.* (הוואה'-טער-בעהר'-ער) דער וואסערמאן, מזל דלי [איינער פון די צוועלף מזלות אדער שטערן=בילדער].

wa'ter-bear'er *n.* (הוואה'-טער-בעהר'-ער) א וואסער=טרעגער.

wa'ter-bed *n.* (הוואה'-טער-בעד) דאס שווימענדע בעט [אזא גומינער זאק וואס ווערט אנגעפילט מיט וואסער און ווערט בענוצט אלס אונטערבעט פאר קראנקע].

wa'ter-bee'tle *n.* (הוואה'-טער-ביע'טל) א וואסער=באבעלע, א וואסער=זשוק, א וואסער=קעפער, א וואסער=פליעג.

Water-beetle

wa'ter-bells *n.* (הוואה'-טער-בעלז) די אייראפעאישע ווייסע וואסער=ליליע.

wa'ter-bird *n.* (הוואה'-טער-בוירד) א וואסער=פויגעל, א שווים=פויגעל.

wa'ter-bis'cuit *n.* (הוואה'-טער-ביס'-קיט) א וואסער=ביסקוויט, א וואסער=קיכעל [געמאכט פון מעהל מיט וואסער].

wa'ter-blinks *n.* (הוואה'-טער-בלינקס) א וואלקענדעל איבער א וואסער אין די קאלטע געגענדען [וואס דיענט אלס צייכען וועגען דער אנוועזענהייט פון וואסער אין יענעם פלאץ].

wa'ter-blue *n.* (הוואה'-טער-בלוה) אזא שוואך=בלויע פארב.

wa'ter-board *n.* (הוואה'-טער-באורד) א ברעט ביים ברעג פון א שיפעל, וואס דערלאזט ניט, דאס וואסער זאל אריינשפריצען אין שיפעל.

wa'ter-boat *n.* (הוואה'-טער-באוט) א וואסער=שיפעל [א שיפעל וואס פיהרט טרינק=וואסער פאר שיפען].

wa'ter-boat'man *n.* (הוואה'-טער-באוט'-מען) אזא גרויסער אינזעקט וואס שווימט אויף'ן וואסער אזוי ווי א שיפעל; א וואסער=וואנץ [אזא וואסער=אינזעקט].

wa'ter-borne *a.* (הוואה'-טער-באורן) וואס ווערט געפיהרט אויף'ן וואסער.

The **water-borne** commerce of this country is very great.

wa'ter-borne goods (הוואה'-טער-באורן גודז) שיפס=פראכט.

wa'ter-bot'tle *n.* (הוואה'-טער-באט'ל) א וואסער=פלאש.

wa'ter-bound *a.* (הוואה'-טער-באונד) פערהאלטען דורך א וואסער [ווי דורך א פערפלייצונג].

While **water-bound**, the foraging party was attacked by guerillas.

wa'ter-brain *n.* (הוואה'-טער-בריין) קאפ=שווינדלונג ביי שאף.

wa'ter-brain fe'ver (הוואה'-טער-בריין פיע'-ווער) מענינגיטיס, ענטצינדונג פון דעם מארך=הייטעל [ז. ***meningitis***]; קאפ=וואסערזוכט [אנזאמלונג פון א וואסערדיגער פליסיגקייט אין קאפ. ז. ***hydrocephalus***].

wa'ter-brash *n.* (הוואה'-טער-ברעש) אזא שארפע פארם פון מאגען=קראנקהייט וואס דריקט זיך אוים אין שלעכטער פערדייאונג.

wa'ter-brax'y *n.* (הוואה'-טער-ברעק'-סי) רוהר=קראנקהייט, לאקסירונג ביי שעפסען.

wa'ter-brea'ther *n.* (הוואה'-טער-בריע'-טהער) א בעשעפעניש וואס קען אטעמען אין וואסער מיט דער הילף פון זשאברעס [קיעמען].

wa'ter-buck *n.* (הוואה'-טער-באק) א וואסער=אנטעלאפ [אזא אפריקאנער אנטעלאפ וואס האלט זיך אויף ביי וואסערען].

wa'ter-buf'falo *n.* (הוואה'-טער-באפ'-ע-לאו) ז. ***water-cow***

wa'ter-bug *n.* (הוואה'-טער-באג) א וואסער=וואנץ.

wa'ter-butt *n.* (הוואה'-טער-באט) א גרויסער וואסער=פאס ביי א הויז פאר רעגען=וואסער; אזא וואסער=אינזעקט [ז. ***water-beetle***].

wa'ter-cab'bage *n.* (הוואה'-טער-קעב'-עדזש) די אמעריקאנער ווייסע וואסער=ליליע.

wa'ter-can'cer *n.* (הוואה'-טער-קענ'-סער) ז. ***noma***

wa'ter-can'ker *n.* (הוואה'-טער-קענ'-קער) ז. ***noma***

wa'ter-car'riage *n.* (הוואה'-טער-קער'-אידזש) וואסער=טראנספארט [דאס פיהרען משא אויף'ן וואסער]; דאס פיהרען וואסער.

wa'ter-car'rier *n.* (הוואה'-טער-קער'-אי-ער) א וואסער=טרעגער.

wa'ter-cart *n.* (הוואה'-טער-קארט) א וואסער=וואגען, א וואגען צו פיהרען וואסער.

wa'ter-cask *n.* (הוואה'-טער-קעסק) א וואסער=פאס.

wa'ter-ca'vy *n.* (הוואה'-טער-קיי'-ווי) ז. ***capibara***

wa'ter-cen'tiped *n.* (הוואה'-טער-סענ'-טי-פעד) ז. ***hellgrammite***

wa'ter-cica'da *n.* (הוואה'-טער-סי-קיי'-דא) ז. ***water-boatman***

wa'ter-clock *n.* (הוואה'-טער-קלאק) א פארצייטיגער וואסער=זייגער. ז. ***clepsydra***

wa'ter-clos'et *n.* (הוואה'-טער-קלאז'-עט) א וואטער=קלאזעט [אן אבטרעט וואו דאס שמוץ ווערט דורך א ראהר אראבגעשווענקט מיט וואסער].

wa'ter-col'or *n.* (הוואה'-טער-קאל'-אר) וואסער-פארב [פארב צום מאלען וואס ווערט צולאזען אין וואסער און ניט

אין אויל]; אקווארעל=צייכנונג [מאלעריי מיט וואסער=פארב]; א בילד געמאלען מיט וואסער=פארב.

wa'ter-col'orist *n.* (הוואה'-טער-קאל'-אר-איסט) אן אקווארעל=צייכנער, א מאלער אין וואסער=פארבען.

wa'ter com'pany (הוואה'-טער קאמ'-פע-ני) א וואסער=געזעלשאפט [א געזעלשאפט, וועלכע שטעלט צו וואסער פאר געברויך].

wa'ter-cooled *a.* (הוואה'-טער-קוהלד) געקיהלט דורך וואסער [ווי די צילינדערס פון א גאז=מאטאר א. ד. ג.].

wa'ter-cool'er *n.* (הוואה'-טער-קוהל'-ער) א וואסער=קיהלער, א כלי צום אבקיהלען וואסער; א פארריכטונג צום קיהלען דורך וואסער.

wa'tercourse *n.* (הוואה'-טער-קאורס) א וואסער=שטראם; א טייך; א וואסער=גראבען; א וואסער=קאנאל; די ריכטונג פון א וואסער=שטראם אדער פון א טייך.

wa'ter-cow *n.* (הוואה'-טער-קאו) דער אינדישער ביפעל=אקס.

wa'ter-crack'er *n.* (הוואה'-טער-קרעק'-ער) א וואסער=קיכעל, א וואסער=ביסקוויט. ז. *water-biscuit*.

wa'ter-craft *n.* (הוואה'-טער-קרעפט) שיפען, שיפלעך.

wa'ter-crane *n.* (הוואה'-טער-קריין) א הויב=מאשין אנצוגיסען וואסער אין א לאקאמאטיוו; א הויב=מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער=קראפט.

wa'ter-cress *n.* (הוואה'-טער-קרעס) די וואסער=קרעסע, די ברונעם=קרעסע [א קלעטערענדע פלאנצע וועלכע וואקסט אין ברונעמער, קוואלען אדער טייכען].

wa'tercup *n.* (הוואה'-טער-קאפ) דער וואסער=נאפעל. ז. *pennywort*.

wa'ter-cure *n.* (הוואה'-טער-קיור) הידראפאטהיע, וואסער=קור, די מעטאדע צו היילען קראנקהייטען מיט דער הילף פון וואסער.

wa'ter-dev'il *n.* (הוואה'-טער-דעוו'ל) די לארווא פון געוויסע וואסער=אינזעקטען. ז. *hellgrammite*.

wa'ter-doc'tor *n.* (הוואה'-טער-דאק'-טאר) א וואסער=דאקטאר, א הידראפאטהיסט, א דאקטאר וואס קורירט קראנקהייטען דורך וואסער=קור. ז. *water-cure*.

wa'ter-dog *n.* (הוואה'-טער-דאג) א וואסער=הונד [א הונד וואס איז געלערענט צו געהן אין וואסער אויף יאגד]; א קליינער וואלקען וואס ווייזט אויף רעגען; אזא גרויסער סאלאמאנדער [ז. *salamander*]; אן אלטער מאטראז.

wa'ter-drain *n.* (הוואה'-טער-דריין) א וואסער=אבצוג, א גראבען אדער קאנאל אבצוציהען וואסער.

wa'ter-drai'nage *n.* (הוואה'-טער-דריי'-נעדזש) וואסער=אבצוג [דורך גראבענס אדער קאנאלען].

wa'ter-dress'ing *n.* (הוואה'-טער-דרעס'-אינג) דאס צולעגען וואסער צו א וואונד.

wa'ter-drin'ker *n.* (הוואה'-טער-דרינ'-קער) א וואסער=טרינקער; א פראהיביציאניסט, א געגנער פון טרינקען אלקאהאלישע געטרענקע.

wa'ter-drip *n.* (הוואה'-טער-דריפ) א כלי אונטער א וואסער=קיהלער [וואוהין עס טריפט אריין דאס וואסער פון דעם וואסער=קיהלער]. ז. *water-cooler*.

wa'ter-drop *n.* (הוואה'-טער-דראפ) א וואסער=טראפען, א טרעהר.

wa'ter-drop'per *n.* (הוואה'-טער-דראפ'-ער) אזא אפאראט צו מעסטען די עלעקטרישע שפאנונג פון דער לופט דורך טריפענדע וואסער=טראפען.

wa'tered *a.* (הוואה'-טערד) מיט וועלען=ליניען אדער וועלען=שטרייפען ווי זיי ווערען געמאכט פון וואסער; געוואסערט; בעוואסערט; אנגעטרונקען, אנגעפאיעט. ז. *water*.

wa'tered stock (הוואה'-טערד סטאק) געוואסערטע אקציעס [אקציעס, וואס אן אקציען=געזעלשאפט לאזט ארויס איבער דעם ווערטה פון קאפיטאל, וואס איז אריינגעלעגט אין געשעפט, אדער איבער דעם ווערטה פון געשעפט].

wa'ter-el'der *n.* (הוואה'-טער-על'-דער) די שנעע=באל רויז [אזא בלומען=פלאנצע].

wa'ter-el'ephant *n.* (הוואה'-טער-על'-אי-פענט) א ניל=פערד, א פלוס=פערד, א היפאפאטאמוס. ז. *hippopotamus*.

wa'ter-el'evator *n.* (הוואה'-טער-על'-אי-וויי-טאר) א הויב=מאשין צו שעפען וואסער פון א ברונעם אדער ארויפצוהויבען וואסער אין דער הויך; א הויב=מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער=קראפט.

wa'ter-elm *n.* (הוואה'-טער-עלם) דער ווייסער אולם=בוים. ז. *elm*.

wa'ter-en'gine *n.* (הוואה'-טער-ענ'-דזשין) א וואסער=ווערק, א שעפ=ווערק, א מאשין צו שעפען וואסער; א מאשין וואס ווערט בעטריבען דורך וואסער=קראפט.

wa'terer *n.* (הוואה'-טער-ער) א בעוואסערער; איינער וואס פערוואסערט אדער גיסט אריין וואסער; איינער וואס "פערוואסערט" אקציעס [ז. *watered stock*]; א כלי צו בעגיסען אדער בעשפריצען פלאנצען; א כלי צום אנטרינקען אדער אנפאיען [בהמות].

wa'terfall *n.* (הוואה'-טער-פאהל) א וואסער=פאל; א שניפס מיט נאכהענגענדע ענדען; א שיניאן [אזא האר=פריזור. ז. *chignon*].

wa'ter-far'ming *n.* (הוואה'-טער-פאהר'-מינג) די קולטיווירונג פון וואסער=פלאנצען.

wa'ter-fil'ter *n.* (הוואה'-טער-פיל'-טער) א וואסער=פילטער [א פארריכטונג צו פילטרירען אדער רייניגען וואסער].

wa'ter-fire *n.* (הוואה'-טער-פאיר) אזא זומפ=פלאנצע פון די הייסע געגענדען [וואקסט אפט אויף רייז=פעלדער].

wa'ter-flan'nel *n.* (הוואה'-טער-פלענ'-על) וואסער=פילץ, וואסער=פעדים [אזא פילץ=עהנליכער שטאף פון וואסער=גראזען וואס זעצט זיך אב אין וואסער].

wa'ter-flea *n.* (הוואה'-טער-פליע) א וואסער=פלוי [אזא קליינע וואסער=בעשעפעניש וואס שפרינגט ארום אין וואסער ווי א פלוי].

Water-flea

wa'ter-flood *n.* (הוואה'-טער-פלאד) א וואסער=פערפלייצונג.

wa'terflow *n.* (הוואה'-טער-פלאו) א וואסער=פלוס; א וואסער=שטראם; די מאס פליסענדעס וואסער.

wa'ter-fly *n.* (הוואה'-טער-פלאי) א וואסער=פליעג.

wa'ter-fowl *n.* (הוואה'-טער-פאול) וואסער=פויגעל; שווים=פויגעל.

wa'ter-frame *n.* (הוואה'-טער-פריים) א שפין=מאשין געטריבען פון וואסער=קראפט.

wa'ter-fright *n.* (הוואה'-טער-פראיט) הידראפאביע. ז. *hydrophobia*.

wa'terfront *n.* (הוואה'-טער-פראנט) א וואסער=פראנט, א פלאץ, וואס גרענעצט זיך מיט א וואסער.

wa'ter-gage *n.* (הוואה'-טער-גיידזש) א וואסער=מעסטער [א מאס צו מעסטען די הויך פון וואסער אין א רעזערוואואר אדער קעסעל].

wa'ter-gall *n.* (הוואה'-טער-גאהל) א לאך אדער הויל אין דער ערד וואס איז אויסגעשווייגקט געווארען דורך א וואסער; אן ערשיינונג אין הימעל וואס דייטעט אן אויף א רעגען, א רעגענבויגען=פלעק.

wa'ter-gate *n.* (הוואה'-טער-גייט) א וואסער=טויער [א טויער דורך וועלכען א וואסער ווערט דורכגעלאזען אדער אבגעשלאסען]; א טויער דורך וועלכען מען האט א צוטריט צו א וואסער=שטראם.

wa'ter-gauge *n.* (הוואה'-טער-גיידזש) ז. *water-gage*.

wa'ter-german'der *n.* (הוואה'-טער-דזשויר-מענ'-דער) דער קנאבעל=גערמאנדער [אזא פלאנצע. ז. *germander*].

wa'ter-gil'ding *n.* (הוואה'-טער-גיל'-דינג) דאס בעגילדען מיט גאלד=אמאלגאם [א געמיש פון גאלד מיט קוועקזילבער], פון וועלכען דאס קוועקזילבער ווערט נאך'ן בעגילדען ארויסגעצויגען דורך היץ.

wa'ter-glass *n.* (הוואה'-טער-גלעס) א וואסער=שפאקטיוו [א שפאקטיוו פאר בעאבאכטונגען אונטער'ן וואסער]; אזא פארצייטיגער וואסער=זייגער; דאס גלעזעל וואס ווערט אריינגעשטעלט אין א דאמפף=קעסעל צו בעאבאכטען די הויכקייט פון וואסער אין קעסעל.

wa'ter-god *n.* (הוואה'-טער-גאד) א וואסער=גאט.

wa'ter-gru'el *n.* (הוואה'-טער-גרוה'-על) האבערנע קאשע געקאכט בלויז מיט וואסער; האבער=זופ געקאכט בלויז מיט וואסער.

wa'ter-guard *n.* (הוואה'-טער-גארד) א טייך=וועכטער, א האפען=וועכטער; א צאל=בעאמטער וואס פאסט אויף, אז שיפען זאלען ניט אריינפעקלען קיין קאנטראבאנדע.

wa'ter-hair'grass *n.* (הוואה'-טער-העהר'-גרעס) אזא גראז מיט דינע צווייגלעך, וואס וואקסט אין די פלאכע וואסערען אין די נארדליכע געגענדען.

wa'ter-ham'mer *n.* (הוואה'-טער-העמ'-ער) דער שטויס וואס עס הערט זיך פון א וואסער=מאסע וואס פליסט דורך א ראהר, ווען זי ווערט פלעצליך אבגעשטעלט; דער גערויש ווי דאס קלאפען פון א האמער אין א דאמפף=רעהר וואס ווערט פעראורזאכט פון וואסער, וואס געפינט זיך אין רעהר ווען הייסער דאמפף געהט דורך; א שפיעלצייג וואס בעשטעהט פון א פעסט=פערמאכטען רעהרעל, פון וועלכען די לופט איז אויסגעפומפט און וועלכעס ענטהאלט א ביסעל וואסער [דאס וואסער אין רעהרעל קלאפט מיט א גערויש ווי

פון א האמער]; א דערהיצטער מעטאלענער האמער צום פעראורזאכען לייכטע בלאטערען אויף'ן לייב אדער צום אויסברענען א וואונד.

wa′ter-heat′er *n.* (הוואה′-טער-היעט′-ער) א וואסער=ווארמער [אן אפאראט אנצוווארעמען וואסער]; א ווארם=אפאראט, וואס ווארעמט מיט דער הילף פון הייסען וואסער.

wa′ter-hen *n.* (הוואה′-טער-העז) די וואסער=הוהן [אזא וואסער=פויגעל וואס איז עהנליך צו א הוהן].

wa′ter-hog *n.* (הוואה′-טער-האג) דער וואסער=שוויין, דער טייך=שוויין [אזא שוויין=עהנליכע חיה אין אפריקא וואס לעבט ביי די ברעגען פון טייכען]. ז. *capibara*.

wa′ter-ice *n.* (הוואה′-טער-אים) אייז געמאכט פון צוקער=וואסער און פרוכטזאפט.

wa′teriness *n.* (הוואה′-טער-אי-נעס) וואסערדיגקייט, פייכטקייט, נאסקייט.

wa′tering *n.* (הוואה′-טער-אינג) דאס בעוואסערען, דאס בעשפריצען מיט וואסער; דאס צוגעבען א וועלען=פערמיגען אויסזעהן; א בעוואסערונגס=פלאץ.

wa′tering-call *n.* (הוואה′-טער-אינג-קאהל) א מיליטערישער סיגנאל פאר קאוואלעריע=סאלדאטען צו פיהרען אנטרינקען די פערד.

wa′tering-cart *n.* (הוואה′-טער-אינג-קארט) א שפריץ=וואגען, א בעוואסערונגס=וואגען.

wa′tering-house *n.* (הוואה′-טער-אינג-האוס) א הויז אדער אכסניא וואו עס ווערט געהאלטען וואסער פאר פערד צום טרינקען.

wa′tering par′ty (הוואה′-טער-אינג פאר′-טי) א קאמאנדע סאלדאטען וואס ווערען ארויסגעשיקט אנצוטרינקען די פערד.

wa′tering-place *n.* (הוואה′-טער-אינג-פל/יס) א וואסער=ארט, אן ארט, וואו עס איז/דא וואסער צו טרינקען אדער פאר אנדערע צוועקען; אן ארט פון בעדער פאר קוראציע.

wa′tering-pot *n.* (הוואה′-טער-אינג-פאט) א וואסער=קאן, א גיס=קאן; א כלי צו בעגיסען אדער בעשפריצען פלאנצען; א מין מוישעל.

Watering-pot

wa′tering-trough *n.* (הוואה′-טער-אינג-טראהף) א וואסער=קארעטע.

wa′terish *a.* (הוואה′-טער-איש) פול מיט וואסער; וואס ענטהאלט וואסער; וואסערדיג; שוואך.

wa′terishness *n.* (הוואה′-טער-איש-נעס) וואסעריגקייט.

wa′ter-lade *n.* (הוואה′-טער-לייד) א רינע, א קאנאווע אבצוציהען וואסער.

wa′terleaf *n.* (הוואה′-טער-ליעף) דאס וואסער=בלאט [א וואסער=פלאנצע]; אין פאפיער=פאבריקאציאן — נאך ניט אינגאנצען פארטיגעס פאפיער, גלייך ווי עס איז ארויס פון דער ערשטער פרעס.

wa′ter-lem′on *n.* (הוואה′-טער-לעמ′-אן) די לארבער=בלעטערדיגע פאסיאנס=בלום אדער ליידענס=בלום. ז. *passion-flower*.

wa′terless *a.* (הוואה′-טער-לעס) וואסערלאז, אהן וואסער, טרוקען.

wa′ter-lev′el *n.* (הוואה′-טער-לעוו′-על) די וואסער=פלעכע, דער וואסער=שפיעגעל, דער וואסער=שטאנד; א ניוועליר=אינסטרומענט, וואו וואסער ווערט געברויכט אנשטאט קוועקזילבער אדער ספיריט [ז. *leveling-instrument*].

wa′ter-lil′y *n.* (הוואה′-טער-ליל′-אי) די וואסער=ליליע [איינע פון פערשיעדענע מינים וואסער=פלאנצען].

Water-lily

wa′ter-line *n.* (הוואה′-טער-לאין) די וואסער=ליניע [די ליניע אויף די וואנד פון אן אנגעלאדענער שיף ביז וועלכער עס דערגרייכט דאס וואסער]; די וואסער=פלעכע, דער וואסער=שפיעגעל; א וואסער=ליניע אדער וואסער=צייכען אין פאפיער.

wa′ter-lined *a.* (הוואה′-טער-לאינד) מיט וואסער=ליניען, מיט האלב=דורכזיכטיגע ליניען [וועגען פאפיער].

wa′ter-logged *a.* (הוואה′-טער-לאגד) פול מיט וואסער [וועגען א שיף, אין וועלכער עס האט אריינגעדרונגען דורך די רינעס אדער שפאלטען פיעל וואסער און זי איז געווארען אזוי שווער, דאס מען קען זי ניט קירעווען]; דורכגעזאפט מיט וואסער.

wa′ter-main *n.* (הוואה′-טער-מיין) די הויפט=רעהר פון א וואסער=לייטונגס=סיסטעם.

wa′terman *n.* (הוואה′-טער-מען) א שיפער, אן איבערשיפער [איינער וואס פיהרט איבער מענשען אדער זאכען אין א שיף, מיט א פאראם א. ז. וו.]; איינער וואס האלט זיך אויף צווישען בעלי=עגלות און בעשעפטיגט זיך מיט אנטרינקען די פערד; א וואסער=טרעגער, א וואסער=פיהרער.

wa′termanship *n.* (הוואה′-טער-מען-שיפ) שיפעריי, די בעשעפטיגונג פון א שיפער, די קונסט פון רודערען.

wa′ter-mark *n. and v.* (הוואה′-טער-מארק) א דורכזיכטיגער וואסער=צייכען אויף פאפיער; די וואסער=ליניע [ז. *water-line*]; מאכען וואסער=צייכענס אין פאפיער.

wa′ter-mead′ow *n.* (הוואה′-טער-מעד′-או) א וואסער=לאנקע [א לאנקע וואס ווערט פערפלייצט מיט וואסער אין געוויסע צייטען פון יאהר].

wa′ter-meas′urer *n.* (הוואה′-טער-מעזש′-אור-ער) אזא וואסער=אינזעקט.

wa′termelon *n.* (הוואה′-טער-מעל-אן) א וואסער=מעלאן, א קאוואן.

wa′ter-me′ter *n.* (הוואה′-טער-מיע′-טער) א וואסער=מעסטער, אן אינסטרומענט אויטאמאטיש צו פערצייכנען ווי פיעל וואסער עס געהט דורך איהם דורך, אן אינסטרומענט צו בעשטימען ווי פיעל וואסער עס ווערט אויסגעדונסטעט אין א בעשטימטער צייט.

wa′ter-mill *n.* (הוואה′-טער-מיל) א וואסער=מיהל.

wa′ter-mon′key *n.* (הוואה′-טער-מאנ′-קי) אזא ליימענער וואסער=קרוג מיט א הויכען האלז.

wa′ter-mo′tor *n.* (הוואה′-טער-מאו′-טאר) א וואסער=ראד [ווי אין א וואסער=מיהל]; א טורבינע [ז. *turbine*].

wa′ter-mur′rain *n.* (הוואה′-טער-מאר′-איין) אזא קראנקהייט ביי בהמות.

wa′ter-nix′y *n.* (הוואה′-טער-ניק′-סי) א וואסער=גייסט, אן עלף, א רוסאלקע.

wa′ter-ox *n.* (הוואה′-טער-אקס) ז. *water-cow*.

wa′ter-par′ting *n.* (הוואה′-טער-פאר′-טינג) ז. *watershed*.

wa′terphone *n.* (הוואה′-טער-פאון) אן אינסטרומענט צו בעאבאכטען דעם וואסער=פלוס אין [אונטערערדישע] רעהרען און אויסצוגעפינען, אויב זיי רינען.

wa′ter-pil′lar *n.* (הוואה′-טער-פיל′-אר) ז. *water-crane*.

wa′ter-pim′pernel *n.* (הוואה′-טער-פימ′-פער-נעל) ז. *pimpernel*.

wa′ter-pipe *n.* (הוואה′-טער-פאיפ) א וואסער=רעהר, א רעהר דורכצולאזען וואסער.

wa′ter-pitch′er *n.* (הוואה′-טער-פיטש′-ער) א קרוג צו האלטען וואסער; אזא פלאנצע מיט קריגלעך=פערמיגע בליהונגען.

wa′ter-plant *n.* (הוואה′-טער-פלענט) א וואסער=פלאנצע [א פלאנצע וואס וואקסט אין וואסער].

wa′ter-plate *n.* (הוואה′-טער-פלייט) א טעלער מיט צוויי דעקען, צווישען וועלכע עס ווערט אריינגעגאסען הייס וואסער, אום צו האלטען ווארעם די שפייז.

wa′ter-poise *n.* (הוואה′-טער-פאיז) אזא אינסטרומענט צו בעשטימען דאס ספעציפישע געוויכט פון פערשיעדענע פליסיגקייטען [זייער געוויכט אין פערגלייך מיט דעם געוויכט פון וואסער וואס איז גענומען אין דערזעלבער מאס].

wa′ter-pot *n.* (הוואה′-טער-פאט) א טאפ אדער אנדער כלי צו האלטען וואסער; א וואסער=קאן [צו בעשפריצען פלאנצען]; א פיש=טאפ.

wa′ter-pow′er *n.* (הוואה′-טער-פאו′-ער) וואסער=קראפט; דאס וואסער וואס ווערט בענוצט אלס קראפט צו אירגענד וועלכער בעוועגונג.

wa′ter-press *n.* (הוואה′-טער-פרעס) ז. *hydraulic press*.

wa′terproof *a., n. and v.* (הוואה′-טער-פרוהף) וואסער=פעסט, וואסער=דיכט [אזוי געדיכט דאס עס לאזט ניט דורך קיין וואסער]; וואסער=צייג [צייג וואס לאזט דורך זיך ניט דורך קיין וואסער, ווי דאס צייג פון וועלכען מען מאכט רעגען=מאנטלען]; א קאוטשוק=מאנטעל, א רעגען=מאנטעל; מאכען וואסער=דיכט אדער וואסער=פעסט.

wa′terproofer *n.* (הוואה′-טער-פרוה-פער) איינער וואס מאכט צייג אדער אנדערע מאטעריאלען וואסער=דיכט [עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער].

wa′terproofing *n.* (הוואה′-טער-פרוה-פינג) דאס מאכען צייג וואסער=דיכט [עס זאל ניט דורכלאזען קיין וואסער]; א מאטעריאל מיט וועלכען מען מאכט צייג וואסער=דיכט [ווי למשל, קאוטשוק].

wa′ter-pump *n.* (הוואה′-טער-פאמפ) א וואסער=פומפ; די אויגען [א הומאריסטישער אויסדרוק].

wa'ter-rad'ish *n.* (הוואה'-טער-רעד'-איש) אזא וואסער=קרעסע. ז. ***water-cress***

wa'ter-ram *n.* (הוואה'-טער-רעם) ז. ***hydraulic ram***

wa'ter-rat *n.* (הוואה'-טער-רעט) ז. ***muskrat***

wa'ter-rate *n.* (הוואה'-טער-רייט) א שטייער אדער טאקסע פאר בעזארגען מיט וואסער.

wa'ter-rent *n.* (הוואה'-טער-רענט) ז. ***water-rate***

wa'ter-rose *n.* (הוואה'-טער-ראוז) ז. ***water-lily***

wa'ter-rot *v.* (הוואה'-טער-ראט) ווייקען אין וואסער [ווי האנף אדער לייווענד].

wa'ter-route *n.* (הוואה'-טער-רוהט) א וואסער=וועג [ווי א טייך].

wa'ter-screw *n.* (הוואה'-טער-סקרוה) ז. ***Archimedean screw***

wa'tershed *n.* (הוואה'-טער-שעד) די ליניע, וועלכע טיילט אב אין א לאנד איין טייך מיט אלע איהרע צווייגען פון א צווייטען [דיעזע ליניע בעשטעהט אפט פון א בערג=רוקען].

wa'ter-shoot *n.* (הוואה'-טער-שוהט) א רעהר, דורך וועלכען דאס וואסער ווערט ארויסגעגאסען פון א הויז; א צווייגעל וואס שפראצט ארויס פון ווארצעל פון א בוים.

wa'terside *n.* (הוואה'-טער-סאיד) די וואסער=זייט, דער ברעג פון א טייך אדער פון ים.

wa'ter-skin *n.* (הוואה'-טער-סקין) א לאגעל. א זאק געמאכט פון א פעל צו טראגען וואסער.

wa'ter-sky *n.* (הוואה'-טער-סקאי) אן אבשפיעגלונג אין הימעל [אין די קאלטע לענדער], וואס דיענט אלס צייכען, אז אונטער יענעם פלאץ געפינט זיך א וואסער.

wa'ter-snail *n.* (הוואה'-טער-סנייל) דער וואסער=שנעק [א מין שליאמאק וואס געפינט זיך אין וואסער].

wa'ter-soak *v.* (הוואה'-טער-סאוק) דורכווייקען מיט וואסער.

wa'ter-sod'den *a.* (הוואה'-טער-סאד'ן) צואווייקט פון וואסער; ווייך געווארען דורך וואסער.

wa'ter-sol'dier *n.* (הוואה'-טער-סאול'-דזשער) די אלאע=ארטינע וואסער=שער [אזא וואסער=פלאנצע].

Water-soldier

w'ater-sou'chy *n.* (הוואה'-טער-סאו'-טשי) פיש געקאכט אין זייער איינענעם סאוס.

wa'ter-span'iel *n.* (הוואה'-טער-ספענ'-יעל) אזא וואכטעל=הונד. ז. ***spaniel***

wa'ter-spi'der *n.* (הוואה'-טער-ספאי'-דער) דער וואסער=שפין [אזא שפין וועלכער האלט זיך אויף אין א מין זעקעלע פון שפינוועבס, וואס הענגט אויף א וואסער=פלאנצע אונטער'ן וואסער]; אזא וואסער=אינזעקט.

wa'ter-spin'ner *n.* (הוואה'-טער-ספינ'-ער) ז. ***water-spider***

wa'terspout *n.* (הוואה'-טער-ספאוט) א וואסער=שטראהל, א שפריץ וואסער; א וואסער=קישקע, א קישקע צו שפריצען וואסער; א וואסער=זייל [אזא ווירבעלשטורם אויף'ן ים, ווען א שווארצער וואלקען לאזט זיך אראב נידריג אין דער פארם פון א לייקע און אונטער איהם הויבט זיך אויף א זייל פון א ברויזענדען וואסער. ז. איל.].

Waterspout

wa'ter-sprite *n.* (הוואה'-טער-ספראיט) א וואסער=גייסט, א וואסער=שד.

wa'ter-stairs *n.* (הוואה'-טער-סטעהרז) טרעפ וואס פיהרען ארונטער צום וואסער.

wa'ter-stream *n.* (הוואה'-טער-סטריעם) א וואסער=שטראם, א טייך.

wa'ter-supply' *n.* (הוואה'-טער-סא-פלאי') די וואסער=בעזארגונג [די קוואנטיטעט אדער קוואליטעט פון וואסער וואס בעקומט זיך און ווערט פערברויכט אין א שטאדט, דארף א. ד. ג.; די פערזארגונג מיט וואסער א שטאדט, דארף א. ז. וו.].

wa'ter-ta'ble *n.* (הוואה'-טער-טיי'בל) א לייסט ביי א געביידע אבצואווארפען דאס רעגען=וואסער פון די ווענד.

wa'ter-tank *n.* (הוואה'-טער-טענק) א וואסער=האלטער, א ציסטערנע, א רעזערוואר צו האלטען וואסער.

wa'ter-thermom'eter *n.* (הוואה'-טער-טהער-מאמ'-ע-טער) א וואסער=טערמאמעטער, אזא טערמאמעטער וואו וואסער ווערט געברויכט אנשטאט קוועקזילבער.

wa'ter the stock (הוואה'-טער טהי סטאק) פערוואסערען די אקציעס [ארויסלאזען מעהר אקציעס איידער די גרויס פון קאפיטאל אדער דער ווערטה פון געשעפט]; אנפאיען אדער אנטרינקען די בהמות.

wa'ter-tight *a.* (הוואה'-טער-טאיט) וואסער=דיכט, וואסער=פעסט [וואס לאזט דורך זיך ניט דורך קיין וואסער].

wa'terway *n.* (הוואה'-טער-הוויי) א וואסער=לויף [דער לויף אדער די שטרעמונג פון וואסער]; א וואסער=וועג, א שטראם, דער טייל פון א וואסער, וואו שיפען שטעלען זיך אב.

wa'ter-wheel *n.* (הוואה'-טער-הוויעל) א וואסער=ראד, א טורבינע [א ראד וואס ווערט געטריבען דורך וואסער=קראפט צו בעוועגען א מאשין, ווי א מיהל א. ד. ג.]; א ראד צום שעפען וואסער.

wa'ter-wing *n.* (הוואה'-טער-הווינג) א וואסער=פליגעל [א וואסער=וואנד צו שיצען א בריק].

wa'terwork *n.* (הוואה'-טער-הווארק) א וואסער=ווערק; א וואסער=לייטונג; א מאשין צו טרייבען וואסער; א סצענע אדער פאראד אויף'ן ים; מאלעריי מיט וואסער=פארב; א מין טעפיך געפארבט מיט וואסער=פארב.

wa'ter-worn *a.* (הוואה'-טער-הוואורן) אויסגענאגט אדער אויסגעריבען פון וואסער [ווי א פעלז, אן וועלכען עס שלאגען זיך אב די וועלען פון א טייך אדער ים].

wa'tery *a.* (הוואה'-טער-אי) וואסערדיג; וואס ענטהאלט וואסער; וואס בעשטעהט פון וואסער; ענהליך צו וואסער; פליסיג; ווייך, צואווייקט, צוקראכען.

watt *n.* (הוואט) א וואט, אן עלעקטרישע איינהייט צו מעסטען די ארבייט פון אן עלעקטרישען שטראם [פאר דער איינהייט ווערט אנגענומען אן עלעקטרישער שטראם פון 1 וואלט שפאנונג און 1 אמפער שטארקייט].

wat'tle *n. and v.* (הוואטל) א ראהם אדער ווענטעל געפלאכטען פון ריטער אדער שטעקענס [ז. ***hurdle***]; א געפלעכט; א ריטעל, א צווייגעל; דאס לעפעל וואס הענגט אראב פון האלז ביי א האהן און אנדערע פויגעל; איינס פון די עקעלעך וואס הענגען אראב ארום מויל ביי געוויסע פיש [ווי ביי א קארפ]; אן אראבהענגענדער קנייטש פון פעל ביי געוויסע מינים חזירים; א מין אקאציען=בוים אין אויסטראליען; פלעכטען ריטלעך אין דער פארם פון א נעץ; צוזאמענבינדען מיט ריטלעך אדער צווייגלעך; פלעכטען ווי א קארב.

wat'tle-bark *n.* (הוואט'ל-בארק) די קארע פון געוויסע אויסטראליער אקאציען=בוימער, וואס ווערט געברויכט צו גארבען פעל.

wat'tle-bird *n.* (הוואט'ל-בוירד) אזא אויסטראלישער גרויער פויגעל מיט לעפעלעך, וואס הענגען אראב איבער די אויערען [ז. איל.]; די טעלאגאלא=הוהן [א מין אויסטראלישער אינדיק. ז. ***brush-turkey***].

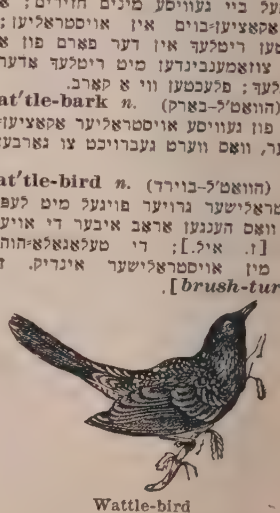

Wattle-bird

wat'tled *a.* (הוואטלד) מיט אראבהענ=

גענדע לעפלעך [ווי ביי א האהן]; וואס שטעלט פאר דעם קאפ פון א האהן מיט אראבהענגענדע לעפלעך [וועגען א שילד אדער הערב].

wat'tle-gum *n.* (הוואט'ל-גאם) אזא אויסטראלישע גומי.

wat'tle-tree *n.* (הוואט'ל-טריע) אזא אויסטראלישער אקאציען=בוים.

wat'tle-tur'key *n.* (הוואט'ל-טויר'-קי) ז. ***brush-turkey***.

wat'tlework *n.* (הוואט'ל-הוואירק) דאס פלעכט=ווערק, א זאך וואס איז געפלאכטען פון ריטלעך אדער צווייגלעך.

wat'tling *n.* (הוואט'-לינג) פלעכט=ווערק, א וואנד אדער ראהם וואס איז געפלאכטען פון ריטער.

watt'meter *n.* (הוואט'-מיע-טער) א וואט=מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען עלעקטרישע קראפט אין וואטען. ז. ***watt***.

waul *v.* (הוואהל) שרייען ווי א קאץ, מיאוקען.

wave *n. and v.* (הווייוו) א וועלע, א כוואליע, אן אינד; א וועלענפערמיגע בעוועגונג; עפעס וואס קומט אן ווי א כוואליע [ווי א שטארקע פאלקס=בעוועגונג, א שטארקע הויבונג פון שטימונג אדער געפיהלען]; א וועלען=עהנליכער גלאנץ [ווי פון זייד]; דער ים, וואסער [אלס פאעטישער אויסדרוק]; אין מעטעאראלאגיע — א שארפע ענדערונג פון טעמפעראטור איבער א ברייטער געגענד [ווי א כוואליע פון היץ אדער קעלט]; ברייננגען אין א וועלען=בעוועגונג, מאכען עס זאל פליסען וועלען=פערמיג; וויעגען, בעוועגען; סיגנאליזירען שאקלענדיג מיט דער האנד, מיט א פלאג א. ז. וו.; געבען צייכענס, ווינקען; מאכען א וועלען=פערמיגען אוזאר; פלאטערען, וועהען, שווינגען; זיך בעוועגען וועלען=פערמיג; ברייננגען א קרבן תנופה [ז. ***wave-loaf***].

waved *a.* (הווייווד) וועלען=פערמיג, ווי כוואליעס; געוועסערט, מיט א וועלען=פערמיגען קאליר [וועגען זייד, שטאהל א. ז. וו.].

wave'less *a.* (הווייוו'-לעס) אהן וועלען, גלאט, רוהיג.

wave'let *n.* (הווייוו'-לעט) א קליינע וועלע אדער כוואליע.

wave'-loaf *n.* (הווייוו'-לאוף) ביי די פארצייטיגע אידען — דער לחם תנופה [א לאבען ברויט פון די ערשטע צייטיגע תבואות, וואס די אידען פלעגען ברייננגען אלס קרבן און די כהנים פלעגען עס אויפהויבען אין דער הויך און בעוועגען אין אלע זייטען איידער זיי פלעגען עס פערברענען אויף'ן מזבח].

wave'-mo'tion *n.* (הווייוו'-מאו'-שאן) א וועלען=פערמיגע בעוועגונג.

wave'-of'fering *n.* (הווייוו'-אפ'-ער-אינג) דער קרבן תנופה, דאס שווינג=אפפער. ז. ***wave-loaf***.

wa'ver *v. and n.* (הוויי'-ווער) שוועבען, פלאטערען, וועהען, ציטערען; פינקלען, א בליאסק טהאן, גלימערען; שוואנקען, וואקלען; ניט זיין זיכער ביי זיך; זיך שלאגען מיט דער דעה; זיין אונענטשלאסען; איינער אדער עפעס וואס מאכט פליסען וועלען=פערמיג; אין דרוקעריי — אן אפאראט וואס גיסט פאנאנדער טינט איבער דעם ברעט אדער איבער די וואלצען פון דער דרוק=פרעס.

wa'verer *n.* (הוויי'-ווער-ער) איינער וואס וואקעלט זיך; איינער וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; אן אונענטשלאסענער מענש; איינער אדער עטוואס וואס וואקעלט זיך אדער שאקעלט זיך.

wa'vering *a.* (הוויי'-ווער-אינג) אונענטשלאסען; אונבעשטענדיג.

wa'veringly *adv.* (הוויי'-ווער-אינג-לי) אויף א וואקלענדען, אונענטשלאסענעם שטייגער.

wa'veringness *n.* (הוויי'-ווער-אינג-נעס) דאס וואקלען זיך; אונענטשלאסענהייט, אונבעשטענדיגקייט.

wa'very *a.* (הוויי'-ווער-אי) וואס וואקעלט זיך; וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; אונענטשלאסען.

wave'son *n.* (הווייוו'-סאן) סחורות און זאכען וואס בלייבען שווימען אויף'ן וואסער נאך א שיפס=ברוך.

wave the blood'y shirt (הווייוו טהי בלאד'-אי שוירט) דערמאנען די קריוודעס פון אמעריקאנער בירגער=קריעג; אויפזוכען אלטע חטאים, אויפדעקען אלטע וואונדען.

wave'-worn *a.* (הווייוו'-הוואורן) צושלאגען אדער אויסגענאגט פון די וועלען [ווי א פעלזיגער ברעג פון ים].

wa'vey *n.* (הוואה'-ווי) די וואווא, די שנעע=גאנז [אזא ווייסע גאנז].

wa'vily *adv.* (הוויי'-ווי-לי) וועלענפערמיג.

wa'vy *a.* (הוויי'-ווי) וועליג, וועלענפערמיג, וועלענארטיג.

wa'vy *n.* (הוואה'-ווי) ז. ***wavey***.

wawl *v.* (הוואהל) ז. ***waul***.

wax *n. and v.* (הוועקס) 1. וואקס; 2. יעדער שטאף וואס איז עהנליך צו וואקס [ווי טריף=וואקס, זיעגעל=לאק, אויער=וואקס, שוסטער=פעך א. ז. וו.]; 3. וואוטה, ליידענשאפט, צורייצטקייט, אויפגעקאכטקייט; 4. וועקסען, אנוועקסען, פעכען; 5. וואקסען, זיך פערגרעסערען; 6. אריבערגעהן פון איין צושטאנד אין אן אנדערען; ווערען.

4. The shoemaker **waxes** his thread. 5. The moon **waxes** and wanes. 6. He **waxes** strong.

wax'-can'dle *n.* (הוועקס'-קענ'דל) א וואקס=ליכט.

wax'-chand'ler *n.* (הוועקס'-טשענד'-לער) א וואקס=ציהער; איינער וואס מאכט אדער פערקויפט וואקסענע ליכט.

wax'-doll' *n.* (הוועקס'-דאל') א פופע אדער ליאלקע געמאכט פון אזא וואקס.

waxed end (הוועקסט ענד) א דראטווע, א שוסטער=פאדים.

wax'en *a.* (הוועקסן) געמאכט פון וואקס, בעדעקט מיט וואקס; עהנליך צו וואקס.

wax'-end' *n.* (הוועקס'-ענד') ז. ***waxed end***.

wax'er *n.* (הוועק'-סער) איינער וואס שמירט אדער בעדעקט עפעס מיט וואקס; אין א נעה=מאשין צו שטעפען לעדער און אנדערע הארטע שטאפען — א פאררינכטונג איינצורייבען דעם פאדים מיט וואקס.

wax'iness *n.* (הוועק'-סי-נעס) וועקסיגקייט, וואקסיגקייט, דאס האבען דעם כאראקטער אדער אויסזעהן פון וואקס.

wax'ing *n.* (הוועק'-סינג) דאס איינרייבען א פאדים מיט וואקס ביים שטעפען לעדער א. ד. ג.; אזא מעטאדע צו שווארצען און פאלירען לעדער.

wax'-light *n.* (הוועקס'-לאיט) א וועקסענע ליכט.

wax'-ma'ker *n.* (הוועקס'-מיי'-קער) א וואקס=ציהער. ז. ***wax-chandler***.

wax'-mod'eling *n.* (הוועקס'-מאד'-על-אינג) דאס מאכען פיגורען, ארנאמענטען און רעליעפען פון וואקס.

wax'-myr'tle *n.* (הוועקס'-מויר'טל) ז. ***bayberry***.

wax'-pa'per *n.* (הוועקס'-פיי'-פער) וואקס=פאפיער [אזא פאפיער וואס איז דורכגעזאפט מיט וואקס].

wax'-red *a.* (הוועקס'-רעד) פון א העלרויטען קאליר, ווי טריף=וואקס.

wax'-tree *n.* (הוועקס'-טריע) דער וואקס=בוים [אזא בוימעל פון די וואַרימע לענדער, מיט טונקעל=בלויע בלומען און מיט לאנגע אוואלע בלעטער, וועלכע זיינען בעדעקט מיט א מין וואקס].

Wax-tree

wax'work *n.* (הוועקס'-הוואירק) וואקס=ארבייט; וואקס=פיגורען.

wax'worker *n.* (הוועקס'-הוואיר-קער) איינער וואס מאכט וועקסענע פיגורען; א ביען וואס מאכט וואקס.

wax'y *a.* (הוועק'-סי) וועקסיג, ווי וואקס; ווייך, קנעטיג.

way *n.* (הוויי) 1. דער וועג, די שטראסע; 2. דער גאנג; 3. דער מהלך, די שטרעקע, די דיסטאנץ; 4. די ריכטונג; 5. דער פארטגאנג, דער פארטשריט; 6. דער געשעפטס=צווייג, די בעשעפטיגונג; 7. די הינזיכט, דער פרט; 8. דער צושטאנד, די לאגע; 9. די בעהאנדלונגס=ארט, די מעטאדע, דער פלאן; 10. די ארט און וויזע; די ארט, דער שטייגער; 11. דער געזיכטס=קרייז, די ספערע.

3. The house is but a little **way** from here. 4. He comes this **way**. 6. My father is connected with him in a business **way**. 7. You wrong me in every **way**. 8. He has recovered a little, but is still in a very bad **way**. 11. Business is not in my **way**.

way'-bag'gage *n.* (הוויי'-בעג'-עדזש) רייזע=באגאזש.

way'-bea'ten *a.* (הוויי'-ביע'טן) צושלאגען פון וועג, פערמאטערט.

way'-bill *n.* (הוויי'-ביל) א צעטעל פון פאסאזשירען אדער פון סחורות וואס ווערען געפיהרט איבער'ן לאנד.

way'bread *n.* (הוויי'-ברעד) ז. ***plantain***.

way'fare *v.* (הוויי'-פעהר) ארומגעהן, ארומשפאצירען, ארומפאהרען.

way'farer *n.* (הוויי'-פעהר-ער) א פאהרער, א רייזענדער; איינער וואס געהט צופוס פון איין שטאדט אין א צווייטער.

way'faring *a.* (הוויי'-פעהר-אינג) וואס רייזט, וואס געפינט זיך אויף א רייזע; וואס געהט צופוס פון איין שטאדט אין אן אנדערער.

way'faring-tree *n.* (הוויי'-פעהר-אינג-טריע) דער וועג=בוים [א מין בוימעל מיט פיעל צווייגען וואס געפינט זיך זעהר אפט ביי די וועגען].

way'-gate *n.* (הוויי'-גיים) די פערטיעפונג, אין וועלכער עס שטראמט אראב דאס וואסער פון א מיהל=ראד.

way'going *a.* (הוויי'-גאו-אינג) אוועקגעהענד; וואס פאהרט אב, וואס געהט אוועק.

way-in' *n.* (הוויי-אין') דער אריינגאנג.

way'lay *v.* (הוויי'-ליי) לויערען, טשאטעווען, ארויסקוקען אויף אימעצען [ווי צו בעראבעווען איהם].

way'layer *n.* (הוויי'-ליי-ער) א לויער.

רער; איינער וועלכער ליעגט פערבארגענע ארויסקוקענדיג אויף אז אנדערען [הויפטזעכליך מיט'ן צוועק צו בעפאלען און צו בערויבען].

way'less *a.* (הוויי'-לעס) אהן א וועג.

way'-ma'ker *n.* (הוויי'-מיי'-קער) א וועג-מאכער, א פיאנער.

way'-mark *n.* (הוויי'-מארק) א וועג-צייכען, א וועג-ווייזער.

way-out' *n.* (הוויי-אוט') דער ארויסגאנג.

way'-pas'senger *n.* (הוויי'-פעס'-ענ-דזשער) א פאסאזשיר וואס ווערט גענומען אדער אבגעשטעלט אין מיטען וועג.

ways and means (הווייז ענד מיענז) די מיטלען צו דערגרייכען אדער אויספיהרען עפעס; אין געזעצגעבונג — מיטלען צו בעקומען געלד פאר די בעדירפניסע פון דער מלוכה.

way'-shaft *n.* (הוויי'-שעפט) אין א דאמפף-מאשין — דער וואל אדער שטאנג וועלכער ברייננט אין בעוועגונג דעם שיעבּווענטיל [ז. ***slide-valve***].

way'side *n. and a.* (הוויי'-סאיד) די זייט פון וועג; וואס וואקסט אדער וואס געפינט זיך ביי דער זייט פון וועג.

way'-sta'tion *n.* (הוויי'-סטיי'-שאן) א סטאציאן צווישען צוויי הויפט סטאציאנען פון אן אייזענבאהן.

way-through' *n.* (הוויי-טהרוה') דער דורכגאנג.

way'-train *n.* (הוויי'-טריין) א צוג וואס שטעלט זיך אב אויף אלע סטאציאנען פון דער אייזענבאהן.

way'ward *a.* (הוויי'-הווארד) פערדרימליך, בייז; איינגענזיניג, פער'עקשנ'ט, הארטנעקיג; אונבעשטענדיג, ניט רעגעלמעסיג.

way'-war'den *n.* (הוויי'-הוואהר'דן) א וועג-אויפזעהער, איינער וואס גיט אכטונג אויף'ן וועג.

way'wardly *adv.* (הוויי'-הווארד-לי) אויף א פערדרימליכען, בייזען אדער קאפריזנעם שטייגער.

way'wardness *n.* (הוויי'-הווארד-נעס) בייזקייט, קאפריזנעקייט.

way'wise *a.* (הוויי'-הוואיז) וואס קען גוט דעם וועג; וואס קען אויסגעפינען א וועג.

way'wode *n.* (הוויי'-הוואוד) ז. ***voivode***

way'worn *a.* (הוויי'-הוואורן) פערמאטערט פון וועג, ערמידעט פון רייזען.

W. C. T. U. ראשי תבות פון די ווערטער ***Woman's Christian Temperance Union*** [א פרויען-געזעלשאפט, וואס האט די אויפגאבע צו בעקעמפפען דעם געברויך פון אלקאהאלישע מישקאות].

We. ***Wednesday*** פערקירצונג פון [מיטוואך].

we *pr.* (הוויע) מיר.

weak *a. and v.* (הוויעק) שוואך, קראפטלאז; שוואכליך, קרענקליך, אונגעזונד, שלאף; ניט פעסט, אונבעפעסטיגט; מאכען שוואך, אבשוואכען; שוואך ווערען.

weak'-built *a.* (הוויעק'-בילט) שוואך געבויט, מיט א שוואכען פונדאמענט.

wea'ken *v.* (הוויעקן) אבשוואכען, שוואך מאכען; שוואך ווערען.

weak'ener *n.* (הוויעק'-נער) אן אבשוואכער, איינער אדער עפעס וואס מאכט שוואך.

weak'er sex (הוויעק'-ער סעקס) דאס צארטערע אדער שוואכערע געשלעכט [דאס ווייבליכע געשלעכט].

weak'-eyed *a.* (הוויעק'-איד) מיט שוואכע אויגען, שוואכזיכטיג, מיט א שוואכער ראיה.

weak'fish *n.* (הוויעק'-פיש) דער שוואך-מויל, אזא געשמאקער פיש פון אטלאנטישען אקעאן וואס האלט זיך ביי די ברעגען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

Weakfish

weak'-han'ded *a.* (הוויעק'-הענ'-דעד) מיט שוואכע הענד; אונמעכטיג.

weak'-head'ed *a.* (הוויעק'-העד'-עד) מיט א שוואכען קאפ, טעמפ, דום, נאריש.

weak'-hear'ted *a.* (הוויעק'-האר'-טעד) שוואכהערציג, אהן מוטה, אהן קוראזש.

weak'-hinged *a.* (הוויעק'-הינדזשד) שלעכט באלאנסירט, שוואך בעפעסטיגט, ניט אין גלייכגעוויכט.

weak'-kneed *a.* (הוויעק'-ניעד) מיט שוואכע קניע, ניט פעסט אויף די פיס; אונענטשלאסען.

weak'ling *n. and a.* (הוויעק'-לינג) א שוועכלינג, א שוואך בעשעפעניש; שוואך.

weak'ly *a. and adv.* (הוויעק'-לי) שוואכליך, ניט גענוג שטארק; אויף א שוואכען שטייגער.

weak'-min'ded *a.* (הוויעק'-מאינ'-דעד) שוואכזיניג, מיט א שוואכען קאפ, מיט שוואכע פעהיגקייטען.

weak'-min'dedness *n.* (הוויעק'-מאינ'-דעד-נעס) שוואכזיניגקייט, שוואכקעפיגקייט.

weak'ness *n.* (הוויעק'-נעס) שוואכקייט, שלאפקייט.

weak'-sigh'ted *a.* (הוויעק'-סאי'-טעד) שוואכזיכטיג, מיט א שוואכער ראיה.

weak'-spir'ited *a.* (הוויעק'-ספיר'-אי-טעד) קליינמוטיג, ווייכהערציג, שרעקעדיג.

weal *n.* (הוויעל) וואוילקייט, רייכקייט, הצלחה; דאס וואוילזיין, דאס גליק.

wealth *n.* (הוועלטה) רייכטום, פערמעגען, רייכקייט, עשירות; איבערפלוס, שפע, פיעלקייט.

weal'thily *adv.* (הוועל'-טהי-לי) אויף א רייכען שטייגער, רייך.

weal'thiness *n.* (הוועל'-טהי-נעס) רייכטום, רייכקייט, פערמעגליכקייט.

weal'thy *a.* (הוועל'-טהי) רייך; מיט איבערפלוס, שפע'דיג.

wean *v.* (הוויען) אנטוועהנען [פון דער מוטער'ס ברוסט]; אבגעוועהנען, דערווייטערען.

wea'nel *n.* (הוויע'-נעל) ז. ***weanling***

wean'ling *n.* (הוויענ'-לינג) אן אנטוועהנט קינד אדער טהיער.

weap'on *n.* (הוועפ'-אן) א וואפע, כלי זיין, א געוועהר; אין נאטור-געשיכטע — עטוואס וואס דיענט אלס פערטיידיגונגס-מיטעל ביי חיות אדער פלאנצען [ווי א דארן אדער שטאכעל אין א פלאנצע, אדער א שטאכעל, נאגעל, הארן, צאהן א. ז. וו. פון א חיה].

weap'oned *a.* (הוועפ'-אנד) בעוואפענט.

weap'onless *a.* (הוועפ'-אנ-לעס) אונבעוואפענט, אהן געוועהר.

weap'on-smith *n.* (הוועפ'-אנ-סמיטה) א וואפען-שמיעד.

wear *v. and n.* (הוועהר) 1. טראגען [ווי קליידער]; 2. טראגען; ארויסציינען, ארויסווייזען; 3. אבטראגען, אבניצען; 4. זיך טראגען; 5. אברייבען; אויסרייבען; 6. ערמיערען, אויסמאטערען; 7. צוגעוועהנען, ארויפפיהרען; 8. אבמעקען; 9. אויסקירעווען [א שיף] מיט דעם הינטערטייל צום ווינד; 10. זיך אבטראגען, זיך אבניצען; ווערען אויסגעריבען; 11. אויסהאלטען, זיך האלטען, דויערען; 12. שטופענווייז פערגעהן אדער פערשווינדען; 13. לאנגזאם זיך בעוועגען; שטופענווייז אנקומען אדער פראגרעסירען; 14. ווערען אויסגעקירעוועט מיט דעם הינטערטייל צום ווינד [ווענען א שיף]; 15. דאס טראגען [ווי קליידער, ציערונג א. ז. וו.]; גענברויך; 16. קליידונגס-וואארע; 17. קליידונג; מאדע; 18. אבטראגונג, אבניצונג; געברויך.

4. This suit will **wear** well. 6. He **wears** out his opponents. 11. He **wears** as a friend. 12. The day **wears** away. 17. He is a dealer in women's **wear**.

wear *n.* (הוויער) ז. ***weir***

wear'able *a. and n.* (הוועהר'-עבל) וואס קען געטראגען ווערען [ווענען קליידער]; א בגד, א קלייד.

wear and tear (הוועהר ענד טעהר) אבניצונג, אבטראגונג.

In cost accounting we must allow for **wear and tear** of machinery.

wear away' (הוועהר ע-הוויי') אבטראגען, אבניצען; מאכען פערגעהן, אבווישען; ווערען אבגעטראגען, ווערען אבגעניצט; פערגעהן, פערשווינדען.

wear'er *n.* (הוועהר'-ער) איינער וואס טראגט אויף זיך [ווי א קלייד, א שווערד, א בארד א. ז. וו.]; דאס וואס ניצט אב, טראגט אב אדער רייבט אב.

wear horns (הוועהר האהרנז) טראגען הערנער [ווענען אן אבגענארטען מאן וואס די פרוי איז איהם אונטריי].

wear'iable *a.* (הוויער'-אי-עבל) וואס קען מיעד ווערען.

wear'ied *a.* (הוויער'-איד) מיעד, אויסגעמאטערט.

wear'iful *a.* (הוויער'-אי-פול) ערמיעדענד, נודנע, לאנגווייליג.

wear'ifully *adv.* (הוויער'-אי-פול-אי) אויף א לאנגווייליגען אופן.

wear'ily *adv.* (הוויער'-אי-לי) מיעד; לאנגווייליג.

wear'iness *n.* (הוויער'-אי-נעס) מיעדקייט, אויסגעמאטערטקייט; לאנגווייליגקייט, נודנעקייט.

wear'ing *n. and a.* (הוועהר'-אינג) דאס טראגען; אבניצונג, אבטראגונג; פערלויף; דאס פערגעהן, דאס פערשווינדען; א מלבוש, קליידער; ערמיעדענד, אויסמאטערנד; אבניצענד, אבטראגענד.

wear'ing-appar'el *n.* (הוועהר'-אינג-ע-פער'-על) קליידער.

wear'isome *a.* (הוויער'-אי-סאם) ערמיעדענד, אויסמאטערענד; מאנאטאנע, לאנגווייליג, נודנע, לעסטיג.

wear'isomely *adv.* (הוויער'-אי-סאם-לי) אויף אן ערמיעדענדען, לעסטיגען אדער לאנגווייליגען אופן.

wear'isomeness *n.* (הוויער'-אי-סאם-נעס) לעסטיגקייט, לאנגווייליגקייט, נודנעקייט.

wear one's heart upon' one's sleeve (הוועהר חוואנז הארט א-פאן' הוואנז סליעוו) האבען אויף דער צונג וואס עס איז אויף דער לונג.

wear out (הוועהר אוט) אבניצען, אבטראגען; פערברייגגען, פערשווענדען [לאנגזאם און לאנגווייליג די צייט]; אבמעקען, אברייבען, אויסמעקען; ערמיעדען, פערמאטערען, אויסמאטערען; פלאגען, קוועלען.

wear the black cloth (הוועהר טהי בלעק קלאהטה) זיין א גלח.

wear the breech'es (הוועהר טהי בריטש'-עז) טראגען די הויזען [וועגען א פרוי וואס געוועלטיגט איבער'ן מאן].

wear well (הוועהר הוועל) זיך גוט טראגען; אויסהאלטען, זיך האלטען אדער בלייבען אין א גוטען צושטאנד.

wear'y *a. and v.* (הוויער'-אי) מיעד; איבערדריסיג; ערמיעדענד, פערמאטערענד; לעסטיג; ערמיעדען, מיעד מאכען, פערמאטערען; מיעד ווערען; בעלעסטיגען, לאנגווייליען; בייגקען, געלוסטען.

wear'y out (הוויער'-אי אוט) אויסמאטערען, ערשעפפען.

wea'sand *n.* (הוויע'-זענד) די לופטרעהר פון האלז, דער גארגעל.

wea'sel *n.* (הוויעזל) א וויזעל [א בלוטדורשטיג חיה'לע וואס נעהרט זיך מיט קליינע חיות און פויגלען].

wea'sel-faced *a.* (הוויע'זל-פייסט) מיט דינע, שפיציגע געזיכטסציגע.

wea'sel-fish *n.* (הוויע'זל-פיש) ז. *whistle-fish*.

weath'er *n., a. and v.* (הוועטה'-ער) דאס וועטער; אן אומענדערונג פון וועטער; אן ענדערונג; אן ענדערונג פון שיקזאל; וואס ליעגט צו דער ווינד-זייט, אין דער ריכטונג פון וועלכער דער ווינד בלאזט; אויסשטעהן אדער אויסהאלטען א שטורם-ווינד; ווידערשטעהן, אויסהאלטען; אריבערקומען, בייקומען, איבערווינדען [א שוועריגקייט]; לופטערען; טריקענען אויף דער לופט; אוועקנעהמען דעם קאליר, טיילווייז צוברעקלען אדער צופיצלען [וועגען שטיינער אונטער דער ווירקונג פון דער לופט]; אין ארכיטעקטור — געבען אן עטוואס-קרומע ריכטונג אדער משופע'דיגקייט צו אן אונגעפעהר האריזאנטאלער פלעכע, אום דאס רעגען-וואסער זאל קענען אראברינען פון דארט; אין זעע-פאהרט — פארבייפאהרען [א פלאץ] אנטקעגען דעם ווינד; זיך ענדערען אונטער דער ווירקונג פון וועטער אדער אטמאספערע [ווי שטיינער]; ווידערשטעהן, אויסשטעהן אדער אויסהאלטען די ווירקונג פון וועטער.

weath'er-bea'ten *a.* (הוועטה'-ער-ביע'טן) 1. געשלאגען אדער בעשעדיגט פון שלעכטען וועטער; 2. פערהארטעוועט, זייענדיג צוגעוועהנט צו יעדען וועטער.

1. The weather-beaten roof of the cottage is leaking badly. 2. He is a weather-beaten sailor.

weath'er-bit'ten *a.* (הוועטה'-ער-ביט'ן) בעשעדיגט אדער אבבלאקירט אונטער דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-board *v. and n.* (הוועטה'-ער-באורד) בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז מיט ברעטער, וועלכע ווערען אריבערגעלעגט מיט די ברעגען איינע איבער די אנדערע ווי שינדלען [אום דער רעגען זאל ניט קענען אריין צווישען זיי]; א ברעט צו בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז.

weath'er-boar'ding *n.* (הוועטה'-ער-באור'-דינג) דאס בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז מיט ברעטער, וועלכע ווערען אריבערגעלעגט איינע איבער די אנדערע ווי שינדלען; די ברעטער צו בעשלאגען די אויסענזייט פון א הילצערנעם הויז.

weath'er-bound *a.* (הוועטה'-ער-באונד) צוריקגעהאלטען אדער פערהאלטען פון שלעכטען וועטער.

weath'er-box *n.* (הוועטה'-ער-באקס) א וועטער-הייזעל [אן אינסטרומענט אין דער פארם פון א קליין הייזעל, וואס ארבייט אויטאמאטיש אזוי, אז די פיגור פון א מאן קומט ארויס פארויסצוזאגען רעגען און די פיגור פון א פרוי פארויסצוזאגען שעהן וועטער].

weath'er-brained *a.* (הוועטה'-ער-בריינד) ז. *feather-brained*.

weath'er-bree'der *n.* (הוועטה'-ער-בריע'-דער) א שעהנער טאג נאך וועלכען עס קומט א שטורם.

Weath'er Bu'reau (הוועטה'-ער. ביו'-ראו) די וועטער-ביורא [א ביורא פון דעם מיניסטעריום פון ערד-ארבייט אין וואשינגטאן אויף וועלכען עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פערשפרייטען ידיעות וועגען וועטער].

weath'er-cast *n.* (הוועטה'-ער-קעסט) וועטער-נביאות.

weath'er-cas'ter *n.* (הוועטה'-ער-קעס'-טער) א וועטער-נביא.

weath'er-chart *n.* (הוועטה'-ער-טשארט) א וועטער-קארטע [א לאנדקארטע וואו עס ווערען אנגעצייכנט אלע איינצעלהייטען וועגען וועטער איבער א גרויסען שטח לאנד].

weath'ercock *n.* (הוועטה'-ער-קאק) א וועטער-האהן; א פליוגער, א ווינד-פאהן [צו צייגען די ריכטונג פון ווינד]; א לייכטזיניגער, ניט געזעצטער מענש.

weath'er-deck *n.* (הוועטה'-ער-דעק) אן אונבעשיצטער דעק פון א שיף וועלכער איז אויסגעזעצט צו דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-driv'en *a.* (הוועטה'-ער-דריוו'ן) געטריבען פון ווינטען אדער שטורמס.

weath'ered *a.* (הוועטה'-ערד) בעשעדיגט אדער אבבלאקירט פון דער לופט אדער שלעכטען וועטער; פערהארטעוועט אונטער דער ווירקונג פון וועטער; אין ארכיטעקטור — עטוואס משופע'דיג [אום עס זאל קענען אראברינען דאס רעגען-וואסער].

weath'er-fend *v.* (הוועטה'-ער-פענד) שיצען געגען וועטער.

weath'er-flag *n.* (הוועטה'-ער-פלעג) א פלאג וואס דיענט אלס א וועטער-סיגנאל; איינער פון די פלאגען וואס ווערען געברויכט פון וועטער-ביורא [ז. *Weather Bureau*] אנצוצייגען דאס וועטער, וואס מען ערווארטעט אין א געוויסער געגענד אין פערלויף פון די קומענדע 36 שטונדען.

weath'er-fore'cast *n.* (הוועטה'-ער-פאור'-קעסט) וועטער-נביאות; פארויסזאגונגען וועגען וועטער פאר א טאג אדער צוויי, וועלכע ווערען טעגליך פערעפענטליכט פון דעם וועטער-ביורא. ז. *Weather Bureau*.

weath'er-gage *n.* (חוועטה'-ער-גיידזש) א בעסערע לאגע בנוגע צום ווינד; א גרעסערע נאהענטקייט צום ווינד [אלס פערגלייך צווישען צוויי שיפען]; פארצוג, אויבערהאנד.

weath'er-glass *n.* (הוועטה'-ער-גלעס) א וועטער-גלאז, א וועטער-מעסטער; א טערמאמעטער, א באראמעטער. ז. *barometer* און *thermometer*.

weath'er-har'dened *a.* (הוועטה'-ער-הארדנד) פערהארטעוועט געגען וועטער, צוגעוועהנט צו יעדען וועטער.

weath'er-house *n.* (הוועטה'-ער-האוס) ז. *weather-box*.

weath'ering *n.* (הוועטה'-ער-אינג) אין ארכיטעקטור — אן עטוואס קרומע ריכטונג אדער משופע'דיגקייט וואס ווערט צוגעגעבען צו אן אונגעפעהר האריזאנטאלער פלעכע, אום דער רעגען זאל קענען לייכט אראברינען פון דארט; די ווירקונג פון דער לופט אויף פעלזען אדער שטיינער וואס בעשטעהט אין דער ענדערונג פון זייער קאליר און זייער טיילווייזער צוברעקלונג.

weath'erliness *n.* (הוועטה'-ער-לי-נעס) דאס קענען זעגלען שנעל אנטקעגען דעם ווינד אהן אבווייכונג פון דעם ריכטיגען וועג [וועגען א שיף].

weath'er-lore *n.* (הוועטה'-ער-לאור) דער אבערגלויבען און די שפריכווערטער וואס האבען א שייכות צום וועטער.

weath'erly *a.* (הוועטה'-ער-לי) וואס קען זעגלען שנעל אנטקעגען דעם ווינד אהן אבווייכונג פון. דעם ריכטיגען וועג [וועגען א שיף].

weath'er-map *n.* (הוועטה'-ער-מעפ) ז. *weather-chart*.

weath'er-mol'ding *n.* (הוועטה'-ער-מאול'-דינג) ז. *dripstone*.

weath'ermost *a.* (הוועטה'-ער-מאוסט) צום סאמע ווינד; וואס ליעגט צום סאמע ווינד.

weath'er-nota'tion *n.* (הוועטה'-ער-נא-טיי'-שאן) וועטער-נאטאציאן, וועטער-בעצייכנונג, די ראשי תבות וואס ווערען געברויכט אויף וועטער-קארטען [ווי *r* אנשטאט *rain*, *s* אנשטאט *snow* א. ז. וו.].

weatherol'ogy *n.* (הוועטה-ער-אל'-א-דזשי) מעטעאראלאגיע [א הומאריסטישער נאמען פאר *meteorology*]

weath'er-plant *n.* (הוועטה'-ער-פלענט) די וועטער-פלאנצע, די אינדישע לאקריץ-פלאנצע [וועגען וועלכער עס ווערט בעהויפטעט, אז מען קען לויט סמנים אויף איהר פארויסזאגען דאס וועטער].

weath'er-proof *a.* (חוועטה'-ער-פרוהף) וועטער-שטארק, וועטער-פעסט [וואס קען אויסהאלטען א שלעכט וועטער].

weath'er-proph'et *n.* (הוועטה'-ער-פראפ'-עט) א וועטער-נביא; אן אינסטרומענט פארויסצוזאגען דאס וועטער [ווי א וועטער-הייזעל]. ז. *weather-box*.

weath'er-report' *n.* (הוועטה'-ער-רי-פאורט') א וועטער-בעריכט [א טעגליכער בעריכט פון א וועטער-ביורא וועגען וועטער און זיינע וואהרשיינליכע ענדערונגען].

weath'er-ser'vice *n.* (הוועטה'-ער-סויר'-וויס) א וועטער-דעפארטאמענט [א רעגיערונגס-דעפארטאמענט, אויף וועלכען

עס ליעגט די אויפגאבע צו קלייבען און פערשפרייטען ידיעות וועגען וועטער].

weath'er-shore *n.* (הוועטה'-ער-שאור) דער ברעג [פון ים] פון וואנען דער ווינד בלאזט.

weath'er-side *n.* (הוועטה'-ער-סאיד) די ווינד=זייט [די זייט פון וועלכער דער ווינד בלאזט].

weath'er-sig'nal *n.* (הוועטה'-ער-סיג'-נעל) א וועטער=סיגנאל [א סיגנאל, ווי א פלאג, אנצוצייגען דאס וועטער, וואס מען ערווארטעט אין א געוויסער געגענד].

weath'er-spy *n.* (הוועטה'-ער-ספאי) א וועטער=נביא.

weath'er-stain *n.* (הוועטה'-ער-סטיין) א וועטער=פלעק [אן אבבלאקירונג אדער ענדערונג פון פארב וואס איז געווארען דורך דער ווירקונג פון וועטער].

weath'er-stained *a.* (הוועטה'-ער-סטיינד) אבבלאקירט אדער געענדערט אין פארב דורך דער ווירקונג פון וועטער.

weath'er-sta'tion *n.* (הוועטה'-ער-סטיי'-שאן) א וועטער=סטאציאן [א פלאץ, וואו טעגליכע מעטעאראלאגישע בעאבאכטונגען ווערען געמאכט און בעריכטעט צו א צענטראלער וועטער=ביורא].

weath'er-sym'bol *n.* (הוועטה'-ער-סימ'-באל) א וועטער=סימבאל, א וועטער=צייכען [צו פערצייכנען דאס וועטער אויף מעטעאראלאגישע קארטען].

weath'er-vane *n.* (הוועטה'-ער-וויין) א וועטער=פאהן, א ווינד=פאהן, א פליוגער, א וועטער=האהן [צו צייגען די ריכטונג פון ווינד].

weath'er-wise *a.* (הוועטה'-ער-הוואיז) וואס קען טרעפען די פאגאדע, וואס קען פארויסזאגען דאס וועטער.

weath'er-work *n.* (הוועטה'-ער-הוואירק) א בעשיצונג געגען ווינדען און שטורעמס.

weath'er-worn *a.* (הוועטה'-ער-הוואורן) אבגעריבען, בעשעדיגט אדער אבגעבלאקירט פון וועטער אדער פון דער לופט.

weave *v. and n.* (הוויעוו) וועבען; פלעכטען; איינוועבען, אריינפלעכטען, צוזאמענוועבען, צוזאמענפלעכטען; פערפאסען, אויסטראכטען, צונויפשטעלען, אויסארבייטען; דאס וועבען; דאס געוועב.

wea'ver *n.* (הוויע'-ווער) א וועבער; דער וועבער=פויגעל [ז. *weaver-bird*]; א שפין וואס וועבט שפינוועבס; דער פעטער=פיש [ז. *weever*].

wea'ver-bird *n.* (הוויע'-ווער-בוירד) דער וועבער=פויגעל [א פויגעלע פון די ווארימערע טיילען פון אזיען, אפריקא און אויסטראליען וואס מאכט א געוועבטע נעסט אויף א פלינקען און קונסטפאלען אופן].

wea'ver-fish *n.* (הוויע'-ווער-פיש) ז. *weever*.

wea'ver-shell *n.* (הוויע'-ווער-שעל) ז. *weaver's-shuttle*.

wea'ver's-shut'tle *n.* (הוויע'-ווערז-שאט'ל) אזא וואסער=בעשעפעניש מיט א מושעל וואס איז עהנליך צו א וועב=שיפעל.

Weaver's-shuttle

wea'vers' shut'tle-shell (הוויע'-ווערז שאט'ל-שעל) ז. *weaver's shuttle*.

wea'zand *n.* (הוויע'-זענד) ז. *weasand*.

wea'zel *n.* (הוויעזל) ז. *weasel*.

wea'zen *a.* (הוויעזן) ז. *wizen*.

wea'zened *a.* (הוויעזנד) ז. *wizen*.

web *n. and v.* (הוועב) א געוועב; געוועבטעס צייג; א ראלע פון אנגעוויקעלטען שטאף; א גרויסע ראלע פון אנגעוויקעלטען פאפיער וואס ווערט געברויכט ביים דרוקען צייטונגען; א ברייטע דינע פלאטע; דאס קלינגעל פון א זעג; די מעטאלענע פלאטע וואס פעראייניגט צוויי טיילען פון עפעס; דאס בערדעל פון א שליסעל; דער ארם אדער שטאנג פון א הויבעל; דער פלאכער ווייכער טייל פון א פעדער; דאס שווים=הייטעל צווישען די פינגער פון א שווים=פויגעל אדער שווים=חיה; שפינוועב, פאוועטינע; א פאסטקע אריינצוכאפען אימעצען אדער עפעס; אין אנאטאמיע — א פערבינדונגס=געוועב [יענער טייל פון קערפער וואס בעשטעהט פון פאזערען אדער הייטלעך, איבערגעווארפען איינע איבער די אנדערע צו אונטערהאלטען פעטס און אנדערע ווייכע שטאפען]; בעדעקען מיט א געוועב, איינוויקלען; פעראייניגען מיט א הייטעל [ווי די פינגער פון א שווים=פויגעל].

web'bing *n.* (הוועב'-אינג) א שטארקעס, גראבעס געוועב; די שווים=הייטלעך פון פויגלען.

web'by *a.* (הוועב'-אי) וואס איז שייך צו א געוועב; עהנליך צו א געוועב; ווי א הייטעל.

web'-foot *n.* (הוועב'-פוט) א פוס, ביי וועלכען די פינגער זיינען פעראייניגט דור א הייטעל [ווי ביי די שווים=פויגעל].

web'-foot'ed *a.* (הוועב'-פוט'-עד) וואס די פינגער פון די פיס זיינען פעראייניגט מיט א הייטעל [ווי ביי שווים=פויגעל].

web'-foot'edness *n.* (הוועב'-פוט'-עד-נעס) דאס האבען פיס, ביי וועלכע די פינגער זיינען פעראייניגט דורך א הייטעל.

web'-machine' *n.* (הוועב'-מע-שין') ז. *web-press*.

web'-press *n.* (הוועב'-פרעס) א ראטאציאנס=מאשין צו דרוקען צייטונגען.

web'ster *n.* (הוועב'-סטער) א וועבער.

web'-toed *a.* (הוועב'-טאוד) ז. *web-footed*.

wed *v.* (הוועד) הייראטען, חתונה האבען; פערהייראטען; פעראייניגען, פערבינדען; זיין שטארק צוגעבונדען צו עפעס [ווי צו א געוועהנהייט אדער מיינונג].

Wed. פערקירצונג פון *Wednesday*

wed'ded *a.* (הוועד'-עד) פערהייראט; פערבונדען מיט...

wed'der *n.* (הוועד'-ער) איינער וואס פערהייראט; א שעפס, א באראן [ז. *wether*].

wed'ding *n.* (הוועד'-אינג) א האכצייט, א חתונה.

wed'ding-bed *n.* (הוועד'-אינג-בעד) דאס בעט פון א פאר פאלק וואס האבען ערשט חתונה געהאט.

wed'ding-cake *n.* (הוועד'-אינג-קייק) ז. *bride-cake*.

wed'ding-cards' *n.* (הוועד'-אינג-קארדז') איינלאדונגס=קארטען צו א חתונה.

wed'ding-chest *n.* (הוועד'-אינג-טשעסט) דער קאסטען וואו א כלה האלט איהרע חתונה=קליידער אדער איהר אויסשטאטונג.

wed'ding-clothes' *n.* (הוועד'-אינג-קלאוטהז') חתונה=קליידער.

wed'ding-day *n.* (הוועד'-אינג-דיי) דער האכצייטס=טאג, דער טאג פון דער חתונה, דער חופה=טאג.

wed'ding-dow'er *n.* (הוועד'-אינג-דאו'-ער) נדן.

wed'ding-dress *n.* (הוועד'-אינג-דרעס) א חתונה=קלייד.

wed'ding-fa'vor *n.* (הוועד'-אינג-פיי'-ווער) א בינטעל ווייסע סטענגעס, א ראזעטקע א. ז. וו. וואס מען טראגט אויף א חתונה.

wed'ding-feast *n.* (הוועד'-אינג-פיעסט) א חתונה=מאהלצייט.

wed'ding-gar'ment *n.* (הוועד'-אינג-גאר'-מענט) א חתונה=קלייד.

wed'ding-gown *n.* (הוועד'-אינג-גאון) א האכצייטס=קלייד, א חתונה=קלייד, א חופה=קלייד.

wed'ding-night *n.* (הוועד'-אינג-נאיט) די חתונה=נאכט.

wed'ding-ring *n.* (הוועד'-אינג-רינג) א חתונה=פינגערעל, א טרוי=רינג; א טבעת קדושין.

wed'ding-song *n.* (הוועד'-אינג-סאהנג) א חתונה=ליעד, א ליעד וואס ווערט געזונגען אויף א חתונה לכבוד חתן=כלה.

wedge *n. and v.* (הוועדזש) א קליין; עפעס וואס האט די פארם פון א קליין [ווי א קליין=פערמיגע מאסע סאלדאטען]; א משכון, א פפאנד; צושפאלטען מיט א קליין; פערקלינעווען, אריינשלאגען א קליין, פערפעסטיגען מיט א קליין.

Wedge

wedge'bill *n.* (הוועדזש'-ביל) דער קליין=שנאבעל, א מין זשום=פויגעלע. ז. *humming-bird*.

wedge'-bone *n.* (הוועדזש'-באון) א קייל=ביין אדער קליין=ביין [א ביינדעל ביי דער פעראייניגונג פון צוויי רוקען=ביינדלעך].

wedged *a.* (הוועדזשד) ז. *wedge-shaped*.

wedge'-photom'eter *n.* (הוועדזש'-פא-טאמ'-ע-טער) אזא אינסטרומענט צו מעסטען די העלקייט פון שטערען.

wedge'-press *n.* (הוועדזש'-פרעס) אזא פרעס אויסצודריקען אויל פון זוימען.

wedge'-shaped *a.* (הוועדזש'-שייפט) קליין=ארטיג, ווי א קליין.

Wedg'wood ware (הוועדזש'-הוואוד הוועהר) וועדזשוואוד=געשיר. ז. *pebbleware*.

wedg'y *a.* (הוועדזש'-אי) קליין=פערמיג; וואס זעהט אויס ווי א קליין.

wed'lock *n. and v.* (הוועד'-לאק) הייראט, הייראטס=שטאנד; פערהייראטען, חתונה מאכען.

Wednes'day *n.* (הוועדנז'-דיי) מיטוואך.

wee *a. and n.* (הוויע) קליין, זעהר קליין; א פיצעל; זעהר א קליינער מהלך; זעהר א קורצער צייט=דויער.

weed *n. and v.* (הוויעד) אונקרויט, פאלאוויע, אוננוציגע גראזען וואס וואקסען צווישען זאנגען, בלומען און גארטען=פלאנצען; א שלעכטעס וועט=לויף=פערד; א ציגאר; טאבאק; א קלייד, אן אויבער=מאנטעל; בגדים; א מין קראנקהייט פון פערד; יעטען, פאלען [ארויסרייסען די אונקרויט]; אויסווארצלען, אויסראטען; בעפרייען פון עפעס שעדליכעס.

wee'der *n.* (הוויע'-דער) א יעטער; איי=

נער אדער עפעס וואס רייסט אויס די אונקרויט; א פערטילינגער, א פערניכטער.

weed'-hook *n.* (הוויעד'-הוק) א יעט־העקעל.

wee'diness *n.* (הוויע'-די-נעס) דאס זיין פול מיט אונקרויט אדער פאלאוויע.

wee'ding *n.* (הוויע'-דינג) דאס יעטען, דאס פאלען, דאס ארויסרייסען די אונקרויט אדער פאלאוויע.

wee'ding-chis'el *n.* (הוויע'-דינג-טשיז'-על) אזא אינסטרומענט אין דער פארם פון א דלאט צו יעטען א פעלד אדער גארטען.

wee'ding-fork *n.* (הוויע'-דינג-פאהרק) אזא מין גאפעל וואס ווערט בענוצט צו יעטען א פעלד אדער גארטען פון אונקרויט.

wee'ding-hook *n.* (הוויע'-דינג-הוק) ז. *weed-hook*.

wee'ding-tool *n.* (הוויע'-דינג-טוהל) א יעט־געצייג [א געצייג אויסצואווארצלען אונגוציגע אדער שעדליכע גראזען].

weed'less *a.* (הוויעד'-לעס) פריי פון אונגוציגע אדער שעדליכע גראזען.

wee'dy *a.* (הוויע'-די) פול מיט אונגוציגע אדער שעדליכע גראזען; ווי אונקרויט אדער פאלאוויע; אונווירדיג [וועגען א וועט־לויף־פערד וואס האט ניט די קראפט אדער געשווינדקייט אויסצוהאלטען א וועט־לויף].

week *n.* (הוויעק) א וואך; די זעקס ארבייטס־טעג פון וואך [אויסער זונטאג אדער שבת]; א ווינקעל [ווי די ווינקלען פון מויל אדער פון אויג].

week'-day *n.* (הוויעק'-דיי) א וואכעדיגער טאג, איינער פון די טעג אין דער וואך אויסער שבת אדער זונטאג.

week'-end *n. and v.* (הוויעק'-ענד) די ענד פון דער וואך [געוועהנליך פון פרייטאג אבענד ביז מאנטאג פריה, וועלכע מען בענוצט אלס פרייע צייט]; בענוצען די ענדע פון דער וואך אלס פרייע צייט [ווי אין שולען א. ד. ג.].

week'ly *a., adv. and n.* (הוויעק'-לי) וועכענטליך; אלע וואך, יעדע וואך; איין מאל אין וואך; א וואכענבלאט, א וועכענטליכע צייטונג.

week'ly pa'per (הוויעק'-לי פיי'-פער) א וואכענבלאט [א צייטונג וואס גיעהט ארויס איין מאל אין וואך].

week'ly publica'tion (הוויעק'-לי פאב-לי-קיי'-שאן) א וואכענשריפט. ז. *weekly paper*.

week'-ten'ant *n.* (הוויעק'-טען'-ענט) א שכן, וואס צאהלט דירה־געלד אלע וואך.

week'-wa'ges *n.* (הוויעק'-הוויי'-דזשעז) וואכען־שכירות, שכירות אדער בעלוינונג פאר ארבייט וואס דער ארבייטער בעקומט יעדע וואך.

ween *v.* (הוויען) מיינען, דענקען.

weep *v.* (הוויעפ) וויינען, קלאגען, פערגיסען טרעהרען; בעוויינען, בעקלאגען; לאזען פאלען טראפענווייז, טריפען וואסער, רעגנען; ארויסלאזען פייכטקייט, זיין פייכט; האבען אראבהענגענדע צווייגען [וועגען א בוים].

wee'per *n.* (הוויע'-פער) א וויינער, א וויינעריז, א קלאגער, א קלאגעריז; איינער אדער איינע, וועלכע מען דינגט צו בעוויינען א געשטארבענעם; א טרויערבאנד, א טרויער־צייכען; די קאפוציין־אפע [אזא דרום־אמעריקאנישע אפע].

wee'ping *a. and n.* (הוויע'-פינג) וויינענד; א געוויין, א קלאג.

wee'ping-birch *n.* (הוויע'-פינג-בוירטש) די טרויער־בירקע [אזא בירקענבוים אדער בעריאזע מיט אראבהענגענדע צווייגלעך].

wee'ping-grounds *n.* (הוויע'-פינג-גראונדז) א פייכטער אדער נאסער באדען.

wee'pingly *adv.* (הוויע'-פינג-לי) מיט געוויין; אין טרעהרען.

wee'ping-ripe *a.* (הוויע'-פינג-ראיפ) גרייט צו וויינען.

wee'ping-spring *n.* (הוויע'-פינג-ספרינג) א קוואל פון וועלכען דאס וואסער טריפט זעהר לאנגזאם.

wee'ping-wil'low *n.* (הוויע'-פינג-הוויל'-או) די טרויער־ווערבע [אן אנגעבויגענע ווערבע מיט אראבהענגענדע צווייגלעך].

weep I'rish (הוויעפ אי'-ריש) אויסדריקען מיטגעפיהל דורך קלאגען און וויינען.

wee'ver *n.* (הוויע'-ווער) דער פעטער־פיש [אזא פיש מיט זעהר שטייפע און שפיציגע שטאכלען וואס שטארצען ארויס פון רוקען און פון בויך].

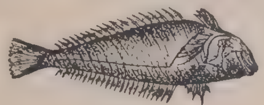

Weever

wee'ver-fish *n.* (הוויע'-ווער-פיש) ז. *weever*.

wee'vil *n.* (הוויעוויל) דער ווייבעל, דער קארן־ווארים [אזא קליין זשוקעל וואס ערנעהרט זיך מיט פלאנצען און שעדיגט תבואות].

wee'viled *a.* (הוויעווילד) פול מיט קארן־ווערים [ווי תבואה]. ז. *weevil*.

wee'villed *a.* (הוויעווילד) ז. *weeviled*.

wee'villy *a.* (הוויע'ויל-אי) ז. *weeviled*.

wee'vily *a.* (הוויע'ויל-אי) ז. *weeviled*.

weft *n.* (הוועפט) דער קווער־פאדים פון א געוועב [דער פאדים וואס געהט אין דער ברייט פון קרייקע ביז קרייקע].

wehr'wolf *n.* (הוואיר'-הוואולף) ז. *werwolf*.

weigh *v. and n.* (הוויי) 1. וועגען, אבוועגען, אויסגעפינען דאס געוויכט פון א זאך; 2. נאכדענקען, זיך איבערלעגען, אבשאצען דעם ווערטה אדער די מעלות פון עפעס; 3. דריקען אויף אימעצען אדער עפעס, זיין ווי א משא אדער לאסט; 4. אויפהויבען עפעס אין דער הויך און לאזען עס הענגען [ווי אן אנקער]; 5. וועגען, האבען געוויכט; 6. זיין וויכטיג, בעטראכט ווערען אלס א בעדייטענדע זאך; 7. א וואג, א געוויכט־מאס.

2. Let us **weigh** the advantages and disadvantages of your scheme. 3. His troubles **weigh** him down. 6. All beautiful sentiments **weigh** less than a single good deed.

weigh'able *a.* (הוויי'-עבל) וועגבאר; וואס האט א געוויכט; וואס מען קען אבוועגען.

weigh'age *n.* (הוויי'-עדזש) דאס געצאהלט פאר אבוועגען סחורות.

weigh an'chor (הוויי ענ'-קאר) אויפהויבען דעם אנקער; לאזען גיהן די שיף.

weigh'-beam *n.* (הוויי'-ביעם) א וואג אויף א הייצערנעם אדער אייזערנעם פעדך צו וועגען משאות אויף אייזענבאהן־סטאנציעס אדער ביי האפענס; אזא וואג געברויכט אין צאל־אמט [טאמאזשניע].

weigh'-bridge *n.* (הוויי'-ברידזש) אזא מאשין אבצואוועגען א וואגען מיט דער משא וואס ער ענטהאלט.

weigh'-can *n.* (הוויי'-קען) א רעזערוואואר פערבונדען מיט א וואג.

weigh down (הוויי דאון) אראבוועגען, אראבדריקען; איבערוויעגען.

weigh'er *n.* (הוויי'-ער) א וועגער, איינער וואס וועגט; א וואג־מייסטער.

weigh'ership *n.* (הוויי'-ער-שיפ) דאס אמט פון א וואג־מייסטער.

weigh'-house *n.* (הוויי'-האוס) א וואג־הויז [א געביידע, וואו מען וועגט סחורות].

weigh in (הוויי אין) אין ספארט — בעשטימען איינעמס געוויכט פאר דעם וועטקאמפף.

weigh'ing *n.* (הוויי'-אינג) דאס וועגען; אזוי פיעל, וויפיעל עס קען אבגעוואויגען ווערען מיט איין מאל.

weigh'ing-cage *n.* (הוויי'-אינג-קיידזש) א שטייג, אין וועלכער מען וועגט בהמות און עופות.

weigh'ing-house *n.* (הוויי'-אינג-האוס) ז. *weigh-house*.

weigh'ing-machine' *n.* (הוויי'-אינג-מע-שין') א וואג־מאשין [א מאשין צו וועגען וואגענס מיט משא].

weight *n. and v.* (הוויט) דאס געוויכט, די שווערקייט, די שווער־קראפט; א געוויכט־שטיק, א וואג [ווי א פונט, א פוד א. ד. ג.]; א מאסע, א געוויסע קוואנטיטעט פון שטאף; דאס נידערדריקענדע, די לאסט, עפעס וואס דיענט ארויסצורופען א דרוק אויף אן אנדער זאך; געוויכט, וויכטיגקייט, ווירקזאמקייט, דאס אנזעהן, דער איינפלוס; צוגעבען געוויכט אדער שווערקייט; אין פארבען צייג — צוגעבען מינעראלען אדער אנדערע שטאפען געמישט מיט דער פארב, כדי דאס צייג זאל אויסזעהן דיקער און שווערער.

weigh'tily *adv.* (הוויי'-טי-לי) אויף א געוויכטיגען, שווערען אופן; מיט וויכטיגקייט.

weigh'tiness *n.* (הוויי'-טי-נעס) געוויכטיגקייט, שווערקייט; וויכטיגקייט.

weight'less *a.* (הוויט'-לעס) אהן געוויכט, ניט שווער, לייכט; ניט וויכטיג, אונבעדייטענד.

weigh'ty *a.* (הוויי'-טי) געוויכטיג, שווער; וואס ליעגט ווי א בארג אויף די פלייצעס, שווער אריבערצוטראגען; וויכטיג, בעדייטזאם, ערנסט.

weir *n.* (הוויער) א דאמבע, א וואנד וואס ווערט געשטעלט אין מיטען פון א טייך אדער שטראם, כדי דאס וואסער זאל זיך אויפהויבען; דער טייל פון א דאמבע, וואס ענטהאלט אין זיך א טויער, דורך וועלכען דאס וואסער פליסט דורך; אן אבצאמונג אין א טייך וואס דיענט צו פאנגען פיש.

weird *n., a. and v.* (הוויערד) דאס מזל, דאס גליק; א נביאות; א כשוף, א צויבער; וואס הענגט אב פון מזל; וואס געהערט צו כשוף; איבערנאטירליך; בעצויבערען, פער'כשוף'ען; איבערבייטען עפעס דורך כשוף; בעשווערען.

weird'ly *adv.* (הוויערד'-לי) אויף אן איבערנאטירליכען שטייגער; דורך כשוף.

weird'ness *n.* (הוויערד'-נעס) דאס זיין

כשוף'דיג אדער געהיימניספול; מאָרנעקייט, אונגעוועהנליכקייט.

weird sis'ters (הוויערד סיס'-טערז) ז. ***Fates***

weir'-fish'ing *n.* (הוויער'-פיש'-אינג) דאס פאנגען פיש דורך אן אבצאמונג וואס מען מאכט אין א טייך.

we'ism *n.* (הוויע'-איזם) דאס געברויכען צו אפט דעם פירנאמען ***we*** [מיר].

Weis'mannism *n.* (וואיס'-מאנ-איזם) וויסמאניזם, די לעהרען פון דייטשען ביאָלאג אוגוסט וויסמאן, איינער פון די גרינדער פון נעא=דארוויניזם. ז. ***neo-Darvinism***

Welch peach (הוועלטש פיעטש) א וויילם=פערסיק [אזא פרוכט עהנליך צו א גרויסער געלב=רויטליכער פלוים]. ז. איל. ***"Cultivated Fruits"***

wel'come *a., n. and v.* (הוועל'-קאם) ווילקאמען, פריינדליך אויפגענומען; אנגענעהם, ליעב; א פריינדליכע אויפנאהמע, א ברוך=הבא; אויפנעהמען פריינדליך; אבגעבען א ברוך הבא.

wel'comeness *n.* (הוועל'-קאם-נעס) ווילקאמענהייט, א פריינדליכע אויפנאהמע.

wel'comer *n.* (הוועל'-קאם-ער) איינער וואס נעהמט פריינדליך אויף.

weld *v. and n.* (הוועלד) צוזאמענשמיעדען; פעראייניגען; א פעסטע פעראייניגונג דורך צוזאמענשמיעדען אדער צוזאמענשווייסען; זיך צוזאמענשמיעדען; די וואו [אזא גראז. ז. ***dyer's-weed***].

weldabil'ity *n.* (הוועל-דע-ביל'-אי-טי) דאס קענען צונויפגעשמיעדט אדער צוזאמענגעשווייסט ווערען; דאס קענען פעראייניגט ווערען.

wel'dable *a.* (הוועל'-דעבל) וואס קען צוזאמענגעשמיעדט אדער צוזאמענגעשווייסט ווערען.

wel'der *n.* (הוועל'-דער) איינער אדער עפעס וואס שמיעדט אדער שווייסט צוזאמען [ווי צוויי שטיקער מעטאל]; איינער אדער עפעס וואס פעראייניגט.

wel'ding-machine' *n.* (הוועל'-דינג-מע-שין') א מאשין, וועלכע פעראייניגט אדער שמיעדט צוזאמען די ברעגען פון צוויי מעטאלענע פלאטען.

wel'ding-pow'der *n.* (הוועל'-דינג-פאו'-דער) א פולווער וואס ווערט בענוצט ביים צוזאמענשווייסען די ברעגען פון צוויי מעטאלענע פלאטען.

wel'fare *n.* (הוועל'-פעהר) וואוילשטאנד, גליק.

welk *n.* (הוועלק) ז. ***whelk***

welked *a.* (הוועלקט) ז. ***whelky***

wel'kin *n. and a.* (הוועל'-קין) דער הימעל, דער הימעלס=געוועלב; הימעל=בלוי.

wel'ky *a.* (הוועל'-קי) ז. ***whelky***

well *n., v., a. and adv.* (הוועל) א ברונען; א קוואל; עטוואס וואס דערמאנט אן א ברונען [ווי א טינטער]; אין א געביידע — דער חלל אדער די עפנונג וואס ציהט זיך דורך אלע עטאזשען און דורך וועלכער עס געהען די טרעפ אדער דער פאהר=שטוהל [עלעוואטאר]; אין א פישער=שיף — דער פיש=בעהאלטער [א מין קאסטען אנגעפילט מיט וואסער וואו פישער האלטען די געפאנגענע פיש]; די פערטיעפונג וואס בילדעט זיך אויס אין מיטען פון א ווירבעל=שטראם [א שטראם וואסער אין א קרייז=פערמיגער בעוועגונג]; רווע'ען; ארויספליסען פון א קוואל; גיסען פון עפעס; וואויל, גוט; רעכט; געזונד; צופריעדענשטעלענד; גינסטיג, פאסענד, נוצליך; אין דערווירקליכקייט, פאקטיש; נו, נון.

well'-acquain'ted *a.* (הוועל'-ע-קהויינ'-טעד) גוט בעקאנט.

well'aday *int.* (הוועל'-ע-דיי) ז. ***wellaway***

well'-advised' *a.* (הוועל'-עד-וואיזד') לויט א גוטען ראטה אדער נאכדענקען; איבערלעגט.

well affec'ted to (הוועל ע-פעק'-טעד טו) פריינדליך געשטימט צו עטוואס אדער צו אימעצען.

well'-anear' *adv.* (הוועל'-ע-ניער') גאר אין גיכען, באלד.

well'-appoin'ted *a.* (הוועל'-ע-פאינ'-טעד) גוט אויסגעריכט; בעזארגט מיט אלץ וואס עס איז נויטיג.

well'away *int.* (הוועל'-ע-הוויי) אך! א! וועה!

well'-bal'anced *a.* (הוועל'-בעל'-ענסט) וואס איז געהאלטען אין ריכטיגער גלייכגעוויכט; אין ארדנונג; גוט איינגעריכטעט.

well'-behaved' *a.* (הוועל'-בי-הייווד') מיט גוטער אויפפיהרונג; ארטיג, אנשטענדיג, העפליך.

well'-be'ing *n.* (הוועל'-בי'-אינג) דאס וואוילזיין, גליק.

well'-belov'ed *a.* (הוועל'-בי-לאוו'-עד) שטארק בעליעבט; זעהר טייער.

well'-besee'ming *a.* (הוועל'-בי-סיע'-מינג) זעהר ווירדיג, וואויל=פאסענד.

well'-boat *n.* (הוועל'-באוט) א פישערשיף מיט א פיש=בעהאלטער [אן ארט אין דער שיף אנגעפילט מיט וואסער, וואו מען האלט געפאנגענע פיש].

well'-born *a.* (הוועל'-באהרן) פון שעהנער געבורט; פון א יחוס'דיגער אבשטאמונג.

well'-bred *a.* (הוועל'-ברעד) גוט ערצויגען, ארטיג, עדעל; פון א גוטער פאראדע אדער אבשטאמונג [וועגען הויזטהיערע].

well'-built *a.* (הוועל'-בילט) גוט געבויט.

well'-complex'ioned *a.* (הוועל'-קאמ-פלעק'-שאנד) וואס זעהט אויס גוט, וואס האט א גוטע געזיכטס=פארב.

well'-condi'tioned *a.* (הוועל'-קאנ-דיש'-אנד) אין גוטע בעדינגונגען; אין א גוטען צושטאנד; אין א גוטער לאגע.

well'-conduc'ted *a.* (הוועל'-קאנ-דאק'-טעד) גוט געפיהרט, גוט געלייטעט; פון א גוטער, אנשטענדיגער אויפפיהרונג.

well'-curb *n.* (הוועל'-קירב) דער געלענדער ארום א ברונען.

well'-defined' *a.* (הוועל'-די-פאינד') גוט בעשטימט; גוט אויסגעארבייט [ווי למשל, א פלאן].

well'-disposed' *a.* (הוועל'-דיס-פאוזד') גוט געזינט, וואויל=מיינענד, מיט גוטע אבזיכטען.

well'-do'er *n.* (הוועל'-דוה'-ער) איינער וואס טהוט גוטעס.

well'-do'ing *n. and a.* (הוועל'-דוה'-אינג) א גוטע טהאט, א גוטע אויפפיהרונג; מעשים=טובים; וואס טהוט גוטעס.

well'-drain *n. and v.* (הוועל'-דריין) אן אבלייטונגס=גרוב [א גרוב אבצוציהען וואסער פון נאסען לאנד]; טריקענען לאנד דורך אבציהען דאס וואסער אין אן אבלייטונגס-גרוב.

well'-drill *n.* (הוועל'-דריל) אזא אינסטרומענט צו בויערען א ברונען.

well'-earned *a.* (הוועל'-אוירנד) מיט רעכט פערדיענט.

The punishment he received was **well-earned.**

well enough' (הוועל אי-נאף') גאנץ גוט, נישט קשה'דיג.

well'-famed *a.* (הוועל'-פיימד) זעהר בעריהמט.

well'-fa'vored *a.* (הוועל'-פיי'-ווארד) ליעבליך, חנ'עוודיג; שעהן, אנגענעהם.

well'-fed *a.* (הוועל'-פעד) אבגעקארמעט, פעט, דיק.

well'-found *a.* (הוועל'-פאונד) וואס איז ווערטה אנערקענט צו ווערען; לויבענסווערטה.

well'-foun'ded *a.* (הוועל'-פאונ'-דעד) גוט בעגרינדעט; וואס האט א פעסטען באדען אונטער זיך; וואס האט א גענינגענדע אורזאכע.

well'-graced *a.* (הוועל'-גרייסט) בעליעבט.

well'-groun'ded *a.* (הוועל'-גראונ'-דעד) ז. ***well-founded***

well'-head *n.* (הוועל'-העד) דער אורשפרונג פון א קוואל.

well'-hole *n.* (הוועל'-האול) א טרעפרוים [די עפנונג אדער לאך וואס ציהט זיך אין א געביידע דורך אלע עטאזשען און דורך וועלכער עס לויפען דורך טרעפ]; דאס ארט אין א פישער=שיף וואו מען האלט די געפאנגענע פיש.

well'-informed' *a.* (הוועל'-אינ-פאהרמד') גוט אינפארמירט, וואס האט ידיעות אין פערשיעדענע ענינים.

well'-inten'tioned *a.* (הוועל'-אינ-טענ'-שאנד) מיט גוטע אבזיכטען; גוט געמיינט.

His action was **well-intentioned** but proved injurious to me.

well'-judged *a.* (הוועל'-דזשאדזשד) גוט אויסגערעכענט, גוט בעטראכט.

well'-knit *a.* (הוועל'-ניט) שטארק געבויט.

well'-known *a.* (הוועל'-נאון) גוט בעקאנט.

well'-look'ing *a.* (הוועל'-לוק'-אינג) וואס זעהט אויס גוט; מיט א גוטען אויסזעהן.

well'-made *a.* (הוועל'-מייד) גוט געמאכט.

well'-man'nered *a.* (הוועל'-מענ'-ערד) מיט גוטע מאניערען; גוט ערצויגען; העפליך.

well'-mea'ner *n.* (הוועל'-מיע'-נער) איינער וואס מיינט גוט; איינער וואס האט גוטע אבזיכטען.

well'-mea'ning *a.* (הוועל'-מיע'-נינג) גוט געזינט, וואס מיינט גוט.

well'-meant *a.* (הוועל'-מענט) גוט געמיינט, מיט א גוטער אבזיכט.

well'-min'ded *a.* (הוועל'-מאינ'-דעד) פריינדליך גענייגט, מיט א פריינדליכער בעציהונג.

well'-na'tured *a.* (הוועל'-ניי'-טשורד) גוטהערציג; גוט גענייגט.

well'-nigh' *adv.* (הוועל'-נאי') ביינאהע, פאסט, כמעט.

well off (הוועל אף) אין א גוטען צושטאנד; וואהלהאבענד, פערמעגליך.

well oiled tongue (הוועל אילד טאנג) מיט א גלאטען צינגעל.

well'-or'dered *a.* (הוועל'-אהר'-דערד)

גוט געארדענט, גוט איינגעריכטעט, גוט רעגולירט, גוט פערוואלטעט.

well'-plea'sing *a.* (הוועל'-פליע'-זינג) אנגענעהם, ליעבליך, געפעליג.

well'-pump *n.* (הוועל'-פאמפ) א ברונען-פומפ.

well'-read *a.* (הוועל'-רעד) בעלעזען, שטארק בעלעזען.

He is well-read in all the social sciences.

well'-room *n.* (הוועל'-רוהם) א ברונעם-צימער, א קוואל-שטיבעל; דער קורזאל [דאס הויז איבער א קוואל וואו מען טרינקט דאס וואסער]; אן ארט אין א שיף וואו עס קלייבט זיך אן וואסער.

well'-set *a.* (הוועל'-סעט) גוט געזעצט, גוט צוזאמענגעשטעלט; סימעטריש געבויט.

well'-sin'ker *n.* (הוועל'-סינ'-קער) א ברונעם-גרעבער.

well'-spo'ken *a.* (הוועל'-ספאו'קן) גוט גערעדט, מיט גוטער אויסשפראך; פריינדליך אדער העפליך ריידענד.

well'-spring *n.* (הוועל'-ספרינג) א קוואל, א וואסער-קוואל; די אור-קוועלע פון עפעס.

well'-sweep *n.* (הוועל'-סהוויעפ) א ברונעם-שווענגעל. ז. *sweep*

well'-tem'pered *a.* (הוועל'-טעמ'-פערד) אין מוזיק — אין דעמוזעלבען מאָארט.

well'-tim'bered *a.* (הוועל'-טימ'-בערד) 1. בעזארגט מיט געהילץ, וואס פערמאגט פיעל וואלד אדער געהילץ; 2. געמאכט מיט גוטען געהילץ אדער מיט פיעל געהילץ; 3. גוט געבויט, שטארק געבויט.

1. Canada is a well-timbered land. 3. He is a well-timbered fellow.

well'-timed *a.* (הוועל'-טאימד) געטהאן צו דער רעכטער צייט; וואס הים אב די ריכטיגע צייט.

well'-to-do' *a.* (הוועל'-טו-דוה') וואהלהאבענד, פערמעגליך.

well'-tomb *n.* (הוועל'-טוהם) א ברונען-קבר, א ברונען-עהנליכער קבר [ווי ביי די פארצייטיגע עגיפטער און פעניציער].

well'-trap *n.* (הוועל'-טרעפ) ז. *stench-trap*

well'-wa'ter *n.* (הוועל'-הוואה'-טער) ברונען-וואסער.

well'-wish'er *n.* (הוועל'-הוויש'-ער) א גוט-ווינשער, א פערגינער, א פריינד.

wels *n.* (הוועלז) דער וועלס [אזא פיש]. ז. *sheat-fish*

welsh *v.* (הוועלש) בעשווינדלען אדער אויסנארען דאס וועט-געלד ביי א וועט-לויף פון פערד, ניט בעצאהלען דעם פערלארענעם וועט אדער אנטלויפען מיט דעם איינגעלעגטען וועט-געלד [ביי וועט-לויף פון פערד].

Welsh *a. and n.* (הוועלש) וואס וועליש, וואס איז שייך צו דער ענגלישער פראווינץ ווייַלס אדער וואלים; די וועלישע שפראך.

wel'sher *n.* (הוועל'-שער) א שווינדלערישער וועטער ביי א וועט-לויף פון פערד; איינער וואס בעצאהלט ניט זיין וועט אדער אנטלויפט מיט דעם איינגעלעגטען וועט-געלד [ביי א וועט-לויף פון פערד].

Welsh'man *n.* (הוועלש'-מען) א וועלישער, אן איינוואהנער פון ווייַלס אדער וואלים [אן ענגלישע פראווינץ]; דער שווארץ-פיש [ז. *black-bass*]; דער שטאכעל-פיש [אזא פיש וואס איז בעדעקט מיט שטאכלען. ז. *squirrel-fish*].

Welsh rab'bit (הוועלש רעב'-איט) אזא מאכל פון קעז מיט געטריקענטען ברויט.

welt *n. and v.* (הוועלט) א ברעג, א ראנד, א זוים; דאס ראנד-לעדערעל צווישען דער אויבערשטער און אונטערשטער זויל; א שראם אדער פאס אויף'ן לייב [ווי פון שמיץ]; מאכען א ראנד אדער זוים; קאטעווען, שמייסען, שלאגען.

wel'ter *v., n. and a.* (הוועל'-טער) זיך קייקלען [ווי כוואליעס]; זיך שטויסען, לויפען מיט טומעל און אונארדנונג; זיך קייקלען, זיך וואלגערען, זיך באדען; קייקלונג; שטויסונג; טומעל; וואס איז שייך צו א וועט-לויף, ביי וועלכען די פערד טראגען אן עקסטרא משא פון 28 ביז 40 פונט.

wel'ter-race *n.* (הוועל'-טער-רייס) א וועט-לויף, ביי וועלכען די פערד טראגען אן עקסטרא משא פון 28 ביז 40 פונט.

wel'ter-weight *n.* (הוועל'-טער-הווייט) אן עקסטרא געוויכט פון 28 ביז 40 פונט וואס עס טראגט א פערד ביי א וועט-לויף; א פויסט-קעמפפער וואס וועגט פון 135 ביז 154 פונט.

wen *n.* (הוועז) א בייל, א גוליע, א גוז.

wench *n. and v.* (הווענטש) א מיידעל; א פרוי; א פראסטע מיידעל; א דיענסט-מיידעל; א נעגערקע; אן אויסגעלאסענע פרוי; האבען פערקעהר מיט אויסגעלאסענע פרויען.

wen'cher *n.* (הווענ'-טשער) אן אויסגעלאסענער מאן, א מאן וואס האט פערקעהר מיט אויסגעלאסענע פרויען.

wend *v.* (הווענד) געהן צו..., זיך ווענדען.

wen'nish *a.* (הווענ'-איש) ז. *wenny*

wen'ny *a.* (הווענ'-אי) עהנליך צו א בייל, גוז אדער גוליע; בעדעקט מיט ביילען אדער גוזעס.

went (הווענט) געגאנגען. ז. *go*

wen'tletrap *n.* (הווענ'טל-טרעפ) א לייטער-מושעל [אזא געדרעהטער מושעל].

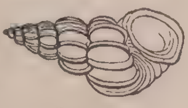

Wentletrap

wept (הוועפט) געוויינט. ז. *weep*

were (הוואיר) געווען. ז. *be*

we're פערקירצונג פון די ווערטער *we are* [מיר זיינען].

were'gild *n.* (הוויער'-גילד) ז. *wergild*

were'wolf *n.* (הוויער' הוואולף) ז. *werwolf*

wer'gild *n.* (הוואיר'-גילד) ווער-געלד, בלוט-געלד [א פארצייטיגע געלד-שטראף פאר מארד].

Werne'rian *a. and n.* (הוואיר-ניע'-רי-ען) וואס איז שייך צום דייטשען געלאָג ווערנער; וואס איז שייך צו דער ווערנערשער אדער נעפטונישער טעאריע פון דער אויסבילדונג פון דער ערד; אן אנהענגער פון ווערנער'ס טעאריע, א נעפטוניסט. ז. *Neptunist*

wert (הוואירט) דו ביזט געווען. ז. *be*

Werthe'rian *a.* (ווער-טיע'-רי-ען) עהנליך צו ווערטהער [דער העלד פון געטהע'ס ראמאן "די ליידען דעם יונגען ווערטהער"], אויף ווערטהער'ס שטייגער, קראנקהאפט-סענטימענטאל.

Wer'therism *n.* (ווער'-טער-איזם) ווערטהעריזם, ווערטהערישע שטימונג, קראנקהאפטע סענטימענטאליטעט, די סענטימענטאלע ליידען פון ווערטהער [דער העלד פון געטהע'ס ראמאן "די ליידען דעם יונגען ווערטהער"].

wer'wolf *n.* (הוואיר'-הוואולף) דער ווערוואלף [לויט אן אלטען פאלקס-אבערגלויבען, א מענש פערוואנדעלט אין א וואלף].

wer'wolfish *a.* (הוואיר'-הוואול-פיש) ווי א ווערוואלף. ז. *werwolf*

wer'wolfism *n.* (הוואיר'-הוואול-פיזם) די פערוואנדלונג פון א מענשען אין א וואלף [לויט אן אלטען אבערגלויבען]; דער אבערגלויבען וועגען ווערוועלף [מענשען פערוואנדעלט אין וועלף].

we'se (הוויעז) א פערקירצונג פון די ווערטער *we shall* אדער פון *we is* [א נעגערשע פערגרייזונג פון *we are*].

Wes'leyan *a. and n.* (הוועס'-לי-ען) וועסליש, וואס איז שייך צו דער פאמיליע פון דזשאן וועסלי [איינער פון די גרינדער פון מעטאדיזם]; דזשאן וועסלי'ס א נאכפאלגער, א מעטאדיסט. ז. *Methodist*

Wes'leyanism *n.* (הוועס'-לי-ענ-איזם) וועסליאניזם, דזשאן וועסלי'ס לעהרע, מעטאדיזם. ז. *Methodist*

west *n., a. and adv.* (הוועסט) וועסט, מערב-זייט; וועסטליך, פון מערב-זייט; צו דער וועסט-זייט, צו מערב-זייט.

west'-about' *adv.* (הוועסט'-ע-באוט') ארום צו דער וועסט [מערב-זייט], נאך מערב.

west'-bound *a.* (הוועסט'-באונד) געריכטעט נאך דער וועסט, וואס געהט נאך דער וועסט.

West End (הוועסט ענד) וועסטענד [דער וועסטליכער טייל פון לאנדאן, דער אריסטאקראטישער טייל פון לאנדאן].

wes'ter *v.* (הוועס'-טער) געהן צו דער וועסט-זייט.

wes'terliness *n.* (הוועס'-טער-לי-נעס) וועסטליכקייט, וועסטליכע לאגע.

wes'terly *a. and adv.* (הוועס'-טער-לי) וועסטליך, געריכטעט נאך דער וועסט, וואס קומט פון דער וועסט-זייט, וואס געפינט זיך צו מערב-צו; נאך דער מערב-זייט.

wes'tern *a. and n.* (הוועס'-טערן) וועסטליך, וואס ליעגט אין וועסט-זייט אדער מערב-זייט, וואס קומט פון דער וועסט, געריכטעט נאך דער וועסט; אן איינוואהנער פון א וועסטליכער געגענד; א מיטגליעד פון א פאלק וואס וואהנט אין דער וועסט.

wes'terner *n.* (הוועס'-טער-נער) אן איינוואהנער פון א וועסטליכער געגענד.

Wes'terner *n.* (הוועס'-טער-נער) אן איינוואהנער פון די וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

wes'ternism *n.* (הוועס'-טערנ-איזם) א כאראקטעריסטישע אייגענשאפט פון א מערב-פאלק; א כאראקטעריסטישער אויסדרוק, מנהג אדער געוועהנהייט ביי אן איינוואהנער פון די וועסטליכע טיילען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא.

wes'ternmost *a.* (הוועס'-טערנ-מאוסט) וואס איז אם וועסטליכסטען, וואס געפינט זיך אם ווייטסטען אין דער וועסט-זייט.

West'-In'dian *a. and n.* (הוועסט'-אינ'-די-ען) וועסט-אינדיש; א וועסט-אינדיער; א וועסט-אינדיערין, אן איינוואהנער אדער איינוואהנערין פון וועסט-אינדיען [אדער די אנטילען-אינזלען, ביי די ברעגען פון אמעריקא אין אטלאנטישען אקעאן, צווישען וועלכע די גרעסטע זוי-

נען: קובא, יאמאיקא, האאיטי און פּאָר־טאָ ריקאָ].

wes'ting *n.* (הוועס־טינג) א שטרעקע פון א געוויסען פּונקט נאָך מערב.

west'ling *n. and adv.* (הוועסט־לינג) אַן איינוואוהנער פון א וועסטליכער גע־געגד אדער פון א וועסטליכען לאַנד; נאָך מערב.

west'ward *adv. and a.* (הוועסט־הווארד) נאָך דער וועסט, צו מערב־צו; געריכטעט צו מערב־צו.

west'wardly *adv.* (הוועסט־הווארד־לי) נאָך דער וועסט, צו מערב־צו.

west'wards *adv.* (הוועסט־הווארדז) ז. *westwardly*.

wet *a., n. and v.* (הוועט) 1. נאַס; 2. אנגעפילט מיט וואסער; 3. וואַ־סערדיג; 4. רעגענדיג; 5. שכור; 6. וואָס איז געגען דעם פערבאָט פון אלקאהאלישע משקאות; וואָס איז פאַר פרייען פערקויף און טרייבונג פון אלקאהאלישע משקאות; 7. נאַסקייט; פייכטקייט; א רעגען; 8. נע־צונג, דאָס נאַס מאַכען; 9. א טרונק [משקה]; שכרות; 10. א געגנער פון פּראָהיביציאָן [פערבאָט פון אלקאהאלישע געטרענקען]; 11. נעצען, נאַס מאַכען, פייכט מאַכען; 12. "בענעצען", טרינקען לכבוד עפּעס.

4. In the tropical countries the year is divided into wet and dry seasons. 6. Our city voted to stay wet.

wet bar'gain (הוועט באַר־גיין) אַן אָב־מאַך אדער קניה וואָס איז געשלאָסען גע־ווארען ביי א ביסעל משקה.

wet blan'ket (הוועט בלענ־קעט) א קאַלטער טוש, איינער אדער עטוואָס וואָס גיסט אָב ווי מיט א קאַלטען שטראָם וואַ־סער.

His remarks put a wet blanket on the enthusiastic audience.

wet boat (הוועט באוט) א שיף וואָס קען זיך לייכט איבערקעהרען אדער זיך אנשע־פּען מיט וואסער.

wet coop'er (הוועט קוהפּ־ער) ז. *tight cooper*.

wet'-cup *n.* (הוועט־קאַפּ) א נאַסע באַנקע [וועלכע ציהט אָב בלוט פון קער־פּער].

wet'-cup'ping *n.* (הוועט־קאַפּ־אינג) דאָס שטעלען נאַסע באַנקעס [וועלכע צי־הען אָב בלוט פון קערפּער].

wet day (הוועט דיי) א רעגענדיגער טאָג.

wet dock (הוועט דאָק) א וואַסער־דאָק [א דאָק אדער באַסיין אין א האַפען מיט טויערען צו האַלטען דאָס וואסער אויף א געוויסער הויך צו פערלייכטערען די אַנלאָדונג אדער אויסלאָדונג פון שי־פען].

wet down pa'per (הוועט דאַון פּיי־פּער) צונעצענע פּאַפּיער [פאַר'ן דרוקען].

wet goods (הוועט גודז) משקאות, גע־טרענקע [אלס הומאָריסטישער אויס־דרוק].

weth'er *n.* (הוועטה־ער) א קאַסטריר־טער באַראַן [א באַראַן וואָס איז געמאַכט פאַר אויס זכר].

wet'ly *adv.* (הוועט־לי) אין א נאַסען אדער פייכטען צושטאַנד.

wet me'ter (הוועט מיע־טער) א גאַז־מעסטער, אין וועלכען דער גאַז געהט דורך דורך וואסער.

wet monsoon' (הוועט מאַנ־סוהן) דער פייכטער מוסאָן־ווינד [וואָס בלאָזט פון דרום־מערב זייט אין דער לענג פון'ם אזיאַטישען ברעג פון'ם פּאַסיפישען אָקעאַן].

wet'ness *n.* (הוועט־נעס) נאַסקייט, פייכטקייט; רעגענדיגקייט.

wet'-nurse *n. and v.* (הוועט־נוירס) אַן אַם, א זויגערין; זויגען, זיין אַן אַם; זיך ניאַנטשען, צערטלען.

wet one's line (הוועט הוואַנז לאַין) פישען, כאַפּען פיש מיט א ווענטקע.

wet one's whis'tle (הוועט הוואַנז הוויסל) מאַכען א כוסה.

wet'-pack *n.* (הוועט־פּעק) א פייכטע איינהילונג פאַר א היץ־קראַנקען.

wet port (הוועט פּאָרט) א וואסער־פּאָרט, א האַפען דורך וועלכען עס קומען אריין אויסלענדישע סחורות.

wet prepara'tion (הוועט פּרעפּ־ע־ריי־שאַן) א פּלאַנצע אדער בעשעפעניש וואָס מען האַלט אין אלקאהאָל אדער עהנ־ליכער פליסיגקייט.

wet provi'sions (הוועט פּראָ־וויזש־אַנז) געזאַלצענעם פלייש, געזייערטע גאַר־טען־פּראָדוקטען, עסיג און עהנליכע פּראָ־דוקטען פאַר א שיף.

wet'-shod *a.* (הוועט־שאָד) אנגעטהאַן אין נאַסע שיך; מיט דורכגעווייקטע שיך.

wet'ter *n.* (הוועט־ער) א נעצער; איי־נער וואָס מאַכט פייכט פּאַפּיער פאַר'ן דרוקען.

wet'ter-off' *n.* (הוועט־ער־אָף) אין גלאָז־פאַבריקאַציאָן — דער ארבייטער וואָס נעהמט אַראָנטער פון דעם בלאָז־איי־זען די פאָרמירטע פלעשער.

wet'ting-machine' *n.* (הוועט־אינג־מע־שין) א דאַמפּף־מאַשין, א נעץ־מאַשין [צום פייכט מאַכען פּאַפּיער פאַר'ן דרו־קען].

wet'tish *a.* (הוועט־איש) נאַסליך, פייכט־ליך.

wey *n.* (הוויי) א געוויכט; אַן געוויכט [פון פערשיעדענער גרויס פאַר פערשיע־דענע פּראָדוקטען]; א מאָס פון 40 בושעל.

whack *v. and n.* (הוועק) א שטאַרקען קלאַפּ טהאָן; א פּראַסק טהאָן; קלאַפּען, שלאָגען; פּאַנאַנדערטיילען, פאַנאַנדערטיי־לען אין חלקים, אייסטיילען; אָבצאָהלען, קוויטירען, זיך אָברעכענען, זיך אויסגליי־כען; א שטאַרקער קלאַפּ; א פּראַסק; א חלק, א טייל; א פּראָבע, א פּערזוך.

whack'er *n.* (הוועק־ער) עטוואָס אונ־געהייער גרויסעס; א קאָלאָסאַלע זאַך; א ריעזיגער ליגען.

whack'ing *a.* (הוועק־אינג) אונגעהייער גרויס, קאָלאָסאַל.

whale *n. and v.* (הווייל) א וואַלפיש; זיך בעשעפטיגען מיט וואַלפיש־פאַנג; פאַנ־גען וואַלפיש; גוט אַנקלאַפּען די ביינער.

Whale

whale'back *n.* (הווייל־בעק) אַ שיף מיט א רונדען אויבערשטען דעק.

whale'-bird *n.* (הווייל־בוירד) דער וואַלפיש־פויגעל אדער דער בלויער שטורם־פויגעל [א שטורם־פויגעל אדער מעווע וואָס ערנעהרט זיך פון דעם אָבפאַל פון געפאַנגענע וואַלפיש]; דער שטיין־קייק־לער [אַ פויגעל. ז. *turnstone*].

whale'-boat *n.* (הווייל־באוט) א וואַל־פיש־שיפעל [געברויכט ביים וואַלפיש־פאַנג].

whale'bone *n. and a.* (הווייל־באון) פיש־ביין [די צייהן פון א וואַלפיש]; עט־וואָס געמאַכט פון פיש־ביין; געמאַכט פון פיש־ביין.

whale'-built *a.* (הווייל־בילט) געבויט ווי א וואַלפיש־שיפעל [א שיפעל געברויכט ביי וואַלפיש־פאַנג].

The Canadian fishing-boats are whale-built.

whale'-calf *n.* (הווייל־קאַף) א יונגער וואַלפיש.

whale'-fin *n.* (הווייל־פין) פיש־ביין. ז. *whalebone*.

whale'-fish'er *n.* (הווייל־פיש־ער) א וואַלפיש־פאַנגער.

whale'-fish'ery *n.* (הווייל־פיש־ער־אי) וואַלפיש־פאַנג; די אויסשטאַטונג פאַר א וואַלפיש־פאַנג [די מענשען, די שיפען א. ז. וו.]; א פּלאַץ פאַר וואַלפיש־פאַנג.

whale'-fish'ing *n.* (הווייל־פיש־אינג) וואַלפיש־פאַנג.

whale'-flea *n.* (הווייל־פליע) ז. *whale-louse*.

whale'-head *n.* (הווייל־העד) דער וואַלפיש־קאָפּ [אַ שטאָרך־עהנליכער אדער צאַפּליא־עהנליכער פויגעל מיט א ריעזיגען קאָפּ און שנאָבעל].

whale'-hun'ter *n.* (הווייל־האַנ־טער) א וואַלפיש־פאַנגער.

whale'-line *n.* (הווייל־לאַין) א האַר־פּון־שטריק. ז. *harpoon*.

whale'-louse *n.* (הווייל־לאַוס) א וואַל־פיש־לויז [א פּאַראַזיטישער אינזעקט, וואָס האַלט זיך אויף א וואַלפיש].

whale'man *n.* (הווייל־מען) א וואַל־פיש־פאַנגער.

whale'-oil *n.* (הווייל־איל) פיש־טראָן, טראָן.

wha'ler *n.* (הוויי־לער) א וואַלפיש־פאַנגער; א שיף פאַר וואַלפיש־פאַנג; עט־וואָס אונגעהייערעס אדער קאָלאָסאַלעס.

whale'-rind *n.* (הווייל־ראַינד) די הויט פון א וואַלפיש.

wha'lery *n.* (הוויי־לער־אי) וואַלפיש־פאַנג.

whale'-shark *n.* (הווייל־שאַרק) דער וואַלפיש־האַיפיש [אַ גרויסער האַיפיש פון די וואַרימע געגענדען]; דער ריעזען־האַיפיש [ז. *basking-shark*].

whale'-ship *n.* (הווייל־שיפּ) א שיף פאַר וואַלפיש־פאַנג.

wha'ling *n. and a.* (הוויי־לינג) וואַל־פיש־פאַנג, וואַלפיש־יאַגד; אונגעהייער, קאָלאָסאַל.

wha'lingman *n.* (הוויי־לינג־מען) ז. *whaleman*.

whame *n.* (הווים) א פּיה־פליעג, א פערד־פליעג.

whang *n. and v.* (הוועננ) א רימען; רימען־לעדער; א קלאַפּ; א שמיקעל, א פּאַס; שמייסען, שלאָגען.

whap *v. and n.* (הוואַפּ) ז. *whop*.

whap'per *n.* (הוואַפּ־ער) ז. *whopper*.

whap'pet *n.* (הוואַפּ־עט) א הונד.

wharf *n. and v.* (הוואָרף) א ווערפט, א האַפען־דאַמבע, א לאַנדונגס־דאַמבע, א לאַנדונגס־פּלאַץ, א לאַנדונגס־פּלאַטפאָרמע [פאַר שיפען]; מאַכען א ווערפט אדער האַפען־דאַמבע; אויסלאָדען אויף א ווערפט.

whar'fage *n.* (הוואָהר־פעדזש) ווערפט־

געלד, ווערפט־אבצאהלונג [אבצאהלונג פאר בענוצען א ווערפט אדער לאנדונגס־פלאץ פאר שיפען]; לאנדונג אין א ווערפט.

wharf′-boat *n.* (הוואהרפ׳־באוט) א ווערפט־שיפעל, א שיפעל אונטערצוהאל־טען א לאנדונגס־פלאטפארמע פאר שיפען, א שיפעל ארומצופאהרען ארום ווערפטען [האפען־דאמבעס, לאנדונגס־פלאטפארמען פאר שיפען].

whar′fing *n.* (הוואהר׳־פינג) א פלאט־פארמע עהנליך צו א ווערפט [האפען־דאמבע, לאנדונגס־פלאטפארמע פאר שי־פען]; ווערפט־מאטעריאלען [צום בויען ווערפטען]; ווערפטען.

whar′finger *n.* (הוואהר׳־פינ־דזשער) א ווערפט־אייגענטימער, א ווערפט־אויס־זעהער. ז. *wharf*.

wharf′man *n.* (הוואהרפ׳־מען) א ווערפט־אויפזעהער; איינער וואס איז בע־שעפטיגט אויף א ווערפט [האפען־דאמבע, לאנדונגס־פלאץ, לאנדונגס־פלאטפארמע פאר שיפען].

wharf′-mas′ter *n.* (הוואהרפ׳־מעס־טער) ז. *wharfinger*.

wharf′-rat *n.* (הוואהרפ׳־רעט) א ווערפט־ראץ [א ראץ, וואס האלט זיך ביי ווערפטען אדער לאנדונגס־פלעצער פאר שיפען]; א ווערפט־וואגאבונד, א ברא־דיאגע וואס האלט זיך אויף ביי א ווערפט.

wharves *n.* (הוואהרווז) ווערפטען. ז. *wharf*.

what *pr., adv. and c.* (הוואט) 1. וואס? וועלכער, וועלכע, וועלכעס? 2. וואס, דאס וואס; 3. וואס פאר א...; 4. היי! אה! [א רוף]; 5. עטוואס; 6. ווארום? 7. אזוי פיעל, אזוי ווייט, ביז אזא גראד; 8. אין וועלכער הינזיכט?

2. I am what nature made me. 3. What nonsense! 5. I'll tell you what.

what′abouts *n.* (הוואט׳־ע־באוטס) זא־כען מיט וועלכע איינער איז בעשעפטיגט.

I know your whatabouts and whereabouts.

what do you call it (הוואט דו יו קאהל איט) ווי רופט מען דאס [געברויכט, ווען מען פערגעסט א נאמען, אדער מען ווייסט ניט דעם נאמען, אדער מען וויל ניט דערמאנען דעם נאמען אויס פעראכ־טונג].

what′-d′ye-call′-′em (הוואט׳־דיע־קאהל׳־עם) ווי רופט מען דאס [געברויכט ווען מען פערגעסט א נאמען אדער מען ווייסט ניט דעם נאמען אדער מען וויל ניט דערמאנען דעם נאמען אויס פעראכ־טונג].

We had at dinner meats, fruits, wines, and what-d'ye-call-'em.

what′-d′ye-call′-it (הוואט׳־דיע־קאהל׳־איט) ווי רופט מען דאס. ז. *what do you call it*.

whate′er′ *pr.* (הוואט־עהר׳) פעראיינ־פאכונג פון *whatever*.

what else (הוואט עלס) וואס נאך.

whatev′er *pr. and a.* (הוואט־עוו׳־ער) 1. אלעס, אלעס וואס, עס מאכט ניט אויס וואס, וואס ניט איז; 2. וועלכער ניט איז, וועלכעס ניט איז.

1. The mayor is expected to make himself thoroughly acquainted with whatever concerns the welfare of the city. 2. Whatever side he is on, he always finds excellent reasons for it.

what for? (הוואט פאר) פאר וואס? צו־ליעב וואס? פאר וועלכע מעשים טובים?

Lend me some money. What for?

what...for? (הוואט...פאר) צוליעב וואס? צו וואס?

What is he here for?

what ho! (הוואט האו) היי! [א רוף].

what if? (הוואט איף) וואס וועט זיין, אויב...; וואס וועסטו זאגען, אין פאל...? וואס מאכט עס אויס, אויב...

What if he does not keep his promise?

what′-like *a.* (הוואט׳־לאיק) פון וועלכען אויסזעהן אדער כאראקטער.

From sad experience we know what-like the best friend is likely to turn out.

what next? (הוואט נעקסט) וואס ווייטער? וואס דאן?

what not (הוואט נאט) וואס דען ניט? אלעס אין דער וועלט; אלעס וואס דו ווילסט.

The table was loaded with pictures, toys, and what not.

what′-not *n.* (הוואט׳־נאט) 1. אן עטא־זשערקע, ביכער־פאליצעס, א געשטעל אדער פאליצעס פאר פערשיעדענע קליינינ־קייטען; 2. אלעס; אלעס וואס דו ווילסט; וואס דען ניט?

2. He is used to put down in his diary his thoughts, doubts, observations and what-nots.

what of (הוואט אוו) וואס זאגסטו? וואס דענקסטו? וואס הערט זיך מכח?

You provided everything for to-day. But what of to morrow?

what of it? (הוואט אוו איט) טא איז וואס? וואס מאכט עס אויס?

He has refused to meet me. Well, what of it?

what on earth (הוואט אן אורטה) וואס, אום הימעל׳ס ווילען...

What on earth do you expect to come out of this?

what's his name (הוואטס היז ניים) ווי רופט מען איהם.

Tell Mr. What's-his-name to be off.

what′so *a. and pr.* (הוואט׳־סאו) וועל־כער ניט איז, וועלכע ניט איז, וועלכעס ניט איז; וואס ניט איז, ווער ניט איז.

whatsoe′er′ *pr.* (הוואט־סא־עהר׳) ווער ניט איז, וואס ניט איז. ז. *whatsoever*.

whatsoev′er *a. and pr.* (הוואט־סא־עוו׳־ער) 1. וועלכער ניט איז, וועלכע ניט איז, וועלכעס ניט איז; 2. ווער ניט איז; וואס ניט איז.

2. Whatsoever you speak, let it be the truth.

what's the mat′ter? (הוואטס טהי מעט׳־ער) וואס איז דער מעהר? וואס טהוט זיך דא?

what's the rack′et? (הוואטס טהי רעק׳־עט) וואס קומט דא פאר? וואס טהוט זיך דא?

what's to do here? (הוואטס טו דו היער) וואס טהוט זיך דא? וואס קומט דא פאר?

what though (הוואט טהאו) איז וואס? וואס מאכט עס אויס? וואס קען עס ארען?

What though he is poor? He is a man for all that.

whawl *v.* (הוואהל) מיאוקען [ווי א קאץ]. ז. *waul*.

whay′-worm *n.* (הוויי׳־ווארם) א פרישטשיק; א משוגעת, א קאפריז.

wheal *n. and v.* (הוויעל) א בלאטער, א פרישטש, א קרעצעל; א סיניאק, א פאס אדער צייכען פון א שמיץ אדער קלאפ; מאכען בלאטערען אדער פרישטשעס; מא־כען א סיניאק אדער פאס [אויף׳ן לייב]; אנרייסען [וועגען א בלאטער אדער קרע־צעל].

wheat *n.* (הוויעט) ווייץ.

wheat′-bird *n.* (הוויעט׳־בוירד) דער בוכפינק אדער זיאבליק. ז. *chaffinch*.

wheat′-bug *n.* (הוויעט׳ באג) א ווייץ־קעפער, א ווייץ־זשוק [אזא זשוק וואס האלט זיך אויף ווייץ].

wheat′-crack′er *n.* (הוויעט׳־קרעק׳־ער) א מאשין צו מאכען ווייצענע גרויפען.

wheat′ear *n.* (הוויעט׳־איער) ז. *stonechat*.

wheat′-ear *n.* (הוויעט׳־איער) א ווייץ־זאנג.

wheat′-ear stitch (הוויעט׳־איער סטיטש) זאנגען־עהנליכע שטיקעריי.

whea′ten *a.* (הוויעטן) פון ווייץ, ווייצענער.

wheat′-gra′der *n.* (הוויעט׳־גריי׳־דער) א מאשין צו רייניגען און סארטירען ווייץ.

wheat′-grass *n.* (הוויעט׳־גרעס) ז. *quitch-grass*.

whee′dle *v.* (הוויעדל) שמייכלען, חנפ׳ע־נען, לאשטשען; ארייננארען דורך זיסע רייד, געווינען דורך שמייכלעריי; ארויס־קריגען מיט חניפה.

wheed′ler *n.* (הוויעד׳־לער) א שמייכ־לער, א חונף.

wheed′ling *n.* (הוויעד׳־לינג) שמייכלונג, שמייכלעריי, חניפה.

wheel *n. and v.* (הוויעל) 1. א ראד; א ראד־עהנליכער אינסטרומענט, אפאראט אדער מאשין; א שפין־ראד; א שטייער־ראד [פון א שיף]; א מארטער־ראד; א טעפער־ראד; א ראד־עהנליכעס פייער־ווערק; א וואגען; א וועלאסיפעד; 2. קרייז־בעוועגונג; דרעהונג, אומדרעהונג; 3. בעוועגונגס־קראפט; 4. א דאלאר [אויף דער גנבים־שפראך]; 5. דרעהען, קייקלען, אומדרעהען; זיך קייקלען, זיך דרעהען; זיך בעוועגען אין א קרייז; 6. אראב־געהן פון וועג, זיך אבקירעווען פון גליי־כען וועג; אבווייכען; 7. פיהרען אויף א וואגען אדער וועלאסיפעד; פאהרען אין א וואגען אדער אויף א וועלאסיפעד; פיה־רען א וואגען; 8. צוגעבען אדער צומא־כען א ראד; 9. פארמירען אויף א ראד אדער מיט דער הילף פון א ראד [ווי למשל, טעפ]; 10. מאטערען אויף א מאר־טער־ראד.

5. Please, wheel my chair around. 6. To avoid danger, I had to wheel three miles around. 8. We had to stop and wheel our cart.

whee′lage *n.* (הוויע׳־לעדזש) שאסעע־געלד, אן אבצאהל פאר דעם רעכט צו פאהרען אין געוויסע געגענדען.

wheel′-an′imal *n.* (הוויעל׳־ענ׳־אי־מעל) א רעדער־חיה׳לע. ז. *rotifer*.

wheel′-animal′cule *n.* (הוויעל׳־ענ־אי־מעל׳־קיול) א רעדער־חיה׳לע. ז. *rotifer*.

wheel′-band *n.* (הוויעל׳־בענד) א ראד־שינע, א ראד־רייף.

wheel′barrow *n.* (הוויעל׳־בער־או) א טאטשקע.

Wheelbarrow

wheel′-bear′er *n.* (הוויעל׳־בעהר׳־ער) א רעדער־חיה׳לע. ז. *rotifer*.

wheel′-bird *n.* (הוויעל׳־בוירד) ז. *goatsucker*.

wheel′-boat *n.* (הוויעל׳־באוט) א שיף אויף רעדער [וואס מען קען פיהרען אויף דער יבשה].

wheel'-car'riage *n.* (הווילֿ-קער'-רידזש) אן עקיפאזש, א וואגען.

wheel'-chain *n.* (הווילֿ-טשיין) א שטייער־ראד קייט, א רודער־קייט.

wheel'-chair *n.* (הווילֿ-טשעהר) א פאהר־שטוהל [א שטוהל אויף רעדלעך, ווי למשל, צום פיהרען א קראנקען].

wheel'-cul'tivator *n.* (הווילֿ-קאל'-טי-וויי-טאר) אן אקער אויף רעדער. ז. *cultivator*.

wheel'-cut'ting *n.* (הווילֿ-קאט'-אינג) דאס אויסשניידען די צייהנדלעך פון רעדלעך [פון זייגערס].

wheeled *a.* (הווילד) מיט א ראד אדער רעדעלעך; מיט רעדער, אויף רעדער, רע־דערדיג.

whee'ler *n.* (הוויע'-לער) איינער וואס קייקעלט אדער דרעהט; א רעדער־מאכער; א דישעל־פערד [ז. *wheel-horse*]; עטוואס וואס האט רעדער [אין דיזען זין געברויכט בלויז אין פערבינדונג מיט אנדערע ווערטער, ווי למשל: *eight-wheeler*].

wheel'-fire *n.* (הווילֿ-פאיר) א ראד־פייער [א פייער וואס רינגעלט ארום א שמעלץ־טיגעל, אבער ריהרט זיך אן דעם ניט אן].

wheel'-guard *n.* (הווילֿ-גארד) ז. *dirt-board*.

wheel'-horse *n.* (הווילֿ-האהרס) 1. דאס דישעל־פערד, דאס שטאנג־פערד [א פערד וואס איז געשפאנט ביים וואַ־גען, אין גענענזאץ צו די פערד וואס זיינען געשפאנט פון פאראנט אדער גאַ־שפּיץ]; 2. איינער וואס טהוט די מייסטע ארבייט; איינער, אויף וועמען עס פאלט די הויפט לאסט פון אן ארבייט אדער אונטערנעה־מונג.

2. The junior partner is the **wheel-horse** of the firm.

wheel'-house *n.* (הווילֿ-האוס) ז. *pilot-house*.

whee'ling *n.* (הוויע'-לינג) דאס קייק־לען; דאס פאהרען אדער פיהרען אין א וואגען; דאס פאהרען אויף א וועלאסיפעד.

wheel'-lock *n.* (הווילֿ-לאק) א ראד־שלאס [א שלאס אין א ביקס וואס שיסט אוים מיט דער הילף פון א רעדעל]; א קאמבינאציאנס־שלאס, א בוכשטאבען־שלאס [ז. *letter-lock*]; א מין טאר־מאז אדער ברעמזע [צו פערהאלטען א ראד].

wheel'man *n.* (הווילֿ-מען) א שטייער־מאן; א וועלאסיפעדיסט.

wheel'-race *n.* (הווילֿ-רייס) דער טייל פון דעם וואסער־קאנאל אדער וואַ־סער־קאסטען ביי א וואסער־מיהל, וואו עס געפינט זיך דאס וואסער־ראד.

wheel'-rope *n.* (הווילֿ-ראופ) א שטייער־שטריק, א רודער־שטריק.

wheels *n.* (הווילז) 1. רעדער; 2. מאַ־שינעריע; 3. בעוועגונגס־קראפט, לעבענס־קראפט. ז. *wheel*.

3. The **wheels** of weary life at last stood still.

wheel'-seat *n.* (הווילֿ-סיעט) דער צאַ־פען [דער טייל פון אן אקס, אויף וועל־כען עס זעצט זיך ארויף דאס ראד].

wheel'-shaped *a.* (הווילֿ-שייפט) ראד־פערמיג.

wheels'man *n.* (הווילז-מען) א שטייערמאן.

wheels within' wheels (הווילז הוויטה-אין' הווילז) א פלאנטער; קאמ־פּליצירטקייט.

wheel tax (הווילֿ טעקס) א שטייער אויף עקיפאזשען.

wheel'-tire *n.* (הווילֿ-טאיר) א ראד־שינע, א ראד־רייף.

wheel'-tooth *n.* (הווילֿ-טוהטה) א ראד־צאהן.

wheel'way *n.* (הווילֿ-הוויי) א וועג פאר עקיפאזשען.

wheel'-win'dow *n.* (הווילֿ-הווינ'-דאו) א ראד־פענסטער [א קיילעכדיג פענ־סטער מיט קרוזשעווע־עהנליכע פערציע־רונגען, וועלכע בילדען עטוואס עהנליכעס צו א ראד]. ז. *rose-window*.

wheel'work *n.* (הווילֿ-הוואירק) רעדער־ווערק, רעדער, א קאמבינאציאן פון רעדער.

wheel'wright *n.* (הווילֿ-ראיט) א ראד־מאכער; איינער וואס מאכט וואגענס; איינער וואס ארבייט ביי א ראד.

whee'ly *a.* (הוויע'-לי) ראד־פערמיג, קרייז־פערמיג, רונד.

wheeze *v. and n.* (הוויעז) סאפּען, קייכען, כראפען, אטעמען שווער; דאס סאפען, דאס קייכען, דאס כראפען, סאַ־פעניש, קייכעניש, שווערע אטעמונג, אסטהמא.

whee'zer *n.* (הוויע'-זער) איינער וואס סאפעט, קייכט אדער אטעמט שווער; איי־נער וואס ליידעט פון אסטהמא.

whee'zily *adv.* (הוויע'-זי-לי) סאפענ־דיג, קייכענדיג, כראפענדיג, אטעמענדיג שווער, ליידענדיג פון אסטהמא.

whee'zingly *adv.* (הוויע'-זינג-לי) ז. *wheezily*.

whee'zy *a.* (הוויע'-זי) סאפענד, קיי־כענד, כראפענד, אטעמענד שווער, וואס ליידעט פון אסטהמא.

whelk *n.* (הוועלק) א פרישטשיק, א געשווירעל, א בלעזעל, א קרעצעל, א בלאטער; א שראם; א טרומייטער־שנעקע [א מין ים־מאלוסקעל מיט א ספּי־ראל־פערמיגער מושעל].

Whelk

whelked *a.* (הוועלקט) ז. *whelky*.

whel'ky *a.* (הוועל'-קי) פוקלע, ארויסגעשטארצט; בעדעקט מיט פרישטשי־קעס אדער בלאטערען.

whelm *v.* (הוועלם) איינשלינגען [ווי דער אבגרונד]; פערפלייצען; בעדעקען; אי־בערלאדען; איבערלעסטיגען; איבערוועל־טיגען; פערניכטען; אויסראטען, פערטי־ליגען, טויטען, רואינירען.

whelp *n. and v.* (הוועלפ) א הינטעלע; א יונג רויב־טהיער; א הונד; א נאריש איינגעל; א גראבער יונג; איינע פון די ארויסשטארצענדע ריפען פון א הויב־מאַ־שין ארום וועלכער עס דרעהט זיך די קייט אדער דער שטריק [ז. *capstan*]; איי־נער פון די שטיפטען אדער פלעקלעך אין דעם ראנד פון א ראד, אויף וועלכען עס דרעהט זיך א קייט [ז. *sprocket-wheel*]; קינדלען [וועגען הינט אדער רויב־טהיערע]; האבען, גע־בעהרען [הינטלעך אדער רויב־טהיערע]; ארויסברייינגען [ווי א פלאן].

when *adv. and c.* (הווען) 1. ווען; 2. אבוואהל, כאטש, אנשטאט דעם וואס; 3. דעמאלט, דאמאלס.

2. He walks **when** he might ride. 3. We shall meet again some time—till **when**, farewell!

whence *adv. and c.* (הווענס) פון וואַ־נען, פון וואס; דערפון, דעריבער.

whence-ev'er *c.* (הווענס-עוו'-ער) ז. *whencesoever*.

whencesoev'er *c.* (הווענס-סא-עוו'-ער) פון וואנען עס זאל ניט קומען; פון וואס עס זאל ניט זיין.

whene'er' *c.* (הווענ-עהר') פעראיינפאַ־כונג פון דעם ווארט *whenever*

whenev'er *c.* (הווענ-עוו'-ער) ווען, ווען נאר, יעדעס מאל ווען.

Come **whenever** you can.

whensoev'er *c.* (הווענ-סא-עוו'-ער) ז. *whenever*.

where *adv. and c.* (הוועהר) וואו; וואוהין; פון וואנען; וואו ניט איז.

where'about' *adv., c. and n.* (הוועהר'-ע-באוט') וואו, אונגעפעהר וואו; וועגען וואס; דער פלאץ וואו איינער אדער עפעס געפינט זיך.

where'abouts' *adv., c. and n.* (הוועהר'-ע-באוטס') ז. *whereabout*.

whereas' *c.* (הוועהר-עז') אזוי ווי, ווייל; אין אנבעטראכט אז...

whereat' *adv. and c.* (הוועהר-עט') אויף וואס, וועגען וואס; נאך וואס.

whereby' *adv. and c.* (הוועהר-באי') דורך וואס, מיט וואס; ווי אזוי; ווארום.

where'er' *adv.* (הוועהר-עהר') פעראיינ־פאכונג פון דעם ווארט *wherever*

where'fore *adv., c. and n.* (הוועהר'-פאור) צוליעב וואס, ווארום; דעריבער; די אורזאכע, דער גרונד.

wherefrom' *c.* (הוועהר-פראם') פון וואנען, פון וואס.

wherein' *adv. and c.* (הוועהר-אין') אין וואס; וואו; ווען.

wherein'soev'er *c.* (הוועהר-אינ'-סא-עוו'-ער) אין וועלכען ניט איז ארט; אין וועלכער ניט איז בעציהונג.

wherein'to *adv.* (הוועהר-אינ'-טו) אין וואס; וואוהין.

where'ness *n.* (הוועהר'-נעס) דאס גע־פינען זיך ערגעץ; דאס פאראן זיין.

whereof' *adv. and c.* (הוועהר-אוו') פון וואס, פון וואנען; פון וועמען.

whereon' *adv. and c.* (הוועהר-אן') אויף וואס, אויף וועמען.

whereout' *c.* (הוועהר-אוט') פון וואַ־נען.

whereo'ver *c.* (הוועהר-או'-ווער) אי־בער וואס, איבער וועלכען.

where'so *c.* (הוועהר'-סאו) ז. *wheresoever*.

wheresoe'er' *c.* (הוועהר-סא-עהר') פער־איינפאכונג פון ווארט *wheresoever*

wheresoev'er *c.* (הוועהר-סא-עוו'-ער) וואו נאר, איבעראל וואו; וואוהין נאר.

wherethrough' *c.* (הוועהר-טהרו') דורך וואס.

whereto' *adv. and c.* (הוועהר-טו') צו וואס; אויף וואס; וואוהין; צו וועַ־מען.

whereun'der *c.* (הוועהר-אנ'-דער) אונטער וואס, אונטער וועלכען, אונטער וועלכע.

whereun'to *adv. and c.* (הוועהר-אנ'-טו) וואוהין; צו וואס; צוליעב וואס.

whereupon' *adv. and c.* (הוועהר-א-פאן') אויף וואס; נאך וואס.

wherev'er *c.* (הוועהר-עוו'-ער) וואו נאר, איבעראל וואו.

wherewith' *adv., c. and n.* (הוועהר-

הוויטה') מיט וואס, מיט ועמען; די מיטלען; געלד־מיטלען.

wherewithal' *adv., c. and n.* (הוועהר־הווי־טהאהל') ז. ***wherewith***

wher'ry *n.* (הווער'־אי) אזא קליין פלאטשיג רודער־שיפעל פאר פאסאזשירען.

wher'ryman *n.* (הוועהר'־אי־מען) דער שיפער וואס פיהרט א קליין רודער־שיפעל.

whet *v. and n.* (הוועט) שארפען, שלייפען; . רייצען, אויפרייצען, אויפרעגען, אנרעגען; דאס שארפען, דאס שלייפען; דאס אויפרייצען, דאס אויפרעגען; עפעס וואס רופט ארויס אפעטיט [ווי א טרונק בראנפען].

wheth'er *a., pr., adv. and c.* (הוועטה'־ער) וועלכער; ווער [פוןביידען]; צי, אויב.

wheth'er or no (הוועטה'־ער אר נאו) אין ביידע פעלע, יעדענפאלס.

whet'-slate *n.* (הוועט'־סלייט) שארף־שיעפער [אזא הארטער שטיין פון וועלכען מען מאכט שארף־שטיינער].

whet'stone *n.* (הוועט'־סטאון) א שארף־שטיין, א שלייף־שטיין.

whet'stone-slate *n.* (הוועט'־סטאונ־סלייט) ז. ***whet-slate***

whet'ter *n.* (הוועט'־ער) א שארפער, א שלייפער.

wheugh *int.* (הוויו) ז. ***whew***

whew *int.* (הוויו) פיו! [א פייף אדער פייפענדער קלאנג וואס דריקט אויס ערשטוינונג, איבערראשונג, פערלעגענהייט אדער פעראכטונג].

whey *n.* (הוויי) קעז־מילך, סראוועטקע [דער טייל פון געזויערטער מילך וואס בלייבט פליסיג, ווען דאס איבריגע ווערט פערדיכטעט אין צווארעך].

whey'ey *a.* (הוויי'־אי) ווי קעז־מילך אדער סראוועטקע; וואס ענטהאלט סראוועטקע. ז. ***whey***

whey'-face *n.* (הוויי'־פיים) א בלייך געזיכט; א פערזאן מיט א בלאסען געזיכט.

whey'-faced *a.* (הוויי'־פייסט) בלאס, בלייך.

whey'ish *a.* (הוויי'־איש) ווי סראוועטקע; שיטער; וואסערדיג. ז. ***whey***

whey'ishness *n.* (הוויי'־איש־נעס) וואסערדיגקייט; שיטערקייט.

whey'-worm *n.* (הוויי'־הוואירם) ז. ***whay-worm***

which *pr.* (הוויטש) וועלכער, וועלכע, וועלכעס; וואס, ווער.

whichev'er *pr.* (הוויטש־עוו'־ער) וועלכער עס איז, וועלכער נאר.

whichsoev'er *pr.* (הוויטש־סא־עוו'־ער) ז. ***whichever***

whid'ah *n.* (הוויד'־א) ז. ***whidah-bird***

whid'ah-bird *n.* (הוויד'־א־בוירד) די אלמנה [אן אפריקאניש פויגעלע ביי וועלכען דער זכר האט אונגעהייער לאנגע פעדערען אויף'ן עק].

Whidah-bird

whid'ah-finch *n.* (הוויד'־א־פינטש) ז. ***whidah-bird***

whiff *n. and v.* (הוויף) 1. א הויך, א בלאז, א ווינד־בלאז, א ווינטעל, א לופט; 2. אן אויספוף [פון אטעם אדער רויך]; 3. בלאזען; הויכען; אויספופען, ארויסלאזען [רויך], אויסבלאזען.

1. He opened the window to get a whiff of fresh air.

whif'fle *v.* (הוויפל) אבנייגען, אבווענדען [פון א געוויסער מיינונג אדער טהאט]; בעאיינפלוסען [אימעצען צו ענדערען זיין מיינונג]; אוועקבלאזען, צושטרייען, צוזייהען, צושפרייטען; שאקלען, וועהען, לאזען פלאטערען [ווי א פלאג]; זיך שלאגען מיט דער דעה, זיין אונענטשלאסען; ניט זיין זיכער ביי זיך; זיין אונבעשטענדיג אדער ניט געזעצט; ארויסמאכען זיך מיט דריידלעך אדער תירוצים; בלאזען שטויס־ארטיג [וועגען א ווינד וואס בלאזט ניט גלייכמעסיג, נאר א שטויס נאך א שטויס]; זיך דרעהען.

whif'fler *n.* (הוויפ'־לער) א לייכטזיניגער, אונבעשטענדיגער אדער ניט געזעצטער מענש; אן אונענטשלאסענער מענש; איינער וואס ענדערט אפט זיינע מיינונגען; איינער וואס שטרעבט זיך ארויסצודרעהען אין א ויכוח מיט אלערליי דריידלעך און צווייד־טייטיגע אויסדריקע.

whif'fletree *n.* (הוויפ'ל־טריע) ז. ***swingletree***

Whig *n. and a.* (הוויג) א וואהיג [א מיטגליעד פון דער ענגלישער ליבעראלער פארטיי פון 17טען יאהרהונדערט, וועלכע האט געקעמפפט געגען דער דאמאלדיגער קאנסערוואטיווער פארטיי אדער — ווי מען האט זי גערופען — די טארים; א מיטגליעד פון א ליבעראלער אמעריקאנישער פארטיי, וועלכע האט זיך אויסגעבילדעט אין יאהר 1834 אין קאמפף געגען דער דעמאקראטישער פארטיי און האט עקזיסטירט ביז דעם בירגער־קריעג; א מיטגליעד פון דער אמעריקאנישער רעוואלוציאנערער פארטיי בעת דער רעוואלוציאן]; וואס בעשטעהט פון וואהיגס; וואס איז אונטערשטיצט פון הוויגס.

whig'gamore *n.* (הוויג'־ע־מאור) אין דער ענגלישער געשיכטע — איינער פון די שאטלענדער, וועלכע האבען אין יאהר 1648 מארשירט אויף עדינבורג געגען דעם קעניג און דער הויף־פארטיי; א שאטלענדישער פרעסביטעריאנער און געגנער פון דער הויף־פארטיי אין 17טען יאהרהונדערט.

whig'garchy *n.* (הוויג'־אר־קי) וואהיג־הערשאפט [די הערשאפט פון דער וואהיג־פארטיי אין ענגלאנד]. ז. ***Whig***

whig'gery *n.* (הוויג'־ער־אי) די פרינציפען און פאליטיק פון דער וואהיג־פארטיי אין ענגלאנד. ז. ***Whig***

whig'gish *a.* (הוויג'־איש) וואס איז שייך צו דער וואהיג־פארטיי. ז. ***Whig***

whig'gism *n.* (הוויג'־איזם) ז. ***whiggery***

whig'ling *n.* (הוויג'־לינג) א וואהיג [א פעראכטונגס־אויסדרוק אנשטאט ***Whig***].

while *n., c., adv. and v.* (הוואיל) 1. צייט; א ווילע, אן אויגענבליק; 2. מיה; 3. וועהרענד, אין דער צייט וואס; אזוי לאנג ווי; אין דער זעלבער צייט וואס; ביז; 4. פערברייננגען; פערטרייבען [צייט].

2. It is not worth while even to consider the matter. 4. He whiles away the time in songs and play.

whi'lom *adv.* (הוואי'־לאום) פריהער; פארצייטען; אמאל; צייטענווייז.

whilst *c. and adv.* (הוואילסט) וועהרענד, אין דער צייט וואס; אזוי לאנג ווי; אין דערזעלבער צייט וואס; ביז.

whim *n. and v.* (הווים) א מאדנער אדער משונה'דיגער איינפאל, א קאפריז, א זאנדערבארער פערלאנג, א משוגעת; אזא הויב־מאשין ארויפצוציהען ערץ פון א מינע; א מינע, א מעטאל־גרוב; זיך דרעהען; דרעהען.

whim'-gin *n.* (הווים'־דזשין) אזא הויב־מאשין ארויפצוציהען ערץ פון א מעטאל־גרוב.

whim'my *a.* (הווים'־אי) ז. ***whimsical***

whim'per *v. and n.* (הווים'־פער) כניקען, פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד], [שטיל] וויינען; דאס כניקען, דאס פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד]; א [שטילער] געוויין.

whim'perer *n.* (הווים'־פער־ער) איינער וואס כניקעט אדער פישטשעט וויינענדיג [ווי א קינד].

whim'pering *n.* (הווים'־פער־אינג) דאס כניקען, דאס פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד], א [שטילער] געוויין.

whim'peringly *adv.* (הווים'־פער־אינג־לי) כניקענדיג, פישטשענדיג מיט א שטילען געוויין [ווי א קינד].

whim'sey *n. and a.* (הווים'־זי) ז. ***whimsy***

whim'sical *a.* (הווים'־זי־קעל) וואס האט מאדנע, משונה'דיגע אדער משוגע'נע איינפעלע; קאפריזנע; זאנדערבאר, מאדנע, פאנטאסטיש.

whimsical'ity *n.* (הווים־זי־קעל'־אי־טי) קאפריזנעקייט; זאנדערבארקייט, מאדנעקייט; משונה'דינקייט; א זאנדערבארער, משוגע'נער איינפאל; א משוגעת, א קאפריז.

whim'sically *adv.* (הווים'־זי־קעל־אי) אויף א מאדנעם, משונה'דיגען אדער זאנדערבארען שטייגער; מיט משוגעת'ען, קאפריזנע.

whim'sicalness *n.* (הווים'־זי־קעל־נעס) קאפריזנעקייט, משוגע'דיגקייט; משונה'דיגקייט, זאנדערבארקייט, מאדנעקייט.

whim'sy *n. and a.* (הווים'־זי) א קאפריז, א משוגעת, א משונה'דיגער איינפאל; אזא הויב־מאשין [געברויכט אין א מינע אדער אין וואארען־מאגאזין צום ארויפציהען וואארען אויף די אויבערשטע שטאקען]; קאפריזנע, מיט משונה'דיגע איינפעלע.

whim'wham *n.* (הווים'־הוועם) א שפיעלכעל; א קאפריז, א משוגעת.

whin *n.* (הווין) גונסטער [אזא דארן־פלאנצע. ז. ***furze***]; א הארטער שטיין [ווי למשל, באזאלט. ז. ***whinstone***].

whin'-ax *n.* (הווינ'־עקס) אן אינסטרומענט אויסצורייסען אדער אויסצופאלען [אויסיעטען] גונסטער [אזא דארן־פלאנצע. ז. ***furze***].

whin'-brui'ser *n.* (הווינ'־ברוה'־זער) א מאשין צום שניידען גונסטער [צום האדעווען בהמות]. ז. ***whin***

whin'-bush'chat *n.* (הווינ'־בוש'־טשעט) ז. ***whinchat***

whin'chat *n.* (הווינ'־טשעט) דער ברוין־

האלז אדער דאס ברוין=האלזיגע שטיין=פויגעלע [אזא קליין זינג=פויגעלע]. ז. *stonechat*.

whine *v. and n.* (הוואין) כניקען, וויינען, פישטשען וויינענדיג [ווי א קינד אדער הינטעל]; אויקען, אכצען, זיך בעקלאגען; א געוויין; א כניקען; דאס פישטשען וויינענדיג; דאס אויקען, דאס אכצען, דאס בעקלאגען זיך; דער געשריי פון אן אטער אדער ווידרא [ז. *otter*] אין דער פארונגס=צייט.

whi'ner *n.* (הוואי'-נער) איינער וואס וויינט, פישטשעט וויינענדיג [ווי א קינד אדער הינטעל], כניקעט, אויקעט אדער אכצעט.

whing'er *n.* (הווינג'-ער) א קורצע שווערד אדער קינזשאל; א לאנג מעסער.

whi'ningly *adv.* (הוואי'-נינג-לי) וויינענדיג, אויקענדיג, אכצענדיג, כניקענדיג.

whin'ny *a., n. and v.* (הווינ'-אי) פול מיט גונסטער [ז. *furze*]; וואס ענטהאלט באזאלט אדער עהנליכען הארטען שטיין [ז. *whinstone*]; דאס הירזשען [פון א פערד]; הירזשען.

whin'stone *n.* (הווינ'-סטאון) זעהר א הארטער טונקעלער שטיין [ווי באזאלט א. ד. ג.].

whin'yard *n.* (הווינ'-יארד) א דעגען, א שפאגע, א שווערד.

whip *v., n. and adv.* (הוויפ) א שמיץ טהאן [ווי מיט א בייטש, מיט א רוט א. ד. ג.]; שמייסען, בעשטראפען מיט שמיץ, געבען מלקות; ווירקען אויף עפעס דורך שמיץ אדער קלעפ; א כאפ טהאן, א ציה טהאן, שנעל ארויסציהען; זיך א ווארף טהאן; שלאגען דעם געגנער, בעזיעגען אין א קאנקורס אדער וועטקאמפף; ארויסשלאגען [ווי קערנער פון זאנגען], דרעשען; אויפשלאגען [אייער, סמעטענע]; פערזוימען צוויי שטיקער צייג מיט איבערגעווארפענע נעט; צוזאמענבריינגען אדער צוזאמענהאלטען פאר א געמיינשאפטליכער טהעטיגקייט; ארומווארפען, ארומדרעהען [ווי מיט א שטריקעל ארום א קאנאט]; ארויפהויבען אדער ארויפציהען סחורות אויף א שיף דורך א שטריק וואס איז אנגעצויגען אויף א בלאק; לאזען זיך געשווינד לויפען, טהאן עפעס געשווינד; א ווארף טהאן די ווענטקע [מיט א בעוועגונג ווי מען וואלט א שמיץ געטהאן מיט א בייטש]; א בייטש; א שמיץ; א שמייסער, אן אנטרייבער; דער געהילף פון א יעגער וואס גיט אכטונג אויף די הינד; אין ענגלישען פארלאמענט — א דעפוטאט וואס ווערט אונאפיציעל בעשטימט אויפצוהאלטען די דיסציפלין און אבהיטען די אינטערעסען פון די מיטגליעדער פון זיין פארטיי; א הויב=אפאראט אויפצוהויבען משאות דורך א שטריק וואס איז דורכגעצויגען דורך א בלאק; א רעטונגס=שטריק צו רעטען מענשען וואס טרינקען זיך; פלוצלונג, מיט אמאל, שנעל, געשווינד.

whip'-and-der'ry *n.* (הוויפ'-ענד-דער'-אי) אזא הויב=אפאראט.

whip and spur (הוויפ ענד ספויר) בענוצענדיג אין רייטען די בייטש און די שפארען; זעהר געשווינד.

whip away' (הוויפ ע-הוויי') פערטרייבען, ארויסשטויסען; א כאפ טהאן, ארויסכאפען, שנעל ארויסציהען.

whip'cat *n.* (הוויפ'-קעט) א שניידער אדער אנדער ארבייטער וואס נעהט פון הויז צו הויז, מאכענדיג דארטען די ארביים.

whip'-cord *n.* (הוויפ'-קאהרד) א בייטש=שנור, דאס שטריקעל פון א בייטש; א סטרונע פון די קישקעס פון שעפסען אדער אנדערע חיות; אזא ים=גראז.

whip'-graft *n.* (הוויפ'-גרעפט) דאס אריינזעצען א פרעמד צווייגעל אין א בוים, צופעסטיגענדיג עס מיט א שטיקעל האלץ ווי א צינגעל.

whip'-hand *n.* (הוויפ'-הענד) 1. די האנד וואס האלט די בייטש אין רייטען, די רעכטע האנד; 2. אויבערהאנד, א גינסטיגערע לאגע, פארצוג.
2. I have the **whip-hand** on you.

whip'handle *n.* (הוויפ'-הענדל) דאס הענטעל פון א בייטש.

whip'-hang'er *n.* (הוויפ'-הענג'-ער) א בייטש=הענגער, א געשטעל אדער פלאץ צום אויפהענגען בייטשען.

whip in (הוויפ אין) צוזאמענהאלטען [ווי הינד אין יאגד]; צוזאמענהאלטען אדער צוזאמענבריינגען [ווי מיטגליעדער פון א פארטיי אין א פארלאמענט].

whip in'to line (הוויפ אינ'-טו לאין) צוזאמענעהמען, צונויפבריינגען אלע מיטגליעדער אין איין גרופע [ווי אין א פארלאמענט].

whip'jack *n.* (הוויפ'-דזשעק) א וואגאבונד אדער בראדיאגע וואס בעט נדבות, ארויסשטעלענדיג זיך אלס א מאטראז וואס האט זיך געראטעוועט פון א שיפבורך; א שווינדלער; א געמיינער יונג.

whip'-lash *n.* (הוויפ'-לעש) דאס בייטש=רימענדעל, דאס בייטש=שטריקעל.

whip'per *n.* (הוויפ'-ער) א שמייסער מיט א בייטש; איינער וואס שלאגט מלקות; איינער וואס פייניגט זיך צוליעב פרומקייט [ז. *flagellant*]; איינער וואס ציהט ארויס קויהלען פון א קויהלען=גרוב מיט אזא הויב=מאשין [ז. *whip*].

whip'per-in' *n.* (הוויפ'-ער-אין') איינער וואס היט יאגד=הינד זיי זאלען ניט פערלויפען און פערבלאנדזשען פון דעם יאגד=ארט; אין ענגלישען פארלאמענט — א דעפוטאט וואס איז אונאפיציעל בעשטימט אויפצוהאלטען די דיסציפלין און בעזארגען די אינטערעסען פון די מיטגליעדער פון זיין פארטיי; אין א וועטלויף — דאס פערד וואס קומט צום לעצטען; אן אנפיהרער פון די נאכלויפער אין דעם שפיעל "האז=און=הינט" [ז. *hare and hounds*].

whip'per-snap'per *n.* (הוויפ'-ער-סנעפ'-ער) א קליין, אונבעדייטענד מענשעלע [וואס טרעט ארויס מיט גרויסע פרעטענזיעס].

whip'ping *n.* (הוויפ'-אינג) דאס שמייסען, שמייסעריי; א נידערלאגע, א מפלה; א דין שטריקעל, מיט וועלכען מען וויקעלט ארום א קאנאט; דאס צונויפנעהען צוויי ברעגען דורך אריבערגעווארפענע שטעך; דאס ווארפען די ווענטקע ביים כאפען פיש.

whip'ping-boy *n.* (הוויפ'-אינג-באי) א אינגעל צום שמייסען [א אינגעל, וועלכען מען פלעגט פארצייטען האלטען אין א קעניגליכען הויף, אום איהם צו שמייסען אנשטאט די קעניגליכע קינדער, ווען די קינדער פלעגען זיך פערשולדיגען].

whip'ping'-post *n.* (הוויפ'-אינג-פאוסט) דער שאנד=סלופ, דער שמייס=סלופ, א סלופ, צו וועלכען מען פלעגט פארצייטען צובינדען זינדיגע און פערברעכער צו שמייסען זיי.

whip'ping-snap'ping *a.* (הוויפ'-אינג-סנעפ'-אינג) קליינליך, אונבעדייטענד.

whip'ping-top *n.* (הוויפ'-אינג-טאפ) ז. *whip-top*.

whip'pletree *n.* (הוויפ'ל-טריע) ז. *swingletree*.

whip'poorwill' *n.* (הוויפ'-פור-הוויל') דער ווירגינישער ציגענמעלקער [אזא קליין זינג=פויגעלע פון נארד=אמעריקא. ז. *goatsucker*].

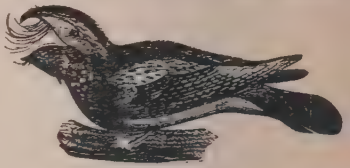

Whippoorwill

whip'-saw *n. and v.* (הוויפ'-סאה) די פוקס=עק=זעג [אזא זעג מיט א שמאלען קלינגעל]; זעגען מיט א פוקס=עק=זעג; אין קארטען=שפיעל — שלאגען דעם געגנער אויף צוויי אופנים מיט איין מאל; שלאגען א געגנער אדער בעקומען די אויבערהאנד איבער איהם אונטער אלע אומשטענדען.

whip'-saw'ing *n.* (הוויפ'-סאה'-אינג) דאס נעהמען שחד אדער כאבאר פון ביידע שטרייטענדע צדדים.

whip'sey-der'ry *n.* (הוויפ'-סי-דער'-אי) ז. *whip-and-derry*.

whip'-shaped *a.* (הוויפ'-שייפט) בייטש=פערמיג.

whip'-snake *n.* (הוויפ'-סנייק) די בייטש=שלאנג [אזא לאנגע און דינע שלאנג].

whip'-staff *n.* (הוויפ'-סטעף) דאס הענטעל פון א בייטש; דער רודער=שטאנג [דער שטאנג דורך וועלכען דער רודער פון א שיף דרעהט זיך].

whip'-stalk *n.* (הוויפ'-סטאהק) ז. *whip-stock*.

whip'ster *n.* (הוויפ'-סטער) ז. *whipper-snapper*.

whip'-stick *n.* (הוויפ'-סטיק) ז. *whip-stock*.

whip'-stitch *v. and n.* (הוויפ'-סטיטש) נעהען מיט איבערגעווארפענע שטעך; א שניידער [אלס שימפף=ווארט]; א ברעקעל, א פיצעלע, די קלענסטע זאך.

whip'-stock *n.* (הוויפ'-סטאק) א בייטש=שטעקעל.

whip'-tail *a.* (הוויפ'-טייל) וואס האט א בייטש=עהנליכען [לאנגען און דינעם] עק.

whip'-tailed *a.* (הוויפ'-טיילד) ז. *whip-tail*.

whip'-top *n.* (הוויפ'-טאפ) א דריידעל וואס מען דרעהט שמייסענדיג עס מיט א בייטש [אלס א שפיעלצייג].

whir *v. and n.* ((הוואיר) פליהען, זיך דרעהען מיט א זשוזשעריי; די זשוזשעריי וואס הערט זיך ביי א שנעלער בעוועגונג [ווי פון א זיך דרעהענדען ראד, פון א פייל פון בויגען א. ז. וו.].

whirl *v. and n.* (הוואירל) שנעל ארומדרעהען, ווירבלען, שווינגען; זיך שנעל דרעהען; זיך שנעל בעוועגען; איילען; אוועקטראגען אדער אוועקווארפען ווי אין א וויכער אדער ווירבעל; די דרעהונג,

דער ווירבעל; דער אומלויף, די קרייזבעוועגונג; עפּעס וואָס דרעהט זיך אין אַ קרייז⸗בעוועגונג [ווי אַ ווירבעל⸗שטראָם]; אַ בלעטער⸗רעדעל [ז. *whorl*]; אין שטריק⸗מאַנופאַקטור — אַ ווירבלענדער האַקען [ז. *whirler*].

whirl'-about' *n.* (הוואירל'-ע-באַוט) עטוואָס וואָס דרעהט זיך שנעל; אַ דריידעל, אַ גאַר.

whirl'bat *n.* (הוואירל'-בעט) די צעסטוס [אַ מין הענטשקע, וואָס פלעגט געברויכט ווערען אין אַ פויסט⸗וועט⸗קאַמפּף ביי די פאַר־צייטיגע גריכען און רוימער].

whirl'blast *n.* (הוואירל'-בלעסט) אַ ווירבעל⸗שטורם, אַ ווירבעל⸗ווינד.

whirl'bone *n.* (הוואירל'-באָון) דאָס קניע⸗שיסעלע. ז. *patella*.

whir'ler *n.* (הוואיר'-לער) איינער אדער עפּעס וואָס דרעהט קרייז⸗פערמיג; אין שטריק⸗מאַנופאַקטור — איינער פון די ווירבלענדע האַקענס, אויף וועלכע עס איז אנגעטשעפּעט די ליין אדער האַנף פון וועלכע מען דרעהט אַ שטריק.

whirl'gig *n.* (הוואירל'-גיג) ז. *whirlwig*.

whir'ligig *n.* (הוואיר'-לי-גיג) אַ דריידעל, אַ גאַר; עפּעס וואָס דרעהט זיך ווי אַ גאַר; אַ קאַרוסעל; אַ קרייז⸗לויף; דאָס קרייזען; אַ מין שטיינ, אין וועלכער מען פלעגט אַמאָל אריינזעצען אַ פערברעכער און דרעהען איהם זעהר שנעל; אַ מין וואַסער⸗זשוקעל אדער וואַסער⸗גריל, וואָס דרעהט זיך זעהר שנעל איבער'ן וואַסער.

whir'ling-chair *n.* (הוואיר'-לינג-טשעהר) אַ ווירבעל⸗שטוהל [אַ דרעה⸗שטוהל, וועלכען מען פלעגט אַמאָל געברויכען אין משוגעים⸗אנשטאַלטען צו דרעהען די אונקאָנטראָלירבאַרע קראַנקע].

whir'ling-machine' *n.* (הוואיר'-לינג-מע-שין') אַ שוואונג⸗מאַשין [אַזאַ אַפּאַראַט צו בעווייזען די ווירקונג פון צענטריפוגאַל⸗קראַפט]. ז. *centrifugal force*.

whir'ling-ta'ble *n.* (הוואיר'-לינג-טיי'בל) ז. *whirling-machine*.

whirl'-pil'lar *n.* (הוואירל'-פיל'-אַר) אַ זיך דרעהענדער וואַסער⸗זייל אדער שטויבזייל [ווי בעת אַ ווירבעל⸗ווינד].

whirl'pool *n.* (הוואירל'-פוהל) אַ ווירבעל⸗שטראָם. ז. *vortex*.

whirl'wig *n.* (הוואירל'-הוויג) אַזאַ וואַסער⸗גריל [אַ זשוקעל וואָס דרעהט זיך זעהר שנעל איבער דער אויבערפלעכע פון וואַסער].

whirl'wind *n.* (הוואירל'-הווינד) אַ ווירבעל⸗ווינד, אַ דרעה⸗ווינד, אַ שטורם⸗ווינד וואָס דרעהט זיך קרייז⸗פערמיג.

whir'tle *n.* (הוואירטל) אַ געלעכערטע פּלאַטע, דורך וועלכער עס ווערען געצויגען רעהרען אדער דראָטען, אום זיי צו מאַכען שמעלער.

whish *v.* (הוויש) פליהען מיט אַ זשום אדער גערויש.

whisk *v. and n.* (הוויסק) לייכט קעהרען [מיט אַ בעזימעל]; אַבקעהרען, אויסקעהרען; אַבשטויבען, אַבבערשטען; שנעל בעוועגען, מאַכען פליהען [ווי מיט אַ קעהר פון אַ בעזים]; מישען, אויפשלאָגען [אייער, פּוטער]; זיך שנעל בעוועגען; אַ לייכטער קעהר [ווי מיט אַ בעזימעל]; אַ קליין בעזימעל אדער בערשטעל; אַ קליין בינטעל היי, שטרוי א. ד. ג.; אַ קליינער קיך⸗אינסטרומענט אויפצושלאָגען אייער, פּוטער א. ז. וו.; אַ מין האָלזטיכעל, וואָס פרויען פלעגען אַמאָל טראָגען.

whisk'-broom *n.* (הוויסק'-ברוהם) אַ קליידער⸗בעזימעל [אַ קליין בעזימעל צו פוצען קליידער].

whis'ker *n.* (הוויס'-קער) אַן אַבקעהרער, אַן אַבשטויבער, איינער אדער עפּעס וואָס קעהרט אדער שטויבט אַב מיט אַ בעזימעל; איינע פון די שטייפע לאַנגע האָר וואָס וואַקסען אַרום מויל ביי געוויסע חיות [ווי ביי אַ קאַץ]; איינע פון די שטאַרצענדע פעדערען אַרום שנאַבעל ביי געוויכע פויגלען; אַ באַקען⸗באָרד [ז. *whiskers*]; עטוואָס אונגעהייערעס; אַ ריעזיגער ליגען.

whiskeran'do *n.* (הוויס-קע-רען'-דאָו) אַ מענש מיט אַ באָרד [אַ הומאָריסטישער אויסדרוק וועגען איינעם וואָס טראָגט אַ באָרד].

whis'kered *a.* (הוויס'-קערד) באַקען⸗באָרדיג; מיט באַקען⸗באָרדען, מיט אַ באָרד.

whis'kers *n.* (הוויס'-קערז) באַקען⸗באָרדען; אַ באָרד.

whis'kery *a.* (הוויס'-קער-אי) בעבערדעלט, מיט אַ באָרד, וואָס טראָגט אַ באָרד.

whis'key *n.* (הוויס'-קי) וויסקי, קאָרן⸗בראַנפען. ז. *whisky*.

whis'keyfied *a.* (הוויס'-קי-פאַיד) ז. *whiskified*.

whis'kified *a.* (הוויס'-קי-פאַיד) אונטערגע'שכור'ט, בגלופינ'דיג.

whis'king *a.* (הוויס'-קינג) קעהרענד, וואָס קעהרט לייכט [ווי אַ קליין בעזימעל].

whis'ky *n.* (הוויס'-קי) וויסקי, קאָרן⸗בראַנפען; אַזאַ לייכט צוויי⸗רעדערדיג וועגעל.

whis'ky-fris'ky *a.* (הוויס'-קי-פריס'-קי) פליכטיג, שנעל און אונפערשטענדליך [אין רעדען].

whis'ky-jack *n.* (הוויס'-קי-דזשעק) דער גרויער האַלצהעהער אדער סאַיקע [אַזאַ נאָרד⸗אַמעריקאַניש פויגעלע]. ז. *jay*.

whis'ky-john *n.* (הוויס'-קי-דזשאָן) ז. *whisky-jack*.

whis'per *v. and n.* (הוויס'-פער) איינרוימען; רעדען שטיל, שושקען; דאָס שושקען, אַ שושקעריי; עפּעס וואָס ווערט שטיל איינגערוימט, אַ סוד.

whis'perer *n.* (הוויס'-פער-ער) אַן איינרוימער; איינער וואָס רעדט שטיל; איינער וואָס שושקעט זיך; אַן אַבערצעהלער, אַ רכילות'ניק.

whis'pering *n. and a.* (הוויס'-פער-אינג) שושקעריי, דאָס סוד'ען זיך; רכילות, לשון⸗הרע; וואָס שושקעט, וואָס סוד'עט זיך.

whis'pering-gal'lery *n.* (הוויס'-פער-אינג-געל'-ע-רי) אַ הער⸗געוועלב [אַ גאַלערעע אויף וועלכער מען קען פון איין ווינקעל הערען אין דעם צווייטען די שטילסטע שטימע].

whis'peringly *adv.* (הוויס'-פער-אינג-לי) שושקענדיג, שטיל, מיט אַ נידריגער שטימע.

whist *int., a., v. and n.* (הוויסט) סט! שטיל! שש! שטום, שטיל; שטיל ווערען; וויסט [אַזאַ קאָרטען⸗שפּיעל].

whis'tle *v. and n.* (הוויסל) פייפען, סווישטשען; רופען מיט אַ פייף; פיפטשען; מסור'ען, אויסזאָגען חטאים אויף דעם אנדערען; דאָס פייפען; אַ פייפעל.

whis'tle down the wind (הוויסל דאַון טהי הווינד) ריידען גלאַט אין דער וועלט אַריין; אַרויסוואַרפען די רייד.

whis'tle-drunk *a.* (הוויס'ל-דראַנק) מלא, זעהר שכור.

whis'tle-duck *n.* (הוויס'ל-דאַק) די פייף⸗ענטעל. ז. *widgeon*.

whis'tle-fish *n.* (הוויס'ל-פיש) דער ים⸗וויזעל [אַזאַ פיש].

whis'tler *n.* (הוויס'-לער) אַ פייפער; דאָס מורמעל⸗טהיער [ז. *marmot*]; דער קיביץ⸗פויגעל [ז. *pewit*]; אַ פערד וואָס כראַפּעט אַטעמענדיג; די פייף־ענטעל [ז. *widgeon*]; אַ בעל הבית פון אַ געהיימען שענק.

whis'tlewing *n.* (הוויס'ל-הווינג) די פייף⸗ענטעל. ז. *widgeon*.

whis'tle-wood *n.* (הוויס'ל-הוואוד) דער געשטרייפטער אהאָרן אדער קליאָן. ז. *maple*.

whis'tling *a.* (הוויס'-לינג) פייפענד.

whis'tlingly *adv.* (הוויס'-לינג-לי) פייפענדיג, מיט אַ פייפעריי.

whis'tling-shop *n.* (הוויס'-לינג-שאַפּ) אַ שענק [הויפּטזעכליך אַ געהיימער אדער פערבאָטענער].

whist'-play *n.* (הוויסט'-פּליי) די שפּיעל אין וויסט [אַזאַ קאָרטען⸗שפּיעל].

whist'-play'er *n.* (הוויסט'-פּליי'-ער) איינער וואָס שפּיעלט אין וויסט [אַזאַ קאָרטען⸗שפּיעל].

whit *n.* (הוויט) אַ פּיצעלע, אַ ברעקעלע, אַ ביסעלע, אַ קליינינקייט.

white *a., n. and v.* (הוואַיט) ווייס; בלייך, בלאַס; ריין, אונבעפלעקט, אהן זינד, אונשולדיג; פון זילבער⸗קאָליר, גרוי⸗ווייס; גנעדיג, גינסטיג; העל און דורכזיכטיג [ווי אַ גלאָז וואַסער אדער געוויסע ווייַנען]; אויפריכטיג, עהרענהאַפט; אין מוזיק⸗נאָטען — וואָס בעצייכענט אַ גאַנצע אדער האַלבע נאָטע [אין געגענזאַץ צו אַ פיערטעל, אַן אכטעל א. ז. וו.]; וואָס בעלאַנגט צו איינעם פון די מאַנאַכען⸗אָרדענס וועלכע קליידען זיך אין ווייסען; ווייסע פאַרב, ווייסער קאָליר, דאָס ווייסע, אַ ווייסער טייל פון עפּעס; אַ שיס⸗ציעל; אַ ציעל; דאָס ווייסעל פון אַן איי; דאָס ווייסעל פון אויג; איינער וואָס בעלאַנגט צו דער ווייסער [קאַוקאַזישער] ראַסע; ווייסע צייג; ווייסען, ווייס מאַכען; ריינוואַשען; בלייכען; ווייס ווערען.

white ant (הוואַיט ענט) די ווייסע מוראַשקע, אַ טערמיט. ז. *termite*.

white ar'senic (הוואַיט אַר'-סע-ניק) ווייסער אַרסעניק, גיפט⸗מעהל [אַ כעמישער שטאָף וואָס בעקומט זיך פון אַ פערבינדונג פון אַרסעניק מיט זויערשטאָף].

white'bait *n.* (הוואַיט'-בייט) אַ קליין הערינגעל אדער שפּראָט.

white'-ba'ker *n.* (הוואַיט'-ביי'-קער) דער געפלעקטער פליגען⸗כאַפּער [אַזאַ פויגעל]. ז. *flycatcher*.

white'-bass *n.* (הוואַיט'-בעס) אַזאַ שפּייז⸗פיש וואָס געפינט זיך אין איינינגע טייכען פון נאָרד⸗אַמעריקאַ.

white'-beaked *a.* (הוואַיט'-ביעקט) מיט אַ ווייסען שנאַבעל.

white bear (הוואַיט בעהר) דער ווייסער בער, דער פּאָלאַר⸗בער [אַ ווייסער בער פון די קאַלטע פּאָלאַר⸗לענדער].

white′-beard *n.* (הוואיט'-ביערד) א מאן מיט א גרויער בארד, אן אלטער מאן.

white′-bear′ded *a.* (הוואיט'-ביער'-דעד) מיט א גרויער בארד.

white′belly *n.* (הוואיט'-בעל-אי) די שפיץ-עקיגע אמעריקאנער וואלד-הוהן [ז. grouse]; די אמעריקאנישע ביידענטעל [ז. *widgeon*].

white′-bird *n.* (הוואיט'-בוירד) ז. *white-baker*.

white′-blaze *n.* (הוואיט'-בלייז) א ווייסער פלעק אויף'ן שטערן פון א פערד.

white′-bon′net *n.* (הוואיט'-באנ'-עט) אן אונטערגעשטעלטער אנבאטער אויף אן אויקציאן.

white′bottle *n.* (הוואיט'-באטל) די קלאפט-נעלקע [אזא גראז-ארטיגע פלאנצע].

White′boy *n.* (הוואיט'-באי) א "ווייסער חברה'ניק", א מיטגליעד פון דער "ווייסער חברה" [א רעוואלוציאנערע געזעלשאפט, וועלכע האט זיך געגרינדעט אין אירלאנד אין יאהר 1761 מיט דעם צוועק ראכע צו נעהמען פון די גימס-בעזיצער און פערטיידיגען די אינטערעסען פון די פאכטער].

white′boy *n.* (הוואיט'-באי) א ליעבלינג.

White′boyism *n.* (הוואיט'-באי-איזם) די פרינציפען און די איינריכטונגען פון דער "ווייסער חברה". ז. *Whiteboy*.

white′-brass *n.* (הוואיט'-בראס) ווייס-מעש [מעש, אין וועלכען עס איז פאראן וועניג קופער].

white′bug *n.* (הוואיט'-באג) אזא אינזעקט וואס שעדיגט וויינטרויבען.

white′cap *n.* (הוואיט'-קעפ) א כוואליע אדער וועלע מיט א שוימיגען שפיץ; דער בערג-שפערלינג [אזא פויגעל].

White′cap *n.* (הוואיט'-קעפ) איינער פון א געהיימער פערברעכערישער ארגאניזאציאן וועלכע ארגאניזירט זיך פאר די אינטערעסען און פאר דער זיטליכקייט פון די מיטבירגער, מהוּם אב פערשיעדענע פערברעכענס.

white ce′dar (הוואיט סי'-דאר) דער לעבענס-בוים [אזא בוים אויף וועלכען עס וואקסען שישקעס ווי אויף א מאסנע].

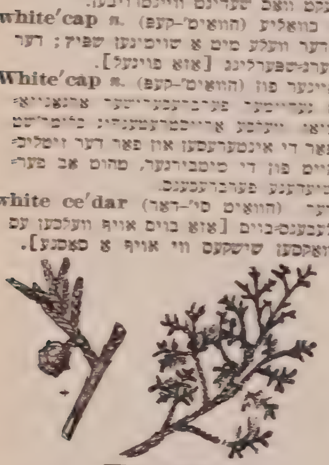

White Cedar

white cop′per (הוואיט קאפ'-ער) ווייס-קופער, ניי-זילבער [א מישונג פון קופער און צינק].

whi′ted *a.* (הוואי'-טעד) געווייסט, ווייס.

white deal (הוואיט דיעל) דאס האלץ פון דעם נארוועגישען סאסנעבוים [אזא גרינטער בוים, וועלכער האלץ ווערט געברויכט פאר מעבעל, געביידעס, שיפס-מאסטען א. ז. וו.].

white′-ear *n.* (הוואיט'-איער) דאס ווייס-עקעלע [אזא קליין פויגעלע ענליך צו א שפערלינג]; אזא פויגעל.

white′-eared *a.* (הוואיט'-איערד) מיט ווייסע אויערען [חנגען געוויסע פויגלען].

white′-eyed *a.* (הוואיט'-איד) מיט ווייסע אויגען [וואס דאס רעגענבויגען-הייטעל ארום דעם שווארצאפעל איז ווייס אדער העל-גרוי].

white′-face *n.* (הוואיט'-פייס) א ווייסער פלעק אויפ'ן שטערן פון א פערד; א פערד מיט א ווייסען פלעק אויפ'ן שטערן.

white′-faced *a.* (הוואיט'-פייסט) מיט א בלאסען פנים [ווי פון שרעק אדער קראנקהייט]; מיט א ווייסען פראנט אדער אייבערפלאך: ביי וועלכע דער פראנט פון קאפ איז ווייס [ווי ביי געוויסע פערדען].

white′fish *n.* (הוואיט'-פיש) דער ווייס-פיש [איינער פון פערשיעדענע מינים שפייז-פיש, ביי וועלכע דאס פלייש איז ווייס].

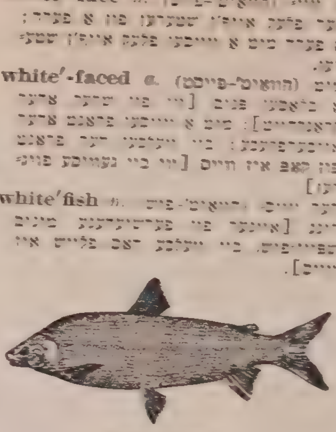

Whitefish

white′-foot′ed *a.* (הוואיט'-פוט'-עד) ווייס-פיסיג, מיט ווייסע פיס.

white fri′ar (הוואיט פראי'-אר) א ווייסער מאנאך, א קארמעליט. ז. *Carmelite*.

white′-gum *n.* (הוואיט'-גאם) ז. *strophulus*.

white′-han′ded *a.* (הוואיט'-הענ'-דעד) ווייס-הענטיג, מיט ווייסע הענד; מיט ריינע הענד, אומבעפלעקט, ערליך, אויפריכטיג, ריין; וואס האט ווייסע פעדערען ביי [illegible] [illegible].

white′-head′ed *a.* (הוואיט'-העד'-עד) ווייס-קעפיג, מיט א ווייסען קאפ [חנגען געוויסע חיות און פויגלען].

white′-hot *a.* (הוואיט'-האט) אנגעגליהט ווייס, ביז ווייס גליהענדיג.

White House (הוואיט האוס) דאס "ווייסע הויז", דאס רעגירונגס-הויז פון פרעזידענט פון די פעראייניגטע שטאאטען אין וואשינגטאן.

white′-leg *n.* (הוואיט'-לעג) די ווייסע פוס-געשוואולסט [א קראנקהייט פון די פיס].

white lie (הוואיט לאי) אן אונשולדיגער ליגען [וואס ווערט געזאגט פון דרך-שלום וועגען א. ד. ג.].

white′-limed *a.* (הוואיט'-לאימד) ווייס-באקאלכט.

white′-line *a.* (הוואיט'-לאין) ז. *white-lined*.

white′-lined *a.* (הוואיט'-לאינד) מיט א ווייסער ליניע אדער מיט ווייסע ליניען.

white′-liv′ered *a.* (הוואיט'-ליוו'-ערד) מיט א ווייסער לעבער, פחדנות'דיג, שוואכהערציג.

white′ly *a.* (הוואיט'-לי) בלאס; ווייסליך.

white′-meat *n.* (הוואיט'-מיעט) ווייס פלייש, פלייש פון הינער, הענער א. ד. ג.; מילכיגע שפייז וואס איז צוגעגרייט פון מילך, פוטער, קעז, אייער א. ז. וו.

white mon′ey (הוואיט מאנ'-אי) זילבער-געלט.

whi′ten *v.* (הוואיט'-ען) ווייסען, ווייס מאכען; בלייכען; קאלכען; ווייס ווערען.

white′-necked *a.* (הוואיט'-נעקט) מיט א ווייסען האלז [ווי געוויסע חיות און פויגלען].

white′ner *n.* (הוואיט'-נער) ווייסער, איינער אדער עפעס וואס ווייסט; א בלייכער; א קאלכער.

white′ness *n.* (הוואיט'-נעס) ווייסקייט; ריינקייט, אונבעפלעקטקייט.

white′ning *n.* (הוואיט'-נינג) דאס ווייסען, דאס ווייס מאכען; דאס בלייכען; שלעמ-קרייד אדער דאס שמאלציגע ווייס [ז. *whiting*].

white′ning-slick′er *n.* (הוואיט'-נינג-סליק'-ער) אזא מעסער צום אבשניידען פעל פון לעדער.

white′ning-stone *n.* (הוואיט'-נינג-סטאון) אזא שארף-שטיין.

white nun (הוואיט נאן) ז. *smew*.

white perch (הוואיט פוירטש) דער ווייסער אקון [אזא פיש ענליך צו אן אקון אדער בארש].

White Perch

white pop′lar (הוואיט פאפ'-לאר) דער ווייסער פאפעל-בוים אדער טאפאל. ז. *poplar*.

white′-pot *n.* (הוואיט'-פאט) אזא קוגעל פון אייער, מילך, רייז, פרוכט א. ז. וו.

white′-pud′ding *n.* (הוואיט'-פוד'-ינג) אזא פודינג פון מילך, אייער און פוטער; א קישקע אנגעפילט מיט האבער-מעהל.

white race (הוואיט רייס) די ווייסע אדער קאווקאזישע מענשען-ראסע.

White Rus′sia (הוואיט ראש'-א) ווייס-רוסלאנד, בעלארוסיא [א געגענד אין רוסלאנד וואס בעשטעהט פון די דריי גובערניעס: מאהילעווער, מינסקער און וויטעבסקער].

white shark (הוואיט שארק) דער מענשען-האיפיש [אזא האיפיש אדער אקולא].

White Shark

white′smith *n.* (הוואיט'-סמיטה) א בלעכער, איינער וואס מאכט צינענע כלים; איינער וואס פאלירט אייזערנע כלים.

white′spot *n.* (הוואיט'-ספאט) דער ווייס-פלעק [אזא אינזעקט].

white′-spot′ted pin′ion moth (הוואיט'-ספאט'-עד פינ'-יאן מאטה) אזא קליין באטערפליי אדער שמעטערלינג. ז. איל. *"Butterflies & Moths"*.

white′stone *n.* (הוואיט'-סטאון) ווייס-שטיין אדער גראנוליט. ז. *granulite*.

white′tail *n.* (הוואיט'-טייל) דער ווייס-עק, א חיה אדער פויגעל מיט א ווייסען עק [ווי למשל, א געוויסער מין הירש, פוינקלער, אזא שטיין-פויגעל א. ז. וו.].

white′-thorn *n.* (הוואיט'-טהארן) דער ווייס-דארן [אזא קוסט אדער בוימעל מיט

שטאכלען אויף די צווייגען און מיט גרויסע געצאקטע בלעטער].

White-thorn

white'throat *n.* (הוואיט'-טהראוט) דאס ווייס־קעלכען [אזא קליין זינג־פויגעלע].

white'-top *n.* (הוואיט'-טאפ) דאס פיארין־גראז [אזא טייער גראז].

white'-tree *n.* (הוואיט'-טריע) דער ווייס־בוים אדער קאיעפוט־בוים [אזא אויסטראלישער בוים, פון וועלכען מען קריעגט ארוים אן אויל]. ז. *cajeput*.

white'wash *n. and v.* (הוואיט'-הוואש) א פליסיגקייט צו ווייסען עפעס; קאלך־וואסער [צום קאלכען]; אזא וועסערעל צו מאכען די הויט ווייס און גלאנציג; ריינוואשונג; דאס פערבארגען אדער פערדעקען אימעצענס זינד; א שפיעל [ווי באל־שפיעל], אין וועלכען איין צד געווינט ניט קיין איין פונקט; ווייסען, קאלכען; ריינוואשען; אין בייס־באל און אנדערע עהנליכע שפיעלען — שלאגען דעם געגנער אזוי, אז ער זאל ניט געווינען קיין איין פונקט; בעדעקט ווערען מיט א ווייסקייט.

white'washer *n.* (הוואיט'-הוואש-ער) א ווייסער, א קאלכער; א ריינוואשער.

white'-wa'ter *n. and v.* (הוואיט'-הוואה'-טער) אזא קראנקהייט ביי שעפסען; שוימען דאס וואסער, מאכען א שוים אין וואסער.

white'wood *n.* (הוואיט'-הוואוד) א ווייס־האלץ בוים [א בוים מיט ווייסען האלץ].

whith'er *adv. and c.* (הוויטה'-ער) וואוהין; וואוהין ניט איז.

whith'ersoev'er *adv.* (הוויטה'-ער-סא-עוו'-ער) וואוהין עס איז, אין וועלכען פלאץ ניט איז.

whi'ting *n.* (הוואי'-טינג) דאס ווייסען, די ווייסונג; דאס שלעמקרייד, דאס שפאנישע ווייס [א מין קאלך־פולווער]; דער וויטלינג אדער מערלאן [אזא ווערטהפולער שפייז־פיש].

Whiting

whi'tish *a.* (הוואי'-טיש) ווייסליך, עטוואס ווייס.

whi'tishness *n.* (הוואי'-טיש-נעס) ווייסליכקייט, דאס זיין עטוואס ווייס.

whit'leather *n.* (הוויט'-לעטה-ער) ווייס־לעדער, ווייסער לעדער; א מין הארט ווייס פלייש אין האלז פון בהמות.

whit'low *n.* (הוויט'-לאו) א נאגעל־געשוויר; אן ענטצינדונג ארום די קלויען אדער קאפיטעס פון א שעפס.

whit'low-grass *n.* (הוויט'-לאו-גרעס) דאס הונגער־בלימעל [אזא גראז וואס ווערט בעטראכט אלס מיטעל צו היילען א נאגעל־געשוויר].

Whit'-Mon'day *n.* (הוויט'-מאנ'-דיי) דער פפינגסט־מאנטאג, דער מאנטאג נאך פפינגסט־זונטאג [נאך דעם זיבענטען זונטאג נאך'ן קריסטליכען פסח. אין ענגלאנד איז דיעזער מאנטאג אמאל געווען א יום־טוב].

Whit'sun *a.* (הוויט'-סאן) פפינגסטליך, וואס געהערט צו פפינגסטען [דער קריסטליכער שבועות].

Whit'sunday *n.* (הוויט'-סאנ-דיי) דער פפינגסטען־זונטאג, דער שבועות־זונטאג [דער זיבענטער זונטאג נאך דעם קריסטליכען פסח].

Whit'sun-far'things *n.* (הוויט'-סאנ-פאר'-טהינגז) מתנות לכבוד פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'sun-la'dy *n.* (הוויט'-סאנ-ליי'-די) די אנפיהרערין פון די שפיעלען אין דער וואך פון פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'sun-lord *n.* (הוויט'-סאנ-לאהרד) דער אנפיהרער פון די שפיעלען אין דער וואך פון פפינגסטען [קריסטליכער שבועות].

Whit'suntide *n.* (הוויט'-סאנ-טאיד) די פפינגסטען־וואך, די וואך פון דעם קריסטליכען שבועות.

whit'taw *n.* (הוויט'-אה) ז. *whit-tawer*.

whit'-taw'er *n.* (הוויט'-אה'-ער) אן ארבייטער וואס מאכט זאכען פון ווייסען לעדער [הויפטזעכליך א זאטעל־מאכער].

whit'ten *n.* (הוויטן) די ווינטער־לינדע [אזא בוים].

whit'tle *n. and v.* (הוויטל) א קליין מעסערעל; שניידען; אבשניידען, בעשניידען, אבשיילען.

whit'tle-shawl *n.* (הוויט'ל-שאהל) אזא גראבער בגד וואס דארפישע פרויען פלעגען אמאל טראגען.

whi'ty *a.* (הוואי'-טי) ווייסליך, עטוואס ווייס.

whi'ty-brown *a.* (הוואי'-טי-בראַון) ברוינליך ווייס, האלב־ברוין.

whiz *v. and n.* (הוויז) זשוזשען, הוזשען, מאכען א גערויש ווי א פליהענדע פייל; זיך בעוועגען אדער פליהען מיט א זשוזשענדען גערויש; א זשוזשען, א הוזשען.

whizz *v. and n.* (הוויז) ז. *whiz*.

whiz'zer *n.* (הוויז'-ער) איינער אדער עטוואס וואס זשומעט, א צענטריפוגאלע מאשין [ז. *centrifugal machine*] צום טריקענען [צוקער, תבואות, קליידער א. ז. וו.].

whiz'zingly *adv.* (הוויז'-אינג-לי) מיט א זשוזשען, הוזשענדיג.

whiz'zing-stick *n.* (הוויז'-אינג-סטיק) ז. *bull-roarer*.

who *pr.* (הוה) ווער; וועלכער.

whoa *int.* (הוואו) שטעה! האלט!

who all (הוה אהל) אלע; די גאנצע צאהל.

who but he (הוה באט היע) ווער נאך? בלויז ער; קיין אנדערער.

whoev'er *pr.* (הוה-עוו'-ער) ווער נור, ווער עס איז, ווער ניט איז.

whole *a. and n.* (האול) 1. געזונד, שטארק; 2. געהיילט, גענעזען געווארען, געזונד געווארען; 3. גאנץ; פאלשטענדיג; אונבעשעדיגט; 4. דאס גאנצע; א גאנצע זאך; אן ארגאנישע איינהייט.

1. His soul is healthy, sound, clear and **whole**. 2. Thy faith made thee **whole**. 4. Nature is not an aggregate of independent parts, but an organic **whole**.

whole and sound (האול ענד סאונד) געזונד און שטארק.

whole'-col'ored *a.* (האול'-קאל'-ארד) איינפארביג, פון איין קאליר.

whole'-foot'ed *a.* (האול'-פוט'-עד) פריי, אהן צערעמאניעס, אינטים.

whole'-hear'ted *a.* (האול'-האר'-טעד) מיט'ן פולען הארצען, ערנסט, אויפריכטיג; ענערגיש.

whole'-hear'tedly *adv.* (האול'-האר'-טעד-לי) מיט'ן גאנצען הארצען, מיט ערנסט און אויפריכטיגקייט; מיט ענערגיע.

whole'-hear'tedness *n.* (האול'-האר'-טעד-נעס) ערנסטקייט, אויפריכטיגקייט; ענערגישקייט.

whole'-hoofed *a.* (האול'-הוהפט) מיט גאנצע, ניט־געשפאלטענע קלויען [קאפיטעס].

whole'-length *a. and n.* (האול'-לענגטה) וואס ציהט זיך אין דער גאנצער לענג, וואס ציינט די גאנצע פיגור [ווענען א פארטרעט אדער סטאטוע]; א פארטרעט אדער סטאטוע וואס ציינט די גאנצע פיגור.

whole'ness *n.* (האול'-נעס) גאנצקייט; פאלשטענדיגקייט; געזונדקייט.

whole'-note *n.* (האול'-נאוט) א גאנצע נאטע [פיער פיערטלען].

whole num'ber (האול נאמ'-בער) א גאנצע צאהל [אין געגענזאץ צו א ברוך־צאהל].

whole'sale *n., a. and v.* (האול'-סייל) 1. גרויס־האנדעל, הורטאווער האנדעל [אין גרויסע מאסען, ניט לאחדים]; 2. הורטאווניע, וואס קויפט אדער פערקויפט הורטאם; 3. אין מאסען, אין גרויסע מאסען; 4. האנדלען הורטאם, פיהרען גרויס־האנדעל.

2. We bought the goods at **wholesale** prices. 3. The battle was a **wholesale** slaughter of the enemy.

whole'sale dea'ler (האול'-סייל דיע'-לער) ז. *wholesaler*.

whole'saler *n.* (האול'-סיי-לער) א הורטאווניק.

whole sine of a cir'cle (האול סאין אוו ע סוירקל) א ראדיוס. ז. *radius*.

whole'-skinned *a.* (האול'-סקינד) מיט א גאנצער הויט; גאנץ, אונבעשעדיגט; געזונד.

whole'some *a.* (האול'-סאם) 1. געזונד, היילזאם, גוט פאר'ן געזונד; 2. ניצליך, גוט, געזונד.

1. California has the most **wholesome** climate. 2. He gave me **wholesome** advice.

whole'somely *adv.* (האול'-סאמ-לי) געזונד, היילזאם, ניצליך.

whole′someness *n.* (האול׳-סאם-נעס) געזונדקייט; ניצליכקייט.

whole′-souled *a.* (האול׳-סאולד) נאַ-בעל, עדעל, גוטהארציג.

who'll (הוהל) א פעראייניפאכונג פון די ווערטער *who will*

whol′ly *adv.* (האול׳-אי) 1. גענצליך, גאנץ, אין גאנצען; 2. בלויז, נור, אויס-שליסליך.

1. He is **wholly** absorbed in business. 2. Bravery does not **wholly** consist in absence of fear.

whom *pr.* (הוהם) וועמען; וועלכען. ז. *who*.

whomev′er *pr.* (הוהם-עוו׳-ער) וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whoever*.

whom′so *pr.* (הוהמ׳-סאו) וועמען ניט איז, וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whoso*.

whomsoev′er *pr.* (הוהם-סא-עוו׳-ער) וועמען עס איז, וועמען נור. ז. *whosoever*.

whoop *v., n. and int.* (הוהם) 1. היקען, שרייען, נאכשרייען, רופען; שרייען ווי א נאכט-אײלע [אזא פויגעל]; 2. הילכיג אטעמען נאך אן אנפאל פון קייך-הוסט [קאקליוש]; 3. בעליידיגען, פערשפאטען אדער פעריאגען מיט געשרייען; 4. א גע-שריי, אן אויסגעשריי, דאס היקען; 5. דאס הילכיגע אטעמען נאך אן אנפאל פון קייך-הוסט; 6. היי!

3. He was **whooped** out of the hall. 4. The war-**whoop** of the Indians strikes with terror the bravest hearts.

whoo′ping *n. and a.* (הוה׳-פינג) א געשריי, א נאכרוף; שרייענד, היקענד.

whoo′ping-cough *n.* (הוה׳-פינג-קאהף) קייך-הוסט [קאקליוש]. ז. *hooping-cough*.

whoop it up (הוהפ איט אפ) מאכען א געשריי אדער טומעל; לעבעדיג און ענערגיש זיך א נעהם טהאן, לעבעדיג אן ארבייט מהאן.

He is a popular politician. All party workers are always ready to **whoop it up** for him.

whoop′-la *int.* (הוהפ׳-לא) היי!

whop *v. and n.* (הוואפ) 1. שלאגען, פאטשען, שמייסען; 2. א פאל טהאן ווי א פלאכטע; 3. זיך פלוצלונג איבערקעה-רען אדער זיך איבערדרעהען; 4. א שטאר-קער קלאפ; א פאטש.

2. He **whopped** down on the floor. 3. The fish **whopped** over and disappeared in the lake.

whop′per *n.* (הוואפ׳-ער) עטוואס גרוי-סעס אדער אומגעלומפערטעס; א ריעזיגער ליגען.

whop′ping *a.* (הוואפ׳-אינג) אונגעהייער גרויס, אונגעהייער.

We caught a **whopping** big trout.

whore *n. and v.* (האור) א פראסטיטוט-קע, א הור, אן אויסגעלאסענע פרוי; זיך פראסטיטואירען, זיין א פראסטיטוטקע; פראסטיטואירען, מאכען אויסגעלאסען, שענדען אדער פערדארבען דורך זנות.

whore′dom *n.* (האור׳-דאם) פראסטי-טוציאן, הורעריי, זנות, אויסגעלאסענהייט.

whore′-house *n.* (האור׳-האוס) א הורען-הויז, א בארדעל, א פראסטיטוציאנס-הויז, א הויז פון שאנדע.

whore′master *n.* (האור׳-מעס-טער) א ווייסע-שקלאפען-הענדלער, א בארדעלניק, אן אלפאנס, איינער וואס האלט אדער שטעלט צו פראסטיטוטקעס; אן אויסגע-לאסענער מענש, א נואף.

whore′monger *n.* (האור׳-מאנ-גער) אן אויסגעלאסענער מענש, א נואף, איי-נער וואס האט פערקעהר מיט פראסטי-טוטקעס.

whore′monging *n.* (האור׳-מאנ-גינג) הורעריי, פערקעהר מיט פראסטיטוטקעס, אויסגעלאסענהייט, נאוף.

whore's′-bird *n.* (האורז׳-בוירד) א הו-רען-יעגער, א בארדעלניק, אן אויסוואורף.

whore's′-egg *n.* (האורז׳-עג) א ים-אי-געל, א ים-יאזשיק. ז. *sea-urchin*

whore′son *n. and a.* (האור׳-סאן) א ממזר, א באסטארד, אן אויסוואורף; שענד-ליך, געמיין, נידערטרעכטיג.

whor′ish *a.* (האור׳-איש) הורעריש, אויסגעלאסען.

whor′ishly *adv.* (האור׳-איש-לי) הורע-ריש, אויסגעלאסען, ווי א פראסטיטוטקע.

whor′ishness *n.* (האור׳-איש-נעס) אויסגעלאסענהייט, הורערישקייט.

whorl *n.* (הוואהרל) א בלעטער-רעדעל א ראד-פערמיגע אויסשטעלונג פון בלעט-לעך אדער פון אנדערע פלאנצען-טיילען; א ווינדונג אדער רינגעל [פון א ספּיראל-מושעל, פון א ספּיראל-עהנליכען קערפער-טייל א. ז. וו.].

whorled *a.* (הוואהרלד) וואס האט בלע-טער-רעדלעך; רעדעל-פערמיג; אויסגע-שטעלט ווי א בלעטער-רעדעל. ז. *whorl*.

whort *n.* (הווארט) די הײדעל-בעערע [די יאגדע און די פלאנצע]. ז. *huckleberry*.

whor′tle *n.* (הווארטל) ז. *whortleberry*.

whor′tleberry *n.* (הוואיר׳טל-בער-אי) די הײדעל-בעערע [דאס בוימעל, אויף וועלכען עס וואקסען די הײדעל-בעערען. ז. *huckleberry*].

whose *pr.* (הוהז) וועמעס; פון וואס, פון וועלכען. ז. *who* און *what*

whosesoev′er *pr.* (הוהז-סא-עוו׳-ער) וועמענס עס איז, וועמענס ניט איז. ז. *whosoever*.

who′so *pr.* (הוה׳-סאו) ווער ניט איז, ווער עס איז.

whosoev′er *pr.* (הוה-סא-עוו׳-ער) ווער עס איז, ווער ניט איז.

whurt *n.* (הווארט) ז. *whort*.

why *adv., c. and int.* (הוואי) 1. ווארום; 2. יא, נעווים, נו; וואס הייסט; 3. אה! היי! 4. דער "ווארום", די אורזאכע.

2. What are two times two? **Why**, four. 4. We know the how and the **why** and the where of the whole matter.

whyd′ah *n.* (הוויד׳-א) ז. *whidah-bird*.

whyd′ah-bird *n.* (הוויד׳-א-בוירד) ז. *whidah-bird*.

why, so (הוואי סאו) נו, גוט! נו, זאל זיין אזוי.

wich *n.* (הוויטש) א זאלץ-קוואל, א זאלץ-גרוב.

wich′-ha′zel *n.* (הוויטש׳-היי׳זל) ז. *witch-hazel*.

wick *n.* (הוויק) א קנויט, א קנייטעל; א שטאדט; א בעצירק; א זאלץ-קוואל; א זאלץ-גרוב.

wick′ed *a.* (הוויק׳-עד) 1. פערדארבען, בייז, שלעכט, גאטלאז, אונמאראליש, זינ-דיג; 2. שעלמיש.

1. We have frustrated the **wicked** designs of our enemies. 2. He is a **wicked** rogue.

wick′ed Bi′ble (הוויק׳-עד באיבל) אן ענגלישע אויסגאבע פון דער ביבעל פון יאהר 1632, וואו עס איז נעווען אויסגע-לאזען דאסווארט *not* ביים זיבענטען עבאט פון די עשרת הדברות [ביי לא רצח].

wick′edly *adv.* (הוויק׳-עד-לי) אויף א ערדארבענעם, שלעכטען, זינדיגען, גאט-אזען שטייגער.

The officials **wickedly** betrayed the interests of the city.

wick′edness *n.* (הוויק׳-עד-נעס) בייז-קייט, שלעכטקייט, זינדיגקייט, פערדאר-בענהייט, גאטלאזיגקייט; א שלעכטע טהאט, א זינד, א פערברעכען; שלעכטע, אונמאראלישע אויפפיהרונג; די שלעכטע, פערדארבענע אדער גאטלאזע [מענשען].

wick′ed one (the) (הוויק׳-עד הוואן) דער טייוועל, דער שטן.

wick′en *n.* (הוויקן) דער ווילדער יאסען; דער ראבינעס-בוים. ז. *rowan*.

wick′en-tree *n.* (הוויק׳נ-טריע) ז. *wicken*.

wick′er *n., a. and v.* (הוויק׳-ער) א צווייגעל, א בויגזאמעס צווייגעל; א גע-פלעכט פון צווייגלעך; עטוואס וואס איז געפלאכטען פון צווייגלעך [ווי למשל, א קארב]; פון צווייגלעך; געפלאכטען פון צווייגלעך; געמאכט פון בויגזאמע ברעט-לעך; זיך צוזאמענקנייטשען, זיך צוזא-מענדריקען.

wick′ered *a.* (הוויק׳-ערד) געמאכט פון צווייגלעך אדער פון בויגזאמע ברעטלעך.

wick′erwork *n.* (הוויק׳-ער-הוואירק) פלעכטווערק [זאכען געפלאכטען פון צווייג-לעך אדער דינע בויגזאמע ברעטלעך, ווי למשל, קערב].

wick′et *n.* (הוויק׳-עט) א טהירעל, א טויערעל; דאס טויערעל אין קריקעט-שפיעל; דער פלאץ פון א קריקעט-טויע-רעל.

wick′et-door *n.* (הוויק׳-עט-דאור) א טהירעל, א טויערעל.

wick′et-gate *n.* (הוויק׳-עט-גייט) א טהירעל, א טויערעל.

wick′et-kee′per *n.* (הוויק׳-עט-קיע׳-פער) א טויערעל-וועכטער אין קריקעט-שפיעל [דער שפיעלער וואס פערהאלט דעם באל, ווען ער פליהט אריבער איבער׳ן טויערעל].

wick′ing *n.* (הוויק׳-אינג) קנויטען-מא-טעריאל.

wick′iup *n.* (הוויק׳-אי-אפ) אזא הייזעל אדער ביידעל ביי די אמעריקאנישע אינ-דיאנער.

wick′-trim′mer *n.* (הוויק׳-טרימ׳-ער) א שנייצער, א קנויטען-שנייצער [א שע-רעלע צום ארומשניידען קנויטען].

wick′y *n.* (הוויק׳-אי) דער ווילדער יא-סען; דער ראבינעס-בוים [ז. *rowan*]; די שמאל-בלעטערדיגע קאלמיע [אזא בוי-מעל. ז. *sheep-laurel*].

wick′y-up *n.* (הוויק׳-אי-אפ) ז. *wickiup*.

wic′opy *n.* (הוויק׳-א-פי) דאס לעדער-האלץ [ז. *leatherwood*]; די ווערבען-ראזע [ז. *willow-herb*].

wide *a., adv. and n.* (הוואיד) 1. ברייט; 2. ווייט; גרויס, גערויס, ווייט און ברייט, אומפאסענד; 3. פאנאנדערגעשפרייט, פא-נאנדערגעעפענט; אפען; 4. ווייט אבגע-טיילט; ווייט פון ציעל, וואס איז ניט צום פונקט, פעקראכען אן א זייט; 5. ווייטקייט, ברייטקייט, גרויסקייט; 6. אין קריקעט-שפיעל — א באל וואס פער-פעהלט דעם ציעל.

1. The cloth is unusually **wide**. 2. His exploits won him **wide** fame. 3. His eyes

were wide with wonder. 4. The arrow went wide.

wide an'swer (הוואיד ענ'-סער) אן ענטפער ניט צום פּונקט.

wide'-awake' *a.* and *n.* (הוואיד'-ע-הווייק') 1. וואך, מיט אפענע אויגען; לעבעדיג, מונטער; 2. א נידריגער ווייכער פילץ-הוט.

1. It was a wide-awake campaign.

wide'-awake'ness *n.* (הוואיד'-ע-הווייק'-נעס) וואכזאמקייט, דאס קוקען מיט אפענע אויגען; מונטערקייט, לעבעדיגקייט.

wide'-chapped *a.* (הוואיד'-טשעפּט) מיט א גרויסען מויל; מיט א ברייטען מויל.

wide dif'ference (הוואיד דיפ'-ער-ענס) א גרויסער אונטערשיעד, א הימעלווייטער אונטערשיעד.

wide'ly *adv.* (הוואיד'-לי) 1. ווייט; ווייט און ברייט; 2. זעהר, זעהר פיעל, אונגעהייער; 3. פון דער ווייטענס.

1. He is a man who is widely known. 2. We received two widely different accounts of the accident.

wide'-mouthed *a.* (הוואיד'-מאוטהט) מיט א ברייטען מויל; מיט א גרויסען מויל.

wi'den *v.* (הוואידן) אויסברייטערן, מאכען ברייטער; ווערען ברייטער, זיך אויסברייטען; עפענען; מאכען מעהר אויגלעך [אין שטריקעריי].

wide'ner *n.* (הוואיד'-נער) איינער אדער עטוואס וואס ברייטערט אויס; אזא ענבויער.

wide'ness *n.* (הוואיד'-נעס) ברייטקייט; ווייטקייט; גרויסקייט.

wide'-spread *a.* (הוואיד'-ספּרעד) ווייט פערשפּרייט, ווייט און ברייט, אלגעמיין.

There was a wide-spread desire to hear the lecturer.

wide'-stretched *a.* (הוואיד'-סטרעטשט) ברייט; גרויס.

wide-wa'tered *a.* (הוואיד'-הוואה'-טערד) פערפלייצט אדער ארומגערינגעלט מיט א גרויסען שטח וואסער.

widge'on *n.* (הווידזש'-אן) די מיןי-ענטעל [אזא ווילדע קאטשקע מיט א ווייסען פליק אויף'ן קאפּ, וועלכע גיט ארויס פייפענדע קלאנגען]. ז. *baldpate*

Widgeon

wid'ow *n.* and *v.* (הוויד'-אָ) 1. אן אלמנה; די אלמנה [אזא פויגעל. ז. *whidah-bird*]; 2. אזא אייראפּעאישע מאטען-פליגעל; 3. א האנד קארטען אוועקגעלעגט אויף'ן טיש; 4. מאכען פאר אן אלמנה; 5. בערויבען פון...; 6. געבען אן אלמנה ירושה-רעכט.

4. The war orphaned many children and widowed many women. 5. The trees are widowed of their shriveled leaves.

wid'ow-bench *n.* (הוויד'-אָ-בענטש) דאס אלמנה-רעכט, דאס ערב-רעכט פון אן אלמנה [דער טייל ירושה וואס קומט אן אלמנה אויסער דעם אייגענטום וואס איז פון פריהער אבגעשריבען אויף איהר נאמען אדער לויט דער כתובה].

wid'ow bewitched' (הוויד'-אָ בי-הוויטשט') א שטרויענע אלמנה, א פערהייראטע פרוי וואס לעבט ניט צוזאמען מיט איהר מאן. ז. *grass-widow*

wid'ow-bird *n.* (הוויד'-אָ-בוירד) ז. *whidah-bird*

wid'ower *n.* (הוויד'-אָ-ער) אן אלמן.

wid'ow-finch *n.* (הוויד'-אָ-פינטש) ז. *whidah-bird*

wid'owhood *n.* (הוויד'-אָ-הוד) וויטווען-שטאנד, אלמנה'שאפט; אן אלמנה'ס ירושה-רעכט.

wid'ow-hun'ter *n.* (הוויד'-אָ-האנ'-טער) אן אלמנות-יעגער [איינער וואס שרכנ'ט זיך צו אלמנות צוליעב זייער ירושה-פערמעגען].

wid'ow-ma'ker *n.* (הוויד'-אָ-מיי'-קער) איינער וואס פעראורזאכט אלמנה'שאפט [ערמארדענדיג א פערהייראטען מאן].

wid'ow's man'tle (הוויד'-אָז מענטל) אזא מאנטעל וואס האט פארצייטענס געטראגען אלס צייכען, אז אן אלמנה האט בעשלאסען שוין קיין מאל ניט צו הייראטען.

wid'ow's ring (הוויד'-אָז רינג) א רינג וואס האט פארצייטענס געטראגען אלס צייכען, אז אן אלמנה האט בעשלאסען שוין קיין מאל ניט צו הייראטען.

wid'ow's weeds (הוויד'-אָז הוויעדז) טרויער-קליידער [פון אן אלמנה].

width *n.* (הווידטה) ברייט, ברייטקייט.

width'wise *adv.* (הווידטה'-הוואיז) אין דער ברייט; אין בעצוג צו דער ברייט.

wield *v.* (הוויעלד) 1. רעגיערען, בעהערשען, פיהרען, לייטען; 2. געברויכען; אומגעהן [מיט עפּעס].

1. Napoleon ruled an empire because he wielded the army. 2. The man who wields the pen is mightier than the brandisher of the sword.

wiel'dable *a.* (הוויעל'-דעבל) וואס קען רעגיערט ווערען; וואס קען געברויכט ווערען.

wiel'der *n.* (הוויעל'-דער) איינער וואס בעהערשט, פיהרט, לייטעט, געברויכט, געהט אום [מיט עפּעס] אדער בעזיצט.

wiel'diness *n.* (הוויעל'-די-נעס) דאס קענען רעגיערט ווערען, בעהערשט ווערען אדער געברויכט ווערען.

wield'less *a.* (הוויעלד'-לעס) וואס קען ניט בעהערשט ווערען; מיט וואס מען קען ניט אומגעהן; מיט וואס מען קען זיך ניט בענוצען.

wiel'dy *a.* (הוויעל'-די) וואס לאזט זיך בעהערשען, לייטען אדער קאנטראלירען.

wier *n.* (הוויער) ז. *weir*

wife *n.* (הוואיף) א ווייב; א פרוי.

wife'hood *n.* (הוואיף'-הוד) דער שטאנד פון א פערהייראטער פרוי.

wife'less *a.* (הוואיף'-לעס) אונבעווייבט; אונפערהייראט [וועגען א מאן].

wife'like *a.* (הוואיף'-לאיק) פרויען-עהנליך, ווייבעריש.

wife'ly *a.* (הוואיף'-לי) פרויענמעסיג, ווייבעריש.

wife'-rid'den *a.* (הוואיף' רידן) בעהערשט פון ווייב, וואס ליעגט אונטער דעם ווייב'ס פאנטאפעל, וואס איז א פאנטאפעל-העלד.

wif'fet *n.* (הוויפ'-עט) א קליין, אונבעדייטענד מענשעלע; א קליינע אדער אונבעדייטענדע זאך.

wig *n.* and *v.* (הוויג) דער פּארוק; א פּארוק; גוט אויסזידלען, שטארק אויסרעדען.

wig'-block *n.* (הוויג'-בלאק) א קלעצעל צום פּארמירען א פּארוק.

wige'on *n.* (הווידזש'-אן) ז. *widgeon*

wigged *a.* (הוויגד) מיט א פּארוק, וואס טראגט א פּארוק.

wig'gery *n.* (הוויג'-ער-אי) פּארמאליזם, ביוראקראטיזם, קאנצעלארשטשינע.

wig'ging *n.* (הוויג'-אינג) אויסזידלונג, אויס'מוסר'ונג.

wig'gle *v.* and *n.* (הוויגל) ז. *wriggle*

wig'gler *n.* (הוויג'-לער) ז. *wriggler*

wig'gletail *n.* (הוויג'ל-טייל) ז. *wriggler*

wight *n.* and *a.* (הוואיט) א מענש, א פּערזאן.

wig'less *a.* (הוויג'-לעס) אהן א פּארוק, וואס טראגט ניט קיין פּארוק.

wig'-ma'ker *n.* (הוויג'-מיי'-קער) א פּארוקען-מאכער.

wig'-tail *n.* (הוויג'-טייל) דער טראפּיק-פויגעל. ז. *tropic-bird*

wig'-tree *n.* (הוויג'-טריע) דער געלב-האלץ בוים. ז. *smoke-tree*

wig'wag *v.*, *adv.*, *a.* and *n.* (הוויג'-הוועג) זיך בעוועגען אהין און צוריק; געבען סיגנאלען דורך די בעוועגונגען פון א פלאג; דרעהענדיג; הין און צוריק; דאס געבען סיגנאלען דורך בעוועגונגען פון א פלאג; אזא שליף-אינסטרומענט ביי זייגער-מאכער.

wig'wam *n.* (הוויג'-הוואם) א וויגוואם [א געצעלט ביי די אינדיאנער פון נארד-אמעריקא. ז. איל.]; א גרויסע געביידע, וואו עס ווערט אבגעהאלטען א פּאליטישע קאנווענציאן אדער פערזאמלונג.

Wigwams

wild *a.* and *n.* (הוואילד) 1. ווילד; בארבאריש, גרויזאם; 2. וואס וואקסט ווילד [ניט פערזייהט און ניט פערפלאנצט, נאטירליך]; 3. וואס ווערט פּראדוצירט פון ווילדע חיות; 4. וויסט, אונבעוואהנט; 5. לעבעדיג; לייכטזיניג; 6. שטורמדיג; 7. צולאזען, אויסגעלאסען; 8. זאנדערבאר, מאדנע; 9. אויפגערעגט, אויסער זיך, משוגע [פאר פרייד, שרעק א. ז. וו.]; 10. ווייט פון ציעל, ניט אין דער בעשטימטער ריכטונג, אונרעגעלמעסיג, ניט אין איינקלאנג מיט געוויסע פאַ-

דערונגנע אדער כלים; 11. א וויסטעניש, א ווילדע, אונבעוואוהנטע געגענד.

1. Some people still live in the **wildest** savagery. 2. The woods abound in **wild** cherries. 3. We enjoyed a meal of **wild** honey. 4. The plain is grassy, **wild** and bare. 5. He is a good, amiable, **wild** fellow. 6. A **wild** wind was rushing among the trees. 8. The tale is **wild** and strange. 9. He is **wild** with joy. 10. A good catcher will consider no ball beyond his reach no matter how **wild**. 11. The monk made the **wild** his home.

wild an'imals (הוואילד ענ'-אי-מעלז) ווילדע חיות.

wild ash (הוואילד עש) ז. *mountain-ash*.

wild ass (הוואילד עס) דער ווילדער עזעל.

wild bee (הוואילד ביע) די ווילדע ביען [אין געגענזאץ צו דער ביען, וואס ווערט געהאלטען אין ביענשטאקען].

wild birds (הוואילד בוירדז) ווילדע פויגלען, געווילד, געיעג-פויגלען.

wild boar (הוואילד באור) דער ווילדער חזיר.

Wild Boar

wild'-brain *n.* (הוואילד'-בריין) א צו-טראגענער, אונרוהיגער, אונבעזאנענער, אונאיבערלעגטער מענש.

wild bri'er (הוואילד בראי'-ער) די פעלד-רויז, די ווילדע רויז; די וויין-רויז.

wild cana'ry (הוואילד קע-ניי'-רי) דער אמעריקאנישער גאלד-פינק. ז. *goldfinch*.

wild cat (הוואילד קעט) די ווילדע קאץ. ז. *wildcat*.

wild'cat *n. and a.* (הוואילד'-קעט) 1. די ווילדע קאץ [ז. איל.]; דער לוקס [ז. *lynx*]; דער קוגאר [ז. *cougar*]; 2. ווילד, פעררוקט, אונבעזאנען, אונאיבערלעגט, אונזיכער [הויפטזעכליך וועגען ריזיקאלישע אדער ניט פעסטע געשעפטס-אונטערנעהמונגען]; 3. ניט רעגולער [וועגען א באהן אדער לאקאמאטיוו].

2. It is a **wildcat** scheme.

Wildcat

wild'cat bank (הוואילד'-קעט בענק) א באנק וואס לאזט ארויס ווערטהלאזע פאפיערען, א באנק וואס לאזט ארויס מעהר באנק-נאטען ווי פיעל איהר קאפיטאל ערלויבט איהר, אן אונזיכערע באנק, א שווינדעל-באנק.

wild'cat ban'king (הוואילד'-קעט בענ'-קינג) ריזיקאלישע, אונפעראנטווארטליכע באנק-ספעקולאציאנען, דאס ארויסלאזען ווערטהלאזע באנק-נאטען [דיעזער אויסדרוק ווערט הויפטזעכליך געברויכט אלס בעצייכנונג פון די אמעריקאנישע באנקען, וועלכע האבען, פאר דעם באנק-געזעץ פון 1863, ארויסגעלאזט מעהר באנק-נאטען, וויפיעל זייער קאפיטאל האט עס זיי ערלויבט].

wild'cat cur'rency (הוואילד'-קעט קאר'-ען-סי) ז. *wildcat money*.

wild'cat en'gine (הוואילד'-קעט ענ'-דזשין) ז. *wild engine*.

wild'cat mon'ey (הוואילד'-קעט מאנ'-אי) שלעכטע, ניט ראיעלע באנק-נאטען. ז. *wildcat banking*.

wild cher'ry (הוואילד טשער'-אי) א ווילדער קארש, דער ווירגינישער טרויבען-קארש, דער ווילדער קארשען-בוים.

wild col'umbine (הוואילד קאל'-אם-בין) דער ווילדער אקליי [אזא פלאנצע].

Wild Columbine

wild cot'ton (הוואילד קאטן) וואל-גראז. ז. *cotton-grass*.

wild dog (הוואילד דאג) א ווילדער הונד.

wild dove (הוואילד דאוו) די קארא-לינא-טויב, די קלאג-טויב. ז. *mourning-dove*.

wild duck (הוואילד דאק) א ווילדע קאטשקע.

wil'debeest *n.* (הוויל'-דע-בייסט) די גנו. ז. *gnu*.

wild en'gine (הוואילד ענ'-דזשין) א לאקאמאטיוו וואס לויפט ניט רעגולער אדער ניט אין א פארגעשריבענער צייט; א לאקאמאטיוו, וועלכער איז קאליע געווארען און קען ניט קאנטראלירט ווערען.

wil'der *v.* (הוויל'-דער) ז. *bewilder*.

wil'deredly *adv.* (הוויל'-דערד-לי) ז. *bewilderingly*.

wil'dering *n.* (הוואיל'-דער-אינג) א ווילדע פלאנצע; דער ווילדער עפעל-בוים. ז. *wilding*.

wil'derment *n.* (הוויל'-דער-מענט) ז. *bewilderment*.

wil'derness *n.* (הוויל'-דער-נעס) 1. א ווילדערניש, א וויסטעניש, א וויסטע; א טייל פון א גארטען וואו מען לאזט די פלאנצען וואקסען ווילד און אונגעשטערט; 2. א מישענינע, א מישמאש; א מאסע, א גרויסע צאהל.

2. O, what a **wilderness** of flowers!

wild'-fire *n.* (הוואילד'-פאיר) ווילד-פייער, גריכישעס פייער [אזא ברען-מאטעריאל, וואס צינדט זיך לייכט אן און עס איז שווער אויסצולעשען]; א בליץ אהן א דונער; ספירי̤ט-פלאם [דער בלויער פלאם פון ברענענדען ספיריט]; קויהלען-גאז [ז. *fire-damp*]; א רויז, א רויטליכע ענטצינדונג פון דער הויט; א מין לישאיעס אויף דער הויט; די ברוינע [אזא הויט-ענטצינדונג ביי שאף].

wild'-fire rash (הוואילד'-פאיר רעש) אזא הויט-אויסשלאג [הויפטזעכליך ביי קליינע קינדער], וועלכער קומט ארויס פלעקענווייז דא אויף איין ארט דא אויף'ן צווייטען ארט פון קערפער.

wild'-fly'ing *a.* (הוואילד'-פלאי'-אינג) קאפריזנע, לייכטזיניג, ווילד, משוגע.

wild fowl (הוואילד פאול) ז. *wild-fowl*.

wild'-fowl *n.* (הוואילד'-פאול) געווילד, ווילדעס געפליגעל, ווילדע פויגלען, געיעג-פויגלען.

wild goat (הוואילד גאוט) די ווילדע ציעג.

wild goose (הוואילד גוהס) א ווילדע גאנז.

Wild Goose

wild'-goose chase (הוואילד'-גוהס טשיים) דאס יאגען זיך נאך עפעס ניט וויסענדיג די ריכטונג פון דער פערפאלגטער זאך; א נארישע אדער נוצלאזע יאגעניש אדער אונטערנעהמונג.

wild'grave *n.* (הוואילד'-גרייוו) א ווילדגראף [א דייטשער אדעליגער טיטול].

wild hon'ey (הוואילד האנ'-אי) ווילדער האניג, האניג פון ווילדע ביענען.

wild in'digo (הוואילד אינ'-די-גאו) די ווילדע אינדיגא-פלאנצע. ז. *indigo-plant*.

wil'ding *n. and a.* (הוואיל'-דינג) א ווילדע פלאנצע; דער ווילדער עפעל-בוים; ווילד, ווילד-וואקסענד, ניט הויזליך.

wil'dish *a.* (הוואיל'-דיש) ווילדליך, אביסעל ווילד.

wild lem'on (הוואילד לעמ'-אן) ז. *May-apple*.

wild li'chen (הוואילד לאי'-קען) א מין עקזעמא [הויט-קראנקהייט].

wild lic'orice (הוואילד ליק'-א-רים) די ווילדע לאקריץ-פלאנצע [אזא פלאנצע מיט זיסע ווארצלען].

wild lime (הוואילד לאים) ז. *tallow-nut*.

wild'ly *adv.* (הוואילד'-לי) ווילד; מיט ווילדקייט; אויף א ווילדען אופן. ז. *wild*.

wild man'drake (הוואילד מענ'-דרייק) ז. *May-apple*.

wild mare (הוואילד מעהר) א נאכט-שד; א קאשמאר [ז. *nightmare*]; א הוידעלקע.

wild'ness *n.* (הוואילד'-נעס) ווילדקייט. ז. *wild*.

wild oat (הוואילד אוט) ווילדער האבער [אזא האבער-עהנליכעס גראז].

wild pig'eon (הוואילד פידזש-אן) די וואנדער־טויב. ז. *passenger-pigeon*.

wild rice (הוואילד ראיס) דיווילדע רייז [א פלאנצע עהנליך צו א רייז־פלאנצע].

wild rose (הוואילד ראוז) די ווילדע רויז, די פעלד־רויז.

wild rye (הוואילד ראי) דער ווילדער קארן [אזא קארן־עהנליכעם גראז].

wilds *n.* (הוואילדז) געווילד, ווילדע חיות אדער פויגלען, געיעג־חיות, געיעג־פויגלען.

wild ser'vice-tree (הוואילד סויר'-ויס-טריע) דער ווילדער שפערבער־בוים אדער ראבינע. ז. *service-tree*.

Wild Service-tree

wild sheep (הוואיל שיעפ) די ווילדע שאף.

wild'-wood *n. and a.* (הוואילד'-הוואוד) א ווילדער וואלד; וואס געפינט זיך אדער קומט פאר אין ווילדען וואלד.

wile *n. and v.* (הוואיל) א לוג, בעטרוג, א כיטראסט, א שפיצעל; פערנארען, פערפיהרען; פערברייינגען [צייט].

wil'ful *a.* (הוויל'-פול) איינענזיניג, עקשנות'דיג, הארטנעקיג; אבזיכטליך.

wil'fully *adv.* (הוויל'-פול-אי) אבזיכט־ליך, אומישנע, בכוון; איינענזיניג, מיט עקשנות.

wil'fulness *n.* (הוויל'-פול-נעס) הארט־נעקיגקייט, עקשנות, איינענזיניגקייט; אב־זיכטליכקייט.

wi'lily *adv.* (הוואי'-לי-לי) מיט לוג, מיט בעטרוג, מיט כיטראסט, דורך א שפיצעל.

wi'liness *n.* (הוואי'-לי-נעס) ליסטיג־קייט, כיטרעקייט, בעטריגערישקייט.

will *n. and v.* (הוויל) 1. דער ווילען; די ווילענס־קראפט; 2. א ווילען, א פער־לאנג, א נייגונג, א וואונש; 3. א בעפעהל; 4. א צואה, א טעסטאמענט; 5. מאכט; ווילקיר; 6. ווערלען, ווינשען, פערלאנגען; 7. אונטערווארפען אונטער א צווייטענס ווילען; 8. אבזאגען בצואה; 9. אויסנוי־צען דעם ווילען אדער די ווילענס־קראפט; 10. וועל, וועט, וועלען; 11. מוז זיין, דארף זיין, איז מסתמא.

1. He is a man of strong **will**. 2. Where there is a **will**, there is a way. 3. He always obeyed the **will** of God. 4. The dying man made his **will**. 5. Deliver me not over unto the **will** of mine enemies. 6. We shall have success if we truly **will** success. 8. He **willed** his farm to his nephew. 10. We **will** go there to-morrow.

willed *a.* (הווילד) 1. וואס האט א ווי־לען [פון א בעשטימטען סארט]; 2. אונ־טערגעווארפען אונטער א צווייטענס ווי־לען.

1. He is weak-**willed**.

wil'lemite *n.* (הוויל'-עמ-איט) ווילע־מיט [אזא געלבליך־גרינער אדער פלייש־רויטער מינעראל].

will'er *n.* (הוויל'-ער) א ווילער, א ווע־לער, איינער וואס וויל; איינער וואס ווינשט.

wil'let *n.* (הוויל'-עט) דער ווילעט [אזא גרויסער נארד־אמעריקאנישער שטראנד־לויפער (ז. *sandpiper*) וועמעס גע־שריי איז עהנליך צו די ווערטער "פילי־וויל־ווילעט"].

wil'let peach (הוויל'-עט פיעטש) אזא פערסיק. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

will'ful *a.* (הוויל'-פול) ז. *wilful*.

will'fully *adv.* (הוויל'-פול-אי) ז. *wilfully*.

will'fulness *n.* (הוויל'-פול-נעס) ז. *wilfulness*.

will'ing *a. and n.* (הוויל'-אינג) 1. ווי־ליג, גערן, בערייטוויליג; 2. פרייוויליג, צופריעדען [צו טהאן עפעס]; 3. ווילען, נייגונג, חשק.

1. I am **willing** to work. 2. He offered us his **willing** service.

will'ing-hear'ted *a.* (הוויל'-אינג-האר'-טער) הארציג געניגט, צושטימענד מיט'ן פולען הארצען.

will'ingly *adv.* (הוויל'-אינג-לי) וויליג; גערן; פרייוויליג, מיט'ן פרייען ווילען.

will'ingness *n.* (הוויל'-אינג-נעס) ווי־ליגקייט, בערייטוויליגקייט.

will'-in-the-wisp *n.* (הוויל'-אינ-טהי-הוויספ) דאס בלאנדזשענדע פייער; איי־נער אדער עטוואס וואס פערבלענדעט. ז. *will-o'-the-wisp*.

will'-less *a.* (הוויל'-לעס) אהן א ווילען, אהן א ווילענס־קראפט; אונוויליג, ניט פרייוויליג.

will'-o'-the-wisp *n.* (הוויל'-א-טהי-הוויספ) דאס איררליכט, דאס בלאנדזשענ־דע פייער [א פאספארישער שיין וואס ערשיינט איבער זומפען. ז. *ignis fatuus*]; איינער אדער עטוואס וואס נארט אב, פערפיהרט אדער פערבלענ־דעט; אזא וואסער־גראז.

wil'low *n., v. and a.* (הוויל'-או) א וויידע, א ווערבע, א הושענה־קוסט [אזא בוים אדער קוסטארניק מיט בויגזאמע צווייגען וואס וואקסט געוועהנליך נעבען א וואסער]; ווערבען־האלץ; א באל־שטאק [צו שפיעלען בייסבאל אדער קרי־קעט]; אזא מאשין צו רייניגען באוועל, פלאקס, וואל אדער האנף [קאנאפליע]; רייניגען באוועל, פלאקס, וואל אדער האנף; פון ווערבע־האלץ; פון דעם קאליר פון יונגער ווערבע־קארע [א מאטער געלבליך־גרינער קאליר].

Willow

wil'lowed *a.* (הוויל'-אוד) וואס איז בעוואקסען מיט ווערבעס.

wil'lower *n.* (הוויל'-א-ער) ז. *willow-machine*.

wil'low-grouse *n.* (הוויל'-או-גראוס) ז. *willow-ptarmigan*.

wil'low-herb *n.* (הוויל'-או-הורב) די ווערבען־ראזע [אזא גראז מיט ווערבען־עהנליכע בלעטער און העל־ראזעווע בלומען].

Willow-herb

wil'lowish *a.* (הוויל'-א-איש) ווי א ווערבע; פון ווערבען־קאליר.

wil'low-lark *n.* (הוויל'-או-לארק) ז. *sedge-bird*.

wil'low-machine' *n.* (הוויל'-או-מע-שין') אזא מאשין צו רייניגען באוועל, וואל, פלאקס אדער האנף [קאנאפליע].

wil'low-myr'tle *n.* (הוויל'-או-מויר'טל) די וויידע־מירטע [א מיר־טען־בוים מיט בלעטלעך ווי ביי א ווער־בע].

wil'low-oak *n.* (הוויל'-או-אוק) דער וויידע־דעמב [אזא אמעריקאנישער דעמב מיט בלעטלעך ווי פון א ווערבע].

wil'low-pee'ler *n.* (הוויל'-או-פיע'-לער) אן אינסטרומענט אדער מאשין אראבצורייסען די קארע פון ווערבעס.

wil'low-ptar'migan *n.* (הוויל'-או-טאר'-מי-גען) די אמעריקאנישע שנעע־הוהן. ז. *ptarmigan*.

wil'low-war'bler *n.* (הוויל'-או-הוואהר'-בלער) ז. *chiff-chaff*.

wil'low-wren *n.* (הוויל'-או-רען) ז. *chiff-chaff*.

wil'lowy *a.* (הוויל'-א-אי) וואס איז בעוואקסען מיט ווערבעס; ווי א ווערבע; וואס בויגט זיך לייכט אדער גראציעז; בויגזאם, בויגעדיג; גראציעז; אראבהענ־גענד.

will'-with-a-wisp *n.* (הוויל'-הוויטה-ע-הוויספ) דאס בלאנדזשענדע פייער; איינער אדער עטוואס וואס פערבלענדעט. ז. *will-o'-the-wisp*.

will'-wor'ship *n.* (הוויל'-הוואיר'-שיפ) א גאטעסדיענסט וואס איז ניט לויט דער פארשריפט פון רעליגיאן נאר איז אויסגעקליבען אדער אויסגעטראכט פון אימעצען לויט זיין אייגענער נייגונג.

wil'ly *n.* (הוויל'-אי) ז. *willow-machine*.

wil'lying-machine' *n.* (הוויל'-אי-אינג-מע-שין') ז. *willow-machine*.

wil'ly-nil'ly *a. and adv.* (הוויל'-אי-ניל'-אי) 1. אונענטשלאסען, וואס שלאגט זיך מיט דער דעה; 2. גערן אדער אונגערן, ווילענדיג אדער ניט ווילענדיג.

2. He must go, **willy-nilly**.

Wil'son's snipe (הוויל'-סאנז סנאיפ) די אמעריקאנער שנעפע [אזא געיעג־פויגעל]. ז. איל. *"N. A. Game Birds"*

wilt *v.* (הווילט) וועלקען, וויאנען, פער־וועלקען, פערוויאנען; ווערען שוואך; זינ־קען, ווערען מוטלאז; שמאכטען; פערלי־רען מוטה אדער קוראזש; מאכען צו פער־וועלקען; אבשוואכען, ענטקרעפטען; מא־כען מוטלאז, ענטמוטיגען; צונעהמען דעם

מוטה אדער די ענערגיע; דו וועסט [ז.
will]

wi'ly *a.* (הוואַי'-לי) בע=
כיטרע, ליסטיג, בע=
טריגעריש.

wim'ble *n.* (הווימבל) א
אן עגבער, א
דריל; אן אינסטרומענט אויסצוריינען
אן אויסגעבויערטע לאך אין א קויהלען=
גרוב אדער מעטאל=גרוב.

wim'ple *n. and v.* (הווימפל) א שלייער
ארום קאפ, באקען און
האלז וואס פרויען פלע=
גען אמאל טראגען און
וואס ווערט נאך יעצט
געברויכט פון מאנאש=
קעס; איינהילען אין א
שלייער; אויסלעגען
אין פאלדען; זיין ווע=
לענארטיג אדער פאל=
דען=ארטיג.

Wimple

win *v. and n.* (הווין) ער=
געווינען; ער=
ווערבען; עררייכען; דערגרייכען; בעזיע=
גען; פערדיענען; קריעגען, בעקומען; זיך
דורכשלאגען, זיך דערשלאגען; צוציהען,
געווינען אויף זיין זייט, געווינען [פאר
זיך], אריבערגעווינען, בעצויבערען; אי=
בערצייגען, ווירקען [אויף אימעצען];
איבעררעדען, צורעדען, בעוועגען; א זיעג;
אן ערפאלג.

wince *v. and n.* (הווינס) זיך צוריק=
ציהען; אבשפרינגען צוריק אדער אן א
זייט; אויסווייכען [אוים מורא פאר
עפעס]; איינטונקען אין פארב=קעסעל
[צייג]; דאס צוריקציהען זיך; דאס אב=
שפרינגען צוריק אדער אן א זייט; דאס
אויסווייכען [אוים מורא פאר עפעס];
אין פארבעריי — אזא הענטעל צום ארי=
בערטראגען דאס געפארבטע צייג פון איין
פארב=קעסעל צו אן אנדערען.

wince'-pit *n.* (הווינס'-פיט) א פארב=
וואנע אדער פארב=קעסעל. ז. *wince*

wince'-pot *n.* (הווינס'-פאט)
ז. *wince-pit*

win'cer *n.* (הווינ'-סער) איינער וואס
ציהט זיך צוריק, שפרינגט אב צוריק אדער
ווייכט אוים [אוים מורא פאר עפעס]; א
פערד וואס בריקעט זיך.

win'cey *n.* (הווינ'-סי) אזא שטארקער
האלב=וואלענער האלב=באוועלנער צייג.

winch *n. and v.* (הווינטש) א הענטעל
צו דרעהען אן אקס
פון א ראד אין א
מאשין; א הויב=
אפאראט וואס בע=
שטעהט פון אן אקס
מיט אן אנגעוויקעל=
טען שטריק וואס
ציהט ארויף א לאסט;
אויפהויבען מיט דער
הילף פון דיעזען הויב=אפאראט.

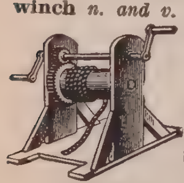

Winch

vin'cing-machine' *n.* (הווינ'-סינג-
מע-שין') אן אפאראט, וואס בעשטעהט
פון א רייה פארב=קעסלען.

wind *v. and n.* (הוואינד) זיך בויגען;
זיך דרעהען; זיך שלענגלען; זיך דרעהען
ארום און ארום; מאכען אן אומוועג; זיך
קרייזלען; זיך ארומוויקלען ווי א ספירא=
לע; דרעהען; שלענגלען; אנציהען [א
זייגער]; פיהרען, אנפיהרען, לייטען,
פערוואלטען, קאנטראלירען, האלטען אין
צוים; רעגיערען, בעהערשען; ארומוויק=
לען, אומוויקלען; איינוויקלען; ארומדרע=
העו; צונויפדרעהען, צוזאמענדרעהען;
ארומפלעכטען; ארומרינגלען; איינשלי=
סען; אומפאסען; ארומנעהמען, אומאר=
מען; ציהען, שלעפען; ארויפציהען,
אויפהויבען; אונבעמערקט ארייגדרינגען:
זיך איינשמייכלען; אונבעמערקט אריינ=
ברייגגען; אנדייטען אויף א פערשטעל=
טען אופן; א פערקרימונג, א בויגונג, א
פערדרעהונג; אן אבקעהרונג, אבווענדונג
אדער אבבויגונג פון דער ריכטונג.

wind *n. and v.* (הווינד) א ווינד;
אטהעם; פוסטע פלוידעריי, פוסטע ווער=
טער; דער בויך אדער די אונטערשטע
ריפען [וואו עס איז ניט ערלויבט א
קלאפ צו טהאן אין א פויסטען=קאמפף];
ווינד אין מאגען [לופט אדער גאז אין
מאגען]; א שפור, א ריח, א גערוך; א
סוד וועלכער איז אויסגעפלוידערט, אויס=
דערצעהלט אדער אויסגעפונען געווארען;
אנדייטונג, א וואונק, אן אנצוהערעניש;
די בלאז=אינסטרומענטען פון א מוזיק=
ארקעסטער; שפירען; שמעקען; נאכ=
שפירען א חיה נאך'ן גערוך; שטארק
טרייבען [ווי א פערד]; לאזען זיך אב=
רוהען, געבען רוה, לאזען כאפען דעם
אטהעם; לופטערען, דורכלופטערען; בלא=
זען.

win'dage *n.* (הווינ'-דעדזש) א לופט=
שוידערונג וואס ווערט פעראורזאכט פון
א דורכפליהענדער קויל; די קראפט פון
ווינד אבצוקעהרען אן א זייט א קויל
אדער קאנאנע; דער אונטערשיעד צווישען
דער ברייט פון א קויל און דער אויסהוי=
לונג אין דער ביקס אדער הארמאט; אן
אינערליכע פערוואונדונג אהן אן אויסער=
ליכער בעשעדיגונג, וואס ווערט געוועהנליך
צוגעשריבען צו דער צוזאמענדריקונג פון
דער לופט ווען א קויל פליהט דורך נא=
הענט צו א טייל פון קערפער.

wind'bag *n.* (הווינד'-בעג) א ווינד=
בייטעל, א בייטעל אנגעפילט מיט ווינד;
א פלוידערזאק.

wind'ball *n.* (הווינד'-באהל) א צוזא=
מענדריקונג פון דער לופט, ווען א קויל
פליהט דורך נאהענט צום קערפער, וואס
פעראורזאכט אן אינערליכע וואונד; א
באל אנגעפילט מיט לופט; א באלון.

wind'-band *n.* (הווינד'-בענד) אן אר=
קעסטער פון בלאז=אינסטרומענטען; די
בלאז=אינסטרומענטען פון אן ארקעסטער.

wind'-beam *n.* (הווינד'-ביעם)
ז. *collar-beam*

wind'berry *n.* (הווינד'-בער-אי)
ז. *cowberry*

wind'bound *a.* (הווינד'-באונד) גע=
שטערט אדער פערהאלטען פון אונגינסטי=
גע ווינדען.

wind'-break *n. and v.* (הווינד'-
ברייק) א שטערונג פאר'ן ווינד, א בע=
שיצונג געגען ווינד; פעראורזאכען שווע=
רע אטעמונג אדער אסטמא.

wind'-bro'ken *a.* (הווינד'-בראו'קן)
וואס ליידט פון אסטמא אדער שווערער
אטעמונג.

wind'-chan'ging *a.* (הווינד'-טשיינ'-
דזשינג) אונבעשטענדיג אדער פערענדער=
ליך ווי דער ווינד; אונבעשטענדיג.

wind'-chart *n.* (הווינד'-טשארט) א
ווינד=קארטע, א ווינד=מאפע [א קארטע
מיט א פערצייכנונג וועגען פערשיעדענע
ווינדען און זייער ריכטונג].

wind'-chest *n.* (הווינד'-טשעסט) א
ווינד=קאסטען [א קאסטען אין אן ארגעל
מיט צונויפגעפרעסטער לופט פאר די אר=
געל=פייפלעך].

wind'-col'ic *n.* (הווינד'-קאל'-איק) א
בויך=ווערטאג וואס נעהמט זיך פון ווינד
אדער גאזען אין מאגען.

wind'-contu'sion *n.* (הווינד'-קאנ-
טיו'-זשאן) אן אינערליכע פערוואונדונג
אהן אן אויסערליכער בעשעדיגונג, וואס
ווערט געוועהנליך צוגעשריבען צו דער צו=
זאמענדריקונג פון דער לופט ווען א קויל
פליהט דורך נאהענט צו א טייל פון קער=
פער.

wind'-di'al *n.* (הווינד'-דאי'-על) א
ווינד=זייגער, א ווינד=קאמפאס [א פאר=
ריכטונג אנצוצייגען די ריכטונג פון
ווינד].

wind'-dog *n.* (הווינד'-דאג)
שטיקלעך רעגענבויגען אויף וואלקענס.

wind'-drop'sy *n.* (הווינד'-דראפ'-סי)
ווינדזוכט. ז. *tympanites*

wind'-egg *n.* (הווינד'-עג) א ניט=פאל=
שטענדיג ענטוויקעלט איי; אן איי מיט א
ווייכער שאלעכץ.

win'der *n.* (הוואינ'-דער)
איינער וואס
וויקעלט אדער דרעהט אן פאדים פאר א
וועבער; א מאשין אנצודרעהען פאדים
אויף שפולקעס [קאטושקעס], וועב=שיפ=
לעך [ז. *shuttle*] א. ז. וו.; אזא פאר=
ריכטונג צום אנדרעהען אדער אבדרעהען
קנוילען פון פאדים; א טרעפ אין גע=
דרעהטע שטיגען; א קלעטערענדע פלאנ=
צע [א פלאנצע וואס האלט זיך אונטער
דרעהענדיג זיך ווי א ספיראלע ארום אן
אנדער פלאנצע אדער ארום א שטעקען];
א שליסעל אנצודרעהען א פרוזשינע אדער
שפרינג=פעדער; א טרובאטש.

win'der *n.* (הווינ'-דער) א קלאפ וואס
פערכאפט דעם אטעם.

wind'fall *n.* (הווינד'-פאהל)
פרוכט וואס
איז געפאלען פון בוים דורך'ן ווינד, אב=
געשלאגענע פרוכט; א בוים וואס איז
אומגעווארפען געווארען פון ווינד; א
פערוויסטעטער טייל פון א וואלד וואו די
בוימער זיינען אומגעווארפען געווארען פון
א שטורם=ווינד; אן אונערווארטעטער
גליקספאל, א גליקליכער צופאל [ווי א
ירושה].

wind'fallen *a.* (הווינד'-פאהלן) וואס
איז אראבגעשלאגען געווארען פון ווינד.

wind'fanner *n.* (הווינד'-פענ-ער)
ז. *kestrel*

wind'-fer'tilized *a.* (הווינד'-פויר'-
טי-לאיזד) בעפרוכטעט מיט דעם בלומען=
שטויב וואס ווערט איבערגעטראגען דורך'ן
ווינד פון איין פלאנצע צו דער צווייטער.

wind'-flow'er *n.* (הווינד'-פלאו'-ער)
א ווינד=בלום, א ווינד=רויז.
ז. *wood-anemone*

wind'-fur'nace *n.* (הווינד'-פויר'-
נעס) א ווינד=אויוועז, א צוג=אויוועז [אן
אויוועז, וואס ווערט אנגעגליהט ניט מיט
דער הילף פון א בלאז=זאק, נאר מיט דער
הילף פון דעם לופט=צוג].

wind'-gage *n.* (הווינד'-גיידזש) א
ווינד=מעסטער, אן אנעמאמעטער [ז.
anemometer]; אן אינסטרומענט צו
מעסטען דעם לופט=דרוק אין דעם
ווינד=קאסטען פון אן ארגעל [ז.
wind-chest]; א פארריכטונג וואס
ווערט צוגעזעצט צו דעם ריכט=פונקט פון
א ביקס [ז. *sight*] צו בעשטימען די
קראפט פון ווינד און קענען אנשטעלען
די ביקס אזוי אז צוליעב דעם ווינד זאל
ניט פערפעהלט ווערען דער ציעל.

wind'-gall *n.* (הווינד'-גאהל) א גע=
שווילעכץ אויף דעם מיטעלסטען געלענק

פון א פערד'ס פוס; שטיקלעך רעגענבויגען אויף וואלקענס.

wind'-galled *a.* (הווינד'-גאהלד) וואס לײדעט פון א געשווילעכץ אויף'ן מיטעל־סטען געלענק פון פוס [וועגען פערד].

wind'-gauge *n.*• (הווינד'-גײדזש) ז. *wind-gage*.

wind'-gun *n.* (הווינד'-גאן) ז. *air-gun*.

wind'-hatch *n.* (הווינד'-העטש) די עפ־נונג אדער דער פּלאץ אין א מעטאל־גרוב, וואו מען נעהמט ארויס דעם רויה־מעטאל פון דער ערד.

wind'hawk *n.* (הווינד'-האהק) ז. *kestrel*.

wind'-house *n.* (הווינד'-האוס) א הויז [טײלווייז געבויט אונטער דער ערד] צום בעשיצען זיך פון א שטורם.

wind'hover *n.* (הווינד'-האוו-ער) ז. *kestrel*.

win'diness *n.* (הוויני'-די-נעס) ווינדיג־קייט, שטורמדיגקייט; דאס לײדען פון ווינד אין מאגען; די נייגונג ארויסצוריי־פען ווינד אדער גאזען אין מאגען [ווי געוויסע שפייז]; פּוסטקייט, ניכטיגקייט; בערימערישקייט, פּוסטער שטאלץ.

win'ding *a.* and *n.* (הוואינ'-דינג) געדרעהט, אויסגעקרימט, ספּיראל־פערמיג; זיך שלענגלענד; קרום, געבויגען; בויגונג, אויסבויגונג, קרימונג, פערקרימונג, פער־דרעהונג; א סיגנאל מיט'ן באטסמאנ'ס פייפעל [ז. *boatswain*].

win'ding-en'gine *n.* (הוואינ'-דינג-ענ'-דזשין) א מאשין אנצודרעהען און אב־צודרעהען א שטריק ביים אויפהויבען און אראבלאזען משאות מיט א הויב־מאשין.

win'dingly *adv.* (הוואינ'-דינג-לי) זיך דרעהענדיג, זיך שלענגלענדיג; געדרעהט, געקרימט.

win'ding-machine' *n.* (הוואינ'-דינג-מע-שין') א מאשין אנצודרעהען פאדים אויף שפּולקעס [קאטושקעס], וועב־שיפ־לעך א. ז. וו.

win'ding-sheet *n.* (הוואינ'-דינג-שיעט) א טויטען־לײלעך [א לײלעך אין וועלכען מען וויקעלט איין א מת]; דער קרייז פון אבגעשמאלצענע שטיקלעך חלב ארום א ברענענדען ליכט [לויט אן אל־טען אבערגלויבען, איז דיעזער קרייז גע־ווען א סימן פון טויט אדער אונגליק].

win'ding-stair'case *n.* (הוואינ'-דינג-סטעהר'-קייס) געדרעהטע טרעפּ.

win'ding-stairs *n.* (הוואינ'-דינג-סטעהרז) ז. *wentletrap*.

wind'-in'strument *n.* (הווינד'-אינ'-סטרו-מענט) א מוזיקאלישער בלאז־אינ־סטרומענט.

wind'lass *n.* and *v.* (הווינד'-לעס) א הויב־מאשין וואס בעשטעהט פון א וואל אדער אקס מיט אן אנגעוויקעלטען שטריק וואס ציהט ארויף א לאסט; אויפהויבען אדער ארויפציהען מיט אזא הויב־מאשין. ז. *winch*.

win'dle *n.* (הווינדל) א דרעה־אפּאראט; אזא מאס [פאר תבואות א. ז. וו.].

wind'less *a.* (הווינד'-לעס) אהן ווינד; שטיל, רוהיג; אהן אן אטעם.

win'dlestraw *n.* (הווינ'דל-סטראה) די אויסגעטריקענטע שטענגלעך פון גראזען.

wind'-mar'ker *n.* (הווינד'-מאר'-קער) א פייל, נאדעל א. ז. וו. אנצוצייגען אויף א מאפּע די ריכטונג פון ווינד.

wind'mill *n.* (הווינד'-מיל) א ווינד־מיהל; אן אונאויספיהרבארער פּלאן, א לופט־שלאס; א פאנטאזיע; אן אייגנגע־בילדעטע זאך, א בימערע.

Windmill

wind'mill-cap *n.* (הווינד'-מיל-קעפּ) א ווינד־מיהל דאך [דער אויבערשטער זיך־דרעהענדער טייל פון א ווינד־מיהל]

win'dow *n.* and *v.* (הוויני'-דאו) א פענ־סטער; אן עפנונג; אין אנאטאמיע — איינס פון די צוויי לעכלעך אין ביין צווי־שען דעם פּויק־הייטעל און דעם אינערלי־כען טייל פון אויער; א דעקעל, א לע־דעל, אן אויגען־לעדעל; א פיגור וואס בילדעט זיך דורך ליניען וואס קרייצען איינע די אנדערע; בעזארגען מיט פענ־סטער; מאכען א ריס אין עפּעס [ווי אין א מאנטעל]; אריינשטעלען אין א פענ־סטער].

win'dow-blind *n.* (הוויני'-דאו-בלאינד) א פענסטער־שירם; א פענסטער־פּארהאנג וואס וויקעלט זיך ארויף אויף א ראלע.

win'dow-cur'tain *n.* (הוויני'-דאו-קויר'-טען) א פענסטער־גארדינע, א פענ־סטער־פּארהאנג.

win'dow du'ty (הוויני'-דאו דיו'-טי) ז. *window tax*.

win'dowed *a.* (הוויני'-דאוד) מיט פענ־סטער, מיט לעכער; מיט ריסען.

win'dow-frame *n.* (הוויני'-דאו-פריים) א פענסטער־ראהם, א שויבען־ראהם.

win'dow-gard'ening *n.* (הוויני'-דאו-גארד'-נינג) דאס קולטיווירען פלאנצען אין הויז פאר דעם שיין פון פענסטער.

win'dow-ga'zer *n.* (הוויני'-דאו-גיי'-זער) איינער וואס זיצט אהן ארבייט און קוקט אין פענסטער, א פוילענצער.

win'dow-glass *n.* (הוויני'-דאו גלעס) פענסטער־גלאז; א שויב.

win'dow-han'gings *n.* (הוויני'-דאו-הענ'-גינגז) פענסטער־פּארהאנגען.

win'dowless *a.* (הוויני'-דא-לעס) אהן פענסטער.

win'dowlet *n.* (הוויני'-דא-לעט) א פענסטערעל.

win'dow-lift *n.* (הוויני'-דאו-ליפט) א רימען אדער א שנירעל אויפצוהויבען די שויבען־ראהם אין א פענסטער [בעזונ־דערס אין א קארעטע אדער וואגאן].

win'dow-mir'ror *n.* (הוויני'-דאו-מיר'-אר) א פענסטער־שפּיגעל [א שפּיג־געל ביי א פענסטער צום אבשפּיגלען די דרויסענדיגע זאכען].

win'dow-ope'ner *n.* (הוויני'-דאו-אופּ'-נער) א פענסטער־עפנער [א פאר־ריכטונג צו עפענען און האלטען אפען א פענסטער].

win'dow-pane *n.* (הוויני'-דאו-פּיין) א פענסטער־שויב.

win'dowphane *n.* (הוויני'-דאו-פיין) אזא פּאפּיער וואס מען קלעפּט אן אויף א שויב פון א טהיר אדער פענסטער צו מאכען דאס גלאז מאט און אונדורכזיכ־טיג.

win'dow-pole *n.* (הוויני'-דאו-פּאול) א לאנגער שטעקען צו עפנען א הויך פענ־סטער.

win'dow-sash *n.* (הוויני'-דאו סעש) די שויבען־ראהם פון א פענסטער.

win'dow-seat *n.* (הוויני'-דאו-סיעט) א פענסטער־זיץ, א זיץ־ארט אין דער אויסהוילונג פון א פענסטער.

win'dow-shade *n.* (הוויני'-דאו-שייד) ז. *window-blind*.

win'dow-shut'ter *n.* (הוויני'-דאו-שאט'-ער) א פענסטער־לאדען.

win'dow tax (הוויני'-דאו טעקס) פענ־סטער־שטייער, אזא שטייער וואס מען פלעגט אמאל צאהלען אין ענגלאנד פון יעדען פענסטער פון הויז [שפעטער האט מען געצאהלט שטייער בלויז פון די פענ־סטער, וועלכע זיינען געווען מעהר ווי זעקס אין א הויז, און אין יאהר 1851 איז דיעזער שטייער אינגאנצען אבגע־שאפט געווארען].

wind'pipe *n.* (הווינד'-פּאיפּ) די לופט־רעהר אין האלז, דער גארגעל.

wind'-plant *n.* (הווינד'-פּלענט) ז. *wood-anemone*.

wind'-pox *n.* (הווינד'-פּאקס) ווינד־פּאקען [אזא קראנקהייט].

wind'-pres'sure *n.* (הווינד'-פרעש'-אור) דער דרוק פון ווינד.

wind'-pump *n.* (הווינד'-פּאמפּ) א פּומפּ וואס בעוועגט זיך דורך דעם דרוק פון ווינד.

wind'-rec'ord *n.* (הווינד'-רעק'-ארד) ז. *anemogram*.

wind'-rode *a.* (הווינד'-ראוד) וואס פאהרט אין דער ריכטונג פון ווינד און ניט אין דער ריכטונג פון שטראם [וועגען א שיף].

wind'-rose *n.* (הווינד'-ראוז) א טא־בעלע אדער דיאגראם, וועלכע בעווייזט דאס פערהעלטניס פון דער ריכטונג פון ווינד צו אנדערע מעטעאראלאגישע ער־שיינונגען [ווי די טעמפּעראטור א. ד. ג.]; א טאבעלע, וועלכע צייגט אן די אפט־קייט פון ווינדען אין פערשיעדענע ריכ־טונגען.

wind'row *n.* and *v.* (הווינד'-ראו) א רייה פון קופּעס היי אדער פון גארבען וואס זיינען אויסגעלעגט אזוי, אז דער ווינד זאל בלאזען צווישען זיי; א צייל פון שטיקער טארף אדער אנדערע זאכען וואס זיינען אויסגעלעגט צום טריקענען; אויסלעגען אין רייהען אין דער ריכטונג פון ווינד.

wind'-sail *n.* (הווינד'-סייל) א פליגעל פון א ווינד־מיהל; א ברייטע רעהר אריינצולאזען פרישע לופט אין די אונ־טערשטע טיילען פון א שיף.

wind'-scale *n.* (הווינד'-סקייל) דער ווינד־מאסשטאב [א טאבעלע פון ציפע־רען אדער נומערען, וועלכע בעצייכנען די פערשיעדענע שטארקייט פון ווינד, ווי 1 בעצייכענט א לייכט ווינטעל, 2 — א מעסיגען ווינד, 3 — א שטארקען ווינד א. ז. וו.].

wind'-shake *n.* (הווינד'-שייק) א צו־שפּאלטונג, א פלאצונג אין געהילץ.

wind′-sha′ken *a.* (הווינד׳-שיי׳קן) גע־שאקעלט פון ווינד; צוטרייסעלט פון ווינד; צושעדיגט פון ווינד.

wind′-shock *n.* (הווינד׳-שאק) *wind-shake* .ז

wind′-side *n.* (הווינד׳-סאיד) די זייט פון וואנען דער ווינד בלאזט.

wind′-storm *n.* (הווינד׳-סטאהרם) א שטורם־ווינד.

wind′stroke *n.* (הווינד׳-סטראוק) אזא פאראליטש ביי פערד.

wind′sucker *n.* (הווינד׳-סאק-ער) איינער וואס בינדט זיך אדער טשעפעט זיך; איינער וואס איז גרייט אנצופאלען אויף יעדען פאר יעדען מינדעסטען חטא; א פערד וואס האט א געוועהנהייט צו בייסען די קארעטע.

wind′-swift *a.* (הווינד׳-סהוויפט) שנעל ווי א ווינד, ווינד־שנעל.

wind′-tight *a.* (הווינד׳-טאיט) וואס לאזט נים אריין קיין ווינד; וואס לאזט נים דורך קיין לופט; געשיצט פון ווינד.

wind′-trunk *n.* (הווינד׳-טראנק) דער ווינד־קאסטען [אין אן ארגעל].

wind′-up *n.* (הווינד׳-אפ) די ענדע, דער שלוס, די פערענדיגונג.

wind′ward *n., a. and adv.* (הווינד׳-הווארד) די ווינד־זייט, דער פונקט פון וואנען עס בלאזט דער ווינד; וואס ליעגט צו דער ווינד־זייט; צום ווינד־צו; אין דער ריכטונג פון ווינד.

wind′-way *n.* (הווינד׳-הוויי) א לופט־דורכגאנג, א לופט־עפנונג.

wind′-wheel *n.* (הווינד׳-הוויעל) א ווינד־ראד, א ראד געטריבען פון ווינד.

wind′-worn *a.* (הווינד׳-הוואורן) פער־וויסטעט פון ווינד, אבגעניצט אדער צו־שטערט פון ווינד.

win′dy *a.* (הווינ׳-די) ווינדיג, בלאזענד; שטורמדיג; צום ווינד־צו; אויסגעשטעלט צום ווינד; אנגעגריפען פון ווינד; וואס רופט ארויס ווינד אדער גאזען אין מא־גען [ווי געוויסע שפייזן]; לופטיג, פוסט, ניכטיג, אהן ממשות; בעריהמעריש, מיט פוסטער גאוה.

wine *n. and v.* (הוואין) בע־ווייז; טרונקענהייט, שכרות; א קרעמעשעל, א הוליאנקע [מיט וויין]; בעזארגען מיט וויין; מכבד זיין מיט וויין; טרינקען וויין.

wine′-bag *n.* (הוואינ׳-בעג) א וויין־לאגעל, א לעדערנע כלי צו האלטען וויין; א שכור, א פיאניצע.

wine′berry *n.* (הוואינ׳-בער-אי) די וויין־יאגדע, א מין יאפאנעזישע מאלינעס; די היידעל־בעערע [ז. *huckleberry*].

wine′bibber *n.* (הוואינ׳-ביב-ער) א וויין־זויפער, א וויין־טרינקער, א פיאניצע, א שכור.

wine′bibbery *n.* (הוואינ׳-ביב-ער-אי) שכרות, זויפעריי.

wine′bibbing *a. and n.* (הוואינ׳-ביב-אינג) וואס טרינקט פיעל וויין; שכור׳ענד; א וויין־טרינקער, א שכור, א זויפער.

wine′-bis′cuit *n.* (הוואינ׳-ביס׳-קיט) א וויין־ביסקוויט [א ביסקוויט צום צוביי־סען ביים וויין־טרינקען].

wine′-bot′tle *n.* (הוואינ׳-באט׳ל) א וויין־פלאש, א וויין־בוטעל.

wine′-bowl *n.* (הוואינ׳-באול) א וויין־טאס [א ברייטע כלי פון וועלכער מען טרינקט וויין].

wine′-bush *n.* (הוואינ׳-בוש) א וויין־קוסט [א צייכען נעבען א טאווערנע אדער וויין־קעלער, אז דארט ווערט פערקויפט וויין].

wine′-car′riage *n.* (הוואינ׳-קער׳-אידזש) אזא קערבעל אויף רעדלעך צו האלטען א פלאש וויין.

wine′-cask *n.* (הוואינ׳-קעסק) א וויין־פאס, א פאס צו האלטען וויין.

wine′-cel′lar *n.* (הוואינ׳-סעל׳-אר) א וויין־קעלער.

wine-col′ored *a.* (הוואינ׳-קאל׳-ארד) פון א וויין־קאליר, רויטליך.

wine′-con′ner *n.* (הוואינ׳-קאנ׳-ער) א וויין־פראבירער, אן אויפזעהער איבער׳ן וויין.

wine′-coo′ler *n.* (הוואינ׳-קוה׳-לער) א וויין־קיהלער, א כלי מיט אייז־וואסער, וואו וויין ווערט אבגעקיהלט צום טרינקען.

wine′-fat *n.* (הוואינ׳-פעט) א וויין־קעסעל [וואוהין דער וויין רינט אריין פון אונטער דער וויין־פרעס].

wine′fly *n.* (הוואינ׳-פלאי) א וויין־פליעג [אזא פליעגעלע וואס האלט זיך אין אלקאהאלישע משקאות אדער וואס שפייזט זיך פון פוילענדע פרוכט, פון אויסגעדריקטע וויינטרויבען א. ז. וו.].

wine′-glass *n.* (הוואינ׳-גלעס) א וויין־גלעזעל.

wine′glassful *n.* (הוואינ׳-גלעס-פול) אזוי פיעל וויין וויפיעל עס ענטהאלט א וויין־גלעזעל.

wine′-grow′er *n.* (הוואינ׳-גראו׳-ער) א וויינגערטנער, איינער וואס קולטיווירט א וויינגארטען צו פראדוצירען וויין.

wine′-grow′ing *n.* (הוואינ׳-גראו׳-אינג) וויינגערטנעריי, וויין־קולטיווירונג, דאס פלאנצען וויינשטאקען צו פראדוצי־רען וויין.

wine′less *a.* (הוואינ׳-לעס) אהן וויין.

wine′-marc *n.* (הוואינ׳-מארק) אוים־געדריקטע וויינטרויבען, די פסלת פון אויסגעדריקטע וויינטרויבען.

wine′-meas′ure *n.* (הוואינ׳-מעזש׳-אור) א וויין־מאס.

wine′-mer′chant *n.* (הוואינ׳-מויר׳-טשענט) א וויין־הענדלער; א הענדלער פון אלקאהאלישע משקאות [הויפטזעכליך א גרויס־הענדלער, א הורטאוויניק].

wine′-palm *n.* (הוואינ׳-פאהם) א וויין־פאלמע [א פאלמען־ביים, פון וועמענס זאפט עס ווערט געמאכט א מין וויין].

palm-wine .ז

wine′-par′ty *n.* (הוואינ׳-פאר׳-טי) א וויין־אונטערהאלט, א הוליאנקע.

wine′-press *n.* (הוואינ׳-פרעס) א וויין־פרעס, א פרעס אויסצוקוועטשען די זאפט פון וויינטרויבען.

wine′-room *n.* (הוואינ׳-רוהם) א וויין־צימער, א שענק־צימער, א וויין־קעלער; א הויז וואו מען פערקויפט וויין.

wi′nery *n.* (הוואי׳-נער-אי) אן ארט וואו מען מאכט וויין.

wine′sap *n.* (הוואינ׳-סעפ) *winesap apple* .ז

wine′sap ap′ple (הוואינ׳-סעפ עפל) זעהר א גוטער זארט אמעריקאנער עפעל. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*.

wine′-skin *n.* (הוואינ׳-סקין) א וויין־לאגעל געמאכט פון א פעל פון א חיה.

wine′-sour *n.* (הוואינ׳-סאור) א מין פלוים.

wine′-stone *n.* (הוואינ׳-סטאון) וויינ־שטיין [אזא שטאף וואס זעצט זיך אב אויף די ווענד און דעק פון וויין־פעסער].

wine′-tas′ter *n.* (הוואינ׳-טייס׳-טער) א וויין־פערזוכער, א וויין־פראבירער; אזא פאררינכטונג צום פראבירען וויין.

wine′-vaults *n.* (הוואינ׳-וואהלטס) א וויין־קעלער; אן ארט וואו מען פראבירט וויין; א וויין־שענק.

wi′ney *a.* (הוואי׳-ני) *winy* .ז

wing *n. and v.* (הווינג) א פליגעל; אן אבר פון בעשעפעניש וואס איז עהנליך צו א פליגעל; דער פאדערשטער פוס פון א פיער־פיסיגער חיה; די האנד פון א מענשען [הומאריסטיש]; די עמבלעם פון געשווינדקייט; דער סימבאל פון בע־שיצונג; דאס פליהען; א פליה; א הויז־פליגעל, א זייטיגער בנין; אן ארמעע־פלי־געל [אן אבטיילונג פון אן ארמעע וואס שטעלט פאר די רעכטע אדער לינקע זייט אין בעצוג צו איהר צענטער]; א זייט, א טייל אדער זייטיגער צוגאב צו עפעס; אין א טעאטער — איינע פון ביידע זייי־טען פון דער סצענע; די דעקאראציאנען פון דער זייט פון סצענע; בעפליגלען, גע־בען פליגלען; מאכען פליהען, צוגעבען שנעלקייט אדער געשווינדקייט; צוגעבען א פלאנק אדער א צובוי פון דער זייט; קעהרען אדער ריינינגען עפעס מיט א פלי־געל אדער פלעדערוויש; טראגען אויף פליגלען; אריבערפליהען, דורכפליהען; פערוואונדען די פליגלען, מאכען אונמעג־ליך עפעס צו טהאן; פליהען; זיך בע־וועגען לייכט און שנעל.

wing′-beat *n.* (הווינג׳-ביעט) *wing-stroke* .ז

wing′-conch *n.* (הווינג׳-קאנק) *wing-shell* .ז

winged *a.* (הווינגד) מיט בעפליגעלט, פליגלען; שנעל, געשווינד; ווי אויף פליגלען, הויך, ערהאבען; מיט א צובראי־כענעם פליגעל, פערקריפעלט, אונפעהיג, אונטויגליך צו עפעס.

winged bull (הווינגד בול) א בעפלי־געלטער אקס [א פיגור אין דער פארצייי־טיגער אסירישער בוי־קונסט, וואס האט פארגעשטעלט א קערפער פון אן אקס אדער לייב מיט א קאפ פון א מענשען און מיט פליגלען. דיעזע פיגורען זיינען וואהר־שיינליך געווען א סימבאל פון דער פער־איינינונג פון דער גרעסטער גייסטיגער און פיזישער קראפט].

winged li′on (הווינגד לאי׳-אן) א בע־פליגעלטער לייב [אין דער אסירישער בוי־קונסט]. ז. *winged bull*.

wing′edly *adv.* (הווינג׳-עד-לי) בעפלי־געלט; שנעל; ערהאבען; הויך פליהענד; אויף פליגלען, מיט פליגלען, דורך פליגלען.

wing′er *n.* (הווינג׳-ער) איינע פון די קליינע פעסער מיט וואסער וואס שטעהען ביי דער זייט פון א שיף; איינער אדער עפעס וואס בעפליגעלט אדער מאכט פלי־הען.

wing′-feath′er *n.* (הווינג׳-פעטה׳-ער) א פליגעל־פעדער, א פעדער פון א פליגעל.

wing′-fish *n.* (הווינג׳-פיש) א פליהענ־דער פיש. ז. *flying-fish*.

wing′-foot′ed *a.* (הווינג׳-פוט׳-עד) שנעל־פיסיג, פלינק אויף די פים; שנעל, געשווינד.

wing′-formed *a.* (הווינג׳-פארמד) פלי־געל־פערמיג, ווי א פליגעל.

wing′-han′ded *a.* (הווינג׳-הענ׳-דעד) פליגעל־הענטיג, ביי וועלכע די הענד אדער

פאַדער־פיס זיינען פליגעל־פערמיג [ווי ביי א פלעדערמויז].

wing'less *a.* (הווינג'־לעס) אָהן פליג־לען; וואָס קען ניט פליהען.

wing'lessness *n.* (הווינג'־לעס נעס) פליגעללאָזיגקייט, דאָס ניט האָבען קיין פליגלען.

wing'let *n.* (הווינג'־לעט) א קליינער פליגעל.

wing'-mem'brane *n.* (הווינג'־מעמ'־) דאָס פליגעל־הייטעל פון א פלע־דערמויז.

wing'-pas'sage *n.* (הווינג'־פּעס'־עדזש) א דורכגאַנג ביי די זייטען פון א שיף.

wing'-pen *n.* (הווינג'־פּען) א שיפּס־קאַמער פאַר אייז אדער זאַלץ.

wing'-quill *n.* (הווינג'־קהוויל) א גרויס־סער פעדער אדער פליה־פעדער פון א פליגעל.

wing'-shell *n.* (הווינג'־שעל) דער פלי־געל־מושעל, די פליגעל־דעקע [אַזא מו־שעל, ביי וועלכען איין ליפּ פון דער עפ־נונג איז אויסגעצויגען ווי א פליגעל]; דער פליגעל־שנעק [דער שנעק פון א פלי־געל־מושעל].

Wing-shell

wing'-shoo'ting *n.* (הווינג'־שוה'־טינג) דאָס שיסען פליהענדע פויגלען [בעת זיי פליהען].

wing'-shot *a.* and *n.* (הווינג'־שאָט) געשאָסען אין פליגעל; געשאָסען בעת'ן פליהען; א שאָס אין א פליהענדען פוי־געל; איינער וואָס שיסט פליהענדע פויג־לען [בעת זיי פליהען].

wing'-spread *n.* (הווינג'־ספּרעד) די ברייט פון די פאַנאַנדערגעשפּרייטע פליג־לען [דער שטח פון איין עק ביז'ן צווייטען פון די פאַנאַנדערגעשפּרייטע פליג־לען].

wing'-stroke *n.* (הווינג'־סטראָוק) דער פליגעל־שלאַג, דאָס שווינגען מיט די פליג־לען.

wing'-swift *a.* (הווינג'־סהוויפט) שנעל פליהענד.

wing'-tip *n.* (הווינג'־טיפּ) דער שפּיץ פון פליגעל.

wing'-tran'som *n.* (הווינג'־טרענ'־סאָם) דער אויבערשטער אדער לענגסטער באַלקען פון א שיף.

wing'y *a.* (הווינג'־אי) פליגעלדיג, בע־פליגעלט; הויך, ערהאַבען; געשווינד, שנעל.

win in a can'ter (הווין אין ע קענ'־טער) לייכט גובר זיין א געגנער.

wink *v.* and *n.* (הווינק) ווינקען, פינט־לען מיט די אויגען; פערמאַכען די אויג־גען; מאַכען זיך ניט זעהענדיג, מאַכען זיך כלא ידע; א וואונק טהאָן, אָנווינקען, אַנדייטען אויף עפּעס; שימערירען, פינק־לען [וועגען א שיין]; דאָס ווינקען; א וואונק, אַן אַנדייטונג אויף עפּעס; אַן אויגענבליק, א מאָמענט; דאָס פינקלען, א שימערירענדער שיין.

win'ker *n.* (הווינ'־קער) א ווינקער, איי־נער וואָס ווינקט; א פערד־בריל [איי־נע פון די צוויי לעדערנע קלאַפּעס וואָס פערשטעלען דעם פערד'ס אויגען כדי עס זאָל ניט קוקען אין די זייטען]; דאָס אויגען־לעדעל; דאָס אויג; דער ווינק־מוסקול פון דער ברעם.

win'ker-leath'er *n.* (הווינ'־קער־לעטה'־ער) דאָס אויסערליכע לעדערעל פון א פערד־בריל. ז. *winker*.

win'ker-mus'cle *n.* (הווינ'־קער מאָס'ל) דער ווינק־מוסקול פון דער ברעם.

win'king *n.* (הווינ'־קינג) דאָס ווינקען, דאָס פינטלען מיט די אויגען.

win'kingly *adv.* (הווינ'־קינג־לי) ווינ־קענדיג; מיט א וואונק.

win'kle *n.* (הווינקל) א מין ים־שנעקע.

win'nable *a.* (הווינ'־עבל) וואָס קען געוואונען ווערען.

win'ner *n.* (הווינ'־ער) א געווינער; אַ ערפאָלגרייכער קאָנקורענט.

win'ning *a.* and *n.* (הווינ'־אינג) געווי־נענד; איינגעהמענד; אַנציהענד, בעצוי־בערענד; דאָס געווינען; דאָס געוואונענע; א געווינס; פּראָפיט; פערדיענסט.

win'ningly *adv.* (הווינ'־אינג־לי) גע־ווינענדיג; אַנציהענד, בעצויבערענד.

win'ningness *n.* (הווינ'־אינג־נעס) דאָס זיין אַנגענעהם, אַנציהענד אדער בע־צויבערענד.

win'ning-post *n.* (הווינ'־אינג־פּאָוסט) דער ציעל־סלופּ, דער ציעל פון א וועט־לויף.

win'now *v.* and *n.* (הווינ'־אָו) וועהען, אויסבלאָזען [מעקענע פון תבואה]; בלאָ־זען אויף עפּעס; אומוואַרפען אדער שאָק־לען דורך בלאָזען; דורכזיפּען, פאַנאַנדער־טיילען; שטרענג דורכקוקען אדער בע־טראַכטען אַן ענין; אַנאַליזירען, אויס־פּרובירען יעדע זאַך בעזונדער; פלאַטע־רען, שווינגען [ווי מיט פליגלען]; שלאַ־גען מיט די פליגלען; א וועהעלקע, א פאָרריכטונג אדער מאַשין וואָס דיענט צו וועהען אדער אויסבלאָזען תבואה.

win'nower *n.* (הווינ'־אָ־ער) א וועהער, א וועהעלקע, אַן אויסבלאָזער, אַן אַבזונ־דערער [איינער אדער עפּעס וואָס בלאָזט אויס די מעקענע פון תבואה].

win'nowing-machine' *n.* (הווינ'־אָ־אינג־מע־שין') א מאַשין צו וועהען אדער אויסבלאָזען מעקענע פון תבואה.

win on (הווין אָן) איי־ געפינען חן אין איי־נעמס אויגען; בעקומען אַן איינפלוס אויף אימעצען אדער עפּעס; געווינען, בעקומען די אויבערהאַנד.

win one's spurs (הווין הוואַנז ספּוירז) בעקומען א טיטול פון אַן אַדעליגען; בע־קומען אַלגעמיינע אַנערקענונג פאַר קאָמ־פּעטענץ אדער געניטקייט אין א געוויסער זאַך.

win'some *a.* (הווינ'־סאָם) אַנגענעהם, זיס, ליעבליך, אַנציהענד; לוסטיג, פרעה־ליך, לעבעדיג.

win'somely *adv.* (הווינ'־סאָם־לי) אויף אַן אַנגענעהמען, ליעבליכען שטייגער; מיט לוסטיגקייט, מיט לעבעדיגקייט.

win'someness *n.* (הווינ'־סאָם־נעס) ליעבליכקייט, אַנגענעהמליכקייט; לוסטיג־קייט, לעבעדיגקייט.

win'ter *n.*, *a.* and *v.* (הווינ'־טער) ווינ־טער, די ווינטער־צייט; א כמורנע, שווע־רע צייט; די צייט פון אַפּאַטיע אדער אונטעטיגקייט; ווינטערדיג, וואָס איז שייך צו ווינטער; איבערווינטערען, אָב־האַלטען ערגעץ־וואו דעם ווינטער; אויפ־האַלטען עפּעס פאַר דער ווינטער־צייט.

win'ter-bea'ten *a.* (הווינ'־טער־ביע'טן) בעשעדיגט פון ווינטער.

win'terberry *n.* (הווינ'־טער־בער־אי) די ווינטער־בעערע, די ווינטער־יאַגדע [אַזא נאָרד־אַמעריקאַנישער קוסט אדער בוש].

win'ter-bloom *n.* (הווינ'־טער־בלוהם) דער ווירגינישער צויבער־שטרויך [אַזא נאָרד־אַמעריקאַנישער קוסט אדער בוש]. ז. *witch-hazel*.

win'ter-bound *a.* (הווינ'־טער־באַונד) פערהאַלטען, פערשפּאַרט אדער געשטערט פון ווינטער.

win'ter-cher'ry *n.* (הווינ'־טער־טשער'־אי) דער ווינטער־קאַרשענבוים, די יודען־קאַרש [אַזא דרום־אייראָפּעאישער קוסט מיט ווייסליכע בליהונגען און רויטע עס־בארע יאַגדעס].

win'ter-clad *a.* (הווינ'־טער־קלעד) ווינטערדיג אָנגעקליידעט, וואַרעם אָנגע־טהאָן.

win'ter-clo'ver *n.* (הווינ'־טער־קלאָו'־ווער) ז. *partridge-berry*.

win'tered *a.* (הווינ'־טערד) וואָס האָט דורכגעליטען אדער געדויערט [פיעל] ווינטערס; ליידענד פון ווינטער; ליי־דענד.

win'terer *n.* (הווינ'־טער־ער) איינער וואָס ווינטערט.

win'ter fal'low (הווינ'־טער פעל'־אָו) לאַנד וואָס ווערט אויפגעאַקערט ווינטער־צייט.

win'tergreen *n.* (הווינ'־טער־גריען) דאָס ווינטערגרין [א קליינע גראָז־אַרטי־גע פּלאַנצע מיט שטענדיג־גרינע בלעט־לעך און מיט ווייסע אדער ראָזעווע בלי־הונגען. וואַקסט געוועהנליך אין וועלדער].

win'ter-ground *v.* (הווינ'־טער־גראַונד) איבערהאַלטען איבער'ן ווינטער, איבערדעקען [פּלאַנצען] אַזוי אַז זיי זאָ־לען ניט בעשעדיגט ווערען פון ווינטער.

win'ter gull (הווינ'־טער גאַל) די גרויע מעווע אדער משייקע [אַזא ים־פויגעל]; א מעווע וואָס קומט אין א גע־וויסער געגענד אום ווינטער.

win'tering *n.* (הווינ'־טער־אינג) דאָס איבערווינטערען; ווינטער־פּראָוויזיע פאַר בהמות.

win'terish *a.* (הווינ'־טער־איש) ווינ־טערדיג, וואָס איז שייך צום ווינטער.

win'ter-kill *v.* (הווינ'־טער־קיל) טוי־טען אדער בעשעדיגען דורך דער ווינטער־קעלט; לאָזען איבערפריהרען [תבואות].

win'ter-killed *a.* (הווינ'־טער־קילד) געטויטעט אדער בעשעדיגט דורך דער ווינטער־קעלט.

win'terless *a.* (הווינ'־טער־לעס) וואָס ליידעט ניט פון ווינטער; וואָס ווייסט ניט פון ווינטער־קעלט.

win'ter-lodge *n.* (הווינ'־טער־לאָדזש) די ווינטער־איינהילונג [דער פלאַנצען־טייל, וואָס בעשיצט אום ווינטער די נייע שפּראָצונג].

win'ter-lodg'ment *n.* (הווינ'-טער-לאדזש'-מענט) ז. *winter-lodge*.

win'terly *a.* (הווינ'-טער-לי) ווינטערדיג; קאלט, כמורנע, טרויעריג.

win'ter-set'tle *n.* (הווינ'-טער-סעט'ל) א ווינטער=וואהנונג א ווינטער=קווארטיר.

win'tery *a.* (הווינ'-טער-אי) ז. *wintry*.

win the day (הווין טהי דיי) מנצח זיין, זיעגען; האבען ערפאלג.

win the toss (הווין טהי טאהס) געווינען, האבען ערפאלג, מצליח זיין.

win'triness *n.* (הווינ'-טרי-נעס) ווינטערדיגקייט; קאלטקייט.

win'try *a.* (הווינ'-טרי) ווינטערדיג, קאלט; וואס איז שייך צו ווינטער.

win upon' (הווין א-פאן') ז. *win on*.

wi'ny *a.* (הוואי'-ני) וויינינג, וויינארטיג; עהנליך צו וויין; וואס איז שייך צו וויין.

winze *n.* (הווינז) אין בערג=ארבייט — א האריזאנטאלע אויסהוילונג אדער קארידאר אונטער דער ערד, וואס פיהרט פון איין שאכט צו אן אנדערער [דאס רוב ווערען אזעלכע אויסהוילונגען געמאכט צוליעב ווענטילאציאן].

wipe *v. and n.* (הוואיפ) ווישען, אויסווישען [ווי מיט א האנדטוך]; אברייבען, אברייניגען [ווי מיט א בערשטעל]; אבווישען [די זינד], אויסרייניגען [פון שלעכטיגקייטען]; ביים צוזויפלייטען רעהרען — ארויפלעגען לייט=מעטאל אויף א רעהר מיט א שטיקעל טוך אדער לעדער; שלאגען, שמייסען, בעשטראפען; דאס ווישען, דאס אבווישען; א. וויש, א שלאג, א שניט, א שראם; א שטארקער קלאפ; עפעס מיט וואס מען ווישט אב; א נאז=טיכעל; אזא הויב=צאפען [ז. *wiper*].

wipe away' (הוואיפ ע-הוויי') אוועקווישען, אבווישען.

wipe down (הוואיפ דאון) אבווישען.

wipe off (הוואיפ אף) אבווישען.

wipe out (הוואיפ אוט) אויסראטען, פערניכטען, אויס'הרג'ענען, פערטיליגען.

wi'per *n.* (הוואי'-פער) א ווישער, אן אבווישער; א האנד=טוך, א וויש=לאפען, א וויש=טוך; א נאז=טיכעל; אזא הויב=צאפען אויף אן אקס וואס גליטשט זיך אויף איהם ארויף און אראב [ז. איל.]; אזא אייזערען שטעקעל צו ריינינגען דאס לאך פון א ביקס אדער פון א הארמאט.

Wiper

wi'per-wheel *n.* (הוואי'-פער-הוויעל) א דוימענראד. ז. *cam-wheel*.

wi'ping *n.* (הוואי'-פינג) דאס ווישען אדער אבווישען; דאס אנברעכען די ביינער.

wi'ping-rod *n.* (הוואי'-פינג-ראד) אן אייזערען שטעקעלע צום רייניגען דאס לאך פון א ביקס אדער פון א הארמאט.

wire *n., a. and v.* (הוואיר) א דראט; א טעלעגראף=דראט; א טעלעפאן=דראט; א טעלעגראף; א טעלעגראמע; א מעטאלענע סטרונע פון א מוזיקאלישען אינסטרומענט; א מוזיקאלישער אינסטרומענט; א זעהר דין דרעטעל אדער דינע ליניע אין דעם פאקוס פון א טעלעסקאפ אדער שפאקטיוו; אזא לאנגער בויגזאמער פאזער אדער שטאם פון די פעדערען פון פערשיעדענע פויגלען; א קעשענע=גנב מיט לאנגע פינגער [אין גנבים=שפראך]; די קאנטראלירונגס=מאכט פון א פאליטישער ארגאניזאציאן; דראטענער, געמאכט פון דראט; בעוויקלען מיט דראט; דורכפלעכטען, בעפעסטיגען, פערבינדען אדער ארומוויקלען מיט דראט; ציהען עלעקטרישע דראטען [ווי פאר בעלייכטונג, טעלעפאן א. ד. ג.]; טעלעגראפירען; שיקען א טעלעגראמע; אין קראקעט=שפיעל — א טרייב טהאן א באל צום טויער אזוי, אז דער דראט פון טויער זאל בלייבען צווישען איהם און אן אנדער באל; פאנגען מיט א דראט=שלייף [פויגלען].

wire away' (הוואיר ע-הוויי') ז. *wire in*.

wire bed (הוואיר בעד) ז. *wire mattress*.

wire'-bird *n.* (הוואיר'-בוירד) דער דראט=פויגעל [אזא רעגען=פייפער]. ז. *golden plover*.

wire bridge (הוואיר ברידזש) א הענגענדער בריק. ז. *suspension-bridge*.

wire ca'bles (הוואיר קייבלז) דראטענע שטריק.

wire'-cut'ter *n.* (הוואיר'-קאט'-ער) א קנייפ=צוואנג [אזא שארפער צוואנג צום אבשניידען דראט].

wire'-dan'cer *n.* (הוואיר'-דענ'-סער) א דראט=טענצער [איינער וואס טאנצט אדער מאכט קונצען אויף אן אנגעצויגענעם דראט].

wire'-dan'cing *n.* (הוואיר'-דענ'-סינג) דראט=טענצעריי, דאס טאנצען אדער מאכען קונצען אויף אן אנגעצויגענעם דראט.

wire'draw *v.* (הוואיר'-דראה) ציהען דראט [אויסציהען מעטאל אין דראט]; אויסציהען אין דער לענג; פערלענגערען; בעצופיעל זיך גריבלען; פערדרעהען; בעשווינדלען; אבציהען דאמפף פון א דאמפף=מאשין דורך איינע אדער מעהרערע קליינע עפנונגען.

wire'drawer *n.* (הוואיר'-דראה-ער) א דראט=ציהער; איינער וואס ציהט אויס גוצלאך [בעזאנדערס וועגען א געדאנק]; איינער וואס פערדרעהט [א געדאנק]; א קארגער מענש, א קמצן.

wire'drawing *n.* (הוואיר'-דראה-אינג) דאס ציהען דראט; דאס אויסציהען א געדאנק אדער ארגומענט צו לאנג.

wire'-edge *n.* (הוואיר'-עדזש) דער פערבויגענער שארף פון א שנייד=געצייג וואס קומט פון צופיעל שארפען אויף איין זייט [דער פערבויגענער שארף זעהט אויס ווי א דין דרעטעל].

wire'-edged *a.* (הוואיר'-עדזשד) וואס האט א פערבויגענעם שארף וואס זעהט אויס ווי א דין דרעטעל.

wire'-gage *n.* (הוואיר'-גיידזש) א מאס צו מעסטען די דיקקייט פון דראט.

wire'-gauge *n.* (הוואיר'-גיידזש) ז. *wire-gage*.

wire gauze (הוואיר גאהז) דראט=גאז [אזא זעהר דינע דראט=נעץ].

wire'-grass *n.* (הוואיר'-גרעס) דאס אינדישע קאם=גראז, פיה=גראז [אזא פוטער=גראז פאר בהמות].

wire'grub *n.* (הוואיר'-גראב) ז. *wireworm*.

wire'-heel *n.* (הוואיר'-היעל) הופען=שפאלטונג [אזא פוס=קראנקהייט ביי פערד, ביי וועלכער די קאפיטעם ווערען צושפאלטען].

wire in (הוואיר אין) זיך א נעהם טהאן; …ערניש אנגעהן; טעלעגראפירען, מעל… …ען טעלעגראפיש.

wire'less *a. and n.* (הוואיר'-לעס) דראטלאז, אהן דראטען; דראטלאזע טעלעגראפיע, דראטלאזער טעלעפאן.

wire'lessly *adv.* (הוואיר'-לעס-לי) אהן דראטען, אויף א דראטלאזען אופן [ווי א טעלעגראף אדער טעלעפאן].

wire'man *n.* (הוואיר'-מען) איינער וואס ציהט אן דראטען [ווי פון טעלעגראף, טעלעפאן א. ז. וו.] אדער האט די אויפזיכט איבער זיי.

wire mat'tress (הוואיר מעט'-רעס) א דראטענער מאטראץ.

wire'-pull'er *n.* (הוואיר'-פול'-ער) א דראט=ציהער; אן אינטריגאנט, איינער וואס ארבייט מיט געהיימע מיטלען, איינער וואס שטרעבט אויסצואיבען אן איינפלוס הינטען=ארום.

wire'-pull'ing *n.* (הוואיר'-פול'-אינג) דאס ציהען דראטען; קאנטראלירונג אדער בעאיינפלוסונג פון אן ארגאניזאציאן [הויפטזעכליך פאליטישער], מייסטענס דורך אינטריגען, זייטיגע וועגען אדער הינטען=ארום.

wir'er *n.* (הוואיר'-ער) איינער וואס פאנגט פויגלען אדער חיות מיט א דראט=שלייף; איינער וואס ציהט אן דראטען.

wire'-road *n.* (הוואיר'-ראוד) ז. *wireway*.

wire'-sewed *a.* (הוואיר'-סאוד) גענעהט מיט דראט.

wire'-sil'ver *n.* (הוואיר'-סיל'-ווער) דראט=זילבער [זילבער אויסגעצויגען אין לאנגע שטענגלעך עהנליך צו דראטען].

wire'smith *n.* (הוואיר'-סמיטה) א דראט=שמיעד [א שמיעד וואס שמיעדט אוים דראט מיט'ן האמער].

wire'-stitched *a.* (הוואיר'-סטיטשט) צונויפגעשטאכען מיט דראט [וועגען בראשורען אדער ביכלעך].

wire'-tram'way *n.* (הוואיר'-טרעמ'-הוויי) ז. *wireway*.

wire'way *n.* (הוואיר'-הוויי) דראט=טראנספארטאציאן [א סיסטעם פון דראטען איבערצופיהרען אדער איבערצושיקען פערשיעדענע זאכען, ווי למשל, די דראטען אין גרויסע קראמען, אויף וועלכע מען שיקט איבער אין קעסטעלעך דאס איינגעלעזטע געלד צום קאסירער].

wire'work *n.* (הוואיר'-הוואירק) דראט=ארבייט, דראט=ווערק, זאכען וואס זיינען אויסגעפלאכטען פון דראט [ווי דראט=נעצען, שטייגלעך א. ז. וו.].

wire'-wor'ker *n.* (הוואיר'-הוואיר'-קער) א דראט=ארבייטער, איינער וואס מאכט ארטיקלען פון דראט; א דראט=מאכער.

wire'works *n.* (הוואיר'-הוואירקס) א דראט=פאבריק, א דראט=ווערקשטאט.

wire'worm *n.* (הוואיר'-הוואירם) דער דראט=ווארם, אזא הארטע לארווע אדער אינזעקטען=ווארם וואס איז זעהר שעדליך פאר תבואה [ז. איל.]; אזא ווארם וואס האלט זיך אויף שאף.

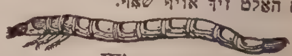

Wireworm

wir'ily *adv.* (הוואיר'-אי-לי) דראטיג, אזוי ווי דראט, עהנליך צו דראט.

wir'iness *n.* (הוואיר'-אי-נעס) דראטיגקייט, דאס זיין ווי דראט.

wir'y *a.* (הוואיר'-אי) דראטיג; פון דראט, א דראטענער; ווי פון דראט.

Wis. אבקירצונג פון *Wisconsin* [וויסקאנסין — איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wis'dom *n.* (הוויז'-דאם) חכמה, ווייזהייט, קלוגהייט; געלעהרזאמקייט, ערפאהרענהייט.

wis'dom-tooth *n.* (הוויז'-דאם-טוהטה) א ווייזהייטס=צאהן [איינער פון לעצטע באקציינער, וועלכע וואקסען געוועהנליך ארויס אין דעם עלטער פון 20 ביז 25 יאהר].

wise *a. and n.* (הוואיז) קלוג; פערשטענדיג; ערפאהרען, געשיקט; געשיקט אין מאכען צויבער=קונצען; געלערענט, אינטעליגענט; רעליגיעז, פרום, וואס געהט אין גאטס וועגען; ארט, אופן, שטייגער.

wi'seacre *n.* (הוואי'-זיי-קער) איינער וואס האלט זיך פאר א גרויסען חכם; א נאר, א שוטה.

wise'-hear'ted *a.* (הוואיז'-האר'-טעד) קלוג; ערפאהרען.

wise'ly *adv.* (הוואיז'-לי) אויף א קלוגען אופן; מיט קלוגהייט, מיט חכמה.

wise man (הוואיז מען) א קלוגער אדער געשיקטער מענש; א קונצען=מאכער, א מכשף, א מאגיקער, א וואהרזאגער.

wise'ness *n.* (הוואיז'-נעס) ז. *wisdom*.

wise wom'an (הוואיז הוואומ'-ען) א צויבעריז, א כישוף=מאכעריז, א וואהרזאגעריז; א הייבאם.

wish *v. and n.* (הוויש) ווינשען, זיך ווינשען, וועלען, פערלאנגען; בעטען; א וואונש; א פערלאנג.

wish'bone *n.* (הוויש'-באון) דער גאפעל=פערמיגער ברוסט=ביין פון אן עוף.

wish'er *n.* (הוויש'-ער) א וועלער, א ווינשער, א פערלאנגער.

wish'ful *a.* (הוויש'-פול) ווינשענד, פערלאנגענד; געווינשט.

wish'fully *adv.* (הוויש'-פול-אי) ווינשענדיג, פערלאנגענדיג; געווינשט, לויט איינעמס וואונש.

wish'fulness *n.* (הוויש'-פול-נעס) דאס פערלאנגען, דאס ווינשען.

wish'ing-bone *n.* (הוויש'-אינג-באון) ז. *wishbone*.

wish'ing-cap *n.* (הוויש'-אינג-קעפ) א ווינש=היטעלע [א צויבער=היטעלע וואס ווען איינער טראגט עס, ווערט כלומר'שט זיין יעדער וואונש ערפילט].

wish'ing-rod *n.* (הוויש'-אינג-ראד) די ווינש=רוט, דאס ווינש=שטעקעל [א צויבער=שטעקעל, דורך וועלכען מען קען כלומר'שט דערגרייכען אלע פערלאנגען].

wish one fur'ther (הוויש וואן פויר'-טהער) ווינשען אימעצען, אז ער זאל זיין ערגעץ אנדערש אדער ער זאל זיך אבטראגען.

wish'tonwish *n.* (הוויש'-טאן-הוויש) דער נארד=אמעריקאנישער פריירי=הונד. ז. *prairie-dog*.

wish'-wash *n.* (הוויש'-הוואש) א שיטערער, שוואכער געטראנק; א שוואכע, קאלירלאזע זאך.

wish'y-wash'y *a. and n.* (הוויש'-אי-הוואש'-אי) שיטער, שוואך; קאלירלאז; א שיטערער, שוואכער געטראנק.

wiskin'ky *n.* (הוויס-קינ'-קי) ז. *wiskinski*.

wiskin'ski *n.* (הוויס-קינ'-סקי) איינער פון די בעאמטע אין דעם טאמאני=פעראיין אין ניו יארק [ז. *Tammany Society*] וועלכער זאמעלט געלד פון די פעראיין=מיטגליעדער פאר דער ארגאניזאציאן.

wiskin'sky *n.* (הוויס-קינ'-סקי) ז. *wiskinski*.

wisp *n. and v.* (הוויספ) א בינטעל, הויפען אדער זשמעניע [היי אדער שטרוי]; א בעזימעל; א בלאנדזשענדעס פייער [ז. *ignis fatuus*]; אזא פוס=קראנקהייט ביי בהמות; אבקעהרען אדער בערשטען מיט א בעזימעל.

wis'py *a.* (הוויס'-פי) עהנליך צו א בעזימעל אדער בינטעל היי.

wist (הוויסט) געוואוסט. ז. *wit*.

wista'ria *n.* (הוויס-טיי'-רי-א) אזא באב=עהנליכע קלעטערענדע פלאנצע מיט פורפור=בליהונגען.

wist'ful *a.* (הוויסט'-פול) 1. שטיל, שטילשווייגענד; 2. נאכדענקענד, ערנסט, פערטראכט, פערטיעפט אין געדאנקען; 3. בייענקענד.

2. He looked at his comrade's **wistful** face. 3. He cast a **wistful**, melancholy look toward the sea.

wist'fully *adv.* (הוויסט'-פול-אי) מיט ערנסט, אויפמערקזאם, פערטראכט, נאכדענקענדיג; מיט בייענקעניש; פערבענקט.

wist'fulness *n.* (הוויסט'-פול-נעס) פערטראכטקייט; פערבענקטקייט.

wis'tit *n.* (הוויס'-טיט) ז. *marmoset*.

wis'titi *n.* (הוויס'-טי-טי) ז. *marmoset*.

wist'less *a.* (הוויסט'-לעס) אונבעוואוסט, ניט וויסענד.

wist'ly *adv.* (הוויסט'-לי) שטילשווייגענד, פערטראכט, אויפמערקזאם, ערנסט.

wis'tonwish *n.* (הוויס'-טאן-הוויש) ז. *wishtonwish*.

wit *n. and v.* (הוויט) שכל, פערשטאנד, קאפ; דער אינטעלעקט, די גייסטיגע פעהיגקייטען, די אורטיילונגס=קראפט; א חכם, א געלעהרטער; א גוטער איינפאל, א המצאה; א וויץ, א וויציגער איינפאל; א וויציגער קאפ, א וויציגער מענש; וויסען, קענען.

wit'an *n.* (הוויט'-ען) די מיטגליעדער פון וויטענאגעמאט. ז. *witenagemot*.

witch *n. and v.* (הוויטש) איינער אדער איינע וואס גיט זיך אב מיט שווארצער קונסט, א מכשף, א מכשפה; אן אלטע העסליכע און זעהר שלעכטע פרוי; א יונגע פרוי וואס בעצויבערט מיט איהר שעהנהייט אדער מיט איהרע גוטע מאניערען; דער שטורם=פויגעל [ז. *petrel*]; א מין פלאטשיגער פיש; דער בערג אולם=בוים [ז. *elm*]; בעצויבערען, פערכשופ'ען; ווירקען דורך כשוף.

witch'-ball *n.* (הוויטש'-באהל) א צויבער=קנויל [אזא גראז=קנויל אין א סטעפע].

witch'-chick *n.* (הוויטש'-טשיק) א שוואלב.

witch'craft *n.* (הוויטש'-קרעפט) כשוף, צויבעריי, צויבער=קראפט; א צויבער.

witch'-doc'tor *n.* (הוויטש'-דאק'-טאר) ז. *medicine-man*.

witch'-elm *n.* (הוויטש'-עלם) דער בערג אולם=בוים [אזא אולם=בוים וואס וואקסט אין בערגיגע געגענדען]. ז. *elm*.

witch'ery *n.* (הוויטש'-ער-אי) צויבעריי, צויבער=קראפט, כשוף.

witch'es'-be'som *n.* (הוויטש'-עז-ביע'-זאם) ז. *witches'-broom*.

witch'es'-broom *n.* (הוויטש'-עז-ברוהם) אזא קראנקהאפטער בעזים=ארטיגער אנוואוקס אויף די צווייגען פון געוויסע בוימער.

witch'es'-but'ter *n.* (הוויטש'-עז-באט'-ער) ז. *nostoc*.

witch'-grass *n.* (הוויטש'-גרעס) ז. *quitch-grass*.

witch'-hag *n.* (הוויטש'-העג) א שוואלב.

witch'-ha'zel *n.* (הוויטש'-הייז'ל) דער ווירגינישער צויבער=קוסט [אזא נארד=אמעריקאנישעס בוימעל אדער קוסט, וועמעס קארע און בלעטער ווערען בענוצט אין גארבעריי און אין מעדיצינישע מיטלען].

witch'ing *a. and n.* (הוויטש'-אינג) בעצויבערענד; מיט צויבער=קראפט; בעצויבערונג, פערכשופ'ונג.

witch'ingly *adv.* (הוויטש'-אינג-לי) צויבערענד, בעצויבערענדיג.

witch'-meal *n.* (הוויטש'-מיעל) העקסען=מעהל אדער ליקאפאד. ז. *lycopodium powder*.

witch'-rid'den *a.* (הוויטש'-ריד'ן) געדריקט פון א קאשמאר אדער שלעכטע חלומות.

witch'-stitch *n.* (הוויטש'-סטיטש) ז. *herring-bone stitch*.

witch'uck *n.* (הוויטש'-אק) א שוואלב.

witch'-wife *n.* (הוויטש'-הוואיף) א מכשפה.

witch'-wood *n.* (הוויטש'-הוואוד) ז. *witch-elm*.

wit'-crack'er *n.* (הוויט'-קרעק'-ער) א וויצען=זאגער, א וויצלינג, א ליץ.

wite *n.* (הוואיט) שטראף, בעשטראפונג.

wit'enagemot *n.* (הוויט'-ע-נע-גע-מאוט) אין דער אלט=ענגלישער געשיכטע — דער וויטענאגעמאט, די אלטע אנגלא=זאקסישע נאציאנאלע פערזאמלונג אדער פארלאמענט, וואו עס זיינען געווען פערטראטען דער העכסטער אדעל און די גייסטליכע.

wit'fish *n.* (הוויט'-פיש) ז. *whitefish*.

with *prep.* (הוויטה) 1. מיט; 2. פון; דורך; אויס; 3. ביי.

1. Come and spend an evening **with** us. 2. He trembled **with** fear. 3. Leave your baggage **with** me.

withal' *adv. and prep.* (הווי-טהאהל') דאביי, צוגלייך; טראץ אלעם דעם; חוץ דעם; איבריגענס; אויך נאך; מיט.

with a thought (הוויטה ע טהאהט) מיט דער שנעלקייט פון געדאנק, אויגענבליקליך.

with a wet fin'ger (הוויט ע הוועט פינ'-גער) מיט וועניג אנשטרענגונג, זעהר לייכט.

with child (הוויטה טשאילד) שוואנגער, מעוברת.

withdraw' *v.* (הוויטה-דראה') צוריקציהען; אבציהען; צוריקנעהמען, אברופען צוריק; אוועקנעהמען; זיך צוריקציהען.

withdraw' a ju'ror (הוויטה-דראה' ע דזשוה'-ראר) צוריקציהען א געריכטס=געשווארענעם [א פארמאליטעט, וואס ווערט דורכגעפיהרט מיט דער צושטימונג פון דעם קלעגער, אנגעקלאגטען און דעם ריכטער, כדי צו מאכען אונגילטיג דעם פראצעס און איהם אנהויבען אויפס=ניי].

withdraw'al *n.* (הוויטה-דראה'-על) צוריקציהונג, צוריקנעהמונג.

withdraw'er *n.* (הוויטה-דראה'-ער) א צוריקציהער.

withdraw'ing *a.* (הוויטה-דראה'-אינג) צוריקציהענד, וואס ציהט זיך צוריק.

withdraw'ing-room *n.* (הוויטה-דראָ׳-אינג-רוהם) אַ גאַסט-צימער.

withdraw'ment *n.* (הוויטה-דראָ׳-מענט) ז. *withdrawal*.

withe *n. and v.* (הוויטה) אַ ווייצקע, אַ צווייגעל אָדער ריטעל פון אַ ווייַדע אָדער ווערבע; אַ באַנד פון צונויפגעדרעהטע ריטלעך; אַן עלאַסטיש הענטעל פון אַ דלאָט אָדער פון אַן אַנדער געצייג; פאַר־בינדען מיט צווייגלעך אָדער ריטלעך.

with'er *v.* (הוויטה׳-ער) פערוועלקען, פערוויאַנען, פערגעהן; אָבצעהרען, מאָגער ווערען; פערטריקענט ווערען; אונטער־געהן.

with'er-band *n.* (הוויטה׳-ער-בענד) דאָס שטיקעל אייזען, מיט וועלכען עס איז בעשלאָגען די הילצערנע ראַהם פון אַ זאָטעל איבער דעם פערד׳ס קאַרק.

with'ered *a.* (הוויטה׳-ערד) פערוועלקט, פערוויאַנעט; אויסגעצעהרט, אויסגעדאַרט.

with'eredness *n.* (הוויטה׳-ערד-נעס) פערוועלקטקייט, פערוויאַנעטקייט.

with'ering *a.* (הוויטה׳-ער-אינג) וואָס פעראורזאַכט וועלקונג, אויסצעהרענד, פער־ניכטענד, צושטערענד.

with'ering-floor *n.* (הוויטה׳-ער-אינג-פלאָור) דער שטאָק פון אַ געביידע, וואו מען טריקענט מאַלץ. ז. *malt*.

with'eringly *adv.* (הוויטה׳-ער-אינג-לי) אויסצעהרענדיג, פערניכטענדיג, צו־שטערענדיג.

with'erite *n.* (הוויטה׳-ער-איט) וויטע־ריט, קויהלען־זויערע באַריט [אַזאַ ווייַ־סער, גרויער אָדער געלבער מינעראַל].

with'ers *n.* (הוויטה׳-ערז) דער קאַרק פון אַ פערד [דער בייז צווישען דעם האַלז און דיא אַקסלען]; די האַקענס אָדער פערבויגענע שפּיצען פון אַ האַרפּון [ז. *harpoon*].

with'er-wrung *a.* (הוויטה׳-ער-ראַנג) צעוואונדעט ביים קאַרק אָדער ביי דעם אַקסעל־ביין [וועגען אַ פערד].

with God (הוויטה גאָד) ביי גאָט, אין הימעל.

withheld' (הוויטה-העלד׳) צוריקגעהאַל־טען, פערהאַלטען; זיך צוריקגעהאַלטען. ז. *withhold*.

withhold' *v.* (הוויטה-האָולד׳) צוריק־האַלטען; אָבהאַלטען, פערהאַלטען; זיך צוריקהאַלטען.

withhol'der *n.* (הוויטה-האָול׳-דער) אַ צוריקהאַלטער, אַן אָבהאַלטער; אַ פער־האַלטער.

withhold'ment *n.* (הוויטה-האָולד׳-מענט) צוריקהאַלטונג, פערהאַלטונג, אָב־האַלטונג.

within' *adv. and prep.* (הוויטה׳-טהין) 1. אינוועניג; אינערליך; 2. אין שטוב, צו הויז; 3. אין, אינערהאַלב פון עפּעס; 4. צווישען; 5. אין פערלויף פון [אַ בעַ־שטימטער צייט]; 6. נעהענטער פון [אַ געוויסער שטרעקע]; 7. אין די גרענעצען.
2. The master is within. 5. He will be here within an hour. 6. The house is within a mile of the city. 7. We live within our income.

within' a hair's breadth (הווי-טהין׳ ע העהרז ברעדטה) אום איין האָר, קוים.
He was within a hair's breadth of death.

within' an ace (הווי-טהין׳ ען אייס) כמעט, נאָר אַ האָרעלע, ביינאַהע, פּאַסט.
He was within an ace of success.

within' bounds (הווי-טהין׳ באַונדז) אין די גרענעצען, ניט איבערמעסיג.

within' call (הווי-טהין׳ קאָהל) אויף אַ דיסטאַנץ וואו מען קען הערען דעם רוף אָדער די שטימע, נאָהענט, צו דער האַנד.

within' doors (הווי-טהין׳ דאָורז) אין שטוב, צו הויז.
The bad weather kept me within doors all day.

within' hail (הווי-טהין׳ הייל) ז. *within call*.

within' nar'row com'pass (הווי-טהין׳ נער׳-או קאָמ׳-פּעס) אין ענגע ראַה־מען, אויף אַן ענגען געביעט.

within' one's hand (הווי-טהין׳ הוואַנז הענד) אין איינעמס מעגליכקייט; אין איינעמס רשות.

within' range of vi'sion (הווי-טהין׳ ריינדזש אָוו וויזש׳-אָן) אין גע־זיכטס-קרייז; אויף אַ דיסטאַנץ וואָס מען קען כאַפּען מיט׳ן אויג.

within'side *adv.* (הווי-טהין׳-סאַיד) אינוועניג.

within' the walls (הווי-טהין׳ טהי וואָהלז) אינוועניג, אין די ווענד [פון אַ שטאָדט אָדער פון אַ פעסטונג].

without' *prep., adv. and c.* (הווי-טהאַוט׳) אויסער; אָהן; אויסערהאַלב; דרויסען; אויסען; ווען ניט; סיידען.

without' book (הווי-טהאַוט׳ בוק) אויסווענינג.

without' day (הווי-טהאַוט׳ דיי) אויף אַן אונבעשטימטער צייט. ז. *sine die*.
The Legislature adjourned without day.

without' dispute' (הווי-טהאַוט׳ דיס-פּיוט׳) ניט צום דיספּוטירען, אונבע־שטריימבאַר.

without' distinc'tion (הווי-טהאַוט׳ דיס-טינק׳-שאָן) אָהן אונטערשיעד, ניט מאַכענדיג קיין חלוק.

without'-door *a.* (הווי-טהאַוט׳-דאָור) דרויסען; אויסערליך.

without' fail (הווי-טהאַוט׳ פייל) אונ־פעהלבאַר, זיכער, געוויס.
Meet me without fail.

without'-forth *adv.* (הווי-טהאַוט׳-פאָורטה) דרויסען, אויסען.

without' more bones (הווי-טהאַוט׳ מאָור באָונז) זיך ניט קווינקלענדיג צו־פיעל, אָהן צערעמאָניעס.

without' prej'udice (הווי-טהאַוט׳ פּרעדזש׳-או-דיס) אין געזעצגעבונג — ניט שעדיגענדיג דאָס רעכט אויף עפּעס [ווי ווען איינער מאָהנט פון צווייטען אַ סומע געלד און דער צווייטער לעגט פאַר בלויז אַ טייל פון דער סומע, איז דער ערשטע מרוצה אויף דיזען טייל, ניט ענטזאָגענדיג זיך פון זיין רעכט אויף דאָס איבעריגע געלד וואָס איהם קומט]; אָהן אַ פאַראורטייל.

without' price (הווי-טהאַוט׳ פּראַיס) אונשעצבאַר.

without' rhyme and rea'son (הווי-טהאַוט׳ ראַים ענד ריזען) אָהן שכל און אָהן טאַלק.

without'side *adv.* (הווי-טהאַוט׳-סאַיד) פון דרויסען.

withstand' *v.* (הוויטה-סטענד׳) ווידער־שטעהן, אויסשטעהן עפּעס, ביישטעהן גע־גען אימעצען; אַרויסצייגען אַ ווידער־שטאַנד.

withstan'der *n.* (הוויטה-סטענ׳-דער) אַ ווידערשטעהער, איינער וואָס שטעהט געגען; אַן אָפּאָנענט.

withstood' (הוויטה-סטוד׳) ווידערגע־שטאַנען, געגענגעשטאַנען. ז. *withstand*.

with the lark (הוויטה טהי לאַרק) פריה פאַרטאָג, גאַנץ פריה.

with'wind *n.* (הוויטה׳-הוואַינד) די אַקערווינדע [אַ מין קלעטערענדע, שמעקענד גראָז מיט גרוי־סע בלעטער און גלאָקען־עהנליכע ווייסע בלומען].

Withwind

with'wine *n.* (הוויטה׳-הוואַין) ז. *withwind*.

with'y *n. and a.* (הוויטה׳-אי) אַ ווייַדע אָדער ווערבע; אַ צוויי־געל אָדער ריטעל פון אַ ווייַדע אָדער ווערבע; אַ הענטעל צו עפּעס געמאַכט פון ווערבע-ריטלעך; ווי אַ ווערבע-ריטעל, ווייך, עלאַסטיש, בויגיג; געמאַכט פון ווערבע-ריטלעך.

wit'less *a.* (הוויט׳-לעס) אָהן פערשטאַנד, אונפערשטענדיג; דום; נאַריש, טעמפּ, זינלאָז.

wit'lessly *adv.* (הוויט׳-לעס-לי) אָהן פערשטאַנד, אויף אַן אונפערשטענדיגען, געדאַנקענלאָזען, זינלאָזען אָדער נאַרישען אופן.

wit'lessness *n.* (הוויט׳-לעס-נעס) אונ־פערשטענדיגקייט, טעמפּקייט, דומהייט, זינלאָזיגקייט.

wit'ling *n.* (הוויט׳-לינג) איינער וואָס חכמ׳עט זיך אָדער קלוגעלט זיך; אַ כלומר׳שדיגער וויצלינג.

wit'loof *n.* (הוויט׳-לאוף) אַזאַ ציקאָריע־פלאַנצע וואָס ווערט געברויכט אַלס סאַ־לאַט.

wit'monger *n.* (הוויט׳-מאַנ-גער) איי־נער וואָס חכמ׳עט זיך צופיעל.

wit'ness *n. and v.* (הוויט׳-נעס) אַ צייג־ניס, אַ בעווייז; עדות, עדות־זאָגונג; אַן עדות; עדות־זאָגען; דיענען אַלס בעווייז אָדער צייגניס; בעשטעטיגען; זיין אַן עדות, צוזעהען מיט די אויגען.

wit'ness-box *n.* (הוויט׳-נעס-באָקס) אַן אָבגעצאַמטער אָרט אין אַ געריכט פאַר די עדות.

wit'nesser *n.* (הוויט׳-נעס-ער) אַן עדות־זאָגער.

wit'ness-stand *n.* (הוויט׳-נעס-סטענד) דאָס אָרט אין געריכט וואו עס שטעהט דער עדות ביים פערהער.

wit'-starved *a.* (הוויט׳-סטאַרווד) אָהן פערשטאַנד; טעמפּ, דום.

wit'ted *a.* (הוויט׳-עד) פערשטענדיג, מיט פערשטאַנד.
He is gentle, merry and quick-witted.

wit'ters *n.* (הוויט׳-ערז) ז. *withers*.

wit'ticaster *n.* (הוויט׳-אי-קעס-טער) אַ שוואַכער וויצלינג; אַ כלומר׳שדיגער וויצ־לינג.

wit'ticism *n.* (הוויט׳-אי-סיזם) אַ וויץ, וויצינער איינפאַל, אַ וויציגע בעמערקונג.

wit'tily *adv.* (הוויט׳-אי-לי) אויף אַ וויציגען שטייגער; מיט שאַרפזין, גייסט־רייך.

wit'tiness *n.* (הוויט׳-אי-נעס) וויציג־קייט; שאַרפזיניגקייט, גייסטרייכקייט.

wit'tingly *adv.* (הוויט׳-אינג-לי) וויסענ־דיג, אומישנע, אָבזיכטליך, בכיון.

wit'-tooth *n.* (הוויט׳-טוהטה) ז. *wisdom-tooth*.

wit'ty *a.* (הוויט׳-אי) גייסט־רייך; וויציג; זינרייך; סאַרקאַסטיש, סאַטיריש.

wit'wal *n.* (הוויט׳-וואָהל) דער גרינער

האָלץ־פּיקער; דער געפלעקטער האָלץ־פּיקער [אַזאַ פויגעל].

wive *v.* (הוואַיוו) נעהמען אַ ווייב, הייראַטען; געבען אַ ווייב, בעווייבען, פערהייראַטען, חתונה מאַכען.

wi'ver *n.* (הוואַי'-ווער) ז. *wivern*

wi'vern *n.* (הוואַי'-ווערן) אַ פליהענדער דראַכען אָדער דראַקאָן [אַלס עמבלעם אויף אַ שילד אָדער הערב].

Wivern

wives *n.* (הוואַיווז) ווייבער, פרויען. ז. *wife*

wiz'ard *n.* and *a.* (הוויז'-אַרד) אַ קענער פון דער שוואַרצער קונסט; אַ מאַגיקער; אַ מכשף, אַ צייבערער; אַ פּאָקוסניק; מאַגיש; וואָס קען די שוואַרצע קונסט; בעצויבערענד.

wiz'ardly *adv.* (הוויז'-אַרד-לי) מעשה מאַגיקער, מעשה צויבערער.

wiz'ardry *n.* (הוויז'-אַרד-רי) צויבעריי, כשוף, כשוף־מאַכעריי, שוואַרצע קונסט.

wiz'en *a.* (הוויזן) פערטריקענט, פערוויאַנעט, פערוועלקט.

wiz'en-faced *a.* (הוויז'ן-פייסט) מיט אַ צונויפגעקנייטשטען, דאַרען פנים.

wizier' *n.* (הווי-זיער') ז. *vizir*

wiz'zen *a.* (הוויזן) ז. *wizen*

W. N. W. ראשי תבות פון די ווערטער *west-northwest*

wo *int.* and *n.* (הוואָו) ז. *woe*

woad *n.* (הוואָוד) דער פאַרבער־וואַיד [אַזאַ גראָז מיט גרויליך־בלויע בלעטער]; דער וואַיד [אַ בלויע פאַרב וואָס מען בעקומט פון די צוריבענע בלעטער פון דעם פאַרבער־וואַיד].

Woad

woa'ded *a.* (הוואָו'-דעד) געפאַרבט מיט וואַיד; געמאַכט פון וואַיד; געמישט מיט וואַיד. ז. *woad*

woad'-mill *n.* (הוואָוד'-מיל) אַ וואַיד־מיהל [אַ מאַשין צו צוריבען די בלעטער פון דעם פאַרבער־וואַיד]. ז. *woad*

wob'ble *v.* and *n.* (הוואָבל) ז. *wabble*

wob'bler *n.* (הוואָב'-לער) ז. *wabbler*

wob'bly *a.* (הוואָב'-לי) ז. *wabbly*

wo'begone *n.* (הוואָו'-בי-גאָהן) ז. *woebegone*

Wo'den *n.* (הוואָו'-דען) ז. *Odin*

Wo'denism *n.* (הוואָו'-דען-איזם) ז. *Odinism*

woe *int.* and *n.* (הוואָו) אַך! וועה! לייד, עלענד, אונגליק, צער, קומער.

woe'begone *a.* (הוואָו'-בי-גאָהן) דערשלאָגען פון צער; איינגעטונקען אין שמערץ; טרויעריג, שמערצליך, עלענד.

woe'ful *a.* (הוואָו'-פול) בעטריבט, טרויעריג, אונגליקליך; עלענד, יאָמערליך, קלעגליך; נידריג, פערעכטליך; געמיין; שלעכט, פון נידריגען ווערטה, ווערטהלאָז.

woe'fully *adv.* (הוואָו'-פול-אי) אויף אַ טרויעריגען, עלענדען אָדער אונגליקליכען אופן; אויף אַ פערעכטליכען, נידריגען, געמיינעם אָדער ווערטהלאָזען שטייגער.

woe'fulness *n.* (הוואָו'-פול-נעס) טרויעריגקייט, אונגליקליכקייט, עלענדקייט.

woe'some *a.* (הוואָו'-סאָם) ז. *woeful*

woe'-worn *a.* (הוואָו'-הוואָורן) אויסגעמאַטערט פון צרות, עלענד אָדער אונגליק.

wo'ful *a.* (הוואָו'-פול) ז. *woeful*

wo'fully *adv.* (הוואָו'-פול-אי) ז. *woefully*

wo'fulness *n.* (הוואָו'-פול-נעס) ז. *woefulness*

woi'wode *n.* (הוואָי'-הוואָוד) ז. *voivode*

wojwo'da *n.* (הוואָי-הוואָו'-דאַ) ז. *voivode*

woke (הוואָוק) ערוואַכט, זיך אויפגעכאַפּט פון שלאָף; געוואַכט א. ז. וו. ז. *wake*

wold *n.* (הוואָולד) אַן אָפענע געגענד.

wolf *n.* and *v.* (הוואָולף) אַ וואָלף; אַ פרעסערישע, זשעדנע, גיעריגע, אונערזעטליכע, גרויזאַמע אָדער רויבערישע פּערזאָן; אַזאַ שעדליך ווערימעל וואָס האַלט זיך אין קאָרן־שפּייכלערס; אַ רייסענדער דיסאָנאַנס־קלאַנג [פון מוזיקאַלישע אינסטרומענטען]; עסען ווי אַ וואָלף; איינשלינגען מיט גרויס זשעדנעקייט; אויפפרעסען; פּיהרען יאַגד אויף וועלף.

Wolf

wolf'berry *n.* (הוואָולף'-בער-אי) די אַמעריקאַנישע שנעע־יאַגדע [אַזאַ בוימעל אויף וועלכען עס וואַקסען ווייסע יאַגדען].

wolf'-dog *n.* (הוואָולף'-דאָג) אַ שעפּער־הונד [אַ גרויסער הונד וואָס ווערט געהאַלטען צו בעשיצען שאָף געגען וועלף]; אַ וואָלפס־הונד [אַ הונד וואָס שטאַמט פון אַ וואָלף און אַ הונד].

wolf'-eel *n.* (הוואָולף'-איעל) ז. *wolf-fish*

wolf'-fish *n.* (הוואָולף'-פיש) דער ים־וואָלף [אַ גרויסער פיש מיט שטאַרקע שאַרפע צייהן].

wol'fing *n.* (הוואָול'-פינג) דאָס פערניכטען וועלף צוליעב זייער פעל.

wol'fish *a.* (הוואָול'-פיש) וואָלפיש; ווילד; גרויזאַם; ברוטאַל, אכזריות'דיג; רויבערייש; פרעסעריש; זשעדנע, גיעריג; הונגעריג ווי אַ וואָלף.

wol'fishly *adv.* (הוואָול'-פיש-לי) ווי אַ וואָלף; וואָלפיש; מיט וואָלפישען אַפּעטיט, גרויזאַמקייט אָדער זשעדנעקייט.

wolf'kin *n.* (הוואָולף'-קין) אַ וועלפעל, אַ יונג אָדער קליין וועלפעל.

wolf'ling *n.* (הוואָולף'-לינג) ז. *wolfkin*

wolf'-moth *n.* (הוואָולף'-מאָהטה) דער וואָלף־מילב [אַזאַ אינזעקט וואָס איז זעהר שעדליך פאַר תבואות].

wolf'-net *n.* (הוואָולף'-נעט) אַזאַ גרויסע פיש נעץ.

wolf'ram *n.* (הוואָולף'-רעם) וואָלפראַם; וואָלפראַם־ערץ, טונגשטיין־ערץ. ז. *tungsten*

wolf'ramate *n.* (הוואָולף'-רע-מייט) וואָלפראַם־זויער זאַלץ. ז. *tungstate*

wolfra'mium *n.* (הוואָולף-ריי'-מי-אַם) וואָלפראַם אָדער טונגשטיין [אַזאַ שטאַלגרויער מעטאַל]. ז. *tungsten*

wolf'robe *n.* (הוואָולף'-ראָוב) וואָלף־פעלץ, די פעל פון אַ וואָלף.

wolf's'-bane *n.* (הוואָולפס'-בעין) דער אייזען־הוט [אַזאַ פלאַנצע]. ז. *monk's-hood*

wolf's'-claw *n.* (הוואָולפס'-קלאָה) בערלאַפּ אָדער ליקאָפּאָדיום. ז. *lycopodium*

wolf's'-claws *n.* (הוואָולפס'-קלאָהז) ז. *wolf's-claw*

wolf's'-fist *n.* (הוואָולפס'-פיסט) דער באָוויסט אָדער שטויב־שוועמעל [אַזאַ פלאַנצע]. ז. *puffball*

wolf's'-foot *n.* (הוואָולפס'-פוט) ז. *wolf's-claw*

wolf's'-milk *n.* (הוואָולפס'-מילק) די וואָלפס־מילך [אַזאַ פלאַנצע]. ז. *Euphorbia*

wolf's'-peach *n.* (הוואָולפס'-פיטש) אַ טאָמאַטאָ, אַ פּאָמידאָר, אַ פּאַטלאַזשאַן.

wolf'-spi'der *n.* (הוואָולף'-ספּאַי'-דער) אַ טאַראַנטולאַ, אַ מין גיפטיגע שפּין. ז. *tarantula*

wolf'-tooth *n.* (הוואָולף'-טוהטה) אַ וואָלף־צאָהן [אַזאַ צאָהן ביי פערד].

wol'lastonite *n.* (הוואָל'-עס-טאָן-איט) דער וואָלאַסטאָניט, דער טאַפעל־שפּאַט [אַזאַ מינעראַל].

wolverene' *n.* (הוואָול-ווע-ריען') דער נאָרד־אַמעריקאַנישער פּיעל־פרעסער [אַ פלייש־עסענדע חיה פון די נאָרדליכע וועלדער, מיט אַ דיקען קערפּער, קורצע, דיקע פיס און אַ האָריגען עק. די חיה צייכענט זיך אויס מיט איהר רויב־גיעריגקייט און כיטרעקייט]; אַן איינוואוינער פון דעם שטאַאַט מישיגען [אַלס צונעמעניש].

Wolverene' State (הוואָול-ווע-ריען' סטייט) אַ צונעמעניש פון דעם שטאַאַט מישיגען [איינער פון די פעראייניגטע שטאַאַטען פון אַמעריקאַ]. ז. *wolverene*

wolverine' *n.* (הוואָול-ווע-ריען') ז. *wolverene*

wolves *n.* (הוואָולווז) וועלף. ז. *wolf*

wol'vish *a.* (הוואָול'-וויש) ז. *wolfish*

wom'an *n.* (הוואָומ'-ען) אַ פרוי, אַ פרויענצימער; פרויען, דאָס ווייבליכע געשלעכט; פרויענשאַפט, די פרויען־נאַטור [ווי ערדעלקייט, ווייכקייט, צאַרטקייט, גוטסקייט, ליעבליכקייט, מיטלייד, רחמנות, בעשיידענהייט, צניעות]; ווייבערישקייט, פערעדעלטקייט, ווייכליכקייט, שוואַכקייט, שרעקעדיגקייט [בנוגע צו אַ מאַנספּערזאָן וואָס האָט אין זיך וועניג מענליכקייט]; אַ מאַנספּערזאָן וואָס האָט אין זיך וועניג מענליכקייט, אַ שוואַכלינג, אַ פחדן, אַ טרוס, אַ פּייגלינג; אַ קאַמער־פרוי; אַ דיענסט.

wom'an-born *a.* (הוואָומ'-ען-באָהרן) געבאָרען פון אַ פרוי; מענשליך.

wom'an-built *a.* (הוואָומ'-ען-בילט) געבויט פון פרויען.

wom'anfully *adv.* (הוואָומ'-ען-פול-אי) ווי אַ פרוי, אויף אַ פרויען־האַפטען אופן.

wom'an-god *n.* (הוואָומ'-ען-גאַד) אַ געטין.

wom'an-grown *a.* (הוואומ'-ענ-גראונ) וואס איז שוין א פרוי [וועגען א דערוואקסענעם מיידעל].

wom'an-ha'ter *n.* (הוואומ'-ענ-היי'-טער) א פרויען־פיינד, א פרויען־האסער.

wom'anhood *n.* (הוואומ'-ענ-הוד) פרויענשאפט, ווייבליכקייט; פרויען־נאטור; דאס ווייבליכע געשלעכט, פרויען.

wom'anish *a.* (הוואומ'-ענ-איש) ווייבעריש, וואס פאסט פאר א פרוי, וואס פאסט ניט פאר א מאן; ווייבליך, פרויענהאפט.

wom'anishly *adv.* (הוואומ'-ענ-איש-לי) אויף א ווייבערישען שטייגער.

wom'anishness *n.* (הוואומ'-ענ-איש-נעס) ווייבערישקייט, ווייכליכקייט, שוואכקייט; ווייבליכקייט, פרויענהאפטיגקייט.

wom'an-kill'er *n.* (הוואומ'-ענ-קיל'-ער) ז. *lady-killer*

wom'ankind *n.* (הוואומ'-ענ-קאינד) דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויען; די ווייבליכע מיטגליעדער פון א פאמיליע.

wom'anless *a.* (הוואומ'-ענ-לעס) אהן פרויען.

wom'anlike *a.* (הוואומ'-ענ-לאיק) ווייבליך, פרויענהאפט; ווי א פרוי.

wom'anliness *n.* (הוואומ'-ענ-לי-נעס) ווייבליכקייט, פרויענהאפטיגקייט.

wom'anly *a. and adv.* (הוואומ'-ענ-לי) ווייבליך, פרויענהאפט; וואס פאסט פאר א פרוי; ווי א פרוי; ווי עס פאסט פאר א פרוי; אויף א פרויענהאפטען שטייגער.

wom'an of the town (הוואומ'-ען אוו טהי טאון) א פראסטיטוטקע, א גאסען־פרוי.

wom'an of the world (הוואומ'-ען אוו טהי הוואירלד) א וועלטליכע, ערפאהרענע פרוי; א פרוי וואס דרעהט זיך אין דער געזעלשאפט [איבערהויפט אין דער העכערער געזעלשאפט].

wom'an ser'vant (הוואומ'-ען סויר'-וענט) א דיענסט.

wom'an-suf'frage *n.* (הוואומ'-ענ-סאפ'-רעדזש) פרויען־שטימרעכט.

wom'an-suf'fragist *n.* (הוואומ'-ענ-סאפ'-רע-דזשיסט) אן אנהענגער פון פרויען־שטימרעכט.

wom'an-ves'ted *a.* (הוואומ'-ענ-וועס'-טעד) געקליידעט ווי א פרוי; וואס טראגט פרויען־קליידער.

womb *n.* (הוואוהם) דאס מוטער־לייב, די געבעהר־מוטער, די טראכט; דאס געבורטס־פלאץ [דאס פלאץ וואו עפעס ווערט געבארען, פראדוצירט אדער אויסגעבילדעט]; אן אויסהוילונג, א חלל; טיעפעניש.

wom'bat *n.* (הוואמ'-בעט) דער וואמבאט [אזא אויסטראלישעס בייטעלטהיער]. ז. *Marsupialia*

Wombat

wombed *a.* (הוואוהמד) וואס האט א מוטער־לייב אדער געבעהר־מוטער; אויסגעהוילט, מיט א חלל.

womb'-grain *n.* (הוואוהמ'-גריין) מוטערקארן. ז. *ergot*

womb'-pas'sage *n.* (הוואוהמ'-פעס'-עדזש) די וואגינא אדער מוטער־שייד [די עפנונג אדער דער קאנאל אין דעם ווייבליכען געשלעכטס־ארגאן וואס פיהרט צו דער געבעהר־מוטער]. ז. *vagina*

womb'-pipe *n.* (הוואוהמ'-פאיפ) ז. *womb-passage*

womb'-stone *n.* (הוואוהמ'-סטאון) דער מוטער־שטיין [אזא אנוואוקס אין דער געבעהר־מוטער].

wom'en *n.* (הווימ'-ען) פרויען, ווייבער. ז. *woman*

wom'en-folk *n.* (הווימ'-ען-פאוק) דאס ווייבליכע געשלעכט; פרויען; די ווייבליכע מיטגליעדער פון א פאמיליע.

wom'en-folks *n.* (הווימ'-ען-פאוקס) ז. *women-folk*

won (הוואן) געוואונען; ערווארבען; עררייכט א. ז. וו. [ז. *win*].

won'der *n. and v.* (הוואנ'-דער) 1. א וואונדער; א וואונדערליכע זאך; וואונדער, פערוואונדערונג; 2. א מין זיסער געפרעגעלטער קוכען; 3. זיך וואונדערען; 4. וועלען וויסען, זיין נייגעריג צו וויסען, ניט גענוי וויסען, ניט זיין זיכער.

1. He was filled with **wonder** and amazement. 3. I **wonder** whether he will be in time.

won'derer *n.* (הוואנ'-דער-ער) איינער וואס וואונדערט זיך.

won'derful *a.* (הוואנ'-דער-פול) וואונדערבאר, ערשטוינליך, מערקווירדיג; בעוואונדערונגסווערטה, וואונדער־שעהן.

won'derfully *adv.* (הוואנ'-דער-פול-אי) אויף א וואונדערבארען אדער מערקווירדיגען אופן; זעהר; מיט בעוואונדערונג.

won'derfulness *n.* (הוואנ'-דער-פול-נעס) וואונדערבארקייט, ערשטוינליכקייט, מערקווירדיגקייט; בעוואונדערונגסווירדיגקייט.

won'dering *n. and a.* (הוואנ'-דער-אינג) דאס וואונדערען זיך, פערוואונדערונג, ערשטוינונג; זיך וואונדערענד.

won'deringly *adv.* (הוואנ'-דער-אינג-לי) מיט פערוואונדערונג, זיך וואונדערענדיג.

won'derland *n.* (הוואנ'-דער-לענד) וואונדערלאנד, צויבערלאנד.

won'derment *n.* (הוואנ'-דער-מענט) פערוואונדערונג, ערשטוינונג; א וואונדערליכע זאך, א וואונדער.

won'der-of-the-world' *n.* (הוואנ'-דער-אוו-טהי-הוואירלד') ז. *ginseng*

won'derstricken *a.* (הוואנ'-דער-סטריקען) ערשטוינט.

won'derstruck *a.* (הוואנ'-דער-סטראק) ז. *wonderstricken*

won'derwork *n.* (הוואנ'-דער-הוואירק) א וואונדער־זאך, א וואונדער.

won'derworker *n.* (הוואנ'-דער-הוואיר-קער) א וואונדער־שאפער, א וואונדער־טהוער; א בעל־מופת.

won'derworking *a.* (הוואנ'-דער-הוואיר-קינג) וואס טהוט וואונדער, וואס צייגט מופתים.

won'der-woun'ded *a.* (הוואנ'-דער-הוואוהנ'-דעד) ז. *wonderstricken*

won'drous *a. and adv.* (הוואנ'-דראס) וואונדערבאר, בעוואונדערונגס־ווערטה; אויסערארדענטליך, אונגעוועהנליך, זעלטען; אויף א וואונדערבארען אופן; אויסערגעוועהנליך, אונגעהייער.

won'drously *adv.* (הוואנ'-דראס-לי) אויף א וואונדערבארען אדער זאנדערבארען אופן; אין אן אונגעוועהנליכער מאס, אונגעהייער.

won'drousness *n.* (הוואנ'-דראס-נעס) וואונדערבארקייט; אויסערארדענטליכקייט, אונגעוועהנליכקייט; אויסערגעוועהנליכקייט.

wont *a., v. and n.* (הוואנט) געוועהנט; זיין געוועהנט; געוועהנען, צוגעוועהנען, איינגעוועהנען; וואהנען; געוועהנהייט; מנהג, געברויך.

won't (הוואונט) אבקירצונג פון די ווערטער *will not*

won'ted *a.* (הוואנ'-טעד) געוועהנט, צוגעוועהנט; געוועהנליך.

won'tedness *n.* (הוואנ'-טעד-נעס) געוועהנטקייט, צוגעוועהנטקייט; געוועהנליכקייט.

woo *v.* (הוואוה) זיך שדכנ'ען; זוכען צו געפעלען אדער צו געווינען חן אין אימעצענס אויגען; בעטען; שטרעבען צו איבערצייגען; איינלאדען; זוכען; שטרעבען נאך..., זיך יאגען נאך...

wood *n. and v.* (הוואוד) א וואלד; האלץ; געהילץ, בוי־האלץ, געהילץ־בוימער; ברען־האלץ, הייץ־האלץ; דער שטריך אדער ריכטונג פון די האלץ־אדערען [ז. *grain*]; עפעס וואס ווערט געמאכט פון האלץ [ווי א האלץ־גראוויור]; די הילצערנע בלאז־אינסטרומענטען פון אן ארקעסטער; א פאס [פאר משקה, אין געגענזאץ צו א פלאש]; בעזארגען מיט האלץ; אריינקריעגען א זאפאס אדער פארראט פון האלץ.

wood'-al'cohol *n.* (הוואוד'-על'-קא-האל) האלץ־אלקאהאל אדער מעטהיל־אלקאהאל [א ספיריט וואס ווערט געטריבען פון האלץ און עסיג־זויערע].

wood'-anem'one *n.* (הוואוד'-ע-נעמ'-א-ני) די וואלד־אנעמאנע, די מערץ־בלום, די ווינד־רויז [א קליינע וואלד־פלאנצע וואס בליהט אין אנהויב פריהלינג].

wood'-ant *n.* (הוואוד'-ענט) א וואלד־אמייזע, א וואלד־מוראשקע [א גרויסע מוראשקע וואס לעבט אין וואלד און בויט גרויסע נעסטען]; א האלץ־מוראשקע [א ווייסע מוראשקע וואס האלט זיך אויף אין געהילץ פון אלטע געביידעס].

wood'-ash'es *n.* (הוואוד'-עש'-ען) האלץ־אש.

wood'-baboon' *n.* (הוואוד'-בע-בוהן') דער געלער גווינעאישער פאוויאן. ז. *baboon*

wood'bind *n.* (הוואוד'-באינד) ז. *woodbine*

wood'bine *n.* (הוואוד'-באין) דער ו[illegible]ל־דער גייס־בלאט [ז. *honeysuckle*]; דער יונגפערן־וויין [ז. *Virginia creeper*].

wood'-bird *n.* (הוואוד'-בוירד) א וואלד־פויגעל.

wood'-bi'son *n.* (הוואוד'-באי'-סאן) דער אמעריקאנער ביפעל [די חיה איז שוין מעהר ניטא אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און נאר אייניגע קליינע סטאדעס האלטען זיך נאך אויף אין קאנאדא].

wood'-block *n.* (הוואוד'-בלאק) א האלץ־גראוויור. ז. *woodcut*

wood'-boi'ler *n.* (הוואוד'-באי'-לער) א האלץ־קעסעל [צום קאכען האלץ, אום עס ווייכער צו מאכען].

wood'-bor'er *n.* (הוואוד'-באור'-ער) א האלץ־בויערער [ווי למשל, אן אינזעקט].

wood'-born *a.* (הוואוד'-באהרן) געבארען אין וואלד.

wood'-buf'falo *n.* (הוואוד'-באפ'-ע-לאו) ז. ***wood-bison***
wood'-car'ver *n.* (הוואוד'-קאר'-ווער) א האלץ-שניצער.
wood'-car'ving *n.* (הוואוד'-קאר'-ווינג) האלץ-שניצעריי; א האלץ-שניצווערק.
wood'-char'coal *n.* (הוואוד'-טשאר'-קאול) האלץ-קויהלען.
wood'chat *n.* (הוואוד'-טשעט) דער רויט-רוקענדיגער ווערגער. ז. ***shrike***
wood'chat-shrike *n.* (הוואוד'-טשעט-שראיק) ז. ***woodchat***
wood'-chop'per *n.* (הוואוד'-טשאפ'-ער) א האלץ-העקער.
wood'chuck *n.* (הוואוד'-טשאק) דאס נארד-אמעריקאנישע מורמעל-טהיער אדער סורקע [אזא גריזשענד חיה'לע].

Woodchuck

wood'coal *n.* (הוואוד'-קאול) האלץ-קויהלען.
wood'cock *n.* (הוואוד'-קאק) די וואלד-שנעפע [אזא גייעג-פויגעל. ז. איל. ***"N. A. Game Birds"***]; א נאר.
wood'-corn *n.* (הוואוד'-קאהרן) א געוויסע מאס תבואה געגעבען פון פאכטערס [אין ענגלאנד] פאר דעם רעכט צו קלייבען האלץ אין פריצישען וואלד.
wood'craft *n.* (הוואוד'-קרעפט) וואלד-קענטניס [ערפאהרענהייט אדער געשיקטקייט אין וואלד-בעשעפטיגונגען, ווי יעגעריי א. ז. וו.].
wood'-crash *n.* (הוואוד'-קרעש) א מאשין וואס ווערט געברויכט אין א טעאטער אום נאכצומאכען דעם קלאנג ווי מען וואלט געבראכען געהילץ.
wood'-crick'et *n.* (הוואוד'-קריק'-עט) די וואלד-גריל [א מין גריל וואס האלט זיך אויף אין וואלד].
wood'cut *n.* (הוואוד'-קאט) א האלץ-גראוויור; אן אבדרוק פון א האלץ-גראוויור.
wood'-cut'ter *n.* (הוואוד'-קאט'-ער) א האלץ-העקער, א האלץ-זעגער; א האלץ-גראווירער.
wood'-cut'ting *n.* (הוואוד'-קאט'-אינג) דאס האלץ-האקען, דאס האלץ-זעגען; האלץ-גראווירונג.
wood'-dove *n.* (הוואוד'-דאוו) ז. ***stock-dove***
wood'-drink *n.* (הוואוד'-דרינק) א האלץ-געטראנק [א פליסיגקייט, וואס ענטהאלט דעם עקסטראקט פון דעם האלץ פון געוויסע הייל-פלאנצען].
wood'-duck *n.* (הוואוד'-דאק) די בוים-ענטעל, די בוים-קאטשקע, די כלה [אזא שעהנע אמעריקאנישע ענטעל אדער קאטשקע, וועלכע מאכט איהר נעסט אין אויסגעהוילטע בוימער]. ז. איל. ***"N. A. Game Birds"***
wood'ed *a.* (הוואוד'-עד) וואלדיג, בעוואלדעט, רייך אין וואלד.
wood'en *a.* (הוואודן) הילצערן, פון האלץ; הילצערן, שטייף, אונגעלומפערט; אהן אן אויסדרוק; אהן לעבעדיגקייט, לעבענסלאז, טויט; טעמפ, דום, נאריש.
wood'-engra'ver *n.* (הוואוד'-ענ-גריי'-ווער) א האלץ-גראווירער: אזא אינזעקט אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא, וואס בויערט דורך די קארע פון סאסנע-בוימער אזוי, אז אויף דעם האלץ בילדען זיך שעהנע אוזארען.
wood'-engra'ving *n.* (הוואוד'-ענ-גריי'-ווינג) האלץ-גראווירונג; א האלץ-גראוויור.
wood'enhead *n.* (הוואוד'נ-העד) א הילצערנער קאפ, א דומקאפ, א גראבער קאפ, א נאר, א שוטה.
wood'en-head'ed *a.* (הוואוד'נ-העד'-עד) מיט א הילצערנעם קאפ, גראב-קעפיג, דום.
wood'en-head'edness *n.* (הוואוד'נ-העד'-עד-נעס) גראב-קעפיגקייט, דומהייט.
wood'en horse (הוואודן האהרס) א הילצערן פערד, אויף וועלכען מען פלעגט אמאל ארויפזעצען סאלדאטען אלס שטראף.
wood'en leg (הוואודן לעג) א הילצערנער פוס.
wood'enly *adv.* (הוואוד'נ-לי) אויף א הילצערנעם, שטייפען, אונגעלומפערטען אדער דומען שטייגער; אהן געפיהל.
wood'enness *n.* (הוואוד'נ-נעס) הילצערנקייט; שטייפקייט; אונגעלומפערטקייט; דאס ניט האבען קיין אויסדרוק; לעבענסלאזיגקייט, טויטקייט; טעמפקייט, דומהייט, נארישקייט.
wood'enware *n.* (הוואוד'נ-וועהר) הילצערנע געשיר; הילצערנע כלים [ווי שיסלען, טעפ, עמערס א. ז. וו.].
wood'en wed'ding (הוואודן הוועד'-אינג) די הילצערנע חתונה [דער פינף-יעהריגער יובילעאום פון איינעמס חתונה].
wood'-e'vil *n.* (הוואוד'-איע'וול) ז. ***redwater***
wood'-flour *n.* (הוואוד'-פלאור) האלץ-מעהל [זעג-שטויב פון האלץ].
wood'-frog *n.* (הוואוד'-פראג) א וואלד-פראש, א וואלד-זשאבע [אזא אמעריקאנישע פראש].
wood'-gas *n.* (הוואוד'-געס) האלץ-גאז [א פערבינדונג פון וואסער-שטאף מיט קויהלען-שטאף, וואס בעקומט זיך פון האלץ].
wood'-god *n.* (הוואוד'-גאד) א וואלד-גאט.
wood'-grin'der *n.* (הוואוד'-גראינ'-דער) א מאשין צום צומאלען האלץ [אין דער פאפיער-פאבריקאציאן].
wood'-hag'ger *n.* (הוואוד'-העג'-ער) א האלץ-העקער.
wood'-hole *n.* (הוואוד'-האול) א האלץ-פלאץ [א פלאץ וואו מען האלט האלץ צום הייצען].
wood'-hon'ey *n.* (הוואוד'-האנ'-אי) ווילדער האניג [פראדוצירט פון ווילדע ביענען].
wood'-horse *n.* (הוואוד'-האהרס) א זעג-באק [ז. ***sawhorse***]; אזא לאנגע, דינע, שטאהל-עהנליכע פליגע אדער זשוק.
wood'house *n.* (הוואוד'-האוס) א האלץ-הויז, א האלץ-שטאל, א האלץ-קאמער.
wood'iness *n.* (הוואוד'-אי-נעס) הילצערנקייט, האלציגקייט; וואלדיגקייט.
wood'-job'ber *n.* (הוואוד'-דזשאב'-ער) ז. ***woodpecker***
wood'land *n.* and *a.* (הוואוד'-לענד) וואלד-לאנד, א וואלדיגע געגענד; וואלדיג, פון וואלד.
wood'lander *n.* (הוואוד'-לענ-דער) א וואלד-איינוואוהנער.
wood'lark *n.* (הוואוד'-לארק) די וואלד-לערכע, די בוים-לערכע [אזא אייראפעאיש זינג-פויגעלע וואס איז עהנליך צו דער פעלד-לערכע]. ז. ***skylark***
wood'-lay'er *n.* (הוואוד'-ליי'-ער) א יונג געהילץ-בוימעל וואס ווערט געפלאנצט צווישען דערנער אדער קוסטארניקעס אין א צאם אדער פערצאמונג.
wood'less *a.* (הוואוד'-לעס) אהן וואלד.
wood'-louse *n.* (הוואוד'-לאוס) די האלץ-לויז [אן אינזעקט וואס האלט זיך געוועהנליך צווישען אלטע קלעצער]; א ווייסע מוראשקע.
wood'man *n.* (הוואוד'-מען) א האלץ-העקער; א וואלד-אויפזעהער; א וואלד-איינוואוהנער; א יעגער.
wood'-mer'chant *n.* (הוואוד'-מויר'-טשענט) א האלץ-הענדלער.
wood'-night'shade *n.* (הוואוד'-נאיט'-שייד) דאס ביטער-זיס. ז. ***bittersweet***
wood'-notes *n.* (הוואוד'-נאוטס) וואלד-מוזיק, נאטור-מוזיק; וואלד-געזאנג [ווי פון א וואלד-פויגעל].
wood'-nut *n.* (הוואוד'-נאט) דער אייראפעאישער האזעל-נוס. ז. ***hazelnut***
wood'-nymph *n.* (הוואוד'-נימף) א וואלד-נימפע, א וואלד-געטין; אזא זשום-פויגעלע; אזא באבעלע אדער מאטען-פליגעלע.
wood'-of'fering *n.* (הוואוד'-אפ'-ער-אינג) אפפער-האלץ [עצי קרבן].
wood'-pa'per *n.* (הוואוד'-פיי'-פער) האלץ-פאפיער [פאפיער געמאכט פון צוריבענעם האלץ].
wood'-peat *n.* (הוואוד'-פיעט) האלץ-טארף [טארף וואס בילדעט זיך אויס אין וועלדער פון איבערגעפוילטען האלץ, בלעטער א. ז. וו.].
wood'peck *n.* (הוואוד'-פעק) ז. ***woodpecker***
wood'pecker *n.* (הוואוד'-פעק-ער) דער האלץ-פיקער [אזא פויגעל וואס בויערט דורך מיט זיין דלאט-עהנליכען שנאבעל די קארע פון בוימער, אום ארויסצוקריגען פון דארטען אינזעקטען].

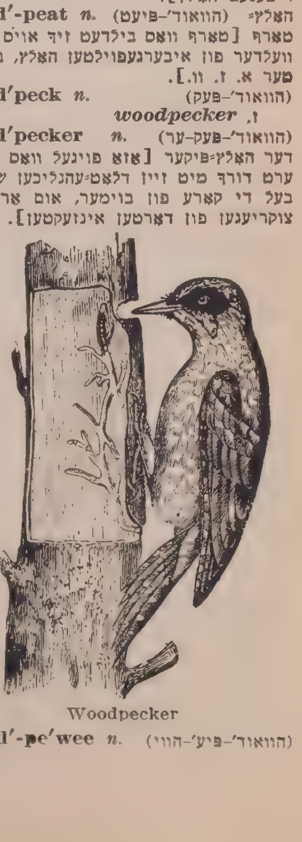
Woodpecker

wood'-pe'wee *n.* (הוואוד'-פיע'-הווי)

א וואלד=פיווי [דער אליוועז=גרינער נארד=אמעריקאנישער פליגען=פויגעל (ז. *flycatcher*) וואס גיט ארוים קלאנגענדע קלאנגען עהנליך צו "פי=ווי"]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

wood'-pig'eon *n.* (הוואוד'-פידזש'-אן) ז. *ring-dove*

wood'-pulp *n.* (הוואוד'-פאלפ) האלץ וואס איז צומאהלען אדער צוריבען געווארען פאר דער פאבריקאציאן פון פאפיער.

wood'-quest *n.* (הוואוד'-קהוועסט) ז. *ring-dove*

wood'-rat *n.* (הוואוד'-רעט) דער וואלד=ראץ [א גרויסער נארד=אמעריקאנישער ראץ אדער ראט].

wood'reeve *n.* (הוואוד'-ריעוו) א וואלד=אויפזעהער [אין ענגלאנד].

wood'-rock *n.* (הוואוד'-ראק) בארג=האלץ [אזא האלץ=עהנליכער אסבעסט]. ז. *asbestos*

wood'roof *n.* (הוואוד'-רוהף) ז. *woodruff*

wood'ruff *n.* (הוואוד'-ראף) אזא גראז וועמענס בלעטלעך גיבען ארויס א נעשמאקען גערוך, ווען זיי ווערען געטריקענט אדער צוריבען.

wood'-rush *n.* (הוואוד'-ראש) דער וואלד=ראהר [א ראהר אדער קאמיש וואס וואקסט געוועהנליך אין וועלדער אדער אנדערע טרוקענע פלעצער].

wood'-screw *n.* (הוואוד'-סקרוה) א האלץ=שרויף [אן אייזערנע שרויף צו צוזאמענשרויפען שטיקער האלץ אדער האלץ און מעטאל].

wood'shed *n.* (הוואוד'-שעד) א האלץ=שטאל, א האלץ=קאמער.

wood'-shrike *n.* (הוואוד'-שראיק) ז. *woodchat*

wood'-skin *n.* (הוואוד'-סקין) אזא קארע=שיפעל ביי די אינדיאנער פון גוויאנא.

wood'-slave *n.* (הוואוד'-סלייוו) אזא יאשטשערקע פון יאמאיקא. ז. *lizard*

woods'man *n.* (הוואודז'-מען) ז. *woodman*

wood'-soot *n.* (הוואוד'-סוט) האלץ=סאזשע, האלץ=רום.

wood'-sor'rel *n.* (הוואוד'-סאר'-על) די זויער=קלעע [א גראז מיט זויערע בלעטלעך און צארטע ווייסע בליטהען].

wood'-spir'it *n.* (הוואוד'-ספיר'-איט) האלץ=ספירים, מעטהיל=אלקאהאל. ז. *wood-alcohol*

wood'-stone *n.* (הוואוד'-סטאון) האלץ=שטיין, פערשטיינערט האלץ.

wood'-stove *n.* (הוואוד'-סטאווו) א האלץ=אויווען [אין געגענזאץ צו א גאז=אויווען אדער צו אן אויווען וואס ווערט געהייצט מיט קויהלען].

wood'sy *a.* (הוואוד'-זי) וואלדיג, וואס איז שייך צו א וואלד, וואס געפינט זיך אין א וואלד.

wood'-tar *n.* (הוואוד'-טאר) האלץ=פעך, סמאלע.

wood'-thrush *n.* (הוואוד'-טהראש) א וואלד=דראסעל [א גרויסער נארד=אמעריקאנישער דראסעל וואס איז הויפטזעכליך פון שווארץ=ברוינעם קאליר מיט א מישונג פון אנדערע פארבען און צייכענט זיך אוים מיט זיין זיסען געזאנג]. ז. איל. *"Birds of the U. S."*

wood'ward *n.* (הוואוד'-הוואהרד) א וואלד=היטער, א וואלד=וועכטער, א וואלד=אויפזעהער.

wood'-wool *n.* (הוואוד'-הוואול) האלץ=וואל [וואל=ארטיגע שניצונגען פון פיכטען=האלץ, געברויכט צו פערבינדען וואונדען].

wood'work *n.* (הוואוד'-הוואירק) האלץ=ווערק [פון א געביידע א. ז. וו.]; האלץ=ארבייט, שניץ=ארבייט.

wood'worker *n.* (הוואוד'-הוואיר-קער) א האלץ=ארבייטער, א סטאליאר, א טעסלער; א מאשין צום אויסארבייטען געהילץ.

wood'y *a.* (הוואוד'-אי) הילצערן, האלציג; וואלדיג; וואס געפינט זיך אין וואלד אדער אין האלץ.

wood'-yard *n.* (הוואוד'-יארד) א האלץ=הויף, א האלץ=פלאץ, א געהילץ=פלאץ.

woo'er *n.* (הוואוה'-ער) איינער וואס שדכנ'ט זיך, איינער וואס זוכט אדער בעט די האנד פון א מיידעל.

woof *n.* (הוואוהף) די שוס, ברייט=פעדעם [פעדעם וואס ווערען דורכגעצויגען מיט'ן וועב=שיפעל פון איין זייט צו דער אנדערער פון די אנגעצויגענע פעדעם פון א געוועב]; געוועבטע שטאף, צייג.

woo'fy *a.* (הוואוה'-פי) געדיכט; געדיכט געוועבט [וועגען צייג].

woohoo' *n.* (הוואוה-הוה') דער זעגעל=פיש. ז. *sailfish*

woo'ingly *adv.* (הוואוה'-אינג-לי) בעטענדיג, צוציהענדיג, איבעררייידענדיג.

wool *n. and v.* (הוואול) וואל; די דינע, ווייכע און קורצע הערלעך אונטער די גרויסע האר אויף דער פעל פון א חיה אדער בהמה; קורצע געקרייזעלטע האר [ווי ביי א נעגער]; די האר פון קאפ ביי א מענשען [הומאריסטיש]; אין באטאניק — די וואל פון א פלאנצע; די פאזערען פון בוימוואל; ציהען די האר, צושויבערען די האר.

wool'-ball *n.* (הוואול'-באהל) א וואל=קנויל [א קנויל אדער אן אנגעקליבענע מאסע האר וואס מען געפינט אין מאגען ביי שעפסען און אנדערע טהיערע].

wool'-bear'ing *a.* (הוואול'-בעהר'-אינג) וואס בריינגט ארוים וואל, וואל=טראגענד [ווי א שעפס].

wool'-car'der *n.* (הוואול'-קאר'-דער) א וואל=בערשטער, א וואל=קעמער, איינער וואס קעמט אדער בערשט וואל.

wool'-car'ding *n.* (הוואול'-קאר'-דינג) דאס קעמען אדער בערשטען וואל.

wool'-clea'ner *n.* (הוואול'-קליע'-נער) א מאשין צו רייניגען וואל פאר'ן פארבען.

wool'-comb *n.* (הוואול'-קאום) א וואל=קאם, אזא קאם צו קעמען אדער בערשטען וואל.

wool'-comb'er *n.* (הוואול'-קאומ'-ער) א וואל=קעמער, איינער וואס קעמט וואל.

woold *v.* (הוואוהלד) ארומדרעהען, ארום=וויקלען; ארומדרעהען א שטריק ארום א מאסט.

wool'der *n.* (הוואוהל'-דער) א שטעקען וואס דיענט ארומצודרעהען א שטריק ארום א מאסט אדער ארום אן אנדער שטריק [אויף א שיף]; אזא פלעקעל אין א שטריק=דרעה מאשין.

wool'ding *n.* (הוואוהל'-דינג) וואולינג, די ארומדרעהונג פון א שטריק ארום א מאסט; א שטריק ארומצודרעהען ארום א מאסט.

wool'-dri'ver *n.* (הוואול'-דראי'-ווער) א וואל=אויפקויפער.

wool'-dry'er *n.* (הוואול'-דראי'-ער) א מאשין צו טריקענען אויסגעוואשענע אדער אבגעפארבטע וואל.

wool'-dus'ter *n.* (הוואול'-דאס'-טער) א מאשין אבצורייניגען וואל פון שטויב און אנדערע אונרייניגקייטען.

wool'-dyed *a.* (הוואול'-דאיד) געפארבט פאר'ן שפינען [וועגען וואל].

wool'en *a. and n.* (הוואול'-ען) וואלענער, וואלענע, וואלענעס, פון וואל, געמאכט פון וואל; וואס איז שייך צו וואל; געקליידעט אין פראסטען היימיש=געמאכטען געוואנד; גראב, פראסט, דארפיש, וואולגאר; וואל=צייג, וואלענער צייג, וואלענס.

wool'en cloth (הוואול'-ען קלאהטה) וואל=צייג, וואלענס, וואלענער צייג.

wool'en-dra'per *n.* (הוואול'-ען-דריי'-פער) א הענדלער מיט וואל=צייג, א טוך=הענדלער.

woolenette' *n.* (הוואול-ע-נעט') וואל=מוסלין [אזא וואלענער שטאף].

wool'en-prin'ter *n.* (הוואול'-ען-פרינ'-טער) איינער וואס דרוקט געפארבטע אוזארען אויף וואלענעם צייג.

wool'en-scrib'bler *n.* (הוואול'-ען-סקריב'-לער) ז. *wool-scribbler*

wool'-ex'tract *n.* (הוואול'-עקס'-טרעקט) די וואל וואס פערבלייבט אין צייג, וועלכע איז געוועבט פון וואל און באוועל, נאכדעם ווי די באוועל איז פערניכטעט דורך א כעמישען פראצעס.

wool'-fat *n.* (הוואול'-פעט) וואל=פעטס, א פעטער שטאף וואס ווערט ארויסגעצויגען פון וואל און דיענט פאר פערשיעדענע זאלבען.

wool'fell *n.* (הוואול'-פעל) א פעל מיט דער וואל אדער האר.

wool'-gath'ering *n.* (הוואול'-געטה'-ער-אינג) די זאמלונג פון וואל; דאס אבגעבען זיך מיט נארישקייטען.

wool'-grass *n.* (הוואול'-גרעס) וואל=גראז [אזא ראהר=פלאנצע].

wool'-grow'er *n.* (הוואול'-גראו'-ער) א שאף=ציכטער, איינער וואס האלט שעפסען צו בעקומען פון זיי וואל.

wool'-grow'ing *a.* (הוואול'-גראו'-אינג) וואס פראדוצירט וואל; וואו עס ווערען אויפגעהאלטען טשערעדעס שאף [בעזאנדערס וועגען געוויסע געגענדען].

wool'len *a.* (הוואול'-ען) ז. *woolen*

woollenette' *n.* (הוואול-ע-נעט') ז. *woolenette*

wool'liness *n.* (הוואול'-אי-נעס) וואליגקייט; פוכיגקייט.

wool'ly *a.* (הוואול'-אי) וואליג; וואס בעשטעהט פון וואל; בעדעקט מיט וואל; עהנליך צו וואל; אין באטאניק — בעוואקסען מיט פוכיגע פאזערען ווי וואל; ווייך, פוכיג.

wool'ly-but *n.* (הוואול'-אי-באט) אזא גרויסער גומי=בוים.

wool'ly-haired *a.* (הוואול'-אי-העהרד) מיט וואליגע האר.

wool'ly-head *n.* (הוואול'-אי-העד) א נעגער.

wool'ly-head'ed *a.* (הוואול'-אי-העד'-עד) מיט וואליגע האר [ווי די נעגערס].

wool'-mill *n.* (הוואול'-מיל) א וואלען=פאבריק [א פאבריק וואו מען וועבט וואלענע צייג].

wool'monger *n.* (הוואול'-מאנ-גער) א וואל-הענדלער.

wool'-mo'ter *n.* (הוואול'-מאו'-טער) א פערזאן וואס איז בעשעפטיגט מיט ריי-ניגען וואל.

wool'oid *n.* (הוואול'-איד) נאכגעמאכטע וואל [פון די האר פון קיה און ביפעל-אקסען].

wool'-oil *n.* (הוואול'-איל) ז. *wool-fat*.

wool'-oi'ler *n.* (הוואול'-אי'-לער) אן אויל-אפאראט אין א וואל-קאם-מאשין [צום אויילען די וואל ביים קעמען].

wool'pack *n.* (הוואול'-פעק) א זאק וואל; א וואל-פאק [א פאק וואל וואס וועגט 240 פונט]; א געדיכטער פוכיגער וואלקען.

wool'-pack'er *n.* (הוואול'-פעק'-ער) א וואל-פאקער, איינער וואס פאקט וואל; א טיש, אויף וועלכען מען פאקט וואל.

wool'-pick'er *n.* (הוואול'-פיק'-ער) א וואל-סארטירער; א מאשין צו רייניגען וואל.

wool'-pow'der *n.* (הוואול'-פאו'-דער) אזא פולווער וואס בעקומט זיך פון ריי-בען זעהר טרוקענע וואל.

wool'sack *n.* (הוואול'-סעק) א זאק וואל; א וואל-קישען; אין דער ענגלישער געשיכ-טע — א קישען אנגעשטאפט מיט וואל, אויף וועלכען עס פלעגט זיצען דער לארד-קאנצלער; דאס אמט אדער די ווירדע פון לארד-קאנצלער.

wool'-scrib'bler *n.* (הוואול'-סקריב'-לער) א מאשין צו קעמען וואל.

wool'sey *n.* (הוואול'-סי) צייג געמאכט פון באוואל און וואל.

wool'-shears *n.* (הוואול'-שירז) די שאף-שער [אזא שער צו שערען שעפסען].

wool'-sor'ter *n.* (הוואול'-סאהר'-טער) א וואל-סארטירער.

wool'-sor'ters' disease' (הוואול'-סאהר'-טערז די-זיז') א בלוט-פערגיפ-טונג ביי וואל-סארטירער.

wool'-sta'ple *n.* (הוואול'-סטיי'-פל) א שטאפעל וואו עס פלעגט אמאל זיין דער וואל-מארק; וואל-פעדים, וואל-פיבערן.

wool'-sta'pler *n.* (הוואול'-סטיי'-פלער) א וואל-הענדלער; א וואל-סארטירער.

wool'stock *n.* (הוואול'-סטאק) אזא שווערער הילצערנער האמער איינצוקלא-פען וואלענעס צייג.

wool'-trade *n.* (הוואול'-טרייד) דער וואל-האנדעל.

wool'-win'der *n.* (הוואול'-הוואינ'-דער) איינער וואס איז בעשעפטיגט ביים מאכען וואל-קנוילען [צום פאקען].

wool'-work *n.* (הוואול'-הוואירק) וואל-ארבייט, וואל-שטיקעריי.

woom *n.* (הוואוהם) די ביבער-פוטער, די פעל פון א ביבער.

woo'rali *n.* (הוואוה'-רע-לי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצען-זאפט]. ז. *curari*.

woo'rara *n.* (הוואוה'-רע-רא) ז. *woorali*.

woo'rari *n.* (הוואוה'-רע-רי) ז. *woorali*.

wootz *n.* (הוואוטס) אזא הארטעס שטאהל פון אסט-אינדיען.

wop *v.* (הוואפ) שלאגען, פאטשען, שמיי-סען; א פאל טהאן ווי א פלאכטע; זיך פלוצלונג איבערקעהרען. ז. *whop*.

word *n. and v.* (הוואירד) א ווארט; אן אויסדרוק, א בעמערקונג; א ידיעה, א נאכריכט, א בעריכט; א בעפעהל; א פאסיר-ווארט, א פאראלע; א לאזונג; א מאטא, א שפריכווארט; א פערשפרעכונג, א צוזאג; אויסדריקען אין ווערטער, שיל-דערען; רעדען; האבען א געשפרעך; חנפ'נען.

Word *n.* (הוואירד) די גאט'ס ווארט, די הייליגע שריפט; דער לאגאס, דאס היי-ליגע ווארט, קריסטוס. ז. *Logos*.

word'-blind *a.* (הוואירד'-בלאינד) וואס קען ניט געדענקען קיין בוכשטאבען, וואס האט פערגעסען צו לעזען [אלס רע-זולטאט פון א קראנקהייט].

word'-blind'ness *n.* (הוואירד'-בלאינד'-נעס) אונפעהיגקייט צו לעזען [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט].

word'-book *n.* (הוואירד'-בוק) א ווערטערבוך.

word'-bound *a.* (הוואירד'-באונד) גע-בונדען דורך'ן ווארט אדער פערשפרעכען; אבגעהאלטען פון צו רעדען, צוריקגעהאל-טען אין ווערטער.

word'-buil'ding *n.* (הוואירד'-ביל'-דינג) די בויאונג, קאנסטרואירונג, פאר-מירונג אדער צוזאמענשטעלונג פון ווער-טער.

word'-cat'cher *n.* (הוואירד'-קעטש'-ער) א ווארט-קלייבער, א ווארט-גריבלער.

word'-deaf'ness *n.* (הוואירד'-דעפ'-נעס) די פערלוסט [אלס רעזולטאט פון א קראנקהייט] פון דער פעהיגקייט צו פערשטעהן אויסגעשפראכענע ווערטער, כאטש מען הערט די קלאנגען.

wor'ded *a.* (הוואיר'-דעד) אבגעפאסט, פארמולירט, אויסגעדריקט אין ווערטער.
The statement was cautiously **worded**.

word for word (הוואירד פאר הוואירד) ווארט פאר ווארט, בוכשטעבליך.

wor'dily *adv.* (הוואיר'-די-לי) שיטענ-דיג צופיעל ווערטער; אויף א פלוידערי-שען שטייגער; פלאפלעריש.

wor'diness *n.* (הוואיר'-די-נעס) פיעל-ווערטיגקייט; דאס שיטען מיט ווערטער; פלוידעריי.

wor'ding *n.* (הוואיר'-דינג) דאס אויס-שפרעכען, דאס אויסדריקען אין ווערטער, די שפראך; די ארט און ווייזע פון אויס-דריקען מיט ווערטער, דער סטיל, די פראזעאלאגיע.

word it (הוואירד איט) דיספוטירען, דעבאטירען.

word'less *a.* (הוואירד'-לעס) שטום, אהן ווערטער, אהן לשון; ניט אויסגעדריקט אין ווערטער.

word'-mem'ory *n.* (הוואירד'-מעמ'-א-רי) די פעהיגקייט צו געדענקען אדער זיך צו דערמאנען ווערטער.

word of command' (הוואירד אוו קא-מענד') א קאמאנדע, א קאמאנדע-ווארט, א בעפעהל.

word of God (הוואירד אוו גאד) גאט'ס ווארט, די הייליגע שריפט.

word of hon'or (הוואירד אוו אנ'-אר) אן ערענווארט.

word'-pain'ter *n.* (הוואירד'-פיינ'-טער) א ווארט-מאלער, א שרייבער וואס בעשרייבט א זאך אין לעבעדיגע בילדער.

word'-pain'ting *n.* (הוואירד'-פיינ'-טינג) ווארט-מאלעריי, דאס בעשרייבען עפעס אין לעבעדיגע בילדער.

word'-pic'ture *n.* (הוואירד'-פיק'-טשור) א ווארט-בילד, א בעשרייבונג פון א זאך אזוי, דאס זי שטעלט זיך פאר ווי א לעבעדיג בילד.

words *n.* (הוואירדז) געשפרעך, רייד; דאס צוואווערטלען זיך, א שטרייט, א מחלוקה; ווערטער.

word'-square *n.* (הוואירד'-סקהוועהר) א ווערטער-קוואדראט, דאס אויסשטעלען ווערטער איינס אונטער די אנדערע אזוי, אז די בוכשטאבען זאלען אויסבילדען א קוואדראט און איינע און דיזעלבע ווער-טער זאלען געלעזען ווערען ווי האריזאנטאל אזוי אויך ווערטיקאל, ווי למשל די ווערטער:

F R E T
R E A R
E A S E
T R E E

wor'dy *a.* (הוואיר'-די) פיעל-ווערטער-דיג, רייך אין ווערטער; וואס ברויכט פיעל ווערטער [אין אויסדריקען א גע-דאנק]; וואס בעשטעהט פון ווערטער.

wore (הוואור) געטראגען א. ז. וו. ז. *wear*.

work *v. and n.* (הוואירק) 1. ארבייטען, פראצעווען; 2. ארבייטען, געהן, זיך בעוועגען, זיין אין טהעטיגקייט [ווע-גען א מאשין]; 3. ווירקען; 4. געהרען, איהרען, זיך בראדיען [ווי ביער, וויין]; 5. זיין אין א שטארקער בעוועגונג, זיין אויפגערעגט, קאכען, שטורמען; 6. זיך ארויפארבייטען, זיך דורכשלאגען; 7. זיין בעשעפטיגט מיט עפעס, האלטען זיך ביי א געוויסער פראפעסיאן; 8. בעדעקען זיך מיט שימעל-פלאנצען [ווענען שטעהענדי-גען וואסער]; 9. בעארבייטען א זאך, צו-גרייטען, צופערטיגען, אויסארבייטען; 10. מאכען, פארמירען, אויסבילדען; 11. בעציערען מיט ארנאמענטען; האפ-טען, אויסנעהען; 12. אויספיהרען, פרא-דוצירען, פעראורזאכען; 13. ברייגגען אין בעוועגונג, בעוועגען; 14. פיהרען, אנפיה-רען, לייטען, פערוואלטען; 15. בעאיינ-פלוסען, ווירקען אז איינעמס טהעטיגקייט זאל געריכטעט ווערען צו א געוויסען ציעל; 16. אויפרעגען, אויפהעצען; 17. זיך סטא-רען, פרובירען עפעס צו טהאן; 18. ריי-ניגען, אבפיהרען [דעם מאגען]; 19. האל-טען אין דער ארבייט, צווינגען צו אר-בייטען; 20. לעזען א פראגע אדער א מאטעמאטישע פראבלעם; 21. פעראורזא-כען איהרונג אדער געהרונג [ווי פון ביער אדער וויין]; 22. ארבייט; די בעשעפ-טיגונג; 23. דאס, אויף וואס ארבייט ווערט אנגעווענדעט, אן אונטערנעהמונג; 24. עפעס וואס ווערט אויפגעטהאן, טהאט, האנדלונג, ווירקונג; 25. אן אויסגעארביי-טעטע זאך; א ווערק, א פערפאסונג; א גע-בוי; א צייכנונג, א אוזאר; שטיקעריי, אויסגענעהטע ארבייט; 26. אין מעכא-ניק — דער פראדוקט פון א קראפט אדער בעוועגונג; אין פיזיק און כעמיע — דער רעזולטאט פון א פיזישער אדער כעמי-שער אומבייטונג; 27. אין בערג-ארבייט — ניט-געריינינגטער ערץ אדער רוהער מע-טאל; 28. די בעארבייטונג פון עפעס, די בעהאנדלונג, די ארט און ווייזע פון א געוויסער ארבייט.

1. She is compelled to **work** ten hours a day. 2. The pump will not **work**. 5. The waves **work** less and less. 6. Through winds and waves and storms he **works** his way. 7. He **works** in brass and iron. 13. They are wooden dolls **worked** with wires. 14. He **works** a big business. 15. He **worked** on the feelings of his hearers. 19. He **works** his horses too hard.

workabil'ity *n.* (הוואיר-קע-ביל'-אי-טי) דאס קענען אויסגעארבייט ווערען,

דאס קענען דורכגעפיהרט ווערען; אויספיהרבארקייט; מעגליכקייט; פראקטישקייט.

The new experiment will test the workability of our plans.

wor'kable *a.* (הוואיר'-קעבל) וואס קען נעארבייט ווערען; וואס קען דורכגעפיהרט ווערען; מעגליך, פראקטיש; אויף וועמען מען קען ווירקען; וואס מען קען געברויכען צו דער ארבייט.

wor'kableness *n.* (הוואיר'-קעבל-נעס) ז. ***workability***.

work'aday *a.* (הוואירק'-ע-דיי) ארבייטזאם, וואס ארבייט שווער, וואס פלאגט זיך.

This is a practical workaday world.

work an observa'tion (הוואירק ען אב-זויר-וויי'-שאן) בעשטימען דאס ארט פון א שיף אין ים לויט דער לאגע פון א שטערען אדער פון אן אנדער הימלישען קערפער.

work at arm's length (הוואירק עט ארמז לענגטה) ארבייטען אונגעשיקט; מאכען ניט קיין גוטע ארבייט.

work'-bag *n.* (הוואירק'-בעג) אן ארבייטס-בייטעל, א קליין זעקעלע, אין וועלכען פרויען פלעגען אמאל טראגען זייערע נעה-געצייג און נעה-מאטעריאלען [ווי נאדלען, שפילקעס, פאדים א. ז. וו.].

work'-bas'ket *n.* (הוואירק'-בעס'-קעט) אן ארבייטס-קארב [א קערבעל, אין וועלכען פרויען האלטען נעה-געצייג אדער די גענעהטע ארבייט].

work'-bench *n.* (הוואירק'-בענטש) אן ארבייטס-באנק, א ווארשטאט.

work'-box *n.* (הוואירק'-באקס) אן ארבייטס-קעסטעלע [א קעסטעלע, אין וועלכען פרויען האלטען זייערע נעה-געצייג און נעה-מאטעריאלען].

work'day *n. and a.* (הוואירק'-דיי) אן ארבייטס-טאג; א וואכעדיגער טאג; וואס איז שייך צו אן ארבייטס-טאג אדער צו די וואכעדיגע טעג.

worked'-off' *a.* (הוואירקט'-אף') אין דרוקעריי — אבגעארבייט [וועגען שריפט-זאץ, פון וועלכען די נויטיגע אויפלאגע איז שוין אבגעדרוקט געווארען].

wor'ker *n.* (הוואיר'-קער) אן ארבייטער; א טהוער; אן ארבייטס-ביען, אן ארבייטס-מוראשקע [וועלכע טהוען די ארבייט אין ביענשטאק אדער אין דער מוראשקעס-קאלאניע, אין גענענזאץ צו די ביענען אדער מוראשקעס, וועלכע בעשעפטיגען זיך ניט מיט קיין אנדער זאך אויסער רעפראדוצירען און האדעווען קינדער]; איינער פון די קליינע צילינדערס אין א קאם-מאשין; אזא מעסער געברויכט צום אבשאבען פעל.

wor'ker-ant *n.* (הוואיר'-קער-ענט) די ארבייטס-מוראשקע. ז. ***worker***.

wor'ker-bee *n.* (הוואיר'-קער-ביע) די ארבייטס-ביען. ז. ***worker***.

wor'ker-cell *n.* (הוואיר'-קער-סעל) א וואקס-קעמערעל אין א ביענשטאק, וואס איז בעשטימט פאר דער לארווא [ווערימעל] פון אן ארבייטער-ביען. ז. ***worker***.

work'fellow *n.* (הוואירק'-פעל-או) א מיטארבייטער.

work'-folk *n.* (הוואירק'-פאוק) דאס ארבייטס-פאלק, די ארבייטער, די בעלי המלאכה.

work'-folks *n.* (הוואירק'-פאוקס) ז. ***work-folk***.

work'girl *n.* (הוואירק'-גוירל) אן ארבייטס-מיידעל, אן ארבייטער-מיידעל, אן ארבייטערין.

work'-hol'der *n.* (הוואירק'-האול'-דער) א צייג-האלטער, א פארריכטונג צו האלטען צייג אין אזא לאגע, אז עס זאל זיין לייכט צו נעהען.

work'house *n.* (הוואירק'-האוס) א הויז פאר ארימע לייט, אן אנשטאלט פאר ארימע, וואו זיי זיינען געצוואונגען צו ארבייטען; א מאנופאקטור, א פאבריק.

work in (הוואירק אין) 1. איינארבייטען, אריינמישען איין מאטעריאל אין א צווייטען; 2. זיך אריינארבייטען, אריינדרינגען אין עפעס דורך וויעדערהאלענדער אנשטרענגונג.

1. He worked in the good yarn with the bad. 2. The wire was slowly worked in.

wor'king *a. and n.* (הוואיר'-קינג) ארבייטענד, וואס ארבייט; ווירקענד; אקטיוו, טהעטיג; דאס ארבייטען, די ארבייט, די טהעטיגקייט; די געהרונג, די איהרונג; די שימלונג [פון וואסער].

wor'king-class *n.* (הוואיר'-קינג-קלעס) דער ארבייטער-קלאס.

wor'king-day *n. and a.* (הוואיר'-קינג-דיי) אן ארבייטס-טאג, א וואכעדיגער טאג; וואס איז שייך צו אן ארבייטס-טאג; ארבייטזאם; מיהזאם.

wor'king-draw'ing *n.* (הוואיר'-קינג-דראה'-אינג) א צייכנונג אדער פלאן פאר דער קאנסטרוקציאן פון א געביידע, מאשין א. ז. וו.

wor'king-house *n.* (הוואיר'-קינג-האוס) ז. ***workshop***.

wor'king-man *n.* (הוואיר'-קינג-מען) אן ארבייטער.

wor'king-men's par'ty (הוואיר'-קינג-מענז פאר'-טי) א פאליטישע ארבייטער-פארטיי.

wor'king-par'ty *n.* (הוואיר'-קינג-פאר'-טי) א גרופע סאלדאטען וואס ווערען געשיקט אויף ארבייט.

work in'to (הוואירק אינ'-טו) 1. אריינמאכען, אריינדרעהען, דורכפיהרען עפעס אויף א ביטרען אופן; 2. שטופענווייז איבערארבייטען; איבערמאכען אדער פערוואנדלען עפעס שטופענווייז אין אן אנדער זאך.

1. He easily worked himself into the confidence of his neighbors. 2. This imperious man will work us all from princes into pages.

work'man *n.* (הוואירק'-מען) אן ארבייטער; א בעל-מלאכה, א האנדווערקער.

work'manlike *a. and adv.* (הוואירק'-מען-לאיק) ווי א בעל-מלאכה; געשיקט, מייסטערהאפט; מעשה בעל-מלאכה.

The garment was made in a workmanlike manner.

work'manly *a. and adv.* (הוואירק'-מען-לי) ז. ***workmanlike***.

work'manship *n.* (הוואירק'-מען-שיפ) די ארבייט, דאס ווערק, א קונסטווערק; די אויסארבייטונג, די בעארבייטונג; געשיקטליכקייט, קונסט; ארבייט, פראדוקט, ארבייטס-פראדוקט.

work'master *n.* (הוואירק'-מעס-טער) א ווערקמייסטער; א קינסטלער אין זיין ארבייט; אן אויפזעהער איבער דער ארבייט.

work of art (הוואירק אוו ארט) א קונסטווערק.

work off (הוואירק אף) אויסלעדיגען, אבריינינגען; אבפיהרען; זיך אויסלעדיגען; פטור ווערען פון עפעס.

work on (הוואירק אן) ארבייטען אדער ווירקען אויף עפעס.

work one's pas'sage (הוואירק הוואנז פעס'-עדזש) ארבייטען [אויף א שיף] פאר די רייזע-הוצאות.

work out (הוואירק אוט) אויסארבייטען, אויספיהרען, פערפערטיגען, דורכפיהרען, פערווירקליכען; בעארבייטען עפעס; לעזען א פראבלעם; אבמעקען, אבווישען, אויסשעפען, אויסצעהרען.

work'-peo'ple *n.* (הוואירק'-פיע'פל) דאס ארבייטער-פאלק, די ארבייטער.

work'room *n.* (הוואירק'-רוהם) אן ארבייטס-צימער, א ווערקשטאט.

works *n.* (הוואירקס) 1. א פאבריק; 2. די בעוועגליכע טיילען פון א מעכאניזם; 3. מעשים-טובים, דאס אבהיטען די מצוות פון דער תורה.

1. Our town has large glass-works. 2. The works of my watch are out of order.

work'shop *n.* (הוואירק'-שאפ) א ווערקשטאט, א פאבריק.

works of neces'sity (הוואירקס אוו ני-סעס'-אי-טי) אין די געזעצען וועגען זונטאג-ארבייט — די ארבייטען וועלכע עס איז ערלויבט צו טהאן אום זונטאג לטובת הכלל [ווי אויף די טראמוואיען, אייזענבאהנען א. ד. ג.].

work'some *a.* (הוואירק'-סאם) ארבייטזאם, פלייסיג.

work'-ta'ble *n.* (הוואירק'-טיי'בל) אן ארבייטס-טיש.

work the rack'et (הוואירק טהי רעק'-עט) האבען צו טהאן מיט עפעס, דורכפיהרען א פלאן [הויפטזעכליך פון א ניט זויבערען כאראקטער].

work up (הוואירק אפ) 1. ארויפארבייטען; דערגרייכען; 2. אויפרעגען, אויפהעצען; 3. אויסארבייטען, פערברויכען; 4. בעארבייטען; אויסארבייטען; אויסברייטען.

1. He worked up a reputation for himself. 3. We have worked up all our materials. 4. The article was worked up from a few hints.

work upon' (הוואירק א-פאן') ז. ***work on***.

work'woman *n.* (הוואירק'-הוואום-ען) אן ארבייטס-פרוי, אן ארבייטארין.

world *n.* (הוואירלד) די וועלט; די ערד; דער וועלט-אל, דער אוניווערזום; א טייל פון ד"ר ערד [ווי "די אלטע וועלט", אייראפא]; אן אבטיילונג פון זאכען אדער בעשעפענישען וואס עקזיסטירען אויף דער ערד [ווי "די טהיער-וועלט", "די פלאנצען-וועלט"]; די מענשהייט; א בעשטימטער קלאס פון מענשען [ווי "די וויסענשאפטליכע וועלט"]; די ווירקונגס-ספערע פון א געוויסער אידעע אדער ריכטונג; א געביעט [ווי "די פאליטישע וועלט", "די וועלט פון קונסט"]; דאס פובליקום, דער עולם, דאס עפענטליכע לעבען; די זיטען, די מנהגים, די ארט לעבען פון דער געזעלשאפט [ווי "קענען די וועלט"]; דאס לעבען אויף דער ערד, דאס שטערבליכע לעבען [אין גענענזאץ צום הימלישען אדער אידעאלען לעבען]; א מאסע, א מענגע, א סך.

world'-fa'mous *a.* (הוואירלד'-פיי'-מאס) וועלט-בעריהמט.

world'-lan'guage *n.* (הוואירלד'-לענ'-גהוועדזש) א וועלט-שפראך, א שפראך וואס ווערט געברויכט אדער וואס איז בעקאנט אין דער ציוויליזירטער וועלט.

world'liness *n.* (הוואירלד'-לי-נעס)

וועלטליכקייט, איבערגעגעבענהייט צו וועלטליכע זאכען, דאס זיין פערטהאן אין עולם־הזה זאכען.

world'ling *n.* (הוואירלד'-לינג) איינער וואס איז איבערגעגעבען צו עולם־הזה זאכען.

world'ly *a. and adv.* (הוואירלד'-לי) וועלטליך, ערדיש, צייטליך; וואס בעלאנגט צו וועלטליכע מענשען [ניט צו די גייסטליכע], ניט מאנאכיש; וואס גיט זיך אב מיט עולם־הזה; אויף א וועלטליכען שטייגער; בנוגע צו עולם־הזה.

world'ly-min'ded *a.* (הוואירלד'-לי-מאינ'-דעד) איבערגעגעבען צו די פערגניגענס פון דער וועלט; וועלטליך.

world'ly-min'dedness *n.* (הוואירלד'-לי-מאינ'-דעד-נעס) די וועלטליכקייט, איבערגעגעבענקייט צו די פערגניגענס פון דער וועלט.

world'ly-wise *a.* (הוואירלד'-לי-הוואיז) קלוג אדער ערפאהרען אין וועלטליכע ענינים.

world'-old *a.* (הוואירלד'-אולד) אלט ווי די וועלט, זעהר אלט, פארצייטיג.

world'-renowned' *a.* (הוואירלד'-רי-נאונד') וועלט־בעריהמט.

world'-wear'ied *a.* (הוואירלד'-הוויער'-איד) מיעד פון דער וועלט, לעבענס־מיעד.

world'-wide *a.* (הוואירלד'-הוואיד) ווייט פערשפרייט, איבעראל פערברייטעט, אלגעמיין.

worm *n. and v.* (הוואירם) 1. א ווארים; 2. עטוואס וואס איז קליין אדער נישטיג ווי א ווארים; 3. עטוואס וואס גריזשעט און נאגט שטיל ווי א ווארים; געוויסענס־ביסע; 4. פערפוילטקייט, פערדארבונג, טויט; 5. עטוואס וואס איז עהנליך צו א ווארים אין אויסזעהן, עטוואס וואס בעוועגט זיך ווי א ווארים; א שנעקען־שרויף [א ספיראל־עהנליכע שרויף]; דער שרויפען־גאנג אדער דאס געווינדע [פון א שרויף]; די ספיראלע פון א קארקען־ציהער; א קוגעל־ציהער [אזא אייזענדעל אין דער פארם פון א קארקען־ציהער ארויסצוציהען קוילען פון א ביקס]; 5. קריכען ווי א ווארים; 6. זיך אונטערגראבען שטיל און אין געהיים ווי א ווארים; טהאן עטוואס אין דער שטיל אדער בגנבה, זיך אריינ'גנב'ענען; 7. אוועקנעהמען, ארויסציהען אדער פערטרייבען אויף א שטילען און געהיימען אופן; 8. ארויסנעהמען קוילען פון א ביקס מיט א קוגעל־ציהער; 9. בעפרייען פון ווערים; 10. ארומוויקלען א שיף־שטריק ספיראל־פערמיג מיט פאדים אדער דינע שטריקלעך אום איהם גלאטער צו מאכען.

2. A man is but a **worm** of the dust. 3. The **worm** of conscience gnaws his soul. 6. He **wormed** himself into favor. 7. They find themselves **wormed** out of all power.

wor'mal *n.* (הוואהר'-מעל) אזא נעשווילעכץ אויפ'ן רוקען פון קיה אדער פערד; אן אינזעקט אדער ווערימעל וואס פעראורזאכט דיעזע געשווילעכץ. ז. *warble*.

worm and wheel (הוואירם ענד הוויעל) א שנעקען־ראד געטריעב, א געטריעב מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'-bur'row *n.* (הוואירמ'-באר'-או) א פערשטיינערטער שפור פון א ווארים.

worm'-cast *n.* (הוואירמ'-קעסט) די רונדע ערד־קופקעלעך וואס ווערען אויפגעווארפען פון א ווארים; א פערשטיינערטער שפור פון א ווארים.

worm'-col'ic *n.* (הוואירמ'-קאל'-איק) בויך־וועהטאג וואס קומט פון בויך־ווערים.

worm'-dye *n.* (הוואירמ'-דאי) שארלאך, שארלאך־רויטע פארב.

worm'-eat *v.* (הוואירמ'-איעט) אויסנאגען אדער אויספרעסען ווי א ווארים; צופרעסען, צונאגען.

worm'-ea'ten *a.* (הוואירמ'-איע'טן) צונאגט אדער צופרעסען פון ווערים.

worm'-ea'tenness *n.* (הוואירמ'-איע'טנ-נעס) דאס זיין צונאגט אדער צופרעסען פון ווערים.

worm'-ea'ter *n.* (הוואירמ'-איע'-טער) א ווערים־עסער [א פויגעל אדער חיה וואס נעהרט זיך מיט ווערים].

worm'-ea'ting *n.* (הוואירמ'-איע'-טינג) ווערים־פרעסענד, וואס עסט ווערים, וואס ערנעהרט זיך מיט ווערים.

wormed *a.* (הוואירמד) צופרעסען אדער צונאגט פון ווערים; ווערימדיג.

wor'mer *n.* (הוואיר'-מער) א פיש־פאנגער וואס כאפט פיש מיט ווערים [אויף דער ווענטקע].

worm'-fence *n.* (הוואירמ'-פענס) א זיג־זאג אדער שלאנגען־פערמיגער צאם אדער פארקאן.

worm'-fe'ver *n.* (הוואירמ'-פיע'-ווער) ווערים־פיבער [פיבער ביי קינדער, וואס קומט פון ווערים אין די געדערים].

worm'-fish'er *n.* (הוואירמ'-פיש'-ער) איינער וואס כאפט פיש מיט ווערים [אויף דער ווענטקע].

worm'-gear *n.* (הוואירמ'-גיער) א צאהן־ראד וואס ווערט געטריבען פון אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'-gear'ing *n.* (הוואירמ'-גיער'-אינג) א ראד־געטריעב מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'-grass *n.* (הוואירמ'-גרעס) ווארים־גראז [אזא גראז, וואס זיינע בלעטער זיינען עהנליך צו ווערים]; דער אינדישער פינק־ווארצעל [ז. *pinkroot*].

worm'-hole *n.* (הוואירמ'-האול) א ווארים־לאך [א לאך וואס ווערט אויסגעפרעסען פון א ווארים [ווי אין האלץ, פאפיער א. ד. ג.].

worm'-holed *a.* (הוואירמ'-האולד) צולעכערט פון ווערים.

wor'mil *n.* (הוואהר'-מיל) ז. *wormal*.

wor'ming-pot *n.* (הוואיר'-מינג-פאט) א פארריכטונג צו מאכען קאלירטע ארנאמענטען אויף ליימענע כלים.

worm'-like *a.* (הוואירמ'-לאיק) ווארים־פערמיג, ספיראל־פערמיג.

worm'ling *n.* (הוואירמ'-לינג) א ווערימעל.

worm'-oil *n.* (הוואירמ'-איל) ז. *wormseed-oil*.

worm one's self in'to (הוואירם הוואנז סעלף אינ'-טו) זיך אריינ'גנב'ענען.

worm one's way (הוואירם הוואנז הוויי) זיך דורכ'גנב'ענען, דורכקריכען.

worm out (הוואירם אוט) פערדרענגען אדער פערטרייבען אין געהיים.

worm'-pow'der *n.* (הוואירמ'-פאו'-דער) ווערים־פולווער [צום אבטרייבען בויך־ווערים].

worm'seed *n.* (הוואירמ'-סיעד) ווערים־זאמען, ווערים־קרויט; סאנטאניקא [אזא ווערים־קרויט־פלאנצע]; דער לאק־ארטיגער הערדריך [אזא פלאנצע וועמענס זאמען פלעגען אמאל געברויכט ווערען אלס ווערים־קרויט. ז. *treacle-mustard*].

worm'seed-oil *n.* (הוואירמ'-סיעד-איל) ווערים־זאמען אויל, ווערים־קרויט אויל.

worm'-shaped *a.* (הוואירמ'-שייפט) ז. *worm-like*.

worms''-meat *n.* (הוואירמז'-מיעט) ווערים־שפייז, א טויטער קערפער.

worm'-snake *n.* (הוואירמ'-סנייק) א ווארים־שלאנג [אזא ווארים־עהנליכע שלאנג]; דער בלינדער ווארים [אזא שלאנג־עהנליכער ווארים].

worm'-tea *n.* (הוואירמ'-טיע) ווערים־טהעע [א געטראנק צום אבפיהרען בויך־ווערים].

worm'-track *n.* (הוואירמ'-טרעק) ז. *worm-burrow*.

wor'mul *n.* (הוואהר'-מאל) ז. *wormal*.

worm'-wheel *n.* (הוואירמ'-הוויעל) א שרויפען־ראד, א שנעקען־ראד, א ראד מיט אן ענדלאזער שרויף. ז. *endless screw*.

worm'wood *n.* (הוואירמ'-הוואוד) 1. ווערמוט [אזא ביטערע פלאנצע, וואס פלעגט פארצייטענס פיעל געברויכט ווערען אין מעדיצין]; 2. ביטערקייט.

2. His presence is gall and **wormwood** to all the guests.

Wormwood

worm'wood wine (הוואירמ'-הוואוד הוואין) וויין, וועלכען מען האט צוגעגעבען א ביטערקייט מיט דער הילף פון קרייטיכער.

wor'my *a.* (הוואיר'-מי) ווערימדיג; בעקראכען מיט ווערים; צופרעסען פון ווערים; ווי א ווארים, געמיין, נידריג, קריכענד; וואס שמעקט מיט קברים־ווערים אדער מיט קברים; פינסטער, שרעקליך; וואס זוכט ווערים אלס שפייז [וועגען א פויגעל].

worn *a.* (הוואורן) [ז. *wear*]; געטראגען, אבגעטראגען, אבגעניצט; אבגעריבען, אויסגעטראטען; פערגאנגען [וועגען צייט]; אויסגעמאטערט, אויסגעמוטשעט, ערשעפט.

wor'nal *n.* (הוואהר'-נעל) ז. *wormal*.

wor'nil *n.* (הוואהר'-ניל) ז. *wormal*.

worn'-out *a.* (הוואורנ'-אוט) 1. אב־

געטראגען, אבגעניצט, אויסגעטראטען, אבגעריבען; 2. אויסגעמאטערט, אויסגעמוטשעט, ערשעפט; 3. פערגאנגען, פערשוואונדען.

1. He wears a **worn-out** coat. 2. He is an old **worn-out** clerk. 3. It is a pattern of a **worn-out** age.

wor'rier *n.* (הוואר׳-אי-ער) א קוועלער, א פלאגער; איינער וואס דאקוטשעט אדער טהוט אן צרות; איינער וואס דאגה׳ט אדער ערגערט זיך.

wor'riless *a.* (הוואר׳-אי-לעס) אהן דאגות, אהן ערגערנים.

wor'riment *n.* (הוואר׳-אי-מענט) דאס דאגה׳ן, ערגערנים, קוועלעניש.

wor'risome *a.* (הוואר׳-אי-סאם) דאקוטשענד, פלאגענד, קוועלענד, ערגערענד.

wor'rit *v. and n.* (הוואר׳-איט) ערגערען, פלאגען, קוועלען; ערגערנים, קוועלונג.

wor'ry *v. and n.* (הוואר׳-אי) 1. ערגערען, פלאגען, קוועלען, דאקוטשען; פערשאפען ערגערנים, צרות אדער דאגות; 2. זיך ערגערען, זיך קימערען, זיך נעהמען צום הארצען, דאגה׳ן; 3. אנכאפען מיט די צייהן ביים האלז, בייסען, רייסען מיט די צייהן, צורייסען, צובייסען, זיך בייסען, זיך רייסען [ווי הינד]; 4. צרות, דאגות, ערגערנים; 5. דאס בייסען, דאס צובייסען אדער צורייסען מיט די צייהן [ווי א הונד].

1. It does not **worry** me in the least. 2. Do not **worry**! Everything will be all right. 3. The dog **worries** the sheep. 4. It is not work but **worry** that kills.

wor'ry along' (הוואר׳-אי ע-לאהנג׳) אנגעהן מיט שווערינקייט, זיך דורכשטופען, דורכקריכען, זיך דערשלאגען; אנגעהן ניט קוקענדיג אויף שטערונגען אדער צרות.

He **worries along** with an income of $10,000 a year.

wor'ry down (הוואר׳-אי דאון) אראבשלינגען מיט גוואלד, מיט מיה אריינקוועטשען אין גארגעל.

She **worried down** the tea and ate a slice of toast.

wor'rying *a.* (הוואר׳-אי-אינג) 1. מוטשענד, פלאגענד, קוועלענד, ערגערענד; אויסמאטערענד; 2. זיך ערגערענד, דאגה׳נד.

1. It was a **worrying** day. 2. She is always **worrying** about her children.

wor'ryingly *adv.* (הוואר׳-אי-אינג-לי) דאגה׳נדיג; ערגערענדיג, פערשאפענדיג צרות; פלאגענדיג, קוועלענדיג.

wor'ry the life out of (הוואר׳-אי טהי לאיף אוט אוו) פערמאטערען ביז׳ן טויט.

worse *a. and adv.* (הוואירס) שלעכטער, ערגער.

wor'sen *v.* (הוואירסן) פערערגערען, מאכען ערגער.

wor'ship *n. and v.* (הוואיר׳-שיפ) 1. פערעהרונג; פערגעטערונג; בעוואונדערונג; 2. גאטעסדיענסט; 3. דאס עהרען; דאס אבגעבען עהרע; 4. אכטונג, רעספעקט; 5. הויכווירדיגקייט, עהרווירדיגקייט, גנאדע [אלס טיטול]; 6. עהרע, ווירדע, רעפוטאציע, גוטער נאמען; 7. פערגעטערען, פערעהרען, בעוואונדערען; 8. דיענען ווי צו א גאט; פראווען גאטעסדיענסט; 9. אכטען, עהרען, רעספעקטירען.

1. We are strongly opposed to the **worship** of riches. 2. Prayer is the chief part of **worship**. 5. What will your **worship** have? 7. He **worships** art and beauty. 8. Thou shalt **worship** no other God.

wor'shipable *a.* (הוואיר׳-שיפ-עבל) פערעהרונגסווערטה, פערגעטערונגס-ווירדיג; וואס קען פערגעטערט ווערען.

wor'shiper *n.* (הוואיר׳-שיפ-ער) א פערגעטערער; א פערעהרער; איינער וואס פראוועט א גאטעסדיענסט אדער איז מתפלל.

wor'shipful *a.* (הוואיר׳-שיפ-פול) עהרווירדיג, הויכווירדיג [געברויכט אויף אלס טיטול].

wor'shipfully *adv.* (הוואיר׳-שיפ-פול-אי) אויף אן עהרווירדיגען אדער הויכווירדיגען אופן; מיט עהרע; מיט אכטונג, מיט רעספעקט.

wor'shipfulness *n.* (הוואיר׳-שיפ-פול-נעס) עהרווירדיגקייט, הויכווירדיגקייט.

wor'ship of im'ages (הוואיר׳-שיפ אוו אימ׳-עדזש-עז) בילדער-פערגעטערונג, געצענדיענסט. ז. ***image-worship***.

wor'shipper *n.* (הוואיר׳-שיפ-ער) ז. ***worshiper***.

worst *a., adv., n. and v.* (הוואירסט) 1. ערגסטער, ערגסטע, ערגסטעס; 2. אם ערגסטען; 3. דאס ערגסטע; 4. בייקומען, בעזיעגען.

1. Poverty is the **worst** evil that can befall a man. 3. He sees the thing at its **worst**. 4. The Philistines were **worsted** by Samson.

wors'ted *n. and a.* (הוואוס׳-טעד) געשפונענע וואל; געשפונענע וואל-פעדים; געמאכט פון געשפונענער וואל.

wors'ted-work *n.* (הוואוס׳-טעד-הוואירק) וואל-שטיקעריי, גענעה מיט געשפונענע וואלענע פעדים.

wort *n.* (הוואירט) א גראז, קרייטער, א פלאנצע; ביער-מאלץ, יונגעס, נאך ניט געאיהרטעס ביער; די היידעלבעערע [ז. ***huckleberry***].

worth *a. and n.* (הוואירטה) 1. ווערטה; 2. פערמאגענד, בעזיצענד; 3. וואס איז ווערטה, וואס פערדיענט; 4. דער ווערטה; 5. פערדיענסט, ווערדע, ווירדיגקייט; וויכטיגקייט; 6. בעזיצונג, פערמעגען, רייכטום.

1. A bird in the hand is **worth** two in the bush. 2. He is **worth** a million. 3. The matter is not **worth** notice. 5. He is a man of great **worth**.

worth'ful *a.* (הוואירטה׳-פול) ווערטהפול; ווירדיג.

wor'thiest of blood (הוואיר׳-טהי-עסט אוו בלאד) אין יוריספרודענץ — די מענער [אלס יורשים, אין געגענזאץ צו די פרויען].

wor'thily *adv.* (הוואיר׳-טהי-לי) 1. אויף א ווירדיגען אופן, מיט ווערדע, מיט ווירדיגקייט, מיט רעספעקט; 2. מיט רעכט, לויט פערדיענסט; 3. אויסגעצייכענט, פארטרעפליך; פאסיג.

2. Some may very **worthily** deserve to be hated.

wor'thiness *n.* (הוואיר׳-טהי-נעס) ווערטהקייט, ווירדיגקייט, עהרווירדיגקייט, ווירדע.

worth'less *a.* (הוואירטה׳-לעס) 1. נוצלאז; ווערטהלאז; 2. נידריג, אונווירדיג, געמיין; 3. ניט ווערטה, וואס פערדיענט ניט.

1. He is always sure to buy the most **worthless** things. 2. He is a **worthless** creature.

worth'lessly *adv.* (הוואירטה׳-לעס-לי) אויף א ווערטהלאזען אדער נוצלאזען אופן; אויף אן אונווירדיגען, געמיינעם שטייגער.

worth'lessness *n.* (הוואירטה׳-לעס-נעס) ווערטהלאזינקייט; אונווירדיגקייט.

worth one's salt (הוואירטה הוואנז סאהלט) עפעס ווערטה; ווערטה דאס ברויט וואס ער עסט, ווערטה די שכירות [וועגען אן ארבייטער].

The clerk is not **worth his salt**.

worth the whis'tle (הוואירטה טהי הוויסל) ווערטה די מיה גערופען צו ווערען.

The dog is not **worth the whistle**.

worth while (הוואירטה הוואיל) ווערטה די צייט, ווערטה די מיה, לוינט זיך.

It is not **worth while** to sue for small debts.

wor'thy *a. and n.* (הוואיר׳-טהי) 1. ווערטה; וואס פערדיענט; 2. וויכטיג, ווערטהפול; 3. ווירדיג; 4. וואס האט פערדיענסטע; 5. פאסיג; 6. פערדיענט; גוט בעגרינדעט; 7. א וויכטיגע פערזענליכקייט, א פראמינענטע פערזאן.

1. He is a person **worthy** of moral approbation. 2. He has done us **worthy** service. 3. He leads a **worthy** life. 4. He is a wise and **worthy** writer. 5. It is a dwelling **worthy** of the occupants. 6. He has much **worthy** blame laid upon him. 7. There were assembled all the military **worthies**.

wot (הוואט) איך וויס, איך קען; ער אדער זי ווייסט אדער קען. ז. ***wit***.

would (הוואוד) 1. וואלט; 2. וואלט וועלען; 3. געוואלט; געוועזען ענטשלאסען; 4. פלעגט; 5. הלואי; הלואי וואלט.

1. I **would** do it if I were able. 2. He said he **would** learn to write. 3. He **would** go, I could not prevent him. 4. Now and then the door **would** open. 5. **Would** I had done it.

would'-be *a. and n.* (הוואוד׳-ביע) 1. וואס וויל זיין, וואס פרעטענדירט צו זיין, וואס וויל פערערכענט ווערען אלס..., כלומר׳שדיג; 2. איינער וואס פרעטענדירט צו זיין עפעס וואס ער איז ניט.

1. There were poets and **would-be** poets at the gathering.

wound (הוואונד) ארומגעדרעהט, געדרעהט א. ז. וו. [ז. ***wind***].

wound *n. and v.* (הוואוהנד) 1. א וואונד; 2. א בעשעדיגונג; פערלעצונג; 3. פערוואונדען; 4. בעשעדיגען, פערלעצען, וועה טהאן.

1. The soldier is covered with **wounds**. 2. The **wounds** of conscience must always be healed in private. 3. I **wounded** my head. 4. Do not **wound** his feelings.

woun'dable *a.* (הוואוהנ׳-דעבל) וואס קען פערוואונדעט ווערען, בעשעדיגט ווערען, פערלעצט ווערען אדער אנגעגריפען ווערען.

woun'der *n.* (הוואוהנ׳-דער) א פערוואונדער, א בעשעדיגער; איינער אדער עטוואס וואס פערוואונדעט, בעשעדיגט, פערלעצט אדער פעראורזאכט וועהטאג.

wound'-fe'ver *n.* (הוואוהנד׳-פיע׳-ווער) וואונד-פיבער, פיבער וואס קומט פון א וואונד.

woun'dily *adv.* (הוואונ׳-די-לי) זעהר, אויסערגעוועהנליך.

woun'ding *n.* (הוואוהנ׳-דינג) פערוואונדונג; בעשעדיגונג; פערלעצונג; דאס וועה טהאן.

wound'less *a.* (הוואוהנד׳-לעס) ניט פערוואונדעט; וואס קען ניט פערוואונדעט ווערען אדער געשעדיגט ווערען; וואס פערוואונדעט ניט; אונשעדליך.

wound'wort *n.* (הוואוהנד׳-הוואירט) דאס וואונד-קרויט. ז. ***kidney-vetch***.

woun'dy *a.* (הוואוהנ׳-די) וואס פעראורזאכט וואונדען.

woun'dy *a. and adv.* (הוואונ׳-די) זעהר, זעהר פיעל, אויסערארדענטליך, אונגעהייער.

wou'rali *n.* (וואוה'-רע לי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצענ־זאפט]. ז. *curari*

wou'rali-plant *n.* (וואוה'-רע-לי-פלאנט) די וואוראלי־פלאנצע. ז. *curari*

wou'rari *n.* (וואוה'-רע-רי) וואוראלי [אזא גיפטיגער פלאנצענ־זאפט]. ז. *curari*

wou'-wou *n.* (וואו'-הוואו) ז. *wow-wow*

wove (הוואָוו) געוועבט. ז. *weave*

wo'ven (הוואווען) געוועבט. ז. *weave*

wow *int.* (הוואו) אן אויסרוף פון פערגניגען, ערשטוינונג אדער פערוואונדערונג.

wow'-wow *n.* (הוואו'-הוואו) דער וואו־וואו [אזא גיבאן פון סומאטרא און יאוואַ]. ז. *gibbon*

wp. אבקירצונג פון *worship* [וויר־דינקייט, הויכווירדיגקייט, גנאדע — אלס טיטול].

wpful. פערקירצונג פון *worshipful* [אלס טיטול].

wrack *n.* (רעק) עטוואס וואס ווערט ארויסגעווארפען פון ים אויף'ן ברעג [ווי גראזען אדער ווי זאכען פון א צושמעטערטער שיף]; פערניכטונג, צושטערונג.

wrack'ful *a.* (רעק'-פול) רואינירענד, צושטערענד.

wrack'-grass *n.* (רעק'-גרעס) דאס ים־גראז. ז. *grass-wrack*

wrain'-staff *n.* (ריינ'-סטעף) ז. *wring-staff*

wraith *n.* (רייטה) די ערשיינונג פון דעם גייסט פון א פערזאן, וועלכע איז נור־וואס געשטארבען אדער דארף אין גיכען שטארבען; א גייסט.

wran'gle *v. and n.* (רענגל) זיך קריגען, זיך שטרייטען, זיך ווערטלען; דיספוטירען, דעבאטירען, האבען א וכוח; א מחלוקה, א קריעגעריי.

wran'gler *n.* (רענ'-גלער) א צאנקער, א שטרייטער, א קריעגער; א דיספוטאנט, א דעבאטאנט; אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט — א סטודענט פון ערשטען ראַנג אין מאטעמאטיק.

wran'glership *n.* (רענ'-גלער-שיפ) דער העכסטער סטודענטען־ראנג אין מאטעמאטיק [אין קעמברידזשער אוניווערזיטעט].

wran'glesome *a.* (רענ'גל-סאם) צאנקעריש, שטרייטזיכטיג, קריעגעריש.

wran'gling *n.* (רענ'-גלינג) דאס שטרייטען זיך, דאס קריעגען זיך; דעבאטירונג, דיספוטירונג.

wrap *v. and n.* (רעפ) 1. וויקלען; 2. איינוויקלען, ארומוויקלען, איינפאקען; 3. איינהילען; פערדעקען; 4. אן איינהילונג [ווי א מאנטעל, קאלדרע, שאל א. ז. וו.]; א לויזעס קלייד; א קאפאטע, א באלאכאן.

1. Wrap some paper about the book. 3. Some religious beliefs are wrapped up in strange mysteries.

wrap'page *n.* (רעפ'-עדזש) איינוויקלונג; איינהילונג; אן איבערצוג; איינפאַקונג [ווי פאפיער, לייווענט א. ז. וו.].

wrapped up in (רעפט אפ אין) 1. בעשטעהט, איז ענטהאלטען, איז פערבונדען מיט...; 2. פערקאכט, איבערגעגעבען מיט לייב און לעבען; פערטהאַן.

1. All his happiness is wrapped up in his children. 2. She is wrapped up in his studies.

wrap'per *n.* (רעפ'-ער) אן איינוויקלער; אן איינפאקונג, אן איבערצוג [ווי פון פאפיער, לייווענד א. ז. וו.]; איינוויקלונג; איינהילונג; דער אומשלאג אדער דער פאפיערענער איבערצוג פון א בוך; די בלאט־איינהילונג פון א סיגאר [דער טאבאק־בלאט, אין וועלכען א סיגאר איז איינגעוויקעלט]; א לויזעס קלייד, א קאפאט, א באלאכאן.

wrap'ping-pa'per *n.* (רעפ'-אינג-פיי'-פער) פאק־פאפיער.

wrap'-ras'cal *n.* (רעפ'-רעס'-קעל) אזא ברייטער אויבער־ראק אדער מאנטעל.

wrasse *n.* (רעס) דער ליפ־פיש [אזא שעהן־קאלירטער ים־פיש מיט דיקע ליפען. צו דעם מין ליפ־פיש בעלאנגט, צווישען אנדערע, אויך דער ים־פאפוגאי. ז. *parrot-fish*].

wrasse'-fish *n.* (רעס'-פיש) ז. *wrasse*

wrath *n.* (רעטה) צארן; גרימצארן, וואוטה.

wrath'ful *a.* (רעטה'-פול) צארנדיג; גרימצארנדיג, וויטהענד.

wrath'fully *adv.* (רעטה'-פול-אי) מיט צארן, מיט גרימצארן.

wrath'fulness *n.* (רעטה'-פול-נעס) צארנדיגקייט, גרימצארן.

wra'thily *adv.* (רא'-טהי-לי) מיט כעס, צארנדיג.

wrath'less *a.* (רעטה'-לעס) אהן צארן, זאנפט, מילד.

wra'thy *a.* (רא'-טהי) צארנדיג, כעס־דיג.

wreak *v. and n.* (ריעק) נעהמען ראכע, זיך נוקם זיין; בעשטראפען; אויסגיסען דעם צארן; נקמה; שטראף.

wreak'ful *a.* (ריעק'-פול) ראכזיכטיג, פול מיט ראכע; צארנדיג.

wreak'less *a.* (ריעק'-לעס) אונבעשטראפט, וואס מען האט זיך נאך ניט נוקם געווען [אן איהם].

wreath *n. and v.* (ריעטה) א קראנץ, א בלומען־קראנץ, א גירלאנדע; א גע־דרעהטע שנור; א געדרעהטע, צוזאמענגעפלאכטענע אדער קרייזפערמיג־געבויגענע זאך; א וועלענארטיגער אויסזעהען פון גלאז [צוליעב דעם וואס די דיקקייט פון דעם גלאז איז ניט איבעראל גלייך]; פלעכטען, דרעהען; צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלעכטען; זיך צוזאמענפלעכטען; מאכען א קראנץ, בעקראנצען, ארומרינגלען.

wreathe *v.* (ריעטה) פלעכטען, דרעהען; צוזאמענדרעהען, צוזאמענפלעכטען; זיך צוזאמענפלעכטען; ארומדרעהען, ארומפלעכטען, ארומרינגלען, בעקראנצען, אומקראנצען.

wrea'then *a.* (ריעטהן) געפלאכטען, גע־דרעהט.

wrea'ther *n.* (ריע'-טהער) איינער וואס דרעהט צוזויף אדער פלעכט צוזויף.

wrea'thy *a.* (ריע'-טהי) געדרעהט, גע־פלאכטען; בעקראנצט.

wreck *v. and n.* (רעק) 1. צושטערען, צושמעטערען, פערניכטען, רואינירען; 2. פעראורזאכען א שיפס־ברוך; 3. שעדיגען דורך א שיפס־ברוך; 4. ליידען פון א שיפס־ברוך, געשעדיגט ווערען [וועגען א שיף]; 5. צושטערונג, צושמעטערונג, רואינירונג; 6. רואינע, חורבה; 7. א שברי כלי; 8. א שיפס־ברוך; 9. א צושעדיגטע שיף; שטיקער אדער פראכט פון א צושעדיגטער שיף וואס ווערט ארויסגעווארפען אויף'ן ברעג.

1. The rebels wrecked a railroad-train. 5. The wreck of his fortunes was the cause of his suicide. 6. The building is a mere wreck. 7. He is a physical wreck. 8. The sailors worked hard to save the ship from wreck.

wreck'age *n.* (רעק'-עדזש) צוברעכונג, צושמעטערונג; צובראכענקייט, צושמעטערטקייט; צובראכענע אדער צושמעטערטע שטיקער [ווי פון א שיפס־ברוך]; ברוכשטיקער.

wreck'-chart *n.* (רעק'-טשארט) א שיפס־ברוך קארטע [א קארטע אדער מאַפע, אויף וועלכער עס זיינען פערצייכענט די פלעצער, וואו עס זיינען פארגעקומען שיפס־ברוכען, כדי אויסצומיידען די פלעצער אדער צו זוכען די געזונקענע שיפען].

wreck commis'sioner (רעק קא-מיש-אנ-ער) א בעאמטער [אין ענגלאנד], וואס דארף אונטערזוכען די אורזאכען פון א שיפס־ברוך.

wreck'er *n.* (רעק'-ער) 1. א צושמערער, איינער וואס רואינירט; 2. איינער וואס פעראורזאכט א שיפס־ברוך; 3. איינער וואס בעשעפטיגט זיך מיט ראטעווען צושעדיגטע שיפען אדער זייער פראכט; א שיף צו ראטעווען צושעדיגטע שיפען אדער זייער פראכט.

1. The bank-wrecker escaped to Europe.

wreck'ful *a.* (רעק'-פול) וואס פעראורזאכט שיפס־ברוך; צושמעטערענד, רואינירענד.

wreck'ing-car *n.* (רעק'-אינג-קאר) א וואגאן אבצוראמען פון די רעלסען שטיקער פון צובראכענע וואגאנען אדער אנדערע שטערונגען.

wreck'ing-pump *n.* (רעק'-אינג-פאמפ) א פאמפע אויסצופאמפען געשעדיגטע שיפען.

wreck'-mas'ter *n.* (רעק'-מעס'-טער) א בעאמטער וואס האט די אויפזיכט איבער די זאכען פון געזונקענע שיפען, וואס ווערען ארויסגעשווינקט אויף'ן ברעג; איינער וואס האט די אויפזיכט אויף א צושעדיגטער שיף און איהר פראכט.

wreck'-wood *n.* (רעק'-הוואוד) געהילץ פון צושעדיגטע שיפען.

wren *n.* (רען) דער צוינקעניג, דאס קעניגעל [אזא פויגעל מיט א דינעם שנאבעל, קורצען עק און טונקעלע רויטליך־ברוינע פעדערען].

Wren

wrench *n. and v.* (רענטש) 1. א דרעה, א ציה, א שלעפ, א ריס; 2. אויסדרעהונג; אויסלינקונג; 3. פערדרעהונג [ווי פון ווערטער]; 4. א שרויפען־ציהער, א שרויפען־שליסעל [ז. איך]; 5. אויס־רייסען,

אוועקרייסען; ארויסדרעהען; 6. אומדרע-הען; פערדרעהען.

1. The change was a great **wrench** to his feelings. 2. He sprained his foot by a **wrench**. 5. It is impossible to **wrench** the fixed idea out of his mind.

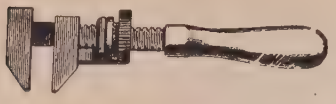

Wrench

wrench'-ham'mer *n.* (רענטש'-העמ'-ער) א האמער וואס קען אויך געברויכט ווערען אלס שרויפען-שליסעל.

wrest *v. and n.* (רעסט) ארויסרייסען; פערדרעהען [ווערטער, א בעדייטונג א. ז. וו.]; ארויסרייסונג; פערדרעהונג; א שטים-האמער, א שטים-שליסעל [א שרויף-שליסעל צום אנציהען און רעגולירען די סטרונעס פון א פארטעפיאנא און עהנליכע מוזיקאלישע אינסטרומענטען].

wrest'-block *n.* (רעסט'-בלאק) דאס ברעטעל אדער קלעצעל אין א פארטעפיאנא, וואו עס זיינען אנגעשטעקט די פלעקלעך, אויף וועלכע עס זיינען אנגעצויגען די סטרונעס.

wres'ter *n.* (רעס'-טער) איינער וואס רייסט ארויס; איינער וואס פערדרעהט.

wres'tle *v. and n.* (רעסל) 1. זיך ראנגלען, זיך בארען; 2. קעמפפען, שטרייטען; 3. אומווארפען א בהמה, אום זי צו בראנדמארקען; 4. דאס ראנגלען זיך; א ראנגעל; א שטרייט, א קאמפף.

1. And Jacob was left alone; and there **wrestled** a man with him until the breaking of the day. 4. He broke three ribs in a **wrestle**.

wres'tler *n.* (רעס'-לער) 1. א ראנגלער; 2. א שטרייטער, א קעמפפער; 3. איינער וואס ווארפט אום בהמות צום בראנדמארקען.

1. He is a professional **wrestler**. 3. He is employed as a calf-**wrestler** on a Western ranch.

wres'tling *n.* (רעס'-לינג) א ראנגעל, דאס ראנגלען זיך; א קאמפף, א שטרייט.

wrest'-pin *n.* (רעסט'-פין) דאס פלעקעל אין א פארטעפיאנא, ארום וועלכען עס איז אנגעצויגען א סטרונע.

wrest'-plank *n.* (רעסט'-פלענק) ז. *wrest-block*.

wretch *n.* (רעטש) אן אונגליקליכער מענש; אן עלענדער מענש; א שופט, א לײדאק; א שעלמע; א בעשעפעניש; א זאך.

wretch'ed *a.* (רעטש'-עד) 1. אונגליקליך; עלענד; 2. פעראכטליך, אונווירדיג; 3. צרה'דיג, אונערטרעגליך; 4. שלעכט, אונגעשיקט, ניט צופריעדענשטעלענד, ווערטהלאז.

1. O **wretched** man that I am! 2. It is **wretched** stuff. 3. A committee is investigating the **wretched** condition of the prisons. 4. He wrote some **wretched** poems.

wretch'edly *adv.* (רעטש'-עד-לי) אויף אן אונגליקליכען, עלענדען, פעראכטליכען, אונווירדיגען, צרה'דיגען אדער שלעכטען אופן.

wretch'edness *n.* (רעטש'-עד-נעס) אונגליקליכקייט; עלענדקייט; פעראכט-ליכקייט, געמיינהייט; שלעכטקייט, צרה'-דיגקייט.

wrig'gle *v. and n.* (ריגל) 1. זיך דרעהען, זיך בויגען, זיך שלענגלען, זיך בעוועגען אהין און אהער; 2. זיך דרעהען, דרעהען, הרוטשען, שווינדלען; 3. דרעהען, שלענגלען, טרייסלען, שאקלען; 4. א דרעהע; א קניטש; א קרימונג.

1. He is **wriggling** in his chair. 2. He **wriggled** out of the difficulty. 4. The acrobat threw off his clothes by one **wriggle** of his body.

wrig'gler *n.* (ריג'-לער) איינער אדער עטוואס וואס בויגט זיך, דרעהט זיך, שלענגעלט זיך אדער בעוועגט זיך אהין און אהער; איינער וואס דרעהט, קרוטשעט אדער שווינדעלט; איינער וואס בויגט, שלענגעלט, דרעהט, פערקרימט אדער טרייסעלט.

wrig'gling *n.* (ריג'-לינג) דאס דרעהען; דאס שלענגלען זיך, א הין-און-הער בעוועגונג; א קניטש, א בויג, א דרעהע.

wright *n.* (ראיט) א בעל מלאכה, א האנדווערקער, אן ארבייטער.

wring *v.* (רינג) 1. אויס-דרעהען; ארויסדרעהען; אבדרעהען; 2. אויסקרימען, אויסבויגען; 3. קוועטשען, דריקען; 4. וועה טהאן, מאטערען; 5. ארויסדריקען, ארויסרייסען; ארויס-פרעסען, ארויסצווינגען; 6. זיך דרעהען, זיך קרימען פאר וועהטאג, שטארק ליי-דען.

1. The maid-servant **wrings** the clothes. 3. He **wrings** his friend's hands in cordial greeting. 4. Grief **wrings** his soul. 5. The sad story **wrings** tears out of everybody's eyes. 6. The patient **wrings** with pain.

wring'-bolt *n.* (רינג'-באולט) א באל-צען אויסצובויגען און בעפעסטיגען די פלאנקען פון א שיף.

wring'er *n.* (רינג'-ער) אן אויסדרעהער, אן אויספרעסער, אן אויסקוועטשער; איי-נער וואס דרעהט אויס וועש; א פארריכ-טונג אויסצודרעהען וואסער [ווי פון וועש]; איינער וואס דריקט ארויס אדער פרעסט ארויס מיט געוואלט.

wring'ing-machine' *n.* (רינג'-אינג-מע-שין') א מאשין צום ארויסדריקען וואס-סער, א מאשין צו אויסדרעהען [וועש אדער נאסע קליידער].

wring'ing-wet *a.* (רינג'-אינג-וועט) דורכגעווייקט דורך און דורך, נאס צום אויסדרעהען.

wring off (רינג אף) ארויסדרעהען, אראבדרעהען.

wring out (רינג אוט) ארויסקוועטשען, אויסקוועטשען; אויסדרעהען [ווי וועש].

wring'-staff *n.* (רינג'-סטעף) א בלאק צום אויסבויגען די פלאנקען פון א שיף.

wring the heart (רינג טהי הארט) ברעכען דאס הארץ, פעראורזאכען הארץ-וועהטאג.

wrin'kle *v. and n.* (רינקל) 1. צונויפ-קנייטשען, קנייטשען; זיך קנייטשען; 2. א קנייטש, א פאלד; 3. א וואונק, אן אנדייטונג; 4. אן איינפאל, א המצאה; א קונץ-שטיק.

1. No care may **wrinkle** your smooth brow. 2. We had many **wrinkles** to straighten out.

wrink'ling-machine' *n.* (רינק'-לינג-מע-שין') א מאשין צו מאכען קנייטשען אין כאליאוועס [פון שטיוועל].

wrink'ly *a.* (רינק'-לי) עטוואס גע-קנייטשט; קנייטשיג, וואס קנייטשט זיך.

wrist *n.* (ריסט) דער האנד-ווארצעל [דער טייל פון דער האנד, וואו עס גע-פינען זיך די פינגער-ביינער און די פינ-גער]; דאס האנד-געלענק [דאס געלענק צווישען דעם האנד-ווארצעל און דעם אוי-בערשטען ארם-טייל]; א שטיפט וואס פערבינדעט צוויי טיילען פון מאשינעריע.

wrist'band *n.* (ריסט'-בענד) דער האנד-געלענק באנד [דער טייל פון אן ארבעל ביים האנד-געלענק]; א מאנזשעט.

wrist'-bone *n.* (ריסט'-באון) א האנד-געלענק ביין.

wrist'-drop *n.* (ריסט'-דראפ) די אונ-פעהיגקייט אויסצוציהען די האנד צוליעב פאראליז אין פאדער-ארם.

wris'ter *n.* (ריס'-טער) ז. *wristlet*.

wrist'fall *n.* (ריסט'-פאהל) אן ארבעל-קרויזעל.

wrist'-guide *n.* (ריסט'-גאיד) דער האנד-פיהרער [אזא אינסטרומענט צום רעגולירען די האנד ביי אנפאנגער אין פיאנא-שפיעלען]. ז. *chiroplast*.

wrist'-joint *n.* (ריסט'-דזשאינט) דאס האנד-געלענק. ז. *wrist*.

wrist'let *n.* (ריסט'-לעט) דער טייל פון א הענטשקע וואס בעדעקט דאס האנד-געלענק; א בעדעק אדער בעציערונג פון דעם האנד-געלענק; א בראנזלעט, א בראסלעט; הענד-קאנדאלען, א האנד-קייט [צום שמיעדען ארעסטאנטען].

wrist'-link *n.* (ריסט'-לינק) א מאנ-זשעטען-קייטעל [א קייטעלע צום צוזא-מענהאלטען מאנזשעטען].

wrist'-touch *n.* (ריסט'-טאטש) דאס אנריהרען די קלאווישען ניט מיט די פינ-גער, נאר מיט דעם האנד-געלענק.

wrist'-watch *n.* (ריסט'-וואטש) אן ארם-זייגער [א זייגערל וואס ווערט געטראגען ארום דעם האנד-געלענק ווי א בראסלעט].

writ *n.* (ריט) א שריפט; א צושריפט, א בעפעהל, א גערילטליכער בעפעהל, א רעגיערונגס-בעפעהל; א דאקומענט.

write *v. and n.* (ראיט) 1. שרייבען; בעשרייבען; 2. פערשרייבען; פערצייכ-נען; 3. פערפאסען; 4. בעצייכנען אלס...; 5. שריפט, האנדשריפט.

1. I have to **write** some letters. 2. Your achievements will be **written** in marble. 3. He **writes** a new book. 4. In the last statement he issued he **wrote** himself down a fool.

write down (ראיט דאון) 1. פערשריי-בען, פערצייכנען; 2. שריפטליך ארונ-טעררייסען, שעדיגען אדער ארויסטרעטען נעגען.

1. He is used to **write down** all his thoughts and impressions. 2. The editor decided to **write down** the candidate.

writee' *n.* (ראי-טיע') איינער צו וועם מען שרייבט; א לעזער [אין געגענ-זאץ צו א שרייבער].

write off (ראיט אף) — אין בוכפיהרונג: אבשרייבען פון דער קאנטא, אראבנעה-מען פון דער קאנטא [א חוב].

The bookkkeper was told to **write off** the bad debts.

write'-of-hand' *n.* (ראיט'-אוו-הענד') האנדשריפט; דאס שרייבען, די שרייב-קונסט.

write out (ראיט אוט) 1. איבערשרייבען, קאפירען; 2. אויסשרייבען אין פולען [ווי א דאקומענט אויסגעפילט פון א ניט פאל-שטענדיגען ענטוואורף]; 3. זיך אויס-שרייבען, ערשעפען די שרייבער-פעהיג-קייט.

2. When the document is **written out** you may send it off. 3. The author has **written** himself **out**.

wri'ter *n.* (ראי'-טער) א שרייבער, א סעקרעטער; א שריפטשטעלער, א פער-פאסער.

wri'teress *n.* (ראי'-טער-עס) א שריי-בערין, א שריפטשטעלערין, א פערפאסע-רין.

wri'terling *n.* (ראי'-טער-לינג) א שרייבערל, א פערפאסערל.

wri'ters' cramp (ראַי'-טערז קרעמפּ) שרייבער=קראַמפּף [ספּאַזמען, לעהמונג אדער פּאַראַליטש אין די הענד ביי מענשען, וואָס שרייבען פיעל].

wri'tership *n.* (ראַי'-טער-שיפּ) דאָס אמט פון אַ קלערק אדער שרייבער.

wri'ters' pal'sy (ראַי'-טערז פּאַהל'-זי) ז. *writers' cramp*.

wri'ters' paral'ysis (ראַי'-טערז פּע-רעל'-אי-סיס) ז. *writers' cramp*.

wri'ter to the sig'net (ראַי'-טער טו טהי סיג'-נעט) אַ פּריווילעגירטער אַדוואָקאַט אין שאָטלאַנד.

write up (ראַיט אַפּ) 1. אַריינפיהרען [אין די ביכער (אין בוכהאַלטעריע)]; 2. בעשרייבען, אַנשרייבען אַ פולען בעריכט; 3. לויבען, פּאַנאַנדערפּויקען [אין אַ צייטשריפט].
1. Get busy and write up the ledger. 2. The reporter will write up the fire for the newspaper. 3. The editor promised to write up the play.

write'-up *n.* (ראַיט'-אַפּ) אַ בעשרייבונג [הויפּטזעכליך מיט'ן צוועק צו לויבען אדער פּאַנאַנדערצופּויקען]; אַ לויבענזאַנג, ריהמונג [אין אַ צייטשריפט].
The newspaper gave the candidate a good write-up.

writhe *v. and n.* (ראַיטה) זיך דרעהען, זיך קרימען; זיך קנייטשען; דרעהען, קרימען; פּערדרעהען; דאָס קרימען זיך; אַ פּערקרימונג.

writh'el *v.* (ריטהל) קנייטשען, צוקנייטשען.

writh'le *v.* (ריטהל) ז. *writhel*.

wri'ting *n.* (ראַי'-טינג) 1. דאָס שרייבען; 2. שריפט; 3. האַנדשריפט; 4. אַ שריפט; אַ דאָקומענט; עטוואָס געשריבענעס; 5. אַן אויפשריפט; 6. אַ שריפט, אַ ליטעראַרישעס ווערק, אַ פּערפאַסונג.
2. Put your proposition in writing. 4. Whosoever shall put away his wife let him give her a writing of divorcement. 6. He is thoroughly acquainted with the writings of the ancients.

wri'ting-book *n.* (ראַי'-טינג-בוק) אַ שרייב=בוך.

wri'ting-box *n.* (ראַי'-טינג-באָקס) אַ שרייב=קעסטעל [אַזאַ קעסטעל פאַר שרייבזאַכען ביי די יאַפּאַנעזער און כינעזער].

wri'ting-cab'inet *n.* (ראַי'-טינג-קעב'-אי-נעט) אַ שרייב=אַלמער, אַ שרייבטיש מיט פּאַליצעס און שופלאַדען.

wri'ting-case *n.* (ראַי'-טינג-קייס) אַ שרייב=נעסעסער, אַ שרייב=שאַכטעל [אַ שאַכטעל פאַר שרייב=זאַכען].

wri'ting-cham'bers *n.* (ראַי'-טינג-טשיימ'-בערז) אַן אדוואָקאַטען=קאַנטאָר, אַ ביוראָ אדער קאַנצעלאַריע פון אַן אדוואָקאַט.

wri'ting-desk *n.* (ראַי'-טינג-דעסק) אַ שרייב=פּולט, אַ שרייב=טיש.

wri'ting-fo'lio *n.* (ראַי'-טינג-פאָו'-ליאָו) אַן איינהילונג אדער ראַהם פאַר שרייב=פּאַפּיער.

wri'ting-frame *n.* (ראַי'-טינג-פריים) אַ שרייב=ראַהם [אַזאַ ראַהם פאַר בלינדע, וואָס האַלט פעסט דאָס פּאַפּיער און העלפט דעם שרייבער צו שרייבען אין אַ גלייכער ליניע].

wri'ting-ink *n.* (ראַי'-טינג-אינק) שרייב=טינט.

wri'ting-machine' *n.* (ראַי'-טינג-מע-שין') אַ שרייב=מאַשין. ז. *type-writer*.

wri'ting-mas'ter *n.* (ראַי'-טינג-מעס'-טער) אַ שרייב=לעהרער, אַ שרייבער.

wri'ting-pa'per *n.* (ראַי'-טינג-פּיי'-פּער) שרייב=פּאַפּיער.

wri'ting-reed *n.* (ראַי'-טינג-ריעד) אַ שרייב=ראָהר [געברויכט אין די אַלטע צייטען].

wri'ting-school *n.* (ראַי'-טינג-סקוהל) אַ שרייב=שול, אַ שול פון קאַליגראַפיע, אַ שול וואו מען לערענט שעהן שרייבען.

wri'ting-set *n.* (ראַי'-טינג-סעט) אַ גאַנג אדער גאַרניטור פון שרייב=זאַכען.

wri'ting-ta'ble *n.* (ראַי'-טינג-טיי'-בל) אַ שרייב=טיש.

wri'ting-tel'egraph *n.* (ראַי'-טינג-טעל'-אי-גרעף) אַ שרייב=טעלעגראַף, אַ טעלעגראַף וואָס פערשרייבט אויטאָמאַטיש די טעלעגראַמע, אַ טעלעגראַף וואָס גיט איבער די האַנדשריפט פון דעמיעניגען וואָס שיקט די טעלעגראַמע.

writ of assis'tance (ריט אָוו אַ-סיס'-טענס) אַ בעפעהל צום שעריף איינצופיהרען אין בעזיץ איינעם וואָס האָט געוואונען אַ געריכטליכען פּראָצעס; אין דער געשיכטע פון אַמעריקאַ — אַ בעפעהל פון אַן ענגלישען געריכט, אַז די לאָקאַלע בעאַמטע אין די ענגליש=אַמעריקאַנישע קאָלאָניעס זאָלען העלפען די ענגלישע בעאַמטע דורכצופיהרען די טאַריף=געזעצע.

writ of consulta'tion (ריט אָוו קאָן-סאַל-טיי'-שאָן) אַ בעפעהל צוריקצושיקען צום פריהעריגען געריכט אַ קלאַגע, וועלכע איז איבערגעטראַגען געוואָרען פון איין געריכט צום צווייטען.

writ of er'ror (ריט אָוו ער'-אָר) אַ בעפעהל איבערצוקוקען דעם אורטייל, צוליעב דעם טעות וואָס איז געמאַכט געוואָרען אין אַ געריכטס=פּראָצעס.

writ of execu'tion (ריט אָוו עק-סי-קיו'-שאָן) אַ בעפעהל דורכצופיהרען אַ געריכטליכען אורטייל.

writ of inquir'y (ריט אָוו אין-קוואַיר'-אי) אַ געריכטליכער בעפעהל אויסצוגעפינען די גרויס פון דעם שאָדען וואָס דער קלעגער האָט געליטען.

writ of posses'sion (ריט אָוו פּאָ-זעש'-אָן) אַ געריכטליכער בעפעהל אימעצען צוריק איבערצוגעבען זיין פריהעריג איינגענטום.

writ of priv'ilege (ריט אָוו פּריוו'-אי-לעדזש) אַ פּריווילעגיעס=בריעף [אַ דאָקומענט אַרויסגעגעבען צו אַ פּריווילעגירטער פערזאָן זי צו בעפרייען פון געפענגניס אין פאַל פון אַרעסט אויף אַ ציווילקלאַגע].

writ of right (ריט אָוו ראַיט) אַ שריפט צוריקצוגעבען אימעצען איינענטום, וואָס מען האָט אונגעזעצליך פון איהם צוגענומען.

writ of sum'mons (ריט אָוו סאַמ'-אָנז) אַ בעפעהל איינצולאַדען אַן אַנגעקלאַגטען אין געריכט.

writ'ten (ריטן) (געשריבען). ז. *write*.

writ'ten law (ריטן לאָה) דאָס געשריבענע געזעץ [אין געגענזאַץ צו די אונגעשריבענע געזעצע, וואָס זיינען געגרינדעט אויף מנהגים, אויף די ענטשיידונגען פון ריכטער א. ז. וו.].

wrong *a., adv., n. and v.* (ראָהנג) 1. אונריכטיג, פאַלש; פּערקעהרט; 2. אונגערעכט; אונרעכט; שלעכט; 3. מיט אונרעכט; אויף אַן אונריכטיגען אדער פאַלשען אופן; 4. אַן אונרעכט, אַן עולה, אַ שאָדען, אַן אונגערעכטיגקייט; אַ שלעכטע טהאַט; 5. אַן אונריכטיגקייט, אַ פאַלשקייט, אַ טעות; 6. בעגעהן אַן עולה, בעגעהן אַן אונרעכט, שעדיגען; 7. זיין אונגערעכט [צו אימעצען]; האַבען אונרעכט; בעטראַכטען פון אַ ניט ריכטיגען שטאַנדפּונקט; פּערשטעלען ניט ריכטיג.
1. He took the wrong course. 2. Men's judgments always wary as to what is right and what is wrong. 4. His earnest wish was to avoid committing wrongs. 5. There is always a way to better a wrong. 6. You wronged me by your remarks.

wrong'-do'er *n.* (ראָהנג'-דוה'-ער) אַן אונרעכט=טהוער, אַ בעל=עולה; אַ זינדיגער, שלעכטער מענש; אַ פּערברעכער [געגען מאָראַל אדער געזעץ]; איינער וואָס בעגעהט שלעכטע טהאַטען.

wrong'-do'ing *n.* (ראָהנג'-דוה'-אינג) אונרעכט, אונגערעכטיגקייט, דאָס בעגעהן עולות; דאָס בעגעהן אַ שלעכטע טהאַט.

wrong'er *n.* (ראָהנג'-ער) איינער וואָס טהוט שלעכטס, בעגעהט אַן עולה אדער אונרעכט אדער שעדיגט.

wrong font (ראָהנג פאָנט) ניט פון דער ריכטיגער מאָס [וועגען שריפט=זאַץ].

wrong'ful *a.* (ראָהנג'-פול) אונגערעכט, אונגערעכטמעסיג, שלעכט.
He was severely punished for his wrongful doings.

wrong'fully *adv.* (ראָהנג'-פול-אי) מיט אונרעכט, אויף אַן אונגערעכטען אופן.
We were wrongfully accused.

wrong'fulness *n.* (ראָהנג'-פול-נעס) אונגערעכטיגקייט, אונגערעכטמעסיגקייט.

wrong'head *a. and n.* (ראָהנג'-העד) קרום=קעפּיג, איינגעעקשנ'ט, האַרטנעקיג, איינגעשפּאַרט; אַ קרום=קעפּיגער, איינגעעקשנ'טער מענש.

wrong'headed *a.* (ראָהנג'-העד-עד) קרום=קעפּיג; איינגעעקשנ'ט, איינגעשפּאַרט.

wrong'headedly *adv.* (ראָהנג'-העד-עד-לי) אויף אַ קרום=קעפּיגען אופן; מיט עקשנות, איינגעשפּאַרט.

wrong'headedness *n.* (ראָהנג'-העד-עד-נעס) קרום=קעפּיגקייט; איינגעשפּאַרטקייט, פּער'עקשנ'טקייט.

wrong'hearted *a.* (ראָהנג'-האַר-טעד) שלעכט, פּערדאָרבען, מיט פּערדאָרבענע געפיהלען.

wrong'heartedness *n.* (ראָהנג'-האַר-טעד-נעס) שלעכטקייט, פּערדאָרבענהייט.

wrong'ly *adv.* (ראָהנג'-לי) מיט אונרעכט, אויף אַן אונגערעכטען אופן; אויף אַן אונריכטיגען אדער פאַלשען שטייגער, ניט ריכטיג, על פּי טעות.

wrong'minded *a.* (ראָהנג'-מאַינ-דעד) קרום=קעפּיג, מיט צודרעהטע אדער פאַלשע געדאַנקען.

wrong'ness *n.* (ראָהנג'-נעס) אונגערעכטיגקייט; שלעכטקייט; אונריכטיגקייט, פאַלשקייט.

wrong side (ראָהנג סאַיד) די פּערקעהרטע זייט, די לינקע זייט.

wrong step (ראָהנג סטעפּ) אַ פאַלשער שריט, אַ פעהלער.

wrote (ראָוט) געשריבען; פּערפאַסט. ז. *write*.

wroth *a.* (ראָהטה) ז. *wrathful*.

wroth'ful *a.* (ראָהטה'-פול) ז. *wrathful*.

wrought *a.* (ראָהט) געאַרבייט; אויסגעאַרבייט, בעאַרבייט. ז. *work*.

wrought'-i'ron *n.* (ראָהט-אַי'-ערן) שמיעד=אייזען.

wrung (ראַנג) געדרעהט, געדריקט, זיך געדרעהט א. ז. וו. [ז. *wring*].

wry *a.* (ראי) 1. קרום; פערקרימט, פערדרעהט; 2. פאלש, ניט ריכטיג, שלעכט, פערדרעהט.
1. He has a wry nose. 2. Do not put wry meanings into my words.

wry'bill *n.* (ראי'-ביל) אזא נייזעעלאנדישער רעגען-פייפער מיט א פערקרימטען שנאבעל. ז. *golden plover*

wry'-billed *a.* (ראי'-בילד) מיט א פערקרימטען שנאבעל. ז. *wrybill*

wry face (ראי פיים) א פערקרימט פנים, א פערקרימעניש, א גרימאסע [אלס אויסדרוק פון אונצופריעדענהייט, פעראכטונג, וועהטאג א. ז. וו.].
Bear the pain like a man, without making wry faces.

wry'ly *adv.* (ראי'-לי) צודרעהט, צוקרימט; פערקרימט.

wry mouth (ראי מאוטה) א פערקרימט מויל, א פערקרימונג, קרימעניש, א גרימאסע. ז. *wry face*

wry'mouth *n.* (ראי'-מאוטה) דער קרום-מויל [אזא וויונע-עהנליכער געפלעקטער פיש]; דער עלעקטריציטעט-פיש [ז. *cramp-fish*].

wry'-mouthed *a.* (ראי'-מאוטהט) קרום-מויליג, מיט א קרומען מויל; מיט א קרומער, אונרעגולערער עפנונג [וועגען א מושעל].

wry'neck *n.* (ראי'-נעק) א קרומער האלז; אזא ספאזמען-קראנקהייט ביי שאף, ביי וועלכער דער קאפ איז ביי זיי געבויגען אויף א זייט; דער קרום-האלז אדער ווענדע-האלז [א פויגעלע פון דעם מין האלץ-פיקערס, וואס קען אויסדרעהן דעם האלז אויף א זאנדערבארען אופן. ז. איל.].

Wryneck

wry'-necked *a.* (ראי'-נעקט) קרום-האלזיג, מיט א קרומען אדער אויסגעדרעהטען האלז.

wry'ness *n.* (ראי'-נעס) קרומקייט; אויס-נעקרומטקייט; פערדרעהטקייט.

W. S. W. ראשי תבות פון די ווערטער *west-southwest* [וועסט-זיד-וועסט].

wt. אבקירצונג פון *weight*

W. Va. אבקירצונג פון די ווערטער *West Virginia* [וועסט ווירדזשיניא, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

wy'andotte *n.* (הוואי'-ען-דאט) א וואיענדאט [אזא אמעריקאנישע הוהן].

wych *n.* (הוויטש) א זאלץ-גרוב, א זאלץ-קוואל.

wych'-elm *n.* (הוויטש'-עלם) ז. *witch-elm*

wych'-ha'zel *n.* (הוויטש'-היי'זל) ז. *witch-hazel*

wye *n.* (הוואי) דער בוכשטאב *Y*; עטוואס עהנליכעס אין פארם צום בוכשטאב *Y*.

Wyo. אבקירצונג פון *Wyoming* [וואיי-מינג, איינער פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

X

X, x (עקס) דער 24טער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

X (עקס) די צאהל 10 אין לאטיינישע ציפער; אן אבקירצונג פון ווארט *Christ*; א בוכשטאב מיט וועלכען מען בעצייכענט אין אלגעברא אן אונבעקאנטע צאהל אדער מיט וועלכען עס ווערט בעצייכענט אין אנאליטישער געאמעטריע די אבסציסע פון קאארדינאטען-סיסטעם; אן אונבעקאנטע צאהל, אן אונבעקאנטע גרעסע.

xanor'phica *n.* (זע-נאהר'-פי-קא) א קסאנארפיקא [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

xantham'id *n.* (זענטה-עמ'-איד) אזא ווייסע כעמישע קריסטאל-פערבינדונג וואס ווערט ערהאלטען פון קסאנטהאגען-עטהער.

xantham'ide *n.* (זענטה-עמ'-איד) ז. *xanthamid*

xan'thate *n.* (זענ'-טהייט) קסאנטהאגען-זויערע זאלץ. ז. *xanthic acid*

xan'thein *n.* (זענ'-טהי-אין) קסאנטהעאין [דער געלער שטאף פון בלומען וואס לעזט זיך אויף אין וואסער].

xan'theine *n.* (זענ'-טהי-אין) ז. *xanthein*

Xan'thian *a.* (זענ'-טהי-ען) וואס איז שייך צו דער אלט-גריכישער שטאדט קסאנטהוס אין קליין-אזיען, וועלכע איז בעריהמט מיט דער אלטער סקולפטור וואס מען האט דארטען געפונען.

Xan'thian mar'bles (זענ'-טהי-ען מארבלז) ז. *Xanthian sculptures*

Xan'thian sculp'tures (זענ'-טהי-ען סקאלפ'-טשורז) די בעריהמטע מארמאר סקולפטור ארבייט, וואס מען האט געפונען אין דער אלט-גריכישער שטאדט קסאנטהוס אין קליין-אזיען.

xan'thic *a.* (זענ'-טהיק) געלבליך, געל.

xan'thic ac'id (זענ'-טהיק עס'-איד) קסאנטהאגען-זויערע [אזא דיקע אויליגע פליסיגקייט מיט א שארפען געשמאק און גערוך].

xan'thic flow'ers (זענ'-טהיק פלאו'-ערז) געלע בלומען, בלומען, וועלכע האבען א געלבע שאטירונג.

xan'thin *n.* (זענ'-טהין) קסאנטהין [דער געלער שטאף פון בלומען וואס לעזט זיך אויף אין וואסער, דער געלער שטאף אין אורין, בלוט און לעבער].

xan'thine *n.* (זענ'-טהין) ז. *xanthin*

xanthinu'ria *n.* (זענ-טהי-ניו'-רי-א) א צו שטארקע אויסטיילונג פון קסאנטהין אין השתנה. ז. *xanthin*

xan'thite *n.* (זענ'-טהאיט) קסאנטהיט [א מין וועזוואויאן אדער אידאקראס]. ז. *vesuvian*

xanthiu'ria *n.* (זענ-טהי-יו'-רי-א) ז. *xanthinuria*

xanthocar'pous *a.* (זענ-טהא-קאר'-פאס) וואס האט געלע פרוכטען [וועגען פלאנצען].

xanthochroi'a *n.* (זענ-טהא-קראי'-א) פערגעלטקייט פון דער הויט.

xanthochro'ic *a.* (זענ-טהא-קראו'-איק) ז. *xanthochroous*

xanthoch'roous *a.* (זענ-טהאק'-רא-אס) געל-הויטיג [וועגען מענשען].

xan'thocon *n.* (זענ'-טהא-קאן) קסאנטהאקאן [אזא מינעראל].

xan'thocone *n.* (זענ'-טהא-קאון) ז. *xanthocon*

xanthoder'ma *n.* (זענ-טהא-דויר'-מא) ז. *xanthochroia*

xan'thodont *a.* (זענ'-טהא-דאנט) וואס האט געלע צייהן [וועגען חיות].

xantho'ma *n.* (זענ-טהאו'-מא) געלע ווייכע פלעקען אויף דער הויט.

xanthop'athy *n.* (זענ-טהאפ'-ע-טהי) ז. *xanthochroia*

xan'thophyl *n.* (זענ'-טהא-פיל) דער געלער פארב-שטאף פון הערבסט-בלעטער.

xan'thophyll *n.* (זענ'-טהא-פיל) ז. *xanthophyl*

xanthophyl'line *n.* (זענ-טהא-פיל'-אין) ז. *xanthophyl*

xan'thopous *a.* (זענ'-טהא-פאס) וואס האט א געלען שטאם אדער שטענגעל [וועגען פלאנצען].

xan'thopsy *n.* (זענ'-טהאפ-סי) אן אונ-נארמאליטעט פון דער ראיה, ווען אלעס זעהט אויס געל.

xantho'sis *n.* (זענ-טהאו'-סיס) א קרענקליכע הויט-פערגעלבונג [ווען מען ליידט פון א ראק].

xan'thous *a.* (זענ'-טהאס) געל; פון געלער הויט-פארב [ווי די מאנגאלישע ראסע].

Xanthox'ylum *n.* (זענ-טהאק'-סי-לאם) דער מין ביימער אדער ביימלעך מיט פעדער-עהנליכע בלעטער און א שטעכעדיגען שטאם.

xanthu'ria *n.* (זענ-טהיו'-רי-א) ז. *xanthinuria*

xe'bec *n.* (זיע'-בעק) אזא קליינע דריי-מאסטיגע שיף.

Xebec

xe'nia *n.* (זיע'-ני-א) קסעניען, געשאנקען. ז. *xenium*

xe'nial *a.* (זיע'-ני-על) וואס איז שייך צו גאסטפריינדליכקייט; וואס איז שייך צו די כללים פון גאסטפריינדליכקייט.

xe'nium *n.* (זיע'-ני אם) א קסעניום,

א געשאנק וואס פלעגט געגעבען ווערען אין די אלטע צייטען צו א גאסט אדער צו א פערטרעטער פון א פרעמדער מלוכה; א געשאנק וואס די בעפעלקערונג פלעגט אמאל אין ענגלאנד געבען צו א קעניגליכען פערטרעטער אדער צו א הויף=געשטעלטער פערזאן, וואס פלעגט בעזוכען די פראווינץ.

xenodoche'um *n.* (זענ-א-דא-קיע'-אם) א קסענאדאכיום, א געביידע פאר פרעמדע [אין פארצייטיגען גריכענלאנד]; אן אכסניה, א האטעל.

xenodochi'um *n.* (זענ-א-דא-קאי'-אם) ז. *xenodocheum*

xenod'ochy *n.* (זי-נאד'-א-קי) גאסט=פריינדליכקייט; א קסענאדאכיום [ז. *xenodocheum*].

xenog'amy *n.* (זי-נאג'-ע-מי) קסענאגאמיע, די בעפרוכטונג פון א פלאנצע מיט דעם בלומען=שטויב פון אן אנדער פלאנצע פון דעמזעלבען מין. ז. *cross-fertilization*

xenogen'esis *n.* (זענ-א-דזשענ'-ע-סים) העטעראגענעזים [ז. *heterogenesis*]; געבורט פון א נייעם דור, וואס איז אין גאנצען ניט עהנליך צו די עלטערען.

xenog'eny *n.* (זי-נ̄אדזש'-ע-ני) ז. *xenogenesis*

xen'olite *n.* (זענ'-א-לאיט) קסענאליט [אזא מינעראל].

xenome'nia *n.* (זענ-א-מיע'-ני-א) אזא אוננאטירליכע מענסטרואציע [מאנאטליכע ביי פרויען].

xeran'sis *n.* (זי-רענ'-סים) ז. *xerosis*

xeran'tic *a.* (זי-רענ'-טיק) וואס טריקענט.

xera'sia *n.* (זי-ריי'-סי-א) האר=טריקענונג [א מין האר=קראנקהייט].

xerocollyr'ium *n.* (זיע-רא-קא-ליר'-אי-אם) אן אויגען=זאלב, אן אויגען=פולווער.

xeroder'ma *n.* (זיע-רא-דויר'-מא) א הויט=קראנקהייט וואס דריקט זיך אוים אין טרוקענקייט און הארטקייט פון דער הויט.

xeroder'mia *n.* (זיע-רא-דויר'-מי-א) ז. *xeroderma*

xero'ma *n.* (זי-ראו'-מא) ז. *xerophthalmia*

xerom'yrum *n.* (זי-ראמ'-אי-ראם) א טרוקענע זאלב.

xeroph'agy *n.* (זי-ראפ'-ע-דזשי) דאס ערנעהרען זיך מיט טרוקענע שפייזען.

xeroph'ilous *a.* (זי-ראפ'-אי-לאם) וואס ליעבט טרוקענקייט אדער א טרוקענעם קלימאט [וועגען פלאנצען].

xerophthal'mia *n.* (זי-ראפ-טהעל'-מי-א) א טרוקענע ענטצינדונג פון די אויגען.

xero'sis *n.* (זי-ראו'-סים) אן אוננארמאלע טרוקענקייט פון קערפער=טיילען; א טרוקענקייט און הארטקייט פון דער הויט.

xerosto'mia *n.* (זי-רא-סטאו'-מי-א) אן אוננארמאלע טרוקענקייט אין מויל.

xe'rotes *n.* (זי'-רא-טיז) א צו שטארקע טרוקענקייט פון קערפער.

xerot'ic *a.* (זי-ראט'-איק) טרוקען, וואס ליידט פון קערפער=טרוקענקייט. ז. *xerosis*

xerotrib'ia *n.* (זיע-רא-טריב'-אי-א) א טרוקענע רייבונג.

xerotrip'sis *n.* (זיע-רא-טריפ'-סים) ז. *xerotribia*

Xiph'ias *n.* (זיפ'-אי-עס) דער מין פיש צו וועלכען עס געהערט דער שווערד=פיש [אזא גרויסער פיש מיט א שווערד=עהנליכען מויל. ז. *swordfish*]; דער שווערד=פיש [א געוויסע דרום'דיגע שטערן=גרופע].

xiph'ias *n.* (זיפ'-אי-עס) א שווערד=עהנליכער קאמעט.

xiph'ioid *a.* (זיפ'-אי-איד) עהנליך צו א שווערד=פיש. ז. *swordfish*

xiphister'num *n.* (זיפ-אי-סטויר'-נאם) דער הינטערשטער טייל פון דעם ברוסט=ביין.

xi'phoid *a. and n.* (זאי'-פאיד) שווערד=פערמיג, ווי א שווערד; דאס שווערד=פערמיגע שטיק כראמשקע אדער קנארפעל פון ברוסט=ביין.

xiphoi'des *n.* (זאי-פאי'-דיעז) דאס שווערד=פערמיגע שטיק כראמשקע אדער קנארפעל פון ברוסט=ביין.

xiphoi'dian *n.* (זאי-פאי'-די-ען) דאס שטיק כראמשקע אדער קנארפעל פון ברוסט=ביין.

Xiphoso'ma *n.* (זיפ-א-סאו'-מא) א מין גרויסע שלאנגען [פון דעם מין באא. ז. *boa*].

Xmas. פערקירצונג פון *Christmas*

Xn. אבקירצונג פון *Christian*

X-rays *n.* (עקס'-רייז) איקס=שטראהלען, עקס=שטראהלען, רענטגען=שטראהלען [ליכט=שטראהלען, וואס פראפעסאר רענטגען האט ערפונדען, וועלכע קענען דורכדרינגען ניט=דורכזיכטיגע קערפער און מיט וועלכע מען קען אבפאטאגראפירען זאכען, וועלכע געפינען זיך אין אן אונדורכזיכטיגען ארט].

xylan'thrax *n.* (זאי-לענ'-טהרעקס) ברוין=קויהלען, האלץ=קויהלען.

xylharmon'ica *n.* (זיל-האר-מאנ'-אי-קא) א קסילהארמאניקא [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט, א מין קסילאסיסטראן. ז. *xylosistron*].

xyl'idine *n.* (זיל'-אי-דין) ז. *xyloidine*

xy'lite *n.* (זאי'-לאיט) אזא פליסיגקייט וואס געפינט זיך אין האלץ=ספּירימום.

xylobal'samum *n.* (זאי-לא-בעל'-סע-מאם) מעקא=באלזאם [באלזאם וואס ווערט געמאכט פון דעם אראבישען באלזאם=בוים]; דאס האלץ אדער די טרוקענע צווייגען פון דעם אראבישען באלזאם=בוים.

xy'locarp *n.* (זאי'-לא-קארפ) א הארטע, האלציגע פרוכט.

xylocar'pous *a.* (זאי-לא-קאר'-פאס) וואס גיט ארויס הארטע, האלציגע פרוכט.

xy'lochlore *n.* (זאי'-לא-קלאור) אזא אליוו=גרינער קריסטאל=מינעראל.

xy'logen *n.* (זאי'-לא-דזשען) האלץ=פאזער. ז. *lignin*

xy'loglyph *n.* (זאי'-לא-גליף) א האלץ=שניצער, א האלץ=גראווירער.

xy'lograph *n.* (זאי'-לא-גרעף) א האלץ=גראווירונג, אן אויסגעגראווירטע פיגור אויף האלץ; אן אבדרוק פון א האלץ=גראווירונג.

xylog'rapher *n.* (זאי-לאג'-רע-פער) א האלץ=גראווירער, א האלץ=שניצער.

xylograph'ic *a.* (זאי-לא-גרעפ'-איק) וואס איז שייך צו האלץ=גראווירונג; גראווירט אויף האלץ.

xylograph'ical *a.* (זאי-לא-גרעפ'-אי-קעל) ז. *xylographic*

xylog'raphy *n.* (זאי-לאג'-רע-פי) האלץ=גראווירונג, די קונסט צו גראווירען אויף האלץ; דאס מאלען אויף האלץ.

xy'loid *a.* (זאי'-לאיד) האלציג, ווי האלץ, האלצארטיג.

xyloi'dine *n.* (זאי-לאי'-דין) אזא אויפרייסונגס=שטאף וואס איז עהנליך צו שיםבוימוואל.

xy'lonite *n.* (זאי'-לא-נאיט) ז. *celluloid*

xyloph'aga *n.* (זאי-לאפ'-ע-גא) א האלץ=בויערענדער צוויי=דעקעלדיגער מאלוסקעל.

xyloph'agan *n. and a.* (זאי-לאפ'-ע-גען) דער האלץ=קעפער אדער די האלץ=פליעג; וואס איז שייך צו דעם האלץ=קעפער אדער צו דער האלץ=פליעג.

xy'lophage *n.* (זאי'-לא-פיידזש) א האלץ=בויערענדער אדער האלץ=פרעסענדער אינזעקט.

xyloph'agous *a.* (זאי-לאפ'-ע-גאס) האלץ=פרעסענד, וואס עסט האלץ; וואס צושטערט אדער צופרעסט האלץ.

Xyloph'agus *n.* (זאי-לאפ'-ע-גאס) דער מין האלץ=פרעסענדע אינזעקטען.

xyloph'ilan *n.* (זאי-לאפ'-אי-לען) א האלץ=עסענדער קעפער אדער זשוק.

xyloph'ilous *a.* (זאי-לאפ'-אי-לאס) וואס ליעבט צו עסען האלץ, וואס ערנעהרט זיך מיט האלץ [וועגען געוויסע אינזעקטען].

xy'lophone *n.* (זאי'-לא-פאון) אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט וואס בעשטעהט פון א סעריע הילצערנע ברעטלעך, פון וועלכע יעדעם גיט ארוים אן אנדער טאן, ווען מען קלאפט עם מיט א העמערל.

Xylophone

xylopyrog'raphy *n.* (זאי-לא-פאי-ראג'-רע-פי) דאס אויסברענען בילדער אין האלץ מיט א צוגליהטען אייזען. ז. *poker-painting*

xylosis'tron *n.* (זאי-לא-סיס'-טראן) א קסילאסיסטראן [אזא מוזיקאלישער אינסטרומענט].

xy'lotile *n.* (זאי'-לא-טאיל) אזא פעדימדיגער מינעראל פון האלץ=ברוינעם קאליר.

xylot'omous *a.* (זאי-לאט'-א-מאס) וואס צושניידט האלץ [וועגען געוויסע אינזעקטען].

xyst *n.* (זיסט) א לאנגע רייה זיילען מיט א דאך פון אויבען, וואו די אטלעטען אין אלט=גריכענלאנד פלעגען מאכען זייערע איבונגען; אין פארצייטיגען רוים — א גארטען=וועג פערפלאנצט מיט ביימער.

xys'tarch *n.* (זים'-טארק) אן אויפזעהער איבער אטלעטישע איבונגען אין פארצייטיגען גריכענלאנד. ז. *xyst*

xys'ter *n.* (זים'-טער) א כירורגישעס מעסער צו שאבען ביינער.

xys'tos *n.* (זים'-טאם) ז. *xyst*

xys'tus *n.* (זים'-טאם) ז. *xyst*

Xys'tus *n.* (זים'-טאם) א מין אינזעקטען.

Y

Y, y (הוואי) דער 25סטער בוכשטאב פון דער *a-b-c*

Y *n.* (הוואי) עפעס וואס האט די פארם פון בוכשטאב *Y* [ווי געוויסע געצייג און פאר־ריכטונגען].

yac'ca *n.* (יעק'־א) א יאקא, א יאקא־בוים [אזא אימער־גרינער וועסט־אינדי־שער בוים].

yacht *n. and v.* (יאט) א יאכט, אן עלעגאנטע שיף פאר לוסט־רייזען אויף'ן ים; פאהרען אויף א יאכט.

yacht'-built *a.* (יאט־בילט) געבויט ווי א יאכט. ז. *yacht*

yacht'-club *n.* (יאט־קלאב) א יאכט־קלוב, א קלוב אדער געזעלשאפט פון יאכ־טען־אייגענטימער, וועלכע גיבען זיך אב מיט'ן ספארט פון שיפען זיך.

yacht'er *n.* (יאט־ער) דער פיהרער פון א יאכט; איינער וואס פאהרט אויף א יאכט. ז. *yacht*

yacht'ing *n.* (יאט־אינג) דאס שיפען זיך אין א יאכט [אן עלעגאנטע שיף פאר לוסט־רייזען].

yachts'man *n.* (יאטס־מען) א יאכט־אייגענטימער; איינער וואס פאהרט אין א יאכט. ז. *yacht*

yachts'manship *n.* (יאטס־מען־שיפ) די קונסט פון פאהרען אין א יאכט. ז. *yacht*

ya'ger *n.* (יעי־גער) א יעגער [א סאל־דאט פון א געוויסער אבטיילונג פון דער דייטשער אינפאנטעריע].

yaguarun'di *n.* (יעגו־ווע־ראנ־די) א יאגוארונדי, אזא ווילדע קאץ פון מעקסיקא און צענטראל־אמעריקא.

yah *int.* (יא) פוי! [אן אויסדרוק פון שטארקער אונצופריעדענהייט אדער ווי־דערווילען].

yahoo' *n.* (יא־הו') א גראבער, ברוטאל־ער מענש; א "גרינער", א ניי־אנגעקומע־נער אדער אונערפאהרענער מענש [אן אויסדרוק געברויכט אין די זיד־וועסטליכע געגענדען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

Yahveh' *n.* (יא־וויי') ז. *Jehovah*

Yah'vist *n.* (יא'־וויסט) ז. *Jehovist*

Yahvis'tic *a.* (יא־וויס'־טיק) ז. *Jehovistic*

yak *n.* (יעק) דער יאק [א מין אקס פון טיבעט און מאנגאליען].

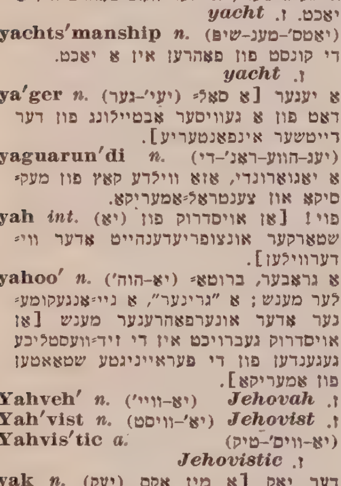

Yak

ya'kin *n.* (יעי'־קין) די יאקין [אזא אנטילאפע פון די הימאלאיאישע בערג].

yak lace (יעק לייס) יאק־שפיצען, קרוי־זשעוועס געמאכט פון די האר פון א יאק [טיבעטישען אקס]. ז. *yak*

yak'opu *n.* (יעק'־א־פוה) אזא געוועהר אויף די אינזלען סומאטרא און יאווא.

yak'sha *n.* (יעק'־שא) אין דער אינדי־שער מיטאלאגיע — יאקשא, א האלבער גאט, וועלכער האט געהיט די אוצרות פון גאט קוואווערא [דער גאט פון רייכטום].

Yakut' *n.* (יע־קוהט') א יאקוט, איי־נער פון די יאקוטען [א סיבירישעס פאלק].

Yale lock (יעיל לאק) אזא שלאס מיט א פלאכען שליסעל, וואס איז געקארבט ביי דער זייט.

yam *n.* (יעם) דער ים־ווארצעל [אזא קלעטערענדע פלאנצע מיט זעהר גרויסע און דיקע עסבארע ווארצלען אדער דער ווארצעל פון דיעזער פלאנצע]; א מין זיסער קארטאפעל [ז. *sweet-potato*].

Yam'a *n.* (יעמ'־א) אין דער אינדישער מיטאלאגיע — יאמא, דער ערשטער שטערבליכער, דער אור־פאטער פון דעם מענשליכען געשלעכט און דער גאט פון "יענער וועלט", וועלכער משפט די גע־שטארבענע.

ya'mun *n.* (יא'־מאן) יאמון, די אפי־ציעלע רעזידענץ פון א כינעזישען מאנ־דארין. ז. *mandarin*

yang *v. and n.* (יענג) שרייען ווי א ווילדע גאנז; דער געשריי פון א ווילדער גאנז.

yank *v. and n.* (יענק) א נעהם טהאן אדער א שטעל טהאן מיט א ליארעם; שלעפען אדער ציהען מיט א גערויש; ליארמען, מאכען טומעל; זירלען, שרייען; שנעל אדער ענערגיש ארבייטען אדער זיך בעוועגען; א שלעפ, א ציה מיט א גע־רויש.

Yank *n.* (יענק) ז. *Yankee*

Yan'kee *n. and a.* (יענ'־קי) א יענקי, אן אמעריקאנער פון די ניי־ענגלאנד שטאאטען פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; אן אמעריקא־נער; א סאלדאט פון דער פעדעראלער ארמעע אין דער צייט פון בירגער־קריעג אין אמעריקא; וואס איז שייך צו א יענקי, יענקיש; אמעריקאניש.

Yan'keedom *n.* (יענ'־קי־דאם) דאס יענקי־רייך, די יענקי־מלוכה, אמעריקא; דאס יענקיטום, די יענקים. ז. *Yankee*

Yan'kee-Doo'dle *n.* (יענ'־קי־דוה'־דל) יענקי־דודל, א כלומר'שט נאציאנאלעס ליעד ביי די אמעריקאנער פון די פעראיי־ניגטע שטאאטען פון אמעריקא; א יענקי, אן אמעריקאנער.

Yan'keefied *a.* (יענ'־קי־פאיד) פער־יענקיוועט, וואס האט דעם אויסזעהן אדער די מאניערען פון א יענקי אדער אמערי־קאנער.

Yan'keeism *n.* (יענ'־קי־איזם) יענקי־איזם, די כאראקטעריסטישע אייגענשאפ־טען פון די יענקים אדער אמעריקאנער; אן אויסדרוק אדער מנהג וואס ווערט גע־ברויכט ספעציעל ביי די אמעריקאנער פון די ניי־ענגלאנד שטאאטען.

Yan'keeland *n.* (יענ'־קי־לענד) דאס יענקי־לאנד, דאס לאנד פון די יענקים אדער אמעריקאנער; די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא; די ניי־ענגלאנד שטאאטען [מעין, ניו־העמפשער, ווער־מאנט, מאסאטשוזעטס, רהאוד איילענד און קאנעקטיקוט].

yan'king *a.* (יענ'־קינג) שלעפענד, ציה־הענד.

yanks *n.* (יענקס) איבער־כאליאוועס.

yan'olite *n.* (יענ'־א־לאיט) אקסיניט. ז. *axinite*

yaourt *n.* (יאורט) יאורט, אזא טערקי־שע משקה געמאכט פון געזייערטער מילך.

yap *v. and n.* (יעפ) בילען, האווקען [ווי א הונד]; דאס בילען, דאס האווקען; א הינטעל.

yap'ock *n.* (יעפ'־אק) דער וואסער־אפאסום, אזא דרום־אמעריקאניש וואסער־חיה'לע מיט דער נאטור און געוועהנהיי־טען פון א ביבער. ז. *opossum*

yap'ok *n.* (יעפ'־אק) ז. *yapock*

ya'pon *n.* (יאה'־פאן) דער יערבא־קוסט [אזא שטענדיג גרינער קוסט פון נארד־אמעריקא].

yap'ster *n.* (יעפ'־סטער) א הונד [אויף דער גנבים־שפראך].

yar *v.* (יאר) מורמלען, ווארטשען, ברומען.

yard *n. and v.* (יארד) א יארד, אן ענגלישע לענג־מאס פון דריי פוס אדער 36 צאל; אויף א שיף — א זעגעל־שטאנג אדער ראהע [א שטאנג וואס איז האריזאנטאל אנגעבונדען אן א מאסט און אויף וועלכען עס איז אנגעצויגען דער זעגעל]; דער פענים, דער מענליכער געשלעכטס־ארגאן; א הויף; אן ארומגעצאמטער פלאץ ארום א הויז אדער אנדער געביידע; אן ארומגעצאמטער ארט וואו עס ווערט געטהאן א געוויסע ארבייט; א פלאץ פאר הירשען, וואו זיי פיטערען זיך ווינ־טער־צייט; אן ענגלישע לאנג־מאס; ביי אן אייזענבאהן־סטאנציע — די זייטיגע ליניען פון אן אייזענבאהן, אויף וועלכער עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע; ארייננטרייבען אין אן ארומגעצאמטען ארט, פערשפארען אין א הויף; האלטען [הירשען] אין א ווינטער־פלאץ; שיסען הירשען אין דעם ארט וואו זיי פיטערען זיך ווינטער־צייט.

yar'dage *n.* (יאר'־דעדזש) דאס בע־נוצען א הויף [ווי פאר האלטען בהמות א. ד. ג.]; דאס געצאהלט פאר בענוצען א הויף].

yard'-arm *n.* (יארד'־ארם) א זעגעל־שטאנג אדער ראהע. ז. *yard*

yard'-grass *n.* (יארד'־גרעס) ז. *wire-grass*

yard'-lim'it *n.* (יארד'־לימ'־איט) אויף אן אייזענבאהן־סטאנציע — דער ענד פון די זייטען־ליניען, אויף וועלכע עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע.

yard'man *n.* (יארד'־מען) אן ארבייטער אויף אן אייזענבאהן־סטאנציע, וועלכער איז בעשעפטיגט מיט צוזאמענשטעלען די ציגע.

yard'-mas'ter *n.* (יארד'־מעס'־טער) אויף אן אייזענבאהן־סטאנציע — דער אויפזעהער איבער די זייטיגע ליניען, אויף וועלכע עס ווערען צוזאמענגעשטעלט די ציגע.

yard'-meas'ure *n.* (יארד'־מעזש'־אור) א יארד־מאס [א לענג־מאס וואס ענטהאלט א יארד אדער דריי פוס].

yards'man *n.* (יאַרדז'־מען) ז. *yardman*.
yard'stick *n.* (יאַרד'־סטיק) א יאַרד־שטיק, א יאַרד־מאָס [וואָס איז דריי פוס לאַנג]; א מאָס.
yard'-wand *n.* (יאַרד'־וואַנד) ז. *yardstick*.
yare *a.* (יעהר) געשיקט, פֿלינק, לעבעדיג; לייכט, בעוועגליך; פּאַרטיג, גרייט.
yare'ly *adv.* (יעהר'־לי) אויף א פֿלינ־קען, געשיקטען שטייגער.
yarn *n. and v.* (יאַרן) 1. גאַרן, פֿאַדים [צום וועבען], וואָל־פֿאַדים; שטריק־פֿאַדים; 2. א מעשה; אן ערצעהלונג וועגען וואונדערליכע אָדער ניט ריכטיגע פּאַ־סירונגען; 3. דערצעהלען מעשיות.
2. Do you expect us to believe such a yarn?
yarn'-dress'er *n.* (יאַרן'־דרעס'־ער) א מאַשין צום אויסגלייכען און צום טרי־קענען גאַרן אָדער וועב־פֿאַדים.
yar'nen *a.* (יאַר'־נען) געמאַכט פֿון גאַרן אָדער וועב־פֿאַדים.
yarn'-me'ter *n.* (יאַרן'־מיע'־טער) א גאַרן־מעסטער, אזא אַפּאַראַט ביי א שפּין־מאַשין, וואָס פֿערצייכענט די לענג פֿון די אנגעשפּונענע גאַרן אָדער פֿאַדים.
yarn'-prin'ter *n.* (יאַרן'־פּרינ'־טער) אזא מאַשין צו פֿאַרבען די גאַרן אָדער פֿאַדים אזוי, אז ביים וועבען זאָלען זיך בעקומען בעשטימטע אוזאָרען.
yarn'-reel *n.* (יאַרן'־ריעל) א רעדעל, אויף וועלכען עס דרעהט זיך אן גאַרן אָדער פֿאַדים.
yarn'-tes'ter *n.* (יאַרן'־טעס'־טער) א גאַרן־פּרובירער, אן אַפּאַראַט צו פּרובי־רען די שטאַרקייט פֿון גאַרן אָדער פֿאַדים; אן אַפּאַראַט צו בעשטימען דעם גראַד פֿון פֿאַדים, זייער גלייכקייט א. ז. וו.
yar'nut *n.* (יאַר'־נאַט) דער ערד־נוס. ז. *earthnut*.
yarn'-win'der *n.* (יאַרן'־הווײַנ'־דער) ז. *yarn-reel*.
yarr *v.* (יאַר) ז. *yar*.
yar'row *n.* (יער'־או) ז. *milfoil*.
yash'mak *n.* (יעש'־מעק) דער יאַשמאַק, דער טול אָדער וואַול, מיט וועלכען מו־סולמאַנישע פֿרויען פֿער־דעקען זייער פּנים בעת זיי געהען אין גאַס.
yat'aghan *n.* (יעט'־ע־גען) א יאַטאַ־גאַן [א טערקישער זעבעל אָדער שווערד].
yate'-tree *n.* (יעיט'־טריע) א מין גומי־בוים.
yau'pon *n.* (יאָה'־פּאָן) ז. *yapon*.
yaw *v. and n.* (יאָה) זיך אבקעהרען פֿון וועג, זיך אבנייגען פֿון דער גלייכער ריכ־טונג [וועגען א שיף]; זיך בעוועגען הין און הער; זיך אויפהויבען אין ווייסע בלעזלעך [ווי צוקער־זאַפט ביים אויסקאָ־כען צוקער]; אן אבנייגונג פֿון דער גליי־כער ריכטונג [וועגען א שיף]; אן ערד־בעער־פּאָק [ז. *yaws*] אויף'ן לייב; א דינער אָדער געשעדיגטער אָרט אין צוקער.
yaw'ey *a.* (יאָה'־אי) וואָס איז שייך צו ערד־בעער־פּאָקען. ז. *yaws*.
yawl *v. and n.* (יאָהל) שרייען, וואיען, ברומען; א קליין שיפֿעל מיט פֿיער אָדער זעקס רודערערס; א קליין זעגעל־שיפֿעל; א קליינע יאַכט.
yawn *v. and n.* (יאָהן) גענעצען, ברייט פֿאַנאַנדערעפֿענען דאָס מויל; האַלטען אָפֿען דאָס מויל [ווי פֿון פֿערוואונדערונג אָדער ערשטוינונג]; לעכצען נאָך עפּעס, פֿערלאַנגען; זיך פֿאַנאַנדערעפֿענען ברייט [ווי זייענדיג גרייט עפּעס איינצושלינ־גען]; דאָס פֿאַנאַנדערעפֿענען ברייט דאָס מויל; דאָס גענעצען, א גענעץ.
yaw'ner *n.* (יאָה'־נער) א גענעצער, איי־נער וואָס גענעצט.
yaw'ning *n.* (יאָה'־נינג) דאָס גענעצען.
yaw'ningly *adv.* (יאָה'־נינג־לי) גע־נעצענדיג; מיט א גענעץ.
yaws *n.* (יאָהז) א מין ערד־בעער־פּאָקען, פּאָקען אָדער קרעצלעך.
Y. B. ראשי תבות פֿון די ווערטער *year-book*.
ycleped' (אי־קלעפּט') ז. *yclept*.
yclept' (אי־קלעפּט') גענאַנט, גערופֿען. ז. *clepe*.
yd. אבקירצונג פֿון *yard*.
ye *pr.* (ייִ) איהר, אייך. ז. *you*.
yea *adv. and n.* (יעי) 1. יע, יאָ; זיכער, געוויס; ווירקליך, אין אמת'ן; 2. ניט נאָר דאָס, נאָר נאָך מעהר; 3. יאָ־זאָגונג, די שטימע דאַפֿיר [אין פּאַרלאַמענט].
2. There were fifty, yea, a hundred at the meeting. 3. The chairman called for the yeas and nays.
yean *v.* (ייִן) זיך ציגלען, זיך שעפּסלען [געבעהרען א ציגעלע אָדער שעפּעלע].
yean'ling *n.* (ייִנ'־לינג) א לעמעלע, א שעפּסעלע.
year *n.* (ייִר) די צייט וואָס עס נעהמט א פּלאַנעט צו מאַכען א פֿאָלשטענ־דיגע רונד־בעוועגונג אַרום דער זון. א יאָהר;
year'-book *n.* (ייִר'־בוק) א יאָהר־בוך, א בוך וואָס גיט איבער די פֿאַקטען פֿון יאָהר, א יעהרליכע אויסגאַבע.
year by year (ייִר באַי ייִר) יאָהר נאָך יאָהר, איין יאָהר נאָכ'ן צווייטען.
yeared *a.* (ייִרד) בעיאָהרענט, אַלט.
year in, year out (ייִר אין, ייִר אוט) יאָהר־איין, יאָהר־אויס; אַלע מאָל, כסדר.
year'ling *n. and a.* (ייִר'־לינג) א יעהרלינג [א בהמה אָדער חיה וואָס איז אַלט א יאָהר]; א יאָהר אַלט.
year'long *a.* (ייִר'־לאָהנג) וואָס דויערט א יאָהר.
year'ly *a. and adv.* (ייִר'־לי) יעהר־ליך, יעהריג; יעדען יאָהר, איין מאָל אין יאָהר.
yearn *v.* (יוירן) שטאַרק פֿערלאַנ־גען; בייגקען; פֿעראוּרזאַכען קומער; טרויערען, זיך קימערען.
yearn'ing *n.* (יוירנ'־נינג) א לעכצונג, שטאַרקער פֿערלאַנג נאָך עפּעס; בייגק־שאַפֿט; קומער.
year of grace (ייִר אָוו גרייס) דאָס יאָהר לויט דער קריסטליכער צייטרעכ־נונג.
year of our Lord (ייִר אָוו אור לאָהרד) דאָס יאָהר לויט דער קריסטלי־כער צייטרעכנונג.
years of discre'tion (ייִרז אָוו דיס־קרעש'־אָן) די מיטעלע יאָהרען, די צייט פֿון מיושב'דיגקייט.
years of indiscre'tion (ייִרז אָוו אינ־דיס־קרעש'־אָן) קינדערשע יאָהרען.
yeast *n. and v.* (ייִסט) שוים; הייוועז; געהרען, איהרען, ארויסרופֿען געהרונג.
yeast'-bit'ten *a.* (ייִסט'־ביט'ן) איבער־געיאָהרט, איבערגעגעהרט [וועגען ביער].
yeas'tiness *n.* (ייִס'־טי־נעס) הייוועז־דיגקייט; שוימיגקייט; לייכטקייט, גרינג־קייט; אונוויכטיגקייט, ווערטהלאָזיגקייט.
yeast'-plant *n.* (ייִסט'־פּלענט) איינע פֿון די מיקראָסקאָפּישע פּלאַנצען וואָס פֿעראוּרזאַכען געהרונג אָדער איהרונג.
yeast'-pow'der *n.* (ייִסט'־פּאַו'־דער) א הייוועז־פּראָשעק, אזא פּראָשעק צום באַ־קען, וואָס ווערט געברויכט אנשטאָט היי־וועז.
yeas'ty *a.* (ייִס'־טי) וואָס בעשטעהט פֿון הייוועז; עהנליך צו הייוועז; שוימענד, שוימיג; לייכט, אונבעדייטענד, אונוויכ־טיג, ווערטהלאָז.
yelk *n.* (יעלק) ז. *yolk*.
yell *v. and n.* (יעל) שרייען מיט קולי־קולות; א שטאַרקער געשריי, א געשריי.
yell'ing *n.* (יעל'־אינג) דאָס שרייען, א געשריי.
yel'low *a., n. and v.* (יעל'־או) געל, געלב, פֿון א געלבען קאָליר; געלבזיכטיג, פֿול מיט קנאה, אייפֿערזוכט אָדער פֿאַר־אורטיילען; פֿייג, געמיין, נידריג; סענ־זאַציאָנעל [וועגען א צייטונג]; געל־קייט, א געלער קאָליר, א געלע פֿאַרב; דאָס געלבעל פֿון אן איי; געלבזיכטיגקייט, קנאה, אייפֿערזוכט; אזא געל זומער־פֿוי־געלע; פֿערגעלען, מאַכען געל; ווערען געל, פֿערגעלט ווערען.
yel'low ad'miral (יעל'־או עד'־מי־רעל) אין דער ענגלישער פֿלאָטע — א וויצע־אדמיראַל, וועלכער איז צוריקגעצויגען געוואָרען פֿון דיענסט גלייך ווי ער האָט בעקומען דעם טיטול פֿון אדמיראַל.
yel'lowammer *n.* (יעל'־או־עמ־ער) ז. *yellowhammer*.
yel'low ash (יעל'־או עש) אזא אמערי־קאַנישער בוים מיט ווייסע שמעקענדע בלו־מען און מיט באַב־אַרטיגע פּרוכטען. זיין האָלץ איז שווער און האַרט און גיט אַרויס א געלע פֿאַרב.
yel'low baboon' (יעל'־או בע־בוהן') ז. *wood-baboon*.
yel'lowbelly *n.* (יעל'־או־בעל־אי) א בראַסען אָדער לעשטש [אזא בריימער פֿלאַטשיגער פֿיש] ביי וועלכען דער פֿאַ־דערשטער טייל איז געל־רויט.
yel'low-billed *a.* (יעל'־או־בילד) מיט א געלען שנאָבעל [וועגען געוויסע פֿוי־געל].
yel'low-blos'somed *a.* (יעל'־או־בלאָס'־אמד) בעציערט מיט געלע בלומען.
yel'low-boy *n.* (יעל'־או־באַי) א גאָל־דענע מטבע, א גאָלד־שטיק; א מולאַט [פֿון געמישטער נעגערשער און ווייסער אָב־שטאַמונג].
yel'low-breas'ted *a.* (יעל'־או־ברעס'־טעד) מיט א געלער ברוסט [וועגען גע־וויסע חיות].
yel'low cop'per (יעל'־או קאָפּ'־ער) געלער קופֿער, מעש.
yel'low-cov'ered *a.* (יעל'־או־קאָוו'־ערד) בעדעקט מיט געלב; איינגעוויקעלט אין געלען פּאַפּיער.
yel'low-crowned *a.* (יעל'־או־קראַונד) מיט א געלען שפּיץ אָדער קאָם אויפ'ן קאָפּ [ווי ביי געוויסע פֿויגלען].
yel'low-eyed *a.* (יעל'־או־איד) מיט געלע אויגען; מיט א געלען קאָליר אַרום די אויגען.
yel'low-fe'ver *n.* (יעל'־או־פֿי'־ווער) דאָס געלע פֿיבער, די געלע קדחת [אזא קראַנקהייט אין די טראָפּישע לענדער].
yel'lowfish *n.* (יעל'־או־פֿיש) דער געל־פֿיש, אזא פֿאָרעל [ז. *trout*], וואָס גע־פֿינט זיך ביי די ברעגען פֿון אַלאַסקאַ.
yel'low flag (יעל'־או פֿלעג) א געלער פֿלאַג, א קאַראַנטין־פֿלאַג [א פֿלאַג וואָס ווערט ארויסגעשטעלט ביי א קאַראַנטין אָדער אויף א שיף צו בעצייכנען, אז דאָס

ארט איז פערפעסטעט מיט אן אנשטעקענ-דער קראנקהייט.

yel'low-foot'ed *a.* (יעל'-או-פוט'-עד) געל-פיסיג, מיט געלע פיס [ווענען געווי-סע חיות].

yel'low girl (יעל'-או גוירל) א מו-לאטקע [א מיידעל פון נעגערשער און ווייסער אבשטאמונג].

yel'low-gum *n.* (יעל'-או-גאם) די געלבזוכט ביי יונגע קינדער.

yel'lowham *n.* (יעל'-או-העם) ז. ***yellowhammer***

yel'lowhammer *n.* (יעל'-או-העמ-ער) דער גאלדאמער [אזא אייראפעאיש זינג-פויגעלע].

Yellowhammer

yel'low-head'ed *a.* (יעל'-או-העד'-עד) געל-קעפיג, מיט א געלען קאפ [ווע-גען פויגעל].

yel'lowish *a.* (יעל'-א-איש) געלבליך, עטוואס געל.

yel'lowishness *n.* (יעל'-א-איש-נעס) געלבליכקייט; דאס זיין עטוואס געל.

yel'low Jack (יעל'-או דזשעק) דאס געלע פיבער [ז. ***yellow-fever***]; דער קאראנטין-פלאג [ז. ***yellow flag***].

yel'low-jack *n.* (יעל'-או-דזשעק) ז. ***yellow Jack***

yel'low-jack'et *n.* (יעל'-או-דזשעק'-עט) ז. ***hornet***

yel'low jour'nal (יעל'-או דזשור'-נעל) א געלע אדער סענסאציאנעלע צייטונג [א צייטונג וואס שטרעבט צו פער-גרעסערען איהר צירקולאציאן אדער טי-ראזש, צופאסענדיג זיך צום גראבען גע-שמאק און נידריגע אינסטינקטען פון המון].

yel'low jour'nalism (יעל'-או דזשור'-נעל-איזם) געלער אדער סענסא-ציאנעלער זשורנאליזם, צייטונגס-זשורנא-ליזם וואס פאסט זיך צו צום גראבען גע-שמאק און נידריגע אינסטינקטען פון המון.

yel'lowleg *n.* (יעל'-או-לעג) דער געל-פיסלער [אזא פויגעל מיט לאנגע פיס און א לאנגען שנאבעל].

yel'low-leg'ged *a.* (יעל'-או-לעג'-עד) געל-פיסיג, מיט געלע פיס [ווענען פוי-געל].

yel'low-leg'ger *n.* (יעל'-או-לעג'-ער) ז. ***yellowleg***

yel'lowlegs *n.* (יעל'-או-לעגז) ז. ***yellowleg***

yel'lowly *adv.* (יעל'-א-לי) געל, געלב-ליך; מיט א געלבליכען אויסזעהן.

yel'lowness *n.* (יעל'-א-נעס) געלקייט.

yel'low o'cher (יעל'-או או'-קער) געלער אקער. ז. ***ocher***

yel'lowomber *n.* (יעל'-או-אמ-בער) ז. ***yellowhammer***

yel'low perch (יעל'-או פוירטש) דער געלער אקון אדער בארש [אזא פיש]. ז. איל. ***"Fishes"***

yel'low per'il (יעל'-או פער'-איל) די געלע געפאהר [די געפאהר — ווי איינינע שטעלען זיך פאר — אז די געלע אדער מאנגאלישע ראסע, ווי די כינעזער, יאפא-נעזער א. ז. וו. וועלען אריינדרינגען איז די לענדער פון דער ווייסער ראסע און וועלען זיי בעהערשען].

yel'low pop'lar (יעל'-או פאפ'-לאר) ז. ***tulip-tree***

yel'low race (יעל'-או רייס) ז. ***Mongolian race***

yel'lows *n.* (יעל'-אוז) די געלבזוכט; א ביטערער געפיהל [ווי פון קנאה, איי-פערזוכט א. ד. ג.].

yel'lowshank *n.* (יעל'-או-שענק) ז. ***yellowleg***

yel'lowshanks *n.* (יעל'-או-שענקס) ז. ***yellowleg***

yel'lowshins *n.* (יעל'-או-שינז) ז. ***yellowleg***

yel'lowthroat *n.* (יעל'-או-טהראוט) דאס געל-קעלכען [אזא זינג-פויגעל].

yel'low-top *n.* (יעל'-או-טאפ) אזא ריב.

yel'low-wash *n.* (יעל'-או-הוואש) אזא וואסערעל פאר געשווירען.

yel'low-weed *n.* (יעל'-או-הוויעד) ז. ***goldenrod***

yel'low-wood *n.* (יעל'-או-הוואוד) ז. ***yellow ash***

yel'low-wort *n.* (יעל'-או-הווארט) ביבער-קרויט [א מין גראז].

yel'lowy *a.* (יעל'-א-אי) געלבליך, עט-וואס געל.

yelp *v. and n.* (יעלפ) ביי-קוויטשען, ביי-לען, האווקען [ווי א הונד]; דאס בילען, א האווקעריי, א קוויטש, א קוויטשעריי [ווי פון וועהטאג].

yel'per *n.* (יעל'-פער) איינער וואס בילט אדער האווקעט; א יונג הינטעל; א בעריהמער.

yel'ping *n.* (יעל'-פינג) דאס בילען, דאס האווקען; דאס קוויטשען; דער געשריי פון א ווילדען אינדיק.

yen *n.* (יען) א יען [א יאפאנעזישע זיל-בערנע מטבע וואס האט דעם ווערטה פון אונגעפעהר 50 סענט].

yen'ite *n.* (יען'-איט) יעניט אדער אילוואיט [אזא מינעראל].

yeo'man *n.* (יאו'-מען) אין דער אלט-ענגלישער געזעצגעבונג — א יאמען, איי-נער וואס האט געהאט א פריי שטיקעל לאנד און דיעזעס אייגענטום האט איהם גענעבען דאס רעכט צו זיין א געריכטס-געשווארענער, צו שטימען פאר א קאנדי-דאט אין פארלאמענט א. ד. ג.; א קליי-נער לאנד-בעזיצער; אין דער אמעריקא-נער פלאטע — אן אויפזעהער איבער דעם פראוויאנט פון א קריגעס-שיף; איינער פון דער ענגלישער מיליץ-קאוואלעריע [ז. ***yeomanry***].

yeo'manly *a. and adv.* (יאו'-מענ-לי) פון דעם ראנג פון א יאמען [ז. ***yeoman***], אייגפאך, פראסט; מעשה יאמען, דרייסט, מיט קוראזש.

yeo'manry *n.* (יאו'-מענ-רי) די קליי-נע לאנד-בעזיצער; די ענגלישע מיליץ-קאוואלעריע [אז ארט רייטענדע מיליץ וואס ווערט צוזאמענגעשטעלט פון פער-מעגליכע לאנד-אייגענטימער].

yer'ba *n.* (יער'-בא) בראזילישע טהעע אדער פאראגוואי-טהעע [אזא פלאנצע ווע-מעס בלעטער ווערען געברויכט אלס טהעע].

yer'ba-mate *n.* (יער'-בא-מייט) ז. ***yerba***

yer'ga *n.* (יויר'-גא) אזא גראבער וואי-לענער שטאף וואס ווערט געברויכט פאר פערד-דעקען.

yer'nut *n.* (יויר'-נאט) דער ערד-נוס. ז. ***earthnut***

yes *adv.* (יעס) יא, יע.

yes'ter *a.* (יעס'-טער) נעכטיג, פון נעכ-טען [אבקירצונג פון ***yesterday***].

yes'terday *n. and adv.* (יעס'-טער-דיי) דער נעכטיגער טאג, דער נעכטען; נעכטען.

yes'tereve *adv. and n.* (יעס'-טער-איעוו) ז. ***yestereven***

yes'tereven *adv. and n.* (יעס'-טער-איעוון) נעכטען אבענד; דער נעכטיגער אבענד.

yes'terevening *n.* (יעס'-טער-איעוו-נינג) דער נעכטיגער אבענד. ז. ***yestereven***

yes'termorn *n.* (יעס'-טער-מאהרן) דער נעכטיגער פריהמארגען.

yes'termorning *n.* (יעס'-טער-מאהר-נינג) ז. ***yestermorn***

yes'ternight *n. and adv.* (יעס'-טער-נאיט) די נעכטיגע נאכט, דער נעכטיגער אבענד; נעכטען אבענד.

yet *adv. and c.* (יעט) 1. נאך; 2. נאך אלץ; 3. שוין; 4. אויף יעדען פאל; ווע-נינסטענס; 5. זאגאר, אפילו; 6. פון דעסטוועגען, דאך, ניט קוקענדיג דארויף; 7. אבער; 8. אבוואהל, כאטש.

2. Is he there **yet**? 5. They would not believe the reports, nor **yet** the evidence.

yew *n. and v.* (יוה) די אייבע, דער אייבען-בוים [א איי-מער-גרינער בוים מיט טונקלע גיפטיגע בלע-טער, וועלכער ווערט געפלאנצט אויף בית-עולם'ס, פלעגט אמאל געברויכט ווערען צו מאכען שיס-בויגענס און יעצט צו טיש-לער-ארבייט אדער מעבעל]; אייבען-האלץ; א שיס-בויגען פון אייבען-האלץ, א קרוג מיט א הענטעל וואס איז אריבערגעבויגען איבער דעם מויל פון קרוג; זיך בלעזלען, שווימען [ביים קאכען].

Yew

yew'en *a.* (יוה'-ען) אייבענער, פון אייבען-האלץ. ז. ***yew***

yew'-tree *n.* (יוה'-טריע) די אייבע, דער אייבען-בוים. ז. ***yew***

yew'-wood *n.* (יוה'-הוואוד) אייבען-האלץ. ז. ***yew***

Yez'idee *n.* (יעז'-אי-דיע) א יעזיד, א טייפעל-פערגעטערער. ז. ***devil-worshiper***

Yez'idi *n.* (יעז'-אי-דיע) א יעזיד, א טייפעל-פערגעטערער. ז. ***devil-worshiper***

Yid *n.* (ייד) א איד.

Yid'dish *a.* (ייד'-איש) אידיש.

Yid'disher *n.* (ייד'-איש-ער) ז. ***Yid***

yield *v. and n.* (יילד) ארויסגעבען, ארויסברייגנען, פראדוצירען; ברייגנען, טראגען [ווי פראצענט]; געבען; בעווויליגען; ערלויבען; אבטרעטען; אויפגעבען; איבערגעבען, אבגעבען, איבערלא-זען, זיך אבזאגען פון [עפעס]; נאכגע-בען, צוגעבען; זיך אונטערגעבען, זיך אונטערוואַרפען; נאכגעבען; איינוויליגען, צושטימען, מסכים זיין; זיין נידריגער אדער פון קלענערען ווערטה; זיך אנער-קענען אלס נידריגער אדער פון קלענערען ווערטה; דאס וואס ווערט ארויסגעגעבען, אויסגעבראכט אדער פראדוצירט; א

פראדוקט ; גערעטעניש, ערנטע ; איינקונפט.

yiel'dable *a.* (ייל'-דעבל) וואס קען נאכגעגעבען ווערען ; וואס קען נאכגעבען; וואס איז גענייגט נאכצוגעבען, נאכגיעביג.

yiel'dableness *n.* (ייל'-דעבל-נעס) נאכגיעביגקייט.

yiel'der *n.* (ייל'-דער) א נאכגעבער, איינער וואס גיט נאך, איינער וואס גיט זיך אונטער.

yiel'ding *n. and a.* (ייל'-דינג) נאכגיעביגקייט ; נאכגיעבונג ; נאכגיעביג.

yiel'dingly *adv.* (ייל'-דינג-לי) אויף א נאכגיעביגען אופן.

yiel'dingness *n.* (ייל'-דינג-נעס) נאכגיעביגקייט.

yield'less *a.* (יילד'-לעס) ז. *unyielding*.

Y. M. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Young Men's Christian Association*

Y. M. H. A ראשי תבות פון די ווערטער *Young Men's Hebrew Association*

yo *int.* (יאו) [אן אויסגעשריי ביי אנשטרענגונג, ווי ביים אויפהויבען אדער שלעפען א שווערע זאך]. אוף!

yo'del *n. and v.* (יאודל) [א יאדעל גענזאנג אדער צוזינג וואו די געוועהנליכע שטימע ווערט אפט געענדערט אין א פאלצעט אדער קאפ־שטימע]; יאדלען, זינגען א יאדעל.

yo'deler *n.* (יאו'-דעל-ער) איינער וואס זינגט יאדעלס. ז. *yodel*

yo'deller *n.* (יאו'-דעל-ער) ז. *yodeler*

yo'dle *n. and v.* (יאודל) ז. *yodel*

yo'dler *n.* (יאו'-דלער) ז. *yodeler*

yo'ga *n.* (יאו'-גא) יאגא [אן אינדישע פילאזאפישע סיסטעם וואס לערענט אז דורך פאלשטענדיגען אסקעטיזם און טיעפער רעליגיעזער און אבסטראקטער נאכדענקונג ווערט דערגרייכט די בעפרייאונג פון גלגול הנפש, די ווידער־פעראייניגונג פון דער נשמה מיט דעם גייסט פון דער וועלט און די בעזיצונג פון איבערנאטירליכע קרעפטען און קענטניסע].

yo'gi *n.* (יאו'-גי) א יאגי [א נאכפאלגער פון דער יאגא־פילאזאפיע]; א נזיר, אן אסקעט. ז. *yoga*.

yo'gin *n.* (יאו'-גין) ז. *yogi*

yo'gism *n.* (יאו'-גיזם) יאגיזם, די יאגא־לעהרע, אינדישער אסקעטיזם. ז. *yoga*.

yo-ho' *int.* (יאו-האו') היי! [א צורוף, א רוף].

yoick *v.* (יאיק) אנרייצען אדער אויפמונטערען די הינד אין א פוקס־יאגד. ז. *yoicks*.

yoicks *int.* (יאיקס) [אן אויס רוף אויפצומונטערען די הינד אין א פוקס־יאגד]. היידא!

yo'jan *n.* (יאו'-דושען) אן אסט־אינדישע לענג־מאס פון פינף ענגלישע מייל.

yo'jana *n.* (יאו'-דושע-נע) ז. *yojan*

yoke *n. and v.* (יאוק) א יאך, א יארמא [אויף אקסען]; א קאראמיסלע, א נאסצע [א שטאנג אויף וועלכען עמערס ווערען אנגעהאנגען און וועלכער ווערט געטראגען אויף די אקסלען]; א קוואר־שטאנג אויף וועלכען א גלאק איז אנגעהאנגען; א מין האלז־באנד אדער קראגען וואס מען טהוט אן אויף'ן האלז פון א בהמה אום זי זאל ניט קענען ארויסגעהן פון אן ארומגעצאמטען פלאץ; עטוואס וואס ווערט בענוצט צו פעראייניגען אדער בעהעפטען זאכען [ווי א קלאמער, א באלקען וואס דיענט צו פעראייניגען אדער צוזאמענהאלטען אנדערע צוויי באלקענס א. ז. וו.]; א באנד, א פערבינדונג, א פעראייניגונג; אונטעריאכונג, שקלאפעריי, קנעכטשאפט; א פאר [צוזאמענגעשפאנטע אקסען]: שפאנען אין יאך, איינשפאנען, אייניאכען; פארען, פערבינדען ; בעשטרענקען, איינשרענקען ; אונטעריאכען, פערשקלאפען, פערקנעכטען, דריקען, אונטערדריקען; זיין פערבונדען.

yo'keage *n.* (יאו'-קעדזש) ז. *rokeage*

yoke'-bone *n.* (יאוק'-באון) דער יאך־ביין [דער באקען־ביין וועלכער פעראייניגט די ביינער פון קאפ און געזיכט].

yoke'-elm *n.* (יאוק'-עלם) דער אייראפעאישער הארן־בוים אדער גראב. ז. *hornbeam*

yoke'fellow *n.* (יאוק'-פעל-או) א מיט־ברודער, א חבר, א קאמעראד, א קאלעגע ; אן ארבייטס־גענאסע ; א מאן, א ווייב.

yo'kel *n.* (יאוקל) א דארפס־יונג, א דארפישער יאלד.

yoke'let *n.* (יאוק'-לעט) א קליינע פערמע אדער לאנד־גוט.

yoke'-mate *n.* (יאוק'-מייט) ז. *yokefellow*

yo'king *n.* (יאו'-קינג) דאס שפאנען אין יאך, דאס איינשפאנען ; דאס פארען, דאס פערבינדען ; ארבייט וואס ווערט אבגעטהאן אין איין צייט [הויפטזעכליך פון א פערד אדער אקס].

yolk *n.* (יאוק) דאס איי־געלכעל ; דער טייל פון זוימען, פון וועלכען עס ענטוויקעלט זיך א פלאנצע : וואל־אויל [דער פעטער שוויים ביי שאף].

yolk'y *a.* (יאוק'-אי) עהנליך צו אן איי־געלכעל ; וואס בעשטעהט פון געלכעל ; פעט [וועגען וואל].

Yom-kip'per *n.* (יאם-קיפ'-ער) ז. *Yom Kippur*

Yom Kip'pur (יאם קיפ'-אור) יום־כפור.

yon *adv. and a.* (יאן) ז. *yonder*

yond *adv. and a.* (יאנד) ז. *yonder*

yon'der *adv. and a.* (יאנ'-דער) דארט, אט דארטען ; יענער, יענע, יענעס.

yon'ker *n.* (יאנ'-קער) ז. *younker*

yo'pon *n.* (יאו'-פאן) ז. *yapon*

yore *adv.* (יאור) לאנג צוריק, פארצייטען.

York impe'rial ap'ple (יאהרק אים-פיע'-רי-על עפל) דער יארקער קעניגליכער עפעל [אזא רויטער עפעל]. ז. איל. *"Cultivated Fruits"*

you *pr.* (יוה) איהר, דו ; אייך, דיר ; דיך ; מען.

you'd (יוהד) אבקירצונג פון *you would* אדער פון *you had*

you'll (יוהל) אבקירצונג פון *you will*

young *a. and n.* (יאנג) יונג ; ניי ; פריש, קרעפטיג ; אונערפאהרען, גרין, אונוויסענד ; דער יונגערער ; נור־וואס אנגעקומען ; אבשטאם, קינדער.

young blood (יאנג בלאד) יונגע מענשען ; יוגענד ; די יונגערע מיטגליעדער פון א פארטיי, געזעלשאפט א. ז. וו. ; יונגע, פרישע קרעפטען.

youn'ger *a.* (יאנ'-גער) אינגער.

youn'gerly *a.* (יאנ'-גער-לי) עטוואס יונג, וואס האט נאך ניט דערגרייכט די מיטעל־יאהרען.

young'-eyed *a.* (יאנג'-איד) מיט יונגע, שטראהלענדע, פרישע אויגען.

young'ling *n. and a.* (יאנג'-לינג) א יונגע פערזאן, פלאנצע אדער חיה ; א אינגעל ; א קינד ; אן אונערפאהרענער, אן אנפאנגער ; יונג.

young'ly *a. and adv.* (יאנג'-לי) יונג ; אין די יונגע יאהרען.

Young Men's Chris'tian Association (יאנג מענז קריס'-טשען עסאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון קריסטליכע יונגע לייט [אן ארגאניזאציאן, וועלכע עקזיסטירט כמעט אין יעדען לאנד און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען קריסטליכע יונגע לייט פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

Young Men's He'brew Association (יאנג מענז הי'-ברוה ע-סאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון אידישע יונגע לייט [אן ארגאניזאציאן וועלכע איז פערשפרייט אין פערשידענע שטעדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען אידישע יונגע לייט פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

young'ness *n.* (יאנג'-נעס) יוגנדליכקייט, יונגקייט.

young'ster *n.* (יאנג'-סטער) א יונגער מענש ; א אינגעל, א בחור'על ; א יונג פערד, א זשערעבטשיק ; א אינגערער אפיציער.

Young Wom'en's Chris'tian Association (יאנג הווימ'-ענז קריס'-טשען ע-סאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון קריסטליכע יונגע פרויען [אן ארגאניזאציאן וועלכע עקזיסטירט כמעט אין יעדען לאנד און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען קריסטליכע יונגע פרויען פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

Young Wom'en's He'brew Association (יאנג הווימ'-ענז הי'-ברוה ע-סאו-שי-איי'-שאן) דער פעראיין פון אידישע יונגע פרויען [אן ארגאניזאציאן וועלכע איז פערשפרייט אין פערשידענע שטעדט פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא און האט די אויפגאבע צו פעראייניגען אידישע יונגע פרויען פאר דער פערבעסערונג פון זייער גייסטיגען, מאראלישען, פיזישען און עקאנאמישען צושטאנד].

youn'ker *n.* (יאנ'-קער) אין דייטשלאנד — א יונקער, אן אדעליגער ; א יונגער מאן פון אן אריסטאקראטישער פאמיליע ; א יונגער מענש, א בחור.

you'pon *n.* (יוה'-פאן) ז. *yapon*

your *pr.* (יוהר) אייער, אייערע ; דיין, דיינע.

you're (יוהר) פערקירצונג פון *you are* [איהר זייט].

yours *pr.* (יוהרז) אייערער ; אייערס ; 1. וואס בעלאנגט צו אייך ; 2. אייערע אייגענע ; 3. אייער אייגענטום ; 3. אייער בריעף. 3. Yours of the 16th inst. is at hand.

yourself' *pr.* (יור-סעלף') איהר אליין ; איהר זעלבסט ; דו אליין, דיך אליין ; דו זעלבסט.

yourselves' *pr.* (יור-סעלווז') איהר אליין, איהר זעלבסט ; אייך אליין, אייך זעלבסט.

yours to command' (יוהרז טו קאַ־מענד') צו אייערע דיענסטע, גרייט צו דיענען, אייער ערגעבענסטער [ביים אונטערשרייבען דעם נאָמען אונטער אַ בריעף].
yours tru'ly (יוהרז טרוה'־לי) ערגעבענסט אייערער [ביים אונטערשרייבען דעם נאָמען אונטער אַ בריעף].
youse *n.* (יוהז) ז. *chetah*
youth *n.* (יוהטה) יוגענד, יוגענד־צייט, יוגענד־אַלטער; אַ יונגלינג, אַ יונגערמאַן; יונגע לייט.
youth'ful *a.* (יוהטה'־פול) יוגענדליך, יונג; וואָס איז שייך צו דער יוגענד; וואָס פּאַסט פאַר דער יוגענד; פריש.
youth'ful age (יוהטה'־פול איידזש) יוגענד־אַלטער, יוגענד־צייט.
youth'fully *adv.* (יוהטה'־פול־אי) אויף אַ יוגענדליכען שטייגער; מעשה יונגערמאַן.
youth'fulness *n.* (יוהטה'־פול־נעס) יוגענדליכקייט, יונגקייט.
youth'hood *n.* (יוהטה'־הוד) יוגענד, יוגענד־צייט.
youth'like *a.* (יוהטה'־לאַיק) ווי יוגענד־ליך, עהנליך צו יוגענד.
youth'ly *a.* and *adv.* (יוהטה'־לי) יוגענדליך, וואָס איז שייך צו דער יוגענד; אויף אַ יוגענדליכען שטייגער.
youth'ness *n.* (יוהטה'־נעס) יוגענדליכקייט, יונגקייט.
youth'some *a.* (יוהטה'־סאַם) יוגענדליך, יונג, פריש.
you'thy *a.* (יוה'־טהי) ז. *youthful*
youze *n.* (יוהז) ז. *chetah*
yowl *v.* and *n.* (יאַול) וואיען [ווי אַ הונד]; אַ געשריי טהאָן [ווי פון וועהטאָג אָדער שרעק]; דאָס וואיען [פון אַ הונד].
yow'ling *n.* (יאַו'־לינג) וואיען; דאָס שרייען.

yp'siliform *a.* (איפּ'־סי־לי־פאָרם) וואָס האָט די פאָרם פון דעם גריכישען בוכשטאַב איפּסילאָן [Υ].
yr. פערקירצונג פון *your* אָדער *year*
yrs. פערקירצונג פון *years* אָדער *yours*
Y-track *n.* (הוואַי'־טרעק) אַ קורצע אייזענבאַהן־ליניע, וואָס ליעגט פערפּענדיקולאַר צו דער הויפּט ליניע און איז פעראייניגט מיט איהר אין דער פאָרם פון בוכשטאַב *Y*. דיעזע ליניע דיענט אַנשטאָט אַ דרעה־פּלאַטפאָרם [ז. *turn-table*], כדי אומצודרעהען לאָקאָמאָטיווען און וואַגאָנען.
yt'tria *n.* (איט'־רי־אַ) [אַזאַ איטער־ערד] אָקסידירטער מעטאַל וואָס זעהט אויס ווי אַ ווייסער פּראַשעק].
yt'tric *a.* (איט'־ריק) וואָס איז שייך צו איטריאום. ז. *yttrium*
yt'trious *a.* (איט'־רי־אַס) וואָס איז שייך צו איטער־ערד. ז. *yttria*
yt'trium *n.* (איט'־רי־אַם) איטריאום [אַזאַ טונקעל־גרויער מעטאַל־פּראַשעק].
yt'trium-gar'net *n.* (איט'־רי־אַם־גאַר'־נעט) אַ גראַנאַט [אַזאַ עדעלשטיין. ז. *garnet*] וואָס ענטהאַלט אין זיך אַ קליינעם טייל איטריום [ז. *yttrium*].
yttroce'rite *n.* (איט־ראָ־סי'־ראַיט) איטראָסעריט [אַ זעלטענער וויאָלעט־בלויער מעטאַל].
yttrocolum'bite *n.* (איט־ראָ־קאָ־לאַמ'־באַיט) ז. *yttrotantalite*
yttrotan'talite *n.* (איט־ראָ־טען'־טע־לאַיט) איטראָטאַנטאַליט [אַזאַ זעלטענער מינעראַל פון שוואַרצען אָדער ברוינעם קאָליר].
yu *n.* (יוה) דער נעפריט [אַ מין גרינליכער מינעראַל]. ז. *jade*

Yucca

yuc'ca *n.* (יאַק'־אַ) די יוקאַ אָדער פּאַלמען־ליליע [אַ מין פּאַלמען־עהנליכע פּלאַנצע פון צענטראַל־אַמעריקאַ].
yug *n.* (יוג) ז. *yuga*
yu'ga *n.* (יוה'־גאַ) ביי די הינדוסען — די יוגאַ, דאָס וועלט־אַלטער, איינע פון די פעריאָדען אויף וועלכע עס טיילט זיך דער דויער פון דער וועלט.
yuh *n.* (יוה) ז. *yu*
yu'lan *n.* (יוה'־לען) אַ כינעזישער מאַגנאָליע־בוים. ז. *Magnolia*
Yule *n.* (יוהל) וויינאַכטען, דער יום־טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט.
Yule block (יוהל בלאָק) ז. *Yule log*
Yule clog (יוהל קלאָג) ז. *Yule log*
Yule'-eve *n.* (יוהל'־איוו) דער ווייה־נאַכטס־אָבענד, דער טאָג און דער אָבענד פאַר וויינאַכטען [קריסטוס'עס געבורט].
Yule log (יוהל לאָג) דער ווייהנאַכטס־קלאָץ, אַ פּעביגער קלאָץ, וועלכען מען פלעגט אָנציגדען צו וויינאַכטען [לכבוד קריסטוס'עס געבורט].
Yule'-tide *n.* (יוהל'־טאַיד) די ווייה־נאַכטס־צייט [די צייט פון יום טוב לכבוד קריסטוס'עס געבורט].
yun'gan *n.* (יאַנ'־גען) ז. *dugong*
yunx *n.* (יאַנקס) ז. *wryneck*
yu'pon *n.* (יוה'־פּאָן) ז. *yapon*
yurt *n.* (יוהרט) אַ יורטע, אַ סיבירישע הייזעל אָדער געצעלט [ביי די יאַקוטען].
Y. W. C. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Young Women's Christian Association*
Y. W. H. A. ראשי תבות פון די ווערטער *Young Women's Hebrew Association*

Z

Z, z (זיע) דער זעקס און צוואַנציגסטער און לעצטער בוכשטאַב פון דער *a-b-c*
Z *n.* (זיע) עטוואָס עהנליכעס אין פאָרם צום בוכשטאַב *Z*.
Za'baism *n.* (זיי'־בע־איזם) ז. *Sabianism*
Za'bism *n.* (זיי'־ביזם) ז. *Sabianism*
zac *n.* (זעק) ז. *zebuder*
zaf'fer *n.* (זעפ'־ער) זאַפּער אָדער זאַפּ־לאַר [אַ זויערשטאָף־פערבינדונג מיט דעם מעטאַל קאָבאַלט, געברויכט אין פּראָדוצירען די קאָבאַלט־בלויע פאַרב]. ז. *cobalt blue*
zaf'fer-blue *n.* (זעפ'־ער־בלוה) קאָבאַלט־בלוי. ז. *cobalt blue*
zaf'fre *n.* (זעפ'־ער) ז. *zaffer*
za'im *n.* (זאַ'־אים) אַ הויפּטלינג פון טערקישער רייטענדער מיליץ.
zalamb'dodont *a.* (זע־לעמ'־דאָ־דאָנט) וואָס האָט קורצע באַק־ציינער מיט איין בערגעלע אויף זיי אין דער פאָרם פון אַ *V* [וועגען חיות].
zam'bo *n.* (זעמ'־באָ) ז. *sambo*
zambom'ba *n.* (טהעמ־באָמ'־באַ) אַזאַ שפּאַנישער מוזיקאַלישער אינסטרומענט [בעשטעהט פון אַ ליימענער כלי בעצויגען מיט פּאַרמעט, דורך וועלכען עס איז דורכגעשטעקט אַ שטעקעל. די קלאַנגען בעקומט מען רייבענדיג דאָס שטעקעל].
za'mia *n.* (זיי'־מי־אַ) דער צאַפּען־פּאַרן אָדער צאַפּען־פּאַפּאַראָטניק [אַן אַמעריקאַנישע פּלאַנצע מיט אַ צאַפּען־עהנליכען נאַקעטען שטאַם].
zam'indar *n.* (זעמ'־אין־דאַר) ז. *zemindar*
zam'indari *n.* (זעמ'־אין־דאַ־רי) דאָס לאַנד פון אַ זעמינדאַר. ז. *zemindar*
zamouse' *n.* (זע־מוהס') דער קורץ־הארנדיגער וועסט־אַפריקאַנישער בופּעלאָקס.
zana'na *n.* (זע־נאַ'־נאַ) ז. *zenana*
zan'der *n.* (זענ'־דער) אַ זאַנדער [אַזאַ אייראָפּעאישער פיש].
zanel'la *n.* (זע־נעל'־אַ) אַזאַ איבערצוג־שטאָף פאַר רעגען־שירעמס.
zant *n.* (זענט) ז. *zander*
Zan'te *n.* (זענ'־טע) ז. *Zante-wood*
Zan'te cur'rant (זענ'־טע קאַר'־ענט) אַזאַ ראָזשינקע אָדער טרויב אָהן קערנדלעך.
Zan'te fus'tic (זענ'־טע פאַס'־טיק) דאָס געלב־האָלץ, דאָס האָלץ פון דעם געלב־האָלץ בוים. ז. *smoke-tree*
Zan'te-wood *n.* (זענ'־טע־הוואוד) = אַטלאַס־האָלץ [ז. *satinwood*]; געלב־האָלץ [ז. *Zante fustic*].
za'ny *n.* and *v.* (זיי'־ני) אַ פּאַיאַץ, אַ קלאָון; אַ פּאַיאַץ, וואָס קרימט נאַריש איינער אַן אַנדער פּאַיאַץ אָדער אַנדערע שפּיעלער; נאַריש איבערקרימען; שפּיעלען די ראָלע פון אַ פּאַיאַץ.
za'nyism *n.* (זיי'־ני־איזם) פּאַיאַצעריי, קלאָונישע שטיק; נארישע איבערקרימונג.
zan'ze *n.* (זאַנ'־זע) אַזאַ אַפריקאַנישער מוזיקאַלישער אינסטרומענט.
zapatea'do *n.* (טהע־פּאַ־טי־אַ'־דאָ) אַזאַ שפּאַנישער טאַנץ, אין וועלכען מען קלאַפּט אָב דעם טאַקט מיט די פיס.
zaph'ara *n.* (זעפ'־ע־ראַ) ז. *zaffer*
zapotil'la *n.* (זעפּ־אָ־טיל'־אַ) ז. *sapodilla*
Zarathus'trian *a.* and *n.* (זער־ע־טהוהס'־טרי־ען) ז. *Zoroastrian*
Zarathus'trianism *n.* (זער־ע־טהוהס'־טרי־ען־איזם) ז. *Zoroastrianism*

Zarathus'trism *n.* (זער-ע-טהוהס'-טריזם) ז. ***Zoroastrianism***

zarf *n.* (זארף) א געשטעל פאר א קאפע־טאס [אין געברויך אין די אריענטאלישע לענדער].

zar'nich *n.* (זאר'-ניק) אר־פערמענט, סעניק־פארב. ז. ***orpiment***

zax *n.* (זעקס) [א געצייג די שפיץ־האק צום שניידען און דורכלעכערען גריפעל־פלאטען אדער שיעפער־פלאטען].

Z. B. T. ראשי תבות פון די ווערטער Zion Bemishpat Tipodeh [ציון במשפט תפדה — דער נאמען פון א גע־היימער ברידערליכער ארגאניזאציאן פון אידישע סטודענטען פון די קאלעדזשעס און אוניווערזיטעטען פון די פעראייניג־טע שטאאטען פון אמעריקא און קענעדא, געגרינדעט אין יאהר 1889].

Ze'a *n.* (זיע'-א) דער מין מאאיס אדער קוקורוזע. ז. ***maize***

zeal *n.* (זיעל) אייפער, חשק, לוסט, שטאר־קע איבערגעבענהייט; דאס סטארען זיך, דאס טהאן אדער שטרעבען צו עפעס מיט היץ און איבערגעבענהייט.

zeal'less *a.* (זיעל'-לעס) אהן אייפער, אהן חשק, אהן לוסט.

zeal'ot *n.* (זעל'-אט) איינער וואס טהוט עפעס מיט צו פיעל איבערגעבענהייט; א זעלאט, א פאנאטיקער, א פאנאטישער אנהענגער.

Zeal'ot *n.* (זעל'-אט) א זעלאט, א קנאי [איינער פון א פאטריאטישער אידישער סעקטע, וועלכע האט ביטער בעקעמפפט די רוימישע הערשאפט אין דער צייט פון חורבן בית שני].

zealot'ical *a.* (זי-לאט'-אי-קעל) זע־לאטיש, איבערטריבען אייפריג, פאנאטיש.

zeal'otism *n.* (זעל'-אט-איזם) זעלא־טיזם, איבערטריבענע אייפריגקייט, פא־נאטישקייט.

zeal'otist *n.* (זעל'-אט-איסט) ז. ***zealot***

zeal'otry *n.* (זעל'-אט-רי) איבערטרי־בענער אייפער, צו שטארקע איבערגעבענ־הייט; זעלאטיזם, פאנאטיזם.

zeal'ous *a.* (זעל'-אס) אייפריג, היציג; מיט איבערגעבענהייט, מיט חשק.

zeal'ously *adv.* (זעל'-אס-לי) מיט אייפער, מיט היץ, מיט גרויס חשק אדער איבערגעבענהייט.

zeal'ousness *n.* (זעל'-אס-נעס) אייפ־ריגקייט, היציגקייט, איבערגעבענהייט, גרויס חשק.

ze'bec *n.* (זיע'-בעק) ז. ***xebec***

ze'beck *n.* (זיע'-בעק) ז. ***xebec***

ze'bra *n. and a.* (זיע'-ברא) א זעברא [א מין אפריקאנישער עזעל מיט א גע־שטרייפטער פעל]; עהנליך צו די שטרײ־פען אויף א זעברא; געשטרייפט אין דער לענג [ווי א זעברא].

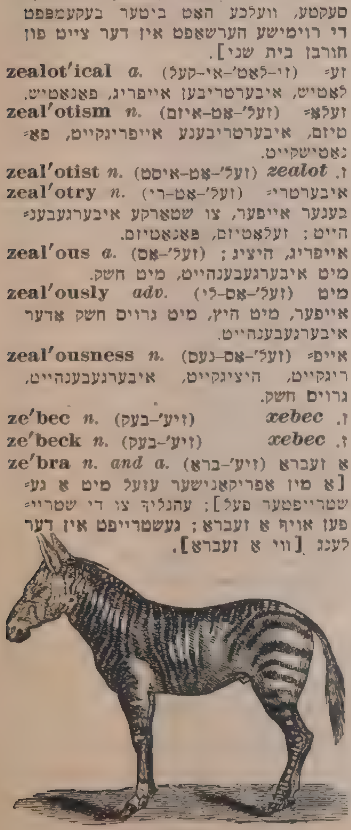

Zebra

ze'bra-cat'erpillar *n.* (זיע'-ברא-קעט'-ער-פיל-אר) דאס זעברא־ווערימעל [אזא לארווע אדער אינזעקטען־ווערימעל מיט שווארצע און געלע שטרייפען, וואס שפייזט זיך מיט גרינסען].

ze'bra-opos'sum *n.* (זיע'-ברא-א-פאס'-אם) ז. ***zebra-wolf***

ze'bra-poi'son *n.* (זיע'-ברא-פאי'זן) דער זעברא־גיפט [אזא אפריקאנישער בוים מיט א זעהר גיפטיגען זאפט].

ze'bra-spi'der *n.* (זיע'-ברא-ספאי'-דער) א טאראנטולא, אזא שפין. ז. ***tarantula***

ze'bra-wolf *n.* (זיע'-ברא-וואולף) דער זעברא־וואלף [אזא געשטרייפטעס וואלף־עהנליכעס בייטעל־טהיער פון טאס־מאניען]. ז. ***Marsupialia***

ze'bra-wood *n.* (זיע'-ברא-הוואוד) זעברא־האלץ [אזא הארטעס, שעהן־גע־שטרייפטעס האלץ פון געוויסע ביימער]; דער זעברא־האלץ בוים.

ze'bra-wood'pecker *n.* (זיע'-ברא-הוואוד'-פעק-ער) דער זעברא־האלץ־פיקער [אזא געשטרייפטער האלץ־פיקער]. ז. ***woodpecker***

ze'brine *a.* (זיע'-ברין) זעברא־ארטיג, געשטרייפט ווי א זעברא, עהנליך צו א זעברא. ז. ***zebra***

ze'bu *n.* (זיע'-ביו) [אן אינ־דישער הארבאטער אקס אדער קוה].

Zebu

ze'bub *n.* (זיע'-באב) די זעבוב, אזא גרויסע, שעדליכע אביסינישע פליעג.

zeb'uder *n.* (זעב'-או-דער) די קאווקא־זישע ווילדע ציעג.

zecchi'no *n.* (טסעק-קיע'-נאו) ז. ***sequin***

zech'in *n.* (זעק'-אין) ז. ***sequin***

zed *n.* (זעד) אן איי־; דער בוכשטאב *z*; אן ענגלישער שטאנג אין דער פארם פון *Z*.

zed'oary *n.* (זעד'-א-ע-רי) דער ציטער־ווארצעל אדער זעדאאריא־ווארצעל [אזא שמעקענדער ווארצעל געברויכט אין מעדי־צין און אויך אין פארב].

zee *n.* (זיע) דער בוכשטאב *z*.

ze'in *n.* (זיע'-אין) צעאין [דער קליי־שטאף פון קוקורוזע].

ze'ine *n.* (זיע'-אין) ז. ***zein***

zeit'geist *n.* (צאיט'-גאיסט) דער צייט־גייסט, דער גייסט פון א בעשטימטער צייט.

zelo'so *a.* (דזע-לאו'-סאו) אין מו־זיק — אייפריג, מיט חשק, מיט ענערגיע, ענטוזיאסטיש.

zelotyp'ia *n.* (זעל-א-טיפ'-אי-א) זע־לאטיפיע, אן אוננארמאלע, קראנקהאפטע איבערטריבענע איבערגעבענהייט, אייפרי־קייט אדער פאנאטיזם.

zelotyp'ic *a.* (זעל-א-טיפ'-איק) זעלא־טיפיש, מיט קראנקהאפטער איבערטריבע־נער אייפריגקייט אדער פאנאטיזם.

zem'indar *n.* (זעמ'-אינ-דאר) א זעמינדאר, א לאנד־פאכטער אדער לאנד־האלטער פון דער רעגיערונג אין אינדיען.

zem'indary *n.* (זעמ'-אינ-דא-רי) דאס רעכט אדער דאס לאנד פון א זעמינדאר. ז. ***zemindar***

zem'mi *n.* (זעמ'-אי) די בלינד־מויז. ז. ***mole-rat***

zem'ni *n.* (זעמ'-ני) די בלינד־מויז. ז. ***mole-rat***

zem'stvo *n.* (זעמ'-סטווא) א זעמסטווא [אין רוסלאנד — א בעצירקס־פערוואל־טונג פאר לאקאלע אנגעלעגענהייטען, וואס בעשטעהט פון לאנד־אייגענטימער און פון פערטרעטער פון די פויערים און שטאדטי־שע איינוואהנער].

Zem'zem *n.* (זעמ'-זעם) דער הייליגער ברונעם אין מעקא נעבען דער קאאבא [ז. ***Kaaba***], וועלכער האט, לויט דער מאה־מעדאנישער לעגענדע, זיך געבילדעט פון זיך, אום צו ראטעווען פון דארשט הגר'ען און ישמעאל'ען.

zena'ide *n.* (זי-נעי'-איד) אזא אמע־ריקאנישע טויב.

zena'na *n.* (זע-נא'-נא) די פרויען־אב־טיילונג פון א הויז אין אינדיען; א אינ־דישער הארעם.

Zend *n.* (זענד) די זענדישע שפראך, די פערצייטיגע פערזישע שפראך פון דער זענדאוועסטא [די הייליגע שריפטען פון די פערצייטיגע פערזיער].

Zend-Aves'ta *n.* (זענ-דא-וועס'-טא) די זענדאוועסטא [די הייליגע שריפטען פון די פערצייטיגע פערזיער].

zen'dik *n.* (זענ'-דיק) אן אונגלויביגער, אן אפיקורס [אין די אזיאטישע לענדער].

ze'nick *n.* (זיע'-ניק) די סוריקאטע [אזא חיה'לע]. ז. ***suricate***

ze'nik *n.* (זיע'-ניק) די סוריקאטע [אזא חיה'לע]. ז. ***suricate***

ze'nith *n.* (זיע'-ניטה) 1. דער זעניט [דער פונקט אין הימעל גלייך איבער איי־נעמס קאפ]; 2. דער העכסטער פונקט, דער קולמינאציאנס־פונקט, די העכסטע שטופע, דער העכסטער גראד.

2. At forty he reached the zenith of his fame.

ze'nithal *a.* (זיע'-ניטה-על) פון דעם זעניט, וואס איז שייך צום זעניט. ז. ***zenith***

ze'nith-dis'tance *n.* (זיע'-ניטה-דיס'-טענס) דער זעניט־אבשטאנד פון א הימעלשען קערפער, דער טייל פון הימעלס־קרייז צווישען דעם זעניט און א הימעל־שען קערפער. ז. ***zenith***

ze'nith-sec'tor *n.* (זיע'-ניטה-סעק'-טאר) א זעניט־סעקטאר [אן אסטראנאמי־שער אינסטרומענט צו בעשטימען דעם זע־ניט־אבשטאנד פון צוויי שטערען, וועלכע געפינען זיך ביים זעניט]. ז. ***zenith-distance***

ze'nith-tel'escope *n.* (זיע'-ניטה-טעל'-אי-סקאופ) א זעניט־טעלעסקאפ [א טעלעסקאפ צו בעשטימען דעם אונטער־שיעד אין דעם זעניט־אבשטאנד פון צוויי שטערען, וועלכע געפינען זיך צו נארד און צו זיד פון דעם זעניט. ז. ***zenith-distance***]

Zeno'nian *a. and n.* (זי-נאו'-ני-ען) וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף

זענא פון עלעא [געלעבט אין 5טען יאהרהונדערט פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג]; וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף זענא פון ציטיום, דעם גרינדער פון דער סטאאישער שולע [געלעבט אין דריטען יאהרהונדערט פאר דער קריסטליכער צייטרעכנונג]; א סטאאיקער [ז. *Stoic*].

Zenon'ic *a.* (זי-נאנ'-איק) וואס איז שייך צום גריכישען פילאזאף זענא. ז. ***Zenonian***.

ze'nu *n.* (זיע'-נוה) א זענו [אזא אפריקאנישע שאף].

ze'olite *n.* (זיע'-א-לאיט) דער צעאליט אדער זעאליט [אזא מינעראל].

zeolit'ic *a.* (זיע-א-ליט'-איק) צעאליט=ארטיג, עהנליך צו צעאליט, וואס איז שייך צו צעאליט אדער בעשטעהט פון צעאליט [אזא מינעראל].

zeolit'iform *a.* (זיע-א-ליט'-אי-פארם) צעאליט=ארטיג, עהנליך צו צעאליט [אזא מינעראל].

zeolitiza'tion *n.* (זיע-א-ליט-אי-זיי'-שאן) פערוואנדלונג [פון א מינעראל] אין צעאליט [אזא מינעראל].

Zeph'iroth *n.* (זעפ'-אי-ראטה) די ספירות. ז. ***Sephiroth***.

zeph'yr *n.* (זעפ'-ער) א זעפיר, דער וועסטליכער ווינד; א לופטעלע, א ווינטעלע; דער זעפיר=שמעטערלינג [אזא שמעטערלינג אדער זומער=פויגעלע]; זעפיר=צייג [א לייכטער, דינער צייג].

zeph'yr cloth (זעפ'-ער קלאהטה) זעפיר=צייג [א דינער, לייכטער וואלענשטאף].

Zeph'yrus *n.* (זעפ'-אי-ראס) אין דער גריכישער מיטאלאגיע — זעפירוס, דער גאט פון דעם וועסטליכען ווינד, דער מילדעסטער פון אלע געטער; דער מין זעפיר=שמעטערלינגע [אזעלכע זומער=פויגעלעך].

zer'da *n.* (זויר'-דא) דער פענעק [אזא אפריקאנישער פוקס]. ז. ***fennèc***.

ze'ro *n.* (זיע'-ראו) א נול [0]; דער פרירונגס=פונקט אויף א טערמאמעטער; דער נידריגסטער פונקט, די נידריגסטע שטופע.

zest *n. and v.* (זעסט) שייד=שאלעכץ [דאס שייד=ווענטעל אדער הייטעל צווישען די טיילען פון א נוס, אפעלסין, לעמאן א. ז. וו.]; שאלעכץ פון לעמאנען אדער אפעלסינען [צום צוגעבען א געשמאק אדער גערוך צו עפעס]; שאלעכץ זאפט פון אפעלסינען אדער לעמאנען; געשמאק; געשמאקקייט; צוגעבען א געשמאק; צואווירצען; אנשניידען דינע פאסיקלעך אפעלסינען=שאלעכץ אדער לעמאן=שאלעכץ; בעשפריצען מיט'ן זאפט פון לעמאן=שאלעכץ אדער אפעלסינען=שאלעכץ.

ze'ta *n.* (זיע'-טא) זעטא [דער זעקסטער בוכשטאב פון דער גריכישער א=בע=צע, וואס ענטשפרעכט דעם ענגלישען בוכשטאב z]; א קעמערעל; דאס צימערעל אין א קלויסטער פאר דעם שמש.

zetet'ic *a. and n.* (זי-טעט'-איק) נאכפארשענד, אונטערזוכענד; א זוכער, א פארשער.

zeug'lodon *n.* (זיוג'-לא-דאן) א פארצייטיגע חיה, עטוואס עהנליך צו א מאנאטי אדער ים=קוה [ז. *manatee*], וועלכע האט דערגרייכט א לענג פון 70 פוס.

zeug'lodont *a. and n.* (זיוג'-לא-דאנט) וואס האט צייהן צוזאמענגעשטעלט פארוויוז; עהנליך צו א פארצייטיגער חיה מיט אזעלכע צייהן, וואס איז געוועזן עטוואס עהנליך צו א ים=קוה; א פארצייטיגע חיה עהנליך צו א מאנאטי אדער ים=קוה. ז. ***zeuglodon***.

zeuglodon'toid *a. and n.* (זיוג-לא-דאנ'-טאיד) ז. ***zeuglodont***.

Zeus *n.* (זיוס) צעאוס [דער הויפט=גאט ביי די פארצייטיגע גריכען].

zey'lanite *n.* (זיע'-לענ-איט) ז. ***ceylonite***.

zib'eline *n. and a.* (זיב'-ע-לין) סויבעל; פון סויבעל. ז. ***sable***.

zib'et *n.* (זיב'-עט) די אזיאטישע אדער אינדישע ציבעט=קאץ [א חיה וועלכע טיילט אוים פון זיך א שארף=ריכענדע, פעטליכע זאפט ווי אלע ציבעט=קעץ און ווערט אפט צוגעוועהנט צום הויז]. ז. ***civet-cat***.

Zibet

zib'etum *n.* (זיב'-ע-טאם) אזא ציבעט=קאץ; דער גערוך פון א ציבעט=קאץ. ז. ***zibet***.

Zif *n.* (זיף) דער חדש אייר.

zigan'ka *n.* (זי-גענ'-קא) א ציגאנקע, א ציגיינער [אזא רוסישער טאנץ]; די מוזיק פאר דיעזען טאנץ.

zig'zag *n., a., adv. and v.* (זיג'-זעג) א זיגזאג; א זיגזאגע ליניע; א זיגזאג=ארטיגער וועג; א זיגזאג=פערמיגע טראנשעע, א פערבינדונגס=גראבען [אין דער בעלאגערונג פון א פעסטונג]; זיגזאג=ארטיג, זיגזאגיג; אויף א זיגזאג=ארטיגען אופן; זיך בעוועגען אין א זיגזאג=ארטיגער ריכטונג; מאכען זיגזאג=פערמיג.

zig'zaggy *a.* (זיג'-זעג-אי) זיגזאגיג, זיגזאג=ארטיג, זיגזאג=פערמיג.

zil'lah *n.* (זיל'-א) א בעצירק אדער פראווינץ אין אינדיען.

zimb *n.* (זימב) א טסעטסע=ארטיגע פליעג אין אביסיניען, וועלכע איז זעהר געפעהרליך פאר הויז=חיות. ז. ***tsetse***.

ziment'-wa'ter *n.* (זי-מענט'-הוואה'-טער) צעמענט=וואסער, קופער=וואסער [קופער=ענטהאלטענדעס וואסער וואס געפינט זיך אין קופער=מינעס].

zinc *n. and v.* (זינק) צינק [א מעטאל]; פערצינקען, בעדעקען מיט צינק.

zinc'-blende *n.* (זינק'-בלענד) ז. ***sphalerite***.

zinc'-col'ic *n.* (זינק'-קאל'-איק) פערגיפטונג מיט צינק.

zin'cic *a.* (זינ'-סיק) וואס איז שייך צו צינק, וואס ענטהאלט צינק; צינק=ארטיג.

zincif'erous *a.* (זינ-סיפ'-ע-ראס) ז. ***zinkiferous***.

zinc'-i'ron *n.* (זינק'-אי'-ערן) ז. ***galvanized iron***.

zin'cite *n.* (זינ'-סאיט) רויט=צינק=ערץ [אזא טונקעל=רויטער מינעראל וואס בעשטעהט פון א כעמישער פערבינדונג פון צינק מיט זויער=שטאף].

zin'ckenite *n.* (זינ'-קענ-איט) ז. ***zinkenite***.

zin'ckic *a.* (זינ'-קיק) ז. ***zincic***.

zinckif'erous *a.* (זינ-קיפ'-ע-ראס) ז. ***zinkiferous***.

zin'ckite *n.* (זינ'-קאיט) ז. ***zincite***.

zin'cky *a.* (זינ'-קי) וואס איז שייך צו צינק; וואס ענטהאלט צינק; צינק=ארטיג, וואס זעהט אויס ווי צינק.

zin'code *n.* (זינ'-קאוד) דער צינק=פאל [נעגאטיווער פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי].

zin'cograph *n.* (זינ'-קא-גרעף) א צינקאגראף, א צינקאגראפישע פלאטע אדער צייכנונג. ז. ***zincography***.

zincog'rapher *n.* (זינ-קאג'-רע-פער) א צינקאגראף, א צינק=שטעכער. ז. ***zincography***.

zincograph'ic *a.* (זינ-קא-גרעפ'-איק) צינקאגראפיש, וואס איז שייך צו צינקאגראפיע. ז. ***zincography***.

zincograph'ical *a.* (זינ-קא-גרעפ'-אי-קעל) ז. ***zincographic***.

zincog'raphy *n.* (זינ-קאג'-רע-פי) צינקאגראפיע, צינק=שטעך=קונסט [די קונסט פון דרוקען פערשיעדענע שריפטען און צייכנונגען, וועלכע זיינען איינגעקריצט אין א צינקענער פלאטע, דורך גראווירען אדער דורך געוויסע כעמישע מיטלען].

zin'coid *a.* (זינ'-קאיד) וואס איז שייך צו צינק; צינק=ארטיג.

zin'colyte *n.* (זינ'-קא-לאיט) יטטייאס וואס קען אויפגעלעזט ווערען דורך עלעקטריציטעט.

zin'cotype *n.* (זינ'-קא-טאיפ) ז. ***zincograph***.

zin'cous *a.* (זינ'-קאס) וואס איז שייך צו צינק; וואס איז שייך צו דעם נעגאטיווען פאל פון אן עלעקטרישער באטעריי.

zinc'-pla'ting *n.* (זינק'-פליי'-טינג) צינק=פלאטירונג, פערצינקונג [איבערציהונג אדער בעדעקונג מיט א דינעם צינק=שיכט].

zinc'-vit'riol *n.* (זינק'-וויט'-רי-אל) צינק=וויטריאל, ווייסער וויטריאל, צינק=סולפאט [א כעמישער שטאף וואס געפינט זיך אלס א מינעראל אדער ווערט בעקומען פון פאנאנדערלאזען צינק אין שוועבעל=זויערע. ווערט געברויכט אין מעדיצין, אין דער פראדוקציאן פון לאק א. ז. וו.].

zinc'-white *n.* (זינק'-הוואיט) צינק=וויים [אזא ווייסע פארב].

Zin'gano *n.* (זינ'-גע-נאו) ז. ***Zingaro***.

Zin'gara *n.* (זינ'-גע-רא) ז. ***Zingaro***.

Zin'gari *n.* (זינ'-גע-רי) ציגיינער.

Zin'garo *n.* (זינ'-גע-ראו) א ציגיינער.

zing'el *n.* (זינג'-על) א צינגעל [דער קליינער עסבארער אייראפעאישער פיש וואס איז עהנליך צו אן אקונע אדער בארש]. ז. ***perch***.

zink *n.* (זינק) צינק. ז. ***zinc***.

zin'kenite *n.* (זינ'-קענ-איט) צינקעניט [אזא שטאהל=גרויער מינעראל].

zinkif'erous *a.* (זינ-קיפ'-ע-ראס) וואס ענטהאלט צינק.

zin'kite *n.* (זינ'-קאיט) ז. ***zincite***.

zin'ky *a.* (זינ'-קי) ז. ***zincky***.

Zi'on *n.* (זאי'-אן) ציון [א בארג אין ירושלים אויף וועלכען דער בית=המקדש איז געשטאנען]; ירושלים; דאס פאלק ישראל; די פארצייטיגע אידישע מלוכה.

Zi'onism *n.* (זאי'-אנ-איזם) ציוניזם, די בעוועגונג צו בעזעצען אידען אין פאלעסטינא און דארט שאפען א קולטורעלען און פאליטישען אידישען צענטער אויף אויטאנאמישע יסודות.

Zi'onist *n. and a.* (זאי'-אנ-איסט) א ציוניסט, אן אנהענגער פון ציוניזם; ציוניסטיש. ז. ***Zionism***.

Zi'onist flag (זאי'-אַנ-איסט פלעג) דער ציוניסטישער פלאַג [דער פלאַג פון די ציוניסטען וועלכער האָט צוויי האריזאַנטאַלע בלויע שטרייפען אויף אַ ווייסען פעלד און אַ מגן דוד אין מיטען]. ז. איל. *"National Flags"*

Zionis'tic *a.* (זאי-אַנ-איס'-טיק) ציוניסטיש. ז. *Zionism*

Zi'onward *adv.* (זאי'-אַנ-הוואָרד) צו ציון צו; צום הימעל צו.

zip *n.* (זיפּ) [דער גערויש פון אַן ז-זיפּ אַרויסגעשאָסענער קויל ווי זי שניידט דורך די לופט].

zir'con *n.* (זויר'-קאַן) דער צירקאַן [אַזאַ מינעראַל פון אַ שוואַרצליך-געלבען קאָליר].

zirco'nia *n.* (זויר-קאָו'-ני-אַ) צירקאַן-ערד אָדער אָקסידירטער צירקאַניום [זעהר אַ האַרטער ווייסער מעטאַל, וואָס קען קריצען און שניידען גלאָז].

zirco'nian *a.* (זויר-קאָו'-ני-ען) ז. *zirconic*

zirco'nic *a.* (זויר-קאַנ'-איק) צירקאַניש, וואָס איז שייך צו צירקאַניום. ז. *zirconium*

zir'conite *n.* (זויר'-קאַנ-איט) אַ מין צירקאַן. ז. *zircon*

zirco'nium *n.* (זויר-קאָו'-ני-אַם) צירקאַניום [אַזאַ כעמישער מעטאַל-עלעמענט].

zith'er *n.* (זיטה'-ער) אַ ציטרע [אַזאַ מוזיקאַלישער אינסטרומענט]. ז. *cither*

zith'erist *n.* (זיטה'-ער-איסט) אַ ציטרע-שפּיעלער, איינער וואָס שפּיעלט אויף אַ ציטרע. ז. *cither*

zith'ern *n.* (זיטה'-ערן) ז. *cither*

Ziza'nia *n.* (זאי-זיי'-ני-אַ) אינדישע רייז, אַ מין גראָזען, וואָס וואַקסען אין פייכטע ערטער [דיענען אַלס שפּייז פאַר ווילדע ענטלעך].

Ziz'yphus *n.* (זיז'-אי-פאַס) דער אידען-דאָרן [אַ מין דאָרן-פלאַנצע פון די טראָפּישע לענדער פון אַזיען און אַמעריקאַ].

zo'a *n.* (זאָו'-אַ) לעבעדיגע בעשעפענישען. ז. *zoon*

Zoantha'ria *n.* (זאָו-ענ-טהיי'-רי-אַ) דער מין בלומען-טהיערע [אַזעלכע מינים פּאָליפּען וואָס בילדען אוים געוויסע פאָרמען פון קאָראַלען].

zoantha'rian *n. and a.* (זאָו-ענ-טהיי'-רי-ען) אַ בלומען-טהיער; וואָס איז שייך צו אַ בלומען-טהיער. ז. *Zoantharia*

zoan'thoid *n.* (זאָ-ענ'-טהאָיד) אַ בלומען-טהיער. ז. *Zoantharia*

zoan'thropy *n.* (זאָ-ענ'-טהראָ-פּי) זאָאַנטראָפּיע, אַ מין משוגעת, ביי וועלכער דער מענש בילדעט זיך איין, אַז ער איז אַ חיה.

zo'bo *n.* (זאָו'-באָו) דער זאָבאָ, אַזאַ בהמה וואָס שטאַמט אַרויס פון דער פּאָרונג פון אַ יאַק מיט אַ זעבו. ז. *yak* און *zebu*

zoc'co *n.* (זאַק'-אָו) ז. *socle*

zoc'colo *n.* (זאַק'-אָ-לאָו) ז. *socle*

zo'cle *n.* (זאָוקל) ז. *socle*

zo'diac *n.* (זאָו'-די-עק) דער זאָדיאַק אָדער טהיער-קרייז, די צוועלף שטערן-גרופּען אָדער מזלות [טלה, שור, תאומים, סרטן, אריה, בתולה, מאזנים, עקרב, קשת, גדי, דלי, דגים], וועלכע בילדען אוים אַ ברייטען קרייז אין הימעל, און דורך דיעזען קרייז נעהט דורך די זון אין משך פון אַ יאָהר צייט אין איהר כלומרש'דיגער קרייז-בעוועגונג אַרום דער ערד; אַ קרייז; אַ פאָלשטענדיגע קרייז-בעוועגונג.

Zodiac

zodi'acal *a.* (זאָ-דאי'-ע-קעל) וואָס איז שייך צום זאָדיאַק. ז. *zodiac*

zodi'acal light (זאָ-דאי'-ע-קעל לאַיט) דאָס זאָדיאַק-ליכט [אַ שוואַכער שיין וואָס בעמערקט זיך אויפ'ן הימעל אין דער ליניע פון זונענגאַנג — אום פריהלינג ביים זונען-אונטערגאַנג און אין הערבסט ביים זונען-אויפגאַנג — אין דער צייט פון דער זונענווענדע, ד. ה. ווען דער טאָג איז גלייך צו דער נאַכט].

zodi'acal signs (זאָ-דאי'-ע-קעל סאַינז) די צייכענס פון זאָדיאַק, די צוועלף סמנים, מיט וועלכע מען בעצייכענט די צוועלף מזלות פון יאָהר [ז. איל. *zodiac*, וואו די זאָדיאַק-צייכענס געפינען זיך צווישען די ציפערען און די פיגורען].

zodioph'ilous *a.* (זאָו-די-אַפ'-אי-לאַס) וואָס ליעבט חיות אָדער לעבעדיגע בעשעפענישען [וועגען פלאַנצען, וועלכע ווערען בעפרוכטעט פון דעם בלומען-שטויב, וואָס ווערט איבערגעטראַגען פון איין פלאַנצע צו דער צווייטער דורך אינזעקטען].

zoe'a *n.* (זאָ-איע'-אַ) אַ געוויסער ענטוויקלונגס-צושטאַנד פון געוויסע קרעבסען און ענליכע בעשעפענישען; אַ בעשעפעניש אין דיעזער ענטוויקלונגס-שטופע.

zoe'ther *n.* (זאָ-איע'-טהער) אַ כלומרש'דיגער שטאָף, וועלכער ווערט פון איינינגע בעטראַכט אַלס די אורזאַכע פון מעזמעריזם און ענליכע ערשיינונגען. ז. *mesmerism*

zoet'ic *a.* (זאָ-עט'-איק) זאָעטיש, לעבענד; וואָס איז שייך צום לעבען.

zo'etrope *n.* (זאָו'-אי-טראָופּ) אַ זאָאָטראָפּ אָדער לעבענס-ראָד [אַזאַ זיך-דרעהענדעס שפּיעלצייג, אין וועלכען פיגורען ווייזען אוים ווי לעבעדיגע].

zoiat'ria *n.* (זאָו-אי-עט'-רי-אַ) וועטערינאַרע מעדיצין, היילונג פון קראַנקע בהמות און חיות.

zo'ic *a.* (זאָו'-איק) זאָאיש, וואָס איז שייך צו לעבעדיגע בעשעפענישען; וואָס ענטהאַלט אין זיך פאָסילען אָדער פערשטיינערטע איבערבלייבונגען פון לעבעדיגע בעשעפענישען [וועגען פעלזען].

Zoil'ean *a.* (זאָ-איל'-אי-ען) זאָאיליש, כאַראַקטעריסטיש פאַר דעם גריכישען קריטיקער זאָאילוס. ז. *Zoilism*

Zo'ilism *n.* (זאָו'-איל-איזם) זאָאיליזם, אונגערעכטע קריטיק [לויט דעם נאָמען פון איינעם זאָאילוס, אַ גריך, וואָס האָט געלעבט אין פיערטען יאָהרהונדערט פאַר קריסטוס'עס געבורט און האָט זעהר שאַרף, בייסענד און מיט אונרעכט קריטיקירט דעם גריכישען פּאָעט האָמער].

Zo'ilist *n.* (זאָו'-אי-ליסט) אַ זאָאיליסט, אַ נאָכאַהמער פון זאָאילוס, אַן אונגערעכטער קריטיקער. ז. *Zoilism*

zoi'site *n.* (זאָי'-סאַיט) דער זאָאיסיט [אַזאַ מינעראַל].

zo'ism *n.* (זאָו'-איזם) זאָאיזם, די לעהרע, אַז די אורזאַכע פון לעבען ליעגט אין אַ בעזונדערער לעבענס-קראַפט. ז. *vitalism*

zo'ist *n.* (זאָו'-איסט) אַ זאָאיסט, אַן אַנהענגער פון זאָאיזם. ז. *zoism*

zois'tic *a.* (זאָ-איס'-טיק) זאָאיסטיש, וואָס איז שייך צו זאָאיזם [ז. *zoism*]; וואָס איז שייך צו לעבעדיגע אָרגאַניזמען אָדער צום לעבענס-פּרינציפּ; וויטאַליסטיש; וואָס איז שייך צו חיות.

Zo'laism *n.* (זאָו'-לאַ-איזם) זאָלאַאיזם, די כאַראַקטעריסטישע אייגנשאַפטען פון די ווערק פון עמיל זאָלאַ; נאַטוראַליזם אין ליטעראַטור. ז. *naturalism*

Zöll'ner's lines (צויל'-נערז לאַינז) צעלנער'ס ליניעס [פּאַראַלעלע ליניעס וואָס זעהען אוים ניט פּאַראַלעל צוליעב דעם וואָס זיי ווערען דורכגעקרייצט פון אַ רייה שיפּע ליניעס].

zoll'verein *n.* (צאָול'-פער-אַין) דער צאָל-פעראיין, די אַמאָליגע פעראייניגונג פון די נאָרדליכע דייטשע מלוכות, וועלכע געהען איצט אַריין אין דער דייטשער אימפּעריע, מיט דעם ציעל צו האָבען אַן איינהייטליכען טאַריף אויף אַריינגעפיהרטע אויסלענדישע סחורות; אַ פעראייניגונג פון בעזונדערע מלוכות מיט דעם ציעל צו האָבען אַן איינהייטליכען טאַריף.

zo'na *n.* (זאָו'-נאַ) אין אַנאַטאָמיע — אַ פּאַס, אַ גאַרטעל [וועגען אַ מוסקול אָדער הייטעל וואָס רינגעלט עפּעס אַרום ווי אַ פּאַס אָדער גאַרטעל].

zo'nal *a.* (זאָו'-נעל) וואָס זעהט אוים ווי אַ גאַרטעל אָדער פּאַס; איינגעריכטעט אין גאַרטלען אָדער רינגען.

zo'nally *adv.* (זאָו'-נעל-אי) אין דער פאָרם פון אַ פּאַס אָדער גאַרטעל.

zo'nar *n.* (זאָו'-נאַר) אַ שוואַרצער לעדערנער פּאַס, מיט וועלכען אידען און קריסטען אין די מאַכמעדאַנישע לענדער פלעגען אַמאָל מוזען זיך אַרומגאַרטלען, כדי מען זאָל דערקענען, אַז זיי זיינען ניט קיין מאַכמעדאַנער.

zo'nary *a.* (זאָו'-נע-רי) וואָס האָט די פאָרם פון אַ פּאַס אָדער גאַרטעל.

zo'nate *a.* (זאָו'-נייט) געצייכענט מיט רינגען אָדער פּאַסען [וועגען פלאַנצען]; מיט קאָלירטע פּאַסען אָדער רינגען [וועגען חיות].

zon'da *n.* (זאָנ'-דאַ) אַזאַ הייסער ווינד, וואָס ברייגנט מיט זיך וואָלקענס שטויב און זאַמד, אין די אַנדעס-בערג אין אַרגענטיניען.

zone *n. and v.* (זאָון) — אין געאָגראַפיע די זאָנע, אַ פּאַס אָדער שטרייף לאַנד, וועלכער כאַראַקטעריזירט זיך מיט אַ בעזונדערען קלימאַט [אַזעלכע זאָנען זיינען דאָ פינף: די הייסע זאָנע, וועלכע גרענעצט זיך פון ביידע זייטען מיט די טראָפּיקען (ז. *tropic*); צוויי קאַלטע זאָנען צווישען די פּאָלען און די פּאָלאַר-קרייזען (ז. *polar circles*) און צוויי מיטעלמעסיגע זאָנען צווישען די פּאָלאַר-

קרייזען און די טראָפּיקען איז ביידע האַלב-קוגלען פון דער ערד. ז. איל.]; אַ שטרייף לאַנד וואָס צייכענט זיך אויס מיט עפּעס פון די אַנדערע שטרייפען לאַנד; אַ פּאַס, אַ שטרייף, אַ גאַרטעל; אַרום-קרייזען ווי מיט אַ זאָנע אָדער פּאַס; פּאַנאַנדערטיילען אין זאָנען אָדער שטרייפען; זיך אויסבילדען אָדער פאָרמירען אין זאָנען.

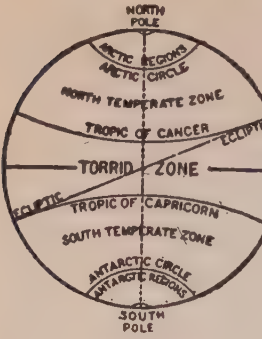

Zones

zoned *a.* (זאָונד) מיט אַ גאַרטעל; וואָס האָט גאַרטלען אָדער בענדער.

zone'less *a.* (זאָונ'-לעס) אָהן אַ גאַר-טעל, ניט אַרומגעגאַרטעלט; לויז געקליי-דעט.

zonif'erous *a.* (זאָ-ניפ'-ע-ראָס) וואָס האָט אַ זאָנע; וואָס האָט אַ גאַרטעל. ז. *zone*.

zon'nar *n.* (זאָנ'-אַר) ז. *zonar*.

zo'nula *n.* (זאָו'-ניו-לאַ) אין אַנאַטאָ-מיע — אַ קליינער גאַרטעל, פּאַס אָדער רינג.

zo'nular *a.* (זאָו'-ניו-לאַר) וואָס איז שייך צו אַ זאָנע, גאַרטעל אָדער רינג; אויסגעברייטעט [וועגען דער פּלאַצענטאַ. ז. *placenta*].

zo'nule *n.* (זאָו'-ניול) ז. *zonula*.

zo'nulet *n.* (זאָו'-ניו-לעט) אַ קליינע זאָנע, אַ קליינער פּאַס אָדער שטרייף.

zo'nure *n.* (זאָו'-ניור) אַזאַ אַפריקאַנישע יאַשטשערקע אָדער עקדיש.

Zonure

Zoo *n.* (זוה) אַ זאָאָלאָגישער גאַרטען, אַ טהיער-גאַרטען.

zoobi'otism *n.* (זאָו-אָ-באַי'-אָ-טיזם) ז. *biotics*.

zo'oblast *n.* (זאָו'-אָ-בלעסט) ז. *bioplast*.

zoochem'ical *a.* (זאָו-אָ-קעמ'-אי-קעל) זאָאָכעמיש, וואָס איז שייך צו זאָאָכעמיע. ז. *zoochemistry*.

zoochem'istry *n.* (זאָו-אָ-קעמ'-איס-טרי) זאָאָכעמיע [די כעמיע פון די בע-שטאַנד-טיילען פון טהיערישע קערפּער].

zo'ochemy *n.* (זאָו'-אָ-קעמ-אי) ז. *zoochemistry*.

zoodynam'ic *a.* (זאָו-אָ-דאַי-נעמ'-איק) זאָאָדינאַמיש. ז. *zoodynamics*.

zoodynam'ics *n.* (זאָו-אָ-דאַי-נעמ'-איקס) זאָאָדינאַמיק, די לעהרע וועגען די לעבענס-קרעפטען פון אַ לעבעדיגען בע-שעפעניש.

zoog'amous *a.* (זאָ-אָג'-ע-מאָס) זאָאָ-גאַמיש, וואָס איז שייך צו זאָאָגאַמיע. ז. *zoogamy*.

zoog'amy *n.* (זאָ-אָג'-ע-מי) זאָאָגאַמיע, די פערמעהרונג פון לעבעדיגע בעשעפע-נישען דורך געשלעכטליכער פּאָרונג פון אַ זכר מיט אַ נקבה, פּאָרונג.

zoogen'ic *a.* (זאָו-אָ-דזשעני'-איק) זאָאָ-געניש. ז. *zoogeny*.

zoog'eny *n.* (זאָ-אָדזש'-ע-ני) זאָאָגעניע, די אַרויסשטאַמונג אָדער די אויסבילדונג פון לעבעדיגע אָרגאַניזמען, די לעהרע וועגען דער אויסבילדונג פון לעבעדיגע אָרגאַ-ניזמען.

zoogeog. אַבקירצונג פון *zoogeography*.

zoogeog'rapher *n.* (זאָו-אָ-דזשי-אָג'-רע-פער) איינער וואָס שטודירט זאָאָגעאָ-גראַפיע. ז. *zoogeography*.

zoogeograph'ic *a.* (זאָו-אָ-דזשי-אָ-גרעפ'-איק) זאָאָגעאָגראַפיש, וואָס איז שייך צו זאָאָגעאָגראַפיע. ז. *zoogeography*.

zoogeograph'ical *a.* (זאָו-אָ-דזשי-אָ-גרעפ'-אי-קעל) ז. *zoogeographic*.

zoogeog'raphy *n.* (זאָו-אָ-דזשי-אָג'-רע-פי) זאָאָגעאָגראַפיע, די לעהרע וועגען דער פערשפּרייטונג פון חיות איבער פער-שיעדענע טיילען פון דער וועלט.

zoog'onous *a.* (זאָ-אָג'-אָ-נאָס) ז. *viviparous*.

zoog'ony *n.* (זאָ-אָג'-אָ-ני) ז. *zoogeny*.

zo'ograft *n.* (זאָו'-אָ-גרעפט) אין כי-רורגיע — אַ שטיק אָרגאַנישעס געוועב, וואָס ווערט אויסגעשניטען פון אַ חיה און אַריינגעגעבען אין אַ מענשליכען קערפּער ביי געוויסע אָפּעראַציאָנען.

zoog'rapher *n.* (זאָ-אָג'-רע-פער) אַ זאָאָגראַף, אַ בעשרייבער פון לעבעדיגע בעשעפענישען, אַ בעשרייבער פון טהיערע.

zoograph'ic *a.* (זאָו-אָ-גרעפ'-איק) זאָאָגראַפיש, וואָס איז שייך צו זאָאָגראַ-פיע [בעשרייבונג פון חיות].

zoograph'ical *a.* (זאָו-אָ-גרעפ'-אי-קעל) ז. *zoographic*.

zoog'raphist *n.* (זאָ-אָג'-רע-פיסט) ז. *zoographer*.

zoog'raphy *n.* (זאָ-אָג'-רע-פי) זאָאָ-גראַפיע, די בעשרייבונג פון חיות.

zoogy'roscope *n.* (זאָו-אָ-דזשאַי'-ראָ-סקאָופ) אַן אַפּאַראַט צו צייגען בילדער פון חיות אַזוי אַז מען זעהט זיי אין בע-וועגונג [געהענדיג, לויפענדיג א. ז. וו.].

zo'oid *a.* and *n.* (זאָו'-אָיד) ווי אַ לע-בעדיגע זאַך, ענליך צו אַ לעבעדיגען בע-שעפעניש; אין ביאָלאָגיע — עטוואָס וואָס איז ענליך צו אַ לעבעדיגען בעשעפעניש.

zooi'dal *a.* (זאָ-אָי'-דעל) אין ביאָלאָ-גיע — ענליך צו אַ לעבעדיגען בעשעפע-ניש.

zool. אַבקירצונג פון *zoology*.

zool'ater *n.* (זאָ-אָל'-ע-טער) אַ חיות-פערגעטערער, איינער וואָס דיענט צו חיות.

zoola'tria *n.* (זאָו-אָ-ליי'-טרי-אַ) ז. *zoolatry*.

zool'atrous *a.* (זאָ-אָל'-ע-טראָס) חיות-פערגעטערענד, וואָס איז שייך צו חיות-פערגעטערונג אָדער טהיער-דיענסט.

zool'atry *n.* (זאָ-אָל'-ע-טרי) חיות-פער-געטערונג, טהיער-דיענסט, די פערגעטע-רונג פון חיות, דאָס דיענען צו חיות.

zo'olite *n.* (זאָו'-אָ-לאַיט) אַ זאָאָליט, אַ פערשטיינערטע חיה, אַ טהיער-פערשטיי-נערונג.

zo'olith *n.* (זאָו'-אָ-ליטה) ז. *zoolite*.

zoolith'ic *a.* (זאָו-אָ-ליטה'-איק) ז. *zoolitic*.

zoolit'ic *a.* (זאָו-אָ-ליט'-איק) זאָאָלי-טיש, ענליך צו אַ זאָאָליט, וואָס איז שייך צו אַ זאָאָליט [אַ טהיער-פערשטיינערונג, אַ פערשטיינערטע חיה].

zool'oger *n.* (זאָ-אָל'-אָ-דזשער) ז. *zoologist*.

zoolog'ic *a.* (זאָו-אָ-לאָדזש'-איק) ז. *zoological*.

zoolog'ical *a.* (זאָו-אָ-לאָדזש'-אי-קעל) זאָאָלאָגיש, וואָס איז שייך צו זאָאָלאָגיע [די לעהרע וועגען חיות]. ז. *zoology*.

zoolog'ical gar'den (זאָו-אָ-לאָדזש'-אי-קעל גאַרדן) אַ זאָאָלאָגישער גאַרטען, אַ טהיער-גאַרטען, אַ פּאַרק אָדער אַנדער פּלאַץ, וואו מען האַלט חיות.

zoolog'ically *adv.* (זאָו-אָ-לאָדזש'-אי-קעל-אי) זאָאָלאָגיש, ווי אַ זאָאָלאָג, לויט זאָאָלאָגיע, פון אַ זאָאָלאָגישען שטאַנד-פּונקט. ז. *zoology*.

zool'ogist *n.* (זאָ-אָל'-אָ-דזשיסט) אַ זאָאָלאָג, אַ ביאָלאָג, אַ קענער פון זאָאָלאָ-גיע. ז. *zoology*.

zool'ogy *n.* (זאָ-אָל'-אָ-דזשי) זאָאָלאָ-גיע, די וויסענשאַפט וועגען חיות און לע-בעדיגע בעשעפענישען.

Zoo'loo *n.* and *a.* (זוה'-לוה) ז. *Zulu*.

zoomagnet'ic *a.* (זאָו-אָ-מעג-נעט'-איק) זאָאָמאַגנעטיש, וואָס איז שייך צו זאָאָמאַגנעטיזם אָדער טהיערישען מאַגנע-טיזם, מעזמעריש. ז. *mesmerism*.

zoomag'netism *n.* (זאָו-אָ-מעג'-נע-טיזם) זאָאָמאַגנעטיזם, טהיערישער מאַג-נעטיזם, מעזמעריזם. ז. *mesmerism*.

zo'omancy *n.* (זאָו'-אָ-מענ-סי) פּראָרויס-זאָגונג אָדער נביאות לויט בעאָבאַכטונגען אויף חיות.

zooman'tic *a.* (זאָו-אָ-מענ'-טיק) וואָס איז שייך צו נביאות לויט בעאָבאַכטונגען אויף חיות.

zoomechan'ics *n.* (זאָו-אָ-מי-קענ'-איקס) ז. *zoodynamics*.

zoomel'anin *n.* (זאָו-אָ-מעל'-ע-נין) אַ שוואַרצער פאַרב-שטאָף וואָס בעקומט זיך פון די פעדערען פון געוויסע פויגלען.

zoomet'ric *a.* (זאָו-אָ-מעט'-ריק) זאָאָ-מעטריש, וואָס איז שייך צו זאָאָמעטריע. ז. *zoometry*.

zoom'etry *n.* (זאָ-אָמ'-ע-טרי) זאָאָ-מעטריע, די אויסמעסטונג פון דער פּראָ-פּאָרציאָנעלער לענג און גרויס פון די קער-פּער-טיילען פון חיות.

zoomor'phic *a.* (זאָו-אָ-מאָהר'-פיק) זאָאָמאָרפיש, פאָרשטעלענד חיות [ווי אין קונסט], פאָרשטעלענד אָדער סימבאָליזי-רענד [ווי למשל, גאָטהייט] אין דער גע-שטאַלט פון חיות; חיות-פערגעטערענד.

zoomor'phism *n.* (זאָו-אָ-מאָהר'-פיזם) זאָאָמאָרפיזם, טהיער-געשטאַלט, דאָס פאָר-שטעלען אָדער סימבאָליזירען אין דער גע-שטאַלט פון אַ חיה; חיות-פערגעטערונג.

zo'omorphy *n.* (זאָו'-אָ-מאָהר-פי) ז. *zoomorphism*.

zo'on *n.* (זאָו'-אָן) אַ זאַך, אַ לעבעדיג בעשעפעניש.

zo'onal *a.* (זאָו'-אָ-נעל) וואָס איז שייך צו אַ לעבעדיגען בעשעפעניש.

zoon'ic *a.* (זא-אנ'-איק) וואס איז שייך צו חיות; וואס קומט פון לעבעדיגען שטאף.

zo'onite *n.* (זאו'-א-נאיט) איינער פון די רינגען אדער טיילען, פון וועלכע עס בעשטעהט דער קערפער פון א ווארים, אינזעקט א. ז. וו.

zoono'mia *n.* (זאו-א-נאו'-מי-א) ז. *zoonomy*.

zoonom'ic *a.* (זאו-א-נאמ'-איק) זאאנאמיש, וואס איז שייך צו זאאנאמיע. ז. *zoonomy*.

zoon'omist *n.* (זא-אנ'-א-מיסט) א זאאנאמיסט, א קענער פון זאאנאמיע, א ביאלאג. ז. *zoonomy*.

zoon'omy *n.* (זא-אנ'-א-מי) זאאנאמיע, די לעהרע אדער די געזעצען פון טהיערישען לעבען, ביאלאגיע.

zoon'osis *n.* (זא-אנ'-א-סיס) א קראנקהייט, מיט וועלכער א מענש שטעקט זיך אן פון א חיה [ווי למשל, הידראפאביע].

zoonosol'ogy *n.* (זאו-א-נא-סאל'-א-דזשי) די קלאסיפיצירונג פון די קראנקהייטען, פון וועלכע עס ליידען די חיות.

zoopar'asite *n.* (זאו-א-פער'-ע-סאיט) א פאראזיטיש בעשעפעניש. ז. *parasite*.

zoopathol'ogy *n.* (זאו-א-פע-טהאל'-א-דזשי) ז. *zoopathy*.

zoop'athy *n.* (זא-אפ'-ע-טהי) טהיער=פאטאלאגיע, די וויסענשאפט וועגען קראנקהייטען, פון וועלכע עס ליידען חיות.

zooph'aga *n.* (זא-אפ'-ע-גא) פלייש=פרעסענדע, חיות=פרעסענדע אדער אינזעקטען=פרעסענדע חיות און פויגלען.

zooph'agan *n.* (זא-אפ'-ע-גען) א פלייש=פרעסענדע חיה.

zooph'agous *a.* (זא-אפ'-ע-גאס) פלייש=פרעסענד, חיות=פרעסענד [וועגען חיות].

zooph'ilist *n.* (זא-אפ'-אי-ליסט) א ליעבהאבער פון חיות אדער לעבעדיגע בעשעפענישען, א בעשיצער פון חיות.

zooph'ily *n.* (זא-אפ'-אי-לי) ליעבע צו חיות אדער צו לעבעדיגע בעשעפענישען, בעשיצונג פון חיות.

zoophor'ic *a.* (זאו-א-פאר'-איק) וואס האט אויף זיך א פיגור אדער פיגורען פון חיות אדער מענשען.

zooph'orus *n.* (זא-אפ'-א-ראס) א געזימס מיט בולט'ע פיגורען פון מענשען און חיות.

zoophys'ics *n.* (זאו-א-פיז'-איקס) חיות=אנאטאמיע, די לעהרע וועגען דעם קערפער=געבוי פון חיות.

zo'ophyte *n.* (זאו'-א-פאיט) א זאאפיט, א טהיער=פלאנצע, א פלאנצען=עהנליכעס טהיער.

zoophyt'ic *a.* (זאו-א-פיט'-איק) זאאפיטיש. ז. *zoophyte*.

zoophyt'ical *a.* (זאו-א-פיט'-אי-קעל) ז. *zoophytic*.

zooph'ytoid *a.* (זא-אפ'-אי-טאיד) עהנליך צו א זאאפיט; זאאפיטיש. ז. *zoophyte*.

zoophytolog'ical *a.* (זאו-א-פאי-טא-לאדזש'-אי-קעל) זאאפיטאלאגיש, וואס איז שייך צו דעם צווייג פון וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט טהיער=פלאנצען אדער פלאנצען=עהנליכע בעשעפענישען.

zoophytol'ogy *n.* (זאו-א-פאי-טאל'-א-דזשי) זאאפיטאלאגיע, דער טייל פון דער וויסענשאפט וואס בעשעפטיגט זיך מיט זאאפיטען [טהיער=פלאנצען]. ז. *zoophyte*.

zooph'yton *n.* (זא-אפ'-אי-טאן) ז. *zoophyte*.

zooplas'tic *a.* (זאו-א-פלעס'-טיק) וואס איז שייך צו אן אפעראציאן, ביי וועלכער א שטיק ארגאנישעס געוועב ווערט אויסגעשניטען פון א חיה און צוגענגעבען צום קערפער פון א מענשען.

zooplas'tic graft (זאו-א-פלעס'-טיק גרעפט) ז. *zoograft*.

zooprax'inoscope *n.* (זאו-א-פרעק'-סי-נא-סקאופ) אזא אפאראט צום צייגען אויף אן עקראן [ווייסען ליילעך] חיות אין בעוועגונג.

zoopsychol'ogy *n.* (זאו-א-סאי-קאל'-א-דזשי) טהיער=פסיכאלאגיע, די לעהרע וועגען דער גייסטיגער טהעטיגקייט פון חיות.

zo'oscopy *n.* (זאו'-א-סקאו-פי) זאאסקאפיע [האלוצינאציעס, ביי וועלכע מען זעהט כלומר'שט פאנטאסטישע חיות].

zo'osperm *n.* (זאו'-א-ספוירם) א זאאמען=טהיערכען, א ספערמאטאזאאן [ז. *spermatozoon*]; אין באטאניק — א בעוועגליכע ספארע [ז. *zoospore*].

zoosper'mium *n.* (זאו-א-ספויר'-מי-אם) א זאאמען=טהיערכען, א ספערמאטאזאאן. ז. *spermatozoon*.

zo'ospore *n.* (זאו'-א-ספאור) אין באטאניק — א בעוועגליכע ספארע, א ספארע וואס קען זיך בעוועגען. ז. *spore*.

zo'otaxy *n.* (זאו'-א-טעק-סי) די לעהרע וועגען דער קלאסיפיקאציאן [איינטיילונג אין קלאסען] פון חיות; דער טייל פון זאאלאגיע וואס בעשעפטיגט זיך מיט קלאסיפיקאציאן.

zootech'nic *a. and n.* (זאו-א-טעק'-ניק) וואס איז שייך צו דער פערהויזליכונג פון ווילדע חיות; פערוואנדלונג פון ווילדע חיות אין הויזליכע.

zootech'nics *n.* (זאו-א-טעק'-ניקס) ז. *zootechny*.

zo'otechny *n.* (זאו'-א-טעק-ני) פערהויזליכונג פון חיות, דאס האדעווען און האלטען הויזליכע חיות.

zo'otheism *n.* (זאו'-א-טהי-איזם) זאאטהעאיזם, פערגעטערונג פון חיות, דאס דיענען צו חיות .

zootheis'tic *a.* (זאו-א-טהי-איס'-טיק) זאאטהעאיסטיש. ז. *zootheism*.

zoother'apy *n.* (זאו-א-טהער'-ע-פי) וועטערינארע מעדיצין, היילונג פון חיות.

zootom'ic *a.* (זאו-א-טאמ'-איק) ז. *zoootmical*.

zootom'ical *a.* (זאו-א-טאמ'-אי-קעל) זאאטאמיש, וואס איז שייך צו זאאטאמיע. ז. *zootomy*.

zoot'omist *n.* (זא-אט'-א-מיסט) א זאאטאמיסט, א טהיער=אנאטאם. ז. *zootomy*.

zoot'omy *n.* (זא-אט'-א-מי) זאאטאמיע, די אנאטאמיע אדער צוגליעדערונג פון טהיערע; די פערגלייכענדע אנאטאמיע [ז. *comparative anatomy*].

zootroph'ic *a.* (זאו-א-טראפ'-איק) וואס דיענט אלס שפייז פאר חיות; וואס איז שייך צו דער נאהרונג פון חיות.

zor'il *n.* (זאר'-איל) א זיד=אמעריקאנישעס שטינק=טהיער. ז. *skunk*.

zoril'la *n.* (זא-ריל'-א) ז. *zoril*.

zor'ille *n.* (זאר'-איל) ז. *zoril*.

Zoroas'trian *a. and n.* (זאו-רא-עס'-טרי-ען) וואס איז שייך צו זאראאסטער אדער זאראטוסטרא, דעם גרינדער פון דער אלט פערסישער רעליגיאן; א נאכפאלגער פון זאראאסטער אדער זאראטוסטרא. ז. *Zoroastrianism*.

Zoroas'trianism *n.* (זאו-רא-עס'-טרי-ען-איזם) זאראאסטריאניזם, די אלט=פערסישע רעליגיאן, די רעליגיעזע לעהרען פון זאראאסטער אדער זאראטוסטרא [דיעזע רעליגיאן איז בעשטאנען אין דעם גלויבען, אז די וועלט ווערט בעהערשט פון צוויי געטער: ארמוזד, דער גאט פון ליכט און פון אל=דאס=גוטס, און אהרימאן, דער גאט פון פינסטערניש און אל=דאס=בייזן. צווישען ארמוזד און אהרימאן קומט פאר אן אייביגער קאמפף און סוף=כל=סוף וועט ארמוזד גובר זיין. די נאכפאלגער פון דיעזער רעליגיאן פערגעטערען דאס פייער אלס דעם סימבאל פון ליכט און טוגענד].

zor'ra *n.* (זאר'-א) א זיד=אמעריקאנישעס שטינק=טהיער. ז. *skunk*.

zorri'no *n.* (זא-ריע'-נאו) אזא זיד=אמעריקאנישעס שטינק=טהיער. ז. *skunk*.

zos'ter *n.* (זאס'-טער) א גארטעל [ביי די פארצייטיגע גריכען]; די גארטעל=רויז, דער גארטעל=לישאי [ז. *shingles*].

Zoste'ra *n.* (זאס-טיע'-רא) דאס וואסער=גראז [א מין פלאנצען מיט לאנגע גראז=עהנליכע בלעטער, וועלכע וואקסען אונטער'ן וואסער].

Zouave' *n.* (זו-אהוו') א זואוו [א פראנצויזישער אינפאנטעריסט אין אריענטאלישער אוניפארם; אין דעם אמעריקאנישען בירגער=קריעג — א מיטגליעד פון איינעם פון געוויסע פרייוויליגע רעגימענטען, וועלכע האבען אנגענומען די אוניפארם פון די פראנצויזישע זואווען].

zounds *int.* (זאונדז) צום טייוועל! דער טייוועל זאל עס נעהמען!

zuf'folo *n.* (זוה'-פא-לאו) א קליינע פלייט; א פויגעל=פלייט [צו לערנען זינגפויגעל זינגען].

zu'folo *n.* (זוה'-פא-לאו) ז. *zuffolo*.

Zu'lu *n. and a.* (זוה'-לוה) א זולו, איינער פון די זולוס [אזא פאלק אין זיד=אפריקא]; וואס איז שייך צו די זולוס, פון די זולוס.

zu'mic *a.* (זיו'-מיק) ז. *zymic*.

zumolog'ic *a.* (זיו-מא-לאדזש'-איק) ז. *zymologic*.

zumolog'ical *a.* (זיו-מא-לאדזש'-אי-קעל) ז. *zymological*.

zumol'ogist *n.* (זיו-מאל'-א-דזשיסט) ז. *zymologist*.

zumol'ogy *n.* (זיו-מאל'-א-דזשי) ז. *zymology*.

zumom'eter *n.* (זיו-מאמ'-ע-טער) ז. *zymometer*.

zumosim'eter *n.* (זיו-מא-סימ'-ע-טער) ז. *zymometer*.

Zu'ñi *n.* (זוה'-ניע) א זוני, איינער פון די זונים [א האלב=ציוויליזירטער אינדיאנישער שבט אין ניו=מעקסיקא, אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

zurf *n.* (זוירף) ז. *zarf*.

Zwin'glian *a. and n.* (זהווינ'-גלי-ען) וואס איז שייך צו אולריך צווינגלי, דעם שווייצערישען רעפארמאטאר פון דער קריסטליכער רעליגיאן [געבארען אין 1484, געשטארבען אין 1531]; א צווינגליאנער, אן אנהענגער פון אולריך צווינגלי.

Zygæ'na *n.* (זאי-דזשי'-נא) די האמער=האי=פיש [אזא זארט האי=פיש וואס זייער קאפ איז עהנליך צו א האמער. ז.

[*hammerhead*]; אזא מין שמעטערלינגען.

zygodac'tyl *a. and n.* (זאי-גא-דעק'-טיל) קלעטער-פיסיג, מיט פארוויזע פינגער [וועגען פויגלען וואס די פינגער אין זייערע פיס זיינען געטיילט אין צוויי פאר, איין פאר פון פארענט און א צווייטע פון הינטען]; א פויגעל מיט פארוויזע פינגער, א קלעטער-פיסיגער פויגעל.

zygodac'tyle *a. and n.* (זאי-גא-דעק'-טיל) ז. ***zygodactyl***

zygodactyl'ic *a.* (זאי-גא-דעק-טיל'-איק) קלעטער-פיסיג, מיט פארוויזע פינגער [וועגען פויגלען. ז. ***zygodactyl***].

zygodac'tylous *a.* (זאי-גא-דעק'-טי-לאס) ז. ***zygodactylic***

zygo'ma *n.* (זאי-גאו'-מא) דער באק-ביין, דער יאך-ביין.

zygomat'ic *a.* (זאי-גא-מעט'-איק) וואס געהערט צום באק-ביין אדער יאך-ביין.

zygomat'ic arch (זאי-גא-מעט'-איק ארטש) דער בויגען פון באק-ביין.

zygomat'ic bone (זאי-גא-מעט'-איק באון) דער באק-ביין.

zygomat'ic mus'cles (זאי-גא-מעט'-איק מאסלז) די מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם באק-ביין.

zygomat'icus *n.* (זאי-גא-מעט'-אי-קאס) איינער פון די מוסקולען וואס זיינען פערבונדען מיט דעם באק-ביין.

zygomor'phic *a.* (זאי-גא-מאהר'-פיק) ז. ***zygomorphous***

zygomor'phous *a.* (זאי-גא-מאהר'-פאס) וואס האט די פארם פון א יאך [וועגען בלומען].

zy'gon *n.* (זאי'-גאן) א יאך-פערמיגער שטאנג; א פערבינדונגס-שטאנג; א יאך-שטאנג; א יאך; א פערטיעפונג אין מארך עהנליך אין דער פארם צו א ***H***.

zyme *n.* (זאים) אן איהרונג אדער געהרונג [ווי פון ביער, וויין א. ד. ג.]; א מיקראב אדער באציל וואס פעראורזאכט א קראנקהייט; א מיקראב אדער באציל וואס ווערט אנגענומען אלס די אורזאכע פון אן אנשטעקענדער קראנקהייט.

zym'ic *a.* (זימ'-איק) וואס איז שייך צו איהרונג אדער געהרונג; געהרענד, איהרענד אדער זייערענד.

zy'mogen *n.* (זאי'-מא-דזשען) א שטאף וואס פעראורזאכט איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymogen'ic *a.* (זאי-מא-דזשענ'-איק) וואס פעראורזאכט איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymog'enous *a.* (זאי-מארזש'-ע-נאס) ז. ***zymogenic***

zymolog'ic *a.* (זאי-מא-לארזש'-איק) וואס איז שייך צו דער לעהרע וועגען איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymolog'ical *a.* (זאי-מא-לארזש'-אי-קעל) ז. ***zymologic***

zymol'ogist *n.* (זאי-מאל'-א-דזשיסט) איינער וואס פערנעהמט זיך מיט דער לעהרע וועגען געהרונג, איהרונג אדער זייערונג.

zymol'ogy *n.* (זאי-מאל'-א-דזשי) די לעהרע וועגען איהרונג, געהרונג אדער זייערונג.

zymol'ysis *n.* (זאי-מאל'-אי-סיס) איהרונג, געהרונג, זייערונג.

zymolyt'ic *a.* (זאי-מא-ליט'-איק) ז. ***zymotic***

zymom'eter *n.* (זאי-מאמ'-ע-טער) אן איהרונגס-מעסטער, אן אינסטרומענט צו מעסטען די שטארקייט פון איהרונג אדער געהרונג.

zy'moscope *n.* (זאי'-מא-סקאופ) אן אינסטרומענט צו בעשטימען די איהרונגס-קראפט פון הייוועז.

zymosim'eter *n.* (זאי-מא-סימ'-ע-טער) ז. ***zymometer***

zymo'sis *n.* (זאי-מאו'-סיס) איהרונג, געהרונג אדער זייערונג; אן אנשטעקענדע קראנקהייט.

zymotech'nics *n.* (זאי-מא-טעק'-ניקס) די קונסט צו געברויכען איהרונג [ביים פאבריצירען וויין, ביים פראדוצירען ביער, עסיג א. ז. וו.]. ז. ***zymurgy***

zymot'ic *a. and n.* (זאי-מאט'-איק) וואס איז שייך צו אדער וואס קומט פון איהרונג, געהרונג אדער זייערונג; אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס קומט דורך מיקראבען אדער באצילען.

zymot'ically *adv.* (זאי-מאט'-אי-קעל-אי) אויף דעם אופן פון אן אנשטעקענדער קראנקהייט וואס קומט דורך מיקראבען אדער באצילען; אין בעצוג צו אן אנשטעקענדער קראנקהייט.

zymot'ic disease' (זאי-מאט'-איק די-זיעז') אן אנשטעקענדע קראנקהייט וואס קומט פון שעדליכע מיקראבען אדער באצילען, וועלכע דרינגען אריין און פערמעהרען זיך אין קערפער.

zy'murgy *n.* (זאי'-מויר-דזשי) דער טייל פון טעכנישער כעמיע, וואס בעהאנדעלט די פרינציפען פון איהרונג, געהרונג אדער זייערונג אין דער פראדוקציאן פון ביער, וויין, עסיג א. ד. ג.

zy'thum *n.* (זאי'-טהאם) אזא זארט מאלץ-ביער, וואס פלעגט געמאכט ווערען אין פארצייטיגען עגיפטען [מצרים].

ADDENDA

צוגעגעבענע ווערטער

A

Adar′ *n.* (ע-דאר′) דער חדש אדר.

Ah′riman *n.* (אה′-רי-מען) אין דער אלט⸗פערסישער רעליגיאן — אהרימאן [דער פרינציפ פון אל⸗דאס⸗בייז, אין געגענזאץ צו ארמוזד, דער פרינציפ פון גוטס]. ז. *Zoroastrianism*

anæsthet′ic *a. and n.* (ען-עס-טהעט′-איק) ז. *anesthetic*

B

boun′tiful *a.* (באונ′-טי-פול) ז. *bounteous*

boun′tifully *adv.* (באונ′-טי-פול-אי) ז. *bounteously*

C

ca′lix *n.* (קיי′-ליקס) ז. *calyx*

ca′lyx *n.* (קיי′-ליקס) — אין באטאניק דער קעלך אדער דאס בלומען⸗בעכערעל.

chic′ory *n.* (טשיק′-א-רי) ז. *chiccory*

cinemat′ograph *n.* (סינ-אי-מעט′-א-גרעף) ז. *kinematograph*

cold col′ors (קאולד קאל′-ארז) אין מאלעריי — קאלירען, וועלכע האבען בלוי אלס באזיס.

com′mon stock (קאמ′-אן סטאק) די געוועהנליכע אקציעס פון אן אונטערנעהמונג [אין געגענזאץ צו פריאריטעטס⸗אקציעס. ז. *preferred stock*].

D

Depart′ment of Com′merce (די-פארט′-מענט אוו קאמ′-אורס) דאס האנדעלס⸗מיניסטעריום [אין די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא].

G

grape′-fruit *n.* (גרייפ′-פרוהט) ז. *pomelo*

I

in es′se (אין עס′-אי) ווירקליך עקזיסטירענד, אין דער ווירקליכקייט.

Iyar′ *n.* (אי-יאר′) דער חדש אייר.

K

Kis′lev *n.* (קיס′-לעף) דער חדש כסליו.

L

late′ly *adv.* (לייט′-לי) ניט לאנג צוריק.

loan shark (לאון שארק) א הויט⸗שינדער, א רויבערישער פראצענטניק.

lo′cust pod (לאו′-קאסט פאד) א באקסער.

M

Moor′ish ar′chitecture (מוהר′-איש אר′-קי-טעק-טשור) די מוריניישע בוי⸗קונסט. ז. *Moorish art*

N

na′trium *n.* (ניי′-טרי-אם) נאטריום אדער סאדיום. ז. *sodium*

na′tron *n.* (ניי′-טראן) נאטראן, נאטירליכעס קויהלען⸗זויערעס נאטריום. ז. *sodium carbonate*

Neo-Malthu′sianism *n.* (ני-א-מעל-טהיו′-סי-ען-איזם) נעא⸗מאלטוזיאניזם, די לעהרע וואס בערעכטיגט די צוריקהאלטונג פון האבען פיעל קינדער און וואס רעכטפערטיגט דעם געברויך פון קינסטליכע מיטלען צו פערמיידען די געבורט פון קינדער. ז. *Malthusianism*

Neopla′tonism *n.* (ני-א-פליי′-טא-ניזם) נעא⸗פלאטאניזם [א פילאזאפישע סיסטעם וואס האט געשטרעבט צו פעראייניגען פלאטאן׳ס לעהרען מיט איניגע אריענטאלישע סיסטעמען און מיט׳ן קריסטענטום]. ז. *Platonism*

not worth a continen′tal (נאט ווארטה ע קאנ-טי-נענ′-טעל) ניט ווערטה קיין פערבויגענעם גראשען, וועניג ווערטה, ווערטהלאז [ווי דאס פאפיערענע געלד וואס דער קאנטינענטאלער קאנגרעס פון די ענגליש⸗אמעריקאנישע קאלאניעס האט ארויסגעלאזט בעת דער רעוואלוציאן געגען ענגלאנד].

R

Roentgeniza′tion *n.* (רענט-גענ-אי-זיי′-שאן) דאס אונטערווארפען אונטער דער ווירקונג פון רענטגען⸗שטראהלען. ז. *X-rays*

Roent′genogram *n.* (רענט′-גענ-א-גרעם) א בילד גענומען מיט דער הילף פון רענטגען⸗שטראהלען. ז. *X-rays*

Roent′genograph *n.* (רענט′-גענ-א-גרעף) ז. *Roentgenogram*

Roentgenog′raphy *n.* (רענט-גענ-אג′-רע-פי) רענטגענאגראפיע, פאטאגראפירונג מיט דער הילף פון רענטגען⸗שטראהלען. ז. *X-rays*

Roentgenother′apy *n.* (רענט-גענ-א-טהער′-ע-פי) רענטגענאטעראפיע, היילונג דורך רענטגען⸗שטראהלען. ז. *X-rays*

Roent′gen rays (רענט′-גען רייז) רענטגען⸗שטראהלען, עקס⸗שטראהלען. ז. *X-rays*

Rönt′gen rays (רענט′-גען רייז) ז. *Roentgen rays*

S

sec′ond-class mat′ter (סעק′-אנד-קלעס מעט′-ער) אין דער פאסט⸗סיסטעם פון די פעראייניגטע שטאאטען פון אמעריקא — פעריאדישע אויסגאבען [צייטונגען און זשורנאלען].

sit′uated *a.* (סיטש′-יו-איי-טעד) וואס געפינט זיך [אין א געוויסער געגענד, לאגע א. ז. וו.]; אין א לאגע.

St. John′s bread (סיינט דזשאנז ברעד) א באקסער [יאהאניס⸗ברויט].

LIST OF SUBSCRIBERS

A

Aaronson, Harry....Bayonne, N. J.
Abelsky, Simon H....New York City
Abramowitz, Rose....New York City
Abramson, K....Syracuse, N. Y.
Adler, Louis....Brooklyn, N. Y.
Adler, Louis....New York City
Alba, Louis....Stapleton, Staten Island, N. Y.
Alberstam, J. D....Boston, Mass.
Alofsky, Herman....Norwich, Conn.
Alterman, M....Brooklyn, N. Y.
Altschul, Benjamin....Norfolk, Va.
Andron, Jacob L....New York City
Andron, Samuel I....Brooklyn, N. Y.
Angelowitz, A. Moses....Bronx, New York City
Antell, B....New Haven, Conn.
Applebaum, Jacob....West Philadelphia, Pa.
Applestein, Benj. S....Baltimore, Md.
Aranow, Abraham....Brooklyn, N. Y.
Arbeit, Arthur....New York City
Aronoff, Hillel....New York City
Aronoff, Louis....St. Louis, Mo.
Aronow, Moses....Brooklyn, N. Y.
Aronson, Samuel....New York City
Ashpis, M. J....New York City
Atran, Abraham....Philadelphia, Pa.
Auslander, Ignatz....Brooklyn, N. Y.

B

Bachner, Joseph....Brooklyn, N. Y.
Baer, Abraham....New York City
Baer, Nathan....Pensacola, Fla.
Baily, M....Calgary, Alta., Can.
Balsam, Samuel....Washington, Pa.
Bandas, Morris....Tuscaloosa, Ala.
Banner, Rev. Harris....New York City
Barenblatt, Ferdinand R....New York City
Barg, Meyer....Brooklyn, N. Y.
Barondess, Joseph....New York City
Bart, Max....Paterson, N. J.
Bartfeld, Pauline....Bronx, New York City
Bawer, Abraham....New York City
Becker, Gustave....Bronx, New York City
Beer, N....Winnipeg, Man., Can.
Belofsky, Louis....New York City
Beran, Elkin....New York City
Berd, B. M....Philadelphia, Pa.
Berenstein, Rev. J....Newport, R. I.
Berger, Carl....Hoboken, N. J.
Berger, David....Brooklyn, N. Y.
Bergman, Samuel....New York City
Berkowitch, G....Montreal, Can.
Berkowitz, Isaac....Brooklyn, N. Y.
Berman, Hyman....Bronx, New York City
Bernstein, Louis....New York City
Bershad, Nathan J....Brooklyn, N. Y.
Beyer, P....Stapleton, S. I., N. Y.
Bien, Isaac S....New York City
Bierman, Jacob....New York City
Blacher, Bessie....South Range, Mich.
Blank, Eli Myer....Boston, Mass.
Blank, Morris....New York City
Blatt, David....New York City
Blaw, H....Bronx, New York City
Blum, Rev. Samuel....Brooklyn, N. Y.
Blumenfeld, H....Memphis, Tenn.
Blumenstein, Mendel....New York City
Blumenthal, D....Superior, Wis.
Boss, S....New York City
Botkin, Jacob S....Rutland, Mass.
Bowers, Fannie E....Baltimore, Md.
Boyar, Sol....Ferriday, La.
Brandman, Abraham....New York City
Brautman, Elias....Brooklyn, N. Y.
Breakstone, Esther....Bronx, New York City
Bresler, Rabbi R. N....New York City
Bressler, P. Jacob....New York City
Brettschneider, Max....New York City
Brettschneider, Max....New York City
Bricker, Morris....Brooklyn, N. Y.
Broadwin, Selig....Brooklyn, N. Y.
Brochin, S....Minneapolis, Minn.
Broda, Leon J....Milton, Fla.
Broida, J....Philadelphia, Pa.
Brookman, A....New York City
Brooks, Morris....New York City
Brostoff, Nathan....Los Angeles, Cal.
Brous, Philip....New York City
Brown Bros....Carteret, N. J.
Brown, Rev. Max....Farrell, Pa.
Brown, M. D....Wilkesbarre, Pa.
Brown, Samuel....Brooklyn, N. Y.
Brownstone, M....Winnipeg, Man., Can.
Bruch, Max....New York City
Buchbender, Herman....New York City
Buchman, S....Monessen, Pa.
Buchwalter, Joseph....Springfield, Mass.
Budnick, Joseph....New York City
Bullion, Joseph M....Dorchester, Mass.
Bunimowitz, Moses....New York City
Burg, Louis....New York City
Burg, Morris....Brooklyn, N. Y.

C

Cantor, Rev. Samuel J....Brooklyn, N. Y.
Caplan, G....Pittsburg, Pa.
Caplan Saul....Natrona, Pa.
Carmen, Philip....Brooklyn, N. Y.
Chabrow, Penn....Philadelphia, Pa.
Chalek, Oscar....Kilkenny, Minn.
Charney, Sam....St. Paul, Minn.
Chassan, Nathan....New York City
Chesler, Benjamin....New York City
Chinchin, Louis....Brooklyn, N. Y.
Chorni, Jacob....Montreal, Can.
Cimmet, Harry....Wilkesbarre, Pa.
Cohen, Barnett....New York City
Cohen, Charles....Brooklyn, N. Y.
Cohen, David....New York City
Cohen, Freda & Bella....New York City
Cohen, Isidor....New York City
Cohen, Isidor S....Union Hill, N. J.
Cohen, Isidore....New York City
Cohen, Jacob....New York City
Cohen, Joel....New York City
Cohen, Joshua S....New York City
Cohen, Louis....New York City
Cohen, Samuel A....Vincent, Ala.
Cohn, Jacob....Brooklyn, N. Y.
Cohn, Pascal....New York City

Coin, Jacob....................Portsmouth, Va.
Colomen, Solomon............Niagara Falls, N. Y.
Coobut, Barney....................Detroit, Mich.
Couffman, M................Benton Harbor, Mich.
Cramer, Joseph.................Philadelphia, Pa.
Crane, Jacob E..................New York City
Crex, Charles......................Brooklyn, N. Y.

D

Daitz, Louis.........................New York City
Dansky, Abraham.......................Omaha, Neb.
Darshin, Herman.....................New York City
Davidson, Isaac.....................New York City
Davis, Wolf......................Indianapolis, Ind.
Den, Solomon.................Benton Harbor, Mich.
Denkowitz, Jacob...................Brooklyn, N. Y.
Derechinsky, Meyer.................New York City
Devine, H. L......................Philadelphia, Pa.
Diamond, Samuel..............Poughkeepsie, N. Y.
Diamondstone, Herman I...........Brooklyn, N. Y.
Dick, M.............................Montreal, Can.
Dickstein, M........................Montreal, Can.
Dinnerman, Jacob H................Roxbury, Mass.
Dobrzinsky, Rev. Aaron............New York City
Dorison, Isaac....................Jersey City, N. J.
Dray, Sam.....................Chattanooga, Tenn.
Drecksler, Joe......................Brooklyn, N. Y.
Dropkin, Nachum..............Corona, L. I., N. Y.
Dubinski, Abraham..............San Antonio, Tex.
Dubrow, Abraham...................Brooklyn, N. Y.
Dunaevsky, Max................Regina, Sask., Can.
Dworsky, Abraham J...............New York City

E

Ebert, Abraham....................Brooklyn, N. Y.
Eckshtat, Aron......................New York City
Edelstein, H........................Pittsburgh, Pa.
Edelstein, Louis..................Brooklyn, N. Y.
Edelstein, Samuel..................New York City
Educational Com. Workers' Circle, London, England
Ehrenberg, Mayer..................New York City
Eisenberg, Levi....................New York City
Eiser, Henry J......................Brooklyn, N. Y.
Elinoff, Hyman....................Brooklyn, N. Y.
Elkind, Martin.............Bronx, New York City
Engleman, Maurice..................San Jose, Cal.
Epstein, Max.......................Brooklyn, N. Y.
Epstein, Rev. M................Lake Placid, N. Y.
Epstein, S...........................New York City
Eskin, Jacob....................Regina, Sask., Can.

F

Fabricant, Abraham...............Brooklyn, N. Y.
Faier, Isadore.........................St. Louis, Mo.
Fayer, Boris..........................Camden, N. J.
Feigelson, B......................Worcester, Mass.
Feldman, Harris L.................Brooklyn, N. Y.
Feller, Isaac.........................New York City
Fink, J. H..........................Arlington, N. J.
Fink's Correspondence School....Bronx, N. Y. City
Finkelstein, Joseph.................New York City
Finkelstein, Sam....................New York City
Finkelstein, Zalmen...............McKeesport, Pa.
Fish, Alexander.............Bronx, New York City
Fisher, Abraham....................New York City
Fisher, Jonas E.....................New York City
Fivozinsky, D........................Boston, Mass.
Fleischman, Jacob..................New York City
Fleisher, David L..................Arlington, N. J.
Fluger, David....................Waterbury, Conn.
Fogel, Jacob........................New York City
Forer, Maurice......................New York City
Fortunoff, Jacob...................Brooklyn, N. Y.
Framer, Isidor.....................Galveston, Tex.
Frank, David.......................Brooklyn, N. Y.
Frank, Solomon....................Brooklyn, N. Y.
Frankel, Hyman S..................New York City
Frankel, Philip......................New York City
Freed, Morris.....................Philadelphia, Pa.
Freedenberg, Philip...............Brooklyn, N. Y.
Freedline, Leonard................Minersville, Pa.
Freedman, Abraham.........Bronx, New York City
Freedman, Paul.....................Pittsburgh, Pa.
Friedfertig, Jacob.................Brooklyn, N. Y.
Friedlander, Jacob J...............New York City
Friedman, A...........................Montreal, Can.
Friedman, Bertha...................New York City
Frindell, H...........................Medford, Wis.
Frishman, Jacob.......................Pueblo, Colo.
Fruchtman, Leon...................New York City

G

Galler, Louis.....................Kansas City, Mo.
Galub, Jacob................Bronx, New York City
Ganeles, David..............Bronx, New York City
Gantmacher, Bernard M............Brooklyn, N. Y.
Ganz, Solomon.......................New York City
Garber, Abe.............................Beloit, Wis.
Gartenberg, Morris.................New York City
Gartz, Jack..........................Detroit, Mich.
Gasnick, Naftole....................New York City
Gastwirt, Joe...................Coney Island, N. Y.
Gavrin, Isaac........................Brooklyn, N. Y.
Gelbtuch, Harry....................Syracuse, N. Y.
Gelbtuch, Max.....................Syracuse, N. Y.
Gelmanowitz, Abraham.............New York City
Gershenson, Isaac..................New York City
Gershman, Benjamin.............Springfield, Mass.
Getter, Morris.......................New York City
Ginsberg, Samuel...................New York City
Ginsburg, L..........................Chicago, Ill.
Ginsburg, Samuel...........Bronx, New York City
Gladstein, Nathan..................Brooklyn, N. Y.
Glanz, Rohoma......................Americus, Ga.
Glass, Theodore....................Brooklyn, N. Y.
Glassman, Morris L.................New York City
Glitzenstein, Morris................New York City
Gold, Alex...........................Brooklyn, N. Y.
Gold, Sam............................St. Louis, Mo.
Goldbaum, Leizer...................New York City
Goldberg, Abraham.................New York City
Goldberg, Hyman....................Baltimore, Md.
Goldberg, M..........................Montreal, Can.
Goldberg, Raphael..................New York City
Goldenberg, Penehas...............New York City
Goldfarb, Jacob..................Los Angeles, Cal.
Goldfischer, Wm.....................New York City
Goldfrucht, Louis.................Philadelphia, Pa.
Goldman, I.............................Adams, Mass.
Goldman, Jacob.......................Chelsea, Mass.
Goldman, M......................Minneapolis, Minn.
Goldreich, Harry........................Marion, Ind.
Goldsmith, Charles...............Springfield, Mass.
Goldstein, Bernard..................New York City
Goldstein, J. D.......................New York City
Goldstein, Leon......................New York City
Goldstein, Pincus............Bronx, New York City
Goldwater, Hyman....................Oakland, Cal.
Goodman, Aaron.....................New York City
Gordon, Abe............................Salt Lick, Ky.
Gordon, Abraham...............New London, Conn.
Gordon, Abraham....................Chelsea, Mass.
Gordon, Phineas.....................New York City
Gordon, William.....................New York City
Gorelick, Jacob.....................Brooklyn, N. Y.
Gospel, H...............................Omaha, Neb.
Gottlieb, Chaim Leib...............New York City
Gottlieb, Louis S................Washington, D. C.

Graievsky, Morris....................New York City
Green, A....................St. Paul, Minn.
Green, Jack....................New York City
Greenberg, A....................Waterloo, Iowa
Greenberg, Morris....................New York City
Greenberg, W. R....................San Diego, Cal.
Greenblatt, Wolf....................Brooklyn, N. Y.
Greenburg, Harry....................Hattiesburg, Miss.
Greenfield, Isaac............Bronx, New York City
Greenfield, Morris....................New York City
Greenspon, Solomon..........Bluefield, W. Virginia
Greenwood, N. S....................Vineland, N. J.
Gross, Morris....................Brooklyn, N. Y.
Grossberg, A....................New York City
Grossman, Max....................Brooklyn, N. Y.
Grundwag, S. J....................Chicago, Ill.
Gussman, E....................Brooklyn, N. Y.
Gustin, Max....................New York City
Gutelewitz, Louis............Bronx, New York City

H

Hack, David............Bronx, New York City
Hallischer, Harry....................Spokane, Wash.
Halper, Herman....................New York City
Halpern, Jacob....................Brooklyn, N. Y.
Hamaroff, Hyman....................Brooklyn, N. Y.
Handel, Louis....................New York City
Hanin, Michael....................Worcester, Mass.
Harmclin, Aaron....................New York City
Harmelin, Ch. Solomon....................Bayonne, N. J.
Hartstein, Adolph....................Elgin, N. Dakota
Hecht, Julius....................New York City
Held, Adolph....................Schenectady, N. Y.
Hellenberg, Meyer....................Brooklyn, N. Y.
Heller, Isidor....................Milwaukee, Wis.
Heller, Morris............Bronx, New York City
Hepps, Adolph....................Homestead, Pa.
Herberg, H. L....................Brooklyn, N. Y.
Herman, Jacob....................Bayonne, N. J.
Herman, Morris....................New York City
Hersch, Isidore....................New York City
Hershson, Max....................Brooklyn, N. Y.
Herskovitz, Dr. Adolph....................Uniontown, Pa.
Herskowitz, Elias....................New York City
Herzenstein, Judah....................Brooklyn, N. Y.
Hirsch, Leon....................New Orleans, La.
Hirsch, Samuel....................New York City
Hochberg, Joseph............Bronx, New York City
Hochberg, Morris....................New York City
Hocher, Hyman....................New York City
Hochman, Prof. A....................Brooklyn, N. Y.
Hochman, I....................New York City
Hochman, Louis....................Brooklyn, N. Y.
Hoffman, A....................Macon, Ga.
Hoffman, David....................Detroit, Mich.
Hoffman, Morris....................Kansas City, Mo.
Horowitz, Emanuel....................New York City
Horowitz, Samuel....................New York City
Horovitz, Solomon....................New York City
Hurwitz, Julius....................St. Louis, Mo.
Hurwitz, Max....................Fall River, Mass.
Hyams, Phineas....................Brooklyn, N. Y.

I

Israel, B....................Warren, Mass.
Israelite Publ. Co.,............Winnipeg, Man., Can.
Itzkowitz, Abraham I.........Bronx, New York City
Itzkowitz, Ida D....................New York City

J

Jackson, Max....................New York City
Jacob, Benzion....................New York City
Jacobson Printing Co.,............Portsmouth, Va.
Jaffe, Max....................New York City
Jaffe, William....................Van Wert, Ohio
Javna, Samuel....................New York City
Judson, Solomon............Bronx, New York City

K

Kabakow, Abraham....................New York City
Kabakow, Leib............Bronx, New York Ctiy
Kadish, Dave....................Dobbs Ferry, N. Y.
Kadushin, M....................Detroit, Mich.
Kafalovsky, A....................New York City
Kagan, Alter....................New York City
Kahn, Abraham....................Halzeton, Pa.
Kamenetzky, E. A....................Newark, N. J.
Kamrass, Harris....................New York City
Kanes, Abraham I....................Brooklyn, N. Y.
Kantrowitz, Morris....................New York City
Kaplan, Rabbi Simon T....................Brooklyn, N. Y.
Katowsky & Frisch....................Brooklyn, N. Y.
Katz, M....................Winnipeg, Man., Can.
Katz, Sam....................Boston, Mass.
Katz, Solomon....................Galesburg, Ill.
Katzner, Laibesh....................Baltimore, Md.
Keilson, M....................Brooklyn, N. Y.
Keller, J. M............Bronx, New York City
Kimmel, Joseph....................Brooklyn, N. Y.
Kindler, Aaron....................New York City
Kishner, P....................Detroit, Mich.
Klapper, Aaron....................New York City
Klein, Jacob....................New York City
Kleitman, Anshel Leib....................Brooklyn, N. Y.
Klionsky, Barnet....................New York City
Knebel, Dora....................New York City
Koenig, Max....................New York City
Kooniavsky, Aleck....................Fall River, Mass.
Kopman, Isaac....................New York City
Korb, Hirsch....................New York City
Kordansky, P. L....................New York City
Korenblum, Annie....................New York City
Korman, Isaac....................New York City
Korn, Max....................Springfield, Mass.
Korn, S....................New York City
Kornblatt, Jacob....................Baltimore, Md.
Korostoff, Ida....................Brooklyn, N. Y.
Kosenetz, Abraham....................Tuckahoe, N. Y.
Kovalsky, Ben....................Brooklyn, N. Y.
Kraft, I. L....................Waterloo, Iowa
Kramer, Israel....................Brooklyn, N. Y.
Kramer, Morris....................New York City
Krasner, Adolph....................Newark, N. J.
Kravitz, Jacob....................New York City
Kravitz, Sam....................Newark, N. J.
Kreiner, Louis....................New York City
Krim, Leopold A....................Denver, Colo.
Kronish, Nathan....................Philadelphia, Pa.
Kronitz, Samuel....................New York City
Kropf, Sam....................New York City
Kruger, Albert....................New York City
Krulevitch, Alter....................Racine, Wis.
Kuflik, S....................New York City
Kummel, Max....................Iron Mountain, Mich.
Kurtin, Sam............Bronx, New York City

L

Labrowitz, Abraham & Edith........Holyoke, Mass.
Landy, Rev. Jacob....................Cleveland, Ohio
Langer, A....................Ossining, N. Y.
Lansky, Nathan....................St. Louis, Mo.
Lapan, Tobias............Bronx, New York City
Lassers, Joseph....................Chicago, Ill.
Lebovitz, Samuel....................New York City
Leff, Louis....................New York City
Lefkowitz, Nathan....................Buffalo, N. Y.
Lehrman, Abraham....................Brooklyn, N. Y.
Leitner, Bernard....................New York City

Leizerowitz, Fannie................Brooklyn, N. Y.
Lemberg, Samuel.................Springfield, Mass.
Lenter, Benny.......................New York City
Lesky, M...........................New York City
Levenberg, Rabbi J..............Jersey City, N. J.
Levin, Joseph H................Minneapolis, Minn.
Levin, Robert......................Honolulu, H. I.
Levin, Solomon.......................Chicago, Ill.
Levine, Abraham.................No. Adams, Mass.
Levine, Maurice....................Brooklyn, N. Y.
Levine, Samuel.....................Brooklyn, N. Y.
Levine, Sarah.......................New York City
Levine, Zelig.......................New York City
Levinson, Aaron....................Brooklyn, N. Y.
Levy, Phan H.......................Seattle, Wash.
Levy, Samuel........................New York City
Lewitt, A...........................New York City
Le Witt, Hinda....................Hartford, Conn.
Libovitz, Morris....................New York City
Lichterman, J.......................New York City
Lifschitz, Morris...................Brooklyn, N. Y.
Linet, A.........................Bridgeport, Conn.
Lipman, H..........................Carnegie, Pa.
Lipofsky, Samuel....................Chelsea, Mass.
Liss, Nathan........................New York City
Litmarovitch, Philip A..............St. Joseph, Mo.
Lobel, Clara........................New York City
Loewy, Abercantor..................Roxbury, Mass.
Londa, Hyman.......................Danbury, Conn.
Longer, Louise......................New York City
Lopate, Samuel.................Jamaica, L. I., N. Y.
Lowenberg, David Jacob..............New York City
Lowenthal, Abraham..................New York City
Lusher, Jacob H.....................New York City

M

Machobotzky, Malich.................New York City
Madorskie, L...................Toronto, Ont., Can.
Magilnick, Samuel................Bridgeport, Conn.
Maidanik, Charles..................Brooklyn, N. Y.
Malakoff, M. D..............Vancouver, B. C., Can.
Malberg, Joseph.....................New York City
Malitz, Charles M..................Brooklyn, N. Y.
Maltzman, Abraham...................Chelsea, Mass.
Mamber, Gustav........................Lynn, Mass.
Manastersky, J......................Malden, Mass.
Mandel, Max......................Willimantic, Conn.
Mandel, Sam.........................New York City
Marcovitz, Sam......................Detroit, Mich.
Marcus, Isaac.......................New York City
Marcus, William.....................New York City
Margolin, Jacob..................Neutonville, Mass.
Markel, E.....................Mount Vernon, N. Y.
Marks, L.........................Birmingham, Ala.
Marmor, Jacob D.................Washington, D. C.
Math, Louis.........................New York City
Matlin, Samuel.......................Newark, N. J.
Matz, Louis.........................Baltimore, Md.
Mayer, Borach.......................New York City
Meadow, Sam.........................New York City
Melman, P...........................New York City
Mencher, Abraham I..................New York City
Mendelson, S....................New Haven, Conn.
Mendlowitz, Ely......................Chicago, Ill.
Menin, David........................New York City
Menkes, David.......................New York City
Merlis, Meyer.......................New York City
Metrick, Harry.....................Brooklyn, N. Y.
Meyerowitz, Joseph...............Richwood, W. Va.
Mihlendorf, Menachem M..............New York City
Milkes, P.........................St. Paul, Minn.
Miller, Abraham....................Brooklyn, N. Y.
Miller, Max.....................McKees Rocks, Pa.
Miller, Philip.....................Brooklyn, N. Y.
Mintz, Isadore....................Carbondale, Pa.
Mirman, S..........................Camillus, N. Y.
Mogilevsky, Isidore.................New York City
Mondell, Simon H....................Baltimore, Md.
Moresky, Joseph....................New Castle, Pa.
Moroh, Benjamin.....................New York City
Morris, H............................Chicago, Ill.
Morris, L............................Chicago, Ill.
Moskowitz, Sam.....................Brooklyn, N. Y.
Musher, N.......................Washington, D. C.

N

Nadelman, Jacob.....................New York City
Naman, Ezra........................Burlington, Iowa
Nathanson, Abraham..................New York City
Naviansky, Nathan...................Baltimore, Md.
Nebel, Nathan......................Montreal, Can.
Neches, Joseph.....................Brooklyn, N. Y.
Neifach, Joseph...............Bronx, New York City
Neukrug, E..........................New York City
Newmann, Meyer.......................Newark, N. J.
Nusbaum, W.....................Lamont, Alta., Can.

O

Obler, Norman J.....................Elmira, N. Y.
Odentz, Abe.......................Springfield, Mass.
Ogus, A. D.........................Brooklyn, N. Y.
Olnick, Morris......................New York City
Orenstein, Morris...................New York City
Ostrer, H..........................St. Paul, Minn.
Otnow, Meyer........................New York City

P

Pachapen, Henry.....................Carson, N. Dak.
Pacter, Morris................Bronx, New York City
Padwe, Meyer.....................Jersey City, N. J.
Paley, David........................New York City
Parat, Sam..........................New York City
Pasamanick, Sam.....................New York City
Pascal, Solomon....................Brooklyn, N. Y.
Pecker, Abraham......................Newark, N. J.
Perlman, Jacob.....................W. Chester, Pa.
Perlmutter, Abraham...........Bronx, New York City
Perlmutter, Raphael & Chaye.......Makow, Russia
Perlow, M........................Philadelphia, Pa
Pfeffer, Benjamin...................New York City
Pisetzner, Morris....................Freeland, Pa.
Pitts, Harry.......................Deadwood, S. Dak.
Plost, Paul......................Oakland City, Ind.
Plotkin, Benjamin...................New York City
Podhertzer, Nathan..................New York City
Podlipsky, Solomon..............Charleston, W. Va.
Podvitz, Rev. J. Kopel..............New York City
Poliakoff, Max.....................Anderson, S. Car.
Polivnick, Isidor..................Brooklyn, N. Y.
Powsner, Solomon...................Brooklyn, N. Y.
Price, S............................Paulina, Oregon
Prostkoff, Meyer................Van Nest, New York
Pryluk, Sabina Feldman.............Brooklyn, N. Y.
Puchkoff, Lazarus..................Brooklyn, N. Y.

Q

Quint, Israel.......................Roxbury, Mass.
Quiteman, Morris..............Bronx, New York City

R

Rabinowitz, Harris.................Brooklyn, N. Y.
Rabinowitz, J.......................New York City
Rabinowitz, J. L...................Kansas City, Mo.
Rabinowitz, M.......................New York City
Rabinowitz, Samuel.................Brooklyn, N. Y.
Rackoff, Henry & Son..................Chicago, Ill
Rapaport, H. L................Bronx, New York City
Rappaport, Maurice..............Hazelton, N. Dak.

Ratner, Joseph............Bronx, New York City
Raum, M..............................Lynn, Mass.
Redelheim, Rabbi Jacob.............New York Ctiy
Reichstein, Benjamin.............Brooklyn, N. Y.
Reiner, Morris.....................New York City
Reines, Julius......................New York City
Reisner, Abraham L..............New York City
Reiwer, Morris.............Rockaway Bea h, N. Y.
Rent, Chas..........................Lynchburg, Va.
Ress, Kalmin.......................Brooklyn, N. Y.
Richardson, John L..................Bangor, Me.
Richinson, Jacob....................Denver, Colo.
Richman, K. N....................Philadelphia, Pa.
Ritz, Harry N.......................New York City
Roe, A. S...........................Chicago, Ill.
Roey, Philip........................Brooklyn, N. Y.
Roffman, Louis.....................New York City
Rokeach, Ephraim..................Brooklyn, N. Y.
Romm, Aaron.......................New York City
Romm, Samuel....................Los Angeles, Cal.
Rosansky, Nathan..................Brooklyn, N. Y.
Rosen, Albert......................Syracuse, N. Y.
Rosen, Eva..........................Endeavor, Pa.
Rosen, I..............................St. Paul. Minn.
Rosen, Lazar......................Union Hill, N. J.
Rosen, Max................Bronx, New York City
Rosenberg, Abraham...............Hartford, Conn.
Rosenberg, Louis......................Macon, Ga.
Rosenblatt, Chaim..................New York City
Rosenblatt, Harry.............Coney Island, N. Y.
Rosenblatt, Joseph.................New York City
Rosenblatt, Samuel....................Boston, Mass.
Rosenblum, Morris.................New York City
Rosenfeld, Prof. I...................New York City
Rosenfeld, Morris....................Boston, Mass.
Rosenkrantz, Jacob.................New York City
Rosenman, Yssay....................New York City
Rosenthal, Abraham Joshua........New York City
Rosenthal, Abraham Leon..........New York City
Rosenthal, David L......................Chicago, Ill.
Rosenthal, Joseph....................Louisville, Ky.
Rosenthal, Dr. Julius M...........Monticello, N. Y.
Rosenthal, Max......................New York City
Rosenzweig, Benjamin..............New York City
Rosman, Alexander..................New York City
Rostky, Morris.......................New York City
Rothenberg, Israel..........Bronx, New York City
Ruben, Ben.... ....Milwaukee, Wis.
Rubin, I..............................Portsmouth, Va.
Rubin, Jacob.........................Baltimore, Md.
Rubin, Rose.........................Brooklyn, N. Y.
Rudinsky, Meyer...................Brooklyn, N. Y.
Rutman, David......................New York City
Ryave, Rev. D........................Pittsburg, Pa.

S

Sacks, Sarah....................Whitakers, N. Car.
Saltzman, William...............Washington, D. C.
Salzberg, Louis.....................New York City
Salzberg, Samuel...........Bronx, New York City
Salzman, Isaac......................New York City
Sandberg, Herman A.............Philadelphia, Pa.
Sanders, Herman..................Elizabeth, N. J.
Schafler, Isaac......................New York City
Scharf, Sam.........................Brooklyn, N. Y.
Schatkun, Marcus..................Brooklyn, N. Y.
Schatzberg, Martin.................Brooklyn, N. Y.
Schechter, Max......................New York City
Scheck, Julius.......................Brooklyn, N. Y.
Schein, William......................New York City
Schenker, I. W................Mt. Clemens, Mich.
Scherr, H.............................Brooklyn, N. Y.
Schiff, Julius.........................New York City
Schiffries, F. W....................Brooklyn, N. Y.
Schlachter, Julius..................Brooklyn, N. Y.
Schlanger, Bennie...................New York City
Schlossman, Joseph.................New York City
Schneer, B............................Norfolk, Va.
Schneier, S...........................Newark, N. J.
Scholars of the Hebrew School..Mountaindale, N. Y.
Schonberger, Louis.................Lancaster, Pa.
Schor, Charlie.......................Brooklyn, N. Y.
Schorr, Joseph......................Brooklyn, N. Y.
Schreier, J.........................Jersey City, N. J.
Schub, Isidore.......................Brooklyn, N. Y.
Schulman, Aron A..................Brooklyn, N. Y.
Schulman, Morris..................Brooklyn, N. Y.
Schulsinger, George...............New York City
Schultz, Boney.....................Kansas City, Mo.
Schwartz, Harry.....................New York City
Schwartz, Jacob.....................New York City
Schwartz, Morris M..............Providence, R. I.
Schwartz, Sam......................Brooklyn, N. Y.
Schwartzman, N.................New Haven, Conn.
Schwerd, Abraham.................New York City
Scissors, Morris.......................St. Louis, Mo.
Sealove, Morris......................Brooklyn, N. Y.
Seldin, B......................Council Bluffs, Iowa
Selitzky, Max.........................New York City
Sender, Adolph....................Springfield, Mass.
Sender, Philip.....................Springfield, Mass.
Settle, Isidor.........................New York City
Shakin, Morris.......................New York City
Shalit, Joseph L.......................Fargo, N. Dak.
Shapiro, Abraham A...............Brooklyn, N. Y.
Shapiro, Abraham....................Boston, Mass.
Shapiro, Benjamin.................Baltimore, Md.
Shapiro, Boreis W....................Boston, Mass.
Shapiro, Harry.................Meadow Lands, Pa.
Shapiro, Jacob.......... ....Wilmington, Del.
Shattyn, Abraham J................New York City
Shelvin, Baruch......................New York City
Sherman, Kive.......................Brooklyn, N. Y.
Shèrman, Max........................New York City
Shiff, Morris S.......................New York City
Shindelman, G...............Oakville Village, Conn.
Shkolnick, Matthews................New York City
Shmuckler, Joseph...........Bronx, New York City
Shnitka, Benjamin..............Calgary, Alta., Can.
Shon, Meyer..........................Harrison, N. J.
Shostock, S. L.........................Lincoln, Neb.
Shulman, Paul........................Portland, Me.
Siegel, David.......................Milwaukee, Wis.
Siegel, Joseph.......................New York City
Siegel, Maurice......................Cleveland, Ohio
Silber, Bertha........................New York City
Silberman, Elias......................New York City
Silver, Joseph.........................New York City
Silver, Morris........................Brooklyn, N. Y.
Silverman, Joseph...................New York City
Simon, Hyman.....................Hempstead, Texas
Simon, Sam Meyer............Stapleton, S. I., N. Y.
Slevin, Louis.........................Brooklyn, N. Y.
Small, Amos. A......................Cranston, R. I.
Smelkinson, Joseph.................Baltimore, Md.
Smith, Abraham.....................Brooklyn, N. Y.
Smith, Isaac............................Buffalo, N. Y.
Smith, I...............................Houston, Texas
Smith, Jennie........................Brooklyn, N. Y.
Snell, S.................................Boston, Mass.
Sobel, Mary..........................Brooklyn, N. Y.
Sofferman, Abraham.................Bayonne, N. J.
Soilson, Robert......................Brooklyn, N. Y.
Sokolow, Hyman.....................Brooklyn, N. Y.
Sokolowsky, Max..........Floral Park, L. I., N. Y.
Solomon, Morris.....................Brooklyn, N. Y.
Solow, H......................Grand Forks, N. Dak.
Sonenberg, Harry....................New York City

Spector, Nathaniel .... New York City
Sperling, Louis .... Waterbury, Conn.
Spinner, M. .... Sydney, N. S., Can.
Stallroff, Louis .... Brooklyn, N. Y.
Stambler, George .... Winnipeg, Man., Can.
Stammer, Henry .... Westfield, Mass.
Stark, B. .... Bronx, New York City
Stein, Joseph .... Elizabeth, N. J.
Stein, M. .... Ottawa, Ont., Can.
Steinbach, Max .... Newark, N. J.
Steinberg, Fanny .... Plymouth, Mass.
Steinberg, Frank .... Montreal, Can.
Steinberg, Harry .... Brooklyn, N. Y.
Steingel, Isidore .... New York City
Steinhauer, Mark .... New York City
Steinman, Max .... Winnipeg, Man., Can.
Stern, Max .... New York City
Sternberg, Joseph .... Lowell, Mass.
Steuer, Etta Lillie .... Laura, Ohio
Stoliar, Oscar .... New York City
Stoller, Leon .... Brooklyn, N. Y.
Stolper, Doctor Isaac .... Brooklyn, N. Y.
Stone, Julius L. .... Pt. Richmond, N. Y.
Strash, Abraham .... New York City
Stroyman, Maurice .... Boston, Mass.
Strunin, Simon .... New York City
Sufrin, Julius & Miriam .... Bronx, New York City
Sussman, D. .... Chicago, Ill.
Sussman, Harry .... New York City
Sussman, M. .... Glenville, Ga.

T

Tabnik, Isidor .... Brooklyn, N. Y.
Talsky, Sam .... Omaha, Neb.
Tanenhaus, Samuel .... New York City
Taxman, J. J. .... Rock Island, Ill.
Taylor, B. .... New York City
Teitz, Max .... Newport, R. I.
Tendrich, Jacob .... New York City
Tendrich, William .... New York City
Thall, Isaac .... Brooklyn, N. Y.
Tiep, Reubin .... Des Moines, Iowa
Tobier, Abraham .... New York City
Toporofsky, Isidore .... New York City
Trapido, Samuel .... Newark, N. J.
Trugman, Sam .... Astoria, L. I., N. Y.
Tuckman, Morris .... Brooklyn, N. Y.
Tulin, Aaron .... Hartford, Conn.

U

Ullman, Sam .... New York City
Uretzky, Fannie .... New York City

V

Vexelman, Harry .... Spokane, Wash.
Vishnevetsky, Israel .... Philadelphia, Pa.
Vogel, Joseph .... Brooklyn, N. Y.

W

Wachnow, M. .... Winnipeg, Man., Can.
Wagner, Chas. .... Pocahontas, Va.
Wallance, Joseph .... Corona, N. Y.
Warren, N. .... Fall River, Mass.
Wartikoff, Harry .... New Haven, Conn.
Weichenberg, Elias .... Yonkers, N. Y.
Weil, Joseph .... Chicago, Ill.
Weinberg, Harry .... Dayton, Ohio
Weinberg, Joseph .... Akron, Ohio
Weinberger, Mordkey .... Haverhill, Mass.
Weiner, Bernard .... New York City
Weinstein, Hyman .... Chicago, Ill.
Weinstein, Jacob .... Montreal, Can.
Weinstein, William .... Roanoke, Ala.
Weintraub, Leon .... New York City
Weisbart, Rev. Nathan J. .... New York City
Weisberg, Harry .... Grand Rapids, Wis.
Weiss, Louis .... Brooklyn, N. Y.
Westerman, Joseph .... Bronx, New York City
Wexler, Morris .... New York City
White, Philip .... Exeter, N. H.
Wichter, Herman .... Brooklyn, N. Y.
Wiesenberg, N. .... Bronx, New York City
Winer, Herman L. .... New York City
Winogråd, Oscar .... New York City
Wise, A. B. .... Cincinnati, Ohio
Wise, A. J. .... Columbus, Ohio
Wishingrad, Willie .... New York City
Witten, Joseph .... Jacksonville, Fla.
Witten, Julius .... Baltimore, Md.
Wolf, Hyman S. .... San Diego, Cal.
Wolf, Max .... Ferndale, N. Y.
Wolf, Sarah .... New York City
Wolfsohn, Meyer .... Philadelphia, Pa.
Wolfson, Robert .... New York City
Wolfson, Sam .... Pittsburg, Pa.
Wollen, Isidor S. .... New York City
Wollman, Solomon .... Brooklyn, N. Y.
Wolofsky, H. .... Montreal, Can.
Woolson, Hyman .... Worcester, Mass.
Wosk, Isie .... New York City
Wunsh, Lena .... New York City
Wyckoff, Julia .... Brooklyn, N. Y.

Y

Yankowitz, Aaron .... New York City
Yavelow, Max .... Mount Vernon, N. Y.
Yurowitz, J. .... New York City

Z

Zadoff, Sophia .... Philadelphia, Pa.
Zalb, Samuel .... Kingston, N. Y.
Zaslavsky, Abraham .... New York City
Zbreejer, Philip .... New York City
Zechansky, Joseph .... Edmonton, Alta., Can.
Zetlin, Moses I. .... Brooklyn, N. Y.
Zolat, George .... Camden, N. J.
Zolat, Harry .... Chelsea, Mass.
Zuckerkandel, Harry .... New York City
Zweigenhaft, Hyman J. .... Bronx, New York City
Zwiebel, Sam .... South River, N. J.

2737 11